

श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता
व्युत्पत्तिरत्नाकरकलिता

॥ अभिधानचिन्तामणिनाममाला ॥

Abhidhānacintāmaṇināmamālā

— संशोधकः सम्पादकश्च :—
गणी श्रीचन्द्रविजयः

॥ श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥

॥ अनन्तलब्धिनिधानश्रीगौतमस्वामिने नमः ॥

॥ परमोपास्यश्रीनेमि-विज्ञान-कस्तूर-चन्द्रोदय-अशोक-सोमचन्द्रसूरीश्वरसद्गुरुभ्यो नमः ॥

श्रीनेमि-विज्ञान-कस्तूरसूरिग्रन्थश्रेणिः - १६

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता
वाचकश्रीदेवसागरगणिकृतव्युत्पत्तिरत्नाकरकलिता

॥ अभिधानचिन्तामणिनाममाला ॥

—: आशीर्वाददातारः :—

परमपूज्याचार्यश्रीविजयचन्द्रोदयसूरीश्वरमहाराजाः
परमपूज्याचार्यश्रीविजयअशोकचन्द्रसूरीश्वरमहाराजाश्च

—: मार्गदर्शकाः :—

परमपूज्याचार्यश्रीविजयसोमचन्द्रसूरीश्वरमहाराजाः

—: संशोधकः सम्पादकश्च :—

व्याकरणाचार्यपरमपूज्याचार्य-
श्रीविजयसोमचन्द्रसूरीश्वरमहाराजानां शिष्यः
गणी श्रीचन्द्रविजयः

—: प्रकाशकः :—

सुरतवर्तिश्रीरांदेररोडजैनसङ्घः

<p>प्रकाशक: श्री रांदेर रोड जैन संघ. श्री शंखेश्वर पार्श्वनाथ जैन देरासर पेढी. अडाजण पाटीया, रांदेर रोड. सुरत-३९५००९. फोन : (०२६१) २६८७४८८.</p>	<p>विमोचनावसर: वि. सं. २०५९ तमे वर्षे आषाढे सुदि १०, बुधवासर: सुरतरांदेरमार्गाङ्गणे श्रीसूरिगणचातुर्मासप्रवेशस्य श्रीमतीसुंदरबेनपानाचंदरामचंदशाह- श्राविकाआराधनाभवनोद्घाटनप्रसङ्गे विमोचनकार:- डॉ. श्रीअरविन्दभाई पानाचंदशाहवर्यः ॥</p>	
<p>ISBN 81-901757-0-X</p>		
<p>—: प्राप्तिस्थानानि :—</p>		
<p>(१) श्री नेमि-विज्ञान-कस्तूरसूरीश्वरजी जैन ज्ञानमंदिर. मेईन रोड, गोपीपुरा, सुरत-३९५ ००१. C/O. अश्विनभाई संघवी. फोन : २४१२८३३. निकेशभाई संघवी. फोन : २४२२६११.</p>	<p>(२) श्री रांदेर रोड जैन संघ. श्री शंखेश्वर पार्श्वनाथ जैन देरासर पेढी. अडाजण पाटीया, रांदेर रोड. सुरत-३९५००९. फोन : २६८७४८८.</p>	
<p>(३) हर्षदभाई चुनीलाल शाह भारत ट्रेडींग कुं. १११, टनटनपुरा स्ट्रीट, खोजा गली. मुंबई-४०० ००९. फोन : २३४७६०१३, २५००२१७५.</p>	<p>(४) श्री अनिलभाई शांतिलाल गांधी १११, महाकान्त बिल्डींग, आश्रम रोड, बी. एस. हॉस्पिटल सामे, अमदावाद-३८० ००६. फोन : ६५८४८०७.</p>	
<p>(५) भरत ग्राफिक्स ७, न्यु मार्केट, पांजरापोळ, रिलिफ रोड, अमदावाद-३८० ००१ फोन : २१३४१७६, २१२४७२३</p>	<p>(६) श्री १०८ जैन तीर्थदर्शन भवन ट्रस्ट श्रीसमवसरण महामंदिर. तळेटी रोड, पालीताणा-३६४ २७०. फोन : ५२४९२.</p>	
<p>वीर संवत् : २५२६ विक्रम संवत् : २०५९ इस्वीसन् : २००३</p>	<p>(७) जगदीशकुमार बी. जैन मु. पो. डुमा, ता. जांबुघोडा. जि. पंचमहाल, (गुजरात). फोन : (९५२६७६) २४२१०६</p>	<p>नेमि संवत् : ५८ आवृत्ति: : प्रथमा प्रतय: : १५००</p>
<p>मूल्यम् : रू. ६००-००</p> <p>भरत ग्राफिक्स ७, न्यु मार्केट, पांजरापोळ, रिलिफ रोड, अमदावाद-३८००००१. फोन : २१३४१७६, २१२४७२३ E-mail : padmavati@satyam.net.in, website:www.padmavati sales.com.</p>		

.. Śaṅkhēśvara pārśvanāthāya Namaḥ ..
.. Anantalabdhinidhāna śrī gautamasvāminē Namaḥ ..
.. Paramōpāsya śrī nēmi-Vijñāna-Kastūra-Candrōdaya-Aśōka-Sōmacandrasūrīśvara sadgurubhyō Namaḥ ..

Śrī nēmi-Vijñāna-Kastūrasūri Book Series No.-16

**Kalikālasarvajña śrī hēmacandrācārya viracitā
Vācaka śrī dēvasāgaragaṇi kṛta vyutpattiratnākara kalitā
Abhidhānacintāmaṇināmamālā**

With Complements From :

**Parama pūjy ācārya śrī vijayacandrōdayasūrīśvara mahārājāḥ
Parama pūjy ācārya śrī vijayaaśōkacandrasūrīśvara mahārājāḥ śca**

■

Directions by :

Parama pūjy ācārya śrī vijayasōmacandrasūrīśvara mahārājāḥ

■

Research & Edited by :

**Vyākaraṇācārya parama pūjy ācārya śrī
vijayasōmacandrasūrīśva mahārājānām Śiṣyaḥ
Gaṇi Śrīcandravijayaḥ**

■

Published by :

**śrī rāndēra rōaḍ jain saṅghaḥ
Surata-395009. Phōna-2687488**

Published by :
Shree Rander Road Jain Sangh
Shree Sankheshwer Parshwanath
Jain Derasar Pedhi
Adajan Patiya, Rander Road,
Surat-395009 (Gujarat) (India)
Ph : 00-91-261-2687488

ISBN 81-901757-0-X

(1) Shree NemiVijnanaKastursuriji
Jain Jnanamandir.
Main Road, Gopipura, Surat-395001.
(Gujart) (India)
Ashvinbhai Sanghavi. Ph.-2412833.
Nikeshbhai Sanghavi. Ph.-2422611

Edi.
2003

(2) Shree Rander Road Jain Sangh
Shree Sankheshwar Parswanath Jain
Derasar Pedhi.
Adajan Patiya, Rander Road.
Surat-395009 (Gujarat) (India)
Ph : 00-91-261-2687488

(3) Harshadbhai Chunilal Shah
Bharat Trading Company
111, Tantantpura Street, Khoja Gali,
Mumbai-400 009. (Maharashtra)
Ph : 00-91-22-23476013, 25002175.

**Book
Aviabile
From
Here**

(4) Shree Anilbhai Shantilal Gandhi
111, Mahakant Building,
Opp. V. S. Hospital, Ashram Road,
Ahmedabad-380006. (Guj.) (India)
Ph : 00-91-79-6584807.

(5) Bharat Graphics
7. New Market, Panjra Pole,
Relief Road, Ahmedabad-380 001
(Guj.) (India)
Ph : 00-91-79-2134176, 2124723

**Vikrama Sanvat
2059**

(6) Shree 108 Jain Tirthadarsan
Bhavan Trust
Shree Samvasran Mahamandir.
Taleti Road, Palitana-364270.
(Guj.) (India)
Ph : 00-91-2848-52492.

(7) Jagadishkumar B. Jain
Po. Duma, Ta. Jambughoda.
Di. Panchamahai, (State-Gujarat) (India)
Ph : 00-91-79-2676-242106

**PRICE : Rs. 600-00
US\$: 15
(Including Post Parcle Charge)**

Printed at : Bharat Graphics
New Market, Panjara Pole, Relief Road, Ahmedabad-3800001. Ph : 2134176, 2124723
E-mail: padmavati@satyam.net.in, web site: www.padmavati sales.com.

આવકાર

આપણે આવકારીએ
અંતરના આહ્વાદથી
એકી અવાજે

અભિધાન
ચિંતામણિ
નામમાલા ને...

જેના કર્તા છે, કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીહેમચંદ્રાચાર્ય ભગવંત...
જેના વૃત્તિકાર છે, અચલગચ્છીય વાચક શ્રી દેવસાગરજી ગણિવર્ય...
જેના પ્રેરણાદાતા-શુભાશિષદાતા છે—
પ.પૂ.આચાર્ય શ્રી વિજય ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ,...
પ.પૂ.આચાર્ય શ્રી વિજય અશોકચંદ્રસૂરિજી મ. આદિ પૂજ્ય ગુરુભગવંતો...
જેના પથદર્શક છે પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજય સોમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મ...
જેના સંશોધનકાર અને સંપાદનકાર છે,
અથાક પરિશ્રમી પૂજ્ય ગણિવર્ય શ્રી શ્રીચંદ્રવિજયજી મહારાજ સાહેબ...
જેના આર્થિક સહયોગી છે, શ્રુતજ્ઞાનપ્રેમી જૈનશ્રી સંઘો...
જેના શ્રુતસંરક્ષક છે, શ્રીમહાવીર શ્વે.મૂ.પૂ.જૈન સંઘ. ઓપેરા સોસા., અમદાવાદ...
જેના સુચારુ, સુવાચ્ય મુદ્રણ માટે દિનરાત જોયા વગર મહેનત કરી છે,
ભરત ગ્રાફિક્સ... ભરતભાઈ, મહેન્દ્રભાઈ આદિ, અમદાવાદ...
જેના ટાઈપસેટીંગ કરનાર છે, બહેન શ્રી નસીમ...
જેના કલર આઠ પેજ બનાવનાર છે, નેહજ એન્ટરપ્રાઈઝ, મુંબઈ...
જેના સહાયક બન્યા છે, નામી-અનામી અનેક વ્યક્તિઓ...

અમારા શ્રીસંઘના પરમોપકારી ત્રણે પૂજ્ય ગુરુભગવંતોએ અમારા શ્રીસંઘ ઉપર વિશ્વાસ રાખીને સમ્યગ્ જ્ઞાનના પ્રચાર-પ્રસાર માટે પ્રાચીન અર્વાચીન ગ્રંથના પ્રકાશનની સંપૂર્ણ જવાબદારી અમારા શિરે મૂકી છે, તેથી અમે તો આ ગ્રંથના પ્રકાશનમાં માત્ર નિમિત્તરૂપ બન્યા છીએ.

વિ.સં. ૨૦૪૮-૪૯ના અમારા શ્રીસંઘના આંગણે થયેલ ચાતુર્માસ સમયે પૂજ્ય ગણિવર્ય શ્રી શ્રીચંદ્રવિજયજી મ. આદિ પૂજ્યશ્રીના શિષ્યો જ્ઞાનોપાર્જન માટે જે સતત પરિશ્રમ લેતા હતા, તેની ફળશ્રુતિરૂપે આવા ગ્રંથોના પ્રકાશન થઈ રહ્યા છે..... ભવિષ્યમાં થતા રહેશે...

અમારા શ્રીસંઘનું તો પરમસૌભાગ્ય છે કે આ ગ્રંથનું વિમોચન પણ અમારા શ્રીસંઘના આંગણે સુંદરબા શ્રાવિકા આરાધના ભવનના ઉદ્ઘાટન અને ચાતુર્માસના પ્રવેશની સાથે થશે.

પ્રાંતે, વિદ્વાનો, બુદ્ધિમંત સુજ્ઞ વાચકો વારંવાર આ ગ્રંથનો ઉપયોગ કરી, મન-વચન-કાયાના યોગોને સ્થિર કરવા દ્વારા શીઘ્ર અયોગી બને તેવી અભ્યર્થના.

લિ. શ્રી રાંદેર રોડ જૈન સંઘ, સુરત.

संशोधकीयं सम्पादकीयं च

सार्धकोटित्रयश्लोकप्रमितसाहित्यसूत्रणसूत्रधार-मनीषिमूर्धन्य-सूरिपुङ्गव-महज्ज्योतिर्धरकलिकालसर्वज्ञ श्रीहेमचन्द्राचार्यभगद्विरचिताऽभिधानचिन्तामणिनाममालाया अनुपलब्धा व्युत्पत्तिरत्नाकरटीका विद्वज्जनवल्लभानां धीमतां करकमलेष्वर्पतामस्माकमतीवातीवानन्दो बोध्यते ॥

एतत्परमानन्दे कारणं किम् ? प्रारम्भतः प्रारम्भे-

जिनशासनशणगारपरमपूज्याचार्यभगवच्छ्रीमद्विजयचन्द्रोदयसूरीश्वराणां, परमपूज्यप्रगुरुवराणां, परमपूज्यगुरुवराणां चाऽजस्रं प्रेरणया कृपया च प्राचीनार्वाचीनतालपत्रकागदपत्रमयानां हस्तलिखितानां पुस्तकानां पठन-लिखनकार्यारम्भः प्रारम्भः ॥

समये समये प्रकाशिताप्रकाशितसुलभदुर्लभग्रन्थानां परिचयाय किञ्चित् संस्कृत-प्राकृतादिसाहित्यैतिह्यं पठितं विलोकितं च ॥

अपि च पूर्वोक्तपूज्यगुरुवराणां सान्निध्येऽमूल्यमौलिकग्रन्थानां मुद्रित-हस्तलिखितग्रन्थानां किञ्चिदत्युपयोगी आवश्यकश्च परिचयः कृतः, तदैव तेषामनुभवप्राचुर्यमज्ञायि, ज्ञातं चाऽस्माकं गुरुवरा गुरुवरा एव ॥

एकदा जामनगरे नगरे तत्रभवतां प्रगुरुवराणां प्रतिकूलशरीरस्वास्थ्ये जाते परमपूज्यार्यश्रीमद्विजयचन्द्रोदय-सूरीश्वरमहाराजा अन्यमुनयश्च तत्राऽऽगताः सन्तः स्थिरताभाजोऽभवन् । तस्मिन्नवसरे श्रीहेमचन्द्राचार्यज्ञानमन्दिरसत्काया अभिधानचिन्तामणिनाममालासहितव्युत्पत्तिरत्नाकरटीकाया हस्तलिखितकागदप्रतरेका प्रतिकृतिः (झेरोक्ष) दर्शनाय पठनाय चाऽऽगता । पूज्याचार्यवर्याः प्रतेराद्यन्तभागं पठितवन्तः, आदिभागस्थिताः प्रारम्भिकश्लोकाः पठ्यमाना आसन् । अद्यावधि मनसीयमेव ग्रन्थिरासीद्- यद् एतन्नाममालाया याः काश्चिदपि टीकाः, ताः श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासन-नामव्याकरणमधिकृत्यैवेति, तदियमपि (व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकाऽपि) तथैवेति, परं तु यदा- “श्रीपाणिनीयोक्तिभिः” इति पङ्क्तिर्दृष्टा पठिता श्रुता च, तदाऽवगतमियं टीका पाणिनीयव्याकरणानुसारिणीति । गुरुवरप्राप्तपाणिनीयव्याकरण-संस्कारोऽहमस्याः टीकायाः संशोधन-सम्पादनकार्येऽल्पे एव समये प्रारम्भे ॥

वस्तुतोऽस्मिन् क्षेत्रेऽनभिज्ञोऽहं संशोधन-सम्पादकार्यं कीदृगस्ति, तत् किञ्चिदपि ज्ञानमयं ग्रन्थः पूर्णो जातस्तदा जातम् ॥

सत्यमेव प्रतिभाति केनचिद् विदुषोक्तमिदं वचनम्- “शिल्पकारस्य शिल्पशास्त्रेण कलाकलिते जिनमन्दिरे क्रियमाणे यावान् परिश्रमो भवति तावानेव, कदाचित् ततोऽप्यधिको वा भवति ग्रन्थमन्दिरं कृतवतः संशोधकस्य सम्पादकस्य च” इति ॥

ईदृगाशयवत्येका पङ्क्तिः स्मृतिपथमागच्छति- “विद्वानेव विजानाति विद्वज्जनपरिश्रमः” इति ॥

इत्युक्त्वा 'मया धाटी पातिता' इति न ज्ञातव्यम्, परं त्वेतद्वीकाकर्तृणां वाचकवरश्रीदेवसारगणिवराणां ज्ञानभक्तिरत्यद्भुता प्रशस्या अनुकरणीया च ॥

ज्ञानस्य सर्जन-संरक्षण-संवर्धनादिसेवया ज्ञानावरणीयादिकर्मणां क्षयः, परम्परया अनन्तज्ञान-दर्शन-चारित्र-तप-वीर्याद्यात्मगुणानां प्राप्तिरर्थाद् मोक्षश्चेत्यपि महान् लाभश्चेत्यलम्, प्रकृतमनुसरामि-

शब्दशास्त्रज्ञानस्य व्याकरणशास्त्रज्ञानस्य वोपलब्ध्यनन्तरं कवित्वशक्तिप्राप्तयेऽनल्पशब्दानां चयनमावश्यकम्, तत्तु कोषद्वारैव, यतो यथा कोषहीनः पुरुषो भूपालश्च प्रजोत्पादनाय प्रजारक्षणाय सर्वथाऽसमर्थो भवति, तथैव कोषहीनो विद्वानप्युत्तमकाव्यरचनां कर्तुं यथावद् रसास्वादं कर्तुं वा सर्वथाऽसमर्थ एव भवति । यथोक्तम्-

“नरभूपौ विना कोषं प्रजोत्पादनरक्षयोः । नैव क्षमो यथा तद्वत् कविः काव्यकृतावपि ॥” [ ] इति ॥

शब्दैर्विनोपयुक्तशब्दचयनव्यस्तः कविरुन्नतोन्नतकल्पनापूर्णं कवितां कर्तुं कदापि न समर्थः, तस्मात् कोषकलनमेव वरं कवीनाम् । अन्यच्च व्याकरण-न्यायादीनां ग्रन्था बहवो यथोपलब्धास्तथैव कोषग्रन्थास्तद्वीकाश्चार्थिनेका दरीदृश्यन्ते, तत्कारणं तु 'तेषां प्रचुरा आवश्यकता' इत्यहं मन्ये ॥

शब्दज्ञाऽमरसिंहकृतनामलिङ्गानुशासनस्याऽपरनामामरकोषस्य प्रागपि विपुलप्रमाणाः कोषा आसन्, ते सर्वे कालकवलिता लुप्तप्राया बभूवेत्यादिकं सर्वमस्मद्गुरुवरलिखितरत्नाकरोऽनुपमो व्युत्पत्तिरत्नाकरतो ज्ञातव्यम्, परं तु शास्त्रनभस्युद्गीनं बहुलतयाऽमरकोषस्यैवेति ॥

अमरकोषस्य सन्निधिं प्राप्तुं द्वावेव कोषौ वर्तन्ते । प्रथमो यादवप्रकाशाचार्यकृतवैजयन्तीकोषः, तच्छ्लोकसङ्ख्या-३२१६, द्वितीया श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतेयमभिधानचिन्तामणिनाममाला, तच्छ्लोकसङ्ख्या-१५४२ ॥

एकका हेमचन्द्राचार्याः पाणिनिमुन्यादिरचितग्रन्थान् प्रति सर्वविषयकग्रन्थान् व्यरचयन्, तत् तारकजिनशासनं प्रति समर्पिततां विनाऽशक्यमिदम् ॥

कान् प्रति के ग्रन्था व्यरचयन् तद् जिज्ञासुविद्वद्भिरन्यतोऽवगन्तव्यम् । विशेषमिदमत्र ज्ञातव्यम्- यथाऽमरसिंहेन नामलिङ्गानुशासनं कृतं तथैव लिङ्गानुशासनरहिताऽभिधानचिन्तामणिनाममाला कृता तैराचार्यैरिति ॥

टीकाविषयेऽपि तत्र प्रचलिते द्वे टीके, एका रायमुकुटकृतपदचन्द्रिका, द्वितीया भट्टोजिदीक्षितात्मजभानुजी-दीक्षितकृतसामाश्रमी अपरनामव्याख्यासुधा, अत्र व्युत्पत्त्यादिकरणैकाऽद्वितीया रत्नाकरसदृशा व्युत्पत्तिरत्नाकरटीका । तस्या वैशिष्ट्यं यद्यपि प्रस्तावनातो ज्ञेयम्, तथाऽपि संशोधन-सम्पादनावसरे चमत्कृतिकारा रोमोदगमा परमानन्दानुभूतिर्यस्मिन् जाता, तल्लिखामि-

- (१) वीतनशब्दविषये (पृ. २५९, पं ४७) — “वेति गच्छत्यनयोरपात इति वीतनौ । ‘वी गत्यादौ’ (अ.प.अ.), ‘वीपतिभ्यां तनन्’ (उणा-४३०) इति तनन्, बाहुलकादगुणत्वं च । पार्श्वशब्दो निकटार्थः क्लीबे, ततः क्लीबलिङ्गप्रथमाद्विवचनं समीचीनम्, पुलिङ्गप्रथमाद्विवचनं तु लेखकदोषाद् ज्ञेयम् ” इति ॥
- (२) राजर्षिशब्दविषये (पृ. ३१३, पं. १२) — “राजते सप्ताङ्गेनेति राजा, क्षमादिगुणधारणाद् ऋषिः, आ ईषदृषिर्षिः, राजा चासावर्षिश्च राजर्षिः । ‘ओमाडोश्च’ ६।१।९५ ॥ इति पररूपत्वम् ” इति ॥
- (३) मत्कुणशब्दविषये (पृ. ३३९, पं. ६) — “माद्यति हृष्यन्त्यनेन मत्कुणम् । पृषोदरादित्वात् साधुः । चतुर्थवर्गा-द्यकवर्गाद्यपञ्चमस्वरमध्यः ” इति ॥

- (४) **सांयुगीनशब्दविषये**(पृ. ३५०, पं. ४१)— “संयुगे साधुः **सांयुगीनः** । ‘प्रतिजनादिभ्यः खञ्’ ४।४।९९ ॥ इति खञ्, ‘आयनेयी-’ ७।१।१२ ॥ इत्यादिना खस्य ईनादेशः । प्रतिजनादिपाठादेव संयुगशब्दस्य घञि गुणाभावः ” इति ॥
- (५) **भिक्षाशब्दविषये**(पृ. ३६०, पं. २१)— “भिक्ष्यते **भिक्षा** । ‘भिक्ष याच्ञायाम्’(भ्वा.आ.से.), कर्मणि घञ् । ग्रास एव ग्रासमात्रम्, ततः स्वार्थे कनि ग्रासमात्रकम् । यदाहुः— “मयूराण्डप्रमाणो ग्रासः,” ‘कवउ’ इति लोकभाषाप्रसिद्धः, स एव ग्रासमात्रं मूलटीका । “मात्रं त्ववधृतौ स्वार्थे” [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।४३६] इत्यनेकार्थवचनाद् मात्रशब्दोऽत्र स्वार्थवाचकः, न तु ‘प्रमाणे द्वयसज्जन्मात्रचः’ ५।१२।३७ ॥ इत्यस्य, सति च तस्मिन् बहुव्रीहिः स्यात्, तस्मिंश्च सति ‘टिड्ढाणञ्-’ ४।१।१५ ॥ इत्यादिना डीषि (डीपि) ग्रासमात्रीति स्यात्, ततः कनि ‘केऽणः’ ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे च ग्रासमात्रिकेति स्यात्, न च तदुचितम्, ग्रासमात्रमित्यस्य स्वार्थद्योतकत्वात्, यावन्मात्रमित्यादिवदिति । यद्वा मात्रशब्दोऽयं वृत्तिविषये एव तुल्ये प्रमाणे वर्तते, अत्र ग्रासस्य तुल्यप्रमाणमित्यस्वपदविग्रहे षष्ठीसमासे ग्रासमात्रम्, यथा— ‘समुद्रमात्रं न सरोऽस्ति किञ्चन’ [ ] इतिवत्, ग्रासमात्रकं कवलप्रमाणमित्यर्थः । यदुक्तम्—
“ग्रासप्रमाणा भिक्षा स्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम् । अग्राच्चतुर्गुणं प्राहुर्हुन्तकारं द्विजोत्तमाः ॥१॥” [ ] ” इति ॥
- (६) **चम्पाशब्दविषये**(पृ. ४३४, पं. ७)— “चमति जनदौर्गत्यं **चम्पा** । ‘चमु अदने’(भ्वा.प.से.), ‘खल्प- शिल्प-’(उणा-३०८) इति बाहुलकात् पे साधुः । यद्वा चणन्त्यस्यां चण्पा । ‘चण हिंसादानयोश्च’(भ्वा.प.से.), चकाराद् गतौ, भ्वादौ, घटादिरयम्, णकारस्य ‘म्ना (म्नां) धुट्त्वर्गेऽन्त्योऽपदान्ते’(हैमसू-१।३।३९ ॥) इत्यनुस्वारानुत्पत्तौ ‘चण्पा’ इत्येव स्वमते मूलपाठः ” इति ॥
- (७) **वितर्दिशब्दविषये**(पृ. ४४८, पं. ५)— “‘तर्दि हिंसायाम्’(भ्वा.प.से.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’(उणा-५५७) इतीति तर्दिः हिंसा, विगता तर्दिः हिंसाऽस्याः **वितर्दिः**, स्त्रीलिङ्गः । द्वे ‘चउकी’ इति ख्यातायाः । दारुपरिस्कृता चतुस्त्रा विश्रान्तिभूः । यन्माघः—

“रतान्तरे यत्र गृहान्तरेषु वितर्दिनिर्यूहविटङ्कनीडः ।

रुतानि शृण्वन् वयसां गणोऽन्ते वासित्वमापस्फुटमङ्गनानाम् ॥१॥”

[शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्लो-५५] इति । वेदी च वास्तुशास्त्रे बहुधा । तथा च वास्तुसुतनाम्नि ग्रन्थे—

“चतुष्कोणा तु या वेदी स्वस्तिका सा सुखाप्तये । विवाहेऽष्टासने यज्ञे राज्ञां देवार्चनादिषु ॥२॥” [ ]

“द्वे देवागारादौ काष्ठादिचतुष्किकायाः प्राङ्गणादिमध्यगताया वा” [ ] इति स्वामी । “दारुपरि धृता चतुस्त्रा विश्रान्तिभूर्वितर्दिरिति भेदः, स्तम्भपीठिकेत्यन्ये” [ ] इति सर्वधरः । “चतुष्किकादिगृहमध्यस्थचतुः—स्तम्भोपरिवक्र-काष्ठनिर्मिताया वेदिकायाः” [ ] इति कोकटादय इत्येवं बहवो भेदा ग्रन्थभूयस्त्वभयान्न लिखिताः ” इति ॥

- (८) **रसोद्भवशब्दविषये** (पृ. ४८०, पं. ४४)— रसाद् अम्भस उद्भवति **रसोद्भवम्** । अच् । नानाविधत्रसस्थावराणां शरीरेषु सचित्तेष्वचित्तेषु वा उत्पत्तिसद्भावेऽपि पृथिवीकायत्वमेव । तदुक्तं श्रीसूत्रकृदङ्गद्वितीयश्रुतस्कन्धतृतीयाहार-परिज्ञाध्ययनावसाने— “इहेगतिआ सत्ता णाणविहजोणिया जाव कम्मनियणोणं तत्थवुक्कमा णाणाविहाणं तसथावराणां [पाणाणं] शरीरेसु सचित्तेसु वा अचित्तेसु वा पुढवित्ताए” [श्रीमत्सूत्रकृताङ्गम्, द्वितीयः श्रुतस्कन्धः, अध्य-३, सूत्रम्-६१] इत्यादि । वृत्तिश्चाऽस्य— “इहैके सत्त्वाः प्राणिनः पूर्वं नानाविधयोनिकाः स्वकृतकर्मवशगाः नानाविधत्रसस्थावराणां शरीरेषु सचित्तेषु अचित्तेषु वा पृथिवीत्वेनोत्पद्यन्ते, तद्यथा— सर्पशिरःसु मणयः, करिदन्तेषु

मौक्तित्वेनोत्पद्यन्ते, तद्यथा- सर्पशिरःसु मणयः, करिदन्तेषु मौक्तिकानि, विकलेन्द्रियेष्वपि शुक्त्यादिषु मौक्तिकानि, स्थावरेष्वपि वेण्वादिषु तान्येव”[श्रीमच्छ्रीलाङ्काचार्यविहितविवरणम्, द्वितीयः श्रुतस्कन्धः, अध्या-३, सूत्रम्-६१]इति वचनात् दुष्टं मौक्तिकानां पृथिवीकायत्वम्” [ ]इति ॥

(९) सागरशब्दविषये(पृ. ४८५, पं. २४)— “गर्भस्थेऽस्मिन् एतन्मात्रे सपन्त्या गरो दत्तः, ततो गरेण सह सद्यो जातत्वात् सगरः । सगेरणाऽवतारित्वात्, ‘तस्येदम्’ ४।३।१२० ॥ इत्यणि सागरः” [पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२२९]इति मिश्राः । “सगरपुत्राणामयं [तैः] खातत्वात्” [स्वोपज्ञटीका ४।१०७३]इत्याचार्याः । “क्षीरोदादिष्वप्युपमया सागरव्यपदेशः” [ ]इति भट्टाः ” इति ॥

(१०) वालुकाशब्दविषये(पृ. ४९५, पं. ९)— “वलन्ते वालुकाः । ‘वल संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘कञ्चुकांशुका-’ (हैमोणा-४७)इत्युके निपात्यते । वालिका इति तृतीयस्वरमध्येऽपि । यन्महेश्वरः- “वालिका वालुकावाला- पिंछोलाकर्णभूषणे” [विश्वप्रकाशकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-१६६]इति । सिकतानां पृथिवीकायिकत्वेऽपि नद्यङ्गभूतत्वाद- प्कायावसरे पाठः ” इति ॥

(११) धनञ्जयशब्दविषये(पृ. ५००, पं. २१)— “धनं जयति यथेष्टं ददाति धनञ्जयः । ‘जि जये’ (भ्वा.प.अ.), ‘संज्ञायां भृतृवृजि-’ ३।२।४६ ॥ इत्यादिना खच्, ‘अरुर्द्विषत्-’ ६।३।६७ ॥ इति मुम् ॥
“ईश्वराद् ज्ञानमिच्छेच्च धनमिच्छेद् हुताशनात् । आरोग्यं भास्करादिच्छेजयमिच्छेज्जनार्दनात् ॥१॥”
[ ]इत्युक्तेश्च । “धनं जितवान् आयत्तीकृतवान् ततो धनमभिलष्यते” [ ]इत्यागमो वा ॥”

(१२) जर्णशब्दविषये(पृ. ५१०, पं. १९)— “जीर्यति जर्णः । ‘जृ वयोहानौ’ (क्र्या.प.से.), ‘कृवृजृनः(कृवृजृ)-’ (उणा-२९०)इति नः” इति ॥ (परमपूज्याचार्यश्रीविजयकस्तूरसूरीश्वरमहाराजसम्पादिताभिधानचिन्तामणिकोशे (पृ. २५५) उपाध्यायश्रीहेमचन्द्रविजयसम्पादितसंशोधिताभिचिन्तामणिनाममालायां स्वोपज्ञवृत्तौ (पृ. २४८) च ‘जीर्ण’ इति दृश्यते) ॥

(१३) प्रसूनशब्दविषये(पृ. ५१७, पं. ६)— “प्रसूयते प्रसूनम् । ‘षूङ् प्राणिप्रसवे’ (दि.आ.से.) प्रपूर्वः, ‘स्वादय ओदितश्च’ (गणसू-३।३।११ ॥) [इत्योदितत्वात् ‘ओदितश्च’ ८।२।४५ ॥]इति निष्ठानत्वम् । न्यायादिदर्शने वृक्षः प्राणी प्राणिग्रहणं प्राधान्यादुक्तमिति वा । “षूङ् प्राणिप्रसवे’ (दि.आ.से.), अत्र प्राणिग्रहणमतन्त्रम् । (तेन प्रसूनादयः शब्दाः सिद्ध्यन्ति) । अन्ये तु ‘सर्वे भावाः सचेतनाः’ इत्यत्राऽपि प्राणित्वमाहुः । तथा च “प्रसूनं कुसुमम्” [अमरकोषः २।४।१७ ॥]इत्यत्र सुभूतिचन्द्रः- ‘षूङ् प्राणिप्रसवे’ (दि.आ.से.) । क्षपणकमते वृक्षस्याऽपि प्राणित्वम्” [मा.धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-२२]इति माधवः ” इति ॥

(१४) सुमनःशब्दविषये(पृ. ५१७, पं. २४)— “सु प्रीतं मन आभिरिति सुमनसः । प्रादिसमासः । नित्यबहुवचनान्तत्वाद् बहुवचननिर्देशः । “भूमिं स्त्रियां सुमनसः” [ ]इति रत्नकोषः । “सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियामाधारदेवयोः (स्त्रियां ना धीरदेवयोः)” [मेदिनीकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-६७] इति मेदिन्यादिदर्शनादेकत्वमपि । “पुष्पं सुमनाः कुसुमम्” [इति] नाममालादर्शनाच्च । “वेश्या श्मशानसुमना इव वर्जनीया” [मृच्छ-४।१४]इति शूद्रकप्रयोगः । “अप्रत्याख्याये दधिसुमनसी” [ ]इति मनौ छान्दसत्वात् क्लीबत्वम् ” इति ॥

(१५) शतपदीशब्दविषये(पृ. ५६०, पं. ६०)— “शतं बहवः पादा अस्य शतपदी । ‘कुम्भपद्यादिषु (कुम्भपदीषु) च’ ५।४।१३९ ॥” इति पादस्याऽन्तलोपो डीष् च । त्रीणि कानसीयालीति ख्यातायाः । अत्र हि सूत्रे मूलटीकायां च पाठविपर्यासो लेखकदोषात् सम्भाव्यते, स च पाठो न शिष्टसम्मतः, यतः कर्णजलौकायास्त्रीन्द्रियत्वसद्भावात्

प्रज्ञापनादिभिः सह विरोधात्, तथा च प्रज्ञापनासूत्रप्रथमपदत्रीन्द्रियाधिकारः “गौमी (गोम्ही) हत्थिसोंडा” [श्रीप्रज्ञापनोपाङ्गम्, त्रीन्द्रियप्रज्ञापना, सू-२८] इत्यादि, “गौमी (गोम्ही) कर्णशृङ्गालिका, जे यावण्णे तहप्पगारा, ये चाऽपि चान्ये तथा प्रकारास्ते सर्वे त्रीन्द्रिया ज्ञातव्या इति शेषः” [श्रीमलयगिर्याचार्यविरचितविवरणम्, पृ.४२] इति तद्वृत्तिः इति ॥” (परमपूज्याचार्यश्रीविजयकस्तूरसूरीश्वरमहाराजसम्पादितकोशे पाठविपर्यासो न दृश्यते) ॥

(१६) झिल्लिकाशब्दविषये (पृ. ५६३, पं. ५२) — बाहुलकाद् ह्रस्वत्वे झिल्लिका । “झिल्ली वाद्यभेदः, तत्तुल्यशब्दाद् झिल्लीव । कनि, ‘केऽणः’ ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे [टाप्] झिल्लिका” [पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४३] इति मिश्राः । झिल्लीत्यपि ।

“दूती विद्युदुपासिता सहेचरी रात्रिः सहस्थायिनी । दैवज्ञो दिशति स्वनेन जलदः प्रस्तानवेलां शुभाम् ।

वाचं माङ्गलिकीं तनोति तिमिरस्तोमोऽपि झिल्लीरवैर्जातोऽयं दयिताभिसारसमयो मुग्धे ! विमुञ्च त्रपाम् ॥१॥
[ ] इति भानुदत्तः” इति ॥

(१७) तुङ्गशब्दविषये (पृ. ६५६, पं. ३७) — “तुज्यते (तुज्यते) हिंस्यते तुङ्गम् । ‘तुजि हिंसायाम्’ (भ्वा.प.से.), ‘तुजि पालने’ (भ्वा.प.से.) वा, अस्माद् घञि, ‘चजोः- ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम्, वार्तिककारमते तु न्यङ्कादित्वात् कुत्वम्” इति ॥

(१८) प्रकाण्डशब्दविषये (पृ. ६६२, पं. २) — “प्रकाण्डं पुंक्लीबलिङ्गम् । “अस्त्री प्रकाण्डो विटपे तरुस्कन्ध-प्रशस्तयोः” [ ] इति मेदिनिः । तल्लजादय आविष्टलिङ्गकाः, आविष्टमागृहीतमपरित्यक्तं स्वलिङ्गं यैस्ते आविष्टलिङ्गकाः, लिङ्गान्तरसम्बन्धेऽपि न विशेष्यलिङ्गका इति भावः । यथा- कुमारीतल्लजः, अश्वमतल्लिका । “अरिर्मधोरैक्षत गोमतल्लिकाम्” [शिशुपालवधम्, सर्गः-१२, श्लो-४१] इति माघः । गोप्रकाण्डमिति, “दण्डकानध्यवातां यौ वीर ! रक्षःप्रकाण्डकौ [भट्टिकाव्यम्, सर्गः-५, श्लो-६] इति भट्टिः । “अत एव मतल्लिकादीनां रूढिशब्दत्वात् ‘प्रशंसावचनैश्च’ २।१।६६ ॥ इति समासः ।” [पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२९] इति मिश्राः । उपलक्षणत्वादाविष्टवचनाश्च, यथा- तातश्च ते पादाश्च तातपादा इत्याद्यपि सिद्धं ज्ञेयम्” इति ॥

(१९) जातिशब्दविषये (पृ. ६९४, पं. ८) — “जायतेऽस्यां जातिः । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।९४ ॥, ‘अनुनासिकस्य-’ ६।४।१५ ॥ इति दीर्घः । गौरयं गौरयमित्यादिसदृशाभिलापज्ञानहेतुर्जातिरित्यर्थः । यदुक्तम्- “आकृतिग्रहणा जातिर्लिङ्गानां च न सर्वभाक्” [काशिका ४।१।६३ ॥] इति । जातमित्यकारान्तोऽपि क्लीबे । “जातं जात्योघजन्मसु” [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-१४] इति महेश्वरः । “जातिः सामान्यम्” [ ] इति तट्टीका ” इति ॥

(२०) प्रत्याहारशब्दविषये (पृ. ६९८, पं. ३५) — “प्रत्याह्रियन्ते संक्षिप्यन्ते वर्णा अत्रेति प्रत्याहारः । बाहुलकादधिकरणे घञ्, अण् इण् यणादिः । “[अन्नादिक] विषयेभ्य इन्द्रियाणामाकर्षणं च” [अम.क्षीर. ३।२।१६ ॥] इति क्षीरस्वामी अर्थद्वयं प्राह । इह त्वाचार्याभिप्रायेणाऽऽद्य एवार्थो ज्ञातव्यः, अपरस्य तु- “प्रत्याहारस्त्विन्द्रियाणां विषयेभ्यः समाहतिः” [अभि-, श्लो-८३] इत्यनेन प्रागेव व्याख्यानात् ” इति ॥

(२१) १५२५तमश्लोकस्याऽवतरणे (पृ. ६९८, पं. ५२) — “सङ्ग्रहमाह- सङ्कलय्यार्थकथनं सङ्ग्रहस्तम्-” इति ॥

अन्यान्यप्युदाहरणानि बहूनि सन्ति, अत्र विस्तरभयान्नोल्लिखितानि ॥

अन्ते यथाऽत्यल्पबीजेषु महद्वटवृक्षाः सुप्ताः, हीरक-पद्मराग-मौक्तिकेष्वमूल्यमूल्यं छन्नम्, तथैव शब्देष्वभिलाष्यानिभलाष्यपदार्थानामगाथातलस्पर्शिनी शक्तिश्छन्ना । अत एवोक्तं महाभाष्यकारेण पतञ्जलिना- “एकः शब्दः सम्यग् ज्ञातः सम्यक् प्रयुक्तः स्वर्गे लोके च कामधुग् भवति” इति, तेन तच्छेतेरनुभवोऽमरकोषाभिधान-चिन्तामणिनाममालादीनां व्युत्पत्तिरत्नाकरादिटीकानां च पठने पाठने चिन्तने मनने च ॥

- (१) ग्रन्थादावस्मदध्यापकपण्डितप्रवरश्रीविष्णुकान्तज्ञामहोदयरचितशब्द-शक्तिविषयकलेखः ॥
- (२) ग्रन्थान्ते शब्द-तदर्थ-श्लोकाङ्क-पृष्ठाङ्क-पङ्क्त्यङ्कसहितसंस्कृतशब्दानामकारादिक्रमः ॥
(अकारादिक्रमेणाऽभिधानचिन्तामणिनाममालानां व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकान्तर्गतानां च शब्दानां यावन्तोऽर्थास्तेषां राष्ट्रीयभाषाहिन्द्यामनेकग्रन्थोद्धरणपूर्वकमत्युत्तमसङ्कलनमल्प एव समये प्रकटयिष्यते) ॥
- (३) शब्द-श्लोकाङ्क-पृष्ठाङ्क-पङ्क्त्यङ्कसहितगुर्जरशब्दानामकारादिक्रमः ।
- (४) टीकान्तर्गतानां शेषनाममालेतराणां पृष्ठाङ्क-पङ्क्त्यङ्कपूर्वकानां श्लोकानां, ग्रन्थेऽस्मिन्नुपयुक्तानां ग्रन्थानां ग्रन्थकाराणां चाऽऽकारादिक्रमो निर्दिष्टोऽस्माभिः ॥

ऋणस्वीकारः

- (१) येऽस्माकं प्रति “शब्दकोषस्याऽयं परिश्रम एकग्रन्थाद् न विरमेत् परं त्वजस्रमुपयुक्तानां ग्रन्थानां संशोधनं भवेत्, तदैव श्रुतसाधना, सा निरन्तरा प्रचलतु” इति शुभकामनामिच्छन्तो योगक्षेमकर्तारो जिनशासनोन्नतिकारका परमपूज्याचार्यश्रीमद्विजयचन्द्रोदयसूरीश्वरमहाराजाः ॥
- (२) क्व जिनशासनधुरावहा भवत्सदृशा महापुरुषाः क्वाऽस्मत्सदृक् पामरजीवस्तथापि येषां शिरीषकुसुमकोमलहृदये ‘मनोमन थई गयुं के आ बाळक जिनशासनना नभोमंडळमां प्रकाश पाथरशे’ इति वाक्यमस्ति, ते परमकृपालवः श्रीप्रगुरुदेववर्याः (परमपूज्याचार्यश्रीमद्विजयाशोकचन्द्रसूरीश्वरमहाराजाः) ॥
- (३) शास्त्र-संशोधन-सम्पादनगहनाटवीस्थितानामस्मत्सदृशानमनभिज्ञानां मार्गदर्शका एतद्ग्रन्थस्य ‘साद्यन्तसुचारु-परिमार्जकाः संशोधन-सम्पादनप्रत्यवसरे उपस्थितानां शङ्कानां समस्यानां चर्जुसमाधानकारका विद्वत्ताया भारमवहमाना अस्मद्गुरुवराः (परमपूज्याचार्यश्रीमद्विजयसोमचन्द्रसूरीश्वरमहाराजाः) ॥
- (४) आगमसूत्रज्ञातारः सङ्गस्थविराः परमपूज्यमुनिराजश्रीजम्बूविजयमहाराजाः ॥
- (५) परमपूज्यगणिवर्यश्रीश्रमणचन्द्रविजयमहाराजाः ॥
- (६) परमपूज्याचार्यश्रीमद्विजयजयचन्द्रसूरीश्वरमहाराजसहवर्तिपं. श्रीस्थूलिभद्र-पुष्पचन्द्र-कैलासचन्द्र-राजचन्द्रविजय-गणिश्रीनिर्मलचन्द्र-कुलचन्द्र-प्रशमचन्द्रविजय-प्र.श्रीकल्याणचन्द्र-कुशलचन्द्रविजय-मुनिश्रीबलभद्र-अमरचन्द्र-प्रकाशचन्द्र-सुधर्मचन्द्र-शशीचन्द्र-जिनेशचन्द्र-समकितचन्द्र-प्रियचन्द्र-सङ्गचन्द्र-सिद्धचन्द्र-श्रेयचन्द्र-श्रुतचन्द्र-संवेगचन्द्र-निर्वेदचन्द्र-निरागचन्द्र-सुयशचन्द्र-ऋषभचन्द्र-संयमचन्द्र-लब्धिचन्द्र-सत्यचन्द्र-सुजसचन्द्र-सुनयचन्द्र-कल्पचन्द्र-भक्तिचन्द्रविजयादिमुनिवराः ॥

- (७) यत्सविधेऽहमभ्यासं कृतवान् ते षड्दर्शनवेत्तारो ज्ञानदातारः स्व.पण्डितश्रीचन्द्रशेखरजीझामहोदयास्तथा तत्पुत्रत्वाः पण्डितश्रीविष्णुकान्तजीझामहोदयाश्च ॥
- (८) दुर्लभपुस्तकप्राप्तये सहायकः श्रावकश्रीकान्तिलाल बी. महेताश्राद्धवर्यः (११-A हैसाम मार्गः, कोलकत्ता) तथा रमेशभाई गाठाणीश्राद्धवर्यश्च (सेटेलाईट, अमदावाद) ॥
- (९) सर्वप्रकारककार्यकरणे तत्पराः श्रीराजाराम(राजु)लोलम-जगदीश-प्रेमजीआदयः ॥
- (१०) कोम्प्युटररहिते युगेऽप्यतिकठिनकर्कशानां संस्कृत-प्राकृत-गुर्जरग्रन्थरत्नानां मुद्रापकौ श्रमणोपासकौ श्रीभरतभाई-महेन्द्रभाई इत्याख्यौ बन्धुबान्धवौ ॥
- (११) अक्षरविन्यसनं (एन्ट्री एवं सेटिंग) यया सुचारुतया कृतम्, सा बहेनश्रीनशीम इत्याख्या ॥
- (१२) साक्षात् परम्पराया वा सहायका अभवन्, ते सर्वे ॥
इमं महाग्रन्थं विद्वज्जनानां कोमलकरयुगले निधाय प्रार्थये यदत्र ये केचन दोषा कोम्प्युटरयन्त्रेण दृष्टिदोषेण मतिमान्द्येन वा सञ्जातास्तान् सर्वान् मां सूचयित्वा कृतार्थीकरिष्यन्ति ॥
गच्छतः स्खलनं क्वापि भवत्येव प्रमादतः । हसन्ति दुर्जनास्तत्र समादधति सज्जनाः ॥१॥
प्रान्ते परमाराध्य-सर्वविघ्नविनाशकाखण्डप्रभावशालि-शान्तिकारक-पञ्चमहालवर्तिदुमामण्डन-श्रीशान्तिनाथप्रभुं कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्य-वाचकवरश्रीदेवसागर-तपोगच्छाधिपशासनसम्राट्श्रीनेमि-विज्ञान-कस्तूर-चन्द्रोदय-अशोक-सोमचन्द्रसूरीश्वरगुरुंश्च स्मृत्वा नत्वा मासरस्वतीदेवीं च ध्यात्वा विरमामीत्यलम् ॥

वि. सं. २०५९, वैशाखे सुद-३,
अक्षयतृतीयायाम्, रविवासरे
श्रीनेमिसूरिज्ञानशाला,
पांजरापोल, अमदावाद ॥

परमपूज्याचार्यश्रीमद्विजयाशोकचन्द्रसूरीश्वराणां शिष्यवराणां
परमपूज्याचार्यश्रीमद्विजयसोमचन्द्रसूरीश्वराणां चरणोपासकः
श्रीचन्द्रविजयः

अनारतं प्रचलतु भवतः संशोधनयात्रा

विद्वद्वरिष्ठवाचकवरश्रीमद्देवसागरगणिविरचितव्युत्पत्तिरत्नाकराख्यवृत्तिविभूषितायाः अभिधान-
चिन्तामणिनाममालायाः श्रीमता श्रीचन्द्रविजयगणिवरेण संशोधितं प्रकाशनमिदं वर्धापयतो मे मनोमीनोऽद्य
नितरां निमज्जत्यमन्दानन्दसन्दोहमहोदन्वति ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यभगवद्धिमवतः प्रादूर्भूता श्रुतभागीरथी विभिन्नप्रवाहरूपेण प्रवाहिता
अनेकानेकविद्याशाखाः नवपल्लविताः कुर्वन्ती प्रभूतप्रसवान् प्रसवन्ती च विलोक्यते ॥

विद्याशाखायाः कोऽपि प्रदेशस्तेषामाचार्यप्रकाण्डानां मनीषासंस्पर्शविरहितो नैवास्ति ॥

न्याय-व्याकरण-काव्य-कोश-कथा-छन्दोऽलङ्कार-तत्त्वज्ञान-योगप्रभृतिसर्वविषयेषु तैर्विरचितान् प्रौढतमान्
ग्रन्थान् विलोक्यावगत्य च तेषां विपश्चिचेतश्चमत्कारिचातुर्यं पण्डितमन्योऽपि को नहि कुर्यान्निजशिरोविधूननम् ॥

तैर्विरचितेषु १ अभिधानचिन्तामणिनाममाला २ अनेकार्थसङ्ग्रह ३ निघण्टु ४ देशीनाममालाख्येषु
चतुर्षु कोशेषु इयं नाममालैव शेखरायमाणा विद्यते । साऽपि यदि रत्नैरेव नहि किन्तु रत्नाकरेण भूषिता भवेत्
तर्हि तु किं कथयितव्यमेव ॥

‘व्युत्पत्तिरत्नाकर’ इत्यन्वर्थनामधारिण्या वृत्तेरस्याः अनेकप्राचीनहस्तलिखितप्रतीनामाधारेण सूक्ष्मपरि-
कर्मितमतिभूरिश्रमानवधारितसमयसाध्यं संशोधनं सम्पादनञ्च शब्दशास्त्राभ्यासव्युत्पन्नमतिना गणिवरेण श्रीमता
श्रीचन्द्रविजयेन विधाय पूर्ववर्तिसंशोधकपुरुषाणां पङ्क्तौ स्वप्रवेशः सम्पादित इत्यस्मत्कृते प्रभूतप्रमोदप्रदम् ॥

पूज्यपादशासनसम्राट् श्रीमद्विजयनेमिसूरीश्वराणां नानागुणिमणिरोहणायमाने समुदाये पुरा खलु
नानाशास्त्रविशदवैदुष्यविभूषिता नैकविषयकविद्वद्गम्यबहुविधग्रन्थसर्जका अनेके प्राज्ञपुरुषाः समभूवन्, सम्प्रत्यपि
आचार्यश्रीविजयप्रद्युम्नसूरि-श्रीविजयशीलचन्द्रसूरि-श्रीविजयसोमचन्द्रसूरिप्रभृतयस्तदन्तिषदश्च प्राचीन-
प्रतीनामाधारेण मनीषिमनोमोदजनकं संशोधनादिकार्यं संस्कृत-प्राकृत-गुर्जरादिभाषासु लेखादिलिखनञ्च विदधति ॥

गणिश्रीचन्द्रविजयोऽपि सर्वजनसाधारणमितरत्कार्यजातं विमुच्य संशोधनादिकार्येष्वेव दत्तावधानतया
प्रयतेतेत्याशास्य विरम्यते ॥

वि. सं. २०५९,

वै. कृष्ण-५

श्रीनेमिसूरिज्ञानशाला

अमदावाद-पांजरापोल

—सूरीश्वरगुरुदेवचरणाम्बुजसेविना

विजयहेमचन्द्रसूरिणा

शब्दः

पार्वतीवल्लभं नत्वा पितरं चन्द्रशेखरम् । पिपासूनां प्रबोधाय किञ्चदुद्धृत्य लिख्यते ॥

श्रोत्रग्राह्यो गुणः शब्दः । शब्दलक्षणं च श्रोत्रग्राह्यगुणविभाजकधर्मवत्त्वम्, अथवा श्रवणेन्द्रियजन्यलौकिकप्रत्यक्ष-विषयवृत्तिगुणत्वव्याप्यजातिमत्त्वम् । तादृशी जातिश्च शब्दत्वरूपा । शब्दस्त्वाकाशमात्रवृत्तिः, बाह्यैकेन्द्रियग्राह्यो द्विक्षणावस्थायी तृतीयक्षणे नश्यति च । अत एव 'अनित्यः' इति नैयायिकाः ॥

'पृथिव्यादिषु पञ्चसु शब्दस्तिष्ठति' इति साङ्ख्येया वेदान्तिनश्चाहुः । स्वतन्त्रास्तु 'भेर्या' शब्दः 'मृदङ्गे' शब्दः ' इति व्यवहारात् पृथिव्यामेव शब्दमिच्छन्ति ॥

येनोच्चारितेन सास्नालाङ्गलककुदखुरविषाणादीनां सम्प्रत्ययो भवति, स शब्दः ॥

स च शब्दो द्विविधः । बुद्धिहेतुकोऽबुद्धिहेतुकश्च । तत्र अबुद्धिहेतुको मेघादिशब्दः । बुद्धिहेतुकश्च द्विविधः, स्वाभाविकः काल्पनिकश्च । तत्र स्वाभाविको वर्णविशेषानभिव्यञ्जको हसितरुदितादिरूपः प्राणिमात्रसाधारणः । काल्पनिकोऽपि त्रिविधः । वाद्यादिशब्दो गीतिरूपो वर्णात्मकश्च । तत्र भेरीशब्दादिर्वाद्यादिशब्दः । माधवादिरागाभिव्यञ्जकनिषादादिस्वरशब्दो गीतिरूपः । ध्वनिविशेषसहकृतकण्ठतालवाद्यभिघातजन्यश्च वर्णात्मकः ॥

अन्यत्र चेत्थं विभाग उक्तः । शब्दो द्विविधः, ध्वन्यात्मको वर्णात्मकश्च । तत्राहो भेरीमृदङ्गादौ प्रसिद्धः, द्वितीयः संस्कृतभाषादिरूपः ॥

अत्र शाब्दिका आहुः- 'वर्णात्मकश्च शब्दो वस्तुत एकोऽपि तत्तद्वर्णसंस्कारैः प्रतिबिम्बतत्तद्रूपोऽनन्तपदरूपतामिवापन्नः' इति सर्वपदरूपः सर्वार्थाभिधानशक्तिरिति । सा शक्तिर्योगिप्रत्यक्षगम्या नाऽस्मज्ज्ञानगम्या ॥

परा पश्यन्ती मध्यमा वैखरीरिति चत्वारि वाचःपदानि । एकैव नादात्मिका वाङ्मूलाधारादुदिता सती 'परा' इत्युच्यते, सैव हृदयाभिगामिनी 'पश्यन्ती' इत्युच्यते, सैव बुद्धिं गता विवक्षां प्राप्ता 'मध्यमा' इत्युच्यते, अथ यदा सैव वक्त्रे स्थिता ताल्वोष्ठादिव्यापारेण बहिर्निर्गच्छति, तदा 'वैखरी' इत्युच्यते ॥

वर्णात्मकः पुनर्द्विविधः, सार्थको निरर्थकश्च । तत्र सार्थकः शब्दस्त्रिविधः, प्रकृतिः प्रत्ययो निपातश्चेति । निरर्थकं तु कचटप इत्यादिः ॥

पुनरपि वर्णात्मको द्विविधः, प्रमाणशब्दोऽप्रमाणशब्दश्च । 'प्रमाणशब्दः' इत्यस्यार्थश्च 'शाब्दप्रमितिकरणज्ञानविषयः शब्दः' इति । अयमर्थश्च शाब्दबोधं प्रति पदज्ञानस्य करणतामते सङ्गच्छते । प्रमाणशब्द आप्तोपदेशः । तदर्थश्च आप्तो यथादृष्टस्यार्थस्य चिख्यापयिषया प्रयुक्त उपदेष्टा । सोऽपि द्विविधो लौकिको वैदिकश्च । तत्राहो लौकिको विधिनिषेधार्थवादभेदेन त्रिविधः । तत्र विधिर्यथा पाकं कुर्यादित्यादिः । निषेधश्च इदमनिष्टं न कुर्यादित्यादिः । अर्थवादस्तु 'अयं ब्राह्मणः स्वमहिम्ना सर्वं जगत् पवित्रं करोति' इत्यादिः । द्वितीयस्तु वैदिकः पञ्चविधः, विधिर्मन्त्रो नामधेयं निषेधोऽर्थवादश्चेति । तत्र लौकिकशब्दः आप्तोक्त एव प्रमाणभूतः । वैदिकस्तु सर्व एव प्रमाणभूतः, परमाप्तेन भगवता प्रणीतत्वात् ॥

अप्रमाणशब्दस्तु 'वह्निना सिञ्चेत्' 'गौरश्चः' 'पुरुषो हस्ती' इत्यादिरूप इति । अप्रमाणशब्दस्तु दोषवत्त्वात् आगमाभास इत्युच्यते ॥

शब्दोत्पत्तिर्द्विविधा । केषाञ्चिन्नैयायिकानां मते वीचीतरङ्गन्यायेन तदुत्पत्तिः । केषाञ्चिन्मते तु कदम्बकोरकन्यायेन तदुत्पत्तिः ॥

तत्राद्या तदुत्पत्तिर्यथा आद्यया वीच्याऽन्यो महानेकस्तरङ्गो जन्यते । तेन तरङ्गेण च महतरं तरङ्गान्तरम् । तद्वद् आद्यशब्देन बहिर्दशदिगवच्छिन्नोऽन्यशब्दस्तेनैव शब्देन जन्यते, तेन चाऽपरस्तद्व्यापकः शब्दः इत्येवं क्रमेण श्रोत्रोत्पन्नः शब्दो गृह्यते । भेरीदण्डाद्यभिघातात् तद्देशवच्छेदेनाऽऽद्यशब्दस्योत्पत्तिः । अनन्तरं तद्बहिर्दशदिगवच्छेदेन प्रथमशब्दात् तद्व्यापको द्वितीयः शब्दः । ततस्तद्बहिर्दशदिगवच्छिन्नस्तृतीयः शब्दो द्वितीयशब्दाद् भवति इत्येवं क्रमेण चतुर्थदिशब्दानामप्युत्पत्तिर्बोद्ध्या ॥

द्वितीया तदुत्पत्तिः, यथा कदम्बपुष्पस्य सर्वावयवेषु युगपत्कोरकाणामुत्पत्तिः, तद्वदाद्यशब्दाद् दशसु दिक्षु दश शब्दा उत्पद्यन्ते तैश्चान्ये दश शब्दा उत्पद्यन्ते, इत्येवं सर्वासु दिक्षु उपरि उपरि शब्दानामुत्पत्तिरित्यलम् ॥

शक्तिः

पदपदार्थयोः सम्बन्धः । 'इदं पदममुमर्थं बोधयतु' इत्याकारक ईश्वरसङ्केतः । अत्र ईश्वरसङ्केतो नामेश्वरेच्छा । एतत्पदजन्यबोधविषयोऽयमर्थ इत्याकारकेश्वरेच्छा शक्तिः । 'अस्माच्छब्दादयमर्थो बोद्धव्यः' इत्यादिशङ्केतः । यथा घटाद्यर्थविशेष्यकघटादिपदजन्यबोधविषयत्वप्रकारक ईश्वरसङ्केतः । 'पदपदार्थयोर्वाच्यवाचकभावनियामकं सम्बन्धान्तरं शक्तिः' इति शाब्दिका वदन्ति । 'अविनाभाव एव शक्तिः' इति प्राञ्च अङ्गीचक्रुः ॥

न्यायमते शक्तिस्त्रिविधा, योगः रूढिः योगरूढिश्चेति । तत्राद्या पाचकादिपदेषु, द्वितीया घटादिपदेषु, तृतीया पङ्कजादिपदेषु ॥

अत्र वैयाकरणाः- 'सैषा शक्तिः संयोगादिभिर्नार्थकशब्देषु नियम्यते' इति । तदुक्तं हरिणा-

संयोगो विप्रयोगश्च साहचर्यं विरोधिता । अर्थः प्रकरणं लिङ्गं शब्दस्यान्यस्य सन्निधिः ॥

सामर्थ्यमौचित्यं देशः कालो व्यक्तिः स्वरादयः । शब्दार्थस्यानवच्छेदे विशेषस्मृति हेतवः ॥

[ ] इति । तदर्थश्च- एते संयोगादयः शब्दार्थस्याऽनवच्छेदे सन्देहे तदपाकरणद्वारेण विशेषस्मृतिहेतवो निर्णयहेतव इति । उपस्थितानामनेकेषामेकतरमात्रार्थात्पर्यनिर्णयद्वारा तन्मात्रार्थविषयकान्वयबोधजनका इति भावः । 'जात्याकृतिव्यक्तिषु तिसृषु शक्तित्रयम्' इति शाब्दिका मन्यन्ते । 'आकृतावेव शक्तिः' इति पतञ्जलिप्रभृतय आहुः । 'अपोहार्थं शक्तिः' इति बौद्धा मन्यन्ते ॥

अत्रेदं बोध्यम् । प्रथमतः शक्तिग्रहो व्यवहाराद् घटानयनादिरूपाद् भवति । तथा हि- 'घटमानय' इति केनचित् प्रयोजक-वृद्धेन नियुक्तः कश्चन प्रयोज्यवृद्धः तद्वाक्यतोऽर्थं प्रतीत्य घटमानयति । तच्चोपलभमानो बालस्तया क्रियया तस्य प्रयोज्यस्य प्रयत्नमनुमिनोति । तेन च घटानयनगोचरप्रयत्नेन तस्य ज्ञानं घटानयनगोचरमनुमिनोति, स्वप्रयत्ने तेन तथा निश्चयात् । ततस्तद्धेतवाकाङ्क्षामुपस्थितत्वाच्छब्दमेव कल्पयति । तदनन्तरं घटादिपदानां प्रत्येकमावापोद्वापाभ्यां 'घटपदं घटधीजनकम्' इति कल्पयति । तत आद्यशक्तिग्रहानन्तरमुपमानादिभिः शक्तिग्रहो भवति । अत्रोक्तमभियुक्तैः-

शक्तिग्रहं व्याकरणोपमानकोशाप्तवाक्याद् व्यवहारतश्च ।

वाक्यस्य शेषाद् विवृतेर्वदन्ति सान्निध्यतः सिद्धपदस्य वृद्धाः ॥ [ ] इति ।

तत्र व्याकरणाच्छक्तिग्रहः, यथा 'कर्मणि द्वितीया' ( ) 'कर्तरि परस्मैपदम्' इत्यनुशासनात् कर्मत्वादौ द्वितीयादेः शक्तिग्रहः । धातुप्रकृतिप्रत्ययादीनां शक्तिग्रहो व्याकरणाद् भवतीति ॥

उपमानाच्छक्तिग्रहः, यथा गवादिपदशक्तिधीसाचिव्येन गोसादृश्यातिदेशवाक्याद् गवयपदवाच्यत्वबोधोत्तरं गवयत्वजात्यवच्छिन्ने गोसादृश्यग्रहात् 'गवयो गवयपदवाच्यः' इत्याकारः । 'गोसदृशो गवयपदवाच्यः' इति सादृश्यज्ञानाद् गवयपदस्य गवये शक्तिग्रहो भवतीति वा ॥

कोशादपि शक्तिग्रहः, यथा 'स्वरव्ययं स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशलयाः' ( ) इत्यादिना नाकादिपदस्य स्वर्गे शक्तिग्रहः ।
'गुणे शुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तद्वति' ( ) 'चूर्णे क्षोदः' ( ) इत्यादितश्च कोशाच्छक्तिग्रहः' इति ॥

आप्तवाक्यादपि शक्तिग्रहः, यथा 'कोकिलः पिकपदवाच्यः' इत्याद्याप्तवाक्यात् पिकादिपदानां कोकिले शक्तिग्रह इति ॥

व्यवहारादपि शक्तिग्रहः, यथा 'घटं नय' 'गामानय' इत्याद्यावापोद्वापाभ्यां पार्श्वस्थबालस्य घटादिपदस्य घटमात्रे शक्तिग्रहो भवतीति ॥

वाक्यशेषादपि शक्तिग्रहः, यथा 'यवमयश्चरुर्भवति' इत्यत्र यवपदस्य 'दीर्घशूकविशेषे कङ्गौ वा शक्तिः' इति सन्देहे वाक्यशेषाद् दीर्घशूकविशेषे शक्तिर्निर्णीयते ॥

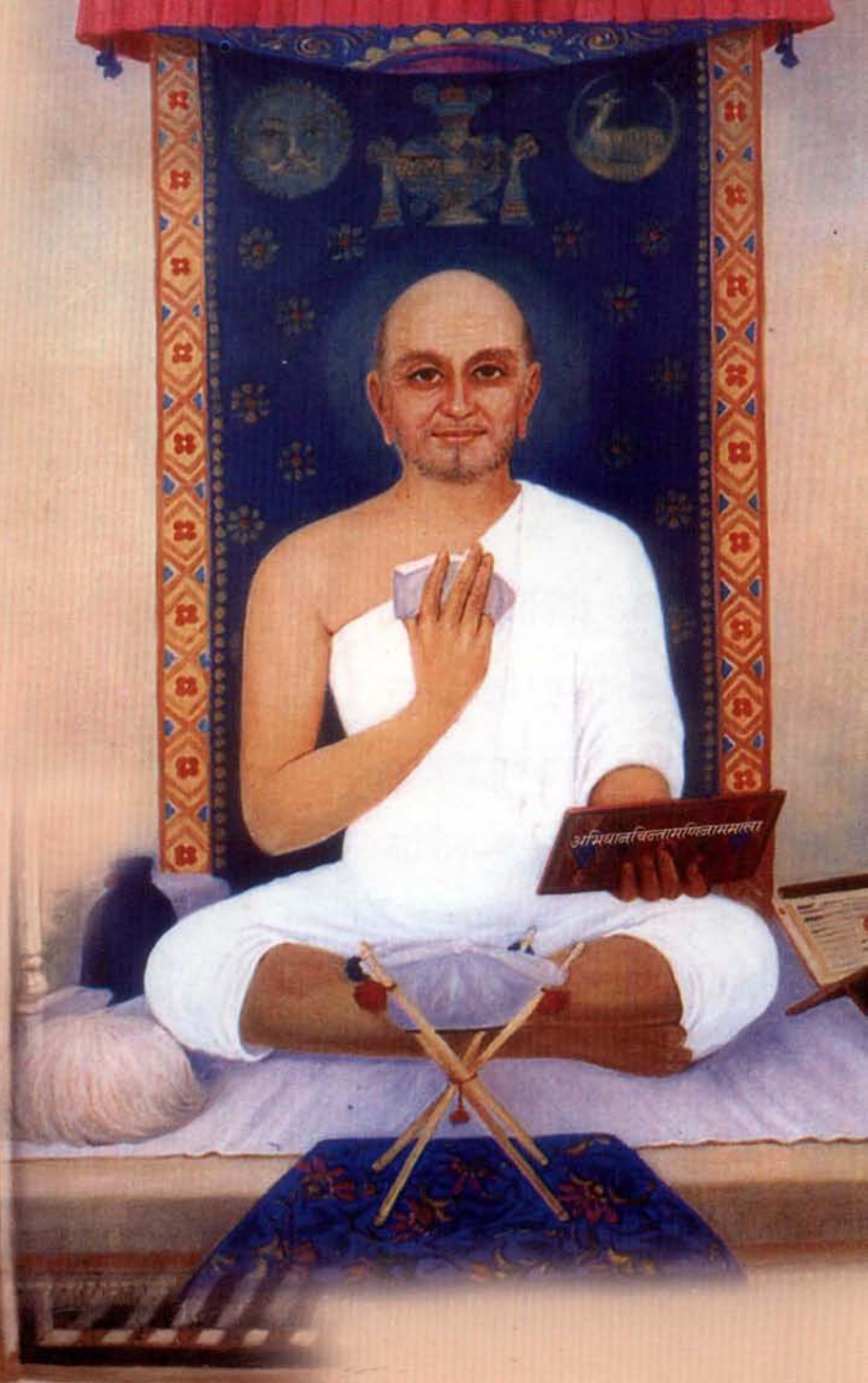
क्वचिद् विवरणादपि शक्तिग्रहः यथा 'घटोऽस्ति' इत्यस्य 'कलशोऽस्ति' इत्यनेन विवरणाद् घटपदस्य कलशे शक्तिग्रह इति ॥

प्रसिद्धपदस्य सान्निध्यादपि शक्तिग्रहः, यथा 'इह सहकारतरौ मधुरं पिको रौति' इत्यादौ पिकपदस्य मधुरादिप्रसिद्धपदसान्निध्यात् कोकिले शक्तिग्रह इति ॥

जीयादशोको ज्योतिर्वित् सोमश्चासौ विचक्षणः । श्रमणश्रीचन्द्रादीनां जिनमार्गोपदेशकः ॥

इति भवदीयः
विष्णुकान्तः ॥

મહાન જ્યોતિર્ધર
કલિકાલ સર્વજ્ઞ
શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય
મહારાજા

વાચકવર
શ્રી દેવસાગર ગણિ
મહારાજ સાહેબ

શાસનસમ્રાટ તપાગચ્છાધિપતિ
પરમ પૂજ્ય આચાર્ય ભગવંત
શ્રીમદ્વિજય નેમિસૂરીશ્વરજી
મહારાજ

અચિન્ત્યચિન્તામણિકલ્પશારિવને
વિશુદ્ધસદ્બ્રહ્મસમાધિશાલિને ।
દયાર્ણવાયાર્થિતદાયિને સતાં
નમો નમઃ શ્રી ગુરુનેમિસૂરયે ॥

વાત્સલ્યવારિધિ, સમયજ્ઞ
પ.પૂ. આચાર્ય ભગવંત
શ્રીમદ્ વિજય
વિજ્ઞાનસૂરીશ્વરજી
મહારાજ સાહેબ

વાત્સલ્યવારિધિ: શાન્ત:
સમયજ્ઞો ગુણાલય: ।
જીયાદ્ વિજ્ઞાનસૂરીશ:
મુનિમાનસહંસરાદ્ ॥

પ્રાકૃતવિશારદ્, ધર્મરાજ
પ.પૂ. આચાર્ય ભગવંત
શ્રીમદ્ વિજય
કસ્તૂરસૂરીશ્વરજી
મહારાજ સાહેબ

વાત્સલ્યવારિધિ: પ્રાજ્ઞો
ગીતાર્થનાં ધુરન્ધર: ।
ધર્મરાજ: પ્રશાન્તસ્તં
વન્દે કસ્તૂરસૂરિણમ્ ॥

આશિષ અંતરંગી ૦૦૦

સાધના એક શ્રુત સાધકની --

વર્ષો પૂર્વેની વાત યાદ આવે છે. પૂજ્ય યાદ, સિદ્ધાંત મહોદય, પ્રાકૃત વિશારદ
પ.પૂ. આ. ગુરુભાવેત શ્રીમદ્ વિજય કસ્તૂર સૂરીધરજી મ. સા. અતિ પરિ-
શ્રમથી શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય રચિત અભિધાન ચિંતામણિ શબ્દકોશનું લાખાંતર
તૈયાર કર્યું. વિદ્વાનો અને અભ્યાસુઓ મારે શબ્દકોશ અતિ ઉપયોગી બન્યો.
સર્વત્ર આદર-માન પામ્યો. પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રી વધુ ઉત્સાહિત થયાં- ગ્રંથ પૂર્તિ
અને ગ્રંથ સમૃદ્ધિ મારે અનેક પ્રાચીન વિદ્વાનો રચિત અન્ય સંસ્કૃત નામમાલા
ઐકાક્ષરી કોશો-શબ્દકોશો વગેરેનો માર્મિક અભ્યાસ કરી એક વધુ 'નવ-
સર્જન' કરવાની ભાવના રાખતા હતાં, કે જેથી સંસ્કૃત-પ્રાકૃતગ્રંથો સહેલાઈથી
ઉકેલી શકાય. (ફારણકે શબ્દકોશો એ ગ્રંથ વાંચનના હાથ-પગ ગણાય છે.)
પૂજ્ય ગુરુદેવશ્રીની આ ભાવના સાકાર પામે તે પૂર્વે કાળધર્મ યાત્રી ગયાં.
અને ને અપૂર્ણ ભાવનાને પૂર્ણ કરવા, આ. શ્રી વિજય અશોકચંદ્ર સૂરિજીના
પદધર આ. શ્રી વિજય સોમચંદ્ર સૂરિજી ના શિષ્ય, ભાવિના આરાસ્યદ
વિદ્વાન ગણિ શ્રીચંદ્ર વિજયજીએ છેલ્લા ફેલાક વર્ષોની પરિશ્રમ સાધના
દ્વારા શ્રી અભિધાન ચિંતામણિ નામમાલા ઉપર શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય-
રચિત નામમાલા વૃત્તિની અસંયોધિત-અપ્રકાશિત હસ્તપ્રત.....
જ્ઞાનભંડારમાંથી મળી આવી. તેના ઉપર તેઓએ સંશોધન+ લિખાંતર કર્યું.
અને તેમાં અનેક શબ્દકોશો-ગ્રંથો વગેરેનો સમુચિત ઉપયોગ કરી
સંશોધનક્રમે વિશ્વપ્રસિદ્ધ મારે એક અપૂર્વ પ્રકાશન ભેર ધરી રહ્યાં છે.

જેઓએ વ્યાકરણ-ન્યાય-દર્શનશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો છે અને
સંશોધનના ક્ષેત્રે સાશી અનુભવ છે-તે આ પરિશ્રમના કાર્યમાં સ્પષ્ટ તરી
આને છે. શબ્દકોશ અંગે તેઓની મહેનત આ એક ગ્રંથથી અરકી નબળ
પરંતુ વધુને વધુ ઉપયોગી પ્રાચીન ગ્રંથોના સંશોધન થાય જોયો શ્રુતસાધના
અવિરત ચાલુ રહે તે શુભ કામના.

૨૫૦ વિ-૨૬૦૬૫૨૨૨-

અંતરંગ

આશિષ...

વિ-સં-૨૦૩૩- પ્રાવણ શુદ્ધ પના (મુંબઈ ચોપાટીના ચોમાસામાં)
હજારો કિરપાવાળા સૂર્યનું પહેલું કિરપા પૃથ્વી ઉપર પથરાયું
ત્યારે જ બે બાળકો શિશી (ઉ-૫-૧૨) ગિરીશી (ઉ-૫-૧૨) નો પહેલા જ
વાર સંપર્ક થયો અને મનોમન થઈ ગયું કે ભાવિમાં આ બાળકો
બિનશાસનના નાલોમંડળમાં પ્રજાશી પાથરશે.

સમયાન્તરે સંયમનો સ્વાકારકર મુનિશ્રમપ્રાયંદ વિજયમુનિ-
શ્રીયંદ વિજય બન્યા. પૂન્યગુરુ ભગવંતોની કૃપાથી આગળ વધી રહ્યા.

અમારી અંતરની ઈચ્છા એવા બંને કે બધા સાધુઓ
સંયમ સાધનાની પુષ્ટિ માટે જ્ઞાનો પાર્વત વિશેષ રીતે કરે. તે ભાવનાને
સાકાર કરતા ગણિશ્રીશ્રીયંદ વિજયમુનિ એ કલિકાલ સર્વેશ્વર શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય
વિરચિત અભિધાન ચિંતા મણિ નામ માલા ઉપર વિધિ પદ્મીય -
મહોપાધ્યાય શ્રી દેવ સાગરજી ગણી વર્ધે રચેલ 'વ્યુત્પન્નિ રત્નાકર'
ટીકાનું અથાક પરિશ્રમ પૂર્વક સંપાદન કર્યું વિદ્વદ્ ભોગ્ય આગ્રંથનું
અધ્યયન કરતા કરાવતા સ્વાત પુસ્તકો ગ્રંથકાર તથા સંપાદકના
પ્રયત્નને સમજી શકશે

આ એક ગ્રંથના સંપાદનથી સંતોષ ન માનતા હવે પછી પણ
અપ્રકાશિત ગ્રંથોનાં સંપાદનની પરંપરા જાળવી રાખશે અમારા
અંતરના આશિષ તમારી સાથે જ છે

સિ. અશોકવિ.

વિ-સં-૨૦૫૬ ફા-૫-૮

આદિજિન જન્મ-દીપ્તા-કલ્યાણક

ગિરનાર ધામ મુંબઈ

અમે ઈએ,

તમારી સાથે...

શું સમુદ્રના કિનારે ઊભા રહેવાથી રત્નાકરમાંથી રત્નો મેળવી શકાય ?
શું સમુદ્રના ખાણીમાં છલછલિયા કરવાથી રત્નાકરમાંથી નિધિ મેળવી શકાય ?
શું સમુદ્રમાં ડૂબકી મારવા માત્રથી રત્નાકરમાંથી સમૃદ્ધિ મેળવી શકાય !

ના, ના, ના. સમુદ્રના પેટાણમાં ગણાવગર કે મરજીવા ખયાવગર
રત્નાકરમાંથી રત્નો ક્યારે પણ મેળવી ન શકાય....

આ તો અભિધાનચિંતામણિનામમાલા સ્વયં રત્નાકર-સાગર...
તેના ઉપર 'વ્યુત્પન્નિરત્નાકર' શીતો ખોતે જમણાસાગર...

છતાંય તેમાં ને તેમાં જ વર્ષોથી વ્યસ્ત રહેતા ગણિકાક્રીયાંદ્રવિજય
વાસ્તવમાં શ્રી-લક્ષ્મી-જ્ઞાનલક્ષ્મી-શબ્દલક્ષ્મી, તેને પ્રતિશિત કરનાર
અંદ્રે સમાન બની ગયા....

સંશોધન-સંપાદનના અનુભવી બિદ્ધાનો સમગ્ર શતશેક અભિધાન-
ચિંતામણિ ઉપર પાણિનીયવ્યાકરણના સૂત્રોના આધારે તૈયાર થયેલ આશીનાનું
સંશોધન બન્ને વ્યાકરણથી વ્યુત્પન્ન વ્યક્તિ સિવાય શક્ય નથી. ગણિકાક્રીએ
આવા આકર ગ્રંથનું જ પ્રથમ સંપાદન દ્વારા 'ભાષાભીડથી તો રિંહ સાથે'
એ ભોંમેતિત અર્થિતાર્થ કરી છે.

આવા અનેક અપ્રતિશિત ગ્રંથો ગ્રંથાગારમાંથી બહાર આવવા
ગણિકાક્રી જેવા બિદ્ધાનોની પ્રતીકા કરી રહ્યા છે...

અમારા અંતરના આશિષ આવા ગ્રંથસંશોધનાદિ મર્થો માટે સતત શ્રી..ની સાથે જ છે...

વિ.સં.૨૦૫૬, ફા.વ.૮

ગિરનાર ધામ

લિ. સોમચંદ્ર વિ.

સ

મ

ર્પ

ણ

૬૬૬

હતો વનમાં, પહોં માડ્યો ઉપવનમાં
 હતો ઝંડાની ઝાડીમાં, પહોં માડ્યો ગુલ ઇંદ જાગીમાં
 ભરકતો હતો જંગલમાં, લાવી દીધો મંગલમાં
 રખડતો હતો મંસારમાં, લાવી દીધો મંચત્રમાં
 અથડાતો હતો અંધકારમાં, લાવી દીધો પ્રકાશમાં

જેઓ જીના મરણમાં સમર્પિત થતાં જીવન દાન્ય જન્યું,
 જન્મ સમ્રાજ લખ્યો, આત્મામાં જ્ઞાનલિંદુનો પ્રાદુર્ભાવ થયો
 તેવા પૂન્ય પાદ પ્રગુરુદેવજીના

(પ.પૂ. આમાર્યજી વિન્ય અશોકમંદુ મૂરી ચરણ મહારાજના)

પાવન કુર કુશળમાં સમર્પણ...

— આપનો જામંદુ

“ તુજ મે પાવે ફૂલ તુહી પર અજા ચઢાઉં ”

અ નુ પ્ર દા ન

- * પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજય ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના સદુપદેશથી શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પેઢી, શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ જૈન દેરાસર, મધુમતી નવસારી વિ.સં. ૨૦૫૨ ના નવસારી ચાતુર્માસમાં થયેલ ઐતિહાસિક આરાધનાની સ્મૃતિમાં
- * શેઠ શ્રી મોતીશા રીલીજીયસ એન્ડ ચેરીટીઝ ટ્રસ્ટ, ભાચખલા, મુંબઈ વિ.સં. ૨૦૫૩ ના ભાચખલાના ઐતિહાસિક ચાતુર્માસની સ્મૃતિમાં
- * શ્રી ૧૦૮ જૈન તીર્થ દર્શન ભવન ટ્રસ્ટ, શ્રી સમવસરણ મહામંદિર, પાલીતાણા
- * શ્રી વલસાડ જૈન શ્વેતામ્બર મહાવીરસ્વામી ભગવાનની પેઢી, વલસાડ
- * પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી વિજય અશોકચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના સદુપદેશથી શ્રી ઘાટકોપર શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, ઘાટકોપર (પશ્ચિમ), મુંબઈ
- * શ્રી શાસનસમ્રાટ નેમિસૂરિ શ્વે. મૂ. પૂ. તપગચ્છ જૈન સંઘ-તાંબેનગર, મુલુંડ (પશ્ચિમ)
- * શ્રી મુલુંડ મુંબઈ-પાલીતાણા છ'રી પાલિત સંઘ સમિતિ-મુંબઈ
- * શ્રી નેમિસૂરિ આરાધના ભવન, મોતીપોળ, ગોપીપુરા, સુરત
- * ગણિશ્રી શ્રીચંદ્રવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, રાજેશ પાર્ક, મલાડ (પૂર્વ)
- * ગણિશ્રી શ્રમણચંદ્રવિજયજી મ.સા. તથા ગણિશ્રી પ્રશમચંદ્રવિજયજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘ, શિવ, સાયન, મુંબઈ
- * ગણિશ્રી શ્રીચંદ્રવિજયજી મહારાજની પ્રેરણાથી શેઠ હઠીસિંહ કેસરીસિંહ ઉપાશ્રય ટ્રસ્ટ, પાંજરાપોળ, રિલીફ રોડ, અમદાવાદ
- * શ્રી પ્રેમવર્ધક આરાધના સમિતિ, પાલડી, અમદાવાદ
- * પ્રવર્તક શ્રી કલ્યાણચંદ્રવિજયજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી વાસણા આરાધના ભવન, અમદાવાદ
- * મુનિશ્રી નિર્વેદચંદ્રવિજયજી મ.સા., મુનિશ્રી નિરાગચંદ્રવિજયજી મ.સા.ની પ્રેરણાથી શ્રી ધર્મભક્તિ જૈન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક સંઘ, ફતેહપુરા, પાલડી, અમદાવાદ
- * ગણિશ્રી શ્રમણચંદ્રવિજયજી, ગણિશ્રી શ્રીચંદ્રવિજયજી, મુનિશ્રી શશીચંદ્રવિજયજીની પ્રેરણાથી શ્રી કુમા જૈન સંઘ, શ્રી શાંતિનાથ જૈન મંદિર, કુમા (જિલ્લો પંચમહાલ)

रत्नाकरोऽनुपमो व्युत्पत्तिरत्नाकरः

क्व हेमप्रोक्तानि वचांसि तानि, क्व सार्थसूत्राणि नु पाणिनीनाम् ? ।

व्युत्पत्तिरेषाऽखिलशब्दसत्का, तथापि किञ्चिद् विलिखामि शक्त्या ॥१॥

अद्यैषा व्युत्पत्तिरत्नाकरवृत्तिसमलङ्कृता अभिधानचिन्तामणिनाममालारूपा पुष्पमाला विदुषां जिज्ञासूनाम-
भ्यासुकानां च करकमलेष्वर्पतामस्माकमन्तरात्मन्यनुपमा आनन्दानुभूतिरनुभूयते । अस्या नाममालारूपपुष्पमालायाः कैश्चिदपि
शब्दपुष्पैरवश्यं पाठकानां कार्याणि काव्यानि कृतयो वा सौरभायन्ते ॥

अपारो विस्तरः गिराम्

यदि पत्रायते व्योम, मेलानन्दायतेऽर्णवः । ब्रह्मायते लिपिकरस्तथाप्यन्तः कुतो गिराम् ? ॥१॥

(व्युत्पत्ति० पृ.२१३, पं.३५), [मेला मषी, तस्या नन्दा भाजनमिति व्याख्या ॥१॥], गगनं पत्रं स्याद्, समुद्रो
मषीभाजनं स्यात्, चिरायुर्ब्रह्मा लेखकः स्यात्, तथापि गिरामन्तो न स्यात् । भगवान् पतञ्जलिरपि महाभाष्ये प्रथमे पस्पशाह्निके
आह-

“एवं हि श्रूयते- बृहस्पतिरिन्द्राय दिव्यं वर्षसहस्रं प्रतिपदोक्तानां शब्दानां शब्दपारायणं प्रोवाच, नान्तं जगाम,
बृहस्पतिश्च प्रवक्ता इन्द्रश्चाध्येता, दिव्यं वर्षसहस्रमध्ययनकालः, न चान्तं जगाम, किं पुनरद्यत्वे ? यः सर्वथा चिरं
जीवति वर्षशतं जीवति” इति ॥

एतदेवानुभूतिस्वरूपाचार्याः प्रोचुः-

“इन्द्रादयोऽपि यस्यान्तं, न ययुः शब्दवारिधेः । प्रक्रियान्तस्य कृत्स्नस्य, क्षमो वक्तुं नरः कथम् ? ॥१॥” इति ॥

क्षीणबलाः, क्षीणायुष्काः क्षीणप्रज्ञाः, क्षीणसत्त्वाः, वयं ज्ञानार्णवस्य बिन्दुमपि ज्ञातुं न शक्नुयामः । कानि कानि
दर्शनानि, के के आगमाः, कति कति न्यायशास्त्राणि, विविधानि काव्यानि, अनेकानि व्याकरणानि, भूरि ज्योतिर्ग्रन्थाः,
कीदृशं विज्ञानम्, अपाराः वैदिक-स्मृति-श्रुतिग्रन्थाः, आयुर्वेद-भूगोल-खगोलादिविषयकं साहित्यवैपुल्यं च कथमेतेषां सर्वेषां
क्षितितले विद्यमानानां ग्रन्थानामवबोधः पारयितुं शक्यः ? ॥

ज्ञानार्णवे नौकायते कोषः

शब्दकोषबोधमन्तरेण शास्त्रावबोधोऽशक्यप्रायः, अत एव विभिन्नग्रन्थेष्वनेके प्राज्ञाः कोषमाहात्म्यं विशिष्टाभि-
रूपमाभिर्वर्णयन्ति ॥

तद्यथा-

“वक्तृत्वं च कवित्वं च, विद्वत्तायाः फलं विदुः । शब्दज्ञानादते तन्न द्वयमप्युपपद्यते ॥१॥

कोशश्चैव महीपानां, कोशश्च विदुषामपि । उपयोगो महानेष, क्लेशस्तेन विना भवेत् ॥२॥ (अभि. स्वो. १।१)

व्याकरणरहितश्चास्थो, बधिरः कोशवर्जितः । काव्येन रहितः पङ्गुर्मूकस्तर्कविवर्जितः ॥३॥ (काव्यदर्शं दण्डी)

इदमन्धः तमः कृत्स्नं, जायेत भुवनत्रयम् । यदि शब्दाह्वयं ज्योतिरासंसारं न दीप्यते ॥४॥” इति ॥

बुद्धिमत्तायाः फलं द्वयं वक्तृत्वं कवित्वं च, परं शब्दज्ञानं विना वक्तृत्वं कवित्वं च कथं संभाव्येत ? ॥१॥

कोश- निधिं विना राज्ञां राज्यानि न प्रचलन्ति, कोऽपि क्रयविक्रयादिव्यवहारो न भवेत्, यदि कोशः सम्पूर्णस्तर्हि राष्ट्रमपि समृद्धं भवति, तथा शब्दकोषं विना क्वापि शास्त्रेषु प्रवेशो न स्यात्, शास्त्रावबोधोऽपि दुर्गमः स्यात् ॥२॥

शास्त्रावगमे व्याकरणादृते निश्चक्षुष्कः, कोशरहितो बधिरः, यथा बधिरः श्रवणाभावतो विवशो भवति, तथैषोऽपि शब्दप्रयोगे विह्वलो भवति ॥३॥

अत एव शब्दकोशो ज्योतिरूपः, यथा विना ज्योतिस्त्रिभुवनमन्धकारमयं भवति, तथा शब्दज्योतिर्विना भुवन-मण्डलमिदमज्ञानतिमिरव्याप्तं भवेत् ॥४॥ एवं चाऽपारे खलु ज्ञानार्णवे स्वैरविहारं कर्तुं शब्दकोषरूपनौकैव समर्था ॥

शब्दार्थनिश्चायकः कोषः

अभिलाष्याः शब्दा अनेकाः, तेषां नियतोऽर्थस्तु न संभाव्यते, वक्तुरपेक्षया तेषां शब्दानामर्थानन्त्यात् ॥

महर्षिभर्तृहरिराह-

“प्रतिनियतवासनावशेनैव प्रतिनियताकारोऽर्थः । तत्त्वतस्तु कश्चिदपि नियतो नाभिधीयते ॥१॥ ”

(वाक्यपदीयम्-२।१३६) इति ।

उच्चार्यमाणस्य शब्दस्य प्रथममभिधेयार्थः वाच्यार्थः आवश्यकः, तदनु भावार्थः तात्पर्यार्थः, लक्ष्यार्थः व्यङ्ग्यार्थो वाऽवबुध्यते । तदर्थमार्षपुरुषा अष्टावुपाया आहुः-

“शक्तिग्रहं व्याकरणोपमान-कोशाप्तवाक्याद् व्यवहारतश्च ।

वाक्यस्य शेषाद् विवृतेर्वदन्ति, सान्निध्यतः सिद्धपदस्य वृद्धाः ॥१॥” इति ॥

(१) व्याकरणम्, (२) उपमानम्, (३) कोशः, (४) आप्तवाक्यम्, (५) व्यवहारः, (६) वाक्यशेषः, (७) विवरणम्, (८) शब्दसान्निध्यं च, एतेषामर्थप्रत्यायकतासत्त्वेऽपि मुख्यतया कोषः शब्दार्थनिश्चायकः । तथा अध्ययने लिखनादिषु च शब्दवैपुल्यमेवावश्यकम्, तच्च कोषादेव सुलभम् ॥

कोषपरम्परा

इत्थं च शब्दस्य सम्यक्स्वरूपं, सम्यगर्थावबोधश्च न स्यात् तर्हि महानर्थोऽपि संभाव्येत, सम्यक् प्रयोगे च लाभोऽपि महान् स्यात् । यदुक्तं भाष्ये-

“एकः शब्दः स्वरतो वर्णतो वा, मिथ्याप्रयुक्तो न तमर्थमाह ॥

तद् वाग्वज्रं यजमानं हिनस्ति, यथेन्द्रशत्रुः स्वरतोऽपराधात् ॥१॥” इति ॥

श्रूयते च पुराणे इन्द्रशत्रुर्वृत्र इन्द्रस्योपरि विजयार्थं यज्ञं कृतवान्, इन्द्रशत्रुशब्दे स्वरभेदतः तत्पुरुषसमासस्थाने कर्मधारय-समासेन शत्रोरिन्द्रस्यैव वृद्धिः समजनि, तदेवं शब्दप्रयोगे वर्णादिहीनता न स्यात् तथा प्रयोक्तव्यम् ॥

एवम्- ‘एकः शब्दः सम्यग् ज्ञातः, सुष्ठु प्रयुक्तः, स्वर्गे लोके च कामधुग् भवति’ इत्यपि भाष्ये प्रोक्तम् ।

सम्यक् शब्दप्रयोगः, शब्दार्थावबोधश्च कोषादेव सुगमतया भवति । अतः पूर्वमहर्षिभिः शब्दकोशानां सङ्कलनं कृतम् । आदौ श्रीकश्यपमुनिर्निघण्टुद्वारा वैदिकशब्दानामर्थसङ्गतिं कृतवान्, पश्चाच्च निरुक्तकाराः शब्दार्थसिद्ध्यर्थं निरुक्तानि रचितवन्तः । कालान्तरे निघण्टु-निरुक्तानां प्रचारोऽवबोधश्च दुर्गमो जातः, ततश्च शब्दानां पर्यायाः सरलतया सुगमतया च ज्ञानगोचरा भवेयुः, कण्ठस्था अपि ते शीघ्रं स्युरिति गद्यरचनां विमुच्य अनुष्टुप्श्लोकैः कोषरचनां कर्तुं समारेभिरे कोषकाराः ॥

कोषप्रकाराः

ये केचन शब्दकोषा अधुना समुपलभ्यन्ते, तेषामवलोकनतः कोशानां त्रैविध्यं दरीदृश्यते-

(१) एकार्थकनाममाला, (२) अनेकार्थकनाममाला, (३) एकाक्षरनाममाला चेति ॥

(१) एकार्थकनाममाला— एकार्थकानां समानार्थकानां पर्यायवाचिनां शब्दानां सङ्ग्रहो मुख्यतया यत्र भवति, तादृशी नाममाला । यथा पृथ्वीवाचका ये शब्दाः संस्कृतभाषायामुपलभ्यन्ते, तेषां सर्वेषां सङ्ग्रह एकत्रैव भवति ॥

भागुरेः त्रिकाण्डः, वाचस्पतेः शब्दार्णवः, विक्रमादित्यस्य संसारवर्तः, वररुचेर्नाममाला, व्याडेरुत्पलिनीकोशः, शाकटायनस्य आपिशलिर्नित्यादयः कोशा लुप्तप्रायाः, मात्रोल्लेखरूपेण यत्र तत्र मिलन्ति ॥

अधुना ये वर्तन्ते, तेषां प्राचीनतमोऽध्ययनादिषु प्रसिद्धोऽमरसिंहकृतोऽमरकोष इति प्रथितः, केशवस्वामिकृतः शब्दकल्पद्रुमः, महेश्वरकृतो विश्वप्रकाशः, धनञ्जयनाममाला, अभिधानचिन्तामणिनाममाला, केशवदैवज्ञस्य कल्पद्रुमः, अप्ययदीक्षितस्य नामसङ्ग्रहमालाप्रभृतयोऽनेके कोशा वर्तन्ते ॥

(२) अनेकार्थनाममाला— एकाधिकार्थवाचकशब्दानां सङ्ग्रहो यत्र वर्तते एतादृशी नाममाला । यथा गोशब्दः पृथ्वी-धेनू-वाणी-किरण-स्वर्गवाचकः, अतः सोऽनेकार्थवाची । यथा केशवकृतो नानार्थार्णवसंक्षेपः, अनेकार्थसङ्ग्रहः, मेदिनी, नानार्थरत्नमाला, श्रीधरसेनकृतो विश्वलोचनकोशः, महिपरचितोऽनेकार्थतिलकः, अजयपालस्य नानार्थसङ्ग्रहः मङ्गुल्यानेकार्थकोश इत्यादयो कोशाः सन्ति ॥

हलायुध-वैजयन्ती-शब्दरत्नाकर-शब्दरत्नावलीप्रभृतयस्तु पूर्वोक्तोभयप्रकाराः सन्ति ॥

(३) एकाक्षरनाममाला — स्वरमन्तरेण व्यञ्जनानां प्रयोगो दुर्लभः, एवं च मात्रस्वराणां, स्वरयुक्तानां व्यञ्जनानां, संयुक्त-व्यञ्जनानां च सार्थकाणां सङ्ग्रहो यत्रैषा एकाक्षरनाममाला । यद्यपि पूर्वोक्तेषु कोशेष्वपि श्री-भू-गोप्रभृतिशब्दा एकाक्षरात्मका वर्तन्ते एव, तथापि स्वतन्त्रस्तेषां सङ्ग्रहस्वरूपः कोशोऽत्र गण्यते । यथा धनञ्जयकृत एकाक्षरीकोशः, माधवकृता एकाक्षरशब्दमालादयः ॥

कोषनिर्माणरीतिः

(१) प्रथमाक्षरानुसारिकोशाः— केचन शब्दस्याद्यवर्णमनुसृत्य कोशविभागं कुर्वन्ति, यथा कादयः, खादयः शब्दाः । यथा नानार्थरत्नमाला-मेदिनीकोशादयः ॥

(२) अन्तिमवर्णानुसारिकोशाः— केचित् शब्दानामन्त्यवर्णमाश्रित्य कोशं रचयन्ति, कान्ताः, खान्ताः इत्यादयः । यथा विश्वप्रकाश-कोशकल्पतरुप्रभृतयः ॥

(३) अक्षरसङ्ख्यानुसारिकोशाः— केऽपि एकस्वर-द्वयक्षर-त्रयक्षर-यावत्षडक्षरादिकमाश्रित्य कोशे विभागं कुर्वन्ति । यथा नानार्थरत्नसंक्षेप-शब्दरत्नसमन्वय-हेमचन्द्राचार्यकृतानेकार्थसङ्ग्रहादयः ॥

(४) लिङ्गानुसारिकोशाः— पुल्लिङ्ग-स्त्रीलिङ्ग-नपुंसकलिङ्गानुसारिशब्दानांश्रित्य कोशं रचयन्ति । यथा अमरकोशे तृतीये काण्डे, एवमन्यत्रापि ॥

(५) विषयानुसारिकोशाः— येषु येषु विषयेषु ये ये शब्दाः प्रयुज्यन्ते, तान् स्वीकृत्य विषयविभागो यत्र सन्ति, तादृशाः कोशाः ।

(६) पर्यायपरिमाणानुसारिकोशाः— शब्दानां यावन्तः पर्यायाः, तान् लक्ष्यकृत्य कोशाः प्रवर्तन्ते ॥

यथा अनेकार्थसमुच्चय-पाड्यलच्छीनाममालादयः ॥

अधुना तु विभिन्नप्रकारैः शब्दसङ्ग्रहस्वरूपाः विश्वकोशादयो भवन्ति ॥

वरीवर्तन्ते जगति जैनकोशकाराः

विश्ववाङ्मये विविधविषयेषु यथा योगदानं जैनाचार्याणां विदुषां जैनानां च, तथैव कोषसाहित्येऽपि ॥

अद्यत्वे ये जैनकोषा लभ्यन्ते, तेषु महाकविधनञ्जयकृतं कोशचतुष्टयं-

(१)नाममाला(२)अनेकार्थनाममाला(३)अनेकार्थनिघण्टु(४)एकाक्षरीकोशादि प्राचीनतमम् ॥

शब्दैः सह शब्दान्तरं संयुज्याभिनवशब्दनिर्माणपद्धतिः, प्राकृतसाहित्ये पाइयलच्छीनाममालाख्यस्य कोशरचना च धनञ्जयकविना प्रथमा प्रारब्धा । श्रीहेमचन्द्राचार्यैरपीयं रचनापरम्परा अभिधानचिन्तामणिनाममालायां प्राकृते 'देशीनाममाला' इत्याख्ये कोशे च स्वीकृता ॥

श्रीधरसेन-श्रीजिनदेव-श्रीशुभशीलगणी-श्रीपद्मसुन्दर-श्रीभानुचन्द्रगणी-श्रीहर्षकीर्तिसूरिप्रभृतिभिरपि विविधकोशानां निर्माणं कृतम् ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्याः

श्रीहेमचन्द्रसूरीणामपूर्वं वचनामृतम् । जीवातुर्विश्वजीवानां, राजचित्तावनिस्थितम् ॥१॥

(श्रीप्रभाचन्द्रसूरिः) ।

श्रीहेमचन्द्रसूरीणां विद्यमानकालतोऽद्यावधि ये ये विद्वांसः समुत्पन्नाः, ते सर्वे विविधस्तुतिभिरवश्यं स्तुत्यांस्तान् स्वानुभवतो मुक्तकण्ठं स्तुवन्त्येव ॥

अत्रापि श्लोके वर्णितं तत्रभवतामनुपमं वचनपीयूषं जगति सर्वेषां जीवानामाधाररूपम् ॥

आधुनिका विद्वांसोऽप्येकध्वनितः स्वीकृतवन्तः- “श्रीहेमचन्द्राचार्याः न कस्याश्चित् जातेः समुदायस्य वा कृते स्वजीवितं व्यतीतवन्तः, न वा केवलं संस्कृतसाहित्यसर्जनमेवावहत्, किंतु सांस्कृतिक-राजनैतिक-सामाजिकादि-समस्तगतिविधिषु नवीनं दृष्टिकोणं दर्शितवन्तः, ततस्ते गुर्जरराज्यस्यास्मिताया आविष्कर्तार आसन्” इति ॥

वि. सं. ११४५तमे वर्षे कार्तिके शुक्लपूर्णिमायां धंधुकानगरे चाचदेवपितुः पाहिणीमातुश्च कुक्षौ चाङ्गदेवनाम्ना पुत्रोऽजायत । कदाचित् चन्द्रगच्छीयश्रीदेवचन्द्रसूरिपास्तत्र समागताः । जिनालयात् प्रत्यागच्छद्भिः पूज्यैर्निजासने उपविष्टो बालश्चाङ्गदेवो दृष्टः, निरीक्ष्य तेषां वदनाम्बुजाच्छब्दा निःसृताः-

“अयं यदि क्षत्रियकुले जातस्तदा सार्वभौमचक्रवर्ती, यदि वणिग्विप्रकुले जातस्तदा महामात्यः, चेद् दर्शनं (जैनत्वं) प्रतिपद्यते तदा युगप्रधान इव कलिकालेऽपि कृतयुगमवतारयिष्यसि” इति ॥

जननीपाहिणीसमक्षं पुत्ररत्नं ययाचे । गुरुनिश्रयां वसन् न्याय-व्याकरण-साहित्यादिग्रन्थान् शीघ्रमधीतवान् । मन्त्रीश्वरोदयनो नैपुण्येन पितुः सम्पत्तिमादाय वि. सं. ११५४तमेऽब्दे दीक्षां प्रदत्तवान् । 'मुनिसोमचन्द्रः' इति नाम्ना विश्रुतः । वि. सं. ११६६तमे वर्षे वैशाखे सुदि तृतीयायां नागोरनगरे आचार्यपदं प्राप्य 'श्रीहेमचन्द्राचार्याः' समभवन् ।

अजारीग्रामे भगवतीसरस्वत्या अनुपमा साधना समाराधिता, तस्याः साक्षात्कारं कृतवन्तः ॥

पूर्णाविद्वत्तातो महाराजसिद्धराजजयसिंहं परमार्हतकुमारपालक्षीतीशं च प्रबुद्धय जैनदर्शनानुरागिणौ कृतवन्तः ॥

शब्दानुशासन-लिङ्गानुशासन-छन्दोनुशासन-काव्यानुशासन-न्याय-योग-कोश-चरित्र-स्तोत्रादिग्रन्थानां सपाद-कोटिप्रमाणोपेतं निर्माणं कृत्वा 'कलिकालसर्वज्ञः' इति श्रुत्या जगति प्रसिद्धिं प्राप्ताः । सिद्धहेमव्याकरणं तु सर्वत्र विश्रुतं व्याकरणेषु च प्रधानं जातम् । यथा-

“भ्रातः! संवृणु पाणिनिप्रलपितं, कातन्त्रकन्था वृथा
मा कार्षीः कटु शाकटायनवचः, क्षुद्रेण चान्द्रेण किम् ? ।
किं कण्ठाभरणादिभिर्वठरयत्यात्मानमन्यैरपि
श्रूयन्ते यदि तावदर्थमधुरा, श्रीसिद्धहेमोक्तयः ॥१॥” (प्रबन्धचिन्तामणौ) इति ॥

ये केचन ग्रन्था निर्मिताः, ते स्वपाण्डित्यं प्रदर्शयितुं न, किंतु सर्वजनहितायैव ॥

“क्लृप्तं व्याकरणं नवं विरचितं, छन्दो नवं द्वायाश्रया-
लङ्कारौ प्रथितौ नवौ प्रकटितं, श्रीयोगशास्त्रं नवम् ।
तर्कः सञ्जनितो नवो जिनवरा-दीनां चरित्रं नवं
बद्धं येन न केन केन विधिना, मोहः कृतो दूरतः ॥२॥” इति ॥

चिन्तामणिनिभाऽभिधानचिन्तमणिनाममाला

तत्रभवतां पूज्यपादानां ग्रन्थेषु कोशसाहित्ये च नाममालेयं शेखरायते । विद्वद्भिः कृतिरेषा स्वोक्तिभिरेवं समाहता-
‘अभिधानकोशतः पदार्थनिश्चयः’ इति महाकविवामनकृते काव्यालङ्कारे (१।३।५॥)

“सम्यग्ज्ञाननिधिर्गुणैरनवधिः, श्रीहेमचन्द्रप्रभोः ।
ग्रन्थे व्याकृतिकौशलं विलसति, क्वाऽस्मादृशां तादृशम् ॥”

इत्यनेकार्थसङ्ग्रहवृत्तौ कैरवाकरकौमुद्यां प्रशस्तिश्लोकेषु श्रीमहेन्द्रसूरयः ॥

टीकाकृत् स्वयं टीकाप्रशस्त्यां समस्तवाङ्मयप्रासादस्य ताली(चावी)रूपेणेमां वर्णयति-

“श्रीनाममालां प्रभुहेमनिर्मितां, प्रतीय तालीं समवाङ्मयौकसः” इति ॥

(१) अभिधानचिन्तामणिनाममाला, (२) अनेकार्थसङ्ग्रहः, (३) निघण्टुः, (४) देशीनाममालेति कोशचतुष्टयं
रचितवन्त आचार्याः ॥ तत्र—

(१) अनेकार्थसङ्ग्रहे सप्त काण्डाः, एक-द्वि-त्रिस्वरीयादिशब्दक्रमेण षट् काण्डाः, सप्तमे चाव्ययानि सन्ति, १८२९पद्यानि
वर्तन्ते ॥

(२) निघण्टुकोशो धन्वन्तरिनिघण्टु-अमरकोषीयवनौषधिर्वर्गसदृशो वृक्ष-धान्यादिशब्दानां सङ्ग्रहरूपो ३९६पद्यात्मको वर्तते ।
कोशचतुष्टये निघण्टुरचनाऽन्तिमा कृतेति निघण्टुप्रथमश्लोकेनाऽनुमीयते ॥

“विहितैकार्थानानार्थ-देश्यशब्दसमुच्चयः । निघण्टुशेषं वक्ष्येऽहं, नत्वाऽर्हत्पदपङ्कजम् ॥१॥” इति ॥

(३) देशीनाममालायां ३९७८देशीशब्दानां ७८३गाथाभिरकारादिवर्णक्रमतः सङ्कलनं कृतम्, विद्यमानानां सर्वासां भाषाणां
मूलमस्यामेवेत्याधुनिका प्राज्ञा गाढं मन्यन्ते, अस्यां च ये शब्दाः प्रकृति-प्रत्ययतो न सिध्यन्ति, एतादृशा रूढा देशीशब्दाः
कालान्तरे लोकभाषायां प्रचलिताः, ते समाविष्टाः । तच्च स्वयमेव तस्यास्तृतीयस्यां गाथायामाह-

“जे लक्खणेण ण सिद्धा, ण पसिद्धा सक्कयाहिहाणेसु ।

ण य गउडलक्खणा-सत्तिसंभवा ते इह णिबद्धा ॥१॥” इति ॥

ये शब्दा व्याकरणेन न सिद्धाः, संस्कृताभिधानेषु न प्रसिद्धाः, गौडलक्षणा शक्तिसंभवाश्च न, तेऽस्यां नाममालायां
सङ्गृहीताः ॥

(४) अभिधानचिन्तामणिनाममालायां च

- (१) अमरकोशात् सार्द्धगुणाः शब्दा विद्यन्ते, तथा
 (२) प्राचीनार्वाचीनशब्दानां समन्वयः कृतः ॥
 (३) अमरकोशे लिङ्गनिर्देशो मूले एव कृतः, अत्र तु 'लिङ्गं तु ज्ञेयं लिङ्गानुशासनात्' इति तैरेव दर्शितं यत् लिङ्गानुशासनाद् लिङ्गनिर्णयः कार्यः ॥
 (४) समानशब्दयोगतः शब्दान्तरविधानशैली अपि स्वीकृता, परं 'कविरूढ्या ज्ञेयोदाहरणावली' इति स्वोक्त्या ये शब्दाः कविसमयमान्याः प्रयुक्ताः प्रचलिताश्च तेषामेव सिद्धिः, यथा गौरीशब्दपर्यायवाचिशब्दनिर्माणे शिवशब्देन सह कान्ताशब्दयोगतः शिवकान्ता-शिवप्रियादयो भवन्ति, न तथा परिग्रहशब्दसंयोगे शिवपरिग्रहादयः शब्दा मान्याः ॥
 (५) प्राकृतापभ्रंशदेश्यशब्दानामपि समावेशः कृतः, यथा लङ्क-चोटी-गेन्दूकादयः ॥
 (६) जैनकोशेष्वयमेव कोशो यत्र नाऽऽद्याक्षरान्त्याक्षर-विषयानुसारादिक्रमतः काण्डाः परिगृहीताः, किंतु जैनत्वरक्षणाय, जैनत्वख्यापनाय च तथाप्रकारेण काण्डविभागः कृतो यथा जैनत्वावबोधोऽपि भवेत्, तद्यथा—
 (१) देवाधिदेवकाण्डे प्रथमे अतीताऽनागतवर्तमानजैनतीर्थङ्करचतुर्विंशतीनामेकादशगणधराणां लाञ्छनातिशयादीनां च नामानि ८६पद्येषु समाविष्टानि ॥
 (२) देवकाण्डे २५०श्लोकेषु देव-देवसम्बन्धि-षडारकादिनामानि गुप्तितानि ॥
 (३) मर्त्यकाण्डे ५६७श्लोकेषु मनुष्यसम्बन्धिनामानि सङ्गृहीतानि ॥
 (४) तिर्यक्काण्डे ४२३पद्येषु पृथ्व्यप्-तेजो-वायु-वनस्पस्त्यादिपञ्चविधैकेन्द्रिय-विकलेन्द्रिय-जलस्थल-खेचरादित्रिविध-पञ्चेन्द्रियादिनामानि गृहीतानि ॥
 (५) नरककाण्डे सप्तश्लोकेषु नरकसम्बन्धिनामानि सन्ति ॥
 (६) साधारणकाण्डे १७८श्लोकेष्ववशिष्टं सर्वमव्ययानि च विद्यन्ते । एवं च १५४२श्लोका वर्तन्ते ॥

नाममालाया टीकाः

- (१) स्वोपज्ञवृत्तिः- नाममालोपरि स्वयं श्रीहेमचन्द्राचार्याः तत्त्वाभिधायिन्याख्यस्वोपज्ञवृत्तिं निर्माय निजान्तर्गतपदार्थान् प्रदर्शितवन्तः, सार्द्धसप्तसहस्रश्लोकात्मको ग्रन्थो विद्यते, मूलस्य विशदीकरणम्, क्लिष्टपदानामर्थः, मूलानुक्तपदार्थानां विस्तृतीकरणम्, ५६ ग्रन्थकारणां ३१ ग्रन्थानां चोल्लेखः, एवं विविधविषयैर्ग्रन्थः समृद्धो जातः ॥
 (२) टीका- कुशलसागररचिता ॥
 (३) सारोद्धारः- खरतरगच्छीयज्ञानविमलशिष्यश्रीवल्लभगणिकृतः, दुर्गपदप्रबोधनाम्नाविश्रुतः, वि.सं. १६६७तमेवर्षे रचितः ॥
 (अस्य संशोधन-सम्पादनकार्यमात्मवल्लभसमुदायवर्त्याचार्यश्रीविजयधर्मधुरन्धरसूरिवरैः क्रियते) ॥
 (४) टीका- साधुरत्नकृता, द्वितीया चारित्रसिंहगणिकृता च ॥
 (५) व्युत्पत्तिरत्नाकराख्या वृत्तिर्वाचकदेवसागरगणिनिर्मितेयम् ॥
 (६) अवचूरिः- अज्ञातकर्तृका ४५००श्लोकमाना ॥
 (७) बीजकं- जगद्गुरुहीरविजयसूरिशिष्यत्रयरचितम् ॥
 (८) रत्नप्रभा- पं. वासुदेवरावजनार्दनकृता, एवमन्या अपि ॥

अद्यत्वे नवीनसंस्करणान्यपि विविधानि सन्ति, परं सम्पूर्णा गुर्जरभाषाटीका प्रथमा परमपूज्यप्रगुरुदेवाचार्य-
श्रीविजयकस्तसूरीश्वरकृता चन्द्रोदयाभिख्या ॥

वाचकश्रीदेवसागरगणिवर्याः

परमवैयाकरणिक-विभिन्नग्रन्थतात्पर्यान्वेषि-वाचकश्रीदेवसागरगणिवर्याणां जीवनकवनवृत्तान्तादिकमन्यत्र क्वापि
किञ्चिन्नोपलभ्यते । परं वृत्तावस्थां प्रतिकण्डं श्लोकद्वयेऽन्तिमप्रशस्त्यामचलगच्छेतिहासादिग्रन्थेषु च गच्छ-गुरुपरम्परादिविषयकमेव
दृष्टिगोचरं भवति ॥

विधिपक्षेऽचलगच्छे श्रीवीरप्रभोः श्रीसुधर्मस्वामिपरम्परायां विधिपक्षाद्याचार्यार्यरक्षितसूरि(अपरनाम उपाध्याय-
विजयचन्द्रविजयः, वि. सं. ११६९)पट्टावल्यां विद्यासिद्धश्रीमेरुतुङ्गसूरिः, तस्य श्रीगुणसागरसूरिः, तस्य श्रीधर्ममूर्तिसूरिः, तस्य
श्रीकल्याणसागरसूरिः, तस्य गुणनिधानसूरिः(?), तस्य वाचकश्रीपुण्यचन्द्रः, तस्य वाचकश्रीमाणिक्यचन्द्रः, तस्य वाचक-
श्रीविनयचन्द्रः, तस्य वाचकश्रीरविचन्द्रः, तस्य शिष्यो ग्रन्थकृद् वाचकश्रीदेवसागरगणी अभूदिति प्रतिद्वयप्रशस्त्यां लभ्यते ॥

प्रत्यन्तरप्रशस्त्यां तु श्रीआर्यरक्षितसूरेः श्रीजयसिंहसूरेः श्रीधर्मघोषसूरेः श्रीमहेन्द्रसूरेः श्रीसिंहप्रभसूरेः श्रीअजितसिंहसूरेः
श्रीदेवेन्द्रसिंहसूरेः श्रीधर्मप्रभसूरेः श्रीमहेन्द्रप्रभसूरेः श्रीमेरुतुङ्गसूरेः श्रीजयकीर्तिसूरेः श्रीजयकेसरिसूरेः श्रीसिद्धान्तसमुद्रसूरेः
श्रीभावसागरसूरेः श्रीगुणसागरसूरेः श्रीधर्ममूर्तिसूरेः श्रीक्षेमसागरसूरेः वाचकश्रीपुण्यचन्द्रविजयस्य वाचकमाणिक्यचन्द्रस्य
वाचकश्रीविनयचन्द्रस्य वाचकश्रीरविचन्द्रस्य शिष्यो वाचकश्रीदेवसागरगणी बभूवेति प्राप्यते ॥

वाचकपुण्यचन्द्रविजयानन्तरं सर्वप्रतिषु परम्परा समानैव ॥

प्रतिकण्डं प्रशस्तिश्लोकेषु च निजगुर्वादीन् प्रशस्तभावतो मुक्तकण्ठं ग्रन्थकृदस्तवीत् ॥

आम्नायद्वये रचनावर्षः वि. सं. १६८६ संवद् दृश्यते, तद्यथा- “वर्षे षड्वसुतर्कनिक्यतिमिते” इति ॥

प्रत्यन्तरे मासतिथ्यादिकमपि वर्तते, “संवद् रसाष्टषट्चन्द्रमिते वर्षे शरदृतौ आश्विनार्जुनसप्तम्याम्” इति ॥

रचनास्थलमाम्नायद्वये विभिन्नमस्ति, “हाल्लारदेशे नृपे लाखाख्ये सति भव्यनव्यनगरे चैत्यावलीशालिनि” इति ॥

प्रत्यन्तरे तु “स्तम्भतीर्थाभिधे पुरि” इत्युल्लेखोऽस्ति ॥

डॉ. शिवप्रसादसम्पादिते ‘अचलगच्छ का इतिहास’ नामकग्रन्थे वाचकदेवसागरपरिचय इत्थं मिलति ॥ गुरुपरम्परा
यथावस्थितैव, परं तन्निर्मितग्रन्थत्रयोल्लेखः प्राप्यते ॥

(१) वि. सं. १६७४वर्षे कपिलकेवलिरासो रचितः ॥

(२) वि. सं. १६८६वर्षे व्युत्पत्तिरत्नाकरवृत्तिर्ग्रथिता ॥

(३) वि. सं. १६७५तमे वर्षे श्री शत्रुञ्जयगिरौ हाथीपोलमध्ये श्रीश्रेयांसनाथचैत्ये या प्रशस्तिरस्ति, तस्यां “वाचक-
श्रीविनयचन्द्रगणिनां शिष्यमुन्देवसागरेण विहिता प्रशस्तिः” इति दृश्यते ॥

तत्र लिखितलेखेन तेषां विद्वत्ताऽनुमीयते ॥

“यावद्विभाकरनिशाकरभूधरार्य-रत्नाकरध्रुवधराः किल जाग्रतीह ।

श्रेयांसनाथजिनमन्दिरमत्र तावन्, नन्दत्वनेकभविकौघनिषेव्यमानम् ॥१॥” इति ॥

एवं तत्रैव चैत्यान्तरे वि. सं. १६८३वर्षीयशिलालेखेऽपि- “भट्टारककल्याणसागरसूरिभिः प्रतिष्ठितम्,
वाचकदेवसागरगणीनां कृतिरियम्” इति तेषामुल्लेखः ॥

वाचकशिष्या अपि श्रुतभक्तिमन्त इति ज्ञायन्ते, सुस्त(श्रीनेमि-विज्ञान-कस्तूरसूरिज्ञानमन्दिरान्तर्गत) श्रीहुकममुनिजीज्ञानभण्डारे सर्वज्ञशतकस्तबकाख्यो ग्रन्थोऽस्ति, तत्र लिपिकारप्रशस्त्याम्- “संवत् १७००वर्षे वैशाख सुदि-२, रवौ पण्डित-चक्रवर्तिपण्डितश्रीदेवसागरगणिशिष्यपं.कनकसागरलिखितं स्ववाचनकृते श्रीराजनगरे” इति पाठोऽस्ति, तत्र यद्यपि गच्छ-शाखादि न लिखितं, तथाप्यनुमानेनैतद्ग्रन्थकारशिष्य एवैष इति ज्ञायते ॥

तथा ग्रन्थकृच्छिष्यान्तरश्रीउत्तमचन्द्र आसीत्, वि. सं. १६९५मिते वर्षे तेन सुनन्दारासो लिखितः ॥

कपिलकेवलिरासः सुनन्दारासश्च दृष्टिगोचरौ न सञ्जातौ, तत्र कोऽपि विशेषः सम्भाव्येत ॥

श्रीजयसागराख्योऽपि ग्रन्थकृतां शिष्यः, तस्य श्रीलक्ष्मीचन्द्रः, तस्य लावण्यचन्द्र-कुशलचन्द्रावास्ताम् ॥ एतद्ग्रन्थस्य प्रशस्त्यनुसारं -

“लक्ष्मीचन्द्रबुधस्य मदगुरुभातुर्जयाब्धेर्मुनेः ।

शिष्यस्योत्तमचन्द्रशिष्य-सहजस्यात्यन्तनिर्बन्धतः ॥१॥”

मुनिलक्ष्मीचन्द्रः गुरोर्गुरुभाता, जयसागर उत्तमचन्द्रश्च निजशिष्यौ, सहजचन्द्रस्तु प्रशिष्य इत्यनुमीयते ॥

प्रत्यन्तरे च-

“तत्पादपङ्कजासक्तद्विरेफो देवसागरः । एनां वृत्तिं शुभां चक्रे, शिष्यवर्गप्रसक्तये ॥१॥”

“निर्मितेयं मया टीका, लक्ष्मीचन्द्रवराग्रहात्” इत्येवमस्ति-

ततश्च शिष्यनामानि नोल्लिखितानि श्रीलक्ष्मीचन्द्रेण च सह ग्रन्थकृत् सम्बन्धो न ज्ञायते । निष्कर्षस्त्वयं श्रीदेवसागरशिष्या अपि गुरुवद् ज्ञानोपासका आसन् ॥

वैविध्यपूर्णा किल वृत्तिरेषा

वाचकश्रीदेवसागरगणिविरचितास्तिस्रः कृतय एव लभ्यन्ते, तथापि रत्नाकरोऽयं किल रत्नाकर एव, यतो रत्नाकरादस्मादुच्छलन्त्यो व्युत्पत्त्यूर्मयः, तेषां कीर्तिं दिगन्तं प्रापयितुं शक्ताः ॥

वाचकैस्तैर्न केवलं शब्दानां व्युत्पत्तिपद्धतिर्दर्शिता, अपि तु व्युत्पत्तीनां किल रत्नाकरो विनिर्मितः, तस्य पारं लब्धुं कथमस्मादृशाः समर्था भवेयुः ? तथापि वृत्तावस्यां का का विशिष्टता, रत्नाकरेऽस्मिन् कानि कानि रत्नानीति तत् किञ्चित् प्रदर्श्यते ॥

(१) पाणिनिव्याकरणतो व्युत्पत्तिः— प्रत्येकशब्दानां व्युत्पत्तिः प्रायशो महर्षिपाणिनिकृतव्याकरणतः कृता, एतच्च स्वयमेव ग्रन्थकृद् वृत्त्यादौ वृत्त्यन्ते चाह-

“वृत्तिं विज्ञमनोरमां विरचये श्रीपाणिनीयोक्तिभिः ।

श्रीसूरीश्वरहेमचन्द्ररचितश्रीनामचिन्तामणेः ॥”

“सूत्रैः पाणिनिसूत्रितैर्बहुविधग्रन्थांश्च सङ्ख्यावतः ।

साक्षीकृत्य यथामति व्यरचयं व्युत्पत्तिरत्नाकरम् ॥”

(२) वृत्तिप्रमाणम् — स्वोपज्ञवृत्तिः सार्द्धसप्तसहस्रप्रमाणैव, परमियं वृत्तिस्तु अष्टादशसहस्रप्रमाणा विपुलाऽस्ति । वृत्त्यन्ते “ग्रन्थाग्रं १८,००० प्रमाणम्” इति दृश्यते ॥

(३) विविधग्रन्थकारोल्लेखः— वृत्तावस्यामनेककोशकाराणां तद्वृत्तीनां तत्तद्विषयकविभिन्नग्रन्थकृतां चोल्लेखः स्थाने स्थाने प्राचुर्येण कृतः । ग्रन्थकृदेव प्रस्तावनायाः सप्तमे श्लोके तद् दर्शितवान्—

“क्षीरस्वामि-महेश-रक्षित-सुभूति-व्याडि-वोपालितस्वामि-न्यास-पुराण-भाष्य-रभस-ग्रन्थांस्तथानेकशः ।

सर्वानन्द-निधान-रुद्र-धरणि-स्कन्दभृगुर्वादिकान् सद्ग्रन्थानुपजीव्य यत्नत इह ग्रन्थे मया सादरम् ॥ १ ॥” इति ॥

(४) व्याकरणफक्किका— नाममालायामाद्यश्लोके “प्रणिपत्याहृतः सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनः” इत्युक्तम्, तत्र ‘शब्दानुशासनम्’ इति शब्दः कथं व्युत्पन्नः ? शब्दानामनुशासनं शब्दानुशासनम्, अत्र यदि ‘उभयप्राप्तौ कर्मणि’ २।३।६६ ॥ इत्यनेन षष्ठी स्यात् तर्हि ‘कर्मणि च’ २।२।१४ ॥ इति सूत्रेण समासप्रतिषेधः स्यात्, ततश्च ‘आश्चर्यो गवां दोहोऽगोपेन’ इतिवत् समासो न स्यात्, परमत्र तु उभयप्राप्तिरेव न, अतो नाऽत्र तेन सूत्रेण षष्ठी, किंतु ‘कर्तृकर्मणोः कृति’ २।३।६५ ॥ इत्यनेन, शेषलक्षणया वा षष्ठी, तेन इध्मप्रव्रश्चनवत् समासो भवत्येवेत्यादिकं ‘ननु, न च’ इति पाणिनीयप्रक्रियया काशिकाविवरणपञ्जिकानुसारं विशदीकृतम् । एवमन्यत्रापि ॥

(५) व्याकरणमहत्ता— ‘सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनः’ इत्युक्त्या लिङ्गोणादिधातुपाठगणपाठाद्यङ्गसहितं व्याकरणं विरच्य नाममालां निर्मितवन्तो हेमचन्द्राचार्याः । ततश्च शब्दविद्याधीनः सर्वविद्यानामुत्कर्षः । तदुक्तम्—

“उपासनीयं यत्नेन, शास्त्रं व्याकरणं महत् । प्रदीपभूतं सर्वासां, विद्यानां यदवस्थितम् ॥१॥” इति ॥
ग्रन्थकृतामपि व्याकरणप्रौढिमा प्रतिप्रयोगं दरीदृश्यते ॥

(६) शब्दानां प्रवृत्तिः— शब्दानां प्रवृत्तिश्चतुर्विधा, त्रिविधा, एकैव वेति मतवैविध्येन विशदीकृतम् । केचिद् जाति-शब्दाः, गुणशब्दाः, क्रियाशब्दाः, यादृच्छिकशब्दाश्चेति चतुर्विधत्वम्, निरुक्तकाराः शाकटायनादयश्च त्रैविध्यमेकत्वं वा स्वीकुर्वन्ति । तदाह—

“नाम च धातुजमाह निरुक्ते, व्याकरणे शकटस्य च तोकम् ।
यत्र पदार्थविशेषसमुत्थं, प्रत्ययतः प्रकृतेश्च तदूह्यम् ॥१॥”

यादृच्छिकशब्दाभावतो जातिगुणक्रियावाचिनस्त्रय एव शब्दाः । अथवा सर्वेषां शब्दानां धातुजत्वादेकैव प्रवृत्तिः, सर्वे क्रियाशब्दाः । डित्थादिशब्दानामपि प्रकृतिप्रत्ययादिद्वारा धातुजत्वं विचार्यम् ॥

आचार्यास्तु— ‘रूढयौगिकमिश्राणां, नाम्ना मालां तनोम्यहम्’ इत्युक्तम् । एवं च रूढशब्दाः व्युत्पत्तिरहिता आखण्डलादयः, गुण-क्रिया-सम्बन्धतो यौगिकाः, नीलकण्ठाद्या गुणशब्दाः, स्रष्टा-कर्त्रादयः क्रियाशब्दाः, सम्बन्धस्तु स्व-स्वामीत्याद्यनेकविधो विज्ञेयः । मिश्रास्तु योगयुक्ता रूढिमन्तश्च, परावृत्तिसहाः, परावृत्त्यसहाश्च योगरूढा ज्ञेयाः ॥

(७) शब्दानां नानार्थत्वम्— कतिचिच्छब्दा अव्ययादिका वा नानार्थे प्रयुज्यन्ते, तत्सम्बन्धिका विशेषश्लोकाः स्वोपज्ञवृत्तौ न दृश्यन्ते, तेऽत्र दृश्यन्ते । यथा आदिशब्दः क्व क्व प्रयुज्यन्ते, तदुक्तम्—

“सामीप्येऽथ व्यवस्थायां, प्रकारेऽवयवे तथा । चतुर्वर्धेषु मेधावी, आदिशब्दं प्रचक्षते ॥ १ ॥”

इति(पृ.३, पं.३०), एवं च शब्दस्य परपदार्थत्वप्रदर्शकः पाणिनीयमतदर्पणस्थम्भलोकः—

“अर्थ परपदस्याऽत्र, श्वशब्दः कालवाच्यपि । अभिधत्ते स्वभावेन, तेनेमौ मङ्गलार्थकौ ॥१॥”

इति(पृ.-२२, पं.१८), एवम् ईशब्दः(पृ.१०६, पं.३५), षणः(पृ.२१४, पं.३६)आदि ॥

(८) व्याकरणान्तराच्छब्दसिद्धिः— ‘श्रीपाणिनीयोक्तिभिः’ इत्यारम्भे उक्तम्, तथापि ये शब्दाः पाणिनिव्याकरणतो न सिद्धाः, तेषां सिद्धहेमव्याकरणोणादितोऽपि साधनिका कृता । यथा तुम्बुरुशब्दः “तुम्बेरुः” (हैमोणादि-८१७) (पृ.१२, पं.५८)इत्यनेन, एवं वेतसः ‘वेतसवाहस-’(कातन्त्रोणा-३।१४२) (पृ.५२४, पं.२६), जम्बीरः, ‘गम्भीरादयश्च’(चान्द्रोणा-३।२९) (पृ.५३२, पं.२)इतीरन् बुगागमश्चेत्यादि ॥

(९) जैनागमोल्लेखः— विशिष्टप्रसङ्गेषु जैनागमविषयोऽपि सवृत्तिको विस्तरतो दर्शितः । यथा— “वाणीनृतिर्यक्सुरलोक-भाषा संवादिनी योजनगामिनी च”(श्लो-५९)इत्यत्राऽहंतामेकादशातिशयव्याख्यायां भगवान् अर्धमागधीभाषया देशनां ददाति, तद्वर्णयितुमागमपाठः सवृत्तिको दर्शितः, यथा— “भयवं च णं अद्धमागहीए भासाए धम्ममाइक्खइ”

(समवायाङ्गसूत्रे, सू-३४) इति, अत्र चाग्रे निशीथचूर्णी-प्राकृतव्याकरणाद्युल्लेखः कृतः (पृ.-१५, पं.६३) । चतुर्दशपूर्वेषु कियन्ति वस्तुनीति निरूपितम्, यथा- “पूर्वेषु तु दशादीनि वस्तून्यपि सन्ति । यदुक्तम्-

“क्रमाद् वस्तूनि विधित्वमाद्ये दश चतुर्दश । अष्टादश तुर्ये हि द्वादश द्वौ च षोडश ॥१॥

त्रिंशत् विंशतिः पञ्चदश द्वादश वै तथा । त्रयोदश ततस्त्रिंशत् पञ्चविंशतिरन्तिमे ॥२॥

उत्पादादिषु पूर्वेषु ह्यन्तर्वर्ती प्रकारतः । अधिकारविशेषस्तु वस्तुविज्ञैः प्रकीर्तितम् ॥३॥” [ ] इति ॥

इति (पृ.११५, पं.४८), उल्ब(गर्भप्रथमावस्था)विषये आचाराङ्गवृत्तिः (पृ.२३९, पं.४४) इत्यादि ॥

- (१०) अर्थसाधकश्लोकाद्युपन्यासः— तत्तच्छब्दार्थपुष्टिं कर्तुं मनुस्मृत्याद्यनेकग्रन्थानां श्लोकादिप्रामाण्यप्राचुर्यं प्रदर्शितम् ॥ यथा आचार्यशब्दविषये—

“उपनीय तु यः शिष्यं, वेदमध्यापयेद् द्विजः । साकल्यं सरहस्यं च, तमाचार्यं प्रचक्षते ॥१॥”

(मनुस्मृतिः २।१४०, श्लो-७७) इति (पृ.२०, पं.१०), एवं गुरुशब्दः (पृ.१९, पं.५६) इत्यादि ॥

- (११) भाषाशब्दप्रयोगाः— स्वोपज्ञवृत्तिकाले मागध्यादिभाषाप्रचारसत्त्वेऽपि गुर्जरभाषाप्रसारो न, ततश्च तत्र भाषाशब्दा संस्कृतशब्दपर्यायरूपतो न लभ्यन्ते, अत्र तु पौष्कल्येन दृष्टिगोचरा भवन्ति, यथा- सब्रह्मचारिणः “साहमि इति भाषा” (पं.२१, पं.९) इति, प्रकाशार्थे ‘उज्जुआलु’ (पृ.३२, पं.५८), मृगतृष्णार्थे ‘झांझूआ’ (पृ.३२ पं.६६), अपररात्रः ‘पाछिली रात्रि’ (पृ.५२, पं.४१), शीकरः ‘वाछंटी’ (पृ.६६, पं.६), ‘तेडवु’ (पृ.१२१, पं.४०), ‘मजूर’ (पृ.१६२, पं.१४), ‘आलसू’ (पृ.१७०, पं.२४), ‘भेला जीमवु’ (पृ.१८७, पं.४७), ‘पातली रोटी’ (पृ.१७६, पं.३९), ‘मामी’ (पृ.२३१, पं.९), ‘डोकरी’ (पृ.२३७, पं.२०), ‘साली’ (पृ.२४५, पं.३४), ‘दादा’ (पृ.२४६, पं.२२), ‘वींटी’ (पृ.२९३, पं.१७) इत्यादिकम् ॥

- (१२) योगशास्त्राणामपि निदर्शनम्— प्राणायामादिशब्दानां सिद्धौ योगशास्त्रग्रन्था अप्युल्लेखिताः । यथा-

“प्राणायामो गतिच्छेदः, श्वासप्रश्वासयोर्मतः । रेचकः पूरकश्चैव, कुम्भकश्चेति स त्रिधा ॥१॥”

(योगशास्त्रम्, प्रकाशः-५, श्लो-४) इति (पृ.२१, पं.५६) ॥

- (१३) शब्दसाधकश्लोकादिसम्बन्धः— शब्दानां सिद्धौ विविधा व्युत्पत्त्यः सम्भवन्ति, काश्चित् स्वोपज्ञवृत्तौ न लभ्यन्ते, ता अप्यत्र दृश्यन्ते, प्रमाणमपि तत्र दर्शितम् । यथा सुरशब्दव्याख्यायाम्— “परिग्रहात् सुराः अपरिग्रहाद् दैत्याः, “सुरा परिग्रहाद् देवाः, सुराख्या इति विश्रुताः । अपरिग्रहणात् तस्या दैतेयाश्चासुराः स्मृतास्तथा ॥१॥” रामायणे ।” सुष्ठु राजन्ते इति विग्रहतः साधितः (पृ.२४, पं.४३) । एवं मार्तण्डः (पृ.२७, पं.६४), मिहिरः (पृ.५३० पं.१), कथं स्वर्वेद्यौ वडवासुतौ कथ्येते (पृ.७५ पं.३८), कथं कुबेरः (पृ.८१ पं.३९), कथं रुद्रः (पृ.८५, पं.४५),

कथं शङ्करः (पृ.८६, पं.१४), ईश्वरः (पृ.८७, पं.४), नीललोहितश्च (पृ.८७, पं.५५), महादेवः (पृ.८८, पं.१०),

“महतामपि देवानामहमेव महान् यतः । न तु मत्तो महानन्यो, महादेवस्ततो ह्यहम् ॥१॥”

(स्कन्दे, पृ.८८, पं.१६) पशुपतिः (पृ.८८, पं.२४), दुर्गा (पृ.९१, पं.३१) इत्यादिकं सुचारुतया दर्शितम् ॥

- (१४) अनुक्तशब्दसाधनिका— नामामालायां ये शब्दा न सङ्गृहीताः, व्यवहारे तु प्रयुज्यन्ते, तेषामपि साधनिकाऽत्र दर्शिता । यथा- देवपर्यायवाचिश्लोके दिवौकशशब्दो न, तथाप्यत्र साधितः । ग्रन्थकृत् स्वयमेवाह- “अत्राऽनुक्तमपि दिवौकस इति नाम व्युत्पाद्यते” (पृ.२५, पं.४९) इति । एवं हाहाशब्दप्रसंगे हूहूशब्दः (पृ.७७, पं.४१), क्रव्यात्प्रयोगे क्रव्याद-शब्दोऽपीति वैयाकरणिकैः साधितः (पृ.७९, पं.५१), तन्त्रमपि (पृ.४०३, पं.२९), अष्टापदोऽपि (पृ.५९१, पं.४८) ॥

- (१५) शब्दविशेषार्थः— शब्दस्य सामान्यतो योऽर्थो भवति, ततो विशेषार्थो यो भवेत्, सोऽपि दर्शितः । यथा- भिक्षुशब्द व्याख्यायाम् (पृ.१९ पं.१७)- यमनियमव्यवस्थितः कृतकारितानुमोदितपरिहारेण भिक्षत इत्येवंशीलो भिक्षुः ।

यद्वा नैरुक्ती शब्दव्युत्पत्तिः इत्यादि, तत्र क्षुद् अष्टप्रकारं कर्म, तां क्षुधं ज्ञानदर्शनचारित्र्यतपोभिर्भिनत्तीति भिक्षुः । पृषोदरादित्वादष्टरूपसिद्धिः । द्वे हि शब्दस्य निमित्ते- तद्यथा व्युत्पत्तिनिमित्तं प्रवृत्तिनिमित्तं च । यथा- गोशब्दस्य गमनक्रिया व्युत्पत्तिनिमित्तम्, सास्नादिमत्त्वं प्रवृत्तिनिमित्तम्, अश्वादौ तु न यथोक्तरूपस्य प्रवृत्ति- निमित्तस्य तत्राऽभावात् । एवमत्रापि भिक्षुशब्दस्य द्वे निमित्ते, भिक्षणं व्युत्पत्तिनिमित्तम्, इहपरलोकाशं- साविप्रमुक्ततया यमनियमेषु व्यवस्थितत्वं प्रवृत्तिनिमित्तम्” इत्यादि विस्तरतः प्रतिपादितम् ॥

- (१६) शब्दसिद्धौ ग्रन्थाकारान्तराभिप्रायः— एकशब्दसाधनिकायां येषां यानि मतानि, तेषामुल्लेखः कृतः । यथा- स्वर्गपर्यायेषु (पृ. २४, पं. १) त्रिदिवशब्दव्युत्पत्तौ- “त्रयो ब्रह्मविष्णुरुद्रा दीव्यन्त्यत्रेति, त्रिदशा दीव्यन्त्यत्रेति वा त्रिदिवम्” । अत्र केन सूत्रादिना कप्रत्यय इति विषये सर्वानन्दादयः, क्षीरस्वामी, आचार्याः, राजदेवादयश्च किं मन्यन्ते, वयं मन्यामहे इत्युक्त्या स्वामिप्रायोऽपि दर्शयते ॥
- (१७) नक्षत्रादिविषयकचर्चा— विशाखानक्षत्रमेकमेवेति प्रायोवादः । वृत्तिकारस्तु- “मिश्रास्तु विशाखे द्वे, अत एव द्वित्वमुचितं ‘विशाखे’ इति, तथा च रामायणम्-
पत्योर्मध्यगतस्तत्र, सुग्रीवः प्लवगेश्वरः । विशाखयोर्मध्यगतः, सम्पूर्ण इव चन्द्रमाः ॥१॥”
इति (पृ. ३८, पं. ६०) ॥ अत्रैकत्वं द्वित्वं वा जाघटीतीत्यपि चर्चितम् ॥
- (१८) काव्यश्लोकप्राचुर्यम्— शब्दानां प्रयोगाः काव्येषु कथं प्रयुज्यन्त इति तु प्रायः प्रतिश्लोकं विशदीकृतम् । यथा प्रभातार्थकप्रत्युषशब्दप्रयोगो मेघदूते- “प्रत्युषेषु स्फुटितकमलामोदमैत्रीकषायः” (पूर्वमेघः, श्लो- ३१) (पृ. ४८, पं. ३८) इति, दुर्दिनप्रयोगे- “दुर्दिनेऽप्यभिसारिकाः” (कुमारसम्भवम् ६।४३) इति (पृ. ६५, पं. ४७), प्रपातस्त्वतटोभृगुः शब्दत्रिके “प्रभुः प्रपातध्वनिमिश्रतूर्यः” (रघुवंशम् १६।३२) इति (पृ. ४६४, पं. ४४), “स्तनातटे चन्दनपङ्क्ति- ऽस्याः” (नैषधे ७।८०) इति (पृ. ४६४, पं. ४५), “कृत्वा पुंवत्पातमुच्चैर्भृगुभ्यः” (शिशुपालवधम् ४।२३) इति (पृ. ४६४, पं. ४७), क्षुद्रकूपार्थकचुण्डीचूतकादिप्रयोगानप्याह- यथा “चुण्डीमपि महोदधिम्” (पृ. ४७७, पं. ३१), “चूतकानां रसं पीत्वा, पान्थाः पथि सुखं ययुः” (पृ. ४७७, पं. ३४) इत्यादिकम् ॥
- (१९) कालादिविषयकम्— प्रभातकालः कः ? इत्यादिविषये विष्णुपुराणादिगतश्लोकोल्लेखः । यथा- “प्रभातकालो हि सूर्यार्धोदयादारभ्य घटिकाषट्कं यावद्भवति, यद्विष्णुपुराणम्-
लेखाप्रभृत्यथादित्ये, त्रिमुहूर्ते गतेऽत्र वै (रवौ) । ज्ञेयः प्रातस्ततः कालो भागश्चाह्नः स पञ्चमः ॥१॥”
(विष्णुपुराणम्, अंशः-२, अ-८, श्लो-६२) इति (पृ. ४८, पं. ५२), एवं सन्ध्या-कुतपादिविषये (पृ. ४९, पं. १९, ४७), ब्राह्म अहोरात्रं मन्वन्तरादिकं कियत्प्रमाणमेतद्विषये लिङ्गपुराण-ज्योतिषादिकम् (पृ. ६१-६२) ॥
- (२०) शब्दलिङ्गवचनादिनिर्देशः— प्रतिशब्दं प्रायः लिङ्गवचनादिप्रामाण्यं कथितम् । यथा वर्षाशब्दः स्त्रियां बहुत्वे च, तदुक्तम्-
“आपः सुमनसो वर्षा, अप्सराः सिकताः समाः । एते स्त्रियां बहुत्वे स्युरेकत्वेऽप्युत्तरत्रयम् ॥१॥”
इति (पृ. ५९, पं. ५१), एवं दाराशब्दे (पृ. २२७, पं. ३), वर्षाभूः (पृ. ६२१, पं. ४६), वातप्रमीशब्दस्य तु रूपाण्यपि (पृ. ५९६, पं. २९) ॥
- (२१) मेघादिकविज्ञानम्— मेघास्त्रिविधा इत्यादिकमपि निरूपितम् । अन्यत्र मेघजीमूतादीनामेकरूपेणैव वर्णितम्, यथा- “मेघास्त्रिविधास्तत्र, वह्निजा धूमयोनयः । निःश्वासजास्तु जीमूतास्ते ज्ञेया जीवरूपिणः ॥१॥”
यज्ञजास्तु घना घोराः, पुष्करावर्तकाः [दयः]” इति (पृ. ६५, पं. २७) ॥
- (२२) व्याकरणनियमः— पञ्चनाभशब्दः (पृ. १००, पृ. ४०) ‘अच् प्रत्यन्वपूर्वात्-५।४।७५ ॥ इति सूत्रे अच् इति योगविभागात् साधितः । तत्र नियमितम्- “योगविभागस्य हि पूर्वदृष्टमात्रसाधकत्वम्, न तु नाभ्यन्तस्य सर्वत्रैवाचसमासान्त इति

नियमः, तेन 'प्रजा इवाङ्गादरविन्दनाभेः' (शिशुपालवधम् ३।६५॥) इत्यादि प्रयोगाः । एवं अधीनशब्दविषये
 "अस्मास्वधीनं किमु निःस्पृहाणाम्" इत्यादिषु नियमः (पृ.१६०, पं.१४), श्वपचशब्दे (पृ.४१२, पं.१९)
 "अज्विधिः सर्वधातुभ्यः, पठ्यन्ते च पचादयः । अण्बाधनार्थमेव स्यात्, सिद्ध्यन्ति श्वपचादयः ॥१॥"

(२३) व्यवहारिकज्ञानम् — उपालम्भविषये (पृ.१२७, पं.५) "उपालम्भो द्विविधः, गुणाविःकरणपूर्वको, निन्दापूर्वकश्च ।
 आद्यो यथा- महाकुलजस्य भवतः किमुचितमिदम् ? । द्वितीयो यथा- बन्धकीसुतस्य तवोचितमेवेदमिति" ।
 "सनिन्द उपालम्भः परिभाषणम्" इति ॥

(२४) नीतिः — "अधिक्षिप्तोपि विकृतिं न याति क्वापि सज्जनः" (पृ.१९३, पं.१०), "अपन्थानं तु गच्छन्तं सोदरोऽपि
 विमुञ्चति" (पृ.२४४, पं.५), "तं तु देशं न पश्यामि यत्र भ्राता सहोदरः" (पृ.२४४, पं.६) ॥

"अपकारिण्यपि प्रायः सौम्याः स्युरूपकारिणः । मारकेभ्योऽपि कल्याणं रसराजः प्रयच्छति ॥१॥"
 (पृ.४७४, पं.४४) ॥

"उपार्जितानामर्थानां, त्याग एव हि रक्षणम् । तडागोदरसंस्थानां, परीवाह इवाभ्यसाम् ॥२॥"
 (पृ.४९४, पं.२६) ॥

(२५) मूलकाराद् विशेषप्रतिपादनम् — नाममालाकारेण 'कर्णजलौकस्' (कानखजूरा) शब्दः चतुरिन्द्रियेषु प्रोक्तः, परं स
 प्राणिविशेषस्त्रीन्द्रिय इति प्रज्ञापनोपाङ्गादिपाठतः साधितम् । श्रीमलयगिरिकृतवृत्तिरपि तत्र प्रदर्शिता (पृ.५६१, पं. २, १०) ॥

(२६) ज्ञेयं किञ्चिद् — मति-बुद्ध्यादीनां पर्यायत्वेऽपि भेदः, यथा-

"मतिरागामिकी ज्ञेया, बुद्धिस्तत्कालदर्शिनी । प्रज्ञा चातीतकालज्ञा, मेधा कालत्रयात्मिका ॥१॥" (पृ.१४१, पं.३५) ॥

एवं- "तत्त्वोल्लेखशालिनी प्रज्ञा प्रतिभा" (पृ.१५५, पं.२१),

"दूरादेवार्थसन्दर्शी दीर्घदृष्टिः प्रकीर्तिताः" (पृ.१५५, पं.४०) ॥

शृङ्गारादिरसानामपि देवता, यथा-

"शृङ्गारो विष्णुदेवः स्याद्, वासः प्रथमदैवतः । करुणो यमदेवस्तु स्याद्, रौद्रो रुद्रदैवतः ॥१॥" (पृ.१३५, पं.३५)

प्रकरणविषये-

"शास्त्रैकदेशसम्बद्धं, शास्त्रकार्यान्तरस्थितम् । प्राहुः प्रकरणं नाम, शास्त्रभेदं विपश्चितः ॥२॥" (पृ.११८, पं.१०)

एवं श्राद्धशब्दे (पृ.३६४, पं.३४) । नञर्थे-

"तत्सादृश्यमभावश्च, तदन्यत्वं तदल्पता । अप्राशस्त्यं विरोधश्च, नञर्थः षट् प्रकीर्तिताः ॥३॥" (पृ.६३०, पं.३५)

"निपाताश्चोपसर्गाश्च, धातवश्चेति ते त्रयः । अनेकार्थाः स्मृताः सर्वे, पाठस्तेषां निदर्शनम् ॥४॥" (पृ.७०९, पं.३४)

(२७) शब्दरचनाचातुर्यम् — महिलाशब्दवत् महेलाशब्दोऽपि तद्विषये ।

"अजयद् द्विषतः प्राज्यनयः परमहेलया । स्वप्नेऽपि मनसि स्पृष्टो, न यः परमहेलया ॥१॥" (पृ.२२१, पं.५२)

राम्भशब्देऽपि श्लोकार्थम्-

"श्रीमन्महाहंसनिषेवितत्वाददः सरो, भो न न रोचते मे ॥

अत्र सरो रेफसहितो भो भकारो मह्यं रोचते, रम्भ इत्यर्थः अदः दकाररहितो न, दकारसहित इत्यर्थः, भो
 भकारो दम्भ इत्यर्थः, स तु न रोचते इत्यर्थः" (पृ.३६१, पं.१२) ॥

(२८) प्रयोगनियमाः — अम्बाशब्दप्रयोगः क्व कथं कार्यः ? (पृ.१५०, पं.१६), सङ्घशब्दः सङ्घातशब्दो वा कथं प्रयोज्यः
 (पृ.६४९, पं.४४, ५१), यौवतं यौवनं वा कथं प्रयोज्यम् (पृ.६५१, पं.१) इत्यादिकमपि सोदाहरणं कथितम् ॥

(२९) ज्ञान-विज्ञानवैशिष्ट्यम्— कामबाणाः पञ्च(पृ.१०८), गीत-गेय-गान-तालादि(पृ.१२९-१३३), मृदङ्गादिवाद्यसम्बन्धि (पृ.१३४), व्यभिचारिभावः, स्थायिभावः(१४६, १४७), रणनन्दी-नाटकनन्दी(पृ.१४८), स्मितविहसितादिकम् (पृ.१३६), रसवतीविषये यवागू-अपूप-पौलि(पोली)-अपूप-मथित(मढो)प्रभृतिकम्(पृ.१७६-१८२), रोगादिसम्बन्धिगलगण्ड-प्रतिश्या-गुदग्रह-मूत्रकृच्छ-भगन्दर इत्यादिकम्(पृ.२०५-२०८), स्त्रीणां लीलादयो दशालङ्काराः(पृ.२२३-२२४), अर्याणी(पृ.२३१), स्वैरिणी(पृ.२३४), पुनर्भू(पृ.२४२), नानान्दा न नन्दति तुष्यति, न नन्दयति भ्रातृजायामिति वा(पृ.२४५), यक्षकर्दमादिधूपविषयकम्(पृ.२८२), काञ्ची-शिञ्जिन्याद्याभरणज्ञानम्(पृ.२९४), पुरुषविषये कः प्राड्विवाकः(पृ.३१५), को वर्षवरः(३१९), सन्धि-विग्रहादिषड्गुणाः(३२२), सामादयश्चत्वार उपायाः(पृ.३२३), युद्धरचना(पृ.३२८), अक्षौहिण्यादि(पृ.३३०), विजयादशम्यां प्रस्थानात् प्राक् करणीयो लोहाभिसारो विधिः(पृ.३४९), वानप्रस्थ-भिक्षुप्रकाराः(पृ.३५७), षट्कर्मा, माणवकः(पृ.३५९), भिक्षा कीदृशी(पृ.३६०), लीलावतीगणिताद्युद्धतं पौतव-द्रुवय-पाय्यरूपं मानत्रयं सविस्तरं दर्शितम्(पृ.३८५-३८९), सुरा (मद्य)भेदाः(पृ.३९९), भारतवर्षादि(पृ.४२१), नगर-पत्तनादिकम्(पृ.४३२), तोरण-नासा-गोपानसीप्रभृतिवास्तुविषयकम्(पृ.४५०-४५१), स्वस्तिक-नन्द्यावर्तादि(पृ.४५४), धातुविषयकं हिरण्य-गाङ्गेय-जातरूप-जाम्बूनद-रसराज-स्फटिकादिसम्बन्धि(पृ.४७०-४७५) नदीषु आपगा, त्रिपथगा, स्वर्णदी, चन्द्रभागा, तापी(पृ.४९०-४९१), आयुर्वेदौषधिप्रसङ्गे अश्वत्थ-बिभीतक-उदुम्बर-त्रिफलादिसम्बन्धिनः धन्वन्तरिनिघण्टुश्लोकाः(पृ.५२९-५३०), धान्यशाकविशेषाः(पृ.५४१), अश्वजातौ आजानेय-श्रीवत्सक्यादि(पृ.५७२-५७३), मत्स्यभेदाः पाठीन-शकुल-रोहित-शिश्मारादयः(पृ.६१८-६२०), क्षेत्रज्ञ आत्मादिविषयकम्(पृ.६२६), षड्जादयः सप्तस्वराः(पृ.६४४), ध्वनिविषये काकली, काकुः(पृ.६४७-६४८) ॥

इत्यादिकं यत्तत्रोक्तम्, अत्राप्युक्तं तन्नेहोक्तम्, यत्तु तत्र नोक्तम्, अत्र चोक्तं तदेव दिङ्मात्रं प्रदर्शितम् । स्वोपज्ञवृत्तितः प्रभूततममिह वृत्तौ प्ररूपितम् । इह तु वृत्तिविषयकं कियदेवोक्तम्, शब्दव्युत्पत्तिजिज्ञासुभिरवश्यं वृत्तिरेषा पठितव्या, यतः “मार्गज्ञः सह याति किम् ?” ॥

प्रत्यन्तरे सत्यमेवोक्तम् शब्दार्थवर्णने ब्रह्मादयोऽपि न शक्ताः, तर्हि वयं तु कथम् ?

“स ब्रह्मा चतुराननः स भगवानीशोऽपि पञ्चाननः,

स स्कन्दश्च षडाननः स फणिनामीशः सहस्राननः ।

यत्पद्यार्थविशेषवर्णनविधौ नेशा वयं तत्र के ?

यद् व्याख्यायि तथापि किञ्चिदखिलं तच्चापलं केवलम् ॥१॥” इति (पृ.७०९, टी.१४) ॥

(३०) सम्पादकीयविशिष्टता— गणिवर्येण रत्नाकरेऽगाधेऽस्मिन् प्रवेशितुमगाधः परिश्रमः कृतः, सम्पादनशैली कथितैव, परं शब्दसाधनिकायां प्रत्येकसूत्राणां स्थाननिर्देशः, धात्वादिविषये गण-आत्मनेपद-परस्मैपद-सेट्-अनिट्-वेट् आदिकम्, श्लोकादीनां स्थानशोधनेऽपि परिश्रमोऽत्यन्तः कृतः, तथापि येषां स्थानादिनिर्देशो नोपलब्धः, तेषां स्थानादि विद्वद्भिरवश्यं मृग्यं प्रेषणीयं च ॥

(३१) मुद्रणव्यवस्था— रत्नाकरोऽयं सुचारुदृश्यते, यथोदधिजलं निर्मलं स्वच्छं च वरीवर्तते, तथाऽस्मिन्नपि ग्रन्थे सुचारुता सुपठनयोग्यता पाठशुद्धता च दरीदृश्यते, सोऽखिलः प्रयासः ‘भरत ग्राफिक्स’ यन्त्रालयस्य, तत्सञ्चालकभरतभाई-महेन्द्रभाईआदीनां ज्ञेयः । सहायकसङ्गादिसंस्थानामपि सहयोगः, सहवर्तिसाधूनां तु सविशेषः । संशोधक-सम्पादकगणिवर्यश्रीचन्द्रविजयेन यथा रत्नाकरोऽयमुत्तीर्णस्तथा धीमन्तो विद्वांसः पिपठिषवश्छात्राश्चैनमुत्तीर्य, अक्षरसाधनयाऽक्षरं पदं शीघ्रं प्राप्नुयुरिति कामये ॥

वि. सं. २०५९, चैत्रे सुदि-१३, श्रीवीरजन्मकल्याणकदिनम्,
बामहाराजसाध्वीजीश्रीउपशान्तश्रीस्वर्गवासदिवसः,
सुरतपीपलोदवर्तिश्रीमुनिसुव्रतस्वामिसान्निध्ये ॥

पूज्याचार्यश्रीविजयचन्द्रोदयसूरिगुरुबन्धु-
पूज्याचार्यश्रीविजयअशोकचन्द्रसूरिचरणकिङ्करः
सोमचन्द्रविजयः

—: संशोधन-सम्पादनपद्धति: :—

एतद्ग्रन्थसंशोधने पञ्च प्रतय उपलब्धा, तत्परिचयः संज्ञा च ॥

- प्रति:— १, संज्ञा-१ पाटणश्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरस्य, सटीका, प्रतिसङ्ख्या-१३०१ (डाबडा-२६८), पत्राणि-४८१, पङ्क्तयः १४ तः १६, अक्षराः ३६ तः ४६, सुवाच्या, शुद्धाशुद्धमिश्रा, सम्पूर्णा, ले. सं. १८०२ ॥
- प्रति:— २, संज्ञा-२ मांडवी(कच्छ)सङ्ग्रहभण्डारस्य, सटीका, पत्राणि-३५०, पङ्क्तयः-२० तः २२, अक्षराः ५० तः ५६, सुवाच्या, शुद्धाशुद्धमिश्रा, सम्पूर्णा, ले. सं. १८७९ ॥
- प्रति:— ३, संज्ञा-३ डभोईवर्तिआचार्यश्रीजम्बूसूरिज्ञानमन्दिरस्य, सटीका, प्रतिसङ्ख्या- ८४/४७५२, पत्राणि-३५०, पङ्क्तयः-१७ तः १९, अक्षराः- ५० तः ५६, सुवाच्या, शुद्धबहुला, सम्पूर्णा, ले. सं. १७८० ॥
- प्रति:— ४, संज्ञा-४ वटपद्र (वडोदरा)मुनिराजश्रीहंसविजयजीशास्त्रसङ्ग्रहस्य (श्रीजैनज्ञानमन्दिरस्य), सटीका, प्रतिसङ्ख्या-१३३३, पत्राणि-४५७; पङ्क्तयः-१५, अक्षराः- ४५ तः ४७, सुवाच्या, शुद्धबहुला, सम्पूर्णा, ले. सं.-१८७७ ॥
- प्रति:— ५, संज्ञा-५ पाटणश्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानभण्डारस्य (-मन्दिरस्य), प्रतिसङ्ख्या-१३९४० (डाबडा-२९२), पत्राणि-११५ (५७+५८), पङ्क्तयः-२०, अक्षराः- ५२ तः ५४, सुवाच्या, शुद्धाशुद्धमिश्रा, अपूर्णा (प्रतिरियं तिर्यक्काण्डत उपलब्धा), ले.सं. १८०९ ॥

अन्या अपि प्रतयोऽचलगच्छीयसाहित्यमनोषिपरमपूज्याचार्यश्रीविजयकलाप्रभसागरसूरीश्वरैर्मुनिराजश्रीसर्वोदयसागर-विजयेन च प्रदत्ताः, तेषामुपयोगो विषमस्थल एव कृतः, सूरिवरमुनिवराणामयमुपकारो विस्मरणेन न कृतघ्नीभवामि ॥

—: सङ्केतानि :—

सङ्केतः	निदर्शनम्
[अम.क्षीर.२।३।१० ॥]	अमरकोशस्य द्वितीयकाण्डस्य तृतीयवर्गस्य १०तमश्लोकस्य क्षीरस्वामिकृतामरकोशोद्घाटनटीका (टीकाया काण्ड-वर्ग-श्लोकसङ्ख्यानिदर्शनम्) ॥
[अमरकोषः ३।१॥४५ ॥] (उणा-३७५)	तृतीयकाण्डस्य प्रथमवर्गस्य ४५तमो श्लोकः (काण्ड-वर्ग-श्लोकसङ्ख्यानिदर्शनम्) ॥ वैयाकरणश्रीशाकटायनप्रणीतश्रीपाणिनिमुनिसम्मतपञ्चपाद्या उणादिगणस्य सूत्रसङ्ख्या ३७५तमा (उणादिगणसूत्रसङ्ख्यानिदर्शनम्) ॥
‘ण्वुल्लुचौ ३।१।१३३ ॥’	श्रीपाणिनीयाष्टाध्याय्यास्तृतीयाध्यायस्य प्रथमपादस्य १३३तमं सूत्रम् (अध्याय-पाद-सूत्रसङ्ख्यानिदर्शनम्) ॥
(दशपाद्युणा-५।१५) (भ्वा.प.से.)	दशपाद्युणादिगणस्य ५पादस्य १५तमं सूत्रम् (पाद-सूत्रनिदर्शनम्) ॥ भ्वादितश्चुराद्यन्तधातूनां गणपदादिनिर्देशनम्, तद्यथा- निर्दिष्टधातुर्भादिगणस्थः परस्मैपदी इट्सहित इति । ‘आ.’ इत्यस्य आत्मनेपदी, ‘उ.’ इत्यस्य उभयपदी, ‘वे.’ इत्यस्य वेट् (विकल्पेन इट्), ‘अ.’ अनिट् (न इट्) इत्यादिकनिर्देशनमप्यत्र ज्ञेयम् ॥
(हैमोणा-३३) ( )	श्रीहेमचन्द्राचार्यप्रणीतोणादिगणस्य ३३सूत्रम् (सूत्रसङ्ख्यानिदर्शनम्) ॥ वर्तुलान्तर्गतपाठोऽभीष्टः शुद्धो वा ॥ एवमन्यान्यपि सङ्केतानि विद्वद्भिर्ज्ञेयानि ॥
[ ]	कोष्ठान्तर्गतपाठोऽनुपलब्धः ॥

अनुक्रमणिका

आवकार	श्रीरांदेरोड जैन संघ, सुरत -----	५
संशोधकीयं सम्पादकीयं च	गणेश्वरीचन्द्रविजयः -----	६
अनारतं प्रचलतु भवतः संशोधनयात्रा	प. पू. आचार्यश्रीविजयहेमचन्द्रसूरिमहाराजः -----	१३
शब्दः	पं. श्रीविष्णुकान्तझामहोदयाः -----	१४
शक्तिः	पं. श्रीविष्णुकान्तझामहोदयाः -----	१५
रत्नाकरोऽनुपमो व्युत्पत्तिरत्नाकरः	पूज्यगुरुदेवाचार्यश्रीविजयसोमचन्द्रसूरीश्वरमहाराजः -----	१७
संशोधन-सम्पादनपद्धतिः -----		३०
प्रथमो देवाधिदेवकाण्डः -----		१
द्वितीयो देवकाण्डः -----		२३
तृतीयो मर्त्यकाण्डः -----		१५१
चतुर्थः तिर्यक्काण्डः -----		४१४
एकेन्द्रियेषु पृथ्वीकायः -----		४१४
एकेन्द्रियेषु अप्कायः -----		४८१
एकेन्द्रियेषु तेजस्कायः -----		५००
एकेन्द्रियेषु वायुकायः -----		५०६
एकेन्द्रियेषु वनस्पतिकायः -----		५०८
द्वीन्द्रियाः -----		५५७
त्रीन्द्रियाः -----		५५९
चतुरिन्द्रियाः -----		५६०
पञ्चेन्द्रियाः, स्थलचर पञ्चेन्द्रियाः -----		५६४
पञ्चेन्द्रियाः, खचरपञ्चेन्द्रियाः -----		६०३
पञ्चेन्द्रियाः, जलचरपञ्चेन्द्रियाः -----		६१७
पञ्चमो नारककाण्डः -----		६२३
षष्ठः सामान्यकाण्डः -----		६२६
अव्ययानि -----		६९९
प्रशस्तिः -----		६१०
सार्थशब्दानुक्रमणिका -----		६१३
गुजरातीशब्दानुक्रमणिका -----		९५४
श्लोकानामकारद्यनुक्रमणिका -----		१००५
ग्रन्थानां ग्रन्थकाराणां च नामानि -----		१०१३
बहुश उपयुक्तग्रन्थानां सूची -----		१०४५

व्युत्पत्तिरत्नाकरकलिता
अभिधानचिन्तामणि-
नाममाला

॥ श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥
॥ अनन्तलब्धिनिधानश्रीगौतमस्वामिने नमः ॥
॥ परमोपास्यश्रीनेमि-विज्ञान-कस्तूर-चन्द्रोदय-अशोक-सोमचन्द्रसूरीश्वरसद्गुरुभ्यो नमः ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता वाचकश्रीदेवसागरगणिकृतव्युत्पत्तिरत्नाकरकलिता ॥ अभिधानचिन्तामणिनाममाला ॥

॥ प्रथमो देवाधिदेवकाण्डः ॥

श्रेयःसन्ततिसिन्धुवृद्धिविलसज्जैवातृकाऽऽभो विभुर्भास्वदज्ञानगभस्तिदीप्तिविधुतव्यामोहपूरः प्रभुः ।
सात्वच्छश्वदभीष्टदैवतमणिः संसारसिन्धौ तरिः, श्रीमन्नाभिनरेन्द्रनन्दनजिनः श्रेयस्कर स्तात् सदा ॥ १ ॥

जित्वा यो जगतीं जिनश्चतसृभिः सेनाभिरुद्यद्यशा, भुक्त्वा भारतचक्रवर्तिकमलां दुष्टाष्टकर्मद्विषः ।
भित्त्वाष्टप्रवचःप्रसूबलगुणैर्लेभेऽथ सर्वश्रियं, स श्रीशान्तिजिनाधिपोऽस्तु भविनां प्रत्यूहशान्त्यै सताम् ॥ २ ॥

त्यक्त्वा राजीमतीं यः स्वनिहितहृदयामेकपत्नीं सुरूपां,
सिद्धिस्त्रीं भूरिरक्तामपि बहु चकमेऽनेकपत्नीमपीशः ।
लोके ख्यातस्तथाऽपि स्फुरदतिशयवान् ब्रह्मचारीति नाम्ना,
स श्रीनेमीजिनेन्द्रो दिशतु शिवसुखं सात्वतां योगिनाथः ॥ ३ ॥

कल्याणामृतशेवधेर्भगवतो यस्य क्षणालोकनप्राप्तप्रौढतरप्रसादगुणतो व्यालोऽपि देवेन्द्रताम् ।
लेभे विघ्नतमोवितानतरणिः सम्पल्लतावारिदः, श्रीवामेयजिनाधिपोऽस्तु भविनां श्रेयस्करस्तीर्थकृत् ॥ ४ ॥

सान्द्रानन्दनमन्त्रेन्द्रविबुधाऽधीशाऽऽलिमौलिप्रभाभास्वद्यत्प्रतिबिम्बदम्भत इवाऽनेकस्वरूपो विभुः ।
उद्धर्तुं जगदेव किं भवमहापङ्कात् कृपावारिधिः, श्रीमच्छासननायकः स तनुतां श्रीवर्धमानः श्रियम् ॥ ५ ॥

भक्त्या श्रीश्रुतदेवतां सुविशदज्ञानैकहेतुं तथा, श्रीमच्छ्रीगुरुविश्ववन्द्यचरणाऽम्भोजं प्रणम्याऽऽदरात् ।
वृत्तिं विज्ञमनोरमां विरचये श्रीपाणिनीयोक्तिभिः, श्रीसूरीश्वरहेमचन्द्ररचितश्रीनामचिन्तामणेः ॥ ६ ॥

क्षीरस्वामि-महेश-रक्षित-सुभूति-व्याडि-वोपालितस्वामि-न्यास-पुराण-भाष्य-रभस-ग्रन्थांस्तथाऽनेकशः ।
सर्वानन्द-निधान-रुद्र-धरणि-स्कन्दभृगुर्वादिकान् सद्ग्रन्थानुपजीव्य यत्यत इह ग्रन्थे मया सादरम् ॥ ७ ॥

तत्र ग्रन्थारम्भे ग्रन्थकारश्चिकीर्षितस्य ग्रन्थस्याऽविघ्नेन परिसमाप्त्यर्थं शिष्टाचारपरिपालनार्थं च विशिष्टे-
ष्टदेवतानमस्कृतिरूपं मङ्गलमाचरति-

प्रणिपत्याहृतः सिद्धसाङ्गशब्दानुशासनः ।

रूढयौगिकमिश्राणां नाम्नां मालां तनोम्यहम् ॥१॥

- अहम् इति श्रीहेमचन्द्रसूरिः । नाम्नां मालां तनोमि, अभिधानचिन्तामणिनाम्रीमिति शेषः । केषां नाम्नां ?, रूढ-यौगिकमिश्राणां, रूढाश्च यौगिकाश्च मिश्राश्च रूढयौगिक-मिश्रास्तेषाम् । किं कृत्वा ?, अहृतः श्रीजिनवरेन्द्रान् प्रणिपत्य चतुस्त्रिंशदतिशयान् सुरनरेन्द्ररचितपूजां चार्हन्ति तेऽहन्तस्तान् प्रणिपत्य भक्तिश्रद्धातिशयपूर्वकं नत्वा । कीदृशोऽहम् ?, सिद्ध-साङ्गशब्दानुशासनः । अनुशिष्यन्ते संस्क्रियन्ते व्युत्पाद्यन्तेऽनेन शब्दा इत्यनुशासनम् । शब्दानामनुशासनं शब्दानुशासनम् । अत्र केचिद्वदन्ति- 'उभयप्राप्तौ कर्मणि' २।३।६६ ॥ इत्यनेनाऽत्र षष्ठी, ततश्च, 'कर्मणि च' २।३।१४ ॥ इत्यनेन समासप्रतिषेधेन भवितव्यमिति । एतच्चायुक्तम्, यत्र ह्युभयोः प्राप्तिस्तत्राऽनेन कर्मणि षष्ठी विधीयते । क्व चोभयोः प्राप्तिः? यत्र सामर्थ्य-प्राप्तमुभयोः कर्तृकर्मणोरुपादानम् । यथा- 'आश्चर्यो गवां दोहोऽशिक्षितेन गोपालकेन' इति । एवं नाम दुर्दोहानां गवाम-शिक्षितेन गोपालकेन दोह इत्याश्चर्यभूतोऽत्र गवां दोहः प्रतिपाद-यितुमिष्टः । स च यदि दुर्दोहानां गवामुपादानं क्रियते, अशिक्षितस्य चाऽगोपालकस्य एवं शक्यः प्रतिपादयितुं नान्यथेति सामर्थ्य-प्राप्तमुभयोरुपादानम्, शब्दानुशासनमित्यत्र तु शब्दानामिद-मनुशासनं नार्थानामित्येतावतोऽर्थस्य विवक्षितत्वात् । तस्याचार्यस्य कर्तुरुपादानमन्तरेणापि प्रतिपादयितुं शक्यत्वात्, आचार्योपादानम-किञ्चित्करम् । तस्मान्नास्ति द्वयोरपि कर्तृकर्मणोः सामर्थ्यप्राप्त-मुपादानम्, ततश्चोभयप्राप्तिरपि नास्त्येव, असत्यां च तस्यां न 'उभयप्राप्तौ कर्मणि' २।३।६६ ॥ इत्यनेन षष्ठी, किं तर्हि? 'कर्तृकर्मणोः कृति' २।३।६५ ॥ इत्यनेन, ततश्चेधमप्रश्नवत् समासो भविष्यति, अथवा शेषलक्षणैवेयं षष्ठीत्यचोद्यमेतत्" ['अथ शब्दानुशासनम्' इत्यत्रत्या काशिका विवरणपञ्जिका] । सिद्धं निष्पन्नं प्रतिष्ठां प्राप्तम्, साङ्गं शब्दानुशासनं व्याकरणं यस्येति सिद्धं विशेषणम् । अङ्गानि लिङ्गोणादिधातुपारायणगणपाठादीनि, एतावता शब्दानुशासनेन सहात्मन एककर्तृत्वं ख्यापितम्, तत् ख्यापनं च परस्परव्यभिचारिवाक्योपदर्शनार्थम्, शब्दानुशासनस्य च कीर्तनं शब्दविद्याधीनः सर्वविद्यानामुत्कर्ष इति ख्यापनार्थम् । तदुक्तम्-

“वक्तृत्वं च कवित्वं च विद्वत्तायाः फलद्वयम् ।

शब्दज्ञानादते तत्र द्वयमप्युपपद्यते ॥१॥” [१] इति ॥

पुनः-

“उपासनीयं यत्नेन शास्त्रं व्याकरणं महत् ।

प्रदोषभूतं सर्वासां विद्यानां यदवस्थितम् ॥२॥” [२] इति ॥

आचार्याणां मते त्रयीशब्दानां प्रवृत्तिः । केषाञ्चिन्मते - “जातिशब्दाः, ४० गुणशब्दाः, क्रियाशब्दाः, यादृच्छिकशब्दाश्च” इति चतुष्टयीशब्दानां प्रवृत्तिः । यदुक्तम्-

“नाम च धातुजमाह निरुक्ते व्याकरणे शकटस्य च तोकम् ।

यत्र पदार्थविशेषसमुत्थं प्रत्ययतः प्रकृतेश्च तदूह्यम् ॥३॥” [३]

व्याख्या- नाम इति प्रातिपदिकम् । निरुक्तकारो निरुक्ते धातुजमाह, च पुनः व्याकरणे शकटस्य च तोकम् अपत्यमिति शाकटायनोप्याह । एवं सति जातिगुणक्रियावाचित्वात् शब्दानां त्रय्येव प्रवृत्तिः, न चतुष्टयी, यादृच्छिकानामभावात् । अथवा सर्वेऽपि क्रियाशब्दा एव स्युः, सर्वेषां धातुजत्वात्, तत एकैव प्रवृत्तिः, न त्रयी, न चतुष्टयी । अथाऽव्युत्पन्नशब्दानां कथं ५० धातुजत्वावधारणमत आह यत्र इति । पदमर्थः प्रयोजनं यस्य स तथा, प्रकृत्यादिः पदार्थविशेषात् समुत्थः प्रादुर्भावो यस्य तत्, प्रतिपदोक्तप्रत्ययविशेषादनिष्पन्नं डित्वादि, तद् आदेः प्रत्ययात् डीत्यादेर्धातोरूह्यमिति ॥१॥

तत्र रूढशब्दान् व्याचष्टे-

व्युत्पत्तिरहिताः शब्दा, रूढा आखण्डलादयः ।

प्रत्ययविभागतया शब्दोच्चारणं व्युत्पत्तिः, तया रहिताः वर्जिताः शब्दा रूढा ज्ञेयाः । ते के ? इत्याशङ्क्यामाह- आखण्डलादयः, आखण्डलः शब्द आदिर्येषां ते, आखण्डल-प्रभृतयः, आदिशब्दाद् मण्डपादयः । यद्यपि शाकटायनमते रूढा ६० अपि व्युत्पत्तिभाज इति तथापि तेषां शब्दानां व्युत्पत्तिर्वर्णानु-पूर्वीविज्ञानमात्रप्रयोजना, न पुनरन्वर्थार्थप्रवृत्तौ कारणमिति रूढा अव्युत्पन्ना एव ॥

अथ यौगिकशब्दान् व्याचष्टे-

योगोऽन्वयः स तु गुण-क्रिया-सम्बन्धसम्भवः ॥२॥

शब्दानां परस्परमर्थानुगमनम् अन्वयः योगः प्राच्यते । युज्यते गुणक्रियासम्बन्धेनेति योगः । 'युजिर् योगे' (रु. उ. अ.), 'भावे' ३।३।१८ ॥ घञ्, 'चजोः' ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम् । तुः अव्ययं विशेषे । स योगः कीदृशः ?, गुण-क्रिया-सम्बन्ध-सम्भवः, गुणश्च क्रिया च सम्बन्धश्च गुण-क्रिया-सम्बन्धास्तेभ्यः ७० सम्भवः उत्पत्तिर्यस्य सः । गुणो नीलपीतादिः । क्रिया करोत्यादिका । सम्बन्धो वक्ष्यमाणः । यदुक्तम्-“योगो गुणेन क्रियया सम्बन्धेन कृतोऽन्वयः” [४] इति । शब्दानां परस्परमर्थानुगमन-मन्वयः स योग इति तट्टीका ॥२॥

अथ गुणकृतयोगेन शब्दानुदाहरति-

गुणतो नीलकण्ठाद्याः

गुणतः नीलपीतादिगुणनिबन्धनो येषां योगस्ते नीलक-

ण्ठाद्याः शब्दा ज्ञेयाः । नीलः कण्ठोऽस्य नीलकण्ठः शम्भुः, नीलो गुणस्तत्प्राधान्यात् । आदिशब्दात् शितिकण्ठकालकण्ठादयः । वैशेषिकाणां मते संख्याऽपि गुण एव, तेन त्रिनेत्रः, पञ्चेष्टः, षण्मुखः, अष्टश्रवा ब्रह्मा, दशशिरा रावण इत्यादयोऽपि सङ्-गृहीताः ।

अथ क्रियायोगेन ये यौगिकास्तानुपदर्शयति-

क्रियातः स्वष्टसन्निभाः ।

क्रियाकरोत्यादिका, तन्निबन्धनो योगो येषां ते स्वष्टसन्निभाः । सृजति इति सर्जनक्रियाप्राधान्यात् स्रष्टा । 'सृज १० विसर्गे' (दि.आ.अ.), तृचप्रत्ययः 'अनुदात्तस्य चर्दुपधस्य-' ६।१।५९ ॥ इत्यमागमः, 'इको यणचि' ६।१।७७ ॥, स्रष्टा सन्निभाः स्रष्टृसन्निभाः । सन्निभग्रहणाद् धाता इत्यादयो द्रष्टव्याः ॥

अथ सम्बन्धलक्षणमाह-

स्वस्वामित्वादिसम्बन्धः

स्वम् आत्मीयं वस्तु, स्वामी तत्र प्रभविष्णुः । स्वं च स्वामी च स्वस्वामिनौ, तयोर्भावः स्वस्वामित्वम् । तद् आदिः यस्य स स्वस्वामित्वादिः, आदेर्जन्यजनकादिपरिग्रहः ॥

तत्राहुर्नाम तद्वताम् ॥३॥

स्वात् पाल-धन-भुग्-नेतृ-पति-मत्वर्थकादयः ।

२० तत्र इति स्वस्वामिभावसम्बन्धे पालादयः शब्दाः, स्वाद् आत्मीयाद् वस्तुनो भूप्रभूतेरग्रे नियुक्ताः सन्तः तद्वतां सम्बन्धवतां स्वामिनां नाम अभिधानम् आहुः कथयन्ति ॥३॥ मतुः तद्धितप्रत्ययः, तस्य अर्थः विशिष्टप्रकृत्यर्थेन सह देवदत्तादेः सम्बन्धः, तदाधारो वा, 'तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप्' ५।२।१४। इति सूत्रेण मतुप्रत्ययविधानात् । मतोरर्थ इवार्थो यस्य स मत्वर्थकः तद्धितः मतुपा समानार्थः, 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इत्यादिकः । मत्वर्थाव्यभिचाराद् मतुरपि । पालश्च धनं च भुक् च नेता च पतिश्च मत्वर्थकश्च पालधनभुग्नेतृपति-मत्वर्थकाः, ते आदिः प्रकारो येषां ते तथा । अत्र आदिशब्दः प्रकारार्थः ।

३० "सामोप्येऽर्थं व्यवस्थायां प्रकारेऽवयवे तथा ।

चतुष्वर्थेषु मेधावी आदिशब्दं प्रचक्षते ॥१॥" [ ] इति । आदेः पाऽऽदयोऽपि गृह्यन्ते । 'तत्राहुर्नाम तद्वताम्' इति उत्तरे-ष्वप्यनुवर्तनीयम् ॥

क्रमेणोदाहरणान्याह-

भूपालो भूधनो भूभुग् भूनेता भूपतिस्तथा ॥४॥
भूमांश्चेति

१ भुवं पालयति रक्षति भूपालः । २ भूः धनं यस्य स भूधनः । ३ भुवं भुनक्ति अवति भूभुक् । ४ भुवो नेता

१. 'प्यथ' इति १ ॥ २. शेषषष्ठ्या समासः सर्वत्र ॥ ३. 'विश्वं सृजति विश्वस्रष्टा, विश्वं विदधाति विश्वविधाता' इति २.४ ॥ ४. 'नाम' इति १ ॥

नायकः भूनेता । ५ भुवः पतिः भूपतिः । ६ भूरस्यास्ति भूमान् । ७ इति शब्दः प्रकारार्थः, तेन भूपादयोऽपि ग्राह्याः । ४० एते सप्त राज्ञो नामवाचकाः ॥

कविरूढ्या ज्ञेयोदाहरणावली ।

रूढिः परम्पराऽऽयाता प्रसिद्धिः । कवीनां व्यास-वाल्मीकिप्रभृतीनां रूढिः कविरूढिः, तथा । उदाहरणानामावली श्रेणिः उदाहरणावली ज्ञेया ज्ञातव्या । कविरूढ्यैव, न तु कवि-परम्पराऽऽयातप्रसिद्धयतिक्रमेण । यथा 'कपाली' इत्यादौ स्व-स्वामिसम्बन्धे सत्यपि मत्वर्थीय एव भवति, न तु 'कपालपालः, कपालधनः, कपालभुक्, कपालनेता, कपालपतिः' इत्यादि ।

अथ जन्यजनकभावसम्बन्धं दर्शयति-

जन्यात् कृत्-कर्तृ-सृट्-स्रष्टृ-विधातृ-कर-सू- ५०

समाः ॥५॥

जन्यात् कार्याद् अग्रे कृदादयः सप्तशब्दाः, तद्वतां जन्य-वतां जनकानां कारणानामभिधानमाहुः । यथा विश्वं करोति विश्व-कृत्, विश्वस्य कर्ता विश्वकर्ता, विश्वं सृजति विश्वसृट्, विश्वस्य स्रष्टा विश्वस्रष्टा, विश्वस्य विधाता विश्वविधाता, विश्वं करोति विश्वकरः, विश्वं सूते विश्वसूः । समा इति समशब्दोऽत्राऽऽद्यर्थः, तेन विश्वकारकविश्वजनकादयोऽपि । कविरूढ्येत्येव, न तु कवि-परम्पराऽतिक्रमेण । यथा चित्रकृदुच्यते न तथा चित्रसूः इति ॥५॥

जनकाद् योनि-ज-रुह-जन्म-भू-सूत्यणादयः ।

जनकात् कारणात् परे योन्यादयः सप्त, तद्वतां कारणवतां ६० कार्याणां नामानि आहुः । यथा आत्मयोनिः, आत्मजः, आत्म-रुहः, आत्मजन्मा, आत्मभूः, आत्मसूतिः ब्रह्मा । तस्य ह्यात्मैव कारणमिति रूढिः । योनिश्च जश्च रुहश्च जन्म च भूश्च सूतिश्च अण् च योनि-ज-रुह-जन्म-भू-सूत्यणः, ते आदिः येषां ते तथा । वक्ष्यमाणस्यादिशब्दस्येहापि सम्बन्धात् सम्भवादयो ग्राह्याः । अणादयस्तु 'तस्यापत्यम्' ४।१।९२ ॥ इति सूत्रविहितोऽण्, आदिर्येषां ते तथा । उपगोरपत्यमौपगवः, गर्गस्यापत्यं गार्ग्यः, दितेरपत्यं दैत्यः, भृगोरपत्यं भार्गवः । अत्र हि औपगवादी-नामुपगवादयो जनका इति रूढिः । अत्रापि कविरूढ्येत्येव, न तु कविरूढ्यतिक्रमेण । यथा आत्मयोनिः ७० तथा आत्मजनकः, आत्मकारकः इत्यादि न भवति ॥

अथ धार्यधारकभावसम्बन्धं दर्शयति-

धार्याद् ध्वजा-ऽस्त्र-पाण्यऽङ्क-मौलि-भूषण-

भृन्निभाः ॥६॥

शालि-शेखर-मत्वर्थ-मालि-भर्तृ-धरा अपि ।

धार्यवाचकाद् अग्रे ध्वजादयो धरान्तः धारकनामानि

आहुः । यथा-वृषो ध्वजश्चिह्नं यस्य स वृषध्वजः, शूलमस्त्रमस्य शूलास्त्रः, पिनाकं पाणावस्य पिनाकपाणिः, वृषोऽङ्कश्चिह्नमस्य वृषाङ्कः, चन्द्रो मौलौ शिरस्यस्य चन्द्रमौलिः, शशी भूषणमस्य शशिभूषणः, शूलं बिभर्ति शूलभृत् । निभग्रहणात् वृषलक्ष्मवृष-
केतनशूलायुधचन्द्राभरणादयो ग्राह्याः ॥६॥ तथा पिनाकशाली, इन्दुशेखरः, पिनाकं मलते धारयति पिनाकमाली, पिनाकं बिभर्ति पिनाकभर्ता, गङ्गाधर इत्यादयः शम्भुवाचकाः । अत्रापि कविरूढेत्येव, तेन सत्यपि धार्यधारकभावसम्बन्धे सर्वेभ्यो धार्येभ्यो न ध्वजाद्यर्थाः शब्दाः प्रयोज्याः । तेन न हि भवति
१० वृषध्वजवत् शूलध्वजः, शूलास्त्रवत् चन्द्रास्त्रः, पिनाकपाणिवत् सर्पपाणिः, वृषाङ्कवत् चन्द्राङ्कः, इन्दुमौलिवद् गङ्गामौलिः, शशिभूषणवत् शूलभूषणः, शूलशालिवत् चन्द्रशाली, इन्दुशेखरवद् गङ्गाशेखरः, शूलीवत् शूलवान्, पिनाकमालीवत् सर्पमाली, पिनाकभर्तृवत् चन्द्रभर्ता, गङ्गाधरवत् चन्द्रधर इति ॥

अथ भोज्यभोजकभावसम्बन्धं दर्शयति-

भोज्याद् भुग-ऽन्धो-व्रत-लिट्-पायि-पा-ऽशा

ऽशना-ऽऽदयः ॥७॥

भुज्यत इति भोज्यं वक्ष्यम्, तद्वाचिनः शब्दात् परे भुक्प्रभृतयोऽप्यौ शब्दाः प्रयुक्ताः सन्तस्तद्वतां भोज्यवतां भोक्तृणां नामानि आहुः । यथा-अमृतं भुङ्क्ते अमृतभुजः, अमृतमेवान्धोदंनं येषां ते अमृतान्धसः, अमृतं व्रतयन्ति वेष्टयन्तीति अमृतव्रताः, अमृतं लिहन्ति अमृतलिहः, अमृतं पिबन्ति अमृतपायिनः, अमृतं पिबन्ति अमृतपाः, अमृतमश्नन्ति अमृताशाः, अमृतमशनं येषां ते अमृताशनाः सुराः । तेषां हि अमृतं भोज्यमिति प्रसिद्धिः । अत्र आदिशब्दः समानार्थभोजनादिशब्दपरिग्रहार्थः । अत्रापि कविरूढेत्येव, न हि भवति यथा-अमृतभुजः तथा अमृतवल्भा इति ॥७॥

पतिकलत्रभावसम्बन्धं दर्शयति-

पत्युः कान्ता-प्रियतमा-वधू-प्रणयिनी-निभाः ।

पतिशब्दाद् ध्वजशब्दाद् अग्रे कान्तादिसदृशाः शब्दाः, तद्वतीनां पतिमतीनां भार्याणां नामानि आहुः । यथा-शिवस्य शम्भोः कान्ता शिवकान्ता, शिवप्रियतमा, शिववधूः, शिव-प्रणयिनी पार्वती । तस्या हि शिवः पतिरिति रूढिः । निभग्रहणाद् वल्लभा, रमणी, प्रिया, दयिता, प्राणेशा इत्यादयो ग्राह्याः । अत्रापि कविरूढेत्येव, तेन न हि भवति यथा शिवकान्ता तथा शिवपरिग्रह इति ॥

कलत्राद् वर-रमण-प्रणयीश-प्रियादयः ॥८॥

कलत्रवाचिनः शब्दात् परे वरप्रभृतयः शब्दाः प्रयुक्ताः सन्तस्तद्वतां वरयितृणां नामानि आहुः । यथा पार्वतीवरः पार्वती-

रमणः, पार्वतीप्रणयी, पार्वतीशः, पार्वतीप्रियः । अत्र हि शम्भोः गौरी कलत्रमिति रूढिः । आदिशब्दाद् वरसमानार्थाः पतिभर्त्रादयो ग्राह्याः । कविरूढेत्येव, न हि भवति यथा पार्वतीवरः शिवः तथा गङ्गावर इति ॥८॥

अथ सख्युः सम्बन्धमाह-

सख्युः सखिसमाः

सखिवाचकात् शब्दात् श्रीकण्ठादेरग्रे सखिसमाः सखिसदृशार्थाः शब्दाः, तद्वतां सख्यवतांसखीनां नामानि आहुः । यथा-श्रीकण्ठस्य सखा श्रीकण्ठसखः धनदः, 'राजाहः सखिभ्यष्टच्' ४।५।९१ ॥ समासान्तः, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ एवं मधोः वरान्तस्य सखा मधुसखः कन्दर्पः । समग्रहणात् सुहृदादयो ग्राह्याः, तेन श्रीकण्ठसुहृद्, मधुसुहृद् इत्यादयः । ५० कविरूढेत्येव, न हि भवति यथा श्रीकण्ठसखा धनदः तथा धनदसखा श्रीकण्ठ इति ॥

अथ बाह्यवाहकसम्बन्धं दर्शयति-

बाह्याद् गामि-याना-ऽऽसनादयः ।

उह्यते बाह्यम् । 'वह प्रापणे' (भा.उ.अ.), 'ऋह-लोर्ण्यत्' ३।१।१२४ ॥ बाह्याद् बाह्यवाचिनः शब्दात् परे गामि-प्रभृतयः शब्दाः, तद्वतां बाह्ययितृणां नामानि आहुः । यथा वृषेण गच्छतीत्येवंशीलो वृषगामी । 'सुप्यजातौ' ३।१२।७८ ॥ इति णिनिः । वृषो यानं वाहनमस्य वृषयानः, वृष आसनमस्य वृषासनः शिवः । तस्य हि वृषो यानमिति रूढिः । आदेः ६० वृषभवाहन इत्यादयोऽपि । कविरूढेत्येव, न हि भवति यथा नरवाहनः कुबेरः तथा नरगामी, नरयान इत्यादि ॥

अथ ज्ञातिज्ञातेयसम्बन्धमाह-

ज्ञातेः स्वसु-दुहित्रा-ऽऽत्मजा-ग्रजा-ऽवरजाऽऽदयः

॥९॥

ज्ञातिः स्वजनः, 'स्वो ज्ञातिः स्वजनो बन्धुः' (अभिधानचि. का. ३, श्रु-५६१) इति वक्ष्यमाणत्वात्, ज्ञाति-वाचिनः शब्दाद् अग्रे स्वस्त्रादयः शब्दाः, तद्वतां ज्ञातेयवतां ज्ञातीनां नामानि आहुः । स्वस्त्रादीनां ज्ञातिविशेषवाचित्वात् प्रयोगोऽपि ज्ञातिविशेषादेव । यथा यमस्वसा यमुना, हिमवद्दुहिता पार्वती, चन्द्रात्मजो बुधः, गदाग्रज इन्द्रावरजश्च विष्णुः । यमादयो हि कालिन्दादीनां भ्रात्रादिज्ञातय इति हि रूढिः । आदेः सोदरादयो ग्राह्याः । यथा-कालिन्दीसोदरो यमः । कविरूढेत्येव, न हि भवति यथा यमस्वसा यमुना तथा शनिस्वसाऽपि ॥९॥

१. 'वृषभ-' इति २ ॥ २. 'तस्यादि' इति १. ३ ॥ ३. 'पतीनां' इति १ ॥ ४. 'अथ ज्ञातेयसम्ब-' इति १ ॥

अथाऽऽश्रयाश्रयिभावसम्बन्धं दर्शयति-

आश्रयात् सद्यपर्याय-शय-वासि-सदाऽऽदयः ।

आश्रयो निवासः, तद्वाचिनः शब्दात् सद्यपर्यायाः सद्यकार्थवाचकाः शब्दाः शय-वासि-सदाऽऽदयश्च, तद्वताम् आश्रयवताम् आश्रितानां नामानि आहुः । यथा द्युसद्धानः द्युसदनाः, दिवौकसः, दिवशब्दो वृत्तावदन्तोऽप्यस्ति, द्युवसतयः, दिवाश्रयाः, द्युशयाः, द्युवासिनः, द्युसदो देवाः । द्यौः स्वर्गः, स च तेषामाश्रय इति रूढिः । कविरूढयेत्येव, न हि भवति यथा द्युसद्धानो देवाः तथा भूमिसद्धानो मनुजा इति ॥

१० अथ वध्यवधकभावसम्बन्धमाह-

वध्याद् भिद्-द्वेषि-जिद्-घाति-धुग-ऽरि-ध्वंसि-

शासनाः ॥१०॥

अप्य-ऽन्तकारि-दमन-दर्पच्छिन्-मथनाऽऽदयः ।

वध्यो घात्यः, तद्वाचिनः शब्दाद् भिदादयोऽष्टौ, अन्तकार्यादयोऽपि चत्वारस्तद्वतां घातकानां नामानि आहुः । यथा पुरनामानं दैत्यं भिनत्ति पुरभित्, पुरं द्वेष्टीत्येवंशीलः पुरद्वेषी, पुरं दैत्यं जयति अभिभवति पुरजित्, पुरं हन्तीत्येवंशीलः पुरघाती, पुरं द्रुह्यति पुरधुक्, पुरस्य अरिः पुरारिः, पुरं ध्वंसते पुरध्वंसी, पुरं शास्ति पुरशासनः ॥१०॥ पुरान्तं करोति पुरान्तकारी, पुरं दाम्यति पुरदमनः, पुरदर्पच्छिन्, पुरमथनः शिवः । महादेवस्य हि पुरो वध्य इति रूढिः । आदिशब्दात् पुरदारी, पुरनिहन्ता, पुरकेतुः, पुरसूदनः, पुरान्तकः, पुरजयो । वध्य इति वधार्हमात्रेऽपि । तेन कालिय-दमनः कालियारिः, कालियशासनः, कृष्ण इत्यादयोऽप्यूह्याः । कविरूढयेत्येव, तेन कालियदमनादिवत् कालियघातीति न भवति ॥

उक्ताः स्वस्वामित्वादयः सम्बन्धाः । ते च यथा भिन्न-द्रव्याश्रयास्तथैकद्रव्याश्रया अपि भवन्तीति दर्शयितुमाह-

विवक्षितो हि सम्बन्ध एकतोऽपि पदात् ततः ॥११॥

३० प्राक्प्रदर्शितसम्बन्धि-शब्दा योज्या यथोचितम् ।

हिः यस्माद्धेतोः विवक्षितः सम्बन्धः विवक्षानिबन्धनो हि सम्बन्धः, ततः तस्माद्धेतोः एकतोऽपि पदादेकस्मादपि, पदाद् वृषादेः सम्बन्धिपदादग्रे ॥११॥ प्राक् पूर्वं प्रदर्शित-सम्बन्धि-शब्दाः सम्बन्धान्तरनिबन्धना वाहनादयः शब्दा यथोचितं यथायोग्यं योज्याः ॥

एतदेव दर्शयति-

दृश्यते खलु बाह्यत्वे वृषस्य वृषवाहनः ॥१२॥

स्वत्वे पुनर्वृषपतिर्धार्यत्वे वृषलाञ्छनः ।

अंशोर्धार्यत्वेऽंशुमाली स्वत्वेऽंशुपरिरंशुमान् ॥१३॥

वध्यत्वेऽहेरहिरिपुर्भोज्यत्वे चाहिभुक् शिखी । ४०

खलु इति निश्चये, वृषस्य बाह्यत्वे बाह्यवाहकभावसम्बन्धविवक्षायाम्, यथा वृषवाहनो महादेवो दृश्यते श्रूयते ॥१२॥ तथा स्वत्वे स्वस्वामिभावसम्बन्धविवक्षायाम् वृषपतिः । तथा धार्यत्वे धार्यधारकभावसम्बन्धविवक्षायाम् च वृषलाञ्छनः इत्यपि । तथा अंशोः किरणस्य धार्यत्वे धार्यधारकभावसम्बन्धविवक्षायाम् यथा अंशून् किरणान् मलते धारयति अंशुमाली आदित्य इति भवति । तथा स्वत्वे स्वस्वामिभावसम्बन्धविवक्षायाम् अंशूनां पतिः अंशुपतिः, अंशवः किरणाः सन्त्यस्येति अंशुमानिति भवति ॥१३॥ तथा अहेः सर्पस्य वध्यत्वे वध्यवधकभावसम्बन्धविवक्षायाम् यथा अहिरिपुः मयूरः । ५० तथा भोज्यत्वे भोज्यभोजकभावसम्बन्धविवक्षायाम् अहिभुक् इत्यपि भवति ॥

स्वस्वामित्वादिसम्बन्धनिबन्धनां व्युत्पत्तिं प्रदर्श्य पुनर्व्युत्पत्त्यन्तरमाह-

चिह्नैर्व्यक्तैर्भवेद्व्यक्तेर्जातिशब्दोऽपि वाचकः ॥१४॥

तथा ह्यगस्तिपूता दिग् दक्षिणाशा निगद्यते ।

व्यक्तैः प्रकटैर्निःसन्देहैरिति यावत्, चिह्नैः विशेषणैः, जातिशब्दोऽपि सामान्याभिधाय्यपि, व्यक्तेः विशेषस्य, वाचकः कथको भवति, नामतां प्राप्नोतीत्यर्थः ॥१४॥ तथा हि इत्यादिना उदाहरणं दर्शयति अगस्तिनाम्ना मुनिविशेषेण ६० पूता स्वकीयस्थित्या पवित्रिता या सा अगस्तिपूता दिग् दक्षिणाशा निगद्यते अभिधीयते इत्येतद्व्यक्तं चिह्नम् । तेन चिह्नता । अत्र 'दिक्' इति सामान्यशब्दो दक्षिणाशाया इति विशेषस्याभिधायी भवति । एवं सप्तर्षिपूता दिगुत्तराशा, अत्रेर्मुनेर्नेत्रसमुत्थं ज्योतिश्चन्द्र इत्यादयोऽपि ॥

पुनर्व्युत्पत्त्यन्तरमाह-

अयुग्-विषमशब्दौ त्रि-पञ्च-सप्तादिवाचकौ ॥१५॥

त्रिनेत्र-पञ्चेष्टु-सप्तपलाशादिषु योजयेत् ।

त्रि-पञ्च-सप्तादीनां स्थाने अयुग्-विषमशब्दौ त्रिनेत्र-पञ्चेष्टु-सप्तपलाशादिषु पदेषु योजयेत्, कविरिति शेषः । ७० कीदृशौ अयुग्-विषमशब्दौ ?, त्रिपञ्चसप्तादिवाचकौ, त्रयश्च पञ्च च सप्त च त्रिपञ्चसप्त, ते आदिर्येषां ते त्रिपञ्चसप्तादयः, तेषां

१. 'आदेः' इति १.२॥ २. 'पुरनिपूदनः' इति १ प्रतेः टिप्पणी ॥

वाचको त्रिपञ्चसप्तादिवाचको । यथा-त्रीणि नेत्राण्यस्य त्रिनेत्रः, तथा अयुज्जि नेत्राण्यस्य अयुनेत्रः, विषमाणि नेत्राण्यस्य विषम-नेत्रः शम्भुः । पञ्च इषवः बाणा अस्य पञ्चेषुः, तथा अयुजः पञ्च इषवोऽस्य अयुगिषुः, विषमाः पञ्च इषवोऽस्य विषमेषुः कामः । यथा सप्तपलाशः तथा अयुक्पलाशः, विषमपलाशश्च । सप्तपलाशो वृक्षः, 'सातवनड' इति लोकोक्त्या प्रसिद्धः । त्रिपञ्चशब्दादीत्यत्र आदिशब्दाद् नवशक्तिः, अयुशक्तिः, विषम-शक्तिश्च शम्भुः ॥१५॥ त्रिनेत्रपञ्चेपुसप्तपलाशादिष्वित्यत्र आदि-शब्दग्रहणात् त्र्यम्बक-पञ्चशर-सप्तच्छदादिष्वपि बोध्यम् । यथा १० त्र्यम्बकः तथा अयुगम्बकः, विषमाम्बक इत्यादयोऽपि । यथा पञ्चशरः तथा अयुक्शरः विषमशरश्च कामः । यथा सप्तच्छदः तथा अयुक्छदः, विषमच्छदश्च । एवमन्येषूह्याः ॥

पुनर्व्युत्पत्त्यन्तरमाह-

गुणशब्दो विरोध्यर्थं नजादिरितरोत्तरः ॥१६॥
अभिधत्ते यथा कृष्णः स्यादसितः सितेतरः ।

गुणो नीलपीतादिः, तद्वाची शब्दो गुणशब्दः, 'नञ्' इत्यव्ययमादिर्यस्य स नजादिः, नञ्वूर्वक इत्यर्थः । 'इतर' इत्ययं शब्द उत्तरः अग्रे यस्य स इतरोत्तरः, इतरशब्दपरश्चेत्यर्थः । विरोधी विपरीतः अर्थः विरोध्यर्थः, तं विरोध्यर्थम् ॥१६॥ २० अभिधत्त अभिपूर्वो दधातिः कथनार्थः, कथयतीत्यर्थः । अत्र यथा इति दृष्टान्तार्थेऽव्ययम् । असितः न सितोऽसितः, नञ्वूर्वः सितशब्दः । सितादितरः सितेतरः । अत्रेतरोत्तरः सितशब्दः कृष्णार्थः स्यात्, द्वेऽपि कृष्णवर्णनाम्नी इत्यर्थः । एवम् अकृशः कृशेतरः स्थूलः, अस्थूलः स्थूलेतरश्च कृश इत्यर्थः ॥

पुनर्व्युत्पत्त्यन्तरमाह-

वाध्यादिषु पदे पूर्वं वडवाग्न्यादिषूत्तरे ॥१७॥

वाध्यादिषु शब्देषु पूर्वं पूर्वस्मिन्नेव पदे वारित्यादौ पर्यायस्यैकार्थवाचकशब्दस्य परिवर्तनं व्यतिहारो भवतीति शेषः । यथा वाः पानीयं धीयतेऽत्र इति वार्धिः । 'कर्मण्यधिकरणे च' ३।३।१३ ॥ इति किः, 'आतो लोप-' ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः जलधिः, वारिधिः, नीरधिः, अम्बुधिः इत्यादयः । अत्र जलपर्या-याणामेव परावर्त्तो, न तु धीत्यस्य । वाध्यादिष्वित्यत्रादिशब्दाद् वार्दो जलदस्तोयद इत्यादय एवमूह्याः । वडवाग्न्यादिषु शब्देषु उत्तरे उत्तरस्मिन्नेव अग्न्यादौ पदे पर्यायस्य परिवर्तनं भवति । यथा वडवाग्निः, वडवानलः, वडवावहिः । अत्र अग्न्यादीनां पर्यायाणां परावर्त्तः, न तु वडवेत्यस्य । वडवाग्न्यादिष्वित्यत्र आदिशब्दात् सरोजम्, सरोरुहम्, सरोरुद्, सरोजम् इत्यादयः ॥१७॥

द्वयेऽपि भूभृदाद्येषु पर्यायपरिवर्तनम् ।

१. 'विनी' इति ४॥ २. 'विनेय-' इति १॥

भूभृदादिषु शब्देषु द्वयेऽपि पूर्वस्मिन् पदे, उत्तरस्मिन् पदे पर्यायपरिवर्तनं भवति । यथा भूभृत्, उर्वोभृत्, भूधरः, उर्वोधरः ४० पर्वतः । अत्र पूर्वोत्तरयोः पदयोः परिवर्तनम् । भूभृदाद्येष्वित्यत्र आद्यशब्दात् सुरपतिः, देवस्वामी, सुरराजः, देवराजः, सुरेश इत्यादयो ज्ञेयाः ॥

एवं परावृत्तिसहा योगात् स्युरिति यौगिकाः ॥१८॥

एवम् अमुना प्रकारेण पूर्वस्मिन् पदे, उत्तरस्मिन् पदे च पर्यायपरिवर्तनं सहन्ति परावृत्तिसहाः । वार्धिवडवाग्न्यादयः शब्दाः योगाद् अन्वयात् स्युः भवेयुः इति यौगिकाः ॥१८॥

मिश्रशब्दानाह-

मिश्राः पुनः परावृत्त्यसहा गीर्वाणसन्निभाः ।

प्रवक्ष्यन्तेऽत्र

५०

परावृत्तिं पर्यायाणां परावर्तनं न सहन्ते न क्षमन्त इति परावृत्त्यसहाः । पूर्वपदे उत्तरपदे च उभयत्र पदे च पर्यायाणां परावृत्तिसहमाना मिश्राः, प्रोच्यन्ते इति शेषः । ते परावृत्त्यसहाः के ? गीर्वाणसन्निभाः । गीरेव ब्राणौ यस्य स गीर्वाणः । अत्र वाग्बाण इति पूर्वपदपरावृत्तिर्न भवति, तथा गीःशर इत्युत्तर-पदपरावृत्तिरपि न भवति, तथा वाक्शर इत्युभयपदपरावृत्तिरपि न भवति । सन्निभा इति, सन्निभग्रहणाद् दशरथकृतान्तप्रभृतयो ज्ञेयाः । मिश्रा योगयुक्ता रूढिमन्तश्च । अत्र अभिधानचिन्तामणौ, प्रवक्ष्यन्ते कथयिष्यन्ते ॥

लिङ्गं तु ज्ञेयं लिङ्गानुशासनात् ॥१९॥ ६०

लिङ्गम् इति सामान्यपदग्रहणात् पुंलिङ्गं स्त्रीलिङ्गं नपुंसकलिङ्गं मिश्रलिङ्गं च । लिङ्गानुशासनात् श्रीहमचन्द्राचार्य-विरचिताद् ज्ञेयम् । अत एव आचार्यैः अमरकोषवैजयन्त्याद्यभिधानमालास्विव अत्र लिङ्गनिर्णयो नोक्तः, तथापीह संविनेय-जनानुग्रहाय सन्दिग्धलिङ्गानां च नानालिङ्गानां च शब्दानां लिङ्ग-निर्णयो वक्ष्यते ॥१९॥

इह मुक्तगतिः, सुरगतिः, मनुजगतिः, तिर्यग्गतिः, नारकगतिरिति जीवानां पञ्च गतयो भवन्तीति । गतिभेदाद् जीवा अपि पञ्चधा भवन्ति । तद्यथा मुक्ताः सुपर्वाणो मनुजास्तिर्यग्जो नारकाश्चेति । ततोऽभिधास्यमानरूढयौगिकमिश्रशब्दविभागं ७० त्यक्त्वा प्रथमादिकाण्डेषु अभिधास्यमानमुक्तादिनामानुक्रम-निर्देशमाह-

देवाधिदेवाः प्रथमे काण्डे देवा द्वितीयके ।

नरास्तृतीये तिर्यञ्चस्तुर्य एकेन्द्रियादयः ॥२०॥

एकेन्द्रियाः पृथिव्यम्बुतेजोवायुमहीरुहः ।

कृमिपीलकलूताद्याः स्युर्द्वित्रिचतुरिन्द्रियाः ॥२१॥

पञ्चेन्द्रियाश्चेभकेकिमत्स्याद्याः स्थलखाम्बुगाः ।

पञ्चेन्द्रिया एव देवा नरा नैरयिका अपि ॥२२॥

नारकाः पञ्चमे साङ्गाः षष्ठे साधारणाः स्फुटम् ।

प्रस्तोष्यन्तेऽव्ययाश्चात्र

देवाधिदेवाः सर्वज्ञा वर्तमाना अतीता अनागताश्च ।
वाच्यवाचकयोरभेदोपचारात् तद्वाचकाः शब्दा अपि देवाधिदेवाः ।
एवं वक्ष्यमाणदेवादपदेष्वापि ज्ञेयम् । अत्र 'साङ्गाः' इति पदं
१० सर्वत्र सम्बन्धनीयम्, तेन प्रथमे काण्डे साङ्गाः गणधराद्यङ्गैः
सहिताः सर्वश्रेष्ठत्वाद् देवाधिदेवाः प्रथमं प्रस्तोष्यन्ते प्रक्रंस्यन्ते ।
द्वितीये काण्डे साङ्गाः सोपस्करा देवाः प्रस्तोष्यन्ते । तृतीये
काण्डे साङ्गा मनुष्याः प्रस्तोष्यन्ते । चतुर्णां सङ्ख्यापूरणस्तुर्यः,
तस्मिन् तुर्ये, चतुर्थे इत्यर्थः, साङ्गाः तिर्यञ्चः प्रस्तोष्यन्ते । एते च
एकेन्द्रियादयः ॥२०॥ एकं स्पर्शनरूपमिन्द्रियं येषां ते एकेन्द्रिया
पृथिव्यम्बु-तेजो-वायु-महीरुहः, पृथिवी च अम्बु च तेजश्च
वायुश्च महीरुहश्च पृथिव्यम्बुतेजोवायुमहीरुहः, एते पञ्चाप्येकेन्द्रिया
इत्यर्थः । तत्र पृथिवीकायोऽनेकविधः, शुद्धपृथिवी शर्करा-
वालुकादिः । अप्कायोऽवश्यायहिमकरकादिः । तेजःकायोऽङ्गा-
२० गदिः । वायुकाय उत्कलिकादिः । वनस्पतिकायः शेवालादिः ।
कृमिपीलकलूताद्याः, कृमिश्च 'सुरमिया' इति प्रसिद्धः,
पीलकश्च 'मण्डोका' इति प्रसिद्धः, लूता चेति द्वन्द्वे कृमिपील-
कलूताद्याः, लूताशब्दः, स्त्रीलिङ्गः । स्युः भवेयुः, द्वित्रि-
चतुरिन्द्रियाः । इह द्वित्रिचतुर्थ्यः शब्देभ्य इन्द्रियशब्दो योज्यः,
ततो द्वे स्पर्शनरसने इन्द्रिये येषां ते द्वीन्द्रियाः, त्रीणि स्पर्श-
नरसनघ्राणानि इन्द्रियाणि येषां ते त्रीन्द्रियाः, चत्वारि स्पर्शनर-
सनघ्राणनेत्राणीन्द्रियाणि येषां ते चतुरिन्द्रियाः । द्वीन्द्रिया कृम्यादयः,
त्रीन्द्रिया पिपीलिकादयः, चतुरिन्द्रिया लूतादयः । पञ्च स्पर्शादीनि
श्रोत्रसहितानिन्द्रियाणि येषां ते पञ्चेन्द्रियाः । ते च त्रिविधाः, स्थलं
३० च भूः, खं च आकाशम्, अम्बु च जलमिति द्वन्द्वे स्थलखाम्बूनि,
स्थलखाम्बुषु गच्छन्ति स्थलखाम्बुगाः, स्थलचराः, खचराः,
जलचराश्चेत्यर्थः । ते के? इत्याह-इभश्च, केकी च मयूरः, मत्स्यश्च
इति इभकेकिमत्स्यास्ते आद्या येषां ते इभकेकिमत्स्याद्याः । तत्र
स्थलचरा इभादयः, खचरा मयूरादयः, जलचराः मत्स्यादयः ।
देवा नरा नारकाश्च पञ्चेन्द्रिया एव, न तु तिर्यञ्च इव एक-
द्वित्रिचतुरिन्द्रिया इति । एवकारो निर्धारणार्थः ॥२२॥ पञ्चमे काण्डे
साङ्गा नारकाः प्रस्तोष्यन्ते । च पुनरर्थः । अत्र इति षष्ठे काण्डे
साधारणाः शब्दाः स्वः प्रभृतयः अव्ययाः च वक्ष्यन्ते ॥

१. 'अनेकविधहिमकरकादिः' इति २ ॥ २. 'शेवालादिः' इति १ ॥ ३. 'रसनेन्द्रिये' इति २ ॥ ४. 'वा' इति १ प्रती ॥ ५. ३.४ प्रती नास्ति ॥

त्वन्ताथादी न पूर्वगौ ॥२३॥

तुरित्यव्ययमन्ते यस्य स त्वन्तः । अथेति शब्द आदि- ४०
र्यस्य स अथादिः । त्वन्तश्च अथादिश्च त्वन्ताथादी, न पूर्वगौ
पूर्वेण न सम्बन्धनीयौ, अग्रिमेण सम्बध्येत इत्यर्थः । "तु विशेषे
अवधारणे समुच्चये पादपूर्तौ च" [अनेकार्थसङ्ग्रहः ७।९ ॥]
इत्यनेकार्थः । तुना अव्ययेन पूर्वस्मात् शब्दाद् विशेषो द्योत्यत
इति, तुः, पूर्व शब्दं न यातीत्यर्थः । यथा-"स्यादन्तजिदनन्तः
सुविधिस्तु पुष्पदन्तः" [अभि.का-१, श्लो-२९] इति । अत्र
तुशब्देन अनन्तजिदनन्तशब्दाभ्यां सुविधिपुष्पदन्तशब्दयोर्विशेषो
द्योतितः । अथेत्यव्ययमारम्भार्थः । "अथो अथ च सम्प्रश्ने
मङ्गलारम्भयोरपि" [विश्वप्रकाशः, अनेकार्थाव्ययपरिच्छेदः, श्लो-
२६] इति महेश्वरः । अथशब्देन शब्दान्तरारम्भो द्योत्यते । यथा- ५०
"मुक्तिर्मोक्षोऽपवर्गोऽथ मुमुक्षुः श्रमणो यतिः" [अभि. का-१,
श्लो-७५] इति । अत्र अथशब्देन 'मुक्तिर्मोक्षोऽपवर्गः' इति
मोक्षनामसमाप्तिः, मुमुक्षुरित्यादियतिनामप्रारम्भश्च द्योतितः,
एवमन्यत्राप्युह्यम् ॥ २३ ॥

अर्हन् जिन्ः पारंगतस्त्रिकालवित्

क्षीणाष्टकर्म परमेष्ठ्यधीश्वरः ।

शम्भुः स्वयम्भूर्भगवान् जगत्प्रभु-

स्तीर्थङ्करस्तीर्थकरो जिनेश्वरः ॥२४॥

स्यौद्वाद्यभयंदसार्वः सर्वज्ञः सर्वदर्शिकेवलिनौ ।

देवार्थिदेवबोधिंदपुरुषोत्तमवीतरागांताः ॥२५॥ ६०

१ अर्हति चतुस्त्रिंशदतिशयान्, सुरेन्द्रकृतामशोकाद्यष्ट-
महाप्रतिहार्यरूपां पूजामिति वा अर्हन् । 'अर्ह योग्यत्वे'
(भ्वा.प.से.) 'अर्ह मह पूजायां' (भ्वा.प.से.) वा 'अर्हः प्रशंसा-
याम्' ३।२।१३३ ॥ इति शतृप्रत्ययः, 'उगिदचाम्- ७।१।७० ॥ इति
नुम् । अर्हन्तौ, अर्हन्तः इत्यादि । अर्हन्तः सुरनरवरादिसेवामिति ।
'अर्ह पूजायाम्' (भ्वा.प.से.) अस्माद् बाहुलकात् 'तृभूवहि-
वसिभासि- (उणा-४०८) इत्यादिना आशिष्यर्थे झचि 'झोऽन्तः'
७।१।३ ॥ इति अन्तादेशे अर्हन्त इत्यदन्तोऽपि । अर्हन्तीति
पचाद्यचि, पृषोदरादित्वाद् मुमागमे 'अर्हम्' इति च अव्ययम् ।
२ जयति अभिभवन्ति रागद्वेषादिशत्रूनि जिन्ः । 'जि अभिभवे' ७०
(भ्वा.प.अ.), अभिभवार्थोऽयं सकर्मकः । यथोक्तं माधवेन-
"जयिर्जयाभिभवयोरारोहोऽर्थेऽसावकर्मकः ।

उत्कर्षप्राप्तिराद्योऽर्थो द्वितीयेऽर्थे सकर्मकः ॥१॥" [मा. धातुवृत्तिः

भ्वादिः. धातु सं-३६६] इति । 'इणसिजि(सिज्जि)भ्यो नक्' (उणा-२८२) इति नक् । यद्वा जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तत इति । अनेनैव सूत्रेण नक् । ३ संसारसमुद्रस्य प्रयोजनजातस्य वा पारं पर्यन्तं गतः प्राप्तः पारगतः । 'द्वितीया श्रितातीतपतितगतात्यस्त-प्राप्तापत्रैः' २।१।२४॥ इति समासः । ४ अतीतानागतवर्तमान-नरूपत्रीन् कालान् वेत्ति त्रिकालवित् । 'विद ज्ञाने' (अ.प.से.), 'क्लिप्' ३।२।१७६॥ इति क्लिप् । ५ क्षीणान्यष्टौ ज्ञानावरणीयादि-कर्माण्यस्य क्षीणाष्टकर्मा, नकारान्तः । ६ परमे पदे स्थाने तिष्ठति परमेष्ठि । 'छा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'परमे स्थः कित्' (उणा-४५०) इतीनिः, 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४॥ इत्यालोपः, 'तत्पुरुषे कृति बहुलम्' ६।३।१४॥ इति सप्तम्यलुक्, 'स्थास्थिन्स्थ(स्था)नां षत्वं वक्तव्यम्' (वा-८।३।१७॥) इति पत्वम् । परमेष्ठिनौ, परमेष्ठिनः इत्यादि । ७ जगतामधीष्ट इत्येवं-शीलः अधीश्वरः । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), 'स्थेशभासपिसकसो वरच्' ३।२।१७५॥ इति वरच् । ८ शं कल्याणरूपता भवते प्राप्नोति शम्भुः । 'भूङ् प्राप्नौ' (चु.आ.से.), आत्मनेपदी, 'आ षृषाद्वा' (गणसूत्रः) इति न णिच्, मितद्रवादित्वात् (वा-३।२।१८०॥) डुः । शं शाश्वतसुखम्, तत्र भवतीति वा । 'भू सत्तायाम्' (भ्वा.प.से.), मितद्रवादित्वात् । शमयति क्लेशमिति वा । २० 'शमु उपशमे' (दि.प.से.), हेतुमणिजन्तः, 'शमेर्भुन्' ( ) इति भुन् वा । 'शं सुखं भवत्यस्मादिति व्युत्पत्तिस्त्वपादाने दुप्रत्ययाभावच्चिन्त्या' [मा.धातुवृत्तिः, भ्यादिः, धातुसं-१] इति माधवः । ९ स्वयमित्येतदव्ययमात्मनेत्येतदर्थे, तेन स्वयमात्मना तथा भव्यत्वादिसामग्रीपरिपाकवशात्, न तु परोपदेशात् भवतीति स्वयम्भूः । क्लिप् । १० भगः त्रैलोक्याधिराजत्वम्, परज्ञानं वा अतिशयेनाऽस्यास्तीति भगवान् । 'तदस्यास्त्यस्मिन्' ५।२।१९४॥ इत्यतिशयेऽर्थे मनुप्, 'मादुपघायाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्यः' ८।२।१९॥ इति मस्य वत्वम्, 'उगिदचाम्' ७।१।७०॥ इति नुम्, 'हल्ङ्चाभ्यः' ६।१।६८॥ इति सुलोपः, 'संयोगान्तस्य लोपः' ८।२।२३॥ । ११ जगतां प्रभुः जगत्प्रभुः । १२ तीर्यते संसारार्णवोऽनेनेति तीर्थम् । 'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा.प.से.), 'पातुदिवचिरिचिसिचिभ्यस्थक्' (उणा-१६४), 'कृत इद्धतोः' ७।१।१००॥, 'उरण् रपरः' १।१।१५१॥, 'हलि च' ८।२।७७॥ इति दीर्घत्वम् । तीर्थं चतुर्विधः सङ्गः, प्रथमगणभृद् वा, तं करोति तीर्थङ्करः । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.) 'अभयादौ च' ( ) इति खच्, 'अरुद्धिषदजन्तस्य' ६।३।६७॥ इति नुम् (मुम्) । १३ तीर्थकर इत्यत्र 'कृजो हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु' ३।२।२०॥ इति टः । १४ जिनाः सामान्यकेवलिनस्तेषामीश्वरो जिनेश्वरः ॥२४॥ १५ स्याद् अनेकान्तं वदतीत्येवंशीलः स्याद्वादी । १. इतोऽग्रे 'च' इति १ प्रतौ दृश्यते ॥ २. 'इगुपधेति कः' इति २.३.४ ॥ ३. 'सामान्यती' इति १॥ ४. 'तीर्थकर' इति २.४॥ ५. 'परम' इति २॥ ६. 'ऋषिवृषिभ्यां कित्' (उणा-४०३) इत्युणादिगणे ॥

'स्यात्' इत्यव्ययमनेकान्तवाचकम् । 'वद व्यक्तायां वाचि' ४० (भ्वा.प.से.) 'सुप्यजातौ' ३।२।७८॥ इति णिनिः, 'अत उपा-धायाः' ७।२।११६॥ इति वृद्धिः । स्याद्वादिनौ स्याद्वादिनः इत्यादि । स्याद्वादनं स्याद्वादः, स्याद्वादोऽस्यास्तीति वा । 'अत इनि ठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । यौगिकत्वाद् अनेकान्तवाद्यपि । १६ अभयं मोक्षः, तं ददाति अभयदः, भयम् इहपरलोकादानादि सप्तधा, एतत्प्रतिपक्षतोऽभयं विशिष्टमात्मनः स्वास्थ्यं ददाति वा, निरुपधिपरदुःखहानेच्छत्वात् । 'डुदाञ् दाने' (जु.उ.अ.) 'सुपि' ३।२।८॥ इति योगविभागात् कः, 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४॥ इत्यालोपः । १७ सर्वेभ्यः प्राणिभ्यो हितः सार्वः । शेषिकोऽण् । 'तस्मै हितम्' ५।१।५॥ इति छप्रत्यये सर्वोयोऽपि । ५० 'जयन्ति ते सदा सन्तः सर्वीया यैरुपमार्जितम[ ] इत्यादिप्रयोगाः । १८ सर्वम् अतीतानागतवर्तमानादिकं जानाति सर्वज्ञः । 'ज्ञा अवबोधने' (ब्र्या.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४॥ १९ सर्वं पश्यतीत्येवंशीलः सर्वदर्शी । 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्या.प.अ.), 'सुप्यजातौ णिनिस्ता-च्छील्ये' ३।२।७८॥, 'पुगन्तलघूपधस्य' ७।३।८६॥ इति गुणः । २० सर्वथाऽऽवरणविलये चेतनास्वरूपाऽऽविर्भावः, केवलम्, तदस्यास्ति केवली । २१ देवानामप्यधिदेवः देवाधिदेवः । २२ बोधिरर्हत्प्रणीतधर्मप्राप्तिः, तां ददाति बोधिदः । 'बोधिर्बोध-समाधौ (बौद्धसमाधौ) चार्हद्धर्मासौ च पिप्पले' [अनेकार्थ- ६० सङ्ग्रहः २।२४०] इत्यनेकार्थः । २३ पुरुषाणामुत्तमः पुरुषो-त्तमः । पुरुषेभ्य उत्तमः पुरुषोत्तम इति पञ्चमीयोगविभागात् समासो वा । २४ विशेषेण इतो गतो रागो अस्मादिति वीतरागः । २५ यथाभूतार्थोपदेष्टृत्वाद् आप्तः । पञ्चविंशतिः सामान्य-तस्तीर्थङ्करनाम्नाम् ॥२५॥

एतस्यामवसर्पिण्यामृषभोऽजितेशम्भवौ ।

अभि^४नन्दनः सु^५मतिस्ततः पद्मप्रभाभिधः ॥२६॥

सु^७पार्श्वश्चन्द्रप्रभश्च सु^८विधिश्चाथ शीतलः ।

श्रेयांसो वा^{१२}सुपूज्यश्च विम^{१३}लोऽनन्त^{१४}तीर्थकृत् ॥२७॥

धर्मः शान्तिः^{१७} कुन्थुरोर्म^{१८}ल्लिश्च मुनि^{२०}सुव्रतः ।

नमिनेमिः^{२१} पा^{२३}श्चो^{२४}वीरश्चतुर्विंशतिरर्हताम् ॥२८॥

एतस्याम् इति वर्तमानायां दशकोटाकोटीसागरोपम-प्रमाणायाम्, अवसर्पिण्याम् कालविशेषे । १ ऋषति गच्छति परमं पदमिति ऋषभः । 'ऋषी गतौ' (तु.प.से.), 'ऋषिवृषिभ्यां कित्' (उणा-४०३) इत्यभच् । यद्वा ऊर्वोर्वृषभचिह्नं भगवतोऽ-

७०

भूत, भगवतो जनयित्र्या च चतुर्दशस्वप्नानामादौ वृषभो दृष्टः,
तेन हेतुना ऋषभः प्रोच्यते । २ परीषहोपसर्गादिभिर्न जीयते
स्मेति अजितः । 'जि अभिभवे' (भ्वा.प.अ.), 'निष्ठा'
३।२।१०२॥ इति क्तः । सर्व एव च भगवन्तो यथोक्तस्वरूपा
एवेत्यतो विशेषनामार्थमाह गर्भेऽस्मिन् द्यूते राज्ञा भगवज्जननीने
जितेति अजितः । ३ शमिति मान्यमव्ययम्, सुखवाचि
कल्याणवाचि च । शं सुखं श्रेयो वा, तस्य भवः सत्ता यस्मिन्
स शम्भवः । शं सुखं श्रेयो वा, तस्य भव आसिर्वा यस्मात् स
शंभवः । शंरूपो भवो जन्मास्येति वा । 'भवः सत्तासिजन्मसु
१० रुद्रे श्रेयसि' [अनेकार्थसङ्ग्रहः, २।५२१॥] इत्यनेकार्थः । संभवो
दन्त्यादिरपि, तत्र संभवन्ति चतुस्त्रिंशदतिशयगुणा अस्मान्निति
संभवः । सर्वेऽपि भगवन्तो यथोक्तस्वरूपा एव, अतो विशेषार्थ-
ऽभिधानं तु गर्भस्थेऽस्मिन् भगवति अभ्यधिकसस्यसंभवात्
संभवः । ४ अभिनन्दन्ते देवेन्द्रादिभिरिति अभिनन्दनः । 'दुनदि
समृद्धौ' (भ्वा.प.से.), कर्मणि ल्युट् । विशेषार्थस्तु गर्भात्
प्रभृत्येवाऽभीक्षणं शक्रेन्द्रेणाभिनन्दनाद् अभिनन्दनः । ५ शोभना
मतिः अस्य सुमतिः । विशेषाभिधाननिबन्धनं तु गर्भस्थेऽर्हति
मातुः सुनिश्चिता मतिरासीदिति सुमतिः । ६ निष्पङ्कतामङ्गीकृत्य
पद्मस्येव प्रभा यस्य स पद्मप्रभः । विशेषाभिधाननिबन्धनं तु
२० गर्भस्थे भगवति जनन्याः पद्मशय्याशयनदोहदो देवतया पूरितः ।
पद्मवर्णश्च भगवानिति पद्मप्रभः ॥२६॥ ७ शोभनानि पार्श्वानि
अस्येति सुपार्श्वः । विशषार्थस्तु गर्भगते भगवति जनन्यपि
शोभनपार्श्वोऽभूदिति सुपार्श्वः । इह सर्वत्र सामान्याभिधानम्,
विशेषाभिधानं चाऽधिकृत्याऽन्वर्थाभिधानविस्तरोऽनुक्तोऽपि
द्रष्टव्यः । ८ चन्द्रस्येव प्रभा कान्तिरस्य चन्द्रप्रभः । गर्भस्थे
भगवति मातुश्चन्द्रपानदोहदः । चन्द्रवर्णश्च भगवानिति चन्द्रप्रभः ।
९ शोभनो विधिः सर्वत्र कौशल्यमस्य सुविधिः । गर्भस्थे भगवति
जनन्यपि सर्वविधिषु विशेषेण कुशलाऽभूदिति सुविधिः । १०
सकलसत्त्वसन्तापहरणात् सर्वजनाह्लादकत्वाच्च शीतलः । गर्भ-
३० गतेऽस्मिन् पितुः पूर्वोत्पन्नदाहज्वरव्यथा भगवन्मातृकरकमल-
स्पर्शादुपशान्तेति शीतलः । ११ श्रेयांसौ प्रशस्यौ अंसावस्य
श्रेयान् [श्रेयांसः] । सर्वस्यैव हितकर इति वा श्रेयांसः ।
अकारान्तत्वं पृषोदरादित्वात् । गर्भस्थे भगवति केनाप्यनाक्रान्त-
पूर्वा देवताधिष्ठिता शय्या जनन्या आक्रान्तेति, तत्र च श्रेयो
जातमिति श्रेयांसः । १२ वसुपूज्यस्य नृपतेरयं वासुपूज्यः ।
'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् । वसूनां देवविशेषाणां पूज्यो
वसुपूज्यः, वसुपूज्य एव वासुपूज्यः, 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८॥

इत्यण् वा । गर्भस्थे भगवति वासवो देवराजो^१ अभीक्ष्णं
भगवन्मातरं पूजयति स्म । वसूनि रत्नानि, तैः कृत्वा भगवद्गृहं
च पूरयति स्मेति वासुपूज्यः । १३ विगतो मलो अस्मात्, ४०
विमलानि ज्ञानादीन्यस्येति वा विमलः । गर्भस्थे भगवति मातुस्तनु-
र्मतिश्च विमला जातेति वा विमलः । १४ नास्ति गुणानामन्तोऽ-
स्येति अनन्तः । अनन्तकर्मांश जयादिति वा । अनन्तानि
ज्ञानादीन्यस्येति वा । नास्ति अन्तो विनाशोऽस्येति वा । गर्भस्थे
भगवति जनन्या रत्नविचित्रमतिमहाप्रमाणं च दामस्वप्ने दाम
दृष्टम्, तस्मादनन्त इति वा । अनन्तजिदेकदेशो वा अनन्तः, भीमो
भीमसेन इतिवत् । अनन्तश्चासौ तीर्थकुच्य अनन्ततीर्थकृत् । १५
दुर्गतौ प्रपतन्तं सत्त्वसङ्घं^३ धारयति धर्मः । 'धृज् धारणे'
(भ्वा.उ.अ.), णिजन्तः, 'अर्ति-स्तु-सु-हु-सृ-धृ-क्षि-क्षु-
भा-या-[वा]-पदि-यक्षि-नीभ्यो मन्' (उणा-१३७), 'जेर- ५०
निटि' ६।४।५१॥ इति णिलोपः । गर्भगते भगवति जननी
दानदयादिधर्मपरायणा जातेति वा धर्मः । १६ शान्तियोगात्,
तदात्मकत्वात्, तत्कर्तृत्वाद् वा शान्तिः । गर्भस्थे भगवति
पूर्वोत्पन्नाऽशिवोपशान्तिर्जातेति शान्तिः । १७ कुः पृथिवी, तत्र
तिष्ठति कुन्धुः । पृषोदरादिः । गर्भस्थे भगवति रत्नानां कुन्धु-
राशिं दृष्टवतीति कुन्धुः । यद्वा मनोहराभ्युन्नतभूप्रदेशे स्तूपं रत्न-
विचित्रं माता स्वप्ने दृष्ट्वा जागृता, ततः कुन्धुः । १८-

“सर्वोत्तमे महासत्त्वः कुले य उपजायते ।

तस्याभिवृद्धये वृद्धैरसावर उदाहृतः ॥११॥” [ ]

इति वचनाद् अरः । गर्भगते भगवति जनन्या स्वप्नेऽतिप्रमाणः ६०
सर्वरत्नमयोऽतिसुन्दरो यस्मादरो दृष्टस्ततोऽर इति । १९ परीष-
हादिमल्लगणजयान्तिरुक्तिवशाद् मल्लिः । तथा गर्भगते भगवति
जनन्याः सुरभिपञ्चवर्णकुसुमशयनीयदोहदो देवतया पूरितस्तस्माद्
मल्लिरिति वा । २० मनुते जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनिः । 'मनु
अवबोधने' (त.आ.अ.), 'मनेरुच्चोपधायाः' (उणा-५६२) इति
इन्, 'उपधायाश्चोत्वम् । शोभनानि व्रतान्यस्य सुव्रतः । मुनिश्चासौ
सुव्रतश्च मुनिसुव्रतः । गर्भगते भगवति माता मुनिवच्छोभनव्रता
जातेति वा । २१ नमन्ति प्रह्वीभवन्ति परीषहोपसर्गा अमुमिति
नमिः । 'णमुं प्रह्वत्वे शब्दे च' (भ्वा.प.अ.), 'इन् सर्वधातुर्भ्यः'
(उणा-५५७) इति इन्, 'णो नः' ६।१।६५॥ इति नत्वम् । ७०
गर्भस्थे भगवति शत्रुनृपैरपि प्रणतिः कृतेति वा नमिः । परीषहो-
सर्गादिनामनाद्धा । २२ नयति प्रापयति सन्मार्गदर्शनात् सिद्धि-
सुखमिति नेमिः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'नियो मिः'
(उणा-४८३) इति मिप्रत्ययः, 'सार्वधातुकार्थधातुकयोः-'
७।३।८४॥ इति गुणः । धर्मचक्रस्य नेमिवन्नेमिरिति वा ।

१. 'निजितेत्यजितः' इति २॥ २. 'देवराजा' इति १॥ ३. '-सङ्घातं' इति ३॥ ४. '-यतीति' इति ३॥ ५. 'मनेरुच्च' इति मुद्रितोणादिगणे ॥ ६.
'उपाध्याया-' इति २॥ ७. 'णम-' इति मा. धातुवृत्तौ ॥ ८. 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणे ॥

‘णम्’ प्रह्वत्वे शब्दे[च]’ (भ्वा.प.अ.) अस्य पृषोदरादित्वाद् वा ।
 ‘अरिष्टनेमिपृतनाजमाशुम्’[ ] इति निगमः । ‘नेमी’ इति
 नकारान्तोऽपि, यथा ‘वन्दे सुव्रतनेमिनौ’[ ] इति प्रयोगः । २३
 स्पृशति जानाति ज्ञानेन सर्वमिति पार्श्वः । ‘स्पृश संस्पर्शने’
 (तु.प.अ.), पृषोदरादिः । गर्भस्थे भगवति जनन्या शय्यास्थया
 सान्धकाररज्यां कृष्णसर्पो दृष्ट इति गर्भानुभावोऽयमिति मत्वा
 पश्यतीति निरुक्तार्थत्वात् पार्श्वः । पार्श्वनामा यक्ष सेवकोऽस्येति
 वा । ‘अर्शादिभ्योऽच्’ ५।१२।१२७ ॥ पार्श्वनाथस्यैकदेशः पार्श्वो
 वा, भीमो भीमसेन इति यथा । २४ विशेषेण ईरयति कम्पयति
 १० प्रेरयति कर्मशत्रूनि वीरः । विपूर्वः ‘ईर गतिकम्पनयोः’
 (आ.आ.से.), पचाद्यच् । विशिष्टा ईः लक्ष्मीः तपोरूपा, तीर्थ-
 कृन्नामकर्मोदयसमुद्भूता वा, तथा राजतेऽसौ वीरः । ‘राज्
 दीप्तौ’ (भ्वा.उ.से.), ‘अन्येभ्योऽपि- (अन्येष्वपि)’ ३।१२।१०१ ॥
 इति डः । यद्वा ईरणमीरः, ‘ईर गतौ’ (अ.आ.से.) भावे घञ् ।
 ‘ये गत्यर्थास्ते ज्ञानार्थाः प्राप्त्यर्थाश्च’[ ] इति वचनाद् विशिष्ट
 ईरो ज्ञानमस्य वीरः । यद्वा विशिष्टा पञ्चत्रिंशद्भागुणोपेता इरा
 वाणी यस्येति वा । कर्मशत्रुसेनाजेतृत्वाद् दर्शितपराक्रमो वा वीर
 इव वीरः । यद्वा निरुक्तिवशात् कर्मततिविदारणाद् वा । यदुक्तम्-
 “विदारणात् कर्मततेर्विभज्जनात्, तपः श्रिया विक्रमतस्तथाद्धतात् ।
 २० भवत्प्रमोदः किल नाकनायकश्चकार ते ‘वीर’ इति प्रथाभिधानम्
 ॥२॥” [ ] इति । अर्हतां वर्तमानानां चतुर्विंशतिः ऋषभादि-
 वीरान्तानां जिनानां नामानीत्यर्थः ॥२८॥

अथ विशेषतो वर्तमानावसर्पिण्यां चतुर्विंशत्यर्हतां मध्ये
 यस्य यावन्ति नामानि तस्य तावन्त्याह -

ऋषभो वृषभः

१ ऋषति परमपदं गच्छति ऋषभः । २ वृषति
 सम्यक् संयमभारमुद्रवहति वृषभः । ‘ऋषी गतौ’ (तु.प.से.),
 ‘वृष उद्रहने’ ‘ऋषिवृषभ्यां कित्’ (उणा-४०३) इत्यभच् ।
 वृषभचिह्नत्वाद् वा । द्वे श्रीऋषभस्य ॥

३०

श्रेयान् श्रेयांसः

१ त्रिभुवनस्यापि प्रशस्यतमत्वेन श्रेयान् । २ श्रेयांसौ
 अंसौ अस्य श्रेयांसः । पृषोदरादिः । द्वे श्रेयांसस्य ॥

स्यादनन्तजिदनन्तः ।

१ अनन्तान् कर्मांशान् जयति अभिभवति अनन्त-
 जित् । ‘जि अभिभवे’ (भ्वा.प.अ.), ‘क्लिप्-’ ३।१२।७६ ॥ इति
 क्लिप्, ‘ह्रस्वस्य-’ ६।१२।७१ ॥ इति तुक् । अनन्तैर्ज्ञानादिभिः
 जयति, सर्वोत्कर्षेण वर्तत इति वा । ‘जि जये’ (भ्वा.प.अ.),

१. ‘णम्’ इति मा धातुवृत्तौ ॥ २. ‘प्रथमाभि’ इति २ ॥ ३. ‘परम’ इति ३ ॥ ४. वीरशब्दः पूर्वं व्याख्यातः, अतो द्वितीयो चरमतीर्थकृत् ॥
 ५. ‘अभवन्’ इति १ ॥

‘क्लिप्-’ ३।१२।७६ ॥, ‘ह्रस्वस्य-’ ६।१२।७१ ॥ इति तुक् । २
 नास्ति अन्तो अस्य अनन्तः । द्वे अनन्तनाथस्य ॥

सुविधिस्तु पुष्पदन्तः

४०

१ शोभनो विधिः सर्वत्र कौशल्यामस्य सुविधिः ।
 २ पुष्पाणि पुष्पकलिकाः, तद्वद् मनोहरदर्शनत्वात् पुष्पदन्तः ।
 द्वे सुविधिनाथस्य ॥

मुनिसुव्रतसुव्रतौ तुल्यौ ॥२९॥

१ मुनिसुव्रतः प्राग् व्याख्यातः (अभि-श्लो-२८) । २
 मुनिसुव्रतैकदेशः सुव्रतः । यथा सत्यभामा भामेतिवत् । तथा
 मुनिरपि, भीमो भीमसेन इतिवत् । द्वे मुनिसुव्रतस्य ॥२९॥
अरिष्टनेमिस्तु नेमिः

१ रिष्टं शुभम्, न रिष्टम् अरिष्टं अशुभम्, तस्याऽ-
 रिष्टस्य प्रध्वंसकत्वाद् नेमिः, चक्रधारे वा अरिष्टनेमिः । यद्वा ५०
 गर्भस्थे भगवति जनन्या रिष्टरत्नमयो माहनेमिर्दृष्ट इति रिष्ट-
 नेमिः, नास्ति रिष्टनेमिरन्योऽस्मादिति अरिष्टनेमिः । अपश्चि-
 मादिशब्दवद् नञ्पूर्वत्वे साधुः । अरिष्टनेमिरिकारान्त इन्नन्तश्च ।
 ‘मात्रा तस्यारिष्टनेमिरित्याख्यां तत्पिता व्यधात्’[ ] इति । २
 नयति वाञ्छितसौख्यमिति नेमिः । द्वे नेमिनाथस्य ॥

वीरश्चरमतीर्थकृत् ।

महावीरो वर्धमानो देवार्यो ज्ञातनन्दनः ॥३०॥

२ चरमः अन्तिमः, पश्चिम इति यावत्, स चासौ
 तीर्थकृच्च चरमतीर्थकृत् । ३ महाश्चासौ वीरश्च महावीरः ।
 अन्तरङ्गारिजेतृत्वात् । ४ उत्पत्तेरारभ्य ज्ञानादिभिर्वर्द्धते वर्द्ध- ६०
 मानः । ‘वृधु वृद्धौ’ (भ्वा.आ.से.) ‘लटः शतृशानचाव
 प्रथमासमानाधिकरणे’ ३।१२।१२४ ॥ इति लटः शानच्, ‘आने
 मुक्’ ७।१२।८२ ॥ इति मुक् । यद्वा गर्भस्थे भगवति सिद्धार्थ-
 राजकुलं धनधान्यादिभिर्वर्द्धते इति वर्द्धमानः । ५ आराद् हेय-
 धर्माद् यातः आर्यः, देवश्चासावार्यश्च देवार्यः । देवैर्यतः अभि-
 गम्यत इति वा । ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१२।२४ ॥
 देवानाम् इन्द्रादीनाम् अर्यः, स्वामीति वा, ‘अर्यः स्वामिवैश्ययोः’
 ३।१२।१०३ ॥ इत्युक्तत्वात् । ६ ज्ञातकुलोत्पन्नत्वाद् ज्ञातः सिद्धार्थ-
 राजः, तस्य नन्दनः ज्ञातनन्दनः । षण्महावीरस्य ॥३०॥

गणा नवाऽस्यर्षिसङ्गाः

७०

अस्य श्रीमहावीरजिनस्य ऋषीणां समूहाः सङ्गाः
 गणाः नवसंख्याका अभूवन् । यद्यपि भगवतः श्रीवीरस्यैकादश
 गणधराः आसंस्तथापि नवानामेव गणभृतां विभिन्ना वाचना
 अभूवन्, यतोऽकम्पिताचलभ्रात्रोर्मैतार्यप्रभासयोश्च समाना एव
 वाचना अभूवन् इति नवैव गणाः । यत्त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते-

“ श्रीवीरनाथस्य गणधरं पञ्चकादशस्वपि ।

द्वयोर्द्वयोर्वाचनयोः साम्यादासन् गणा नव ॥१॥”

[त्रिषष्टिशलाका-पर्व, १० । श्लो-१७५] इति ॥

एकादशगणाधिपाः ।

इन्द्रभूतिरग्निभूतिर्वायुभूतिश्च गोतमाः ॥३१॥

व्यक्तः सुधर्मो मण्डितमौर्यपुत्रावकम्पितः ।

अचलभ्राता मेतार्यः प्रभासश्च पृथक्कुलाः ॥३२॥

- श्रीमहावीरस्य गणाधिपाः गच्छाधिपाः एकादश,
तन्नामानि^१ । १ इन्द्रोऽस्य भूयादिति इन्द्रभूतिः । ‘क्तिक्तौ च
१० संज्ञायाम्’ ३ । ३ । १७४ ॥ इति क्तिच, ‘तितुत्र-’ ७ । २ । १९ ॥ इति
इण्निषेधः । २ एवम् अग्निरस्य भूयादिति अग्निभूतिः । ३
वायुरस्य भूयादिति वायुभूतिः । एते त्रयोऽपि गोतमस्यापत्यानि
गौतमाः । ‘ऋष्यन्धकवृष्णिगुरुभ्यश्च’ ४ । १ । ११४ ॥ इत्यण् । बहुल्ये
‘तद्राजस्य बहुषु तेनैवास्त्रियाम्’ २ । ४ । ६२ ॥ इत्यणो लुक्,
गौतमाः, गोतमवंशजा इत्यर्थः ॥३१॥ ४ व्यज्यते गुणैः कृत्वेति
व्यक्तः । विपूर्वः ‘अञ्ज व्यक्तप्रक्षणकान्तिगतिषु’ (र.प.वे), कः,
‘चोः कुः’ ८ । २ । ३० ॥ इति जस्य गत्वं, ‘खरि च’ ८ । ४ । ५५ ॥ चत्वं
ककारः, ‘अनिदिताम्’ ६ । ४ । १२४ ॥ इति न्लोपः । ५ शोभनो
धर्मोऽस्य सुधर्मा । ‘धर्मादनिच् केवलात्’ ५ । ४ । १२४ ॥ इत्यनिच् ।
२० सुधर्माणौ, सुधर्माणः इत्यादि । अग्निवैश्यगोत्रजश्च । ६-७
ज्ञानादिगुणैर्मण्डयते स्म मण्डितः । ‘मडि भूषायाम्’ (भ्वा.प.से.),
कः, ‘आर्धधातुकस्येड् वलादेः’ ७ । २ । ३५ ॥ इतीट् । मौर्यस्य पुत्रो
मौर्यपुत्रः मण्डितमौर्ययोः पुत्रौ इति । मण्डितपुत्रोऽपि । एतौ
वाशिष्ठकाश्यपगोत्रौ । ८ न कम्पितवान् इति अकम्पितः । ‘कपि
चलने’ (भ्वा.आ.से.), कः, ‘आर्धधातुकस्य-’ ७ । २ । ३५ ॥ इतीट् ।
गौतमगोत्रः । ९ अचलस्य भ्राता अचलभ्राता । हारितगोत्रः । १०
मां लक्ष्मीम् इतः प्राप्तः मेतः, स चासौ आर्यश्च मेतार्यः । ११
प्रभासते प्रभासः । ‘भास् दीप्तौ’ (अ.आ.से.), पचाद्यच् । एतौ
कोण्डिन्यौ । पृथग् विभ्रानि कुलानि येषां ते पृथक्कुलाः ॥३२॥
- ३० केवली चरमो जम्बूस्वामी

१ चरमः अन्तिमः केवली केवलज्ञानवान्, न तु
तीर्थङ्करः । ततः परस्यामवसर्पिण्यां केवलिनानामसम्भवात्
सद्गुणरत्नमयत्वेन जम्बूद्वीपे जम्बूरिव जम्बूः, स चासौ स्वामी
च जम्बूस्वामी ॥

अथ प्रभवप्रभुः ।

शय्य^२म्भवो यशोभद्र सम्भूतविजयस्तथा^३ ॥३३॥

भद्रबाहुः स्थूलभद्रः श्रुतकेवलिनो हि षट् ।

१. ‘एतन्नामा’ इति २ ॥ २. ‘हारितगोत्रः’ इति २ ॥ ३. ‘तीर्थकरः’ इति १.४ ॥ ४. ‘ततः’ इति २ ॥ ५. १ महागिरिः, २ सुहस्ती, ३ श्रीगुणसुन्दरः, ४
श्यामार्यः, ५ स्कन्दिलार्यः, ६ रेवतीमित्रः, ७ श्रीधर्मा, ८ भद्रगुप्तः, ९ श्रीगुप्तः, १० वज्रस्वामीति दशपूर्वधराः ॥ ६. ‘महासेन’ इति मुद्रिते ॥

१ प्रभवन्ति शास्त्राण्यस्मादिति प्रभवः । प्रकृष्टो
ज्ञानादिगुणानां भवः प्राप्तिर्वा यस्य, यस्माद्वा प्रभवः, स चासौ
प्रभुश्च प्रभवप्रभुः । २ शय्यायां भवति शय्यम्भवः । पृषोदरादिः । ४०
३ यशसा भद्रः कल्याणरूपो यशोभद्रः । ४ सं सम्यग् भूतः
प्राप्तो रागादीनां विजयो येन स सम्भूतविजयः ॥३३॥ ५ भद्रौ
बाहू अस्य भद्रबाहुः । ६ स्थूलमुपचितं भद्रं कल्याणमस्य
स्थूलभद्रः । एते षडपि श्रुतेन केवलिनः श्रुतकेवलिनः, चतु-
र्दशपूर्वधरत्वात् ॥

महागिरिसुहस्त्याद्या वज्रान्ता दशपूर्विणः ॥३४॥

१ प्रसरत्परीषहोपसर्गादिपवनपूरकम्यमानत्वाद् महा-
गिरिरिव महागिरिः । २ दुःकर्मद्रुमोन्मूलने सुहस्तीव सुहस्ती ।
महागिरिसुहस्तिनावाद्यौ येषां ते महागिरिसुहस्त्याद्याः । १० पर-
तीर्थकदर्पाचलदलने वज्र इव वज्रः वज्रस्वामी । सोऽन्ते येषां ५०
ते वज्रान्ताः । दशभिः पूर्वेः कृत्वा पूर्विणोः दशपूर्विणः । दश
पूर्वाण्येषाम्, सन्तीति वा । ‘अत इनिटनौ’ ५ । २ । ११५ ॥ इतीनिः ।
ततः परं दशपूर्वधराणामसम्भवात् ॥३४॥

इक्ष्वाकुकुलसम्भूताः स्याद् द्वाविंशतिरर्हताम् ।

मुनिसुव्रतनेमी तु हरिवंशसमुद्भवौ ॥३५॥

इक्ष्वाकुसंज्ञं कुलं वंश इक्ष्वाकुकुलं, तत्र सम्भूताः
उत्पात्राः अर्हताम् ऋषभादीनां द्वाविंशतिः । तुशब्दोऽत्र विशेषे ।
मुनिसुव्रतनेमी एतौ हरिवंशसंज्ञके कुले समुद्भवौ जातौ ॥३५॥
नाभिश्च जितशत्रुश्च जितारिरथ संवरः ।
मेघो धरः प्रतिष्ठश्च महासेननरेश्वरः ॥३६॥ ६०
सुग्रीवश्च दृढरथो विष्णुश्च वसुपूज्यराट् ।
कृतवर्मा सिंहसेनो भानुश्च विश्वसेनराट् ॥३७॥
सूरः सुदर्शनः कुम्भः सुमित्रो विजयस्तथा ।
समुद्रविजयश्चाऽश्वसेनः सिद्धार्थ एव च ॥३८॥

१ नह्यत्यऽन्यायकारिणो हाकारादिभिर्नीतिभिरिति
नाभिः, चरमकुलकरः । ‘णह बन्धने’ (दि.उ.अ.), ‘नहो भश्च’
(उणा-५६५) इतीन्, स च णिद् भोन्तादेश । २ जिताः पराभूताः
शत्रवोऽनेनेति जितशत्रुः । ३ एवं जिता अरयोऽनेन जितारिः ।
४ संवृणोतीन्द्रियाणि संवरः । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा.उ.से.), पचा-
द्यच् । ५ निखिलजनमनोदुःखसन्तापहरणाद् मेघ इव मेघः । ७०
६ धरति पृथिवीभारमिति धरः । ‘धृञ् धारणे’ (भ्वा.उ.अ.),
पचाद्यच् । शत्रुप्रचण्डपवनैरकम्प्यत्वाद् धर इव अद्रिरिव धरः ।
७ प्रकर्षेण तिष्ठति धर्मकार्ये इति प्रतिष्ठः । ८ महापूज्या सेनाऽस्य

- महसेनः । नराणामीश्वरो नरेश्वरः । महसेनश्चासौ नरेश्वरश्च
महसेननरेश्वरः ॥३६॥ ९ शोभना ग्रीवा यस्य स सुग्रीवः । १०
हृदो रथोऽस्य हृदस्थः । ११ वेवेष्टि व्याप्रोति बलैः पृथिवीमिति
विष्णुः । 'विष्णु व्यासौ' (जु.उ.अ.), 'विषेः किच्च' (उणा-
३१९) इति नुः । १२ अन्यैर्नृपतिभिर्वसुभिः धनैः कृत्वा पूज्यते
वसुपूज्यः । राजतेऽसौ राट् । वसुपूज्यश्चासौ राट् च वसुपूज्य-
राट् । १३ कृतं वर्माऽनेन कृतवर्मा, नकारान्तः । १४ सिंहवत्
पराक्रमवती सेनास्य सिंहसेनः । १५ धर्मार्थकाममोक्षवर्गेण भाति
भानुः । 'भा दीसौ' (अ.प.अ.), 'दाभाभ्यां नुः' (उणा-३१२)
१० इति नुः । १६ विश्वव्यापिनी सेनाऽस्य विश्वसेनः । स चासौ
राट् च विश्वसेनराट् ॥३७॥ १७ तेजसा सूर इव सूरः ।
सूरयति (ते) विक्रान्तो भवति सूरः । 'सूर वीर विक्रान्तौ' (चु.-
आ.से.), चुरादिः, ततोऽच् । १८ शोभनं दर्शनमस्य सुदर्शनः ।
१९ शौर्यौदार्यादिगुणपयसामाधारभूतत्वात् कुम्भ इव कुम्भः ।
२० शोभनानि मित्राण्यस्य सुमित्रः । २१ विजयते शत्रूनि
विजयः । २२ गाम्भीर्यगुणेन समुद्रस्यापि विजेतेति समुद्र-
विजयः । २३ अश्वप्रधाना सेनाऽस्य अश्वसेनः । २४ सिद्धाः
प्रतिष्ठां प्राप्ता अर्था पुरुषार्थाः धर्मादयोऽस्य सिद्धार्थः ॥३८॥
मरुदेवा विजया सेना सिद्धार्था च मङ्गला ।
२० ततः सुसीमा पृथ्वी लक्ष्मणा रामा ततः परम् ॥३९॥
नन्दा विष्णुर्जया श्यामा सुयशाः सुव्रताऽचिरा ।
श्रीर्देवी प्रभावती च पद्मा वप्रा शिवा तथा ॥४०॥
वामा त्रिशला क्रमतः पितरो मातरोऽर्हताम् ।

- १ मरुद्भिर्देवैः दीव्यते स्तूयते मरुदेवा । 'दिव्
क्रीडादौ' (दि.प.से.), घञ्, षष्ठीदरादिः । मरुदेवीति डीबन्तमपि ।
२ विजयते विजया । ३ सह इनेन जितारिस्वामिना वर्तते सेना ।
४ सिद्धोऽर्थः प्रयोजनं यस्याः सा सिद्धार्था । ५ मङ्गं पुण्यं
लाति मङ्गला । 'मङ्गशब्दोऽमयुष्टिः पुण्यार्थस्याभिधायकः'
[३] इत्युक्तेः । मङ्गलहेतुत्वाद् वा मङ्गला । ६ शोभना सीमा
३० कुलमर्यादाऽस्याः सुसीमा । ७ स्थिरत्वात् पृथिवीव पृथिवी ।
८ लक्ष्मीः शोभा सम्पद् वाऽस्त्यस्याः लक्ष्मणा । ९ धर्मकर्मणि
रमते रामा । 'रमु क्रीडायाम्' (भा.आ.अ.), ज्वलादित्वाद् णः,
ततष्टाप् ॥३९॥ १० नन्दति समृद्धिं प्राप्नोति सत्पुत्रेणेति नन्दा ।
'टुनदि समृद्धौ' (भा.प.से.), अच् । ११ वेवेष्टि व्याप्रोति
सदगुणैर्जगदिति विष्णुः । 'विष्णु व्यासौ' (जु.उ.अ.), 'विषेः

कित्' (उणा-३१९) इति नुः, 'रषाभ्यां-८ ॥ १८ ॥ इति णत्वम् ।
१२ जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते जया । 'जि जये' (भा.प.अ.),
पचाद्यच् । १३ श्यामवर्णत्वात् श्यामा । १४ शोभनं यशोऽस्याः
सुयशाः । १५ पतिव्रतात्वाच्छोभनं व्रतमस्याः सुव्रता । १६ न
चिरयति उत्सुका भवति धर्मकार्येष्विति अचिरा । १७ श्रीरिव
श्रीः । १८ देवीव देवी । कृताभिषेकाद् वा । १९ प्रभाऽस्त्या-
स्याः प्रभावती । 'तदस्यास्त्यस्मिन्-५ ॥ १२ ॥ १४ ॥ इति मतुप्,
'मादुपधाया-८ ॥ १२ ॥ इति वत्वम्, 'उगितश्च' ४ ॥ १६ ॥ इति
डीप् । २० पद्ममस्त्यस्याः पाणितले सुलक्षणत्वादिति पद्मा । अर्श-
आदित्वादच् । २१ वपति धर्मबीजं वप्रा । 'टुक् बीजतन्तु-
सन्ताने' (भा.उ.आ.), 'ऋग्रेन्द्रा-' (उणा-१८६) इत्यादिना साधुः ।
२२ शिवहेतुत्वात् शिवा ॥ ४० ॥ २३ वामा मनोज्ञत्वात् । पाप-
कर्मसु प्रतिकुलत्वाद् वा । २४ त्रीणि ज्ञानार्शनचारित्राणि शलति
प्राप्नोति त्रिशला । 'शल गतौ' (भा.प.से.), अच्, टाप् । क्रमतः
अनुक्रमेण चतुर्विंशतितीर्थकृतां पितरो मातरश्च ज्ञेयाः ॥ ५०
स्याद् गोमुखो महायक्षस्त्रिमुखो यक्षनायकः ॥४१॥
तुम्बुरुः कुसुमश्चापि मातङ्गो विजयोऽजितः ।
ब्रह्मा यक्षेद् कुमारः षण्मुखपातालकिन्नराः ॥४२॥
गरुडो गन्धर्वो यक्षेद् कुबेरो वरुणोऽपि च ।
भृकुटिगोमेधः पार्श्वो मातङ्गोऽर्हदुपासकाः ॥४३॥

१ गोमुखमिव मुखमस्य गोमुखः । २ महाश्वसौ यक्षश्च
महायक्षः । ३ त्रीणि मुखान्यस्य त्रिमुखः । ४ यक्षाणां नायको
यक्षनायकः ॥४१॥ ५ तुम्बुरिति अर्दयति विध्वानिति तुम्बुरुः ।
'तुबि अर्दने' (भा.प.से.), 'तुम्बेरुः' (हैमोणादि-८१७) इत्युरुः,
इदित्वात्तुम् । ६ कुस्यति श्लिष्यति पद्मप्रभोपासनायेति कुसुमः । ६०
'कुस श्लेषणे' (दि.प.से.), 'कुसेरुलोम्भोण्वामेदोः' (उणा-
५४६) इत्युम् । ७ महाबलत्वाद् मातङ्ग इव मातङ्गः । ८ विजयते
विजयः । 'जि जये' (भा.प.अ.), अच् । ९ न केनापि जीयते
स्मेति अजितः । १० बृंहति वर्धते प्रभावोऽस्मिन्निति ब्रह्मा । 'बृहि
वृद्धौ' (भा.प.से.), 'बृहेर्नोऽच्च' (उणा-५८५) मनिन्, नकारस्य
चाऽदादेशः । ११ यक्षाणामीशो यक्षेद् । १२ कुमारयति क्रीडयति
कुमारः । 'कुमार क्रीडायाम्' (चु.उ.से.), चुरादिः, अच् । काम्यत
इति वा कुमारः । 'कमु कान्तौ' (भा.आ.से.), 'कमेः किदुचोप-
धायाः' (उणा-४१८) इत्यारप्रत्ययः, उपधायाश्चोत्त्वम् । १३ षड्
मुखान्यस्य षण्मुखः । १४ पातं रक्षितम् आलम् अनर्थोऽनेन ७०

१. स्वोपज्ञटीकायां 'महासेननरेश्वरः' इति शब्दमाश्रित्य व्युत्पत्तिं कुर्वन्त्याचार्याः ॥ २. 'सूर वीर विक्रान्तौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. '-काल्वाद्वा' इति १ ॥ ४. 'टुक् बीजसन्ताने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ५. 'कुसेरुम्भोमेदोः' इत्युणादिगणे ॥

पातालः । १५ किञ्चिन्नरः किन्नरः ॥४२॥ १६ प्रचण्डत्वाद् गरुड इव गरुडः । १७ गन्धयते अर्दयति विघ्नानिति गन्धर्वः । 'गन्ध अर्दने' (चु.आ. से.), 'गन्धेर्व' ( ) इत्यर्वः । १८ यक्षाणामीशो यक्षेष्ट । १९ कुत्सितं बेरं शरीरमस्य कुबेरः । २० वृणाति ददाति वाञ्छितमिति वरुणः । 'वृञ् वरणे' स्वा.उ.अ.), 'कृवृदारिभ्य उनन्' (उणा-३३३) । २१ भृकुटीरिव भीषणत्वाद् भृकुटिः । २२ गां मेधते पवित्रीकरोति गोमेधः । २३ श्रीवाम-यार्हतः सदा पादौ स्पृशति पार्श्वः । 'स्पृश संस्पृशने' (तु.प.अ.), पृषोदरादित्वात् साधुः । श्रीपार्श्वजिनस्य, पार्श्ववर्तित्वाद् वा पार्श्वः । १० २४ महाबलवत्त्वाद् मातङ्गो हस्तीव मातङ्गः । अर्हतां श्रीऋषभ-जिनादिश्रीवीरान्तानामनुक्रमेण उपासकाः, सदा समीपवर्तित्वात् सेवका इत्यर्थः ॥४३॥

चक्रेश्वर्यजितबला दुरितारिश्च कालिका ।

महाकाली श्यामा शान्ता भृकुटिश्च सुतारका ॥४४॥

अंशोका मानवी चण्डा विदिता चाङ्कुशा तथा ।

कन्दर्पा निर्वाणी बला धारिणी धरणाप्रिया ॥४५॥

नरदत्ताऽथ गान्धार्यम्बिका पद्मावती तथा ।

सिद्धायिका चेति जैन्यः क्रमाच्छासनदेवताः ॥४६॥

१ चक्रस्य ईश्वरी चक्रेश्वरी, सदा चक्रधारिणीत्वात् ।

२० अप्रितचक्रेत्यपि । २ 'न केनापि बलेन जिता इति अजितबला ।

'राजदन्तादिषु परम्' २ । २ । ३१॥ इति बलशब्दस्य परनिपातः ।

पदैकदेशे पदसमुदायोपचाराद् अजिता इत्यपि । ३ दुरितानां

पातकानामरिः दुरितारिः । ४ काली वर्णेन काल्येव कालिका ।

स्वार्थे कनि, 'केऽणः' ७ । ४ । १३॥ इति ह्रस्वत्वम् । ५ महती

चासौ काली च महाकाली । स्वर्णवर्णाया अपि संज्ञेयम् । ६

श्यामा वर्णेन । अस्या अच्युतदेवीत्यप्यन्यत्राम । ७ शमयति

सुपार्श्वजिनसेवकविघ्नमिति शान्ता । 'शमु उपशमे' (दि.प.से.),

णिजन्तः, 'वा दान्त-शान्त-पूर्ण-दस्त-स्पष्ट-च्छत्र-ज्ञाः' ७ । २ । २७॥ इति साधुः, ततष्टाप् । ८ भापकभृकुटित्वात् भृकुटिः ।

३० १ शोभना तारकाऽस्याः सुतारका ॥४४॥ १० अविद्यमानः

शोकोऽस्याः अशोका । ११ मानवीव मानवी । अभिगम्यदर्शन-

त्वात् । १२ चण्डते कुप्यति अभक्तेभ्य इति चण्डा । 'चडि कोपे'

(भ्वा.आ.से.), अच् । चण्डा प्रचण्डत्वाद् वा । १३ विद्यते

ज्ञायते लोके विदिता । १४ अङ्कुशमायुधरूपमस्त्यस्याः

अङ्कुशा । अर्शआदित्वाच्, टाप् । १५ 'कम्' इत्यव्ययं कुत्सितार्थे,

कं कुत्सितं दृष्यति मोचयति कन्दर्पा । 'दृष हर्षणमोचनयोः'

(दि.प.अ.), अच्, टाप् । १६ निर्वाति भक्तजनानां दुःखवह्नि-

रनया निर्वाणी । निपूर्वः 'वा गतिगन्धनयोः' (अ.प.-अ.), क्तः,

'निर्वाणोऽवाते' ८ । २ । ५०॥ इति साधुः, गौरादित्वाद् डीष् । १७

बलमस्त्यस्याः बला । अर्शआदित्वाद् । १८ मातुलिङ्गा-

दीन्यवश्यं धरति धारिणी । 'धृञ् धरणे' (भ्वा.उ.अ.),

'आवश्यकधमर्ण्ययोर्णिनिः' ३ । ३ । १७०॥ 'ऋणेभ्यः' ४ । १ । ५॥

इति डीष् । १९ धरणानाम् उरगेन्द्रस्य प्रिया धरणाप्रिया ।

अदोऽभिधानं वैरोद्या इत्यपि ॥४५॥ २० नरेभ्यो दत्तमभिल-

षितसौख्यमनया नरदत्ता । २१ गां भुवं धारयति गान्धारी ।

पृषोदरादिः । २२ लोकानामम्बेव अम्बिका । 'इवे प्रतिकृतौ'

५ । ३ । १६॥ इति कन्, टाप्, 'प्रत्ययस्थात्'-७ । ३ । ४४॥ इतीत्वम् ।

कुष्माड्यपि । २३ पद्मं करेऽस्त्यस्याः पद्मावती । 'तदस्यास्ति'

५ । २ । १४॥ इति मतुप्, 'मादुपधायाश्च मतोऽव्योवादिभ्यः' ८ । २ । १॥

इति मस्य वत्वम्, 'मतौ बहुचोऽनजिरादीनाम्' ६ । ३ । ११९॥ इति

दीर्घत्वम् 'उगितश्च' ४ । १ । ६॥ इति डीष् । २४ सिद्धानयते सिद्धा-

यिका । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.), ण्वुल्, 'युवोरनाकौ'

७ । १ । ११॥, 'प्रत्ययस्थात्'-७ । ३ । ४४॥ इतीत्वम् । जिना देवताः

सन्त्यासामिति जैन्यः । 'सास्य देवता' ४ । २ । १४॥ इति जिन-

शब्दादण्, 'टिङ्गाणञ्'-४ । १ । १५॥ इति डीष् । एवमेताश्चतुर्विंशति-

रपि जिनानां भक्ता अनुक्रमेण जिनशासनस्याधिष्ठात्र्यो देवताः

शासनदेवताः ॥४६॥

वृषो गजोऽश्वः प्लवगः, क्रौञ्चोऽब्जं स्वस्तिकः शशी ।

मकरः श्रीवत्सः खड्गी महिषः शूकरस्तथा ॥४७॥

श्येनो वज्रं मृगश्छागो नन्दावर्तो घटोऽपि च ।

कूर्मो नीलोत्तलं शङ्खः फणी सिंहोऽर्हता ध्वजाः ॥४८॥

वृषप्रभृतिशब्दानां व्युत्पत्तिस्त्वग्रे वक्ष्यते । एते वृषा-

दयश्चतुर्विंशतिः ऋषभादिजिनेन्द्राणां ध्वजाः चिह्नानि । एते च

दक्षिणाङ्गविनिवेशिनो लाञ्छनभेदाः । ऊर्वोर्निवेशिनो लाञ्छन-

भेदा इत्येके । यदुक्तं हरिभद्रसूरिभिः ऋषभादिनामव्याख्याने-

“ऊर्वोर्वृषभलाञ्छनत्वात्, मातुश्चतुर्दशस्वप्नेषु प्रथमं वृषभ-

दर्शनाद्वा वृषभः” [ ] इति ॥४७॥ ४८॥

१. 'भृकुटिरिव' इति १॥ २. 'केनापि बलेन न' इति १॥ ३. 'बलशब्दस्य' इति २.३ नास्ति ॥ ४. 'पूर्वनिपातः' इति २.३॥ ५. 'भापकत्वाद् भृकुटिरिव भृकुटिः' इति १॥ ६. 'वृषभ' इति २.३.४॥ ७. 'वशिनो' इति २॥ ८. श्रीमदावश्यकसूत्रे द्वितीयेऽध्ययने 'उसभमजिअं च वंदे' इत्यादिप्राकृतश्लोकत्रयस्य व्याख्यां कुर्वद्भिर्हरिभद्रसूरिभिः-

“आसां व्याख्या-इहार्हतां नामानि अन्वर्थमधिकृत्य सामान्यलक्षणतो विशेषलक्षणतश्च वाच्यानि, तत्र सामान्यलक्षणमिदम्- वृष उद्बहने समग्रसंयमभारोद्बहनाद् वृषभः, सर्व एव च भगवन्तो यथोक्तस्वरूपा इत्यतो विशेषहेतुप्रतिपादनायाऽऽह-

“ऊरुसु उसभलंछण उसभं सुमिणंमि तेण उसभजिणो ।” पुव्वद्धं । जेण भगवओ दोसुवि ऊरुसु उसभा उप्पराहुत्ता जेणं च मरुदेवाए भगवइए चांदसण्हं महासुमिणाणं पढमो उसभो सुमिणे दिट्ठोत्ति, तेण तस्स उसभोत्ति णामं कयं, सेसत्तिथगराणं मायरो पढमं गयं तओ वसहं एवं चोदस, उसभोत्ति वा वसहोत्ति वा एगट्ठं” [आवश्यकसूत्रम्, पृ.५०१-२] इत्युक्तम् ॥

येषां तीर्थङ्कराणां याहगवर्णस्तमाह-

रक्तौ च पद्मप्रभवासुपूज्यौ
शुक्लौ च चन्द्रप्रभपुष्पदन्तौ ।
कृष्णौ पुनर्नेमिमुनी विनीलौ
श्रीमल्लिपाश्चौ कनकत्विषोऽन्ये ॥४९॥

- १० पद्मप्रभवासुपूज्यौ जिनौ रक्तौ रक्तवर्णौ, चन्द्रप्रभ-
पुष्पदन्तौ जिनौ शुक्लौ शुक्लवर्णौ, नेमिमुनी नेमिश्च मुनिश्च
नेमिमुनी अरिष्टनेमिमुनिसुव्रतजिनौ कृष्णौ श्यामवर्णौ,
श्रीमल्लिपाश्चौ जिनौ विनीलौ विशिष्टनीलवर्णौ, अन्ये उक्तेभ्यः
ऋषभप्रभृतयः षोडशजिनवरेन्द्राः कनकत्विषः कनकस्येव त्वि-
कान्तिर्येषां ते कनकत्विषः, स्वर्णवर्णा इत्यर्थः ॥४९॥
उत्सर्पिण्यामतीतायां चतुर्विंशतिरर्हताम् ।
केवलज्ञानी निर्वाणी सागरोऽथ महायशाः ॥५०॥
विमलः सर्वानुभूतिः श्रीधरो दत्ततीर्थकृत् ।
दामोदरः सुतेजाश्च स्वाम्यथो मुनिसुव्रतः ॥५१॥
सुमतिः शिवगतिश्चैवाऽस्तांगोऽथ निमीश्वरः ।
अनिलो यशोधराख्यः कृतार्थोऽथ जिनेश्वरः ॥५२॥
शुद्धमतिः शिवकरः स्यन्दनश्चाथ सम्प्रतिः ।

- अतीतायां गतायाम् उत्सर्पिण्यां दशसागरोपमकोटा-
२० कोटिप्रमाणायां कालविशेषे अर्हतां तीर्थकृतां केवलज्ञान्यादि-
सम्प्रतिपर्यन्तानां चतुर्विंशतिः, तत्रमानि । १ केवलज्ञानमस्यास्ति
केवलज्ञानी । २ निर्वाणं मुक्तिरस्यास्ति निर्वाणी । उभयत्र
'अत इति' ५।२।१५५॥ इतीतिः । ३ ज्ञानागाधजलभरणे
गाम्भीर्यगुणेन वा सागर इव सागरः । ४ महत् त्रिलोकीव्यापि
यशोऽस्य महायशाः ॥५०॥ ५ विगतो मलोऽस्य विमलः । ६
अनुभूतिः स्मृतिव्यतिरिक्तं ज्ञानम्, सर्वत्र सर्वज्ञत्वादानुभूतिरस्य
सर्वानुभूतिः । ७ मुक्तिश्च यं धरति श्रीधरः । पचाद्यच् । ८ दत्तं
दानमस्यास्ति दत्तः । अर्शआदित्वाद्यच् । दत्तश्चासौ तीर्थकृच्च
दत्ततीर्थकृत् । ९ जन्माभिषेकोत्सवे सुरैः क्षिप्तं सुरभिपुष्पदाम-
३० निगरणाद् लम्बमानमुदरेऽस्य दामोदरः । १० शोभनं जनमनो-
नयनाह्लादकत्वात् तेजोऽस्य सुतेजाः । ११ त्रिजगतामधीश-
त्वात् स्वामी । १२ मुनिश्चासौ सुव्रतश्च मुनिसुव्रतः ॥५१॥ १३
शोभना मतिरस्याः अस्माद्वा सुमतिः । १४ शिवे मोक्षे गतिरस्य
शिवगतिः । शिवप्रापका गतिज्ञानमस्येति वा गाम्भीर्योद्रेकात् ।
१५ न विद्यते स्तागो लब्धमध्यताऽस्येति अस्तागः । १६ परी-
षहोपसर्गादीनां नामनाद् निमिः, स चासौ ईश्वरश्च निमीश्वरः,

तृतीयस्वरादिः । १७ अव्याहतस्वैरगतित्वात्, महाबलवत्त्वाद्वा
अनिल इव अनिलः । १८ यशांसि धरति यशोधरः । अच् ।
१९ चतुष्पष्टिसुरेन्द्रैः कृतोऽर्घः पूजाऽस्य कृतार्थः, रेफकवर्ग-
चतुर्थान्तः । 'अर्घ पूजाविधौ मूल्ये' [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।५१] ४०
इत्यनेकार्थः । २० जिनश्चासौ ईश्वरश्च जिनेश्वरः ॥५२॥ २१ शुद्धा
निर्मला मतिरस्य शुद्धमतिः । २२ शिवं क्षेमं करोति शिवकरः ।
२३ स्यन्दते सरसवचनपियूषमिति स्यन्दनः । 'स्यन्दू प्रसवणे'
(भ्वा.आ.वे.), नन्द्यादित्वाद् ल्युः । २४ नित्यप्रवृत्तित्वेन
ध्यायमानत्वात् सम्प्रतिः । अतीतचतुर्विंशतिजिनेन्द्राणां नामानि ॥

भाविन्यां तु पद्मनाभः शूरदेवः सुपार्श्वकः ॥५३॥
स्वयंप्रभश्च सर्वानुभूतिर्देवश्रुतोदयौ
पेढालः पोट्टिलश्चापि शतकीर्तिश्च सुव्रतः ॥५४॥
अममो निष्कषायश्च निष्पुलाकोऽथ निर्ममः ।
चित्रगुप्तः समाधिश्च संवरश्च यशोधरः ॥५५॥
विजयो मल्लदेवौ चानन्तवीर्यश्च भद्रकृत् ।

भाविन्याम् आगामिन्यामुत्सर्पिण्यां कालविशेषे पद्मना-
भादिभद्रकृदन्तानां तीर्थङ्कराणां नामानि । १ यथा पद्मं नाभावस्य,
पद्मं नाभिरस्येति वा पद्मनाभः । 'नाभे संज्ञायाम्' ( ) इत्यञ्,
'यस्येति च' ६।४।१४८॥ इतीकारलोपः । २ रागद्वेषादिशत्रुसैन्यं
प्रति शूरो विक्रमवान्, स चासौ देवश्च शूरदेवः । ३ शोभनौ
पार्श्ववस्य सुपार्श्वः, ततः स्वार्थं कनि सुपार्श्वकः ॥५३॥ ४
स्वयमात्मनैव, न तु परोपाधिना, प्रकर्षेण भाति स्वयंप्रभः ।
'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४॥
इत्यालोपः । ५ सर्ववित्त्वात् सर्वा निखिलाऽनुभूतिरस्य सर्वानु- ६०
भूतिः । ६ देवेषु श्रुतः प्रतीतो देवश्रुतः । ७ उदेति उदयं प्राप्नोति
धर्मोऽस्मादिति उदयः । उदपूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.),
पचाद्यच्, 'सर्वाधातुक-' ७।४।४४॥ इति गुणः, 'एचोयवायावः'
६।१।७८॥ इत्ययादेशः । ८ पठति तत्त्वमिति पेढालः । पृषोदरादिः ।
९ जन्मप्रभृत्येव ज्ञानत्रयेण पुटति संश्रूयति पोट्टिलः । 'स्थण्डि-
लादयश्च' ४।२।१५॥ इति निपातनात् साधुः । १० शतमिति
बह्वर्थोपलक्षणम् । शतं बह्व्यः कीर्तयोऽस्य शतकीर्तिः । ११
शोभनान्यहिंसादीनि व्रतान्यस्य सुव्रतः ॥५४॥ १२ नास्ति ममेति
मदीयमेतदिति बुद्धिरस्य अममः । मम इति विभक्तिं प्रतिरूप-
कमव्ययं मदीयताबुद्ध्यर्थे । १३ निर्गतः काषयेभ्यो निःकषायः । ७०
'निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या' (वा-२।२।१८॥) इति समासः । १४
निश्चितं पोलति ज्ञानयशोभ्यां महान् भवति निःपुलाकः । निपूर्वः
'पुल महत्त्वे' (भ्वा.प.से.), 'बलाकादयश्च' (उणा-४।५४) इति

१. टीकायां "कृतार्थो रेफकवर्गचतुर्थान्तः" इत्युक्तत्वात्, 'कृतार्थः' इति, मुद्रिते मूले तथा मु. स्वोपज्ञवृत्तावपि 'कृतार्थः' इति दृश्यते ॥ २. 'मूल्या' इति २ ॥

कित्याकप्रत्यये साधुः। १५ निःक्रान्तो ममताया निर्ममः। १६ चित्राण्याश्चर्यकारीणि गुप्तानि मनोवाक्काय-गुप्तयोऽस्य चित्रगुप्तः। चित्रमाश्चर्यकारि गुप्तं सर्वप्राणिरक्षणं यस्येति वा। १७ सम्यगाधीयते मनोऽत्रेति समाधिः। सदा समाधियुक्तत्वाद्वा समाधिः। १८ संवृणोति पञ्चेन्द्रियाणि संवरः। यद्वा संवरः आश्रवनिरोधोऽस्य संवरः। अर्शआदित्वादच्। १९ यशो धरति यशोधरः॥५५॥ २० विजयते सर्वोत्कर्षेण वर्तते जन्मादिकल्याणोत्सवैरिति विजयः। २१ कर्मभटानां मल्ल इव मल्लः। २२ दीव्यति क्रीडति परमानन्दपदे देवः। दीव्यते स्तूयते भक्तजनैरिति वा। २३ अनन्तं १० वीर्यं बलमस्य अनन्तवीर्यः। २४ भद्रं कल्याणं करोति भद्रकृत्। भद्रोऽपि ॥

सङ्ग्रहमाह-

एवं सर्वावसर्पिण्युत्सर्पिणीषु जिनोत्तमाः ॥५६॥

एवं पूर्वोक्तप्रकारेण सर्वावसर्पिण्युत्सर्पिणीषु वर्तमानातीतानागतासु जिनोत्तमाः तीर्थङ्कराश्चतुर्विंशतिसंख्याका अवसर्पिण्युत्सर्पिणीकालविशेषेषु, भवन्तीति शेषः ॥५६॥

अत्र चतुस्त्रिंशदतिशयनामानि, तत्रादौ जिनेन्द्राणां चतुरः सहजातिशयानाह-

२० तेषां च देहोऽद्भुतरूपगन्धो निरामयः स्वेदमलोद्भिज्जितश्च। श्वासोऽब्जगन्धो रुधिरामिषं तु गोक्षीरधाराधवलं ह्यविस्त्रम् ॥५७॥ आहारनीहारविधिस्त्वदृश्य-श्चत्वार एतेऽतिशयाः सहोत्थाः।

१ तच्छब्दस्य पूर्वपरामर्शित्वात् तेषाम् इति तीर्थकराणां देहः कायः अद्भुतरूपगन्धो भवति। अद्भुतमाश्चर्यकारि लोकोत्तरं रूपं गन्धश्च यस्य सः अद्भुतरूपगन्धः। पुनस्तेषां देहो निरामयः, निर्गत आमयेभ्यो रोगेभ्यो निरामयः, रोगरहितो भवति। स्वेदोद्भिज्जलं मलं स्वेदमलाभ्यामुद्भिज्जितः स्वेदमलोद्भिज्जितः। एष प्रथमः ३० सहजातिशयः। २ बाह्यस्य वायोराचमनं श्वासः। अत्र श्वासशब्द उच्छ्वासस्याप्युपलक्षणम्, तेषां तीर्थकृतां श्वासः अब्जस्य पद्मस्येव गन्धोऽस्य अब्जगन्धः, कमलपरिमलमञ्जुल इत्यर्थः। इति द्वितीयः सहजातिशयः। ३ रुधिरं चामिषं च रुधिरामिषम्।

१. 'दीव्यति' इति १ ॥ २. 'भवति' इति १.३ नास्ति ॥ ३. आमः अपक्रमलः, तस्येव गन्धोऽस्य आमगन्धि, न आमगन्धि अनामगन्धि। "विरलं स्यादामगन्धि यद्" १।५।१२॥ इत्यमरः ॥ ४. 'आहारम्' इति २.४ ॥ ५. 'आहरः' इति १.३ ॥ ६. 'निहरं' इति २ ॥ ७. '-वतां' इति २.४ ॥ ८. 'पुसां' इति २.४ ॥ ९. 'नृतिर्यक्सुरलोकभाषासंवादिनी' इति १ प्रतीति नास्ति ॥ १०. 'मागध्याम्' इति प्राकृतव्याकरणसूत्रे नास्ति ॥

'द्वन्द्वश्च प्राणितूर्यसेनाङ्गनाम्' २।४।२ ॥ इत्येकवद्भावः। मांसः शोणितं गोक्षीरधारावद् धवलं पाण्डुरं भवति, अविस्त्रं अनामगन्धीत्यर्थः। इति तृतीयः सहजातिशयः ॥५७॥ ४ आहारणम् आहारः अशनं, निहरणं नीहारः, मूत्रपुरीषोत्सर्गः, तयोः विधिः करणं, न दृश्यत इति अदृश्यः, मांसचक्षुषा, न पुनरवध्यादिदर्शनवतां पुसां। एषश्चतुर्थः सहजातिशयः। जगतोऽप्यतिशेरेते औत्कर्षमाप्नुवन्ति तीर्थकरा एभिरिति अतिशयाः। अतिपूर्वः 'शीङ् ४० स्वप्ने'(अ.आ.से.), 'एरच्' ३।३।५६ ॥ इत्यच्। सहोत्थाः सहजन्मानः ॥

अथ घातिकर्मक्षयोद्भवैकादशातिशयानाह-

क्षेत्रे स्थितियोजनमात्रकेऽपि नृदेवतिर्यग्जनकोटिकोटे ॥५८॥

वाणी नृतिर्यक्सुरलोकभाषा-संवादिनी योजनगामिनी च।

भाषण्डलं चारु च मौलिपृष्ठे विडम्बिताहर्पतिमण्डलश्चि ॥५९॥

साग्रे च गव्यूतिशतद्वये रुंजा वैरैतयो मार्यातिवृष्ट्यवृष्ट्यः।

दुर्भिक्षमन्यस्वकचक्रतो भयं स्यान्नैत एकादश कर्मधातजाः ॥६०॥

१ योजनप्रमाणेऽपि क्षेत्रे समवसरणपृथिव्यां नृणां देवानां तिरश्चां च जनानां कोटिकोटिसंख्यानां स्थितिः अवस्थानमिति प्रथमः कर्मक्षयजातोऽतिशयः ॥५८॥ २ वाणी भाषा अर्थादद्भमागधी। कीदृशी? नृतिर्यक्सुरलोकभाषासंवादिनी, नृतिर्यक्सुरलोकभाषया संवदति तत्तद्भाषाभावेन परिणमतीत्येवं-शीला या सा तथा। संपूर्वाद् 'वद व्यक्तायाम्'(भा.प.से.), इत्यस्मात् 'सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये' ३।२।७८ ॥ इति णिनिः, ६० 'अत उपधायाः' ७।२।११६ ॥, 'ऋन्नेभ्यः'- '४।१।५ ॥ इति ङीप्। भगवद्वाणी अद्भमागधीत्याख्या भवति। यत्समवायाङ्ग सूत्रम्- "भयवं च णं अद्भमागहीए भासाए धम्ममाइक्खइ"[सम-वायाङ्गसूत्रम्, सूत्रम्-३४] इति, तथा च तट्टीका प्राकृतादीनां षण्णां भाषाविशेषाणां मध्ये या मागधीभाषा 'रसोर्लशौ मागध्याम्' (हैमप्राकृतव्या-८।४।८८ ॥) इत्यादिलक्षणवती, सा असमाश्रित-

५०

६०

॥

३०

प्रथमो देवकृतातिशयः । २ तथा खे आकाशे चमराः चामराणि भवन्तीति द्वितीयो देवकृतातिशयः । ३ तथा खे आकाशे पादपीठेन सह वर्तमानं सपादपीठं मृगेन्द्रासनं सिंहासनम् उज्ज्वलं निर्मलमच्छाऽऽकाशस्फटिकमयत्वादिति तृतीयः । ४ तथा खे छत्रत्रयम् आतपत्रत्रयमिति चतुर्थः । ५ तथा खे रत्नमयः रत्नप्रधानं ध्वजः इति पञ्चमः । ६ तथा अंह्योश्चरणयोर्न्यासः स्थापनम् अंहिन्यासः, तत्र । अत्र निमित्तम् सप्तमी, तेन पादन्यासनिमित्तं, चामीकरपङ्कजानि स्वर्णपद्मानि भवन्ति । अत्र बहुवचननिर्देशात् नवसंख्यानि कमलानि ज्ञेयानीति षष्ठः । ६१॥ ७ तथा वप्रत्रयं चारु समवसरणे चारु मनोहरं रत्न- ६० स्वर्णरजतमयं प्राकारत्रयं भवतीति सप्तमः । ८ तथा चत्वारि मुखानि अङ्गानि गात्राणि च यस्य चतुर्मुखाङ्गः, तस्य भाव चतुर्मुखाङ्गता भवतीत्यष्टमः । ९ तथा चैत्याभिधानो द्रुमः चैत्यद्रुमः अशोकवृक्षः स्यादिति नवमः । १० तथा अधोमुखाः कण्टकाः भवन्तीति दशमः । ११ तथा द्रुमाणामानतिः द्रुमानतिः इत्येकादशः । १२ तथा उच्चकैः उच्चैर्विश्वप्रसरण-शीलो दुन्दुभिनादः देवदुन्दुभिध्वनिर्भवतीति द्वादशः । १३ तथा वातः वायुः अनुकूलः भवति सुखकारित्वादिति

www.jainelibrary.org

त्रयोदशः । १४ तथा शकुनाः पक्षिणः प्रदक्षिणाः प्रदक्षिणगतयो
भवन्तीति चतुर्दशः ॥६२॥ १५ तथा गन्धाम्बुवर्षगन्धोदकवृष्टिरिति
पञ्चदशः । १६ तथा बहुवर्णपुष्पवृष्टिः बहुवर्णानां पञ्चवर्णानां
पुष्पाणां जानूत्सेधप्रमाणा वृष्टिरिति षोडशः । १७ तथा कचश्म-
श्रुनखाप्रवृद्धिः कचानां शिरोजानामुपलक्षणत्वाद् लोम्नां च
श्मश्रुणः कूर्चस्य नखानां करचरणोद्भवानामप्रवृद्धिः वृद्धिर्न स्यात्
इति सप्तदशः । १८ तथा भवनपत्यादिचतुर्विधदेवनिकायानां
जघन्यतः अपि भगवत्सविधे कोटिः भवतीत्यष्टादशः ॥६३॥ १९
तथा ऋतूनां वसन्तादीनां सर्वदा कुसुमादिसामग्रीभिः स्पर्शरसग-
१० न्धरूपशब्दानाम् इन्द्रियार्थानाम् अमनोज्ञानां निरासेन मनोज्ञानां
च प्रादुर्भावेन आनुकूल्यं भवतीत्येकोनविंशः । इति देवतानिर्मिता
एकोनविंशतिः श्रीमदहंतामतिशयाः । यदेते ग्रन्थान्तरेष्वन्यथाऽपि
दृश्यन्ते तन्मतान्तरमवसेयम् । एते च सहोत्थैश्चतुर्भिः कर्मघात-
जैकादशभिश्च समं मीलिताः सन्तश्चतुस्त्रिंशत्संख्या भवन्तीति ॥६४॥

अथ पञ्चत्रिंशत् भगवतो वचनातिशयानाह-

संस्कारवत्त्वमौदात्यमुपचारपरीतता ।
मेघगम्भीरघोषत्वं प्रतिनादविधायिता ॥ ६५ ॥
दक्षिणत्वमुपनीतरागत्वं च महार्थता ।
अव्याहतत्वं शिष्टत्वं संशयानामसंभवः ॥ ६६ ॥
१० निराकृतान्योत्तरत्वं हृदयङ्गमतापि च ।
मिथःसाकांति प्रस्तावौचित्यं तत्त्वनिष्ठता ॥ ६७ ॥
अप्रकीर्णप्रसृतत्वमस्वश्लाघान्यनिन्दिता ।
आभिजात्यमतिस्निग्धमधुरत्वं प्रशस्यता ॥ ६८ ॥
अमर्मवेधितौदार्यं धर्मार्थप्रतिबद्धता ।
कारकाद्यविपर्यासो विभ्रमादिवियुक्तता ॥ ६९ ॥
चित्रकृत्त्वमद्भुतत्वं तथाऽनतिविलम्बिता ।
अनेकजातिवैचित्र्यमारोपितविशेषता ॥ ७० ॥
सत्त्वप्रधानता वर्णपदवाक्यविविक्तता ।
अव्युच्छित्तिरखेदित्वं पञ्चत्रिंशच्च वाग्गुणाः ॥ ७१ ॥

३० १ संस्करणं संस्कारः, स विद्यते यस्मिंस्तत्संस्कारवत्,
संस्कारवतो भावः संस्कारवत्त्वम्, संस्कृतादिलक्षणान्वितत्व-
मित्यर्थः । २ उदात्तस्य भावः औदात्यम् उच्चैर्वर्तित्वम् । ३
उपचारपरीतता अग्राम्यत्वम् । ४ मेघगम्भीरघोषत्वं जलधर-

स्येव गम्भीरध्वनित्वम् । ५ प्रतिनादं विदधाति प्रतिनाद-
विधायी, तस्य भावस्तत्त्वम्, ध्वनेः प्रतिशब्दकर्तृत्वम् ॥६५॥
६ दक्षिणत्वं सरलत्वम् । ७ उपनीतरागत्वं ग्राम्यमालवकै-
शिक्यादिरागोपेतत्वम् । एते सप्तातिशयाः शब्दापेक्षया, अतः परं
वक्ष्यमाणा अर्थाश्रयाः । ८ महार्थता बृहदभिधेयता, परिपुष्टार्था-
भिधायिता वा । ९ अव्याहतत्वं पूर्वापरवाक्यार्थविरोधाभाव-
वत्त्वम् । १० शिष्टत्वम् अभिलषितप्रवचनोक्तार्थत्वम्, वक्तुः ४०
सकलजनशिष्टत्वसूचकत्वं वा । ११ संशयानामसंभवः असन्दिग्ध-
पदार्थत्वम्, परिस्फुटार्थप्रतिपादनता वा ॥६६॥ १२ निराकृता-
न्योत्तरत्वं परोद्विद्धितदूषणाविषयता । १३ हृदयङ्गमता श्रोतृ-
मनोहरता, दुर्गमस्याप्यर्थस्य परहृदये प्रवेशकरणत्वं वा । १४
मिथःसाकांति मिथः परस्परं पदानां वाक्यानां च सापेक्षत्वम् ।
१५ प्रस्तावौचित्यं देशकालाद्युचितत्वम् । १६ तत्त्वनिष्ठता
विवक्षितजीवाऽजीवादिवस्तुस्वरूपानुकारिता ॥६७॥ १७ अप्रकीर्ण-
प्रसृतत्वं शब्दस्य वाऽर्थस्य सुसम्बद्धस्य सतः प्रसरणं, न
त्वसम्बद्धस्य । यद्वा अतिविस्तराऽसम्बद्धाधिकारित्वयोरभावः । १८
अस्वश्लाघान्यनिन्दिता स्वकीयोत्कर्षपरनिन्दावियुक्तत्वम् । १९ ५०
आभिजात्यं वक्तुः प्रतिपाद्यस्यार्थस्य वा भूमिकानुसारिता । २०
अतिस्निग्धमधुरत्वं क्षीरमधुघृतगुडादिवत् सुखकारित्वम् । २१
प्रशस्यता प्रागुक्ताऽसाधारणगुणवत्त्वात् प्राप्तश्लाघता । २२
अमर्मवेधिता परमर्माप्रकाशनस्वरूपत्वम् । २३ औदार्यं
प्रतिपाद्यस्यार्थस्याऽतुच्छत्वम्, गुम्फगुणविशेषो वा । २४
धर्मार्थप्रतिबद्धता धर्मार्थोपेतत्वम् । २५ कारकाद्यविपर्यासः
कारकाणि कर्त्रादीनि, तेषामविपर्यासः, आदिशब्दात् कालवचन-
लिङ्गादिव्यत्ययानवकाशत्वम् । २६ विभ्रमादिवियुक्तता वक्तुर्मनसो
भ्रान्तता विभ्रमः, स आदिर्येषां विक्षेपादीनाम्, स विभ्रमादिर्मनसो
दोषस्तेन वियुक्तता रहितत्वम् ॥६७॥ २७ चित्रकृत्त्वं श्रोतुर्मनस
६० उत्पादितानुपमकुतुकत्वम् । २८ अद्भुतत्वं शैघ्यरहितत्वम् । २९
तथाऽनतिविलम्बिता विलम्बरहितत्वम् । ३० अनेकजाति-
वैचित्र्यम् जातयो वर्णनार्हवस्तुस्वरूपवर्णनानि, अनेकाश्च ता
जातयश्चानेकजातयः, तत्संश्रयाद् विचित्रत्वम् । ३१ आरोपित-
विशेषता अन्यवचोपेक्षया आहितोत्कर्षत्वम् ॥ ७० ॥ ३२
सत्त्वप्रधानता साहसोपेतत्वम् । ३३ वर्णपदवाक्यविविक्तता वर्णाश्च
पदानि च वाक्यानि च वर्णपदवाक्यानि, तेषां विविक्तता स्पष्टत्वम् ।
३४ अव्युच्छित्तिः विवक्षितार्थसिद्धिं यावदव्युच्छिन्नप्रमेयत्वम् ।
३५ अखेदित्वं वक्तुः श्रोतुश्चानायासकर्तृत्वम् । पञ्चत्रिंशत्संख्याकाः
अहंतां वाचां गुणाः वाग्गुणाः पञ्चत्रिंशद्वचनातिशयनामानि ॥७१॥ ७०
अथ श्रीमदहंतामष्टादशशदोषाः न स्युरिति दर्शयति-

१. 'विंशतिः' इति २. ४ ॥ २. 'अद्भुतत्वम्' इति मुद्रितमूले, 'अद्भुतत्वं प्रतीतम्' इति मुद्रितस्वोपज्ञवृत्तौ च ॥ ३. इतोऽग्रे 'निर्घोषत्वम्'
इत्यधिकपाठः १ प्रतीति दृश्यते ॥ ४. 'ध्वनेः' इति ४ ॥ ५. 'परदर्शित' इति ४ प्रतेष्टिष्णो ॥ ६. 'क्षीरं' इति २ ॥ ७. 'गुम्फा-' इति २ ॥ ८. '-
क्षिद्धं' इति २ ॥

अन्तराया^२ दानलाभवीर्यभोगोपभोगाः ।

हासो रत्यरती भीतिर्जुगुप्सा शोक एव च ॥७२॥

कामो मिथ्यात्वमज्ञानं निद्रा चाविरतिस्तथा ।

रागो द्वेषश्च नो दोषस्तेषामष्टादशाप्यमी ॥७३॥

दानं च लाभश्च वीर्यं च भोगश्च उपभोगश्च दानलाभ-
वीर्यभोगोपभोगास्तान् गच्छन्ति ते^१ दानलाभवीर्यभोगोपभोगाः
अन्तरायाः, तेन १ दानगतोऽन्तरायः दानान्तरायः इति प्रथमः । २
लाभगतोऽन्तरायो लाभान्तरायः इति द्वितीयः । ३ वीर्यं शारीरी
शक्तिस्तद्गतोऽन्तरायः वीर्यान्तरायः इति तृतीयः । ४ भुज्यते भोगः
१० सङ्गन्धनमाल्यान्नादिस्तद्गतोऽन्तरायः भोगान्तरायः चतुर्थः । ५
उपभुज्यते उपभोगः वस्त्रवनितादिस्तद्गतोऽन्तरायः [उपभोगा-
न्तरायः] पञ्चमः । ६ हासो हास्यमोहनीयमिति षष्ठः । ७ रतिः
पदार्थानामुपरि प्रीतिरिति सप्तमः । ८ अरतिः पदार्थानामुपरि
अप्रीतिरित्यष्टमः । ९ भीतिः भयमिति नवमः । १० जुगुप्सा
घृणेति दशमः । ११ शोको वैमनस्यम्, चित्तवैधुर्यमिति
यावदित्येकादशः ॥७२॥ १२ कामः स्मर इति द्वादशः । १३
मिथ्यात्वं दर्शनमोह इति त्रयोदशः । १४ अज्ञानं जडत्वमिति
चतुर्दशः । १५ निद्रा संवेश इति पञ्चदशः । १६ अविरतिः
अप्रत्याख्यानमिति षोडशः । १७ रागः सुखाभिज्ञस्य सुखानु-
२० स्मृतिपूर्वः, सुखे तत्साधनेऽप्यभिगते विषये गर्भ इति सप्तदशः ।
१८ द्वेषो दोषाभिज्ञस्य दुःखानुस्मृतिपूर्वः, दुःखे तत्साधने वा क्रोध
इति अष्टादशः । एवमुक्तविधा अष्टादश दोषाः, तेषां श्रीनाभे
याद्यहंतां न भवन्तीति ॥७३॥

महानन्दोऽमृतं सिद्धिः कैवल्यमपुनर्भवः ।

शिवं निःश्रेयसं श्रेयो निर्वाणं ब्रह्म निर्वृतिः ॥७४॥

महोदयः सर्वदुःखक्षयो निर्याणमक्षरम् ।

मुक्तिर्मोक्षोऽपवर्गः

१ महान् आनन्दोऽत्रेति महानन्दः । २ नास्ति मृतं मरण-
मत्रेति अमृतम् । ३ सिद्ध्यति अस्यां^१ सिद्धिः । ४ निखिलकर्म-
३० क्षयात् केवलस्यात्मनो भावः कैवल्यम् । “शरीरेन्द्रियविर-
हेणात्मनः केवलत्वं कैवल्यम्” [ ] इति मिश्राः । ५ नास्ति पुनर्भवो
जन्माऽत्रेति अपुनर्भवः । “भवः सत्तासिजन्मसु” [अनेकार्थ-
सङ्ग्रहः २।५२१॥] इत्यनेकार्थः । तत्र गतः सन् न पुनर्भवति
उत्पद्यते वा अपुनर्भवः । ६ सदाप्यानन्दमग्नैः शय्यते स्थीयतेऽत्र

शिवम् । ‘शीङ्’ स्वप्ने (अ.आ.अ.), ‘सर्वनिघृष्व-’ (उणा-
१५१) इति वे निपात्यते । ७ निश्चितं श्रेयो निःश्रेयसम् । ‘अचतुर-
विचतुर-’ ५।४।७७॥ इत्यादिना साधुः । ८ अतिशयेन प्रशस्यं
श्रेयः । प्रशस्यशब्दादतिशयेऽर्थे ईयसुनि, ‘प्रशस्यस्य श्रः’
५।३।६०॥ इति श्रादेशः । ९ निर्वाति आत्मा अत्रेति निर्वाणम् ।
‘पै ओवै शोषणे’ (भ्वा.प.से.), ‘वा गतिगन्धनयोः’ (अ.प.अ.) ४०
अतो वा, निष्ठा, ‘निर्वाणोऽवाते’ ८।२।५०॥ इति साधुः । १० बृंहति
वर्धते आनन्दोऽत्रेति ब्रह्म, पुंस्त्रीबलिङ्गः । ‘बृहि वृद्धौ’
(भ्वा.प.से.), ‘बृहेर्नोऽच्च मनिन्’ (उणा-५८५) इति मनिन्,
नकारस्य चाऽकारादेशः । ११ निर्व्रियते सुखीभूयते अस्यामिति
निर्वृतिः । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा.उ.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।९४॥
॥७४॥ १२ महान् ज्ञानस्योदयोऽत्रेति महोदयः । १३ सर्वदुःखानां
जन्मजरादीनां क्षयोऽत्रेति सर्वदुःखक्षयः । १४ निर्यान्ति सर्वदुःखानि
अत्र निर्याणम् । ‘या प्रापणे’ (अ.प.अ.), ‘निष्ठा’ ३।२।१०२॥,
‘संयोगादेरातो धातोः-’ ८।२।४३॥ इति नत्वम् । १५ न क्षरति
चलति आत्मा, अस्मादिति अक्षरम् । ‘क्षर सञ्चलने’ (भ्वा.प.अ.), ५०
पचाद्यच् । अश्यते प्राप्यते क्षीणकर्मभिरिति वा । ‘अशूङ् व्याप्तौ’
(स्वा.आ.वे.), ‘अशेः सरन्’ (उणा-३५०) इति सरन्, ‘व्रश्चभ्रश्च-’
८।२।३६॥ इत्यादिना षत्वम्, ‘षडोः कः सि’ ८।२।४१॥ इति कत्वम्,
‘आदेशप्रत्यययोः’ ८।३।५९॥ इति षत्वम्, कृष्संयोगे क्षः । १६
मुच्यते सर्वकर्मभिरत्रेति मुक्तिः । ‘मुच्य् मोक्षणे’ (तु.उ.अ.), ‘स्त्रियां
क्तिन्’ ३।३।९४॥ “शरीरेन्द्रियाभ्यामात्मनो मुक्तत्वं मुक्तिः” [ ] इति
मिश्राः । १७ मुच्यते सर्वकर्मभिरात्मेति मोक्षः । ‘मुच्य् मोक्षणे’
(तु.उ.अ.), ‘युमुचिभ्यां षः’ ( ) इति षः । मोक्षयन्ते अवसानं
प्राप्यन्ते सर्वदुःखान्यत्रेति वा । ‘मोक्ष अवसाने’ (चु.प.से.), चुरादिः,
‘एरच्’ ३।३।५६॥ मोक्षणं मोक्ष इति, भावे घञ् वा । १८ कर्मभिः ६०
अपवृज्यतेऽत्रेति अपवर्गः । ‘वृजी वजने’ (रु.प.से.), भावे घञ् ।
अष्टादश मोक्षस्य^१ । शेषश्चात्र-

“निर्वाणे स्याच्छीतीभावः शान्तिर्नैश्चिन्त्यमन्तिकः”

[शेषनाममाला १।११॥] इति ॥

अथ मुमुक्षुः श्रमणो यतिः ॥७५॥

वाच्यं यो यती साधुर्नगरं ब्रह्मिर्मुनिः ।

निर्ग्रन्थो भिक्षुः

१ मुमुक्षुः मुमुक्षुः । ‘मुच्य् मोक्षणे’ (तु.उ.अ.),
‘धातोः कर्मणः समानकर्तृकात्-’ ३।१।७॥ इति सन्, ‘सन्त्यङोः’
६।१।९॥ इति द्वित्वं, ‘सनाशंसभिक्ष उः’ ३।२।१६८॥ २ श्राम्यति ७०

१. ‘वीर्यश्च’ इति ४॥ २. २प्रतौ नास्ति ॥ ३. ४प्रतौ नास्ति ॥ ४. ‘सिद्ध्यन्त्यस्यामिति’ इति ४॥ ५. ‘बृहेर्नोऽच्च’ इत्येवोणादिगणे ॥ ६. ‘अशू व्याप्तौ
सङ्घाते च’ इति स्वामिसायणौ ॥ ७. ‘सरः’ इत्युणादिगणे ॥ ८. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘नामानि’ इति दृश्यते ॥

तपसेति श्रमणः । 'श्रमु खेदे तपसि च' (दि.प.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः । ३ यतते मोक्षाय यतिः । संयमयोगेषु यतमानः प्रयत्नवान् वा । 'यती प्रयत्ने' (भ्वा.आ.से.), 'इन् सर्वधातुर्भ्यः' (उणा-५५७) इतीन् ॥ ७५ ॥ ४ वाचं यच्छति वाचंयमः । 'यमु नियमने' (भ्वा.प.अ.), 'वाचंयमपुरन्दरौ च' ६ । ३ । ६९ ॥ इति खचि साधुः । ५ यतं यतनमस्यास्तीति यती । 'अत इतिठनौ' ५ । २ । ११५ ॥ इतीनिः । ६ उत्तमक्षमादि-भिर्गुणविशेषैर्भावितात्मा साध्नोति परमपदमिति साधुः । 'साध संसिद्धौ' (स्वा.प.अ.), 'कृ-वा-पा-जि-मि-स्वदि-साध्यशूभ्य' १० (उणा-१) इत्युण् । ७ नास्ति अगारं गृहमस्य अनगारः । ८ ऋषति गच्छति ज्ञानसंसारयोः पारमिति ऋषिः । 'ऋषी गतौ' (तु.प.से.), 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९) इतीन् । ऋषति जानाति तत्त्वमिति वा । ९ मन्यते जगतस्त्रिकालावस्थामिति मुनिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'मनु (मन) ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'मनेरुच्चोपधायाः' (उणा-५६२) इतीन्, उपधायाश्चोत्त्वम् । १० निःक्रान्तो ग्रन्थाद् द्रव्यादिति निर्ग्रन्थः । 'निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या' (वा-२ । २ । १८ ॥) इति समासः । ११ 'भिक्ष याच्नायाम्' (भ्वा.आ.से.), यमनियमव्यवस्थितः कृतकारित्वानुमोदितपरि-हारेण भिक्षते इत्येवंशीलो भिक्षुः । 'सनाशंसभिक्ष उः' २० ३ । २ । १६८ ॥ इत्युः प्रत्ययः । यद्वा नैरुक्तीशब्दव्युत्पत्तिः- 'क्षुध बुभुक्षायाम्' (दि.प.अ.), क्षुध्यति बुभुक्षते भोक्तुमिच्छति चतुर्गतिकमपि संसारमस्मादिति । सम्पदादित्वात् क्विप् । क्षुद् अष्टप्रकारं कर्म, तां क्षुधं ज्ञानदर्शनचारित्रतपोभिर्धनतीति भिक्षुः । पृषोदरादित्वादिष्टरूपसिद्धिः । द्वे हि शब्दस्य निमित्ते, तद्यथा- व्युत्पत्तिनिमित्तं प्रवृत्तिनिमित्तं च । यथा गोशब्दस्य, तथाहि- गोशब्दस्य व्युत्पत्तिनिमित्तं गमनक्रिया, गच्छति गौरिति व्युत्पत्तेः । तेन च गमनेन एकार्थिसमवायितया यदुपलक्षितं सास्त्रादिमत्त्वं, तत् प्रवृत्तिनिमित्तम् । तेन गच्छत्यगच्छति वा गोपिण्डे शब्दः प्रवर्तते, उभय्यामप्यवस्थायां प्रवृत्तिनिमित्तत्वात् । अश्वादौ तु ३० न प्रवर्तते, यथोक्तरूपस्य प्रवृत्तिनिमित्तस्य तत्राभावात् । एवमत्रापि भिक्षुशब्दस्य द्वे निमित्ते । व्युत्पत्तिनिमित्तं (व्युत्पत्तिनिमित्तं प्रवृत्तिनिमित्तं) च, तत्र भिक्षणं व्युत्पत्तिनिमित्तम्, भिक्षते इत्येवं-शीलो भिक्षुरिति व्युत्पत्तेः । तेन च भिक्षणेन एकार्थिसमवायितया यदुपलक्षितं इहपरलोकाशंसाविप्रमुक्ततया यमनियमेषु व्यवस्थित-त्वम्, तत् प्रवृत्तिनिमित्तम्, तेन च भिक्षमाणेऽभिक्षमाणे वा भिक्षौ भिक्षुशब्दः प्रवर्तते, उभय्यामप्यवस्थायां प्रवृत्तिनिमित्त-सद्भावात् । रक्तपटादौ न प्रवर्तते, नवकोट्यपरिशुद्धान्नभोजितया तेषु यथोक्तरूपस्य प्रवृत्तिनिमित्तस्याभावात् । एवं सर्वत्रोत्रेयम् ।

एकादश साधोः ॥

अस्य स्वं तपोयोगशमादयः ॥ ७६ ॥ ४०

अस्य मुमुक्षोस्तपश्च योगश्च शमश्च तपोयोगशमाः, ते आदिः येषां ते तथा । आदिशब्दात् क्षान्त्यादयः । स्वं द्रव्यमु-च्यते । तेन तपोधनः, तपस्वी, योगी, शमभृत्, क्षान्तिमानि-त्यादियौगिकनामानि भवन्ति ॥ ७६ ॥

मोक्षोपायो योगो ज्ञानश्रद्धानचरणात्मकः ।

मोक्षस्य उपायः कारणम्, हेतुरिति यावत्, मोक्षोपायः योगः उच्यते इत्यन्वयः । कीदृग्योगः ? ज्ञानश्रद्धानचरणात्मकः, ज्ञानं यथावस्थिततत्त्वावबोधः, श्रद्धानं च सम्यक्तत्त्वेषु रुचिः, चरणं चारित्रं सावद्ययोगपरित्यागः, तेषां द्वन्द्वे, तानि आत्मा स्वरूपं यस्य स ज्ञानश्रद्धानचरणात्मकः । एकं मोक्षोपायस्य ॥ ५०

अभाषणं पुनर्मौनम्

१ न भाष्यते अभाषणम् । 'भाषु भाषणे' (भ्वा.अ. से.), ल्युट् । २ मुनेर्भावः कर्म वा मौनम्, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'इगन्ताच्च लघुपूर्वात्' ५ । १ । १३१ ॥ इत्यण् । द्वे मौनव्रतस्य ॥

गुरुधर्मोपदेशकः ॥ ७७ ॥

१ गृणाति हिताहिततत्त्वमिति गुरुः । 'गृ शब्दे' (ब्र्या-प.से.), 'कृग्रोरुच्च' (उणा-२४) इत्युप्रत्ययः, ऋकारस्य च उकारः, 'उरण् रपरः' १ । १ । ५१ ॥ २ धर्ममुपदिशति धर्मोपदे-शकः । 'दिश अतिसर्जने' (तु.प.अ.), 'ण्वुल्लृचौ' ३ । १ । १३३ ॥ इति ण्वल् । 'स्यान्निषेकादिकृद्गुरुः' [अमरकोषः २ । ७ । ७ ॥] ६० इत्यमरः । 'यन्मनुः-

"निषेकादीनि कर्माणि यः करोति यथाविधि ।

संभावयति चात्रेन स विप्रो गुरुरुच्यते ॥ १ ॥"

[मनुस्मृतिः, २ । १४२] ।

निषेको गर्भाधानविधिः । आदिशब्दात् पुंसवनसीमन्तोन्नयन-जातकर्मनामकरणान्नप्राशनचौडोपनयनादी [नि] '[अम.क्षीर. २ । ७ । ७ ॥] इति क्षीरस्वामी । द्वे धर्मोपदेष्टुः ॥ ७७ ॥

अनुयोगकृदाचार्यः

१ अनुयोगं व्याख्यां करोति अनुयोगकृत्, व्याख्यान-कर्ताऽऽचार्य उच्यत इत्यर्थः । आचर्यते सेव्यते शिष्यैर्विद्वार्थ ७० विनयार्थं वा आचार्यः । आङ्पूर्वः 'चर गतौ' (भ्वा.प.से.),

१. 'सर्वधातुर्भ्य इन्' इत्युणादिगणे ॥ २. 'यम उपरमे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. 'मनेरुच्च' इत्येवोणादिगणे ॥ ४. 'व्युत्पत्तिप्रवृत्तिनिमित्तं' इति ३.४ ॥ ५. 'साधोः एकादश नामानि' इति ४ ॥ ६. 'भाष व्यक्तायां वाचि' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ७. 'कृग्रो-' इत्युणादिगणे ॥ ८. 'चानेन' इति १.२ ॥

‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।२४॥ ज्ञानदर्शनादिपञ्चविधाचारे साधुरिति, यति वा, ‘यस्येति च’ ३।४।१४८॥ इत्यकारलोपः । आचारान् यातीति व । ‘क्वचिद् डः’ (‘हैमसू-५।१।१०१॥) इति डः, डित्वाट्टिलोपः । आचारानाचष्टे इति, ‘तत्करोति तदाचष्टे’ (गणसू-) इति णिचि, ‘शिव्यास्य-’ (‘हैमोणा-३६४’) इति निपात्यते । “आचारान् गृह्णाति ग्राहयति, कर्मण्यणि, पृषोदरा-दिर्वा” [ ] इति न्यासः । ‘मन्त्रव्याख्याकृदाचार्यः’ [अमरकोषः २।७।७॥] इत्यमरः । मन्त्रकृद्देवाध्यापनाद् विशिष्टाऽऽख्याकृत्, उपनयनेन द्विजत्वोपादानात् । यदुक्तम्-

१० “उपनीय तु यः शिष्यं वेदमपध्यापयेद् द्विजः ।
साकल्यं सरहस्यं च तमाचार्यं प्रचक्षते ॥१॥”
[मनुस्मृतिः २।१४०॥] इति । एकं व्याख्याकर्तुः ॥

उपाध्यायस्तु पाठकः ।

१ उपेत्यागत्याधीयतेऽस्मादिति उपाध्यायः । अधिपूर्वः ‘इङ् अध्ययने’ (अ.आ.अ.), ‘इङश्च’ ३।३।२१॥ इति घञ्, ‘अचो ङ्णिति’ ७।२।११५॥ वृद्धिः, ‘एचोऽयवायावः’ ६।१।७८॥ २ पाठयति पाठकः । ‘पठ व्यक्तायां वाचि’ (भा.प.से.), हेतु-मण्णिजन्तः, ‘ण्वुल्लुचौ’ ३।१।१३३॥ इति ण्वुल् । “अध्यापक उपाध्यायः” [हलायुधः, श्लो-२।४००॥] इति हलायुधः । ‘द्वौ समौ’ [ ] इति तट्टीका । द्वे उपाध्यायस्य ॥

अनूचानः प्रवचने साङ्गेऽधीती गणिश्च सः ॥७८॥

१ अनु उवाचेति अनूचानः । ‘वच परिभाषणे’ (अ.प.अ.), ‘उपेयिवाननाश्चाननूचानश्च’ ३।२।१०९॥ इति निपातनात् साधुः । प्रोच्यते प्रवचनम् । ‘वच परिभाषणे’ (अ.प.अ.), ल्युट् । प्रवचनमागमस्तत्र, साङ्गे इत्याचाराङ्गा-द्यङ्युक्ते अधीतमनेनेति अधीती । ‘इष्टादिभ्यश्च’ ५।२।८८॥ इतीनिः । प्रवचनेऽत्र सप्तमी ‘क्तस्येन्विषयस्य कर्मण्यपि’ (वा-२।३।३६॥) इत्यनेन । २ गण्यते पूज्यतया गणिः । ‘गण संख्याने’ (चु.उ.से.), चुरादिः, ‘अच इः’ (उणा-५।७८) इति इः । जैनमते साङ्गसिद्धान्तज्ञातुर्द्वे । शैवमते तु “शिक्षाद्यङ्गषट्कोपेते प्रवचने वेदेऽधीतिनः कृताध्ययनस्य द्वे” [ ] इति मिश्राः ॥७८॥

शिष्यो विनेयोऽन्तेवासी

१ शिष्यत उपदिश्यतेऽसाविति शिष्यः । ‘शासु अनुशिष्टौ’ (अ.प.से.), ‘एति-स्तु-शास्-वृ-दृ-जुषः क्यप्’ ३।१।१०९॥, ‘शास इदङ्हलोः’ ६।४।३४॥ इतीत्वम् । २

विनीयते विनेयः । ‘णीञ् प्रापणे’ (भा.उ.अ.), ‘अचो यत्’ ३।१।१७॥ इति यत् । ३ अन्ते गुरुसमीपे वस्तुं शीलमस्य अन्तेवासी । ‘वस निवासे’ (भा.प.अ.), ‘सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये’ ३।२।७८॥ इति णिनिः, ‘शयवासवासिष्व-कालात्’ ६।३।१८॥ इति सप्तम्यलुक् । प्रत्ययान्तरविषयश्च वसिः ४० शिष्ये प्रयुक्तो दृश्यते । “वसन्निवान्ते विनयेन जिष्णुः” [किरातार्जुनीयम् ३।२४॥] इति भारविः । वसिः समानार्थधातु-प्रयोगोऽप्यत्र दृश्यते । यथा-“इतरेतरानभिभवेन मृगास्तमुपासते गुरुमिवान्तसदः” [किरातार्जुनीयम् ६।३४॥] इति भारविः । त्रीणि शिष्यस्य । शेषश्चात्र-

“शिष्ये छात्रः” [शेषनाममाला १।२॥] ।
गुरुच्छिद्राच्छदं छात्रम्, तच्छीलमस्य छात्रः । ‘छात्रादिभ्यो णः’ ४।४।६२॥ इति णः ॥

शैक्षः प्राथमकल्पिकः ।

१ शिक्षा शीलमस्य शैक्षः । ‘छात्रादिभ्यो णः’ ४।४।६२॥ ५० इति णः । शिक्षायां भव इति वा । ‘तत्र भवः’ ४।३।५३॥ इत्यण् । शिक्षणं शिक्षा प्रथमोपदेशः तत्साहचर्याद् ग्रन्थोऽपि शिक्षा, तामधीयते तद्वेद वा, ‘तदधीते तद्वेद वा’ ४।२।५९॥ इत्यण् वा । २ प्रथमं कल्पं प्रथमं शिक्षणीयं शास्त्रमधीते प्राथम-कल्पिकः । उक्थादित्वात् ठक्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५०॥, ‘किति च’ ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । “कल्पः शास्त्रविधौ न्याये” [मेदिनी, यान्तवर्गः, श्लो-२] इति मेदिनी । द्वे नवीनशिष्यस्य । द्वे प्रथमारब्धवेदानामित्यन्ये ॥

सतीर्थ्यास्त्वेकगुरवः

१ तरन्त्यनेन शास्त्राम्भोनिधिमिति तीर्थं गुरुः । ‘तृ ६० प्लवनतरणयोः’ (भा.प.से.), ‘पातुतुर्दिर्वचिरचिसिचिभ्यस्थक्’ (उणा-१६४), ‘कृत इद्धातोः’ ७।१।१००॥, ‘उरण्परः’ १।१।५१॥ । समाने तीर्थे गुरौ वसन्ति सतीर्थ्याः । ‘समाने तीर्थे वासी’ ४।४।१०७॥ इति सूत्रेण यत्, ‘तीर्थे ये’ ६।३।८७॥ इति समानस्य सभावः । २ एकः समानो गुरुरेषामिति एकगुरवः । द्वे गुरुभ्रातुः ॥

विवेकः पृथगात्मता ॥७९॥

१ विवेचनं हेयोपादेयज्ञानं विवेकः । ‘विचिर् पृथग्भावे’ (रु.उ.अ.) भावे घञ्, ‘चजोः कु धिण्यतोः’ ७।३।५२॥ इति कुत्वम् । पृथग् भिन्नात्मा स्वरूपं पृथगात्मा, पृथगात्मनो भावः पृथगात्मता । ग्राह्याग्राह्यज्ञानम्, प्रकृतिपुरुषयोः पृथग्ज्ञानं वा ७० विवेक उच्यते इति भावः । भावानां पृथक्स्वरूपमित्येके । एकं विवेचनस्य ॥७९॥

१. ‘हैमसूत्रं’ क्वचित् इत्येवास्ति ॥ २. ‘संकल्पं’ इति मनुस्मृतौ ॥ ३. ‘शास्त्रे’ इति २.३.४॥४. -विचि- इति ३.४॥५. ‘समानतीर्थे’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥

एकब्रह्मव्रताचारा मिथः सब्रह्मचारिणः ।

१ तुल्यागमास्तुल्यव्रतास्तुल्याचाराश्च मिथः परस्परं सब्रह्मचारिणः उच्यन्ते । समाने ब्रह्मण्यागमे गुरुकुले वा व्रतं चरन्तीत्येवंशीलाः सब्रह्मचारिणः । मिश्रास्तु-“ब्रह्म वेदस्तदेकस्माद् गुरोरेध्येतुमभिन्नं ब्रह्मचर्याख्यं व्रतमाचरन्ति ये तेऽन्योन्यं सब्रह्मचारिण उच्यन्ते । उपचाराद् ब्रह्माध्ययनार्थम्, तमपि ब्रह्म, तच्चरन्तीति । ‘व्रते’ ३।२।८० ॥ इति णिनिः, ‘चरणे ब्रह्मचारिणि’ ६।३।८६ ॥ इति समानस्य सभावः”[ ] इति व्याख्यन् । एकं साधर्मिकस्य । ‘साहमि’ इति भाषा ॥

१० स्यात् पारम्पर्यमाप्नायः सम्प्रदायो गुरुक्रमः ॥८०॥

१ परम्परायाः गुरुशिष्यप्रशिष्यादिसन्तानरूपायाः भावः पारम्पर्यम् । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् । २ आप्नायते आप्नायः । ‘म्ना अभ्यासे’ (भ्वा.प.अ.), घञ्, ‘आतो युक् चिण्कृतोः’ ७।३।३३ ॥ ३ सं सम्यक् प्रदीयते सम्प्रदायः । ‘डुदाञ् दाने’ (जु.उ.अ.), भावे घञ्, ‘आतो युक् चिण्कृतोः’ ७।३।३३ ॥ ४ गुरुणां क्रमो गुरुक्रमः । चत्वारि गुरुपरम्परायाः ॥८०॥ व्रतादानं परिव्रज्या तपस्या नियमस्थितिः ।

१ आदीयते गृह्यते आदानम् । व्रतं शास्त्रविहितो नियमः । व्रतस्यादानं व्रतादानम् । २ परिव्रजनं परिव्रज्या । ‘व्रज गतौ’ २० (भ्वा.प.से.), ‘परचर्या-परिसर्या-मृगयाटाट्यादयश्च’ (वा-३।३।१०१ ॥) इत्यादिशब्दात् साधुः । प्रव्रज्या अपि । ३ तपश्चरणं तपस्या । ‘कर्मणो रोमन्थ-तपोभ्यां वर्ति-चरोः’ ३।१।१५ ॥ इति क्यङि, ‘अ प्रत्ययात्’ ३।३।१०२ ॥ इत्यः । ४ नियमे व्रते स्थानं स्थितिः नियमस्थितिः । चत्वारि तपस्यार्याः ॥ अहिंसा सूनृताऽस्तेयब्रह्माकिञ्चनता यमाः ॥८१॥

१ हिंसनं हिंसा प्राणवियोगकरणम्, तदभावो अहिंसा । २ सूनृतं प्रियं सत्यं च वचः । ३ स्तेयम् अदत्तादानं, तदभावः अस्तेयम् । ४ ब्रह्म इति ब्रह्मचर्यं मैथुनत्यागः । ५ अकिञ्चनता परिग्रहत्यागः । यम्यते चित्तमेभिरिति यमाः । ‘यमु नियमने’ ३० (भ्वा.प.अ.) । एकं पञ्चमहाव्रतानाम् ॥

**नियमाः शौचसन्तोषौ स्वाध्यायतपसी अपि ।
देवताप्रणिधानं च**

(२) नियम्यते संव्रियते निरुध्यते चित्तमेभिरिति नियमाः । ‘यमु नियमने’ (भ्वा.प.अ.), ‘यमः समुप-नि-विषु च’ ३।३।६३ ॥ इत्यप् । १ शुचेर्भावः कर्म वा शौचम्, काय-मनसोः शुद्धिः । ‘इगन्ताच्च लघुपूर्वात्’ ५।१।१३१ ॥ इत्यण् ।

सन्निहितसाधनादधिकस्यानुपादित्वा सन्तोषः । ३ स्वकीयमध्ययनं स्वाध्यायः, मोक्षशास्त्राध्ययनं प्रणवजपो वा । आसमन्ता-दध्ययनमाध्यायः, शोभन आध्यायः स्वाध्याय इति वा । ४ तप्यते तदिति तपः, चान्द्रायणादि । ‘तप सन्तापे’ (भ्वा.प.अ.), ‘-असुन्’ ४० (उणा-६२८) इत्यसुन् । देवतायाः श्रीअर्हतः प्रणिधानं आत्मनः सर्वतः सम्भेदः देवताप्रणिधानम् । शौचादीनां पञ्चानां नामैकं नियमा इति ॥

१ करणं पुनरासनम् ॥८२॥

(३) १ क्रियते मनो वश्यमनेन करणम् । ‘डुकृञ् करणे’ (त.अ.उ.), ‘करणाधिकरणयोश्च’ ३।३।११७ ॥ इति करणे ल्युट् । २ आस्यतेऽनेनेति आसनम् । ‘आस उपवेशने’ (अ.आ.से.), ल्युट् । द्वावपि क्लीबलिङ्गौ । द्वे पद्मासनाद्या-सनस्य ॥८२॥

प्राणायामः प्राणायामः श्वासप्रश्वासरोधनम् ।

(४) प्राणस्य मुखनासिकासञ्चारिणो वायोरासमन्ताद्यमनं गतिच्छेदः प्राणायामः । १ एवं प्राणस्य यमनं प्राणयमः । २ बाह्यस्य वायोराचमनं श्वासः, कोष्ठस्य वायोर्निःश्वासनं प्रश्वासः, श्वासप्रश्वासयोः रोधनं गतिच्छेदः श्वासप्रश्वासरोधनम् । ‘यद्योग-शास्त्रम्-

“प्राणायामो गतिच्छेदः श्वासप्रश्वासयोर्मतः ।

रेचकः पूरकश्चैव कुम्भकश्चेति स त्रिधा ॥१॥”

[योगशास्त्रम्, प्रकाशः-५, श्लो-४] इति ॥

द्वे श्वासप्रश्वासरोधनस्य ॥

प्रत्याहारस्त्विन्द्रियाणां विषयेभ्यः समाहृतिः ॥८३॥

(५) १ विषयेभ्यः इन्द्रियाणां समाहृतिः संक्षेपः, ६० तन्नामैकं प्रत्याहारः । प्रतीपमाहरणं प्रत्याहारः । प्रत्याङ्पूर्वः ‘हृञ् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), भावे घञ् । एकमिन्द्रियाणां विषयेभ्यः सङ्कोचनस्य ॥८३॥

धारणा तु क्वचिद्ध्येये चित्तस्य स्थिरबन्धनम् ।

(६) १ धारणं धारणा । ‘धृञ् धारणे’ (भ्वा.उ.अ.), णिजन्तः, ‘ण्यासश्चो युच्’ ३।३।१०७ ॥ इति युच् । स च स्त्रियाम् । क्वचिद् इति कस्मिंश्चिद् देवतादौ ध्यातव्ये चित्तस्य मनसः स्थिरबन्धनं स्थैर्यम्, तस्यैकम् ॥

ध्यानं तु विषये तस्मिन्नेकप्रत्ययसन्ततिः ॥८४॥

(७) १ विषये तस्मिन् इति, दैवतादौ ध्येये ७० एकस्य प्रत्ययस्य ध्येयालम्बनस्य सन्ततिः सदृशप्रत्ययः, तस्यैकं ध्यानम् इति । ध्यायते इति ध्यान्म् । ‘ध्यै चिन्तायाम्’ (भ्वा.प.अ.), ल्युट् ॥८४॥

१. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘नामानि’ इति दृश्यते ॥ २. ‘यम उपरमे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. ‘शोभमाध्या-’ इति ३.४ ॥ ४. ‘नियम’ इति इति १.२.४ प्रतिषु न दृश्यते ॥ ५. ‘यथा योग-’ इति ४॥

समाधिस्तु तदेवार्थमात्राभासनरूपकम् ।

(८) १ सम्यगाधीयते मनोऽत्रेति समाधिः । समाङ्-
पूर्वः 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः
किः' ३।३।१२॥ इति किः । तदेव इति, तच्छब्देन ध्यानं
परामृश्यते । ध्यानमेव अर्थमात्राभासनरूपकं ध्येयाकारमात्रा-
वलम्बनम्, तस्य नामैकं समाधिरिति ॥

संग्रहमाह-

एवं योगो यमाद्यङ्गैरष्टभिः सम्पतोऽष्टधा ॥८५॥

एवम् अमुना प्रकारेण पूर्वोक्तैः अष्टभिः यमाद्यङ्गैः

१० अष्टधा योगः सम्पतः, योगिनां मान्य इत्यर्थः ॥८५॥

श्वः श्रेयसं शुभशिवे कल्याणं श्रोवसीयसं श्रेयः ।

क्षेमं भावुकं भविकं कुशलमङ्गलमद्रमद्रशस्तानि

॥८६॥

१ शोभनं श्रेयः श्वः श्रेयसम् । 'श्वसो वसीयः श्रेयसः'
५।४।८०॥ इत्युच्यमान्तः । श्व आगामि श्रेयो वा । अत्र
श्वः शब्दस्य परपदार्थत्वम्, स्वशक्तिस्वाभाव्यात् । यदुक्तं
पाणिनीयमतदर्पणे-

"अर्थ परपदस्यात्र श्वः शब्दः कालवाच्यपि ।

अभिधत्ते स्वभावेन तेनेमौ मङ्गलार्थकौ ॥११॥" [ ] इति

२० २ शोभते शुभम् । 'शुभ दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'इगुपध-ज्ञा-प्री-
किरः कः' ३।१।१३५॥ इति कप्रत्ययः । ३ शेतेऽशुभमनेनेति
शिवम् । 'शीङ् स्वप्ने (अ.आ.अ.), 'शिङो ह्रस्वश्च' (उणा-
७०२) इति वः । 'सर्वनिघृष्व-' (उणा-१५१) इति साधुर्वा ।
शिनोत्यशिवमनेनेति अन्ये । ४ कल्यं नीरुक्त्वम् अणति कल्या-
णम् । 'अणं गतौ' (भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ ५
वसुमच्छब्दादीयसुनि, 'टेः' ६।४।१५५॥ इति टिलोपे वसीयः ।
शोभनं वसीयः श्रोवसीयसम् । श्व आगामि श्रेयो वा । 'श्वसो
वसीयः श्रेयसः' ५।४।८०॥ इत्यच् । ६ अतिशयेन प्रशस्यं श्रेयः ।
'प्रशस्यस्य श्रः' ५।३।६०॥ इति ईयसुनि प्रत्यये परे श्रादेशः । ७
३० क्षीयते क्लेशोऽनेन, क्षिणोति दुःखमिति वा क्षेमम् । पुंक्लीब-
लिङ्गः । 'क्षि क्षये' (भ्वा.प.अ.), 'क्षि' हिंसायाम्' (स्वा.प.अ.)
अस्माद्वा, 'अर्ति-स्तु-सु-हु-सृ-धृ-क्षि-क्षु-भा-या-वा-पदि-
यक्षिभ्यो मन्' (उणा-१३७) इति मन् । ८ भवनशीलं भावुकं ।

१. 'अणिति' इति २॥ २. क्षीरतरङ्गिण्यादौ गतावर्थे अणधातुर्न दृश्यते ॥ ३. 'टिलोपः' इति ४॥ ४. १ प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'हनकमगमशब्धि-'
इत्यष्टा-ध्याय्याम् ॥ ६. द्र. रामाश्रमी १।४।२६॥, पृ. ६८॥ ७. दुर्गसम्पतोऽयं धातुः, द्र. क्षी.त. पृ. २२९, मा. धातुवृत्तिः, पृ. ४३८॥ ८. 'पुंक्ली'
इति ३.४॥ ९. 'भन्दं भलं शिवं तथा' इति त्रिकाण्डशेषे, पृ. २७१॥ १०. इतेऽग्रे ४ प्रतौ 'नामानि' इति दृश्यते ॥

'लष-पत-पद-स्था-भू-वृष-हनि-कमि-गमि-सृभ्य' उकञ्'
३।२।१५४॥, 'अचो ङिति' ७।२।११५॥ सूत्रेण वृद्धिः । ९
भवो भद्राप्तिरस्त्यस्य भविकम् । अत इति ठनौ ५।२।११५॥ इति
ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥ । 'भवो भद्राप्तिरस्त्ययोः (सत्तयोः)'
[ ] इत्यजयः । १० कुश्यते पुण्यात्मना सम्बध्यते कुशलम् । कुशं
श्लेषणे' (दि.प.से.), सौत्रः, वृषादित्वात् कलच् । कुत्सितं श्यतीति
पृषोदरादिर्वा । कुशं लाति वा । ११ मङ्ग्यते प्राप्यते हितमनेन ४०
मङ्गलम् । पुंक्लीबलिङ्गः । 'मणि गतौ' (भ्वा.प.से.),
'मङ्गैरलच्' (उणा-७४८) १२ भन्दते भद्रम् । भदि कल्याणे सुखे
च' (भ्वा.प.से.) 'ऋज्रेन्द्राग्रवज्र-' (उणा-१८६) इत्यादिना साधुः ।
भन्दमपि । 'भन्दं भद्रं शिवं तथा' [त्रिकाण्डशेषः १।४।११॥] इति
त्रिकाण्डशेषः । भन्दमपि । १३ माद्यति हृष्यति अनेन मद्रम् । 'मदी
हर्षे' (दि.प.से.), 'स्फायितञ्चि-' (उणा-१७०) इति रक् । १४
शस्यते स्तूयते शस्तम् । 'शंस (शंसु) स्तुतौ' (भ्वा.प.से.), भावे
क्तः । चतुर्दश कल्याणस्य । [शेषश्चात्र- "भद्रे भव्यं काम्यं
सुकृतसूनुते" [शेषनाममाला १।२॥] ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्र विरचितायामभिधानचिन्तामणौ

नाममालायां देवाधिदेवकाण्डः प्रथमः ॥ ५०

सर्वाङ्गीणकलाविलासनिलयः कल्पद्रुमाभः कलौ

जाग्रत्सर्वजनीनमञ्जुमहिमो मित्रप्रतापोदयः ।

श्रीमच्छ्रीविधिपक्षगच्छगणभृद् भूभृतांहिद्वयः ।

श्रीकल्याणसमुद्रसूरिसुगुरुः सूरिन्द्रचूडामणिः ॥१॥

तन्निर्देशविधायिवाचकवरश्रेणीकिरीटोपमा

भास्वत्साधुगुणौघशालिविनयाच्चन्द्राभिधा वाचकाः ।

तच्छिष्या 'रविचन्द्र' इत्यभिधया तेषां विनेयो व्यधा-

देनं वाचकदेवसागरगणिव्युत्पत्तिरत्नाकरम् ॥२॥

इति श्रीवाचकवरदेवसागरविरचितायामभिधान-

चिन्तामणिनाममालायां व्युत्पत्ति-

रत्नाकरटीकायां देवाधिदेव-

काण्डः

प्रथमः

६०

॥ द्वितीयो देवकाण्डः ॥

उक्तः प्रथमः काण्डोऽथ पूर्वं द्वितीयस्मिन् काण्डे 'देवाः वक्ष्यन्ते' इति प्रतिज्ञातत्वाद् द्वितीयं देवकाण्डं प्रारभ्यते, तत्र देवनामाश्रयः स्वर्ग इति प्रथमं स्वर्गनामानि प्रोच्यन्ते-

^१स्वर्गस्त्रिविष्टपं ^२द्योदिवौ ^३भुविस्तविषताविषौ ^४नाकः ।

^५गौस्त्रिदिवमूर्ध्वलोकः ^६सुरालयः

१ ऋज्यते स्थीयतेऽस्मिन्निति अर्गः स्थानम् । 'ऋज गतिस्थानार्जनोपार्जनेषु' (भा.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञ्, 'चजोः कु घिण्यतोः' ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम् गकारः । शोभनो अर्गः स्वर्गः इति प्रादिसमासः । यद्वा स्वयंते सुखहेतुतया १० कथ्यते इति स्वर्गः । 'स्व' शब्दोपतापयोः (भा.प.वे.), 'गन् गम्यादेः' (उणा-१२०) इति गन्प्रत्ययः । यद्वा सुः सुकृतम्, तेन ऋज्यते प्राप्यते स्वर्गः । कर्मणि घञ् । अर्जनमर्गः । 'अर्ज सज् अर्जने' (भा.प.से.), भावे घञि, न्यङ्कादित्वात् कुत्वम् । 'शोभनोऽर्गः अर्जनं स्वर्गः' [ ] इति माधवः । २ विशन्ति अस्मिन् सुकृतिन इति विष्टपम् । 'विटप-विष्टपविशिपोलपाः' (उणा-४२५) इति विशेषः कपन्प्रत्ययः, तस्य तुट् च, 'ब्रश्च-८।२।३६ ॥ इति षत्वम् । त्रिदशानां विष्टपं लोकः त्रिविष्टपम्, पुंस्त्रील्लः । पृषोदरादित्वाद् दशशब्दलोपः । "तृतीयं विष्टपं त्रिविष्टपम् । पूरणप्रत्ययस्तु वृत्तौ गतार्थत्वात् प्रयुज्यते, त्रिभागवत्" [ ] इति २० मधुमाधवी । इहच्छान्दसाः- 'विष्टान् पाति विष्टपमिति निरुक्तत्वाद् व्युत्पाद्य त्रिपिष्टपमिति, तृतीयं पिष्टपं त्रिपिष्टपमिति पकारपाठः प्राच्यानां प्रामादिकः' इत्याहुः । तद्युक्तम्- 'नभो विष्टपं वृषो गोर्ना पृश्निश्चापि' सुरालयः [ ] इति, रत्नमालादावपि दर्शनादिति तु कौमुदी । 'विटप-पिष्टपविशिपोलपाः' (उणा-४२५) इत्युणादौ पकारपाठः पठित्वा कपे विशतेरादेः षत्वम्, प्रत्ययस्य तुट्, षत्वादिकार्यम्, पिष्टपं भुवनम्, त्रिपिष्टपं स्वर्ग इति दर्शनात् । "त्रिपिष्टपं त्रिविष्टपं च" [ ] इति तु बृहस्पतिः । तथा च "पिष्टपो

विष्टपोऽप्यस्त्री भुवनं च नपुंसकम्" [ ] इत्यमरमालोके । "मर्त्यपातालापेक्षया तृतीयं पिष्टपं भुवनं त्रिपिष्टपम्" [ ] इति तु राजदेवः । "तृतीयं विष्टपं त्रिविष्टपम् । 'भूर्भुवःस्वः' [ ] इति श्रुतेः, ३० अत्र मयूरव्यंसकादित्वात् समासे पूरणप्रत्ययलोपः" [अभि.स्वो.टी. श्लो. ८७] इत्याचार्याः । ३ दीव्यन्ति अत्र सुरजना इति द्यौः, स्त्रीलिङ्गः । 'दिवु क्रीडाविजिगीषाव्यवहारद्युतिस्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु' (दि.प.से.) 'दिवेड्योः' ( ) इति ड्योप्रत्ययः, टिलोपे गोशब्दवद्-पाणि । यद्वा द्यौति अभिगच्छत्यमुं सुरजन इति द्यौः । 'द्यु अभिगमे' (अ.प.अ.), ('द्युगमिभ्यां डोः' (हैमोणा-८६७) इति ड्योप्रत्ययः । द्योतत इति वा । 'द्युत दीप्तौ' (भा.आ.से.), बाहुलकाद् 'गमेडोः' (उणा-२२५) इत्यतोऽपि डोः । ४ दीव्यन्त्यस्यां देवा इति द्यौः । 'दिवु क्रीडादौ' (दि.प.से.), बाहुलकाद् 'दिवेडिर्वि' ( ) इति डिविप्रत्ययः । क्विपि तु 'च्छवोः शूड-६।४।१९ ॥ इत्यूट् ४० (-उ) स्यात् । पदान्ते 'दिव उत्' ६।१।१३१ ॥ इति उत्त्वम्, द्युभ्यामित्यादि, स्त्रीलिङ्ग एव । ५ भवत्यस्यां सुखमिति भुविः, स्त्रीलिङ्गः । 'भू सत्तायाम्' (भा.प.से.), 'भुवः कित्' (उणा-२६९) इतीप्प्रत्ययः । भुविषौ, भुविषः इत्यादि । "त्रिविष्टपं देवलोको भुविः स्त्री द्योदिवौ स्त्रियाम्" [ ] इति वाचस्पतिः । ६-७ तव्यते गम्यते शुभकर्म-वशादत्रेति तविषः ताविषः च । 'तव गतौ' इति सौत्रो धातुः, 'तवेर्णिद्वा' (उणा-४८) इति इषप्रत्ययः । गिण्यक्षे वृद्धिः । ८ कं सुखम्, न कम् अकं दुःखम्, तत्रास्त्यत्रेति नाकः । पुंस्त्रील्लः । 'नजोऽस्त्यर्थानां बहुव्रीहिर्वाच्यः, उत्तरपदलोपश्च' (वा-) इति, समासोत्तरपदलोपौ, 'नभ्राण्णापत्-६।३।७५ ॥ इति नजः प्रकृति- ५० भावः । यद्वा कस्य ब्रह्मणोऽभावोऽकः, नास्ति अको यत्रेति, विद्यमानविरञ्जित्यर्थः । न आकाम्यते अभिलष्यते नास्तिकैरिति वा । 'नजः कमि (क्रमि) गमि- ' (हैमोणा-४) इति डिति अप्रत्यये नाक इति । ९ गच्छन्त्याश्रयन्ति देवास्तामिति गौः, पुंस्त्री । 'गम्लु गतौ' (भा.प.अ.), 'गमेडोः' (उणा-२२५), प्राधान्येन व्यपदेशा

१. 'ऋज गतिस्थानार्जनेषु' इति १.२.४ ॥ २. 'गन्गम्यद्योः' इत्युणादिगणे ॥ ३. 'संस्कृतं' इति ३.४ ॥ ४. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, सायणः 'यज्-यज्' इत्याह ॥ ५. 'स्वर्गः-वार्तिककारमते न्यङ्कादित्वात् कुत्वम्' इत्येव मा.धातुवृत्तौ, धातुसं-१३७, पृ.९८ ॥ ६. 'विटपविष्टपविशिपोलपाः' इत्युणादिगणे ॥ ७. 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.) इति तौदादिकाद्धातोः ॥ ८. 'द्यौश्चापि' इति १ ॥ ९. द्र. रामाश्रमो १।१६ ॥, पृ.५ ॥ १०. उणादि-गणायोर्नास्ति, द्र. रामाश्रमो १।१६ ॥, पृ.५ ॥ ११. कोष्ठान्तर्गतास्थाने १ प्रतौ 'मनिष्वनिर्णविच इति विञ्प्र (च) त्ययः गुणः । द्योतनोऽस्या (-स्यां) देवा इति वा' इति पाठो दृश्यते ॥ १२. "द्यौः-देवेर्डिर्विः' इति न्यासे अहितसूत्रेण व्युत्पादितम्" इति मा.धातुवृत्तौ दिवादिः, धातुसं-१, पृ.४० ॥ १३. वस्तुतः सूत्रात् टिष्यप्रत्ययो भवति, 'अविमह्योष्टिपच्' (उणा-४५) इत्यस्यानुवृत्तेः ॥ १४. 'नजोऽस्त्यर्थानां वाच्यो वा चोत्तरपदलोपः' इति सिद्धान्तकौमुद्यां बहुव्रीहौ ॥

भवन्तीति । १० त्रयः ब्रह्मविष्णुरुद्रा दीव्यन्त्यत्रेति, त्रिदशा दीव्य-
न्त्यत्रेति वा त्रिदिवम्, पुंस्त्री. । 'दिवु क्रीडादौ'(दि.प.से.),
'घञर्थे कविधानम्'(वा-३।३।५८॥) इति कः । यद्यपि घञर्थे
कविधाने 'स्थाम्रापाव्यधिहनिपुध्यर्थम्' इति परिगणनं कृतम्,
तथापि सम्भवोदाहरणमेतत् । पृषोदरादित्वाद् दशशब्दलोप इति
सर्वानन्दादयः । वयं तु मूलविभूजादित्वात् कप्रत्ययमेव युक्तं
मन्यामहे, तथा च तत्रैव भाषावृत्तौ 'त्रिदिवः[भाषावृत्तिः
३।२।५॥] इत्युदाहृतम् । क्षीरस्वामी तु- "तृतीया द्यौर्लोकस्त्रिदिवः,
वृत्तिविषये दिवौकस इतिवद् दिवशब्दोऽदन्तः, पूरणार्थाधिक्यं
१० च त्रिशब्दस्य वृत्तौ त्रिभागवत्"[इत्याह । 'तृतीयं दिवं लोक-
स्त्रिदिवम्'[अभि. स्वोपज्ञटीका, श्लो-८७] इत्याचार्याः । 'त्रिदशा
दीव्यन्ति क्रीडन्ति शोभन्ते वा अत्रेति । इगुपधत्वात् के त्रिदिवः'
[ ] इति तु राजदेवः । ११ ऊर्ध्वश्चासौ लोकश्च ऊर्ध्वलोकः ।
१२ सुराणामालयः सुरालयः । अयं सुरसदनादीनामप्युप-
लक्षकः । द्वादश स्वर्गस्य । शेषश्चात्र-

"फलोदयो मेरुपृष्ठं वासवावाससैरिकौ ।

दिदिविर्दीदिविर्द्युश्च दिवं च स्वर्गवाचकाः ॥१॥"

[शेषनाममाला २।३॥] । स्वरव्ययेषु वक्ष्यते ॥

तत्सदस्त्वमराः ॥८७॥

२०

देवाः सुपर्वसुरनिर्जरेदेवतर्भु-

बर्हिर्मुखानिभिषदैवतनाकिलेखाः ।

वृन्दारकाः सुमनस्त्रिदशा अमर्त्याः

स्वाहास्वधाक्रतुसुधाभुज आदितेयोः ॥८८॥

गीर्वाणा मरुतोऽस्वप्ना विबुधा दानवारयः ।

३०

१ तत्सद इति । तच्छब्देन स्वर्गः परामृश्यते, तच्छब्दस्य
पूर्वपरामर्शित्वात् । तत्र स्वर्गे सीदन्ति तत्सदः । 'षदल् विशरण-
गत्यवसादनेषु'(भा.प.अ.) 'सत्-सू-द्विष-द्रुह'-३।२।६॥ इत्यादिना
क्रिप् । यौगिकत्वाद् द्युसद्धान इत्यादयः । २ मरणं मरः । 'मृड्
प्राणत्यागे'(तु.आ.अ.), 'बहुलवचनाद् भावे' ऋदोरप्' ३।३।५७॥
इत्यप् । मर एषां नास्ति अमराः । एतच्च 'नजो जर-
मर[मित्र]मृताः' ६।२।११६॥ इत्यत्र वृत्तौ व्याख्यातम् । नाक-
वत्समासोत्तरपदलोपौ । न म्रियन्त इत्यमरा वा, पचाद्यच् ।

१. इतः परं 'इत्युदाहृतम्' इत्यन्तपाठस्थाने १प्रतौ "इति केचिदाहुः, तन्न घञर्थे कविधाने 'स्थाम्रापाव्यधिहनिपुध्यर्थम्'( ) इति परिगणनात्, उदाहरणत्वेन
व्याख्यानस्य निर्मूलत्वात् । यदपि 'मूलविभूजादित्वात् कप्रत्ययः' इति, तदपि न, अधिकरणव्युत्पत्तिप्रदर्शनस्यासंगतत्वात् । तत्र 'कृत् कर्तरि' ३।८।६७॥
वाक्यत्वात् । तस्मात् 'हलश्च' ३।३।१२॥ इति घञ् संज्ञापूर्वकत्वात् न गुण इति व्याख्येयम् । यद्वा ब्राह्मवैष्णवरौद्रभेदेन वा, सात्त्विकराजसतामसभेदेन
वा त्रिविधं दीव्यति व्यवहरति प्रकाशते वा । इगुपधत्वात् कः ।" इति पाठो दृश्यते ॥ २. '-लक्षणः' इति २॥ ३. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'नामानि' इति
दृश्यते ॥ ४. सायणः षोपदेशमाह ॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।७॥, पृ.९॥, तत्र 'अपरिग्रहणात् तस्या दैतेया असुरस्तथा' इति दृश्यते,
तदेव समुचितः, अत्र छन्दोभङ्गत्वात् ॥ ६. 'राज' इति २ ॥ ७. 'निःक्रा-' इति २॥ ३॥

अमरशब्दश्चिरस्थायित्वादिलक्षणया देवेषु यौगिको रूढश्च ॥८७॥
३ दीव्यन्ति द्योतन्त इति देवाः । 'दिवु क्रीडादौ'(दि.प.से.),
कचिदपवादविषयेप्युत्सर्गोऽभिनविशते'(परिभाषा-५९) इती-
गुपधलक्षणं कं बाधित्वा पचाद्यच्, पचादिगणस्थत्वात् । ४ शोभ-
नमावास्यादिपर्वाऽमीषाम्, शोभनं पर्वचरितमेषां वा सुपर्वाणः ।
शोभनानि पर्वाण्यङ्गुलादिग्रन्थयो येषामिति वा । अविरतत्वाच्छोभनं
पर्व उत्सव एषामिति वा । 'सुष्ठु पृणन्ति पालयन्ति' इत्यन्ये । 'पू
पालनपूरणयोः'(क्र्या.प.से.) अस्माद्वन्प्रत्ययः । ५ सुरन्ति ४०
ऐश्वर्यमनुभवन्ति सुराः । 'सुर' प्रसवैश्वर्ययोः'(तु.प.से.), 'इगु-
पधज्ञाप्रोक्तिरः कः' ३।१।१३५॥ "क्षीरोदोत्था सुरा एषामस्तीति
सुराः" इत्यागमः । 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥ सुराः परि-
ग्रहाद्वा सुराः । तथा च रामायणे-

"सुरा परिग्रहाद् देवाः सुराख्या इति विश्रुताः ।

अपरिग्रहणात् तस्या दैतेयाश्चासुराः स्मृतास्तथा ॥१॥"[ ] इति । सुष्ठु
राजन्त इति वा । 'राजू दीप्तौ'(भा.उ.से.), 'अन्येभ्योऽपि-
(अन्येष्वपि-) '३।२।१०९॥ इति डः । यद्वा सुन्वन्ति खण्डयन्ति
सेवकदुःखमिति वा । 'षुञ् अभिषवे'(स्वा.उ.अ.), अभिषवः
स्तपनपीडनस्नान[सुरा]सन्धानादिः । सुन्वन्ति अभिषुन्वन्ति ५०
समुद्रमिति वा । 'स्तुसू(सु) धागृधिभ्यः क्रन्'(उणा-१८२) इति
क्रन् । भक्तदत्तं सुष्ठु रान्ति आददते वा । 'रा दाने'(अ.प.अ.),
'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ ६ सदा युवत्वाद् निरस्ता जरा
यैस्ते निर्जराः । 'प्रादिभ्यो धातुजस्य'(वा-) इति बहुव्रीहिर्वाच्य
उत्तरपदलोपश्च । निर्गता निःक्रान्ता वा जरायाः । 'निरादयः
'क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या'(वा-२।२।१८॥) इति समासः । अजरादा-
वेकदेशविकृतस्यानन्यत्वाद्वा जरसादेशः । निर्जरौ, निर्जरसौ इत्यादि ।
ते हि सर्वदा पञ्चविंशतिवर्षदेशीयाः । तथा च रामायणे-

"प्रियं विन्दति सौमित्रे पञ्चविंशतिवर्षवत् ॥" [ ] इति । ७

देव एव देवता । 'देवात्तल्' ५।८।२॥ । इति स्वार्थे तल्, 'तलन्तं ६०
स्त्रियाम्'(लिङ्गानु-१७) स्त्रीत्वाद्वाप । ८ ऋनामा स्वर्गः, देवमाता
वा । तत्र ततो वा भवन्तीति ऋभवः । ऋपूर्वाद् भवतेर्मितद्रवा-
दित्वाद् डुः, उपपदसमासः । रभन्ते पुण्यकर्मसूत्सुका भवन्तीति
वा । 'रभ राभस्ये'(भा.आ.अ.), 'रभिप्रथिभ्यामृच्चरस्य (हैमोणा-
७३०) इति उपप्रत्यय इति वा । ऋभुः, ऋभू, ऋभवः इत्यादि

भानुवत् । क्रिपि, ऋभूः, ऋभुवौ, ऋभुवः इत्यन्ये । १ बर्हिर्गनि-
मुखमेषां बर्हिर्मुखाः । 'अग्निमुखा वै देवाः' [ ] इति श्रुतेः ।
तथा च मनुः-

“अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते ॥”
[मनुस्मृतिः ३।७६] इति । १० न निमिषन्ति अनिमिषाः ।
'मिष निमीलने' ( ), 'इगुपध-' ३।११।३५ ॥ इति कः । ११
देवतैव दैवतम्, पुंस्त्री । देवताशब्दात् स्वार्थे प्रज्ञादित्वादण्
विशेषविधेः पुंस्त्वम्, रूपभेदात् क्लीबत्वम्, तच्च प्रचुरतर-
प्रयोगम् । १२ नाकः स्वर्गः आश्रयत्वेन एषामस्तीति नाकिनः ।
१० 'अत इनिठनौ' ५।१२।११५ ॥ इतीनिः । १३ लिख्यन्ते गण्यन्ते
ध्यानार्थम्, चित्रादौ वा लिख्यन्ते लेखाः । 'लिख अक्षर-
विन्यासे' (तु.प.से.), 'अकर्तरि च-' ३।३।१९ ॥ इति कर्मणि
ञच् । लिखन्ति प्राणिनां शुभाशुभफलं वा । अच् । ग्रीवा-
हस्तपादतलेषु प्रशस्ता लेखाः सन्त्येषामिति वा । प्रशंसाया-
मर्शआदित्वादच् । १४ प्रशस्तं वृन्दमेषामस्तीति, प्रशंसायां
'शृङ्गवृन्दाभ्यामारकन्' (वा-५।१२।१२० ॥), वृन्दारकाः । १५
सुष्ठु मन्यन्ते सुमनसः । 'मनु (मन) ज्ञाने' (दि.आ.अ.),
'असुन्' (उणा-६२८) । शोभनं मनो येषामिति वा, मलिन-
सङ्कल्पनाभावात्, सङ्कल्पमात्रेण लब्धसिद्धित्वाद्वा । १६ जन्म-
२० सत्ताविनाशाख्याः तिस्रः दशा एषामिति त्रिदशाः । न तु नराणा-
मिव बाल्ययौवनवार्धकाख्याः तिस्रो दशाः, निर्जरत्वात् । यद्वा
तृतीया यौवनाख्या दशा सदैषामिति त्रिदशाः । त्रिविष्टपवत्
त्रिशब्दस्य तृतीयार्थता । "त्रीन् तापान् दशन्ति । 'दंश दशने'
(ध्वा.प.अ.), पचाद्यचि, पृषोदरादित्वात्रकारलोपे त्रिदशाः'
[ ] इति तु राजदेवः । यद्वा त्रिर्दश मानं येषां ते त्रिदशाः । 'बहु-
व्रीहौ संख्येये डजबहुगणात्' ५।१४।७३ ॥ इति डच् । "त्रिंशद्-
देवतास्त्रयत्रिंशद्देवतास्त्रिंशदक्षरा विराट्" [ ] इति श्रुतेः । १७
न मर्त्याः अमर्त्याः । न म्रियन्त इति वा । 'हसिमृग्रिण्वाऽमि-'
(उणा-३६६) इति तन्, ततो 'नवसूरमर्त-' (वा-५।१४।३६ ॥) इति
३० यत् । १८ स्वाहास्वधाक्रतुसुधाभुज इति । भुक्शब्दः स्वाहा-
दिभ्यश्चतुर्थ्यो युज्यते । तेन स्वाहाभुजः, १९ स्वधाभुजः, २०
क्रतुभुजः, २१ सुधाभुजः । स्वाहा भुजन्त इति । स्वधा
भुजन्त इति । क्रतुं भुजन्त इति । सुधा भुजन्त इति । 'भुज
पालनाभ्यवहारयोः' (रु.आ.अ.), 'अन्येभ्योऽपि-' ३।१२।१७८ ॥
इति क्रिप् । यौगिकत्वात् स्वाहाशनाः, स्वधाशनाः, यज्ञाशनाः
इत्यादयः । २२ न ददाति सेवकेभ्यो दुःखमिति अदितिः ।

नञ्पूर्वः 'डुदाञ् दाने' (जु.उ.अ.) 'नञो दाञो डितिः' ( ) इति
डितिः, ततः 'कृदिकारात्-' (ग-४।१।१४५ ॥) इति डीषि, अदितोति
शब्दात् 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२० ॥, ढस्यैयादेशः । [ढस्यैयादेशे
आदिनेयाः] । अडीषन्तात् 'दित्यदित्यादित्य-' ४।१।१८५ ॥ इति ४०
ण्यः स्यात् । २३ गीरेव निग्रहानुग्रहसमर्था बाणोऽस्त्रमेषां
गीर्वाणाः । यद्वा गिरं वन्वते याचन्ते स्तुतिप्रियादिति गीर्वाणाः ।
'वनु याचने' (त.आ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।१२।११ ॥ २४ म्रियन्ते
पुण्यक्षयाच्यवन्ते मरुतः । 'मृड् प्राणत्यागे' (तु.आ.अ.),
'मृगोरुतिः' (उणा-९४) इत्युतिः । २५ नास्ति स्वप्नो निद्रा एषाम्
अस्वप्नाः । २६ विबुध्यन्ते न स्वपन्तीति, विशिष्टं बुध्यन्ते वा
विबुधाः । 'बुध अवगमने' (दि.आ.अ.), 'इगुपधज्ञा-' ३।११।३५ ॥
इति कः । २७ दानवा अरयो एषाम्, दानवानामरयो वा दान-
वारयः । यौगिकत्वाद् दनुजद्विषः इत्यादीनि । अत्रानुक्तमपि
दिवौकस इति नाम व्युत्पाद्यते । दिवे ओको निवास एषां ५०
दिवौकसः । दिवशब्दोऽदन्तोऽप्यस्ति । तथा च त्रिकाण्डशेषः-

“मन्दरः सैरिभः शक्रभवनं खं दिवं नभः ॥”

[त्रिकाण्डशेषः १।१।१४ ॥] इति । तथा बुद्धचरिते-

“न शोभते तेन हि नो विना पुरं मरुत्वता वृत्रवधे यथा
दिवम् ॥” [बुद्धचरितम् ८।१३] इति । “हलन्तस्यैव पृषो-
दरादित्वादुत्वाभावे दिवौकसः” [ ] इति हट्टचन्द्रः । “‘दिव
उत्' ६।१।१३१ ॥ इत्यत्र तु [शब्द-] परविप्रतिषेधादुकारस्य
यणादेशे दिवौकसः” [ ] इति तु मैत्रेयः, 'अचः परस्मिन्-' १।१।-
५७ ॥ इति स्थानिवत्त्वेनापि नेकारस्य यणादेशः, 'सकृद्गत-'
(परि-४१) परिभाषया निरासात्” [ ] इति । गोवर्द्धनस्त्वाह- ६०
“हलन्तस्योत्वाभावः, संज्ञाविषयत्वात्” [ ] इति ।

“स्याद् दिवोका दिवौकाश्च देवे चापीह पक्षिणि” [ ] इति
रन्तिदेवः । “केऽप्युभयमपि, 'कनिन् यु-वृषि-' (उणा-१५४)
इत्यत्र बहुलवचनात् । केवलादपि दिवः कनिन्निति वृद्धौ दिवौ-
कसः” [ ] इति तु 'दिव उत्' ६।१।१३१ ॥ इत्यत्र भागवृत्तिः ।
सप्तविंशतिर्देवस्य । शेषश्चात्रः-

“निलिम्पाः कामरूपाश्च साध्याः शोभाश्चिरायुषः ।

पूजिता मर्त्यमहिताः सुबाला वायुभाः सुराः ॥२॥”

[शेषनाममाला २।४ ॥]

तथा- “द्वादशार्का वसवोऽष्टौ विश्वेदेवास्त्रयोदश ।

षट्त्रिंशत्पुषिताश्चैव षष्टिराभास्वरा अपि ॥३॥

७०

१. 'मीलने' इति १.२.३ ॥ २. २.३.४ प्रतौ नास्ति ॥ ३. 'त्रिदशा' इति १ प्रतौ नास्ति ॥ ४. द. रामाश्रमी १।१।७७ ॥, पृ. ६ ॥
५. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'सुजर्थे' इति दृश्यते ॥ ६. ४ प्रतावनुस्वारो न दृश्यते ॥ ७. 'क्रतुषु' इति २.४ ॥ ८. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'दानवारयः' इति दृश्यते
॥ ९. ३ प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'भास्वराः' इति २.४ ॥

षट्त्रिंशदधिके माहाराजिकाश्च शते उभे ।
रुद्रा एकादशैकोनपञ्चाशद्वायवोऽपरे ॥४॥
चतुर्दश तु वैकुण्ठः सुशर्माणः पुनर्दश ।
साध्याश्च द्वादशेत्याद्या विज्ञेया गणदेवताः ॥५॥”

[शेषनाममाला २ १५-७]

तेषां यानं विमानः

तेषां देवानां यानं (वाहनं देवयानं सुरयानमित्यादि) ।
विमान्ति वर्तन्तेऽस्मिन् देवा इति विमानः, पुंस्त्री. । ‘मा माने’
(अ.प.अ.), नप्रत्ययः । विशिष्टं मानयन्त्यनेनेति करणे घञि
१० वा । व्योमयानमपि । एवं देवयानम्, सुरयानमित्यादियौगिक-
नामानि, तेषां हि विमानं यानमिति सम्बन्धाद् विमानयानाः,
वैमानिकाः, देवा इत्यादिदेवनामानि स्युः ॥

अन्धः पीयूषममृतं सुधा ॥८९॥

तेषां देवानाम् अन्धः अन्नं भोज्यमाहार इति यावत् ।
देवान्धः, देवानाम्, देवभोज्यम्, देवाहार इत्यादि । १ पीयूषम्
पीयूषम् । ‘पीयि प्रीणने’ सौत्रः, ‘पीयेरूपन्’ (उणा-५१६) ।
पेयूषमपि । २ नास्ति मृतं मरणमत्र अमृतम् । न म्रियतेऽनेनेति
वा । ‘तनिमृद्भ्यां किच्च’ (उणा-३६८) इति तन् । “न म्रियत
इत्यमृतम्, ‘मतिबुद्धिः [पूजार्थेभ्यश्च]’ ३ ॥ १८८ ॥ इत्यत्र चकार-
२० स्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वाद् वर्तमाने कः ” [मा. धातुवृत्तिः, तुदादिः,
धातुसं-१०७, पृ-४८०] इति माधवः । ‘अविद्यमानं मृतमनेन’ [ ]
इति स्वामी । ३ “सुखेन धीयते सुधा । ‘घेट् पाने’ (भ्वा.प.अ.),
‘आतश्चोपसर्गे’ ३ ॥ ११३६ ॥ इत्यङ् ” इति तु पूर्वटीकाकृतः । तदनु-
चितम्, कर्मण्यङोऽभावात्, द्वितीयभावग्रहणस्य [कार] काधि-
कारनिवृत्त्यर्थत्वात् । तस्मात् सुष्ठु दधाति पुष्पाति शरीरमिति
सुधा । ‘डुधाञ् धारणपोषणयोः’ (जु.उ.अ.), अस्मात् पचाद्य-
न्ताट्ठाप् [ ] इति तु वत्सेश्वरः । संमुद्रनवनोतमपि । त्रीणि
सुधायाः ॥८९॥

३० दैवाश्च श्रीजैनमते भवनपति-व्यन्तर-ज्योतिष्क-
वैमानिकभेदाच्चतुर्धा भवन्ति, तत्र भवनपतीनाह-

असुरा नागास्तडितः सुपर्णका वह्नयोऽर्निलाः स्तनिताः ।
उदधि द्वीपदिशोदश भवनाधीशाः कुमारान्ताः ॥९०॥

१ एतेऽसुरादयो दशशब्दाः कुमारान्ता ज्ञेयाः । कुमार-
शब्दोऽन्ते येषां ते कुमारान्ताः, तेन असुरकुमाराः १, नाग-
कुमाराः २, तडितकुमाराः ३, सुपर्णकुमाराः ४, अग्नि-

कुमाराः ५, अनिलकुमाराः ६, स्तनितकुमाराः ७, उदधि-
कुमाराः ८, द्वीपकुमाराः ९, दिक्कुमाराः १०, एते सर्वेऽपि
कुमारवत् कान्तदर्शनाः (‘अकर्कशशरीरत्वचः मधुरसलीलगमनाः
उल्बलवेषभाषाभरणप्रावरणप्रहरणयानवाहनाः शृङ्गाराभिरामाः
खेलननिरताश्चेत्यतः) कुमार इति प्रोच्यन्ते । दशानामसुर- ४०
कुमारादीनां नामैकं ‘भवनाधीशाः’ इति, भवनपतय इत्यर्थः,
भवनशब्दोऽत्र प्रथमस्वरादिरावासपर्यायः ॥९०॥

अथ व्यन्तरानाह-

स्युः पिशाचा भूता यक्षा राक्षसाः किन्नरा अपि ।
किंपुरुषा महोरगा गन्धर्वा व्यन्तरा अमी ॥९१॥

अमी पिशाचादयोऽष्टौ व्यन्तराः प्रोच्यन्ते, विविधेषु
गिरिकन्दरान्तरवनविवरादिषु वा प्रतिवसन्तीति व्यन्तराः । पृषो-
दरादित्वात् साधुः । यद्वा चक्रवर्त्यादिसेवाकारित्वाद् विगतमन्तरं
विशेषो नरेभ्यो येषां ते व्यन्तराः । वनानां समूहो वानम्, तस्यान्तरे
भवन्तीति पृषोदरादित्वाद् मकारागमे ‘वानमन्तरा’ इत्यपि । ५०
अष्टविधपिशाचादीनां नामैकम् ॥९१॥

अथ ज्योतिष्कानाह-

ज्योतिष्काः पञ्च चन्द्रार्कग्रहनक्षत्रतारकाः ।

१ द्योतन्त इति ज्योतीषि विमानानि, तान्यावासतया
सन्त्येषामिति ज्योतिष्काः । ‘द्युत दीप्तौ’ (भ्वा.आ.से.) ‘द्युतेरि-
सन्नादेश्च जः’ (उणा-२६७) इति सूत्रेण सन्प्रत्ययः, दस्य च जः,
ज्योतिःशब्दाद् ब्रीह्यादित्वात् ठन्, ‘इसु [सु] कान्तात् कः’
७ ॥ १५१ ॥ यद्वा भास्वरशरीरत्वात्, निखिलदिग्मण्डलद्योतनाद्
वा ज्योतीषि देवाः, तान्येव ज्योतिष्काः । स्वार्थे कन् । पञ्चेति,
पञ्चसंख्या इत्यर्थः, ते च १ चन्द्राः, २ अर्काः, ३ ग्रहाः, ४ ६०
नक्षत्राणि, ५ तारकाश्चेति । चन्द्रादितारकान्तानां नामैकं
ज्योतिष्का इति ॥

अथ वैमानिकानाह-

वैमानिकाः पुनः कल्पभवा द्वादश ते त्वमी ॥९२॥

सौधर्मेशानसनत्कुमारमाहेन्द्रब्रह्मालान्तकजाः ।

शुक्रसहस्रारानतप्राणतजा आरणाच्युतजाः ॥९३॥

कल्पातीता नव ग्रैवेयकाः पञ्च त्वनुत्तराः ।

१ विशिष्टपुण्यैर्जन्तुभिर्मान्यन्ते उपभुज्यन्ते विमानानि,
तेषु भवा वैमानिकाः । अध्यात्मादित्वात् ठक् । ते च द्विधा,

१. ‘माह-’ इति २.४ ॥ २. ‘सुकर्मणः’ इति १ ॥ ३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२प्रतौ नास्ति ॥ ४. “नास्ति मृतमत्रामृतम्” इति अ. क्षीरस्वामिटीकायाम्, १ ॥ १८८ ॥
पृ. १६ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ नास्ति ॥ ६. ‘प्रथमस्तरादिरावासपर्यायः’ इति २ ॥ ७. ‘यथा’ इति १ ॥ ८. ‘इति’ इति ४ ॥ ९. ‘तेन’ इति १ ॥ १०.
‘विमानेषु’ इति ४प्रतेः टिप्पणी ॥ ११. ‘वैमानिकाः’ इति ४प्रतेः टिप्पणी ॥

कल्पभवाः कल्पातीताश्च । इन्द्रादिदशतया कल्पनात् कल्पः
समुदायः सन्निवेशः, पृथ्वीप्रस्तार इति यावत्, तत्र भवाः कल्प-
भवाः द्वादश । ते चामी ॥९२॥ १-१२ सुधर्मा देवसभाऽ-
त्रास्तीति सौधर्मः । 'तदस्मिन्नस्तीति देशे- '४।२।६७॥ इत्यण् ।
तत्र जाताः सौधर्मजाः । ईशानेन्द्रस्य निवासः ऐशानः कल्पः, तत्र
जाता ऐशानजाः । एवं सनत्कुमारादिकल्पेषु जाताः सनत्कुमारजाः,
माहेन्द्रजाः । ब्रह्मा ब्रह्मलोकः, तत्र जाताः ब्रह्मजाः । तान्तकजाः,
महाशुक्रजाः, सहस्रारजाः, आनतजाः, प्राणतजाः, आरणजाः,
अच्युतजाः । सर्वत्र 'जनी प्रादुर्भावे' (दि. आ. से.), अस्मात् 'सप्तम्यां
१० जनेर्ङ' ३।२।१७॥ । अत्र आर्यायां ब्र-प्राक्षरयोः पूर्वो द्र-तौ
हादिसंयोगवर्जनाद् गुरु न भवतः ॥९३॥ सौधर्माद्यच्युतजान्त-
देवानां सामान्येनैकं कल्पभवा वैमानिका इति । कल्पानतीताः
कल्पातीताः, कल्पानतिक्रम्योपरि स्थिता इत्यर्थः । अत्र 'द्वितीया
श्रिता- '२।१।२४॥ इत्यादिना समासः । नवेति नवसंख्याका
इत्यर्थः । लोकपुरुषस्य ग्रीवाप्रदेशविनिविष्टा ग्रीवाभरणभूता
ग्रैवेयकाः । ग्रीवाशब्दात् 'कुलकुक्षि- '८।२।९६॥ इति ढकञ् ।
नवग्रैवेयकोद्भवदेवानां सामान्येनैकं कल्पातीता वैमानिका
इति । पञ्चेति पञ्चसंख्या अनुत्तराः । नास्त्युत्तर उत्कर्षवान् येभ्यस्ते-
ऽनुत्तराः विजयवैजयन्तजयन्तापराजितसर्वार्थसिद्धनामानः ।
२० विजयादिपञ्चानामैकम् ॥

संग्रहमाह

निकायभेदादेवं स्युर्देवाः किल चतुर्विधाः ॥९४॥

एवम् उक्तप्रकारेण देवाः भवनपत्यादयः चतुर्विधाः

चतुष्प्रकाराः निकायभेदाद् निकायो निवास उत्पादस्थानं तद्-
भेदात् । तथाहि-भवनपतयोऽशीतिसहस्रोत्तरयोजनलक्षपिण्डायां
रत्नप्रभायामूर्ध्वमधश्चैकैकं योजनसहस्रमपहाय तिष्ठन्ति । व्यन्त-
रास्तु तस्या एव रत्नप्रभाया उपरि यत्परित्यक्तं योजनसहस्रमेकं
तस्याध ऊर्ध्वं चैकैकं योजनशतं विहाय मध्येऽष्टसु योजनशतेषु
जायन्ते । ज्योतिष्कास्तु समभूतलभूभागात् सप्तशतानि नवत्युत्तराणि
३० योजनानामारुह्य दशाधिकयोजनशतपिण्डे नभोदेशे लोकान्तात्
किञ्चिन्न्यूने जन्माऽऽसादयन्ति । वैमानिकास्तु रज्जुमध्याद्ध-
मधिरुह्याऽमुतः सौधर्मादिकल्पेषु वसन्ति । उक्तस्थानमन्तरे-
णान्यत्रैषामुत्पादो जन्म नास्तीति । निवासार्थोऽत्र निकायशब्दः
सङ्घार्थो वा ॥९४॥

अथ देवविशेषनामान्याह-

आदित्यः सविता^१रमा^२ खरसहस्रोष्णांशुरंशू रवि-
मार्तण्डस्तरणिर्गर्भस्तिररुणो भानुर्नभोऽहर्मणिः ।

१. 'सौधर्म' इति ऋप्रतेः टिप्पणी ॥ २. 'ऐशाने' इति ऋप्रतेः टिप्पणी ॥ ३. 'ब्रह्मणि' इति ऋप्रतेः टिप्पणी ॥ ४. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'नाम' इति दृश्यते ॥ ५.
'ढक्' इति २.३.४॥ ६. सुदर्शन-सुप्रतिबद्ध मनोरम-सर्वतोभद्र-सुविशाल-सुमनस-सौमनस-प्रियङ्कर-नन्दीकर इति नवग्रैवेयकाः ॥ ७. विग्रहे 'सूते'
इत्यभिष्टत्वाद्वादादेः 'प्राणिगर्भवमोचने' इत्यर्थकः षूङ्धातुयुक्तः ॥ ८. 'गतिप्रापणयोः' इति स्वामिसायणौ ॥ ९. 'अम गत्यादिषु' इति क्षीरतद्विण्यादौ ॥
१०. 'द्विभा' इति ३.४॥

^{16, 17} सूर्योऽर्कः ¹⁸ किरणो ¹⁹ भगो ²⁰ ग्रहपुषः ²¹ पूषा ²² पतङ्गः ²³ खगो,
²⁴ मार्तण्डो ²⁵ यमुनाकृतान्तजनकः ²⁶ प्रद्योतनस्तापनः ॥९५॥

²⁹ ब्रध्नो ³⁰ हंसश्चित्रभानुर्विवस्वान् ³¹ ³²

³³ सूरस्त्वष्टा ³⁴ द्वादशात्मा ³⁵ च ³⁶ हेलिः ।

³⁷ मित्रो ³⁸ ध्वान्तारातिरब्जांशुहस्त-

⁴¹ श्रक्राब्जाहर्बान्धवः ⁴² ⁴³ सप्तसप्तिः ॥९६॥

⁴⁵ दिवादिनाहर्दिवसप्रभाविभा-

⁵¹ भासः ⁵² करः ⁵³ स्यान्मिहरो विरोचनः ।

⁵⁴ ग्रहाब्जिनीगोद्युपतिर्विकर्तनो

⁵⁹ हरिः ⁶⁰ शुचीनो ⁶¹ गगनाद् ⁶² ध्वजाध्वगौ ॥९७॥

⁶⁴ हरिदक्षो ⁶⁵ जगत्कर्मसाक्षी ⁶⁶ भास्वान् ⁶⁷ विभावसुः ।

⁶⁹ त्रयीतनुर्जगच्चक्षुस्तपनोऽरुणसारथिः ॥९८॥

१ अदितेरपत्यम् आदित्यः । 'दित्यदित्या- '४।१।८५॥ ५०

इति ण्यः । इदं रौढिकम् । २ सूते प्रकाशं सविता । 'षूङ्
प्रसवे' (दि. आ. वे.), तृच् । ३ ऋच्छति अर्यते वा अर्यमा ।

'ऋ गतौ प्रापणे च' (भ्वा. प. अ.), बाहुलकात् 'श्चक्षुक्षन्-
पूषन्-प्लीहन्-क्लेदन्-स्नेहन्-मूर्धन्-मज्जन्-[अर्यमन्]-
विश्वप्सन्-परिज्मन्' (उणा- १५७) इति साधुः । ४-६ खराः

कठिनाः, सहस्रं च सहस्रसंख्याकाः, उष्णाश्च अंशवो यस्य स
खरसहस्रोष्णांशुः, तेन खरांशुः, सहस्रांशुः, उष्णांशुः ।

यौगिकत्वात् खररश्मिः, दशशतरश्मिः, उष्णरश्मिः, शीतेतरश्मि-
रित्यादयः । ७ अमते (अमति) गच्छति व्योममार्गोपेति अंशुः ।

'अम गत्यादौ' (भ्वा. प. से.) 'मृगखादयश्च' (उणा- ३७) इति ६०

कुः, बाहुलकात् शुक्, शतालव्यः । 'अथोडुबन्धुश्च भयङ्करं करे
महौषधीनष्टकरांशुभे शुभे ॥' [ ] इति जानकीहरणयमकात् । ८

रूपते स्तूपते रविः । 'रु शब्दे' (अ. प. से.), 'अच इः' (उणा-
५७८) इति इः । ९ मृतण्डस्याऽपत्यं मार्तण्डः । 'ऋष्यन्धक-

वृष्णि-कुरुष्यश्च' ४।१।११४॥ इत्यण्, णित्वाद् वृद्धिः ।

'अण्डे द्विधा' कृते चार्त्तं, दृष्ट्वा पितरमब्रवीत् ।

आर्त्तस्त्वं भव माण्डेति, मार्तण्डस्तेन संस्मृतः ॥१॥' [ ] इति ।

१० तरन्त्यनेन संसारं तमो वेति तरणिः । 'तृ प्लवनतरणयोः'

४०

६०

१०

(भ्वा.प.से.), अर्त्ति-सू-धृ-धम्यस्यशयवित्भ्योऽनिः' (उणा-
२५९) इत्यनिः, 'सार्वधातुकार्धधातुकयोः' ७।३।८४॥ इति गुणः;
पुंस्त्रीलिङ्गः । ११ गृध्यते अभिकाङ्क्षयते लोकैरिति गभस्तिः ।
'गृधु अभिकाङ्क्षायाम्' (दि.प.से.) 'गृधेर्गभ् च' (हैमोणादिः
६६१) इत्यस्तिकप्रत्ययो गृधेर्गभादेशश्च । यद्वा गोशब्दपूर्वादन्त-
भूतण्यर्थात्, 'भस भक्षण(भर्त्सन) दीप्त्योः' (जु.प.से.) अस्मात्
'क्तिच(क्तिच्) क्तौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४॥ इति क्तिचोडभावे
पृषोदरादित्वाद् गोशब्दस्य अकारः । गां भूमिं बभस्ति दीपयति
गभस्तिः । यद्वा गवि स्वर्गे दीप्यते । यद्वा बभस्ति रत्तिकर्माऽत्र ।
१० गामुदकं भौमरसलक्षणं बभस्ति अतीति गभस्तिः । यद्वा 'गट्
च' ( ) इति भोजसूत्रेण तिप्रत्ययः, धातोर्गडागमश्च । बभस्ति
दीप्यत इति गभस्तिरिति । १२ अरुणः सारथिरस्येति अरुणः ।
'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥ इत्यच् । अरुणकान्तित्वाद् वा
अरुणः । १३ भाति दीप्यते भानुः । 'भा दीप्तौ' (अ.प.अ.), 'दाभा-
भ्यां नुः' (उणा-३१२) इति नुः । १४-१५ नभोऽहर्मणिः इति,
नभश्च अहश्च नभोऽह्नी, नभोऽहोभ्यां मणिः नभोऽहर्मणिः, तेन
नभसि मणिरिव नभोमणिः । अहो अहि वा मणिरिव अह-
र्मणिः । यौगिकत्वाद् व्योमरत्नम्, दिनरत्नमित्यादिः । दिवो
मणिरिव द्युमणिः । दिवि मणिः [इव] '[अम.क्षीर १।३।३१] इति
२० तु क्षीरस्वामी । १६ सरति व्योममार्गेण, सुवति प्रेरयत्यन्धकारं
वेति सूर्यः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.) अस्मात् कर्तरि क्यप्, उकारो-
न्तादेशश्च निपात्यते, तत्र रपरत्वे 'हलि च' ८।३।७७॥ इति दीर्घः ।
'षू प्रेरणे' (तु.प.से.) अस्माद् वा, 'राजसूय-सूर्य-मृषोद्य-रुच्य-
कुप्य-कृष्ट-पच्याव्यथाः' ३।१।११४॥ इति सूत्रेण साधुः । सुवति
प्रेरयति कर्मणि लोकानिति वा व्युत्पत्तिः । तत्रोदिते लोकानां
कर्मसु प्रवृत्तेः सूर एव वा सूर्यः । 'नवसूरयवा' ( ) इत्यादिना
यत् । १७ दैवैर्मानवैश्च अर्च्यते पूज्यते अर्कः । 'अर्च पूजायाम्'
(भ्वा.प.से.), कृ-दा-धा-रर्चि-कलिभ्यः कः' (उणा-३२०) इति
कप्रत्ययः, 'चोः कुः' ८।२।३०॥ इति धातोः कवर्गोऽन्तादेशः,
३० ['झरो झरि- ' ८।४।६५॥ इति कलोपः] । अर्च्यतेऽसाविति, कर्मणि
घञि वा, 'चजोः' - ७।३।५२॥ इति कुत्वम् । १८ किरति विक्षिपति
तमांसीति किरणः । कृणाति तम इति वा । 'क् विक्षेपे' (तु.प.से.),
तुदादिः, 'क् हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), क्र्यादिः, आभ्यां
'कृष्(पृ) वृजिमन्दिनिधाञ्भ्यः क्युः' (उणा-२३९) इति क्युः । १९
भज्यते आश्रीयतेऽनेन कृत्वा आलोको जनैरिति भगः । 'भज
सेवायाम्' (भ्वा.उ.अ.), करणे घञ्, 'चजोः' - ७।३।५२॥ इति कुत्वम् ।

२० ग्रहान् पुष्पाति ग्रहपुष्पः । 'पुष्प पुष्टौ' (क्र्या.प.से.), मूलविभुजादि-
त्वात् कः । आदित्यो हि सुषुम्णाभिर्नाडिभिर्ग्रहान् पुष्पातीति ।
यद् व्याडिः-

"सुषुम्णाद्याश्च नाड्योऽस्य पुष्पन्ति सततं ग्रहान् ॥" [ ] ४०
इति । २१ वर्षेण कृत्वा लोकान् पुष्पाति ऋतुभेदात् पूषति वर्धते
वा पूषा । पूषणौ, पूषणः इत्यादि । 'पुष्प पुष्टौ' (क्र्या.प.से.),
क्र्यादिः, 'पुष्प पुष्टौ' (भ्वा.प.से.), भ्वादिर्वा, 'श्वनुक्षन्-पूषन्-'
(उणा-१५७) इत्यादिना साधुः । यद् व्याडिः-

"ऋतुभेदात् पुनस्तस्यातिरिच्यन्ते च रश्मयः ।
शतानि द्वादश मधौ त्रयोदश च माधवे ॥२॥
चतुर्दश पुनर्ज्येष्ठे नभोनभस्ययोस्तथा ।
पञ्चदशैव त्वाषाढे षोडशैव तथाश्विने ॥३॥
कार्तिकिके त्वेकादश शतान्येवं तपस्यपि ।

मार्गे च दश सार्द्धानि शतान्येवं च फाल्गुने ॥४॥ ५०

'पौष एव परं मासि सहस्रं किरणा रवेः ॥' [ ] इति ।

२२ पतति गच्छति व्योम्नि पतङ्गः । 'पल् गतौ' (भ्वा.प.से.),
'पतेरङ्गच्' (उणा-११६) इत्यङ्गच् । २३ खे आकाशे गच्छति
खगः । 'गम्ल् गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'अन्यत्रापि दृश्यते' (वा-
३।२।४८॥) इति डः । २४ मृतमण्डमस्येति मृताण्डः ऋषिस्तस्या-
पत्यं मार्ताण्डः । 'ऋष्यन्धकवृष्णि-' ४।१।११४॥ इत्यादिनाऽण् ।
'मृतमण्डमजायत' [ ] इति श्रुतेः । मार्ताण्डो दीर्घमध्यः । 'अथ
मार्ताण्डमार्ताण्डौ' [ ] इति नामनिधानम् । शब्दार्णवे मार्कण्डो-
ऽपि । २५-२६ यमुनायाः कृतान्तस्य च जनकः, तेन यमुनाजनकः,
कृतान्तजनकः । यौगिकत्वात् कालिन्दीसूः, यमसूरित्यादयोऽपि । ६०
२७ प्रद्योतते प्रद्योतनः । 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), नन्द्यादित्वाद्भ्युः,
'युवोरनाकौ' ७।१।१॥ इत्यादिनादेशः । २८ तापयत्युष्णतेजोभिरिति
तापनः । 'तप सन्तापे' (भ्वा.प.अ.) अस्माद् हेतुमणिजन्ताद्
'अन्यत्रापि बहुलम्' ( ) इति युच् ॥१५॥ २९ बध्नाति तिमिरमिति
बध्नः । 'बन्ध बन्धेन' (क्र्या.प.अ.), 'बन्धेर्बन्धिबुधौ च' (उणा-
२८५) इति नक्, 'अनिदिताम्' - ६।४।१४॥ इति नलोपः । ३० हन्ति
तमांसि, हन्ति गच्छति वा विहायसीति हंसः । 'हन हिंसागत्योः'
(अ.प.अ.), 'वृत्वदिहनिनिकमिकपियुमुचिभ्यः सः' (उणा-
३४२) इति सः । ३१ चित्रा नानाप्रकारा भानवः किरणा अस्येति
चित्रभानुः । ३२ विवस्ते विविधप्रकारेणाच्छादयति परतेजांसीति
विवः । 'वस आच्छादने' (अ.आ.से.), अस्माद् विपूर्वात् क्तिप् ।

१. '-धम्यस्यवि-' इत्युणादिगणे ॥ २. '-भ्योऽणिरित्यणिः' इति २ ॥ ३. मूलं मृग्यम् ॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका. २।१५॥, पृ. २०॥ ५. 'चैका-' इति ३॥ ६.
'पौष' इति १ ॥ ७. 'विवस्' इति ३४॥

विवो रश्मिस्तदयोगात् विवस्वान् । 'तदस्यास्त्यस्मिन्-'
 ५।२।९४ ॥ इति मतुप, 'मादुपधायाश्च मतोर्वोऽयवादिभ्यः'
 ८।२।९ ॥ इति वत्वम् । यद्वा "विपूर्वो वसिरतिक्रमे । विवसोऽ-
 स्यास्ति, विवस्वान्, रात्र्याद्यतिक्रमवानित्यर्थः" [ ] इति तु
 कौमुदी । ३३ सूते उत्पादयति तेजांसि, सूते (सुवति) प्रेरय-
 त्यन्धकारमिति वासूरः । ['षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' (अ.आ.से.)]
 'सू (षू) प्रेरणे' (तु.प.से.) [वा], 'सुसूधागृधिभ्यः क्रन्' (उणा-
 १८२) इति क्रन् । सूरौ दन्त्यादिः, "वारुणीवारुणीभूतसौरभा-
 सौरभास्पदम्" [ ] इति दण्डियमकात् । "शवतिगच्छति शूरः । 'शु
 १० गतौ' [सौत्रः], 'शुसिचिमोभ्यो दीर्घश्च' (उणा-१८३) इति क्रन्,
 शूरस्तालव्यादिः" [ ] इति तु कलिङ्गः । "शूरति शूरः । 'शूर
 विक्रान्तौ' (चु.आ.से.) अतः 'इगुपधज्ञाप्रिकिरकः' ३।१।१३५ ॥"
 [ ] इति स्वाम्यपि, तालव्यादिः । "सुभटे शूरः सूर्ये च दन्त्योऽपि"
 [ ] इत्युष्मविवेकः । "कुमुदाकरा इवासोदशूरभासः" [सुबन्धु-
 कृतवासवदत्ता, पृ. ६५] इति वासवदत्ताश्लेषादपि तालव्यत्वमा-
 याति । ३४ त्वेषति दीप्यते त्वष्टा । 'त्विष दीप्तौ' (भा.उ.अ.),
 'नसृनेष्ट्वष्टक्षतृहोतृपोतृमातृभ्रातृजामातृदुहितृ' (उणा-२५२) एते
 शब्दानिपात्यन्ते, तृन्तृचोप्रत्ययोर्निरूढाः । 'त्विषेर्देवतायामकारश्चोप-
 धायाः' ( ) इति तृनि उपधाया अत्वमिति वा । ३५ द्वादश आत्मानो
 २० रूपाण्यस्य द्वादशात्मा, नकारान्तोऽयम् । "द्वादशह्यादित्याः" [ ]
 इति प्रसिद्धिः । ३६ हेलयति क्रीडयति अंशूनि हि हेलिः । 'हिल
 क्रीडायाम्' ( ), गिजन्तादस्माद् अच इः (उणा-५७८) इति इः ।
 ३७ मेघति मित्रः । 'जिमिदा स्नेहने' (दि.प.से.), 'अमिचिमि-
 दिशसिभ्यः त्रन्' (उणा-६०३) इति त्रन् । मित्रो द्वितकारः । ३८
 ध्वान्तस्यारातिः ध्वान्तरातिः । यौगिकत्वात् तिमिरारित्यादयः ।

३९-४० अब्जानि अंशवश्च हस्ते यस्य स तथा अब्जहस्तः,
 अंशुहस्तः यौगिकत्वात् पद्मपाणिः, गभस्तिपाणिरित्यादयः । ४१-
 ४३ चक्रस्य अब्जस्य अहश्च बान्धवः, तेन चक्रबान्धवः, चक्रः
 चक्रवाकपक्षी, अब्जबान्धवः, अहर्बान्धवः । यौगिकत्वात्
 चक्रवाकबन्धुः, पद्मबन्धुः, दिनबन्धुरित्यादयः । ४४ सप्तसंख्याः ३०
 सप्तयोऽश्वायस्य सप्तसप्तिः ॥ ९६ ॥ यद्वेदः "सप्तयुजन्ति (युजन्ति)
 रथमेकचक्रम् एकोऽधो" वहति सप्तनामा" [ ] इति । ४५-५१
 दिवादिभ्यः सप्तभ्यः करशब्दो योज्यः, तेन दिवाशब्दोऽधिकरणवाची,
 दिवाऽहि करोति प्राणिनश्चेष्टायुक्तानिति दिवाकरः । 'दिवा-
 विभानिशाप्रभा- '३।२।२१ ॥ इत्यादिना टप्रत्ययः । दिनं करोति
 दिनकरः । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), 'कृजो हेतुताच्छील्यानु-
 लोम्येषु' ३।२।२० ॥ इति टः । अहः करोति अहस्करः । 'कृजो
 धातोः' दिवाविभानिशाप्रभाभास्करान्तानन्तादिबहुनान्दी ३।२।२१ ॥
 इत्यादिना टप्रत्ययः, 'रोऽसुपि' ८।२।६९ ॥ इति अहो नकारस्य रेफः,
 'खरवसानयोर्विसर्जनीयः' ८।३।१५ ॥ ततः 'अतः कृकमिक्स्कुम्भ- ४०
 पात्रकुशाकर्णोष्पनव्ययस्य' ८।३।४६ ॥ इति सत्वम् । 'कस्कादित्वात्
 सः' [अम.क्षीर. १।२।२९ ॥] इति तु स्वामी । दिवसं करोति
 दिवसकरः । प्रभाः करोति प्रभाकरः । विभाः करोति विभा-
 करः । उभयत्र 'दिवाविभानिशाप्रभा- '३।२।२१ ॥ इत्यादिना
 कृजष्टः । भाः करोति भास्करः । 'भास्करे' ३।२।२१ ॥ इति निपात-
 नात् सः । सकारोच्चारणादेव निपातनात् प्रत्ययसन्नियोगेन भाः-
 शब्दस्य सकारो भवति, न विसर्जनीयजिह्वामूलीयावित्यर्थः । यद्वा
 'भास्कर' ३।२।२१ ॥ इति निर्देशादनुमितात् कस्कादित्वपाठात् स
 इत्यर्थो द्रष्टव्यः, तथा च "विसर्गसन्धावुक्तम्, कस्कादित्वात् सः
 भास्करः" इत्यादि । यौगिकत्वाद् वासरकृत्, दिनप्रणीरित्यादयः । ५०

१. २. ४ प्रतौ नास्ति ॥ २. सर्वादशेषु स्थितमिदं रूपमदादेः 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' इत्यस्माद् भवति, वस्तुतस्तु प्रमादोऽयम्, "यतु-सूते
 प्रेरयत्यन्धकारमिति विग्रहं प्रदर्श्य 'पू प्रेरणे' (तु.प.से.) इति धातोरुपन्यसनं मुकुटेन कृतम्, तत्र, उक्तधातोस्तादृशरूपाभावात्" (रामाश्रमी १।३।२८ ॥
 पृ. ५१) इति अमरकोषरामश्रमामुक्तत्वात् ॥ ३. सूरशब्दव्युत्पत्तिविषये केचन ग्रन्थाः 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' इति धातुविषये "सुसूधागृधिभ्यः
 क्रन्" (श्वेत. उ. २।२७) सूरुऽर्कः" इति क्षीरतरङ्गिणी, पृ. १८० ॥ "सूरः 'सुसूधागृधिभ्यः' इति क्रन्" 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' इत्यत्र
 मा. धातुवृत्तिः, पृ. ३३८ ॥ "उणादौ 'ऋज्यजि-' (उणा-३८८) इति किति रे सूरः" इति 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' इत्यत्र धातुपाठायणम्, पृ. १८४ ॥
 "सूते तेज इति सूरः, 'ऋज्यजि-' (उणा-३८८) इत्यादिना रक्" इति अभिधानस्वोपज्ञटीका, पृ. २० ॥ "षूङ् प्राणिप्रसवे", सूरः आदित्यः
 रश्मिश्च" इति 'ऋज्यजि-' (उणा-३८८) इत्यत्र हैमोणादिस्वोपज्ञविवरणम्, पृ. ३९६ ॥ "सुवति प्रेरयति कर्मणि लोकम्, 'षू प्रेरणे' (तु.प.से.),
 'सुसूधागृधिभ्यः क्रन्, दन्त्यादिः" इति अमरकोषरामाश्रमीटीका, पृ. ५१ ॥ ४. 'मीनो' इत्युणादिगणे ॥ ५. द्र. रामाश्रमी १।३।२८ ॥, पृ. ५१ ॥
 ६. 'त्वष्टृहोतृ-' इत्युणादिगणे ॥ ७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।९६ ॥, पृ. २० ॥ ८. हिलधातुः क्रीडार्थे न दृश्यते ॥ ९. सर्वादशेषु 'त्रन्' एव
 दृश्यते, परं त्रः प्रत्ययो ज्ञातव्यः, तेन कित्वाद् गुणो न ॥ १०. 'युजति' इति ॥ ११. स्वोपज्ञटीकासम्मतो पाठः, पृ. २१ ॥ १२. '-ऽधो'
 इति स्वोपज्ञटीका, पृ. २१ ॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।९७ ॥, पृ. २१ ॥ १४. 'विभाः करोति' इति १ प्रतौ नास्ति । १५. 'भास्कर' इति १ प्रतौ
 नास्ति ॥ १६. 'दिनमणी-' इति २ ॥

५२ मेहति सिञ्चति मिहिरः । 'मिह सेचने' (भ्वा.प.अ.), 'इपि-मदि-मुदि-खिदि-च्छिदि-भिदि-मन्दि-चर्दि-तिमि-मिहि-मुचि-रुचि-रुधि-शुषि-बन्धिभ्यः किरच्' (उणा-५०) इति किरच्, कित्वाद् गुणाभावः ।

“आदित्याज्जायते वृष्टिवृष्टिरन्नं ततः प्रजाः॥” [ ] इति श्रुतेः । तथा शाम्बपुराणे-

“मेहेति सेचने धातुर्मेहनान्मिहिरः स्मृतः॥” [ ] इति । हट्-चन्द्रश्च ‘मरिं महिं पठित्वा महिरः’ [ ] इति प्रथमस्वरादि पठन् ‘मिहेरपारणीयतया’ (-रपाणिनीयतया) मिहिरोऽसाधुः [ ] इति यदाह, तदसत्, त्रिकाण्डशेषेऽपि “महिरमिहिरपीथाः कालकृ-त्पद्यपाणिः ॥” [त्रिकाण्डशेषः १।३।१८॥] इति दर्शनात् । क्षीर-स्वाम्यादिभिरपि ‘मिहिर’ इति व्युत्पादनाच्च ‘मिहिर’ इत्यपि साधुरेव । ५३ विशेषेण रोचत इति विरोचनः । ‘रुच दीप्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘अनुदात्तादेशे’-३।२।१४९॥ इति युच् । ५४-५७ ग्रहाणामब्जिनीनां गवां द्यूनां च पतिः, तेन ग्रहाणां पतिः ग्रहपतिः, अब्जिनीपतिः, गोशब्देन दीधितयस्तासां पतिः गोपतिः, द्युपतिः । यौगिकत्वाद् ग्रहेशः, पद्मिनीशः, त्विषांपति-रिति । ‘दिवस्पतिवदलुकि’ [ ] इति कलिङ्गः, ‘वाक्यमेव प्रचुर-प्रयोगत्वात्त्रिबद्धम्’ [ ] इति श्रीधरः । “पत्युस्त्विषामिह महौष-धयः कलत्रस्थानम्” [शिशुपालवधम् ४।३४॥] इति माघः । ५८

स्वदुहितुरिच्छायै विश्वकर्मणा विविधं कर्तित इति विकर्तनः । विपूर्वः ‘कृती छेदने’ (तु.प.से.), ‘कृत्यल्युटो बहुलम्’ ३।३।११३॥ इति बहुलवचनात् कर्मणि ल्युट्, ‘युवोरनाकौ’ ७।१।११॥, ‘पुग-न्तलघूपधस्य च’ ७।३।८६॥ इति उपधागुणः । ५९ हरति तमांसि स्वसेवकरोगानिति वा हरिः । ‘हञ् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘अच इः’ (उणा-५७८) इति इः, ‘सार्वधातुकार्धधातुकयोः’ ७।३।८४॥ इति गुणः । ‘आरोग्यं भास्करादिच्छेत्’ [ ] इत्यागमः । ६० शोचत्यस्मिन्नुदिते उलूक इति शुचिः, तालव्यादिः । ‘शुच शोके’ (भ्वा.प.से.), ‘इगुपधात् कित्’ (उणा-५५९) इतीन् । ६१

आयन्ति जनास्तमिति इनः । ‘इण् गतौ’ (अ.प.अ.), ‘इण्दी-डुषवभ्यो नक्’ (उणा-२८२) । ६२-६३ गगनाद् ध्वाजाऽध्वगौ, गगनशब्दाद् ध्वजशब्दोऽध्वगशब्दश्च योज्यः, तेन गगने ध्वज इव गगनध्वजः, गगनाध्वगः । यौगिकत्वाद् नभःकेतनः, नभः-

पान्थः इत्यादयः ॥९६॥ ६४ हरितो नीला अश्वा अस्य हरि-दश्चः । ६५-६६ जगत्कर्मसाक्षी, जगतः कर्मणां च साक्षी, तेन जगत्साक्षी, जगत्साक्षिणौ, जगत्साक्षिणः इत्यादि । एवं कर्म-साक्षी । ६७ भासः सन्त्यस्य भास्वान् । ‘तदस्यास्त्यस्मिन्-’ ५।२।९४॥ इति मतुप् । यौगिकत्वाद् अंशुमान्, अंशुमाली-त्यादयः । ६८ विभा दीप्तिर्वसु धनमस्य विभावसुः । ६९ त्रयो वेदाः त्रयी, सा तनुरस्य त्रयीतनुः । ‘त्रयी तेजोमयो भानुः’ ४० [ ] इति स्मृतेः । ७० जगतां चक्षुः चगच्छक्षुः, प्रकाशक-त्वात् । ७१ तपतीति तपनः । ‘तप सन्तापे’ (भ्वा.प.-अ.) तप्यते इति वा । ‘तप ऐश्वर्यादौ’ (दि.आ.अ.), युच्, नन्दादिर्वा ‘नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्युणिन्यचः’ ३।१।१३४॥ इति ल्युः । “भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तपनस्तापनो रविः॥” [ ] इति संसारावर्तः । ७२ अरुणः सारथिरस्य अरुणसारथिः । द्वासप्ततिः सूर्यस्य । शेषश्चात्र-

“सूर्ये वाजीलोकबन्धुर्भानुमिर्भानुकेसरः ।

सहस्राङ्गो दिवापुष्टः कालभृद् रात्रिनाशनः ॥५॥

पपीः सदागतिः पीतुः सांवत्सररथः कपिः । ५०

दृशानः पुष्करो ब्रह्मा बहुरूपश्च कर्णसूः ॥६॥

वेदोदयः खतिलकः प्रत्यूषाण्डं सुरावृतः ।

लोकप्रकाशनः पीथो जगद्दीपोऽम्बुतस्करः ॥७॥”

[शेषनाममाला-२।८-१०॥] ॥९८॥

रोचिरुस्त्ररुचिर्शोचिरंशुगो-

ज्योतिरुचिरुपधृत्यभीशंवः ।

प्रग्रहः शुचिर्मरीचिदीप्तयो

धाम केतुर्धृणिरश्मिपृश्नयः ॥९९॥

पाददीधितिकरद्युतिद्युतो

रुग्विरोर्ककिरणत्विषित्विषः । ६०

भाः प्रभावसुगभस्तिभानवो

भा मयूखमहंसी छैविर्विर्भा ॥१००॥

१ रोचते दीप्यते रोचिः, क्लीबलिङ्गः । ‘रुच दीप्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘अर्विरुचिशुचिहुसृपिछादिच्छृदिभ्य ईस्’ (उणा-२६५) इति इस् । रोचिपी, रोचिपी, । २ वसन्ति रस अस्मिन्निति उस्त्रः । ‘वस निवासे’ (भ्वा.प.अ.), ‘स्फायित-

१. ‘-चन्दि-’ इत्युणादिगणे ॥ २. ‘मेहति’ इति १॥ ३. ‘अनुदात्तेतश्च’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ४. ‘पद्मिनीशः’ इति १.२॥ ५. ‘विकर्तनः’ इति १.२॥ ६. ‘सार्वधातुकयोः’ इति १.२॥ ७. ‘इण्सिञ्जिदीडुष्यविभ्यो नक्’ इत्युणादिगणे ॥ ८. नास्ति २.३.४ प्रती ॥ ९. ‘प्रकाशत्वात्’ इति १॥ १०. ‘तप ऐश्वर्यादौयुच्’ इति ३॥ ११. इतोऽग्रे ४प्रती ‘नामानि’ इति दृश्यते ॥ १२. ‘अर्विरुचिहुसृपिछादिच्छृदिभ्य ईसिः’ (२६५) इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥

ञ्चिवञ्चिशकिक्षिपिक्षुदिसृपितृपिहपिवन्धुन्दिश्चितिवृत्त्यजिनीपदि-
मदिमुदिखिदिभिदिच्छिदिमन्दिचदिदहिदसिदम्भिर्वह्वसिवाशि-
शीङ्हसिसिधिशुभिभ्यो रक्' (उणा-१७०) इति रक्, कित्वात्
सम्प्रसारणम्, बाहुलकात् 'शासिवसिघसीनां च' ८।३।६० ॥ इति
षत्वाभावः। वसत्येषु परं तेज इति वा व्युत्पत्तिः। यद्वा उद्पूर्वात्
'स्तु गतौ' (भ्वा.प.अ.) इत्यस्माद् 'उपसर्गे च संज्ञायाम्' ३।३।९९ ॥
इति षञि विधीयमाने उप्रत्ययो बाहुलकाद् भवति, उल्लोपश्च।
उत्स्रवन्ति रसा अस्मादिति व्युत्पत्तिः। ३ रोचते रुचिः, स्त्री-
लिङ्गः। 'रुच दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'इगुपधात् कित्' (उणा-
१० ५५९) इति इन्प्रत्ययः। ४ शोचतस्तमो धूकौ अत्रेति शोचिः।
औषधीशरुचिहारकत्वेन शुच्यते औषधीरनेनेति वा शोचिः,
क्लीबलिङ्गः। 'शुच शोके' (भ्वा.प.से.), 'अर्विरुचिशुचि-'
(उणा-२६५) इत्यादिना इस्। ५ अमते (अमति) गच्छति
अंशुः, पुंलिङ्गः। 'अम् गतौ' (भ्वा.प.से.), 'मृग्यवादयश्च'
(उणा-३७) इति कुः, शप्रत्ययागमश्च। ६ गच्छत्यस्मात् तमः,
गीयते स्तूयते वा जनैः गौः, पुंस्त्रीलिङ्गः। 'गम्लु गतौ'
(भ्वा.प.अ.), 'गमेडोः' (उणा-२२५) इति डोः, 'गोतो णित्'
७।१।९० ॥, 'अचो ङिति' ७।२।११५ ॥ इति वृद्धिः। ७ द्योतते
दीप्यते ज्योतिः, क्लीबलिङ्गः। 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.),
२० 'द्युतेरिसन्नादेश जः' (उणा-२६७) इति सूत्रेण इसिन्प्रत्ययः धातो-
रादेश जकारः। ज्योतिषी, ज्योतीषि इत्यादि। ८ अर्च्यत इति
अर्चिः, स्त्रीक्लीबलिङ्गः। 'अर्च पूजयाम्' (भ्वा.प.से.),
'अर्विरुचिशुचि-' (उणा-२६५) इत्यादिना इस्। अर्चिषी, अर्चिषः
इत्यादि स्त्रियाम्। अर्चिषी, अर्चीषि इत्यादि क्लीबे। ९ उप-
ध्रियतेऽवतिष्ठते रसोऽत्रेति उपधृतिः। उपपूर्वः 'धृञ् धारणे'
(भ्वा.उ.अ.), 'किच्कौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४ ॥ इति किच्।
१० अभिव्याप्नुवन्ति जगदिति अभीशुः। अभिपूर्वाद् 'अशू
व्याप्तौ' (स्वा.आ.वे.) इत्यस्मात् 'भृमृशीङ्चरित्सरितनिधनिम-
निमिमस्त्रिभ्य उः' (उणा-७) इत्युप्रत्ययो बाहुलकाद् भवति,
३० धात्ववयवस्य अकारस्य च इकारः। यद्वा अभिपूर्वात् 'ईश
ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.) इत्यस्मात् पूर्ववदुप्रत्ययः, ईष्टे सूर्यस्तमो
हन्तुमेभिरिति व्युत्पत्तेः। पुंलिङ्गौ एतौ। 'अभीषुः' [ ] इति
गौडः। ११ प्रगृह्यतेऽनेन रस इति प्रग्रहः। 'ग्रह उपादाने'
(ब्र्या.उ.से.), 'ग्रहवृ[ट्]णि (नि) श्रिगमश्च' ३।३।५८ ॥ इति
करणेऽप्। १२ शुच्यते औषधीभिरनेनेति शुचिः, पुंलिङ्गः।
शुचि नैर्मल्यार्थोऽत्र, 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९) इतीन्। १३
प्रियते तमोऽत्रेति मरीचिः, पुंस्त्रीलिङ्गः। 'मृङ् प्राणत्यागे'

(तु.आ.अ.), 'मृकणिभ्यामीचिः' (उणा-५१०) इतीचिप्रत्ययः।
१४ दीप्यतेऽनयेति दीप्तिः। 'दीपी दीप्तौ' (दि.आ.से.),
'किन्नवादिभ्यो वक्तव्यः' (वा-३।३।१९४ ॥) इति क्तिन्। १५ ४०
धीयते तेजोत्रेति धाम। 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.),
'-मन्' (उणा-५८६) इति मनिन्प्रत्ययः। १६ चाय्यते लोकैः
पूज्यते इति केतुः। 'चायू पूजानिशासनयोः' (भ्वा.उ.से.), 'चायः
की (किः) च' (उणा-७३) इति तुप्रत्ययः। ('१७ घरति
घृणिः। 'घृ सेचने' (भ्वा.प.अ.), णिप्रत्ययः)। अश्रुते व्याप्नोति
जगदिति रश्मिः, पुंलिङ्गः। 'अशू व्याप्तौ' (स्वा.आ.वे.),
'अशे (अशो) रश्च' (हैमोणा-६८८) इति मिप्रत्ययो रशादेशश्च।
यद्वा रशिर्यमनाथो धातुः, 'नियो मिः' (उणा-४८३) विधीयमानो
मिप्रत्ययो बाहुलकाद् भवति। रशनाद् रश्मिरिति, कतिपयप्राण-
योगविषय एवायं रषिः (रशिः) भारत्यादिवन्न सर्वत्र बन्धन- ५०
प्रतीतेः, बन्धात्युदकं बध्यते वा तैरुदकमिति वा व्युत्पत्तेः। १९
स्पृश्यते पृश्निः, पुंस्त्रीलिङ्गः। 'स्पृश संस्पर्शने' (तु.प.अ.),
'घृणिपृश्निपाणितां (चू) णिः' (उणा-४९२) इत्यनेन निप्रत्ययो निपा-
तितः। पृष्णिरित्येक। वृष्णिरित्यन्ये। धृष्णोति प्रगल्भते,
'त्रिधृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा.प.से.), 'वृषिधृषिभ्यां कित्' ( ) इति
निप्रत्यये (निप्रत्यये) धृष्णिरित्यपरे ॥९९॥ २० पद्यतेऽनेनेति
पादः। 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'पदरजिविशस्पृशो घञ्' ३।३।
१६ ॥ इति घञ्, 'अत उपधायाः' ७।३।११६ ॥ इति वृद्धिः। २१
'दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः' (अ.आ.से.), 'संज्ञायां क्तिन्' तितुत्र-
७।२।९ ॥ इतीप्तिपेधोऽत्र न भवति 'अग्रहादीनामिति तत्रोक्त- ६०
त्वात्' [मा. धातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-८४] इति माधवः।
धीयते विधीयते प्रेर्यते रसाहरणादिकर्मस्वाऽऽदित्येनेति दीधितिः,
स्त्रियाम्। 'किच्कौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४ ॥ क्तिचि पृषो-
दरादित्वादेव यथाकथञ्चिद्रूपसिद्धिरुक्तेया। धार्यते वा वर्षार्थ-
मुदकमेभिरादित्येन। तथा च 'अथास्य कर्मरसादानं रश्मिभिश्व
रसधारणम्' [निरुक्तम् ७।३ ॥] इति निरुक्तम्।

"न वासघृतं गर्भं भास्करस्य गभस्तिभिः।

पीत्वा रसं समुद्राणां द्यौः प्रसूते रसायनम् ॥१॥" [ ] इति
रामायणम्। 'दीधीते दीप्यते। 'दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः'
(अ.आ.से.), स्त्रियां क्तिन् (किच्), तितुत्रेष्वग्रहादीनामितीप्ति- ७०
षेधाभावादित्, 'यीवर्णयोर्दीधीवेव्योः' ७।४।५३ ॥ इति ईकार-
लोपः" [ ] इति मिश्राः। २२ कौर्यते विक्षिप्यतेऽसौ करः।
'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप्। २३
द्योततेऽनया रविरिति द्युतिः। 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.),

१. '-वहि-' इति नास्त्युणादिगणे ॥ २. 'भृमृशीङ्चरित्सरितनिधनिमिमस्त्रिभ्य उः' इत्युणादिसूत्रम् ॥ ३. २.४ प्रतौ नास्ति ॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका
२।९९ ॥, पृ. २१ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने बहिर्भागे १ प्रतौ "घृणिः ऋ[ट्]घृसुकृवृषि[भ्यः] कित्" (हैमोणा-६२५) इति णिः" इति पाठो दृश्यते। अत्र
रामाश्रमी द्रष्टव्या, पृ. ५३ ॥ ६. 'अग्रहनादीनामिति' इति १.२.३ ॥ ७. मा. धातुवृत्तौ "संज्ञायां क्तिचि, 'तितुत्र-' इतीप्तिपेधो न भवति, 'अग्रहादीनाम्' इति
तत्रोक्तत्वात्" [मा. पृ. ३८१] इति पाठो दृश्यते ॥ ८. 'इकार-' इति १.२.३ ॥

‘इगुपधात् कित्’(उणा-५५९)इतीन् डीषि द्युती च”[ ]इति कौमुदी । २४ द्योतनं द्युत् । ‘द्युत दीप्तौ’(भा.आ.से.), सम्प-
दादित्वात् क्तिप् । २५ रोचनं रूक् । ‘रुच दीप्तौ’(भा.आ.से.),
सम्पदादित्वात् क्तिप् । २६ विरोचतेऽनेनेति विरोकः । ‘रुच
दीप्तौ’(भा.आ.से.), बाहुलकात् करणे घञ् । २७ किरति
तापमौष्ण्येन, कीर्यते वा आदित्येन दिग्मुखेषु वेति किरणः ।
‘कृ विक्षेपे’(तु.प.से.) तुदादिः, ‘कृपृवृजिमन्दिनिधाञ्भ्यः क्युः’
(उणा-२३९)इति क्युः, ‘कृत इद्धातोः’ ७।१।१००॥ इती-
कारोऽन्तादेशः, ‘उरण् रपरः’ १।१।५१॥ यद्वा कृणाति हिनस्ति
१० तमः, हिंस्यते तमोऽनेनेति वा व्युत्पत्तिः ‘कृ[ञ्] हिंसायाम्’
(त्र्या.उ.से.), प्रत्ययस्तु प्राचीन एव । २८ त्वेषते त्विषिः,
स्त्रीलिङ्गः । ‘त्विष दीप्तौ’(भा.उ.अ.), ‘इगुपधात् कित्’(उणा-
५५९)इतीन् । २९ त्वेषणं त्विद् । ‘त्विष दीप्तौ’(भा.उ.अ.),
सम्पदादित्वात् क्तिप् । ३० भासते भाः, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘भास्
दीप्तौ’(भा.आ.से.) ‘भाजभास-’ ३।२।१७७॥ इत्यादिना क्तिप् ।
भासौ, भासः इत्यादिरूपाणि । ३१ प्रकर्षेण भात्यनया प्रभा ।
‘भा दीप्तौ’(अ.प.अ.) प्रपूर्वः, ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ्
स्त्रीत्वाद्वाप् । ३२ वसति लोकेषु, वसत्यत्र परं तेजो वा वसुः ।
वसति (वस्ते) आच्छादयति लोकानिति वा । ‘वस निवासे’
२० (भा.प.अ.), ‘वस आच्छादने’(अ.आ.से.) वा, ‘शृस्व-स्निहि-
त्रप्यसि-वसि-हनि-क्लिदि-बन्धि-मनिभ्यश्च’(उणा-१०)इत्युः ।
३३ गोशब्दपूर्वादिन्तर्भूतण्यर्थाद् ‘भस भक्षण(भर्त्सन)दीप्त्योः’
(जु.प.से.)इत्यस्मात् ‘क्त्तिकौ च संज्ञायाम्’ ३।३।१७४॥ इति
क्त्तिकौडभावे, पृषोदरादित्वाद् गोशब्दस्याकारोऽन्तादेशः । गां भूमिं
बभस्ति दीपयति । यद्वा गवि स्वर्गे दीप्यत । यद्वा बभस्ति-
रत्रातिकर्मा, गामुदकं भौमरसलक्षणं बभस्ति अति । यद्वा ‘गद्
च’( )इति सूत्रेण तिप्रत्ययः, धातोर्गङागमश्च । बभस्ति दीप्यत
इति गभस्तिः । ३४ भातीति भानुः । ‘भा दीप्तौ’(अ.प.अ.),
‘दाभाभ्यां नुः’(उणा-३१२)इति नुः । वस्वादयस्त्रयः पुंसि ।
३० ३५ भानं भा । ‘मृगयेच्छाटाट्या-’ (वा-३।३।१०१॥)इत्यादिना
‘भा दीप्तौ’(अ.प.अ.)इत्यस्य धातो रूपं निपात्यते । ३६ मिनोति
प्रक्षिपति तमांसीति मयूखः, कवर्गद्वितीयोपधः । ‘डुमिञ्
प्रक्षेपणे’(स्वा.उ.अ.), अस्माद्धातोः ‘मुहेः खः मूर्च’(उणा-
७००)इति सूत्रेण मुहेर्विधीयमानः खप्रत्ययो बाहुलकाद् भवति,
ऊडागमश्च । ‘खप्रत्ययाधिकारेऽयं रूढः’[ ]इति श्रीभोजः ।
मयतेर्गत्यर्थो(भा.आ.से.) वा, बाहुलकाद् ऊखप्रत्ययः, मयति
गच्छति सर्वलोकेष्विति व्युत्पत्तेः । माय प्रमाय गगने ओखति

गच्छति मयूखः । ‘मा माने’(अ.प.अ.), ‘उख नख’(भा.प.से.)
इति दण्डको धातुर्गत्यर्थः, पचाद्यच्, पृषोदरादित्वाद् रूपसिद्धिः ।
यद्वा मिमीते मयूखः । ‘माङ् माने’(जु.आ.अ.), ‘माङ् उखो ४०
(ऊखो) मय् च’(उणा-७०३)इत्यूखप्रत्ययो धातोर्मयादेशश्चेति ।
३७ मह्यत इति महः । ‘मह पूजायाम्’(भा.उ.से.), ‘-असुन्’
(उणा-६२८)इत्यसुन् । ३८ छद्यति छिनत्ति तमः, छाद्यते वा
तमोऽनयेति छविः, स्त्रीलिङ्गः । ‘छो छेदने’(दि.प.अ.), ‘छदं
संवरणे’(चु.उ.से.), ‘कृविष्पृच्छिच्छविस्थविद्विकिकिदिर्विः’
(उणा-४९६)इति सूत्रेण साधुः । ३९ विभानं विभा । विपूर्वः
‘भा दीप्तौ’(अ.प.अ.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् ।
सामान्येन एकोनचत्वारिंशत् किरणस्य ॥१००॥
प्रकाशस्तेज उद्द्योत आलोको वर्च आर्तपः ।

१ प्रकाशते प्रकाशः । ‘काश दीप्तौ’(भा.आ.से.), ५०
घञ् । २ तेजयति तेजः । ‘तिज निशाने’(भा.प.से.) णिजन्ताद-
स्मात् ‘-असुन्’(उणा-६२८)इत्यसुन् । तेजसी, तेजांसि इत्यादि ।
३ उद्योतत उद्द्योतः । उत्पूर्वः ‘द्युत दीप्तौ’(भा.प.से.), घञ् । ४
आलोकते जनोऽनेनेति आलोकः । ‘लोक दशने’(भा.आ.से.),
करणे घञ् । ५ वर्चते दीप्यते वर्चः । ‘वर्च दीप्तौ’(भा.आ.से.),
‘-असुन्’(उणा-६२८)इत्यसुन् । वर्चसी, वर्चांसि इत्यादि । ६
आतपति आतपः । ‘तप सन्तापे’(भा.प.अ.), आङ्पूर्वः,
पचाद्यच् । द्योत इत्यपि । षङ् उद्योतस्य । ‘उजुआलु’ इति भाषा ॥
मरीचिका मृगतृष्णा

१ म्रियतेऽनया मरीचिः । ‘मृङ् प्राणत्यागे’(तु.आ.अ.), ६०
‘मृकणिभ्यामीचिः’(उणा-५१०)इतीचिः प्रत्ययः, मरीचिरिव
मरीचिका, प्रथमस्वरादिः । ‘इवे प्रतिकृतौ’ ५।३।१९६॥ इति कन्,
स्त्रीत्वाद्वाप् । २ जलाभासत्वाद् मृगाणां तृष्णाऽस्त्यस्यां मृग-
तृष्णा । अर्शआदित्वादच्, ततश्चाप् । मरुदेशे^० सिकतादौ अर्क-
रश्मयः प्रतिफलिता दूरस्थानां जलत्वेनाभासन्ते, तद्वाचिनाम-
द्वयम् । मरुमरीचिकाऽपि । ‘झांझुआ’ इति भाषा ॥

मण्डलं तूपसूर्यकम् ॥१०१॥

परिधिः परिवेषश्च

१ मण्डयते मण्डयते वा मण्डलम्, त्रिलिङ्गः । ‘मडि
भूषायाम्’(भा.प.से.), ण्यन्तो वा । ‘कलत्(स्त्)पञ्च’(उणा-
१०४) । इह सूत्रे प्राक्प्रत्ययनिर्देशो मण्डलादिप्रसिद्धयर्थः । मण्डं ७०
भूषां लात्यादते वा मण्डलम् । ‘ला आदाने’(अ.प.अ.), ‘आतोऽनु-
पसर्गे कः’ ३।२।३॥, ‘आतो लोप इटि च’ ६।४।६४॥ इत्यालोपः ।

१. १.२ प्रती नास्ति ॥ २. ‘-त्रास्तिकर्मा’ इति १, ‘-त्रास्तिकर्म’ इति २ ॥ ३. ‘सिद्धान्तकौमुद्यां-’ ‘मृगयाट्या-’ इति दृश्यते ॥ ४. ‘ख’ इति ३ नास्ति,
‘खः’ इति १ ॥ ५. ‘मयतिर्मयर्थो’ इति १.२ ॥ ६. ‘छदि-’ इति सायणः ॥ ७. ‘-दवि’ इत्युणादिगणे नास्ति ॥ ८. ‘-किदीविः’ इति १.२ ॥ ९. ‘-स्या’
इति १ ॥ १०. ‘-देश-’ इति १ ॥

२ सूर्यमुपगतं उपसूर्यकम्, क्लीबलिङ्गः। स्वार्थे कन्, 'प्रादयश्च'
२।२।१८॥ इति प्रादिसमासः। यद्वा समीपे सूर्यस्य प्रतिकृतिः
उपसूर्यकम्। 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।१६॥ इति कन् ॥१०१॥ ३
परितो धीयते स्थाप्यते परिधिः, पुंलिङ्गः। 'डुधाञ् धारणपो-
षणयोः' (जु.उ.अ.) परिपूर्वः, 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।१२॥
इति किः, 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४॥ इत्यालोपः। 'कर्तरि
किः' [टीकासर्वस्वम् १।३।३१॥] इति तु सर्वानन्दः। ४ परितो
विष्यते व्याप्यतेऽनेन परिवेषः। परिपूर्वः, 'विष्णु व्यातौ' (जु.-
उ.अ.), बाहुलकात् कर्तरि घञ्। परिवेशस्तालव्यान्तोऽपि। तथा
१० च "पुंलिङ्गः परिवेषः स्यात् परिधौ परिवेषणः" [ ] इति मूर्ध-
न्यान्ते रुद्रः। "वेष्टने परिवेशः स्याद् भानोः सविधमण्डले"
[ ] इति तालव्यान्ते रभसः। "एवं च विशतिवेष्टेष्टोर्घञ्"
[ ] इति तु कौमुदी। तथा च "मण्डलं परिवेषश्च परिधिश्चोप-
सूर्यकम्" [ ] इति त्रिकाण्डे भागुरिः। "परिधिर्यज्ञियतरौ (-रोः)
शाखायामुपसूर्यके" [अमरकोषः ३।३।१७॥] इत्यनेकार्थकाण्डः।
"संमूर्च्छिता रवेरिन्दोश्च किरणाः पवनेन मण्डलीभूतास्ते तु
साध्रे व्योम्नि परिवेशः" [ ] इति वराहः। चत्वारि चन्द्र-
सूर्यमण्डलस्य ॥

सूरसूतस्तु काश्यपिः।

२० अनूरुर्विनतासूनुरूपो गरुडाग्रजः ॥१०२॥

१ सूरस्य सूतः सारथिः सूरसूतः। यौगिकत्वाद् रवि-
सारथिरित्यादयः। २ कश्यपस्यापत्यं काश्यपिः। 'ऋष्यन्धक-
वृष्णिकुरुभ्यश्च' ४।१।११४॥ इति प्राप्तमणं बाधित्वा 'बाह्वा-
दिभ्यश्च' ४।१।१६॥ इति गोत्रे इञ्। ३ न विद्येते ऊरू अस्य अनूरुः।
'नञ्' २।२।१६॥ इति सूत्रेण तत्पुरुषः, 'नञ्' ६।३।७३॥ इति नञो
लोपः, 'तस्मान्नुडचि' ६।३।७४॥ इति नुडागमः। ४ विनतायाः
सूनुः विनतासूनुः। यौगिकत्वाद् वैनतेय इत्यादिः। ५ अरुणवर्णत्वाद्
अरुणः। ६ गरुडस्याग्रजो गरुडाग्रजः। षट् सूर्यसारथेः।
शेषश्चात्र-

३० "अरुणे विपुलस्कन्धो महासारथिराश्मनः ॥"

[शेषनाममाला २।११॥] इति ॥१०२॥

१. 'समुद्रः' इति २.३॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।३।३१॥, पृ.७२॥, रामाश्रमी १।३।३२॥, पृ.५३॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-१००,
पृ.१३०॥ ४. 'नलोपो नञः' ६।३।७३॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ५. 'दिवादिभ्योऽञ्' इति १॥ ६. अम. क्षीरस्वामिटीकायां तु "मठरस्यापत्यं माठरः" इत्येव
दृश्यते, अम. क्षीर. १।२।३२॥, पृ.३०॥ ७. 'परिमुखं च' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ८. इतोऽग्रे १.२प्रतौ '१२ः' इति दृश्यते ॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१०३॥,
पृ.२२॥ १०. 'राजश्रीचौ' इति १.२.४॥

रेवन्तस्त्वर्करेतोऽजः प्लवगो हयवाहनः।

१ रेवति (रेवते) गच्छति हयनेति रेवन्तः। 'रेवृ गतौ'
(भ्वा.आ.से.), 'जृविशिभ्यां झञ् (झञ्)' (उणा-४०६), बाहुल-
कादतोऽपि झञ्, 'झोऽन्तः' ७।१।३॥ २ अर्कस्य रेतः अर्करेतः,
अर्करेतसो जातः अर्करेतोऽजः। 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.),
'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।१८॥ इति डः। ३ प्लवनं प्लवः। 'प्लुङ्
गतौ' (भ्वा.आ.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप्, गुणः। प्लव
उत्पत्तनम्, तेन गच्छति प्लवगः। 'गम्ल् गतौ' (भ्वा.प.अ.),
'अन्यत्रापि दृश्यते' (वा-३।२।४८॥) इति डः। ४ हयो वाहनमस्य ४०
हयवाहनः। चत्वारि सूर्यपुत्रस्य ॥

अष्टादश माठराद्याः सवितुः पारिपार्श्विकाः ॥१०३॥

मठति वसति सूर्यसमीपे इति माठरः। 'मठ मद-
निवासयोः' (भ्वा.प.से.), अम्बरवद् अरन्प्रत्ययः, बाहुलकाद्
दीर्घः। "मठरस्यापत्यं माठरः, 'विदादिभ्योऽञ्' ४।१।१०४॥"
[ ] इति तु स्वामी। परितः पार्श्वं वर्तन्त इति पारिपार्श्विकाः।
'परेमुखं च' ४।४।२९॥ इति चकारात् ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥,
'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः। सूर्यः कारुणिकः, अर्तो देवानां
'यथेष्टं वरमाददाति' इति धियाऽष्टादश चन्द्रादयो विघ्नदेवता नामा-
न्तरेण स्थापिताः, ते चामो "माठरः, पिङ्गलः, दण्डः, राजश्रोथौ,
खरद्वारिकौ, कल्माषपक्षिणौ, जातृकारः, कुतापकौ, पिङ्गगजौ,
दण्डिपुरुषौ किशोरकौ" [ ] इति। यच्च व्याडिः-

"सुरावृतस्त्वसावष्टादशभिः पारिपार्श्विकैः।

इन्द्रादयश्चैते देवाः सर्वे नामान्तरैः स्थिताः ॥१॥

तत्र शक्रो वामपार्श्वे दण्डाख्यो दण्डनायकः।

वह्निस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिङ्गलो वामतश्च सः ॥२॥

पूर्वद्वारे गुहहरौ राजश्रोचौ क्रमेण तौ।

द्वितीये तु धर्माधर्मौ तौ खरद्वारिकौ क्रमात् ॥३॥

तृतीये तु यमताक्ष्यौ क्रमात् कल्माषपक्षिणौ।

चित्रगुप्तश्च कालश्च रवेर्दक्षिणपार्श्वगौ ॥४॥ ६०

प्रथमो जातृकाराख्यो माठराख्यो द्वितीयकः।

पश्चिमतोऽब्धिवरुणौ तौ प्राप्नुयात् कुतापकौ ॥५॥

उदीच्यां यक्षहेरम्बौ तौ च पिङ्गगजौ क्रमात्।

प्राच्यां तु रुद्ररेवन्तौ तौ दण्डिपुरुषौ क्रमात् ॥६॥

40

याविति अन्ती, अत्रिर्वा । 'अदेस्त्रिनिच्च' (उणा-५०८) इति त्रिनिच् त्रिप् च । अत्रेमुनेर्हशो नेत्राज्जातो अत्रिहृजः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।१८८॥ इति डः । २४ राजतेऽसौ राजा । 'राज् दीप्तौ' (भा.उ.से.), 'कनिन्युवृषि-तक्षिराजिधन्विद्युप्रतदिवः' (उणा-१५४) इति कनिन् । २५-२६ 'निशारत्नकरौ' इति पाठे रत्नं च करश्च रत्नकरौ, निशायाष्टावन्त-निशाशब्दाद् रत्नकरौ निशारत्नकरौ इत्येकं पदम् । 'निशो रत्नकरौ' इति पाठे 'निशः' इति पञ्चम्यन्तं पदम्, तेन 'निशः' इति निशा-शब्दाद् अग्रे रत्नकरौ शब्दौ योज्यौ । निशाया रत्नं निशारत्नम्,

- १० अजर्हाल्लङ्गोऽयम् । निशाकरः इत्यत्र 'डुकृत् करणे' (त.उ.अ.), 'दिवाविभानिशा- ३।२।२१॥ इत्यादिना टः । यौगिकत्वाद् निशा-मणिः, रजनीकरः । २७ चन्दत्याह्लादयति चन्द्रः । 'चदि आह्ला-दनदीप्त्योः' (भा.प.से.), 'स्फायितञ्चिवञ्चि-' (उणा-१७०) इत्यादिना रक् । पचाद्यचि रेफशून्योऽपि चन्द इति । 'हिमांशु-श्चन्द्रमाश्चन्द्रः शशी चन्द्रो हिमद्युतिः' [१] इति शब्दार्णवात् । २८ सुनोति तापं सूतेऽमृतमिति वा सोमः । 'षुञ् अभिषवे' (स्वा.-उ.अ.), 'षू प्रेरणे' (तु.प.से.) वा, 'अर्ति-स्तु-सु-हु-सृ-धृ-क्षि-क्षु-भा-या-[वा]-पदि-यक्षि-नीभ्यो मन्' (उणा-१३७) इति सूत्रेण मन्प्रत्ययः । सूयते वा सोमः । 'षूङ् प्राणिप्रसवे' (दि. आ.वे.) इत्यस्य वा । सूयते जायते वा सोमः । 'नवो नवो भवति जायते' [२] इति श्रुतेः । 'सीमन्सोमन्-' ( ) इत्यादौ सोमा नकारान्तोऽपि । २९-३१ अमृतं श्वेता हिमाश्च द्युतयो यस्य स तथा अमृतद्युतिः, श्वेतद्युतिः, हिमद्युतिः । यौगिकत्वात् सुधांशुः, सितांशुः, शीतांशुः इत्यादयः । 'सुधा अमृतयुक्ता अंशवोऽस्येति सुधांशुरित्युपचारात्' [३] इति सर्वानन्दः । ३२ ग्लायति क्षीयते ग्लौः । 'ग्लै हर्षक्षये' (भा.प.अ.), 'ग्लानुदिभ्यां डौः' (उणा-२२२) इति डौः, डित्वाट्टिलोपः । द्वात्रिंशच्चन्द्रस्य । शेषश्चात्र-

"चन्द्रस्तु मास्तपोराजौ शुभ्रांशुः श्वेतवाहनः ।

जर्णः सृप्रो राजराजो यजतः कृत्तिकाभवः ॥४॥

- ३० यज्ञराडौषर्धागर्भस्तपमः शयतो बुधः ।

स्यन्दः खसिन्धुः सिन्धूत्थः (ः) श्रविष्ठारमणस्तथा ॥५॥

आकाशचमसः पीतुः क्लेदुः पर्वरिचिक्लिदौ ।

परिज्वा युवानो नेमिश्चन्द्रिरः स्नेहुरेकभूः ॥६॥"

[शेषनाममाला २।११-१४॥] ॥१०५॥

षोडशोऽशः कला

१ षोडशानां पूरणः षोडशः । 'तस्य पूरणे डट्' ५।२।४८॥ कलयति संख्यां कला । 'कल क्षेपे' (चु.उ.से.), पचाद्यच् । अत्र च षोडशो भाग इति पूरणप्रत्ययान्तनिर्देशा-देकादिभागस्य 'कला' इति नामापि सिद्ध्यति । दृश्यते च तत्रापि कलापदनिर्देश इति सादृश्यलक्षणाऽऽश्रीयते । तद्यथा ४० स्ववैद्यौ द्वावप्येकाकारत्वाद् वा दसौ बोध्येते (नासत्यौ दसौ चोध्येते), तथात्राप्येकाकारत्वादेकादिभागोऽपि कलेत्युच्यते इति मन्तव्यम् । एकं कलायाः ॥

चिह्नं लक्षणं लक्ष्मं लाञ्छनम् ।

अङ्कः कर्लङ्कोऽभिज्ञानम्

१ चाहयति चिह्नम् । 'चह परिकल्कने' (भा.प.से.), [बाहुलकान्क उपधाया इत्वं च] । २ लक्ष्यतेऽनेनेति लक्षणम् । 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः' (चु.उ.से.), करणे ल्युट् । ३ लक्ष्यतेऽनेनेति लक्ष्म । '-मन्' (उणा-५८४) इति मन् । लक्ष्मणमित्यपि, तत्र 'लक्ष्म्या अच्च' (गणसू-५।२।१०॥) इति पठ्यते, पामादित्वाद् नः, ५० ईकारस्यात्वम् । 'लक्षेरट् च' (उणा-२८७) इति नः, लक्षणम्, निर्मकारम् [४] इति तु सुभूतिः । रभसस्तु मकारमध्यं पठति-
"ज्योतिष्मत्यां च सारस्यां क्लीबं तु नामचिह्नयोः ।

स्याल्लक्षे लक्ष्मणः पुंसि सौमित्रो श्रीमति त्रिषु ॥१॥"

[५] इति । ४ लाञ्छ्यतेऽनेनेति लाञ्छनम् । 'लच्छ लाच्छि लक्षणं' (भा.प.से.), करणे ल्युट् । ५ अङ्क्यते लक्ष्यते-ऽनेनेति अङ्कः । 'अकिलक्षणे' (भा.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ् । ६ कमात्मानं लङ्कयति हिनं करोति कलङ्कः । 'लर्किं गतौ' 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । 'कल्यते लक्ष्य-तेऽनेन कलङ्कः' [अम.क्षीर. १।२।१७॥] इति तु स्वामी । किरति ६० सन्देहमिति कलङ्कः । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'किरोऽङ्को रो लसृ (लक्ष) च (वा)' (हेमोणा-६२) इत्यङ्कः । ७ अभिज्ञायते-ऽनेन अभिज्ञानम् । 'ज्ञा अवबोधने' (क्र्या.प.अ.), 'करणाधि-करणयोश्च' ३।३।११७॥ इति करणे ल्युट् । सप्त चिह्नस्य ॥

चन्द्रिका चन्द्रगोलिका ॥१०६॥

चन्द्रातपः कौमुदी च ज्योत्स्ना

१ चन्द्रोऽस्यामस्तीति चन्द्रिका । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इति ठन् । चन्द्रं कायति प्रतिपादयति वा । 'कै शब्दे'

१. 'प्रतिदिवे' इति १.३॥ २. द्र. रामाश्रमी १।३।१३॥, पृ.४३॥, पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-८१, पृ.१९७॥ ३. 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचेन' इत्येव पाठ्यम्, विग्रहे 'सूते' इत्युक्तत्वात् ॥ ४. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे तु 'सुधांशुरित्युपचारात्' इत्येव दृश्यते, भा-१, १।३।१३॥, पृ.५९॥ ५. 'शायितो' इति ३, 'शयितो' इति ४॥ ६. 'कल संख्याने' (चु.उ.से.) इति पाठ्यम्, 'कलयति संख्याम्' इति व्युत्पत्तिप्रदर्शनात् ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो. ८४, पृ.११०॥ ८. द्र. रामाश्रमी १।३।१७॥, पृ.४४॥ ९. 'लाञ्छत्यने-' इति ४॥ १०. क्षीरतरङ्गिण्यादौ धातुपाठे चकाररहित एव पाठो दृश्यते ॥ ११. 'रङ्कयति' इति २.३.४॥ १२. 'रकि' इति २.३.४, वस्तुतस्तु क्षीरतरङ्गिण्यादौ गत्यर्थकलकि(रकि)धातुनं दृश्यते ॥ १३. ३.४प्रतौ नास्ति ॥

(भ्वा.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥, यद्वा चन्द्रमा-
चष्टे चन्द्रयति, चन्द्रयतीति चन्द्रिका । 'ण्वल्लुचौ' ३।१।३३ ॥
इति ण्वल्लु, 'युवोरनाकौ' ७।१।११ ॥, 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।८८ ॥
इतीत्वम् । 'चन्द्रिमा इत्यपि' [१] इति वाचस्पतिः, 'चन्द्रिका
चन्द्रिमा चावी' [१] इति शब्दार्णवात् । २ चन्द्रगोलोऽस्त्यस्यां
चन्द्रगोलिका, 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ ॥१०६॥ ३ चन्द्र-
स्यातपः चन्द्रातपः । ४ प्रियत्वेन कुमुदानामियं कौमुदी ।
'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण्, 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५ ॥ इत्यादिना
डोप् । ५ ज्योतिरस्यामस्तीति ज्योत्स्ना । 'ज्योत्स्नातमिस्त्रा-
१० शृङ्गिणोर्जस्विन्नूर्जस्वलगोमिन्मलिनमलीमसाः' ५।२।११४ ॥ इति
सूत्रेण ज्योतिष उपधालोपो नश्च प्रत्ययो निपात्यते ॥ पञ्च
चन्द्रज्योत्स्नायाः ॥

बिम्बं तु मण्डलम् ।

१ बध्नाति रश्मिभिव्योमेति बिम्बम्, पुंस्त्रीबलिङ्गः ।
'बन्ध बन्धने' (क्र्या.प.अ.), 'डोनीबन्धि-' (हैमोणा-३२५)
इत्यादिना डिम्बप्रत्ययः । वेति शोभत इति वा । 'वी गतिप्रजन-
कान्त्यसनादौ' (अ.प.अ.), 'उल्वादयश्च' (उणा-५३५) इति बन्-
मागमह्रस्वत्वानि' [ ] इति मिश्राः । 'बिम्बति भातीति बिम्बम्'
[अम.क्षीर. १।२।१६ ॥] इति स्वामी । बिम्बेति सौत्रो धातुः,
२० पचाद्यच् । २ मण्डं शोभां लातीति मण्डलम्, त्रिलिङ्गः । स्त्रियां
गौरादित्वाद् डोषि मण्डली । द्वे चन्द्रमण्डलस्य ॥

नक्षत्रं तारका ताराज्योतिषी भमुर्दु ग्रहः ॥१०७॥
धिष्यमृक्षम्

१ नक्षति गच्छति व्योम्नि नक्षत्रम्, एकतकारवान् ।
'णक्ष गतौ' (भ्वा.प.से.), 'अमिनक्षिकलिभ्योऽत्रः' (उणा-३८५)
इत्यत्रः । न क्षदति न हिनस्ति प्रभामिति नक्षत्रम्, द्वितकारवत् ।
'क्षद गतिहिंसयोः', '-ष्टन्' (उणा-५९८) इति ष्टन्, 'खरि च'
८।४।५५ ॥ इति चर्त्वम्, 'नभ्राणनपादं' ६।३।७५ ॥ इत्यादिना
नञः प्रकृतिभावः । न क्षदति प्रभामिति । 'क्षद संवरणे' सौत्रो
३० धातुः, तस्मात् ष्टन् वा । २ तरति तारका, त्रिलिङ्गः । 'तृ
प्लवनतरणयोः' (भ्वा.प.से.), 'ण्वल्लुचौ' ३।१।३३ ॥, 'तारका-
ज्योतिषि' (वा-७।३।४५ ॥) इतीत्वाभावः । 'कनीनिकायां नक्षत्रे

तारकं तारकापि च' [विश्वप्रकाशकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-७१] इति
शाश्वतः (विश्वप्रकाशः), 'द्वित्रैर्व्योम्नि पुराणमौक्तिकमणिच्छायैः
स्थितं तारकैः' [विद्धशालभञ्जिका ४।२० ॥] इति च । 'अन्तिकं
व्रजति तारकराजे' [किरातार्जनीयम्, सर्गः-९, श्लो-१८] इति च
भारविरत्यपि । ३ तरन्त्यनया तारा, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'तृ प्लवन-
तरणयोः' (भ्वा.प.से.), भिदादिपाठाद् अङ्, गुणः, दीर्घत्वम्,
निपातनात् । 'नक्षत्रे नेत्रमध्ये च तारा स्यात् तार इत्यपि' [ ]
इति व्याडिः । ४ द्योतते ज्योतिः । 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), ४०
'द्युतेरिसन्नादेश जः' (उणा-२६७) । ५ भातीति भम् । 'भा
दीप्तौ' (अ.प.अ.), बाहुलकाद् डप्रत्ययः । भा विद्यतेऽत्रेति वा ।
'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७ ॥ इत्यच् । ६ उद् ऊर्ध्वं डयते
उडुः, स्त्रीक्लीबलिङ्गः । उदपूर्वः 'डोड् विहायसां गतौ' (भ्वा.-
आ.से.) अस्माद्धातोर्बाहुलकाद् डुप्रत्ययः, उदो दकारलोपश्च ।
अवतीति वा उडुः । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा.प.से.) अस्माद् वा,
पृषोदरादित्वात् सिद्धम् । ईड्यते स्तूयत इति वा । 'ईड स्तुतौ'
(अ.आ.से.), 'मृगव्यादयश्च' (उणा-३७) इति कुः, आदेशोत्वम्,
पञ्चमस्वरदिरयम् । इयति गच्छति खमिति वा उडुः । 'ऋ गतौ'
(जु.प.अ.), 'उड् च भे' (हैमोणा-७३८) इति उः, अर्तेरुडा- ५०
देशश्चेति हैमोणादिः । ७ गृह्यत इति ग्रहः । 'ग्रह उपादाने'
(क्र्या.उ.से.), 'विभाषा ग्रहः' ३।१।१४३ ॥ णो वा, अस्मिन् सूत्रे
'व्यवस्थया' इत्युक्तम्, तद्व्याख्यानं व्यवस्थितविभाषयेत्यर्थः,
जलचरेऽभिधेये ण एव भवति, न कदाचिदजित्यर्थः । एवं
ज्योतिष्यजेव भवति, न कदाचिण्ण इत्यर्थः ॥१०७॥ ८ धृष्णोति
प्रगल्भते निशीति धिष्यम् । 'त्रिधृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा.प.से.),
'मध्यविड्यशिक्षाभ्यपर्जन्यवदान्यथोहर्म्यधिष्यपस्त्यागस्त्य-
पुलस्त्यापत्यकुड्यकुल्याभल्यादयः' ( ) ('इति क्यबन्तो
निपात्यते) । ९ ऋषति गच्छति ऋक्षम् । 'ऋषी गतौ' (तु.प.से.),
'ऋषिवृषि-' (उणा-४०३) इत्यादिना कित् सँ । 'पठोः कः सि' ६०
८।२।४१ ॥ इति कत्वम्, षत्वम् । सामान्येन नव नक्षत्रस्य ॥

अथ विशेषत आह-

अथाश्विन्यश्वकिनी दस्त्रदेवता ।

अश्वयुगबालिनी च

१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१०७ ॥, पृ.२४ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-८३, पृ.१०९ ॥, रामाश्रमी १।३।१६ ॥, पृ.४४ ॥ ३. इतोऽग्रे ३ प्रतौ
'उजुआलु इति भाषा' इति दृश्यते ॥ ४. 'अमिनक्षियजिवधिपतिभ्योऽत्रन्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ५. 'तृन्तुचौ शंसिक्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिदौ' (उणा-
२५०) इत्युणादिसूत्रीयो धातुः शकलीकरणे भक्षणे च ॥ ६. 'नक्षत्रे चाक्षिमध्ये च तारकं तारकापि च (यथा)' इति शाश्वते, श्लो-४२०, पृ.३८ ॥ ७. द्र.
पदचन्द्रिका, भाग-१, दिग्वर्गः, श्लो-८८, पृ.११६ ॥, रामाश्रमी १।३।२१ ॥, पृ.४७ ॥ ८. १ प्रतौ नास्ति ॥ ९. नैताहक् सूत्रं दृश्यते ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने
'इत्युणादौ निपात्यते' इति पाठो दृश्यते ॥ ११. वस्तुतस्तु 'सुब्रक्षिकृत्युषिभ्यः कित्' (उणा-३४६) इति सः, माधवोयधातुवृत्त्यादौ तथैव दर्शनात् ॥

१ अश्वोऽस्या अस्ति अश्विनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५ ॥ अश्वरूपयोगा-
दश्विनीति ङीप्, अश्वकर्मिणी अश्विनी अश्वदानात् । २
अज्ञातोऽश्वोऽश्वकः, 'अज्ञाते' ५।३।७३ ॥ इति कः, सोऽस्या
अश्वकिनी । ३ दस्रौ देवता अस्या दस्रदेवता । ४ अश्वं
युनक्ति बध्नाति रूपेणेति अश्वयुक्, स्त्रीलिङ्गः । 'युजिर् योगे'
(रु.उ.अ.), क्तिबन्तः 'ऋत्विग्दधृक्' ३।२।५९ ॥ इत्यादिना ।
५ बालाः केशाः सन्त्यस्या बालिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।१-
११५ ॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५ ॥ पञ्च अश्विन्याः ॥

१०

अथ भरणी यमदेवता ॥१०८॥

१ बिभर्ति भरणी । 'डुभृज् धारणपोषणयोः' (जु-
उ.अ.), बाहुलकाद् 'अश्वहभ्योऽर्निः' ( ) इत्यनिः, ततः
'कृदिकारादक्तिनः' (गणसू-४।१।४५ ॥) वा ङीष् । २ यमो
देवताऽस्या यमदेवता । द्वे भरण्याः ॥१०८॥

कृत्तिका बहुलाश्चाग्निदेवाः

१ कृत्तन्ति शुभमिति कृत्तिकाः । 'कृती छेदने'
(तु.प.से.), 'कृति-भिदि-लतिभ्यः' (उणा-४२७) तिकन् । २
वहन्ति आकाशे बहुलाः । 'वह प्रापणे' (भा.उ.अ.), बाहुल-
काद् उलप्रत्ययः । एतौ द्वौ स्त्रीलिङ्गौ, नित्यबहुवचनान्तौ । यद्
गौडः "कृत्तिकासु स्त्रियां भूमि, बहुलाः" [ ] इति । ३ अग्नि-
देवता आसां अग्निदेवाः । त्रीणि कृत्तिकाणाम् ॥

२०

ब्राह्मी तु रोहिणी ।

१ ब्रह्मा देवताऽस्या ब्राह्मी । 'सास्य देवता' ४।२।२४ ॥
इत्यण्, 'नस्तद्धिते' ६।४।१४४ ॥, 'टिड्ढाणञ्' ४।१।१५ ॥ इत्या-
दिना ङीप् । २ रोहन्ति कार्याण्यस्यां रोहिणी । 'रुह प्ररोह' ( ),
बाहुलकात् 'श्यास्त्याहज्विभ्य इनन् (इनच्)' (उणा-२०४)
इतीनन् (इतीनच्), गौरादित्वाद् ङीष् । द्वे रोहिण्याः ॥

मृगशीर्ष मृगशिरः मार्गश्चाद्रमसं मृगः ॥१०९॥

१ मृगस्येव शीर्षमस्य मृगशीर्षम् । २ मृगस्येव शिरः-
३० ऽस्य मृगशिरः, आकाशे ताराणां तथाकारस्थत्वात्, पुंक्ली-
बलिङ्गोऽयम् । यद् वाचस्पतिः "सौम्यं मृगशिरःऽस्त्रियाम्" [ ]
इति । वोपालिते तु स्त्रीलिङ्गत्वम् । सौम्या मृगशिरा अपि । ३ मृग
एव मार्गः । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८ ॥ इत्यण् । प्रतीपलक्षणया
मृगोऽपि "मृगशीर्षे हस्तिजातौ मृगः पशुकुरङ्गयोः" [ ] इति व्याडिः ।

४ चन्द्रमा देवताऽस्येति चान्द्रमसम् । 'सास्य देवता' ४।२।२४ ॥
इत्यण् । [५ मृगाकारत्वाद् मृगः] । पञ्च मृगशिरसः ॥१०९॥

इल्वलास्तु मृगशिरःशिरःस्था पञ्चतारकाः ।

१ मृगशिरः शिरस्थाः पञ्चतारकाः 'इल्वलाः' इत्यु-
च्यन्ते । इलन्ति स्वपन्ति गगने इल्वलाः, स्त्रीलिङ्गः । 'इल
स्वप्ने' (तु.प.से.), 'सानसिर्वर्णसिपर्णसिततण्डुलाङ्कुशचर्ष- ४०
(षा)लेल्वपल्वलधिष्ण्यशम्याः (-ल्याः)' (उणा-५४७) इति
वलच्प्रत्ययो गुणाभावश्च निपात्यते । "इल्वन्ति प्रीणयन्ति
[इल्वकाः] मरुतो देवता इति, इल्वला नक्षत्रमिति श्रुतेः"
[अम.क्षीर. १।२।२४ ॥] इति तु स्वामी । इल्वन्ति प्रीणयन्ति
इल्वका इत्यपि । "इवि व्याप्तौ" (भा.प.से.), संज्ञायां कुन्,
क्षिपकादित्वात् 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४ ॥ इतीत्वाभावः "[मा.
धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३७८] इति माधवः । एकं मृग-
शिरःशिरःस्थपञ्चतारकाणाम् ॥

आर्द्रा तु कालिनी रौद्री

१ अर्दति हिनस्ति कार्यमिति आर्द्रा । 'अर्द हिंसायाम्' ५०
(चु.उ.से.), बाहुलकात् 'शुसिचिमिभ्यो दीर्घश्च' (उणा-१८३) इति
क्रन्दीर्घौ । २ कालोऽस्यामस्ति कालिनी । 'अत इनिठनौ'
५।२।११५ ॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यः' ४।१।५ ॥ इति ङीष् (ङीप्) ।
३ रुद्रो देवताऽस्या रौद्री । 'सास्य देवता' ४।२।२४ ॥ इत्यण्, 'टिड्ढा-
णञ्' ४।१।१५ ॥ इत्यादिना ङीप् । त्रीणि आर्द्रायाः ॥

पुनर्वसू तु यामकौ ॥११०॥

आदित्यौ च

१ पुनर्वसू अनयोः पुनर्वसू, पुल्लिङ्गः । २ यमके यमले
भवौ यामकौ ॥११०॥ 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण्, युग्म-
रूपावित्यर्थः । ३ अदितिर्देवता अनयो आदित्यौ । 'दित्य- ६०
दित्या' ४।१।८५ ॥ इत्यादिना ण्यः, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ एते
द्विवचनान्ताः । त्रीणि पुनर्वसवोः ॥

पुष्यस्तिष्यः सिध्यश्च गुरुदैवतः ।

१ पुष्यन्ति सिध्यन्ति अर्था अस्मिन्निति, पुष्णाति
साधयति कार्याणि वा पुष्यः । 'पुष पुष्टौ' (दि.प.अ. अथवा

१. नोपलभ्यत उणादिगणे, तेन 'अर्तिसृभृधम्य' (उणा-२५९) इत्यादिनाऽनिप्रत्ययो ज्ञेयः ॥ २. 'कृत्तति' इति २ ॥ ३. 'कृत्तिकायाः' इति २.३.४ ॥ ४. अयमर्थः
क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१०९ ॥, पू. २४ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्बर्गाः, श्रौ-९०, पू.१२० ॥, रामा-३, १।३।२३, पू.४८ ॥
७. 'इल स्वप्नेषणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. 'पर्णसिततण्डु' इत्यादिगणे ॥ ९. अम.क्षीर. नास्ति ॥ १०. अत्र 'इति' इति ३ प्रतीति दृश्यते ॥

क्रा.प.से.), क्र्यादिर्दिवादिर्वा, 'पुष्यसिध्यौ च नक्षत्रे' ३।१।११६॥
 इति क्यपि निपातितः । २ पुष्यन्ति अत्र कार्यकर्तार इति तिष्यः ।
 'तुष तुष्टौ' (दि.प.अ.), 'अघ्न्यादयश्च' (उणा-५५१) इति यत्,
 उपधेत्वं च निपात्यते । 'पुष्यसिध्यौ च नक्षत्रे' ३।१।११६॥ अस्य
 सूत्रस्य सविधे यत्, स एव तिष्योपीत्युक्तम्, तत् तिष्यशब्दोऽ-
 नयोः पर्यायान्तरमप्यस्तीत्येतावदनेन प्रतिपाद्यते, न त्वस्यापि
 क्यपि निपातनमिति, 'त्विष दीसौ' (भा.उ.अ.) इत्यतः 'अघ्न्या-
 दयश्च' (उणा-५५१) इत्यौणादिकयक्प्रत्ययान्तस्य निपातनात् ।
 तथा च "पुष्यस्तिष्ये कलियुगे" [अमरकोषः ३।३।१४७॥]
 १० इत्यमरकोषव्याख्याने क्षीरस्वामी "त्वि(त्वो)षति तिष्यः, 'त्विष
 दीसौ' (भा.उ.अ.), अघ्न्यादिः" [अम. क्षीर. ३।३।१४७॥]
 इति । यद्वा 'सूर्यतिष्य' - '६।४।१४९॥ इति निपातनात् तिष्योऽपि
 पुष्यसमानार्थः साधुज्ञेयः इति व्याख्येयमिति कृष्णः । [३
 सिध्यन्ति अस्मिन् [सिध्यः] । 'पुष्यसिध्यौ नक्षत्रे' ३।१।११६॥
 इति क्यपि निपातितः] । ४ गुरुदैवतमस्य गुरुदैवतः । 'सास्य
 देवता' ४।२।२४॥ इत्यण् । चत्वारि पुष्यस्य ॥

सार्प्यऽश्रेष्ठा

१ सर्पो देवताऽस्याः सार्पी । 'सास्य देवता' ४।२।२४॥
 इत्यण्, 'टिड्ढाणञ्' - '४।१।१५॥ इत्यादिना डीप् । २ न विद्यते
 २० श्रेष्ठोऽस्यां जातापत्यस्येति अश्रेष्ठा, पुंस्त्रीलिङ्गः । द्वे अश्रेष्ठायाः ॥

मघाः पित्र्याः

१ मङ्गन्ते गच्छन्ति पितरः प्रीतिमास्विति मघाः ।
 'मघि गतौ' (भा.आ.से.) । 'मघाः' इत्ययं नित्यस्त्रीलिङ्गो
 बहुवचनान्तश्च । २ पितरः देवता आसां पित्र्याः । 'वाय्वृ-
 तुपित्रुषसो यत्' ४।२।३१॥ द्वे मघानाम् ॥

फल्गुनी योनिदेवता ॥१११॥

१ फलतीति फल्गुनी । 'फल निष्यत्तौ' (भा.प.से.),
 'फलेर्गुक् च' (उणा-३३६) इति उनन्, गौरादित्वाद् डीप् ।
 उत्तरत्र 'उत्तरा' इति विशेषणादत्र 'पूर्वा' इति लभ्यते । तेन
 ३० पूर्वफल्गुनी । शाब्दिकास्तु 'पूर्वफल्गुन्यौ' इति द्विवचनान्तं
 मन्यन्ते । एकवचनान्तोऽपि दृश्यते, यद्वाचस्पतिः 'पूर्वफल्गुनी
 योनिदेवता' [१] । २ योनिर्देवताऽस्या योनिदेवता । द्वे
 पूर्वफल्गुन्याः ॥१११॥

सा तूत्तरार्यमदेवा

१. अष्टाध्याय्यां चकारो नास्ति ॥ २. 'त्विषा' इति क्षीरतर्ङ्गिणी, भादिः, धातुसं-७२८, पृ.१६७॥ ३. सर्वादशेषु सिध्यशब्दस्य व्युत्पत्तिप्रदर्शनाभावात्
 कोष्ठान्तर्गतपाठो रामाश्रयाः ॥ ४. 'मघन्ते' इति ४॥ ५. 'मघ' इति ४॥, 'अघि वधि मघि गत्याक्षेपे,' 'मघि कैतवे च' इति स्वामिसायणौ ॥
 ६. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१११॥, पृ.२५॥ ७. '-ऽमिदमिलू-' इत्युणादिगणे ॥ ८. '-शंसि-' इति १॥ ९. 'देवा' इति २॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्,
 भा-१, १।३।२१॥, पृ.६५॥, पदचन्द्रिका, भाग-१, दिग्वर्गः, श्लो-८९, पृ.११८॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-८९, पृ.११८॥
 १२. 'विशाखायाश्चै' इति १२॥ १३. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे "विशाखयोश्च (१.२.६२) इत्येकत्वमभोष्टम्, तच्छान्दसम् । केचिद् भाषायां मपिच्छान्दसाः
 प्रयुज्यन्त इति कृत्वा समादधति । अतो 'राधा विशाखा' इत्यपि स्यात्" इति दृश्यते, भा-१, १।३।२१॥, पृ.६५॥

१ सा इति फल्गुनी, उत्तरेति विशेषणविशिष्टा उत्तर-
 फाल्गुनी इत्युच्यते । २ अर्यमा देवोऽस्या अर्यमदेवा । द्वे उत्तर-
 फल्गुन्याः ॥

हस्तः सवितृदेवतः ।

१ हसतीति हस्तः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'हस(हसे) हसने'
 (भा.प.से.), 'हसिमृग्रिण्वाऽमिदमितमिमिलू' पूधुर्विभ्यस्तन्' ४०
 (उणा-३६६) । २ सविता देवताऽस्य सवितृदेवतः, चतुर्थवर्ग-
 तृतीयैकादशस्वरमध्यः । द्वे हस्तस्य ॥

त्वाष्टी चित्रा

१ त्वष्टा देवताऽस्याः त्वाष्टी । 'सास्य देवता' ४।२।२४॥
 इत्यण्, 'इको यणचि' ६।१।७७॥, 'टिड्ढाणञ्' - '४।१।१५॥
 इत्यादिना डीप् । २ चिनोति कार्यं चित्रा । 'चिञ् चयने'
 (भा.उ.अ.), 'अमिचिमिदिशसिभ्यः क्वः' (उणा-६०३) इति
 क्वः । द्वे चित्रायाः ॥

आनिली स्वातिः

१ अनिलो देवताऽस्या आनिली । 'सास्य देवता' ५०
 ४।२।२४॥ इत्यण्, 'टिड्ढाणञ्' - '४।१।१५॥ इत्यादिना डीप् ।
 २ सुष्ठु अतति गच्छति स्वातिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'अत सातत्यगमने'
 (भा.प.से.), 'अजा(ज्य)तिभ्याम्' (उणा-५७०) इतीप्प्रत्ययः,
 णित्वाद् वृद्धिः । द्वे स्वातेः ॥

विशाखेन्द्राम्निदेवता ॥११२॥

राधा

१ विशाखति व्याप्नोति विशाखा । विपूर्वः 'शाख
 व्यासौ' (भा.प.से.), पचाद्यच् । विशेषेण श्यति तनूकरोत्य-
 शुभमिति वा । 'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.), 'श्यतेरा(रि)च्च वा'
 (हैमोणा-८५) इति खः । मिश्रास्तु विशाखा द्वे, अत एव ६०
 द्वित्वमुचितं विशाखे इति, तथा च रामायणम्-

"पत्योर्मध्यगतस्तत्र सुग्रीवः प्लवगेश्वरः ।

विशाखयोर्मध्यगतः संपूर्ण इव चन्द्रमाः ॥१॥" [१] इति ।
 "अत एकत्वं प्रमादात्" [१] इति कौमुदी । "नक्षत्राऽभेद-
 विवक्षायां त्वेकवचनम्" [१] इति सुभूतिः । "एकतारापेक्षया
 एकवचनम्" [१] इति श्रीभोजः । "छान्दसा अपि भाषायां
 प्रयुज्यन्त इति "विशाखायाश्चैकत्वाद्" [१] इति सर्वानन्दः ।

“मारुतोऽथ विशाख्या”[^१] इति वाचस्पतिः । २ इन्द्राग्नी देवते
अस्याः इन्द्राग्निदेवता ॥११२॥ ३ राध्नोति कार्यमनया
राधा । ‘राध साध संसिद्धौ’(स्वा.प.अ.), ‘गुरोश्च हलः’
३।३।१०३॥ इत्यकारः । त्रीणि विशाख्याः ॥

अनुराधा^१ तु मैत्री

१ अनुराध्नोति अनुराधा । ‘राध साध संसिद्धौ’
(स्वा.प.अ.), पचाद्यच् । एकदेशविकृतत्वादनुराधेत्यपि । २
मित्रो देवताऽस्याः मैत्री । ‘सास्य देवता’ ४।२।२४॥ इत्यण्,
‘टिड्ढाणञ्-’ ४।१।१५॥ इत्यादिना डीप् । द्वे अनुराधायाः ॥

१०

ज्येष्ठा^२

१ अतिशयेन वृद्धा ज्येष्ठा । ‘वृद्धस्य च’ ५।३।६२॥
इति ज्यादेशः, ततश्चाप् । २ इन्द्रो देवताऽस्या ऐन्द्री । ‘सास्य
देवता’ ४।२।२४॥ इत्यण्, ‘टिड्ढाणञ्-’ ४।१।१५॥ इत्यादिना डीप् ।
द्वे ज्येष्ठायाः ॥

मूल^१ आस्त्रपः^२ ।

१ मूलति मूलः, पुंक्लीबलिङ्गः । ‘मूल प्रतिष्ठा-
याम्’(भा.प.से.), पचाद्यच् । २ अस्त्रं शोणितं पिबति अस्त्रपो
राक्षसः, अस्त्रपो देवताऽस्य आस्त्रपः, दन्त्यसमध्यः । द्वे मूलस्य ॥

पूर्वाषाढाऽऽपी

२०

१ न सहते अषाढा । “नक्षत्रेऽषाढा इत्यव्युत्पन्नम्,
मूर्धन्यमध्यवद् ह्रस्वादि”[^१] इति ‘स(श्र)विष्ठा’ ४।३।३४॥
आदिसूत्रे रक्षितः । “यद्रोहिणीयोगफलं तदेव सुतावषाढा-
सहिते च चन्द्रे”[^२] इति वराहः । २ आपो देवताऽस्या
आपी । ‘सास्य देवता’ ४।२।२४॥ इत्यण्, ‘टिड्ढाणञ्-’ ४।१।१५॥
इत्यादिना डीप् । द्वे पूर्वाषाढायाः ॥

सोत्तरा स्याद् वैश्वी

१ सा अषाढा सोत्तरा स्यात्, उत्तरया सह वर्तमाना
सोत्तरा, उत्तराषाढा इत्यर्थः । २ विश्वो देवता अस्या वैश्वी ।
‘सास्य देवता’ ४।२।२४॥ इत्यण्, ‘टिड्ढाणञ्-’ ४।१।१५॥ इत्या-
दिना डीप् । द्वे उत्तराषाढायाः ॥

३०

श्रवणः पुनः ॥११३॥

हरिदेवः

१ श्रूयतेऽसौ श्रवणः, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘ल्युट् च’
३।३।११५॥ इति ल्युट् ॥११३॥ २ हरिर्विष्णुर्देवोऽस्य हरि-
देवः । द्वे श्रवणस्य ॥

श्रविष्ठा तु धनिष्ठा वसुदेवता ।

१ (श्रवणं श्रवः प्रसिद्धिः । ‘श्रु श्रवणे’(भा.प.अ.),
‘ऋदोरप्’ ३।३।५७॥, श्रवोऽस्त्यस्याः मतुप्, अतिशयेन श्रव-
वती श्रविष्ठा) । इष्टन्, ‘विन्मतोर्लुक्’ ५।३।६५॥ इति लुक् ।
२ एवं ‘धन धान्ये’(जु.प.से.), पचाद्यजन्ताद् मतुबादिना अति-
शयेन धनवती धनिष्ठा । एतौ द्वावपि टवर्गाद्वितीयोपधौ । ३
वसवो देवताऽस्या वसुदेवता । त्रीणि धनिष्ठार्याः ॥

वारुणी तु शतभिषक्

१ वरुणो देवताऽस्या वारुणी । ‘सास्य देवता’
४।२।२४॥ इत्यण् । २ शतं भिषजोऽस्यां शतभिषक्, स्त्री-
लिङ्गः । शतभिषजौ, शतभिषजः इत्यादि । द्वे शतभिषजः ॥

अजाहिर्बुध्नदेवता ॥११४॥

पूर्वोत्तरा भद्रपदा द्वयः प्रोष्ठपदाश्च ताः ।

१ अजोऽजपादः, भीमो भीमसेन इतिवत्, पदैकदेशे
पदसमुदायोपचाराद्वा । तथा च अजोऽहिर्बुध्नश्च देवते आसामिति
अजाहिर्बुध्नदेवताः, अजाहिर्बुध्नाभ्यामग्रे देवतेति योज्यते
॥११४॥ पूर्वाश्च उत्तराश्च पूर्वोत्तराः, पूर्वोत्तरविशिष्टाः, कोऽर्थः?,
पूर्वोत्तराभ्यामग्रे भद्रपदा इति योज्यते, ततोऽयमर्थः-अज-
देवताः, पूर्वभद्रपदाः च एकार्थौ, अहिर्बुध्नदेवताः, उत्तर-
भद्रपदाः च एकार्थौ । वैयाकरणाः पूर्वे भद्रपदे उत्तरे भद्रपदे इति
द्वित्वमेव प्राहुः । तथा च “पूर्वभद्रपदे उत्तरभद्रपदे च द्वे”[^१]
इति ‘फल्गुनी प्रोष्ठपदानां च’ १।२।६०॥ इति सूत्रे उक्तम् । “भद्र-
पदा” इति शब्दो ह्रस्वादिः”[^२] इति वर्णविवेकः । “ग्रहपतिरिव
भद्रपदानुगत इति श्रूषः, ततो दीर्घादिपाठः प्रामादिकः”[^३] इति
कौमुदी । “भद्रपदासु भयं सलिलोत्थम्”[^४] इति ज्योतिर्ग्रन्थे
कुलेखकदोषात् । ताः पूर्वभद्रपदा उत्तरभद्रपदाश्च द्वयः, द्वौ
अवयवौ आसामिति द्वयः प्रोष्ठपदा उच्यन्ते । प्रवृद्धः ओष्ठो
यस्य स प्रोष्ठः, तस्येव पादावासां प्रोष्ठपदाः । प्रोष्ठौ सारौ वा
पादावासामिति प्रोष्ठपदाः । ‘सुप्रातसुश्वसुदिवसा(शा)रिकुक्ष-
चतुरश्रे(श्रै)णीपदाजपदप्रोष्ठपदाः’ ५।४।१२०॥ इति सूत्रेण प्रोष्ठ-
पदाः भद्रपदाश्च निपातिताः । पूर्वे प्रोष्ठपदे द्वे, उत्तरभद्रपदे द्वे
समुदायश्चासां चतुःसंख्य इति बहुवचनम् । केचित्तु “भद्रपदेन
युक्तः काल इति प्रयोगात् पुंलिङ्गो भद्रपदः”[^५] इत्याहुः । यत्तु
कदा पूर्वे प्रोष्ठपदे कदा पूर्वे भद्रपदे इति तत्तारकयोर्द्वित्वादुपपद्यते,
‘फल्गुनीप्रोष्ठपदानां च’ १।२।६०॥ इति सूत्रेण द्वित्वस्य वा

७०

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-८९, पृ.११८॥ २. मूले तथा स्वोपज्ञवृत्तावपि तालव्यशमध्यस्य आश्रयशब्दस्याश्रित्यैव व्युत्पत्तिः कृता ॥ ३.
‘मध्यं ह्रस्वादि’ इति २, ‘मध्यह्रस्वादि’ इति १॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२०, पृ.१५२॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपठस्थाने २.३.४प्रतिषु
“श्रूयते शुभकर्मण्यतिशयेनेति श्रविष्ठा, ‘श्रु श्रवणे’ । ऋदोरप्” इति दृश्यते ॥ ६. ‘श्रविष्ठायाः’ इति ४॥

बहुत्वविधानात् । “भद्रपदौ भद्रपदः भद्रपदा च” [ ] इति स्वामी । “भद्रपदशब्देन तारकाविशेषाणां समुदाय उच्यते । तिरोहिता-
वयवभेदपक्षे एकवचनम्, प्रोष्ठपदाशब्दस्तद्विक्तावयवभेद-
भेदसमुदायमाचष्टे, एतत्पक्षे बहुवचनम्” [ ] इति मैत्रेयः ॥

रेवती तु पौष्णम्

१ रेवते गच्छति रेवती । ‘रेवृ गतौ’ (भ्वा.आ.से.),
बाहुलकाद् ‘भृहशीइयजि-’ (उणा-३९०) इत्यादिनाऽतच् । २
पूषा देवताऽस्येति पौष्णम् । पूषन्शब्दात् ‘सास्य देवता’ ४।२।२४॥
इत्यण्, ‘अल्लोपोऽनः’ ६।४।१३४॥ इत्युपधालोपः । अयं ज्योतिषि
१० क्लीबे रूढः । द्वे रेवत्याः ॥

दाक्षायण्यः सर्वाः शशिप्रियाः ॥११५॥

दक्षस्यापत्यं दाक्षिः । ‘अत इज्’ ४।१।१५॥ । ‘आसुरे-
रुपसंख्यानम्’ (वा-४।१।१९॥) इत्यत्र केचिद्-“आसुरिदाक्ष्योः”
[ ] इति, “दाक्षायणी” [ ] इति पारायणम्, उपाध्यायसर्वस्वेऽपि
तदेवोद्धतम्, कलिङ्गादयस्तु तददर्शनात् ‘नडादिभ्यः फक्’
४।१।१९॥ [ ] इत्याकुलितवन्तः, गोत्रत्वाभावाद्वादावना-
कृतिगणेषुऽस्याऽपाठात् । सर्वानन्दस्तु-“दक्षस्य प्रजापतेरपत्यानि
दाक्षायण्यः, गोत्रत्वमुपचर्य ‘गोत्रे कुञ्जादिभ्यश्चफक्’ ४।१।१९॥
इति ‘जातेरस्त्रीविषयादयोपधात्’ ४।१।६३॥ डीष्” [ ] टीकासर्वस्वम्
२० १।३।२०॥ इत्याह । “दक्षस्यापत्यं दाक्षायणी, ‘अत इज्’
४।१।१५॥ अनन्तरापत्येऽपि द्वैपायनवद् ‘यजिजोश्च’ ४।१।१०१॥
इति फक्” [ ] अम.क्षीर.१।२।२२॥ इति स्वामी । “स्त्रियामा-
सुरिदाक्षिभ्यां श्वफक् इत्युपसंख्यायते दाक्षायणीश्रीरिव निर्बभासे
नन्दी” [ ] इति स्वामी । “दक्षमयते गच्छति । ‘अय गतौ’ (भ्वा.-
आ.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः, प्रज्ञाद्यणि दाक्षायणी” [ ] इत्यन्यः ।
तथा च “दक्षोऽय्यते गम्यते पितृतया आभिरिति ल्युटि,
प्रज्ञाद्यणि, ड्याम्, ‘पूर्वपदस्था-’ ७।३।४४॥ इति णत्वं च” [ ]
इति केचित् । सर्वा अश्विन्यादयः सप्तविंशतिरपि दाक्षायण्यः
शशिप्रियाश्चन्द्रदाराश्चोच्यन्त इत्यर्थः । “दाक्षायण्यः कीर्तिता-
३० श्चन्द्रदाराः” [ ] हलायुधः १।५१॥ इति. हलायुधः । द्वे सामान्येन
सप्तविंशतिनक्षत्राणाम् ॥११५॥

राशीनामुदयो लम्नम्

१ (अश्रुवते अहोरात्रमिति राशयः, पुंसि, तेषाम् ।
‘अशूई व्याप्तौ’, ‘अणिपणाय्यो रुडायलुकौ च’ (उणा-५७२)
इत्युणादिसूत्रेण इणप्रत्ययः, अशेरुडागमः, वृद्धिः) । लगति निजे

साध्ये लग्नम्, पुंक्लीबलिङ्गः । ‘लगे सङ्गे’ (भ्वा.प.से.), बाहुल-
काद् नः । लज्जत इति वा । ‘ओलस्जी व्रीडने’ (तु.आ.से.),
‘निष्ठा’ ३।२।१०२॥ इति क्तः, ‘श्रीदितो निष्ठायाम्’ ७।२।१४॥
इतीप्तिषेधः, ‘ओदितश्च’ ८।२।४५॥ इति निष्ठानत्वम्, नत्वस्या-
सिद्धत्वात् ‘चोः कुः’ ८।२।३०॥ इति कुत्वम् । राशीनां मेषादीनां ४०
द्वादशानामुदयः प्राप्तकालता, तस्यैकं लग्नमिति नाम् ॥

मेषप्रभृतयस्तु ते ।

ते इति राशयः मेषः प्रभृतिराद्यो येषां ते मेषप्रभृतयः । यथा
‘मेषो वृषो मिथुनः कर्कटः सिंहः कन्या तुला वृश्चिको धनुर्मकरः
कुम्भो मीन’ इति । एकं सामान्येन मेषादीनां राशय इति ॥

आरो वक्रो लोहिताङ्गो मङ्गलोऽङ्गारकः कुजः ॥११६॥

आषाढाभूर्नवार्चिश्च

१ आ समन्तादियति क्रूरत्वं नक्षत्रेष्विति आरः ।
आङ्पूर्वः ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.), पचाद्यच्, ‘सार्वधातुकार्धधातु-
कयोः’ ७।३।८४॥ इति गुणः । २ वञ्चति कुटिलं गच्छति वक्रः । ५०
‘वञ्चु गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘स्फायितश्चिवञ्चि-’ (उणा-१७०)
इत्यादिना रक्, ‘अनिदिताम्-’ ६।४।२४॥ इति न्तोपः । ३ लोहित-
वर्णानि अङ्गान्यस्य लोहिताङ्गः । ४ मङ्गति गच्छति मङ्गलः ।
‘मगि गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘मङ्गेरलच्’ (उणा-७४८) । ५ अङ्गति
कुटिलं क्रामति अङ्गारः । ‘अगि गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘अगिमदि-
मन्दिभ्यः आरन्’ (उणा-४१४), ततः स्वार्थे कनि अङ्गारकः ।
“अङ्गानियतिं पीनत्वादिति तु, ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.), ‘ण्वु-
लृचौ’ ३।१।१३३॥ इति ण्वुल्” [ ] इति तु स्वामी । ६ कोः
पृथिव्याः जातः कुजः । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), ‘पञ्च-
म्यामजातौ’ ३।२।१८॥ इति डः । यौगिकत्वाद् भौमः, अत्र ६०
‘शिवादिभ्योऽण्’ ४।१।११२॥, माहेयः, धरणीसुत इत्यादयः
॥११६॥ ७ आषाढा उत्तराषाढाः, तासु भवति आषाढाभूः ।
‘भू सत्तायाम्’ (भ्वा.प.से.), क्तिप् । ८ नवं अर्चिषोऽस्य नवार्चिः ।
नवार्चिषौ, नवार्चिषः इत्यादि । अष्टौ मङ्गलस्य । शेषश्चात्र-
“भौमे व्योमोल्मुकैकाङ्गौ ॥” [ ] शेषनाममाला २।१४॥ ॥

बुधः सौम्यः प्रहर्षुलः ।

जः पञ्चार्चिः श्रविष्ठाभूः श्यामाङ्गो रोहिणीसुतः ॥११७॥

१ बुध्यते बुधः । ‘बुध अवगमने’ (दि.आ.अ.),
‘इगुपधज्ञाप्तीकरः कः’ ३।१।१३६॥ २ सोमश्चन्द्रः पितृत्वाद्

१. ‘-भेदसमुदायव्याचष्टे’ इति ३, ‘-भेदात् समुदायमाचष्टे’ इति ११ । २. अत्र पदचन्द्रिका द्रष्टव्या, भा-१, दिवर्गः, श्रु-१०, पृ.११९॥ ३. ‘भृम्-
हशियजि-’ इत्युणादिगणे ॥ ४. टीकासर्वस्वे “गोत्रे कुञ्जादिभ्यश्चफक्” ४।१।१९॥ इति इत्यस्य स्थाने “नडादित्वात् फक्” इति पाठो दृश्यते ॥ ५.
कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने २.३.४प्रतिषु “रान्ति ददति फलानीति राशयः, तासाम्, रा ला दाने” इति दृश्यते ॥ ६. क्षीरतरङ्गिण्यादौ डकारे न दृश्यते ॥
७. ‘व्रीडायाम्’ इति ३, ‘व्रीडे’ इति स्वामिसायणौ ॥ ८. नास्ति ३.४प्रत्ययः ॥ ९. “अङ्गानियतिं पीनत्वादङ्गारकः, आरस्तु भौमवत्” इत्येव अम.
स्वामिकृतटीकायाम्, पृ.२८॥ १०. ३.४नास्ति ॥

देवताऽस्य सौम्यः । 'सोमाङ्घ्रि' ८।२।३० ॥ । "गर्गादित्वाद् अपत्ये यञ्" [ ] इति श्रीधरः, परं तदमूलम्, गर्गादौ अस्य पाठाभावात् । यौगिकत्वात् चन्द्रात्मजः, चान्द्रमसायनिरित्यादयः । ३ प्रहृष्यति प्रहर्षुलः । 'हृष तुष्टौ' (दि.प.से.), 'हृषेरुलच्' (उणा-१६) इत्युलच् । ४ जानातीति ज्ञः । 'ज्ञा अवबोधने' (आ.प.अ.), 'इगुपधज्ञाप्रीकरिः कः' ३।१।१३६ ॥, 'आतोलोप इति च' ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः । ५ पञ्च अर्चिषोऽस्य पञ्चार्चिः । पञ्चार्चिषो इत्यादि । ६ श्रविष्ठासु भवति श्रविष्ठाभूः । 'भू सत्तायाम्' (भा.प.से.), क्तिप् । ७ श्याममङ्गमस्य श्यामाङ्गः । १०८ रोहिण्याः सुतो रोहिणीसुतः । यौगिकत्वाद् रोहिणेयः । अष्टौ बुधस्य ॥११७॥

बृहस्पतिः सुराचार्यो जीवश्चित्रशिखण्डिजः ।

वार्चस्पतिर्द्वादशार्चिर्धिषणः फल्गुनीभवः ॥११८॥

गीर्बृहत्प्योः पतिरुतथ्यानुजाङ्गिरसौ गुरुः ।

१ बृहतां देवानां गुरुत्वात् पतिः बृहस्पतिः । 'तद्-बृहतोः करपत्योश्चौरदेवतयोः सुद् तलोपश्च' (वा-६।१।१५७ ॥) इति साधुः । बृहताम्पतिरित्यपि षष्ठ्यलुकि । २ सुराणां देवा-नामाचार्यः सुराचार्यः । ३ असुरैर्हतानपि मन्त्रादिना जीवयति जीवः । 'जीव प्राणधारणे' (भा.प.से.), अस्माद्धेतुमण्णिजन्तात् २० पचाद्यच् । तथा च रामायणे-

"अनात्तात्रष्टसंज्ञांश्च आहातासून् बृहस्पतिः ।

दिव्याभिमन्त्रयुक्ताभिरौषधीभिरजीवयत् ॥१॥" [ ]

इति । ४ "ऋषयः सप्त धीमद्भिः स्मृताश्चित्रशिखण्डिनः" [ ] इति हारावली । एषोऽङ्गिरा अपि चित्रशिखण्डी, ततो जातः चित्रशिखण्डिजः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'पञ्चम्याम-जातौ' ३।२।१८ ॥ इति डः । सप्तर्षिजोऽपि, 'समुदाये हि प्रवृत्ताः शब्दा अवयवेऽपि वर्तन्ते' इति न्यायात् । ५ वाचो वाण्याः पतिः वाचस्पतिः । 'पारस्करप्रभृतीनि [च] संज्ञायाम्' ६।१।१५७ ॥ इति साधुः । ६ द्वादश अर्चिषोऽस्य द्वादशार्चिः । ७ धृष्णोति ३० प्रगल्भते धिषणः । 'जिधृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा.प.से.), 'धृषेर्धिष् च संज्ञायाम्' (उणा-२४०) इति क्युः । प्रशस्तधिषणायोगाद् वा धिषणः । अर्शआदित्वादच्, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ इत्याकार-लोपः । ८ फल्गुन्याम् उत्तरफल्गुन्यां भवति, फल्गुनीभवः । 'भू सत्तायाम्' (भा.प.से.), पचाद्यच् ॥११८॥ ९-१०

गीर्बृहत्प्योः पतिरिति । गीश्च बृहतीचेति गीर्बृहत्प्यौ, तयोर्गीर्बृहत्प्योः पतिः, तेन गिरां पतिः गीर्पतिः । 'अहरादीनां पत्यादिषुभय-थोपसंख्यानम्' (वा-८।२।१७० ॥) इति रेफस्य रेफदेशः । रेफभावपक्षे विसर्जनीयोपध्मानीयौ गीःपतिः गीर्पतिरिति । गीष्पतिरसाधुरिति केचित् । "कस्कादित्वात् साधुः" [ ] इति चान्द्रः । "भ्रातृषुत्रादित्वात् षत्वमिष्यते" [ ] इति न्यासवचनाद् 'अहरादीनां पत्यादिषु' (वा- ८।२।१७० ॥) इति रेफः, पक्षे कस्कादिदर्शनात् षत्वम् [अम.क्षीर.१।२।२५ ॥] इत्यमरकोषक्षीरस्वामिकृतटीकावचनात् षत्व-सद्भावे गीष्पतिरित्यपि । बृहत्या वाण्याः पतिः बृहतीपतिः । बृहतीशब्दो वाणीपर्यायः-

"बृहती क्षुद्रवार्ताक्यां छन्दोवस(-सा)नभेदयोः ।

महत्यां वाचि वार्द्धान्याम्" [अनेकार्थसङ्ग्रहः ३।२९५] इत्यनेकार्थः । ११ उतथ्यः, चतुर्थवर्गद्वितीयान्तस्थाद्यान्तः, ऋषि-विशेषस्य नाम, तस्यानुजः उतथ्यानुजः, अखण्डपञ्चाक्षरम् । १२ (अंगि गतौ) (भा.प.से.), 'अङ्गिरसः' ( ) इत्यसुन्प्रत्ययो निपातितः । अङ्गिरसोऽपत्यम् आङ्गिरसः । 'ऋष्यन्धकवृष्णि-' ५० ४।१।११४ ॥ इत्यादिनाऽण् । बहुत्वेऽणो ('लुकि अङ्गिरसोऽपि'), अभेदोपचाराद् अङ्गिरा, अङ्गिरसावित्यादि । "यथापृथाभृगुश्चाङ्गि-राश्च भार्गवे, अङ्गिरसो साधुत्वम्" [ ] इति क्षान्तिदेवः । १३ गृणाति हिताऽहितमुपदिशति गुरुः । 'गृ शब्दे' (क्र्या.प.से.), 'कृप्रोरुच्' (उणा-२४) इति कुः, 'उरण् रपरः' १।१।५१ ॥ इति रपरत्वम् । त्रयोदश बृहस्पतेः । शेषश्चात्र-

"गीःपतिस्तु महामतिः ।

प्रख्याः प्रचक्षा वाक् वाग्मी गौरो दीदिविगीरथौ ॥"

[शेषनाममाला २।१४-१५ ॥] ॥

शुक्रो मघाभवः काव्य उर्शना भार्गवः कविः ॥११९॥ ६०

षोडशार्चिर्दैत्यगुरुर्धिष्यः

१ शोचति सदा दैत्यनाशेनेति शुक्रः । 'शुच शोके' (भा.प.से.), 'ऋज्रेन्द्रा-' (उणा-१८६) इत्यादिना रक्, कित्वाद् गुणाभावः । "रुद्रस्य शुक्रद्वारेण निर्गतत्वात् शुक्रः" [अम.क्षीर.१।२।२६ ॥] इति तु स्वामी । यद् वामनपुराणम्-

"इत्येवमुक्त्वा भगवान् मुमोच, शिश्रेण शुक्रं स च निर्जगाम" [ ] इति । २ मघासु भवति मघाभवः । पचाद्यच् । ३ कविरेव काव्यः । 'चतुर्वर्णादीनां स्वार्थे ष्यञ् वाच्यः' इति ष्यञ् । "कवेरपत्यं काव्यः, 'कुर्वादिभ्यो ण्यः' ४।१।१५१ ॥ इति ण्यः" [ ]

१. '-रोष-' इति २ ॥ २. तस्यां नाऽयं पाठो दृश्यते ॥ ३. 'अहरादीनां पत्यादिषु वा रेफः' इति सि. कौमुद्याम् ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १प्रतौ "अङ्गिर इति । 'अङ्गिराः' ( ) इत्यसिप्रत्ययान्तो निपातितः" इति दृश्यते ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १प्रतौ 'लुक् आङ्गिरसौ अङ्गिरसः' इति पाठो दृश्यते ॥ ६. '-वित्यपि' इति १ ॥ ७. 'चतुर्वर्णादीनां स्वार्थे उपसंख्यानम्' इति सि. कौमुद्याम् ॥ ८. 'इति ण्यः' इति अम.क्षीर. नास्ति ॥

[अम.क्षीर १।२।२६॥] इति स्वामी । ४ वशीति उशना । 'वश कान्तौ' (अ.प.से.), 'वशेः कनसिः' (उणा-६७८) इति कनसिः । ग्रहादित्वात् संप्रसारणम्, 'ऋदुशनस्युरुदंसोऽनेहसां च' ७।१।१७४॥ इत्यनङ् । सम्बोधने तूशनसस्त्रिरूपम्, सान्तं तथा नान्तमथाप्य-
दन्तमिति विशेषः । ५ 'भस्जं पाके' (तु.उ.अ.), 'प्रथिम्रदि-
भस्जां सम्प्रसारणं सलोपश्च' (उणा-२८) इति उप्रत्ययः, सम्प्रसा-
रणसलोपौ च, 'न्यङ्कादीनां च' ७।३।५३॥ इति कुत्वम्, भृगुः ।
भृगोरपत्यं भार्गवः । 'ऋष्यन्धकवृष्णि-' ४।१।११४॥ इत्यादि-
नाऽण्, 'ओर्गुणः' ६।४।१४६॥, 'एचोऽयवायावः' ६।१।७८॥,
१० बहुत्वेऽणो लुकि भृगवः । ६ कौति इति कविः । 'कु शब्दे'
(अ.प.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः । 'कविस्त्व-
भेदात्' [अम.क्षीर.१।२।२६॥] इति स्वामी । 'कविजात-
त्वाद्वा' [अभि.स्वो.टी.२।११९॥] इत्याचार्याः ॥११९॥ ७
षोडश अर्चिषोऽस्य षोडशार्चिः । ८ दैत्यानां गुरुः दैत्यगुरुः ।
यौगिकत्वादसुराचार्य इत्यादयः । ९ धृष्णोति प्रगल्भते धिष्यः ।
'जिधृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा.प.से.), 'मध्यविड्यशिक्यान्यपर्जन्य-
वदान्य-' ( ) इत्यादिना साधुः । नव शुक्रस्य । शेषश्चात्र-'शुक्रे
भृगुः' [शेषनाममाला २।१५॥] ॥

शनैश्चरः शनिः ।

२० छायासुतोऽसितः सौरिः समार्चिरेवतीभवः ॥१२०॥
मन्दः क्रोडो नीलवासाः

१ पङ्क्तत्वात् शनैश्चरति शनैश्चरः । 'चर गतिभक्षणयोः'
(भा.प.से.), पचाद्यच् । प्रतीकलक्षणया शनैरपि । 'शनैः
शनैश्चरे मन्दे' [ ] इति वाचस्पतिः । २ शयति तनूकरोति दृष्ट्या
जनमिति शनिः । 'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.), ('धूशाशीडो
ह्रस्वश्च' (हैमोणा-६७८) इति निः) । ३ छाया सूर्यभार्या, तस्याः
सुतः छायासुतः । ४ सितः शुक्लः, न सितः असितः, कृष्ण-
वर्णाङ्ग इत्यर्थः । ५ सूरस्यापत्यं सौरिः । 'अत इज्' ४।१।१५॥,
अयं दन्त्यादिः, तालव्यादिश्च । 'सूर्यपर्यायसूरशब्दस्य दन्त्य-
३० तालव्यत्वात् सौरोऽपि, 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण्' [ ] इति
स्वामी । ६ समार्चिषोऽस्य समार्चिः । ७ रेवत्यां भवति रेवती-
भवः । पचाद्यच् ॥१२०॥ ८ मन्दगतित्वाद् मन्दः । ९ करोति
पीडां, क्रामति क्षेत्रं राशिं [च] चिरेणेति वा क्रोडः । पृषोदरदि-
त्वात् साधुः । १० नीलं वासो वस्त्रमस्य नीलवासाः । 'अत्व-
सन्तस्य चाऽधातोः' ६।४।१४॥ । नीलवाससौ, नीलवाससः
इत्यादि । दश शनैश्चरस्य । शेषश्चात्र-

"शनौ पङ्क्तुः श्रुतकर्मा महाग्रहः ।

श्रुतश्रवोऽनुजः कालो ब्रह्मण्यश्च यमः स्थिरः ॥

क्रूरात्मा च" [शेषनाममाला २।१५-१६॥] ॥

स्वर्भाणु(नु)स्तु विधुन्तुदः । ४०

तमो राहुः सैहिकेयो भरणीभूः

१ स्वराकाशे भाति स्वर्भाणुः । 'भा दीप्तौ' (अ.प.अ.),
'दाभाभ्यां नुः' (उणा-३१२) इति नुः, क्षुभ्रादित्वात् 'पूर्वपदात्'
८।३।१०६॥ इति न णत्वम् । 'स्वर्भाणुः' [गणरत्नमहोदधिः,
अध्या-२, श्लो-१६२] इति गणरत्नमहोदधौ । आचार्यमते तु
तृतीयवर्गपञ्चमान्त एव स्वर्भाणुरिति । २ विधुं चन्द्रं तुदति
विधुन्तुदः । 'तुद व्यथने' (तु.उ.अ.), 'विध्वरुषोस्तुदः'
३।२।३५॥ इति खश्, खित्वात् मुम् । ३ ताम्यति तमः । 'तमु
ग्लानौ' (दि.प.से.), '-असुन्' (उणा-६२८), क्लीबेऽयम् ।
तमसी, तमांसि इत्यादि । 'तमस्कान्तिवात् तमः' [ ] इति स्वामी । ५०
'तमांसि गुणतिमिरसैहिकेयाः' [ ] इति त्रिकाण्डशेषः ।
'स्वर्भानुस्तु तमो राहुः' [ ] इति पुंस्काण्डरत्नकोषाऽमरमालयोः
पुंलिङ्गेऽपि । ४ रहति त्यजति गृहीत्वा चन्द्राकौ इति राहुः । 'रह
त्यागे' (भा.प.से.), 'रहेश्च' ( ) इत्युण् । ५ सिंहिकाया अपत्यं
सैहिकेयः । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२०॥, ढस्य एयादेशः । ६
भरण्यां भवति भरणीभूः, क्रिबन्तः । षट् राहोः । अभ्र-
पिशाचग्रहकल्लोलावपि । शेषश्चात्र-'अथ राहौ स्यादुपराग
उपप्लवः' [शेषनाममाला २।१६॥] ॥

अर्थाहिकः ॥१२१॥

अश्लेषाभूः शिखी केतुः

६०

१ अहिना संसृष्ट आहिकः । 'तेन संसृष्टम्' ४।४।२२॥
इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति
वृद्धिः ॥१२१॥ २ अश्लेषायां भवति अश्लेषाभूः । क्रिप् । ३
शिखाऽस्यास्ति शिखी । 'ब्रीह्यादिभ्यश्च' ५।२।११६॥ इति,
'शिखादेर्न ठन्' ( ) इति ठनः प्रतिषेधः । ४ चाय्यते निशाम्यतेऽ-
शुभमनेनेति केतुः । 'चाय पूजानिशासनयोः' (भा.उ.से.), 'चायः
कीचर्तुः' (उणा-३७) इति तुप्रत्ययः, धातोश्च कीरादेशः, 'सार्व-
धातुकार्धधातुकयोः' ७।३।८४॥ इति गुणः । चत्वारि केतोः ।
शेषश्चात्र-'केतावूर्ध्वकचः' [शेषनाममाला २।१७॥] ॥

१. 'भस्जो' इति १.२.३॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठो २.३.४प्रतिषु नास्ति ॥ ३. 'कोल' इति ४॥ ४. नेदं वचस्त्रिकाण्डशेषे उपलभ्यते ॥ ५. 'रहश्च'
इति १, एतादृशसूत्रमुणादिगणे न दृश्यते ॥ ६. 'संसृष्टे' इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥ ७. 'शिखादिभ्य इतिर्वाच्यः इकन् यवरवदादिषु' इति भाष्यम्
५।२।११६॥ । ८. 'चायः किः' इत्युणादिगणे ॥

ध्रुवस्तूतानपादजः ।

१ ध्रुवत्वाद् निश्चलत्वाद् ध्रुवः । 'ध्रुव गतिस्थैर्ययोः' (तु.प.से.), पचाद्यच्, कुटादित्वाद् ङिच् । 'इगुपधज्ञाप्नी-' ३।१।१३५ ॥ इति को वा । 'ध्रु स्थैर्ये' (भा.प.अ.), 'स्रुवः कः' (उणा-२१९) इति बाहुलकादतोऽपि के ध्रुवः । [इति कौमुदी । 'ध्रुवमपायेऽपादानम्' १।४।२४ ॥ इति निर्देशात् साधुः । २ उत्तानपादानृपतेर्जातः उत्तानपादजः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।१८ ॥ इति ङः । यौगिक-त्वादौत्तनपादिः, अत्र ऋषित्वाद् 'ऋष्यन्धक-' ४।१।११४ ॥ १० इत्यणि प्राप्ते बाह्वादित्वादिच् । अणि औत्तानपादोऽपि । द्वे ध्रुवस्य । शेषश्चात्र- 'ज्योतीरथग्रहाश्रयौ ध्रुवे' [शेषनाममाला २।१७ ॥] ॥

अगस्त्योऽगस्तिः पीताब्धिर्वातापिद्विद् घटोद्भवः ॥१२२॥

मैत्रावरुणिराग्नेय और्वशेयाग्निमारुतौ ।

१ अगं विन्ध्यं पर्वतं त्यक्तवानिति अगस्त्यः । 'त्यज हानौ' (भा.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) दृश्यते' ३।२।१०१ ॥ इति ङः, पारस्करादेराकृतिगणत्वात् सुट् । विन्ध्या-ख्यमगं स्त्यायतीति वा । 'ह्यै स्तयै शब्दसंघातयोः' (भा.प.अ.), २० 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) दृश्यते' ३।२।१०१ ॥ इति ङः । अगं स्तभ्नातीति वा । 'स्तभ्नु रोधने' (क्र्या.प.से., सौत्रः) 'अगपुलाभ्यां स्तम्भेर्दित्' (हैमोणा-३६३) इति यः । २ संहतमगमस्यतीति अगस्तिः । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), 'वसेस्तिः' (उणा-६१९) बाहुलकाद् अस्यतेरपि तिः । शकन्धादित्वात् पररूपत्वम् । अगति कुटिलं गच्छतीति वा अगस्तिः । 'अग [कुटिलायां] गतौ' (भा.प.से.), बाहुलकाद् अस्तिक् । 'अगस्त्यः कुम्भ-योनिरगस्तिः कलसी(शी)सुतः' [ ] इति शब्दार्णवः । 'अग-स्तिनाऽध्यासितविन्ध्यशृङ्गम्' [भट्टिकाव्यम् १२।७१ ॥] इति भट्टिः । ३ पीतोऽब्धिरेनेन पीताब्धिः । ४ वातापिं वातापिनं ३० द्वेष्टीति वातापिद्विद् । 'द्विष अप्रीतौ' (दि.उ.अ.), 'सत्सूद्विष-द्रुह-' ३।२।६१ ॥ इत्यादिना क्तिप् । ५ घटादुद्भवति घटोद्भवः । पचाद्यच् ॥१२२॥ ६ मित्रश्च वरुणश्च मित्रावरुणौ देवर्षी, 'देवता-द्वन्द्वे च' ६।३।२५ ॥ इत्यानङ्, तयोरपत्यं मैत्रावरुणिः । ऋषि-

समुदायस्याऽनृषित्वाद् 'अत इज्' ४।१।१५ ॥ इति इज् । यद्यपि मित्रस्य उर्वशीदर्शनाद् रेतश्च्युतं तत्तेन ह्रिया कुम्भे धृतं तत्रायं जातोऽत एव कुम्भसंभवः इति प्रसिद्धस्तथापि सहचारा-भेदाध्यवसायादुभयते जोजत्वाच्चोभयापत्यव्यपदेशे मैत्रा-वरुणिरिति, अत एव भेदविवक्षायां वारुणिरपि । तथा च भारते-

"अद्यापि दक्षिणाशाया वारुणिर्न निवर्तते ॥" [ ] इति ।

तथा च व्याडिः-

"मित्रावरुणयोः सूनुरौर्वशेयश्च वारुणिः ॥" [ ] इति ।

['७ अग्नेरपत्यम् आग्नेयः, तदंशत्वात् । 'अग्नेर्ढक्' ४।२।३२ ॥ इति ढक्, ढस्य एयादेशः] । ८ उर्वश्या अपत्यम् और्वशेयः । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।२२० ॥, ढस्य एयादेशः । ९ अग्निश्च मरुच्च अग्निमरुतौ, तयोरपत्यम् आग्निमारुतः । 'तस्यापत्यम्' ४।१।९२ ॥ इत्यण् । पीताब्ध्यादयो यौगिकाः । नव अगस्त्यस्य । शेषश्चात्र-

"अगस्त्ये विन्ध्यकूटः स्याद् दक्षिणाशारतिर्मुनिः ।

सत्याग्निर्वारुणिः क्वाधिस्तपनः कलशीसुतः ॥ १ ॥"

[शेषनाममाला २।१७-१८ ॥] ॥

लोपामुद्रा तु तद्भार्या कौषीतकी वरप्रदा ॥१२३॥ ५०

१ तस्यागस्त्यस्य भार्या तद्भार्या । लोपयति योषितां रूपाभिमानमिति । 'लुपे लोपे' ( ) अतो णिजन्तात् पचाद्यच्, 'अजाद्यतष्टाप्' ४।१।३ ॥ लोपा । मुद्रयति स्रष्टुः सृष्टिमिति मुद्रा । लोपा चासौ मुद्रा च लोपामुद्रा । पतिशुश्रूषालोपेषु जनेषु न मुद्रं रातीति वा । कुष्णाति तपसा कृत्वा आत्मानमिति कौषीतकः । 'कुष निःकोषे' (क्र्या.प.से.), 'कुषेः कित्' (हैमोणा-८०) इति ईतकः कौषीतकः ऋषिः, (तस्यापत्यं स्त्री) 'ऋष्यन्धक-' ४।१।११४ ॥ इत्यणि, 'टिड्ढाणञ्' ४।१।१५ ॥ इति डीप् कौषीतकी । ३ वरं प्रददाति वरप्रदा । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥, ततष्टाप् । त्रीण्यगस्त्यपत्न्याः ॥१२३॥ ६०

मरीचिप्रमुखाः सप्तर्षयश्चित्रशिखण्डिनः ।

मरीचिः प्रमुखमादिरेषां मरीचिप्रमुखाः, प्रमुखशब्दः प्राथम्ये । यदुक्तम्-

"मरीचिरङ्गिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ।

वशिष्ठश्चेति सप्तैते ज्ञेयाश्चित्रशिखण्डिनः ॥ १ ॥" [ ] इति ।

१. द्र. रामाश्रमी १।३।२० ॥, पृ.४६ ॥ २. '-भयतो जात-' इति ३ ॥ ३. '-व्यपदेशः' इति ३ ॥ ४. सर्वादशेषु आग्नेयशब्दस्य व्युत्पत्तिर्न दृश्यते ॥ ५. लुपधातुः क्षीरतरङ्गिण्यादौ विमोहनेऽर्थे दृश्यते ॥ ६. 'आमुद्रयति' इति १ ॥ ७. 'आमुद्रा' इति १ ॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठो २.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१२४ ॥, पृ.२८ ॥, रामाश्रमी १।३।२७ ॥, पृ.५० ॥

‘सप्तर्षयः’ इत्यत्र ‘दिकसंख्ये संज्ञायाम्’ २।१।५० ॥ इति समासः । चित्रो विचित्रः शिखण्डश्चूडाविशेषोऽस्त्येषामिति चित्रशिखण्डिनः । ‘ब्रीह्यादिभ्यश्च’ ५।२।११६ ॥ इतीनिः । मरीचि-प्रमुखाः । सप्तर्षयः प्रत्येकं चित्रशिखण्डिन उच्यन्ते इत्यर्थः ॥

पुष्पदन्तौ पुष्पवन्तावेकोक्त्या शशिभास्करो ॥१२४॥

१ पुष्पे इव पुष्पे, दन्ताविव दन्तौ, पुष्पे च ते दन्तौ च पुष्पदन्तौ । यद् विश्वदन्तः “रविशशिनौ पुष्पदन्तौ” [ ] इति । २ (अथवा पुष्पं पुष्पः, ‘पुष्प विकसने’ (दि.प.से.), भावे घञ्), पुष्पो विकासोऽस्त्यनयोरिति पुष्पवन्तौ । ‘तदस्या-
१० स्त्यस्मिन्निति मतुप्’ ५।२।१४४ ॥ “रविशशिनौ द्वौ संपृक्तावे-
वोच्येते, न तु पुष्पदन्तः पुष्पवान् वा इन्दुः सूर्यो वा उच्येते” [स्वो.टी., श्रौ-१२४] इत्याचार्याः । एकैकाभिधाने एकवचना-
न्तोऽपि । “पुष्पवान्” इति मतुबन्तश्चायम्” [ ] इति बृहस्पतिः । (अकारान्तोऽपि पुष्पवन्तशब्दः, ‘अव रक्षणे’ (भा.प.से.), ‘जू(जू)विशिभ्यां झच्’ (उणा-४०६) इति बाहुलकादवतेरपि झच्, ‘झोऽन्तः’ ७।१।३ ॥ पुष्पस्यावन्ता (न्तौ) विग्रहे शक-
न्त्वादिति । “रविशशिनौ पुष्पवन्ताख्यौ” [ ] इति नाममालायाम्, “प्राक् प्रत्यगधरणीधरशिखरस्थितपुष्पवन्ताभ्याम्” [ ] इत्या-
श्रयमञ्जर्यां चाऽदन्तत्वदर्शनात्प्रत्ययवचनश्चायम्, मिलितयोरेवा-
२० भिधायकत्वात् तथैव सर्वत्र दर्शनाच्च । शशिभास्करावित्यत्र ‘देवताद्वन्द्वे च’ ६।३।१२६ ॥ इति नानङ्, तत्र ‘आनङ् ऋतो द्वन्द्वे’ ६।३।१२५ ॥ इत्यतो द्वन्द्वग्रहणेऽनुवर्तमाने पुनर्द्वन्द्वग्रहणेन वेदलोक-
सहचरितद्वन्द्वग्रहणादस्य तु द्वन्द्वस्याऽतथात्वात् । अत एव “रवि-
चन्द्रावपि नोपलक्षितौ” [घटकपर्पर काव्यम्, श्रौ-१] इति घट-
कर्परः । द्वे एकोक्त्या चन्द्रसूर्ययोः ॥१२४॥

राहुग्रासोऽर्केन्द्रोर्ग्रह उपराग उपप्लवः ।

१ राहुर्णां ग्रसनं राहुग्रासः । ‘ग्रसु अदने’ (भा.आ.से.), भावे घञ् । अर्कश्चेन्दुश्च अर्केन्दू, तयोः कर्मभूतयो-
र्ग्रहणं ग्रहः । ‘ग्रह उपादाने’ (क्र्या.उ.से.), ‘ग्रहवृद्ध-’ ३।३।५८ ॥
३० इत्यप् । २ उपरज्येते छाद्येते चन्द्रार्कानेनेति उपरागः । ‘रञ्ज रागे’ (भा.उ.अ.), करणे घञ्, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम्, ‘घञि च भावकरणयोः’ ६।४।२७ ॥ इति न्लोपः, ‘अत उपधायाः’ ७।२।११६ ॥ ३ उपप्लूयतेऽनेन उपप्लवः । ‘प्लूङ् गतौ’ (भा.आ.अ.), ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७ ॥ इत्यप्, ‘सार्व-
धातुकार्धातुकयोः’ ७।३।८४ ॥ इति गुणः । त्रीणि ग्रहणस्य ॥

उपलिङ्गं त्वरिष्टं स्यादुपसर्ग उपद्रवः ॥१२५॥

अर्जन्यमीतिरुत्पातः

१ उपलिङ्ग्यते दोषैर्म्यते जनोऽत्र उपलिङ्गम् । ‘लिङि विचित्रीकरणे’ (चु.उ.से.), अधिकरणे घञ् । २ नास्ति रिष्टं क्षेममत्र अरिष्टम् । ३ उपसृज्यत उपद्रूयते प्रजा अत्रेति ४०
उपसर्गः । ‘सृज विसर्गे’ (दि.आ.अ.), अधिकरणे घञ्, ‘पुगन्तलघूपधस्य-’ ७।३।८६ ॥ इति गुणः, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७।३।५२ ॥ ४ उपद्रूयते प्रजा अत्र उपद्रवः । ‘द्रु गतौ’ (भा.प.अ.), ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७ ॥ ॥१२५॥ ५ न जन्यते पुरुषव्यापारेणेति अर्जन्यम् । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), अतो जिजन्तात् ‘तकिशसिचतियतिजनिभ्यश्च’ (वा-३।१।९७) इति यत् । “जने साधु जन्यम्, न जन्यम् अर्जन्यम्” [ ] इत्यन्ये । पुंक्लीबलिङ्गः ।
६ ईयते प्राप्यते दुःखमस्यामिति ईतिः, चतुर्थस्वरादिः । ‘इण् गतौ’ (भा.प.अ.), क्तिन् । ७ उत्पत्तयकस्मादायाति उत्पातः । ‘पत्तृ गतौ’ (भा.प.से.), ‘ज्वलतिकसन्तेभ्यो णः’ ३।१।१४० ॥ ५० सप्त उपद्रवस्य ॥

वह्न्युत्पात उपाहितः ।

१ वह्निना कृत उत्पातः वह्न्युत्पातः । शाकपार्थिवा-
दित्वान्मध्यपदलोपः । २ उप आसन्नमहितमस्य उपाहितः ।
“धूमकेत्वाख्य उत्पातः” [ ] इत्येके । द्वे वह्निकृतोपद्रवस्य ॥
स्यात् कालः समयो दिष्टानेहसौ सर्वमूषकः ॥१२६॥

१ कल्यतेऽसौ कालः । ‘कल संख्याने शब्दे चै’ (भा.आ.से.), कर्मणि घञ्, ‘अत उपधायाः’ ७।२।११६ ॥ इति वृद्धिः । कालयति क्षिपति सर्वभावानिति वा । ‘पचाद्यच्’ [ ] इति तु स्वामी । ‘कल शब्दसंख्यानयोः’ (भा.आ.से.), ६०
कलते कालः, ‘अकर्तरि च कारके-’ ३।३।११९ ॥ इति घञ् वा । २ सम् सम्यक् एति समयः, पुंक्लीबलिङ्गः । सम्पूर्वः ‘इण् गतौ’ (भा.प.अ.), पचाद्यच् । ३ दिश्यते स्मेति दिष्टः । ‘दिश अतिसर्जने’ (तु.प.अ.), ‘निष्ठा’ ३।२।१०२ ॥ इति कः, ‘ब्रश्चभ्रस्ज-’ ८।२।३६ ॥ इत्यादिना षत्वम्, ष्टुत्वम् । ४ नाहन्ति गतः सन्निति अनेहा, पुंलिङ्गः । ‘हन् (हन) हिंसागत्योः’ (अ.प.अ.), ‘नजो (नजि) हन एह च’ (उणा-६६३) इत्य-
सुन्प्रत्ययः, आहन्स्थाने एहादेशः, ‘तस्मानुडचि’ ६।३।७४ ॥ इति नुट्, ‘ऋदुशन-’ ७।१।१४४ ॥ इत्यादिना चाऽनङ् । न ईहते

१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१२४॥, पृ. २८ ॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतावेव दृश्यते, तत्र ‘अथवा’ इत्यनुपयुक्तः ॥ ३. स्वोपज्ञटीकायां तु “एकयोक्त्या अपृथग्वचनेन रोदसीवच्छशिभास्करावुच्येते ॥ न तु पुष्पदन्तः पुष्पवान् वा इन्दुः सूर्यो वोच्येते” इति पाठो दृश्यते ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतावेव दृश्यते ॥ ५. द्र. रामाश्रमी १।४।१०॥, पृ. ५९ ॥ ६. अमरकोशामरपदपरिजातटीका १।४।११॥, पृ. ७९ ॥ ७. ‘-खर्परः’ इति १ ॥ ८. ‘राहोः’ इति १ ॥ ९. ‘-चित्रीकरणे’ इति स्वामिसायणौ ॥ १०. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘नामानि’ इति दृश्यते ॥ ११. ‘कल शब्दसंख्यानयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥

चेष्टेऽनेन आघ्रात इति वा । 'ईह चेष्टायाम्' (भ्वा.आ.से.), नञ्पूर्वः, 'नञ ईहेरैहै(हे)धौ च' (हैमोणा-१७५) इत्यसुन् । अनेहसौ, अनेहसः इत्यादि । ५ सर्वं मूषति सर्वमूषकः । 'मूष स्तेये' (भ्वा.प.से.), षष्ठस्वरादिः, 'ण्वुल्लुचौ' ३ ॥ ११३३ ॥ इति ण्वुल् । सामान्यतः पञ्च कालस्य ॥ १२६ ॥

अथ विशेषादाह-

कालो द्विविधोऽवसर्पिण्युत्सर्पिणीविभेदतः ।

सागरकोटिकोटीनां विंशत्या स समाप्यते ॥ १२७ ॥

कालो द्विविधो द्विभेदः, अवसर्पो भावानां पतत्प्रकर्षता, १० सोऽस्यामस्तीति अवसर्पिणी । 'अत इनिठनौ' ५ ॥ १२१५ ॥ इतीनिः, 'ऋत्रेभ्यः' - ४ ॥ १५ ॥ इति डीप् । उत्सर्पणमुत्सर्पः भावानामेव रोहत्प्रकर्षता, सोऽस्यामस्ति उत्सर्पिणी । प्रत्ययः प्राग्वत् । अवसर्पिणी च उत्सर्पिणी च अवसर्पिण्युत्सर्पिण्यौ, तयोर्विभेदतः पार्थि(र्थ)क्यात् कालस्य द्वैविध्यम्, स इति अवसर्पिण्युत्सर्पिणीलक्षणः कालः (सागराणि दशकोटिकोटी-पत्न्योपमप्रमाणानि), सागराणां कोटिकोट्यः सागरकोटिकोट्य-स्तासां विंशत्या समाप्यते परिपूर्यते ॥ १२७ ॥

अवसर्पिण्यां षडरा उत्सर्पिण्यां त एव विपरीताः ।

एवं द्वादशभिरैर्विवर्तते कालचक्रमिदम् ॥ १२८ ॥

२० षडिति षट् संख्याकाः इत्यति गच्छन्ति सुषमादिनाम-विशेषमिति अराः । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), पचाद्यच्, 'सार्व-धातुकार्धधातुकयोः' ७ ॥ १८४ ॥ । ते च वक्ष्यमाणा एकान्त-सुषमादयः एकान्तदुःषमान्ता अवसर्पिण्यां भवन्ति । त एवेति, एकान्तसुषमादयः षडपि विपरीता इति, एकान्तदुःषमाद्या एकान्तसुषमान्ताश्च उत्सर्पिण्यां काले भवन्ति । एवम् उक्तप्रकारेण द्वादशभिरैश्चक्रमिव चक्रम्, कालस्य चक्रं कालचक्रं विवर्तते परिभ्रमति ॥ १२८ ॥

तत्रैकान्तसुषमाऽरश्चतस्रः कोटिकोटयः ।

सागराणाम्

३० १ तत्रेति । द्वादशारे कालचक्रे शोभनाः समा वर्षा-ण्यस्यां सुषमा । 'सुविनिर्दुर्भ्यः सुपिसूतिसमाः' ८ ॥ १८८ ॥ इति षत्वम् । एकान्तेन सुषमादुःषमानुभावरहिता एकान्तसुषमा, सुषमसुषमेत्यर्थः, प्रथमोऽरः । सागराणां सामरोपमाणां चतस्रः इति चतुःसंख्याः कोटीनां कोटयः कोटिकोटयः, चतुःकोटी-कोटीसागरोपमप्रमाण इत्यर्थः । प्रथमारस्यैकम् ॥

१. '-मिति' इति २ ॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १ प्रती 'सागरः सागरोपमं दशकोटिकोटीपत्न्योपमप्रमाणम्' इति दृश्यते ॥ ३. इतोऽग्रे ३ प्रती 'भवति' इति ॥ ४. '-भावेत्यर्थः' इति ३ ॥ ५. '-चतुर्थोऽरः' इति ३ ॥ ६. '-कोटाकोटी' इति २. ३. ४ ॥ ७. '-रस्य' इति २ ॥ ८. 'पञ्चमस्य' इत्येव ३ ॥ ९. '-छोऽरः' इति २ ॥ १०. '-प्रवृत्तयः' इति ३ ॥

सुषमा तु तिस्रस्तत्कोटिकोटयः ॥ १२९ ॥

१ शोभनाः समाः वर्षाण्यस्यां सुषमा । 'सुविनि-र्दुर्भ्यः' - ८ ॥ १८८ ॥ इति षत्वम् । सुषमाख्यो द्वितीयोऽरः तिस्रस्तत्कोटिकोटयः, त्रिसागरोपमकोटीकोटिप्रमाण इत्यर्थः । एकं द्वितीयारकस्य ॥ १२९ ॥

४०

सुषमदुःषमा ते द्वे

दुरिति दुष्टाः समा अस्यां दुःषमा । 'सुविनिर्दुर्भ्यः सुपिसूतिसमाः' ८ ॥ १८८ ॥ इति षत्वम् । सुषमा चासौ दुःषमा च सुषमदुःषमा । सुषमाऽनुभावबहुला अल्पदुःषमानुभावेति भावः । तन्नामा तृतीयोऽरः । ते द्वे इति । सागरोपमकोटिकोट्यौ, द्विसागरोपमकोटीकोटिप्रमाण इत्यर्थः । तृतीयारकस्यैकम् ॥

दुःषमसुषमा पुनः ।

सैका सहस्रैर्वर्षाणां द्विचत्वारिंशतोनिता ॥ १३० ॥

१ दुष्टा निन्द्याः कृच्छ्ररूपा वा समा वर्षाण्यस्यां दुःषमा । दुःषमा चासौ सुषमा च दुःषमसुषमा । दुःषमानुभावबहुला ५० अल्पसुषमानुभावेत्यर्थः । दुःषमसुषमाधिश्रुतार्थोऽरकः । सेति सागरोपमकोटिकोटी एका एकसंख्या द्विचत्वारिंशद्वर्षसहस्रैः ऊनिता हीनीकृतेत्यर्थः । 'ऊन परिहाणे' (चु.उ.से.), चुरादिरदन्तः, निष्ठान्तः । एकं चतुर्थारकस्य ॥ १३० ॥

अथ दुःषमैकविंशतिरब्दसहस्राणि

१ दुष्टा निन्द्याः समा वर्षाण्यस्यां दुःषमा । दुःषमा-ख्यः पञ्चमोऽरः, एकविंशतिवर्षसहस्राणि । एकं पञ्चम-दुःषमाभिधारकस्य ।

तावती तु स्यात् ।

एकान्तदुःषमाऽपि हि

६०

१ एकान्तेन दुःषमा सुषमानुभावरहिता एकान्तदुःषमा, दुःषमदुःषमेत्यर्थः । तदाख्यः षष्ठोऽरः, तावतीति दुःषमावदेक-विंशतिवर्षसहस्रप्रमाणेत्यर्थः । एकं षष्ठारकस्य ॥

एतसंख्याः परेऽपि विपरीताः ॥ १३१ ॥

एषैव अवसर्पिण्यरकोका संख्या येषां ते एतसंख्याः, परेऽपि उत्सर्पिण्यरका अपि, विपरीताः प्रतिलोमवृत्तयः एका-न्तदुःषमा[रा]द्या एकान्तसुषमारपर्यन्ताः स्युरिति । एकान्तसु-षमाद्या एकान्तदुःषमान्ता मूर्धन्यमध्याः स्त्रीलिङ्गाः ॥ १३१ ॥

प्रथमेऽरत्रये मर्त्यास्त्रिद्व्येकपल्यजीविताः ।

त्रिद्व्येकगव्यूतोच्छ्रायास्त्रिद्व्येकदिनभोजनाः ॥१३२॥

कल्पद्रुफलसन्तुष्टाः

प्रथमे आदिमे अवसर्पिण्या अरत्रये मर्त्या मनुजाः
त्रिद्व्येकपल्यजीविताः स्युः, त्रीणि द्वे एकं च पल्यं पल्योपमं
जीवितं जीवनं येषां ते त्रिद्व्येकपल्यजीविताः, पल्यमिति धान्या-
धारविशेषः । इह तु तत्प्रतिकृतिरायामविष्कम्भावगाहैर्योजन-
प्रमाणः प्रदेशः प्रोच्यते, स च कुरुक्षेत्रोद्भवसाप्ताहिकमेष-
शिश्नङ्गुलप्रमाणबाललेखैः पुनरसंख्यातखण्डीकृतैर्भृतः, उपरि च
१० लोहशकटेनाप्यन्यग्भूतो वर्षशते च गते एकैकवालाग्रापहारेण
यावता कालेन निर्लेपः स्यात् तावान् कालः पल्योपममद्भ्येति-
धानम् । कीदृशा नराः? त्रीणि द्वे एकं च गव्यूतं क्रोश उच्छ्रायो
येषां ते त्रिद्व्येकगव्यूतोच्छ्रायाः, पुनस्त्रिद्व्येकदिनभोजनाः त्रिषु
द्वयोरेकस्मिंश्च दिने व्यतिक्रान्ते भोजनं येषां ते तथा । तत्र
प्रथमेऽरके मर्त्यास्त्रिपल्योपमायुषः, त्रिगव्यूतोन्नताङ्गाश्चतुर्थदिन-
भोजिनो भवन्ति । द्वितीयेऽरके द्विपल्योपमजीविताः, द्विगव्यूतो-
न्नतशरीरास्तृतीयदिनभोजिनो भवन्ति, तृतीयेऽरके द्वि(एक)-
पल्योपमजीविताः, एकगव्यूतोच्छ्रायाङ्गाः, द्वितीयदिनभोजिनो
भवन्ति इति यथाक्रमार्थः ॥१३२॥ ते च कल्पद्रुमाणां फलैः
२० सन्तुष्टा भवन्ति, कल्पवृक्षफलान्याहरन्तीत्यर्थः ॥

चतुर्थे त्वरके नराः ।

पूर्वकोट्यायुषः पञ्चधनुःशतसमुच्छ्रायाः ॥१३३॥

तुर्ये दुःषमसुषमाभिधेऽरे मनुजाः पूर्वकोट्यायुषो
भवन्ति । सप्ततिः कोटिलक्षाः षट्पञ्चाशच्च वर्षकोटिसहस्राः
पूर्वम्, तत्कोट्यायुषः, पञ्चधनुःशतानि समुच्छ्रय उच्चत्वं येषां
ते तथा ॥१३३॥

पञ्चमे तु वर्षशतायुषः सप्तकरोच्छ्रायाः ।

पञ्चमेऽरके मनुजाः वर्षशतमायुर्येषां ते वर्षशतायुषः, सप्त
च ते करा हस्ताश्च सप्तकराः, सप्तकरा उच्छ्रयो येषां ते तथा ॥

३० षष्ठे पुनः षोडशाब्दायुषो हस्तसमुच्छ्रायाः ॥१३४॥

एकान्तदुःखप्रचिताः

पुनः षष्ठेऽरके मनुष्याः षोडशवर्षायुषः, एकहस्तोन्न-
ताङ्गाः एकान्तदुःखव्याप्ताश्च ॥

१. इतोऽग्रे १.२.४ प्रतिषु 'वर्षशते' इति दृश्यते ॥ २. '-र्पिण्या' इति ३॥ ३. '-कोटा-' इति २.३.४॥ ४. '-तोच्छ्रत-' इति १॥ ५.
'कालमकृ-' इति २.३॥

उत्सर्पिण्यामपीदृशाः ।

पश्चानुपूर्व्या विज्ञेया अरेषु किल षट्स्वपि ॥१३५॥

किलेति सत्ये, उत्सर्पिण्यामपि कालविशेषे षट्स्व-
प्यरकेषु पश्चानुपूर्व्या प्रातिलोम्येन ईदृशा एव मर्त्या विज्ञेयाः,
सम्यग्दृग्भिरिति शेषः । तद्यथा उत्सर्पिण्याः दुःषमदुःषमानाम्नि
एकविंशतिसहस्रवर्षप्रमाणे प्रथमेऽरके मनुजाः षोडशवर्षायुषः,
एकहस्तमानोन्नताङ्गाः स्युः, ततो द्वितीये दुःषमानाम्नि एक- ४०
विंशतिवर्षसहस्रप्रमितेऽरके मनुजाः वर्षशतायुषः, सप्तहस्तोच्छ्र-
याश्च भवन्ति, ततस्तृतीये द्वाचत्वारिंशद्वर्षसहस्रोन्नैककोटी-
कोटिसागरप्रमाणे दुःषमसुषमाख्येऽरके मनुजाः पूर्वकोट्यायुषः,
पञ्चधनुःशतसमुच्छ्रायाश्च भवन्ति, ततः चतुर्थे द्विसागरोपमकोटी-
कोटिप्रमाणे सुषमदुःषमाख्येऽरके मनुजाः एकपल्योपमायुष
एकगव्यूतोच्चतनवः, एकस्मिन् दिने गते भोजिनो भवन्ति,
ततः पञ्चमे सुषमाभिधेऽरके सागरत्रयप्रमाणे मनुजा द्विपल्यो-
पमायुषो द्विगव्यूतोन्नततनवस्तृतीयदिनभोजिनो भवन्ति, ततः
षष्ठे सुषमसुषमानाम्नि चतुःकोटीकोटिसागरप्रमाणे त्रिपल्योप-
मजीवितास्त्रिगव्यूतोन्नततनवश्चतुर्थदिनभोजिनो भवन्ति मनुजाः ५०
॥१३५॥

अष्टादश निमेषाः स्युः काष्ठा

१ पुंसो यावता 'कालेनाकृत्रिमनेत्रविकाशानन्तरं पश्मा-
कुञ्चनं जायते, स निमेष उच्यते, तेऽष्टादशसंख्याः 'काष्ठा'
इत्युच्यते । "निमेषनिमिषौ कालभेदे नेत्रनिमीलने"[विश्व-
लोचनकोशः, शान्तवर्गः, श्रौ-२५]इति श्रीधरः । काशते काष्ठा ।
'काश दीप्तौ'(भ्वा.आ.से.), 'हनि कुषिनीरमिकाशिभ्यः कथन्'
(उणा-१५९), 'तितुत्र-'७।२।१॥ नेट्, 'ब्रश्च-'८।२।३६॥ आदिना
षत्वम्, 'ष्टुना ष्टुः'८।४।४१॥, समूहवाचित्वात् काष्ठेत्येक-
वचनम् । अष्टादशनिमेषप्रमाणकालस्यैकम् ॥

६०

काष्ठाद्वयं लवः ।

१ लुनाति परिच्छिनत्ति कालमिति लवः । 'लूज् छेदने'
(क्र्या.उ.से.), अच्, गुणः । काष्ठाद्वयं षट्त्रिंशन्निमेषा इत्यर्थः,
तावत्प्रमाणकालस्यैकम् ॥

कला तैः पञ्चदशभिः

१ तैः पञ्चदशभिर्लेशैः कला । कलयति कालमिति कला । 'कल संख्याने' (चु.उ.से.), 'णिजन्तादस्मात् पचाद्यच्, टाप् । पञ्चदशलवप्रमाणकालस्यैकम् ॥

लेशस्तद्वितयेन च ॥१३६॥

१ लिश्यतेऽल्पीभवति लेशः । 'लिश अल्पीभावे' (दि.आ.अ.), 'भावे' ३।३।१८ ॥ इति घञ् । तस्याः कलायाः द्वितयेन तद्वितयेन, कलायुगलेनेत्यर्थः । कलाद्वयप्रमाणकालस्यैकम् ॥१३६॥

क्षणस्तैः पञ्चदशभिः

१० १ तैः पञ्चदशभिर्लेशैः क्षणः । क्षणोति क्षणः । 'क्षण हिंसायाम्' (त.उ.से.), पचाद्यच् । पञ्चदशलेशप्रमाणकालस्यैकम् ॥

क्षणैः षड्भिश्च नाडिका ।

सा धारका घटिका च

१ नलति गन्धति नाला । 'णल गन्धे' (भ्वा.प.से.), ज्वलादित्वाद् णः, नालाशब्दादज्ञाताद्यर्थे कः, 'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वः, 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४ ॥ इतीत्वम्, टाप्, नालिका, डलयोरैक्ये नाडिका । 'नड अवस्कन्दने' ( ) इत्यस्य नाडी '[ ] इति नन्दी । षड्भिः क्षणैः नाडिका, सा नाडिका धारका २० घटिका चोच्यत इत्यन्वयः । २ धारयति कालं धारका । 'धृञ् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), 'णिजन्तादतः' 'ण्वुल्तृचौ' ३।१।१३३ ॥ इति ण्वुल्, 'युवोरनाकौ' ७।१।११ ॥, क्षिपकादिगणे पाठात् 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४ ॥ इतीत्वं न भवति । ३ घटयति कालं घटिका । 'घट चेष्टायाम्' (भ्वा.आ.से.), 'णिजन्तादस्माद् ण्वुल्, 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४ ॥ इतीत्वम् । 'घट चेष्टायाम्' (भ्वा.-आ.से.), 'क्वन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वन् वा । त्रीणि षट्क्षणप्रमाणकालस्य । 'घटी' इति भाषा ॥

मुहूर्तस्तद्वितयेन च ॥१३७॥

१ हूर्च्छति मुहूर्तः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । 'हूर्च्छ कौटिल्ये' ३० (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'अञ्जिघृषि (-सि) -' (उणा-३६९)

इति कः, मुडागमश्च, 'राल्लोपः' ६।४।११ ॥ छलोपः, 'हलि च' ८।२।७७ ॥ इति दीर्घः । मुहूर्तवारमियतीति वा । पृषोदरादित्वात् साधुः । तयोर्घटिकयोर्द्वयं तद्वयम्, तेन । एकं घटिकाद्वयप्रमाणकालस्य ॥१३७॥

त्रिंशता तैरहोरात्राः

१ तैर्मुहूर्तैस्त्रिंशतेति त्रिंशत्संख्याकैः अहोरात्रः उच्यते । (अह्ना सहिता रात्रिरिति समासः) (अहश्च रात्रिश्च अनयोः समाहारः), 'अहः सर्वैकदेशसङ्ख्यातपुण्याच्च रात्रेः' ५।४।८७ ॥ इत्यच्, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥, अहो रत्नविधौ 'रूपरात्र-रथन्तरेपूपसंख्यानम्' (वा-८।२।६८ ॥) इति रुः अहोरात्रः, पुंस्त्री- ४० बलिङ्गः । 'द्वन्द्वे त्वहोरात्राविमौ पुण्यौ' [अम.क्षीर.१।३।१२ ॥] इति स्वामी । 'एवं समाहारे क्लीबमप्यहोरात्रम्, वामनलिङ्गानुशासने 'द्विगुरपि पात्राद्यन्तः' [वामनीयलिङ्गानुशासनम्, स्वो.टीका, श्रौ-१६] इति नपुंसकत्वेन 'अहोरात्रम्, द्विरात्रम्' [वामनीयलिङ्गानुशासनम्, स्वो.टीका, श्रौ-१६] इत्युदाहृतम् [ ] इति सुभूतिः । (पाणिनीयमते तु परत्वाद् 'रात्राह्नाहाः पुंसि' २।४।२९ ॥ इति पुलिङ्ग एवायम्) । एकं त्रिंशन्मुहूर्तप्रमाणकालस्य ॥

तत्राहर्दिवसो दिनम् ।

दिवं द्युर्वासरो घञः

१ तत्रेति, अहोरात्रमध्ये, न जहाति कालमिति अहः १५० 'ओहाक् त्यागे' (जु.प.अ.), 'नञि जहातेः' (उणा-१५६) इति कनिन् । अंहते गच्छति वा । 'अहि गतौ' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकात् 'शत्रुक्षन्-' (उणा-१५७) इत्यादिना निपातितः, 'अहन्' ८।२।६८ ॥ इति नकारस्य रुत्वम् । २ दीव्यति आदित्योऽत्र दिवसः । 'दिवु क्रीडादौ' (दि.प.से.), 'दिवादिभ्यः कित्सच्' (उणा-४०१) इत्यस्यप्रत्ययः । ३ दीयते क्षयं याति तमोऽत्रेति दिनम्, पुंस्त्रीबलिङ्गः । 'दीङ् क्षये' (दि.आ.अ.), 'इण्सिञ्जिदी-ङ्याव (-ङ्यवि-) भ्यो नक्' (उणा-२८२) इति बाहुलकान्नकि ह्रस्वः । द्यति तमः, निर्व्यापारस्थितिं वा । 'दो अवखण्डने' (दि.प.अ.), औणादिके नकि 'द्यतिस्यति [मा] स्थामिति' - ६० ७।४।४० ॥ इतीत्वम् । ४ दीव्यन्त्यत्र लोका इति दिवम् । 'दिवु क्रीडादौ' (दि.प.से.), 'घञर्थे कविधानम्' (वा-३।३।५८ ॥) इति

१. 'गतौ सङ्ख्याने च' इति स्वामिसायणौ ॥ २. 'पञ्चदशप्रमाण-' इति ३॥ ३. 'धारिका' इति मूले, स्वोपज्ञटीकायामपि तथैव ॥ ४. क्षीरतरङ्गिण्यां चुरादौ 'नड अवस्कन्दने' (धातुसं-१२, पृ.२९२) इत्यत्र स्वामिनोक्तम् '-नड इति नन्दी-नडः, नाडी प्रणाली' इति ॥ ५. सायणसम्मतोऽयं धातुः ॥ ६. २.३ आदर्शस्य पाठः ॥ ७. १ आदर्शस्य पाठः । प्रायः देवसागरगणयो मुकुटमतानुसारिणः, तेन २.३ आदर्शस्य पाठो युक्तिसङ्गतः । 'अह्ना सहिता रात्रिः' इति मुकुटकृतसमासस्य रामाश्रम्यां खण्डितत्वात् १ आदर्शस्य पाठोऽपि युक्तिसङ्गतः, द्र. रामाश्रमो १।४।१२ ॥, पृ.६० ॥ ८. 'अह्ना' इति २.३ ॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः २.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ १०. 'दिवः कित्' इत्युणादिगणे ॥

कः । ५ द्यौति गच्छति द्युः, पुंलिङ्गः । 'द्यु अभिगमे' (अ.प.अ.), मितद्रवादित्वाद् दुः, डित्वाट्टिलोपः । ६ वासयति रविमिति वासरः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), णिजन्तः, शुद्धोऽपि पूर्वार्थे वर्तते, 'अर्त्तिकमिचमिभ्रमिवासिभ्यश्च' (उणा- ४१२) इत्यप्रत्ययः । वासयत्यपनयति शीतादिकं वा । यद्वा वसेः स्वार्थे णिचि अधिकरणेऽरन्, वसत्यस्मिन् सुखेनेति वासरः । यद्वा 'वासु दीसौ' ( ), पूर्वस्मादेवसूत्रादरन्, वासते दीप्यत इति वासरः । विपूर्वात् सत्तेर्गत्यथात् पचाद्यचि वीत्यस्येकारस्याकारः पृषोदरादित्वाद् वासरो दन्त्यमध्यः । "रविर्मनादर्शितवासरः १० सरः" [ ] इति जानकीहरणम् । "वृद्धो वासरसङ्गः" [भट्टि-काव्यम् १३।२॥] इति भट्टिः । वेसरमित्यपि । क्वचिदुणादिवृत्तौ 'वाशि' इति, 'वाशु शब्दे' (दि.आ.से.) इति पठ्यते, अतो वाशरं तालव्यमध्यमाहुः, तददर्शनम् । ७ घसति अन्धकारमिति घस्त्रः । 'घस्तु अदने' (भ्वा.प.अ.), 'स्फायितञ्चि' (उणा-१७०) इत्यादिना रक् । दिवाऽव्ययम् । दिवसो हि शिवशासने ब्रह्मणः सुरप्रसवित्रीतनुः । यद्विष्णुपुराणम्-

"सिसृक्षुरन्यदेहस्थः प्रीतिमापुस्ततः सुराः ।

सत्त्वोद्विक्ताः समुद्धूता मुखतो ब्रह्मणो द्विजः ॥१॥

त्यक्ता सापि तनुस्तेन स च (सत्त्व) प्रायमभूद् दिनम् ।

२० ततो हि बलिनो रात्रावसुरा देवता दिवा ॥२॥"

[विष्णुपुराणम्, प्रथमांशः, अ. ५, श्लो-३३-३४] इति ।

सप्त दिवसस्य ॥

दिवसो हि प्रातस्तनूँसङ्गव२मध्याह्न३परह्ण४सायाह्न५-
लक्षणेः पञ्चभिर्भगैर्युक्तो भवत्यतः प्रातःकालनामान्याह-

प्रभातं स्यादहर्मुखम् ॥१३८॥

व्युष्टं विभातं प्रत्यूषं कल्यप्रत्यूषसी उषः ।

काल्यम्

१ भातुं प्रवृत्तं प्रभातम् । 'भा दीसौ' (अ.प.अ.),

'आदिकर्मणि कः-३।४।७१॥ । "प्रपूर्वाद् भातेः बाहुलकात्

३० तन्" [ ] इति तु सर्वधरः । २ अहो मुखं प्रारम्भः अहर्मुखम्

॥१३८॥ "मुखमुपाये प्रारम्भे श्रेष्ठे" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।२४॥]

१. 'वस निवासे' (चु.उ.से.) इति चुरादेरपि ग्रह इत्यर्थः ॥ २. 'अर्त्तिकमिचमिभ्रमिदेविवासिभ्यश्चि' इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ ३. 'विवासयति' इति २.३.४॥ ४. 'वा' इति २.३.४. नास्ति ॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यादावयं धातुर्न दृश्यते ॥ ६. 'समुद्धूतो' इति ३॥ ७. 'प्रातस्ततः' इति १, 'प्रातस्तत' इति २.४॥ ८. 'सङ्गत' इति १॥ ९. 'उषः' इत्युणादिगणे ॥ १०. '-सव्यलक्ष्मलेखा' इति १.२॥ ११. 'प्रातःस्मृतस्ततः' इति विष्णुपुराणे, खं-१, पृ. ३०३॥ १२. द्र. श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतदेसीसङ्ग्रहो, वर्गः-२, श्लो-२७०॥

इत्यनेकार्थः । ३ विशेषेण उच्यतेऽतिक्रम्यते व्युष्टम् । विपूर्वः 'उच्छी विवासे' (तु.प.से.), [कः], 'ब्रश्च-८।२।३६॥ इत्यादिना षत्वम्, ष्टुत्वम् । ४ विभातुं प्रवृत्तम् विभातम् । विपूर्वः 'भा दीसौ' (अ.प.अ.), 'आदिकर्मणि कः-३।४।७१॥ । ५ प्रत्यूषति निशां रुजति प्रत्यूषम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा.-प.से.), 'इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः-३।१।१३५॥ इति कः, दीर्घ-मध्योऽयम् । "प्रत्यूषेषु स्फुटितफमलामोदमैत्रीकषायः" [मेघ-दूतम्, पूर्वमेघः, श्लो-३१] इति मेघः । ६ कलयति संख्यां कल्यम् । 'कल संख्याने' (चु.उ.से.), 'अघ्यादयश्च' (उणा- ५५१) इति यत् । कलासु साधु वा कल्यम् । 'तत्र साधुः' ४।४।८९॥ इति यत् । ७ प्रत्योषत्यर्ककरैरन्धकारमिति प्रत्युषः, सकारान्तः, पञ्चमस्वरमध्यः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), 'उषेः कित्' (उणा-६७३) इत्यसिः । प्रतिरन्योपसर्गनिवृत्त्यर्थः । ८ ओषति दहत्यन्धकारमिति उषः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), 'उषेः कित्' (उणा-६७३) इत्यसिः, अयमपि पञ्चमस्वरदिः । "उषसि सयावकव्यपादलेखा (रेखा)" [किरातार्जुनीयम् ५।४०॥] इति भारविः । ९ काले साधु काल्यम् । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । "काले भवं काल्यम्, 'दिगादिभ्यो यत्' ४।३।५४॥" [माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३२५] इति माधवः । ५० विभातकालस्य प्रशस्यत्वात् साधुत्वम् । नव प्रभातस्य । शेषश्चात्र- "व्युष्टे निशात्ययगोसर्गौ" [शेषनाममाला २।१८॥] । प्रभात-कालो हि सूर्यार्धोदयादारभ्य घटिकाषट्कं यावद्भवति । यद्विष्णुपुराणम्-

"लेखाप्रभृत्यथादित्ये त्रिमुहूर्ते गतेऽत्र वै (रवौ) ।

ज्ञेयः प्रातस्तर्तः कालो भागश्चाहः स पञ्चमः ॥१॥"

[विष्णुपुराणम्, द्वितीयांशः, अ-८, श्लो-६२] इति । "अर्द्धोदयोऽत्र लेखा" [ ] इति तट्टीका । प्रातः, प्रगे, प्राहे, पूर्वेषुश्चाव्ययानि । गोसो देश्याम् । संस्कृतेऽपीत्येके ॥

मध्याह्नस्तु दिवामध्यं मध्यन्दिनं च सः ॥१३९॥ ६०

१ अहो मध्यं मध्याह्नः । अहन्शब्दाद् 'राजाहः-सखिभ्यष्टच्' ५।४।९१॥ इति टच्, 'अहोऽहः' ५।४।८८॥ इत्यहोदेशः, 'रात्राहोहाः पुंसि' २।४।२९॥ इति पुंस्त्वम्, 'संख्याविसायपूर्वस्य' ६।३।११०॥ इति ज्ञापकात् समासः ।

२ दिवा अहो मध्यं दिवामध्यम् । ३ दिनस्य मध्यं मध्यन्दिनम् ।
'राजदन्तादिषु परम्' २।२।३१ ॥ (इति दिनशब्दस्य परनिपातः) ।
स इति मध्याह्न एव मध्यन्दिनमुच्यत इत्यर्थः । द्वादशघटि-
काभ्योऽग्रिमस्त्रिमुहूर्तः कालो मध्याह्नस्तन्नामानि त्रीणि ॥१३९॥
दिनावसानमुत्सूरो विंकालसर्बली अपि ।

सायम्

१ दिनस्यावसानमन्तः दिनावसानम् । २ उत्क्रान्तः
सूरोऽस्मिन्निति उत्सूरः । ३ विरुद्धः कालो विंकालः । ४
सह बलिभिरुपहारैर्वर्तते सबलिः, पुंलिङ्गः । ५ स्याति दिनं
१० सायम् । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.), 'श्याद्व्यधासुसंस्-
वतीणव-' ३।१।१४१ ॥ इत्यादिना णप्रत्ययः, 'आदेच उपदेशेऽ-
शिति' ६।१।४५ ॥ इत्यात्वम्, 'आतो युक् चिष्कृतोः' ७।३।३३ ॥
सायमिति क्लीबलिङ्गः । गौडस्तु "उत्सूरश्च विंकालश्च
सबलिश्च सः" [ ] इति पुंस्याह । "कर्मणि घञि सायः" [ ]
इति तु कौमुदी । मान्ताव्ययं अव्ययवर्गे [अभि., श्लो-१५३१]
वक्ष्यते । "सायमिति क्लीबपाठः प्रामादिकः" [ ] इति
बृहस्पतिः । पञ्च उत्सूरस्य । 'उत्सूर' इति भाषा ॥

सन्ध्या तु पितृसूः

१ सं सम्यग् ध्यायन्ति मन्त्रादिकमस्यामिति सन्ध्या ।
२० सम्पूर्वः 'ध्यै चिन्तायाम्' (भ्वा.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे'
३।१।१३६ ॥ इत्यङ्, 'अजाद्यतष्टाप्' ४।१।३ ॥ 'सन्ध्या पितृप्रसूः
सन्ध्या' [ ] इति शब्दार्णवाद निर्यकारोऽपि । 'सन्धोच्छलितः'
[वासवदत्ता, पृ.१५] इति वासवदत्ता । २ पितृन् सूते पितृसूः ।
'षूङ् प्राणिप्रसवे' ( ), 'सत्सूद्विषदुह-' ३।२।६१ ॥ इत्यादिना
क्विप् । सन्ध्या हि ब्रह्मणः पितृप्रसवित्रीतनुः इति प्रसिद्धिः ।
यद्विष्णुपुराणम्-

"सत्वमात्रात्मिकामेवं (-व) ततोऽन्यां जगृहे तनुम् ।

पितृवन्मन्यमानस्य पितरोऽस्यां च जज्ञिरे
(पितरस्तस्य जज्ञिरे) ॥१॥

३० उत्सर्जं पितृन् सृष्ट्वा ततस्तामपि स प्रभुः ।
(उत्सर्जं ततस्तां तु पितृन् सृष्ट्वापि स प्रभुः।)

सा चोत्सृष्टाऽभवत् सन्ध्या दिननक्तान्तरस्थितिः ॥२॥"

[विष्णुपुराणम्, प्रथमांशः, अ-५, श्लो-३५-३६] । द्वे
सन्ध्यायाः ॥

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः २.३.४प्रतिषु नास्ति ॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१४० ॥, पृ.३१ ॥ ३. 'असूर' इति३, 'उत्सूर' इति२.४ ॥ ४. 'प्रजादित्वाष्टाप्'
इति३, 'अजादित्वाष्टाप्' इति२.४ ॥ ५. द्र. रामाश्रमी १।४।३ ॥, पृ.५६ ॥ ६. वासवदत्तायां 'सन्धोच्छलितः' (सुबन्धुकृतवासवदत्ता, पृ.१५) इति
दृश्यते ॥ ७. 'पितृन् सूते' इति विगृहीतत्वात् 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' इति पाठ्यम् ॥ ८. ३प्रतौ न दृश्यते ॥ ९. 'प्रसिद्धः' इति२ ॥ १०.
'त्रिसन्ध्या' इति१, 'त्रिसन्धी' इति४ ॥ ११. 'तापयति' इति१ ॥ १२. 'भगः' इति ४प्रतेष्टिष्णो ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३प्रतौ न दृश्यते ॥
१४. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१४१ ॥, पृ.३१ ॥, शातातपस्मृतेरुद्धरणमिदम्, द्र. शब्दकल्पद्रुमकोशः, पृ.१४० ॥

त्रिसन्ध्यं तूपवैणवम् ॥१४०॥

१ अहरवयवोऽहः शब्दो ग्रामो दग्ध इतिवत्, प्रथमं
च तदहश्च प्राहः । 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' ५।४।९१ ॥, 'अहोऽहः'
५।४।८८ ॥ इत्यादेशः, 'रात्राहाहाः पुंसि' २।४।२९ ॥ इति पुंस्त्वम् ।
अहः अपरं अपराहः । 'पूर्वापर-' २।२।१ ॥ इत्येकदेशिसमासः,
'अहोऽदन्तात्' ८।४।७ ॥ इति द्वयोरपि णत्वम् । अहो मध्यं ४०
मध्याह्नः । एतास्तिस्रः सन्ध्याः समाहृता इति त्रिसन्ध्यम् ।
'आबन्तो वा' (वा-२।४।३० ॥) इति क्लीबत्वम् । 'गोस्त्रियोरुप-
सर्जनस्य' १।२।४८ ॥ इति ह्रस्वत्वम् । पक्षे त्रिसन्ध्यौ । २ उप समीपे
वैणवो व्रतदण्डो यत्रेति उपवैणवम् । द्वे त्रिकालस्य ॥१४०॥

श्राद्धकालस्तु कुतपोऽष्टमो भागो दिनस्य यः ।

१ श्राद्धं पितृकर्म, तस्य कालः श्राद्धकालः । २
कुं पापं तपति कुतपः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'तप सन्तापे'
(भ्वा.प.अ.), पचाद्यच् । कुं भूमिं मध्यन्दिने तपत्यर्कोऽत्रेति
वा । कोतन्ति गच्छन्ति पितरः प्रीतिमस्मिन्निति वा कुतपः,
पुंक्लीबलिङ्गः । कुतिः सौत्रो धातुः, बाहुलकाद् अपक् । यः ५०
दिवसस्याष्टमो भागोऽशः, स श्राद्धकालः कुतपश्चोच्यत
इत्यर्थः । (दिनस्य हि पुराणमतोक्तानि रौद्रादीनि भगान्तानि
पञ्चदशमुहूर्तानि, तन्मध्ये यो गणनाक्रमेणाष्टमो मुहूर्तः, स
कुतपः प्रोच्यते, तत्प्रयोजनं च श्राद्धे । यत्स्मृतिः-)

"दिवसस्याष्टमे भागे मन्दीभूते दिवाकरे ।

स कालः कुतपो यत्र पितृणां दत्तमक्षयम् ॥१॥" [ ] इति ।
अन्यकर्मण्यष्टमो मुहूर्तोऽभिजिदाहः, श्राद्धकर्मणि च कुतप
इत्यष्टममुहूर्तस्यैव नामान्तरम् । द्वे श्राद्धकालस्य ॥

निशा निशीथिनी रात्रिः शर्वरी क्षणदा क्षपा ॥१४१॥

त्रियामा यामिनी भौती तमी तमा विभावरी । ६०

रजनी वसतिः श्यामा वासतेयी तमस्विनी ॥१४२॥

उषा दोषेन्दुकान्ता

१ निशानं निशा, सर्वव्यापाराणां तनूकरणम् । निपूर्वात्
'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.) अस्माद् 'आतश्चोपसर्गे' ३ ११ १३६ ॥
इति भावेऽङ्, तद्योगाद् अर्शआद्यच् । (अथवा नितरां श्यति
तनूकरोति व्यापारान् इति निशा । 'आतश्चोपसर्गे' ३ ११ १३६ ॥
कः) । यद्वा नेशन्ति समाहितमनस्का भवन्त्यस्यामिति । 'णिश
समाधौ' (भ्वा.प.से.), 'इगुपधज्ञा-३ ११ १३५ ॥ इति कः,
अजादित्वाट्वाप् । पृषोदरादित्वाद् निट् इति हलन्तापि । "गुण-
सन्धी पुंसि निट् [च] श्यामा तुङ्गी तमा तमी" [ ] इति नाम-
निधानम् । २ नियतं शेरते लोका अत्रेति निशीथः । ("शीङ् स्वप्ने
१० (अ.आ.से.), 'निशीथगोपीथा-' (उणा-१६६) इति थक्) ।
सोऽस्यामस्ति निशीथिनी । 'अत इनिठनौ' ५ १२ ११५ ॥ इतीनिः,
'ऋन्नेभ्यः-४ ११ ५ ॥ इति डीप् । ३ राति ददाति जनेभ्यः सुख-
मिति रात्रिः । 'रा ला दाने' (अ.प.अ.), 'राशदिभ्यां त्रिप्' (उणा-
५०७) इति त्रिप् । यद्वा 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), अस्मा-
दन्तर्भूतण्यर्थाद् बाहुलकात् त्रिप्रत्ययः, मकारस्य चाकारः ।
रमयति भूतानि नक्तञ्चारीणि, उपरमयति दिवाचारीणि स्वव्या-
पारेभ्य इति वा रात्रिः । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४ ११ ४५ ॥) इति
डीषि रात्री च । "रात्री रात्रिस्तमस्विनी" [ ] इति शब्दार्णवः ।
४ शृणाति चेष्टाः, रात्रौ हि स्वस्वव्यापारेभ्य उपरमन्ते जना इति ।
२० 'शू हिंसायाम्' (ब्र्या.प.से.), 'कृगृशृवृ [ञ] चतिभ्यष्ट्वर्च्' (उणा-
२७९), टित्त्वात् डीष् (डीप्) शर्वरी, तालव्यादिः । पृषोदरा-
दित्वाद् दीर्घादिरपि । "शार्वरी शर्वरी शर्वा (शर्या)" [ ] इति
शब्दार्णवः । शृणाति दिनव्यापारानिति वा । "शू हिंसायाम्"
(ब्र्या.प.से.) अस्माद् 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' ३ १२ ७५ ॥ इति
वनिपि, 'वनो र च' ४ ११ ७ ॥ डीप्, रश्चान्तादेशः । ५ क्षणमव्या-
पारसुखं ददाति क्षणदा । 'डुदाञ् दाने' (जु.उ.अ.), 'आतोऽ-
नुपसर्गे कः' ३ १२ ३३ ॥, 'आतो लोप इटि च' ६ १४ ६४ ॥ इत्या-
लोपः । "क्षणमवसरं भोगिनां" ददाति" [अम.क्षीर. १ ३ १४ ॥]

इति स्वामी । ६ (क्षपयति वेशं क्षपा । 'क्षै क्षये' (भ्वा.प.अ.)
अस्माण्यन्ताद् मितः पचाद्यच्) । क्षप्यते सूर्याचारेण, क्षपयति ३०
चेष्टा वा क्षपा । 'क्षप प्रेरणे' (चु.उ.से.), पचाद्यच्, भिदादित्वादङ्
वा, क्षपा प्रथमस्वरादिः । 'क्षिप प्रेरणे' (दि.प.अ., तु.उ.अ.)
इत्यस्य धातोर्यदा, तदा तृतीयस्वरादिरपि ॥ १४१ ॥ ७ आद्यन्त-
योरद्धयामयोश्चेष्टाकालत्वेन दिनवत्त्वात्, दिनवद् दिनव्यवहाराच्च
त्रयो यामा यस्यां सा त्रियामा । ८ कार्यान्तर्हत्वान्निन्दिता यामा
अस्यां यामिनी । अत्र निन्दायाम् 'अत इनिठनौ' ५ १२ ११५ ॥
इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यः-४ ११ ५ ॥ इति डीप् । यौगिकत्वाद् यामवती
च । ९ भूतानामयं भौती । 'तस्येदम्' ४ १३ १२० ॥ इत्यण्,
'टिङ्गाणञ्-४ ११ १५ ॥ इत्यादिना डीप्, भूतानां रात्रिचरत्वात् ।
१० ताम्यन्त्यस्यां चक्रवाकाः तमी । 'तमु ग्लानौ' (दि.प.मे.), ४०
'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन्, 'कृदिकारात्-' (गणसू-
४ ११ ४५ ॥) इति डीष् । ११ पचाद्यचि, टापि तमा इत्यपि । तथा
च विदग्धमुखमण्डनम्- "हारा महादेवरता तमातः" [ ] इति ।
"तमीत्यमूलम्, तमेत्येव पाठः" [ ] इति सुजातोकादयः, परं
तदयुक्तम्, "स तमी (तमी) तमोभिरभिगम्य [त] ताम्" [शिशु-
पालवधम्, सर्गः-९, श्लो-२३] इति माघदर्शनात् । "नामनिधाने
द्वयोरप्युपादानात् पाठद्वयमेव न्याय्यम्" [ ] इति तु कौमुदी ।
"[वयं तु] क्षीरस्वामी (मि) सर्वधरादिभिस्तु तमीतीकारान्तपाठ
एव स्वीकृत इति, तमीतीकारान्त एव मूलपाठः [इत्याचक्ष्महे]"
[पदचन्द्रिका, कालवर्गः, श्लो-१०७] इति बृहस्पतिः । १२ वृणाति ५०
'वृञ् (वृ) आच्छादने' (ब्र्या.उ.से.) इत्यतः पचाद्यजन्तात् 'पिप्प-
ल्यादयश्च' (गणसू-४ ११ ४४ ॥) इति डीप् (डीष्) वरी । विभानं
विभा, प्रभावत्, विभाया वरी आच्छादिका विभावरी । यद्वा
'भा दीप्तौ' (अ.प.अ.), नक्षत्रादिभिर्विशेषेण भातीति, 'आतो
मनिष्वनिष्वनिश्च' ३ १२ ७४ ॥ इति क्वनिबन्ताद् 'वनो र च'
४ ११ ७ ॥ इति डीप् विभावरी । १३ रजन्ति रागं प्राप्नुवन्ति रागि-

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतावेव दृश्यते ॥ २. 'निशन्ति' इति ३, स्वोपज्ञटीकायां 'निशन्ति' इति रूपं दृश्यते, २ १४१ ॥, पृ. ३१ ॥ ३. 'अजाद्यतष्टाप्'
इति १ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१०५, पृ. १३८ ॥, रामाश्रमी १ ४ १४ ॥, पृ. ५६ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः २. ४ प्रत्योर्न दृश्यते ॥ ६.
'त्रिः' इति ३. ४ ॥ ७. 'उपरमयन्ति' इति २. ३. ४ ॥ ८. १ प्रतौ बहिर्भागे 'स्व' इत्यधिकपाठो दृश्यते ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-
१०६, पृ. १३९ ॥, रामाश्रमी १ ४ १४ ॥, पृ. ५६ ॥ १०. '-प्वरच्' इति १, '-भ्यः प्वरच्' इत्युणादिगणे ॥ ११. 'दीर्घादिरपि' इति ४ ॥ १२. द्र.
टीकासर्वस्वम्, भा-१, १ ४ १३ ॥, पृ. ७७, पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो १०६, पृ. १३९, रामाश्रमी १ ४ १३ ॥, पृ. ५६ ॥ १३. अम.क्षीर. टीकायां
नास्ति, १ ३ १४ ॥, पृ. ३२ ॥ १४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतावेव दृश्यते ॥ १५. 'अस्याः' इति २ ॥ १६. इतोऽग्रे प्रतौ 'ततः' इति दृश्यते ॥ १७.
क्षीरतरङ्गिण्यादौ तमुधातुः काङ्क्षायामर्थे दृश्यते ॥ १८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १ ४ १५ ॥, पृ. ७८, पदचन्द्रिका, भाग-१, कालवर्गः, श्लो-१०७,
पृ. १४० ॥ "के भूषयन्ति स्तनमण्डलानि कीदृश्यामा चन्द्रमसः कुतः श्रीः । किमाह सीता दशवक्त्रनीता हारा महादेवरता तमातः ॥ (पक्षे-हा राम हा
देवर तात मातः) इति पूर्णः श्लोकः, टीकासर्वस्वे 'विभूषणं किं कुचमण्डलीनां....' इति दृश्यते ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-
१०७, पृ. १४०, तत्र 'इति तु जातोकायः' इति दृश्यते ॥ २०. क्षीरतरङ्गिण्यादौ वृञ्धातुराच्छादनेऽर्थे न दृश्यते ॥ २१. 'रजन्ति' इति १ ॥

णोऽत्रेति, रञ्जयति तमसा वा रजनी । 'रञ्ज रागे' (भा.उ.अ.), 'क्षिपेः किच्च' (उणा-२६४) इति चकाराद् रञ्जेरप्यनिः, कित्वात्र-लोपः, 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति डीष् । डीब- (डीष) भावे रजनिरपि । १४ वसत्यस्यां तमः, वसन्त्यस्यां जना वा वसतिः । 'वस निवासे' (भा.प.अ.), 'वहिवस्यतिभ्यश्चित्' (उणा-५००) इति अतिप्रत्ययः । १५ श्यायते गच्छति शनैः शनैरिति श्यामा । 'श्यैङ् गतौ' (भा.प.अ.), 'इषियुधीन्धि-दसिश्वाधूसूभ्यो मक्' (उणा-१४२), 'आदेच उपदेशेऽशिति' ६।१।४५ ॥ इत्यात्वम्, ततष्ठाप् । श्यामगुणयोगाद्वा श्यामा । १६ १० वसतौ साधुः वासतेयी । 'पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्दक्' ४।४।१-१०४ ॥, 'आयनेयीनीय्-' ७।१।२ ॥ इत्यादिना ढस्य एयादेशः, 'टिङ्गणञ्-' ४।१।१५ ॥ इत्यादिना डीप् । १७ तमोयोगात् तम-स्विनी । 'अस्मायामेधास्त्रजो विनिः' ५।२।१३१ ॥ इति विनिः, 'ऋन्नेभ्यो डीप्' ४।१।५ ॥ ॥ १४२ ॥ १८ ओषति दहति अहःक्ले-शमिति उषा । 'उष दाहे' (भा.प.से.), 'इगुपधज्ञा-' ३।१।१३५ ॥ इति कः, टाप् । उषेत्यव्ययमपि । १९ दुष्यत्यस्यां दृष्टिः दोषा । 'दुष वैकृत्ये' (दि.प.अ.), पचाद्यच्, 'अजाद्यतष्टाप्' ४।१।३ ॥ । दोषाव्ययमपि । २० इन्दोः कान्ता इन्दुकान्ता । सामान्येन विंशतिः रात्रेः । शेषश्चात्र-

२०

“निशि चक्रभेदिनी ॥

निषद्वरी निशीथ्या निट् (निङ्) घोरा वासरकन्यका ।

शताक्षी राक्षसी याम्या घृताचिस्तामसी तमिः ॥१॥

शार्वरी क्षणिनी नक्ता पैशाची वासुरा उमा” [शेषनाममाला २।१८-२० ॥] । नक्तमव्ययम् । तुङ्गी देश्याम्, संस्कृतेऽपि ॥

अथ तमिस्रा दर्शयामिनी ।

१ तमांसि विद्यन्तेऽस्यां तमिस्रा । 'ज्योत्स्नात-मिस्रा-' ५।२।११४ ॥ इति साधुः, दन्त्यरेफोपधोऽयम् । दर्शस्य यामिनी रात्रिः दर्शयामिनी । “तमिस्रा तामसी रात्रिः”

१. ‘-भ्यश्च’ इति १.२ ॥ २. ‘-नेयीत्या-’ इति १ ॥ ३. ‘वासरा’ इति ४ ॥ ४. ‘उशाः’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ५. द्र. देसीसहसंगहो, वर्गः-५, श्रौ-४१३ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१०७, पृ.१४१, तत्र ‘ज्योत्स्ना’ इत्यस्य स्थाने ‘ज्योत्स्नी’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘ज्योत्स्नी’ इति ३ ॥ ८. ‘-काया-’ इति २.३ ॥ ९. ‘ज्योत्स्ना’ इति विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-२२, पृ.८७ ॥ १०. इतोऽग्रे १ प्रतौ “गणानां बह्वीनां रात्रीणां समाहारः, गणशब्दस्य संख्यात्वात् ‘तद्धितार्थ-’ २।१।५१ ॥ इति द्विगुः, ‘अहःसर्वैकदेश-’ ५।४।८७ ॥ इत्यच्, ‘रात्राहाहाः पुंसि’ २।४।२९ ॥ इति पुंस्त्वं तु ना (न), ‘संख्यापूर्वारात्रिः’ (लि-१३२) इति लिङ्गानुशासनसूत्रेण क्लीबत्वविधानात्, “भवति [न] पुंसकयोगः संख्या-पूर्वस्य रात्रशब्दस्य” [ ] इति वररुचिवचनाच्च । “रात्रं प्राक् संख्ययान्वितम्” [अमरकोषः ३।५।२५ ॥] इति वक्ष्यमाणत्वाच्च । एतेन स्वामिमुकुटयो-नपुंसकत्वसमर्थनसंभ्रमः परास्तः” इति पाठो दृश्यते, स तु रामश्रम्यनुकरणम्, द्र. रामाश्रमी १।४।६ ॥, पृ.५७ ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१०८, पृ.१४१ ॥ १२. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे “रात्राहाहाः पुंसि’ २।४।२९ ॥ इति पुंस्त्वे प्राप्ते ‘लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्येति नपुंसकता” इति दृश्यते, भा-१, १।४।६ ॥, पृ.७९ ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१०८, पृ.१४१ ॥, रामाश्रमी १।४।६ ॥, पृ.५७ ॥

[अमरकोषः १।४।५ ॥] इत्यमरः । “तमिस्रा तु दर्शरात्रि-ज्योत्स्ना स्यात् पूर्णिमा निशा” [ ] इति शब्दार्णवः । “तामसी ३० रात्रिमात्रेऽपि” [ ] इति कौमुदी । एकममावस्यारात्रेः । “अन्ध-काररात्रिनामेदम्” [ ] इत्यपरे ॥

ज्योत्स्नी तु पूर्णिमारात्रिः

१ ज्योत्स्ना चन्द्रिकाऽस्त्यस्यां ज्योत्स्नी । ‘प्रज्ञादिभ्यश्च’ ५।४।३८ ॥ इत्यण्, ‘तद्धितेष्वचामादेः’ ७।२।११७ ॥ इति वृद्धिः, ‘टिङ्गणञ्-’ ४।१।१५ ॥ इत्यादिना डीप् । पूर्णिमाया रात्रिः पूर्णिमारात्रिः इति षष्ठीतत्पुरुषः । एकं पूर्णिमाया रात्रेः । “उद्योतयुक्ताया रात्रेः” [ ] इत्यपरे । यन्महेश्वरः “ज्योत्स्नी चन्द्रिकयान्विता” [ ] इति । ज्योत्स्नेत्याबन्तोऽप्ययम्, वृद्धि-हीनश्च । “ज्योत्स्ना सचन्द्रनक्षत्ररात्रौ चन्द्रातपेऽपि च” [विश्व- ४० प्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-२२] इति । शाश्वतोऽपि “ज्योत्स्ना ज्योतिष्मती रात्रिर्ज्योत्स्ना चन्द्रमसः प्रभा” [शाश्वतकोशः, श्रौ-१९२] इति ॥

गणारात्रो निशागणः ॥१४३॥

१ इह गणशब्द एकवचनान्तः । “बहुत्वसंख्यावचनः” [ ] इति ‘बहुगण-’ १।१।२३ ॥ इत्यत्रेन्दुमित्रः । रात्रीणां गणो गणारात्रः । राजदन्तादित्वात् परनिपातः । “बहुगणवतु-’ १।१।२३ ॥ इति संख्यात्वे, ‘अहःसर्वैकदेश-’ ५।४।८७ ॥ इत्यादिनाऽच् गणारात्रः, पुंक्लीबलिङ्गः । “क्लीबत्वमत्र प्रमादः, ‘रात्राहाहाः पुंसि’ २।४।२९ ॥ इति पुंस्त्वप्राप्तेः” [ ] इत्येके । “प्राप्तमपि पुंस्त्वं ५० लोकाश्रयत्वात् न भवति” [ ] इति सर्वानन्दः । “भवति नपुंस-कलिङ्गयोगः संख्यापूर्वस्य रात्रिशब्दस्य” [ ] इति वररुचि-वचनात्, गणशब्दस्य च संख्यात्वात् क्लीबत्वसम्भवात् । “तथा च नपुंसकेऽमरकोषेऽप्युक्तं ‘रात्रं प्राक् संख्ययान्वितम्’ [अमर-कोषः ३।५।२५ ॥] [ ] इति कौमुदी । अन्येऽप्याहुः “गणानां रात्रीणां समाहार इति द्विगौ कृते समासावयवाः समासान्ता इत्यकारान्तोत्तरपदत्वाभावादकारान्तोत्तरपदो द्विगुः स्त्रियां

भाष्यते" [ ] इति । "स्त्रीत्वाभावे 'स नपुंसकम्' २।४।१७ ॥ इति क्लीबत्वं प्राप्तं बाधित्वानेन पुंस्त्वे प्राप्ते पात्रादित्वात् क्लीब-त्वम्" [ ] इति मिश्राः । निशागणो रात्रिसमूह इत्यर्थः । एकं रात्रिसमूहस्य । "त्रिणि रात्रि, चारि रात्रि, दश रात्रि" इति भाषा ॥१४३॥

पक्षिणी पक्षतुल्याभ्यामहोभ्यां वेष्टिता निशा ।

१ वर्तमानदिवसागामिदिवसयोः पक्षयोरिव मध्ये या वर्तमाना रात्रिस्तस्या नामैकं पक्षिणी । उभयाह्नी पक्षाविवस्त अस्या इति पक्षिणी । 'अत इतिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । १० पक्षशब्दो भासाद्धदेहाङ्गयोर्वाचकः । अत्र निशेत्युपलक्षणम्, तेनागामिवर्तमाननिशायुक्तो दिवसोऽपि पक्षीत्याहुः ॥

गर्भकं रजनीद्वन्द्वम्

१ गर्भयति गर्भकम् । ण्वुल् । रजन्या रात्रेर्द्वन्द्वं रजनीद्वन्द्वम् । एकं रात्रिद्वयस्य ॥

प्रदोषो यामिनीमुखम् ॥१४४॥

१ प्रारम्भा दोषास्मिन्निति प्रदोषः । यद्वा 'दुष वैकृत्ये' (दि.प.अ.), अच्, टाप् । प्रारम्भो दोषायाः प्रदोषः, प्रादिसमासो वा । प्रारम्भो दोषाया यत्र इति, 'एकविभक्तिश्च' १।२।४४ ॥ इत्युपसर्जनत्वे 'गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य' १।२।४८ ॥ इति ह्रस्वत्वम् । २० दोषशब्दः स्त्रियाम् । यामिन्या रात्रेर्मुखं प्रारम्भः यामिनीमुखम् । एकं रात्रिमुखस्य । [शेषश्चात्र- 'दिनात्ययः प्रदोषे स्यात्'] [शेषनाममाला २।२०] ॥१४४॥

यामः प्रहरः

१ याति गच्छति यामः । 'या प्रापणे' (अ.प.अ.), 'यातेर्मक्' ( ) इति मक् । यद्वा यच्छति उपरमति रात्रिरह-श्चानेनेति यामः । 'यमु उपरमे' (भ्वा.प.अ.), घञ् । २ प्रह्रियते ताड्यतेऽस्मिन् कालसूचकं वाद्यमिति प्रहरः । प्रपूर्वः 'हृज् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'पुंसि संज्ञायाम्- ' ३।३।११८ ॥ इति घः । द्वे प्रहरस्य ॥

३०

निशीथस्त्वर्धरात्रो महानिशा ।

१ नियतं शेरते लोका अत्रेति निशीथः । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'निशीथगोपीथावगीथाः' (उणा-१६६) इति

थकिं प्रत्यये साधुः । अत एव कात्यः "निशीथं सुसजनम्" [ ] आह । २ अर्द्ध रात्रेः अर्धरात्रः । 'अहःसर्वैकदेश-' ५।४।८७ ॥ इत्यादिनाच् । ३ महती चासौ निशा च महा-निशा, प्राप्तप्रकर्षकत्वात् । त्रीणि अर्द्धरात्रस्य ॥

उच्चन्द्रस्त्वपररात्रः

१ उत्क्रान्तश्चन्द्रोऽस्मिन् उच्चन्द्रः । २ रात्रेपररो भागः अपररात्रः । 'अहःसर्वैकदेशसंख्यातपुण्याच्च रात्रेः' ५।४।८७ ॥ इति एकदेशोऽच्, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥, 'रात्राह्लाहाः पुंसि' ४० २।४।२९ ॥ इति पुंस्त्वम् । द्वे पाश्चात्यरात्रेः । 'पाछिली रात्रि' इति भाषा ॥

तमिस्त्रं तिमिरं तमः ॥१४५॥

ध्वान्तं भूच्छायान्धकारं तमसं समवान्धतः ।

१ तमोऽस्याऽस्ति तमिस्त्रम् स्त्रीक्लीबलिङ्गः, दन्त्य-सकारवान् । 'ज्योत्स्नातमिस्त्रा-' ५।२।११४ ॥ इत्यादिना निपात-नात् साधुः । २ तिम्यति तिमिरम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'तिमिष्टिम् आर्द्राभावे' (दि.प.से.), 'इषिमदिमुदिखिदिच्छिदिभिदिमे- (मि)दिचदितिमिमिहिमुहिमुचिरुचिरुधिशुषिबधिभ्यः किरच्' (उणा-५१) । ३ ताम्यन्त्यनेन तमः । 'तमु ग्लानौ' ( ), ५० 'असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन् । तमशब्दोऽकारान्तोऽपि ॥१४५॥ ४ ध्वन्यते सर्वरोगहरतयेति ध्वान्तम् । 'ध्वन शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'क्षुब्धस्वान्तध्वान्तलग्नम्लिष्ट-' ७।२।१८ ॥ इत्यादिना साधुः । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । ५ भुवः पृथिव्याश्छाया भूच्छाया, पुराणे भूगुणश्रुतेः । 'विभाषा सेनासुराच्छाया-' २।४।२५ ॥ इत्यादिना क्लीबत्वे भूच्छायं च । ६ अन्धं करोति अन्धकारम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥, 'अचो ङ्णिति' ७।२।११५ ॥ इति वृद्धिः । ७-९ समवान्धेभ्यस्तमसमिति योज्यते, सङ्गतं तम इति सन्तम-सम्, अवगतमवहीनं वा तमः अवतमसम्, अन्धं करोति ६० अन्धयति, अन्धयति तदन्धम्, तच्च तमश्च अन्धतमसम् 'अवसमन्धेभ्यस्तमसः' ५।४।७९ ॥ इत्यक्समासान्तः । बाहुलकाद् दीर्घत्वे अन्धातमसमित्यपि । अमरस्तु "ध्वान्ते गाढेऽन्धतमसं क्षीणेऽवतमसं तमः विष्वक्सन्तमसम्" [अमरकोषः १।८।३ ॥] इति विशेषमाह । नव अन्धकारस्य ॥

१. द्र. पदचान्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१०८, पृ.१४१ ॥, २. 'त्रिण' इति ४ ॥ ३. उणादिगणे एतादृशसूत्रं न दृश्यते, अत एवोक्तं रामाश्रम्याम्- 'यत्तु-यातेर्मक् इति मग् इति मुकुटेनोक्तम्, तन्न, उक्तसूत्रस्योत्प्रेक्षितत्वेन निर्मूलत्वात्' इति । तेन 'अर्तिस्तु-सु-' (उणा-१३७) इत्यादिना मन्त्रत्ययः पाठ्यः ॥ ४. 'थक्प्र-' इति ३ ॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१४५ ॥, पृ.३२ ॥ ६. 'राति' इति ४ ॥ ७. 'पुंक्ली-' इति ४ ॥ ८. 'आर्द्राभावे' इति १.२ ॥ ९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ तमुधातुः काङ्क्षायामर्थे दृश्यते ॥ १०. '-लिङ्गः' इति ३ ॥ ११. 'तत्तमश्च' इति १ ॥ १२. "अन्धातमस. न. कर्म. अन्येभ्योऽपीति दीर्घः, निबिडान्धकारे" इति वाचस्पत्याभिधाने २११तमे पृष्ठे ॥

शेषश्चात्र-

“ध्वान्ते वृत्रो रजोबलम् ॥

रात्रिरागो नीलपङ्को दिनाण्डं दिनकेसरः ।

खपरागो निशाचर्म वियद्भूतिर्दिगम्बरः ॥१॥”

[शेषनाममाला २।२०-२१] ॥

तुल्यनक्तन्दिने काले विषुवद् विषुवं च तत् ॥१४६॥

१ तुल्ये समे नक्तन्दिने यस्मिन् काले स तुल्यन-
क्तन्दिनः, तत्र । विषुवद् विषुर्नाम मुहूर्तः, सोऽस्यास्ति
विषुवत्, पुंस्त्रीबलिङ्गः । यद्वैजयन्ती “पुरा(पुरी) तन्महिमा
१० हेम विषुवत् कर्म लोम दोः” [वैजयन्ती ८।९।३१ ॥] नृषण्ड-
लिङ्गः । २ विषुर्स्यास्ति विषुवम् । विषु साम्येऽव्ययम्,
तदस्यास्तीति वा । उभयत्र ‘केशाद्घोर्न्यतरस्याम्’ ५।२।१०९ ॥
अत्र सूत्रे ‘अन्येभ्योऽप्युपसंख्यानम्’ (वा-५।२।१०९ ॥) इत्युप-
संख्यानाद् वप्रत्ययः । “विषुवान् समरात्रिवासरः कालः” [१]
इति पुंस्काण्डे वोपालितः । “विषुवोऽप्यत्र” [१] इति लोमादि-
सूत्रे रक्षितः । तच्च मेषतुलयोः सङ्क्रान्त्योर्भवति । द्वे सदृश-
रात्रिदिनकालस्य । ‘विषुवती’ इति भाषा ॥१४६॥

पञ्चदशाहोरात्रः स्यात् पक्षः

१ पञ्चदशसंख्याका अहोरात्रा अस्मिन्निति पञ्चदशा-
२० होरात्रः । पचति भूतानि पक्षः । ‘डुपचष् पाके’ (भ्वा.उ.अ.),
‘वृ(वृ)त्त्वदिहनिमिकषियमुचिभ्यः सः’ (उणा-३।४२) इति
बाहुलकात् सः । (‘पक्ष्यत इति वा । ‘पक्ष परिग्रहे’ (चु.उ.से.),
कर्मणि घञ्) । क्षपति कालमिति वा । ‘क्षप क्षये’ ( ), पचाद्यच्,
पृषोदरादित्वाद् वर्णविपर्ययः । एकं पक्षस्य । ‘पखवाडा’ इति
भाषा ॥

स बहुलोऽसितः ।

१ स इति पक्षः असितः कृष्णः, बंहते वर्द्धते
तमोऽस्मिन्निति बहुलः । ‘बंहि वर्द्धौ’ (भ्वा.प.से.), ‘बंहर्न-
लोपश्च’ (उणा-२९) इति उलच् । एकं कृष्णपक्षस्य ।

शेषश्चात्र-

“पक्षः कृष्णः सितो द्वेधा कृष्णो निशाह्वयोऽपरः ।

शुक्लो दिवाह्वयः पूर्वः” [शेषनाममाला २।२२] ॥

अथ विशेषेणाह-

तिथिः पुनः कर्मवाटी

१ अतति सततं गच्छति तिथिः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।
‘अत सातत्यगमने’ (भ्वा.प.से.), ‘ऋतन्यङ्गि-’ (उणा-४।४२)
इत्यादिना इथिन्, पृषोदरादित्वाद्वातोरकारलोपः । तन्यते षष्ठि-
घटिकाभिरिति वा । ‘तनु विस्तारे’ (त.उ.से.), ‘तनोते(तने)-
र्दित्’ (हैमोणा-६।७४) इतीथिन् । २ कर्मणां कार्याणां वाटी
(वाटीव) कर्मवाटी, तत्प्रतिबद्धत्वात् तेषाम् । सामान्यतो ४०
द्वे तिथेः ॥

अथ विशेषतः प्राह-

प्रतिपत् पक्षतिः समे ॥१४७॥

१ प्रतिपद्यतेऽङ्गीक्रियते पक्षस्याऽऽद्यतया, प्रतिपद्यते
वाऽस्यां चन्द्रस्य क्षय उदयो वेति प्रतिपद्, स्त्रीलिङ्गः । ‘पद
गतौ’ (दि.आ.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप्, दकारान्तः शब्दः ।
“प्रतिपद्यते उपक्रम्यते मासादिरनयो” [अम.क्षीर. १।३।१॥]
इति स्वामी । २ पक्षस्य मूलं प्रारम्भः पक्षतिः, स्त्रीलिङ्गः ।
‘पक्षात् तिः’ ५।२।२५ ॥ इति तिप्रत्ययः । ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-
४।१।४५ ॥) इति डीषि पक्षती च । द्वे प्रतिपदः ॥१४७॥ ५०

पञ्चदश्यौ यज्ञकालौ पक्षान्तौ पर्वणी अपि ।

१ पञ्चदशानां तिथीनां पूरण्यौ पञ्चदश्यौ । ‘तस्य
पूरणे ङट्’ ५।२।४८ ॥ इति ङट्, ङित्त्वाट्टिलोपः, टित्त्वात्
‘टिङ्गणञ्-’ ४।१।१५ ॥ इत्यादिना डीप् । २ यज्ञस्य कालौ
यज्ञकालौ । यच्छ्रुतिः “दर्शपौर्णमासीभ्यां मृ(मि)ष्टान्नेन
यजेत” [१] इति । ३ पक्षस्यान्तौ प्रान्तौ पक्षान्तौ । ४ पूर्यन्ते
पितरोऽनयोरिति पर्वणी । ‘पृ पालनपूरणयोः’ (जु.प.से.),
‘स्नामदिपद्यतिपृशकिभ्यो वनिप्’ (उणा-५।५२) । चत्वारि
यागकालस्य ॥

१. वैजयन्त्यां तु “सकुः परीतन्महिमा कर्म पर्व च लोम दोः” इति दृश्यते, ८।९।३१ ॥, पृ.२२२ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-
११६, पृ.१४९, रामाश्रमी १।४।१४ ॥, पृ.६१ ॥ ३. ‘-रात्रिकाल-’ इति २ ॥ ४. उणादिगणसूत्रादत्र ‘यमुचि’ इत्यधिकपाठो दृश्यते ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः
१ प्रतावेव दृश्यते ॥ ६. क्षीरतरङ्गिण्यादौ क्षयार्थेऽयं धातुर्न दृश्यते ॥ ७. ‘बंहि-’ इति १.२ ॥ वस्तुतः ‘लङ्घिबंहोर्नलोपश्च’ इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम्,
अपरं च अनेन सूत्रेण इसिप्रत्ययः, न तु उलच्, तेन बाहुलकादुलजेव वक्तव्यः, रामाश्रम्यामपि बाहुलकादुलच् कृत्वा बहुलशब्दः साधितः ॥ ८.
‘निशाह्वयः परः’ इति २.३ ॥ ९. ‘पक्षसाद्यतया’ इति ३ ॥ १०. ‘-द्यतेऽस्यां’ इति ३ ॥ ११. ‘उपक्रम्यतेऽनया’ इति अम.क्षीर. टीका ३, पृ.३१ ॥ १२.
द्र. स्वोपज्ञटीका २।१४८ ॥, पृ.३३ ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतावेव दृश्यते ॥

तत्पर्वमूलं भूतेष्टापञ्चदशयोर्यदन्तरम् ॥१४८॥

१ भूतेष्टा च पञ्चदशी च भूतेष्टापञ्चदशयौ, तयोर्य-
दन्तरं तत्, पर्वणोर्मूलं पर्वमूलम् इत्युच्यते । भूतेष्टा चतुर्दशी,
पञ्चदशीशब्दः पूर्णिमाया अमावास्यायाश्च नामेत्यर्थः ॥१४८॥

स पर्व सन्धिः प्रतिपत्पञ्चदशयोर्यदन्तरम् ।

१ प्रतिपत्पञ्चदशयोर्यदन्तरं मध्यम्, स सन्धिः श्रेष्ठः
पर्व उच्यते । प्रतिपच्च पञ्चदशी च प्रतिपत्पञ्चदशयौ, तयोः ।
अत्र पञ्चदशीति द्वयोरपि पूर्णिमामावास्यायोर्ग्रहणमुक्तम् । “प्रति-
पत्पञ्चदशोस्तु सन्धिः पर्व” [ ] इति दुर्गः । प्राच्यास्तु पर्व-
१० सन्धिरिति चतुरक्षरं नामाख्यम् । एकं प्रतिपत्पञ्चदशीसन्धेः ॥

पूर्णिमा पौर्णमासी

१ पूरणं पूर्णम् । ‘पुरी आप्यायने’ (दि.आ.से.), भावे
क्तः, ‘स्दाभ्यां निष्ठातो नः-’ ८।२।४२ ॥, ततो ‘भावप्रत्य-
यान्तादिमप् वक्तव्यः’ (वा-४।४।२० ॥) इति मपि, टाप् । (पूर्णेन
निर्वृत्ता पूर्णिमा) । यद्वा पूरणं पूर्णिः । ‘पृ पालनपूरणयोः’
(जु.प.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४ ॥, ‘त्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठावद्’
(वा-३।३।१४ ॥) इति नत्वम् । पूर्णिं मिमीते पूर्णिमा । ‘माङ्
माने’ ( ), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥” [ ] इति स्वामी ।
२ मीयते तिथीनां क्षयो वृद्धिश्चानेनेति, ‘मा माने’ (अ.प.अ.)
२० अस्मादौणादिकोऽसिप्रत्ययः । माश्चन्द्रः संपूर्णो यस्यां सा
पौर्णमासी तिथिः । ‘सास्मिन् पौर्णमासी’ ४।२।२१ ॥ इति
निपातनादण् । अथवा पूर्णो माः पूर्णमाः, तस्येयं तिथिः, ‘तत्र
भवः’ ४।३।५३ ॥ इत्यणि पौर्णमासी । यद्वा पूर्णो मासो
(‘विद्यतेऽस्यामिति । ‘पूर्णमासादण् वक्तव्यः’) (वा-४।२।३५ ॥)
इत्यण्, ‘टिङ्गाणञ्-’ ४।१।१५ ॥ इत्यादिना डीप् । सामान्यतः
पूर्णिमाया द्वे ॥

सा राका पूर्णे निशाकरे ॥१४९॥

१ सा पौर्णमासी सूर्यास्तानन्तरं वर्तमाना पूर्णे निशा-
करे दृष्टे सति राका प्रोच्यते । राति ददाति सुखमानन्दं वा
राका । ‘रा दाने’ (अ.प.अ.), ‘कृदाधारार्चिकर्तिभ्यः कन्’ ३०
(उणा-३२०) इति कन्, अजादित्वाट्, बाहुलकात् ‘केऽणः’
७।४।१३ ॥ इति न ह्रस्वः । यस्यां पूर्णिमायां सूर्यास्तानन्तरं
पूर्णश्चन्द्र उदेति, तस्या एकम् ॥१४९॥

कलाहीने त्वनुमतिः

१ अत्रापि पूर्वस्मात् पादात् सेत्यनुकृष्यते, सा
पूर्णिमा उदयकाले प्रतिपद्योगात् कलयो हीने कलाहीने चन्द्रे
अनुमतिः उच्यते । अनुमन्यतेऽनुमतिः । ‘मनु(मन) ज्ञाने’
(दि.आ.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४ ॥, ‘अनुदातोपदेश-’
६।४।३७ ॥ इत्यनुनासिकलोपः । “चतुर्दशीविद्धा पौर्णमासी
अनुमतिः” [ ] इत्यन्ये ॥

४०

मार्गशीर्षाग्रहायणी ।

१ मृगशीर्षेण चन्द्रयुक्तेन युक्ता पौर्णमासी मार्ग-
शीर्षी । नक्षत्रेण युक्तः कालः ४।२।३ ॥ इति तृतीयान्तादण्,
‘टिङ्गाणञ्’ ४।१।१५ ॥ इत्यादिना डीप् । २ अग्रे हायनो वर्षमस्या
आग्रहायणी, मार्गशीर्षादारभ्य वत्सरप्रवृत्तेः । ‘आग्रहायण्य-
श्चत्थाद्वक्’ ४।२।२२ ॥ इति निर्देशादण्, ‘पूर्वपदात् संज्ञायामगः’
८।४।३ ॥ इति णत्वम् । द्वे मार्गशीर्षीपूर्णिमायाः ॥

अमाऽमावस्यमावस्या दर्शः सूर्येन्दुसङ्गमः ॥१५०॥
अमावास्याऽमावासी च

१ अमा इति अमावास्याशब्दैकदेशोऽयं भीमवत् । न ५०
विद्यते माश्चन्द्रमा अस्यामिति वा, पृषोदरादित्वात् । २ अमा
सह वसतोऽस्यां चन्द्रार्काविति अमावसी । औणादिके अप्रत्यये
गौरादित्वाद् डीष् । ३ अमा सह वसतोऽस्यां चन्द्रार्काविति

१. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘चन्द्रस्य पूर्तिः’ इति दृश्यते ॥ २. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘पूर्णेन निर्वृत्ता पूर्णिमा । तेन निर्वृत्तमित्यर्थे’ इति दृश्यते ॥ ३. कोष्ठान्तर्गतपाठः
१प्रतौ न दृश्यते ॥ ४. अस्य धातोः स्थाने २.३.४प्रतिषु पुरी आप्यायने’ इति दृश्यते ॥ ५. ‘कृत्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठावद् वाच्यः’ इति १प्रतौ दृश्यते ॥
६. ‘पूर्ण’ इति २ ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-११०, पृ.१४३ ॥ ८. स्वामिकृतामरकोशटीकायां “पूर्णं मिमीते पूर्णिमा, कः” इति
दृश्यते, द्र. १।३।७ ॥, पृ.३३ ॥ ९. ‘पूर्ण’ इति १ ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १प्रतौ ‘-ऽस्यस्यामिति पौर्णमासी । पूर्णमासादण् वक्तव्यः’ इति दृश्यते ॥
११. ‘-वर्तिभ्यः कन्’ इति २.३.४ ॥ १२. ‘अजाद्यतष्टाप्’ इति १ ॥ १३. ‘सूर्यास्तानन्तरं’ इति १प्रतौ नास्ति ॥ १४. ‘-कालप्रति-’ इति २.३.४ ॥ १५.
‘कलाया’ इति ३, ‘कालया’ इति २ ॥ १६. अत्र १प्रतावेवोद्दिष्टा टिप्पणी दृश्यते, सा चेयम्-“अत्र प्रज्ञाघण्, ‘पूर्वपदात्-’ ८।४।३ ॥ इति णत्वम् ।
आग्रहायणी पौर्णमासी । तद्योगान्नक्षत्रमपि तथा । यत्तु-“आग्रहाण्यश्चत्थाद्वक्’ ४।२।२२ ॥ इति निर्देशात् स्वार्थेऽण्, गौरादित्वाद् डीष्, अणन्तादेव डीपि
सिद्धे गौरादिषु पाठोऽस्य पुंवद्भावनिषेधार्थः, तेनाग्रहायणीभार्य इति सिद्ध्यति [ ] इति मुकुटः, तन्न, असिद्धान्तात् । न हि गौरादित्वं पुंवद्भावप्रतिषेधार्थम्,
किन्तु डीप्(डीष्)विधानार्थम् । न च पाठसामर्थ्यम्, तस्य स्वरभेदार्थत्वात् । न चोदात्तनिवृत्तिस्वरेण तदभावः । पाठ- सामर्थ्यादुदात्तनिवृत्तिस्वरस्यैव
बाधसम्भवात् । अस्य गौरादित्वमप्रामाणिक इति सुवचत्वाच्च” [रामाश्रमी १।३।२३ ॥, पृ.४८] इति व्याख्यासुधाकारः । आचार्या अपि प्रज्ञाघणमेवाहुः”
इति ॥ १७. ३.४नास्ति ॥

अमावस्या । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), 'अमावस्यदन्यतर-
स्याम्' ३।१।१२२॥ इति वृद्धिभावपक्षे ण्यति प्रत्यये रूपं
निपातितम् । ४ दृश्यते याज्ञिकैः दर्शः । 'दृशिर् प्रेक्षणे'
(भ्वा.प.अ.), 'पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण' ३।३।११८॥ । 'दृश्येते
उपलक्ष्येते चन्द्रार्कावत्रेति दर्शः' [१] इत्यन्ये । दृश्यते चन्द्रोऽ-
स्मिन्निति वा विपरीतलक्षणया । ५ सूर्येन्द्रोः सङ्गमोऽत्रेति
सूर्येन्दुसङ्गमः । व्यधिकरणो बहुव्रीहिः ॥१५०॥ ६ अमा सह
वसतोऽस्यां चन्द्रार्काविति अमावास्या । 'अमावस्यदन्यतरस्याम्'
३।१।१२२॥ इति ण्यति वृद्धिभावपक्षे निपातितम् । ७ अमा सह
१० वसतोऽस्यां चन्द्रार्कौ इति अमावासी । औणादिकोऽप्रत्ययः
बाहुलकाद् दीर्घता, गौरादित्वाद् डीष् । "अमावस्या दशोऽमा-
ऽमावसी च" [ ] इति रभसः, "अप्यमावस्यामावासी चामा-
मास्यप्यमाव(म)सी" [ ] इति शब्दार्णवे चानेकरूपता ।
"अमानाम रवे रश्मिश्चन्द्रलोकं प्रतिष्ठितः ।

तत्र सोमो वसत्यस्याममावास्या ततः स्मृता ॥१॥"
[ ] इति स्मृतिः । "सामान्यतोऽमावास्यायाः सप्त ॥

अथ विशेषेणाह-

सा नष्टेन्दुः कुहुः कुहुः ।

१ सा अमावास्या नष्टोऽदृश्य इन्दुरस्यां नष्टेन्दुः,
२० उदयेऽमावास्यायोगान्नष्टचन्द्रकलाऽमावास्या कुहुः प्रोच्यते ।
कुहयते विस्मापयते कुहुः । 'कुह विस्मापने' (चु.आ.से.),
'मृग्यादिभ्यश्च' (उणा-३७) इति कुः । तथा च "धेनूरु-
रज्जुकुहुसरयुतनुकरणैः स्त्रियाम्" [ ] इति विन्ध्यवासी । २
कुहयते विस्मापयते कुहुः, षष्ठस्वरान्तः । 'कुह विस्मापने'
(चु.आ.से.), चुरादिः, अतः 'कृकमि(कृषिचमि)तनिधनि-
सर्जिखर्जिभ्यः कूः' (उणा-८१) इति "बाहुलकात् कुहेरपि"
[ ] इति धातुप्रदीपः । यत्राऽमायां प्रभाते चन्द्रो न दृश्यते,
तस्या द्वे ॥

दृष्टेन्दुस्तु सिनीवाली

३० १ अत्रापि सेत्यनुकृष्यम्, साऽमावास्या चतुर्दशी-
योगाद् दृष्टचन्द्रा सती सिनीवाली । सह एन विष्णुना वर्तते,

सा लक्ष्मीस्तद्योगाद् ब्रीह्यादित्वादिनिः, सिनी चन्द्रकला, (सा
बालाल्पात्रेति गौरादिपाठाद् डीष् । यद्वा सिनीं) वलति धार-
यतीति वा । 'वल धारणे' ( ), कर्मण्यणि सिनीवाली,
('स्त्रियाः पुंवद्- '६।३।३४॥ इत्यादिना न पुंवत्वम्, 'संज्ञा-
पूरण्योश्च' ६।३।३८॥ इति निषेधात्) । "सिनी सिता वाला
चन्द्रकलाऽस्त्यस्याम्" [अम.क्षीर. १।३।१९॥] इति स्वामी ।
दृष्टचन्द्रामावस्या एकम् ॥

भूतेष्टा तु चतुर्दशी ॥१५१॥

१ भूतानामिष्टा प्रिया भूतेष्टा । २ चतुर्दशानां ४०
तिथीनां पूरणी चतुर्दशी । 'तस्य पूरणे डट्' ५।२।४८॥,
टित्वात् 'टिड्ढाणञ्- '४।१।१५॥ इत्यादिना डीप् । चतुर्दश्या
द्वे ॥१५१॥

पक्षौ मासः

१ तौ शुक्लकृष्णपक्षौ मासः स्यात् । मीयतेऽनेन
वर्षमिति मासः, पुंक्ली । 'माङ् माने' (दि.आ.अ.), 'मासः
(मः सः)' (दशपाद्युणादिः ९।२७॥) इत्युणादिसूत्रेण सप्रत्ययः ।
'मासः (मः सः)' (दशपाद्युणादिः ९।२७॥) इति सूत्रे सानुवृत्तौ
पुनः सप्रग्रहणं कित्वाभावार्थम्, अन्यथा इत्वं स्यात्, अथवा
निपातः । माश्चन्द्रस्तस्यायमिति वा । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ ५०
इत्यण् । एतच्चान्द्रेण मानेन, सौरादिमानैस्तु मस्यते परिमीय-
तेऽनेन, असौ वेति मासः । 'मसौ परिमाणे' (दि.प.से.),
'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ् । पृषोदरादित्वाद्धलन्तोऽप्ययम् ।
('तौ द्वौ वर्षाशकश्रामो वर्षा(ङ्)गमा अहर्गणः' [ ] इति
नामनिधानम्) । द्विपक्षोऽपि । सामान्यत एकं मासस्य ।
शेषश्चात्र- "मासे" वर्षाशको भवेत् । वर्षकोशो दिनमलः"
[शेषनाममाला २।२२-२३॥] ॥

अथ विशेषेणाह-

वत्सरादिमार्गशीर्षैः संहः सहाः ।

आग्रहायणिकश्च

६०

१ वत्सरस्य वर्षस्यादिः वत्सरादिः । २ मृगशिरसा
नक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी मार्गशीर्षी । मृगशिरःशब्दाद् 'नक्षत्रेण

१. द्र. पदचन्द्रिका. भा-१, कालवर्गः, श्लो-१११, पृ.१४४॥ २. '-वासी' इति २॥ ३. 'चामामावस्यप्यमावसी' इति ३, 'अप्यमावस्यमावासी
चामामस्यप्यमामसी' इति रामाश्रम्याम्, १।४।८॥, पृ.५८॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, ४।४।८॥, पृ.८०॥, पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-
१११, पृ.१४३॥ ५. 'सामान्येनामा-' इति १.२॥ ६. '-दयश्च' इत्युणादिगणे ॥ ७. '-करणे च' इति १.३, '-करणे चा-' इति ४॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, कालवर्गः, श्लो-१११, पृ.१४४॥, रामाश्रमी १।४।९॥, पृ.५८॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१११, पृ.१४४॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः
१प्रतौ न दृश्यते ॥ ११. 'तां वलति धारयति' इति १॥ १२. क्षीरतरङ्गिण्यादौ वलधातुः धारणेऽर्थे न दृश्यते, परं 'संवरणे सञ्चरणे च' इत्यर्थेऽऽत्मनेपदिनि
च दृश्यते ॥ १३. इतोऽग्रे १प्रतौ 'पृषोदरादित्वान् पुंवद्भावः' इति दृश्यते ॥ १४. अग्रिमग्रन्थानुरोधादयं युक्तः, २. क्षीरतरङ्गिणी, आदिदिः, धातुसं-
५५, पृ.१९०॥ १५. 'मसि' इति ३, 'मसा' इति २॥ १६. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ न दृश्यते ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-११५,
पृ.१४८॥ १८. २.३.४प्रतिषु नास्ति ॥

युक्तः कालः '४।२।३॥ इत्यण्, 'अचि- '६।१।६२॥ इति शिरसः शीर्षदेशः । मार्गशीर्षी पौर्णमासी अस्मिन्निति मार्गशीर्षः । 'सास्मिन् पौर्णमासीति संज्ञायाम्' ४।२।२१॥ इत्यण्, 'यस्येति च' ६।१।४८॥ । ३ सहते (लोकोऽस्मिन् शीतम्) इति सहः । 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच्, 'धात्वादेः षः सः' ६।१।६४॥, अकारान्तोऽयम् । यथा "सहस्य प्रथमे मासि वाहयेद् दोषसञ्चयम्" [चरकसंहिता अ-७, श्लो-४६] इति चरकः । ४ "मार्गपौषयोः प्राणिनां बलमुपचीयते" [ ] इति वैद्यकम् । ततः सहो बलमुपचितमस्मिन्नस्तीति सहाः, पुंसि,

१० सकारान्तः । सहशब्दाद् 'मत्वर्थे मासतन्वोः' ४।४।१२८॥ इति यत्, तस्य 'लुगकारेकाररेफाश्च वक्तव्याः' (वा-४।४।१२९॥) इति वा लुक् । अलुक्पक्षे तु सहस्यः पौषे रूढः । ('यद्वा सहते लोकः शीतमस्मिन्निति सहाः । असुन्प्रत्ययः') । ५ आग्रहायणीयोगाद् आग्रहायणिकः । 'आग्रहायण्यश्चत्थाट्ठक्' ४।२।२२॥ इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । ज्योत्स्नादित्वादणि 'आग्रहायणोऽपि' इति पुरषोत्तमः । मार्गोऽपि, मृगशिरा एव मृगः, तथा 'मृगशिरा मृगः' [ ] इति रुद्रकोषात्, तद्युक्ता पौर्णमासी मार्गो, ततः पूर्व-वदणि मार्गः । मार्गशीर्षस्य पञ्च ॥

२० अथ पौषस्तैषः सहस्यवत् ॥१५२॥

१ पुष्येण युक्ता पौर्णमासी पौषी । 'नक्षत्रेण युक्तः कालः' ४।२।३॥ इत्यण् । सा पौर्णमासी अस्मिन्नस्ति पौषः । 'सास्मिन् पौर्णमासीति संज्ञायाम्' ४।२।२१॥ इत्यण् । २ एवं तैषः अपि । 'तिष्यपुष्ययोर्नक्षत्राणि यलोपो वाच्यः' (वा-६।४।१४९॥) इत्युभयत्रापि यलोपः । ३ सहते लोकोऽस्मिन् शीतमिति सहः । 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), असुन् । सहसि साधुः सहस्यः । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । यद्वा सहो-ऽस्मिन्नस्ति सहस्यः । 'सहःशब्दाद् 'मत्वर्थे मासतन्वोः'

१. सूत्रे यत् 'संज्ञायाम्' इति, तत् वृत्तिकृदभिप्रायेण, अत एवोक्तं तत्त्वबोधिनां सास्मिन् पौर्णमासीत्यत्र "वृत्तिकृता तु सूत्रे एव 'संज्ञायाम्' इति प्रक्षिप्तम्" इति, सिद्धान्तकौमुदीतत्त्वबोधिनीटीका, पृ.२९४॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ नास्ति ॥ ३. चरकसंहितायां "सहस्यप्रथमे चैव हारयेद् दोषसञ्चयम्" [च-७।४६] इति संयुक्तपाठो दृश्यते, तत्रैव श्रीचक्रपाणिदत्तकृतयुर्वेददीपिकाख्यव्याख्यायां "हरिचन्द्रेण तु सहशब्दोऽयमकारान्तो मार्गशीर्षवचनस्तस्य सहस्य प्रथमे कार्तिके इति व्याख्यातम्" इति दृश्यते, चरकसंहिता, पृ.५३॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-११७, पृ.१४९॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः २.३.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ ६. सूत्रे यद् संज्ञायामिति, तद् वृत्तिकृदभिप्रायेण, तेनाष्टाध्यायां न दृश्यते ॥ ७. इतोऽग्रे १प्रतौ 'बले' इति दृश्यते ॥ ८. 'तपति तपाः' इत्यस्य स्थाने १प्रतौ 'तपन्ति अस्मिन् लोका इति तपाः' इति दृश्यते ॥ ९. इतोऽग्रे १प्रतौ 'गौरा[दि]त्वाद् ङीष् ह्रस्वादि' इति दृश्यते ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ न दृश्यते ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-११७, पृ.१५०॥ १२. इतोऽग्रे २.४प्रत्योः 'फाल्गुनी चास्य पूर्णिमा' इति पाठो दृश्यते, स तु धरणिशोभस्य पाठः, द्र. रामाश्रमी १।४।१५॥, पृ.६२॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-११७, पृ.१५०, रामाश्रमी १।४।१५॥, पृ.६२॥ १४. 'तु फाल्गुने' इति २.३.४ नास्ति ॥ १५. 'चित्रया' इति १॥

४।४।१२८॥ यत् । सहस्य इव सहस्यवत्, यथा सहस्यः पौषवाची तथा तैषोऽपीत्यर्थः । पौषस्य त्रीणि ॥१५२॥ ३०

माघस्तपाः

१ मघया नक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी माघी । सा पौर्णमासी अस्मिन्नस्ति माघः । 'सास्मिन्पौर्णमासीति संज्ञायाम्' ४।२।२१॥ इत्यण् । २ तपोऽस्यास्ति तपाः, पुंस्ती-बलिङ्गः । 'मत्वर्थे मासतन्वोः' ४।४।१२८॥ इति यत्, तस्य लुक् । यद्वा तपति तपाः । 'तप सन्तापे' (भ्वा.प.अ.), असुन् । द्वे माघस्य ॥

फाल्गुनस्तु फाल्गुनिकस्तपस्यवत् ।

१ फलतीति फल्गुनी । 'फल निष्पत्तौ' (भ्वा.प.से.), 'फलेर्गुक् च' (उणा-३३६) इत्युनन्, (''फल्गुन्यौ ह्रस्वादी । ४० फल्गुन्योः काले जात इति 'फल्गुनाषाढाभ्यां टानौ' (वा-४।३।३४॥) इति र(ट) प्रत्यये, अर्जुनेऽपि, ह्रस्वादिः" [ ] इति रूपरत्नाकरः) । 'फल्गुनस्तवर्जुने मासे' नक्षत्रे फल्गुनी स्मृता" [ ] इति गोवर्धनः । ('कातन्त्रोणादौ तु 'पिशुनफाल्गुनौ' (कातन्त्रोणा-१२१) इति वृद्धिं निपात्य फाल्गुनोऽर्जुने दृष्ट इति) । फल्गुनीभिर्युक्ता पौर्णमासी फाल्गुनी । फाल्गुनी पौर्णमासी अस्मिन् फाल्गुनः । 'विभाषा फाल्गुनीश्रावणीकार्तिकीचैत्री-भ्यः' ४।२।२३॥ इति ठणौ । २ फाल्गुनिकः, अत्र ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥ ३ तपसि साधुः तपस्यः । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । त्रीणि फाल्गुनस्य । शेषश्चात्र- 'फल्गुनाल- ५० स्तु फाल्गुने' [शेषनाममाला २।२३॥] ॥

चैत्रो मधुश्चैत्रिकश्च

१ चित्रानक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी चैत्री । सा पौर्णमासी अस्मिन्नस्ति चैत्रः । 'सास्मिन् पौर्णमासीति-' ४।२।२१॥ इत्यण् । २ मन्यते सर्वत्र कामदेवोऽत्र मधुः, पुंसि । 'मन ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'फलिपाटिनमिमनिजनां गुक्पटि-

नाकिधतश्च'(उणा-१८)इति उः, धश्चान्तादेशः । यद्वा मधुर्व-
सन्तोऽत्रास्तीति मत्वर्थे 'मधोर्ज च' ४।४।१२९ ॥ इति [जः],
अस्य वा लुकि मधुः । ३ चैत्री पौर्णमासी अस्मिन्नस्तीति
चैत्रिकः । 'विभाषा फाल्गुनीश्रावणी (श्रवणा) कार्तिकी-
चैत्रीभ्यः' ४।२।२३ ॥ इति ठक् । चैत्रस्य त्रीणि । शेषश्चात्र "चैत्रे
मोहनिकः कामसखश्च फाल्गुनानुजः" [शेषनाममाला २।२३ ॥] ॥

वैशाखे राधेमाधवौ ॥१५३॥

१ वैशाखी पौर्णमास्यस्त्यस्मिन् वैशाखः । 'सास्मिन्
पौर्णमासी-' ४।२।२१ ॥ इत्यण्, तत्र । २ राधया नक्षत्रेण युक्ता
१० पौर्णमासी राधी । सा पौर्णमासी अस्मिन्निति राधः । 'सास्मिन्
पौर्णमासी-' ४।२।२१ ॥ इत्यण् । ३ पुष्पगतं मध्वत्रास्ति माधवः ।
'मधोर्ज च' ४।४।१२९ ॥ इति जः, 'तद्धितेष्वचामादेः'
७।२।११७ ॥ इत्यादिवृद्धिः, 'ओर्गुणः' ६।४।१४६ ॥ । मधुरेव वा ।
'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८ ॥ इत्यण् । वैशाखस्य त्रीणि । "वैशाखे
तूच्छरः" [शेषनाममाला २।२४ ॥] इति शैषिकम् ॥१५३॥

ज्येष्ठस्तु शुक्रः

१ जयेष्ठया युक्ता पौर्णमासी ज्यैष्ठी । सास्मिन्-
स्तीति ज्यैष्ठ इत्यण्द्वयं पूर्ववत् । 'संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः'
(परि-९४) इति वृद्ध्यभावे ज्येष्ठः इत्यपि । "ज्येष्ठो मासे च
२० वृद्धे च ज्येष्ठा च गृहगोधिका" [त्रिकाण्डशेषः ३।३।१०७ ॥]
इति त्रिकाण्डशेषः । वासरैर्वृद्धतमत्वादतिशयेन वृद्धो वा
ज्येष्ठः । २ शोचन्ति पान्था अत्रेति शुक्रः, पुंन । 'शुच शोके'
(भा.प.से.), 'ऋज्रेन्द्राग्र-वज्र-वप्र-कुप्र-चुप्र-क्षुर-खुर-
भद्रोग्र-भेर-भेल-शुक्र-तीव्र-वर्णेरमालाः' (उणा-१८६) इति
रन्प्रत्ययान्तः साधुः । यद्वा शुक् शोचनमस्त्यत्र शुक्शब्दाद्
'लुगकारेकाररेफाश्च वक्तव्याः' (वा-४।४।१२९ ॥) इति शुक्रः ।
ज्येष्ठस्य द्वे । शेषश्चात्र-

"खरकोमलः ज्येष्ठामूलीयः"

[शेषनाममाला २।२४ ॥] ॥

अथाऽऽषाढः शुचिः स्यात्

३०

१ आषाढानक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी आषाढी । 'नक्षत्रेण
युक्तः कालः' ४।२।३ ॥ इत्यण् । सा पौर्णमास्यस्मिन्नस्ति
आषाढः । 'सास्मिन् पौर्णमासीति संज्ञायाम्' ४।२।२१ ॥ इत्यण् ।
'नक्षत्रे अषाढा इत्यव्युत्पन्नं मूर्धन्यवद्धस्वादि' [१] इति
'श्रविष्ठा-' ४।३।३४ ॥ आदिसूत्रे रक्षितः । मासे तु पृषोदरादित्वाद्
द्वैरुप्यम् । ('आषाढाभिराख्यात इति विग्रहे तु अषाढकोऽपि ।
आख्यातप्यन्तात् 'क्वन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) ।)
'स्यादाषाढे त्वाषाढकः' [१] इति शब्दार्णवः । "यद् रोहिणी-
योगफलं तदेव सुतावषाढासहिते च चन्द्रे" [१] इति वराहोक्ते-
नक्षत्रवाच्यपि ह्रस्वादिरस्ति । आशा दिशो ढौकत इति आशाढः, ४०
तालव्यमध्योऽपि । २ शोचन्ति पान्था अत्रेति शुचिः, पुल्लिङ्गः ।
'शुच शोके' (भा.प.से.), 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९) इतीन्,
स च कित् । आषाढस्य द्वे ॥

श्रावणो नभाः ।

श्रावणिकः

१ ('श्रु श्रवणे' (भा.प.अ.), 'बहुलमन्यत्रापि-'
(उणा-२३६) इति युच् । श्रवणं नक्षत्रम्, श्रवणेन युक्ता रात्रिः
श्रवणा, सा पौर्णमासी अस्मिन्निति विगृह्य 'विभाषा फाल्गुनी-
श्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः' ४।२।२३ ॥ इत्यणि श्रावणः, मध्यव-
कारवान् । "स्त्रीपुंसयोर्ऋक्षभेदे श्रवणं श्रुतिकर्णयोः" [१] इति ५०
रभसकोषात् । २ नभसो मेघाः सन्त्यत्रेति नभाः, पुंसि । "न
भासनं मेघच्छन्नत्वाद् अस्यास्तीति वा । 'भासु दीप्तौ' (भा.-
आ.से.), 'क्विबन्तः' [१] इति स्वामी । सहोवत् सकारान्तः ।
"धनुर्धरे त्रिषु नभः क्लीबं व्योम्नि पुमान् घने ।
घ्राणश्रावणवर्षासु बिसतन्तौ पतद्ग्रहे" ॥१॥"

१. "मधुशब्दान्मत्वर्थे जः प्रत्ययो भवति, चकाराद्यच्च । उपसंख्यानान्त्वल्कु च" इति काशिका, भा-३, ४।४।१२९ ॥, पृ.८०४ ॥ २. २.४ न दृश्यते ॥
३. २.३.४ प्रतिषु न दृश्यते ॥ ४. 'ज्येष्ठे' इति ३ ॥ ५. त्रिकाण्डशेषे 'मासि' इति दृश्यते ॥ ६. 'पन्था' इति ३.४ ॥ ७. 'पुनपुंसकः' इति ३ ॥ ८.
'ऋज्रेन्द्राग्रवज्रविप्रकुब्रचुब्रक्षुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्लगौरवज्रेरामालाः' इत्यादिगणसूत्रम् ॥ ९. 'अषाढया नक्ष-' इति १ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, कालवर्गः, श्लो-११९, पृ.१५२ ॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठः २.३.४ प्रतिषु न दृश्यते ॥ १२. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।४।१६ ॥, पृ.८६ ॥,
पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-११९, पृ.१५२ ॥, रामाश्रमी १।४।१६ ॥, पृ.६२ ॥ १३. 'पन्था' इति ३.४ ॥ १४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १ प्रतौ-
"श्रूयत इति नक्षत्रम् । 'श्रु श्रवणे' (भा.प.अ.), 'बहुलमन्यत्रापि-' (उणा-२३६) इति युच् । श्रवणेन युक्ता पौर्णमासी श्रवणा । 'लुबविशेषे' ४।२।४ ॥
इति प्राप्तो लुप् यद्यपि 'पौर्णमास्यां नेष्यते' इत्युत्सर्गः, 'विभाषा फाल्गुनी-' ४।२।२३ ॥ इति लिङ्गात्, तथापि श्रवणशब्दादिष्यत एव, तत्रैव सूत्रे 'श्रवणा'
इति निर्देशात् 'अबाधकान्यपि निपातनाति' इति श्रावणी इत्यपि, ततः सा पौर्णमासी अस्मिन्निति विगृह्य 'विभाषा फाल्गुनीश्रवणाकार्तिकीचैत्रीभ्यः' ४।२।२३ ॥
इत्यणि श्रावणः, न बभस्ति मेघच्छन्न [-त्रत्वात्] नभाः पुंसि । 'भस दीप्तौ' (जु.प.से.), 'क्विबन्तः' इति पाठो दृश्यते ॥ अत्र रामाश्रमी द्रष्टव्या,
१।४।१६ ॥, पृ.६२ ॥ १५. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।४।१६ ॥, पृ.८६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-११९, पृ.१५२ ॥ १६. अम.क्षीरस्वामिटीकायां
"न भासनं मेघच्छन्नत्वादस्त्यस्य नभाः" इति दृश्यते, १।३।१६ ॥, पृ.३५ ॥ १७. 'पतद्ग्रहः' इति ४ ॥

[मेदिनीकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-२६-२७] इति मेदिनीः । नभ्यति हिमस्ति पान्थानिति वा नभाः । 'णभ हिंसायाम्' (दि.प.से.), असुन् । ३ श्रावणी पौर्णमास्यस्मिन्नस्ति श्रावणिकः । 'विभाषा फाल्गुनीश्रावणी- '४।२।२३ ॥ इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥, किति च' ७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः । श्रावणस्य त्रीणि ॥

अथ नभस्यः प्रौष्ठभाद्रपरः पदः ॥१५४॥

भाद्रश्चापि

१ नभसि अभ्रे^१ साधुः नभस्यः । 'तत्र साधुः' ४।४।१८ ॥ इति यत् । २-३ प्रौष्ठभाद्राभ्यां परः पदशब्दो योज्यः, १० तेन प्रौष्ठपदी पौर्णमासी अस्मिन् प्रौष्ठपदः । एवं भाद्रपदः । उभयत्र 'सास्मिन् पौर्णमासी- '४।२।२१ ॥ इत्यण् ॥१५४॥ ४ भीमभामावद् भद्रया युक्ता पौर्णमासी भाद्री । सास्मिन्नास्तीति भाद्रः । 'सास्मिन् पौर्णमासी- '४।२।२१ ॥ इत्यण् । यद्वा भाद्र-शब्दः भाद्रपदैकदेशवाची । चत्वारि भाद्रपदस्य ॥

आश्विने त्वाश्वयुजैषौ^३

१ आश्विनी^१ पौर्णमास्यस्मिन् आश्विनः । 'सास्मिन् पौर्णमासीति संज्ञायाम्' ४।२।२१ ॥ इत्यण्, [तत्र] । २ अश्व-युगाश्विनी, ततः आश्वयुजी पौर्णमास्यस्मिन्नस्ति आश्वयुजः । 'सास्मिन् पौर्णमासी- '४।२।२१ ॥ इत्यण् । ('पृषोदरादित्वाद् २० वा ह्रस्वादिरपि) । "आश्विनोऽश्वयुजश्चेष्टः" [इत्यमरमालोक्तेः । ३ एषणं इट् यात्रा, सास्मिन् मासे जिगीषूणामस्ति इषः, ह्रस्वादिर्मूर्धन्योपधः । 'इष गतौ' (दि.प.से.), 'लुगकार-' (वा- ४।४।१२९ ॥) इत्यकारः । यद्वा इच्छन्ति महोत्सवार्थिनोऽ-मुमिति । 'इष इच्छायाम्' (तु.प.से.), 'इगुपधज्ञाप्ती- '३।१।१३५ ॥ इति कः । "ध्वनिमिषेऽनिमेषेक्षणमग्रतः" [शिशुपालवधम् ६।४९ ॥] इति माघयमकं^२ । त्रीणि आश्विनस्य ॥

अथ कार्तिकः ।

कार्तिकिको बाहुलोजौ^४

१. 'मेदिनी' इति ३ ॥ २. २.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ३. अत्र ३ प्रतौ "आश्वयुजोऽकारान्तो देववत् इषस्तृतीयस्वरादिः, द्वाभ्यां द्वन्द्वः" इति टिप्पणीरूपः पाठो दृश्यते ॥ ४. १ प्रतौ "अश्विन्या युक्ता पौर्णमासी आश्विनी" इति टिप्पणीरूपः पाठो दृश्यते ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १ प्रतौ "संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्धयभावे पृषोदरादित्वाद् वा ह्रस्वादिरपि" इति पाठो दृश्यते ॥ ६. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२०, पृ. १५३ ॥, रामाश्रमी १।४।१७ ॥, पृ. ६३ ॥ ७. 'मके' इति १ ॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठः २.३.४ प्रतिषु न दृश्यते ॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम् भा-१, १।४।१७ ॥, पृ. ८७ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२०, पृ. १५३ ॥ १०. 'सौरः' इति २ ॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१५५ ॥, पृ. ३५ ॥ १२. 'ततो नामानाह' इति ३, 'भस्तत्रामान्याह' इति ४ ॥ १३. मुद्रिताभिधानचिन्तामणौ दन्त्यसमर्थः प्रसलशब्दोऽस्ति, स्वोपज्ञवृत्तिरपि तमाश्रित्यैव ॥ १४. 'शालयति' इति ३ ॥

१ कार्तिकी पौर्णमास्यस्मिन्नस्ति कार्तिकः । 'सास्मिन् पौर्णमासी- '४।२।२१ ॥ इत्यण् । २ 'विभाषा फाल्गुनी [श्रावणा]- ३० कार्तिकी- '४।२।२३ ॥ इत्यादिना ठकि कार्तिकिकः । ३ बहुलाः कृतिकास्ताभिर्युक्ता पौर्णमासी बाहुली । सा पौर्णमास्यस्मिन्न-स्ति बाहुलः । 'सास्मिन् पौर्णमासी- '४।२।२१ ॥ इत्यण् । ४ ऊर्जयन्ति बलिनो भवन्ति प्राणिनोऽत्रेति ऊर्जः । 'ऊर्ज बलप्राण-नयोः' (चु.उ.से.), 'पुंसि संज्ञायां घः- '३।३।११८ ॥ । ('अथवा ऊर्जयति उत्साहयति जिगीषून्, ण्यन्तात् पचाद्यच्) । यद्वा "ऊर्जमुत्साहमाहुः" [ ] इति नाममाला, तदत्र मासि विजि-गीषूणामस्ति ऊर्जः, अर्शआदित्वादच् । चत्वारि कार्तिकस्य । शेषश्चात्र- "सैरः कौमुदः" [शेषनाममाला २।२४ ॥] ॥

द्वौ द्वौ मार्गादिकावृतुः ॥१५५॥ ४०

१ मासाविति शेषः । मार्गादिकाविति, मार्गपौषौ, माघफाल्गुनौ, चैत्रवैशाखौ, ज्येष्ठाषाढौ, श्रावणभाद्रपदौ, आश्विनकार्तिकाविति । इयर्त्ति मासद्विकमिति ऋतुः, पुंसि । 'ऋ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'अर्त्तेश्व-' (उणा-७९) इति तुन् (तुः), चाद् गुणाभावः । यत्कात्यः "आदाय मार्गशीर्षाच्च द्वौ द्वौ मासावृतुर्मतः" [ ] । सामान्यत एकं ऋतोः ॥१५५॥

अथ विशेषेणाह, तत्र हेमन्ताद्धि वत्सरप्रारम्भस्त-
११ तस्तन्नामान्याह-

हेमन्तः प्रश्लो^{१३} रौद्रः

१ हन्ति दुःखं हेमन्तः । 'हन्' (हन) हिंसागत्योः^{५०} (अ.प.अ.), 'हन्तेर्मुट् हि च' (उणा-४०९) इति झच्, हन्ते-हिंरादेशो मुडागमश्च । हिन्वन्ति, वर्धन्ते वा रात्रयोऽत्रेति हेमन्तः । 'हि गतौ वृद्धौ च' (स्वा.प.अ.), पृषोदरादित्वात् साधुः । हिमः अन्तोऽस्येति वा । पृषोदरादिः । हिमेन हन्ति वा । २ प्रकर्षेण शलति^{१४} याति दिनमत्रेति प्रशलः । 'शल गतौ' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ३ रुद्रस्यायं पूजाहेतुत्वाद् रौद्रः । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण् । मार्गपौषाभ्यां हिमऋतुस्तस्य त्रीणि । "हिमागमः" [शेषनाममाला २।२५ ॥] इति शैषिकम् ॥

अथ शैषशिशिरौ समौ ।

१ शेषस्यायं पूजाहेतुत्वात् शैषः । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् । २ शीर्यन्तेऽस्मिन् तृणगुल्मवनस्पतीनां तेजांसीति शिशिरः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । शशति गच्छति शीघ्रं दिनमत्रेति वा । (शशन्ति धावन्ति पथिका यस्मिन् वा) । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'शश प्लुतगतौ' (भ्वा.प.से.) वा, 'अजिरशिशिरशिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः' (उणा-५३) इति सूत्रेण किरजन्तो निपातितः । माघफाल्गुनाभ्यां शिशिरऋतु-स्तस्य द्वयम् ॥

१० वसन्त इष्यः सुरभिः पुष्पकालो बलाङ्गकः ॥१५६॥

१ वसति कामोऽत्र, वसति सुखं वा अत्रेति वसन्तः, पुंस्त्री । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), 'तृभूवहिवसिभासिसाधि-गण्डिमण्डिजननिन्दिभ्यश्च' (उणा-४०८) इति झच्, 'झोऽन्तः' ७।१।३॥ । वस्ते आच्छादयति पत्रपुष्पफलादिभुवं वा । 'वस आच्छादने' (अ.आ.से.), 'तृभूवहि-' (उणा-४०८) इत्यनेनैव झच् । २ इष्यस्य तुल्यः समरात्रिन्दिवत्वाद् इष्यः, पुंस्त्री । शाखादित्वाद् यः । यद्वा एषणमिद् पुष्पादिवाञ्छा, तस्यां साधुरिति वा । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । 'वसन्ते त्वस्त्रिया-मिष्यः' [१] इति वाचस्पतिः । ३ सुष्ठु रभन्ते रसयुक्ता भवन्त्यत्रा- २० याते जना इति सुरभिः, पुल्लिङ्गः । 'रभ राभस्ये' (भ्वा.आ.अ.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् । सुरैर्भातीति पृषोदरादिर्वा । ४ पुष्पाणां कालः पुष्पकालः । ५ बलं वीर्यमङ्गेऽस्माद् बलाङ्गकः । 'उरःप्रभृतिभ्यः कप्' ५।४।१५१॥ । चैत्रवैशाखाभ्यां वसन्तस्य पञ्च । शेषश्चात्र- 'वसन्ते पिकबान्धवः पुष्प-साधारणश्च' [शेषनाममाला २।२५] ॥१५६॥

उष्ण उष्णागमो ग्रीष्मो निदाघस्तप ऊष्मकः ।

१ ओषति तापेन लोकानिति उष्णः, पञ्चमस्वरादिः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), 'इणिसजिदीड(डु)ष्यविभ्यो नक्' (उणा-२८२) इति नक् । २ उष्णस्य घर्मस्यागमोऽत्रेति उष्णा- ३० गमः । ३ गिरति पीडयति प्राणिनः, ग्रसते जलं वा ग्रीष्मः ।

गिरति जलं वा । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), 'ग्रसु अदने' (भ्वा.आ.से.) वा, 'घर्मसीमभीमग्रीष्म-' ( ) इति उणादिसूत्रेण साधुः । ४ निदह्यतेऽत्रेति निदाघः, पुंस्त्री । निपूर्वः 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा.प.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ्, 'संज्ञायां मघमेघनिदाघावदाघा-' (गणसू-७।३।५३॥) इति न्यङ्क्वादिपाठात् कुत्वम् । 'दघ घातने पालने च' (स्वा.प.से.), ततो निदध्यतेऽनेन कृत्वा निदाघः साधुरिति पारायणिकाः [ ] इति सुधाकरस्तदपाणिनीयम् । ५ तपति सन्तापयति तपः । 'तप सन्तापे' (भ्वा.प.अ.), पचाद्यच् । 'तपेन वर्षाः [ ] शरदा हिमागमः' [शिशुपालवधम् १।६६॥] इति माघः । तपः सकारा- ४० न्तोऽपि । 'तपं (तपश्च) तपसा समम्' [शब्दप्रभेदः, श्रौ-३६] इति शब्दप्रभेदः । ६ ओषति ऊष्मकः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् मनिनि दीर्घत्वं च, यावादिपाठात् कन् । 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा.प.से.) अस्माद्वा मनिन् । 'ऊष्मा तापनिदा-घयोः' [१] इति नन्तो वोपालितः, ततः कन् । 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा.प.से.) अस्माद् मकि प्रत्ययेऽदन्तोऽपि ऊष्मशब्दः । 'ऊष्मो घर्मेऽश्रुणि तथा ज्यैष्ठे' ऊष्मा स्त्रियां त्विषि' [१] इति वोपालितः । ज्येष्ठाषाढाभ्यां ग्रीष्मस्तस्य षट् । [शेषश्चात्र- 'ग्रीष्मे तूष्मायणो मतः, आखोरपद्यौ' [शेषनाममाला २।२५-२६॥] ॥ वर्षास्तपात्ययः प्रावृष्मेधात् कालागमौ क्षरी ॥१५७॥ ५०

१ त्रियत आच्छाद्यते मेघैर्नभोऽत्रेति वर्षाः । 'वृज् आच्छादने' (क्र्या. उ. से.), 'वृज्दि' (उणा-३४२) इत्यादिना सः । वर्षमस्त्यास्विति वा । अशंआदित्वादच् । वर्षन्तीति वा । 'पृषु वृषु मृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । वर्षणं वा वर्षाः । भावे घञ् । नित्यबहुवचनान्तोऽयम्, स्त्रीलिङ्गश्च ।

'आपः सुमनसो वर्षा अप्सराः सिकताः समाः ।

एते स्त्रियां बहुत्वे स्युरेकत्वेऽप्युत्तरत्रयम् ॥१॥'

[ ] इत्युक्तेः । 'वरिषा' [शब्दप्रभेदः, श्रौ-३८] इत्यपि शब्दप्रभेदः । २ तपस्यात्ययो नाशोऽत्र तपात्ययः । ३ प्रवर्षन्त्यस्यां मेघाः, प्रकृष्टं वर्षमत्रेति वा प्रावृद्, स्त्रीलिङ्गः । 'पृषु वृषु मृषु सेचने' ६० (भ्वा.प.से.), सम्पदादित्वात् क्विप्, 'नहिवृत्तिवृषि-'

१. कोष्ठान्तर्गतः २. ३. ४. प्रतिषु न दृश्यते ॥ २. 'पुंस्त्रीबः' इति १॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१५६॥, पृ. ३५॥ ४. '-न्त्यत्र जना' इति १॥ ६. १. २. ४. प्रतिषु न दृश्यते ॥ ७. 'ग्रस' इति २. ४॥ ३. '-भीष्म' इति १॥ ८. उणादिगणे 'घर्मः' (उणा-१४६) इति 'ग्रीष्मः' (उणा-१४७) इति च पृथग् दृश्यते ॥ ९. तुलनीया माधवीयधातुवृत्तिः, स्वादिः, धातुसं-२८, पृ. ४५८॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१२२१, पृ. १५४॥, रामाश्रमी १।४।१९॥, पृ. ६४॥ ११. 'ज्येष्ठे' इति ३. ४॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।४।१९॥, पृ. ८८॥, पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१२२१, पृ. १५४॥, रामाश्रमी १।४।१९॥, पृ. ६४॥ १३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ आच्छादनेऽथे वृज्धातुर्न दृश्यते ॥ १४. उणादिगणे 'वृत्तविद-' इति दृश्यते ॥

६।३।११६॥ इत्यादिना दीर्घः । ४-५ मेघशब्दात् परः कालः
आगमश्च, तेन मेघकालः, मेघागमः यौगिकनामनी । ६ क्षराः
मेघाः सन्त्यत्र क्षरी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः ।
श्रावणभाद्रपदाभ्यां वर्षाऋतुस्तस्य षट् ॥१५७॥

शरद् घनात्ययः

१ शीर्यन्तेऽस्यां^१ पाकेनौषधयः, शृणाति हिनस्ति
तापेन वा शरद्, स्त्रीलिङ्गः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.),
'शृ-ट-भसोऽदिः' (उणा-१२७) इति अदिः । भागुरिटापि
शरदा टाबन्तोऽपि । "शरद् भवेच्छरदया प्रावृट् प्रावृषया
१० सह" [१] इति विश्वः । २ घनस्यात्ययो नाशोऽत्र घनात्ययः ।
आश्विनकार्तिकाभ्यां शरद्, तस्या द्वे ॥

अयनं शिशिराद्यैस्त्रिभिस्त्रिभिः ।

१ अयतेऽर्कोऽनेनेति अयनम् । 'अय गतौ' (भ्वा.-
आ.से.), नन्दादित्वाल्ल्युः । त्रिभिस्त्रिभिरिति, शिशिराद्यै-
स्त्रिभिः ऋतुभिरुत्तरायन(ण)म्, वर्षाद्यैस्त्रिभिर्दक्षिणायनमित्यर्थः,
षड्भिर्मासैरयनं पूर्यत इति भावः ॥

अयनस्य प्रमाणमुक्त्वा शब्दार्थं प्रतिपादयन्नाह-

अयने द्वे गतिरुदग् दक्षिणार्कस्य वत्सरः ॥१५८॥

१ उदगुत्तरा, दक्षिणाऽपाची याऽर्कस्य गतिस्ते द्वेऽयने
२० उत्तरायनं(णं) दक्षिणायनं च, ते मिलिते वत्सरः वर्षं भवति ।
अत्र अयनं चाऽयनं च अयने, एकशेषः । वसन्ति ऋतवोऽत्र
वत्सरः, पुंक्ली । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), 'वसेश्च' (उणा-
३५१) इति सरन्, 'सः स्यार्धधातुके' ७।४।४९॥ इति सस्य
तत्त्वम् ॥१५८॥

स संपर्यनूद्भ्यो वर्षं हार्यनोऽब्दं समाः शरत् ।

१ स इति तच्छब्देन पौर्वः वत्सरशब्दः परामृश्यते,
ततः सम् परि अनु उद् एतेभ्यो वत्सरो योज्यते । सं समेत्य
वसन्ति ऋतवोऽत्र संवत्सरः । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.),
संपूर्वः, 'वसेश्च' (उणा-३५१) इति सरन्त्यर्थः । चकारादनु-
३० वत्सरादयः । ('स(ः) स्यार्धधातुके' ७।४।४९॥ इति सस्य तः,
'वा पदान्तस्य' ८।४।५९॥ इति पक्षे सानुनासिको वकारः, पक्षे

अनुस्वारः, अनुस्वारपक्षेऽपि वकारस्य दन्त्यौष्ठत्वाद् न मत्वम्) ।
एवं २ परिवत्सरः, ३ अनुवत्सरः, ४ उद्वत्सरः । "संवत्सरा-
नुवत्सरपरिवत्सरवत्सराः" [१] इति शब्दार्णवः । ५ वृणोति
छादयति वर्षम्, पुंनपुं. । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.), स्वादिः,
'वृज्वदि' - (उणा-३४२) इत्यादिना सः । ६ भावान् जहाति
जिहीते वा हायनम्, पुंक्ली । 'ओहाक् त्यागे' (जु.प.अ.),
'ओहाङ् गतौ' (जु.आ.अ.) वा, 'हश्च व्रीहिकालयोः' ३।११४८॥
इति ण्युट् । ७ आप्यतेऽधिकमासेनेति अब्दः, पुंक्ली । यदरुणः
"अब्दमसयोदं" पुंनके^२ ह्येतत् पठितम् [१] इति । 'आप्ल् ४०
व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), 'अब्दादयश्च' (उणा-५३८) इति दन्,
ह्रस्वत्वं च । आपो ददातीति वा । ८ समन्ति समाः । 'षम
ष्टम वैक्लव्ये' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । सह मान्ति वर्तन्ते
ऋतव आसु इति वा समाः । स्त्रीलिङ्गः, बहुवचनान्तोऽयम् ।
यदमरटीका-"स्त्री बहुत्वे समाःशब्दः, यथा "जीव्यात् सहस्रं
समाः" [१] । "वा बहुत्वयेम्" [१] इति वामनः । यदुक्तम्-
"समासिकतावर्षाप्सुमनोजलौकसः" [वामनीयलिङ्गानुशासनम्,
श्लो-२३] । 'समांसमां विजायते' ५।२।१२॥ इति निर्देशात्,
"समायां समायाम्" [काशिकावृत्तिः ५।२।१२॥] इति वृत्ति-
दर्शनाच्चैकत्वमपि दृश्यते [१] इति । अत एव भूमीति न ५०
क्वापि निर्णीतम् । ९ शीर्यते जगदत्रेति शरत्, स्त्रीलिङ्गः । 'शृ
हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'शृट्भसोऽदिः' (उणा-१२७) इति
अदिः । नव वर्षस्य । शेषश्चात्र-

"ऋतुवृत्तिर्युगांशकः ।

कालग्रन्थिर्मासमलः संवत् सर्वर्तुशारदः (-दौ) ।

वत्स इड्वत्सर इडावत्सरः परवाणिः (-वत्) ॥१॥"

[शेषनाममला २।२६-२७॥] ॥

संवदित्ययं त्वव्ययेषु (श्लो-१५३५) वक्ष्यते । शारद इत्यकारा-
न्तोऽपि, प्रज्ञादित्वादणि । "समायोषिति शारदः" [१] इति
रत्नकोषः ॥

६०

भवेत् पैत्रं त्वहोरात्रं मासेन

१ मानुषेण मासेन पितृणामिदं पैत्रम् अहोरात्रम्,

१. '-ऽभ्यां' इति ४॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२२, पृ.१५५॥, रामश्रमी १।४।१९॥, पृ.६४॥ ३. विश्वप्रकाशविश्वलोचनयोरिदं
वचनं न दृश्यते ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः १।४।१३॥ ५. अत्र 'अशेः सरः' (उणा-३५०) इत्यस्य तत्त्वबोधिनीटीका, तत्रैव पं. शीवदत्तविरचिता टिप्पणी
च द्रष्टव्या ॥ ६. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतौ न दृश्यते ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२३, पृ.१५५॥ ८. 'पुन' इति १.२.४ प्रतिषु
नास्ति ॥ ९. 'वृज्वदि-' इत्युणादिगणे ॥ १०. 'अब्दमपयोदं' इति १॥ ११. 'पुनपुंसके' इति २॥ १२. द्र. अम.क्षीरस्वामिटीका १।३।२०॥, पृ.३५॥
१३. मूलं मृग्यम् ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२३, पृ.१५५॥, रामश्रमी १।४।२०॥, पृ.६४॥ १५. 'मानुष्येण' इति १॥

भवेदिति क्रियाशेषः, तत्र कृष्णपक्षो दिनम्, शुक्लपक्षो रात्रिः,
पितृणां कव्यपालादीनामिदम्, 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण् ॥

अब्देन दैवतम् ॥१५९॥

१ मानुषेण अब्देन वर्षेण दैवतम् अहोरात्रम्, भवेदिति
शेषः, देवतानामिदं दैवतम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण्,
'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥,
उत्तरायणं देवानामहः, दक्षिणायनं रात्रिः ॥१५९॥

दैवे युगसहस्रे द्वे ब्राह्मम्

१ देवानां युगसहस्रद्वयेन ब्राह्मम् अहोरात्रम्, स्या-
१० दिति शेषः, ब्रह्मण इदं ब्राह्मम्, 'ब्राह्मोऽजातौ' ६।४।१७१ ॥
इत्यणि साधुः । अयमभिप्रायः-मानुषेण चतुर्युगेन देवानामेकं
युगम् । लैङ्गं युगमानं यथा-

“पूर्वं कृतयुगं नाम ततस्त्रेताभिधीयते ।

द्वापरश्च कलिश्चैव युगान्येतानि विश्रुताः (सुत्रताः!) ॥१॥

सहस्राणां शतान्यासंश्चतुर्दश च संख्यया ।

चत्वारिंशत्सहस्राणि तथान्यानि कृतं युगम् ॥२॥

तथा दशसहस्राणि वर्षाणां शतसंख्यया ।

अशीतिश्च सहस्राणि कालस्त्रेतायुगस्य वा ॥३॥

सप्तैव नियुतान्याहुर्वर्षाणां मानुषाणि च ।

२० विंशतिश्च सहस्राणि [कालस्तु द्वापरस्य च ॥४॥

तथा शतसहस्राणि] वर्षाणां शत (त्रीणि) संख्यया ।

षष्टिश्चैव सहस्राणि कालः कलियुगस्य वा ॥५॥

एवं चतुर्युगः काल ऋतुः (ऋते) सन्ध्यांशकात् स्मृतः ॥”

[लिङ्गपुराणम्, प्रथमखण्डम्, कालमानब्रह्माण्डनिरूपणम्, श्लो-
२४-३० ॥] ।

ज्योतिषे तु-

“वस्व८श्च७मैत्री१ऋतु६रन्ध्र७मासा१२-

वेदा४रसा६ष्टौ८भुज२वह्नि३वेदाः४ ।

एतानि शून्यत्रयभाजितानि ।

३० युगाब्दसंख्या[:] परिकीर्त्तिता च (-नि) ॥६॥” [१]

एतच्च मानुषमानेन सत्यादीनां मानम्, तदेकेनापि (तदङ्के-

नापि), यथा सत्यस्य १७२८०००, त्रेतायाः १२९६०००,
द्वापरस्य ८६४०००, कलेः ४३२०००, इदानीं च शकाब्दाः
१३५३ द्वात्रिंशदब्दाधिकं (-क-) पञ्चवर्षोत्तरचतुःसहस्रवर्षाणि
कलिसन्ध्याया भूतानि ४५३२ । तथा च गणितचूडामणौ
महितापनीयराजपण्डितश्रीनिवासः-“कलिसन्ध्यायाः स्व(ख)-
समयकरकृतवर्षाणि भूतानि ४२६०, तच्च ब्रह्मणो दिनम्” [१] ।
अयमाशयः-दैवैर्हि षष्ठ्यधिकैस्त्रिभिरहोरात्रशतैः दिव्यं वर्षम्,
तैर्द्वादशभिः सहस्रैर्लौकिकं चतुर्युगम्, तच्च देवानामेकं युगम्,
तत्सहस्रं ब्रह्मणो दिनं भूतानां स्थितिकालः, तावत्येव रात्रि- ४०
भूतानां प्रलयकालः । यन्मनुः-

“चत्वार्याहुः सहस्राणां वर्षाणां तु कृतं युगम् ।

तस्य तावच्छती सन्ध्या सन्ध्यांशश्च तथाविधः ॥७॥

इतरेषु ससन्ध्येषु ससन्ध्यांशेषु च त्रिषु ।

एकापायेन वर्तन्ते सहस्राणि शतानि च ॥८॥

यदेतत्परिसंख्यातमादावेव चतुर्युगम् ।

एतद्द्वादशसाहस्रं देवानां युगमुच्यते ॥९॥

दैविकानां युगानां तु सहस्रं परिसंख्यया ।

ब्राह्ममेकमहर्ज्ञेयं तावती रात्रिरुच्यते ॥१०॥”

[मनुस्मृतिः, अ-१, श्लो-६९-७१ ॥] ५०

इयं च मानुषमानेनैव गणना कृता ॥

कल्पौ तु ते नृणाम् ।

ये द्वे दैवे युगसहस्रे ते नृणां कल्पौ, एकं स्थितिं
कल्पयति, द्वितीयं तु क्षयमिति । अत्रापि स्थितिकालो भूतानां
ब्रह्मणो दिनम्, प्रलयकालश्च ब्रह्मणो रात्रिः । तथा च लैङ्गं-

“चतुर्दशसहस्रो वै कल्पश्चैको द्विजोत्तम ! ।

(चतुर्युगसहस्रं वै कल्पश्चैको द्विजोत्तमः) ।)

निशान्ते सृजतो (-ते) लोकान् नश्यन्ति निशि जन्तवः ॥१॥

कोटीनां द्वे सहस्रे तु अष्टौ कोटिशतानि च ।

द्विषष्टिश्च तथा कोट्यो नियुतानि तु सप्ततिः ॥२॥ ६०

कल्पस्य सङ्ख्या कथिता कल्पशेषं तु कल्पयेत् ।

१. 'लिङ्ग' इति २. 'सहस्राणां' इति लिङ्गपुराणे, प्रथमखण्डम्, पृ. ४६ ॥ ३. 'च' इति लिङ्गपुराणे, प्र. खण्डम्, पृ. ४६ ॥ ४. 'तु' इति लिङ्गपुराणे,
प्र. खण्डम्, पृ. ४६ ॥ ५. '२' इति २, '८' इति १. ४ ॥ ६. '१७' इति २ ॥ ७. द्र. टीकास्वस्वम्, भा-१, १।४।२१ ॥, पृ. ९० ॥ तत्र 'वस्वश्चिमैत्रा ऋतुरन्ध्र-
मासा वेदा रसाष्टौ (१) भुजवह्निदेहाः । एतानि शून्यत्रयताडितानि युगाब्दसङ्ख्याः परिकीर्त्तितानि ॥” इति दृश्यते, पदचन्द्रिकायामपि तथैव, परं
तु 'ताडितानि' इत्यस्य 'सङ्ख्याः परि-' इत्यस्य च स्थाने क्रमेण 'भ्राजितानि' 'संख्यापरि-' इति दृश्यते, कालवर्गः, श्लो-१२४, पृ. १५७ ॥ ८.
द्र. टीकास्वस्वम्, भा-१, १।४।२१ ॥ पृ. ९१ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्ग, श्लो-१२४, पृ. १५७ ॥ ९. 'तत्' इति मनुस्मृतौ, १।६९ ॥, पृ. १९ ॥
१०. 'परिसंस्थान-' इति २ ॥ ११. 'लिङ्गे' इति २, 'लिङ्गं' इति ३ ॥ १२. 'कोट्या' इति १ ॥ १३. 'सन्ध्या' इति १ ॥

(कल्पान्तसङ्ख्या दिव्या वै कल्पमेवं तु कल्पयेत्।)

कल्पानां वै सहस्रं तु वर्षमेकमजस्य तु ॥३॥

कल्पानामष्टसाहस्रं ब्रह्मणैर्ब्रह्मणो युगम् ।” [लिङ्गपुराणम्, प्रथमखण्डम्, कालमानब्रह्माण्डनिरूपणम्, श्लो-३६, ३७, ४१, ४२] इति ॥

मन्वन्तरं तु दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः ॥१६०॥

दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः मन्वन्तरम्, मनोरन्तर-
मवकाशोऽवधिर्वाऽत्रेति मन्वन्तरम्, ‘सुप् सुप्’ २।१।४॥ इति
समासः, तैश्चतुर्दशभिर्मन्वन्तरैर्ब्रह्मणो दिनमित्यर्थः । मन्वन्तर-

१० मानं तु लिङ्गपुराणे प्रोक्तम्, तथा हि-

“एवं चतुर्युगाख्यानाम् साधिका ह्येकसप्ततिः ।

कृतत्रेतादियुक्तानां मनोरन्तरमुच्यते ॥१॥

मन्वन्तस्य संख्या च वर्षाग्रेणेह कीर्तिता ।

त्रिंशत्कोट्यस्तु वर्षाणां मानुषेण द्विजोत्तमाः ।

सप्तषष्टिस्तथान्यानि नियुतान्यधिकानि तु ॥२॥

विंशतिश्च सहस्राणि कालो यः साधिकं विना ।

मन्वन्तरस्य संख्यैषा लिङ्गेऽस्मिन् कथिता द्विजाः ॥३॥”

[लिङ्गपुराणम्, खं-१, कालमानब्रह्माण्डनिरूपणम्, श्लो-३०, ३४, ३५] । मनवो ब्रह्मपुत्राश्चतुर्दशैव । तथा च विष्णुपुराणे-

२० “मनुः स्वायम्भुवो नाम मनुः स्वरोचिषस्तथा ।

औत्तमिस्तामसिश्चैव रैवतश्चाक्षुषस्तथा ॥३॥

षडेते मनवोऽतीताः सप्तमस्तु (साम्प्रतं तु) स्वेः सुतः ।

वैवस्वतोऽयं यस्यैतत्सप्तमो(-म्) वर्तते युगम् ॥४॥”

[विष्णुपुराणम्, खंडम्-१, तृतीयांशः, अध्या-१, श्लो-६, ७] एकसप्ततिरिति, यद्यपि गणनया सार्द्धयुगेनाधिकानां सा,

यथाहर्नामनिधाने सर्वज्ञश्रीनारायणचरणाः-

“दैविकानां युगानां तु सहस्रं ब्रह्मणो दिनम् ।

मन्वन्तरं तथैवैकं तस्य भागश्चतुर्दश ॥५॥” [६]

तत्किञ्चिदधिका दिव्ययुगानामेकसप्ततिरिति, तथापि अन्यत्वात्

३० तदिह नोक्तम् । अपरे सप्त मनवः-

“सावर्णिदक्षसावर्णौ ब्रह्मसावर्ण इत्यपि ।

धर्मसावर्णरुद्रस्तु सावर्णौ रोच्यभौत्यवत् ॥६॥” [६]

एते चतुर्दश मनवः ॥१६०॥

**कल्पो युगान्तः कल्पान्तः संहारः प्रलयः क्षयः ।
संवर्तः परिवर्तश्च समसुप्तिर्जिहानकः ॥१६१॥**

१ कल्पते विरुद्धलक्षणया क्षीयते जगदत्रेति कल्पः ।

‘कृपू सामर्थ्ये’ (भ्वा.आ.वे.), ‘पुंसि संज्ञायाम्-’ ३।३।११८॥

इति घः, ‘कृपो रो लः’ ८।२।१८॥ इति लत्वम्, ‘पुगन्त-

लधूपधस्य च’ ७।३।८६॥ इत्युपधायो गुणः । २ युगस्यान्तो

युगान्तः । ३ कल्पस्य ब्रह्मणो दिनस्यान्तोऽवधिः कल्पान्तः । ४०

अत्रैकः कल्पः क्षयार्थोऽन्यस्तु ब्रह्मणो दिनार्थः, यत् शाश्वतः-

“कल्पः शास्त्रे विधौ न्याये संवर्ते ब्रह्मणो दिने” [शाश्वतकोषः,

श्लो-२०१] इति । ४ संहियते क्षीयते जगदत्रेति संहारः । ‘हृच्

हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘करणाधिकरणयोश्च’ ३।३।११७॥ इत्यधि-

करणे घञ् । ५ प्रलीयतेऽत्रेति प्रलयः । ‘लीञ् विलयने’ ( ),

‘एरच्’ ३।३।५६॥ इत्यच् । ६ क्षीयते सर्वमत्रेति क्षयः । ‘क्षि

क्षये’ (भ्वा.प.अ.), ‘एरच्’ ३।३।५६॥ । ७ संवर्तत उपरमते

जगदत्रेति संवर्तः । ‘वृत्तु वर्तने’ (भ्वा.आ.से.), ‘हलश्च’

३।३।१२१॥ इति घञ् । वृत्तिरत्रावसानार्थः, यथा लोके अयं

निवृत्तः, उपरत इत्यर्थः । ८ एवं परिवर्तः । ९ समा सर्वेषां ५०

साधारणा सुप्तिरत्रेति समसुप्तिः । १० जिहीते गच्छति जिहानः,

स्वार्थे कनि जिहानकः । ‘ओहाङ् गतौ’ (जु.आ.अ.), ‘लटः

शतृशानचौ-’ ३।२।१२४॥ इति शतुः (लटः) शानजादेशः ।

प्रलयकालस्य दश ॥१६१॥

तत्कालस्तु तदात्वं स्यात्

१ स चासौ कालश्च तत्कालः । २ तदेत्यस्य भावः

तदात्वम् । द्वे तत्कालस्य । ‘तिवारङ्’ ज’ इति भाषा ॥

तज्जं सान्दष्टिकं फलम् ।

१ तज्जं तात्कालिकं फलम्, सन्दष्टं प्रत्यक्षं प्रयोजन-

मस्य सान्दष्टिकम् । ‘तदस्य प्रयोजनम्’ ५।१।१०९॥ इति ठक्, ६०

‘ठस्येकः’ ७।३।५०॥, ‘किति च’ ७।२।११८॥ इत्यादिवृद्धिः ।

‘सांसृष्टिकम्’ इत्यन्ये । एकं तत्कालफलस्य । ‘तुरतफल’ इति

भाषा ॥

१. तुलनीयोऽमरकोषः १।४।२२॥ २. ‘-वकाशेऽव-’ इति ३। ३. ‘कालोयमधिकं विना’ इति लिङ्गपुराणे, खं-१, पृ. ४६॥ ४. ‘सङ्ख्यैक’ इति ३। ५. ‘स्वायम्भुवो मनुः पूर्व परः स्वरोचिषस्तथा । उत्तमस्तामसश्चैव रैवतश्चाक्षुषस्तथा ॥’ इति विष्णुपुराणे खं-१, पृ. ३६१॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२४, पृ. १५९॥ ७. ‘मानवः’ इति १। ८. ‘कृपे’ इति १.२.३॥ ९. ‘-धागुणः’ इति २.४॥ १०. ‘लीङ्’ इति ४, वस्तुतस्तु क्षीरतरङ्गिण्यादौ लीङ्धातुर्विलयनेऽर्थे दृश्यते ॥ ११. वाचस्पत्ये ‘जहानकः’ इति प्रथमस्वरादिर्दृश्यते, पृ. ३०८१॥ १२. ‘तिवार’ इति २। १३. ‘भाषायाः’ इति ३॥ १४. ‘प्रयोजनम्’ इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥

www.jainelibrary.org

www.jainelibrary.org

७ स्तनयति गर्जति स्तनयितुः । 'स्तनगदी' देवशब्दे (चु.उ.से.), चुरादावदन्तः, अतः 'स्तनिकृषिमदिगदिभ्यो णेरितुच्' (उणा-३०९), 'आ(अ)यामन्ताल्वाज्ये (य्ये)त्वि (त्वि) ण्युषु' ६।४।-५५ ॥ इति णेरयादेशः । ८ मेहति सिञ्चति महीं मेघः । 'मिह सेचने' (भ्वा.प.अ.), पचाद्यच्, 'संज्ञायां मेघमेघनिदाघाव-दाघा[र्घा:]' (ग-७।३।५ ॥) इति न्यङ्क्वादिपाठात् कुत्वम् । ९ जीवनं जलं मूतं बद्धमनेन जीमूतः । 'मूद् बन्धने' (भ्वा.-आ.से.), पृषोदरादित्वात् साधुः । जीवनं वारि मुञ्चतीति वा, पृषोदरादिः । 'जीवनस्य [जलस्य] मूतः पुटबन्धः' [अम. १० क्षीर.१।२।८ ॥] इति तु स्वामी । १० परिवर्षति गर्जति पर्यं (र्ज) न्यः । ('पृषु सेचने' (भ्वा.प.से.)), 'अन्यप्रत्यये षस्य जः' ( ) इत्युणादिसूत्रेण पर्जन्यः साधुः, चवर्गतृतीयमध्यः) 'पर्यं (र्ज) न्यः' (उणा-३८३) इत्युणादिसूत्रेण साधुः । ११ बलन्ति जीवन्त्यनेन बलाहकाभिर्हीयते गम्यते वा, वारिणो वाहको वा बलाहकः । सर्वत्र पृषोदरादित्वाद् रूपसिद्धिः । १२ हन्ति सन्तापम्, हन्यते वायुना वा घनः । 'हन हिंसागत्योः' (अ.-प.अ.), बाहुलकात् कर्तरि अप्, 'मूर्तो घनः' ३।३।७७ ॥ इति घनादेशः । १३ धारां धरति धाराधरः । 'धृज् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), पचाद्यच् । १४-१७ वाहश्च दक्ष मुक् च २० धरश्च वाहदमुग्धराः, एते जलशब्दात् पुरो योजिता मेघस्य वाचकाः स्युः, यथा वहनं वाहः, भावे घञ्, जलस्य वाहो जलवाहः । जलं वहतीति कर्मण्यणि वा । जलं ददाति जलदः । जलं मुञ्चति जलमुक् । जलं धरति जलधरः । यौगि-कत्वाद् वारिवाहः, वारिदः, वारिमुक्, वारिधरः इत्यादयः । अभ्रशब्दवर्जं सर्वेऽप्यन्ये पुंलिङ्गाः । इन्द्रवंशेन्द्रयोरुपजातिः । सप्तदश मेघस्य । यद्यपि शब्दान्तर्वे त्रिविधा मेघाः, यथा-

“मेघास्तु त्रिविधास्तत्र वह्निजा धूमयोनयः ।

निःश्वासजास्तु जीमूतास्ते ज्ञेया जीवरूपिणः ॥१॥

यज्ञजास्तु घना घोराः पुष्करावर्तका[दयः] ॥” [१] इति

३० तथाऽप्यन्यत्राऽप्यभेदोऽपि दृश्यते, इहाऽपि तथा ।

शेषश्चात्र-

“मेघे तु व्योमधूमो नभोध्वजः ।

गण्डयित्पुर्गदयित्पुर्वामसिर्वाविवाहनः ॥

खतमालोऽपि” [शेषनाममाला २।२८-२९ ॥] ॥१६४॥

कादम्बिनी मेघमाला

१ कं जलमाददते कादम्बाः मेघास्ते सन्त्यस्यां कादम्बिनी । यद्वा कादम्बाः पक्षिणो बलाकावत् मेघमनुधा-वन्ति, तद्योगात्, ज्योत्स्नादित्वादणि कादम्बिनी । “कदम्ब-विकासः कादम्बः, सोऽस्यास्ति कार्यत्वेन” [अम.क्षीरं. १।२।८ ॥] इति तु स्वामी । मेघमाला मेघघटा, तन्नामैकम् । ४० ‘कलाङ्गि’ इति भाषा ॥

दुर्दिनं मेघजं तमः ।

१ दुष्टं निन्दितं दिनं दुर्दिनम् । अत्र दिनमिति अहर्नि-शोपलक्षणम्, तेन रात्रावपि दुर्दिनम्, अत एव मेघान्धकारमात्रे ‘दुर्दिनम्’ [ ] इति स्तकोषः, “दुर्दिनं जलदध्वान्तम्” [ ] इति । “यत्रौषधिप्रकाशेन नक्तं दर्शितसञ्चराः ।

अनभिज्ञास्तमिस्त्राणां दुर्दिनेऽप्यभिसारिकाः ॥१॥”

[कुमारसंभवम्, सर्गः-६, श्लो-४३]

इति कुमारे रात्रावपि दुर्दिनप्रयोगः । “यन्नेत्रयोर्दुर्दिनमित्यत्र त्वसंभवः स्वार्थाविनाभूतपयःप्रवाहं लक्षयन् अश्रुप्रवाहं ५० लक्षयति” [ ] इति शृङ्गारप्रकाशः, एवं लक्षितलक्षणया । “अकरोत् पृथिवी रुहानपि श्रुतशाखारसवाध्यदुर्दिनम् (बाष्प-दूषितान् (-दुर्दिनान्) [रघुवंशम् ८।७० ॥] इति रघुः । “वार्दलं दुर्दिनं मेघ-” [मेदिनीकोश, लान्तवर्गः, श्लो-१९९] इति मेदिनीः । मेघाज्जातं मेघजं तमोऽन्धकारं दुर्दिनं प्रोच्यत इत्यन्वयः । एकं मेघजनितान्धकारस्य ॥

आसारो वेगवान् वर्षः

१ वेगवान् वेगयुक्तो वर्षो वृष्टिः आसारः प्रोच्यते । आसरणमासारः । ‘सु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्’ ३।३।१९ ॥ इति घञ् । धाराणां संभूय जननमासार ६० इत्यर्थः । “धारासंपातः” [शेषनाममाला २।२९ ॥] इति शैषिकम् । एकं शीघ्रवृष्टेः ॥

१. ‘स्तनगद’ इति ३.४ ॥ २. ‘मेघ’ इति गणसूत्रे न दृश्यते ॥ ३. ४प्रतौ न दृश्यते ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतावेव दृश्यते ॥ ५. ‘धरतीति’ इति ३.४ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-७५, पृ. १०१ ॥, रामाश्रमो १।३।८ ॥, पृ. ४० ॥ ७. ‘अपि’ इति १.२.४ प्रतिपु न दृश्यते ॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः १।३।८ ॥ ९. ३प्रतौ नास्ति ॥ १०. ‘सोऽस्याः’ इति ३ ॥ ११. अम.क्षीर.टीकायाम्- “कमाददते कादम्बा मेघास्ते सन्त्यस्यां कादम्बिनी, कदम्बे विकाशो वास्त्यस्याम्” इति दृश्यते, १।२।८ ॥, पृ. २४ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-७५, पृ. १०१ ॥ १३. अत्र ‘दुर्दिनमिति’ इत्यधिकपाठो दृश्यते ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-७९, पृ. १०५ ॥, रामाश्रमो १।३।१२ ॥, पृ. ४२ ॥, अमरकोशस्य अमरपदपारिजातटीका, भा-१, १।३।१२ ॥, पृ. ५८ ॥ १५. ‘अनभिज्ञातमिश्रा-’ इति ३ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-८०, पृ. १०६ ॥ १७. ‘दुर्दिनान्’ इति रघुवंशे पाठान्तररूपेण दृश्यते ॥ १८. ‘वार्दलं’ इति ३.४ ॥ १९. “वार्दलं दुर्दिने मेलानन्दायां वार्दलः स्मृतः” इति मेदिन्याम्, पृ. १५३ ॥ २०. ‘आसा-’ इति १.३.४ ॥

वाताऽस्तं वारि शीकरः ॥१६५॥

१ वातेन वायुनाऽस्तं क्षिप्तं वातास्तं वारि जलं शीकरः प्रोच्यते । शीकते सिञ्चति शीकरः । 'शीकृ सेचने' (भ्वा.आ.से.), 'ऋच्छेरन्' (उणा-४११) इति बाहुलकादरन् । तालव्यादिरयम्, 'शम्बशीकरपांशवः' [१] इति तालव्यप्रकरणे ऊष्मविवेकात् । एकं वाताहतजलकणस्य । 'वाछंटी' इति भाषा ॥१६५॥

वृष्ट्यां वर्षणवर्षे

१ वर्षणं वृष्टिः । 'पृषु वृषु मृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥, 'तितुत्र' - '७।२।१९॥ इतीप्तिषेधः, तत्र १० वृष्ट्याम् । २ "वर्षणाद् वर्षभः" [ ] इति भाष्यकारवचनाद् 'ल्युट्' च ३।३।११५॥ इति ल्युटि वर्षणम् इति साधु । ३ वर्षम् इति, 'अज्विधौ भयादीनामुपसंख्यानम्' नपुंसके भावे क्तादिनिवृत्त्यर्थम् (वा-३।३।५६॥) इत्यच् । पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् । यद्वाचस्पतिः "अथ वृष्टिर्वर्षमस्त्री केचिदिच्छन्ति वर्षणम्" [ ] इति । वर्षोऽल्पतरो वृष्टिर्महतीति वर्षवृष्ट्योर्भेदोऽत्र नाश्रितः । त्रीणि वृष्टेः ॥

तद्विघ्ने ग्राहग्रहाववात् ।

१-२ तद्विघ्ने वृष्टिविघ्ने, अवात् परौ ग्राहग्रहौ योज्यौ, 'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), 'अव (अवे) ग्रहो वर्षप्रतिबन्धे' ३।३।५१॥ इति पक्षे घञि अवग्रहः, घञभावपक्षे 'ग्रह-वृत्(ट्)-' ३।३।५८॥ इत्यप् अवग्रहः । अवग्रहादिदोषेण वृष्टिविघातस्य द्वे ॥

घनोपलस्तु करकः

१ घनस्य मेघस्य उपलः पाषाणः घनोपलः । कृणोति सस्यम्, कीर्यते वा करकः त्रिलिङ्गः । 'कृञ् हिंसायाम्' (स्वा.उ.अ.), 'कृजादिभ्यः संज्ञायां वुन्' (उणा-७१३), 'युवोरनाकौ' ७।१।११॥, क्षिपकादिपाठात् स्त्रियां टापि 'प्रत्यय-स्थात्' - '७।३।४४॥ इतीत्वं न । द्वे मेघभवशिलायाः । 'गडा' इति भाषा । शेषश्चात्र-

"अम्बुघनो मेघकफः (-फो) मेघास्थिपुञ्जिको ।

३०

बीजोदकं तोयडिम्भो वर्षाबीजमिरावरम् ॥१॥"

[शेषनाममाला २।२९-३०] ॥

काष्ठाऽऽशा दिग् हरित् ककुप् ॥१६६॥

१ काशते काष्ठा, टवर्गाद्वितीयोपधोऽयम् । 'काशृ दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'हनिकुशिनीवर्मिकाशिभ्यः कथन्' (उणा १५९), 'लशक्वतद्धिते' १।३।८॥, 'ब्रश्चभ्रस्ज' - '८।२।३६॥ इति षत्वम्, 'तितुत्र' - '७।२।१९॥ इति नेट्, 'ष्टुना ष्टुः' ८।४।४१॥, 'अजाद्यतष्टाप्' ४।१।४॥, काशन्ते दीप्यन्ते इति व्युत्पत्तिः । २ आ समन्तादश्नुते व्याप्नोति आशा । आङ्पूर्वः 'अशूङ् व्याप्तौ' (स्वा.आ.से.), पचाद्यच्, टाप् । आङ्पूर्वः 'शदलु' ४० शातने' (भ्वा.आ.अ.तु.आ.अ.) वा, अयमत्र गत्यर्थः, अनेकार्थ-त्वाद् धातूनाम्, 'अन्येभ्योऽपि' - '३।२।१०१॥ इति डः । ३ दिशन्ति तामिति, दिशत्यवकाशं वा दिक् । 'दिश अतिसर्जने' (तु.प.अ.), 'ऋत्विग्दधृक्स्वगिदगुष्णिगञ्जुर्जिक्ञाञ्च' ३।२।५९॥ इति क्विन्, कश्चि एते इतः 'तस्य लोपः' १।३।१९॥, ['वेर-पृक्तस्य' ६।१।६७॥ इति वो लोपः], 'क्विन्प्रत्ययस्य कुः' ८।२।६२॥ । भागुरिमते टापि दिशो आबन्तोऽपि । "दिक् तु स्त्रियां दिशा दान्ती ककुब् देववधूः पविः" [ ] इति शब्दार्णवः । ४ हरन्ति नयन्त्यनया हरित् । 'हृञ् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'हंसुत-डि' रुहियुषिभ्य इत्' (उणा-९७) इतीत् । ५ कं वायुं कु (स्कु)- ५० भ्नाति विस्तारयति ककुप् । 'कुभ [स्कुम्भु] विस्तारे,' क्विप् । केन प्रजापतिना विस्तारिता इति वा । सर्वत्र 'क्विब् वचिप्रच्छा-यतस्तु' - (वा-३।२।१७८॥) इत्यत्र "प्राक्प्रत्ययनिर्देशादिष्ट-सिद्धिः" [ ] इत्युक्तेः क्विप्, "पृषोदरादित्वाद् वा रूपसिद्धिः" [ ] इति भाष्यम् । 'ककुभा' अपि कश्चित् । एते पञ्चाऽपि स्त्री-लिङ्गाः । पञ्च दिशः ॥१६६॥

"दिगेकैवाऽस्ति, औपाधिकं तु प्राचीत्वादि" [ ] इति वैशेषिकमते, परं तन्मतमनाहत्य स्वमतेन दिग्भेदानाह-

१. 'ऋच्छेरन्' इत्युणादिगणे ॥ २. द्र. रामाश्रमी १।३।११॥, पृ.४२॥, पदचन्द्रिकायां 'शम्ब' इत्यस्य स्थाने 'शश्वत्' इति दृश्यते, दिग्वर्गः, श्रौ-७९, पृ.१०५॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१६६, पृ.३८॥, पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्रौ-७८, पृ.१०५॥, रामाश्रमी १।३।११॥, पृ.४१॥ ४. १ प्रतौ नास्ति ॥ ५. '-पु-' इत्यस्य स्थाने १ प्रतौ बहिर्भागे 'मि' इति दृश्यते, 'पूजिका' इति ३॥ ६. '-मिराभवम्' इति ३॥ ७. '-पथेयं' इति ३॥ ८. 'कासु' २.३.४॥ ९. '-वडि-' इति ३, '-रमि-' इत्युणादिगणे ॥ १०. 'अशू व्याप्तौ' इति स्वामी, 'अशू व्याप्तौ सङ्घाते च' इति सायणः ॥ ११. '-युञ्जि-' इति १.२॥ १२. तदुक्तं भट्टोजिदीक्षितेन सिद्धान्तकौमुद्यां 'अव्ययादाप्सुपः' इति सूत्रव्याख्याने-"वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः । आपं चैव हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा" इति ॥ १३. द्र. रामाश्रमी १।३।११॥, पृ.३७, पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्रौ-६८, पृ.९५, तत्र पदचन्द्रिकायां 'दिशा दान्ती' इत्यस्य स्थाने 'दिशादन्तः' इति दृश्यते ॥ १४. 'हसु-' इति ४॥ १५. अत्र तडेग्रहणं न कर्तव्यम् 'ताडेर्णिलुक् च' (उणा-९८) इति पृथगुणादिसूत्रविधानात् ॥ १६. 'इति' इत्युणादिगणे ॥ १७. सौत्रोऽयं धातुः ॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्रौ-६८, पृ.९६॥

पूर्वा प्राची

१ पूर्वति पूरयति पूर्वा । 'पर्व पूर्व पूरणे' (भ्वा.-प.से.), पचाद्यच्, टाप् । 'पूर्व निकेतने' (चु.प.से.) अस्माद्वा अच् । २ प्र इति प्रथममञ्चत्युदेति रविरस्यामिति प्राची । प्रपूर्वः 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), प्राथम्येत् प्रशब्दः, 'ऋत्विग्दधृक्-' ३।२।५९ ॥ इत्यादिना क्विन्, 'अञ्चतेस्त्वष्टः' (वा-४।१।६ ॥) इति डीप् । द्वे पूर्वदिशः ॥

दक्षिणाऽपाची

१ दक्षते शीघ्रं गच्छति रविरस्यां दक्षिणा । 'दक्ष १० गतौ' (भ्वा.आ.से.), आत्मनेपदी, 'द्वुदक्षिभ्यामिन्' (उणा-२०८), टाप् । २ अपेति मध्याह्ने अञ्चत्यस्यां रविरिति अपाची । अपशब्दोऽत्र मध्यवाची । तेन 'अवाची' इत्यपपाठ एव, अव-पूर्वोऽञ्चतिरधोमुखीभावे वर्तते, यथाऽमरकोषे-“स्यादवाङ्मुखोऽप्यधोमुखः” [अमरकोषः ३।१।३३ ॥] इति । “अवाङ्मुख-स्योपरि पुष्पवृष्टिः” [रघुवंशम् २।६० ॥] इति रघुः । “तेन अवाचीत्यधोदिश्येव वर्तते” [१] इति कौमुदीकारादयः । “अवो मध्यार्थः, तेन अवाचीत्यपि क्वापि” [अम.क्षीर.१।२।३ ॥] इति स्वामी । अपपूर्वः 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), 'ऋत्विग्दधृक्-' ३।२।५९ ॥ इत्यादिना क्विन्, 'अञ्चतेस्त्वष्टः' (वा-४।१-२० १।६ ॥) डीप् । द्वे दक्षिणादिशः ॥

प्रतीची तु पश्चिमा ।

अपरा

१ प्रति पश्चाद् दिनान्ते अञ्चति रविरस्यामिति प्रतीची । प्रतिपूर्वः 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), 'ऋत्विक्-' ३।२।५९ ॥ आदिना क्विन्, 'अञ्चतेस्त्वष्टः' (वा-४।१।६ ॥) इति डीप्, 'अनिदितां हलः-' ६।४।२४ ॥ इति उपधान्लोपः, 'अचः' ६।४।१३८ ॥ इति अकारलोपः, 'चौ' ६।३।१३८ ॥ इति दीर्घः । २ पश्चाद् भवा पश्चिमा । 'अग्रपश्चादिमन्' (वा-४।३।२३ ॥) इतीमन्, 'यचि भम्' १।४।१८ ॥ इति भसंज्ञा,

'अव्ययानां भमात्रे टिलोपः' (वा-६।४।१४४ ॥), 'अजा- ३० द्यतष्टाप्' ४।१।३ ॥ इति टाप् । ३ न पृणाति रविरेतां चिरमिति अपरा । न पिपतीति वा । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु.प.अ.), पचाद्यच्, टापि । त्रीणि पश्चिमदिशः । शेषश्चात्र-“[अ]परेतरा पूर्वा पूर्वतराऽपरा” [शेषनाममाला २।३० ॥] ॥

अथोत्तरोदीची

१ अतिशयेन उत्कृष्टा उत्तरा । 'द्विवचनविभज्योप-पदेन तरबीयसुनौ' ५।३।५७ ॥ इति तरप्, टाप् । उत्तरत्यस्यामर्क इति वा । उदपूर्वः 'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, टाप् । २ उत्क्रान्तो दृष्टिपथमतीतः सूर्योऽञ्चत्यस्यामिति उदीची । उदपूर्वः 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), 'ऋत्विक्-' ३।२।५९ ॥ आदिना क्विन्, 'अञ्चतेस्त्वष्टः' (वा-४।१।६ ॥) इति डीप्, 'उद ईत्' ६।४।१३१ ॥ इत्यञ्चतेरकारस्य ईकारः । द्वे उत्तरदिशः । शेषश्चात्र-“यथोत्तरेतराऽपाची तथापाचीतरोत्तरा” [शेषनाममाला २।३१ ॥] ॥

विदिक् त्वपदिशं प्रदिक् ॥१६७॥

१ विशिष्टा दिक् विदिक् उभयव्यपदेशात् । यदाहुः-“यान्यासामन्तरालानि विदिशः प्रदिशश्च ताः” [१] । २ दिशोरिदमन्तरालम् अपदिशम् । 'अव्ययं विभक्ति-' २।१।६ ॥ इत्यादिना अव्ययीभावः, 'अव्ययीभावे शरत्प्रभृतिभ्यष्टच्' ५।४।१०७ ॥ इति टच्समासान्त इति टच् । ३ प्रकृष्टा दिक् ५० प्रदिक् । सामान्यतस्त्रीणि विदिशः ॥१६७॥

दिश्यं दिग्भववस्तुनि

१ दिक्षु भवं दिश्यम् । 'दिगादिभ्यो यत्' ४।३।५४ ॥ इति यत् । सामान्यतो दिग्भववस्तुनामैकम् ॥

अथ विशेषतः प्राह-

अपागपाचीनम्

१ अप अञ्चतीति अपाक् । २ अपागेव अपाचीनम् । 'विभाषाञ्चरदिक्स्त्रियाम्' ५।४।८ ॥ इति खः, खस्येनादेशः । द्वे दक्षिणादिग्भववस्तुनः ॥

१. काशिकावृत्त्यादौ 'अञ्चतेश्चोपसंख्यानम्' इति दृश्यते ॥ २. तदुक्तं भट्टोजिदीक्षितेन सिद्धान्तकौमुद्यां स्त्रीप्रत्ययप्रकरणे उगितश्च इत्यत्र-“उगितचामिति सूत्रेऽज्ग्रहणेन धातोश्चेदुगित्कार्यं तर्ह्यञ्चतेरेवेति नियम्यते । तेनेह न, उखास्त । क्विप् । अनिदितामिति नलोपः । पर्णध्वत् । अञ्चतेस्तु स्यादेव । प्राची । प्रतीची ॥” इति ॥ ३. 'दक्ष वृद्धौ शीघ्राथे च' 'दक्ष गतिहिंसनयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्याम्, 'दक्ष गतिशासनयोः' 'दक्ष वृद्धौ शीघ्राथे च' इति मा.भातुवृत्तौ ॥ ४. -मनिन् इति ३ ॥ ५. “स्यादवाङ्मुखोऽप्यधोमुखः” इत्यमरकोषे, ३।१।३३ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-१, दिग्दर्शनः, श्लो-६९, पृ.९६ ॥ ७. स्वामिकृतामरकोशटीकायां “अवो मध्यार्थे । अपाचीति कात्यः, जपादित्वात्, पक्षे वत्त्वं च । भवार्थे प्राचीनाद्याः” इति दृश्यते, १।२।३ ॥, पृ.२३ ॥ ८. 'इति नलोपः' इति ३ ॥ ९. 'अग्रपश्चाद्विमच' इति काशिकावृत्त्यादौ । 'अग्रादिपश्चाद्विमच' इति सिद्धान्तकौमुद्याम्, पृ.३०९ ॥ १०. 'अव्ययानां च सायम्प्रादिकार्थमुपसंख्यानम्' इति काशिकावृत्तौ ॥ ११. 'अपरेतरा पूर्वा' इति पाठः पूर्वाशब्दव्याख्याने उचितः ॥ १२. 'प्लवनपूरणयोः' इति ३ ॥ १३. 'यथोत्तरेतराऽपाची' इति पाठो दक्षिणाशब्दव्याख्याने उचितः ॥ १४. द्र. रामाश्रमी १।३।५ ॥, पृ.३९ ॥ तत्र “-प्रदिशो विदिशश्च” इति पाठो दृश्यते ॥, पदचन्द्रिकायां-“क्लीबे दिगन्तरालानि प्रदिशो विदिशस्तथा” इति दृश्यते, दिग्दर्शनः, श्लो-७३, पृ.९९ ॥ १५. ४प्रतौ बहिर्भागे 'ऽथ विशेषमाह इति पाठः' इति दृश्यते ॥

उदगुदीचीनम् ।

१ उदञ्चतीति उदक् । 'ऋत्वक्-'३।२।५९॥ आदिना क्विन्, 'क्विन्प्रत्ययस्य कुः'८।२।६२॥ २ उदगेव उदीचीनम् । 'विभाषाञ्चरदिक्स्त्रियाम्'५।४।८८॥ इति खः, खस्य ईनादेशः, 'उद ईत्'६।४।१३१॥ इति भस्याञ्चतेरस्य ईत् । उत्तरदिगुत्पन्नस्य द्वे ॥

प्राक् प्राचीनं च समे

१ प्राञ्चतीति प्राक् । 'अञ्च गतिपूजनयोः' (भ्वा.-प.से.), 'ऋत्वक्-'३।२।५९॥ आदिना क्विन्, 'क्विन्प्रत्ययस्य कुः'८।२।६२॥ २ प्रागेव प्राचीनम् । 'विभाषाञ्चरदिक्स्त्रियाम्'५।४।८८॥ इति खः । पूर्वदिगुत्पन्नस्य द्वे ॥

प्रत्यक् तु स्यात् प्रतीचीनम् ॥१६८॥

१ प्रत्यञ्चतीति प्रत्यक् । 'ऋत्वक्-'३।२।५९॥ आदिना क्विन् । २ प्रत्यगेव प्रतीचीनम् । 'विभाषाञ्चरदिक्स्त्रियाम्'५।४।८८॥ इति खः, खस्येनादेशः, 'अचः'६।४।१३८॥ इत्यञ्चतेरकारस्य लोपः, 'चौ'६।३।१३८॥ इति पूर्वस्याणो दीर्घः । पश्चिमदिग्भवस्तुनो द्वे ॥१६८॥

तिर्यग्दिशां तु पतय इन्द्राग्निमनैर्ऋताः ।

वरुणो वायुकुबेरावीशानश्च यथाक्रमम् ॥१६९॥

२० तिर्यगिति ऊर्ध्वाधोदिग्व्यवच्छेदार्थम् । विदिगिति प्रसिद्ध्या दिगुच्यते । एवं स्वस्वामिसम्बन्धे पूर्वा दिग् ऐन्द्री, ततो विदिग् आग्नेयी, दक्षिणा याम्या, ततो विदिग् नैर्ऋती, पश्चिमा वारुणी, ततो विदिग् वायव्या, उत्तरा कौबेरी, ततो विदिग् ऐशानी इति सिद्धम् । "इन्द्रादीनां च प्राचीपत्यादिवाचकत्वं सूचनायाभिधानादिन्द्रादिनामानां नाप्रस्तुताभिधानम्" [३] इति कौमुदी । इन्द्र-यमवरुणधनदाश्चत्वार एते दिगीशाः, अग्निनैर्ऋतवाय्वीशाना एते चत्वारो विदिगीशा इति ह्यद्यम् ॥१६९॥

ऐरावतः पुण्डरीको वामनः कुमुदोऽञ्जनः ।

पुष्पदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥१७०॥

१. '-वाचकत्वं' इति२.३॥ २. 'नाप्रा-' इति३, 'नामऽप्रस्तु' इति२॥ ३. यदचन्द्रिकायां "पूर्वादीनामिन्द्रादीनाञ्च प्राच्यादि दिशामाधिपत्यादि सूचनायाभिधानान्नाप्रस्तुतत्वोक्तिरिति कौमुदी" इति दृश्यते, दिग्बर्गः, श्रौ-७०, पृ.९७॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः १।३।३-४॥ ५. मुद्रितमेदिनीकोषे अवग्रहो न दृश्यते ॥ ६. 'मेदिनी' इति३॥ ७. '-वामनाः' इति स्वोपज्ञटीका ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१७०॥, पृ.३९॥ ९. 'वक्ष्यते' इति३.४॥ १०. 'ऋजेन्द्राग्रवज्रविप्रकुब्रचक्रुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्लगौरवन्नेरामालाः' (उणा-१८६) इत्युणादिगणे ॥

१ इरावति समुद्रे पर्वते वा भवः ऐरावतः । 'तत्र भवः' ३०

४।३।५३॥ इत्यण्, 'तद्धितेष्वचामादेः'७।२।११७॥ इत्यादि-वृद्धिः । २ पुण्डरीकवर्णयोगात् पुण्डरीकः । 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥ इत्यच् । ३ वामनाकारत्वाद् वामनः । ४ कौ पृथिव्यां मोदत इति कुमुदः । 'मुद हर्षे' (भ्वा.आ.से.), मूल-विभुजादित्वात् कः । कुमुदं रक्तोत्पलं तत्तुल्यवर्णत्वाद्वा । "कुमुदं कैरवे रक्तपद्मेऽस्त्री" [दान्तवर्गे श्रौ-२५] इति मेदिनिः । ५ अञ्जनवर्णत्वाद् अञ्जनः । ६ पुष्पवद् दन्ता अस्य पुष्पदन्तः । ७ सर्वभूमौ विदितः सार्वभौमः । 'तत्र विदितः' ५।१।४३॥ इत्यण्, 'अनुशतिकादीनां च'७।३।२०॥ इति उभयपदवृद्धिः । ८ शोभनः प्रतीकोऽङ्गमस्य सुप्रतीकः । दिशां धारका गजाः ४० दिग्गजाः । दिक्क्रमेणेति प्रस्तावाल्लभ्यते । "ऐरावतः पुण्डरीकः कुमुदाञ्जनवाहनाः" [ ] इति भागुरिः क्रममाह । माला तु "ऐरावतः सुप्रतीकः" [ ] इति क्रममाह । ऐरावतादीनामष्टानां नामैकं दिग्गजा इति ॥१७०॥

इन्द्रादयोऽष्टौ दिक्पालाः, तत्राग्निर्वायुश्च एकेन्द्रियेषु तिर्यक्काण्डे (श्रौ-१०९९-११०६) वक्ष्येते, शेषानत्रानुक्रमेणाह-

इन्द्रो हरिर्दुश्च्यवनोऽच्युताग्रजो

वज्री विडौजा मधवान् पुरन्दरः ।

प्राचीनबर्हिः पुरुहूतवासवौ

संक्रन्दनाऽऽखण्डलमेघवाहनाः ॥१७१॥ ५०

सुत्रामवास्तोष्पतिर्दल्लिमशक्रा

वृषा सुनाशीर (शुनाशीर) सहस्रनेत्रौ ।

पर्जन्यहयैश्चक्रभुक्षिबाहु-

दन्तेयवृद्धश्रवसस्तुरापाद् ॥१७२॥

सुरर्षेभस्तपस्तक्षो जिष्णुर्वरशतक्रतुः ।

कौशिकः पूर्वदिग्देवाऽप्सरः स्वर्गश्चीपतिः ॥१७३॥

पृतनाषाडुग्रधन्वा मरुत्वान् मधवा

१ इन्दति परमैश्वर्यमनुभवति इन्द्रः । 'इदि परमैश्वर्ये' (भ्वा.प.से.), 'ऋजेन्द्राग्रवज्रविप्रकुब्रचक्रुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रतीव्रवर्णैरमालाः' (उणा-१८६) इति सूत्रेण रन्प्रत्ययान्तो ६०

निपातः । २ हरति दैत्यप्राणान् हरिः । 'हृज् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः, 'सार्वधातुकार्धधातुकयोः' ७।३।८४॥ इति गुणः । ३ दुःखेन च्यवनं पतनमस्य दुश्च्यवनः । श्व्यवननुनिना एकदा जितत्वात्, दुःसहश्च्यवनोऽस्येति वा, दुःसहं च्यवते परदारेषु रेत इति वा । 'च्युङ् यु(ज्यु)ङ् पुङ् प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'चलनशब्दार्थादकर्मकाच्च' ३।२।१४८॥ इति युच् इति । 'दुःखेन च्यवते रणाद् वा' इति प्रादिसमासः । [अम.क्षीर.१।१।४४॥] इति तु स्वामी । ४ अच्युतस्याग्रजः अच्युताग्रजः । ५ वज्रमस्यास्ति वज्री । 'अत १० इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीति । ६ वेवेष्टि विट्, 'विष्णु व्याप्तौ' (जु.उ.अ.), क्विप्, विट् व्यापकमोजोऽस्य विडौजाः (विडौजाः), पृषोदरादित्वादकारागमे विडौजाः, सकारान्तः । विट्सु प्रजासु ओजोऽस्येति वा, पृषोदरादिः । 'विड भेदने' 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । 'विडं दैत्यानां भेदकमोजोऽस्य' [अम.क्षीर.१।१।४१॥] इति स्वामी । ७ मद्यते पूज्यते जनैरिति मधवान् (मधवा) । 'मह पूजायाम्' (भ्वा.उ.से., -चु.उ.से.), 'श्वनुक्षन्पृथ्वीहन्क्लेदस्नेहन्मूर्धन्मज्जन्मन्विश्वप्सन्परि-ज्मन्मातरिश्वन्मधवन्-' (उणा-१५७) इति सूत्रेण कन्न्तो निपातितः । 'मधवा बहुलम्' ६।४।१२८॥ इति पक्षे त्रिदेशात् २० सौ दीर्घत्वाभावाद् 'मधवन्' इति । 'हविर्जक्षिति निःशङ्को मखेषु मधवान्' [भट्टिकाव्यम् १८।१९॥] इति भट्टिप्रयोगात् । मधः सौख्यमस्यास्ति मधवा[न्], मतुबन्तोऽपि । मघा देवानां सभा, सास्यास्तीति वा, 'इयापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलम्' ६।३।६३॥ इति ह्रस्वः । यद्वा मघ इति अदन्तं देवसभानाम्, सोऽस्यास्तीति मधवा[न्] । एवं मधवा, मधवन्, मधवान् इति त्रैरूप्यम् । ८ पुराण्यरीणां दारयति पुरन्दरः । 'दृ विदारणे' (ब्रह्म-प.से.), 'पूःसर्वयोर्दासिहोः' ३।२।४१॥ इति खच् । 'वाचंयम-पुरन्दरौ च' ६।३।६९॥ इति सूत्रेण निपातितः । ९ प्राचीनमुखाः बर्हिषो दर्भा अस्य प्राचीनबर्हिः । यदुक्तं विष्णुपुराणे-

“प्राचीनाग्राः कुशास्तस्य पृथिव्यां विश्रुता मुने । ३०
प्राचीनबर्हिर्भवत् ख्यातो भुवि महाबलः ॥१॥”

[विष्णुपुराणम्, प्रथमभागः, प्रथमांशः, अध्याः-१४, श्लो-४] इति । १० युद्धे पुरुनाम्ना दैत्येन आहूत इति पुरुहूतः । 'ह्वेञ् आह्वाने' (भ्वा.उ.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः, संप्रसारणम्, 'हलः' ६।४।२॥ इति दीर्घः । 'पुरु प्रचुरं' (हूतं यज्ञेष्वह्वानम-स्येति) पुरुहूतः [अम.क्षीर.१।१।४१॥] इति तु स्वामी । ११ वसूनि रत्नानि बहून्यस्य सन्तीति वासवः । ज्योत्स्नादित्वादण् । 'वसोरपत्यं' वासवः [अम.क्षीर.१।१।४२॥] । 'तस्यापत्यम्' ४।१।१२॥ इत्यण्, 'ओर्गुणः' ६।४।१४६॥, 'एचोऽयवायावः' ६।१।७८॥ इति तु स्वामी । वसुरेव वीं वासवः । प्रज्ञादित्वादण् । ४० वसति स्वर्गे वासव इति वा । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), 'मणिवसो(से)र्णित्' (हैमोणा-५१६) इत्यव इति । १२ संक्रन्द-यति दैत्यस्त्रीः, दितिगर्भं संक्रन्दितवानिति वा संक्रन्दनः । दारणाद् गर्भस्थमरुतो वा । 'कदि क्रदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा.प.से.), 'नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्युणिन्यचः' ३।१।१३४॥ इति ल्युः । १३ आखण्डयत्यरीन् आखण्डलः । 'खड खडि भेदने' (चु.उ.से.), 'वृषादिभ्यः कलच्' (उणा-१०६) इति कलच् । १४ महामेघा गजरूपधारिण एरावतादयो वाहनमस्य, मेघान् वाहयति वर्षयति वा मेघवाहनः । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.) णिजन्तः, नन्दादित्वाल्त्युः । 'इन्द्रो हि मेघानादिश्य ५० वर्षति' [१] इत्यागमः ॥१७१॥ १५ सुष्ठु त्रायते सुत्रामा, नकारान्तः । 'त्रेङ्(त्रैङ्) पालने' (भ्वा.आ.से.), '-मनिन्' (उणा-५८४) इति मन्, 'आदेच उपदेशे' ६।१।४५॥ इत्यात्वम् । शोभनं त्राम बलमस्येति वा । बाहुलकाद् दीर्घत्वे सूत्रामा दीर्घादिरपि ।

१. २प्रतौ नास्ति ॥ २. सायणसम्मतमिदं सूत्रम्, मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६७२, पृ.२६७॥ ३. '-कर्मकाद् युच्' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ४. अम. क्षीरस्वामिटीकायां 'इति प्रादिसमासः' इति न दृश्यते ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३९, पृ.६०॥ ६. '-मौजो-' इति १॥ ७. 'विडौजाः' इति १.३.४॥ ८. 'विडौजा विडौजा अपोति बुद्धबन्धुः' इति टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।४१॥, पृ.३२, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३६, पृ.५७॥ ९. भेदनेऽर्थे विडधातुर्न दृश्यते, परं 'विड शब्दे' इति, 'अत एव विड शब्दे पिट आक्रोशे इति मल्लः, पर्यट्टकान्तरे विभङ्ग्याह' इति क्षीरस्तरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-२१६, पृ.५६॥ १०. अम. क्षीरस्वामिटीकायां नास्ति, १।१।४१॥, पृ.१४॥ ११. मधवा इत्यत्रत्या रामाश्रमी द्रष्टव्या, पृ.२२॥ १२. 'सूत्रे' इति ३॥ १३. 'निपातः' इति २॥ १४. 'आच्छादने' इति १, 'ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च' इति क्षीरस्तरङ्गिण्यादौ ॥ १५. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १.२.४प्रतिषु 'हृतमाह्वानं यज्ञस्येति' इति दृश्यते ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३६, पृ.५८॥ १७. अम. क्षीरस्वामिटीकायां 'वस्वपत्यं' इति दृश्यते, १।१।४२॥, पृ.१४॥ १८. २प्रतौ नास्ति ॥ १९. १.२.३प्रतिषु नास्ति ॥ २०. 'वृषादिभ्यश्चित्' (उणा-१०६) इत्येवोणादिगणे ॥ २१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२.७१॥, पृ.४०॥, अम.क्षीर. १।१।४४॥, पृ.१५॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३९, पृ.६१॥ २२. 'उपदेश' इति १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥

१६ वास्तोर्गृहक्षेत्रस्य पतिरधिष्ठातृत्वात् वास्तोष्पतिः इति ।
 'द्यावा-पृथिवी-सु(शु)नासीर-मरुत्वदग्नीषोम-वास्तोष्पतिगृह-
 मेधाच्छ च' ४।२।३२॥ इति निपातनात् षष्ठ्यलुक्, 'षष्ठ्याः
 पति-पुत्र-' ८।३।५३॥ इत्यादिना षत्वे इण्परत्वान्मूर्धन्यमध्यः ।
 १७ दलति गिरीन् दल्मिः । 'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.),
 'दल्मिः' (उणा-४८७) इत्यौणादिको निपातः । १८ शक्नोति
 चिन्तितं कर्तुमिति शक्रः । 'शक्लृ शक्तौ' (स्वा.प.अ.),
 'स्फायितश्चिवञ्चि-' (उणा-१७०) इत्यादिना रक् । शक्रं नाम
 सिंहासनमस्यास्तीति वा । 'अर्शआदिभ्योच्' ५।२।१२७॥ १९
 १० वर्षतीति वृषा । 'पृषु वृषु मृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), '[कनिन्]
 युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः' (उणा-१५४) इति कनिन्
 'सर्वनामस्थाने चाऽसम्बुद्धौ' ६।४।८॥ इति दीर्घः 'हल्ङ्याप्'-
 ६।१।६८॥ इति सुलोपः, 'नलोपः प्रातिपदिकान्तस्य' ८।२।७॥
 इति न्लोपः । वृषा, वृषाणौ, वृषाणः इत्यादि राजन्वत् । २०
 'नासृ(णासृ) शब्दे' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकादीरन्, नासीरा
 अग्रेसरास्ते शोभना सुनासीरः, द्विदन्त्यः । तत्र शुनो वायुः शीरः
 सूर्यस्तावस्य स्त इति, अर्शआदित्वादचि 'अन्येषामपि-'
 ६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वे शुनाशीरः इति द्वितालव्योऽपि,
 एतत्पक्ष एव । 'शौरिशुनाशीरशीतशिवशङ्खौः' [८] इति ताल-
 २० व्यादावृष्मविवेकः । 'आशुर्नासीरौ' यस्येति, पृषोदरादित्वादा-
 कारलोपे शुनाशीरः [८] इत्यन्ये । २१ सहस्रं नेत्राण्यस्य
 सहस्रनेत्रः । 'यत्कौटिल्यः-इन्द्रस्य हि मन्त्रिपर्वदृषीणां वा
 सहस्रं, स तच्चक्षुस्तस्मादिन्द्रं द्व्यक्षं सहस्राक्षमाहुः' [कौटिलीय-
 अर्थशस्त्रम्, प्रथममन्त्राधिकारः, १० प्रकरणम्, १४ अध्यायः]
 इति चाणक्यः । २२ परिवर्षति गर्जति पर्जन्यः । निपातनात्
 साधुः । २३ हरयः पिङ्गा अश्वा अस्य हर्यश्च । यच्छालिहोत्रम्-

“त्वत्केशवालरोमाणि सुवर्णाभानि यस्य तु ।
 हरिः स वर्णितोऽश्वस्तु पीतकौशेयसप्रभः ॥२॥” [८] इति ।
 २४ ऋभवः क्षियन्ति निम्नसन्त्यत्रेति ऋभुक्षः स्वर्गः । 'क्षि
 निवासगत्योः' (तु.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि' ३।२।१०१॥ डः । ३०
 सोऽस्याश्रयत्वेनास्तीति, 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः
 ऋभुक्षिन् । प्रथमैकवचने 'पथिमथ्यृभुक्षामात्' ७।१।८५॥
 ऋभुक्षाः, ऋभुक्षाणौ, ऋभुक्षाणः इत्यादिरूपाणि । “ऋभुक्षो
 वज्रः” [८] इति तु धातुपारायणे पूर्णचन्द्रः । सोऽस्यास्तीति
 ऋभुक्षा । “ऋभुक्षः स्वर्गवज्रयोः” [८] इति वज्रः (विश्वः) ।
 “इयर्ति ऋभुक्षा वा । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'अर्तेर्भुक्षिन्' ( )
 इति भुक्षिन्, स च कित्” [८] इति कौमुदी । “ऋभून् देवान्
 क्षियति कार्येषु व्यापारयतीति, पृषोदरादित्वात्” [८] इति तु
 पञ्जिका । २५ बहुदन्त्या अपत्यं बाहुदन्तेयः । 'स्त्रीभ्यो ढक्'
 ४।१।१२०॥ ढक्, 'आयनेयी-' ७।१।२॥ इति ढस्यैयादेशः । ४०
 २६ वृद्धेभ्यः शृणोति वृद्धश्रवाः । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा.प.अ.),
 '-असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन्, वृद्धोपजीवीत्यर्थः । वृद्धाद्
 बृहस्पतेः शृणोतीति वा । “वृद्धे श्रवसी कर्णावस्य” [८] इति
 तु स्वामी । 'अत्वसोः सौ' इति दीर्घः । वृद्धश्रवसौ, वृद्धश्रवसः
 इत्यादि । २७ तुरं त्वरितं साहयत्यभिभवत्यरीनिति, तुरं वेगवन्तं
 सहत इति वा, तुरः त्वरितः सन् परबलानि सहत इति वा
 तुराषाद् । 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), 'छन्दसि सहः' ३।२।६३॥
 इति ण्वि, 'सहे साँडः सः' ८।३।५६॥ इति षत्वम्, 'अन्येषामपि
 दृश्यते' ६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वम् ॥ १७२॥ २८ सुरेषु देवेषु
 ऋषभो मुख्यः सुरर्षभः । 'सप्तमी' २।१।४०॥ इति योग- ५०
 विभागात् समासः । सुरोऽयमृषभ इवेति वा । 'उपमितं
 व्याघ्रादिभिः-' २।१।५६॥ इति समासः । २९ तपस्तक्ष्णोति
 इन्द्रपदप्राप्तिशङ्कया तपस्तक्षः । 'तक्ष त्वक्ष तनूकरणे'
 (भ्वा.प.वे.), पचाद्यच् । ३० जयनशीलः, जयतीत्येवंशीलो
 वा जिष्णुः । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), 'ग्लाजिस्थश्च ग्नुः'

१. 'निपातितः' इति ३॥ २. 'नलोपः' इति ४॥ ३. 'शोरि-' इति १॥ ४. '-संखा' इति १.३.४॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-
 ३६, पृ.५७॥ रामाश्रमी १।१।४१॥, पृ.२२॥ ६. 'आशू-' इति ३॥ ७. 'नासीरो' ३.४॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३६,
 पृ.५७॥ ९. कौटिलीये अर्थशास्त्रे नास्ति, द्र. अधिकारः-१, प्रकरणम्-१०, अध्यायः- १४, पृ.४७॥ १०. अधिकोऽयं प्रतिभाति, 'यत्कौटिल्यः'
 इत्युक्तत्वात्, स्वोपज्ञटीका द्रष्टव्या २।१७२॥, पृ.४०॥ ११. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।४३॥, पृ.३३॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः,
 श्लो-३८, पृ.५९॥, रामाश्रमी १।१।४४॥, पृ.२३॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।४४॥, पृ.३४॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-
 ३९, पृ.६१॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३९, पृ.६१॥, रामाश्रमी १।१।४३॥, पृ.२३॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः,
 श्लो-३९, पृ.६१॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३६, पृ.५७॥ १६. अम. क्षीरस्वामिटीकायां “वृद्धे श्रवसि अस्तेति वृद्धश्रवाः”
 इति दृश्यते, १।१।४३॥-पृ.१४॥ १७. 'अत्वसन्तस्य चाऽधातोः' ६।४।१४॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ १८. 'साढः' इति १.२.४॥ १९. 'तक्षू त्वक्षू
 तनूकरणे' इति मा.धातुवृत्त्यादौ ॥

३।२।१३९॥ इति कित् स्तुः (गस्नुः) । ३१-३२ वराः शतं च क्रतवोऽस्य वरशतक्रतुः, तेन वरक्रतुः शतक्रतुः । “शतं क्रतवः प्रतिमा अभिग्रहविशेषाः कार्तिकभवेऽस्याऽऽसन्”[^१] इति सिद्धान्तविदः । ३३ कुशैर्दधैश्चरति कौशिकः । “तेन चरति” ४।४।८॥ इति ठक् । जातमात्रस्यादित्या कुशैश्छादित-त्वात्, यत्पुराणम्-

“जातमात्रोऽथ भगवानादित्या स कुशैर्वृतः ।

तदा प्रभृति देवेशः कौशिकत्वमुपागतः ॥३॥”[^१]

इति । कुशिकस्यापत्यं कौशिक इति वा । “ऋष्यन्धक-

१० वृष्णि-’४।१।११४॥ इत्यण् । ३४-३८ पूर्वदिशः, देवानाम्,

अप्सरसाम्, स्वर्गस्य, शच्याश्च पतिः, तेन पूर्वदिक्पतिः,

देवपतिः, अप्सरःपतिः, स्वर्गपतिः, शचीपतिः, यौगिकत्वात्

प्राचीशः, सुरस्त्रीशः, नाकेशः, पौलोमीशः इत्यादयः ।

त्रिभुवनपतिरपि, यल्लक्ष्यम्-“कपर्दी कैलाशं(-सं) त्रिभुवन-

पतिः स्वं करिवरम्”[ ] इति ॥१७३॥ ३९ पृतनां साहयति

पृतनाषाट् । ‘षह मर्षणे’(भ्वा.आ.से.), णिजन्तः, ‘सहो

णिवः’ ३।२।६३॥ इति णिवः, ‘सहे साढः (साडः) सः’

८।३।५६॥ इति सस्य षत्वम् । ४० उग्रं धनुरस्य उग्रधन्वा ।

‘धनुषश्च’ ५।४।१३३॥ इति सूत्रेणानङन्तादेशः । उग्रधन्वानौ,

२० उग्रधन्वानः इत्यादि । ४१ मरुतो देवा अनुचरत्वेनाऽस्य सन्तीति

मरुत्वान् । ‘तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप्’ ५।२।९४॥, ‘झयः’

८।२।१०॥ इति मस्य वत्वम्, ‘तसौ मत्वर्थे’ १।४।१९॥ इति

भसंज्ञकत्वात् पदकार्यजशत्वाभावः । ४२ मघः सौख्यमस्यास्ति

मघवान् (मघवा) । मङ्घर्त इति वा । ‘मघिङ् गतौ’(भ्वा.-

आ.से.), ‘श्वन्नुक्षन्-’(उणा-१५७) इत्यादिना साधुः, ‘मघवा

बहुलम्’ ६।४।१२८॥ इति पक्षे त्रदेशाभावः । मघा महामेघा

‘देवविशेषा वा वश्यत्वेनास्य सन्तीति वा । मह्यते पूज्यते

जनैरिति वा । ‘मह पूजायाम्’(भ्वा.उ.से,चु.उ.से.), “पृषो-

दरादित्वात् साधुः”[ ] इत्युज्ज्वलदत्तः । द्वाचत्वारिंशदिन्द्रस्य ।

३० शेषश्चात्र-

“इन्द्रे तु खिदिरो” नेरी” त्रायस्त्रिंशपतिर्जयः ।

गौरावस्कन्दी बन्दीको वराणो देवदुन्दुभिः ॥४॥

“किणालातश्च हरिमान् यामनेर्मैरसम्महाः ।

शपीविर्मिहिरो वज्रदक्षिणो वियुतस्तर्था ॥५॥”

[शेषनाममाला २।३१-३३] इति ॥

अस्य तु ।

द्विषः पाकोऽद्रयो वृत्रः पुलोमानमुचिर्बलः ॥१७४॥

जम्भः

१ सर्वनाम्नां पूर्वपरामर्शित्वादस्य ईन्द्रस्य द्विषः

शत्रवः, ते चामी पाकादयः । पात्यात्मानं पिबति वा पाकः ॥४०

‘पा रक्षणे’(अ.प.अ.), ‘पा पाने’(भ्वा.प.अ.) अतो वा,

‘इण्भीकापाशल्यतिमर्चिभ्यः कन्’(उणा-३२३) इति कन् । २

अत्ति अद्यते वा अद्रिः । ‘अद भक्षणे’(अ.प.अ.), ‘अदि-

शदिभूशुभिभ्यः कित् (क्रिन्)’(उणा-५०५) इति सूत्रेण

रिन्प्रत्ययः, स च कित् । ३ वर्तते वृत्रः । ‘वृतु वर्तने’

(भ्वा.आ.से.), ‘स्फायितश्चि-’(उणा-१७०) इत्यादिना रक् ।

४ पुते लोमान्यस्य पुलोमा, नकारान्तः । पृषोदरादित्वात्

पुतशब्दतकारलोपः । ५ न मुञ्चत्यहङ्कारं नमुचिः । ‘मुच्य-

मोक्षणे’(तु.उ.अ.), ‘इगुपधात् कित्’(उणा-५५९) इतीन्,

‘नभ्राणपधात्-’ ६।३।७५॥ इत्यादिना नञः प्रकृतिभावः । ६ ५०

बलति बलः । ‘बल प्राणने’(भ्वा.प.से.), पचाद्यच् ॥१७४॥

७ जम्भते जम्भः । ‘जभि गात्रविनामे’(भ्वा.आ.से.),

पचाद्यच् । ततो ‘वध्याद्-भिद्-द्वेषि-जिदधाति-’[अभि.

श्लो.१०] इति वचनात् पाकद्विट्, अद्रिद्विट्, वृत्रद्विट्, पुलो-

मद्विट्, नमुचिद्विट्, बलद्विट्, जम्भद्विट्, यौगिकत्वात् पाक-

शासनः, गोत्रभिद्, (अद्रिभिद्), वृत्रहा, पुलोमारिः, नमुचि-

सूदनः, बलारातिः, जम्भभिद् इत्यादिः । [सप्त इन्द्रद्विषः] ॥

प्रिया शचीन्द्राणी पौलोमी जयवाहिनी ।

१ अस्येति पूर्वतोऽनुकृष्यते, प्रिया भार्या, शचते

व्यक्तं वक्तीति शची । ‘शच व्यक्तायां वाचि’(भ्वा.आ.से.), ६०

१. द्र.स्वोपज्ञटीका २।१७३॥, पृ.४०॥ २. ‘चरति’ इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥ ३. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ४. ‘-ङन्तादेशे’

इति ३.४॥ ५. ‘-त्वेन सन्तीति’ इति १॥ ६. ‘मघन्ते’ इति ३॥ ७. ‘अधि वधि मधि गत्याक्षेपे’ ‘मधि कैतवे च’ इति क्षीयवृद्धिण्यादौ ॥ ८.

‘दिव-’ इति १॥ ९. ‘इन्द्रे तु’ इति २, ङास्ति ॥ १०. ‘नेरी’ इति ४॥ ११. ‘खिदिरो’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञवृत्त्योः ॥ १२. ‘किरणा-’

इति ३॥ १३. ‘-नेमी-’ इति ३॥ १४. ‘वियुतोऽपि च’ इति ३, ‘वयुनोऽपि च’ इति शेषनाममाला, ‘वियुनोऽपि च’ इति स्वोपज्ञटीकायाम् ॥

१५. ‘-न्द्रद्विषः’ इति १॥ १६. बहुवचनान्तः ‘अद्रयः’ इति लक्ष्यीकृत्य व्युत्पत्तिरुचिता ॥ १७. ‘-शुनि-’ इति १॥ १८. ‘शब्दस्य’ इति ४॥

१९. ‘शचति’ इति २.३.४॥ २०. ‘व्यक्तीति’ इति २.३॥

‘सर्वधातुभ्य इन्’(उणा-५५७)इतीन् शचिः। ‘कृदिकारात्-’
(गणसू-४।१।४५॥)इति डीषि शची, तालव्यादिः । “सर्वे-
न्द्रियेषु सचते समवैतीति सचिः। ‘षच समवाये’(भ्वा.-
आ.से.), ‘सर्वधातुभ्य इन्’(उणा-५५७), ‘धात्वादेः षः सः’
६।१।४५॥ षस्य सः, ‘कृदिकारात्-’(गणसू-४।१।४५॥) डीषि
सची दन्त्यादिरपि”[^१]इति पञ्जिका। २ इन्द्रस्य स्त्री इन्द्राणी ।
‘इन्द्रवरुणभवशर्वरुद्रमृड-’४।१।४९॥इत्यादिना डीषानुकौ ।
‘इन्द्रवरुण-’४।१।४९॥ इति सूत्रे “अनुकि कर्तव्ये दीर्घाकार-
मानुकं शास्ति, तद् ज्ञापयति ‘यतो विहितं ततोऽन्यत्रापि
१० भवति’, तेन कीर्याणी गीर्याणीत्यादि सिद्धं भवति”[^२]इति
धातुपारायणम्^३। अत एव-

“लेखर्षभोऽप्यथ शची स्यादिन्द्राणी शतावरी ।

चारुधारा महेन्द्राणी शक्राणी जयवाहिनी ॥१॥”[^४]इति
रभसः । ३ पुलोम्नो मुनेरपत्यं पौलोमी । ‘बह्वादिभ्यश्च’
४।१।९६॥ इतीञ् । ४ जयं वहतीत्येवंशीला जयवाहिनी ।
चत्वारि इन्द्राण्याः । शेषश्चात्र-

“(‘स्यात् पौलोम्यां तु) शक्राणी चारुरावा^५ शतावरी ।

महेन्द्राणी परिपूर्णसहस्रचन्द्रवती ॥२॥”[शेषनाममाला २।३४॥] ॥

तनयस्तु जयन्तः स्याज्जयदत्तो जयश्च सः ॥१७५॥

२० १ इन्द्रस्य तनयः पुत्रः जयन्तः । जयति सर्वोत्कर्षेण
वर्तते, जयत्यभिभवति शत्रून् वा । ‘जि जये’(भ्वा.प.अ.),
‘जि अभिभवे’(भ्वा.प.अ.) अतो वा, ‘हभृ-(तृभू-)’(उणा-
४०८)इत्यादिना झच्, ‘झोन्तः’७।१।३॥ झस्यान्तादेशः। केचित्तु
‘-गण्डिमण्डिजननिन्दिभ्यश्च’(उणा-४०८)इति सूत्रे जनिस्थाने^६
जिं पठित्वा झचमानयन्ति । २ जय एनं देयादिति जयदत्तः ।
‘डुदाञ् दाने’(जु.उ.अ.), ‘क्तिचक्तौ च संज्ञायाम्’३।३।१७४॥
इति कप्रत्ययः, ‘दो दद् घोः’७।४।४६॥ इति दाञः दथादेशः,
‘खरि च’८।४।५५॥ चत्वम्, ‘तितुत्रतथसिसुरसकसेषु च’
७।२।१९॥ इतीप्तिषेधः । ३ जयति जयः । ‘जि जये’(भ्वा.-
३० प.अ.), पचाद्यच् । त्रीणि इन्द्रपुत्रस्य । शेषश्चात्र-

“जयन्ते यागसन्तानः”[शेषनाममाला २।३४॥] ॥१७५॥

सुता जयन्ती तविषी ताविषी

१ इन्द्रस्य सुता जयन्ती । जयति जयन्ती, गौरा-
दित्वाद् डीष् । २-३ तवति गच्छति तविषी, ताविषी ।
‘तव गतौ’ सौत्रो धातुः, ‘तवेर्णिद्वा’(उणा-४८)इति इष-
प्रत्ययः, गौरादित्वात् डीष् । णित्पक्षे आद्यचो वृद्धिः । त्रीणि
इन्द्रसुतायाः ॥

उच्चैःश्रवा हयः ।

१ इन्द्रस्य हयः उच्चैःश्रवाः^७ । उच्चैः श्रवसी अस्य
उच्चैःश्रवाः । उच्चैः शृणोति^८ वा । ‘श्रु श्रवणे’(भ्वा.प.अ.), ४०
‘-असुन्’(उणा-६२८)इत्यसुन्, ‘सार्वधातुकार्धधातुकयोः’
७।३।८४॥ इति गुणः, ‘अत्वसन्तस्य चाधातोः’६।४।१४॥ इति
सौ दीर्घः । ‘वा शरि’८।३।३६॥ इति पक्षे विसर्गस्य सत्वम्,
‘स्तोः श्रुना श्रुः’८।४।४०॥ शकारिः । द्वे इन्द्रस्य^९ अश्वस्य ।
‘वृषाश्च’^{१०}[शेषनाममाला २।३४॥]इति शैषिकम् ॥

मातलिः सारथिः

१ इन्द्रस्य सारथिः मातलिः । धातूनामनेकार्थत्वाद्
मानं मतम्, मतं लाति मातलिः । ‘ला आदाने’(दि.प.अ.),
बहुलवचनात् कर्तरि क्तिः, ‘आतो लोपः-’६।४।६४॥ इत्या-
लोपः । सूतकर्माणि मतानि, मतानि लाति मतलः, मतल- ५०
स्यापत्यं मातलिरिति वा । ‘अत इञ्’४।१।१५॥ । एकमिन्द्र-
सारथेः । “हयंकषः”[शेषनाममाला २।३५॥]इति शैषिकम् ॥

देवनन्दी द्वाःस्थः

१ इन्द्रस्य द्वाःस्थः । द्वारि तिष्ठतीति द्वाःस्थः द्वार-
पालः, देवान् नन्दयतीत्येवंशीलः देवनन्दी । ‘टुणदि (टुनदि)
समृद्धौ’(भ्वा.प.से.), ‘सुप्यजातौ-३।२।७८॥ इति णिनिः ।
देवनन्दिनौ, देवनन्दिनः इत्यादि । एकमिन्द्रद्वारपालस्य ॥

गजः पुनः ॥१७६॥

ऐरावणोऽभ्रमातङ्गश्चतुर्दन्तोऽर्कसोर्दरः ।

ऐरावतो हस्तिर्मल्लः श्वेतगजोऽभ्रमुप्रियः ॥१७७॥ ६०

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४०, पृ.६१॥, तत्र “धात्वादेः षः सः, षस्य सः, ‘कृदिकारात्-’ डीषि” इति न दृश्यते ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४०, पृ.६१॥, रामाश्रमी १।१।४५॥, पृ.२३॥ ३. अत्र जिज्ञासुभौ रामाश्रमी १।१।४५॥, पृ.२३॥, तथा सिद्धान्तकौमुद्यां ‘इन्द्रवरुण-’ इत्यत्रत्या तत्त्वबोधिनीव्याख्या द्रष्टव्या, पृ.१४९॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४०, पृ.६१॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४प्रतिषु नास्ति ॥ ६. ‘चारुधारा’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ७. ‘-गडि-’ इत्युणादिगणे ॥ ८. उणादिगणसूत्रे तु ‘जि’ एव दृश्यते ॥ ९. ३.४ नास्ति ॥ १०. ‘-णोतीति’ इति३.४॥ ११. तेन ‘उच्चैःश्रवाः’ इत्यपि बोध्यम् ॥ १२. ‘इन्द्रहयस्य’ इति३, ‘इन्द्राश्वस्य’ इति४॥ १३. ‘वृषणश्चो’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ १४. ‘इन्द्रसारथिः’ इति१.२॥ १५. ‘क्तिः’ इति३॥

पुर्यमरावती ।

१ इन्द्रस्य गजो हस्ती ॥१७६॥ इरा मदिरा, तत्प्रधानं वनं इरावनम्, इरावनम् । 'विभाषौषधि-८॥१४॥ इति वा णत्वम् । इरावणे भव ऐरावणः । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । २ अभ्रात्मको मातङ्गः अभ्रमातङ्गः । शाक्यार्थिवादित्वाद् मध्यपदलोपी समासः । अभ्रस्थत्वाद्वा अभ्रमातङ्गः । 'अभ्र-रूपः' इत्येके । यत्कात्यः-“ऐरावतं विजानीयान्नागमम्बुद-गोचरम्” [१] इति । ३ चत्वारो दन्ता अस्य चतुर्दन्तः । ४ अर्कस्य सोदरः अर्कसोदरः, द्वयोरपि समुद्रोत्पन्नत्वात् । ५ इराः नीराणि नित्यं विद्यन्तेऽस्मिन्निति इरावान् समुद्रः । १० “इराम्भोवाक्सुराभूमिषु” [अनेकर्थसङ्ग्रहः २।३८५] इत्यनेकार्थः । इरावति भवः ऐरावतः, पुनपुंसकः । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । इरावती कश्यपजा अनपत्या पुलहप्रिया, तथा संभृतत्वाद्वा । तथा चागमः-“इरावत्या भृतः पुत्रस्यार्थे” ऐरावतस्ततः [१] इति । “ऐरावत एव ऐरावणः, पृषोदरादित्वात् तस्य णत्वम्” [१] इति केचित् । ६ हस्तिनां मल्लो हस्तिमल्लः । ७ श्वेतश्चासौ गजश्च श्वेतगजः । ८ अभ्रतीति अभ्रमुः । 'अभ्रवभ्र मभ्र गतौ' (भा.प.से.), 'अभ्रेरमुः' (हैमोणा-८००) इत्यमु-प्रत्ययः । अभ्रे खे माति, न भ्राम्यति वा मन्थरगामित्वात्, यल्लक्ष्यम्-“अभ्रं वा जघनान्तदोलितकरः” [१] । तस्याः प्रियः २० अभ्रमुप्रियः । अष्ट ऐरावणस्य ।

शेषश्चात्र-

“ऐरावणे मदाम्बरः सदादानो भद्रवेणुः”
[शेषनाममाला २।३५ ॥] ॥१७७॥

वैजयन्तौ तु प्रासादध्वजौ

१ इन्द्रस्य प्रासादो ध्वजश्च, वैजयन्ती पताकास्ति अनयोरिति वैजयन्तौ । 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७ ॥ “विजयत इति विजयन्तो विष्णुः । 'जि जये' (भा.प.अ.), 'तृभूवहिव-सिभासिसाधिगण्डिमण्डजिनन्दिभ्यश्च' (उणा-४०८) इति झच्, 'झोऽन्तः' ७।१।३ ॥ । तस्यायं वैजयन्तः” [१] इति स्वामी । ३० इन्द्रप्रासादो वैजयन्तः, ध्वजोऽपि वैजयन्तः प्रोच्यते, वैजयन्ती-नामा लघुपताका ध्वजेऽस्ति, तद्योगात् । [एकं इन्द्रगृहस्य, ध्वजस्य च] ॥

१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१७७ ॥, अम.क्षीर. १।१।४६ ॥, पृ.१५ ॥ २. 'नपुंसकः' इति २ ॥ ३. '-स्वार्थे' इति १ ॥ ४. 'तत्र' इति ४ ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४१, पृ.६२ ॥ ६. 'अभ्र वभ्र मभ्र चर गत्यर्थाः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१७७ ॥, पृ.४१ ॥, अम.क्षीर. १।१।४६ ॥, पृ.१५ ॥ ८. 'भद्रवेणुः' इति २, 'भद्रेणुः' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ९. '-गडि-' इत्युणादिगणे ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४१, पृ.६२ ॥ ११. '-शिकी' इति २, '-शिकी' इति १.३ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४३, पृ.६५ ॥, टीकासर्वस्वे 'सकौशिकां' इत्यस्य स्थाने “स्वच्छकौशिकां” इति दृश्यते, भाग-१, १।१।४८ ॥, पृ.३७ ॥ १३. 'तत्' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-१. स्वर्गवर्गः, श्लो-४५, पृ.६७ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४५, पृ.६८ ॥

१ इन्द्रस्य पुरी, अमराः सन्त्यस्याम् अमरावती । 'तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप्' ५।२।१४ ॥, 'मादुपधायाश्च मतौर्वो-ऽयवादिभ्यः' ८।२।१९ ॥ इति मस्य वत्वम्, 'मतौ बह्वचोऽ-नजिरादीनाम्' ६।३।११९ ॥ इति दीर्घः । एकमिन्द्रपुर्याः । “सुदर्शनम्” [शेषनाममाला २।३५ ॥] इति शैषिकम् ॥

सरो नन्दीसरः

१ इन्द्रस्य सरः, नन्दीनाम्ना सरः नन्दीसरः । एक- ४० मिन्द्रसरसः ॥

पर्षत् सुधर्मा

१ इन्द्रस्य सभा सुधर्मा । शोभनो धर्मोऽस्यामिति सुधर्मा । 'धर्मादिनिच् केवलात्' ५।४।१२४ ॥ इत्यनिच् । सुधर्माणौ, सुधर्माणः इत्यादि । “सुधर्मांमिव तां सकौशिकां” विन्ध्याटवी (विन्ध्याटवीं) विवेश” [१] इति वासवदत्ताया-माबन्तत्वे समासान्तो विधिरनित्यः [१] इत्यनिजभावः । यद्वा 'डाबुभ्याम्'-४।१।१३ ॥ इति डाप्, नकारान्तपक्षे ऋन्नेभ्यो ङीपि प्राप्ते 'अनो बहुव्रीहेः' ४।१।१२ ॥ इति प्रतिषेधः । इन्द्र-सभाया एकम् ॥

५०

नन्दनं वनम् ॥१७८॥

१ इन्द्रस्य वनम्, नन्दयति नन्दनम् । 'दुणदि (दुनदि) समृद्धौ' (भा.प.से.), हेतुमण्णिच्, 'नन्दिग्रहिपचादिभ्यः'- ३।१।१३४ ॥ इति ल्युः, 'युवोरनाकौ' ७।१।११ ॥, 'णेरनिटि' ६।४।५१ ॥ इति णिलोपः । इन्द्रवनस्य एकम् ॥१७८॥

वृक्षाः कल्पः पारिजातो मन्दारो हरिचन्दनः । सन्तानश्च

१ इन्द्रस्य वृक्षाः पञ्च, तन्नामानि, यथा-कल्पः सङ्कल्प इच्छा, तैत्पूरकत्वात् कल्पः । “कल्पः सङ्कल्पितोऽर्थस्तस्य वृक्षः” [१] इत्यन्ये । “कल्पस्थायी वृक्षः” [१] इत्येके । ६० “कल्पः सङ्कल्पः, तस्य वृक्षः, जन्यजनकसम्बन्धात् कल्पवृक्षः” [१] इति माधवी । २ समुद्रपारे जातः पारिजातः, पृषोदरादिः ।

“पारिणः पारवतोऽब्धेरजातः पारिजातः” [अम.क्षीर. १।१।५०॥]
इति स्वामी^१ । पारिजातो जन्यत्वेनास्यास्ति, अर्शआद्यच्च पारिजात
इति वा । पारिजातः समुद्रः, तत्र भव इति वा । ३ मन्दते
मोदयति मन्दारः । ‘मद स्तुतिमोदमदस्वप्न[कान्ति]गतिषु’
(भ्वा.प.से.) अस्माद्धातोः ‘अगिमदिमन्दिभ्य आरन्’(उणा-
४१४)इत्यारन् । “मन्दा आरा धारा अस्य, सरलत्वात्” [१]
इति श्रीधरः । ४ चन्दति आह्लादयति चन्दनम् । ‘चदि आह्ला-
दनदीप्त्योः’ (भ्वा.प.से.), नन्द्यादित्वाद् ल्युः । हरेश्चन्दनः
हरिचन्दनः, पुनपुंसकलिङ्गः । ५ सम्यक् तनोति फलमिति
१० सन्तानः । ‘तनु विस्तारे’(तना.उ.से.), संपूर्वः, ‘तनोतेर्णउप-
संख्यानम्’(वा-३।१।१४०॥)इति णः, णित्वाद् वृद्धिः ।
“गन्धस्य सम्यक् तानो विस्तारोऽस्य सन्तानः” [१] इत्यन्ये ।
“सम्यक् तन्वन्ति विस्तारयन्ति पुष्पाणि सन्त्यस्मिन्तित्यधिकरणे
घञ्” [१] इत्यपरे ॥

धनुर्देवायुधम्

१ इन्द्रस्य धनुः, देवानामायुधं देवायुधम् । “मेघ-
प्रतिफलिता हि रविरश्मयो धनुराकारेण भासन्ते” [अम.क्षीर.
१।२।११॥] इति क्षीरस्वामी । एकमिन्द्रधनुषः ॥

तद्वज्रु रोहितम् ॥१७९॥

२० तद् देवेन्द्रधनुः, अर्जयति यश ऋजुं । ‘अर्ज सज्ज
अर्जने’(भ्वा.प.से.), ‘अर्जि-दृशि-कम्यमि-पंसि(पशि)-’
(उणा-२७)इत्युप्रत्ययः, अर्जेः ऋजिरादेशः । रोहः सज्जातोऽस्य
रोहितम्, तारकादित्वादितच् । रोहितवर्णत्वाद्वा । केचित्तु-
“ऋजुरोहितम्” [१] इति समस्तमिच्छन्ति । तदिन्द्रधनुः ऋजु
सरलमवक्रम्, तस्य नामैकम् । ऋजु इदं तूत्पाते भवति ॥१७९॥
दीर्घज्वैरावतम्

१ तदेवेन्द्रधनुः दीर्घं ऋजु च दीर्घर्जु, अत्र कर्म-
धारयः । इरावति मेघेऽब्धौ वा भवम् ऐरावतम् । ‘तत्र

भवः’ ४।३।५३॥ इत्यण् । पुंक्लीबलिङ्गः । इदं वर्षासु भवति ।
प्रलम्बसरलधनुष एकम् ॥

३०

वज्रं त्वशनिर्हार्दिनी स्वरुः ।

शतकोटिः पविः शम्बो दम्भोलिभिर्दुरं भिदुः ॥१८०॥

व्याधामः कुलिशः

१ वज्रति यात्येव न प्रतिहन्यते क्वापीति वज्रम्,
पुंक्ली. । ‘वज्र गतौ’(भ्वा.प.से.), ‘ऋज्रेन्द्रा-’(उणा-१८६)
इति रक् । “वज्रोऽस्त्री हीरके पवौ” [अमरकोषः ३।३।१८४॥]
इत्यनेकार्थः । “अस्त्रियौ वज्रकुलिशौ दम्भोलिरशनिर्द्वयोः”
[१] इति संसारावर्तः । २ अश्नाति शैलान्, अश्यते भुज्यते वा
स्वाराज्यमनेनेति अशनिः, पुंस्त्री । ‘अश भोजने’(क्र्या.प.अ.),
‘अर्तिसूधूववस्यम्य (अर्तिसूधूधम्यम्य) श्यवितृभ्योऽनिर्न’ (उणा- ४०
२५९) इत्यनिन् । अश्नुते व्याप्नोत्यरीन् ज्वालाभिरिति वा । “न
शनैर्यातीति पृषोदरादित्वात्” [अम.क्षीर. १।१।४७॥] इति
स्वामी^१ । “स्त्रीपुंसयोः स्यादशनिश्चञ्चलायां पवावपि” [ ] इति
गौडः । “‘वज्राशनिः’ इति समुदितं नामाऽस्येत्यपि” [ ] इति
केचित् । “वज्राशनिं विदुर्वज्रम्” [त्रिकाण्डशेषः १।१।६१॥] इति
“त्रिकाण्डशेषात्” । “अथ वज्राशनिर्द्वयोः” [१] इति नामनिधा-
नाच्च । ३ हादत्यव्यक्तं वक्ति अवश्यं ह्यादिनी । ‘हाद अव्यक्ते
शब्दे’(भ्वा.आ.से.), आवश्यके णिनिः । हादः स्फूर्जथुरस्त्यस्या
इति वा । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥ इतीनौ ह्यादिनी, स्त्रीलिङ्गः ।
४ स्वरत्युपतापयति दैत्यानिति स्वरुः, पुंसि । ‘स्वृ शब्दोपता- ५०
पयोः’(भ्वा.प.अ.), ‘शृस्वृस्निहित्रप्यसिहसिहनिक्लिदिबन्दि-
मनिभ्यश्च’(उणा-१०) इति उः । “सु शोभनानि अरुंषि धारा
अस्येति वा स्वरुः, सकारान्तः” [अम.क्षीर. १।१।४७॥] इति
स्वामी^१ । ५ शतानि दशशतानि कोटयो धारास्येति शतकोटिः,
पुंसि । “शतं बह्व्यः कोटयोऽस्य” [१] इत्यन्ये । ६ पुनाति
वैरं पविः, पुंसि । ‘पूज् पवने’(क्र्या.उ.से.), ‘अच इः’(उणा-
५७८) इति इः । हीरकस्य पवित्रत्वोक्तेः । “वज्रोऽस्त्री हीरके

१. ‘-वातो-’ इति १॥ २. ‘पारिजातकः’ इति अम.क्षीर. टीकायाम्, १।१।५०॥, पृ.१६॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४५, पृ.६७॥ ४. ‘परि-’ इति २॥ ५. ‘अङ्गि-’ इत्युणादिगणे ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४५, पृ.६७॥, रामाश्रमी १।१।५०॥, पृ.२६॥ ७. ‘चदि ह्लादने दीप्तौ च’ इति स्वामी, ‘-आह्लादने’ इति सायणः ॥ ८. ‘-णस्योप-’ इति काशिकावृत्तौ ॥ ९. ‘ततो’ इति ३॥ १०. अम.क्षीरस्वामिटीकायां ‘दृश्यन्ते’ इति दृश्यते, १।२।११॥, पृ.२५॥ ११. ‘ऋजुः’ इति ३.४॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१७९॥, पृ.४२॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, स्वर्गवर्गः, श्लो-४२, पृ.६३॥ १४. ‘-ऽनि’ इत्युणादिगणे ॥ १५. अम.क्षीर.टीकायां ‘न शनैर्याति वा’ इत्येव दृश्यते, १।१।४७॥, पृ.१५॥ १६. त्रिकाण्डशेषे “वज्राशनिर्भिदुर्भिदो” इति दृश्यते, १।१।६१॥, पृ.२६६॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, स्वर्गवर्गः, श्लो-४२, पृ.६४॥, रामाश्रमी १।१।४७॥, पृ.२५॥ १८. अम. क्षीरस्वामिटीकायां “शोभनान्यरुंषि धारा अस्येति सान्तो वा” इति दृश्यते, १।१।४७॥, पृ.१४॥. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४२, पृ.६४॥ १९. द्र. अम.क्षीर. १।१।४७॥, पृ.१५॥, स्वोपज्ञटीका २।१८०॥, पृ.४२॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४२, पृ.६४॥

पवौ"[अमरकोषः ३।३।१८४॥]इत्युक्तेर्न सकारान्तत्वाशङ्का ।
 ७ शमयत्यरीन् शम्बः । अन्तर्भावितण्यर्थात् 'शमेर्बन्' (उणा-
 ५३४) इति बन् । कार्यं कृत्वा शाम्यति तिष्ठतीति वा । शं
 शुभमस्यास्त्यभेद्यत्वाद्वा । 'कंशंभ्यां बभयुस्ति' तु तयसः '५।२।१३८॥
 इति बः । "तालव्या अपि दन्त्याश्च शम्बशूकरपांशवः" [१]
 इत्यूष्मविवेकाद् दन्त्यादिरप्ययम् । ८ दभ्नोति खेदयति दानवा-
 निति । दम्भाद् आटोपाल्लीयते श्लेषयतीति वा दम्भोलिः,
 पृषोदरादिः । "दभ्नोति खेदयति, ओलिप्रत्यये बाहुल्ये दम्भोलिः,
 पुंसि" [ ] इति स्वामी । ९ भेदनशीलत्वाद् भिदुस्म, क्लीबे ।
 १० 'भिदिर् विदारणे' (रु.उ.अ.), 'विदिभिदिच्छिदेः कुरच्' ३।२।
 १६२॥ । "कर्मकर्त्तरि चायमिष्यते इत्यत्र चकारः कर्त्तरीत्यनु-
 कर्षणार्थः, तेनाकर्मकर्त्तर्यपि भवति" [३] इति वामनाचार्यः ।
 तथा च-"गुरुमत्सरच्छिदुरया" [शिशुपालवधम्, सर्गः-६, श्लो-
 ८] इति माघः । केचित्तु 'भिदिर्म्' [ ] इति पठन्ति, तत्र 'इषि-
 मदि-' (उणा-५१) इत्यादिना किरच् । १० भिनत्ति पर्वतानिति
 भिदुः, पुंसि । 'भिदिर् विदारणे' (रु.उ.अ.), 'पृथिव्यधि-
 गृधिधृषिहृषिभ्यः कुः' (उणा-२३) इति कुः ॥१८०॥ ११
 विशेषेण आदधाति भयं दैत्यानामिति व्याधामः । 'डुधाञ्
 धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), 'अर्तीरि-' (हैमोणा-३३८) इति
 २० मः । १२ कुलौ हस्ते शेते कुलिशः, पुंस्त्री । 'शीङ् स्वप्ने'
 (अ.आ.से.), 'अन्यत्रापि दृश्यते' (वा-३।२।१८८॥) इति डः,
 डित्वाट्टिलोपः । "कुलिहस्तो भुजादलः" [त्रिकाण्डशेषः
 २।६।२६॥] इति त्रिकाण्डशेषः । यद्वा कुलिनः पर्वतान् शयति
 पक्षच्छेदेन तनूकरोति । 'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.), 'अन्यत्रापि
 दृश्यते' (वा-३।२।१८८॥) इति डः । "कुत्सितं लिशति तक्ष्णोति
 गिरीन् वा । 'लिश श्लेषणे' (तु.प.से.), 'इगुपधज्ञाप्र्रीकिरः कः'
 ३।१।१३५॥ इति कः" [१] इति स्वामी । द्वादश वज्रस्य ॥

अस्यार्चिरतिभीः

१ अस्य वज्रस्यार्चिः ज्वाला अतिभीः । अतिशयेन
 बिभेत्यस्याः अतिभीः, स्त्रीलिङ्गः । 'जिभी भये' (जु.प.अ.), ३०
 क्विबन्तः । एकं वज्रज्वालायाः ॥

स्फूर्जथुर्ध्वनिः ।

१ अस्य वज्रस्य ध्वनिः स्फूर्जथुः, पुंसि । 'टु[ओ]
 स्फूर्जा वज्रनिर्घोषे' (भा.प.से.), 'द्वितोऽथुच्' ३।३।८९॥
 इत्यथुच् । एकं वज्रध्वनेः ॥

स्वर्वैद्यावश्चिनीपुत्रावश्चिनौ वडवांसुतौ ॥१८१॥
 नासिक्यावर्कजौ दस्त्रौ नासत्यावब्धिजौ यौ ।

१ स्वः स्वर्गस्य वैद्यौ स्वर्वैद्यौ । २ वडवारूपिणी
 संज्ञारूपयोगादश्चिनी, तस्याः पुत्रौ अश्चिनीपुत्रौ । यौगिकत्वाद्
 आश्चिनेयौ । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२०॥ इति ढक् । ३ अश्वो ४०
 नित्यं विद्यतेऽनयोः अश्चिनौ । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥
 इतीनिः । (सदारूढावित्यर्थः । अश्चिन्यां जाताविति नक्षत्रार्णः
 'नक्षत्रेभ्यो बहुलम्' ४।३।३७॥ इति लुकि 'लुक् तद्धितलुकि'
 १।२।४९॥ इति डीपो लुकि अश्चिनौ नान्तौ ह्रस्वादी) । "सदा-
 श्वारूढत्वादश्वयोगादश्चिनौ" [१] इति तु स्वामी । ४ वडवायाः
 सुतौ वडवासुतौ ॥१८१॥ ५ "संज्ञानामा सूर्यस्य स्त्री उत्तरकुरौ
 धृताश्चरूपा तपस्यन्ती आसीत्, रविरपि तत्सङ्गमेच्छुः तुरङ्गरूपी
 सङ्गमगात्, स च तयान्यपुरुषधिया निरस्तः सन् तन्नासापुटद्वये
 रेतोऽभ्यषिञ्चत, तत्र तौ जातौ" [ ] इत्याश्चर्यपर्व^३ । अतो
 "नासिकाभवत्वेन नासिक्यवर्णसदृशौ नासिक्यौ । अश्चिन्या ५०
 नासिकारन्ध्रयो रवे रेतःपातादुत्पन्नौ" [१] इति हि प्रसिद्धिः ।
 ६ अर्काजातौ अर्कजौ । ७ दस्यत उत्क्षिपतौ^४ रोगानिति

१. द्र. रामाश्रमी १।१।४७॥, पृ.२५॥, अमरकोशस्य मल्लिनाथसूरिकृताऽमरपदपरिजातटीका, भा-१, १।१।४७॥, पृ.३४॥ २. अम.क्षीरस्वामिटीकायां
 "दभ्नोति खेदयति दम्भोलिः" इत्येव दृश्यते, १।१।४७॥, पृ.१५॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४२, पृ.६३॥ ४. 'धृषिभ्यः'
 इत्येवोणादिगणे दृश्यते ॥ ५. 'लिश अल्पीभावे' अथवा 'लिश गतौ' इति पाठ्यम्, 'लिश श्लेषणे' इत्यास्यादर्शनात् ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका,
 भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४२, पृ.६३, तत्र "कुलिनः पर्वतान् शयति पक्षच्छेदेन तनूकरोति, कुत्सितं लिशति तक्ष्णोतीति वेति तु स्वामी" इति
 दृश्यते ॥ ७. अम. क्षीरस्वामिटीकायां "कुत्सितं लिशति तक्ष्णोत्यरीन् वा" इत्येव दृश्यते, १।१।४७॥, पृ.१५॥ ८. 'भिरुच्यते' इति ३॥ ९.
 कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ न दृश्यते ॥ १०. २प्रतौ नास्ति ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४६, पृ.६९॥ १२. अम. क्षीरस्वामिटीकायां
 "अश्चिनौ सदाश्चाधिरूढौ" इति दृश्यते, १।१।५१॥, पृ.१६॥ १३. "संज्ञानामादित्यमहिला उत्तरकुरावश्चरूपधारिणी प्रागासीत् । आदित्योऽपि
 तत्सङ्गमेच्छुरश्चरूपेण तत्सन्निधिमगमत् । स तयान्यपुंशङ्कया निरस्तः सन् तन्नासापुटद्वये रेतो निषिक्तवान् । तत्र तौ जातावित्याश्चर्यपर्वणि ।"
 इति टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५१॥, पृ.३८॥, पदचन्द्रिकायां "संज्ञा च सूर्यस्त्री उत्तरकुरौ धृताश्चरूपा तपस्यन्त्यासीत् । सूर्योऽपि तत्सङ्गमेच्छु-
 स्तुरागरीणी समीपमगात् । स च तयान्यपुरुषधिया निरस्तः सन् तन्नासापुटद्वये रेतो न्यषिञ्चत । तत्र तौ जातावित्याश्चर्यपर्वः ॥" इति दृश्यते,
 स्वर्गवर्गः, श्लो-४६, पृ.६८॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१८१॥, पृ.४२॥ १५. 'पतौ रोगाविति' इति ४॥

दस्यौ । 'तसु उत्क्षेपे', दसु च'(दि.प.से.)इत्यतः 'स्फायि-
तञ्चि-'(उणा-१७०)इति रक् । ८ नासां त्यक्तवन्ताविति
नासत्यौ । 'त्यज हानौ'(भा.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्ये-
ष्वपि) दृश्यते'(वा-३।२।४८॥)इति डः, डित्वाट्टिलोपः,
'इयापोः संज्ञाच्छन्दसोर्बहुलम्'६।३।६३॥ इति नासाशब्दस्य
ह्रस्वत्वम् । यद्वा अत एव नासाभवत्वात् सत्सु साधू सत्यौ ।
'तत्र साधुः'४।४।९८॥ इति यत् । "न सत्यौ असत्यौ, पुन-
र्नञ्जमासे 'नभ्राणपात्'-६।३।७४॥ इत्यादिना नञः प्रकृति-
भावः"[अम.क्षीर. १।१।५१॥]इति तु स्वामौ । न असत्सु
१० साधू नासत्यौ इति वा । ९ अब्धेर्जातौ अब्धिजौ । 'जनी
प्रादुर्भावे'(दि.आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ'३।२।९८॥ इति डः ।
१० यमौ युग्मरूपौ । सर्व एवामी नित्यद्विवचनान्ताः, पुंल्लि-
ङ्गाश्च । यद्यपि "देव्यां तस्यामजायेतां नासत्यो दस्य एव वै"
[३]इति मार्कण्डेयपुराणम्, "एते वयं वृत्ररिपुस्तथैतौ नासत्यदस्यौ
वरुणस्तथा [-थैव]"[४]इति वायुपुराणे । उत्पलिन्यां च-
"वैवस्वतो मनुर्नाम यमौ च यमुनायमौ ।

नासत्यदस्यरेवन्ताः षट्संज्ञायां रवेः सुताः ॥१॥"

[५]इति व्याडिः, भेदस्तथापि अनयोरेकार्थत्वात्, समानसर्व-
प्रकारकत्वाच्च अभेदोऽपि, यथा भारते "उभावेतौ न सोमाहौ
२० नासत्याविति मे मतिः"[६] । तथा च माघे "अनुसस्तु-
स्तयोः सुतौ"[शिशुपालवधम्, सर्गः-१३, श्लो-२३]इति ।
यदा हि नासत्ये उपचाराद् दस्योऽपि वर्तते, तदा नित्यद्वि-
वचनान्तता, न त्वेकवृत्तिः । यच्च 'नभ्राणपात्'-६।३।७६॥
इति सूत्रे नासत्या इत्येकस्मिन्नपि नासत्ये बहुत्वमारोप्य बहु-
वचनम्, ('तच्चारोपित बहुत्वमेकस्मिन्नपि बहुवचनं) भव-
तीति ज्ञापनार्थम्, तेन गुरुष्वित्याद्युपपन्नं भवति[७]इति
कौमुदी । "यमजत्वाद् द्वित्वम्"[८]इत्यन्ये । तथा च भागुरिः
"नासत्यदस्यौ यमजावाश्विनेयौ यमाविति"[९] । एकत्वमपि,

"दीप्यमानं ततश्चलमश्वासुतविपुलं पुच्छम्"[१०]इति भार-
तोक्तेः । दश स्ववैद्ययोः । शेषश्चात्र-

"नासिक्ययोस्तु नासत्यदस्यौ प्रवरवाहनौ ।

गदान्तकौ यज्ञवह्नौ"[शेषनाममाला २।३६॥] ॥

विश्वकर्मा पुनस्त्वष्टा विश्वकृद् देववर्धकः ॥१८२॥

१ विश्वं करोति विश्वकर्मा । 'डुकृञ् करणे'(त.-
उ.अ.), 'मनिन्'(उणा-५८४)इति मनिन् । २ त्वक्षति त्वष्टा ।
'त्वक्ष (त्वक्षु) तनू करणे'(भा.प.से.), 'नप्तृनेष्टृत्वष्टृ-
होतृपोतृमातृभ्रातृजामातृपितृदुहितृ'(उणा-२५२)अनेने निपा-
तितः । ३ विश्वं करोति विश्वकृत्, क्विप् । ४ देवानां वर्धकः
देववर्धकः । चत्वारि देवसूत्रधारस्य ॥१८२॥

स्वःस्वर्गिवध्वोऽप्सरसः स्वर्वेश्यास्तूर्वशीमुखाः । ४०

१-२ स्वश्च स्वर्गौ च स्वःस्वर्गिणौ, तयोर्वध्वः ।
द्वन्द्वान्ते श्रूयमाणं वधूपदं प्रत्येकमभिसम्बध्यते, तेन स्वर्वध्वः,
स्वर्गिवध्वः । यौगिकत्वात् स्वर्गस्त्रियः, सुरस्त्रियः । ३ समुद्र-
प्रभवत्वादुद्भूतः सरन्ति अप्सरसः । 'ऋ सृ गतौ'(जु.प.अ.),
'सर्त्तैरसुन्' (उणा-६७६)इत्यसुन् । अपः सारयन्ति सखल-
यन्तीति वा । औणादिकोऽसिप्रत्ययः, पृषोदरादित्वादुपधह्रस्व-
त्वमपशब्दस्यान्त्याकारलोपश्च । यद्वा आप्यन्ते पुण्यैरित्यप्सरसः ।
'आपोऽपाप्ताप्सरोजश्च (-रोब्जाश्च)'(हैमोणा-९६४)इत्यस्,
बहुवचनान्तः, स्त्रीलिङ्गोऽयम् । एकवचनेऽपि, 'चयो द्वितीयाः
शरि पौष्करसादेरिति वक्तव्यम्'(वा-८।४।७७॥)इति, अत्र ५०
वामनाचार्येण 'अप्सराः' इत्युदाहृतत्वात्, "स्त्रियां बहुष्वप्सरसः
स्यादेकत्वेऽप्सरा अपि"[११]इति शब्दार्णवाच्च । शुंभयाशब्दवद्
रूपम् ।

"सान्द्रबाणपटसंवृतमूर्तेर्दन्तिदन्तशयनीयशयस्य ।

मानिनः कुलवधूरिव रागादप्सरा व्यधितपार्श्वमशून्यम् ॥१॥"[१२]

१. 'उपक्षये' इति स्वामिसायणौ ॥ २. अम. क्षीरस्वामिटीकायां "न- असत्यावसाधू नासत्यौ, नभ्राणपादिति (६।३।७५-७५९) नञ् प्रकृत्या" इति
दृश्यते, १।१।५१॥, पृ.१६॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४६, पृ.६९॥, रामाश्रमी १।१।५२॥, पृ.२७॥, तत्र 'वै' इत्यस्य स्थाने 'च'
इति दृश्यते ॥ ४. '-ङ्गाः' इति १.२॥ ५. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४६, पृ.६९॥ ६. द्र. विष्णुपुराणम्, भा-२, अंशः-५, अध्यायः-१, श्लो-
५७, पृ.१३५॥, तत्र "एते वयं वृत्ररिपुस्तथायं नासत्यदस्यौ वरुणस्तथैव" इति दृश्यते ॥ ७. १.२नास्ति ॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ नास्ति ॥ ९.
'मनिप्' इति १.३॥ १०. 'अनेनेति' इति १॥ ११. 'निपातः' इति ३॥ १२. "स्वर्वेश्या उर्वशीमुखाः" इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणौ ॥ १३. 'सर्त्तैरप्सूवांसिः'
इत्युणादिगणे ॥ १४. 'इत्यसुन्' इति ३॥ १५. '-नोऽपि' इति ३॥ १६. वामनाचार्यकृतवामनीयलिङ्गानुशासनस्वोपज्ञवृत्तौ "अप्सरसः देवयोषित् ।
पृथगुपन्यासात् इयमप्सरा इत्येकवचनमपि" इति दृश्यते, पृ.१६॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४७, पृ.७०॥, रामाश्रमी १।१।५२॥,
पृ.२७॥ १८. इदं चिन्त्यम्, अप्सरशब्दस्य सान्तत्वात् ॥ १९. '-पटुसंभृत-' इति ३॥ २०. अमरकोषस्यामरपदपारिजातटीका, भा-१, १।१।५३॥,
पृ.३७, तत्र '-बाण-' इत्यस्य स्थाने 'काण्ड' इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४७, पृ.७०॥

इति प्रयोगः । ४ स्वः स्वर्गस्य^१ वेश्याः स्वर्वेश्याः । स्वरिति स्वरिणोऽप्युपलक्षणम्, तेन देवगणिका इत्यपि । ५ उरून् महतो वष्टि कामयते वशीकरोति वा उर्वशी, पञ्चमस्वरादिः । 'वश कान्तौ' (अ.प.से.), पचाद्यचि, गौरादित्वाद् डीष्, पृषोदरादित्वादुरुशब्दस्योकारलोपः । ऊरू (ऊरूम्) अश्रुते व्याप्नोतीति वा, नारायणोरुद्धवत्वात् । पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वे 'इको यणचि' ६।१।७७॥ इति यणादेशः । "पूर्ववदन्यत्" [१] इति स्वामी । एवं ह्रस्वादित्तालव्यान्त उर्वशीशब्दः । तथा च शतपथे—“उर्वशीहाप्सराः पुरुरवसमैलं चकमे” [१] इति । माघे १० च—“दधत्युरोजद्वयमुर्वशीतलं भुवो गतेव स्वयमुर्वशी तलम्” [शिशुपालवधम्-१।८६] । “ऊरौ उषितेति 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.) इत्यत्र ऊर्वसी दीर्घादिदन्त्यान्ता, पृषोदरादित्वाद् व्युत्पादिता” [१] इति वर्णदेशना^३ । तथा च हरिवंशे—“नारायणोरु निर्भिद्य संभूता वरवर्णिनी” [१] । मुखशब्देन आद्यर्थेन रम्भाभेनकादीनां ग्रहणम् । यद् व्याडिः—

“अथ ब्रह्मणोऽग्निकुण्डात् समुत्पन्ना प्रभावती ।
वेदितलाद् वेदिवती यमात् पुनः सुलोचना ॥२॥
उर्वशी तु हरेः सव्यमूर्धं भित्त्वा विनिर्गता ।
रम्भा तु ब्रह्मणो 'वक्त्राच्चित्रलेखा तु तत्करात् ॥३॥
शिरसस्तु महाचिन्ता स्मृता काकलिसा^४ चसा^५ ।
मारीची सूचिका चैव विद्युत्पर्णा तिलोत्तमा ॥४॥
अद्रिका लक्षणा क्षेमा दिव्या रामा मनोरमा ।
हेमा सुगन्धा सुवर्षुः सुबाहुः सुव्रता सिता ॥५॥
शारद्वती पुण्डरीका सुरसा सूनृतापि च ।
सुवाता कोमला^६ हंसपादी च सुमुखीति च ॥६॥
मेनका^७ सहजन्या च पर्णिनी पुञ्जिकास्थला ।
ऋतुस्थला^८ घृताची च विश्वाचीत्यप्सरःस्त्रियः ॥७॥”
[१] । चत्वारि स्वर्वेश्यायाः ॥

हाहादयस्तु गन्धर्वा गान्धर्वा देवगायनाः ॥१८३॥

१ गायन् हा इति कुत्सितध्वनिं जहाति हाहाः, ३० पुंसि । 'ओहाक् त्यागे' (जु.प.अ.), विच्छ्रत्ययः । विवबन्तत्वाभावेनाऽधातुत्वाद् द्वितीयाबहुवचने हाहान् इति । टादौ तु 'आतो धातोः' ६।४।१४०॥ इति योगविभागादाकारलोपे हाहा इत्यादि । बहुलवचनाद् 'मिथुनेऽसिः' (उणा-६६२) इत्यसौ हाहाः, सकारान्तोऽपि, "गन्धर्वः प्रीतिहाहसोः" [१] इति संसारावर्तात्, "गन्धर्वो हाहसि प्रोक्तः" [१] इति रत्नकोषाच्च । केचित्तु 'हाहाहूहूः' इति समुदितं नामाहुः । अन्ये तु, "हहा आदिह्रस्वोऽव्युत्पन्नो, हुहुराद्यन्तर्ह्रस्वोऽपि" [१] इत्याहुः । तथा च "गीतमाधुर्यसंपन्नौ विख्यातौ च हहाहुहुः" [१] इति व्यासः । "हंसो हहाहुहू च द्वौ वृषाणश्च तमुन्बुरुः" [१] इति ४० शब्दार्णवः । आदिशब्देन हूहूतुम्बुरुविश्रावसुचित्ररथादीनां ग्रहणम् । अत्रानुक्तोऽपि हूहू व्युत्पाद्यते । हू इति कृत्वा ह्वयतीति हूहूः । 'ह्वेच् स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा.उ.अ.), क्विप्, वच्चादीनां संप्रसारणम्, 'हलः' ६।४।१२॥ इति दीर्घः, 'संप्रसारणाच्च' ६।१।१०८॥ इति पररूपत्वम् । शृङ्गारप्रकरणे हाहा-हूहूशब्दयोरव्ययत्वमप्युक्तम् । गन्धं सौरभमवर्ति गन्धर्वः । 'अर्व पर्व मर्व गतौ' (भ्वा.प.से.), कर्मण्यण्, शकन्त्वादित्वात् पररूपत्वम् । गानं^९ धर्म एषामिति, पृषोदरादित्वाद्वा । २ गन्धयन्ते हिंसन्ति दुःखं गन्धर्वाः 'गन्धेरचातः' (ःन्तः) (हैमोणा-५०८) इति वाः (वः) । गौर्ध्रियते वाक् सप्तमस्वरसंपन्ना ५० तिष्ठत्यत्रेति वा, पृषोदरादिः । गन्धर्वा एव गान्धर्वाः । स्वार्थेऽण् । देवानां गायनाः देवगायनाः । "अपि गन्धर्व-गान्धर्वाः दिव्यगायनगानवः" [१] इति शब्दार्णवः । त्रीणि देवगन्धर्वस्य ॥१८३॥

यमः कृतान्तः पितृदक्षिणाशा-

१. 'स्वर्वेश्याः' इति ३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४६, पृ.७०॥ ३. "वस निवासे" । ऊरावुषितेति पृषोदरादित्वाद् व्युत्पादिते दीर्घादिदन्त्यस इति केचिदिति वर्णदेशना ॥" इति टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५॥, पृ.३९॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५॥, पृ.३९॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४७, पृ.७०॥ ५. 'वक्त्राच्चित्र-' इति २.४॥ ६. 'ककलिका' इति १.२.४॥ ७. 'वसा' इति स्वोपज्ञवृत्तौ २।१८३॥, पृ.४३॥ ८. 'सुनपुः' इति १, 'सुतपुः' २.४॥ ९. 'कामला' इति स्वोपज्ञवृत्तौ २।१८३॥, पृ.४३॥ १०. 'मेनिका' इति ३॥ ११. '-स्थली' इति ३॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१८३॥, पृ.४३॥ १३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५२॥, पृ.३९॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४७, पृ.७१॥, तयोः 'प्रीति-' इत्यस्य स्थाने 'गीति-' इति दृश्यते, रामाश्रमी १।१।५२॥, पृ.२७॥, तत्र 'प्रीति-' इत्यस्य स्थाने 'वीति-' दृश्यते ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४७, पृ.७१॥, रामाश्रमी १।१।५२॥, पृ.२७॥ १५. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'इत्येके' इति दृश्यते ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४७, पृ.७१॥ १७. मा. धातुवृत्तौ '-अर्व पर्व बर्व मर्व-' इति गत्यर्थकाः पवर्गीयान्ता धातवो दृश्यन्ते ॥ १८. 'गानधर्म' इति १॥ १९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५२॥, पृ.४०॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४७, पृ.७२॥, रामाश्रमी १।१।५२॥, पृ.२७॥, तासु टीकासु '-गानवः' इत्यस्य स्थाने '-गातवः' इति दृश्यते ॥

प्रेतात् पतिर्दण्डधरोऽर्कसूनुः ।

कीनाशमृत्यु समवर्तिकालौ^{११}

शीर्णाहिहयन्तकधर्मराजाः ॥१८४॥

यमराजः श्राद्धदेवः शमनो महिषध्वजः ।

कालिन्दीसोदरश्चापि

- १ यमयति यमः । 'यम' उपरमे' (भ्वा.प.अ.), हेतु-
मणिजन्तात् पचाद्यच् । यमलजातत्वाद्वा । २ कृतोऽन्तो
विनाशोऽनेन कृतान्तः । 'निष्ठा' २ । २ । ३६ ॥ इति सूत्रेण निष्ठा-
न्तकृतशब्दस्य प्राक्प्रयोगः । ३-५ पितृशब्दात्, दक्षिणा-
शाशब्दात्, प्रेतशब्दाच्च परतः पतिशब्दो योज्यः, तेन पितृपतिः,
१० दक्षिणाशापतिः, प्रेतपतिः । ६ कालाख्यस्य दण्डस्य धरो
दण्डधरः । 'धृञ् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), पचाद्यच् । ७ अर्कस्य
सूनुः पुत्रः अर्कसूनुः । ८ क्लिशयति (क्लिशनाति) लोकान्
कीनाशः । 'क्लिशू विबाधने' (क्र्या.प.वे.), 'क्लिशेरीचोप-
धायाः शन् लोपश्च लो नाम् च' (उणा-७३४) इति सूत्रेण
शन्प्रत्ययः, उपधाया ईत्, लस्य लोपः, नामागमः । कनति
दीप्यते वा कीनाशः । 'कन दीप्तौ' (भ्वा.प.से.), 'कनेरिच्चातः'
(हैमोणा-५३४) इत्याशंप्रत्ययः । ९ म्रियतेऽनेन मृत्युः, पुंसि ।
'मृड् प्राणत्यागे' (तु.आ.अ.), 'भुजिमृड्भ्यां युक्त्युक्तौ' (उणा-
३०१) इति त्यक् । १० शत्रुमित्रयोः राज्ञि रङ्गे च समं वर्तितुं
शीलमस्य समवर्ती । 'वृत् वर्तने' (भ्वा.आ.से.), 'सुप्य-
जातौ-३ । २ । ७८ ॥ इति णिनिः, 'सौ च' ६ । ४ । १३ ॥ इति सौ परे
दीर्घः । ११ कलते प्राणिनां धर्माधर्माविति कालः । 'कल
संख्याने' (भ्वा.आ.से.), अतो भौवादिकाद् बहुवचनात् कर्तरि
धञ् । "कलयति क्षिपयत्यायुः" [अम.क्षीर.१ । १९ । ५९] इति स्वामी,
पचाद्यच् । १२ शीर्णावह्नी अस्य शीर्णाहिः । शनैश्चरेणास्य
दृशाऽवलोकितौ पादौ दग्धाविति हि प्रसिद्धिः । १३ हरति
प्राणान् हरिः । 'हृञ् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'अच इः' (उणा-
५७८) इति इः । १४ अन्तं करोति अन्तकः । 'तत्करोति तदा-
३० चष्टे' (गणसू-३ । १ । २६ ॥) इति चुरादित्वात् सुबन्ताणिजन्ताद्
'ण्वुल्लुचौ' ३ । १ । १३३ ॥ इति ण्वुल् । १५ यथापराधदण्डदानाद्

धर्मोऽस्यास्ति धर्मः । अर्शआदित्वादच् । धर्मश्चासौ राजा चेति,
धर्मप्रधानो वा राजा धर्मराजः । 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' ५ । ४ । १९ ॥
इति टच्, 'नस्तद्धिते' ६ । ४ । १४४ ॥ इति टिलोपः । 'धर्मस्य राजा'
[अम.क्षीर. १ । १९ । ५८ ॥] इति तु स्वामी ॥१८४॥ १६ यमाः
मृत्युप्रभृतयोऽस्य किङ्करास्तेषु राजत इति, यमेन संयमेन राजत
इति वा यमराजः । 'राज् दीप्तौ' (भ्वा.उ.से.), पचाद्यच् ।
यमराडित्यपि । १७ श्राद्धं पितृक्रिया, तदंशभागित्वात्, पितृ-
पतित्वाद्वा श्राद्धदेवः । १८ शमयतीति शमनः । 'शमु उपशमे'
(दि.प.से.) अस्माणिजन्तान्नादित्वाद् ल्युः । "बाहुलकात् ४०
कर्तरि ल्युः" [मा.धातुवृत्तौ, दिवादिः, धातुसं-९९] इति माधवः ।
१९ महिषो ध्वजोऽस्य महिषध्वजः, महिषवाहनत्वात् । २०
कालिन्द्या यमुनायाः सोदरः कालिन्दीसोदरः । विंशतिर्यमस्य ।
शेषश्चात्र-

“यमे तु यमुनाग्रजः ।

महासत्यः पुराणान्तः कालकृतः” [शेषनाममाला २ । ३६-३७] ॥

धूमोर्णा तस्य वल्लभा ॥१८५॥

१ तस्य यमस्य वल्लभा स्त्री धूमोर्णा । धूमवद्
धूसरा ऊर्णा भूमध्यावर्तोऽस्याः धूमोर्णा । "ऊर्णा भूमध्यागा-
वर्ते मेषादीनां च लोमनि" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २ । १३१ ॥] ५०
इत्यनेकार्थः । ('यमस्य भार्याया नाम एकम्) ॥१८५॥

पुरी पुनः संयमनी

१ यमस्य पुरी, संयम्यन्ते प्राणिनोऽस्यां संयमनी ।
'यमु नियमने' ( ) णिजन्तः, 'ल्युट् च' ३ । ३ । ११५ ॥ इति
ल्युट्, गौरादित्वाद् डीष् ॥

प्रतीहारस्तु वैध्यतः ।

१ यमस्य प्रतीहारः, विध्यतोऽपत्यं वैध्यतः । 'तस्या-
पत्यम्' ४ । १ । १२ ॥ इत्यण् ॥

दासौ चण्डमहाचण्डौ

१-२ यमस्य दासौ अत्यन्तकोपनत्वात् चण्डः, ६०
महाचण्डः च ॥

१. 'यमु' इति १.२.४ ॥ २. स्वामिना 'क्लिश उपतापे' (दि.आ.से.) इत्यतोऽपि कीनाशशब्दो व्युत्पादितः, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, दिवादिः, धातुसं-
५०, पृ. २१८ ॥ ३. 'कनी दीप्तिकान्तिगतिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. '-सन्त्र-' इति ११ ॥ ५. 'शब्दसङ्ख्यानयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥
६. "कलयत्यायुः कालः" इति अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्, १ । १९ । ५९ ॥, पृ. १९ ॥ ७. 'शीर्णावह्नी' इति १.३ ॥ ८. २.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ९.
कोष्ठान्तर्गतपाठः ३.४ प्रत्योर्नास्ति ॥ १०. 'नियमे' इति ३, नियमनेऽर्थे यमुधातुर्न दृश्यते ॥

चित्रगुप्तस्तु लेखकः ॥१८६॥

१ यमस्य लेखकः, चित्रे लिखिते गुप्तः, चित्रमेनं गुप्यादिति वा चित्रगुप्तः ॥१८६॥

स्याद् राक्षसः पुण्यजनो नृचक्षः

यात्वाऽऽशरः कौणपयातुधानौ ।

रात्रिचरो रात्रिचरः पलादः

कीनाशरक्षोनिकसात्मजाश्च ॥१८७॥

क्रव्यात् कर्बुरनैऋतावसृक्पः

१ भीमत्वाद् रक्षति जनं आत्मानमस्मादिति रक्षः ।

१० 'रक्ष पालने' (भ्वा.प.से.), 'असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन् । रक्ष एव राक्षसः । 'प्रजादिभ्यश्च' ५।४।३८ ॥ इति स्वार्थेऽण् । 'प्रकृ-तेर्लिङ्गवचने बाधन्ते स्वार्थिकाः क्वचित्' [ ] इति पुंस्त्वम् । २ भद्रमङ्गलादिवद् विरुद्धलक्षणया पुण्यश्चासौ जनश्च पुण्य-जनः । ३ नृन् चष्टे नृचक्षः । 'चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि' (अ.आ.से.), 'असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन् । ४ याति गच्छति यातु, क्लीबे । 'या प्रापणे' (अ.प.अ.), 'कमिमनि-जनिगापाभायावाहिभ्यश्च तुः' (उणा-७२) इति तुप्रत्ययः । 'यातुरर्धचादिः' [ ] इति शबरस्वामी । 'यातु' धानशब्दैक-देशो वा, भीमवत्, तस्मात् पुंस्यपि [ ] इति धनपालः, २० यदाह- 'क्रव्यादा यातवो यातुधानाः' [ ] इति । ५ आशृणाति हिनस्तीति आशरः । 'शृ हिंसायाम्' (ब्र्या.प.से.), तालव्यादिः, पचाद्यच् । 'आशिरः' इति पाठे, 'अशेर्णिच्' (उणा-५२) इति किरच्, 'ऋत इद्धातोः' ७।१।१०० ॥ [इतीत्], रपरत्वम् । 'आशिरो हनुषः शङ्कुः' क्रव्यादोऽसृक्प आशि(श)रः [ ] इति संसारावर्तः । ६ कुणपः शबस्तद्धक्षणं शीलमस्येति कौणपः । 'शीलम्' ४।४।६१ ॥ इत्यण्, 'तद्धितेष्वचामादेः'

७।२।११७ ॥ इत्यादिवृद्धिः । 'कुणपमत्तीति, 'शेषे' ४।२।१२२ ॥ इति सूत्रेण शेषार्थेऽण् [ ] इति तु कौमुदी । 'कुणपा रक्षसां माता, तस्यापत्यं कौणपः' [ ] इत्यन्ये । ७ यातुसंज्ञां दधाति यातुधानः, अन्तस्थादिः । 'डुधान् धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), ३० 'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।११३ ॥ इति ल्युट् । यातूनि रक्षांसि दधाति स्वजातिपोषकत्वादिति वा । 'यातूनि यातना धीयन्तेऽ-स्मिन्' [अम.क्षीर. १।१।६० ॥] इति तु कौमुदी (स्वामी) । 'जातु' कदाचिद् रन्ध्रं प्राप्य धानं संनिधानमस्येति 'जातु-धानः' [शब्दभेदप्रकाशः, श्रौ-१९] इति चवर्गतृतीयादिरपि इति पुरुषोत्तमः । ८-९ चरतीति चरः । 'चर गतिभक्षणयोः' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । रात्रौ चरः रात्रिचरः । 'सप्तमी' २।१।४० ॥ इति योगविभागात् समासः । अथवा रात्रौ चरतीति रात्रिचरः । 'चरतेष्टः' ३।२।१६६ ॥ इति टः, 'उपपदमतिङ्' २।२।१९९ ॥ इति समासः, 'रात्रेः कृति विभाषा-६।३।७२ ॥ इति मुम्बिकल्पः । १० पलं मांसमति पलादः । 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । ११ कनति दीप्यते कीनाशः । 'कन दीप्तौ' (भ्वा.प.से.), 'कनेरीच्चातः' (हैमोणा-५३४) इत्याशः । कीनमामं मांसमश्नातीति वा । १२ भीमत्वाद् रक्षन्त्यात्मानमस्मादिति रक्षः, क्लीबे । 'रक्ष पालने' (भ्वा.प.से.), 'असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन् । १३ नितरां कसति पतिं गच्छति निकसा । 'कस गतौ' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । तस्या आत्मजो निकसात्मजः, दन्त्यसकारवान् । यद्वा निकसा रक्षसां माता, तदात्मजत्वाद् निकसात्मजः, मूर्धन्यमध्यः ॥१८७॥ १४ क्रव्यमति क्रव्यात् । 'अद भक्षणे' ५० (अ.प.अ.), 'क्रव्ये च' ३।२।६९ ॥ इति विच् (विट्) । क्रव्या-दोऽपि । 'क्रव्याद इति, मांसवाचककृतविकृतेशब्दे उपपदे कर्मण्यण्, पृषोदरादित्वात् कृतविकृतेशब्दस्य क्रव्यादेशः, 'अदोऽनन्ते' ३।२।६८ ॥ इति सिद्धे 'क्रव्ये च' ३।२।६९ ॥ इति

१. 'निजनमात्मा-' इति ३२ । २. 'स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचनान्यतिवर्तन्तेऽपि' (परि-५।४।२२ ॥ काशिका) इत्यपि च ॥ ३. 'गाभायाहिभ्यश्च' इत्युणादिगणे ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-५५, पृ.८१ ॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१८७ ॥, पृ.४४ ॥, तत्र 'तस्मात्' इति नास्ति ॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१८७ ॥, पृ.४४ ॥ ७. 'शृणोति' इति १.४ ॥ ८. 'अशेर्णिच्' (उणा-५२) इत्युणादिगणे ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-५४, पृ.८० ॥, तत्र 'आशिरोऽनुशवः-' इति दृश्यते, रामाश्रमी १।१।५९ ॥, पृ.३१ ॥ १०. 'इति वृद्धिः' इति ३२ ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-५४, पृ.७९ ॥, तत्र 'कुणपमत्तीति शेषेऽपि' (पा.४।२।१२२) [-ति] तु कौमुदी इत्येव दृश्यते ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-५४, पृ.७९ ॥, तत्र 'रक्षसां माता' इत्यस्य स्थाने 'रक्षोमाता' इति दृश्यते ॥ १३. 'जातुः' इति ३२ ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-५५, पृ.८१ ॥ १५. 'रात्रिचरः' इति २२ ॥ १६. 'रात्रि' इति ३२ ॥ १७. 'चरेष्टः' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ १८. 'कनी दीप्तिकान्तिगतिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १९. 'मामं मास-' इति ३२ ॥ २०. इप्रतौ नास्ति ॥ २१. '-विकृत्त-' इति २प्रतौ नास्ति ॥

सूत्रं वासरूपविधिना प्राप्तस्याऽणो निवृत्त्यर्थम्”[^१] इति न्यासः ।
कौमुदीकारादयस्तु-“^२पृषोदरादित्वात् क्रव्यभावे, कृत्तविकृत्त-
रूपपक्वमांसभक्षः क्रव्यादः, आममांसभक्षस्तु क्रव्यात्
[काशिकावृत्तिः ३।२।६९॥] इति जयादित्यानां प्रमादः, “नैर्ऋतः
कर्बुरः क्रव्यात् क्रव्यादोऽस्त्रप आशरः”[^३] इति शब्दार्ण-
वसंसारवर्त्तादावविशेषणैव निबन्धादिति हट्टचन्द्रः, “सोऽयं चन्द्रे
कलङ्को हट्टचन्द्रस्याप्रतिसन्धानदोषात् । शब्दार्णव एव रक्षःपर्याये
द्वावेतौ पठित्वापि पुनः कृदध्याये-

“सदान्नादकणादौ च स्यात् क्रव्यादाममांसभुक् ।

- १० क्रव्यादः कृत्तविकृत्तपक्वमांसमांसभुगुच्यते ॥१॥”
[^१] इत्युक्तेः । तस्माद् राक्षसस्य रूढिरूपे द्वे एते संज्ञे
सामान्येन, यौगिकत्वे तु जयादित्ये व्यवस्था”[^२] इत्याहुः ।
१५ कर्बुरवर्णत्वात् कर्बुरः । कर्बन्ति गच्छतीति वा । ‘कर्ब
गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘वाशरसि’- (हैमोणा-४२३) इत्युरः । “कब्रु
वर्णे’ (भ्वा.प.से.), बाहुलकादुरप्रत्ययो रेफोपसृष्टः” [मा.
धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२५९] इति माधवः । १६ निर्ऋते-
र्दिवपालस्यापत्यं नैर्ऋतः । ‘तस्यापत्यम्’ ४।१।१२॥ इत्यण् ।
निर्ऋत्यां दिशि भवो विद्यमान इति, ‘शेषे’ ४।२।१२॥ अण्
वा । १७ असृक् पिबति असृक्पः । ‘पा पाने’ (भ्वा.प.अ.),
२० ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥, ‘आतो लोप इटि च’ ६।४।६४॥
इत्यालोपः । अमरकोषे तु “अस्त्रपः” [अमरकोषः १।१।-
५९॥] इति सदन्त्यः । “न श्रपयति क्रव्यात्वाद् अश्रपः इति,
श्रपधातोः पचाद्यचि शतालव्येऽपि” [^३] इति गोवर्धनीयो-
णादि वृत्तिः । ‘सुराशीध्वोः’ (वा-३।२।८॥) इत्युपसंख्यानान्
आश्रपः इत्यत्र ‘गापोष्टक्’ ३।२।८॥ इति टक् न भवति ।
सप्तदश राक्षसस्य^४ । शेषश्चात्र-

“पलप्रियः^५ खषापुत्रः कर्बुरो नरविष्वजः ।

आशिरो^६ हनुषः शङ्कुर्विधुरो जललोहितः ॥२॥

उद्वरः स्तब्धसंभारो रक्तग्रीवः प्रवाहिकः ।

सन्ध्याबलो रात्रिबलस्त्रिशिराः^७ समितीपदः ॥३॥”

३०

[शेषनाममाला २।३७-३९] ॥

वरुणस्त्वर्णमन्दिरः प्रचेताः ।

जलयादः पतिर्पाशिमेघनादा

जलकान्तारः स्यात् परञ्जनश्च ॥१८८॥

१ वृणोति^८ बिभर्ति पाशं वरुणः । ‘वृञ् वरणे’
(स्वा.उ.से.), ‘कृ(कृ)वृदारिभ्यः उन्’ (उणा-३३३) । त्रियत
इति वा ।

“वरं वृणन्ति तं देवा वरदश्च वरार्थिनाम् ।

धातुवै वरणे^९ प्रोक्तस्तस्माद् वरुणः स्मृतः ॥१॥”

[^{१०}] इति शाम्बपुराणम् । २ अर्णवो मन्दिरमस्य अर्णवमन्दिरः । ४०

३ प्रकृष्टं चेतोऽस्य प्रचेताः, सकारान्तः । यद्वा प्रचेतयति
प्रचेताः । ‘चित्ती संज्ञाने’ (चु.उ.से.), ‘-असुन्’ (उणा-६२८)
इत्यसुन् । ४-५ जलयादसोः पतिः, तेन जलपतिः, यादः पतिः ।

“यादसांपतिरपि” [अमरकोषः १।१।६१॥] इत्यमरः । एवं
यादसांपतिः, अपांपतिः, सर्वत्र ‘तत्पुरुषे कृति-’ ६।३।१४॥
इत्यलुक् । ६ पाशोऽस्त्यस्य पाशी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥
इतीनिः । यौगिकत्वात् पाशपाणिरित्यादयः । ७ मेघवन्नादोऽस्य

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५४, पृ.७९॥ २. न्यासे- “कथं तर्हि क्रव्याद इति । यदि वचनं वाऽसरूपविधिबाधनार्थमिति भावः ।
कृत्तविकृतेत्यादिना कृत्तविकृत्तशब्द उपपदेऽण्, कथं क्रव्यादशब्दः सिध्यति, कृत्तविकृत्ताद् इति भवितव्यमित्याह-तस्य चेत्यादि । ननु च कृत्तविकृत्तशब्दे
उपपदेऽणि कृते तत्र चोपपदस्य क्रव्यभाव इति रूपं भवति, क्रव्यशब्द उपपदेऽणि कृते तदेव, क्वात्र विशेषः, यतः क्रव्यशब्द उपपदेऽण्
प्रतिषिध्यते ? इत्यत आह-कृत्तविकृत्त इत्यादि । एतेनार्थभेदं दर्शयति-यो हि कृत्तविकृत्तशब्देन पक्वमांसभक्षः स एव क्रव्याद उच्यते, यस्त्वपक्वमांसभक्षः
स क्रव्यादुच्यते” इति दृश्यते, काशिकावृत्तिः, भा-२, ३।२।६९॥, पृ.५९०॥ ३. ‘पृषोदरादिपाठात् क्रव्यभावः’ इति काशिकावृत्तौ, भा-२,
३।२।६९॥, पृ.५९०॥ ४. इतोऽग्रे काशिकावृत्तौ ‘उच्यते’ इति दृश्यते ॥ ५. काशिकावृत्तौ ‘तु’ इति नास्ति ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः,
श्लो-५४, पृ.८०॥, रामाश्रमी १।१।६०॥, पृ.३१॥, तत्र “क्रव्यादोऽस्त्रप आशरः” इत्यस्य स्थाने “कर्बुरो यातुरक्षसी” इति दृश्यते ॥ ७. ‘-र्णवः’
इति ३॥ ८. ‘सायं चन्द्रे कङ्को’ इति २॥ ९. ‘चन्द्रेण’ इति ३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५४, पृ.८०॥, रामाश्रमी १।१।५९॥,
पृ.३१॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५४, पृ.८०॥ १२. ‘वाससि-’ इति १.२.४॥ १३. ‘-व्यादीति’ इति ३॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५४, पृ.८०॥ १५. ‘राक्षस्य’ इति १.२॥ १६. ‘खखा-’ इति ३, ‘खसा-’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ १७. ‘आशीरो’
इति ३, ‘अशिरो’ इति शेषनाममालायाम् ॥ १८. ‘शमि-’ इति १.२.४॥ १९. ‘वृणाति’ इति १.२॥ २०. ‘वरुणे’ इति ३॥ २१. द्र. रामाश्रमी
१।१।६१॥, पृ.३१॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५६, पृ.८१, तत्र ‘वृणन्ति’ इत्यस्य स्थाने ‘वृणोति’ इति, ‘वै’ इत्यस्य च स्थाने ‘वृ’ इति
दृश्यते ॥ टीकासर्वस्वेऽपि पूर्वार्धे ‘वरं वृणन्त्यमुं-’ इति, उत्तरार्धे च ‘वृज्धातुवरुणे-’ इति दृश्यते, भा-१, १।१।६१॥, पृ.४५॥ २२. ‘यादसांपतिरप्यतिः’
इत्यमरकोषे ॥

मेघनादः । ८ जलं पानीयमेव कान्तरमस्य जलकान्तरः ।
१ परं जयति परञ्जनः । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), 'जि
अभिभवे' (भ्वा.प.अ.) अस्माद्वा, 'वदनगगन-' (हैमोणा-
२७५) इत्यादिना निपातनात् साधुः । नव वरुणस्य ।
शेषश्चात्र- 'प्रतीचीशो दुन्दुभ्युद्गमसंवृताः ॥' [शेषनाममाला
२।३९] ॥१८८॥

श्रीदः सितोदरकुहेशसखाः पिशाच-
कीच्छावसुस्त्रिशिरऐलविलैकपिङ्गाः ।

पौलस्त्यवैश्रवणरत्नकराः कुबेर-

१० यक्षौ नृधर्मधनदौ नरवाहनश्च ॥१८९॥

कैलासौका यक्षधननिधिकिंपुरुषेश्वरः ।

१ श्रियं ददाति श्रीदः । 'डुदाञ् दाने' (जु.उ.अ.),
'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४॥
इत्यालोपः । २ सितमुदरमस्य सितोदरः, कुष्ठित्वात् । ३
कुहयते विस्मापयते कुहः । 'कुह विस्मापने' (चु.आ.से.),
'इगुपधज्ञा-' ३।१।१३५॥ इति कः, 'गेरनिटि' ६।४।५१॥ इति
णिलोपः । ४ ईशस्य रुद्रस्य सखा ईशसखः । 'राजाहः-
सखिभ्यश्च' ५।४।९१॥, 'यस्येति च' ६।४।१४८॥ इत्य-
कारलोपः । ५ पिशाचाः सन्त्यस्य पिशाचकी । 'पिशाचाच्चेति
२० वक्तव्यम्' (वा-५।२।१२९॥) इतिन् (इनिः), कुक् च ।
पिशाचकिनौ, पिशाचकिनः इत्यादि । ६ इच्छया वसु द्रव्यमस्य
इच्छावसुः । ७ त्रीणि शिरांस्यस्य त्रिशिराः, सकारान्तः ।
'अत्वसन्तस्य चाधातोः' ६।४।१४॥ इति सौ दीर्घः । ८ ईलविला
'पुलस्तिभार्याऽस्य पितामही, तस्यापत्यम् अपतनादपत्यमिति
कृत्वाऽण्, 'अवृद्धाभ्यो नदीमानुषीभ्यः-' ४।१।११३॥ इत्यनेन,
ऐलविलः । इडविडा मातास्येति, ज्योत्स्नादित्वादणि ऐडविडः ।

"डलयोरेकत्वस्मरणादेलविलोऽपि" [अम.क्षीर. १।१।६९॥] इति
स्वामी । "ईडयतेऽसौ इडविड् विश्रवाः, 'ईडेरविड् ह्रस्वश्च'
(हैमोणा-८७९) ('इति अविड्, इडविडोऽपत्यम्, ऐडविडः')
[अभि. स्वोपज्ञटीका, श्रु-२।१८९॥] इत्याचार्याः । "इडविड् ३०
धनदमाता" [ ] इत्यन्ये । ९ एकं पिङ्गं नेत्रमस्य एकपिङ्गः ।
[सासूयं] गौरीनिरीक्षणे तत्प्रभावाद् वामे चक्षुषि नष्टे
रुद्राननुनयात् ततः 'पिङ्गं चिह्नं देव्या दत्तमस्येति एकपिङ्गः ।
अत एव भागुरिणा हर्यक्ष उक्तः । १० पुलस्तरेपत्यं पौलस्त्यः ।
'गर्गादिभ्यो यञ्' ४।१।१०५॥, बहुत्वे प्रत्ययलुकिं पुलस्तयः ।
११ 'पुलस्त्यपुत्रो विश्रवणः (विश्रवाः), तस्यापत्यं वैश्रवणः
तालव्यशः । 'शिवादिभ्योऽण्' ४।१।११२॥ इत्यत्र [वि] श्रवण-
रवणाविति पाठाद् विश्रवसो विश्रवणादेशोऽण् च । १२ रत्नानि
करेऽस्य रत्नकरः । १३ कुबेर इति त्रिचरणोऽष्टदंष्ट्रो जातो-
ऽयमर्तः कुत्सितं बेरं कायोऽस्य कुबेरः । "कुष्ठित्वेन कुत्सित- ४०
देहत्वेन कुबेरः" [अम.क्षीर १।१।६८॥] इति स्वामी । कुत्साया-
मत्र कुशब्दः । यतः-

"कुत्सायां क्विति शब्दोऽयं शरीरं 'बेरमुच्यते ।

कुबेरः कुशरीरत्वान्नाम्ना तेनैव सोऽङ्कितः ॥२॥"

[ ] इति वायुपुराणम् । अथवा 'कुबि छादने' (भ्वा.प.से.,
चु.उ.से.), 'कुम्बेर्नलोपश्च' (उणा-५९) इत्येस् (-क्) । कुबेरो
धनच्छादको धनरक्षक इत्यर्थः । १४ यक्षयते पूज्यते यक्षः ।
'यक्ष पूजायाम्' (चु.आ.से.), कर्मणि घञ् । "इः कामस्तस्ये-
वाक्षिणी अस्य" [ ] इत्यन्ये । ई^{१५} लक्ष्मीमक्ष्णोति व्याप्नोति
यक्षः । 'अक्ष(अक्षु) व्याप्तौ' (भ्वा.प.वे.), पचाद्यच्' [ ] इति ५०
तु स्वामी । १५ नुरिव मनुष्यस्येव धर्म आचारः, शमश्रुलत्वा-
दिर्वास्येति नृधर्मा । 'सप्तम्युपमानपूर्वस्य' - ( ) इत्यादिना
समासः, 'धर्मादनिच्चेवलात्' ५।४।१२४॥ इत्यनिच् । नृधर्माणौ,

१. 'परञ्जयः' इति १॥ २. 'इतीका-' इति २॥, वस्तुतस्त्वत्र 'नस्तद्धिते' ६।४।१४४॥ इत्यनेन 'अन्' इत्यस्य टेलोपो योग्यः ॥ ३. 'ईल-' इति १॥ ४.
'पुलस्त्य-' इति ३॥ ५. "ऐलविलोऽपि, डलयोरेकत्वस्मरणात्" इति अम.क्षीर.टीकायाम् ॥, द्र.पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रु-६४, पृ.९०॥
६. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने अभि.स्वोपज्ञटीकायाम्-"तस्यापत्यं ऐडविडः" इति दृश्यते, २।१८९॥, पृ.४४॥ ७. '-नया कृतः' इति २.३.४॥ ८.
'पिङ्गम-' इति २, 'पिङ्गम-' इति ३.४॥ ९. बहुत्वविवक्षायां 'यज्जोश्च' इत्यनेन लुक् ॥ १०. 'पुलस्त्य' इति ३॥ ११. '-मितः' इति १॥ १२. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रु-६३, पृ.८९॥, अम.क्षीरस्वामिटीकायां "कुत्सितं वे-बेरं देहोऽस्येति कुवे-बे-रः, कुष्ठित्वात्" इति दृश्यते,
१।१।६८॥, पृ.२१॥ १३. 'वैर-' इति १॥ १४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।६८॥, पृ.५०॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रु-६३, पृ.८९॥,
रामाश्रमी १।१।६८॥, पृ.३५॥ १५. धातुप्रदीपे 'आच्छादने' इत्यर्थे दृश्यते, क्षीरतरङ्गिण्यां तु-"कुबि इति कौशिकः" (चुरादिः, धातुसं-१०३,
पृ.३०३) इति मतान्तरेण कुबिधातोरुल्लेखः, तत्र टिप्पणी-"अत्राह सायणः-"स्वामिकाश्यपमैत्रेयादयो बशन्तं पठन्ति" इति । बशन्तं बकारान्तमित्यर्थः ।
अत्र तु स्वामिते पकारान्तः पाठः, कौशिकमते तु बान्तः" इति क्षीर. पृ.३०३॥ १६. 'ई' इति ३॥ १७. अम.क्षीर.टीकायां न दृश्यते, "ई लक्ष्मीम्
अक्ष्णोति व्याप्नोतीति तु स्वामी" इति पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रु-६४, पृ.९०॥ १८. 'सप्तम्युपमानपूर्वपदस्योपसङ्ख्यानमुत्तरपदलोपश्च'
इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।१।६८॥, पृ.५०॥

नृधर्माणः इत्यादि । १६ धनं दयते रक्षतीति^१ धनदः । 'देङ्
त्रैङ्पालने' (भ्वा.आ.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ १७
रुद्रदत्तनरयुक्तशिविकावाहनत्वाद् नरवाहनः । 'वाहनमाहितात्'
८।४।८ ॥ इति न णत्वम्, अनाहितवाचित्वात् । नापि 'पूर्वपदात्
संज्ञायाम्'- ८।४।३ ॥ इति णत्वम्, क्षुभ्नादेराकृतिगणत्वात् ।
॥१८९॥ १८ केलीनां^२ समूहः कैलम्, 'तस्य समूहः'
४।२।३७ ॥ इत्यण्, ('^३तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥ इत्यादि-
वृद्धिः । कैलेन आस्यतेऽत्र कैलासः । 'आस उपवेशने'
(अ.आ.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इत्यधिकरणे घञ् । यद्वा
१० केलिः प्रयोजनमस्य कैलः । 'प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ इत्यण्^४) ।
कैलश्चासावासश्चेति, कृष्णसर्पवन्तित्यसमासः । कं जलमिला
भूमिः, केलयोः जलभूम्योरास्ते इति कैलासः, ततःस्वार्थेऽणि ।
यद्वा 'के जले लासो लसनमस्य कैलासः स्फटिकः, तस्यायं
कैलासोऽद्रिः' [अम.क्षीर. १।१।७० ॥] इति स्वामी^५ । कैलास
ओको गृहमस्य कैलासौकाः, सकारान्तः । 'अत्वसन्तस्य च'-
६।४।१४ ॥ इति दीर्घः । १९-२२ यक्षाणाम्, धनस्य, निधीनाम्,
किंपुरुषाणां चेश्वरः, तेन यक्षेश्वरः, धनेश्वरः, निधीश्वरः,
किंपुरुषेश्वरः, यौगिकत्वाद् गुह्यकेशः, वित्तेशः, निधानेशः,
किंनेशः, राजराजस्तु राज्ञां यक्षाणां राजेति यौगिकत्वाद् गृहीतः ।
२० द्वाविंशतिर्धनदस्य । शेषश्चात्र-
'निधनाक्षः महासत्त्वः [स्याद्] प्रमोदितः । रत्नगर्भः उत्तरा-
शाधिपतिः सत्यसङ्गरः ॥

धनकेलिः सुप्रसन्नः परिविद्धः' [शेषनाममाला २।४०-४१ ॥] ॥

विमानं पुष्पकम्

१ अस्येति शेषः, श्रीदस्य विमानं पुष्पति^६ (पुष्पयति)
पुष्पकम्, पुंस्त्री । 'पुष्प विकसने' (दि.प.से.), 'क्वुन्
शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् । 'पुष्पस्य तुल्यं

पुष्पकम्, 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।१९६ ॥ इति कन्' [^७] इति स्वामी^८ ।
'विमानं तु पुष्पकोऽस्त्री नगरी त्वलका प्रभा' [^९] इति
शब्दार्णवः ॥

३०

चैत्ररथं वनम्

१ श्रीदस्य वनं चैत्ररथम् । चित्ररथेन निर्वृतं चैत्र-
रथम् । 'तेन निर्वृतम्' ५।२।७९ ॥ इत्यण् ॥

पुरी प्रभा ॥१९०॥

अलंका वस्वोकसारः

१ श्रीदस्य पुरी प्रभा । प्रकर्षेण भाति प्रभा । 'भा
दीप्तौ' (अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६ ॥ इत्यङ्, टाप्
॥१९०॥ २ अलति भूषयति अलका । 'अलञ्' भूषण-
पर्याप्तिवारणेषु (भ्वा.उ.से.), 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-
१९०) इति क्वुन्, 'न यासयोः' ७।३।४५ ॥ इत्यत्र योगविभा- ४०
गात्, 'प्रत्ययस्थात् कात् पूर्वस्य'- ७।३।४४ ॥ इति नेत्वम् ।
'क्षिपकादित्वानेत्वम्' [अम.क्षीर. १।१।७० ॥] इति स्वामी^९ ।
'बाहुकानेत्वम्' [^{१०}] इति कौमुदी । ३ वसुयुक्तानि ओकांसि
सारमस्यां वस्वोकसारा । पृषोदरादित्वात् सलोपः । त्रीणि
धनदनगर्याः । 'वसुप्रभा वसुसारा' [शेषनाममाला २।४१ ॥]
शैषिके ॥

सुतोऽस्य नलकूबरः ।

अस्य श्रीदस्य सुतः नलकूबरः । नलकूबरो युगं-
धरोऽस्येति नलकूबरः । 'पुत्रस्तु नलकूबरः' [^{११}] इति शब्दार्ण-
वादयोऽपि । नलो नडः कूबरं रथावयवोऽस्येति वा । 'पुत्रौ ५०
तु नलकूबरौ' [^{१२}] इति त्रिकाण्डशेषे, तन्मूलं गवेष्ट्यम् ॥

१. 'रक्षयतीति' इति ४ ॥ २. 'केवलीनां' इति ३ ॥ ३. 'केवलम्' इति ३ ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतौ नास्ति ॥ ५. प्रयोजनमित्यनेन तु ठञ् प्रत्ययो
भवति, न त्वण् ॥ ६. 'केजलयोः' इति १.२ ॥ ७. 'कैलासः' इति २.३ ॥ ८. अम.क्षीर.टीकायां नास्ति ॥ ९. 'कैलासः' इति ३.४ ॥ 'कैलासः' इत्यत्र
'हलदन्तात्'- ६।३।१९ ॥ इति सप्तम्यलुक् ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-६५, पृ.९१ ॥ तत्र 'स्फटिकः' इत्यस्य स्थाने 'स्फाटिकः' इति
दृश्यते ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-६५, पृ.९१ ॥ १२. अम.क्षीर.टीकायाम्-'पुष्पमिव पुष्पकम्, 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।१९६ ॥-२०५१
कन्' इति दृश्यते, १।१।७० ॥, पृ.२२ ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-६५, पृ.९१ ॥, रामाश्रमी १।१।७० ॥, पृ.३५ ॥ १४. 'अल' इति
सायणादयः । क्षीरस्वामिमते तु आदित्वे 'आदितश्च' (७।२।१६ ॥) इतीप्तिषेधे 'अलतः' । सायणादिमते 'अलितः' इति भेदः । काशकृत्स्नस्तु
'अलञ्' (१।६८९, पृ.११४) इति पठति । तेन अलति अलते इत्युभयं भवति । लकारोत्तरवर्तिन उदात्ताकारस्येत्वात् इट्-अलितः । एवमेव
कातन्त्रधातुपाठेऽपि पठ्यते' इति क्षीरतरङ्गिण्यां टिप्पणी-७, पृ.८१ ॥ १५. अम.क्षीर.टीकायाम्-'नेत्वम्' इत्यस्य स्थाने 'इत्वाभावः' इति दृश्यते,
१।१।७० ॥, पृ.२२ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-६५, पृ.९१ ॥ १७. '-कूबरः' इति २ ॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-
६५, पृ. ९० ॥, रामाश्रमी १।१।७० ॥, पृ.३५ ॥

वित्तं रिक्थं स्वापतेयं राः सारं विभवं वसुः ॥१९१॥

द्युम्नं द्रव्यं पृक्थमृक्थं स्वमृक्थं द्रविणं धनम् ।
हिरण्याथौ

१ विद्यते लभ्यते वित्तम् । 'विद् लभे' (तु.उ.अ.), 'वित्तो भोगप्रत्ययोः' ८।२।५८ ॥ इति निष्ठान्तो निपातः । २ रिच्यते विभज्यते रिक्थम् । 'रिचिर् विभाजने' (रु.उ.अ.), 'पातुदि-' (उणा-१६४) इत्यादिना थक् । ३ स्वपतौ साधु स्वापतेयम् । 'पथ्यतिथि[वस]स्वपतेर्ढक्' ४।४।१०४ ॥ इति ढक्, 'आयेनेयीनीयियः फढखछधाम्' ७।१।२ ॥ ढस्यैयादेशः, १० 'किति च' ७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ इतीकारलोपः । ४ राति श्रेयार्थं पात्रेभ्यस्तामिति राः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'रा ला दाने' (अ.प.अ.), 'रातेडैः' (उणा-२२४) इति डैः, 'चिरव्ययम्' (उणा-२२३) इति नियमात् 'कृन्मेजन्तः' १।१।३९ ॥ इति नाव्ययत्वम् । 'राः स्मृता स्वर्णवित्तयोः' [विश्वप्रकाशः, रान्तवर्गः, श्रौ-१] इति विश्वः । ५ सरति क(का)लान्तरं सारम्, क्लीबे । पुंस्यपि धनपालः, यदाह- 'सारोऽर्थो द्रविणं धनम्' [१] इति । 'सृ गतौ' (भा.प.अ.), 'सृ स्थिरे' ३।३।१७ ॥ इति घञ् । ६ विभवति विभवः । 'भू सत्तायाम्' (भा.प.से.), पचाद्यच् । ७ वस्ते छादयति सर्वदोषान्, वसति पुण्यवतो वेश्मनि २० वा वसु, क्लीबे । 'वस आच्छादने' (अ.आ.से.), 'वस निवासे' (भा.प.अ.) अस्माद्वा 'मृ(श्)स्वस्निहित्रप्यसिब-सिहनिक्लिदिबन्धिमनिभ्यश्च उः' (उणा-१०) इत्युः ॥१९१॥ ८ दिने आम्नायते द्युम्नम् । 'म्नाऽभ्यासे' (भा.प.अ.), 'सुपि' ३।२।४ ॥ इति योगविभागात् 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ । द्युशब्दो दिनवचनः । 'रास्नासास्नाद्युम्ननिम्न-' (उणा-२९५) इत्यादिना 'द्युत दीप्तौ' (भा.आ.से.) इत्यस्मात् धातोः क(न)-प्रत्ययो मकारश्चान्तादेशो निपात्यते । द्योततेऽनेन, यद्वा 'द्यूयते

द्युम्नम्, 'द्यु अभिगमने' (अ.प.अ.) '[अम.क्षीर. २।१।१० ॥] इति क्षीरस्वामी, अत्र धातोर्मगागमैः । ९ द्रुः वृक्षस्तत्तुल्यं द्रव्यम् । 'द्रोर्भव्ये' (हैमसू-७।१।११५ ॥) इति यः । यदाहुः- ३० '[द्रुः] अग्रन्थि अजिह्वं दारु उपकल्प्यमानं विशिष्टेष्टरूपं भवति, तथा द्रव्यमपि [वि]नियुज्यमानं विशिष्टेष्टमाल्याद्युप-भोगफलं भवतीति द्रव्यमुच्यते' '[स्वोपज्ञटीका, श्रौ-२।१९२] । १० पृणक्ति संयुज्यते पृक्थम् । 'पृची सम्पर्के' (ब्र्या.प.से.), 'पातुदि-' (उणा-१६४) इति बाहुलकात् थक् । ११ ऋच्यते स्तूयते ऋक्थम् । 'ऋच स्तुतौ' (तु.प.से.), 'पातुदि-' (उणा-१६४) इति बाहुलकात् थक् । १२ अस्यते क्षिप्यते स्वम्, पुंस्त्री । यदमरः- 'स्वो ज्ञातावात्मनि स्वं त्रिष्वात्मीये स्वोऽस्त्रियां धने' [अमरकोषः ३।३।२११ ॥] इति । स्वनति शब्दायत इति वा । 'स्वन शब्दे' (भा.प.से.), 'अन्येऽभ्यो- ४० ऽपि-' (वा-३।३।१०१ ॥) इति डः । १३ ऋच्यते स्तूयते ऋक्थम् । 'ऋच स्तुतौ' (तु.प.से.), बाहुलकाद् नक् । १४ द्रवति द्रविणम् । 'द्रु गतौ' (भा.प.अ.), 'द्रुदक्षिभ्यामिनन्' (उणा-२०८) । द्रूयते गम्यतेऽर्थिभिर्वा । १५ 'धनं' ध्वन शब्दे ( ), धनति धनम्, पचाद्यच्, पुंस्त्रीबलिङ्गः । धन्यत इति वा वर्षादित्वाद् । धीयते वा धनम् । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'कृपृवृजिमन्दिनिधाञ्भ्यः क्युर्ने' (उणा-२३९) । 'अयं बाहुलकात् केवलादपि' [माध. धातुवृत्तिः, जुहोत्यादिः, धातुसं-१८] इति माधवः । १६ ह्रियते हिरण्यम् । 'हञ् हरणे' (भा.उ.अ.), 'हयतेः कन्यन् हिच' (उणा-७२२) इति ५० 'कन्यन्प्रत्ययो धातोर्हिरादेशश्च । १७ अर्थ्यते अर्थः । 'अर्थ याच्चायाम्' (चु.आ.से.), कर्मणि घञ् । अर्थते वा । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'उषिकुषिगार्तिभ्यस्थन्' (उणा-१६१) इति थन्प्रत्ययः, 'सार्वधातुकार्धधातुकयोः' ७।३।८४ ॥ इति गुणः, 'उरण् रपरः' १।१।५१ ॥ । सप्तदश द्रव्यस्य ॥

१. 'विरेचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१९१ ॥, पृ. ४५ ॥ ३. '-स्व-' इति १.४ ॥ ४. उणादिगणे नास्ति ॥ ५. उणादिगणे - द्युम्ननिम्न' इत्यस्य स्थाने 'स्थूणावीणाः' इति दृश्यते ॥ ६. १.२.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ७. 'अभिगमे' इति १.२.३ ॥ ८. ३ प्रतौ नास्ति ॥ ९. इतोऽग्रे २ प्रतौ 'द्रवतीति द्रव्यं' इति दृश्यते ॥ 'मगागमः' इति ४ ॥ १०. 'द्रव्यं च भाव्ये' ५।३।१०४ ॥ इति पाणिनीयसूत्रम्, 'द्रोश्च' ४।३।१६१ ॥ इत्यनेन यति द्रव्यमित्यापि च ॥ ११. 'द्रोर्भव्ये' (हैमसू-७।१।११५ ॥) इत्यत्र बृहद्वृत्तिरपि द्रष्टव्या ॥ १२. क्षीरतरङ्गिण्यादावस्यादर्शनादत्र 'धन धान्ये' (जु.प.से.) इति युक्तः, अथ च विग्रहे 'धनति' इत्यस्य स्थाने 'दधन्ति' इति प्रयोगो युक्तः ॥ १३. 'धारणपोषणयोस्त्यादौ' इति ३, 'धारणपोषणादौ' इति ४ ॥ १४. 'कृ-' इति १.२ ॥ १५. '-निधाञ्' इत्युणादिगणे ॥ १६. 'क्यन्' इति २, उणादिगणे 'क्युः' इति ॥ १७. 'कन्यप्र-' इति २ ॥ १८. 'उपयाच्चायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १९. 'सार्वधातुकयोः' इति १ ॥

निधानं तु कुनाभिः शेवधिर्निधिः ॥१९२॥

- १ निधीयतेऽस्मिन् मन इति निधानम् । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।१९७॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । यद्वा 'कृ(कृ)पृवृजि-' (उणा-२३९) इत्यादिना क्युन् । २ कोः पृथिव्या नाभिरिव कुनाभिः, पुंसि । ३ शेते शेवं स्थाप्यं धनम् । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'इणशीभ्यां वन्' (उणा-१५०) इति वन् । तत् धीयतेऽत्र शेवधिः, पुंसि । 'शेवृ' शेवृ ग्लेवृ पेवृ (प्लेवृ) श्लेवृ (म्लेवृ) सेचने' (भ्वा.-आ.से.), तत्र तालव्यादेः शेवृधातोः 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥
- १० इत्यप्रत्यये शेवा, सा धीयतेऽत्रेति 'कर्मण्यधिकरणे च' ३।३।१९३॥ इति किः, बाहुलकादापोः ह्रस्वत्वम् । 'शे कल्याणेऽवधिः शेवधिः' [ ] इति तु राजदेवः । 'शेफः श्वेतौ शरभः शरारु-शफशूर्माशेवधिश्चामाः' [ ] इति तालव्यादावूष्मविवेकात् । 'शेवृधातोः पचाद्यचि शेवः, शेवान् दधाति शेवधिः, बाहुलकात् कर्तरि किः' [टीकासर्वस्वम् १।१।७१॥] इति तु सर्वा-नन्दः । ४ नियतं धीयते निधिः, पुंसि । 'धाञः किः' ( ) इति किः । चत्वारि सामान्येन निधेः ॥१९२॥

अथ निधिवशेषानाह-

महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खो मकरकच्छपौ ।

२० मुकुन्दकुन्दनीलांश्च चर्चाश्च निधयो नव ॥१९३॥

- १ महापद्माकृतित्वाद् महापद्मः । २ पद्माकृतित्वात् पद्मः, पुंसि । वाचस्पतिस्तु- 'पद्मोऽस्त्रियाम्' [ ] इत्याह । ३ शङ्खाकारत्वात् शङ्खः । ४ मकराकारत्वाद् मकरः । ५ कच्छ-पाकारत्वात् कच्छपः । ६ मुकुन्दवर्णत्वाद् मुकुन्दः । ७ कुन्दवर्णत्वात् कुन्दः । ८ नीलवर्णत्वाद् नीलः । ९ चर्च्यत इति चर्चाः, पुंसि । एते नवनिधयः । 'जैनसमये तु नैसर्पाद्या'

नवनिधयः । यदुक्तं श्रीहेमचन्द्राचार्यैः त्रिषष्टिशलाकापुरुषैश्चरिते-

'नैसर्पः पाण्डुकश्चाथ पिङ्गलः सर्वरत्नकः ।

महापद्मः कालमहाकालौ माणवशङ्खकौ ॥१॥

तेषामेवाभिधानैस्तु तदधिष्ठायकाः सुराः । ३०

पल्योपमायुषो नागकुमारास्तन्निवासिनः ॥२॥'

[त्रिषष्टिशलाकापुरुश्चरितमहाकाव्यम्, पर्व-१, सर्ग-४, श्लो-५७०, ५७३] ॥१९३॥

यक्षः पुण्यजनो राजा गुह्यको वटवास्यपि ।

- १ इज्यत इति यक्षः । 'यज देवपूजनादौ' (भ्वा.-उ.अ.), 'मावावद्यमि-' (हैमोणा-५६४) इति सः । ई लक्ष्मी-मक्ष्णोति वा । 'अक्ष (अक्षू) व्याप्तौ संघाते च' (भ्वा.प.वे.), पचाद्यच् । यक्ष्यते वा जनैः । 'यक्षई पूजायाम्' (चु.आ.से.), कर्मणि घञ् । २ पुण्यश्चासौ जनश्च पुण्यजनः । ३ राजते राजा, नान्तः । 'राज् दीप्तौ' (भ्वा.उ.से.), 'कनिन्युवृषि-' ४० (उणा-१५४) इति कनिन् । ४ गुह्यं वित्तं करोति गुह्यकः । 'डुकृञ् करणे' (ब्र्या.उ.अ.), 'अन्येभ्योऽपि' ( ) इति डः । पात्रा-पात्रमविचार्यैव गुह्यं गुप्तं कायति वा । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.), प्राग्वद् डः । गूहतीति वा गुह्यकः । पृषोदरादिः । ५ वटे वस-तीत्येवंशीलो वटवासी । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), 'सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छित्ये' ३।२।७८॥ इति णिनिः । पञ्च यक्षस्य ॥

किंनरस्तु किंपुरुषस्तुरङ्गवदनो मयुः ॥१९४॥

- १ किञ्चिन्नरोऽश्चमुखत्वात्, कुत्सितो नरो वा किन्नरः- (किन्नरः) । 'किं क्षेपे' २।१।६४॥ इति समासः, 'अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः' ८।४।५८॥ इति मस्य नत्वम् । २ एवं ५० किंपुरुषः अपि । 'कुत्सा च कस्यचिन्नरमुखाश्चकायत्वात्, कस्यचिदश्चमुखनरशरीरत्वात्' [ ] इति कौमुदी । ३ तुरङ्गस्येव वदनमस्य तुरङ्गवदनः । ४ मयत इति मयुः । 'डुमिञ्

१. '-शीङ्-' इति ३॥ २. 'तत्' इति २॥ ३. मा. धातुवृत्तौ न दृश्यते ॥ ४. 'एव शेवृ शेवृ सेवृ केवृ खेवृ ग्लेवृ पेवृ प्लेवृ मेवृ म्लेवृ सेवने' इति क्षीरस्वामी, धातुसं-३३५, पृ.८०॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-६६, पृ.९२॥ ६. 'शेवृधातोः पचाद्यचि' इत्यस्य स्थाने टीकासर्वस्वे 'केवृ खेवृ शेवृ सेवने । पचाद्यच् ।' इति दृश्यते, भा-१, १।१।७१॥, पृ.५१॥ ७. '-तीति' इति टीकासर्वस्वे ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१९३॥, पृ.४६॥ ९. 'चर्चः' इति १.३॥ १०. 'जैनमते तु इति वा पाठः' इति ४प्रतेष्टिष्ण्वी ॥ ११. '-पुरुषे चरिते' इति १॥ १२. क्षीरतरङ्गिण्यादौ डकारो न दृश्यते ॥ १३. '-तीति' इति ४॥ १४. वस्तुतस्तु 'मोऽनुस्वारः' ८।३।२३॥ इत्यनुस्वारे 'वा पदान्तस्य' ८।४।५९॥ इत्यनेन परसवर्णे किन्नरः, विकल्पपक्षे किन्नरः । अत एव विद्वद्वैरियपं.श्रीचन्द्रशेखरज्ञासङ्कलितहैमनूतनलघुप्रक्रियायाम्- 'कुत्सितो नरः किन्नरः, किन्नरः, अश्चमुखत्वात्' इति (पृ.५३३), तेनात्र 'अनुस्वारस्य ययि परसवर्णः' ८।४।५८॥ इत्यस्याप्रवृत्तिः ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-६६, पृ.९१॥, रामाश्रमी १।१।७१॥, पृ.३६॥

प्रक्षेपणे' (स्वा.उ.अ.), 'भृतृमृशीचरित्सरितमि (तनि) धनिमि-
मस्जिभ्य उः' (उणा-७) इत्युः । 'मीनाति-मिनोति दीडां ल्यपि
च' ६।१।५० ॥ इत्यात्वं "बहुलवचनान् भवति" [१] इत्युणादि-
वृत्तिः । केचित्तु-पृथगिदं नामचतुष्टयं मन्यते, तदयुक्तम्,
अन्यत्रापि सर्वत्र पर्यायदर्शनात् । चत्वारि किन्नरस्य ॥१९४॥

शंभुः शर्वः स्थाणुरीशान ईशो
रुद्रोड्डीशौ वामदेवो वृषाङ्कः ।
कण्ठेकालः शङ्करो नीलकण्ठः
श्रीकण्ठोग्रौ धूर्जटिर्भीमभगौ ॥१९५॥

१०

मृत्युञ्जयः पञ्चमुखोऽष्टमूर्तिः
श्मशानवेश्मा गिरिशो गिरीशः ।
षण्ढः कपर्दीश्वर ऊर्ध्वलिङ्ग
एकत्रिहङ्गभाल ह्येकपादः ॥१९६॥

मृडोऽट्टहासी घनवाहनोऽहि-
र्बुध्नो विरूपाक्षविषान्तकौ च ॥
महाव्रती वह्निहिरण्यरेताः
शिवोऽस्थिधन्वा पुरुषास्थिमाली ॥१९७॥

स्याद् व्योमकेशः शिपिविष्टभैरवौ
दिवकृत्तिवासा भवनीललोहितौ ।
सर्वज्ञनाट्य प्रियखण्डपर्शवौ
महापरा देवनटेश्वरा हरः ॥१९८॥

पशुप्रमथभूतोमापतिः पिङ्गजटेक्षणः ।
पिनाकशूलखट्वाङ्गगङ्गाहीन्दुकपालभृत् ॥१९९॥
गजपूषपुरानङ्गकालान्धकमखाऽसुहृत् ।

१. 'भृतृमृशीचरि-' इत्युणादिगणे ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-६६, पृ.९१ ॥ ३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ४.
'-पदी वा' इति क्षीरतरङ्गिण्याम्, धातुसं-२३२, पृ.३२२ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'घञ्' इति १ ॥ ७. इदं सूत्रमुणादिगणेऽदर्शनात्
'शमेर्भन्' (उणा-५३४) इत्यस्य परिवर्तनं प्रतिभाति ॥ ८. 'शञ्' इति २.४ ॥ ९. 'अर्व शर्व हिंसायाम्' इति क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-३८५, पृ.८९ ॥
'अर्व शर्व षर्व हिंसायाम्' इति मैत्रेयसायणौ, मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३७७, पृ.१५८, धातुप्रदीपः, भ्वादिः, धातुसं-३७३, पृ.४१ ॥ १०.
द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२६, पृ.४५ ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२६, पृ.४५ ॥ रामाश्रमी १।१।३० ॥, पृ.१७, तत्र
'कालञ्जरः' इति दृश्यते ॥ १२. 'वृत्योः' इति १ ॥ १३. 'किच्च' इति ४ ॥ १४. 'इष्टे' इति १.३ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२९,
पृ.४९ ॥ १६. 'रणं' इति १ ॥

१ शं कल्याणं भवते प्राप्नोति शंभुः । 'भूङ्'
प्राप्तावात्मनेपदी' (चु.आ.से.), 'आधृषाद्वा' (गणसू-) इति न
णिच्, 'मितद्रवादिभ्यश्च' (वा-३।२।१८० ॥) इति डुः । ('शं
सुखं तत्र भवति वा । 'भू सत्तायाम्' (भ्वा.प.से.), अतो
'मितद्रवादिभ्यश्च' (वा-३।२।१८० ॥) इति डुः) । "शं सुखं
भवत्यस्मादिति व्युत्पत्तिस्त्वापादाने डुप्रत्ययाभावाच्चिन्त्या" ३०
[मा.धातुवृत्तिः, धातु सं-१, पृ.४३] इति माधवः । शमयति
क्लेशमिति वा शंभुः । 'शमु उपशमे' (दि.प.से.), हेतुमणिच्,
'शमेर्भन्' ( ) इति भुन् । २ प्रलयकाले सर्वं शृणातीति शर्वः ।
'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'कृगृशृद्भ्यो वः' (उणा-
१५३) इति वः, तालव्यादिः । "अर्व सर्व (षर्व) हिंसायाम्"
(भ्वा.प.से.) इत्यतः पचाद्यचि सर्वः, दन्त्यादिरपि [१] ॥
इत्युपाध्यायसर्वस्वे । अत एव "सर्वस्तु शर्वो भगवान् शंभुः
कालिञ्जरः शिवः" [१] इति नामनिधानम् । ३ तिष्ठति शाश्वतं
स्थाणुः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'स्थो णुः' (उणा-
३१८) इति णुः । यद्वा 'स्थासूङ् क्विच्' ( ) इति नुः । प्रलयकाले ४०
तिष्ठतीति वा । ४ ऐश्वर्यसामर्थ्याद् ईशानः । ईष्टे इत्येवंशीलो
वा । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), 'ताच्छीत्यवयवचनशक्तिषु
चानश्' ३।२।१२९ ॥ इति चानश् । ५ ईष्टे इति ईशः । 'ईश
ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), 'इगुपधज्ञाप्रिकिरः कः' ३।१।१३५ ॥ इति
कः । ६ रोदयति वैरिस्त्रीरिति रुद्रः । 'रुदिर् अश्रुविमोचने'
(अ.प.से.) अस्माद् हेतुमणिजन्ताद् 'रु(रो) देर्णिलुक् च'
(उणा-१७९) इति रक्प्रत्ययः, णिलोपश्च । सर्वजगतरुजां
हरणात्, रोदनहरणाद् वा रुद्रः । तथा च स्कन्दे-

"रुजः सर्वगता यस्माद् द्रावयामि जगत्त्यहम् ।

रोदनं हन्मि यस्माच्च रुद्रस्तस्मादहं प्रिय ॥१॥" ५०

[१] इति । यद्वा रवणं^{१६} रुत् शब्दः, उपलक्षणेन ज्ञानम्, रुतं
ज्ञानं राति ददाति भक्तेभ्य इति रुद्रः । 'रा दाने' (अ.प.अ.),

‘आतोऽनुपसर्गे’ कः ३।२।३॥ इति कः, ‘आतो लोप इटि च’ ६।४।६४॥ इत्यालोपः । “ईश्वराद् ज्ञानमिच्छेच्च धन-
मिच्छेद्धृताशनात्” [ ] इति श्रुतेः । ७ उद्दिशत्यागमविशेषमिति
उद्दिशः । उदपूर्वः ‘दिश अतिसर्जने’ (तु.प.अ.), पृषोदरादित्वाद्
डद्वयम् । ८ वामः श्रेष्ठो देवो वामदेवः । यद्वा वामः प्रतीपः
संसारत्, स चासौ देवश्च वामदेवः । यद्वा लोकाचारविपरीतत्वाद्
वामः । ‘दुवम्’ उद्दिगरणे’ (भ्वा.प.से.), घञि ‘नोदात्तोप-
देश-’ ७।३।३४॥ इत्यादिना वृद्धिनिषेधे प्राप्ते ‘अनाचमेः’
७।३।३४॥ इति ‘कम्यमिचमि’ (वा-७।३।३४॥) इत्यादिना
१० निषेधः । वामः सुन्दरश्चासौ देवश्चेति वा । ९ वृषोऽङ्कः चिह्नमस्य
वृषाङ्कः । यौगिकत्वाद् वृषलाञ्छन इत्यादयः । १० कण्ठे
कालोऽस्य कण्ठेकालः । ‘अमूर्धमस्तकात् स्वाङ्गदकामे’
६।३।१२॥ इति सप्तम्या अलुक् । ११ शश्वद्भूतानां शं कल्याणं
करोति शङ्करः । ‘डुकृञ् करणे’ (क्र्या.उ.अ.), ‘कृजो हेतुताच्छी-
ल्यानुलोम्येषु’ ३।२।२०॥ इति टः । तथा च स्कन्दे-

“शं करोमि सदा ध्यानात् परमं यन्निरामयम् ।

भूतानामसकृद् यस्मात् तेनाऽहं शङ्करः स्मृतः ॥२॥”

[ ] इति । १२ नीलः कण्ठोऽस्य नीलकण्ठः, कालकूट-
भक्षणात् । १३ श्रीः शोभा कण्ठेऽस्य श्रीकण्ठः । तदुक्तं

२० महाभारते-

“इन्द्रेण तत् पुरु क्षिप्तं वज्रं श्रीकण्ठकाषिणा ।

दत्त्वा कण्ठं तु तत् पार्थ ! ततः श्रीकण्ठता मम ॥३॥”

[ ] । १४ उच्यति क्रुधा समवैति, ओषति पुरं दहति वा
उग्रः । ‘उच समवाये’ (दि.प.से.), ‘उष दाहे’ (भ्वा.प.से.)
वा, ‘ऋज्रेन्द्रेन्द्राग्रोऽग्र-’ (उणा-१८६) इति सूत्रेण रक्प्रत्ययान्तो
निपातितः । १५ ‘जट झट सङ्घाते’ (भ्वा.प.से.), ‘इन्
सर्वधातुभ्यः’ (उणा-५५७) इतीन् जटिः । “जटिर्जटाशीला-
शीलिनी” [ ] इति द्विरूपकोषः । धुरस्त्रैलोक्यचिन्तायाः जटिः

सङ्घातोऽत्रेति धूर्जटिः । “धूर्गङ्गा जटास्वस्य, पृषोदरादि-
त्वादाकारस्येत्वम्” [ ] इति स्वामी भ्रान्तः, उक्तरूपेण जटि- ३०
साधनात् । “धूर्भारभूता जटिर्जटास्य” [ ] इति कौमुदी ।
“धूर्मं रूपं च यत् तस्य तेन धूर्जटिरुच्यते” [स्वोपज्ञटीका,
श्लो-२।१९५] इत्याचार्याः । १६ बिभेत्यस्माद् भैरवरूपत्वाद्
भीमः । ‘जिभी भये’ (जु.प.अ.), ‘भियः पुक्’ वा’ (उणा-
१४५) इति सूत्रेण मक्प्रत्ययः । ‘भीमादयोऽपादाने’ ३।४।-
७४॥ इति वा साधुः । १७ बिभर्ति शक्तिं भर्गः । ‘डुभृञ्
धारणपोषणयोः’ (जु.उ.अ.), ‘स्वृभृभ्यां गः’ ( ) इति गः ।
भृज्यन्ते कामकालादयोऽनेनेति वा । ‘भ्रज्जो’ पाके’ (तु.उ.-
अ.), करणे घञ् । भर्जति (भर्जते) वा भर्गः । भर्ज [‘ऋजी
भृजी भर्जने’ (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच्,] न्यङ्क्वादित्वात् ४०
कुत्वम् । भृज्यते पच्यते जगदत्रेति वा । अधिकरणे घञ्,
‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७।३।५२॥ । ‘भर्ग्यः’ इति पाठे
‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।२४॥, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७।३।५२॥
इति कुत्वम्, परं बहुभिस्तु ‘भर्ग’ इति मूलपाठः स्वीकृतः ।
॥१९५॥ १८ मृत्युं जयति मृत्युञ्जयः । ‘जि जये’ (भ्वा.प.-
अ.), ‘जि अभिभवे’ (भ्वा.प.अ.) अतो वा, ‘संज्ञायां भृत-
वृजिधारिसहितप(तपि)-’ ३।२।४६॥ इति खच् । १९ पञ्च
मुखानि सद्योजातश्चामदेवश्च अघोरश्च तत्पुरुषेऽशानलक्षणान्यस्य
पञ्चमुखः । २० अष्टौ मूर्तयः क्षितिजलपवनहुताशनयजमा-
नाकाशसूर्यचन्द्रलक्षणा अस्येति अष्टमूर्तिः । २१ श्मशानं ५०
वेश्माऽस्य श्मशानवेश्मा, नकारान्तः । २२ गिरिरस्यास्ति
गिरिशः । ‘लोमादिपामादि-’ ५।२।१००॥ इत्यादिना शः । गिरौ
शेते इति वा । ‘शीङ् स्वप्ने’ (अ.आ.से.), गिरौ शेतेर्ङः ।
गिरि हिमाद्रिं शयति उपभोगेन तनूकरोति वा । ‘शो तनू-
करणे’ (दि.प.अ.), ‘अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) ३।२।१०१॥
इति ङः, ङित्वाङ्लोपः । २३ गिरेरीशः गिरीशः । २४ मुनिभिः
शापेन पातितलिङ्गत्वात् षण्ठः । यदुक्तं वामनपुराणे-

१. ‘-भ्यः’ इति १, ‘-भ्यः कः’ इति २॥ २. ‘दुवमु’ इति १, ‘दुवमुद्गर-’ इति ३॥ ३. ‘अनाचमिकमिवमीनामिति वक्तव्यम्’ इति वार्तिकस्वरूपम् ॥
४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२५, पृ.४५॥ ५. ‘हत्वा’ इति ३॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१९५॥, पृ.४७॥ ७. ‘ऋज्रेन्द्रेन्द्राग्रोऽग्र-’
इति १, ‘ऋज्रेन्द्राग्र-’ इत्यादिगणे ८. द्वयोर्द्विरूपकोषयोर्न दृश्यते ॥ “जटिर्जटी, शिला-शिली” ति द्विरूपकोषः । १” इति पदचन्द्रिका, भा-
१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२८, पृ.४७॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२८, पृ.४७॥ १०. अम. क्षीरस्वामिटीकायां “धूर्गङ्गा जटास्वस्य
धूर्जटिरिति निरुक्तम्” इत्येव दृश्यते, १।१।३३॥, पृ.११॥ ११. ‘पुक् च’ इति १.२॥ १२. ‘सृ-’ इति ३, ‘स्पृ-’ इति ४॥ १३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ
ओकारानुबन्धरहितः पाठो दृश्यते ॥ १४. ‘अस्य’ इति ३॥ १५. ‘गिरौ ङश्छन्दसि’ (वा-३।२।१५॥) इत्यनेन ङप्रत्ययो भवतीत्याशयः ॥ १६.
इतोऽग्रे १प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ १७. १प्रतौ नास्ति ॥

“ततस्तमृषयो दृष्ट्वा भार्गवाङ्गिरसौ मुने ! ।

ब्रधेभजोऽब्रुवन् सर्वे लिङ्गोऽस्य पततां भुवि ॥४॥”

[^१] इति । २५ कपर्दी जटाजूटोऽस्यास्ति कपर्दी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः । २६ ईष्ट इत्येवंशीलः ईश्वरः । ‘ईश ऐश्वर्ये’ (अ.प.से.), ‘स्थेशभासपिसकसो वरच्’ ३।२।१७५ ॥ यदुक्तं स्कन्दे-

“ईश एवाहमत्यर्थं न च मामीशते परः ।

ददामि च सदैश्वर्यमीश्वरस्तेन कीर्तितः ॥५॥”

[^३] इति । २७ ऊर्ध्वं लिङ्गमस्य ऊर्ध्वलिङ्गः । २८-२९

१० एका तिस्रश्च दशोऽस्य एकदृक्, अर्धनारीश्वरमूर्त्तौ महेश्वराङ्गस्य एकदृक्त्वात् । तिस्रो दशोऽस्य स त्रिदृक्, ललाटे नेत्रयोगात्, यौगिकत्वाद् एकनेत्रः, विषमनेत्रः । ३० भाले दृगस्य भाल-दृक् । ३१ अर्धनारीश्वरमूर्त्तौ एकः पादोऽस्य एकपात् । ‘संख्यासुपूर्वस्य’ ५।४।१४० ॥ इति पादशब्दान्तलोपः । एकत्रिदृ-गादीनां त्रयाणां द्वन्द्वः ॥१९६॥ ३२ मृडयति सुखयति मृडः । ‘मृड सुखे’ (तु.प.से., ब्रा.प.से.), ‘इगुपधज्ञा-’ १।१।१३५ ॥ इति कः । ३३ अट्टः हासोऽस्य अट्टहासी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः । ३४ घना मेघा वाहनमस्य घनवाहनः । यौगिकत्वाद् अब्दवाहनादयोऽपि । ३५ अहिः शेषनागो बुध्ने-
२० ऽस्य भूमूर्त्तः अहिर्बुध्नः । पृषोदरादित्वाद् रेफागमः । “द्वाभ्यां पृथक्पदाभ्यां प्रथमैकवचनान्ताभ्यामेकं नाम” [^१] इत्यन्ये । विभक्त्यन्तरेऽपि, यथा-“अहये बुध्नाय नमो बुध्नये नमोऽस्तु गणपतये” [^२] । ३६ रविचन्द्राग्निरूपत्वाद् द्विविधरूपाण्य-क्षीण्यस्य, त्रित्वाद्वा विरूपाक्षः । ‘बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः स्वाङ्गात् खच् (षच्)’ ५।४।११३ ॥ । ३७ विषमन्तयति विषान्तकः, समुद्रमथने विषभक्षणात् । ३८ महाव्रतं कापालिकलिङ्गं विद्यतेऽस्य महाव्रती । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ । ३९-४० वह्निहिरण्यशब्दाभ्यां परो रेतःशब्दः, वह्नौ रेतोऽस्य वह्निरेताः,

सकारान्तः । “देव्या सोढुमशक्यत्वादग्नौ” क्षिप्तमस्य^१, अत एव कुमारः पावकिः” [अम.क्षीर. १।१।३३ ॥] इति स्वामी^२ । ३० हिरण्यं रेतोऽस्य हिरण्यरेताः, अग्निमूर्त्तिना ह्यमुना हिरण्यं प्रसूतमिति । ४१ शिवं कल्याणं, तद्योगात् शिवः । ‘अर्श-आदिभ्योऽच्’ ५।२।१२७ ॥ । लोकानां शिवकारित्वाद् वा । शेते वसति प्रलये जगदस्मिन् वा । ‘शीङापो ह्रस्वश्च’ [वा]’ (हैमोणा-५०६) इति वः । ४२ अस्थिमयं धनुरस्य अस्थिधन्वा, नकारान्तः । ‘धनुषश्च’ ५।४।१३२ ॥ इति सूत्रेणानङ् । ४३ पुरुषास्थीनि मलते धारयतीत्येवंशीलः पुरुषास्थिमाली । ‘मल मल्ल धारणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘सुप्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये’ ३।२।७८ ॥ इति णिनिः ॥१९७॥ ४४ गङ्गाधरणाय व्योमव्यापी केशोऽस्य व्योमकेशः । व्योम द्यौः, के मूर्ध्नि शेतेऽस्येति ४० वा । “शीर्णि द्यौः समवर्त्तत” [ऋ.-१०] इति श्रुतेः^३ । ‘अन्येऽभ्योऽपि (अन्येष्वपि) दृश्यते’ ३।२।१० ॥ इति डः । ४५ शिर्विर्नाम राजा नारायणेन हतः, स चेश्वरस्यात्यन्तं प्रिय इति, तस्या-स्थीनि शिरसि धृतानि, अतः पिष्टोऽस्थ्यादिरूपेण शिपिरत्र शिपिविष्टः, पृषोदरादित्वात् । शिपिरिन्द्रलुप्त[वात]स्तेन विष्टो व्याप्त इति वा । ४६ बिभर्त्ति कपालम्, बिभेत्यस्मादिति वा भैरवः । ‘भैरवकैरव-’ (हैमोणा-५१९) इत्यादिना निपातनात् साधुः । ४७-४८ दिशः कृत्तिश्च वासोऽस्य दिग्वासाः, सकारान्तः, गगनत्वात् । कृत्तिः चर्म वासोऽस्य कृत्तिवासाः सकारान्तः, गजचर्मसंव्यानत्वात् । ४९ भवति विश्वमस्माद् ५० रजोगुणापन्नत्वादिति भवः । बाहुलकादपादानेऽप्यच् । विश्व-मस्त्यस्मिन्निति वा । ‘असु (अस) भुवि’ (अ.प.से.) इत्यस्य धातोर्भूरादेशाद् भुवोऽच् । [यद्वा] ‘श्रिणीभुवः-’ ३।३।२४ ॥ इत्य[त्र] श्रिणीसाहचर्यात् भुवो भौवादिकादेव घञ् । ५० “जुह्वतो ब्रह्मणो ललाटे स्वेदो जातस्तं महेश्वरं तेजोऽ-ध्यतिष्ठत्, तच्चाग्नौ निपत्य नीलं भूत्वा लोहितं बभूव, ततोऽयं जात इति नीललोहितः” [^४] इति पौराणिकाः । स्कन्दे-

१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१९६ ॥, पृ.४७ ॥, तत्र ‘-ङ्गिरसौ’ इत्यस्य स्थाने ‘-ङ्गिरसो’ इति दृश्यते ॥ २. ‘ददासि’ इति २ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२५, पृ.४५ ॥ ४. ‘-नेत्रश्च’ इति ३ ॥ ५. अत्र मृडति मृड्नाति वा पाठ्यम्, मृडधातोस्तुदादिभ्यादित्वात् ॥ ६. ‘सुखने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ दृश्यते ॥ ७. ‘भूमूर्त्तिः’ इति २ ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१९८ ॥, पृ.४७ ॥ ९. २प्रतौ नास्ति ॥ १०. इतोऽग्रे अम.क्षीरटीकायां ‘हि’ इति दृश्यते, १।१।३३ ॥, पृ.११ ॥ ११. ‘अस्य’ इति अम. क्षीर. नास्ति, १।१।३३ ॥, पृ.११ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२८, पृ.४७ ॥ १३. ‘ह्रस्वेति’ इति ३ ॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१९८ ॥, पृ.४७ ॥, अम.क्षीर. १।१।३४ ॥, पृ.१२ ॥ १५. ‘इन्द्रं लुप्त-’ इति ३ ॥ १६. ‘संख्यान-’ इति १ ॥ १७. ‘अस्तेर्भूः’ २।४।५२ ॥ इत्यनेन ॥ १८. अत्र ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७ ॥ इति मनसि निधाय ‘अप्’ इति पाठ्यम् ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२८. पृ.४७ ॥, तत्र ‘महेश्वरं’ इत्यस्य स्थाने ‘माहेश्वरं’ इति दृश्यते ॥

“नीलं येन समागं (ममाङ्गं) तु रसाक्तं लोहितं त्विषा ।
नीललोहित इत्येव ततोऽयं परिकीर्तितः ॥४॥” [१] इति वा ।
“नीलः कण्ठो लोहिताक्ष केशाऽस्येति नीललोहितः” [अम.-
क्षीर.१।१।३३ ॥] इति स्वामी^१ । ५१ सर्वं जानाति सर्वज्ञः । ‘ज्ञा
अवबोधने’ (ब्रया.प.अ.), ‘इगुपधज्ञा-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः,
‘आतो लोपः-’ ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः । ५२ नाट्यं प्रियमस्य
नाट्यप्रियः । ५३ गदासुरवधे खण्डीभूतः पशुरस्य खण्डपशुः ।
यद्वा खण्डयतीति खण्डः, पचाद्यच् । तादृशः पशुरस्य खण्ड-
पशुः । “खण्डपशुः पशुरामे शङ्करे चूर्णलेपिनि” [विश्वप्रकाशः,
१० शान्तवर्गः, श्लो-३८] इति विश्वः । ५४-५६ महापरा देवनेश्वराः,
देवनेश्वराः महच्छब्दात् पुरो योज्याः, तेन महांश्चासौ देवश्च
महादेवः, सर्वदेवानां महनीयत्वात् । तथा च शाम्बपुराणम्-
“पूज्यते यत्सुरैः सर्वैर्महांश्चैव प्रमाणतः ।
धातुर्महति (-महेति) पूजायां महादेवस्ततः स्मृतः ॥५॥”
[१] इति । स्कन्देऽपि-
“महतामपि देवानामहमेव महान् यतः ।
न तु मत्तो महानन्यो महादेवस्ततो ह्यहम् ॥ ६॥”
[१] इति । महानटः, नाट्यस्थितिकारित्वात् । महांश्चासावीश्वरश्च
महेश्वरः । ‘सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टाः’ २।१।६१ ॥ इति समासः,
२० ‘आन्महतः समानाधिकरणजातीययोः’ ६।३।४६ ॥ इत्यात्वम् । ५७
प्रलये कृत्स्नं हरति हरः । ‘हृज् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), पचाद्यच् ।
पृषोदरादित्वादीर्त्वे हीरोऽपि, “हीरः कपर्दी समीरः” [१]
इति संसारावर्त्तात् ॥१९८॥ ५८-६१ पशूनाम्, प्रमथानाम्,
भूतानाम्, उमायाश्च पतिः, पशूनां सुरनरतिरक्षां पतिः पशुपतिः,
सुरनरतिरक्षां पशुत्वेनोक्तत्वात्, “आब्रह्मान्तं लोकाः पशवः”
[१] इति स्मृतेः । “तिर्यग्जातौ पशुः प्रोक्तः सर्वप्राणिनि
पुंस्ययम्” [१] इति स्वामी । “पशवः प्रमथास्तेषां पतिः

पशुपतिः” [१] इति कौमुदी । “पशुर्मृगादौ छगले प्रमथे च
पशुः पुमानयम्” [१] इति तालव्यान्ते रभसः । स्कन्दे-
“पालयामि पशून् यस्मात् सृजामि च यदृच्छया । ३०
तेषां च पतिरेवाहं तस्मात् पशुपतिः स्मृतः ॥७॥”
[१] इति । प्रमथपतिः, भूतपतिः, उमापतिः, यौगिकत्वात्
पशुनाथः, गणनाथः, भूतनाथः, गौरीनाथः इत्यादयः । ६२-
६३ पिङ्गा जटा ईक्षणं च^२ यस्य स तथा पिङ्गजटः, पिङ्गेक्षणः ।
६४-७० पिनाकं च शूलं च खट्वाङ्गं च गङ्गां च अहिं च
इन्दुं च कपालं च बिभर्ति, तेन पिनाकभृत्, शूलभृत्,
खट्वाङ्गभृत्, गङ्गाभृत्, अहिभृत्, इन्दुभृत्, कपालभृत्,
यौगिकत्वात् पिनाकपाणिः, शूली, खट्वाङ्गधरः, गङ्गाधरः ।
‘धृज् धारणे’ (भ्वा.उ.अ.), पचाद्यच् । गङ्गाया धरो गङ्गाधरः ।
अन्यथा तु कर्मण्यण्, ‘संज्ञायां भृतृवृज (वृजि)’ ३।२।४६ ॥ इति ४०
सूत्रेण खच् वा स्यात् । उरगभूषणः, शशिभूषणः, कपाली
इत्यादयः ॥१९९॥ ७१-७७ गजस्य, पूष्णः, पूरस्य, अनङ्गस्य,
कालस्य, अन्धकस्य, मखस्य असुहृद् गजासुहृत्, गजासुर-
हन्तृत्वात् । पूषासुहृत्, दक्षाध्वरध्वंसने हि पूष्णो दन्ता महेश्वरेण
पातिताः । यद् वामनपुराणम्-

“ततः क्रोधाभिभूतेन पूष्णो वेगेन शंभुना ।

मुष्टिनाऽऽहत्य दशनाः पातिता धरणीतले ॥८॥” [१]
पुरासुहृत्, शंभोराग्नेयबाणेन त्रिपुरस्य प्लुष्टत्वात् । अनङ्गासुहृत्,
शंभोस्तृतीयनेत्राग्निना कामस्य दग्धत्वात् । कालासुहृत्,
दक्षमखध्वंसे यमस्य जितत्वात् । अन्धकासुहृत्, अन्धको हि ५०
समरे^३ शूलेन शूलिना प्रोतः । मखासुहृत्, दक्षस्य मखो
महेश्वरेण विध्वंसितः । यौगिकत्वाद् गजासुरद्वेषी, पूषदन्तहरः,
त्रिपुरान्तकः । त्रयाणां पुराणां समाहारः त्रिपुरम्, पात्रादिगणस्थः,

१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।३३ ॥, पृ.२६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२८, पृ.४७ ॥ २. ‘लोहि तु स्वामी’ इति १॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२८, पृ.४७, तत्र ‘नीललोहितः’ इति न दृश्यते, अम. क्षीरस्वामिटीकायां “नीलः कण्ठे लोहितश्च केशोऽतो नीललोहित इति पुराणम्” इति दृश्यते १।१।३३ ॥, पृ.११ ॥ ४. ‘-धेति’ इति १.२ ॥ ५. ‘परा’ इति २ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२७, पृ.४६ ॥ ७. ‘ह्ययम्’ इति २ ॥ ८. ‘-दरादीत्वे’ इति १.४ ॥ ९. ‘-दीत्वा’ इति २ ॥ १०. रामाश्रमी १।१।३३ ॥, पृ.१८ ॥, तत्र ‘शमिरः’ इति दृश्यते ॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका २।१९९ ॥, पृ.४७ ॥ १२. अम. क्षीरस्वामिटीकायां न दृश्यते, स्वाम्यनुल्लेखेनोद्धतमिदं वचनं रामाश्रम्यां द्रष्टव्यम्, १।१।३० ॥, पृ.१७ ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२५, पृ.४४ ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२५, पृ.४४ ॥, रामाश्रमी १।१।३० ॥, पृ.१७ ॥, तत्र ‘प्रमथेऽपि पुमानयम्’ इति पदचन्द्रिका, ‘प्रमथे च पुमानयम्’ इति रामाश्रमी ॥ १५. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।३१ ॥, पृ.२५ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२५, पृ.४४ ॥ १६. १.३प्रत्योर्नास्ति ॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२०० ॥, पृ.४८ ॥ १८. ‘समरे शूलिना’ इति ३ ॥ १९. ‘शुलि-’ इति १ ॥

तस्यान्तकः । कामध्वंसी^१, यमजित्, अन्धकारिः, दक्षाध्वर-
ध्वंसकः इत्यादयः । सप्तसप्तिर्महादेवस्य । शेषश्चात्र-

“शङ्करे^२ नन्दिवर्धनः ॥

बहुरूपः सुप्रसादो मिहिराणोऽपराजितः ।

कङ्कटीको गुह्यगुरु^३र्भगनेत्रान्तकः खरुः ॥८॥

परिणाहो दशबाहुः सुभगोऽनेकलोचनः ।

गोपालो वरवृद्धोऽहिपर्यङ्कः पांशुचर्न्दनः ॥९॥

कूटकृन्मन्दरमणिर्नवशक्तिर्महाम्बुकः ।

‘कोणवादी शैलधन्वा विशालाक्षोऽक्षतस्वनः ॥१०॥

१० उन्मत्तवेषः शबरः सिताङ्गो^४ धर्मवाहनः ।

महाकान्तो वह्निनेत्रः स्त्रीदेहाद्धो नृवेष्टनः ॥११॥

महानादो निराधारो भूरिरेकादशोत्तमः ।

जोटी^५ ज्योतीङ्गोऽर्धकूटः समिरो^६ धूम्रयोगिनौ ॥१२॥

उलन्दो जयतः कालो जटाधरदशाव्ययौ ।

सन्ध्यानाटी रेरिहाणः शङ्कुश्च कपिलाञ्जनः ॥१३॥

जगद्रोणिरर्द्धकालो दिशांप्रियतमोऽतलः ।

जगत्स्रष्टा कटाटङ्कः कटपूहीरहत्करो^७ ॥१४॥”

[शेषनाममाला २।४१-४८ ॥]

कपर्दीऽस्य जटाजूटः

२० १ अस्य शंभोः, जटाजूटो जटाबन्धः, ‘पर्व पूरणे’
(भा.प.से.), संपदादित्वात् क्विप्, ‘रास्त्रोपः’ ६।४।२१ ॥ इति
वकारलोपः, कस्य गङ्गाजलस्य पूरणेन दापयति शुद्ध्यतीति
कपर्दः । ‘दैप् शोधने’ (भा.प.अ.), ‘सुपि’ ३।२।४ ॥ इति
योगविभागात् कः । “(कस्य गङ्गाजलस्य पूः) पूरणमिदं
दापयति शुद्ध्यति, पृषोदरादित्वादूकारस्याकारः” [ ] इति

त्वन्यः । के शिरसि पर्दति शब्दायते वा । “कं शिरः
पिपर्ति वा^८ कपर्दः, औणादिको दप्रत्ययः” [अम.क्षीर.
१।१।३५ ॥] इति तु स्वामी । जटानां जूटो रचनाविशेषो बन्ध
इति यावत् । शिवजटाबन्धनस्यैकम् ॥

खट्वाङ्गस्तु सुखंसुणः ॥२००॥ ३०

१ खट्वाया अङ्गमिव सरलत्वेन ईषा सदृशत्वात्
[खट्वाङ्गः], पुंस्ययम् । क्लीबेऽपि व्याडिः-“खट्वाङ्गं
शिवपांशुलम्” [ ] इति । २ सुष्ठु खं सुखं सुनोति संबध्नाति
सुखंसुणः । ‘भूण-’ (हैमोणा-१८६) इत्यादिना णान्तो
निपात्यते । महादेवस्य खट्वाङ्गनामायुधविशेषस्य द्वे ॥२००॥

पिनाकं स्यादाजगवमजकावं च तद्धनुः ।

१ त्रिपुरदाहे शरानलज्वालाजालेन नाकमर्पि
पिहितवानिति पिनाकम्, पुंक्ली. । निजभासा पिहितनाको
वा । ‘अपिरत्र पिहितार्थवाची पृषोदरादित्वात् पूर्वनिपातो-
ऽकारलोपश्च । यद्वा पातीति पिनाकः । ‘पारक्षणे’ (अ.प.अ.), ४०
‘पिनाकादयश्च’ (उणा-४५५) इति आकः नुमागम इत्वं च
निपात्यते । यद्वा पिनष्टयरीन् पिनाकम् । ‘पिष्लु संचूर्णने’
(रु.प.अ.), ‘पिषेः पिन्त्यिण्यौ च’ (हैमोणा-३६) इति उणादिसूत्रेण
आकः । २ अजगवोऽस्थिविकारस्तस्येदम् आजगवम् । ‘तस्येदम्’
४।३।१२० ॥ इत्यण् । यत्कात्यः-“धनुर्वदन्त्याजगवं पिनाक-
कस्मोचरम्” [ ] । ३ अजकोऽग्रहणस्थानमस्यास्ति वा अजकावम्
इति प्रथमवर्गाद्यमध्योऽपि । ‘अन्येऽभ्योप्युपसंख्यानम्’ (वा-
५।२।१०९ ॥) इति वः । गाण्ड्यजकार्त्तं संज्ञायाम् ५।२।११० ॥
इति को (को) वा । “पिनाकोऽजगवं धनुः” [अमरकोषः
१।१।३५ ॥] इति ह्रस्वादिममरः प्राह । “अजकावाजगावेव भवेदा- ५०
जगवं तथा, पिनाकेऽजगवं च” [ ] इति शब्दप्रभेदः । यद्वा

१. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘यमध्वंसी’ इति दृश्यते ॥ २. ‘दक्षाध्वरः’ इति ३ ॥ ३. १.२.४प्रतौ नास्ति ॥ ४. ‘-नग-’ इति १.२.४ ॥ ५. ‘-नैक-’ इति १.२.४ ॥
६-१ ‘पांशुचन्दनः’ ६-२ ‘शिताङ्गे’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ७. ‘महाम्बुकः’ इति शेषनाममालायाम् ॥ ८. ‘कौल-’ इति ३ ॥ ९.
‘नराधारो’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ १०. ‘ज्योतीगोऽर्ध-’ इति २.४, ‘जोटी-’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ११. ‘समिरो’ इति २.४ ॥
१२. ‘-तमोऽनिलः’ इति ३, ‘-तमोऽनलः’ इति २ ॥ १३. ‘-रकृत्कराः’ इति १.२.४ ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३०, पृ.४९ ॥
तत्र “कस्य जलस्य पूः पूरणमिति ‘पृषोदरादित्वात्’ (पा.६।३।१०९ ॥) ऊकारस्य अकार इति तु अन्यः” इति दृश्यते ॥ १५. अम.क्षीर.
टीकायां नास्ति ॥ १६. अम.क्षीर. टीकायामस्य स्थाने ‘दः’ इत्येव दृश्यते, १।१।३५ ॥, पृ.१२ ॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२०० ॥, पृ.४८ ॥ १८.
‘नामकमपि’ इति ३ ॥ १९. ‘अपिरपिहि-’ इति १.३, ‘अपि पिहि-’ इति ४ ॥ २०. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२०१ ॥, पृ.४८ ॥ २१. ‘अजका’ इति २ ॥
२२. ‘जगात्’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ २३. ‘-जवा-’ इति १ ॥

अजो विष्णुः, को ब्रह्मा, तावत्र स्त इति, 'गाण्ड्यजगात् संज्ञायाम्' ५।२।११०॥ इति वः । "निपातनात् कुत्वम्, अजकावम्"[ ] इति तु भाष्यम्, तन्मते सूत्रेऽपि ककारः, प्रज्ञादित्वादिणि, 'अन्येषामपि भाषायां दीर्घत्वं दृश्यते' ६।३।१३७॥ इति दीर्घः । "धनुस्त्वजगवं पुण्य(युग्य)-मजकावमजाजकम्"[ ] इति शब्दार्णवः । तस्य महादेवस्य धनुस्तद्धनुः । महादेवधनुषस्त्रीणि ॥

ब्राह्माद्या मातरः सप्त

१ ब्रह्मादीनां स्वेदान्निर्गतत्वाद् ब्रह्मण इयं ब्राह्मी ।
१० 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण्, 'ब्राह्मोऽजातौ' ६।४।१७१॥ इति टिलोपः, 'टिड्ढाणञ्' ४।१।१५॥ इति डीप् । ब्रह्माणीति शैव-प्रसिद्धम् । ब्राह्मी आद्या आसां ब्राह्माद्याः । मान्ति वर्तन्ते मातरः, शंभोः परिकरभूताः । यदुक्तम्-

"स्मृताद्या ब्रह्माणी सिद्धा माहेश्वरी च कौमारी ।
वैष्णव्यथ वाराही चामुण्डा मातरः सप्त ॥१॥"

[ ] इति । केचित्त्वष्टाबाहुः । तदुक्तम्-

"ब्राह्मी माहेश्वरी चेन्द्री(चैन्द्री) वाराही वैष्णवी तथा ।
कौमारी चाथ चामुण्डा चर्चिकेत्यष्टमातरः ॥२॥"

[ ] इति । तथा च भट्टस्वामी "अस्याष्टौ परिवारत्वेन मान्ति
२० वर्तन्ते मातरः"[अम.क्षीर.१।१।३५॥] । सर्वधरादयस्तु-
चामुण्डाचर्चिकाशब्दावपनीय कौमारीति पठित्वा "सप्तैव
मातरः"[ ] इत्याहुः । 'मातरः' बहुवचनान्त एव, यथा "तं
मातरो देवमनुव्रजन्त्यः"[ ] इति । महादेवस्य हि ब्राह्माद्या
मातृनाम्यः परिवारत्वेन वर्तन्ते, तासां सप्तानामेकम् ॥

प्रमथाः पार्षदा गणाः ॥ २०१ ॥

१ रुद्रद्वेषिणं प्रमथन्ति प्रमथाः । 'मन्थ विलोडने'
(क्रव्या.प.से.), पचाद्यच् । २ पर्षदि साधवः पार्षदाः । णे,
'परिषदो ण्यः' ४।४।१०१॥ इति योगविभागात् णः । "भूताः
शिवस्य पार्षदाः"[ ] इति संसारावर्तः । "स पार्षदैरम्बरमा-

पुपूरत्"[ ] इति जाम्बवत्यां पाणिनिः । परिषदि साधव इति ३०
व्युत्पत्त्या पारिषदा इत्यपि । ३ गण्यन्ते दिव्यपदप्राप्त्येति
गणाः । 'गण संख्याने'(चु.उ.से.), कर्मणि घञ् । शिवस्य
गणनामानि त्रीणि, महादेवस्य 'पासवान्' इति भाषा ॥ २०१॥

लघिमा वशितेशित्वं प्राकाम्यं महिमाऽणिमा ।
यत्र कामावसायित्वं प्राप्तिरैश्वर्यमष्टधा ॥२०२॥

१ लघोर्भावो लघिमा, येन वायोरपि लघुर्भवति । २
वशिनो भावो वशिता वशित्वम्, सर्वजीववशीकरणशक्तिः,
भूतानि पृथिव्यादीनि, भौतिकानि गोघटादीनि, तेषु वशी स्वतन्त्रो
भवति तेषां त्ववश्यः, तत्कारणतन्मात्रपृथिव्यादिपरमाणु-
वशीकारात् तत्कार्यवशीकरः, तेन तान् यथावस्थापयति, ४०
तथावतिष्ठन्त इत्यर्थः । बृहस्पतिस्तु-"वशिता, यथा भूमावपि
जलवन्मज्जनोन्मज्जने करोति"[ ] इत्याह । ३ ईष्टे इत्येवंशील
ईशी, ईशिनो भाव ईशित्वम्, तेषां भूतभौतिकानां विजितमूल-
प्रकृतिः सन् य उत्पादो यो विनाशो यच्च यथावदवयवसंस्थानं
तेषामीष्टे । ४ प्रकृष्टः कामोऽस्य प्रकामः, तद्भावः प्राकाम्यम्,
इच्छानभिघातः, नास्य केनापीच्छा प्रतिहन्यते । ५ महतो
भावो महिमा, अल्पोऽपि नगनगरगगनपरिमाणो भवति । ६
अणोर्भावः अणिमा, येन कृत्वा महान् अपि अणुपरिमाणो
भवति । ७ यत्र काम इच्छा तत्र आवसतीत्येवंशीलः यत्र-
कामावसायी, तद्भावस्तत्त्वम्, सत्यसङ्कल्पना, विजितगुणार्थ- ५०
तत्त्वो यद्यदर्थतया सङ्कल्पयति तत्तस्मै प्रयोजनाय कल्पते,
विषमप्यमृतकार्ये सङ्कल्प्य भोजयन् जीवयतीति । ८ प्रापणं
प्राप्तिः, सर्वे भावा संनिहिता भवन्ति, तद्यथा भूमिष्ठो-
ऽप्यङ्गुल्यग्रेण चन्द्रं स्पृशति । इत्यैश्वर्यमष्टधा । महादेवस्याष्टानां
लघिमादीनां नामैकम् 'ऐश्वर्यम्' इति ॥२०२॥

गौरी काली पार्वती मातृमाता-

उर्पणा रुद्राण्यम्बिका त्र्यम्बकोमा ।

१. 'पुण्यमतकावमऽत्तजक-' इति २॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३०, पृ.४९॥, रामाश्रमी १।१।३५॥, पृ.१८॥, ३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२०१॥, पृ.४८॥ ४. ३प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'चण्डो' इति ३॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३०, पृ.५०॥, रामाश्रमी १।१।३५॥, पृ.१९॥ ७. अस्य स्थाने अम.क्षीर.टीकायां 'मातृनाम्यः' इति दृश्यते, १।१।३५॥, पृ.१२॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३०, पृ.५०॥ ९. 'पार्षदाः' इति ३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३०, पृ.५०॥, रामाश्रमी १।१।३५॥, पृ.१९॥, रामाश्रम्यां 'पार्षदा पार्षदाः' इति दृश्यते ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३०, पृ.५०॥ १२. 'तत्कार्यावशी-' इति १.२.४॥ १३. 'यदावदवसं-' इति ३॥ १४. 'कल्प्यते' इति १.२॥ १५. '-यति' इति ३॥

दुर्गा^{१०} चण्डी^{११} सिंहयाना^{१२} मृडानी^{१३}-

कात्यायन्यौ^{१४} दक्षजा^{१५}ऽऽर्या^{१६} कुमारी^{१७} ॥२०३॥

सती^{१८} शीवा^{१९} महादेवी^{२०} शर्वाणी^{२१} सर्वमङ्गला^{२२} ।

भवानी^{२३} कृष्णमैना^{२४}कस्वसा^{२५} मेनाद्रिजे^{२६}श्वरा^{२७} ॥२०४॥

निशुम्भशुम्भमहिषमथनी^{२८} भूतनायिका^{२९} ।

१ गौरवर्णत्वाद् गौरी । 'षिद्गौरादिभ्यश्च' ४।१।४१ ॥

इति गौरादित्वात् डीष् । तथा च स्कन्दे-

“इच्छामि देवि ! दिव्यं च वपुः कनकसुप्रभम् ।

गौरीति लोके विख्याता भवेयं कमलोद्भवा ॥ १ ॥”

१० [१] इति । २ संहारमूर्तौ श्यामवर्णत्वात् काली । 'जानपद-
कुण्ड-४।१।४२ ॥ इति डीष् । वर्णस्याविवक्षायां 'काला'
इत्यपि । “उमा कात्यायनी दुर्गा काली हैमवतीश्वरी । काला
कालिञ्जरी गौरा” [१] इति वाचस्पतिः । ३ पर्वतस्यापत्यं पार्वती ।
'तस्यापत्यम्' ४।१।१२ ॥ इत्यण्, 'टिड्ढाणञ्-४।१।१५ ॥ इति
डीप् । यद्वा पर्वतोऽभिजनोऽस्याः पार्वती । 'सिन्धुतक्षशिलादि-
भ्योऽणञौ' ४।३।१३ ॥ इति प्रथमान्तादभिजनोपाधिकादस्येत्यर्थे
तक्षशिलादित्वादत्रि डीष् (डीप्) । “यत्र पूर्वैरुषितं
सोऽभिजनः” [ ] इति धातुवृत्तिः । ४ मातृणां ब्राह्म्यादीनां
माता मातृमाता । 'न षट्स्वस्त्रादिभ्यः' ४।१।१० ॥ इति न
२० डीप् । ५ तपस्यन्त्यानया स्वयं शीर्णमपि पर्णं न भुक्तमिति, न
विद्यते पर्णमप्याहारोऽस्या अपर्णा । जाते[रि]त्यनुवृत्तेः
'पाककर्णपर्ण-४।१।६४ ॥ इत्यादिना न डीष् । ६ रुद्रस्य
स्त्री रुद्राणी । 'इन्द्रवरुण-४।१।४९ ॥ इत्यादिना डीषानुकौ ।
७ जगन्मातृत्वात् अम्बैव अम्बिका । संज्ञायां कन्, 'प्रत्ययस्थात्
कात् पूर्वस्यातः-७।३।४४ ॥ इतीत्वम् । ८ त्रीणि अम्बिकानि
नेत्राण्यस्याः त्र्यम्बिका । ९ अवति रक्षति आपद्भ्य उमा ।
'अव रक्षणादौ' (भ्वा.प.से.), 'अविसिचि[स]शुषिभ्यः कित्'
(उणा-१४१) इति मन्त्रत्यये, कित्त्वे, 'ज्वरत्वर-६।४।२० ॥
इत्यट्(ट्)त्वे, बाहुलकात् ह्रस्वत्वे च उमा । ओर्महेश्वरस्य मा

लक्ष्मीरिति वा । “उ मेति मात्रा तपसे निषिद्धा” [कुमार-३०
संभवम्, सर्गः-१, श्लो-२६] इति वा । १० 'सर्वे गत्यर्था
ज्ञानार्थाः' इत्युक्तेः दुःखेन गम्यते ज्ञायतेऽसाविति दुर्गा । 'गम्लु
गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि)-' (वा-
३।२।४८ ॥) इति डः । दुःखेन गन्तुं शक्यतेऽस्यामिति आधार-
विवक्षायां “सुदुरोर-धिकरणे' (वा-३।२।४८ ॥) डः” [माध-
वीयधातुवृत्तौ भ्वा., पृ.२७८] इति माधवः । दुर्गं वनं गिरिर्वा
निवासत्वेनास्त्यस्या इति, अर्शआदित्वादचि दुर्गा ।
दुर्गनामासुरवधाद्वा । तथोक्तम्-

“तत्रैव च वधिष्यामि दुर्गमाख्यं महासुरम् ।

दुर्गादेवीति विख्यातं तन्मे नाम भविष्यति ॥२॥” ४०

[१] इति मार्कण्डेयपुराणम् । ११ चण्डति चण्डी, कोपन-
त्वात् । 'चडि' कोपे' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच्, स्त्रियां
'बाह्वादिभ्यश्च' ४।१।४५ ॥ इति डीष् । १२ सिंहो यानमस्याः
सिंहयाना, यौगिकत्वात् सिंहवाहनाऽपि । १३ मृडस्य शिवस्य
भार्या मृडानी । 'इन्द्रवरुण-४।१।४९ ॥ इत्यादिना डीषानुकौ ।
१४ कतस्यापत्यं कात्यायनी । 'गर्गादिभ्यो यञ्' ४।१।१०५ ॥,
ततः 'सर्वत्र' लोहितादिकतन्तेभ्यः' ४।१।१८ ॥ इति ष्फः,
फस्यायनादेशः, षित्वात् डीष् । १५ दक्षाज्जाता दक्षजा ।
'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।१८ ॥ इति
डः । यौगिकत्वाद् दाक्षायणी । १६ अर्यत इति आर्या । 'ऋ ५०
गतौ' (जु.पं.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४ ॥ इति ण्यत् । १७
कुमारी अवस्थाभेदात् ॥२०३॥ १८ सती इति प्राग्जन्मनि
दक्षपुत्रीत्वे नाम, दक्षजेतिवत् । यद् वामनपुराणम्-

“ब्रह्मस्त्वयौ समाख्याता मृता दक्षात्मजा सती ।

सा जाता हिमवत्पुत्रीत्येवं मे वक्तुमर्हसि ॥३॥”

[११] १९ शक्तिशक्तिमतोरभेदोपचारात्, स्वतः श्रेयस्कारीत्वाद्वा
शिवा । “पुंयोगे डीर्षि शिवी” [अम.क्षीर.१।१।३७ ॥] इति
च स्वामी । २० महादेवस्य भार्या महादेवी । २१ शर्वस्य

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३१, पृ.५२ ॥ २. 'पूतौ' इति १ ॥ ३. 'डीष्' इति २.३.४ ॥ ४. 'सिन्धु-' इति ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. ३प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'गिरिर्वासो निवा-' इति २ ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३२, पृ.५३ ॥ ८. 'चंडि' इति १ ॥ ९. 'डीप्' इति १.३.४ ॥ १०. 'मृडानी' इति ३ ॥ ११. 'फः' इति ३ ॥ १२. '-यनी' इति ३ ॥ १३. 'सया' इति ४ ॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२०४ ॥, पृ.४९ ॥ १५. 'डीपि' इति ३ ॥ १६. अम.क्षीर.टीकायां “पुंयोगे च शिवस्य स्त्री शिवी” इति दृश्यते, १।१।३७ ॥, पृ.१३ ॥

भार्या शर्वाणी । 'इन्द्रवरुण- '४।१।४९ ॥ इति डीषानुकौ ।
 २२ सर्वाणि मङ्गलान्यस्याः सर्वमङ्गला । २३ भवस्य भार्या
 भवानी । 'इन्द्रवरुण- '४।१।४९ ॥ इति डीषानुकौ । २४-
 २५ कृष्णमैनाकाभ्यामग्रे स्वसा, तेन कृष्णस्वसा, ऋकारान्तः,
 नन्दपुत्रीत्वात्, मैनाकस्वसा, मैनाको हिमाचलपुत्रः पर्वत-
 विशेषः, तस्य स्वसा मैनाकस्वसा, ऋकारान्तः । २६-२७
 मेनाद्रिभ्यामग्रे जः शब्दो योज्यते, तेन मेनानाम्नी हिमाचल-
 पत्नी, ततो जाता मेनजा, अद्रेर्जाता अद्रिजा । २८ ईष्टे
 इति ईश्वरा । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), 'स्थेशभासपिशकसो
 १० वरच् '३।२।१७५ ॥, अजादित्वाट्पाप्, गङ्गावद् रूपाणि ।
 ईश्वरीति तु 'अश्नोतेराशुकर्मणि वरट्, ईच्चादेः' (उणा-७३५)
 इति टित्वात् डीप्, नदीवत् । "ईश्वरः शङ्करेऽधीशे तत्पत्न्या-
 मीश्वरीश्वरा" [१] इति वोपालितः । ईश्वरस्य भार्या चा ईश्वरी
 ॥२०४॥ २९-३१ निशुम्भशुम्भमहिषानामग्रे मथनी, तेन
 निशुम्भं मथति निशुम्भमथनी, शुम्भमथनी, महिषमथनी ।
 ३२ भूतानां नायिका भूतनायिका । 'प्रत्ययस्थात्- '७।३।४४ ॥
 इतीत्वम् । द्वात्रिंशत् पार्वत्याः । शेषश्चात्र-

"गौतमी कौशिकी कृष्णा तामसी वाभ्रवी जया ।
 कालरात्रिर्महामाया भ्रामरी यादवी वरा ॥४॥
 बहिर्ध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी ।
 अमोघा विन्ध्यनिलया षष्ठी कान्तारवाहिनी ॥५॥
 जाङ्गली बदरीवासा वरदा कृष्णपिङ्गला ।
 दृषद्वतीन्द्रभगिनी प्रगल्भा रेवती तथा ॥६॥
 महाविद्या सिनीवाली रक्तदन्त्येकपाटला ।
 एकपर्णा बहुभुजा नन्दपुत्री महाजया ॥७॥
 भद्रकाली महाकाली योगिनी गणनायिका ।
 हासा भीमा प्रकूष्माण्डी गण्डिनी वारुणी हिमा ॥८॥
 अनन्ता विजया क्षेमा मानस्तोका कुहावती ।
 वारुणी च पितृगणा स्कन्दमाता घनाञ्जनी ॥९॥

गान्धर्वी^{१२} कर्बरी^{१३} गार्गी सावित्री ब्रह्मचारिणी । ३०
 कोटिश्रीर्मन्दिरावासा केशी मलयवासिनी ॥१०॥
 कालायनी विशालाक्षी किराती गोकुलोद्भवा ।
 एकानसी^{१४} नारायणी शैला शाकम्भरीश्वरी ॥११॥
 प्रकीर्णकेशी कुण्डा च नीलवस्त्रोग्रचारिणी ।
 अष्टादशभुजा पौत्री^{१५} शिवदूती यमस्वसा ॥१२॥
 सुनन्दा विकचा लम्बा जयन्ती नकुला कुला ।
 विलङ्का नन्दिनी नन्दा नन्दयन्ती^{१६} निरञ्जना ॥१३॥
 कालञ्जरी शतमुखी विकराला करालिका ।
 विरजाः^{१७} पुरला जारी बहुपुत्री कुलेश्वरी ॥१४॥
 कैटभी कालदमनी दुर्दुरी^{१८} कुलदेवती । ४०
 रौद्री कुण्डा महारौद्री कालङ्गमौ महानिशा ॥१५॥
 बलदेवस्वसा पुत्री हीरी^{१९} क्षेमङ्करी प्रभा ।
 मारी हैमवती चापी गोला शिखरवासिनी ॥१६॥"
 [शेषनाममाला २।४९-६१ ॥]

तस्याः सिंहो मनस्तालः

१ तस्याः पार्वत्याः, सिंहो वाहनम्, मनस्ताडयत्य-
 रीणां मनः कम्पयति मनस्तालः । 'तड आघाते'
 (चु.उ.से.), णिजन्तः, पचाद्यच् । गौर्या वाहनम्, तस्यैकम् ॥
 सख्यौ तु विजया जया ॥२०५॥

१-२ गौर्याः द्वे सख्यौ, एका विजयते विजया, ५०
 [द्वितीया] जयति जया । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), पचाद्यच्,
 टाप् ॥२०६॥

चामुण्डा चर्चिका चर्ममुण्डा मार्जारकर्णिका ।
 कर्णमोटी महागन्धा भैरवी च कपालिनी ॥२०६॥

१ चमति अति प्रलये जगदिति चामुण्डा । 'चमु
 अदने' (भ्वा.प.से.), '[पि]चण्डैरण्ड-' (हैमोणा-१७६) इत्या-
 दिना (इत्यत्रादिना) साधुः । चण्डमुण्डदैत्ययोर्मरणाद्वा । यदुक्तम्-

१. 'डो' इति२, 'डोष्' इति३.४॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रु-३१, पृ.५२॥, रामाश्रमी १।१।३६॥, पृ.२०॥ ३. 'निशुंभं
 मथति' इति २.३प्रतौ नास्ति ॥ ४. 'अमोघा' इति१॥ ५. '-वासिनी' इति३॥ ६. '-कन्त्ये-' इति३॥ ७. '-नायका' इति२॥ ८. 'भीष्मा'
 इति१.२.४॥ ९-१. 'गदिनी' इति, ९-२. 'चारणा' इति, ९-३. 'कर्बुरा' इति, ९-४. 'कुन्द्रा' इति, ९-५. '-ङ्गमा' इति, ९-६. '-ङ्करी'
 इति च शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ १०. 'घनाञ्जना' इति३॥ ११. 'गन्धर्वी' इति१.२.४॥ १२. 'काटि' -इति३॥ १३. 'मन्दि-' इति३,
 'मदरा-' इति२॥ १४. 'एकानंसा' इति२.४, 'एकानसा' इति३॥ १५. '-कर्ण-' इति१॥ १६. 'पौत्री' इति१.४, 'पैत्री' इति३॥ १७.
 '-यती' इति१.२॥ १८. '-जा' इति३॥ १९. 'दुदुरी' इति१, 'दुर्दुरी' इति३, 'दुर्दरी' इति४॥ २०. 'कल-' इति१॥ २१. '-स्वमा' इति१॥
 २२. 'दोरी' इति२॥

“यस्माच्चण्डं च मुण्डं च गृहीत्वा त्वमुपागता ।

चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवी भविष्यसि ॥१॥”

[^१] । २ चर्च्यते पूज्यते चर्चा, ‘चर्च पूजयाम्’ ( ), ‘चर्च अध्ययने’ (चु.उ.से.), अस्माद्भा भिदादित्वादङ्, चर्चैव चर्चिका । स्वार्थे कन्, ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४ ॥ इतीत्वम् ।

३ चर्म ‘मुण्डेऽस्याः चर्ममुण्डा । ४ मार्जारः कर्णिकाऽस्याः

मार्जारकर्णिका । मार्जारवत् कर्णावस्याः इति वा । ५

दैत्यानां कर्णान् मोटयति उत्पाटयति कर्णमोटी । ‘मुट्

प्रमर्दने’ ( ), पचाद्यच्, गौरादिः । ६ महान् गन्धोऽस्याः

१० महागन्धा, ‘दैत्यास्तविस्रत्वात् । ७ भैरवस्य भार्या भैरवी ।

८ कपालमस्त्यस्याः कपालिनी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥

इतीतिः, ‘ऋन्नेभ्यो ङीप्’ ४।१।५ ॥ अष्टौ चामुण्डायाः ॥

शेषश्चात्र-

“चामुण्डायां महाचण्डो चण्डमुण्डाऽपि” [शेषनाम-

माला २।६२ ॥] ॥२०६॥

हेरम्बो गणविघ्नेशः पशुपाणिर्विनायकः ।

द्वैमातुरो गजास्यैकदन्तौ लम्बोदराखुगौ ॥२०७॥

१ हे शङ्करे रम्बते लम्बते शैशवे इति हेरम्बः ।

“हे प्रत्यूहे रम्बते शब्दायते” [अम.क्षी. १।१।३८ ॥] इति तु

२० स्वामी । यद्वा हे शिवसमीपे रम्बते शब्दायते इति वा । ‘अबि

रवि शब्देन^३’ (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच्, ‘तत्पुरुषे कृति

बहुलम्’ ६।३।१४ ॥ इत्यलुक् । देश्योऽप्ययं बहुशः संस्कृते

प्रयुक्तत्वात् निबद्धः । २-३ गणविघ्नाभ्यामग्रे ईशः, तेन

गणानां प्रमथादीनामीशः गणेशः, विघ्नानामीशो विघ्नेशः,

यौगिकत्वात् प्रथमाधिपो, विघ्नराजः इत्यादयः । ४ पशुः

पाणावस्य पशुपाणिः । ५ वि इति विघ्नानां नायको

विनायकः, पदैकदेशे पदसमुदायोपचाराद् विशब्देन विघ्नः

प्रोच्यते । विशिष्टानां नायको वा । विगतो नायको

नियन्ताऽस्य वा । ‘ण्वुल्लुचौ’ ३।१।१३३ ॥ इति ण्वुल् । यद्

वामनपुराणे- ३०

“नायकेन मया देवि ! विनोद्धतोऽपि पुत्रकः ।

यस्माज्जातस्ततो नाम्ना भविष्यति विनायकः ॥१॥”

[^{१६}] इति । अन्येषां विनेतृत्वाद्वा । ६ दुर्गया चामुण्डया च

पालितत्वाद् द्वयोर्मात्रोरपत्यं द्वैमातुरः । ‘मातुरुत्संख्या-सं-भद्र-

पूर्वायाः’ ४।१।११५ ॥ इत्यण्, ‘उरण् रपरः’ १।१।५१ ॥ इति

रपरत्वम् । “शिरोरहितो जातोऽतो हस्तिशिरसि योजित इत्यतो

हस्तिन्यापत्यत्वाद् द्वयोरपत्यम्” [ ] इति तु कौमुदी^{१७} । ७

‘गजस्येव आस्यमस्येति गजास्यः । “समुदाये प्रवृत्ताः शब्दा

अवयवेष्वपि वर्तन्ते” [ ] इति गजास्यः । गजास्यमिवास्येति

वा । उष्ट्रमुखवत्समासोत्तरपदलोपो । ८ ‘कार्तिकेनोत्पाटि- ४०

तैकदन्तत्वाद् एको दक्षिणो दन्तोऽस्य एकदन्तः । ९

लम्बमुदरमस्य लम्बोदरः । १० आखुना गच्छति आखुगः ।

‘गम्ल् गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘अन्यत्रापि (अन्येष्वपि) दृश्यते’

(वा-३।२।४८ ॥) इति डः । यौगिकत्वात् मूषिकरथोऽपि । दश

गणेशस्य । शेषश्चात्र-

“पृश्निगर्भः पृश्निशृङ्गः (-ङ्गो) द्विशरीरस्त्रिधातुकः ।

हस्तिमल्लो विषाणान्तः” [शेषनाममाला २।६२-६३ ॥]

॥२०७॥

स्कन्दः स्वामी महासेनः सेनानीः शिखिवाहनः ।

षाण्मातुरो ब्रह्मचारी गङ्गोमाकृत्तिकासुतः ॥ २०८ ॥ ५०

१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२०६ ॥, पृ. ५० ॥ २. क्षीरतरङ्गिण्यादावयं धातुः पूजार्थं न दृश्यते ॥ ३. भिदादित्वेनाऽङ्त्वं विचारणीयम्,

‘चिन्तिपूजिकधिकुम्बिचर्चश्च’ ३।३।१०५ ॥ इत्यनेनाऽसिद्धेः ॥ ४. ‘चर्चैव’ इति ३ ॥ ५. ‘मुण्डोऽस्याः’ इति २ ॥ ६. ‘मुटि प्रमर्दने’ (क्षीरतर., भ्वादिः,

धातुसं-२२१, पृ. ५७) इत्यत्र स्वामिनोक्तम्- “मुट इति दुर्गः” इति ‘मुट आक्षेपप्रमर्दनयोः’ (क्षीरतर., तुदादिः, धातुसं-७९, पृ. २५५) इति, ‘छुट

छेदने’ (क्षीरतर., चुरादिः, धातुसं-६६, पृ. २९९) इत्यत्र ‘मुट इति दुर्गः’ इति चोक्तम् ॥ ‘मुट आक्षेपप्रमर्दनयोः’ (मा. धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-

८०, पृ. ४७६) इति, ‘मुट प्रमर्दने’ (मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२१८, पृ. ११३) इति, ‘मुट सञ्चूर्णने’ (मा. धातुवृत्तिः, चुरादिः, धातुसं-६७,

पृ. ५४५) इति च सायणेनोक्तम् ॥ अत्र मोटयतीति विगृहीतत्वात् चुरादेर्गणं बोध्यम् ॥ ७. ‘दैत्यास्त-’ इति १ ॥ ८. ‘ङीप्’ इति २.३.४ ॥ ९.

इतोऽग्रे १.२प्रतौ ‘चण्डमुण्डौ’ इति दृश्यते ॥ १०. ‘-दन्तो’ इति १.३ ॥ ११. ३.४प्रतौ नास्ति ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-

३३, पृ. ५३ ॥, अम.क्षीर.टीकायां “प्रत्यूषे हेरम्बते शब्दायते हेरम्ब इति नैरुक्ताः, देशीपदप्रायं तु मन्महे” इति दृश्यते, १।१।३८ ॥, पृ. १३ ॥

१३. ‘रवि लवि अबि शब्दे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १४. ‘-मीशाः’ इति ३ ॥ १५. ‘-स्येति’ इति ४ ॥ १६. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२०७ ॥,

पृ. ५० ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३३, पृ. ५३ ॥ १८. ‘गजस्य अस्य’ इति १, ‘गज आस्य-’ इति २.४ ॥ १९.

“परशुरामेणोत्पाटितैकदन्तो गणेशः” इति वाचस्पत्यम्, पृ. १४६९ ॥ २०. ‘दक्षिणौ दन्तौऽ-’ इति ४ ॥ २१. ‘मूषक-’ इति १.४ ॥

द्वादशाक्षो महातेजाः कुमारः षण्मुखो गुहः ।
विशाखः शक्तिभृत् क्रौञ्चतारकारिः शरान्निभूः
॥२०९॥

१ स्कन्दति गच्छति शोषयति दैत्यानिति वा स्कन्दः ।

‘स्कन्दिर गतिशोषणयोः’ (भा.प.अ.), पचाद्यच् । तथा च वायुपुराणम्-

“स्कन्दिता दानवगणास्तेन स्कन्दः प्रतापवान्” [१] इति । स्कन्नं

शुष्कं रेतोऽस्येति, पृषोदरादिर्वा । २ स्वमस्यास्ति स्वामी ।

‘स्वामिन् नैश्वर्ये’ ५।२।१२६ ॥ इति साधुः । ३ महती सेनाऽस्य

महासेनः । ४ सेनां नयति प्रापयति सेनानीः । ‘णीञ् प्रापणे’

१० (भा.उ.अ.), ‘सत्सूद्विषदुह-’ ३।२।६१ ॥ इत्यादिना क्विप् । ५

शिखी वाहनमस्य शिखिवाहनः, यौगिकत्वात् मयूररथः

इत्यादयः । ६ षण्णां मातृणामपत्यं षाण्मातुरः । ‘मातुरुत्संख्या-

सं-भद्र-पूर्वायाः’ ४।१।११५ ॥ इत्यण्, उत्त्वम्, रपरत्वं च । ७

ब्रह्म चरतीत्येवंशीलः ब्रह्मचारी । ‘चर गतिभक्षणयोः’

(भा.प.से.), ‘सुष्यजातौ णिनिस्ताच्छील्ये’ ३।२।७८ ॥ इति

णिनिः, ‘अत उपधायाः’ ७।२।११६ ॥ । ८-१० गङ्गोमाकृति-

काभ्योऽग्रे सुतः, तेन गङ्गासुतः, उमासुतः, कृत्तिकासुतः,

कृत्तिकानां सुत इति समासः, यौगिकत्वाद् गाङ्गेयैः, पार्वती-

नन्दनः बाहुलेयः इत्यादयः ॥२०८॥ ११ द्वादशाऽक्षीण्यस्य

२० द्वादशाक्षः । बहुव्रीहौ सवध्यक्ष्णोः षच्, ‘यस्येति च’

६।४।१४८ ॥ । षण्मुखत्वाद् द्वादशनेतृत्वम् । १२ महत्ते-

जोऽस्य महातेजाः, सकारान्तः । १३ कुमारयति क्रीडयति

शिखिना कृत्वेति कुमारः । ‘कुमार क्रीडायाम्’ (चु.उ.से.),

पचाद्यच् । यदुक्तं वायुपुराणे-“यस्मात् क्रीडति सोत्यर्थं

कुमारस्तेन कीर्तितः” [१] इति । काम्यते अभिलष्यते इति

वा । “कमु कान्तौ” (भा.आ.से.), ‘कमेः किदुच्चोपधायाः’

(उणा-४१८) इत्यार[न्] प्रत्यये उपधायाश्चोत्वे कुमारः” [१] इति

तु व्याख्यामृतम् । सदा बालत्वाद्वा । तथा च स्कन्दे-

“पुत्रस्ते भविता देवि ! महायोगबलान्वितः ।

सदा बालोऽथ सुभगो धर्मविधर्मवत्सलः ॥१॥” ३०

[१] इति नारदवचनात् । षोडशवर्षदेशीयः, न त्वनूढतया

कुमार इत्यादर्थव्यर्थः, यतोऽनेन देवसेना ऊढा । तथा च

वायुपुराणम्-

“शतक्रतो रूपवती देवसेनेति या सुता ।

सा महेन्द्रेण रत्यर्थं भार्यात्वेनोपपादिता ॥२॥”

[१] इति ।

“उदीर्णसेनापतये महासेनाय सुव्रत ! ॥” [१] इति ।

ब्रह्मचारित्वात् कुत्तिसतो मारः कामोऽस्येति वा, एकपत्नी-

त्वात् । १४ षट् मुखान्यस्य षण्मुखः, अग्निपत्नीनां षण्णां

स्तनपानत्वात् । १५ गूहति रक्षति सेनां गुहः । ‘गूहं संवरणे’ ४०

(भा.आ.वे.), ‘इगुपधज्ञा-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः । १६

विशाखानक्षत्रेण युक्तः काल इत्यर्थे ‘नक्षत्रेण युक्तः कालः’

४।२।३ ॥ इति सूत्रेणाऽण्, तस्याणः ‘लुबविशेषे’ ४।२।४ ॥ इति

लुप्, ‘लुपि युक्तवद् व्यक्तिवचने’ १।२।५१ ॥ इति प्रकृति

[वल्] लिङ्गसंख्ये, ततो विशाखायां जात इत्यर्थे ‘सन्धिवेला-

४।३।१६ ॥ इति सूत्रेणाऽण्, तस्य ‘श्रैविष्ठाफाल्गुनी’

४।३।१६ ॥ इत्यादिना लुकि ‘लुक् तद्धितलुकि’ १।२।४९ ॥ इति

टापो लुकि विशाखः । १७ शक्तिमायुधं बिभर्ति शक्ति-

भृत् । ‘डुभृञ् धारणपोषणयोः’ (जु.उ.अ.), क्विप्, ‘ह्रस्वस्य

पिति-’ ६।१।७१ ॥ इति तुक् । १८-१९ क्रौञ्चतारकाभ्या-

मग्रेऽरिः । ‘कुञ्चु गतौ’ (भा.प.से.), ‘ऋत्विक्-’ ३।२।५९ ॥

इत्यादिना क्विप्, ‘प्रज्ञादिभ्यश्च’ ५।४।३८ ॥ इति अण् । क्रौञ्चस्य

गिरेरसुरस्य वा अरिः क्रौञ्चारिः । अन्धकासुरे हि महेशात्

क्रौञ्चमध्ये प्रनष्टेऽनेन क्रौञ्चो दारित इति हि प्रसिद्धिः ।

“कैलासे” च नदीशे च क्रौञ्चैः क्रौञ्चोऽभिधीयते” [१] इति

बृहद्वादावली । तारक[स्य] दानवस्य अरिः तारकारिः ।

यौगिकत्वात् क्रौञ्चदारणैः, तारकान्तकः इत्यादयः । २०-२१

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३४, पृ.५४ ॥ २. ‘स्वादामि-’ इति २.३ ॥ ३. ‘संपूवा-’ इति ४, ‘-पूर्वाद्’ इति ३ ॥ ४. ‘-कृत्तिकामग्रे’ इति १ ॥ ५. ‘गङ्गेयः’ इति ३ ॥ ६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।४० ॥, पृ.३१ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३५, पृ.५५ ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३५, पृ.५५, तत्र ‘कमु कान्तौ’ इत्यस्य स्थाने ‘काम्यते इति’ इति दृश्यते ॥ ८. ३प्रतौ नास्ति ॥ ९. ‘त्वेत्वन्-’ इति ३ ॥ १०. ‘-हर्तव्यः’ इति ३ ॥ ११. ‘उढा’ इति ३ ॥ १२. १प्रतौ ‘पुराणम्’ इत्येव दृश्यते ॥ १३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।४० ॥, पृ.३१ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३५, पृ.५५ ॥, रामाश्रमी १।१।४० ॥, पृ.२१ ॥ १४. ‘गुह’ इति ३ ॥ १५. ‘स्त्वि-’ इति १.२ ॥ १६. ‘झिपो’ इति ३ ॥ १७. ‘क्विपि’ इति ३ ॥ १८. ‘कुन्व’ इति स्वामी, क्षीरतरः, भ्वादिः, धातुसं-११६, पृ.४० ॥, ‘कुञ्च कौटिल्याल्पीभावयोः’ इति सायणः, मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-११६, पृ.८९ ॥ १९. ‘क्विप्’ इति ३.४ ॥ २०. ‘कैलासे’ इति २ ॥ २१. इतोऽग्रे २प्रतौ ‘क्रौचः’ इत्यधिकः पाठो दृश्यते ॥ २२. ‘कौञ्चोऽभि-’ इति १ ॥ २३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-३५, पृ.५६ ॥, रामाश्रमी १।१।४० ॥, पृ.२१ ॥ तत्र ‘बृहद्दारावली’ इति दृश्यते ॥ २४. ‘तारका-’ इति १ ॥ २५. ‘-दारुणः’ इति २.३ ॥

शराग्निभ्यामग्रे भूः, तेन शरभूः, अग्निभूः । “पुरा किल तारकोपप्लुतदेवरक्षार्थं शिवेनाग्निरूपं स्वबीजमग्निमुखे क्षिप्तम्, तेनापि कृत्तिकासु क्षिप्तम्, ताश्च दैवात् गर्भसत्रपाः शरवणं (ःणं) प्रविश्य प्रसूताः, तेनाग्निभूः” [टीकासर्वस्वम् १।१।३९॥] इति सर्वानन्दः । कौमुद्यां तु-“तारकभीतदेवरक्षाक्षमपुत्रोत्पादाय देव्यां बीजमुत्सिसृक्षु रौद्रो गौरीगर्भजा-तत्त्वदपत्यादतिबलाद् देवा भीरव इत्यग्निना ज्ञापितो भूमौ रेतांऽक्षिपत्, देवीशापात् स गर्भोऽग्नावेवाऽभूत्, स च तं गर्भं खिन्नो गङ्गायामक्षिपत्, सा च शरवणे कुमारभसूत, स १० च कृत्तिकाभिर्नीत्वा पालित इति, ततोऽयमग्निभवत्वाद् अग्निभूः” [“] इत्युक्तम् । योगिकत्वात् शरजन्मा, अग्निजन्मा इत्यादयः । एकविंशतिः स्वामिकार्तिकेयस्य । शेषश्चात्र-“स्कन्दे तु किरवारकः, सिद्धिसेनो वैजयन्तो बालचर्यो दिगम्बरः” [शेषनाममाला २।६३॥] ॥२०९॥

भृङ्गी भृङ्गिरिटिर्भृङ्गिरीटिर्नाड्यस्थिविग्रहः ।

१ भृङ्गाः षिङ्गाः क्रीडापात्रत्वात् सन्त्यस्य भृङ्गी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥ इतीनिः । भृङ्गिणौ, भृङ्गिणः इत्यादिरूपाणि । २ भ्रमन् गिरावटति भृङ्गिरिटिः, पृषोदरा-दित्वात् । ३ एवं भृङ्गिरीटिः अपि । ४-५ नाड्यस्थिभ्यामग्रे २० विग्रहः, तेन नाडीशेषो विग्रहोऽस्य नाडीविग्रहः, अस्थिशेषो विग्रहोऽस्य अस्थिविग्रहः, अन्धकासुरो हि रौद्रेण वर्ष-सहस्राणि शूलप्रतोः धृतः नाड्यस्थिशरीरशेषश्च दासत्वं” प्रपन्नो मुक्तः भृङ्गीगणोऽभूत् इति हि प्रसिद्धिः । पञ्च महादेवस्य भृङ्गीनामा गणस्य । शेषश्चात्र-“चर्मो” [शेष-नाममाला २।६४॥] ॥

कूष्माण्डके केलिकिलः

१. ‘दैवान्तर्गर्भ’ इति ३॥ २. ‘शरं वनं’ इति १.२॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा १, स्वर्गवर्गः, श्लो-३४, पृ.५४॥ सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे-“पुरा किल तारकोपप्लुतानां देवानां रक्षणाय शिवेन स्वकं दहनरूपं बीजं वह्निमुखे संभृतम् । तेनापि तत् कृत्तिकासु सञ्चारितम् । ताश्च देवागतगर्भभरसत्रपाः शरवणं प्रविश्य प्रसूताः । तेनाग्निभूरित्याख्या तस्य ।” इति दृश्यते, भा १, १।१।३९॥, पृ.३०॥ ४. ‘सा वरवने’ इति १॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा १, स्वर्गवर्गः, श्लो ३४, पृ.५५॥ तत्र ‘तारकभीत-’ इत्यस्य स्थाने ‘तारकजित-’ इति, ‘-गर्भजातत्त्वद-’ इत्यस्य स्थाने ‘गर्भजातद-’ इति च दृश्यते ॥ ६. ‘करवीरकः’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ७. ‘बैलवतो’ इति १॥ ८. ‘-रितेरपि’ इति १॥ ९. ‘-प्रेतः’ इति ३॥ १०. ‘दाशत्वं’ इति ३॥ ११. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘एवं’ इति दृश्यते ॥ १२. ‘चर्मो’ इति ३, ‘चमी’ इति ४॥ १३. ‘निःको’ इति ३॥ १४. ‘कण्’ इति ३॥ १५. ‘शैत्य-’ इति २.३.४, ‘शैत्येव’ इत्येव सायणः, मा. धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-६०, पृ.४७३॥ १६. ‘नन्दयति’ इति ३॥ १७. ‘इन्’ इत्येव ३॥ १८. ‘पुनर्बाणौ’ इति ३॥ १९-१. ‘धीराजो हेरकस्तु’ इति, १९-२. ‘आलानः’ इति, १९-३. ‘-कपोल’ इति, १९-४. ‘-कर्णः’ इति च स्वोपज्ञवृत्तौ २।११०॥, पृ.५१॥ २०. ‘कृतो-’ इति २॥ २१. ‘एलौजः’ इति ३॥ २२. ‘उल्क-’ इति ३॥ २३. ‘-असौ’ इति २॥ २४. ‘कर्णपाली’ इति ३॥ २५. ‘स्थूलकर्ण-’ इति ३॥ २६. ‘-शीर्षो’ इति १॥

१ कूष्णाति कूष्माण्डः । ‘कूष्’ निष्कोषणं (ब्र्या.प.से.), ‘पिचण्डैरण्ड-’ (हैमोणा-१७६) इत्यादिना निपातनात् साधुः, ततः स्वार्थे कर्न् [कूष्माण्डकः], तत्र । २ केल्या किलति क्रीडति केलिकिलः । ‘किल’ शैत्य- ३० क्रीडनयोः (तु.प.से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५॥ इति कः । द्वे महादेवस्य कूष्माण्डनाम्नो गणस्य ॥

नन्दीशे तण्डुनन्दिनौ ॥२१०॥

१ नन्दति नन्दिः । ‘टुणदि समृद्धौ’ (भ्वा.प.से.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-५५७) इतीन् । नन्दिश्चासौ ईशश्च नन्दीशः, तत्र । २ तनोति नृत्यं तण्डुः । ‘तनु विस्तारे’ (तना.उ.से.), ‘तनिमनिकणिभ्यो डुः’ (हैमोणा-७६५) इति डुः । ३ अवश्यं नन्दति नन्दी । ‘टुणदि समृद्धौ’ (भ्वा.प.से.), आवश्यके णिनिः । नन्दिनौ, नन्दिनः इत्यादि । त्रीणि महादेवस्य नन्दिनाम्नो गणस्य । गणा अन्येऽप्यत्र, यद् ४० व्याडिः-

“महाकालः पुनर्बाणौ” लूनबाहुर्वृषाणकः ।

वीरभद्रस्तु “धीराजो हेरकस्तु” कृतालकः ॥१॥

अथ चण्डो महाचण्डः शशाण्डी कङ्कणप्रियः ।

मज्जनोन्मज्जनौ छागच्छागमेषौ महाघसः ॥२॥

महाकपाल आलापः सन्तापनविलापनौ ।

महाकर्णाल एलोर्जः शङ्खकर्णः खरस्तपः ॥३॥

उल्कालाली महाजम्भः श्वेतपादः खराण्डकः ।

गोपालो ग्रामणीमालुर्घण्टाकर्णकरन्धमौ ॥४॥

कर्णाली जृम्भको लिम्पः स्थूलः कर्णविकर्णकौ ।

लम्बकर्णो महाशीर्षो हस्तिकर्णप्रमर्दकः ॥५॥

ज्वालाजिह्वो धमधमः संहतः क्षेमकः पुलः ।
 भीषको ग्राहकः सिस्तो^१ धीरुण्डो मकराननः ॥६॥
 पिशिताशो^२ महाकुण्डो नखारिरहिलोचनः ।
 कूणकुच्छो^३ महाजानुः कोष्ठकोटिः शिवङ्करः ॥७॥
 वेतालो लोमवेतालस्तामसः सुमहाकपिः ।
 उत्तुङ्गो^४ गृध्रजम्बूकः कण्डानककलानकौ ॥८॥
 चर्मग्रीवो जलोन्मादो ज्वालावक्रो विहुण्डनः ।
 हृदयो वर्तुलः पाण्डुर्भण्डिरित्यादयोऽपरे ॥ ९ ॥”
 [ ] ॥ २१० ॥

१० द्रुहिणो विरिञ्चिर्द्रुघणो विरिञ्चः

परमेष्ठ्यजोऽष्टश्रवणः स्वयम्भूः ।

कमनः कविः सात्त्विकवेदगर्भो

स्थविरः शतानन्दपितामहौ कः ॥ २११ ॥

धाता विधाता विधिवेधसौ ध्रुवः

पुराणगो हंसगविश्वरेतसौ ।

प्रजापतिर्ब्रह्म चतुर्मुखो भवा-

न्तकृज्जगत्कर्तृरुहासनौ ॥ २१२ ॥

शम्भुः शतधृतिः स्वष्टा सुस्येष्टो विरिञ्चनः ।

हिरण्यगर्भो लोकेशो नाभिपद्मात्मभूरपि ॥ २१३ ॥

२० १ द्रुहति दानवेभ्यः कामक्रोधादिभ्यो वा द्रुहिणः ।

‘द्रुह जिघांसायाम्’ (दि.प.से.), ‘द्रुदक्षिभ्यामिनन्’ (उणा-

२०८) इति बाहुलकादिनन्, गुणाभावोऽपि बाहुलकादेव । २

भूतानि विरचयति विरिञ्चिः । ‘रच प्रतियत्ने’ (चु.उ.से.),

पचाद्यच्, पृषोदरादित्वादकारयोरित्वम्, नुमागमश्च । ‘रीचं

वियोजनसम्पर्चनयोः’ (चु.उ.अ.), चुरादिः, ‘अच इः’ (उणा-

५७८) इति इः, पृषोदरादित्वान्नुम्, कुञ्जरवदुपधार्थ्यं ह्रस्वत्वं

‘विरिञ्चिः’ [ ] इत्यन्ये । विरिङ्क्ते सूते विरिञ्चिः । ‘रिचिर्

विरेचने’ (रु.उ.अ.), रुधादिरुभयपदी वा, पृषोदरादिः ।

“विभिर्हंसै रियते उह्यते [वा] विरिञ्चिरिति प्राच्याः”

३० [अम.क्षीर. १।१।१७॥] इति क्षीरस्वामी^१ । ३ द्रुह्यतेऽनेन

द्रुघणः कुठारः, द्रुघण इव द्रुघणः, संसारच्छेदकत्वात् ।

“ब्रह्मात्मभूः स्याद् द्रुहिणो द्रुघणश्च पितामहः” [ ] इति

भागुरिः । ४ विरिङ्क्ते प्रजाः सूते इति विरिञ्चिः, पृषोदरादिः ।

“विरिञ्चो द्रुघणः सिन्धो” विरिञ्चिर्द्रुहिणो मतः” [ ] इति

शब्दार्णवः । ५ परमे पदे तिष्ठति परमेष्ठी । ‘ष्ठा गति-

निवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘परमे स्थः कित्’ (उणा-४५०) इति

इन् (इनिः), ‘तत्पुरुषे कृति बहुलम्’ ६।३।१४॥ इति सप्तम्या

अलुक्, ‘स्थास्थिन्स्थ (स्थृ) नां चेति वक्तव्यम्’ (वा-

८।३।१७॥) इति षत्वम् । ६ न जायत इति अजः । ‘जनी

प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), ‘अन्येष्वपि दृश्यते’ (वा-३।२।१०१॥) ४०

इति डः । ७ अष्टौ श्रवणान्यस्य अष्टश्रवणः, चतुर्मुखत्वात् ।

८ स्वयं भवति स्वयम्भूः । ‘भुवः संज्ञान्तरयोः’ ३।२।१७९॥

इति क्विप् । ९ कामयतेऽभिलषति सुतामिति कमनः । ‘कमु

कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.), नन्दादित्वात् ल्युः । १० कवते वेदान्

कविः । ‘कुङ् शब्दे’ (तु.आ.से.), ‘अच इः’ (उणा-५७८) इति

इः । ११ सत्त्वानि प्रयोजनमस्य सात्त्विकः । ‘तदस्य

प्रयोजनम्’ ५।१।१०९॥ इति ठक्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५०॥ । १२

वेदाः गर्भेऽस्य वेदगर्भः । १३ स्थितो यौवनादिति, पुराण-

पुरुषत्वाद्वा स्थविरः । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.),

‘अजिर-शिशिर-शिथिल-स्थिर-स्फिर-स्थविर-खदिरः’ (उणा-

५३) इति सूत्रेण किरजन्तो निपातः । १४ शतमानन्दानामस्य

शतानन्दः । १५ पितृणामपि पितेति पितामहः । ‘पितृव्य-

मातुल’ ४।२।३६॥ इत्यादिना निपातितः । “स तु पितुः पिता

भवति । पितृजननी च तन्मूर्ति” [ ] इत्यागमः । १६ कायति

कः । ‘कै शब्दे’ (भ्वा.प.अ.), बाहुलकात् डः । केकिर-

वच्छन्दः । तल्लक्षणं चेदम्-“परिकीर्तितं केकिरवं सयौ

स्यौ” [ ] इति कविशिक्षावृत्तौ ॥ २११ ॥ १७ दधाति धारयति

भूतानि धाता । ‘डुधाञ् धारणपोषणयोः’ (जु.उ.अ.),

‘ण्वैलृचौ’ ३।१।१३३॥ इति तृच् । धातारौ, धातारः इत्यादि ।

१८ एवं विदधाति विधाता, धातृवत् । १९ विदधाति ६०

सृजति विधिः । ‘डुधाञ् धारणपोषणयोः’ (जु.उ.अ.) ‘उणादयो

१. ‘पुनः’ इति ३॥ २-१. ‘सिस्तो’ इति, २-२. (‘-ताहि’ इति ३) ‘-ताशो’ इति च स्वोपज्ञवृत्तौ २।२।१०॥, पृ.५१॥ ३. ‘-कच्छ’ इति ३॥ ४. ‘उत्तङ्गो’ इति २.४॥ ५. ‘कण्डात’ इति २॥ ६. ‘-भुण्डि-’ इति स्वोपज्ञवृत्तौ २।२।१०॥, पृ.५१॥ ७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२।१०॥, पृ.५१॥ ८. ‘विरिञ्चः’ इति ३॥ ९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ह्रस्वमध्यो दृश्यते ॥ १०. ‘-धाया ह्रस्व’ इति १॥ ११. ‘विरिञ्चिः’ इति २॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१२, पृ.२८॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१२, पृ.२८॥, रामाश्रमी १।१।१७॥, पृ.१०॥ १४. ‘विरिञ्चिः’ इति १.२॥ १५. ‘सिन्धौ’ इति २.४॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।१७॥, पृ.१५॥ तत्र ‘सङ्गो’ इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१२, पृ.२८॥, रामाश्रमी १।१।१७॥, पृ.१०॥ तत्र ‘शिङ्गो’ इति दृश्यते ॥ १७. ‘परमे कित्’ इत्युणादिगणे ॥ १८. ‘प्रयोजनम्’ इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-११, पृ.२७॥, टीकासर्वस्वे “पितृजननी च तन्मूर्तिरित्यागमः” इत्येव दृश्यते ॥ २०. ‘-तेति’ इति १॥ २१. अत्र १प्रतौ भ्रष्टः पाठः ॥

बहुलम्'३।३।११३॥ इति बहुलवचनात्, कर्तर्यपि 'उपसर्गे' घोः
किः'३।३।१२॥ इति किः । 'विधं विधाने'(तु.प.से.) अस्माद्वा,
'इगुपधात् कित्'(उणा-५५९)इति किन् (इन्) वा । २०
विदधाति वेधाः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'(जु.उ.अ.), 'विधाजो
वेध् (वेध) च'(उणा-६६४)इत्यौणादिके असुनि^१ वेधादेशश्च ।
'विध विधाने'(तु.प.से.) अस्माद्वा असुन् । वेधसौ, वेधसः
इत्यादि । २१ ध्रुवत्वाद् ध्रुवः । 'ध्रुव गतिस्थैर्ययोः'(तु.प.से.),
'इगुपधज्ञा'-३।१।१३५॥ इति कः । २२ पुराणानि गायति
पुराणगः । 'गै शब्दै'(भा.प.अ.), 'अन्यत्रापि-(अन्येष्वपि-)
१० (वा-३।२।१०१॥)इति डः । २३ हंसेन गच्छति हंसगः ।
'गम्लृ गतौ'(भा.प.अ.), 'अन्येष्वपि दृश्यते'(वा-३।२।१४८॥)
इति डः, यौगिकत्वात् शतपत्ररथः । २४ विश्वाय रेतोऽस्य
विश्वरेताः, सकारान्तः । २५ प्रजानां जनानां, प्रजायाः सुताया
वा पतिः प्रजापतिः । "प्रजा स्यात् सन्ततौ जने"[ ]इति
विश्वेः । "स्वां दुहितरमकामयत"[^१]इति श्रुतेः । २६ बृंहन्ति
वर्धन्ते^२ चराचराणि भूतान्यत्रेति ब्रह्मा, नकारान्तः । 'बृहि वृद्धौ'
(भा.प.से.), बृहेर्मनिन्, नलोपः, अमागमश्च । तदुक्तम्-

“बृहदस्य शरीरं यदप्रमेयं प्रमाणतः ।

बृहद्विस्तीर्णमित्युक्तं ब्रह्म(ब्रह्मा) तेन^३ स^४ उच्यते ॥१॥”

२० [^१]इति । बृंहयति वर्धयति प्रजा इति णिजन्ताद् मनिन् वा,
ब्रह्मा पुंस्त्रीबलिङ्गः । २७ चत्वारि मुखान्यस्य चतुर्मुखः ।
२८ भवान्तं करोति भवान्तकृत् । 'क्विप् च'३।२।७६॥ इति
क्विप्, 'ह्रस्वस्य पिति'-६।१।७१॥ इति तुक् । २९ जगतां
कर्ता जगत्कर्ता, यौगिकत्वाद् विश्वसृष्ट इत्यादयः । ३० सरोरुहं
कमलमासनमस्य सरोरुहासनः ॥२१२॥ ३१ शं सुखम्, तत्र
भवति शम्भुः । 'भू सत्तायाम्'(भा.प.से.) 'मितद्रवादिभ्यश्च'
(वा-३।२।१८०॥)इति डुः । ३२ शतं धृतीनामस्य शतधृतिः ।

३३ सृजति प्रजाः स्रष्टा । 'सृज विसर्गे'(तु.प.अ.), [‘ण्वलृचौ’
३।१।१३३॥ इति तृच्, 'सृजि दृशोर्झल्यमकिति'६।१।५८॥
इत्यम्] । ३४ सुराणां ज्येष्ठः सुरज्येष्ठः । ३५ विरिङ्क इति ३०
विरिञ्चनः । नन्दादित्वाद् ल्युः । ३६ हिरण्यं गर्भोऽस्य, हिरण्य-
स्य गर्भो वा हिरण्यगर्भः, हिरण्यवर्णब्रह्माण्डप्रभवत्वात् ।
यत्पुराणम्-

“हिरण्यवर्णमर्धवदत्राण्डमुदकेशयम् ।

तत्र यज्ञे स्वयं ब्रह्मा स्वयम्भूलोकविश्रुतः ॥२॥”

[^{१०}]इति । यद्वा उपचारादत्र हिरण्यमण्डं हिरण्यम् । तथा च
मनुः-“तदण्डमभवद्धैमं सहस्रांशुसमप्रभम्”[मनुस्मृतिः १।१॥]
इति, तदस्य गर्भ उत्पत्तिकारणम्, तस्य गर्भोऽयमिति वा, तत्प्रभ-
वत्वाद् हिरण्यगर्भः । ३७ लोकस्य चतुर्दशभुवनस्येशः लोकेशः ।
३८-४० नाभिपद्मात्मभ्योऽग्रे भूः, तेन नाभिभूः, पद्मभूः, ४०
आत्मभूः । 'भुवः संज्ञान्तरयोः'३।२।१७९॥ इति त्रिष्वपि शब्देषु
क्विप् । आत्मना भवतीति आत्मभूरित्यनेनैव स्वयम्भूरिति लब्धे
स्वभूनिवृत्त्यर्थं स्वयम्भूरित्युक्तम् । यौगिकत्वाद् नाभिजन्मेत्यादयः,
कमलयोनिरित्यादयः । चत्वारिंशद् ब्रह्मणः । "क्षेत्रज्ञः, पुरुषः,
सतर्त्" [शेषनाममाला २।६४॥]इति शैषिकाणि ॥२१३॥

विष्णुर्जिष्णुजना^३र्दनौ हरिर्हृषीकेशा^४च्युताः केश^५वो

दाश^६ार्हः पुरुषोत्तमो^७ऽब्धि^८शयनोपेन्द्रा^९वज्रैन्द्रानु^{१०}जौ ।

विष्वक्सेननरायणौ^{११} जलशयो नारायणः श्रीपति-

दैत्या^{१२}रिश्च पुराणयज्ञपुरुषस्ताक्षर्य^{१३}ध्वजो^{१४}ऽधोक्षजः

॥२१४॥ ५०

गोविन्द^{२४}षड्बिन्दुमुकुन्द^{२५}कृष्णा

वैकुण्ठपद्मेशयपद्मनाभाः ।

वृषाकपिर्माधववासुदेवौ

विश्वम्भरः श्रीधरविश्वरूपौ ॥२१५॥

१. 'विधि' इति २. 'असौ' इति सप्तम्येकवचनं पाठ्यम्, 'मिथुनेऽसि'-(उणा-६२)इत्यतः असोऽनुवृत्तित्वात् ॥ ३. 'शतस्थपत्रैः' इति २॥ ४. 'विश्वक्रेताः'
इति २॥ ५. विश्वलोचनविश्वप्रकाशकोषयोः 'प्रजा सन्तानलोकयोः' इति दृश्यते, वि.लो.पृ.६७, वि.प्र.पृ.३३॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२१२॥, पृ.५२॥ ७.
'वर्धते' इति १॥ ८. 'बृहेर्नोऽच्च'-(उणा-५८५)इत्यस्य प्रवृत्तत्वेन मनिन् ॥ ९. 'बृहेः नः अत् च' इति सूत्रसन्धिछेदनम्, 'बृहि वृद्धौ' इत्यस्मान्मनिन्,
नुमवयवनकारस्याऽकारश्चेत्यर्थः, तेनात्र 'नलोपः अमागमश्च' इत्यस्य स्थाने 'नस्याऽदादेशः' इति सुचारुः ॥ १०. 'सेनास्य उच्यते' इति ३॥ ११. श्रुतौ
नास्ति ॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।१६॥, पृ.१४॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रु-११, पृ.२६-२७॥ १३. 'पुंस्त्रीबः' इति ३॥ १४.
'विरञ्च' इति २.३॥ १५. 'भवदशाण्ड-' इति २, 'भवतत्राण्ड-' इति ३॥ १६. '-विश्रुतिः' इति २॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२१३॥, पृ.५२॥ १८.
'सन्त' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः, तत्र 'सतत्' इति पाठान्तरं दृश्यते ॥

दामोदरः शौरिसनातनौ विंध्यः
 पीताम्बरो मार्जजिनौ कुमोदकः ।
 त्रिविक्रमो जह्नुचतुर्भुजौ पुन-
 र्वसुः शतावर्तगदाग्रजौ स्वभूः ॥२१६॥
 मुञ्जकेशिवनमालिपुण्डरी-
 काक्षबभ्रुशशबिन्दुवेधसः ।
 पृश्निशृङ्गधरणीधरात्मभू-
 पाण्डवायनसुवर्णाब्जद्वयः ॥२१७॥

श्रीवत्सो देवकीसूनुगोपीन्द्रो विष्टरश्रवाः ।
 १० सोमसिन्धुर्जगन्नाथो गोवर्धनधरोऽपि च ॥२१८॥
 यदुनाथो गदाशाङ्गचक्रश्रीवत्सशङ्खभृत् ।

१ वेवेष्टि विश्वं व्याप्नोति विष्णुः । 'विष्णु व्याप्तौ' (जु.उ.अ.), 'विषेः किच्च' (उणा-३१९) इति नुः, 'रषाभ्याम्-
 ८।४।१॥ इति णत्वम् । विशति सर्वभूतानिति वा । 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.), पृषोदरादित्वात् षत्वम् । 'विशेर्धातोः प्रवेशनात्' [३] इति भारतम् । २ जयनशीलो जिष्णुः । 'जि जये' (भा.प.अ.), 'ग्लजिस्थश्च ग्नुः' ३।२।१३९॥, गित्वाद् न गुणः, 'आदेशप्रत्ययोः' ८।३।५९॥ इति षत्वम्, 'रषाभ्याम्-
 ८।४।१॥ इति णत्वम् । ३ जनान् अर्दयति जनार्दनः । यद्वा
 २० जनाः समुद्रमध्यस्थदैत्यभेदास्तेषामर्दनः जनार्दनः । 'अर्द हिंसायाम्' (चु.उ.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः । ४ हरति पापमिति हरिः । 'हञ् हरणे' (भा.उ.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः । हरति दैत्यप्राणानिति वा । ५ हृषीकाणामिन्द्रियाणामीशो

वशिता हृषीकेशः । ६ न च्यवत अच्युतः । कदापि कुतोऽपि न च्युतः, निजपदात्, नास्ति च्युतं स्वलनमस्येति वा । ७ प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्य केशवः । 'केशाद्' 'वोऽन्यतर-
 स्याम्' ५।२।१०९॥ इति वः । यद्वा-

“यस्मात् त्वयैष दुष्टात्मा हतः केशी जनार्दनः ।

तस्मात् केशवनामो त्वं लोके ख्यातो भविष्यसि ॥१॥”

[१] इति हरिवंशोक्तेः, हन्त्यर्थाद् वधेः केशिनं हतवानिति । ३०
 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) दृश्यते' ३।२।१०१॥ इति डः, पृषोदरादित्वात् केशिशब्दस्येकारस्य अकारे नलोपे च कृते केशव इति निष्पन्नम् । ८ दशार्हो वसुदेवः, तस्यापत्वं दशार्हः । 'ऋष्यथकवृष्णि-' ४।१।११४॥ इत्यादिना अण् । दशार्ह एव वा दशार्हः । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८॥ इत्यण् । ९ पुरुषेभ्य उत्तमः पुरुषोत्तमः । 'पञ्चमी' २।१।३७॥ इति योगविभागात् समासः । 'सह सुपा' २।१।४॥ इत्यस्य लक्षणत्वे अध्वगन्तव्यवत् समासो वा । तथा च गीता-

“यस्मात् क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ।

अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥२॥”

[श्रीमद्भगवद्गीता, अध्या-१५, श्लो-१८], तथा च-“उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतम्” [श्रीमद्भगवद्गीता, अध्या-१५, श्लो-१७] इति । “षष्ठ्यां तु 'न निर्धारणे' २।२।१०॥ इति समासनिषेधः स्यात् । 'सन्महत्परमोत्तमोत्कृष्टः' २।१।६१॥ इति कर्मधारये च उत्तमपुरुषः इति । यत्र समुदायो निर्धार्यमाणो निर्धारणो निर्धारहेतुश्चेति त्रयं सन्निहितम्, तत्रैव 'न निर्धारणे' २।२।१०॥ इति निषेधः, इह तु सर्वानेकदेशरूपतया ख्यातुं न शक्यत इति नास्ति निषेधः [१] इत्यनुन्यासः । “शेषषष्ठ्यात्र समासः” [१] इति तु कैयटः । पुरुषेषु उत्तम इति वा । १०

१. 'गोपेन्द्रो' इति २॥, मुद्रितमूलमपि तथैव, 'गोपानामिन्द्रो गोपेन्द्रः' इति स्वोपज्ञटीका, २।२।१८, पृ.५३॥ २. '-नीति' इति ४॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१३, पृ.२९॥ ४. 'वोतो-' इति ३॥ ५. 'नामत्वं लोकख्यातो' इति ३॥ ६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा १, १।१।१८॥, पृ.१६॥, पदचन्द्रिका, स्वर्गवर्गः, श्लो-१३, पृ.३१, पदचन्द्रिकायां 'केशवनाम्ना' इति दृश्यते ॥ ७. 'ऽन्यत्रापि इति वा' इति ४प्रतेष्टिष्मणी ॥ ८. 'पुरुषेषु' इति ३॥ ९. '-ऽस्मिन् लोके वेदे' इति ३॥ १०. ३प्रतौ नास्ति ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१६, पृ.३५॥ १२. '-नुशासनः' इति ४॥ १३. “अथ कथं पुरुषोत्तम इति । यस्मान्निर्धार्यते, यश्चैकदेशो निर्धार्यते, यश्च निर्धारणहेतुः एतत्त्रितयसंनिधाने सत्येवायं निषेध इति 'द्विवचनविभज्यो-' (५।३।५७॥) इति सूत्रे कैयटः ॥ अन्ये तु-पुरुषेषूत्तम इति निर्धारणसप्तम्याः 'संज्ञायाम्' (२।१।४४॥) इति समासः । न चैवं 'न निर्धारणे' (२।२।१०॥) इति व्यर्थम्, स्वरे भेदात् । सप्तमीसमासे हि 'तत्पुरुषे तुल्यार्थ-' (६।२।२॥) इत्यादिना पूर्वपदप्रकृतिस्वरः, षष्ठीसमासे तु 'समासस्य' (६।१।२३॥) इत्यन्तोदात्तं स्यात् तच्चानिष्टमित्याहुः । तन्मन्दम्, 'संज्ञायाम्' (२।१।४४॥) इति समासस्य नित्यत्वेन स्वपदविग्रहासंगतिप्रसङ्गात् । तस्मात् कैयटोक्तसमाधानमेव समीचीनमिति नव्याः” इति सिद्धान्तकौमुदीतत्त्वबोधिनी 'न निर्धारणे' इत्यस्य विषये, पृ.२१४॥

अब्धौ शयनमस्य अब्धिःशयनः । ११ इन्द्रमुपगतोऽनुजत्वाद्
उपेन्द्रः । उपगत इन्द्रोऽस्येति वा । 'कुगतिप्रादयः' २।२।१८ ॥
इति समासः । "इन्द्रलोकादप्युपरि वर्तमानत्वादुपेन्द्रः" [१] इति
तु कलिङ्गः । यथा हरिवंशे-

“ममोपरि यथेन्द्रस्त्वं स्थापितो गोभिरिश्वरः ।

उपेन्द्र इति कृष्ण ! त्वां गास्यन्ति दिवि देवताः ॥३॥”

[१] इति । १२ न जायत इति अजः । 'जनी प्रादुर्भावे'
(दि.आ.से.), 'अन्येष्वपि दृश्यते' ३।२।१०१ ॥ इति डः । १३
इन्द्रस्यानुजः इन्द्रानुजः । इन्द्रमातुरदितेर्गर्भे बलिनिग्रहार्थं वामन-
१० रूपेणोत्पन्नत्वात् । यन्माघः-

“दीप्तिनिर्जितविरोचनादयं द्यां विरोचनसुतदभीप्सतः ।

आत्मभूरवरजाखिलप्रजः स्वर्पतेरवरजत्वमाययौ ॥४॥”

[शिशुपालवधम्, सर्गः-१४, श्लो-७४] इति । यौगिकत्वाद्
वासवावरजादयः । १४ “विष्वग्नानार्थप्रथने स्यात्” [२] इति
वोपालितः । न्यासेऽपि लोमादिमूत्रे विषुशब्दो नानार्थो निपातो
मूर्धन्यान्तो दर्शितः, पामादित्वाद् नप्रत्यये विषुण इति णत्व-
दर्शनात् । विष्वगञ्चतीति (‘ऋत्विक्’ ३।२।५९ ॥ इति) विविनि,
कुत्वे, [‘उगितश्च’ ४।१।६ ॥ इति डीपि] विषुची नाना अञ्चती
सेनाऽस्येति विष्वक्सेनः । “(विषु सर्वतोऽर्थेऽव्ययम्,) विषु
२० सर्वतोऽञ्चती सेनाऽस्य” [३] इति तु पञ्जिकादयः । “पूर्वपदात्
संज्ञायामगः’ ८।४।३ ॥ इति न णत्वम्, विष्वक्शब्दस्य
गकारान्तत्वात्, गकारान्तत्वं च णत्वे कर्तव्ये ‘खरि च’
८।४।५५ ॥ इति चर्त्तस्यासिद्धत्वात्” [४] इति कलिङ्गः । विष्व-

गिति मूर्धन्यमध्य एव । “विष्वक् विश्वक् स्मृतं विज्ञैर्विषुवं
विशुवं तथा” [५] इति द्विरूपकोषात् तालव्या मूर्धन्याश्चैते शब्दाः ।
“शटी च परिवेषः । विश्वक्सेनोऽभ्रेषः प्रतिष्कसः ‘कौशष-
विषदौ चै’” [६] इत्यूष्मविवेकाच्च कदाचित् तालव्यमध्योऽपि ।
“विष्वक् सर्वव्यापिनी सेनास्य” [७] इति सुभूतिः । १५ नरा
आपो भूतानि वा, तान्ययते नारायणः । ‘अय गतौ’ (भ्वा.-
आ.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः । यदुक्तम्-“आपो नरा इति ३०
प्रोक्ताः” [८], [तथा “नरा जातानि भूतानि” [९] इति] । १६
जले शेते जलशयः, पक्षे जलेशयोऽपि । १७ “नराणां
समूहो नारम् । ‘तस्य समूहः’ ४।२।३७ ॥ इत्यण् । तदेवायनं
स्थानमस्येति नारायणः” [१०] इति निरुक्तिकारः । “क्वचिन्म-
न्वन्तरेऽस्य ऋषेरपत्यत्वमुपगत इति नरस्यापत्यमिति ‘नडादिभ्यः
फक्’ ४।१।९९ ॥ इति फकि नारायणः” [११] इति तु वैयाकरणाः ।

“आपो नरा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ।

तो यदस्यायनं पूर्वं तेन नारायणः स्मृतः ॥५॥”

[मनुस्मृतिः, अध्या-१, श्लो-१०] इति मन्वादयः । “नरादात्मनो
जातान्याकाशादीनि नाराणि कार्याण्ययं कारणात्मा एति व्याप्नोति ४०
नारायणः ।

“नराजातानि तत्त्वानि नाराणीति ततो विदुः ।

तान्येवायतनं तस्य तेन नारायणः स्मृतः ॥६॥”

[१२] इति तु मन्त्रवर्णः । पृषोदरादित्वाद् नारायणोऽपि” [१३] इति
मिश्राः । “अथ नारायणो विष्णुरूध्वकर्म नारायणः” [१४] इति
शब्दार्णवः । सर्वत्र ‘पूर्वपदात् संज्ञायामगः’ ८।४।३ ॥ इति णत्वम् ।

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१५, पृ.३३ ॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।२० ॥, पृ.१८ ॥, तत्र ‘त्वां तथा गास्यन्ति देवताः’ इति
दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१५, पृ.३३ ॥ ३. ‘-दिते गर्भे’ इति १.२ ॥ ४. माघे ‘गां’ इति दृश्यते ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१,
स्वर्गवर्गः, श्लो-१४, पृ.३२ ॥, तत्र ‘विषु नानार्थे प्रथने स्याद्’ इति दृश्यते ॥ ६. कोष्ठात्तर्गतपाठः १.२.३प्रतिषु न दृश्यते ॥ ७. ‘विषुची’ इति १.४,
‘विषुची’ इति ३ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१५, पृ.३२ ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१४, पृ.३३ ॥, रामाश्रमी
१।१।१९ ॥, पृ.१२ ॥ १०. ‘कौशष-’ इति ३ ॥ ११. “तालव्या मूर्धन्याश्चैते शब्दाः शटी च परिवेषः । विश्वक्सेना भ्रेषः प्रतिष्कसः कोशविशदौ”
इहशमुद्धरणं रामाश्रम्यां दृश्यते, १।१।१९ ॥, पृ.२२ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१४, पृ.३३, तत्र “विष्वक् सर्वतो व्यापिनी सेनास्य
इति विष्वक्सेनः’ इति तु सुभूतिः” इति दृश्यते ॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२।१४ ॥, पृ.५३ ॥ १४. ‘शयवासवासिष्वकालात्’ ६।३।१८ ॥ इति विकल्पपक्षे ॥
१५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१३, पृ.२९ ॥ १६. ‘तो’ इति १.२ ॥ १७. ‘जरा-’ इति ३ ॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः,
श्लो-१३, पृ.३० ॥ १९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।१८ ॥, पृ.१६ ॥ तत्र संसारावर्तस्योद्धरणमुक्तम् । रामाश्रमी १।१।१८ ॥, पृ.११ ॥, पदचन्द्रिका,
भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१३, पृ.३० ॥

१८ श्रियः लक्ष्म्याः पतिः श्रीपतिः, यौगिकत्वाद् लक्ष्मीनाथ
इत्यादयः । १९ दैत्यानामरिः दैत्यारिः । २०-२१ पुराणयज्ञशब्दाभ्यां
पुरुषः, तेन पुराणश्चासौ पुरुषश्च पुराणपुरुषः । यज्ञेषु पुरुषः
यज्ञपुरुषः । २२ ताक्ष्यो ध्वजोऽस्य ताक्ष्यध्वजः, यौगिकत्वाद्
गरुडाङ्क इत्यादयः । २३ अक्षमिन्द्रियमधः इन्द्रियं पादौ, ताभ्यां
जातः अधोक्षजः । 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (वा-३ । २ । १०१ ॥) इति
ङः । तदुक्तं एकादशेन्द्रियगणने पद्मपुराणे-“पायूपस्थं करौ
पादौ” [१] इति । अधोक्षाणां जितेन्द्रियाणां जायते प्रत्यक्षीभवतीति
वा । अक्षजं ज्ञानमधोऽस्येति वा । अक्षादिन्द्रियाज्जाता अक्षजाः,

१० प्राणिनस्तेऽधः कक्षा यस्मादिति वा । यद्वा अधो न क्षीयते जात्विति
पृषोदरादधोक्षजः । तथा च योगपर्वणि “अधो न क्षीयते जातु
यस्मात् तस्मादधोक्षजः” [१] इति । “अधोऽक्षिभ्यां दृग्भ्यां जात
इत्यधोक्षजः” [१] इति तु पञ्जिका ॥ २१४ ॥ २४ गां भुवं विन्दति
गोविन्दः । 'विद्लृ लाभे' (तु.उ.अ.), 'गवादिषु विन्दे':
संज्ञायाम्' (वा-३ । १ । १३८ ॥) इति शः, 'शे मुचादीनाम्' ७ । १ । ५९ ॥
इति मुम् । “महावृष्टौ गोवर्धनगिरिमुत्पाठ्य गोकुलमनेन रक्षित-
मिति ब्राह्मणैर्गोष्ठाधिपत्यमस्मै दत्तम्” [१] इति तु सुभूतिः । गां
भुवं विन्दति वा गोविन्दः । वराहरूपेणोद्धाराद्वा, गोपत्वाद्वा । २५
षट् बिन्दवो लाञ्छनभूता अस्य षड्बिन्दुः । २६ मुञ्जति पापिनो
२० मुकुन्दः । 'मुच्लृ मोक्षणे' (तु.उ.अ.), 'मुञ्जेर्ङुकुन्दकुन्दौ'
(हैमोणा-२५०) इति डुकुन्दः प्रत्ययः । २७ कलियुगे कृष्ण-
वर्णत्वात्, कर्षत्यरीनिति वा कृष्णः । 'कृष विलेखने'
(भ्वा.प.अ.), कृषेर्नक् बाहुलकात् । तथा च संक्षिप्तभारतम्-

“सत्यत्रेताद्वापरयुगेषु सितरक्तपीतवर्णाभः ।

स एव कृष्णः किल कलिकाले, स एष पुरुषोत्तमो जयति ॥ ७ ॥”
[१] [इति] ।

“कृषिर्भूवाचकः शब्दो नश्च निर्वृतिवाचकः ।

तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते ॥ ८ ॥”

[१] इत्यौपनिषदाः । “कृषिरुत्कृष्टवचनः” [१] इत्यपि पाठः ।
उत्कृष्टा निर्वृतिरस्मादिति व्युत्पत्तिः । २८ चाक्षुषमन्वन्तरे ३०
विकुण्ठाया अपत्यं वैकुण्ठः । शिवादित्वादण । विपूर्वात्
कुण्ठतेर्धातोः 'गुरोश्च' ३ । ३ । १०३ ॥ इत्यप्रत्यये वा । विविधा
कुण्ठा माया अस्यास्तीति वा । ज्योत्स्नादित्वादणि वैकुण्ठः ।
विकुण्ठाया अपत्यत्वोक्तिस्तु विष्णुपुराणे-

“चाक्षुषेऽवान्तरे देवो वैकुण्ठः पुरुषोत्तमः ।

विकुण्ठाया मथो जज्ञे वैकुण्ठैर्देवतैः सह ॥ ९ ॥”

[१] इति । विकुण्ठेरादिवाराद्वा अपत्यमिति वा । विकुण्ठित-
सिंहोदिवक्त्रो वा, संहितासु तथा दर्शनात् । २९ पद्मे शेते
पद्मशर्यः । 'शयवासवासिष्वकालात्' ६ । ३ । १८ ॥ इति सप्तम्या
अलुक् । ३० पद्मं नाभावस्य पद्मनाभः । 'नाभेः संज्ञायाम्' ४०
(हैमसू-७ । ३ । १३४ ॥) इत्यप, 'यस्येति च' ६ । ४ । १४८ ॥ इतीकार-
लोपः । पद्मनाभ इत्यत्र “अच् प्रत्ययपूर्वात् (प्रत्यन्वपूर्वात्-)"
५ । ४ । ७५ ॥ इत्यत्र 'अच्' इति योगविभागादच्, योगविभागस्य
हि 'पूर्वदृष्टमात्रसाधकत्वम्, न तु नाभ्यन्तस्य सर्वत्रैवाक्समासान्त
इति नियमः, तेन “प्रजा इवाङ्गादरविन्दनाभेः” [शिशुपालवधम्
३ । ६५ ॥] इति माघः, “नाधारेण विना सृष्टिजन्तूनां तैरपीष्यते”
[ ] इत्यादि प्रयोगाः, उक्तं च-योगविभागादिष्टसिद्धिः” [ ] इति
मिश्रः । ३१ वृषो धर्मः 'कपिर्वराहस्ताद्रूप्याद् वृषाकपिः ।
यत्पुराणम्-

१. '-न्द्रियाग-' इति २ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१६, पृ. ३५ ॥, तत्र 'पद्मपुराणे' इत्यस्य स्थाने 'विष्णुपुराणे' इति दृश्यते ॥ ३.
'विदेः' इति २.३ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१४, पृ. ३२ ॥ ५. ३प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'मुचेर्-' इति हैमोणादिगणे ॥ ७. '-कुण्डाविति'
इति ३ ॥ ८. '-भारते' इति ३ ॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १ । १ । १८ ॥, पृ. १६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१३, पृ. ३० ॥, तयोप्येकयोरुत्तरार्थः
“कृष्णः किल कलिकाले स एव पुरुषोत्तमो जयति” इति दृश्यते, स एव युक्तः, छन्दोभङ्गानुपपत्तेः ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-
१३, पृ. ३० ॥ ११. पदचन्द्रिकायामेव श्लोके 'कृषिर्भूवाचकः शब्दः' इत्यस्य स्थानेऽयं पाठो दृश्यते ॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १ । १ । १८ ॥, पृ.
१७ ॥, स्वोपज्ञटीका २ । २ । १५ ॥, पृ. ५३ ॥ 'चाक्षुषेऽवान्तरे' इत्यस्य स्थाने टीकासर्वस्वे 'चाक्षुषस्यान्तरे' इति, स्वोपज्ञटीकायां च 'चाक्षुषे चान्तरे' इति
दृश्यते ॥ १३. 'सिंहादेववक्त्रो' इति २ ॥ १४. 'पद्मशयः' इति ३ ॥ १५. पाणिनीयाष्टाध्याय्यामेतादृक् सूत्रं न दृश्यते, प्रायः टीकाकृता सिद्धहेमे 'नाभेर्नाम्नि'
७ । ३ । १३४ ॥ इत्यत्र 'नाम्नि' इत्यस्य स्थाने 'संज्ञायाम्' इति पाठो मुक्तः, पाणिनीयमते हि नामत्वमेव संज्ञात्वम् ॥ १६. 'पूर्वाचार्येष्वचमात्र-' इति २ ॥
१७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१५, पृ. ३३ ॥, तत्र 'पूर्वदृष्ट-' इत्यस्य स्थाने 'पूर्वाचार्येष्ट-' इति, 'सृष्टिजन्तूनां तैरपीष्यते' इत्यस्य च
स्थाने 'सृष्टिरुर्णनाभेरपीष्यते' इति दृश्यते ॥ १८. 'कविव-' इति १ ॥

“कपिर्वराहश्रेष्ठश्च धर्मश्च वृष उच्यते ।

तस्माद् वृषाकपिं प्राह काश्यपो मां प्रजापतिः ॥१०॥”

[^१] इति । वृष^२ दानवमाकम्पितवानिति वा, पृषोदरादित्वात् ।
३२ यदोज्येष्ठः पुत्रो मधुस्तद्वश्यत्वात्, ‘तस्यापत्यम्’ ४।१।१२ ॥
इत्यणिति माधवः । अन्येऽपि तद्वश्या माधवाः । तथा च-
“प्रहितः [ः] प्रधा(ध)नाय माधवान्” [शिशुपालवधम् १६।५२]
इति माधः । माया लक्ष्म्या धव इति वा । ३३ वसुदेवस्यापत्यं
वासुदेवः । ‘ऋष्यन्धकवृष्णिकुरूप्यश्च’ ४।१।११४ ॥ इत्यण् । तथा
च विष्णुपुराणम्-

१० “सर्वत्रासौ समस्तं च वसत्यत्रेति वै यतः ।

ततो वै वासुदेवोऽसौ विद्वद्भिः परिकीर्तितः ॥११॥”

[^३] इति । वासुरित्यपि । तथा च त्रिकाण्डशेषः-“वासुनारा-
यणपुनर्वसुविश्वरूपाः” [त्रिकाण्डशेषः १।१।२९ ॥] । ३४ विश्वं
बिभर्ति विश्वम्भरः । ‘दुभृज् धारणपोषणयोः’ (जु.उ.अ.), ‘संज्ञायां
भृ-त्-वृ-जि-धारि-सहि-तपि-दमः’ ३।२।४६ ॥ इति खच्, ‘अरुद्विषदजन्तस्य’ ६।३।६७ ॥ इति मुम् । ३५ श्रियं धरति श्रीधरः ।
‘धृज् धारणे’ (भ्वा.उ.अ.), पचाद्यच् । ३६ विश्वं रूपमस्य
विश्वरूपः ॥२१५॥ ३७ शैशवे चापल्यनिषेधाय यशोदया दाम्ना
उदरे बद्धत्वाद् दाम उदरेऽस्य दामोदरः । गमकत्वाद् वैयधि-

२० कर्ण्येऽपि समासः । ३८ शूरो नाम यादवो वसुदेवपिता, तद्वंशजत्वात्
शौरिः । बाह्वादेरकृतिगणत्वाद् इज् । “शर्वः शिवः केशव एव
शौरिः” [^४] इति शकारभेदात् तालव्यादिः । “षूड् प्राणिप्रसवे”
(दि.आ.वे.), ‘सुसूधागुवि(गुधि)भ्यः क्रन्’ (उणा-१८२) इति क्रन्,
सूरो यादवे दन्त्यवान्” [^५] इति तु मधुमाधवी । ३९ सना भवः
सनातनः । ‘सायंचिरंप्राहेप्रगेऽव्ययेभ्यः’ ४।३।२३ ॥ इति ट्युः,
तुडागमश्च । ४० विध्यति दैत्यान् विधुः । ‘व्यध ताडने’ (दि.प.अ.),
‘पृथिदिव्यधिगृधिधृषिभ्यः कुं’ (उणा-२३) इति कुः । ४१ पीते
अम्बरेऽस्य पीताम्बरः । ४२ मार्जयति पापं मार्जः । ‘मृजूर्ध्वं

शुध्दौ’ (अ.प.वे.), णिजन्तात् पचाद्यच् । मां लक्ष्मीमर्जयति वा
मार्जः^६ । ‘अर्ज सर्ज’ अर्जने’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ४३ ३०
जयति दैत्यानिति जिनः । ‘जि जये’ (भ्वा.प.अ.),
‘इप्सिजि(जि)-[दीडुष्यवि]भ्यो नक्’ (उणा-२८२) इति नक् ।
४४ कुं भुवं मोदयति कुमोदकः । ‘मुद हर्षे’ (भ्वा.आ.से.),
‘ण्वुल्लुचौ’ ३।१।१३३ ॥ इति ण्वुल् । ४५ त्रयो विशिष्टाः क्रमाः
‘सृष्टिस्थितिप्रलयलक्षणाः शक्तयोऽस्य त्रिविक्रमः । बलिबन्धनार्थं
भूव्योमस्वर्गेषु त्रयो विक्रमाः पादन्यासा अस्येति वा त्रिविक्रमः ।
४६ जहाति पादाङ्गुष्ठाद् गङ्गामिति जह्नुः । ‘ओहाक् त्यागे’
(जु.प.अ.), ‘जहातेः सन्वदालोपश्च’ (उणा-१३८) इति नुः । ४७
चत्वारो भुजा अस्य चतुर्भुजः । ४८ पुनर्वस्वोर्जातः पुनर्वसुः ।
‘लुबविशेषे’ ४।२।४४ ॥ इत्यणो लुप् । ४९ शतमावर्त्ता अस्य ४०
शतावर्त्तः । ५० गदस्याग्रजोः गदाग्रजः । ५१ स्वतो भवति
स्वभूः, क्विप् ॥२१६॥ ५२ मुञ्जवर्णकेशैर्युक्तत्वाद् मुञ्जकेशी ।
‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः । यत्पुराणम्-

“स शूलतेजसाऽऽविष्टो नारायणविभुस्तदा ।

बभूव मुञ्जवर्णश्च ततोऽहं मुञ्जकेशवान् ॥१२॥”

[^७] इति । ५३ वनं वनपुष्पम्, तन्मालाऽस्यास्ति वनमाली ।
‘व्रीह्यादिभ्यश्च’ ५।२।११६ ॥ इति इनिः । “सपल्लवपुष्पप्रथिता
सक् वनमाला” [^८] इत्येके । “आपादपद्मं या माला वनमालेति”
सा मता” [^९] इति तु कलिङ्गः । ५४ अवयवलक्षणया आयतत्वात्
पुण्डरीके पुण्डरीकपत्रे इवाक्षिणी यस्य स पुण्डरीकाक्षः । ५०
पुण्डरीकमक्षि अस्येति वा । ‘बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः [स्वाङ्गात्]
षच्’ ५।४।११३ ॥, ‘यस्येति च’ ६।४।१४८ ॥ । अनेन किल पूर्वं
रुद्राय सहस्रपुण्डरीको बलिरुपनीतः, तत्र तेन एकं भक्तिं^{१०}
ज्ञातुमपहृतम्, ततोऽनेन स्वचक्षुरेकमुत्पाद्य पुण्डरीकस्थाने
[दानं] कृतं, तेन च महिम्नः स्तोत्रे “हरिस्ते साहस्रम्”

१. ‘धर्मस्य’ इति ३॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२१५॥, पृ.५३॥ ३. ‘वृषदा-’ इति ३॥ ४. ‘यदेज्ये-’ इति ३॥ ५. ‘तद्वश्य-’ इति २॥ ६. ‘-देवोऽस्यै’
इति ३॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१५, पृ.३३-३४॥, रामाश्रमी १।१।२०॥, पृ.१३॥, तत्रोत्तरार्धः ‘अतोऽसौ वासुदेवेति विद्वद्भिः
परिपठ्यते’ इति पदचन्द्रिकायाम्, ‘ततोऽसौ वासुदेवेति विद्वद्भिः परिगोयते’ इति रामाश्रम्यां च दृश्यते ॥ ८. ‘त्रिवंशरः’ इति ३॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१६, पृ.३४॥ १०. उणादिरागे नास्ति ॥ ११. ‘मृजुष’ इति २.३॥ १२. ‘सिद्धौ’ इति १॥, ‘मृजु शुद्धौ’ इति मा. धातुवृत्तौ,
अदादिः, धातुसं-७१, पृ.३७२॥ १३. इप्रतौ नास्ति ॥ १४. ‘षज्’ इति मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-१३७, पृ.९८॥ १५. ‘सृष्ट-’ इति ३॥ १६.
‘-केशी-’ इति १॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२१७॥, पृ.५३॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१६, पृ.३५॥ १९. “आपादलम्बिनी माला
सर्वर्तुसुमोज्ज्वला । मध्ये स्थूलकदम्बाढ्या वनमालेति कीर्तिता” इति वाचस्पत्यम्, पृ.४८४५॥ २०. ‘रथच्’ इति १॥ २१. ‘-रूप-’ इति ३॥ २२.
‘भक्ति’ इति १.२.३॥

[शिवमहिम्नस्तोत्रम्-१९] इति पद्ये व्यक्तम् । यद्वा अक्षेषु इन्द्रियेषु दृश्यते, अधिष्ठातृरूपेणानुभूयते इत्यक्षः परमात्मा, 'शेषे' ४।२।१२ ॥ इत्यण्, सर्वेन्द्रियाणामधिष्ठातेत्यर्थः, ह्युण्डरीकमध्ये परमात्म-स्वरूपेण स्थितत्वात्, सर्वेन्द्रियाणामपि इन्द्रिय इति यावत् । तथा च श्रुतिः 'प्राणस्य प्राण उत चक्षुषश्चक्षुः श्रोत्रस्य च श्रोत्रं मनसोऽयं मनो विदुः' [ ] इति । आलौहित्यात् पुण्डरीकं कर्पासमिवाक्षि अस्येति वा । "कर्पासशब्दस्तु वानरकटिवचनः" [ ] इति तु विष्णु-पुराणटीकाकाराः । ५५ बिभर्ति विश्वम्, जगद्भारं वा बभूः । 'दुभृज्' धारणपोषणयोः (जु.उ.अ.), 'कुभ्रश्च' (उणा-२२) इत्युणादिसूत्रेण कुप्रत्ययः, धातोर्द्वित्वं च । ५६ शशाकारा बिन्दवो लाञ्छनमस्य शशबिन्दुः । ५७ विधति सृजति वेधाः । 'विध विधाने' (तु.प.अ.), 'असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन्, 'अत्वसन्तस्य चाधातोः' ६।४।१४ ॥ इति दीर्घः । वेधसौ, वेधसः इत्यादि । ५८ पृश्निः शृङ्गमस्य पृश्निशृङ्गः । ५९ धरणीं धरति धरणीधरः । 'धृज् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), पचाद्यच्, यौगिकत्वाद् महीधरादयः । ६० आत्मनो भवति आत्मभूः । 'भुवः संज्ञान्तरयोः' ३।२।१७९ ॥ इति क्विप् । ६१ पाण्डवान् अयते पाण्डवायनः । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः । ६२ सुवर्णवर्णा बिन्दवो लाञ्छनान्यस्य सुवर्णबिन्दुः ॥२१७॥ ६३ श्रीवत्सो हृदि अस्य श्रीवत्सः । अर्शआदित्वादच् । महापुरुषलक्षणं श्वेतरोमावर्तविशेषः श्रीवत्सः । वदति महत्त्वमिति वत्सः । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.प.से.), 'वृ(वृ)तृवदिहानिकमिकुषिभ्यः सः' (उणा-३४२) इति सप्रत्ययः । "श्रीयुक्तो वत्सः श्रीवत्सः । क्रुद्धस्य दुर्वाससः पदाधातरूपो रेखाविशेषः श्रीवत्सः" [ ] इति रूपपञ्जिका । "शौरि श्रीवत्सदैत्यारिविष्वक्सेनजनार्दनाः" [ ] इति शब्दार्णवः । 'श्रीवत्सला-ञ्छनोऽपि । ६४ देवस्यापत्यं देवकिः । 'अत इज्' ४।१।१५ ॥, संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्ध्यभावः, ततः स्त्रियाम् 'इतो मनुष्यजातेः'

२०

४।१।६५ ॥ इति डीष् । 'देवकी' [ ] इति वर्णदेशना । "देवकीना-चष्टे इति णिजन्ताद् 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः, ततो डीपि देवकीति समाधेयम्" [ ] इति श्रीधरः । 'देवकी देवकी' [ ] इति ३० द्विरूपकोषश्च । देवक्याः सूनुः देवकीसूनुः । ६५ गोपीनामिन्द्रो गोपीन्द्रः । ६६ "पलाशी विष्टरः स्थिरः" [त्रिकाण्डशेषः २।४।१२ ॥] इति त्रिकाण्डशेषः । तरुः अश्वत्थोऽभिमतः । तथा च "अश्वस्थः सर्ववृक्षाणाम्" [श्रीमद्भगवद्गीता १०।२६ ॥] इति गीता । तत्र श्रूयत इति । 'सर्वधातुभ्योऽसुन्' (उणा-६२८), विष्टरश्रवाः । विष्टरः कुशमुष्टिरिव श्रवसी कर्णावस्येति वा । विष्टरश्रवसौ, विष्टरश्रवसः इत्यादि । ६७ सोमोऽभिगम्यः सिन्धुरस्य सोमसिन्धुः । ६८ जगतां नाथो जगन्नाथः । ६९ गोवर्धनं धरति गोवर्धनधरः, पचाद्यच् ॥२१८॥ ७० यदूनां नाथो यदुनाथः । ७१-७५ गदा-शार्ङ्गचक्रश्रीवत्सशङ्खेभ्यः भूर्त्, तेन गदाभृत् । शृङ्गस्य विकारः ४० शार्ङ्गम्, 'अनुदात्तादेश्च' ४।३।१४० ॥ इत्यच्, शार्ङ्गं धनुर्विभर्ति शार्ङ्गभृत्, चक्रभृत्, श्रीवत्सभृत्, शङ्खभृत्, यौगिकत्वाद् गदाधरः, शार्ङ्गी, चक्रं पाणावस्य चक्रपाणिः । 'प्रहरणार्थेभ्यः परे निष्ठासप्तम्यौ' (वा. २।२।३६ ॥) इति परनिपातः । श्रीवत्साङ्गः, शङ्खपाणिः इत्यादयः । पञ्चसप्ततिः कृष्णस्य । शेषश्चात्र-

"नारायणे तीर्थपादः पुण्यश्लोको बालन्दमः ।

उरुक्रमोर्हर्गौ च तमोर्ध्नः श्रवणोऽपि च ॥१३॥

उदारधिलतापर्णः सुभद्रः पंशुजालिकः ।

चतुर्व्यूहो नवव्यूहो नवशक्तिः षडङ्गजित् ॥१४॥

द्वादशमूर्लः शतको दशावतार एकदह् ॥ ५०

हिरण्यकेशः सोमोऽहिस्त्रिधामा त्रिककुत् त्रिपात् ॥१५॥

मानञ्जरेः पराविद्धः पृश्निगर्भोऽपराजितः ।

हिरण्यनाभः श्रीगर्भो वृषोत्साहः सहस्रजित् ॥१६॥

१. 'गिथितवान्' इति २॥ २. 'वा' इति ४॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा. १, स्वर्गवर्गः, श्लो-१४, पृ. ३१-३२ ॥ ४. 'धारण' इति २॥ ५. 'विदधति' इति ३॥ ६. 'सुवर्णा' इति १॥ ७. 'रूपा' इति २॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१७, पृ. ३६ ॥ ९. 'दनः' इति २॥ १०. द्र. रामाश्रमा १।१।२२ ॥ पृ. १३ ॥ ११. "विधुः श्रीवत्सलाञ्छनः" इत्यमरकोषः १।१।२२ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा. १, स्वर्गवर्गः, श्लो २६, पृ. ३४ ॥ १३. 'देवकी देवकीति च' इति पू. कस्तूरसूरिसम्पादितशब्दभेदप्रकाशे, पृ. २३० ॥ १४. 'शब्दो योज्यः' इति ४प्रतेष्टिष्णो ॥ १५-१. 'रुगायौ' इति, १५-२. 'उदारार्थः' इति च शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ १६. 'तमाघः' इति २॥ १७. 'समुद्रः' इति ३॥ १८. 'द्वादशः मूलः' इति ३॥ १९. 'हिरण्यः केशः' इति ३॥ २०. 'त्रिकत्रिपात्' इति १.२ ॥ २१. 'पानञ्जरे' इति ३॥

ऊर्ध्वकर्मा यज्ञधरो धर्मनेमिरसंयुतः ।
 पुरुषो योगनिद्रालुः खण्डास्यः शलिकाऽजितौ ॥१७॥
 कालकण्ठो^१ वरारोहः श्रीकरो वायुवाहनः ।
 वर्धमानश्च चतुर्दष्टो^२ नृसिंहवपुरव्ययः ॥१८॥
 कपिलो रुद्रकपिलः^३ सुषेणः सुमतिञ्जयः^४ ।
 क्रतुधामा वासुभद्रो बहुरूपो महाक्रम ॥१९॥
 विधाता धार एकाङ्गो वृषाक्षः सुवृषोऽक्षजैः ।
 रन्तिदेवः^५ सिन्धुवृषो^६ जितमन्युर्वृकोदरः ॥२०॥
 बहुशृङ्गो रत्नबाहुः पुष्पहासो महातपाः ।
 लोकनाभः सूक्ष्मनाभो धर्मनाभः पराक्रमः ॥२१॥
 पद्महासो महाहंसः पद्मगर्भः सुरोत्तमः ।
 शतवीरो महामायो ब्रह्मनाभः सरीसृपः ॥२२॥
 वृन्दाङ्गोऽधोमुखो धन्वी सुधर्मा विश्वभुक् स्थिरः ।
 शतानन्दः शरुश्चापि यवनारिः प्रमर्दनः ॥२३॥
 ऋक्षनेमिलोहिताक्षः एकपाद् द्विपदः कपिः ।
 एकशृङ्गो यमकीलः^७ (-ल) आसन्दः शिवकीर्तनः ॥२४॥
 शद्गुर्वशः श्रीवराहः सदायोगी सुयामुनः ॥^८
 [शेषनाममाला २ ६४-७६ ॥] ॥

मधुधेनुकचाणूरपूतनायमलार्जुनाः ॥२११॥
 २० कालनेमिहयग्रीवशकटारिष्टकैटभाः ।
 कंसकेशिमुराः^{११} साल्वमैन्दद्विविदराहवः^{१२} ॥२२०॥
 हिरण्यकशिपुर्बाणः^{१३} कालियो नरको बलिः^{१४} ।
 शिशुपालश्चास्य वध्याः^{१५}

१ अस्य विष्णोरेते त्रयोविंशतिर्वध्याः, मन्यतेऽत्यर्थं मधुः ।

‘मनु अवबोधने’ (त.आ.से.), ‘फलि-पाटि-मनि-नमि-जनां

गुक्पाटिनाकिधताश्च उर्निर्च्य’ (उणा-१८) इति सूत्रेण^१ मन्यते-
 धोन्तादेशः, उपत्ययश्च । २ धेनुं कायति^२ धेनुकः । ३ चणति
 शब्दायते प्रतिमल्लानिति चाणूरः । ‘चण’ शब्दे’ (भा.प.से.) ।
 ४ पूनाति पूतना । ‘पूज् पवने’ (ब्र्या.उ.से.), ‘पृपृभ्यां कित्’
 (हैमोणा-२९३) इति तनः, टाप् । ५ यमलरूपावर्जुनवृक्षौ यम- ३०
 लार्जुनौ ॥२११॥ ६ कालस्य नेमिश्चक्रधारेव कालनेमिः । ७
 हयस्य ग्रीवेव ग्रीवाऽस्य हयग्रीवः । ८ शकटाकारत्वात् शकटः ।
 ९ नास्ति रिष्टं क्षेममस्मादिति अरिष्टः । १० कैतवेन भाति
 कैटभः, पृषोदरादिः । ११ कामयते जयं कंसः । ‘कमु कान्तौ’
 (भा.आ.से.), वृ(वृ)तृवदिहनिर्कर्मिकेषियुमुचिभ्यः सः’ (उणा-
 ३४२) इति सः । १२ केशाः सन्त्यस्य केशी । ‘अत इनिठनौ’
 ५ । २ । ११५ ॥ इतीनिः । १३ मुरति वेष्टयति मुरः । ‘मुर [सं]-
 वेष्टने’ (तु.प.से.), तुदादिः, ‘इगुपधञा-’ ३ । १ । १३५ ॥ इति कः ।
 १४ सल्वो^१ अभिजनोऽस्य साल्वः । सलति गच्छति वा । ‘सल
 गतौ’ (भा.प.से.), ‘सलेर्णिङ्’ (हैमोणा-५१०) इति वः । १५ मया ४०
 लक्ष्म्या कृत्वा इन्दति परमैश्वर्यमनुभवति मेन्दः^२ । ‘प्रज्ञादि-
 भ्यश्च’ ५ । ४ । ३८ ॥ इत्यणि मैन्दः । १६ [‘विद ज्ञाने’ (अ.प.से.)],
 ‘इगुपध-’ ३ । १ । १३५ ॥ इति कः । द्वयोस्त्रेताद्वापरयोर्विदः द्विविदः ।
 १७ रहयति गृहीत्वा सूर्याचन्द्रमसौ इति राहुः । ‘रहि(रह)
 त्यागे’ (चु.उ.से.), दृ(दृ)सनिजनिचस्विटिरहिभ्यो उर्ण^३’ (उणा-
 ३) इति उर्ण ॥२२०॥ १८ हिरण्येन युक्तः कसि(शि)पुः
 हिरण्यकसि (शि)पुः । १९ बाणयति युद्धाय रिपूनिति बाणः ।
 ‘बण शब्दे’ (भा.प.से.), अस्माणिजन्तात् पचाद्यच् । २० के
 पानीये आलयोऽस्य कालियः^४, पृषोदरादिः । २१ नृणाति
 नरकः । ‘दृन्(कृ)न्-’ (हैमोणा-२७) इत्यकः । २२ बलति ५०

१. ‘खजस्य’ इति २. ‘खडास्यः’ इति ३ ॥ २-१. ‘कालकुण्ठो’ इति, २-२. ‘भद्रकपिलः’ इति, २-३. ‘सुमितिञ्जयः’ इति, २-४. ‘सुभन्वा’ इति च
 शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ३. ‘सुवृषोकुजः’ इति ४ ॥ ४. ‘रतिदेवः’ इति २, ‘रतिदेवः’ इति ४ ॥ ५. ‘सिन्धुः वृषो’ इति २ ॥ ६. ‘शरीसृपः’ इति १. २. ४ ॥
 ७. ‘त्सरु’ इति १ ॥ ८. ‘-निमित्तो’ इति ३, ‘यज्ञनेमिलो’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ९. ‘सद्गु-’ इति ३ ॥ १०. ‘सया-’ इति ३ ॥ ११. ‘साल्वः’
 इति १, ‘साल्वः’ इति ३ ॥ १२. ‘उच्च’ इति ३, ‘उनिच्च’ इति १ ॥ १३. ‘फलिनमिमनिजनां गुक्पाटिनाकिधतश्च’ इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ १४. ‘कामयति’
 इति ३ ॥ १५. शीरतरङ्गिण्यादौ चणधातुः शब्देऽर्थे न दृश्यते, तेनात्र हैमसम्मतः शब्दार्थकः अणरणदण्डात्मकः चणधातुर्बोध्यः, तत्राह- ‘महिकणि-’ (हैमोणा-
 ४२८) इति णिति ऊरे चाणूरो विष्णुहतो मल्लः” इति स्वोपज्ञं धातुपासयणम्, भादिः, धातुसं-२७२, पृ. ३३ ॥ १६. ‘-कषिभ्यः सः’ इत्युणादिगणे ॥
 १७. ‘सला’ इति ३. ४, ‘सलवा’ इति २ ॥ १८. ‘मेदः’ इति १, ‘मैन्दः’ इति २. ४ ॥ १९. ‘मेन्दः’ इति ३ ॥ २०. अत्र ‘देवताद्वन्द्वे च’ ६ । ३ । ३६ ॥ इत्यानङ् ॥
 २१. ‘-र्चाटभ्यो जुप्’ इत्युणादिगणे ॥ २२. ‘योद्धु’ इति २. ३ ॥ १ प्रतावपि केनचित् ‘योद्धु रि-’ इत्यस्य निष्कापणं कृत्वा बर्हिर्भागे ‘युद्धाय रि-’ इति
 कृतः ॥ २३. ‘कालीयः’ इति ३ ॥

बलिः । 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) । २३ शिशून् पालयति शिशुपालः, पचाद्यच् । नारायणस्य मध्वादीनां त्रयोविंशतिरिपूणां नामानि । यौगिकत्वाद् मधुमथनः, धेनुकध्वंसी, चाणूरसूदनः, पूतनादूषणः, यमलार्जुनभञ्जनः, कालनेमिहरः, हयग्रीवरिपुः, शकटारिः, अरिष्टहा, कैटभारिः, कंसजित्, केशिहा, मुरारिः, साल्वारिः, मैन्दमर्दनः, द्विविदारिः, राहुमूर्धहरः, हिरण्यक-शिपुदारणः, बाणजित्, कालियदमनः, नरकारिः, बलिबन्धनः, शिशुपालनिषूदनः इति विष्णुनामानि भवन्ति ॥

वैनतेयस्तु वाहनम् ॥२२१॥

१० १ अस्य विष्णोर्वाहनं विनताया अपत्यं वैनतेयः । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२० ॥ इति ढक्, 'आयनेयी-' ७।१।२ ॥ इत्यादिना ढस्य एयादेशः ॥२२१॥

शङ्खोऽस्य पाञ्चजन्यः

१ अस्य विष्णोः शङ्खः पाञ्चजन्यः । समुद्रे तिमिर-रूपधारी पञ्चजननामा असुर आसीत्, तदस्थिभवत्वात् । 'बहि-देवपञ्चजनेभ्यः-' (वा-४।३।५८ ॥) इत्युपसंख्यानान् व्यः । यद्वा पञ्चजने पाताले भव इति, 'बहिर्देव-' (वा-४।३।५८ ॥) इति सूत्रेणैव व्यः ॥

अङ्गः श्रीवत्सः

२० १ अस्य विष्णोरङ्गश्चिह्नं श्रीवत्सः, महापुरुषलक्षणं श्वेतरोमावर्त्तविशेषः । वदति महत्त्वमिति वा । वदेः 'वृ(वृ)-तृवदिहनि-' (उणा-३४२) इत्यादिना सः । "श्रिया युक्तो वत्सः श्रीवत्सः । रोमावर्त्तविशेषः श्रीवत्सः" [अभि. स्वोपज्ञटीका-२।२२२ ॥] इत्याचार्याः ॥

असिस्तु नन्दकः ।

१ विष्णोरसिः खड्गः नन्दयति नन्दकः । 'टुणदि समृद्धौ' (भ्वा.प.से.), 'ण्वुल्लुचौ' ३।१।१३३ ॥ इति ण्वुल् ॥

गदा कौमोदकी

१. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'चाणूरध्वंसी' इति दृश्यते ॥ २. 'मैन्दमर्दनः' इति ३.४ ॥ ३. इतोऽग्रे स्वोपज्ञवृत्तौ 'वक्षोऽनेन' इति दृश्यते, द्र. २।२२२ ॥, पृ.५५ ॥ ४. २प्रतौ नास्ति ॥ ५. स्वोपज्ञटीकायां न दृश्यते ॥ ६. 'नन्दनः' इति ३.७. 'दैवा-' इति १ ॥ ८. ३प्रतौ नास्ति ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२३, पृ.४२ ॥, रामाश्रमी १।१।२८ ॥, पृ.१६ ॥ १०. 'कुमु-' १.४ ॥ ११. इतोऽग्रे क्षीरस्वामिटीकायां 'मेण्ठादौ' इति दृश्यते ॥ १२. क्षीरस्वामि-टीकायां नास्ति ॥ १३. 'भक्तेः' इति १.३ ॥ १४. '-वादौ' इति ३ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२३, पृ.४२ ॥, रामाश्रमी १।१।२८ ॥, पृ.१६ ॥ १६. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२२२ ॥, पृ.५५ ॥ १७. 'दीप्तिभिद्या-' इति १, 'दीप्तिभिद्या-' इति ३ ॥

विष्णोर्गदा 'देवास्त्रत्वाद् गदति गदा । 'गद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, टाप् । कौ पृथिव्यां मोदते सदा ३० जययोगात् कौमोदकी । 'मुद हर्षे' (भ्वा.आ.से.), 'बहुल-मन्यत्रापि' ( ) इति वुञ् । 'विष्णुः कुमोदकः शौरिः' [ ] इति कोषान्तरात् कुमोदको विष्णुः, तस्येयमित्यर्थेऽपि कौमोदकी । "संहितासु" तु कौमोदकीति पाठः, कूपोदकाज्जातेत्याम्नायात्" [अम. क्षीर. १।१।२८ ॥] इति स्वामी ॥

चापं शार्ङ्गं

१ विष्णोश्चापं धनुः शृणाति शीर्यते वा शृङ्गम् । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'शृणातेर्ह्रस्वश्च' (उणा-१२३) इति गन्प्रत्ययः, स च कित्, मु(नु)डागमश्च, धातोर्ह्रस्वत्वम् । शृङ्गस्य विकारः शार्ङ्गम् । 'तस्य विकारः' ४।३।१३४ ॥ इत्यण्, ४० 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥ इत्यादिवृद्धिः ॥

चक्रं सुदर्शनः ॥२२२॥

१ विष्णोः चक्रं सदा रिपुच्छेदं करोत्यनेन चक्रम्, करोतेः कप्रत्यये, 'कृवादीनां के द्वे स्तः' (वा-६।१।१२ ॥) इति द्विवचनम् । भक्तेः सुखेन दृश्यत इति सुदर्शनः । 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा.प.अ.) 'भाषायां शासियुधिदृशिधृषिमृषिभ्यो युञ् वक्तव्यः' (वा-३।३।१३० ॥) इति खलपवादौ युच्, 'युवोरनाकौ' ७।१।१ ॥, 'पुगन्तलघूपधस्य च' ७।३।८६ ॥ इति गुणः । अभिराम-त्वात् शोभनं दर्शनमस्य वा सुदर्शनः, पुंसि । "सुदर्शनोऽस्त्रियां चक्रे" [ ] इति नामनिधानात् पुंनपुंसकलिङ्गोऽपि । वाचस्पतिरपि ५० "चक्रं सुदर्शनोऽस्त्रियाम्" [ ] इत्याह ॥२२२॥

मणिः स्यमन्तको हस्ते

१ विष्णोर्हस्तस्थो मणिः सीमन्तयति दीप्तिभिर्द्यामिति स्यमन्तकः । पृषोदरादिः ॥

भुजमध्ये तु कौस्तुभः ।

१ भुजमध्यं वक्षस्तत्र, कुं भुवं स्तोभते व्याप्नोति

कुस्तुभोऽब्धिः, तस्यायं कौस्तुभः । 'स्तुभ स्तम्भे' (भा.आ.से.),
'इगुपधज्ञा-३।१।१३५ ॥ इति कः । यद्वा कौ स्तोभते कुस्तुभो
विष्णुः, तस्यायमित्यर्थे, 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण् वा ।
'पुंक्लीबोऽयम्' इति गौडः । एकं विष्णुवक्षःस्थमणेः ॥

वसुदेवो भूकश्यपो दुन्दुरानकदुन्दुभिः ॥२२३॥

१ वसुभी रत्नैर्दीव्यति वसुदेवः । 'दीवु क्रीडादौ'
(दि.प.से.), पचाद्यच् । वसूनि दीव्यतीति कर्मण्यण् वा । २ भुवि
कश्यप इव भूकश्यपः, तालव्यान्तस्थाद्यमध्यः । ३ द्विषो दमयति
दुन्दुः । 'दमु उपशमे' (दि.प.से.), पृषोदरादित्वात् साधुः । ४
१० कृष्णे जाते देवैरानकाः पटहा दुन्दुभ्यश्चास्य वेश्मनि वादिता इति
आनकदुन्दुभिः, पृषोदरादित्वाद् रूपसिद्धिः । "आनकदुन्दुभो
वसुदेवपिता, तस्यापत्यमित्यर्थे 'अत इव' ४।१।१५ ॥" [अम.क्षीर.
१।१।२२ ॥] इति स्वामी^१ । चत्वारि विष्णुपितुः ॥२२३॥

रामो हली मुसलिसात्वतकामपालाः

सङ्कर्षणः प्रियमधुबलरौहिणेयौ ।

रुक्मिप्रलम्बयमुनाभिदनन्तताल-

लक्ष्मैककुण्डलसितासितरेवतीशाः ॥२२४॥

बलदेवो बलभद्रो नीलवस्त्रोऽच्युताग्रजः ।

१ रमयति मोदयति प्रजाः रूपमस्येति वा रामः । 'रमु
२० क्रीडायाम्' (भा.आ.अ.), णिजन्तः, 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः'
३।१।१४० ॥ इति णः । २ हलं प्रहरणमस्य हली । 'अत
इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । यौगिकत्वाद् हलायुधः सीरपाणिः
इत्यादयः । ३ 'मुसं खण्डने' (दि.प.से.), 'वृषादिभ्यः कलच्'
(उणा-१०६) इति कलच् मुसलम्, दन्त्यमध्यम् । तथा च
'सर्वस्य द्वे' ८।१।१ ॥ इत्यत्र न्यासः- "विसंविसं मुसलंमुसलं

स्यात्" [ ] इति षत्वम् । सुरमुसलसृपा इति सकारभेदश्च । तदस्त्य-
स्य मुसली । " 'मुष स्तेये' (क्र्या.प.से.) इत्यतो मूर्धन्यान्तोऽपि"
[ ] इति वर्णदेशना, तद्योगाद् मुषलीत्यपि । ४ सत्वतोऽपत्यम्, तत्र
भवो वा सात्वतः । 'उत्सादिभ्योऽञ्' ४।१।८६ ॥ इति अर्जु । ५
काममिच्छां भ्रातृजत्वात्, कामं स्मरं वा पालयति वा कामपालः । ३०
'पाल रक्षणे' (चु.प.से.), 'पृ पालनपूरणयोः' (जु.प.से.) अस्माद्वा
'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥, स्तयोरैक्यम् । ६ सङ्कर्षति संहारमूर्तित्वात्,
हलेन वेति सङ्कर्षणः । गर्भस्य सम्यक् कर्षणाद्वा । तथा च
हरिवंशे- "गर्भ[सङ्कर्षणात् सोऽथ लोके] सङ्कर्षणः स्मृतः"
[ ] इति । 'कृष विलेखने' (भा.प.अ.), नन्दादित्वाल्ल्युः ।
द्वितीयपक्षे 'अर्शआदिभ्योऽञ्' ५।२।१२७ ॥ इत्यच् । सङ्कर्षति
यमुनामिति वा । ७ प्रियं मधु मद्यमस्य प्रियमधुः । ८ बलभद्रैकदेशो
बलः । बलातिशययोगाद्वा, अर्शआदित्वादच् । ९ रोहिण्या अपत्यं
रौहिणेयः । 'शुभ्रादिभ्यश्च' ४।१।१२३ ॥ इति ढक् । १०-१२
रुक्मिप्रलम्बयमुनाभ्योऽग्रे भिच्छब्दो योज्यः, तेन रुक्मिणं भिनत्ति ४०
रुक्मिभित्, प्रलम्बभित्, यमुनाभित्, यौगिकत्वाद् रुक्मिदारुणः, ।
प्रलम्बं हतवानिति प्रलम्बघ्नः । "देवत्वाद् 'अमनुष्यकर्तृकै'
च' ३।२।५३ ॥ इति टक् । "मूलविभुजादित्वात् को वा" [ ]
इति कौमुदी । १३ अनन्तः शेषः, तन्मूर्तित्वाद् अनन्तः । १४
तालो वृक्षविशेषः, लक्ष्म चिह्नमस्य ताललक्ष्मा, नकारान्तः ।
१५ एकं कुण्डलमस्य एककुण्डलः, अर्शआदित्वादच् । १६
सितः शेषमूर्तित्वाद्, असितो निलाङ्गत्वात् सितासितः । १७
रेवत्या ईशः रेवतीशः ॥२२४॥ १८ बलश्चासौ देवश्च बलदेवः ।
बलेन दीव्यतीति पचाद्यच् वा । १९ बलं पराक्रमः, भद्रं
श्रेष्ठमस्य बलभद्रः । बलेन भद्रो वा । २० नीलं वस्त्रमस्य ५०

१. 'स्तम्भ' इति १, 'स्तभ-' इति ४, 'सुभ स्तम्भे' इति ३, क्षीरतर्हिण्यादौ 'ह्युभु-' इति दृश्यते ॥ २. मुद्रितमूले 'दिन्दु-' इति दृश्यते, स्वोपज्ञटीकापि
तमाश्रित्यैव ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१७, पृ.३६ ॥, क्षीरस्वामिटीकायां 'अनकदुन्दुभो वसुदेवस्य पितेत्येके' इत्येव दृश्यते, १।१।२२ ॥,
पृ.९ ॥ ४. 'मुष' इति १.४ ॥ ५. 'वृषादिभ्यश्चित्' इत्युणादिगणे ॥ ६. 'मुशलम्' इति ३ ॥ ७. 'विसं मुसलं सुषलं' इति २, 'विसं विशं मुसलं मुखलं'
इति ३ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१९, पृ.३७ ॥, तत्र "इत्यत्र न्यासः- "तथा च विसं विषं मुसलं मुषलमिति षत्वं" स्यादिति"
इति दृश्यते ॥ ९. न्यासे "इह तर्हि विसंविसं मुसलंमुसलमित्यत्र 'आदेशप्रत्ययोः' इति षत्वं प्राप्नोति ? अयमप्यदोषः, तदवयवः ॥" इति दृश्यते,
काशिकावृत्तिः, भा-६, ८।१।११ ॥, पृ.२१५ ॥ १०. 'मुशल-' इति ३ ॥ ११. 'अन्' इति ३.४ ॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।२४ ॥, पृ.२० ॥,
पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१९, पृ.३७ ॥ १३. 'दिव-' इति २ ॥ १४. '-कर्तृकतेति' इति ३.४ ॥ १५. सिद्धान्तकौमुद्यामपि कृदन्ते अमनुष्येति
सूत्रे दीक्षितेन "अमनुष्येति किम् । आखुघातः शूद्रः । अथ कथं बलभद्रः, प्रलम्बघ्नः, शत्रुघ्नः, कृतघ्नः इत्यादि । मूलविभुजादित्वात् सिद्धम् ॥"
इत्युक्तम्, सि.कौमुदी, पृ.५७२ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१८, पृ.३६ ॥

नीलविस्त्रः । २१ अच्युतस्य विष्णोरग्रजः अच्युताग्रजः ।
एकविंशतिर्बलदेवस्य । “भद्राङ्गः फालो गुप्तचरो बली । प्रलापी
भद्रबलिनः पौरः शेषाहिनामभृत् ॥” [शेषनाममाला २।७७ ॥]
इति शैषिकनामानि ॥

मुसलं त्वस्य सौनन्दम्

१ अस्य बलदेवस्य मुसलं सुनन्दाया इदं सौनन्दम् ।
‘तस्येदम्’ ४।३।१२० ॥ इत्यण्, क्लीबे ॥

हलं संवर्त्तकाह्वयम् ॥२२५॥

१ बलभद्रस्य हलमायुधम्, तन्नामैकम्, संवर्त्तयति
१० संहरति शत्रून् संवर्त्तकम्, क्लीबे । ‘वृत्तु वर्त्तने’ (भ्वा.आ.से.),
‘ण्वुलृचौ’ ३।१।१३३ ॥ इति ण्वल् ॥२२५॥

**लक्ष्मीः पद्मा रमा या मा ता सा श्रीः कमलेन्द्रा ।
हरिप्रिया पद्मवासा क्षीरोदतनयाऽपि च ॥२२६॥**

१ लक्षयति पश्यति नीतिशालिनमिति लक्ष्मीः । ‘लक्ष
दर्शनाङ्कनयोः’ (चु.उ.से.), ‘लक्षेर्मुट् च’ (उणा-४४०) इतीकारः
प्रत्ययो मुडागमश्च, अत एव इयन्तत्वाभावाद् न सुलोपः ।
‘कृदिकारादक्तिनो वा डीप्’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इत्यत्र सावर्ण्य-
ग्रहणाद् डीबन्तोऽपि [ ] इति मैत्रेयः । तेन लक्ष्मीशब्दस्य
नदीवद्रूपाणि भवन्ति “ ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति
२० डीषि लक्ष्मीत्यपि भवतीति दुर्घटे रक्षितः” [ ] इति उज्ज्वलदत्तः ।
“ ‘लक्ष्मीर्लक्ष्मी हरेः स्त्रियाम्’ [शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-३४ ॥] इति
शब्दभेदः । २ पद्ममस्त्यस्य (-स्याः) पद्मा । १० एवं कमला
अपि । उभयोरेवोपादानादन्यकमलपर्यायेणानभिधानं सूचितम् ।
३ रमते रमा । ‘रमु क्रीडायाम्’ (भ्वा.आ.अ.), पचाद्यच्, टाप् ।
४ या इति पदस्य विशेषः कर्त्तव्यः, तेन ई आ इति नामद्वयं
भवति । अस्य विष्णोर्भार्या ई” । “अः कृष्ण आः स्वयम्भूः”

[ ] इत्यभिधानात् । पुंयोगे डीषि, ‘यस्येति च’ ६।४।१४८ ॥
इत्यकारलोपे प्रत्ययमात्रं शिष्यते । ईशब्दस्य नदीशब्दवद्रूपाणि ।
५ अटति अतति वा चपलत्वाद् आ । ‘अट गतौ’ (भ्वा.प.से.),
‘अत सातत्यगमने’ (भ्वा.प.से.) वा अस्माद्धातोः ‘क्वचिर्ङुः’ ३०
(हैमसू-५।१।१७१ ॥) इति डः, ङित्वाट्टिलोपः, ‘अजाद्यतष्टाप्’
४।१।४८ ॥, आशब्दष्टाबन्तो गङ्गावत् । नामद्वयाभ्याम् ‘इको
यणचि’ ६।१।७७ ॥ इति कृते या इति सिद्धम् । सविसर्गोऽपि ईः
इति । यद्विश्वशम्भुः-

“ई रमामदिरामोहे महानन्दे शिरोभ्रमे ।

स्त्रीलिङ्गोऽयमुणाद्यन्तो नातोऽस्माल्लोपनं सुपः ॥१॥”

[ ] इति ।

“ईर्यो योऽत्र जसा रूपं स्यादमा रूपमीं शसीः ।” [ ] इति ।
(‘यातीति या इत्यखण्डमपि, ‘या प्रापणे’ (अ.प.अ.) इत्यस्य ।
तथा च विश्वशम्भुः-“या रमामातृयातृषु” [ ] इति । ६ मीयते ४०
संख्यायते पुरुषेषु पुमान् अनयेति मा) । ‘मा माने’ (अ.प.अ.),
क्विबन्तः । ७ तनोति सुखं ता । ‘तनु विस्तारे’ (त.उ.से.), ‘क्वचिर्ङुः’
(हैमसू-५।१।१७१ ॥) इति डः, ‘अजाद्यतष्टाप्’ ४।१।४८ ॥ ८ एवं
स्यति दारिद्र्यं सा । ‘षोऽन्तकर्मणि’ (दि.प.अ.), ‘क्वचिर्ङुः’
(हैमसू-५।१।१७१ ॥) इति डः । ९ श्रीयते आश्रीयते सर्वैरिति
श्रीः । ‘श्रिञ् सेवायाम्’ (भ्वा.उ.से.), ‘क्विब् वचि प्रच्छायतस्तु-
कटप्रजुश्रीणां दीर्घोऽसंप्रसारणं च’ (वा-३।१२।१७८ ॥) इति क्विप्
दीर्घत्वं च । यत्तु श्रयन्त्येतामिति श्रीरिति तात्पर्यार्थकथनम्, न
विग्रहवाक्यम्, कर्मणि क्विपो विधानात् श्रयन्तीति कर्त्तृर्थतिङम्,
तस्यासमानार्थत्वाद् वृत्तिसमानार्थेन हि वाक्येन भवितव्यमिति ५०
भाष्योक्तेः । यत्तु दात्यनेन दात्रं दीयतेऽस्मै दानीयो विप्र इत्यादि,
तत्र समानार्थस्यासंभवात् किञ्चित्साभ्येनागत्या वाक्यं भवति । श्रयति
सुकृतिनमित्येवंशीला वा श्रीः । ‘कृदिकारादक्तिनो’ वा डीप्’
(गणसू-४।१।४५ ॥) इत्यत्र सावर्ण्यग्रहणाद् डीबन्तोऽप्ययम्”

१. ‘भद्रचलनः’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ २. ‘मुसलं’ इति ३ ॥ ३. ‘मुसलमा-’ इति १.२ ॥ ४. ‘कृदिकारादक्तिनः’ इत्येव गणसूत्रम् ॥ ५.
‘डीबि लक्ष्मीत्यपित्यत्र’ इति ४ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२२, पृ.४१ ॥ ७. ३प्रतौ नास्ति ॥ ८. ‘कृति-’ इति ३ ॥ ९. ‘लक्ष्मी
लक्ष्मीहरेः’ इति १.२ ॥ १०. श्रीशिवदत्तमिश्रसंशोधितशब्दभेदप्रकाशापरनामद्विरूपकोशे ‘लक्ष्मीर्लक्ष्मी हरेः प्रिया’ इति दृश्यते, श्लो-३४, पृ.४११ ॥
पूज्यकस्तूरसूरीश्वरसंपादितशब्दभेदप्रकाशे ‘लक्ष्मीर्लक्ष्मी हरेः प्रिया’ इति दृश्यते, श्लो-३३, पृ.२३३ ॥ ११. ‘ईः’ इति २.३ ॥ १२. ‘क्वचित्’ ५।१।१७१ ॥
इति हैमसूत्रम् ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ नास्ति ॥ १४. ‘ङः’ इति हैमसूत्रे नास्ति ॥ १५. ‘इति डः’ इति १.२.३प्रतौ नास्ति ॥ १६. ‘कर्त्तृः’
इति ३ ॥ १७. ‘दातु’ इति १ ॥ १८. ‘कृदिकारादक्तिनः’ इति गणसूत्रम् ॥

[^१] इति मैत्रेयः । तदा नदीवत् । “तां द्रष्टुं श्रीमिवायान्तीम्” [^१] इति प्रयोगः । १० कमला इति प्रागेवोक्तम् । काम्यते सर्वैरिति वा कमला । ‘कमु कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘वृषादिभ्यः कलच्’ (उणा-१०६) इति बाहुलकात् कलच्, टाप् । ११ इन्दति परम-
 १ श्रयमनुभवति अनया इन्दिरा । ‘इदि परमैश्वर्ये’ (भ्वा.प.से.), ‘इषि-
 मदिमुदि-’ (उणा-५१) किरच्छत्ययः । “बाहुलकात् किरच्” [मा.
 धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-५३] इति माधवः । १२ हरेर्विष्णोः
 प्रिया हरिप्रिया । १३ पद्मे वासोऽस्याः, पद्मवासोऽस्या इति वा
 पद्मवासा । १४ क्षीरोदस्य तनया क्षीरोदतनया । चतुर्दश लक्ष्म्याः ।
 १० शेषश्चात्र-“^३ लक्ष्म्यां तु भर्भरी विष्णुशक्तिः क्षीराब्धिमानुषी” [शेष-
 नाममाला २।७८ ॥] ॥ २२७ ॥

मदनो जराभीरुर्नङ्गमन्मथौ

कर्मनः कलाकेलिरनन्यजोऽङ्गजः ।

मधुदीपमारौ मधुसारथिस्मरौ

विषमायुधो दर्पककामहृच्छयाः ॥२२७॥

प्रद्युम्नः श्रीनन्दनश्च कन्दर्पः पुष्पकेतनः ।

१ मलयति हर्षयति मन इति मदनः । ‘मदी हर्षग्ल-
 (ग्ले)पनयोः’ (भ्वा.प.से.), अस्माणिजन्ताद् नन्दादित्वाद्
 ल्युः । २ जरायाः सकाशाद् भीरुः जराभीरुः । ३ अविद्यमान-
 २० मङ्गमस्य अनङ्गः । ४ मननं मद् युक्तिजन्यं ज्ञानम् । ‘मन
 ज्ञाने’ (दि.आ.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप् ‘अनुदात्तोपदेश-’
 ६।४।३७ ॥ इत्यादिनाऽनुनासिकलोपः, ‘ह्रस्वस्य पिति-’ ६।१।७१ ॥
 इति तुक् । मथ्नाति मथः, ‘मन्थ विलोडने’ (क्र्या.प.से.),
 पचाद्यच् । “मतो मथो मन्मथः” [अम.क्षीर. १।१।२५ ॥] इति
 स्वामी । मनो मथ्नाति वा, पृषोदरादित्वात् । “माद्यतीति मत् ।
 ‘मदी हर्षे’ (दि.प.से.), क्विप् । मथ्नातीति मथः । मच्चासौ
 मथश्च मन्मथः । “टीकासर्वस्वम् १।१।२५ ॥] इति सर्वानन्दः ।
 ५ कामयते शृङ्गारं कमनः । ‘कमु कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.),

अस्माद् वासरूपेणानुदात्तेल्लक्षणो युच् । ६ कलासु केलिरस्य
 कलाकेलिः । ७ न मनसोऽन्यस्माज्जायत इति अनन्यजः । न ३०
 विद्यतेऽन्यद् यस्मात् सोऽनन्यो विष्णुः, “सर्वं विष्णुमयं जगत्”
 [^१] इति श्रुतेः । अनन्याद् विष्णोर्जात इति अनन्यजः । ८
 अङ्गाज्जायत इति अङ्गजः । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.),
 ‘पञ्चम्यामजातौ’ ३।२।१८ ॥ इति डः । ९ मधौ वसन्ते दीप्यते
 मधुदीपः । ‘दीपी दीप्तौ’ (दि.आ.से.), पचाद्यच् । १०
 म्रियतेऽनेनेति मारः । ‘मृड् प्राणत्यागे’ (तु.आ.अ.), करणे घञ् ।
 मारयति विरहिणं वा, पचाद्यच् । ११ मधुर्वसन्तः सारथिरस्य
 मधुसारथिः । १२ स्मरयति उत्कण्ठयति स्मरः । ‘स्मृ
 चिन्तायाम्’ (भ्वा.प.अ.) इत्यतो णिजन्तात् पचाद्यच् । स्मर्यते
 वनिताऽनेन कृत्वा स्मरः । ‘पुंसि संज्ञायाम्’ ३।३।११८ ॥ इति ४०
 सूत्रेण घः । १३ विषमाण्यायुधान्यस्य विषमायुधः । १४ दर्पयति
 हर्षयति दर्पकः । ‘दृष हर्षणमोचनयोः’ (दि.प.अ.), ‘ण्वुल्लुचौ’
 ५।१।१३३ ॥ इति ण्वुल् । १५ कामयत इति कामः । ‘कमु
 कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । काम्यतेऽनेनेति वा । ‘पुंसि
 संज्ञायाम्-’ ३।३।११८ ॥ इति घः । कामोऽभिलाषोऽस्त्यस्य वा,
 ‘अर्शआदिभ्योऽच्’ ५।२।१२७ ॥ १६ हृदि शेते हृच्छयः । ‘शीङ्
 स्वप्ने’ (अ.आ.से.), पचाद्यच् । यौगिकत्वाद् मनसिशयः
 ॥२२७॥ १७ प्रकृष्टं द्युम्नं बलमस्य प्रद्युम्नः । १८ श्रिया
 लक्ष्म्या नन्दनः श्रीनन्दनः, रुक्मिण्याः श्रियोऽवतारत्वात् । १९
 के ब्रह्मणि दृष्टवान्, कं ब्रह्माणं दर्पितवानिति वा कन्दर्पः, ५०
 पृषोदरादिः । ‘कम्’ अव्ययं कुत्सायाम्, कं कुत्सितो दर्पोऽस्येति
 वा । २० पुष्पाणि केतनमस्य पुष्पकेतनः । विंशतिर्मदनस्य ।
 शेषश्चात्र-

“कामे तु यौवनोद्भेदः शिखिमृत्युर्महोत्सवः ।

शमान्तकः सर्वधन्वा रागरज्जुः प्रकर्षकः ॥१॥

मनोदाही मथनश्च” [शेषनाममाला २।७८-७९ ॥] । कन्तुर्देस्याम्,
 संस्कृतेऽपि ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२२, पृ.४१ ॥ २. ‘वृषादिभ्यश्चित्’ इत्युणादिगणे ॥ ३. ‘लक्ष्म्यां तु’ १.२.४ प्रतौ नास्ति ॥ ४. ‘-सारथिः
 स्मरो’ इति २, मुद्रितमूलेऽपि तथैव ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२०, पृ.३८ ॥, क्षीरस्वामिटीकायां “मतो मनसो मथः [मथ्नातीति]
 मन्मथः” इति दृश्यते, १।१।२५ ॥, पृ.९ ॥ ६. ‘-क्षेति’ इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।१।२५ ॥, पृ.२१ ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-
 २१, पृ.४० ॥ ८. ‘श्रुतिः’ इति २ ॥ ९. ‘हर्षमोहनयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्याम्, दिवादिः, धातुसं-८७, पृ.२२४ ॥ १०. १ प्रतौ नास्ति ॥ ११. ‘कामे तु’
 इति १.२.४ प्रतौ नास्ति ॥ १२. ‘सर्वधन्वी’ इति ३, शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ‘सर्वधन्वी’ इति दृश्यते, तत्तु विचारणीयम्, ‘वा संज्ञायाम्’ ५।४।१३३ ॥
 इत्यस्य प्रवृत्तित्वात् ॥

पुष्पाण्यस्येषुचापास्त्राणि

१-३ अस्य कामस्य पुष्पाणि कुसुमानि इषुचापा-
स्त्राणि बाणधनुरायुधानि, प्रोच्यन्ते इति शेषः ॥

अरी शम्बर(म्ब)रशूर्पकौ ॥२२८॥

१-२ अस्येति सर्वत्र सम्बध्यते, अस्य कामस्य अरी
वैरिणौ शम्बरः शूर्पकः च प्रोच्येते । इतो^१ विस्तरार्थः-अस्य
कामस्य पुष्पाणि इषुर्बाणः, पुष्पाण्येव चापं धनुः, पुष्पाण्येव
वाऽस्त्रमायुधम्, तेन पुष्पेषु, कुसुमबाणः, पुष्पचापः, कुसुमध्वजः,
पुष्पास्त्रः, कुसुमायुधः कामः स्यात्, इषुचापयोः सत्यप्यस्त्रत्वे^२
१० भेदेन ग्रहणम्, लोके तथाव्यवहारात् । कामस्यारी शम्बरशूर्पकौ ।
दैत्यानां शं कल्याणं वृणोत्याच्छादयतीति, 'शमि धातोः'
३ । १२ । १४ ॥ इत्यादिना अच्, शम्बर(म्ब)रः तालव्यादिः । 'शम्बर-
(म्ब)रं सलिले पुंसि मृगदैत्यविशेषयोः' [मेदिनी, शान्तवर्गः,
श्लो-२१९] इति तालव्यादौ मेदिनिः । तस्यारिः शम्बर(म्ब)-
रारिः । संवरणं वा संवरः । यद्वा सं सम्यग् वृणोत्याच्छादयति
जनानां सुखमिति वा संवरः । सम्पूर्वाद् 'वृञ् आच्छादने'
(स्वा.उ.से.) इत्यस्मात् पचाद्यच् ।

"क्लीबं तु सम्ब(म्ब)रं नीरबौद्धव्रतविशेषयोः ।

विशेषे पुंसि मत्स्यस्य दैत्यस्य हरिणस्य च ॥१॥"

२० ["] इति दन्त्यादौ रभसः । संवरनाम्नो दैत्यस्यारिः सम्भरारिरिति
दन्त्यादिरपि । वर्णदेशनायां^३ पक्षद्वयं दर्शितम्, तस्मात्
तालव्यादिरयमित्येव येन केनचिद्व्याख्यातम्, तन्निरस्तम् ।
शूर्पयति कलयति परवीर्याणि शूर्पकः । 'शूर्प माने' (चु.उ.से.),
चुरादिः, 'ण्वुल्लुचौ' ३ । १ । १३ ॥ इति ण्वुल् । शूर्पकस्यारिः
शूर्पकारिः, तालव्यादिः ॥२२८॥

केतनं मीनमकरौ

१-२ कामस्य मीनमकरौ केतनं ध्वजः, मीनश्च
मकरश्च मीनमकरौ, तेन मीनकेतनः, झषध्वजः, मकरकेतनः,
मकरध्वजः । मकरो जलजन्तुविशेषः, कच्छपो वा ॥

३०

बाणाः पञ्च

कामबाणाः पञ्च-

"उन्मादस्तापनश्च शोषणः स्तम्भनस्तथा ।

संमोहनश्च कामस्य पञ्च बाणाः प्रकीर्त्तिताः ॥१॥"

[ ] । तेन पञ्चबाणः, विषमेषु । "पञ्चेन्द्रियार्थाः बाणा
अस्य" [ ] इत्यन्ये ॥

रतिः प्रिया ।

१ कामस्य प्रिया रतिः, तेन रतिवरः, रतिपतिः ॥

मनःशृङ्गारसङ्कल्पात्मानो योनिः

१-४ कामस्य मनःशृङ्गारसङ्कल्पात्मानो योनिः, मनश्च
शृङ्गारश्च सङ्कल्पश्च आत्मा च मनःशृङ्गारसङ्कल्पात्मानः, तेन ४०
मनोयोनिः, चेतोभवः, शृङ्गारयोनिः, शृङ्गारजन्मा, सङ्कल्पयोनिः,
स्मृतिभूः, आत्मयोनिः, आत्मभूः ॥

सुहृन्मधुः ॥२२९॥

१ कामस्य सुहृद् मित्रं मधुः चैत्रः, तेन मधुसुहृद्,
चैत्रसखः ॥२२९॥

सुतोऽनिरुद्ध ऋष्याङ्ग उषेशो ब्रह्मसूश्च सः ।

१ कामस्य सुतः, रणे केनापि न निरुद्ध इति अनिरुद्धः ।
युद्धे केनापि न निरुध्यते स्मेति वा । २ ऋष्यनामा मृगोऽङ्गश्चिह्न-
मस्य ऋष्याङ्गः, सप्तमस्वरदिः, मूर्धन्यस्वरादिमूर्धन्यान्तस्था-
द्यमध्यश्चायम् । क्वचिद् 'वृश्यकेतुः (ऋश्यकेतुः)' इति पाठः । ५०
"खड्गायुधोऽनिरुद्धः स्यात् तथा वै वृश्यकेतनः (चैवश्यकेतनः)"
["] इति शाम्बपुराणात् । "एणः कुरङ्गमो वृश्यः सादृश्यश्चानुलोचन
(रिश्यः स्यादृश्यश्चारुलोचनः)" [त्रिकाण्डशेषः २ । ५ । ६ ॥] इति
पुरुषोत्तमैः । क्वचिच्च 'विश्वकेतुः' इति पाठः । तत्र विश्वव्यापी
केतुर्ज्योतिरस्येति व्युत्पत्तिः । तथा च "पताकायां द्युतौ केतुर्ग्रहो-
त्पातादिलक्ष्मसु" ["] इति रभसः । यौगिकत्वाद् ऋष्यकेतुः । ३
उषा बाणपुत्री, तस्या ईशः उषेशः, मूर्धन्यमध्यः । "उषा बाणस्य
पुत्री स्यादनिरुद्धगृहिण्यूषा" ["] इत्यजयकोषदर्शनाद् दीर्घादिरपि ।
४ ब्रह्मतपः सुवति चालयति, ब्रह्माणं सुवति प्रेरयति वा ब्रह्मसूः ।
'सू प्रेरणे' (तु.प.से.), 'सत्सूद्विष' ३ । १२ । ६१ ॥ इति क्विप्, ६०

१. 'इति' इति १.३ ॥ २. '-प्यस्त्रभेदे-' इति ३.४ ॥ ३. '-यति' इति ३ ॥ ४. स्वादौ 'वृञ् वरणे' इति स्वामिसायणौ ॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-
१, १ । १२६ ॥, पृ. २१ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२१, पृ. ३९ ॥, रामाश्रमी १ । १२६ ॥, पृ. १५ ॥ तासु 'नीर' इत्यस्य स्थाने टीकासर्वस्वे
'नीर' इति, पदचन्द्रिकारामाश्रम्योः 'नीरौ' इति दृश्यते, तथा सर्वासु टीकासु 'मत्स्यस्य दैत्यस्य' इत्यस्य स्थाने 'दैत्यस्य मत्स्यस्य' इति दृश्यते ॥ ६.
'-नाया' इति १ ॥ ७. 'परिकीर्त्तितः' इति ३ ॥ ८. १.२ प्रतौ न दृश्यते ॥ ९. '-रादिमूर्ध-' इति २.४ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-
२२, पृ. ४० ॥, रामाश्रमी १ । १२७ ॥, पृ. १५ ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२२, पृ. ४० ॥, रामाश्रमी १ । १२६-२७ ॥, पृ. १५ ॥

(‘अन्येभ्योऽपि’ ३।२।१७८॥) वा क्विप्। चत्वारि कामपुत्रस्य।
केचित्तु “उपेशमन्तरेणान्यानि त्रीणि नामानि कामस्य” [ ] इत्याहुः,
तन्मन्दम्, “अनिरुद्धो विश्वकेतुर्ब्रह्मसूरप्युषापतिः” [ ] इति
बृहदमरकोषात्, “ब्रह्मसूस्त्वनिरुद्धः स्यात्” [ ] इति शब्दार्ण-
वाच्च^३ कामपुत्रस्यैव नामानि । “आत्मभूः ब्रह्मसूः कामः”
[ ] इत्यमरमालायां कामदेवस्यैव नामानि [ ] इत्यपरे ॥

गरुडः शात्मल्यरुणावरजो विष्णुवाहनम् ॥२३०॥

सौपर्णो यो वैनतेयः सुपर्णः

सर्पारतिर्वज्रिजित् वज्रतुण्डः ।

१० पक्षिस्वामी काश्यपिः स्वर्णकाय-

स्ताक्षर्यः कामायुर्गुरुत्मान् सुधाहत् ॥२३१॥

१ गरं विषं हन्ति, गरुद्धिः पक्षैर्दयते वा, गिलति

नागान् वा गरुडः । ‘डीङ् विहायसां’ गतौ (भ्वा.आ.से.),
पृषोदरादिः । डस्य लत्वे गरुलोऽपि । २ कूलशात्मलो नामा
गरुडस्य राजधानी पर्वतः, शात्मलस्तु भीमवत् पदैकदेशः,
सोऽस्यास्ति शात्मली । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः ।

३ अरुणस्यावरजः अरुणावरजः । ४ विष्णोर्वाहनं विष्णुवाहनम्

॥२३०॥ ५ सुपर्णाया अपत्यं सौपर्णो यः । ‘स्त्रीभ्यो

ढक्’ ४।१।१२० ॥ ६ विनताया अपत्यं वैनतेयः । ‘स्त्रीभ्यो

२० ढक्’ ४।१।१२० ॥ ७ शोभनानि सुवर्णमयत्वात् पर्णान्यस्य

सुपर्णः । ८ सर्पारणामरातिः सर्पारतिः । ९ वज्रिणं जितवा-

निति वज्रिजित् । गरुडेन अमृतहरणकाले हि इन्द्रो जित इति

प्रसिद्धिः । १० वज्रवत् तुण्डमस्य वज्रतुण्डः । ११ पक्षीणां

स्वामी पक्षिस्वामी । न चात्र ‘प्रतिपदविधाना षष्ठी न समस्यते’

(वा-२।२।१०॥) इति समासनिषेधः शङ्कनीयम्, यावता

शेषलक्षणैवेयम् । न हि ‘स्वामी-’ २।३।३९ ॥ इत्यादिसूत्रेण षष्ठी

विधीयते, किन्तु सप्तम्यनेन विधीयमाना षष्ठ्या बाधिका मा

भूदिति चकारेण षष्ठ्याः प्रतिप्रसवः क्रियते । न तु अपूर्व-

रूपतया विधानम्, एवंविधविषये च समासः स्यादेव, ‘न निर्धारणे’

३० २।२।१० ॥ इति ज्ञापकात्, अन्यथा प्रतिपदविहितत्वात् षष्ठ्याः

समासो न भविष्यति, किं निषेधेनेति । १२ कश्यपस्यापत्यं

काश्यपिः । ‘अत इज्’ ४।१।१५ ॥ इति इज् । १३ स्वर्णरूपः

कायोऽस्य स्वर्णकायः । १४ ‘तृक्ष स्तृक्ष णक्ष गतौ’ (भ्वा.प.से.),

तृक्षतीति तृक्षैः । ‘इगुपधज्ञा-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः । तृक्षस्य

मुनेरपत्यं ताक्षर्यः । ‘गर्गादिभ्यो यज्’ ४।१।१०५ ॥ इति यज् ।

एकस्मिन् कल्पे तृक्षस्य मुनेरपत्यमासीत्, बहुवचने ‘यजि-

(ज)जोश्च’ २।४।६४ ॥ इति लुकि तृक्षाः । १५ कामेनेच्छया

आयुरस्य कामायुः । १६ प्रशस्ता अतिशयिता वा गुरुतः पक्षा

अस्य सन्तीति गरुत्मान् । ‘तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप्’ ५।२।१४४ ॥

यवादिपाठाद् ‘झयः’ ८।२।१० ॥ इति सूत्रेण मस्य वत्त्वं न भवति । ४०

१७ सुधां हतवानिति सुधाहत् । सप्तदश गरुडस्य । शेषश्चात्र-

“गरुडे तु विषापहः ।

पक्षिसिंहो महापक्षो महावेगो विशालकः ।

ऊँवतीशश्च सुखसूः शिलानीहोऽहिभुक् च सः ॥१॥”

[शेषनाममाला २।८० ॥] ॥२३१॥

बुद्धस्तु सुगतो धर्मधातुस्त्रिकालविर्जिनः ।

बोर्धिसत्त्वो महाबोर्धिरार्यः शास्ता तर्थागतः ॥२३२॥

पञ्चज्ञानः षडभिज्ञो दशाहो दशभूमिगः ।

चतुस्त्रिंशज्जातकज्जो दशपारमिताधरः ॥२३३॥

द्वादशाक्षो दशबलस्त्रिकायः श्रीघनाऽद्वयौ ।

समन्तभद्रः संगुप्तो दयाकूर्चो विनार्यकः ॥२३४॥

मारलोक्खजित् धर्मराजो विज्ञानमातृकः ।

महामैत्रो मुनीन्द्रश्च

१ प्रशस्ता बुद्धिरस्य बुद्धः । ‘अर्शआदिभ्योऽच्’

५।२।१२७ ॥ इत्यच् । बुध्यते ध्यायिभिर्वा । ‘बुध बोधने’

(भ्वा.-प.से.), ‘मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च’ ३।२।१८८ ॥ इति वर्तमाने

क्तः । बुध्यते जानाति तत्त्वानि वा । ‘बुध अवगमने’ (दि.-

आ.अ.) अस्माद् दैवादिकात् ‘मतिबुद्धि-’ ३।२।१८८ ॥ इति

क्तः । ‘इगुपधज्ञा-’ ३।१।१३५ ॥ इति कप्रत्यये बुधोऽपि ।

१. ‘-केतुब्रह्म-’ इति ३ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-२२, पृ.४० ॥, रामाश्रमो १।१।२६-२७ ॥, पृ.१५ ॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘पञ्च’ इति दृश्यते ॥ ४. ‘-यसा’ इति ४ ॥ ‘विहायसा’ इति धातुप्रदीपमा.धातुवृत्त्योः ॥ ५. ‘तृक्’ इति ३ ॥ ६. ‘गुरु-’ इति १ ॥ ७-१. ‘गरुडस्तु’ इति, ७-२ ‘उन्ततीशः’ इति च शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ८. ‘सुखभूः’ इति १, ‘-तीशः श्रुमुखसूः’ इति ३ ॥ ९. ‘शिलीना-’ इति १.२.४ ॥ १०. १प्रतौ नास्ति ॥

“अथ बुद्धो जिनो योगी सर्वज्ञः सुगतो बुधः”[^१] इति व्याडिः । २ शोभनं गतं ज्ञानमस्य सुगतः । सर्वे गत्यर्था ज्ञानार्था इति । सुष्ठु अपुनरावृत्तये गत इति वा । “सुखेन संसाराद् गतः”[^२] इत्यन्ये । ३ धर्मः सत्त्वोद्धरणादिः, तेन अनुविद्धा धातवोऽस्य धर्मधातुः । ४ त्रीन् कालान् वेत्ति त्रिकालवित् । ‘विद ज्ञाने’(अ.प.से.)अस्मात् सम्पदादि-त्वात् क्विप् । ५ जयति रागद्वेषौ, जिनाति वा जिनः । ‘जि जये’(भ्वा.प.अ.), ‘इण्षि(सि)ञ्जिदिदुषि(ष्यि)विभ्यो नक्’ (उणा-२८२)इति नक् । ६ बोधिः सत्त्वमस्य बोधिसत्त्वः । १० यद् व्याडिः-“बोधिः स्वबोधिर्ज्ञानं तन्मयो बोधिसत्त्वकः”[^३] । ७ महती बोधिरस्य महाबोधिः । ८ अर्यते अभिगम्यते आर्यः । ‘ऋ गतौ’(जु.प.अ.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’३।१।१२४॥ इति ण्यत् । आरात् पापेभ्यः कर्मभ्यो यात इति [वा], पृषो-दरादिः । ९ शास्ति विनेयान् शास्ता । ‘शासु अनुशिष्टौ’(अ.प.से.), ‘शासकृदादिभ्यः संज्ञायां चानिद् च’(उणा-२५०)इति तृन्प्रत्ययः । शास्तरौ, शास्तरः इत्यादि पितृशब्द-वत् । अव्युत्पत्तिपक्षे ‘अप्तुन्-’६।४।११॥ आदिसूत्रेऽनुपादा-नाद् न दीर्घः । व्युत्पत्तिपक्षे तु नप्त्रादिग्रहस्य नियमार्थ-त्वात् । “‘शासेः क्तिचि शिष्टिः’(चान्द्रसूत्रम्)इत्यत्र २० शास्ता इति प्रत्युदाहरणेऽनौणादिकृतृच एव रत्नमतिना दर्शित-त्वाद् बुद्धवाचिनोऽपि दीर्घः”[^४]इति सुभूतिः । १० तथा इति सत्यं गतं ज्ञानमस्य तथागतः । यद्वा “यथागतास्ते मुनयः शिवां गतिं तथागतः सोऽपि ततस्तथागतः”[^५]इति बौद्धागमः । यथा पुनरावृत्तिर्न भवति, तथा तेन प्रकारेण गत इति तथागतः । ‘सुप्सुपा’२।१।४॥ इति समासः ॥२३२॥ ११ पञ्चानां विज्ञानवेदनासंज्ञासंस्काररूपलक्षणानां स्कन्धानां ज्ञान-

मस्य पञ्चज्ञानः । १२ दिव्यं चक्षुः, दिव्यं श्रोत्रम्, परचित्त-ज्ञानम्, पूर्वनिवासानुस्मृतिः, आत्मज्ञानम्, विप (य?)दृगमन-कायव्यूहादिलक्षणा ऋद्धिश्चेति षट्, षट् अभिज्ञा आद्यज्ञान-शक्तयोऽस्य षडभिज्ञः । यद्वा “षट्सु दानशीलक्षान्ति- ३० वीर्यध्यानप्रज्ञासु अभिज्ञा आद्यज्ञानमस्येति षडभिज्ञः”[^६] इति तु सर्वधरः । दिव्यं चक्षुः, दिव्यं श्रोत्रम्, पूर्वनिवासानु-स्मृतिः, परचित्तज्ञानम्, आश्रवक्षयः, ऋद्धिश्चेति षट् अभिज्ञा अस्येति वा । १३ दशभूमीर्बलानि पारमिता वा अर्हति दशार्हः । १४ दशभूमीर्गच्छति दशभूमिगः । यद् व्याडिः-“भूमयस्तु प्रमुदिता विमला च प्रभाकरी । अर्चिष्मती सुदुर्जयाऽभिमुखी च दुरङ्गमा” ॥१॥ अबला माधुमती च धर्ममेधेति च क्रमात् । १५ चतुस्त्रिंशद् जातकानि व्याघ्रीप्रभृतीनि जानातीति चतुस्त्रिं- ४० शज्जातकज्ञः, अष्टाक्षरात्मकमखण्डं नाम । चतुस्त्रिं शज्जातकानि त्वमूनि, यद् व्याडिः-

“जातकानि पुनर्व्याघ्री शितिः श्रेष्ठा शशो विशम् । हंसो विश्वन्तरः शक्रो मैत्रीबलसुपारगौ ॥२॥ अफुरो^७ ब्राह्मणः कुम्भः कल्माषः पिण्डिजातकम् । अधिमुह्य(हं) श्रेष्ठिजातं दमयन्ती महाकपिः ॥३॥ बोधिर्बह्मा महाबोधिर्धानरः शरभो रु^८ः । क्षान्तिवादी च हस्ती च^९ कुञ्जश्चेत्येवमादयः ॥४॥”[^{१०}] । १६ दश पारमिताः प्रज्ञाद्या धरति दशपारमिता-धरः । यद् व्याडिः-

“प्रज्ञा पारमिता तारा वृन्दो^{११} च जिनशक्तयः । ५० मारीची^{१२} वतुदुर्वासा मारीवी^{१३} वज्रकाल्यपि ॥५॥”[^{१४}] ॥२३३॥ १७ द्वादशाऽक्षीण्यस्य द्वादशाक्षः । बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः षच् । १८ दश बलानि दानशीलक्षान्तिवीर्यध्यानशान्ति-बलोपायप्रणिधानलक्षणान्यस्य दशबलः ॥१९॥ त्रयः काया निर्माणाद्या

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-८, पृ.२४॥, रामाश्रमी १।१।१३॥, पृ.९॥ २. ‘-धिकं’ इति २॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२३२॥, पृ.५७॥ ४. ‘तृन्तृचौ शंसिखदादिभ्यः संज्ञायां चानिदौ’(उणा-२५०)इत्युणादिगणे ॥ ५. ‘-सूत्रेष्वनु-’ इति २॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा १, स्वर्गवर्गः, श्लो-९, पृ.२५॥, तत्र ‘-प्रत्युदाहरणेन औणादिकृतृच’ इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी १।१।१४॥, पृ.९॥ ७. ‘बोद्धा-’ इति २.३॥ ८. ‘विज्ञानवेदानां’ इति १, ‘विज्ञानवेदानां’ इति २॥ ९. ‘स्तोत्रम्’ इति ३॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।१४॥, पृ.१३॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-९, पृ.२४॥, तत्र ‘प्रज्ञासु आद्यं ज्ञान-’ इति दृश्यते ॥ ११. ‘तीर्थधरः’ इति १॥ १२. ‘तुरङ्गमा’ इति ३॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२३३॥, पृ.५७॥, तत्र ‘सुदुर्जया’ इत्यस्य स्थाने ‘सुदुर्जया-’ इति, ‘अबला माधुमती’ इत्यस्य च स्थाने ‘अचला साधुमती’ इति दृश्यते ॥ १४. ‘अपत्रो’ इति २॥ १५. ‘शरः’ इति १॥ १६. ‘कुम्भ-’ इति ३॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२३२॥, पृ.५७॥, तत्र ‘कुञ्ज-’ इत्यस्य स्थाने ‘कुन्धु-’ इति दृश्यते ॥ १८. ‘वृन्दो’ इति १॥ १९. ‘मारीचि’ इति ३॥ २०. ‘मारीची’ इति ३॥ २१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२३२॥, पृ.५७॥, तत्र “मारीची चतुदुर्वासा मारीचा वज्रकाल्यपि” इत्युत्तरार्धः ॥

- अस्य त्रिकायः । २० श्रिया योगविभूत्या घनो निबिडः, श्रिया घन इव वर्षिता वा श्रीघनः । ज्ञानपुण्यसंभारः श्रीः, तथा घनः पूर्ण इति वा । सर्वत्र 'तृतीया' २।१।३० ॥ इति योगविभागात् समासः । २१ न विद्यते द्वयं ज्ञानार्थौ, किन्तु एकमेव ज्ञानमस्येति अद्वयः । २२ समन्तं सम्पूर्णं भद्रमस्य समन्तभद्रः । पृषोदरादित्वात् साधुः । २३ सम्यग् गुप्तः संगुप्तः, योगिनामप्यगम्यत्वात् । २४ दया एव कूर्चः, कोष्ठागारो निधिर्वाऽस्येति दयाकूर्चः । यद् व्याडिः-- "कोष्ठागारोऽभवत् कूर्चो निधिर्वा तेन तादृशः" [१] । २५
- १० विनयति हितमर्थमनुशास्ति विनायकः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'ण्वुल्लृचौ' ३।१।१३३ ॥ इति ण्वुल् णित्वाद् वृद्धिः । २६-२८ मारान् कामक्रोधादीन्, लोकान् भूरादीन्, खानि इन्द्रियाणि जयति, तेन मारं कामं क्लेशं वा जयति मारजित् । तपसा लोकं भुवनं जयति लोकजित् । लोकान् जनान् जयति उपरमयति संसाराद्वा । खानि इन्द्रियाणि जयति खजित् । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), त्रयोऽपि क्विबन्ताः, 'ह्रस्वस्य पिति कृति-' ६।१।७१ ॥ इति तुक् । बौद्धास्तु स्कन्धमारः, क्लेशमारः, मृत्युमारः, देवपुत्रमारश्च इति चतुरो मारानाहुः । २९ धर्मेण राजते धर्मराजः ।
- २० 'राजृ दीप्तौ' (भ्वा.उ.से.), पचाद्यच् । धर्मस्य राजेति वा । 'राजाहः सखिभ्यष्टच्' ५।४।११ ॥ इति टच्, 'नस्तद्धिते' ६।४।१४४ ॥ इति टिलोपः । ३० विज्ञानं मातृकाऽस्य विज्ञानमातृकः । ३१ महांश्चासौ मैत्रश्च महामैत्रः । ३२ मुनिषु इन्द्रः श्रेष्ठो मुनीन्द्रः, मुनिस्तु भीमवत् पदैकदेशः । सामान्यतो द्वात्रिंशद् बुद्धस्य । शेषश्चात्र-

"बुद्धे तु भगवान् योगी बुधो विज्ञानदेशनः ॥
महासत्त्वो लोकनाथो बोधिरहन् सुनिश्चितः ॥
गुणाब्धिर्विगतद्वन्द्वः" [शेषनाममाला २।८१ ॥]

बुद्धाः स्युः सप्त ते त्वमी ॥२३५॥

३० विपश्यी शिखी विश्वभूः क्रकुच्छन्दश्च काञ्चनः ।

कार्श्यपश्च

१ विशेषेण पश्यति विपश्यं ज्ञानम्, तदस्यास्ति विपश्यी, तालव्यान्तस्थाद्यतृतीयस्वरमध्यो व्यञ्जनान्तः । 'अत इतिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । २ शिखाऽस्यास्ति शीखी । 'त्रीह्यादिभ्यश्च' ५।२।११६ ॥ इतीनिः, दण्डिन्वत् । ३ विश्वं भवत्यस्माद् विश्वभूः, क्विबन्तः । ४ क्रमेण कौ पृथिव्यां छन्दोऽभिलाषोऽस्य क्रकुच्छन्दः, पृषोदरादित्वात् साधुः । ५ काञ्चनवर्णत्वात् काञ्चनः । ६ कश्यपस्यापत्यं [काश्यपः] । विदादिभ्यो गोत्रापत्येऽञ् । विपश्ययाः काश्यपान्ताः यद् बुद्धविशेषाः ॥

सप्तमस्तु शाक्यसिंहोऽर्कबान्धवः ॥२३६॥ ४०

तथा राहुलसूः सर्वार्थसिद्धो गोर्तमान्वयः ।

मार्याशुद्धोदनसुतो देवदत्ताप्रजश्च सः ॥२३७॥

१ सप्तानां संख्यापूरणः सप्तमः, 'पञ्चादेर्मः (नान्ता-दसंख्यादेर्मट्' ५।२।४९ ॥) इति मः । सप्तमो बुद्धः शाक्यसिंहः इक्ष्वाकुराजपुत्राः केऽपि पित्रा वनवासाय दत्ताज्ञा गौतमवंशस्य कपिलस्याश्रमे शाकच्छत्रे वसतिं कृतवन्तः शाक्याः" [ ] इत्यागमः । शाकवनवासित्वात् शाक्याः । 'दिगादिभ्यो यत्' ४।३।५४ ॥ । तथा च सुरानन्दचरिते-

"शाकवृक्षप्रतिच्छत्रं (-छत्रं) वासं यस्माच्च चक्रिरे ।

तस्मादिक्ष्वाकुवंश्यास्ते शाक्या इति भुवि श्रुताः ॥१॥" ५०
[ ] इति । 'तद्वंशावतीर्णो मुनिः । शाक्यश्चासौ सिंहश्चेति । तथा यस्तु शाक्यमुनिः, स शाक्यसिंहः, शाक्यः सिंह इवेति । 'उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे' २।१।५६ ॥ इति समासः । सिंहादिशब्दा हि उत्तरपदभूताः पूर्वपदस्य श्रेष्ठतां गमयन्ति । शका अभिजनो निवासोऽस्येति वा । शाक्य इत्यपि, भीमवत् पदैकदेशः । २ अर्कस्य बान्धवः अर्कबान्धवः, सूर्यवंश्यत्वात् ॥२३६॥ ३ राहुलं सूते राहुलसूः । 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' (अ.आ.वे.), 'संत्सूद्विषद्रुह-' ३।२।६१ ॥ इत्यादिना क्विप् । ४ सर्वार्थेषु सिद्धो निष्पन्नः सर्वार्थसिद्धः । 'सिद्धशुष्कपक्वबन्धैश्च' २।१।४१ ॥ इति सप्तमीसमासः । "सर्वोऽर्थः सिद्धोऽस्येति त्रिपदो बहुव्रीहिः" ६० [टीकासर्वस्वम् १।१।१५ ॥] इति तु सर्वानन्दः । अत एव सिद्धार्थोऽपि । यच्छाश्वतः-- "सिद्धार्थो बुद्धसर्षपौ" [शाश्वतः, श्लो-

१. 'घना' इति ३॥ २. '-स्येति' इति १॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२३४ ॥, पृ. ५८ ॥ ४. 'लोपः' इति ३॥ ५. '-देशः' इति ३, '-देशकः' इति ४ ॥ ६. 'पितृया' इति ३॥ ७. '-वंश्यस्य' इति २॥ ८. '-रचिते' इति १.४ ॥ टीकासर्वस्वेऽभिधानोद्भूतं तु 'सुन्दरानन्दचरिते' इति दृश्यते ॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम् १।१।१५ ॥, पृ. १४ ॥, रामाश्रमी १।१।१५ ॥, पृ. ९ ॥ १०. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'समासः' इति दृश्यते ॥ ११. 'तद्वंश्याव-' इति २॥ १२. '-वदेकदेशः' इति ३॥ १३. '-न्धवो इति' इति १॥ १४. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे-- "सर्वार्थसिद्ध इति त्रिपदोऽयं बहुव्रीहिः" इति दृश्यते, टीकासर्व- १।१।१५ ॥, पृ. १४ ॥

५९८] । ५. गोतमः अन्वयोऽस्य गोतमान्वयः, त्रयोदशस्वरा-
दिरयम् । गौतम इत्यपि । गोतमवंशस्य मुनेरयं शिष्यः गौतमः ।
'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण् । "गौतमस्यैव शिष्यः" [ ] इति तु
माधवी । ६-७ मायाशुद्धोदनाभ्यां अग्रे सुतः, तेन मायाया देव्याः
सुतो मायासुतः । शुद्ध ओदनोऽस्येति शुद्धोदनः, शकन्ध्वादिः ।
शुद्धोदनस्य राज्ञः सुतः शुद्धोदनसुतः, तालव्यादिः । यौगिकत्वात्
शौद्धोदनिः इत्यादि । ८ देवदत्ता प्रजाऽपत्यं यस्य स देवदत्ताप्रजः ।
सप्तमशाक्यसिंहनाम्नो विशेषस्य अष्ट नामानि ॥२३७॥

असुरा दितिदनुजाः पातालौकः सुरारयः ।

१० पूर्वदेवाः शुक्रशिष्याः

१ अस्यन्ति प्रेरयन्ति युद्धाय दैत्यानि असुराः ।
'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), 'असेरुर्न्' (उणा-४२) इत्युर्न् ।
अविद्यमानो सुरा एषामिति वा । सुरविरुद्धत्वादनर्थवदिति वा ।
सुरया अपानाद्वा । प्रज्ञाद्यणि आसुराश्च । २-३ दितिः, 'दनुश्चा-
ऽसुरमातरौ, ताभ्यां जाताः दितिजाः, दनुजाः च, यौगिकत्वाद्
दैतेयाः, दानवाः इत्यादयः । दनोरपत्यानि दानवाः । 'तस्यापत्यम्'
४।१।१९२ ॥ इत्यण् । ४ पाताले ओकांसि येषां ते पातालौकसः,
सकारान्तोऽयम् । ५ सुराणामरयः सुरारयः । ६ पूर्वे च ते
देवाश्च पूर्वदेवाः । 'पूर्वापरप्रथम- २।१।५८ ॥ इत्यादिना समासः ।

२० पूर्व देवा इति वा । 'सह सुपा' २।१।४ ॥ इति योगविभागात्
समासः । एते हि पूर्व देवा आसन् अन्यायाद् विदेवत्वाद् भ्रष्टा
इति भावः । ७ शुक्रस्य शिष्याः शुक्रशिष्याः । सप्त दैत्यस्य ॥

विद्यादेव्यस्तु षोडश ॥२३८॥

रोहिणी प्रज्ञप्तिर्वजशृङ्खला कुलिशाङ्कुशा ।

चक्रेश्वरी नरदत्ता काल्यथाऽसौ महापरा ॥२३९॥

गौरौ गान्धारी सर्वास्त्रमहाज्वाला च मानवी ।

वैरोट्याऽच्छुप्ता मानसी महामानसिकेति ताः ॥२४०॥

१ रोहत्यवश्यं रोहिणी । 'रुह बीजजन्मनि' (भ्वा.-
प.अ.), 'आवश्यकधमर्णयोर्णिनिः' ३।३।१७० ॥ इति णिनिः,

३० 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५ ॥ इति ङीप् । २ (प्रकृष्टा जप्तिरस्यां)
प्रज्ञप्तिः । 'रोहिणी प्रज्ञप्तिरित्यत्र पृथक् पृथक् विभक्त्यन्तं पदं

ज्ञेयम्, अथवा रोहिणी च प्रज्ञप्तिश्चेति द्वन्द्वे 'रोहिणीप्रज्ञप्ती' इति
प्रथमाद्विवचनम्, न च प्रज्ञप्तीति ड्यन्तो नदीवदिति । ३
वज्रमयी शृङ्खलाऽस्याः वज्रशृङ्खला । ४ कुलिशमयमङ्कुशमस्याः
कुलिशाङ्कुशा । ५ चक्रस्य ईश्वरी चक्रेश्वरी । ६ नरेषु दत्तम-
स्याः नरदत्ता । ७ कालवर्णत्वात् काली । 'जानपदकुण्ड-'
४।१।४२ ॥ इत्यादिना ङीप् । ८ अथासौ महापरेति, असौ काली
महाशब्दपरा, महाकाली इत्यर्थः ॥२३९॥ ९ गौरवर्णत्वात्
'षिद्गौरादिभ्यश्च' ४।१।४१ ॥ इति ङीप् । १० गां धारयति
गान्धारी, पृषोदरादित्वात् । ११ सर्वेषामस्त्राणां महत्यो ज्वाला ४०
अस्याः सर्वास्त्रमहाज्वाला, सप्ताक्षरमखण्डं नाम । १२ मनोरयं
मानवी । 'टिड्ढाणञ्-' ४।१।१५ ॥ इत्यादिना ङीप् । १३ वैरोप-
शान्त्यै अट्याऽस्या वैरोट्या, पृषोदरादित्वात् साधुः । १४ न
पापेन छुप्यते स्पृश्यते अच्छुप्ता । 'छुप स्पर्शने' (तु.प.अ.),
वर्तमाने क्तः । १५ मनसि भवा मानसी । १६ मासस्येव
मानसिका, महती चासौ मानसिका च महामानसिका । रोहिण्या-
दीनां षोडशानां नामैकं विद्यादेव्य इति ॥२४०॥

वाग् ब्राह्मी भारती गौर्गौर्वाणी भाषा सरस्वती ।
श्रुतदेवी

१ वक्त्यनया वाक् । 'वच परिभाषणे' ५०
(अ.प.अ.), 'क्विब्वचिप्रच्छयायत-' (वा-३।२।१७८ ॥) इति
'क्विप्दीर्घो असम्प्रसारणं च । २ ब्रह्मण इयं ब्राह्मी ।
'ब्राह्मोऽजातौ' ६।४।१७१ ॥ इति टिलोपः, 'टिड्ढाणञ्-' ४।१।१५ ॥
इति ङीप् । ३ भरतानां नटानामियं भारती । 'तस्येदम्'
४।३।१२० ॥ इत्यणि ङीप् (ङीप्) । "भरतानां ऋत्विजां
स्तुतिलक्षणा तैरवतारित्वात्" [१५] इति याज्ञिकाः । बिभर्ति वा
भारती, पृषोदरादिः । ४ गच्छति गौः, पुंस्त्री । 'गम्लु गतौ'
(भ्वा.प.अ.), 'गमेडोः' (उणा-२२५) इति डोः, 'गोतो णित्'
७।१।१० ॥ । ५ गृणन्ति उद्गिरन्ति तामिति गीः । 'गृ शब्दे'
(क्र्या.प.से.), 'गृ निगरणे' (तु.प.से.) वा, सम्पदादित्वात् ६०
क्विप्, 'कृत इद्धातोः' ७।१।१०० ॥, 'उरण् रपरः' १।१।५१ ॥,
'वोरुपधाया दीर्घ इकः' ८।२।७६ ॥ । गिरौ, गिरः इत्यादि ।

१. 'गौतमः' इति २.३ ॥ २. 'गौतम' इति ३ ॥ ३. 'युद्धाय' इति १ प्रतौ नास्ति ॥ ४. '-मानाः' इति ३ ॥ ५. 'दनुजश्चा-' इति १.२ ॥ ६. 'तस्येदमित्यण्'
इति ३.४ ॥ ७. 'प्रज्ञप्ती' इति २ ॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठः २.४ प्रतौ दृश्यते ॥ ९. इतोऽग्रे २ प्रतौ 'प्रज्ञद्धयतो नदीवत्' इति दृश्यते ॥ १०. १.२.३ नास्ति ॥
११. 'रोहिणी' इति २ प्रतौ नास्ति ॥ १२. '-बहुवचनम्' इति ३ ॥ १३. '-तीति' इति ३ ॥ १४. 'षोडशानामेकं' इति १.३ ॥ १५. 'क्विप् दीर्घो असम्प्र-'
इति १.२ ॥ १६. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२४१ ॥, पृ. ५९ ॥

भागुरिर्मते टापि गिराऽपि । “ब्रह्मणी वचनं वाचा जल्पितं गदितं गिरा”[^१] इति शब्दार्णवः । ब्रवणीति ‘ब्रवणात्’[ ] इति निरुक्तादेव वृद्ध्यभावः । ६ वण्यते वाणी । ‘वण शब्दे’ (भ्वा.प.से.), घञि, गौरादित्वाद् डीष् । यद्वा अस्मादेव धातोः ‘इजजादिभ्यः’ (वा-३।३।१०८॥) इतीज्, ‘कृदिकारादक्तिनः’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीष् । ‘अण [रण] वण भण शब्दार्थाः’ (भ्वा.प.से.), “इजजादिभ्यः” (वा-३।३।१०८॥) इतीजि, ‘सर्वतोऽक्तिन्नर्थादित्येके’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीष्”[मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२९७] इति माध्वैः । ७

१० भाष्यते भाषा । ‘भाष व्यक्तायां वाचि’ (भ्वा.आ.से.), ‘गुरोश्च हलः’ ३।३।१०३॥ इत्यप्रत्ययः, टाप् । ८ सरतीति सरः ज्ञानम्, तदस्त्यस्यां सरस्वती । ‘सृ गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘-असुन्’ (उणा-६२८) इत्यसुन्, ततो मतुप्, ‘उगितश्च’ ४।१।६॥ इति डीष् । प्रसरणमस्त्यस्या इति वा । यद्वा सरोऽस्या आश्रय-त्वेनास्तीति मतुपि सरस्वती । इयं ब्रह्मलोके ब्रह्मसरः समाश्रित्य शापात् नदी भूत्वा लोकमवतीर्णा, अत्र शक्तिशक्तिमतोर-भेदोपचाराद् वचनमपि सरस्वतीशब्दवाच्यम् । ९ श्रुतस्य प्रवचनस्याधिष्ठात्री देवी श्रुतदेवी । एते वचःपर्याया अपि । नव सरस्वत्याः । ‘वाणी’ इति भाषा ॥

२० वचनं तु व्याहारो भाषितं वचः ॥२४१॥

१ उच्यते तद् वचनम् । ‘वच परिभाषणे’ (अ.प.अ.), ‘ल्युट् च’ ३।३।११५॥ इति ल्युट् । २ व्याह्रियते इति व्याहारः । उपसर्गवशाद्भातोरर्थस्यान्यथात्वम् । ‘हज् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), घञ् । ३ भाष्यते भाषितम् । कर्मणि क्तः, ‘आर्धधातुकस्य-’ ७।२।३५॥ इति इट् । ४ उच्यते इति वचः । ‘वच परिभाषणे’ (अ.प.अ.), ‘-असुन्’ (उणा-६२८) इत्यसुन् । चत्वारि वचनस्य ॥

१. तत्सम्बन्धिन्ययं कारिका-“वष्टि भागुरिल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोः । आपं चैव हलन्तानां यथा वाचा निशा दिशा ॥” २. द्र. रामाश्रमी १।६।१॥, पृ.८०॥ ३. ‘ब्रह्मणीति ब्राह्मणो ब्रव-’ इति २॥ ४. इस्वेकारन्तोऽपि वाणिशब्दः । तथा चोक्तमनेकार्थसङ्ग्रहे-“वाणिस्त्वुदे । व्यूतौ मूल्ये सरस्वत्याम्” [२।१५१॥] । विश्वेऽपि च-“वाणिः स्याद् दूतिभारत्योर्वाणिमूल्ये बलाहके” [गान्तवर्गः, श्लो-२४] । “वण्यतेऽसावनया वा, इज्, वाणिः वाणी” इति स्वामी, क्षीरतरङ्गिणी, पृ.७१॥ ५. काशिकावृत्त्यादौ ‘इजजा-’ इति दृश्यते, अयं पाठः भाषावृत्तिसम्मतः, द्र. ३।३।१०८॥, पृ.१३३॥ ६. स्वामिमते नवधात्वात्मकः तथा सायणमते दशधात्वात्मकोऽयं दण्डः ॥ ७. मा. धातुवृत्तौ तु-“इज्वादिभ्यः” इति इजन्तात् सर्वतोऽक्तिन्नर्थादित्येके इति डीष्” इति दृश्यते, भ्वादिः, धातुसं-२९७, पृ.१३१॥ ८. ‘अत्र’ इति ३.४प्रतौ नास्ति ॥ ९. ‘आप्तस्तु यथार्थवक्ता’ इति तर्कसङ्ग्रहः ॥

शेषश्चात्र-“वचने स्यात् तु जल्पितम् ।

लपितम्, भणितम्, उदितम्, अभिधानम्, गदितम्, (लपितोदित-भणितमभिधानगदितानि च)” [शेषनाममाला-२।८२] इति ॥२४१॥

सविशेषणमाख्यातं वाक्यम्

३०

प्रयुज्यमानाख्याताऽप्रयुज्यमानाख्यातयोर्नाम एकं वाक्यम् । तदाख्यातं प्रयुज्यमानं अप्रयुज्यमानं वा सविशेषणम्, प्रयुज्यमानैरप्रयुज्यमानैर्वा कर्त्रादिभिर्विशेषणैः सहितं वाक्यमुच्यते इत्यर्थः । प्रयुज्यमानमाख्यातम्, यथा-जिनो वो रक्षतु । अप्रयुज्यमानमाख्यातम्, यथा-विद्या ते स्वम्, अत्रास्तीति गम्यते । अप्रयुज्यमानं विशेषणम्, यथा-प्रविश, अत्र गृहमिति गम्यते । अनयोरर्थात् प्रकरणाद्वा आख्यादेरवगमादप्रयोगाः । आख्यातमित्यत्र चैकत्वस्य विवक्षित्वात्, ‘ओदनं पच तव भविष्यति’ इत्यादौ वाक्यभेदः । उच्यते वाक्यम् । ‘वच परिभाषणे’ (अ.प.अ.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥, ‘चजोः कु ४० घिण्यतोः’ ७।३।५२॥ इति कुत्वम् ॥

स्त्याद्यन्तकं पदम् ।

स् इत्युत्सृष्टानुबन्धस्य सोर्ग्रहणम्, तिइत्युत्सृष्टानुबन्धस्य तिपो ग्रहणम्, स च तिश्च स्ती, तावादी येषां प्रत्ययानां ते स्त्यादयः, आदिशब्दः प्रत्येकमभिसम्बध्यते, तेन स्वादयः सुप्पर्यन्ताः, त्यादयस्तिङ्पर्यन्ता गृह्यन्ते, ते अन्ते यस्य तत् स्त्याद्यन्तकम्, पद्यते गम्यतेऽर्थोऽनेनेति पदम् । ‘पद गतौ’ (दि.आ.अ.), कर्मणि घञ् ॥

राद्धसिद्धकृतेभ्योऽन्त आप्तोक्तिः समयागमौ ॥२४२॥

१-३ राद्धसिद्धकृतेभ्यः शब्देभ्योऽन्त इति शब्दो योज्यः, ५० तेन राद्धः सिद्धः अन्तो निश्चयो येन, यस्य वा, स राद्धान्तः । सिद्धोऽन्तो निश्चयो येन, यस्य वा सिद्धान्तः । कृतोऽन्तो निश्चयो येन, यस्य वा कृतान्तः । “अन्तः स्वरूपे निकटे प्रान्ते निश्चयनाशयोः” [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।१५५] इत्यनेकार्थः । ४ वचनमुक्तिः, आप्तास्तु यथाभूतार्थस्योपदेशारः । आप्तानामुक्तिः

आप्तोक्तिः । ५ समेति सङ्गच्छतेऽभिमतार्थमनेनेति समयः । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), संपूर्वः, 'एश्च्' ३ । ३ । ५६ ॥ इत्यच् । ६ आगम्यन्ते ज्ञायन्ते जीवादयः पदार्था अनेनेति आगमः । 'गम्लृ गतौ' (भ्वा.प.अ.) । सामान्यतः षट् सिद्धान्तस्य ॥ २४२ ॥

आचाराङ्गं सूत्रकृतं स्थानाङ्गं समवाययुक् ।

पञ्चमं भगवत्यङ्गं ज्ञातार्धमकथापि च ॥ २४३ ॥

उपासकान्तकृदनुत्तरोपपातिकाद् दशाः ।

प्रश्रव्याकरणं चैव विपाकश्रुतमेव च ॥ २४४ ॥

इत्येकादश सोपाङ्गान्यङ्गानि

- १० १ आचरणमाचारः । 'चर गतिभक्षणयोः' (भ्वा.प.से.), 'भावे' ३ । ३ । १८ ॥ इति घञ् । आचर्यते सेव्यतेऽ सावित्याचार इति वा, शिष्टाचरितो ज्ञानाद्यासेवनविधिरित्यर्थः, तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽप्याचारः, स चासावङ्गं च आचाराङ्गम् । २ सूचनात् सूत्रम् सूत्रेण स्वसमयपरसमयसूचनेन कृतं सूत्रकृतम् । ३ तिष्ठन्त्यस्मिन् प्रतिपाद्यतया जीवादयः पदार्था इति स्थानम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३ । ३ । ११७ ॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । एकादिदशान्तसंख्याभेदो वा स्थानम्, तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि स्थानम्, तच्च तदङ्गं च स्थानाङ्गम् । ४ समवायं समवायः, एकादिशतान्तसंख्यासमविष्टानां पदार्थानां संग्रहः, २० तद्धेतुर्ग्रन्थोऽपि समवायः, 'समवायं युनक्तीति समवाययुक् । ५ भगवतीति पूज्याभिधानं व्याख्याप्रज्ञप्तेः पञ्चमाङ्गस्य, भगवती चासावङ्गं च भगवत्यङ्गम् । ६ ज्ञातानि उदाहरणानि, तत्प्रधाना धर्मकथा ज्ञातार्धमकथा, तत्प्रधानः ग्रन्थोऽपि तथा । ज्ञातार्धमकथा इत्यत्र तकारस्य दीर्घत्वं संज्ञात्वात्' [ ] इति समवायाङ्गवृत्तिकारः ॥ २४३ ॥ ७-९ उपासकाश्च अन्तकृतश्च अनुत्तरोपपातिकाश्चेति समाहारद्वन्द्वः, तस्माद् उपासकान्तकृदनुत्तरोपपातिकाद् दशा इति, उपासकशब्दात्, अन्तकृच्छब्दात्, अनुत्तरोपपातिकशब्दाद् दशा इति शब्दोऽग्रे योज्यते, तत् उपासकदशाः, उपासन्ते सेवन्ते साधूनित्युपासकाः श्रावकास्तद्गतक्रियाकला-

पप्रतिबद्धा दशाः दशाध्ययनरूपा उपासकदशाः । अन्तो विनाशः, ३० स च कर्मणाम्, तत्फलभूतस्य वा संसारस्यान्तं कुर्वन्ति ये तीर्थकरादयः, तेऽन्तकृतः, तेषां दशाः प्रथमवर्गे दशाध्ययनानि इति तत्संख्यया अन्तकृद्दशाः । न विद्यते उत्तरः प्रधानोऽस्माद् इत्यनुत्तरः, स चासावुपपातश्च अनुत्तरोपपातः प्रधानं जन्म, सोऽस्त्येषामनुत्तरोपपातिकः सर्वार्थसिद्धादिविमानपञ्चकोपपातिर्न देवा इत्यर्थः, तद्वक्तव्यताप्रतिबद्धा दशा दशाऽध्ययनोपलक्षिता अनुत्तरोपपातिकदशाः । एषां त्रयाणां ग्रन्थानां नाम बहुवचनान्तम् । १० प्रश्नः पृच्छा, तन्निर्वचनं व्याकरणं प्रश्रव्याकरणम्, तत्प्रतिपादकग्रन्थोऽपि प्रश्रव्याकरणम् । ११ विपचनं विपाकः शुभाशुभकर्मपरिणामः, तत्प्रतिपादकं श्रुतं विपाकश्रुतम् ४० ॥ २४४ ॥ इत्येकादश प्रवचनपुरुषस्य अङ्गानीव अङ्गानि, कीदृशि ? सहोपाङ्गैरुपपातिकादिभिर्द्वादशभिर्वर्तन्ते यानि तानि सोपाङ्गानि ॥

द्वादशं पुनः ।

दृष्टिवादः

१ दृष्ट्योर् दर्शनानि, तासां वदनं दृष्टिवादः, द्वादशस्याङ्गस्य नाम दृष्टिवाद इति । दृष्टिपात इत्यपि । दृष्टीनां पातो यत्रासौ दृष्टिपातः, सप्तनयदृष्टय इहाख्यायन्त इत्यर्थः । तथा चाह-“दृष्टिवादेन दृष्टिपातेन वा सर्वभावप्ररूपणा आख्यायते” [ ] इति ॥

५०

द्वादशाङ्गी स्याद् गणिपिटका^{१३} ह्य^{१३} ॥ २४५ ॥

द्वादशानामाचारादीनां दृष्टिवादान्तानां समाहारो द्वादशाङ्गी । ^{१३} गुणानां साधूनां वा गणः सङ्घो विद्यतेऽस्य गणी आचार्यः, गणिर्वा साङ्गप्रवचनाध्येता, तस्य प्रवचनमिव सर्वार्थरत्नाधारत्वाद् गणिपिटकं तदाह्वया द्वादशाङ्गी गणिपिटकम् उच्यते इत्यर्थः ॥ २४५ ॥

तत्र दृष्टिवादभेदानाह-

परिकर्मसूत्रपूर्वानुयोगपूर्वगतचूलिकाः^{१३} पञ्च ।

स्युर्दृष्टिवादभेदाः

१. 'समं' इति १ ॥ २. 'कथा' इति २ ॥ ३. 'तत्र' इति १ ॥ ४. 'कुर्वन्ति' इति ४ ॥ ५. 'तत्संख्याया' इति ४ ॥ ६. '-पातिको' इति २ ॥ ७. '-पादको ग्रन्थो-' इति ३ ॥ ८. आदिना राजप्रश्नोय-जीवाभिगम-प्रज्ञापना-जम्बूद्वीपप्रज्ञप्ति-चन्द्रप्रज्ञप्ति-सूर्यप्रज्ञप्ति-निरयावलिता-कल्यावतंसिका-पुष्पिका-पुष्पचूलिका-वृष्णिदर्शेति ग्राह्यम् ॥ ९. 'दृष्टयोर्दर्श-' इति ३. ४ ॥ १०. '-न्ते' इति ४ ॥ ११. '-ह्वयः' इति ३, '-ह्वयाः' इति ४ ॥ १२. 'गणा-' इति ३ ॥ १३. '-लिका' इति १. ३. ४ ॥

१ परिकर्म च सूत्रं च पूर्वानुयोगश्च पूर्वगतं च चूलिका चेति द्वन्द्वः । सूत्रादिग्रहणयोग्यतासम्पादनसमर्थानि परिकर्माणि, गणितपरिकर्मवत् । २ सर्वद्रव्यपर्यायनयाद्यर्थ-सूचनात् सूत्राणि । ३ अनुरूपोऽनुकूलो वा योगः अनुयोगः । सूत्रस्य निजेन अभिधेयेन सार्द्धमनुरूपः सम्बन्धः, स च मूलप्रथमानुयोगो (गण्डिकानुयोगश्चेति द्विविधः, इह धर्म-प्रणयनान् मूलं तावत् तीर्थकराः, तेषां प्रथमसम्यक्त्वावाप्ति-लक्षणपूर्वभवादिगोचरोऽनुयोगो) मूलप्रथमानुयोगः, स एव पूर्वानुयोगः, स च गण्डिकायोगोऽस्य लक्षणम्, इह शास्त्रे
१० एकवक्तव्यतार्थाधिकारानुगता गण्डिका उच्यन्ते, तासामनु-योगोऽर्थकथनविधिः गण्डिकानुयोगः । ४ पूर्वाणां गतं ज्ञान-मस्मिन् पूर्वगतम् । ५ इह दृष्टिवादे परिकर्मसूत्रपूर्वानुयोगो-क्तानुक्तार्थसङ्ग्रहपरा ग्रन्थपद्धतयः चूला इव चूलिकाः, एताश्चाद्यानां चतुर्णां पूर्वाणां भवन्ति, न शेषाणाम् । एते परिकर्मादयः पञ्चापि दृष्टिवादभेदाः द्वादशाङ्ग्यां द्वादशदृष्टि-वादानाम्नोऽङ्गस्य भेदाः प्रकाराः पञ्च भवन्ति ॥

पूर्वाणि चतुर्दशाऽपि पूर्वगते ॥२४६॥

उत्पादपूर्वमग्रायणीयमथ वीर्यतः प्रवादं स्यात् ।

अस्तेर्ज्ञानात् सत्यात् तदात्मनःकर्मणश्च परम् ॥२४७॥

२० प्रत्याख्यानं विद्याप्रवादकल्याणनामधेये च ।

प्राणाख्यायं च क्रिया विशालमथ लोकबिन्दुसारमिति

॥२४८॥

१ एतानि वक्ष्यमाणानि चतुर्दशापि पूर्वाणि पूर्वगते चतुर्थे पूर्वगतनाम्नि दृष्टिवादभेदे भवन्तीति शेषः, तन्नामान्याह-
'सर्वाङ्गेभ्यः पूर्व तीर्थकरैरभिहितत्वात् पूर्वाणि ॥२४६॥ तानि यथा-सर्वद्रव्याणां पर्यायाणां चोत्पादप्रज्ञप्तिहेतुः उत्पादम् । २ सर्वद्रव्याणां पर्यायाणां सर्वजीवविशेषाणां च अग्र्यं परिमाणं वर्ण्यते यत्र तद् अग्रायणीयम् । ३ अथ वीर्यतः वीर्यशब्दात् प्रवादम्, तेन वीर्यप्रवादम्, जीवानामजीवानां च सकर्मेतराणां
३० वीर्यं प्रवदति वीर्यप्रवादम् । ४ तदिति प्रवादम्, अस्तेर्ज्ञानात्

सत्याद् आत्मनः कर्मणः च परम्, अस्तीति नास्तेरप्युप-लक्षणम्, ततो यल्लोके यथास्ति तथा वा नास्ति, अथवा स्याद्वाद्यभिप्रायेण तदेवास्ति नास्तीति वा प्रवदति अस्तिनास्ति-प्रवादम् । ५ मतिज्ञानादिपञ्चकं सप्रभेदं प्रवदतीति ज्ञान-प्रवादम् । ६ सद्भ्यो हितं सत्यं संयमः, तत् सप्रभेदं सप्रतिपक्षं च यत् प्रवदति तत् सत्यप्रवादम् । ७ नयदर्शनैरात्मानं प्रवदति आत्मप्रवादम् । ८ ज्ञानावरणाद्यष्टविधकर्मप्रकृतिस्थित्यनुभाग-प्रदेशादिभेदैरन्यैश्चोत्तरोत्तरभेदैर्भिन्नं प्रवदति कर्मप्रवादम् ॥२४७॥ ९ सर्वप्रत्याख्यानस्वरूपं प्रवदति प्रत्याख्यानप्रवादम्, तदेकदेशं प्रत्याख्यानम्, भीमवत् । १० विद्यातिशयान् प्रवदति विद्या-प्रवादम् । ११ कल्याणफलहेतुत्वात् कल्याणम्, अवन्ध्यमिति चोच्यते । १२ आयुः प्राणविधानं सर्वं सभेदम्, अन्ये च प्राणा वर्णिता यत्र तत् प्राणावायम् । १३ क्रियाः कायिक्यादयः संयमाद्याश्च विशालाः सभेदा यत्र तत् क्रियाविशालम् । १४ इहलोके श्रुतलोके वा बिन्दुरिवाक्षरस्य सर्वोत्तमं सर्वाक्षर-संयोगपरिनिष्ठितत्वेन लोकबिन्दुसारम् । सार्द्धद्वादशकोटिपदम्, इह पदं तु तथाविधसम्प्रदायगम्यम् । नन्दिसमवायाङ्गवृत्तौ पद-परिमाणविषये किञ्चिदन्यथात्वमपि दृश्यते । पूर्वेषु तु दशादीनि वस्तून्यपि सन्ति । यदुक्तम्-

“क्रमाद् वस्तूनि विधित्वमाद्ये दश चतुर्दश ।

अष्टादश तुयें हि द्वादश द्वौ च षोडश ॥१॥

त्रिंशत् विंशतिः पञ्चदश द्वादश वै तथा ।

त्रयोदश ततस्त्रिंशत् पञ्चविंशतिरन्तिमे ॥२॥

उत्पादादिषु पूर्वेषु ह्यन्तर्वर्ती प्रकारतः ।

अधिकारविशेषस्तु वस्तुविज्ञैः प्रकीर्तितम् ॥३॥” [ ] इति ॥

स्वाध्यायः श्रुतिराम्नायश्छन्दो वेदः

१ सुष्ठु आ समन्ताद् अधीयते स्वाध्यायः । ‘इङ् अध्ययने’ (अ.आ.अ.), अधिपूर्वः, ‘इङश्च’ ३।३।२१॥ इति घञ्, ‘अचो ङिति’ ७।२।११५॥ इति वृद्धिः । २ श्रूयते धर्मोऽनया श्रुतिः । ‘श्रु श्रवणे’ (भा.प.अ.), ‘श्रुअङ्गिमिभ्यः करणे’ (वा- ६० ३।३।१९४॥) इति क्तिन् । ३ आम्नायते उपदिश्यते धर्माधर्मावनेनेति

१. ‘-तया-’ इति २॥ २. कोष्ठान्तरगतपाठः १प्रतौ न दृश्यते ॥ ३. ‘-ऽर्थः’ इति ३॥ ४. ‘पूर्व’ इति ३॥ ५. ‘सर्वाङ्ग-’ इति ३॥ ६. ‘सार्द्ध’ इति १॥ ७. ‘-गम्य’ इति १॥ ८. अष्टाध्याय्यां ‘श्रुयजिस्तुभ्यः करणे’ इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥

आम्नायः । 'म्ना अभ्यासे' (भ्वा.प.अ.), करणे घञ्, 'आतो युक् चिष्कृतोः' ७।३।३३ ॥ इति युक्, आङ्पूर्वो म्नायतिरूप-
देशार्थः । आमनति उपदिशति इतो वा । 'श्याद्वधा-'
३।१।१४१ ॥ इति णः । ४ छादयति श्रोतुस्तःकरणमिति छन्दः,
क्लीबे । 'छदि अपवारणे' (चु.उ.से.), '-असुन्' (उणा-६२८)
इत्यसुन्, 'इदितो नुम्' ७।१।५८ ॥ इति नुम् । "छन्दति रचति
कर्मा' ततोऽसुन्" [ ] इति भाष्यम् । चन्दति आह्लादयति स्तोत्रै-
रिति वा । 'चदि आह्लादनदीप्तयोः' (भ्वा.आ.से.), चदे (न्दे) रादेश्च
छः (उणा-६५८) इत्यसुन्निति वा । छन्दसी, छन्दांसि इत्यादि । ५
१० विदन्त्यनेन धर्म वेदः । 'विद ज्ञाने' (अ.प.से.), बाहुलकात्
कर्मणि घञ् । सामान्यतः पञ्च वेदस्य ॥

त्रयी पुनः ।

ऋग्यजुःसामवेदाः स्युः

१ ऋग्यजुःसामलक्षणास्त्रयोऽवयवा यस्याः सा त्रयी ।
त्रिशब्दात् 'संख्याया अवयवे तयप्' ५।२।४२ ॥ इति तयप्, तस्य
'द्वित्रिभ्यां तयस्या[य]च्वा' ५।२।४३ ॥ इत्ययजदेशः, 'यस्येति च'
६।४।१४८ ॥ इतीकारलोपः, 'टिड्णञ्-' ४।१।१५ ॥ इति डीष्
(डीप्) । १ ऋच्यन्ते स्तूयन्ते देवा अनयेति ऋक्, स्त्रीलिङ्गः ।
'ऋच स्तुतौ' (तु.प.से.), 'क्विप्' (वा-३।३।१४४) इति क्विप् ।
२ इज्यतेऽनेन यजुः, क्लीबे । 'यज देवपूजादौ' (भ्वा.उ.अ.),
'धनर्त्तिचक्षिङ्पूर्वपितपिजनि'- (उणा-२७४) इत्यादिना उस् । ३
स्यति पापं साम, क्लीबे । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.),
'नामन्सामन्'- (उणा-५९०) इत्यादिना साधुः । सामनी, सामानि
इत्यादि । ऋक् च यजुश्च साम च ऋग्यजुःसामानि, ते च
वेदाश्च ऋग्यजुःसामवेदाः, स्युः भवेयुः । एते त्रयो वेदा रुगाद्याः
त्रयी उच्यते इत्यर्थः । एकं वेदत्रय्याः ॥

अथर्वा तु तदुद्धतिः ॥ २४९ ॥

१ न थर्वति कमपि न हिनस्ति अथर्वा, पुंसि,
नकारान्तः । 'थर्व' हिंसायाम्' ( ), बाहुलकात् कनिन् । न
३० खर्वति वा । 'खर्व गतौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकात् कनिन्,

धातोरादेश्च थः । तेभ्य ऋग्यजुःसामभ्य उद्धतिः उद्धारः तदुद्धतिः ।
एकमथर्वणः ॥ २४९ ॥

वेदान्तः स्यादुपनिषद्

१ वेदस्यान्तो निश्चयः वेदान्तः । २ उप समीपे
ब्रह्मणो निषीदन्त्यनया उपनिषद्, स्त्रीलिङ्गः । 'षद्लु विशर-
णगत्यवसादनेषु' (भ्वा.प.अ.), 'सत्सूद्विषद्गृह-' ३।२।६१ ॥
इत्यादिना क्विप् । द्वे वेदान्तस्य ॥

ओङ्कारप्रणवौ समौ ।

१ अवति 'पापेभ्यो रक्षति भूतानि 'ओम्' अव्ययम् ।
'अव रक्षणादौ' (भ्वा.प.से.), 'अवतेष्टिलोपश्च' (उणा-१३९) ४०
इति मन्टिलोपः, टिलोपसामर्थ्यात् प्रत्ययस्यैव, अन्यथा हि
डिदित्येवोच्येत, 'ज्वरत्वर-' ६।४।२० ॥ इत्युट् (-ट्), 'आद्गुणः'
६।१।८७ ॥, ततो बाहुलकाद् 'वर्णात् कारः' १।२।३५ ॥ । २
प्रकृष्टो नवः स्तुतिः प्रणवः । प्रणूयते वा प्रणवः । 'णु स्तुतौ'
(अ.प.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप्, 'उपसर्गादिसमासेऽपि'
८।४।१४ ॥ इति णत्वम् । द्वे ओङ्कारस्य ॥

शिक्षा कल्पो व्याकरणं छन्दोज्योतिर्निरुक्तयः ॥ २५० ॥

षडङ्गानि

१ अकारादिवर्णानां स्थानकरणप्रयत्नबोधिका अकु-
विसर्जनीयाः कण्ठ्या इत्यादिका शिक्षा । शिक्ष्यते वर्णविशेषोऽ- ५०
नयेति वा । 'शिक्ष' 'विद्योपादाने' (भ्वा.आ.से.), 'गुरोश्च-'
३।३।१०३ ॥ इत्यकारः, 'अजाद्यतष्टाप्' ४।१।४ ॥, भले इति
भाषा । यद् वाचस्पतिः- 'शिक्षा वर्णविवेचिका' [ ] । २ कर्मणां
सिद्धरूपः प्रयोगः कल्पः । अथवा योगक्रियणामुपदेशः
कल्पः । कल्प्यतेऽवगम्यतेऽनेनेति कल्पः । 'कृपू सामर्थ्ये'
(भ्वा.आ.वे.), करणे घञ्, 'कृपे (कृपो) रो लः' ८।२।१८ ॥
इति लत्वम् । यद् वाचस्पतिः-

"सिद्धरूपः प्रयोगो यैः कर्मणामवगम्यते ।

ते कल्पा लक्षणार्थानि सूत्राणीति प्रचक्षते ॥ ११ ॥" [ ]

इति । ३ व्याक्रियन्ते व्याख्यायन्ते शब्दा अनेन व्याकरणम् । ६०
व्याङ्पूर्वात् करोतेः 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७ ॥ इति करणे
ल्युट् । यदाह-

१. धातुवृत्त्यादौ चुरादिगणे 'छद' इति दृश्यते ॥ २. 'कर्माणि' इति २ ॥ ३. 'ऋष्यम्' इति ३ ॥ ४. उणादिगणे तु 'अर्त्तिपूर्वपितपिजनि' इति नित्' (उणा-२७४) इति सूत्रं दृश्यते ॥ ५. उणादिगणे तु '-सीमन्-' इति दृश्यते, अतः 'साम' इति कथं सिद्धिः?, '-मनिन्' (उणा-५८४) इत्यनेन
समाधेयम् ॥ ६. क्षीरतरङ्गिण्यादावयं धातुर्न दृश्यते ॥ ७. 'रक्षति पापेभ्यो भूतानिति' इति २ ॥ ८. '-वोच्यत' इति २, '-वोच्यते' इति ३. ४ ॥ ९.
'आक्व-' इति १ ॥ १०. 'विद्या-' इति ३ ॥ ११. '-हुः' इति १ ॥

“प्रकृतिप्रत्ययान्पाधिनिष्ठादिविभागशः ।

पदान्वाख्यानकरणं शास्त्रं व्याकरणं विदुः ॥ २ ॥”

[ ] । ४ छाद्यतेऽनेन प्रस्ताराद् भूरिति छन्दः । ‘छदि अपवारणे’ (चु.उ.से.), ‘-असुन्’ (उणा-६२८) इत्यसुन्, ‘इदितो नुम्’ ७।१।५८ ॥ । ५ ज्योतिषां ग्रहाणां गतिज्ञानहेतुर्ग्रन्थो ज्योतिषम् । ६ “वर्णागमो वर्णविपर्ययश्च” [ ] इत्यादि-भिर्निर्वचनं निरुक्तिः । ‘वच परिभाषणे’ (अ.प.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४ ॥, ‘गहिज्या-’ ६।१।१६ ॥ इति सम्प्रसारणम् । १ अङ्ग्यते ज्ञायते अमीभिरिति अङ्गानि, उपकारकाणीत्यर्थः ।

१० शिक्षादीनां षण्णां नामैकं ‘षडङ्गम्’ इति ॥२५०॥

धर्मशास्त्रं स्यात् स्मृतिर्धर्मसंहिता ।

१ धर्मप्रतिपादकं शास्त्रं धर्मशास्त्रम् । २ महर्षि-भिर्वेदार्थस्मरणं स्मृतिः, तद्योगाद् ग्रन्थोऽपि स्मृतिः । ३ धर्मः सन्धीयतेऽस्यां धर्मसंहिता । त्रीणि स्मृतेः ॥

आन्वीक्षिकी तर्कविद्या

१ प्रत्यक्षागमाभ्यामीक्षितस्य पश्चादीक्षणमन्वीक्षा । ‘ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः’ (अ.आ.से.), ‘गुरोश्च-’ ३।३।१०३ ॥ इत्यकारः । सा प्रयोजनमस्या आन्वीक्षिकी । ‘तदस्य प्रयोजनम्’ ५।१।१०९ ॥ इति ठक्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥, ‘क्ति च’ ७।२।११८ ॥

२० इत्यादिवृद्धिः । “आगमप्रतिपादितानां” वस्तुतत्त्वानाम् अनु पश्चाद् ईक्षणं परीक्षणमन्वीक्षा, ‘तदस्य प्रयोजनम्’ ५।२।१०९ ॥ इति ठक्” [ ] इति मिश्राः । २ तर्काः षोडशपदार्थाः प्रमाणादय-स्तत्प्रधाना विद्या तर्कविद्या । द्वे तर्कविद्यायाः ॥

मीमांसा तु विचारणा ॥२५१॥

१ मीमांस्यतेऽनया मीमांसा । ‘मान विचारणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘मान(न्)बधदाण्(न्)शान्भ्यो दीर्घश्चाभ्यासस्य’ ३।१।१६ ॥ इति सन्, ‘सन्त्यङोः’ ६।१।१९ ॥ इति द्वित्वम्, ‘अं

प्रत्ययात्’ ३।३।१०२ ॥ इत्यः । २ विचार्यतेऽनया विचारणा ।

‘चर गतिभक्षणयोः’ (भ्वा.प.से.) अस्माणिजन्तात् करणे ल्युट् ।

द्वे मीमांसायाः ॥२५१॥

३०

सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ।

वंशानुवंशचरितं पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥२५२॥

१ सर्जनं सर्गः । ‘सृज विसर्गे’ (दि.आ.अ.), भावे घञ्, ‘पुगन्तलगधूपधस्य’ ७।३।८६ ॥ इति उपधायां गुणः, ‘चजोः कु-’ ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम् । सर्गः सृष्टिः । २ एवं प्रतीर्षः सर्गः प्रतिसर्गः, प्रलय इत्यर्थः । ३ वंशः सूर्यवंशादिः । ४

मन्वन्तराणि स्वायम्भुवचाक्षुषवैवस्वतादीनि चतुर्दश । ५ वंशादनु-वंशो वंशानुवंश सूर्यवंशादिः, तस्य चरितं वंशानुवंशचरितम् । १ पूरा पूर्वस्मिन् भूतं पुराणम् । ‘पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराण-’

२।१।४९ ॥ इति निर्देशादेव साधु । “पुराऽनिति प्राणिति पुराणम्” ४० [ ] इति स्वामी” ॥ पञ्चसर्गादीनि लक्षणानि चिह्नानि यस्य तत्

पञ्चलक्षणम् । पञ्चानां सर्गादीनां लक्षणं शास्त्रं वा । एकं सर्गादिपञ्चोपलक्षितशास्त्रस्य ॥२५२॥

षडङ्गी वेदाश्चत्वारो मीमांसाऽऽन्वीक्षिकी तथा ।

धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्या एताश्चतुर्दश ॥२५३॥

१ षडङ्ग्यादीनां पुराणान्तानां चतुर्दशानां नामैकं विद्या इति ॥२५३॥

सूत्रं सूचनकृत्

१ सूत्र्यते ग्रथ्यते सूत्रम्, पुंस्त्वौ । ‘सूत्र ग्रन्थे’ (भ्वा.उ.से.), घञ् । सूचनाद्वा सूत्रम्, षष्ठीदरादिः । ‘सूतेऽर्थमिति वा । ५० ‘षूङ् प्रसवे’ (अ.आ.वे.), ‘सर्वधातुभ्यः ष्टृन्’ (उणा-५९८) इति ष्टृन् । सूचनं करोति सूचनकृत् । एकं सूत्रस्य ॥

भाष्यं सूत्रोक्तार्थप्रपञ्चकम् ।

१. ‘छद-’ इति धातुवृत्त्यादौ ॥ २. ‘ईक्ष दर्शने’ क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. ‘प्रतिपादिकानां’ इति १॥ ४. ‘विदा-’ इति २॥ ५. ‘मानेर्जिज्ञासायाम्’ इति वार्तिकेन जिज्ञासायां सन् भवति ॥ ६. ‘अः’ इति १.२.४॥ ७. ‘उपधागुणः’ इति १.२॥ ८. ‘प्रतीतः’ इति १॥ ९. विष्णुपुराणे चतुर्दश मनव उक्तास्तत्रामानि यथा-

“मनुः स्वायम्भुवो नाम मनुः स्वरोचिषस्तथा । औत्तमिस्तामसिश्चैव रैवतश्चाक्षुषस्तथा ॥ १ ॥

एते तु मनवोऽतीताः सप्तमस्तु रवेः सुतः । वैवस्वतोऽयं यस्यैतत् सप्तमं वर्तते युगम् ॥ २ ॥

सावर्णिर्दक्षसावर्णो ब्रह्मसावर्ण इत्यपि । धर्मसावर्णरुद्रस्तु सावर्णो रौच्यभौम्यवत् ॥ ३ ॥” इति ॥

१०. इतोऽग्रे १.२.प्रतौ ‘तु’ इति दृश्यते ॥ ११. स्वामिकृतामरकोशोद्घाटने न दृश्यते ॥ १२. ‘ह्येता-’ इति ३.४॥ १३. ‘-विमोचने’ इति स्वामी, ‘-वेष्टने’ इति सायणः ॥ १४. ‘सूत्रे-’ इति १॥ १५. विग्रहे ‘सूते’ इति विग्रहीतत्वात् ‘-प्राणिगर्भविमोचने’ इति युक्तोऽर्थः ॥

१ भाष्यते भाष्यम् । सूत्रे उक्तमर्थं प्रपञ्चयति विस्तारयति यत्, तत् सूत्रोक्तार्थप्रपञ्चकम् । 'पचि विस्तारे' (चु.उ.से.), 'ण्वुल्लुचौ' ३।१।११३ ॥ इति ण्वुल् । एकं सूत्रोक्तार्थप्रपञ्चकस्य ॥

प्रस्तावस्तु प्रकरणम्

१ 'प्रस्तूयते प्रस्तावः । 'ष्टुञ् स्तुतौ' (अ.उ.अ.), 'प्रुदुस्तु (प्रेदुस्तुस्तुवः) ३।३।१२७ ॥ इति घञ् । २ प्रक्रियतेऽस्मिन् प्रकरणम् । 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७ ॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । तार्किकास्तु

१० "शास्त्रैकदेशसम्बद्धं शास्त्रकार्यान्तरस्थितम् ।

प्राहुः प्रकरणं नाम शास्त्रभेदं विपश्चितः ॥१॥"

[ ] इति । द्वे प्रकरणस्य ॥

निरुक्तं पदभञ्जनम् ॥२५४॥

१ वर्णागमादिभिः पदानां निर्वचनं निरुक्तम् । 'वच परिभाषणे' (अ.प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१९४ ॥, (भावे क्तः), 'ग्रहिज्या' ६।१।१६ ॥ इति सम्प्रसारणम् । २ पदानि भज्यन्तेऽत्र पदभञ्जनम् । 'भञ्जु (भञ्जो) आमर्दने' (रु.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् । द्वे निरुक्तस्य ॥ २५४ ॥

अवान्तरप्रकरणविश्रामे शीघ्रपाठतः ।

२० आह्निकम्

१ अवान्तरप्रकरणानां विश्रामः अवान्तरप्रकरण-विश्रामः, तत्र, शीघ्रपाठतः अह्ना निर्वृत्तम् आह्निकम् । 'तेन निर्वृत्तम्' ५।१।७९ ॥ इति ठक् । अवान्तरप्रकरणानां विश्रामो ग्रन्थावयव इत्यर्थः, तन्नामैकमाह्निकम् । एकस्मिन्नेव वासरे पठनार्हमेतत्, नान्यस्मिन् । यदनेकार्थः-

"आह्निकं स्यात् पुनरर्हन्निर्वृत्यै नित्यकर्मणि ॥

भोजने ग्रन्थभागे च" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।८९ ॥] ।

ग्रन्थभागे इति ग्रन्थावयव इत्यर्थः ॥

अधिकरणं त्वेकन्यायोपपादनम् ॥२५५॥

३० १ अधिक्रियतेऽस्मिन्निति अधिकरणम् । 'करणा-धिकरणयोश्च' ३।३।११७ ॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । एकं न्यायमुप-पादयति एकन्यायोपपादनम् । नन्द्यादित्वात् ल्युः । एकम-धिकारस्य ॥२५५॥

उक्तानुक्तदुरुक्तार्थचिन्ताकारि तु वार्त्तिकम् ।

१ उक्तानामनुक्तानां दुरुक्तानां चार्थानां चिन्तां ज्ञानं करोतीत्येवंशीलं उक्तानुक्तदुरुक्तार्थचिन्ताकारि । 'सुप्यजातौ-' ३।२।७८ ॥ इति ताच्छील्ये णिनिः । एवंविधं यच्छस्त्रं तन्नामैकं वार्त्तिकम् इति । वृत्तिः प्रयोजनमस्य । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ इति ठक् ॥

टीका निरन्तरव्याख्या

४०

१ टीकयति प्रापयत्यर्थमिति टीका । 'टीकृ गतौ' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच्, अजादित्वाद्वाप् । सुगमानां दुर्गमानां चार्थानां निरन्तरमन्तराभावेन व्याख्यां यस्यां सा, एतादृशो यो ग्रन्थस्तन्नामैकम् ॥

पञ्जिका पदभञ्जिका ॥२५६॥

१ पञ्ज्यन्ते व्यक्तीक्रियन्ते पदार्था अनयेति पञ्जिका । 'पचि व्यक्तीकरणे' (भ्वा.आ.से.), 'धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल्वाच्यः' (वा-३।३।१०८ ॥), 'युवोरनाकौ' ७।१।११ ॥, पृषोदरादित्वात् जत्वम् । अर्थाद् विषमाण्येव पदानि भनक्ति पदभञ्जिका । 'भञ्जु (भञ्जो) आमर्दने', 'ण्वुल्लुचौ' ३।१।११३ ॥ इति ण्वल् । एवंविधग्रन्थस्य नामैकं पञ्जिकेति ॥२५६॥

५०

निबन्धवृत्ती अन्वर्थे

१ निबद्धयते विशेषोऽस्मिन् निबन्धः । 'बन्ध बन्धने' (ऋया.प.अ.), अधिकरणे घञ् । २ वर्ततेऽर्थावगमोऽत्रेति वृत्तिः । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१९४ ॥ । निबन्ध इति शास्त्रविशेषनाम, वृत्तिरित्यपि शास्त्रविशेषनाम । निबन्धश्च वृत्तिश्च निबन्धवृत्ती । कीदृशौ एते ?, अन्वर्थे, अनुगतौ मिलितोऽर्थोऽनयोरिति । अन्वर्थे एतौ द्वावपि शास्त्र-विशेषवाचकौ शब्दौ भिन्नौ । यन्माघः-

"अनुत्सूत्रपदन्यासा सद्वृत्तिः 'सन्निबन्धना ।

शब्दाविद्येव' नो भाति राजनीतिरपस्पृशा ॥१॥"

६०

[शिशुपालवधम् २।११२ ॥] इति । अत्र हि शब्दविद्याया विशेषणे निबन्धनशब्दो निबन्धस्य पर्यायत्वेन प्रोक्त इति । "द्वेऽपि भिन्ने शास्त्रे ज्ञेये निबन्धनं भाष्यम्" [ ] इति केचित् ॥

१. 'विस्तारवचने' इति स्वामिसायणौ ॥ २. '-क्तिः' इति १.३, '-क्तः' इति २ ॥ ३. सर्वादशेष्विदं सूत्रं दृश्यते, ऽप्रतौ 'भावे क्तः' इति पाठो युक्तः इत्युद्दिष्टता एका टिप्पणी दृश्यते ॥ ४. '-रहन्नि-' इति ४ ॥ ५. '-भागो' इति २ ॥ ६. 'चिन्ता' इति १.३ ॥ ७. 'व्याख्या' इति १.४ ॥ ८. 'पच्यन्ते' इति ३.४ ॥ ९. 'अन्वर्थो' इति १ ॥ १०. 'सद्बन्धना' इति ३ ॥ ११. '-विद्येव' इति १.२.३ ॥

सङ्ग्रहस्तु समाहृतिः ।

१ सङ्ग्रह्यते वाच्यविशेषोऽनेन सङ्ग्रहः । 'ग्रह-
वृह'-३।३।५८॥ इत्यप् । २ समाह्रियन्तेऽर्थविशेषा अनया
समाहृतिः । 'हञ् हरणे'(भ्वा.उ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्'
३।३।९४॥ । द्वे सङ्ग्रहस्य ॥

परिशिष्टपद्धत्यादीन् पथाऽनेन समुन्नयेत् ॥२५७॥

१ परिशिष्यत इति परिशिष्टम् । 'शिष्लु विशेषणे'
(रु.प.अ.), 'निष्ठा'३।२।१०२॥ । २ अनवच्छिन्नक्रमत्वात्
पद्धतिरिव पद्धतिः । आदिग्रहणाद् उच्छ्वासाङ्कसर्गादयो
१० गृह्यन्ते । अनेन पथा अनेन मार्गेणाऽन्वर्थमार्गेणैव । परिशिष्टश्च
पद्धतिश्च परिशिष्टपद्धती, ते आदी येषां ते, तथा, तान्,
समुन्नयेद् जानीयात् । परिशिष्टादयो ग्रन्थावयवविशेषा ज्ञेया
इत्यर्थः ॥२५७॥

कारिका तु स्वल्पवृत्तौ बहोरर्थस्य सूचनी ।

१ पदार्थान् गम्यान् करोति कारिका । 'प्वुल्लृचौ'
३।१।१३३॥, 'प्रत्ययस्थात्'-७।३।४४॥ इतीत्वम् । स्वल्पा चासौ
वृत्तिश्च स्वल्पवृत्तिः, तत्र । कीदृशी कारिका ?, बहोरर्थस्य
सूचनी । सूचयती सूचनी । 'सूचं पैशुन्ये' (चु.उ.से.), नन्दादि-
त्वात् ल्युः । "कारिका विवृतिः श्लोकैः (विवृतिश्लोके)" [विश्व-
२० लोचनकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-५४] इति तु श्रीधरः । लघुवृत्ति-
नामैकं कारिकेति ॥

कलिन्दिका सर्वविद्या

१ कलिन्दी भाजनविशेषः, तत्प्रतिकृतिः कलिन्दिका ।
'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कः । डलयोरैक्ये कडिन्दिका
अपि । सर्वा आन्वीक्षिक्याद्या विद्या अस्यां सर्वविद्या ।
सर्वविद्यानामैकं कलिन्दिका ॥

निघण्टुर्नामसङ्ग्रहः ॥२५८॥

१ नितरां घण्ट्यन्ते एकत्र भाष्यन्ते शब्दा अनेन
निघण्टुः । 'घटि चेष्टायाम्'(भ्वा.आ.से.), बाहुलकात् 'भृमृ-
शीतृचरि'-(उणा-७)इत्यादिना उः । पुंस्ययम्, यद् वैजयन्ती- ३०
"नामशास्त्रे निघण्टुः[र्ना]" [वैजयन्तीकोषः ३।६।३१॥] ।
क्तीबेऽयम् । यद्व्याडिः-

"अर्थान् निघण्टयत्यस्मान्निघण्टुः परिकीर्तितः ॥

पुनपुंसकयोः स स्यात्"[ ]"इति ।

अकारान्तोऽप्ययं रामवत् । यच्चापुण्डः-"इति वर्णनिघण्टोऽयं
बीजानां वच्मि किञ्चन"[ ] इति । २ नाम्नां सङ्ग्रहो नाम-
सङ्ग्रहः । द्वे नाम कोषस्य । 'नाममाला नाम' इति भाषा ॥२५८॥

इतिहासः पुरावृत्तम्

इतिहासार्द्धः पारम्पर्योपदेशोऽव्ययम् । इतिहा आस्तेऽत्रेति ।
'आस उपवेशने'(अ.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञि, ४०
इतिहासः । यद्वा इति एवमर्थे, ह किलार्थे, इतिहा आसीदत्रेति ।
'असु भुवि'(अ.प.से.), पचाद्यच् । २ 'पुरावृत्तोपनिबन्धन-
प्रायत्वात् पुरावृत्तम् । "पुरावृत्तं पूर्वचरितम्"[अम.क्षीर.
१।५।४॥]इति तु स्वामी । द्वे नामनीं पूर्ववृत्तप्रतिपादकस्य
व्यासादिप्रणीतग्रन्थस्य ॥

प्रवहिका प्रहेलिका ।

१ प्रवल्हते प्राधान्यं भजति प्रवहिका । 'वर्ह' वल्ह
परिभाषणहिंसादानेषु'(भ्वा.आ.से.), प्वुल् । २ प्रहेल-
यत्यभिप्रायं सूचयति प्रहेलिका । 'हिल हावकरणे'(तु.प.से.),
प्वुल्, 'युवोरनाकौ'७।१।१॥, 'प्रत्ययस्थात्'-७।३।४४॥ ५०
इतीत्वम् । प्रवल्हतेः 'सर्वधातुभ्य इन्'(उणा-५५७)इतीन्, ततः
'कृदिकारात्'-(गणसू-४।१।४५॥)इति डीष्, 'प्रवल्ही' इत्यपि ।
'प्रहेलिका प्रवल्ही च प्रश्रद्धती विपादिका'[ ]"इत्युत्पलिनी ।

१. '-शिष्टाश्च' इति१॥ २. 'सूचि' इति१.२.३॥ ३. ३नास्ति ॥ ४. 'कारिकोत्यादि' इति२॥ ५. "सर्वविद्या कदम्बिका"[३।६।३१॥]इति वैजयन्ती,
पृ.६१॥ ६. '-कृता' इति१.२॥ ७. 'भृस्तृशी-' इति२॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२५८॥, पृ.६२॥ ९. "पारम्पर्योपदेशे स्यादैतिहासमितिहाव्ययम्" इत्यमरः,
अमरकोशः२।७।१२॥, "इतिहा स्यात् सम्प्रदाये" इति हैमः, अभि.चिन्ता. श्लो-१५३७॥ १०. 'पुरोवृ-' इति१॥ ११. 'नाम्नी' इति३॥ १२. स्वामी 'वर्ह'
इत्येव पठति, सायणो द्वौ ॥ १३. '-भावकरणे' इति सायणः ॥ १४. द्र. रामाश्रमी १।६।६॥, पृ.८४॥

एवं हिलेरिनि प्रहेली च । सा प्रहेलिका शाब्दी आर्थी च,
शाब्दी यथा-

“पयस्विनीनां धेनूनां बाह्यणः प्राप्य विशन्तिम् ।
ताभ्योऽष्टादश विक्रीय गृहीत्वैकां गृहं गतः ॥१॥”

[^१] । आर्थी यथा -

“जई सासुआइ भणिया पियवासधरंमि दीवयं देसु ।
ता कीस मुद्धडमुही हिययंमि निवेसए दिठ्ठि ॥२॥”

[^२] । द्वे हियालीति ख्यातायाः ॥

जनश्रुतिः किंवदन्ती

१० १ जनेभ्यः श्रुतिः जनश्रुतिः । जनेभ्यः श्रूयते इति
वा । २ किं वदति जनोऽत्रेति किंवदन्ती । ‘वद व्यक्तायां
वाचि’ (भ्वा.प.से.), ‘भूवहिववासिर्वदि-’ (उणा-४०८) इत्यादिना
झच्, ‘झोऽन्तः’ ७।१।३ ॥, गौरादित्वाद् डीष् “भुवो झच्-
(झिच्)” (उणा-३३०) बाहुलकाद् वदेश्च, ततः किंवदन्तिः” [ ]
इति हट्टचन्द्रो ह्रस्वान्तमाह । यद्वा उद्यतै कथ्यते सा वदन्तिः

कथा ‘वद्यवि-’ (हैमोणा-६६५) इत्यन्तिप्रत्ययः, कुत्सिता वदन्तिः
किंवदन्ती, ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति डीष् । द्वे
सत्यानृतसाधारणलोकवार्तायाः ॥

वार्तैतिहायं पुरातनी ॥२५९॥

१ पुरातनी वार्ता ‘ऐतिह्यम्’ उच्यते । ‘इतिह’ इति २०
निपातसमुदाय उपदेशपारम्पर्ये वर्तते । इतिहेत्येव ऐतिह्यम्,
भेषजादित्वात् ट्यण् । एकं पुरातनवार्तायाः ॥२५९॥

वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तान्त उदन्तः

१ वृत्तिलोकवृत्तं विद्यतेऽस्यां वार्ता । ‘प्रज्ञाश्रद्धार्चा-
वृत्तिभ्योः णः’ ५।२।१०१ ॥ । २ प्रवर्तते जनोऽनया प्रवृत्तिः ।
‘वृत्तु वर्तने’ (भ्वा.आ.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।९४ ॥ । यद्वा
प्रमाणेन वर्तनं प्रवृत्तिः । ३ वृत्तस्य चरितस्यान्तोऽत्र वृत्तान्तः । ४
उद्यतेऽसौ उदन्तः । ‘वद व्यक्तायां वाचि’ (भ्वा.प.से.),
‘सीमन्तहेमन्त-’ (हैमोणा-२२२) इत्यादिना साधु । उदत्यर्थ-
मन्तोऽस्येति वा । पञ्चमस्वरादिः । चत्वारि सामान्यतो वार्तायाः ॥ ३०

१. अष्टौ श्लोकान् कुरुष्वेति पुत्रः पित्रा नियन्त्रितः । सप्त श्लोकाः कृतास्तेन पितुराज्ञा न लङ्घिता ॥ अत्र अष्टिरिति वृत्तनाम, अन्यथा श्लोका-
सङ्गतिः ॥ तरुण्यलिङ्गितः कण्ठे नितम्बस्थलमाश्रितः । गुरुणां सन्निधानेऽपि कः कूजति मुहुर्मुहुः ॥ अत्र ‘पानीयकुम्भः’ इत्यर्थे श्लोकसङ्गतिः ॥

वृक्षाग्रवासी न च पक्षिराजस्विनेत्रधारी न च शूलपाणिः ।

त्वग्बन्धधारी न च सिद्धयोगी जलं बिभ्रन् घटो न मेषः ॥

अत्र नालिकेरफलमित्यर्थे श्लोकसङ्गतिः ।

सर्वस्वापहरो न तस्करगणो रक्षो न रक्ताशनः,

सर्पो नैव बिलेशयोऽखिलनिशाचारी न भूतोऽपि च ।

अन्तर्धानपटुर्न सिद्धपुरुषो नाप्याशुगो मारुत-

स्तीक्ष्णास्यो न च सायकस्तमिह ये जानन्ति ते पण्डितः ॥

अत्र ‘मत्कुण’ इत्यर्थस्वीकारे श्लोकसङ्गतिः ।

पानीयं पातुमिच्छामि त्वत्तः कमललोचने ।

यदि दास्यसि नेच्छामि नो दास्यसि पिबाम्यहम् ॥

अत्र दास्यसि=दातुमिच्छसि इति व्यक्तोऽर्थः, दास्यसि=दासी=असि इति गूढोऽर्थः, अथ च गूढार्थस्वीकारे श्लोकसङ्गतिः ।

राघवस्य शरैर्घोरैर्घोररावणमाहवे ।

अत्र क्रियापदं ज्ञातुं मर्यादा दश वार्षिकी ॥

अत्र ‘राघव’ इति सम्बोधने, ‘स्य’ इत्यस्य च ‘षोऽन्तकर्मणि’ इति धातोर्लोट्लकारस्य (आज्ञार्थस्य) मध्यमपुरुषैकवचनस्वीकारे सङ्गतिः ।

बिम्बाकारं सुधाकारं कान्तावदनपङ्कजम् ।

अत्र क्रियापदं ज्ञातुं मर्यादा दश वार्षिकी ॥

अत्र ‘दश’ इत्यस्य ‘कुम्भ’ इत्यर्थे तथा ‘मर्यादा (एका) वार्षिकी’ इत्यर्थे श्लोकसङ्गतिः ॥ एकमन्यत्रापि ज्ञेयम् ॥

२. एकोनानां धेनूनां पयस्विनीनामित्यर्थे श्लोकसङ्गतिः ॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२५९॥, पृ.६२॥ ४. “यदि श्वश्रुवा भणिता प्रियवासगृहे दीपकं
देहि । ततः कस्माद् मुग्धमुखि! हृदये निवेशयेः दृष्टिम् ॥” इति संस्कृतच्छाया ॥ ५. ‘तृभूवहिवसिभासिसाधिगण्डिमण्डजिनन्दिभ्यश्च’ इत्युणादिगणसूत्रम्,
मुद्रितोपादिसूत्रे वदधातोर्लुत्लेखो न दृश्यते ॥ ६. ‘वुक्’ इति १॥ ७. ‘उत्पद्यते’ इति १.२॥ ८. ‘-लोपोवार्ता-’ इति १, ‘-लोकावार्ता-’ इति २॥ ९.
तुलनीयोऽमरकोषः १।६।७॥ १०. ‘चारि-’ इति १॥

अथाऽऽह्वयोऽभिधा ।

आह्वानं त्वभिमन्त्रणम् । ३०

गोत्रसंज्ञानामधेयाऽऽख्या-

ऽऽह्वयोऽभिध्याश्च नाम च ॥२६०॥

आकारणं हवो हूतिः

१ आहूयतेऽनेनेति आह्वयः । 'ह्वेज्' स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा.उ.अ.) । २ अभिमन्त्र्यत इति अभिमन्त्रणम् । 'मन्त्रि' [गुप्त] भाषणे' (चु.आ.से.), उभयत्र ल्युट् । ३ आकार्यत इति आकारणम् । 'ण्यासश्रन्थ-' ३ ॥ १२६ ॥ इति युच् । आकारयति-राह्वाने वर्तते । तथा च माघः- "अहिंकारयितुं महीभुजा" ["] इति । ४ हवनं हवः । 'हु दानादनयोः' (जु.प.अ.), 'ऋदोरप्' ३ ॥ १५७ ॥ ५ ह्वानं हूतिः । 'ह्वेज्' स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा.उ.अ.), स्त्रियां क्तिनि, 'ग्रहिज्या-' ६ ॥ ११६ ॥ इति सम्प्रसारणम्, 'हलः' ६ ॥ ४ ॥ १२ ॥ इति दीर्घः । पञ्च आकारणस्य । तेडवुं, निहुंतरवुं इत्यादि भाषा । ४० [शेषश्चात्र- "हूतौ हक्कारकाऽऽकारौ" [शेषनाममाला १८३]] ॥

संहूतिर्बहुभिः कृतौ ॥२६१॥

१ संभूय संयुज्य ह्वानं संहूतिः, बहुभिः प्रचुरैः संभूय या हूतिः, तस्या एकम् ॥ २६१ ॥

उदाहार उपोद्घात उपन्यासश्च वाङ्मुखम् ।

१ उद्धृत्याह्रियते उदाहारः । 'हज्' हरणे' (भ्वा.उ.अ.), भावे घञ् । २ उप समीपे उद्धृत्य हन्यते उपोद्घातः । 'हन्' (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'भावे' ३ ॥ ११८ ॥ इति घञ् 'हनस्तोऽ-चिण्णलोः' ७ ॥ ३२ ॥ इति तोन्तादेशः, 'अत उपधायाः' ७ ॥ १२ ॥ १६ ॥ । यदाहुः- "चिन्तां प्रकृतसिद्ध्यर्थमुपोद्घातं प्रचक्षते" [ ] इति । ३ ५० उपन्यस्यते इति उपन्यासः । उपनिपूर्वः 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), भावे घञ् । ४ वाचो मुखं प्रारम्भः वाङ्मुखम् । "मुखमुपाये प्रारम्भे" [अनेकार्थसंग्रहः २ ॥ २४ ॥] इत्यनेकार्थः । "चत्वारि वाक्य-प्रारम्भस्य" [ ] इति कश्चित् परम्, तत्र सङ्गच्छते, आद्यनामद्वयं प्रकृतोपपादकस्य दृष्टान्तादेः, अन्त्यद्वयं तु वचनोपक्रमस्य सर्वत्र तथैव दर्शनात् ॥

व्यवहारो विवादः स्यात्

१ व्यवहरणं व्यवहारः । व्यवपूर्वाद् हरतेर्भावे घञ् ।

१ आहूयतेऽनेनेति आह्वयः । 'ह्वेज्' स्पर्धायां शब्दे च' (भ्वा.उ.अ.), 'पुंसि संज्ञायाम्' ३ ॥ ११८ ॥ इति घः, बाहुलकाद् 'आदेच उपदेशे-' ६ ॥ १४५ ॥ इत्यात्वाभावः, 'एचोऽयवायावः' ६ ॥ १७८ ॥ । स्वामी तु बाहुलकात् 'शप्रत्ययमाह, तदा 'आदेच उपदेशोऽशिति' ६ ॥ १४५ ॥ इति निषेधादात्वं न । २ अभिधीयतेऽ-नया अभिधा । अभिपूर्वाद् दधातेः 'आतश्चोपसर्गे' ३ ॥ १०६ ॥ १० इति सूत्रेणाङ् । ३ गूयते शब्दघतेऽनेन गोत्रम् । 'गुङ्' अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा.आ.अ.), 'गुधुवीपचिवचियमिमनितनिसदिक्षदिभ्य-स्त्रन्' (उणा-६०६) इति त्रन् । ४ संज्ञायतेऽनया संज्ञा । सम्पूर्वाज्जा-नतेः 'आतश्चोपसर्गे' ३ ॥ १०६ ॥ इत्यङ् । ५ नाम एव नामधेयम् । 'नामरूपभागं-' (वा-५ ॥ ४ ॥ ३६ ॥) इति धेयः । ६ आख्यायतेऽ-नया आख्या । [आङ्पूर्वः] 'ख्या प्रकथने' (अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३ ॥ १०६ ॥ इत्यङ् । [यद्वा] 'चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि' (अ.आ.से.), आङ्पूर्वः 'चक्षिङः ख्याज्' २ ॥ ४ ॥ ५४ ॥ इति ख्यादेशः, 'आतश्चोपसर्गे' ३ ॥ १०६ ॥ इत्यङ् । ('७ आहूयतेऽनया आह्वा) । ८ अभिख्यायतेऽनया अभिख्या, आख्यावत् । ९ नम- २० त्यनेन, नयत्यर्थमिति वाँ नाम, पुंक्ली । 'णमु प्रहृत्वे शब्दे च' (भ्वा.प.अ.), 'णीज् प्रापणे' (भ्वा.प.अ.) इत्यस्य वा, 'नामन्-सामन्स्तोमन्होमन्रोमन्लोमन्व्योमन्विधर्मन्पाप्मन्व्येमन्' (उणा-५९०) इति साधु । नामनी, नामानि इत्यादि । नव नाम्नः ॥२६०॥

सम्बोधनमामन्त्रणम्

१ सम्बोध्यतेऽनेन सम्बोधनम् । 'बुध अवगमने' (भ्वा.प.से.), 'बुध बोधने' (दि.आ.अ.) अस्माद्वा 'करणाधि-करणयोः-' ३ ॥ ११७ ॥ इति करणे ल्युट् । २ आमन्त्र्यतेऽनेन आमन्त्रणम् । 'मन्त्रि गुप्तभाषणे' (चु.आ.से.), 'करणाधि-करणयोः-' ३ ॥ ११७ ॥ इति करणे ल्युट् । द्वे आमन्त्रणस्य ॥

१. स्वामिकृतटीकायां तु 'घः' इति दृश्यते ॥ २. 'गुधुवी-' इति १.३.४ ॥ ३. '-क्षुदि-' इति ४ ॥ ४. 'गुधुवीपचिवचियमिमनितनिसदिक्षदिभ्यस्त्रः' इत्युणादिगणे ॥ ५. '-भागभ्यो धेयः' इति ३, 'भागरूपनामभ्यो धेयः' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ६. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४ न दृश्यते ॥ ७. उप्रतौ नास्ति ॥ ८. 'नामन्स्त्रीमन्व्योमन्रोमन्लोमन्पाप्मन्धामन्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ९. 'भाषणे' इति १.२.४ ॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १ ॥ ६ ॥ ८ ॥, पृ. १२१ ॥, तत्र "प्रहितः प्रधानाय माधवानहमाकारयितुं महीभुजा" इति दृश्यते ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः १ ॥ ६ ॥ ८ ॥ १२. 'वाक्प्रार-' इति ३ ॥

यत्स्मृतिः-

“वि नानाऽर्थेऽव सन्देहे हरणं हार उच्यते ।

नाना सन्देहहरणाद् व्यवहारः प्रकीर्तितः ॥१॥”

[ ] इति । २ वदनं वादः, विरुद्धो वादो विवादः । द्वे विवादस्य । ‘झगडा’ इति भाषा ॥

शपथः शपनं शपः ॥२६२॥

१ शपन्ति तेन, शपनं वा शपथः । ‘शप आक्रोशे’ (दि.उ.अ.), ‘शीङ्शपिरुगमिवन्दिजीविप्राणिभ्योऽथः’ (उणा-३९३) इत्यथप्रत्ययः । २ शप्यत इति शपनं । ‘ल्युट् च’ ३ । ३ । ११५ ॥ इति ल्युट् । ३ शप्यतेऽनेन शपः । ‘पुंसि संज्ञायां घः’ ३ । ३ । ११८ ॥ इति घः । त्रीणि शपथस्य । ‘सम’ इति भाषा ॥२६२॥

उत्तरं तु प्रतिवचः

१ उत्तरन्त्यनेन, अस्माद्वा उत्तरम् । ‘त’ प्लवन-तरणयोः (भा.प.से.), ‘ऋदोरप्’ ३ । ३ । ५७ ॥ इत्यप्, बाहुलकात् क्लीबत्वम् । २ प्रतीपं वचः प्रतिवचः । ‘कुगतिप्रादयः’ २ । ३ । १८ ॥ इति समासः । द्वे उत्तरस्य । ‘उतर’ इति भाषा ॥

प्रश्नः पृच्छाऽनुयोजनम् ।

कथंकथिकता च

१ प्रच्छनं प्रश्नः । ‘प्रच्छ जीप्सायाम्’ (तु.प.अ.), २० ‘यजयाचयतविच्छप्रच्छरक्षिभ्यो नङ्’ ३ । ३ । १० ॥ इति भावे नङ्, ‘च्छ्वोः शूडनुनासिके च’ ६ । ४ । १९ ॥ इति छकारस्य शः, ‘प्रश्ने चासनकालयोः’ ३ । २ । ११७ ॥ इति निर्देशाद् ‘ग्रहिज्या-६ । १ । १६ ॥ इत्यादिना न सम्प्रसारणम् । २ प्रच्छनं पृच्छा । ‘प्रच्छ जीप्सायाम्’ (तु.प.अ.), ‘षिद्धिदादिभ्योऽङ्’ ३ । ३ । १०४ ॥ इत्यङ् भिदादिपाठात् । ३ अनुयुज्यते] अनुयोजनम् अनुयोगः । ‘युजिर् योगे’ (रु.प.अ.), भावे घञ्, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७ । ३ । ५२ ॥ इति गत्वम् । ४ कथं कथमिति जल्पोऽस्यामिति कथंकथिकता । ‘मयूरव्यंसकादयः-२ । १ । ७२ ॥ इति सूत्रेण समासे निपातनात् टाप्प्रत्ययलोपे तागमे टाप्प्रत्यये साधु । षडक्षरो- ३० ऽयमखण्डः गङ्गावत् । चत्वारि प्रश्नस्य ॥

अथ देवप्रश्नः उपश्रुतिः ॥२६३॥

१ देवेभ्यः प्रश्नः देवप्रश्नः । २ उप समीपे श्रूयत इति

उपश्रुतिः । ‘श्रु श्रवणे’ (भा.प.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३ । ३ । १४ ॥

द्वे देवप्रश्नस्य । ‘आसोईशकुन’ इति भाषा ॥२६३॥

चाटु चटु प्रियप्रायम्

१-२ चटति चटु, चाटु । ‘चट भेदने’ (चु.उ.से.), ‘टृ(टृ)सनिजनिचटिरहिभ्य उण्’ (उणा-३) इत्युण्, स च णिद्धा, णित्पक्षे वृद्धिः । ‘चटु इति बाहुलकाद् उः’ [ ] इति माधवः । ३ प्रियं प्रायेण बाहुल्येनात्र प्रियप्रायम् । त्रीणि प्रियवचनस्य ॥

प्रियसत्यं तु सूनृतम् । ४०

१ ‘इन्द्रो भवान्’ इति प्रियं परं न सत्यम्, ‘काणो भवान्’ इति सत्यम्, न प्रियम्, यद्वचः प्रियं सत्यं च तत् सूनृतम् इति प्रोच्यते । सुष्ठु नृत्यति सज्जनमनोऽनेन सूनृतम् । ‘नृती गात्रविक्षेपे’ (दि.प.से.), ‘मूलविभुजादेश्च’ (वा-३ । २ । ५ ॥) इति कः, ‘अन्येषामपि दृश्यते’ ६ । ३ । १३७ ॥ इति सु इत्यस्य दीर्घत्वम् । ‘सुष्ठु ऋतं सूनृतम्, पृषोदरादिः’ [ ] इत्यन्ये । ‘अपि ते सखि ! वल्लभः असूनृतं दधर्षिं सूनृतभाषी’ [ ] इति वासवदत्ता विरुद्धालङ्कारदन्त्यश्लेषाद् असूनृ प्राणान् ऋतं सत्यं दधदपीत्यर्थः । प्रियं सत्यं च यद्वचनम्, तस्यैकम् ॥

सत्यं सम्यक् समीचीनमृतं तथ्यं यथातथम् ॥२६४॥ ५०

यथास्थितं च सद्भूते

१ सति साधु सद्भ्यो हितं वा सत्यम् । दिगादित्वाद् यत्तु । २ अर्थेन सह समञ्जति सङ्गच्छते सम्यक् । ‘अञ्च गतिपूजनयोः’ (भा.प.से.), ‘ऋत्विक-’ ३ । २ । ५९ ॥ आदिना क्विन्, ‘समः समि’ ६ । ३ । ९३ ॥ इति सम्यादेशः । सम्यञ्ची, सम्यञ्चि इत्यादि क्लीबे । पुंसि तु सम्यङ्, सम्यञ्चौ, सम्यञ्चः इत्यादि । शसाद्यचि ‘अचः’ ६ । ४ । १३८ ॥ इत्यकारलोपे, ‘चौ’ ६ । ३ । १३८ ॥ इति दीर्घत्वे समीचः इत्यादि । स्त्रियां ‘अञ्चतेक्षोप-संख्यानम्’ ( ) इति ङीप् समीची । ३ सम्यगेव समीचीनम् । ‘विभाषाञ्छेरदिक्स्त्रियाम्’ ५ । ४ । ८ ॥ इति खः, ‘आयनेयी-’ ६० ७ । १ । २ ॥ इति खस्य ईनादेशः । ४ इयर्ति गच्छति जनमनः-

१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।६।९॥, पृ.१२२॥, रामाश्रमी १।६।९॥, पृ.८५ ॥ २. ‘-वञ्चि-’ इत्युणादिगणे ॥ ३. ‘प्रच्छ जीप्सायां प्रच्छनं प्रश्नः’ इति ३ ॥ ४. ‘-रक्षो नङ्’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ५. ‘-काले’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ६. ‘असो-’ इति ४ ॥ ७. ‘-चरिचटिभ्यो जुण्’ इत्युणादिगणे ॥ ८. मा.भातुवृत्तौ न दृश्यते ॥ ९. ‘दधति’ इति १ ॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।६।९९॥, पृ.१२८ ॥ ११. ‘यद्वचः’ इति १ ॥ १२. ‘यः’ इति ३ ॥ १३. ‘ङीप्’ इति ३ ॥

प्रत्ययमत्रेति ऋतम् । 'ऋ गतौ'(जु.प.अ.), वर्तमाने कः ।
५ तथाशब्दोऽयमृतपर्यायः, तत्र साधु तथ्यम् । 'तत्र साधुः' ।
४।४।१८॥ इति सूत्रेण यत् । ६ यथावत् तथाऽत्र यथातथम् ।
॥२६४॥ ७ यथावत् स्थितमत्र यथास्थितम् । ८ सच्च तद्धूतं
च सद्धूतम्, तत्र । अष्ट सत्यवचसः ॥

अलीके तु वित्तानृते ।

१ अलति^१ वारयति सद्रतिमिति अलीकम् । 'अल'
(-ल)(-लौ)(-लज्) भूषणपर्याप्तिवारणेषु'(अ.प.से.), 'अली-
कादयश्च'(उणा-४६५) इति ईक्(कीकन्)प्रत्यये साधुः, तत्र । २
१० विगतं तथा सत्यमत्रेति वित्तथम् । ३ न ऋतम् अनृतम् ।
यौगिकत्वाद् न सत्यम् असत्यम्, सत्येतरद् इत्यादि । मृषा मिथ्या
च अव्ययेषु [अभि-, श्लो-६।१५३४॥] त्रीणि असत्यवचसः ॥
अथ क्लिष्टं सङ्कुलं च परस्परपराहतम् ॥२६५॥

१ क्लिश्यते^१ क्लिष्टम् । 'क्लिश उपतापे'(दि.आ.से.),
'क्लिशू' विबाधने'(क्र्या.प.वे.) वा, वर्तमाने कः, 'यस्य
विभाषा'७।२।१५॥ इतीडभावः । २ सङ्कुलति सङ्कुलम् । 'कुल
संस्त्याने'(भ्वा.प.से.), 'इगुपधज्ञा'३।१।१३५॥ इति कः ।
'फलिसङ्कुलतालगुहम्'[ ] इत्यादिभट्टिभाषासमावेशः । पर-
स्परपराहतम् अन्योऽन्यविरुद्धवचनम् । यथा-

२० "अन्धो मणिमुपाविध्यत् तमनङ्गुलिवावयत् ।
तमग्रीवः प्रत्यमुञ्चत् तमजिह्वोऽभ्यपूजयत् ॥१॥"
[ ] । द्वे 'अणमिलतुं वचन' इति भाषायाः ॥२६५॥

सान्त्वं सुमधुरम्

१ सान्त्वयति सान्त्वम् । 'सान्त्व सामप्रयोगे'
(चु.प.से.), चुरादिः, परस्मैपदी, पचाद्यच् । सुष्ठु मधुरम्,
सुतरामतिशयेन वा मधुरं सुमधुरम् । एकमत्यन्तमधुरवचसः ॥

ग्राम्यमश्लीलम्

१ ग्रसति बुद्ध्यादिगुणानिति ग्रामः, तत्र भवं ग्राम्यम् ।

'ग्रामाद्यखजौ शेषे'^१ ४।२।१४॥ इति यः । २ न श्रियं लाति
अश्लीलम् । 'ला दाने'(अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३०
३।२।३॥, कपिलिकादित्वाल्लत्वम् । न श्रीरस्यास्तीति वा
सिध्मादित्वाल्लः, 'कपिलिकादीनामुपसंख्यानम्'(वा-८।२।१८॥)
इति श्रीशब्दस्य रस्य लत्वम्, तत्तु अत्रीडाजुगुप्साऽमङ्गल-
व्यञ्जकत्वेन त्रेधा । अलङ्कारशास्त्रकृतां तु ग्राम्यमश्लीलं च
पृथगेव । द्वे ग्राम्यवचनस्य । 'गमारवचन' इति भाषा ॥

म्लिष्टमस्फुटम् ।

१ म्लेच्छति स्म म्लिष्टम् । 'म्लेच्छ अव्यक्ते शब्दे'
(भ्वा.प.से.), 'निष्ठा'३।२।१०२॥ इति कः, 'क्षुब्धस्वान्त-
ध्वान्तलग्नम्लिष्टविरिब्ध'-७।२।१८॥ इत्यादिना साधुत्वम् । न
स्फुटमस्फुटम्, अप्रकटवर्णमित्यर्थः । एकमप्रकटाक्षरवचनस्य ॥ ४०
लुप्तवर्णपदं ग्रस्तम्

१ लुप्ता वर्णाः पदानि च यत्र तद् लुप्तवर्णपदम् ।
अशक्त्या लुप्तवर्णपदं यद्वचोऽसम्पूर्णमिति यावत्, तद् ग्रस्तम् ।
"लुप्तोच्चारितः वर्णः पदं वा यत्र तद्वाक्यं ग्रस्तम्"[ ] इति तु
कौमुदी । ग्रस्यते स्म ग्रस्तम् । 'ग्रसु अदने'(भ्वा.आ.से.),
'निष्ठा'३।२।१०२॥ इति कः । अयमत्राशयः अनुच्चारिताक्षर-
पदवचननामैकं ग्रस्तम्, कीदृग् ग्रस्तम् ? लुप्ता उच्चरत एव
लोप^१ प्राप्ता वर्णा अक्षराणि पदानि चात्र लुप्तवर्णपदम्,
असम्पूर्णोच्चारितमित्यर्थः ॥

अवाच्यं स्यादनक्षरम् ॥२६६॥ ५०

१ न वाच्यम् अवाच्यम् । 'वच परिभाषणे'(अ.-
प.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ इति ण्यत्, 'वचोऽशब्द-
संज्ञायाम्'७।३।६७॥ इति न कुत्वम् । २ निन्दितान्यक्षराणि
यत्र, तद् अनक्षरम् । निपातानामनेकार्थत्वाद् नञोऽत्र
निन्दार्थता । द्वे अवाच्यवचनस्य ॥२६६॥

अम्बूकृतं सथूत्कारम्

१. 'अलयति' इति ३॥ २. '-द्रतमि-' इति १॥ ३. "'अल' इति सायणादयः । क्षीरस्वामिमते तु आदित्वे 'आदितश्च'(७।२।१६॥) इतीप्तिनषेधे
'अल्लः' । सायणादिमते 'अलितः' इति भेदः । काशकृत्स्नस्तु 'अलज्'(१।६८९, पृष्ठ.११४) इति पठति । तेन अलति अलते इत्युभयं भवति ।
लकारोत्तरवर्तिन उदात्ताकारस्येत्वात् इद् अलितः । एवमेव कातन्वधातुपाठेऽपि पठ्यते इति क्षीरतरङ्गिणीटिप्पणी-७, पृ.८१॥ ४. 'क्लिश्यति' इति २॥
५. 'क्लिशु' इति १४॥ ६. "कपिसङ्कुलभीमगुहम् इत्यादिभट्टिभाषासमावेशः" इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।६।१९॥, पृ.१२८॥ ७. '-रासदत्' इति
स्वोपज्ञटीकायाम्, २।२६५॥, पृ.६४॥ ८. 'अस्तवत्' इति १टिप्पणी ॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२६५॥, पृ.६४॥, अमरक्षीरस्वामिटीका १।५।१९॥,
पृ.४६॥ १०. अष्टाध्याय्यां नास्ति ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः १।६।२०॥ १२. 'लोपप्राप्ता' इति ४॥

१ निष्ठीवसम्पर्काद् अनम्बुनः अम्बुनः करणम् अम्बू-
कृतम् । 'च्चौ- '७।४।२६ ॥ इति दीर्घः । थूदिति करणं थूत्कारः,
तेन सह वर्तमानं सथूत्कारम् । एकं थूत्कृतसहितवचसः ॥

निरस्तं त्वरयोदितम् ।

१ निरस्यते स्मेति निरस्तम् । निपूर्वाद् 'असु क्षेपणे'
(दि.प.से.) अस्मात् कः । त्वरया उदितं त्वरयोदितम् । एकं
त्वरोक्तवचनस्य ॥

आप्रेडितं द्विस्त्रिरुक्तम्

१ आप्रेड्यते स्म आप्रेडितम् । 'प्रेड् म्लेड्
१० उन्मादे'(भा.प.से.), 'निष्ठा'३।२।१०२ ॥, 'आर्धधातुकस्ये-'
७।२।३५ ॥ इतीट् । द्वौ वारौ, त्रीन् वारान् वा उक्तं द्विस्त्रि-
रुक्तम् । 'द्वित्रिचतुर्थ्यः सुच्' ५।४।१८ ॥ इति सुच् । एकं
द्विवारत्रिवारोक्तवचनस्य ॥

अबद्धं तु निरर्थकम् ॥२६७॥

१ अनर्थकं समुदायार्थस्य वचनम् अबद्धम् । यथा-
"जरद्वयः कम्बलपादुकाभ्यां द्वारि स्थितो गायति मङ्गलानि ।
तं ब्राह्मणी पृच्छति पुत्रकामा राजन्नुमायां लशुनस्य कोऽर्थः ?
॥१॥" इत्यत्र समुदायेन एकार्थो नास्ति । अबद्धं, 'बन्ध
बन्धने'(क्र्या.प.अ.), कः, 'अनिदिताम्- '६।४।२४ ॥ इति
२० न्तोपः, 'झषस्तथोः' ८।२।४० ॥ इति धत्वम्, नञ्समासः ।
निर्गतोऽर्थो यस्मात्, तद् निरर्थकम् । 'उरःप्रभृतिभ्यः कप्'
५।४।१५१ ॥ इति कप्समासान्तः । 'अबध्यम्' इति यकारो-
पधमपि । "अबध्यमवधाहे स्यादनर्थकवचस्यपि"[अनेकार्थ-
३।४६९, मेदिनी, यान्तवर्गः, श्लो-७१] इति कोषदर्शनात् । एकं
निरर्थकवचनस्य ॥२६७॥

पृष्ठमांसादनं तद् यत् परोक्षे दोषकीर्तनम् ।

१ परोक्षेऽप्रत्यक्षे परदोषाणां कीर्तनं कथनं यत्, तत्
पृष्ठमांसादनम् । पृष्ठमांसस्यादनमिव पृष्ठमांसादनम् । एकं
परोक्षे दोषकथनस्य ॥

३० मिथ्याऽभियोगोऽभ्याख्यानम्

१ शतं द्रव्यं मे धारयसीत्यादिरभियोगः, मिथ्या

चासावभियोगश्च मिथ्याभियोगः, असत्याक्षेपः । अभ्याख्यायते
अभ्याख्यानम् । अभिपूर्वः 'ख्या प्रकथने'(अ.प.अ.), अस्माद्
ल्युट् । "अध्ययनत्वरभियोगः, स च दाम्भप्रयुक्तोऽभ्या-
ख्यानम्"[ ] इति सुभूतिवचनमनागमम्, वाक्यप्रक्रमनिबन्धात् ।
एकमसद्दोषारोपस्य ॥

सङ्गतं हृदयङ्गमम् ॥२६८॥

१ सङ्गच्छते स्म सङ्गतम् । सम्पूर्वः 'गम्लु गतौ'
(भा.प.अ.), कर्त्तरि कः, 'अनुदात्तोपदेश- '६।४।३७ ॥ इति
न्तोपः । २ हृदयं गच्छति हृदयङ्गमम् । 'गमश्च'३।२।४७ ॥ ४०
इति खच्, 'अरुर्द्विषत्- '६।३।६७ ॥ इति मुम् । द्वे मनः-
प्रियवचनस्य ॥२६८॥

परुषं निष्ठुरं रूक्षं विकृष्टम्

१ पूणाति पूरयति परं कोपेनेति परुषम् । 'पू
पालनपूरणयोः'(जु.प.से.), 'वृहिनिपृकलिवद्विपूरिभ्य उषर्न्'
(उणा-५।१५) इत्युषन् । २ निशिते तीक्ष्णे तिष्ठति निष्ठुरम् ।
निपूर्वः 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'(अ.प.अ.), 'मद्गुशदयश्च'(उणा-४।१)
इति कुरच्, कित्वाद् 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४ ॥ इत्या-
लोपः, 'उपसर्गात् सुनोतिसुवतिस्यतिस्तोभति- '८।३।६५ ॥ इत्या-
दिना षत्वम् । ३ रूक्षयति रूक्षम् । 'रूक्ष वाक्यारुष्ये'(चु.- ५०
उ.से.), अच् । ४ विकृश्यते विकृष्टम् । 'कुश आह्वाने रोदने
च'(भा.प.अ.), निष्ठा । निकृष्टमपि । चत्वारि कठिनवचनस्य ॥

अथ घोषणा ।

उच्चैर्घुष्टम्

१ घोषणं घोषणा । 'घुष स्तुतौ'( ), घुषेर्ण्यन्ताद्,
'ण्यासश्रन्थ- '३।३।१०७ ॥ इति युच् । २ उच्चैस्तारं यथा स्यात्
तथा घोषणं उच्चैर्घुष्टम् । 'घुष स्तुतौ'( ), भावे कः, 'घुषि-
रविशब्देन' ७।२।२३ ॥ इतीडभावः । द्वे बहुजनज्ञापनार्थ-
मुद्घोषणस्य ॥

वर्णनेडा स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥२६९॥ ६०

श्लोधा प्रशंसार्थवादः

१ वर्णनं वर्णना । 'वर्णं वर्णक्रियागुणविस्तारेषु'
(चु.उ.से.), 'ण्यासश्रन्थ- '३।३।१०७ ॥ इति युच् । २ ईडनं

१. 'थूत्कारेण' इति ४प्रतेष्टिष्ण्वी ॥ २. '-वचसः' इति ३ ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः १।६।१३ ॥ ४. 'प्रेड् म्लेड्-' इति २, 'प्रेड् म्लेड्-' इति स्वामी,
'प्रेड् म्लेड्-' इति सायणः, वस्तुतः काशकृत्स्नसम्मतोऽयं धातुपाठः, ६. क्षीरतरङ्गिणीटिप्पणी-२, पृ.५४ ॥ ५. '-स्येद्' इति २ ॥ ६. उणादिगणे तु
'पृनहिकलिभ्य उषच्' इति दृश्यते ॥ ७. 'पारुष्ये' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. '-श्यति' इति २ ॥ ९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ 'घुषिर् विशब्देन' इति दृश्यते ॥

ईडा । 'ईड स्तुतौ' (अ.आ.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३ ॥
इत्यर्द्धं, टाप् । ३ स्तूयतेऽनेन स्तवः । 'ष्टुञ् स्तुतौ'
(अ.उ.अ.), 'कृदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप् । ४ स्तूयतेऽनेन
स्तोत्रम् । 'ष्टुञ् स्तुतौ' (अ.उ.अ.), 'दाम्नीशसु' (शस) यु-
युजस्तु' ३।२।१८२ ॥ इति ष्टन् । ५ स्तूयतेऽनया स्तुतिः ।
'अजिपिजिस्तुभ्यः करणे' (वा-३।२३।१४ ॥) इति किन् । ६
नूयतेऽनया नुतिः । 'णु स्तुतौ' (अ.प.अ.), बाहुलकात् करणे
किन् ॥२६९॥ ७ श्लाघनं श्लाघा । 'श्लाघ कथने' (भ्वा.आ.से.) ।
८ प्रशंसनं प्रशंसा । 'शंस(शंसु) स्तुतौ' (भ्वा.प.से.),
१० 'विद्धिदादिभ्योऽङ्' ३।३।१०४ ॥ १ अर्थस्य प्रशस्यवदनम्
अर्थवादः । 'वद (वदि) अभिवादनस्तुत्योः' (भ्वा.आ.से.),
भावे घञ् । नव प्रशंसायाः ॥

सा तु मिथ्या विकथनम् ।

१ सा वर्णना मिथ्या असत्यार्था विकथनम् उच्यते ।
विरुद्धं कथनं विकथनम् । 'कथ श्लाघने' (भ्वा.आ.से.),
'ल्युट् च' ३।३।११५ ॥ इति ल्युट् । एकं मिथ्यास्तुतेः ॥

जनप्रवादः कौलीनं विगानं वचनीयता ॥२७०॥

१ जनस्य प्रतीपो वादः जनप्रवादः । २ कुलस्य
इदं कौलीनम् । 'कुलात् खञ्' ४।१।१३९ ॥ । ग्रन्थकृत्
२० "कुलस्य जल्पः" [स्वोपज्ञटीका २।२७०] इति व्युत्पत्तिमाह ।
३ विरुद्धं गीयत इति विगानम् । 'गै शब्दे' (भ्वा.प.अ.),
ल्युट् । ४ वचनीयस्य भावो वचनीयता । चत्वारि लोका-
पवादस्य ॥२७०॥

स्यादवर्ण उपक्रोशो वादौ निष्पर्यपात् परः ।

गर्हणा धिक्क्रया निन्दा कुत्सा क्षेपो जुगुप्सनम्

॥२७१॥

१ वर्णः स्तुतिः, तद्विरुद्धः अवर्णः । विरुद्धार्थेऽत्र नञ् ।
२ उपक्रोशनम् उपक्रोशः । 'कुश आह्वाने' (भ्वा.प.से.), भावे
घञ् । ३-५ निरः परेरपाच्च उपसर्गात् परोऽग्रे वादः, तेन

निर्वादः, परिवादः । 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्' ३०
६।३।१२२ ॥ इति विकल्पेन दीर्घत्वे परीवादोऽपि । अपवदनम्
अपवादः । ६ गर्हणं गर्हणा । 'गर्ह गल्ह कुत्सायाम्'
(भ्वा.आ.से.), ल्युट् । गर्होऽपि । ७ धिक्करणं धिक्क्रया ।
धिक्पूर्वात् कृजः 'कृजः श च' ३।३।१०० ॥ इति भावे शः,
शित्वाद् भावे यक्, 'रिङ् शयग्लिङ्क्षु' ७।४।१८ ॥ इति
रिङादेशः, शप्रत्ययस्तु स्त्रियामेव । ८ निन्दनं निन्दा । 'णिदि
कुत्सायाम्' (भ्वा.प.से.), भिदादित्वादङ् । ९ कुत्सनं कुत्सा ।
'कुत्स आक्षेपे' (चु.आ.से.), भिदादित्वादङ् । १० क्षेपणं क्षेपः ।
'क्षिप प्रेरणे' (तु.उ.से.), भावे घञ् । द्व्यक्षरोऽयम्, यन्महेश्वरः-
"क्षेपो विलम्बे निन्दायाम्" [विश्वप्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्लो- ४०
७], यथा-"आत्मश्लाघां परक्षेपं न काङ्क्षन्ति विचक्षणाः"
[११] इति । ११ जुगुप्स्यते जुगुप्सनम् । 'गुप् गोपनकुत्सनयोः'
(भ्वा.आ.से.), 'गुप्तिज्जिह्वः सन्' ३।१।५ ॥ इति सन्,
'सन्त्यङोः' ६।१।९ ॥ इति द्वित्वम्, 'ल्युट् च' ३।३।११५ ॥ इति
ल्युट् । 'अः(अ) प्रत्ययात्' ३।३।१०२ ॥ इत्यप्रत्यये जुगुप्साऽपि ।
एकादश निन्दायाः ॥२७१॥

आक्रोशाऽभीषङ्गाक्षेपाः शापः

१ आक्रोशनम् आक्रोशः । 'कुश आह्वाने रोदने च'
(भ्वा.प.से.), भावे घञ् । २ अभिषङ्गं पराभिमुख्येन वाक्ये
योजनम् अभीषङ्गः । 'षञ्ज सङ्गे' (भ्वा.प.अ.), भावे घञ्, ५०
'चजोः' ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम्, 'उपसर्गस्य घञि' ६।३।१२२ ॥
इति दीर्घः । ३ आक्षेपणम् आक्षेपः । 'क्षिप प्रेरणे' (तु.उ.से.),
भावे घञ् । ४ शापनं शापः । 'शाप आक्रोशे' (भ्वा.उ.अ.), भावे
घञ्, 'अत उपधायाः' ७।२।११६ ॥, चत्वारि शापस्य ॥

स क्षारणा रते ।

१ स शापो रते मैथुनविषये क्षारणा उच्यते,
मैथुनमुद्दिश्य गालीत्यर्थः । स्त्रीनिमित्तं पुंनिमित्तं वा मैथुनं प्रति
य आक्रोश उद्घोषणा, सा क्षारणेति भावः । 'क्षर सञ्चलने'
(भ्वा.प.से.), प्रयोजकण्यन्ताद् 'ण्यासश्रन्थ' ३।३।१०७ ॥ इति

१. 'इत्यः' इति २ ॥ २. वस्तुतस्तु 'श्रुयजिस्तुभ्यः करणे' इति वार्तिकस्वरूपम् ॥ ३. '-श्लाघायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. अष्टाध्याय्यां 'कुलात्
खः' इति सूत्रं दृश्यते, अतो वृद्धभावः स्यात्, निमित्ताभावात्, तेन "कुलस्यापत्यं कुलीनः, 'कुलात् खः' ४।१।१३९ ॥ इति खः, खस्य ईनादेशः ।
तस्येदं कौलीनम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण्, आदिस्वरवृद्धिः" ईदग्रीत्याऽपि साधनीयम् ॥ ५. '-आह्वाने रोदने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ६.
२.४ नास्ति ॥ ७. शित्वात् 'तिङ्शित् सार्वधातुकम्' ३।४।११३ ॥ इति सार्वधातुकसंज्ञा, 'सार्वधातुके यक्' ३।१।६७ ॥ इति यक् इत्याशयः ॥ ८.
'-अवक्षेपणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ९. 'काङ्क्षति' इति ३.४ ॥ १०. '-क्षणः' इति ३ ॥ ११. द. अनेकार्थसंग्रहकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१,
२।२८९ ॥, पृ. १६९ ॥ १२. '-रोदने च' इति २.३.४ नास्ति ॥ १३. 'वाक्ययोः' इति १ ॥ १४. '-मुपदिश्य' इति ३ ॥

युच् । क्षरणाऽपि, “क्षरणाक्षरणाक्रोशाः साभिशापाभि-
मैथुनम्”[^१] । क्लीबमपि, “नीचमाक्षारणं यः स्यादाक्षेपो
मैथुनं प्रति”[^२] इति शब्दार्णवात् । नीचमिति पुंविहीनस्य
संज्ञा । आक्षरणाऽपि । परपुरुषनिमित्तं स्त्रियाः परस्त्रीनिमित्तं
वा पुंस आक्रोशस्य एकम्, अथवा दूषणनामैकम् ॥

विरुद्धशंसनं गालिः

१ विरुद्धं शंसनम् अवद्योद्भावनम्, गालयते गुणान्
गालिः, स्त्रियाम् । ‘गल भक्षणे’(चु.आ.से.), इन् । विरुद्ध-
कथननामैकं गालिरिति^३ ॥

सर्वैर्ज्ञायते, घञर्थे कः ‘समज्ञा’[^४] इति पुरुषोत्तमो ह्रस्व- ३०
मध्यमाह । समाङ्पूर्वो जानातिः ख्यातौ । अत एव “ख्यातो
विश्रुतः समाज्ञाते”[^५] इति रत्नकोषः । “ततोऽङि समाज्ञा”
[^६] इति तु कौमुदी । “समाख्या”[^७] इति भागुरिः । “अज
गत्यादौ”(भ्वा.प.से.), ‘समज्या-’३।३।१९९॥ इत्यादिना
क्यपि, ‘क्यपि प्रतिषेधः’(वा-२।४।५६॥) इत्यजेर्न वीभावः,
समज्या कीर्तिः”[^८] इति तु मैत्रेयः । पञ्च कीर्तेः ॥

रुशती पुनः ।

अशुभा वाक्

१ रुशति हिनस्ति परमिति रुशती । ‘रुश रिश
हिंसायाम्’(तु.प.अ.), ‘लटः शतृशानचौ-’३।२।१२४॥ इति ४०
शतरि, ‘उगितश्च’४।१।६॥ इति डीष् (डीप्) ‘आच्छीनद्योर्नुम्’
७।१।८०॥ इति विकल्पान्नुमोऽभावः । रुशती हिंसेत्यर्थः ।
आश्रयलिङ्गश्चायम्, तेन रुशन् शब्दः, रुशद् वच इत्यपि,
त्रिलिङ्गोऽयमिति हृद्यम् । “रिशती”[^९] इत्येके । अमरस्तु
‘उषती’[^{१०}] अमरकोषः १।६।१८॥ इति मूर्धन्यमध्यमाह । “उष
दाहे”(भ्वा.प.से.) शतृप्रत्ययः, “आगमशासनमनित्यम्”
[^{११}] परिभाषा-९३।२ इति ‘शप्पयनोर्नित्यम्’ ७।१।८१॥ इति शतु-
नुमभावः । “उषत्यादेः स्त्रीलिङ्गत्वादेव कामचारात् स्त्रीत्वम्”
[^{१२}] टीकासर्वस्वम् १।६।१८॥ इति भट्टः । “स्त्रीनिर्देशः स्त्रियां
प्रायः प्रयोगदर्शनात् शत्रन्तत्त्वप्रदर्शनार्थं च”[^{१३}] इति तु^{१४} कौमुदी । ५०
अशुभा अकल्याणी, निन्दार्था वाग् रुशतीत्यर्थः, यथा-‘ब्राह्मणो
हन्तव्यः’ इति । एकमशुभवाचः ॥

शुभा कल्या

१ शुभस्वभावा वाक्, कलासु साधुः कल्या । ‘तत्र
साधुः’४।४।९८॥ इति यत् । अन्तस्थातृतीयप्रथमोपधोऽयम् ।
एकं शुभवचनस्य ॥

चर्चरी चर्भटी समे ॥२७३॥

१ चारु चर्यतेऽनया चर्चरी । २ चारु भट्टयतेऽनया

१० **आशीर्मङ्गलशंसनम् ॥२७२॥**

१ आशासनम् आशीः, स्त्रीलिङ्गः । आङ्पूर्वः ‘शासु
इच्छायाम्’(अ.आ.से.) अस्मात् ‘क्विप् च’३।२।७६॥ इति
क्विप्, ‘शास आशासश्च क्वावुपधाया इत्वं वाच्यम्’(वा-
३।३।१०८॥) इत्याकारस्य इत्वम्, ‘ससजुषो रुः’ ८।२।६६॥,
‘वोरुपधाया-’ ८।२।७६॥ इति दीर्घः । मङ्गलस्य शंसनं मङ्गल-
शंसनम् । एकमाशिषः ॥२७२॥

श्लोकः कीर्त्तिर्यशोऽभिख्या समाज्ञा

१ श्लोक्यते श्लोकः । ‘श्लोक सङ्घाते’(भ्वा.आ.से.),
भावे घञ् । २ कीर्त्यते कीर्त्तिः । ‘कृत संशब्दने’(चु-
२० प.से.), ‘ऊतियूति[^१] जूति[^२] हेतिसाति[^३] कीर्त्तयश्च’ ३।३।१७॥ इति
साधु । ३ अश्नुते व्याप्नोति दिश इति यशः, क्लीबे ।
‘अशूङ् व्यप्नौ’(स्वा.आ.से.), ‘अशेर्यश्वादेः(-दिः)’(हैमोणा-
९५८) इत्यस् । यद्वा ई लक्ष्मीमश्नुते व्याप्नोति । ‘अशूङ्
व्याप्नौ’(स्वा.आ.से.), अस्मात् ‘-असून्’(उणा-६२८) इत्य-
सुन् । “याति गच्छत्यर्थिजनेषूपकारित्वमिति यशः, पृषोद-
रादिः”[^४] इति तु भट्टः । ४ अभिख्यानम् अभिख्या । ‘ख्या
प्रकथने’(अ.प.अ.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ्, स च
स्त्रियाम् । ५ समैः सर्वैराज्ञायते समाज्ञा । ‘ज्ञा अवबोधने’
(ऋचा.प.से.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । “समैः

१. द्र. रामाश्रमी १।६।१५॥, पृ.८७॥ २. ‘इति’ इति १.२.४ नास्ति ॥ ३. ‘आशासः क्वावुपधाया इत्वं वाच्यम्’ इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ४. ‘-सातिहेति-’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ६. अत्र हैमसूत्रग्रहणं विचारणीयम्, पाणिनीये ‘अशेदेवने युद् च’(उणा-६३०) इत्यस्य सत्त्वात् ॥ ७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।६।११॥, पृ.१२३॥, तत्र ‘घञर्थे कः’ इत्यस्य स्थाने ‘घञर्थे कविधानं कर्तव्यम्’ इति दृश्यते ॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।६।११॥, पृ.१२३॥, तत्र ‘ख्यातो’ इत्यस्य स्थाने ‘प्रख्यातो’ इति दृश्यते ॥ ९. १.२.३ नास्ति ॥ १०. टीकासर्वस्वसम्मतः पाठः । रामाश्रमीकारस्तु ‘रुशती’ इति तालव्यमध्यस्वरद्विरहितमाह ॥ ११. ‘इत्याह मूर्धन्यमध्यं मूर्धन्यान्तं’ इति ३ ॥ १२. ४ प्रती नस्ति ॥

चर्चटी । उभावपि पृषोदरादित्वात् साधू । 'चर्चरिः' इति तृतीयस्वरान्तोऽपि । 'चाचरीनाम्नी द्वे । हर्षक्रीडादिवचन-पर्यायावेतौ ॥२७३॥

यः सनिन्द उपालम्भस्तत्र स्यात् परिभाषणम् ।

१ उपालम्भो द्विविधः--गुणाविःकरणपूर्वको निन्दा-पूर्वकश्च । आद्यो यथा-महाकुलजस्य भवतः किमुचितमिदम् । द्वितीयो यथा-बन्धकीसुतस्य तवोचितमेवेदमिति । तयोर्मध्ये यः सनिन्द उपालम्भस्तत्र परिभाषणम् । परिभाष्यते तत् परिभाषणम् । 'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.आ.से.), ल्युट् । तथा च १० भागुरिः--'निन्दापूर्व उपालम्भः परिभाषणमुच्यते' [ ] इति । मैवं कृथा इति वाच्यता इत्यर्थे परिभाषणम् । आलापनियमयोरपि पर्यायोऽयम् । यन्महेश्वरः-

“परिभाषणमालापे नियमे परिभाषणम् ।

नन्दोपालम्भवचने परिभाषणमिष्यते ॥१॥”

[विश्वप्रकाशकोशः, णान्तवर्गः, श्लो-१०६-७] इति । त्रिष्वपि यथा--“बाला इव प्रवर्तन्ते कृतेऽपि परिभाषणे ॥” [ ] इति ॥

आपृच्छाऽऽलापः सम्भाषः

१ आपृच्छनम् आपृच्छा । 'प्रच्छ जीप्सायाम्' (तु.प.अ.), 'षिद्धिदादिभ्योऽङ्' ३।३।१०४॥, 'ग्रहिज्या-' २० ६।१।१६॥ इति सम्प्रसारणम् । २ आलपनम् आलापः । 'लप परिभाषणे' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । ३ सम्भाषणं सम्भाषः । 'भाष व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.आ.से.), भावे घञ् । एकवारवचनमालापः, तस्य त्रीणि ॥

अनुलापः स्यान्मुहुर्वचः ॥२७४॥

१ मुहुः असम्भ्रमेण पुनः पुनर्वचनम्, अनुलपनम् अनुलापः । 'लप परिभाषणे' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । एकं पौनःपुन्योक्तेः ॥२७४॥

अनर्थकं तु प्रलापः

१ अनर्थकं प्रयोजनशून्यमुन्मत्तादिवचनं प्रलापः । ३० प्रलपनं प्रलापः । भावे घञ् ॥

विलापः परिदेवनम् ।

१ विलपनं विलापः । परिदीव्यते परिदेवनम् । 'दिवु परिदेवने' (चु.आ.से.), चुणदिः, ल्युट् । २ परिदेवनमनुशोचनम्, तद्वाचकं वचनमपि परिदेवनम् । द्वे शोकवचनस्य ॥

उल्लापः काकुवाक्

१ उल्लपनम् उल्लापः । भावे घञ् । कंक्यत इति काकुः । 'कक' लौल्योपतापयोः' (भ्वा.आ.से.), 'स्वादयैः' इत्युप्रत्यये दीर्घत्वम् । काक्वा वचनं काकुवाक् । शोकभयादि-भिर्ध्वनेर्विकारः काकुः । यदमरः--'काकुः स्त्रियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनेः' [अमरकोषः १।६।१२॥] । "ध्वनेः शब्दस्य ४० शोकभीत्यादीनां यो विकारो विकृतिः, सा काकुः" [ ] इति तट्टीका । एकं शोकभयादिभिः शोषितकण्ठवचनस्य ॥

अन्योऽन्योक्तिः संलापसंकथे ॥२७५॥

१ अन्योऽन्येन उक्तिः अन्योन्योक्तिः । सम्मुखं लपनं संलापः । "रहसि भाषणं संलापः" [ ] इति तु कौमुदी । २ संकथनं संकथा । 'कथ वाक्यप्रबन्धे' (चु.उ.से.), भिदादित्वादङ् । द्वे अन्योन्यं उक्तिप्रत्युक्तयोः ॥२७५॥

विप्रलापो विरुद्धोक्तिः

१ विरुद्धं प्रलपनं विप्रलापः । भावे घञ् । विरुद्धा उक्तिः विरुद्धोक्तिः । एकं विरुद्धोक्तेः ॥

अपलापस्तु निह्वः^१ ।

१ अपलपनम् अपलापः । भावे घञ् । २ निह्वनं निह्वः । 'हुङ् अपनयने' (अ.आ.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप् । द्वे अपलापस्य । 'ओलविवुं'^२ इति भाषा ॥

सुप्रलापः सुवचनम्^३

१ सुष्ठु प्रलपनं सुप्रलापः । सुष्ठूच्यते सुवचनम् । एकं शोभनोक्तेः ॥

सन्देशवाक् तु वाचिकम् ॥२७६॥

१ सन्दिश्यतेऽसौ सन्देशः, तस्य वाक् सन्देशवाक् । यया सन्दिष्टोऽर्थ उच्यत इत्यर्थः । वाचिकम् । 'वाचो ६० व्याहृतार्थायाम्' ५।४।३५॥ इति ठक्, 'उस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । अन्येन अन्योऽन्यस्मै

१. 'चाचरि-' इति १.२.४॥ २. 'हर्षक्वाद्यव-' इति १, 'हर्षकाद्यव-' इति २, 'हर्षक्रीडाद्यव-' इति ४॥ ३. तुलनीयोऽमरकोष १।६।१४॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।६।१४॥, पृ. १२५॥ ५. द्र. अनेकार्थसङ्ग्रहकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ५।१४॥, पृ. ४१७॥ ६. 'अनुलेप-' इति २॥ ७. 'रप लप व्यक्तायां वाचि' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः १।६।१६॥ ९. 'ककि-' इति ३, क्षीरतरङ्गिण्यादौ 'कक लौल्ये' इति दृश्यते ॥ १०. मूलं मृग्यम्, अथवा बाहुलकादुप् ॥ ११. 'लापनं' इति १॥ १२. 'उक्तप्रत्युक्तेः' इति २, '-क्तोः' इति १॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः १।६।१७॥ १४. 'उलविवुं' इति १.२॥ १५. 'व्याप्तता-' इति ३॥

यदाह-त्वयैवं कर्तव्यमिति सन्देशस्तस्य एकं वाचिकमिति ।
“लेखादिनाऽधिगतेऽर्थे मुखस्वरूपं वाचिकम्” [अम.क्षीर.
१।५।१८॥] इति क्षीरस्वामी ॥२७६॥

आज्ञा शिष्टिर्निराङ्गिभ्यो देशो नियोगशासने ।

अववादोऽपि

१ आज्ञापनम् आज्ञा । आङ्पूर्वः ‘ज्ञा अवबोधने’
(क्र्या.प.से.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ्, अनित्य-
त्वाच्चुरादिणिजभावः । २ शासनं शिष्टिः । ‘शासु अनुशिष्टौ’
(अ.प.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१९४॥, ‘शास इदङ् हलोः’
१० ६।४।३४॥ इत्युपधाया इत्वम्, ‘तितुत्र-’ ७।२।१९॥ इतीप्णिषेधः ।
३-५ निराङ्गिभ्य उपसर्गेभ्योऽग्रे देशः, तेन निःशेषेण सम-
न्ताद् नितरां देशं निर्देशः । ‘दिश अतिसर्जने’ (तु.प.अ.),
भावे घञ् । एवम् आदेशः, निर्देशः । ६ नियोजनं नियोगः ।
‘युजिर् योगे’ (रु.उ.अ.), भावे घञ्, ‘चजोः-’ ७।३।५२॥ इति
कुत्वम् । ७ शिष्यतेऽनेन शासनम् । ‘शासु अनुशिष्टौ’
(अ.प.से.), ‘करणाधिकरणयोश्च’ ३।३।११७॥ इति करणे ल्युट् ।
८ अवनम्य वदनम् अववादः । अष्टौ आज्ञायाः ॥

अथाऽऽहूय प्रेषणं प्रतिशासनम् ॥२७७॥

१ आहूय आकार्य यत्प्रेषणं मोचनं, तस्य नामैकं
२० प्रतिशासनम् । ‘शासु अनुशिष्टौ’ (अ.प.से.), ल्युट् ॥२७७॥
संवित् सन्धाऽऽस्थाऽभ्युपायः सम्प्रत्याङ्ग्यः परः श्रवः ।
अङ्गीकारोऽभ्युपगमः प्रतिज्ञाऽऽगूश्च सङ्गः ॥२७८॥

१ प्रकृताङ्गीकारः पक्षोक्तिश्चेत्युभया हि प्रतिज्ञा ।
संवेदनं संवित् । ‘विद ज्ञाने’ (अ.प.से.), सम्प्रदादित्वात् क्विप् ।
२ सन्धानं सन्धा । ‘डुधाञ् धारणपोषणयोः’ (जु.उ.अ.), ‘आत-
श्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ३ आस्थानम् आस्था । ‘ष्ठा
गतिनिवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् ।
४ अभ्युपायनम् अभ्युपायः । अभ्युपपूर्वाद् ‘इङ् अध्ययने’
(अ.आ.अ.) अस्माद् ‘इङश्च’ ३।३।२१॥ इति घञ् । ‘अय गतौ’
३० (भ्वा.आ.से.) इत्यस्माद्वा, भावे घञ् । ५-७ सम्प्रत्याङ्ग्य उप-
सर्गेभ्यः परः श्रवः, तेन संश्रवः, प्रतिश्रवः, आश्रवः । समाङ्-

प्रतिपूर्वः शृणोतिरङ्गीकारे, तस्माद् ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७॥ इत्यप् ।
एते त्रयस्तालव्यरेफमध्याः । ८ अङ्गीकरणं अङ्गीकारः । भावे
घञ् । ९ अभ्युपगमनम् अभ्युपगमः । भावे घञ्, ‘नोदात्तोप-
देश-’ ७।३।३४॥ इति न वृद्धिः । १० प्रतिज्ञानं प्रतिज्ञा ।
‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ११ आगच्छति पौरुषमनया
आगूः, स्त्रीलिङ्गः । आङ्पूर्वो ‘गम्तु गतौ’ (भ्वा.प.अ.) अस्माद्
‘भ्रमेश्च इङ्’ (उणा-२२६) इति सूत्रे चकारो ‘गमेडोः’ (उणा-
२२५) इत्यतो ‘गमेः’ इत्याकर्षणार्थः । यदा च ‘ऊ[ङ्] च
गमादीनाम्’ (वा-६।४।४०॥) इति क्विप् ऊङ् च, तदा खल- ४०
पूर्वत् । ‘आगूर्यतेऽनया आगूः । ‘गुरी उद्यमे’ (तु.आ.से. अथवा
चु.उ.से.), क्विप्, रेफान्तोऽयम्” [ ] इति लिङ्गसूरिः । १२
सङ्करणम् सङ्गः । ‘गृ निगरणे’ (तु.प.से.), ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७॥
इत्यप् । द्वादश प्रतिज्ञायाः । नियमसमाधौ अपि ॥२७८॥

गीतनृत्यवाद्यत्रयं नाट्यं तौर्यत्रिकं च तत् ।

१-२ गीतनृत्यवाद्यानां त्रयं समुदितं नाट्यम्, तौर्य-
त्रिकं चोच्यते । नटस्येदं नाट्यम् । ‘छन्दोगौ किथवक
(छन्दोगौक्थिक) याज्ञिकबहवृचनटाज्यः’ ४।३।१२९॥, ‘यस्येति
च’ ६।४।१४८॥, ‘अत उपधायाः’ ७।२।११६॥ । ‘तुरी
त्वरायाम्’ (जु.प.से.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।३।१२४॥, ‘हलि ५०
च’ ८।२।७७॥ इति दीर्घत्वं च । तौर्यं मूरजादिः, तत्र भवं तौर्यं
शब्दरूपम् । त्रयोऽशा अस्य त्रिकम् । ‘संख्याया अतिशदन्तायाः
कन्’ ५।१।२२॥ । तौर्येण त्रिकं तौर्यत्रिकम् ‘तृतीया’ २।१।३०॥
इति योगविभागात् समासः । “तौर्यं च तत् त्रिकं चेति
कर्मधारयः” [ ] इति तु पञ्जिका । द्वे समुदितगीतनृत्यवाद्यत्रयस्य ॥

सङ्गीतं प्रेक्षणार्थेऽस्मिन्

१ अस्मिन्निति गीतनृत्यवाद्यत्रये प्रेक्षणार्थे प्रेक्षण-
निमित्तं प्रारब्धे सङ्गीतम् उच्यते । सम्भूय गीयतेऽत्रेति सङ्गीतम् ।
‘गै शब्दै’ (भ्वा.प.अ.), वर्तमाने कः, ‘आदेच-’ ६।१।४५॥
इत्यात्वम्, ‘घुमास्था-’ ६।४।६६॥ इतीत्वम् । सभ्यानां प्रेक्षण- ६०
निमित्तं प्रारब्धगीतनृत्यवाद्यत्रयस्यैकम् ॥

शास्त्रोक्ते नाट्यधर्मिका ॥२७९॥

१ शास्त्रोक्ते भरतादिशास्त्रनिर्दिष्टं गीतनृत्यवाद्य-
त्रयं तन्नामैकम्, [नाट्यं धर्मोऽस्या] नाट्यधर्मी, स्त्रीलिङ्गः ।

१. ‘निर्देशः’ इति ३.४॥ २. लिङ्गसूरिकृतामरपदविवृतिटीकायाम्-“आगमनं संवेदनम् आगूः । ऊकारान्तः । आगुरते वा आगूः । ‘गुरी उद्यमने’ ।
रेफान्तः स्त्रीलिङ्गः ।” इति दृश्यते, अमरकोषः, भा-१, १।५।५॥, पृ.९४॥ ३. ‘-साधो’ इति १.२॥ ४. ‘-कं’ इति २॥ ५. ‘-धर्मी’ इति ३॥

यद्वाचस्पतिः-“नाट्यधर्मी तु स्त्रियाम्”[^१] । ‘नाट्यधर्मीति पारिभाषिको^२ धर्मीशब्दः । नाट्यधर्म्येव^३ नाट्यधर्मिका । स्वार्थे कनि, ‘केऽणः’^४ ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वम् ॥२७९॥

अथ गीतादिभेदाननुक्रमेणाह-

गीतं गानं गेयं गीतिर्गान्धर्वम्

१ गीयत इति गीतम् । ‘गै शब्दे’ (भा.प.अ.), वर्तमाने कः, ‘आदेच उपदेशेऽशिति’^६ १।१४५ ॥ इत्यात्वम्, ‘घुमास्था-’^६ १।४।६६ ॥ इतीत्वम् । २ गीयत इति गानम् । ‘गै शब्दे’ (भा.प.अ.), ल्युट्, ‘आदेचः-’^६ १।१४५ ॥ इत्यात्वम् । ३ गीयते गेयम् । ४ गानं गीतिः । ‘गै शब्दे’ (भा.प.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’^३ ३।३।१४४ ॥, ‘आदेचः-’^६ १।१४५ ॥ इत्यात्वम्, ‘घुमास्था-’^६ १।४।६६ ॥ इतीत्वम् । ५ गन्धर्वैः कृतं गान्धर्वम् । कृतेऽर्थेऽण् । “रागगीत्यादिकं गीतम्, प्राविशिक्यादिध्रुवारूपं गानम्, पदस्वरतालावधानात्मकं गान्धर्वम्”[^५] इति भैरताद्युक्तो विशेषोऽत्र नाश्रितः । पञ्च गीतस्य ॥

अथ नर्तनम् ।

नटनं नृत्यं नृत्तं च लास्यं नाट्यं च ताण्डवम्

॥२८०॥

१ नृत्यत इति नर्तनम् । ‘नृती गात्रविक्षेपे’ (दि.प.से.), २ ल्युट्, ‘युधोरनाकौ’^७ १।११ ॥, ‘उपधाया लघोर्गुणः’ । २ [नट्यते नटनम् । ‘नट नृत्तौ’ (भा.प.से.), ल्युट् ।] ३ नृत्यते नृत्यम् । ‘नृती गात्रविक्षेपे’ (दि.प.से.), ‘ऋदुपधत्वाच्चाक्लृप्चिचृतेः’^३ ३।१।११० ॥ इति क्यप् । ४ नर्तनं नृत्तम् । ‘नृती गात्रविक्षेपे’ (दि.प.से.), भावे कः । ५ लस्यते लास्यम् । ‘लस संश्लेषण-क्रीडनयोः’ (भा.प.से.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’^३ ३।१।२२४ ॥ । ६ नट्यत इति नाट्यम् । ‘नट अवस्पन्दने’ (चु.उ.से.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’^३ ३।१।२२४ ॥ । ७ ताण्डयेन मुनिना प्रोक्तम्, ‘कलापिवैशम्पाय-नान्तेवासिभ्यश्च’^४ ३।१०४ ॥ इति णिनिः, ‘आपत्यस्य च तद्धितेऽ-नाति’^६ ६।४।१५१ ॥ इति यलोपः, ताण्डि नृत्यशास्त्रम्, तदस्यास्तीति, ३० ‘अन्येभ्योऽपि दृश्यते’ (वा-५।२।१०९ ॥) इति वः, पृषोदरादित्वा-

दिकारस्याकारः ताण्डवम् । “तण्डुना मुनिना प्रोक्तं ताण्डवम्” [अम.क्षीर.१।६।१० ॥] इति तु स्वामी^१ । “तडिधातोस्ताण्डवम्” [ ] इति तु कौमुदी । पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् । नाट्यशास्त्रे नृत्तलास्यनाट्यताण्डवानां भेदोऽस्ति, स नेहाश्रितः, तथा हि- “अङ्गविक्षेपमात्रं विवाहाभ्युदयादौ नृत्यम्” । ललितकरणाङ्ग-हाराभिनय(-यं) ‘कौशिकीवृत्तिप्रधानं वासकसज्जाचरितं डोविलिकादिनिबद्धं श्रृष्टत्वाद् लास्यम् । सर्वरसं पञ्चसन्धिचतुर्वृत्ति दशरूपकाश्रयं नटकर्म नाट्यम् । उद्धतकरणाङ्ग-हारनिर्वर्त्यमारभटीवृत्तिप्रधान(-नं) गीतकासारितकादौ तण्डुना प्रोक्तं ताण्डवम्”[^५] इति ॥२८०॥

४०

विशेषत आह-

मण्डलेन तु यन्नृत्यं^१ स्त्रीणां हल्लीसकं^२ हि तत् ।

१ स्त्रीणां यन्मण्डलेन मण्डलाकारेण नृत्यं तत् हल्ली-सकम् । हेलया लस्यतेऽस्मिन्निति हल्लीसकम्, क्लीबेऽयम् । वाचस्पतिस्तु-“हल्लीसकोऽस्त्रियाम्”[^३] इत्याह । (धूमरीति भाषा नामैकम्) ॥

पानगोष्ठ्यामुच्चतालम्

१ पानगोष्ठ्याम् आपाने नृत्यम्^१, उच्चस्तालोऽत्रेति उच्चतालम् ॥

रणे वीरजयन्तिका ॥२८१॥ ५०

१ रणे सङ्ग्रामे यद् नृत्यं तन्नामैकं वीरजयन्तिका । जयन्ती पताका, जयन्त्येव जयन्तिका, वीराणां जयन्तिका वीरजयन्तिका ॥२८१॥

स्थानं नाट्यस्य रङ्गः स्यात्

स्थीयतेऽस्मिन् स्थानम्, ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भा. प.अ.), ‘करणाधिकरणयोः-’^३ ३।३।११७ ॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । नाट्यस्य स्थानं प्रदेशः रङ्गः उच्यते । रमन्ते जनमनांस्यत्रेति रङ्गः । ‘रमु क्रीडायाम्’ (भा.आ.अ.), ‘गन्गम्यादेः’^३ (उणा-१२०) इति गन् । रज्यत्यस्मिन् जन इति वा । ‘रञ्ज रागे’ (भा.उ.अ.), घञ् । नृत्यस्थाननामैकम्^३ ॥

६०

१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२७९ ॥, पृ.६६ ॥ २. ‘-भाषको’ इति ३ ॥ ३. ‘-धर्म्येव’ इति ३ ॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२८० ॥, पृ.६६ ॥ ५. ‘भार-’ इति ४ ॥ ६. ‘लस श्लेष-’ इति १, क्षीरतरङ्गिण्यादौ ‘लस श्लेषणक्रीडनयोः’ इत्येव दृश्यते ॥ ७. १.३.४नास्ति ॥ ८. ‘ताण्डिः’ इति ३.४ ॥ ९. स्वामिकृतामरकोशटीकायां “तण्डु(मुनि)ना प्रणीतं ताण्डवम्” इति दृश्यते, अम.क्षीर. १।६।१० ॥, पृ.५० ॥ १०. ‘नृत्य-’ इति २.३ ॥ ११. ‘नृत्तम्’ इति १ ॥ १२. ‘कौमुदी-’ इति २ ॥ १३. ‘गोवलि-’ इति ३ ॥ १४. ‘उद्धती-’ इति २ ॥ १५. द्र. क्षीरस्वामिकृताटीका १।६।१० ॥, पृ.५० ॥, स्वोपज्ञटीका २।२८० ॥, पृ.६६ ॥ १६. ‘यन्नृत्यं’ इति २, तथा मुद्रितकोशे ॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२८१ ॥, पृ.६६ ॥ १८. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४नास्ति ॥ १९. ‘नृत्यम्’ इति १ ॥ २०. ‘गन्गम्यादोः’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २१. १.३.४नास्ति ॥

पूर्वरङ्ग उपक्रमः ।

१ नाट्यस्येत्यत्राप्यनुकृष्यम्, नाट्यस्योपक्रमः प्रारम्भः
पूर्वरङ्गः, 'रजत्यस्मिन् जन इति रङ्गः, मण्डपो नाट्यं वा
बुद्धिस्थम्, पूर्वो रङ्गे पूर्वरङ्गः प्रत्याहारादिः, रङ्गात् पूर्व इति
वा, राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपातः । श्रीहर्षस्तु- "रङ्गशब्देन
तौर्यत्रिकं ब्रुवन् नाट्ये रङ्गप्रयोगस्य पूर्वतां मन्यमानः पूर्वश्चासौ
रङ्गश्च" [१] इति समासममस्त । गीतनृत्यवाद्यानां त्रयाणां
प्रारम्भस्यैकोक्त्या नामैकं पूर्वरङ्गः, उपक्रमो नाम गीतनृत्य-
वाद्यानां प्रारम्भ इत्यर्थः ॥

१० अङ्गहारोऽङ्गविक्षेपः

१ अङ्गानां हरणं स्थानात् स्थानान्तरनयनम् अङ्गहारः ।
'हञ् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), भावे घञ् । २ अङ्गानां हार इव,
शोभाजनकत्वात्, अथवा हरस्यायं हारः, हरेणाभिनीतत्वात्, अङ्ग-
प्रधानो हारः अङ्गहारः स्थिरहस्तादित्वात् त्रिंशद्भेदः । "वृश्चिक-
भ्रमरादित्वात् त्रिंशत्प्रकारोऽङ्गुर्या (ल्या) दिविन्यासरूपोऽङ्गहारः"
[ ] इति तु कौमुदी । "अङ्गहारस्त्वङ्गहारिर्द्वित्रादिमाम्बिका-
[म्बिका]" [२] इति शब्दार्णवः । २ अङ्गानां विक्षेपः अङ्गविक्षेपः ।
द्वे अङ्गहारस्य । 'अङ्गचालन' इति भाषा ॥

व्यञ्जकोऽभिनयः समौ ॥२८२॥

२० १ व्यनक्ति भावान् इति व्यञ्जकः । 'अञ् व्यक्ति-
प्रक्षेपकान्तिगतिषु' (रु.प.से.) अस्मात् 'ण्वल्लुचौ' ३ ११ १३३ ॥
इति ण्वुल् । २ आभिमुख्यं नीयतेऽर्थोऽनेनेति अभिनयः ।
'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'एरच्' ३ १३ १५६ ॥ इत्यच् ।
हृदतक्रोधादिभावाभिव्यञ्जकस्य द्वे ॥२८२॥

स चतुर्विध आहार्यो रचितो भूषणादिना ।

वचसा वाचिकोऽङ्गेनाऽऽङ्गिकः सत्त्वेन सात्त्विकः

॥२८३॥

१ सोऽभिनयः हस्तादिभिः पदार्थसूचकः चतुर्विधः
आहार्यादिभेदात् चतुःप्रकारः, तेषु भूषणादिना रचितोऽभिनयः
३० आहार्यः । २ वचसा निर्वृतो वाचिकः । ३ अङ्गेन निर्वृतः
आङ्गिकः, भ्रूविक्षेपादिः । ४ सत्त्वं मनोगुण आशयो वा,
तेन निर्वृतः सात्त्विकः । यदाह- "सत्त्वोत्कटे मनसि ये
प्रभवन्ति भावास्ते सात्त्विकाः" [३] इति । त्रिष्वपि अध्यात्मा-

दित्वाट्ठञ्, 'निर्वृतेऽतु (क्ष) द्युतादिभ्यः' ४ ४ ११९ ॥ इति योग-
विभागात् ठक् वा । अभिनयस्य चतुःप्रकारनामानि ॥२८३॥

स्यान्नाटकं प्रकरणं भाणः प्रहसनं डिमः ।

व्यायोगसमवकारौ वीथ्यङ्गेहामृगा इति ॥२८४॥

अभिनेयः प्रकाराः स्युः

१ नाटयति नर्तयति सामाजिकमनांसीति नाटकम् ।
'नट नृत्ये' (भ्वा.प.से.), णिजन्तः, 'ण्वल्लुचौ' ३ ११ १३३ ॥ इति ४०
ण्वुल् । २ वस्त्वादिकं काव्याभिधेयमात्मशक्योत्पाद्य प्रकुरुते यत्र
काव्येन तत् प्रकरणम् । 'करणाधिकरणयोश्च' ३ ३ ११७ ॥
इत्यधिकरणे ल्युट् । ३ भण्यन्ते उक्तिमन्तः क्रियन्ते अप्रविष्टा
अपि पात्रविशेषा अत्रेति भाणः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । ४ एकस्य
बहूनां वा चरितं प्रहस्यते यत्र तत् प्रहसनम् । 'हस(हसे)
हसने' (भ्वा.प.से.), अधिकरणे ल्युट् । ५ "डमो(डिमो)
डिम्बो विद्रवः" [ ] इति पर्यायास्तद्योगादयं डिमः । ६ व्यायामे
युद्धनियुद्धप्राये युज्यन्ते पुरुषा अत्रेति व्यायोगः । 'युजिर्
योगे' (रु.उ.अ.), अधिकरणे घञ् । ७ समवक्रियन्ते सङ्घाती-
क्रियन्ते नेतारोऽत्रेति समवकारः । बाहुलकादधिकरणे घञ् । ५०
८ सर्वेषां रसानां लक्षणानां च वीथी श्रेणीव वीथी । ९
उत्क्रमेणोन्मुखी सृष्टिर्जीवितं प्राणा यासां उत्सृष्टिकाः शोचन्त्यः
स्त्रियः, ताभिरऽङ्गोऽङ्गनं यस्य स उत्सृष्टिकाङ्कः, तदेकदेशः
अङ्कः, भीमवत् । १० ईहा चेष्टा मृगस्येव स्त्रीमात्रार्था यत्र
स ईहामृगः ॥२८४॥ एते नाटकाद्या दश अभिनेयस्य
प्रबन्धस्य प्रकारा भेदाः स्युः, एतानि दशरूपकानीत्यर्थः ।
(नाटकादीनि दशप्रबन्धभेदानामानीति । अत्र अभिनेयशब्दः
चतुर्थवर्गपञ्चमैकादशस्वरमध्यः) ॥

भाषाः षट् संस्कृतादिकाः ।

१ भाष्यन्ते भाषाः । 'भाष व्यकथां वाचि' (भ्वा.आ.से.), ६०
कर्मणि घञ् । षडिति षट् सङ्ख्याः संस्कृतादिकाः संस्कृत-
प्राकृत-मागधी-सौरसेनी-पैशाची-अपभ्रंश-लक्षणाः । संस्कृतादीनां
षण्णामेकोक्त्या नामैकं भाषा इति ॥

भारती सात्वती कैशिक्यारभट्यौ च वर्तयः ॥२८५॥

१. 'रज्यत्य-' इति २.४॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२८२॥, पृ.६७॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः १।७।१६॥ ४. द्र. रामाश्रमो १।७।१६॥, पृ.९९॥ ५.
'व्यक्ति' इति २.३.४नास्ति ॥ ६. द्र. अमरकोशश्रीरस्वामिटीका १।६।१७॥, पृ.५१॥ ७. 'नृत्ये' इति श्रीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. 'शोच्यन्त्यः' इति ३.४॥
९. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३.४नास्ति ॥

१ भारती वाणी, तत्प्रधाना वृत्तिरपि भारती, तत्र वाचिकाभिनयप्राधान्यात् । २ सदिति प्रत्याख्यानरूपं संवेदनम्, तद् यत्रास्ति तत् सत्त्वत् मनः, तस्येयं सात्वती, सात्विकाभिनये प्राधान्यात् अथवा सत् सत्त्वं रूपं विद्यते येषां ते सत्त्वन्तः, तेषामियम्, सत्त्वं च तत्र परिच्छिद्रान्वेषणोपायप्रतिभानं वैचित्र्योत्प्रेक्षणलक्षणप्रकाशलाघवात्मकम् । ३ केशाः किञ्चिदप्यर्थक्रियाजातमकुर्वन्तो यथा देहशोभोपयोगिनः, तद्वत् सौन्दर्योपयोगो व्यापारः कैशिकी, आहार्याभिनयप्राधान्यात् । यद्वा विष्णोः केशेषु बध्यमानेषु भवा कैशिकी । अध्यात्मादि-

१० त्वाट्टक् । यदाह-

“विचित्रैरङ्गहारैश्च देवो लीलासमन्वितैः ।

बबन्ध यच्छिखापाशं कैशिकी तत्र निर्मिता ॥१॥”

[१] इति । ४ इग्रतीति अराः, भटाः सोत्साहाः अनलसाः, अराश्च ते भटाश्च अरभटाः, तेषामियम् आरभटी, अङ्गिकाभिनयप्राधान्यात् । भारत्यादीनामारभट्यान्तानां चतसृणामेकोक्त्या नामैकं वृत्तयः । बहुवचनं चात्र चतुरपेक्षया ॥२८५॥

वाद्यं वादित्रमातोद्यं तूर्यं तूरं स्मरध्वजः ।

१ वादयति ध्वनयति तद् वाद्यम् । वदेर्ण्यन्तात् कर्मणि ‘अचो यत्’ ३।१।१७॥ । वदति वा वाद्यम् । ‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥ । २ वदति आह्वयमानमिति वादित्रम् । ‘वद व्यक्तायां वाचि’ (भ्वा.प.से.), ‘भूव(वा)दिगृभ्यो णित्रन्’ (उणा-६।१०) इति णित्रन्, णित्वाद् वृद्धिः । ३ आ समन्तात् तुद्यते ताडयत इति आतोद्यम् । ‘तुद व्यथने’ (तु.उ.अ.) कर्मणि ‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥ । ४ तूर्यत इति तूर्यम्, पुंस्त्री । ‘तूरी गतित्वरण-हिंसनयोः’ (दि.आ.से.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥ । ५ तूर्यत इति तूरम् । ‘इगुपधज्ञा-’ ३।१।१३५॥ इति कः । ६ स्मरस्य ध्वज इव स्मरध्वजः । षट् सामान्यतो वादित्रस्य ॥

ततं वीणाप्रभृतिकम्

१ वीणादिकं वाद्यं ततम् । ‘तनु विस्तारे’ (त.उ.से.), ३० ‘तनिमृङ्भ्यां किच्च’ (उणा-३६८) इति तन्, ‘अनुदात्तोपदेश-’ ६।४।३७॥ इति न्लोपः । ततं तन्त्यादिकं वीणाप्रभृतिरादिर्यस्य तद्गीणाप्रभृतिकम् । सामान्यत एकं तान्तिवाद्यस्य ॥

तालप्रभृतिकं घनम् ॥२८६॥

१ कांस्यमयं वादित्रं तालस्तत्प्रभृतिकं प्रभृतिग्रहणात् ‘कांस्यतालादि । हन्यते घनम् । ‘हन्(हन) हिंसागत्योः’ (अ.प.अ.), घञ्, ‘मूर्तौ घनः’ ३।३।७७॥ इति घनः । एकं तालादेः ॥२८६॥

वंशादिकं तु शुषिरम्

१ वंशो वेणुस्तदादिकं वादित्रं शुषिः छिद्रमस्त्यस्य शुषिरम् । ‘ऊषशुषिमुष्कमधो रः’ ५।२।१०७॥ । “शुषीरं शुषिरं ४० शिष्यं शीर्षं तालव्यादयः” [“] इति शभेदः । सामान्यतो वेणुवाद्यस्यैकम् ॥

आनद्धं मुरजादिकम् ।

१ आनद्धते स्म आनद्धम् । ‘नह(णह)बन्धने’ (दि.उ.अ.), भावे क्तः, ‘झषस्तथोः-’ ८।२।४०॥ इति धत्वम् । मुखे चर्मणा यद्वद्धं तदानद्धमित्यर्थः । मुरजादिकमित्यादिशब्दात् पटहादिग्रहः । सामान्यत एकं मढितवाद्यस्य ॥

वीणा पुनर्घोषवती विपञ्ची कण्ठकूणिका ॥२८७॥
वल्लकी

१ वेति प्रजायते स्वरोऽस्यामिति वीणा । ‘वी ५० गति-प्रजनकान्त्यादिषु’ (अ.प.अ.) अस्माद्धातोः ‘रास्नासास्ना [स्थूणा]-’ वीणाः (उणा-२९५) इत्यनेन नप्रत्यये णत्वे गुणाभावे च रूपम् । २ घोषोऽस्त्यस्यां घोषवती । ‘तदस्यास्ति’ ५।२।१४॥ इति मतुप्, ‘[मादुपधायाश्च] मतोर्वोऽयवादिभ्यः’ ८।२।१९॥ इति मस्य वत्वम्, ‘उगितश्च’ ४।१।६॥ इति डीष्(डीप्) । ३ विपञ्चयति विस्तारयति स्वरानिति विपञ्ची । ‘पचि विस्तारे चलने चै’ (चु.प.से.), णिजन्तात् पचाद्यच्, गौरादिः । ४ कण्ठं कूणयते कण्ठकूणिका । ‘कूण सङ्कोचे’ (चु.उ.से.), ण्वुल् ॥२८७॥ । ५ वल्लते स्वरोऽस्यां वल्लकी । ‘वल्ल संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि’ ६० (उणा-१९०) इति क्वुन्, गौरादिः । सामान्यतः पञ्च वीणायाः ॥

१. ‘भावने’ इति ३॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२८५॥, पृ.६७॥ ३. ‘अङ्गिक-’ इति २॥ ४. इनास्ति ॥ ५. ‘-हिंसयोः’ इति १.२॥ ६. इतोऽग्रे २प्रतौ ‘तन्नीतननात् ततं’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘कांस्य-’ इति ३.४॥ ८. ‘कांस्य-’ इति ३॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः १।७।४॥ १०. ‘उष-’ इति २.३॥ ११. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।४॥, पृ.१३६॥, तत्र “शिरोषं शुषिरं शिष्यं शीर्षं तालव्यादयः” इति दृश्यते ॥ १२. ‘शब्दप्रभेदः’ इति ४॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः १।७।४॥ १४. ‘वी गतिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु’ इति धातुपाठस्वरूपम् ॥ १५. ‘पचि विस्तारवचने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १६. ‘वल्ल-’ इति १.२॥ १७. ‘-संवरणे सञ्चरणे च’ इति भा.धातुवृत्तिः, ‘वल संवरणे’ इति क्षीरतरङ्गिणी ॥

साऽथ तन्त्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ।

१ सा वीणा सप्तभिः तन्त्रीभिः स्वरान् परिस्फुटं वदतोत्येवंशीला परिवादिनी । सम्पृचादित्वाद् धिनुण् । यद्वा परितो वादः परिवादः, तद्योगाद् 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतोनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीष्(ङीप्)' ४।१।५ ॥ । यस्यां वीणायां सप्त तन्त्र्यो भवन्ति, तस्या एकं परिवादिनीति । अन्येऽपि तन्त्रोभेदाद् वीणाभेदाः एकतन्त्र्याद्या एकविंशतितन्त्र्यन्ता ज्ञेयाः ॥ शिवस्य वीणाऽनालम्बी

१ न आलम्बते अनालम्बी । 'लबि अवलम्बने' १० [च] (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच्, गौरादिः ॥

सरस्वत्यास्तु कच्छपी ॥२८८॥

१ कच्छपसहकृत्वात् कच्छपी ॥२८८॥

नारदस्य तु महती

१ महत्त्वाद् महती । 'ऋन्नेभ्यः' ४।१।५ ॥ इति ङीष् (ङीप्) ॥

गणानां तु प्रभावती ।

१ गणा ईश्वरसेवकास्तद्वीणा प्रभाऽस्त्यस्यां प्रभावती । 'तदस्यास्ति' ५।२।१४ ॥ इति मतुप्, 'उगितश्च' ४।१।६ ॥ इति ङीप् ॥

२० विश्वावसोस्तु बृहती

१ विश्वावसोर्गन्धर्वविशेषस्य वीणा बृहत्त्वाद् बृहती ॥

तुम्बुरोस्तु कलावती ॥२८९॥

१ तुम्बुरोर्देवविशेषस्य वीणा कला रूपमस्त्यस्यां कलावती ॥२८९॥

चण्डालानां तु कटोलवीणा चाण्डालिका च सा ।

१ कथ्यते तन्त्रीभिरात्रियते कटोलः । 'कटे वर्षा-वरणयोः' (भ्वा.प.से.), 'कटिपटि' (हैमोणा-४९३) इत्योलः । कटोलाख्या वीणा कटोलवीणा । २ चण्डालैः कृता चाण्डालिका । ठक् । चण्डालवीणायाः द्वे । 'रबाब' इति भाषा । शैषिकाणि--'वल्लकी काण्डवीणा कुवीणा च' डक्कारी किन्नरी [तथा], सारिका खुड्डणी '[शेषनाममाला ८३-८४] ॥ । हरादिचण्डालान्तवीणानामानि ॥

कायः कोलम्बकस्तस्याः

१ तस्याः वीणायाः कायः अलाबुदण्डककुभसमुदाय-स्तन्त्री[र]हितः कोलम्बकः । के मूर्ध्नि अवलम्बन्ते तन्त्र्योऽत्रे-ति कोलम्बकः । 'लबि अवलम्बने' ( ), पृषोदरादिः । कुल्यते सम्यक् स्त्यायतेऽनेन शब्द इति वा । 'कुल संस्थाने' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादम्बकच् । एकं वीणाङ्गनिष्पन्नसमुदायस्य ॥

उपनाहो निबन्धनम् ॥२९०॥

१ उपनह्यतेऽनेन उपनाहः । 'नह(णह) बन्धने' ४० (दि.उ.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति करणे घञ् । वीणाया निबन्धनं येन चर्मणा क्रियते तन्नाम, 'खूटी' इति भाषा । प्रान्ते यत्र तन्त्र्यो निबध्यन्ते, तन्नाम वा ॥२९०॥

दण्डः पुनः प्रवालः स्यात्

१ वीणायां दण्डः प्रवलति प्रवालः, पुंक्ली । 'वल वल्ल संवरणे' (भ्वा.प.से.), 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' ३।१।१४० ॥, कर्मणि घञ् वा ('नालि' इति भाषा) ॥

ककुभस्तु प्रसेवकः ।

१ कं वातं स्कुभ्नाति ककुभः । स्कुभेः सौत्रान्मूल-विभुजादित्वात् कः, पृषोदरादित्वात् सलोपः । कक्यते वा ककुभः । ५० 'कक लौल्ये' (भ्वा.आ.से.), 'ककेरुभः' (हैमोणा-३३३) इत्युभः । 'ककुभः प्रसेवक उक्तः' [ ] इति रत्नकोषः । २ ('प्रसीव्यत इति प्रसेवः, स्वार्थे के प्रसेवकः) । 'सेवृ पेवृ मेवृ सेवने' (भ्वा.आ.से.), दन्त्यादिः, 'क्वन् संज्ञायामपूर्वस्यापि' (उणा-१९०) इति क्वन् [वा] । यद्वा 'षिवु तन्तुसन्ताने' (दि.प.से.), 'अकर्तरि च कारके' ३।३।११९ ॥ इति घञन्तात् संज्ञायां कन्, 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञन्ताद्वा कन्प्रत्ययो द्रष्टव्यः । वीणाप्रान्ते ककुभप्रसेकौ वर्तन्ते इत्यन्वयः । वीणादण्डाधःस्थितं शब्द-गाम्भीर्याय दारुमयं भाण्डं यच्चर्मणाऽऽच्छाद्यते, तन्नाम्नी द्वे । 'मोरणा' इति भाषा ॥

मूले वंशशलाका स्यात् कलिंका कूणिकाऽपि च ॥२९१॥

१. 'सहस्रत्वात्' इति ३॥ २. 'ऽस्त्यस्याः' इति २॥ ३. 'तुम्ब' इति ३.४॥ ४. १.२.४नास्ति ॥ ५. इतोऽग्रे २प्रतौ 'काण्डवीणायाः' इति दृश्यते ॥ ६. तुलनीयोऽमरकोपः १.३.१७ ॥ ७. 'वीणादण्डः' इति १॥ ८. 'संवरणे सञ्चरणे च' इति मा.धातुवृत्तिः, 'वल संवरणे' इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४नास्ति ॥ १०. इतोऽग्रे २प्रतौ 'पुंक्लीः' इति दृश्यते ॥ ११. १.३.४नास्ति ॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४नास्ति ॥ १३. 'एवृ शेवृ पेवृ सेवृ केवृ खेवृ ग्लेवृ पेवृ प्लेवृ म्लेवृ सेवने' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'पेवृ मेवृ ग्लेवृ प्लेवृ म्लेवृ सेवने' इति मा.धातुवृत्तिः ॥ १४. 'पेवृ' इति ४॥ १५. 'मेवने' इति २॥ १६. 'क्वन् शिल्पिसंज्ञयोःपूर्वस्यापि' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १७. 'मोरणा' इति १॥

वीणाया मूले या वंशशलाका सा कलयति तन्त्री कलिका । 'कल' शब्दसंख्यानयोः (भ्वा.आ.से.) । "संज्ञायां क्वुन् [प्रत्ययः] '[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३२५] इति माधवः । यद्वा 'कल संख्याने' (चु.उ.से.), णिजन्तः, कलयति कलिः । 'अच इः' (उणा-५७८), ततो डीषि कली, स्वार्थे कन्, 'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे टापि कलिका । २ कूणयते तन्त्रीं कूणिक्का । 'कूण' शब्दे' (चु.उ.से.), संज्ञायां क्वुन्, 'प्रत्ययस्थात्- ७।३।४४ ॥ इतीत्वम् । 'खीली' इति भाषा ॥ २९१ ॥

१० ततनामवाद्यभेदानुक्त्वा घननामवाद्यभेदानाह-

कालस्य क्रियया मानं तालः

१ क्रियया आवापनिःक्रमनादिकया कालस्य निमेषा-
देर्मानं परिच्छेदकं प्रतिष्ठाहेतुस्तन्नामैकं तालः, चच्चपुटादिः ।
यदाह-

“चच्चपुटश्चाचपुटः षट्पितापुत्रकस्तथा ।

उद्यतो वस्तुकश्चापि तालाः पञ्चविधाः स्मृताः ॥ ११ ॥”

[ ] इति । अयं स्वर इयत्कालं गेयः, इयत्कालं विलम्बितः, इयत्कालं द्रुतम्, इयत्कालं मध्यमिति बोधयितुमीदृशैर्हस्तैरङ्गुल्या-
कुञ्चनप्रसारणादिक्रियाभिर्नर्तितव्यं गातव्यं चेति कालः क्रियायाः
२० प्रमाणमिति । तल्यते प्रतिष्ठीयतेऽनेनेति तालः । 'तल प्रतिष्ठा-
करणयोः' (चु.प.से.), चुरादिः, घञ् । हलायुधटीका तु-“कालो
निमेषादिः, क्रिया आवापनिःक्रमाह्वयादिका, तयोर्मानं परिच्छेदे
तालः” [ ] इति भिनत्ति ॥

साम्यं पुनर्लयः ।

१ सामान्यतः साम्यं कालक्रिययोः समत्वं तस्यैकं लयः ।
लीयतेऽत्र लयः । 'लीङ् श्लेषणे' (दि.आ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६ ॥
इत्यच् । गानगेययोरन्यूनाधिक्ये श्लिष्टता लयः, स च द्रुतविलम्बित-
मध्यलक्षणः ॥

अथ विशेषेणाह-

३० ^१द्रुतं ^२विलम्बितं ^३मध्यमो^४घस्तत्त्वं ^५घनं क्रमात् ॥ २९२ ॥

१. 'कल गतौ संख्याने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. 'सङ्कोचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. 'विलम्बते' इति ॥ ४. 'तत्त्वोधा' इति १.२.४ ॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२९२ ॥, पृ.६९ ॥ ६. 'तरत्यादिभ्यश्च' (उणा-११७) इत्युणादिगणसूत्रम्, वस्तुतस्तु 'विडादिभ्यः विट्' (उणा-११८) इत्यनेनाऽङ्गच् युक्तः, तेन कित्वाद् गुणाभावः सुकरः ॥ ७. 'संवेष्टने' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'परिवेष्टने' इति मा.धातुवृत्तिः ॥ ८. 'मुर्वी बन्धने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ९. 'मूर्वेर्मुर्' च' इति हैमोणादिगणसूत्रम् ॥

१ द्रवन्ति गच्छन्ति समुदायगतिप्रदर्शनार्थं करादयोऽत्रेति
द्रुतम् । १ विलम्बन्ते' करचरणादयः प्रत्येकं गतिविशेषप्रदर्शनाय
अत्रेति विलम्बितम् । १ द्रुतविलम्बितयोर्मध्यभवत्वाद् मध्यम् ।
'अ साम्प्रतिके' ४।३।१९ ॥ इति मध्यशब्दादकारप्रत्ययः । एषु
यथाक्रममोघादित्रयम् । 'उच समवाये' (दि.प.से.), घञ्, पृषो-
दरदित्वाद् घत्वम्, तत्वम् । करचरणानां तननं तत् । 'तनु
विस्तारे' (त.उ.से.), सम्पदादित्वाद् क्विप्, तद्योगाद् 'अन्ये-
भ्योऽपि-' (वा-५।२।१०९ ॥) इति वः । घनः प्रागुक्तः- (श्लो-
२८६) । द्रुतादीनां लयानामोघाद्याः क्रमेण पर्यायाः क्रमाद्
अनुक्रमेण ज्ञेयाः । तद्यथा-१ द्रुतलयस्य नाम ओघः । २ ४०
विलम्बितलयस्य नाम तत्त्वम् । १ मध्यलयस्य नाम घनम् ।
भागुरिस्तु घनस्थानेऽनुगतमाह, यत्पाठः-“लम्बितद्रुतमध्यानि
'तत्त्वौघानुगतानि तु । अभिधानकृतामेष समयः” [ ] । नाट्ये
तु द्रुतादिलयानुसारेण क्रमादोघाद्या वाद्यप्रकाराः ॥ २९२ ॥

घननामवाद्यभेदमुक्त्वा व्यत्ययेन आनद्धनामवाद्यमाह-

मृदङ्गो मुरजः

१ मृद अङ्गमस्य मृदङ्गः । मृद्यत इति वा । 'मृद क्षोदे'
(क्र्या.प.से.), 'त्रादिभ्यश्च' (उणा-) इत्यौणादिकोऽङ्गच्, बाहुल-
काद् गुणाभावः । २ मुरति मुरः चर्मपट्टिकावेष्टनम् । 'मुर वेष्टने'
(तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः । मुरात् संवेष्टना- ५०
ज्जातो मुरजः । ['पञ्चम्याम्-' ३।२।९८ ॥ इति डः] । मुव्यति बध्यत
इति वा । 'मुर्व बन्धने' (भ्वा.प.से.), 'मुर्वेर्मुर्वेर्जक्' (हैमोणा-
१३२) इत्यजक् । सामान्येन द्वे मर्हलस्य ॥

अथ मृदङ्गभेदत्रयनामान्याह-

सोऽङ्क्यालिङ्ग्यूर्ध्वक इति त्रिधा ।

१ स इति मृदङ्गः, अङ्कोऽस्त्यस्याम् अङ्गी, इनन्तः,
उत्सङ्गस्थत्वात् । २ आलिङ्गोऽस्यास्ति आलिङ्गी, इनन्तः,

आलिङ्ग्य वादनात् । ३ ऊर्ध्वीकृत्यैकेन मुखेन वादनाद् ऊर्ध्वं
कायति ऊर्ध्वकः । अन्ये तु अङ्क्यं यकारोपधमाहुः । तद्यथा-

“सार्धतालत्रयायामचतुर्दशाङ्गुलाननः ।

हरितक्याकृतिः स स्यादङ्क्योर्ध्वं स्थो हि वाद्यते ॥१॥”

[ ] । आलिङ्ग्यमपि यकारोपधमूचुः । यथा-

“चतुरङ्गुलहीनोऽङ्क्यान्मुखे चैकाङ्गुलेन यः ।

यवाकृतिः स आलिङ्ग्य आलिङ्ग्य स हि वाद्यते ॥२॥” [ ] ।

“ऊर्ध्वको गोपुच्छवत् स त्रितालोऽष्टाङ्गुलो मुखे ।

धृत्वोर्ध्वं वाद्यतेऽन्येषां वादनादूर्ध्वकम् ॥३॥”

- १० [ ] इति शब्दार्णवः । अङ्के उत्सङ्गे साधुः अङ्क्यः । ‘तत्र साधुः’
४।४।९८ ॥ इति यत् । वाद्यमान आलिङ्ग्यत इति आलिङ्ग्यः ।
आङ्पूर्वात्ल्लगेत्यर्थात् कर्मणि ण्यत् । वादनार्थम् ऊर्ध्वं (ऊर्ध्वः
सन्) कायति शब्दायते ऊर्ध्वकः । ऊर्ध्वशब्दोऽयम्, [अतो]
निर्वकारः । तदुक्तं वर्णदेशनायाम्-“उज्जिहीते उद्गच्छतीति ऊर्ध्वः ।
उत्पूर्वाद् आदेरुहतेः (ओहाडः) डप्रत्ययः उदुपसर्गस्य ऊरादेशे
नैरुक्ते वकाररहित ऊर्ध्वशब्दः । (यैत्रपर्याय आश्रयपरे तन्त्रसमव-
कारोऽव्ययम्, वकारवांश्च) । तथा च भवभूतिः-‘ऊर्ध्वं धुनोति
वायुः’ [ ] इति । उपरि ध्वन्यत इति ऊर्ध्वम् । तन्त्रान्तरे ऊर्ध्वं
(ऊर्ध्वं) समानार्थं ऊर्ध्वशब्दोऽप्यनव्ययमदन्तोऽस्ति । ऊर्ध्वदेहे
२० भवमौर्ध्वदेहिकमिति अदन्तः, ‘-पूर्वपदाङ्गु’ ४।३।६० ॥ इति
जयादित्यः ।

“कुर्वतीरुपलैस्तुङ्गैर्भुवनानीव मूर्ध्वजैः ।

तस्या वनालीरर्थेति चित्रनागजमूर्ध्वजैः ॥४॥”

[ ] इति कीचकवधे यमकाद् वकारवत्वमूर्ध्वशब्दस्येति ।

“हरीतक्याकृतिस्त्वङ्क्यो यवमध्यस्तथोर्ध्वकः ।

आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छो मध्यदक्षिणवामगाः ॥५॥”

[ ] इति नाट्ये चैते भेदाः ॥

स्याद् यशःपटहो ढक्का

१ यात्रादौ यशोऽर्थः पटहो यशःपटहः । २

ढगित्यव्यक्तं कायति वक्ति ढक्का । ‘कै शब्दे’ (भ्वा.प.अ.), ३०
‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥ । द्वे ‘ढोल’ इति ख्यातस्य ॥

आनद्धनामवाद्यभेदमुक्त्वा शुषिरनामवाद्यभेदमाह-

भेरी दुन्दुभिरानकः ॥२९३॥

पटहः

१ बिभेत्यस्याः शब्दादिति भेरी । ‘विभी भये’
(जु.प.से.), ‘ऋजेन्द्र-’ (उणा-१८६) इति रक्, गौरादिः । भेरि-
स्तृतीयस्वरान्तोऽपि । “रवः प्रगल्भाहतभेरिसम्भवः, प्रकाशयामास
समन्ततस्ततः” [ ] इति कुमारदासः । २ दाम्प्यति अन्यशब्दानिति
दुन्दुभिः, पुंसि । “भेरी स्त्री दुन्दुभिः पुमान्” [अमरकोषः
१।६।६ ॥] इत्यमरः । ‘दमु’ उपशमे’ (दि.प.से.), ‘दर्मेदुभिदु(र्दु)म् ४०
च’ (हैमोणा-६८) इति साधुः । यद्वा दुन्दुशब्देन उभिः पूरणं यत्र
स दुन्दुभिः । ‘उभ उंभि(उन्भ) पूरणे’ (तु.प.से.), औणादिक इ.,
शकन्धादिः । “‘दुन्दु अव्यक्ते शब्दे’ उभति औणादिकः” [ ]
इति तु कौमुदी । “स्याद् भेर्यां दुन्दुभिः पुंसि” [अमरकोषः
३।३।१३६ ॥] इत्यनेकार्थः । दुन्दुशब्देन भाति भाययति वा । दुन्दुं
शब्दं भाषत इत्यन्ये । ३ आ अनिति अनेन वादितेन योद्धेति
आनकः, पुंसि । “आनकोऽस्त्रियाम्” [ ] इति तु वाचस्पतिः ।
आङ्पूर्वः ‘अन प्राणने’ (अ.प.से.), ‘कृजादिभ्यः संज्ञायां
वुन्’ (उणा-७१३), ‘युवोरनाकौ’ ७।१।११ ॥, आ अनिति इति ण्वुल्
वा ॥२९३॥ ४ पटच्छब्दं जहाति पटहः, पुंक्ली । पृषोदरादि- ५०
त्वात् तकारलोपः । पटन्ति हर्षं गच्छन्त्यत्रेति वा । ‘पट गतौ’
(भ्वा.प.से.), ‘कृपृकटिकीकटि’- (हैमोणा-५८९) इत्यहः प्रत्ययः ।
पटे हन्यत इति वा । चत्वारि भेर्याः । अपरे तु आद्ये द्वे भेर्या
नाम्नी, तत्रापि भिन्दन्ति भेरी” ढक्का कारा काहला मदनभेरी
‘बरघू’ इति भाषा । दुन्दुभिस्तु भेर्याकारा सङ्कटमुखी

१. ‘-ङ्क्यो’ इति ४॥ २. ‘-क्योन्मु-’ इति ४॥ ३. कोष्ठान्तर्गतपाठश्चलितस्तेन टीकासर्वस्वस्थोऽयम् “यस्तुपरिपर्याय आश्रयपरतन्त्रः, स मकारान्तोऽव्ययं
वकारवांश्च” इति पाठो युक्तः, टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।५॥, पृ.१३७॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।५॥, पृ.१३८॥, तत्र
“कुर्वतीरुपलैस्तुङ्गैर्भुवनं नीचमूर्ध्वजैः । तस्याचलालीरवेति चित्रा नागजमूर्ध्वजैः ॥” इति दृश्यते ॥ ५. द्र. अमरकोशश्रीस्वामिटीका १।६।६॥, पृ.४९॥
६. द्र. अमरकोश १।७।६॥ ७. ‘भेर्यान्कदुन्दुभि’ इति रामाश्रमीसम्मतः पाठः १।७।६॥, पृ.९४॥ ८. ‘दम-’ इति १.२.४॥ ९. ‘दुन्दुशब्द’ इति १॥
१०. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२९३॥, पृ.६९॥ ११. ‘-कीकटि-’ इत्यस्य स्थाने मुद्रितहैमोणादिगणेऽपि ‘-कीकटि-’ इत्येव दृश्यते, तत्तु अशुद्धमेव,
तत्स्थाने, अत्रापि च ‘-पटिमटि-’ इत्येव योग्यम् ॥ १२. ‘-भेरि’ इति २.३॥

नफेरीति भाषा । केचित्त्वग्रेतने द्वे दमामानाप्नी इत्याहुः । वाद्य-
विशेषाश्चात्र

“अथ दर्दरं कलसीमुखः^१ ।

सूत्रकोणो डमरुकं समौ पणवकङ्किणौ^२ ॥१॥

शृङ्गवाद्ये शृङ्गमुखं हुडुक्कस्तालमर्दलः^३ ।

काहला तु कुहाला स्याच्चण्डकोलाहला च सा ॥२॥

संवेशप्रतिबोधार्थं द्रगडद्रकटावुभौ ।

देवतार्चनतूर्ये तु धूमलो बलिरित्यपि ॥३॥

क्षुण्णकं मृतयात्रायां मङ्गलप्रियवादके^४ ।

रणोद्यमे त्वर्धतूरो वाद्यभेदास्तथाऽपरे ॥४॥

डिण्डिमो झङ्गरो^५ मञ्जुस्तिमिलाकिरिक्किचिका ।

लुम्बिका दर्दरी वेध्या कलापूरादयोऽपि च ॥ ५॥”

[शेषनाममाला २।८४-८८] इति ॥

अथ शारिका स्यात् कोणो वीणादिवादनम् ।

१ शृणाति ताडयति वाद्यं शारिका । ‘शृ हिंसायाम्’
(क्र्या.प.से.), ण्वुल्, ‘युवोरनाकौ’ ७।१।१॥, टाप्, ‘प्रत्ययस्थात्-’
७।३।४४ ॥ इतीत्वम् । २ कुणति शब्दायते वाद्यमनेन कोणः,

पुंसि । ‘कुण शब्दोपकरणयोः’ (तु.प.से.), पचाद्यच् । “द्वयोस्तु
कोणो वीणादेर्वादनं शारिका च सा” [ ] इति शब्दार्णवे वाचस्पतिः ।

२० वीणादिर्वाद्यतेऽनेन वीणादिवादनम् । वदेर्णिजन्तात् करणे ल्युट् ।
वादित्रवादनोपकरणस्य द्वे । पटहादिवादनोपकरणं दण्डः । वीणा-
दिवादिनी ‘शिलाका’ इति भाषा ॥

शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीरभयानकाः ॥२९४॥

बीभत्साद्भुतशान्ताश्च रसाः

१ शृङ्गं रसेषूत्तमत्वमियर्त्ति शृङ्गारः, पुंक्ली. । ‘ऋगतौ’
(जु.प.अ.), पचाद्यच्, ‘सार्वधातुका-’ ७।३।८४ ॥ इति गुणः ।
शृङ्गं काममारति वा । ‘रा ला दाने’ (अ.प.अ.), ‘आतोऽनुसर्गे कः’
३।२।३ ॥ । श्रयत्येनं^१ जन इति वा । ‘श्रिञ् सेवायाम्’ (भा.उ.से.),
‘शृङ्गारभृङ्गारौ’ (उणा-४१६) इत्यारनि साधुः । २ हासे साधुः हास्यः ।

‘तत्र साधुः’ ४।४।९८ ॥ इति यत् । हास एव वा । सामाजिकानां ३०
च वर्णागोचरतां गतो हास्यः, [यदाह-] “स्थाय्यैव^२ तु रसो
भवेत्” [ ] । ३ किरति विक्षिपति लोकचित्तानि करुणः । ‘कृ
विक्षेपे’ (तु.प.से.), ‘कृवृदारिभ्य उन्नन्’ (उणा-३३३), टाप् । ४
रुद्रो देवताऽस्य रौद्रः । ‘सास्य देवता’ ४।२।२४ ॥ इत्यण् । यदुक्तम्-

“शृङ्गारो विष्णुदेवः स्याद् वासः प्रथमदैवतः ।

करुणो यमदेवस्तु स्याद् रौद्रौ^३ रुद्रदैवतः ॥१॥”

[ ] इति । ५ अजति गच्छति सत्त्ववृद्धिमनेनेति वीरः । ‘अज
गतौ क्षेपणे च’ (भा.प.से.), ‘ऋज्रेन्द्र-’ (उणा-१८६) इति रक्
‘अजेर्व्यघ्रपयोः’ २।४।५६ ॥ इति वी आदेशः । वीरयन्ते विक्रा-

मन्ति जना अनेनेति वा । ‘शूर वीर विक्रान्तौ’ (चु.आ.से.), ४०

चुरादी, करणे घञ् । ६ बिभेत्यस्मादिति भयानकः । ‘जिभी
भये’ (जु.प.अ.), ‘आनकः शीङ्भिः’ (उणा-३६२) इति सूत्रेण
आनकप्रत्ययः ॥२९४॥ ७ बधेर्निन्दायां सन्, ‘सन्त्यङोः’
६।१।९ ॥ इति द्वित्वम्, [‘अ प्रत्ययात्’ ३।३।१०२ ॥ इत्यः, टाप्
बीभत्सा] । बीभत्सा अस्त्यत्र बीभत्सः । अर्शआदित्वादच् ।

८ ‘अत्’ इति आश्चर्यार्थेऽव्ययम्, तस्य भवनम् अद्भुतम् ।
‘अदि भुवो डुतन्’ (उणा-६७९) इति डुतन् । ९ शाम्यते स्म
शान्तः । ‘वा दान्तशान्तपूर्ण-’ ७।२।२७ ॥ इति निपातनात्
साधुः । हास्यादयः शब्दाः पुंसि । गौडस्तु-

“शृङ्गारवीरौ बीभत्सं रौद्रं हास्यं भयानकम् ।

करुणा चाद्भुतं शान्तं वात्सल्यं च रसा दश ॥२॥”

[ ] इति शृङ्गारवीरौ पुंस्युक्त्वा लिङ्गनिर्णयमाह । ग्रन्थान्तरेषु
तु शृङ्गारादीनां लक्षणानि यथा-“प्रोज्ज्वलो धृतिहेतुर्भावः
शृङ्गारः । सर्वाभिभाविता रौद्रः । यथा रावणचरितादिदानधर्म-
युद्धेषु । जीवानेकपक्षोत्साहकारी रसो वीरः । असम्भाव-
तमर्त्यान्तरिक्षगमनादि-जो विस्मयोऽद्भुतः । क्रुध्यद्राक्ष-
सादि-भयजन्यो भयानकः । घृणाकरपूयवसादिजो बीभत्सः” ।

सामाजिके रस्यन्ते चर्वन्ते रसाः, पुक्ली. । यदाह-

“विभावैरनुभावैश्च मुक्तो वाच्यभिचारिभिः ।

आस्वाद्यत्वात्प्रधानत्वात्स्थाय्यैवतुरसो भवेत् ॥३॥” [ ] इति । ६०

१. ‘नफेरी-’ इति २॥ २. ‘कलसीमुखः’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ३. ‘-ङ्किणौ’ इति २, ‘किङ्कणौ’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ४.

‘-मर्दलः’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ५. ‘माङ्गले प्रियवादिका’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ६. ‘महु-’ इति ३, ‘महु-’ इति

शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ७. द्र. रामाश्रमी १।७।६ ॥, पृ. ९५ ॥ ८. ‘वीणादि वाद्यते’ इति १॥ ९. ‘श्रयत्येनं’ इति २॥ १०. ‘स्थाय्यैव’ इति १.२॥

११. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२९४ ॥, पृ. ६९ ॥ १२. ‘रौद्रौ’ इति २.३, ‘रौद्रै’ इति ४ ॥ १३. ‘-डुतच्’ इत्युणादिगणे ॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका २।२९५ ॥,

पृ. ७० ॥ १५. ३. नास्ति ॥ १६. अम.क्षीरस्वामिटीका १।६।१७ ॥, पृ. ५१ ॥, अमरकोषकृष्णमित्रटीका १।७।१७ ॥, पृ. ८२ ॥

शृङ्गारादीनां शान्तान्तानामेकोक्त्या नामैकं रसाः इति ॥

भावाः पुनस्त्रिधा ।

स्थायिसात्त्विकसञ्चारिप्रभेदैः

१ भावयन्ति कुर्वन्ति रसानिति **भावाः** । स्वकारणाद् भवन्तीति वा । भावयन्ति व्याप्नुवन्ति सामाजिकमनांसीति वा ।

“मनोविकारो रत्यादिर्भावः” [ ] इति बृहस्पतिः । यदुक्तं भरतेन-

“नानाभिनयसम्बन्धाद् भावयन्ति रसानिमान् ।

यस्मात्तस्मादमी भावा विज्ञेया नाट्ययोक्तृभिः ॥१॥”

[ ] इति । पुनः भावास्त्रिधा त्रिप्रकाराः । १ सामाजिकानां

१० वासनारूपेण तिष्ठन्ति **स्थायिनः** । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भा. - प. अ.), ‘नन्दिग्रहिपचादिभ्यः-’ ३ ११ १३४ ॥ इति णिनिः, ‘आतो युक् चिण्कृतोः’ ७ १३ १३३ ॥ इति युक् । २ सौदर्यस्मिन् मन इति सत्त्वम्, गुणोत्कर्षात् साधुत्वाच्च प्राणात्मकं वस्तु सत्त्वम्, तत्र भावाः **सात्त्विकाः** । ३ सञ्चरन्ति न सततमवतिष्ठन्ति इति **सञ्चारिणः**, व्यभिचारिणः, ते च ते प्रभेदाश्च स्थायिसात्त्विक-प्रभेदाः, तैः स्थायिसात्त्विकसञ्चारिप्रभेदैः । स्थाय्यादीनां त्रयाणां साधारण्येनैकं ‘भावाः’ इति ॥

नवभेदम्, प्रथमं स्थायिनं भावं निरूपयति-

स्याद् रतिः पुनः ॥२१५॥

२० **रागोऽनुरागोऽनुरतिः**

१ रमणं रतिः, परस्परस्थाबन्धः । ‘रमु क्रीडायाम्’ (भा. आ. अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३ १३ १९४ ॥, ‘अनुदात्तोपदेश-’ ६ १४ १३७ ॥ इति म्लोपः ॥२१५॥ २ रञ्जनं रागः । रज्यतेऽनेनेति वा । ‘रञ्ज रागे’ (दि. उ. अ.), भावे करणे वा घञ्, ‘घञि च भाव-करणयोः’ ६ १४ १२७ ॥ इति न्लोपः, ‘चजोः-’ ७ १३ १५२ ॥ इति कुत्वम्, ‘अत उपधायाः’ ७ १२ ११६ ॥ ३ एवमनुरञ्जनम् अनुरागः । ४ अनुरमणम् अनुरतिः । चत्वारि रागस्य ॥

हासस्तु हसनं हसः ।

घर्घरो हासिका हास्यम्

१ हसनं **हासः** । ‘हस(हसे) हसने’ (भा. प. से.), भावे ३०

घञ् । [२ हस्यते हसनम् । ‘हसे हसने’ (भा. प. से.), ल्युट् ।

३ हसनं **हसः** । ‘हस(हसे) हसने’ (भा. प. से.), ‘स्वनर्ह (ह)-

सोर्वा’ ३ १३ १६२ ॥ इत्यच्(-प्) । ४ घर्घरहेतुत्वाद् घर्घरः, सघोषा

अव्यक्तवाक् । ५ हसनं **हासिका** । ‘धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल् वक्तव्यः’

(वा-३ १३ १०८ ॥) इति ण्वुल् । ६ हसनीयं **हास्यम्** । ‘ऋहलोर्ण्यत्’

३ ११ १२४ ॥ । षट् सामान्येन हासस्य ॥

अथ हास्यभेदानाह-

तत्रादृष्टदे स्मितम् ॥२१६॥

वक्रोष्ठिका

१ तत्रेति हासे अदृष्टदे, न दृष्टा रदा दन्ता यत्र स ४० अदृष्टरदः, तत्र ।

“ईषद्विकसितैर्दन्तैः कटाक्षैः सौष्ठवान्वितः ।

अलक्षितद्विजद्वारमुत्तमानां स्मितं भवेत् ॥१॥” [ ]

इति । ‘स्मिङ् ईषद्धसने’ (भा. आ. अ.), क्तः [स्मितम्] ॥२१६॥ २

वक्र ओष्ठोऽस्यां वक्रोष्ठी, स्वार्थे के वक्रोष्ठिका, स्त्रीकली ।

यद्गौडः-“स्मिते वक्रोष्ठिकानना” [ ] द्वे । अदृष्टदन्तहासस्य ॥

अथ हसितं किञ्चिद् दृष्टरदाङ्कुरे ।

१ हस्यते स्म हसितम्, किञ्चिद्दृष्टा रदा दन्ता एवाङ्कुरा यस्मिन् सः, तस्मिन् । एकं किञ्चिद्दृष्टदन्तहासस्य ॥

किञ्चिच्छ्रुते विहसितम्

५०

१ सशब्दत्वात् किञ्चित् श्रुते हासे विहसितम् । यद्भरतः-

“आकुञ्चिताक्षिगण्डं यत् सस्वनं मधुरं तथा ।

कालागतं साऽऽस्यरागं तद्वै विहसितं भवेत् ॥१॥”

[ ] । पुनः-

“आकुञ्चितकपोलाक्षं सस्वनं निःस्वनं तथा ।

प्रस्तावोत्थं सानुरागमाहुर्विहसितं बुधाः ॥२॥”

[ ] इति । एकं सशब्दनिरन्तरहासस्य ॥

१. द्र. अम. क्षौरस्वामिटीका १ १६ १२२ ॥ २. ‘ततो’ इति ३ ॥ ३. ‘हास्यस्य’ इति १ ॥ ४. ‘अदृष्टि-’ इति ४ ॥ ५. द्र. रामाश्रमी १ १७ १३४ ॥, पृ. १०९ ॥, टीकासर्वस्वम् “ईषद्विकसितैर्गण्डैः कटाक्षैः सौष्ठवान्वितैः । अलक्षितद्विजं धीरमुत्तमानां स्मितं भवेत् ॥” भा-१, १ १७ १३४ ॥, पृ. १६२ ॥ ६. पुमान्तेत्यर्थः ॥ ७. ‘हास्यस्य’ इति २ ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका २ १२९७ ॥, पृ. ७० ॥, टीकासर्वस्वम्, भा-१, १ १७ १३५ ॥, पृ. १६३ ॥ ९. द्र. रामाश्रमी १ १७ १३५ ॥, पृ. १०९ ॥

अट्टहासो महीयसि ॥२९७॥

१ अट्टेति हसनम् अट्टहासः, महाशब्दत्वाद् महीयसि
अतिवृद्धे हास्ये । 'खडखडहास' इति भाषा ॥२९७॥

अतिहासस्त्वनुस्यूते

१ अनुस्यूतेऽनवच्छिन्नहासै, अतिशयेन हसनम्
अतिहासः । भावे घञ् । एकं प्रचुरहासस्य ॥

अपहासोऽकारणात् कृते ।

१ अकारणात् कारणमन्तरेण कृते हासे, अपकृष्टं
हसनम् अपहासः ॥

१० सोत्प्रासे त्वाच्छुरितकम्

१ ऊर्ध्वं प्रकर्षेणाऽसनं गमनमुत्प्रासः आधिक्यम् ।
'अस गतिदीप्यादानेषु' (भ्वा.उ.से.), भावे घञ् । ततः सन्नितः
(सहितः) सोत्प्रासः, अधिको महान् हासः । यद्वा उत्प्रास्यते
सामर्थोऽन्यः क्रियतेऽनेन उत्प्रास उपहासः, सह उत्प्रासेन वर्तते
यः स सोत्प्रासः, तस्मिन्, । आच्छुरणम् आच्छुरितकम् ।
'छुर छेदने' (तु.प.से.), भावे क्तः, 'आर्धधातुकस्य-७।२।३५ ॥
इतीदृ, ततः स्वार्थे कः, आ समन्तादनवच्छिन्नमित्यर्थः, द्वितीय-
स्वरादिरयम् । एकं मस्करीसहितहासस्य ॥

हसनं स्फुरदोष्ठके ॥२९८॥

२० १ स्फुरन् चलन् ओष्ठो यस्मिन् स्फुरदोष्ठके । हस्यत
इति हसनम् । 'हस हसने' ( ), ल्युट् । एकं होठफुरकण-
हासस्य ॥२९८॥

शोकः शुक् शोचनं खेदः

१ शोचनं शोकः । 'शुच शोके' (भ्वा.प.से.), भावे
घञ्, 'चजोः-७।३।५२ ॥ इति कुत्वम् । २ शोचनं शुक् ।
सम्पदादित्वात् क्विप्, चान्तोऽयम्, स्त्रीलिङ्गः । ३ शुच्यते
शोचनम् । ल्युट् । ४ खेदनं खेदः । 'खिद दैन्ये' (दि.आ.अ.),
भावे घञ् । चत्वारि शोकस्य ॥

क्रोधो मन्युः क्रुधा रुषा ।

३० क्रुत् कोपः प्रतिघो रोषः रुदं च

१ क्रोधनं क्रोधः । 'क्रुध कोपे' (दि.प.अ.), भावे
घञ् । 'तीक्ष्ण प्रबोधः क्रोधः' [ ] इति लक्षणम् । २ मन्यते
विपरीतलक्षणया मन्युः, पुंसि । 'मन ज्ञाने' (दि.आ.अ.),
'यु(य)जिमनिशुन्धिजनिभ्यो युच्' (उणा-३००) इति युच्,
बाहुलकान्न अनादेशः । ३ क्रोधनं क्रुधा । भिदादित्वादङ्,

टाप् । ४ रोषणं रुषा । 'रुष रोषे' (दि.प.से.), भिदादित्वादङ्,
[टाप्] । 'कोपो भामः क्रुधा रुषा' [ ] इति शब्दार्णवः । ५
क्रोधनं क्रुत्, स्त्रीलिङ्गः । 'क्रुध कोपे' (दि.प.अ.), सम्पदा-
दित्वात् क्विप् । क्रुधौ, क्रुधः इत्यादि । ६ कोपनं कोपः ।
'कुप कोपे' (दि.प.से.), भावे घञ् । ७ प्रतिहन्यत इति ४०
प्रतिघः । 'हन्(हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), बाहुलकात्
'परौ घः' ३।३।८४ ॥ इत्यप्, घत्वं च । 'प्रतिहन्ति, 'अन्य-
त्रापि- (वा-३।२।४८ ॥) डे प्रतिघः, न्यङ्क्वादिः' [ ] इति
तु कौमुदी । ८ रोषणं रोषः । भावे घञ् । ९ रोषणं रुदं ।
'रुष रोषे' (दि.प.से.), सम्पदादिः, स्त्रीलिङ्गः । रुषौ, रुषः
इत्यादि । नव क्रोधस्य ॥

उत्साहः प्रगल्भता ॥२९९॥

अभियोगोद्यमौ प्रौढिरुद्योगः कियदेतिका ।

अध्यवसाय ऊर्जः

१ उत्सहनम् उत्साहः । 'वह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), ५०
भावे घञ् । स्थेयान् संरम्भ उत्साहः । २ प्रगल्भस्य भावः
प्रगल्भता ॥२९९॥ ३ अभियोजनम् अभियोगः । 'युजिर्
योगे' (रु.उ.अ.), भावे घञ् । ४ उद्यमनम् उद्यमः, पुंस्त्री ।
'यम नियमने' (भ्वा.प.से.), घञि 'उद्यमोपरमौ' (हैमसू-
४।३।५७ ॥) इति साधुः । ५ प्रवहणं प्रौढिः । प्रपूर्वाद् 'वह
प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), अस्मात् स्त्रियां क्तिनि 'ग्रहिज्या-'
६।१।१६ ॥ इति सम्प्रसारणे 'प्रादूहोदौ(दो)ढ्ये' (वा-६।१।८९ ॥)
इति वृद्धिः । ६ उद्योजनम् उद्योगः । ७ कियद् एतदित्य-
भिप्रायोऽस्यां कियदेतिका । मयूरव्यंसकादित्वात् साधुः । ८
अध्यवसीयते अध्यवसायः । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.), भावे ६०
घञ्, 'आदेचः-६।१।४५ ॥ इत्यात्वम्, 'आतो युक्
चिष्कृतोः' ७।३।३३ ॥ ९ ऊर्जनम् ऊर्जः । 'ऊर्ज बलप्राण-
नयोः' (चु.उ.से.), भावे घञ् । नव सामान्येन उद्यमस्य ॥

अथ वीर्यं सोऽतिशयान्वितः ॥३००॥

१ स उत्साहः सातिशयः प्रकृष्टशक्तिभाग् वीर्यम्
उच्यते । वीरे साधु वीर्यम् । 'तत्र साधुः' ४।४।९८ ॥
इति यत् । वीर्यते विक्रम्यत इति वा । 'वीर विक्रान्तौ'
(चु.आ.अ.), बाहुलकाद् भावे यः । 'वीरस्य कर्म' [ ]
इत्यन्ये । 'अतिशयशक्तिवीर्या' [ ] इत्यमरमालायां स्त्रीत्वम् ।
एकमतिशयिताध्यवसायस्य ॥३००॥

७०

१. 'खडखड' इति ३ ॥ २. '-हास्ये' इति ४ ॥ ३. 'अच्छुरणम्' इति १ ॥ ४. 'सक्षणे' इति २ ॥ ५. 'भीमः' इति ३.४ ॥ ६. द्र. रामाश्रमी १।७।२६ ॥, पृ.१०४ ॥ तत्र "क्रोधो भामः क्रुधा रुषा" इति दृश्यते ॥ ७. '-नियमे' इति ३, क्षीरतर्हिण्यादौ नियमनार्थकयमधातुर्न दृश्यते ॥ ८. 'उच्यते' इति २ ॥ ९. रामाश्रमी १।७।२९ ॥, पृ.१०५ ॥

भयं भीभीतिरातङ्क आशङ्का साध्वंसं दरः ।
भिया च

१ भीतिः भयम् । 'जिभी भये' (जु.प.अ.), 'अज्विधौ भयादीनामुपसंख्यानम्' नपुंसके कादिनिवृत्त्यर्थम् ( ) इति कल्युटौ बाधित्वा अज् भवति । पारायणे तु वासरूपेण कोऽपि दर्शितः, तदसत्, कल्युटुत्तुम् (मु) नखलर्थेषु वासरूपविधेः प्रतिषेधात् [मा. धातुवृत्तिः, जुहोत्यादिः, धातुसं-२] इति माधवः । २ भीतिः भीः, स्त्रीलिङ्गः । सम्पदादित्वात् क्विप् । ३ भीतिः, 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । ४ आतङ्कनम् आतङ्कः । 'तकि कृच्छ्रजीवने' (भा.प.से.), भावे घञ् । ५ आशङ्कनम् आशङ्का । 'शकि शङ्का-याम्' (भा.आ.से.), भिदादित्वादङ्, टाप् । ६ साधून् अस्यति साध्वसम् । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), पचाद्यच् । ७ दरणं दरः, पुंस्त्री । 'दृ भये' (भा.प.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ । ८ भिया । भिदादित्वादङ्, 'अचि श्नुधातु-' ६।४।७७॥ इतीयङ्, टाप् । अष्टौ सामान्येन भयस्य ॥

अथ भयविशेषानाह-

तच्चाहिभयं भूपतीनां स्वपक्षजम् ॥३०१॥

१ तच्छब्दस्य पूर्वपरामर्शित्वात् तदिति भयम्, भूपतीनां राज्ञाम्, स्वपक्षाद् राजपुत्रादेर्जातं स्वपक्षजम् अहिभयम् इत्यु-
च्यते । अहेरिव गृहस्थिताद् भयम् अहिभयम् इत्येकं नाम,
'ग्रासियानुं भय' इति भाषा ॥३०१॥

अदृष्टं वह्नितोयादेः

१ वह्नितोयाभ्याम्, आदिशब्दाद् अशनिपिशाचादेर्यद्भयम्, तद् अदृष्टम् इति प्रोच्यते ॥

दृष्टं स्वपरचक्रजम् ।

१ स्वदेशचौरादिव्यादिभयं परदेशाद् दाहविलोपादिभयम्, तयोर्नामैकं दृष्टम् इति ॥

भयङ्करं प्रतिभयं भीमं भीष्मं भयानकम् ॥३०२॥

भीर्षणं भैरवं घोरं दारुणं च भयावहम् ।

१ भयं करोति भयङ्करम् । 'मेघर्तिभयेषु कृजः' ३।२।-

४३॥ इति खच् । २ प्रतिगतं भयेन प्रतिभयम् । प्रादि-
समासः । ३ बिभेत्यस्माद् भीमम् । ४ बिभेत्यस्मादिति भीष्मम् ।
'जिभी भये' (जु.प.अ.), उभयत्र 'भियः घुवा' (उणा-१४५) इति
मक्युको । 'तथा 'भीमादयोऽपादाने' ३।४।७४॥ इति भीमभीष्मौ
साधू' [ ] इति सर्वधरः । ५ बिभेत्यस्माद् भयानकम् ।
'आनकः शिङ्भियः' (उणा-३६२) इत्यानकः ॥३०२॥ ६
भीषयति भीषणम् । 'जिभी भये' (जु.प.अ.), अस्माणिजन्ताद्
नन्दादित्वाद् ल्युः । ७ भीरोरिदम् त्रासकृदिति भैरवम् । 'तस्ये-
दम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् । ८ घुरत्यस्माद् घोरम् । 'घुर भीमार्य-
(र्थ)शब्दयोः' (तु.प.से.), पचाद्यच् । हन्ति वा घोरम् । 'हन्ते-
घुर्च' (उणा-७४२) इति अच् । 'हन्तेर्घुरजादेशश्च' [ ] इति तु
कौमुदी । ९ दारयति चित्तमिति दारुणम् । 'दृ विदारणे'
(त्र्या.प.से.), 'कृवृत्तृदारिभ्य उन्नन्' (उणा-३३३) इत्युन्नन् । १०
भयमावहति भयावहम् । 'वह प्रापणे' (भा.उ.अ.), पचाद्यच् ।
दश भयङ्करस्य । 'भयङ्करे तु डमरमाभीलं भासुरम्' [शेष-
नाममाला २।८९॥] शेषिकाणि ॥

जुगुप्सा तु घृणा

१ जुगुप्सनं जुगुप्सा, चित्तसङ्कोचः । 'गुप् (गुप)
कुत्सने' (भा.आ.से.) 'गपित्जिह्वः सन्' ३।१।५॥, 'सन्त्यङोः'
६।१।९॥ इति द्वित्वम्, 'अ प्रत्ययात्' ३।३।१०२॥ इति अप्रत्ययः
तदन्तश्च, स्त्रियां [टाप्] । २ जिघर्ति क्षरति मनोऽनया घृणा ।
'घृ क्षरणदीप्त्योः' (जु.प.अ.), [बाहुलकात्रक्] । द्वे चित्त-
सङ्कोचस्य ॥

अथ स्याद् विस्मयश्चित्रमद्भुतम् ॥३०३॥

चोद्याश्चर्ये

१ विस्मयनं विस्मयः । विपूर्वः 'स्मिङ् ईषद्धसने'
(भा.आ.अ.), अद्भुतार्थः, दन्त्यमध्यः, 'सात्पदाद्योः' ८।३।१११॥
इति घृत्वप्रतिषेधः । २ चीयत इति चित्रम् । 'चिज् चयने'
(स्वा.उ.अ.), 'अमिचिमिदिशासिभ्यस्त्रन्' (उणा-६०३) इति त्रन् ।
चित्रयति चित्रमिति वा । चित्रिधातोः पचाद्यच् । ३ अदित्या-
श्चर्यार्थेऽव्ययम्, तस्य भवनम् अद्भुतम् । 'अदि भुवो दुतर्न्'
(उणा-६७९) ॥३०३॥ ४ चोद्यत इति चोद्यम् । 'चुद प्रेरणे'
(चु.उ.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ । ५ आचरणीयम्

१. 'अजेव' इति मा. धातुवृत्तिः, पृ. ३८५ ॥ २. 'जिभी-' इति १ ॥ ३. '-यानो भय' इति ४ ॥ ४. '-विलाप-' इति १.२ ॥ ५. 'हन्तेरच् घुर च' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥
६. ३ नास्ति ॥ ७. '-वृदारि-' इत्युणादिगणे ॥ ८. 'भयङ्करे तु' इति १.२.४ नास्ति ॥ ९. '-साऽथ' इति १ ॥ १०. 'गोपने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ११.
'षत्वं प्रति-' इति १.४ ॥ १२. '-शसिभ्यः क्वः' इत्युणादिगणे ॥ १३. '-डुतच्' इत्युणादिगणे ॥ १४. 'सञ्जोदनम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥

आश्चर्यम् । 'चर गतौ' (भ्वा.आ.से.), '[आश्चर्यम्] अनित्ये'
६।१।१४७॥ इति साधुः । एते पञ्चापि चेतोविस्तारपर्यायाः । पञ्च
आश्चर्यस्य, 'तमासा' इति भाषा ॥ "फुल्लकं मोहो वीक्षम्"
[शेषनाममाला २।८९॥] शैषिकाणि ॥

शमः शान्तिः शमथोपशमावपि ।

तृष्णाक्षयः

१ शमनं शमः । 'शमु उपशमे' (दि.प.से.), भावे
घञ्, 'नोदात्तोपदेशस्य- '७।३।३४॥ इति वृद्धिनिषेधः । २ शमनं
शान्तिः । 'शमु उपशमे' (दि.प.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।-
१० ९४॥, 'अनुनासिकस्य विवृणोः- '६।४।१५॥ इति दीर्घः,
'तितुत्र- '७।२।९॥ इतीप्पिनिषेधः, 'नश्चापदान्तस्य- '८।३।२४॥
इत्यनुस्वारः, '[अनुस्वारस्य- '८।४।५८॥ इति परसवर्णः] । ३
शमनं शमथः । बाहुलकादथच् । ४ उपशमनम् उपशमः ।
घञि 'नोदात्तोपदेश- '७।३।३४॥ इति न वृद्धिः । ६ तृष्णायाः
गर्धस्य क्षयः तृष्णाक्षयः । शान्तेः पञ्च ॥

अथ स्थायिभावानामुपसंहारमाह-

स्थायिनोऽमी रसानां कारणं क्रमात् ॥३०४॥

अमी रत्यादयः शान्तिपर्यन्ताः रसानां शृङ्गारादीनां नवानां
क्रमादनुक्रमेण कारणं कारणभूता इत्यर्थः ॥३०४॥

२० अथाष्टविधं सात्त्विकभावं प्रकटयति-

स्तम्भो जाड्यम्

१ स्तम्भनं स्तम्भः । 'स्तम्भु रोधने' (सौत्रः क्र्या.प.से.),
भावे घञ् । २ जडस्य भावो जाड्यम् । 'गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः
कर्मणि च' ५।१।१२४॥ इति घ्यञ् । द्वे विष्टब्धत्वस्य ॥

स्वेदो घर्मनिर्दाघौ

१ स्वेदनं स्वेदः । 'जिष्विदां गात्रप्रक्षरणे' (दि.प.-
से.), भावे घञ् । २ घरति सिञ्चत्यङ्गं घर्मः । 'घृ सेचने'
(भ्वा.प.अ.), 'घर्मः' (उणा-१४६) इत्युणादिसूत्रेण निपातः । ३

निदह्यतेऽनेनाङ्गमिति निदाघः । 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा.प.अ.),
घञि, 'संज्ञायां मघमेघानिदाघावदाघा- ' (गणसू-७।३।५३॥) ३०
इति साधुः । निदह्यतेऽनेनेति वा । 'दघ घातने पालने च'
(स्वा.प.से.), करणे घञ् । त्रीणि प्रस्वेदस्य ॥

पुलकः पुनः ।

रोमाञ्चः कण्टको रोमविकारो रोमहर्षणम् ॥३०५॥
रोमोद्गम उद्धुषणमुल्लुकसंनमित्यपि ।

१ पुलति महद् भवत्यङ्गमेनेन पुलकः, पुंक्ली ।
'पुल महत्त्वे' (भ्वा.प.से.), संज्ञायां क्वन् । २ रोम्णामञ्चनं
रोमाञ्चः । 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । "न
क्वादेः" ७।३।५९॥ इति योगविभागान्न कुत्वम्" [१०] इति
भाषावृत्तिः । ३ कण्टतीति कण्टकः, पुंक्ली । 'कटि' गतौ ४०
(भ्वा.प.से.), संज्ञायां, क्वन् । कण्टकतुल्यत्वाद् वा । ४
रोमाणि विक्रियन्तेऽनेने रोमविकारः । 'डुकृञ् करणे'
(त.उ.अ.), करणे घञ् । ५ रोमाणि हृष्यन्त्यनेन रोमहर्षणम् ।
'हृषु हर्षे' (भ्वा.प.से.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७॥ इति
करणे ल्युट् ॥३०५॥ ६ रोमाणि उद्धुषन्त्यनेन रोमोद्गमः ।
घञ् । ७ उद्धुषति उच्छ्वसित्यङ्गमेनेन उद्धुषणम् । 'धुषे
कान्तिकरणे' (चु.उ.से.), करणे ल्युट् । ८ उल्लुकसति
उच्छ्वसित्यनेनाङ्गमिति उल्लुकसनम् । 'उद्धुष उल्लुक[स]
उच्छ्वसने' वाक्यकरणीयावेतौ, आद्यस्तुदादौ कुटादिः, कुटा-
दित्वादेवोपधाया लघोः ['गाङ्गादिभ्योऽज्जिञ्छित्' १।२।१॥] इति ५०
गुणाभावः । 'उल्लुकसनमित्यत्र संयुक्तवर्णपरत्वादुकारस्य
दीर्घत्वान्न गुणः । एतौ पञ्चमस्वरादी करणार्थल्युडन्तौ । अष्ट
रोमाञ्चस्य ॥

स्वरभेदस्तु कल्लत्वं स्वरे

१ स्वरस्य भेदः स्वरभेदः स्वरोपघातनामैकम्, 'गल-
गलु', स्वरभङ्ग' इत्यादिभाषा, स्वरे स्वरविषये कल्लत्वम्
अव्यक्तत्वम् । यदाह पथ्यापथ्यकारः- "स्वरभेदः स्वररुजा
स्वरघातः स्वरक्षयः स्वरोपघातः" [ ] इत्यादि ॥

१. 'वीक्ष्यं' इति४, तथा शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ २. 'शम' इति३.४॥ ३. 'क्षयं' इति१॥ ४. 'घ्यन्' इति३.४॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ जिरहितः
पाठः ॥ ६. 'संज्ञायां मेघनिदाघावदाघार्थाः' इति गणसूत्रम् ॥ ७. 'पालने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यां नास्ति ॥ ८. 'उल्लुकसन-' इत्याचार्याः पठन्ति,
स्वोपज्ञटीकाऽपि तमात्रित्यैव कृता ॥ ९. 'न्यङ्क्वादेः' इति३.४॥ १०. भाषावृत्तौ " 'न' इति योगविभागानेह-रोमाञ्चः, 'शोच्यम्' इति दृश्यते, भाषावृत्तिः
७।३।५९॥, पृ.३४५॥ ११. इ ई वा प्रभ्रूष्टः स्यात् तर्हि 'कटी' इति, अत्र मा. धातुवृत्तिरवलोकनीया, पृ.१११॥ १२. 'विक्रियतेऽनेनेति' इति१॥ १३.
'हृषु अलीके' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ, "अलीकमानन्द इति काशकृत्स्नधातुव्याख्यानम् (पृष्ठ.४५)" इति क्षीरतरङ्गिणीटिप्पणी, पृ.१०२॥, टि-२॥ १४.
क्षीरतरङ्गिण्यादौ 'धूष' इति षष्ठस्वरवान् धातुर्दृश्यते ॥ १५. हेमचन्द्राचार्यकृतधातुपायायणतृतीयपरिशिष्टे धातुपायायणे ये लोकिकाः वाक्यकरणीया
आगमिकाश्च धातवो न सङ्गृहीतास्ते ग्रन्थान्तरेभ्य उद्धृत्य सम्पादकेन स्थापितास्तत्र "५ उद्धुषत् ६ उल्लुकसत् उच्छ्वसने । उद्धुषति उच्छ्वसति ।
[रोमोद्गम उद्धुषणमुल्लुकसनमित्यपि अ.चि. २।२२०] ॥" इति दृश्यते पृ.३६४॥ १६. 'उल्लुक-' इति१.२.४॥ १७. '-गलु' इति४॥

कम्पस्तु वेपथुः ॥३०६॥

१ कम्पनं कम्पः । 'कपि चलने' (भ्वा.आ.से.), भावे घञ् । २ वेपनं वेपथुः । 'दुवेपु कम्पने' (भ्वा.आ.से.), 'द्वितोऽथुच्' ३ । ३ । ८९ ॥, पुंसि । द्वे कम्पस्य ॥३०६॥

वैवर्ण्यं कालिका

१ विरुद्धो वर्णो विवर्णः, विवर्णस्य भावो वैवर्ण्यम् । २ कालस्य भावः कालिका । चौरादित्वाद् वुञ् । कालयतीति वा । 'कालं वर्णे' (चु.उ.से.), ण्वुल् । द्वे विरुद्धवर्णस्य । वर्णविपर्यय वर्णपालदुः इति भाषा ॥

१०

अथाश्रु बाष्पो नेत्राम्बु रोदनम् ।

अस्त्रमस्त्रुः

१ अश्रुते व्याप्नोति कण्ठमिति अश्रु, क्लीबे । 'अशूङ् व्याप्तौ' (स्वा.आ.वे.), 'अश्रवादयश्च' (उणा-७०७) निपात्या इति साधु । २ बाधते नेत्रमिति बाष्पः, पुंक्ली । 'बाधु लोडने' (भ्वा.आ.से.), 'खष्पशिल्पशष्पबाष्परूपतर्पतर्पाः' (उणा-३०८) इति साधु । ३ नेत्रस्याम्बु नेत्राम्बु । ४ रुदते रोदनम् । 'रुदिर् अश्रुविमोचने' (अ.प.से.), 'ल्युट् च' ३ । ३ । ११५ ॥ इति ल्युट् । ५ अस्यते अस्त्रम् । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), बाहुलकाद् रक् । ६ अस्यते अस्त्रु, क्लीबे, दन्त्यसः । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), 'अश्रवादयश्च' (उणा-७०७) इति साधु । षट् अश्रुणः 'लातः (लोतः)' [शेषनाममाला २ । ८९ ॥] इति शैषिकम् ॥

२०

प्रलयस्त्वचेष्टता

१ प्रलीयते क्रिया अत्र प्रलयः । 'लीङ् विलयने' (दि.आ.अ.), अधिकरणे घञ् । २ अचेष्टता गतचेतनत्वम् । यदाहुः- 'स्तम्भे विचेतनत्वम्, प्रलये गतचेतनत्वम्, अत एव सहसैव निपतनं भुवि भवति, महाभूतशैथिल्यात्' [१] । द्वे मूर्च्छायाः ॥

अथोपसंहरति-

इत्यष्ट सात्त्विकाः ॥३०७॥

३०

इत्येते पूर्वोक्ता अष्टौ सात्त्विकाः । यदुक्तम्-

"स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चः स्वरभेदोऽथ वेपथुः ।

वैवर्ण्यमश्रुप्रलयावित्यष्टौ सात्त्विका गुणाः ॥१॥"

[१] इति ॥

धृतिः सन्तोषः स्वास्थ्यं स्यात्

१ धरणं धृतिः । 'धृञ् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३ । ३ । १९४ ॥ । २ सन्तोषणं सन्तोषः । 'तुष तुष्टौ' (दि.प.अ.), भावे घञ् । ३ स्वस्थस्य भावः स्वास्थ्यम् । त्रीणि सन्तोषस्य ॥

आध्यानं स्मरणं स्मृतिः ।

१ आध्यायते आध्यानम् । 'ध्वै चिन्तायाम्' (भ्वा.प. अ.), 'ल्युट् च' ३ । ३ । ११५ ॥ इति ल्युट् । २ स्मर्यते स्मरणम् । ४० 'स्मृ चिन्तायाम्' (भ्वा.प.अ.), ल्युट् । ३ स्मरणं स्मृतिः । 'स्त्रियां क्तिन्' ३ । ३ । १९४ ॥ । "आध्यानमुत्कण्ठायामपि" [१] इत्येके । तथा च काशिकायाम्- "आध्यानमुत्कण्ठापूर्वकं स्मरणम्" [१] । त्रीणि पूर्वानुभूतचिन्तनस्य ॥

मतिर्मनीषा बुद्धिर्धीर्धर्षणाज्ञप्तिचेतनाः ॥३०८॥

प्रतिभाप्रतिपत्प्रज्ञाप्रेक्षाचिदुपलब्ध्यः

संवित्तिः शेमुषी दृष्टिः

१ मन्यतेऽनया मतिः, अर्थनिश्चयः । 'मन ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३ । ३ । १९४ ॥, 'अनुदात्तोपदेशवनति- तनोत्यादीनामनुनासिकलोपो इति किङ्कति' ६ । ४ । ३७ ॥ इत्यनु- ५० नासिकलोपः । २ 'ईष गतिहिंसादानेषु' (भ्वा.आ.से.), 'गुरोश्च' ३ । ३ । १०३ ॥ इत्यप्रत्ययः । मनसं ईषा मनीषा । 'शकन्वादिषु सिद्धयनुगुणं पररूपं वाच्यम्, तच्च क्वचिद्वेः, क्वचिदकारस्य' [ ] इति उक्तेरत्र टेः । ३ बुध्यतेऽनया बुद्धिः । 'बुध अवगमने' (दि.आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३ । ३ । १९४ ॥ । ४ ध्यायति धीः । 'ध्वै चिन्तायाम्' (भ्वा.प.अ.), 'ध्यायतेः सम्प्रसारणं च' (वा- ३ । ३ । १७८ ॥) इति क्विप्, सम्प्रसारणम् । ५ धृषुवन्ति प्रगल्भ- न्तेऽनया धिषणा । 'जिधृषा प्रागल्भ्ये' (स्वा.प.से.), 'धृषेर्धिषच् संज्ञायाम्' (उणा-२४०) इति युच् । प्रगल्भा समर्था रक्षितुं जगद्धर्षप्रदानेनेत्यर्थः । यद्वा स्कन्दस्वामिना पठिताद् ६०

१. धातुप्रदीपे 'वेल कालोपदेशे' इत्यत्र "काल इत्यपि धातुरित्येके" इति (चुरादिः, पृ.१५९, धातुसं-२६२) तथा मा. धातुवृत्तौ " 'काल इत्यपि धातुः' इति मैत्रेयः" इति च दृश्यते (मा. धातुवृत्तिः, पृ.५७०, धातुसं-२६७) ॥ २. 'वचनस्य' इति २ ॥ ३. '-लट्' इति ४, '-लट्वा' इति ३ ॥ ४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ५. '-पर्पतल्पाः' इत्युणादिगणे ॥ ६. 'आलाद-' इति १.२ ॥ ७. 'लीज्' इति २.३.४ ॥, 'लीङ् श्लेषणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका २ । ३०७ ॥, पृ.७२ ॥, तथा अम.क्षीरस्वामिटीका १ । ६ । ३४ ॥, पृ.५६ ॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १ । ७ । १६ ॥, पृ.१४५ ॥, रामाश्रमी १ । ७ । १६ ॥, पृ.९९ ॥ १०. अम.क्षीरस्वामिटीका १ । ६ । ३० ॥, पृ.५४ ॥ ११. '-हिंसादर्शनेषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १२. 'मनस्' इति १.२.३ ॥ १३. 'धृषेर्धिषच्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥

‘धिषि धारणे’ इत्यस्मात् क्युः । यद्वा धारयत्यर्थमिति धीः बुद्धिः, धारयति कर्त्तरि प्रदानेनेति धीकर्म, सनोति संभजत इति सनोतेः पचाद्यचि पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वे धिषणा, णकारान्त-त्वान्मूर्धन्यमध्या, अन्यथा षत्वाभावाद् धिसना । “धिष शब्दे (जु.प.से.)” [अम.क्षीर. १।४।१॥] इति तु स्वामी । ६ जपनं जप्तिः । ‘जपेमिर्च’ (चु.प.से.) इति गौरादित्वात् क्तिन्, ‘तितुत्र-’ ७।२।१॥ इतीप्तिषेधः, ‘मितां ह्रस्वः’ ६।४।१२॥ । ६ चेतनं चेतना । ‘चिती’ संज्ञाने (भ्वा.प.से.), ल्युट्, युच् वा ॥३०८॥ ७ प्रतिभानं प्रतिभा । ‘भा दीप्तौ’ (अ.प.अ.), १० ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ८ प्रतिपत्तिः प्रतिपत् । प्रतिपूर्वः ‘पद गतौ’ (दि.आ.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप् । ९ प्रज्ञानं प्रज्ञा । ‘ज्ञा अवबोधने’ (क्र्या.प.अ.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । १० प्रकर्षेण ईक्ष्यते ज्ञायतेऽनया प्रेक्षा । ‘ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः’ (भ्वा.आ.से.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ११ चेतनं चित्, स्त्रियाम् । ‘चिती संज्ञाने’ (भ्वा.प.से.) सम्पदादित्वात् क्विप् । १२ उपलम्भनम् उपलब्धिः । ‘डुलभष् प्राप्तौ’ (भ्वा.आ.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४॥, ‘झषस्तथोः-’ ८।२।४०॥ इति धत्वम् । १३ संवेदनं संवित्तिः । ‘विद ज्ञाने’ (अ.प.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४॥ । संवेदन- २० मपि, विदाऽपि । “प्रज्ञा श्रद्धा धरा जप्तिः पण्डा संवेदनं विदा” [ ] इति शब्दार्णवः । १४ शेत इति शैः मोहः संशयो वा, तं मुष्णाति । ‘मुष स्तेये’ (क्र्या.प.से.), मूलविभुजादित्वात् के, गौरादित्वाद् डीषि शेमुषी, तालव्यादिमूर्धन्यान्ता । “शमेः क्वसौ एत्वाभ्यासलोपे शेमुषी” [ ] इति तु कौमुदी । १५ दर्शनं दृष्टिः । ‘दृशिर् प्रेक्षणे’ (भ्वा.प.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४॥ । सामान्येन षोडश बुद्धेः ॥

अथ बुद्धिविशेषनामान्याह-

सा मेधा धारणक्षमा ॥३०९॥

१ सा मतिर्धारणसमर्था मेधा इत्युच्यते । मेधते ३० सङ्गच्छतेऽस्यां सर्वमिति मेधा । ‘मेधु सङ्गमे’ (भ्वा.उ.से.), भिदादित्वादङ्, ‘गुरोश्च-’ ३।३।१०३॥ इत्यकारो वा । ‘मिह मेह मेधाहिंसनयोः’ (भ्वा.उ.से.), “भिदादिसूत्रे मेधाशब्दं व्युत्पादयन् न्यासकारो धान्तावाह” [माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६००] इति माधवः । अन्ये तु-

१. ‘जप मिच्च’ इति मा.धातुवृत्तिः, ‘जप मारणतोषणनिशामनेषु मिच्च’ इति स्वामी ॥ २. ‘चिति-’ इति ३॥ ३. ‘-दर्शने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. द्र. रामाश्रमी १।५।१॥, पृ. ७१॥ ५. ‘शेर्मोहः’ इति ३॥ ६. ‘मिधु मेधु-’ इति ३॥ ७. ‘धोन्ता-’ इति १॥ ८. १.२.४ नास्ति ॥ ९. ‘-शास्त्रे ग्राहि-’ इति १॥ १०. ‘असत्यनिराकरणम्’ इति १॥ ११. ‘तत्त्वस्य हेतुरभि-’ इति ४॥

“मतिरागामिकी ज्ञेया बुद्धिस्तत्कालदर्शिनी ।

प्रज्ञा चातीतकालज्ञा मेधा कालत्रयात्मिका ॥१॥”

[ ] इति भेदं वदन्ति ॥

पण्डा तत्त्वानुगा

१ तत्त्वानुगामिनी मतिः पण्डा उच्यते । पण्यते स्तूयते पण्डा । ‘पण व्यवहारे स्तुतौ च’ (भ्वा.व्य.आ., स्तु. पर. ४० से.), ‘जमन्तात् डः’ (उणा-१११) ॥

मोक्षे ज्ञानम्

१ मोक्षविषये मोक्षफला वा मतिः ज्ञानम् । मोक्षे इति निमित्तसप्तमी वा, मोक्षनिमित्तमित्यर्थः ॥

विज्ञानमन्यतः ।

१ मोक्षशास्त्रादन्यत्र शास्त्रे शिल्पे च चित्रादौ मतिः विज्ञानम् उच्यते । विरूपं ज्ञानं विज्ञानम् । एकं शिल्पशास्त्रं-ग्राहिण्या मतेः ॥

शुश्रूषा श्रवणं चैव ग्रहणं धारणं तथा ॥३१०॥

ऊहोऽपोहोऽर्थविज्ञानं तत्त्वज्ञानं च धीगुणाः । ५०

१ श्रोतुमिच्छा शुश्रूषा । ‘शु श्रवणे’ (भ्वा.प.अ.), ‘धातोः कर्मणः समानकर्तृकादिच्छायां वा’ ३।१।७॥ इति सन्, ‘सन्त्यङोः’ ६।१।८॥ इति द्वित्वम् । २ श्रूयते श्रवणम्, ल्युट् । ३ गृह्यते ग्रहणम् । ‘ग्रह उपादाने’ (क्र्या.उ.से.), ल्युट् । ४ धार्यते धारणम्, अविस्मरणम् । धारेर्णिजन्ताल्ल्युट् ॥३१०॥ ५ ऊहनम् ऊहः, युक्तिगम्यस्तर्कः । ‘ऊह वितर्के’ (भ्वा.आ.से.), भावे घञ् । ६ अपोहनम् अपोहः, असत्यक्षनिराकरणम् । अपपूर्वं ‘ऊह वितर्के’ (भ्वा. आ.से.), भावे घञ् । ७ अर्थस्य यथावस्थिततया विज्ञानम् अर्थविज्ञानम् । ८ तत्त्वस्य हेतुरभिन्नत्वस्य ज्ञानं तत्त्वज्ञानम् । धियो गुणाः धीगुणाः । बुद्धिगुणा अष्ट ॥

व्रीडा लज्जा मन्दाक्षं ह्रीस्त्रपा

१ व्रीडनं व्रीडा, पुंस्त्री, चित्तसङ्कोचः । ‘व्रीड चोदने’ (दि.प.से.), चोदनं लज्जा, ‘गुरोश्च-’ ३।३।१०३॥ इत्यकारः । व्रीड इति पचाद्यचि अदन्तोऽपि । “व्रीडजात्यमभजन्मधुपासा” [ ] इति माघः । २ लज्जनं लज्जा । ‘ओलस्त्री व्रीडने’ (तु.प.से.), ‘गुरोश्च-’ ३।३।१०३॥ इत्यकारः, ‘झलां जश् झसि (झशि)’

६०

८।४।५३॥ इति दत्वम्, 'स्तोः शुना शुः' ८।४।४०॥ ३ मन्दमक्षं यत्र मन्दाक्षम्, स्वोत्थलज्जावशाद्धि चक्षुरञ्जनमिति । "शूका मन्दाक्षम्" ['] इत्येके । ४ ह्रीयते ह्रीः । 'ह्री लज्जायाम्' (जु.-प.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप्, स्त्रीलिङ्गः । ५ त्रप्यते त्रपा । 'त्रपूष् लज्जायाम्' (भ्वा.आ.से.), 'षिद्धिदादिभ्योऽङ्' ३।३।-१०४॥ । पञ्च लज्जायाः ॥

साऽपत्रपाऽन्यतः ॥३११॥

१ सा लज्जाऽन्यतः परस्माद् यदि स्यात् तदा अपत्रपा । अपत्रप्यतेऽपत्रपा । "ह्रीर्लज्जाऽपत्रपा ब्रीडा" ['] इति रत्नकोषाद् ह्रीमात्रेऽप्यत्रपा प्रोक्ता । एकं पित्रादिपुरतो जातलज्जायाः ॥३११॥

जाड्यं मौर्ख्यम्

१ जडस्य भावः कर्म वा जाड्यम् । २ मूर्खस्य भावः कर्म वा मौर्ख्यम् । उभयत्र 'गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः'-६।१।१२४॥ इति ष्यञ् । द्वे मूर्खत्वस्य ॥

विषादोऽवसादः सादो विषण्णता ।

१ विषदनं विषादः । २ अवसदनम् अवसादः । ३ सदनं सादः । त्रिष्वपि 'षट् लृ' विशरणगत्यवसादनेषु' (भ्वा.प.अ.), भावे घञ् । ४ 'विषण्णस्य भावो विषण्णता' । चत्वारि विषादस्य ॥
२० मंदो मुन्योहसम्भेदः

१ मुन्योहयोः आनन्दसम्भोहयोः सम्भेदः सङ्गमो मदः, मत्ततेत्यर्थः । माद्यति मदः । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.), 'मदोऽनुपसर्गे' ३।३।६७॥ इत्यप् । " 'व्यधि जपोरनुपसर्गे' ३।३।६१॥ इत्यत्रैव मदिग्रहणकर्तव्ये पृथक्सूत्रारम्भकरणाद् 'माद' इत्यपि धञि" [न्यासः ३।३।६७॥] इति न्यासः ॥

व्याधिस्त्वाधी रुजाकरः ॥३१२॥

१ रुजां रोगं करोति रुजाकरः, एतादृशो य आधि-र्मनः-पीडा, सा व्याधिः उच्यते । व्याधीयत इति व्याधिः ।

व्याङ्पूर्वः 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।१२॥ । एवमाधिः, पुंसि । यदमरः-"पुंस्याधिः" ३० [अमरकोषः १।७।२८॥] इति ॥३१२॥

निद्रा प्रमीला शयनं संवेशस्वापसंलयाः ।

नन्दीमुखी श्वासहेतिस्तन्द्रा

१ नियतं द्रान्तीन्द्रियाण्यस्यां निद्रा । निपूर्वः 'द्रा कुत्सायां गतौ' (अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ् । २ प्रमीलन्तीन्द्रियाण्यस्यां प्रमीला । 'मील निमीलने' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च'-३।३।१०३॥ इत्यकारः । ३ शय्यते शयनम् । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), ल्युट् । ४ संवेशनं संवेशः । संपूर्वो 'विश् (विश) प्रवेशने' (तु.प.अ.), निद्रार्थः, भावे घञ् । ५ स्वपनं स्वापः । 'जिष्वप् शये' (अ.प.अ.), भावे घञ् । ६ ४० संलीयन्ते इन्द्रियाण्यत्र संलयः । 'लीञ् विलयने' (दि.आ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ । ७ नन्दीव मुखमस्यां नन्दीमुखी, गौरादिः । ८ श्वासा हेतयोऽस्यां श्वासहेतिः । एतौ स्वप्नवाचकावित्यन्ये । ९ तन्द्रयते तन्द्रा । 'तन्दि सादमोहनयोः' ( ), सौत्रः, 'घञर्थे कविधानम्' (वा-३।३।५८॥) इति कः । इन्द्रियाणां तननं द्रात्यस्यां वा । तन्निद्रातोः सौत्रान्मूर्च्छार्थात् 'तन्नेविदिती' इतीनौ ('तन्नेरिदीतौ' इति) ह्रस्वेकारप्रत्यये तन्दिः, ततो वा डीषि । "विभज्य नक्तन्दिवमस्तं तन्दिणा" [किरातार्जुनीयम् १।९॥] इति भारविः । दीर्घेकारप्रत्यये तन्द्रीः, लक्ष्मीवत् । "यामेकतस्तव बिभर्ति गुरुर्वितन्द्रीः" [रघुवंशम् ५।६६॥] इति रघुः । 'स्पृहि- ५० गृहिपतिदयिनिद्रातन्द्राश्रद्धाभ्य आलुच्' ३।३।१५८॥ इति पाणिनि-निर्देशाद्वा तन्द्रा शब्दः । एवं 'तन्दिः तन्द्री तन्द्रीः तन्द्रा' इति रूपचतुष्कम् । नव सामान्येन निद्रायाः । "तामसी" [शेषनाम-माला २।९०॥] इति शैषिकम् ॥

सुप्तं तु साऽधिका ॥३१३॥

१ सा निद्रा अधिका साऽतिशया सुप्तं प्रोच्यते । स्वपनं^२ सुप्तम् । 'जिष्वप् शये' (अ.प.अ.), कः, सम्प्र-सारणम् । "सुष्वापः सुखसुप्तिका" [शेषनाममाला २।९०॥] इति शैषिके । 'अधोर निद्रा' इति भाषा ॥३१३॥

१. द्र. स्वोपज्ञटीका २।३११॥, पृ.७३॥ २. द्र. रामाश्रमी १।७।२३॥, पृ.१०३॥ ३. 'विषन्नता' इति १॥ ४. '-विशरणादौ' इति १.२.३॥ ५. 'निषण्णस्य भावो निषण्णता' इति १॥ ६. 'विषन्नता' इति ४॥ ७. न्यासे "उन्माद इति । अत्रापि 'कुगतिप्रादयः' इति 'व्यधजपोरनुसर्गे' इत्यत्रैव मदिग्रहणे कर्तव्ये 'मदोऽनुपसर्गे' इति सूत्रप्रणयनमस्य विधेरनित्यत्वज्ञापनार्थम्, तेन माद इति सिद्धं भवति ॥" इति दृश्यते, भा-३, ३।३।६७॥, पृ.५५॥, दिवादौ 'मदी हर्षे' इत्यत्र मा.धातुवृत्तिरपि द्रष्टव्या, पृ.४३६॥ ८. 'रुजा' इति ४॥ ९. 'लीङ्' इति ३, क्षीरतरङ्गिण्यादौ श्लेषणार्थो न दृश्यते ॥ १०. '-मस्तु-' इति ४॥ ११. '-तन्द्रीः' इति १.२.४॥ रघुवंशकाव्ये मुख्यपाठे 'तामेक-' इति तथा 'विनिद्र-' इति दृश्यते, तत्रैव पाठान्तरे क्रमेण 'याम्' 'वितन्द्री' इति दृश्यते । एवं '-तन्द्रीः' इत्यस्याभाव एव ॥ १२. 'सुपनम्' इति १॥

औत्सुक्यं रणरणकोत्कण्ठे आयल्लकारंती ।
हल्लेखोत्कलिके च

१ उत्सुकस्य भावः औत्सुक्यम् । 'गुणवचन-'
५।१।१२४॥ इति ध्यञ् । २ अतिशयेन चित्तं रणत्यत्रेति
रणरणकः । 'अण रण वण भणेत्यादयः शब्दार्थाः' (भ्वा.-
प.से.), 'घञर्थे कविधानम्' (वा-३।३।५८॥) इति कः,
'कृजादीनां के द्वे भवतः' ( ) इति द्विवचनम्, संज्ञायां कन्,
पृषोदरादित्वाद् हलादिशेषाभावोऽभ्यासाकारश्च । ३ उत्कण्ठनम्
उत्कण्ठा । 'कठि शेषे' (भ्वा.आ.से.), उत्पूर्वाद् 'गुरोश्च'-
१० ३।३।१०३॥ इत्यकारप्रत्ययः । उत्कण्ठ इत्यकारान्तोऽपि । ४
आयत आगच्छतो लकति आस्वादयति आयल्लकम् । 'लक
आस्वादने' (चु.उ.से.), पचाद्यच् । ५ इयत्तिं सुखमस्यां अरतिः,
स्त्रियाम् । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'वहिवस्यर्त्तिभ्यश्चित्' (उणा-
५००) इति सूत्रेण अतिप्रत्ययः । न रतिररति वा । ६ हृदयं
लिखति हल्लेखः । 'लिख अक्षरविन्यासे' (तु.प.से.), कर्मण्यण्,
'हृदयस्य हृत् लेखयदप्लासेषु' ६।३।५०॥ इति हृदादेशः ।
'लेख' इत्यणन्तस्य ग्रहणाद् घञन्ते लेखशब्दे उत्तरपदे
'हृदयलेख' इति भवति । ७ उत्कलनम् उत्कलिका । संज्ञायां
वुन् । सप्त औत्सुक्यस्य । 'ऊतावलि' इति भाषा ॥

२० अथाबहिर्थाऽऽकारगोपनम् ॥३१४॥

१ न बहिःस्थं चित्तमस्याम् अबहिर्था, स्त्रीक्ली ।
यत् क्षीरस्वामी-“अबहिर्था स्त्रीक्लीबयोः” [ ] । अव(ब)-
हीयते गोप्यते आकारोऽत्रेति वा, पृषोदरादिः । आकारस्य
भ्रुविकारमुखरागादेर्गोपनम् आच्छादनम् आकारगोपनम्, तस्यै-
कम् । “[आकारगूहने च] आवकुटिकाऽवकुटारिका
गृहजालिका” [शेषनाममाला २।१०॥] शैषिकाणि ॥३१४॥

शङ्काऽनिष्टोत्प्रेक्षणं स्यात्

१ अनिष्टस्योत्प्रेक्षणं शङ्कनं सम्भावनमिति यावत्
शङ्का ॥

३० चापलं त्वनवस्थितिः ।

१ चपलस्य भावः कर्म वा चापल्य(ल)म् ।
[‘हायनान्तयुवादिभ्योऽण्’ ५।१।१३०॥ इत्यण्] । २ अनवस्थानम्

अनवस्थितिः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.) 'स्त्रियां क्तिन्'
३।३।१४॥ 'द्यतिस्यतिमास्थाम्-’ ७।४।४०॥ इतीत्वम् । द्वे
चपलत्वस्य ॥

आलस्यं तन्द्रा कौसीद्यम्

१ लसतीति लसः । 'लस श्लेषणक्रीडनयोः' (भ्वा.-
प.से.), पचाद्यच् । न लसोऽलसः, अलसस्य भाव आल-
स्यम् । 'न नञ्पूर्वात् तत्पुरुषादचतुरसङ्गतलवणवड(ट)युध-
कतरसलसेभ्यः' ५।१।१२१॥ इति नञ्पूर्वात् तत्पुरुषादचतुरसङ्ग- ४०
तलवणाद्युत्तरपदे भावप्रत्यया न भवन्तीति निषेधश्चतुरादिपर्युदा-
सादिह नेति ध्यञ् भवति । २ तन्द्रणं तन्द्रा । 'तन्द्रिः साद-
मोहनयोः' ( ), सौत्रः, भावे घञ् । ३ कुसीदस्य अलसस्य
भावः कौसीद्यम् । त्रीणि आलस्यस्य ॥

हर्षश्चित्तप्रसन्नता ॥३१५॥

ह्लादः प्रमोदः प्रमदो मुत्प्रीत्यामोदसम्मदाः ।

आनन्दानन्दथू

१ हर्षणं हर्षः । 'हर्षुं तुष्टौ' (भ्वा.दि.वा.प.से.), भावे
घञ् । “हरिषोऽपि” [ ] इति शब्दप्रभेदः । २ चित्तस्य मनसः
प्रसन्नता प्रसादः चित्तप्रसन्नता ॥३१५॥ ३ ह्लादनं ह्लादः । ५०
'ह्लादी हर्षे' (भ्वा.आ.से.), घञ् । ४ प्रमोदनं प्रमोदः ।
'मुद हर्षे' (भ्वा.आ.से.), भावे घञ् । ५ प्रमदनं प्रमदः ।
'मदि' स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु (भ्वा.आ.से.), 'प्रमद-
सम्मदौ हर्षे' ३।३।६८॥ इति निपातितौ । ६ मोदनं मुद
(मुत्) । 'मुद हर्षे' (भ्वा.आ.से.), सम्पदादित्वात् स्त्रियां
क्विप् । ७ प्रीयते मनोऽस्यां प्रीतिः । 'प्रीङ् प्रीतौ' (दि.-
आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । ८ आमोदनम् आमोदः ।
'मुद हर्षे' (भ्वा.आ.से.), भावे घञ् । ९ सम्मदनं सम्मदः ।
१० आनन्दनम् आनन्दः । 'टुणदि(टुनदि) समृद्धौ' (भ्वा.-
प.से.), भावे घञ् । ११ आनन्दनम् आनन्दथूः । 'टुणदि ६०
(टुनदि) समृद्धौ' (भ्वा.प.से.), 'द्वितोऽथुच्' ३।३।८९॥ इत्य-
थुच्, पुंस्ययम् । एकादश हर्षस्य ॥

गर्वस्त्वहङ्कारोऽवलिप्तता ॥३१६॥

१. इतोऽग्रे २प्रतौ 'हलादित्वाद्' इति दृश्यते ॥ २. 'कण्ठ विशेषे' इति १॥, 'कण्ठि-' इति २.३॥ ३. 'इत्यणान्त-' इति ३॥ ४. अम. क्षीरस्वामिटीकायां
न दृश्यते ॥ ५. 'अवकुटिका' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥, 'आवकुटिका' इति ४॥ ६. 'चापल्यम्' इति ३.४॥ ७. 'युवादेरण्' (हैमसू-
७।१।६७॥) इत्यण् इति स्वोपज्ञवृत्तौ" इति ४प्रतौ टिप्पणी ॥ ८. 'कौशी-' इति १.४॥ ९. इतोऽग्रे सर्वादशेषु 'न' इति दृश्यते, स त्वनावश्यकः,
अन्यथाऽनिष्टरूपापत्तिः, अपरञ्चात्र माधवीयधातुवृत्तिस्तुलनीया, भ्वादिः, धातसं-४५८, पृ.१७८॥ १०. 'आलसस्य' इति ३॥ ११. 'हर्ष-' इति ४, यदि
उदिदेव तदा 'अलीके' इत्यर्थो योग्यः, यदि च 'तुष्टौ' इत्येवार्थः स्यात् तर्हि 'हर्ष' इति धातुर्युक्तः ॥ १२. 'ह्लादी सुखे च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १३.
'मद-' इति १.२.३॥

दर्पोऽभिमानो ममता मानश्चित्तोन्नतिः स्मयः ।

१ गर्वणं गर्वः । 'कर्वं खर्वं गर्वं दर्पे' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । गिरतीव परमिति वा गर्वः । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), 'कृगृशृद्भ्यो वः' (उणा-१५३) इति वः, पुंस्यम् । वैजयन्तीकारस्तु-
"अभिमानस्त्वहङ्कारो गर्वोऽस्त्री" [वैजयन्तीकोशः ३।६।१६९॥]
इत्याह । २ करणं कारः, अहं प्रधानः कारः अहङ्कारः । ३ अवलिप्तस्य भावः अवलिप्तता ॥३१५॥ । ४ दर्पणं दर्पः । 'दृप हर्षणमोचनयोः' (दि.प.अ.), 'दर्प गर्वे' ( ) अस्माद्वा भावे घञ् । ५ अभि सर्वतः मानः अभिमानः । ६ ममेत्यस्य
१० भावो ममता । ७ मत्समो अन्यो नास्तीति मननं मानः, पुंस्त्री ।
८ चित्तस्य उन्नतिः चित्तोन्नतिः । ९ स्मयनं स्मयः । 'स्मिङ् ईषद्धसने' (भ्वा.आ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ । नव गर्वस्य ॥
स मिथोऽहमहमिका

१ स गर्वो मिथः परस्परमहं शक्तोऽहं शक्त इत्यस्याम् अहमहमिका । मयूरव्यंसकादित्वात् साधुः । अहमिति मान्त-
मव्ययमहङ्काराऽर्थे ॥

या तु सम्भावनाऽऽत्मनि ॥३१७॥

दर्पात् साऽऽहोपुरुषिका स्यात्

१ दर्पाद् गर्वाद् या आत्मनि स्वविषये सम्भावना,
२० तस्या एकम् आहोपुरुषिका । अहो अहं पुरुष इत्यस्याम्
आहोपुरुषिका, द्वितीयस्वरार्दिः ॥३१७॥

अहंपूर्विका पुनः ।

अहं पूर्वं अहं पूर्वमिति

१ अहं पूर्वं इत्यस्याम् अहंपूर्विका । स्वार्थे कन् ।
एवमहंप्रथमिका, अहमग्रिका च । 'हुं पहिलुं' इति भाषा ॥

उग्रत्वं तु चण्डता ॥३१८॥

१ उग्रस्य भाव उग्रत्वम् । २ चण्डस्य भावः चण्डता ।
द्वे उग्रत्वस्य । 'आकरापण्डं' इति भाषा ॥३१८॥

प्रबोधस्तु विनिद्रत्वम्

१ प्रबोधनं प्रबोधः । 'बुध बोधने' (भ्वा.प.से.), भावे ३०
घञ् । २ विनिद्रस्य भावो विनिद्रत्वम् । द्वे प्रबोधस्य ।
'जागवापण्डं' इति भाषा ॥

ग्लानिस्तु बलहीनता ।

१ ग्लानं ग्लानिः । 'ग्लै हर्षक्षये' (भ्वा.प.अ.),
'ग्लान्ग्लान्याहात्वरिभ्यो निः' (वा-३।३।१९४॥), स्त्रीलिङ्गः ।
बलहीनस्य भावो बलहीनता बलापचयः । एकं बलहीनतायाः ॥
दैन्यं कार्पण्यम्

१ दीनस्य भावो दैन्यम् । 'गुणवचन-५।१।१२४॥
इति ष्यञ् । एवं कृपणस्य भावः कार्पण्यम् । द्वे कृपणत्वस्य ॥
श्रमस्तु क्लमः क्लेशः परिश्रमः ॥३१९॥ ४०
प्रयासायासव्यायामाः

१ श्रमणं श्रमः । 'श्रमु तपसि' खेदे च' (दि.प.से.),
भावे घञ्, 'नोदातोपदेशस्य-७।३।३४॥ इति न वृद्धिः । २
क्लमनं क्लमः । 'क्लमु ग्लानौ' (दि.प.से.), भावे घञ् । ३
क्लेशनं क्लेशः । 'क्लिशुं विबाधने' (क्र्या.प.वे.), भावे घञ् ।
४ परिश्रमणं परिश्रमः । 'श्रमु तपसि' खेदे च' (दि.प.से.), भावे
घञ् ॥३१९॥ ५ प्रयसनं प्रयासः । 'यसु प्रयत्ने' (दि.प.से.),
भावे घञ् । ६ एवमायसनम् आयासः । 'यसु प्रयत्ने' (दि.प.से.),
घञ् । ७ व्यायमनं व्यायामः । 'यमु (यम) उपरमे' (भ्वा.प.अ.),
घञ् । सप्त श्रमस्य ॥

उन्मादश्चित्तविप्लवः ।

१ उन्मदनम् उन्मादः । 'मद (मदि) स्तुत्यादौ' (भ्वा.आ.से.), भावे घञ् । २ चित्तस्य विप्लुतिः चित्त-
विप्लवः । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), 'कृद्धोरप्' ३।३।५७॥ ।
द्वे वातभूतादिदोषात् चित्तानवस्थितेः ॥

मोहो मौढ्यम्

१ मोहनं मोहः । 'मुह वैचित्ये' (दि.प.से.), भावे
घञ् । २ मूढस्य भावो मौढ्यम् । मोहो नाम मूर्च्छा ।

१. मा. धातुवृत्तिसम्मतोऽयं पाठः, 'गर्वं खर्वं दर्पे' इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका २।३१५॥, पृ.७४॥, वैजयन्तीकोशे तु "अभिमानोऽहङ्कारो गर्वः स्त्री-" इति दृश्यते, पृ.७०॥ ३. धातुप्रदीपसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'दृप हर्षणमोहनयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. क्षीरतरङ्गिण्यादावयं धातुर्न दृश्यते ॥ ५. "अहमहमिका तु सा स्यात् यत् क्रियते स्पर्धनादिकं (स्पर्धयाधिकं) किञ्चित्" [हलायुधकोशः ४।७८४॥] इति परस्परं गर्वकरणख्यम्" इति २प्रतेः टिप्पणी ॥ ६. 'विषये' इति १॥ ७. "गर्वादात्मसम्भावना १ 'खा हुं मांटी' इति भाषा 'यत्र वृथाभिनिवेशस्तामाहोपुरि(रु)षिकां विदुः प्राज्ञाः' [हलायुधकोशः ४।७८४॥] इति हलायुधः, यत्सौन्दर्यलहरी-"पुरस्तादास्तां नः पुरमथितुराहोपुरि(रु)षिका" इति २प्रतेः टिप्पणी ॥ ८. इतोऽग्रे २प्रतौ 'हुं मांटी इति भाषा' इति दृश्यते ॥ ९. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'अहं पूर्वं' इति दृश्यते ॥ १०. 'पहिलु' इति ३, 'पहिलुं' इति २ ॥ ११. 'आकरपणो' इति ३ ॥ १२. '-पणौ' इति ४, '-पणुं' इति ३ ॥ १३. 'ग्लाम्ग्लान्याहाभ्यो निः' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ १४. 'खेदे तपसि च' इति १.२.३ ॥ १५. 'क्लिशु-'
इति १.४ ॥ १६. 'स्तुतौ' इति ३.४ ॥ १७. '-स्थितौ' इति ४, '-स्थितः' इति २ ॥ १८. 'मोहस्य' इति १ ॥

यन्महेश्वरः-“मोहमिच्छन्ति मूर्च्छायामविद्यायां च सूरयः”
[विश्वप्रकाशकोशः, हान्तवर्गः, श्लो-५] इति । मूर्च्छायां यथा-
“अथ मोहपरायणा सती”[^१] इत्यादि । अविद्या विपर्ययस्तत्र
यथा-“न मुञ्चामः कामानहह गहनो मोहमहिमा”[^१] इत्यादि ।
द्वे मोहस्य ॥

चिन्ता ध्यानम्

१ चिन्तनं चिन्ता । ‘चिति स्मृत्याम्’(चु.प.से.),
चुरादौ, ‘चिति(चिन्ति)पूजिकधिकुम्बि-’३।३।१०५॥ इत्यादि-
नाऽङ् । अप्रत्यये^१ कार्ये ‘चिन्तिपूजि-’३।३।१०५॥ इत्यङ्-
१० विधानं गुणाभावार्थम्, तत्सामर्थ्याणि लोपाभावोऽपि, इति
‘चिन्तिय (चिन्तिया)’ इत्यपि^१ । इति स्मृतिः क्लिन्नता^१ । २
ध्यायते ध्यानम् । ‘ध्यै चिन्तायाम्’(भ्वा.प.अ.), ल्युट् ।
द्वे चिन्तनस्य ॥

अमर्षः क्रोधसम्भवः ॥३२०॥

गुणो जिगीषोत्साहवान्

१ क्रोधाज्जातो जिगीषोत्साहगुणयुक्तो गुणः अमर्षः
प्रोच्यते । क्रोधात् सम्भव उत्पत्तिर्यस्य स क्रोधसम्भवः,
[जेतुमिच्छा] जिगीषा, उत्साह उद्यमस्तौ विद्येते यस्मिन् स
जिगीषोत्साहवान् । न मर्षणम् अमर्षः । ‘मृष तितिक्षायाम्’
२० (दि.उ.से.), भावे घञ् । अमर्षो ह्रस्वादिः । “किम[प्य]-
मर्षोऽनुनये^१ भृशायते”[किरातार्जुनीयम् ८।५४॥] इति भारविः ।
‘अन्येषामपि-’(वा-३।२।१०१॥) इति दीर्घत्वे दीर्घादिरपि ।
“निरुद्योग(निरुद्योगं) निरामर्षं निर्वीर्यम्”[^१] इति विशाखः ॥
त्रासस्त्वाकस्मिकं भयम् ।

१ त्रसनं त्रासः, निर्घातादिभ्यश्चित्तचमत्कृतिरूपः । ‘त्रसी
उद्वेगे’(दि.प.से.), भावे घञ् । अकस्माद् भवमाकस्मिकं भयम्,
अत्र भयेन पूर्वापरविचार इति भयान्द्वेदः । ‘उद्रक’ इति भाषा ॥
अपस्मारः स्यादावेशः

१ अपस्मरणम् अपस्मारः । ‘स्मृ चिन्तायाम्’
३० (भ्वा.प.अ.), भावे घञ् । आवेशनमावेशः । भावे घञ् । वाई-
नामैकम् ‘अपस्मार’ इति । धातुवैषम्यादेरावेशः । यदात्रेयः-

१. द्र. अनेकार्थसङ्ग्रहकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।५८७॥, पृ.३३६॥ २. ‘अप्रत्यये’ इति १॥ ३. अत्र मा. धातुवृत्तिर्द्रष्टव्या, तत्र हि “अत्र
मैत्रेयः-‘अकारे विधातव्येऽङो विधानं गुणाभावार्थम्, तत्सामर्थ्यात् कदाचिणि लोपो नास्ति’ इति तत्र चिन्तिया इतीयङुदाहर्तव्यः”[मा. धातुवृत्तिः,
चुरादिः, धातुसं-२, पृ.५३९] इति दृश्यते ॥ ४. ‘इति स्मृतिः क्लिन्नता’ इति ग्रन्थः प्रकृतप्रकरणासङ्गतः प्रतिभाति ॥ ५. १.२.३ नास्ति ॥ ६. ‘-नयं’
इति १, ‘-भयं’ इति ४॥ ७. ‘निर्वापम्’ इति ४॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।२६॥, पृ.१५५॥ ९. ‘अउद्रक’ इति ४॥ १०. ‘नष्टचेतनाम्’
इति ३॥ ११. ‘यथा’ इति १॥ १२. ‘विचारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ । ‘-विस्तारे’ इति २॥ १३. ‘ऊता-’ १.२॥ १४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ
भाषार्थकतर्कधातुर्दृश्यते ॥ १५. ‘विमर्श्यते’ इति २.४॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।५।३॥, पृ.१०२॥

“पितं रक्तं मरुत् श्लेष्मा उदानः कुपितो भृशम् ।
प्राणः शिरसि संकुप्य कुरुते नष्टचेष्टार्तम् ॥१॥
प्राणान् नयत्यचेतनत्वं नाडिं चेन्द्रियरोधनात् ।
पतेच्च काष्ठवच्छीघ्रं मुखे लालां विमुञ्चयेत् ॥२॥
कण्ठश्च धुर्धुरायेत फेनमुद्गिरतेऽथर्वो ।
कम्पेते हस्तपादे च रक्तव्यावर्तलोचनः ॥३॥

अपस्मारे तु लिङ्गानि जायन्ते च भिषग्वर ! ।”[^१] इति ॥

निर्वेदः स्वावमाननम् ॥३२१॥

१ निर्वेदनं निर्वेदः । ‘विद विचारे’^१ (रु.आ.अ.), ४०
भावे घञ् । स्वस्यात्मनः अवमाननम् अवगणनम्, तस्य एकम्
॥३२१॥

आवेगस्तु त्वरित्पूर्णिः संवेगः सम्भ्रमस्त्वरः ।

१ आवेजनम् आवेगः । ‘ओविजी भयचलनयोः’
(तु.आ.से., रु.प.से.), भावे घञ्, ‘चजोः-’ ७।३।५२॥ इति
कुत्वम् । २ त्वरणं त्वरिः । ‘जित्वरा सम्भ्रमे’(भ्वा.आ.से.),
‘-इन्’(उणा-५५७) इति इन् । ३ तूरणं तूर्णिः । एतौ स्त्री-
लिङ्गौ । ‘तूरी गतित्वरणहिंसनयोः’(दि.आ.से.), औणादिको
निप्रत्ययः । ४ संवेजनं संवेगः । ‘ओविजी भयचलनयोः’
(तु.आ.से., रु.प.से.), भावे घञ् । ५ सम्भ्रमणं सम्भ्रमः । ५०
‘भ्रमु अनवस्थाने’(दि.प.से.), भावे घञ् । ६ त्वरणं त्वरा ।
‘जित्वरा सम्भ्रमे’(भ्वा.आ.से.), भिदादित्वादङ् । षड्
भयादिहेतुना कार्यत्वरकरणस्य । ‘उतावलि’ इति भाषा ॥
वितर्कः स्यादुन्नयनं परामर्शो विमर्शनम् ॥३२२॥
अध्याहारस्तर्क ऊहः

१ वितर्कणं वितर्कः । ‘तर्क विचारणे’^१ (चु.प.से.),
भावे घञ् । २ उन्नीयत उन्नयनम् । ‘णीञ् प्रापणे’(भ्वा.उ.अ.),
अस्माद् ल्युट् । ३ परामर्शनं परामर्शः । ‘मृश आमर्शने’(तु.प.अ.),
भावे घञ् । ४ विमृश्यते^१ विमर्शनम् । ल्युट् ॥३२२॥ ५
अध्याहरणम् अध्याहारः । ‘हृज् हरणे’(भ्वा.उ.अ.), भावे घञ् । ६०
“न्यूनपदपूरणार्थमधिकपदोपादानमध्याहारः”[^१] इति सर्वधरः ।

६ तर्कणं तर्कः । 'तर्क विचारणे' (चु.प.से.) । ७ ऊहनम् ऊहः । 'ऊह विचारणे' (भ्वा.प.से.), उभयत्र भावे घञ् । सप्त विमर्शनस्य । 'विमासवउं' इति भाषा ॥

असूयाऽन्यगुणदूषणम् ।

१ असूयनम् असूया । 'असु मानसोपतापै', कण्ड्-वादिः । 'असूङ् दोषाविःकृतौ' [ ] इत्यन्ये । 'अः (अ) प्रत्ययात्' ३ । १२७ ॥ इत्यप्रत्ययः, बाहुलकाद् यक् । गुणेषु दोषाविष्करणमसूया । अन्यगुणानां दूषणमन्यगुणदूषणम् ॥

मृतिः संस्था मृत्युकालौ परलोकगमोऽत्ययः ॥३२३॥

१० पञ्चत्वं निधनं नाशो दीर्घनिद्रा निमीलनम् ।

दिष्टान्तोऽस्तं कालधर्मोऽवसानम्

१ मरणं मृतिः । ['मृङ् पाणत्यागे' (तु.आ.प.अ.),] 'स्त्रियां क्तिन्' ३ । १९४ ॥ । २ संस्थानं संस्था । 'ष्ठा गति-निवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३ । १०६ ॥ अङ् । ३ मरणं मृत्युः, पुंस्त्री । 'मृङ् पाणत्यागे' (तु.आ.प.अ.), 'भुजि-मृङ्भ्यां युक्त्युक्तौ' (उणा-३०१) इति त्युक् । ४ कालयति क्षिपत्यायुः कालः । 'कलण् क्षेपणे' (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । ५ परलोके गमनं परलोकगमः । भावे घञ् । ६ अत्ययनम् अत्ययः । अतिपूर्वाद् 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), अस्माद् 'एरच्' ३ । १५६ ॥ ॥३२३॥ ७ देहस्तावत् पञ्च-भूतारब्धः, मरणे त्वेतस्य पञ्चानामप्यभावः पञ्चत्वम्, प्रत्येकं स्वांशसङ्क्रमात् । ८ निवृत्तं धनमत्रेति निधनम्, पुंस्त्री । यद्वा निपूर्वः 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), 'कर्षि-वृजिमन्दिनिधाज्यः क्युन्' (उणा-२३९) इति क्युनि निधनम् । निपूर्वो धनशब्दो मरणार्थ इति सभ्याः । ९ नशनं नाशः । 'णश अदर्शने' (चु.प.से.), भावे घञ् । १० दीर्घा चासौ निद्रा च दीर्घनिद्रा । ११ निमील्यतेऽस्मिन्निन्द्रियैरिति निमीलनम् । 'मील निमीलने' (भ्वा.प.से.), 'करणाधि-करणयोश्च' ३ । ११७ ॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । १२ दिष्टस्य

कालस्य जीवितावधेरन्तो दिष्टान्तः । १३ अस्यते अस्तम् । ३० 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), दिवादौ । 'अस्तंगत्य-अस्तं च' १ । ४ । ६८ ॥ इति क्रियायोगे गतित्वाद् अस्तंशब्द[स्य] समासः, 'अस्मादेव निर्देशाद् अस्तंशब्दस्य मान्तत्वम्' [ ] इत्यात्रेयः, 'अव्युत्पन्नोऽव्ययम्' [ ] इति न्यासपदमञ्ज्यादौ । १४ कालो मृत्युद्युः (दू)तः, क्षणवृत्त्याद्यात्मको वा । कालस्य धर्मः कालधर्मः, 'कालः संहरति प्रजाः' ['हारीतस्मृतिः'] इत्युक्तेः । १५ अवसीयते अवसानम् । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.), ल्युट् । पञ्चदश मरणस्य ॥

सा तु सर्वगा ॥३२४॥

मरको मारिः

१ सा मृतिः सर्वगा सकलव्यापिनी, ॥३२४॥ मरणं मरकः, पुंस्त्री । यद्गौडः- 'मरकोऽस्त्रियाम्' [ ] । 'मृङ् प्राणत्यागे' (तु.आ.प.अ.), संज्ञायां क्वन् । २ मारणं मारिः । 'मृङ् प्राणत्यागे' (तु.आ.प.अ.), अस्माणिजन्तादिन् । द्वे 'मरगी' इति भाषायाः ॥

त्रयस्त्रिंशदमी स्युर्व्यभिचारिणः ।

अमी पूर्वोक्ता धृत्यादयस्त्रयस्त्रिंशत्संख्याकाः विविध-माभिमुख्येन चरन्ति व्यभिचारिणः ॥ यथोक्तम्-

५० "धृतिः स्मृतिर्मतिर्व्रीडा विषादो जडता मदः । व्याधिर्निद्रात्सुखशङ्काबहिर्थाः सुप्तचापले ॥१॥ हर्षालस्ये ग्लानिर्गर्वप्रबोधाः (-धः) श्रम उग्रता । दैन्यमुन्मादमोहौ च चिन्तामर्षौ मृतिस्तथा ॥२॥ तर्कावेगावपस्मारोऽसूया निर्वेद एव च । त्रासश्चेति त्रयस्त्रिंशद् भावाः स्युर्व्यभिचारिणः ॥३॥ स्थायिनो नव रत्याद्याः स्तम्भाद्या अष्ट सात्त्विकाः । भावाः पञ्चाशदित्थं स्युः संयुता व्यभिचारिभिः ॥४॥" [ ] स्युः कारणानि कार्याणि सहचारीणि यानि च ॥३२५॥ रत्यादेः स्थायिनो लोके तानि चेत् काव्यनाट्ययोः ।

१. 'विस्तारे' इति ३, 'विचारणे' इति २, 'ऊह तर्क' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'ऊह वितर्क' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २. 'विमाशिवो' इति ३ ॥ ३. कण्ड्वादिगणे 'उपतापे' इत्येवार्थो दृश्यते ॥ ४. 'यच्' इति ३ ॥ ५. 'कल किल पिल क्षेपे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'कल विल क्षेपे' इति मा.धातुवृत्तिः ॥ ६. 'निवृत्त' इति ३ ॥ ७. 'धारणादौ' इति १.२.३ ॥ ८. '-निधाजः क्युः' इत्युणादिगणे ॥ ९. 'मील शमील निमेषणे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'मील शमील स्मील क्षमील निमेषणे' इति मा.धातुवृत्तिः ॥ १०. 'अस्तंगच्छत्यस्तं च' इति ३ ॥ ११. माधवीयधातुवृत्तिस्तुलनीया, दिवादः, धातुसं-१०८, पृ.४३७ ॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका २ । ३२४ ॥, पृ. ७५ ॥ १३. 'मरणं' इति १.३ ॥

विभावा अनुभावाश्च व्यभिचारिण एव च ॥३२६॥

व्यक्तः स तैर्विभावाद्यैः स्थायी भावो भवेदरसः ।

- रत्यादेरिति, 'रगोऽनुरागः' [श्लो-२।२९६॥] इत्यादि-
नवविधस्य स्थायिभावस्य लोके यानि कारणानि आलम्बनो-
द्दीपनस्वभावानि ललनोद्यानादीनि स्युः, तानि काव्यनाट्ययो-
रिति काव्ये नाट्ये च विभावा उच्यन्ते, रगादिनवविध-
स्थायिभावस्य कारणानामालम्बनोद्दीपनस्वभावानां ललनोद्याना-
दीनां नाम काव्यशास्त्रे नाट्यशास्त्रे विभाव इत्यर्थः । च
पुनरेवं कार्याणि कार्यभूतानि कटाक्षभुजक्षेपादीनि अनुभावाः
१० प्रोच्यन्ते । (रगादिनवविधस्थायिभावस्य कारणभूतानामा-
लम्बनोद्दीपनस्वभावानां ललनादीनां कार्यभूतकटाक्षभुजक्षेपादीनां
नाम अनुभाव इत्यर्थः ।) तथा सहचारीणि धृत्यादीनि "धृतिः
सन्तोषः स्वास्थ्यं स्यात्" (श्लो-२।३०८) इत्यादीनि "मरको
मारिः" (श्लो-२।३२५) इत्यन्तानि व्यभिचारिणो व्यभिचारि-
नामानो भावा उच्यन्ते, तैर्विभावाद्यैर्विभावैः नवविधस्थायि-
भावस्य कारणभूतैर्ललनादिभिः आद्यशब्दादनुभावैः नवविध-
स्थायिभावस्य कारणभूतललनादिकस्य कार्यभूतैः कटाक्षादिभिः
सात्त्विकैः "स्तम्भो जाड्यं स्वेदो घर्मः" (श्लो-२।३०५॥) इत्यादिरष्टभिः
व्यभिचारिभिश्च धृत्यादिमारिपर्यन्तैस्त्रयस्त्रिंशद्भिः
२० व्यक्तः प्रकटः सभास्थितजनानां वासनारूपेण स्थितः, स
स्थायी भावः रसः कथ्यते इत्यर्थः । यदुक्तम्-

"विभावैरनुभावैश्च सात्त्विकैर्व्यभिचारिभिः ।

आरोप्यमाण उत्कर्षं स्थायी भावो रसः स्मृतः ॥१॥"

[ ] इति । पूर्वोक्ताः स्थायिभावा रत्यादयो नव विभावानु-
भावसात्त्विकव्यभिचारिभिः प्रकटीकृताः सन्तो रसाः शृङ्गारादयो
नवापि भवन्तीति भावः ॥३२५-३२६॥

पात्राणि नाट्येऽधिकृताः

- १ नाट्ये नाट्यविषयेऽधिकृता अधिकारिणः पात्राणि
उच्यन्ते । पान्ति स्वभूमिकामिति पात्राणि । 'पा रक्षणे'
३० (अ.प.अ.), 'दादिभ्यश्छन्दसि' (उणा-६०९) इति सूत्रे
बहुलाधिकाराद् भाषायामपि त्रन् ॥

तत्तद्वेषस्तु भूमिका ॥३२७॥

१ तेषां तेषां रामरावणादीनां वेषो रूपपरिग्रहस्त-
द्वेषः रूपान्तरपरिग्रहाधारभूतत्वाद् भूमिप्रतिकृतिः भूमिका ।
'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।१६॥ इति कः । एकं पात्राणां रूपान्तर-
परिग्रहस्य ॥३२७॥

शैलूषो भरतः सर्वकेशी भरतपुत्रकः ।

धर्मीपुत्रो रङ्गजायाऽऽजीवो रङ्गावतारकः ॥३२८॥

नटः कृशाश्वी शैलाली

१ शिलूषस्य ऋषेरपत्यं शैलूषः । 'ऋष्यन्धक- ४०
वृष्णि-' ४।१।११४॥ इत्यण् । शरति (शलति) वेषान्तरमिति
वा । 'का (को) रटू (दू) षाटरूष-' (हैमोणा-५६१) इत्यादिना
ऊषान्तो निपातः । २ तां तां भूमिकां विभर्ति भरतः ।
'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'भृदृशीड्यजिपर्विपच्यमि-
नमितमिहयैभ्योऽतच्' (उणा-३९०) । ३ सर्वे केशा रूपा-
न्तराण्यस्य सर्वकेशी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः ।
४ भरतस्य पुत्रो भरतपुत्रकः । ५ धर्मी द्विधा, नाट्यधर्मी
लोकधर्मी च, तस्य पुत्रो धर्मीपुत्रः, तदुपजीवकत्वात् । ६-
७ रज्यन्ते प्रेक्षकाणां मनांसि यत्रेति रङ्गः । 'रङ्ग रागे' (भ्वा.-
दि.उ.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ्, भावकरणार्था- ५०
भावान्न नलोपः, घित्वात् कुत्वम् । रङ्गश्च जाया च रङ्गजाये,
ताभ्यामप्रेऽऽजीवः रङ्गाजीवः, जायाजीवः । ८ रङ्गत्यस्मिन्
प्रेक्षकाणां मनांसि रङ्गम् । 'रगि गतौ' (भ्वा.प.से.), दण्डक-
धातुः, 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति संज्ञायामधिकरणे घञ् ।
रङ्गेर्वाऽयं-द्रष्टव्यः । रङ्गं नाट्यमवतारयति रङ्गावतारकः ।
'तृ प्लवनतरणयोः' (भ्वा.प.से.), णिजन्तः, ण्वुल् ॥३२८॥
९ नटति नृत्यति नटः, पुंस्त्री । 'नट नर्तने' (भ्वा.प.से.),
पचाद्यच् । १० कृशाश्वेन प्रोक्तं नटशास्त्रं वेत्यधीते वा
कृशाश्वी । 'कर्मन्दकृशाश्वादिनिः' ४।३।१११॥ इतीनिः । १२
शिलालिना प्रोक्तं नटसूत्रमधीते शैलाली । 'पाराशर्यशिला- ६०
लिभ्यां भिक्षुनटसूत्रयोः' ३।३।११०॥ इति णिनिः । सामान्येन
एकादश नटस्य । 'नाटकिया' इति भाषा ॥

१. इतोऽग्रे २प्रतौ-"रगाद्यभिनयसहिताः स्थायिव्यभिचारिलक्षणश्चित्तवृत्तयः, विभाव्यन्ते विशिष्टतया ज्ञायन्ते यैरिति कृत्वा" इति दृश्यते ॥ २.
कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने २प्रतौ "स्थायिव्यभिचारिलक्षणं चित्तवृत्तिविशेषं सभ्यजनोऽनुभवन्ननुभाव्यन्ते यैरिति कृत्वा रगादिनवविधस्थायिभावस्य
कारणभूतानामालम्बनोद्दीपनस्वभावानां कार्यभूतकटाक्षभुजक्षेपादीनां इत्यर्थः" इति पाठो दृश्यते ॥ ३. 'प्रगटः' इति २॥ ४. अमरकोषे रामाश्रमीकारेण-
"-दादिभ्यः ष्टृन्-इति मुकुटश्चिन्त्यः, तादृशसूत्रादर्शनात्" [अ.२।७।२४॥] इत्युक्तम्, तच्च विचारणीयम्, उणादिगणे चतुर्थपादे दर्शनात्, 'दादिभ्यश्छन्दसि'
इति सूत्रस्यैव फलितार्थकथनं 'दादिभ्यः ष्टृन्' इत्यप्यवश्यम् ॥ ५. ३प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'भृदृशीड्यजिपर्विपच्यमितमिमि-न' इत्युणादिगणे ॥ ७. '-णार्थो
भावा-' इति १.२, '-णार्थं भावा-' इति ३॥ ८. 'वर्तने' इति १॥, 'नृतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥

चारणस्तु कुशीलवः ।

१ चर्यत इति चरणं भ्रमणम्, चरणस्यायं चारणः, यतो देशान्तरभ्रमणाज्जीवति । २ कुत्सितं शीलं कुशीलम्, कुशीलं वाति कुशीलवः । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ । द्वे चारणस्य । 'बजाणीया गोडीया' इति भाषा ॥

भ्र॑भ्रु॒भ्रू॒भृपरः कुंशो॑ नटः स्त्रीवेषधारकः ॥३२९॥

१-४ 'पट पुट' (चु.उ.से.) इति दण्डकात् तस्य कुशिधातोर्भाषणार्थस्यैव विभ्रुवोः (भाषणार्थस्य एरचि, भ्रुवोः) १० कुंशो भाषणमस्य 'बहुव्रीहौ भ्रकुंशादीनामकारो वक्तव्यः' (वा-६।३।६१ ॥) इति भ्रूशब्दात् परस्याकारः भ्रकुंशः । "भ्रुवौ कुंशति, कर्मण्यण्" [ ] इति कौमुदी । 'इको ह्रस्वोऽङ्यो गालवस्य' ६।३।६१ ॥ इति वा ह्रस्वत्वे भ्रकुंशः, भ्रूकुंशः, ऋकारोऽन्तादेशो वा भृकुंशः, एतौ तु मन्तान्तराश्रयणेन । यद्वाचस्पतिः-

"स्त्रीभूमिकां तु यः प्राप्तश्चत्वारस्तस्य वाचकाः ।

भ्रकुंशश्च भ्रूकुंशश्च भ्रूकुंशश्च भ्रूकुंशवत् ॥१॥"

[ ] इति । "स्वप्नहिंस्रभ्रकुंशाः (-साः)" [ ] इति सभेदाद् दन्त्यान्तोऽपीति । स्त्रीवेषं धारयति स्त्रीवेषधारकः, ण्वुल् । स्त्रीवेषधारी

२० यः पुमान् नृत्यति, तन्नामानि चत्वारि । 'भवाईया' इति भाषा ॥३२९॥

वेश्याऽऽचार्यः पीठमर्दः

१ वेश्याचार्यो वेश्यानां नृतोपाध्यायः पीठं नर्तनस्थलं पादैर्मृदनाति पीठमर्दः । 'मृद क्षोदे' (ब्रया.प.से.), कर्मण्यण् । एकं वेश्यानां नृतोपाध्यायस्य । वृद्धो नटोऽयमित्यर्थः ।

सूत्रधारस्तु सूचकः ।

१ सूत्रं धारयति सूत्रधारः । 'धृञ् धारणे' (भ्वा.-उ.अ.), णिजन्तः, पचाद्यच् । सूचयति भाविनमर्थं सूचकः । 'सूचि पैशुन्ये' (चु.उ.से.), 'ण्वुल्लुचौ' ३।१।१३३ ॥ इति ण्वुल् । स्थापकोऽपि । एकं नाट्यविधेरुपदेशकस्य । शैषिकम्- ३० "दीर्घदर्शकः" [शेषनाममाला २।९१ ॥] ॥

नन्दी तु पाठको नान्धाः

१ नन्दत्यवश्यं नन्दी । 'टुणदि (टुनदि) समृद्धौ'

१. 'गुडीया' इति १॥ २. आचार्यः 'कुंसः' इति शब्दो स्वीकृतः, अमरकोशेऽपि 'कुंसः' एव, द्र. १।७।११ ॥ ३. 'पटपुट-' इति १.२ ॥ ४. 'कुशति' इति १.२.४ ॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका २।३२९ ॥, पृ. ७६ ॥, तत्र दन्त्यसकारो दृश्यते ॥ ६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।११ ॥, पृ. १४२ ॥ ७. 'सूच पैशुन्ये' इति क्षीरतरङ्गण्यादौ ॥ ८. 'वोजदर्शकः' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ९. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ १०. इतोऽग्रे ४ प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ ११. 'परेमुख' इति २.४ ॥, 'परिमुखं च' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ १२. 'पासवण' इति २ ॥ १३. 'केलिकिलो' इति १.२.३ ॥ १४. 'केलः' इति ४, 'किलिः' इति १ ॥ १५. 'केलीकेलो' इति १ ॥ १६. धातुपारायण एवायं धातुर्दृश्यते, द्र. धातुपारायणम्, धातुसं-४४१, पृ. ५७ ॥

(भ्वा.प.से.), 'आवश्यकधमर्ण्ययोर्णिनिः' ३।३।१७० ॥ । नन्दनं नन्दः, तत्र भवां नान्दी, तत्प्रयोजनत्वाद् नान्दी पूर्वरङ्गम्, तस्याः पाठकः, द्वादशतूर्यनिर्घोषनाम्नः पाठकोऽध्यापकः, तस्यैकम् ।

"नन्दी भम्भा-मङ्ग-महल-कडम्ब-झल्लरि-हुडुक्क-कंसाला ।

काहल-तिलिमा-वंसो संखो पणवो य नाडए नन्दी ॥१॥" [ ]

इयं नाटकनन्दी, रणनन्दी त्वियम्-

"डक्का-डक्का-डमरुय-काहल-बुक (बुक्क)-भेरि-भाणगं पडहो ।

जुगसंख-करडि (डी)-पुण्णय-महल-कंसाल रणनन्दी ॥२॥" [ ] ॥ ४०

पार्श्वस्थः पारिपार्श्विकः ॥३३०॥

१ पार्श्वे तिष्ठति पार्श्वस्थः । 'आतोऽनुपसर्गे कः'

३।२।३ ॥ । २ परिपार्श्वं वर्तन्त इति पारिपार्श्विकः । 'परेमुखं

च' ४।४।२९ ॥ इति ठक्, ['ठस्येकः' ७।३।५० ॥], 'किति च'

७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः । द्वे पार्श्वस्थस्य । 'पासवणं' इति

भाषा ॥३३०॥

वासन्तिकः केलिकिलो वैहासिको विदूषकः ।

प्रहासी प्रीतिदश्च

१ वसन्तेन चरति वासन्तिकः । वसन्तादित्वाट्ठक् ।

२ केल्या किलः केलिकिलः । 'केलीकिलोऽपि । ३ ५०

विचित्रो हासो विहासः, तेन चरति वैहासिकः । ४ सन्धिं

विग्रहेण विग्रहं च सन्धिना विदूषयति विदूषकः । 'दुष

वैकृत्ये' (दि.प.अ.), णिजन्ताद् ण्वुल् । ५ प्रहसतीत्येवंशीलः

प्रहासी । 'हस (हसे) हसने' (भ्वा.प.से.), 'सुप्यजातौ-

३।२।७८ ॥ इति णिनिः । ६ प्रीतिं ददाति प्रीतिदः । 'डुदाञ्

दाने' (जु.उ.अ.), 'आतोऽनुपसर्गेकः' ३।२।३ ॥ । षट् क्रीड-

नीयपात्रस्य । 'रामतीयाल' इति भाषा ॥

अथ षिङ्गः पल्लवको विटः ॥३३१॥

१ सेटनं सिट् अनादरः । 'षिट् अनादरे' (भ्वा.प.से.),

साम्पदादित्वात् क्विप् । सिटा गायति गच्छति वा षिङ्गः । ६०

पृषोदरादित्वात् षत्वम् । २ पल्लति चतुरं गच्छति पल्लवः ।

'पल्ल गतौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादवः, ततः स्वार्थे के

पल्लवकः । पल्लवयति वा । ण्वुल् । ३ वेटति शब्दायते

विटः । 'विट शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'इगुपधज्ञा- ३।१।१३५ ॥ इति

कः, पुंक्ली । त्रीणि विटस्य । 'ठींगा' इति भाषा ॥३३१॥

पिता त्वावुकः

१ अवतीति आवुकः । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'मृकणिभ्यामु' (मू) कोकणौ' (उणा-४७९) इत्युक्कण्, 'अत उपधायाः' ७।२।११६ ॥ एकं नाट्योक्तौ पितुः ॥

आवुत्तभावुकौ भगिनीपतौ ।

१ अवतीति आवुत्तः । बाहुलकादुत्तण् । २ भवतीति भावुकः । 'भवतेश्चोपसंख्यानम्' ( ) इति उक्कण् । भगिन्याः पतिः भगिनीपतिः, तत्र । नाट्योक्तभगिनीपतेः नाम्नी द्वे ॥

भावो विद्वान्

१० १ भावयतीति भावः । 'भवतेश्चोपसंख्यानम्' ( ) इति णः । एकं नाट्योक्तौ पण्डितस्य ॥

युवराजः कुमारो भर्तृदारकः ॥३३२॥

१ युवा चासौ राजा च युवराजः । 'राजाहः-सखि-भ्यष्टच' ५।४।९१ ॥, 'नस्तद्धिते' ६।४।१४४ ॥ इति टिलोपः । कुमारयति क्रीडयति कुमारः । 'कुमार क्रीडायाम्' (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । भर्तृदारकः भर्तृदारकः । एकं नाट्योक्तौ युवराजकुमारस्य ॥३३२॥

बाला वासूः

२० १ वसति पितृगृहे, वास्यते प्रीत्या वा वासूः । वस-तेर्णिन्ताद् बाहुलकादूः । वस्वौ, वस्वः इत्यादि, स्त्रीलिङ्गः । नाट्योक्तौ बाला कुमारी, तस्या एकम् ॥

मार्ष आर्यः

१ मर्षणात् सहनाद् मार्षः । मारिषोऽपि । "मारिषः शाकभीत्यायै नाट्योक्तौ पुंसि भाषितः" [ ] इति मूर्द्धन्यान्ते रभसः । २ आरात् पापेभ्यो यातो निःसृत् आर्यः, पृषो-दरादिः । अरणीयोऽभिगम्यो वा । द्वे नाट्योक्तौ स्वामिनः ॥

देवो भट्टारको नृपः ।

(^{१०} १-२ नाट्योक्तौ यो नृपो राजा, तस्य नाम्नी द्वे । दीव्यतीति देवः । भटति भट्टारः । 'भट भृतौ' (भ्वा.प.से.), आरनि साधुः, स्वार्थे कनि भट्टारकः) ॥

राष्ट्रियो नृपतेः श्यालः

१. 'मृग-' इति १.२.४ ॥ २. इतोऽग्रे २प्रतौ 'भगनी' इति २ ॥ ३. 'एकं नाट्योक्तौ भगिनीपतेः' इति १.३.४ ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः १।७।१२ ॥ ५. 'क्रीडयति' इति २ ॥ ६. इतोऽग्रे २प्रतौ 'वासूः' षष्ठः स्वरात्तोऽयम् इति दृश्यते ॥ ७. द्र. रामाश्रमी १।७।१४ ॥, पृ. ९९ ॥ ८. 'निःसृत्' इति ३ ॥ ९. 'आरणीयः' इति १ ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ, तथा तत्स्थाने ३.४प्रतौ- "दीव्यति ('दीव्यतीति' इति ३) देव । 'दिवु क्रीडादौ, पचाद्यच् । भटतीति (भट्टतीति इति ३) भट्टारकः । 'वट' ('वट' इति ३ नास्ति) भट (भट्ट इति ३) परिभाषणे, क्विप्, मठ वासे तारकश्चेति, पृषोदरादित्वात् टुत्वम् । नाट्योक्तौ नृपो राजा, तस्य नाम्नी द्वे" इति दृश्यते ॥ ११. 'शालो इति भाषा' इति १.३.४ नास्ति ॥ १२. '-देव्या' इति १.२.४ ॥ १३. 'नाट्योक्तौ' इति १.२.४ ॥ १४. 'एको' इति १ ॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः १।७।११ ॥ १६. 'सम किस' इति ३ ॥ १७. 'डुकज्' इति ३ ॥ १८. "अञ्जुकाद्या असत्प्रकृतिप्रत्ययविभागा देशीपदप्रायाः" इति त्कोपज्ञटीका २।३३४ ॥, पृ. ७७ ॥ १९. द्र. रामाश्रमी १।७।१५ ॥, पृ. ९९ ॥ २०. तुलनीयोऽमरकोषः १।७।१४ ॥ २१. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'अबध्योक्तौ' इति दृश्यते ॥

१ राष्ट्रे भवो राष्ट्रियः । राष्ट्रेऽधिकृतो वा । 'राष्ट्रा-वारपाराद् घखौ' ४।२।९३ ॥ इति भवादौ शैषिकः छोऽपवादो घः, 'आयनेयी-७।१।२ ॥ इति घस्येयादेशः, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ । नाट्योक्तौ नृपतेर्यः श्यालः, तस्यैकम् । 'शालो' इति भाषा ॥

दुहिता भर्तृदारिका ॥३३३॥

१ नाट्योक्तौ नृपतेर्दुहिता सुता, तन्नामैकम् । भर्तृ-दारिका भर्तृदारिका ॥३३३॥
देवी कृताभिषेका

१ दीव्यति देवी, श्रीमहादेवी^{१३} वासवदत्तादिः । कृता-भिषेका बद्धपट्टा । नाट्योक्तौ कृताभिषेका राज्ञी, तस्या एकम् ॥

अन्या भट्टिनी

१ अन्येति अकृताभिषेका राज्ञी भट्टिनी इत्युच्यते । भट्टो नृपोऽस्त्यस्या भट्टिनी । यन्महेश्वरः- "भट्टिनी द्विजभार्यायां नाट्योक्तौ" राजयोषिति' [विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-१३१] । एकं^{१४} नाट्योक्तौ अकृताभिषेकाया राज्ञ्याः ॥

गणिकाऽञ्जुका^{१५}

१ नाट्ये गणयति ईश्वरानीश्वराविति गणिका । 'गण संख्याने' (चु.उ.से.), चुरादिः, ण्वुल् । अर्जयति धनम् अञ्जुका । 'अर्ज सर्ज अर्जने' (भ्वा.प.से.), बाहुलकात् 'समि कर्से डकन्' (डुकन्) (उणा-१८७) इति डुकर्न्, रलोपश्च । "अञ्जुकाद्या असत्प्रकृतिप्रत्ययविभागा देशा इत्यपि" [ ] इति केचित् । एकं नाट्योक्तौ वेश्यायाः ॥

नीचाचेटीसखीहूतौ हण्डेहजेहलाः क्रमात् ॥३३४॥

१-३ नीचा च चेटी च सखी च नीचाचेटीसख्यः, तासां हूतिरामन्त्रणम्, तस्याम् । क्रमाद् अनुक्रमेण हण्डे, हजे, हला ज्ञेयाः । तद्यथा नीचा अधमा, तस्या आह्वानं हण्डे, चेटी दासी, तस्या आह्वानं हजे, सख्या आह्वानं हला इति । एत-त्रयमप्यव्ययम् । तथा 'हला शकुन्तला' [ ] इत्यादिसखीपर्यायो हलाशब्दस्तु टाबन्तः, "बाला वासूः सखी हला" [ ] इति स्त्रीकाण्डे वोपालितः । एकैकं क्रमेण अधमादासीसखी-नामाह्वानस्य ॥३३४॥

अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ^{१६}

१ वधं नार्हति अवध्यः, अवध्यस्य उक्तिः अव-ध्योक्तिः, तत्र । अब्रह्मण्यं वर्तते । ब्रह्माणमर्हतीति । अर्थ-

दण्डादिभ्यो यः, 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति वा यत् । ततो नञ्समासः । 'वधानर्हस्य ब्राह्मणस्य पूत्करणे अवधयाच-
नार्थम्' [ ] इत्येके । एकं वधं नार्हतीति वचसः ॥

ज्यायसी तु स्वसाऽत्तिका ।

१ अत्ता मातेव अत्तिका । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कः, 'प्रत्ययस्थात्- ७।३।४४॥ इतीत्वम् । 'द्वितकारकः पाठः' [ ] इति सर्वधरः । 'अन्तिकं निकटे नाट्योक्त्या ज्येष्ठस्य भार्यापि' [ ] इति नानार्थकोषदर्शनाद् द्वितकारः प्रामादिकः' [ ] इति तु कलिङ्गः । वयं तु 'अत्तिका चान्तिका तथा' [ ] इति द्विरूपकोषाद् द्वितकारः पाठः, तथैकतकार-
पाठोऽपीत्याचक्ष्महे । एकं नाट्योक्तौ ज्येष्ठभगिन्याः ॥

भर्ताऽऽर्यपुत्रः

१ नाट्योक्तौ भर्ता पतिः, (तन्नामैकम् आर्यपुत्रः । आर्यस्य पुत्रः) इति समासः ॥

माताऽम्बा

१ नाट्योक्तौ माता जननी, सा अम्बा इत्युच्यते । अम्ब्यते शब्दयते बालैरित्यम्बा । 'अवि(अबि) शब्दने' (भा.आ.से.), कर्मणि घञ् । अमति गच्छति वात्सल्यमिति वा । 'अम् गतौ' (भा.प.से.) 'शम्यमी(शम्यमेः)-' (हैमोणा- ३१८) इति बः, टाप् । अम्बत अपत्यं जल्पतीति वा । 'अबि गतौ (शब्दे)' (भा.आ.से.), पचाद्यच् । ननु कथं 'ताते-
नाम्बविहीनोऽस्मि बालभावेऽहमम्बया' [ ] इत्यादावनाट्यो-
क्तावप्यम्बादिप्रयोगः, तत्र जातौ कादयस्त्वाहुः । नाट्योक्तौ अज्जुकादय एव प्रयुज्यन्ते, न गणिकामात्रादय इत्ययं नियमः । ननु 'मातः किमप्यसदृशं करुणं वचस्ते' [ ] इति वेणी-
संहारादौ मात्रादीनामपि प्रयोगात् तस्मादम्बादीनां नाट्ये प्रायशः प्रयोगाद् विधिरयम् । अज्जुकादीनां त्वन्यत्राऽप्रयोगान्नियमं फल-
तीति । एतदेवाह शब्दार्णवकारः-

“अथैतेषां रूपकाणामुक्तीर्वक्ष्याम्यशेषतः ।

३० कासुचिन्नियमस्तत्र विधिरेव च कासुचित् ॥ ११” [ ] इति ॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायामभिधानचिन्तामणौ नाममालायां देवकाण्डो द्वितीयः ॥

सर्वाङ्गीणकलाविलासनिलयः कल्पद्रुमाभः कलौ जाग्रत्सर्वजनीनमञ्जुमहिमो मित्रप्रतापोदयः ।

श्रीमच्छ्रीविधिपक्षगच्छगणभृद् भूभृन्ताडिध्रद्वयः श्रीकल्याणसमुद्रसूरिसुगुरुः सूरिन्द्रचूडामणिः ॥१॥

तन्निर्देशविधायिवाचकवरश्रेणीकिरीटोपमा भास्वत्साधुगुणौघशालिविनयाच्चन्द्राभिधावाचकाः ।

तच्छिष्या रविचन्द्रइत्यभिधया तेषां विनेयो व्यधादेनं वाचकदेवसागरगणिव्युत्पत्तिरत्नाकरम् ॥२॥

॥ इति श्रीवाचकवरदेवसागरविरचितायामभिधानचिन्तामणिनाममालायां व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां देवकाण्डो द्वितीयः ॥

१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।१५॥, पृ.१४४॥, रामाश्रमी १।७।१५॥, पृ.९९॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने २प्रतौ 'तस्याभिधानम् आर्यपुत्रः, आर्यस्य पुत्र आर्यपुत्रः' इति दृश्यते ॥ ३. 'अम गत्यादिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. '-सदृश' इति ॥ ५. 'वचसे' इति ॥ ६. 'रूपकारणा-
इति ॥ ७. 'न्तोपक्ष' इति १.२.४॥ ८. 'इत्यतच्' इति १.२नास्ति ॥ ९. १प्रतौ नास्ति ॥ १०. '-नियुक्ते' इति ॥ ११. 'कल्पै' इति ३.४॥ १२. अत्र ३प्रतौ- 'भट ज्ञाने' धातुः, भटतीति भट्, क्विप् सिद्धे भट् चासौ तारकश्च भट्टारकः, घृभिः घृः इति धातुरत्नाकरे माधवीयवृत्तितोऽपि गृह्यते' इति टिप्पणी दृश्यते ॥ १३. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'देवकाण्डो द्वितीयः' इत्यस्य स्थाने 'द्वितीयः काण्डः समाप्तः' इति दृश्यते ॥

भदन्ताः सौगतादयः ॥३३५॥

१ नाट्योक्तौ सौगतादयः, सौगत आदिरेषामिति सौगतादयः, आदेर्निर्ग्रन्थादयो भदन्ताः प्रोच्यन्ते । भदन्ते कल्याणिनो भवन्ति भदन्ताः । 'भदि कल्याणे सुखे च' (भा.आ.से.), 'भन्देर्नलोपश्च' (उणा-४१०) इत्यतच् 'सामन्त-
(सीमन्त) हेमन्तभदन्त- (हैमोणा-२२२) इत्यादिना साधुर्वा ॥

पूज्ये तत्रभवानत्रभवांश्च भगवानपि ।

१-२ स भवान् तत्रभवान्, एष भवान् अत्र-
भवान् । 'इते(इतरा)भ्योऽपि दृश्यन्ते' ५।३।१४॥ इत्यनेन सर्व-
विभक्त्यन्तेभ्यः किम्सर्वनाम बहुभ्यो द्व्यादिभ्यो भवद्दीर्घा-
ऽऽयुरायुष्मच्छब्दयोगे तसिलादयो विहिताः । तेष्वत्रतत्रशब्द-
विशिष्टो भवच्छब्दः पूज्यतां द्योतयति [ ] इति प्राञ्चः । एवं तु अत्रभवन्त इत्यादौ भवच्छब्दार्थो विवक्षित एव पूजा परम-
धिका गम्यत इत्येतावत्, न त्वेतद् युक्तम्- 'यन्मां विधेय-
विषये सभवान्नियुङ्क्ते' स्नेहस्य तत्फलमसौ प्रणयस्य सारः' [मालतीमाधवम्, प्रथमोऽङ्कः, श्लो-१०] इति मालतीमाधवे,
“वरवती खलु तत्रभवन्ती शकुन्तला” [ ] इति शाकुन्तले,
“कथमत्रभवान् विश्वामित्रः” [ ] इति अनर्घ्यराघवादिष्वसम्बोधे परोक्षेऽपि प्रयोगदर्शनात् । न चात्र कश्चिदवयवानां पृथगर्थो गम्यते, तस्मात् पूज्यतामात्रवचनौ समुदायावेवात्रभवत्तत्रभवच्छब्दौ उदनुबन्धौ प्रकृतिप्रत्ययविभागेन कल्प्यौ, उपलक्षणं चैतत्, स भवान् तं भवन्तं ततो भवन्तमित्याद्यपि दृश्यते [ ] इति कृष्ण-
मिश्राः । ३ भगो ज्ञानमस्यास्ति भगवान् । त्रीणि पूज्यस्य ॥

पादा भट्टारको देवः प्रयोज्यः पूज्यनामतः ॥३३६॥

पादाद्यास्त्रयः शब्दाः पूज्यनामतोऽग्रे योज्याः । यथा-
गुरुपादाः, अर्हद्भट्टारकः, कुमारपालदेवः, एवमन्येभ्योऽप्येते प्रयोज्याः । 'भट्टकः, भट्टः' [शेषनाममाला २।९१॥] इति शैषिके ॥३३६॥

॥ तृतीयो मर्त्यकाण्डः ॥

अथ तृतीयं काण्डं विव्रियते, तत्र “नरस्तृतीये(नरा-
स्तृतीये)” (श्रु-१ १२० ॥) इति प्रतिज्ञातत्वात् पूर्व नरनामान्याह-
मर्त्यः पञ्चजनो भूस्पृक् पुरुषः पुरुषो नरः ।

मनुष्यो मानुषो नाक्वि मनुजो मानवः पुमान् ॥३३७॥

- १ मर्त्यो लोकस्तत्र भवो मर्त्यः । ‘दिगादिभ्यो यत्’
४।३।५४ ॥ इति यत् । म्रियत इति मर्त्य इति वा । ‘मृड् प्राणत्यागे’
(तु.आ.अ.), ‘हसिमृगिण्वाऽमिदमितमिलूँपूधू(धु)र्विभ्यस्तन्’
(उणा-३६६) इति तन्, ततः स्वार्थे यत् । २ पञ्चभिः पृथिव्यप्तेजो-
वाय्वाकाशाख्यैर्महाभूतैर्जन्यते पञ्चजनः । ‘जनी प्रादुर्भावे’
१० (दि.आ.से.), ‘जन जनने’(जु.प.से.) वा, पचाद्यच् । ‘पृची
सम्पर्के’(अ.आ.से., रु.प.से.), ‘कनिन्युवृषि-’(उणा-१५४) इत्यत्र
प्राक्प्रत्ययनिर्देशस्याधिकविध्यर्थात् कनिनि बाहुलकाद् ऋकार-
स्याकारो मकारागमश्च । भोजराजस्तु ‘युवृषितक्षिराजिधन्वि-
पचिद्युप्रतिदिवसः कन्’( ) इति, तदा ‘पचि विस्तारे’(चु.उ.से.)
धातुमाह । ‘द्व्यादिभ्यो विस्तीर्णाः पञ्चसंख्याः, जायन्ते जनाः,
पचाद्यच्, पञ्च च ते जनाश्च पञ्चजनाः’[ ] इति भाष्यम् । ‘पञ्च-
भिर्भूतैर्जातः पञ्चजनाः’[अ.क्षीरस्वामिटीका २।६।११ ॥] इति क्षीर-
स्वामी । ३ भुवं स्पृशति भूस्पृक् । ‘स्पृश संस्पर्शने’(तु.प.अ.),
‘स्पृशोऽनुदके क्विन्’ ३।२।५८ ॥, क्विन्प्रत्ययो यस्माद् विहित-
२० स्तस्मादन्यत्रापि प्रत्यये पदान्तस्य कुत्वम् । ४ पिपतिं पालयति
पुरत्यग्रे गच्छति वा पुरुषः । ‘पिपालनपूरणयोः’(जु.प.से.),
‘पुर अग्रगमने’(तु.प.से.), अस्माद् वा, ‘पुरः कुषन्’(उणा-
६१४) इति कुषन्, ‘उदोष्ठ्यपूर्वस्य’ ७।१।१०२ ॥ इति उत्त्वम्,
‘उरण् रपरः’ १।१।५१ ॥ । ५ ‘अन्येषामपि दीर्घत्वं दृश्यते’( )
इति दीर्घत्वे पुरुषः । ६ त्रियते विक्षिप्यते कामादिभिरिति नरः । ‘नर्
विक्षेपे’ ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७ ॥ इत्यप् । नृणातीति वा । ‘नृ (नर्)
नये’(ब्र्या.प.से.), ब्र्यादिः, पचाद्यच् । ७ मनोरपत्यं मनुष्यः ।
‘मनोर्जातावज्यतौ षुक् च’ ४।१।१६१ ॥ इति यत्, पुगागमश्च । ८
पूर्ववदजि षुकि च मानुषः । स्त्रियां तु ‘गवयहय(हयगवय)-’
३० (वा-४।१।६३ ॥) इत्यादिना डीषि मानुषी । ९ नयति भारादिकम्,

नयत्युन्नतिमात्मानमिति वा ना । ‘णीञ् प्रापणे’(श्वा.उ.अ.),
‘नयतेर्डिञ्च’(उणा-२५७) इति ऋन्, डित्वाट्टिलोपः । १० विश-
त्यनुप्रविशति सर्वकर्मस्वधिकारित्वेनेति विट् । ‘विश प्रवेशने’
(तु.प.अ.), क्विप् । ११ मनोर्जातो मनुजः । ‘जनी प्रादुर्भावे’
(दि.आ.से.), ‘पञ्चम्यामजातौ’ ३।२।१९८ ॥ इति डः । १२ मनो-
रपत्यं मानवः । औपसंख्यानिकोऽत्राऽण् । ‘मानवस्तूपसंख्यानात्’
[भाषावृत्तिः ४।१।१६१ ॥] इति भाषावृत्तिः । मनोरयं मानव इति वा ।
‘तस्येदम्’ ४।३।१२० ॥ इत्यण् वा । १३ पुनाति पाति कुलमिति वा
पुमान् । ‘पूज् पवने’(ब्र्या.उ.से.), ‘पुनातेर्मसुन् ह्रस्वत्वं च’( ) इति ४०
मसुन् । ‘पा रक्षणे’(अ.प.अ.), ‘पातेर्डुमसुन्’(उणा-६१७) इति
डुमसुन् । त्रयोदश मनुष्यस्य । मिश्रास्तु- ‘मनुष्यमानुषमर्त्य-
मनुजमानवनरेति नामानि मानुषजातिमात्रस्य, शेषाणि तु मनुष्यजातौ
पुरुषस्य’[ ] इत्याहुः ॥३३७॥

बालः पाकः शिशुर्दिम्भः पोतः शावः स्तनन्धयः ।

पृथुकाभोत्तानशयाः क्षीरकण्ठः कुमारकः ॥३३८॥

१ बल्यते संव्रियतेऽनिष्टयोगादिति बालः । ‘बल बल्ल
संव्रणे’ ( ), कर्मणि घञ् । बलते बुद्धीन्द्रियदेहादिना, नित्यं
वृद्धिं यातीति वा । ‘बल वृद्धौ’( ), ज्वलादित्वाणः । बलति
प्राणिति स्तन्येनेति वा । ‘बल प्राणने’(श्वा.प.से.), ज्वलादि-
त्वाणः । २ पान्ति रक्षन्त्येनम्, पिबति स्तन्यं वा पाकः । ‘पा ५०
रक्षणे’(अ.प.अ.), ‘पा पाने’(श्वा.प.अ.), अस्माद् वा । ‘इण्भी-
कापाशल्यतिमर्चिभ्यः कन्’(उणा-३०) । ३ श्यति स्तन्यपानेन,
तनूकरोति मातरमिति वा शिशुः । ‘शो तनूकरणे’(दि.प.अ.),
‘(शः कित् सनव)च्च’(उणा-२०) इति उप्रत्ययः, सन्वद्धावाद्
द्वित्वम्, ‘सन्त्यतः’ ७।१४।७९ ॥ इतीत्वम् । ४ डिम्भयति डिम्भः ।
‘डिभि सङ्घे’(चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । ५ पुनाति गोत्रमिति
पोतः । ‘पूज् पवने’(ब्र्या.उ.से.), ‘हसिमृगिण्वाऽमिदमि-’(उणा-
३६६) इति तन् । ६ श्यति मातरं शावः । ‘शो तनूकरणे’(दि.प.अ.),
‘अशुप्रुषिलटि’ - ‘(उणा-१४९) इति बाहुलकाद् वः, ‘आदेच
उपदेशे-’ ६।१।४५ ॥ इत्यात्वम् । ७ स्तनं धरति स्तनन्धयः । ६०

१. ‘वेब्रि’ इति ४. ‘विब्रो’ इति ३ ॥ २. ‘मर्त्यो’ इति ४ ॥ ३. ‘-दमिलू-’ इति १, तथोणादिगणे ॥ ४. ‘-जातः पञ्चजनः’ इति अ.स्वामिकृतटीकायाम्,
२।६।११ ॥, पृ.१३३ ॥ ५. ‘पदान्तेस्य’ इति १ ॥ ६. ‘मपीति’ इति ४ ॥ ७. क्षीरतरङ्गिण्यादौ विक्षेपार्थकनश्रितुनं दृश्यते ॥ ८. ‘पुनातेर्मक्, असुन् (?)
ह्रस्वत्वम्’ इति अमरकोषपदचन्द्रिकाटीका, भा-२, ६।२५९ ॥, पृ.३३३ ॥ ९. द्र. अमरकोशकृष्णमित्रकृतटीका २।६।११ ॥, पृ.२०५ ॥ तथा पदचन्द्रिकाटीका,
भा-२, ६।२५९ ॥, पृ.३३३ ॥ १०. ‘वल वल्ल संव्रणे सञ्चरणे च’ इति मा.धातुवृत्तिः, ‘वल संव्रणे’ इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ ११. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘बालः’
इति दृश्यते ॥ १२. ‘-पानिनं’ इति २ ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२नास्ति, तत्स्थाने ३प्रतौ ‘शासि सरव’ इति दृश्यते ॥ १४. ‘-तीति’ इति ४ ॥ १५.
क्षीरतरङ्गिण्यां चुरादौ ‘डपि डिपि सङ्घाते’ इत्यत्र स्वाम्याह- ‘डभि डिभि इति दौर्गाः, डिम्भयति डिम्भः, डिम्भयति डिम्भः’ इति. क्षीर. धातुसं-१२०,
पृ.३०४ ॥ १६. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘-चटि’ इति दृश्यते ॥ १७. ‘क्वन्’ इत्युणादिगणे ॥ १८. ‘-तीति’ इति ४ ॥

‘धेत् पाने’ (भ्वा.प.अ.), ‘नासिकास्तनयोर्ध्माधेतोः’ ३।२।२९ ॥ इति खश, ‘अरुर्द्धिषदजन्तस्य-’ ६।३।६७ ॥ इति मुम् । स्त्री चेत् स्तनन्धयी । यौगिकत्वात् स्तनपोऽपि । ८ प्रथते जन्मना पृथुकः । ‘प्रथ विस्तारे’ (भ्वा.आ.से.), ‘अर्भकपृथुकपाका वयसि साधवः’ (उणा-७३१) इति साधुः । पृथु कायतीति वा । ‘कै शब्दे’ (भ्वा.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३३ ॥ ९ इयति वृद्धिम् अर्भः । ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.), ‘अर्तिगृभ्यां भन्’ (उणा-४३२) इति भन् । अभते शब्दायते वा । ‘अर्भ शब्दे’ ( ), पचाद्यच् । स्वार्थे कनि अर्भकोऽपि । १० उत्तानः शेते उत्तानशयः । ‘शीङ् स्वप्ने’ (अ.आ.से.), ‘पार्श्वदौ चै’ ( ) इत्यच् । १२ क्षीरं कण्ठेऽस्य क्षीरकण्ठः । यौगिकत्वात् क्षीरपोऽपि । १३ कामयते यदपि दृष्टं सदिति कुमारः । ‘कमु कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘णिजन्तः’ (णिजन्तः) । ‘कमेरुच्चोपधाया आरन्, स चित्’ (उणा-४१८) इति सूत्रेण आरन् धातोरुपधायाश्चोकारः । कुमारयति क्रीडति वा । ‘कुमार क्रीडायाम्’ (चु.उ.से.), ‘णिजन्तः’, पचाद्यच् । कु ईषत्, कुत्सितौ मारः कामोऽस्येति वा । स्वार्थे के कुमारकः । द्वादश शिशोः ॥३३८॥

शिशुत्वं शैशवं बाल्यम्

१ शिशोर्भावः शिशुत्वम् । ‘तस्य भावस्त्वतलौ’ ५।१।११९ ॥
२ शिशोर्भावः शैशवम् । ‘इगन्ताच्च लघुपूर्वात्’ ५।१।१३१ ॥ इत्यण् ।
३ बालस्य भावः बाल्यम् । ‘गुणवचन-ब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च’ ५।१।१२४ ॥ इति ष्यञ् । तच्च षोडश-वर्षपर्यन्तम्, ‘आषोडशाद् भवेद् बाल्यम्’ [ ] इत्युक्तेः । त्रीणि बालभावस्य ॥

वयःस्थस्तरुणो युवा ।

१ वयसि यौवने तिष्ठति वयःस्थः । ‘वयः पक्षिणि बाल्यादौ वयो यौवनमात्रके’ [‘मेदिनीकोशः, सान्त-वर्गः, श्लो-३२] इति विश्वः (मेदिनी) । वयःशब्दपूर्वात् तिष्ठतेः । ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३३ ॥, ‘आतो लोप इटि च’ ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः । २ तरति कौमारं तरुणः । ‘तृ प्लवनतरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘कृवृत्तृदारिभ्य उनन्’ (उणा-३३३) । ३ यौति मिश्रीभवति विषयैः स्त्रिया वा युवा । ‘यु मिश्रणे’ (अ.प.से.),

‘कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः’ (उणा-१५४) इति कनिन्, ‘अचि श्नुधातु-’ ६।४।७७ ॥ इत्युवङ् । त्रीणि यूनः ॥
तारुण्यं यौवनम्

१ तरुणस्य भावः कर्म वा तारुण्यम् । ब्राह्मणा-दित्वात् ष्यञ् । २ यूनो भावो यौवनम्, पुंक्ली । ‘हाय-नान्तयुवादिभ्योऽण्’ ५।१।१३० ॥ इत्यण्, ‘अन्’ ६।४।१६७ ॥ इति प्रकृतिभावान्न टिलोपः । द्वे यौवनस्य ॥

वृद्धः प्रवयाः स्थविरो जरन् ॥३३९॥

जरी जीर्णो यातयामो जीनः

१ वर्धते स्म वृद्धः । ‘वृधु वर्धने’ (भ्वा.आ.से.), निष्ठा, ‘झषस्तथोः-’ ८।२।४० ॥ इति धत्वम् । २ प्रगतं वयो यौवनमस्य प्रवयाः, सकारान्तः । ‘अत्वसन्तस्य चाधातोः’ ६।४।१४ ॥ इत्युपधादीर्घः । ३ तिष्ठति विषयाद् व्यावृत्तः सन्निति स्थविरः । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘अजिरशिशिर-शिथिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः’ (उणा-५३) इति किरचि अवादेशोऽन्त्यस्य निपात्यते । ४ जीर्यते स्म जरन् । ‘जृष् वयोहानौ’ (दि.प.से.), ‘जीर्यतेरतृन्’ ३।२।१०४ ॥, ‘उगिद-चाम्-’ ७।१।७० ॥ इति नुम् । जरन्तौ, जरन्तः इत्यादि ॥३३९॥
५ जराऽस्यास्ति जरी । ‘ब्रीह्यादिभ्यश्च’ ५।२।११६ ॥ इति इनिः । जरिणौ, जरिणः इत्यादि । ६ जीर्यति स्म जीर्णः । ‘जृष् वयोहानौ’ (दि.प.से.), निष्ठा, ‘कृत ईद्धातोः’ ७।१।१०० ॥, ‘उरण् रपरः’ १।१।५१ ॥, ‘रदाभ्यां निष्ठा-’ ८।२।४२ ॥ इति नत्वम्, [‘हलि च’ ८।२।७७ ॥ इति दीर्घत्वम्], ‘श्र्युकः किति’ ७।४।११ ॥ इति नेट् । ७ याता यामाः प्रहरा अस्य यातयामः । ८ जिनाति स्म जीनः । ‘ज्या वयोहानौ’ (ब्र्या.प.अ.), निष्ठा, ‘ग्रहिज्या-’ ६।१।१६ ॥ इति संप्रसारणम्, ‘त्वादिभ्यश्च’ ८।२।४४ ॥ इति निष्ठानत्वम्, ‘हलः’ ६।४।२२ ॥ इति दीर्घत्वम् । अष्ट^३ वृद्धस्य ॥

अथ विस्त्रसा जरा ।

१. ‘प्रथ प्रख्याने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. उणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ ३. ‘अधिकरणे शेते’ ३।२।१५ ॥ इत्यत्र ‘पार्श्वदिषूपसंख्यानम्’ इति वार्तिकं मनसि निधाय ‘पार्श्वदौ च’ इत्युक्तम्, वस्तुतः ‘उत्तानादिषु कर्तृषु’ (वा-३।२।१५ ॥) इत्यनेन वार्तिकेनाच्यत्ययो योग्यः ॥ ४. ‘णिजन्तः’ इति १ ॥ ५. उणादिगणे ‘कमेः किदुच्चोपधायाः’ इति सूत्रस्वरूपं दृश्यते ॥ ६. ‘स चत्’ इति २ ॥ ७. इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ८. ‘-तृ-’ इति ३ ॥ उणादिगणे ‘तृ’ इत्यस्य नोल्लेखः, स चोचित एव, ‘त्रो रश्च लो वा’ (उणा-३३४) इति सूत्रस्य विद्यमानत्वात्, अन्यथा ‘तरुणः तलुनः’ इति रूपद्वयं न भविष्यति ॥ ९. ‘ष्यन्’ इति ३.४ ॥ १०. ‘वृद्धौ’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ । ११. ‘जृ’ इति १.२ ॥ १२. ‘ई-’ इति १.२.४ ॥ १३. ‘सप्त’ इति १.४ ॥

४०

५०

६०

१ विशेषेण स्रस्यते अधःपात्यतेऽनया विस्रसा,
द्विदन्त्यः । 'संसु अधःपतने' (भा.आ.से.), भिदादित्वादङ् ।
२ जीर्यत्यनया जरा । 'जृष् वयोहानौ' (दि.प.से.), धित्वात्
'षिद्धिदादिभ्योऽङ्' ३ ॥ १०४ ॥, 'ऋहशोऽङि गुणः' ७ ॥ १६ ॥,
टाप् । द्वे जरायाः ॥

वार्धकं स्थाविरम्

१ वृद्धस्य भावः कर्म वा वार्धकम् । मनोज्ञादित्वाद्
वुञ्, 'युवोरनाकौ' ७ ॥ ११ ॥ । २ स्थविरस्य भावः कर्म वा
स्थाविरम् । 'हायनान्तयुवादिभ्योऽण्' ५ ॥ १३० ॥ इति युवादित्वा-
१० दण् । द्वे वृद्धत्वस्य ॥

ज्यायान् वर्षीयान् दशमीत्यपि ॥३४०॥

१ अतिशयेन वृद्धो ज्यायान् । वृद्धशब्दादतिशयेऽर्थे
'ईयसुनि' वृद्धस्य च ५ ॥ १६ ॥ इति वृद्धस्य ज्यादेशः, 'ज्यादा-
दीयसः' ६ ॥ १६० ॥ इत्यात्वम् । ज्यायांसौ, ज्यायांसः इत्यादि ।
२ अतिशयेन वृद्धो वर्षीयान् । वृद्धशब्दादतिशयेऽर्थे 'ईयसुनि
'प्रियस्थिरस्फिरोरुबहुलगुरुवृद्ध- '६ ॥ १५७ ॥ इत्यादिना वृद्धस्यै
वर्षादेशः । वर्षीयांसौ इत्यादि । ३ नवतेरूर्ध्वं दशम इत्यवस्था-
विशेषः, तद्योगाद् मत्वर्थे 'वयसि पूरणात्' ५ ॥ १३० ॥ इतीनिः
दशमी । दशमिनी, दशमिनः इत्यादि । दशमीस्थोऽपि ।

२० "इष्टो वयोदशोपेतः पञ्चमी सप्तमीति वा ।
प्रवया दशमीस्थः स्यात्" [१] इति भागुरिः ।
त्रीण्यतिवृद्धस्य ॥३४०॥

विद्वान् सुधीः कविविचक्षणलब्धवर्णा-

ज्ञः प्राप्तरूपकृतिकृष्ट्यभिरूपधोराः ।

मेधाविकोविदविशारदसूरिदोष-

ज्ञाः प्राज्ञपण्डितमनीषिबुधप्रबुद्धाः ॥३४१॥

व्यक्तो विपश्चित् संख्यावान् सन्

१ वेति जानाति विद्वान् । 'विद ज्ञाने' (अ.प.से.),

'लटः शतृशानचौ- '३ ॥ १२४ ॥ इति लटः शत्रादेशः, 'विदेः
शतुर्वसुः' ७ ॥ १३६ ॥ इति शतुर्वसुरादेशः, 'उगिदचाम्- '७ ॥ १- ३०
७० ॥ इति नुम् । २ सुष्ठु ध्यायति सुधीः । 'ध्यै
चिन्तायाम्' (भा.प.अ.), 'ध्यायतेः क्विप् सम्प्रसारणं च' (वा-
३ ॥ १८० ॥) इति क्विप्सम्प्रसारणे । सुष्ठु दधाति धारयति
शास्त्रार्थमिति वा । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'क्विप्'
३ ॥ १७६ ॥ इति क्विप्, 'घुमास्था- '६ ॥ १६६ ॥ इतीत्वम् । शोभना
धीरस्येति वा । ३ कवते कौति वा धर्माधर्मौ कविः । 'कुङ्
शब्दे' (भा.-आ.अ.), 'कु शब्दे' (अ.प.अ.) अदादिर्वा, 'अच
इः' (उणा- ५७८) इति इः । कवते वर्णयतीति वा । 'कबृ
वर्णे' (भा.-आ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा- ५५७) इतीन् ।
स्त्रियां कवी च, कविताऽपि । ४ विचष्टे शास्त्रार्थमिति ४०
विचक्षणः । 'चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि' (अ.आ.से.), 'अनुदात्तेश्च
हलादेः' ३ ॥ १२४९ ॥ इति युच्, 'युवोरनाकौ' ७ ॥ ११ ॥, 'असि
अके अने चक्षिङः ख्याञ् नेति वाच्यम्' ( ) इति ख्याजादेशभावः ।
५ लब्धः प्राप्तो वर्णः स्तुतिर्यशो वा अनेन लब्धवर्णः । ६
जानाति शास्त्रार्थमिति ज्ञः । 'ज्ञा अवबोधने' (क्र्या.प.अ.),
'इगुपधज्ञा- '३ ॥ १२३५ ॥ इति कः, 'आतो लोप इटि च' ६ ॥ १६४ ॥
इत्यालोपः । ७ प्राप्तं रूपं दर्शनं येन स प्राप्तरूपः । ८ प्रशस्तं
कृतमस्यास्ति कृती । 'अत इनिठनौ' ५ ॥ १२१५ ॥ इतीनिः ।
कृतमत्यन्तमनेन । 'इष्ट्य-दिभ्यश्च' ५ ॥ १८८ ॥ इतीनिर्वा । 'करोतेः
क्रियासामान्य-वाचित्वाद् ज्ञानार्थत्वात् कृतं ज्ञानमस्यास्ति कृती ५०
ज्ञानी" [१] इति तु कलिङ्गः । ९ कर्षति गूढार्थमिति कृष्टिः ।
'कृष विलेखने' (भा.प.अ.), संज्ञायां तिक् (तिच्), बाहुलकात्
कर्तरि क्तिन् वा, पुंस्ययम् । "आकर्षणे स्त्रियां कृष्टिर्भवेन्नरि
विपश्चिति" [१] इति रन्तिदेवः । १० अभिगतं रूपं येन
अभिरूपः । ११ दधाति धियं धीरः । 'डुधाञ्
धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), 'सुसूधागृधिभ्यः क्रन्' (उणा- १८२),
'घुमास्था- '६ ॥ १६६ ॥ इतीत्वम् । धियमीरयति प्रेरयति वा ।
'ईर गतिप्रेरणयोः' (जु.उ.से.), 'कर्मण्यण्' ३ ॥ १२११ ॥ ।
संशयविपर्ययरहितां धियं १३ रात्यादत्त इति वा । 'रा
दाने' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३ ॥ १२३ ॥, 'आतो लोपः- ६०
'६ ॥ १६४ ॥ इत्यालोपः । १२ मेधा-ऽस्त्यस्य मेधावी ।

१. 'संसु अवसंसने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. 'वृद्धस्य' इति १ ॥ ३. 'इय-' इति १.३ ॥ ४. 'इय-' इति १.२.३ ॥ ५. २प्रतौ नास्ति ॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका
३ ॥ ३४० ॥, पृ. ८० ॥ ७. अत्र वबयोरैक्यं द्रष्टव्यम्, क्षीरतरङ्गिण्यादौ 'कवृ' इति धातोरविद्यमानत्वात् ॥ ८. 'शास्त्रमिति' इति ४ ॥ ९. 'आत (ज्ञात?)' इति
१, इतोऽग्रे २प्रतौ 'हि' इति दृश्यते ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्राह्मवर्गः, श्लो-४०२, पृ. ४९२ ॥ ११. द्र. रामाश्रमी २ ॥ १७ ॥, पृ. ३२६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२,
ज्योतिर्वर्गः, श्लो-४०२, पृ. ४९२ ॥ १२. 'प्रेषणयोः' इति ३, गतिप्रेरणार्थकेरधातुः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ १३. 'धिया' इति ३ ॥

‘अस्मायामेधास्त्रजो विनिः’^५ ॥ १२१ ॥ इति विनिः । मेधाविनौ, मेधाविनः इत्यादि । १३ को वेत्यभिप्रायमस्य, कस्य ब्रह्मण ओकः स्थानं वेत्तीति वा कोविदः । ‘विद ज्ञाने’ (अ.प.से.), पृषोदरादित्वात् साधुः । कौति शब्दायते धर्माधर्माविति । ‘कु शब्दे’ (अ.प.अ.), विचित्रत्ययः । कुशब्देन वेद उच्यते, तस्य विदो ज्ञाता इति वा, पृषोदरादिः । १४ विशेषेण शारदोऽधृष्टः प्रत्यग्रो^१ वा विशारदः । १५ सुनोति सन्देहम्, सूते सदर्थं वा सूरिः । ‘षुञ् अभिषवे’ (स्वा.उ.अ.), ‘षूङ् प्राणिगर्भविमोचने’ (अ.आ.वे.) वा, ‘सुजो दीर्घश्च’ (उणा- २९३) इति रिक्दीर्घौ । षूङ्, ‘सुसूधागृवि(धि)भ्यः क्रिन्’ (उणा-१८२), ‘सामसालसमसूरसूरयः’ [१] इति सभेदात् सूरिः दन्त्यादिः । अभिधानमालायां तु इन्नन्तोऽपि, सूरी, सूरिणौ, सूरिणः इति (इत्यादि) । १६ दोषान् जानाति ज्ञात्वा जह्यादिति दोषज्ञः । ‘ज्ञा अवबोधने’ (क्र्या.प.अ.), ‘इगुपधज्ञा-’^३ ॥ ११३५ ॥ इति कः । १७ प्रज्ञाऽस्त्यस्य प्राज्ञः । ‘प्रज्ञाश्रद्धार्चावृत्तिभ्यो णः’^५ ॥ १२१०१ ॥ प्रज्ञ एव वा । ‘प्रज्ञादिभ्यश्च’^५ ॥ १४३८ ॥ इत्यण् । १८ पण्ड्यतेऽनया पण्डा । ‘पडि गतौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘गुरोश्च’^३ ॥ १३१०३ ॥ इत्यकारः, ततो ये गत्यर्थास्ते ज्ञानार्था इत्युक्तेः पण्डा बुद्धिः सज्जाताऽस्य पण्डितः । तारकादित्वादितच् । १९ मनस ईष्टे मनीषी, पृषोदरादिः । मनीषाऽस्त्यस्येति वा, ‘शिखादित्वादिन्’ । यौगिकत्वाद् धीमान्, मतिमानित्याद्याः (मतिमानित्यादयः) । २० बुध्यतेऽवगच्छति पदार्थानिति बुधः । ‘बुध अवगमने’ (दि.आ.अ.), ‘इगुपध-’^३ ॥ ११३५ ॥ इति कः । २१ प्रबुध्यते प्रबुद्धः । ‘बुध अवगमने’ (दि.आ.अ.), वर्तमाने कः ॥ ३४१ ॥ २२ व्यनक्त्यर्थमिति व्यक्तः । विपूर्वः ‘अञ्जु [व्यक्ति]म्रक्षणादौ’ (रु.प.वे.), वर्तमाने कः, ‘अनिदिताम्-’^६ ॥ १४१२४ ॥ इति नलोपः । २३ विशेषेण पश्यंश्चेतयते विपश्चित्, पृषोदरादिः । २४ संख्या विचारणा, तद्युक्तः संख्यावान् । यद्वा सं सम्यक् ख्यानं ज्ञानमस्यास्ति संख्यावान् । ‘तदस्यास्त्यस्मि-’^{३०} न्ति मनुप्^५ ॥ १२१९४ ॥ । २५ सर्वेषु शान्तिकपौष्टिकादिकर्मसु अस्ति विद्यते सन्, विद्यमान इत्यर्थः, अन्ये त्वसत्कल्पाः ।

‘असं भुवि’ (अ.प.से.), शतृप्रत्ययः, अस्ति श्रसोरल्लोपः^१ ६ ॥ १२११ ॥, ‘उगिदचाम्-’^७ ॥ १२१० ॥ इति नुम् । सन्तौ, सन्तः इत्यादि । पञ्चविंशतिः पण्डितस्य ।

प्रवीणे तु शिक्षितः ।

निष्णातो निपुणो दक्षः कर्महस्तमुखाः कृतात् ॥ ३४२ ॥
कुशलश्चतुरोऽभिज्ञविज्ञवैज्ञानिकाः पटुः ।

१ प्रकर्षेण वीयते गम्यते प्रवीणः । ‘वी गतिप्रजन-’^१ कान्त्यादिषु (भ्वा.प.अ.), [‘घृवीह्वा-’ (हैमोणा-१८३) इति णक्], तत्र । २ शिक्षा सज्जाताऽस्य शिक्षितः । तारकादित्वा-^{४०} दितच् । शिक्षयते स्मेति वा । ‘शिक्ष विद्योपादाने’ (भ्वा.आ.से.), निष्ठा, ‘आर्धधातुकस्य-’^७ ॥ १२१३५ ॥ इतीट् । ३ निष्णाति स्म निष्णातः । ‘ष्णा शौचे’ (अ.प.अ.), मुख्यार्थं परित्यज्य निपुणे रूढः, निष्ठा, ‘निनदीभ्यां स्नातेः कौशले’^८ ॥ १२१८९ ॥ इति सस्य षत्वम् । ४ नियतं पुणति शोभनकर्मत्वादिति निपुणः । ‘पुण कर्मणि शुभे’ (तु.प.से.), ‘इगुपध-’^३ ॥ ११३५ ॥ इति कः । ५ दक्षते दक्षः । ‘दक्ष वृद्धौ शैघ्र्ये च’ (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । ६-८ कृतात् कृतशब्दादग्रे कर्महस्तमुखाः शब्दा योज्यन्ते, तेन कृतं कर्माऽनेन कृतकर्मा, नान्तः । यौगिकत्वात् कृतकृत्यः, कृतार्थः, कृती च । कृतो वशीकृतो हस्तोऽनेन कृतहस्तः । कृतं^{५०} संस्कृतं मुखमस्य कृतमुखः ॥ ३४२ ॥ ९ तीक्ष्णान् कुशान् लाति कुशलः, ते हि व्युत्पन्नैरादातुं शक्याः । ‘ला दाने’ (अ.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’^३ ॥ १२१३ ॥ । कुश्यति श्लिष्यति वा । ‘कुशं श्लेषणे’ (दि.प.से.), वृषादित्वात् कलच् । १० चतते कर्म इति चतुरः । ‘चतेर्ङ्’ याचने (भ्वा.उ.से.), ‘मन्दिवाशिमथिचतिचङ्क्यङ्किभ्य उरच्’ (उणा-३८) । चत्वारः पुरुषार्थाः सन्त्यस्येति वा । अर्शआदित्वादच् । ११ अभितः सर्वतो जानाति अभिज्ञः । ‘ज्ञा अवबोधने’ (क्र्या.प.अ.), ‘इगुपध-’^३ ॥ ११३५ ॥

१. ‘प्रत्ययो’ इति ४ ॥ २. वस्तुतस्तु इदं सूत्रं निप्रत्ययस्य विधानं करोत्यतः रिक्प्रत्ययविधानं विचारणीयम् ॥ ३. इदमपि सूत्रं क्रन्करोति, अथ च ‘सूङ् क्रिः’ (उणा-५०४) इत्युणादिक्रिप्रत्ययेन समाधेयम् ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४०२, पृ.४९२ ॥, तत्र-“साल-साम-सम-सुर-सूरयः” इति दृश्यते ॥ ५. ‘शिखादिभ्योदिन्’ इति १ ॥ ६. ‘-दिञ्’ इति ३ ॥ ७. ‘असु’ इति १.३ ॥ ८. अनावश्यकोऽयम् ॥ ९. ‘संस्कृतमुख-’ इति ३ ॥ १०. ‘श्लिष्यते’ इति १ ॥ ११. दुर्गसम्मतोऽयं धातुः, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, दिवादिः, धातुसं-११२, पृ.२२९ ॥ १२. डकारानुबन्धः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥

इति कः । १२ विशेषेण जानाति विज्ञः । १३ विज्ञानं प्रयोजनमस्य
वैज्ञानिकः । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०१ ॥ इति ठक्, 'उस्येकः'
७।३।५० ॥, 'किति च' ७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः । १४ पाठयति
दाक्ष्यं पटुः । 'पटं विस्तारे' (भ्वा.प.से.), 'णिजन्तः', 'फलिपाटि-
नमिमनि-' (उणा-१८) इत्युः, 'णेरनिटि' ६।४।५१ ॥ इति णिलोपः ।
चतुर्दश प्रवीणस्य । 'सीखिउ' इति भाषा ॥ "क्षेत्रज्ञः नदीष्णः
निष्णः" [शेषनाममाला ३।९२ ॥] इति शैषिकाणि ॥

छेको विदग्धे

१ छ्यति छिनत्ति मुखदुष्टचित्तानि छेकः । 'छो
१० छेदने' (दि.प.अ.), बाहुलकाद् डेकः । २ विशेषेण दहति
मूर्खचित्तमिति विदग्धः । 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा.प.अ.),
वर्तमाने कः, तत्र । द्वे दाक्ष्यातिशययुक्तस्य । 'छेकोऽवसरज्ञो,
द्वासप्ततिकलापण्डित इति च वृद्धाः । छेकः 'प्रयोगज्ञः' इति
भाषान्तरम् । "छेकालः छेकिलः" [शेषनाममाला २।९२ ॥]
शैषिके । छइल्लो देश्याम् ॥

प्रौढस्तु प्रगल्भः प्रतिभान्वितः ॥३४३॥

१ प्रौढते (प्रोह्यते) स्म प्रौढः । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.
अ.), निष्ठा, कित्वात् सम्प्रसारणम्, 'हो ढः' ८।२।३१ ॥, 'झष-
स्तथोः' ८।२।४० ॥ इति धत्वम्, ष्टुत्वम्, ढलोपः, 'प्रादूहोढौ-
२० (-ढो)-' (वा-६।१।८९ ॥) इति वृद्धिः । २ प्रगल्भते प्रगल्भः ।
'गल्भधाष्ट्ये' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । ३ तत्त्वोल्लेखशालिनी
प्रज्ञा प्रतिभा, तयान्वितः प्रतिभान्वितः । त्रीणि सर्वव्यापार-
समर्थस्य । 'पुषतु' इति भाषा ॥३४३॥

कुशाग्रीयमतिः सूक्ष्मदर्शी

१ कुशाग्रस्य तुल्या तीक्ष्णत्वात् कुशाग्रीयः । 'कुशा-
ग्राच्छः' ५।३।१०५ ॥, 'आयनेयी' ७।१।२ ॥ इति ईयादेशः ।
कुशाग्रीयः मतिरस्य कुशाग्रीयमतिः । २ सूक्ष्मं पश्यतीत्येवं-
शीलः सूक्ष्मदर्शी । 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा.प.अ.), 'सुप्यजातौ
णिनिः' ३।२।१७८ ॥ इति णिनिः । द्वे सूक्ष्मदर्शिनः । 'ऊंडु'
३० विमासै' इति भाषा ॥

तत्कालधीः पुनः ।

प्रत्युत्पन्नमतिः

१ तत्कालमेव धीरस्य तत्कालधीः । २ प्रतीति
प्रत्यग्रमुत्पन्ना मतिरस्य प्रत्युत्पन्नमतिः । द्वे त्वरितोत्पन्न-
बुद्धिधनस्य ॥

दूराद् यः पश्येद् दीर्घदर्शसौ ॥३४४॥

१ दूराद् यः पश्येदसौ दीर्घदर्शी । दीर्घं पश्यतीत्येवं-
शीलः दीर्घदर्शी । 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा.प.अ.), 'सुप्यजातौ'-
३।२।१७८ ॥ इति णिनिः । दीर्घदृष्टिरपि । यद्धलायुधः-
"दूरादेवार्थसन्दर्शी" दीर्घदृष्टिः प्रकीर्तितः" [हलायुधकोशः ४०
२।३।७६ ॥] इति । एकं दूरादेवार्थद्रष्टुः ॥३४४॥

हृदयालुः सहृदयश्चिद्रूपोऽपि

१ प्रशस्तं हृदयं मनोऽस्य हृदयालुः । 'हृदयाच्चा-
लु-रन्यतरस्याम्' (वा-५।२।१२२ ॥) इत्यालुः । २ सह हृदयेन
मनसा न तु वक्षसा वर्तते स सहृदयः । सर्वेऽपि सहृदया
एव, परमत्रौचित्याद् हृदयालुसाहचर्याच्च प्रशस्तहृदयसहिते
पुंविशेषेऽयं वर्तते । 'सुहृदयः' इति पाठे, शोभनं हृदयमस्येति
व्युत्पत्तिः । ३ चिदिति विशिष्टे चैतन्ये वर्तते, चिद् रूपमस्य
तन्मयत्वाद् चिद्रूपः । त्रीणि वस्तुतत्त्वज्ञानयुक्तस्य ॥

अथ संस्कृते । ५०

व्युत्पन्नप्रहृतक्षुण्णाः

१ शास्त्रादिना संस्क्रियते स्म संस्कृतः । 'निष्ठा'
३।२।१०२ ॥ इति कः, 'सम्पर्युपेभ्यः' ६।१।१३७ ॥ इति सुट् । २
व्युत्पद्यते स्म व्युत्पन्नः । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), भावे निष्ठा,
'रदाभ्याम्' ८।२।४२ ॥ इति नत्वम् । ३ प्रहन्यते स्म प्रहृतः ।
'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), निष्ठा, 'अनुदात्तोपदेश'-
६।४।३७ ॥ इति नलोपः । ४ क्षुद्यते स्म क्षुण्णः । 'क्षुदिर् सञ्चूर्णने'
(रु.उ.अ.), निष्ठा, 'रदाभ्याम्' ८।२।४२ ॥ इति नत्वम् ।
चत्वारि शास्त्रादितत्त्वचतुरस्य ॥

अन्तर्वाणिस्तु शास्त्रवित् ॥३४५॥ ६०

१. विस्तारार्थकपटधातुः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ २. 'सीखिउ' इति २, 'सीखियौ' इति ४ ॥ ३. 'छेकेऽ-' इति २ ॥ ४. 'तत्त्वोल्लेखः' इति २ ॥
५. 'पुषतो' इति ३ ॥ ६. 'ऊंडु' इति ३, 'ऊंडु' इति ४ ॥ ७. 'विमासइ' इति २.४ ॥ ८. '-पन्नस्य' इति ३ ॥ ९. हलायुधे 'दूरार्थानर्थसन्दर्शी' इति दृश्यते,
पृ.४४ ॥ १०. 'हृदये' इति १ ॥ ११. सिद्धान्तकौमुद्यां दीक्षितेन 'संपरिभ्यां' ६।१।१३७ ॥ इत्यादिपाठः स्वीकृतः, अत्र तट्टीका तत्त्वबोधिनी-"संपर्युपेभ्यः"-
इति वृत्तिस्थपाठं विहाय भाष्यवार्तिकानुसारेणाह-संपरिभ्यामिति" इति, सिद्धान्तकौमुदी, पृ.४७९ ॥

१ अन्तरन्तःकरणे वाणी शास्त्रशरीरभूता अधिदेवभूतावा
अस्य अन्तर्वाणिः । 'गोस्त्रियोः- '१ ॥ १४८ ॥ इति ह्रस्वत्वम्,
'मातृच(मातृज्)मातृकमातृषु'(वा-६ ॥ १४४ ॥) इति सामान्यज्ञाप-
कात्, कपोऽनित्यत्वान्न कप् । 'अन्तर्वाण्यस्येति अन्तर्वाणिः
[विपश्चित्], 'निष्प्रवाणिश्च' ५ ॥ १४६ ० ॥ इति चकाराद् 'नद्यतश्च'
५ ॥ १५३ ॥ इति कपो निषेधः । 'मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-
२९७ ॥ इति माधवः । शास्त्रं च न तथा वक्तुं शक्नोति शास्त्र-
वित् । 'विद ज्ञाने'(अ.प.से.), क्विप् । शास्त्रं वेत्ति न तथा वक्तुं
शक्नोति, तस्यैकम् ॥ ३४५ ॥

१० वागीशो वाक्पतिः

१ वाचामीशो वागीशः । 'प्रधानवचसो मूकान्
वागीशानपि कुर्वतः'[ ] इति माधवः । २ वाचां पतिः वाक्पतिः,
तत्र । द्वे प्रधानवक्तुः ॥

वाग्मी वाचो^२युक्तिपटुः प्रवाक् ।

समुखो वावदूकः

१ प्रशस्ता वागस्य वाग्मी । 'वाचो ग्मिनिः'
५ ॥ १२४ ॥ इति ग्मिनिः, तेन द्वयोर्गकारयोः श्रवणं भवति,
'चोः कुः' ८ ॥ १३० ॥, 'झलां जशान्ते' ८ ॥ १३९ ॥ इति जश्त्वम् ।
यदि ग्मिनिरित्येवोच्येत तदा 'यरोऽनुनासिके- ' ८ ॥ १४५ ॥ इति
२० नित्यमनुनासिकः स्यात्, 'प्रत्यये नित्यमिष्यते' इति वचनात् ।
'यो हि सम्यग्भाषते वाग्मीत्येव स भवति'[ ] इति माधव-
कृष्णपण्डितादयः । २ वाचो युक्तौ पटुः वाचोयुक्तिपटुः, षडक्ष-
रमखण्डम् । 'वागिदम्पश्यद्भ्यो युक्तिदण्डहरेषु'(वा-६ ॥ १२१ ॥)
इति षष्ठ्यलुक् । ३ प्रकृष्टा वागस्य प्रवाक् । ४ सह मुखेन
वचनेन वर्तते समुखः । मुखशब्देनात्र वचनं लक्ष्यते । ५ वावद्यत
इत्येवंशीलो वावदूकः । वदेर्यङन्ताद् 'वदेश्च'( ) इत्यूकः । पञ्च
प्रतिभायुक्तजल्पकस्य ॥

अथ वदो^१ वक्ता^२ वदावदः^३ ॥ ३४६ ॥

१ वदतीति वदः । 'वद व्यक्तायां वाचि'(भ्वा.प.से.),
३० पचाद्यच् । २ वक्तीति वक्ता । 'वच परिभाषणे'(अ.प.अ.),

'ण्वुल्लुचौ' ३ ॥ १२३३ ॥ इति तृच्, तृन् वा । ३ वदति वदावदः । 'वद
व्यक्तायां वाचि'(भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, 'चरिचलिपति-वदीनां
द्वित्वमच्याक् चाभ्यासस्य कार्यमनचीति वक्तव्यम्'(वा-
६ ॥ १२२ ॥) इति हलादिः शेषाभावः । त्रीणि वक्तुः । 'कहणहार' इति
भाषा ॥ ३४६ ॥

स्याज्जल्पाकस्तु वाचालो वाचाटो बहुगर्हवाक् ।

१ जल्पनशीलो जल्पाकः । 'जल्प व्यक्तायां वाचि'
(भ्वा.प.से.), 'जल्पभिक्षुकुट्टुलुण्टवृडः षाकन्' ३ ॥ १२५५ ॥ । २
-३ कुत्सिता वागस्य वाचालः, [वाचाटः] । 'आलजाटौ
(आलजाटचौ) बहुभाषिणि' ५ ॥ १२५ ॥, 'कुत्सित इति वाच्यम्'
(वा-५ ॥ १२५ ॥) । ४ बहुर्निःसारतया गर्ह्या वागस्य बहुगर्ह-
वाक् । चत्वारि वाचालस्य । 'घणुं असारबोलै' इत्यादिभाषा ॥

यद्वदोऽनुत्तरे

१ यदेव निःसरति, तदेव वदति यद्वदः । पचाद्यच् । २
नास्ति उत्तरमस्य अनुत्तरः, तत्र । द्वे प्रश्नानुरूपोत्तररहितस्य ॥

दुर्वाक् कद्वदे स्यात्

१ दुर निन्दितं वक्ति दुर्वाक् । दुर निन्दिता वाग-
स्यास्तीति वा । २ कुत्सितं वदति कद्वदः । 'रथवदयोश्च'
६ ॥ १०२ ॥ इति कोः कत्, तत्र । गर्हवादीत्यपि । 'गर्हवादी
तु कद्वदः'[अमरकोषः ३ ॥ १३७ ॥] इत्यमरः । यो निन्दां कुर्वन्
वक्ति, तस्य द्वे ॥

अथाऽधरः ॥ ३४७ ॥

हीनवादिनि

१ अवति गच्छति हीनत्वम् अधरः । 'अव रक्षणादौ'
(भ्वा.प.से.), 'अवेर्ध(ध्) च वा'(हैमोणा-३९८) इत्यरः
॥ ३४७ ॥ २ हीनं वदतीत्येवंशीलो हीनवादी । 'वद व्यक्तायां
वाचि'(भ्वा.प.से.), 'सुप्यजातौ- ' ३ ॥ १७८ ॥ इति णिनिः, तत्र । द्वे
वादे पराजितस्य ॥

एड^१मूकाऽनेड^२मूकौ त्ववाक्श्रुतौ ।

१. 'देवता-' इति ३ ॥ २. वस्तुतः द्रविडप्राणायामोऽयं ह्रस्वान्तवाणिशब्दसत्त्वात् ॥ ३. 'संभवति' इति ४ ॥ ४. 'वदेर्यङन्ताद्
'यजजपदशां यडः'(३ ॥ १२६६ ॥) इति बहुवचननिर्देशादन्यतोऽप्यूक इति धातुपारायणम् । 'चेक्रीयीतान्तानां यजिजपिदंशिवदाम्' इत्यूक
इति कालापाः' इति टीकासर्वस्वम्, भा-३, ३ ॥ १३५ ॥, पृ. १७ ॥ ५. 'चरिचलिपतिवदीनां वा द्वित्वमच्याक् चाभ्यासस्येति वक्तव्यम्'
इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते । 'आगमस्य दीर्घत्वसामर्थ्यादभ्यासह्रस्वो हलादिः शेषश्च न' इति तत्रैव दीक्षितः ॥ ६. 'आसार-' इति
३ ॥ ७. '-बोलइ' इति २.४ ॥ ८. 'इति' इति १ ॥

१ एडो बधिरः, मूकोऽवाक्, एडश्चासौ मूकश्च एड-
मूकः । “कलमूकस्त्ववाक्श्रुतिः” [हलायुधकोशः २।६०९॥] इति
हलायुधः । २ अनेडोऽपि अवर्करोऽपि मूकः अनेडमूकः ।
“अन्धो ह्यनेडमूकः स्यात्” [हलायुधकोशः २।६०९॥] इति
हलायुधः । “अनेडमूकस्तु जडः” [वैजयन्तीकोषः ५।४।१४॥]
इति वैजयन्ती । “शठो ह्यनेडमूकः स्यात्” [१] इति भागुरिः,
तदयमनेकार्थो द्रष्टव्यः । ३ न विद्यते वाक् श्रुतिश्चास्य
अवाक्श्रुतिः, तत्र । यो बधिरो मूकश्च, तस्य त्रीणि ॥

रवणः शब्दनस्तुल्यौ

१० १ रौतीत्येवंशीलो रवणः । ‘रु शब्दे’ (अ.प.अ.),
‘चलनशब्दार्थादकर्मकाच्चै’ ३।२।१४८॥ इति युच् । २ शब्द-
यतीत्येवंशीलः शब्दनः । ‘शब्द शब्दने’ (चु.उ.से.), चुरादिः,
‘चलनशब्दार्थात्-’ ३।२।१४८॥ इति युच् । द्वे शब्दकरस्य
। ‘सादकर’ इति भाषा ॥

कुंवादकुचरौ समौ ॥३४८॥

१ कुत्सितो वादोऽस्य कुवादः । २ कुत्सितं चरति
कुचरः । ‘चर गत्यादौ’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । “कुचरः
कुटिलाशयः” [हलायुधकोशः २।३८९॥] इति हलायुधः । द्वे
कुवचनकथकस्य ॥३४८॥

२० लोहलोऽस्फुटवाक्

१ लोहति मुह्यति लोहलः । ‘लुहः सौत्रः, कथनादौ
कलच्, बाहुलकाद् गुणः । २ अस्फुटा वागस्य अस्फुटवाक् ।
द्वे अप्रकटवचनवक्तुः । ‘तोतला’ इति भाषा । “काहलः”
[शेषनाममाला ३।९२॥] इति शैषिकम् ॥

मूकोऽवाक्

१ मूयते बध्यते वागभावेनेति मूकः । ‘मूड् बन्धने’
(भ्वा.आ.से.), ‘वयतिभवतिभ्यां कक्’ ( ) । २ नास्ति वागस्य
अवाक् । द्वे मूकस्य । “जडकडौ” [शेषनाममाला ३।९३॥]
शैषिके ॥

३० असौम्यस्वरोऽस्वरः ।

१. ‘कल्ल-’ इति हलायुधे । २. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।३४८॥, पृ.८२॥ ३. ‘-काद् युच्’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ४. ‘-उपसर्गादाविष्कारे’ इति क्षीरतरङ्गिणी,
धातुसं-१६०, पृ.३११॥ ५. ‘सादकरै’ इति ३॥ ६. ‘-मयति’ इति ४॥ ७. ‘जडः कडः’ इति १.२.४॥ ८. ‘जाणै’ इति ३॥ ९. ‘णिजन्ताः’
इति १.२.४॥ १०. ‘-करइ’ इति २॥ ११. ‘क्षिप्नुः’ इति २.३॥ १२. ‘विकाशी’ इति १.३॥ १३. ‘-श्वरः’ इति ३॥

१ न सौम्यः स्वरोऽस्य असौम्यस्वरः । २ विपरीतः
स्वरोऽस्य अस्वरः । अत्र नञ् वैपरीत्ये अनर्थवदिति । द्वे
घर्घरस्वरस्य ॥

वेदिता विदुरो विन्दुः

१ वेत्तीत्येवंशीलो वेदिता । ‘विदज्ञाने’ (अ.प.से.), शीले
तृन् । २ वेत्तीत्येवंशीलो विदुरः । ‘विदिभिदिच्छिदेः
कुरच्’ ३।२।१६२॥ ३ वेदनशीलो विन्दुः । ‘विदज्ञाने’ (अ.प.से.),
‘विन्दुरिच्छुः’ ३।२।१६९॥ इति साधुः । त्रीणि ज्ञातुः । ‘जाण’ इति
भाषा ॥

वन्दारुस्त्वभिवादकः ॥३४९॥ ४०

१ वन्दनशीलो वन्दारुः । ‘वदि अभिवादनस्तुत्योः’
(भ्वा.आ.से.), ‘शृन्धोराः’ ३।२।१७३॥ इत्यारुः । २ अभि-
वादयते अभिवादकः । ‘वद व्यकायां वाचि’ (भ्वा.प.से.),
णिजन्तः, ण्वुल् । द्वे वन्दनशीलस्य । ‘जे नमस्कार करै’ इति
भाषा ॥३४९॥

आशंसुराशंसितरि

१ आशंसत इत्येवंशील आशंसुः । ‘शंसु इच्छायाम्’
(भ्वा.प.से.), अयमाङ्पूर्व एव प्रयुज्यते । ‘सनाशंसभिक्ष उः’
३।२।१६८॥ इत्युः । २ आशंसेः ‘तृन्’ ३।२।१३५॥ इति तृनि
आशंसिता, तत्र । द्वे शिक्षादायकस्य ॥

५०

कट्वरस्त्वतिकुत्सितः ।

१ कट्यावृणोति कट्वरः, तृतीयवर्गाद्यान्तस्था-
चतुर्थमध्यः । ‘कटे वर्षावरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘छित्वरचत्वर-
(छत्वर)-’ (उणा-२८१) इति वरचि साधुः । कुत्सितं वृणोति
कट्वर इत्यन्ये । २ अत्यर्थं कुत्सितः अतिकुत्सितः । एकं
कटुकभाषिणः ॥

निराकरिष्णुः क्षिप्नुः स्यात्

१ निराकरणशीलो निराकरिष्णुः । ‘डुकृञ् करणे’
(त.उ.अ.), ‘अलङ्कृज्जिराकृञ्जानोत्पचोत्पतोन्मदरुच्यपत्र-
पवतुवृधुसहचर इष्णुच्’ ३।२।१३६॥ २ क्षिपतीत्येवंशीलः
क्षिप्नुः । ‘क्षिप प्रेरणे’ (त.उ.अ.), ‘त्रसिगृधिधृषिक्षिपेः क्नुः’
३।२।१४०॥ द्वे निराकरणशीलस्य ॥

६०

विकाशी^१ तु विकस्वरी^२ ॥३५०॥

१ विकसनशीलो **विकासी**^१ । 'कस गतौ' (भ्वा.-प.से.), 'वौ कस'-३।२।१४३॥ इति धिनुण्, णित्वाद् 'अत उपधायाः' ७।२।११६॥ इति वृद्धिः । 'विकासः स्फुटने व्यक्तौ' [ ] इति दन्त्यान्ते धरणिः । २ विकसनशीलो **विक-स्वरः** । 'कस गतौ' (भ्वा.प.से.), 'स्थेशभासपिसकसो वरच्' ३।२।१७५॥ । द्वे विकसनशीलस्य ॥३५०॥

दुर्मुखे मुखराबद्धमुखौ

१ मुखशब्देनात्र वाग् लक्ष्यते, दुष्टं मुखं वागस्य **दुर्मुखः**, तत्र । २ मुखं सर्वस्मिन् वक्तव्येऽस्त्यस्य **मुखरः** । १० 'खनखमुखकुञ्जेभ्यश्च' (वा-५।२।१०७॥) इति रः । ३ अबद्धम् अनियन्त्रितं मुखं वागस्य **अबद्धमुखः** । त्रीणि विरुद्धभाषिणः । 'लबाड' इति भाषा ॥

शक्लः प्रियंवदः ।

१ शक्नोति वक्तुं **शक्लः** । 'शक्लु शक्तौ' (स्वा.-प.अ.), 'मूङ्शक्यबि(वि)भ्यः क्लः' (उणा-५४८) । यद्वा 'स्फायितश्चि' (उणा-१७०) इति रक्, कपिलिकादित्वाद् लत्वम् । शक्त इति ककारतकारसंयोगवानपि, तदा 'भूङ्पूङ्-शकिभ्यः क्तः' ( ) । २ प्रियं वदति **प्रियंवदः** । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.प.से.), 'प्रियवश(प्रियवशे) वदेः(वदः) खच्' ३।२।३८॥, 'अरुद्धिषत्' ६।३।६७॥ इति मुम् । द्वे प्रियवादिनः । 'मौठा बोला' इति भाषा ॥

दानशीलः स वदान्यो वदन्योऽपि

१ स प्रियंवदो दानशीलः सन् **वदान्यः**, प्रोच्यत इति शेषः । वदति सदैव दीयतामिति वदान्यः । 'वदेरान्यः' (उणा-३८४) इत्यान्यः । 'दानशीलप्रियवाचौ वदान्यौ पृथक्' [ ] इत्येके । यन्मुनिः- 'शक्लो वदान्यः प्रियवाग् वदान्यो दान-शीलकः' [ ] इति । २ वदने साधुः **वदन्यः** । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत्, 'यस्येति च' ६।४।१४८॥ । प्रियवचने दातरि च प्रत्येकं युगपद् नाम्नी द्वे ॥

३० अथ बालिशः ॥३५१॥

मूढो मन्दो यथाजातो बालो मातृमुखो जडः ।

मूर्खोऽमेधोविवर्णाज्ञा वैधेयो मातृशासितः ॥३५२॥

१. 'विकाशी' इति १.२.३॥ २. 'वौ कष-' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ३. १.२.४नास्ति ॥ ४. द्र. रामाश्रमी ३।१।३०॥, पृ.४८५॥, तथा पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्री-३०, पृ.२७॥ ५. 'रप्रकरणे खमुखकुञ्जेभ्य उपसंख्यानम्' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ६. 'मूशिक्य-' इत्युणादिगणे ५०॥ ७. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।३५१॥, पृ.८२॥ ८. 'शास' इति ३॥ ९. 'देवानाम्प्रिय इत्यत्र च षष्ठ्या अलुग् वक्तव्यः' इति काशिका, भा-५, ६।३।२१॥, पृ.२१०॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।१७॥ ११. स्वामिसम्मतोऽयं धातुः, 'वेष्टने' इति सायणः ॥

देवानांप्रियजाल्मौ च

१ बलति प्राणिति जनन्येति **बालिशः** । 'बल प्राणने' (भ्वा.प.से.), 'बलेर्णिङ्' (हैमोणा-५३६) इति इशप्रत्ययः ॥३५१॥ २ मुह्यति स्म **मूढः** । 'मुह वैचित्ये' (दि.प.अ.), निष्ठा, 'हो ढः' ८।२।३१॥, 'झषस्तथोः' ८।२।४०॥ इति धत्वम्, 'ष्टुना ष्टुः' ८।४।४१॥, 'ढो ढे लोपः' ८।३।१३॥, 'ढ्रलोपे पूर्वस्य-' ६।३।१११॥ अणो दीर्घः । ३ मन्दोऽलस इव **मन्दः** । ४ यथैव जातस्तथैव स्थितोऽसंस्कृतत्वाद् **यथाजातः** । यथोद्गतोऽपि । ५ बाल इव **बालः** । ६ मातेव मुखमस्य **मातृमुखः** । ७ जलति न तीक्ष्णो भवति **जडः** । 'जल घात्ये' (भ्वा.प.से.), डलयोरैक्ये, पचाद्यच् । ८ मुह्यति शास्त्रव्याख्याने **मूर्खः** । 'मुह वैचित्ये' (दि.प.अ.), 'मुहेः खन् मूर्व' (उणा-७००) इति खन्प्रत्ययः, धातोर्मादेशः । ९ नास्ति मेधाऽस्य **अमेधाः** । 'नित्यमसिञ्चजामेधयोः' ५।४।१२२॥ इत्यसिच्, 'अत्वसन्तस्य च-' ६।४।१४॥ इति सौ दीर्घः, 'हल्ङ्याप्-' ६।१।६८॥ इति सुलोपः । अमेधसौ, अमेधसः इत्यादि । १० विगतः वर्णः वर्णनं श्लाघाऽस्य **विवर्णः** । ११ न जानाति प्रश्नोत्तरे **अज्ञः** । १२ विधाया भोजनस्यापत्यमिव **वैधेयः** । विधाशब्दात् 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।२०॥, 'आयनेयी-' ७।१।२॥ इत्येयादेशः । अज्ञत्वेन विधातव्यत्वाद् विधेयः, स एव वैधेयः, स्वार्थे प्रज्ञाद्यण् । १३ अज्ञत्वाद् मात्रा शास्यते **मातृशासितः** । 'शासु अनुशिष्टौ' (अ.प.से.), वर्तमाने क्तः ॥३५२॥ १४ देवानां प्रियो देवानां-**प्रियः** । 'देवानांप्रिय इति च मूर्खे' (वा-६।३।२१॥) इति षष्ठ्य-लुक् । 'मूर्खा हि निर्विद्यत्वाद् यागादिना पुण्यकर्मणा वा अस्म-त्पदं न हरिष्यन्तीति देवानां विमर्शनाद् देवानांप्रियः' [ ] इति मिश्राः । १५ जलति जडीभवति **जाल्मः** । 'जल घात्ये' (भ्वा.प.से.) बाहुलकान्मकि साधु । 'जाल्मोऽसमीक्ष्यकारी स्यात्' [अमरकोषः ३।१।१७॥] इत्यमरः । पञ्चदश मूर्खस्य । 'अनेडो नामवर्जितः' [शेषनाममाला ६० ३।९३॥] इति शैषिके ॥

दीर्घसूत्रश्चिरक्रियः ।

१ अल्पकालसाध्यं यो बहुकालेन करोति स दीर्घ-
सूत्रः । दीर्घेण चिरेण सूत्रयतीति । 'सूत्र विमोचने' (चु.उ.से.),

णिजन्तः, पचाद्यच् । दीर्घसूत्रीति व्यञ्जनान्तोऽपि । यद्धलायुधः-
 “दीर्घसूत्री जडक्रियः” [हलायुधकोशः २।३८३ ॥] इति । “दीर्घ-
 सूत्रयतीत्येवंशीलो दीर्घसूत्री” [ ] इति तट्टीका । “सूत्रण् विमो-
 चने, विमोचनं मोचनाभावो ग्रन्थनमिति यावत्” [(हैम)-
 धातुपारायणम्, चुरादिः, धातुसं-३३३] इति धातुपारायणम् ।
 णिन्प्रत्ययान्तः । द्वे दीर्घसूत्रस्य । ‘ऊंडु विमासइ’ इति भाषा ॥

मन्दः क्रियासु कुण्ठः स्यात्

१ क्रियासु कर्मसु मन्दोऽलसः, कुण्ठति कुण्ठः । ‘कुठि
 आलस्ये’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । कुण्ठति शब्दायते, न तु करोतीति
 १० वा । ‘कुण् शब्दोपकरणयोः’ (तु.प.से.), ‘कुणे-कुण्ठः’ ( ) इति कुण्ठः
 । एकं कार्येऽलसस्य ॥

क्रियावान् कर्मसूद्यतः ॥३५३॥

१ क्रियास्त्यस्य क्रियावान् । ‘तदस्यास्ति-’ ५।२।१४ ॥
 इति मतुप् । कर्मसु उद्यत उद्यमयुक्तस्तस्यैकम् ॥३५३॥

कर्मक्षमोऽलङ्कर्मिणः

१ कर्मसु क्षमः समर्थः कर्मक्षमः, अलं समर्थः कर्मणे
 अलङ्कर्मिणः । ‘अषडक्षाशितपङ्गवलङ्कर्मालम्पुरुषाऽध्युत्तर-
 पदात् खः’ ५।१४।१७ ॥, खस्येनादेशः, ‘नस्तद्धिते’ ६।४।१४४ ॥
 इति टिलोपः, ‘पर्यादयो ग्लानाद्यर्थे चतुर्थ्या’ (वा-२।२।१८ ॥)
 २० इति समासः । एकं कर्मसमर्थस्य ॥

कर्मशूरस्तु कर्मठः ।

१ कर्मणि शूरः कर्मशूरः । २ कर्मणि घटते कर्मठः ।
 ‘कर्मणि घटतेऽठच्’ ५।२।३५ ॥ । कर्मणि घटते प्रयत्नेन प्रारब्धं
 कर्म परिसमापयतीति वा व्युत्पत्तिः । प्राक्सूत्रेणाऽठच् । द्वे
 कर्मशूरस्य ॥

कर्मशीलः कर्मः

[१ कर्म शीलमस्य कर्मशीलः ।] २ नित्यं कर्मसु
 फलमनपेक्ष्य प्रवृत्तिशीलः कर्मः । ‘छत्रादिभ्योऽण्’ ४।४।६२ ॥
 (‘कर्मस्ताच्छील्ये’ ६।४।१७२ ॥ इति ताच्छील्ये णे टिलोपो

निपात्यते, ‘नस्तद्धिते’ ६।४।१४४ ॥ इत्येव सिद्धे अण्कार्यं ३०
 ताच्छीलिकेऽपि, अत एव प्राचा णेऽपि क्वचिदित्युक्तम्, तेन)
 स्त्रियां कार्मी । द्वे कर्मकरणस्वभावस्य ॥

आयःशूलिकस्तीक्ष्णकर्मकृत् ॥३५४॥

१ तीक्ष्ण उपायोऽयःशूलं तेनाऽन्वेष्टा आयःशूलिकः
 । ‘अयःशूलदण्डाजिनाभ्यां ठक्ठञौ’ ५।२।७६ ॥ इति ठक्,
 ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥, ‘किति च’ ७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः ।
 यो मृदुनोपायेन अन्वेष्टव्यान्तर्थास्तीक्ष्णोपायेनान्विच्छति राभ-
 सिकः, स एवं कथ्यते, तीक्ष्णोपायेन दण्डेन कार्यकरणपर
 इत्यर्थः । एकं तीक्ष्णकर्मकृत् ॥३५४॥

सिंहसंहननः स्वङ्गः

४०

१ सिंहस्येव संहननं देहोऽस्य सिंहसंहननः । २
 शोभनमङ्गमस्य स्वङ्गः । द्वे सुरूपशरीरिणः ॥

स्वतन्त्रो निरवग्रहः ।

यथाकामी स्वरुचिश्च स्वच्छन्दः स्वैर्यपावृतः ॥३५५॥

१ स्वम् आत्मा तन्त्रं प्रधानमस्य स्वतन्त्रः । २
 निःक्रान्तोऽवग्रहान्नियन्त्रणादिति निरवग्रहः । ‘निरादयो निःक्रा-
 न्ताद्यर्थे पञ्चम्या’ (वा-२।२।१८ ॥) इति समासः । ३ यथा कामयत
 इच्छति यथाकामी, णिन्नन्तः । ४ स्वा आत्मीया रुचिरस्य
 स्वरुचिः । ५ स्व आत्मीयश्छन्दोऽभिप्रायोऽस्य स्वच्छन्दः ।
 ६ स्वमीरितुं शीलमस्य स्वैरी । ‘ईर गतिकम्पनयोः’ (अ.आ.से.), ५०
 ‘सुप्यजातौ-’ ३।२।७८ ॥ इति णिनिः, ‘स्वादीरेरिणोः’ (वा-
 ६।१।८९ ॥) इति वृद्धिः । स्वैरोऽस्यास्तीति वा । ७ अपगतमा-
 वृतं नियन्त्रणमस्य अपावृतः । सप्त स्वेच्छाचारिणः । ‘आपम-
 तीउं’ इति भाषा ॥३५५॥

यदृच्छा स्वैरिता स्वेच्छा

१ या या इच्छा यदृच्छा, पृषोदरादिः । २ स्वैरिणो
 भावः स्वैरिता । ‘तस्य भावस्त्वतलौ’ ५।१।११९ ॥ । ३ स्वस्या-
 त्मन इच्छा स्वेच्छा । त्रीणि स्वेच्छायाः ॥

१. ‘इनन्तोऽपि’ इति युक्तः ॥ २. हलायुधकोशे ‘दीर्घसूत्री’ इति दृश्यते, तत्रैव ‘दीर्घसूत्री’ इति पाठान्तरम् ॥ ३. ‘ऊंडो विमासे’ इति ३, ‘-विमासै’
 इति १ ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।१८ ॥ ५. ‘अषडक्षाशितङ्गव-’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ६. ‘-घटोऽठच्’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ७. ‘कर्मकर-’ इति ४,
 ‘कर्मसूर-’ इति १.२ ॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२ नास्ति ॥ ९. ‘सुरूपकरणशरी-’ इति २ ॥ १०. ‘-मती’ इति ४ ॥

नाथवान् निघ्नगृह्यकौ ।

तन्त्रायत्तवशाधीनच्छन्दवन्तः परात् परे ॥३५६॥

- १ नाथो नियन्ताऽस्त्यस्य नाथवान् । 'तदस्यास्ति-' ५।२।१४॥ इति मतुप्, '[मादुपधायाश्च] मतोर्वोऽयवादिभ्यः' ८।२।१९॥ इति वत्वम् । २ निहन्यते निगृह्यते निघ्नः । 'हन (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'घञर्थे कविधानम्' (वा- ३।३।५८॥) इति कः । ३ गृह्यतेऽसौ गृह्यः । 'ग्रह उपादाने' (ऋ.उ.से.), 'पदास्वैरिबाह्यापक्षे' (-क्ष्ये-) षु च ३।१।११९॥ इति क्यप्, 'ग्रहिज्या-' ६।१।१६॥ इति सम्प्रसारणम्, अनुकम्पायां कन् गृह्यकः । ४-९ परशब्दात् परेऽग्रे तन्त्रादयः षट् योज्यन्ते, तेन परस्य तन्त्र आयत्तः परतन्त्रः, परायत्तः । परस्य वशः परवशः । ('परस्याधीनः पराधीनः') । परस्य छन्दो परच्छन्दः । परो नियन्ताऽस्त्यस्य परवान् । अस्त्यर्थे मतुप् । नव पराधीनस्य । शेषश्चात्र - "परतन्त्रे वशायात्तावधीनोऽपि" [शेषनाममाला ३।१३॥] । अधिगत इनः प्रभुरनेन, अधि उपरि इनः अस्य वा अधीनः । दिवादौ 'धीङ् आधारे' (दि.आ.अ.) अस्य धातोर्व्याख्याने माधवेन व्याख्यातम् - "धीनः । धीनवान् । न धीनः अधीनः । यस्तु - "अस्मास्वधीनं किमु निःस्पृहाणाम्" [किराता-जुनीयम् ३।९॥] इत्यादावधीनशब्दः, सोऽव्युत्पन्नः परतन्त्रवचनः । २० यदाह कैयटकारः - 'वाक्यं वक्तव्यधीनं हि' [ ] इत्युपादाय - 'अभ्युत्तरपदात् खविधानाद् अव्युत्पन्न आयत्तार्थवृत्तिरधीनशब्दः' [ ] इति '[मा. धातुवृत्तिः, दिवादिगणे धातुसंख्या-७] । "अधीनशब्दो निरुपपदोऽसाधुः उत्तरपदत्वाभावेन खस्याभावः" [ ] इति कलिङ्गः, तदयुक्तम्, अधीनशब्दस्यायत्तपर्यायत्वात्, यथा वाक्यं वक्तव्यधीनमिति ॥३५६॥

लक्ष्मीवान् लक्ष्मणः श्लीलः

- १ लक्ष्मीः शोभा, सम्पच्च, तद्युक्तो लक्ष्मीवान् । २ लक्ष्मीरस्यास्ति लक्ष्मणः । 'लक्ष्म्या अच्' (गणसू-५।२।१००॥) इति पामादित्वाद् नः । ३ श्रीरस्यास्ति श्लीलः । सिध्मादित्वाल्लः, कपिरि (लि) कादित्वाल्लत्वम् । श्रीमानित्यपि । त्रीणि लक्ष्मीवतः ॥

इभ्य आढ्यो धनीश्वरः ।

ऋद्धे

१ इभं गजमर्हति इभ्यः । 'दण्डादिभ्यो यत्' ५।१।१-

६६॥ । २ आध्यायन्ति स्मरन्त्येतं तदुपजीविन इति आढ्यः । पृषोदरादित्वात् साधु । ३ धनमस्यास्ति धनी । अतिशायिने 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । ४ ईष्ट इत्येवंशील ईश्वरः । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), 'स्थेशभासपिसकसो वरच्' ३।२।१७५॥ । ५ ऋद्ध्यति स्म ऋद्धः । 'ऋधु वृद्धौ' (दि.प.से.), दिवादिः, निष्ठा, तत्र । पञ्च बहुधनिनः ॥

विभूतिः सम्पत्तिर्लक्ष्मीः श्रीऋद्धिसम्पदः ॥३५७॥ ४०

१ विभवनं विभूतिः । 'भू सत्तायाम्' (भ्वा.प.से.), 'भूङ् प्राप्तौ' (चु.आ.से.) अतो वा, 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । २ सम्पदनं सम्पत्तिः । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥, 'खरि च' ८।४।५५॥ इति चत्वम् । ३-४ लक्ष्मीः, श्रीः एतौ प्राग् व्युत्पादितौ [श्रौ-२।२२६] । ५ अर्थनम् ऋद्धिः । 'ऋधु वृद्धौ' (दि.प.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥, 'झ-षस्तथोः' ८।२।४०॥ इति धत्वम्, 'झलां जश्' ८।४।५३॥ इति दत्वम् । ६ सम्पदनं सम्पत् । 'सम्पदादिभ्यश्च' (वा- ३।३।१०८॥) इति क्विप् । षट् सम्पदः ॥३५७॥

दरिद्रो दुर्विधो दुःस्थो दुर्गतो निःस्वकीकटौ । ५०

अकिञ्चनः

१ दरिद्राति दरिद्रः । 'दरिद्रा दुर्गतौ' (अ.प.से.), पचाद्यच् । न तु 'श्याद्वधा-' ३।१।१४१॥ इति णः, "दरिद्रातेः सार्वधातुके (आर्धधातुके) लोपः सिद्धश्च प्रत्ययविधौ' (वा- ६।४।११४॥) इति णे कर्तव्येऽल्लोपसप्तम्यामल्लोपस्य पूर्वकृतस्य सिद्धत्वादादन्तत्वात् । यद्वातुवृत्तौ-दरिद्र इत्यत्र " 'श्याद्वधा-' ३।१।१४१॥ इत्याकारान्तलक्षणस्तु णो न भवति 'दरिद्रातेरार्ध-धातुके-' इत्यस्य विषयसप्तमीत्वात् प्रागेव प्रत्ययोत्पत्ते-राल्लोपात् "[मा. धातुवृत्तौ अदादिगणे, धातुसंख्या-८०] । २ दुष्टा विधा प्रकारो भोजनं वा अस्य दुर्विधः । 'गोस्त्रियोः-' १।२।४८॥ ६० इति परपदस्य ह्रस्वत्वम् । ३ दुःखेन तिष्ठति दुःस्थः ।

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२नास्ति ॥ २. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'धीङ् आदाने' इति सायणः ॥ ३. 'कैयटः' इति धातुवृत्तौ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्रौ-१६, पृ.१४॥ ५. 'भू प्राप्तौ' इति मा. धातुवृत्तिः, 'भू प्राप्तावात्मनेपदी वा' इति क्षीरतरङ्गिणी ॥

'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।१।१३६॥ कः।
४ दुःखेन गच्छति दुर्गतः। दुर्पूर्वो गमिः नैःस्वापत्तिवचनः, ततः
कर्तरि कः, 'अनुदात्तोपदेश' ६।४।३७॥ इति नलोपः। ५ निर्गतः
स्वाद् धनादिति निःस्वः। 'निरादयो निःक्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या' (वा-
२।२।१८॥)। ६ ककते कीकटः। 'कक लौल्ये' (भ्वा.आ.से.),
'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-५२१), पृषोदरादित्वादीत्वम्। ७ नास्ति
किञ्चनाऽप्यस्य अकिञ्चनः। सप्त दरिद्रस्य। "क्षुद्रो दीनो
नीचश्च" [शेषनाममाला ३।१४॥] शैषिकाणि ॥

अधिपस्त्वीशो नेता परिवृढोऽधिभूः ॥३५८॥

१० पतीन्द्रस्वामिनाथार्याः प्रभुभर्त्तेश्वरो विभुः।

ईशितेनो नायकश्च

१ अधिपातीति अधिपः। 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.),
मूलविभुजादित्वात् कः। २ ईष्ट इति ईशः। 'ईश ऐश्वर्ये'
(अ.आ.से.), पचाद्यच्। ३ नयति प्रापयति नियुङ्क्ते इति नेता।
'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'ण्वुल्लुचौ' ३।१।१३३॥ इति तुच्।
४ परिवर्हति परिवृहति वा परिवृढः। 'वृह वृहि वृद्धौ'
(भ्वा.प.से.), 'प्रभौ परिवृढः' ७।२।२१॥ इति साधुः। ५ अधि
उपरि भवति अधिभूः। 'क्विप्' ३।२।७६॥ इति क्विप् ॥३५८॥
६ पाति रक्षति पतिः। 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.), 'पातेर्डीति' (उणा-
२०।४९७) इति डतिः। ७ इन्दति परमैश्वर्यमनुभवति इन्द्रः। 'इदि
परमैश्वर्ये' (भ्वा.प.से.), 'ऋद्रेन्द्र' (उणा-१८६) इति रक्। ८
स्वं धनमस्यास्ति स्वामी। 'स्वामिनैश्वर्ये' ५।२।१२६॥ इति साधुः।
९ नाथति ईष्टे नाथः। 'नाथ् याञ्चोपतापैश्वर्याशीर्षु' (-ष्णु) (भ्वा.-
आ.प.से.), पचाद्यच्। १० अर्यते सेव्यते अर्यः, प्रथमस्वरादिः।
'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'अर्यः स्वामिवैश्ययोः' ३।१।१०३॥ इति
साधुः। ११ प्रभवति समर्थो भवति प्रभुः। 'भू सत्तायाम्'
(भ्वा.प.से.), 'विप्रशं(सं)भ्यो ङ्वसंज्ञायाम्' ३।२।१८०॥ इति डुः।
१२ विभर्त्ति पुष्पाति भर्त्ता। 'डुभृञ् धारणपोषणयोः'
(जु.उ.अ.), 'ण्वुल्लुचौ' ३।१।१३३॥ इति तुच्। १३ इष्टे (ईष्टे)
३० इति ईश्वरः। 'ईश ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), 'स्थेशभासपिसकसो
वरच्' ३।२।१७५॥। १४ विभवति विभुः। 'विप्रशं(सं)भ्यो
ङ्वसंज्ञायाम्' ३।२।१८०॥ इति डुः। १५ ईष्ट इति ईशिता।
'ईश ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), तृन् तृच् वा। १६ एति स्वामित्वम्

इनः। 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'इण्विङ्दीर्घविभ्यो नक्' (उणा-
२८२)। १७ नयति मनोऽभीप्सितसुखं नायकः। 'णीञ्
प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), ण्वुल्। सप्तदश स्वामिनः॥

नियोज्यः परिचारकः ॥३५९॥

डिङ्गः किङ्करो भृत्यश्चेटो गोप्यः पराचितः।

दासः प्रेष्यः परिस्कन्दो भुजिष्यपरिकर्मिणौ ॥३६०॥

परान्नः परपिण्डादः परजातः परैधितः।

४०

१ नियोक्तुं शक्यो नियोज्यः। 'युजिर् योगे' (रु.उ.अ.),
'प्रयोज्यनियोज्यौ शक्यार्थे' ७।३।६८॥ इति साधुः। २ परिचरति
सेवति परिचारकः। 'चर गतिभक्षणयोः' (भ्वा.प.से.), ण्वुल्।
प्रतिचरोऽपि ॥३५९॥ ३ डिप्यते क्षिप्यते डिङ्गः। 'डिप
क्षेपे' (दि.प.से.), अरचि साधुः। ४ किं करोमीत्याज्ञां प्रतीक्षते
किङ्कः। 'किंयत्तद्गुह्यज्वा' (वा-३।२।२१॥) इत्यच्। ५ भरणीयो
भृत्यः। 'डुभृञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'भृजोऽसंज्ञायाम्'
३।१।११२॥ इति क्यप्, 'ह्रस्वस्य' ६।१।७९॥ इति तुक्। ६
चेटति चेटः। 'चिट परप्रेष्ये' (भ्वा.प.से.), भौवादिकः, पचाद्यच्।
७ गोपनीयो गोप्यः। 'गुपू रक्षणे' (भ्वा.प.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ५०
३।१।१२४॥ ८ परैराचीयते बध्यते पराचितः। 'चिञ् चयने'
(स्वा.उ.अ.), वर्तमाने कः। ९ दासते स्वामिने सुखं दासः।
'दासु दाने' (भ्वा.उ.से.), पचाद्यच्। १० प्रेषणीयः प्रेष्यः। 'इषु
इच्छायाम्' (तु.प.से.), तुदादिः, 'इष गतौ' (दि.प.से.), दिवादिः,
'इष आभीक्ष्ये' (क्र्या.प.से.), क्र्यादिः, त्रयोऽपि लघूपधाः, 'ऋह-
लोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ इति ण्यत्, उपधाया लघोर्गुणौ तस्मिन् परे
'प्रादूर्होढोढ्येषु' (-ष्येषु) (वा-६।१।८९॥) इति वृद्धिः।
दुर्गाद्यास्तु- 'ईष उज्छे' (भ्वा.प.से.), उज्छ उच्चयनम्, परस्मैपदी,
'ईष हिंसादानेषु' (भ्वा.आ.से.), आत्मनेपदी, द्वावपि भ्वादी,
आभ्याम् ऋहलोर्ण्यत्, गुरुपधत्वाद् गुणाभावे, ईष्य इति रूपम्, ६०
तस्मिन् परे सति 'आद् गुणः' ६।१।८७॥ इति गुण एव भवति,
पररूपानुपातिन्या वृद्धेरसम्भवात्, प्रेष्य एकादशस्वरादिः' [ ]
इत्याहुः। ११ परिस्कन्द्यते आक्रम्य नियुज्यते परिस्कन्दः।
'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः' (भ्वा.प.अ.), कर्मणि घञ्। १२ भुङ्क्ते
स्वाम्युच्छिष्टं भुजिष्यः। 'भुज पालनाभ्यवहारयोः' (रु.प.अ.),
'रुचिभुजिभ्यां किष्यन्' (उणा-६१८)। १३ परितः समन्तात्
कर्मास्त्यस्य परिकर्मी। शिखादित्वादिनिः। परिकर्मिणौ इत्यादि

१. '-दीङ्-' इति ३.४॥ २. 'इण्विङ्दीर्घविभ्यो नक्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ३. 'किंयत्तद्गुह्य कृजोऽज्जिधानम्' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ४.
'दासते सुखं स्वामिने दासः' इति ३॥ ५. 'प्रेष्यः' इति २.३.४॥ ६. 'गुणः' इति १॥ ७. '-होढौ-' इति १.२.४॥ ८. 'ऊज्छे' इति ३॥
९. 'गतिहिंसादर्शनेषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १०. '-ण्यदिति' इति ४॥

॥३६०॥ १४ परस्याऽन्नं वृत्तिहेतुरस्य, परस्मादन्नमस्येति वा परान्नः । १५ परस्य पिण्डमाजीवनमिति परपिण्डादः । 'अद भक्षणे'(अ.प.अ.), कर्मण्यण् । "पिण्डमाजीवनः"[ ] इति धरणिः । १६ परेण जातः परजातः । १७ परैरेध्यते वर्धते परैधितः । 'एध वृद्धौ'(भ्वा.आ.से.), वर्तमाने क्तः । 'परान्नाद-यश्चत्वारः परपोषितपर्यायाः' इति हलायुधो विशिनष्टि । सप्तदश सामान्येन किङ्करस्य ॥

भृतके भृतिभृग् वैतनिकः कर्मकरोऽपि च ॥३६१॥

१ भ्रियते स्म भृतकः । 'डुभृज् धारणादौ'(जु.उ.अ.), निष्ठा, ततः स्वार्थे कन्, तत्र । २ भृतिं वेतनं भुङ्क्ते भृतिभृक् । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः'(रु.प.अ.), क्विप् । ३ वेतनेन जीवति वैतनिकः । 'वेतनादिभ्यो जीवति' ४।४।१२॥ इति ठक् । ४ कर्म करोति कर्मकरः । 'कर्मणि भृतौ' ३।२।२२॥ इति टः । चत्वारि मूल्यं गृहीत्वा कर्मकरस्य । 'मजूर' इति भाषा ॥३६१॥

स निर्भृतिः कर्मकारो

१ स भृतको निर्वेतनो निर्मूल्यः कर्म कुर्वन् कर्मकारः उच्यते । कर्मण्यण् । यो भाटकमन्तरेणैव कर्म करोति, तस्यैकम्, [अ]क्रयक्रीतजन इत्यर्थः । 'बांदो' इति भाषा ॥

भृतिः स्यान्निष्क्रयः पणः ।

२० कर्मण्या वेतनं मूल्यं निर्वेशो भरणं विधा ॥३६२॥
भर्मण्या भर्म भृत्या च

१ भ्रियतेऽनया भृतिः । 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥ । २ निःक्र(ष्क)यणं निः(ष्क)यः । 'डुक्रीज् द्रव्यविनिमये' (क्र्या.उ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ । ३ पण्यत आभाष्यते पणः । 'पण व्यवहारे स्तुतौ'(भ्वा.प.आ.से.), 'नित्यं पणः परिमाणे' ३।३।६६॥ इत्यप्प्रत्यये साधु । ४ कर्मणि साधुः कर्मण्या । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत्, टाप् । ५ वीयते वेतनम् । 'वी गत्यादौ'(अ.प.अ.), 'वीपतिपटिभ्यस्तनन्'(उणा-४३०) इति तनन् । ६ मूलेन नाम्यं (मूलेनाऽऽनाम्यं) मूल्यम् । 'नौवयो-धर्म- ३० '४।४।९१॥ इति यत् । ७ निर्विश्यते भुज्यते निर्वेशः । 'विश प्रवेशने'(तु.प.अ.), कर्मणि घञ् । ८ भ्रियतेऽनेन भरणम् ।

'डुभृज् धारणादौ'(जु.उ.अ.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७॥ इति करणे ल्युट् । ९ विधीयतेऽनया विधा । 'डुधाज् धारण-पोषणयोः'(जु.उ.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ्, भिदादित्वादङ् वा ॥३६२॥ १० भर्मणि साधुः भर्मण्या । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत्, [टाप्] । ११ भ्रियतेऽनेन भर्म, क्लीबे । 'डुभृज् धारणपोषणयोः'(जु.उ.अ.), '-मनिन्'(उणा-५८४) इति मनिन् । भर्मणी, भर्माणि इत्यादि । १२ भ्रियतेऽनया भृत्या । 'भृजोऽसंज्ञायाम्' ३।१।११२॥ इति क्यप् । द्वादश मूल्यस्य ॥

४०

भोगस्तु गणिकाभृतिः ।

१ भुज्यते भोगः । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः' (रु.प.अ.), घञ्, 'चजोः- ७।३।५२॥ इति कुत्वम्, गणिकाया भृतिर्वेतनं गणिकाभृतिः । एकं वेश्यामूल्यस्य । 'भाटिः' [शेषनाममाला ३।९८॥] शैषिकम् ॥

खलपूः स्याद् बहुकरः

१ खलं स्थानं पुनाति खलपूः । 'खलं भूस्थान-कल्केषु'[विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-४] इति विश्वः । 'पूज् पवने'(क्र्या.उ.से.), क्विप् । २ बहु करोति संमार्ष्टि भुवमिति बहुकरः । 'डुकृज् करणे'(त.उ.अ.), 'किंयत्तद्बहुष्वच्' ५० (वा-३।२।२१॥) इत्यच् । ताच्छील्यार्था(र्थ)विवक्षायां तु 'दिवा-विभा-' ३।२।२१॥ इति ट एव । स्त्रियां बहुकरी । द्वे संमार्ज-कस्य । 'पूजई बुहारई' इति भाषा । संमार्जकः बहुधान्यार्जक इत्यपरे । 'धान्यऊपणई' इति भाषा ।

भारवाहस्तु भारिकः ॥३६३॥

१ भारं वहति भारवाहः । 'वह प्रापणे'(भ्वा.उ.अ.), कर्मण्यण् । २ भारोऽस्त्यस्य भारिकः । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः (ठक्) । द्वे भारवाहस्य । 'पोटलिया' इति भाषा ॥३६३॥

वार्त्ताविहे वैवधिकः

६०

१ वृत्तिर्जीविकाऽस्त्यस्यां वार्त्ता अन्नाद्यम्, वार्त्ताया वहो वार्त्ताविहः, तत्र । २ वीवधो भारः, पर्याहारो वा, पर्याहार-स्तृणजलादीनामन्यत आनयनम्, तं वहति वैवधिकः । 'विभाषा

१. द्र. हलायुधकोशः २।३५१॥, पृ.४१॥ 'बांदउ' इति २॥ २. 'इत्यादि' इति ३॥ ३. 'वीपतिभ्यां तनन्' इत्युणादिगणे ॥ ५. 'मूलस्य' इति १.२.४॥

६. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।१७॥ ७. 'किंयत्तद्बहुषु कृजोऽज्विधानम्' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ८. 'पूजै' इति १॥ ९. 'बुहारै' इति १.३॥ १०. 'धान्यऊपणै' इति १, 'धान्य उपणइ' इति २॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।१५॥ १२. 'भारवाहकः' इति १॥ १३. 'इतीन्' इति २.३.४॥

विवधवीवधात्^४ ४।१७॥ इति ठक् । वीवधिकोऽपि । द्वे वार्तावहस्य । 'अधोवाहीयाप्रमुख' इति भाषा ॥

भारे विवधवीवधौ ।

१ भ्रियते भारः, तत्र । विवध्यते विवधः । 'वध संयमने' (चु.उ.से.), घञि, 'जनिवध्योश्च' ७।३।३५॥ इति वृद्धिनिषेधः । 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११८॥ इति घो वा । २ 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्' ६।३।१२२॥ इति दीर्घत्वे वीवधः । त्रीणि भारस्य । पर्याहारार्थेऽप्येतौ । तृणजलान्नादीनामन्यत आनयनं पर्याहारः । तदर्थे यदाह- 'विवधो [वीवधो] भारे पर्याहारध्वनोरपि' १० [अनेकार्थसङ्ग्रहः ३।३४१॥] इति ॥

काचः शिक्व्यं तदालम्बः

१ कच्यते बध्यतेऽनेन काचः । 'कच बन्धने' (भ्वा.-आ.से.), करणे घञ्, 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति संज्ञायामिति घञ् वा । २ शक्नोति वोढुं शिक्व्यम् । 'शक्लु शक्तौ' (स्वा.प.अ.) 'मध्यशिक्वान्यपर्यन्यवदान्यथोहर्म्यधिष्यपस्त्यागस्त्यपुलस्त्या-पत्यसत्यकुड्यकुल्याभल्यादयः' ( ) इति क्यपि साधुः । संसत इति वा । 'संशेः शिः कुट् किच्च' (उणा-६९४) इति यः (यत्), धातोः शिरादेशः कुडागमश्च । तस्य भारस्यालम्बनं तदालम्बः, यत्र रज्जुपञ्जरे वोढव्यमास्ते । द्वे 'छीका' इति ख्यातस्य ॥

२० भारयष्टिर्विहङ्गिका ॥३६४॥

१ भारोद्धनार्थं चतुर्दण्डिका यष्टिर्भारयष्टिः । 'शिक्या-धारः स्कन्दग्राहो लण्डः' [ ] इति द्रविडः । विहङ्गप्रति-कृतिश्चर्मदिमयी विहङ्गिका । या भित्त्यादौ लम्बमानां स्थाप्यते, प्रयाणके च सन्धार्यते । 'स्कन्दचापो विहङ्गिका' [हारावली, पादावधिः, श्लो-६३] इति हारावलीकारः । एकं 'कावडी' इति ख्यातायाः ॥३६४॥

शूरश्चरभटो वीरो विक्रान्तश्च

१ शूरयते शूरः । 'शूर विक्रान्तौ' (चु.आ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । २ चरणं चारः । चारेण गमनेन भटति ३० युद्धमाकाङ्क्षति चारभटः । 'भट' काङ्क्षायाम् (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ३ अजति क्षिपति शत्रूनि वीरः । 'अज गतौ क्षेपणे च' (भ्वा.प.से.), 'स्फायि-' (उणा-१७०) इत्यादिना रक्, 'अजेर्व्यघजपोः' २।४।५६॥ इति वी आदेशः । वीरयत

१. अष्टाध्यायां 'विभाषा विवधात्' इत्येव सूत्रम्, न तु '-विवधवीवधात्', तस्मादिदं कथनं सिद्धान्तकौमुद्यनुसारं फलितार्थमात्रम् ॥ २. अत्र ष्टनाभावपक्षे 'ठक्' बोध्यम्, अन्यथाऽऽदिवृद्ध्यभावः स्यात् ॥ ३. '-शिक्यो-' इति १.२॥ ४. 'पञ्जरे' इत्येव ४॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।३६४॥, पृ.८५॥ ६. 'द्रविथाः' इति १॥ ७. 'लम्बनमास्था-' इति ४॥ ८. 'कावडी' इति १.२॥ ९. १प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'भट आका-' इति ३॥ ११. 'सूर-' इति ३॥ १२. १प्रतौ नास्ति ॥ १३. अष्टाध्यायां चकारो नास्ति ॥ १४. 'कुक्कनिति' इति ३॥

इति वा । 'वीर विक्रान्तौ' (चु.आ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । ४ विक्रामति उत्सहते विक्रान्तः । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा.प.से.), वर्तमाने कः, 'अनुनासिकस्य क्विञ्जलोः-' ६।४।१५॥ इति दीर्घः । चत्वारि शूरस्य ॥

अथ कातरः ।

दरितश्चक्रितो भीतो भीरुभीरुकभीलुकाः ॥३६५॥

१ कुं ईषत् तरति कातरः । 'तृ प्लवनतरणयोः' ४० (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, 'ईषदर्थे च' ६।३।१०५॥ इति कोः कादेशः । कायति वा । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.), बाहुलकात् तरच् । स्त्री चेत् कातरा । २ दरो भयं सञ्जातोऽस्य दरितः । तारकादित्वादितच् । ३ चकति बिभेति चकितः । 'चक प्रति-घाततृप्योः' (भ्वा.प.से.), कः, 'आर्धधातुकस्य-' ७।२।३५॥ इतीट् । ४ बिभेति स्म भीतः । 'बिभी भये' (जु.प.अ.), निष्ठा । ५-७ बिभेतीत्येवंशीलो भीरुः, भीरुकः, भीलुकः । 'बिभी भये' (जु.प.अ.) 'भियः कुक्कलुकनौ' ३।३।१७४॥, 'कुक्कनपि' वाच्यः (वा-३।२।१७४॥) इति मध्यस्थं रूपम् । सप्त कातरस्य । [शेषश्चात्र- 'वस्तुः व्रस्तः' [शेषनाममाला ५० ३।१४॥] ॥३६५॥

विहस्तव्याकुलौ व्यग्रे

१ विगतौ किङ्कर्तव्यतामूढत्वाद् हस्तावस्य विहस्तः । ३ विशेषेण आकुलो व्याकुलः । ४ विगतमग्रमालम्बनमस्य व्यग्रः, तत्र । त्रीणि कार्याकुलस्य ॥

कान्दिशीको भयद्रुते ।

१ कां दिशं व्रजामीत्याकुलः कान्दिशीकः । पृषो-दरादित्वात् साधुः । 'कदि वैक्लव्ये' (भ्वा.आ.से.), भावे घञन्ताद् मत्वर्थे इनिः, कन्दी । 'शीकृ सेचने' (भ्वा.आ.से.), भावे घञ्, शीकः, क्षरणार्थत्वादश्रुपाते वर्तते, वैक्लव्ययुक्तो ६० अश्रुपातः कान्दिशीकः, तद्योगाद् ज्योत्स्नाद्यणि कान्दिशीक इति वा । 'कां दिशं गच्छामीति चिन्तयन् पलायितः कान्दिशीकः, पृषोदरादिः' [टीकासर्वस्वम् ३।१४०॥] इति तु सर्वस्वम् । भयाद् द्रुतः पलायितः भयद्रुतः, तत्र । एकं भयद्रुतस्य ॥

उत्पिञ्जलसमुत्पिञ्जपिञ्जला भृशमाकुले ॥३६६॥

१ उत्पिञ्जयति उत्पिञ्जलः । 'पिजि हिंसादौ' (चु.उ.से.), वृषादित्वात् कलच् । २ समुत्पिञ्जयति समुत्पिञ्जः ।

पचाद्यच् । ३ पिञ्जयति पिञ्जलः । वृषादित्वात् कलच् ।
भृशमत्यर्थमाकुले कार्यमूढे । त्रीणि अत्याकुलस्य ॥३६६॥

महेच्छे तूद्धटोदारादौत्तोदीर्णमहाशयाः ।

महामना महात्मा च

- १ महती इच्छा यस्य महेच्छः, तत्र । २ उद्धटति उद्धरति उद्धटः । 'भट' काङ्क्षायाम्' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् ।
३ उदत्यर्थमारति ददाति उदारः । 'रा दाने' (अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।१।१३६ ॥ कः । [यद्वा] साधुभिरुदर्यते गम्यते उदारः । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), कर्मणि घञ् । ४ उत्कर्षेणा-
१० दीयते गम्यते उदात्तः । 'डुदाञ् दाने' (जु.उ.अ.), 'जीतः कः' ३।२।१८७ ॥, 'अच उपसर्गात्तः' ७।४।४७ ॥ इति तभावः ।
५ उदीर्यते स्म उदीर्णः । 'ईर गतौ' (अ.आ.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ इति कः, 'रदाभ्याम्' ८।२।४२ ॥ इति नत्वम् ।
६ महानाशयोऽभिप्रायोऽस्य महाशयः । ७ महन्मनोऽस्य महामनाः । महामनसौ महामनसः इत्यादि । ८ महानात्माऽस्य महात्मा, नान्तः । अष्टौ उदारस्य । 'जेहनै' मोटी वाञ्छा' इति भाषा । 'महेच्छस्तु महाशयः' [अमरकोषः ३।१।३ ॥] इत्यमरः । उद्धटाद् भिनत्ति, तेनैदत्तद्वयमुदाराभिलाषे, उद्धटादयश्च षड् येषां महामन इत्येतस्य वाचकाः । यदमरः (यत्स्वामी)-
२० "उदीर्ण उद्धटोदारानुदात्तश्च महामनाः" [क्षीरस्वामिकृतटीका ३।१।३ ॥] इति ॥

कृपणस्तु मितम्पचः ॥३६७॥

कीनाशस्तद्धनः क्षुद्रकदर्यदृढमुष्टयः ।

किम्पचानः

- १ कृप्यते कृपापात्रीक्रियते कृपणः । 'कृपू सामर्थ्ये' (भ्वा.आ.से.) अतो बाहुलकाद् युच्, 'कृपादौ तु लत्वं नेष्टम्' इत्यत्रादिशब्दात् 'कृपो रो लः' ८।२।१८ ॥ इति रेफस्य लत्वं न ।
२ मितं स्तोत्रं पचति मितम्पचः । 'डुपचष् पाके' (भ्वा.उ.अ.), 'मितनखे च' ३।२।३४ ॥ इति खश्, 'अरुर्द्विषत्' ६।३।६७ ॥ इति मुम् । कलिङ्गस्तु "किं पचतीति, अचि, किम्पचः, न किम्पचो-
३० ऽकिम्पचः" [१] इत्याह ॥३६७॥ ३ कनति दीप्यते तृष्णया कीनाशः, तालव्यान्तः । 'कन दीप्तौ' (भ्वा.प.से.), 'कनेरीचा-

(श्वा)तः' (हैमोणा-५३४) इत्याशः । ४ तदेवाऽनव्ययित्वाद्ध-नमस्य तद्धनः । ५ क्षुद्यतेऽल्पत्वात् क्षुद्रः । 'क्षुदिर् सञ्चूर्णने' (रु.उ.अ.), 'ऋन्ने' (उणा-१८६) इति रक्, 'स्फायि' (उणा-१७०) इत्यादिना वा रक् । ६ आत्मधर्मपुत्रदारादिकं पीडयित्वा लोभाद् योऽर्थसञ्चयकारी, स कुत्सितोऽयः अर्थपतिः कदर्यः । 'कोः कत् तत्पुरुषेऽचि' ६।३।१०१ ॥ इति कोः कदा-देशः । ७ दृढा मुष्टिरस्य दृढमुष्टिः । ८ किञ्चित् पचत्यल्पत्वात्, किं कुत्सितं पचति इति [वा किम्पचानः] । ताच्छील्यार्थे चानश्, आगमाऽनित्यत्वान्मुग्न भवति । 'अपि शाकम्पचानस्य' [ ] इति प्रयोगः । अष्टौ कृपणस्य ॥

दयालुस्तु कृपालुः करुणापरः ॥३६८॥

सूरतः

- १ दयत इत्येवंशीलो दयालुः । 'दय दानगति-रक्षणहिंसादानेषु' (भ्वा.आ.से.), 'स्पृहिगृहिपतिदयिनिद्रातन्द्रा-' ३।२।१५८ ॥ इत्यालुच् । २ कृपां लाति कृपालुः । 'ला दाने' (अ.प.अ.), मितद्रवादित्वाद् डुः । 'कृपामादत्त इति कृपालुः । 'ला दाने' (अ.प.अ.), मितद्रवादित्वाद् डुः' [ ] इत्यात्वेयः । कृपाऽस्त्येति वा । 'कृपाहृदयादालुः' (हैमसू- ७।२।४२ ॥) इत्यालुः । ३ करुणायां परः करुणापरः ॥३६८॥ ५०
४ सुष्ठु रमते कृपायां सूरतः । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), रमेः क्तो दीर्घश्चादेः । चत्वारि दयावतः ॥

अथ दया शूकः कारुण्यं करुणा घृणा ।

कृपाऽनुकम्पाऽनुक्रोशः

- १ दयन्तेऽनया दया । 'दय दानगति[रक्षण]हिंसा-दानेषु' (भ्वा.आ.से.), 'दय रक्षणे' ( ), अस्माद्वा भिदादित्वादङ् टाप् । २ शवन्ति गच्छन्ति परदुःखप्रहाणेच्छामनेन शूकः, पुंक्ली । 'शु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'घुयुहिपितुशो दीर्घश्च' (हैमोणा- २४) इति कन् । ३ करुणस्य भावः कारुण्यम् । करुणैव वा कारुण्यम् । चातुर्वर्ण्यादित्वात् स्वार्थे ष्यञ्, भेषजादित्वात् ६०
स्वार्थे यण् वा । ४ किरति चित्तं करुणा । 'कृ विक्रमे' (तु.प.से.), 'कृवृत्तदारिभ्य उनन्' (उणा-३३३) । ५ घ्नियन्तेऽनया घृणा । 'घृ क्षरणदीप्त्योः' (जु.प.अ.), बाहुलकाणः (-न्नक्) । यद्वा 'घृणु दीप्तौ' (त.उ.से.),

१. 'उद्धटयति' इति २ ॥ २. क्षीरतरङ्गिण्यादौ काङ्क्षार्थकभटधातुर्न दृश्यते ॥ ३. 'तभावः' इति १, 'तत्भावः' इति ३ ॥ ४. १.२.३ नास्ति ॥ ५. 'जेहनै' इति १ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्लो-४८, पृ.४६ ॥ ७. 'कनी दीप्तिरान्तिगतिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. '-णाया' इति २ ॥ ९. 'रमोः' इति ३, 'रमः' इति ४ ॥ १०. 'क्ते' इति २ ॥ ११. उणादिगणे 'सौ रमेः क्तो दमे पूर्वपदस्य च दीर्घः' (उणा-६९२) इति सूत्रमुपलब्धमेव, तर्हि तस्यात्रानुपलब्धिर्विचारणीया, विस्मृतमिति वा ॥ १२. स्वामिसम्मतोऽयं धातुः, यदाह-'शु शु गतौ' इति, सायणः 'सु गतौ' (मा. धातुवृत्तिः, धातुसं-६६०, पृ.२६१) इत्यत्रापरमतमुद्दिश्य 'अपरे पुनः 'शु' इति तालव्यादिमाद्यं पठन्ति' इत्याह ॥ १३. '-त्-' इत्युणादिगणे नास्ति ॥ १४. 'घ्नियते' इति ३ ॥

भिदादेराकृतिगणत्वादङ् । ६ 'क्रप कृपायां गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'क्रपेः सम्प्रसारणं च' (ग-३।३।१०४॥) इति भिदादिपाठादङ्, ततष्टाप् [कृपा] । ७ अनकम्पनम् अनुकम्पा । 'कपि चलने' (भ्वा.आ.से.), भिदादित्वादङ् । ८ अनुक्रोशन्ति समदुःखा भवन्त्यनेन अनुक्रोशः । 'क्रुश आह्वाने' (भ्वा.प.अ.), भिदादित्वादङ् । अष्टौ दयायाः ॥

हिंस्त्रे शरारुघातुकौ ॥३६९॥

१ हिंसनशीलो हिंस्त्रः । 'हिंसि हिंसायाम्' (रु.प.से.), 'नमिकम्पिस्म्यजस् (जस) कमि (कम) हिंसि (हिंस) दीपो रः' १० ३।२।१६७॥, तत्र । २ शृणातीत्येवंशीलः शरारुः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'शृवन्धोरारुः' ३।२।१७३॥ । ३ हन्तीत्येवंशीलो घातुकः । 'हन हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'लषपतपदस्थाभूवृष-हनकमि (कम) गमि (गम) शृभ्य उकञ्' ३।२।१५४॥, 'हो हन्तेः' ७।३।५४॥ इति कुत्वम्, 'हनस्तोऽचिण्णलोः' ७।३।३२॥ इति तकारोऽन्तादेशः । त्रीणि हिंसनशीलस्य ॥३६९॥

व्यापादनं विशरणं प्रमथः प्रमापणं
निर्ग्रन्थनं प्रमथनं कदनं निबर्हणम् ।
निस्तर्हणं विशसनं क्षणनं परासनं
प्रोज्जासनं प्रशमनं प्रतिघातनं वधः ॥३७०॥
प्रवासनोद्वासनघातनिर्वा-
सनानि संज्ञप्तिनिशुम्भहिंसाः ।
निर्वापणालम्भनिसूदनानि
निर्यातनोन्मथसमापनानि ॥३७१॥
अपासनं वर्जनमारपिञ्जा
निष्कारणक्राथविशारणानि ।

स्युः

१ व्यापाद्यत इति व्यापादानम् । व्याङ्पूर्वः 'पद गतौ' (चु.आ.अ.), णिजन्तः, 'ण्यासश्रन्थो' - ३।३।१०७॥ इति युच् । अत्राऽहिंसार्था अपि धातव उपसर्गवशाद् हिंसार्था ज्ञेयाः । २ ३० विशीर्यते विशरणम् । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), ल्युट् । ३

१. 'क्रप कृपायाम्' इत्येव क्षीरतरङ्गिणी ॥ २. इतोऽग्रे क्षीरतरङ्गिण्यादौ '-रोदने च' इति दृश्यते ॥ ३. 'हन्तीति शीलो' इति १, 'हन्तीति घातुकः' इति २ ॥ ४. 'उकञ्' इति २.३ ॥ ५. '-श्रन्थो' इति १.४ ॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।३७०, पृ.८६ ॥ ७. 'निर्ग्रन्थ्यतेनेन' इति ३ ॥ ८. क्षीरतरङ्गिण्यादावीदृक् सूत्रं न दृश्यते ॥ ९. क्षीरस्वामिकृतामरकोषटीकायां निर्ग्रन्थनशब्दो न दृश्यते ॥ १०. 'प्रमथ्यतेनेन' इति ३ ॥ ११. 'शंसु' इति ३.४ ॥ १२. 'निहननं निघातः' इति २.३.४ ॥ १३. 'ह्रस्वत्वम्' इति १ ॥ १४. मारणादिष्वर्थेषु ज्ञाधातुर्मित्संज्ञको भवतीत्यर्थः ॥ १५. 'शुभ शुभ भाषणे हिंसायां च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १६. अत्र क्षीरतरङ्गिणीटिप्पणी द्रष्टव्या, भ्वादिः, धातुसं-६५४, टि-१, पृ.१४१ ॥

प्रमीयते प्रमथः, पुंक्ली. । 'मीञ् हिंसायाम्' (क्र्या.उ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ इत्यच् । "कदनं प्रमयोऽस्त्रियाम्" [ ] इत्यमरशेषः । ४ प्रमाप्यते प्रमापणम् । 'मीञ् हिंसायाम्' (क्र्या.उ.अ.), स्वार्थे णिजन्तः, भावे ल्युट्, 'मीनातिमिनोति दीङां ल्यपि च' ६।१।५०॥ इत्यात्वम्, 'युवोरनाकौ' ७।१।१॥, 'कृत्यचः' ८।४।२९॥ इति णत्वम् । ५ निर्ग्रन्थ्यते निर्ग्रन्थनम् । 'ग्रन्थ ग्रथ क्रथ क्रुथ हिंसायाम्' ( ), घटादेर्ग्रन्थान्तल्ल्युट् । "ग्रन्थ अर्दने" (चु.आ.से.), ततो ल्युटि निर्ग्रन्थनम् [ ] इति स्वामी । ६ प्रमथ्यते प्रमथनम् । 'मन्थ विलोडने' (भ्वा.प.से., क्र्या.प.से.), ल्युट् । ७ कद्यते कदनम् । 'कदि वैक्लव्ये' (भ्वा.आ.से.), ४० कदिः सौत्रो वा, ल्युट् । ८ निबर्ह्यते निबर्हणम् । 'बर्ह हिंसायाम्' (चु.उ.से.), चुरादिः, ल्युट् । ९ निपूर्वः 'तृह हिंसायाम्' (रु.प.से.), अतो ल्युट्, निस्तर्हणम् । १० विशस्यते विशसनम् । 'शंसु हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), ल्युट् । ११ 'क्षण हिंसायाम्' (त.उ.से.), भावे ल्युटि क्षणनम् । १२ परास्यते परासनम् । 'असु क्षेपणे' (चु.प.से.), ल्युट् । १३ 'जसु हिंसायाम्' (चु.उ.से.), चुरादिः, प्रोत्पूर्वः, ल्युटि प्रोज्जासनम् । १४ प्रशम्यते प्रशमनम् । 'शमु उपशमे' (चु.प.से.), ल्युट् । १५ प्रतिहन्यते प्रतिघातनम् । प्रतिपूर्वः 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), स्वार्थे णिजन्तः, ततो भावे ल्युटि । १६ हननं वधः । 'हनश्च ५० वधः' ३।३।७६॥ इति सूत्रेण भावेऽप् हन्ते-वधादेशश्च । "मृदङ्गच्छन्दः, तल्लक्षणम्-तभौ जौ रो मृदङ्गः" [छन्दोऽनुशासनम्, अध्या-२, सू-२६१] इति छन्दश्चूडामण्यनु-स्मृतेः । "आवेदितस्तभजजै रयुतैर्मृदङ्गकः" [ ] इति लक्ष्यम् ॥३७०॥ १७-१८ प्रपूर्वादुत्पूर्वाच्च वसो हिंसायामस्माणिज-जन्ताद् भावे ल्युटि प्रवासनम्, उद्वासनम् । १९ हननं घातः । भावे घञ्, 'हो हन्तेः' ७।३।५४॥ इति कुत्वम्, 'हनस्तोऽ-चिण्णलोः' ७।३।३२॥ इति तान्तादेशः । २० निपूर्वाद् वसो हिंसायामस्माणिजन्ताद् भावे ल्युटि निर्वासनम् । २१ संज्ञपनं संज्ञप्तिः । 'मारणतोषणनिशामनेषु ज्ञा' (भ्वा.प.अ.) इति मित्संज्ञा, ६० 'मितां ह्रस्वः' ६।४।९२॥ इति ह्रस्वत्वम् । २२ निशुम्भनं निशुम्भः । 'शुभि हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । २३ 'हिंसि हिंसायाम्' (रु.प.से.), हिंसनं हिंसा । भावे घञ्, [टाप्] । २४ 'पै ओवि (ओवै) शोषणे' (भ्वा.प.अ.) इत्यस्य स्वार्थे णिजन्तस्य

निर्पूर्वस्य भावे ल्युटि निर्वापणम् । २५ आलम्भनम्
आलम्भः । आङ्गुर्वो लभिमार्णार्थः, ततो भावे घञ्, 'उपसर्गात्
खल्धजोः' ७।१।६७ ॥ इति नुम् । २६ निपूर्वात् 'षूद
रक्षणे' (भ्वा.आ.से.), अस्माद् भावे ल्युटि निसूदनम् ।
'सात्पदाद्योः' ८।३।१११ ॥ इति षत्वनिषेधः । अत्रान्तर्वर्तिन्या
विभक्त्या सूदनशब्दस्य पदत्वात् सस्य पदादित्व-मतो मूर्धन्यनिषेधः
। २७ निर्पूर्वस्य 'यती प्रयत्ने' (भ्वा.आ.से.) इति ण्यन्तस्य भावे
ल्युटि निर्यातनम् । २८ उत्पूर्वाद् 'मन्थ
विलोडन' (भ्वा.प.से., क्र्या.प.से.) इत्यस्माद् घञि उन्मथः । २९
संपूर्वस्य 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.) इत्यस्य भावे ल्युटि समापनम्
॥३७१॥ ३० अपपूर्वाद् 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), अस्माल्ल्युटि
अपासनम् । ३१ वर्जने वर्जनम् । 'वृजी वर्जने' (रु.प.से.),
ल्युट् । ३२ 'मृज् हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.) स्वार्थे णिजन्ताद् भावे
घञि मारः । ३३ 'तुजि पिजि हिंसायाम्' (चु.उ.से.),
अस्माच्चुरादिणिजन्ताद् 'एरच्' ३।३।५६ ॥, पिञ्जः । ३४ 'कृ
हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), निर्पूर्वः, स्वार्थे णिच्, ततो भावे ल्युटि
निष्कारणम् । ३५ क्रथनं क्रथः । 'क्रथ हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.),
भावे घञ् । ३६ 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), स्वार्थे णिजन्ताद्
भावे ल्युटि विशारणम् । षट्त्रिंशद् मारणस्य ॥

२०

कर्तने कल्पनवर्धने च छेदश्च

१ कृत्यते कर्तनम् । 'कृती छेदने' (तु.प.से.), भावे
ल्युट् । २ कल्पते कल्पनम्, अन्तस्थातृतीयपवर्गाद्यमध्यः ।
'कृपू सामर्थ्ये' (भ्वा.आ.वे.), ल्युट्, 'पुगन्तलघूपधस्य-'
७।३।८६ ॥ इति गुणः, 'कृपे (कृपो) रो लः' ८।२।१८ ॥ इति
लत्वम् । ३ वर्धयते वर्धनम् । 'वर्ध छेदनपूरणयोः' (चु.उ.से.),
ल्युट् । ४ छेदनं छेदः । 'छिदिर् द्वैधीकरणे' (रु.उ.अ.), भावे
घञ् । चत्वारि छेदनस्य । 'कातरवर्ज' इति भाषा ॥

घातोद्यत आततायी ॥३७२॥

१ घातोद्यतो वधोद्युक्तः सन्नद्धः सन् यो वधार्थमुद्यतः,
३० स आततायी प्रोच्यते । आतं पलायमानं तयत इत्येवंशीलः
आततायी । 'तय गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'सुष्यजातौ' ३।२।७८ ॥
इति णिनिः । घात इत्युपलक्षणम् । यत्स्मृतिः-

“अग्निदो गरदक्षैव शस्त्रपाणिर्धनापहः ।

क्षेत्रदारहरश्चैव षडेते ह्याततायिनः ॥१॥”

१. 'षूद क्षरणे' इति क्षीरतराङ्गिण्यादौ ॥ २. '-त्वं मतो' इति १.२.३ ॥ ३. 'वर्जयते इति' इति ४ ॥ ४. क्षीरतराङ्गिण्यादौ जकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ५.
'तुजि पिजि (लुजि इत्यधिकः स्वामी) हिंसाबलादाननिकेतनेषु' इति मा.धातुवृत्तिः ॥ ६. 'कातरणौ' इति ४, 'कातरवौ' इति ३ ॥ ७. 'वधो युक्तः' इति
२ ॥ ८. 'अत्र' इति मा.धातुवृत्तिः । ९. 'च' इति मा.धातुवृत्तौ नास्ति ॥ १०. '-कादिः' इति १ ॥ ११. 'किति च' इति १.२.४ नास्ति ॥ १२. 'ऊर्ध्व-'
' इति १.२ ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४२७, पृ.५१५ ॥

[शुक्रनीतिः ३।४२ ॥] इति । एकं घातोद्यतस्य ॥३७२॥

स शीर्षच्छेदिकः शीर्षच्छेद्यो यो वधमर्हति ।

१-२ शीर्षच्छेदमर्हति शीर्षच्छेदिकः, शीर्षच्छेद्यः ।
“शीर्षच्छेदाद्यश्च (-च्च) ५।१।६५ ॥ इति तदर्हतीत्यर्थे यत्कौ ।
अत एव निर्देशात् प्रत्ययसंनियोगेन शिरसः शीर्षभावश्च”
[माधवीया धातुवृत्तिः, रुधादिः, धातुसं-३] इति माधवः । द्वे ४०
वधार्हस्य ॥

प्रमीत उपसम्पन्नः परेतप्रेतसंस्थिताः ॥३७३॥

नामालेख्ययशःशेषो व्यापन्नोपगतौ मृतः ।

परासुः

१ प्रमीयते स्म प्रमीतः । 'मीज् हिंसायाम्' (क्र्या.-
उ.अ.), निष्ठा । २ उपसम्पद्यते स्म उपसम्पन्नः । 'पद गतौ'
(दि.आ.अ.), कः, 'रदाभ्याम्' ८।२।४२ ॥ इति नत्वम् । ३ परं
लोकमितः परेतः । परैति लोकान्तर इति वा । ४ प्रकर्षेण इतो
गतः प्रेतः । प्रैति स्म इति वा । ५ संतिष्ठते स्म संस्थितः ।
संपूर्वस्तिष्ठतिर्मरणार्थः ॥३७३॥ ६-८ नामालेख्ययशःशब्देभ्यः ५०
परः शेषशब्दो योज्यः, तेन नामैव शेषमस्य नामशेषः,
आलेख्यशेषः, यशःशेषः । ९ व्यापद्यते स्म व्यापन्नः । १०
उपगच्छति स्म उपगतः । 'गम्लृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), निष्ठा,
'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७ ॥ इति न्लोपः । ११ म्रियते स्म मृतः ।
'मृङ् प्राणत्यागे' (तु.प.आ.अ.), निष्ठा । १२ परगता असवः
प्राणा अस्य परासुः, दन्त्यसः । द्वादश परासोः ॥

तदहे दानं तदर्थमौर्ध्वदेहिकम् ॥३७४॥

१ तस्य मृतस्याऽहस्तदहः । 'राजाहः सखिभ्यष्टच्'
५।४।९१ ॥, 'सत्राह्वाहाः पुंसि' २।४।२९ ॥ इति पुंस्त्वम्, तत्र । तस्मै
इदं तदर्थम्, तमुद्दिश्य दानं पिण्डोदकादि, देहोपलक्षणम् । देह- ६०
धारणादूर्ध्वं परतः ऊर्ध्वदेहः, राजदन्तादिः । तत्र भवम् [और्ध्व-
देहिकम्] । "ऊर्ध्वदया (मा) चोर्ध्वदेहाच्च" (वा-४।३।६० ॥) इति
ठञ्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥, 'किति च' ७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः ।
“और्ध्वदेहिकम्” [१३] इति पूर्व-टीकाकाराः । ऊर्ध्वदेहाद् भवम्
और्ध्वदेहिकम्, इत्यध्यात्मादित्वाद् ठग् वा । एकदेशविकृतत्वाद्

‘ऊर्ध्वदैहिकम्’ इति षष्ठस्वरादिरपि । “अनुशक्तिकादिपाठ-
मताश्रयणान्तूभयपदवृद्धौ और्ध्वदैहिकमपि” [अभि. स्वोपज्ञटीका
२।३७४] इत्याचार्याः । [एकमौर्ध्वदैहिक-दानस्य] ॥३७४॥

मृतस्नानमपस्नानम्

१ मृते स्नानं मृतस्नानम्, अपकृष्टं स्नानम् अपस्नानम् ।
अप इति विरुद्धार्थः । एकं मृतस्नानस्य ॥

निवापः पितृतर्पणम् ॥

१ नितरामुप्यते दीयते निवापः । ‘दुवप् बीजतन्तुसन्ताने’
(भ्वा.उ.अ.), निपूर्वोऽयमुपसर्गबलाद् दानार्थोऽपि, भावे घञ् ।
१० निवापिरिति-“प्रादेशनं निर्वपणम्” [अमरकोषः २।२।३० ॥]
इत्युक्तेरन्यत्रापि तत्प्रयोगदर्शनात् । पितृणां तर्पणं पितृतर्पणम् ।
श्राद्धमपि । “श्राद्धं निवापे श्राद्धे च श्राद्धं श्रद्धासमन्विते” [विश्व-
लोचनकोशः, धान्तवर्गः, श्लो-२२] इति श्रीधरः । एकं पितृतर्पणस्य ॥
चित्तिचित्याचितास्तुल्या

१ चीयते चितिः । ‘चिञ् चयने’ (स्वा.उ.अ.), क्तिच् ।
२ चेतव्या चित्या । ‘चित्याग्निचित्ये च’ ३।१।१३२ ॥ इति
साधुः । चितैव वा । मर्तादित्वाद् यः । ३ चीयते चिता । ‘चिञ्
चयने’ (स्वा.उ.अ.) ‘जीतः कः’ ३।२।१८७ ॥ इति वर्तमाने कः ।
त्रयोऽपि स्त्रियाम् । त्रीणि चितायाः ॥

२० ऋजुस्तु प्राञ्जलोऽञ्जसः ॥३७५॥

१ अर्जयति यश ऋजुः । ‘अर्ज सर्ज अर्जने’ (भ्वा.-
प.से.), ‘अर्जिहृशिकम्यमिपसि (पशि) बाधामृज्पशुवदीर्घो
हकारश्च कुः’ (उणा-२७) इति कुः, धातो ऋजादेशः । २ प्राञ्ज्यत
अभिगम्यते प्राञ्जलः । प्रपूर्वः अञ्जव्यक्ता (क्या) दौ’ (रु.प.वे.);
वृषादित्वात् कलच् । प्राञ्जलयति अञ्जलिं बध्नाति वा । अच् ।
अञ्जोऽस्यास्ति अञ्जसः । अर्शआदित्वादच् । सरलोऽपि । “सरलः
पूतिकाष्ठे स्यादुदारावक्रयोरपि” [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-
५९] इति महेश्वरः । त्रीणि सरलस्य ॥३७५॥

दक्षिणे सरलोदारौ

३० १ दक्षते परकार्यं शीघ्रं करोति दक्षिणः । ‘दक्ष शैघ्र्ये’
(भ्वा.आ.से.), ‘द्रुदक्षिभ्यामिनन्’ (उणा-२०८), तत्र । २ सरति

१. ‘-श्रणये तु’ इति स्वोपज्ञटीकायाम् ३।३७४ ॥ २. ‘दुवप् तन्तुसन्ताने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. ‘-मृजिपशितुग्धुदीर्घहकाराश्च’
इत्युणादिगणे ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।८ ॥ ५. ‘दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ६. ४ प्रतौ तथा क्षीरतरङ्गिण्यां चकारो नास्ति ॥
७. ‘शम’ इति ४ ॥ ८. ‘च’ इति ३ ॥ ९. ‘-द्वोऽर्थो’ इति १, ‘-द्वार्थे’ इति ३ ॥ १०. ‘वांको’ इति ३ ॥ ११. ‘कूश्च’ इति ४, ‘करश्च’ इति १.२ ॥ १२.
१.२.४ नास्ति ॥ १३. णकारोऽनावश्यकः, हैममते चुरादेर्णकारानुबन्धो वा ॥

परेच्छामनुसरति सरलः । ‘सृ गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘मङ्गेरलच्’
(उणा-७४८) इति बाहुलकादतोऽपि । ३ उदर्यत अभिगम्यत
उदारः । ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.), कर्मणि घञ् । उदत्यर्थमा एति
पर(उद् अत्यर्थम् आ इयति) कार्यं कर्तुमिति वा । पचाद्यच् ।
त्रीणि दाक्षिण्योपेतस्य ॥

शठस्तु निकृतोऽनृजुः ।

१ शठति शठः । ‘शठ कैतवे च’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्
। शाम्यतीति वा । ‘शमु उपशमे’ (दि.प.से.) ‘शमेर्लुक् वा’ (हैमोणा-
१६५) इति ठः । एकदेशविकृतस्यानन्यत्वात् शण्ठोऽपि । २ ४०
निकृणोति हिनस्ति निकृतः । ‘कृञ् हिंसायाम्’ (स्वा.उ.अ.),
‘जीतः कः’ ३।२।१८७ ॥ इति वर्तमाने कः । ३ ऋजु विरुद्धो
अनृजुः । अत्र विरुद्धार्थो नञ् । त्रीणि शठस्य । ‘वांको’ इति
भाषा ॥

कूरे नृशंसनिस्त्रिंशपापाः

१ कृणन्ति (कृन्तति) कूरः । ‘कृती छेदने’ (तु.प.से.),
‘कृतेरष्ठः कू च’ (उणा-१७८) इति रक्, धातोः क्रूरादेशश्च,
तत्र । २ नृन् शंसति हिनस्ति नृशंसः । ‘शंसु हिंसायाम्’
(भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ३ निस्त्रिंश इव घातुकत्वाद् निस्त्रिंशः ।
४ पापमस्यास्ति पापः । ‘अर्शआदिभ्योऽच्’ ५।२।१२७ ॥ । ५०
चत्वारि क्रूरस्य ॥

धूर्तस्तु वञ्चकः ॥३७६॥

व्यंसकः कुहको दाण्डाजिनिको मायिजालिकौ ।

१ धूर्वति हिनस्ति धूर्तः । ‘धूर्व (धूर्वी) हिंसायाम्’
(भ्वा.प.से.), ‘हसिमृग्निष्ण्वामिदमितमिलूपूधूर्विभ्यस्तन्’ (उणा-
३६६), ‘लोपो व्योर्वलि’ ६।१।६६ ॥ इति वलोपः । २ वञ्चयते
वञ्चकः । ‘वञ्चु प्रलम्भने’ (चु.आ.से.), णिजन्तः, ततो ण्वुल्
॥३७६॥ ३ व्यंसयति च्छलयति व्यंसकः । ण्वुल् । विगतावं-
सावस्येति वा व्यंसः, तत्तुल्यो वा । ४ कुहयते विस्मापयते
कुहकः । ‘कुहण् विस्मापने’ (चु.आ.से.), चुरादिः, ण्वुल् । ६०
कुहकमिन्द्रजालमस्यास्ति वा । ‘अर्शआदिभ्योऽच्’ ५।२।१२७ ॥
५ दण्डाजिनं दम्भस्तेनाऽन्वेष्टा दाण्डाजिनिकः, इकारद्वयमध्यः ।
‘अयःशूलदण्डाजिनाभ्यां ठक्ठजौ’ ५।२।७६ ॥ इति ठञ्, ‘ठस्येकः’
७।३।५० ॥, ‘तद्धितेष्वचामादेः’ ७।२।११७ ॥ इति वृद्धिः । ६

मायाऽस्यास्ति मायी । 'ब्रीह्यादिभ्यश्च' ५।२।११६॥ इतीति ।
मायाविमायिकावपि । ७ जालेन चरति जालिकः । 'तेन चरति'
४।४।८॥ इति ठक् । सप्त धूर्तस्य ॥

माया तु शठता शाठ्यं कुसृतिर्निकृतिश्च सा ॥३७७॥

१ मात्यनया माया । 'मा माने'(अ.प.अ.), 'स्या-
द्वधा-'३।१।१४१॥ इति णः, 'आतो युक् चिन्कृतोः'
७।३।३३॥ 'माच्छासस्तिसूभ्यो यः'(उणा-५।४९)इति यप्रत्ययो
वा, टाप् । २ शठस्य भावः शठता । 'तस्य भाव-
स्त्वतलौ' ५।२।११॥ । ३ शठस्य भावः शाठ्यम् ।
१० ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् । ४ कुत्सिता सृतिर्हिंसा कुसृतिः । ५
निकृष्टा कृतिर्हिंसा निकृतिः । माया परवञ्चनबुद्धिः । निकृतिः
बकवृत्त्यागलकर्तकानामिवावस्थानम्, अथवा मायाप्रच्छादनार्थं
मायान्तरकरणम् । 'निकृतिर्बकवृत्त्या कुक्कुटादिकरणम्,
अधिकोपकारकरणेन परच्छलनम्'[ ]इत्यन्ये, इति विशेषोऽत्र
नाश्रितः । पञ्च मायायाः ॥३७७॥

कपटं कैतवं दम्भः कूटं छद्मोपधिश्छलम् ।

व्यपदेशो मिषं लक्षं निभं व्याजः

१ के मूर्ध्नि पट इव छादकं कपटम्, पुंस्त्री ।
('के ब्रह्माणमपि पटति गच्छति, पचाद्यचि वा) । २ कितवस्य
कर्म कैतवम् । युवादित्वादण् । ३ दम्भनं दम्भः । 'दम्भु
दम्भने' (स्वा.प.से.), भावे घञ् । ४ कूटयति दहत्यनेन
कूटम्, पुंस्त्री । यदमरः-'कूटमस्त्रियाम्'[अमरकोषः
२।५।४२॥] । 'कूट दाहे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, [अच् घञ्
वा] । ५ छाद्यते रूपमनेन छद्म । 'छद संवरणे'(चु.उ.से.),
'-मनिन्'(उणा-५।८४)इति मनिन्, 'इस्मन्त्र[न्]क्विषु
च' ६।४।१७॥ इति ह्रस्वत्वम् । ६ उप समीपे धीयत उपधिः
। 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।१२॥
। ७ छयति छिनत्यनेन छलम् । 'छो छेदने' (दि.प.अ.),
पृषोदरादिः । ८ व्यपदिश्यते व्यपदेशः । 'दिश
अतिसर्जने'(तु.प.अ.), भावे घञ् । ९ मिषति मिषम् । 'मिष
स्पर्धायाम्'(तु.प.से.), तुदादिः, 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः
। १० लक्ष्यतेऽनेन लक्षम्, पुंस्त्री । 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः'
(चु.उ.से.), करणे घञ् । ११ नितरां तदिव भाति निभम्
। 'भा दीप्तौ'(अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे कः' ३।१।१३६॥ ।
१२ व्यजन्ति विक्षिपन्त्यनेन व्याजः । 'अज गतौ क्षेपणे च'

१. अष्टाध्याय्यां 'चरति' इत्येव ॥ २. '-ससिसूभ्यो यः' इत्युणादिगणे ॥ ३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ नास्ति ॥ ४. हैममते एव
चुरादेर्णकारानुबन्धः ॥ ५. मुद्रिताभिधानचिन्तामणौ मूले 'अतिसन्धानम्' इति, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ ६. 'अस्माद् भावे णिजन्ताल्ल्युट्'
इति ३॥ ७. '-शूभ्य उण्' इत्युणादिगणे ॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।४६॥

(भ्वा.प.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ् । व्याजः
स्वरूपाच्छादनम्, यथा-' 'ध्यानव्याजमुपेत्य चिन्तयसि
काम्'[नागानन्दनाटकम्, प्रथमोऽङ्कः, श्लो-१] इति । मायादयः
कपटादयश्च एकार्था इत्येके । कपटादयः सप्त, व्यपदेशादयश्च
पञ्च भिन्नार्था इत्यमरः । तदा कपटादयः सप्त, कपटवाचकाः ।
तत्रापि च वेषभाषाविपर्ययकरणं कपटम्, कार्षापणतुलादेः
परवञ्चनार्थं न्यूनाधिककरणं कूटमिति विशेषोऽत्र नाश्रितः ।
व्यपदेशादयः पञ्च लोकोक्त्या मिसवाचकाः ॥

अथ कुक्कुटिः ॥३७८॥

कुहना दम्भचर्या च

१ कुक्कुट इवाचरति कुक्कुटति, कुक्कुटनं कुक्कुटिः ।
'अच इः'(उणा-५।७८)इति इः ॥३७८॥ २ कुहयतेऽनया
कुहना । 'कुहण् विस्मापने'(चु.आ.से.), णिजन्तादस्मात्
'करणाधिकरणयोः-' ३।३।११७॥ इति करणे ल्युट् । २ दम्भेन
चरणं दम्भचर्या 'चर गतिभक्षणयोः'(भ्वा.प.से.), क्यप् ।
त्रीणि दम्भेन परविस्मापनार्थं मिथ्याकल्पनायाः ॥

वञ्चनं तु प्रतारणम् ।

व्यलीकमभिसन्धानम्

१ वञ्च्यते वञ्चनम् । 'वञ्च प्रलम्भने'(चु.आ.से.),
ल्युट् । २ प्रतार्यते प्रतारणम् । 'तृ प्लवनतरणयोः'(भ्वा.प.से.),
'अस्माणिजन्ताद् भावे ल्युट् । ३ विशिष्टमलीकमत्र व्यली-
कम् । ४ अभिसन्धीयते अभिसन्धानम् । 'डुधाञ् धारणादौ'
(जु.उ.अ.), भावे ल्युट् । चत्वारि वञ्चनस्य ॥

साधौ सभ्यार्थसज्जनाः ॥३७९॥

१ साधयति परकार्याणि साधुः । 'साध संसिद्धौ'
(स्वा.प.अ.), 'कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूणभ्यः'(उणा-१)
इत्युण्, तत्र । २ सभायां साधुः सभ्यः । 'सभाया यः'
४।४।१०५॥ इति । ३ अर्यते उपजीव्यत्वेन गम्यत आर्यः । 'ऋ
गतौ'(जु.प.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ इति ण्यत्, 'अचो
जिगति' ७।२।११५॥ इति वृद्धिः । ४ सन् प्रशस्तो जनः सज्जनः ।
चत्वारि सज्जनस्य ॥३७९॥

दौषैकहक् पुरोभागी

१ दोषे एव एकस्मिन् हक् ज्ञानमस्य दौषैकहक् । २
पुरोऽग्रं सर्पवद् भजतीत्येवंशीलः पुरोभागी । 'भज सेवायाम्'

(भ्वा.उ.अ.), 'सम्पृचानुरुधा-३१२।१४२॥ इति धिनुण्, धित्वात् कुत्वम् । पुरोभागीणौ इत्यादि । [यत्कात्यः-] "दोषैकग्राहिहृदयः पुरोभागीति कथ्यते"[^१] इति । द्वे दोषैकग्राहिणः ॥

कर्णेजपस्तु दुर्जनः^२ ।

पिशुनः^३ सूच^४को नीचो^५ द्विजिह्वो^६ मत्सरो^७ खलः^८ ॥३८०॥

- १ कर्णे जपति सूचयति कर्णेजपः । 'जप मानसे च'(भ्वा.प.से.), 'स्तबकर्णयोरमिजपोः' ३।२।१३॥ इत्यच्, 'संज्ञायाम्' २।१।४४॥ इति समासः, 'तत्पुरुषे कृति-' ६।३।१४॥ इति सप्तम्यलुक् । २ दुष्टो जनो दुर्जनः । ३ पिशति(पिशति) एकदेशेन सूचयति पिशुनः । 'पिश अवयवे'(तु.प.से.), तुदादौ मुचादिः, 'पिशः (पिशेः) किच्च'(उणा-३७५)इत्युनन् । अपि-शुनति वा, पृषोदरादिः । पिशुनयति दुष्टं सूचयति वा । पचाद्यच् । "अपिशयति खण्डयति"[^१] इति भोजः । ४ सूचयति सूचकः । 'सूच पैशुन्ये'(चु.उ.से.), ण्वुल् । सीव्यति परगुणा(परगुण)-पटमिति वा । 'षिवु तन्तुसन्ताने'(दि.प.से.), 'सिवेष्टेरू च'(उणा-२८९)इति चङ्, सूचः, ततः स्वार्थे कनि [सूचकः] । ५ निकृष्टमञ्चति गच्छति नीचः । 'अञ्च गतिपूजनयोः'(भ्वा.-प.से.) । ६ द्वे जिह्वे वचनेऽस्य द्विजिह्वः । 'गोस्त्रियो-' १।२।४८॥ इति ह्रस्वत्वम् । ७ मत्सरोऽस्त्यस्य मत्सरी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । ८ खलति सञ्चिनोत्यशुभमिति खलः । 'खल सञ्चये'(भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । खं शून्यं लातीति वा । 'ला दाने'(अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । खलति स्ववचनविषये चलतीति वा । अच् । खनति साधुहृदयं वा खलः, पुंक्लीबलिङ्गः । वाच्यलिङ्ग इत्यन्ये । 'खन खनने'(भ्वा.उ.से.), 'मृजिखन्याहनिभ्यो डित्'(हैमोणा-४७२)इत्यलः । अष्टौ दुर्जन-स्य । "क्षुद्रः प्रखलः"[शेषनाममाला ३।९४॥]शैषिके ॥३८०॥

व्यसनार्त्तस्तूपरक्तः

१ दैवी मानुषी च पीडा व्यसनम्, तेन ऋतो व्याप्तः व्यसनार्त्तः । 'ऋते च तृतीयासमासे'(वा-६।१।८९॥)इति

वृद्धिः । २ उपरज्यते स्म उपरक्तः । 'रञ्ज रागे'(भ्वा.प.अ.), ३० निष्ठा । द्वे व्यसनिनः । व्यसनीति भाषा ॥

चोरस्तु प्रतिरोधकः ।

दस्युः^३ पाट^४चरः^५ स्तेनस्तस्करः^६ पारिपन्थिकः^७ ॥३८१॥

परिमोषिपरास्कन्द्यैकागारिकमलिम्लुचाः ।

- १ चोरयति चोरः । 'चुर स्तेये'(चु.उ.से.), पचाद्यच् । प्रज्ञाद्यणि चोरोऽपि । २ प्रतिरुणाद्धिः प्रतिरोधकः । 'रुधिर आवरणे'(रु.उ.अ.), ण्वुल् । ३ दस्यति उपक्षिपति दस्युः । 'दसु उपक्षेपे'(दि.प.से.), 'यजिमनिशुन्धिदसिजनिभ्यो युच्'(उणा-३००) । ४ पाटयंश्चरति पाटचरः, पृषोदरादिः । पटचरे जीर्णवस्त्रे भवो वा । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् । 'पटचौरः' इत्येके । ५ स्तेनयति स्तेनः, पुंक्ली । 'स्तेन चौर्ये'(चु.उ.से.), पचाद्यच् । ६ तत्करोति तस्करः । ['किंयत्तद्बहुषु ' (वा ३।२।२१॥)इत्यच्] 'तद्बृहतोः करपत्योश्चौरदेवतयोः सुद् तलोपश्च'(गणसू-६।१।१५७॥) । ७ परिपन्थं तिष्ठति, हन्ति वा पारिपन्थिकः । 'परिपन्थात् तिष्ठति च'(हैमसू-६।४।३२॥) इति ठक् ॥३८२॥ ८ परिमुष्णातीत्येवंशीलः परिमोषी । 'मुष स्तेये'(क्र्या.प.से.), 'सम्पृचानुरुधा-३१२।१४२॥ इति धिनुण् । ९ परानास्कन्दति परास्कन्दी । 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः'(भ्वा.-प.अ.) । १० एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य ऐकागारिकः । 'ऐकागारिकश्चौरैः' ५।१।११३॥ इति ठक् । ११ मलिनं म्लोचति मलिम्लुचः । 'म्लुच स्तेयकरणे'(भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । एकादश चौरस्य । "चौरै तु चोरटो रात्रिचरैः"[शेषनाममाला ३।९५॥]इति शैषिके ॥

यः पश्यतो हरेदर्थं स चौरः पश्यतोहरः ॥३८२॥

१ यः पश्यतो विलोकयतो जनस्य अर्थं द्रव्यं हरेत्, स चौरः पश्यतोहरः, उच्यत इति शेषः । पश्यतः हरः पश्यतो-हरः । 'वाग्दिवपश्यद्भ्यो युक्तिदण्डहरेषु'(वा-६।३।२१॥)इति षष्ठ्यलुक् ॥३८२॥

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।३८०॥, पृ.८८॥, तथा अमरकोशक्षीरस्वामिटीका ३।१।४६॥, पृ.२४५॥ २. 'हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम्' ६।३।१०॥ इत्यतोऽपि सप्तम्यलुक्, अत एवोक्तं दीक्षितेन सि.कौमुद्याम्-"तत्पुरुषे कृतीति हलदन्तादिति वा डेरलुक्" इति सि.कौमुदी. पृ.५६८॥ ३. वस्तुतः इदं सूत्रमितन् करोति, न त्वुनन्, अपरं च 'पिशः (पिशेः) किच्च' इत्यस्य ग्रहणं प्रमादमूलकम्, 'क्षुधिपिशिमिथिभ्यः कित्'(उणा-३३५)इत्यस्य विद्यमानत्वात् ॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।३८०॥, पृ.८९॥, अम.क्षीरस्वामिटीका ३।१।४७॥, पृ.२४६॥ ५. 'शूचि' इति १.२, 'सूचि' इति ३॥ ६. उणादिगणे तु 'सिवेष्टेरू च'(उणा-२८७)इति सूत्रं दृश्यते, कार्यक्षेत्रमपि अन्यदेव, क्लिष्टकल्पनाऽत्र प्रतिभाति ॥ ७. 'खनु अवदारणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. 'ल्युट्' इति ३ ॥ ९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ उपक्षयार्थः स्वीकृतः ॥ १०. '-द्यचि' इति ४॥ ११. 'परिपन्थं च तिष्ठति' ४।४।३६॥ इति पाणिनीयाष्टाध्याय्याम् ॥ १२. मा. धातुवृत्तिसम्मतोऽयं धातुपाठः, क्षीरतरङ्गिण्यां '-शोषणे' इत्येव दृश्यते ॥ १३. 'ऐकागारिकद् चौरै' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ १४. 'म्लोचयति' इति १॥ १५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ स्तेयकरणार्थकम्लुचधातुर्न दृश्यते ॥ १६. 'चौरै तु चोरटो रात्रिचरः' इत्यस्य स्थाने १.२.४प्रतिषु 'चोरटः रात्रिचरः' इत्येव दृश्यते, शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः 'चोरटो' इति दृश्यते ॥

चौर्यं तु चौरिका स्तेयम्

१ चोरस्य भावः कर्म वा चौर्यम् । 'गुणवचनब्राह्म-
णादिभ्यः कर्मणि च' ५।१।१२४॥ इति ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् । २
चौरस्य भावः चौरिका, स्त्रीक्ली । मनोज्ञादित्वाद् वुञ् । ३
स्तेनस्य भावः स्तेयम् । 'स्तेनाद्यन्नलोपश्च' ५।१।१२५॥ इति
यन्नलोपौ । त्रीणि चौर्यस्य । 'चोरि' इति भाषा ॥

लोप्त्रं त्वपहतं धनम् ।

१ लुप्यते लोप्त्रम् । 'लुप्तु छेदने' (तु.उ.से.),
बाहुलकाद् 'हुयामा-' (उणा-६०७) इति ऋन् । लाट्रमित्यपि
१० हलायुधटीका । एकं चौराऽपहतद्रव्यस्य ॥

यद्भविष्यो दैवपरः

१ यद् भविष्यति तद् भवतु इत्येवमाचष्टे यद्भ-
विष्यः । २ दैवपरः दैवप्रमाणकः । द्वे दैवप्रमाणकस्य ॥

अथाऽऽलस्यः शीतकोऽलसः ॥३८३॥

मन्दस्तुन्दपरिमृजोऽनुष्णः

१ आलस्यमस्यास्ति आलस्यः । 'अर्शआदिभ्योऽच्'
५।२।१२७॥ । २ शीतं मन्दं करोति शीतकः । 'शीतोष्णाभ्यां
कारिणि' ५।२।७२॥ इति कन्प्रत्ययः । क्रियाविशेषणाद् द्वितीया-
समर्थादयं प्रत्ययः । ३ न लसति अलसः । 'लस श्लेषण-
२० क्रीडनयोः' (भा.प.से.), नञ्पूर्वः, पचाद्यच् ॥३८३॥ । ४ मन्दते
स्वपितीव मन्दः । अत एव यदि जाड्ये इति चान्द्रो धातुः,
ततः पचाद्यच् । ५ तुन्दं परिमार्ष्टि तुन्दपरिमृजः । 'मृजूष् शुद्धौ'
(अ.प.से.), 'तुन्दशोकयोः परिमृजापनुदोः' ३।२।५॥ इति कः ।
६ न उष्णः अनुष्णः । षड् अलसस्य । 'आलसू' इति भाषा ॥

दक्षस्तु पेशलः ।

पटूष्णीष्णकसूर्त्थानचतुराश्च

१ दक्षते वर्धते लक्ष्म्या कृत्वा दक्षः । 'दक्ष वृद्धौ'
(भा.आ.से.), पचाद्यच् । दक्षते शीघ्रं करोतीति वा । 'दक्ष
शैष्ये' (भा.आ.से.), अच् । २ पिशति (पिंशति) एकदेशेन
३० सर्वं करोति पेशलः, तालव्यमध्यः । 'पिश अवयवे' (तु.प.से.),
'वृषादिभ्यश्चित्' (उणा-१०७) इति कलच् । ३ पाटयति पटुः ।

१. 'चोरस्य' इति १.२॥ २. 'चौरि' इति २.३॥ ३. 'अल-' इति २॥ ४. 'दक्षति' इति १, 'दक्षयति' इति ३॥ ५. 'दक्ष वृद्धौ शीघ्राथे च' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ६. 'इणिसिद्धिदीडुष्यविभ्यो नक्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ७. क्षीरतरङ्गिण्यादौ डकारानुबन्धो नास्ति ॥ वस्तुतस्तु 'चते चदे याचने च'
इति धातुपाठः ॥ ८. 'द्वेड्' इति १.३.४॥ ९. 'कार्य' इति २॥ १०. '-तीति' इति ३॥ ११. 'कुटेऽथ' इति मेदिनीकोशे ॥ १२. 'प्यदिति' इति ४॥

'पट गतौ' (भा.प.से.), णिजन्तः । 'फलपाटिनमिमनिजनां
गुक्पटिनाक(कि)धता(त)श्च' (उणा-१८) इति उः, पटादेशश्च । ४
उषति (ओषति) दहतीवोष्णः (दहतीति उष्णः) । 'उष
दाहे' (भा.प.से.), 'इणिसिद्धिदीडुष्यविभ्यो नक्' (उणा-२८२) इति
नक् । ५ उष्णं क्षिप्रं करोति उष्णकः । 'शीतोष्णाभ्यां कारिणि'
५।२।७२॥ इति कन्प्रत्ययः । ६ सुष्ठु उत्थानमुद्योगोऽस्य सूत्थानः
। ७ चतते कर्म चतुरः । 'चतेड्' याचने (भा.उ.से.),
'मन्दिवाशिमधिचति-' (उणा-३८) इति उरच् । सप्त अविल-
म्बितकार्यकारिणः, शीघ्रकारिणो वा ॥

४०

अथ तत्परः ॥३८४॥

आसक्तः प्रवणः प्रह्वः प्रसितश्च परायणः ।

१ तत्परमस्य तत्परः, तन्निष्ठः ॥३८४॥ २ आसजति
स्म आसक्तः । 'षज्ज सङ्गे' (भा.प.अ.), निष्ठा । ३ प्रकर्षेण
वनति संभजते प्रवणः । प्रपूर्वः 'वन षण संभक्तौ' (भा.प.से.),
पचाद्यच् । ४ प्रह्वयते कार्ये स्पर्धते प्रह्वः । 'ह्वेर्च् स्पर्धायां
शब्दे च' (भा.उ.अ.) । ५ प्रसिनोति स्म प्रसितः । प्रपूर्वात्
'षिज् बन्धने' (स्वा.उ.अ.) अस्माद् निष्ठा । ६ परं कार्य-
पारमयते प्रप्नोति परायणः । 'अय गतौ' (भा.आ.से.), नन्दा-
दित्वाद् ल्युः । षट् तत्परस्य ॥

५०

दातोदारः

१ ददाति दाता । 'डुदाच् दाने' (जु.उ.अ.), 'ण्वुल्-
तृचौ' ३।१।१३३॥ इति तृच् । २ उदत्यर्थमाराति ददाति उदारः ।
'रा दाने' (अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे कः' ३।१।१३६॥ । द्वे दातुः ।

स्थूललक्षदानशौण्डौ बहुप्रदे ॥३८५॥

१ स्थूलं लक्षयत्यालोचयति ददातीति यावत् स्थूल-
लक्षः । 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः' (चु.उ.से.), पचाद्यच् । लक्षेर्णि-
जन्ताद् 'एरच्' ३।३।५६॥ इत्यच् वा । निर्यकारोऽयम् । मिश्रास्तु-
'दानार्थं स्थूलकूटं (स्थूलं कूटं) प्रचुरद्रव्यं दातुं लक्ष्यम-
पेक्षणीयमस्य स्थूललक्ष्यः । 'स्थूलं कूटे च' [मेदिनीकोशः,
शब्दवर्गः, लान्तवर्गः, श्रौ-५६] इति मेदिनिः । लक्ष्यमिति
ऋहलोर्ण्यति सयकारोऽयम् [ ] इत्याहुः । २ दाने दानविषये
शौण्डो विख्यातः, प्रसक्तो वा दानशौण्डः । 'सप्तमी शौण्डैः'

६०

२।१।४०॥ इति समासः । “शौण्डो मत्तेऽपि विख्यातः”
[मेदिनीकोशः, शब्दवर्गः, डान्तवर्गः, श्लो-२६] इति मेदिनिः ।
“शुण्डा मद्यपानस्थानम्, तत्र भवः शौण्डः, इहोपचारात् समर्थ
उच्यते” [अम. क्षीरस्वामिटीका ३।१।६॥] इति स्वामी । ३ बहूनि
धनानि प्रददाति बहुप्रदः । “प्रे दाज्ञः कर्मणि” ३।२।६॥ इति कः,
तत्र । त्रीणि बहुप्रदस्य ॥३८५॥

दानमुत्सर्जनं त्यागः प्रदेशनविसर्जने ।

विहायितं वितरणं स्पर्शनं प्रतिपादनम् ॥३८६॥

विश्राणनं निर्वपणमपवर्जनमंहतिः ।

- १० १ दीयते दानम् । ल्युट् । २ उत्सृज्यते उत्सर्जनम् । ‘सृज
विसर्गे’ (तु.प.अ.), ल्युट् । ३ त्यजं त्यगः । ‘त्यज
हानौ’ (भ्वा.प.अ.), भावे घञ्, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७।३।५२॥
इति कुत्वम्, ‘अत उपधायाः’ ७।२।११६॥ ४ प्रदिश्यते प्रदेश-
नम् । ‘दिश अतिसर्जने’ (तु.प.अ.), ल्युट् । प्रादेशनमपि । ५
विसृज्यते विसर्जनम् । ‘सृज विसर्गे’ (तु.प.अ.), ल्युट् । ६
‘हि गतौ वृद्धौ च’ (स्वा.प.अ.) अतो णिजन्तात् क्तः [विहायि-
तम्] । ७ वितीर्यते वितरणम् । विपूर्वः ‘तृ प्लनवतरणयोः’
(भ्वा.प.से.), ल्युट् । ८ स्पृश्यते स्पर्शनम् । ‘स्पृश संस्पर्शने’
(तु.प.अ.), ल्युट्, उपधाया लघोर्गुणः । दानं हि उपचारात्
२० पुच्छादौ गवादिकं स्पृष्ट्वा दीयते । ९ प्रतिपाद्यते प्रतिपादनम् ।
‘पद गतौ’ (दि.आ.अ.) णिजन्तः, ल्युट् ॥३८६॥ १० विश्राण्यते
विश्राणनम् । ‘श्रण दाने’ (चु.उ.अ.), अस्माणिजन्ताद् ल्युट् ।
११ निरुप्यते निर्वपणम् । ‘दुवप् (डुवप्) बीजतन्तुसन्ताने’
(भ्वा.उ.अ.), ल्युट् । निर्वपणमपि । १२ अपवृज्यते अप-
वर्जनम् । ल्युट् । १३ हन्यते दौर्गत्यमनया अंहतिः, स्त्रीलिङ्गः ।
‘हन् (हन) हिंसागत्योः’ (अ.प.अ.), ‘हन्तेरंह च’ (उणा-५०२,
हैमोणा-६५४) इत्यतिः । स्वतः उपसर्गवशाच्च हन्तिर्दानार्थः ।
“ ‘अहि गतौ’ (भ्वा.आ.से.), अनेकार्थत्वाद् धातूनां दानार्थ-
त्वादस्मात् क्तिन्, ‘तितुत्रथ-’ ७।२।१९॥ इत्यत्र ‘अग्रहादीनामिति
३० वक्तव्यम्’ ( ) इतीटि अंहतिः, मध्येऽकारवती’ [ ] इति तु
कलिङ्गः । त्रयोदश दानस्य ॥

अर्थव्ययज्ञः सुकलः

१ अर्थव्ययं जानाति अर्थव्ययज्ञः दाता भोक्ता च ।
‘ज्ञा अवबोधने’ (क्र्या.प.अ.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३४॥ इति कः ।
शोभना कलाऽस्य सुकलः, विख्यातत्वात् । सु अतिशयेन कल्पते
शब्दयते गण्यते वा । ‘कल शब्दसङ्ख्यानयोः’ (भ्वा.आ.से.),
घञ् । यदमरः-“सुकलो दातृभोक्तरि” [अमरकोषः ३।१।८॥] ।
एकं दातृभोक्तुः ॥

याचकस्तु वनीपकः ॥३८७॥

मार्गणोऽर्थी याचनकस्तर्कुकः

१ याचते याचकः । ‘दुयाचृ याच्नायाम्’ (भ्वा.उ.से.),
ण्वुल् । २ ‘वनु याचने’ (त.आ.से.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-
५५७) इतीन्, वनिः, ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति
ङीषि वनी, तां पाति वनिपः, ततः संज्ञायां कन् वनीपकः,
पवर्गाद्यमध्यः । ‘वनीयक’ इत्यन्तस्थाद्यमध्योऽपि । “वनु याचने”
(त.आ.से.), वनति याचते वनिः, ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-
५५७), वनिं याचनामिच्छतीति क्यचिं ण्वुल्’ [ ] इति
मिश्रोच्चलदत्तावप्यन्तस्थाद्यमध्यमेवाहतुः ॥३८७॥ ३ मार्गति
अन्विष्यति दातारमर्थं वा मार्गणः । ‘मार्ग अन्वेषणे’ (चु.उ.से.),
नन्दादित्वाद् ल्युः । ४ असन्निहितोऽर्थोऽस्त्यस्य अर्थी । ५०
‘अर्थाच्चाऽसन्निहिते’ (वा-५।२।१३५॥) इतीनिः । अर्थयत इति
वा । ‘अर्थ वाञ्छायाम्’ (चु.आ.से.), ‘ग्राह्यादित्वाद् ‘नन्दिग्रहि-’
३।१।१३४॥ इत्यादिना णिनिर्वा । ५ याचते याचनः,
नन्दादित्वाद् ल्युः, ततः स्वार्थे कनि याचनकः । ६ चतते
याचते तर्कुकः । ‘चतेर्ङ् यचने’ (भ्वा.उ.से.), पृषोदरादित्वात्
साधुः । षड् याचकस्य ॥

अर्थार्थनैषणा ।

अर्दना प्रणयो याच्ना याचनाऽध्येषणा सैनः ॥३८८॥

१ अर्थनम् अर्थना । ‘अर्थ [उप] याच्नायाम्’ (चु.-
आ.से.), भावे ल्युट् । २ एषणम् एषणा । ‘इषु इच्छायाम्’ ६०
(तु.प.से.), ‘इषोऽनिच्छार्थार्ति’ (वा-३।३।१०७॥) इति युच् ।
३ अर्दनम् अर्दना । ‘अर्द गतौ याचने च’ (भ्वा.प.से.), भावे
ल्युट् । ४ प्रणयनं प्रणयः । प्रपूर्वः ‘णीञ् प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.),
‘एरच्’ ३।३।५६॥ इत्यच् । ५ याचनं याच्ना । ‘दुयाचृ याच्नायाम्’
(भ्वा.उ.से.), ‘यजयाचयतविच्छ-’ ३।३।९०॥ इति नङ्, ‘स्तोः

१. ‘च’ इति मेदिन्याम् ॥ २. स्वामिकृतामरकोशटीकायां तु-“दाने शौण्डः शक्त उपचारात् शुण्डा हि पानमदस्थानं तत्र भवः शौण्डः” इति
दृश्यते, ३।१।६॥, पृ.२३७॥ ३. अष्टाध्याय्यां ‘प्रे दाज्ञः’ इत्येव दृश्यते ॥ ४. काशकृत्स्नमतेऽयम् (द्र. क्षीरतरङ्गिणी, पृ.१६७), स्वामिसायणौ
‘बीजसन्ताने’ इत्येव पठतः ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४२६, पृ.५१५॥ ६. ‘क्यनि’ इति ३॥ ७. ‘-उपयाच्नायाम्’ इति
क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. ‘ग्राह्या-’ इति ३।४॥ ९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ डकारानुबन्धो नास्ति ॥ १०. ‘याचनकस्य’ इति ३॥ ११. ‘इष’ इति मा.
धातुवृत्तिः ॥ १२. ‘इषेरनिच्छार्थस्य’ इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥

श्रुना श्रुः '८।४।४० ॥ १६ याचनं याचना । याचेर्णिजन्ताद् बाहुलकाद् 'ण्यासश्रन्थ- '३।३।१०७ ॥ इति युच् । ७ अध्येषणम् अध्येषणा । अधिपूर्वः 'इषु' इच्छायाम्' (तु.प.से.), ल्युट् । ८ सन्यते याच्यते सनिः, स्त्रियाम् । 'षणु दाने' (तु.उ.से.) 'सन्कषि-' ( ) इति इन्, 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् वा । वैजयन्ती तु, सनिशब्दं पुंस्यप्याह- 'सनिरक्ली स्यात्' [वैजयन्ती-कोषः ३।६।१२१ ॥] इति । प्रणयमन्तरेण सर्वेऽपि स्त्रीलिङ्गाः । अष्टौ याचनायाः । 'सनिस्त्वध्येषणा' [अमरकोषः २।७।३२ ॥] इति गुर्वादेराराधनस्य सत्कारपूर्वकं क्वचिदर्थे नियो-जनमित्यमरः १० पृथगाह । शेषश्चात्र- 'भिक्षणा अभिषक्तिर्मार्गणा च' [शेषनाममाला ३।९५ ॥] ॥३८८॥

उत्पतिष्णुस्तूपतितां

१ उत्पति उ ऊर्ध्वं गच्छतीत्येवंशीलः उत्पतिष्णुः । 'पतृ (पत्ल्) पतने' (भ्वा.प.से.), 'अलङ्कृज्जिराकृञ्-' ३।२।१३६ ॥ इत्यादिना इष्णुच् । २ उद् ऊर्ध्वं पतति उत्पतिता, तृजन्तः । द्वे उत्पतिष्णोः । 'ऊडवा मतइ' इति भाषा ॥

अलङ्कृरिष्णुस्तु मण्डनः ।

१ अलङ्करोतीत्येवंशीलः अलङ्कृरिष्णुः । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), 'अलङ्कृज्जिराकृञ्प्रजनोत्पत-' ३।२।१२६ ॥ इत्यादिना इष्णुच् । २ मण्डयतीत्येवंशीलो मण्डनः । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा.प.से.), 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' ३।२।१५१ ॥ इति युच् । द्वे अलङ्कृरिष्णोः ॥

भविष्णुर्भविता भूष्णुः

१ भवति तच्छीलो भविष्णुः । 'भू सत्तायाम्' (भ्वा.प.से.), 'भुवश्च वा वाच्यः' ३।२।१३८ ॥ इतीष्णुच् । २ भवतीत्येवंशीलो भविता । 'तृन्' ३।२।१३५ ॥ इति तृन् । ३ भवतीत्येवंशीलो भूष्णुः । 'ग्लानिस्थश्च कर्तुः' ३।२।१३९ ॥ सूत्रे चाद् 'भुवश्च' ३।२।१८ ॥ इति स्नुः, 'श्र्युकः किति' ७।४।११ ॥ इत्यत्र गकारप्रश्लेषाच्चेद् । त्रीणि भविष्णोः । 'अग्रे हुवणहार' इति भाषा ॥ ३०

समौ वर्तिष्णुर्वर्तनौ ॥३८९॥

१ वर्तत इत्येवंशीलो वर्तिष्णुः । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.-आ.से.), 'अलङ्कृज्जिराकृञ्-' ३।२।१३६ ॥ इत्यादिना इष्णुच् । २ वर्तत इत्येवंशीलो वर्तनः । 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' ३।२।१४९ ॥

इति युच् । द्वे वर्तिष्णोः ॥३८९॥

विसृत्वरो विसृमरः प्रसारी च विसारिणि ।

१ विसरतीत्येवंशीलो विसृत्वरोः । 'सृ गतौ' (भ्वा.-प.अ.), 'इण्णश्जिसर्तिभ्यः क्वरप्' ३।२।१६३ ॥ कित्वात् 'ह्रस्व-स्य-' ६।१।७१ ॥ इति तुक् । स्त्रियां विसृत्वरी, 'टिङ्गाञ्-' ४।१।१५ ॥ इति ङीप् । २ विसरतीत्येवंशीलो विसृमरः । 'सृ गतौ' (भ्वा.-प.अ.), 'सृघस्यदः क्वरच्' ३।२।१६० ॥ । ३ प्रसरतीत्येवंशीलः प्रसारी । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'प्रे लपसृ-' ३।२।१४५ ॥ इति घिनुण् । ४ विसरणं विसारः, तद्योगादिनिः विसारी, तत्र । चत्वारि प्रसरणशीलस्य ॥ ४०

लज्जाशीलोऽपत्रपिष्णुः

१ लज्जाशीलमस्य लज्जाशीलः । २ अपत्रपत इत्येवंशीलः अपत्रपिष्णुः । 'अलङ्कृज्जिराकृञ्-' ३।२।१३६ ॥ इत्यादिना इष्णुच् । द्वे लज्जाशीलस्य ॥

सहिष्णुः क्षमिता क्षमी ॥३९०॥

तितिक्षुः सहनः क्षन्ता

१ सहत इत्येवंशीलः सहिष्णुः । 'अलङ्कृज्जिराकृञ्-' ३।२।१३६ ॥ इत्यादिना इष्णुच् । २ क्षमत इत्येवंशीलः क्षमिता । 'क्षमूष् सहने' (भ्वा.आ.वे.), 'तृन्' ३।२।१३५ ॥ इति तृन्, 'आर्धधातुकस्य-' ७।२।३५ ॥ इतीट् । ३ क्षमाऽस्याऽस्ति क्षमी । शिखादित्वादिनिः । क्षमत इति वा । 'शमित्यष्टाभ्यो घिनुण्' ३।२।१४१ ॥ ॥३९०॥ ४ 'तिज निशाने क्षमायां च' (भ्वा.प.से.), 'गुतिज्किङ्घ्यः सन्' ३।१।५ ॥, 'सन्त्यङोः' ६।१-१।९ ॥ इति द्वित्वम्, 'सन्त्यतः' ७।४।७९ ॥ इतीत्वम्, 'ब्रश्च-' ८।२।३६ ॥ आदिना षत्वम्, 'सनाशंसि (शंस) भिक्ष उः' ३।२।१६८ ॥ तितिक्षुः । ५ सहत इत्येवंशीलः सहनः । 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), 'अनुदात्तेतश्च-' ३।२।१४९ ॥ इति युच् । ६ क्षमत इत्येवंशीलः क्षन्ता । 'क्षमूष् सहने' (भ्वा.आ.वे.), 'तृन्' ३।२।१३५ ॥, ऊदित्वादिङभावे रूपं । षट् सहनशीलस्य ॥ ६०

तितिक्षा सहनं क्षमा ।

१ तितिक्ष्यते तितिक्षा । 'अः (अ) प्रत्ययात्' ३।१।१०२ ॥ इति अः । २ सह्यते सहनम् । 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), भावे ल्युटि । ३ क्षमणं क्षमा । 'क्षमूष् सहने' (भ्वा.आ.से.), 'षिद्धिदादिभ्योऽङ्' ३।३।१०४ ॥ । त्रीणि क्षमायाः ॥

१. 'इष-' इति मा. धातुवृत्तिः ॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।२९ ॥ ३. 'भुवश्च' इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥ ४. 'क्सुः' इति ३.४ ॥, अत्र 'गन्तुः' इत्येव युक्तः, अन्यथा 'स्थासुः' इत्यत्र ईत्वं स्यात्, अत एवोक्तं सि.कौमुद्याम् '-गिदयं न तु कित्, तेन स्थ ईत्वं न' इति सि.कौ. पृ.५८८ ॥ ५. 'अग्रे हुणहार' इति १.३ ॥ ६. '-शीलुः' इति १.२ ॥ ७. 'तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।३१ ॥ ८. 'द्वे' इति १.३ ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।२८ ॥ १०. 'स्थरतिसृत्तिसूयतिधृज्जुदितो वा' ७।२।४४ ॥ इत्यनेन वेद् ॥

ईर्ष्यालुः कुहनः

१ ईर्ष्यते ईर्ष्यालुः । 'ईर्ष्य असहने' (भ्वा.प.से.), आलुच् । २ कुह्यते विस्मापयते कुहनः । 'कुह विस्मापने' (चु.आ.से.), 'अनुदात्तेश्व' ३ १२ १४९ ॥ इति युच्, कुटादित्वाद् गुणाभावः । द्वे ईर्ष्यालोः ॥

अक्षान्तिरीर्ष्या

१ न क्षान्तिः अक्षान्तिः । २ ईर्ष्यणम् ईर्ष्या, पर-सम्पत्त्यसहनम्, स्यादेः परदर्शनासहनं वा । 'ईर्ष्य ईर्ष्यायाम्' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च हलः' ३ १३ १०३ ॥ इति अः । 'सूक्ष्म ईर्ष्य ईर्ष्यायार्थाः' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च हलः' ३ १३ १०३ ॥ इति अप्रत्ययः, ईर्ष्या, क्षकारमध्याऽपि [ ] इति धातुवृत्तिः । द्वे ईर्ष्यायाः । 'अदेखाई' इति भाषा ॥

क्रोधी तु रोषणः ॥३९१॥

अमर्षणः क्रोधनश्च

१ क्रुध्यति क्रोधी । 'क्रुध कोपे' (दि.प.अ.) । कोपी च । २ रुष्यतीत्येवंशीलो रोषणः । 'रुष रोषे' (दि.प.से.), 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' ३ १२ १५१ ॥ इति युच् ॥३९१॥ ३ न मर्षते क्षमते अमर्षणः । 'मृष तितिक्षायाम्' (दि.उ.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' ३ १२ १५१ ॥ इति युच् वा । ४ क्रुध्यति क्रोधनः । 'क्रुध कोपे' (दि.प.अ.), 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' ३ १२ १५१ ॥ इति युच् । चत्वारि कोपवतः ॥

चण्डस्त्वत्यन्तकोपनः ।

१ चण्डते चण्डः । 'चडि कोपे' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच्, 'इदितो नुम् धातोः' ७ ११ ५८ ॥ । चणति शब्दायते वा । 'चण शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) । २ 'कुप कोपे' (चु.प.से.), 'क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च' ३ १२ १५१ ॥ इति युचि कोपनः । द्वेऽतिकोपनस्य ॥

बुभुक्षितः स्यात् क्षुधितो जिघत्सुरशनायितः ॥३९२॥

१ भोक्तुमिच्छा बुभुक्षा, सा सज्जाताऽस्य बुभुक्षितः । २ तारकादित्वादितच् । ३ क्षुध्यति स्म क्षुधितः । 'क्षुध बुभुक्षायाम्' (दि.प.अ.), निष्ठा । क्षुत् सज्जाताऽस्येति तारकत्वादितच् वा । ३ अतुमिच्छुः जिघत्सुः । 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.),

'धातोः कर्मणः समानकर्तृकात्' ३ ११ ७ ॥ इति सन्, 'लुङ्स-नोर्घस्तु' २ १४ १७ ॥, 'सन्त्यङो' ६ ११ १९ ॥ इति द्वित्वम्, 'सन्त्यतः' ७ १४ १७९ ॥ इतीत्वम्, 'सा[ः]' स्यार्धधातुके ७ १४ १४९ ॥ इति सस्य तत्वम्, 'सनाशंसभिक्ष उः' ३ १२ १६८ ॥ । ४ अशनाया सज्जाताऽस्य अशनायितः । तारकादित्वादितच्, 'अशनायोदन्य- [धनाया] बुभुक्षापिपासा' ७ १४ १४४ ॥ इति साधुः । चत्वारि बुभुक्षितस्य ॥३९३॥

बुभुक्षायामशनाया जिघत्सा रोचको रुचिः ।

१ भोक्तुमिच्छा बुभुक्षा, तस्याम् । २ अशनस्येच्छा अशनाया । 'अशनायोदन्य [धनाया] बुभुक्षापिपासा' ७ १४ १४४ ॥ इति निपातनात् साधुः । ३ अतुमिच्छा जिघत्सा । 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.), 'धातोः कर्मणः' ३ ११ ७ ॥ इति सन्, 'लुङ्सनो-र्घस्तु' २ १४ १७ ॥, 'सन्त्यङो' ६ ११ १९ ॥ इति द्वित्वम्, 'सन्त्यतः' ७ १४ १७९ ॥ इतीत्वम्, 'सा[ः]' स्यार्धधातुके ७ १४ १४९ ॥ इति सस्य तत्वम् । ४ रोचनम्, रोचतेऽस्मिन् वा रोचकः, पुंक्ली । 'रोचकोऽस्त्री' [ ] इत्यमरः । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.) । ५ रोचनं रुचिः, स्त्रीलिङ्गः । 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९) इतीन् । पञ्च बुभुक्षायाः । 'क्षुधाक्षुधौ' [शेषनाममाला ३ १५ ॥] शैषिके ॥

पिपासुस्तृषितस्तृष्णक्

१ पातुमिच्छुः पिपासुः । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.), 'धातोः कर्मणः' ३ ११ ७ ॥ इति सन्, 'सन्त्यङो' ६ ११ १९ ॥ द्वित्वम्, 'सनाशंसभिक्ष उः' ३ १२ १६८ ॥ । पिपासितोऽपि । २ तृष्यति तृषितः । 'जितृषं पिपासायाम्' (दि.प.से.), जीत्वं वर्तमाने क्त्वात्, तेन 'जीतः क्तः' ३ १२ १८७ ॥ इति क्तः । तृट् सज्जाताऽस्येति तारकादिर्वा । तृषितमस्यास्तीत्यर्शआदिभ्योऽचि वा । तृषितोऽपि । ३ तृष्यतीत्येवंशीलः तृष्णक् । 'जितृषं पिपासा-याम्' (दि.प.से.), 'स्वपितृषोर्नजिङ्' ३ १२ १७२ ॥ । तृष्णजौ, तृष्णजः इत्यादि । त्रीणि तृषितस्य ॥

तृष्णा तृषोऽपलांसिका ॥३९३॥

पिपासा तृट् तृषोदन्या धीतिः पाने

१ तृषणं तृष्णा । 'जितृष पिपासायाम्' (दि.प.से.), दिवादिः, 'तृषिसुसि (शुषि) रसिभ्यां (भ्यः) कित्' (उणा-२९२) इति नः । २ तृषणं तृषः । भावे घञ्, उपधागुणः । ३

१. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ २. 'सूक्ष्म ईर्ष्य ईर्ष्यायार्थाः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः १ ७ १२४ ॥ ४. मा. धातुवृत्तौ- 'ईर्ष्या-गुरोश्च हलः' इत्यकारप्रत्ययः 'इत्येव दृश्यते, मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३३२, पृ. १४४ ॥ ५. 'रुष-' इति ११ ॥ ६. 'क्रोधे' इति १.२.३ ॥ ७. अत्र 'मृष्यते-ति' इति युक्तः, दिवादेर्मृषधातोरुभयपदित्वात् ॥, अथवा चुरादेः 'मृष तितिक्षायाम्' इत्यस्य 'आ धृषाद्वा' इत्यनेन णिजभावपक्षे 'मर्षति' इति युक्तः ॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः ३ १२ १० ॥ ९. 'चण श्रण दाने' इति क्षीरतरङ्गिण्याम्, 'चण शण श्रण दाने च' इति मा. धातुवृत्तौ ॥ १०. 'क्षुध्यते' इति ३ ॥ ११. '-मिच्छति' इति १ ॥ १२. 'अशनेच्छा' इति १ ॥ १३. अमरकोषे न दृश्यते ॥ १४. 'जितृषा' इति १.२.३ ॥ १५. 'स्वप-' इति ३ ॥ १६. 'नप्रत्ययः' इति १, 'नः प्रत्ययः' इति २ ॥

४०

५०

६०

अपकृष्टं लसत्यनया अपलासिका । 'लस श्लेषणे' (भ्वा.प.से.),
 ण्वुल् ॥३९३॥ ४ पातुमिच्छा पिपासा । ५ तर्षणं तृट् । 'जितृष
 पिपासायाम्' (दि.प.से.), सम्पदादित्वात् क्विप् । ६ "आपं चैव
 हलन्तानाम्" [भागुरिकृतकारिका] इति टापि तृषा । ७ उदकं
 पातुमिच्छा उदन्या । 'अशनायोदन्य-' ७।४।३४॥ इति साधुः । ८
 धयनं धीतिः । 'धेट् पाने' (भ्वा.प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥,
 'घुमास्था-' ६।४।६६॥ इतीत्वम् । ९ पीयते पानम् । 'पा
 पाने' (भ्वा.प.अ.), ल्युट्, तत्र । नव तृष्णायाः ॥

अथ शोषणम् ।

१० रसादानम्

१ शुष्यते शोषणम् । 'शुष्(शुष) शोषणे' (दि.प.अ.),
 ल्युट् । २ रसानामादानं रसादानम् । द्वे शोषणस्य । 'शोषिवउं'
 इति भाषा ॥

भक्षकस्तु घस्मरोऽद्वर आशितः ॥३९४॥

१ भक्षयति भक्षकः । 'भक्ष भक्षणे' (चु.प.से.),
 ण्वुल्, 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः-' (उणा-१९०) इति क्वुन् वा ।
 २ घसतीत्येवंशीलः घस्मरः । 'घस्लृ अदने' (भ्वा.प.अ.) । ३
 अत्तीत्येवंशीलः अद्वरः । 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.), उभयत्र
 'सृघस्यदः क्मरच्' ३।२।१६०॥ । ४ आ समन्ताद् अश्नाति
 आशितः । 'अश भोजने' (क्र्या.प.से.) अस्मात् क्तः ।
 आशिरोऽपि । चत्वारि भक्षकस्य । 'खाणहार' इति भाषा ॥३९४॥

भक्तमन्त्रं कूरमन्धो भिस्सा दीदिविरोदनम् ।

अशनं जीवनकं च याजो वाजः प्रसादनम् ॥३९५॥

१ भज्यते नित्यं सेव्यते भक्तम् । 'भज सेवायाम्'
 (भ्वा.उ.अ.), कर्मणि क्तः । २ अद्यत अन्नम् । 'अद भक्षणे'
 (अ.प.अ.), निष्ठा, 'रदाभ्याम्-' ८।२।४२॥ इति नत्वम् । अनि-
 त्यनेनेति वा । 'अन प्राणने' (अ.प.से.), 'कृवृजि(जृ)सि-'
 (उणा-२९०) इति नः । ३ कौत्यनेन कूरम्, पुंक्ली । 'कु शब्दे'
 (अ.प.अ.), बाहुलकाद् रक्दीर्घौ । ४ अद्यते भक्षयत अन्धः ।
 ५ 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.), 'अदेर्नुम् धश्च' (उणा-६४५) इत्यसुन् ।
 अन्धसी, अन्धांसि इत्यादि क्लीबे । अनिति प्राणित्यनेनेति वा ।

'अन प्राणने' (अ.प.अ.), असुन्, बाहुलकाद् धः । ५ भ्यस्यते
 भक्षयते भ्यसः, (भिस्सा) । धातूनामनेकार्थत्वाद् भक्षणार्थता ।
 'भ्यस भये' (भ्वा.आ.से.), 'भ्यसेः सम्प्रसारणं सश्च' ( ) इति
 सप्रत्यये भिस्सा । यद्वा 'प्सा भक्षणे' (अ.प.अ.), अभि सर्वतः
 प्सीयते भक्षयते, अभिपूर्वात् 'प्सा भक्षणे' (अ.प.अ.) इत्यस्माद्
 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ अङ्, नैरुक्तोऽभेरादिलोपः, पकार-
 रस्य च सकारः । ६ दीव्यन्ति क्रीडन्त्यवहरन्ति द्योतयन्त्यनेन
 दीदिविः, पुंसि । 'भिस्सा स्त्री दीदिविर्न षण्' [वैजयन्तीकोषः
 ४।३।७६॥] इति वैजयन्ती स्त्रियामप्याह । न षण् न षण्ड
 इत्यर्थः । 'दिवु क्रीडादौ' (दि.प.से.), 'दिवो द्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य'
 (उणा-४६५) इति क्विन्, [द्वित्वादिकं च] " [ ] इति व्याख्या-
 मृतम् । ७ उनति क्लिद्यति ओदनम् । 'उन्दी क्लेदने' (रु.प.से.),
 'उन्देर्नलोपश्च' (उणा-२३४) इति युच् । ८ अश्यत इति अशनम् ।
 'अश भोजने' (क्र्या.प.से.), ल्युट् । ९ जीव्यतेऽनेन जीवनम् ।
 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट्, स्वार्थे कनि
 जीवनकम् । १० इज्यतेऽनेनेति याजः । 'यज देवपूजादौ'
 (भ्वा.उ.अ.), 'प्रयाजानुयाजौ-' ७।३।६२॥ इत्यत्र 'अन्यत्राऽपि
 स्यात्' ( ) इति यज्ञाङ्गे घञि 'चजोः कु घिण्यतोः' ७।३।५२॥
 इति प्राप्तकुत्वस्याभावः । ११ वज्यते संस्क्रियते वाजः । 'वज
 संस्कृतौ' (भ्वा.प.से.), घञ् । १२ प्रसाद्यतेऽनेन प्रसादनम् ।
 'षद्लृ विशरणादौ' (भ्वा.तु.प.अ.), णिजन्तः, ततः करणे
 ल्युट् । द्वादश कूरस्य ॥३९५॥

भिस्सटा दग्धिर्का

१ कुत्सिता भिस्सा भिस्सटा, लक्ष्यानुरोधाद्दे ह्रस्वत्वं
 च । यथा-ओदनभिस्सटा, ग्रामटी, वधूटीत्यादिषु । २ कुत्सिता
 दाधा दग्धिका । दहेः क्तः दग्धा, ततः संज्ञयां कन् । दग्धौदन-
 स्य । 'ऊखराडि' इति भाषा ॥

सर्वरसाग्रं मण्डम्

१ सर्वरसानां द्रवद्रव्याणामग्रं मुख्यं मण्डयति मण्डम्,
 पुंक्ली । 'मडि भूषायाम्' (चु.उ.से.), पचाद्यच् । 'सर्वरसाग्रे
 मण्डमस्त्रियाम्' [अमरकोषः २।९।४९॥] इत्यमरः । श्रीधरोऽपि-
 " ('सारे पिच्छायां मण्डोऽस्त्री) पुमानेरण्डभूषयोः) ।

१. 'लस श्लेषणक्रीडनयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. 'शोषवो' इति ३, 'शोषवउं' इति ४ ॥ ३. 'घसृ' इति १.२.३॥ ४. '-दनः' इति २॥
 'भक्तमन्धोऽन्नमोदनोऽस्त्री' [अमरकोषः २।९।४८॥] इत्यमरकोषात् ओदनशब्दः पुंक्लीबलिङ्गे वर्तते ॥ ५. 'अदेर्नुम्धौ च' इत्युणादिगणे ॥ ६. नैतादृक्
 सूत्रं दृश्यते, परं तु अस्योल्लेखो रामाश्रमीकारेण मुकुटमतमुद्दङ्ग्य कृतः, द्र. रामाश्रमी २।९।४८॥, पृ.४२३॥ ७. धातुपाठोल्लेखोऽत्राऽनावश्यकः,
 वक्ष्यमाणत्वात् ॥ ८. '-ऽभरादि-' इति २॥ ९. 'दिदि-' इति वैजयन्त्याम् ॥ १०. 'द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६२१, पृ.७१३॥ ११.
 'ओदनः' इति २.३॥ १२. 'वज व्रज गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।४९॥ १४. 'उख-' इति ३॥ १५. 'कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने
 विश्वलोचनकोशे 'सारे पिच्छेऽपि मण्डोऽस्त्री' इति पाठो दृश्यते ॥ १६. '-भूषणयोः' इति ३॥

४०

५०

६०

मण्डा धात्र्यमथो मण्डं शाकभेदे च मस्तुनि ॥१॥”

[विश्वलोचनकोशः, शब्दवर्गः, डान्तवर्गः, श्लो-२१] इति लिङ्गनिर्णयमर्थभेदं चाह । “सारं भक्तादिनिर्यासः, पिच्छा द्रवद्रव्याणामुपरि अत्योभोगः, मस्तु दधिजम्” [ ] इति तट्टीका । सामान्यत एकं मण्डस्य । मांडउसावरणतरीवरिइत्यादिकाः पृथक् पृथग्भाषाः ॥

अथ तमेव विशेषादाह-

अत्र तु ।

दधिजे मस्तु

१०

१ अत्रेति मण्डे, दधिजे दध्युत्पन्ने, मस्यति परिणमते मस्तु, क्लीबे । ‘मसी परिणामे’ (दि.प.से.), ‘सितनिगमि-मसिसच्यविधाञ्कृ (कु) शिभ्यस्तुन्’ (उणा-६९) । “दध्नस्तु यदधस्तोयं तन्मस्तु च निगद्यते” [ ] इति धन्वन्तरिः । एकं दधिमूलजस्य । ‘दहीनीं आछि’ इति भाषा ॥

भक्तोत्थे निःस्त्रावाचाममासराः ॥३९६॥

१ भक्तोत्थे भक्तसमुद्भवे मण्डे निःस्त्राव्यते निःस्त्रावः । निपूर्वः, ‘सु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), अस्माणिजन्तात् कर्मण्येरच् । २ आचाम्यते आचामः । ‘चमु अदने’ (भ्वा.प.से.), अस्मा-दाङ्पूर्वाद् भक्षणार्थत्वात् कर्मणि घञ्, आङ्पूर्वत्वाद् ‘नोदा-तोपदेश-’ ७।३।३४ ॥ इति वृद्धिनिषेधो न । २ मस्यति परिणमते मासरः । ‘मसी परिणामे’ (दि.प.से.), णिजन्तादस्माद् ‘उच्छे-रन्’ ( ) इति बाहुलकादरन्, णिलोपः । त्रीणि भक्तमण्डस्य । ‘उसावण’ इति भाषा । [“प्रस्त्रावः, प्रस्त्रवः, आच्छोदनम्, आश्रवः” [शेषनाममाला ३।९६ ॥] इति] ॥३९६॥

श्राणा विलेपी तरला यवागूरुष्णिकाऽपि च ।

१ श्रायते स्म श्राणा । ‘श्रा पाके’ (अ.प.अ.), निष्ठा, ‘संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः’ ८।२।४३ ॥ इति नत्वम् । २ विलि-म्पति विलेपी । ‘लिप उपदेहे’ (तु.उ.अ.), पचाद्यच्, गौरादि-त्वाद् डीप् (डीष्) । ३ तरति व्याप्नोति तरला । ‘तृ प्लवन-तरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘मङ्गैरलच्’ (उणा-७४८) इति बाहु-लकादतोऽपि ४ यूयते पिष्प (पिप्प) ल्यादिना, यौति मिश्रीभवति धान्यद्वयेन वा यवागूः । ‘यु मिश्रणे’ (अ.प.से.), ‘सु (सु)-

युवचिभ्योऽन्युजागूजकू (कु) चः’ (उणा-३६१) इत्यागूः प्रत्ययः । ५ उष्णा दग्नेरचिरोद्धता उष्णिका । ‘ब्राह्मणकोष्णिके संज्ञायाम्’ ५।२।७१ ॥ कनि उष्णिकेति निपात्यते । पञ्च खीचडीति ख्यातायाः । तथा च पथ्यापथ्यकारः-“खिच्चाख्या तु यवागूः स्यात् कृता तण्डुलशिम्बिजैः” [ ] इति । मदनपालस्तु-

“यवागूः षड्गुणे तोये संसिद्धा तरला द्रवा ।

चतुर्गुणाम्बुसंसिद्धा विलेपी घनसिक्थका ॥१॥

पेया सिक्थान्वितातोये चतुर्दशगर्णे कृता ।”

४०

[मदनपालनिघण्टुः, धान्यकृतान्नादिवर्गः-११, श्लो-९-१०, पृ. २३४] इति विशेषमाह । तद्गुणाश्च-

“यवागूरुग्राहिणी तृष्णाज्वरघ्नी बस्तिशोधनी ।

विलेपी दीपनी बल्या हृद्या संग्रहिणी लघुः ॥२॥

व्रणाक्षिरोगिणां पथ्या तर्पणी तृट्ज्वरापहा ।

पेया कुक्षिगुदक्लान्तिज्वरस्तम्भातिसारजित् ॥३॥

रुच्याग्निक्लृधुर्दोषमलस्वेदाभिलोपनी ॥”

[मदनपालनिघण्टुः, धान्यकृतान्नादिवर्गः-११, श्लो-११-१३] इति वैद्यकग्रन्थोक्तास्त्वन्ये भेदा ग्रन्थभूयस्त्वभयादत्र नोक्ताः ॥

सूपः स्यात् प्रहितं सूदः

५०

१ सुन्वन्त्येनं सूपः । ‘षुञ् अभिषवे’ (स्वा.उ.अ.), ‘कुसुयुभ्यश्च’ (दशपाद्युणादिगणः ७।५ ॥) पः किद् दीर्घत्वं च धातोः, पुंस्ययम् । क्लीबेऽपि वैजयन्ती, यदाह-“सूपोऽस्त्री प्रहितं सूदः” [वैजयन्तीकोषः ४।३।८६ ॥] इति । २ प्रकर्षेण हितं प्रहितम् । ३ सूद्यते सूदः । ‘षूद प्रेरणे’ (भ्वा.आ.से.), घञ् । त्रीणि सूपस्य । ‘दालिपहति’ इत्यादि भाषा ॥

व्यञ्जनं तु घृतादिकम् ॥३९७॥

१ व्यज्यते रसविशेषाऽत्रेति व्यञ्जनम् । ‘अञ्जु [व्यक्ति] प्रक्षणादौ’ (रु.प.वे.), ‘करणाधिकरणयोः-’ ३।३।११७ ॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । घृतमादि मुख्यं यस्य तद् घृतादिकम् । एकं सामान्यतस्तैलदधिदुग्धतक्रादीनाम् ॥३९७॥

तुल्यौ तिलात्रे कृसरत्रिसरौ

१ तिलैर्मिश्रितमन्नं तिलान्नम्, तत्र । क्रियते पर्वणीति कृसरः । ‘डुकृञ् करणे’ (त.उ.अ.) ‘कृधूमदिभ्यः कित् सरन्’ (उणा-३४३) इति सरन् । २ त्रीन् सरति त्रिसरः, पुंस्त्रीलिङ्गौ । क्लीबेऽपि वैजयन्ती, यदाह-“तिलतन्दुलमाषैस्तु कृसरौ त्रिसरा

१. ‘धात्र्यां’ इति ३ ॥ २. ‘मांडो’ इति ३ ॥ ३. ‘आछ’ इति ३ ॥ ४. ‘मस्यते’ इति ३ ॥ ५. ‘विलम्पति’ इति ३.४ ॥ ६-१ ‘विदलद्रवा’ इति, ६-२ ‘चतुर्गुणे तु संसिद्धा’ इति, ६-३ ‘-सिक्थका’ इति, ६-४ ‘-गुणीकृता’ इति, ६-५ ‘कुक्षिगद-’ इति, ६-६ ‘-लोमनी’ इति च मदनपालनिघण्टौ, पृ. २३४ ॥ ७. ‘षूद क्षरणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. ‘-पहित’ इति ३ ॥ ९. ‘दिक्-’ इति ३ ॥ १०. उणादिसूत्रे नास्ति ॥ ११. ‘कृशरा’ इति ४, “त्रिसरा कृशरा” इति वैजयन्त्याम् ४।३।७९ ॥, पृ. १२१ ॥

त्रयी" [वैजयन्तीकोष ४।३।७९॥] इति । 'सु गतौ' (भ्वा.-प.अ.), पचाद्यच् । द्वे कीसरीति ख्यातायाः ॥

अथ पिष्टकः

पूपोऽपूपः

१ पिष्टस्य विकारः पिष्टकः । 'पिष्टाच्च' ४।३।१४७॥, 'संज्ञायां कन्' ४।३।१४८॥ इति कन् । २ पिष्टं तण्डुलादिचूर्णं पुनाति पूषः । 'पूज् पवने' (क्र्या.उ.से.), 'नीपादयश्च' (कात-त्रोणा-२।११६) इति पः, स च कित् । यद्वा पूयते पूषः, पुंस्त्री । 'पूयी विशरणे' (भ्वा.आ.से.), 'नीपादयश्च' (कात-त्रोणा-२।११६) इति पः, 'वलि लोपः' ६।१।६६॥ इति यलोपः । ३ आप उप्यन्तेऽत्रेति अपूपः । अष्णब्दे उपपदे वपेर्धजर्थे कः, यजादित्वात् सम्प्रसारणम्, 'अन्येषामपि' ६।३।१३७॥ इति दीर्घः । अशनुत इति वा अपूपः । 'अश भोजने' (क्र्या.प.से.) 'अश ऊपः पश्च' (हैमोणा-३१२) इत्यूपः । 'अद्भिरुप्यते' [ ] इति नैरुक्ताः । त्रीणि 'पूडा' इति ख्यातस्य । 'पारिशालः' [शेषनाममाला ३।९६॥] इति शैषिकम् ॥

पूलिका तु पोलिकापोलिपूपिकाः ॥३९८॥

पूपली

१ पूलति संहतीभवति पूलिका, षष्ठस्वरादिः । 'पूल सङ्घाते' (भ्वा.प.से.), ण्वुल्, 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४॥ इती-त्वम् । २ पोलति वर्धते पोलिका । 'पुल महत्त्वे' (भ्वा.प.से.), ण्वुल्, 'पुगन्तलघूपधस्य' ७।३।८६॥ इति गुणः, 'प्रत्यय-स्थात्' ७।३।४४॥ इतीत्वम् । ३ पोल्यते वर्धते पोलिः । 'पुल महत्त्वे' (भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) । 'कृदि-कारात्' (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि पोली । ४ ह्रस्वः पूषः पूषिका । ह्रस्वार्थे कपि 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम् ॥३९८॥ ६ पूयते पूपली । बाहुलकात् कलचि पृषोदरादित्वात् । अग्रेतनात् किञ्चित् स्थूलेयम् । पञ्च पूलिकायाः । रोटीति भाषा ॥

अथेषत्पक्वे स्युरभ्यूषाभ्योषपौल्यः ।

१ ईषत्पक्वम् ईषद्भृष्टम्, तत्र । अभ्यूष्यते अभिमुखं दह्यते अभ्यूषः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), घञर्थे कः, नैरुक्तो दीर्घः । 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा.प.से.) इत्यतो वा कः, षष्ठस्व-

मध्येऽयम् । 'तोक्मो हरितो यवोऽभ्युषः' [ ] इति वोपालिताद् ह्रस्वमध्येऽपि । २ अभ्यूष्यते पच्यते अभ्योषः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), 'पुगन्तलघूपधस्य' च ७।३।८६॥ इति गुणः । ३ पोलति वर्धते पौलिः । 'पुल महत्त्वे' (भ्वा.प.से.), इगुपधत्वात् कः । 'पुल सङ्घाते' ( ) वा, घञर्थे कः पुलः, ततस्तेन निर्वृत्तमित्यर्थे सुतङ्गमादित्वादिञ्, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।१-१७॥ इति वृद्धिः । त्रीणि मण्डकस्य । 'पातला मांडा, पातली रोटी' इत्यादिभाषा । सूक्ष्मोऽयम्, यदाह मदनपालः-

('कुंकूलकर्परभ्राष्ट्रकट्वागारविपाचिताः) ।

मण्डकाद्या यथापूर्वं गुरवो बृंहणा मताः ॥१॥

मण्डको विश्रुतः सूक्ष्मः कर्प (कर्पू) रादिषु पाचितः ।

स एव किञ्चित्स्थूलस्तु बुधैः पूषलिका मता ॥२॥

अङ्गारकर्कटी सैव विज्ञेयाङ्गारपाचिता ।

[मदनपालनिघण्टुः, धान्यकृतान्नादिवर्गः-११, श्लो-५०-५२, पृ. २४१] इति । पूलिकाद्याः पञ्च स्थूलमण्डकपर्यायाः, स्थूलरोटी इत्यादिभाषा । अभ्यूषाद्यास्त्रयः सूक्ष्ममण्डकपर्यायाः, 'पातली रोटी, पातला भाण्डा' इत्यादिभाषा । पथ्यापथ्यकारोऽपि तथैव-

'स्युर्मण्डका मण्डलिनः कर्परादिषु पाचिताः ।

महान्तो विश्रुताः सूक्ष्मा लघवो लम्बकाश्च ते ॥२॥

किञ्चित्स्थूला भवेयुश्च तेभ्यः पूषलिकाः स्मृताः ।

सैवाङ्गारेषु संपक्ता वेज्ञेयाङ्गरकर्कटी ॥३॥' [ ] इति ।

अङ्गारकर्कटीशब्दो 'रोटो' इति प्रसिद्धस्य भाषा ॥

निष्ठानं तु तेमनं स्यात्

१ निरन्तरं स्थीयतेऽत्र भोक्त्रेति निष्ठानम् । अधिकरणे ल्युट् । २ तिम्यते आद्रीक्रियतेऽन्नमनेनेति तेमनम् । 'तिम ष्टिम आद्रीभावे' (दि.प.से.), करणे ल्युट् । द्वे तेमनस्य । 'सालण्ड' इति भाषा ॥

करम्भो दधिसक्तवैः ॥३९९॥

१ केन जलेन रभति (रभते) शब्दायते करम्भः । 'रभ शब्दे' (भ्वा.आ.अ.), पचाद्यच्, 'रभेरशब्दिलोः' ७।३।६३॥ इति नुम् । केन जलेन रभ्यते मील्यते वा । कर्मणि घञ् । करोति तृप्तिमिति वा । 'कृकलेरम्भः' (हैमोणा-३३६) इत्यम्भः । करम्भ इति, 'बकारोपधस्तु मिश्रमात्रवचनः' [ ] इति सुभूतिः । २ 'षच समवाये' (भ्वा.उ.से.), 'सितनिगमि' (उणा-६९) इति

१. १.२.४ नास्ति ॥ २. 'लोपो व्योर्वलि' ६।१।६६॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ३. 'इत्यूः' इति ३॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।३९८॥, पृ. ९२॥ ५. 'पारिशोलः' इति शेषनाममालासवोपज्ञटीकयोः ॥ ६. 'द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६२०, पृ. ७०९॥, रामाश्रमी २।९।४७॥, पृ. ४२२॥ ७. 'च' इति १.३ नास्ति ॥ ८. 'पोलिः' इति १॥ ९. 'पधात्' इति १.३॥ १०. 'इति' इति १॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने मदनपालनिघण्टौ 'विकोलकर्कटद्राक्षाकण्टकारिविपाचितः' इति दृश्यते, मदनपालनिघण्टुः, पृ. २४१॥ १२. 'सूचितः' इति मदनपालनिघण्टौ ॥ १३. 'रोटो' इति ३॥ १४. '-णो' इति ३, '-णौ' इति ४॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।४८॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६२१, पृ. ७१२॥ १७. क्षीरतरङ्गिण्यादौ शब्दार्थकरभधातुर्न दृश्यते ॥

तुन् सक्तुः, दध्युपसिक्ताः सक्तवो दधिसक्तवः । 'अत्रेन व्यञ्जनम्' २।१।३४ ॥ इति समासः । द्वे 'करम्ब' इति ख्यातस्य । "करम्बः" [इति शेषनाममाला ३।९६ ॥] इति शैषिकम् ॥ ३९९ ॥

घृतपूरो घृतवरः पिष्टपूरश्च घार्त्तिकः ।

१ घृतेन पूर्यते घृतपूरः । 'पूरि आप्यायने' (दि.आ.से.), कर्मणि घञ् । २ घृतेन वरो घृतवरः । ३ पिष्टेन पूर्यते पिष्टपूरः । घञ् । ४ घृतेन संसृष्टो घार्त्तिकः । 'संसृष्टम्' ४।४।२२ ॥ इति उक् । द्विविधोऽयम्, यन्मदनः-

"क्षीरेण मर्दितं चूर्णं गोधूमानां सुगालितम् ।

विस्तार्य सर्पिषा पक्वं (युक्तं) ततः श्वेताविमिश्रितम् ॥ १ ॥

घृतपूरोऽयमुद्दिष्टः कर्पूरमि(म)रिचान्वितः ।

समिता मर्दिता क्षीरनालिकेरसितादिभिः ॥ २ ॥

अवगाह्य घृते पक्वो (पक्वे) घृतपूरोऽपरः स्मृतः ।"

[मदनपालनिघण्टुः, धान्यकृतान्नादिवर्गः-११, श्लो-६२-६४, पृ.२४३] इति । चत्वारि घृतपूरस्य ॥

चमसी पिष्टवर्तिः स्यात्

१ चम्यत इति चमसी, स्त्रीलिङ्गः । 'चमु अदने' (भ्वा.प.से.), 'अत्यविचमितमिरभिलभिनभिपनिपतिभ्योऽसच्' (उणा-३९७), गौरादित्वाद् डीष् । गौडस्तु "चमसः पिष्टवर्तिः स्यात्" [ ] इति पुंस्वप्याह । चमसः [ ] पिष्टम्, "चमसी मुद्रादिभित्रकृता" [स्वोपज्ञोणादिगणसूत्रविवरणम्-५६९, धातु-पारायणम्, भ्वादिः, धातुसं-३८०] इति हैमोणादिधातुपारायणयोः । सामान्यतश्चमसीशब्दो वडो ईडरीत्यनयोरपि नाम । "गृध्रसी चमसी मसी" [अमरकोषः ३।५।१० ॥] इत्यमरस्त्रीलिङ्गशेषः । "चमसी मसूरादिपिष्टम्" [अम.क्षीरस्वामिटीका ३।५।१० ॥] इति क्षीरस्वामी । तेन चमसीशब्दो लोकोक्त्या मसूरमुद्रादिवाचकोऽपि । २ मुद्रादीनां पिष्टस्य वर्तिः पिष्टवर्तिः । द्वे सामान्यतः 'सेव-गांठिया' इति ख्यातस्य ॥

वटकस्त्ववसेकिमः ॥ ४०० ॥

३० १ वट्यते वेष्ट्यते वटकः, पुंन. । 'वट वेष्टने' (भ्वा.प.से.), संज्ञायां क्वुन् । यद्वा वटतीति वटः, ततः स्वार्थे कन् । २ अवसेकेन निर्वृत्तः अवसेकिमः । 'भावप्रत्ययान्तानि-

वृत्तेऽर्थे इमन् वाच्यः' (वा-४।४।२० ॥) । द्वे 'वडा' इति ख्यात-स्य । यन्मदनः- "मासमुद्रादिपिष्टोत्था वटिकावटकादयः" [मदनपालनिघण्टुः, धान्यकृतान्नादिवर्गः-११, श्लो-८७, पृ.२४७] इति । शेषश्चात्र-

"इण्वैरिकां तु वटिका शङ्कुली त्वर्धलोटिका ।

पर्पटास्तु मर्मराला घृताण्डो तु घृतोषणी" ॥

समिताखण्डाज्यकृतो मोदको लङ्कुश्च सः ।

एलामरिचादियुतः स पुनः सिंहकेसरः ।" [शेषनाम- ४०

माला ३।९७-९८ ॥] ॥ ४०० ॥

भृष्टा यवाः पुनर्धानाः

१ धीयन्ते प्राणिनो यासां विकारैस्ता धानाः, स्त्रियां बहुवचनान्तोऽयम् । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.से.), 'धृ' (धा)-पृवस्यज्यतिभ्यो नः' (उणा-२८६) । "धाना भृष्टयवादिजाः" [ ] इति मदनः । एकं धाणीति^१ ख्यातायाः ॥

धानाचूर्णं तु सक्तवः ।

१ (व्याख्यास्थिता सच्यन्ते सक्तवः, पुंक्ली. । एक-वचनान्तोऽप्ययम् । 'षचि सेवने' (भ्वा.आ.से.), 'कृसिकमि-' (हैमोणा-७७३) इति तुन् । धानानां चूर्णम्, तस्य नामैकम्) ॥ ५०

पृथुकश्चिपिटस्तुल्यः

१ प्रथते^२ मुसलप्रहारेण विस्तारं गच्छति पृथुकः । 'प्रथ विस्तारै' (भ्वा.आ.से.), 'अर्भकपृथुकपाकाः-' (उणा-७३१) इत्युक्तप्रत्ययसम्प्रसारणगुणाभावा निपात्यन्ते । २ 'निर्बि-डच्-' ५।२।३२ ॥ इत्यनुवृत्तौ 'इल(इन)चिपिटच्चिकचि च' ५।२।३३ ॥ इति पिटन्प्रत्ययः (पिटच्प्रत्ययः), नेश्च चिरादेशः [चिपिटः] । द्वे 'पुहुंकिया' इति ख्यातस्य । "भृष्टमुखल-क्षोदचिपिटीभूतं तण्डुलम्" [अम.क्षीरस्वामिटीका २।९।४७ ॥] इति क्षीरस्वामिव्याख्यानादेतौ पुहुंआनाम्नी अपि, 'चिपिटा' इति भाषान्तरम् । यत्पठ्यापथ्यकारः- "आर्द्रपक्वं मूलधान्यं निस्तुषं पृथुकाभिधम्" [ ] इति । मदनपालोऽपि- "पक्वाद्रा व्रीहयः सम्यक्चिपिटाः पृथुका मताः" [मदनपालनिघण्टुः, धान्य-कृतान्नादिवर्गः-११, श्लो-१०१, पृ.२५०] इति ॥

१. 'संसृष्टे' इत्यष्टाध्यायम् ॥ २. 'नभिपतिपतिपनिपणिमहिभ्योऽसच्' इत्युणादिगणे ॥ ३. 'गौरादित्वाद् डीष्' इति ३नास्ति ॥ ४. द्र. स्वोपज्ञोका ३।४०० ॥, पृ.९३ ॥ ५. '-भित्त-' इति मुद्रितद्वयोर्ग्रन्थयोः ॥ ६. 'पुंक्ली' इति ३ ॥ ७. 'भावप्रत्ययान्तादिमपु कक्तव्यः' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ८. 'वडा' इति १.२ ॥ ९. "कटुका वटिकादयः" इति मदनपालनिघण्टौ, पृ.२४७ ॥ १०. 'इण्डेरिका' इति शेषनाममालास्वोपज्ञोटीकयोः ॥ ११. 'घृतोषणी' इति शेषनाममालास्वोपज्ञोटीकयोः ॥ १२. 'पृथु-' इति ४ ॥ १३. 'धारणीति' इति ३ ॥ १४. कोष्ठात्तर्गतपाठस्थाने १.२ "सेव्यन्ते-('इति' इत्यधिकः २प्रतौ) सक्तवः, 'षचि सेवने' एकवचनान्तोऽप्ययम्" इति दृश्यते ॥ १५. 'प्रथम-' इति १ ॥ १६. 'प्रथ प्रख्याने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १७. 'पुहुं-' इति ३ ॥ १८. 'पाका-' इति ३.४ ॥

लाजाः स्युरक्षता ॥४०१॥

- १ लज्यन्ते भर्त्स्यन्ते लाजाः, पुंस्त्रीलिङ्गो बहुवच-
नान्तश्च । 'लजि भर्त्सने' (भ्वा.प.से.), कर्मणि घञ् । "भृष्ट-
शाल्यादिजा लाजाः" [मदनपालनिघण्टुः, धान्यकृतात्रादिवर्गः-
११, श्रौ-१०६, पृ.२५०] इति मदनपालः । "लाजाः स्युर्भृष्ट-
धान्येषु" [विश्वप्रकाशकोशः, जान्तवर्गः, श्रौ-१०] इति विश्वः ।
"भृष्टं धान्यं भवेल्लाजाः" [हलायुधकोशः २।५८५ ॥] इति
हलायुधोऽपि, तेन लाजशब्दो भरडुकफूल्यादीनामपि वाचकः ।
"लाजः स्यादार्द्रतण्डुल-" [विश्वप्रकाशकोशः, जान्तवर्गः, श्रौ-
१०] इति महेश्वरोक्तेरेकवचनान्तोऽपि दृश्यते । २ न क्षण्यन्ते
अक्षताः, पुंक्लीबलिङ्गः । पुंस्ययं बहुवचनान्तः । 'क्षणु
हिंसायाम्' (तु.उ.से.), कर्मणि कः, 'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७ ॥
इति णकारलोपः । "अक्षता यवाः" [ ] इति पुराणम्, तन्मते
पुंसि । "बहुत्वार्थो विधिः" [ ] इति तट्टीका । एकवचनान्तोऽपि
पुंसि दृश्यते, "अक्षतः स्यादहिंसिते षण्डे लाजेषु कथ्यते" [अनेकार्थसङ्ग्रहः ३।२२८ ॥] इत्यनेकार्थः । द्वे 'आखा' इति
ख्यातस्य । शेषश्चात्र-"लाजेषु भरजोद्धूषे खटिका परिचारकः" [शेषनाममाला ३।९९ ॥] । इह सामान्यतोऽनुक्तान्यपि प्रस्तावा-
दादानामानि त्रीणि पिष्टकश्चमसश्चूर्ण इति । "पिष्टको नेत्ररोगे
स्याद्धान्यादिचमसेऽपि च" [विश्वप्रकाशकोशः, जान्तवर्गः, श्रौ-
१४०] इति महेश्वरः ॥४०१॥

गोधूमचूर्णे समिता

- १ गोधूमानां चूर्णः क्षोदो गोधूमचूर्णः, तत्र । समी-
क्रियते समिता, स्त्रीलिङ्गः । कणिकेत्यपि । "गोधूमचूर्णे
कणिका स्त्रियां सूक्ष्माग्निमन्थयोः" [विश्वलोचनकोशः, कान्त-
वर्गः, श्रौ-४६] इति श्रीधरः । एकं गोधूमचूर्णस्य ॥
यवक्षोदे तु चिक्कसः ।
१ यवानां क्षोदो यवक्षोदः, तत्र । चिक्क्यते चिक्कसः,
पुंक्ली । यदमरलिङ्गशेषः-"युषं चमसचिक्कसौ" [अमरकोषः
३।५।३५ ॥] इति । 'चिक्क व्यसने' (चु.उ.से.), बाहुलकादसच् ।

चीयत इति वा, पृषोदरादिः । [एकं यवचूर्णस्य] ॥

गुड इक्षुरसक्वाथः

१ गुडति रक्षति गुडः, पुंसि । 'गुड रक्षणे' (तु.प.से.),
'इगुपध-' ३।३।१३५ ॥ इति कः, 'घञर्थे-' (वा-३।३।५८ ॥) इति
कर्मणि वा कः । इक्षुरसस्य क्वाथ इव इक्षुरसक्वाथः । क्षारोऽपि ।
"क्षारः काचे रसे गुडे" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।३९० ॥] इत्यने-
कार्थः । एकं गुडस्य ॥

शर्करा तु सितोपला ॥४०२॥

सिता च

१ शृणाति रसना वैरस्यं शर्करा । 'शृ हिंसायाम्' ४०
(क्र्या.प.से.), 'शृणातेः करन्' (उणा-४४३), 'सार्वधातुकार्ध-
धातुकयोः' ७।३।८४ ॥ इति गुणः, 'अचो रहाभ्यां द्वे' ८।४।४६ ॥ ।
२ सितोपलः स्फटिकस्तत्सदृशत्वात् सितोपला ॥४०२॥ । ३
सिनोति बध्नाति तृष्णान्धं सिता । 'षिञ् बन्धने' (स्वा.उ.अ.),
'अङ्घ्रिषिभ्यः कः' (उणा-३६९) । त्रीणि शर्करायाः ॥

मधुधूलिस्तु खण्डः

१ मधुनः क्षौद्रस्य धूलिरिव मधुधूलिः । मधुरत्वात्
खण्ड्यते खण्डः, पुंक्ली । 'खडि मन्थे' (भ्वा.उ.से.), कर्मणि
घञ् । द्वे 'खंड' इति ख्यातस्य ॥

तद्विकृतिः पुनः । ५०

मत्स्याण्डी फाणितं चापि

१ तस्य खण्डस्य विकृतिर्विकारः तद्विकृतिः मत्स्याण्डी,
चः समुच्चये, फाणितमप्युच्यत इत्यन्वयः । मत्स्याण्डाकारत्वाद्
गौरादित्वाद् डीषि मत्स्याण्डी, शकन्धादिः । मुदं स्यन्दत
इति, पृषोदरादिर्वा । "मत्स्यान् अमति रुजति मारकत्वाद्
मत्स्याण्डी" [ ] इति तु वैद्यः । यद्वन्वन्तरिः-"शर्करोक्ता तु
मीनाण्डी श्वेता मत्स्याण्डिका सिता" [धन्वन्तरिनिघण्टुः
२।१०४ ॥] इति । "मत्स्याण्डिकं खण्डसितां क्रमेण गुणवत्तरा"
[ ] इति तु वाग्भटः । "मत्स्याण्डी खण्डशर्कराः" [हलायुध-
कोशः २।३२४ ॥] इति हलायुधः । "खण्डशर्कराया विकारे ६०

१. 'भवेत्' इति हलायुधकोशे नास्ति ॥ २. अनेकार्थसङ्ग्रहे नास्ति ॥ ३. '-जोद्धूषख-' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ४. 'परिवाचकः' इति
१, '-परिवारकाः' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ५. 'चूर्णक-' इति १ ॥ ६. विश्वलोचनकोशे तु 'कणिकः' इति दृश्यते ॥ ७. क्षीरतरङ्गिण्यां
'चक्क चुक्क व्यथने' (चुरादिः, धातुसं-५१) इत्यत्र स्वाम्याह-"चिक्क इति च कौशिकः-चिक्कसं यवपिष्टम्, चिक्कणं सस्नेहम्" इति, पृ.२९७ ॥
८. 'रक्ष्यते' इति ३ ॥ ९. 'च' इति १ ॥ १०. 'प्रः करन्' इत्युणादिगणे ॥ ११. अस्य विकल्पपक्षे एककारवती 'शर्करा' इत्यपि भवति ॥
१२. 'स्फु-' इति ३ ॥ १३. 'तृष्णा' इत्येव ३ ॥ १४. 'अजि-' इति ४ ॥ १५. द्र. अमरकोशस्वामिकृतटीका २।९।४३ ॥, पृ.२०९ ॥, स्वोपज्ञटीका
३।४०३ ॥, पृ.९४ ॥ तयोश्च 'मारकत्वात्' इति पाठो न दृश्यते ॥ १६. 'वैद्यः' इति २ ॥ १७. 'मत्स-' इति १.२.३ ॥ १८. '-सिता' इति ३.४ ॥
१९. द्र. अमरकोषक्षीरस्वामिटीका २।९।४३ ॥, पृ.२०९ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।४०३ ॥, पृ.९४ ॥ २०. 'मत्स्याण्डी' १.३ ॥, हलायुधे 'मत्स्याण्डी' इति
दृश्यते ॥

मत्स्याण्डी, सूक्ष्मकणप्रायत्वात्' [ ] इति तट्टीका । सितेऽपि मधुशर्करा १, यवासशर्करा २, पुष्पसंस्कृतशर्करा चेति विशेषा अपि ज्ञेयाः । २ फण्यते द्रव्यान्तरं गम्यते फाणितम्, पुंक्ली-बोऽयम् । "फाणितमस्त्रियाम्" [ ] इति वाचस्पतिः । 'फण गतौ' (भ्वा.प.से.), णिजन्तात् क्तः । इक्षुविशेषस्य रसपाके खण्डयोग्ये सारभूता गुटिकाकारा या जायते, सा मत्स्याण्डी शुद्धखण्डः फाणितं खण्डकल्कः' [ ] इति तु सुभूतिः । अन्ये तु खण्डस्य श्च्योतः, फाणितं सब इत्यादिभाषा । यद्धन्वन्तरिः-

"विशेषौ द्वौ तु खण्डस्य मत्स्याण्डीफाणितौ स्मृतौ ।

१० गुडिका चापि मत्स्याण्डी खण्डस्य परिकीर्तिता ॥१॥

फाणितः सद्रवश्चापि विहितो मुनिपुङ्गवैः ।"

[ ] इति । खण्डस्य गुलिका गोलकाकृतिर्मत्स्याण्डी परिकीर्तितेत्यन्वयः । "गुडः स्याद् गोलके" [विश्वप्रकाशकोशः, डान्त-वर्गः, श्लो-१] इति महेश्वरः । गुडस्य गोलकस्य प्रतिकृतिर्गुडिका, अथवा सूक्ष्मो गुडो गुडिका, अतो मत्स्याण्डीशब्देन 'गडी-यालीखाण्ड' इत्यप्युच्यत इति । "फाणितं विकृतिर्गौडी" [हलायुधकोशः २।३२४ ॥] इति हलायुधो गुडविकारं फाणितं प्रोक्तवान् । "फाणितं क्षुद्रगुडकः" [मदनपालनिघण्टुः, इक्षु-कादिवर्गः-९, श्लो-१३, पृ.२१५] इति मदनः ॥

२० रसालायां तु मार्जिता ॥४०३॥

शिखरिणी

१ रसमलति रसाला । 'अलं भूषणादौ' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, तत्र । २ मार्ज्यत इति मार्जिता । 'मृजूष शुद्धौ' (अ.प.वे.) । मार्जिताऽपि । "मज्जिका" [ ] इति वैद्याः । ३ शिखरमस्त्यस्यां शिखरिणी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो डीप्' ४।१।५ ॥ । दधिसितामरिचादिकृतं लेह्यम् । यत्सूदशास्त्रम्-

"अर्धाढकं सुचिरपर्युषितस्य दध्नः

खण्डस्य षोडश पलानि शशिप्रभस्य ।

३० सर्पिः पलं मधु पलं मरिचं द्विकर्षं

शुण्ठ्याः पलार्धमथ चार्धफ(प)लं चतुर्णाम् ॥१॥

श्रूक्ष्णे पटे ललनया मृदुपाणिघृष्टा

कर्पूरधूलिसुरभीकृतभाण्डसंस्था ।

एषा वृकोदरकृता सरसा रसाला

याऽऽस्वादिता भगवता मधुसूदनेन ॥२॥" [ ] । त्रीणि

शिखरिण्याः ॥

अथ यूयूषो रसः

१ यौतीत्येवंशीलो यूः, पुंसि । यद्वैजयन्ती-"यूषो-ऽस्त्री यूः पुमान् [रसे]" [वैजयन्तीकोषः ४।३।१०० ॥] इति । 'यु मिश्रणे' (अ.प.से.), भ्राजादित्वात् क्विप् साधुः । २ यूयते ४० मिश्रीक्रियते यूषः, पुंक्ली । 'यु मिश्रणे' (अ.प.से.), 'युमूङ्भ्यो लोपश्च (पूङ्यलोपश्च)' (दश-९।१६) इत्यूषन् । यूषति हिनस्ति रुजमिति वा । 'यूष हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।-१३५ ॥ इति कः । ३ रस्यते आस्वाद्यते रसः । 'रस आस्वादे' (चु.उ.से.), घञर्थे कः । त्रीणि मुद्गादिधान्यरसस्य ॥

दुग्धं तु सोमजम् ।

गोरसः क्षीरमूर्धस्य स्तन्यं पुंसवनं पयः ॥४०४॥

१ दुहते दुग्धम् । 'दुह प्रपूरणे' (अ.उ.अ.), भावे नपुंसके क्तः । २ सोमरसाज्जातं सोमजम् । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।९८ ॥ इति डः । ३ गोर्धेनो ५० रसः गोरसः । ४ घस्यते क्षीरम्, पुंक्ली । 'घस्लृ अदने' (भ्वा.प.अ.), 'घसेः क्चि' (उणा-४।७४) इतीरन्, 'गम्हन्- (गमहन) जनखनघसाम्- ' ६।४।९८ ॥ इत्युपधातोपः, 'शासि-वसि-' ८।३।६० ॥ इति षत्वम्, 'खरि च' ८।४।५५ ॥ इति घस्य कः, कषसंयोगे क्षः । ५ ऊधसि भवम् ऊधस्यम्, षष्ठस्वरादि । 'शरीरावयवाच्च' ४।३।५५ ॥ इति यत् । ६ स्तने भवं स्तन्यम् । 'शरीरावयवात्-' ४।३।५५ ॥ इति यत् । ७ पुंभिः सूयतेऽनेन पुंसवनम् । 'षूङ् [प्राणिगर्भविमोचने प्राणिप्रसवे' वा], (अ.आ.वे.दि.आ.वे.), करणे ल्युट् । ८ पीयते पयः । 'पिबते-रिच्च' ( ) इत्यसुन् । यद्वा 'पाहावभ्यां पयह्यौ च' (हैमोणा- ६० ९।५३) इत्यस् । अष्टौ दुग्धस्य । शेषश्चात्र-

"दुग्धे योग्यं बालसात्त्यं जीवनीयं रसोत्तमम् ।

रसं गव्यं मधुज्येष्ठं धारोष्णं तु पयोऽमृतम् ॥१॥"

[शेषनाममाला ३।९९-१०० ॥] ॥४०४॥

१. 'यवासशर्करा' इति १ ॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४०३ ॥, पृ.९४ ॥ ३. '-कल्कलः' इति २, 'खण्डस्कन्धः' इति पदचन्द्रिकायाम् ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६१६, पृ.७०४ ॥ ५. 'मत्स्याण्डी' इति १.३ ॥ ६. 'फाणितविकृ-' इति हलायुधकोशे ॥ ७. द्र. अमरकोश-क्षीरस्वामिटीका २।९।४४ ॥, पृ.२०९ ॥, टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।४४ ॥, पृ.१८७ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६१८, पृ.७०६ ॥, रामाश्रमी २।९।४४ ॥, पृ.४२० ॥ ८. 'धेन्वा' इति ३ ॥ ९. 'स्तनेन' इति २ ॥ १०. 'सरं' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥

पयस्यं घृतदध्यादि

१ पयसो विकारः पयस्यम् । 'गोपयसोर्यत्' ४।३।-१६०॥ । किं तदित्याह-घृतदध्यादि, आदिना तक्रनवनीतग्रहः । एकं सामान्यतो घृतादेः ॥

पेयूषोऽभिनवं पयः ।

१ पीयत इदं पीः पानकर्ता । 'पीड् पाने'(दि.-आ.अ.), 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' ३।२।७५॥ इति विच् । 'यूष हिंसायाम्'(भा.प.से.)इत्यत इगुपधत्वात् कः, यूषो नाशयिता । पेयूषः पेयूषः, मूर्धन्यान्तः, पुंसि । वैजयन्ती तु-"आसताहात् १० तु पेयूषं ततो मोरटमोरके"[वैजयन्तीकोषः ३।८।१४६॥]इति क्लीबमाह । पीयूषमित्यपि । वाचस्पतिरपि-"नवप्रसूतगो-क्षीरं नवं सप्तदिनावधि पेयूषम्"[ ]इत्याह । एकं नव-प्रसूतगोपयसः ॥

उभे क्षीरस्य विकृती किलाटी कूर्चिकाऽपि च

॥४०५॥

१ किरति क्षुधं किलाटी, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), 'किरो लश्च वा'(हैमोणा-१४७)इत्याटः । "किलाटा" इत्याबन्तोऽपि"[ ]इति हलायुधटीका । एकं बलहीति ख्यातायाः । २ 'कूर्चस्तन्मस्तु, तदस्त्यस्याः कूर्चिका । २० 'कूर्चिका' इत्यपि । एकं फेदडीति ख्यातायाः । उभे इति किलाटीकूर्चिके क्षीरस्य पयसो विकृती विकारौ ॥

पायसं परमात्रं च क्षैरेयी

१ पयसि संस्कृतं पायसम्, पुंक्ली । 'संस्कृतं भक्ष्याः (भक्षाः)' ४।२।१६॥इत्यण् । २ परमं च तदत्रं च परमात्रम् । क्षीरे संस्कृता क्षैरेयी । 'क्षीराड्' ४।२।२०॥ इति ढञ्, 'आय-नेयी'- ७।१।२॥ इति ढस्यैयादेशः, 'टिड्ढाणञ्'- ४।१।१५॥ ङीष्(ङीप्) । त्रीणि पायसस्य । 'क्षीरि' इति भाषा ॥

क्षीरजं दधि ।

गोरसश्च

१. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'छतादि.' इति दृश्यते ॥ २. अत्र रामाश्रमी द्रष्टव्या २।९।५४॥, पृ.४२५॥ ३. वैजयन्त्यां तु 'पीयूषं' इति दृश्यते पृ.९८॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६२७, पृ.७१८॥ ५. '-लिङ्गः' इति २.३नास्ति ॥ ६. 'कूर्चकस्त-' इति ४॥ ७. 'क्षीर' इति ३॥ ८. धातुप्रदीपसम्मतोऽयम्, '-हर्षमोहनयोः' इति स्वामिसायणौ, 'हर्षण-' इति ३॥ ९. 'द्रप्स-' इति १.३॥ १०. 'हर्षमोह(च)नयोः' इति क्षीर-तरङ्गिण्यादौ ॥ ११. 'घनदधि' इति १, 'घन' इति २प्रतौ नास्ति, ३प्रतौ वुटितः पाठो दृश्यते ॥ १२. द्र. अमरकोशक्षीरस्वामिटीका २।९।५१॥, पृ. २११॥ १३. द्र. अमरकोशक्षीरस्वामिटीका २।९।५१॥, पृ.२११॥, रामाश्रमी २।९।५१॥, पृ.२२४॥ १४. 'प्रक्षणादकान्तिगतिषु' इति ३॥

१ क्षीराज्जातं क्षीरजम् । 'जनी प्रादुर्भावे'(दि.-आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।९८॥ इति ङः । २ दधते बलिष्ठतां दधि, क्लीबे । 'दध धारणे'(भा.आ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५५७) । ३ गवां रसो गोरसः । त्रीणि दध्नः । "श्रीघनं मङ्गल्यम्"[शेषनाममाला ३।१००॥]शैषिके ॥

तदघनं द्रप्सं पत्रलमित्यपि ॥४०६॥

१ तद् दधि अघनं घनात् कठिनादन्यद् अघनम्, द्रुतमित्यर्थः । हृष्यतेऽनेन द्रप्सम् । 'हृप्(हृप) हर्षविमोचन-योः'(दि.प.अ.), बाहुलकात् सः, तृपहृपयोरनिट्सु पाठः, 'अनुदात्तस्य'- ६।१।५९॥ इत्यमागमः । "द्रप्सं दधि घनेतरत्"[अमरकोषः २।९।५१॥]इत्यमरः । 'द्रप्समित्यपि । 'हृप प्रीणने'(दि.प.अ.) 'अर्ध्या(अग्न्या)दयश्च'(उणा-५५१)इति यक्, धातोर्मागमः, प्रत्ययस्य च सुडागमः । मदनस्तु-
"दधिस्त्यानं पयः सम्यक् स्त्यानमीषतु मन्दकम् ।

तन्मृष्ट(मिष्ट)मम्लमत्यम्लं मधुराम्लमिति स्मृतम् ॥१॥"
[मदनपालनिघण्टुः, पानीयादिवर्गः-८, श्लो-८८ पृ.१९०]इति दध्नो भेदद्वयमाह । तन्मध्ये यो मन्दकमिति द्वितीयो भेदः, स द्रप्समित्यनेन, अन्ये तु "उपरि प्लवमानं घनं दधि" द्रप्सं, दध्नस्तरिः"[ ]इत्याहुः । "एतच्च द्रप्सं शरम्"[ ]इति भागुरिः । "बाणद्रप्सौ शरौ"[ ]इति दुर्गः । अत्र द्रप्सशब्दः 'थरि' इति लोकख्यातायाः पर्यायत्वेनोक्तः । "शरः पुनर्दधि-सारे काण्डतेजःयोरपि"[अनेकार्थसङ्ग्रहः २।४४९॥]इत्यनेकार्थे 'दधिसार' इति पर्यायो द्रप्समित्यस्य ज्ञेयः । २ पत्रं लाति पत्रलम् । पत्रमस्त्यस्येति सिध्मादित्वाल्लच् वा । द्वे पातलुं दधीति ख्यातस्य ॥४०६॥

घृतं हविष्यमाज्यं च हविराघारसर्पिषी ।

१ जिघर्ति क्षरति दीपयति बलं वा घृतम्, पुंक्ली । 'घृ क्षरणदीप्त्योः'(जु.प.अ.), 'अञ्जिघृसिभ्यः क्तः'(उणा-३६९) । २ हविषे हितं हविष्यम् । हविस्शब्दात् 'उगवादिभ्यो यत्' ५।१।२॥ । ३ अनक्ति व्यक्तीभवति क्षरणाच्चलतीति आज्यम् । 'अञ्जु[व्यक्ति] प्रक्षणादौ'(रु.प.से.), आङ्पूर्वः 'अञ्जे संज्ञायाम्'(वा-३।१।१०९॥)इति क्यपि अनुनासिकलोपः । ४ हूयत इदम्,

हूयतेऽनेनेति वा हविः, क्लीबे । 'हु दानादनयोः' (जु.प.अ.), 'अर्चिरुचिशुचिहुसृपिछादिदृदि- (छदि) भ्यः इस्' (उणा-२६५) । हविषी, हवींषि इत्यादि । ५ आधारयति दीपयति आधारः । 'घृ क्षरणदीप्त्योः' (जु.प.अ.), णिजन्तादतः पचाद्यच् । ६ सर्पति गच्छति यागाद्युपयोगितामिति सर्पिः, क्लीबे । 'सृप्ल गतौ' (भ्वा.प.से.), 'अर्चिरुचिशुचि-' (उणा-२६५) इतीस् । सर्पिषी, सर्पीषि इत्यादि । षट् घृतस्य ॥

ह्योगोदोहोद्धवं हैयङ्गवीनम्

१ अतीतं दिनं ह्यः, अत्र दिने यो गाः सकाशाद्
१० दोहो दुग्धक्षरणम्, तत उद्धृतं यद् घृतं तद् हैयङ्गवशब्दवाच्यम् । ह्यःशब्दस्य गोदोहशब्देन 'सुप् सुपा' २ । १४ ॥ इति समासः, 'हैयङ्गवीनं संज्ञायाम्' ५ । १२ । २३ ॥ इति निपातनात् साधुत्वम्, ह्यो-गोदोहशब्दस्य हैयङ्गवोदेशः [हैयङ्गवीनम्] । कात्यायनोऽमुं नवनीतपर्यायमाह । तथा च हलायुधः-“दधिसारो नवनीतं ब्रुवते हैयङ्गवीनं च” [हलायुधकोशः २ । २७४ ॥] इति । एकमेकरात्र-पर्युषिताद् दध्न उत्पन्नस्य सद्यस्तस्य घृतस्य ॥

शरजं पुनः ॥४०७॥

दधिसारं तक्रसारं नवनीतं नवोद्धृतम् ।

१ शरात् थरीति लोकख्याताज्जातं शरजम् । 'पञ्च-
२० म्यामजातौ' ३ । १२ । ९८ ॥ इति डः, तालव्यादि । “दध्युत्तरो दधि-स्नेहो दध्यग्रः कट्वरः शरः” [मदनपालनिघण्टुः, पानीयादि-वर्गः-८, श्रौ-१०८, पृ.१९३] इति मदनः । “शरः पुनर्दधि-सारं काण्डतेजनयोरपि” [अनेकार्थसङ्ग्रहः २ । ४४९ ॥] इत्यने-कार्थः । दन्त्यादिरपि, यदाह-“सरौ दध्यग्रसायकौ” [अनेकार्थ-सङ्ग्रहः २ । ४५३ ॥] इति ॥ ४०७ ॥ २ दध्नः सारं दधिसारम् । ३ एवं तक्रसारम् । ४ मथिताद् दध्नो नवं तत्कालं नीतं नवनीतम् । ५ एवं मथिताद् दध्नः तत्कालं नवमुद्धृतं नवो-द्धृतम् । पञ्च नवनीतस्य ॥

दण्डाहते कालशेयघोलारिष्टानि गोरसः ॥४०८॥

३० रसायनम्

१ मन्थदण्डेनाऽऽहतमालोडितं दण्डाहतम्, तत्र । २

मथितं वारिवर्जितम् ॥४०९॥

१. 'इसिः' इत्युणादिगणे ॥ २. 'गिनाता' इति ३ ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २ । १५२ ॥ ४. 'गाः' इति १.२ ॥ ५. 'गवा-' इति ४ ॥ ६. 'कट्वरः शरः' इत्यस्यस्थाने म-निघण्टौ 'कटुकः सरः' इति दृश्यते, पृ.१९३, श्रौ १०८ ॥ ७. 'ढज्' इत्याद्याय्याम् ॥ ८. 'दुओश्चिर्' इति १ ॥ ९. 'श्विताङ्' इति १.२.३ ॥ १०. 'वर्तने' इति ३ ॥ ११. 'द्विगः' इति १.२ ॥ १२. 'वन्चु चन्चु तन्चु त्वन्चु मृचु म्लुचु गत्यर्थाः' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'वञ्चु चञ्चु त्वञ्चु मृञ्चु म्लुञ्चु मृचु म्लुचु गत्यर्थाः' इति मा. धातुवृत्तिः ॥ १३. मा-धातुवृत्तौ न दृश्यते ॥ १४. 'मद्धाम्भोऽन्ये' इति मदनपालनिघण्टौ, पृ.१९४ ॥ १५. 'आशौ-' इति ३ ॥

मन्थपात्रं कलशिस्तत्र भवं कालशेयम्, तालव्यमथ्यो दन्त्य-मध्यश्च । 'दतिकुक्षिकलसिवस्त्य[स्त्य]हेर्ढक्' ४ । ३ । ५६ ॥ इति ढक् । ३ हन्यते मथा घोलम् । 'हन हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), पृषोदरादित्वात् साधुः । ४ नास्ति रिष्टमशुभमस्माद् अरिष्टम्, सर्वरोगहृत्त्वात् । ५ गोरसं दुग्धम्, तद् विकारात् कार्यकारण-भेदाद् लक्षणया घोलमपि गोरसः ॥४०८॥ ६ अम्लादीन् रसानयते रसायनम् । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.) । षट् सामान्येन घोलस्य ॥

अथाऽर्धाम्बूदश्वित्

४०

१ अधर्मम्बु जलं यत्र तद् अर्धाम्बु । उदकेन श्रयति वर्धते उदश्वित् । 'दुओश्चिर्' गतिवृद्धयोः' (भ्वा.प.से.), 'क्विप्-' ३ । १२ । ७६ ॥ इति क्विप्, 'ह्रस्वस्य पिति-' ६ । १७९ ॥ इति तुक्, 'उदकस्योदः संज्ञायाम्' ६ । ३ । ५७ ॥ इत्युदादेशः, 'उदश्वितोऽन्यतरस्याम्' ४ । १२ । १९ ॥ इति निर्देशादसम्प्रसारणम् । उदश्वितौ, उदश्विन्ति इत्यादि क्लीबे । एकमर्धजलघोलस्य ॥

श्वेतं समोदकम् ।

१ श्वेतते श्वेतम् । 'श्वितां वर्णे' (भ्वा.आ.से.) । समं तुल्यमुदकं यत्र समोदकम् । “श्वेतरसमित्यपि” [ ] इति मदनः । धन्वन्तरिस्तु-“द्विगुणाम्बुश्वेतरसम्” [धन्वन्तरिनिघण्टुः ५० । ६ । १११] इत्याह । एकं समोदकस्य ॥

तक्रं पुनः पादजलम्

१ तञ्जति द्रुतं गच्छति तक्रम्, पुंक्ली । 'तञ्चु चञ्चु त्वञ्चु चुञ्चि' इत्यादिदण्डको धातुर्गत्यर्थः, 'स्फायितश्चिञ्चि-' (उणा-१७०) इति रक्, 'अनिदिताम्-' ६ । ४ । २४ ॥ इति न्लोपः, न्यङ्कादित्वात् कुत्वम् । “बाहुलकाच्चस्य कुत्वम्” [ ] इति माधवः । पादेन तुर्यांशेन जलं यत्र तत् पादजलम् । यन्मदनपालः-“पादोदकं भवेत् तक्रमर्धाम्बुन्ये” बभाषिरे” [मदनपालनिघण्टुः, पानीयादिवर्गः-८, श्रौ-११२, पृ.१९४] । एकं तक्रस्य । “कट्वरं सारणम् अशौघं परमरसः” [शेष-नाममाला ३ । १००-१०१ ॥] शैषिकाणि ॥

६०

१ [मथ्यते स्म मथितम्]। 'मथ विलोडने'(भ्वा.-
क्र्या.प.से.), निष्ठा । वारिवर्जितं जलरहितम्, दध्नी मथन-
मात्रसाध्यमित्यर्थः । 'मठओ' इत्यादिभाषा । यद्धन्वन्तरिः-

"द्विगुणाम्बु श्वेतरसश्मर्धोदकमुदकश्चितम् ।

तत्रं त्रिभागाभिन्नं च ३ केवलं मथितं स्मृतम् ॥१॥"

[धन्वन्तरिनिघण्टुः ६।२११॥] इति ॥

सार्पिष्कं दाधिकं सर्पिर्दधिभ्यां संस्कृतं क्रमात् ।

१ सर्पिषा संस्कृतं सार्पिष्कम् । 'संस्कृतम्' ४।४।३ ॥
इति ठक् । १ दध्ना संस्कृतं दाधिकम् । 'संस्कृतम्' ४।४।३ ॥
१० इति ठक् । आद्ये 'इसुसुकान्तात् कः' ७।३।५१॥, द्वितीये
'ठस्येकः' ७।३।५०॥ । सतो गुणस्योत्कर्षाधानं संस्कारः ।
क्रमेणैकैकं सर्पिःसंस्कृतदधिसंस्कृतयोः ॥

लवणोदकाभ्यां दकलावणिकम्

१ दकलवणाभ्यां संस्कृतं दकलावणिकम् । 'संस्कृ-
तम्' ४।४।३ ॥ इति ठक्, बाहुलकादुत्तरपदवृद्धिः । उदकलावणि-
कमपि । यद्धलायुधः-"लवणोदकसंसिद्धमुदलावणिकं मतम्"
[हलायुधकोशः २।३२२॥] इति । एकं लवणजलसंस्कृतस्य,
षीचप्रभृति ॥

उदश्चिति ॥४१०॥

२० **औदश्चित्तमौदश्चित्कम्**

१ उदश्चिति संस्कृतम् औदश्चितम्, औदश्चित्कम्
च । 'उदश्चितोऽन्यतरस्याम्' ४।२।१९॥ इति ठक्, तदभावेऽण् ।
'इसु[सु]कान्तात् कः' ७।३।५१॥ इति ठस्य कादेशः । द्वे
उदश्चित्संस्कृतस्य, अर्धजलार्धघोलसिद्धरब्बादेः ॥४१०॥

लवणे स्यात् तु लावणम् ।

१ लवणे संस्कृतं लावणम् । 'संस्कृतं भक्ष्या-
(भक्षाः) ४।२।१६॥ इत्यण्, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७॥ । एकं
लवणसंस्कृतस्य ॥

पैठरोख्ये उखासिद्धे

१. 'दध्नी' इति ३॥ २. 'मठो' इति ३॥ ३. '-णैकं' इति ३॥ ४. 'षीचप्रभृति' इति रनास्ति ॥ ५. "उदकेन श्वयति वर्धते इत्युदश्चित् । तत्र
संस्कृतः औदश्चित्कः, औदश्चितः" इति सि.कौमुद्यां उदश्चितोऽन्यतरस्यामित्यत्र भट्टोजिदीक्षितः, पृ.२९४॥ ६. 'भक्ष्याः' इति १.२.४॥ ७. 'भलौ
नीपन्' इति ४॥ ८. '-षाध-' इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ ९. 'भ्रस्ज' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १०. 'सोकिया' इति ३॥ ११. 'गतौ' इति १॥ १२.
'इन्' इति ३॥

१ पिठरे स्थात्यां संस्कृतम् पैठरम् । 'संस्कृतं ३०
भक्षाः' ४।२।१६॥ इत्यण् । २ उखायां स्थात्यां संस्कृतम् उख्यम्,
पञ्चमस्वरादिः । 'शूलोखाद्यत्' ४।२।१७॥ इति यत् । द्वे
स्थालीसंस्कृतस्यान्नादेः ॥

प्रयस्तं तु सुसंस्कृतम् ॥४११॥

१ अत्यन्तपाकादिना प्रयत्नेन साध्यं प्रयस्तम् । 'यसु
प्रयत्ने'(दि.प.से.), कर्मणि क्तः । सुष्ठु संस्कृतं सुसंस्कृतम् ।
एकं तैलादिपरिपक्वस्य द्रव्यान्तरयोगात् सुष्ठु संस्कृतस्य
व्यञ्जनादेः । 'भलुनीपन्' इति भाषा ॥४११॥

पक्वे रोद्धं च सिद्धं च

१ पच्यते स्म पक्वम् । 'डुपचष् पाके'(भ्वा.- ४०
उ.अ.), निष्ठा, 'पचो वः' ८।२।५२॥ इति तस्य वत्वम्, तत्र ।
उत्तरत्र "विनाऽम्बुना"[अभि.श्लो.३।४१२] इति वचनादिहाऽ-
म्बुनेति लभ्यते । राध्यति स्म राद्धम् । 'राध सार्धं संसिद्धौ'
(स्वा.प.अ.), निष्ठा । २ सिध्यति स्म सिद्धम् । 'षिधु
संराद्धौ' (दि.प.अ.), निष्ठा । द्वे सिद्धस्यान्नादेः ॥

भृष्टं पक्वं विनाऽम्बुना ।

१ भृज्यते स्म भृष्टम् । 'भ्रस्जो पाके'(तु.उ.अ.),
निष्ठा । वारिणा विना पक्वम् । एकमम्बु विना पक्वस्य ।
'सेकिया' इति भाषा ॥

भृष्टामिषं भटित्रं स्याद् भूतिर्भरूटकं च तत् ॥४१२॥ ५०

१ भृष्टं यदङ्गारेषु पक्वमामिषं मांसं तद् भटित्रम् ।
भटति पृष्ठो भवत्यनेन भटित्रम् । 'भट भृतौ' (भ्वा.प.से.),
'अशिन्नादि-'(उणा-६।१२) इति ईर्त्तः । २ भवति बलमनया
भूतिः । ३ बिभर्ति बलं भरूटकम् । पृष्ठोदरादिः । भृष्टमपि ।
यद्धलायुधः-"अङ्गारेषु विपक्वं मांसं भूतिर्भरूटकं भृष्टम्"
[हलायुधकोशः २।३२३॥] इति । त्रीणि भृष्टामिषस्य ॥४१२॥

शूल्यं शूलाकृतं मांसम्

१ शूले संस्कृतं शूल्यम् । 'शूलोखाद्यत्' ४।२।१७॥
इति यत् । २ शूले क्रियते स्म पाकायेति शूलाकृतम् ।
'शूलात् पाके' ५।४।६५॥ इति डाच् । लोहादिकृता शलाका ६०

शूलम्, करोतिरनेकार्थत्वात् पाके वर्तते, कृतं पक्वमित्यर्थः ।
“गतिसमासः”[ ] इति मिश्राः । अन्ये तु सामान्यविशेषभावं
परिहृत्य अनयोर्भट्टिरेणैकार्थतामाहुः । द्वे शूलेन भृष्टामिषस्य ॥

निःक्वाथो रसकः समौ ।

१ निःक्वाथः प्रस्तावादामिषस्यैव । २ रसः पिष्ट-
मांस[ज]स्ततुल्यो रसकः । द्वे मांसरसस्य ॥

प्रणीतमुपसंपन्नम्

१ प्रकर्षात्नीतं प्रापितं प्रणीतम् । २ एवमधिकं
संपन्नम् उपसंपन्नम्, उपोऽत्राऽऽधिक्ये । द्वे पाकजरूपरसादि-
१० संपन्नस्य व्यञ्जनादेः ॥

स्निग्धे मसृणचिक्कणे ॥४१३॥

१ स्निह्यति स्म स्निग्धः । ‘ष्णिह प्रीतौ’(दि.प.से.),
क्तः, तत्र । २ मां लक्ष्मीं शोभां सरति मसृणम् । माशब्दे
उपपदे सत्तेर्बाहुलकात् ‘ङ्यापोः संज्ञाछन्दसोः’ ६।३।६३ ॥ इति
ह्रस्वत्वम्, ‘ऋवर्णान्ताच्च-’(वा-८।४।१॥) इति णत्वम् । “ऋणु
गतौ”(त.उ.अ.) संपूर्वात्, तत् इगुपधः कः, पृषोदरा-दित्वाद्
वर्णविपर्ययः”[ ] इति सुभूत्यादयः । ३ चित्यते सम्यग्ज्ञायते
चिक्कणम् । ‘चिती संज्ञाने’(भ्वा.प.से.), ‘चितेः कणः
कश्च’(उणा-६।५) इति [कणः], तस्य कत्वम् । “चिञ्
चयने’(स्वा.उ.अ.), क्विप्, ‘ह्रस्वस्य-’ ६।१।७१ ॥” [ ] इति
तु केचित् । “कणति कणम्, चिच्च तत् कणं च”[ ] इति
नैरुक्तम् । “तकारस्य कत्वम्”[ ] इति सुभूत्यादयः । त्रीणि
स्निग्धस्य ॥४१३॥

पिच्छिलं तु विजिर्विलं विज्जलं विजिलं च तत् ।

१ पिच्छा भक्तमण्डम्, तद्योगात् पिच्छादित्वादिलच्
[पिच्छिलम्] । “पिच्छा तु शाल्मलिवेष्टे मण्डे चाश्व-
पदामये”[विश्वप्रकाशकोशः, छान्तवर्गः, श्लो-४] इति विश्वः ।
२ विजते चलति विजिविलम्, तृतीयस्वरत्रयः । ‘ओविजी
भयचलनयोः’(तु.आ.से.), इलप्रत्ययान्तो निपातः । विजि-

प्लिमित्यपि । ३ विज् चलं जलं यत्र विज्जलम् । ४ विजे- ३०
श्चलनार्थाद् ‘इगुपधादिभ्यः(गुपादिभ्यः) कित्’(उणा-५।५६)
इतीलचि विजिलम् । “विजिनं विजिविनं च स्यात् पिच्छिलं
विजिलम्”[ ] इति वोपालितः । चत्वारि पिच्छिलस्य ।
‘फिलसणु’ इति भाषा ॥

भावितं तु वासितं स्यात्

१ भाव्यते मिश्रीक्रियते स्म भावितम् । ‘भू सत्तायाम्’
(भ्वा.प.से.), ‘भुवोऽवकल्कने’(चु.उ.से.), णिच्, अवकल्कनं
मिश्रीकरणम् । यथा-भावयति दध्ना ओदनम्, सर्पिषा सक्तून्
भाव्यते, द्रवद्रव्यैर्मिश्रीक्रियते स्मेति वा । २ वास्यते हिङ्गुजीर- ४०
कादिद्रव्यान्तरेण मील्यते, धूपपुष्पादिना अधिवास्यते वा
वासितम् । ‘वास उपसेवायाम्’(चु.उ.से.), क्तः । “भावितं
वासितं विदुः”[ ] इति मुनिः । द्वे भावितस्य । ‘भेलविया,
धूपिया, वधारिया, धपूगारिया’ इति भाषा ॥

तुल्ये संमृष्टशोधिते ॥४१४॥

१ संमृज्यते स्म संमृष्टम् । ‘मृजूर्षु शुद्धौ’(अ.प.से.)
संपूर्वः, कर्मणि क्तः । २ शोध्यते स्म शोधितम् । ‘शुध शुद्धौ’
(दि.प.अ.), निष्ठा, ‘आर्धधातुकस्य-’ ७।२।३५ ॥ इतीद् । द्वे
केशमक्षिकाद्यपनयनेन शोधितान्नव्यञ्जनादेः ॥४१४॥

काञ्चिकं काञ्चिकं धान्याम्लारनाले तुषोर्दकम् ।

कुल्माषाभिषुतावन्तिसोमशुक्तानि कुञ्जलम् ॥४१५॥ ५०

चुक्रं धातुघ्नमुन्नाहं रक्षोघ्नं कुण्डगोलकम् ।

महारसं सुवीराम्लं सौवीरम्

१ कञ्चयति दीपयत्यग्निम्, बध्नाति दोषान् वा
काञ्चिकम् । ‘कचि काचि दीप्तिबन्धनयोः’(भ्वा.आ.से.), ‘इन्
सर्वधातुभ्यः’(उणा-५।५७) इतीन्, इन्नन्तात् ‘कृदिकारात्-
(गणसू-४।१।४५ ॥) इति वा डीष् । संज्ञायां कनि काञ्च्यां
पुरि भवमिति वा । (‘तत्र भवः’ ४।३।५३ ॥ इत्यण् ।
‘काञ्चिकम्’[ ] इति स्वामी^{१३}) । “कञ्चिकं(काञ्चिकं) काञ्चिकं

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।१।४५ ॥ २. ‘स्निह्यते’ इति ३ ॥ ३. ‘ऋवर्णाच्चेति वक्तव्यम्’ इति वार्तिकरूपं दृश्यते ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६१९, पृ.७०८ ॥ ५. ‘-पल-’ इति १, ‘-पलि-’ इति २ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६१८, पृ.७०७ ॥ ७. ‘तिसलनौ’ इति, तत्रैव च ‘फिलसणौ’ इति संशोधितपाठः ४प्रतौ दृश्यते ॥ ८. द्र. अम.क्षीरस्वामिटीका २।१।४६ ॥, पृ.२१० ॥, स्वोपज्ञटीका ३।४१४ ॥, पृ.९६ ॥, तयोः ‘भावितं’ इत्यस्य स्थाने ‘भूपितं’ इति दृश्यते ॥ ९. स्वामिसम्मतोऽयं धातुः, सायणः षकारानुबन्धं न पठति ॥ १०. “सायणस्तु ‘कचि काचि दीप्तिबन्धनयोः’ इत्येवं पठति । मैत्रेयस्तु काचिं न पपाठ । काञ्चनं काञ्ची इत्युभयत्रान्येषामपि(६।३।१३७) इति दीर्घ-
त्वमाह(धातुप्रदीपः, पृ.९९)” इति क्षीरतर्ङ्गिण्यां युधिष्ठिरमीमांसकेन कृता टिप्पणी, पृ.३७ ॥, टिप्प-५ ॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ नास्ति ॥
१२. ‘कञ्चि-’ इति १.४ ॥ १३. स्वामिकृतामरकोशटीकायामन्यथा दृश्यते ॥

प्रक्षेपणं पुनः ॥४१६॥

तैलं स्नेहोऽभ्यञ्जनं च

१ प्रक्षयतेऽनेनेति प्रक्षणम् । 'प्रक्ष म्लेच्छने' (चु.-प.से.), चुरादिः, परस्मैपदी, 'प्रक्ष रोषे' ( ), भवादावित्येके, करणे ल्युट् ॥४१६॥ २ तिलानां विकारः तैलम्, पुंक्ली । 'तस्य विकारः' ४।३।१३४॥ इत्यण् । ३ स्निह्यतेऽनेन स्नेहः, पुंक्ली । 'ष्णिह प्रीतौ' (दि.प.से.), घञ् । ४ अभ्यज्यतेऽनेन अभ्यञ्जनम् । 'अञ्ज व्यक्तादौ' (व्यक्त्यादौ) (रु.प.वे.), करणे ल्युट् । चत्वारि तैलस्य ॥

वेषवार उपस्करः ।

१ वेषणं वेषो व्याप्तिः, तं वृणीते वेषवारः । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।१२॥ । मिश्रास्तु- 'वेसेन वारो वेसवारः' [ ] इति दन्त्यमध्यमाहुः, 'वेसवारः परिसरो मसूरः कुसुमासनः' [ ] इति सभेदात् । २ उपकरोति व्यञ्जनेन समवैति उपस्करः । उपपूर्वः करोतिः, ततः पचद्यच् 'समवाये च' ६।१।१३८॥ इति सुट् । शाकाद्युपस्क्रियतेऽनेन उपस्करः, 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११८॥ इति घो वा । द्वे सामान्येन संस्कारार्थं दीयमानहिङ्गुजीरकहरिद्राधान्यकशुण्ठ्यादेः ।

अथ तद्धेदानाह-

स्यात् तित्तिडीकं तु चुक्रं वृक्षाम्लं चाऽऽम्लवेतसे
॥४१७॥

१ तिम्यति आर्द्राभवति तित्तिडीकम् । 'तिम ष्टिम आर्द्राभावे' (दि.प.से.), 'अनी (अली) कादयश्च' (उणा-४६५) इति निपातनादीकप्रत्ययः, द्विर्वचनम्, प्रकृतिमकारस्य च डः । २ चकते तृप्यतेऽनेन चुक्रम्, पुंक्ली । 'चक तृतौ' (भा. - आ.से.), 'चकिरम्योरुच्योपधायाः' (उणा-१७१) इति रक्, उपधायाश्चोत्त्वम् । २ वृक्षस्याम्लं वृक्षाम्लम् । ४ अम्ल- (आम्ल) वेतसवृक्षनिर्वास आम्लवेतसः, तत्र । चत्वारि आम्लवेतसस्य ॥४१७॥

हरिद्रा काञ्चनी पीता निशाख्या वरवर्णिनी ।

१ हरति वर्णान्तरमिति हरिः । 'हञ् हरणे' (भा. - उ.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः । हरिं पिङ्गलवर्णं द्राति कुत्सयति हरिद्रा । 'द्रा कुत्सायां गतौ' (अ.प.अ.),

वीरम्' [धन्वन्तरिनिघण्टुः ६।२९४] इति धन्वन्तरिः । २ चस्य जत्वे पञ्जिकावत् काञ्जिकम् । यद्वा 'अञ्ज व्यक्त्यादौ' (रु.प.से.), 'संज्ञायाम्' ३।३।१०९॥ इति ण्वुल् । केन जलेन अञ्जिका अभिव्यक्तिरस्य काञ्जिकम् । ३ धान्यमम्लयति धान्याम्लम् । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । ४ आ समन्तादियति आरः । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), पचाद्यच्, आरः । 'नल (णल) गन्धे' (भा.प.से.) कर्मणि घञ्, नालः । आरो दूरगामी नालो गन्धोऽस्य आरनालम् । 'अरनालो भक्तं तज्जमारनालं वा । ५ तुषाणामुदकं तुषोदकम् । ६ कुल्माषैर्यवादिभिरर्धस्वित्रैर-
१० भिषूयते स्म कुल्माषाभिषुतम्, षडक्षरम् । व्यस्तमपि, तेन "कुल्माषम्" तुर्यकाण्डे धान्यावसरे व्याख्यास्यते [अभि. श्रौ- ४।११७५] । अभिपूर्वात् सुनोतेः, 'सवनार्थात् कर्मणि क्तः, 'उपसर्गात् सुनोति- ' ८।३।६५॥ इति षत्वम्, अभिषुतम् । ७ अवन्तिप्रदेशेषु सूयते अवन्तिसोमम् । 'षुञ् अभिषवे' (स्वा.- उ.अ.), 'अर्तिस्तु- ' (उणा-१३७) इति मन् । ८ शक्नोति निर्मलीकर्तुम्, शोचति निर्मलीभवत्यनेन [वा] शक्तम् । 'शक्त् शक्तौ' (स्वा.प.अ.), 'शुच शोके' (भा.प.से.) अस्माद्वा, 'पुत- पित्त- ' (हैमोणा-२०४) इति साधुः । ९ कुञ्जं लाति कुञ्जलम् । कुत्सितं जलमस्येति पृषोदरादिर्वा । कुत्सितं जलं विगतस्वा-
२० भाविकरसत्वात् कुञ्जलम्, नैरुक्तो मकारो वा । "वृषादित्वात् कुञ्जलम्" [ ] इति सुभूतिः ॥४१५॥ १० चकते तृप्यतेऽनेन चुक्रम्, पुंक्ली । 'चक तृतौ' (भा.प.से.), 'चकिरम्योरुच्योप- धायाः' (उणा-१७१) इति रक् । ११ धातून् हन्ति धातुघ्नम् । 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'अमनुष्यकर्तृके च' ३।२।५३॥ इति टक्, कित्वाद् 'गमहन- ' ६।४।९८॥ इत्युपधा- लोपः, 'हो हन्ते- ' ७।३।५४॥ इति कुत्वम् । १२ उन्नहयतेऽनेन उन्नाहम् । 'नह (णह) बन्धने' (दि.उ.अ.), करणे घञि । १३ रक्षांसि हन्ति रक्षोघ्नम्, तद्योगे भूतादिदोषाभावात् । १४ कुण्डं गुडति रक्षति, लत्वे कुण्डगोलकम् । 'गुड रक्षणे' (तु.- प.से.), ण्वुल् । १५ महान् रसोऽत्र महारसम् । १६ सुवीरेषु अम्लं सुवीराम्लम् । १७ सुवीरेषु देशेषु प्रायेण भवं सौवीरम् । 'प्रायेण भवं' ४।३।३९॥ इत्यण् । सप्तदर्शं काञ्जिकस्य । [शेषश्चात्र- "कुल्माषाभिषुते पुनः गृहाम्बु मधुरा च" [शेषनाममाला-३।१०१॥]] ॥

१. 'आर-' इति ३। २. 'सेचना-' इति ३। ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६१२, पृ.७००॥, तत्र "वृषादित्वात् (उ-१।१०८) कुजेः कलन् (च ?) कुञ्जलम्" इति दृश्यते ॥ ४. 'प्रायभवः' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ५. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'सौवीरस्य' इति पाठो दृश्यते ॥ ६. '-नेन' इति ३॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६०८, पृ.६९४॥ ८. अत्र टीकाकृतः 'आम्लवेतसः-' इति द्वितीयस्वरादिशब्द इष्टः, अन्यत्र 'अम्लवेतसः' इति दृश्यते ॥ ९. 'तिम तीम ष्टिम ष्टीम आर्द्राभावे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'तिम स्मित ष्टीम आर्द्राभावे' इति मा. धातुवृत्तिः ॥

‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥ १ काञ्चनवर्णत्वात् काञ्चनी ।
३ पीता वर्णेन । ४ निशाख्या रात्रिपर्यायनामिकेत्यर्थः ।
५ वरो वर्णोऽस्या वरवर्णिनी । पञ्च हरिद्रायाः ॥

क्षवः^१ क्षुताभिजननो^२ राजिका^३ राजसर्षपः^४ ॥४१८॥
आसुरी^५ कृष्णिका^६ चासौ

१ क्षूयतेऽनेन क्षवः । ‘दुक्षु शब्दे’ (अ.प.से.), ‘कृदो-
रप्’ ३।३।५७॥ २ क्षुतमभिजनयति क्षुताभिजननम् (क्षुताभि-
जननः) । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), हेतुमण्णिजन्तः, नन्धा-
दित्वाद् ल्युः । ३ राजते राजिका । ‘राजृ दीप्तौ’ (भा.उ.से.),
१० ण्वुल् । ४ सर्षपाणां राजा राजसर्षपः । ‘राजदन्तादिषु
परम्’ २।२।३१॥ इति पूर्वप्रयोगः ॥४१८॥ ५ आ अस्यते
शाकादौ आसुरी । ‘असु क्षेपणे’ (दि.प.से.), ‘असेरुर्न’ (उणा-
४२) इत्युर्न, गौरादित्वाद् डीष् । असुरस्य स्त्रीव वा । कृष्णिका
[कृष्ण] वर्णेन । षड् ‘राई’ इति ख्यातायाः ॥

कुस्तुम्बुरु^१ तु धान्यकम्^२ ।
धान्या^३ धन्याकं^४ धान्याकम्^५

१ कुत्सितं तुम्बति कुस्तुम्बुरुः, पुंस्त्री । ‘तुबि
अर्दने’ (भा.प.से.), बाहुलकाद् ‘मृस्तृ-’ ( ) इत्यादिना उँः,
पारस्करादित्वात् सुट् । ‘‘कुत्सिता तुम्बुरुः औषधीजातिः,
२० तत्फलमपि कुस्तुम्बुरुः’’ [अभि. स्वोपज्ञटीका ३।४१८॥] इत्या-
चार्याः । २ धान्यमिव धान्यकम् । ‘इवे प्रतिकृतौ’ ५।३।९६॥
इति कन् । ३ धने साधुः धन्या । ‘तत्र साधुः’ ४।४।९८॥ इति
यत् । ४ ‘धन धान्ये’ (जु.प.से.), ‘पिनाकादयश्च’ (उणा-४५५)
इत्याकः, मुगागमो दीर्घत्वं च निपात्यते धन्याकम्, ह्रस्वादिः ।
धान्यमकति यातीति वा । ५ धान्यमकति धान्याकम्, द्वितीय-
स्वरादिः । ‘‘धान्याकं धान्याकं धान्यं कुस्तुम्बुरु धनीयकम्’’
[ ] इति रभसः । पञ्च ‘धाणा’ इति ख्यातस्य । ‘‘अल्लुका’’
[शेषनाममाला ३।१०१॥] इति शैषिकम् ॥

मरिचं^१ कृष्णमूषणम्^२ ॥४१९॥

१. ‘असुरी’ इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणौ, स्वोपज्ञटीकायामपि तथैव ॥ २. ‘-तुम्बुरुः’ इति २.३.४॥ ३. ‘तुः’ इति १॥ ४. द्र. समाश्रमी २।९।३८॥, पृ.४१६॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६११, पृ.६९८॥ ४. १प्रतौ नास्ति ३॥ ५. ‘उष दाहे’ (भा.प.से.), ल्युट्, संज्ञापूर्वकत्वाद् गुणाभावे उषणमिति ॥ ६. पूज्याचार्यश्रीकस्तूरसूरिसम्पादितशब्दभेदप्रकाशे ‘‘दुषणं स्याद् दूषणं च’’ इति दृश्यते, अभिधानकोशः, पृ.२३०॥ ८. ‘वेल्लु चेलु केलु खेलु क्ष्वेलु चलने’ इति क्षीरतरङ्गिणी, ‘वेलु चेलु केलु खेलु क्ष्वेलु वेल्ह चलने’ इति मा.धातुवृत्तिः ॥ ९. ‘शुण्ठयति’ इति ३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६११, पृ.६९९॥ ११. द्र. समाश्रमी २।९।३८॥, पृ.४१६॥ १२. ‘कनन्’ इति ३॥ १३. ‘कणाः’ इति ३.४॥

कोलकं^१ वेल्लजं^२ धर्मपत्तनं^३ यवनप्रियम्^४ ।

३०

१ प्रियते व्याकुलीभवति जिह्वाऽनेन मरिचम् । ‘मृड्
प्राणत्यागे’ (तु.आ.प.अ.), ‘मृड इचैः’ ( ) इतीचः । २ कृष्णः
वर्णेन, तैक्ष्ण्यात् कर्षति प्राणानिति वा । ३ ऊषति रुजति
ऊषणम्, षष्ठस्वरादिः । ‘ऊष रुजायाम्’ (भा.प.से.), नन्धा-
दित्वाल्ल्युः । उषणमिति पञ्चमस्वरादिरपि । ‘‘उषणं स्यादूषणं
च’’ [शब्दभेदप्रकाशापरनामद्विरूपकोशः, श्लो-७] इति शब्द-
प्रभेदः ॥४१९॥ ४ कोलति संस्त्यायते कोलकम् । ‘कुल
संस्त्याने’ (भा.प.से.), ‘कृजादिभ्यो वुन्’ (उणा-७१३) । ५
वेल्ले वेल्लातटे जायते वेल्लजम् । यद्वा ‘वेलु वेल्लु’
(भा.प.से.) इत्यादिदण्डकार्द वेल्लेर्भावे घञ्, वेल्लश्च
उलनकटुत्वाद् जनयति वेल्लजम् । ‘अन्येष्वपि-’ ३।२।-
१०१॥ इति डः । वेल्लाख्यः शाखीत्येके । ६ धर्मपत्तने भवं
धर्मपत्तनम् । ‘तत्र भवः’ ४।३।५३॥ इत्यण् । ७ यवनानां
प्रियं यवनप्रियम् । सप्त मरिचस्य । शेषश्चात्र-‘‘द्वारवृत्तं मरीचं
बलितं तथा’’ [शेषनाममाला ३।१०२॥] ॥

४०

शुण्ठी^१ महौषधं^२ विश्वा नागरं^३ विश्वभेषजम्^४ ॥४२०॥

१ शुण्ठति शोषयति कफमिति शुण्ठी । ‘शुठि
शोषणे’ (भा.प.से.), ‘इगुपधात् कित्’ (उणा-५५९) इतीन्,
‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीष्, पचाद्यचि गौरा-
दित्वाद् डीषिति वा । ‘‘बाहुलकात् किः, शुण्ठिः’’ [ ] इति
भूमिः । ‘‘सधन्याशुण्ठिसैन्धवम्’’ [ ] इति वैद्यकम् । २ महच्च
तदौषधं च महौषधम् । ३ विशति दोषान् विशति
बहुरसायैर्नञ्विति विश्वा, स्त्रीकली । यदमरः-‘‘स्त्रीनपुंसकयो-
र्विश्वम्’’ [अमरकोशः २।९।३८॥] इति । ‘विश प्रवेशने’
(तु.प.अ.), ‘अशि(अशु)पुषि-’ (उणा-१४९) इति क्वन् । ४
नगराख्ये देशे भवं नागरम् । ‘तत्र भवः’ ४।३।५२॥ इत्यण् ।
न गिरति कफमिति वा । ‘नभ्राणपात्-’ ६।३।७५॥ इति
नञ्प्रकृत्या । ५ विश्वस्य सर्वदोषस्य भेषजं विश्वभेषजम्,
सर्वदोषजित्वात् । पञ्च शुण्ठ्याः ॥४२०॥

५०

वैदेही^१ पिप्पली^२ कृष्णोपकुल्या^३ मागधी^४ कणा^५ ।

६०

१ विदेहेषु देशेषु भवा वैदेही । 'तत्र भवः' ४।३।-
५३॥ इत्यण्, 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५॥ इति डीप् । २ पलत्यातुरं
पिप्पली । 'पल गतौ' (भ्वा.प.से.), 'द(पृ)पलिभ्यां टित् पिप्'
च पूर्वस्य' (हैमोणा-११) इति अः, गौरादिः । ३ कृष्णा
वर्णेन । कर्षति कफमिति वा । ४ उपकोलति संस्त्यायति उप-
कुल्या । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा.प.से.), 'अघ्न्यादयश्च' (उणा-
५५१) इति यक् । कुले प्राणिगणे साधुरिति वा । 'तत्र साधुः'
४।४।१८॥ इति यत् । ५ मगधेषु भवा मागधी । 'तत्र भवः'
४।३।५३॥ इत्यण् । ६ कणाः सन्त्यस्यां कणाः (कणा) ।
१० 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥ । षट् पिप्पल्याः । शेषश्चात्र-
"पिप्पल्यामूषणा शौण्डी^१ चपला तीक्ष्णतण्डुला ।
उषणा तण्डुलफला कोला च कृष्णतण्डुला ॥१॥"
[शेषनाममाला ३।१०२-१०३॥] ॥

तन्मूलं ग्रन्थिकं सर्वग्रन्थिकं चटकाशिरः ॥४२१॥

१ तस्याः पिप्पल्या मूलं तन्मूलम्, ग्रन्थिप्रतिकृतिः
ग्रन्थिकम् । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कन् । २ सर्वे
ग्रन्थयोऽत्र सर्वग्रन्थिकम् । ३ चटकाशिरोरूपत्वात् चटका-
शिरः । त्रीणि पिप्पलीमूलस्य ॥४२१॥

त्रिकटु त्र्यूषणं व्योषम्

२० १-२ त्रीणि कटूनि, त्रीणि ऊषणानि च शुण्ठीमरिच-
पिप्पल्याख्यानि समाहृतानि त्रिकटु, त्र्यूषणम् । ३ विशेषेण
ओषति दहति व्योषम् । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्,
'पुगन्तलधूपधस्य च' ७।३।८६॥ इति गुणः । त्रीणि 'त्रिगडू'
इति ख्यातस्य ॥

अजाजी जीरकः कणा^४ ।

१ अजं छागमजति गन्धोत्कटत्वात् कटुत्वं याति,
सर्वभक्षणापि छागेन न स्वाद्यते अजाजी, स्त्रीलिङ्गः । 'अज
गतौ क्षेपणे च' (भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥, 'टिङ्गाणञ्'-
४।१।१५॥ इति डीप् । अजं स्वाभाविकं मन्दाग्नित्वमजति क्षिपतीति
३० वा व्युत्पत्तिः । २ जवते जीरकः, पुंस्त्री । 'जु गतौ' ( ), सौत्रः,
'जोरी च' (उणा-१८१) रक्, ईअन्तादेशश्च, 'संज्ञायां कन्'
५।३।७५॥ ३ कणति शब्दायते अग्निसंयोगेन कणा । 'कण कण
शब्दे' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, टाप् । कणाः सन्त्यस्यामिति वा ।

अर्शआदित्वादच् । त्रीणि जीरकस्य । "जीरे जीरणजरणौ"
[शेषनाममाला ३।१०३॥] शैषिके ॥

सहस्रवेधि वाल्हीकं जतुकं हिङ्गु रामठम् ॥४२२॥

१ सहस्रमित्यनेकोपलक्षणम्, सहस्रं वेधितुं सुगन्धा-
क्रान्तं कर्तुं शीलमस्य सहस्रवेधि । 'विध विधाने' (तु.प.से.),
'सुप्यजातौ णिनिः' ३।२।७८॥ । २ वाल्हीके उदीच्यदेशे भवं
वाल्हीकम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् । ३ जतुप्रतिकृति
जतुकम् । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ कन् । ४ हिनोति नासां
हिङ्गु, पुंस्त्री । 'हि गतौ वृद्धौ च' (स्वा.प.अ.), 'हेर्हिन् च'
(हैमोणा-७६०) इति गुन् (गुः) । "हिममिव हिमद्रवत्वं
भवक्षीरत्वात्, हिमं गच्छति, मृगय्वादित्वात् कुः, पृषोदरादि-
त्वाद् हिमाकारलोपे धातोऽष्टिलोपे च हिङ्गु" [ ] इत्यन्ये । ५
रमठे उदीच्यदेशे भवं रामठम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् ।
रमयति रसनामिति वा । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), णिज-
तः, ततः 'कमेरठः' (उणा-१००) इति बाहुलकाद् रमेरपि, तत
एव मित्वेऽपि न ह्रस्वत्वम् । पञ्च हिङ्गोः । [शेषश्चात्र-
"हिङ्गौ तु भूतनाशनम्, अगूढगन्धमत्युग्रम्" [शेषनाममाला ५०
३।१०३-१०४॥]] ॥४२२॥

न्यादः स्वदनं खादनमशनं

निघसो वल्भनमभ्यवहारः ।

जग्धिर्जक्षणभक्षणलेहाः

प्रत्यवसानं घसिराहारः ॥४२३॥

प्सानाऽवघ्वाणविघ्वाणा भोजनं जेमनादने ।

१ न्यदनं न्यादः । निपूर्वः 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.),
'नौ ण च' ३।३।६०॥ इति अदेर्णप्रत्यये उपधावृद्धिः । २ स्वद्यते
स्वदनम् । 'स्वद (ष्वद) आस्वादने' (भ्वा.आ.से.), ल्युट् । ३
खाद्यते खादनम् । 'खाद भक्षणे' (भ्वा.प.से.), ल्युट् । ४
अश्यत इति अशनम् । 'अश भोजने' (क्र्या.प.से.), ल्युट् । ५
न्यदनं निघसः । निपूर्वः 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.),
'उपसर्गेऽदः' ३।३।५९॥ इत्यप्, 'घजपोश्च' २।४।३८॥ इति
अदेर्घस्तादेशः । ६ वल्भ्यते वल्भनम् । 'वल्भ भोजने' (भ्वा.-
आ.से.), ल्युट् । ७ अभ्यवहरणम् अभ्यवहारः । अभ्यवपूर्वो

१. 'पिच' इति २.३.४॥ २. 'शौडी' इति १.२॥ ३. तुलनीयोऽमरकोशः २।१०।१११॥ ४. 'कणाः' इति १.३.४॥ ५. 'अण रण चण' इत्यादिदण्डकोऽयं
धातुपाठः ॥ ६. 'जीरे जीरणजरणौ' इत्यस्य स्थाने १.२.४.प्रतिषु 'जीरणः जरणः' इति दृश्यते ॥ ७. 'हिमवद्रवत्वं' इति २॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-२, वैश्यवर्गः, भू-६१३, पृ.७००॥ तत्र 'हिमद्रव्यत्वं भवक्षीरत्वात्' इत्यस्य स्थाने 'हिममिव हिमं द्रवं । त्वग्भवक्षीरत्वात् ।' इति दृश्यते ॥
९. '-न्तात्' इति ३॥ १०. इतः परा 'रमेवृद्धिश्च' (उणा-१०१) इत्युणदिसूत्रसत्त्वात् क्लिष्टकल्पना ॥ ११. 'वल्भते' इति ३॥

‘हृज् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), भोजनार्थः, ‘भावे’ ३।३।१८॥ घञ् ।
 ८ अदनं जग्धिः । ‘अद भक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’
 ३।३।१४॥, ‘अदो जग्धिर्ल्यप्ति किति’ २।४।३६॥ इति ‘जग्धि-
 देशः, ‘झषस्तथोः-’ ८।१२।४०॥ इति धत्वम्, ‘झरो झरि-’
 ८।४।६५॥ इति धलोपः । ९ जक्ष्यते जक्षणम् । ‘जक्ष भक्षणे’
 (अ.प.से.), ल्युट् । १० भक्ष्यते भक्षणम् । ‘भक्ष भक्षणे’
 (भ्वा.प.से.), ल्युट् । ११ लेहनं लेहः । ‘लिह आस्वादने’
 (अ.उ.अ.), ‘भावे’ ३।३।१८॥ घञ् । १२ प्रत्यवसीयते प्रत्य-
 वसानम् । ‘षोऽन्तकर्मणि’ (दि.प.अ.), ल्युट् । १३ घसनं
 १० घसिः । ‘घस्लृ अदने’ (भ्वा.प.अ.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-
 ५।५७) । १४ आह्रियतेऽस्माद् रस इति आहारः । ‘हृज् हरणे’
 (भ्वा.उ.अ.), ‘अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्’ ३।३।१९॥ इत्य-
 पादाने घञ् ॥ ४२२॥ १५ प्सायते प्सानम् । ‘प्सा भक्षणे’
 (भ्वा.प.अ.), ल्युट् । १६ अवष्वणनम् अवष्वानः । ‘स्वन
 शब्दे भोजने च’ (भ्वा.प.से.), घञ्, ‘वैश्च स्वनो भोजने’
 ८।३।६९॥ इति षत्वम् । १७ एवं विष्वणनं विष्वानः । ‘स्वन
 शब्दे भोजने च’ (भ्वा.प.से.), ‘भावे’ ३।३।१८॥ घञ् । “विष्व-
 णनं सशब्दं भोजनम्, तथा च वृत्तौ-‘अभ्यवहारक्रियाविशेषोऽ-
 भिधीयते यत्र स्वनमस्तीति, सशब्दं भुङ्क्ते इत्यर्थः” [ ] [इति] ।
 २० पिनाकी तु ‘भुञ्जानः किञ्चिच्छब्दं करोति’ [ ] इति । काश्यपस्तु
 भोजनमेवार्थमाह । बोधिन्यासेऽपि पक्षत्रयमपि दर्शितम्” [मा.
 धातुवृत्तौ भ्वादिगणे, धातुसं-५।५७] इति माधवः । १८ भुज्यते
 भोजनम् । ‘भुज पालनाभ्यवहारयोः’ (रु.प.आ.अ.), ल्युट् ।
 १९ जिम्यते जेमनम् । ‘चमु छमु जमु झमु अदने’ (भ्वा.प.-
 से.) इत्यत्र जिमुमपि केचित् पठन्ति, ततो ल्युट् । ‘जमु अदने’
 (भ्वा.प.से.) इत्यस्य जमनं च । जवनमपि, यहुर्गः-“जवनं
 भोजनं क्वचित्” [ ] [ ] । [२० अद्यते अदनम् । ‘अद भक्षणे’

(अ.प.अ.), ल्युट्] । विंशतिर्भोजनस्य ॥

चर्बणं चूर्णनं दन्तैः

१ चर्ब्यते चर्बणम् । ‘चर्ब भक्षणे’ (भ्वा.प.से.), ३०
 ल्युट् । (‘चूर्ण्यते चूर्णनम्, ल्युट्।), दन्तैश्चूर्णनं चर्बणमित्युच्यते ॥

जिह्वाऽऽस्वादस्तु लेहनम् ॥ ४२४॥

१ जिह्वया आस्वादनं जिह्वाऽऽस्वादः । लिह्यते लेह-
 नम् । ‘लिह आस्वादने’ (अ.उ.अ.), ल्युट् ॥ ४२४॥

कल्यवर्तः प्रातराशः

१ कल्ये प्रभाते वर्त्यते कल्यवर्तः । ‘वृत्तु वर्तने’
 (भ्वा.आ.से.), कर्मणि घञ् । २ प्रातरशनं प्रातराशः । ‘अश
 भोजने’ (क्र्या.प.से.), घञ् । द्वे प्रातराशस्य । ‘कलेवा’ इति
 भाषा । (‘सीरामण’ इति भाषा) ॥

सग्धिस्तु सहभोजनम् । ४०

१ समानस्य जग्धिः सग्धिः । ‘अद भक्षणे’ (अ.-
 प.अ.), क्तिन्, ‘बहुलं छन्दसि’ २।४।३९॥ इति घस्लादेशः,
 ‘घसिभसोर्हलि च’ ६।४।१००॥ इत्युपधातोपः, ‘झषस्तथोः-’
 ८।१२।४०॥ इति धत्वम्, तकारस्य धत्वम्, ‘झरो झरि सवर्णे’
 ८।४।६५॥, ‘झलां जश् झशि’ ८।४।५३॥ इति जश्त्वम् । २
 सहभोजनम् । ‘सुप्सुपा’ १।४।१०३॥ इति समासः । द्वे सह-
 भोजनस्य । ‘भेला जिमवुं’ इति भाषा ॥

ग्रासो गुडेरकः पिण्डो गडोलः कवको गुडः ॥ ४२५॥
 गण्डोलः कवलः

१ ग्रस्यते ग्रासः । ‘ग्रस(ग्रसु) अदने’ (भ्वा.प.से.), ५०

१. ‘जग्धिः’ इत्यत्र इकार उच्चारणार्थः ॥ २. ‘जक्ष भक्षहसनयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ३. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः, द्र. धातुप्रदीपः, भ्वादिः,
 धातुसं-५।५५, पृ.६४॥ ४. ‘सर्वधातुभ्य इन्’ इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ ५. ‘चेति’ इति ४॥ ६. ‘स्यमु स्वन स्तन ध्वन शब्दे’ इति स्वामी,
 क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-५।६५, पृ.१२१॥, ‘स्यमु स्वन ध्वन शब्दे’ इति मैत्रेयसायणौ, धातुप्रदीपः, भ्वादिः, धातुसं-५।३७, मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः,
 धातुसं-५।५७, पृ.२०४॥ ७. ‘सशब्दभोजनम्’ इति मा. धातुवृत्तौ ॥ ८. १ प्रतौ न दृश्यते ॥ ९. “इदुपधोऽयमित्येके-जेमनम् जेमः” इति क्षीरतरङ्गिणी,
 भ्वादिः, धातुसं-३।१५, पृ.७५॥, तत्रैव “धातुवृत्तौ स्मृतम् (पृष्ठ.९५) । काशकृत्स्नधातुपाठेऽपि ‘जिमु अदने’ पठ्यते (२।२२०, पृष्ठ.१९) । अस्यैव
 ‘जिमु’ धातो राजस्थान(मारवाडी)भाषायाम् ‘जीमना’ पदं प्रयुज्यते ॥” इत्येका टिप्पणी दृश्यते ॥ १०. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४२३॥, पृ.९८॥, अम.
 क्षीरस्वामिटीका २।१५६॥, पृ.२१२॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२ न दृश्यते ॥ १२. इतोऽग्रे बहिर्भागे १ प्रतौ “लोकभाषा चाबवुं २ बे नाम वाटवा
 नाम २” इति दृश्यते ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः २ प्रतौ दृश्यते, अत्र सुसरलत्वात् स्थापितः ॥ १४. अत्रेयं सग्धिरूपसिद्धिर्नाशङ्काजनिका, अथ
 चेयं रीतिरनुसर्त्तव्या, तथा हि-‘अद भक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४॥ इति क्तिनि, ‘बहुलं छन्दसि’ २।४।३९॥ इत्यनेन घस्लादेशे ‘घसिभसोर्हलि
 च’ ६।४।१००॥ इत्युपधातोपे ‘झलो झलि’ ८।१२।२६॥ इत्यनेन सलोपे ‘झषस्तथोः-’ ८।१२।४०॥ इति तेः तकारस्य धत्वे ‘झलां जश् झशि’ ८।४।५३॥ इति
 जश्त्वे ग्धिसिद्धम्, अत्र जश्त्वे कर्तव्ये स्थानिवत्त्वं न शङ्क्यम्, ‘न पदान्त-’ १।१।५८॥ इति सूत्रेण जश्त्वे कर्तव्ये स्थानिवत्त्वनिषेधात्, ततः समानशब्देन
 सह समासे कृते ‘समानस्य छन्दसि-’ ६।३।८४॥ इत्यनेन सभावे कृते सग्धिः ॥

१ उदरे पिशाच इव प्रसक्त उदरपिशाचः । २ सर्व-
प्रकारकमन्नं सर्वान्नम्, तदति सर्वात्रीनः । 'अनुपदसर्वान्न-'
५।२।९॥ इत्यादिना खः । ३ सर्वान्नं भक्षयिता सर्वान्नभक्षकः ।
'भक्ष भक्षणे'(चु.उ.से.), ण्वुल् । 'सर्वेषां वर्णानां योऽन्नं भुङ्क्ते,
स एवमुच्यते'[ ] इति मिश्राः । त्रीणि सर्वात्रीनस्य ॥४२८॥

शाष्कुलः पिशिताशी

१ शाष्कुलीति मांसोपलक्षणम्, तामति शाष्कुलः ।
'शेषे' ४।२।९२॥ इत्यण् । 'शौष्कुलः'[ ] इति भागुरिः ।
२ पिशितं मांसमश्नातीत्येवंशीलः पिशिताशी, णिन्नन्तः ।

१० द्वे मांसभक्षकस्य ॥

उन्मदिष्णुस्तून्मादसंयुतः ।

१ उन्मादशील उन्मदिष्णुः । उत्पूर्वः 'मदी हर्षे'
(दि.प.से.), 'अलङ्कृजिराकृज्प्रजनोत्पचोन्मद-' ३।२।१३६॥
इत्यादिना इष्णुच् । उन्मादो वातभूतादिदोषाच्चित्तानवस्थितिस्तेन
युक्तः । भूताद्याविष्टस्यैकम् ॥

गृध्रुस्तु गर्धनस्तृष्णगिलप्सुर्लुब्धोऽभिलाषुकः ॥४२९॥

लोलुपो लोलुभः

१ गर्धनशीलो गृध्रुः । 'गृध्रु अभिकाङ्क्षायाम्'
(दि.प.से.), 'त्रसिगृध्रिधृषिक्षिपेः क्तुः' ३।२।१४०॥ । २ गर्ध-
नशीलो गर्धनः । 'गृध्रु अभिकाङ्क्षायाम्'(दि.प.से.), 'जुच-
ङ्क्रम्य-' ३।२।१५०॥ इति युच् । ३ तृष्यति, तच्छीलः तृष्णाक् ।
'जितृषा' पिपासायाम्'(दि.प.से.), 'स्वपितृषोर्नजिङ्' ३।२।-
१७२॥ । तृष्णजौ, तृष्णजः इत्यादि । ४ लब्धुमिच्छुः लिप्सुः ।
'डुलभष् प्राप्तौ'(भा.आ.अ.), 'धातोः कर्मणः-' ३।१।७॥ इति
सन्, 'सन्त्यङोः' ६।१।९॥ इति द्वित्वम्, 'सनि मीमाधुरभलभ-
शक-' ७।४।५४॥ इति अच इस्, ['खरि च' ८।४।५५॥ इति
भस्य पः], 'सनाशंसभिक्ष उः' ३।२।१६८॥ । ५ लुभ्यति स्म
लुब्धः । 'लुभ गार्थ्ये'(दि.प.से.), निष्ठा, 'झषस्तथोः-' ८।
२।४०॥ इति धत्वम्, 'लुभोऽविमोहने' ७।२।५४॥ इतीप्तिषेधः ।

३० ६ अभिलाषणशीलो अभिलाषुकः । 'लष कान्तौ'(भा.उ.से.),

'लषपतपदस्थाभूवृषहनकमि(-कम)-' ३।२।१५४॥ इति उक्ञ्
॥४२९॥ ७-८ भृशं लुम्पति, भृशं लुभ्यतीत्यर्थे यङ्लुगन्तात्
पचाद्यच् लोलुपः, लोलुभः । एतौ पृथगर्थवित्येके । अष्टौ
'लोभीया' इति ख्यातस्य । शेषश्चात्र-'लिप्सौ लालसलम्पटौ
लोलः' [शेषनाममाला ३।२०४॥] ॥

लोभस्तृष्णा लिप्सा वशः स्पृहा ।

काङ्क्षाऽऽशंसार्गधवाञ्छा-

१० ११ १२ १३ १४
ऽऽशेच्छेहातृण्मनोरथाः ॥४३०॥

कामोऽभिलाषः

१ लोभनं लोभः । 'लुभ गार्थ्ये'(दि.प.से.), 'भावे' ४०
३।३।१८॥ घञ् । २ तर्षणं तृष्णा । 'जितृषा पिपासायाम्'
(दि.प.से.), बाहुलकाद् 'इप्सिजि(सिञ्जि)[दीडुष्ववि]भ्यो
नक्'(उणा-२८२) इति नक् । ३ लब्धुमिच्छा लिप्सा ।
'डुलभष् प्राप्तौ'(भा.आ.अ.), 'धातोः कर्मणः-' ३।१।७॥
इति सन्, 'सन्त्यङोः' ६।१।९॥ इति द्वित्वम्, 'सनि मीमा-'
७।४।५४॥ इत्यच इस्, 'खरि च' ८।४।५५॥ इति भस्य पः,
अः(अ) प्रत्ययात् ३।३।१०२॥ इत्यकारः । ४ वशनं वशः ।
'वश कान्तौ'(अ.प.अ.), 'वशिरण्योश्च'(वा-३।३।५८॥)
इत्यप् । ५ स्पृहणं स्पृहा । 'स्पृह स्पृहणे'(चु.उ.से.),
भिदादित्वादङ् । ६ काङ्क्षणं काङ्क्षा । 'काङ्क्ष काङ्क्षणे'
(भा.प.से.), अङ् । ७ आशंसनम् आशंसा । आङ्पूर्वः
'शंसुरिच्छायाम्'(भा.आ.से.), ततोऽङ् भिदादित्वात् । ८
गर्धनं गर्धः । 'गृध्रु अभिकाङ्क्षायाम्'(दि.प.से.), 'भावे'
३।३।१८॥ घञ् । ९ वाञ्छनं वाञ्छा । 'वाछि काङ्क्षा-
याम्'(भा.प.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यकारः ।
१० आशयत्यनया आशा । आङ्पूर्वः 'शो तनूकरणे'(दि.-
प.अ.), 'आदेचः-' ६।१।४५॥ इत्यात्वम्, 'आतश्चोपसर्गे'
३।३।१०६॥ इत्यङ् । ११ एषणम् इच्छा । 'इषु इच्छायाम्'
(तु.प.से.), 'इच्छा' ३।३।१०१॥ इति सूत्रेण शप्रत्यये साधुः ।
१२ ईहनम् ईहा । 'ईह चेष्टायाम्'(भा.आ.से.), 'गुरोश्च
हलः' ३।३।१०३॥ इत्यः । घञि ईहोऽपि । १३ तर्षणं तृद ।

१. 'भक्षयतीति' इति १॥ २. धातुप्रदीपसम्मतोऽयं धात्वर्थः, द्र. भ्वादिः, धातुसं-५९५, पृ.६४॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४२९॥, पृ.९९॥ ४. 'उत्पूर्वे'
इति ३॥ ५. '-पतो-' इति ३॥ ६. 'जितृष' इति ३॥ ७. स्वामिसायणौ 'जितृष पिपासायाम्' इति पठतः ॥ ८. 'उक्ञ्' ३.४॥ ९. 'जितृष
पिपासायाम्' इति स्वामिसायणौ ॥ १०. 'स्पृह ईप्सायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ११. 'काक्षि वाक्षि माक्षि काङ्क्षायाम्' इति मैत्रेयसायणौ,
'काक्षि वाक्षि माक्षि द्राक्षि ध्राक्षि ध्वाक्षि काङ्क्षायाम्' इति स्वामी ॥ १२. 'आङः शसि इच्छायाम्' इति स्वामिसायणौ, 'आङ् शसि इच्छायाम्' इति
मैत्रेयः ॥ १३. 'वाछि इच्छायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १४. 'अशत्य-' इति ३॥

‘जितृषा पिपासायाम्’(दि.प.से.), भावे क्तिप् । १४ मन एव रथो दूरगामित्वाद् यत्र स मनोरथः । मनोगवी च ॥४३०॥ १५ कमनं कामः, पुंस्त्री. । ‘कमु कान्तौ’(भा.आ.से.), ‘भावे’३।३।१८॥ घञ् । १६ अभिलषणम् अभिलाषः । ‘लष कान्तौ’(भा.उ.से.), ‘भावे’३।३।१८॥ घञ् । षोडश लोभस्य । शेषश्चात्र-“लिप्सा तु धनाया, रुचिरीप्सा च कामना”[शेषनाममाला ३।१०४॥] ॥

अभिध्या तु परस्वेहा

१ अभिचारेण ध्यानम् अभिध्या । अभिपूर्वः ‘धै १० चिन्तायाम्’(भा.प.से.), ‘आतश्चोपसर्गे’३।३।१०६॥ अङ् । परस्वविषया ईहा स्पृहा^१ परस्वेहा । “परस्वे विषमस्पृहा”[ ] इत्येके, दोषचिन्तापूर्व परस्वे लिप्सेत्यर्थः । यत्कात्यः-“विषम-प्रार्थनाऽभिध्या”[ ] । एकं परधनलिप्सायाः ॥

उद्धतः पुनः ।

अविनीतः

१ उत्कटं हन्ति गच्छति हिनस्ति वा उद्धतः । उत्पूर्वः ‘हन्(हन) हिंसागत्योः’(अ.प.अ.), कः । २ न विनीतः अविनीतः । द्वे अविनीतस्य ॥

विनीतस्तु निभृतः प्रश्रितोऽपि च ॥४३१॥

२० १ शास्त्रादिना विनीयते विनीतः । ‘णीञ् प्रापणे’(भा.उ.अ.), कः । २ नितरां भ्रियते निभृतः । ‘डुभृञ् धारणादौ’(जु.उ.अ.), ‘जीतः कः’३।३।१८७॥ । ३ प्रथमं श्रयते सेवते प्रश्रितः । ‘श्रिञ् सेवायाम्’(भा.उ.से.), ‘जीतः कः’३।३।१८७॥, ‘आदिकर्मणि-’३।४।७१॥ इत्यादिना क्तो वा । त्रीणि विनीतस्य ॥

विधेये विनयस्थः स्यात्

१ प्रवृत्तिनिवृत्तिविषये विधातुं शक्यो विधेयः । ‘डुधाञ् धारणादौ’(जु.उ.अ.), ‘अचो यत्’३।३।१९७॥ इति यत्, ‘ईद्यति’६।४।६५॥ इति धातोराकारस्येकारः, गुणः, [तत्र]।

२ विधिनिषेधे वचनं विनयम्, तत्र तिष्ठति विनयस्थः । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’(भा.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’३।३।१२३॥, ‘आतो लोपः-’६।४।६४॥ इत्यालोपः । द्वे विनयग्राहिणः । “विधेयो विनयग्राही”[अमरकोषः३।१।२४॥] इत्यमरः ॥

आश्रवो वचनेस्थितः ।

१ आदिष्टं शृणोति आश्रवः । ‘श्रु श्रवणे’(भा.प.अ.), पचाद्यच् । वचनेस्थितः, ‘तत्पुरुषे कृति-’६।३।१४॥ इत्यलुक् । द्वे वचनश्रवणतत्परस्य ॥

वश्यः प्रणेत्यः

१ वशमायत्तत्वं गतः प्राप्तो वश्यः । ‘वशं गतः’ ४।४।८६॥ इति सूत्रेण यत् । “वशमायत्ततायां स्यात्”[विश्व-प्रकाशकोशः, शान्तवर्गः, श्लो-१] इति विश्वः । २ प्रकर्षेण नेयः, प्रकर्षेण नेतुं शक्यो वा प्रणेत्यः । ‘णीञ् प्रापणे’(भा.उ.अ.), ‘अचो यत्’३।३।१९७॥, गुणः । द्वे वशंगतस्य । “विधेयादयः षडेकार्थाः” [ ] इत्येके ॥

धृष्टस्तु वियातो धृष्णुधृष्णजौ ॥४३२॥

१ धृष्णोति प्रगल्भते धृष्टः । ‘जिधृषा प्रागल्भ्ये’(स्वा.प.से.), ‘जीतः कः’३।३।१८७॥, ‘धृषशशी(धृषिशसी) वैजात्ये’७।३।१९॥ इतीडभावः । २ विरुद्धं याति स्म वियातः । ‘या प्रापणे’(अ.प.अ.), निष्ठा । ३ धर्षणशीलो धृष्णुः । ‘जिधृषा प्रागल्भ्ये’(स्वा.प.से.), ‘त्रिसिगृधि-’३।३।१४०॥ इति क्तुः । ४ ‘धृषश्च’( ) इति नजिडि धृष्णाक्, धृष्णजौ इत्यादि । चत्वारि भयलज्जारहितस्य । ‘धीठउ’ इति भाषा ॥४३२॥

वीक्षापन्नो विलक्षः

१ वीक्षं विस्मयमापन्नो वीक्षापन्नः । २ परकीय-धर्मशीलादौ विस्मितो विलक्षः । विरुद्धं लक्षयत इति वा । ‘लक्ष दर्शनाङ्कनयोः’(चु.उ.से.), पचाद्यच् । द्वे विलक्षस्य । ‘विलखूँ’ इति भाषा ॥

अथाधृष्टे शालीनशारदौ ।

१. ‘जितृष-’ इति४, मौत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः, स्वामिसायणौ ‘जितृष पिपासायाम्’ इति पठतः ॥ २. ‘तु’ इति१.२.४॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘अभिचारेण ध्यानापरविषया ईहा स्पृहा’ इति पाठो दृश्यते ॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४३१॥, पृ.९९॥, अम. क्षीरस्वामिटीका ६।१।२५॥, पृ.५३॥ ५. अत्र कैश्चित् ‘वचने स्थितः’ इति पदच्छेदः कृतः, स विचारणीयः ॥ ६. तुलनीयोऽमरकोष ३।१।२५॥ ७. ‘-यत्तं’ इति४॥ ८. ‘वश्यं’ इति४॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४३२॥, पृ.९९॥ १०. ‘स्वपितृषोर्नजिङ्’ ३।३।१७२॥ इत्यत्र “ ‘धृषेति वक्तव्यम्’ । धृष्णाक्” इति काशिकावृत्तिः, भा-२, पृ.६७४॥ ११. ‘धीठो’ इति२, ‘धीठौ’ इति४॥ १२. ‘इत्यादि’ इति३॥ १३. ‘विलक्षितस्य’ इति३॥ १४. ‘विलखूँ’ इति१.२॥

१ न धृष्टः अधृष्टः, तत्र । २ श्यतेर्लप्रत्यये शाला, शालायां गृहे प्रवेशमर्हति शालीनः । 'शालीनकौपीने- '५।२।-२०॥ इत्यादिना खप्रत्यये, प्रवेशशब्दलोपे च निपातितम् । ३ शारदो नव इव सर्वत्र शारदः, अस्खलद्गतित्वात् । त्रीण्यधृष्टस्य ॥

शुभंयुः शुभसंयुक्तः

१ शुभमिति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकमव्ययं कल्याणार्थे, शुभमस्यास्ति शुभंयुः । 'अहंशुभमोर्युस्' ५।२।१४० ॥ । 'शुभं-योऽपि' [ ] इति हलायुधटीका । शुभेन संयुक्तः शुभसंयुक्तः । 'कल्याणबुद्धिः' [ ] इति तद्धितदुण्ठ्याम् । एकं शुभयुतस्य ॥

१०

स्यादहंयुरहंकृतः ॥४३३॥

१ अहमिति मान्तमव्ययमहङ्कारे, अहमस्याऽस्ति अहंयुः । 'अहंशुभमोर्युस्' ५।२।१४० ॥ । २ अहं करोति अहंकृतः । द्वे अहंकारिणः । गुमानीति भाषा ॥

कामुकः कमिता कम्रोऽनुकः कामयिताऽभिकः ।

कामनः कमरोऽभीकः

२०

१ कमनशीलः कामुकः । 'कमु कान्तौ' (भ्वा.-आ.से.), 'लघपतपद- '३।२।१५४ ॥ इत्युक्ञ्, जित्वाद् वृद्धिः । २ 'आयादय आर्धधातुके वा' ३।१।३१ ॥ इत्यणिङन्तात् तृनि कमिता । ३ कम्रः । 'नमिकम्पिस्म्यजस्' (-जस्) - '३।२।-१६७ ॥ इति रः । ४-६-९ अनुकामयत अनुकः । अभिका-मयत अभिकः, अभीकः । 'अनुकाभिकाभीकाः- (-भीकः) कमिता' ५।२।१७४ ॥ इति सूत्रेण अनुक अभिक अभीक एते त्रयः शब्दाः कन्प्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । ५ कमेर्णिङन्तात् तृनि कामयिता । ७ णिङन्ताद् 'अनुदात्तादेश्च' ४।३।१४० ॥ इति युचि कामनः । अणिङन्ताद् युचि कमनः । ८ कामयते कमरः । कमेर्णिङन्ताद् 'अर्तिकमि-' (उणा-४१२) इत्यरन् । नव कामीति ख्यातस्य ॥

पञ्चभद्रस्तु विप्लुतः ॥४३४॥

व्यसनी

३०

१ पञ्च भद्राणि कल्याणान्यस्य पञ्चभद्रः, [अ]भद्रो विपरितलक्षणया भद्रमुखवत् । २ विप्लवते स्म विप्लुतः ।

१. 'मन्त-' इति १.२ ॥ २. '-कन्' इति ३.४ ॥ ३. 'हृष तुष्टौ' इति धातोर्दिवादित्वाद् 'हृषमाणः' इति स्यात्, तेन भौवादिकस्य 'हृषु अलीके' इत्यस्य 'हर्षमाणः' इति बोध्यम् ॥ ४. 'प्रहृष्टं' इति १.२ ॥ ५. '-पामियौ' इति ३ ॥ ६. '-लीनं' इति ३ ॥ ७. 'तुलनीयोऽमरकोषः' ३।१।२३ ॥ ८. 'छाकिउ' इति २, 'छाकिउ' इति ४ ॥ ९. 'साधनं' इति २.३ ॥ १०. 'उद्गतमनस्वृत्तेरुच्छब्दात् स्वार्थे कन् । उत्क उत्कण्ठितः' इति सिद्धान्तकौमुद्याम्, पृ. ३५५ ॥

'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), निष्ठा ॥४३४॥ ३ घृतादीनि व्यसनानि सन्त्यस्य व्यसनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । त्रीणि व्यसनिनः ॥

हर्षमाणस्तु प्रमना हृष्टमानसः ।

विकुर्वाणः

१ हृष्यतीत्येवंशीलो हर्षमाणः । 'हृष तुष्टौ' (दि.-प.से.), 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्' ३।२।१२९ ॥, 'आने मुक्' ७।२।८२ ॥ इति मुक् । २ प्रकृष्टं मनोऽस्य प्रमनाः, सकारान्तः । ३ हृष्टं मानसमस्य हृष्टमानसः । ४ हर्षाद् विकारं याति विकुर्वाणः । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), 'लटः शतृशानचौ-' ३।२।१२४ ॥ चत्वारि हर्षमाणस्य । 'हर्षपामिउ' इति भाषा ॥

विचेतास्तु दुरन्तर्विपरो मनाः ॥४३५॥

१ विरुद्धं चेतोऽस्य विचेताः, सकारान्तः । २-४ दुरन्तर्विभ्यः परो मनःशब्दो योज्यः, दुष्टम् अन्तर्नीतं विरुद्धं च मनोऽस्य दुर्मनाः, अन्तर्मनाः, विमनाः, त्रयोऽपि सकारान्ताः । चत्वारि दुष्टमनसः ॥४३५॥

मत्ते शौण्डोत्कटक्षीबाः

१ मद्यपानेन माद्यति स्म मत्तः । 'मदी हर्षे' (दि.-प.से.), निष्ठा, तत्र । २ शुण्डा मदिरा, तत्र भवः शौण्डः । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । शुण्डा पानाऽऽगारम्, तत्र भवो वा । शुण्डाऽस्याऽस्तीति ज्योत्स्नादित्वाद्वाण् वा । ३ उद्विक्त उत्कटः । ४ 'सम्प्रोदश्च' ५।२।२९ ॥ इति कटच् । ४ क्षीबते स्म क्षीबः । 'क्षीबू मदे' (भ्वा.आ.से.), 'अनुपसर्गात् फुल्लक्षीब-कृशोल्लाघाः' ८।२।५५ ॥ इति निष्ठान्तो निपातः । चत्वारि मत्तस्य । 'छाकिओ' इति भाषा ॥

उत्कस्तूत्सुक उन्मनाः ।

उत्कण्ठितः

१ उद्गतं मनोऽस्य उत्कः । 'उत्क उन्मनाः' ५।२।८० ॥ इति सूत्रेण उत्क इति निपात्यते । उच्छब्दात् 'साधनक्रियावचनात् कन्प्रत्ययो निपात्यत इत्यर्थः' । २ [उद्गतं मनोऽस्य उत्सुकः] । ३ उद्गतं मनोऽस्य

उन्मनाः, सकारान्तः । ३ उत्कण्ठा सञ्जाताऽस्य उत्कण्ठितः ।
‘तदस्य सञ्जातम्’ ५।२।३६ ॥ इतीतच् । “इष्टार्थोद्युक्त उत्सुकः”
[अमरकोषः ३।१।१९ ॥] इत्यमरः पृथगाह । चत्वारि उत्सुकस्य ॥

अभिशास्ते तु वाच्यक्षारितदूषिताः ॥४३६॥

१ अभिशस्यते स्म अभिस्तः । ‘शंस कथने’ ( ),
निष्ठा, ‘अनिदिताम्-’ ६।४।२४ ॥ इति नलोपः, तत्र । २
वचनीयो वाच्यः । ‘वच परिभाषणे’ (अ.प.अ.), ‘ऋहलोर्ण्यत्’
३।१।२४ ॥ । ३ क्षार्यते स्वरूपाच्चाव्यते स्म क्षारितः । ‘क्षर
सञ्चलने’ (भा.प.से.), णिजन्ताद् निष्ठा, अलीकोत्पन्नपात-
१० कव्यपदेशः । आक्षारितोऽपि । ४ दूष्यते स्म दूषितः ।
‘दुष वैकृत्ये’ (दि.प.अ.), निष्ठा । मैथुनं प्रतीत्येके । चत्वारि
‘दूहव्या’ इति ख्यातेः ॥४३६॥

गुणैः प्रतीते त्वाहतलक्षणः कृतलक्षणः ।

१ गुणैः सौन्दर्योदाय्यादिभिः, प्रतीतो विख्यातः, तत्र ।
आहतानि उद्घोषितानि लक्षणान्यस्य आहतलक्षणः । २
कृताः प्रसिद्धा लक्षणरूपा गुणा अस्य कृतलक्षणः । द्वे
स्वगुणैः प्रसिद्धस्य ॥

निर्लक्षणस्तु पाण्डुरपृष्ठः

१ निर्गतो लक्षणेभ्य इति निर्लक्षणः । ‘निरादयो
२० निःक्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या’ (वा-२।२।१८ ॥) इति समासः । २
पाण्डुरं निर्लक्षणं पृष्ठमस्य पाण्डुरपृष्ठः । द्वे निर्लक्षणनरस्य ॥

सङ्कसुकोऽस्थिरे ॥४३७॥

१ सङ्कसति सङ्कसुकः, द्विदन्त्यः । सम्पूर्वः ‘कस
गतौ’ (भा.प.से.), ‘समि कस उक्त्’ (उणा-१८७) इत्युक्त् ।
२ अस्थिरः चपलः, तत्र । “अनिश्चितः” [ ] इत्येके ।
“सम्यक् कसन्ति पलायन्ते जना अस्मादिति सङ्कसुको
दुर्जनः” [ ] इत्युज्ज्वलदत्तः । द्वे अस्थिरस्य ॥

तूष्णींशीलस्तु तूष्णीकः

१ [तूष्णीं शीलमस्य तूष्णींशीलः] । २ तूष्णीं भावः

शीलमस्य तूष्णीकः, तूष्णीमः । ‘शीले कर्त्तुं मलोपश्च’ (वा- ३०
५।३।७१ ॥) । द्वे तूष्णींशीलस्य ॥

विवशोऽनिष्टदुष्टधीः ।

१ विरुद्धं वष्टि कामयते विवशः । ‘वशं कान्तौ’
(अ.प.से.), पचाद्यच् । अनिष्टा दुष्टा च धीर्यस्य स अनिष्ट-
दुष्टधीः । “विवशोऽनिष्टदुष्टधीः” [अमरकोषः ३।१।४४ ॥]
इत्यमरः । “अरिष्टेन मरणादिचिह्नेन श्लासादिना दुष्टा धीर्यस्य”
[अम.क्षीर.३।१।४४ ॥] इति क्षीरस्वामी । एकं दुष्टबुद्धेः ।
‘जेहनी’ मतिफिरीइ इति भाषा ॥

बद्धो निगडितो नद्धः कीलितो यन्त्रितः सितः

॥४३८॥ ४०

सन्दानितः संयतश्च

१ बद्धयते स्म बद्धः । ‘बन्ध बन्धने’ (क्र्या.प.अ.),
निष्ठा । २ निगडयते स्म निगडितः । ‘गड सेचने’ (भा.-
प.से.), निष्ठा । ३ नह्यते स्म नद्धः । ‘नह(णह) बन्धने’
(दि.उ.अ.), निष्ठा, ‘नहो धः’ ८।२।३४ ॥, ‘झषस्तथोः-’
८।२।४० ॥ इति धत्वम् । ४ कील्यते स्म कीलितः । ‘कील
बन्धने’ (भा.प.से.), क्तः । ५ यन्त्रयते स्म यन्त्रितः । ‘यत्रि
बन्धने’ (चु.उ.से.), निष्ठा । ६ सीयते स्म सितः । ‘षिञ्
बन्धने’ (स्वा.उ.अ.) ॥४३८॥ ७ सन्दान्यते सन्दानितः । ‘दान
आर्जवे छेदने चै’ ( ), निष्ठा । ८ संयम्यते स्म संयतः । ५०
‘यमु नियमने’ (भा.प.अ.), निष्ठा, ‘अनुदात्तोपदेश-’ ६।४।-
३७ ॥ इति नलोपः । अष्टौ बद्धस्य ॥

स्यादुद्दानं तु बन्धनम् ।

१ उदीयत उद्दानम् । ‘दोऽवखण्डने’ (दि.प.अ.),
‘देङ् पालने’ (भा.आ.अ.) वा, ल्युट् । २ बद्धयतेऽनेन
बन्धनम् । ‘बन्ध बन्धने’ (क्र्या.प.अ.), करणे ल्युट् । द्वे
बन्धनस्य ॥

मनोहतः प्रतिहतः प्रतिबद्धो हतश्च सः ॥४३९॥

१. ‘निरादयः क्रान्ताद्यर्थे-’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।४३ ॥ ३. ‘उक्’ इति ३ ॥ ४. ‘-कञ्’ इति ३ ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः
३।१।३९ ॥ ६. ‘भवितुं’ इति ३ ॥ ७. ‘अशुद्धमिदम्, शुद्धं तु ‘तूष्णीम्’ इति ॥ ८. ‘कल्’ इति ३, मुद्रितवाक्तिके ‘को’ इति दृश्यते ॥ ९. ‘विवस’
इति ३ ॥ १०. ‘विवसः’ इति २.३ ॥ ११. ‘वस’ इति ३ ॥ १२. ‘मरणचिह्नेन’ इति क्षीरस्वामिकृतटीकायाम् ३।१।४४ ॥, पृ.२४५ ॥ १३. ‘-बुद्धिः’ इति ३ ॥
१४. ‘जेहनी’ इति १.२ ॥ १५. ‘यत्रि सङ्कोचे’ इति क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्, ‘-सङ्कोचे’ इति धातुप्रदीपः, चुरादिः, धातुसं-३ ॥ १६. क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्
‘दान अवखण्डने’ इति धातुपाठो दृश्यते, ‘दान खण्डने’ इति सिद्धान्तकौमुद्याम् ॥ १७. ‘यम उपरमे’ इति क्षीरस्वामिकृतटीकायाम् ॥ १८.
श्रीहेमचन्द्राचार्यसम्मतोऽयं धात्वर्थः, द्र. धातुपासायणम्, भादिः, धातुसं-६०४, क्षीरस्वामिकृतटीकायाम् ‘रक्षणे’ इति दृश्यते ॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।४१ ॥

१ मनसो हतो मनोहतः । २ प्रतिहन्यते स्म प्रतिहतः ।

‘हन्(हन) हिंसागत्योः’(अ.प.अ.), निष्ठा । ३ प्रतिबध्यते स्म प्रतिबद्धः । ‘बन्ध बन्धने’(क्र्या.प.अ.), निष्ठा । ४ हन्यते स्म हतः । चत्वारि मनोहतस्य । ‘मनभागु’ इति भाषा ॥४३९॥

प्रतिक्षिप्तोऽधिक्षिप्तः

१ प्रतिक्षिप्यते स्म प्रतिक्षिप्तः । ‘क्षिप प्रेरणे’(तु.-उ.अ.), निष्ठा । २ अधिक्षिप्यते स्म अधिक्षिप्तः । द्वे निर्भर्त्सितस्य । ‘धकाई’ नाखउ’ इति भाषा । यथा-“अधि-
१० क्षिसोऽपि विकृतिं न याति क्वापि सज्जनः”[^१] ॥

अवकृष्टनिष्कासितौ समौ ।

१ अवकृष्यते दूरीक्रियते स्म अवकृष्टः । ‘कृष विलेखने’(भ्वा.प.अ.तु.प.अ.), निष्ठा । २ निष्कास्यते स्म निष्कासितः । ‘कस गतौ’(भ्वा.प.से.), ण्यन्तात् कः । ‘कासु दीसौ’(भ्वा.आ.से.)इत्यस्माद्वा कः, दन्त्यसवान् । द्वे निष्कासितस्य ॥

आत्तगन्धेऽभिभूतः

१ आत्तो गृहीतो गन्धोऽभिमानोऽस्य आत्तगन्धः, तत्र । “गन्धो गर्वो लवोऽपि च”[त्रिकाण्डशेषः३।३।२१७॥]
२० इति त्रिकाण्डशेषः । आत्तगर्व इत्यपि पाठः । २ अभिभूयते स्म अभिभूतः, निष्ठान्तः । द्वे ‘अहंकार ऊतारिया’ इति ख्यातस्य ॥

अपध्वस्ते न्यक्कृतधिवक्कृतौ ॥४४०॥

१ अपध्वस्यते स्म अपध्वस्तः । ‘ध्वंस अधःपतने’-(भ्वा.आ.से.), निष्ठा, तत्र । २ न्यक्क्रियते स्म न्यक्कृतः । असत्कारणादिना धिगिति कृतो धिवक्कृतः । “आत्तगन्धादयः पञ्चाऽप्येकार्थाः”[^१] इत्येके । त्रीणि धिवक्कृतस्य ॥४४०॥

निकृत्तस्तु विप्रकृतः

१ निक्क्रियते खलीक्रियते स्म निकृतः । २ एवं
३० विप्रकृतः न्यायपराजितोऽयम् । द्वे पराभूतस्य ॥

न्यक्कारस्तु तिरस्क्रिया ।

परिभांवा विप्रकारः परापर्यभितो भवः ॥४४१॥

अत्याकारो निकारश्च

१ न्यक्करणं न्यक्कारः । ‘डुकृञ् करणे’(त.उ.अ.), ‘भावे’३।३।१८॥ घञ् । २ तिरस्करणं तिरस्क्रिया । ‘कृञः श च’३।३।१००॥ इति शः, शित्वाद् भावे यक्, ‘रिङ्शय-इलिङ्क्षु’७।४।२८॥, ततश्चाप् । ३ परिभवनं परिभावः । ‘भावे’३।३।१८॥ घञ् । ४ विप्रकरणं विप्रकारः । ‘भावे’३।३।१८॥ घञ् । ५-७ परापर्यभितो भवः शब्दो योज्यः, तेन पराभवः, परिभवः, अभिभवः ॥४४१॥ ८ अत्याकरणम् ४० अत्याकारः । निकरणं निकारः । नव पराभवस्य ॥

विप्रलब्धस्तु वञ्चितः ।

१ विप्रलभ्यते स्म विप्रलब्धः । ‘डुलभष् प्राप्ता’ (भ्वा.आ.अ.), निष्ठा, ‘ज्ञप्तस्तथोः’-८।२।४०॥ इति धत्वम् । २ वञ्च्यते स्म वञ्चितः । ‘वञ्च प्रलम्भने’(चु.आ.से.), निष्ठा । द्वे वञ्चितस्य । ‘ठगिओ’^{१३} इति भाषा ॥

स्वप्नक् शयालुर्निद्रालुः

१ स्वापशीलः स्वप्नक् । ‘जिष्प शये’(अ.प.अ.), ‘स्वपितृषोर्नजिङ्’३।२।१७२॥, स्वप्नजौ, स्वप्नजः इत्यादि । २ शयनशीलः शयालुः । ‘शीडो वाच्यः’(वा-३।२।१५८)
५० इत्यालुच् । ३ निद्रातीत्येवंशीलो निद्रालुः । निपूर्वः ‘द्रा कुत्सायां गतौ’(अ.प.अ.), ‘स्पृहिगृहिपतिदयि-’३।२।१५८॥ इत्यालुच्, ‘शीडः सार्वधातुके गुणः’७।४।२१॥ । त्रीणि निद्रालोः । ‘ऊंघिओ’^{१४} इति भाषा ॥

घूर्णिते प्रचलायितः ॥४४२॥

१ घूर्णिते स्म घूर्णितः । ‘घुण घूर्ण भ्रमणे’(भ्वा.-आ.से.), निष्ठा, तत्र । २ प्रचलति घूर्णिते प्रचलः, प्रचल इवाचरति क्यङन्तात् कः प्रचलायितः । यद्वा प्रचला निद्रा-विशेषो यस्यामासीनोऽपि घूर्णिते, अप्रचलावान् प्रचलावान् भवति स्म प्रचलायितः । य उपविष्टो निद्रया घूर्णिते, तस्य
६० द्वे ॥४४२॥

१. ‘-भागो’ इति३॥ २. ‘धका’ इति३॥ ३. ‘नाखिउ’ इति२; ‘नाख्यो’ इति३, ‘नाखिओ’ इति४॥ ४. द्र. अनेकार्थसङ्ग्रहानेकार्थकैरवाकर-कौमुदीटीका, भा-२, काण्डः-४, श्रौ-९८, पृ.३४४॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ दीप्तावर्धेऽयं धातुर्न दृश्यते ॥ ६. तत्र ‘गन्धो गर्वो लवोऽपि च’ इति दृश्यते, पृ.३४५॥ ७. “आत्तगर्वोऽभिभूतः स्यात्”३।१।४०॥ इत्यमरकोषः ॥ ८. ‘उता-’ इति३॥ ९. धातुप्रदीपसम्मतोऽयं धात्वर्थः, भ्वादिः, धातुसं-४८५, पृ.५१॥ १०. द्र. स्वोपज्ञटीका३।४४०॥, पृ.१०१॥ ११. ‘यङ्’ इति३॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः३।१।४१॥ १३. ‘ठगिउ’ इति२.४॥ १४. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।३३॥ १५. ‘ऊंघिओ’ इति३॥

निद्राणः^१ शयितः^२ सुप्तः^३

१ निद्राति स्म निद्राणः । 'द्रा कुत्सायां गतौ' (अ.-प.अ.), निष्ठा, 'संयोगादेरातो धातोः- '८।२।४३ ॥ इति कस्य नत्वम् । २ शेत इति शयितः । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'मतिबुद्धि- '३।२।१८८ ॥ इत्यत्र चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थत्वाद् वर्तमाने कः । ३ स्वपिति सुप्तः । 'जिष्वप् शये' (अ.प.-अ.), 'जितः कः' ३।२।१८७ ॥ इति वर्तमाने कः । त्रीणि सुप्तस्य ॥

जागरूकस्तु जागरी^१ ।

१० १ जागरणशीलो जागरूकः । 'जागृ निद्राक्षये' (अ.प.से.), 'जागरूकश्च' ३।२।१६५ ॥ इत्युक्तः । जागरिताऽपि । २ जागरोऽस्याऽस्ति जागरी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । द्वे जागरूकस्य । 'जागता' इति भाषा ॥

जागर्या^१ स्याज्जागरणं^२ जागरा^३ जागरोऽपि^४ च ॥४४३॥

१ जागर्यते जागर्या । 'परिचर्यापरिसर्यामृगयाटा-ट्यादयश्च' (वा-३।३।१०१ ॥) इति साधुः । २ जागर्यते जागरणम् । ल्युट् । ३ जागरणं जागरा । 'जागर्तेरकारो वा' (वा-३।३।१०१ ॥) इत्यः । ४ जागरणं जागरः । 'भावे' ३।३।१८ ॥ घञ्, 'जाग्रोऽविचिण्णलडित्सु' ७।३।८५ ॥ इति गुणः । चत्वारि जागरणस्य ॥४४३॥

विष्वगञ्चति विष्वद्रयङ्

१ विष्वगिति सर्वतोऽर्थेऽव्ययम्, विष्वक् समन्ता-दञ्चति गच्छति विष्वद्रयङ् । 'अञ्चु गतौ' (भ्वा.प.से.), विष्वक्पूर्वः 'विष्वग्देवयोश्च' ६।३।९२ ॥ इति टेरद्रादेशः, 'ऋत्विग्दधृक्' ३।२।५९ ॥ इत्यादिना क्तिन्, ['अनिदिताम्' ६।४।२४ ॥ इति न्तोपः, 'उगिदचाम्' ७।१।७० ॥ इति नुम्, 'संयोगान्तस्य लोपः' ८।२।२३ ॥], 'क्लिन्प्रत्ययस्य कुः' ८।२।६२ ॥ विश्वद्रयङिति तालव्यमध्योऽपि । एकं सर्वतो गच्छतः, सर्वपूजकस्य च ॥

३०

देवद्रयङ् देवमञ्चति^१ ।

१ देवमञ्चति गच्छति पूजयति देवद्रयङ् । 'अञ्चु

गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), देवपूर्वः, 'विष्वग्देवयोश्च' ६।३।९२ ॥ इति टेरद्रादेशः, 'ऋत्विक्' ३।२।५९ ॥ इत्यादिना क्तिन्, 'अनिदितां हलः' ६।४।२४ ॥ इति न्तोपः, 'उगिदचाम्' ७।१।७० ॥ इति नुम्, 'संयोगान्तस्य लोपः' ८।२।२३ ॥, 'क्लिन्प्रत्ययस्य कुः' ८।२।६२ ॥ इति कवर्गोऽन्तादेशः । एकं देवपूजकस्य ॥

सहाञ्चति तु सध्यङ्^१ स्यात्

१ सहाञ्चतीति सध्यङ् । 'सहस्ये सधिः' ६।३।९५ ॥, शेषं प्राग्वत् । एकं 'सहाय' इति ख्यातस्य ॥

४०

तिर्यङ् पुनस्तिरोऽञ्चति ॥४४४॥

१ 'तिरसस्तिर्यलोप' ६।३।९४ ॥ इति तिर्यदेशः, शिष्टं प्राग्वत् । एकं तिर्यगच्छतः ॥४४४॥

संशयालुः संशयिता^१

१ संशयशीलः संशयालुः । सम्पूर्वः 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'शीङो वाच्यः' (वा-३।२।१५८ ॥) इत्यालुः । २ संशयशीलः संशयिता । 'तृन्' ३।२।१३५ ॥ इति तृन् । द्वे संशयालोः ॥

गृहयालुर्गृहीतरि^१ ।

१ गृहयत इत्येवंशीलो गृहयालुः । 'गृह ग्रहणे' (चु.-आ.से.), चौरादिकोऽदन्तः, 'स्पृहिगृहिदयि' ३।२।१५८ ॥ इत्यादिना आलुच् । २ गृहयत इत्येवंशीलो गृहीता । 'तृन्' ३।२।१३५ ॥ इति तृन् । द्वे गृहयालोः ॥

पतयालुः पातुकः^१ स्यात्

१ पतयतीत्येवंशीलः पतयालुः । 'पट् पतने' (चु.-उ.से.), चुगदिः, 'स्पृहिगृहिपतिदयि' ३।२।१५८ ॥ इत्यालुच् । २ पततीत्येवंशीलः पातुकः । 'पट् पतने' (चु.उ.से.), 'लषपतपदस्थाभूवृषहनकमि' (-कम) ३।२।१५४ ॥ इत्युक्ञ् । द्वे पतनशीलस्य ॥

समौ रोचिष्णुरोचनौ ॥४४५॥ ६०

१ रोचनशीलो रोचिष्णुः । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.),

१. अष्टाध्याय्यां चकारो न दृश्यते ॥ २. 'यट्यानामुपसङ्ख्यानम्' इत्यष्टाध्याय्याम्, वस्तुतस्तु 'जागर्तेरकारो वा' इति वार्तिकस्य विकल्पपक्षे यकि गुणे कृते 'जागर्या' इति सिद्धत्वादस्योपेक्षो विचारणीयः ॥ ३. 'क्लिप्' इति १ ॥ ४. 'गान्तलोपः' इति ४ ॥ ५. 'सहस' इति ३ ॥ ६. 'तिरस्त' इति १.२.४ ॥ ७. 'तिरि' इति ३ ॥ ८. 'आलुच्' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।२७ ॥ १०. 'यालुः' इति २ ॥ ११. 'पत गतौ वा' इति स्वामिसायणौ, 'पत गतौ' इति मैत्रेयः ॥ १२. 'लुक्' इति १ ॥

'अलङ्कृजिराकृज्प्रजनोत्पचोत्पतोन्मदि(-मद)-'३।२।१३६॥
इतीष्णुच् । २ रोचत इत्येवंशीलो रोचनः । 'रुच दीप्तौ'(भ्वा.-
आ.से.) । द्वे रुचिवतः ॥४४५॥

दक्षिणार्हस्तु दक्षिण्यो दक्षिणीयः

१ दक्षिणामर्हति दक्षिणार्हः । 'अर्ह अर्हणे'(भ्वा.-
प.से.), पचाद्यच् । २-३ दक्षिणामर्हति दक्षिण्यः, दक्षिणीयः ।
'कडङ्गरदक्षिणाच्छ च'५।१।६९॥ इति द्वितीयान्तादर्थत्यर्थे छ-
यतौ, 'आयनेयी-'७।१।२॥ इति छस्येयादेशः, 'यस्येति च'
६।४।१४८॥ । त्रीणि यज्ञदानार्हस्य ॥

१०

अथ दण्डितः ।

दापितः साधितः

१ दण्डयते स्म दण्डितः । 'दण्ड दण्डने'(चु.
उ.से.), निष्ठा । २ दाप्यते स्म दापितः । 'डुदाञ् दाने'
(जु.उ.अ.), ण्यन्ताद् 'अर्त्ति[ही]क्ली-'७।३।३६॥ इति पुक्,
ततो निष्ठा । " 'दय दाने'(भ्वा.आ.से.)इत्यादिधातोर्दापित इति
पाठः" [ ] इति कलिङ्गपुरुषोत्तमौ । २ साध्यते स्म साधितः ।
'साध संसिद्धौ'(स्वा.प.अ.), निष्ठा । त्रीणि दण्डितस्य ॥

अर्च्यस्तु प्रतीक्ष्यः

१ अर्चनीयः अर्च्यः । 'अर्च पूजयाम्'(भ्वा.प.से.),
२० 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥, यद्वा 'ऋच स्तुतौ'(तु.प.से.),
'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥, 'यजयाचऋच(रुच)प्रवचर्चश्च'७।-
३।६६॥ इति कुत्वनिषेधः । अत एव कुत्वनिषेधाद् ज्ञापकाह-
दुपधलक्षणः क्यबपि न भवति । २ प्रतीक्षणीयो मुख्यत्वात्
प्रतीक्ष्यः । प्रतिपूर्वः 'ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः'(भ्वा.आ.से.),
'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥, "भक्तिः प्रतीक्ष्येषु कुलोचिता ते"
[रघुवंशम्, सर्गः-५, श्लो-१४] इति रघुः । द्वे पूजायोग्यस्य ॥

पूजितोऽर्हितः ॥४४६॥

नमस्यतो नमसिताऽपचितावञ्चितोऽर्चितः ।

१ पूज्यते स्म पूजितः । 'पूज पूजयाम्'(चु.प.से.),
३० निष्ठा, तत्र । २ अर्हति स्म अर्हितः । 'अर्ह पूजयाम्'(भ्वा.-

प.से.), निष्ठा ॥४४६॥ ३-४ नमस्कृत्यते स्म नमस्यतः,
नमसितः । 'नमोवरिवश्चित्रडः क्यच्'३।१।१९॥, तस्य कप्रत्यये
'क्यस्य विभाषा'६।४।५०॥ इति वा लोपः । ५ अपचाय्यते
अपचितः । 'चायू पूजानिशामनयोः'(भ्वा.उ.से.), 'अप-
चितश्च'७।२।३०॥ इति सूत्रेण कप्रत्यये साधुः । 'अपचायि-
तोऽपि'[द्र. अमरकोषः ३।१।१०१॥] इत्यमरः । ६ अञ्ज्यते
स्म अञ्जितः । 'अञ्जु गतिपूजनयोः'(भ्वा.प.से.), निष्ठा । ७
अर्च्यते स्म अर्चितः । 'मतिबुद्धिपूजा-'३।२।१८८॥ इति कः ।
सप्त पूजितस्य ॥

पूजाऽर्हणा सपर्याऽर्चा

४०

१ पूजनं पूजा । 'पूज पूजयाम्'(चु.प.से.),
'चिन्तिपूजि-'३।३।१०५॥ इत्यङ् । २ [अर्हणम्] अर्हणा ।
'अर्ह पूजयाम्'(भ्वा.प.से.), भावे ल्युट् । ३ सपर्याणं
सपर्या । 'सपर पूजयाम्'( ), कण्डवादिः, ततो यक् ।
४ अर्चनम् अर्चा । 'अर्च पूजयाम्'(भ्वा.प.से.), भिदा-
दित्वादङ् । चत्वारि पूजायाः । "अपचितिः"[शेषनाममाला
३।१०५॥] शैषिकम् ॥

उपहारबली समौ ॥४४७॥

१ उपह्रियते देवार्थम् उपहारः । 'हृज् हरणे'(भ्वा.
उ.अ.), घञ् । २ बलत्यनेन बलिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । यदरुणः-
५० "बलिस्त्वक्सङ्कोचकृता देवताऽर्चनं च द्वयमपि उभयलिङ्गम्"
[ ] इति । "करोपहारयोः पुंसि बलिः प्राण्यङ्गजे स्त्रियाम्"
[अमरकोषः ३।३।१९५॥] इत्यमरः । [बलिः, वलिः], आद्य
ओष्ठ्यादिरन्त्यो दन्त्योष्ठ्यादिरिति विशेषो न गणितः । 'बल
प्राणने'(भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५।५७) इतीन् ।
'पूजोपकरणपर्यायावेतौ । "कुर्वन् सन्ध्याबलिपटहतां शूलिनः
श्लाघनीयाम्"[मेघदूतम्, पूर्वमेघः, श्लो-३४] इति कालिदासः ।
'उपहारो बलिः स्मृतः"[हलायुधकोशः १।१२८॥] इति हला-
युधः । "देवाग्रे नैवेद्ये द्वौ"[ ] इति तट्टीका । द्वे उपहारस्य ।
'दोवण्ड' इति भाषा ॥४४७॥

६०

विक्लवो विह्वलः

१. 'अर्ह पूजयाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. 'दण्ड दण्डनिपातने' इति क्षीरतरङ्गिणीमा.धातुवृत्ती, 'दण्ड निपातने' इति धातुप्रदीपः ॥ ३. 'दय
दानगतिरक्षणहिंसादानेषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः (प्राणिवर्गः), श्लो-४१, पृ.३६ ॥ ५. 'ईक्ष दर्शने'
इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ६. 'प्रतीक्षेयु' इति २ ॥ ७. 'पूजितोऽर्हितः' इति ४ ॥ ८. १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ ९. 'च' इति ४प्रतौ नास्ति ॥ १०. २.३.४प्रतिषु
न दृश्यते ॥ ११. 'युक्' इति ३ ॥ १२. १प्रतौ न दृश्यते ॥ १३. 'लिङ्गम्' इति १ ॥ १४. 'अपि' इति ३ ॥ १५. 'पूजापक-' इति १ ॥ १६. '-वणौ' इति ४,
'-वणौ' इति ३ ॥ १७. तलनीयोऽमरकोषः ३।१।४४ ॥

१ विक्लवते कातरीभवति विक्लवः । 'क्लव कातर्ये' ( ), अयं धातुर्गणाऽपरिसमाप्तैर्लौकिकः, पचाद्यच् ।
२ विरुद्धं हलति चलति विह्वलः । 'हल चलने' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । द्वे विकलेन्द्रियस्य ॥

स्थूलः पीवा पीनश्च पीवरः ।

१ तिष्ठत्युपचयेनेति स्थूलः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.-प.अ.), 'स्थश्च' (उणा-६८२) इति सूत्रेण स्क्, ऊकारश्चान्तादेशः, लत्वम् । 'स्थूल परिबृंहणे' (चु.आ.से.) इत्यस्माद्वा, पचाद्यच् ।
२ प्यायते पीवा । 'ओप्यायी वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), 'ध्याप्योः सम्प्रसारणं च' (उणा-५५४) इति क्निप्, सम्प्रसारणं च । पीवानौ, पीवानः इत्यादि । ३ प्यायते स्म पीनः । '[ओ]-प्यायी वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), निष्ठा, 'प्यायः पी निष्ठायाम्' ६।१।२८॥ इति पीभावः, 'ओदितश्च' ८।१।४५॥ इति क्तस्य नत्वम् । ४ प्यायते पिबति वा पीवरः । 'ओप्यायी वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.) अस्य वा । 'चि(छि)-त्वरच्छत्वरधीवरपीवर[मीवर]चीवर[तीवरनीवर]गह्वरकटवर-संयद्वरोपह्वराष्टरचि साधवः' (उणा-२८१) इति सूत्रेण साधुः । 'पीव मीव नीव तीव स्थौल्ये' (भ्वा.प.से.) अस्य वा । 'च-(छ)त्वर-' (उणा-२८१) इत्यादिना वरचि वलि लोपे २० निपात्यते । चत्वारि स्थूलस्य ॥

चक्षुष्यः सुभगः

१ चक्षुषे हितः चक्षुष्यः, यं दृष्ट्वा चक्षुः प्रह्लादते । 'शरीरावयवाद्यत्' ५।१।६॥ इति यत् । २ शोभनो भगो रूपं श्रीर्वा यस्य स सुभगः । द्वे दृष्टिसुखप्रदस्य । 'सोहामणउ' इति भाषा ॥

द्वेष्ट्योऽक्षिगतः

१ द्वेषणीयो द्वेष्ट्यः । 'द्विष अप्रीतौ' (अ.उ.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।२४॥ । २ अक्षिविषयं गतः अक्षिगतः । 'अक्षिगतो' यथा किंशारुकादिखेदकृत् तथाऽयमपीत्यर्थः, ३० अक्षिगतशब्दो यथा प्रियो हुतत्वेन (हितत्वेन) व्यपदिश्यते, तथा शत्रुरपि सदा रुषा दृश्यमानत्वादक्षिगतत्वेनेति व्यपदि-

श्यते" [ ] इति मिश्राः । द्वे दृष्टिदुःखदाऽप्रियस्य ॥

अथांसलो बली ॥४४८॥

निर्दिग्धो मांसलश्चोपचितः

१ अंसौ स्कन्धावस्य स्तः अंसलः । 'वत्सांसाभ्यां कामबले' ५।२।१८॥ इति लच् । २ बलमस्यास्ति बली । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । बलवानपि ॥४४८॥ ३ निर्दिग्धो स्म निर्दिग्धः । 'दिह उपचये' (अ.उ.अ.), निष्ठा । ४ मांसमस्यास्ति मांसलः । 'सिध्मादिभ्यश्च' ५।२।१७॥ इति लच् । ५ उपचीयते स्म उपचितः । 'चिच् चयने' (स्वा.-उ.अ.), निष्ठा । पञ्च बलवतः ॥

अथ दुर्बलः कृशः ।

क्षामः क्षीणस्तनुच्छातस्तलिनाऽमांसपेलवाः ॥४४९॥

१ दुर् निन्दितं बलमस्य दुर्बलः । २ कृश्यति स्म कृशः । 'कृश तनूकरणे' (दि.प.से.), निष्ठा, 'अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबकृशोल्लाघाः' ८।२।५५॥ इति साधुः । ३ क्षायति स्म क्षामः । 'क्षै क्षये' (भ्वा.प.अ.), [निष्ठा], 'क्षायो मः' ८।२।५३॥ इति निष्ठातस्य मत्वम् । ४ क्षयति स्म क्षीणः । 'क्षि क्षये' (भ्वा.प.अ.), 'निष्ठायामण्यदर्धे' ६।४।६०॥ इत्यादिना दीर्घः, 'क्षियो दीर्घात्' ८।२।४६॥ इति निष्ठानत्वम् । ५ तनोति काश्यं तनुः । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'भृमृशीतृचरित्सरि-तनि[धनि]मिमस्त्रिभ्य उः' (उणा-७) इत्युः । ६ छाति स्म छातः । 'छो छेदने' (दि.प.अ.), निष्ठा, 'आदेचः' ६।१।४५॥ इत्यात्वम् । बाहुल्यात् तृषिमृषिभ्यां तन् वा । मांसोच्छेदा वा छातः । शात इति तालव्यादिरपि । ७ तनोति काश्यं तलिनः । बाहुलकादिननि साधुः । ८ अल्पमांसः अमांसः । अल्पार्थोऽत्र नञ् । ९ पेलति गच्छति क्षामतां पेलवः । 'पेलृ गतौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादवप्रत्ययः । नव दुर्बलस्य ॥४४९॥

पिचिण्डिलो बृहत्कुक्षिस्तुन्दितुन्दिकतुन्दिलाः ।

उर्दर्युदरिले

१. '-समाप्तो' इति ४॥ २. 'हलयति' इति ३॥ ३. 'इति' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ ४. 'स्थः किञ्च' इत्युणादिगणे ॥ ५. ३प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'उका-' इति २॥ ७. 'निष्ठायाम्' इत्यष्टाध्याय्यां न दृश्यते ॥ ८. '-पह्वराष्टरचि साधवः' इत्युणादिगणसूत्रे न दृश्यते ॥ ९. '-मणो' इति ३॥ १०. '-गतौ' इति ३॥ ११. 'द्वेष्ट्ये द्वेषार्हे' अक्षिगतशब्दः । यथा प्रियः स्नेहाद् हृदयत्वेन व्यपदिश्यते, तथा (तथा) शत्रुरपि रुषा सदा दृश्यमानत्वाद् अक्षिगतत्वेनेति अक्षिविषयं गतः अक्षिगतः" इति पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः (प्राणिवर्गः), श्रु-४५, पृ.४१॥ १२. 'निर्दिग्धति' इति ३॥ १३. सर्वादशेषु दृश्यते, परमत्रानुचितं प्रतिभाति ॥ १४. 'निष्ठान्तस्य' इति ३॥ १५. 'बाहुलकात्' इति २॥ १६. 'पेलवः' इति १॥ १७. 'पेलृ' इति १॥

४०

५०

६०

१ पिचिण्डमुदरमतिशयेनाऽस्याऽस्ति पिचिण्डिलः । पिच्छादित्वादिलच् । २ बृहत्कुक्षिरस्य बृहत्कुक्षिः । ३ तुन्द-
मतिशयितमुदरमस्यास्ति तुन्दी । ४ एवं तुन्दिकः । 'तुन्दा-
दिभ्य इलच्' ५।२।११७॥ इति चकाराद् इनिठनौ यथाक्रमम् ।
५ तुन्दमतिशयितमुदरमस्यास्ति तुन्दिलः । तुन्दादित्वादिलच् ।
स्वामी तु- 'तुन्दिवलिवेर्भः' ५।२।१३९॥ इति भ्रप्रत्यये "तुन्दिभः"
[अम.क्षीर.२।७।४४॥] इत्याह । ६ एवम् उदरी । ७ तुन्दा-
दित्वाद् उदरिलः । उदरिकोऽपि । सप्त 'फांदा' इति
ख्यातस्य ॥

१०

विख्रविख्रविग्रः अनासिके ॥४५०॥

१-३ विगता नासिकाऽस्य विख्रः, विख्रुः, विग्रः ।
'खुख्रौ च' ( ) इति नासिकाशब्दस्य खुख्रावादेशौ, 'वेग्रौ
वक्तव्यः' (वा-५।४।११९॥) इति प्रादेशश्च । " 'वेः खुख्रग्रा'
( ) इति शाकटायनसूत्रेण खुख्राप्रादेशे 'विख्रुः, विख्रः, विग्रः'
इति रूपत्रयम्" [ ] इति मिश्राः । "खरणसो विग्रो विख्रुर्वि-
नासिकः" [ ] इति रभसः । "विनसा हतबान्धवः" [भट्टि-
काव्यम्, सर्गः-५, श्लो-८] इति प्रयोगाद् विनसोऽपि । अनासिकः
नासिकारहितः, तत्र । (त्रीणि नासिकारहितस्य । 'नकटा' इति
भाषा) ॥४५०॥

२० नतनासिकेऽवनाटोऽवटीटोऽभ्रटोऽपि च ।

१-३ नता नग्रीभूता नासिकाऽस्य नतनासिकः ।
'गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य' १।२।४८॥ इति ह्रस्वत्वम्, तत्र । अवनता

नासिकाऽस्य अवनाटः, अवटीटः, अवभ्रटः । 'नत(नते)
नासिका[याः संज्ञा]यां टीटत्राटञ्भ्रटचः (टीटञ्जाटञ्भ्रटजः)'
५।२।३१॥ अवाद् नासायां नासानमनेऽप्येते स्युः । "एतत्त्रयं
नतायां नासिकायां वर्तित्वात् तद्योगादचि लक्षितलक्षणया-
ऽवनासिके वर्तते" [ ] इति मिश्राः । त्रीणि नतनासिकस्य ।
"चिपिटः" [शेषनाममाला ३।१०५॥] इति शैषिकम् ॥

खरणास्तु खरणसः

१-२ खरा तीक्ष्णा खरस्य गर्दभस्येव नासिकाऽस्य ३०
खरणाः । 'खुरखराभ्यां नस् वक्तव्यः' (वा-५।४।११८॥) इति
नासिकाया नसादेशः, 'पूर्वपदात् संज्ञायामगः' ८।४।३॥ इति
णत्वम् । खरणसौ, खरणसः इत्यादि । पक्षे 'अच् नासि-
कायाः- ५।४।११८॥ इत्यच्, नासिकाया नसादेशश्च, 'पूर्व-
पदात्- ८।४।३॥ इति णत्वे खरणसः, अदन्तः । द्वे कठिन-
तीक्ष्णनासावतः ॥

नःक्षुद्रः क्षुद्रनासिकः ॥४५१॥

१ नासिकायां क्षुद्रो नःक्षुद्रः । 'नस् नासिकायाः
क्षुद्रे' (हैमसू-३।२।९९॥) इति नसादेशः । २ क्षुद्रा नासिका-
ऽस्य क्षुद्रनासिकः । द्वे लघुनासिकस्य ॥४५१॥ ४०

खुरणाः स्यात् खुरणसः

१ खुरः पशुशफः, तद्वन्नासिकाऽस्य खुरणाः ।
'खुरखराभ्यां नस्' (वा-५।४।११८॥) इति नसादेशः । २ अचि

१. इतोऽग्रे १प्रतौ 'तुन्दादिकः' इति दृश्यते ॥ २. 'फांदा' इति ३, 'फांदा' इति ४ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०५, पृ.३८९॥ ४.
'-विनासिकः' इति १ ॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।४६॥, पृ.३०३॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०४, पृ.३८९॥, रामाश्रमी २।६।४६॥,
पृ.२७९॥ ६. भट्टिकाव्ये "वि-नासा हत-बान्धवा" इति दृश्यते, तत्रैव जयमङ्गलकृतटीकायाम् "विनासा विगता नासा यस्याः । नासैव नासिकेति ८३४॥
केऽण.७।४।१३॥" इति ह्रस्वत्वे रूपं, तस्या नसादेशस्य विधीयमानत्वात् संभव एव नास्ति । विनसेति पाठान्तरम् । तत्र विगता चासौ नासिका च
विनासिका । तत इत्यभूतलक्षणयां तृतीयायां '२२८॥ पद्मोपास-६।१।६३॥' इत्यादिना नसादेशः । विगतया नासिकयोः पालक्षितेत्यर्थः । विगता नासिका
अस्या इति बहुव्रीहिणा व्याख्याने अनासिकेत्यादिना अच् नसादेशश्च प्राप्नुतः । तस्य संज्ञाविषयत्वादुपसर्गाच्चेत्यसंज्ञायां विधीयमानो न भवति वेग्रो वक्तव्य
इति प्रादेशो बाधकः । " (भट्टिकाव्यम्, सर्गः-५, श्लो-८, पृ.८८) इति व्याख्यातम् । "वेग्रो वक्तव्यः" । विगता नासिका यस्य विग्रः । 'ख्यश्च' । विख्रः ।
कथं तर्हि 'विनसा हतबान्धवा' इति भट्टिः । विगतया नासिकयोः पालक्षितेति व्याख्येयम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यां बहुव्रीहिसमासप्रकरणे ॥ तत्रत्या
बालमनोरमाटीका- "वेरेति । वेः परो यो नासिकाशब्दः स प्रादेशं प्राप्नोतीति भावः । विग्र इति । विगता नासिका यस्येति विग्रहः । प्रकृतवार्तिकेन
नासिकाशब्दस्य प्रादेश इति भावः । विगता नासिका यस्येति विग्रहे नसादेशो टापि च विनसेति भट्टिप्रयोगो न युज्यते । प्रादेशस्यास्य नसादेशं
प्रत्यपवादत्वादित्याक्षिपति-कथं तर्हीति । समाधत्ते-विगतयेति । विगता नासिका विनासिका, प्रादिसमासः । अबहुव्रीहित्वात् न प्रादेशः । किन्तु टायां
'पद्' इति नसादेशो विनसेति तृतीयान्ते रूपम् । उपलक्षितेत्यध्याहार्यमिति भावः । इति वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी, बहुव्रीहिसमासप्रकरणम्, पृ.२५९॥ ७.
कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४ न दृश्यते ॥ ८. 'वर्तन्ते' इति १.२॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०३, पृ.३७९॥, तत्र "एतत् त्रयं नतायां
नासिकायां वर्तते । तद्योगाद् अचि (पा.५।२।१२७), लक्षितलक्षणया वा नतनासिके वर्तते ॥" इति दृश्यते ॥ १०. 'खुरखराभ्यां च नस् वक्तव्यः' इति
महाभाष्यम्, चतुर्थखण्डम्, ५।४।११८॥, पृ.४२०॥, 'खुरखराभ्यां नस् वक्तव्यः' इति काशिका, भा-५, ५।४।११८॥, पृ.४१२॥, 'खुरखराभ्यां वा नस्' इति
सिद्धान्तकौमुदी, पृ.२४६॥ ११. 'खरणसौ' इति १, २प्रतौ न दृश्यते ॥

खुरणसः । “खुरखराभ्यां नस् वक्तव्यः” इति [नस्भावः],
‘आदेशान्तरकरणं प्रत्ययनिवृत्त्यर्थम्’ [ ] इति कैयटपदमञ्जर्यादौ,
अत्र वृत्तौ ‘अजपोष्यते’ [ ] इति, तेन, खुरणसः, खरणस
इत्यपि भवति” [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-४०४] इति
माधवः । द्वे विकटनासिकस्य ॥

उन्नसस्तूग्रनासिकः ।

१ उन्नता उद्धता वा नासिकाऽस्य उन्नसः । ‘उप-
सर्गाच्च’ ५।४।११९॥ इति सूत्रेण अच्, नासिकाया नसादेशश्च ।
उग्रा उन्नता नासिकाऽस्य उग्रनासिकः । एकमुग्रनासिक-

१० स्योच्चनासिकस्य वा ॥

पङ्गुः श्रोणः

१ पणते जीवनाथं स्तौति पङ्गुः । ‘पन व्यवहारे
स्तुतौ च’ (भ्वा.आ.से.), ‘वलेर्गुक् च’ (उणा-१९) इति बाहु-
लकात् पनेरप्युप्रत्ययो गुणागमश्च निपात्यते । स्त्रियां ‘पङ्गोश्च’
४।१।६८॥ इत्युङि पङ्गुः । २ श्रोणति जङ्गयोः संहतौ
भवति श्रोणः । ‘श्रोणु सङ्गाते’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् ।
द्वे जङ्गविकलस्य । “पङ्गुलः पीठसर्पी” [शेषनाममाला
३।१०५॥] शैषिके ॥

खलतिस्तु खल्व्वाट ऐन्द्रलुमिकः ॥४५२॥

२० शिपिविष्टो बभ्रुः

१ खलन्ति सञ्चलन्ति केशा अस्मादिति खलतिः ।
‘खल सञ्चये’ (भ्वा.प.से.) अस्य धातोः प्रयोगः, अयं च
भीमादिषु पाठाद् ‘भीमादयोऽपादाने’ ३।४।७४॥ इत्यपादान-
विषयः, अत्रैव पाठादतिप्रत्ययः । धातूनामनेकार्थत्वात् सञ्चलने
वृत्तिः । यद्वा ‘स्खल सञ्चलने’ (भ्वा.प.से.) अस्यैव धातोर्भीमा-
दिषु पाठात् सलोपः । २ खल्व्वाटः । ‘खल्व्वाट-’ ( ) इति
सूत्रेण साधुः । खलतोऽपि । ३ इन्द्रलुसं केशघ्नम्, तेन चरति
ऐन्द्रलुमिकः । ‘तेन चरति’ ४।४।८॥ इति ठक् ॥४५२॥
४ शिपिश्चर्म विष्टं दोषव्याप्तमस्य शिपिविष्टः । ५ बिभर्ति

निःशङ्कतां युद्धादौ बभ्रुः । ‘डुभृज् धारणादौ’ (जु.उ.अ.), ३०
‘कुभ्र(कुभ्र)श्च’ (उणा-२२) इति भृजः कुप्रत्ययो धातोर्द्वित्वं
च । पञ्च खल्व्वाटस्य ॥

अथ काणः कनन एकहृक् ।

१ काणयति निमीलयति नेत्रं काणः । ‘कण
निमीलने’ (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । २ कनति दीप्यते
एकदशा कननः । ‘कन दीप्तौ’ (भ्वा.प.से.), नन्दादित्वाल्ल्युः ।
३ एका दृगस्य एकहृक् । त्रीणि काणस्य ॥

पृश्निरल्पतनौ

१ बालैरप्ययत्नेन स्पृश्यते पृश्निः । ‘स्पृश संस्पर्शने’
(तु.प.अ.), ‘घृणिपृश्निपार्ष्णिचूर्णितूर्णयः’ (उणा-४९२) इति ४०
निप्रत्ययो, गुणाभावः, सलोपश्च निपात्यते । पृच्छत्यौषधमिति
प्रच्छेर्वा निप्रत्यये साधुः । ‘च्छ्वोः-’ ६।४।१९॥ इति शत्वे च
पृष्टिर्वा । ‘पृषेः पृष्णिरित्यन्ये’ [ ] इति पुरुषोत्तमः । २ अल्पा
तनुरस्य अल्पतनुः, तत्र । द्वे लघुशरीरस्य । (“किरा-
तस्त्वल्पवर्ष्मणि” [शेषनाममाला ३।१०५॥] इति शैषिके) ॥

कुब्जे गडुलः

१ कु ईषद् उब्जमार्जवमस्य कुब्जः । ‘उब्ज आर्जवे’
(तु.प.से.), शकन्ध्वादिः, पृषोदरादिर्वा, तत्र । न्युब्जोऽपि ।
यदुक्तं धातुवृत्तौ ‘उब्ज आर्जवे’ (तु.प.से.), निपूर्वः, “न्युब्जिताः
शेरतेऽस्मिन्निति न्युब्जो रोगविशेषः, ‘भुज-न्युब्जौ पाण्युपता-
पयोः’ ७।३।६१॥ इति घञि कुत्वाभावो निपात्यते” [धातुवृत्तिः,
तुदादिगणः, धातुसं-२३] इति । २ गडुः ‘पृष्ठिग्रन्थिरस्य गडुलः ।
‘सिध्मादिभ्यश्च’ ५।२।९७॥ इति लच् । द्वे कुब्जस्य । (“द्वे ‘कूबड’
इति ख्यातस्य) ॥

कुकरे कुर्णिः ॥४५३॥

१ रोगादिभ्रंसित्वात् कुत्सितः करो बाहुरस्य कुकरः,
तत्र । २ कुण्यते कुत्सितत्वेन शब्दयते कुर्णिः । ‘कुण शब्दे’
(तु.प.से.), ‘कुण सङ्कोचने’ (चु.उ.से.) वा, ‘इगुपधात्

१. “आदेशप्रत्यययोः प्रसङ्गे केवलादेशविधानार्थं वचनम्” इति कैयटकृतप्रदीपटीका, चतुर्थखण्डम्, ५।४।१९८॥, पृ.४२०॥ २. “केवलादेशवचनं
प्रत्ययनिवृत्त्यर्थम्” इति हरदत्तमिश्रकृतपदमञ्जरीटीका, भा-५, ५।४।१९८॥, पृ.४१२॥ ३. “पक्षेऽप्रत्ययोऽपीष्यते” इति काशिकावृत्तौ, भा-५,
५।४।१९८॥, पृ.४१२॥ ४. “-रप्युप्रत्य-” इति २.३.४॥ ५. ‘इत्युङि पङ्गुः’ इति ३॥ ६. ‘संहतौ’ इति १.४॥ ७. ‘कनी दीप्तिकान्तिगतिषु’ इति
क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।४८॥ ९. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘तूर्णयः’ इति दृश्यते ॥ १०. उणादिगणे ‘तूर्णयः’ इत्यस्य स्थाने ‘भूर्णि’ इति
दृश्यते ॥ ११. ‘पृष्टेः’ इति ४॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ १३. ‘न्युब्जेऽपि’ इति १॥ १४. ‘पृष्ट-’ इति ३॥ १५. कोष्ठान्तर्गतपाठः
२.४ न दृश्यते, तथा तत्स्थाने १प्रतौ बहिर्भागे ‘द्वे कुब्जस्य’ इति दृश्यते ॥ १६. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।४८॥ १७. “-भ्रंस-” इति ३॥ १८. ‘कुण
शब्दोपकरणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १९. अयं धातुः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते, किन्तु माधवीयधातुवृत्तौ चुरादौ ‘कूच सङ्कोचने’ (चुरादिः,
धातुसं-१३३, पृ.५५३) इत्यस्य व्याख्यानावसरे-‘अन्ये तु कुणेति इस्वोपधं पठन्ति’ इत्युक्तं सायणेन ॥ २०. ‘च’ इति ४॥

कित्'(उणा-५५९)इतीन्, ह्रस्वोकारादिरयम् । 'निसर्गतः कूणिपङ्क्तुपोगण्डः' [ ] इति नाममालायामार्यापाठाद् दीर्घो- कारवांश्च । 'कुत्सितः पाणिरस्य' [ ] इति नैरुक्ताः । द्वे 'टूटा' इति ख्यातस्य ॥४५३॥

निखर्वः खट्वनः खर्वः खर्वशाखश्च वामनः ।

१ नितरां खर्वति निखर्वः । 'खर्व गतौ'(भा.- प.से.), पचाद्यच् । २ खट्वयति खट्वनः, टवर्गाद्यद्वयमध्यः । 'खट्व संवरणे'(चु.उ.से.), चुरादिः, नन्दादित्वाद् ल्युः । ३ खर्वति प्रकृतपुरुषप्रमाणान्यूनतां गच्छति खर्वः । 'खर्व गतौ' १० (भा.प.से.), पचाद्यच् । ४ खर्वा ह्रस्वाः शाखाः करचरण- लक्षणा अस्य खर्वशाखः । ५ वामयति प्राण्यन्तरप्रमाणाद् विपरीतमाचष्टे वामनः । 'तत्करोति'-(गणसू-३।१।२६॥)इति ण्यन्ताद् वामशब्दाद् नन्दादित्वाद् ल्युः । वामनशब्दोऽत्र कर- चरणह्रस्वे देहे वर्तते, ततो वामोऽस्याऽस्ति वामनः, पामा- दित्वात् इति वा । स्त्रियां गौरादित्वाद् डीषि वामनी । पञ्च वामनस्य । "ह्रस्वः"[शेषनाममाला ३।१०६॥]इति शैषिकम् ॥

अकर्ण एडो बधिरः

१ अविद्यमानौ कर्णावस्य अकर्णः । २ एडयति श्रवणायाऽन्तरात्मानं प्रेरयति एडः । 'इल प्रेरणे'(चु.उ.से.), २० चुरादिः, पचाद्यच्, डलयोरैक्यम् । एडः पशुरिवेति वा । आ ईड्यतेऽसाविति वा । आङ्पूर्वः 'ईड स्तुतौ'(अ.आ.से.), पचाद्यच् । ३ बध्यते हितश्रवणाभावात् पीड्यते बधिरः । 'बन्ध बन्धने'(क्र्या.प.अ.), 'इषिमदि'-(उणा-५१)इति किरच् । त्रीणि बधिरस्य ॥

दुश्कर्मा तु द्विर्गनकः ॥४५४॥

चण्डश्च(वण्डश्च) शिपिविष्टश्च

१ दुरिति निन्दायाम्, असम्पूर्णत्वाद् दुरिति निन्दितं शेफाग्रस्य चर्माऽस्य दुश्कर्मा, नकारान्तः, शैशवे निश्चर्माग्रशिश्न- त्वात्, निराच्छादनत्वाच्च । २ द्विर्गनो द्विर्गनकः ॥४५४॥

३ चण्डते(वण्डते) पिधते चण्डः (वण्डः) । 'चडिङ् ३० (वडि) वेष्टने'(भा.आ.से.), पचाद्यच् । ४ शिपिश्चर्म विष्टं दोषव्याप्तमस्य शिपिविष्टः । चत्वारि दुश्चर्मणः । "जन्मारभ्य बालवयोवर्तो यौवनादिवयोवर्तो वाऽसम्पूर्णशिशनः, सम्पूर्ण- शिशनश्चैवंविध उच्यते, निश्चर्माग्रशिशनोऽयम्"[ ]इति केचित् ॥

खोडखोरौ तु खञ्जके ।

१ खोडति गतौ प्रतिहतो भवति खोडः, कवर्ग- द्वितीयादिः । 'खोड् गतिप्रतीघाते'(भा.प.से.), पचाद्यच् । 'खोटः'[ ]इति शब्दप्रभेदः । २ खोरति खोरः । 'खोर (खोरु) प्रतीघाते'(भा.प.से.), अच् । ३ खञ्जति खञ्जः । 'खजि गतिवैकल्ये'(भा.प.से.), अच् । खञ्जः पादस्तद्योगा- ४० दर्शआद्यचि वा । ततः स्वार्थे कनि खञ्जकः, तत्र । "अथ खञ्जके खोडखोरौ"[ ]इति रभसः । त्रीणि खञ्जस्य ॥

विकलाङ्गस्तु पोगण्डः

१ विकलान्यङ्गान्यस्य विकलाङ्गः । २ पूयतेऽप- सार्यते पोगण्डः । 'पूयी विशरणे'(भा.आ.से.), 'पूयोगादिः' (हैमोणा-१७४)इत्यण्डप्रत्ययः । "पोगण्डो विकलाङ्गकः" [ ]इति स्तकोषः । "पोगण्डो विकलाङ्गः स्यात्"[हलायुध- कोशः२।३८८॥]इति हलायुधः । अपकृष्टं गच्छति गमेः 'जमन्ताङ्गः'(उणा-१११)पृषोदरादित्वादोत्वे' अपोगण्डोऽपि । "अपोगण्डस्तु शिशुके विकलाङ्गे च भीरुके"[विश्वप्रकाश- ५० कोशः, डान्तवर्गः, श्लो-३९]इति विश्वः । द्वे विकलाङ्गस्य । 'हाथपगजेहना लूला' इति भाषा ॥

ऊर्ध्वजुरुर्ध्वजानुकः ॥४५५॥

ऊर्ध्वज्ञश्चापि

१ ऊर्ध्व(ऊर्ध्वे) तिष्ठतो यस्य दूरोत्थायिनी जानुनी भवतः स ऊर्ध्वजुः । 'ऊर्ध्वाद्भिभाषा'५।४।१३०॥ इति जानुनो जुः । जकारवकारसंयोगवान् पञ्चमस्वरान्तोऽयम् । यन्माघैका- दशसर्गः-

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०६, पृ.३८३॥, रामाश्रमी २।६।४८॥, पृ.२८०॥, तत्र 'पोगण्डः' इत्यस्य स्थाने 'पौगण्डः' इति दृश्यते ॥, मल्लिनाथसुरिकृतमरपदपरिजातटीका, भा-१, २।६।४८॥, पृ.३९०॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४५३॥, पृ.१०४॥ ९ 'गौरादिडीषि' इति १.२॥ ३. 'क्ये' इति ३॥ ४. इतोऽग्रे १.२प्रत्ययः '४' इति दृश्यते ॥ ५. 'प्रतिघाते' इति ४ हैमसम्मतोऽयम्, यद्वा 'खोलु' इति बोद्धव्यम्, अत एवोक्तं तस्य व्याख्यानावसरे सायणः "खोडः खञ्जः, पचाद्यच्, लडयोरभेदः" इति, मा.धातुवृत्तिः, भादिः, धातुसं-३६०, पृ.१५१॥ ६. 'प्रतिघाते' इति ४॥ ७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।४९॥, पृ.३०७॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०८, पृ.३८४॥, रामाश्रमी २।६।४९॥, पृ.२८०॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।४६॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।४७॥, पृ.३०२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०४, पृ.३८०॥ १०. 'दरादोत्वे' इति ३॥ ११. विश्वप्रकाशकोशे 'लाङ्गे च भीरुके' इत्यस्य स्थाने 'लाङ्गेतिभीरुके' इति दृश्यते, पृ.४६॥

“परिशिथिलितकर्णग्रीवमामीलिताक्षः

क्षणमयमनुभूय स्वप्नमूर्ध्वजुरेव ।

रिरसयिषति भूयः शिष्यमग्रे विकीर्ण

पटुतरचपलौष्ठं (-लोष्ठः) प्रस्फुरत्प्रोथमश्चः ॥१॥”

[शिशुपालवधम्, सर्गः-११, श्लो-११] इति । २ ऊर्ध्वं जानुनी
अस्य ऊर्ध्वजानुकः ॥४५५॥ ३ व्याकरणान्तरेऽदन्तज्ञादेशे
ऊर्ध्वज्ञः च । त्रीणि ऊर्ध्वज्ञोः । ‘ऊंचा ढींचणहुइ’ तस्येति भाषा ॥

अथ प्रजुप्रज्ञौ विरलजानुकः ।

१ प्रगते जानुनी अस्य प्रजुः । ‘प्रसंभ्यां जानुनोर्जुः’

१० ५।४।१२९॥ । २ व्याकरणान्तरेऽदन्तज्ञादेशे प्रज्ञः । ‘सम्प्राज्जा-
नुनो(-जानो)र्जुज्ञौ’ (हैमसू-७।३।१५५॥) इति सूत्रम् । एतौ
जकारजकारसंयोगीयान्तौ । वातादिदोषाद् विरले जानुनी अस्य
विरलजानुकः, तत्र । द्वे विरलजानुकस्य ॥

संजुसंज्ञौ युतजानौ

१-२ नित्यं कदाचिद्धा संहते संलग्ने जानुनी अस्य
संजुः, संज्ञः च । एतौ जकारजकारसंयोगीयान्तौ । द्वे
युतजानुकस्य ।

“प्रजुः प्रगतजानुः स्यात् प्रज्ञोऽप्यत्रैव दृश्यते ।

संजुः संहतजानौ च भवेत् संज्ञोऽपि तत्र हि ॥१॥

२० ऊर्ध्वजुर्ध्वजानुः स्यादूर्ध्वज्ञोऽप्यूर्ध्वजानुकः ॥” [ ]
इति साहसङ्कः ॥

वलिनो वलिभः समौ ॥४५६॥

१ (वलिस्त्वक्सङ्कोचोऽस्त्यस्य वलिनः) । ‘वल वल्ल
संवरणे [सञ्चरणे] चै’ (भ्वा.आ.से.), ‘-इन्’ (उणा-५५७)
इतीन्, वलिर्जराश्रूथचर्म, तद्योगात् पामादित्वान्नः वलिनः ।
२ वलिरस्यास्ति वलिभः । ‘तुन्दिवलिवटेर्भः’ ५।२।१३९॥ ।
द्वे लीलरीवानिति ख्यातस्य ॥४५६॥

उदग्रदन्तुः स्यात्

१ उदग्रा उन्नता दन्ता अस्य उदग्रदन् । ‘अग्रान्त-
शुद्धशुभ्र-’ ५।४।१४५॥ इत्यादिना दन्तादेशः । २ उन्नता दन्ता अस्य
दन्तुः । ‘दन्त उन्नत उरच्’ ५।२।१०६॥ । द्वे लम्बदन्तवतः ॥

प्रलम्बाण्डस्तु मुष्करः ।

१ प्रकर्षेण लम्बावण्डावस्य प्रलम्बाण्डः । २ प्रवृद्धौ
मुष्कावस्य मुष्करः । ‘ऊषशुषि(सुषि)मुष्कमधो रः’
५।२।१०७॥ । द्वे प्रवृद्धवृषणस्य ॥

अन्धो गताक्षः

१ अन्धयति दृष्टिमुपसंहरति अन्धः । ‘अन्ध दृष्ट्युप-
संहारे’ (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । अमति गच्छत्यनेनेति
वा । ‘अम गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘स्कन्धमिभ्याम्-’ (हैमोणा-
२५१) इति धः । २ गतेऽक्षिणी यस्य स गताक्षः । ‘बहुव्रीहौ
सक्थ्यक्ष्णोः [स्वाङ्गात्] षच्’ ५।४।११३॥ । द्वे अन्धस्य ।
“अनेडमूकः” [शेषनाममाला ३।१०६॥] इति शैषिकम् ॥

उत्पश्य उन्मुखः

१ उद् ऊर्ध्वं पश्यति उत्पश्यः । ‘दृशिर् प्रेक्षणे’
(भ्वा.प.अ.), ‘पाम्राध्माधेदृशः शः’ ३।१।१३७॥ इति शः,
शित्वात् ‘पाम्राध्मा-’ ७।३।७८॥ इति पश्यदेशः । २ उद् ऊर्ध्वं
मुखमस्य उन्मुखः । द्वे ऊर्ध्वं पश्यतः ॥

अधोमुखस्त्ववाङ् ॥४५७॥

१ अधःस्थितं मुखमस्य अधोमुखः । २ अवाञ्चति
अवाङ् । अवपूर्वः ‘अञ्च गतिपूजनयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘ऋ-
त्विक्-’ ३।२।५९॥ आदिना क्तिन् । अवाञ्चौ, अवाञ्चः, शसादौ
अवाचः, अवाचा इत्यादि । यन्माघः-“कुर्वन्तमित्यभिभरेण न
गानवाचः, पुष्पैर्विराममलिनां च न गानवाचः” [शिशुपाल-
वधम्, सर्गः-६, श्लो-७९] इति । अवाचीनोऽपि । “न्युब्जः”
[शेषनाममाला ३।१०६॥] इति शैषिकम् । द्वे अधोमुखस्य ॥

मुण्डस्तु मुण्डितः

१ मुण्डयते मुण्डः । ‘मुडि खण्डने’ (भ्वा.प.से.),
घञ् । यद्वा मुण्डनं मुण्डः केशापनयनम्, तद्योगादर्श-
आदित्वादच् । स्त्रियां मुण्डा । २ मुण्डयते स्म मुण्डितः ।
‘मुडि’ खण्डने’ (भ्वा.प.से.), निष्ठा । द्वे मुण्डस्य ॥

१. हैमव्याकरणे ‘वोर्ध्वात्’ ७।३।१५५॥ इत्यनेन जुज्ञौ आदेशौ स्तः ॥ २. ‘ऊंचा ढींचण-’ इति २, ‘ऊंचा ढींचणा-’ इति ३ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०५, पृ.३८२॥, रामाश्रमी २।६।७७॥, पृ.२८०॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ ५. सायणसम्मतोऽयं
धातुपाठः, ‘वल संवरणे’ इत्येव स्वामी, ‘वल्ल संवरणे’ इत्येव धातुप्रदीपोऽपि ॥ ६. ‘-त्रिति’ इति ३ ॥ ७. ‘भाषा’ इति १ ॥ ८. ‘उष-’ इति ३.४॥ ९.
स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, ‘दृष्ट्युपघाते’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ १०. ‘गत्यादिषु’ इति युक्तः ॥ ११. ‘ऊद्’ इति १.२॥ १२. ‘मुडि’ इति १.२॥

केशी केशवः केशिकोऽपि च ।

१ प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्य केशी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । २ केशा अस्य सन्ति केशवः । 'केशा-
द्वोऽन्यतरस्याम्' ५।२।१०९ ॥ इति वः । ३ 'अत इनिठनौ'
५।२।११५ ॥ इति ठनौ केशिकः । त्रीणि सकेशस्य ॥

वलिरः केकरः

१ वलते वेष्टति (वेष्टते) नेत्रं वलिरः । 'वल वल्ल
संवरणे' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकात् 'तिमिरुधि-' ( ) इति
किरच् । वलिरं वक्रनेत्रम्, तद्योगाद् 'अर्शआदिभ्योऽच्'
१० ५।२।१२७ ॥ वा । २ के शिरसि करोत्यक्षिणी चलतारकत्वात्
केकरः, प्रथमस्वरमध्यः । 'कि ज्ञाने' (जु.प.अ.), सौत्रो
वा, 'किश्वृभ्यः-' (हैमोणा-४३५) इति करप्रत्यये वा । "टेरे
वालिकेकरौ" [ ] इति रभसः । द्वे वक्रदृष्टिनरस्य ॥

वृद्धनाभौ तुण्डिलतुण्डिभौ ॥४५८॥

१ वृद्धा नाभिर्यस्य, तत्र । उन्नता नाभिः तुण्डिः ।
'तुडि तोडने' (भ्वा.आ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७)
इतीन् । साऽस्याऽस्ति तुण्डिलः । सिध्मादित्वाल्लः । एक-
देशविकृतस्यानन्यत्वात् 'तुन्दि(तुण्डि)बलिवटि(वटेः)' ५।२।
१३९ ॥ इत्यादिना भे तुण्डिभः । द्वे 'सूटीयालु' इति ख्यातस्य
२० ॥४५८॥

आमयाव्यपटुर्ग्लानो ग्लास्नुर्विकृत आतुरः ।

व्याधितोऽभ्यमितोऽभ्यान्तः

१ आमयो रोगोऽस्याऽस्ति आमयावी । सर्वत्रामय-
स्योपसङ्ख्यानाद् विनिदीर्घो । आमयाविनौ, आमयाविनः
इत्यादि । २ "पटुर्दक्षे च नीरोगे" [मेदिनीकोशः, टान्तवर्गः,
श्लो-२०] इति मेदिनिः । तद्विपरीतः अपटुः । ३ ग्लायति
स्म ग्लानः । 'ग्लै हर्षक्षये' (भ्वा.प.अ.), निष्ठा, 'संयोगा-

देरातोधातोः-' ८।२।४३ ॥ इति नत्वम् । ('ग्लानिरस्यास्तीति,
अर्शआद्यच् वा) । ४ ग्लानिशीलो ग्लास्नुः । 'ग्लानिस्थश्च
क्स्तुः' (ग्लुः) '३।२।१३९ ॥ ५ विकरोति स्म विकृतः । ३०
'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), निष्ठा । ६ आतुरयति आतुरत्वादिति-
त्वरते आतुरः । 'तुर त्वरणे' (जु.प.से.), सौत्रः, 'इगुपध-'
३।१।१३५ ॥ इति कः । ७ व्याधिः सञ्जातोऽस्य व्याधितः ।
'तदस्य सञ्जातम्-' ५।२।३६ ॥ इतीतच् । रोगितोऽपि । ८
अभितोऽप्यते स्म अभ्यमितः । 'अम्(अम) रोगे' (जु.उ.से.),
अभिपूर्वात् कः । ९ 'रुष्यम्(म) त्वरसंघुषास्वनाम्' ७।२।२८ ॥
वेटि इडभावे अभ्यान्तः । 'अनुनासिकस्य किङ्गलोः किङ्गति'
६।४।१५ ॥ इति दीर्घः । सामान्यतः नव रोगिणः ॥

अथ विशेषेणाह-

दद्वुरोगी तु दद्वुणः ॥४५९॥ ४०

१ दरिद्राति वपुरनया दद्वुः । 'दरिद्रा दुर्गतौ' (अ.-
प.से.), मृगय्यादित्वात् क्वन्तो निपातः । सा चासौ रोगश्च
दद्वुरोगः, तद्योगाद् [दद्वुरोगी] । 'द्वन्द्वोपताप-' ५।२।१२८ ॥
इत्यादिना इनिः । २ दद्वुः षष्ठस्वरान्तोऽपि । यदुज्ज्वलदत्तः-
" 'दरिद्रो(दरिद्रातेर) यालोपश्च' (उणा-९०) दरिद्रातेरूः
'स्यादिकाराकारयोर्लोपश्च, दद्वुः वुष्ठविशेषः" [ ] इति । "द्वि-
रेफोऽयम्, तद्योगाद् 'दद्वुर्वा ह्रस्वश्च' (गणसू-५।२।१०० ॥) इति
नप्रत्यये ह्रस्वत्वे च दद्वुणः । "दरिद्रातेर्यलोप इति पाठाद्
"रेफेकाराकारलोपे दद्वुः, एकरेफः, ततो नप्रत्यये दद्वुणः
एकरेफः" [ ] इत्यन्ये । द्वे दद्वुरोगवतः ॥४५९॥

पामनः कच्छुरस्तुत्यौ

१ पामाऽस्याऽस्ति पामनः । पामादित्वात्तः । पामर
इत्येके, द्वावपीति भोजः । २ कच्छूरस्यास्ति कच्छुरः । 'कच्छ्वा
ह्रस्वश्च' (वा-५।२।१०७) इति रः । द्वे पामवतः ॥

१. '-संवरणे सञ्चरणे च' इति सायणः, 'वल्ल संवरणे' इति मैत्रेयः, 'वल संवरणे' इति स्वामी ॥ २. 'सौत्रे' इति ३ ॥ ३. 'किस्व-' इति ३ ॥ ४. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०७, पृ.३८४ ॥, रामाश्रमी २।६।४९ ॥, पृ.२८० ॥ ५. 'वृद्धनाभौ तुण्डिभतुण्डिलौ' इत्यमरकोषः २।६।६१ ॥
६. 'तुन्दिलः' इति १ ॥ ७. '-यालु' इति १ ॥ ८. 'भाषा' इति ३ ॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ न दृश्यते ॥ १०. ण्यन्तत्वादुपधागुणाभावाच्चिन्त्यः,
इगुपधेति कः, सोऽपि चिन्त्यः, ण्यन्तस्थेगुपधत्वाभावात्, अथ च 'आतुरति' इति युक्तः ॥ ११. '-रत्वादिति-' इति २.४ ॥ १२. '-त्वरिते' इति ३ ॥
१३. '-षास्वरस्वनाम्' इति २ ॥ १४. 'सप्त' इति १.२.४ ॥ १५. 'दरिद्रातेर्यलोपश्च' (उणा-९०) इत्यत्र तत्त्वबोधिनी- " 'दरिद्रा दुर्गतौ ॥ इक्ष आक्षेति ॥
भोजदेवस्तु- 'यालोपः' इति रेफादिकं पदं छित्वा द्वेधा व्याख्यातवान्-रिश्च आक्षेति व्याख्याने दद्वुः 'रश्च इक्ष आक्ष' इति व्याख्याने तु
'अन्यबाधेऽन्यसदेशस्य-५६२' इति द्वितीयस्यैव रेफस्य लोपाद् दद्वुरिति ॥ मृगय्यादित्वात् कुप्रत्यये दद्वुरित्यन्ये । 'दद्वुणो दद्वुरोगी स्यात्' (अमरकोषः
२।६।५९ ॥) इत्यमरः । इत्थं चत्वारि रूपाणि" इति, सिद्धान्तकौमुदी, पृ.५९९ ॥ १६. 'दद्वुः' इति १ ॥ १७. '-तेः रूः' इति ३ ॥ १८. 'स्याद्-'
इति १ ॥ १९. 'द्वे-' इति १ ॥ २०. 'रेफ-' इति १ ॥ २१. "दरिद्रातेर्यलोपश्च इति पाठाद् रेफेकाराकारलोपे 'दद्वुः' एकरेफः । ततो नप्रत्यये 'दद्वुणः'
एकरेफ इत्यन्ये' इति पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३१७, पृ.३९६ ॥

सातिसारोऽतिसारकी^१ ।

१ अतिसारोऽतिपुरीषनिसर्गः, सह अतिसारेण वर्तते सातिसारः । २ अतिसारोऽत्यस्य अतिसारकी । एकदेश-विकृतस्यानन्यत्वादतिसारशब्दादपि 'वातातीसाराभ्यां कुक् च' ५।२।१२९॥ इतीनिकुको । अतीसारक्यपि । द्वे अतिसाररोगिणः॥ वातकी वातरोगी स्यात्

१ वातोऽस्यास्ति वातकी । 'वातातीसाराभ्यां कुक् च' ५।२।१२९॥ इति कुको । २ वातरोगोऽस्यास्ति वात-रोगी । द्वे वातरोगिणः ॥

१०

श्लेष्मलः श्लेष्मणः कफो ॥४६०॥

१ श्लेष्माऽस्त्यस्य श्लेष्मलः । 'सिध्मादिभ्यश्च' ५।२।-९७॥ इति लः । २ यामादित्वान्नप्रत्यये णत्वे च श्लेष्मणः । ३ कफोऽस्यास्ति कफो । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ त्रीणि कफरोगिणः ॥४६०॥

क्लिन्ननेत्रे चिल्लचुल्लौ पिल्लः

१ क्लिन्नं नेत्रं यस्य स क्लिन्ननेत्रः । क्लिन्नं च तन्नेत्रं चेति कर्मधारयो वा, तत्र । २-४ क्लिन्नं चक्षुः चिल्लम्, चुल्लम्, पिल्लम् । 'क्लिन्नस्य चिल्लचुल्लपिल्लाश्चक्षुषी' (वा-५।२।३३॥) वक्तव्यात् साधवः । एते क्लिन्ननेत्रे पुरुषे क्लिन्ने नेत्रेऽपि च वर्तन्ते । नेत्रे वर्तमानाः क्लीबलिङ्गाः, पुरुषे वर्तमानाः पुंसि । चत्वारि क्लिन्ननेत्रस्य । 'चीपडी आंखि' इति भाषा ॥

२०

अथाऽर्शोऽयुगर्शसः ।

१ 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'अर्तेर्गुणः शुट् च' (उणा-२४५) इति असुन्प्रत्ययः, शुडागमश्च । अर्शसा युज्यते अर्शो-युक् । 'युजिर् योगे' (रु.उ.अ.), क्तिप् । २ अर्शोऽस्यास्ति अर्शसः । 'अर्शादिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥ । द्वे अर्शरोगिणः ॥

मूर्च्छिते मूर्त्तमूर्च्छालौ

१ मूर्च्छा सञ्जाताऽस्य मूर्च्छितः । 'तदस्य सञ्जा-तम्' ५।२।३६॥ इतीतच्, तत्र । २ मूर्च्छति स्म मूर्त्तः । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्रययोः' (भा.प.से.), निष्ठा, 'आदितश्च' ७।२।१६॥

३०

इतीदप्रतिषेधः, 'रास्त्रोपः' ३।४।२१॥ इति छकारलोपः, 'न ध्याख्यापृ(पृ)मूर्च्छिमदाम्' ८।२।५७॥ इति नत्वाभावः । ३ मूर्च्छाऽस्यास्ति मूर्च्छालः । 'प्राणिस्थादातो लजन्यतरस्याम्' ५।२।९५॥ इति लच् । 'सिध्मादिषु 'क्षुद्रजनूपतापाच्च' (गणसू-५।२।९७॥) इति लन् (लच्) '[ ] इति मिश्राः । इन्द्रियमनोवैकल्यं मूर्च्छा । यदात्रेयः-

“रुणद्धि नाटिकाद्वारं तेन चित्तं विमूर्च्छति” ।

संज्ञानाशो भवेत् तीव्रं निश्चेता जायते नरः ॥१॥

पतेच्च काष्ठवत्तूर्णं मदो मूर्च्छा निगद्यते ॥” [ ] इति

४०

“मूर्च्छितं मोहसंप्राप्ते सोच्छ्रयेऽपि दृढेऽपि च” [विश्वलोचन-कोशः, तान्तवर्गः, श्लो-१५०] इति श्रीधरः । त्रीणि मूर्च्छितस्य ॥

सिध्मलस्तु किलासिनि ॥४६१॥

१ सिध्म अस्यास्ति सिध्मलः । 'सिध्मादिभ्यश्च' ५।२।-९७॥ इति लच् । २ किलासं सिध्म, तद्योगात् किलासी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः, तत्र । द्वे सिध्मलस्य ॥४६१॥

पित्तं मायुः

१ पतति संसते पित्तम् । पृषोदरादिः । अपिददाति रोगानिति पित्तम् । बाहुलकाद् “जतन्तात् सूतरपलितोष्ठाः (जर्त-तातसूतपलितलोष्ठाः)” (कातन्त्रोणा-२।१३०॥) इति बाहुलकात् कर्तरि क्तः, अप्यकारस्य वशीत्यादिना लोपः, 'अच उप-सर्गात्' ७।४।४७॥ इति दाजस्तकारादेशः । २ मिनोति प्रक्षिपति मलान् मायुः, पुंसि । 'डुमिज् प्रक्षेपणे' (स्वा.उ.अ.), 'कृवा-पाजि' (उणा-१) इत्यण् । द्वे पित्तस्य । शेषश्चात्र “पित्ते पलाग्निः पललज्वरः स्यादग्निरेचकः” [शेषनाममाला ३।१०६॥] ॥

५०

कफः श्लेष्मा बलाशः स्नेहभूः खटः ।

१ केन जलेन स्फीतिर्वृद्धिरस्य कफः । पृषोदरादिः । कं शिरः फणति गच्छति वा । 'फण गतौ' (भा.प.से.), 'अन्ये-भ्योऽपि' (वा-३।२।१०१॥) इति डः । २ श्लिष्यति मांसादिना श्लेष्मा । 'श्लिष् (श्लिष) आलिङ्गने' (दि.प.अ.), 'मनिन्' (उणा-५।८४) इति मनिन् । 'श्लिषु श्लिषु प्रषु प्लुषु दाहे' (भा.-प.से.) अस्माद् वा मनिन् । श्लेष्माणौ, श्लेष्माणः इत्यादि । ३ बलमरणाति बलाशः । 'अश् (अश) भोजने' (त्रया.प.से.),

६०

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।५९॥ २. 'स्तोति' इति २॥ ३. 'क्लिन्नस्य चिल्ल पिल् लक्षास्य चक्षुषी' इति, 'चुल् च' इति च वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ४. 'छकारस्य लोपः' इति ३॥ ५. '-च्छते' इति २॥ ६. 'पित्ते च' इति ३॥ ७. १.२.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ८. अत्योपरि २ प्रतौ 'कोलीया' इति दृश्यते ॥ ९. 'सूतरपलि-' इति १.२॥ १०. 'वष्टि भागुरिरलोपः' इत्यादिकारिकया ॥ ११. '-निति' इति ३॥ १२. 'पललः' इति ३॥ १३. 'श्लिष्यते' इति ३॥ १४. '-मन्' इति २॥

पचाद्यच् । ४ स्नेहाद् भवति स्नेहभूः । क्रिप् । ५ खटति खटः । 'खट काङ्क्षायाम्' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । पञ्च कफ-स्य । 'सिहानकः खेटः' [शेषनाममाला ३।१०७॥] शैषिके ॥ रोगो रुजा रुगात्^१ङ्ङो मान्दं व्याधिरपाटवम् ॥४६२॥ आम आमय आंकल्पमुपतापो गदः समाः ।

- १ रुजति रोगः । 'रुजी रोगे' (तु.प.अ.), 'पदरुजि-विशस्पृशो' (पदरुजविशस्पृशो) घञ् ३।३।१६॥ इति कर्तरि घञ् 'चजोः कु घिण्यतोः' ७।३।५२॥ इति कुत्वम् । २ रुज्यतेऽनया रुजा । 'रुजी रोगे' (तु.प.अ.), भिदादेराकृतिगणत्वादङ् । ३ रुजति देहं रुक्, स्त्रीलिङ्गौ । 'रुजो भङ्गे' (तु.प.अ.), 'क्रिप्-३' ३।२।७६॥ इति क्रिप् । ४ आतङ्क्यत्वेन आतङ्कः । 'तकि कृच्छ्रजीवने' (भ्वा.प.से.), घञ् । ५ मन्दस्य भावो मान्दम् । ६ विविधा आधयो मनःपीडा अस्माद् व्याधिः । 'विविधान् यः करोत्याधीन् व्याधिः, स हि निरुच्यते' [ ] इति वाचस्पतिः । विशेषेणाधीयते स्थाप्यते कुपथ्यैरिति वा । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।९२॥ । ७ न पाटवम् अपाटवम् ॥४६२॥ ८ आमयति रुजति आमः । 'अम रोगे' (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । अमनं वा । 'भावे' ३।३।१८॥ घञ् । 'अमोऽपि' [ ] इति शब्दप्रभेदः । ९ आ समन्ताद् २० मीनाति हिनस्ति देहम् आमयः । 'मीञ् हिंसायाम्' (क्र्या.उ.अ.), पचाद्यच् । यद्वा आमयति । 'अम् (अम) रोगे' (चु.उ.से.), ण्यन्तात् पचाद्यच् । 'क्यस्य विभाषा' ६।४।५०॥ इत्यतो विभाषा-ग्रहणस्य व्यवस्थितविभाषात्वाद् [न] णिलोपः, संज्ञापूर्वकानित्यवात् [ ] इत्यन्यः । १० अकलस्य भाव आकल्यम् । ११ उपतापयति देहमनसी उपतापः । 'तप सन्तापे' (भ्वा.-प.अ.), णिजन्तः, पचाद्यच् । करणे वा घञ् । १२ गदति व्यनक्ति व्यथा^{१०} गदः । 'गद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । सामान्येन द्वादश रोगस्य ॥

अथ विशेषत आह-

३० क्षयः शोषो राजयक्ष्मा यक्ष्मा

१. 'शिङ्खानकः' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ २. 'रुजो भङ्गे' इति स्वामिमैत्रेयसायणाः ॥ ३. 'ह' इति १.२.४॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४६२॥, पृ.१०६॥ ५. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'व्याधिः' इति दृश्यते ॥ ६. 'आमनं' इति १॥ ७. 'अम आमः प्रकीर्तितः' इति शब्दभेदप्रकाशे, श्रौ-२॥ ८. 'घच्' इति १.३॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३०९, पृ.३८६॥ १०. 'व्यथा' इति २॥ ११. 'यक्षते' इति २॥ १२. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३०९, पृ.३८६॥, तत्र 'भक्ष-' इत्यस्य स्थाने 'भक्षण-' इति दृश्यते ॥ १४. अत्र ४प्रतौ 'ऽतीति मनिप्रत्यये यक्ष्मोपि' इत्येका टिप्पणी दृश्यते ॥ १५. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'शब्द' इति दृश्यते ॥ १६. इतोऽग्रे १प्रतौ 'त्रीणि छिक्कायाः' इति दृश्यते ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३१०, पृ.३८७॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३१०, पृ.३८७॥, रामाश्रमी २।६।५२॥, पृ.२८२॥ १९. 'उध्र-' इति ३॥ २०. 'पात्य-' इति ४॥ २१. 'मनः' ४।१।११॥ इति स्त्रियां ङीष्भावे ॥

१ क्षीयते शरीरमनेन क्षयः । 'क्षि क्षये' (भ्वा.-प.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ । क्षीयतेऽस्माद्वा । 'पुंसि संज्ञा-याम्-३' ३।३।११८॥ इति घः । २ शोषयति रसादिधातून् शोषः । 'शुष शोषणे' (दि.प.अ.), णिजन्तः, ततोऽच् । ३ यक्ष्यते पूज्यते रोगराजत्वाद् यक्ष्मा । 'यक्ष पूजायाम्' (चु.-उ.से.), '-मनिन्' (उणा-५८४) । राजा चासौ यक्ष्मा च राजयक्ष्मा । यक्ष्यते पूज्यते रोगराजत्वाद् यक्ष्मा, पुंसि । 'यक्ष पूजायाम्' (चु.उ.से.), '-मनिन्' (उणा-५८४) । 'जक्ष भक्षह-सनयोः' (अ.प.से.) इत्यतो^१ मनिनि जक्ष्मा^{११} [ ] इति पुरुषो-त्तमः । चत्वारि क्षयनस्य ॥

४०

अथ क्षुत् क्षुतं क्षवः ॥४६३॥

१ क्षवणं क्षुत्, स्त्रीलिङ्गः । 'दुक्षु शब्दे' (अ.प.से.), सम्पदादित्वात् क्रिप्, 'ह्रस्वस्य पिति-६' १।७९॥ इति तुक् । २ क्षूयते स्म क्षुतम् । भावे निष्ठा । ३ क्षूयते क्षवः । 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप् । त्रीणि छिक्कायाः । 'छिक्का' देश्याम् ॥४६३॥

कासस्तु क्षवथुः

१ कास्यते कुत्सितशब्दः क्रियतेऽनेन कासः, दन्त्यसः । 'कास् शब्दकुत्सायाम्' (भ्वा.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ् । कासयतीति पचाद्यच् वा । तालव्य-शकारवानपि । 'शालूककाशशल्लव्यः' [ ] इति द्विशकारे ताल-व्यभेदात् । 'वारणस्यां भवेत् कशी क्षवथौ ना तृणेऽस्त्रि-याम्' [ ] इति तालव्यान्तेषु रभसः । २ क्षौत्यनेन क्षवथुः, पुंसि । 'दुक्षु शब्दे' (अ.प.से.), 'द्वितोऽथुच्' ३।३।८९॥ । द्वे 'ऊध्रस' इति ख्यातस्य ॥

पामा खसः कच्छूर्विचर्चिका ।

१ पान्त्यस्मादात्मानं पामा । 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.), '-मनिन्' (उणा-५८४) । स्त्रियाम् पामानौ, पामानः इति, ङीष्भावे^१ । 'डाबुध्याम्-४' ४।१।१३॥ इति डापि पामे, पामाः

५०

इत्यादि गङ्गावत् । क्लीबे पाम, पामनी, पामानि इत्यादि ।
 “कच्छ्वां [तु] पाम पामा विचर्चिका” [अमरकोषः २।६।-
 ५३॥] इत्यमरः । २ खनति त्वचमिति खसः । ‘खन खने’
 (भ्वा.उ.से.), बाहुलकादसप्रत्यये निपात्यते । ३ कषति
 हिनस्ति शरीरं कच्छः, स्त्रीलिङ्गः । ‘कष हिंसायाम्’ (भ्वा.-
 प.से.), ‘कषेच्छ च’ (उणा-८४) इत्युप्रत्ययः, छोऽन्तादेशश्च ।
 ४ विरुद्धं विचर्च्यते शब्दयते विचर्चिका । ‘चर्च अध्ययने’
 (चु.उ.से.), ‘रोगाख्यायां ण्वुल् बहुलम्’ ३।३।१०८॥ इति ण्वुल् ।
 चत्वारि पामः ॥

१० कण्डूः कण्डूयनं खर्जूः कण्डूया

१ कण्डूयते कण्डूः । ‘कण्डूञ् गात्रविघर्षणे’
 (कण्डूवादिः), [‘कण्डूवादिभ्यो यक्’ ३।१।२७॥], भावे क्तिप्
 [‘अतो लोपः’ ६।४।४८॥ इत्यलोपः], ‘लोपो व्योर्वलि’
 ६।१।६६॥ । २ ल्युटि कण्डूयनम् । ३ खर्जति व्यथते
 खर्जूः, स्त्रीलिङ्गः । खर्जति मार्ष्टि सुखमिति वा खर्जूः ।
 ‘खर्ज व्यथने मार्जने च’ (भ्वा.प.से.), ‘कृषिचमि-’ (उणा-
 ८१) इत्युः । ४ कण्डूवादियगन्ताद् ‘अः (अ) प्रत्ययात्’ ३।३।-
 १०२॥ इत्युप्रत्यये कण्डूया । न्यासः कण्डूतिरपि । चत्वारि
 ‘खाजि’ इति ख्यातायाः ॥

२०

अथ क्षतं व्रणः ॥४६४॥

अरुर्मीर् क्षणनुश्च

१ क्षण्यते स्म क्षतम् । ‘क्षण (क्षणु) हिंसायाम्’
 (त.उ.से.), निष्ठा, ‘अनुदात्तोपदेश-’ ६।४।३७॥ इति ण्लोपः ।
 २ व्रणयति व्रणः, पुंस्त्री । ‘व्रण गात्रविचूर्णने’ (चु.उ.से.),
 चौरादिकोऽदन्तः, ततोऽच् ॥४६४॥ ३ इयति व्यथामनेन
 अरुः, क्लीबे । ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.), ‘धनर्त्तिचक्षिड्वर्षि-’
 ( ) इत्युस् । अरुषी, अरुषि इत्यादि । ४ ईर्यत्यङ्गम् ईर्मम् ।
 ‘ईर गतिकम्पनयोः’ (अ.आ.से.), बाहुलकाद् ‘अर्तिस्तुसुहु-’
 (उणा-१३७) इत्यादिना मन् । वैजयन्तीकारस्तु- ‘व्रणोऽ-
 पीर्मोऽपि न स्त्रियाम्’ [‘वैजन्तीकोषः’ ३।७।२१७॥] इति पुंस्य-

३०

प्याह । ५ क्षण्यते क्षणनुः, पुंसि । ‘क्षणु हिंसायाम्’
 (त.उ.से.), अनुप्रत्ययः । पञ्च व्रणस्य । ‘चांटी’ इति भाषा ॥

रूढव्रणपदं किणः ।

१ रूढव्रणानां पदं स्थानं रूढव्रणपदम् । कणत्यनेन
 किणः, पुंस्त्री । ‘कण आर्तस्वरे’ ( ), पृषोदरादित्वाद् धातो-
 रस्येत्यम् । ‘किण गतौ’ ( ), सौत्रो वा, तत ‘इगुपध-’
 ३।१।१३५॥ इति कः । एकं रूढव्रणस्थानस्य ॥

श्रीपदं पादवल्मीकः

१ श्लिष्टं पदं येन श्रीपदम्, पृषोदरादिः । २ पादे
 वल्मीक इव पादवल्मीकः, पुंस्त्री । द्वे ‘कोडी नगरं’
 राफु’ इति वा ख्यातस्य ॥

४०

पादस्फोटो विपादिका ॥४६५॥

१ पादस्य स्फोटनं विशरणं पादस्फोटः । ‘स्फुट
 भेदने’ (चु.उ.से.), घञ् । पादौ स्फोटयतीति, ‘कर्मण्यण्-’
 ३।२।११॥ वा । २ विरुद्धं पद्यते गम्यतेऽनया विपादिका ।
 ‘पद गतौ’ (दि.आ.अ.), ‘रोगाख्यायां ण्वुल्-’ ३।३।१०८॥,
 टाप, ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४॥ इतीत्वम् । द्वे ‘व्याऊ’ इति
 ख्यातायाः ॥४६५॥

स्फोटकः पिटको गण्डः

१ स्फोटयति स्फोटः । ‘स्फुट भेदने’ (चु.उ.से.), पचाद्यच्
 ततः कन् [स्फोटकः] । विरुद्धः स्फोटो विशरणमस्मात्,
 ‘स्फुटि विशरणे’ (भ्वा.प.से.), घञि विस्फोटोऽपि । २ पिटति
 (पेटति) संहतो भवति पिटकः, त्रिलिङ्गः । ‘पिट शब्द-
 सङ्घातयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्’ (उणा-
 ७१३), औणादिकत्वाद् गुणाभावः । क्वुन्नित्येके । स्त्रियां
 पिटका, क्षिपकादित्वात् ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४॥ इतीत्वाभावः,
 पवर्गप्रथमादिः । ‘विस्फोटा विटका स्त्रियाम्’ [“]
 इत्यमरमालायां वकारादिरपि । ३ गच्छति विकारं गण्डः ।
 ‘गम्लु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘जमन्ताङ्गुः’ (उणा-१११) । त्रीणि
 ‘फोडा’ इति ख्यातस्य ॥

५०

६०

१. ‘खनु अवदारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. १प्रतौ नास्ति, ‘स्त्री’ इति ४॥ ३. ‘कण्डूञ् गात्रविघर्षणे’ इति १.२.३॥ ४. ‘क्यप्’ इति ४॥ ५.
 ‘ल्युट्’ इति ३, ‘ल्युटिः’ इति ४॥ ६. इतोऽग्रे १.२.४प्रतिषु ‘इति’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘इत्यादि’ इति २॥ ८. ‘णलोपः’ इति ३॥ ९. उणादिगणे
 ‘अर्तिपृवपियजि-’ (उणा-२७४) इति दृश्यते ॥ १०. ‘स्त्रियौ’ इति वैजयन्तीकोषे, ३।७।२१७॥, पृ.८८॥ ११. ‘अतु-’ इति १.२.३॥ १२. ‘चांटी’
 इति ३॥ १३. ‘-व्रणपदस्था-’ इति ४॥ १४. ‘नगरं’ इति २॥ १५. ‘व्याख्या-’ इति ३॥ १६. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।५२॥ १७. द्र. टीकासर्वस्वम्,
 भा-२, २।६।५३॥, पृ.३१२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३११, पृ.३९०॥, रामश्रमी २।६।५३॥, पृ.२८३॥

पृष्ठग्रन्थिः पुनर्गडुः ।

१ पृष्ठे ग्रन्थिः पृष्ठग्रन्थिः । २ गडति वैरूप्यं सिञ्चति गडुः । 'गड सेचने'(भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'मृ(शृ)-स्वस्निहि-'(उणा-१०)इत्युः, पुंसि । द्वे पृष्ठग्रन्थेः ॥

श्वित्रं स्यात् पाण्डुरं कुष्ठम्

१ श्वेतते श्वित्रम् । 'श्विताई' वर्णे'(भ्वा.आ.से.), 'स्फायितश्चिवञ्चि-'(उणा-१७०)इत्यादिना रक् । २ पाण्डुरम् श्वेतम् । ३ कुष्णात्यङ्गं कुष्ठम्, पुंस्त्री । 'कुष निःकर्षे'(त्र्या.प.से.), 'हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः क्थः(क्थन्)'(उणा-१० १५९) । त्रीणि श्वेतकुष्ठस्य ॥

केशघ्नं त्विन्द्रलुप्तकम् ॥४६६॥

१ केशान् हन्ति केशघ्नम् । 'हन्(हन्) हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), 'अमनुष्यकर्तृके च'३।२।५३॥ इति कर्मणि टक् । २ इन्द्रेण लुप्यते स्म इन्द्रलुप्तम् । 'लुप् छेदने'(तु.उ.अ.), निष्ठा, ततः स्वार्थे कन् । द्वे 'खरजूआ' इति ख्यातस्य ॥४६६॥

सिध्म किलासं त्वक्पुष्पं सिध्मम्

१ सेधति स्म सिध्म, क्लीबे । 'षिधु गत्याम्'(भ्वा.प.से.), पामादित्वात्मनिर् । "बाहुलकात्मन्"[मा. धातु-वृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३९]इति माधवः । २ किलति श्वेतते किलासम् । 'किल श्वेत्यक्रीडनयोः'(तु.प.से.), 'किलेः कित्'(हैमोणा-५७५)इत्यासः । ३ त्वचः पुष्पमिव त्वक्पुष्पम् । "पादस्फोटोऽथ त्वक्पुष्पा किलासं सिध्मनीति वा"[ ]इति रभसः । ४ सिध्यति सिध्मम् । बाहुलकात्मः, अदन्तोऽयम्, क्लीबलिङ्गः । "सिध्मं शुष्मं कुट्टिमं युग्मं क्लोमम्"[ ]इति मकारोपधेष्वरुणात् । चत्वारि 'दभूत' इति ख्यातस्य ॥

कोठस्तु मण्डलम् ।

१ कोठयति छेदयति अङ्गं कोठः । 'कुठ छेदने'( ), सौत्रः, ततोऽच् । कुठयते शब्दयते वा । 'कुठ शब्दे'( ), घञ् । २ मण्डलाकृतित्वाद् मण्डलम्, त्रिलिङ्गः । ३ इवार्थे कनि मण्डलकमपि । द्वे मण्डलनाम्नः कुष्ठभेदस्य ॥

गलगण्डो गण्डमालः

१ गले गण्डो गलगण्डः । २ गण्डान् स्फोटान् मलते गण्डमालः । 'मल मल्ल धारणे'(भ्वा.आ.से.), 'कर्मण्यण्'३।२।१॥ । यद्भोजः-

"महान्तं शोधमन्यं" वा हनुमन्यागलाश्रयम् ।

लम्बन्तं मुष्कवद् दृष्ट्वा गलगण्डं विनिर्दिशेत् ॥१॥[ ] । द्वावप्येतौ पुंसि । यच्चरकः-"मेदः कफाच्छोणितसञ्चयो यो, गलस्य मध्ये गलगण्ड एकः । स्याद् गण्डमाला, बहुभिस्तु गण्डैः"[चरकसंहिता, चिकित्सास्थानम्, अध्या-१२, श्लो-७८-७९]इति लक्षणभेदाद् गण्डमाला भिन्ना, स्त्रीलिङ्गेऽयम् । द्वे गलगण्डस्य ॥

रोहिणी तु गलाङ्कुरः ॥४६७॥

१ रोहयत्यवश्यं रोहिणी । 'रुह प्ररोहे'(भ्वा.-प.अ.), आवश्यके णिनिः । २ गलेऽङ्कुरो गलाङ्कुरः । द्वे गलाङ्कुरस्य ॥४६७॥

हिक्का हेक्का च हल्लासः

१ हिक्कत्यनया हिक्का । 'हिक्क अव्यक्ते शब्दे'(भ्वा.उ.से.), अच्, टाप् । २ हेगिति कायति हेक्का । 'कै शब्दे'(भ्वा.प.अ.) । ३ हृदयं लसत्यनेन हल्लासः । 'हृदयस्य हल्लेखः'६।३।५०॥ इति हृदादेशः । त्रीणि 'हिडकी' इति ख्यातायाः ॥

प्रतिश्यायस्तु पीनसः ।

१ प्रतिमुहूर्तं श्यायते स्रवति प्रतिश्यायः । 'श्यैङ्

१. हैममते ङकारानुबन्धः, पाणिनीयमते त्वनावश्यकः ॥ २. 'वर्गे' इति १॥ ३. 'निःकोषणे' इति ४प्रतेष्टिष्णी ॥ ४. 'षिधु गत्याम्' इति सायणः ॥ ५. वस्तुतस्त्विदं विचारणीयम्, पामादित्वात्मनिर्न्यत्याविधानात् ॥ ६. 'मनिन्' इति १.३.४॥ ७. 'शैव्य-' इति ३॥, "किल श्वेत्ये । श्वेत्यक्रीडनयोरिति मैत्रेयः" इति सायणः, मा. धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-६०॥ ८. 'सिध्मतीति' इति १॥ ९. 'च' इति ४॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३११, पृ.३८९॥, रामाश्रमी २६.५३॥, पृ.२८२॥ द्वयोऽधिकयोः 'त्वक्पुष्पी' इति 'सिध्मली च' इति च दृश्यते ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३११, पृ.३८९॥ १२. '-मत्यं' इति ३॥ १३. '-मत्या-' इति ३॥ १४. चरकसंहितायां-"शोफः कणाच्छोणितसंचयत्यथः । गलस्य पार्श्वे गलगण्ड एकः स्याद् गण्डमाला बहुभिस्तु गण्डैः" ॥ इति दृश्यते, चिकित्सास्थानम्, अध्या-१२, श्लो-७८-७९, पृ.४८९॥ १५. '-लिङ्गेऽयं' इति ३॥ १६. 'रुह बीजजन्मनि' इति स्वामी, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः, 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' इति सायणः ॥ १७. 'हेडकी' इति १, 'हेडकी' इति २॥ १८. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।५९॥

गतौ' (भ्वा.आ.अ.), 'श्याद्व्यधा- '३।१।१४१॥ इति णैः,
'आदेच उपदेशे- '६।१।४५॥ इत्यात्वम्, 'आतो युक्चिष्कृतोः'
७।३।३३॥ । 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङि प्रतिश्या च ।
यद्वोपदेवः-

“दोषार्तेऽल्पास्त्रशुक्रज्वलनबलरुचौ गुल्ममेहप्रतिश्या ।

हिक्काकासातिसारक्षयतमकगलोरोग्रहेषु ग्रहण्याम् ॥१॥”

[ ] इति । २ अपिहिता नासिकाऽनेन, 'उपसर्गाच्च' ५।४।११९॥
इत्यनेन नसादेशः, 'वष्टि भागुरिः' [ ] इत्यकारलोपः, 'अन्येषा-
मपि- '६।३।१३७॥ इति दीर्घः पीनसः । पीनं स्यति अन्तं
१० नयतीति वा । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे
कः' ३।२।३३॥ । आपीनसोऽपि । “आपीनसः प्रतिश्या स्यात्”
[ ] इति रभसः । द्वे 'पीनस' इति ख्यातस्य ॥

शोथस्तु श्रयथुः शोफे

१ शवति विसर्पति शोथः, पुंसि । क्लीबेऽपि
वैजयन्ती, यदाह-“शोथोऽस्त्री श्रयथुः शोफेः” [वैजयन्ती-
कोषः ४।४।१२२॥] इति । 'शु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'उधि-
कुषि-' (उणा-१६१) इति बाहुलकात् थन् । 'यूथादयश्च'
(चान्द्रोणा-२।५९॥) इति थन् वा । २ श्रयत्यनेन श्रयथुः,
पुंसि । 'दुओश्चि गतिवृद्धयोः' (भ्वा.प.से.), 'द्वितोऽथुच्'
२० ३।३।८९॥ । ३ शोषं स्फावयति बहुलीकरोति, शोष्यते
तीक्ष्णोपायप्रयोगेणेति वा शोफः । पृषोदरादित्वादुभयत्र साधुः,
तत्र । त्रीणि शोफस्य । 'सोझउ' इति भाषा ॥

दुर्नामाऽर्शो गुदाङ्कुरः ॥४६८॥

१ पापरोगाद् दुर् निन्दितं नामाऽस्य दुर्नाम, क्लीबे ।
दुर्नाम्नी दुर्नामनी, दुर्नामानि इत्यादि । २ इयर्ति पीडामनेन अर्शः,
क्लीबे । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'अर्तेः व्याधौ शुद् च' (उणा-
५३५) इत्यसुन् शुडागमश्च, गुणः । ३ गुदस्याङ्कुरो गुदाङ्कुरः ।
गुदकीलोऽपि । त्रीणि 'हरस' इति ख्यातस्य ॥४६८॥

छर्दौ प्रच्छर्दिका छर्दिर्वमथुर्वमनं वमिः ।

३० १ छर्दनं छर्दिः, स्त्रीक्ली । 'छर्द वमने' (भ्वा.-

प.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन्, तत्र । २ प्रच्छर्दनं प्रच्छ-
र्दिका । 'छर्द वमने' (भ्वा.प.से.), 'रोगाख्यायां ण्वुल्-'
३।३।१०८॥ ३ छृणत्ति, छर्दनं [वा] छर्दिः, स्त्रीलिङ्गः ।
'छृदिर् दीप्तिदेवनयोः' (रु.उ.से.), रुधादिः, 'अर्चिरुचि-
शुचि-' (उणा-२६५) इति इस् । छर्दिषौ, छर्दिषः इत्यादि ।
४ वमनं वमथुः । 'दुवमु' उद्विगणे' (भ्वा.प.से.), 'द्वितोऽ-
थुच्' ३।३।८९॥ । ५ वम्यते वमनम् । 'दुवमु' उद्विगणे' (भ्वा.-
प.से.), ल्युट् । ६ वमनं वमिः । 'इक् कृष्यादिभ्यः' (वा-
३।३।१०८॥) इतीक्, स्त्रीलिङ्गोऽयम् । यदमरः-“प्रच्छर्दिका
वमिश्च स्त्री” [अमरकोषः २।६।५५] इति । “वमिर्वान्तौ स्त्रि- ४०
याम्” [ ] इति गौडश्च । वान्तिरपि, वमतिश्च । षड् वान्तेः ॥

गुल्मः स्यादुदरग्रन्थिः

१ गलति शरीरं गुल्मः, पुंक्ली । 'गल अदने'
(भ्वा.प.से.), 'गलेरुच्चोपधायाः' ( ) इति मक् । २ उदरे
ग्रन्थिः उदरग्रन्थिः । द्वे उदरग्रन्थेः ॥

उदावर्तो गुदग्रहः ॥४६९॥

१ उद् ऊर्ध्वमावर्तते वायुरत्र उदावर्तः । २ गुदे
ग्रहणं गुदग्रहः ।

“वातविष्मूत्रजृम्भाश्रुक्षवोद्गारवमीन्द्रियैः ।

क्षुत्तृष्णोश्छ्वासनिद्राणां धृत्योदावर्तसम्भवः ॥१॥”

[माधवनिदानम्, उदावर्तानाहनिदानम्-२७, श्लो-१] इति माधव-
निदानम् । द्वे कोष्ठबन्धस्य ॥४६९॥

गतिर्नाडीव्रणे

१ गच्छत्यनया रुधिरं गतिः, स्त्रीलिङ्गः । “गतिं
वहन्तीं न शशाक रोद्धुम्” [ ] इति प्रयोगात् । २ नाडीयुक्तं
व्रणं नाड्यां वा व्रणं नाडीव्रणः, लिङ्गेषु प्रतिपदपाठात्
पुलिङ्ग एव । “नाडीव्रणः पुमान्” [अमरकोषः २।६।५४॥]
इत्यमरः, तत्र । यो व्रणः सदा वहति, तस्य द्वे ॥

वृद्धिः कुरण्डश्चाण्डवर्धने ।

१ वर्धते अण्डोऽस्यां वृद्धिः । 'वृधु वर्धने' (भ्वा. ६०

१. 'गुणः' इति २॥ २. '-बले' इति १॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३०९, पृ.३८७॥, रामाश्रमी २।६।५९॥, पृ.२८२॥ ४. 'शोफे'
इति ४॥ ५. “शोफोऽस्त्री श्रयथुः शोथः” इति वैजयन्तीकोषे, ४।४।१२२॥, पृ.१३५॥ ६. 'शु शु गतौ' इति स्वाम्येवाह, सायणः 'अपरे पुनः' 'शु'
इति तालव्यादिमाघं पठन्ति” इत्याह ॥ ७. 'शोष्यति' इति ३॥ ८. '-पायेन रोगेणेति' इति ३॥ ९. 'सोजउ' इति ४, 'सोजो' इति ३॥ १०.
'अर्चिशुचि-' इत्युणादिगणे ॥ ११. १.२.४प्रतिषु नास्ति ॥ १२. केषाञ्चित्मतेऽयं धातुरुदित्, स्वाम्यादीनां मतेऽनुदिदेव ॥ १३. १प्रतौ नास्ति ॥ १४.
'प्रतिपाद-' इति ३॥

प.आ.), अधिकरणे क्तिन् । २ कुत्सितं रमतेऽनेन **कुरण्डः** ।
'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) ।
अण्डस्य वर्धनं वृद्धिः अण्डवर्धनम्, तत्र ।

“अत ऊर्ध्वमण्डवृद्धिर्दृश्यते भिषजांवरं ! ।

बाल्यान्मातुः पितुर्दोषाज्जायते वृषणानुगा ॥१॥”

[ ] इत्यात्त्रेयः । द्वे अण्डवृद्धेः ॥

अश्मरी स्यान्मूत्रकृच्छ्रे

१ अश्मानं राल्यादते **अश्मरी** । 'रा दाने' (अ.प.अ.),
'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, आतो लोपः, गौरादिः । २
१० मूत्रे कृच्छ्रमस्माद् **मूत्रकृच्छ्रम्**, तत्र । द्वे मूत्रकृच्छ्रस्य ।
वैद्यशास्त्रेऽनयोर्भेदः-

“पितृमातृकदोषेणाऽथवा मूत्रनिरोधनात् ।

अल्पपथ्याऽभिचारैश्च जायते वाऽश्मरीगदः ॥१॥”

[ ] इत्यादिदर्शनादश्मरीशब्देन 'पाणहि' इत्युच्यते । मूत्र-
कृच्छ्रशब्दस्य 'दोषमूत्रा' इति भाषा । यदात्त्रेयः-

“पित्तप्रकोपनैर्द्रव्यैः कट्वम्ललवणैस्तथा ।

गौरीस्त्रीसेवनेनाऽपि रक्तं चापि प्रवर्तते ॥२॥

मद्यपानेन चोष्णेन श्रमव्यायामपीडिते ।

पित्तं पक्वाशये प्राप्तं करोति मूत्रकृच्छ्रकम् ॥३॥

२० तेन मूत्रयते कृच्छ्रादुष्णधारा प्रवर्तते ।

मूत्रश्रोत्रं च वहति रक्तं चापि प्रवर्तते ॥४॥”

[ ] इति भेदमनाश्रित्योक्तम्, तथापि भेदद्वयं व्याख्येयम् ॥

प्रमेहो बहुमूत्रता ॥४७०॥

१ प्रमेहयति मूत्रयति **प्रमेहः** । 'मिह सेचने' (भ्वा.
प.अ.), अच् । प्रमेहनं वा । भावे घञ् । मेहोऽपि, दीप-
प्रदीपवत् । बहुमूत्रस्य भावो बहुमूत्रता । 'तस्य भावस्त्वतलौ'
५।१।११९॥ इति तत्(तल) । एकं प्रमेहस्य ॥४७०॥

आनाहस्तु विबन्धः स्यात्

१ आनहनम् **आनाहः** । 'नह(णह) बन्धने' (दि.-
उ.अ.), आङ्पूर्वः, 'भावे' ३।३।१८॥ घञ्, 'अत उपधायाः'
७।२।११६॥ वृद्धिः । २ विबन्धनं **विबन्धः** । 'बन्ध बन्धने'

(ब्र्या.प.अ.), 'भावे' ३।३।१८॥ घञ् ।

“आमं शकृद् वा निचितं क्रमेण भूयो विबद्धं विगुणानितेन ।
प्रवर्तमानेन (-मानं न) यथास्वमेनं विकारमानाहमुदाहरन्ति ॥१॥”

[माधवनिदानम्, उदावर्तानाहनिदानम्-२७, श्लो-१७, (सुश्रुत-
संहिता, उत्तरतन्त्रम्, अध्या-५६, श्लो-२०-२१॥)] इति माधव-
निदानम् । द्वे आनाहस्य । 'बन्ध आफरउ' इति भाषा ॥

ग्रहणी रुक्

१ गृह्यतेऽनया **ग्रहणी** । 'गृह्णा(ह्ना)तेरनिः' (उणा-
७४५) इत्यनिः, ततो ङीप् । 'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।११३॥ ४०
इति वा ल्युट् । ग्रहणी जाठरोऽग्निः, तच्छैथिल्याद् रुक्
रोगः । यन्माधवनिदानम्-

“एकैकशस्सर्वशश्च दोषैरत्यर्थमूर्च्छितैः ।

सा दुष्टा बहुशो भुक्तमाममेव विमुञ्चति ॥१॥

पक्वं वा सरुजं पूतिं मुहुर्बद्धं मुहुर्द्रवम् ।

ग्रहणीरोगमाहुस्तमायुर्वेदविदो जनाः ॥२॥”

[माधवनिदानम्, ग्रहणीरोगनिदानम्-४, श्लो-२-३॥, (सुश्रुत-
संहिता, उत्तरतन्त्रम्, अध्या-४०, श्लो-१७१-१७२)] इति । एकं
सङ्ग्रहणीरोगस्य ॥

प्रवाहिका । ५०

१ प्रकर्षेण वहति स्रवत्यस्या गुदमिति बहुस्तावे
प्रवहणं **प्रवाहिका** । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'रोगाख्यायां
ण्वुल् बहुलम्' ३।३।१०८॥ । एकं 'मरोडा' इति ख्यातस्य ॥

व्याधिप्रभेदा विद्रधिभगन्दरज्वरादयः ॥४७१॥

विद्रधिश्च भगन्दरश्च ज्वरश्चेति द्वन्द्वे विद्रधिभगन्दर-
ज्वराः, ते आदिर्येषां ते विद्रधिभगन्दरज्वरादयः । व्याधीनां
रोगाणां प्रभेदा व्याधिप्रभेदाः । विद्रधिलक्षणं त्वेवं माधव-
निदाने-

“त्वग्रक्तमांसमेदांसि प्रदूष्यास्थिसमाश्रितः ।

पृथादोषशतं घोरं जनयत्युच्छ्रितो भृशम् ॥१॥

महामूलं सजीवं तं वृत्तं चाऽप्यथवाऽऽयतम् ।

स विद्रधिरिति ख्यातो विज्ञेयः षड्विधश्च सः ॥२॥”

१. '-वरे' इति ४॥ २. '-मदः' इति ४॥ ३. 'पणहि' इति ४॥ ४. 'मूर्त-' इति ४॥ ५. 'द्वयसं' इति १, 'द्वसं' इति ४॥ ६. 'तुलनीयोऽमरकोषः'
२।६।५५॥ ७. '-दीरयन्ति' इति ३॥ ८. '-री' इति ३॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।५५॥ अत्र ग्रन्थकृन्मते ग्रहणीप्रवाहिकयोरैक्यं दृश्यते, टीका-
कृन्मते भेदो ज्ञायते ॥ १०. 'गृह्णा-' इति १.२.४॥ ११. 'ग्रहेरनिः' इत्युणादिसूत्रम् ॥ १२. 'ङीप्' इति १.२.४॥ १३. 'जठ-' इति ३॥ १४. 'पूत'
इति ३॥ १५. '-श्रावे' इति ३॥ १६. 'विद्रधि-' इति १.२.४प्रतिषु नास्ति ॥

[माधवनिदानम्, विद्रधिनिदानम्-४०, श्लो-१-२, (सुश्रुत-संहिता, निदानस्थानम्, अध्या-९, श्लो-४-५)] इति । चरके तु दाहप्रकर्षात् संज्ञा, यथोक्तम्-“स वै शीघ्रविदाहित्वाद् विद्रधीत्यभिधीयते” [चरकसंहिता, सूत्रस्थानम्, अध्या-१७, श्लो-९५] इति । स्त्रीलिङ्गोऽयम् । पुंस्यपि वैजयन्ती, यदाह-“विद्रधिर्न षण्” [वैजयन्तीकोषः ४।४।१३७] इति । डीषि विद्रधी, नदीवत् । भगन्दरलक्षणं चेदम्-

“गुदस्य द्व्यङ्गुले क्षेत्रे पार्श्वतः पिटकार्तिकृत् ।

भिन्ना भगन्दरो ज्ञेयः स च पञ्चविधो मतः ॥३॥”

१० [माधवनिदानम्, भगन्दरनिदानम्-४६, श्लो-१] इति माधव-निदानम् । “गुदबस्तिभगं दरणाद् भगन्दरः” [सुश्रुतसंहिता, निदानस्थानम्, सू-३] इति सुश्रुतो निरुक्तवान् । तथा भोजोऽपि-

“भगं परिसमन्ताच्च गुदं बस्तिं तथैव च ।

भगवद् दारयेद् यस्मात् तस्माद् ज्ञेयो भगन्दरः ॥४॥”

[ ] इति । ज्वरयति ज्वरः । ‘ज्वर रोगे’ (भ्वा.प.से.), अच् । आदिशब्दादबुदादयः ॥

दोषज्ञस्तु भिषग् वैद्य आयुर्वेदी चिकित्सकः ।

रोगहार्थगदङ्कारः

१ दोषान् वातपित्तश्लेष्मलक्षणान् जानाति दोषज्ञः ।

२० ‘ज्ञा अवबोधने’ (क्र्या.प.अ.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः, ‘आतो लोप [इटि] च’ ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः । २ भिषज्यते भिषक् । ‘भिषज् चिकित्सायाम्,’ कण्ठ्वादिः, क्तिप् । ‘भिष् रुजये,’ सौत्रो वा, ‘ऋधिपृथि-’ (हैमोणा-८७४) इति किदच् । ३ भिषग्विद्यां वेत्ति वैद्यः । ‘तदधीते तद्वेद’ ४।२।५९ ॥ इत्यण् । ४ आयुर्वेत्तीत्यवशील आयुर्वेदी । ‘विद ज्ञाने’ (अ.प.से.),

‘सुप्यजातौ-’ ३।२।७८ ॥ इति णिनिः । आयुर्वेदिकोऽपि । ५ चिकित्सति रोगिणं चिकित्सकः । ‘किति निवासे रोगापनयने, संशये च’ (भ्वा.प.से.) ‘गुप्तिज्किदभ्यः-’ ३।१।५ ॥ इति सन्, ‘सन्त्यडो-’ ६।१।९ ॥ इति द्वित्वम्, ‘कुहोश्चुः’ ७।४।६२ ॥, ‘सन्त्यतः’ ७।४।७९ ॥ इति इत्वम्, ततो ण्वल् । ६ रोगं हर- ३० तीत्यवशीलो रोगहारी । ‘हर्ज् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘सुप्य-जातौ-’ ३।२।७८ ॥ इति णिनिः । ८ अगदमरोगं प्राणिनं करोति अगदङ्कारः । ‘करे सत्यागदस्य’ ६।३।७० ॥ इति मुम् । सप्त वैद्यस्य ॥

भेषजं तन्त्रमौषधम् ॥४७२॥

भेषज्यमगदो जायुः

१ भिषज्यत्यनेन भेषजम् । ‘भिषज् चिकित्सायाम्’ (कण्ठ्वादिः), अच्, ‘अनन्तावसथ-’ ५।४।२३ ॥ इति निर्देशाद् गुणः । भिषजो वैद्यस्येदमिति वा । ‘तस्येदम्’ ४।३।१३० ॥ इत्यण् । ‘भेषं रोगं जयति’ [ ] इति दुर्गः । २ तनोत्यारोग्यं तन्त्रम् । ४० ‘तनु विस्तारे’ (त.उ.से.), ‘गुधुवीपचिवचियमिमनितनिसदि-क्षदिभ्यस्त्रन्’ (उणा-६०६) । तन्त्र्यत इति वा । (‘तत्रि कुटु-म्बधारणे’ (चु.उ.से.), घञ्) । ३ ओषधिरिव औषधम्, पुंस्त्री । ‘ओषधेरजातौ’ ५।४।३७ ॥ इत्यण् ॥४७२॥ ४ भेषजमेव भेष-ज्यम् । ‘अनन्तावसथ-’ ५।४।२३ ॥ इति स्वार्थे ज्यः । ५ अविद्यमानो गदोऽत्र अगदः । ६ जयति रोगान् जायुः, पुंसि । ‘जि अभिभवे,’ ‘-जये’ (भ्वा.प.अ.) वा, ‘कृवापाजिमि-स्वदि-’ (उणा-१) इत्यण्, णित्वाद् वृद्धिः, ‘एचोऽयवायावः’ ६।१।७८ ॥ । षडौषधस्य ॥

१. माधवनिदाने-

“त्वग्रक्तमांसमेदांसि संदूष्यास्थिसमाश्रिताः । दोषाः शोथं शनैर्घोरं जनयन्त्युच्छ्रिता भृशम् ॥१॥

महामूलं रुजावन्तं वृत्तं वाऽप्यथवाऽऽयतम् । स विधिरिति ख्यातो विज्ञेयः षड्विधश्च सः ॥२॥”

इति, (माधवनिदानम्, उत्तरार्धम्, विद्रधिनिदानम्, श्लो-१-२, पृ.८० ॥)

सुश्रुतसंहितायां च-

“त्वग्रक्तमांसमेदांसि प्रदूष्यास्थिसमाश्रिताः । दोषाः शोथं शने(शनै)र्घोरं जनयन्त्युच्छ्रिता भृशम् ॥१॥

महामूलं रुजावन्तं वृत्तं चाप्यथवाऽऽयतम् । तमाहुर्विद्रधिं धीरा विज्ञेयः स च षड्विधः ॥२॥”

इति दृश्यते (सुश्रुतसंहिता, निदानस्थानम्, अध्या-९, श्लो-४-५, पृ.३०२) ॥ २. ‘स वै’ इत्यस्य स्थाने चरकसंहितायां ‘ततः’ इति दृश्यते ॥, चरक-संहिता, सूत्रस्थानम्, अध्या-१७, श्लो-९५, पृ.१०४ ॥ ३. “वातपित्तश्लेष्मसन्निपातागन्तुनिमिताः शतपोनकोष्ठग्रीवपरिस्ताविशाम्बूकावर्तोन्मार्गिणो यथासंख्यं पञ्च भगन्दरा भवन्ति । ते तु भगगुदबस्तिप्रदेशदारणाच्च ‘भगन्दराः’ इत्युच्यन्ते । अभिन्नाः पिटकाः भिन्नास्तु भगन्दराः” इति सुश्रुतसंहिता, निदानस्थानम्, अध्या-४, सू-३, पृ.२८३ ॥ ४. ‘श्रेयो’ इति १ ॥ ५. द्र. माधवनिदानस्य मधुकोशटीका, उत्तरार्धम्, भगन्दरनिदानम्, श्लो-१, पृ.१३४ ॥ ६. ‘रोगान्’ इति २ ॥ ७. ‘किति निवासे रोगापनयने च’ इति स्वामिमैत्रेयसायणाः ॥ ८. ‘कितेर्व्याधिप्रतीकारे निग्रहे अपनयने नाशने संशये च’ इति वार्तिकेन सन् भवितुं योग्यम् ॥ ९. ‘ह’ इति १ ॥ १०. द्र. अम.क्षोरस्वामिटीका २६।५० ॥, पृ.१४४ ॥ ११. ‘गुधुवीपचिवचियमिसदिक्षदिभ्यस्त्रः’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १प्रतौ ‘तस्येदमित्यणे घञ्’ इति दृश्यते ॥

चिकित्सा रुक्प्रतिक्रिया ।

ब्राह्मण- '५।१।१२४॥ इति ष्यञ्, तत्र' । पञ्च नीरोगत्वस्य' ॥

उपचर्योपचारौ च

पटूल्लोघवार्त्तकल्यास्तु नीरुजि ॥४७४॥

१ चिकित्सनं चिकित्सा । कितेः 'गुप्तिज्जिदभ्यः' ३।१।५॥ इति सन्नान्ताद् 'अः(अ) प्रत्ययात्' ३।३।१०२॥ इत्यकारप्रत्यये टाप् । २ रुजो रोगस्य प्रतिक्रिया निराकरणं रुक्प्रतिक्रिया । ३ उपचरणम् उपचर्या । 'परिचर्यापरि-सर्गामृगयाटाट्यादयश्च' (वा-३।३।१०१॥) इति साधुः । ४ उपचरणम् उपचारः । भावे घञ् । चत्वारि चिकित्सायाः । 'पडीगणु' इति भाषा ॥

१०

लङ्घनं त्वपतर्पणम् ॥४७३॥

१ लङ्घ्यतेऽतिक्रम्यते रोगोऽनेन लङ्घनम् । 'लधि गतौ' (भ्वा.आ.से.), करणे ल्युट् । 'लधिङ् अभोजने' (भ्वा.आ.से.), 'लधि शोषणे' ( ) इत्यस्य वा ल्युटि । २ अवतृप्यते अवतर्पणम् । 'तृप्(तृप) तृप्तौ' (दि.प.वे.), ल्युट् । द्वे लङ्घनस्य ॥४७३॥

जाङ्गुलिको विषभिषक्

१ जाङ्गुलीं विषविद्यामधीते जाङ्गुलिकः । तदधीते तद्वेत्यर्थे वा, वसन्तादित्वाट्ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । २ विषस्य भिषक् विषभिषक् । २० एकं विषवैद्यस्य ॥

स्वास्थ्ये वार्त्तमनामयम् ।

संहारोग्ये

१ स्वस्थस्य भावः स्वास्थ्यम्, तत्र । २ वृत्तिजीवन-मत्रास्ति वार्त्तम् । 'प्रज्ञाश्रद्धार्चावृत्तिभ्यो णः' ५।२।१०१॥ । स्त्रियां टापि वार्त्ता । ३ आमयस्य रोगस्याऽभावः अनामयम् । ४ संहृत इति संहारम् । 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), 'शकिसहोश्च' ३।१।-१९॥ इति यत् । ५ अरोगस्य भाव आरोग्यम् । 'गुणवचन-

१ पाटयत्यारोग्यं पटुः । 'पट विस्तारे' ( ), अस्मा-

३०

पणिजन्तात् 'फलपाटिनमिमनिजनां गुक्पटिनाकिधताश्च उर्निच्च' (उणा-१८) इत्युः । २ उल्लाघते स्म उल्लाघः । 'लाघ सामर्थ्ये' (भ्वा.आ.से.), निष्ठा, 'अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबकृशोल्लाघाः' ८।२।५५॥ इति साधुः । ३ वृत्तिरस्यास्ति वार्त्तः । 'प्रज्ञा-श्रद्धार्चा' ५।२।१०१॥ इति णः । ४ कलयत्यारोग्यं कल्यः । 'कल संख्याने' (चु.उ.से.), यप्रत्ययः । कलासु साधुर्वा । 'तत्र साधुः' ४।४।१८॥ इति यत् । ५ निर्गतो रुजो नीरुक् । 'निरादयो निःक्रान्ताद्यर्थे' पञ्चम्या (वा-२।२।१८॥) इति समासः, तत्र । पञ्च नीरोगस्य । ('रोगी साजो थयो' इति भाषा) ॥४७४॥

४०

कुसृत्या विभवाऽन्वेषी पार्श्वकः सन्धिजीवकः ।

१ कुसृत्या मायया, विभवाऽन्वेषी विभवेच्छुरित्यर्थः, पार्श्वमनुजुरुपायो लज्जादिः, तेनाऽन्वेष्टा पार्श्वकः । पार्श्वेना-न्विच्छतीत्यनेन पार्श्वशब्दात् तृतीयासमर्थादन्विच्छतीत्यस्मिन्नर्थे कन्प्रत्ययः । स्त्रियां टापि 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४॥ इतीत्वे पार्श्विका, गङ्गावत् । २ सन्धिना जीवति सन्धिजीवकः । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा.प.से.), ण्वुल् । द्वे लज्जाग्राहकस्य । 'लांचडिया' इति भाषा ॥

सत्कृत्याऽलङ्कृतां कन्यां यो ददाति स कूकुदः

॥४७५॥ ५०

१ ब्राह्मे विवाहे सत्कृत्याऽलङ्कृतकन्याया दाता, तन्नामैकं कूकुदः । कोकते धर्ममादत्त इति । 'कुक वृक आदाने' (भ्वा.आ.से.), ['इगुपध- '३।१।१३५॥ इति कः], ह्रस्वादिर्दीर्घादिश्च, पृषोदरादित्वात् साधुः । 'अव्युत्पन्नोऽयम्' [ ] इत्यन्ये । यन्मनुः-

१. ४प्रतौ नास्ति ॥ २. 'कितेर्व्याधिप्रतीकारे-' इत्यादिना सन् युक्तः ॥ ३. '-टाट्यानामुपसंख्यानम्' इत्याद्याध्याय्याम् ॥ ४. 'पडिगणू' इति ३ ॥ ५. 'लधि भोजननिवृत्तौ च' इति स्वामी । 'ककिवकि-' इत्यादिदण्डके धातुपाठे सायणेन 'लधि भोजननिवृत्तौ चेति स्वाम्यादयः । लधि शोषण इत्यग्रे।' इत्युक्तम्, मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-७७, पृ.८०॥ ६. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुः, धातुप्रदीपः, भ्वादिः, धातुसं-९०, पृ.१४॥ ७. 'तद्वेदेत्यर्थे' इति ३ ॥ ८. 'स्वस्थस्य' इति १.२ ॥ ९. 'यक्' इति १ ॥ १०. १प्रतौ नास्ति ॥ ११. 'नीरोगस्य' इति १.२.३ ॥ १२. 'कल्य' इति २.३ ॥ १३. चुरादौ 'कल गतौ संख्याने च' इति स्वामिसायणौ, 'कल संख्याने गतौ च' इति मैत्रेयः, भ्वादौ 'कल शब्दसंख्यानयोः' इति स्वामिमैत्रेयसायणाः ॥ १४. 'क्रान्ताद्यर्थे' इत्याद्याध्याय्याम् ॥ १५. २प्रतौ नास्ति ॥ १६. कोशान्तर्गतपाठः १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ १७. 'लाचांडिया' इति २, '-डीया' इति ३ ॥ १८. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।१४ ॥ १९. 'ब्रहोति' इति ३ ॥ २०. '-लङ्कृत्य' इति २.३ ॥ २१. '-दिदीर्घा-' इति १.२.३ ॥

“आच्छाद्य चार्हयित्वा^१ च श्रुतशीलवते स्वयम् ।

आहूय दानं कन्याया ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥१॥”

[मनुस्मृतिः, अध्या-३, श्लो-२७] इति । [शेषश्चात्र-“स्यात् कूकुदे तु कूपदः पारिमितः”] ॥४७५॥

चपलश्चिकुरः

- १ चप्यते चपलः । ‘चप सान्त्वने’ (भ्वा.प.से.), वृषादित्वात् कलच् । २ चिनोति चकते वा चिकुरः । ‘चिञ् चयने’ (स्वा.उ.अ.), ‘चक तृप्तौ’ प्रतीघाते च’ (भ्वा.-आ.से.) इति वा, ‘मदुरादयश्च’ (उणा-४१) इत्युरचि साधुः ।
- १० द्वौ वाच्यलिङ्गौ । यल्लक्ष्यम्-“तां वीक्ष्य लीलाचिकुरामनङ्गः स्वचापसौन्दर्यमदं मुमोच” [कुमारसंभवम्, सर्गः-१, श्लो-४७] । यन्महेश्वरः-“चपलं क्षणिके शीघ्रे चपलं चिकुरे चले” [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-५५] । चिकुर ईषन्नि-मीलिताक्ष इति तट्टीका । “चिकुरश्चञ्चले केशे गृहे बभूवुज-ङ्गयोः” [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-१२४] इति महेश्वरः । अत्र भुजङ्ग ईषन्निमीलिताक्षः । द्वे चपलस्य । ‘चिकणिया’ इति भाषा ॥

नीलीरागस्तु स्थिरसौहृदः ।

- १ नील्या^१ इव स्थिरो रागोऽस्य नीलीरागः । स्थिरं
- २० चिरस्थायि सौहृदमस्य स्थिरसौहृदः । “नीलीरागः स विज्ञेयः स्थिरप्रेमा च यः पुमान्” [हलायुधकोशः २।३७४] इति हलायुधः । एकं स्थिरप्रेम्णः ॥

ततो हरिद्रारागोऽन्यः

- १ तत इति, स्थिरसौहृदादन्यः क्षणमात्रानुरागी हरिद्राया इव क्षणिको रागोऽस्य हरिद्रारागः^२ । “क्षणमात्रानुरागी च हरि-द्राराग उच्यते” [हलायुधकोशः २।३७५] इति हलायुधः । एकमस्थिरस्नेहस्य ॥

सान्द्रस्निग्धस्तु मेदुरः^३ ॥४७६॥

- १ सान्द्रः पीनः, स चासौ स्निग्धः सान्द्रस्निग्धः । २
- ३० मेदृतीत्येवंशीलो मेदुरः । ‘जिमिदा स्नेहने’ (भ्वा.आ.से.),

‘भञ्जभासमिदो घुरच्’ ३।२।१६१ ॥ द्वे^४ निबिडस्नेहस्य ॥४७६॥

गेहे^५ नदीं गेहे^६ शूरः पिण्ड^७ शूरः

- १ गेहे नर्दतीत्येवंशीलो गेहेनदी^५ । ‘नर्द शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘सुप्यजातौ-’ ३।२।७८ ॥ इति णिनिः । २ एवं गेहेशूरः । ‘तत्पुरुषे कृति बहुलम्’ ६।४।१४ ॥ इति सप्तम्यलुक्, ‘पात्रेसमितादयश्च’ २।१।४८ ॥ इति तत्पुरुषः । ३ पिण्ड्यां शूरः पिण्डीशूरः । त्रीणि ‘घरसूरा’ इति ख्यातस्य ॥

अस्तिमान् धनी ।

- १ अस्तीत्यव्ययं धनवाचकम्, अस्ति धनमस्यास्ति अस्तिमान् । ‘तदस्यास्ति-’ ५।२।९४ ॥ इति मतुप् । अस्तिमन्तौ, अस्मिन्तः इत्यादि । “धनवानस्तिमान् मतः” [हलायुधकोशः २।३६९] इति हलायुधः । “द्वावल्पधने” [ ] इति तट्टीका । २ धनमस्यास्ति धनी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः । द्वे अल्पधनवतः । ‘आपवर्ती’ इति भाषा ॥

स्वस्थानस्थः परद्वेषी गोष्ठश्च

- १ यः स्वस्थानस्थः परान् द्वेष्टि, स गोष्ठश्च । गोष्ठे श्वेव गोष्ठश्च । ‘अचतुरविचतु-’ ५।४।७७ ॥ इति समासः । (‘यः स्वस्थाने स्थितः परान् द्वेष्टि, तस्यैकम्’) ॥

अथापदि स्थितः ॥४७७॥

आपन्नः

- १ आपद्यते विपदं गच्छति स्म आपन्नः^१ आङ्पूर्वः ‘पद गतौ’ (दि.आ.अ.), निष्ठा, ‘रदाभ्याम्-’ ८।२।४२ ॥ इति नत्वम् । एकमापदं प्राप्तस्य ॥४७७॥

अथाऽऽपदं विपत्तिर्विपत्

- १ आपदनम् आपत् । ‘पद गतौ’ (दि.आ.अ.), सम्पदादित्वात् क्तिप् । २ विपदनं विपत्तिः । ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।९४ ॥ । ३ विपदनं^२ विपत् । सम्पदादित्वात् क्तिप् । त्रीणि आपदः ॥

स्निग्धस्तु वत्सलः^३ ।

१. ‘चार्हयित्वा’ इति मनुस्मृत्याम् ॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।४६ ॥ ३. ‘दीप्तौ’ इति १ ॥ ४. ‘-चतुरा-’ इति कुमारसम्भवे, १।४७ ॥, पृ.१२ ॥ ५. ‘चपलश्चिकुरे’ इति विश्वप्रकाशकोशे, लान्तवर्गः, श्लो-५५, पृ.१५३ ॥ ६. ‘बले’ इति ३ ॥ ७. ‘गृहबभू-’ इति विश्वप्रकाशकोशे, रान्तवर्गः, श्लो-१२४, पृ.१३५ ॥ ८. ‘-निमि-’ इति १ ॥ ९. ‘-नीया’ इति ३ ॥ १०. ‘नीली’ इति ३ ॥ ११. ‘हरिद्रागः’ इति १ ॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।३० ॥ १३. ‘निव-’ इति ३ ॥ १४. ‘पात्रेसमि-’ इति १.२ ॥ १५. इदं विचारणीयम् ॥ १६. इदमपि विचारणीयम् ॥ १७. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.३प्रतिषु न दृश्यते, ४प्रतावपि बहिर्भागे दृश्यते ॥ १८. ‘विपदं’ इति १ ॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।१४ ॥

१ स्निह्यति स्म स्निग्धः । 'ष्णिह प्रीतौ' (दि.प.अ.), निष्ठा, 'वा द्रुहमुहस्नुहस्निहाम्' ८।२।३३ ॥ इति घत्वम्, जश्त्वम् ।
२ वत्सोऽस्याऽस्ति वत्सः । 'वत्सः पुत्रादिवर्षयोः' [मेदिनी-
कोशः, सान्तवर्गः, श्लो-११] इति मेदिनिः । अत्रादिशब्दः प्रका-
रार्थः, प्रकारश्च सादृश्यम्, तच्च स्नेहपात्रत्वमेव । वत्से पुत्रादि-
स्नेहपात्रे कामोऽभिलाषोऽस्यास्ति वत्सलः । 'वत्सांसाभ्यां
कामबले' ५।२।१८ ॥ इति लच् । 'स्निग्धो वात्सल्यसंपन्ने चिक्क-
णेऽप्यभिधीयते' [विश्वलोचनकोशः, धान्तवर्गः, श्लो-२८] इति
श्रीधरः । वत्सलः पुत्रादिस्नेहात्मा रतिभेदः, तस्य भावो वात्स-
१० ल्यम्, तेन संपन्नो वात्सल्यसंपन्न इति । द्वे वत्सलस्य ॥

उपाध्यभ्यागारिकौ तु कुटुम्बव्यापृते नरि ॥४७८॥

१ उपाधीयत इति उपाधिः, पुंसि । 'डुधाञ् धारण-
पोषणयोः' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।१२ ॥ ।
'उपाधिं बाधन्ते विविधविधिभिर्बान्धवजनाः' [३] इति यथा ।
२ अभ्यागारमस्यास्ति अभ्यागारिकः । 'अत इनिठनौ'
५।२।११५ ॥ इति ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥ । ३ कुटुम्बे
कलत्रादौ व्यापृतः पोषणोद्युक्तः [कुटुम्बव्यापृतः], तत्र । द्वे
कुटुम्बपोषणशक्तस्य ॥४७८॥

जैवातृकस्तु दीर्घायुः

२० १ जीवति जीवयति वा जैवातृकः । 'जीव प्राण-
धारणे' (भा.प.से.), जीवेरातृकन्, वृद्धिश्च धातोरादेः । २
दीर्घमायुरस्य दीर्घायुः । आयुष्मानपि । द्वे चिरंजीविनः ॥

त्रासदायी तु शङ्करः ।

१ त्रासमुद्वेगं ददाति त्रासदायी । २ शङ्कतेऽस्मा-
ज्जनः शङ्करः । 'मन्दिवासि(वाशि)-' (उणा-३८) इति बाहु-
लकादुरच् । शङ्कुं हृदि कीलकमिव राति ददातीति वा । द्वे
त्रासदायिनः । त्रासोऽत्र 'अउद्रक' इति भाषाप्रसिद्धः ॥

अभिपन्नः शरणार्थी

३० १ अभिमुखं पद्यते स्म अभिपन्नः । 'पद गतौ'
(भा.आ.अ.), क्तः, 'रदाभ्याम्' ८।२।४२ ॥ इति नत्वम् ।
२ शरणमर्थयत इत्येवंशीलः शरणार्थी । 'सुप्यजातौ' ३।२।-

७८ ॥ इति णिनिः । एकं शरणार्थिनः ॥

कारणिकः परीक्षकः ॥४७९॥

१ करणेन अधिकारिवर्गेण चरति कारणिकः ।
'तेन चरति' ४।४।८ ॥ इति ठक् । करं (करणं) प्रयोजनमस्येति
वा । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ इति ठक् । २ परीक्षते
अवधारयते प्रमाणैरर्थमिति परीक्षकः । 'ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः'
(भा.आ.से.), ण्वुल् । आक्षपटलिकोऽपि । द्वे 'पारखू' इति
ख्यातस्य ॥४७९॥

समर्थकस्तु वरदः

४०

१ समृद्ध्यति संवर्धयति समर्थकः । 'ऋधु वृद्धौ'
(स्वा.प.से.), उकप्रत्यये निपातितः । समर्थयति समृद्ध्या
योजयतीति ण्वुलि निरुकारोऽपि । 'समृद्ध्यति वर्धते समर्थः',
स एव समर्थकः [अम.क्षीर.३।१।७ ॥] इति स्वामी । २ वरम-
भीष्टं ददाति वरदः । 'डुदाञ् दाने' (जु.उ.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे
कः' ३।२।३ ॥ । द्वे वरदातुः । 'वाञ्छितदाता' इति भाषा ॥

व्रातीनाः सङ्गजीविनः ।

१ नानाजातीया अनियतवृत्तयः शरीरायासजीविनः
सङ्घा व्राताः, तत्साहचर्यात् तत्कर्माऽपि व्रातम्, तेन जीवन्ति
व्रातीनाः । 'व्रातेन जीवति' ५।२।२१ ॥ इति सूत्रेण खञ्, ५०
'आयनेयो' ७।१।२ ॥ इति खस्य ईनादेशः । २ सङ्घेन जीवन्ति
सङ्गजीविनः । 'जीव प्राणधारणे' (भा.प.से.), ग्राहादित्वा-
णिनिः । द्वे 'वहीतरा पोडलिया मजूर' इति ख्यातस्य ॥

सभ्याः सदस्याः पार्षद्याः सभास्ताराः सभासदः

॥४८०॥

सामाजिकाः

१ सभायां साधवः सभ्याः । 'तत्र सार्धुः' ४।४।९८ ॥
इति यत् । २ एवं सदसि साधवः सदस्याः । ३ पर्षदं
समवयन्ति पार्षद्याः । 'पर्षदो (परिषदो) ण्यः' ४।४।९४ ॥ इति
ण्यः । पारिषद्या अपि । ४ सभामास्तृणन्ति सभास्ताराः । ६०
'स्तृज् (स्तृज्) आच्छादने' (त्र्या.उ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥

१. 'धारणादौ' इति १.२.४ ॥ २. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।३३५ ॥, पृ.१४८ ॥ ३. 'उद्रक' इति ३, 'उप्रउद्रक' इति २ ॥ ४. '-ङ्' इति ३ ॥ ५. 'परीक्षकः' इति ३ ॥ ६. 'चरति' इत्येवाष्टाध्यायम् ॥ ७. 'प्रयोजनम्' इत्येवाध्यायम् ॥ ८. '-धायति' इति ३ ॥ ९. 'ईक्ष दर्शने' इति स्वामिमैत्रेयसायणाः ॥ १०. 'आक्ष' इति ३ ॥ ११. स्वामिकृतामरकोशटीकायां 'समृद्ध्यति संवर्धयति समर्थकः' इति दृश्यते, अत्र स्वामिना 'समर्थकः' सोकार एवाभीष्टः, ३।१।७ ॥, पृ.२३७ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेषनिधनवर्गः (प्राणिवर्गः), श्लो-७, पृ.७ ॥ १३. 'खन्' इति ३.४ ॥ १४. '-न्तीति' इति ३ ॥ १५. 'सभाया यः' ४।४।१०५ ॥ इति सूत्रविद्यमानत्वादित्वादिदं विचारणीयम् ॥

५ सभायां सीदन्ति सभासदः । 'षद्लृ विशरणादौ' (भ्वा.-प.अ.), 'सत्सूद्विष-' ३।२।६१॥ इति क्विप् ॥४८०॥ ६ समाजं समवयन्ति सामाजिकाः । 'समवायाः समवेति (समवायान् समवैति)' ४।४।४३॥ इति ठक् । षट् सभायोग्यस्य ॥

सभा संसत् समाजः परिषत् सदः ।

परिषत् समन्या गोष्ठ्यास्था आस्थानं समितिर्घटा ॥४८१॥

- १ सह भान्त्यस्यां सभा । 'भा दीप्तौ' (अ.प.अ.), क्विबन्तः, आकारान्तोऽयम्, सोमपावत् । सन्यते भज्यत इति
१० वा । 'षन्(षण्) संभक्तौ' (भ्वा.प.से.), 'सनेर्दित्' (हैमोणा-३३०) इत्यभः । २ संभूय सीदन्त्यस्यां संसत् । 'षद्लृ विशरणादौ' (भ्वा.प.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप् । ३ समजन्ति मिलन्त्यस्मिन् समाजः । 'अज गतौ क्षेपणे च' (भ्वा.प.से.) । ४ परितः समन्तात् सीदन्त्यस्यां परिषत् । 'सत्सूद्विष-' ३।२।६१॥ इति क्विप् । ५ सीदन्त्यत्रेति सदः, स्त्रीक्लीबयोः । 'स्त्रीनपुंसकयोः सदः' [अमरकोषः २।७।१५॥] इत्यमरः । 'षद्लृ विशरणादौ' (भ्वा.प.अ.), '-असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन् । ६ पृणन्त्येनां परिषत्, स्त्रीलिङ्गः । ७ समजन्त्यस्यां समन्या । 'अज गतौ' (भ्वा.प.से.), 'संज्ञायां समजनिषदनि-
२० पतमनविदषुञ्जीङ्भृजिणः' ३।३।९९॥ इति क्यप्, 'अजेः क्यपि वीभावो न इति वाच्यम्' (वा-२।४।५६॥) । ८ गावो नानोक्तयस्तिष्ठन्त्यस्यां गोष्ठी । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), स्थादित्वात् कः, 'अम्बाम्बगोभूमि-' ८।३।९७॥ इति षत्वम् । ९ आतिष्ठन्त्यस्याम् आस्था । 'आतश्चोपसर्गे-' ३।३।१०६॥ अङ् । १० आ स्थीयतेऽस्मिन् आस्थानम् । अधिकरणे ल्युट् । स्त्रियामास्थानी । 'आस्थानी क्लीबमास्थानम्' [अमरकोषः २।७।१५॥] इत्यमरः । ११ संयन्त्यस्यां समितिः । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), सम्पूर्वः, 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥ । १२ घटन्तेऽस्यां घटा । 'घट चेष्टायाम्' (भ्वा.आ.से.), भिदादित्वादङ् ।
३० द्वादश सभायाः ॥४८१॥

सांवत्सरो ज्यौतिषिको मौहूर्तिको निमित्तवित् ।

दैवज्ञगणकादेशिज्ञानिकार्तान्तिका अपि ॥४८२॥

विप्रश्निकेक्षणिकौ च

१. 'घञपोः प्रतिषेधे क्यप उपसंख्यानं कर्तव्यम्' इति काशिका, भा-२, २।४।५६॥, पृ.२९७॥ २. 'दैवं' इति १॥ ३. 'त्रिकाण्डः' इति २॥ ४. '-मस्त्यास्ति' इति १॥ ५. 'ईक्षणः' इति ३॥ ६. 'जोसीति' इति ३॥ ७. 'वा' इति ३॥

१ संवत्सरः कालोपलक्षणम्, तं वेत्ति सांवत्सरः । 'तदधीते तद्वेद' ४।२।५९॥ इत्यण् । २ ज्योतिर्ग्रहनक्षत्रादि, तदधिकृत्य कृतो ग्रन्थः, 'अधि[कृत्य] कृते ग्रन्थे' ४।३।८७॥, संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्धयभावः ज्योतिषम्, तद्वेदेति ज्यौतिषिकः । क्रतूक्थादित्वाड्क्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । ३ एवं मौहूर्तिकः । मौहूर्तोऽपि सांवत्सरवत् । ४ निमित्तं वेत्ति निमित्तवित् । 'विद ज्ञाने' (अ.-प.से.), क्विप् । ५ दैवं प्राक्कृतं शुभाशुभरूपं कर्म जानाति दैवज्ञः । 'ज्ञा अवबोधने' (क्र्या.प.अ.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । ६ ग्रहादिसञ्चारं गणयति गणकः । 'गण संख्याने' (चु.उ.से.), ण्वुल् । स्त्रियां 'पुंयोगात्-' ४।१।४८॥ इति ङीष् गणकी । ७ शुभाशुभमादिशतीत्येवंशील आदेशी । 'दिश अतिसर्जने' (तु.प.अ.), 'सुष्यजातौ-' ३।२।७८॥ इति णिनिः । ८ कालादिज्ञानमस्त्यस्य ज्ञानी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । ९ कृतान्तं दैवं वेत्ति कार्तान्तिकः । तद्वेदेति क्रतूक्थादिना ठक् । 'कृतान्तोद्यमसिद्धान्तदैवाकुशलकर्मसु' [अमरकोषः १।३।६४॥] इति त्रिकाण्डशेषः (अमरः) ॥४८२॥ १० विप्रश्नो दैवपृच्छ(प्रच्छ)नमस्त्यस्य विप्रश्निकः । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ । ११ शुभाशुभयोरीक्षणमस्यास्ति ईक्षणिकः । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ । एकादश दैवज्ञस्य । 'जोइसि' इति भाषा । दैवज्ञः विप्रश्निकः ईक्षणिकः, एते त्रयो यां स्त्री 'देवाली भोपाली' इति प्रसिद्धा, तन्नामवाचकाः । 'विप्रश्निका त्वीक्षणिका दैवज्ञा' [अमरकोषः २।६।२०॥] इत्यमरः ॥

सैद्धान्तिकस्तु तान्त्रिकः ।

१ सिद्धान्तं वेत्ति सैद्धान्तिकः । ठक् । २ तन्यते तन्त्र्यते वा तन्त्रम्, पारमेश्वरज्योतिषवैद्यकादि, तद् वेत्ति तान्त्रिकः । उक्थादित्वाड्क् । द्वे सिद्धान्तवेत्तुः । 'सिद्धान्ति' इति भाषा ॥

लेखकेऽक्षरपूर्वाः स्युश्चणजीवकचञ्चवः ॥४८३॥

वार्णिको लिपिकरश्च

१ लिखति लेखकः । 'लिख अक्षरविन्यासे' (तु.प.-से.), 'शिल्पिनि णुन्(ष्णुन्)' ३।१।१४५॥, तत्र । २-४ अक्षरपूर्वाक्षणादयः, अक्षरेण लक्षणया अक्षरलेखनेन वित्तः अक्षर-

४०

५०

६०

७०

८०

९०

१००

चणः । 'तेन वित्तश्चञ्चणौ' ५।२।२६ ॥ अक्षरैर्जीवति अक्षर-
जीवकः । अक्षरलिखनेन वित्तः अक्षरचञ्चुः ॥ ४८३ ॥ ५ वर्णाः
शिल्पमस्य वार्षिकः । 'शिल्पम्' ४।४।५५ ॥ (हैमसू-६।४।-
५७ ॥) इति ठक् । ६ लिपिं करोति लिपिकरः । 'दिवाविभा-
निशाप्रभा-' ३।२।२१ ॥ इति टः । 'कृजो हेतुताच्छील्य-' ३।२।२० ॥
इत्यादिना वा । षड् लेखकस्य । 'कायस्थः करणः' [शेषनाम-
माला ३।१०७ ॥] शैषिके ॥

अक्षरन्यासे लिपिलिखिः ।

- १ अक्षराणां न्यसनं स्थापनम् अक्षरन्यासः । निपूर्वाद्
१० 'असु क्षेपेणे' (दि.प.से.) अस्माद्भावे घञ् । लिप्यतेऽनया पत्रं
लिपिः । 'लिप उपदेहे' (तु.उ.अ.), 'इगुपधात् किञ्' (उणा-
५५९) इतीन् । २ " 'दिवाविभाप्रभा-' इत्यादिसूत्रे 'लिवि
(लिबि)' इति निर्देशात् पक्षे वकारः (बकारः) इति, तेन 'लिविः
(लिबिः)' [मा.धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसंख्या-१४१] इति
माधवः । 'लिविः सौत्रो धातुरत 'इगुपधात् [कि] च्' (उणा-
५५९) इतीनिर्वा । एतौ पृषोदरादी वा । 'इदुपधात् किः' [ ]
इति व्याख्यामृतम् । 'लिखिताक्षरविन्यासे लिपिलिखि-
(लिबि)रुभे स्त्रियौ' [अमरकोषः २।८।१६ ॥] इत्यमरः । लेखा-
ऽपि । 'लेखा राज्यां लिपावपि' [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।२५ ॥]
२० इत्यनेकार्थः । द्वे लेखनस्य ॥

मषिधानं मषिकूपी

१ मषिधीयतेऽस्मिन् मषिधानम् । 'डुधाञ् धारणादौ'
(जु.उ.अ.), अधिकरणे ल्युट् । २ मषेः कूपीव मषिकूपी ।
मेलानन्दो (मेलानन्दो) मसिमणिश्चैतावपि । यद् हारावली-
'मेलानन्दो (मेलानन्दो) मसिमणिः' [हारावली, पादावधिः,
श्लो-२१२ (१२)] इति । द्वे मषीभाजनस्य ॥

मलिनाम्बु मषी मसी ॥ ४८४ ॥

- १ मलिनं च तदम्बु च मलिनाम्बु, अञ्जनाक्तत्वात् ।
२-३ मषति हिनस्ति औज्ज्वल्यं मषिः, 'मष हिंसायाम्'
३० (भ्वा.प.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन्, मस्यति परिणमति

मसिः, पुंस्त्रीलिङ्गौ । 'मसी परिणामे' (दि.प.से.), '-इन्'
(उणा-५५७) इतीन्, 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति
ङीषि मषी, मसी च । मषिर्मसिरिति तृतीयस्वरान्तोऽपि ।
मेला पत्राञ्जनं चैतावपि । यल्लक्ष्यम्-

“यदि पत्रायते व्योम मेला नन्दायतेर्णवः ।

बह्मायते लिपिकरस्तथाप्यन्तः कुतो गिराम् ॥ ११ ॥”

[ ] इत्यत्र मेला मषी, तस्या नन्दा भाजनमिति व्याख्या ।
“मेला पत्राञ्जनं मसिः” [हारावली, पादावधिः, श्लो-२१२
(१२)] इति हारावली । त्रीणि मष्याः ॥

इह प्रस्तावादनुक्तान्यपि लेखनीनामानि, तद्यथा लेखनी, ४०
ललन्तिका, कलमश्च । यद् हारावली-“लेखनीवल्ललन्तिका”
[हारावली, पादावधिः, श्लो-२१२ (१२)] इति । “कलमो
लेखनीचौरशालिलाक्षारसेषु च” [विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः,
श्लो-४३] इति महेश्वरः ॥ ४८४ ॥

कुलिकस्तु कुलश्रेष्ठी

१ कुलमस्त्यस्य कुलिकः । 'अत इनिठनौ' ५।२।-
११५ ॥ । कुलं कायति 'कुलिकः' [अमरकोषः २।१०।५ ॥]
इत्यमरः । २ कुले वणिग्वन्दे श्रेष्ठत्वमस्य कुलश्रेष्ठी । 'अत
इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ । द्वे कुले श्रेष्ठस्य ॥

सभिको द्यूतकारकः । ५०

१ सभा द्यूतशालास्त्यस्य सभिकः । 'नौ द्व्यचष्टन्'
४।४।७ ॥ । “सभाद्यूतं सभागृहम्” [ ] इति रुद्रः । २ द्यूतं
कारयति द्यूतकारः । पचाद्यच्, ततः कन् । द्यूतं करोति
द्यूतकारक इति ण्वुल् वा । द्वे 'सहिओ' इति ख्यातस्य ।
'कटि' इति भाषान्तरम् । 'सहिकः' [ ] इति हलायुधटीका ॥

कितवो द्यूतकृद् धूर्तोऽक्षधूर्तश्चाक्षदेविनि ॥ ४८५ ॥

१ किं तवाऽस्तीति पणते ब्रूते कितवः । पृषो-
दरादिः । केतति निवसति यत्र तत्रेति वा । 'कित निवासे'
(भ्वा.प.से.), बाहुलकादवः, स च कित् । २ द्यूतं करोति
द्यूतकृत् । 'क्विप्-' ३।२।७६ ॥, 'ह्रस्वस्य-' ६।१।७१ ॥ इति ६०

१. 'तेन वित्ते चञ्चणौ' इति ३ ॥ २. 'कित्' इत्युणादिगणे ॥ ३. मा. धातुवृत्तौ-“ 'दिवाविभा-' इत्यादौ 'लिपिलिबि' इति निर्देशात् पकारस्य पक्षे
बकारः” इति दृश्यते, मा. धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-१४१, पृ.४९२ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, श्लो. ४७०, पृ.५५४ ॥ ५. 'नान्दा'
इति ३ ॥ ६. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।४९५ ॥, पृ.२८२ ॥ ७. 'लला-' इति ३ ॥ ८. हारावल्यां “लेखनी वर्णतूलिका” इति
दृश्यते, पादावधिः, श्लो-२१२ (१२), पृ.४०६ ॥ ९. विश्वप्रकाशकोशे “-शालिकाक्षरकेषु च” इति दृश्यते ॥ १०. 'कुलिकः' इति ४ ॥ ११. 'द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, श्लो. ७२७, पृ.८१७ ॥ १२. 'सहिया' इति ३ ॥ १३. 'कटि' इति ४ ॥ १४. 'सहितः' इति ३ ॥ १५. 'कितवः' इति २.४ ॥
१६. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'कितवः' इति दृश्यते ॥

तुक् । ३ धूर्वति हिनस्ति धूर्तः । उर्वी तुर्वी धुर्वी हिंसार्थो^१
दण्डकधातुः, 'हसिमृगिण्वाऽमि-' (उणा-३६६) इत्यादिना तन्,
'राल्लोपः' ६।४।२१॥ इति वलोपः । धावन्ती अर्तिः धूर्तिः,
तद्योगाद् धूर्त इति वा । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८॥ इति अण्,
'अच्चौ' इति दीर्घः । ४ अक्षेषु धूर्तः अक्षधूर्तः । 'सप्तमी
शौण्डेः' २।१।४०॥ इति समासः । ५ अक्षैर्दीव्यति विजिगीषते
अक्षदेवी । 'दिवु क्रीडादौ' (दि.प.से.), ग्रहादित्वाणिनिः,
तत्र। पञ्च धूर्तस्य । 'जूभारी' इति भाषा ॥४८५॥

दुरोदरं कैतवं च द्यूतमक्षवती पणः ।

१० १ दुष्टमासमन्तादुरदरमस्य दुरोदरम्, पुंक्ली । २
कितवस्य कर्म कैतवम् । युवादित्वादण् । ३ दीव्यते स्म
द्यूतम्, पुंक्ली । 'दिवु क्रीडादौ' (दि.प.से.), निष्ठा, 'यस्य
विभाषा' ७।२।१५॥ इति नेट्, 'च्छ्वोः शूडनुनासिके' ६।४।
१९॥ इति वकारस्य ऊट्, 'इको यणचि' ६।१।७७॥ इति
यणादेशः । ४ अक्षाः पाशका उपायत्वेनाऽत्र सन्तीति अक्ष-
वती । 'तदस्यास्ति' ५।२।९४॥ इति मतुपि शब्दशक्तिस्वा-
भाव्यात् स्त्रीत्वम् । ५ द्यूते यदुत्सृज्यते, स पणः, तद्योगादर्श-
आद्यचि पणः । पञ्च द्यूतस्य ॥

पाशकः प्रासकोऽक्षश्च देवनः

२० १ पाश्यते बध्यतेऽनेन पाशकः । पाशेः सौत्रात्
तालव्यान्ताद् ण्वल् । 'पश बन्धने' (चु.उ.से.) णिजन्ताद्वा ।
२ प्रास्यन्ते क्षिप्यन्तेऽनेन प्रासकः । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.),
दिवादिः, ण्वल् । ३ अक्षति व्याप्नोति अक्षः । 'अक्ष(अक्षू)
व्याप्तौ' (भ्वा.प.वे.), पचाद्यच् । यद्वा 'अशूङ् व्याप्तौ' (स्वा-
आ.वे.), 'अशेर्देवेन' (उणा-३४५) इति सप्रत्ययः, 'वृश्च'-
८।२।३६॥ आदिना षत्वम्, 'षढोः कः सि' ८।२।४१॥ इति
कत्वम् । ४ दीव्यन्त्यनेन देवनः । ल्युट् । चत्वारि 'पासा'
इति ख्यातस्य ॥

तत्पणो ग्लहः ॥४८६॥

३० १ तेषु अक्षेषु पणो बन्धो जय्यत्वे स्थापितमित्यर्थः,

तत्पणः । "पणोऽक्षेषु ग्लहः" [अमरकोषः २।१०।४५॥] इत्य-
मरः । पण्यते पणः बन्ध इति तट्टीका । "पणो द्यूतादिषूत्सृष्टे
भृतौ मूल्ये धनेऽपि च" [अमरकोषः ३।३।४६॥] इत्यमर-
सिंहानेकार्थः । "द्यूतादावुत्सृष्टं जय्यत्वे" स्थापितम् [अम.
क्षीर.३।३।४६॥] इति क्षीरस्वामी । पणोऽप्यस्यार्थः । यच्छाश्वतः-
"ग्लहे माने श्वेतकानां मूल्ये कार्षापणे धने ।

द्यूतादौ कल्पिते चैव बद्धमुष्टौ भृतौ पणः ॥१॥"

[शाश्वतकोशः, श्लो-६८] इति । गृह्यते ग्लहः । 'ग्रह उपादाने'
(क्र्या.उ.से.), ग्रहेरप् लत्वं च, 'अक्षेषु ग्लहः' ३।३।७०॥ इति
निपातनात् साधुः । एकं द्यूतादौ जय्यत्वे स्थापितस्य ॥४८६॥ ४०

अष्टापदः शारिफलम्

१ अष्टौ पदानि स्थानान्यत्र अष्टापदः । 'अष्टनः
संज्ञायाम्' ६।३।१२५॥ इति दीर्घः । "अष्टापदोऽस्त्री कनके
शारीणां फलकेऽपि च" [मेदिनीकोशः, दान्तवर्गः, श्लो-४४]
इति मेदिनिः । २ शारीणां फलं फलकं शारिफलम् । शारयः
फलन्त्यत्रेति वा । पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । "फलं हेतुसमुत्थे स्यात्
फलके व्युष्टिलाभयोः" [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-
२] इति विश्वः । द्वे खेलनाधारचतुरङ्गफलकादेः ॥

शारः शारिश्च खेलनी ।

१ शार्यते^१ मार्यते शारः, पुंस्त्री । 'शृ हिंसायाम्' ५०
(क्र्या.प.से.), कर्मणि घञ् । २ शृण्यतेनां शारिः, स्त्रीलिङ्गः ।
'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), इञ् । शाब्दिकास्तु परिणयेन
शारीन् हन्तीति पुंस्यप्युदाहरन्ति । ३ खेल्यतेऽनया खेलनी ।
'खिलुं क्रीडने' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट्, गौरादिः । त्रीणि
शारस्य । 'सारि' इति भाषा ॥

परिणायस्तु शारीणां नयनं स्यात् समन्ततः ॥४८७॥

१ वामदक्षिणयोः शारीणां परितः समन्तान्नयनं परि-
णायः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'परिण्यो (परिन्यो)-
नीणोः' ३।३।३७॥ द्यूते घञ् । एकं 'शारिन्तुं चलाविवर्त' इति
भाषायाः ॥४८७॥ ६०

१. 'उर्वी तुर्वी दुर्वी धुर्वी हिंसार्थाः' इति स्वामी, भ्वादिः, धातुसं-३७८, पृ.८८॥, 'उर्वी तुर्वी धुर्वी दुर्वी धुर्वी हिंसार्थाः' इति सायणः, भ्वादिः,
धातुसं-१५५॥ २. 'वल्लोपः' इति २.३॥ ३. '-णच्' इति ३॥ ४. 'क्रीडने' इति ३॥ ५. 'नेट्' इति ४॥ ६. 'मनुप्' इति ४॥ ७. 'अच्' इति २.४॥ ८.
स्वामिसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'व्याप्तौ सङ्घाते च' इति मैत्रेयसायणौ । अत्र ङकारानुबन्धोऽनावश्यकः ॥ ९. ३प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'जय्यते' इति १.२.४॥
११. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०॥४६॥ १२. 'फलके च' इति २॥ १३. 'फलत्य-' इति २॥ १४. 'विनिश्चः' इति १.२, 'क्षिश्चः' इति ३॥ १५.
'शर्यते' इति १, 'शोयते' इति २॥ १६. 'खिल' इति ३.४॥ १७. क्रीडनेऽर्थे खिलुधातुर्न दृश्यते, परं तु क्षीरतरङ्गिण्यादौ चलनेऽर्थे दण्डात्मको 'खेलु'
धातुर्दृश्यते ॥ १८. '-विवुं' इति ३॥

समाह्वयः प्राणिद्यूतम्

१ सं सम्यग् हर्षेणाऽऽहूयन्ते जना अत्र समाह्वयः ।
'ह्वेज् आह्वाने' (भ्वा.उ.अ.), 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११८॥ इति
घः । प्राणिभिर्मेषकुक्कुटादिभिर्द्यूतं प्राणिद्यूतम्, तस्यैकम् ।
'समाह्वयः स्यात् सङ्ग्रामे द्युते पशुपक्षिणोः' [विश्वप्रकाश-
कोशः, यान्तवर्गः, श्लो-११०] इति महेश्वरः ॥

व्यालग्राह्याहितुण्डिकः ।

१ व्यालान् सर्पान् गृह्णातीत्येवंशीलो व्यालग्राही ।
'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), 'नन्दिग्रहिपचा-' ३।१।१३४॥ इत्या-
१० दिना णिनिः । २ अहितुण्डेन दीव्यति आहितुण्डिकः । 'तेन
दीव्यतिखनति-' ४।४।१२॥ इति ठक् । अहितुण्डिको द्रुस्वा-
दिरपीति शब्दप्रभेदः । 'व्यालग्राहोऽहितुण्डिकः' [१] इत्य-
मरमाला । अहेस्तुण्डमस्यायत्तत्वेनास्तीति । 'अत इनिठनौ'
५।२।११५॥ इति ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥ । द्वे 'गारुडी'
इति ख्यातस्य ॥

स्यान्मनोजवसस्तातुल्यः

१ मनो जवति प्रविशति मनोजवसः । 'जुः' सौत्रो
गतौ, 'अत्रौणादिकोऽसच्चत्ययो बाहुलकात् । मनोजेऽभिलाषे
वसतीति वा । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), अच् । मनो
२० जवतेऽस्मिन् पिताऽयमिति धावति मनोजव इत्यपि । 'जनः
पितृसधर्मा यः स ताताऽहो मनोजवः' [१] इति व्याडिः ।
तातेन पित्रा तुल्यः ताततुल्यः । एकं तातसदृशस्य ॥

शास्ता तु देशकः ॥४८८॥

१ शास्ति शास्ता । 'शासु अनुशिष्टौ' (अ.प.से.),
'तृन्' ३।२।१३५॥, तृच् वा । २ दिशति देशकः । 'दिश
अतिसर्जने' (तु.प.अ.), ण्वुल् । शासकः शिक्षकश्च । द्वे
शास्तुः । 'सीखावणहार' इति भाषा ॥४८८॥

सुकृती पुण्यवान् धन्यः

१ सुकृतमस्याऽस्ति सुकृती । 'अत इनिठनौ' ५।२।-
३० ११५॥ इतीनिः । २ पुण्यमस्यास्ति पुण्यवान् । 'तदस्यास्ति-

५।१।१४॥ इति मतुप् '[मादुपधायाश्च] मतोर्वोऽयवादिभ्यः'
८।२।१९॥ इति वत्वम् । ३ धनं लब्ध्वा धन्यः । 'धनगणं
लब्ध्वा' ४।४।८४॥ इति यत् । त्रीणि पुण्यवतः ॥

मित्रयुर्मित्रवत्सलः ।

१ मित्रं स्नेहाद् याति मित्रयुः । 'या प्रापणे' (अ.-
प.अ.), मृगय्वादित्वात् कुः, 'आतो लोपः' ६।४।६४॥ ।
मित्रेषु वत्सलो मित्रवत्सलः । एकं मित्रवत्सलस्य ॥

क्षेमङ्करो रिष्टतातिः शिवतातिः शिवङ्करः ॥४८९॥

१ क्षेमं करोति क्षेमङ्करः । 'क्षेमप्रियमद्रेऽण्व' ३।२।-
४४॥ इति खच्, खित्वाद् मुम् । अणि क्षेमकरोऽपि । (२ ४०
'रिष्टे क्षेमता भूयादस्य रिष्टतातिः) । ३ शिवस्य करः शिव-
तातिः । 'शिवशमरिष्टस्य करे' ४।४।१४३॥ तातिल् । ४ शिवं
करोति शिवङ्करः । खच् । चत्वारि शुभकारिणः ॥४८९॥

श्रद्धालुरास्तिकः श्राद्धः

१ श्रद्धानशीलः श्रद्धालुः । 'स्पृहिगृहि-' ३।२।-
१५८॥ इत्यालुच् । २ अस्ति परलोके, पुण्यं पापं चेति पर-
लोके मतिरस्य आस्तिकः । 'अस्तिनास्तिदिष्टं मतिः' ४।४।-
६०॥ इति ठक् । ३ श्रद्धाऽस्त्यस्य श्राद्धः । 'प्रज्ञाश्रद्धार्चा-
वृत्तिभ्यो णः' ५।२।१०१॥ । 'श्राद्धं निवापे श्राद्धस्तु त्रिषु
श्रद्धासमन्विते' [विश्वलोचनकोशः, धान्तवर्गः, श्लो-२२] इति ४०
श्रीधरः । स्त्रियां टापि श्राद्धा, गङ्गावत् । त्रीणि श्रद्धावतः ॥

नास्तिकस्तद्विपर्यये ।

१ नास्ति परलोके मतिरस्य नास्तिकः । 'अस्ति-
नास्तिदिष्टं मतिः' ४।४।६०॥ इति ठक् । तस्य आस्तिकस्य,
विपर्ययो वैपरीत्यम्, तत्र । एकं श्रद्धारहितस्य ॥

वैरङ्गिको विरागाहः

१ नित्यं विरङ्गमर्हति वैरङ्गिकः । 'छेदादिभ्यो नित्यम्'
५।१।६४॥ इति तदर्हतीति विषये विरङ्गाट्टक् । २ विरागमर्हति
विरागाहः । 'अर्ह अर्हणे' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । द्वे
'विरागी' इति ख्यातस्य ॥ ६०

१. '-पक्षिभिः' इति विश्वप्रकाशकोशे, यान्तवर्गः, श्लो-११०, पृ.१२३॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १८।११॥, पृ.१७२॥, पदचन्द्रिका, भा-
१, भोगिवर्गः, श्लो-२२५, पृ.२६६॥, रामाश्रमी १८।११॥, पृ.११६॥ ३. '-मरनाममाला' इति ४॥ ४. 'मनोजवः' इति १.२.३॥ ५. 'अ-णा-'
इति १, 'अत्रोणा-' इति २, 'उणा-' इति ३॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४८८॥, पृ.११२॥ ७. इतोऽग्रे इप्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ ८. 'शास्'
इति ३॥ ९. '-करोऽपि' इति १॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ ११. अनावश्यकोऽयं प्रतिभाति ॥ १२. 'अर्ह पूजायाम्' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥

वीतदम्भस्त्वक्कलकनः ॥४९०॥

१ विशेषेण इतो गतो दम्भः कपटमस्माद् वीत-
दम्भः । २ नास्ति कलकनं शाठ्यमस्य अक्कलकनः । द्वे
निःकपटस्य ॥४९०॥

प्रणाय्योऽसम्मतः

१ प्रणीयते प्रणाय्यः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.),
'प्रणाय्योऽसम्मतौ' ३।१।१२८॥ इति साधुः । २ न सम्मतः
असम्मतः । द्वे सामान्येन अनभीष्टस्य । 'चौरादि असोहामणा'
इति भाषा ॥

१०

अन्वेष्टाऽनुपदी

१ अनु पश्चाद् एषति (इष्यति) गच्छति अन्वेष्टा ।
अनुपूर्वः 'इष गतौ' (दि.प.से.), तृच्, 'पुगन्तलघूप-' ७।३।-
८६॥ इति गुणः । २ अनुपदमन्वेष्टा अनुपदी । 'अनुपद्य-
न्वेष्टा' ५।२।१०॥ (हैमसू-७।१।१७०॥) इति सूत्रेण अनुपदीति
निपात्यते, अन्वेष्टा चेद् भवति । अनुपदिनौ, अनुपदिनः
इत्यादि । द्वे 'पागी' इति ख्यातस्य ॥

अथ सहः क्षमः ।

शक्तः प्रभूष्णुः

१ सहते सहः । 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), अच् ।
२ क्षमते क्षमः । 'क्षमूष् सहने' (भ्वा.आ.से.), अच् । ३
शक्नोति शक्तः । 'शक्लृ शक्तौ' (स्वा.प.अ.), निष्ठा । ४ प्रभव-
तीत्येवंशीलः प्रभूष्णुः । 'ग्लजिस्थश्च ग्स्तुः' ३।२।१३९॥ अत्र
सूत्रे 'चाद् भुवश्च' इति वचनाद् ग्स्तुः, 'श्र्युकः कितिः' ७।४।-
११॥ इत्यत्र गकारप्रश्लेषान्दे । प्रभविष्णुरपि चत्वारि समर्थस्य ।
'समर्थः अलम्भूष्णुः' [शैषनाममाला ३।१०८॥] शैषिके ॥

भूतात्तस्त्वाविष्टः

१ भूतेन आतो गृहीतो भूतात्तः । २ आविष्टति
संरभते स्म आविष्टः । 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.), निष्ठा ।
'प्रेतादिभिर्गृहीतो यः स आविष्टो भ्रमन् बहिः' [हारावली,
३० अर्धश्लोकावधिः, श्लो-६६] इति पुरुषोत्तमः । द्वे भूतपीडितस्य ॥

शिथिलः श्लथः ॥४९१॥

१ श्रन्थते शिथिलः । 'श्रथि शैथिल्ये' (भ्वा.आ.से.),

'अजिरशिशिरशिथिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराः' (उणा-५३) इति
सूत्रे किरजन्तः साधुः, रलयोरभेदः । २ श्लथयति श्लथः ।
'श्लथ शैथिल्ये' ( ), अच् । द्वे शिथिलस्य ॥४९१॥

संवाहकोऽङ्गमर्दः स्यात्

१ संवाहयत्यङ्गानि संवाहकः । 'वह प्रपाणे'
(भ्वा.उ.अ.), णिजन्तः, ण्वल् । २ अङ्गानि मर्दयति अङ्ग-
मर्दः । 'मृद मर्दने' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । द्वे 'मर्दनीया'
इति ख्यातस्य ॥

४०

नष्टबीजस्तु निष्कलः ।

१ नष्टं विलीनं बीजं रेतोऽस्य नष्टबीजः । २ निर्गतं
कलं रेतोऽस्य निःकलः । द्वे गतवीर्यस्य ॥

आसीन उपविष्टः स्यात्

१ आस्ते आसीनः । 'आस् (आस) उपवेशने'
(अ.आ.से.), 'लटः शतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे' ३।२।-
१२४॥ इति शानच्, 'ईदासः' ७।२।८३॥ इत्याकारस्येकारः । २
उपविशति स्म उपविष्टः । 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.), क्तः ।
द्वे उपविष्टस्य । 'बइठा' इति भाषा ॥

ऊर्ध्व ऊर्ध्वन्दमः स्थितः ॥४९२॥ ५०

१ ऊर्ध्वे परिमाति क्रीडति वा ऊर्ध्वः । 'ऊर्दङ्
(उर्द) माने क्रीडायां च' (भ्वा.आ.से.) 'उर्देर्ध च' (हैमाणा-
५०७) इति वः । २ ऊर्ध्वं दाम्यति ऊर्ध्वन्दमः । 'दम (दमु)
उपशमे' (दि.प.से.), अच् । 'ऊर्ध्वम्' इति मान्तामव्ययम् ।
३ तिष्ठति स्म कार्याय स्थितः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.-
प.अ.), निष्ठा, 'स्थाध्वोरिच्च' १।२।१७॥ । त्रीणि 'ऊभा' इति
ख्यातस्य ॥४९२॥

अध्वनीनोऽध्वगोऽध्वन्यः पान्थः पथिकदेशिकौ ।

प्रवासी

१ अध्वानमलं गच्छति अध्वनीनः । 'अध्वनो
यत्खौ' ५।२।१६॥ इति खः, 'आयनेयी-' ७।१।२॥ इति खस्येना-
देशः, 'ये चाभावकर्मणोः' ६।४।१६८॥ इति प्रकृतिभावान्न
टिलोपः । २ अध्वानं गच्छति अध्वगः । 'अन्तात्यन्ताध्वदूर-
पारसर्वान्तेषु डः' ३।२।४८॥ । ३ अध्वानमलं गच्छति

६०

१. 'प्राणा-' इति ४॥ २. 'चौरादि' इति १२॥ ३. 'पागी' इति १२॥ ४. 'क्षमते' इति १॥ ५. 'संरभते' इति ३॥ ६. 'श्रथ श्लथ कथ क्रथ हिंसार्थाः'
इत्यत्र श्लथधातुमैत्रेयेणैवोक्तत्वाद् हिंसार्थकः ॥ ७. 'बेठा' इति ३॥ ८. 'ऊ-' इति १४॥

अध्वन्यः । 'अध्वनो यत्खौ' ५।२।१६ ॥ इति यत् । ४ पन्थानं नित्यं गच्छति **पान्थः** । 'पथोऽण्(पन्थो ण) नित्यम्' ५।१।७६ ॥ इत्यण् पन्थादेशश्च । स्त्रियां पान्था । ५ पन्थानं याति **पथिकः** । 'पथष्टन्(पथः ष्कन्)' ५।१।७५ ॥ । स्त्रियां पथिकी । अदूर-विप्रकर्षादनयोः पर्यायत्वम् । ६ देशो देशान्तरमस्त्यस्य देशिकः । ७ प्रवसनशीलः **प्रवासी** । 'वस निवासे'(भ्वा.प.अ.), 'सुप्य-जातौ'-३।२।७८ ॥ इति णिनिः । प्रवसति वा प्रवासी । 'प्रे लप'-३।२।१४५ ॥ इति घिनुण् वा । सप्त पान्थस्य । 'वटाऊ' इति भाषा ॥

१०

तद्रणो हारिः

१ तेषां पथिकानां गणः तद्रणः । हार्यन्ते प्राप्यन्ते-ऽनया **हारिः**, स्त्रीलिङ्गः । 'हञ् हरणे'(भ्वा.उ.अ.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५५७) । एकं पथिकौघस्य ॥

पाथेयं शम्बलं समे ॥४९३॥

१ पथि मार्गे साधु **पाथेयम्** । 'पथ्यतिथि'-४।४।-१०४ ॥ इत्यादिना ढक् । २ शाम्यति क्षुदनेन **शम्बलम्**, पुंस्त्री । 'शमु उपशमे'(दि.प.से.), 'कम्बलादित्वात् कलचि साधु । द्वे शम्बलस्य ॥४९३॥

जङ्घालोऽतिजवः

२०

१ जङ्घे स्तोऽस्य **जङ्घालः** । सिध्मादित्वाल्लच्, 'प्राणिस्थातो लजन्यतरस्याम्' ५।२।९६ ॥ वा । २ अतिशायी **जवोऽस्त्यस्य अतिजवः** । द्वे 'उतावलु' चालइ' इत्यस्य ॥

जङ्घाकरिको जाङ्घिकः

१ जङ्घा एव करो राजदेयभागोऽस्य **जङ्घाकरिकः** । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥, जङ्घैव करी हस्ती यस्येति केचित् । २ जङ्घाभ्यां जीवति **जाङ्घिकः** । 'वेतनादिभ्यो जीवति' ४।४।-१२ ॥ इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥, 'किति च' ७।२।-११८ ॥ इति वृद्धिः । द्वे 'कासीद' इति ख्यातस्य ॥

जवी ।**जवनस्त्वरिते**

१ जवोऽस्त्यस्य **जवी** । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । २ जवति गच्छति **जवनः** । जुः सौत्रः, 'जुचङ्-क्रम्य'-३।२।१५० ॥ इति युच् । ३ त्वरते त्वरितः । 'जित्वरा संभ्रमे'(भ्वा.आ.से.), 'जीतः कः' ३।२।१९७ ॥ इति वर्तमाने कः, तत्र । त्रीणि वेगवतः ॥

वेगे रंथो रंहस्तरः स्यदः ॥४९४॥**जवो वाजः प्रसरश्च**

१ अजति गच्छत्यनेनेति **वेगः** । 'अज गतौ क्षेपणे च'(भ्वा.प.से.), 'गन्म्याद्यौ'-(उणा-१२०) इति गन्, 'अजे-व्यघञपोः' ३।४।५६ ॥ इत्यजेः वीभावः, 'सार्वधातुकार्ध-धातुकयोः' ७।३।८४ ॥ इति गुणः । विजतेऽनेनेति वा । 'ओविजी' भयचलनयोः'(तु.आ.से.), 'पुंसि संज्ञायौ' घः'-३।३।११८ ॥, तत्र । २ रीयते गच्छत्यनेन **रयः** । 'री गतौ'(क्र्या.प.अ.), अच् । 'रीणात्यनेनेति वा । 'री गतिरेषणयोः'(क्र्या.प.अ.), 'एरच्' ३।३।५६ ॥ । ३ रंहते (रंहति) गच्छत्यनेनेति **रंहः**, क्लीबे । 'रहि गतौ'(भ्वा.प.से.), '-असुन्'(उणा-६२८) । रमतेऽनेनेति वा । 'रमेर्हुक् च'(उणा-६५३) इत्यसुन्, हुक् चागम इति वा । ४ तरत्यनेन **तरः**, क्लीबे । 'तृ प्लवन-तरणयोः'(भ्वा.प.से.), '-असुन्'(उणा-६२८) । ५ स्यन्दनं **स्यदः** । 'स्यदि किञ्चिच्चलने' ( ), 'स्यदो जवे' ६।४।२८ ॥ निपातोऽयं वेगे, दन्त्यान्तस्थाद्यादिः ॥४९४॥ ६ जवनं **जवः** । 'जुङ् गतौ'(भ्वा.आ.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप् । ७ वजन्त्यनेन **वाजः** । 'वज गतौ'(भ्वा.प.से.), घञ् । ८ प्रसरणं **प्रसरः** । 'सु गतौ'(भ्वा.प.अ.), बाहुलकादप् । अष्टौ वेगस्य ॥

मन्दगामी तु मन्थरः ।

१ मन्दं गच्छति इत्येवंशीलो **मन्दगामी** । 'गम्लु गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'सुप्यजातौ'-३।२।७८ ॥ इति णिनिः । २ मथ्नाति पादौ **मन्थरः** । 'मन्थ विलोडने'(क्र्या.प.से.), बाहुल-काद् 'अर्तिकमिभ्रमि'-(उणा-४१२) इत्यरन् । द्वे मन्दगामिनः । 'हलूङ् चालइ' इति भाषा ॥

३०

४०

५०

६०

१. सूत्रस्य णप्रत्ययविधायकत्वादत्र णप्रत्ययो युक्तः ॥ २. 'देशि-' इति १.२ ॥ ३. 'वटाउ' इति ३ ॥ ४. 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणे ॥ ५. 'शम्बलः' इति १ ॥ ६. 'शमिकमि'-(हैमोणा-४९९) इति बलः' इति १ प्रतौ बहिर्भागे टिप्पणी ॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७३ ॥ ८. '-वलो' इति ३, '-वलौ' इति ४ ॥ ९. 'चलाइ' इति ३ ॥ १०. 'तस्य' इति १.२ ॥ ११. '-कारिकः' इति २.३ ॥ १२. '-म्यद्योः' इत्युणादिगणे ॥ १३. 'विजी' इति १.२.३ ॥ १४. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ १५. 'रीणो-' इति १.२ ॥ १६. 'रमेश्च' इत्येवोणादिगणे ॥ १७. 'स्यन्दः' इति १.२, 'स्यन्दनः' इति ३ ॥ १८. 'स्यन्दू स्रवणे' इति स्वामिमैत्रेयौ, '-प्रस्रवणे' इति सायणः ॥ १९. नन्दोऽस्यम्, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, धातुसं-६८२, पृ. १५३ ॥ २०. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७२ ॥ २१. 'हलूङ् चाले' इति ३, 'हलूङ् चालै' इति ४ ॥

कामंगाम्यनुकामीनः

१ कामं यथेष्टं गच्छतीत्येवंशीलः कामंगामी ।
'सुप्यजातौ'-३।२।७८॥ इति णिनिः । २ काममिति मान्त-
मव्ययम्, काममज्ञानम्, कामसदृशम् अनुकामम् । यथार्थेऽ-
व्ययीभावः, ततः 'अवारपारात्यन्तानुकामं गमी'५।२।११॥ इति
खः, खम्य ईनः [अनुकामीनः] । द्वे स्वेच्छाचारिणः ॥

अत्यन्तीनोऽत्यन्तगामिनि ॥४९५॥

१ अत्यतिगामिसमुच्चये, अन्तस्यात्ययो विक्रमोऽ-
व्ययीभावसमासः । अन्तमतिक्रान्तं वेति प्रादिसमासः । २
१० अत्यन्तं भृशं गामी अत्यन्तीनः । 'अवारपारात्यन्तानुकामं
गमी'५।२।११॥ इति खः । द्वे अत्यन्तगामिनः । 'घणुं चालई'
इति भाषा ॥४९५॥

सहायोऽभिचरोऽनोश्च जीविगामिचरप्लवाः ।

सेवकः

१ सह अयते सहायः । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.),
अच् । २ अभीत्याभिमुख्यार्थेऽव्ययम् । आभिमुख्येन चरति
अभिचरः । 'चर गतौ' (भ्वा.प.से.), अच् । ३-६ अनुप-
सर्गात् पुरो जीविगामिचरप्लवा योज्यन्ते । अनु पश्चाज्जीवति
अनुजीवी । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा.प.से.), ग्रहादित्वाणिनिः ।
२० अनुगच्छतीति अनुगामी । ग्रहादित्वाणिनिः । अनुचरः ।
अनुप्लवः । ['चर गतौ' (भ्वा.प.से.)], 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.-
आ.अ.), अच् । ७ सेवति (सेवते) सेवकः । 'षिवुं सेवा-
याम्' (भ्वा.आ.से.), प्वुल् । सप्त सेवकस्य ॥

अथ सेवा भक्तिः परिचर्या प्रसादना ॥४९६॥

शुश्रूषारार्थनोपास्तिवरिवस्यापरीष्टयः ।

उपचारः

१ सेवनं सेवा । 'षिवु सेवायाम्' (भ्वा.आ.से.),
भावे घञ् । २ भजनं भक्तिः । 'भज सेवायाम्' (भ्वा.उ.अ.),
'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । ३ परिचरणं परिचर्या । 'चर गतौ'
३० (भ्वा.प.से.), 'परिचर्यापरिसर्यामृगयाटाट्या'- (वा-३।३।१-

१०१॥) इति साधुः, परिपूर्वश्चरिः सेवार्थः । ४ प्रसाद्यते प्रसा-
दना । 'षद्लु विशरणादौ' (तु.प.अ.), णिजन्तः, करणे ल्युट्
॥४९६॥ ५ शुश्रूषणं शुश्रूषा । 'अः(अ) प्रत्ययात्' ३।३।१-
१०२॥ इत्यकारप्रत्ययः । ६ आराधनम् आराधना । 'राध'
साध संसिद्धौ' (स्वा.प.अ.), ल्युट् । ७ उपासनम् उपास्तिः ।
उपपूर्वः 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ ।
उपासनाऽपि । ८ वरिवःकरणं वरिवस्या । वरिवश्शब्दात् पूजा-
र्थाद् 'नमोवरिवश्चित्रङ्' क्यच्' ३।१।१९॥ इति क्यच्, टाप् । ९
पर्येषणं परीष्टिः । 'इषु इच्छायाम्' (तु.प.से.), 'स्त्रियां
क्तिन्' ३।३।१४॥ । पर्येषणाऽपि । अमरस्तु- 'पर्येषणा परी- ४०
ष्टिश्च' [अमरकोषः २।७।३२॥] इति भेदमाह । श्राद्धे द्विज-
शुश्रूषणमिति तट्टीका । १० उपचरणम् उपचारः । 'चर गतौ'
(भ्वा.प.से.), भावे घञ् । दश सेवायाः ॥

पदातिस्तु पत्तिः पदङ्गः पदातिकः ॥४९७॥

पादातिकः पादचारी पदाजिपदिकावपि ।

१ पादाभ्यामतति गच्छति पदातिः । 'अत सातत्य-
गमने' (भ्वा.प.अ.), 'इजजादिभ्यः' (वा-३।३।१०८॥) इतीञ्,
जित्वाद् 'अत उपधायाः' ७।२।११६॥ वृद्धिः, 'पादस्य पदा-
ज्यतिगेपहतेषु (पदाज्यातिगोपहतेषु)' ६।३।५२॥ इति वा पदा-
देशः । २ पद्यते गच्छति, पतति वा पत्तिः । 'पद गतौ' (दि.- ५०
आ.अ.), 'पल्लु पतने' (भ्वा.प.से.) अतो वा, 'क्तिक्तौ च
संज्ञायाम्' ३।३।१७४॥ इति क्तिच्, बाहुलकाद् 'ह्वशिभ्यां क्तिन्
वा' (चान्द्रोणा-१।८४॥) इति क्तिन् वा । ३ पादाभ्यां गच्छति
पदङ्गः । 'गम्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि'- (वा-३।२।१-
१०१॥) इति डः, 'पादस्य पदाज्यति (पदाज्याति)-' ६।३।१-
५२॥ इति पदादेशः । ४-५ पादाभ्यामतति पदातिकः ॥४९७॥
पदातिरेव पादातिकः । 'विनयादिभ्यष्टक्' ५।४।३४॥ इति
ठक् । पादातेः स्वार्थे कन् वा । [६ पादाभ्यां चरति पादचारी] ।
७ पादाभ्यामजति गच्छति पदाजिः । 'अज गतौ क्षेपणे च'
(भ्वा.प.से.), 'इजजादिभ्यः' (वा-३।३।१०८॥) इतीञ्, 'पादस्य ६०
पदाज्य (पदाज्या) तिगोप'- ६।३।५२॥ इति पदादेशः, अस्मादेव
निपातनात्र वीभावः । ८ पादाभ्यां चरति पदिकः । 'पर्पा-
दिभ्यष्टन्' ४।४।१०॥ इति ठन् (ष्टन्), 'पर्पादिभ्यष्टन्' ४।४।१०॥

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७६॥ २. 'घणौ चालै' इति४, 'चाले' इति३॥ ३. 'सिवु इति१.२.३, अत्र 'षेवु सेवने' इति युक्तः ॥ ४. 'षेवु सेवने'
इति युक्तः ॥ ५. ३प्रतौ नास्ति ॥ ६. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'राध षाध-' इति स्वामी ॥ ७. '-वृङ्' इति३.४॥ ८. 'इजजादिभ्यः' इति
वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ९. १प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'पदा-' इति१.३॥ ११. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'पादचारी' इति दृश्यते ॥ १२. 'इतीन्' इति३॥ १३.
'पदादिभ्यष्टन्' इति३, '-भ्यः ष्टन्' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥

इत्यत्र 'पादः पदं च' (गणसू-४।४।१०॥) इति पादाद्वनि पद्धावः । पादाविकोऽपि । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा.प.से.), 'इण्भीकापाशल्यतिमर्चिभ्यः कन्' (उणा-३२३) इक् चागमः पादाविकः । अवनमावः रक्षणम् । पादेनावः पादावः, ततः 'तत्र नियुक्तः' ४।४।६९॥ इति ठन् । मूलविभुजादित्वात् के पादातोऽपि । 'पदातिपत्तिः [पादात] पादाविकपदातयः (-जयः)' [ ] इत्यमरमाला । पादसमानार्थः पच्छब्दोऽप्यत्रास्ति । अष्टौ 'पालिहार' इति ख्यातस्य । [शेषश्चात्र- "पादातपदगौ समौ" [शेषनाममाला ३।१०॥]]

१० सरः पुरोऽग्रतोऽग्रेभ्यः पुरस्तो गमर्गामिर्गाः ॥४९८॥

प्रष्टः

१-३ पुरःप्रभृतिभ्यस्त्रिभ्यः पुरः सरः शब्दो योज्यते, तेन पुरोऽग्रे सरति पुरस्सरः । एवं अग्रतःसरः, अग्रेसरः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), त्रिष्वपि अच् । अग्रेसर इत्यत्र 'तत्पुरुषे कृति- '६।३।१४॥ इति सप्तम्या अलुक् । अत्र न्यासे आत्त्रये च "अग्रे इत्येकारान्तत्वं निपातनात्" [ ] इत्युक्तम् । "अग्रे सरति अग्रेण वा सरति इत्यादावपि एकारान्तत्वं फलम्" [ ] इति च । एवं च "सवरुणावरुणाग्रसरं रुचा" [ ] । "आयोधनाग्रसरतां त्वयि वीर याते" [ ] इत्यादयः २० प्रयोगाश्चिन्त्याः स्युः । ४-६ पुरस्तः पुरःशब्दाद् गमादयः त्रयो योज्यन्ते, पुरो गच्छति पुरोगमः । 'गमश्च' ३।२।४७॥ इति खच् । पुरो गच्छति पुरोगामी । ग्रहादित्वाणिनिः । पुरो गच्छति पुरोगः । 'गम्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.), डप्रत्ययः ॥४९८॥ ७ प्रतिष्ठते प्रष्टः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'सुपि स्थः' ३।२।४४॥ इति कः, 'आतो लोपः- '६।४।६४॥, 'प्रष्टोऽग्रग्रामि- ' ८।३।१२॥ इति षत्वम् । सप्त अग्रेसरस्य ॥

अथावेशिकागन्तू प्राघुणोऽभ्यागतोऽतिथिः ।

प्राघूर्णके

१ आवेशनमावेशोऽन्तःप्रापणम्, तदर्हति आवे-शिकः

३० । 'अ(आ)र्हादगोपुच्छ- '५।१।१९॥ इति ठक् । विश्रमाद्यर्थमाविश्यते स्थीयतेऽत्रेति आवेशः । 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.), अधिकरणे घः, 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥ इति ठक् वा । आवेशे(अवेशे) अप्रतिवेशे भव आवेशिकं

इति वा । "नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं साङ्गतिकं तथा" [मनु-स्मृतिः, अध्या-३, श्रौ-१०३] इति स्मृतेः । अध्यात्मादित्वा-डक् । २ आगच्छतीति आगन्तुः । 'गम्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'सितनिगमि-' (उणा-६९) इति तुन् । ३ प्राघुर्णति भ्रमति प्राघुर्णः । 'घुण भ्रमणे' (तु.प.से.), तौदादिकः, 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, 'अन्येषामपि दृश्यते' ६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वम् । ४ अभ्यागच्छति अभ्यागम्यते स्म वा अभ्या-गतः । अभ्याङ्पूर्वो 'गम्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.), निष्ठा, 'अनु-दातोपदेश- '६।४।३७॥ इति म्लोपः । ५ अतति सततं गच्छति अतिथिः, पुंसि । यदमरः- "अतिथिर्ना" [अमरकोषः २।७।३४॥] । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा.प.से.), 'ऋतनि-' (उणा-४४२) इति अतेरिथिन्, षषोदरादिर्वा । "प्राघुणस्त्वतिथि-र्द्वयोः" [त्रिकाण्डशेषः २।७।१९॥] इति त्रिकाण्डशेषात् स्त्रियाम-तिथिरतिथी च । क्लीबे तु अतिथिः ।

"तिथिपूर्वोत्सवाः सर्वे त्यक्ता येन महात्मना ।

अतिथिं तं विजानीयाच्छेषमभ्यागतं विदुः ॥१॥"

[ ] इति भेदोऽत्र नाश्रितः । आतिथ्योऽपि । ६ प्राघूर्णति प्राघूर्णकः । 'घूर्ण घूर्णने' (भ्वा.आ.से.), ण्वुल्, तत्र । षडतिथेः । 'पाहुणा' इति भाषा ॥

अथावेशिकमातिथ्यं चातिथेय्यपि ॥४९९॥

१ अवेशोऽप्रतिवेशे भवम् आवेशिकम् । अध्या-त्मादित्वाडक् । २ अतिथ्यर्थे वस्तुनि भवम्, अतिथये इदं वा आतिथ्यम् । 'अतिथेर्व्यः' ५।४।२६॥ । ३ अतिथौ साधुः आतिथेयी, स्त्रीक्लीबयोः, 'पथ्यतिथिवसतिस्वपते(र्ढञ्)' ४।४।१-१०४॥ ढञि, 'आयनेयी-' ७।१।२॥ इत्येयादेशः, 'टिड्गणञ्-' ४।१।१५॥ इति ङीष्(ङीष्) । त्रीण्यतिथिसत्कारस्य ॥४९९॥

सूर्योदस्तु स संप्राप्तो यः सूर्योऽस्तंगतेऽतिथिः ।

१ सूर्यप्रकाशव्याप्तः कालोऽपि सूर्यः, तमूढवान् सूर्योदः । 'वह प्रपणे' (भ्वा.उ.अ.), निष्ठा, 'हो ढः' ८।२।३१॥, 'झषस्तथोः-' ८।२।४०॥ इति धत्वम्, ण्वुत्वम्, 'ढो ढे लोपः' ८।३।१३॥ । योऽतिथिः प्राघूर्णकः सूर्योऽस्तंगते सङ्गते संप्राप्तः, तस्यैकम् ॥

१. 'पादः पच्च' इति गणसूत्रस्वरूपं दृश्यते ॥ २. 'द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५२०, पृ.६०६॥, रामाश्रमी २।८।६७॥, पृ.३७६॥ ३. '-यार' इति २॥ ४. 'न' इति ३॥ ५. 'द्र. माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६५६, पृ.२५६॥ ६. 'प्राघूर्णो-' इति ३, 'प्राघुणो-' इति १.२.४॥ ७. '-शक' इति ३॥ ८. 'प्राघुर्णति' इति ३॥ ९. 'प्राघूर्णः' इति ३॥ १०. अत्र दीर्घत्वं विचारणीयम् ॥ ११. 'अथि-' इति ३॥ १२. '-थिः' इति ३॥ १३. 'द्र. स्वोपज्ञटीका ३।४९९॥, पृ.११४॥, अम. क्षीरस्वामिटीका २।७।३४॥, पृ.१७०॥, अम. क्षीरस्वामिटीकायां "अतिथिः स हि विज्ञेयः शेषः प्राघूर्णिकः स्मृतः" इत्युत्तरार्थो दृश्यते ॥ १४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ भ्रमणेऽर्थे दृश्यते ॥

पादार्थ पाद्यम्

१ वारीति पदमुरत्तरतः सम्बध्यते, पादार्थं जलं पाद्यम् । 'पादार्थाभ्यां च' ५।४।२५ ॥ इति यत्, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ । पादार्थं पादाय चरणाय वारीत्यन्वयः । एकं पादार्थजलस्य ॥

अर्घार्थमर्घ्यं वारि

१ अर्घार्थं पूजाविधये वारि जलम् अर्घ्यम् । 'पादार्थाभ्यां च' ५।४।२५ ॥ इति यत् । "अर्घः पूजाविधौ मूल्येऽर्घं दुःखे व्यसनैः सतोः" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।५१ ॥] १० इत्येकार्थः । एकं पूजार्घजलस्य ॥

अथ गौरवम् ॥५००॥**अभ्युत्थानम्**

१ गुरोर्भावो गौरवम् । 'इगन्ताच्च लघुपूर्वात्' ५।१।-१३१ ॥ इत्यण् ॥५००॥ २ अभिमुखमुत्थीयते अभ्युत्थानम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भा.प.अ.), उद्पूर्वः, ल्युट्, 'उदःस्था-स्तम्भोः पूर्वस्य' ८।४।६१ ॥ इति पूर्वसवर्णः । द्वेऽभ्युत्थानस्य । 'साहमुं ऊठिवुं' इति भाषा ॥

व्यथकस्तु स्यान्मर्मस्पर्गरुन्तुदः ।

१ व्यथयति व्यथकः । 'व्यथ दुःखसञ्चलनयोः' (भा.आ.से.), क्वन् । २ मर्माणि स्मृति मर्मस्पर्कः । 'स्पर्श संस्पर्श' (तु.प.अ.), 'स्पर्शोऽनुदके क्विन्' ३।२।५८ ॥ 'क्विन्प्रत्ययस्य कुः' । ३ 'ऋ गतौ' (तु.प.अ.), 'अर्ति' [पू] वपि- [यजितनिधनि] तपि- ' (उणा-२७४) इत्यादिना 'उसिप्रत्यये अरुः । अरुस्तुदति अरुन्तुदः । 'तुद व्यथने' (तु.उ.अ.), 'विध्वरुषोस्तुदः' ३।२।३५ ॥ इति खश्, 'अरुर्द्विषदजन्तस्य' ६।३।६७ ॥ इति मुम्, 'संयोगान्तस्य लोपः' ८।२।२३ ॥ इत्यरुष-सकारलोपः । "अरुन्तुदः स्याद् व्यथकः" [हलायुधकोशः २।३७१ ॥] इति हलायुधः । "मर्मपीडके द्वौ" [ ] इति तट्टीका । त्रीणि मर्मकथकस्य ॥

३० ग्रामेयके तु ग्रामीणग्राम्यौ

१ ग्रामे भवो ग्रामेयकः । 'कर्त्रा (कर्त्र्या) दिभ्यो ढकञ्' ४।२।१५ ॥, ढस्यैयादेशः, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥ इति वृद्धिः, तत्र । २-३ ग्रामे भवः, ग्रामे जातो ग्रामादागतो

वाँ ग्रामीणः । एवं ग्राम्यः । 'ग्रामाद्यखञौ शेषे' ४।२।१४ ॥ इति खञ्यौ । ग्रामीण इति तुर्यवर्गपञ्चमान्तोऽपि । यन्महेश्वरो नान्तवर्ग- "ग्रामीनो ग्रामसम्भूते ग्रामीनो मुनिवायसः" [विश्व-प्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-९७] इति । त्रीणि ग्रामीणस्य ॥

लोको जनः प्रजा ॥५०१॥

१ लोके पश्यति व्यवहारमिति लोकः । 'लोक दर्शने' (भा.आ.से.), अच् । लोक्यते वा । घञ् । २ जाय- ४० तेऽसौ जनः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), भावे कर्मणि घञ्, 'जनिवध्योश्च' ७।३।३५ ॥ इति वृद्धिनिषेधः, अच् वा । ३ प्रजायते प्रजा । 'अन्येभ्योऽपि- ' (वा-३।२।१०१ ॥) इति डः । त्रीणि लोकस्य ॥५०१॥

स्यादामुष्यायणोऽमुष्यपुत्रः प्रख्यातवत्पूकः ।

१ अमुष्यापत्यम् आमुष्यायणः । 'नडादिभ्यः फक्' ४।२।१९ ॥, फस्याऽऽयनादेशः, 'षष्ठ्या अलुक् वार्चः' ( ) । २ अमुष्यपुत्रः । ३ प्रख्यातो वप्ता पिताऽस्य प्रख्यातवत्पूकः । 'नघृतश्च' ५।४।१५३ ॥ इति कप् । "प्रख्यातपितुरुत्पन्न आमु- ५० ष्यायण इष्यते" [हलायुधकोशः २।३९५ ॥] इति हलायुधः । "तपोविद्यादिना प्रसिद्धात् पितुर्जाति आमुष्यायणः" [ ] इति तट्टीका । त्रीणि प्रसिद्धपितुः सुतस्य ॥

कुल्यः कुलीनोऽभिजातः कौलेयकमहाकुलौ

॥५०२॥

जात्यः

१-४ कुलस्यापत्यं कुल्यः, कौलेयकः । 'अपूर्व-पदादन्यतरस्यां यङ्कञौ' ४।१।१४० ॥ इति यत्-ढकञौ । २ कुलस्यापत्यं कुलीनः । 'कुलात् खः' ४।१।१३९ ॥, 'आय-नेयी- ' ७।१।२ ॥ इति खस्येनादेशः । ३ अभिजायते स्म अभि-जातः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), निष्ठा, 'अनुनासिक- ६० स्य- ' ६।४।१५ ॥ इति दीर्घः । अभिजोऽपि । ५ महत् कुलमस्य महाकुलः । 'महाकुलादञ्जौ' ४।१।१४१ ॥ इत्यञि माहाकुलीनो दीर्घादिरपि ॥५०२॥ ('६ जातौ साधुः जात्यः) । षट् कुलीनस्य ॥

१. 'ऊठिवुं' इति ४। २. 'भयचलनयोः' इति स्वामिमैत्रेयौ, 'भयसञ्चलनयोः' इति सायणः, 'दुःखचलनयोरिति दुर्गः' इति क्षीरतरङ्गिणी, भादिः, धातुसं-५११, पृ.११० ॥ ३. 'उस्प्र-' इति ३। ४. 'ग्रामादागतो वा' २प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'शेषे' इत्यष्टाध्याय्यां नास्ति ॥ ६. 'शुनिवायसे' इति विश्वप्रकाशकोशे ॥ ७. 'घञ् कर्मणि' इति १। ८. इदं विचारणीयम्, 'आमुष्यायणोऽमुष्यपुत्रिकाकुलिकेति च' इति वार्तिकस्य सत्त्वात् ॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥

गोत्रं तु सन्तानोऽन्ववायोऽभिजनः कुलम् ।

अन्वयो जननं वंशः

१ गवते शब्दायति पूर्वपुरुषान्, गूयते^१ शब्दयते वा गोत्रम् । 'गुह्' शब्दे^२ (भा.आ.अ.), 'गृध्वी'-^३ (उणा-६०६) इति वृत् । २ संतन्यतेऽनेन सन्तानः । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), करणे घञ् । सन्ततिश्च, कर्मणि क्तिनि । ३ अनु अवेति अन्ववायः । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), अच्, 'सार्वधातुकार्ध-धातुकयोः' ७।३।८४॥ इति गुणः, 'अकः सवर्णे दीर्घः' ६।१।१०१॥ । ४ अभिजायन्तेऽत्र अभिजनः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ्, 'जनिवध्योश्च' ७।३।३५॥ इति वृद्ध्यभावः । ५ कोलति संस्त्यायति संहती-भवति कुलम् । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' (भा.प.से.), "संस्त्याने संघातः" [क्षीरतरङ्गिणी, भा.दि.ः, धातुसं-५७९] इति स्वामी । क्वचित्तु सन्ताने इति पठ्यते । सन्तानो विजातीयैर-नवच्छिन्नप्रवाहः । बन्धुशब्देन तद्व्यापारः सम्बन्धोऽभिधीयते । 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । ६ अनुयन्ति परस्परं सम्बन्धं गच्छन्त्यत्रेति अन्वयः । अनुपूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), अधिकरणे 'एरच्' ३।३।५६॥ । ७ जायन्ते उत्पद्यन्तेऽत्रेति जननम् । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), अधिकरणे ल्युट् । ८ वमति उद्गिरति पूर्वपुरुषानिति वंशः । 'दुवम' उद्गिरणे (भा.प.से.), 'भुवमिकुभ्यः शक्' (चान्द्रोणा-३।५५॥), तालव्यः, 'देशवंशमशकेशपाशकाः' [१] इति शभेदात् । अष्टौ कुलस्य ॥

स्त्री नारी वनिता वधूः ॥५०३॥

वंशा सीमन्तिनी वामा वर्णिनी महिलाऽबला ।

योषा योषित्

१ स्त्यायति पिण्डीभवति पुंसा सह, संहतः कठिनो भवति गर्भोऽस्यां वा स्त्री । 'स्त्यै ष्ट्यै शब्दसङ्घातयोः' (भा.प.अ.), 'स्त्यायतेः स्त्रीत्वे' इट् (उणा-६०५) टिलोपः, 'लोपोव्योर्वलि' ६।१।६६॥ इति यलोपः, टित्वात् 'टिङ्गाणञ्-' ४।१।१५॥ इति डीष् (डीप्) । २ नुः नरस्य वा धर्म आचारो-

ऽस्यां नारी । 'नृनरयोर्वृद्धिश्च' (गणसू-४।१।७३॥) इति शार्ङ्ग-रवादिपाठाद् डीप् (डीन्) । 'नृनराभ्यां च' (वा-४।४।४९॥) इत्यञ् वा, 'टिङ्गाणञ्-' ४।१।१५॥ इति डीप् । नुः नरस्य वेयम्, 'तस्येदम्-' ४।३।१२०॥ इत्यणि नारीति वा । ३ वनति सम्यग् भजते, वन्यते वा वनिता । 'वन षण संभक्तौ' (भा.प.से.), 'रुहेश्च लो वा' ( ) इति इतच् । ४ बध्नात्यावे-ष्टयति स्नेहपाशेनेति वधूः । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या.प.अ.), 'चमितनिबधिभ्य ऊः' (चान्द्रोणा-१।४३॥) । वहति गृहभारम्, उह्यते भर्ता वा । 'वहो धश्च' (उणा-८३) इति ऊः, धश्चान्ता-देशः ॥५०३॥ ५ वष्टि कामयते वशा । 'वश कान्तौ' (अ.प.से.), अच् । ६ सीमन्तोऽन्तः सीमन्तः केशवेशः, शकन्धादिः । सीमन्तोऽस्त्यस्याः सीमन्तिनी । 'अत इनि-ठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो डीष् (डीप्)' ४।१।५॥ । ७ वमत्युद्गिरति प्रातिकूल्यम्, स्नेहं वा वामा । 'दुवम' उद्गिरणे (भा.प.से.), ज्वलादित्वाणः, टाप् । वाति गच्छति नरमिति वा वामा । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ.प.अ.), बहुलकान्तः । ८ वर्णोऽस्त्यस्य वर्णिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो डीप्' ४।१।५॥ । ९ मह्यते पूज्यते भूषणादिभिः महिला । 'मह पूजायाम्' (भा.प.से.), 'सलिकल्यनि-' (उणा-५४) इत्यादिनेलच् । 'महेलाऽपि' [शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-४०] इति शब्दप्रभेदः । यल्लक्ष्यम्-

"अजयद् द्विषतः प्राज्यनयः परमहेलया ।

स्वप्नेऽपि मनसि स्पृष्टो न यः परमहेलया ॥१॥" [१३] ।

महस्योत्सवस्य इला भूमिरिव महेलेति । "प्रसभमिवाङ्गदवि-ह्वला महेला" [ ] इति कपिणाभ्युदयादेः^{१३} । १० अल्पं बलम-स्त्यस्या अबला । 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥, ततष्टाप, अल्पार्थोऽत्र नञ् । ११ यौति मिश्रीभवति पुंसा सह योषा । 'यु मिश्रणे' (उ.प.से.), 'ऋतन्यञ्जि-' (उणा-४४२) इति षः [ ] इति क्षीरस्वामी^{१४} । उणादिवृत्तौ तु अत्र सूत्रे आसप्रत्ययो दृश्यते, न षः । तेन तु 'यवास' इति सिद्ध्येत् । 'युमाभ्यां सः' (सरस्वतीकण्ठाभरणम् २।३।१४९॥) इति सूत्रेण सो वा । जोषयति परितर्कयति गृहकार्यमिति जोषा । "चवर्गार्तृतीयादि-

१. 'गूहयते' इति १.२॥ २. '-यते' इति १.३॥ ३. '-यन्ते' इति ३॥ ४. 'सम्बन्धन्त्यत्रेति' इति १॥ ५. 'दुवमु' इति १.४॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-३९८, पृ. ४८७॥, तत्र "देश-वंश-मशक-केश-पाशकाः" इति दृश्यते ॥ ७. 'कठिनौ' इति २.३॥ ८. उणादिगणे सूत्रे नास्ति ॥ ९. 'डीष्' इति ३.४॥ १०. 'कुः' इति ४॥ ११. 'दुवमु' इति १॥ १२. द्र. अम. क्षीरस्वामिकृतटीका २।६।१२॥, पृ. १३४॥, तत्र 'प्राज्यनयः' इत्यस्य स्थाने 'प्राप्तनयः' इति दृश्यते ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२६०, पृ. ३३५॥, अमरपदपाणिजातटीकायां "महेलापि । 'अविरलरववारिवाहिनीयं प्रसभमिवाङ्गदकुलं महेला ।' इति कपिणाभ्युदये (१०-१६) ।" इति व्युत्पादितः, भा-१, २।६।१२॥, पृ. २६३॥ १४. अम. क्षीरस्वामिटीकायां "युष्य(योष)त्यन्यं यौति वा योषा" इति दृश्यते, २।६।१२॥, पृ. १३४॥

रपीति वर्णदेशना”[^१] इति सुभूतिः । ‘जुष परितर्कणे’ (चु.-उ.से.) । जुषति (जुषते) प्रीणाति वा । ‘जुष प्रीतौ’ (तु.-आ.से.), तुदादिः, ततोऽच्, टाप् । १२ योषति गच्छति पुरुषं योषित् । ‘युष भजने’ सौत्रः, ‘[ह]सुरुहियुषिभ्यः इत्’ (उणा-९७) इति इत् । “योषिताऽपि” [शब्दभेदप्रकाशः, श्रौ-३४] इति शब्दप्रभेदः । तत्राजादिपाठाद् भागुरिमते टाप् । “स्त्री वधूर्योषिता वामा (रामा)” [त्रिकाण्डशेषः २।६।१॥] इति त्रिकाण्डशेषः । सामान्येन द्वादश स्त्रियाः ॥

अथ स्त्रीविशेषानाह-

१० विशेषास्तु कान्ता भीरुर्नितम्बिनी ॥५०४॥
प्रमदा सुन्दरी रामा रमणी ललनाऽङ्गना ।

१ काम्यते कान्ता । कमु कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘कमेर्णिङ्’ ३।१।१०॥, ‘मतिबुद्धि-’ ३।२।१८८॥ इति वर्तमाने क्तः, ‘अनुनासिकस्य क्विङ्गलोः-’ ६।४।१५॥ इति दीर्घः, टाप् । यद्वा कान्तिः सर्वाङ्गसौन्दर्यमस्त्यस्याः कान्ता । ‘अर्शआदि-भ्योऽच्’ ५।२।१२७॥, टाप् । २ बिभेत्येवंशीला भीरुः । ‘जिभी भये (जु.प.अ.), ‘भियः कृक्लुकनौ’ ३।२।१७४॥ । “भीरुः स्यात् कातरे नार्याम्” [^१] इत्यजयः । “भीरुरार्ये (भीरुरार्ये) जने स्त्रियाम्” [^१] इति रभसः । भीरुशब्दस्य सुरा-
२० सुरकिन्नरादिस्त्रीष्वपि वृत्तिरिति ‘ऊङुतः’ ४।१।६६॥ इति मनुष्यजातिविहित ऊङ् नास्ति, भीरुशब्दस्ताच्छिलिकः, “[संज्ञा-प्रकाराश्च ताच्छीलिकाः]” इति भाष्योक्तेः । मनुष्यजातिविवक्षया ऊङि भीरुरित्यपि स्त्रियां भवतीति, ‘ऊङुतः’ ४।१।६६॥ इत्यत्र “भीरु (भीरु)” [भाषावृत्तिः ४।१।६६॥] इति भाषावृत्तावुदाहृतम् । कुतस्त्वं भीरु यत्तेभ्य इत्युपपद्यते, भीरु इति सम्बुद्धावुपपद्यते । “भीरुरित्यत्र मनुष्यजातिविवक्षा वा, विवक्षा च (मनुष्यजातेर्विवक्षाऽविवक्षा च) लक्ष्यानुसारात्” [^१] इति काव्यादर्शे वामनः । ३ पृथुत्वात् प्रशस्तनितम्बयुक्ता नितम्बिनी । ‘अत इतिठनौ’ ५।२।११५॥, ‘ऋन्नेभ्यो ङीष्’
३० (ङीप्) ४।१।५॥ ॥५०४॥ ४ रूपसौभाग्यजनितः प्रकृष्टो मदो गर्वोऽस्याः प्रमदा । ‘अर्शआदिभ्योऽच्’ ५।२।१२७॥ । ५ सुष्ठु उन्नति आर्द्रयति जनमन इति सुन्दरी । सुपूर्वः ‘उन्दी क्लेदने’ (रु.प.से.), वासरवद् बाहुलकादरन्, शकन्वादित्वाद्

द्वयोरुकारयोरैक्यम् । रूपलावण्यादिसम्पन्ना सुन्दरी, गौरादिः । सुन्दति वा । सुन्दः शोभार्थो हिंसार्थश्च, ततोऽरन् । सुष्ठु आर्द्रयते वेति पृषोदरादिर्वा । ६ या गीतकलाभी रमते, रमयति वा रामा । ‘रमु क्रीडायाम्’ (भ्वा.आ.अ.), ज्वलादि-त्वाणः । ७ या चातुर्यगुणोपेता रमणं कान्तं रमयति रमणी । नन्द्यादित्वाल्ल्युः, गौरादिः । ८ ललति विलसति ललना । ‘लड विलासे’ (भ्वा.प.से.), ‘लल वाञ्छायाम्’ (भ्वा.प.से.) ४० वा, डलयोरैक्यस्मरणाद् नन्द्यादित्वाल्ल्युः । ‘लल ईप्सा-याम्’ (चु.आ.से.), ण्यन्ताद्युचि वा ललना । प्रशस्तेप्सा तद्योगाद् ‘अर्शआदिभ्योऽच्’ ५।२।१२७॥ वा । ९ प्रशस्तलक्षणानि अङ्गान्यस्या अङ्गना । ‘अङ्गात् कल्याणे’ (गणसू-५।२।१००॥) इति पामादौ पाठान्नः, टाप् । नव स्त्रीणां विशेषनामानि ॥

स्वगुणेनोपमानेन मनोज्ञादिपदेन च ॥५०५॥

विशेषिताङ्गकर्मा स्त्री यथा तरललोचना ।

अलसेक्षणा मृगाक्षी मत्तेभगमनाऽपि च ॥५०६॥

वर्माक्षी सुस्मिता

१ अङ्गस्य कर्मणो वेत्यर्थाद् ज्ञायते स्वः स्वकीय-श्चासौ गुणश्च स्वगुणस्तेन स्वगुणेन, तद्वाचिना शब्देनेत्यर्थः । अत्र स्वशब्दोपादानात् तरलत्वादीनां गुणानामसाधारणतामाह, तेन मनोज्ञत्वादीनां गुणत्वेऽपि साधारणत्वान्मनोज्ञादिपदेन चेति पृथग् निर्देशः । उपमीयतेऽनेन उपमानं मृगलोचनादिः, करणे ल्युट् । मनोज्ञ आदिर्यस्य तन्मनोज्ञादि, तच्च तत्पदं च मनोज्ञादिपदम्, तेन ॥५०५॥ एभिस्त्रिभिर्विशेषितमङ्गमवयवो लोचनादिः, कर्म च क्रिया गमनादिर्यस्याः सा तथा स्त्री । यथाशब्दः स्वगुणादिक्रमेणाङ्गकर्मादाहरणोपन्यासार्थः । तरले लोचने यस्याः सा तरललोचना । अत्र तरलत्वं लोचन-
६० स्याऽसाधारणः स्वकीयो गुणः । २ अलसमीक्षणमालोक-नमस्या अलसेक्षणा । अत्र ईक्षणलक्षणायाः क्रियाया अल-सत्वमसाधारणः स्वगुणः । ३ मृगस्याक्षिणीव अक्षिणी अस्या मृगाक्षी । उष्ट्रमुखादित्वादुपमानवाच्यक्षिशब्दस्य बहुव्रीहौ लोपः । अत्र मृगाक्षिलक्षणेनोपमानेनाऽक्षिलक्षणमङ्गं विशेषि-

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२६०, पृ.३३४॥ २. ‘तर्कणे’ इति १॥ ३. ‘जुषी प्रीतिसेवनयोः’ इति क्षीतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. शब्दभेदप्रकाशे “योषा स्यात् योषिता सह” इति दृश्यते ॥ ५. ‘-लुकनौ’ इति ४॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२६१, पृ.३३५॥, रामाश्रमो २६।३॥, पृ.२६२॥ ७. ‘लक्षानु-’ इति १.२.४॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२६१, पृ.३३६॥ ९. ‘वसति’ इति १॥ १०. ‘ईच्छा-’ इति २॥ ११. १प्रतौ नास्ति ॥ १२. ‘पामादिपाठा-’ इति ४॥ १३. ‘-श्चासौ गुणस्तेन’ इति १॥ १४. ३प्रतौ नास्ति ॥ १५. १प्रतौ नास्ति ॥

तम् । ४ मत्तेभस्य गमनमिव गमनमस्या मत्तेभगमना ।
अत्रोपमानभूतेन गमनेन स्त्रियां गमनलक्षणा क्रिया विशेषिता
॥५०६॥ ५ वामे मनोज्ञेऽक्षिणी अस्या वामाक्षी । बहुव्रीहौ
सक्थ्यक्षणेः षच्, 'षिदौरादिभ्यश्च' ४।१।४१॥ इति डीष् ।
अत्र वामत्वेनाक्ष्यङ्गं विशेषितम् । ६ शोभनं स्मितम् अदृष्ट-
दन्तहास्यमस्याः सुस्मिता । अत्र शोभनत्वेन स्मितक्रिया
विशेषिता । एवं वरारोहा, वरवर्णिनी, मत्तगामिनी, प्रतीपद-
र्शिनीत्येवमादयोप्युह्याः । षट् स्वगुणोपमानमनोज्ञादिपदैर्विशे-
षिताङ्गकर्मवनितायाः ॥

१०

अस्याः स्वं मानलीलास्मरादयः ।

लीला विलासो विच्छित्तिर्विब्बोकः किलिकिञ्चितम्

॥५०७॥

मोटायितं कुडुमितं ललितं विहृतं तथा ।

विभ्रमश्चेत्यलङ्काराः स्त्रीणां स्वाभाविका दश

॥५०८॥

अस्याः स्त्रियाः मानश्चाभिमानः, लीला शृङ्गारचेष्टा-
विशेषः, स्मरश्च काम इति द्वन्द्वे मानलीलास्मराः, ते आदिर्येषां
ते मानलीलास्मरादयः, आदेर्मनोविलासादयः, स्वं धनमुच्यत
इत्यन्वयः । १ अलब्धप्रियसमागया स्वचित्तविनोदार्थं प्रियस्य
या वेशगतिदृष्टिहसितभणित्यादेरनुक्तिः (-रनुकृतिः) क्रियते, सा
लीला । लीयते लीला । 'लीङ् श्लेषणे' (दि.आ.अ.), पृषो-
दरादिः । २ प्रियसमीपगमने यः स्थानासनगमनविलोकितेषु

२०

विकारोऽकस्माच्च क्रोधस्मितं चमत्कारमुखविलसनं विलासः ।
विपूर्वः 'लस श्लेषणक्रोडनयोः' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । ३
आभरणविलेपनादीनां कुतश्चित् प्रियापराधादीर्ष्याऽनादरेण त्यक्तानां
सखीनां प्रयत्नाद् धारणं विच्छित्तिः । प्रियेण दत्तं
प्रीतिनिबन्धनं स्वल्पमपि भूषणं विच्छित्तिरित्यन्ये । विच्छेदनं
विच्छित्तिः, विशिष्टा छित्तिर्भङ्गिरित्यर्थः । 'छिदिर् द्वैधीकरणे'
(रु.उ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । ४ विवानं विवुः
गतिविशेषः । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ.प.अ.), 'अपष्टादयः' ३०
( ) इति कुः । विवोरोकः स्थानं विब्बोकः । पृषोदरादिः ।
विपरीतं बुक्कणं भाषणं वा । 'बुक्क भाषणे' (भ्वा.प.से.),
पृषोदरादिः । अभिमतवस्तुप्राप्तावपि गर्वादनादरः सापराधस्य,
स्वचन्दनादिना संयमनं ताडनं च विब्बोकः । ५ इष्टजन-
दर्शनहर्षवशात् शुष्करुदितहसितत्रसितक्रोधश्रमाभिलाषानां सङ्क-
रणं किलिकिञ्चितम् । किलेति व्याजेन किं नाम नास-
ञ्जितममतेति (-सञ्जितममेति) "किलिकिञ्चितम्, पृषोदरादिः,
चतुस्तृतीयस्वरोऽयमकारान्तः । त्रितृतीयस्वरोऽपि किलिकिञ्चित-
मिति । "क्रोधाश्रुहर्षभीत्यादेः सङ्करः किलिकिञ्चितम्, पृषो-
दरादिः" [ ] इति श्रीशेषरामाचार्याः ॥५०७॥ ६ "मोटायितं
प्रियं स्मृत्वा साङ्गभङ्गविजृम्भणम्" [ ] "मुट प्रमर्दने"
(भ्वा.प.से.), भौवादिकैः, "मुट आक्षेपमर्दनयोः" (तु.प.-
से.), तौदादिकैः, "पुट मुट सञ्चूर्णने" (चु.उ.से.), चुरादिः,
एषां भावे घञि मोटः । मोट इवाचरति मोटायते । मोटायत
इति मोटायितम्, एकटकारवानयम्, द्विटकारस्त्वपपाठः ।
प्रियकथासुसङ्गे भङ्गजृम्भणं कर्णकण्डूयनं च मोटायितमित्यन्ये ।

३०

४०

१. 'स्त्रिया' इति १.३॥ २. '-रनुक्रियते' इति १, '-रनुच्छित्तिः क्रियते' इति ४॥ ३. "अङ्गैर्वैषैलङ्कारैः प्रेमभिवर्चनैरपि । प्रीतिप्रयोजितैर्लीलां प्रियस्याल-
कुर्तितं विदुः ॥" इति साहित्यदर्पणः ३।१४२॥, "प्रियवाग्भिरलङ्कारैर्मधुरैः प्रीतियोजितैः । प्रियस्यानुकृतिः स्त्रीणां लीला स्यात् तु यथोच्यते ॥" इति
टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३२॥, पृ.१६०॥ ४. 'चमत्कार-' इति १.२.४॥ ५. "यानस्थानासानादीनां मुखनेत्रादिकर्मणाम् । विशेषस्तु विलासः
स्यादिष्टसंदर्शनादिना ॥" इति साहित्यदर्पणः ३।१४३॥, "स्थानासनगमनानां नेत्रभूकर्मणां चैव । उत्पद्यते विशेषे योऽक्लिष्टः स तु विलासः
स्यात् ॥" इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३१॥, पृ.१५९॥ ६. "स्तोकाऽप्याकल्परचना विच्छित्तिः कान्तिपोषकृत् ॥" इति साहित्यदर्पणः ३।१४४॥,
"माल्याच्छादनभूषणविलेपनानामनादरन्यासः । स्वल्पोऽपि परां शोभां जनयति यः सा तु विच्छित्तिः ॥ मुक्तारलादिकमुत्सृत्य बिसकिसलयाधनुरागो
विच्छित्तिरिति केचित्" इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३२॥, पृ.१६०॥ ७. "विब्बोकस्त्वतिगर्वेण वस्तुनीष्टेऽप्यनादरः" इति साहित्यदर्पणः, ३।१४५॥,
"इष्टानां भावानां प्राप्तावभिमानगर्वसम्भूतः । स्त्रीणामनादरकृतो विब्बोको नाम स ज्ञेयः" इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३१॥, पृ.१५९॥ ८.
'-दिवा' इति १॥ ९. "स्मितशुष्करुदितहसितत्रासक्रोधश्रमादीनाम् । साङ्कर्यं किलिकिञ्चितमभोष्टमसङ्गमादिजाड्यार्थात् ॥" इति साहित्यदर्पणः ३।१४६॥,
"स्मितह-सितरुदितभयरोषदुःखगर्वश्रमाभिलाषाणाम् । सङ्करणं हर्षादसकृत् किलिकिञ्चितं ज्ञेयम् ॥" इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३२॥, पृ.१६०॥
१०. 'कं' इति ३॥ ११. 'क्लि-' इति ३॥ १२. 'किलि-' इति ३॥ १३. ३.४नास्ति ॥ १४. द्र. रमाश्रमी २।७।३२॥, पृ.१०७॥ १५. मैत्रेयसम्मतोऽयं
धातुः, धातुप्रदीपः, भ्वादिः, धातुसं-२११, पृ.२६॥, 'मुडि प्रमर्दने' इत्यत्र स्वाम्याह "मुट इति दुर्गः" इति, क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-२२१,
पृ.५७॥ १६. 'मुट सञ्चूर्णने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १७. "तद्भावभाविते चित्ते वल्लभस्य कथाऽऽदिषु । मोटायितमिति प्राहुः कर्णकण्डूयनादिकम् ॥"
इति साहित्यदर्पणः ३।१४७॥, "इष्टजनस्य कथायां लीलाहेलादिदर्शने वापि । तद्भावभावनाकृतमुक्तं मोटायितं नाम ॥" इति टीकासर्वस्वे, भा-१,
१।७।३२॥, पृ.१६०॥ १८. 'भृङ्ग-' इति ३॥

७ “दुःखोपचारः सौख्येऽपि हर्षात् कुट्टमितं मतम्” [१] इति ।
 ‘कुट्टम् कुत्सनादौ’ (चु.उ.से.), चुरादिः, कुट्टेन मितं कुट्टमितम्,
 पृषोदरादित्वादुत्वम्, द्विपञ्चमस्वरोऽयम् । “कुट्टनं कुट्टः, भावे
 घञ्, तेन निवृत्तम् (निर्वृत्तम्), भावप्रत्ययान्तादिमन्, ततो
 ण्यन्ताद् भावे कः, कुट्टमितम्, एकपञ्चमस्वरादिरपि । “सुरतेषु
 गाढपीडने केशस्तनादिग्रहणे च हर्षात् सुखेऽपि दुःखाविष्क्रिया
 दुःखेऽपि सुखाविष्क्रिया कुट्टमितम्” [१] इति मिश्रः । ८ ‘लल
 ईप्सायाम्’ (चु.आ.से.), ‘लल(लड) विलासे’ (भ्वा.प.से.) वा,
 भावे कः, डलयोरेकत्वे ललितम् । सुकुमारविधानेन भूनेत्रादि-
 १० क्रियासविरकरचरणाङ्गन्यासो ललितम् । तथा चरणनिपातरण-
 ञ्ज्ञानपुमसृणसञ्चरणं रेखाविशेषस्थितत्रिवलिभङ्गिसंस्थानं
 समुल्लसितभुजमुरःस्थलप्रसारणाद् द्विगुणपृथुकृतं स्तनस्तबकं
 स्कन्धासक्तैककुण्डलमुल्लसितभ्रूसाचीकृतविलोकितमिति । “प्रियं
 प्रति भावाविष्कृतं ललितम्” [१] इत्यन्ये । ९ “वक्तव्याभाषणं
 व्याजाद् विहृतं दशितेङ्गितम्” [१] । विपूर्वः ‘हञ् हरणे’
 (भ्वा.उ.अ.), कः । १० विभ्रमः ‘विभ्रमः’ । ‘भ्रमु चलने’
 (भ्वा.प.से.), ‘-अनस्थाने’ (दि.प.से.) वा, भावे घञ्,
 ‘नोदात्तोपदेश-’ ७।३।३४ ॥ इति वृद्ध्यभावः । मदरागहर्षजनितो
 विपर्यासो विभ्रमः । यथाऽनिमित्तमासनादुत्थाय यदन्यत्र गमनं
 २० प्रियारब्धकथामाक्षिप्य सख्या सहालापनम्, मुधैव हसितक्रोधौ,
 पुष्पादीनां याञ्चा, सहसैव तत्परित्यागः, वस्त्राभरणमात्यानाम-
 कारणतः खण्डनं मननं चेति । “योषितां यौवनजो विकारो
 विभ्रमः” [१] इत्येके । अलङ्क्रियत एभिरित्यलङ्काराः, स्त्रीणा-
 मिति, न तु पुंसाम् । स्वस्माद् रतिभावाद् हृदयगोचरीभूताद्
 भवन्ति स्वाभाविकाः, ते च दशसंख्याः स्युरिति ॥५०८॥

प्रागल्भ्यौदार्यमाधुर्यशोभाधीरत्वकान्तयः ।

दीप्तिश्चाऽयत्नजाः

१ प्रागल्भ्यस्य भावः प्रागल्भ्यम्, मैथुने निर्भयत्व-
 मित्यर्थः । २ औदार्यम् अमर्षेर्ष्याद्यवस्थास्वपि प्रश्रयः । ३
 माधुर्यम् क्रोधादिष्वपि चेष्टामसृणत्वम् । ४ शोभा रूपाद्यैः ३०
 पुंभोगोपबृंहितैः किञ्चिच्छायान्तरश्रयणम् । ५ धीरत्वम् अचा-
 पलत्वमविकत्थनं च । ६ कान्तिः रूपाद्यैः पुंभोगोपबृंहि-
 तैर्मध्याङ्गच्छाया । ७ सैव तीव्रा कान्तिः दीप्तिः । यत्नाज्जाता
 यत्नजाः क्रियात्मानः, “इच्छतो यत्नस्ततो देहक्रिया” [१] इति
 हि पदार्थविदः, ततोऽन्येऽयत्नजाः गुणात्मानः । सप्ता-
 ऽलङ्कारास्तन्नामानि ॥

भावहावेहेलास्त्रयोऽङ्गजाः ॥५०९॥

१ अन्तर्गतवासनात्मतया वर्तमानं रत्याख्यं भावं भाव-
 यन्तीति भावाः । ण्यन्ताद् भवतेः पचाद्यच् । भूयन्ते रागिभि-
 रत्रेति अधिकरणे घञ् वा । अङ्गस्याल्पो विकार इत्यर्थः । २ ४०
 स्वचित्तवृत्तिं परत्र जुह्वतीं ददतीं हावयतीं हावः । ‘हु दाना-
 दनयोः’ (जु.प.अ.), ण्यन्तादच् । भूतारकादीनां भूयान् विकार
 इत्यर्थः । ३ हेलनं हेला । ‘हिल हावकरणे’ (तु.प.से.), भावे
 घञ् । अङ्गस्य भूयान् विकार इत्यर्थः । प्राग्जन्माभ्यस्तरतिमात्रेण
 सत्त्वोदबुधेन अङ्गाद् देहाद् जायन्ते भवन्ति अङ्गजाः त्रयोऽलङ्कारा
 इति । यद्वस्तः-

१. “केशस्तनाधरादीनां ग्रहे हर्षेऽपि सम्भ्रमात् । आहुः कुट्टमितं नाम शिरःकरविधूननम् ॥” इति साहित्यदर्पणः ३।१४९ ॥, “केशस्तनादि-
 हरणग्रहणेष्वातिहर्षसम्भ्रमोत्पन्नम् । कुट्टमितं विज्ञेयं सुखमपि दुःखोपरागेण ॥” इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३२ ॥, पृ.१६० ॥ २. द्र. रामाश्रमी
 १।७।३२ ॥, पृ.१०७ ॥ ३. हैममते णकारानुबन्धः, ‘कुट्ट छेदनकुत्सनयोः’ इति स्वामी, ‘कुट्ट छेदनभर्त्सनयोः’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ ४. ‘कुट्ट-’
 इति ४, ‘कुट्टि-’ इति १.२ ॥ ५. ‘कुट्टि-’ इति १, ‘कुट्ट-’ इति २ ॥ ६. इतोऽग्रे २प्रतौ ‘लल्यते इति ललितम्’ इति दृश्यते ॥ “सुकुमारतयाऽङ्गानां विन्यासो
 ललितं भवेत्” इति साहित्यदर्पणः ३।१५१ ॥, “करचरणाङ्गन्यासः सभूनेत्रोष्ठसम्प्रयुक्तस्तु । सुकुमारविधानेन स्त्रीभिः परिकीर्तितं ललितम् ॥” इति टीकासर्वस्वे,
 भा-१, १।७।३२ ॥, पृ.१५९ ॥ ७. ‘-भङ्गसंस्थानं’ इति ३ ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्लो-२०७, पृ.१४५ ॥ १०. ‘विकृतं’ इति ३ ॥ ११.
 “वक्तव्यकालेऽप्यवचो ब्रीडया विकृ(ह)तं मतम्” इति साहित्यदर्पणः ३।१५२ ॥, “प्राप्तानामपि वचसां क्रियया यद् भाषणं द्विया स्त्रीभिः । व्याजात्मभावतो
 वाप्येवं समुदाहृतं विकृतम् ॥” इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३२ ॥, पृ.१६० ॥ १२. इतोऽग्रे २प्रतौ ‘विहयते इति विहृतं’ इति दृश्यते ॥ १३. “त्वरया
 हर्षरागादेर्दयितागमनादिषु । अस्थाने भूषणादीनां विन्यासो विभ्रमो मतः ॥” इति साहित्यदर्पणः ३।१५० ॥, “विविधानामर्थानां वागङ्गाहार्यसत्त्वयुक्तानाम् ।
 मदरागहर्षजनितो व्यत्यासो विभ्रमः प्रोक्तः” इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।७।३१ ॥, पृ.१५९ ॥ १४. इतोऽग्रे २प्रतौ ‘विभ्रमणं विभ्रमः’ इति दृश्यते ॥ १५.
 ‘मुधेव’ इति १.२.४ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्लो-२०७, पृ.१४५ ॥ १७. ‘-श्रवणम्’ इति २ ॥ १८. ‘क्रियात्मनः’ इति ३ ॥ १९. द्र.
 स्वोपज्ञटीका ३।५०९ ॥, पृ.११६ ॥ २०. अत्र बहुत्वं विचारणीयम् ॥ २१. ‘जुह्वतीं’ इति ३.४ ॥ २२. ‘-तीति’ इति ४ ॥ २३. ‘हिव भावकरणे’ इति ४,
 ‘-भावकरणे’ इति सायणः ॥ २४. ‘-बुद्धेन’ इति १ ॥

“अलङ्कारश्च नाट्यज्ञैर्ज्ञेया भावरसाश्रयाः ।

यौवनेऽभ्यधिकाः स्त्रीणां विकारा वक्त्रगात्रजाः ॥१॥

[नाट्यशास्त्रम्, सामान्याभिनयोऽध्यायः-२२, श्लो-४]

देहात्मकं भवेत् सत्त्वं सत्त्वाद् भावः समुत्थितः ।

भावात् समुत्थितो हावो हावाद्धेला समुत्थिता ॥२॥”

[नाट्यशास्त्रम्, सामान्याभिनयोऽध्यायः-२२, श्लो-७] इति ॥५०९॥

सा कोपना भामिनी स्यात्

१ सा स्त्री कोपना कोपशीला । ‘कुप कोपे’ (दि-
१० प.से.), ‘क्रुधमण्डार्थेभ्यश्च’ ३।२।१५१॥ इति युच् । भामतेऽ-
वश्यं भामिनी । ‘भाम क्रोधे’ (भ्वा.आ.से.), आवश्यके
णिनिः, ‘ऋन्नेभ्यो ङीप्’ ४।१।५॥ । “कोपना सैव भामिनी”
[अमरकोषः २।६।५॥] इत्यमरः । एकं कोपनायाः ॥

छेका मत्ता च वाणिनी ।

१ छेका अवसरज्ञा, दौक्ष्यातिशययुक्ता वा, मत्ता
चोन्मत्ता या स्त्री, तन्नामैकम् । वणत्यवश्यं वाणिनी । ‘वण
शब्दे’ (भ्वा.प.से.), आवश्यके णिनिः, तृतीयवर्गपञ्चमतृतीय-
स्वरमध्यः । यन्महेश्वरः-“वाणिनी नर्तकीमत्तविदग्धवनितासु
च” [विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-१२६] इति । चतुर्थ-
२० वर्गपञ्चमतृतीयस्वरमध्यो “वानिनी” [अमरकोषः ३।३।११२॥]
इत्यमरः ॥

कन्या कनी कुमारी च

१ कन्यते काम्यते कन्या । ‘कनी दीप्तिकान्ति-
गतिषु’ (भ्वा.प.से.), ‘अघ्न्यादित्वाद् यत् । ‘कमु कान्तौ’
(भ्वा.आ.से.) इत्यतः ‘अघ्न्यादयश्च’ (उणा-५५१) इति यति
मकारस्य नकारे वा कन्या । ‘कन्यायाः कनीन च’ ४।१।-
११६॥ इति निपातनान्न ‘वयसि प्रथमे’ ४।१।२०॥ इति ङीप् ।

२ कनति दीप्यते कनी । पचाद्यचि ‘वयसि प्रथमे’ ४।१।२०॥
इति ङीप् । ३ कुमारयति क्रीडयति कुमारी । चुरादौ ‘कुमार
क्रीडायाम्’ (चु.उ.से.), अचि ‘वयसि प्रथमे’ ४।१।२०॥ इति
३० ङीप् । कुत्सितो मारोऽस्या वा । काम्यते कुमारी । ‘कमु
कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘कमेरुचोपध्यायाः’ (उणा-४१८) इत्यार-
न्प्रत्यये उपधाया उत्त्वम्, ङीप् । “पुंयोगे न कन्यात्वं निव-
र्तते” [ ] इत्यन्ये । सामान्यतः त्रीणि कन्यायाः ॥

गौरी तु नग्निंकाऽरजाः ॥५१०॥

१ गूहयते उपादेयतया शब्दयते गौरी । ‘गुड् शब्दे’
(भ्वा.आ.अ.), ‘खुरक्षुर-’ (हैमोणा-३९६) इति साधुः ।
(भ्वा.आ.अ.), ‘खुरक्षुर-’ (हैमोणा-३९६) इति साधुः ।
‘ऋन्नेन्द्र-’ (उणा-१८६) इत्यादिना वा । लज्जते नग्निंका ।
‘ओलस्त्री व्रीडे’ (तु.आ.से.), ‘कैः’, ‘ओदितश्च’ ८।२।४५॥ इति
निष्ठानत्वम्, कुत्वम्, पृषोदरादित्वादादेर्नत्वम्, ततः स्वार्थे कनि
इत्वे च नग्निंका । केचित्तु ओलङ्गीति तवर्गपञ्चमादि पठन्ति ।
२ नास्ति रजोऽस्या अरजाः, सकारन्तः, अप्राप्तर्तुरित्यर्थः ।
“अष्टवर्षा भवेद् गौरी दशमे नग्निंका भवेत्” [ ] इति स्मार्तो
भेदोऽत्र नाश्रितः । द्वे अष्टवर्षकन्यायाः ॥५१०॥

मध्यमा तु दृष्टरजास्तरुणी युवतिश्चरी ।

तलुनी दिक्करी

१ बाल्ययौवनयोर्मध्ये भवा वर्तमाना मध्यमा ।
‘मध्यान्मः’ ४।३।४॥ इति मः । बाल्ययौवनयोर्मध्ये मा लक्ष्मी-
र्यस्या वा । २ दृष्टमनुभूतं रजो यया, यस्या वा दृष्टरजाः,
प्रथमप्राप्तरजा इत्यर्थः । ३-६ तरति प्लवते युवानमिति
तरुणी, तलुनी च । ‘तृ प्लवनतरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘कृ-
वृदारिभ्य उनन्’ (उणा-३३३) इत्यनुवर्तमानैः ‘त्रो रश्च लो’ वा’
(उणा-३३४) इति सूत्रेण तस्तेरुन् रश्च वा लत्वम्, ‘कपिलि-
कादीनां संज्ञाच्छन्दसोर्वा [रो] लत्वमापद्यते’ ( ) इति वा
लत्वम्, ‘वयसि प्रथमे’ ४।१।२०॥ इति ङीप् । ४ यौति देहेन

१. “अलङ्कारश्च सत्त्वस्था ज्ञेया भावसमाश्रयाः ।” इति नाट्यशास्त्रे, अध्या-२२, श्लो-४, पृ.२४१॥ २. ‘भामयते’ इति ३, ‘भायते’ इति ४॥ ३.
‘दाक्षिण्याति-’ इति ३॥ ४. केषाञ्चिदमरकोषटीकाकृतां मतेऽयं सम्मतः, अत एवामरपदविवृतिटीकायां “केचिदत्र द्वितीयाक्षरं दन्त्यवर्गपञ्चमं पठन्ति”
इत्युक्तम्, भा-२, ३।३।११२॥, पृ.३७९॥ ५. ‘आघ्रादि-’ इति ४॥ ६. ‘ङीष्’ इति ३॥ ७. ‘ङीष्’ इति ३॥ ८. १प्रतौ नास्ति ॥ ९. ‘कमेः
किदुच्चोपधायाः’ इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ १०. “या तु विवाहसंस्कारेण विना पुरुषेण सम्प्रयुज्यते सा कन्यात्वं न जहाति” इति पदमञ्जरी,
काशिकावृत्तिः, भा-३, ४।१।११६॥, पृ.४५९॥ ११. ‘श्रीदितो निष्ठायाम्’ ७।२।१४॥ इतीडभावः ॥ १२. ‘निष्ठयां नत्वम्’ इति ४, ‘निष्ठयां न’ इति ३॥
१३. ‘वर्ग-’ इति १॥ १४. “अष्टवर्षा भवेद् गौरी दशवर्षा तु कन्यका । संप्राप्ते द्वादशे वर्षे कुमारीत्यभिधीयते ॥” इति श्लोकः ॥ १५. ‘कृवृ-’
इति १.२.४॥ १६. ‘-वर्ति’ इति ३, ‘-वर्तमानो’ इति ४॥ १७. ‘तलो’ इति ४॥ १८. ‘ङीष्’ इति ३॥ अत्र ‘वयसि प्रथमे’ इत्यस्य प्रवृत्तिर्विचारणीया,
पदमञ्जर्या ‘नञ्स्वयौकृतरुणतलुनानामुपसंख्यानम्’ इत्यत्र “एतयोरवयोऽर्थं ग्रहणम्-इत्येव सिद्धम् ? न सिध्यति, गौरापाठान्ङीष् प्राप्नोति । तस्माद्
वयस्यवयसि च ङीब्ङीषोर्विकल्पः । क्वचिद् गौरादिपाठात् सिद्धमिति पठ्यते, तद् रूपमात्रसिद्धयभिप्रायं द्रष्टव्यम्, स्वार्थं तूपसंख्यानं कर्तव्यमेव”
इत्युक्तत्वात्, भा-३, ४।१।१५॥, पृ.२९९॥

३०

४०

५०

मिश्रीभवति एकीभवति युवतिः । 'यु मिश्रणे'(अ.प.से.), 'कनिन्युवृषि'-(उणा-१५४)इति कनिन्, 'युनस्तिः'४।१।७७॥ स्त्रीसामान्यवाची च युवतिशब्दः । "प्रमदा चेति विज्ञेया युवतिस्तु तथा स्मृता"[^१]इति भागुरिः । "प्राग्यौवना युवतिः"[^१]इति वात्स्यायनः । 'यौतेः कतिः'-( )इति कतिप्रत्ययान्तात् पाक्षिके ङीषि युवती च । ५ चरति चरी । 'चर गतिभक्षणयोः'(भ्वा.प.से.), अच्, गौरादिः । ७ दिशमाश्रयं करोति दिक्करी । यल्लक्ष्यम्-"परिणतदिक्करिकास्तटीर्बिभर्ति"[^१]इति । अमरस्तु-"स्यान्मध्यमा दृष्टरजाः"[अमरकोषः १० २।६।८॥]इति दृष्टरजसं स्त्रियं पार्थिव्येनाह । तथा च लक्ष्यम्-"मध्यमा न विवाहा स्यात् कुलदोषकरी हि सा"[^१]इति । "मध्यमः स्यात् स्वरे मध्ये मध्यदेशे च मध्यजे । वाच्यवन् मध्यमा प्रोक्ता^३ राकादृष्टरजःस्त्रियोः"॥१॥" [विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, श्रौ-३५-३६]इति महेश्वरः । सप्त युवतेः । 'युवान स्त्री' इति भाषा ॥

वर्या पतिंवरा स्वयंवरा ॥५११॥

१ पतिवरणेऽनिरुद्धा वर्या । 'वृज् वरणे'(स्वा.उ.से.), 'अवद्यपण्यवर्या गर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु'३।१।१०१॥इति साधुः । वरमर्हति वा । दण्डादित्वाद् यो वा । २ पतिं वृणीते पतिं-
२० वरा । 'वृज् वरणे'(स्वा.उ.से.), 'संज्ञायां भृतवृजि-' ३।२।४६॥इत्यादिना खच्, खित्त्वान्मुम् । ३ एवं स्वयंवरा । त्रीणि स्वेच्छाकृतपतिवरणायाः ॥५११॥

सुवासिनी बधूटी स्याच्चिरिण्टी

१ सुष्टु वसति सुवासिनी । 'वस निवासे'(भ्वा.-प.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्'४।१।५॥ । स्वाज्ञातयस्तेषु वस्तुं शीलमस्याः स्ववासिनीति द्रविडाः । "स्ववासिन्यां चिरिण्टी स्याद् द्वितीये वयसि स्त्रियाम्"[^१]इति रुद्रः । २ बध्नाति कटाक्षैः बधूटी । 'बन्ध बन्धने'(क्र्या.-प.अ.), 'बन्धेः'(हैमाणा-१५७)इति किदूटः, 'वयसि प्रथमे'

४।१।२०॥इति ङीप् । वधूशब्दाद् ग्रामटीवत् टप्रत्यये 'वयस्य-चरमे'-(वा-४।१।२०॥)इति ङीषि(ङीपि) वा । वध्वटीत्यपीति व्याडिः । ३ पितृकुलस्नेहात् चिरमिति गच्छति चिरिण्टी । चिरमित्युपपदे 'इट गतौ'(भ्वा.प.से.)इत्यत इगुपधात् के पृषोदरादित्वात् चिराकारवाशे(-नाशे) इकारस्य विपर्यये^६ मकारस्य परसवर्णत्वे 'वयसि प्रथमे'४।१।२०॥इति ङीषि(ङीपि) चिरिण्टी । "ऊढाऽनूढा वा पितृगृहस्थिता प्राप्ताऽल्पयौवना चिरिण्टी चरिण्टी"[^१]इत्येके । हलायुधस्तु "वधूटी च चिरिण्टी च द्वितीयवयसौ स्त्रियाम्"[हलायुध-क्रोशः २।४८४॥]इति भिनत्ति । त्रीणि 'सोहामणी' इति ख्यातायाः ॥

अथ सधर्मिणी ।

पत्नी सहचरी पाणिगृहीती गृहिणी गृहाः ॥५१२॥
दाराः क्षेत्रं^८ वधू^{१०}भार्या^{११} जनी^{१२} जाया^{१३} परिग्रहः ।
द्वितीयो^{१५}ढा कलत्रं^{१६} च

१ सह धर्मोऽस्त्यस्याः सधर्मिणी, पत्या सह यज्ञादि-धर्माचरणाधिकारात् । धर्मशीलवर्णादिनिः, 'ऋन्नेभ्यः'-४।१।५॥ इति ङीप् । सहधर्मिणी, सधर्मचारिण्यपि । २ पत्युरुद्धाहविहित-यज्ञयोगात् पत्नी । 'पत्युर्नो यज्ञसंयोगे'४।१।३३॥ इतीकारस्य नत्वम्, 'ऋन्नेभ्यः'-४।१।५॥ इति ङीप् । ३ सह धर्मं चरति सहचरी । 'चर गतौ'(भ्वा.प.से.), अच्, गौरादिः । ४ गृहीतः पाणिरस्याः पाणिगृहीती । वाऽऽहिताग्न्यादित्वात् पर-निपातः, 'बहुव्रीहेश्चान्तोदात्तात्'४।१।५२॥ इत्यत्र 'पाणिगृहीती भार्यायाम्'-(वा-४।१।५२॥)इति ङीप् । ५ गृहमस्त्यस्याः गृहिणी । 'अत इनिठनौ'५।२।११५॥ इतीनिः । गेहिनीत्यपि । ६ गृहवासहेतुभूतत्वाद् गृहाः, पुंक्लीबलिङ्गः, पुंस्ययं बहु-वचनान्त एव ॥५१२॥ ७ दारयन्ति भातृभ्यः पतिं पृथक्कारयन्ति दाराः । 'दृ(दृ) विदारणे'(क्र्या.प.से.), णिजन्तः, 'दारजारौ कर्तरि णिलुक् च'-(वा-३।३।२०॥)इति घञ्, अयं पुलिङ्गो बहुवचनान्तश्च । एकवचनान्तोऽपि दृश्यते, यल्लक्ष्यम्-"धर्मप्रजा-

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२६६, पृ.३४३॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।५११॥, पृ.११६॥ ३. 'तुक्ता' इति विश्वप्रकाशकोशे ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२६७, पृ.३४४॥, रामाश्रमो २।६।९॥, पृ.२६५॥, तत्र 'द्वितीयवयसि' इति दृश्यते ॥ ५. 'ङीष्' इति ३॥ ६. 'इटस्येकारस्य रकारे गमने' इत्यर्थः प्रतिभाति ॥ ७. 'चिरिण्टी' इति ३॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२६७, पृ.३४३॥, तत्र "चिरिण्टी चिरिण्टी" इत्येके" इति दृश्यते ॥ ९. 'पाणिगृहीत्यादीनामर्थविशेषे' इति काशिका, भा-३, ४।१।५२॥, पृ.३५४॥ १०. 'ङीष्' इति १.२.४.॥ ११. 'पुंक्ली' इति ३॥

सम्पन्ने दारे नान्यं कुर्वीत" [१] इति । "दारा टाबन्ताऽपि" [३] इति हट्टचन्द्रः ।

"क्रोडा हावा तथा दारा त्रय एते यथाक्रमम् ।

क्रोडे हारे च दारेषु शब्दः प्रोक्तो मनीषिभिः ॥१॥"

[१] इति व्याडिशुभाङ्गौ । पत्यादीनामुपचाराद् वृत्तिः । ८ क्षियन्ति निवसन्त्यत्र क्षेत्रम् । 'क्षि निवासगत्योः' (तु.प.अ.), ह्रन् । ९ उह्यते भर्त्रेति वधूः । 'वह प्रापणे' (भा.उ.अ.), 'वहो धश्च' (उणा-८३) इत्युः । १० भरणाहं भार्या । 'भृञ् भरणे' (भा.उ.अ.), 'अहं कृत्यतृचश्च' ३।३।१६९ इति ण्यत् ।

१० ११ जायतेऽस्यां पतिरिति जनिः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.-से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीषि जनी । १२ जायते पति-रस्यामिति जाया । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'जनेर्यक्' (उणा-५५०) इति यक्, 'जनसन-' ६।४।४२ इत्यात्वम् । "आत्मा वै जायते पुत्रः" [ ] इति स्मृतेः । "जायायास्तद्धि जायात्वं यदस्यां जायते पुमान्" [मनुस्मृतिः, अध्या-९, श्लो-८] इति मनुः । १३ परिगृह्यते परिग्रहः । 'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), अप् । १४ द्वयोः पूरणी द्वितीया । 'द्वेस्तीयः' ५।२।५४ इति तीयः । १५ उह्यते स्म ऊढा । 'वह प्रापणे' (भा.उ.अ.), निष्ठा, 'हो ढः' ८।२।३१॥, 'झषस्तथोः' ८।२।४०॥ इति धत्वम्, ह्रुत्वम्, 'ढो ढे लोपः' ८।३।१३॥, 'ढ्रलोपे पूर्वस्य-' ६।३।१११॥ इति दीर्घः । १६ कडति माद्यति कडत्रम्, [लत्वे कलत्रम्] । 'कड मदे' (भा.प.से.), बाहुलकादत्रन् । गडयति वा । गडिधातोः 'गडेरादेश्च कः' (उणा-३८६) इत्यत्रन् । षोडश परिणीतस्त्रियाः ॥

पुरन्धी तु कुटुम्बिनी ॥५१३॥

१ पुरं गृहं धरति, हलन्ताद् 'इगुपधात् किः' (कर्त्तुः) (उणा-५५९), पृषोदरादित्वाद् नुमि पुरन्धिः । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीषि पुरन्धी । पुरन्धिरिति ह्रस्वा-न्तोऽपि । "तौ स्नातकैर्बन्धुमता च राज्ञा पुरन्धिभिश्च क्रमशः प्रयुक्तम्" [रघुवंशम्, सर्गः-७, श्लो-२८] इति रघुः । "पुरं नपुंसकं

गेहे" [मेदिनीकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-५८] इति मेदिनिः । २ कुटुम्बं पोष्यवर्गः, तद्योगादिनिः कुटुम्बिनी, पञ्चमस्वरमध्या । "कुटुम्बं पोष्यवर्गं च" [ ] इत्यमरमाला । द्वे पुत्रदुहित्रादिमत्याः पतिमन्त्रायाः ॥५१३॥

प्रजावती भ्रातृजाया

१ प्रजाऽस्त्यस्याः प्रजावती । 'तदस्यास्त्यत्रिति मतुप्' ५।२।१४॥, 'मादुपधायाश्च-' ८।२।१९॥ इति वत्वम् । २ भ्रातृ-जाया इत्यत्र 'ऋतो विद्यायोनिसम्बन्धेभ्यः' ६।३।२३॥ इति षष्ठ्यलुक् । "द्रक्ष्यसि भ्रातृजायाम्" [मेघदूतम्, पूर्वमेघः, श्लो-१०] इत्यत्र तु सप्तमीसमासः । द्वे भ्रातृजायायाः ॥

सूनो स्नुषा जनी वधूः ।

१ सूनोः पुत्रस्य भार्या, स्नौति अपत्यं वात्सल्यादिति स्नुषा । 'स्नु(ष्णु) प्रसवे' (अ.प.से.), 'ऋषिमृषिवृषिस्नुभ्यः सक्' (चान्द्रोणा-३।६४॥) इति सक्, षत्वम् । यद्वा स्नुस्यति स्नुषा । 'स्नुस(ष्णुसु) अदने' (दि.प.से.) । आदान इत्येके । अर्दशन इत्यपरे । इगुपधलक्षणे के टाप्, 'सुषामादिषु च' ८।३।९८॥ इति षत्वम् । "औणादिकं षत्वम्" [ ] इत्यात्रेयः । २ जायते लज्जा सन्ततिर्वाऽस्यां जनी । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'जनिघसिभ्याम्-' (उणा-५६९) इतीर्ण, 'जनि-वध्योश्च' ७।३।३५॥ इति वृद्ध्यभावः जनिः, 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीषि जनी । भार्यामात्रेऽपि जनी । "जनी सीमन्तिनीवध्वोः" [मेदिनीकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-६] इति मेदिनिः । ३ उह्यते भर्त्रेति वधूः । 'वहो धश्च' (उणा-८३) इत्युः । वधूटीत्यपि । त्रीणि पुत्रभार्यायाः ॥

भ्रातृवर्गस्य या जाया यातरस्ताः परस्परम् ॥५१४॥

१ बन्धुवर्गस्य या जायाः पत्यः, ताः परस्परं मिथः यातरः, प्रोच्यन्त इत्यन्वयः । यतन्ते स्पर्धया कर्मस्विति यातरः । 'यती प्रयत्ने' (भा.आ.से.), 'यतेर्वृद्धिश्च' (उणा-२५४) इति ऋन् स्वस्त्रादित्वात् ङीप्, मातृशब्दवत् । 'जेठाणी देवराणी' इति भाषा ॥५१४॥

१. द्र. स्वोपलटिका ३।५१३॥, पृ. ११७॥ २. '-न्तोऽपि' इति ३.४॥ ३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।६॥, पृ. २६१॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२६४, पृ. ३३९॥, रामाश्रमी २।६।६॥, पृ. २६३॥ तासु "क्रोडा हावा तथा दारा त्रय एते यथाक्रमम् । क्रोडे हारे च दारेषु शब्दाः प्रोक्ता मनीषिभिः ॥" इति दृश्यते ॥ ४. 'क्षियन्ते' इति १॥ ५. 'सुतोऽस्या-' इति २॥ ६. 'पुनः' इति मनुस्मृतौ, ९।८॥, पृ. ३४१॥ ७. 'परिणत-' इति २॥ ८. चिन्त्यमिदम्, धरतेर्हलन्तत्वेगुपधत्वयोरभावात् ॥ ९. द्र. रामाश्रमी २।६।६॥, पृ. २६३॥, तत्र 'पोष्यवर्गो' इति दृश्यते ॥ १०. 'स्नुब्रक्षिकृतृषिभ्यः कित्' (उणा-३४६) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ११. 'जायन्ते' इति १॥ १२. 'जननी' इति ३॥ १३. 'इत्यण्' इति २.३.४॥ १४. 'वहो धश्च' इत्युणादिगण-सूत्रम् ॥ १५. 'क्रन्' इति ४॥ १६. ४प्रतौ नास्ति ॥

४०

५०

६०

वीरपत्नी वीरभार्या^१

१ वीरः पतिरस्या वीरपत्नी । 'नित्यं सपत्न्यादिषु'
४।१।३५॥ इति नोन्तादेशः, 'ऋन्नेभ्यो ङीष्(ङीप्)' ४।१।५॥
वीरस्य भार्या वीरभार्या । एकं सुभटपत्न्याः ॥

कुलस्त्री कुलबालिका ।

१ कुलस्य स्त्री कुलस्त्री । २ कुलस्य बालिका कुल-
बालिका । 'कुलपालिका' [अमरकोषः २।६।७॥] इत्यमरः ।
द्वे 'कुलवधू' इति ख्यातायाः ॥

प्रेयसी दयिता कान्ता प्राणेशा वल्लभा प्रिया ॥५१५॥

१० हृदयेशा प्राणसमा प्रेष्टा प्रणयिनी च सा ।

१ अतिशयेन प्रिया प्रेयसी । 'प्रियस्थिरस्फिरोरु-
बहुल-' ६।४।१५७॥ इत्यादिना प्रियस्य प्रादेशः, 'उगितश्च'
४।१।५॥ इति ङीप् । २ नरस्य दयते ईप्से दयिता । 'दय
दानादौ' (भ्वा.आ.से.), तृच्, 'आर्धधातुकस्य-' ७।२।३५॥
इतीद् । ३ काम्यते कान्ता । 'कमु कान्तौ' (भ्वा.आ.से.),
क्तः, 'अनुनासिकस्य क्विञ्जलोः-' ६।४।१५॥ इति दीर्घः । ४
प्राणान् ईष्टे प्राणेशा । 'ईश ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), अच्, टाप् ।
५ वल्लभे संवृणोत्यन्यत्र भ्रमन् मन इति वल्लभा । 'वल्ल संवरणे'
(भ्वा.आ.से.), 'रसिवल्लिभ्यां च' (उणा-४०५) इत्यभ्रत्ययः ।

२० ६ प्रीणाति मनः प्रिया । 'प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च' (क्र्या.उ.अ.),
'इगुपधज्ञाप्रोकिरः कः' ३।१।१३५॥, 'अचि श्नुधातु-' ६।४।
७७॥ इतीयङ् ॥ ४१५॥ ७ हृदयस्येष्टे हृदयेशा । 'ईश ऐश्वर्ये'
(अ.आ.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । ८ प्राणानां
समा तुल्या प्राणसमा । ९ अतिशयेन प्रिया प्रेष्टा । 'अति-
शायि(य)ने तमबिष्ठनौ' ५।३।५५॥ इतीष्ठन्, 'प्रियस्थिर-' ६।४।
१५७॥ इति प्रियस्य प्रादेशः । १० प्रणयः प्रेम, सोऽस्त्यस्याः
प्रणयिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्'
४।१।५॥ । प्रेमवतीत्यपि । दश कान्तायाः । 'वाहली' स्त्री इति
भाषा ॥

३० प्रेयस्याद्याः पुंसि पत्यौ भर्ता सेक्ता पतिर्वरः ॥५१६॥

विवोढा रमणो भोक्ता रुच्यो वरयिता धवः ।

१ प्रेयस्याद्याः प्रेयसीप्रमुखाः शब्दाः पुंसि पुलिङ्गे
वर्तमानाः सन्तः पत्यौ भर्तारि वर्तन्ते, तद्यथा-प्रेयान्, प्रेयांसौ,
प्रेयांसः इत्यादि । २ दयितः । ३ कान्तः । ४ प्राणेशः । ५
वल्लभः । ६ प्रियः । ७ हृदयेशः । ८ प्राणसमः । ९ प्रेष्टा पते
ऽष्टावकारान्ताः । १० प्रणयी इन्नतः । ११ बिभर्ति प्रियां
भर्ता । 'डुभृञ् धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), तृच् । १२
सिञ्चति सेक्ता । 'षिचिर् क्षरणे' (तु.उ.अ.), तृच्, 'धात्वादेः
षः सः' ६।१।६४॥ इति षत्वम् (सत्वम्) । १३ पाति रक्षति
पतिः । 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.), 'पातेर्दतिः' (उणा-४९७) । १४ ४०
वृणीते वरयति वा वरः । 'वृञ्(वृज्) वरणे' (क्र्या.उ.से.),
अच् ॥ ५१६॥ १५ विशेषेण वहति विवोढा । 'वह
प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), तृच्, 'सहिवहोरोदवर्णस्य' ६।३।११२॥
इत्योत्वम्, 'हो ढः' ८।२।३१॥, 'झषस्तथोः-' ७।२।४०॥ इति
धत्वम्, षुत्वम्, 'ढो ढे लोपः' ८।३।१३॥ । यौगिकत्वात्
परिणेत्या, पाणिग्राहः, उपयन्तेत्यादि । १६ रमते चित्तम्, रमयति
वा रमणः । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), नन्दादिवाद् ल्युः ।
१७ भुङ्क्ते कान्तां भोक्ता । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः'
(रुप.अ.), तृच् । १८ रोचते रुच्यः । 'रुच दीप्तौ' (भ्वा.-
आ.से.), 'राजसूयसूर्य-' ३।१।११४॥ इत्यादिना साधुः । १९ ५०
वरयति वरयिता । पिञ्जन्ताद् 'वृञ्(वृज्) वरणे' (क्र्या.उ.से.),
अतः [ः] तृच्, 'आर्धधातुकस्य-' ७।२।३५॥ इतीद् । २० धुनाति
स्तावसरे शरीरमिति धवः । 'धूञ् कम्पने' (क्र्या.उ.वे.), अच् ।
विंशतिर्भर्तुः ॥

जन्यास्तु तस्य सुहृदः

१ जनी^{१०} वहन्ति जन्याः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.-
आ.से.), 'जनिघसिभ्यामिण्' (उणा-५६९) इतीण्, 'कृदि-
कारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीप् जनी, तां वहन्ति
जन्याः मातुर्वयस्याः । 'संज्ञायां जन्या' ४।४।८२॥ इति द्वितीया-
न्ताद् जनीशब्दाद् वहत्यर्थे यत्प्रत्ययः संज्ञायाम् । तस्य वरस्य ६०
सुहृदो वयस्याः, 'जानीया' इति भाषा । यथा-'प्रत्या-
सन्नस्त्वरतितरां जन्ययात्राप्रवेशः' [१३] इति ॥

१. 'तुलनीयोऽमरकोषः' २।६।१६॥ २. १प्रतौ नास्ति ॥ ३. 'ङीष्' इति ३॥ ४. 'ङीष्' इति ३॥ ५. 'वाहली' इति ३॥ ६. 'एतावष्टा-' इति १.२.३॥
७. 'षिच' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. अत्रेदृशी रूपसिद्धिर्युक्ता, तथा हि 'वह प्रापणे', तृच्, 'हो ढः' इति हस्य ढत्वे, 'झषस्तथोर्धोऽधः' इति
तृच्, तकारस्य धकारे 'धुना धुः' इति ध्रुत्वेन धस्य ढत्वे 'ढो ढे लोपः' इति ढलोपे, 'सहिवहोरोदवर्णस्य' इति वकारोत्तरस्थिताकारस्य ओकारे
'विवोढा' इति ॥ ९. 'आत' इति ३, १प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'जानी' इति ४॥ ११. 'जानी' इति ४॥ १२. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१,
२।३५२॥, पृ. २०४॥

विवाहः पाणिपीडनम् ॥५१७॥ उपपतिस्तु जारः स्यात्

पाणिग्रहणमुद्वाह उपाद् यामयमावपि ।

दारकर्म परिणयः

- १ विवहनं विवाहः । विशिष्टोऽग्निसाक्षिको वाहो वहनं स्वीकार इति वा । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), घञ् ।
 २ पाणिः पीडयतेऽस्मिन् पाणिपीडनम् । 'पीड पीडने' (चु.उ.से.), ल्युट् अधिकरणे ॥५१७॥ ३ पाणिर्गृह्यतेऽत्र पाणिग्रहणम् । 'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), अधिकरणे ल्युट् ।
 ४ उद्वाहनम् उद्वाहः । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), घञ् ।
 ५-६ उपात् परतो यामयमौ शब्दौ योज्यौ । उपपूर्वो यमिः स्वीकारार्थः, उपयमनम् उपयामः, उपयमः । 'यमु नियमने' (भ्वा.प.अ.), आद्ये घञ् । पक्षे 'यमः समुपनिविषु च' ३।३।६३॥ इत्यप् । ७ दाराणां कर्म दारकर्म । ८ परिणयनं परिणयः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ इत्यच् । अष्टौ विवाहस्य ॥ शेषश्चात्र-

“जम्बूलमालिकोद्वाहे वरयात्रा तु दौन्दुभी ।

गोपाली वर्णके शान्तियात्रा वरनिमन्त्रणे ॥१॥

स्यादिन्द्राणीमहे हेलिरुलूलुर्मङ्गलध्वनिः ।

स्यात्तु स्वस्त्ययनं पूर्णकलसे (-शे) मङ्गलाह्निकम् ॥२॥

शान्तिके मङ्गलस्नानं चारि पल्लववारिणा ।

हस्तलेपे तु करणं हस्तबन्धे तु पीडनम् ॥३॥

तच्छेदे समयभ्रंशो धूलिभक्ते तु वार्तिकम् ॥” [ ] इति ।

जामाता दुहितुःपतिः ॥५१८॥

- १ जायां मिनोति सुवेशमनिं प्रक्षिपति जामाता ।
 'दुमिञ् प्रक्षेपणे' (स्वा.उ.अ.), 'नप्तृनेष्टृत्वष्टृ-' (उणा-
 २५२) इत्यादिना साधुः । दुहितुः पुत्र्याः पतिः भर्ता दुहितुः-
 पतिः । 'विभाषा स्वसृपत्योः' ६।३।२४॥ वा षष्ठ्यलुक् ।
 एकं जामातुः ॥५१८॥

१ उपजातः पतिः उपपतिः । २ जीर्यतेऽनेन, जार-
 यति वा जारः । 'जृ[ष्] वयोहानौ' (भ्वा.प.से.), 'दारजारौ
 कर्तरि णिलुक् च' (वा-३।३।२०॥) इति साधुः । द्वे जारस्य ॥

भुजङ्गो गणिकापतिः ।

१ भुजाभ्यां नृत्यद्भ्यामिव गच्छति भुजङ्गः । 'गमेः
 सुपि' (वा-३।२।३८॥) इति खच्, 'खच्च डिद् वाच्यः' (वा-
 ३।२।३८॥) । गणिका वेश्या, तस्याः पतिः गणिकापतिः,
 तस्यैकम् ॥

जम्पती दम्पती जायापती भार्यापती समाः ॥५१९॥

१-३ जाया च पतिश्च दम्पती । एवं जम्पती ।
 जायाया जम्भावदम्भावौ वा निपात्यौ, राजदन्तादित्वात्, पक्षे
 जायापती । ४ भार्या च पतिश्च भार्यापती । चत्वारोऽप्येते
 पुंसि द्विवचनान्त एव । 'जम्पतीभ्यां' इति तृतीयाचतुर्थी-
 पञ्चमीरूपम् । 'जम्पत्योः' इति षष्ठीसप्तम्यो रूपम् । चत्वारि
 यौगपद्येन स्त्रीपुंसयोः ॥५१९॥

यौतकं युतयोर्देयं सुदायो हरणं च तत् ।

१ यौति युतकं योनिसम्बन्धः । तत्रामर्षः, (तत्र
 भवम्) । ['तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण्], । युतयोर्वधूवरयोरिदं
 वाऽण् यौतकम् । युतकमपि । “युतकं युगले युके यौतके
 संशयेऽपि च” [ ] इति रभसः । युतयोर्वधूवरयोर्देयं दानं
 परिधापनवस्त्राभरणादि यौतुकमुकारमध्यमपि, “यौतुकं यौतकं
 च तत्” [ ] इति वाचस्पतेः । २ सुष्ठु दीयते सुदायः । 'अकर्तरि
 च-’ ३।३।१९॥ इति कर्मणि घञ् । दायोऽपि । यच्छाश्वतः-
 “यौतकादिधनं दायो दायो दानमुदाहृतम्” [शाश्वतकोशः-४५]
 इति । ३ ह्रियत इति हरणम् । 'हञ् हरणे' (भ्वा.उ.अ.),
 कर्मणि ल्युट् । “हरणं यौतकद्रव्ये भुजेऽपि हरणं हतौ” [विश्व-
 प्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्लो-४७] इति महेश्वरः । त्रीणि कन्या-
 दानकाले जामात्रादिभ्यो दीयमानद्रव्यस्य ॥

१. 'पीड गहने' इति स्वामी, 'पीड अवगाहने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २. '-नियमे' इति ३, 'यम उपरमे' इति स्वामिसायणौ, 'यमु उपरमे' इति मैत्रेयः ॥
 ३. 'जाम्बूल-' इति ३, तथा शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ४. 'दौन्दुभी' इति ३.४॥ ५. 'हस्ते लेपे' इति १॥ ६. 'समवभ्रंशो' इति
 शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।३२॥ ८. 'स्ववेशमनि' इति ३॥ ९. 'प्रेक्षणे' इति १॥ १०. 'तत्र मर्ष' इति २॥ ११. द्र.
 पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४८२, पृ.५६८॥, रामाश्रमी २।८।२८॥, पृ.३५८॥ १२. 'च तत्' इति २ प्रती नारित ॥ १३. 'यौतुक-' इति
 विश्वप्रकाशकोशे, पान्तवर्गः, श्लो-४७, पृ.५९१॥

कृताभिषेका महिषी

१ श्रीमहादेवीत्वे कृतोऽभिषेकोऽस्याः कृताभिषेका, यथा वासवदत्ता उदायनराजस्य । मह्यते पूज्यतेऽसाविति महिषी । 'मह पूजायाम्' (भा.प.से.), 'अविमहोष्णिच्' (उणा-५४) इति टिषच्, षित्वात् 'षिद्गौरादिभ्यश्च' ४।१।४५ ॥ इति ङीष् । एकं पट्टराज्याः ॥

भोगिन्योऽन्या नृपस्त्रियः ॥५२०॥

१ अन्या अकृताभिषेकाः पद्मावत्याद्याः भोगतिशय-युक्तत्वाद् भोगिन्यः प्रोच्यन्ते नृपस्त्रिय एव ॥५२०॥

१० सैरन्ध्री याऽन्यवेश्मस्था स्वतन्त्रा शिल्पजीविनी ।

१ या स्त्री अन्यवेश्मस्थाऽपरगृहस्थिता, स्वतन्त्रा स्वायत्ता एकायत्ता न भवतीत्यर्थः । शिल्पं प्रसाधनादिकला-कौशलम्, तेन जीवति या सा सैरन्ध्री । (सहचरणमीरणं- (सह ईरमीरणं) धरते सैरन्ध्री), पृषोदरादिः, प्रथमस्वरमध्यः । मिश्रास्तु-“स्वैरं स्वाच्छन्दं धरति, मूलविभुजादित्वात् के, पृषोदरादित्वाद् वलोपे ईकारनकारौ गौरादिङीषि सैरन्ध्री, सानुस्वारतृतीयस्वरमध्या, दन्त्यादिः” [ ] इत्याहुः । “सैरन्ध्री परवेश्मस्थाशिल्पकृत्स्ववशस्त्रियाम्” [ ] इति दन्त्यादौ रभसः ।

“चतुःषष्टिकलाभिज्ञा शीलरूपादिसेविनी ।

२० प्रसाधनोपचारज्ञा सैरन्ध्री [परिकीर्तिता] ॥१॥” [ ] इति काव्यः । एकं [विशेषणत्रयवत्याः] ॥

असिक्न्यन्तःपुरप्रेष्या(-प्रेष्या)

१ 'षिज् बन्धने' (स्वा.क्र्या.उ.अ.), 'युसिद्ङ्भ्यः' (घृसिद्ङ्भ्यः) क्तः (कातन्त्रोणा-२।१२९॥), सिता शुक्ल-केशादिमती, नजि, टापि, ततोऽन्या असिता कृष्णकेशादिमती 'असितपलितयोः प्रतिषेधः' (वा-४।१।३९॥) इति ङीप्नकार-प्रतिषेधात्, 'क्न इत्येके' (वा-४।१।३९॥) इति ङीप् 'क्नश्चान्ता-देशः । अन्तःपुरे प्रैष्या अन्तःपुरप्रैष्या, 'प्रादूहोढोढ्येषैष्येषु' (वा-६।१।८९॥) इति वृद्धिः । एकमन्तःपुरगमनयोग्यस्त्रियाः ॥

दूतीसञ्चारिके समे ॥५२१॥ ३०

१ दूयते मौखर्यात्, दुनोति वा 'कार्याकरणाद् दूती । 'दुज् उपतापे' (स्वा.प.अ.), 'दुतनिभ्यां दीर्घश्च' (उणा-३७०) इति क्तः, गौरादिः । २ 'सञ्चारयति सन्देशं प्रापयति सञ्चारिका । 'चर गतौ' (भा.प.से.), णिजन्तादस्माद् ण्वुल्, टाप, 'प्रत्ययस्थात्'-७।३।४४॥ इतीत्वम् । द्वे दूत्याः ॥५२१॥

प्रज्ञा प्राज्ञी प्रजानत्याम्

१-२ प्रकर्षेण जानाति प्रज्ञा । 'ज्ञा अवबोधने' (क्र्या.प.अ.), 'इगुपध'-३।१।१३५॥ इति क्तः, टाप । ततः 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८॥ इति स्वार्थेऽणि, 'टिड्ढाणञ्'-४।१।१५॥ इति ङीप् प्राज्ञी । प्रकर्षेण जानाति प्रजानती । 'ज्ञा अवबोधने' (क्र्या.प.अ.), 'लटः शतृशानचावप्रथमासमानाधिकरणे' ३।२।१२४॥, शित्वाद् 'ज्ञाजोर्जा' ७।३।७९॥, तस्याम् । द्वे प्रज्ञावत्याः । 'सुजाण स्त्री' इति भाषा ॥

प्राज्ञा तु प्रज्ञयाऽन्विता ।

१ प्रज्ञाऽस्त्यस्याः प्राज्ञा । 'प्रज्ञाश्रद्धार्चावृत्तिभ्यो णः' ५।२।१०१॥ । प्रज्ञया प्रशस्तबुद्ध्या, अन्विता युक्ता । एकं सुबुद्धिस्त्रियाः ॥

स्यादाभीरी महाशूद्री जातिपुंयोगयोः समे ॥५२२॥

१ आभीरजातीया, आभीरस्य स्त्री वा आभीरी । अत्रोभयत्र जातिलक्षणः, पुंयोगलक्षणो वा ङीष् । एवं महा-शूद्री । अत्रापि जातिलक्षणः, पुंयोगलक्षणो वा ङीप्(ङीष्) । वैश्यभेद एव आभीरो गवाद्युपजीवी, अन्यत्र महती चासौ शूद्रा च महाशूद्रेत्येव भवति । जातिपुंयोगयोः जातौ पुंयोगे च, समे तुल्ये । द्वे आभीरस्त्रियाः ॥५२२॥

पुंयुज्याचार्याचार्यानी

१ पुंसा योगः पुंयुक्, तत्र । स्वतो मन्त्रव्याख्याकृद् आचार्या । आचर्यत उपास्यत आचार्या । 'चर गतिभक्षणयोः' (भा.प.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ । २ आचार्यस्य स्त्री

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।५॥ २. 'उच्यन्ते' इति ३॥ ३. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३प्रतौ न दृश्यते ॥ ४. 'इकार-' इति १.२॥ ५. 'सैरन्ध्री' इति १.३.४॥ ६. 'सैरन्ध्री' इति १.३॥ ७. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१८॥, पृ.२७४॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२७६, पृ.३५१॥, रामाश्रमी २।६।१८॥, पृ.२६८॥ ८. '-चाराज्ञा' इति ३॥ ९. द्र. अम.क्षौरस्वामिटीका २।६।१८॥, पृ.१३७॥, स्वोपज्ञटीका ३।५.२१॥ १०. 'क्न इति' इति १॥ ११. 'प्रेष्या' इति १.२.३॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१७॥ १३. 'कार्य-' इति १॥ १४. 'दुदु उपतापे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १५. 'सञ्च-' इति २॥ १६. इतोऽग्रे ३.४प्रत्ययोः 'णित्' इति दृश्यते ॥ १७. 'ङीषि' इति १.२.४॥ १८. '-शूद्री' इति अभिधानचिन्तामणिस्वोपज्ञटीकायोः ॥ १९. 'ङीप्' इति १.२.४॥ २०. '-शूद्री' इति १॥ २१. इतोऽग्रे १प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥

आचार्यानी । 'इन्द्रवरुण-४।१।४९॥' इति डीषानुकौ, 'आचार्या-
दणत्वं च' (वा-४।१।४९॥) इति णत्वनिषेधः । "आचार्याति
नैच्छन्त्यन्ये, अन्ये त्वाचार्येत्याबन्तं मन्यन्ते, तदर्थं डीरपि
विकल्पनीयः" [सिद्धहेमबृहद्वृत्तिः २।४।६३॥] इति बृहद्वृत्तिः ।
द्वे आचार्यस्त्रियाः ॥

मातुलानी तु मातुली ।

१-२ मातुलस्य स्त्री मातुलानी । 'मातुलोपाध्याययोर्वा'
(वा-४।१।४९॥) इति डीषानुकौ । तदभावपक्षे पुंयोगलक्षणे
डीषि मातुली । द्वे 'मामी' इति ख्यातायाः ॥

१० उपाध्यायान्युपाध्यायी

१-२ उपाध्यायस्य स्त्री उपाध्यायानी । 'मातुलो-
पाध्याययोर्वा' (वा-४।१।४९॥) इति डीषानुकौ । तदभावे पुंयोग-
लक्षणे डीषि उपाध्यायी । मिश्रास्तु- "स्वयं या विद्योपदेशिनी
उपेत्याधीयतेऽस्या वा, 'इडश्च' (३।३।२१॥) इत्यत्रापादाने
स्त्रियामुपसंख्यानं तदन्ताच्च वा डीष्' ( ) इति कात्यायनवचनाद्
अपादाने घञन्तात् स्त्रियां वा डीष् सा उपाध्यायानी उपा-
ध्यायी" [ ] इति च व्याचक्षते । केचित्तु उपाध्यायेत्याबन्तम-
पीच्छन्ति । विप्रैरुपाध्यायो नाम वेदपाठकः, उपनयकर्ता
वोच्यते, तस्य स्त्रीनाम्नी द्वे ॥

२०

क्षत्रिय्ययी च शुद्रयपि ॥५२३॥

१ क्षत्रियस्य भार्या क्षत्रियी । पुंयोगलक्षणो डीष् ।
एकं क्षत्रियस्त्रियाः । १ अर्यस्य वैश्यस्य स्त्री अर्यी, आद्य-
स्वरादिरयम् । "अर्यः स्वामिनि वेश्ये च" [विश्वप्रकाश-
कोशः, यान्तवर्गः, श्लो-१७] इति महेश्वरः । एकं वैश्यस्त्रियाः ।
१ शूद्रस्य स्त्री शूद्री, तालव्यादिः । उभयत्र पुंयोगलक्षणो
डीष् । एकं शूद्रस्त्रियाः ॥५२३॥

स्वत आचार्या शूद्रा च

१ स्वतो मन्त्रव्याख्याकृद् आचार्या । आचर्यते

उपास्यते^१ । 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।२४॥ । एकं स्वयं^२ वेद-
पाठिकायाः स्त्रियाः । १ शूद्रजातिः स्त्री शूद्रा । 'शूद्राच्चा-
महत्पूर्वाजातिः (शूद्रा चामहत्पूर्वा जातिः)' (वा-४।१।४९॥) इति
टाप् । एकं शूद्रजातिस्त्रियाः ॥

३०

क्षत्रिया क्षत्रियाण्यपि ।

१-२ क्षत्रियजातिः स्त्री क्षत्रिया, क्षत्रियाणी । 'आर्य-
क्षत्रियाभ्यां वा स्वार्थे' (वा-४।१।४९॥) इति विकल्पेन डीषा-
नुकौ, तदभावे टाप् । स्वत एवेत्यत्राप्यनुवर्त्यम्, पुंयोगं विना
स्त्रीत्यर्थः । "पुंयोगेऽप्ययं विधिरिति कश्चित्, तन्मते क्षत्रियस्य
भार्या क्षत्रियाणी, क्षत्रिया" [सिद्धहेमबृहद्वृत्तिः २।४।६६॥]
इत्यपि बृहद्वृत्तिः । द्वे क्षत्रियजातिस्त्रियाः ॥

उपाध्याय्युपाध्याया स्यात्

४०

१-२ स्वयं या विद्योपदेशिनी उपेत्याधीयतेऽस्या
वा । 'इडश्च' ३।३।२१॥ इत्यत्र 'अपादाने स्त्रियामुपसंख्यानं
तदन्ताच्च वा डीष्' ( ) इति कात्यायनवचनादपादाने घञन्तात्
स्त्रियां वा डीष्, सा उपाध्यायी, उपाध्याया च । द्वे
उपाध्यायजातिस्त्रियाः ॥

अर्यार्याण्यौ पुनः समे ॥५२४॥

१-२ अत्रापि स्वत एव, पुंयोगं विना अर्यजातिः
स्त्री अर्या, अर्याणी । 'अर्यक्षत्रियाभ्यां वा' (वा-४।१।४९॥)
इति डीषानुकौ, तदभावः, उभावप्याद्यस्वरादी । 'पुंयोगेऽपि
विधिरयम्' ( ) इति कश्चित्, तन्मते अर्यस्य वैश्यस्य भार्या
अर्या, अर्याणी, एतावप्याद्यस्वरादी । यत्कृष्णपण्डितः-
(^{१६} "अर्याणीति, अर्यो वैश्यः, तज्जातिः स्त्री 'अर्यः' स्वामि-
वैश्ययोः ३।१।१०॥" [ ] इति निपातितः । क्षत्रिया बाहुज-
जातिः । केचिद् दीर्घमार्यशब्दं पठन्ति, तदयुक्तम्, यतः
"अर्याणी स्वयमर्या स्यात्" [अमरकोषः २।६।१४॥] इति
ह्रस्वमेवाऽमरसिंहः पपाठ । अतः क्षीरस्वाम्यपि 'अर्याणी'
[अम.क्षीर. २।६।१४॥] इति प्रतीकमादाय- "अर्यक्षत्रियाभ्यां च

५०

१. 'डीषि' इति १॥ २. सि. बृहद्वृत्तौ "आचार्याति नैच्छन्त्यन्ये, उपाध्यायानी, उपाध्यायी, अन्ये तु मातुला, आचार्या, उपाध्यायेत्यपीच्छन्ति, तदर्थं
डीरपि विकल्पनीयः" इति दृश्यते, सिद्धहेमशब्दानुशासनम्, भा-१, २।४।६३॥, पृ.३९०॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।३०॥ ४. 'उपो-' इति १॥
५. 'डीषि' इति १.३॥ ६. ३प्रतौ न दृश्यते ॥ ७. '-कर्त्रा' इति ४॥ ८. 'क्षत्रियस्त्रियाः' इति १.२नास्ति ॥ ९. 'आर्य-' इति ३॥ १०. 'आचा-'
इति २.३॥ ११. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'आचार्या' इति दृश्यते ॥ १२. 'वेदपाठ-' इति ३॥ १३. सि. बृहद्वृत्तौ "ध्वयोग एवायं विधिरिति कश्चित्, तन्मते-
आर्यस्य भार्या-आर्याणी, आर्या, एवं-क्षत्रियाणी, क्षत्रिया" इति दृश्यते, सिद्धहेमशब्दानुशासनम्, भा-१, २।४।६६॥, पृ.३९१॥ १४. अनावश्यकोऽयं
प्रतिभाति ॥ १५. 'डीष्' इति १.२.४॥ १६. कोष्ठान्तर्यतपाठस्थाने ३प्रतौ "अर्या वैश्यजातिः स्त्री आर्यः" इति दृश्यते ॥ १७. 'निपातः' इति ३॥
१८. 'यदुक्तम्' इति ३॥

(वा)'(वा-४।१।४९॥)इति 'डीषानुकौ, पक्षे टाप्'[अम.क्षीर. २।६।१४॥]इत्युक्त्वा "योपधाज्जातिलक्षणो डीष् नास्ति"[अम.क्षीर.२।६।१४॥]इत्याह । दीर्घपाठे तु आर्यशब्दस्य अजातिवाचित्वादेव डीषोऽप्राप्त्यर्थोपधत्वादिपरिहाराभिधानमनर्थकं स्यात्, अर्यशब्दस्य तु जातिवचनत्वादेस्त्युपयोग इति ह्रस्वपाठमेव रोचयामहे इति । तथा च द्व्याश्रयटीकाकृत्-

"अर्याणीं क्षत्रियाण्यभीः किं शुभचातुर्यात् क्षत्रिया किमर्या" । इत्पूहाञ्चक्र आत्मसैन्ये धृतवत्सी(वात्सी)वात्स्यायनीपतिः सः ॥१॥" [(सटीकम्)द्व्याश्रयमहाकाव्यम्, सर्गः-४, श्लो-७७] ।

१० अत्र अर्याणी प्रेक्षापूर्वकारिणी वणिगादिजातिः स्त्री किं क्षत्रियाणी क्षत्रियजातिः स्त्री वर्तते, अभीकत्वादेवमाशङ्का । क्षत्रियाणी ह्यभीः स्यात् । तथा क्षत्रियजातिः स्त्री शुभचातुर्यात् शुभं परिणामहितं यच्चातुर्यं पर्यालोचितकारित्वं तस्माद्धेतोः किमर्या वणिगादिजातिरित्यादिः" [(सटीकम्) द्व्याश्रयमहाकाव्यम्, सर्गः-४, श्लो-७७]इति । वणिगादीनां वैश्यजातावन्तर्भावाद वैश्यवाची ह्रस्वादिरेव अर्यशब्दो, न दीर्घादिः । ये तु दीर्घादिमर्यशब्दं पठन्ति, स आर्य शब्दो वैश्यवाची व्याख्येयः, न सज्जनसौविदयोः पर्यायवाची, जातेरभावादिति । वैश्यजातिस्त्रीनाम्नी द्वे ॥५२४॥

२० दिधिषूस्तु पुनर्भूद्विरूढा

१ दधाति पापं दिधिषूः । 'अन्दूहम्भू-'(उणा-९३) इत्यादिना दधातेरुप्रत्यये, सुटि, धात्वन्तस्येत्वे, द्वित्वे, षत्वे च दिधिषूः । 'षष(धिष) शब्दे'(जु.प.से.), षज्यते(धिष्यते) निन्दिततया शब्दयते वा, पूर्ववदूप्रत्यये द्वित्वे च वा दिधिषूः । "दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः"(अ.आ.से.), दीध्यन् दीधीः दीप्तिः, क्विप्, दीर्धो शोभां स्यति नाशयति, पूर्ववदूप्रत्यये, ईकारयो-ह्रस्वत्वे च दिधिषूः" [१] इत्यन्ये । धृष्णोति वा । 'धृषेर्दिधिषदिधीषौ च'(हैमोणा-८४२)इत्युः । "दिधिं धैर्यमिन्द्रियदौर्बल्यात् स्यतीति दिधिषूः" [ ] इत्युज्ज्वलदत्तः । दिधिष्वौ,

३० दिधिष्वः इत्यादि । दीधीषूरिति द्विचतुर्थस्वरोऽपि । २ पुनर्भवति पुनर्भूः, क्विबन्तः । अन्यस्य भूत्वाऽन्यस्य भवतीत्यर्थः ।

पुनर्भू, पुनर्भवः इत्यादि । द्वौ वारावस्या द्विः ऊढा (द्विरूढा) संस्कृता, "अक्षता च क्षता चैव पुनर्भूः संस्कृता पुनः" [याज्ञवल्क्यस्मृतिः, आचाराध्यायः, श्लो-६७]इति । मनु-स्त्वन्यथा प्राह-

"ज्येष्ठायां यद्यनूढायां कन्यायामुह्यतेऽनुजा ।

सा चाग्रेदिधिषूर्ज्या पूर्वा तु दिधिषूर्मता ॥१॥" [१] इति । तदा ज्येष्ठायां कन्यायामपरिणीतायां लघीयसी कन्या परिणीता, तन्नामैकम् । अग्रेदिधिषूः, पञ्चाक्षरः, षष्ठस्वरान्तोऽपरिणीतज्येष्ठ-कन्याया नाम वारद्वयपरिणीतस्त्रियाः । 'घरघरणुं' इति भाषा ॥ ४०

अस्या दिधिषूः पतिः ।

१ अस्याः पुनर्भवाः पतिस्तन्नामैकं दिधिषूः इति । आत्मानो दिधिषूमिच्छति दिधिषूः । 'सुप आत्मनः क्यच्' ३।१।८॥, ततः क्विप्, 'लोपो व्योर्वलि' ६।१।६६॥ इति यलोपः ॥

स तु द्विजोऽग्रेदिधिषूर्यस्य स्यात् सैव गेहिनी ॥५२५॥

१ यस्य द्विजस्य विप्रस्य पुनर्भूरेव गेहिनी गृहिणी, स द्विजः अग्रेऽनन्यभार्यत्वात् प्रधानं दिधिषूर्यस्य सः अग्रेदिधिषूः उच्यते, पञ्चाक्षरमखण्डम् । यस्य प्रथमतः स्त्री नास्ति परिणीतस्त्रियं च परिणीतस्तन्नामेत्यर्थः । द्विजस्यैव प्राधान्याद् 'द्विज' इत्युक्तम्, अधिवेदने सामान्येनोक्तेः । "वर्णेषु सामान्येनासौ क्षत्रियादिष्वप्ययं वर्तते, "दिधिषूः परपूर्वाग्रेदिधिषूस्तत्पुन-पुरन्धिकः" [१] इति सामान्येन नाममालादर्शनात् ॥५२५॥

ज्येष्ठेऽनूढे परिवेत्ताऽनुजो दारपरिग्रही ।

१ ज्येष्ठे भ्रातरि अकृतविवाहे सति कनिष्ठो विवाहाद्धेतोः परिवेत्ता उच्यते । परिवर्ज्य विन्दति परिवेत्ता । परिपूर्वः 'विदल् लाभे'(तु.उ.अ.) अस्मात् तृच् ।

यत्स्मृतिः-

"येऽग्रजेष्वकलत्रेषु कुर्वते दारसङ्ग्रहम् ।

ज्ञेयास्ते परिवेत्तारः परिवित्तिस्तु पूर्वजः ॥१॥" [१] ।

उपलक्षणं चैतत् यथाऽग्निहोत्रादावपि परिवेदनव्यवहारोऽस्ति । एकं [ज्येष्ठेऽकृतविवाहे कृतदारपरिग्रहस्य कनिष्ठस्य] ॥ ६०

१. 'र्थकः' इति ३॥ २. 'आर्याणी' इति द्व्याश्रये ॥ ३. 'किमर्या' इति द्व्याश्रये ॥ ४. 'आभि-' इति ३, 'भीरु-' इति द्व्याश्रयटीका ॥ ५. इतोऽग्रे द्व्याश्रयटीकायां 'क्षत्रिया' इति दृश्यते ॥ ६. 'शुभ-' इति १॥ ७. 'परिणामे' इति द्व्याश्रयटीका ॥ ८. 'इत्यादिः' इत्यस्य स्थाने द्व्याश्रयटीकायां 'स्त्रीति' इति दृश्यते ॥ ९. 'दीधनं' इति ३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२८१, पृ.३५७॥ ११. अयं श्लोको मनुस्मृत्यां न दृश्यते ॥, द्र. अम. क्षीरस्वामिटीका २।६।२३॥, पृ.१३९॥, स्वोपज्ञटीका ३।५२५॥, पृ.११८॥ १२. '-रणू' इति ३, '-रणौ' इति ४॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।२३॥ १४. 'लोपेर्वलि' इति ३॥ १५. '-वेदेने' इति ४॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।२३॥, पृ.२७९॥, तत्र "परपूर्वा स्त्री दिधिषूरेदिधिषु(स्त ! स्तु त)त्पुनर्भूकः" इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२८१, पृ.३५८॥, रामाश्रमो २।६।२३॥, पृ.२७९॥ १७. द्र. अम.क्षीरस्वामिटीका २।७।५६॥, पृ.१७५॥, स्वोपज्ञटीका ३।५२६॥, पृ.११९॥

तस्य ज्येष्ठः परिवर्तिः

१ तस्य परिवेतुः ज्येष्ठोऽग्रजः परिवर्ज्यं यं विन्दति, स परिवर्तिः । 'क्लिच्छौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४॥ । एकं [परिवेतुर्ज्येष्ठभ्रातुः] ॥

जाया तु परिवेदिनी ॥५२६॥

१ तस्य परिवेतुः जाया, जायते सुखकारणतां जाया । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'जनेर्यक्' (उणा-५५०) इति यक्, 'ये विभाषा' ६।४।४३॥ इत्यस्य व्यवस्थितविभाषात्वान्नित्यमा-
१० त्वम् । परिवर्ज्यं विन्दति परिवेदिनी । 'विदल् लाभे' (तु.उ.अ.), नन्द्यादित्वाल्त्युः, 'युवोरनाकौ' ७।१।११॥, गौरादिः । एकं [परिवेतुर्जाया] ॥५२६॥

वृषस्यन्ती कामुकी स्यात्

१ "वृषो नरो वृषः कामः" ['] इत्यनेकार्थमञ्जरी । वृषं नरं पुमांसं रत्यर्थमिच्छतीति । "अश्ववृषयोर्मैथुनेच्छाया-
मिष्यते" (वा-७।१।५१॥) इति क्यचसुक, लटः शत्रन्ताद् डीषि (डीपि) वृषस्यन्ती । २ 'कमनशीला कामुकी । कामुकशब्दाद्
'जानपद-' ४।१।४२॥ इत्यादिना डीष् । द्वे मैथुनाभिलाषिण्याः ॥

इच्छायुक्ता तु कामुका ।

१ धनगीतनृत्यादाविच्छायुक्ता इच्छावती । कामयते-
२० ऽभिलषति कामुका । 'कमु कान्तौ' (ध्वा.आ.से.), 'लष-
पतपद-' ३।२।१५४॥ इत्यादिना उकञ्, 'नोदातोपदेशस्य-'
७।३।३४॥ इत्यादौ 'अनाचमेः' इति 'आचमि (अनाचमि)-
कमिवमीनाम्' (वा-७।३।३४॥) इति निषेधाद् वृद्धौ कामुका (कामुक), टाप् । एकमिच्छावत्याः ॥

कृतसापत्निकाऽध्यूढाऽधिविन्ना

१ सपत्न्या भावः सापत्न्यम् । कृतं सापत्न्यं सपत्नी-
भावोऽस्याः कृतसापत्निका, तकारनकारान्तःस्थाद्यसंयोगमध्यः ।
'उरःप्रभृतिभ्यः कप्' ५।४।१५१॥, 'प्रत्ययस्थात्-' ७।३।४४॥
इतीत्वम् । मिश्रास्तु- "सपत्न्या भावः सापत्न्यम् । स्त्रियां ष्यञ्,
३० षित्वाद् डीष्, 'हलस्तद्धितस्य' ६।४।१५०॥ इति यलोपः, सापत्नी,

ततः कनि ह्रस्वत्वे च सापत्निका । कृता उत्पादिता सापत्निका
यस्याः सा कृतसापत्निका । [तथा] "सपत्न्या आगतं द्वन्द्वं
सापत्नम् । 'तत आगतः' ४।३।७४॥ इत्यण्, ततः स्वार्थे कन्,
कृतं सापत्नकमस्याः कृतसापत्निका" ['] इति तु-
हट्चन्द्रः" ['] इति निर्यकारं पेटुः । २ अधि प्रथममूढा अध्यूढा
। "अध्यूढ ईश्वरेऽध्यूढा कृतसापत्न्ययोषिति" [विश्व-लोचनकोशः,
ढान्तवर्गः, श्लो-६] इति श्रीधरः । ३ अधिविन्द-त्यस्याम्
अधिविन्ना । "प्रागूढा अधिशब्दस्य प्रागर्थत्वात्" ['] इति
सुभूतिः । अधिपूर्वः 'विदल् लाभे' (तु.उ.अ.), 'निष्ठा'
३।२।१०२॥ इति कः, 'रदाभ्याम्-' ८।२।४२॥ इति कस्य नत्वम्, ४०
पूर्वदकारस्यापि नत्वम्, टाप् । केचित्तु- "अधिपूर्वो विन्द-
तिरापेक्षिकप्राग्विवहने वर्तते" ['] इत्याहुः । तन्मते "अवि-
(अधि)विदुरमात्यैराहतास्तस्य यूनः प्रथमपरिगृहीते श्रीभुवौ
राजकन्याः" [रघुवंशम्, सर्गः-१८, श्लो-५३] इति रघुः । त्रीणि
सपत्न्याः ॥

अथ पतिव्रता ॥५२७॥

एकपत्नी सुचरित्रा साध्वी सती

१ पतिव्रतमिव सदैवोपास्योऽस्याः पतिव्रता ।
यत्स्मृतिः- "नास्ति स्त्रीणां पृथग् यज्ञो न व्रतम्" [मनुस्मृतिः,
अध्या-५, श्लो-१५५] इति ॥५२७॥ २ एकः पतिर्यस्याः सा
५० एकपत्नी । 'नित्यं सपत्न्यादिषु' ४।१।३५॥ इति नोन्तादेशः,
नान्तत्वाद् 'ऋन्नेभ्यः-' ४।१।५॥ इति डीप् । ३ शोभनं चरित्र-
मस्याः सुचरित्रा । ४ नियतैकपतित्वात् प्रशस्ताऽत एव साध्वी
। 'वोतो गुणवचनात्' ४।१।४४॥ इति डीष् । डीब-
(डीष)भावे साधुरपि । ५ अस्ति नित्यं भर्तृभक्तेति सती ।
'असं भुवि' (अ.प.से.), 'लटः शतृशानचौ-' ३।२।१२४॥ इति
शत्रादेशः, 'ऋन्नेभ्यः-' ४।१।५॥ इति डीप्, 'अस्तिशनसोर-
ल्लोपः' ६।४।१११॥ इत्यस्तेरकारलोपः । पञ्च सतीति ख्यातायाः ॥

असतीत्वरी ।

पुंश्चली चर्षणी बन्धव्यविनीता च पांसुला ॥५२८॥ ६०

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२६७, पृ.३४४॥, रामाश्रमी २।६।११॥, पृ.२६५॥, तयोः 'कामः' इत्यस्य स्थाने 'कालः' इति दृश्यते ॥ २.
'काम-' इति ३.४॥ ३. '-सापत्निका' इति १.२.३॥ अभिधानचिन्तामणिस्वोपज्ञटीकायोः 'कृतसापत्निका' इति दृश्यते ॥ ४. 'सापत्निका' इति ३.४॥ ५.
'क्यप्' इति ३.४॥ ६. 'सापत्न्यम्' इति २॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२६५, पृ.३४०॥ ८. '-पत्न्यायोषिति' इति ४॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२६५, पृ.३४०॥ १०. 'सपत्न्यः' इति ३॥ ११. 'डीप्' इति १.४॥ १२. 'असु' इति १.२.४॥ १३. 'उगितश्च' ४।१।६॥ इत्येव
युक्तः ॥ १४. 'शनसोरल्लोपः' इति सूत्रस्वरूपम् ॥ १५. 'पांसुला' इति ३.४॥

स्वैरिणी कुलटा

१ न सती असती । २ स्वेच्छया सर्वत्र एति भ्रमति इत्वरी । 'इण् गतौ'(अ.प.अ.), 'इण्णश्जिसर्तिभ्यः क्ररप्' ३।२।१६३॥, 'ह्रस्वस्य पिति-' ६।१।७१॥ इति तुक्, 'टिड्ढा-णञ्-' ४।१।१५॥ इति डीप् । ३ पत्युरन्यं पुमांसं वृत्ताच्चलयति च्यावयति पुंश्चली । चलेर्ण्यन्तात् 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥, 'टिड्ढा-णञ्-' ४।१।१५॥ इति डीप् । ४ कर्षति यूनां मनः चर्षणी । 'कृष विलेखने'(भ्वा.प.अ.), 'कृषेरादेश्च चः'(उणा-२६१) इत्यनिः, 'कृदिकारात्-'(गणसू-४।१।४५॥) इति डीष्, १० चवर्गप्रथमादिरयम् । "कर्षति यूनां मन इति धर्षणी । ('कृषेरादेश्च धः'(उणा-२६१) इत्यनिः धातोरादेश्च ध इति । धर्षणीति बहुसम्मतः पाठः" [ ] इति मिश्राः । यन्महेश्वरः- "धर्षणं स्यात् परिभवे रतेऽसत्यां तु धर्षणी" [विश्वप्रकाश-कोशः, णान्तवर्गः, श्लो-४६] इति । "आवश्यकं णिनौ धर्षणी" [ ] इत्येके । ५ पुरुषान्तरे मनो बन्धाति बन्धकी । 'बन्ध बन्धने'(त्रया.प.अ.), ण्वुल्, गौरादिः । 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् वा । ६ न विनीता अविनीता । ७ मालिन्यहेतुत्वात् पांसुरत्र पापम्, तद्योगात् 'खनखमुख-कुञ्जनगपाण्डुपांसुभ्यश्च'(वा-५।२।१०७॥) इति रः, कपिरि- २० (ल)कादित्वाद् लत्वम् । सिध्मादित्वाद् वा लच् पांसुला, दन्त्यान्ता तालव्यान्ता च ॥५२८॥ ८ स्वेन, लक्षणया स्वेच्छया ईरितुं गन्तुं शीलमस्याः स्वैरिणी । 'ईर गतौ'(अ.आ.से.), 'सुयजातौ णिनिः-' ३।२।७८॥ इति णिनिः, 'स्वादीरेरिणोः'(वा-६।१।८९॥) इति वृद्धिः । यत्स्मृतिः-

"पतिं त्यक्त्वा तु या नारी गृहादन्यत्र गच्छति ।

विटैस्तु रमते नित्यं स्वैरिणी सा प्रकीर्त्यते" ॥१॥"

[ ] इति । ९ कुलानि गृहाण्यटति शीलं भेतुं कुलटा । 'अट गतौ'(भ्वा.प.से.), अच्, टाप् । कुत्सितं लटतीत्येके । 'लट बाल्ये'(भ्वा.प.से.), अच् । कोलति वा । 'कुल बन्धु- ३० संस्त्यानयोः'(भ्वा.प.से.), 'शकादिभ्योऽटन्'(उणा-५२१), कुटादित्वात् गुणः । नव असत्याः ॥ शेषश्चात्र-

"कुलटायां तु दुःशृङ्गी बन्धुदा कलकुणिका ।

धर्षणी लाञ्छनी खण्डशीला मदननालिका ॥१॥"

त्रिलोचना मनोहारी ॥" [शेषनाममाला ३।११२-११३] ॥

याति या प्रियं साऽभिसारिका ।

१ या स्त्री मदनेन मदेन वा श्लिष्टा सती कान्तमभिसर-
त्यभिसारयति वा, सा अभिसारिका । 'सृ गतौ'(भ्वा.प.अ.),
ण्वुल्, 'प्रत्ययस्थात्-' ७।३।४४॥ इतीत्वम् । "कान्तार्थिनी तु
या याति सङ्केतं साऽभिसारिका" [अमरकोषः २।६।१०॥]
इत्यमरः । भरतस्तु-

"हित्वा लज्जाभये श्लिष्टा मदनेन मदेन च ।

अभिसारयते कान्तं सा भवेदभिसारिका ॥१॥"

[नाट्यशास्त्रम्, अध्यायः-२२, श्लो-२०६] इत्याह । कान्ताऽ-
भिलाषिणी या सङ्केतस्थलं व्रजति, तस्या एकम् ॥

वयस्यालिः सखी सधीची

१ वयसा तुल्या वयस्या । 'नौवयोधर्म-' ४।४।९१॥
इत्यादिना यत् । २ 'अली (अल अलां) भूषणादौ'(भ्वा.प.से.),
आङ्पूर्वः, आलयति भूषयति । बाहुलकाद् 'जनिघसिभ्या-
मिण्'(उणा-५६९) । आलीयते विश्वासोऽस्याः [आलिः] ।
आङ्पूर्वाद् 'लीङ् भूषणे'(दि.आ.अ.) इत्यतो 'लीङो(वेजो) डिः' ५०
(चान्द्रोणा-१।५८॥) इति बाहुलकाद् डिः, टिलोपे च, आलिर्वा ।
'कृदिकारात्-'(गणसू-४।१।४५॥) इति डीष् आली । "निवा-
र्यतामालि ! किमप्ययं बटुः" [कुमारसम्भवम्, सर्गः-५, श्लो-
८३] इति कुमारः । ३ समानाख्यायते जनैरिति सखी । 'समाने
ख्यः-'(उणा-५७६) इति सूत्रेण 'ख्या प्रकथने'(अ.प.अ.) अतो
डित्, डित्त्वाटिलोपः, 'सख्यशिक्षी-' ४।१।६२॥ इति डीष् ।
४ सहाञ्चतीति सधीची । 'अञ्च गतौ'(भ्वा.प.से.), सहपूर्वः,
'ऋत्विग्दधृक्-' ३।२।५९॥ इति क्विन्, 'सहस्य सधिः' ६।३।-
९५॥ । चत्वारि सख्याः । 'सहेली' इति भाषा ॥

अशिश्वी तु शिशुं विना ॥५२९॥ ६०

१ नास्ति शिशुरस्या अशिश्वी । 'सख्यशिक्षी[ति]
भाषायाम्' ४।१।६२॥ इति साधुः । शिशुं पुत्रदुहितृरूपापत्यं
विना रहिता । एकं सन्ततिरहितायाः ॥५२९॥

१. २.४ न दृश्यते ॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ न दृश्यते ॥ ३. १.४प्रत्योर्न दृश्यते ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२६८, पृ.३४५ ॥
५. 'पांशु-' इति ३.४॥ ६. '-पांशुभ्यश्च' इति ३.४॥ सिद्धान्तकौमुद्यां 'रप्रकरणे खमुखमुञ्जभ्य उपसंख्यानम्, तथा 'नगपांसुपाण्डुभ्यश्च' इति पृथक् पृथक्
वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ७. 'पांशुला' इति ३.४॥ ८. 'प्रकीर्तिता' इति ३॥ ९. 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' इति स्वामिसायणौ, 'कुल सन्ताने बन्धुषु च'
इति मैत्रेयः ॥ १०. 'कुलटायां तु' इति १.२.४प्रतिपु नास्ति ॥ ११. 'बन्धुदा कलकुणिका' इत्यस्य स्थाने १.२.४प्रतिपु 'बन्धुदारिका' इति दृश्यते ॥
१२. "हित्वा लज्जां समाकृष्टा मदेन मदनेन वा" इति नाट्यशास्त्रे, अध्या-२२, श्लो-२०६, पृ.२५७ ॥ १३. 'डीपि' इति ३॥ १४. 'डीन्' इति १.३॥
१५. 'डीप्' इति १.४॥ १६. 'क्विप्' इति १॥

पतिवली जीवत्पतिः

१ पतिरस्या अस्ति पतिवली । 'तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप्' ५।२।१४॥, 'अन्तर्वत्पतिवतोः' ४।१।३२॥ इति डीप् नुक् च, अस्मादेव निपातनाद् वत्वम् । २ जीवन् पतिरस्या जीवत्पतिः । जीवत्पत्नी अपि । द्वे जीवद्भर्तृकायाः ॥

विश्वस्ता विधवा समे ।

१ 'श्वस प्राणने' (अ.प.से.), तालव्यादिः, भावे क्तः, 'आदितश्च' ७।२।१६॥ इति चकारादिङभावः । श्वस्तं जीवनम्, तद्विफलं विरुद्धं वाऽस्या विश्वस्ता । २ विगतो धवो भर्ता-
१० ऽस्या विधवा । रण्डाऽपि । ('रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), रमते स्वेच्छयेति रण्डा) । द्वे मृतभर्तृकायाः ॥

निर्वीरा निष्पतिसुता

१ निर्गतौ वीरौ पतिपुत्रावस्या निर्वीरा । अवीराऽपि । निर्गतौ पतिसुतौ भर्तृपुत्रावस्या निष्पतिसुता । 'रहिता पतिपुत्राभ्यां निर्वीरेत्यभिधीयते' [हलायुधकोशः २।४८६] इति हलायुधः ॥

जीवत्तोका तु जीवसूः ॥५३०॥

१ जीवत्तोकमपत्यमस्याः जीवत्तोका । २ जीवा जीवन्ती सूः प्रसूतिरस्या जीवसूः । 'षूङ् प्राणिप्रसवे' (दि-
२० आ.वे.), 'सत्सूद्विष-' ३।२।६१॥ इति क्विप् । जीवस्वौ, जीवस्वः इत्यादि । द्वे जीवत्पुत्रायाः ॥५३०॥

नश्यत्प्रसूतिका निन्दुः

१ नश्यन्ती प्रियमाणा प्रसूतिरस्या नश्यत्प्रसूतिका । निन्दत्यामानं निन्दुः । 'णिदि कुत्सायाम्' (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'भृमृशी-' (उणा-७) इत्यादिना उः । निन्दू, निन्दवः इत्यादि धेनुवत् । 'नश्यत्प्रसूतिः कथिता च निन्दुः' [हलायुधकोशः २।४८८॥] इति हलायुधः । एकं मृतवत्सायाः ॥

सशमश्रुर्नरमालिनी ।

१ सह शमश्रुणा वर्तते सशमश्रुः । 'मल धारणे'

(भ्वा.आ.से.), नरत्वं मलते धारयति नरमालिनी । ग्रहादि-
त्वाणिनिः । 'पालिः समुत्थितश्मश्रुः सुतुण्डा नरमालिका' [हारावली, पादश्लोकावधिः, श्लो-१३०(३०)] इति पुरुषोत्तमः । एकं सशमश्रुः । 'पालिः' [शेषनाममाला ३।११३॥] शैषिकम् । 'मुखे मूँछि' इति भाषा ॥

कात्यायनी त्वर्धवृद्धा काषायवसनाऽधवा ॥५३१॥

१ 'कृत्य(कत)स्यापत्यमिव कात्यायनी । यद्वा कात्यायनीव कात्यायनी । तस्यास्तपस्यावस्थायामृषिपत्याकार-
त्वात् त्रिलक्षणेयम् । धर्मप्राधान्यादर्थं वृद्धत्वं यस्याः सा अर्धवृद्धा । कषायेण रक्तं काषायम्, काषायं वसनं यस्याः सा कषायवसना । नास्ति धवो भर्ताऽस्या अधवा, रण्डेत्यर्थः ।
४० "कात्यायन्यर्धवृद्धा [या] काषायवसनाऽधवा" [अमरकोषः २।६।१७॥] इत्यमरः । श्रीधरोऽपि "गौर्या कात्यायनीस्त्रियां काषायवस्त्रार्धवृद्धविधवायामपि स्मृता" [विश्वलोचनकोशः, नान्तर्वाः, श्लो-१७१-१७२] । हलायुधस्तु-"अर्धवृद्धा तु या नारी सा कात्यायनिका स्मृता" [हलायुधकोशः २।४८५॥] इत्येकलक्षणात्वादर्थयुवतीस्त्रियमाह । कापडिणि नामैकम् । काषायवस्त्रपरिधायिकाया वा ॥५३१॥

श्रवणा भिक्षुकी मुण्डा

१ शृणोति श्रवणा । 'श्रु श्रवणे' (भ्वा.प.अ.), नन्दादित्वाल्ल्युः । श्रमणाऽपि । 'श्रमु तपसि खेदे च' (दि-
५० प.से.), 'कुमारश्रमणा-' २।१।७०॥ इति शब्दनिर्देशाल्ल्युः । २ भिक्षणशीलो भिक्षुः, स्वार्थे कनि डीषि च भिक्षुकी । ३ मुण्डयते मुण्डा । कर्मणि घञ् । "भिक्षुणी" [शेषनाममाला ३।११३॥] इति शैषिकम् । त्रीणि संयतिन्याः । 'सेवडी' इति भाषा ॥

पोटा तु स्त्रीनृलक्षणा ।

१ पुट्यते श्लिष्यते^{१३} क्लिबत्वेन पोटा । 'पुट संश्लेषणे' (तु.प.से.), कर्मणि घञ् । स्त्रीनृलक्षणेत्पुभयव्यञ्जना नपुंसकाख्या । स्त्री च ना च स्त्रीनरौ, तयोर्लक्षणं यस्यां सा स्त्रीनृलक्षणा । "पोटा स्त्रीपुंसलक्षणा" [हारावली, पाद-
६० श्लोकावधिः, श्लो-१३०(३०)] इति पुरुषोत्तमः । "पुरुषवेष्ट-

१. 'डीप्' इति ३॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।११॥ ३. 'स्वस्तं' इति २।४॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ ५. 'भिन्दुः' इति हलायुधकोशे २।४८८॥, पृ.५६॥ ६. "पालिः समुत्थितश्मश्रुमरुण्डोच्चललाटिका" इति हारावल्याम्, कोषपञ्चकसमेतः 'अमरकोषः', पृ.४०२॥ ७. 'मुँछि' इति २, 'मुँछ' इति ३॥ ८. 'कात्य-' इति ३॥ ९. '-कारयत्वात्' इति ३॥ १०. 'कषाय-' इति २॥ ११. 'कापणि' इति १॥ १२. 'भिक्षणाशीलो' इति १॥ १३. 'श्लिष्यति' इति १, 'श्लिष्यते' इति २॥ १४. 'श्लेषणे' इति २॥

धारिणी गर्भ एव दास्यं प्राप्ता वा" [सिद्धहेमबृहद्वृत्तिः ३।१।-
१११॥] इति बृहद्वृत्तिः । विहन्दलाऽपि । नपुंसकस्त्रीनामैकम् ।
'पावई' इति भाषा ॥

साधारणस्त्री गणिका^२ वेश्या^३ पण्यपणाङ्गना^४
॥५३२॥

भुजिष्या^६ लज्जिका^७ रूपाऽऽजीवा^८

१ साधरणा चासौ स्त्री च साधारणस्त्री । २
गणयति ईश्वरानीश्वरौ गणिका । 'गण संख्याने' (चु.उ.से.),
'कृञादिभ्यो वुन्' (चान्द्रोणा-२।२०॥) । गणः कामुक-
१० समूहः, तद्योगाद् 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इति ठन्,
'ठस्येकः' ७।३।५०॥ इति वा । ३ वेशो नेपथ्यम्, तेन शोभते
वेश्या । 'कर्मवेशाद् यत्' ५।१।१००॥ इति यत् । ताल-
व्यान्ता । कामिमनसि वेशो निवेशोऽस्त्यस्या वेशा, निर्य-
काराऽपि । वेवेष्टि आत्मानमनेनेति वेषो नेपथ्यम्, तेन शोभत
इति पूर्ववद् यति वेष्या, मूर्धन्यमध्याऽपि । ४-५ पण्य-
पणाभ्यामग्रेऽङ्गना योज्यते । पण्येन मूल्येन अङ्गना पण्या-
ङ्गना । एवं पणाङ्गना ॥५३२॥ ६ भुज्यते कामिभिः
भुजिष्या । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः' (रुप.अ.), 'रुचि-
भुजिभ्यां किष्यन्' (उणा-६।१८) इति किष्यन् । ७ लज्जति
२० भर्त्सयते लज्जिका । 'लजि भर्त्सने' (भ्वा.प.से.), ण्वुल्,
'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४॥ इतीत्वम् । ८ रूपं सौन्दर्यमाजीवो
जीविकाऽस्याः रूपाऽऽजीवा । अष्टौ वेश्यायाः । शेषश्चात्र-
'वेश्यायां तु खगालिका वारवाणिः कामलेखा क्षुद्रा' [शेष-
नाममाला ३।११३-११४॥] ॥

वारवधूः पुनः ।

सा वारमुख्या

१ त्रियते संभज्यते वेश्याजनोऽनेनेति बाहुल्याद्
'अकर्तरि च' ३।३।१९॥ इत्यादिना घञि वारो वेश्याध्यक्षः,
तत्प्रतिबद्धा वधूः वारवधूः । साधारणस्त्रीत्वाद् वारस्य, वृन्दस्य
वा वधूः वारवधूः । वारयति वृणीते, 'वृञ् वरणे' ३०
(स्वा.उ.से.), 'चुरादिण्यन्तादचि वारा, वारा चासौ वधूश्चेति
वा । "वारस्त्रीगणिकावेश्या वारो वेश्यागणः स्मृतः" [११] इति
नैगमाभिधानम्" [१३] इति सुभूतिः । वारं सेवाक्रमे नियुक्ता
स्त्री वारवधूरिति वा । वारे सेवाक्रमे मुख्या वारमुख्या ।
"राजकुलप्रतिबद्धा वारस्त्री वारमुख्या च" [हलायुध-
कोशः २।४९०॥] इति हलायुधः । एकं वारवध्वाः ।
'ओलगाणी' राजपात्र' इति भाषा ॥

अथ चुन्दी कुट्टनी शम्भली समाः ॥५३३॥

१ चुडुति चुन्दी । 'चुडु हावकरणे' (भ्वा.प.से.),
भौवादिकः, पृषोदरादित्वाद् धात्वादेः सानुनासिकत्वम्, 'टवर्ग-
४० तृतीयस्य चतुर्थवर्गतृतीयत्वं च । देशयोऽयमित्यन्ये । २ कुट्ट-
यति छिनति स्त्रीपुंसवैमत्यं कुट्टनी । 'कुट्ट छेदने' (चु.प.से.),
'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।११३॥ इति कर्तरि ल्युट् । ३ शं
श्रेयो भलयति (भालयते) आभण्डयति प्रबन्धेन वक्ति
शम्भली । 'भल आभण्डने' (चु.उ.से.), चुरादिः, ततः
पचाद्यचि, गौरादित्वाद् डीष् । शं रतसुखं भलति (भलते)
परिभाषत इति वा । सम्भली दन्त्यादिरित्यन्ये । त्रीणि कुट्टन्याः ।
'कुट्टणी' इति भाषा ॥५३३॥

पोटा वोटा च चेटी च दासी कुटहारिका ।

१ पुटति संश्लिष्यत्यधमेनेति पोटा । 'पुट संश्लेषणे' ५०
(तु.प.से.), अच् । २ जपादित्वात् पकारस्य वत्वे वोटा ।
३ चेटी चेटी । 'चित् [पर] प्रेष्ये' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-

१. सि. बृहद्वृत्तौ- "पुरुषवेषधारिणी स्त्री पोटा गर्भ एव दास्यं प्राप्ता वा" इति दृश्यते, भा-१, ३।१।१११॥, पृ.४९६॥ २. 'विहण्ड-' इति ३॥
३. 'वुञ्' इति ३॥ ४. 'कृञादिभ्यः संज्ञायां वुन्' (उणा-७।१३) इत्यत्रोणादिगणे ॥ ५. 'इति वा' इति ३प्रतौ न दृश्यते ॥ ६. '-वेश्याद्' इति ३.४,
'-वेषाद्' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ७. 'तन्' इति ३॥ ८. '-कारोऽपि' इति १॥ ९. 'मूलेन' इति ३॥ १०. ३प्रतौ नास्ति ॥ ११. 'लज लजि भर्त्सने'
इति स्वामी, 'लज लजि भर्त्सने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १२. 'चुरादिः' इति ४॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२७७, पृ.३५२॥,
तत्र "वारो गणिका वेश्यागणः स्मृतः" इति नैगमाभिधानम्" इति दृश्यते ॥ "स्त्रीवारः स्त्रीगणो वेश्यावारो वेश्यागणः स्मृतः । वेश्या वारस्य
मुख्या स्याद् वारमुख्येति शब्दिता ॥" इति निगमाभिधानम्" इति टीकासर्वस्वे, भा-२, २।६।१९॥, पृ.२७५॥ १४. 'वार' इति ३॥ १५. इतोऽग्रे
४प्रतौ 'वारमुख्या' इत्यधिकं दृश्यते ॥ १६. '-गिणी' इति ३॥ १७. स्वामिसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'भावकरणे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १८. 'टवर्गस्य'
इति ३॥ १९. 'पुंस्त्री-' इति ३॥ २०. 'लभ-' इति २॥ २१. 'आभण्डति' इति ३॥ २२. 'वक्तिः' इति ४॥ २३. 'कुट्टि-' इति १.४॥ २४. 'कुट्टणी'
इति भाषा' इति ३प्रतौ न दृश्यते ॥ २५. 'श्लेषणे' इति १॥ २६. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'वत्वे' इति दृश्यते ॥ २७. ३प्रतौ नास्ति ॥ २८. '-प्रेष्ये'
इति ३, 'परप्रेष्ये' इति स्वामी, 'परप्रेष्ये' इति मैत्रेयसायणौ ॥

३।१।१३५॥ इति कः, गौरादिः । ४ दासते^१ दस्यते वा दासी ।
'दासु दाने'(स्वा.प.से.), 'दसु उपक्षये'^२(दि.प.से.), अच्, घञ्
वा । ५ कुटं घटं हरति कुटहारिका । 'हञ् हरणे'
(भ्वा.उ.अ.), ण्वुल्, 'प्रत्ययस्थात्-७।३।४४॥ इतीत्वम् । पञ्च
दास्याः । "गणेरुका वडवा कुम्भदासी"[शेषनाममाला
३।१।१४॥] शैषिकाणि ॥

नग्ना तु कोटवी

१ नग्ना^३ । "विवस्त्रा योषित् मुक्तकेशीत्यागमः"
[अम.क्षीर.२।६।१७॥] इति क्षीरस्वामी । 'कुट कौटिल्ये'
१० (तु.प.से.) । कुटनं कोटः, कोटेन कुटिलतया, मुखादिनमनेन
लज्जावशाद् वेति याति कोटवी । 'वी गति[व्याप्ति]प्रजन-
कान्त्यसनखादनेषु'(अ.प.अ.), क्विप् । कौटिल्ययोगाद्
'अन्येभ्योऽपि-'(वा-३।२।१०१॥) इति वप्रत्यये, गौरादित्वाद्
डीष् वा । "कुट्टनं कोट्टः । 'कुट्ट छेदने'(चु.प.अ.), घञि
बाहुलकाद् गुणः । लज्जाभावात् कोट्टं छेदं वेति कामयते,
क्विपि, गौरादिडीषि कोट्टवी"[ ] इति रूपरत्नाकरः । द्वे
वस्त्ररहितायाः ॥

वृद्धा पलिक्नी

१ वृद्धा पलिता पलिक्नी । 'कामेके'(वा-४।१।-
२० ३९॥) इति साधुः । एकं वृद्धायाः । 'डोकरि' इति भाषा ॥

अथ रजस्वला ॥५३४॥

पुष्पवत्यधिरात्रेयी स्त्रीधर्मिणी मलिन्यवीः ।

उदक्या ऋतुमती च

१ रजोऽस्याऽस्ति रजस्वला । 'रजःकृष्यासुति-
परिषदो बलच्' ५।२।११२॥, 'तसौ मत्वर्थे' १।४।१९॥ इति
भत्वात् 'ससजुषोः-८।२।६६॥ इत्युत्वं न ॥५३४॥ २ पुष्पं
रजस्तद्योगान्मतुपि पुष्पवती । 'तदस्यास्ति-५।२।९४॥ इति

मतुप्, 'उगितश्च' ४।१।६॥ इति डीप् । 'पुष्पिता'[ ] इति माला ।
३ न धीयते मनोऽस्यां अधिः । 'डुधाञ् धारणादौ'(जु.-
उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।९२॥ इति किः । ४ अत्रे- ३०
रपत्यं स्त्री आत्रेयी । 'इतश्चानिजः' ४।१।१२२॥ इति ढक् ।
आत्रेयी प्रजापतिदुहितृत्वात्, यथा अत्रिदुहिताऽगम्या तथा ऋत्व-
वस्थायामियमपीत्यर्थः । अत्रायते (आत्रायते) इति वा । 'त्रैङ्
पालने'(भ्वा.आ.अ.), 'अचो यत्' ७।१।९७॥, 'आदेचः-'
६।१।४५॥ इत्यात्वम्, 'ईद्यति' ६।४।६५॥ इतीत्वं वा ।
'अव्युत्पन्नोऽयम्'[ ] इति शाब्दिकाः । ५ रजः स्त्रीधर्मोऽ-
स्त्यस्याः स्त्रीधर्मिणी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः,
'ऋन्नेभ्यो डीप्' ४।१।५॥ । ६ मलमस्पृश्यत्वजनकं पापमस्यां
मलिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो
डीप्' ४।१।५॥ । मलाऽपि । ७ अबति रक्षति लज्जया गोपाद् ४०
रज इति अवीः । 'अव रक्षणादौ'(भ्वा.प.से.), 'अवितृ-
(तृ)स्तृन्निभ्य ईः'(उपा-४३८) इति ईः । लक्ष्मीशब्दवत् ।
'अविं स्त्रीधर्मिणीं विद्यात्'[ ] इति कात्यदर्शनात् । ह्रस्वे-
कारन्ताऽपि । "अविर्भूषणवत्योः स्त्री वायुप्राकारभास्सु ना"
[वैजयन्तीकोषः ६।५।४॥] इति वैजयन्ती च । ८ चतुर्थेऽहनि
स्नानार्थमुजकमर्हति उदक्या । उदकात् संज्ञायां यत् । "ऋतुः
स्त्रीकुसुमेऽपि च"[अमरकोषः ३।३।६१॥] इति वचनात्, तद्यो-
गान्मतुपि डीषि(डीपि) च ऋतुमती । नव रजस्वलायाः ॥

पुष्पहीना तु निष्कला ॥५३५॥

१ पुष्पं स्त्रीधर्मस्तेन हीना, निर्गता कलाऽस्या निःकला ५०
(निष्कला) । निःक्रान्ता (निष्क्रान्ता) कलाभ्योऽशुद्धिभ्यो वा ।
'निकला(निष्कला) विगतातर्तवा'[अमरकोषः २।६।२१॥]
इत्यमरः । यस्या रजो नास्ति, तस्या एकम् ॥५३५॥

राका तु सरजाः कन्या

१ गुरुणां लज्जा^४ राति ददाति राका । 'रा ला

१. 'दास्यते दासते' इति ३.४॥ २. स्वामिसायणसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'तसु प्रक्षेपे, दसु च' इति मैत्रेयः ॥ ३. 'ओलजी व्रीडे'(तु.आ.से.), कः,
'ओदितश्च' ८।२।४५॥ इति निष्ठात्वम्, कुत्वम्, षूषोदरादित्वादादेर्नत्वम् ॥ ४. रप्रतौ नास्ति ॥ ५. 'डीषि' इति १, 'डीप्' इति ३॥ ६. "कुट्ट छेदने ।
कुट्टनं कोट्टः(पा.३।३।१८॥) बाहुलकाद् गुणः । लज्जाभावात् कोट्टं छेदं वेति कामयते । विच् (पा.३।२।७५॥), गौरादित्वात् डीष् (पा.४।१।४१॥)
'कोट्टवी'-इति रूपरत्नाकरः" इति पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२७५, पृ.३५०॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।२२॥ ८. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'मत्वर्थ
इति' इति दृश्यते ॥ ९. द्र. अम.क्षीर. २।६।२१॥, पृ.१३८॥, स्वोपज्ञटीका ३।५३५॥, पृ.१२१॥ १०. 'त्रैङ्' इति १.२.३॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-
२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२७८, पृ.३५४॥ १२. 'अवी' इति ३.४॥ १३. अम.क्षीर. २।६।२१॥, पृ.१३८॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२७८,
पृ.३५४॥, रामाश्रमी २।६।२०॥, पृ.२६९॥ १४. 'रान्तोऽपि' इति १॥ १५. 'निःकला' इति १.४॥ १६. 'लज्जा' इति ३॥

दाने' (अ.प.अ.), 'कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः' (उणा-३२०) इति कः, टाप् । सह रजसा वर्तते सरजाः । 'राका भवे-
ज्जातरजास्तु कन्या' [हलायुधकोशः २।४८८] इति हलायुधः ।
यस्याः कन्याया ऋतुरायाति, तस्या एकम् ॥

स्त्रीधर्मः पुष्पमार्तवम् ।

रजः

१ स्त्रीणां धर्मः स्त्रीधर्मः । २ पुष्पत्यनेन वराङ्गं
पुष्पम् । पुष्पमिव पुष्पं वा, सुतफलहेतुत्वाद्वा । कुसुम-
मपि । ३ ऋतुः प्राप्तोऽस्या आर्तवम् । पुष्पं ऋतोरणीति तस्य
१० प्राप्तमित्यस्मिन् विषयेऽणप्रत्ययः । ऋतुः स्त्रीरजोऽत्रेति वा ।
ऋतौ गर्भग्रहणकाले भवं वा । 'तत्र भवः' ४।२।५३ ॥ इत्यण्,
'तद्धितेष्वचामदेः' ७।२।११७ ॥ इति वृद्धिः, 'उरण् रपरः' १।१।-
५१ ॥ । ४ रज्यत्यनेन रजः । 'रज्ज रागे' (दि.उ.अ.), 'असुन्'
(उणा-६२८) इत्यसुन् । असिं अके अने धिनुणि च, 'रज्जे-
न्तोपो वाच्यः' ( ) । रजसी, रजांसि इत्यादि क्लीबे । चत्वारि
रजसः । 'फूल' इति भाषा ॥

तत्कालस्तु ऋतुः

१ तस्य रजसः कालः समयः तत्कालः । इयर्त्ति
ऋतुः, पुंसि । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'अर्तेश्च' (उणा-७१) इति
२० तुन्, किदिति तत्रानुवृत्तेर्न गुणः । एकं पुष्पागमनकालस्य ॥

सुरतं मोहनं रतम् ॥५३६॥

संवेशनं संप्रयोगः संभोगश्च रहो रतिः ।

ग्राम्यधर्मो निधुवनं कामकेलिः पशुक्रिया ॥५३७॥

व्यवायो मैथुनम्

१ रम्यते स्म रतम्, शोभनं रतं सुरतम् । २ मुह्यन्ति
इन्द्रियाण्यत्रेति मोहनम् । 'मुह वैचित्ये' (दि.प.से.), 'कर-
णाधिकरणयोश्च' ३।३।११७ ॥ इति ल्युट् । ३ रमणं रतम् ।
'रमु क्रीडायाम्' (भा.आ.अ.), क्तः, 'अनुदातोपदेशः' ६।४।-

३७ ॥ इति नलोपः ॥५३६॥ ४ संविशन्त्यङ्गान्यत्रेति संवेश-
नम् । 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् । संप्रयोजनं ३०
संप्रयोगः । 'युजिर् योगे' (रु.उ.अ.), घञि, 'चजोः' ७।३।-
५२ ॥ इति कुत्वम् । ६ संभुज्यते सुखमत्रेति संभोगः । 'भुज
पालनाभ्यवहारयोः' (रु.प.अ.), अधिकरणे घञ्, 'चजोः' -
७।३।५२ ॥ इति कुत्वम् । ७ रहसि जायमानत्वाद् रहः,
सकारान्तः । ८ रमणं रतिः । 'रमु क्रीडायाम्' (भा.आ.अ.),
'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४४ ॥, 'अनुदातोपदेशः' ६।४।३७ ॥ इत्या-
दिनाऽनुनासिकलोपः । ९ ग्राम्याणामविवेकिनां धर्मो ग्राम्य-
धर्मः । १० निधूयन्तेऽङ्गान्यत्र निधुवनम् । 'धूज् कम्पने'
( ), अधिकरणे ल्युट्, 'अचि श्नुधातु' ६।४।७७ ॥ इत्युवङ् ।
११ कामस्य केलिः कामकेलिः । १२ पशूनां क्रिया पशु- ४०
क्रिया, क्रिया चेष्टा । पशुधर्मोऽपि । १३ व्यवायनं व्यवायः ।
विअवपूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), भावे घञ् । १४ मिथुनस्य
स्त्रीपुंसयोः कर्म मैथुनम् । चतुर्दश मैथुनस्य ॥

स्त्रीपुंसौ द्वन्द्वं मिथुनं च तत् ।

१ स्त्री च पुमांश्च स्त्रीपुंसौ । 'अचतुरविचतुर-'
५।४।७७ ॥ इत्यादिना निपातितः । २ द्वौ द्वाविति द्वन्द्वम् ।
'[द्वन्द्वं] रहस्यमर्यादा-' ८।१।१५ ॥ इति साधुः । 'द्वन्द्वो रहस्ये
कलहे द्वन्द्वं मिथुनयुग्मयोः' [विश्वप्रकाशकोशः, वान्तवर्गः,
श्लो-२१] इति महेश्वरः । ३ मेथते सङ्गच्छते मिथुनम् ।
'मिथृङ् मेधाहिंसनयोः सङ्गे च' (भा.उ.से.), बाहुलका- ५०
दुनन् । त्रीणि द्वन्द्वस्य । 'स्त्रीपुंसयोः युगपन्नाम' इति भाषा ॥

अन्तर्वत्नी गुर्विणी स्याद् गर्भवत्युदरिण्यपि

॥५३८॥

आपन्नसत्त्वा गुर्वी च

१ लक्षण्याऽन्तरन्तर्वती गर्भोऽस्या अन्तर्वत्नी ।
'अन्तर्वत्पतिवतो डीष्' (डीप्) ४।१।३२ ॥ इति 'डीप्कु' । २
'गर्वेत उच्च' (उणा-२१२) इति किर्निः, अत उत्वं च 'गुर्विणी'
[^{१०}] इत्युणादिवृत्तौ^{११} पुरुषोत्तमः । गुरुं गर्भस्थसत्त्वमिन्वति

१. क्षीरतरङ्गिण्यादौ 'रा दाने', 'ला आदाने' इति पृथग् धातुर्दृश्यते ॥ २. अनिदितामित्यत्र 'रज्जेषौ मृगरमण उपसंख्यानं कर्तव्यम्' इति, 'धिनुणि च रज्जेषुसंख्यानं कर्तव्यम्' इति, 'रजक-रजन-रजःसूपसंख्यानं कर्तव्यम्' इति च वार्तिकस्वरूपाणि, काशिकावृत्तिः, भा-५, ६।४।२४ ॥, पृ.३७८ ॥, 'भूरज्जिभ्यां क्ति' (उणा-६५६) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ३. 'मेथृङ्' इति ३ ॥ ४. 'मिथृ मेथृ मेधाहिंसनयोः' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'मिह मेह मेधा-हिंसनयोः' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ५. 'क्षुधिपिशिमिथिभ्यः क्ति' (उणा-३३५) इत्युणादिगणसूत्रविद्यमानत्वादिदं विचारणीयम् ॥ ६. 'लक्षणान्त-' इति ३ ॥ ७. 'अन्तर्वत्पतिवतोर्नुक्' ४।१।३२ ॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ८. 'डीष्-' इति १.२.३ ॥ ९. 'गर्वेत उच्च' (उणा-२१२) इत्यनेन इनन्प्रत्ययो विधीयते, न तु किर्निः ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२८०, पृ.३५५ ॥, तत्र 'किर्निः' इत्यस्य स्थाने 'इनन्' इत्येव दृश्यते ॥ ११. '-णादौ वृत्तौ' इति १ ॥

प्रीणयति वा गुर्विणी । 'इविं प्रीणने'(श्वा.प.से.), विच्, छान्दसो बलोपः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५॥, 'पूर्वपदात् संज्ञा-याम्'-८।४।३॥ इति इति णः, गौरादिः । ३ गर्भोऽस्त्यस्याः गर्भवती । 'तदस्यास्त्यस्मिन्निपि मतुप्' ५।२।९४॥ ४ उदर-मस्त्यस्या उदरिणी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५॥ ॥५३८॥ ५ आपन्नः प्राप्तो गर्भरूपः सत्त्वो जन्तुरनया आपन्नसत्त्वा । ६ गुर्वी । 'वोतो गुणवचनात्' ४।१।४४॥ इति ङीप् । षड् गर्भवत्याः ॥

श्रद्धालुर्दोहदोऽन्विता ।

१० १ श्रद्धा स्मृहा, तच्छीला श्रद्धालुः । 'स्पृहिगृहि-' ३।२।१५८॥ इत्यादिना आलुच् । २ दोहदो गर्भिण्यभिलाषः, तेनान्विता दोहदान्विता । द्वेऽऽम्लपानादिद्रव्यविशेषाभिलाषवत्या गर्भिण्याः ॥

विजाता च प्रजाता च जाताऽपत्या प्रसूतिका

॥५३९॥

१-२ विजायते स्म विजाता । प्रजायते स्म प्रजाता । विप्रपूर्वो जनिः गर्भमोचने वर्तते, गर्भस्य कर्मणो धात्वर्थे एव प्रवेशादकर्मकत्वे 'गत्यर्थकर्मकाच्च'-३।४।७२॥ इत्यादिना कर्तरि क्तः । ३ जातमपत्यमस्या जाताऽपत्या । ४ प्रसूते स्मेति प्रसूता, स्वार्थे कनि प्रसूतिका । 'सूतकादीनां वा' (वा-७।३।४५॥) इति विकल्पात् प्रसूतकेत्यपि भवति । चत्वारि जाताऽपत्यायाः । 'वियाई' इति भाषा ॥५३९॥

गर्भस्तु गर्भो भ्रूणो दोहदलक्षणं च सः ।

१ गीर्यतेऽसौ गर्भः । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), 'अर्ति-गृभ्यां भन्' (उणा-४३२) । २ 'कृस्तृ(-श्)-' (हैमोणा-३२९) इत्यभचि गरभः । ३ भ्रियते कुक्षौ भ्रूणः । ४ दोहदो लक्षणं चिह्नमस्य दोहदलक्षणम्, क्लीबे, षडक्षरमखण्डम् । "दोहद-लक्षणं गर्भे स्यात् सन्धौ यौवनस्य च" [अनेकार्थसङ्ग्रहः ६।३॥] इत्यनेकार्थः । "वयःसन्धौ च गर्भे च भवेद् दोहद-लक्षणम्" [विश्वलोचनकोशः, णान्तवर्गः, श्लो-११७] इति श्रीधरश्च । चत्वारि गर्भस्य ॥

गर्भाशयो जरायूल्बे

१ गर्भ आशेतेऽत्र गर्भाशयः । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.-आ.से.), इत्यधिकरणे घः । २ जरामेति जरायुः, पुंसि । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'किञ्जरयोः श्रिणः' (उणा-४) इत्युण् । ३ उल्लीयते उल्बम्, पुंक्ली । अलत्यावृणोति वा । 'उल्वा-दयश्च' (उणा-५३५) इति वनि साधुः । त्रीणि गर्भवेष्टनस्य । 'जर' इति भाषा ॥

कललोल्बे पुनः समे ॥५४०॥

१ कलयति कललम्, पुंक्ली । शुक्रशोणितसमवायः । ४० 'कल संख्यानगत्योः' (चु.उ.से.), वृषादित्वात् कलच् । २ उच्यति उल्बम्, पुंक्ली । 'उच समवाये' (दि.प.से.), 'उल्वा-दिभ्यश्च' (उणा-५३५) इति वप्रत्यये चकाररस्य च लकारो गुणाभावश्च निपात्यते । "उल्बं गर्भप्रथमावस्था" [ ] इत्यु-णादिः । यदात्रेयः-

"प्रथमेऽहनि रेतश्च संयोगात् कललं च यत् ।

जायते बुद्बुदाकारं शोणितं च दशाहनि ॥१॥" [ ]

"सप्ताहं कललं विन्द्यात् ततः सप्ताहबुद्बुदम् ।

बुद्बुदाजायते पेशी पेशीतोऽपि घनं भवेत् ॥२॥" [ ]

इत्याचाराङ्गवृत्तिः । द्वे शुक्रशोणितसमवायस्य ॥५४०॥ ५०

दोहदं दोहदं श्रद्धा लालसा

१ द्वे हृदयेऽत्र दोहदम् । पृषोदरादित्वात् साधुः । दोहमिच्छापूर्णं ददातीति वा । २ अभिलाषान्तरेण दुष्टं हृत् हृदयं दुर्हृत्, तस्य भावः कर्म वा दोहदम्, क्लीबे । युवा-दित्वादण्, बाहुलकात् 'हृद्गसिन्धु'-७।३।१७॥ इत्यदिनोत्तर-पदस्य न वृद्धिः । ३ श्रद्धानं श्रद्धा । ४ भृशं लसनं लालसा, पुंस्त्रीलिङ्गः । यदमरः-"सा(सो)ऽत्यर्थं लालसा द्वयोः" [अमरकोषः १।७।२८॥] इति । 'लल ईप्सायाम्' (चु.आ.से.), औणादिकोऽसण्, दन्त्यसः । अमरस्तु दोहद-मिच्छा, इच्छाधिक्यं तु लालसामाह । चत्वारि 'दोहला' इति ख्यातस्य ॥ ६०

सूतिमासि तु वैजननः

१. 'इवी' इति २॥ २. 'छ-' इति ३॥ ३. 'प्रकर्षेण जायते' इति ३॥ ४. 'प्रपूर्वो' इति ३४॥ ५. 'गत्यर्थकर्मकाभूष-' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ६. 'सूतकापुत्रिकावृन्दारकाणां वेति वक्तव्यम्' इति वार्तिकस्वरूपम् ॥ ७. 'यौवनेऽपि' इति ३॥ ८. 'दोहदं' इति १.२.३॥ ९. 'विजननं' इति ४॥

१ सूतेः प्रसवस्य मासः सूतिमासः, तत्र । “दशमे मासि सूयते”[^१] इति श्रुतेः ।

“नवमे दशमे मासि प्रबलैः सूतिमारुतैः ।

निःसार्यते बाण इव यन्त्रच्छिद्रेण सञ्चरः ॥१॥”

[याज्ञवल्क्यस्मृतिः, प्रायश्चित्ताध्यायः, श्रौ-८३] इति स्मृतेश्च । नवमो दशमो वा मासः विजननः, तत्र भवो वैजननः । ‘तत्र भवः’ ४।३।५३ ॥ इत्यण् । “सूति मासौ वैजननः” [हला-युधकोशः २।४९९॥] इति हलायुधः । एकं नवमस्य दशमस्य वा मासस्य ॥

१० विजननं प्रसवः

१ विजन्यते विजननम् । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि. आ.से.), ल्युट् । २ प्रसवनं प्रसवः । ‘षूङ् प्राणिगर्भ-विमोचने’ (अ.आ.वे.), ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७ ॥ इत्यप्, घञोऽ-पवादः, ‘सार्वधातुकार्धधातुकयोः’ ७।३।८४ ॥ इति गुणः । द्वे प्रसवस्य । ‘जणवडं’ इति भाषा ॥

नन्दनः पुनः ॥५४१॥

उद्धहोऽङ्गात्मजः सूनुस्तनयो दारकः सुतः ।

पुत्रः

१ नन्दयति नन्दनः । ‘दुणदि(दुनदि) समृद्धौ’ (भ्वा. प.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः ॥५४१॥ २ उद्धहति उद्धहः । ‘वह प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.), अच् । ३-४ अङ्गाद् आत्मनश्च जायते अङ्गजः, आत्मजः । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), उभयत्र ‘पञ्चम्यामजातौ’ ३।२।९८ ॥ इति डः । ५ सूयते सूनुः । ‘षूङ् [प्राणि] प्रसवे’ (दि.आ.से.), ‘सुवः किच्च’ (उणा-३१५) इति नुप्रत्ययः । सूते वा । ‘षूङ् प्राणिगर्भविमोचने’ (अ.आ.वे.) । सूयते मात्रेति वा । ‘षूङ् प्राणिप्रसवे’ (दि.आ.से.), सर्वत्र ‘सुवः किच्च’ (उणा-३१५) इति नुः । ६ तनोति मुदं कुलं वा तनयः । ‘तनु विस्तारे’ (तु.उ.से.), ‘वलिमलित-निभ्यः कयन्’ (उणा-५३९) इति कयन् । “ ‘अघ्न्यादयश्च’

(उणा-५५१) इति यत्प्रययोऽङागमश्च निपात्यते तनयः” [^१] इत्यन्ये । ७ हणाति दारयति वा पित्रोरसातमिति दारकः । ‘द(दृ) विदारणे’ (क्र्या.प.से.), ण्वुल् । ७ सूयते स्मेति सुतः । सुनोति, सुवति वा । ‘षुञ् अभिषवे’ (स्वा.उ.अ.) । ९ पुनाति मातापितराविति पुनः । ‘पूञ् पवने’ (क्र्या.उ.से.), ‘पुजो (पुवो) ह्रस्वश्च’ (उणा-६०४) इति त्रक्, एकतकारोऽयम् । पुतो नरकभेदात् त्रायत इति वा । द्वितकारोऽयम् ॥

“पुत्राम्नो नरकाद्यस्मात् पितरं त्रायते सुतः ।

तस्मात् पुत्र इति ख्यातः स्वयमेव स्वयम्भुवा ॥१॥”

[मनुस्मृतिः, अध्यायः-९, श्रौ-१३८] इति स्मृतेः । नव पुत्रस्य । शेषश्चात्र-“पुत्रे तु कुलधारकः स दायादो द्वितीयश्च ॥” ४० [शेषनाममाला ३।११४-११५ ॥] ॥

दुहतरि स्त्रीत्वे

१ एते नन्दनादयो दशशब्दाः स्त्रीत्वे वर्तमाना दुह-तरि वर्तन्ते, पुत्रीनामानि स्युरित्यर्थः । दोग्धि पितराविति दुहिता । ‘दुह प्रपूरणे’ (अ.उ.अ.), ‘नप्तृनेष्टृ-’ (उणा-२५२) इत्यादिना साधुः, तत्र । तेन नन्दनादिभ्यश्चापि नन्दना । सूनु-र्वर्जं सर्वेऽप्याबन्ताः । पुत्राद् गौरादित्वाद् डीषि पुत्री । यद्वा पुत्रशब्दात् शार्ङ्गस्वाद्यञो डीषि(डीनि) पुत्री । “सुता तु दुहिता पुत्री” [^१] इति त्रिकाण्डशेषोऽंमरमालौ च । ततः कप्रत्यये ‘केऽणः’ ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे स्त्रियां पुत्रिका । “ ‘पुत्र-वृन्दारकाणां वोपसंख्यानम्’ ( ) इति पक्षे इकारस्यात्वं पुत्रका, पुत्रिका” [७।३।४५ ॥ प्रदीपः] इति कैयटः । सूनोस्तु लक्षणा-भावात् स्त्रियामपि सूनुरेव [शेषश्चात्र-“पुत्र्यां धीदा समर्धुका देहसंचारिणी” [शेषनाममाला ३।११५ ॥]] ॥

तोकापत्यप्रसूतयः ॥५४२॥

तुक् प्रजोभयोः

१ उभयोः पुत्रे दुहितरि चेत्यर्थः । (‘तौति हिनस्ति

१. द्र. अम.क्षीर. २।७।३९ ॥, पृ.१४२ ॥, तत्र ‘सूयते’ इत्यस्य स्थाने ‘सूतवे’ इति दृश्यते, स्वोपज्ञटीका ३।५४१ ॥, पृ.१२३ ॥, तत्र ‘सूते वै’ इति दृश्यते ॥ २. ‘श्रुतिः’ इति ३ ॥ ३. ‘वापि’ इति याज्ञवल्क्यस्मृत्याम्, तत्रैव पाठान्तरेण ‘मासि’ इति दृश्यते, याज्ञवल्क्यस्मृतिः, पृ.४५५ ॥ ४. ‘सुवः किच्’ इत्यादिगणे ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२८५, पृ.२६० ॥ ६. १ प्रतौ नास्ति ॥ ७. ‘पूङ्’ इति ३ ॥ ८. ‘त्रायते पितरं’ इति मनुस्मृत्याम्, पृ.३६४ ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२८५, पृ.३६१ ॥, रामाश्रमी २।६।२७ ॥, पृ.२७२ ॥ १०. त्रिकाण्डशेषे “समदुर्दुहिता पुत्रो द्वितीयः कुलधारकः” इति दृश्यते, २।६।७ ॥, पृ.२९० ॥ ११. ‘-लायां’ इति ३.४ ॥ १२. काशिकायां ‘वा सूतकापुत्रकावृन्दारकाणामुपसंख्यानम्’ इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते, भा-६, ७।३।४५ ॥, पृ.५४ ॥ १३. कैयटकृतप्रदीपटीकायां “ ‘पुत्रशब्दाच्छार्ङ्गस्वादित्वात् डीन्प्रत्ययस्ततः स्वार्थे कन् । ‘केऽण’ इति ह्रस्वः । तस्य पक्षेऽकारो विधीयते । ” इति दृश्यते, तत्रैव पुत्रशब्दादिति प्रतीकमादाय नागेशः “वार्तिके पुत्रकेति अकारमध्यपाठोऽपपाठः, कैयटविरोधात्” इत्याह, व्याकरणमहाभाष्यम्, सप्तमोऽध्यायः, ७।३।४५ ॥, पृ.२०३ ॥ १४. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतावेव दृश्यते ॥

दुःखमिति तोकम्) । 'तुद व्यथने'(तु.उ.अ.), 'पुंसि संज्ञायां घः' ३।३।११८॥, पृषोदरादित्वाद् दकारस्य कत्वम् । तुद्यतेऽनेन मातागर्भकाले । तुद्यते व्याध्यादिभिरिति वा । यद्वा 'ष्टु स्तुतौ'(अ.उ.अ.), 'कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः'(उणा-३२०) इति बाहुलकात् कप्रत्ययः, सकारलोपश्च । स्तूयते आनृण्या-दिहेतोलोकैः । तथा च हरिश्चन्द्रोपाख्याने-"ऋणमस्मिन्न सति" [ ] इति । यद्वा 'तु' इति सौत्रो धातुर्वृद्धयर्थः कप्रत्ययः पूर्ववत् । तूयते वृद्धयति पितृभ्यामिति । २ अपतनमपत् नरकापतनम् । अपति साधु अपत्यम् । 'तत्र साधुः' ४।४।१८॥ इति यत् । १० "अपपूर्वात् तनोतेर्नञ्पूर्वात् पततेर्वा । 'अध्यादयश्च'(उणा-५५१) इति यत्प्रत्ययान्तो निपात्यते, तनोतेष्टिलोपः" [ ] इति भाष्यम् । द्वावप्यजहल्लिङ्गौ । ३ प्रसूयतेऽसौ प्रसूतिः । कर्मणि क्तिन् ॥५४२॥ ४ तौति हिनस्ति दुःखमिति तुक्, । 'तु हिंसायाम्'( ), 'तोः किक्'(हैमोणा-८६९) इति किक् । तुकौ, तुकः इत्यादिव्यञ्जनककारान्तः । तोजति हिनस्ति माता-पितरौ गर्भवासादिनेति तुक् । 'तुज हिंसायाम्'(भ्वा.प.से.), क्विप् । तुजौ, तुजः इत्यादिजकारान्तः । चकारान्तोऽप्यस्ति, तुचिर्गत्यर्थं प्रेरणार्थश्च [ ] इति माधवः । क्विप् । गच्छत्यनेना-नृण्यं पितृभ्य इति वा । प्रेयते प्रसवकाले वायुना पित्रा वीर्येण २० कृत्वा । यद्वा 'ष्टुच प्रसादे'(भ्वा.आ.से.), क्विप्, पृषोदरा-दित्वात् सकारलोपः । प्रसाद्यन्तेऽनेन पितरः पिता वा । तुचौ, तुचः इत्यादि [ ] इति भाष्यम् । ५ प्रजायते प्रजा । 'जनी प्रादुर्भावे'(दि.आ.अ.), 'उपर्यसौ च संज्ञायाम्' ३।२।१९॥ पञ्चा-ऽपत्यस्य । शेषश्चात्र-"अपत्ये सन्तानसन्तती" [शेषनाममाला ३।११५॥] ॥

भात्रीयो भ्रातृव्यो भ्रातुरात्मजे ।

१ भ्रातुरपत्यं भात्रीयः, भ्रातृव्यः । 'भ्रातृव्यच्च' ४।१।१४४॥ इति छव्यतौ । भ्रातुरात्मजे भ्रातुः पुत्रे । द्वे 'भत्रीजा' इति ख्यातस्य ॥ ५४३॥
३० स्वस्त्रीयो भागिनेयश्च जामेयः कुतपश्च सः ॥५४३॥
१ स्वसुर्भगिन्या अपत्यं स्वस्त्रीयः, द्विदन्त्यसः । 'श्वसुश्चः' ४।१।१४३॥ इति छः, छस्य ईयादेशः । स्व्यपत्ये

स्वस्त्रीया । २ भगिन्याः पुमपत्यं भागिनेयः । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२०॥ । स्व्यपत्ये भागिनेयी । 'टिड्ढाणञ्-' ४।१।१५॥ इत्यादिना ङीप् । ३ या(जा)मेरपत्यं या(जा)मेयः, अन्त-स्थाद्यादिः । 'इतश्चानिजः' ४।१।१२२॥ इति ढक् । ४ कोतति कुतपः । कुतिः सौत्रः, 'भुजिकुति-'(हैमोणा-३०५) इति किदपः । चत्वारि 'भाणेजाई' इति ख्यातस्य ॥५४३॥

नप्ता पौत्रः पुत्रपुत्रः

१ नमति पूर्वजेभ्यो, न पतन्ति नरके पूर्वजा अनेन ४० वा नप्ता । 'नप्तृनेष्टृत्वष्टृहोतृपोतृमातृभ्रातृजामातृदुहितृ'(उणा-२५२) इति सूत्रेण साधुः । २ पुत्रस्य साक्षादपत्यं पौत्रः । 'अनृष्यानन्तर्ये बिदादिभ्योऽञ्' ४।१।१०४॥ । ३ पुत्रस्य पुत्रः पुत्रपुत्रः । द्वे पुत्रात्मजस्य । 'पोतरा' इति भाषा ॥

दौहित्रो दुहितुः सुतः ।

१ दुहितुः साक्षादपत्यं दौहित्रः । 'अनृष्यानन्तर्ये बिदादिभ्योऽञ्' ४।१।१०४॥ इत्यञ् । एकं पुत्रीसुतस्य । 'दोहीतरा' इति भाषा । शेषश्चात्र-"नप्ता तु दुहितुः पुत्रे" [शेषनाममाला ३।११६॥] । अत एव "नप्ता नप्त्री च पौत्रिका" [ ] इति रभसः ॥ ५०

प्रतिनप्ता प्रपौत्रः स्यात्

१ प्रतिजातो नप्तृतः प्रतिनप्ता । २ प्रजातः पौत्रात् प्रपौत्रः । आदिपुरुषाच्चतुर्थः । द्वे 'पडपोता' इति ख्यातस्य ॥

तत्पुत्रस्तु परम्परः ॥५४४॥

१ तस्य प्रपौत्रस्य पुत्रस्तत्पुत्रः । परात् परतरः परम्परः, पृषोदरादित्वात् । पराम्पराऽऽस्यास्तीति, 'अर्शआदि-भ्योऽञ्' ५।२।१२७॥ वा । पुंस्ययम् । यन्महेश्वरः-

"परम्परः प्रपौत्रादौ मृगभेदे परम्परः ।

परम्परा परीपाट्यां सन्तानेऽपि वधे क्वचित् ॥१॥"

[विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-२४७] इति । एकं प्रपौत्र- ६० पुत्रस्य । 'पडपोतरानुपुत्र' इति भाषा ॥५४४॥

पैतृष्वसेयः स्यात् पैतृष्वस्त्रीयस्तुक् पितृष्वसुः ।

१. 'कुक्' इति ४। २. 'तुज तुजि हिंसायाम्' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ ३. 'यामेयः' इति ३। ४. इदं विचारणीयम्, 'जामेयः' इति मूलस्य तत्त्वोपज्ञटीकायाश्च विरुद्धत्वात्, अथवा 'वाचकजस' 'वाचकयश' इत्यादिनेवात्रापि समाधेयम् ॥ ५. 'भाणेजा' इति ४। ६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २६।२९॥, पृ.२८५॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२८७, पृ.३६३॥, रामाश्रमी २६।२९॥, पृ.२७३॥ ७. '-जातौ' इति ४। ८. '-नौपुत्र' इति ३॥

१ पितृष्वसुरपत्यं पैतृष्वसेयः । 'ढकि लोपः' ४।१।-१३३॥, ('पितृष्वसुरन्त्यलोपो ढकि), अत एव ढक् । २ पितृष्वसुरपत्यं पैतृष्वस्त्रीयः । 'पितृष्वसुश्छण्' ४।१।१३२॥ इति छण्, 'आयनेयी-' ७।१।२॥ इति छस्य ईयादेशः । पितुः स्वसा भगिनी पितृष्वसा, तस्याः तुक् अपत्यम् । द्वे 'फूफीआई-भाई' इति ख्यातस्य ॥

मातृष्वस्त्रीयस्तुग् मातृष्वसुर्मातृष्वसेयवत् ॥५४५॥

१ मातृष्वसुरपत्यं मातृष्वस्त्रीयः । 'मातृष्वसुश्छ' ४।१।१३४॥ इति छण् । २ ढकि मातृष्वसेयः । 'मातृ-
१० पितृभ्यां स्वसा' ८।३।८४॥ इति षत्वम् । द्वे 'मासीयाई' इति ख्यातस्य भ्रातुः ॥५४५॥

विमातृजो वैमात्रेयः

१ विरुद्धा माता विमाता, मातुः सपत्नी । प्रादिसमासः । विमातुर्जातो विमातृजः । विमातुरपत्यं वैमात्रेयः । शुभ्रादित्वाद् ढक् । एकं विमातृजस्य । 'सपत्नीसुत' इति भाषा ॥

द्वैमातुरो द्विमातृजः ।

१ द्वयोर्मात्रोरपत्यं द्वैमातुरः, पञ्चमस्वरमध्यः । 'मातृ-
रुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः' ४।१।११५॥ इत्यण्, उकारश्चान्तादेशः, 'उण्
रपरः' १।१।५१॥ । द्वाभ्यां मातृभ्यां जातो द्विमातृजः । ('बे
२० माता बिचे १ पुत्र नाम, एकं १द्वैमातुरः' ॥

सत्यास्तु तनये सांमातुरवद् भाद्रमातुरः ॥५४६॥

१ सत्याः साध्व्यास्तनये पुत्रे, सङ्गताया मातुरपत्यं सांमातुरः । २ एवं भाद्रमातुरः । 'मातुरुत्संख्यासंभद्रपूर्वायाः' ४।१।११५॥ इत्युभयत्राऽण्, उकारश्चान्तादेशः, रपरत्वम् । द्वे सतीपुत्रस्य ॥५४६॥

सौभागिनेयकानीनौ सुभगाकन्ययोः सुतौ ।

१ सुभगायाः पुमपत्यं सौभागिनेयः । 'कल्याण्या-
दीनामिन्ड' ४।१।१२६॥ इति ढक्, इनङन्तादेशश्च, 'ह्रस्वग-
सिन्ध्वन्ते पूर्वपदस्य च' ७।३।१९॥ इत्युभयपदवृद्धिः । १ कन्याया
३० अनुदाया अपत्यं कानीनः । 'कन्यायाः कनीन च' ४।१।११६॥

इत्यण्, कनीनादेशश्च । "कन्यापुत्रस्तु कानीनः" [हलायुधकोशः २।५०१॥] इति हलायुधः । सुभगाकन्ययोः सुताविति सुभगा-
सुतः कन्यासुतश्चेत्यनुक्रमेण योज्यम् ॥

पौनर्भवपारस्त्रैण्यौ पुनर्भूपरस्त्रियोः ॥५४७॥

१ पुनर्भा अपत्यं पौनर्भवः । 'तस्यापत्यम्' ४।१।-९२॥ इत्यण् ।

"पुनरक्षतयोनित्वाद् बाह्यते या यथाविधि ।

सा पुनर्भवः सुतस्तस्याः पौनर्भव उदाहृतः ॥१॥"

[ ] इति स्मृतिः । १ परस्त्रिया अपत्यं पारस्त्रैण्यः । 'कल्या-
ण्यादीनामिन्ड' ४।१।१२६॥ इति ढक्, इनङन्तादेशश्च, अनु-
शतिकादित्वादुभयपदवृद्धिः । "पुनर्भूपरस्त्रियोः" इत्यत्र पूर्व-
स्थं सुताविति पदं ग्राह्यम्, तेन पुनर्भूसुतनामैकम् । 'द्वितीय-
वारौढस्त्रीसुत' इति भाषा । एकं परस्त्रीसुतस्य ॥५४७॥

दास्या दासेरदासेयौ

१ दास्या अपत्यं दासेरः । 'क्षुद्रादिभ्यो वा' ४।१।-१३१॥ इति ढक्, ढस्यैयादेशः, 'लोपो व्योर्वलि' ६।१।६६॥ इति यलोपः । २ पक्षे स्त्रीभ्यो ढकि दासेयः । द्वे दासीपुत्रस्य ॥

नाटेरस्तु नटीसुतः ।

१ नट्या अपत्यं नाटेरः । 'क्षुद्रादिभ्यो वा' ४।१।-१३१॥ इति ढक् । नाटेयोऽपि । नट्याः सुतो नटीसुतः । ५०
एकं नटीसुतस्य ॥

बन्धुलो बान्धकिनेयः कौलटेरोऽसतीसुतः ॥५४८॥

१ बन्धून् लाति बन्धुलः । २ बन्धक्या अपत्यं बान्धकिनेयः । 'कल्याण्यादीनामिन्ड' ४।१।१२६॥ इति ढक्, इनङन्तादेशश्च । ३ कुलटाया अपत्यं कौलटेरः । 'कुलटाया वा' ४।१।१२७॥ इति ढक्, ढस्यैयादेशः, 'लोपो व्योर्वलि' ६।१।६६॥ इति यलोपः । असत्याः स्तोऽसतीसुतः । त्रीण्य-
सतीपुत्रस्य ॥५४८॥

स तु कौलटिनेयः स्याद् यो भिक्षुकसतीसुतः ।

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ नास्ति ॥ २. 'फूईयाई' इति १, 'फूईयाईभाई' इति २, 'पुंफियाईभाई' इति ३ ॥ ३. '-याईभाई' इति ४ ॥ ४. 'भ्रातुः' इति ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. अत्र 'सौकरो बेटी' इति ४प्रतेष्टिप्पणो ॥ ६. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतावेव बहिर्भागे दृश्यते ॥ ७. '-विधिः' इति ४ ॥ ८. '-भयवृद्धिः' इति १ ॥ ९. 'क्षुद्राभ्यो वा' ४।१।१३१॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ १०. 'कुलटाया वा' ४।१।१२७॥ इत्यनेन इनङ् विकल्प्यते, न तु ढक् ॥ ११. '-सुतस्य' इति ३ ॥

१ या भिक्षार्थं कुलानि गृहाण्यटति, न तु जारार्थं सती भिक्षुकी कुलटा, तस्याः पुत्रः कौलटिनेयः । 'कल्या-
ण्यादीनामिनङ्' ४।१।१२६ ॥ इति ढक्, इनडन्तादेशश्च । "कुलं
जनपदे गृहे" [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-१०] इति
विश्वः । भिक्षुकी चासौ सती च भिक्षुकसती, तस्याः सुतः,
'पुंवत्कर्मधारये' ६।३।४२ ॥ इति पुंवद्भावः ॥

द्वावप्येतौ कौलटेयौ

१ एतावसत्या भिक्षुकसत्याश्च सुतौ द्वावपि कौल-
टेयौ, उच्येते इत्यन्वयः । स्त्रीभ्यो ढकि कौलटेयः ॥

१०

क्षेत्रजो देवरादिजः ॥५४९॥

१ क्षेत्रे जातः क्षेत्रजः । 'सप्तम्यां जनेर्ङः' ३।२।-
९७ ॥ । क्षेत्रशब्दोऽत्र कलत्रवाची । यन्महेश्वरः- "क्षेत्रं शरीरे
केदारे सिद्धस्थानकलत्रयोः" [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-
४४] इति । देवरादिभ्यो जातो देवरादिजः । यन्मनुः-

"यस्तल्पजः प्रमीतस्य क्लीबस्य व्याधितस्य वा ।

स्वधर्मेण नियुक्तानां (-यां) स पुत्रः क्षेत्रजः स्मृतः ॥१॥"
[मनुस्मृतिः, अध्यायः-९, श्लो-१६७] । तल्पे कलत्रे जात-
स्तल्पजः । यन्महेश्वरः- "तल्पं च शयनीये स्यात् तल्प-
मट्टकलत्रयोः" [विश्वप्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्लो-८] इति ।

२० एकं देवरादिसुतस्य ॥

स्वजाते त्वौरसोरस्यौ

१-२ स्वस्माज्जातः स्वजातः, तत्र । 'स्वजात' इत्यनेन
कुण्डगोलकादिनिरासः । "उरो वक्षसि च श्रेष्ठे" [मेदिनी-
कोशः, सान्तवर्गः, श्लो-१९] इति मेदिनिः । उरसा श्रेष्ठेन धर्म-
प्रधानत्वाद् दशपुत्रेभ्यः श्रेष्ठतया निर्मितो जनितो निर्मितार्थे
'उरसोऽण् च' ४।४।९४ ॥ इत्यण्, चकाराद् यत् औरसः, उरस्यः ।
यन्मनुः-

"स्वक्षेत्रे संस्कृतायां तु स्वमुत्पादयेद्धि यम् ।

तमौरसं विजानीयात् पुत्रं प्राथमकल्पिकम् ॥१॥"

[मनुस्मृतिः, अध्यायः-९, श्लो-१६६] इति । द्वे सुजातसुतस्य । ३०
'प्रथमजणिओ' इति भाषा ॥

मृते भर्तरि जारजः ।

गोलकः

१ जारजातो जारजः । गुड्यते लज्जावशाद् गोप्यते
गोलकः । 'गुड रक्षणे' (तु.प.से.), कर्मणि घञि, लत्वे च,
ततः स्वार्थे कन् । एकं जारजस्य ॥

अथाऽमृते कुण्डः

१ अमृते जीवति भर्तरि जारजातस्यैकम् । कु[ण]-
ड्यते दह्यते कुलमनेन कुण्डः । 'कुडि दाहे' (भ्वा.आ.से.),
घञ् । यत्स्मृतिः-

४०

"परनार्या प्रजायेते द्वौ सुतौ कुण्डगोलकौ ।

पत्यौ जीवति कुण्डस्तु मृते भर्तरि गोलकः ॥१॥"

[मनुस्मृतिः, अध्यायः-३, श्लो-१७४] ॥

भ्राता तु स्यात् सहोदरः ॥५५०॥

समानोदर्यसोदर्यसंगर्भसहजा अपि ।

सोदरश्च

१ भजति भ्राजतेऽनेन वा भ्राता । 'भज सेवयाम्'
(भ्वा.उ.अ.), 'भ्राज दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.) वा । 'नष्टनेष्ट-
त्वष्टृहोतृपोतृमातृभ्रातृजामातृपितृदुहितृ' (उणा-२५२) इति साधुः ।
२ सह तुल्यमुदरमस्य सहोदरः ॥५५०॥ ३ समाने उदरे
शयितः समानोदर्यः । 'समानोदरे शयित ओच्चो (चो)-
दात्तः' ४।४।१०८ ॥ इति यत् । ४ 'सोदराद् यः' ४।४।१०९ ॥,
'विभाषोदरे' ६।३।८८ ॥ इति वा सभावः 'सोदर्यः । ५ समानो
गर्भः संगर्भः । 'संगर्भ-४।४।११४ ॥ इति निर्देशात् 'समान-
स्य' ६।३।८४ ॥ इति योगविभागाद्वा संगर्भः । "संगर्भ्यः" [अमर-
कोशः २।६।३४ ॥] इत्यमरः । तत्र 'संगर्भसयूथ-४।४।-
११४ ॥ इत्यादिना यत् । छन्दसि संगर्भः । छान्दसोऽप्ययं
संज्ञाशब्दत्वाद् विभाषायामपि निबद्धः । ६ सह तुल्ये उदरे

१. 'जारार्थ' इति १॥ २. 'तु' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१०४ ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।२८ ॥ ४. 'प्राथि-' इति ४, 'प्रथम-' इति मनु-
स्मृत्याम्, पृ.३६९ ॥ ५. '-जणिङ' इति २, '-जणियो' इति ३, '-जणियौ' इति ४ ॥ ६. 'जारकस्य' इति २, 'जारजातस्य' इति ३ ॥ ७. 'जारस्यैकम्'
इति ४ ॥ ८. '-तेः' इति ३ ॥ ९. 'प्रजायेते' इति २.३ ॥ १०. द्र. अम.क्षीर.२.६।३६ ॥, पृ.१४१ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।५५० ॥, पृ.१२५ ॥, मनुस्मृत्याम्
"परदारो जायेते द्वौ सुतौ कुण्डगोलकौ । पत्यौ जीवति कुण्डः स्यान्मृते भर्तरि गोलकः ॥" इति दृश्यते, मनुस्मृतिः, अध्यायः-३, श्लो-१७४,
पृ.१११ ॥ ११. '-सौदर्य-' इति १.३ ॥ १२. '-पोतृभ्रातृ-' इति ३ ॥ १३. '-मातृ-' इत्युणादिगणे नास्ति ॥ १४. 'सौ-' इति १.४ ॥ १५.
'संगर्भ्यः' इति ३.४ ॥

जातः सहजः । 'अन्येष्वपि-३' १२।१०१॥ इति डः । सह-
शब्दस्तुल्यार्थेऽप्यस्ति । "सह साकल्यसादृश्ययौगपद्यसमृद्धिषु"
[विश्वप्रकाशकोशः, द्वितीयपरिच्छेदः, हान्तवर्गः श्लो-७२] इति
विश्वः । ७ 'सहस्य सोऽन्यतरस्याम्' ( ) इति पाक्षिके सभावे
सोदरः । "अपन्थानं तु गच्छन्तं सोदरोऽपि विमुञ्चति" [अन-
घराधवम्, प्रस्तावना, श्लो-४], "तं तु देशं न पश्यामि यत्र
भ्राता सहोदरः" [वाल्मीकिकृत 'रामायणम्,' युद्धकाण्डम्, सर्गः-
१०१, श्लो-१४] इति प्रयोगात् । सप्त एकोदरसमुत्पन्नस्य भ्रातुः ॥

स तु ज्येष्ठः स्यात् पित्र्यः पूर्वजोऽग्रजः ॥५५१॥

१० १ स तु भ्राता प्रकृष्टो वृद्धो वा ज्येष्ठः । २ पितुरागतः
पित्र्यः । 'वाय्वृतुपितृषसो यत्' ४।२।३१॥ । ३ पूर्व जातः
पूर्वजः । 'अन्येष्वपि-३' १२।१०१॥ इति डः । ४ एवमग्रे जातः
अग्रजः । यौगिकत्वादग्रिमोऽपि । चत्वारि वृद्धभ्रातुः ॥५५१॥

जघन्यजे यविष्ठः स्यात् कनिष्ठोऽवरजोऽनुजः ।

स यवीर्यान् कनीयांश्च

१ जघन्यजः पश्चाज्जातः, तत्र । २ अतिशयेन युवा
यविष्ठः । अतिशयेऽर्थे इष्टन्, 'स्थूलदूरयुवह्रस्वक्षिप्रक्षुद्राणां
यणादिपरं पूर्वस्य [च] गुणः' ६।४।१५६॥ । ३ अतिशयेन
युवाऽल्पो वा कनिष्ठः । 'युवाऽल्पयोः कनन्यतरस्याम्' ५।३।-
६४॥ इति कनादेशः । ४ अग्रे जातः अवरजः । 'सप्तम्यां
जनेर्ङः' ३।२।९७॥ । ५ अनुजातः अनुजः । 'जनी प्रादुर्भावे'
(दि.आ.से.), 'उपसर्गे च संज्ञायाम्' ३।२।९९॥ इति डः ।
६ अतिशयेन युवा यवीर्यान् । 'द्विवचनविभज्योपपदे तरबीय-
सुनौ' ५।३।५७॥, 'स्थूलदूर-६' ४।१५६॥ इत्यादिना यणादिपर-
लोपः, पूर्वस्य च गुणः । ७ 'युवाऽल्पयोः कनन्यतरस्याम्'
५।३।६४॥ इति युवशब्दस्य कनादेशो कनीर्यान्, कनीयांसौ
इत्यादि । सप्त लघुभ्रातुः । "कन्यसः" [शेषनाममाला
३।११६॥] शैषिकम् ॥

पितृव्यश्यालमातुलाः ॥५५२॥

पितुः पत्न्याश्च मातुश्च भ्रातरः

३०

१ पितुर्भ्राता पितृव्यः । 'पितृव्यमातुलमातामह-'
४।२।३६॥ इति साधुः । १ पत्न्या भ्राता श्यालः । उच्छिष्टम-
धुपर्कवाची श्याशब्दः । श्यां लाति । 'आतोऽनुपसर्गे कः'
३।२।३१॥, तालव्यादिः । दन्त्यादिरपि, श्यालयति नर्मवादे वित-
कयति, 'स्याल वितर्के' ( ), दन्त्यादिः, "स्यालाल (स्याल-
साल) समसूरसूरयः" [ ] इति सभेदात् । "ततो ण्यन्तात् पचा-
द्यच्" [न्यासः ४।४।१३३॥] इति 'नाचार्यनाव (राज-)' ६।२।-
१३३॥ इत्यादि स्वरसूत्रे न्यासः । १ मातुर्भ्राता मातुलः ।
'पितृव्यमातुलमातामह-४' २।३६॥ इति साधुः । एकैकं पितृ-
पत्नीमातृभ्रातुः ॥५५२॥

४०

देवदेवरौ ।

देवा चावरजे पत्युः

१ पत्युर्भर्तुस्वरजे लघुभ्रातरि । दीव्यति देवा । 'दिवु
क्रीडादौ' (दि.प.से.), 'दिवेर्ऋन्' (चान्द्रोणा-२५६) इति ऋन् ।
देवरौ, देवरः इत्यादि पितृवत् । "देवे वरे देवरि माधवे च"
[ ] इति श्रीहर्षः । २ देवयति देवरः । 'देव देवने' (भ्वा.आ.-
से.), बाहुलकाद् '[अर्त्ति] कमिभ्रमि [चमिदेवि] वासिभ्योऽर्न्' (उणा-४१२), अदन्तोऽयं रामवत् । ३ बाहुलकादनि देवा, देवानौ,
देवानः इत्यादि राजन्वत् । "देवदेवरदेवानः" [ ] इति शब्दा-
र्णवः । त्रीणि भर्तृकनिष्ठभ्रातुः । "ज्येष्ठस्तु श्वशुर एव" [ ] इति सुभूत्यादयः ॥

५०

जामिस्तु भगिनी स्वसा ॥५५३॥

१ जमति अतीव जामिः । 'जमु अदने' (भ्वा.-
प.से.), 'कमिवमि' (हैमोणा-६१८) इति णिदिः, चवर्गतृतीया-
दिरयम् । अन्तस्थाद्यादिरपि । 'या प्रापणे' (अ.प.अ.), बाहु-
लकादतोऽपि मिः । "यामिः स्वसृकुलस्त्रियोः" [ ] इत्यु-
ज्ज्वलदत्तः । २ भगः कल्याणमस्त्यस्या भगिनी । यद्वा भगः

१. 'ल्यार्थोऽ-' इति १.२.४॥ २. 'अपन्थानं' इति १.२.४॥ ३. इतोऽग्रे रप्रतौ 'न' इति दृश्यते ॥ ४. 'घः' इति १॥ ५. '-देशः' इति ३॥ ६. क्षीरतरङ्गण्यादावयं धातुर्न दृश्यते ॥ ७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।३२॥, पृ.२८७॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२८९, पृ.३६५॥, रामाश्रमी २।६।३२॥, पृ.२७३॥ ८. " 'स्यल वितर्के'-अस्माच्चुरादिणिजन्तात् पचाद्यचि स्यालशब्दोऽन्तोदात्तः" इति न्यासे दृश्यते, काशिका (न्यासः), भा-५, ४।४।१३३॥, पृ.१२१॥ ९. भ्वादित्वादात्मनेपदित्वाच्चेदं विचारणीयम् ॥ १०. '-वासिभ्यश्चित्' इत्युणादिगणे ॥ ११. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।३२॥, पृ.२८७॥, तत्र '-देवानः' इत्यस्य स्थाने '-देवनाः' इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२९०, पृ.३६६॥, रामाश्रमी २।६।३२॥, पृ.२७३॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२९०, पृ.३६६॥, रामाश्रमी २।६।३२॥, पृ.२७३॥ १३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-४, ३।३।१४०॥, पृ.१२०॥, पदचन्द्रिका, भा-३, नानार्थवर्गः, श्लो-२९६, पृ.२६१॥, रामाश्रमी ३।३।१४२॥, पृ.५८८॥

प्रयत्नः पित्रादितो द्रव्यग्रहणेऽस्त्यस्याः । 'अत इनिठनौ'-
५।२।११५॥, 'ऋन्नेभ्यो डीप्' ४।१।५॥ । "भग्नौ" [शब्दप्रभेदः,
श्रौ-३०] इति शब्दप्रभेदः । ३ सुष्ठु विवाहानन्तरं पितृगोकुला-
दिकमस्यति त्यजति स्वसा । सुपूर्वः 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.),
'सावसे' (उणा-६२०) ऋन्, 'न षट्स्वस्त्रादिभ्यः' ४।१।१०॥
इति डीपो निषेधः । स्वसारौ, स्वसारः इत्यादिः । त्रीणि
भगिन्याः । "ज्येष्ठभगिन्यां वीरभवन्ती" [शेषनाममाला ३।-
११६॥] शैषिकम् ॥५५३॥

ननान्दा तु स्वसा पत्युर्ननन्दा नन्दिनीत्यपि ।

१० १ न नन्दति तुष्यति, न नन्दयति भ्रातृजायामिति वा
ननान्दा । 'टुणदि(टुनदि) समृद्धौ' (भ्वा.प.से.), 'नञि च
नन्देर्दीर्घश्च' (उणा-२५५) इति ऋन्, अकारस्य च दीर्घत्वम्,
स्वस्त्रादिनिपातनात्रलोपाभावः, स्वस्त्रादित्वादेव न डीप् । ननान्दरौ,
ननान्दरः इत्यादि । 'नभ्राणपात्' - ६।३।७५॥ इति नञ्प्रकृत्या ।
२ बाहुलकात् कैश्चिद् दीर्घत्वं नेष्यते तदा ननन्दा । ३ नन्दति
नन्दयति वाऽवश्यं नन्दिनी । 'टुणदि(टुनदि) समृद्धौ' (भ्वा.-
प.से.), आवश्यकं णिनिः, 'ऋन्नेभ्यो डीप्' ४।१।५॥ ।
'ननान्दा तु स्वसा पत्युर्ननन्दा नन्दिनी च सा' [१] इति
रभसः । त्रीणि ननान्दुः ॥

२० पत्न्यास्तु भगिनी ज्येष्ठा ज्येष्ठश्चश्रूः कुली च सा
॥५५४॥

१ पत्न्याः स्त्रियाः ज्येष्ठा भगिनी । ज्येष्ठा चासौ
श्वश्रूश्च ज्येष्ठश्चश्रूः । २ कोलति कुली । 'कुल संस्त्याने'
(भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, गौरादिः । द्वे
'वृद्धसाली' इति ख्यातायाः ॥५५४॥

कनिष्ठा श्यालिका हाली यन्त्रणी केलिकुञ्चिका ।

१ पत्न्याः कनिष्ठा भगिनी । श्यालेव(शाल्येव)
श्यालिका । स्वार्थे कन्, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वः । २
हलति हाली । 'हल विलेखने' (भ्वा.प.से.), ज्वलादित्वाणः,

'णेऽपि क्वचित्' ( ) इति डीप् । २ यन्त्रयति यन्त्रणी । 'यन्त्रि ३०
सङ्कोचे' (चु.उ.से.), चुरादिः, नन्दादित्वाल्थुः । ३ केल्यां
कुञ्चति कुटिलीभवति केलिकुञ्चिका । 'कुचि कौटिल्याल्पी-
भावयोः' (भ्वा.प.से.), ण्वुल्, 'प्रत्यस्थात्' - ७।३।४४॥ इतीत्वम् ।
चत्वारि पत्नीलघुभगिन्याः । 'साली' इति भाषा ॥

केलिर्द्रवः परीहासः क्रीडा लीला च नर्म च ॥५५५॥

देवनं कूर्दनं खेला ललनं वर्करोऽपि च ।

१ केलनं केलिः, पुंस्त्री । 'किल शैत्य(शैत्य)-
क्रीडनयोः' (तु.प.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन् । २ द्रवति
हृदयमनेन द्रवः । 'द्रु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ ।
३ परिहसनं परीहासः । परिपूर्वः 'हस(हसे) हसने' (भ्वा.- ४०
प.से.), भावे घञि 'उपसर्गस्य घञि' - ६।३।१२२॥ इति दीर्घः ।
४ क्रीडनं क्रीडा । 'क्रीड(क्रीड्) विहारे' (भ्वा.प.से.), भावे
घञ् । ५ ललनं लीला । 'लल विलासे' (भ्वा.प.से.),
भिदादित्वादडि निपात्यते । ६ नृणोति(नृणाति) विनयति नर्म,
क्लीबे । 'नृ नये' (भ्र्या.प.से.), '-मन्' (उणा-५८४) इति मन्
॥५५५॥ ७ दीव्यति देवनम् । 'दिवु क्रीडादौ' (दि.प.से.),
ल्युट् । ८ कूर्धते कूर्दनम् । 'कूर्द क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.से.),
ल्युट् । "कूर्दधातोर्ल्युटि 'वोरुपधायाः' - ८।२।७६॥ इति दीर्घः,
'स्फुर्ज' इति दीर्घानुच्चारणाद्धातोः 'वो' इति विधेरनित्यत्वम्"
[१] इति पूर्णचन्द्रः । "अपरे तु दीर्घत्वमिच्छन्ति" [१] इति ५०
सुभूतिः । कूर्दनमित्येके । "दीर्घाभावस्तु चिन्त्यः" [अम.क्षीर.
२।६।३४॥] इति स्वामी । कोर्दनमित्येके । ९ खेल्यते खेला ।
'खेल् चलनगत्योः' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥
इत्यः । १० लल्यते ललनम् । 'लल विलासे' (भ्वा.प.से.),
ल्युट् । ११ वृणोत्यनेन वर्करः । 'वृज् वरणे' (स्वा.उ.से.),
'शृणातेः कर्न्' ( ) इति बाहुलाकादतोऽपि । एकादश क्रीडायाः ।
"क्रीडा खेला कूर्दनं च" [अम.१।७।३३॥] इत्येते त्रयः केलि-
परिष्वङ्गकृते रूढा इत्यमरो भिनत्ति । 'कुस्ती' इति भाषा ।

१. शब्दप्रभेदे 'भग्नौ' इति दृश्यते ॥ २. 'पितृगोकुला-' इति ४॥ ३. 'नञि च नन्देः' इत्युणादिगणे ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-
२८७, पृ.२६३॥, रामाश्रमी २।६।२९॥, पृ.२७२॥ ५. 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' इति स्वामिसायणौ, 'कुल सन्ताने बन्धुषु च' इति मैत्रेयः ॥ ६.
'कुन्व कुन्व' ('कुञ्च कुञ्च' इति सायणः) कौटिल्याल्पीभावयोः' इति मैत्रेयसायणौ, 'कुन्व गतिकौटिल्याल्पीभावयोः' इति स्वामी ॥ ७. 'किल शैत्ये'
इति सायणः ॥ ८. 'विनमयति' इति ३॥ ९. दीर्घमध्योऽयं धातुः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्रौ-२०८,
पृ.२४८॥, रामाश्रमी १।७।३३॥, पृ.१०८॥

परं विशेषानाश्रयणत्वादिह केलिपर्यायत्वेन प्रोक्ताः । शेषश्चात्र-
“स्यात्तु नर्मणि सुखोत्सवो रागरसो विनोदोऽपि किलोऽपि
च” [शेषनाममाला ३।११६-११७॥] ॥

वप्ता तु जनकस्तातो बीजी जनयिता पिता ॥५५६॥

१ वपति बीजं वप्ता । ‘दुवप् बीजतनुसन्ताने’
(भ्वा.उ.अ.), तृच् । २ जायतेऽस्मात्, जनयतीति वा जनकः ।
‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), ण्वुल्, ‘जनिवध्योश्च’ ७।३।३५॥
इति वृद्धिनिषेधः । क्वुन्प्रत्यये वा । ३ तनोति विस्तार-
यत्यपत्यं तातः । ‘तनु विस्तारे’ (त.उ.से.), ‘कु(दु)तनिभ्यां
१० दीर्घश्च’ (उणा-३७०) इति कप्रत्ययेऽनुनासिकलोपे पूर्वस्य दीर्घः ।
तनोति कुलं तन् (ततः), ततः स्वार्थेऽणि वा । [४
बीजमस्त्यस्य बीजी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥ इतीनिः ।
५ जनयति जनयिता । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.) ण्यन्तात्
तृच् । ६ पाति रक्षति पिता । ‘पा रक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘नप्तृ-
नेष्ट्वष्टृ’ (उणा-२५२) इत्यादिना तृचि निपातितः । षट्
पितुः । शेषश्चात्र-“वप्यो जनित्रो रेतोधाः” [शेषनाममाला
३।११७॥] ॥५५६॥

पितामहस्तस्य पिता

१ तस्येति पितुः पिता पितामहः । ‘पितृव्यमा-
२० तुल-’ ४।२।२६॥ इत्यादिना डामहचि निपात्यते, डित्त्वाट्टि-
लोपः । स्त्रियां ‘मातरि षिच्च’ (वा-४।२।३६॥) इति षित्त्वाट्टि
गौरादिषु पितामहशब्दपाठाद्वा डीषि पितामही । एकं ‘दादा’
इति ख्यातस्य ॥

तत्पिता प्रपितामहः ।

१ तस्य पितामहस्य पिता तत्पिता । प्रकृष्टः पिता-
महः प्रपितामहः । स्त्रियां प्रपितामही । एकं प्रपितामहस्य ।
‘पडदादु’ इति भाषा ॥

मातुर्मातामहाद्येवम्

१ एवम् अमुना प्रकारेण मातुः पिता मातामहः ।
३० पूर्ववन्निपातनाद् डामहजादिः । ‘नानु’ इति भाषा । तत्पिता
प्रमातामहः । ‘पडनानु’ इति भाषा । स्त्रियां प्रमातामहीत्यादि
योज्यम् ॥

१. ‘दुवप् बीजसन्ताने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. ‘-हच्’ इति ३॥ ३. ‘-दातुं’ इति ४, ‘-दाडो’ इति ३॥ ४. ‘नानो’ इति ३॥ ५. ‘-नानो’ इति ३,
‘-नानु’ इति ४॥ ६. ‘अम गत्यादिषु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ७. द्र. अम.क्षीर.२।६।२९॥, पृ.१४०॥, स्वोपज्ञटीका ३।५५८॥, पृ.१२६॥ ८. ‘त-’
इति २॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१६॥

माताऽम्बा जननी प्रसूः ॥५५७॥

सवित्री जनयित्री च

१ मान्यते विवेकिभिः, मातृस्यां गर्भ इति वा
माता । ‘मान पूजायाम्’ (भ्वा.आ.से.), ‘मा माने’ (अ.प.अ.),
वा ‘नप्तृनेष्टृ’ (उणा-२५२) इति सूत्रेण साधुः, स्वस्मादि-
त्वात् डीप् । २ अमति वात्सल्यम् अम्बा । ‘अम गतौ’
(भ्वा.प.से.), ‘शम्यमेतिणिङ्’ (र्णिङ्) (हैमोणा-३१८) ।
अम्बते जल्पति वा । ‘अवि शब्दे’ (भ्वा.आ.से.), अच् । ४०
३ जायतेऽस्यां जननी । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.),
अधिकरणे ल्युट् । जनयतीति कर्तरि वा ल्युट् । ४ प्रसूते
प्रसूः । ‘षूङ् प्राणिगर्भविमोचने’ (अ.आ.वे.), अदादिः,
‘सत्सूद्विष-’ ३।२।६१॥ इत्यादिना क्विप् ॥५५७॥ ५ सूते
सवित्री । ‘षूङ् प्राणिगर्भविमोचने’ (अ.आ.वे.), तृच्, ‘ऋन्नेभ्यो
डीप्’ ४।१।५॥ । ६ जनयति जनयित्री । ‘जनी प्रादुर्भावे’
(दि.आ.से.), णिजन्तः, तृच्, ‘ऋन्नेभ्यो डीप्’ ४।१।५॥, ‘इको
यणचि’ ६।१।७७॥ । ‘या जनित्री त्रिलोक्या’ [ ] इति त्वन्त-
भावितण्यर्थत्वात् । “जनित्री” [ ] इति शब्दप्रभेदश्च । “अन्त-
भावितण्यर्थाज्जनेस्तृचि जनित्री” [ ] इति शाब्दिकाः । षड् ५०
मातुः । “जानी” [शेषनाममाला ३।११७॥] इति शैषिकम् ॥

कृमिला तु बहुप्रसूः ।

१ अपत्यानि भूयस्त्वात् कृमीनिव लाति कृमिला ।
बहून्यपत्यानि प्रसूते बहुप्रसूः । ‘सत्सूद्विष-’ ३।२।६१॥ इति
क्विप् । एकं बहुप्रस्वाः ॥

धात्री तु स्यादुपमाता

१ धयन्ति तामिति धात्री । ‘धेत् पाने’ (भ्वा.प.अ.),
‘धः कर्मणि णृन्’ ३।२।१८१॥ इति णृन्, ‘आदेचः-’ ६।१।४५॥
इत्यात्वम्, षित्त्वात् डीष् । २ उपजाता, उपचरिता वा माता
उपमाता । द्वे धात्र्याः । ‘धावि’ इति भाषा ॥ ६०

वीरमाता तु वीरसूः ॥५५८॥

१ दर्शितपराक्रमा वीराः, तेषां माता वीरमाता । वीरं
सूत्रे वीरसूः । ‘षूङ् प्राणिप्रसवे’ (अ.आ.वे.), ‘सत्सूद्विष-’
३।२।६१॥ इति क्विप् । एकं वीरमातुः ॥५५८॥

श्वश्रूमाता पतिपत्न्योः

१ पतिपत्न्योर्माता श्वशुरस्य स्त्री श्वश्रूः । 'श्वश्रू-
रस्योकाराकारयोर्लोपश्च' (वा-४।१।६८॥) इत्यूङ्, उकाराकारयो-
र्लोपश्च । पत्युर्माता पत्न्याः श्वश्रूः, पत्न्या माता पत्युः श्वश्रूरिति
'पतिपत्न्योः' इत्युक्तम् ॥

श्वशुरस्तु तयोः पिता ।

१ तयोः पतिपत्न्योः पिता श्वशुरः । अर्थादन्यो-
ऽन्यस्यैव । [शु] आशु अश्नुते व्याप्नोति श्वशुरः । आशु
व्याप्त इत्येके । 'शावशेराप्तौ' (उणा-४४) इत्याशुशब्दे (शुशब्दे)
१० उपपदे अश्नुतेरुत्पत्त्ययो भवति । "शाविति निर्देशसामर्थ्या-
दाशुशब्दस्यादिलोपश्च निपात्यते" [ ] इति मिश्राः ॥ "आशु
इति शु इति च क्षिप्रे नामनी" [निरुक्तम्, अध्यायः-६, पादः-
१] निरुक्तत्वात् शुशब्दस्य आश्वर्थः । "शु इति शब्द आश्वर्थ-
वाची" [ ] इत्युणादिवृत्तिः । पृषोदरादित्वादाकारलोप इत्यन्ये ।
"श्वश्रूः शिशुश्वशुरः" [ ] इति शभेदाद् द्वितालव्योऽयम् । एकं
श्वशुरस्य ॥

पितरस्तु पितुर्वश्याः

१ पितुर्वशे उत्पादकप्रबन्धे भवाः पूर्वपुरुषाः । पान्ति
रक्षन्ति पितरः । 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.), 'नप्तृनेष्टृत्वष्टृ' (उणा-
२० २५२) इत्यादिना साधुः । एकं पूर्वजानाम् ॥

मातुर्मातामहाः कुले ॥५५९॥

१ मातुः कुले वंशे भवाः पूर्वपुरुषा मातामहाः ।
'पितृव्यमातुलमातामहपितामहाः' ४।२।३६॥ इति साधुः । एकं
'मुहसाल' इति ख्यातस्य ॥५५९॥

पितरौ मातापितरौ मातरपितरौ पिता च माता च ।

१ माता च पिता च द्वौ पितरावित्यन्वयः । माता
च पिता च पितरौ । 'पिता मात्रा' १।२।७०॥ इति सूत्रेण
एकशेषः । २ माता च पिता च मातापितरौ । 'आनङ्
ऋतो द्वे' ६।३।३५॥ इत्यानङ्, अभ्यर्हितत्वान्मातृशब्दस्य पूर्व-
३० निपातः । ३ पक्षे 'मातरपितराबुदीचाम्' ६।३।३२॥ इति मातु-

रडन्तनिपाते मातरपितरौ इति भागवृत्तिः । "पूर्वोत्तरयो ऋकार-
स्यारभावो निपातनादन्तत्वे मातरपितराभ्यामिति प्रयोगः" [ ]
इति वृद्धन्यासः इति तद्भेदेन द्वैरूप्यं भाषावृत्तौ प्रदर्शितमिति ।
त्रीण्येकोक्त्या मातापित्रोः ॥

श्वश्रूश्वशुरौ श्वश्रुरौ

१ श्वश्रूश्च श्वशुरश्च श्वश्रूश्चशुरौ । २ पक्षे 'श्वशुरः
श्वश्रूः' १।२।७१॥ इति शेषे श्वश्रूशब्दलोपे श्वश्रुरौ । द्वे एकोक्त्या
श्वश्रूश्चशुरयोः ॥

पुत्रौ पुत्रश्च दुहिता च ॥५६०॥

१ पुत्रश्च दुहिता च पुत्रौ । 'भ्रातृपुत्रौ स्वसृदुहि- ४०
तृभ्याम्' १।२।६८॥ इत्येकशेषः । सुतावित्यपि । एकमेकोक्त्या
पुत्रीपुत्रयोः ॥५६०॥

भ्राता च भगिनी चापि भ्रातरौ

१ अत्रापि 'भ्रातृपुत्रौ स्वसृदुहितृभ्याम्' १।२।६८॥
इत्येकशेषः । सौदर्यावपि ॥

अथ बान्धवः ।

स्वो ज्ञातिः स्वजनो बन्धुः सगोत्रश्च

१ बन्धुरेव प्रजाद्यणि बान्धवः । २ सुवति अभीष्टे
वस्तुनि स्वः । 'षू प्रेरणे' (तु.प.से.), 'उल्वादयश्च' (उणा-
५३५) इति वप्रत्यये उकारलोपे च स्वः । ३ जानाति छिद्रम्, ५०
कुलस्थितिं वा ज्ञातिः । 'ज्ञा अवबोधने' (क्र्या.प.अ.), 'कि-
च्छकौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४॥ इति क्तिच् । ४ स्व आत्मीय-
श्चासौ जनश्च स्वजनः । ५ बध्नाति स्नेहेन बन्धुः । 'बन्ध
बन्धने' (क्र्या.प.अ.), 'मृ(श्)स्वस्निहित्रप्यसिबसिहनिक्लिदि-
बन्धिमनिभ्यश्च' (उणा-१०) [इति] उः । ६ समानं गोत्रमस्य
सगोत्रः । 'ज्योतिर्जनपद' ६।३।८५॥ इत्यादिना समानस्य
सभावः । षडपि पुंसि । षड् बन्धोः । गोत्रीति भाषा ॥

निजः पुनः ॥५६१॥

आत्मीयः स्वः स्वकीयश्च

१ निजातो निजः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), ६०

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२८९, पृ.३६५॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२८९, पृ.३६५॥, समाश्रयी २।६।३१॥, पृ.२७३॥
३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२९५, पृ.३७०॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।३७॥ ५. आर्यावृत्तमेतत् ॥

‘अन्येष्वपि-’ ३।२।१०१॥ इति डः ॥५६१॥ २ आत्मनोऽयम्
आत्मीयः । ३ सुवति अभीष्टे स्वः । ‘षू प्रेरणे’( ),
‘उत्वाद्यश्च’(उणा-५३५)इति वः । ४ स्वस्याऽयं स्व-
कीयः । ‘गहादिभ्यश्च’ ४।२।१३८॥ इति छः, ‘स्वस्य वा’( )
इति कुक् । चत्वारि आत्मीयस्य । ‘आपणउ’ इति भाषा ॥

सपिण्डास्तु सनाभयः ।

१ समानं पिण्डदानमेषां सपिण्डाः । (‘पिण्ड-
गन्ध-’( ) इति सः), ‘वान्यस्मिन्सपिण्डे-’ ४।१।१६५॥ इति
निपातनात् सभावः । “सपिण्डता तु पुरुषे सप्तमे विनिवर्तते”
१० [मनुस्मृतिः, अध्यायः-५, श्लो-६०] इति स्मृतिः । तत ऊर्ध्वं
सगोत्राः । २ समाना नाभिर्मूलमेषां सनाभयः । ‘ज्योतिर्जन-
पद-’ ६।३।८५॥ इत्यादिना सभावः । नाभिः सप्तमपुरुषा-
बाधककुलप्रधानमूलपुरुषः । समानो नाभिरेषामिति वा । द्वे
सप्तमपुरुषाबाधकज्ञातीनां ॥

तृतीयाप्रकृतिः पण्डः षण्डः क्लीबो नपुंसकम्

॥५६२॥

१ स्त्रीपुंसाभ्यां तृतीया प्रकृतिर्लिङ्गमत्र तृतीया-
प्रकृतिः । स्त्रियां ‘संज्ञापूरण्योश्च-’ ६।३।३८॥ इति न पुंवद्भावः ।
२ पण्डते गच्छत्युभयव्यञ्जनतां पण्डः । ‘पण्डि गतौ’(भ्वा.-
२० आ.से.), पचाद्यच्, ‘इदितो नुम्-’ ७।१।५८॥ । पनायति स्तौति
स्त्रीपुंसाविति वा । ‘पन व्यवहारे स्तुतौ च’(भ्वा.आ.से.),
‘जमन्ताडुः’(उणा-१११) । पण्डुश्च । ३ शान्तमस्येन्द्रियमिति
षण्डः । ‘शमु उपशमे’(दि.प.से.), ‘शमेढः’(उणा-९९) इति
डः, बाहुलकात् षत्वम् । “शण्डः” [अम.२।६।३९॥] इत्यमरः ।
‘शण्डः’ इत्यन्ये । ‘शण्डः’ इत्यपरे । ४ क्लीबते क्लीबः ।
‘क्लीब(क्लीबृ) अधाष्ट्ये’(भ्वा.आ.से.), अच् । ५ न स्त्री,
न पुमानिति नपुंसकम् । पृषोदरादिः, ‘नभ्राणपात्-’ ६।३।-
७५॥ इत्यादिना नञः प्रकृतिभावः । न पुंसयति नपुंसकमिति
वा । ‘पुंसण् अभिमर्दने’(चु.उ.से.), णिजन्तः, ततो ण्वुल् ।

एतौ पुंक्लीबलिङ्गौ । अर्थप्राधान्यात्त्रपुंस इति शब्दोऽपि । “स ३०
नपुंसो भवेत्” [११] इति भाष्यात् पुंसि । पञ्च क्लीबस्य ।
‘पावई’ इति भाषा ॥

इन्द्रियायतनमङ्गविग्रहौ क्षेत्रगात्रतनुभूधनास्तनूः ।
मूर्तिमत्करणकायमूर्तयो वेरसंहननदेहसञ्चराः ५६३ ।
घनो बन्धः पुरं पिण्डो वपुः पुद्गलवर्ष्मणी ।
कलेवरं शरीरं ॥

१ इन्द्रियाणामायतनम् इन्द्रियायतनम् । २ अमति
गच्छति वृद्धिम् अङ्गम् । ‘अम गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘गन्
गम्यादेः(-द्योः)’ (उणा-१२०) इति गन् । अङ्गति गच्छति वा ।
‘अगि गतौ’(भ्वा.प.से.), अच्, ‘इदितो नुम्-’ ७।१।५८॥ । ३ ४०
विगृह्यते रोगादिभिः विग्रहः । ‘ग्रह उपादाने’(ब्र्या.उ.से.),
‘ग्रहवृह’ ३।३।५८॥ इत्यप् । विविधो ग्रहो ज्ञानमत्रेति वा । ४
क्षयत्यवश्यं क्षेत्रम् । ‘क्षि क्षये’(भ्वा.प.अ.), ‘-ष्टृन्’(उणा-
५९८) इति ष्टृन् । ५ एति काले गच्छति गात्रम् । ‘इण् गतौ’
(अ.प.अ.), ष्टृनि ‘बहुलं संज्ञाच्छन्दसोः’( ) इति गादेशः ।
‘गाङ् गतौ’(अ.आ.अ.) इत्यतो वा ष्टृन् । गच्छति वा गात्रम् ।
‘गम्ल् गतौ’(भ्वा.प.अ.), ‘गमेरा च’(उणा-६०८, हैमोणा-
४५३) इति ष्टृन् । ६ तनोति सामर्थ्यं तनुः, स्त्रीलिङ्गः । ‘तनु
विस्तारे’(त.उ.से.), ‘भृमृतृधरित्सरितनिमज्जिशीङ्भ्य उँः’(उणा-
७) । ७ भुवा पृथिव्या घनो भूधनः । ८ तन्यते तनुः । ‘तनु ५०
विस्तारे’(त.उ.से.), ‘कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्य ऊः’
(उणा-८१) । “ननुसुतनूमनुपालयानुयान्ती[म्]” [शिशुपाल-
वधम्, सर्गः-७, श्लो-१२] इति माघः । “वरतनु संप्रवदन्ति
कुक्कुटाः” [ ] इति भारविः । ‘ऋ(अर्त्ति)[पृ]वपि-’(उणा-
२७४) इत्यादिना सि तनुः सान्ताऽपि । “तनुषे तनुषेकम्” [वास-
वदत्ता, पृ.९३] इति वासदत्ता । ९ मूर्तिः काठिन्यमस्त्यस्य
मूर्तिमत् । १० क्रियतेऽनेनेति करणम् । करणे ल्युट् ।

१. ‘तुक’ इति २.३॥ २. ‘-पणो’ इति ३. ‘-पणौ’ इति ४॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।३॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्य मूलं मृग्यम् ॥ ५. ‘नाभिरेषां’
इति ४॥ ६. ‘-ज्ञातीयानाम्’ इति ४॥ ७. “ ‘न कोपधायाः’(६।३।३७॥) इति ‘न’ इति योगविभागात् पुंवत्त्वाभावे समास एव ‘तृतीयाप्रकृतिः’ इत्येके”
इति पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२९७, पृ.३७३॥ ८. ‘-द्यच्च’ इति ३॥ ९. णकारानुबन्धो हैममते ॥ १०. ‘अभिवर्धने’ इति मैत्रेयसायणौ ॥
११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-२९७, पृ.३७३॥ रामाश्रमी २।६।३९॥, पृ.२७६॥, तयोः ‘नपुंसो’ इत्यस्य स्थाने ‘नपुंसको’ इति दृश्यते ॥
१२. ‘-ईया’ इति ४॥ १३. ‘-रे’ इति ३॥ १४. ‘गत्यादिषु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. ‘इत्यण्’ इति ४॥ १६. ‘भृमृशीतृचरित्सरितनिधनिमज्जिभ्य
उः’(उणा-७) इत्युणादिगणे ॥ १७. शिशुपालवधे मूले “ननु सुतनुं परिपालयानुयान्तीम्” इति दृश्यते, ७।१२॥, पृ.१६८॥, तत्र ‘परिपालय’ इत्यस्य
स्थाने “अनुयान्तीमनुगच्छन्तीं सुतनुं शुभाङ्गीं प्रियामनुपालय प्रतीक्षस्व” इति टीकाग्रन्थेन ‘अनुपालय’ इत्यभीष्टः टीकाकृता ॥

- ११ चीयते सञ्जीयते^१ कललादिरूपेणाऽन्नादिना, उपचीयते वा कायः । 'चिञ् चयने' (स्वा.उ.अ.), 'निवासचितिशरीरोप-' ३।३।४१॥ इति घञ्, आदेश कः । १२ मूर्च्छत्यनया मूर्तिः । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्राययोः' (भ्वा.प.से.), क्तिन्, 'राल्लोपः' ६।४।२१॥ इति छकारलोपः, 'वोरूपधायाः' ८।२।७६॥ इति दीर्घः । १३ वेति प्रजायते चेरम्, पुंक्ली । 'वी गति- [व्याप्ति] प्रजनादौ' (अ.प.अ.), रम्प्रत्यये साधुः । १४ संहन्यन्ते-ऽङ्गान्यत्रेति संहननम् । 'हन हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), अधि-करणे ल्युट् । १५ दिह्यते उपचीयते धातुभिरिति देहः, पुंक्ली । १० यदमरः "देहः पुंक्लीबयोः" [अमरकोषः २।६।७१॥] इति । 'दिह उपचये' (अ.उ.अ.), घञ् । १६ सञ्चरन्त्यनेन सञ्चरः । 'चर गतिभक्षणयोः' (भ्वा.प.से.), 'गोचरसञ्चरवहव्रजव्यजा-पणनिगमाश्च' ३।३।११९॥ इति साधुः ॥ ५६३॥ १७ धातुभिर्हन्यते घनः । 'हन हिंसागत्योः' (अ.प.अ.) 'मूर्तौ घनः' ३।३।७७॥ इति साधुः । १८ बध्यते पञ्चभिर्भूतैरिति बन्धः । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या.प.अ.), घञ् । १९ पुरति पुरम् । 'पुर अग्रगमने' (तु.प.से.), 'इगुपध' ३।१।१३५॥ इति कः । २० धातुभिः पिण्ड्यते पिण्डः । 'पिडि सङ्घाते' (भ्वा.अ.से.), कर्मणि घञ्, पुंक्लीबलिङ्गः । २१ वपति बीजम्, उष्यतेऽन्नादिकमत्र वा वपुः, २० क्लीबलिङ्गः । 'दुवप् बीजतन्तुसन्ताने' (भ्वा.उ.अ.), 'धनति-चक्षिङ्पृवपि' (उणा-२७४) इत्यादिना उस् । २२ पूरण-गलनधर्मत्वात् पुद्गलः, पृषोदरादिः । पद्यतेऽसौ पुद्गल इत्यल-प्रत्यये वा निपात्यते । २३ वर्षति शुक्रादिकम्, वृष्यते स्नान-पानादिना वा वर्षम्, क्लीबलिङ्गः । 'वृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), 'मनिन्' (उणा-५८४) इति मनिन्, 'पुगन्तलघूपधस्य च' ७।३।-८६॥ इति गुणः । २४ कले रेतसि त्रियते उपयुज्यते कलेवरम् । कर्मणि घञ्, 'तत्पुरुषे कृति-६।३।१४॥ इत्यलुक् । कडति माद्यति वा । 'कड मदे' (भ्वा.प.से.), 'कडेरेवर-' (हैमोणा-४४५) इत्येवरः, लत्वम् । २५ शीर्यते रोगादिना शरीरम्, पुंक्ली-बलिङ्गः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'कृशृपृकटिपटिशौटिभ्य ई[न्]' (उणा-४७०) इतीरः । पञ्चविंशतिः शरीरस्य । शेषश्चात्र-

"देहे^२ सितं प्रजनुकश्चतुःशाखं षडङ्गकं व्याधिस्थानं च" [शेष-नाममाला ३।११८] ॥

अस्मिन्नजीवे कुणपं शवः ॥५६४॥

मृतकम्

१ अस्मिन् शरीरेऽजीवे जीवनिर्मुक्ते । कुणति शब्दायते कुणपम् । 'कुणं कृण शब्दार्थे' (तु.प.से.), 'कुणश्च' ( ) इति कपः । यद्वाऽस्मादेव धातोः घञर्थे कः, कुणः । कुणं शब्दं पाति [रक्षति वा] । धनञ्जयाख्यस्य वायोरन्तः-सत्त्वादव्यक्ततमशब्दकरणात् । कृणतीति, 'कृणेः संप्रसारणं च' ४० (उणा-४२३) इति कपप्रत्यये कुणप इति वा । २ शवति गच्छति संस्कारं शवः । 'शव गतौ' (भ्वा.प.से.), अच्, तालव्यादिरयम्, पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । यदमरः "शवमस्त्रियाम्" [अमरकोषः २।८।११८] । 'शवस्' इति सकारान्तोऽप्यस्ति । तत्र शवसी, शवांसि इत्यादि क्लीबे ॥५६४॥ ३ म्रियते स्मेति^३ मृतम्, स्वार्थे कनि मृतकम् । त्रीणि मृतकस्य ॥

रुण्डकबन्धौ त्वपशीर्षे क्रियायुजि ।

१ अपगतं छिन्नत्वात् शीर्षमस्याऽपशीर्षं वपुः, तत्र । क्रियां नर्तनक्रियां युनक्तीति क्रियायुक्, तत्र, नृत्यतीत्यर्थः । रूयते शब्दयते रुण्डः, पुंसि । 'रु शब्दे' (अ.प.से.), 'रुण्ड-पिचण्ड-' ( ) इति निपात्यते । २ कं शिरो बध्यतेऽत्र कबन्धः, पुंक्लीबलिङ्गः । यदमरः "कबन्धोऽस्त्री" [अमर-कोषः २।८।११८॥] इति । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या.प.अ.), अधि-करणे घञ् । "युद्धे सहस्रपूरकः कबन्धो नृत्यति" [ ] इति वार्ता । नर्तकक्रियारहिते तूपचारात् कबन्धप्रयोगः । द्वे शिरो-रहितशरीरस्य ॥

वयांसि तु दशाः प्रायाः

१ अर्थात् शरीरस्य, वयन्ति^३ क्रमेण गच्छन्ति वयांसि,

१. १प्रतौ नास्ति ॥ २. 'क्लीबपुंसोः' इत्यमरकोषे ॥ ३. 'बीजसन्ताने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. 'अर्तिपृवपि-' इत्युणादिगणे ॥ ५. 'घः' इति १.२.४॥ ६. इतोऽग्रे १.२.४ प्रतिष्ववग्रहो दृश्यते ॥ ७. 'कुण शब्दोपकरणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. "अस्मिन्नपि क्वणरेव संप्रसारणं कपंश्च प्रत्ययो विधीयते, न कुणेः । सरस्वतीकण्ठाभरणे (२।२।११२॥) तु कुणरेव कुणपो निपात्यते" इति क्षीरतरङ्गिण्यां 'कुण शब्दोपकरणयोः' इत्यत्र टिप्पणी, पृ. २५०-२५१, टिप्पणीसङ्ख्या-५ ॥ ९. '-ख्यवा-' इति १.२॥ १०. 'स्म' इति ३॥ ११. '-ङ्गोऽयम्' इति १॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५७२, पृ. ६५२॥ १३. इदं विचारणीयम्, वयधातोस्तप्तेपदित्वात् ॥

बाल्यादीनि । 'वय गतौ'(भ्वा.आ.से.), '-असुन्'(उणा-
६२८)इत्यसुन् । २ दश्यन्ते दशाः, स्त्रीलिङ्गः । 'दश दीप्तौ'
( ), स्थादित्वात् कः । ३ प्रकर्षेणाऽयन्ते प्रायाः । 'अय
गतौ'(भ्वा.आ.से.), अच्, पुंलिङ्गः, रामवत् । त्रीणि सामान्येन
वयसः ॥

सामुद्रं देहलक्षणम् ॥५६५॥

१ समुद्रे शरीरे भवं सामुद्रम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥
इत्यण्, क्लीबेऽयम् । "सामुद्रो देहलक्षणे"[विश्वप्रकाशकोशः,
रन्तवर्गः, श्लो-२०५]इति पुंस्यपि महेश्वरः । देहस्य लक्षणं चक्र-
१० ध्वजादि देहलक्षणम् । एकं देहलक्षणस्य ॥५६५॥

एकदेशे प्रतीकोऽङ्गावयवाऽपघना अपि ।

१ शरीरस्य एकश्चासौ देशश्च एकदेशः, तत्र । प्रत्येति
देहं प्रतीकः । 'इण् गतौ'(अ.प.अ.), 'सुप्रतिपूर्वादिणः'( )
इति कीकन् । २ अङ्गत्येकदेशत्वम् अङ्गम् । 'अणि गतौ'
(भ्वा.प.से.), अच् । ३ अवयौति अवयवः । अवपूर्वः 'यु
मिश्रणे'(अ.प.से.), अच् । ४ अपहन्यतेऽनेनेति अपघनः ।
'हन हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), 'अपघनोऽङ्गम्' ३।३।८१ ॥ इति
साधुः । चत्वारि शरीरावयवस्य । "गात्रम्"[शेषनाममाला
३।११८ ॥]शैषिकम् ॥

२० उत्तमाङ्गं शिरो मूर्धा मौलिर्मुण्डं कमस्तके ॥५६६॥

वराङ्गं करणत्राणं शीर्षं मस्तिकमित्यपि ।

१ उत्तमं च तदङ्गं च उत्तमाङ्गम् । २ श्रीयते केशैः
शिरः, क्लीबे । 'श्रिञ् सेवायाम्'(भ्वा.उ.से.), 'श्रियतेः
(श्रयतेः) स्वाङ्गे शिरः किच्च'(उणा-६३३)इत्यसुन्, शिरादेशः ।
देहः श्रितोऽत्रेति वा । शृणातेरुधिरतिशब्धः (शृणातेः 'उधिर-
ञ्छिशब्धः) कित्'(चान्द्रोणा-३।१०१ ॥)इत्यसुन् । 'कृत
इद्धातोः' ७।१।१०० ॥ इतीत्वे शिरः"[ ] इति तु सुभूत्यादयः ।
कण्ठभूषणकाव्यालङ्कारे [उक्तम्-

"शिरो]वाची शिरोऽदन्तो रजोवाची रजस्तथा ।

३० निवर्तक शिराद् द्रोणिः (निचर्त शिरान् द्रोणि)रर्थाः
पादरजोपमाः ॥१॥"

[ ] । तथा "पिण्डं दद्याद् गैयाशिरे"[ ] इत्यादिप्रयोगात् ।
३ मूर्च्छत्यत्राहताः प्राणिन इति मूर्धा, पुंसि । यदमरः-"मूर्धा
ना मस्तकोऽस्त्रियाम्"[अमरकोषः २।६।१५ ॥]इति । 'मूर्च्छा
मोहसमुच्छ्राययोः'(भ्वा.प.से.), 'शत्रुक्षन्-(उणा-१५७)
इत्यादिना कनि साधुः । मूर्धानौ, मूधानः इत्यादि । ४ मूयते
बध्यते मुकुटादिकमत्रेति मौलिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । "चूडा-
मुकुटकेषु मतो मौलिर्नरस्त्रियोः"[ ] इति माला । 'मूङ्
बन्धने'(भ्वा.आ.से.), 'मूधू(धूमू)भ्याम्-(हैमोणा-७०१)
इति लिण् । ५ मुण्यते प्रतिज्ञायते मुण्डम्, पुंस्त्री । यद्-
गौडः-"मुण्डो मूर्धन्यस्त्री स्यात्"[ ] इति । 'मुण् (मुण)
प्रतिज्ञाने'(तु.प.से.), 'जमन्ताङ्गु-(उणा-१११) । मुण्डयत इति
वा । 'मुण्ड मुण्डकर्मणि ( ), घञ् । ६ कायति शब्दायते
कम् । 'कै शब्दे'(भ्वा.प.से.), 'क्वचिङ्'-(हैमसू-५।१।-
१७१ ॥)इति ङः । ७ मस्यति परिणम्यते मस्तम् । 'मसी
परिणामे'(दि.प.से.), बाहुलकात् तन्, ततः स्वार्थे कनि
मस्तकम्, पुंस्त्री । ॥५६६॥ ८ वरमङ्गं वराङ्गम् । ९ करणा-
नीन्द्रियाणि त्रायन्तेऽनेनेति करणत्राणम् । 'त्रैङ्' पालने'
(भ्वा.आ.अ.), करणे ल्युट्, 'आदेचः'-६।१।४५ ॥ इत्यात्वम् ।
१० शीर्यते जरसा, शृणन्ति शत्रव इदं वा शीर्षम् । 'शृ ५०
हिंसायाम्'(ब्र्या.प.से.), बाहुलकात् षप्रत्यये कित्वाद् गुणा-
भावेत्वरपरत्वदीर्घत्वानि, 'कुमारशीर्षयोर्णिनिः' ३।२।५१ ॥ इति
निर्देशादेव वा साधुः । ११ मस्यते मस्तिकम्, तृतीयस्वर-
मध्यः । तिकनि प्रत्यये साधु । एकादश शिरसः ॥

तज्जाः केशास्तीर्थवाकाश्चिकुराः कुन्तलाः कंचाः

॥५६७॥

वालाः स्युः

१ तस्मिन् शिरसि जाताः तज्जाः । 'सप्तम्यां जनेर्ङः'
३।२।९७ ॥ । शिरसिजाः, शिरोजाश्च । के मस्तके शेरेते
तिष्ठन्ति केशाः । 'शीङ् स्वप्ने'(अ.आ.से.), 'अन्येभ्योऽपि-'
३।२।१०१ ॥ इति ङः, 'तत्पुरुषे कृति'-६।३।१४ ॥ इति सप्तम्य-
लुक् । क्लिशयत एभिरिति वा । 'क्लिशू विबाधने'(ब्र्या.-
प.वे.), 'क्लिशः के च'(हैमोणा-६३०)इति शः । २ तीर्थे
उच्यन्ते उपयाच्यन्ते तीर्थवाकाः । 'वच परिभाषणे'(अ.प.अ.),

१. विश्वप्रकाशकोशे 'सामुद्रं' इत्येव दृश्यते ॥ २. 'अग-' इति १.२.३ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५३, पृ.४४० ॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१५ ॥, पृ.३५६ ॥, तत्र 'विचर्त शिरान् द्रोणी रथोत्पादरजोपमान्' इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५३, पृ.४४० ॥ ५. 'गवां शि-' इति ३ ॥ ६. 'ण्वल्' इति १ ॥ ७. 'मूर्धनि अस्त्री' इति पदच्छेदः ॥ ८. 'मुण्ड मुण्डने'( ), कर्मणि' इति ३ ॥ ९. शीर्षरङ्गिण्यादावयं धातुर्न दृश्यते ॥ १०. 'क्वचित्' इत्येव हैमसूत्रम् ॥ ११. 'त्रैङ्' इति १.२.३ ॥ १२. 'मस्यति' इति १.२.४ ॥

घञि, 'चजोः-७।३।५२॥ इति कुत्वम्, 'अत उपधायाः' ७।२।११६॥ इति वृद्धिः । ३ चिन्वन्तो वर्धमानाः क्षुर्यन्ते छिद्यन्ते चिकुराः । 'चिच् चयने'(स्वा.उ.अ.), 'क्षुर छेदने'(तु.प.से.), पृषोदरादिः । चक्यन्ते प्रतिहन्यन्त इति वा । 'चक प्रतीघाते'(भा.आ.से.), बाहुलकादुरप्रत्यये निपात्यते । चिहुरास्तु प्राकृते कस्य हादेशात्, संस्कृतेऽपीति हुग्रः(दुर्गः) । यदाहः-“कुन्तला मूर्धजास्त्वस्त्राश्चिकुराश्चिहुराः [कचाः]”[^३] इति । ४ कुन्तं कुन्ताग्राकारं लान्ति कुन्तलाः । 'ला दाने'(अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः'३।२।३॥ । ५ कच्यन्ते १० बध्यन्ते कचाः । 'कच बन्धने'(भा.प.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्-३।३।११८॥ इति घः, 'न कवगदिः'( ) इति निषेधात् कुत्वाभावः । कचते युवमनांसि बध्नातीति वा, पचाद्यच् । “कचन्ति आत्मानमित्यर्थेऽच्”[^३] इत्यन्ये ॥५६७॥ ६ वलन्ति वल्यन्ते वा वालाः । 'वल वल्ल संवरणे'(भा.आ.से.), ज्वलादित्वाणः, घञि वा । “‘हलश्च’३।३।१२१॥ इति करणे घञ्”[^३] इत्यन्ये । षड् वालानाम् । शेषश्चात्र-“वृजिनः, वेल्लिताग्रः, अर्लः”[शेषनाममाला ३।११९॥] ॥

तत्पराः पाशो रचना भार उच्चयः ।

हस्तः पक्षः कलापश्च केशभूयस्त्ववाचकाः ॥५६८॥

२० १ तेभ्यः केशादिशब्देभ्यः पराः पाशादयः शब्दा प्रयुक्ताः सन्तः केशभूयस्त्वं वदन्ति, यथा केशपाशः । केशरचना । केशभारः । केशोच्चयः । केशहस्तः । केशपक्षः । केशकलापः इति । 'प्रशंसावचनैश्च'२।१।६६॥ इत्यनेन प्रशंसारूढत्वादेभिः कर्मधारयः । 'टमर' इति देश्याम् ॥५६८॥

अलकस्तु कर्करालः खड्गुरशूर्णकुन्तलः ।

१ अलति भूषयति मुखम् अलकः । 'अली भूषणादौ'(भा.प.से.), 'संज्ञायाम्-'(उणा-१९०) इति ववुन्, पुंक्लीबलिङ्गः । २ कर्करत्वेन कठोरत्वेन अलति कर्करालः । ३० 'अली भूषणादौ'(भा.प.से.), अच् । ३ खमिन्द्रियं खरयति

खड्गुरः, पृषोदरादिः । ४ चूर्णाकारः कुन्तलः चूर्णकुन्तलः, कुटिलकेशः । “कर्पूरादिक्षोदशूर्णम्, तस्य कुन्तलः चूर्णकुन्तलः, तद्धि तत्र न्यस्यते”[^३] इत्यन्ये । चत्वारि वक्रकेशस्य ॥

स तु भाले भ्रमरकः कुरुलो भ्रमरालकः ॥५६९॥

१ सोऽलक एव प्रलम्बतया ललाटे वर्तमानः काष्ण्यात् चलत्वाच्च भ्रमरप्रतिकृतित्वाद् भ्रमरकः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'इवे प्रतिकृतौ'५।३।१७॥ इति कः । २ कु ईषल्लुलति कुरुलः, पञ्चमस्वरमध्यः, पृषोदरादित्वात् । ३ भ्रमराकृतिरलको भ्रमरालकः । त्रीणि भ्रमराकृतिकेशस्य ॥५६९॥

धम्मिल्लः संयताः केशाः

४०

१ ऊर्ध्वं मिलति, इगुपधत्वात् के, पृषोदरादित्वाद् धम्मिल्लः, मकारद्वयमध्यः । “कुसुमगर्भो मोक्तिक[पदा]-परागतिलकादिना बहिः संयतो बद्धः केशकलापो धम्मिल्लः”[^३] इति सुभूतिः । एकं बद्धकेशस्य । “मौलिजूटकौ”[शेषनाममाला ३।११९॥] शैषिके ॥

केशवेषे कंबरी

१ केशानां मार्जनविधिविशेषः केशवेषः, तत्र । वेश-स्तालव्योऽपि । कं शिरो वृणोत्याच्छादयति कंबरी । 'जानपद-४।१।४२॥ इत्यादिना डीष् । अत एव 'कबर-४।१।४२॥ इति निर्देशादणं बाधित्वाऽच् । “‘कबृ वर्णे’-(भा.आ.से.), बाहुलकादरः । -‘जानपदकुण्ड-४।१।४२॥ इत्यादिना [केशवेषे] डीष्”[मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२५९] इति माधवः । एकं केशरचनायाः । “कर्परी”[शेषनाममाला ३।११९॥] शैषिकम् ॥

अथ ।

वेणिः प्रवेणी

१ वेण्यत अपसार्यते वेणिः । 'विणृ गतौ'( ), '-इन्'(उणा-५५७) इति इन् । “वीयत अपसार्यते” इति । वीधातोः 'ज्वरित्वरि(वीज्याज्वरि)भ्यो निः'(उणा-४८८) इति

१. 'क्षुर खुर विलेखने' इति स्वामी, 'क्षुर विलेखने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २. 'चक तृप्तौ प्रतीघाते च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. द्र. अम.क्षीर.२।६।९५॥, पृ.१५४॥, स्वोपज्ञटीका ३।५६७॥, पृ.१२८॥ ४. 'लाति' इति ३।५. '-ऽश्रः' इति स्वोपज्ञटीकायाम्, ३।५६८॥, पृ.१२८॥ ५. 'डमर' इति ४॥ ७. 'अलयति' इति ३.४॥ ८. क्षीरतरङ्गिण्यां मीमांसकमहोदयकृता टिप्पणी-७द्रष्टव्या, पृ.८९॥ ९. 'कुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि'(उणा-१९०) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५४, पृ.४४१॥ ११. 'पुंक्ली.' इति ३॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५५, पृ.४४२॥ १३. 'वरणे' इति ३॥ १४. 'कंबरी' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ १५. 'अपसार्यते' इति १॥

निः, नैरुक्ते णत्वे वेणिः"[^१]इति सुभूतिः । यद्वा 'वेणु' गतिज्ञानचिन्तानिशामनवादित्रग्रहणेषु'(भ्वा.उ.से.), '-इन्' (उणा-५७७)इतीन् वेणिः । २ अन्योपसर्गनिवृत्त्यर्थं प्रवेणिः । इह "धरणिर्धरणिः करणिश्रेणिवेणयः"[^१]इति स्त्रीप्रकरणे निगमात् स्त्रीत्वम्, 'कृदिकारात्'-(गणसू-४।१।४५॥)इति ङीष् वेणी प्रवेणी च । द्वे प्रोषितभर्तृकादिधार्यकेशरचना-विशेषस्य । धम्मिल्लाद्यास्त्रयः केशबन्धविशेषाः । यदाह हलायुधः-"तद्बन्धविशेषाः स्युर्वेणी धम्मिल्लकुन्तलकबर्बः"[हलायुधकोशः २।५३०॥]इति ॥

१० शीर्षण्यशिरस्यौ विशदे कर्चे ॥५७०॥

१-२ शिरसि भवः शीर्षण्यः, शिरस्यः । शरीरावय-वाद् यत्, शीर्षन् (शीर्षाद्) 'ये च तद्धिते'६।१।६१॥ इत्यत्र 'वा केशेषु'(वा-६।१।६१॥)इति शीर्षन्नादेशः, 'नस्तद्धिते' ६।४।१४४॥ इति टिलोपः, 'ये चाभावकर्मणोः'६।४।१६८॥ इति प्रकृत्या । द्वे स्वतः स्नानादितो वा निर्मलस्यान्योन्या-संपृक्तकेशस्य ॥५७०॥

केशेषु वर्त्त सीमन्तः

१ सिनोति केशाननेनेति सीमन्तः । 'सीमन्त-हेमन्त'-(हैमोणा-२२२)इत्यन्ते निपात्यते । सीमोऽन्त इति २० शकन्वादिर्वा । "सीमन्तः कथ्यते स्त्रीणां केशमध्ये तु पद्धतिः"[हलायुधकोशः २।५२९॥]इति हलायुधः । एकं 'सइथा' इति ख्यातस्य ॥

पलितं पाण्डुरः कचः ।

१ पलति न शोभते, याति श्वेतत्वं परिपाकाद्वा पलि-तम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'पल गतौ'(भ्वा.प.से.), बाहुल-कादितच् । फलति परिपाकत्वं यातीति वा । 'फल निष्पत्तौ'(भ्वा.प.से.), 'फलेरि[त]जादेश्च पः'(उणा-७१२) । एकं पलितस्य ॥

चूडा केशी केशपाशी शिखा शिखण्डिका समाः

३० ॥५७१॥

१ चोद्यते चूडा । 'चुद सञ्चोदनै'(चु.उ.से.), चुरादिः, सञ्चोदनं प्रश्नः प्रेरणा च, भिदादिपाठादङ्, डत्वं दकारस्य, दीर्घत्वं च धातोः । चुड्यत इति वा । 'चुड छेदने'(तु.प.से.), भिदादित्वादङि साधुः । २ के शिरसि शेते केशी । 'अन्येभ्योऽपि'-३।२।१०१॥ इति ङः, गौरादित्वाद् ङीष् । ३ अल्पः केशकलापः केशपाशी । अपचये गौरा-दित्वाद् ङीष् । ४ श्यन्त्येनां शिखा । 'शो तनूकरणे'(दि.प.अ.), 'श्यतेरिच्च'-(हैमोणा-८५)इति खः । यद्वा शेते शिरसि शिखा । 'शीङ् स्वप्ने'(अ.आ.से.), 'शीङः खः ह्रस्वश्च'(उणा-७०२)इति खः, टाप् । ५ शिखण्डतुल्या ४० शिखण्डिका । 'इवे प्रतिकृतौ'५।३।९६॥ इति कन् । पञ्च सामान्येन चूडायाः । 'चोटली' इति भाषा ॥५७१॥

सा बालानां काकपक्षः शिखण्डकशिखाण्डकौ ।

१ काकपक्षाकारत्वात् काकपक्षः । २ शिरसि खण्ड्यते, शिखिवद् ड्यते वा शिखण्डः, पृषोदरादिः, स्वार्थे कनि शिखण्डकः । ३ शिरो मण्डयति शिखाण्डः. ततः कन् पृषोदरादित्वात् । उभावपि तालव्यादी । "शिखण्डक-शिखाण्डकौ"[^१]इति वाचस्पतिसुभूति । त्रीणि क्षत्रियकुमारणां शिखापञ्चकस्य । "शिखात्रयस्य"[^१]इत्यन्ये । उक्तं च- "बालानां तु शिरः कार्यं त्रिशिखं मुण्डमेव वा"[^१]इति । ५० अन्ये तु "सामान्येन चूडायाः"[^१]इत्याहुः । "क्षत्रिय-कुमाराणामुपनयनकाले कृतानां चूडानाम्"[^१]इत्यन्ये ॥

तुण्डमास्यं मुखं वक्त्रं लपनं वर्दनानने ॥५७२॥

१ तुण्डति खण्डयति क्षिप्तद्रव्यं तुण्डम् । 'तुडि तोडने'(भ्वा.प.से.), अच् । तुणति कुटिलीभवति वा । 'तुण कौटिल्ये'(तु.प.से.), 'जमन्ताडुः'(उणा-१११) । २ अस्यन्ते क्षिप्यन्ते वर्णा अनेनेति आस्यम् । अस्यते क्षिप्यतेऽस्मिन् नेत्रादिकं वा । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), 'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।११३॥ इति बाहुलकादधिकरणे 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ । "आस्यन्त्यनेन वर्णानित्यास्यम्"[^१]इति मधु- ६० माधवी । ३ प्रजापतिना खातमिति मुखम्, पुंक्लीबलिङ्गः ।

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५६, पृ.४४३॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।९८॥ ३. 'सइथा' इति१, 'सयंथा' इति३॥ ४. 'पुंक्ली' इति३॥ ५. 'संकोचने' इति३॥ ६. सायणसम्मतधुडधातुः संवरणेऽर्थे दृश्यते, न तु छेदने ॥ ७. 'ङीष्' इति१४॥ ८. 'शीङो ह्रस्वश्च' इत्युणादिगणे ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५४, पृ.४४२॥, रामाश्रमी २।६।९६॥, पृ.३०४॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५४, पृ.४४२॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५४, पृ.४४२॥ १२. ३प्रतौ नास्ति ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४७, पृ.४३२॥

‘खन खने’ (भ्वा.उ.से.), ‘[डित्] खनेमुद् चोदात्तश्च’ (उणा-६९८) इत्यच्, स च डित्, डित्त्वाट्टिलोपः, मुडागमश्च ।

“[प्राक्] खनो मुडुदात्तश्च ततोऽच्यत्ययो भवेत् ।

प्रजासृज(-जा) यतः खातं तस्मादाहुर्मुखं बुधाः ॥१॥”

[^१] इति निरुक्तकारः । “मुदितानि खान्यत्रेति पृषोदरादिः” [ ] इत्येके । ४ उच्यतेऽनेनेति वक्त्रम् । ‘वच परिभाषणे’

(अ.प.अ.), ‘गुध्वी’ (उणा-६०६) इति त्रन्(त्रः) । ५ लप्यतेऽनेन लपनम् । ‘लप परिभाषणे’ (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् । ६ उद्यतेऽनेनेति वदनम् । ‘वद व्यक्तायां वाचि’

१० (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् । ७ आ समन्तादनिति श्वसित्यनेन आननम् । आङ्पूर्वः ‘अन प्राणने’ (अ.प.से.), बाहुलकाद् युच् । सप्त मुखविवरस्य । कवयस्तु तदुपलक्षिते समुदाये प्रयुज्जन्ते (प्रयुज्जते) । शेषश्चात्र-“मुखे दन्तालयस्तेरं घनं वरं घनोत्तमम्” [शेषनाममाला ३।१२०॥] ॥५७२॥

भाले गोध्यलिकालीकललाटानि

१ भल्यते परिभाष्यते शुभाशुभमत्रेति भालम्, पुंक्ली-बलिङ्गः । ‘भल निरूपणे’ (चु.उ.से.), बाहुलकाद् घञ्, तत्र । ‘भल भल्ल परिभाषणहिंसादानेषु’ (भ्वा.आ.से.) वा, अधिकरणे, घञ् । भलते भालम्, अत एव धातोः ‘अकर्तरि च कारके-’

२० ३।३।१९॥ इति घञ् वा । भां दीप्तिं लाति वा, तत्र । २ गावौ नेत्रे समीपे धीयतेऽस्मिन्निति गोधिः, स्त्रीलिङ्गः । ‘डुधाञ् धारणादौ’ (जु.उ.अ.), ‘उपसर्गे घोः किः’ ३।३।१९॥ इति किः । “गोधिभालौ महाशङ्खः” [त्रिकाण्डशेषः २।६।३०॥]

इति त्रिकाण्डशेषात् पुंसि च । गुध्यते पटादिना वेष्ट्यत इति वा । ‘गुध परिवेष्टने’ (दि.प.से.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-५५७) इतीन् । ३ अल्यते भूष्यते तिलकादिभिः अलि-कम्, क्लीबे । ‘अली भूषणादौ’ (भ्वा.प.से.), बाहुलकात् ‘क्रियः-’ (उणा-२०२) इतीकन् । ४ अल्यते भूष्यते अलीकम्, क्लीबे । ‘अलीकादयश्च’ (उणा-४६५) इतीकनि साधुः ।

३० “अलिकं ह्रस्वमध्यम्, दीर्घमध्यं च” [^१] इति राजदेवः । ५

ललति विलसति तिलकादिकमत्र । ललति ईप्सति तिलकादिकं वा ललाटम् । ‘लल विलासे’ (भ्वा.प.से.), ‘लल ईप्सायाम्’ (चु.आ.से.) वा, ‘उणादयो बहुलम्’ ३।३।१९॥ इत्याटः [काशि-कावृत्तिः, न्यासः ६।२।१७७॥] ‘-स्वाङ्गं ध्रुवमपशु’ ६।२।१७७॥ इत्यत्र स्वरसूत्रे जिनेन्द्रः । पञ्च ललाटस्य ॥

श्रुतौ श्रवः ।

शब्दाधिष्ठानपैञ्जुषमहानादध्वनिग्रहाः ॥५७३॥

कर्णः श्रोत्रं श्रवणं च

१ श्रूयतेऽनया श्रुतिः । ‘श्रु श्रवणे’ (भ्वा.प.अ.), ‘श्रुयजिस्तुभ्यः करणे’ (वा-३।३।९४॥) इति क्तिन्, स्त्रियां ४० ल्युटोऽपवादः, तत्र । २ शृणोति श्रवः, क्लीबलिङ्गः^१ । ‘श्रु श्रवणे’ (भ्वा.प.अ.), ‘-असुन्’ (उणा-६२८) इत्यसुन् । श्रवसी, श्रवांसि इत्यादि । शब्दोऽधितिष्ठत्यत्र शब्दाधिष्ठानम् । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् । ४ पिञ्जुषः कर्णमलः, सोऽत्राऽस्ति पैञ्जुषः, पुंक्लीबलिङ्गः^२ । ज्योत्स्ना-दित्वादण् । यद्वाचस्पतिः-“श्रवः पैञ्जुषमस्त्रियाम्” [^३] । ५ महान् नादो ध्वनिरत्रति महानादः । ६ ध्वनिर्गृह्यतेऽनेन ध्वनिग्रहः । ‘ग्रह उपादाने’ (क्र्या.उ.से.), ‘ग्रहवृह-’ ३।३।५८॥ इत्यप् । शब्दग्रहोऽपि ॥५७३॥ ७ करोति शब्द-ज्ञानं कर्णः । कीर्यते शब्दोऽस्मिन्, किरत्यनेनेति वा । ‘डुकृञ् ५० करणे’ (क्र्या.उ.अ.), कृञः ‘(कपृवृ(कृवृत्)-’ (चान्द्रोणा-२९०) इत्यादिना नन् । ८ श्रूयतेऽनेन श्रोत्रम् । ‘श्रु श्रवणे’ (भ्वा.प.अ.), ण् । ९ श्रूयतेऽनेन श्रवणम्, ‘पुंनपुंसक-लिङ्गः । करणे ल्युट् । श्रवाऽपि । नव कर्णस्य ॥

वेष्टनं कर्णशङ्कुली ।

१ वेष्ट्यतेऽनेन वेष्टनम् । ‘वेष्ट वेष्टने’ (भ्वा.आ.से.), ल्युट् । शक्नोत्यनया शङ्कुली । कर्णस्य शङ्कुली कर्ण-

१. ‘खनु अवदारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३४७, पृ.४३२॥, रामाश्रमी २।६।८९॥, पृ.३००॥ ३. ‘एष लप व्यक्तायां वाचि’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ‘प्रयुज्यन्ते’ इति २॥ ५. ‘पुंक्ली.’ इति ३॥ ६. ‘भल आभण्डने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः, आभण्डनं निरूपणम् ॥ ७. ‘गावो’ इति ३॥ ८. क्षीरतरङ्गिण्यामस्य धातोष्टिप्पणी द्रष्टव्या, पृ.८१॥, टि.सं-७॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३५०, पृ.४३७॥, रामाश्रमी २।६।९२॥, पृ.३०२॥, तयोः ‘अलिकं ह्रस्वदीर्घमध्यम्’ इति दृश्यते ॥ १०. ‘रन्तिदेवः’ इति ३॥ ११. तत्कृतन्यासे “दर्शनीयललाट इति । दर्शनीयशब्दः ‘उपोत्तमं रिति’ इति मथ्योदात्तः । ‘लल ईप्सायाम्’ इत्यस्माद् ‘उणादयो बहुलम्’ इत्याटप्रत्ययः । तेन ललाटशब्दो मथ्योदात्तः ।” इति दृश्यते, काशिकावृत्तिः, भा-५, ६।२।१७७॥, पृ.१६९॥ १२. ‘क्लीब’ इति ३॥ १३. ‘पुंक्ली’ इति ३॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।५७३॥, पृ.१३०॥

शष्कुली, कर्णपत्रिकेत्यपि, कर्णपर्यन्तश्च । द्वे कर्णपर्यन्तयोः ।
'कनफटा' इति भाषा ॥

पालिस्तु कर्णलतिका

१ पाल्यते पालिः, स्त्रीलिङ्गः । 'पाल रक्षणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः । २ कर्णस्य लतेव कर्णलता, सैव कर्णलतिका । कर्णलताऽपि । द्वे कर्णपाल्याः । शेषश्चात्र- "कर्णप्रान्तस्तु धारा स्यात् कर्णमूलं तु शीलकम्" [शेषनाममाला ३।१२०॥] ॥

शङ्खो भालश्रवोऽन्तरे ॥५७४॥

१० १ शाम्यन्त्यत्राऽऽहते प्राणा इति शङ्खः, पुंस्त्री । 'शमु उपशमे' (दि.प.से.), 'शमिमनिभ्यां खः' (हैमोणा-८४) । भालश्च श्रवश्च भालश्रवसी, तयोरन्तरं मध्यं भालश्रवोऽन्तरम्, तत्र । यद्वाभटः- "अनुकर्णं ललाटान्ते शङ्खौ सद्यो-विनाशिनौ" [अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-१, श्लो-३२] । एकं शङ्खस्य । 'लवणा' इति भाषा ॥५७४॥

चक्षुरक्षीक्षणं नेत्रं नयनं दृष्टिरम्बकम् ।

लोचनं दर्शनं दृक् च

१ चष्टे शुभाशुभं स्फुरणात् चक्षुः । 'चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि' (अ.आ.से.), 'धनर्त्तिचक्षिङ्पृ(पू)वर्पि' (उणा-२७४) इत्युस, बाहुलकाद् न 'चक्षिङः ख्याज्' २।४।५४॥ इति ख्याजादेशः । २ अश्नुते रश्मिभिर्व्याप्नोति रूपवद्द्रव्यम् अक्षि, 'क्लीबलिङ्गौ' । 'अशूङ्' व्याप्तौ (स्वा.आ.से.), 'अशेर्निन्' (उणा-४३६) इति क्सिः, 'ब्रश्च-८।२।३६॥ आदिना षत्वम्, 'षढोः कः सि' ८।२।४१॥ इति कत्वम् । यद्वा "अक्ष्णोति अक्षि, इः" [अम.क्षीर.२।६।९३॥] इति तु स्वामी । ३ ईक्ष्यतेऽनेन ईक्षणम् । 'ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः' (भ्वा.आ.से.), करणे ल्युट् । ४ नीयतेऽनेन दृश्यमिति नेत्रम्, पुंस्त्री-बलिङ्गः । 'णीज् प्रापणे' (भ्वा.उ.से.), 'दामनीशस्(शस)-' ३।२।१८२॥ इत्यादिना ण् । ५ 'नीयते प्राप्यते रूपमनेनेति

नयनम् । करणे ल्युट् । ६ दृश्यतेऽनया दृष्टिः । 'दृशिर् ३० प्रेक्षणे' (भ्वा.प.अ.), 'क्तित्रपीष्यते' (वा-३।३।९३॥) इति स्त्रियां क्तिन् । ७ अम्बते अम्बकम् । 'अबिर् ई शब्दने' (भ्वा.आ.से.) । ८ लोच्यतेऽनेनेति लोचनम् । 'लोच दर्शने' (भ्वा.आ.से.), करणे ल्युटि । विलोचनमपि । ९ दृश्यतेऽनेनेति दर्शनम् । करणे ल्युट् । १० पश्यति, दृश्यतेऽनया वा दृक्, स्त्रीलिङ्गः । संपदादित्वात् क्विप्, 'क्विन्प्रत्यययो यस्मात् दृष्टः' इति पक्षे 'क्विन्प्रत्ययस्य कुः' ८।२।६२॥ इति कुत्वम् । दश नेत्रस्य । शेषश्चात्र- "रूपग्रहो देवदीपः ॥"

तत्तारा तु कनीनिका ॥५७५॥

१ तस्य नेत्रस्य, तारयति तमः तारा, पुंस्त्री । 'तु ४० प्लवनतरणयोः' (भ्वा.प.से.), णिच्, अजन्तः । के तारकाऽपि । यच्छ्रीधरः-

"तारको दैत्यभित्कर्णधारयोर्दृशि तारकम् ।

ऋक्षे कनीनिकायां च तारकं तारकाऽपि च ॥१॥"

[विश्वलोचनकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-९३] इति । सर्वनाम्नां पूर्वपरामर्शित्वात् तच्छब्दोऽत्राऽक्षिपरामर्शो नक्षत्रव्यवच्छेदार्थः । २ कनति दीप्यते कनीनिका । 'कन दीप्तौ' (भ्वा.प.से.), 'कनेरीनकः' (हैमोणा-७३), टाप्, 'प्रत्ययस्थात्-७।३।४४॥ इतीत्वम् । कनेर्बाहुलकादीनन्, गौरादिः, स्वार्थे कनि 'केऽणः' ७।४।९३॥ इति ह्रस्वत्वे वा । ज्योतिरित्यपि । यदमरः- ५० "ज्योतिर्भद्योतदृष्टिषु" [अमरकोषः ३।३।२३०॥] इति । "द्योतते" ज्योतिः । भं तारका, द्योतः प्रकाशः, दृष्टिः कनानिकामध्यम् । यन्मनुः- "तारा नेत्रविभागः स्यात् ज्योतिस्तत्पञ्चमांशकम्" [१] [अम.क्षीर.३।३।२३०॥] इति क्षीरस्वामी । द्वे अक्षि-पुत्तलिकायाः । 'कीकी' इति भाषा ॥५७५॥

वामं तु नयनं सौम्यम्

१ सोमो देवताऽस्य सौम्यम् । 'सोमाद् ट्यप्' ४।२।३०॥, णित्वाद् वृद्धिः । एकं वामनेत्रस्य ॥

भानवीयं तु दक्षिणम् ।

१. 'केत्यादि' इति २॥ २. 'फडा' इति १२॥ ३. 'शमेः खः' (उणा-१०२) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ४. 'अतिपूर्वपियजितनिधनितपिभ्यो नित्' (उणा-२७४) इत्युणादिगणसूत्रम्, तत्र चक्षिङोऽभावः, 'चक्षेः शिच्च' (उणा-२७६) इति पृथगेवोणादिसूत्रसत्त्वात्, तेन च उसः शित्वादार्धधातुके ख्याज्वाधः, अत एवाग्रे वक्ष्यमाणः- "बाहुलकात् न 'चक्षिङः ख्याज्' इति ख्याजादेशः" इति ग्रन्थो व्यर्थः ॥ ५. 'क्लीबः' इति ३॥ ६. डकारानुबन्धोऽनावश्यकः ॥ ७. अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्- "अक्ष्णोत्यक्षि" इत्येव दृश्यते, २।६।९३॥, पृ.१५४॥ ८. डकारानुबन्धोऽनावश्यकः ॥ ९. 'शब्दे' इति १॥ १०. 'दीव-' इति १॥ ११. 'तारिका-' इति ३॥ १२. 'ज्योतते' इति अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्, ३।३।२३०॥, पृ.३२८॥ १३. द. पदचन्द्रिका, भा-३, नानार्थवर्गः, श्लो-३८४, पृ.३२५॥, तत्र 'यन्मनुः' इत्यस्य स्थाने 'यदजयः' इति दृश्यते ॥

१ भानोरिदं भानवीयम् । 'वृद्धाच्छः' ४।२।११४॥, छस्य ईयादेशः, 'ओर्गुणः' ६।४।१४६॥ । एकं दक्षिणनेत्रस्य ॥

असौम्येऽक्षिण्यनक्षि स्यात्

१ सोमदेवताकत्वेन लक्षणया सौम्यमविकृतम्, न सौम्यम् असौम्यम्, सविकारमित्यर्थः, तत्र । न अक्षि अनक्षि, नञत्र विरोधे, अनर्थवत् । अनक्षिणी, अनक्षीणि इत्यादि क्लीबे । एकं सविकारनेत्रस्य ॥

ईक्षणं तु निशामनम् ॥५७६॥

निभालनं निशामनं निध्यानमवलोकनम् ।

१० दर्शनं द्योतनं निर्वर्णनम्

१ ईक्ष्यत ईक्षणम् । 'ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः' (भ्वा.-आ.से.), करणे ल्युट् । २ निशाम्यते निशामनम् । 'शमिष् आलोचने' (चु.आ.से.), चुरादिः, भावे ल्युट् ॥५७६॥ ३ निभाल्यते निभालनम् । 'भल विलोकने' ( ), ल्युट् । ४ निशाम्यते निशामनम् । 'शमोऽदर्शने' (भ्वा.प.से.) इति मित्त्वम्, 'मितां ह्रस्वः' ६।४।९२॥ । ५ निध्यायते निध्यानम् । निपूर्वो 'ध्वे चिन्तायाम्' (भ्वा.प.से.), ल्युटि 'आदेच उप-देशे' ६।१।४५॥ इत्यात्वम् । ६ अवलोक्यते अवलोकनम् । 'लोकृ दर्शने' (भ्वा.आ.से.) । ७ दृश्यते दर्शनम् । ८ द्योत्यते द्योतनम् । ९ निर्वर्ण्यते निर्वर्णनम् । 'वर्ण वर्णक्रिया-विस्तारगुणवचनेषु' (चु.उ.से.), सर्वत्र ल्युट् । नव विलो-कनस्य । 'जोडवु' इति भाषा ॥

अथाऽर्धवीक्षणम् ॥५७७॥

अपाङ्गदर्शनं काक्षः कटाक्षोऽक्षिविकृणितम् ।

१ अर्धं वीक्षणमस्य अर्धवीक्षणम् ॥५७७॥ २ अपाङ्गेन दर्शनम् अपाङ्गदर्शनम् । ३ ईषद् विकृणितत्वादक्ष्यत्र काक्षः । 'का पथ्यक्षयोः' ६।३।१०४॥ इति कोः कादेशः, 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः' ५।४।११३॥ इति षत्समासान्तः । ४ कटमसदृशमक्ष्यत्र कटाक्षः । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः' ५।४।-

११३॥ इति षच् । कटस्य कपोलस्याऽक्षि कटाक्ष इति वा । ३० ५ अक्ष्णो विकृणितम् अक्षिविकृणितम् । पञ्च कटाक्षस्य ॥

स्यादुन्मीलनमुन्मेषः

१ उन्मील्यत उन्मीलनम् । 'मील मीलने' (भ्वा.-प.से.), भावे ल्युट् । २ उन्मेषणम् उन्मेषः । 'मिष स्पर्द्या-याम्' (तु.प.से.), तुदादिः, भावे घञ् । द्वे नेत्रोद्घाटनस्य ॥

निमेषस्तु निमीलनम् ॥५७८॥

१ निमेषणं निमेषः । 'मिष स्पर्द्यायाम्' (तु.प.से.), तुदादिः, भावे घञ् । २ निमील्यते निमीलनम् । 'मील निमीलने' (भ्वा.प.से.), ल्युटि । द्वे नेत्रनिमीलनस्य । 'मीच-वर्ज' इति भाषा ॥५७८॥

४०

अक्ष्णोर्बाह्यान्तावपाङ्गौ

१ अक्ष्णोर्नेत्रयोर्बाह्यान्तावपान्तप्रदेशौ अपकृष्टावपाङ्गौ अपाङ्गौ । यद्वाभटः-“नेत्रयोर्बाह्यतोऽपाङ्गौ भ्रुवोः पृच्छा-न्तयोरधः” [अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-४, श्लो-३१] इति । एकं नेत्रप्रान्तस्य ॥

भ्रूरुर्ध्वं रोमपद्धतिः ।

१ नेत्रयोरुर्ध्वं उपरि रोमपद्धतिः रोमराजिः । भ्राम्यत (भ्रम्यति) भ्रूः, स्त्रीलिङ्गः । 'भ्रमु चलने' (भ्वा.प.से.), 'भ्रमेर्ङ्' (उणा-२२६) इति ङ् ।

सकोपभ्रुविकारे स्यात् भ्रुभ्रुभ्रूपरा कुटिः ॥५७९॥ ५०

१-४ भ्रादिभ्यः चतुर्थ्यः परा कुटिः । भ्रुवः कुटनं कुटिलीकरणं भ्रुकुटिः । एवं भ्रुकुटिः, भ्रुकुटिः, भ्रुकुटिः । 'अच् भ्र(भ्रु)कुंशा(सा)दीनाम्' (वा-६।३।६१॥) इति पक्षे अकारान्तत्वम् । 'इको ह्रस्वोऽङ्यो गालवस्य' ६।३।६१॥ इति वा ह्रस्वत्वम् । चत्वारोऽपि स्त्रीलिङ्गः । भ्रुकुटिरिति गौड-मताश्रयणेन । यद्वौडः-“अथ भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिः स्त्रियः” [ ] इति । चत्वारि सकोपभ्रुविकारस्य । 'त्रिवली' इति भाषा ॥५७९॥

१. णकारानुबन्धो हैममते ॥ २. क्षीरतरङ्गिण्यादौ विलोकनार्थको भलधातुर्न दृश्यते ॥ ३. 'लोके' इति २ ॥ ४. 'द्योते' इति ३ ॥ ५. 'वृ' इति ४ ॥ ६. 'मीलने' इति १, 'मील शमील निमेषणे' इति स्वामी, 'मील स्मील क्षमील निमेषणे' इति मैत्रेयः, 'मील शमील स्मील क्षमील निमेषणे' इति सायणः ॥ ७. १.३नास्ति ॥ ८. 'मीलने' इति १, पूर्वत्र टिप्पणी द्रष्टव्या ॥ ९. 'वओ' इति १, 'वउ' इति ४, 'चवो' इति ३ ॥ १०. 'चले' इति १, 'लोचने' इति ३ ॥ ११. 'भ्रमेक्ष ङ्' इत्युणादिगणे ॥ १२. 'कुटिनो' इति १ ॥ १३. 'भ्रुकुंसादीनामकारो भवतीति वक्तव्यम्' इति काशिकायां वार्तिकस्वरूपम्; भा-५, ६।३।६१॥, पृ.२६० ॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।५७९॥, पृ.१३१॥

कूर्चं कूर्पं भ्रुवोर्मध्ये

१-२ नासोपरि भ्रुवोर्मध्ये कूर्चम्, कूर्पं च । कीर्यते कूर्चम्, पुंक्ली. । ['कूर्चचूर्च-' (हैमोणा-११३) इति चे निपात्यते । कीर्यते कूर्पम्, पुंक्ली. । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'कृष्ण' (सृ)भ्य ऊर्चान्तस्य' (हैमोणा-२९८) इति पः, ऊर्चान्तादेशः । द्वे भ्रूमध्यस्य ॥

पक्ष्म स्यान्नेत्रोर्मणि ।

१ पच्यते विस्तीर्यते पक्ष्म, पुंक्ली. । 'पचि विस्तारे' ( ), 'सात्मनात्मन्-' (हैमोणा-९१६) इति मनि १० निपात्यते । नेत्रस्य रोम नेत्रोर्मणि, तत्र । 'पापणि' इति भाषा, तस्य नाम्नी द्वे ॥

गन्धज्ञा नासिका नासा घ्राणं घोणा विकूणिका ॥५८०॥

नक्रं नर्कुटकं शिङ्गिनी

१ गन्धं जानातीति गन्धज्ञा । 'इगुपधज्ञा'-३।१।-१३५॥ इति कः । २ नस्यते कुटिलीक्रियते नासिका । नासते इति वा । 'णस कौटिल्ये' (भ्वा.आ.से.), 'णासृङ्' शब्दे' (भ्वा.आ.से.) अतो वा, ण्वुल्, टाप्, 'प्रत्ययस्थात्'-७।३।-४४॥ इतीत्वम् । यद्वा नासाशब्दात् संज्ञायां कनि, 'केऽणः' २० ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे, 'प्रत्ययस्थात्'-७।३।४४॥ इतीत्वे नासिका । ३ नासते शब्दायते नासा । 'णासृ शब्दे' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । ४ जिघ्रत्यनेन घ्राणम्, क्लीबे । 'घ्रा गन्धोपादाने' (भ्वा.प.अ.), करणे ल्युट् । ५ घुणति भ्रमति गन्धार्थं घोणा । 'घुण भ्रमणे' (भ्वा.प.से.), अच् । ६ विकूणयते विकूणिका । 'कूणङ् सङ्कोचे' (चु.उ.से.), ण्वुल् ॥५८०॥ ७ न क्रामति वायुरस्मिन् नक्रम् । 'क्रमु पाद-विक्षेपे' (भ्वा.प.से.), 'नञः क्रमिगमि-' (हैमोणा-४) इति डः । 'डोऽन्यत्रापि दृश्यते' ( ) इति डः ['मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३१०] इति माधवः । 'नभ्राण्णपात्'-६।३।७५॥ इत्यादिना

नञ्प्रकृत्या, 'क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु-"नक्रो नासा विकूणिका" [ ] इति पुंस्याह । ८ नृत्यति पवनोऽत्र नर्कुटम् । 'नर्कुट-कुक्कुटं' (हैमोणा-१५५) इत्युटे निपात्यते, स्वार्थे कनि नर्कुटकम् । ९ शिङ्गित्यवश्यं शिङ्गिनी । 'शिघि आघ्राणे' (भ्वा.प.से.), आवश्यकं णिनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५॥ । नव नासिकायाः । शेषश्चात्र-"नासा तु गन्धहृत्, नसा गन्धवर्हा" नस्या नासिक्या गन्धनालिका" [शेषनाममाला ३।१२१॥] ॥

ओष्ठोऽधरो रदच्छदः ।

दन्तवस्त्रं च

१ उष्यते दह्यते कट्वम्लोष्णाद्याहारेण ओष्ठः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), 'उषिकुषिगार्तिभ्यस्थन्' (उणा-१६१), 'पुग- ४० न्तलघूपधस्य'-७।३।८६॥ इति गुणः, ष्युत्वम् । उपरिवर्त्यधोवर्ती चोष्ठः । "मां विवक्षुरसि किं चलदोष्ठः" [ ] इति प्रयोगाद् उत्तरोष्ठ अधरोष्ठ इत्यतोऽपि । २ अधरः अप्येवं, धरतीति धरः, न धरः अधरः, न किञ्चिद्धर्तुं शक्नोतीत्यर्थः । ३ रदा दन्ताः छाद्यन्तेऽनेनेति रदच्छदः । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्'-३।३।११८॥ इति घः, 'छादेर्घेऽद्वयुपसर्गस्य'-६।४।१९६॥ इति ह्रस्वत्वम् । ४ दन्तानां छादनसामर्थ्याद् वस्त्रमिव दन्तवस्त्रम्, पुंक्ली. । चत्वारि ओष्ठस्य । शेषश्चात्र-"ओष्ठे तु दशनोच्छिष्टो रसालेपी च वाग्दलम्" [शेषनाममाला ३।१२२॥] ॥

तत्प्रान्तौ सूक्कणी

१ तस्यौष्ठस्य प्रान्तौ तत्प्रान्तौ वामदक्षिणावन्तौ सूक्कणी । 'ओष्ठस्य' इति जातावेकवचनम् । सृजतो लालामिति सूक्कणी । 'सृज विसर्गे' (तु.प.से.), बाहुलकात् 'श्चन्-क्षन्' (उणा-१५७) इत्यादिना निपातितः । "सूक्कणी क्लीबे" [ ] इति सुभूतिः । "प्रान्तावोष्ठस्य सूक्कणी" [ ] इति क्लीबकाण्डेऽमरदत्तश्च । "महासूक्कापशोभितो नृसिंहनखाग्रवत्" [ ] इति लताश्लेषात् कद्वयम् । "स्मितस्य संभावय सूक्कणा

५०

१. '-ध्ये' इति १॥ २. 'पचि व्यक्तीकरणे' इति, 'पचि विस्तारवचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. 'भापणि' इति ३॥ ४. 'जानाति' इति १२॥ ५. '-धेति' इति १॥ ६. 'डकारानुबन्धोऽनावश्यकः' ॥ ७. 'सङ्कोचे' इति १२॥ ८. 'क्लीब' इत्येव ३॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।५८१॥, पृ. १३१॥ १०. 'कुक्कुट-' इति २३॥ ११. '-वाहा' इति ४॥ १२. २प्रतौ नास्ति, 'नासिक्यं' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४८, पृ. ४३३॥, तत्र 'किञ्चिच्च-' इति दृश्यते ॥ १४. 'धरति' इति ३॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४९, पृ. ४३६॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४९, पृ. ४३६॥, रामाश्रमी २।६।११॥, पृ. ३०२॥ १७. 'क्लीबे' इति १॥ १८. '-श्लेषा-' इति ३. '-विश्लेषा-' इति ४॥

कणान्"[नैषधीयचरितमहाकाव्यम्, सर्गः-९, श्लो-१११]इति श्रीहर्षप्रयोगाद् वकारोपेतत्वं च । "सृक्के द्वे चैव विज्ञेये चत्वारिंशच्च वक्रजा"[^१]इत्यदन्तम्, क्लीबमपि । सृक्कणी डीघन्तां च । "स सृक्कणी प्रान्तमसृक्प्रदिग्धं प्रलेलिहानो हरिणारिरुच्चैः"[^२]इति पाणिनेः । सृक्कणिरितीदन्तमपि । 'क्लीबे वारिशब्दवत्'[^३]इत्युक्तेः । "सृक्किशब्दो ह्रस्वकारान्तोऽपि क्लीबे"[^४]इत्यपरे । "सक्थ्यस्थि दधि सृक्कि तथा वारि स्यात्"[^५]इत्यरुणः । सृक्किणी तृतीयस्वरमध्योऽपि । "सृक्किण्यां सृक्कि सृक्क च"[^६]इति शब्दप्रभेदः । एक-
१० मोष्ठप्रान्तस्य । 'मुहफाड' इति भाषा ॥

असिकं त्वधः ॥५८१॥

१ अस्यत असिकम् । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), 'क्रिय(क्रिय) इकन्'(उणा-२०२)इति बाहुलकादतोऽपीकन् । एकमधराधोभागस्य ॥५८१॥

असिकाधस्तु चिबुकम्

१ असिकस्याऽधो भागः असिकाधः । चीब्यत आदत्ते मुखसौन्दर्यं चिबुकम् । 'चीवृ आदानसंवर[ण]योः'(भा.उ.से.), मित्र(मृग)ख्यादित्वात् कुः, पृषोदरादित्वाद् वर्ण-
२० ख्यादित्वात् कुः, नैरुक्तो वर्णागमः, ततः कन् । "अधस्तादधरोष्ठस्य चिबुः स्यात् चिबुकं तथा"[^१]इति निगमाख्य-
कोषः । एकमसिकाधोभागस्य ॥

स्याद् गल्लः सृक्कणः परः ।

१ गल्यतेऽद्यतेऽनेन गल्लः । 'गल अदने'(भा.-प.से.), बाहुलकाद् लः । सृक्कणः परः ओष्ठपर्यन्तादग्रे । एकं सृक्कणः परस्य ॥

गल्लात् परः कपोलश्च

१ कं सुखं पुलति(पोलति) महत्त्वं नयति कपोलः । 'पुल महत्त्वे'(भा.प.से.), 'कर्मण्यण्'३।२।१॥ । केन जलेन,

मुखवायुना वा पुल्यते । भावे घञ् । कप्यते प्रसाध्यतेऽ- ३०
दनमनेनेति वा । कपिः सौत्रः, 'कपिकण्डिकलिभ्य ओलन्'
(उणा-६६) । एकं 'गलवा' इति ख्यातस्य ॥

परो गण्डः कपोलतः ॥५८२॥

१ कपोलतः परे गण्डः । गण्डति वदनैकदेशतां गच्छति गण्डः । 'गडि वदनैकदेशे'(भा.प.से.), अच् । कपोलात् परोऽग्रे यत्, तस्यैकम् । त्रयाणामेषां दर्शनेन ज्ञानं लोकाद् ज्ञेयम् । "गल्लादयस्त्रयोऽप्यल्पविशेषत्वादेकार्थाः"[^१] इत्यपरे ॥५८२॥

ततो हनुः

१ ततो गण्डात् परो हन्त्याहारं हनुः, पुंस्त्री । 'हन् ४०
(हन) हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), 'शृस्वृस्निहि-'(उणा-१०)इत्या-
दिना उः । "यत्र जम्भाख्या दन्ता जायन्ते"[^२]इति सुभूतिः ॥

श्मश्रु कूर्चमास्यलोम च मासुरी ।

१ "श्मन् मुखम्"[^१]इति श्रुतिः । श्मनि मुखे^२ श्रूयत उपलभ्यते श्मश्रु, क्लीबे । 'जत्वा(त्र्वा) दयश्च'(उणा-५४२) निपातनाद् रुः । श्मन् मुखं श्रूयतीति वा । श्मनि मुखैकदेशे शेत् इति वा । 'शीङ् स्वप्ने'(अ.आ.से.), 'श्मनः शीङो डित्'(हैमोणा-१०)इति रुः । २ कीर्यते कूर्चम्, पुंस्त्री । 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), 'कृशृभ्य ऊर्चान्तस्य'(हैमोणा-२९८)इति पः । ३ आस्यैकदेशे लोम आस्यलोम । ४ मस्यति परिणमते मासुरी । 'मसी परिणामे'(दि.प.से.), बाहुलकादुरचि निपात्यते । चत्वारि श्मश्रुणः । 'मूँछि' इति भाषा । "व्यञ्जनं कोटः"[^३]शेषनाममाला ३।१२२॥]शैषिके ॥

दाढिका दंष्ट्रिका

१-२ दाढाप्रतिकृतिः दाढिका । दंष्ट्राप्रतिकृतिः दंष्ट्रिका । उभयत्र 'इवे प्रतिकृतौ'५।३।९६॥ इति कन्, 'केऽणः'७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम्, 'प्रत्ययस्थात्-'७।३।४४॥ इतीत्वम् । दाढिकाऽपि । द्वे 'दाढी' इति ख्यातायाः ॥

दाढा दंष्ट्रा जम्भः

१. 'हर्ष-' इति ३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पृ.४३६, टिप्पणी-१७१६॥ ३. '-न्ताच्च' इति १॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४९, पृ.४३६॥ ५. '-निः' इति ३॥ ६. '-णां' इति ३॥ ७. 'जीयते' इति ३॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४८, पृ.४३४॥ ९. 'परः' इति १॥ १०. 'कपिकण्डिककटिपटिभ्यः कोलच्' इत्युणादिगणे ॥ ११. 'ज्ञातं' इति २॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।५८२॥, पृ.१३१॥, १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३५७, पृ.४४५॥ १४. १.२.४नास्ति ॥

१ द्यति खण्डयति दाढा । 'दोऽवखण्डने'(दि.-प.अ.), बाहुलकाद् ढः, 'आदेचः-६।१।४५॥ इत्यात्वम् ।
२ दशत्यनया दंष्ट्रा । 'दंश दशने'(भा.प.अ.), 'दाम्नीशस्-
(शस)-३।२।१८२॥ इत्यादिना घृन् । अत्र पित्त्वाद् डीष्
प्राप्तः "अनित्यः पितां डीष्"( ) इति ज्ञापकान्न भवति,
तेनाऽजादिषु कैश्चिद् दंष्ट्राशब्दः पठ्यते, स न पठनीय इति
भावः । ३ जायते जम्भः । 'जनी प्रादुर्भावे'(भा.आ.से.),
बाहुलकाद् 'ददलिभ्याम्'-(उणा-४३१) इति भन् । त्रीणि
'दाढे' इति ख्यातायाः ॥

१०

द्विजा रदाः ॥५८३॥

रदना दशना दन्ता दंशखादनमल्लकाः ।

१ द्विजायन्ते द्विजाः । 'अन्येष्वपि दृश्यते' ३।२।१०१॥
इति डः । २ ('रदन्ति विलिखन्ति(विलिखन्ति) रदाः) ॥५८३॥
३ रद्यते विलिख्यतेऽमीभिरिति रदनाः । 'रद विलेखने'(भा.-
प.से.), करणे ल्युट् । ४ दृश्यतेऽमीभिः दशनाः । 'दंश
दशने'(भा.प.अ.), ल्युट्, 'मिहपतदश-३।२।१८२॥ इति
नलोपिनो निर्देशादक्वित्यपि नलोपः । " 'दंश दशने'(भा.-
प.अ.) इति निर्देशादेव नलोपः "[ ] इति मिश्राः । ५ दाम्यन्ति
कठोरद्रव्यं शमयन्ति दन्ताः । 'दमु उपशमे'(दि.प.से.),
२० अतोऽन्तर्भावितण्यर्थाद् 'हसिमृगिण्वाऽमिदमि-'(उणा-३६६) इति
तन् । ६ दृश्यतेऽमीभिः दंशाः । करणे घञ् । ७ खादन्त्येभिः
खादनाः । 'खादृ भक्षणे'(भा.प.से.), करणे ल्युट् । ८ मल्लन्ते
धारयन्ति दाढ्यं मल्लाः । 'मल्ल धारणे'(भा.आ.से.), अच्,
स्वार्थे कनि मल्लकाः । सामान्यतोऽष्टौ दन्तस्य । शेषश्चात्र-
"दन्ते मुखखरैः खरुः दालुः"[शेषनाममाला ३।१२२-१२३॥] ॥

राजदन्तौ तु मध्यस्थावुपरिश्रेणिकौ क्वचित् ॥५८४॥

१ दन्तानां राजानौ राजदन्तौ । 'राजदन्तादिषु परम्'
२।२।३१॥ । दन्तपङ्केरुपर्यधश्च द्वौ द्वौ मध्यभूतौ । क्वचिदिति
मतान्तरे दन्तपङ्केरुपरि, न त्वधस्तात् श्रेणिः पङ्क्तिर्ययोरुपरि-
३० श्रेणिकौ, उपरितनदन्तपङ्केर्मध्यदन्तद्वयनामश्रेणिकावित्यर्थः ।

वैजयन्ती तु-"मध्यदन्ता राजदन्ता दंष्ट्रा तत्पार्श्वयोर्द्वयोः"[वैज-
यन्तीकोषः ४।४।८९॥] इति चतुरो राजदन्तानाह ॥५८४॥

रसज्ञा रसना जिह्वा लोला

१ रसान् मधुरादीन् जानाति रसज्ञा । 'इगुपध-'
३।१।१३५॥ इति कः । २ रस[य]त्यास्वादयति रसना, 'स्त्री-
क्तीबलिङ्गः । 'रस [आ]स्वादे'(चु.उ.से.), नन्दादित्वाद्
ल्युः । यद्वा रसेः सौत्राद् 'रसिरुचिरुवृषो(-वृषो) युच्'
(चान्द्रोणा-२।६७॥) इति रसनम् । "रसनं स्वदने ध्वनौ,
जिह्वायां तु न पुंसि स्यात्"[मेदिनीकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-
१२] इति मेदिनिः । अत एव "पित्तेन दूने रसने सिताऽपि" ४०
[नैषधीयचरितमहाकाव्यम्, सर्गः-३, श्रौ-९४] इति श्रीहर्षः ।
"तालव्या अपि दन्त्याश्च"[ ] इत्यादौ "जिह्वायां रशना तथा"
[ ] इत्युक्तेरियं तालव्यदन्त्यमध्या । "रसनं तु ध्वनौ स्वादे
रसज्ञारासनयोः स्त्रियाम्"[ ] इति रभसः । ३ लिहन्ति रसान-
नयां जिह्वा । 'लिहेः पूर्वजिह्वाग्रीवा' ( ) इति वन्प्रत्ययः,
आदेर्जत्वं निपातनात्, जहातेर्वप्रत्यये द्विचेत्वाकारलोपेषु वा
जिह्वा । ४ लोलति लोला । 'लुल'- ( ), अच् । चत्वारि
जिह्वायाः । शेषश्चात्र-"जिह्वा तु रसिका रस्ना च रसमातृका
रसा काकुर्ललना च"[शेषनाममाला ३।१२३॥] ॥

तालु तु काकुदम् ॥ ५०

१ तलति प्रतिष्ठां प्राप्नोति तालु, क्लीबे । 'तल
प्रतिष्ठायाम्'(चु.उ.से.), बाहुलकादुर्णम् । तरत्याहारोऽत्रेति वा
तालु । 'त्रो रश्च लः'(उणा-५) इति तरतेरुण् रेफस्य च ल
इति । ताडयते जिह्वया वा । 'तड आघाते'(चु.उ.से.), चुरादिः,
मित्र(मृग)य्वादित्वात् कुः, डलयोरैकत्वस्मरणात् । २ काकु-
र्जिह्वा, साऽस्मिन् नुद्यते काकुदम् । 'नुद(णुद) प्रेरणे'(तु.-
प.(उ.)अ.), 'घञर्थे कविधानम्'(वा-३।३।३८॥) इति कः,
पृषोदरादित्वात्रो लोपः, पररूपत्वं च । यद्वा ककते जिह्वा
अत्रेति । 'कक लौल्ये'(भा.आ.से.), 'ककेर्णिङ्वा'(हैमोणा-
२४३) इत्युदः । ककुदं निश्चेष्टम्, ककुदं शिरस्तत्र भवमित्यणि ६०
काकुदं वा । द्वे तालुनः । "क्वदलम्"[शेषनाममाला
३।१२३] शैषिकम् ॥

१. 'पित्त्वात्' इति ३॥ २. 'जायन्ते' इति २॥ ३. 'दाढे' इति १॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४ नास्ति ॥ ५. 'विलिख्यते रदनाः' इति ३॥ ६. '-खुरः'
इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ७. 'दन्तानौ' इति ३॥ ८. 'स्त्रीक्ती' इत्येव ३॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३४९, पृ.४३६॥,
रामाश्रमी २।६।९१॥, पृ.३०२॥ १०. 'अनया रसान्' इति ४॥ ११. 'शेवयहजिह्वाग्रीवाप्यामीवाः'(उणा-१५२) इत्युणादिगणे ॥ १२. इतोऽग्रे ४ प्रती
'धैत्य(धैत्य)क्रोडनयोः' इति दृश्यते, "भूसूत्रे सुधाकरः-"लुल विलोडने" इति लान्तोऽपि दृश्यते" इति माधवीयधातुवृत्तौ, भादिः, धातुसं-२११,
पृ.१११॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।९१॥ १४. '-दण्' इति ३॥ १५. 'जिह्वाया' इति २॥ १६. '-रैक्य-' इति ४॥ १७. '-त्यण्' इति ४॥

सुधास्रवा घण्टिका च लम्बिका गलशुण्डिका

॥५८५॥

१ सुधामृतं स्रवति सुधास्रवा, दन्त्यमध्या । 'सु प्रश्रवणे' (भ्वा.प.अ.), अच् । २ घण्टाप्रतिकृतिः घण्टिका । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कः, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम्, 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४॥ इतीत्वम् । ३ लम्बते लम्बिका । 'लबिङ् शब्दे' (भ्वा.आ.से.), ण्वुल् । ४ गलस्य शुण्डा इव गलशुण्डिका । चत्वारि गलशुण्ड्याः । 'घांटी' इति भाषा ॥५८५॥

१० कन्धरा धमनिग्रीवा शिरोधिश्च शिरोधरा ।

१ कं शिरो धारयति कन्धरा । 'धृञ् धारणे' (भ्वा.-उ.अ.), णिजन्तः, 'संज्ञायां भृत्वृजिधारि-' ३।२।४६॥ इत्यादिना खच्, 'खचि ह्रस्वः' ६।४।९४॥ इति ह्रस्वत्वम्, टाप् । २ धम्यतेऽनया धमनिः, स्त्रीलिङ्गः । 'धम ध्वाने' [सौत्रः], 'अर्तिसुधृधमिभ्यश्च' (उणा-२५९) इत्यनिः । ३ गिरन्त्यनया गृणाति गिरति गृणाति वा ग्रीवा । 'पूर्वजिह्वाग्रीवा-' (उणा-१५२) इति वन्प्रत्ययः, अचः पर ईकारः, गुणेडागमाभावे यणा-देशे च टापि ग्रीवा । उल्वादिव[-]प्रत्यये पूर्ववत् ग्रीवेति वा । ४ शिरो धीयतेऽस्यां शिरोधिः, स्त्रियाम् । 'डुधाञ्

२० धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'कर्मण्यधिकरणे च' ३।३।९३॥ इति किः, 'आतो लोपः' ६।४।६४॥ । 'शिरो धत्ते शिरोधिः [ग्रीवा], बाहुलकात् कर्तरि किः' [मा.धातुवृत्तिः, जुहोत्यादिः, धातुसं-१७] इति माधवः । ५ शिरो धारयति शिरोधरा । 'संज्ञायां भृत्' ३।२।४६॥ इत्यादिना खच्, 'खचि ह्रस्वः' ६।४।९४॥, टाप् । पञ्च ग्रीवायाः । 'गाबडि' इति भाषा ॥

सा त्रिरेखा कम्बुग्रीवा

१ सा ग्रीवा तिसृषु रेखाभिरङ्किता कम्बुकृतिः ग्रीवा कम्बुग्रीवा । 'रेखात्रयाङ्कितग्रीवा कम्बुग्रीवेति कथ्यते' [हला-युधकोशः २।५१७॥] इति हलायुधः ॥

३०

अवदुर्घाटा कृकाटिका ॥५८६॥

१. 'गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'कन्' इति ३॥ ३. 'रवि लबि अबि शब्दे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. 'घांटी' इति ३॥ ५. 'अर्तिसुधृधम्यशयवितृभ्योऽनिः' (उणा-२५९) इत्युणादिगणे ॥ ६. 'गृह्णाति' इति ३॥ ७. 'ग्रह्णाति' इति ४॥ ८. 'शेवयह्जिह्वाग्रीवाऽऽस्वामीवाः' (उणा-१५२) इत्युणादिगणे ॥ ९. 'ख्यातायाः' इति १॥ १०. '-ङ्किता' इति हलायुधे ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।८८॥ १२. '-टी' इति १॥ १३. '-श्च' इति ४॥ १४. '-नयोः प्रपात' इति ४॥

१ न वटते (वण्टयति) [न] विभागं याति अवदुः, पुंस्त्रीलिङ्गः । नपूर्वाद् 'वट(वटि) विभाजने' ( ) अतो 'भृम्[शी]त्' (उणा-७) इत्यादिना उः । २ घटेश्वौरादिकात् कर्तर्यपि टापि घाटा । घन्यस्यां हिंसा इति पृषोदरादिर्वा । ३ कृकं कण्ठमटति कृकाटिका । 'अट गतौ' (भ्वा.प.से.), ण्वुल् । त्रीणि ग्रीवापश्चाद्भागस्य । 'मांकडी' इति भाषा । 'शिरःपीठम्' [शेषनाममाला ३।१२४॥] शैषिकम् ॥५८६॥

कृकस्तु कन्धरामध्यम्

१ क्रियतेऽसौ कृकः । 'डुकृञ् करणे' (क्र्या.उ.अ.), 'कृदाधाराचिकलिभ्यः कन्' (उणा-३२०), बाहुलकात् कलोप- ४० गुणयोरभावः । ग्रीवामध्यस्यैकम् । 'मालि' इति भाषा ॥

कृकपाश्वौ तु वीतनौ ।

१ कृकस्य 'नालि' इति प्रसिद्धस्य ग्रीवामध्यस्य पाश्वौ निकटौ वीतनौ, उच्येत इत्यन्वयः । वेति गच्छत्यनयोरपातं इति वीतनौ । 'वी गत्यादौ' (अ.प.अ.), 'वीपतिभ्यां तनन्' (उणा-४३०) इति तनन्, बाहुलकादगुणत्वं च । पार्श्वशब्दो निकटार्थः क्लीबे, ततः क्लीबलिङ्गप्रथमाद्विवचनं समीचीनम्, पुलिङ्गप्रथमाद्विवचनं तु लेखकदोषाद् ज्ञेयम् । एकं नालिपार्श्वयोः ॥

ग्रीवाधमन्यौ प्राग् नीले

१ ग्रीवाया धमन्यौ, प्रागित्यव्ययम्, ग्रीवायाः पूर्व- ५० भागौ नीले, उच्येत इत्यन्वयः । नीलवर्णत्वान्नीले । एकं ग्रीवायाः पूर्वभागनाड्योः ॥

पश्चान्मन्ये कलम्बिके ॥५८७॥

१ मन्यतेऽनयोरपान इति मन्ये, स्त्रियाम् । 'मनु (मन) ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'संज्ञायां समजनिषदनिपत-' ३।३।९९॥ इति क्यप् । यद्वाभटः-

“कण्ठनाडीमुभयतः शिरो(सिरा) हनुसमाश्रयाः ।

चतस्रस्तासु नीले द्वे मन्ये द्वे मर्मणी स्मृते ॥१॥”

[अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-४, श्लो-२६-२७ ॥] इति ।
२ के शिरसि लम्बते 'कलम्बिके' । 'लबिङ् शं(स्त्रं)सने' (भ्वा.आ.से.), ण्वुल् । द्वे ग्रीवापश्चाद्भागनाड्योः ॥५८७॥

गलो निगरणः कण्ठः

१ गीर्यते भक्ताद्यनेन गलः । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्'-३।३।११८॥ इति घः, 'अचि विभाषा' ८।२।-२१॥ इति लत्वम् । गलति गलो वा । 'गल अदने' (भ्वा.प.से.), अच् । २ निगरत्यनेन निगरणः । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.) । ३ कणति शब्दायते कण्ठः । 'कण शब्दे' (भ्वा.प.से.), दण्डकः, १० 'कणेषु' (उणा-१०३) इति ठः, बाहुलकात् ठस्येकाभावः । कण्ठः, कण्ठी, कण्ठं च । "समीपगलशब्देषु त्रिषु कण्ठं विदुर्बुधाः" [शाश्वतकोशः, श्लो-४८९] इति शाश्वतः । त्रीणि कण्ठस्य ॥

काकलकस्तु तन्मणिः ।

१ कु ईषत् कलः काकलः, स्वार्थे कनि काकलकः । तस्य कण्ठस्य मणिः तन्मणिः । गलमणरेकम् ॥

अंसो भुजशिरः स्कन्धः

१ अमति रुजति भारादिना अंसः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । 'अम्(अम) गतिशब्दसंभक्तिषु' (भ्वा.प.से.), 'उद्यमि-' ( ) इति सः ('अमेः सन्' (उणा-६९९) इति सन्) । बाहुलकाद् 'वृ[त्]वदि-' (उणा-३४२) इति वा सः । २ भुजस्य शिरो भुजशिरः, सकारान्तः, क्लीबलिङ्गः । भुजशिखरमपि । ३ स्कन्धते भारेण स्कन्धः । 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः' (भ्वा.-प.अ.), 'स्कन्धमिभ्यां-' (हैमोणा-२५१) घः, बाहुलकाद् दलोपः । यद्वा कं शिरो दधाति । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, पारस्करादित्वात् सुट् । त्रीणि स्कन्धस्य ॥

जत्रु सन्धिरुरोऽसगः ॥५८८॥

१ उरोऽसगो वक्षःस्कन्धगतः सन्धिरन्तरं जत्रु, उच्यत इत्यन्वयः । जायते प्रकाशते बाहुरस्माद् जत्रु । 'जनी प्रादुर्भावे'

(दि.आ.से.), 'जत्रादयश्च' (उणा-५४२) इति रुः, नकारस्य च ३० तकारः, क्लीबेऽयं, तकाररेफसंयोगोपधः । एकं हत्स्कन्धा-न्तरस्य ॥५८८॥

भुजो बाहुः प्रवेष्टो दोर्वाहा

१ भुज्यतेऽनेनेति भुजः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'भुज पालना-भ्यव्यवहारयोः' (रु.प.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति करणे घञ्, 'भुजन्युब्जौ पाण्युपतापयोः' ७।३।३१॥ इति निपातनाद-गुणत्वमकुत्वं च । स्त्रियां टापि भुजा । २ वहन्त्यनेन बाहुः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'वहिरहितलिपंशि-भ्यश्च' (कातन्त्रोणा-१।३॥) इत्युण् । ३ प्रकर्षेण वेष्टयति प्रवेष्टः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । 'वेष्ट वेष्टने' ( ), चुरादिः, अच् । ४ दाम्यन्त्यनेनेति दोः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । 'दमु उपशमे' (दि.प.से.), 'दमेडोस्(डोसिः)' (उणा-२२७) । पुंसि शसादौ 'पह्नो-मास्'-६।१।६३॥ इत्यादिना दोषनादेशः । क्लीबे दोः, दोषी, दोषि इत्यादि । भागुरिमते दोषाऽपि । "दोर्दोषा च भुजो बाहुः पाणिर्हस्तः करस्तथा" [धनञ्जयनाममाला, श्लो-१०१] इति धनञ्जयनिघण्टुः (नाममाला) । "बहुदोषो गुरुध्वंसी" गोहन्ता जनपीडकः" [विदग्धमुखमण्डनम्, परिच्छेदः-४, श्लो-२३] इति विदग्धमुखमण्डनम् । "दोषः स्याद् दूषणे पापे दोषा रात्रौ भुजेऽपि च" [विश्वप्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्लो-७] इति महेश्वरः । ५ वहन्त्यनया बाहा । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति करणे घञ् । बाहते प्रयतते वा । 'बाहू(बाह) प्रयत्ने' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । बाहोऽदन्तोऽपि । "बाहोऽश्वजयोः पुमान्" [ ] इति दामोदरः । "बाहो बाहुरिति स्मृतः" [ ] इति देशीकोषः । पञ्च भुजस्य ॥

अथ भुजकोटरः ।

दोर्मूलं खण्डिकः कक्षा

१ भुजस्य कोटरो भुजकोटरः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । २ दोष्णोर्मूलं दोर्मूलम् । ३ खण्डिकमस्याऽस्ति खण्डिकः । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इति ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥ । ४ कष्यते स्पर्शेन हिंस्यते कक्षा, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'कष हिंसायाम्' ६०

१. 'लम्बते' इति २॥ २. 'लबि अवसंसने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. 'पुंस्त्री' इत्येव ॥ ४. 'गत्यादिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. 'सुक' इति १॥ ६. '-नेन' इति १॥ ७. 'पुंस्त्रीब' इति ३॥ ८. वेष्टधातुस्तु भ्वादौ वर्तते ॥ ९. 'पुंस्त्री' इति ३॥ १०. 'गुणध्वंसी' इति विदग्धमुखमण्डने ॥ ११. 'प्रजा यतते' इति ३॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३८, पृ.४२४॥, रामाश्रमी २।६।८०॥, पृ.२९६॥ १३. 'देशीये कोषः' इति १, 'देशीय-' इति ४॥ १४. 'भुजस्य पञ्च' इति ३॥

(भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'वृ[त्]वदि-'(उणा-३४२)इति सः, 'षढोः कः सि'८।२।४१॥ इति कत्वम् । "कक्ष्येति यकारो-पधाऽपि"[ ]इत्यमरटीका । चत्वारि कक्षायाः ॥

पार्श्वं स्यादेतयोरधः ॥५८९॥

१ एतयोः कक्षयोरधोभागः पर्शूनां पार्श्वस्थानां समूहः पार्श्वम्, पुंक्लीबलिङ्गः । यदमरः-"पार्श्वमस्त्री"[अमरकोषः २।६।७९॥] 'पर्शोर्(पार्श्व) णस् वक्तव्यः'(वा-४।२।४३॥)इति णस्, पदत्वाद् गुणो न । एकं 'पसवाडा' इति ख्यातस्य

॥५८९॥

१० कफोणिस्तु भुजामध्यं कफणिः कूर्परश्च सः ।

१ केन सुखेन फणति कफोणिः, स्त्रीलिङ्गः । 'फण गतौ'(भ्वा.प.से.), पृषोदरादित्वात् साधुः । कफोणिरिति पवर्गाद्यमध्योऽपि । २ भुजयोर्मध्यं भुजामध्यम् । ३ केन सुखेन फणति कफणिः, स्त्रीलिङ्गः । 'फण गतौ'(भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५५७)इतीन् । "कफोणिः कफणि-द्वयोः"[ ]इति शब्दार्णवः । 'कृदिकारात्-(गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि कफोणि कफणी च । ४ कुरति छिन्नो भवति कूर्परः । 'कुर छेदने'(तु.प.से.), बाहुलकात् शीकरवदरन्, पुक् चागमो दीर्घत्वं च । तदभावे कूर्परः पञ्चमस्वरादिरपि । २० चत्वारि 'कुहणी' इति ख्यातायाः । शेषश्चात्र-"कफोणौ रत्नि-पृष्ठं बाहूपबाहुसन्धिश्च"[शेषनाममाला ३।१२४॥] ॥

अधस्तस्याऽऽमणिबन्धात् स्यात् प्रकोष्ठः कलाचिका

॥५९०॥

१ तस्य कूर्परस्य आमणिबन्धान्मणिबन्धमवधी-कृत्याऽधोऽधस्तात् प्रकोष्ठ इत्यन्वयः । प्रकुप्यते निकृष्यते भुजाभरणमस्मादिति प्रकोष्ठः । 'कुष निःकोषणे'(त्रया.प.से.), 'रुषि(उषि)तुषिगार्तिभ्यस्थन्'(उणा-१६१) । २ करमञ्चति आचिनोति वा, पृषोदरादित्वात् कलाचिः, स्वार्थे कनि कला-

चिका, उपबाहुरयम् । द्वे 'कलाई' इति ख्यातायाः ॥५९०॥

प्रगण्डः कूर्परांसान्तः

३०

१ प्रकर्षेण गण्डत्येकदेशीभवति प्रगण्डः । 'गडि वदनैकदेशे'(भ्वा.प.से.), अच् । कूर्परश्च अंसश्च कूर्परांसौ, तयोरन्तर्मध्यम्, तस्यैकम् । 'कुहणी स्कन्धमध्यम्' इति भाषा ॥

पञ्चशाखः शयः शमः ।

हस्तः पाणिः करः

१ पञ्चाङ्गुल्यः शाखा इव शाखा अस्य पञ्चशाखः । २ शेते तिष्ठति सर्वमत्रेति, शेतेऽस्मिन्नङ्गुलयो वा शयः । 'शौङ् स्वप्ने'(अ.आ.से.), 'पुंसि संज्ञायां घः-३।३।१२१॥ इति घः । ३ शाम्यति शमः । 'शमु उपशमे'(दि.प.से.), अच् । "पाणिः शमः शयो हस्तः"[ ]इत्यमरमाला । ४ हसत्यनेन हस्तः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'हस(हसे) हसने'(भ्वा.प.से.), 'हसिमृप्रिण्-(उणा-३६६)इत्यादिना तन् । ५ पण्यते व्यव-ह्रियतेऽनेनेति पाणिः, पुंसि । 'पण व्यवहारे स्तुतौ च'(भ्वा.आ.से.), बाहुलकाद् 'अज्यतिभ्यां च'(उणा-५७०) इतीञ् (इतीर्ण), 'अशिपणाय्योरितीञ्' आयस्य लुक् च' (उणा-५७२)इति वा । ६ कुर्वन्त्यनेन, कीर्यते वा करः । 'डुकृञ् करणे'(त्रया.उ.अ.), 'कृ विक्रमे'(तु.प.से.) वा, 'कृदोरप्-३।३।५७॥ इत्यप् । षड् हस्तस्य । "भुजदलः सलः"[शेषनाममाला ३।१२४॥]शैषिके ॥

अस्यादौ मणिबन्धो मणिश्च सः ॥५९१॥ ५०

१ अस्य पाणेरदौ मूले मणेर्बन्धोऽत्र मणिबन्धः, पाणिप्रकोष्ठसन्धिः । २ मणति महार्घतां मणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । "हस्तमूले मणिर्द्वयोः"[ ]इत्युक्तेः । 'मण शब्दे'(भ्वा.प.से.), '-इन्'(उणा-५५७)इति इन् । द्वे पाणिप्रकोष्ठसन्धेः । 'पुहुंचा' इति भाषा ॥५९१॥

करभोऽस्मादाकनिष्ठम्

१. 'पुंक्लीब' इति ३॥ २. 'सिति च'१।४।१६॥ इत्यनेन ॥ ३. '-वाड' इति १॥ ४. 'कफो-' इति १.२.४॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३८, पृ.४२५॥, रामाश्रमी २।६।८०॥, पृ.२९७॥, "कफोणिस्तु बहुमध्ये कट्मरः कफणिर्द्वयोः" इति शब्दार्णवः" इति टीकासर्वस्वे, भा-२, २।६।८०॥, पृ.३४१॥ ६. 'कुर शब्दे', 'कुर खुर विलेखने' इति स्वामी, 'कुर शब्दे' 'खुर छेदने खण्डने च' इति मैत्रेयः, 'कुर शब्दे', 'खुर छेदने' इति सायणः ७. 'कृ-' इति १.४॥ ८. 'त्योऽ-' इति १॥ ९. 'निष्कर्षे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३९, पृ.४२६॥, रामाश्रमी २।६।८१॥, पृ.२९७॥, रामाश्रम्यां 'शमः' इत्यस्य स्थाने 'समः' इति दृश्यते ॥ ११. '-तीन्' इति ३॥ १२. 'अशिपणाय्यो रुडायलुकौ च'(उणा-५७२)इत्युणादिगणे ॥ १३. इतोऽग्रे २प्रतौ 'कृ विकरणे' इति दृश्यते ॥ १४. १प्रतौ नस्ति ॥ १५. '-त्रेति' इति ३॥ १६. 'पहुंचा' इति ३॥

१ अस्मान्मणिबन्धादाकनिष्ठं कनिष्ठां मर्यादीकृत्य करे भातीति करभः । 'भा दीप्तौ' (अ.प.अ.), 'सुपि' ३।२।४॥ इति योगविभागात् कः । कीर्यते मुष्टिरनेनेति वा । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'कृशृगर्दिरासिवल्लिभ्योऽभच्' (कातन्त्रोणा३।-१४३॥) "मणिबन्धादाकनिष्ठं करस्य करभो बहिः" [अमर-कोषः २।६।८१॥] इत्यमरः । एकं करभस्य ॥

करशाखाङ्गुली समे ।

अङ्गुरी च

१ करस्य शाखा इव करशाखा । २ अङ्गुलि प्रहणाय १० गच्छति अङ्गुलिः । अगिर्गत्यर्थः, 'ऋतन्यज्जि-' (उणा-४४२) इति उरिः, 'वालमूललध्वङ्गुलीनां वा से लः' (वा-८।२।१८॥) इति लत्वम् । करशाखा च अङ्गुलिश्च करशाखाङ्गुली, प्रथमा-द्विवचनम् । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि अङ्गुली च । ३ ['वालमूल-' (वा-८।२।१८॥) इति विकल्प-पक्षे रत्वम्] अङ्गुरी । अङ्गुलिस्तु प्रकृत्यन्तरं यवमाने । "अङ्गु-लस्तु यवो मतः" [१] इत्यमरदत्तः । "अङ्गुलो ना यवमानम्" [१] इति वाचस्पतिः । त्रीण्यङ्गुल्याः ॥

अङ्गुलोऽङ्गुष्ठः

१ अङ्गुं शरीरावयवं लाति अङ्गुलः । 'आतोऽनुप- २० सर्गे कः' ३।२।३॥ । अङ्गुरिति अङ्गुलीशब्दैकदेशानुकरणम् । २ अङ्गौ तिष्ठति अङ्गुष्ठः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'सुपि स्थः' ३।२।४॥ इति कः, 'अम्बाम्बगोभूमि-' ८।३।९७॥ इत्यादिना षत्वम्, ष्ट्वम् । द्वे अङ्गुष्ठस्य ॥

तर्जनी तु प्रदेशिनी ॥५९२॥

१ तर्ज्यतेऽनया तर्जनी । 'तर्ज भर्त्सने' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् । २ प्रदिश्यतेऽनया प्रदेशिनी । 'दिश अति-सर्जने' (तु.उ.अ.), करणे ल्युट् । "प्रदेशिनी" [१] इत्यन्ये । द्वे तर्जन्याः ॥५९२॥

ज्येष्ठा तु मध्यमा मध्या

१ अतिशयेन वृद्धा ज्येष्ठा । 'अतिशायि(य)ने ३० तमबिष्ठनौ' ५।३।५५॥ इतीष्टन्, 'वृद्धस्य च' ५।३।६२॥ इति ज्यादेशः । २ मध्ये भवा मध्यमा । 'मध्यान्मः' ४।३।८॥ इति मः । ३ मध्यभूतत्वाद् मध्या । त्रीणि मध्यमायाः ॥

सावित्री स्यादनामिका ।

१ सविता 'देवताऽस्याः सावित्री । 'सास्य देवता' ४।२।२४॥ इत्यण् । २ अनया किल ब्रह्मशिरच्छिन्नमतो ब्रह्म-वधत्वादस्या नामग्रहणमयोग्यमित्यनामा । 'डाबुभाभ्यामन्य-तरस्याम्' ४।१।१३॥ इति डाप्, ततः कन्, 'केऽणः' ७।४।१३॥, 'प्रत्ययस्थात्-' ७।३।४४॥ इतीत्वम् [अनामिका] । द्वे अनामिकायाः । 'देव पूजणी' इति भाषा ॥ ४०

कनीनिका तु कनिष्ठा

१ कनति दीप्यते कनीनिका । 'कन दीप्तौ' (भ्वा.-प.से.), 'कनेरीनकः' (हैमोणा-७३) इतीनकः । २ पूर्वाङ्गुल्य-पेक्षयाऽल्पेति कनिष्ठा । द्वे कनिष्ठायाः । 'चिटी' इति भाषा ॥

अवहस्तो हस्तपृष्ठतः ॥५९३॥

१ हस्तपृष्ठत इति, हस्तपृष्ठ इत्यर्थः । सप्तम्यर्थेऽत्र तसिल् । अवकृष्टो हस्तः अवहस्तः । एकं हस्तपृष्ठस्य ॥५९३॥

कामाङ्कुशो महाराजः करजो नखरो नखः ।

करशूको भुजाकण्टः पुनर्भवपुनर्नवौ ॥५९४॥

१ कामस्याऽङ्कुश इव कामाङ्कुशः । २ महाराज ५० इव शोभनत्वाद् महाराजः । ३ कराज्जातः करजः । 'पञ्चम्याम-जातौ-' ३।२।९८॥ इति डः । यौगिकत्वात् पाणिजः कररुहा-दयः । ४ नखं नखत्वं धर्मप्रधानाद् नखपदप्रवृत्तिनिमित्तं राति ददाति प्रतिपादयति नखरः, त्रिलिङ्गः, कवर्गद्वितीयमध्यः । "नखरं त्रिषु" [१] इत्यमरमाला । स्त्रियां टापि नखरा । ५ नास्ति खमिन्द्रियं त्वग्रूपमत्रेति नखः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । "नखोऽस्त्री" [अमरकोषः २।६।८३॥] इत्यमरः । 'नभ्राण-पात्-' ६।३।७५॥ इत्यादिना नजः प्रकृतिभावः । न खन्यत इति

१. 'वालमूललध्वलमङ्गुलीनां वा लो रमापद्यते' इति वार्तिकस्वरूपम् ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४०, पृ.४२६॥, रामाश्रमी २।६।८२॥, पृ.२९८॥ ३. 'अङ्गु' इति १॥ ४. 'प्रदेशिनी' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ ५. 'दै-' इति ४॥ ६. 'कनी दीप्तिकान्तिगतिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३४१, पृ.४२७॥, रामाश्रमी २।६।८३॥, पृ.२९८॥ ८. 'पुंस्त्री' इत्येव ३ ॥

वा । 'अन्येभ्योऽपीति- '३।२।१०१॥ इति डः । नखति गच्छतीति वा । 'णख गतौ' (भ्वा.प.से.), अच् । ६ करस्य शूक इव करशूकः । ७ भुजायां कण्ट इव भुजाकण्टः । ८ पुनर्भवति पुनर्भवः । पचाद्यच् । ९ पुनरपि नवः पुनर्नवः । नव नखस्य ॥५१४॥

प्रदेशिन्यादिभिः सार्धमङ्गुष्ठे वितते सति ।

प्रादेशतालगोकर्णवितस्तयो यथाक्रमम् ॥५१५॥

- १ प्रपूर्वः 'दिश अतिसर्जने' (तु.उ.अ.), णिनिः, 'उपसर्गस्य घञि- '६।३।१२२॥ इति बाहुलकाद् दीर्घत्वे प्रादे-
 १० शिनी तर्जनी, तथा सार्धमङ्गुष्ठे वितते प्रसारिते सति प्रादेशः, उच्यते इत्यन्वयः । प्रदिश्यते कथ्यतेऽनेन प्रादेशः । 'दिश अतिसर्जने' (तु.उ.अ.) प्रपूर्वः, 'हलश्च' ३।३।१२२॥ इति संज्ञा-
 याम्, करणे वा घञ्, 'उपसर्गस्य घञि- '६।३।१२२॥ इति दीर्घत्वम् । प्रदेश आदिस्वरादिरपि । "प्रदेशो देशमात्रे च [स्यात्] तर्जन्यङ्गुष्ठसंमिते" [मेदिनीकोशः, शान्तवर्गः, श्रौ-२५] इति मेदिनिः । १ मध्यमायुते अङ्गुष्ठे वितते सति तालः इत्युच्यते । तलति प्रदेशापेक्षया प्रकर्षेण तिष्ठति परिमाणमेतत् तालः । 'तल प्रतिष्ठायाम्' (चु.प.से.), घञ् । १ अनामि-
 २० कया सार्धमङ्गुष्ठे वितते सति गोकर्णः उच्यते । गोः कर्णाकृतिः गोकर्णः । गोकर्णप्रमाणत्वाद्वा गोकर्णः । १ कनिष्ठया सार्धमङ्गुष्ठे वितते सति वितस्तिः उच्यते । वितस्यते प्रदेशापेक्षयाऽधिकमुत्क्षिप्यते प्रमाणमनेनेति वितस्तिः, पुंस्त्री । "वितस्तिः स्त्री" [ ] इति त्वमरमाला । सुभूतिरपि स्त्रीत्वमाह । विपूर्वः 'तसु उत्क्षेपे' (दि.प.से.), बाहुलकाद् 'वसेस्तिः' (उणा- ६।१९) इति तिः । स एव द्वादशाङ्गुलः । द्वादशाङ्गुलयः प्रमाणमस्य । 'तद्धितार्थ- '२।१।५१॥ इत्यादिना समासे 'द्वि-
 गोर्नित्यं लुक्' (वा-५।२।३७) इति मात्रचो लुकि 'तत्पुरुषस्या-
 ङ्गुलेः संख्याव्ययादेः' ५।४।८६॥ इत्यच् । यथाक्रममित्युक्त-
 क्रमेणैतानि । चत्वारि मानविशेषनामानि ॥५१५॥

३० प्रसारिताङ्गुलौ पाणौ चपेटः प्रतलस्तलः ।

प्रहस्तस्तालिका तालः

१ विस्ताङ्गुलिपाणौ, चञ्चन् सरन् पिटति संहतो भवति चपेटः, पुंस्त्रीलिङ्गः । पृषोदरादिः । "चप्यते सान्त्व्यते-
 ऽनेनेति वा । 'चप सान्त्वने' (भ्वा.प.से.), 'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-५।२१), बाहुलकादेत्वम्" [ ] इति मधुमाधवी । 'चप ताडने' ( ), 'चपेरेटः' (हैमोणा-१५८) इत्येते वा । चपटोऽप्यत्र । "चपटः फाल (स्फार) विपुले चपेटे पर्पटेऽपि च" [मेदिनी-
 कोशः, टान्तवर्गः, श्रौ-४०] इति मेदिनिः । "चपेटचपटौ तले" [ ] इत्युज्ज्वलदत्तः । २ प्रकर्षेण तलति प्रतिष्ठते पूर्वपेक्षया प्रतलः । 'तल प्रतिष्ठायाम्' (चु.प.से.), अच् । प्रसृतं ४०
 तलमस्येति वा । ३ तलति तलः । 'तल प्रतिष्ठायाम्' (चु.प.से.), अच् । "मेरुसुमेरुवत् तलप्रतलौ" [ ] इति मिश्राः । ४ प्रसृतो हस्तः प्रहस्तः । ५ ताडयति तालिका । 'तड आघाते' (चु.उ.से.), अस्माप्णिजन्ताद् ण्वल् । ६ तलति तालः । ज्वलादित्वाण्णः । तल एव वेति । प्रज्ञादित्वादण् । षट् चपेटस्य । 'हस्तताली' इति भाषा ॥

सिंहतलस्तु तौ युतौ ॥५१६॥

१ तौ प्रसारिताङ्गुलीवामदक्षिणौ पाणौ, सिंहस्येव तलः सिंहतलः, सिंहो हि मिलिताभ्यां चपेटाभ्यां हन्ति । संहतं लाति, 'आतः- '३।२।३॥ इति कः । 'संहतलः' इत्येके । एकं ५०
 मिलितद्विहस्तचपेटस्य । 'बिहुं हाथनी' भेली चपेट' इति भाषा ॥५१६॥

संपिण्डिताङ्गुलिः पाणिर्मुष्टिर्मुस्तुर्मुचुट्यपि ।

संग्राहश्च

१ मुष्णाति मुष्टिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'मुष स्तेये' (क्र्या.प.से.), क्तिन् । २ मुस्यति खण्डयति मुस्तुः, पुंस्त्री-
 लिङ्गः । यद्वैजयन्ती- "अक्लीबे मुष्टिमुस्तू द्वौ संग्राहो मुचुटिः स्त्रियाम्" [वैजयन्तीकोषः ४।४।७९॥] इति । 'मुस खण्डने' (दि.प.से.), बाहुलकात् तुन् । ३ मुहुः छुटति मुचुटिः । 'चुटं छेदने' (तु.प.से.), पृषोदरादिः । डीषि मुचुटी । मुच्यत ६०
 इति वा, बाहुलकात् किदुटिः । ४ संगृह्यते संग्राहः । 'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), समिपूर्वः, 'समि मुष्टौ' ३।३।३६॥ इति घञ् । चत्वारि मुष्टेः ॥

१. '-तीति' इति ४॥ २. '-त्वे' इति २॥ ३. '-ष्टाया' इति १.३॥ ४. 'पुंस्त्री' इति २॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।८४॥, पृ.३४४॥ ६. 'उपक्षेपे' इति स्वामिसायणौ, 'प्रक्षेपे' इति मैत्रेयः ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३४२, पृ.४२८॥ ८. 'बिहुं' इति २॥ ९. '-नी' इति ४॥ १०. 'चुटति' इति २॥ ११. 'चुट' इति २॥

अर्धमुष्टिस्तु खटकः

१ मुष्टेरधर्मधर्ममुष्टिः, खटति खटकः, कवर्गद्विती-
यादिः । 'खट काङ्क्षायाम्' (भ्वा.प.से.), 'क्वुन् शिल्पि-
संज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् । एकमर्धमुष्टेः । 'टाकर' इति
भाषा ॥

कुब्जितः पुनः ॥५९७॥

पाणिः प्रसृतः प्रसृतिः

१ कुब्जितः कुञ्जिताङ्गुलिः ॥५९७॥ पाणिः, प्रस्त्रियते
स्म प्रसृतः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ इति
१० कः । २ प्रस्त्रियते प्रसृतिः । 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१९४ ॥ । द्वे
प्रसृतेः । 'पसली' इति भाषा ॥

तौ युतौ पुनरञ्जलिः ।

१ तौ प्रसृतौ वामदक्षिणौ युतौ पार्श्वशृष्टौ । अन-
क्यनेन अञ्जलिः, पुंसि । 'अञ्जु [व्यक्ति]प्रक्षणादौ' (रु.-
प.वे.), 'ऋतन्यञ्जि-' (उणा-४४२) इत्यादिनाऽलिन् । "अस्यते
जलमनेन" [ ] इति नैरुक्तः । नाट्ये तु "पताकाभ्यां तु
हस्ताभ्यां संश्लेषादञ्जलिः स्मृतः" [नाट्यशास्त्रम्, अध्यायः-९,
श्लो-१२१] इति । एकं 'धोवा' इति ख्यातस्य । प्रसृतह-
स्तद्वयपुटार्थोऽप्ययम्, यथा-"इति चापि विधाय दीयतां
२० सलिलस्याञ्जलिरेक एव नौ" [ ] इति । 'अरध बधावा' इति
भाषा । प्रमाणार्थं मुकुलितहस्तयुगेऽपि । यथा-"शतमुखमुप-
तस्थे प्राञ्जलिः पुष्पधन्वा" [ ] इति । तदा हस्तयोजनमिति
भाषा । यन्महेश्वरः-"अञ्जलिं (अञ्जली) कुडवे विन्ध्यादञ्जलिः
करसंपुटे" [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-१३६] । कुडवः
प्रसृतिः, करसंपुटः प्रसृतपाणिद्वयपुटः, प्रमाणार्थं मुकुलितं
हस्तयुगं वा ॥

प्रसृते तु द्रवाधारे गण्डूषश्चलुकश्चलुः ॥५९८॥

१ गण्डयति (गडयति) गण्डूषः, पुंक्लीबलिङ्गः ।
'गडं सेचने' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादूषन् । २ चलुम्पतीति

चलुकः, पुंस्त्रीलिङ्गः । हर्षस्तु-"आस्यपूरणी चलुका" [ ] ३०
इति स्त्रियामाह । चलुम्पः सौत्रः, 'कञ्चुक-' (हैमोणा-५७)
इत्यादिना उकनि निपात्यते । ३ चलति चलुः, पुंसि ।
'भृम् [शी]त्-' (उणा-७) इति बाहुलकादुः । कनि चलु-
कोऽपि । कीदृशे प्रसृते ?, द्रवाधारे जलाधारभूते । त्रीणि
गण्डूषस्य । 'चलू' इति भाषा ॥५९८॥

हस्तः प्रमाणिको मध्ये मध्यमाङ्गुलिकूर्परम् ।

१ मध्यमाङ्गुलिश्च कूर्परश्च मध्यमाङ्गुलिकूर्परौ, तयो-
र्मध्ये इति मध्यमाङ्गुलिकूर्परम् । 'पारे मध्ये षष्ठ्या वा' २।१।-
१८ ॥ इति समासोऽव्ययीभावः । प्रमाणमस्त्यस्य प्रमाणिकः ।
'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इति ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥ ४०
मध्यमाङ्गुलिकूर्परयोर्मध्ये चतुर्विंशत्यङ्गुलप्रमाणवान् हस्त
इत्यर्थः । किष्कुरित्यपि । "किष्कुरितस्तौ हस्ते च" [विश्व-
लोचनकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-१०] इति श्रीधरः । 'हस्तश्चतु-
र्विंशत्यङ्गुलः' [ ] इति तट्टीका ॥

बद्धमुष्टिरसौ रत्निः

१ असौ हस्तो बद्धमुष्टिः सन् बद्धो मुष्टिर्यत्र स
तादृक्, बद्धया मुष्ट्योपलक्षित इत्यर्थः । 'ऋतनि-' (उणा-
४४२) इत्यादिना द्वादशधातुभ्यो द्वादशप्रत्ययाः क्रियन्ते, तत्र ।
अर्त्तेः कनिप्रत्ययः, ककार कित्कार्यार्थः, धातोर्यणादेशः रत्निः,
पुंस्त्रीलिङ्गः । एकं 'मुंडहर्ष' इति ख्यातस्य ॥ ५०

अरत्निर्निष्कनिष्ठिकः ॥५९९॥

१ निर्गतः कनिष्ठाया निष्कनिष्ठिकः । रत्निसदृशः
अरत्निः । नञत्र सादृश्ये, ऋतेः सौत्रात् 'पाण्यदयः'
(चान्द्रोणा-१।८० ॥) इति निः । पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम् । 'अर्त्तिः'
[ ] इति सुभूतिः । एकं कनिष्ठारहित 'मुंडहर्ष' इति
ख्यातस्य ॥५९९॥

व्यामव्यायामन्यग्रोधास्तिर्यग्बाहू प्रसारितौ ।

१ व्यापीयतेऽनेन व्यामः । 'व्याङ्पूर्वो 'माङ् माने'

१. 'आका-' इति ३, 'काङ्क्षे' इति स्वामी ॥ २. द्र. अम.क्षीर. २।६।८५ ॥, पृ. १५२ ॥ स्वोपज्ञटीका ३।५९८ ॥, पृ. १३५ ॥ ३. द्र. अनेकार्थ-
कैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।६।१६ ॥, पृ. २५७ ॥ ४. 'अरथ बधावा' इति २ ॥ ५. 'चलुः' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि
तमाश्रित्यैव ॥ ६. 'क्लीबः' इति ३ ॥ ७. 'गडि' इति १.२.४ ॥ ८. 'गडेश्व' (उणा-५१८) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ९. 'चलुपः' इति ३ ॥ १०. '-निति'
इति ३ ॥ ११. 'चलू' इति १ ॥ १२. 'प्रामा-' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम् ॥ १३. २प्रतौ नास्ति ॥ १४. '-प्रमाणान्' इति ३ ॥ १५. 'मुंड'
इति १, '-हाथ' इति ३ ॥ १६. '-हाथ' इति ३ ॥

(दि.आ.अ.), मूलविभुजादित्वात् कः । २ विशिष्ट आया-
मोऽत्रेति व्यायामः । ३ न्यग् रुणद्धि न्यग्रोधः । रुधेः
पचाद्यच् । त्रीणि वामाख्यमानस्य ॥ [शेषश्चात्र-“अथ व्यामे
वियामः स्याद् बाहुचापस्तनूतलः” [शेषनाममाला३।१२५॥] ॥

ऊर्ध्वीकृतभुजापाणिनरमानं तु पौरुषम् ॥६००॥

१ भुजा च पाणी च भुजापाणी, ऊर्ध्वीकृतौ विस्तृतौ
भुजापाणी यत्र तदूर्ध्वीकृतभुजापाणिः, नरो मानं यस्य तन्नर-
मानम्, ऊर्ध्वीकृतभुजापाणि च नरमानं च ऊर्ध्वीकृतभुजा-
पाणिनरमानम् । पुरुषः प्रमाणमस्य पौरुषम् । ‘पुरुषहस्ति-
१० भ्यामण् च’ ५।२।३८॥ इत्यण् । त्रिलिङ्गोऽयम्, यथा पौरुषं
जलम्, पौरुषी यष्टिः, पौरुषः सेतुः । “पुरुषोर्ध्वमानं पौरुषम्”
[ ] इत्येके । द्वादशाङ्गुलं तु पौरुषं छायामानम् । एकं
पुरुषप्रमाणमानस्य ॥६००॥

दध्नद्वयसमात्रास्तु जान्वादेस्तत्तदुन्मिते ।

१ जान्वादेः पस्तो दघ्नादयः प्रत्ययास्तत्तदुन्मिते वर्तन्ते,
तेन तेन जान्वादिना उन्मितं तत्तदुन्मितम्, तत्र । तथा(यथा)-
जानुः प्रमाणमस्य जानुदध्नम्, जानुद्वयसम्, जानुमात्रम् ।
‘प्रमाणे द्वयसज्जदध्नमात्रचः’ ५।२।३७॥ । एवं पुरुषदध्न-
मित्यादि । स्त्रियां जानुदघ्नी, जानुद्वयसी, जानुमात्रीत्यादि ॥

२० रीढकः पृष्ठवंशः स्यात्

१ रिह्यतेऽसौ रीढः, रिहिः सौत्रोऽरि(अवि)कथ-
नादौ, निष्ठा, के रीढकः । २ पृष्ठस्य वंशः पृष्ठवंशः । द्वे
पृष्ठवंशस्य । यद्वाभटः-“पृष्ठवंशौ” (-वंशं) ह्युभयतो यौ
सन्धीकटिपार्श्वयोः” [अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-४,
श्लो-१९] इति । ‘पूँठिनी वाहली’ इति भाषा ॥

पृष्ठं तु चरमं तनोः ॥६०१॥

१ तनोर्देहस्य चरमं पश्चाद्भागः पृष्ठम् । पृष्ठ्यते
सिच्यते केशजलेनेति पृष्ठम् । ‘पृषु सेचने’ (भ्वा.प.से.),
‘[तिथ] पृष्ठगूथयूथप्रोथाः’ (उणा-१६९) इति थक् । पश्चान्मात्रेऽ-
३० प्ययमुपचारात् । यन्महेश्वरः-“पृष्ठं चरममात्रे (-गात्रे) स्याद्
देहस्याऽवयवान्तरे” [विश्वप्रकाशकोशः, ठान्तवर्गः, श्लो-४]
इति । एकं पृष्ठस्य । ‘पूँठि’ इति भाषा ॥६०१॥

पूर्वभाग उपस्थोऽङ्गः क्रोड उत्सङ्ग इत्यपि ।

१ शरीरस्य पूर्वभागः, उपतिष्ठन्तेऽत्र उपस्थः । २
अङ्क्यते लक्ष्यते अङ्गः । ‘अकि लक्षणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘हलश्च’
१।३।३॥ इति घञ् । अञ्ज्यत इति वा । ‘अञ्जु गतिपूजनयोः’
(भ्वा.प.से.), ‘हलश्च’ १।३।३॥ इति घञ्, ‘चजोः कुः-’
७।३।५२॥ । ३ क्रोडति घनीभवति क्रोडः । ‘क्रुड घनत्वे’
(तु.प.से.), अच् । ४ उत्कर्षेण सजन्त्यत्र उत्सङ्गः । ‘षञ्ज ४०
सङ्गे’ (भ्वा.प.अ.), ‘पुंसि संज्ञायाम्-’ ३।३।११८॥ इति घः ।
चत्वारि उत्सङ्गस्य ॥

क्रोडोरो हृदयस्थानं वक्षो वत्सो भुजान्तरम् ॥६०२॥

१ क्रोडति घनीभवति क्रोडा, स्त्रीक्लीबलिङ्गः ।
यद्वौडः-“स्त्रीनपुंसकयोः क्रोडा वक्षसि स्यात् किरौ पुमान्”
[ ] इति । ‘क्रुड घनत्वे’ (तु.प.से.), अच्, टाप् । २ इयर्त्ति
चलति निःश्वासवायुना उरः, क्लीबे । ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.),
‘अर्तेरुच्च’ (उणा-६३४) इत्यसुन्, उत्वं रपरत्वं च । कण्डवादौ
उरस्यतीति धातोः क्विपि वा । ३ हृदयस्य बुक्कायाः स्थानं
हृदयस्थानम् । ४ सपत्नीरोषविषयत्वाद् वक्षतीति वक्षः,
क्लीबे । ‘वक्ष रोषे’ (भ्वा.प.से.), असुन् । वक्ति सामर्थ्यमिति ५०
वा । ‘वचेः सकृ च’ ( ) इत्यसुनि सगागमे च, षत्वे कुत्वे
च वक्ष इति वा । “वक्ष सङ्घाते (भ्वा.प.से.), अतोऽसुन्”
[ ] इत्यन्ये । ५ वदति प्रकाशयति सामर्थ्यं वत्सः, पुंक्ली-
बलिङ्गः । ‘वद व्यक्तायां वाचि’ (भ्वा.प.से.), ‘वृ(वृ)तृवदि-’
(उणा-३४२) इति सः । ६ भुजयोरन्तरं भुजान्तरम् । षड्
उरसः । ‘छाती’ इति भाषा ॥६०२॥

स्तनान्तरं हृद् हृदयम्

१ स्तनयोरन्तरं स्तनान्तरम् । २ हरति मनो हृद्,
क्लीबे । हजो ‘बहुलम्’ (हैमसू-५।१।२॥) इति दुक् । ३
ह्रियते हृदयम् । ‘वृहोः पुगदुकौ च’ (उणा-५४०) इति यत् ६०
(कयन्), दुगागमश्च । त्रीणि स्तनान्तरस्य । “असहं मर्मचरं
गुणाधिष्ठानकं त्रसम्” [शेषनाममाला३।१२५॥] शैषिकम् ॥

स्तनौ कुचौ पयोधरौ ।

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६००॥, पृ.१३५॥ २. ‘एकं प्रमाणस्य’ इत्येव २॥ ३. ‘दध्नद्वयसमात्रः’ इति ३॥ ४. ‘-दिना’ १.२॥ ५. ‘-वंशो’ इति १.२॥ ६.
‘पूँ-’ इति १.२॥ ७. ‘वाहि-’ इति ३॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।७८॥ ९. ‘क्रुड निमज्जने’ इति मैत्रेयः, स्वामिसायणौ तु स्वतन्त्रेण न पठतः ॥ १०.
१.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ११. ‘पचिचविभ्यां सुट् च’ इत्युणादिगणे ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३६, पृ.४२१॥ १३.
इतोऽग्रे १.२.४ प्रतिषु ‘षुक्’ इति दृश्यते ॥

उरोजौ च

१ स्तनतः तारुण्योदयं कथयतः स्तनौ । 'स्तन(घ्न)' शब्दे' (भा.प.से.), अच् । तनुतो विस्तारयत आत्मानं वा । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), अच्, पारस्करादित्वात् सुट् । स्तनतः पीयमानाविति वा । २ कुचतः सङ्कुचतः कुचौ । 'कुच सङ्कोचे' (तु.प.से.), 'इगुपध-३' ११ १३५ ॥ इति कः । 'कुच शब्दे तारे' (भा.प.से.), 'कुच सम्पर्कणकौटिल्यप्रतिष्ठम्भविलेखनेषु' (भा.प.से.) इत्यतो वा, 'इगुपध-३' ११ १३५ ॥ इति कः । 'कूच' इति षष्ठस्वरादिरपि । "कुचकूचौ स्तनोच्चये" [ ] इति शब्द-
१० प्रभेदः । ३ पयो दुग्धं धरतः पयोधरौ । अच् । धरत इति धरौ, न धरौ अधरौ, पयसः अधरौ पयोऽधरौ इति वा । ४ उरसि जायेते उरोजौ । 'सप्तम्यां जनेर्डः' ३ १२ १७ ॥ । यौगिकत्वाद् उरसिजवक्षोजादयः । चत्वारि स्तनयोः । "धरणौ" [शेषनाम-माला ३ १२६ ॥] शैषिकम् ॥

चूचुकं तु स्तनाद् वृन्त-शिखा-मुखाः ॥६०३॥

१ 'चूचु' इत्यव्यक्तं कायति शिशुना पीयमानमिति चूचुकम्, पुंक्ली । "चूचुको ना कुचाननम्" [ ] इति रत्न-कोषः । २-४ स्तनशब्दात् परे वृन्तादयः, तेन स्तनवृन्तम्, स्तनशिखा, स्तनमुखम्, स्तनाग्रमित्यर्थः । चत्वारि स्तनाग्रस्य ।
२० "पिप्पलः मेचकः" [शेषनाममाला ३ १२६ ॥] शैषिके ॥६०३॥

तुन्दं तुन्दिर्गर्भकुक्षी पिचण्डो जठरोदरे ।

१ तुन्दति तुन्दम् । 'तुद व्यथने' (तु.उ.अ.), बाहु-लकानुम्, 'इगुपध-३' ११ १३५ ॥ इति कः । तूर्यते पूर्यते वा । 'अब्दादयश्च' (उणा-५३८) इति निपातनात् साधुः । २ तुदत्येतां तुन्दिः, स्त्रीलिङ्गः । 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९), बाहुलकानुम् । ३ गिरत्याहारं गर्भः । 'गु निगरणे' (तु.प.से.), 'अर्त्तिगु(गु)भ्यां भन्' (उणा-४३२) । ४ कुश-त्याहारेण संश्लिष्यति कुक्षिः, पुंसि । गौडस्तु- "उदरं कुक्षि-क्लीबे" [ ] इति स्त्रियामप्याह । 'कुश श्लेषणे' ( ), 'कुशः
३० क्सिः' ( ) इति क्सिः । कुष्णात्याहारं वा । 'कुष निःकोषणे'

(त्रया.प.से.), 'उषकुषि-' ( ) इति क्सिः । ५ अपचिनोत्या-हारं पिचण्डः । 'चिञ् चयने' (स्वा.उ.अ.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) इति बाहुलकाद् डः, पृषोदरादित्वाद् वर्णागम-लोपौ । पिचण्ड इति तृतीयस्वरद्वयोऽपि । ६ जनयत्यत्रादिना स्वपूरणं जठरम्, पुंक्लीबलिङ्गः । यदौडः- "उदरे जठरो न स्त्री" [ ] इति । वैजयन्तीकारस्तु- "जठरं चोदरं न ना" [वैज-यन्तीकोषः ४ १४ ६७ ॥] इति क्लीब एवाह । "त्रिलिङ्गोऽयम्" [ ] इति बुद्धिसागरः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'ऋच्छेर-रन्' (उणा-४११) इति बाहुलकादरन्, पृषोदरादित्वाद् नस्य ठः । ७ उद् ऋणाति उद्गच्छति वायुरस्माद् उदरम्, क्लीबे । ४० ("वैजयन्ती तु "जठरं चोदरं न ना" [वैजयन्तीकोषः ४ १४-६७ ॥] इत्याह । "त्रिलिङ्गोऽयम्" [ ] इति बुद्धिसागरः) । 'ऋ गतौ' (त्रया.प.से.), अच् । उदीर्यते वायुनेति वा । 'उदि दृणातेरेरच्' (ऊर्जि दृणातेरलचौ) पूर्वपदान्तलोपश्च' (उणा-७१८) । आहारेण उद्ऋणाति उद्गच्छतीति वा । 'ऋ गतौ' (त्रया.प.से.), अच् । सप्त उदरस्य । "मलुकः रोमलताधारः" [शेषनाममाला ३ १२६ ॥] शैषिके ॥

कालखण्डं कालखञ्जं कालेयं कालकं यकृत् ॥६०४॥

दक्षिणे

५०

१ दक्षिण इति, हृदयस्य दक्षिणे पार्श्वे । कालस्य मांसस्य खण्डं कालखण्डम्, कृष्णत्वात् । कालं च तत् खण्डं च कालखण्डमिति वा, कृष्णमांसांशः । २ कालमपि भिन्नं सत् खञ्जयति कालखञ्जम् । 'खजि गतिवैकल्ये' (भा.प.से.), णिजन्तः, अच् । ३ कु ईषल्लीयते श्लिष्यते हृदयेन काले-यम् । 'लीङ् श्लेषे' (दि.आ.अ.), 'अचो यत्' ३ ११ १७ ॥ इति यत्, 'ईद्यति' ६ १४ ६५ ॥ इतीत् । कलिर्देवताऽस्येति वा । 'कलेर्ढक्' ४ १२ १८ ॥ । ४ कालमेव कालकम् । स्वार्थे कन् । ५ यमनं यमः संयमः, 'तत्करोति-' (ग.) इति क्विप्, तुक्, पृषोदरादित्वान्मलोपः यकृत्, क्लीबे । पञ्च 'कलेजा' इति
६० ख्यातस्य ॥६०४॥

१. "घ्न ध्वनेति क्षीरस्वामी" इति पुरुषकारः (पृष्ठ-९०) । अचन्त्यपराः सादयः शोपदेशाः (अ. ६ ११ ६४ ॥) इति भाष्यवचनात् शोपदेश एवायम् । क्षीरतरङ्गिण्यां कदाचित् पाठभ्रंशो जातः स्यात् । " इति क्षीरतरङ्गिण्यां टिप्पणी, पृ. ७३, टि-२ ॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २ ६ १७७ ॥, पृ. ३३८ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३५, पृ. ४२१ ॥, रामाश्रमी २ ६ १७७ ॥, पृ. २९५ ॥, ३. 'पिप्पलः' इति १.२.३ ॥ ४. इतोऽग्रे ४ प्रतौ 'इगुपधेति कः' इति दृश्यते ॥ ५. 'कुश्य-' इति २.४ ॥ ६. '-प्यते' इति ३ ॥ ७. द्र. स्वोपज्ञटीका ३ ६ ०४ ॥, पृ. १३६ ॥ ८. दुर्गसम्मतोऽयं धातुः, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, दिवादिः, धातुसं-११२, पृ. २२९ ॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका ३ ६ ०४ ॥, पृ. १३६ ॥ १०. 'ऋच्छेरः' इत्युणादिगणे ॥ ११. '-स्मिन्' इति ४ ॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतौ नास्ति ॥ १३. 'श्लेषणे' इति ४, तथा क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १४. '-ञ्' इति १.२.४ ॥

तिलकं क्लोमं

१ हृदयस्य दक्षिणे पार्श्वे तिलति स्निह्यति तिलः ।
'तिल स्नेहने'(तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः, ततः
कन्, [तिलकः] । २ क्लवते क्षारद्रव्यं प्राप्य चलति क्लोम,
क्लीबे । 'च्युङ् छुङ् (छ्युङ्) वुङ् भुङ् गतौ'(भ्वा.आ.-
अ.), 'क्लुङ् इत्येके,' '-मनिन्'(उणा-५८४) इति मनिन् ।
क्लोममदन्तमपि सिध्मपर्याये उक्तम् । द्वे तिलकस्य । "ताड्यं
क्लपुष्पं क्लोमम्"[शेषनाममाला ३।१२६ ॥]शैषिकाणि ॥

वामे तु रक्तफेनजः ।

१० पुष्पसः स्यात्

१ हृदयस्य वामपार्श्वे रक्तफेनाज्जातो रक्तफेनजः । २
पुष्पतीति पुष्पसः । असचि प्रत्यये निपात्यते । द्वे 'फोफस' इति
ख्यातस्य ॥

अथ प्लीहा गुल्मः

१ हृदयस्य वामभागे प्लेहति(प्लेहते) अन्तः प्रवि-
शति तीक्ष्णप्रयोगाच्चरति प्लीहा । 'प्लिह गतौ'(भ्वा.आ.से.),
'हन्(हन) हिंसागत्योः'(अ.प.अ.) अस्य वा । 'श्वनुक्षन्-
पूषन्-प्लीहन्-क्लेदन्-स्नेहन्-मूर्धन्-मज्जनर्यमन्-विश्वष्ट्यन्-
(विश्वप्सन्)-परिजम्-मातरिश्वन्-मघवन्'(उणा-१५७) इति
२० कनि साधुः । प्लीहानौ इत्यादि पुंसि । प्लीहा टाबन्ताच्च ।
'यकृत् प्लीहे च सम्बद्धे'[ ] इति बालकाष्टः(वालकाप्यः) ।
२ गुडयते रक्षयतेऽस्माद् गुल्मः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'गुड रक्षणे'
(तु.प.से.), 'भीमादयोऽपादाने' ३।४।७४ ॥ इति साधुः । गल-
त्यायुरिति वा । 'गल अदने'(भ्वा.प.से.), 'गलेरुच्चोपधायाः'( )
इति मक् । द्वे हृदयवामभागस्थगुल्मस्य । 'पीहो' इति भाषा ॥

अन्नं तु पुरीतति ॥६०५॥

१ अमत्यनेनाऽन्नमिति अन्नम् । 'अम्(अम) गतौ'
(भ्वा.प.से.), '-रोगे'(चु.अ.से.) वा, 'अमिचिमिदिशसि-
भ्यस्त्रन्'(उणा-६०३) । अन्तति बध्नाति कालखण्डादीनि

वा । 'अति बन्धने'(भ्वा.प.से.), '-घ्नन्'(उणा-५९८) इति ३०
घ्नन्, तदा द्वितकारवान् । २ पुरि(पुरी) शरीरं तनोति पुरी-
तत् । 'तनु विस्तारे'(तु.उ.से.), 'नहिवृतिवृषि-' ६।३।११६ ॥
इति क्विप् दीर्घत्वं च, 'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७ ॥ इति
न्तोपः, 'ह्रस्वस्य-' ६।१।७१ ॥ इति तुक् । क्लीबेऽयम् ।
वाचस्पतिस्तु- "अन्नं पुरीतदस्त्रियाम्"[ ] इति पुंस्यप्याह, तत्र ।
द्वे अन्नस्य ॥६०५॥

रोमावली रोमलता

१ रोम्णामावली रोमावली, नाभेर्निर्गता रोमराजिः । २
रोम्णां लतेव रोमलता । द्वे रोमलतायाः ॥

नाभिः स्यात् तुन्दकूपिका । ४०

१ नह्यतेऽत्रायुरिति नाभिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'नह(णह)
बन्धने'(दि.उ.अ.), 'नहो भश्च'(उणा-५६५) इतीज्, भोऽन्ता-
देशः । २ तुन्दे कूपीव तुन्दकूपिका । द्वे नाभेः । "पुतारिका
सिरामूलम्"[शेषनाममाला ३।१२७ ॥]शैषिके ॥

नाभेरधो मूत्रपुटं वस्तिर्मूत्राशयोऽपि च ॥६०६॥

१ नाभेरधस्तात्राभिगुह्ययोरन्तरमित्यर्थः । मूत्रस्य पुटमा-
धारो मूत्रपुटम् । २ वसत्यस्यां मूत्रं वस्तिः । वस्ते आच्छादयति
मूत्राशयपुटं वा । 'वस निवासे'(भ्वा.प.अ.), 'वस आच्छादने'
(अ.आ.से.) अतो वा, 'द्वसिभ्यां क्तिन्'(चान्द्रोणा-१।८४ ॥)
पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम् । [३ मूत्रस्याऽऽशयो मूत्राशयः] "मूत्राशयपुटो
वस्तिः"[ ] इति रत्नमाला । त्रीणि 'पेडू' इति ख्यातस्य ॥६०६॥

मध्योऽवलग्नं विलग्नं मध्यमः

१ मध्यशरीरे विद्यमानत्वाद् मध्यः । 'अः(अ)
सांप्रतिके' ४।३।१९ ॥ इति अप्रत्ययः । मव्यते बध्यते मेखलादिकमत्र
वा । 'मव बन्धने'(भ्वा.प.से.), 'शिक्यास्य-'( ) इति
साधुः । २ अवलगति अवलग्नम् । 'लगे सङ्गे'(भ्वा.प.से.),
'क्षुब्धस्वान्त-' ७।२।१८ ॥ इति साधुः । ३ विलगति विलग्नम्,
अतिकृशत्वात् । ४ मां लक्ष्मीं शोभां धत्ते । 'अघ्न्यादयश्च'
(उणा-५५१) इति निपातनात् साधुः । मध्ये भवो मध्यमः ।

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।६५ ॥ २. 'च्युङ् छ्युङ् ज्युङ् भुङ् प्लुङ् गतौ' इति स्वामी, 'च्युङ् छ्युङ् ज्युङ् भुङ् प्लुङ् गतौ' इति मैत्रेयः,
'च्युङ् ज्युङ् भुङ् प्लुङ् गतौ' इति सायणः ॥ ३. 'क्लपुष्पं' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२४,
पृ.४०६ ॥ ५. 'फीहा' इति ४ ॥ ६. '-भ्यः क्वः' इत्युणादिगणे ॥ ७. प्रमादोऽयं प्रतिभाति, 'गमादीनाम्-'(वा-६।४।४० ॥) इति वार्तिकसत्त्वात्, वस्य
झल्वाभावाच्च ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६०५ ॥, पृ.१३६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२४, पृ.४०५ ॥, रामाश्रमी २।६।६६ ॥, पृ.२८९ ॥
९. '-ऽत्र वायुरिति' इति ४, 'नह्यते स्नायुभिरिति' इति स्वोपज्ञटीकायाम्, ३।६०६ ॥, पृ.१३६ ॥ १०. 'पुंस्त्री' इत्येव ३ ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२,
मनुष्यवर्गः, श्लो-३३१, पृ.४१६ ॥, रामाश्रमी २।६।७३ ॥, पृ.२९३ ॥ १२. 'बोधने' इति २ ॥

‘मध्यान्मः’ ४।३।८ ॥ शेषे इति मः । एते चत्वारोऽपि पुंस्त्री-
बलिङ्गाः । चत्वारि देहमध्यस्य ॥

अथ कटः कटिः ।

श्रोणिः कलत्रं कटीरं काञ्चीपदं ककुक्षती ॥६०७॥

- १ कट्यत आत्रियते कटः, पुंस्त्री. । ‘कटे वर्षा-
वरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘पुंसि संज्ञायाम्-’ ३।३।११८ ॥ इति घः ।
२ कट्यत आत्रियते कटिः, स्त्रीलिङ्गः । ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-
५५७) इतीन् । ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति डीषि
कटी । ‘कटात् तु श्रोणिवचने’ ( ) इति वा डीष् । ३ श्रूयते
१० किङ्किणीध्वनिरत्रेति श्रोणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘श्रु श्रवणे’
(भ्वा.प.अ.), ‘वहिश्रुसि (श्रिश्रु) युगलाहात्वरिभ्यो निः’ (उणा-
४९१) । श्रोणति संहतीभवतीति वा । ‘श्रोणु सङ्घाते’ (भ्वा.प.से.),
‘-इः (इन्)’ (उणा-५५७) इति इः (इन्) । ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-
४।१।४५ ॥) इति डीषि श्रोणी । ‘‘श्रोणीभासदलसगमना स्तोकनम्रा
स्तनाभ्याम्’’ [‘मेघदूतम्, उत्तरमेघः, श्लो-१९] इति मेघदूतः ।
‘‘श्रोणीतटं स्पृशति किम्’’ [ ] इति पूर्वकविप्रयोगश्च । ४ कडति
माद्यत्यनेन कडत्रम् (कलत्रम्) । ‘कड मदे’ (भ्वा.प.से.),
‘कडेरत्रन्’ ( ) इत्यत्रन् । ५ कट्यत आत्रियते कटीरम् । ‘कटे
वर्षावरणयोः’ (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् ‘गभीरगम्भीरौ’ (उणा-
४७५) इतीरन् । ‘कन्तुकृञ्-’ ( ) इत्यादिना ईरन् वा । ६ काञ्च्याः
पदं स्थानं काञ्चीपदम् । ७ ककुद् वृषांसस्तदाकारत्वाद् मांस-
पिण्डोऽपि ककुद्, तद्योगादतिशायने मनुप्, ‘-अयवादिभ्यः’
८।१२।९ ॥ इति प्रतिषेधाद्, ‘झयः’ ८।१२।१० ॥ इति क्त्वं न, ‘उगितश्च’
४।१२।६ ॥ इति डीष् । ककुद् पार्श्वनिःसृत्तोऽसोऽस्या वा ककु-
क्षती । ‘सप्त कट्याः’ ॥६०७॥

नितम्बारोहौ स्त्रीकट्याः पश्चात्

- १ स्त्रीकट्याः पश्चाद्भागः, निभृतं तम्यते कामुकै-
रिति नितम्बः । ‘तमु काङ्क्षायाम्’ (दि.प.से.) । नितरां तनोति
शोभामिति वा । ‘तनु विस्तारे’ (त.उ.से.), उभयत्र ‘उत्त्वा-
३० दयश्च’ (उणा-५३५) इति वः । २ आरुह्यत आरोहः । ‘रुह

प्ररोहं’ (भ्वा.प.अ.), कर्मणि घञ् । आरोहतीति पचाद्यच् वा ।
द्वे नितम्बस्य ॥

जघनमग्रतः ।

१ स्त्रीकट्या अग्रभागः, हन्यते कामुकैरिति जघनम्,
क्लीबे । ‘हन् (हन) हिंसागत्योः’ (अ.प.अ.), ‘हनो जघ् च’
(दशपाद्युणा-२।२८) इति क्युः, धातोर्जघादेशश्च । भृशं हन्यत
इति । हनो यङन्तात् पचाद्यचि नैरुक्ते नकारलोपे वा ।
यन्महेश्वरः-‘‘जघनं तु स्त्रियाः श्रोणिपुरोभागे कटीरके’’ [विश्व-
प्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-२९] । अमरोऽपि-‘‘क्लीबे तु
जघनं पुरः’’ [अमरकोषः २।६।७४ ॥] इति । एते त्रयः ४०
कटिपर्याया अपि । यद्वलायुधः-‘‘काञ्चीपदं कलत्रं जघनं श्रोणिः
ककुक्षती ज्ञेया । आरोहश्च नितम्बः [कटी] कटीरम्’’ [हला-
युधकोशः २।५१२ ॥] इति ॥

त्रिकं वंशाऽधः

१ पृष्ठवंशस्याऽधस्तादूर्वोः सन्धौ, त्रिसङ्घट्टः त्रिकम् ।
‘संख्याडते’-‘(हैमसू-६।४।१३०) इति कः । ‘‘त्रिका कूपस्य
नेमौ स्यात् त्रिकं पृष्ठाधरे त्रये’’ [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।९ ॥]
इत्यनेकार्थः । एकं ‘तिगं’ इति ख्यातस्य ॥

तत्पार्श्वकूपकौ तु कुकुन्दरे ॥६०८॥

१ तस्य त्रिकस्य पार्श्वगतौ कूपविव निम्नत्वात्, इवार्थे ५०
कनि कूपकौ । स्कुन्द्येते कामिनामनुरागेण (कामिना अनुरागेण)
कुकुन्दरौ (कुकुन्दरे) । ‘‘स्कुदिशवरणे’’ (भ्वा.आ.से.), ‘‘मदुगु-
रादयश्च’’ (उणा-४१) इति कुरच्, सलोपो द्वित्वं निपात्यते । कुं
नितम्बभूमिं स्कुन्दत्यावृणोति व्याप्नोति पूर्ववत्साधने वा ।
क्लीबलिङ्गोऽयम् । भागुरिस्तु-‘‘कुकुन्दरौ समाचष्टे जनो जघन-
कूपकौ’’ [ ] इति पुंस्पर्षाह । नितम्बद्वयस्थौ यौ कूपकौ पृष्ठ-
वंशादधोगतौ, तयोर्द्वे । शेषश्चात्र-‘‘कटीकूपौ तूच्चलिङ्गौ
स्ताम्बुके’’ [शेषनाममाला ३।१२७ ॥] ॥६०८॥

पुतौ स्फिजौ कटिप्रोथौ

१. ‘पुंस्त्रीब’ इत्येव ३ ॥ २. ‘नित्’ इत्युणादिगणे ॥ ३. ‘-यनो’ इति ३ ॥ ४. ‘रुह बीजजन्मनि’ इति स्वामी, ‘रुह जन्मनि प्रादुर्भावे’ इति मैत्रेयः,
‘रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च’ इति सायणः ॥ ५. ‘-हति’ इति ३ ॥ ६. ‘च’ इति विश्वप्रकाशकोशे ॥ ७. ‘स्त्रियाँ’ इति २ ॥ ८. ‘सङ्ख्यायाः
संज्ञासङ्गसूत्राध्ययनेषु’ ५।१।५८ ॥ इति पाणिनीयसूत्रम् ॥ ९. ‘तिटा’ इति १२ ॥ १०. ‘स्क-’ इति ४, ‘स्कुदि आप्रवणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११.
द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६०८ ॥, पृ. १३७ ॥ १२. ‘-म्बके’ इति ३.४, ‘स्ताम्बुके’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥

१ पूयेते इति पुतौ, पुंक्लीबलिङ्गः । 'पुतपित्त-'
(हैमोणा-२०४) इति निपातितः । २ स्फायेते स्फिजौ, स्त्री-
लिङ्गः । 'स्फायौ वृद्धौ' (भा.आ.से.), बाहुलकात् क्विपि
साधुः । मिश्रास्तु- 'षट् स्फिट हिंसायाम्' ( ) इति स्फे-
टयते: चौरादिकात् क्विप, 'स्फिगपूत- '६।२।१८७॥ इत्यादिना
निपातनाट्टकारस्य चकारे स्फिचौ' [ ] इति चान्तमाहुः । ३
प्रोथयति पर्याप्तं पृष्ठं भवत्यत्र । 'प्रोथु पर्याप्तौ' (भा.-
उ.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्- '३।३।११८॥ इति घः, प्रोथः ।
कट्याः प्रोथौ मांसपिण्डौ कटिप्रोथौ । कश्चित् कटिरिति प्रोथ
१० इति च पृथगेवाह । "स्त्रियां स्फिचौ कटिप्रोथौ कटीप्रोथौ
च पूलकौ" [ ] इति रभसः । यत् श्रीधरः- 'प्रोथः पान्थे-
ऽश्वघोणायामस्त्री ना कटिगर्भयोः' [विश्वलोचनकोशः, धान्त-
वर्गः, श्लो-११] । कटिरत्र कट्यवयवः, "पृथु प्रोथा तु
कुट्टनी" [ ] इति लक्ष्यम् । त्रीणि पुतस्य । 'पूद' इति भाषा ॥

वराङ्गं तु च्युतिर्बुलिः ।

भृगोऽपत्यपथो योनिः स्मरान्मन्दिरकूपिके ॥६०९॥

स्त्रीचिह्नम्

१ वरं प्रशस्यमङ्गं वराङ्गम् । २ च्युवन्ते (च्यवन्ते)-
ऽस्यां च्युतिः । 'च्युङ् गतौ' (भा.आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्'
२० ३।३।९४॥ । च्युत्यत आसिच्यत इति वा । 'च्युतिर् आसेचने'
(भा.प.से.), 'इगुपधात् क्ति' (उणा-५५९) इतीन् । ३ बुल्यते
निमज्ज्यते शिश्नेनाऽत्रेति बुलिः, स्त्रीलिङ्गः । 'बुलण् निमज्जने'
( ), 'इगुपधात् क्ति' (उणा-५५९) इतीन् । ४ भज्यते सेव्यते
कामुकैरिति भगः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'भज सेवायाम्' (भा.-
उ.अ.), 'खनो घ च' ३।३।१२५॥ इति चाद् घः । " 'गोचर-
सञ्चर- '३।३।११९॥ इत्यादिना चकारात् साधुः" [ ] इत्यन्ये ।
५ अपत्यस्य निःसरणे पन्था अपत्यपथः । 'ऋक्पूरब्धूः-'
५।४।७४॥ इत्यप् । ६ यौति शिश्नेन मिश्रीभवति योनिः,

पुंस्त्रीलिङ्गः । ['यु मिश्रणे' (अ.प.से.),] 'वहिश्चिर्' [शु] यु-'
(उणा-४९१) इति निः । डीषि योनी । ७-८ स्मरशब्दा- ३०
न्मन्दिरकूपिकौ शब्दौ योज्यौ, तेन स्मरमन्दिरम्, स्मरकूपिका
॥६०९॥ ९ स्त्रियाश्चिह्नं स्त्रीचिह्नम् । नव स्मरमन्दिरस्य ।
('चूति भोसडी' इति भाषा) ॥

अथ पुंश्चिह्नं मेहनं शेषशेषसी ।

शिश्नं मेढ्रः कामलता लिङ्गं च

१ पुंसश्चिह्नं पुंश्चिह्नम् । २ मेह्यते सिच्यतेऽनेन मेह-
नम् । 'मिह सेचने' (भा.प.अ.), करणे ल्युट् । ३ शेते
पतति शुक्रपाते सति शेषः । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.),
'वृङ्शी' [इ] भ्यां पुट् च' (उणा-६४०) इत्यसुनि शेषः, सका-
रान्तः । केचित् "फुट् च" [ ] इति पठन्ति, तत्पक्षे शेषः । ४०
न्यासकृताऽपि '-वनस्पति- '६।२।१४०॥ इत्यादिसूत्रे " 'वृज्-
शीभ्यां (वृङ्शीङ्भ्यां) फुट् च' (उणा-६४०) इत्यसुनि फुटि च
शेषः" [ ] इति व्युत्पादितम् । अनुन्यासकृताऽपि तत्रैव सूत्रे
"अदन्तोऽप्ययम्" [ ] इत्युक्तम् । रक्षितेनाऽपि 'षष्ठ्या आक्रोशे'
६।३।२१॥ इत्यत्र "शुनःशेषोऽसुनि (शुनःशेषो मुनिः) । शेषोऽ-
दन्तोऽपि" [ ] इत्युक्तम् । अदन्तत्वे च 'शेषपुच्छलाङ्गुलेषु
शुनः' (वा-६।३।२१॥) इति प्रमाणम् । उणादौ तु 'इणशीङ्भ्यां
वन्' (उणा-१५०) इति वनि "शेषो मेढ्रः" [ ] इत्युक्तम् ।
तदेवं शेषशेषसी शेषशेषसी शेषश्चेति पञ्चरूपाणि भवन्ति । ४
शशति प्लुतेन गच्छति शिश्नम् । 'शश' प्लुतगतौ' (भा.-
प.से.), 'रास्नासास्ना' - (उणा-२५२) इत्यादिना निपातनात्क
उपधाया इत्वं च, द्वितालव्यः । "श्मश्रुश्मशानशिशुशिश्न-
कुशेशयानि" [ ] इति शभेदः । ५ मेहन्ति सिञ्चन्ति मूत्रतसी
अनेनेति मेढ्रः, पुंनपुंसकलिङ्गः । 'मिह सेचने' (भा.प.अ.),
'दाम्नी- '३।२।१८२॥ इति घृन्, 'हो ढः' ८।२।३१॥ । ६ काम-
स्य लतेव कामलता । ८ लिङ्ग्यतेऽनेन लिङ्गम् । 'लिगि
विचित्रीकरणे' (चु.उ.से.), करणे घञ् । अष्टौ शिश्नस्य ।

१. 'पूयते' इति २.३॥ २. 'पुंक्ली.' इत्येव ३॥ ३. 'स्फिट अनादरे' इति स्वामी, 'षट् स्फिट चुवि हिंसायाम्' इति मैत्रेयः ॥ ४. 'स्फो-' इति २.३॥
५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३३, पृ.४१७॥ ६. २.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।७५॥, पृ.३३५,
पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३३, पृ.४१७॥, रामाश्रमी २।६।७५॥, पृ.२९४॥ ८. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, तत्र णकारानुबन्धो न
दृश्यते ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३४, पृ.४१८॥ १०. 'पुंस्त्री' इत्येव ३॥ ११. '-श्चि-' इत्युणादिगणे ॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः
१.२.४ प्रतिषु नास्ति ॥ १३. 'पचति' इति ४॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३४, पृ.४१९॥ १५. "शुनःशेष इति । बहु-
व्रीहिरयम् । तेनात्र पूर्वपदस्य प्रकृतिभावे प्राप्ते वचनम् । उभावाद्युदात्ताविति । तत्र श्रवणशब्दः 'श्चन्नुक्षन्' इत्यादिना कनिष्ठतयात्यन्तो व्युत्पाद्यते ।
शेषशब्दो 'वृङ्शीङ्भ्यां रूपस्वाङ्गयोः पुट् च' इत्यसुन्यत्ययान्तो व्युत्पाद्यते, तेन द्वावपि तावाद्युदात्तौ ।" इति न्यासः, भा-५, ६।२।१४०॥,
पृ.१३०॥ १६. 'प्लुति-' इति १.२॥ १७. 'रास्नासास्नास्थूणावीणाः' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १८. '-न्गुण' इति ३॥ १९. 'मेहन्ति सिञ्चन्ति' इति ४॥
२०. 'चित्रीकरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

“लङ्गुलं शङ्कु लाङ्गुलं शेफशेफसी” [शेषनाममाला ३।१२८॥]
शैषिकाणि ॥

द्वयमप्यदः ॥६१०॥

गुह्यप्रजननोपस्थाः

१ अद एतद् द्वयं स्त्रीचिह्नम्, पुंश्चिह्नं च ॥६१०॥
एकोक्त्या, गुह्यते गुह्यम् । ‘गुह् संवरणे’ (भ्वा.आ.से.),
‘शंसिगुहिदुहिभ्यो वा’ (काशिका ६।१।७१॥) इति क्यप् । २
प्रजन्यतेऽनेन प्रजननम् । ‘जनी प्रादुर्भावे’ (दि.आ.से.), करणे
ल्युट् । ३ उपतिष्ठते संगच्छते उपस्थः, पुंसि । “उपस्थोऽ-
१० स्त्री” [वैजयन्तीकोषः ४।४।६२॥] इति तु वैजयन्ती । “स्था-
म्ना-” ( ) इति कः, उपस्थमर्थचादित्वात् क्लीबमपि” [पद-
चन्द्रिका, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३३] इति बृहस्पतिः । त्रीण्ये-
कोक्त्या स्त्रीचिह्नपुंश्चिह्नयोः ॥

गुह्यमध्यं गुलो मणिः ।

१ गुह्यस्य स्त्रीचिह्नस्य पुंश्चिह्नस्य च यन्मध्यम्, तस्य
द्वे । गुलति (गुडति) रक्षति गुडः (गुलः) । ‘गुड रक्षणे’
(तु.प.से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५॥ इति कः । २ मणति
महार्घता मणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘मण शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘इन्
सर्वधातुभ्यः’ (उणा-५५७) ॥

२० सीवनी तदधःसूत्रम्

१ सीव्यतेऽनया सीवनी । ‘षिवु तन्तुसन्ताने’
(दि.प.से.), करणे ल्युट्, ‘ष्ठिवुषि (सि) व्योर्लुटि-’ (स.कं.
२।४।१६७॥) इति दीर्घत्वम् । तस्य गुह्यस्याऽधःसूत्रं तदधः-
सूत्रम् । सीवनी हि जिह्वा शिरोगताऽपि भवति । यद्वाभटः-

“षट् कूर्चाः सप्त सीवन्यो मेढ्रजिह्वा शिरोगताः ।

शस्त्रेणैताः परिहरेच्चतस्रो मांसरज्जवः ॥१॥”

[अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-३, श्लो-१४-१५]
इति । द्वे (एकं) [‘गुह्यानी नीचेनो दोरो’ इति भाषायाः] ॥

स्यादण्डं पेलमण्डकः ॥६११॥

मुष्कोऽण्डकोशो वृषणः

३०

१ अणत्पत्राऽऽहतः प्राणी अण्डम्, क्लीबे । ‘अण
शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘अमन्ताडुः’ (उणा-१११) । वैजयन्ती तु-
“अस्त्रियो मुष्ककोशाण्डाः” [वैजयन्तीकोषः ४।४।६३॥] इति
पुंस्यप्याह । ‘आण्डः’ इति द्वितीयस्वरादिरपि । २ पेलत्यूर्ध्व
गच्छति पेलः । ‘पेलु गतौ’ (भ्वा.प.से.), अच्, पुंस्ययम् ।
३ अण्डमेव अण्डकः । “स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचना-
न्यतिवर्तन्तेऽपि” [ ] इति स्वार्थे के, कनि पुंस्त्वम् ॥६११॥
४ मुष्णाति गोपयति गुडकद्वयं शुक्रं वा मुष्कः, पुंस्त्री-
बलिङ्गः । ‘मुष स्तेये’ (त्रया.प.से.), ‘सृवृभू [शुषि] मुषि-’
(उणा-३२१) इति कः । ५ अण्डयोः कोशः अण्डकोशः । ४०
कोशकोषावपि । यदनेकार्थः-“कोशः कोष इवाण्डके”
[अनेकार्थसङ्ग्रहः २।५३३॥] इति । यथा-“एतच्चराचरं विश्वं
ब्रह्मकोशविनिर्मितम्” [ ] इति प्रयोगः । ६ वर्षति शुक्रं वृषणः,
पुंस्त्रीबलिङ्गः । ‘वृषु सेचने’ (भ्वा.प.से.), [बाहुलकात्]
‘कृषिवृषिमण्डिनीधाज्भ्यः’ (कृपवृजिमन्दिनिधाजः) क्युः (उणा
२३९) । षड् वृषणस्य ॥

अपानं पायुर्गुदं च्युतिः ।

अधोमर्म शकृद्द्वारं त्रिवलीक-बुली अपि ॥६१२॥

१ “हृदि प्राणो गुदेऽपानः” [ ] इति स्मृतेरपान-
योगाद् अपानम् । २ पाति रक्षति प्राणान्, पिबन्त्यनेन तैला- ५०
दिकं वा पायुः, पुंसि । ‘पा रक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘पा पाने’
(भ्वा.प.अ.) वा, ‘कृवापाजिमि-’ (उणा-१) इत्युण्, ‘आतो युक्
चिण्कृतोः’ ७।३।३३॥ इति युक् । ३ गुद्यति (गुद्यते) कुञ्चना-
कुञ्चनाभ्यां गुदम्, पुंस्त्रीबलिङ्गः । ‘गुद क्रीडायाम्’ (भ्वा.-
आ.से.), इगुपधात् कः । “गूयते हृद्यतेऽनेनेति । ‘गु पुरी-
षोत्सर्गे’ (तु.प.अ.), ‘गुदादयः’ ( ) इति निपातनात् साधुः”
[ ] इत्यन्ये । ४ च्यवते मलोऽस्याः च्युतिः । ‘च्युङ् गतौ’
(भ्वा.आ.अ.), बाहुलकात् स्त्रियां क्तिन् । ५ अधस्तात्तन्मांसस्य
अधोमर्म, नकारान्तः । ६ शकृतो द्वारं शकृद्द्वारम् । ७
तिस्रो वलयोऽत्र त्रिवलीकम् । ८ बुत्यतेऽत्रेति बुलिः, ६०
स्त्रीलिङ्गः । ‘बुलण् निमज्जने’ ( ), ‘इगुपधात् कित्’ (उणा-
५५९) इतीन् । अष्टौ गुदस्य ॥६१२॥

१. ‘शेषशेफसी’ इति ३॥ २. ३.४ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ३. ‘-र्थता’ इति ३.४॥ ४. ‘-जिह्वाः’ इति १.२.४॥ ५. अष्टाङ्गहृदये पाठान्तरेण दृश्यते, मूले ‘शस्त्रेण
ताः’ इति, अष्टाङ्गहृदयम्, पृ. ३८८॥ ६. ‘पुंस्त्रीब’ इत्येव ३॥ ७. इतोऽग्रे ३ प्रतीति इति दृश्यते ॥ ८. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१,
२।५३३॥, पृ. ३०४॥ ९. ‘कृषि-’ इति १.२॥ १०. ‘-मडि-’ इति ३.४॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३३, पृ. ४१५॥

विटपं तु महाबीज्यमन्तरा मुष्कवङ्क्षणम् ।

१ वेटति विटपम् । 'विट आक्रोशशब्दयोः' (भा.प.से.), 'विटपवि (पि)ष्टपविशिपोलपाः' (उणा-४२५) इति कपचि साधुः । २ महाबीजे साधु महाबीज्यम् । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । मुष्कं च वङ्क्षणश्च ऊरुसन्धिः मुष्क-वङ्क्षणम्, अन्तरा मुष्कवङ्क्षणम्, अन्तरेत्यव्ययं मध्यार्थम्, मुष्कस्य वङ्क्षणस्य मध्यवर्तीत्यर्थः । मुष्कवङ्क्षणमिह क्लीबे द्वितीयैकवचनम् । यद्वाग्भटः—“मुष्कवङ्क्षणयोर्मध्ये विटपं खण्ड (षण्ड) तारकम्” [अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः—४, श्लो-८] इति । द्वे अण्डमूलस्य ॥

ऊरुसन्धिर्वङ्क्षणः स्यात्

१ वस्तेरधस्तादूरुसन्धिः सक्थिमूलसन्धिः, वङ्क्षत्या-काङ्क्षत्यावरणं वङ्क्षणः, पुंसि । 'काक्षि वाक्षि माक्षि काङ्क्षायाम्' (भा.प.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः, पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वम् । एकं पेङ्नीचइसाथलमूलसन्धेः ॥

संवध्यूरुः

१ सजते (सज्यते) वस्त्रमत्रेति सक्थि । 'षज्ज सङ्गे' (भा.प.अ.), 'असिसज्जिभ्यां क्थिन्' (उणा-४३४) । २ अयंते गम्यतेऽनेन ऊरुः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'ऋ गतौ' (भा.प.से.), २० 'अर्तेरु च' (हैमोणा-७३६) इत्युः, ऊरादेशश्च धातोः । यद्वा 'ऊर्णोतेर्णु- (नु) [लोप]श्च' (उणा-३०) इति कुः, णु (नु) लोपश्चेति ऊरुर्वा । अमरस्तुः—“पुमानूरुः” [अमरकोषः २।६।७३॥] इत्याह । एकं (द्वे) 'साथल' इति ख्यातस्य ॥

तस्य पर्व तु ॥६१३॥

जानुर्नलकीलोऽष्टीवान्

१ तस्य ऊरोः पर्व ग्रन्थिः ॥६१३॥, जनयति गतिम्, जायतेऽनेनाकुञ्चनादिर्वा जानुः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'जन जनने' (तु.प.से.), 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'द(दृ)सनि-

जनिचरिचटिभ्यो जुण्' (उणा-३) जुणिति द्व्यनुबन्धविधान-सामर्थ्याद् 'जनिवध्योश्च' ७।३।३५॥ इति वृद्धचभावो न भवति, ३० अर्धर्चादित्वाद् “जानु जुहोति” [ ] इति श्रुतेश्च । २ नलं कीलयति नलकीलः । 'कील बन्धने' (भा.प.से.), अच् । ३ अस्थीन्यत्र सन्ति अष्टीवान्, पुंनपुंसकलिङ्गः । “अष्टीवद-स्त्रियाम्” [अमरकोषः २।६।७२॥] इत्यमरः । अस्थियोगादति-शायिने मतुपि 'आसन्दीवत्-’ ८।२।१२॥ आदिसूत्रेणाऽष्टीभावो मतोर्मस्य वत्वं च । अष्टीवन्तौ, अष्टीवन्तः इत्यादि । त्रीणि 'गोडा' इति ख्यातस्य ॥

पश्चाद्भागोऽस्य मन्दिरः ।

१ अस्य जानोः पश्चाद्भागः, मन्दते गच्छत्यनेन मन्दिरः । 'मदि स्तुत्यादौ' (भा.आ.से.), 'इषिमदि-' (उणा-५१) इति किरच् । यद्वाग्भटः—“जानुनस्यङ्गुलादूर्ध्वं मन्दिरः स्तम्भशोफकृत्” [अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः—४, श्लो-६] । एकं जानुनः । 'ढांकणी' इति ख्यातार्याः ॥

कपोली त्वग्रिमः

१ जानोरग्रिमभागः, कपिः सौत्रः, 'कपिगडिपटिभ्य ओलः' (उणा-६६), गौरादिः [कपोली] । एकं जानोरग्रिमभागस्य ॥

जङ्घा प्रसृता नलकिन्यपि ॥६१४॥

१ जङ्घन्यते कुटिलं गच्छति जङ्घा । कौटिल्यय-डन्ताद् जङ्घन्यधातोः 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि)-' (३।२।१-१०१॥) इति डः, 'यङोऽचि च' २।४।७४॥ इति यङो लुक्, ५० टिलोपः । घ्नन्ति गच्छन्त्यनया वा । 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'हन्तेर्ज[ङ्]घ च' ( ) इति अचि धातोर्जङ्घा-देशश्च । “जङ्घन्यते जङ्घा, 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), अस्माद् यङ्लुगन्तात् पचाद्यचि, 'नासिकोदरो (रौ) षजङ्घा-’ ४।१।५५॥ इति निपातनाट्टिलोपः” [ ] इत्यात्रेयः । 'कण्ठपृष्ठ-कर्टि' ग्रीवा-’ ६।२।११४॥ इत्यत्र तु न्यासे यङ्लुगन्तादेवाऽचि नलोपमुक्त्वा (लोपमुक्त्वा) 'हन्तेर्ज[ङ्]घ च' ( ) इत्यचि जङ्घादेशे 'व्युत्पादितम्' । २ सरति स्म गच्छति स्म प्रसृता ।

१. 'विट आक्रोशे' इति स्वामी, 'विट शब्दे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'काक्षि वाक्षि माक्षि द्राक्षि ध्राक्षि ध्वाक्षि काङ्क्षायाम्' इति स्वामी ॥ ३. 'नौचइ' इति १, 'नीचे' इति ३ ॥ ४. '-षजि-' इति १.२.३ ॥ ५. 'पुंक्ली.' इत्येव ३ ॥ ६. '-नेति' इति ३ ॥ ७. 'जानुनस्यङ्गुलादूर्ध्वमाण्यूरुस्तम्भशोफकृत्' इत्यष्टाङ्गहृदये, पृ.४०९॥ ८. 'भाषा' इति ३ ॥ ९. 'कपिगडिगण्डिकटिपटिभ्यः कोलच्' इत्युणादिगणे ॥ १०. द्र. माधवीयधातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-२, पृ.३१९॥ ११. अष्टाध्याय्यां '-कटि-' इति नास्ति ॥ १२. “अत्यन्तं हन्ति गच्छतीति हन्तेर्यङ्, द्विवचनम्, 'नुगतोऽनुनासिकान्तस्य' इति नुक्, 'अभ्यासाच्च' इति कुत्वम्, जङ्घन्य इति स्थिते पचाद्यच्, 'यङोऽचि च' इति यङो लुक्, टाप्, चित्स्वरेण जङ्घाशब्दोऽन्तोदात्तः । अथ वा-‘हन्तेरच् जङ्घ च’ इति हन्तेरच्त्रत्यये जङ्घ इत्ययमादेश इत्येवं वा जङ्घाशब्दो व्युत्पाद्यते ।” इति न्यासः, काशिकावृत्तिः, भा-५, ६।२।११५॥, पृ.१०६॥

‘सु गतौ’(भ्वा.प.अ.), ‘गत्यर्थकर्मक-’३।४।७२॥ इति कर्तरि क्तः । प्रकृष्टं सृतं गमनमनया वा । ४ नलिके(नलके) विद्यतेऽस्या नलकिनी । ब्रीह्यादित्वाद्गुणः । सामान्यतः त्रीणि जङ्घायाः ॥६१४॥

प्रतिजङ्घा त्वग्रजङ्घा

१ जङ्घां प्रतिगता प्रतिजङ्घा । २ जङ्घाया अग्रभागः अग्रजङ्घा । द्वे जङ्घाग्रभागस्य ॥

पिण्डिका तु पिचण्डिका ।

१ मांसस्य पिण्डोऽस्त्यस्याः पिण्डिका । ‘अत इनि-’ १० ठनौ’२।५।१०२॥ इति ठन् । २ पिचण्डप्रतिकृतिः पिचण्डिका । ‘इवे प्रतिकृतौ’५।३।१९६॥ इति कन्, ‘प्रत्ययस्थात्-’७।३।४४॥ इतीत्वम् । द्वे पिण्डौति ख्यातायाः ॥

गुल्फस्तु चरणग्रन्थिर्घुटको घुण्टको घुटः ॥६१५॥

१ गलति गुल्फः । ‘गल अदने’(भ्वा.प.से.), ‘गलेश्च’( ) इति फक्, अत उच्च । २ चरणस्य ग्रन्थिः चरणग्रन्थिः । ३ घुट्यते परिवृत्यतेऽनेन घुटकः । ‘घुट परि-वर्तने’(भ्वा.आ.से.), ‘क्वन् शिल्पिसंज्ञयोः-’(उणा-१९०) इति क्वन् । ४ घुणत्यनेन घुण्टः । ‘घुण्(घुण) भ्रमणे’(तु.प.से.), ‘घटाघाटा-’(हैमोणा-१४१) इति टप्रत्यये साधुः, स्वार्थे कनि २० घुण्टकः । सर्वेऽपि पुंस्त्रीलिङ्गाः । ५ घुटति घुटः । ‘घुट प्रतीघाते’(तु.प.से.), तुदादिः, ‘इगुपध-’३।१।१३५॥ इति कः । पञ्च चरणग्रन्थेः । ‘गिरिआ’ इति भाषा ॥६१५॥

चरणः क्रमणः पादः पदोऽहिश्चलनः क्रमः ।

१ चरत्यनेन चरणः, पुंस्त्री. । ‘चर गतौ’(भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् । २ क्रामन्त्यनेन क्रमणः । ‘क्रमु पादविक्षेपे’(भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् । ३ पद्यतेऽसौ पादः । ‘पद गतौ’(दि.आ.अ.), ‘पदरुजवि[श]स्पृशो घञ्’३।३।१६॥ कर्तरि । पद्यते गम्यतेऽनेनेति । ‘हलश्च’३।३।१२१॥ इति घञि वा । ४ पद्यते गम्यतेऽनेनेति पदः, पुंस्त्री. । ‘पद गतौ’(दि.आ.अ.),

‘आ खनो घ च’३।३।१२५॥ इति घित्करणादन्यतोऽपि घः । ३० पदमिति क्लीबेऽपि, अत्र च ‘अनुदात्तं पदमेकवर्जम्’६।१।१५८॥ इति सामान्यज्ञापकम् । पाद् पद् इति व्यञ्जनदकारान्तावपि । पत् पद्, पदौ, पदः इत्यादि । पात् पाद्, पादौ, पादः इत्यादि । ‘‘पदपादोहिश्चरणोऽस्त्री’’[ ] इति व्याडिः । ५ अंह्यतेऽनेन अंहिः, पुंसि । ‘अहि गतौ’(भ्वा.आ.से.), ‘वङ्गयादयश्च’(उणा-५०६) इति क्रिनि साधुः । अंह्यादयो घकारश्रुतिकृतोऽपि । ‘‘अंहो रंहो द्रुहिणाः संहर्षाही च घश्रुतिकृतयः’’[ ] इति । ‘‘पदंघ्रिः’’ [अमरकोषः २।६।७१॥] इत्यमरश्च । ६ चलन्त्यनेन चलनः । ‘चल चलने’(भ्वा.तु.प.से.), ‘चलनशब्दार्थादकर्मकाद् युच्’ ३।२।१४८॥ इति युच् । ७ क्रामन्त्यनेन क्रमः । ‘क्रमु ४० पादविक्षेपे’(भ्वा.प.से.), करणे घञ्, ‘नोदात्तोपदेशस्य-’७।३।३४॥ इति वृद्धिनिषेधः । सप्त चरणस्य ॥

पादमूलं गोहिरं स्यात्

१ पादयोर्मूलं पादमूलम् । २ गुह्यते गोहिस्म । ‘गुह्य संवरणे’(भ्वा.आ.वे.), बाहुलकाद् ‘इषिमदि-’(उणा-५१) इति किरचि साधुः । द्वे पादमूलस्य । ‘पगतली’ इति भाषा ॥

पार्ष्णिस्तु घुटयोरधः ॥६१६॥

१ पृष्यते सिच्यते प्रक्षालनकाले भूरनेन पार्ष्णिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘‘पार्ष्णिः स्त्रीपुंसयोः पादमूले स्याद् ध्वजि-नीकटौ’’[ ] इति रन्तिदेवः । ‘पृषु सेचने’(भ्वा.प.से.), ५० ‘घृणिपृष्णि(पृशिन्)पार्ष्णिभूष्णि-’(उणा-४९२) इत्यादिना साधुः । घुटयोः ‘गिरिया’ इति प्रसिद्धनाम्नोरधस्तात् पश्चाद्भाग इत्यर्थः । एकं ‘पानही’ इति ख्यातायाः ॥६१६॥

पादाग्रं प्रपदं

१ पादस्याग्रं पादाग्रम् । २ प्रकृष्टं पदं प्रपदम् । प्रादिसमासः । प्रगतं पदमस्माद्वा । द्वे पादाग्रस्य ॥

क्षिप्रं त्वङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्यतः ।

१ क्षिप्यतेऽनेन क्षिप्रम् । ‘क्षिप प्रेरणे’(दि.प.अ.तु.)

१. ‘नलि-’ इति २.३॥ २. ‘घुटि-’ इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम्, स्वोपज्ञटीकापि तमाश्रित्यैव ॥ ३. ‘गलश्च’ इति २.३॥ ४. अयं ग्रन्थो घुटशब्दविवरणात् पश्चादुचितः ॥ ५. ‘-या’ इति ४॥ ६. ‘क्रमत्य-’ इति ३॥ ७. ‘आ’ इत्यष्टाध्यायां नास्ति ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६१६॥, पृ.१३९॥, तत्र ‘पत्पादोहि-’ इति दृश्यते ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२९, पृ.४१२॥, रामाश्रमी २।६।७१॥, पृ.२९२॥ १०. ‘चलने’ इत्यर्थे चलधातुर्न दृश्यते ॥ ११. ‘षट्’ इति १.२.४॥ १२. ‘पुंस्त्री’ इत्येव ३॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३३०, पृ.४१३॥, रामाश्रमी २।६।७२॥, पृ.२९२॥ १४. ‘-भूष्णि-’ इत्युणादिगणसूत्रे न दृश्यते ॥ १५. ‘-हीन’ इति ३॥ १६. ‘ख्यातस्य’ इति ३॥

उ.अ.), 'स्फाचिदञ्चि'-(उणा-१७०) इत्यादिना रक् । अङ्गु-
ष्ठश्चाङ्गुलयश्च अङ्गुष्ठाङ्गुलयः, तासां मध्यं अङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्यम्,
तत्र, सप्तम्यर्थे तसिल् । यद्वाग्भटः-“अङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्यस्थं
क्षिप्रमाक्षेपमारणम्”[अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-
४, श्लो-३] इति । एकमङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्यभागस्य ॥

कूर्चं क्षिप्रस्योपरि

१ क्षिप्रस्याङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्यस्योपरि द्व्यङ्गुलस्योपरिष्ठात्
कूर्चम् इत्यन्वयः । यद्वाग्भटः-“तस्योर्ध्वं द्व्यङ्गुले कूर्चः पाद-
भ्रमणकम्पकृत्”[अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-४,
श्लो-४] इति । एकमङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्योपरितनभागस्य ॥

अंहिस्कन्धः कूर्चशिरः समे ॥६१७॥

१ अंहः स्कन्धः अंहिस्कन्धः । २ कूर्चस्य शिरः
कूर्चशिरः । यद्वाग्भटः-“गुल्फसन्धेरधः कूर्चशिरःशोफ-
रुजाकरम्”[अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-४, श्लो-
४] इति । द्वे गुल्फसन्धेरधः प्रत्यङ्गस्य ॥६१७॥

तलहृदयं तु तलं मध्ये पादतलस्य तत् ।

१ तलस्य हृदयं तलहृदयम् । २ तलति तलम् ।
'तल प्रतिष्ठायाम्'(चु.प.से.), अच् । तच्च पदे तलस्य मध्ये
भवति । यद्वाग्भटः-

२० “मध्ये पादतलस्याहुरभितो मध्यमाङ्गुलिम् ।
तलहन्नाम रुजया तत्र विद्धस्य पञ्चता ॥१॥”

[अष्टाङ्गहृदयम्, शारीरस्थानम्, अध्यायः-४, श्लो-२-३] । अत्र
तलहृदिति पर्यायेणोक्तम् । एकं पादतलमध्यस्य ॥

तिलकः कालकः पिप्लुर्जडुलस्तिलकालकः

॥६१८॥

१ तिलप्रतिकृतिः तिलकः । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।-
९६॥ इति तन् । २ काल एव कालकः । ३ अपिप्लवते पिप्लुः,
पुंसि, पृषोदरादिः । ४ जडति जडुलः । 'जड घात्ये' (ध्वा.-
प.से.), बाहुलकादुलन् । ५ तिल इव कालकः तिलकालकः ।

३० पञ्च देहस्थकृष्णचिह्नस्य ॥६१८॥

रसासृग्मांसमेदोऽस्थिमज्जा (मज्जा) शुक्राणि धातवः ।

१. 'पादमध्यस्य' इति १॥ २. घात्येऽर्थे जडधात्वाभावात् 'जल घातने' इति युक्तः, तथा च 'जलयोरैक्याद् जडुलशब्दसिद्धिः ॥ ३. '-मध्यगामजिका'
इति ४, '-मौजिका' इति १॥ ४. 'रस आस्वादस्नेहनयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. 'आहारसंभवः' इति १.२.३॥ ६. 'घः' इति ३॥ ७. 'वाशि-'
इति १॥ ८. 'इषिमदिमुदिखिदिच्छिदिभिदिमन्दिचन्दिमिदिहिमुहिमुचिरुधिशुषिबन्धिभ्यः किरच्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥

सप्तैव देश वैकेषां रोमत्वक्स्नायुभिः सह ॥६१९॥

१ दधति शरीरमिति धातवः, पुंसि । 'डुधाञ्
धारणादौ'(जु.उ.अ.), 'सितनिगमिमसिसिचि(सचि)-(उणा-
६९) इति तुन् । रसो देहधातुः १, असृक् २, मांसः ३, मेदो
वपाशुद्धमांसस्य स्नेह इत्यर्थः ४, अस्थि हड्डम् (५), मज्जा
अस्थिमध्यगतमीजिका ६, शुक्रं रेतः ७, एते सप्त, एवेत्यवधारणे,
वा अथवा, एकेषाम् अन्येषां मतेन रोमत्वक्स्नायुभिः सह दश
स्युः, एते दशाऽपि धातवः प्रोच्यन्त इत्यर्थः ॥६१९॥

अथ रसादीन् क्रमेणाऽऽह, तत्र प्रथमधातुमाह-

४०

रस आहारतेजोऽग्निर्संभवः षड्रसासवः ।

आत्रेयोऽसृक्करो धातुर्धनमूलमहापरः ॥६२०॥

१ रसयति स्नेहयति रसः । 'रस स्नेहे' (चु.उ.से.),
अच् । २ आहारस्य तेजो निर्यास आहारतेजः, क्लीबे ।
आहारतेजसी, आहारतेजांसि इत्यादि । ३ अग्नेर्जाठराग्नेः संभवति
अग्निसंभवः, अच् । ४ यण्णां मधुरादीनाम् [रसानाम्] आसवः
षड्रसासवः । ५ अत्रेयपत्यम्, तज्जन्यत्वाद् आत्रेयः । ६ असृक्
रक्तं करोति असृक्करः । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), 'कृजो
हेतुताच्छील्य' - ३।२।२०॥ इति टैः । ७-९ घनादित्रिभ्यः परो
धातुः, तेन घनधातुः, मूलधातुः, महाधातुः । नव रसस्य । ५०
'देहधातु' इति भाषा ॥६२०॥

अथ द्वितीयधातुमाह-

रक्तं रुधिरमाग्नेयं विस्त्रं तेजोर्भवे रसात् ।

शोणितं लोहितमसृग् वासिष्ठं प्राणदाऽऽसुरे ॥६२१॥

क्षतजं मांसकार्यस्त्रम्

१ रक्तवर्णत्वाद् रक्तम् । २ रुध्यते चर्मणा शिरा-
भिश्च । रुणद्धि स्रोतांसि वा रुधिरम् । 'रुधिर आवरणे'
(रु.उ.अ.), 'इषिमदिमुदिखिदिच्छिदि(च्छिदि)भिदिमेदितिमि-
चिमिदितिमिमिहिमुहिमुचिरुधिशुषिबन्धिभ्यः किरच्' (उणा-५१) ।
३ अग्नये हितम् आग्नेयम् । 'अग्नेर्दक्' ४।२।३३॥ ४ विव्यति ६०

विस्त्रम्, दन्त्यसकारम् । विसधातोर्बाहुलकात् 'स्फायि-'(उणा-
१७०)इत्यादिना रक् । ५-६ रसादिति, रसशब्दात् पुरः तेजोभवे
योज्येते, तेन रसतेजः । रसतेजसी, रसतेजांसि इत्यादि ।
रसभवः (रसभवम्) । ७ शोण्यते शोणितम्, तालव्यशम् ।
'शोणृ वर्णगत्योः'(भ्वा.प.से.), 'रोहिहृश्यारुहि-'(हैमोणा-
२१०)इत्यादिना इतच् । ८ लोहितवर्णत्वाद् लोहितम् । ९ न
सृजति त्यजति देहं धात्वन्तरं वा असृक्, क्लीबे । 'सृज
विसर्गे'(तु.प.अ.), 'ऋत्विग्दधृक्-'३।२।५९॥ इत्यादिना क्विन्,
झलि पदान्ते च न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम्, नाजादौ(ब्रश्चादौ)
१० निपातनस्येष्टफलत्वात् । असृग्भ्याम्, असृग्भिः इत्यादि । "न
सृजति शौचमित्यसृक्"[^१] इति तु सुभूतिः । १०^१ वसिष्ठस्येदं
वासिष्ठम् । 'तस्येदम्'४।३।१२०॥ इत्यण् । ११ प्राणं बलं
ददाति प्राणदम् । १२ असुराणामिदं प्रियम् आसुरम् ॥६२१॥
१३ क्षताज्जायते क्षतजम् । १४ मांसं करोति मांसकारि ।
ग्रहादित्वाणिनिः । १५ अस्यते क्षिप्यते रोगोपशमनायेति
अस्त्रम्, दन्त्यसम् । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), 'बहुलमन्यत्रापि'
( ) इति रक् । पञ्चदश रुधिरस्य । "शोथ्यं कीलालम्"
[शेषनाममाला ३।१२८॥]शैषिके ॥

अथ तृतीयं धातुमाह-

२० मांसं पललजङ्गले ।

रक्तात्तेजोभवे क्रव्यं काश्यपं तरसामिषे ॥६२२॥

मेदस्कृत् पिशितं कीनं पलम्

१ उपचयापचयौ मन्येते ज्ञायेतेऽत्र मांसम्, पुंक्ली-
बलिङ्गः । 'मनु ज्ञाने'(दि.आ.अ.), 'मनेर्दीर्घश्च'(उणा-३३४)
इति सप्रत्ययो दीर्घत्वं च । "मां स भक्षयिताऽमुत्र"[^२] इति
नैरुक्ताः । यन्मनुः-

"मां स भक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहाऽद्भ्यहम् ।

एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥१॥"

[मनुस्मृतिः, अध्यायः-५, श्लो-५५] इति । २ पल्यते रक्ष्यते

३० पललम् । 'पल रक्षणे'(चु.उ.से.), वृषादित्वात् कलच् ।

यद्वा 'पल गतौ'(भ्वा.प.से.), 'कलतृपेक्ष(कलस्तृपश्च)'(उणा-
१०४)इत्यत्र प्राक्प्रत्ययनिर्देशादन्येभ्योऽपि भवतीति कुण्ड-
लादिवदस्मादपि कलप्रत्ययः । ३ जायते रुधिराद् जङ्गलम्,
पुंक्लीबलिङ्गः । 'कम्बलादयश्च'( ) इति साधुः । "जङ्गलो
निर्जले देशे त्रिलिङ्गः पिशितेऽस्त्रियाम्"[^३] इति गौडः । ४-
५ रक्तशब्दात् तेजोभवे शब्दौ योज्यौ, तेन रक्ततेजः, रक्त-
भवम् । ६ क्रप्यतेऽनुकम्प्यते क्रव्यम् । 'क्रप कृपायां गतौ'
(भ्वा.आ.से.), 'पोरदुपधात्'३।१।९८॥ इति यत्, नैरुक्तं पस्य
वत्वम् । क्रूयत इति वा । 'क्रुङ् गतौ'(भ्वा.आ.अ.), 'अचो
यत्'३।१।९७॥ । ७ कश्यपस्येदं काश्यपम्, तालव्यशमध्यम् । ४०
८ तरो बलमस्त्यत्र तरसम् । अर्शआदित्वादच् । तरति प्लव-
तेऽनेनेति वा । तरतेर्दिवसवदसच् । ९ आमिषति समन्ताद-
भिव्यक्तं भवति आमिषम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'मिष स्पर्धा-
याम्'(तु.प.से.), उपसर्गबलादुन्मेषवदभिव्यक्त्यर्थः, 'इगुपध-'
३।१।१३५॥ इति कः । अमति गच्छति पीनत्वमनेनेति वा ।
'अम्(अम) गतौ'(भ्वा.प.से.), 'अमेर्दीर्घश्च'(उणा-४६)
इति टिषच् ॥६२२॥ १० मेदः करोति मेदस्कृत् । ११ पिशति
(पिशति) अवयवीभवति पिशितम् । 'पिश अवयवे'(तु.-
प.से.), इतच् । "कपिशितं पिशितं मदनाग्निना"[^४] शिशु-
पालवधम्, सर्गः-६, श्लो-५] इति माघात् तालव्यमध्यम् । ५०
१२ दीप्यतेऽनेन कीनम् । 'कन दीप्तौ'(भ्वा.प.से.), पृषो-
दरादिः । १३ पलति रक्षति देहं पलम्, पुंक्ली । 'पल
रक्षणे'(चु.उ.से.), अच् । त्रयोदश सामान्यतो मांसस्य ॥
"उद्ध[ः] समारटं लेपनम्"[^५] शेषनाममाला ३।१२८॥] इति
शैषिकाणि ॥

अथ मांसविशेषानाह-

पेश्यस्तु तल्लताः ।

१ पिशन्ति(पिशन्ति) पेशयः । 'पिश' अवयवे'
(तु.प.से.), 'इगुपधात् कित्'(उणा-५५९) इतीन्, बाहुलकाद्
गुणः, 'कृदिकारात्'-(गणसू-४।१।४५॥) इति डीष् [पेशयः] । ६०
पेशिस्तृतीयस्वरान्तोऽपि । तस्य मांसस्य लताः तल्लताः । एकं
मांसपिण्ड्याः ॥

१. 'योज्यते' इति ३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२१, पृ.४०१॥ ३. 'वशि-' इति २४॥ ४. 'पुंक्ली.' इत्येव ३॥ ५. द्र. अम.क्षीर.२।६।६३॥, पृ.१४७॥, स्वोपज्ञटीका ३।६२२॥, पृ.१४०॥ ६. 'रक्षते' इति ३४॥ ७. सायणाऽसम्मतोऽयम् ॥ ८. 'पुंक्ली.' इत्येव ३॥ ९. 'च्युङ् च्युङ्-' इत्यत्र सायणेनोक्तम्-'क्रुङ्' इति क्वचित्पठ्यते' इति, माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६७३, पृ.२६७॥ १०. 'गत्यादिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. 'कनी दीप्तिकान्तिगतिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १२. सायणाऽसम्मतोऽयं धातुः ॥ १३. 'पिशि' इति ४॥

बुक्का^१ हृद्^२ हृदयं^३ वृक्का^४ सुरसं^५ च तदग्रिमम् ॥६२३॥

१ धातूनामनेकार्थत्वाद् बुक्यते स्वादुत्वेन मृग्यते बुक्का, नकारान्तः । 'बुक्क भाषणे(भषणे)'(भ्वा.प.से., चु.-उ.से.) 'कनिन् युवृषितक्षि-'(उणा-१५४)इति सूत्रे 'अन्ये-भ्योऽपि' इति वचनात् कर्न् । बुक्कानौ, बुक्कानः इत्यादि । मिश्रास्तु-बुक्यते(बुक्यते) मृग्यत इति बुक्का, घञन्तः । स्वमते पुंलिङ्गेऽयम्, मिश्रमते स्त्रीलिङ्गश्चाबन्तः । बुक्कः पुमानपि, "शोणितेषु स्त्रियां बुक्का बुक्कस्तु समयोर्द्वयोः"[^१] इति रभसात् । रुद्रकलिङ्गादिभिः-"बुक्क(बुक्का) नान्तम्, क्लीबमव्युत्पन्नम्"^{१०} [^३]इत्युक्तम् । "उरस्यपि च बुक्कायां हृदयं मानसेऽपि च"^{१०} [त्रिकाण्डशेषः ३।३।३२५॥]इति त्रिकाण्डशेषः । भागुरिस्तु-"अग्रमांसं भवेद् बुक्कम्"[^३]इत्यदन्तं क्लीबे आह । "बुक्क-स्याग्रं सम्मुखीभूतं मांसं बुक्काग्रमांसमित्येकं नाम"[^३]इत्येके । २ ह्रियते हृद् । 'हजो बहुलम्'() इति दुक् । ३ 'वृहोः पुक्कुक्चौ च'(उणा-५४०)इति यति दुकि च हृदयम् । ४ वृक्यते(वृज्यते) आदीयते वृक्का । 'निष्कतुर(रु)ष्क-'(हैमोणा-२६)इति के निपात्यते । स्त्रीलिङ्गेऽयम्, टाबन्तः । यद्गौडः-"स्त्रियां वृक्का"[^३]इति । वैजयन्तीकारस्तु-"वृक्कौ पार्श्वगतौ गुलौ (वृक्यौ पार्श्वगतौ गुडौ)"[वैजयन्तीकोषः ४।४।११२॥]इत्याह । ५ सुष्ठु रस्यते सुरसम् । 'रस आस्वादे'(चु.उ.से.), घञर्थे कः । तदिति मांसम्, अग्रिमं मुख्यम् । "बुक्का अग्रमांसम्, हृदयं च जीवाधारः पद्मम्"[^३]इत्यमरः पृथक्पृथगाह । उक्तं च-

"पद्मकोशप्रतीकाशं रुचिरं चाप्यधोमुखम् ।

हृदयं तद्विजानीयाद् विश्वस्यायतनं महत् ॥१॥"

[^३]इति । पञ्च प्रधानमांसस्य ॥६२३॥

शुष्कं^१ वल्लूरमुत्तप्तम्^२

१ शुष्कं मांसम्, वल्लते संवृतं भवति वल्लूरम्, त्रिलिङ्गः । 'वल वल्ल संवरणे'(भ्वा.आ.से.), 'खर्जि-^{३०} पिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ'(उणा-५३०)इत्यूरः । स्त्रियां वल्लूरा

टापि । २ उदत्यर्थं तप्तम् उत्तप्तम् । उत्तप्यते शोष्यत इति वा । "उत्तप्तं शुष्कमांसं तप्तेऽपि"[^१]इति श्रीधरः । द्वे शुष्कमांसस्य ॥

पूयदूष्ये पुनः समे ।

१ पूयते दुर्गन्धीभवति पूयम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'पूयी विशरणे'(भ्वा.आ.से.), अच् । २ दूष्यते तद् दूष्यम् । 'दुष वैकृत्ये'(दि.प.अ.) 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ । द्वे 'परू' इति ख्यातस्य ॥

अथ तुर्यं धातुमाह-

मेदोऽस्थिकृद्^१ वपा^२ मांसांत^३ तेजो-जै^४ गौतमं^५ वसा^६ ४०
॥६२४॥

१ मेद्यति स्निह्यति मेदः, क्लीबे । 'त्रिमिदा स्नेहने'(दि.प.से.), '-असुन्'(उणा-६२८) । मेदसी, मेदांसि इत्यादि । "मेदो घञन्तः"[^१]इत्यन्ये । २ अस्थीनि करोति अस्थिकृत् । ३ उप्यते वपा । 'दुवप् बीजतन्तुसन्ताने'(भ्वा.उ.अ.), भिदादित्वादङ् । वपति शुकं तत्प्रभवत्वाद्वा वपा । अचि टाप् । ४-५ मांसशब्दात् तेजोजे योज्ये, तेन मांसतेजः, क्लीबे, सकारान्तः, मांसजम् । ६ गौतमस्येदं गौतमम् । ७ वस्ते आच्छादयति मांसम्, वसति प्राणिषु वा वसा । 'वस आच्छादाने'(अ.आ.से.), 'वस निवासे'^{५०} (भ्वा.प.अ.) वा, भिदादित्वादङ्, अच् वा । "शुद्धमांसस्य यः स्नेहः, सा वसा"[^१]इति तु वैद्याः । सप्त मेदसः । 'मांसनुं चौकट' इति भाषा ॥६२४॥

अथ तद्वेदानाह-

गोदं^१ तु मस्तकस्नेहो^२ मस्तिष्को^३ मस्तुलुङ्गकः^४ ।

१ गुध्यते अन्तःशिरो वेष्टयति गोदम् । 'गुध परि-वेष्टने'(दि.प.से.), अच्, पृषोदरादिः, पुंस्ययम्(क्लीबेऽयम्) । वाचस्पतिस्तु-"गोदोऽस्त्री मस्तुलुङ्गकम्"[^३]इति पुंस्यप्याह ।

१. ३प्रतौ नास्ति ॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।६४॥, पृ.३२३॥, तत्र "शोणितान्ने स्त्रियां वृक्का बुक्कं तु (समर?) द्वयोः" इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२२, पृ.४०२॥, रामाश्रमी २।६।६४॥, पृ.२८८॥, तयोः 'बुक्कस्तु समयोर्द्वयोः' इत्यस्य स्थाने 'बुक्कं सुरसमद्वयोः' इति दृश्यते ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२२, पृ.४०२॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६२३॥, पृ.१४०॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठो मुद्रितवैजयन्तीकोषे दृश्यते, ४।४।११२॥, पृ.१३४॥ ६. श्रीधरकृतविश्वलोचनकोशे तु "उत्तप्तं शुष्के पिशिते संतप्ते च परिप्लुते"[तान्तवर्गः, श्लो-९४, पृ.१३५]इति दृश्यते ॥ ७. 'पुंक्लीब' इत्येव ३।८. 'पूयी विशरणे दुर्गन्धे च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'राध इति भाषा' इति दृश्यते ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२२, पृ.४०२॥ ११. द्र. अम.क्षीर.२।६।६४॥, पृ.१४८॥, स्वोपज्ञटीका ३।६२४॥, पृ.१४०॥ १२. '-नो' इति ३, '-नू' इति ४॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६२५॥, पृ.१४०॥

२ मस्तकस्य स्नेहो मस्तकस्नेहः । ३ मस्तकमिष्यति गच्छति मस्तिष्कः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'इषु (इष) गतौ' (दि.प.से.), पृषो-दरादित्वात् साधुः । ४ मस्तकमालिङ्गति मस्तुलुङ्गः, पृषो-दरादित्वात्, कनि मस्तुलुङ्गकः, द्व्युकारमध्यः । चत्वारि मस्तकमज्जायाः ॥

अथ पञ्चमं धातुमाह-

अस्थि कुल्यं भारद्वाजं मेदस्तेजश्च मज्जकृत्
॥६२५॥

मांसपित्तं श्वदयितं कर्करो देहधारकम् ।

१० मेदो^{१०}जं कीकसं^{११} सारः^{१२}

१ अस्यते अस्थि । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), 'असिसञ्जिभ्यां क्थिन्' (उणा-४३४) । २ कुले शरीरे साधु कुल्यम् । 'तत्र साधुः' ४।४।१८॥ इति यत्, पुंक्ली । ३ भारद्वाजस्येदं भारद्वाजम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् । ४ मेदसस्तेजो मेदस्तेजः, क्लीबे । ५ मज्जानं करोति मज्ज-कृत् ॥६२५॥ ६ मांसस्य पित्तं मांसपित्तम् । ७ शुनो दयितमभीष्टं श्वदयितम् । ८ करोति मज्जानं कर्करः । बाहुल-कात् करन् । ९ देहं धारयति देहधारकम् । ण्वुल् । १० मेदसो जातं मेदोजम् । ११ किं नाम न कसति व्याप्नोति २० कीकसम् । 'कस गतौ' (भ्वा.प.से.), अच्, पृषोदरादित्वात् किमो मलोपदीर्घौ । 'कीकसः कृमिजातौ स्यात् पुंसि कुल्ये नपुंसकम्' [मेदिनीकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-२१] इति दन्त्यान्ते मेदिनेर्दन्त्यान्तमेव कीकसम् । १२ सरति कालान्तरे सारः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'सृ स्थिरे' ३।३।१७॥ इति घञ् । हङ् देश्याम्, संस्कृतेऽपि । यद्वैजयन्ती-“अथाऽस्थि कीकसं हङ्मु” [वैजयन्तीकोषः ४।४।१०८॥] इति । द्वादश अस्थिः ॥

करोटिः शिरसोऽस्थनि ॥६२६॥

१ के मस्तके रोहति चोरयत्यात्मानं करोटिः, स्त्री-लिङ्गः । 'रुट लुट स्तेये' (भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'

(उणा-५५७) । कं वायुं रोहति प्रतिहन्ति वा । "हृदया- ३० दुत्थितो वायुस्तत्र प्रतिहन्ति याति" [ ] इति वैद्याः । डीषि करोटी च । "करोटं क्लीबम्" [ ] इति स्वामी । एकं शिरोऽस्थिः ॥६२६॥

कपालकर्परौ तुल्यौ

१ कं शिरः पालयति कपालम्, पुंक्लीबलिङ्गः । "कपालोऽस्त्री" [अमरकोषः २।६।६८॥] इत्यमरः । "कपा-लोऽस्त्री शिरोऽस्थि स्याद् घटादेः शकले व्रजे" [मेदिनी-कोशः, लान्तवर्गः, श्लो-७२] इति मेदिनिः । 'पाल रक्षणे' (चु.उ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । कल्प्यते शिरोऽस्थि समर्थो भवति कर्परः, पुंनपुंसकलिङ्गः । 'कूपू सामर्थ्ये' ४० (भ्वा.आ.से.), बाहुलकादरन्लत्वाभावौ । कर्परः षष्ठस्वरादि-रपि । यन्महेश्वरः-“कर्परौ जानुनि प्रोक्तः कपालेऽपि” च कर्परः [विश्वप्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-१३७] इति । खर्प-रोऽपि । "खर्पस्तस्करे धूर्ते भिक्षुपात्रकपालयोः" [विश्व-प्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-१३८] इति महेश्वरः । कपा-लकर्परौ घटादीनां खण्डेऽप्युपचाराद् मस्तकार्धवाचकावेतौ । द्वे कपालस्य । 'कोपरी' इति भाषा ॥

पृष्ठस्याऽस्थि कशेरुका ।

१ को वायुः शेते तिष्ठत्यत्र कशेरुका, स्त्री-क्लीबयोः । 'जत्वा (च्चा) दयः-' (उणा-५४२) इति रुः, ५० ततः स्वार्थे कन् । कं वायुं शृणाति वा । 'शृ (शृ) हिंसायाम्' (ब्र्या.प.से.), 'के श्रोरङ् (श्च एरङ्) चास्य' (उणा-८८) इति कुप्रत्यय (कूप्रत्यय) एरङादेशश्च, ततः स्वार्थे कन् । तालव्यद्वितीयस्वरमध्योऽप्ययं 'कशारुका' इति । एकं पृष्ठास्थिः ॥

शाखाऽस्थनि स्यान्नलकम्

१ नलति नलकम् । 'णल हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्' (उणा-७१३) । 'नल (णल) बन्धे' (भ्वा.प.से.) इत्यस्य वा । शाखाशब्दोऽत्र भुजपर्यायः । एकं बाह्वस्थिः ॥

६०

१. 'पुंक्ली.' इत्येव ३॥ २. 'शुनोति दयतिम-' इति ४॥ ३. 'करच्' इति ३॥ ४. 'मेदिनिः' इति २.४॥ ५. 'विङ्' इति मुद्रितवैजयन्तीकोषे, ४।४।१०८॥, पृ.१३४॥ ६. 'रुटि लुटि स्तेये' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२७, पृ.४१०॥ ८. अम.क्षीरस्वामिटीकायां न दृश्यते ॥ ९. 'पुंक्ली.' इति ३॥ १०. '-भावे' इति ३॥ ११. 'कफोणावपि' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१३७॥ १२. 'कनि' इति ३, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इत्यनेन ह्रस्वत्वम् ॥ १३. 'कसे-' इति ३, '-रूका' इति २॥ १४. 'णल गन्धे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. काश्यपसम्मतोऽयमर्थः, द्र. माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-५६५, पृ.२०७॥

पार्श्वस्थि वडिक्रपर्शुके ॥६२७॥

१ वङ्कते वक्रीभवति वडिक्रः, स्त्रीलिङ्गः । 'वकि गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'वङ्क्रयादयश्च' (उणा-५०६) इति निपातनात् साधुः । २ पूरयति मांसम्, पूर्यते मांसादिना वा पर्शुः । 'शुन् शुचौ पुरः' (चान्द्रोणा-१।३८) इति पृधातोः शुन्प्रत्ययो गुणः, स्वार्थे कनि पर्शुका । स्पृशति पार्श्वम् । 'स्पृशेः शुन्शुचौ पृ च' (उणा-७०५) इति पृआदेशे गुणे कनि टापि पर्शुका वा । द्वे 'पांशुली' इति ख्यातायाः ॥६२७॥

शरीरास्थि करङ्कः स्यात् कङ्कालमस्थिपञ्जरः ।

१० १ कीर्यते श्वादिभिः करङ्कः । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'किरोऽङ्को रो लश्च वा' (हैमोणा-६२) इत्यङ्कः । २ कङ्कयतेऽभिलष्यते कङ्कालम्, पुंक्ली । 'कर्क लौल्ये' (भ्वा.आ.से.), अतो बाहुलकात् 'कलपिभ्यां (कुणिपीभ्यां) कालन्' (चान्द्रोणा-३।५०॥) । 'कम्' इत्यव्ययम्, शिरः, को वायुः । कं कं वा आलाति कङ्कालः । 'आतः-३।१।१३६॥ इति कः । कं सुखं कलति क्षिपति वा । 'कल पिलं विक्षेपे' (चु.उ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । कङ्कान् पक्षिणोऽलति पर्याप्तान् करोतीति, पचाद्यचि वा । ३ अस्थिनां पञ्जरः अस्थिपञ्जरः । त्रीणि समुदितशरीरास्थिपञ्जरस्य । 'पांजरी' इति भाषा ॥

२० अथ षष्ठं धातुमाह-

मज्जा तु कौशिकः शुक्रकरोऽस्थः स्नेहसम्भवौ

॥६२८॥

१ मज्जत्यस्थनि मज्जा, नकारन्तः, पुंसि । 'टुमस्जो शुद्धौ' (तु.प.अ.), 'धनुक्षन्-पूषन्-प्लीहन्-क्लेदन्-स्नेहन्-मूर्धन्-मज्जन्-' (उणा-१५६) इति साधुः । वाचस्पतिस्तु- 'अप (अथ) मज्जा द्वयोः' [ ] इत्येनं स्त्रियामप्याह । तदा "मज्ज्यतेऽनया मज्जा, भिदादित्वात् साधुः" [स्वोपज्ञटीका ३।६२८॥] इत्याचार्या अपि स्त्रियामेवाहुः । "मज्जोक्ता मज्जया सह" [ ] इति शब्दप्रभेदः । २ कुशिकस्याऽयं कौशिकः, तालव्यमध्यः । ३ शुक्रं करोति

शुक्रकरः । 'कृजो हेतुताच्छील्य-' ३।२।२०॥ इति टः । ४-५ ३० अस्थिशब्दात् स्नेहसम्भवौ शब्दौ योज्यौ, तेन अस्थिस्नेहः, अस्थिसम्भवः । अस्थितेजोऽपि । पञ्चाऽस्थिगत 'मीजी' इति ख्यातायाः ॥६२८॥

अथ सप्तमधातुमाह-

शुक्रं रेतो बलं बीजं वीर्यं मज्जसमुद्भवम् ।

आनन्दप्रभवं पुंस्त्वमिन्द्रियं किट्टवर्जितम् ॥६२९॥

पौरुषं प्रधानधातुः

१ शोचन्त्यस्मिन् पतिते सति शुक्रम् । 'शुच शोके' (भ्वा.प.से.), 'ऋज्रेन्द्र-' (उणा-१८६) इत्यादिना रक् । शोकति गच्छति स्रवति वा । 'शुक गतौ' (भ्वा.प.से.) अस्मात् ४० प्राक्सूत्रेणैव रक् । २ रीणाति (रिणाति) स्रवति रेतः, क्लीब-लिङ्गः । 'रीङ्' स्रवणे' (दि.आ.अ.), क्र्यादिः, 'दिवादिर्वा । 'सुरीभ्यां तुद् च' (उणा-६४१) इत्यसुन्प्रत्यये तुडागमश्च, गुणः । ३ बलति बलम् । 'बल प्राणने' (भ्वा.प.से.), अच् । ४ वेति प्रजायतेऽनेन बीजम् । 'बी गत्यादौ' (अ.प.अ.), 'वियो जन् (जक्)' (हैमोणा-१२७) इति । वेति प्रजायते गच्छत्यनेना-तृण्यं पितेति व्युत्पत्तिर्वा । बीजिलौकिको वा धातुः । ५ वीरयति विक्रामयत्यनेन वीर्यम्, क्लीबे । 'वीर विक्रान्तौ' (चु.उ.से.), चुदिः, 'अवो यत्' ३।१।९७॥ । वीरे सञ्चिति वा । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । ६ मज्ज[त]ः समुद्भवति ५० मज्जसमुद्भवम्, अच् । ७ आनन्दात् प्रभवति आनन्द-प्रभवम् । अच् । ८ पुंसो भावः पुंस्त्वम् । 'तस्य भावस्त्व-तलौ' ६।१।११९॥ । ९ इन्द्रस्य पुरुषात्मनो लिङ्गम् इन्द्रियम् । 'इन्द्रियमिन्द्रलिङ्ग-' ५।२।९३॥ इत्यादिना साधुः । १० किट्टेन मलेन वर्जितं किट्टवर्जितम् ॥६२९॥ ११ पुरुषस्य भावः कर्म वा पौरुषम् । १२ ('प्रधानं चासौ धातुश्च प्रधानधातुः) । द्वादश वीर्यस्य ॥

१. 'स्पृशेः श्पृशुनौ पृ च' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २. लौल्यार्थको धातुस्तु इकारानुबन्धहितः ॥ ३. 'विल' इति १॥ ४. 'कल किल पिल क्षेपे' इति स्वामी, 'कल पिल क्षेपे' इति मैत्रेयः, 'कल विल क्षेपे' इति सायणः, चुरादित्वाद् विग्रहे 'कालयति' इत्यपि बोध्यम् ॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६२८॥, पृ.१४१॥ ६. स्वोपज्ञटीकायां "मज्ज्यतेऽनयाऽस्थिनीति भिदाद्यङि मज्जा, स्त्रीलिङ्गः" इति दृश्यते, ३।६२८॥, पृ.१४१॥ ७. पूज्याचार्य-कस्तूरसूरिमहाराजसम्पादितशब्दभेदप्रकाशे शिवदत्तशास्त्रिसंशोधितद्विरूपकोषद्वये चेदमुद्भरणं न दृश्यते ॥ ८. 'मी-' इति ४॥ ९. 'क्लीबः' इति ३॥ १०. 'रीङ्' इति १२, 'रीङ् श्रवणे' इति धातुप्रदीपः ॥ ११. 'री गतिरेषणयोः' इति क्र्यादिगणधातुपाठः ॥ १२. 'दैवा-' इति ४॥ १३. '-यते' इति १.३॥ १४. 'आत्मनो' इत्येव २॥ १५. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ३प्रतौ 'प्रधानं श्रेष्ठं धातुः प्रधानधातुः' इति दृश्यते ॥

उक्ताः सप्तधातवः, यन्मते दशधातवस्तन्मतेऽष्टमधातुमाह-

लोम रोम तनूरुहम् ।

१-२ शिरसोऽन्यत्र रोहति लोम, क्लीबे । एवं रोम । उभयत्र 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा.प.अ.), 'नामन्-सामन् (सीमन्)-स्तोमन्-होमन्-रोमन्-लोमन्-व्योमन्-विधर्मन्-पाप्मन्-व्येमन्-साधवः' (उणा-५९०) इति साधुः । कपिरिका (कपिलिका) दित्वाद् लत्वं वा । ३ तन्वां रोहति तनूरुहम् । मूलविभुजादित्वात् कः । ह्रस्वान्तोपपदोऽप्ययम् । "व्यानशे तनुरुहाण्यपि हर्षः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-१०, श्लो-१० ५०] इति माघः । यौगिकत्वादङ्गरुहादयोऽपि । "विहङ्गराजाङ्गरुहैरिवायैः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-१, श्लो-७] इति माघः । क्लीबेऽयम् । पुंस्यपि केचिन्मन्यन्ते । त्रीणि रोम्णः । शेषश्चात्र-"रोमणिं तु त्वग्मलं वालपुत्रकः कूपजो मांसनिर्यासः परित्राणम्" [शेषनाममाला ३ १२९ ॥] ॥

अथ नवमं धातुमाह-

त्वक् च्छविश्छादनी कृत्तिश्चर्मार्जनिमसृग्धरा

॥६३०॥

१ त्वचति संवृणोति देहं त्वक् । 'त्वच संवरणे' (तु.प.से.), क्विप् । तनोति वा । 'तनेर्द्वच्' (हैमोणा-८७२) २० इति द्वच् । त्वचोऽपि । यन्महेश्वरः-"त्वचि त्वचः" [ ] । तथा प्रक्रियाकौमुद्याम्-"त्वचं गृह्णाति त्वचयति" [ ] इत्यत्र प्रासाद-कृता व्याख्यातम्-"अकारान्तस्त्वचशब्दोऽयम्, 'सप्यापपाश-३ १ १२५ ॥ इति' सूत्रेऽदन्तप्रहणात्" [प्रक्रियाकौमुदी, भा-२, (उत्तरार्धः), सुब्धातुप्रक्रिया, 'मुण्डमिश्रश्रूषण-३ १ १२१ ॥ इत्यत्र प्रासादटीका] इति । "त्वचशब्दस्त्वक्पर्यायः" [सिद्धहेमबृहद्वृत्तिः ३ १४ १४२] इति हेमबृहद्वृत्तावपि । "त्वक्त्वचचोचशब्दाः स्युर्वत्के

चर्मणि पत्रके" [ ] इति धरणिर्कोषः । २ छयत्येनां छविः, स्त्रीलिङ्गः । 'छो छदने' (दि.प.अ.), 'कृविषृष्वि-' (उणा-४९६) इति साधुः । ३ छाद्यते रुधिराद्यनया छादनी^{३०} । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.) प्यन्तादस्मात् करणे ल्युट् । ४ कृत्यतेऽसौ कृत्तिः । 'कृती छेदने' (तु.प.से.), 'स्त्रिया क्तिन्' ३ १३ १९४ ॥ ५ चरत्यनेन चर्म, क्लीबे । 'चर गतौ' (भ्वा.प.से.), '-मनिन्' (उणा-५८४) इति मनिन् । ६ अजति^{३०} गच्छति^{३०} तदिति अजिनम् । 'अजं गतौ' क्षेपणे च^{३०} (भ्वा.प.से.), 'अजेरज्-(-ज) च' (उणा-२०६) इतीनन् (इतीनच्), अजादेशश्च 'अजेर्व्यघजपोः' २ १४ १५६ ॥ इति प्राप्तिबाधनार्थम् । ७ असृजो रक्तस्य धरा असृग्धरा । असृग् वृणोतीति पचाद्यचि असृग्धरा^{३०} [ ] इति तु सर्वधरः । अमरस्तु-"अजिनं चर्मः (चर्म) कृत्तिः स्त्री" [अमरकोषः २ ७ १४६ ॥] इति कृत्यादीन् त्रीन् मृगयोनित्वात् पृथगाह । अत एव मृगाः "अजिनयोनयः" [अमरकोषः २ १५ १८-४० १ ॥] इत्युक्ताः । वाचस्पतिरपि-

"तत्राजिनं मृगयोनिर्मुगाश्च प्रियकादयः ।

मृगप्रकरणे ते च प्रोक्ता अजिनयोनयः ॥१॥"

[ ] इत्याह । तेन कृत्यादीनि त्रीणि मृगचर्मनामानि । सप्त चर्मणः ॥६३०॥

अथ दशमं धातुमाह-

वस्नसा तु स्नसा स्नायुः

१ वसां^{३१} न्यस्यति निक्षिपति^{३१} वस्नसा । वस्ते आच्छादयति कायं वा । पृषोदरादिः । यद्वा वस्ते शरीरमाच्छादयति, नकि प्रत्यये^{३१} वस्नं चर्म, तदसति गच्छति । 'अस गत्यादौ' (भ्वा.उ.से.), मूलविभुजादित्वात् के, शकन्धादित्वात् पररूपत्वे वा वस्नसा । २ स्नस्यति निरस्यति स्नसा । 'स्नस

१. 'रुह बीजजन्मनि' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति धातुप्रदीपः, 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' मा.धातुवृत्तिः ॥ २. 'नामन्सीमन्व्यो-मरोमन्तोमन्यामन्धामन्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ३. 'माधवः' इति ४ ॥ ४. '-तेः' इति ३ ॥ ५. 'रोमणि' इति २ ॥ ६. '-दिनी' इति १ ॥ ७. '-राः' इति ३ ॥ ८. 'तनोतेर्द्वच्' इति ३ ॥ ४. 'तेनोतेरनश्च वः' (उणा-२२१) इति सूत्रसत्त्वादिदं मन्दम् ॥ ९. महेश्वरकृतप्रकाशकोशे न दृश्यते ॥ १०. 'सत्यापपाश-' ३ १ १२५ ॥ इत्यस्य स्थाने प्रासादटीकायां 'त्वचेति' इत्येव दृश्यते ॥ ११. सिद्धहेमबृहद्वृत्तौ 'त्वचशब्दोऽकारान्तस्त्वक्पर्यायः' इति दृश्यते, ३ १४ १४२ ॥ भा-२, पृ. ५७ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२०, पृ. ४०० ॥, रामाश्रमी २ १६ १६२ ॥, पृ. २८७ ॥ १३. 'छादिनी' इति १. ३. ४ ॥ १४. 'कृत्तिः' इति ३. ४ ॥ १५. 'अजन्ति' इति २. ३, 'अजति' इति ४ ॥ १६. 'गच्छन्ति' इति ३ ॥ १७. 'असु' इति १, 'अक्ष' इति २, 'अजि' इति ३ ॥ १८. १. २ नास्ति ॥ १९. १. २. ४ प्रतिषु नास्ति ॥, 'अज गतिक्षेपणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २०. 'कृत्तिः' इति ३ ॥ २१. द्र. स्वोपज्ञटीका ३ १६ ३१ ॥, पृ. १४२ ॥ २२. 'वसा' इति ४ ॥ २३. '-प्यति' इति ३ ॥ २४. 'धाप्यस्यज्यतिभ्यो नः' (उणा-२८६) इत्यनेन नप्रत्ययो बोध्यः ॥

निरासे' (दि.प.से.), अच् । ३ स्नायति वेष्टयत्यस्थीनि स्नायुः, स्त्रीलिङ्गः । क्लीबेऽपि । वाचस्पतिर्यदाह-“अथ स्नायुर्न ना तन्त्रीः” [३] इति । ‘ष्णै’ वेष्टने (भ्वा.प.अ.), बाहुलकात् ‘कृ-वापा-’ (उणा-१) इत्युण् । त्रीणि स्नायोः । ‘नस’ इति भाषा । शेषश्चात्र-“अथ स्नसा तन्त्री नखारुस्नावानः सन्धिबन्ध-नम्” [शेषनाममाला ३।१२९-१३० ॥] ॥

नाड्यो धमनयः सिराः ।

१ नडस्यैवैता नाड्यः, शौषिर्यात् । नल्यते बध्यते आभिर्वा । ‘नल(णल) बन्धने’ (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् १० ‘वसिबपि-’ (उणा-५६४) इत्यादिना इञ्, ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति डीष् । “नडेर्धञि नाडः, गौरा-दित्वाद् डीष्” [३] इत्यन्ये । २ धमयन्ति दीपयन्ति जाठराग्निं धमनयः । धमेः सौत्राद् दीप्यर्थे, ‘अर्तिसृधृधमिभ्यश्च’ (उणा-२५९) इत्यनिः । ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति डीषि धमनयः । ३ सिन्वन्ति बन्धन्ति कायं सिराः । ‘षिञ् बन्धने’ (स्वा.उ.अ.), बाहुलकात् ‘स्फायि-’ (उणा-१७०) इत्यादिना रक्, दन्त्यादिरयम् । “उर्वस्याभ्याससिरासालूरकास-सल्लव्यः” [३] इति दन्त्यतालव्येषूपभेदात् । देहे शेते तिष्ठति शिरा, शीडो रक् इस्वत्वं चेति तालव्यादिरपि । “शिरो ना २० पिप्पलीमूले स्याद्धमन्यां च योषिति” [३] इति तालव्यादौ रभसः । त्रिविधा हि कायनाडी, एका वायुवाहा, अपरा मूत्र-विडस्थिवाहिनी, अपरा लहरेति ख्याता, अन्याश्चाहारवाहिन्यः । सामान्येन तासां त्रीणि ॥

कण्डरा तु महास्नायुः

१ कण्डते माद्यति कण्डरा । ‘कडि मदे’ (भ्वा.-आ.से.), बाहुलकादरन् । २ महती स्नायुः महास्नायुः । “स्नायु-

सङ्घातः” [३] इति वैद्याः । द्वे ‘मोदीनस’ इति ख्यातायाः । उक्ता दश धातवः ॥

मलं किट्टम्

१ मलते धारयति दौर्गन्ध्यं मलम् । मलते धारयति ३० कायं वा । ‘मल धारणे’ (भ्वा.आ.से.), अच् । मृज्यते वा मलम् । ‘मृजिखनि-’ (हैमोणा-४७२) इति डिटलः । २ केटति निर्गच्छति किट्टम्, पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । ‘किट गतौ’ (भ्वा.प.-से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः, पृषोदरादित्वाट्टकारागमः ॥ “वसा शुक्रमसृङ् मज्जा कर्णविष्णुमूत्रविण्खीः । श्लेष्माशु दूषिका स्वेदो द्वादशैते नृणां मलाः” [११] ॥ [मनुस्मृतिः, अध्यायः-५, श्लो-१३५] इति । सामान्येन द्वे मलस्य ॥

अथ विशेषादाह-

तदक्षिजम् ॥६३१॥

दूषीका दूषिका

१ तदिति मलम्, अक्षिजं नेत्रसमुद्भवम् ॥६३१॥ दूषयति चक्षुः दूषीका । ‘दूष वैकृत्ये’ (दि.प.अ.), [हेतु-मण्णिच्, ‘दोषो णौ’ ६।४।९० ॥ इत्युपधाया ऊत्त्वम्,] बाहुल-कात् ‘कषिधूखि(दूषि)भ्यामीकन्’ (उणा-४५६), यद्वा ‘-दूषि-भ्यामिकन्’ (उणा-४५६) इतीकन् । तवर्गचतुर्थ्योऽपि ‘धूषीका’ इति । २ दूषयति दूषी । अच्, गौरादिः, स्वार्थे कन्, ‘केऽणः’ ७।३।१३ ॥ दूषिका । द्वे नेत्रमलस्य ॥

जैह्वं कुलुकम्

१ जिह्वायां भवं जैह्वम् । ‘तत्र भवः’ ४।३।५३ ॥ इत्यण् । कोलति संस्त्यायति कुलुकम् । ‘कुल संस्त्याने’ ५०

१. ‘ष्णसु निरसने’ इति क्षीरतरङ्गिणी, मा.धातुवृत्तौ दिवादिगणे सायणेन “ष्णसु निरसने इत्येके । ‘मिच्च’ इत्यात्रेयमैत्रेयौ उदुपधं चाहतुः । स्वामिकाश्यपौ तु अदुपधममुमेव पठित्वा ‘ष्णसु अदर्शने इति द्रमिडाः’ इत्युकारोपधं पक्षान्तरमाहतुः” इत्युक्तम्, मा.धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-५, पृ.४०३ ॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६३१ ॥, पृ.१४२ ॥ ३. ‘ष्टे’ इति ३ ॥ ४. ‘-श्रावानः’ इति ३ ॥ ५. ‘-बन्धिनम्’ इति १ ॥ ६. ‘शिराः’ इति ३.४ ॥ ७. ‘इन्’ इति ३.४ ॥ ८. ‘नाडिः’ इति १.३ ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२३, पृ.४०३ ॥, तत्र “नडेर्धञि” (पा.३।३।१९ ॥) नाडः । गौरादिडीष् (पा.४।१।४१ ॥) । ‘नाडी-इत्यन्ये’ इति दृश्यते ॥ १०. ‘दीर्घात्’ इति ४ ॥ ११. ‘अर्तिसृधृधम्यम्यश्वित्भ्योऽनिः’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२३, पृ.४०३ ॥, तत्र ‘उर्वस्याद्याः’ इति दृश्यते ॥ १३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।६५ ॥, पृ.३२५ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२३, पृ.४०३ ॥, रामाश्रमी २।६।६५ ॥, पृ.२८८ ॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६३१ ॥, पृ.१४२ ॥ १५. ‘-बिष्कणः’ इति ३, ‘मूत्रविद् घ्राणकर्णविद्’ इति मनुस्मृत्याम्, ५।१३५ ॥, पृ.२०५ ॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।६६ ॥, पृ.३२६ ॥, तत्र ‘मला नृणाम्’ इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३२३, पृ.४०४ ॥, रामाश्रमी २।६।६५ ॥, पृ.२८९ ॥

४०

५०

(भ्वा.प.से.), 'कञ्चुकांशुक-' (हैमोणा-५७) इत्युक्तप्रत्यये निपात्यते । द्विपञ्चमस्वरोऽयम् । एकं जिह्वामलस्य ॥

पिप्पिका पुनः ।

दन्त्यम्

१ प्यायते पिप्पिका । '[ओ]प्यायी वृद्धौ' (भ्वा.-आ.से.), 'कुशिक-' (हैमोणा-४५) इत्यादिना इकप्रत्यये निपात्यते । दन्त्यं दन्तोद्भवम् । एकं दन्तमलस्य ॥

कार्णं तु पिञ्जुषः

१ कर्णयोर्ध्वं कार्णं मलम्, पिञ्ज्यते पिञ्जुषः । १० 'पिजि वर्णे' (अ.आ.से.), 'कारूषाटरूष-' (कोरदूषाटरूष-) (हैमोणा-५६१) इत्यूषे निपात्यते । एकं कर्णमलस्य ॥

शिङ्गाणो घ्राणसम्भवंः ॥६३२॥

१ शिङ्ग्यते शिङ्गाणः । 'शिचि आघ्राणे' (भ्वा.-प.से.), 'लूशिघि(शिङ्घि)धाञ्य आणक्' (दशपाद्युणा-३।२७) इत्याणक् । स्वार्थे कनि शिङ्गाणकोऽपि, तालव्यादिः । एकं नासामलस्य ॥६३२॥

सृणीका स्यन्दिनी लालाऽऽस्यासवः कफकूर्चिका ।

१ सरति पतति मुखादिति सृणीका । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'सर्तेर्नुक्(नुम्) च' (उणा-४६३) इतीकन्, २० दन्त्यादिः । सृणीका ह्रस्वमध्याऽपि । २ स्यन्दतेऽवश्यं स्यन्दिनी, दन्त्यचतुर्थान्तस्थाद्यसंयोगादिः । 'स्यदि किञ्चिच्चलने' (भ्वा.आ.से.), आवश्यकं णिनिः । ३ लालयति प्राप्नुमिच्छति लाला । 'लल ईप्सायाम्' (चु.आ.से.), णिजन्तादच्, टाप् । ४ आस्यं मुखम्, तस्य आसवः आस्यासवः । ५ कफस्य 'कूर्चिकेव कफकूर्चिका' । पञ्च लालायाः ॥

मूत्रं बस्तिमलं मेहः प्रस्त्रावो नृजलं स्रवः ॥६३३॥

१ मूत्रयति प्रस्रवति मूत्रम् । 'मूत्र प्रस्रवणे' (चु.-

उ.से.), चुरादिः, अच् । मुच्यते तद्वा । 'मुच्च् मोक्षणे' (तु.उ.अ.), 'सिविमुच्योष्टेरू च' (उणा-६०२) इति घृन् । २ बस्तेर्मलं बस्तिमलम् । मिह्यते मेहः । 'मिह सेचने' (भ्वा.प.अ.), घञ् । ४ प्रसूयतेऽनेन प्रस्त्रावः, दन्त्यरेफसंयोगमध्यः । 'सु प्रस्रवणे' (भ्वा.प.अ.), प्रपूर्वः, 'प्रे' द्रुस्तुस्रवः ३।३।२७॥ इति घञ् । ५ नृरस्य जलं नृजलम् । ६ स्रवणं स्रवः । 'सु प्रस्रवणे' (भ्वा.प.अ.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ । षट् मूत्रस्य ॥६३३॥

पुष्पिका तु लिङ्गमलम्

१ पुष्पति पुष्पिका । पृषोदरादिः । लिङ्गस्य मलं लिङ्गमलम्, एकम् ।

विड् विष्टाऽवस्करः शकृत् ।

गूथं पुरीषं शमलोच्चारौ वर्चस्ववर्चसी ॥६३४॥ ४०

१ विशति पक्वाशये विट्, स्त्रीलिङ्गः । वैजयन्ती तु-“उच्चारो विट् न ना” [वैजयन्तीकोषः ४।४।११९॥] इति क्लीबेऽप्याह । 'विशं प्रवेशने' (तु.प.अ.), क्विप् । अमरस्तु-वेवेष्टि नाडीं मलं वा, 'विष्लु व्याप्तौ' (जु.प.अ.), विडिति मूर्धन्यषकारान्तमाह, “विष्टाविषौ स्त्रियाम्” [अमरकोषः २।६।६८॥] इति । २ विशति भूमिम् । बाहुलकाद् '-वमि(रमि) काशि-' (उणा-१५९) इत्यादिना थक्, षत्वम्, कुत्वं (ष्टुत्वं) च विष्टा । विविधप्रकारेणोदरे तिष्ठति वा, 'उपसर्गात्' ८।३।६५॥ इति षत्वे वा विष्टा । ३ अवकीर्यते अवस्करः, घञन्तः । वर्चस्वादित्वात् साधुः । 'वर्चस्केऽवस्करः' ६।१।१४८॥ इति सुड् वा । ४ शक्नोति विस्मर्तुं शकृत्, क्लीबे । 'उणादयो बहुलम्' ३।३।१॥ इति शकेः ऋत् । ५ गवते शब्दं करोति, गूयते उत्सृज्यते वा गूथम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'गुड्' शब्दे (भ्वा.आ.अ.), 'गु पुरीषोत्सर्गे' (तु.प.अ.) वा, 'तीर्थ- (तिथ) पृष्ठगूथयूथप्रोथाः' (उणा-१६९) इति थक्, दीर्घत्वं च निपातनात् । ६ पिपति मलं पुरीषम् । 'पृ पालनपूरणयोः'

१. '-सम्भवम्' इति २॥ २. “आणको लूशिङ्घिधाञ्यः' (दशपाद्युणा-३।२७) शिङ्गाणकः पीनसः” इति क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-९६, पृ.३६॥, 'आणको लूधूशिङ्घिधाञ्यः' (उणा-३६३) इत्यादिगणे ॥ ३. 'इत्याणकः' इति २॥ ४. '-कूर्चिका' इति मुद्रितमूले, स्वोपज्ञटीकापि तमाश्रित्यैव ॥ ५. 'कुचि-' इति १.२.४॥ ६. '-कुचिका' इति २.४॥ ७. 'प्रश्न-' इति १.२.३॥ ८. इतोऽप्रे ३ प्रतौ 'चुरादिः, अच्' इति दृश्यते ॥ ९. '-रूच्च' इति ३॥ १०. 'मिह सेचने' इति १ प्रतौ नास्ति ॥ ११. 'सु गतौ' इति स्वामिसायणौ, 'सु सु गतौ' इति मैत्रेयः ॥ १२. 'प्रे' इति ३॥ १३. 'अविश' इति १.२.४॥ १४. 'स्त्रियौ' इत्यमरकोषे ॥ १५. 'भूमि' इति २.३॥ १६. 'पुंक्ली.' इति ३॥ १७. 'ओगुड्' इति ३॥

(जु.प.से.), 'शृपभ्यां किच्च'(उणा-४६७)इतीषन्, ऋत उर्त्, 'उरण् रपरः'११५१॥ इति रपरत्वम् । ७ शमयति सौगन्ध्यं शमलम् । 'शमु उपशमे'(दि.प.से.), 'शकिशमिवहिभ्योऽलः'(कातन्त्रोणा-१४२) । शाम्यत्युपवासादिना वा । ८ उच्चार्यते प्रेर्यते उच्चारः । 'चर गतौ'(भ्वा.प.से.), णिजन्तः, घञ् । ९ वर्चति(वर्चते) दीप्यते बहिः प्रकाशयते वा वर्चः । 'वर्च दीप्तौ'(भ्वा.आ.से.), '-असुन्'(उणा-६२८), कुत्सायां स्वार्थे वा^१ कनि वर्चस्वम्, पुंनपुंसकलिङ्गः । 'सोऽपदादौ'८।३।३८॥ इति विसर्गस्य सत्वम्, 'कुप्चोः'-८।३।३७॥ इत्यस्यापवादः । १० १० वर्चते दीप्यते वर्चः । 'वर्च दीप्तौ'(भ्वा.आ.से.), '-असुन्'(उणा-६२८) । वर्चसी, वर्चासि इत्यादि क्लीबे । दश विष्ठायाः ॥६३४॥

वेषो नेपथ्यमाकल्पः

१ वेवेष्टि व्याप्नोत्यङ्गम्, विष्यन्ते व्याप्यन्तेऽनेन प्रेक्ष-
काणां मनांसि वा [वेषः] । 'विष्लु व्याप्तौ'(जु.प.से.), अच्, 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति संज्ञायां घो वा । वस्त्राऽलङ्कारमाल्यप्र-
साधनैरङ्गशोभा वेषशब्देनोच्यते इत्यर्थः । विशन्ति नेत्रमनांस्यत्रेति,
अधिकरणेऽर्थे घञि वेशः तालव्यान्तश्च । २ नयतीति नेः,
विचित्रत्ययः, नेः नायकः, तस्य पथः । कामजननादिव्यवहारादनपेते
२० 'धर्मपथ्यर्थ'-४।४।१२॥ इत्यादिना यत् नेपथ्यम् । नेत्रयोर्नेपथ्य-
मिति, पृषोदरादित्वाद्वा । ३ आकल्पनम् आकल्पः । 'कृपू
सामर्थ्ये'(भ्वा.आ.वे.), भावे घञ् । त्रीणि वेषस्य ॥

परिकर्माङ्गसंस्क्रिया ।

१ परि सामस्त्येन मलमार्जनार्थं क्रिया परिकर्म,
क्लीबे । '-मन्'(उणा-५८४)इति मन् । अङ्गस्य संस्क्रिया
स्नानोद्धर्तनादिरङ्गसंस्क्रिया । एकं सामान्येन स्नानोद्धर्तनादेः ॥

अथ विशेषादाह-

उद्ववर्तनमुत्सादनम्

१ उद्ववर्त्यतेऽनेन उद्ववर्तनम् । करणे ल्युट् । २

उत्साद्यतेऽनेन उत्सादनम् । 'षदलु विशरणगत्यवसादनेषु' ३०
(तु.प.अ.), णिजन्तः, ल्युटि । 'छद अपवारणे'(चु.उ.से.)
इत्यस्माणिजन्ताल्ल्युटि उच्छादनमपि[ ] इत्येके । द्वे 'ऊग-
टणउं' इति ख्यातस्य ॥

अङ्गरागो विलेपनम् ॥६३५॥

१ अङ्गं रज्यतेऽनेन अङ्गरागः । 'रज्ज रागे'(भ्वा.-
दि.उ.अ.), करणे घञ्, 'चजोः कु घिण्यतोः'७।३।५२॥ इति
कुत्वम्, 'घञि च भावकरणयोः'६।४।२७॥ इति न्लोपः । २
विलिप्यतेऽनेनेति विलेपनम् । 'लिप उपदेहे'(तु.उ.अ.),
ल्युट् । द्वे विलेपनस्य ॥६३५॥

चर्चिक्यं समालभनं चर्चा स्यात्

४०

१ चर्चिकायां चर्चने साधु चर्चिक्यम् । 'तत्र साधुः'
४।४।९८॥ इति यत् । २ समालभ्यतेऽनेन समालभनम् ।
'लाभणं प्रेरणे'(चु.उ.से.)इत्यत्र लभणपि ह्रस्वादिरिति सभ्याः ।
'लभ लाभ तर्के'क्षेपे' इति वोपदेवोऽपि । ततः करणे ल्युट् ।
३ चर्च्यतेऽनया चर्चा । 'चर्च अध्ययने'(चु.उ.से.), 'चिति-
(चिन्ति)पूजिकथि'-३।३।१०५॥ इत्यङ् । त्रीणि सामान्येन
चन्दनादितिलकस्य । 'टीलु' आर्दि' प्रभृतिभाषा ॥

मण्डनं पुनः ।

प्रसाधनं प्रतिकर्म

१ मण्ड्यतेऽनेन मण्डनम् । 'मडि भूषायाम्' ५०
(भ्वा.प.से.), ल्युट् । तिलकपत्रभङ्ग्यादिः । २ प्रसाध्यते-
ऽनेन प्रसाधनम् । 'साध संसिद्धौ'(रु.प.अ.) । ३ प्रत्यङ्गं
कर्म प्रतिकर्म । सामान्येन तिलकपत्रभङ्गादिना ललाटगालादी-
नामलक्तकादिना मण्डनस्य त्रीणि । 'मांडणा' इति भाषा ॥

मार्ष्टिः स्यान्मार्जना मृजा ॥६३६॥

१ मार्ज्यते मार्ष्टिः । 'मृजूष' शुद्धौ'(अ.प.वे.),
'वसेस्तिः'(उणा-६१९)इति बाहुलकात् तिः, 'व्रश्चभ्रस्ज'-

१. 'उदोष्ठपूर्वस्य'७।१।१०२॥ इत्यनेन ॥ २. २प्रतौ नास्ति ॥ ३. ३प्रतौ नास्ति ॥ ४. 'निः' इति३॥ ५. 'उत्साद्यतेऽनेन' इति २प्रतौ नास्ति ॥
६. 'उत्सा-' इति३॥ ७. '-टणु' इति३॥ ८. 'घत्वम्' इति२॥ ९. 'लेपनस्य' इति१॥ १०. णकारानुबन्धो हैममते ॥ ११. 'नक' इति४॥ १२.
'टीलु' इति४॥ १३. 'आड' इति३॥ १४. 'प्रमुख-' इति३॥ १५. 'मण्डते' इति३॥ १६. 'ल्युटि' इति४॥ १७. '-भङ्ग्यादिना' इति३॥ १८. '-णा'
इति३॥ १९. 'मृजुष' इति३॥

८।२।३६॥ इति षत्वम्, 'मृजेर्वृद्धिः' ७।२।११४॥ । २ मार्जनं
मार्जना । मृजेश्चौरादिकाणिजन्ताद् 'ण्यासश्चन्थोः'- ३।३।१-
१०७॥ इति युच् । मार्जनं क्लीबेऽपीत्यन्ये । यन्महेश्वरः-
'मार्जनं कथितं माष्टौ मार्जनो लोभ्रशाखिनि' [विश्व-
प्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-८२] । ३ भिदादित्वादङि
मृजा, स्त्रीलिङ्गः । 'मृजेरजादौ सङ्क्रमे' (महाभ्याष्यम्
१।१।३॥) इति वृद्धौ मार्जा च । घञर्थे के 'मार्जः' इत्यपि ।
'वेदिसंमार्जदक्षा' [कुमारसम्भवम्, सर्गः-१, श्रौ-६०]
इति कुमारः । त्रीणि प्रोज्जनादिनाङ्गनिर्मलीकरणमात्रस्य ।
१० 'मांजणउ' इति भाषा ॥६३६॥

वासयोगस्तु चूर्णं स्यात्

१ वासे सुरभीकरणे युज्यत इति वासयोगः ।
'युजिर् योग' (रु.उ.अ.), घञ् । २ चूर्ण्यते प्रेर्यते चूर्णम् ।
'वर्ण चूर्ण प्रेरणे' (चु.प.से.), घञर्थे कः । "चूर्णं क्षोदे
क्षारभेदे चूर्णानि वासयुक्तिषु" [विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः,
श्रौ-१५] इति महेश्वरः । चूर्णशब्दः प्रायेण बहुवचनान्तः,
'एकवचनं त्वत्र तस्यानपेक्षणात् । द्वे सामान्येन पदवासादि-
क्षोदस्य । 'अबीरप्रभृतिर्गन्धचूर्ण' इति भाषा ॥

पिष्टतः पटवासकः ।

२० १ पिष्टेन कुङ्कुमचूर्णादिना अतति गच्छति पिष्टतः ।
'अत सातत्यगमने' (भ्वा.प.से.), अच्, पुंस्यम् । २ पटो
वास्यतेऽनेन पटवासः । 'वास उपसेवायाम्' (चु.उ.से.),
चुरादिः, करणे घञ्, कनि पटवासकः । येन कुङ्कुम-
चूर्णादिना पटो वास्यते, तद् गन्धद्रव्यं पटवसः, तस्य द्वे ।
'अबीर' इत्यादि भाषा ॥

गन्धमाल्यादिना यस्तु संस्कारः सोऽधिवासनम्

॥६३७॥

१ गन्धोपलक्षितं माल्यं पुष्पमाला आदिर्यस्य स
गन्धमाल्यादिस्तेन, आदिशब्देन धूपादिः, यः संस्कारस्तिला-

दीनां गुणाधानम्, स अधिवासनम्, उच्यत इत्यन्वयः । ३०
" 'वास उपसेवायाम्' (चु.उ.से.), चुरादिः । "णिचोऽ-
नित्यत्वाद् ल्युडपि" [ ] इति तु सुभूतिः । "संस्कारो गन्ध-
माल्याद्यैर्यः स्यात् तदधिवासनम्" [अमरकोषः २।६।१३४॥]
इत्यमरः । ('गन्धमाल्यादिना यः संस्कारः तिलादीनां गुणा-
धानम्, तस्य नाम) एकम् ॥६३७॥

निर्वेश उपभोगः

१ निर्वेशनं निर्वेशः । निर्वो विशिरुपभोगार्थं वर्तते,
ततो भावे घञ् । २ उपभुक्तिः उपभोगः । 'भुज पालना-
भ्यवहारयोः' (रु.प.से.), भावे घञ् । उप इति सकृद्भोगः,
आहारमाल्यादेरुपसेवनमुपभोग इति वा । द्वे उपभोगस्य ॥ ४०

अथ स्नानं सवनमाप्लवः ।

१ स्नायते स्नानम् । 'ष्णा शौचे' (अ.प.अ.), भावे
ल्युट् । २ सूयते सवनम् । 'पूज् (षुज्) अभिषवे' (स्वा.-
उ.अ.), ल्युट् । "सावनमपि" [ ] इति शब्दप्रभेदः । ३ आप्ल-
वनम् आप्लवः । [" 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.से.), " 'कृदो-
रप्' ३।३।५७॥ इत्यप् । 'विभाषाङि रुप्लवोः' ३।३।५०॥
इति घञि आप्लावोऽपि । त्रीणि स्नानस्य ॥

कर्पूरागुरुकक्कोलकस्तूरी चन्दनद्रवैः ॥६३८॥

स्याद् यक्षकर्दमो मिश्रैः

१ कर्पूरं च आगरु च कक्कोलं च कस्तूरी च ५०
चन्दनं च 'सूकडि' इति ख्यातमिति द्वन्द्वस्तथा तेषां पिण्डी-
कृतानां द्रवास्तैर्मिश्रैरेकत्र कृतैः यक्षकर्दमः स्यात् । कर्पूरा-
दिभिः समभागैर्यक्षप्रियैर्कर्दमो बहुगन्धद्रव्यसाधितानुलेपन-
भेदो यक्षकर्दमः ।

"कर्पूरागुरुकस्तूरीकक्कोलैर्यक्षकर्दमः ।

एतैः पिण्डीकृतैर्यक्षप्रियः पङ्कः स कुङ्कुमैः ॥१॥"

[ ] इत्यागमः ।

१. '-संमार्जदक्षा' इति कुमारसम्भवे, १।६०॥, पृ.१६॥ २. '-जुं' इति ३, '-जौ' इति ४॥ ३. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'चूर्णं प्रेरणे' इत्येव
स्वामी ॥ ४. 'एकं' इति २॥ ५. 'तस्मादनपे-' इति ३॥ ६. '-प्रमुख-' इति ३॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१३९॥ ८. 'इति भाषा' इति १॥ ९.
'यत्' इति १.२॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३९२, पृ.४८०॥, तत्र ' 'वास उपसेवायाम्' । चुरादि णिचोऽनित्यत्वे ल्युट्'
इति दृश्यते ॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.३प्रतिपु न दृश्यते ॥ १२. '-प्रियः' इति ३॥

“कुङ्कुमागरुकर्पूरकस्तूरीचन्दनानि च ।

महासुगन्ध इत्युक्तं नामतो यक्षकर्दमः ॥२॥”

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, वर्गः-७, श्लो-४५] इति धन्वन्तरिः ।

“कर्पूरागरुकस्तूरीकक्कोलधुसृणानि च ।

एकोकृतमिदं सर्वं यक्षकर्दम इष्यते ॥३॥”

[३] इति व्याडिः ॥

वर्तिर्गात्रानुलेपनी^१ ।

१ वर्तयन्ति श्लक्ष्मीकुर्वन्ति तामिति वर्तिः । बाहुल-
काद् युजपवादः, ण्यन्तात् क्तिन्, स्त्रीलिङ्गः । यदा च ‘अच
१० इः’(उणा-५७८), तदा ‘कृदिकारात्-’(गणसू-४।१।४५ ॥)
इति ङीष् वर्ती च । “वर्तिर्गात्रानुलेपन्या^२ वर्तिर्दीपद-
शासु च”[विश्वलोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-५२] इति
श्रीधरः । २ गात्रमनुलिप्यतेऽनया गात्रानुलेपनी^३ । करणे
ल्युट् । द्वे नटादीनां गात्रमुखादिषु चित्रकरणस्य ॥

चन्दनागरुकस्तूरीकुङ्कुमैस्तु चतुःसमम् ॥६३९॥

१ चन्दनादीनि चत्वारि समान्यत्रेति चतुस्समम्,
(चतुःसमम्) । एकं चन्दनागरुकस्तूरीकुङ्कुमानां चतुर्णां
समीकृतानाम् ॥६३९॥

अ^१गुर्व^२गरु राजा^३हं लो^४हं कृ^५मिजवंशि^६के ।

२० अनार्यजं जोङ्गकं च

१ लघुनामत्वात्र गुरु अगुरु । लघुपर्यायमविद्य-
मानं गुरु महत् श्लाघ्यमस्मादिति वा अगुरु, पुंक्ली । २
अगति प्राप्नोति महार्घ्यतामिति अगुरु, पुंक्ली, प्रथमस्वर-
द्वयः । ‘अग गतौ’ (भ्वा.प.से.), बाहुलकादरुप्रत्ययः । ३

राजानमर्हति राजार्हम् । ‘अर्ह मर्ह पूजायाम्’ (भ्वा.प.से.),

अच् । ४ लूयते लोहम्, पुंक्ली । ‘लूज् छेदने’ (

(ब्र्या.उ.से.), ‘लूजो हः’ (स.क.२।३।१८२ ॥) इति हः ।

रोहतीति वा । ‘रुह बीजजन्मनि’ (भ्वा.प.अ.), अच् । ५

कृमिभिर्जन्यते कृमिजम् । ‘अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) -’

३।२।१०१ ॥ इति ङः । कृमिजगधमित्यपि^१ । ६ वंशोऽ-

स्याऽस्ति वंशिकम्, स्त्रीक्ली । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥

इति ठन् । “वंशाभं वंशकम्, क्लीबम्, प्रथमस्वरमध्यम्,

‘इवे प्रतिकृतौ’ ५।३।१६ ॥ इति कन्” [अम. क्षीर.२।६।१२६ ॥]

इति स्वामी^२ । ७ अनार्यदेशे जातम् अनार्यजम् । ८

जोङ्गकगिरिभवत्वाद् जोङ्गकम् । जुङ्गति वर्जयति^३ दौर्गन्ध्यं

जोङ्गकं वा । ‘जुगि वर्जने’ (भ्वा.प.से.), चवर्गादिः, बाहु-

लकौ वुनगुणौ । अष्टौ सामान्येनाऽगुरुकाष्ठस्य । शेषश्चात्र-

“अगुरौ प्रवरं शृङ्गं शीर्षकं मृदुलं लघु” ।

वरद्रुमः परमदः प्रकरं गन्धदारु च ॥१॥”

[शेषनाममाला ३।१३०-१३१ ॥] ॥

४०

अथाऽगुरुविशेषानाह-

मङ्गल्या मल्लिगन्धि यत् ॥६४०॥

१ यदगुरु मल्लिगन्धि तत्, मङ्गले साधुः मङ्गल्या ।

‘तत्र साधुः’ ४।३।१८ ॥ इति यत् । अत्र मल्लिशब्दः केतकी-

पर्याय इकारान्तः । मल्लेर्विकारोऽवयवो वा पुष्पं मल्लिः ।

‘पुष्पफलमूलेषु बहुलम्’ (वा-४।३।१६६ ॥) इत्यणो लुक् ।

मल्लेः पुष्पस्येव गन्धोऽस्य मल्लिगन्धि । ‘उपमानाच्च’

५।४।१३७ ॥ इति गन्धस्येकारोऽन्तादेशः । पुष्पसदृशगन्धागुरुणः ।

‘केवडीओ’ अगर’ इति भाषा ॥६४०॥

काला^१गुरुः काक^२तुण्डः

५०

१ कालः कृष्णश्चासावगुरुश्च कालागुरुः । २

१. १.२.४ प्रतिपु नास्ति ॥ २. द्र. अम.क्षीरस्वामिटीका २।६।१३३ ॥, पृ.१६१ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।६।३९ ॥, पृ.१४३ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३९१, पृ.४७८ ॥, मल्लिनाथसूरिकृतामरपदपरिजातटीका, भा-१, २।६।१३३ ॥, पृ.४४६ ॥, रामाश्रमी २।६।१३३ ॥, पृ.३२० ॥, तासु टीकासु “कर्पूरागरुकस्तूरी कर्पूरं चन्दनं तथा । महासुगन्धमित्युक्तं नामतो यक्षकर्दमः ॥” इति दृश्यते ॥ ३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१३३ ॥, पृ.३८५ ॥, मल्लिनाथसूरिकृतामरपदपरिजातटीका, भा-१, २।६।१३३ ॥, पृ.४४६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३९१, पृ.४७८ ॥, रामाश्रमी २।६।१३३ ॥, पृ.३२० ॥ ४. ‘-पिनी’ इति ३ ॥ ५. इतोऽग्रे इप्रतौ ‘च’ इति दृश्यते ॥ ६. ‘-पिन्यां’ इति ३ ॥ ७. ‘सामा-’ इति १.३ ॥ ८. २प्रतौ नास्ति ॥ ९. ‘-वंशके’ इति ४ ॥ १०. ‘महर्घ-’ इति ३ ॥ ११. ‘अगुरु’ इति १.२.३ ॥ १२. ‘अक अग कुटिलायां गतौ’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. ‘अर्ह पूजायाम्’ इत्येव क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १४. ‘लूङ्’ इति ३ ॥ १५. स्वामिमतेऽयं पाठः, ‘रुह जन्मनि प्रादुर्भावे’ इति मैत्रेयः, ‘रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च’ इति सायणः ॥ १६. ‘-गिधमित्यपि’ इति १ ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८४, पृ.४७३ ॥, तत्र “वंश इव ‘वंशकम्’ । क्लीबम् । ‘इवे प्रतिकृता’ विति कन् (पा-५।३।१६ ॥) इति तु स्वामी” इति दृश्यते, अम.क्षीरस्वामिटीकायाम् ‘वंशाभं वंशकम्, वंशिकेत्येके’ इति दृश्यते ॥ १८. ‘वर्जति’ इति ३ ॥ १९. ‘लघुः’ इति ३ ॥ २०. ‘-सदृशगन्धागुरुणः’ इति २.३ ॥ २१. ‘-ङीउ’ इति २ ॥ २२. ‘-गरुः’ इति १ ॥

काकतुण्ड इव कृष्णत्वात् काकतुण्डः । द्वे कृष्णागुरुणः ॥

श्रीखण्डं रोहणद्रुमः ।

गन्धसारो मलयजश्चन्दने

१ श्रिया सौरभश्रिया कृत्वाऽन्यद्रुगर्व खण्डयति श्रीखण्डम् । 'खडि भेदने'(चु.उ.से.), पिजन्तः, अच् । २ रोहणाऽद्रेद्रुमो रोहणद्रुमः । ३ गन्धेन सारो गन्धसारः । गन्धो गन्धातिशयवान् सारः स्थिरभागोऽस्येति वा । ४ मलयगिरिभवत्वाद् मलयजः । ५ चन्द्यते आह्लाद्यतेऽनेन चन्दनम् । 'चदि आह्लादनदीप्योः'(भा.प.से.), करणे ल्युट् । १० चन्दयतीति नन्दादित्वाद् ल्युट्वा । पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । पञ्च सामान्येन चन्दनस्य । 'सूकडि' इति भाषा । शेषश्चात्र- "चन्दने पुनरेकाङ्गं भद्रश्रीः फलकीत्यपि"[शेषनाममाला ३।१३१॥] ॥

हरिचन्दने ॥६४१॥

तैलपर्णिकगोशीर्षौ

१ हरेरिन्द्रस्य चन्दनं हरिचन्दनम्, पुंक्ली., तत्र । हरिर्मण्डूकस्तदाकारे पर्वते भागे जातत्वाद्वा । हरि कपिलम्, तद्वर्णत्वाद्वा ॥६४१॥ २ तिलपर्णो वृक्षभेदस्ततो जातं तैलपर्णिकम् । शैषिकष्ठक् । तैलपर्णोऽद्रिराकारोऽस्त्य- २० स्येति वा । ३ गोः शीर्षं गोशीर्षम् । "तदाकारे मलयैक-देशे जातं गोशीर्षम्"[^६] इति सुभूतिः । पुंस्येतौ । "धवलं सुशीतं चन्दनं तैलपर्णिकं मलयाद्रिदेशजमेव कालताम्रव्या-मिश्रवर्णमुत्पलगन्धि गोशीर्षमिति चाणक्यटीका"[^६] इति माधवी । "अतिसुरभिशीतलतया सदैव सर्पैर्वेष्टितमिति सुरभि च नामाऽस्य"[^६] इति सुभूत्यादयः । "क्लीबेऽपीमौ" [ ] इति केचित् । त्रीणि बावनाचन्दनस्य ॥

पत्राङ्गं रक्तचन्दनम् ।

कुचन्दनं ताम्रसारं रञ्जनं तिलपर्णिका ॥६४२॥

१ पत्रमेवाङ्गमस्य पत्राङ्गम् । पत्रेष्वङ्ग इति वा । "पत्रङ्गमपि दृश्यते"[^६] इति शाब्दिकाः । "पत्रङ्गमित्यप- ३० भ्रंशः"[स्वोपज्ञटीका ३।६४२] इत्याचार्याः । २ रक्तं च तच्च-न्दनं च रक्तचन्दनम् । ३ गन्धहीनत्वात् कुत्सितं चन्दनं कुचन्दनम् । ४ ताम्रेष्वरूपेषु सारं ताम्रसारम् । ५ रज्यते-ऽनेन रञ्जनम् । करणे ल्युट् । ६ तिलस्यैव पर्णानि पत्रा-ण्यस्यास्तिलपर्णी । 'पाककर्णपर्ण-'^४।१।६४॥ इति डीष् । सैव तिलपर्णिका । 'केऽणः'^७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम् । "तिलपर्णी नदी आकारोऽस्य तिलपर्णिकः"[^६] इत्यन्ये । षड् 'स्तांजणी' इति ख्यातायाः ॥६४२॥

जातिकोशं जातिफलम्

१ जातेर्लतायाः कोशं जातिकोशम् । जात्या लताया ४० जातीकोशमित्यपि । जातिर्ह्रस्वान्ता, दीर्घान्ता च । 'जातीकोष' इति मूर्धन्योपधोऽपि । जातिरित्यपि नामाऽस्य । "जातिर्जाती-फलेऽपि च"[^{११}] इति रभसः । कोष इत्यपि । "कोषो-ऽप्रकृते पेश्यां पात्रे जातिकोषे"[^{१२}] इत्यपि रभसः । २ जातेः फलं जातिफलम् । जातीफलं दीर्घमध्यमपि । फलमपि नामाऽस्य । "फलं लाभे जातिकोषे बाणाग्रे फलकेऽपि च"[^{१३}] इति रुद्रः । द्वे 'जाइफल' इति ख्यातस्य । ("शेषश्चात्र "जातीफले सौमनसं पुटकं मदशौण्डिकं कोशफलम्") [शेषनाममाला ३।१३२॥] ॥

कर्पूरो हिमवालुका । ५०

घनसारः सिताभ्रश्च चन्द्रः

१ कल्पते^{१४} मुखताम्बुलादिसौरभातिशयकरणायेति कर्पूरम्, पुंक्ली^{१५} । 'कृपू सामर्थ्ये'(भा.आ.वे.), 'खर्जि-पिञ्जादिभ्यश्च-'^{१६}(उणा-५३०) इति खर्जादित्वादूर्ः । यद्वा 'क्रप कृपायां' गतौ^{१७}(भा.आ.से.), खर्जादित्वादूर्ः, बाहुलकात् संप्रसारणं च^{१८} । २ हिमा शीता चासौ वालुका च हिम-वालुका । रेणुकेत्यपि । "रेणुकावर्णकर्पूरं चन्द्रं भस्महिमाह्वयम्"

१. '-गरुणः' इति ३॥ २. '-कारे जात-' इति १॥ ३. 'पर्वतभागे' इति २॥ ४. '-पर्णो' इति ४॥ ५. '-शजातं' इति १॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रु-३८९, पृ.४७७॥ ७. ३प्रतौ नास्ति ॥ ८. 'बावना-' इति ३॥ ९. 'पत्रेष्वङ्गति पत्राङ्गं पतग त्वेतदपभ्रंशः' इति मुद्रितस्वोपज्ञटीकायाम् ३।६४२॥, पृ.१४४॥ १०. '-स्यैव' इति ३॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६४२॥, पृ.१४४॥, तत्र 'तिलपर्णी नदी आकारोऽस्या इत्येके' इति दृश्यते ॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रु-३९०, पृ.४७८॥, रामाश्रमो २।६।१३२॥, पृ.३२०॥ १३. ४प्रतौ नास्ति ॥ १४. कोष्ठातर्गतपाठः १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ १५. 'कल्प्यते' इति १.२.३॥ १६. 'पुंक्लीबः' इति ३॥ १७. 'कृपो रो लः' इत्यनेन लत्वप्रसङ्गः, बाहुलकात् तदभावो बोध्यः ॥ १८. 'क्रप कृपायां' इति स्वाम्येव ॥ १९. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ २०. १प्रतौ नास्ति ॥

[त्रिकाण्डशेषः २।६।३९॥] इति त्रिकाण्डशेषः । ३ घनो दृढः
सारः स्थिरभागोऽस्य घनसारः । घनस्येव सारोऽस्येति वा ।
४ सिताभ्रमिव शुक्लत्वात् सिताभ्रः । सिता शुक्ला भा द्युतिर-
स्येति सिताभ्र इति नीरफोऽपि । ५ चन्द्रत्याहादयति चन्द्रः,
पुंक्लीः । 'चदि आह्लादनदीप्त्योः' (भ्वा.प.से.), 'स्फायि-'
(उणा-१७०) इति रक् । चन्द्रपर्यायनामाऽपि । पञ्च कर्पूरस्य ॥

अथ मृगनाभिजा ॥६४३॥

मृगनाभिर्मृगमदः कस्तूरी गन्धधूल्यपि ।

१ मृगनाभेर्जाता मृगनाभिजा । 'पञ्चम्यामजातौ'
१० ३।२।१८॥ इति डः ॥६४३॥ २ मृगनाभिजन्यत्वाद् मृग-
नाभिसाहचर्याद् वा^३ मृगनाभिः, स्त्रीलिङ्गः । "पुंलिङ्गोऽयम्"
[ ] इति मिश्राः । ३ मृगस्य मदो मृगमदः । ४ कसति
विकसति सौगन्ध्यमस्याः कस्तूरी । 'कस गतौ' (भ्वा.प.से.),
खर्जूरादित्वादूरच्, तूक् चागमः, गौरादित्वाद् ङीष् । मृगो-
ऽपि । "मृगनाभिर्मृगमदो मृगः कस्तूरिकाऽपि च" [ ] इति
माधवः । नाभिरित्यपि ।

"मुख्यराट् क्षत्रियो (क्षत्रिये) नाभिः पुंसि प्राण्यङ्गके द्वयोः ।

चक्रमध्ये प्रधाने च स्त्रियां कस्तूरिकामदे" ॥१॥"

[ ] इति रभसात् । मदोऽप्यत्र । "मदो रेतसि कस्तूर्याम्"

२० [मेदिनीकोशः, दान्तवर्गः, श्लो-१२] इति मेदिनिः । ५ गन्ध-
प्रधाना धूली गन्धधूली । पञ्च कस्तूर्याः ॥

कश्मीरजन्म घुसृणं वर्णं लोहितचन्दनम् ॥६४४॥

वाह्नीकं कुङ्कुमं वह्निशिखं कालेयजागुडे ।

सङ्कोचपिशुनं रक्तं धीरं पीतनदीपने ॥६४५॥

१ कश्मीरदेशे जन्माऽस्य कश्मीरजन्म । कश्मीर
इत्यपि । केशेः सौत्राद् 'गभीरादयश्च' (चान्द्रोणा-३।२९) इतीरन्,
मुडागमश्च । "कश्मीरावश्यकोः" [ ] इत्यूष्मभेदात् तालव्य-
मध्यः । २ घुषते (घुंषते) कान्तिं करोति घुसृणम् । 'घुषि
कान्तिकरणे' (भ्वा.आ.से.), पृषोदरादित्वात् । "देश्योऽयम्"
[ ] इति क्षीरस्वामी । ३ वर्ण्यते वर्णम् । 'वर्णं वर्णक्रिया-
विस्तारगुणवचनेषु' (चु.उ.से.), अतः कर्मणि घञ् । वर्ण्य-
मित्यपि । ४ लौहित्यजननाद् लोहितचन्दनमिव लोहितचन्दनम्
॥६४४॥ ५ 'बर्हं बह्व प्राधान्ये' (भ्वा.आ.से.), '-इः' (उणा-
५७८) इति ईः वह्निः, यावादिभ्यः कनि वह्निके पश्चिमदेशे
भवम्, कच्छादित्वादणि, 'अन्येषामपि- '६।३।१३७॥ इति इकारस्य
दीर्घत्वे वाह्नीकम् इति । वाह्निकमिति ह्रस्वमध्यमपि । "वाह्नीकं
वाह्निकं धीरहिङ्गुनोर्नाशम (नाश्च) देशयोः" [त्रिकाण्डशेषः ३।३।-
४३॥] इति त्रिकाण्डशेषः । "वरवाह्नीकम्" [अमरकोषः २।६।-
१२४॥] इत्येकं पदम् [ ] इत्यन्ये । ६ कौति शब्दायते
कुङ्कुमम्, क्लीबे । वाचस्पतिस्तु पुंस्यप्याह "निदाघेऽपि ४०
कुङ्कुमः सुखः स्यात्" [ ] इति । 'कु शब्दे' (अ.प.अ.),
बाहुलकाद् 'इषिशुषि-' ( ) इत्यादिना मक्, पृषोदरादिः । ७
वह्निरिव शिखा केशरोऽस्य वह्निशिखः । ८ कु ईषल्लीयते
श्लिष्यति कालेयम्, पृषोदरादिः । ९ जागर्ति मण्डनेषु जागुडम्,
पृषोदरादिः । १० सङ्कोचस्य पिशुनं सूचकं सङ्कोचपिशुनम्,
षडक्षरम् । "सङ्कोचं पिशुनं चेति द्वयमपि" [ ] इत्यन्ये ।
तदाऽदो व्याख्यानम् । सङ्कुचति सङ्कोचयति वा सङ्कोचम् ।
'कुच सङ्कोचे' (तु.प.से.), अच् । 'पिश अवयवे' (तु.प.से.),
'पिशलशोः' किच्च' ( ) इत्युन् पिशुनम् । पिशुनयति सूचयति
व्यञ्जयति गलद्द्रव्यान्तरं सौरभ्यात् पचाद्यचि पिशुनं वा । ५०
"सूचकपर्यायश्चास्य नाम" [ ] इति तु सुभूतिः । "सङ्कोच-

१. त्रिकाण्डशेषे "रेणुसारस्तु कर्पूरश्चन्द्रभस्म हिमाह्वयः ॥" इति दृश्यते, २।६।३९॥, पृ.२९३॥ २. '-नामानि' इति ३।४॥ ३. ४प्रतौ नास्ति ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८७, पृ.४७६॥, रामाश्रमौ २।६।१२९॥, पृ.३१९॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१२९॥, पृ.३८३॥, तत्र "सुराक्षत्रिययोर्नाभिः पुंसि प्राण्यङ्गके द्वयोः । चक्रमध्ये तु प्रधाने स्त्रियां कस्तूरिकामदे ॥" इति दृश्यते ॥ ६. '-जांगुले' इति १॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८२, पृ.४७०॥, तत्र 'कश्मीरावश्यायौ' इति दृश्यते ॥ ८. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, स्वामिना 'घसि करणे' इत्यत्र दुर्गमतमुद्भूत्य "घुषि कान्तिकरण इति दुर्गः-घंषते" इत्युक्तम् ॥ ९. '-जननत्वात्' इति ४॥ १०. स्वामिसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, इति १.२॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६४५॥, पृ.१४४॥ १४. 'केस-' इति १.२॥ १५. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६४५॥, पृ.१४५॥ १६. तुदादेः 'कुच सङ्कोचे' इत्यस्याऽच्चिधानेन कुटादित्वाद् गुणाभावप्रसङ्गादिदं विचारणीयम्, यद्वा भ्वादेः 'बुध सम्पर्चनकौटिल्यप्रतिष्ठम्भिविलेखनेषु' इत्यस्य ग्रहणं कर्तव्यम् ॥ १७. '-लसेः' इति ३॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८२, पृ.४७१॥, तत्र 'पिशिविशेः किच्च' इति दृश्यते ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८२, पृ.४७१॥, तत्र 'रक्तपर्यायः सूचकपर्यायश्चास्य नाम' इति दृश्यते ॥

मपि काश्मीरे सङ्कोचो मीनबन्धयोः”[विश्वप्रकाशकोशः,
चान्तवर्गः, श्लो-१३] इति महेश्वरः । “पिशुनो नारदे पुंसि
खलसूचकयोस्त्रिषु । पिशुनं कुङ्कुमे क्लीबम्”[विश्व-
प्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-८८-८९]इति श्रीधरः । ११ रञ्ज-
नाद् रक्तम् । अत एवाऽसूक्संज्ञम् । १२ धीरं स्थिरराग-
त्वात् । १३ पीतयत्यङ्गं पीतनम् । ‘पीत वर्णं’( ), नन्द्यादि-
त्वाद् ल्युः । पीतो वर्णोऽस्येति, पामादित्वान्नप्रत्यये वा ।
१४ दीपयति दीपनम् । ‘दीपी दीप्तौ’(दि.आ.से.), णिजन्तः,
‘ण्यासश्रन्थोः-’३।३।१०७॥इति युच् । चारु इत्यपि । वरमि-
१० त्यपि । “काश्मीरं चारु वाह्लीकं सङ्कोचपिशुनं वरम्”[
इति वाचस्पतिः । चतुर्दश केशरस्य । शेषश्चात्र-

“कुङ्कुमे तु करटं वासनीयकम् ॥

प्रियङ्गु पीतकाबेरं घोरं पुष्परजो वरम् ।

कुसुम्भं च जवापुष्पं कुसुमान्तं च गौरवम् ॥११॥”

[शेषनाममाला३।१३२-१३३॥]

लवङ्गं देवकुसुमं श्रीसंज्ञम्

१ लूयते वदनेन छिद्यते लवङ्गम् । ‘लूज् छेदने’
(ब्र्या.उ.से.), बाहुलकात् ‘पतेरङ्गच्-’ (उणा-११६) इत्यङ्गच् ।
२ देवयोग्यकुसुमत्वाद् देवकुसुमम् । ३ श्रीसंज्ञम्, श्रीपर्याय-
२० मित्यर्थः । त्रीणि लवङ्गस्य ॥

अथ कोलकम् ।

कक्कोलकं कोशफलम्

१ कोलति संस्त्यायति कोलकम् । ‘कुल संस्त्याने’
(भ्वा.प.से.), ‘ज्वलतिकसन्तेभ्यो णः’३।१।१४०॥, ततः स्वार्थे
कन् । ण्वुलि वा । २ ककन्तेऽत्र, संपदादित्वात् क्विप्, ‘कक
लौल्ये’(भ्वा.प.से.) । कक् च तत् कोलं च कक्कोलम्, ततः
स्वार्थे कनि कक्कोलकम् । ३ कोशात् फलमस्य कोश-
फलम् । “कोषफलम्”[अमरकोषः२।६।१२९॥]इत्यमरः ।
त्रीणि ‘मिरिचकङ्कोल’ इति ख्यातस्य ॥

कालीयकं तु जायकम् ॥६४६॥ ३०

१ कालायां भूमौ भवं कालीयम् । कालो वर्णो
दृश्यतेऽत्रेति वा, शेषे छः । ततः कन् [कालीयकम्] ।

“कालीयकं तु पीतं स्यात् तथा नारायणप्रियम् ।

मालयः स्यात् पीतकाष्ठं चतुर्थं पीतचन्दनम् ॥११॥”

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, सर्गः-३, श्लो-८]इति धन्वन्तरिः ।

“कालीयकं पीतसारं पीतं नारायणप्रियम्”[मदनपालनिघण्टुः,

कर्पूरादिसुगन्धिद्रव्यवर्गस्तृतीयः, श्लो-१२]इति मदनपालः ।

“कलिमेतदर्थं कुर्वन्ति कालेयं गन्धद्रव्यम्”[^{११}]इति भोज-

राजः । “-अग्निकलिभ्याम्”(वा-४।२।१२॥)इति ढक् । “काली-

यकं च कालेयं वर्णकं कान्तिदायकम्”[^{१२}]इति व्याडिः”[^{१३}] ४०

इति माधवी” । क्वचित् ‘कालेयकम्’ इति पाठः । [कालानु-

सार्यमपि], कालस्य कृष्णद्रव्यस्यानुसार्थ्य(-सार्य) सदृशी-

करणीयम्, अनुपूर्वो गत्यर्थः सादृश्ये(सादृश्यार्थः), तमन्वे-

त्यनुबध्नाति”[काव्यादर्शः, परिच्छेदः-२, श्लो-६४]इत्यादिना

सादृश्यसूचकप्रत्यये दण्डी । २ जयति पुष्पान्तरसौरभमभिभवति

जायकम् । ‘जि अभिभवे’(भ्वा.प.से.), ण्वुल् । द्वे मलया-

गिरीति ख्यातायाः ॥६४६॥

यक्षधूपो बहुरूपः सालवेष्टोऽग्निवल्लभः ।

सर्जमणिः सर्जरसो रालः सर्वरसोऽपि च ॥६४७॥

१ यक्षान् धूपयति यक्षधूपः । ‘कर्मण्यण्’३।२।१- ५०

१॥ । २ नानाकृतिगन्धत्वाद् बहुरूपः । वर्णभेदाद् बहूनि

रूपाण्यस्य वा । ३ सालस्य वेष्टो निर्यासः सालवेष्टः । ४

अग्नेर्वल्लभः अग्निवल्लभः । ५ सर्जस्य तरोर्मणिरेव सर्ज-

मणिः । ६ सर्जस्य सालस्य रसो निर्यासः सर्जरसः । ७ राति

प्रीतिं रालः, पुंस्त्री” । “न राति ददाति न कष्टमिति नञ्पूर्वाद्

रातेर्वृषादित्वात् कलचि अरालः”[^{१४}]इति मिश्राः । “अरालः

सर्जवक्रयोः”[^{१५}]इति रभसः । ८ सर्वे रसा अत्र । सर्वेषां

रसानुरागोऽत्रेति वा सर्वरसः । अष्टौ रालस्य ॥६४७॥

१. ‘खलु-’ इति३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८२, पृ.४७०॥, रामाश्रमी २।६।१२४॥, पृ.३१६॥ ३. ‘केस-’ इति१॥ ४. ‘मीनकोवेरं’ इति२॥ ५. ‘जपा-’ इति३.४॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः२।६।१२५॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१२९-१३०॥ ८. ‘संस्त्याने’ इति४॥ ९. ‘कोश-’ इति१॥ १०. ‘जापकम्’ इति२.३.४॥ ११. ‘कालय’ इति३॥ १२. ‘मालयः स्यात्’ इत्यस्य स्थाने धन्वन्तरिनिघण्टौ ‘मलयोत्थं’ इति दृश्यते, धन्वन्तरिनिघण्टुः३।८॥, पृ.१३८॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८४, पृ.४७२॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८४, पृ.४७२॥, रामाश्रमी २।६।१२६॥, पृ.३१७॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८४, पृ.४७२॥ १६. ‘धूपयति’ इति१.४॥ १७. ‘पुंस्त्रीबलिङ्गः’ इति स्वोपज्ञटीकायाम् ३।६।४८॥, पृ.१४५॥ १८. ‘आ-’ इति१॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८५, पृ.४७४॥ २०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१२७॥ पृ.३८२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८५, पृ.४७४॥, रामाश्रमी २।६।१२७॥, पृ.३१८॥

धूपो वृकात् कृत्रिमाच्च तुरुष्कः

सिल्ह(सिल्ह)पिण्डकौ ।

१-२ वृकशब्दात् कृत्रिमशब्दाच्च परो धूपः, तेन वृकान् धूपयति वृकधूपः । 'धूप दीप्तौ' (चु.उ.से.), चुरादिः, अच् । शीघ्रसञ्चारिगन्धत्वात् कृत्रिमश्चासौ धूपश्च कृत्रिम-धूपः । ३ तूर्यते हिनस्ति दौर्गन्ध्यं तुरुष्कः, पुंस्त्री । 'तुरी- (तूरी) [गति] त्वरणहिंसनयोः' (दि.आ.से.), 'बहुलमन्यत्रापि' (उणा-२७८) इत्युसि प्रत्यये संज्ञायां कनि । ४ सहते सुखोप-भोगं सिल्हकः (सिल्हः, सिल्हः), पृषोदरादिः । ५ पिण्डति १० (पिण्डते) गच्छति दूरं गन्धोऽस्य पिण्डकः । 'पिण्डि गतौ' (भ्वा.आ.से.), अच्, ततः कन् । ण्वुलि वा । पिण्डोऽपि । "पिण्डो देहांश(स)योरस्त्री निवासे(निवापे) सिल्हके पुमान्" [विश्वलोचनकोशः, डान्तवर्गः, श्लो-१६] इति श्रीधरः । पिण्डितोऽपि । यन्महेश्वरः- "पिण्डितः सिल्हके कवौ" [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-१०९] इति धन्वन्तरिश्व- "तुरुष्को यावनः कल्कः पिण्याकः पण्डितः (पिण्डितः) कपिः" [धन्वन्तरिनिघण्टुः, सर्गः-३, श्लो-२१] इति । अयं द्रव्यान्तरैः सह पिण्डितः स्वरूपात्र च्यवत इति । पञ्च शिलारसस्य ॥

२० पायसस्तु वृक्षधूपः श्रीवासः सरलद्रवः ॥६४८॥

१ पयसो द्रुमक्षीरस्याऽयं पायसः । 'तस्येदम्' ४।३।-१२०॥ इत्यण् । दुग्धसमानत्वात् पय एव पायस इति वा । स्वार्थेऽण् । "पायसं परमात्रे स्यात् श्रीवासेऽपि च पायसः" [विश्वप्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-१९] इति श्रीधरः । वाय-सोऽपि । "वायसो नाडिजङ्घे स्यात् श्रीवासे चागुरुद्रुमे" [विश्व-प्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-२०] इति महेश्वरः । "सरलद्रवः श्रीपिष्टो दधिक्षीरघृताह्वयः" [ ] इति तु रभसः । २ वृक्षस्य धूपो वृक्षधूपः । वृकधूपोऽपि । वृकोऽपि । "वृकः स्यात् कृत्रिमेऽनेकधूपेति (-धूपेऽपि) सरलद्रवे" [ ] इति रभसः ।

धूप्यतेऽनेन धूपः । वृकनामा धूपो वृकधूपः । ३ श्रीणां वासो ३० गृहं श्रीवासः । ४ सरलस्य देवदारुद्रुमस्य द्रवो निर्यासः सरलद्रवः । चत्वारि कणगूलीति ख्यातायाः । शेषश्चात्र- "वृक्षधूपे तु श्रीवेशो दधिक्षीरघृताह्वयः" [शेषनाममाला ३।१-३४॥] इति ॥६४८॥

स्थनात् स्थानान्तरं गच्छन् धूपो गन्धपिशाचिकौ ।

१ एकस्मात् स्थानादन्यस्थाने गच्छन् व्रजन् धूपः गन्धपिशाचिका उच्यते । द्वे (एकम्) धूपस्य ॥

स्थासकस्तु हस्तबिम्बम्

१ तिष्ठत्यङ्गे स्थासकः । तिष्ठतेर्वायसवदसच् स्थासः, ततः कन् । यद्वा स्थानं स्थाः स्थितिः, तथा आसयति दीप- ४० यति देहं स्थासकः । 'अस गतिदीप्त्यादानेषु' (भ्वा.उ.से.), णिजन्तः, ण्वुल् । २ हस्तस्य बिम्बं हस्तबिम्बम्, कुङ्कुमा-दिरचितम् । द्वे 'हार्थौ' इति ख्यातस्य ॥

अलङ्कारस्तु भूषणम् ॥६४९॥

परिष्काराऽऽभरणे च

१ अलङ्क्रियतेऽनेन अलङ्कारः । करणे घञ् । कटककेयूरादिः । २ भूष्यतेऽनेन भूषणम्, पुंस्त्री । 'भूष अलङ्करो' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् ॥६४९॥ ३ परिस्क्रिय-तेऽनेन परिस्कारः । करणे घञ्, 'सम्पर्युपेभ्यः करोतेर्भूषणे' ६।१।१३७॥ सुट्, 'परिनिविभ्यः- ८।३।७०॥ इति षत्वम् । ४ ५० आ समन्ताद् ध्रियते शोभाऽनेन आभरणम् । 'डुभृञ् धारणपोषणयोः' (जु.उ.अ.), ल्युट् । चत्वारि सामान्येन कङ्कणकेयूराद्याभरणस्य ॥

चूडामणिः शिरोमणिः ।

१ चूडा शिखा, तत्र स्थितत्वात् चूडाया मणिः चूडामणिः । २ शिरसि मणिः शिरोमणिः । शिरोरत्नमपि ।

१. चुरादौ 'पटपुट-' इत्यादिदण्डकोऽयं धातुर्भाषार्थे दृश्यते ॥ २. '-हिंसयोः' इति२, स्वामिसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'तूरी त्वरणहिंसयोः' इति मैत्रेयः ॥ ३. 'पिण्डि सङ्गते' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. 'पिण्डितोऽपि' इति३ ॥ ५. 'पण्डितः सिल्हके कवौ' इति विश्वप्रकाशकोशे दृश्यते, तान्तवर्गः, श्लो-१०९, पृ.१०९ ॥ ६. 'तुरुष्को' इति३ ॥ ७. इतोऽग्रे१.२ प्रत्योः 'वा' इति दृश्यते ॥ ८. श्रीधरकृतविश्वलोचनकोशे 'श्रीवासे पायसः पुंसि परमान्ने तु पायसम्' इति दृश्यते, तेनाऽत्र 'महेश्वरः' इति युक्तः ॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१२८-१२९॥, पृ.३८२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८६, पृ.४७५॥, रामाश्रमी २।६।१२८॥, पृ.३१८॥ १०. १प्रतौ नास्ति ॥ ११. '-द्रवः' इति३ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८७, पृ.४७५॥, रामाश्रमी २।६।१२९॥, पृ.३१८॥ १३. '-चका' इति३ ॥ १४. 'हाता' इति३ ॥ १५. 'ल्युट्' इति२ ॥ १६. 'सम्परिभ्यां करोतौ भूषणे' ६।१।१३७॥ इत्यष्टाध्याय्याम्, 'सम्पर्युपेभ्यः करोतौ भूषणे' इति काशिकासम्मतः पाठः ॥

“चूडामणिः शिरोरत्नम्” [अमरकोषः २।६।१०२॥] इत्यमरः । द्वे सामान्येन ताजकुमलमादलियांराखडीति ख्यातस्य मस्त-काभरणस्य ॥

नायकस्तरलो हारान्तर्मणिः

१ नयति शोभां नायकः । ‘णीञ् प्रापणे’ (भ्वा.-उ.अ.), ण्वुल् । २ तारं लाति तरलः । ‘आतः-’ ३।२।३॥ इति कः, पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वम् । तरतीव कान्त्या तरल इति वा । तरतेर्बाहुलकादलः । हारस्य अन्तर् मध्ये स्थितो मणिः हारान्तर्मणिः । द्वे हारमध्यस्थमणेः ॥

१०

मुकुटं पुनः ॥६५०॥

मौलिः किरीटं कोटीरमुष्णीषम्

१ मोकति मण्डयति मुकुटम्, क्लीबेऽयम् । पुंस्यपि वैजयन्ती, [यदाह-“मौलिः कोटीरमुष्णीषं किरीटं मुकुटोऽस्त्रियाः” [वैजयन्तीकोषः ४।३।१३५]] । ‘मुक मण्डने’ ( ), ‘मुकिलजिभ्यां कुटन्’ ( ) इति कुटन् । वररुचिपुरुषोत्तमादिमते द्व्युकारं मुकुटम् । मङ्कति (मङ्कते) मण्डयति । ‘मकि मण्डने’ (भ्वा.आ.से.), ‘मकेरुटन्नलोपश्च’ ( ) इति उटन्नलोपौ इति । न्यासकारो मुकुटमेकोकारं प्राह ॥६५०॥ २ मूयते बध्यते शिरसि मौलिः, पुंस्त्री । ‘मूङ् बन्धने’ (भ्वा.आ.से.), २० ‘मूधूभ्यां लिः’ ( ) इति लिः । ३ किरति विक्षिपति रश्मीन् स्वर्णमयत्वात् किरीटम् । ‘कृ विक्षेपे’ (तु.प.से.), ‘कृतृकृपेः कोटन्’ (चान्द्रोणा-२।३४॥) । (‘एवं’ तू प्लवनादौ’ (भ्वा.-प.से.), तिरीटं किरीटतुल्यार्थम्) । ४ कुटति कोटीरम् । ‘कुट कौटिल्ये’ (तु.प.से.), ‘कृशू(पृ)कटिपटिशौटिभ्य ईरन्’ (उणा-४७०) इतीरन्, बाहुलकाद् गुणः । ५ ओषत्यश्रियम् उष्णीषम् । ‘उष दाहे’ (भ्वा.प.से.), ‘उषेर्णोऽन्तश्च’ (हैमोणा-५५६) इतीषः । किरीटाद्यास्त्रयः पुंक्लीबलिङ्गाः । पञ्च मुकुटस्य । ‘मउड’ इति भाषा ॥

पुष्पदाम तु ।

मूर्ध्नि माल्यं मालां स्रक्

१ मूर्ध्नि मूर्धाधिकरणकम् । मल्यते धार्यते शिरसि माला (माल्यम्) । ‘मल मल धारणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘ऋह-लोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥, ‘अत उपधायाः’ ७।२।११६॥ इति वृद्धिः । मालैवं माल्यम्, स्वार्थे ष्यञि वा । २ मलते शोभामिति, मल्यते धार्यते जनैर्वा [माला] । ‘अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्’ ३।३।१९॥ इति, कर्मणि घञ् वा । मां लक्ष्मीं लातीति । ‘आतः-’ ३।२।३॥ इति कः, टाप् । ३ सृजन्ति तां मालिका-मिति स्रक् । ‘सृज विसर्गे’ (तु.प.अ.), ‘ऋत्विक्-’ ३।२।-५९॥ इत्यादिना कर्मणि क्तिन्, ‘सृजिदृशोऽर्थमकिति’ ६।१।५८॥ इत्यमागमः, ‘क्विप्प्रत्ययस्य कुः’ ८।२।८२॥ । त्रीणि पुष्पस्रजः । ४० ‘टोडर’ इति भाषा ॥

गर्भकः केशमध्यगम् ॥६५१॥

१ केशमध्यगतं पुष्पदाम गर्भस्थत्वाद् गर्भकः । गर्भ इव गर्भकः । ‘इवे प्रतिकृतौ’ ५।३।९६॥ इति कन् । “केश-मध्ये तु गर्भकः” [हलायुधकोशः २।५५२॥, अमरकोषः २।६।-१३५॥] इति हलायुधः । अत्र पुष्पदामेति पदं “प्रालम्बमृ-जुलम्बि यत्” [अभिधानचिन्तामणिनाममाला ३।६५२] इत्योऽनुवर्तनीयम्, तेन केशमध्यगं पुष्पदाम गर्भक उच्यत इत्यन्वयः । एकं केशमध्यस्थपुष्पदामः ॥६५१॥

प्रभ्रष्टकं शिखालम्बि

५०

१ शिखातश्चूडातो लम्बमानं पुष्पदाम, प्रभ्रश्यति स्म प्रभ्रष्टम् । भ्रंशधातोः ‘आदिकर्मणि कः-’ ३।४।७१॥, स्वार्थे कनि प्रभ्रष्टकम् । एकं चूडायां लम्बमानपुष्पमालायाः ॥

पुरो न्यस्तं ललामकर्म ।

१ लडत्यग्रे ललामम् । ‘लल(लड) विलासे’ (भ्वा.-प.से.), पृषोदरादिः । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । अमरस्तु-“ललामं पुच्छपुण्ड्राश्चभूषाप्राधान्यकेतुषु” [अमरकोषः ३।३।१४३॥] इति क्लीबमेवाह । लाति शोभां ललामेति ना(मा)न्तोऽप्ययम् ॥ “कन्याललाम कमनीयमजस्य लिप्सोः” [रघुवंशम्, सर्गः-५,

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६५०॥, पृ. १४६॥, वैजयन्तीकोषे ‘मौलिः कोटीर उष्णीषं किरीटं मुकुटोऽस्त्रियाम्’ इति दृश्यते, ४।३।१३५॥, पृ. १२४॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६०, पृ. ४४६॥ ३. ‘मङ्कयति’ इति ३॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१०२॥, पृ. ३६१॥, तत्र ‘मङ्कः उ-’ इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६०, पृ. ४४६॥ ५. ‘-कार’ इति १॥ ६. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२ प्रत्ययेन दृश्यते ॥ ७. ‘मालेव’ इति १, ‘माल्यैव’ इति ३॥ ८. ‘मालिका इति’ इति १.२.३॥ ९. ‘-गः’ इति ३॥ १०. ‘-स्थाद्’ इति ३॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१३५॥ १२. ‘पुंक्ली.’ इति ३॥

श्लो-६४] इति रघुः । द्वाभ्यामपि स्वार्थकनि ललामकम् । एकं मुण्डमालेति ख्यातायाः ॥

तिर्यग् वक्षसि वैकक्षम्

१ उरसि यदुपवीतवत् तिर्यगनुज पुष्पदाम क्षिप्तम्, तद् वैकक्षम् । विशिष्टः कक्षो भुजमूलमस्माद् विकक्षमुरः, ततो भवार्थेऽण् ॥

प्रालम्बमृजुलम्बि यत् ॥६५२॥

१ कण्ठादुभयतो वक्षसि लम्बमानं पुष्पदाम, प्रालम्बते प्रालम्बम् । प्राङ्पूर्वाल्लिबिधातोश्च । ऋजु सरलम् । १० लम्बि लम्बमानम् । एकम् ॥

सन्दर्भो रचना गुम्फः श्रन्थनं ग्रन्थनं समाः ।

१ सन्दर्भणं सन्दर्भः । 'दृभि दृब्धौ' (तु.प.से.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप् । २ रचनं रचना । 'रच प्रति-यत्ने' (चु.उ.से.), भावे ल्युट् । ३ गुम्फनं गुम्फः । भावे घञ् । ४-५ श्रन्थते श्रन्थनम् । ग्रन्थते ग्रन्थनम् । 'श्रन्थ ग्रन्थ सन्दर्भे' (चु.उ.से.), 'श्रन्थ विमोचनप्रतिहर्षयोः' (क्र्या.प.से.) वा । उभयत्र 'ण्यासश्रन्थ- ३।३।१०७॥ इति युच् । पञ्च 'गूथवुं' इति ख्यातस्य । 'परिस्यन्दः प्रतियलः' [शेषनाममाला ३।१३४॥] शैषिके ॥

२० तिलके तमालपत्रचित्रपुण्ड्रविशेषकाः ॥६५३॥

१ तेलति तिलकम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'तिल गतौ' (भ्वा.प.से.), संज्ञायां क्नु । तिलपुष्पाकृतित्वाद् वा, तत्र । २ तमालपत्राकृतिकस्तूर्यादिना ललाटे कृतं तमालपत्रम् । तमालोऽपि । 'तमालस्तिलके खड्गे' [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-१०२] इति विश्वः । ३ चित्र्यते चित्रम् । 'चित्र चित्रक्रियायाम्' (चु.उ.से.), चुरादिः, घञ् । चित्रकमित्यपि । ४ पुणति पुण्ड्र्यते वा पुण्ड्रम् । 'पुण शुभे कर्मणि' (तु.-

प.से.), 'पुड मर्दने' (भ्वा.प.से.), अस्माद् वा । पृषोदरादित्वात् सिद्धिः । ५ विशिनष्टि ललामं विशेषकः, पुंक्ली । 'शिण्लु विशेषणे' (रु.उ.अ.), ण्वुल् । पञ्च तिलकस्य ॥६५३॥ ३०

आपीडशेखरोत्तंसाऽवतंसाः शिरसः स्त्रजि ।

१ शिखाक्षिप्ते शिखाधिकरणके वा माल्ये, आपी-डयति शिखाम् आपीडः । 'पीड अवगाहने' (चु.उ.से.), अच् । २ शेते शिरसि, पृषोदरादित्वात् शिकारस्य खकारे शिलोपे च शेखरः । ३-४ उत्तंस्यतेऽनेन उत्तंसः । अवतंस्यतेऽनेन अवतंसः । 'तसि अलङ्कारे' (चु.उ.से.), करणे घञ् । शेखरादयः पुंक्लीबलिङ्गः । चत्वारि 'सेहरा' इति ख्यातस्य ॥

उत्तरौ कर्णपूरेऽपि

१-२ उत्तरौ उत्तंसावतंसौ । ३ कर्ण पूरयति कर्ण-पूरः, पुंक्लीबलिङ्गः । यद् हलायुधः--'कर्णपूरेऽपि दृश्येते तथोत्तंसावतंसकौ' [हलायुधकोशः २।५५४॥] इति । वतंसोऽपि । त्रीणि कर्णपूरस्य ॥ ४०

पत्रलेखा तु पत्रतः ॥६५४॥

भङ्गिवल्लिताङ्गुल्यः

१ पत्राकृतिलेखा पत्रलेखा । २-५ पत्रशब्दाद् ॥६५४॥ भङ्ग्यादयो योज्याः, तेन पत्रभङ्गिः, पत्रवल्लिः, पत्रलता, पत्राङ्गुली । एवं पत्रमञ्जरी, पत्रवल्लरीत्यादयोऽपि ।

“भुजशिखरस्तनमण्डलकपोलकण्ठेषु विरचिता कुशलैः ।

“अनुलेपनेन लेखा निगद्यते पत्रवल्लीति ॥” [हलायुधकोशः

२।५४२] [इति] हलायुधः । पञ्च स्त्रीणां कपोलस्तनमण्डला- ५० दिषु कस्तूरिकादिरचितपत्रलेखायाः ॥

पत्रपाश्या ललाटिका ॥

१ पाशयते बध्यते । 'पाश(पश) बन्धने' (चु.-उ.से.), 'चुरादिण्यन्ताद् 'अचो यत्' ३।१।९७॥, पाश्या ।

१. 'दृभी ग्रन्थे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. अत्र घञेव युक्तः, 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यस्याऽविषयत्वात् ॥ ३. 'प्रयत्ने' इति १.२.३॥ ४. 'श्रन्थते' इति ३॥ ५. 'ग्रन्थते' इति ३.४॥ ६. 'गूथवुं' इति २, 'गूथवू' इति ४॥ ७. 'पुंक्लीबः' इति ३॥ ८. 'चित्र चैत्रस्य करणे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'चित्र चित्रिकरणे' इति धातुप्रदीपः, 'चित्र चित्रकरणे' इति मा.धातुवृत्तिः ॥ ९. मैत्रेयः 'मुडि खण्डने' इत्यस्मात् परः 'पुडि चेत्येके' इति धातुपाठमाह । क्षीरतरङ्गिणीमाधवीयधातुवृत्तिग्रन्थे साक्षाद् रूपेण न दृश्यते ॥ १०. '-गाहे' इति १.३॥, मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'पीड गहने' इति क्षीरस्वामी ॥ ११. 'पुंक्ली.' इति ३॥ १२. 'शेखराख्यातस्य' इति ३॥ १३. 'यद्वा' इति ३॥ १४. 'पत्रकः' इति ३॥ १५. १.२.३प्रतिषु न दृश्यते ॥ १६. 'आनु-' इति २॥ १७. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१०३॥ १८. 'चुरादिः' इति ३॥

अल्पविस्तृतत्वात् पत्रमिव पाश्या पत्रपाश्या । २ ललाट-
स्यालङ्कारं ललाटिका । 'कर्णललाटात् कनलङ्कारे' ४।३।-
६५॥ इति कन्, टाप्, 'प्रत्ययस्थात्- ७।३।४४॥ इतीत्वम् ।
"रचिता ललाटपट्टे ललाटिका कथ्यते रेखा" [हलायुधकोशः
२।५४१॥] इति हलायुधः । द्वे आडिप्रभृतिललाटमण्डनस्य ॥
बालपाश्या पारितथ्या

१ बालपाशे केशवृन्दे साधुः बालपाश्या, शोभा-
करत्वात् । प्राग्घिताद् यत् । २ परितः सर्वतो ज्योतिर्मय-
त्वात् तथाभूता परितथा, कर्मणि ष्यञ्, पारितथ्यम्, तद्योगा-
१० दर्शआद्यच्च पारितथ्या । द्वे सीमन्तस्थितायाः स्वर्णादिर-
चितपट्टिकायाः । मीढिकायां मुक्ताकृतबांगुणं स्वर्णचूर्णिका-
कृतचउकामोरडी इत्यादि पृथक्पृथगारभरण इति भाषा अत्र
लोकतो ज्ञेयाः ॥

कर्णिका कर्णभूषणम् ॥६५५॥

१ कर्णस्यालङ्कारः कर्णिका । 'कर्णललाटात् कन-
लङ्कारे' ४।३।६५॥ इति तन्, टाप्, इत्वं च । २ कर्णयोर्भूषणं
कर्णभूषणम् ॥६५५॥

ताडङ्गस्तु ताडपत्रं कुण्डलं कर्णवेष्टकः ॥

१ ताड्यते कर्णोऽनेन ताडङ्गः । 'तड आघाते'
२० (चु.उ.से.), चुरादिः, बाहुलकादङ्गन् । २ ताडपत्रनिर्मित-
त्वात् ताडपत्रम्, तेनाऽपि कर्णभूषाजननात्, तच्च स्वर्णादि-
कृतमपि वलयिततालपत्राकारत्वात् तालपत्रमुच्यते । २
कुण्डलं संहतं भवति, कुण्डलं दहत्यशोभामिति वा कुण्ड-
लम्, पुंस्त्री. । 'कुडिं तुडि सङ्घाते' ( ), 'कुडि दाहे'
(भ्वा.आ.से.) च, वृषादित्वात् कलच् । ४ कर्णैकदेशे
कर्णः, कर्णो वेष्टयतेऽनेन कर्णवेष्टकः । चत्वारि कुण्डल-
स्य । शेषश्चात्र- "अथ कुण्डले कर्णादर्शः" [शेषनाममाला
३।१३४-१३५॥] । द्वौ द्वौ भिन्नार्थावित्येके, तदाऽऽद्यौ
द्वौ कीलिकासहितौ, 'अकुटा' इत्यादिभाषाप्रसिद्धौ, यदि

ताडपत्रमयं भूषणम्, तदा 'बुंभीति प्रसिद्धिः, यदि रूप्यादि- ३०
मयम्, तदा 'अकुटा' इति प्रसिद्धिः । अपरौ द्वौ कीलिका-
विनिर्मुक्तौ अकुटाभेदावेव 'कुण्डल' इति भाषाप्रसिद्धौ ॥

उत्क्षिप्तिका तु कर्णान्दुः

१ उत्क्षिप्यते स्म उत्क्षिप्ता, सैव उत्क्षिप्तिका । २
कर्णयोरन्यते बध्यते कर्णान्दुः, स्त्रीलिङ्गः । 'अदि बन्धने'
(भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'भृमृस्वस्निहि' (उणा-१०) इत्यादिना
उः । वैजयन्ती तु षष्ठस्वरान्ताह- "अन्दूः" [वैजयन्तीकोषः-
६।२।१॥] इत्यपि । द्वे 'गण्डुडौ' इति ख्यातस्य । कर्णान्दुशब्दो
बालिकानामाऽपि । "उत्क्षिप्तिकायां कर्णान्दुः कर्णपाश्यामपि
स्त्रियाम्" [विश्वलोचनकोशः, दान्तवर्गः, श्लो-२०] इति हला- ४०
युधः (श्रीधरः) । "कर्णपाशी बालिका" [ ] इति तट्टीका ॥

वालिका कर्णपृष्ठगा ॥६५६॥

१ वलते वालिका । 'वल संवरणे' (भ्वा.आ.से.),
'कृजादिभ्यो वृज् (वुन्)' (उणा-७।१३), 'प्रत्ययस्थात्-'
७।३।४४॥ इतीत्वम् । कर्णपृष्ठं गच्छति कर्णपृष्ठगा । एकं
वालिकायाः ॥६५६॥

ग्रैवेयकं कण्ठभूषा

१ ग्रीवायाः सर्वं भूषणं ग्रीवायां भवं ग्रैवेय-
कम् । 'कुलकुक्षिग्रीवाभ्यश्चालङ्कारे' ४।२।९६॥ इति ढकञ् ।
'ग्रीवाया अण् च' ४।३।५७॥ इति ढञि ग्रैवेयमपि । "सग्रै- ५०
वेयस्त्वमतिफणितौ" [ ] इति राजशेखरः । कण्ठो भूष्य-
तेऽनया कण्ठभूषा । 'भूष अलङ्कारे' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च
हलः' ३।३।१०३॥ इत्यकारः । सामान्येन 'चीडनुविसरीओ-
मौक्तिकविसरीओकण्ठसिरीमौक्तिकविसरीओकण्ठसिरीसोना-
नीचीड' इत्यादिभाषाप्रसिद्धकण्ठाभरणस्यैकम् ॥

लम्बमाना ललन्तिका ।

१ लम्बते सा लम्बमाना भूषा । ललति सा ललन्ती,
ललन्त्येव ललन्तिका । 'ललं विलासे' (भ्वा.प.से.), शतृक-

१. '-स्त्वत्' इति १.२.३॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१०३॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'तु' इति दृश्यते ॥ ४. '-कृतं' इति ३॥ ५. 'बांगुणं' इति ३॥ ६.
'-कृत्' इति १.२॥ ७. 'चउकडी' इति २, 'चोकी' इति ३॥ ८. 'वलयति-' इति २, 'वलयति-' इति ३॥ ९. 'कुडति' इति ३॥ १०. 'कडि' इति ३॥
११. ईहधातुपाठः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ १२. '-कोटा' इति ३॥ १३. 'पू-' इति ३॥ १४. 'भृम्' इत्युणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ १५.
'कण्ठोड्य' इति ३॥ १६. '-पाल्यामपि' इति विश्वलोचनकोशे, दान्तवर्गः, श्लो-२०, पृ. १७०॥ १७. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१०४॥ १८. 'सर्व-'
इति ३॥ १९. 'कुलकुक्षिग्रीवाभ्यः श्चास्यलङ्कारेषु' ४।२।९६॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ २०. '-णिता' इति १.२॥ २१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः,
श्लो-३६२, पृ. ४४८॥ तत्र 'सग्रैवेयस्त्वमसि फणिना' इति दृश्यते ॥ २२. 'चीडनु' इति १.२॥ २३. 'कण्ठसिरीओ मौक्तिकविसरीओ' इति १॥ अत्र
भाषाविद्धिः शुद्धशुद्धपाठो विचारणीयः ॥ २४. डलयोरैक्यादत्र 'लड' इति बोध्यम्, विलासार्थकललाभातोरभावात् ॥

त्रन्तात् 'तृभूवहिवसि-' (उणा-४०८) इति बाहुलकाद् ललोऽपि-
(ललेरपि) झच् षित्वं च, षित्वात् ङीष्, संज्ञायां कनि
'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वं च । एकं सामान्येन 'वाडलु'
हांसली' इत्यादिभाषाप्रसिद्धकिञ्चिल्लम्बमानकण्ठभूषायाः ॥

प्रालम्बिका कृता हेम्ना

१ सैव ललन्तिका, स्वर्णरचिता, प्रालम्बते^१ प्राल-
म्बिका । एकं सामान्येन 'कांठलालहकुटंकावलमालाचंप-
कुलीचउकी' इत्यादिभाषाप्रसिद्धप्रालम्बमानकण्ठभूषायाः ॥

उरःसूत्रिका तु मौक्तिकैः ॥६५७॥

१० १ सैव ललन्तिका मुक्ताभी रचिता उरसो वक्षसः
सूत्रमुरस्सूत्रं सूत्रावली, तत्प्रतिकृतित्वात् कन् उरस्सूत्रिका ।
एकं सामान्येन प्रलम्बमानमौक्तिकरचितकण्ठभूषायाः ॥६५७॥
हारो मुक्तातः प्रालम्बस्त्रक्कलापावलीलताः ।

१ निर्विशेषेण हारशब्दो मुक्तावल्यामेव वर्तते । द्वियते
मनोऽनेनेति हारः, पुंस्त्री । 'हज् हरणे' (भा.उ.अ.), कर्मणि
घञ् । भिदादिपाठाद् हाराऽपि । "हारा मुक्तावली हारः" [']
इति रभसः । २-६ मुक्ताशब्दात् परे प्रालम्बादयः, तेन मुक्ता-
प्रालम्बः, मुक्तास्त्रक्, मुक्ताकलापः, मुक्तावली, मुक्तानामा-
वली दीर्घा पङ्क्तिः, सा च ग्रथितैव भूषणप्रकरणात्, मुक्ता-

२० लता । षट् सामान्येन हारस्य ॥

अथ तद्विशेषानाह-

देवच्छन्दः शतम्

१ देवैरपि छन्द्यते संव्रियते, 'छद संवरणे' (चु.-
प.से.), 'छदि-' (चु.प.से.) च इत्यतः कर्मणि घञ्, देव-
च्छन्दः । देवानामपि छन्दोऽभिप्रायोऽत्रेति वा । शतमित्युत्तरत्र
"पञ्च हारफलं लताः" [अभिधानचिन्तामणिः ३।६६०] इत्यतो
लता इति सम्बध्यते, तेन शतं लता इति लभ्यते, तेन
शतलतिक इत्यर्थः । "यष्टिर्लता सरः सरिके (सरिरि) त्ये-
कार्थाः" [अम.क्षीर.२।६।१०५ ॥] इति क्षीरस्वामी । "अष्टो-
३० त्रशतलतिकोऽयम्" ['] इति केचित् । एकं शतलतिकस्य ॥

साष्टं त्विन्द्रच्छन्दः सहस्रकम् ॥६५८॥

१ अष्टोत्तरं सहस्रं लताः, इन्द्रस्य छन्दोऽत्र^१ इन्द्र-
च्छन्दः ॥६५८॥

तदर्थं विजयच्छन्दः

१ तस्येन्द्रच्छन्दस्यार्थं चतुरधिकानि, लतानां पञ्च-
शतानीत्यर्थः, विजयाय छन्दोऽत्र विजयच्छन्दः ॥

हारस्त्वष्टोत्तरं शतम् ।

१ लतानामष्टोत्तरशतं हारः ॥

अर्धं रश्मिकलापोऽस्य

१ अस्य हारस्यार्धम्, चतुःपञ्चाशत्कला इत्यर्थः, रश्मीनां ४०
कलापो रश्मिकलापः ॥

द्वादश त्वर्धमाणवः ॥६५९॥

१ द्वादश लता उत्तरस्मादर्थेन माणव इव लघुत्वाद्
अर्धमाणवः ॥६५९॥

द्विर्द्वादशार्धगुच्छः स्यात्

१ द्विगुणिता द्वादश द्विर्द्वादश, चतुर्विंशतिरित्यर्थः,
गुच्छस्यार्धम् अर्धगुच्छः ॥

पञ्च हारफलं लताः ।

१ पञ्च लताः, हारस्य फलमत्र हारफलम् ॥

अर्धहारश्चतुःषष्टिः

१ चतुःषष्टिर्लताः, अर्ध एकदेशस्तत्कृतो हारोऽत्र
अर्धहारः । अर्धं हारस्य अर्धहार इति वा ।

गुच्छमाणवमन्दराः ॥६६०॥

अपि गोस्तनगोपुच्छावर्धमर्थं यथोत्तरम् ।

१ यथोत्तरम्, अर्धमर्थम्, यथा अर्धहारस्यार्थं द्वात्रिं-
शत्कलाः, गुह्यछादनात् गुच्छः । पृषोदरादिः । गुत्स इत्यपि ।
"गुत्सः स्यात् स्तबके स्तम्बे हारभिद्यन्त्रपणयोः" [मेदिनी-

१. '-लो' इति३, '-लू' इति४ ॥ २. '-ङी' इति१ ॥ ३. '-म्बेति' इति३ ॥ ४. '-षणं' इति२ ॥ ५. 'प्रवर्तते' इति३ ॥ ६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२,
२।६।१०५ ॥, पृ.३६४ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६३, पृ.४४९ ॥, रामाश्रमी २।६।१०५ ॥, पृ.३०८ ॥ ७. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः,
'छदि संवरणे' इति स्वामी ॥ ८. 'सारः' इति१ ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६२, पृ.४४९ ॥, तत्र '-लतिकेयम्' इति दृश्यते ॥ १०.
'-त्रेति' इति३ ॥ ११. 'भाषा' इति१ ॥ १२. ३.४प्रत्ययोर्नास्ति ॥

कोशः, सान्तवर्गः, श्रौ-३] इति दन्त्यान्तेषु मेदिन्यादयः । १ गुच्छार्धं षोडश लताः, अल्पत्वाद् माणव इव माणवकः (माणवः) । १ माणवार्धमष्टौ लताः, मन्द्यते स्तूयते मन्दरः । 'मदि स्तूत्यादौ' (भ्वा.आ.से.), अस्प्रत्ययः ॥६६०॥ १ मन्दरार्धं चतस्रो लताः, गोस्तनवल्लम्बमानो गोस्तनः । चतुःसंख्याया गोस्तनसंख्यत्वाद् गोस्तन इति वा । "चुतस्त्रिंशद्यष्टिको गोस्तनः, अभिमततरसक्षरणाद् गोस्तन इव" [ ] इत्यन्ये । १ गोस्तनस्यार्धं द्वे लते, गोपुच्छकृतित्वाद् गोपुच्छः । अन्ये तु-

"चतुष्पष्टिलतो हारो यष्टिहीनो यथोत्तरम् ।

१० रश्मिकलापोऽ माणवकोऽ अ(ऽ)हारोऽऽर्धगुच्छकः ४ ॥१॥

कलापः ५ छन्दोऽ मन्दरश्च गुच्छः सप्ततियष्टिकः ॥"

[ ] इत्याहुः । एके तु-"द्वात्रिंशल्लतिको गुच्छः, गुह्याच्छादनात् १, चत्वारिंशल्लतो गोस्तनो लम्बमानत्वात् २, गोपुच्छोऽपि ३, पञ्चाशल्लतोऽर्धहारः देवच्छन्दार्धत्वात् ४, विंशतिलतो माणवकोऽल्पत्वात् ५" [अम.क्षीर.२ ॥६१०५ ॥] इति प्रोचुः ॥

उपसंहारमाह-

इति हारा यष्टिभेदात्

इति अमुना प्रकारेण यष्टिभेदात् चतुःषष्टिप्रकारा हाराः ॥

एकावल्येकयष्टिका ॥६६१॥

२० कण्ठिकाऽपि

१ यष्टिर्लता सरिकेत्येकार्थाः एकावली । २ एका यष्टिरस्या एकयष्टिका ॥६६१॥ ३ कणति कण्ठी । 'कण शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'कणष्ठः' (उणा-१०३) इति ठः, बाहुलकान्न ठस्येकः, कनि, केऽणः '७ ४ १३ ॥ इति ह्रस्वत्वे कण्ठिका । त्रीणि एकावलीति ख्यातहारभेदस्य ॥

अथ नक्षत्रमाला तत्संख्यमौक्तिकैः ।

१ नक्षत्राणां सप्तविंशतित्वान्नक्षत्रमालेव नक्षत्रमाला, तानि नक्षत्राणि संख्या येषां तानि तत्संख्यानि, तानि च मौक्तिकानि, तैः नक्षत्रसंख्यैः, सप्तविंशत्या मौक्तिकैरित्यर्थः ॥

केयूरमङ्गदं बाहुभूषा

३०

१ के बाहुशीर्षे यौति केयूरम् । पृषोदरादिः । के कफोणिशिरसि प्रगण्डे यौति वा । खर्जूरादित्वादूर इति वा, सप्तम्यलुक् । २ अङ्गं प्रगण्डरूपमवयवं दापयति घर्षणाच्छोधयति अङ्गदम् । 'दैप् शोधने' (भ्वा.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३ २ ३ ॥ । "अङ्गदो दोर्भूषा" [ ] इति पुंस्यप्यमरः । ३ बाह्वोर्भूषा बाहुभूषा । त्रीणि 'बहिरखा' इति नाम्नः ॥

अथ करभूषणम् ॥६६२॥

कटको वलयं पारिहार्यावापौ च कङ्कणम् ।

हस्तसूत्रं प्रतिसरः

१ करस्य भूषणं करभूषणम् । करो भूष्यतेऽनेनेति ४० करणे ल्युट् वा । करं भूषयतीति । 'ण्यासप्रन्थोः' ३ ३ १०७ ॥ इति युचि वा । मण्डनसूत्रेऽप्येतत् । "क्लीबं स्याद् मण्डने सूत्रे कङ्कणं करभूषणम्" [ ] इति रभसः ॥६६२॥ २ कटति आवृणोति, कटति स्थानान्तरं गच्छति वा कटकः । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा.प.से.), 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् । ३ वलति (वलते) वलयम् । 'वल वल्ल संवरणे [सञ्चरणे] च' (भ्वा.आ.से.), 'वलिमलितनिभ्यः कयन्' (उणा-५३९) । ४ परिहर्तुं शक्यते परिहार्यः । 'अचो यत्' ३ १ १७ ॥ इति यत्, प्रज्ञाद्यणि पारिहार्यः । आदिस्वरादिरप्ययमित्यन्ये । ५ "आङ्पूर्वो वपिन्यासार्थः" [ ] इति स्वामी । आ उच्यते । ५० 'अकर्तरि च' ३ ३ १९ ॥ इति कर्मणि घञि आवापः । ६ कं सुखाय, कं सुखं वा यथा स्यात् तथा कणति शब्दायते कङ्कणम् । कर्मिति प्रकृते शब्दे, "मस्तकेऽपि सुखेऽपि" [मेदिनीकोशः, मान्ताव्ययवर्गः, श्रौ-५२] इति मेदिनिः । कलमव्यक्तं मधुरं वा कणतीति पृषोदरादिर्वा । ७ हस्ते सूत्र्यते हस्तसूत्रम् । एते सप्तापि पुनपुंसकलिङ्गौः । ८ प्रतिसरति प्रतिसरः, त्रिलिङ्गः ।

१. 'गुत्सः' इति १ ॥ २. द्र. अम.क्षीरस्वामिकृतटीका २ ॥६१०५ ॥, पृ. १५६ ॥, तत्र "चतुःषष्टिलतो हारोऽथाष्टहीना यथोत्तरम् । रश्मिः कलापो माणवकोऽर्धगुच्छकः ॥ कलापच्छन्दो मन्दरश्च गुच्छः सप्ततियष्टिकः ।" इति दृश्यते ॥, स्वोपज्ञटीका ३ ॥६६१ ॥, पृ. १४८ ॥ ३. 'चतुःपञ्चा-' इति अम.क्षीरस्वामिटीकायाम् ॥ ४. '-त्वं' इति ४ ॥ ५. '-ख्याकानि' इति ३ ॥ ६. अमरकोषे न दृश्यते ॥ ७. '-णः' इति ४ ॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २ ॥६१०८ ॥, पृ. ३६७ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३६६, पृ. ४५३ ॥, रामाश्रमी २ ॥६१०८ ॥, पृ. ३०९ ॥ ९. 'वल संवरणे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'वल वल्ल संवरणे' इति धातुप्रदीपः ॥ १०. 'ऋहलोर्ण्यत्' ३ १ १२४ ॥ इत्यनेन ण्यद् युक्तः ॥ ११. स्वामिकृतामरकोशटीकायां न दृश्यते ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-३६५, पृ. ४५१ ॥ १३. 'पुंक्ती' इति ३ ॥

‘सु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), अच् । अष्टौ करभूषणस्य । ‘कङ्कण-
वलय’ इति भाषा । केचित्तु कङ्कणादीन् त्रीन् मङ्गल्यसूत्र-
वाचकत्वेन पृथगाहुः, तन्मते आद्यानि पञ्च स्वरूपमयक-
ङ्कणनामानि, अन्तिमानि त्रीणि विवाहमङ्गल्यसूत्रनामानि ।
यद्विश्वः-“कङ्कणं करभूषायां हस्तसूत्रेऽपि शेखरे” [विश्व-
लोचनकोशः, णान्तवर्गः, श्लो-४१] इति ॥

ऊर्मिका त्वङ्गुलीयकम् ॥६६३॥

१ ऊर्मिस्तरङ्गभेदः आवर्ताख्यस्तत्प्रतिकृतित्वाद्
ऊर्मिका । ‘इवे प्रतिकृतौ’ ५।३।९६॥ इति कन् । ऊर्मिं
१० प्रशंसां (प्रकाशं) कायतीति । ‘आतः-’ ३।२।३॥ इति को वा ।
“ऊर्मिः स्त्रीपुंसयोर्वाच्या (वाच्यां) प्रकाशे वेगभङ्गयोः” [मेदिनी-
कोशः, मान्तवर्गः, श्लो-३] इति मेदिनिः । २ अङ्गुली भवं
विद्यमानम् अङ्गुलीय[क]म् । ‘जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः’ ४।३।-
६२॥ इति छः, ततः कन् । कपिरि (लि) कादित्वाद् अङ्गुरीय-
कमपि । पुंलिङ्गेऽप्ययम् । “अथ मैथिल्यभिज्ञानं काकुत्स्थ-
स्याङ्गुरीयकः” [भट्टिकाव्यम्, सर्गः-८, श्लो-११८] इति भट्टि-
प्रयोगात् । द्वे ‘वीटी’ इति ख्यातायाः ॥६६३॥

सा साक्षराऽङ्गुलिमुद्रा

१ सा ऊर्मिका साक्षराऽक्षराङ्किता, अङ्गुल्यां मोदते
२० अङ्गुलिमुद्रा, पृषोदरादिः । अङ्गुलीं मुद्रयतीति, पचाद्यचि
वा । ऊर्मिकाया अङ्गुलिस्थत्वादङ्गुलेर्मुद्रा अङ्गुलिमुद्रा वा ।
यद्वलायुधः-“कथ्यतेऽङ्गुलिमुद्रा सा या भवेद्विखिताक्षरा”
[हलायुधकोशः २।५५९] । वेदिरपि, यन्महेश्वरः-“वेदिरङ्गु-
लिमुद्रायां बुधेऽलङ्कृतभूतले” [विश्वप्रकाशकोशः, दान्तवर्गः,
श्लो-११] इति । एकं साक्षरोर्मिकायाः ॥

कटिसूत्रं तु मेखला ।

कलापो रसना (रशना) सारसनं काञ्ची च समकी
॥६६४॥

१ कटेः सूत्रं कटिसूत्रम् । २ मेहनस्य मूत्रस्य
यत् खमिन्द्रियं भगम्, तस्य माला मेखला । “पृषो- ३०
दरात्” [“] इति माधवी । मीयते प्रक्षिप्यते, डुमिजः ‘कल-
चादयश्च (कम्बलादयश्च)’ (द.पा. ८।११४) इति [कलः], गुणः,
प्रत्ययककारस्य खत्वम्, निपातनादिति वा । ३ कल्पते प्रेर्यते
कलापः । ‘कल प्रेरणे’ ( ), ‘कलेरापः’ (हैमोणा-२०८)
इत्यापः । ४ अश्नुते व्याप्नोति कटीमिति रशना, स्त्री-
क्ली । “ ‘अशु (अशू) व्याप्तौ’ (स्वा.आ.वे.), ‘अशेरश’
च’ (उणा-२३३) इति युः, ‘रशादेशश्च’ [“] इति माधवी ।
रसति शब्दायते ‘रसनेति वा । ‘रस शब्दे’ (भ्वा.प.से.),
‘चलनशब्दा’ [र्था] दकर्मकाद् युच् ३।२।१४८॥ इति युच् ।
“ ‘क्षुभितसिन्धुमनीरशनैः शनैः’ [किरातार्जुनीयम्, सर्गः-५, ४०
श्लो-११] इति भारवियमकात्, “रसनाबन्धो रतिकलहेषु स
दानानुमितिषु” [सुबन्धुकृतवासदत्ता, पृ.५८] इति वास-
वदत्ताश्लेषात् तालव्यदन्त्यमध्यरचना । ५ सह आरसनेन
ईषदध्वनिना वर्तते सारसनम् । सारमुत्कृष्टं यथा स्यात्
तथा सनति भजते, ‘सन (षण) संभक्तौ’ (भ्वा.प.से.), अचि
वा । “सारसनम् स्त्रीकट्यां वस्त्रग्रन्थनम्” [अम.क्षीर.
२।६।१०९॥] इति स्वामी । “मेखलायां सारसनमुत्तरे च
तनुत्रिणाम्” [“] इति दन्त्यादौ रभसः । द्विदन्त्योऽयम् ।
“साहसिकः सारसनं सारसाः स्रोतसः” [“] इति द्विदन्त्य-
संभेदात् । ६ कञ्चते दीप्यते, [कञ्च्यते] बध्यते वा काञ्ची । ५०
‘कचि दीप्तिबन्धनयोः’ (भ्वा.आ.से.), ‘-ईः’ ( ) इति इः,
‘अन्येभ्योऽपि (अन्येषामपि) -’ ६।३।१३७॥ इति दीर्घः ।
“काञ्चिदामपिहितैकरोरुम्” [शिशुपालवधम्, सर्गः-१०, श्लो-
८३] इति माघः । ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति
डीषि काञ्ची । “काञ्चीगुणस्थानमनिन्दितायाः” [कुमार-

१. ‘इत्यादि-’ इति १॥ २. ‘-लीयकः’ इति भट्टिकाव्ये, पृ.२२४॥ ३. ‘की’ इति १॥ ४. ‘च भवेद् या लिखिताक्षरा’ इति हलायुधकोशे,
२।५५९॥, पृ.६३॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६६, पृ.४५३॥, तत्र ‘पृषोदरादिः’ इति दृश्यते ॥ ६. क्षीरतरङ्गण्यादौ
प्रेरणार्थककलधातुर्न दृश्यते ॥ ७. ‘रसना’ इति ३॥ ८. ‘रस’ इति ३॥ ९. ‘रसा-’ इति ३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६६,
पृ.४५४॥ ११. ‘रश-’ इति ३॥ १२. किरातार्जुनीयकाव्ये ‘व्यथित-’ इति दृश्यते, ५।११॥, पृ.१००॥ १३. वासवदत्तायां ‘रशनाबन्धो रतिकलहेषु न
दानानुमितिषु’ इति दृश्यते, पृ.५८॥ १४. ‘वन षण भक्तौ’ इति स्वामी, ‘वन षण संभक्तौ’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ १५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२,
२।६।१०९॥, पृ.३६७॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६७, पृ.४५४॥, रामाश्रमी २।६।१०९॥, पृ.३१०॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२,
मनुष्यवर्गः, श्लो-३६७, पृ.४५४॥ १७. ‘द्विदन्त्यभेदात्’ इति ३॥ १८. ‘सर्वधातुभ्य इन्’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १९. ‘शिशुपालवधे’ काञ्चिधाम्नि
पिहितैकतरोरु’ इति दृश्यते, १०।८३॥, पृ.२६०॥

सम्भवम्, सर्गः-१, श्लो-३७] इति कुमारः । ७ सपति समवैति सप्तकी । 'षप समवाये' (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'हसिमृग्रिण्-' (उणा-३६६) इत्यादिना तन्, ततः स्वार्थे कन्, गौरादिः । सप्तकीत्यनेकोपलक्षणम् । सप्तेति बह्व्यः किङ्किण्यः कायन्ति शब्दायन्तेऽस्याम्, मूलविभूजादित्वात् के वा । केचित्तु-

“एकयष्टिर्भवेत् काञ्ची मेखला त्वष्टयष्टिका ।

रशनां षोडश ज्ञेया कलापः पञ्चविंशकः ॥१॥”

[^१] इति पठन्ति, परमिह त्वभेदात् पर्यायता । उत्तरत्र “सा शृङ्खला (शृङ्खलं) पुंस्कटीस्था” [अभिधानचिन्तामणिः ३।६६५] इत्युक्तत्वाद् “स्त्रीकट्याम्” इति लभ्यते । यदमरः-“स्त्रीकट्यां मेखलाकाञ्चीसप्तकीरशनाः स्त्रियः” [अमरकोषः २।६।१०८॥] इति । सप्त कटिमेखलायाः । शेषश्चात्र-“मेखला तु लालनी कटिमालिका” [शेषनाममाला ३।१३५॥] इति ॥६६४॥

सा शृङ्खलं पुंस्कटीस्था

१ सैव काञ्ची पुंस्कटीस्था, शृङ्गेण अग्रेण स्खलति शृङ्खलम्, त्रिलिङ्गः, पृषोदरादिः । शृणाति शैथिल्यं वा, 'कल-चादयश्च (कम्बलादयश्च)' (द.पा.८।११४॥) इति कलच्यत्ययो धातोः शृङ्गादेशश्च निपात्यते, तालव्यादिः । एकं पुंस्कटि-
२० स्थमेखलायाः ॥

किङ्किणी क्षुद्रघण्टिका ।

१ किमिति कणति नैरुक्त इत्वे गौरादिः किङ्किणी, ह्रस्वद्वीकारवती । निरिकाराऽपि “कङ्कणी” [अम.क्षीर.२।६।-११०॥] इति स्वामी । घण्टैव घण्टिका, स्वार्थे कन्, 'केऽणैः' ७।४।१३॥ इत्वम् । क्षुद्राऽल्पा घण्टिका क्षुद्रघण्टिका । “कङ्कणः स्यात् प्रतिसरः कङ्कणी क्षुद्रघण्टिका” [^{११}] इति

भागुरिः । द्वे 'घूघरी' इति ख्यातायाः । “घर्घरी” [विद्या] विद्यामणिः” [शेषनाममाला ३।१३५॥] शैषिके ॥

नूपुरं तु तुलाकोटिः पादतः कटकाङ्गदे ॥६६५॥

मञ्जीरं हंसकं शिञ्जिनी

३०

१ ऊनं^{११} न्यूनं पूरयति नूपुरम्, पुंक्लीबलिङ्गः । “मञ्जीरोऽस्त्री स नूपुरः” [^{११}] इति रभसः । २ तुलाया दण्डा-कृतेर्जङ्घायाः कोटिरग्रमिव तुलाकोटिः । “तुला गृहदारु-बन्धार्थं पीठिका, तस्याः कोटिरश्रिव तुलाकोटिः” [^{११}] इत्यन्ये । ३-४ पादशब्दात् कटकाङ्गदे योज्यौ^{१२}, तेन पादस्य कटको वलयः पादकटकः । पादस्याऽङ्गदमिव पादाङ्गदम् ॥६६५॥ ५ मञ्जति मञ्जीरम् । मञ्जेः सौत्राद् 'गम्भीरादयश्च' (चान्दोणा-३।२९) इतीरन् । “बाहुलकाद् हिंसे (मञ्जे) रिरन्” [^{११}] इति माधवी । मञ्जू शोभनौ पादौ करोति, णिचि, टिलोपे, ततः पूर्ववदीरन्निति वा । मञ्जुं (मञ्जु) मधुरमीरयतीति वा, पृषो-
दरादिर्वा । ६ हंस इव कायति शब्दायते हंसकम् । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.), मूलविभूजादित्वात् कः । “मधुरध्वनित्वाद् हंस इवेति इवार्थे कन्” [^{११}] इति माधव्यादयः । हंसाकृति-पादकटको हंस इव हंसक इति वा । पुंक्ली. एतौ । ७ शिङ्के अव्यक्तं शब्दं करोति शिञ्जिनी^{१३} । 'शिजि अव्यक्ते शब्दे' (अ.आ.से.), ग्रहादित्वाणिनिः । अवान्तरभेदस्त्वेषां भरतोक्तोऽत्र नाश्रितः ॥

“शिञ्जिनी पादकटकस्तुलाकोटिस्तु नूपुरम् ।

मञ्जीरं हंसकं स्त्रीणां चरणाभरणं स्मृतम् ॥१॥”

[हलायुधकोशः २।५६१॥] इति हलायुधवचनात् सामान्यतः ५० जहिडिप्रभृतयोऽप्येभिरुच्यन्ते । सप्त नूपुरस्य । शेषश्चात्र-“नूपुरे तु पादशाला मन्दारं पादनालिका” [शेषनाममाला ३।१३६॥]

१. 'रसना' इति ३॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१०९॥, पृ.३६७॥, तत्र “कलापो विंशकस्तथा” इति चतुर्थचरणं दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६६, पृ.४५४॥, तत्र ‘रशना’ इत्यस्य स्थाने ‘रसना’ इति दृश्यते, रामाश्रमी २।६।१०९॥, पृ.३१०॥, तत्र “एका यष्टिर्भवेत् काञ्ची मेखला त्वष्टयष्टिकाः । रसना षोडश ज्ञेयाः कलापः पञ्चविंशकः” इति दृश्यते ॥ ३. ‘रशना तथा’ इत्यप्यमरकोषे दृश्यते ॥ ४. ‘लालना’ इति ४, ‘लालिनी’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ५. ‘-ला’ इति ४॥ ६. २प्रतौ नास्ति ॥ ७. ‘शृङ्खला-’ इति ३॥ ८. ‘किङ्कणी’ इति २.३, तथा मुद्रितमूलेऽपि, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।११०॥ १०. ‘किङ्कणी’ इति ३॥ ११. ‘प्रत्ययस्थात्-’ इति युक्तः ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६८, पृ.४५६॥, रामाश्रमी २।६।११०॥, पृ.३१०॥ १३. ‘इति ख्यातायाः’ इति २प्रतौ नास्ति ॥ १४. २प्रतौ नास्ति ॥ १५. ‘शिञ्जिनी’ इति ३॥ १६. १प्रतौ नास्ति ॥ १७. ‘पुंक्ली’ इति ३॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो ३६७, पृ.४५५॥, रामाश्रमी २।६।१०९॥, पृ.३१०॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६७, पृ.४५५॥ २०. ‘योज्यो’ इति २.३॥ २१. ‘गम्भी-’ इति १.४॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६८, पृ.४५६॥ २३. ‘हेजड-’ इति ३॥ २४. ‘-शाली’ इति ३॥ २५. ‘पादशाली मन्दारं’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥

[अलङ्कारशेषश्चात्र-“पादाङ्गुलीयके] पादपालिका [पाद-
कीलिका]”[शेषनाममाला३।१३६॥] अपि ॥

अंशुकं वस्त्रमम्बरम् ।

सिचयो वसनं चीराऽऽच्छादौ सिक् चेलवाससी
॥६६६॥

पटः प्रोतः

१ अंशुभिः सूक्ष्मतन्तुभागैः काशते अंशुकम् ।
'कासु(काश)दीप्तौ'(भ्वा.आ.से.), 'अन्येष्वपि-(३।२।-
१०१॥)इति डः, डित्वाट्टिलोपः । अंशून् तन्तून् कायतीति
१० वा । अशनुते व्याप्नोत्यङ्गाः(-ङ्गानि) । 'अशूङ् व्याप्तौ'
(स्वा.आ.वे.), बाहुलकादुक्तम् । २ वस्यते आच्छाद्यतेऽनेन
वस्त्रम्, पुंक्ली । 'वस आच्छादने'(अ.आ.से.), '-ष्टन्'
(उणा-५९८) । ३ अमत्यनेन शोभाम् अम्बरम् । 'अम्-
(अम) गत्यादौ'(भ्वा.प.से.), अरन्त्यये साधु । ४ सिच्यते
सिचयः । 'षिचिर् क्षरणे'(तु.उ.अ.), "बाहुलकात् कयन्"
[मा.धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-१४२]इति माधवः । ५
वस्ते आच्छादयति वसनम् । 'वस आच्छादने'(अ.आ.से.),
नन्दादित्वाद् ल्युः, करणे ल्युटि वा । ६ चीयते तन्तुभिः
चीरम् । 'चिज् चयने'(स्वा.उ.अ.), 'शूसिचिमिभ्यो दीर्घश्च
२० क्रन्' (उणा-१८२)इति क्रन्दीर्घौ । ७ आच्छाद्यतेऽनेन
आच्छादः । 'छद अपवारणे'(चु.उ.से.), णिजन्तः, करणे
घञ् । ल्युटि आच्छादनमपि । ८ सिञ्चति सिच्यते वा
सिक्, स्त्रीलिङ्गः । 'षिचिर् क्षरणे'(तु.उ.से.), क्तिप् ।
सिचौ, सिचः इत्यादि । ९ चेलत्याच्छादयति चेलम् ।
'चिल निवसने'(तु.प.से.), अच् । चिल्यतेऽनेनेति करणे
घञि वा । "चिलेश्चौरादिकादपि वा"[ ]इति तु सुभूतिः ।
गौरादिङीषि चेली । १० वस्यतेऽनेन वासः, क्लीबे ।
'वस आच्छादने'(अ.आ.से.), 'वस्यसि(वस्यगि)भ्यां णित्'

(चान्द्रोणा-३।१०२॥)इत्यसुन्, णित्वाद् वृद्धिः । वाससी,
वासांसि इत्यादि ॥६६६॥ ११ पटते पटः, त्रिलिङ्गः । ३०
अमरस्तु-"सुचेलकः पटोऽस्त्री"[अमरकोषः२।६।११६]
इत्याह । 'पट विस्तारे'(चु.उ.से.), घञर्थे कः, ततः
प्रशंसायामर्शआद्यचि पटः । पटेदी(दी)प्यर्थपक्षे पाटयति
दीपयति धारकं पचाद्यचि वा । १२ प्रकर्षेण ऊयते प्रोतः ।
पुंसि गौडः, क्लीबे वाचस्पतिः । 'ऊयीङ्' तन्तुसन्ताने'
(भ्वा.आ.से.), घञ् । द्वादश सामान्येन वस्त्रस्य । शेषश्चात्र-
"वस्त्रे निवसनं वस्नं सत्त्रं कर्पटमित्यपि"[शेषनाम-
माला३।१३७॥]

अञ्चलोऽस्यान्तः

१ अस्य वस्त्रस्य प्रान्तः, अञ्चति प्राप्नोति वस्त्रं ४०
शोभामिति अञ्चलः, पुंक्ली । 'अञ्च गतिपूजनयोः'(भ्वा.-
प.से.), वृषादित्वात् कलच् । एकं वस्त्रप्रान्तस्य ॥

वर्तिर्वस्तिश्च तदशाः ।

१ वर्ततेऽञ्चलान्ते वर्तिः । 'वृत्तु वर्तने'(भ्वा.-
आ.से.), 'हपिधृ-'( )इत्यादिना तिः ('हपिशि-'(दश.
उ. १।४७)इतीन्) । २ वस्यते आच्छाद्यतेऽनेन वस्तिः ।
वस्यन्ते छिद्यन्ते आत्रियन्ते । 'वस स्नेहनछेदनावरणेषु'
(चु.उ.से.), चुरादिः, ततोऽनित्यण्यन्ताद् 'वसेस्तिः'(उणा-
६१९)इति तिः । ३ दश्यते प्रायेण छिद्यते दशाः । 'दंश
दशने'(भ्वा.प.अ.), भिदादित्वादङ् । पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम्, बहु- ५०
वचनान्तश्च । "दशा वर्त्यामवस्थायां वस्त्रान्ते भूमि
पुंस्त्रियोः"[ ]इति रभसः । "स्त्रियां बहुत्वे वस्त्रस्य दशाः
स्युर्वस्त्र(वस्त)योर्द्वयोः"[अमरकोषः२।६।११४॥]इत्यमरः ।
तस्य वस्त्राञ्चलस्य दशास्तदशाः । त्रीणि 'दशीआवड' इति
ख्यातस्य । "वस्त्रपेश्यः"[शेषनाममाला३।१३७॥]इति शैषिके ॥

पत्रोर्ण धौतकौशेयम्

१. 'अशू व्याप्तौ' इति स्वामी, 'अशू व्याप्तौ सङ्घाते च' मैत्रेयसायणौ ॥ २. '-कञ्' इति ४॥ ३. 'रक्षणे' इति ३, 'षिच क्षरणे' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ४. मा. धातुवृत्तौ 'कयन्तः' इति दृश्यते, तुदादिः, धातुसं-१४२, पृ.४९३॥ ५. 'शूसिचिमिनां दीर्घश्च' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥
६. 'षिचि' इति १॥ ७. 'षिच क्षरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७३, पृ.४६१॥ ९. २प्रतौ नास्ति ॥
१०. 'वसते' इति ३॥ ११. 'वस्यगिभ्यां णित्'(हैमोणा-९७०)इति हैमोणादिगणसूत्रम्, 'वसेर्णित्'(उणा-६५७)इति पाणिनीयसम्मतोणादिगणे ॥ १२.
क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ १३. 'वस स्नेहच्छेदाहरणेषु' इति स्वामी, 'वस स्नेहच्छेदापहरणेषु' इति मैत्रेयः, 'वस स्नेह-
नच्छेदनापहरणेषु' इति सायणः ॥ १४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।११४॥, पृ.३७२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७२,
पृ.४५९॥ तयोष्टीकयोः 'वर्त्यामवस्थायां' इत्यस्य स्थाने 'वताववस्थायां' इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी२।६।११४॥, पृ.३१२॥ १५. '-वेश्यः'
इति १४॥ १६. '-कं' इति ३॥ १७. तुलनीयोऽमरकोषः२।६।११३॥

१ लकुचवटादीनां पत्रेषु कृमिलालोर्णाकृतं पत्रो-
र्णम् । पृषोदरादिः ॥

“वयन्ति चारुवातानि व्यूयन्ते पटपट्टिकाः ।

वयन्ते चित्रपत्रोर्णं यत्कृते शिल्पिनः सदा ॥१॥”

[ ] इति हलायुधकाव्यम् । मिश्रास्तु-“लकुचवटादिपत्रेषु
कृमिभिरूर्णाभिः कृतत्वात् पत्रोर्णम् । पत्रसम्बन्धीनि ऊर्णाऽत्रेति
पत्रोर्णम् । पत्रोर्णं कौषे(शे)यमेव धौतं प्रक्षालितं पत्रोर्णा-
ख्यमिति तु सुभूत्यादयः”[ ] इति प्रोचुः । २ धाव्यते स्मेति
धौतम् । ‘धावु गतिशुद्ध्योः’(भा.प.से.), भवादिरुभयपदी ।
१० धौतं च तत् कौशेयं च कृमिकोशोत्थं धौतकौशेयम् । [द्वे
धौतकौशेयस्य] ॥

उष्णीषो मूर्धवेष्टनम् ॥६६७॥

१ ओषत्यश्रियम् उष्णीषः, पुंस्त्री. । ‘उष दाहे’
(भा.प.से.), पृषोदरादिः । २ मूर्धा वेष्टयतेऽनेन मूर्धवेष्टनम् ।
‘वेष्ट वेष्टेन’(भा.आ.से.), करणे ल्युट् । द्वे ‘पाघडी’ इति
ख्यातायाः ॥६६७॥

तत्स्यादुद्रमनीयं यद्धौतयोर्वस्त्रयोर्युगम् ।

१ यद्धौतयोः प्रक्षालितयोर्वस्त्रयोर्युगं तद् उद्रमनी-
यम् इत्यन्वयः । शोषणायोद्रमनार्हत्वादुद्रमनीयम् । ‘गम्लु
२० गतौ’(भा.प.अ.), ‘तव्यत्तव्यानीयरः’ ३।१।१६६ इत्यनीयर ।
“उद्रम्यतेऽभिलष्यते”[ ] इति तु माधवी । “अत्र युगमिति
प्रायिकम्, तेनैकमपि, ‘धौतवस्त्रमुदाहृतम्’[ ]
इति मुनिः । [लक्ष्यं च-] “गृहीतवत्युद्रमनीयवस्त्रा”[कुमार-
सम्भवम्, सर्गः-७, श्लो-११] इति । एकं धौतवस्त्रयुगस्य ॥

त्वक्फलकृमिरोमभ्यः संभवात् तच्चतुर्विधम् ॥६६८॥

क्षौम^१कार्पास^२कौशेय^३राङ्ग^४वादिविभेदतः ।

तदिति वस्त्रं त्वक्फलकृमिरोमभ्य उपादानकारणेभ्यः

संभवादुत्पत्तेः क्षौमकार्पासकौशेयराङ्गवादिविभेदतश्चतुर्विधं चतुः-
प्रकारम् । त्वग् वल्कलं छल्लिरिति पर्यायाः, तज्जं क्षौमादि ।
“वाल्कलं” क्षौमादि”[अमरकोषः २।६।११११] इत्यमरः । ३०
“आदिशब्दाद् भाङ्गादि”[अम.क्षीर.२।६।११११] इति क्षीर-
स्वामी । भाङ्गं शणनिष्पन्नं ‘त्रापड’ इति प्रसिद्धिः । फलं
सस्यम्, तज्जं कार्पासादि । कृमिः कीटस्तज्जं कौशेयादि ।
रोमतनूरुहम्, तज्जं राङ्गवादि ॥

अथैतानि क्रमेणाह-

क्षौमं^१ दुकूलं^२ दुगूलं^३ स्यात्

१ क्षुमाऽतसी, तस्या विकारः क्षौमम्, पुंस्त्री. । ‘तस्य
विकारः’ ४।३।१३२२ इत्यण् । सौत्रवस्त्रादधिकं क्षौमिति । ‘दुक्षु
शब्दे’(अ.प.से.), धर्मवन्मन्, बाहुलकाद् वृद्धिः । “क्लीब-
माविष्टलिङ्गम्”[ ] इति तु सुभूतिः । स्त्रियां क्षौमी । २-३ ४०
दुनोति शत्रुमनांसि, बाहुलकात् ‘दुदुर्ज उपतापे’(स्वा.प.से.),
अस्मात् पिञ्जादित्वादुलच् कुग्गुगुगमश्च दुकूलम्, दुगूलं च ।
क्षौमदुकूलशब्दौ सूक्ष्मवस्त्रनाम्नी अपि, अधोतरीत्यादिभाषा ।
यन्महेश्वरः-“क्षौमं मदे” दुकूले स्यादतसीवसनेऽपि च”[विश्व-
प्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, श्लो-६] इति, “दुकूलं [तु] क्षौमे”
सुक्ष्मांशुकेऽपि च”[विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-११५]
इति । त्रीणि सामान्येनाऽतसीत्वनिष्पन्नस्य वस्त्रस्य ॥

कार्पासं^१ तु बादरम्^२ ॥६६९॥

१-२ कर्पासफलस्य विकारः कार्पासम् । ‘तस्य
विकारः’ ४।३।१३४॥ इत्यण् । एवं बादरस्य विकारो बादरम् । ५०
कर्पासीबदराभ्यां फले विकारेऽण्, तस्य ‘फले लुक्’
४।३।१६३॥ इति लुक्, ततोऽण् । फालमपि । “फालं तु
कार्पासं बादरं च तत्”[अमरकोषः २।६।११११] इत्यमरः ।
“फालं सीरोपकरणे कार्पासादिकवाससि”[विश्वप्रकाश-
कोशः, लान्तवर्गः, श्लो-२०] इति महेश्वरश्च । द्वे सामान्येन
कार्पासवस्त्रस्य ॥६६९॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७१, पृ.४५८॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।११२॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६६८॥, पृ.१४९॥ ४.
‘सुभूतिः’ इति ४॥ ५. ‘वाल्कलं’ इत्यमरकोषे ॥ ६. ‘-ङ्गेः’ इति १॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७१, पृ.४५९॥, तत्र
“क्षौममिति । सौत्रवस्त्रादिकम् । क्षौमिति । दुक्षु शब्दे । धर्मवन्(Vo. 1. 1. P. 162) मन् (उ.१।१३९) । क्षौममवृद्धादि क्लीबमाविष्टलिङ्गम्-
इति सुभूतिः ।” इति दृश्यते ॥ ८. ‘दुज्’ इति २.३, क्षीरतरङ्गिण्यादौ जकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ९. ‘दुक्वोः कुक् च’ इत्यनेन ॥ १०.
‘क्षौममट्टे’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.११०॥ ११. ‘क्षौमे’ इति ३॥ १२. ‘का-’ इति २॥ १३. ‘बदरविकारो’ इति ३॥ १४. ‘शिरो-’ इति
विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१५०॥

कौशेयं कृमिकोशोत्थम्

१ कृमीणामपाननिर्गतसूत्रकृतः कुड्मलाकारः-
(कुण्डलाकारः) कोशः, ततः 'कोशाङ्गु' ४।३।४२॥ इति
ढञ् [कौशेयम्] । कौशेयं मूर्धन्यमध्यमपि । २ कृमि-
कोशादुत्तिष्ठति कृमिकोशोत्थम् । "पट्टश्च कौशेयवाचिनः ।
पट्टशब्दस्य पुंस्त्वमुक्तम्"[ ] इति लिङ्गानुशासनटीका । द्वे
सामान्येन कीटकोत्पन्नवस्त्रस्य ॥

राङ्गवं मृगरोमजम् ।

१ रङ्गमृगभेदस्ततो जाताद्यर्थे '-अण् च' ४।२।१००॥
१० इत्यण्, राङ्गवम् । "पशवोऽपि मृगाः"[अमरकोषः ३।३।-
२०॥] इति वचनाद् मेषादिरोमजं कम्बलाद्यपि राङ्गवम्"[ ]
इति मिश्राः । एकं हरिण्यरोमोत्पन्नस्य ॥

कम्बलः पुनरुर्णायुराविकौरभ्ररल्लकाः ॥६७०॥

१ काम्यते कम्बलः, पुंस्त्री । 'कमु कान्तौ'(भ्वा.-
आ.से.), 'कमेर्बुक् च'(उणादिगणसू-१०६) इति कलच् ।
कम्पते कम्बलः । 'कपि चलने'(भ्वा.आ.से.), "बाहुलकात्
कलन् पकारस्य ब्रत्वम्"[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिगणः धातुसं-
२५६] इति माधवः । २ ऊर्णुवन्ति ऊर्णाः । 'ऊर्णुञ् आच्छा-
दाने'(अ.उ.से.), 'ऊर्णोतेर्ङः'(उणा-७२५) इति ङप्रत्ययः,
२० ङित्वाङ्लोपः । ऊर्णाः सन्त्यत्र ऊर्णायुः, पुंसि । 'ऊर्णया
युस्' ५।२।१२३॥ इति युस्, सित्वात् 'सिति च' १।४।१६॥ इति
पदत्वाद् 'यस्येति च' ६।४।१४८॥ इति लोपो न । ३-४
अविकस्य विकारः आविकः । उरभ्रस्य विकारः औरभ्रः ।
उभयत्र 'अवयवे च प्राण्यौ(ण्यो)षधिवृक्षेभ्यः' ४।३।१३५॥
इत्यण् । ५ रमणं रत् । 'रमु क्रीडायाम्'(भ्वा.आ.अ.),
क्रिप्यनुनासिकलोपः । रत् इच्छा, तां लाति रल्लः । 'आतो-
ऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, ततः स्वार्थे कनि रल्लकः । पञ्च
सामान्येन गङ्गुरिकादिरोमोत्पन्नवस्त्रस्य ॥६७०॥

नवं वासोऽनाहतं स्यात् तन्त्रकं निष्प्रवाणि च ।

१ छेदं क्षालनं भोगश्च आहतम्, तद् रहितम् अना- ३०
हतम् । "अहतं च गृहशय्यासनमुखैर्वासोभिरहतैः प्रियैः"
[ ] इति शाब्दिकाः । "अनाहतमस्फुटितम्"[ ] इत्यन्ये ।
२ "तिर्यग्विततास्तन्त्रवः तन्त्रम्"[ ] इति न्यासः । ततोऽ-
चिरापहतमुत्थापितं तन्त्रकम् । "तन्त्रादचिरापहते" ५।२।७०॥
इति कन् । ३ प्रोयतेऽस्यामिति प्रवेजोऽधिकरणो ल्युट्
प्रवाणी तन्त्रवयनाधारशलाका, सा निर्गता यस्मादिति बहु-
व्रीहौ निष्प्रवाणिः । निपातनात् कबभावः । त्रयोऽपि
वाच्यलिङ्गाः । त्रीणि सामान्येन नूतनवस्त्रस्य । 'कोरीपछेडी'
दोटी' इत्यादिभाषा ॥

प्रच्छादनं प्रावरणं संव्यानं चोत्तरीयकम् ॥६७१॥ ४०

१ प्रच्छाद्यतेऽनेन प्रच्छादनम् । 'छद अपवारणे'
(चु.उ.से.), णिजन्ताल्ल्युट् । २ प्रात्रियतेऽनेन प्रावरणम् ।
प्राङ्पूर्वः 'वृञ् वरणे'(स्वा.उ.से.), ल्युट् । ३ संवीयतेऽनेन
संव्यानम् । 'व्येञ् संवरणे'(भ्वा.उ.अ.), ल्युट् । ४ उत्तर-
स्मिन् ऊर्ध्वदेहभागे भवं विद्यमानम् उत्तरीयम् । 'गहादि-
भ्यच्छः(-श्च)' ४।२।१३८॥, ततः स्वार्थे कन् । चत्वारि
सामान्येन "दुवटीप्रभृति ओढणुं" इति ख्यातस्य ॥६७१॥

वैकक्षे प्रावारोत्तरासङ्गौ बृहत्तिकाऽपि च ।

१ विकक्षायां भवं वैकक्षम् । 'तत्र भवः' ४।३।-
५३॥ इत्यण्, तत्र । तिर्यग्वक्षसि विक्षिप्तवाससीत्यर्थः । २ ५०
प्रात्रियतेऽनेन प्रावारः, पुंस्ययम्, क्लीबेऽपीति केचित् ।
'वृञ् वरणे'(स्वा.उ.से.), 'वृणोतेराच्छादने' ३।३।५४॥ इति
प्रोपसर्गाद् घञपौ, 'उपसर्गस्य घञि-' ६।३।१२२॥ इति
दीर्घः । आच्छादनादन्यत्राबेव, अत्रापि बाहुलकात् क्तिन्विषये
अब् भवति, यथा प्रवरा गौः"[ ] इति हरदत्तः । ३ उत्तर-
स्मिन् देहभागे वामपार्श्वे आसज्यते उत्तरासङ्गः । आङ्पूर्वः
'षञ्ज सङ्गे'(भ्वा.प.अ.), कर्मणि घञ् । उत्तरस्मिन् ऊर्ध्व-

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।१११॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६९, पृ.४५७॥ ३. 'बाहुलकात् कलप्रत्ययः, पकारस्य बकारः' इति माधवीयधातुवृत्तौ, भ्वादिः, धातुसं २५६, पृ.११८॥ ४. "अत्र छन्दसि इति केचिदनुवर्तयन्ति । युक्तं चैतत् । अन्यथा हि 'अहंशुभमो-' ५।२।१४०॥ इत्यत्रैवोणाग्रहणं कुर्यात्" इति सिद्धान्तकौमुद्यां भट्टोजिदीक्षितः, तद्धितेषु पाञ्चमिकाः, पृ.३६१॥ ५. 'इच्छां' इति २.३॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७०, पृ.४५७॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७०, पृ.४५८॥, तत्र 'तिर्यग्' इति न दृश्यते ॥ ८. 'पछेवडी' इति ३.४॥ ९. श्रुतौ नास्ति ॥ १०. हरदत्तकृतपदमञ्जर्याम् "वृणोतेराच्छादने ॥ अत्राप्याच्छादन इति सामान्येनोक्तावपि पूर्ववद्विशेषप्रति-
पत्तिरित्याह-प्रत्ययान्तेन चेदिति । प्रावार इति । पूर्ववद्दीर्घः । प्रवरा गौरिति । प्रशस्तेत्यर्थः ॥" इति दृश्यते, काशिकावृत्तिः, भा-३, ३।३।५४॥, पृ.४८॥, अत्र माधवीयधातुवृत्तिरपि तुलनीया, स्वादिः, धातुसं-८, पृ.४४९॥

देहभागे आसज्यत इति वा । उत्तरशब्दो वामपार्श्ववचनो-
ऽपि । यथा-उत्तरे चास्य सौवर्णं लक्ष्मपार्श्वे भविष्यति”
[महा.३।१२७।२१]इति वनपर्वणि जन्तूपाख्याने । “उत्तरो
वामः”[^१]इति तट्टीकाकृता विवृतम् । ४ बृहत्येव बृह-
तिका । ‘बृहत्या आच्छादने’ ५।४।६॥इति कन्, ‘केऽणः’
७।४।१३॥ । “बृहती वसनान्तरे”[मेदिनीकोशः, तान्तवर्गः,
श्लो-१३७]इति मेदिनिः । चत्वारि ‘उत्तरासण’ इति ख्यातस्य ॥

वराशिः स्थूलशाटः स्यात्

१ वरमावरणमश्नुते व्याप्नोति हिमादिवारणाद्
१० वराशिः । ‘अशूङ् व्याप्तौ’ ( ), ‘-इन्’ (उणा-५५७) इतीन्,
पुंस्ययम् । “वराशिर्ना”[^३]इति तालव्यान्ते शाब्दिकाः ।
वृणोत्यङ्गमिति इप्रत्यये पृषोदरादित्वाद्वा । “वरासिः स्यात्
खड्गवरो(-रे) वराशिः स्थूलशाटके”[^३]इति दन्त्यान्तेषु रभ-
साद् दन्त्यान्तोऽपि । २ शटति गुरुत्वाद्वृज्यवसादयति वा
शटः । ‘शट रुजाविशरणगत्यवसादनेषु’ (भा.प.से.), अच्, ततः
प्रज्ञाद्यणि शाटः । स्थूलश्चासौ शाटश्च स्थूलशाटः । ण्वुलि
शाटकोऽपि, त्रिलिङ्गः, यथा शाटकः, शाटिका, शाटकमिति ।
“सुचेलकः षटोऽस्त्री ना वराशिः स्थूलशाटकः”[अमर-
कोषः २।६।११६॥]इत्यमरः । द्वे स्थूलवस्त्रस्य ॥

२० परिधानं त्वधोऽंशुकम् ॥६७२॥

अन्तरीयं निवसनमुपसंव्यानमित्यपि ।

१ परिधीयत इति परिधानम् । ‘डुधाञ् धारणादौ’
(जु.उ.अ.), कर्मणि ल्युट् । २ अधः अंशुकं वस्त्रम्
अधोऽंशुकम् ॥६७२॥ ३ अन्तरे कायस्य भवम् अन्तरीयम् ।
‘गहादिभ्यश्च’ ४।२।१३८॥ । ४ निवस्यतेऽनेन निवसनम् ।
‘वस आच्छादने’ (अ.आ.से.), करणे ल्युट् । ५ उप व्याप्य
संवीयतेऽङ्गमनेन उपसंव्यानम् । ‘व्येज् संवरणे’ (भा.उ.से.),

ल्युट् । सामान्येन पञ्च परिधानवस्त्रस्य । ‘पोतिसूँथणि-
फेटियांप्रभृतिभाषा ॥

तद्ग्रन्थिरुच्चयो नीवी

३०

१ तस्य परिधानस्य ग्रन्थिराग्रन्थनं तद्ग्रन्थिः, उच्ची-
यते बध्यतेऽनेन उच्चयः । ‘चिञ् चयने’ (स्वा.उ.अ.),
‘एश्च्’ ३।३।५६॥ इत्यच् । २ नीयते जघनस्थवस्त्रे नीर्विः ।
‘णीज् प्रापणे’ (भा.उ.अ.), बाहुलकाद् विप्रत्ययः । ‘कृदि-
कारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीषि नीवी । ‘व्येज्
संवरणे’ (भा.उ.अ.) निपूर्वः, “नौ व्यो पलभोप (यलोपः)
पूर्वपदस्य (पूर्वस्य) च दीर्घः” (उणा-५७५) इति इकार-
प्रत्यये ङित्त्वाट्टिलोपयलोपयोः पूर्वपददीर्घः नीर्वी”[मा.
धातुवृत्तिः, भा.दिगणः, धातुसं-७३३] इति माधवः । सार-
सनमपि । यदमरः-“क्लीबे सारसनम्”[अमरकोषः २।६।- ४०
१०९॥] । “स्त्रीकट्यां वस्त्रग्रन्थनम्”[अम.क्षीर.२।६।१०९॥]
इति क्षीरस्वामी । अन्येऽपि “मेखलायां सारसनमुरस्त्रे च
तनुत्रिणां अधोवासोग्रन्थने च”[^३] इति । स्त्रीकट्यामेव ।
यत्कात्यः-“नीविराग्रन्थनं नार्या जघनस्थस्य वाससं”[ ]
इति । द्वे पाटलीति ख्यातायाः ॥

वरस्त्र्यधोरुकांशुकम् ॥६७३॥

चण्डातकं चलनकः

१ ऊर्वोः सक्थ्योरर्धाच्छादकं^{११} वस्त्रमधोरुकांशुकम्,
वरस्त्रीणामधो रुकांशुकं (वरस्त्र्यधोरुकांशुकम्) ॥६७३॥ चण्डं
तीव्रमतति चण्डातकम् । ‘अत सातत्यगमने’ (भा.प.से.), ५०
ण्वुल् । अच्, ततः कन्निति वा । पुंक्लीबलिङ्गः । २
चलतीत्येवंशीलः चलनः । ‘चल चलने’ (भा.प.से.),
‘चलनशब्दा[र्था]दकर्मकाद्युच्’ ३।२।१४८॥ । कनि चल-
नकः । “अधोरुकं वरस्त्रीणां वासश्चण्डातकः स्मृतः”[^{१२}]
इति पुंस्काण्डे वोपालितः । द्वे ‘चरणा’ इति ख्यातस्य ॥

१. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७५, पृ.४६४॥ २. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः,
श्लो-३७४, पृ.४६२-४६३॥, रामाश्रमी २।६।११६॥, पृ.३१३॥ ४. ‘-कः’ इति १.४॥ ५. ‘वराशिः’ इति ३.४॥ ६. ‘पोत-’ इति ३॥ ७. ‘-सूथ-’
इति ३.४॥ ८. ‘नीवी’ इति ४॥ ९. ‘णीङ्’ इति ३॥ १०. वस्तुतः ‘नौव्यो-’ इत्यादि सायणेनोक्तं व्याख्यानं ‘निविः’ इत्यस्य, न तु ‘नीवी’ इत्यस्य,
अतस्तत्र (मा.धातुवृत्तौ) स्थितम् “नीवी-कृदिकारादक्तिनः इति वा ङीप्” इत्यग्रिमव्याख्यानमप्यत्र भाव्यम्, द्र. मा. धातुवृत्तिः, भा.दिः, धातुसं-७३२,
पृ.३०३॥ ११. दन्त्यादौ रभसेऽपीत्यर्थः ॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।१०९॥, पृ.३१०॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३६७,
पृ.४५४॥, रामाश्रमी २।६।१०९॥, पृ.३१०॥ १३. ‘वाससि’ इति ३॥ १४. ‘-दन्’ इति ३॥ १५. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ न दृश्यते ॥ १६. ‘पुंक्ली’
इति ३॥ १७. ‘चल कम्पने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।६।११९॥, पृ.३७५॥, तत्र ‘स्मृतः’ इत्यस्य स्थाने ‘पुमान्’
इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७७, पृ.४६५॥, रामाश्रमी २।६।११९॥, पृ.३१४॥

चलनी त्वितरस्त्रियाः ।

१ इतरा चासौ स्त्री च इतरस्त्री, तस्या अधोरुक्तं वस्त्रं चलनी इत्युच्यत इत्यन्वयः । चलत्यनया चलनी । 'चलनशब्दा[र्था]त्-३।२।१४८॥ इति युच्, गौरादिः । एकं 'घाघरा' इति ख्यातस्य । यन्महेश्वरः-“चलनी वस्त्रघर्घर्या चारीभेदेऽपि च क्वचित्” [विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-३९] इति । “चारीशब्देन गतिविशेषः, वस्त्रघर्घरी बालिका-परिधानविशेषः” [ ] इति तट्टीका ॥

चोलः कञ्चुलिका कूर्पासकोऽङ्गिका च कञ्चुके

१०

॥६७४॥

१ चोल्यते अवगुम्प्यते चोलः । 'चुल समुच्छ्राये' (चु.प.से.), घञ् । गौरादित्वाद् डीषि चोली च । चुलिः सौत्रो वा । २ कञ्चते दीप्यतेऽनया, कञ्च्यते बध्यते वा कञ्चुली । 'कचिङ् दीप्तिबन्धनयोः' (भ्वा.आ.से.), बाहुल-कादुलनि साधुः, ततः कनि कञ्चुलिका । अर्थात् स्त्रिया एव, [कं चोलतीति वा ।] ३ कूर्परऽस्यते क्षिप्यते कूर्पासः (कूर्पासकः) । ['असु क्षेपणे' (दि.प.से.), घञ्, अच् वा, स्वार्थे कन्,] पृषोदरादिः । कूर्परः (कूर्परः) कफोणिर्जानु च द्वयमस्यते क्षीप्यतेऽत्रेति वा व्युत्पत्तिः । “कूर्परः (कूर्परः) स्यात् २० कफोणौ च जानुन्यपि च पुंस्ययम्” [मेदिनीकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-१३७] इति मेदिनिः । “कु(कू)र्पासस्त्वर्धचोलकः” [हारावली, पादश्लोकावधिः, श्लो-१९७] इति हारावली । ('कूर्पास' इति षष्ठस्वरदिरपि) । ४ अङ्गस्य प्रतिकृतिः अङ्गिका । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कन् । ५ कच्यते- (कञ्च्यते) बध्यते कञ्चुकः, पुंस्त्री । 'कचि बन्धने' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकादुक्तप्रत्ययः, तत्र । सप्त कञ्चुलिकायाः । 'चोली चोलण्डे' इत्यादिभाषान्तरम् ॥६७४॥

शाटी चोटी

१ शाटयति कटीमिति शाटः, तालव्यादिः । 'शाट

(शट) रुज्जाविशरणगत्यवसादनेषु' (भ्वा.प.से.), हेतुमणिजन्तात् ३० पचाद्यच् । जातिलक्षणे डीषि शाटी, पुंस्त्रीलिङ्गः । पुंसि स्वार्थे कनि शाटकः । 'शाट(शट) श्लाघायाम्' ( ), चुरादिः, संज्ञायां क्वुनि वा । २ चोटत्यल्पीभवति चोटः । 'चुट अल्पीभावे' (भ्वा.प.से.), अच् । पुंस्त्रीलिङ्गः । डीषि चोटी । द्वे 'साडी' इति ख्यातायाः ॥

अथ नीशारो हिमवातापहांशुके ।

१ निःशेषेण शीर्यते हिमवातावत्रेति नीशारः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'शृणातेर्वायुवर्णनिवृत्तेषु' (वा-३।३।२१॥) इति घञ्, 'उपसर्गस्य घञि-६।३।१२२॥ इति दीर्घः । मध्यतालव्योऽयम् । हिमं शीतम्, वातो वायुः, तावपहन्ति तद् ४० हिमवातापहम्, तच्च तदंशुकं च हिमवातापहांशुकम्, तत्र । यल्लक्ष्यम्-“गौरिवाकृतनीशारः प्रायेण शिशिरे कृशः” [काशि-कावृत्तिः ३।३।२१॥] । “नीशारस्तु प्रावरणे हिमानिलनिवारणे” [अमरकोषः २।६।११८॥] इत्यमरः । एकं शीरषलबाइ चाकबाइ इत्यादिभाषाप्रसिद्धस्य ॥ “द्विखण्डको वरकः” [शेषनाममाला ३।१३८॥] शैषिके ॥

कच्छा कच्छाटिका कक्षा परिधानाऽपराञ्चले

॥६७५॥

१ कच्यते बध्यते कच्छ । 'कच बन्धने' (भ्वा.आ.से.), 'कचे छः (कचेश्छः)' (द.पा.४।६॥) इति छः, ततश्चाप् । ५० २ कच्छैव कच्छाटी, ग्रामटीवधूटीवत् । ततः कनि कच्छाटिका । “कच्छाटी पुंस्त्रियोः” [ ] इति व्याडिः । ३ कषति गुह्यं कक्षा । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'वृत्तवदि-' (उणा-३।४२) इति सः । परिधानस्य 'पोतिफेटिया' इति ख्यातस्य अपरः पश्चिमोऽञ्चलः, परिधानस्याऽपराञ्चलः परिधानाऽपराञ्चलः, तत्र । त्रीणि 'काछडी' इति ख्यातायाः ॥६७५॥

कक्षापटस्तु कौपीनम्

१. 'वारिभेदेऽपि' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.८८॥ २. 'डीप्' इति १.३.४॥ ३. 'कचि दीप्तिबन्धनयोः' इति स्वामिमैत्रेयौ, 'कचि काचि दीप्तिबन्धनयोः' इति सायणः ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने 'कूर्पासोऽपि' इति पाठो युक्तः ॥ ५. '-लणौ' इति ३.४॥ ६. 'इति भा-' इति १॥ ७. 'शट श्लाघायाम्' इत्यत्र स्वामिना 'शट इति नन्दी, शल इति कौशिकः' इत्युक्तम्, क्षीरतरङ्गिणी, चुरादिः, धातुसं-१३९, पृ.३०७॥ ८. 'अल्पीकरणे' इति १, दुर्गसम्मतोऽयं धातुपाठः, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-२२२, पृ.५७॥ मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२१९, पृ.११३॥ ९. 'शीर्यते' इति १.२.३॥ १०. 'शृ वायुवर्णनिवृत्तेषु' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ११. '-नीसारः' इति १.३.४॥ १२. '-बाहि' इति १.२॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।५७५॥, पृ.१५९॥ १४. 'कष खष शिष-' इत्यादिदण्डकोऽयं धातुः ॥ १५. '-या' इति ३.४॥ १६. 'पञ्च' इति १.३॥

१ कक्षायाः कच्छाटिकायाः पटो वासः कक्षापटः ।
“कक्षापुटः”[ ]इत्येके । २ कूपप्रवेशनमर्हति कौपीनम् ।
‘शालीनकौपीने’ अधृष्टा-‘५।२।२०॥’ इति साधुः । द्वे पायूप-
स्थावरचीवरखण्डस्य । ‘कछोटओ’ तणीओ’ इति भाषा ॥

समौ नक्तककर्पटौ ।

१ अज्यते स्म अक्तः स्फुटः, न अक्तं कं सुखम-
स्मादिति त्रिपदे बहुव्रीहौ शकन्वादित्वात् पररूपत्वे नक्तकः ।
“लक्ष्यते हीनैरास्वाद्यतेऽनुभूयते, ‘रक लक आस्वादने’ (‘चु-
उ.से.), चुरादेर्विकल्पितपण्यन्तात् कर्मणि क्तः लक्तः, ततः
१० स्वार्थे कनि लक्तक इत्यपि पाठः”[ ] इति मिश्राः । येन
द्रवद्रव्यं पूयते, तत्राऽयं रूढः, तत्तुल्ये वस्त्रेऽपि वर्तते ।
कल्पते कुत्सायै कर्पटः, पुंस्त्री । ‘कृपू सामर्थ्ये’ (‘भा-
आ.वे.), शकादित्वादत् । किरत्यवयविनं कर् । ‘कृ विक्षेपे’
(‘तु.प.से.), विच् । कर् चासौ पटश्चेति कर्पट इति वा ।
कर्पटशब्दः सामान्यवस्त्रवाच्यपि । द्वे ‘गलणउ’ इति ख्यात-
स्य । “इमे द्वे मलिनत्वादिदुष्टजीर्णवस्त्रखण्डस्य”[ ] इति तु
मिश्राः । “वस्त्रमात्रस्य [इति] केचित्”[ ] इति सुभूतिः ॥
निचोलः प्रच्छदपटो निचुलश्चोत्तरच्छदः ॥६७६॥

१ निचोल्यते समुच्छ्रय्यतेऽवगुण्ठयते वाऽनेन निचोलः ।
२० ‘चुल समुच्छ्रये’ (‘चु.उ.से.), करणे घञ्, पुंसि । “निचोलनं
(निचोलं) तु क्लीबम्”[ ] इति रभसात् क्लीबेऽपि ।
“स्त्रियां निचोलीत्यपि”[ ] इति राजदेवः । २ प्रकर्षेण छाद्य-
तेऽनेन प्रच्छदः । ‘छद अपवारणे’ (‘चु.उ.से.), अस्मापण्यन्ताद्
घञ्, ‘छादेर्घे-’६।४।९६॥ इति ह्रस्वः । प्रच्छदश्चासौ पटश्च
प्रच्छदपटः । ३ निचोलति निचुलः, पुंसि । ‘चुल समुच्छ्रये’
(‘चु.उ.से.), ‘इगुपध-’३।१।१३५॥ इति कः । गौडस्तु-
“निचोलकस्तु निचुलकम्”[ ] इति क्लीबमाह । ४ उत्तरं
छाद्यतेऽनेन उत्तरच्छदः । ‘पुंसि संज्ञायाम्’ ३।३।११८॥ इति

घः, ‘छादेर्घे-’६।४।९६॥ इति ह्रस्वत्वम् । चत्वारि उत्तरपटस्य ।
‘उच्छाडखाटपछेडो’ इति भाषा ॥६७६॥

३०

उत्सवेषु सुहृद्भिर्यद् बलादाकृष्य गृह्यते ।

वस्त्रमाल्यादि तत् पूर्णपात्रं पूर्णानकं च तत्

॥६७७॥

१ पूर्णपात्रमस्मिन् पूर्णपात्रम् । २ पूर्ण आनकोऽत्र
पूर्णानकम् ।

“हर्षादुत्सवकाले यदलङ्काराम्बरादिकम् ।

आकृष्य गृह्यते पूर्णपात्रं पूर्णानकं च तत् ॥१॥”

[हारावली, श्लोकावधिः, श्लो-१९] इति हारावली । एते
सामान्येन जलादिभूतभाजननाम्नी अपि । यन्महेश्वरः-

“पूर्णपात्रं वस्तुपूर्णपात्रे वर्धापकेऽपि च” [विश्वप्रकाशकोशः, ४०
रान्तवर्गः, श्लो-२७०] इति । “उत्सवेषु सुहृद्भिर्यद् बलादा-
कृष्य गृह्यते वस्त्रमाल्यादि स वर्धापनकः” [अनेकार्थकैरवा-
करकौमुदीटीका ४।२७२॥] इत्यनेकार्थटीका । “क्लीबे” पूर्णा-
नक(पूर्णानकं) पूर्णपात्रे पटहपात्रयोः” [विश्वलोचनकोशः,
कान्तवर्गः, श्लो-२०४] इति श्रीधरः । द्वे पूर्णपात्रस्य । ‘वर्धामणी’
इति भाषा ॥६७७॥

तत्तु स्यादाप्रपदीनं व्याप्नोत्याप्रपदं हि यत् ।

१ यद् वस्त्रमाल्यादि आप्रपदं पादाग्रं मर्यादीकृत्य
व्याप्नोति, न तदतिक्रम्य वर्तते, तद् वस्त्रमाल्यादिकम् आप्र-
पदीनं स्यादित्यन्वयः । प्रगतं पदं प्रपदम्, पादाग्रमित्यर्थः, ५०
प्रपदाद् आ इत्याप्रपदम्, तद् व्याप्नोतीति आप्रपदीनम् ।
‘आप्रपदं व्याप्नोति(प्राप्नोति)’ ५।२।८॥ इति द्वितीयान्तात् खः,
खस्य ईनादेशः । “स्यात् त्रिष्वाप्रपदीनं तत्प्राप्नोत्याप्रपदं हि
यत्” [अमरकोषः २।६।११९॥] इत्यमरः । एकं सामान्येन
पादाग्रव्यापिवस्त्रादेः ॥

१. ‘-कौपने’ इति १.२.३॥ २. ‘-छोटो’ इति ३, ‘-छोटौ’ इति ४॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।११५॥ ४. इतोऽग्रे ३ प्रतौ ‘च’ इति दृश्यते ॥
५. ‘रूपे’ इति १॥ ६. यद्यपि क्षीरतरङ्गिण्यां ‘रग लग आस्वादने’ (चुरादिः, धातुसं-१८७) इत्यत्र टिप्पण्यां मीमांसकमहोदयेन “चान्द्रधातुपाठे
नैवेमौ धातु पठ्येते ।” इत्युक्तम्, तथापि तत्रैव धातुपाठव्याख्यावसरे स्वामिना “रक लकेति चन्द्रः” इत्युक्तमश्वत्थसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ ७.
तुलनीया पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७३, पृ.४६१॥ ८. ‘कल्प्यते’ इति १.२॥ ९. ‘-णौ’ इति ३.४॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२,
२।६।११७॥, पृ.३७४॥, तत्र ‘निचोला स्यान्निचुलः’ इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७४, पृ.४६३॥, रामाश्रमी २।६।११६॥,
पृ.३१३॥, तयोः ‘निचोलं तु नपुंसकम्’ इति दृश्यते ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो ३७४, पृ.४६३॥, रामाश्रमी २।६।११६॥,
पृ.३१३॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६७६॥, पृ.१५१॥ १३. ‘उच्छाडखाडपछेडो’ इति ३, ‘उच्छावडखाटपछेवडो’ इति ४॥ १४. ‘वर्धापकः’
इत्यनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीकायाम्, भा-२, ४।२७२॥, पृ.३९४॥ १५. ‘क्लीबं’ इति विश्वलोचनकोशे, पृ.३५॥ १६. ‘ब-’ इति ४॥ १७. इतोऽग्रे
४ प्रतौ ‘अकृत्य’ इति दृश्यते ॥

चीवरं भिक्षुसङ्घाटी

१ चीयते चीव्यते संव्रियते वा चीवरम् । 'चिञ् चयने' (स्वा.उ.अ.), 'चीवृ आदानसंवरणयोः' (भ्वा.उ.से.), 'छित्तरचत्वर (छत्वर) धीवरपीवर [मीवर] चीवर [तीवरनीवर] - गह्वरकट्वरसंयद्वरोपष्कारोः' (उणा-२८१) इति साधुः । २ सङ्घट्यते सङ्घाटी । 'घट चेष्टायाम्' (भ्वा.आ.से.), घञ्, गौरादिः । भिक्षूणां सङ्घाटी भिक्षुसङ्घाटी । द्वे मुनिजनवस्त्रस्य ॥

जीर्णवस्त्रं पटच्चरम् ॥६७८॥

१ जीर्णं च तद् वस्त्रं च जीर्णवस्त्रम् । भङ्गे पट-
१० दिति शब्दं चरति करोति पटच्चरम् । पचाद्यच् । पटशब्दाद् 'भूतपूर्वे- '५।३।५३॥ इति चरटि । नैरुक्ते तकारागमे वा । "पटच्चरः पटो जीर्णः" [१] इति पुंसि माला । एकं जीर्ण-वस्त्रस्य ॥६७८॥

शाणी गोणी छिद्रवस्त्रे

१ शणस्येयं शाणी । २ गवा नीयते गोणी । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि-)' ३।२।१०१॥ इति डः, पृषोदरादित्वाणत्वम्, 'जानपद-'
४।१।४२॥ इत्यादिना डीष् । छिद्रं च तद् वस्त्रं च छिद्र-वस्त्रम्, तत्र । द्वे 'छाटी' इति प्रसिद्धायाः ॥

२०

जलार्द्रा क्लिन्नवाससि ।

१ जलेन आर्द्रा जलार्द्रा, स्त्रीलिङ्गः । "आर्द्रवस्त्रं जलार्द्रा स्यात्" [हारावली, पादावधिः, श्लो-१९६] इति हारा-वली । "श्रीखण्डाम्बुयुतं वस्त्रं जलार्द्रेत्यभिधीयते" [ ] इत्यन्ये । क्लिद्यति स्म क्लिन्नः । 'क्लिद् आर्द्राभावे' (दि.प.वे.), दिवादौ, पुषादिः, परस्मैपदी, निष्ठा । एकं जलार्द्रवस्त्रस्य ॥

पर्यस्तिका परिकरः पर्यङ्कश्चावसक्थिका ॥६७९॥

१ पर्यस्यते वेष्ट्यतेऽनया पर्यस्तिः । 'असु क्षेपणे'

(दि.प.से.), 'क्तिक्तौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४॥ स्वार्थे कनि पर्यस्तिका । २ परिक्रियते वपुरनेन परिकरः । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ । 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११८॥ ३० इति घो वा । ३ पर्यङ्क्यतेऽसौ पर्यङ्कः । 'अङ्क पदे लक्षणे च' (चु.उ.से.), कर्मणि घञ् । परिगतोऽङ्कमिति वा । पल्य-ङ्कोऽपि । ४ अवनद्धेऽवकृष्टे वा सक्थिनी अस्याम् अवसक्थी । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः [स्वाङ्गात्] षच्' ५।४।११३॥, ततो गौरादित्वाद् डीष्, ततः स्वार्थे कर्न्, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम् । चत्वारि 'पालठी' इति ख्यातायाः ॥६७९॥

कुथे वर्णः परिस्तोमः प्रवेणीनवताऽऽस्तराः ।

१ कुथ्यते (कुन्थ्यते) क्लिश्यते कुथः, त्रिलिङ्गः । 'कुथ (कुथि) हिंसाक्लेशनयोः' (भ्वा.प.से.), स्थादित्वात् कः, तत्र । २ वर्ण्यते वर्णः । 'वर्ण वर्णक्रियाविस्तारगुणवचनेषु' ४० (चु.उ.से.), घञ् । 'वर्णकम्बलैकदेशो वा, भीमवत् । ३ परिस्तोम्यते प्रस्तोर्यते परिस्तोमः । वर्णपरिस्तोम इत्यखण्ड-मित्यन्ये । ४ प्रवीयते प्रवेणिः, डीषि प्रवेणी । ५ नवं तनोत्यात्मानं नवतम् । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि-)' ३।२।१०१॥ इति डः । ६ आस्तोर्यते आस्तरः । 'स्तृञ् आच्छादने' (क्र्या.उ.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ आस्तरणमपि । अयं च हस्तिरथप्रावरणादावुपयुज्यते । यद्वाचस्पतिः-

"विनियोगस्त्वस्य हस्तिरथप्रावरणादौ" [१३] ।

"प्रवेण्यास्तरणं वर्णः परिस्तोमः कुथः कुशः । ५०

नवतं चेति तुल्यार्थाः प्रच्छदश्चोत्तरच्छदः ॥१॥"

[हलायुधकोशः २।३०८] इति हलायुधः । "नववर्णकम्बले आच्छादनमात्रे च" [ ] इति तट्टीका । षट् सामान्येन गज-रथादीनामुपरि झूलिप्रभृतिः, अन्यत्र 'दुलीचाशत्रुंजीयाजमा-दिविच्छावणा' इति ख्यातस्य ॥

अपटी काण्डपटः स्यात् प्रतिसीरा जवन्यपि

॥६८०॥

१. 'छित्तरधीवरचत्वर-' इति ३.४॥ २. '-कट्वरसंयद्वराः' इत्युणादिगणे ॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६७८॥, पृ. १५१॥ ४. 'जलार्द्रः' इति हारावल्याम्, पृ. ४०६॥ ५. 'क्लिद्यति' इति ३॥ ६. 'क्लिद्' इति १.२.४॥ ७. 'आर्द्र-' इति १.२॥, 'आर्द्रभावे' इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ ८. 'डीष्' इति ३॥ ९. 'कनि' इति ३॥ १०. 'पलमटी' इति ४॥ ११. 'कुथि पुथि लुथि मथि हिंसासंक्लेशयोः' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'कुथि पुथि लुथि मथि हिंसासंक्लेशनयोः' इति धातुप्रदीपः, 'कुथि पुथि लुथि मथि मन्थ हिंसासङ्क्लेशनयोः' इति माधवीयधातुवृत्तिः ॥ १२. 'वर्णः' इति १.२.४॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।६८०॥, पृ. १५२॥ तत्र '-प्रावरणादौ' इत्यस्य स्थाने '-प्रावरणादिषु' इति दृश्यते ॥ १४. 'कुशः कुथः' इति १.४, 'कुशः कुशः' इति २, 'कुथः कुथा' इति हलायुधकोशे, २।३०८॥, पृ. ३७॥ १५. '-वण' इति ३॥

तिरस्करिणि

स्थुलं दूष्ये

३०

१ प्रावरीतुमयोग्यत्वाद् न पटी अपटी, स्त्रियाम् । २ काण्डः कुत्सितः पटः काण्डपटः । ३ प्रतिसिनोति प्रतिबध्नाति वेष्टयत्यावृणोति वा प्रतिसीरा । 'षिञ् बन्धने' (स्वा.उ.अ.), 'शुसिचिमीनां दीर्घश्च' (उणा-१८३) इति रुदीर्घौ, टाप् । "कृत्स्नं कुसुम्भकुसूलौ प्रतिसीरा तस्करासारौ" [१] इत्यूष्मविवेकाद् दन्त-मध्या (दन्त्यमध्या) । ४ जुवन्त्यत्रेति जवनी । जुः सौत्रो धातुः, अधिकरणे ल्युट् । स्वार्थे कनि जवनिकाऽपि । "जव-निकाजवनिकान्तिहृदा तता" [३] इति कफिणाभ्युदययमका-
१० दन्तस्थवकारमध्या चवर्गवृत्तीयादिः । यमनिकेति अन्तस्थादिः पवर्गपञ्चममध्या च । यमयति उपरमयतीति ल्युटि कनि टापि 'प्रत्ययस्थात्-७।३।४४॥ इतीत्वम् ॥६८०॥ ५ "तिरोऽन्तर्धानं करोति तिरस्करिणी" [१] इति पुरुषोत्तमः । " 'प्रजोरिनिः' ३।२।१५६॥ इति योगविभागादिनिः" [१] इति पुरुषोत्तमः । "तिरस्क्रियतेऽनयेति करणे ल्युटि तिरस्करणी" [१] इति तु सुभूतिः । "तिरोऽन्तर्धौ तिर्यगर्थे" [अमरकोषः ३।३।२५६॥] इत्यमरः । पञ्च 'परीच्छि' इति प्रसिद्धायाः ॥

अथोल्लोचो वितानं कदकोऽपि च ।

चन्द्रोदये

२० १ उद् ऊर्ध्वं लोच्यते दृश्यते, उल्लुच्यते अपनीयते आतपादिरनेन वा उल्लोचः । 'लोचृ दर्शने' (भ्वा.आ.से.), 'लुच(लुञ्च) अपनयने' (भ्वा.प.से.) वा । करणे घञ् । ऊर्ध्वं लोचयत्युपरि दीप्यते वा, लोचेश्चौरादिकस्य दीप्यर्थस्य पचाद्यचि । २ विशेषेण विशेषाय आतपादिवारणाय वा तन्यत इति घञि वितानम्, पुंक्ली । ३ कुत्सितमकति कदकः । 'अक गतौ' (भ्वा.प.से.), अच् । ४ वस्त्रनिर्मितैश्चन्द्रैरुदयते चन्द्रोदयः । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.), अच् । चन्द्रोदय इवोज्ज्वलो वा, तत्र । चन्द्रातपोऽपि । चत्वारि 'चन्द्रूया' इति ख्यातस्य ॥

१ स्थुडति संवृणोति स्थुलम् । 'स्थुडं संवरणे' (तु.प.से.), अच् । २ दूष्यते वेष्टनरूपं विकृतिं प्राप्यते दूष्यम् । 'दुष वैकृत्ये' (दि.प.अ.), ण्यन्ताद् 'अचो यत्' ३।१।१७॥, उपधाया दीर्घत्वम्, क्लीबे । यदाह-"त्रिषु दूष्य" दूषणीये क्लीबे वस्त्रे च तद्गृहे" [मेदिनीकोशः, यान्त-वर्गः, श्लो-३१] इति । तत्र । 'दूष्ये' इति विषयसप्तमी । द्वे दूष्यस्य । 'वस्त्रगृह' इति भाषा ॥

केणिका पटकुट्यापि ॥६८१॥

गुणलयनिकायां स्यात्

१ किणन्ति गच्छन्त्यत्र केणिका । किणः सौत्रः, ४० ण्वुल् । २ पटानां वस्त्राणां कुटीव पटकुटी ॥६८१॥ २ गुणा लीयन्तेऽस्यां गुणलयिनी । 'लीङ् श्लेषणे' (दि.आ.अ.), कनि गुणलयनिका, तत्र । त्रीणि पटकुट्याः, 'रावटी' इत्यादिभाषा । "दूष्याद्यं वस्त्रवेशमनि" [अमरकोषः २।६।-१२०॥] इत्यमरः । "आद्यशब्दात् पटकुटी गुणलयनी स्थुलं च" [अम.क्षीर.२।६।१२०॥] इति क्षीरस्वामी । तथाऽऽह हला-युधोऽपि-"दूष्यं स्थुलं पटकुटी गुणलयनी केणिका च निर्दिष्टा" [हलायुधकोशः २।४५१॥] इति । "पञ्च वस्त्रगृहे" [ ] इति तट्टीका ॥

संस्तरप्रस्तरौ समौ । ५०

१ समन्तात् स्तीर्यते संस्तरः । 'स्तृञ् आच्छादने' (क्र्या.उ.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥, पल्लवादिश्चित्ता शय्या । २ प्रस्तीर्यत इति प्रस्तरः । स्तस्त्रोऽपि । स्तस्त्रेति स्तस्त्रः, बाहुलकादरप्रत्यये निपात्यते । द्वे पल्लवादिश्चित-शय्यायाः । 'साथरा' इति भाषा ॥

तल्पं शय्या शयनीयं शयनं तलिनं च तत् ॥६८२॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७८, पृ.४६६॥, तत्र "तस्करासारा" इति दृश्यते ॥ २. 'तव' इति ४॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७८, पृ.४६६॥, तत्र "जवनिकान्तिहृदा तता" इति दृश्यते ॥ ४. 'कफिणा-' इति २, 'कफिण्या-' इति ३॥ ५. '-रणी' इति ३॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३७८, पृ.४६७॥, तत्र 'तिरस्करणी' इति दृश्यते ॥ ७. 'ल्युट्' इति ३॥ ८. '-रिणी' इति ४॥ ९. 'परियचि' इति ३॥ १०. 'अक अग कुटिलायां गतौ' इति क्षीरस्तरङ्गिण्यादौ ॥ ११. 'चन्द्रूआ' इति १.४॥ १२. 'स्थुल' इति २॥ १३. 'दोषो णौ' ६।४।९॥ इत्यनेन दीर्घत्वं बोध्यम् ॥ सूत्रव्याख्यावसरे भट्टोजिदीक्षितेन 'दुष इति सुवचम्' इत्युक्तं सिद्धान्तकौमुद्यां ण्यन्तप्रक्रियाप्रकरणे, पृ.४९९॥ १४. 'दूष्यं त्रिषु' इति मेदिनीकोशे, पृ.११५॥ १५. '-त्रेति' इति ४॥ १६. '-स्तस्त्रौ' इति मुद्रितमूले, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ १७. '-तो' इति १.२.४॥ १८. '-षायाः' इति ३॥ १९. 'तलिनं' इति २.३, 'तलिनं' इति मुद्रितमूलम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्य ॥

१ तलत्यस्मिन् तल्पम्, पुंक्ली. । “पुंसि”[ ]इति भट्टिः ।

“तास्तया तर्जिताः सर्वा मुखैर्भीमा यथागतम् ।

ययुः सुषुप्सवस्तल्पाः(तल्पान्) भीमैर्वचनकर्मभिः ॥१॥”

[भट्टिकाव्यम्, सर्गः-८, श्लो-१०१]इति । अमरस्तु-“तल्पं शय्यादृदारेषु”[अमरकोषः३।३।१३१॥]इति क्लीबमाह । ‘तल प्रतिष्ठायाम्’(भ्वा.प.से.), ‘खण्डशिल्पशष्पबाष्परूपतर्पतल्पाः’ (उणा-३०८)इति सूत्रेण साधुः । तृप्यन्त्यत्रेति वा, अनेनैव सूत्रेण साधुः । २ शय्यतेऽत्रेति शय्या । ‘शीङ् स्वप्ने’(अ.आ.से.),

१० ‘संज्ञायां समजनिषदनिपतमनविदपुञ्जशीङ्भृजिणः’३।३।९९॥ इति क्यप्, (‘अयङ् यि किङिति’७।४।२२॥ इत्ययङ्), टाप् । ३ शय्यतेऽत्रेति शयनीयम् । ‘कृत्यल्युटो बहुलम्’३।३।१३३॥ इत्यधिकरणेऽनीयर् । ४ शय्यतेऽत्रेति शयनम् । ५ तल्यतेऽत्रेति तलिनम् । ‘तल प्रतिष्ठायाम्’(भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् ‘वेपि-तुह्योर्ह्रस्वश्च’(उणा-२१०)इतीनन् । पञ्च सामान्येन शय्यामात्र-स्य । ‘सउडितलाऊ पथरणां’ इति भाषा ॥६८२॥

^१मञ्च^२क^३पर्यङ्क^४पल्यङ्काः^५खट्वया समाः ।

१ मच्यते(मञ्च्यते) धार्यतेऽनेन मञ्चः, पुंक्ली. । ‘मचि धारणेच्छा(-णोच्छ्राय-)पूजनेषु’(भ्वा.आ.से.), करणे २० घञ् । मञ्चतीति पचाद्यच् वा । २ स्वार्थे कनि मञ्चकः, पुंक्ली. । ३-४ परि सर्वतो भावेनाऽङ्क्यते चिह्न्यतेऽयमिति, कर्मणि घञ्, ‘परेष्व षाङ्क्योः’८।२।२२॥ इति वा लत्वम्, पर्यङ्कः, पल्यङ्कः । ५ खट्वत आकाङ्क्ष्यते शयनार्थिभिरिति खट्वा । ‘खट आकाङ्क्षायाम्’(भ्वा.प.से.), ‘अशिखटि-विशिभ्यः क्वः’(उणा-)इति कप्रत्ययः, ततष्टाप् । पञ्च मञ्चकस्य ॥

^१उच्छीर्षकमुपाद् ^२धानबहौ

१ उदुपरि शीर्षमस्य उच्छीर्षकम् । २-३ उप-शब्दाद् धानबहौ योज्यौ । उपधीयते आरोप्यते शिरोऽत्रेति ३० उपधानम् । ‘डुधाञ् धारणादौ’(जु.उ.अ.), अधिकरणे ल्युट् ।

उपबृहत् उद्यम्यते शिरोऽत्रेति, अधिकरणे घञि उपबर्हः । त्रीणि ‘ओसीसुं’ इति ख्यातस्य ॥

^१पाले^२पतद्ग्रहः ॥६८३॥

प्रतिग्राहः

१ पाल्यते पालः, पुंसि । “पालोऽस्त्री”[वैजयन्ती-कोषः४।३।१६०॥]इति तु वैजयन्ती । २ गृह्यतेऽनेन ग्रहः, ‘ग्रहवृद्ध-’३।३।५८॥ इत्यपि, पततो ग्रहः पतद्ग्रहः । घञि पतद्ग्राहोऽपि ॥६८३॥ ३ प्रतिगृह्णाति चर्चितद्रव्यं प्रतिग्रहः । ‘ग्रहवृद्ध-’३।३।५८॥ इत्यप् । ज्वलादित्वाण्ये प्रतिग्राहः अपि । त्रीणि पित्तलादिमयताम्बूलादिप्रक्षेपणभाण्डस्य ॥

४०

^१मकुरात्मदर्शाऽऽदर्शास्तु^२दर्पणे ।

१ मङ्कते^१मण्डयति मकुरः । ‘मकि मण्डने’(भ्वा.-आ.से.), ‘मकुरददुरौ’(उणा-४०)इति कुरचलोपौ, पञ्चम-स्वरमर्थ्यः । मुञ्चति ज्योतिरिति मुकुरः, द्व्युकारवांश्च । ‘मुच्यते मोक्षणे’(तु.उ.अ.), कुरचि साधुः । “मङ्कुरः”[ ]इति स्वामी । २ आत्मा दृश्यतेऽनेन आत्मदर्शः । दृशः करणे घञ् । ३ आदृश्यते रूपमत्रेति आदर्शः । ‘हलश्च’३।३।१२१॥ इत्यधि-करणे घञ् । ४ दर्पयति हर्षयति दर्पणः । ‘हप हर्षण-मोचनयोः’(दि.प.अ.), णिजन्तः, नन्द्यादित्वाद् ल्युः, ‘अद-कुप्वा-’८।४।२॥ आदिना णत्वम् । चत्वारि दर्पणस्य ॥

५०

स्याद् वेत्रासनमासन्दी

१ वेत्रलताघटितमासनं वेत्रासनम् । २ एत्य आसी-दन्त्यस्याम् आसन्दी । पृषोदरादिः, गौरादिः । “आसन्दी पुंस्त्रीलिङ्गः”[ ]इति हलायुधटीका । आसन्दः आङोऽभावे सन्दोऽपि । द्वे वेत्रासनस्य । ‘कदीला सांगूआ’ इति भाषा ॥

^१विष्टरः^२पीठमासनम् ॥६८४॥

१ विस्तृणाति भुवं विष्टरः, पुंक्ली. । ‘स्तृञ् आच्छा-दने’(क्र्या.उ.से.), ‘वृक्षाच्छादनयो(वृक्षासनयो)र्विष्टरः’८।३।१-९३॥ इति साधुः । २ पीयत उपवेशनेनाऽन्तर्धीयते पीठम्,

१. ‘भट्टः’ इति१॥ २. ‘तल्पं’ इति भट्टिकाव्ये ॥ ३. ‘-पर्यतल्पाः’ इत्युणादिगणे ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३प्रत्योर्न दृश्यते ॥ ५. ‘इतीनन्’ इति१.२.४॥ ६. ‘-रणा’ इति३॥ ७. ‘अशुप्रुषिलटिकणिखटिविशिभ्यः क्वन्’(उणा-१४९)इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ८. ‘वालो-’ इति वैजयन्तीकोषे, ४।३।१६०॥, पृ.१२६॥ ९. ‘मुकु-’ इति मुद्रितमूलम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ १०. ‘मङ्कयति’ इति३, ‘मङ्कति’ इति२॥ ११. ‘-ध्यं’ इति१॥ १२. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम् “मङ्क्यते मण्डयतेऽनेन मु(म)कुरः” इति दृश्यते, २६।१४०॥, पृ.१६२॥ १३. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥

स्त्रीक्लीबलिङ्गः । पीडो बाहुलकाद्वक् । पिठति हिनस्ति
श्रमं वा । 'पिठ हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-३।१।-
१३५॥ इति के, 'अन्येभ्योऽपि (अन्येषामपि) दृश्यते' ६।३।-
१३७॥ इति दीर्घत्वम् । "विष्टरः पीठमस्त्रियाम्" [त्रिकाण्ड-
शेषः २।६।४१॥] इति त्रिकाण्डशेषः । ३ आस्यत उप-
विश्यतेऽत्र आसनम्, पुंक्ली. । 'आस उपवेशने' (अ-
आ.से.), 'करणाधिकरणयोः-३।३।११७॥ इति ल्युट् ।
(त्रीणि आसनस्य) ॥६८४॥

कसिपुर्भोजनाच्छादौ

१० १ कसति गच्छति क्लेशोऽनेन कसिपुः, पुंक्ली.
दन्त्यमध्यः । 'कस गतौ' (भ्वा.प.से.), 'कस्यतिभ्यामिपुक्'
(हैमोणा-७९८) । कशति क्लेशमिति "कशिपुः" [अमरकोषः
३।३।१३०॥] तालव्यमध्य इत्यमरः । भोजनं चाच्छादश्च
भोजनाच्छादौ । एकं युगपद्भोजनाच्छादनयोः ॥

औशीरं शयनासने ।

१ उश्यत उशीरम् । 'वश कान्तौ' (अ.प.से.),
बाहुलकात् कीरन् । प्रज्ञाद्यणि औशीरम् । शयनं च आसनं
च शयनासने । एकं युगपच्छयनासनयोः ॥

लाक्षा^१ द्रुमा^२मयो राक्षा^३ रङ्गमा^४ता पलङ्क^५षा ॥६८५॥

२० जतु^६ क्षतघ्ना^७ कृमिजा

१ लक्ष्यते दृश्यते अङ्क्यते वा लाक्षा । 'लक्ष
दर्शनाङ्कनयोः' (चु.उ.से.), भिदादिपाठादङ् वृद्धिश्च । २ द्रुम-
स्यामय इव द्रुमामयः । ३ राजते राक्षा । 'राज् दीप्तौ' (अ-
उ.से.), बाहुलकाद् 'भृ(वृत्)वदि-' (उणा-३४२) इति सः ।
कपिरि(कपिलि)कादित्वाल्लत्वेऽस्याऽपि धातोर्लाक्षा राक्षा
लक्षा (रक्षा) च । "रक्षा च लाक्षायां रक्षणेऽपि च" [६] इति
रुद्ररभसौ । ४ रङ्गस्य मातेव रङ्गमाता । ५ पलं कषन्ति
पलङ्कषा । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), बाहुलकात् खश्,

खित्वाद् मुम् ॥६८५॥ ६ जायते जतु, क्लीबे । 'जनी
प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), बाहुलकात् तुक्, आत्वाभावश्च । ७ ३०
क्षतं हन्ति क्षतघ्ना । स्थादित्वात् कः । ८ कृमिभिर्जन्यते
कृमिजा । 'अन्येष्वपि-३।२।१०१॥ इति डः । अष्टौ लाक्षायाः ॥

यावालक्तौ तु तद्रसः ।

१ यूयते मिश्रीभूयतेऽनेन यवः । 'यु मिश्रणे'
(अ.प.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप्, प्रज्ञाद्यणि यावः ।
बाहुलकाद् घञि वा । कनि यावकोऽपि । २ रज्जेः कर्मणि
क्तप्रत्यये रक्तः । न रक्तः अरक्तः, अत एव रक्तं इत्यर्थः ।
कपिरि(कपिलि)कादित्वाल्लत्वे अलक्तः, अजादिः । "अधरे-
ष्वलक्तकः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-९, श्लो-४६] इति माघात् ।
न लक्तो दुर्गन्धत्वाद् न केनाऽप्यास्वादितः, 'रक्त लक आस्वा- ४०
दने' (चु.उ.से.), क्तप्रत्यये वा । तस्या लाक्षाया रसस्त-
द्रसः । यद् धनपालः- "तद्रागो यावकोऽलक्तकः स्मृतः"
[१३] इति । अमरादयो यावादिभिः सहैकार्थाबाहुः । द्वे
'अलता' इति ख्यातस्य ॥

अञ्जनं कज्जलम्

१ अञ्ज्यतेऽनेन अञ्जनम् । 'अञ्जु [व्यक्ति]म्रक्ष-
णादौ' (रु.प.वे.), करणे ल्युट् । २ कर्जति व्यथते चक्षुः
कज्जलम् । 'कर्ज व्यथने' (भ्वा.प.से.), कलचि साधुः ।
द्वे कज्जलस्य ॥

दीपः^१ प्रदीपः^२ कज्जलध्वजः^३ ॥६८६॥ ५०

स्नेहप्रियो^४ गृहमणिर्दशाकर्षौ^५ दशेन्धनः^६ ।

१ दीप्यतेऽनेन दीपः । 'दीपी दीप्तौ' (दि.आ.से.),
घञ् । दीपयतीत्यच् वा । २ अन्योपसर्गनिवृत्त्यर्थं प्रदीपः,
पुंक्ली. । मेरुसुमेरुवद् धात्वर्थानुवर्तकोऽत्र प्रशब्दः । ३
कज्जलं ध्वजोऽस्य कज्जलध्वजः ॥६८६॥ ४ स्नेहस्तैलं
प्रियमस्य स्नेहप्रियः । ५ गृहस्य मणिरिव गृहमणिः । ६

१. 'स्त्रीक्ली' इति ३॥ २. 'पिठ हिंसासंक्लेशनयोः' इति स्वामिसायणौ, 'पिठ हिंसासंक्लेशयोः' इति मैत्रेयः ॥ ३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२ प्रत्योर्न दृश्यते ॥ ४. 'कशि-' इति ४॥ ५. 'राज' ३.४॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्लो-३८३, पृ.४७१॥, तत्र "रलयोरेकत्र स्मृतेर्वा । 'राक्षा,' 'लाक्षा' । 'रक्षा' च । "लाक्षायां रक्षणे रक्षा इति रुद्ररभसौ" इति दृश्यते ॥ ७. 'कषखषशिष-' इत्यादिदण्डकोऽयं धातुः ॥ ८. 'फलिपाटिनमिमनिजनां गुक्पटिनाकिधतश्च' (उणा-१८) इत्युणादिगणसूत्रविद्यमानत्वादित्दं विचारणीयम् ॥ ९. 'क्षन्ति' इति ४॥ १०. 'रक्तक' इति ३॥ ११. 'प्रयोगात्' इति १॥ १२. चन्द्रसम्मतोऽयं धातुपाठः, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, चुरादिः, धातुसं-१८७, पृ.३१५॥ १३. द्र. स्वोपज्ञदीका ३६८६॥, पृ.१५३॥ १४. 'ग्रह-' इति ४॥ १५. '-मणिदशाकर्षौ' इति ३॥

कं सुखं दयते ददाति वा । 'दय दानगति[रक्षण]हिंसा-
दानेषु'(भ्वा.आ.से.), मित्रद्या(मितद्रवा)दित्वात् कुः, ततः
स्वार्थे कनि कन्दुकः, पुंस्त्री. । २ गच्छन् वर्तुलत्वादिन्दुप्रति-
कृतिः गेन्दुकः । पृषोदरादिः । "क्रीडास्थाने युवतीभिः सह
क्रीडार्थं गेन्दुकादिरपेक्ष्यते"[ ]इति शय्याप्रस्तावेऽस्याऽभिधान-
मिति नाऽप्रस्तुतोक्तिशङ्का । द्वे 'दडा' इति ख्यातस्य ॥

राजा राट् पृथिवीशक्रमध्यलोकेशभूभृतः ॥६८९॥

महीक्षित् पार्थिवो मूर्धाभिषिक्तो भू-प्रजा-नृ-पः ।

१ राजतेऽमात्यादिभिरिति राजा । रञ्जयति प्रजां
१० वा । 'राजृ दीसौ'(भ्वा.उ.से.), 'रञ्ज रागे'(भ्वा.उ.अ.) वा,
'कनिन् युवृषितक्षिराजिधन्विद्युप्रतिदिवः'(उणा-१५४)इति
कनिन् । २ राजतेऽसौ राट् । 'राजृ दीसौ'(भ्वा.उ.से.),
'सत्सूद्विष-३१२॥६१॥ इति क्विप्, 'ब्रश्चभ्रस्ज-८१२॥३६॥
इति षत्वम्, 'इलां जशोऽन्ते-८१२॥३९॥ इति डत्वम्,
['वाऽवसाने' ८१४॥५६॥ इति विकल्पेन चत्वम् राट्-ङ्] ।
३ पृथिव्यां शक्र इव पृथिवीशक्रः । ४ मध्यलोकस्येशो
मध्यलोकेशः । ५ भुवं विभर्ति भूभृत् । क्विबन्तः
॥६८९॥ ६ महीं क्षितवान् प्राप्तवान्, महीं क्षयत्यधिवसति
वा महीक्षित् । 'क्षि निवासगत्योः'(तु.प.अ.), क्विप्, 'ह्रस्व-
२० स्य-६११॥७१॥ इति तुक् । ७ पृथिव्या ईश्वरः पार्थिवः ।
'सर्वभूमिपृथिवीयामणजौ' ५११॥७१॥ इत्यनुवृत्तौ 'तस्येश्वरः'
५११॥७२॥ इत्यञ् । ८ मूर्धन्यभिषिच्यते स्म मूर्धाभिषिक्तः ।
'षिचिर् क्षरणे'(तु.उ.अ.), निष्ठा । मूर्धावसिक्तोऽपि । ९-
११ भूप्रजानृभ्यः प इति योज्यते, तेन भुवं पाति भूपः ।
'पा रक्षणे'(अ.प.अ.), 'आतः-३१२॥३॥ इति कः । प्रजाः
पाति रक्षति प्रजापः । नृन् पाति नृपः । यौगिकत्वाद् भूपालः,
नरपालः, लोकपाल इत्यादयः । एकादश सामान्येन राज्ञः ॥

मध्यमो मण्डलाधीशः

१ मध्यमः सामान्योऽग्रेतनापेक्षया । २ मण्डलस्य
३० देशमात्रस्याऽधीशो मण्डलाधीशः । द्वादशराजमण्डलमध्याद्

मण्डलमात्रस्याऽधीश इत्यर्थः । "स्यान्मण्डलं द्वादशराजके च
देशे च विश्वे (बिम्बे) च कदम्बके च"[विश्वप्रकाशकोशः,
लान्तवर्गः, श्रौ-८१]इति विश्वः । "नृपोऽन्यो मण्डलेश्वरः"
[अमरकोषः २१८॥१२॥]इत्यमरः । "अन्यो भूम्येकदेशे यो नृपः"
[अम.क्षीर.२१८॥१२॥]इति तट्टीका । "मध्यमो मण्डलेश्वरः"
[हलायुधकोशः २१४२२॥]इति हलायुधः । "भूम्येकदेशेश्वरे द्वौ"
[ ]इति तट्टीका । द्वे मण्डलीकस्य ॥

सम्राट् तु शास्ति यो नृपान् ॥६९०॥

१ यः सर्वमण्डलस्येशो राजसूयं च योजयेत्, यो
नृपान् शास्ति भृत्यवद् व्यापारेषु नियोजयति, यः सर्वमण्ड- ४०
लस्य द्वादशराजचक्रस्येशः, च पुनः यो राजसूयं यज्ञविशेष-
मयजत्, स सम्राट् इत्यर्थः ।

"येनेष्टं राजसूयेन मण्डलस्येश्वरश्च यः ।

शास्ति यश्चाज्ञाय राज्ञः स सम्राट् ॥"[अमरकोषः
२१८॥१२॥]इत्यमरः । एकं द्वादशराजमण्डलाधिपते राज्ञः ॥

चक्रवर्ती सार्वभौमः

१ चक्रे भूमण्डले द्वादशराजमण्डले च वर्तितुं
प्रभुत्वलक्षणां वृत्तिं घटां(चेष्टां) कर्तुं शीलमस्य, णिनिः । चक्रे
राजसमूहेऽवश्यं स्वामित्वेन वर्तते वा । आवश्यकं णिनिः
चक्रवर्ती । "चक्रवर्ती वल्लगणे (चक्रो गणे) चक्रवाके" ५०
[विश्वप्रकाशकोशः, सन्तवर्गः, श्रौ-४९]इति विश्वः । चक्रेण
चक्रायुधरत्नेन वर्तितुं शीलमस्येति वा । २ सर्वभूमेरीश्वरः
(समुद्रपरिवृताया भूमेरीश्वरः), 'सर्वभूमि-५११॥७१॥ इत्यनु-
वृत्तौ, 'तस्येश्वरः' ५११॥७२॥ इत्यण्, 'अनुशक्तिकादीनां च'
७१३॥२०॥ इत्युभयपदवृद्धिः, [सार्वभौमः] । द्वे चक्रिणः ।
"अधीश्वरः"[शेषनाममाला ३१३८॥]शैषिकम् ॥

ते तु द्वादश भारते ॥६९१॥

१ ते चक्रिणो भारते वर्षे द्वादश अवसर्पिणीकाले
भवन्ति स्म ॥६९१॥

अथ तान् क्रमेणाऽऽह-

६०

१. 'दयति' इति ३४॥ २. '-क्षतः' इति ३॥ ३. 'प्रजामिति' इति ३॥ ४. 'षिच क्षरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ५. 'नृन्' इति १२.४॥ ६. '-यजयत्'
इति ३, '-योजयत्' इति ४॥ ७. 'यः स्वाज्ञया' इति ३॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः २१८॥१२॥ ९. इतोऽग्रे षप्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः
३प्रतौ न दृश्यते ॥

आर्षभिर्भरतस्तत्र

१ तेषु च द्वादशचक्रवर्तिषु मध्ये प्रथमो भरत-
स्तन्नामनी, ऋषभस्याऽऽदिमतीर्थकृतोऽपत्यम् आर्षभिः । 'अत
इज्' ४।१।९५ ॥, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥ इति ऋकार-
स्य आकारः, 'उरण् रपरः' १।१।५१ ॥, 'यस्येति च' ६।४।-
१४८ ॥ २ बिभर्ति षट्खण्डानीति भरतः । 'डुभृज् धार-
णादौ' (जु.उ.अ.), 'भृ[मृ]दृशीङ्(दृशि)यजिपवि(पर्वि)पच्य-
मिनमितमिहयिभ्योऽतच्' (उणा-३९०) ॥

सगरस्तु सुमित्रभूः ।

१० १ सहते सर्वं सगरः । 'सह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.),
बाहुलकादरप्रत्यये निपात्यते । २ सुमित्रविजयाद् भवति सुमित्र-
भूः । द्वे सगरस्य ॥

मघवा वैजयिः

१ मघः सौख्यमस्याऽस्ति मघवान्^१ । मघन्ते^२ (मङ्घते)
शत्रुष्विति वा । 'मघि कैतवे [च]' (भ्वा.आ.से.), 'शत्रुक्षन्-'
(उणा-१५७) इत्यादिना वनिप्रत्यये साधुः । मघवा इन्द्र इव वा ।
२ विजयस्याऽपत्यं वैजयिः । 'अत इज्' ४।१।९५ ॥, 'यस्येति
च' ६।४।१४८ ॥, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥ । द्वे मघोनः ॥

अथाऽश्वसेननृपनन्दनः ॥६९२॥

२० सनत्कुमारः

१ अश्वसेननृपस्य नन्दनः अश्वसेननृपनन्दनः ॥६९२॥
२ सनदित्यव्ययं रूपवदित्यर्थे, सनद् नित्यं कुमार इव रूपवत्त्वात्
सनत्कुमारः । द्वे सनत्कुमारस्य ॥

अथ शान्तिः कुन्थुरो जिना अपि ।

१ शान्तिः षोडशो जिनः । १ कुन्थुः सप्तदशो
जिनः । १ अरः अष्टादशो जिनः । एते त्रयो जिनास्तीर्थ-
कृतोऽपि चक्रवर्तिनोऽपि ॥

सुभूमस्तु कार्तवीर्यः

१. 'धारणपोषणयोः' इति ३ ॥ २. '-हर्षेभ्यो-' इत्युणादिगणे ॥ ३. मूले 'मघवा' इत्युक्तत्वादिदं विचारणीयम् ॥ ४. 'मघते' इति १ ॥ ५. 'मघि कैतवे
च' इत्यत्र स्वामिना "शत्रुक्षन् (उ.१।९५) इति मघवम् मघवा इन्द्रः" इत्युक्तम्, क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-७८, पृ.३२ ॥ ६. 'व्याप्नोति' इति १ ॥
७. 'पदि' इति १.२.३ ॥ ८. 'ब्रह्म' इति ३ ॥ ९. 'अथार्धचक्रिणो' इति ३ ॥

१ सुष्ठु जातमात्रेण सुखेन गृहीता भूमिरनेनेति
सुभूमः । पृषोदरादित्वात् । यत् त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते- ३०
"गृह्णन् भूमिं सुखेनाऽभूत् सुभूमो नामतस्ततः" [त्रिषष्टिश-
लाकापुरुषचरितमहाकाव्यम्, पर्व-६, सर्गः-४, श्लो-७८] । यद्वा
भुवः पृथिव्या मा लक्ष्मीः शोभा वा भूमा, सुष्ठु शोभना
भूमा यस्य स सुभूमः । २ कृतवीर्यस्याऽपत्यं कार्तवीर्यः ।
द्वे सुभूमस्य ॥

पद्मः पद्मोत्तरात्मजः ॥६९३॥

१ पद्मते प्राप्नोति^१ निधीनिति पद्मः । 'पद् गतौ'
(दि.आ.अ.), 'अर्तिस्तु-' (उणा-१३७) इति मन् । २ उत्तर
उत्कृष्ट आत्मज उत्तरात्मजः, पद्मस्योत्तरात्मजः पद्मोत्तरा-
त्मजः । द्वे पद्मस्य ॥६९३॥

हरिषेणो हरिसुतः

१ हरेन्द्रस्येव सेनाऽस्य हरिषेणः । 'एति संज्ञा-
याम्-' ८।३।९९ ॥ इति षः । २ हरेर्भूपालस्य सुतो हरिसुतः ।
द्वे हरिषेणस्य ॥

जयो विजयनन्दनः ।

१ जयति शत्रूनिति जयः । 'जि अभिभवे' (भ्वा.-
प.अ.), अच् । २ विजयस्य नन्दनो विजयनन्दनः । द्वे
जयस्य ॥

ब्रह्मसूनुर्ब्रह्मदत्तः

१ ब्रह्मणो भूपालस्य सूनुः पुत्रो ब्रह्मसूनुः । २ ब्रह्मा ५०
एनं देयादिति ब्रह्मदत्तः । 'किञ्चौ च संज्ञायाम्' ३।३।-
१७४ ॥ इति कच्, 'दो ददघोः' ७।४।४६ ॥ इति दघादेशः-
(ददादेशः), 'खरि च' ८।४।५५ ॥ इति चर्त्वम् । द्वे ब्रह्मदत्तस्य ॥

सर्वेऽपीक्ष्वाकुवंशजाः ॥६९४॥

१ सर्वेऽपि भरतादयो द्वादशाऽपि चक्रिण इक्ष्वाकु-
वंशजाः, इक्ष्वाकोर्वंशे जाता इक्ष्वाकुवंशजाः ॥६९४॥

अथाऽर्धचक्रवर्तिनो नववासुदेवानाह-

प्राजापत्यस्त्रिपृष्ठः

१ प्रजापते राज्ञोऽपत्यं **प्राजापत्यः** । 'दित्यदित्यादि-
त्यपत्युत्तरपदान्यः' ४।१।८५ ॥ 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ इती-
कारलोपः, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥ इति वृद्धिः । २ त्रयो
वंशाः पृष्ठे पश्चिमप्रदेशेऽस्य **त्रिपृष्ठः** । शाकपार्थिवादिः । त्रीणि
पृष्ठानि वंशा अस्येति वा । यत् श्रीहेमचन्द्राचार्याः-

“दृष्ट्वा वंशत्रयं पृष्ठे त्रिपृष्ठ इति भूपतिः ।

नाम तस्याऽकरोत् सूनोरुत्सवेन महीयसा ॥१॥”

[त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितमहाकाव्यम्, पर्व-४, सर्गः-१, श्लो-
२३४] इति । द्वे त्रिपृष्ठस्य ॥

१०

अथ द्विपृष्ठो ब्रह्मसम्भवः ।

१ द्वौ वंशौ पृष्ठे पश्चिमे प्रदेशेऽस्य **द्विपृष्ठः** । शाक-
पार्थिवादिः । २ ब्रह्मणो राज्ञः सम्भवति **ब्रह्मसम्भवः** ।
पचाद्यच् । द्वे द्विपृष्ठस्य ॥

स्वयम्भू रुद्रतनयः

१ स्वयं भवति **स्वयम्भूः** । क्विप् । २ रुद्रस्य
राज्ञस्तनयो **रुद्रतनयः** । द्वे स्वयम्भूराज्ञः ॥

सोमभूः पुरुषोत्तमः ॥६९५॥

१ सोमाद् राज्ञो भवति **सोमभूः**, क्वीबन्तः । २
पुरुषेषूत्तमः **पुरुषोत्तमः** । द्वे पुरुषोत्तमस्य ॥६९५॥

२० **शैवः पुरुषसिंहः**

१ शिवस्य राज्ञोऽपत्यं **शैवः** । 'शिवादिभ्योऽण्'
४।१।११२ ॥ २ पुरुषेषु सिंहः **पुरुषसिंहः** । पुरुषः सिंह
इवेति वा । 'उपमेयमुपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगे'
२।१।५६ ॥ इति समासः । द्वे पुरुषसिंहस्य ॥

अथ महाशिरस्समुद्भवः ।

स्यात् पुरुषपुण्डरीकः

१ महाशिरसो नृपतेः समुद्भवति **महाशिरस्समुद्भवः** । २
पुरुषेषु पुण्डरीको व्याघ्र इव **पुरुषपुण्डरीकः** । द्वे पुरुष-
पुण्डरीकस्य ॥

३०

दत्तोऽग्निसिंहनन्दनः ॥६९६॥

१ दीयते स्म **दत्तः** । २ अग्निसिंहस्य नृपतेर्नन्दनः
अग्निसिंहनन्दनः । द्वे दत्तस्य ॥६९६॥

नारायणो दशरथिः

१ नराणां समूहो नारम्, नारमयते **नारायणः** । 'अय
गतौ' (भ्वा.आ.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः । २ दशरथस्याऽपत्यं
दशरथिः । द्वे नारायणस्य ॥

कृष्णस्तु वसुदेवभूः ।

१ कृष्णवर्णत्वात् **कृष्णः** । २ वसुदेवाद् नृपतेर्भवति
वसुदेवभूः । द्वे कृष्णस्य ॥

वासुदेवा अमी कृष्णा नव

४०

१ अमी पूर्वोक्ताः प्राजापत्याद्याः कृष्णान्ता **वासुदेवाः**
प्रोच्यन्ते । कृष्णा वर्णेन, श्यामा इत्यर्थः । नवेति नवसङ्ख्याकाः ॥

शुक्ला बलास्त्वमी ॥६९७॥

१ तुरत्र विशेषे, अमी वक्ष्यमाणा नवेत्येव, बल-
मस्त्येषां **बलाः** । 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७ ॥ । बल-
देवैकदेशा **बलाः**, बलदेवा इत्यर्थः । शुक्ला वर्णेन ॥६९७॥

अथ तान् क्रमेणाऽऽह-

अचलो विजयो भद्रः सुप्रभश्च सुदर्शनः ।

आनन्दो नन्दनः पद्मो रामः

१ न चलति सत्त्वाद् **अचलः** । 'चल चलने' ५०
(भ्वा.प.से.), अच् । २ विशेषेण जयत्यभिभवत्यरीन्
विजयः । 'जि अभिभवे' (भ्वा.प.अ.), अच् । ३ भद्रयुक्तत्वाद्
भद्रः । ४ शोभना प्रभाऽस्य **सुप्रभः** । ५ शोभनं दर्शनमस्य
सुदर्शनः । ६ आनन्दयति सज्जनानिति **आनन्दः** ।
'टुणदि(टुनदि) समृद्धौ' (भ्वा.प.से.), अच् । ७ नन्दयति
नन्दनः । नन्दादित्वाद् ल्युः । ८ [पद्यते पद्मः] । ९
रमते **रामः** । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), ज्वलादित्वाण्णः ।
एते यथाक्रमं त्रिपृष्ठादिवासुदेवानामग्रजाः प्राजापत्यादिसम्भवाः ।
अचलादिनवबलदेवस्य नामानि ॥

विष्णुद्विषस्त्वमी ॥६९८॥

१. अष्टाध्याय्यां सूत्रे 'उपमेयम्' इति न दृश्यते ॥ २. 'दास-' इति ३॥ ३. 'दस-' इति ३॥ ४. 'कृष्णवर्णः' इति १॥ ५. 'प्रा-' इति ४॥

१ अमी वक्ष्यमाणा अश्वग्रीवादयो नव विष्णूनां त्रि-
पृष्ठादीनां वासुदेवानां यथाक्रमं द्विषः प्रतिपक्षाः, प्रतिवासुदेवा
इत्यर्थः ॥६९८॥

अथ तानाह-

अश्व^१ग्रीवस्तारक^२श्च मेरु^३को मधुरेव च ।

निशु^५म्भबलि^६प्रह्लादलङ्केश^७मगधेश्वरः ॥६९९॥

१ अश्वस्येव ग्रीवाऽस्य अश्वग्रीवः । २ तारयति
तारकः । ण्वुल् । ३ मां लक्ष्मीमीरयति मेरुकः । 'ईर
गतिकम्पनयोः' (चु.उ.से.), ण्वुल् । ४ मन्यते सर्वमसारमिति
१० मधुः, यस्य कैटभो भ्राता । ५ निशुम्भयति शत्रूनिति
निशुम्भः । 'शुभि' हिंसायाम् ( ), अच् । ६ बलति
प्राणिमिति बलिः । 'बल प्राणने' (भ्वा.प.से.), '-इन्' (उणा-
५५७) । ७ प्रह्लादते प्रह्लादः । पचाद्यच् । ८ लङ्कायां ईशो
लङ्केशः रावणः । ९ मगधानामीश्वरो मगधेश्वरः जरा-
सन्धः । अश्वग्रीवादिनवप्रतिवासुदेवानामानि ॥६९९॥

उपसंहारमाह-

जिनैः सह त्रिषष्टिः स्युः शलाकापुरुषा अमी ।

१ जिनैस्तीर्थकृद्दृष्टादिभिः चतुर्विंशत्या सह सार्ध-
ममी भरतादयो द्वादश चक्रवर्तिनः, त्रिपृष्ठादयो नव वासु-
२० देवाः, अचलाद्या नव बलदेवाः, अश्वग्रीवाद्याः नव प्रति-
वासुदेवाश्चेति सर्वे भीलिताः त्रिषष्टिः शलाकाभूताः पुरुषाः
शलाकापुरुषाः, पुरुषेषु जातरेखा इत्यर्थः, स्युर्भवेयुः ॥

आदिराजः पृथुर्वैन्यः

१ आदिश्चासौ राजा च आदिराजः । 'राजाहः-
सखिभ्यष्टच्' ५।४।९१॥ । २ प्रथते विस्तारं प्राप्नोति यश-
सेति पृथुः । 'प्रथ विस्तारे' (भ्वा.आ.से.), 'प्रथिप्रदिभ्र-
स्जां सम्प्रसारणं सलोपश्च' (उणा-२८) इति कुः । ३ व(वे)-
नस्याऽपत्यं वैनः । 'शिवादिभ्योऽण्' ४।१।११२॥, ततः स्वार्थे
यति वैन्यः । त्रीणि पृथुनाम्नः ॥

३० अथाऽन्यमतप्रसिद्धमान्धात्रादिषट्चक्रवर्तिनामान्याह-

मान्धाता युवनाश्वजः ॥७००॥

१ मां धास्यति मान्धाता । इन्द्रो हि जातमात्रस्याऽस्य
मातुरभावाद् मां धास्यतीत्यभिधायाऽमृतश्रावणीमङ्गुलीं समु-
पायितवानिति प्रसिद्धिः । २ युवनाश्वज्जातो युवनाश्वजः ।
'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।९८॥ इति डः । द्वे मान्धातुः ॥७००॥

धुन्धुमारः कुवलाश्वः

१ धुन्धुनामानमसुरं मारयति धुन्धुमारः । पचाद्यच् । २
कुवलं यं कुवलयम्, तद्वर्णाः केशा अस्य कुवलाश्वः । द्वे
धुन्धुमारस्य ॥

हरिश्चन्द्रस्त्रिशङ्कुजः । ४०

१ हरिश्चन्द्रश्चन्द्र इवाऽऽह्लादकोऽस्य हरिश्चन्द्रः । पार-
स्करादित्वात् सुट् । २ त्रिशङ्कोर्जातिः त्रिशङ्कुजः । द्वे हरि-
श्चन्द्रस्य ॥

पुरूरवा बौध ऐल उर्वशीरमणश्च सः ॥७०१॥

१ पुरु रौति पुरूरवाः, सकारान्तः । 'रु शब्दे' (अ.-
प.से.), 'पुरूरवाः' (उणा-६७९) इति साधुः । २ बुधस्याऽयं
बौधः । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् । ३ इलाया अपत्यम्
ऐलः । शिवादित्वादण् । ४ उर्वश्या रमणः उर्वशीरमणः ।
चत्वारि पुरूरवसः ॥७०१॥

दौष्यन्तिर्भरतः सर्वदमः शकुन्तलात्मजः । ५०

१ दुष्यन्तस्याऽपत्यं दौष्यन्तिः । 'अत इव' ४।१।९५॥ ।
२ विभर्ति पृथ्वीं भरतः । 'डुभृच् धारणादौ' (जु.उ.अ.),
'भृ[मृ]दृशीङ् (दृशि)यजि-' (उणा-३९०) इत्यादिनाऽतच् । ३
सर्वान् शत्रून् दमयति सर्वदमः । 'दमु उपशमे' (दि.प.से.),
'संज्ञायां भृत्वृजि-' ३।२।४६॥ इति खच्, खित्वाद् मुम् ।
सर्वदमनोऽपि । ४ शकुन्तलाया आत्मजः शकुन्तलात्मजः ।
चत्वारि भरतस्य ॥

हैहयस्तु कार्तवीर्यो दोःसहस्रभृदर्जुनः ॥७०२॥

१ हैहयस्याऽपत्यं हैहयः । २ कृतवीर्यस्याऽपत्यं
कार्तवीर्यः । उभयत्र 'ऋष्यन्धकवृष्णि-' ४।१।११४॥ इत्यण् । ६०

१. 'ईर क्षेपे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ २. 'शुभ' इति ३.४॥ ३. '-यां' इति ३॥ ४. १प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'मा-' इति १.२॥ ६. 'यशसे' इति १,
'यशसा' इति ४॥ ७. 'प्रथ प्रख्याने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ८. 'प्रथ-' इति ३॥ ९. '-स्ती' इति १.२.३॥ १०. ४प्रतौ नास्ति ॥ ११. 'कुवलं कुवलं'
इति ३॥ १२. 'ऊ-' इति १.३॥ १३. 'शिवादिभ्योऽण्' इति ४॥ १४. 'हे-' इति १॥

३ दोष्णां हस्तानां सहस्रं दोःसहस्रम्, दोःसहस्रं बिभर्ति
दोःसहस्रभृत् । ४ अर्जयति कीर्तिम् अर्जुनः । 'अर्ज सर्ज
अर्जने' (भ्वा.प.से.), णिजन्तादस्माद् 'अर्जेर्णिलुक् च' (उणा-
३३८) इत्युनन् । चत्वारि कार्तवीर्यस्य । मान्धात्रादयः षट् लोके
चक्रवर्तित्वेन प्रसिद्धाः । यदाहुः-

“मान्धाता धुन्धुमारश्च हरिश्चन्द्रः पुरुरवाः ।

भरतः कार्तवीर्यश्च षडेते चक्रवर्तिनः ॥१॥” [३] इति ॥७०२॥

कौसल्यानन्दनो^१ दाशरथी रामः

१ कोसलस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्री कौसल्या । 'वृद्धेत्'-
१० कोसलाजादाञ् ज्य[ङ्] '४।१।१७१॥ इति ज्यः । कौसल्याया
नन्दनः कौसल्यानन्दनः, दन्त्यमध्यः । २ दशरथस्याऽपत्यं
दाशरथिः १ 'अत इञ्' ४।१।१५॥ । ३ रमते रामः ।
ज्वलादित्वाणः । रामचन्द्रैकदेशो वा । रामभद्रोऽपि । त्रीणि
रामचन्द्रस्य ॥

अस्य तु प्रिया ।

वैदेही^१ मैथिली^२ सीता^३ जानकी^४ धरणी^५ सुता ॥७०३॥

१ अस्य रामचन्द्रस्य प्रिया भार्या, विदेहस्य राज्ञोऽ-
पत्यं वैदेही । 'जनपदशब्दात् क्षत्रियादञ्' ४।१।१६८॥, 'टिड्ढा-
णञ्' ४।१।१५॥ डीष् (डीप्) । २ मिथिलायां भवा मैथिली^१ ।
२० 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण्, 'टिड्ढाणञ्' ४।१।१५॥ इति
डीष् (डीप्) । ३ सीता हलरेखा, तद्भवत्वात् सीता । ४
जनकस्याऽपत्यं जानकी । ५ धरण्याः पृथिव्याः सुता धरणी-
सुता । पञ्च सीतायाः ॥७०३॥

रामपुत्रौ कुशल^१वावेकयोक्त्या कुशीलवौ ।

१ रामस्य पुत्रौ रामपुत्रौ, कुशयति कुशः । 'कुश
श्लेषणे' (दि.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । कुश-
निर्मितत्वाद्वा । २ लुनाति शत्रून् लवः । 'लूञ् छेदने'
(क्र्या.उ.से.), अच् । द्वावप्येकयोक्त्या एकेन वचसा कुशश्च
लवश्च कुशीलवौ । राजदन्तादित्वात् साधुः । यच्छ्रीधरः-

“वल्मीकजन्मनि नटे याचके च कुशीलवः ।

३०

एकयोक्त्या मनो(मनौ) रामपुत्रयोस्तु कुशीलवौ ॥१॥”
[विश्वलोचनकोशः, वान्तवर्गः, श्लो-५८-५९] इति । [द्वे]
रामसुतयोर्नाम ॥

सौमित्रिर्लक्ष्मणः

१ सुमित्राया अपत्यं सौमित्रिः । 'बाह्वादिभ्यश्च'
४।१।१६॥ इति इञ् । २ लक्ष्मीरस्त्यस्य लक्ष्मणः । 'लक्ष्म्या
अच्च' (गणसू-५।२।१००) इति नः । द्वे लक्ष्मणस्य ॥

वाली^१ वालिरिन्द्रसुतश्च सः ॥७०४॥

१ वालाः केशाः सन्त्यस्य वाली । 'अत इतिठनौ'
५।२।११५॥ इतीनिः । २ वालयति वालिः । 'वल संवरणे' ४०
(भ्वा.आ.से.), णिजन्तः, 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः ।
३ इन्द्रस्य सुत इन्द्रसुतः । सुग्रीवाग्रजोऽपि । त्रीणि वालि-
वानरस्य ॥७०४॥

आदित्यसूनुः सुग्रीवः

१ आदित्यस्य सूनुः आदित्यसूनुः । २ शोभना
ग्रीवाऽस्य सुग्रीवः । द्वे सुग्रीवस्य ॥

हनुमान्^१ वज्रकङ्कटः^२ ।

मारुतिः^३ केसरिसुतः^४ आज्ञनेयो^५ अर्जुनध्वजः^६ ॥७०५॥

१ हनुरस्त्यस्य हनुमान् । 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये
बहुलम्' ६।३।१२२॥ इति बाहुलकाद् दीर्घत्वे हनूमानपि । यद्वा ५०
'शरीरावयवादीनां संज्ञायां च (शरादीनां च)' ६।३।१२०॥ इति
मतौ दीर्घत्वम् । अत्रैव पाठाद् मतुप् (मनुपः) 'संज्ञायाम्'
८।२।११॥ इति वत्त्वं यवादेराकृतिगणत्वान्न भवति । २ वज्र-
मयः कङ्कटः कवचोऽस्य वज्रकङ्कटः । ३ मारुतस्य वायोर-
पत्यं मारुतिः । 'अत इञ्' ४।१।१५॥ । ४ 'केसरिणः कपेः
सुतः' केसरिसुतः । ५ आज्ञनाया अपत्यम् आज्ञनेयः ।
'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२०॥, ढस्यैयादेशः । ६ अर्जुनस्य ध्वजो
अर्जुनध्वजः । षड् हनुमतः ॥७०५॥

१. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'वर्ज-' इति मैत्रयसायणौ ॥ २. ३प्रतौ नास्ति ॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७०३॥, पृ. १५६॥ ४. मुद्रितमूले
तालव्यमध्यः कौशल्यानन्दनः शब्दो दृश्यते, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमात्रित्यैव ॥ ५. 'मैथली' इति १.३॥ ६. 'मैथली' इति ३॥ ७. दुर्गसम्मतोऽयम्, द्र.
क्षीरतरङ्गिणी, दिवादिः, धातुसं-११२, पृ. २२९, मा. धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-११७, पृ. ४३२॥ ८. '-योश्च' इति विश्वलोचनकोशे, पृ. ३६९॥ ९.
'इन्' इति ३.४॥ १०. 'केश-' इति १.३.४॥, मुद्रितमूलेऽपि 'केश-' इति दृश्यते ॥ ११. द्र. मा. धातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-२, पृ. ३२०॥ १२.
'केश-' इति ३.४॥ १३. 'केश-' इति ४॥

पौलस्त्यो^१ रावणो^२ रक्षो-लङ्केशो^३ दशकन्धरः^४ ।

१ पुलस्तेरपत्यं पौलस्त्यः । गर्गादित्वाद् यञ् । पुलस्त्यस्याऽपत्यमिति [वा] । 'ऋष्यन्धकवृष्ण-'^४१११४॥ इत्यण् । २ विश्रवसोऽपत्यं रावणः । 'णश्च विश्रवसो विश- (विश्) लुक् च' (हैमसू-६।१।६५॥) इति णे साधुः । रावयति लोकानिति, नन्दादित्वाल्त्युर्वा । ३-४ रक्षसां लङ्कायाश्च ईशः, तेन रक्षसामीशो रक्षईशः, लङ्केशः । यौगिकत्वाद् राक्षसेशः, लङ्कापतिः । ५ दश कन्धरा ग्रीवाऽस्य दशकन्धरः । पञ्च रावणस्य ॥

१० रावणिः^१ शक्रजिन्मेघनादो^२ मन्दोदरीसुतः^३ ॥७०६॥

१ रावणस्याऽपत्यं रावणिः । 'अत इञ्'^४४।१।९५॥ । २ शक्रं जितवान् शक्रजित् । 'जि अभिभवे' (भ्वा.प.अ.), क्विप्, 'ह्रस्वस्य-'^६११।७१॥ इति तुक् । ३ मेघस्येव नादोऽस्य मेघनादः । ४ मन्दोदर्याः सुतो मन्दोदरीसुतः । चत्वारि रावणसुतस्य ॥७०६॥

अजातशत्रुः^१ शल्यारिर्धर्मपुत्रो^२ युधिष्ठिरः^३ ।

कङ्कोऽजमीढः^४

१ न जाताः शत्रवोऽस्य अजातशत्रुः । २ ('शल्यस्य राज्ञोऽरिः) शल्यारिः । ३ धर्मस्य पुत्रो धर्मपुत्रः । ४ युधि सङ्ग्रामे स्थिरो युधिष्ठिरः । 'हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम्' ^६१३।९॥ इति सप्तम्यलुक्, 'गवियुधिभ्यां स्थिरः' ^८१३।९५॥ इति पत्वम् । ५ कङ्कोः बाह्यणलिङ्गत्वात् । यदौडः- 'कृतान्ते लोहपृष्ठे च कङ्को बाह्यणलिङ्गिनि' [ ] इति । युधिष्ठिरो हि विप्रछद्मना विराटावासेऽवात्सीदिति । ६ अजास्त्रिवार्षिका यवा मीढा अस्य, अनेन वा अजमीढः । आजमीढ इति द्वितीय-स्वरदिरपि । यद्वागवतम्- 'संज्ञाश्रिता यदनुभावितभाजमीढ तेनाहमुद्यमुपितः पुरुषेण भूम्ना' [ ] इति । षड् युधिष्ठिरस्य ॥

भीमस्तु^१ मरुत्पुत्रो^२ वृकोदरः^३ ॥७०७॥

कीर्मीर-कीचक-बक-^४हिडिम्बानां^५ निसूदनः^६ ।

१ बिभेयस्मादिति भीमः । 'जिमी भये' (जु.प.अ.), ३० 'भियः षुक् च (वा)' (उणा-१४५) इति मक् । २ मरुतो वातस्य पुत्रो मरुत्पुत्रः । ३ वृको भीमजठराग्निः, स उदरे-ऽस्य वृकोदरः ॥७०७॥ ४-७ किरति विक्षिपति किर्मीरः । 'कृ(कृ) विक्षेपे' (तु.प.से.), ईरनि साधुः । 'कर्मिरोऽपि' [शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-२४] इति शब्दप्रभेदः । कच्यते बध्यते भीमेन कीचकः । 'कच बन्धने' (भ्वा.आ.से.), क्वुनि साधुः । बक इव शाठ्येन बकः । हिण्डते वनमध्ये हिडिम्बः । 'हिडि गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'हिडिविलेः किम्बो नलुक्' (हैमोणा-३२४) इति साधुः । एतेषां चतुर्णां निसूदनः, तेन किर्मीर-निसूदनः, कीचकनिसूदनः, बकनिसूदनः, हिडिम्बनिसूदनः । ४० यौगिकत्वात् किर्मीरारित्यादयः । सप्त भीमस्य ॥

अर्जुनः^१ फाल्गुनः^२ पार्थः^३ सव्यसाची^४ धनञ्जयः^५ ॥७०८॥

राधावेधी^६ किरीट्यैन्द्रिर्जिष्णुः^७ श्वेतहयो^८ नरः^९ ।

बृहन्नटो^{१०} गुडाकेशः^{११} सुभद्रेशः^{१२} कपिध्वजः^{१३} ॥७०९॥

वीभत्सः^{१४} कर्णजित्^{१५}

१ अर्जयति (अर्जति) कीर्तिम् अर्जुनः । 'अर्ज सर्ज अर्जने' (भ्वा.प.से.), 'अर्जेर्णिलुक् च' (उणा-३३८) इत्युनन् । २ फलति फल्गुनः । 'फल निष्पत्तौ' (भ्वा.प.से.), 'फलेर्णुक् च' (उणा-३३६) इत्युनन्, स एव फाल्गुनः । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ^५५।४।३८॥ इति स्वार्थेऽण् । ३ पृथायाः कुन्तायां अयं पार्थः । ४० 'तस्येदम्' ^४४।३।१२०॥ इत्यण् । ४ सव्येनाऽपि सचते बाणान् वर्षतीति सव्यसाची । 'यच सेवयाम्' (भ्वा.आ.से.), ग्रहा-दित्वाणिनिः । ५ धनं गोधनं विराटनगरे कौरवेभ्यो जयति धनञ्जयः । 'जि अभिभवे' (भ्वा.प.अ.), 'संज्ञायां भृतृवृजिधा-रिसहितपिदमः' ^३३।२।४६॥ इति खच्, 'अरुद्धिपत्' ^६६।३।६७॥ इति मुम् ॥७०८॥ ६ राधां वेध्यविशेषं वेधयति राधावेधी । 'वेध (विध) वेधने' ( ), ग्रहादित्वाणिनिः । ७ किरीट-

१. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ४प्रतौ 'शल्योऽरयोऽस्य' इति 'ऽथवा शल्यस्य राज्ञोऽरिः शल्यारिः' इति टिप्पणी च दृश्यते ॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७०७॥, पृ.१५७॥ ३. 'हिड-' इति ३॥ ४. 'विक्षिप्यति' इति ३॥ ५. 'हिण्डयते' इति २.४॥ ६. 'हिडि गत्यनादरयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ७. 'कुन्त्या' इति ३॥ ८. 'संचते' इति ४, 'सचति' इति २॥ ९. 'यच सेचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ, मा. धातुवृत्तावुक्तोदाहरणैः सेवनार्थकोऽपि स्वीकृतः ॥ १०. 'विध वेधने' इत्येवाकरस्थः पाठः । पाठान्तरं तु ग्रामादिकमन्थपरम्परायातमिति मल्लिः ३थः, नैपथमहाकाव्यटीका, भा-१, ३।१२७॥, पृ.१९१॥

मस्त्यस्य किरीटी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । ८
इन्द्रग्याऽपत्यम् ऐन्द्रः । 'अत इज्' ४।१।१५ ॥ । ९ जयन-
शीलो जिष्णुः । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), 'ग्लजिस्थश्च वस्तुः'
३।२।१३९ ॥ । १० श्वेता हया अस्य श्वेतहयः । ११ नृणाति
विक्षिपति शत्रूनि नरः । 'नृ विक्षेपे' (त्र्या.प.से.), अच् ।
१२ बृहंश्वासौ नटश्च बृहन्नटः । विराट्गृहे छद्मना नाट्या-
चार्योऽसावभूदिति हि प्रसिद्धिः । बृहन्नलोऽपि । यन्महेश्वरः-
"बृहन्नलो गुडाकेशे महापोटगले मतः" [विश्वप्रकाशकोशः,
लान्तवर्गः, श्लो-१३८] इति । "बृहन्नलानुभावोऽपि अन्तः-
१० सरलः" [ ] इति वासवदत्तागद्यम् । १३ गुडा गुडिका,
तदाकाराः केशा अस्य गुडाकेशः । यद्वा गुडा स्नुही, तदाकाराः
केशा अस्य गुडाकेशः । १४ सुभद्राया ईशः पतिः सुभद्रेशः ।
१५ कपिध्वजोऽस्य कपिध्वजः ॥ ७०९ ॥ १६ बीभत्सते
बीभत्सः । बीभत्सुरपि । १७ कर्णं जितवान् कर्णजित् ।
यौगिकत्वात् कर्णारिरपि । सप्तदश अर्जुनस्य ॥
शेषश्चात्र-

२० "अर्जुने विजयश्चित्रयोधी चित्राङ्गसूदनः ।
योगी धन्वा कृष्णपक्षो नन्दिघोषस्तु तद्रथः ॥१॥
ग्रन्थिकस्तु सहदेवो नकुलस्तन्तिपालकः ।
माद्रेयाविमौ कौन्तेया भीमार्जुनयुधिष्ठिराः ॥२॥
द्वयेऽपि पाण्डवेयाः स्युः पाण्डवाः पाण्डवायनाः ।"
[शेषनामनाला ३।१३८-१४० ॥]

तस्य गाण्डीवं गाण्डिवं धनुः ।

१ तस्याऽर्जुनस्य धनुः, 'गडि वदनैकदेशे' (भ्वा.प.-
से.), 'इजजादिभ्यः' (वा-३।३।१०८ ॥) इतीज् गाण्डिः, पृषो-
दरादित्वाद् दीर्घत्वे, 'कृदिकारात्' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति
डीषि [वा] गाण्डी धनुःपर्व, तद्योगात् 'गाण्ड्यजगात् संज्ञा-
याम्' ५।२।११० ॥ इति वः गाण्डीवम्, गाण्डिवं च, पुंक्ली-
बलिङ्गौ । यदमरः- "कपिध्वजस्य गाण्डीवगाण्डिवौ पुंन-
३० पुंसके" [अमरकोषः २।८।४४ ॥] इति । "जिष्णोर्धनुषि कोदण्डे
गाण्डीवं गाण्डिवं तथौ" [शाश्वतकोशः, श्लो-५८९] इति शाश्वतः ।

"अतो धनुमत्रिऽपि" [ ] इति मिश्राः । द्वे अर्जुनधनुषः ॥

पाञ्चाली द्रौपदी कृष्णा सैरन्ध्री नित्ययौवना

॥७१०॥

वेदिजा याज्ञसेनी च

१ पञ्चालस्य राज्ञोऽपत्यं पाञ्चाली । 'जनपदशब्दात्
क्षत्रियादज्' ४।१।१६८ ॥, 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५ ॥ इति डीप् । २
द्रुपदस्य राज्ञोऽपत्यं द्रौपदी । 'तस्याऽपत्यम्' ४।१।१२ ॥ इत्यण्,
'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५ ॥ इति डीष् (डीप्) । ३ कर्षति द्रष्टुर्मनः
कृष्णा । 'कृष विलेखने' (भ्वा.प.अ.), 'कृषेर्वर्णे' (उणा- ४०
२८४) [इति] नक् । ४ विराटनगरे सैरन्ध्रीकर्मकारित्वात् सैरन्ध्री ।
५ नित्यं यौवनमस्या नित्ययौवना ॥७१०॥ ६ यज्ञवेदेर्जाता
वेदिजा । ७ याज्ञसेनस्याऽपत्यं याज्ञसेनी । गम द्रौपद्याः ॥

कर्णश्चम्पाधिपोऽङ्गराट् ।

राधा-सूतो-ऽर्कतनयः

१ किरति विक्षिपति शत्रूनि कर्णः । 'कृ विक्षेपे'
(तु.प.से.), 'कृपृवृ' (उणा-२९०) इत्यादिना नन् । २
चम्पापुर्या अधिपः चम्पाधिपः । ३ अङ्गानां जनपदस्य
राडिति अङ्गराट् । ४-६ राधायाः, सूतस्य, अर्कस्य च तनयः,
तेन राधातनयः, सूततनयः, अर्कतनयः । [यौगिकत्वाद् ५०
राधेय इत्यादयः] । षट् कर्णराज्ञः ॥

कालपृष्ठं तु तद्धनुः ॥७११॥

१ तस्य कर्णस्य धनुस्तद्धनुः, कालः पृष्ठेऽस्य काल-
पृष्ठम् । यन्महेश्वरः- "कालपृष्ठं भवेत् कर्णचापे कोदण्ड-
मात्रके" [विश्वप्रकाशकोशः, टान्तवर्गः, श्लो-२१] इति ॥७११॥

श्रेणिकस्तु भम्भासारः

१ श्रेणीः कायति श्रेणिकः । २ भम्भा जयढक्का,
सैव सारमस्य भम्भासारः । द्वे श्रेणिकस्य ॥

हालः स्यात् सातवाहनः ।

१. 'नृ नये' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ । २. 'कपिध्वजो' इति ३॥ ३. 'धन्वी' इति ३॥ ४. भाषावृत्तिसम्मतोऽयं वार्तिकपाठः, 'इजजादिभ्यः' इति काशिका-
वृत्त्यादौ ॥ ५. '-ङ्गावेतौ' इति ३॥ ६. '-सके' पदचन्द्रिकासम्मतपाठः, '-सकौ' इति रामाश्रमीसम्मतपाठः ॥ ७. 'यथा' इति शाश्वतकोशे, पृ.५२ ॥ ८.
द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५३८, पृ.६२० ॥ ९. 'डीष्' २.४ ॥ १०. 'नित्ययौ' इति ३॥ ११. 'कृवृज्' इत्युणादिगणे ॥ १२. '-पदानां'
इति १॥ १३. '-मस्त्यस्य' इति ३॥

१ हलति शनुहृदयं हालः । 'हल विलेखने' (भ्वा.-प.से.), ज्वलादित्वाणः । २ सातं दत्तं सुखं वाहनमस्य सातवाहनः । सालवाहनोऽपि । शालोऽपि, तालव्यादिः । 'शालो हालनृपे मत्स्यप्रभेदे सर्जपादपे' [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-१४] इति महेश्वरः । द्वे सालवाहनस्य ॥

कुमारपालश्चौलुक्यो राजर्षि परमार्हतः ॥७१२॥

मृतस्वमोक्ता धर्मत्मा मारिव्यसनवारकः ।

१ कुमारानिव शिशूनिव प्रजाः पालयति कुमारपालः । 'पाल रक्षणे' (चु.उ.से.), णिजन्तादच्, मयूरव्यंसका-
१० दित्वात् सभासः । कुं पृथ्वीं मां लक्ष्मीमरमत्यर्थं पालयति वा । २ 'चुलुकस्याऽपत्यं चौलुक्यः । 'गर्गादिभ्यो यञ्' ४।१।-१०५ ॥ । चुलुके भवश्चौलुक्यस्तस्याऽयमिति वा । ३ राजते सप्ताङ्गेनेति राजा, क्षमादिगुणधारणाद् ऋषिः, आ ईषद्विपरिर्षिः, राजा चासावर्षिश्च राजर्षिः । 'ओमाडोश्च' ६।१।१५ ॥ इति पर-
रूपत्वम् । ४ अर्हन् देवताऽस्येति आर्हतः । 'सास्य देवता' ४।२।२४ ॥ इत्यण् । परमः क्षमादिगुणधारणात्, स चाऽसावर्हतश्च परमार्हतः ॥७१२॥ ५ मृतस्य स्वं^१ द्रव्यं मृतस्वं निर्वीराद्र-
विणम्, तद् मुञ्चति न गृह्णाति मृतस्वमोक्ता । 'मृच्छ् मोकषणे' (तु.उ.अ.), तृच् । ६ अहिंसादिलक्षणो धर्मः, स एवाऽऽत्मा-
२० ऽस्य धर्मात्मा । ७ मारि प्राणिवधम्, व्यसनानि मृगयाद्यूत-
मद्यपानादीनि [च] सर्वथा लोके वारयति निषेधयति मारि-
व्यसनवारकः । 'वर निवारणे' ( ), णिजन्तः, ण्वुल्, अष्टाक्षरोऽयम् । सप्त कुमारपालस्य ॥

राजबीजी राजवंश्यः

१ राजबीजमस्त्यस्य राजबीजी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । २ राजवंशे साधुः राजवंश्यः । 'तत्र साधुः' ४।४।१८ ॥ इति यत् । द्वे 'राजवी' इति ख्यातस्य ॥

बीज्यवंश्यौ तु वंशजे ॥७१३॥

१-२ बीजे साधुः बीज्यः । वंशे साधुः वंश्यः ।

३० उभयत्र 'तत्र साधुः' ४।४।१८ ॥ इति यत् । यथा सूर्यबीज्यो

रामः, तथा सन्ततिः शुद्धवंश्या हि परत्रेह च शर्मणे । 'बीज्यस्तु कुलसम्भवः' [अमरकोशः २।७।२ ॥] इत्यमरः । द्वे वंशजातस्य ॥७१३॥

स्वाम्यामात्यः सुहृत्केशो राष्ट्रदुर्गबलानि च ।

राज्याङ्गानि प्रकृतयः

१ स्वमी राजा, अमात्यः सचिवः, सुहृद् मित्रम्, कोशो भाण्डागारः, राष्ट्रं देशः, दुर्गं कोटः, बलं सैन्यमेतानि सप्त राज्यस्याङ्गानि आरम्भकाणि राज्याङ्गानि, प्रक्रियते आभिरिति प्रकृतयः । 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४ ॥ । स्वाम्यादीनां सप्त राज्याङ्गानां सामान्येन एकं प्रकृतय इति । यद्रघुः-
४० 'अथ वीक्ष्य रघुः प्रतिष्ठितं प्रकृतिष्वात्मजमात्मवत्तया' [रघुवंशम्, सर्गः-८, श्लो-१०] इति ॥

पौराणां श्रेणयोऽपि च ॥७१४॥

१ पुरे भवा पौराः, एकमुख्यः सजातीयसमूहः श्रेणिः, पौराणां पुरवास्तव्यजनानां श्रेणयः एकमुख्याः सजातीयसमूहा अपि प्रकृतयो राज्याङ्गानीत्येव पुरवास्तव्यलोकोऽपि प्रकृति-
रुच्यत इत्यर्थः । यत्कात्यः-
'अमात्याश्च पौराश्च सद्भिः प्रकृतयः स्मृताः' [ ] इति । तथा च रघुः-
'तथैव सौऽभूदन्वर्थो राजा प्रकृतिरञ्जनात्' [रघुवंशम्, सर्गः-४, श्लो-१२] इति ॥७१४॥

तन्त्रं स्वराष्ट्रचिन्ता स्यात्

१ तन्यते तन्त्रम् । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'सर्व-
दातुभ्यः [ ] ष्टन्' (उणा-५।९८), 'तितुत्र- ७।२।१९ ॥ इती-
प्तिनेधः । एकं स्वदेशस्य रक्षणपोषणचिन्तायाः ॥

आवापस्त्वरिचिन्तनम् ।

१ आ उप्यत इति आवापः । 'दुवप् बीजतन्तु-
सन्ताने' (भ्वा.उ.अ.), कर्मणि घञ् । सन्ध्यादिषाङ्गुण्येन परमण्डलचिन्ता आवापः । यथा-
'परं प्रत्यावापः फलति कृतसेकस्तरुवि' [ ] । एकं शत्रुचिन्तनस्य ॥

परिस्यन्दः परिकरः परिवारः परिग्रहः ॥७१५॥

परिच्छदः परिबर्हस्तन्त्रोपकरणे अपि ।

१. 'चुल-' इति २.३ ॥ २. 'स्व-' इति ३ ॥ ३. 'सप्ता-' इति १.२.३ ॥ ४. 'राजबीज' इति १ ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोशः २।८।१८ ॥ ६. '-तीयानां समूहः' इति ३ ॥ ७. 'अमात्याश्च' इति १ ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७१४ ॥, पृ. १५८ ॥ ९. द्र. अनेकाथैकैवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।४३० ॥, पृ. १८९ ॥

१ परिस्यन्दते परिस्यन्दः, दन्त्यान्तस्थाद्यमध्यः ।
'स्यदि किञ्चिच्चलने' ( ), पचाद्यच् । २ परिकरोति परि-
कीर्यते वा परिकरः । अच्, घञ् वा । ३ परिवार्यते परि-
वारयति वा परिवारः । घञ्, अच् वा । ४ परिगृह्यते परि-
ग्रहः । 'ग्रहवृह- '३।३।५८॥ इत्यप् ॥७१५॥ ५ परिछाद्यतेऽ-
नेन परिच्छदः । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, 'पुंसि
संज्ञायाम्- '३।३।११८॥ इति घः, 'छादेर्धेऽङ्युपसर्गस्य' ६।४।-
९६॥ इति ह्रस्वत्वम् । ६ परिवर्हते प्राधान्यं भजति हिनस्ति
वा परिवर्हः । 'वर्ह [बल्ह] प्राधान्ये' (भ्वा.आ.से.), अच् ।
१० परिवृह्यतेऽनेनेति, करणे घञि वा । परिवर्हणमपि । ७ तन्यते
तन्त्रम् । 'तनु विस्तारे' (तु.उ.से.), 'सर्वधातुभ्यः ष्टन्' (उणा-
५९८) । ८ उपक्रियतेऽनेन उपकरणम् । करणे ल्युट् ।
परिजनोऽपि । अष्टौ परिवारस्य ॥

राजशय्या महाशय्या

१ राज्ञः शय्या राजशय्या । २ महती चासौ शय्या
च महाशय्या । 'आन्महतः समानाधिकरण- '६।३।४६॥
इत्यात्वम् । द्वे राजशय्यायाः ॥

भद्रासनं नृपासनम् ॥७१६॥

१ भद्रं श्रेष्ठं च तदासनं च भद्रासनम् । भद्रं श्रेष्ठोरूपं
२० वा आसनम्, भद्रं रूप्यादिमयं वा आसनं भद्रासनम् । २
नृपस्य राज्ञ आसनं नृपासनम् । एकं नृपासनस्य ॥७१६॥

सिंहासनं तु तद्वैमम्

१ तन्नृपासनं हेम्नो विकारो हैमं सुवर्णरचितम्,
सिंहस्याकारः सिंहः, तत्प्राधानमासनं सिंहासनम् । "साध्वस-
जनकत्वात् सिंह इवासनं सिंहासनम्" [ ] इत्यन्ये । 'हेमास-
नमपि । हलायुधस्तु- "हैमं सिंहासनं राज्ञां स्मृतं भद्रासनं
बुधैः" [हलायुधकोशः २।४२३] इत्येकार्थतां नामत्रयं चाह । एकं
स्वर्णमयन्नृपासनस्य ॥

छत्रमातपवारणम् ।

३० १ छाद्यतेऽनेनेति छत्रम्, त्रिलिङ्गः । 'छद अपवारणे'

(चु.उ.से.), 'सर्वधातुभ्यः [ ] ष्टन्' (उणा-५९८), 'इस्मन्त्रिषु
च' ६।४।९७॥ इति छादेर्ह्रस्वत्वम्, 'नेड् वशि कृति' ७।२।८॥
इति नेट् । २ आतपो वार्यतेऽनेनेति आतपवारणम् । 'वर
निवारणे' ( ), णिजन्तः, ल्युट् । आतपत्रोष्णवारणादयोऽपि ।
द्वे छत्रस्य । "नृपलक्ष्म" [शेषनाममाला ३।१४१॥] इति शैषिकम् ॥
चामरं बालव्यजनं रोमगुच्छः प्रकीर्णकम् ॥७१७॥

१ चमर्या इदं चामरम् । 'तस्यदेम्' ४।३।१२०॥
इत्यण् । २ बालानां व्यजनं बालव्यजनम् । ३ रोम्णां
गुच्छो रोमगुच्छः । ४ प्रकीर्यते विक्षिप्यते स्म प्रकीर्णकम् ।
'कृ विक्षेपे' (तु.पअ.), कः, 'ऋत इद्धातोः' ७।१।१००॥ ४०
'रदाभ्यां निष्ठातो नः- '८।२।४२॥, स्वार्थे कनि प्रकीर्णकम् ।
चत्वारि चमरस्य (चामरस्य) । "चमरः" [शेषनाममाला ३।-
१४१॥] शैषिके ॥७१७॥

स्थगी ताम्बूलकरङ्कः

१ स्थग्यतेऽनया स्थगी । 'स्थग (स्थगे) संवरणे'
(भ्वा.प.से.), करणे घञ्, गौरादित्वाद् ङीष् । २ ताम्यति
ताम्बूलम् । 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि.प.से.), दैवादिकः, 'तमे-
र्बुक् (वृद्धिः) च' (उणादिगणसू-५३०) इति उलौचौ, णित्वाद्
वृद्धिः । ताम्बूलस्य करङ्कः ताम्बूलकरङ्कः । द्वे ताम्बूल-
भाजनस्य ॥ ५०

भृङ्गारः कनकालुका

१ भ्रियते भृङ्गारः । 'डुभृञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.),
'शृङ्गारभृङ्गारौ' (उणा-४१६) इति सूत्रेण आरनि साधुः । २
कनकस्य आलुः कनकालुः, कनकालुरेव कनकालुका ।
स्वार्थे कन् । द्वे 'सुवर्णकलसीया' इति ख्यातस्य । 'भीङ्गार'
इत्यादिभाषा ॥

भद्रकुम्भः पूर्णकुम्भः

१ भद्राय भद्रार्थं^{१३} कुम्भः भद्रकुम्भः । भद्रः श्रेष्ठ-

१. क्षीरतरङ्गिण्यादावेतादशधातुर्न दृश्यते, यद्वा 'स्यन्दू प्रस्त्रवणे' (भ्वा.आ.वे.) इत्यस्य ग्रहणं कर्तव्यम् ॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।३१-३२॥ ३.
द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४८५, पृ.५७१॥ ४. 'हैमा-' इति ३॥ ५. 'एकार्थानां नामत्रयमाह' इति ४॥ ६. '-न्त' इति ३॥ ७. 'हृगे
हृगे ष्ठगे स्थगे संवरणे' इति स्वामी, 'हृगे हृगे षगे ष्ठगे संवरणे' इति मैत्रेयः, 'हृगे हृगे षगे ष्ठगे संवरणे' इति सायणः ८. संज्ञापूर्वको
विधिरनित्यत्वादुपधावृद्ध्यभावः ॥ ९. 'तम्यति' इति २.३.४॥ १०. अनुपयुक्तोऽयं प्रतिभाति ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।३२॥ १२. '-यां'
इति १॥ १३. इतोऽग्रे उप्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥

श्वासौ कुम्भश्चेति वा । २ पूर्णश्वासौ कुम्भश्च पूर्णकुम्भः । द्वे
'वरबेहदुं' इति ख्यातस्य ॥

पादपीठं पदासनम् ॥७१८॥

१ पादयोः पीठं पादपीठम् । पदयोरासनं पदा-
सनम् । द्वे पादपीठस्य । 'पगमूकवाना बाजवट पाटला'
इत्यादिभाषा ॥७१८॥

अमात्यः सचिवो मन्त्री धीसखः सामवायिकः ।

१ अमा राज्ञः समीपे, राज्ञा सह वा भवः अमात्यः ।
"अमाऽन्तिकसहार्थयोः" [मेदिनीकोशः, अव्ययवर्गः, श्लो-
१० ५०] इति मेदिनिः । 'अव्ययात् त्यप्' ४।२।१०४ ॥ २ सचनं
सचिः । 'षच समवाये' (भ्वा.प.से.), 'इक् कृष्णादिभ्यः' (वा-
३।३।१०८ ॥) इतीक् । सचिं समवायं वाति गच्छति सचिवः ।
'वा गतिगन्धनयोः' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुसर्गे कः' ३।२।३ ॥ ।
सचिः समवायोऽस्याऽस्ति सचिवः । 'वप्रकरणेऽन्येभ्योऽपि'
(वा-५।२।१०९ ॥) इति वः । सचते बुद्ध्या समवेति वा ।
'पलिसचेरिवः' (हैमोणा-५२२) इतीवः । ३ कर्तव्यनिश्चयो
मन्त्रस्तद्योगाद् मन्त्री । 'अत इनठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः ।
मन्त्रयते कर्तव्यनिश्चयमवश्यं करोतीति मन्त्री । 'मन्त्रि' गुप्त-
भाषणे (चु.आ.से.), चुरादिः, ततः आवश्यकेऽर्थे णिनिर्वा ।
२० ४ धीया सखा धीसखः । 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' ५।४।११ ॥ इति
टच्, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ । बुद्धिसहायोऽपि । समवायेन
चरति सामवायिकः । 'तेन चरति' ४।४।८ ॥ इति ठक् । पञ्च
अमात्यस्य । 'मुंहता' इति भाषा ॥

नियोगी कर्मसचिव आयुक्तौ व्यापृतश्च सः ॥७१९॥

१ नियोजनं नियोगः । 'युजिर् योगे' (रु.उ.अ.),
भावे घञ्, 'चजोः' - ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम् । नियोगो 'हुकम'
इत्यादिभाषाप्रसिद्धोऽस्याऽस्ति नियोगी । 'अत इनठनौ' ५।२।
११५ ॥ इतीनिः । २ कर्मसु सचिवः कर्मसचिवः, कर्मसहाय
इत्यर्थः । ३ आयुज्यते स्म आयुक्तः । ४ व्याप्रियते स्म

व्यापृतः । "मन्त्रिणः सकाशादन्येऽमात्याद्याः कर्मसहाया ३०
नियोगाख्याः" [अम.क्षीर.२।८।४ ॥] इति क्षीरस्वामी । चत्वारि
'हुजदार' इति ख्यातस्य ॥७१९॥

द्रष्टा तु व्यवहाराणां प्राड्विवाकोऽक्षदर्शकः ।

१ ऋणा [दाना] दीन्यष्टादश अर्थप्रत्यर्थिविवादस्था-
नानि व्यवहारास्तेषां द्रष्टा निर्णयकर्ता, पृच्छति वादिप्रतिवादि-
[वाक्यं] प्राट् । 'प्रच्छ ज्ञीप्सायाम्' (तु.प.अ.), 'क्विब्वचि-
प्रच्छि' (उणा-२१५) इत्यादिना क्विप्, दीर्घत्वम्, सम्प्रसारणा-
भावश्च । विचित्य वक्ति विवाकः । 'वच परिभाषणे'
(अ.प.अ.), बहुलवचनात् कर्तर्यपि घञ् । प्राट् चासौ
विवाकश्च प्राड्विवाकः ।

४०

"विवादानुगतं दृष्ट्वा पूर्ववाक्यं प्रयत्नतः ।

विचारयति येनाऽसौ प्राड्विवाकस्ततः स्मृतः ॥१॥"
[ ] इति स्मृतिः । "पृच्छ्यत इति प्राट् वादिप्रतिवादम् (पृच्छ्यते
वादिप्रतिवादिवाक्यमिति प्राट्), प्रच्छेः कर्मणि 'अन्येभ्योऽपि
दृश्यते' ३।२।१७८ ॥ इति दृशिग्रहणस्य सर्वोपाधिव्यभिचारार्थत्वात्,
'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।११३ ॥ इति बहुलवचनाद्वा कर्मणि
क्विप्, प्राच्छं विवेचयति विचारयति, 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥,
न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम्" [ ] इत्यन्ये । २ अक्षान् व्यवहारान्
पश्यति अक्षदर्शकः । ण्वुल् । "अक्षः कर्षे तुषे चक्रे
शकटव्यवहारयोः" [विश्वप्रकाशकोशः, क्षान्तवर्गः, श्लो-२] इति ५०
विश्वः । द्वे 'चउवटिया' इति ख्यातस्य । "स्थेयः" [शेष-
नाममाला ३।१४१ ॥] शैषिके ॥

महामात्राः प्रधानानि

१ महती मात्रा धनं परिच्छदो वा येषां ते महामात्राः ।
"मात्रा कर्णविभूषायां वित्ते माने परिच्छदे" [मेदिनीकोशः, रान्त-
वर्गः, श्लो-७५] इति मेदिनिः । २ धीयतेऽत्रेति धानं पदम्,
अधिकरणे ल्युट् । प्रकृष्टं धानं पदं पोषणं वा एषामिति
प्रधानानि, रूपभेदात् क्लीबत्वमेव । "महामात्रः प्रधानं
स्यात्" [ ] इति पुंस्काण्डे वोपालितात् प्रधानः पुंलिङ्गोऽपि ।
"प्रधानमाविष्टलिङ्गम्" [स्वोपज्ञटीका, श्लो-३।७२०] इत्याचार्याः । ६०

१. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, स्वामी 'षप समवाये' इत्याह ॥ २. 'मन्त्र' इति १.२, 'मन्त्रि' इति ३.३. 'वा' इति ३.४. 'चरति' इत्येवाऽष्टाध्याय्याम् ॥
५. 'मुंहता' इति ३.६. अम.क्षीरस्वामिटीकायां "ततो मन्त्रिणोऽमात्याः कर्मसहायां नियोग्याख्याः" इति दृश्यते, अम.क्षीर.२।८।४ ॥, पृ.१७६ ॥ ७. द्र.
टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।५ ॥, पृ.५४ ॥, रामाश्रमी २।८।५ ॥, पृ.३४८ ॥, तयोः 'दृष्ट्वा' इत्यस्य स्थाने 'प्रष्ट्वा' इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः,
श्लो-४५९, पृ.५४३ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४५९, पृ.५४३ ॥ ९. '-टीया' इति ३.४ ॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।५ ॥ ११. '-त्राः'
इति ३.१२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४५९, पृ.५४२ ॥ १३. स्वोपज्ञटीकायां 'आविष्टलिङ्गोऽयम्' इत्येव दृश्यते, ३।७२० ॥, पृ.१५९ ॥

“महामात्रः प्रधानं स्यात्” [हलायुधकोशः २।४२७॥] इति हलायुधः । “पुरोहितामात्यप्रतीहारसेनापतिप्रभृतौ द्वौ” [ ] इति तट्टीका । द्वे सामान्येनाऽमात्यपुरोहितसेनापत्यादेः ॥

पुरोधास्तु पुरोहितः ॥७२०॥

सौवस्तिकः

१ पुरोहितेषु दृष्टादृष्टफलेषु कर्मसु धीयते पुरोधाः । (‘पुरोधाजोऽसिः’) । पुरोधसौ, पुरोधसः इत्यादि । २ पुरो धीयते हिनोति स्मेति वा पुरोहितः । ‘डुधाञ् धारणादौ’ (जु.उ.अ.), निष्ठा, ‘दधातेर्हिः’ ७।४।४२॥ इति हिरादेशः । १० ‘हि गतौ वृद्धौ च’ (स्वा.प.अ.) इत्यतो वा क्तः ॥७२०॥ ३ स्वस्तीत्याह सौवस्तिकः । स्वस्तिशब्दात् ‘तदाहेति माशब्दादिभ्यश्च वाच्यः’ (वा-४।४।१॥) इति ठक्, ‘न खाभ्यां पदान्ताभ्याम्’ ७।३।३॥ इति वृद्धिनेषधे ऐचावागच्छतः । त्रीणि पुरोहितस्य ॥

अथ द्वारस्थः क्षत्ता स्याद् द्वारपालकः ।

दौवारिकः प्रतीहारो वेत्युत्सारकदण्डिनः ॥७२१॥

१ द्वारे तिष्ठति द्वारस्थः । ‘आतोऽनुसर्गे कः’ ३।२।३॥, ‘आतो लोप इटि च’ ६।४।६४॥ इत्यालोपः । २ क्षदति संवृणोति द्वारं क्षत्ता । ‘क्षद संवरणे’ सौत्रः, ‘तृन्तृचौ शसिं (शंसि) क्षदादिभ्यः संज्ञायाम्’ (उणा-२।५०) इति तृच् । ३ द्वारं पालयति द्वारपालः । पचाद्यच् । कनि द्वारपालकः । ४ द्वारे नियुक्तौ दौवारिकः । ‘तत्र नियुक्तः’ ४।४।६९॥ इति ठक्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५०॥, ‘न खाभ्यां पदान्ताभ्यां पूर्वौ तु ताभ्यामैच्’ ७।३।३॥ । ५ प्रतिह्रियते वार्यतेऽनेन प्रतिहारः । करणे घञ् । ‘उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्’ ६।२।१२२॥ इति दीर्घत्वे प्रतीहारः । “प्रतिराभिमुख्ये । राज्ञोऽभिमुखं जनान् प्रतिहरति बहिः प्रापयति । ‘ज्वलतिकसन्तेभ्यो णः’ ३।१।१४०॥ इति णः” [ ] एतत्पक्षे प्रतिहारः, तृतीयस्वरवान् । “अन्येषामपि-’ ६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वे चतुर्थस्वरमभ्योऽपि” [ ] इत्यन्ये ।

“प्रतीहारो द्वारमधिकारविषयत्वेनाऽस्याऽस्तीत्यर्शआद्यचि प्रती- ३० हारः” [ ] इत्येके । ६ वेत्रं वेत्रदण्डोऽस्याऽस्ति वेत्री । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥ इतीनिः । वेत्रधरोऽपि । ७ उत्सारयति जनानिति उत्सारकः । ‘सु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ण्वुल् । ८ दण्डोऽस्त्यस्य दण्डी । अष्टौ द्वारपालस्य । शेषश्चात्र-“द्वाः-स्थे द्वाःस्थितदर्शकः” [शेषनाममाला ३।१४१॥] । द्वारि स्थितत्वात् द्वाःस्थितः कश्चिज्जनः, तं राज्ञे दर्शयति बोधयति द्वाःस्थितदर्शकः, एकं नाम । “द्वाःस्थितो दर्शकश्चेति नाम-द्वयम्” [ ] इत्येके । “स्याद् दर्शयिता प्रतीहारेऽपि दर्शकः” [ ] इति रुद्रः ॥७२१॥

रक्षिर्वर्गेऽनीकस्थः स्यात्

४०

१ रक्षन्त्यवश्यं रक्षिणः अङ्गरक्षकाः, रक्षिणां वर्गो वृन्दं रक्षिर्वर्गस्तत्र । अवश्यं रक्षकत्वेन अनीकेन तिष्ठति अनीकस्थः । ‘सुपि स्थः’ ३।२।४॥ इति कः । “रक्षिर्वर्ग-स्त्वनीकस्थः” [अमरकोषः २।८।६॥] इत्यमरः । “अङ्गरक्षक-वृन्दः (अङ्गरक्षकवृन्दे) अनीके तिष्ठत्यनीकस्थः, “राक्ष(राज)-शिक्षाविचक्षणो (-विचक्षणे)” [शाश्वतकोशः, श्लो-३४२] वा” [अम.क्षीर.२।८।६॥] इति क्षीरस्वामी । एकमङ्गरक्षकस्य, राज-शिक्षाविचक्षणस्य वा ॥

अध्यक्षाधिकृतौ समौ ।

१ अधिकृतोऽक्षेष्वायमुखेषु अध्यक्षः । अध्यक्षोति ५० व्याप्नोति वा । अक्ष(अक्षू) व्याप्तौ सङ्घाते च (भ्वा.प.से.), अच् । अधिकान्यक्षाणीन्द्रियाण्यस्येति वा । २ अधिक्रियत उपरि नियुज्यते स्म अधिकृतः । द्वे सामान्येनाऽधिकारिणः । ‘ऊपरूँ’ इति भाषा ॥

पौरोगवः सूदाध्यक्षः

१ पुरः प्रथमं पाच्यवस्तुषु गौर्नेत्रमस्य पुरोगुः । (‘गोस्त्रियोः-’ १।२।४८॥ इति ह्रस्वत्वम्, ततः प्रज्ञाद्यणि पौरोगवः । [यद्वा] पुरो गौर्जलमस्यां” पुरोगुः रसवती),

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ न दृश्यते ॥ २. ‘पुरसि च’ (उणा-६।७०) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ३. ‘-माशब्दादिभ्य उपसंख्यानम्’ इति काशिकावृत्तौ, भा-३, ४।४।१॥, पृ.७३५॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४६०, पृ.५४३॥, तत्र ‘चतुर्थस्वरमभ्योऽपि’ इत्यस्य स्थाने ‘दीर्घकारोऽपि’ इति दृश्यते ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४६०, पृ.५४३॥, तत्र ‘अर्शआद्यचि’ इत्यस्य स्थाने ‘अर्शआदित्वादच्’ इति तथा तृतीयस्वरवान् प्रतिहारशब्दो दृश्यते ॥ ६. ‘दण्डोऽस्य’ इति २, ‘दण्डोऽस्याऽस्ति’ इति ३ ॥ ७. ‘द्वाःस्थितिदर्शकः’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४६०, पृ.५४४॥ ९. द्र. रामाश्रमो २।८।६॥, पृ.३४८॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।६॥ ११. ‘-ज्यन्ते’ इति ४॥ १२. ‘उपरूँ’ इति ३ ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ न दृश्यते ॥ १४. ‘-मस्त्यस्यां’ इति ३ ॥

तस्यामयमध्यक्षः पौरोगवः । २ सूदानामध्यक्षः सूदाध्यक्षः ।
द्वे रसवत्यधिकारिणः ॥

^१सूदस्त्वौदनिको ^२गुणः ^३॥७२२॥

^४भक्तकारः ^५सूपकारः ^६सूपारालिकवल्लवाः ^७॥

१ सूदयति तन्दुलादिधान्यम्, सूदति छागादीन् वा
सूदः । 'सूद क्षणने(क्षरणे)'(चु.उ.से.), अच् । २ 'ओदन-
साधनं शिल्पमस्य औदनिकः । 'शिल्पम्' ४।४।५५ ॥ इति
ठक् । ओदने नियुक्त इति, 'तत्र नियुक्तः' ४।४।६९ ॥ इति ठकि
वा । ओदने साधुरिति गुडादित्वादृक् वा । एवमान्धसिकोऽपि ।
१० ३ गुणयति अभ्यस्यति बन्धनादिकमिति गुणः । 'गुण
अभ्यसने'(चु.उ.से.), अच् । ४ भक्तं करोति भक्तकारः ।
'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । ५ सुनोति रसमिति, 'प्रकुसृणां(युकु-
सूनां) किच्च'(चान्द्रोणा-२।८४)इति सुनोतेः पः, ऊट् चोकार-
स्य, सूपो व्यञ्जनम्, तत्करोति, 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ सूपकारः ।
६ सुनोत्यन्नं सूपः । 'पुञ् अभिषवे'(स्वा.उ.अ.), 'कु-
सुयुध्यश्च'( )पः, किद् दीर्घत्वं च । ७ अरालं कुटिलं चरति
आरालिकः । 'चरति' ४।४।८ ॥ इति ठक् । अरालं पण्यमस्येति,
'तदस्य पण्यम्' ४।४।५१ ॥ इति ठग् वा । ८ पत्रपाकपात्रधारणाय
लोहघटितं 'वाउली' इति प्रसिद्धम्, वल्लते संवृणोति वल्लः ।
२० 'वल्ल संवरणे'(भ्वा.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञ्,
तद्योगाद् 'अन्येभ्योऽपि-(वा-५।२।१०९)इति वप्रत्यये
वल्लवः । वल्लिः सौत्रो धातुः प्रीत्यर्थे, ततो घञि वल्लः
प्रीतिस्तां वाति प्राप्नोतीति, 'आतः- ३।२।३ ॥ इति को वा ।
अष्टौ 'रसोईदार' इति ख्यातस्य ॥

भौरिकः कनकाध्यक्षः

१ भूरिणि सुवर्णे नियुक्तो भौरिकः । 'तत्र नियुक्तः'
४।४।६९ ॥ इति ठक् । हैरिक इति ऊष्मचतुर्थद्वादेशस्वरा-
दिरयमित्यन्ये । २ कनकस्याध्यक्षः कनकाध्यक्षः । द्वे स्वर्णा-
धिकारिणः ॥

रूप्याध्यक्षस्तु नैष्किकः ॥७२३॥ ३०

१ रूप्यस्य 'मुहरि' रूपईया' इत्यादिभाषाप्रसिद्धस्य
अध्यक्षः रूप्याध्यक्षः । २ निष्के दीनारादौ नियुक्तो नैष्किकः ।
'तत्र नियुक्तः' ४।४।६९ ॥ इति ठक् । टङ्कपतिरपि । द्वे रूप्याधि-
कारिणः ॥७२३॥

स्थानाध्यक्षः स्थानिकः स्यात्

१ स्थानस्य पञ्चानां दशानां वा ग्रामाणां रक्षानियुक्तो-
ऽध्यक्षः स्थानाध्यक्षः । २ स्थाने नियुक्तः स्थानिकः । 'तत्र
नियुक्तः' ४।४।६९ ॥ इति ठक् । द्वे 'थाणदार' इति ख्यातस्य ॥

शुल्काध्यक्षस्तु शौल्किकः ।

१ शुल्कस्य मार्गप्रतोल्यादौ प्रावेशयनिस्सार्यद्रव्येभ्यो ४०
राजग्राह्यभागस्याध्यक्षः शुल्काध्यक्षः । २ शुल्के नियुक्तः
शौल्किकः । 'तत्र नियुक्तः' ४।४।६९ ॥ इति ठक् । द्वे 'दाणी'
इति ख्यातस्य ॥

शुल्कस्तु घट्टादिदेयम्

१ शलति प्रतिबन्धोऽनेन शुल्कः । 'शल गतौ'
(भ्वा.प.से.), 'शुल्कवल्कोल्काः'( ) इति निपातः । 'शक्तः
शुल्कशिखण्डौ शम्या श्रमणः शपथशुल्कौ' [ ] इति शभेदात्
तालव्यादिः । घट्टतेऽत्रेति घट्टः । 'घट्ट स्वलने'(भ्वा.आ.से.),
अधिकरणे घञ् । घट्टो राजग्राह्यग्रहणस्थानादि वर्त्म । 'घट्टोऽत्र
रक्षार्थं राजदेयभागः शुल्कः' [ ] इति माधवी । घट्टो नदी- ५०
तटस्थानम्, 'घाट' इति प्रसिद्धो वा, स आदिर्यस्य स घट्टादिः,
आदिशब्दाद् गुल्मप्रतोल्यादिः, तत्र दीयते घट्टादिदेयम् । 'अचो
यत्' ३।१।९७ ॥ । आदिशब्दाद् गुल्मप्रतोल्यादौ प्रवेशयनिःसार्य-
द्रव्येभ्यो राजग्राह्यो भागोऽत्र शुल्कः । यदमरः- "घट्टादिदेयं
शुल्कोऽस्त्री । शुल्कशब्दो विवाहाय वराद् ग्राह्यवस्तुवाच्यपि ।
यदजयः- "शुल्को घट्टे विवाहाय वराद् ग्राह्ये च वस्तुनि"
[ ] इति । महेश्वरोऽपि- "शुल्कं घट्टादिदेये स्याज्जामातुर्बन्ध-

१. 'ओदनशि-' इति ११ । २. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ ३. 'कुण गुण चामन्त्रणे' इति स्वामी, 'केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति मैत्रेयः, 'सङ्केत
ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति सायणः ॥ ४. 'तेन दिव्यति- ४।४।२ ॥ इत्यतः 'तेन' इत्यनुवृत्तेः कर्मणि ठक् चिन्त्यः ॥ ५. 'पत्र' इति पाठोऽनुपयुक्तः
प्रतिभाति ॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७ ॥ ७. 'मुहर' इति ३, 'मुहरि' इति ४ ॥ ८. 'शुक्वल्कोल्काः'(उणा-३।२२) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ९. 'श्रवणः'
इति १.२.४ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४८९, पृ.५६७ ॥ ११. 'घट्ट चलने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १२. '-देयो भागः' इति ३ ॥ १३.
द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४८९, पृ.५६७ ॥, तत्र "घट्ट स्वलने । घट्टेऽत्र । घञ् (पा.३।३।१२१ ॥) । घट्टो राजग्राह्यग्रहणस्थानादिः ।"
"घट्टो वर्त्म 'घाटी' ति ख्यातः । तत्र रक्षार्थं राजदेयभागः शुल्कः" इति माधवी । इति दृश्यते ॥ १४. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'यो' इति दृश्यते ॥

केऽपि च”[विश्वप्रकाशकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-४३]इति ।
 “जामातुर्बन्धको विवाहाय वराद् ग्राह्यं धनम्”[ ]इति तद-
 वृत्तिः । तदा लोके ‘पडलउं’ इति भाषा । यद्रघुः-“स्वं
 विचिन्त्य च धनुर्दुरानमं पीडितो दुहितृशुल्कसंस्थया”[रघु-
 वंशम्, सर्गः-११, श्लो-३८], “हनूमानपि शृणुत जनकशुल्कं
 क्षत्रियाः सर्व एते”[ ]इति । एकं ‘नदीउतरणउं’ दाण-
 भाडओ’ इति प्रसिद्धस्य ॥

धर्माध्यक्षस्तु धार्मिकः ॥७२४॥

धर्माधिकरणी च

१० १ धर्मस्याऽध्यक्षः धर्माध्यक्षः । २ धर्मं चरति
 धार्मिकः । ‘धर्मं चरति’ ४।४।४१ ॥ इति सूत्रेण ठक् ॥७२४॥
 ३ धर्मेऽधिकरणमधिकारोऽस्य धर्माधिकरणी । ‘अत इनि-
 ठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः । त्रिणि धर्माधिकारिणः ॥

अथ हट्टाध्यक्षोऽधिकर्मिकः ।

१ हट्टेष्वध्यक्षो हट्टाध्यक्षः । २ अधि उपरि कर्माऽ-
 स्य अधिकर्मिकः । ‘ब्रीह्यादिभ्यश्च’ ५।२।११६ ॥ इति ठन् ।
 द्वे हट्टाधिकारिणः ॥

चतुरङ्गबलाध्यक्षः सेनानीर्दण्डनायकः ॥७२५॥

१ चत्वारि हस्त्यश्वरथपादातिकानि अङ्गानि यस्य
 २० तच्चतुरङ्गम्, तच्च तद् बलं सैन्यं च चतुरङ्गबलम्, तस्याऽध्यक्षः
 चतुरङ्गबलाध्यक्षः । २ सेनां नयति सेनानीः । ‘णीञ्
 प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘सत्सूद्विष-’ ३।२।६१ ॥ इति विवप् । ३
 दण्डं सैन्यं नयति दण्डनायकः । ‘णीञ् प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.),
 ण्वुल् । त्रीणि ‘सेलहत’ इति ख्यातस्य ॥७२५॥

स्थायुकोऽधिकृतो ग्रामे

१ तिष्ठतीत्येवंशीलः स्थायुकः । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’
 (भ्वा.प.अ.), ‘लषपतपदस्था-’ ३।२।१५४ ॥ इत्युक्ञ्, ‘आतो
 युक् चिण्कृतोः’ ७।३।३३ ॥ इति युक् । एकस्मिन् ग्रामेऽधि-
 कारीत्यर्थः । ‘सांहणा’ इति भाषा ॥

३०

गोपो ग्रामेषु भूरिषु ।

१ गां भुवं पाति रक्षति गोपः । ‘पा रक्षणे’ (अ.-
 प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥ । गोपायतीति गोपो वा ।
 ‘गुपू रक्षणे’ (भ्वा.प.से.), अच् । बहुषु ग्रामेष्वधिकृतोऽधि-
 कारी । ‘गोपौ भूपालवल्लवौ ग्रामौघगोष्ठाधिकृतौ’ [अनेकार्थ-
 सङ्ग्रहः २।२८९-२९०] इत्यनेकार्थः । ‘ग्रामौघाधिकृतौ’
 [ ] इत्यनेकार्थः, ग्रामौघाधिकृतो ग्रामपतिः” [ ] इति तट्टीका ।
 एकं ग्रामवृन्दपतेः ॥

स्यातामन्तःपुराध्यक्षेऽन्तर्वेशिकाऽऽवरोधिकौ ॥७२६॥

१ अन्तरिति, तात्स्थ्यलक्षणवाऽन्तराभ्यन्तरस्थो वंशो
 गृहमन्तर्वेशः, तत्र भवोऽधिकृतत्वाद् विद्यमानः, ‘अन्तपूर्वपदाद्’ ४०
 ठञ् ४।३।६० ॥ इति ठञ्, संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्ध्यभावः । मत्वर्थे
 ठन् वा । अन्तर्वेशस्य अन्तर्वेशम्, अव्ययीभावः । ताः सन्त्यस्य
 अन्तर्वेशिकः वा । वृद्धिपक्षे आन्तर्वेशिकोऽपि । २ अवरोधे
 नियुक्तः आवरोधिकः । ‘तत्र नियुक्तः’ ४।४।६९ ॥ इति ठक् ।
 आन्तःपुरिकोऽपि । ‘अन्तःपुरे त्वधिकृतः स्यादन्तर्वेशिको जनः’
 [अमरकोषः २।८।८ ॥] इत्यमरः । ‘[जनः] कुब्जवामनादि-
 समूहः’ [अम.क्षीर.२।८।८ ॥] इति तट्टीका । द्वे सामान्येन
 कुब्जवामनादिकान्तःपुराधिकारिणः ॥
 [शेषश्चात्र-

“क्षुद्रोपकरणानां स्यादध्यक्षः पारिकर्मिकः । ५०

पुराध्यक्षे कोट्टपतिः पौरिको दाण्डपाशिकः ॥१॥”

[शेषनाममाला ३।१४२ ॥] ॥७२६॥

शुद्धान्तः स्यादन्तःपुरमवरोधोऽवरोधनम् ।

१ शुद्धाः शुचयः सौविदल्ला अन्तेऽस्य शुद्धान्तः,
 पुंस्त्री. । २ अन्तर्गतं पुरस्य गृहस्य अन्तःपुरम् । ३ अव-
 रुध्यते अवरोधः । कर्मणि घञ् । ४ अवरुध्यते अवरोध-
 नम् । कर्मणि ल्युट् । चत्वारि अन्तःपुरस्य ॥

सौविदल्लाः कश्चुकिनः स्थापत्याः सौविदाश्च ते

॥७२७॥

१ सुविदन्तं (‘विवाहं जानन्तं लान्ति सुविल्ला ऊढाः’) ६०
 स्त्रियः, तत्र भवा विद्यमानाः सौविदल्लाः । ‘तत्र भवः’ ४।३।-
 ५३ ॥ इत्यण् । सुष्ठु विदन्ति जानन्ति अन्तःपुरव्यापारमिति

१. ‘पडलनुं’ इति ३, ‘पडलौ’ इति ४ ॥ २. ‘नदीउतरणौ’ इति ३ ॥ ३. ‘-भाडौ’ इति ३.४ ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७ ॥ ५. ‘ठञ्’ इति ३.४ ॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।८ ॥ ७. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १.२.४ प्रतिषु “विदल्लाः शण्डाः” इति दृश्यते ॥

सुविदः पण्डिताः । 'क्विप् च' ३ ॥ ७६ ॥ इति क्विप् । तानतति सातत्येन गच्छति सुविद् भूपालः, तं लाति सुविदल्लमन्तः-
पुरम् । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३ ॥ १२ ॥, 'तोर्लि' ८ ॥ १४ ॥ ६० ॥ इति
लत्वम् । तत्र भवाः सौविदल्ला वा । २ कञ्चुकशूलको विनीत-
वेषार्थमस्त्येषां कञ्चुकिनः । 'अत इनिठनौ' ५ ॥ १२ ॥ ११५ ॥
इतीनिः । ३ तिष्ठत्यस्मिन्निति स्थः, घञर्थे कः, स्थश्चासौ पति-
श्चेति स्थपतिः, तस्याऽमो, ('पूर्वावण्यस्यस्थाप') 'दित्यदित्य'-
४ ॥ १८५ ॥ इत्यादिना ण्यः स्थापत्याः । बृहस्पतीष्ट्या इष्टवान्,
स भूपः स्थपतिः, तस्यामपूर्वावण्य (तस्येमे, पूर्ववण्यः) ।
१० "स्थपतिः [एव, 'चतुर्वर्णादीनां स्वार्थ उपसङ्ख्यानाम्' (वा-
५ ॥ १२४ ॥)] इति स्वार्थे ष्यञ्" [ ] इत्यन्ये । "कुलस्त्रीर्व्यवस्थया
स्थापयन्ति स्थपतयः, स्थपतय एव स्थापत्याः, चातुर्वर्ण्यादित्वात्
ष्यञ्" [ ] इत्यन्ये । ४ सु शोभनं वेत्ति, इगुपधत्वात् कः,
सुविदो राजा, तस्याऽमो सौविदाः । 'प्राग्दीव्यतोऽण्' ४ ॥ १८३ ॥
इत्यण् । चत्वारि अन्तःपुररक्षिणाम्, "कुब्जवामनादीनाम्"
[अभि. स्वोपज्ञटीका ३ ७२७] इत्याचार्याः ॥ ७२७ ॥

षण्ठे वर्षवरः

१ षण्ठः नपुंसकोऽत एवान्तःपुररक्षकस्तत्र । शण्ड-
स्तालव्यादिष्टवर्गचतुर्थोऽपि । शाम्यति शिशनाभावात् शण्डः ।
२० ["शमु उपशमे" (दि.प.से.)], 'शमेढः' (उणा-९९) इति ढः ।
"शण्डः क्लीबस्तु कञ्चुकी" [ ] इति तालव्यादौ रभसः । २
वर्ष वीर्यसेकं वृणोत्याच्छादयति वर्षवरः । 'वृञ् आच्छादने'
(स्वा.उ.से.), अच् । वरति निराकरोति वरः । वर्षस्य रेतः-
सेकस्य वरो वर्षवरः ।
"ये त्वल्पसत्त्वाः प्रथमाः क्लीबाश्च स्त्रीस्वभाविनः ।
जात्या न दुष्यः (दुष्टाः) कार्येषु ते वै वर्षवराः स्मृताः ॥ ११ ॥"
[ ] इति । द्वे 'षोजा' इति ख्यातस्य ॥

शत्रौ प्रतिपक्षः परो रिपुः ।

शात्रवः^५ प्रत्यवस्थाता^६ प्रत्यनीकोऽभिभयात्यरी^७ ॥ ७२८ ॥

दस्युः^{१०} सपत्नोऽसहनो^{११} विपक्षो^{१२} ।

द्वेषी^{१४} द्विषन्^{१५} वैर्यहितो^{१६} जिघांसुः^{१७} ॥

दुर्हेत्^{१९} परेः^{२०} पन्थकपन्थिनौ^{२१} द्विद्^{२२} ।

प्रत्यर्थ्यमित्रावभिमात्यराती^{२३} ॥ ७२९ ॥

१ शृणाति हिनस्तीति^१ शत्रुः । 'शृ हिंसायाम्'
(ब्र्या.प.से.), 'जञ्वादयश्च' (उणा-५४२) इति साधुः । [यद्वा]
शातयतीति^२ शत्रुः । 'शद्लृ शातने' (भ्वा.तु.आ.अ.), 'नृ-
(तृ)शदिभ्यां वुन्' ( ) इति वुन्, बाहुलकाणिणलोपो वृद्धय-
भावश्च, प्रत्ययलक्षणेन णिज्जिमितम्, तत्त्वम्, तत्र । २ प्रति-
कूलः पक्षः प्रतिपक्षः । ३ पिप्रति रोषमिति परः । 'पृ
पालनपूरणयोः' (जु.प.अ.), अच्, 'इत्वोत्वाभ्यां गुणवृद्धी पूर्व-
विप्रतिषेधेन' (वा-७ ॥ १०२) इत्युत्वापवादो गुणः । ४ रपति
दोषं व्यक्तीकरोति रिपुः । 'रप व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.प.से.),
'रपेरिचोपधायाः' (उणा-२६) इति कुप्रत्यये उपधाया इत्वम् ।
५ शत्रुरेव शात्रवः । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५ ॥ १४ ॥ ३८ ॥ इत्यण् । ६
प्रतीपमवतिष्ठतीति^३ प्रत्यवस्थाता । तृच् । ७ प्रतीपमनी-
कमस्य प्रत्यनीकः । ८ अभिमुखं याति अभियातिः । 'या
प्रापणे' (अ.प.अ.), 'अभेर्यामाभ्याम्' (हैमोणा-६६३) इत्यातिः ।
"याधातोः क्तिचि" [टीकासर्वस्वम् २ ४ ॥ १० ॥] इति सर्वस्वम् ।
'यती प्रयत्ने' (भ्वा.प.से.), निरीकारो वेति चुरादिण्यन्ताद्
'अच इः' (उणा-५७८) इति इर्वा । अभिघातीत्यपि । अभि
सर्वतो हन्तुं शीलमस्य अभिघाती । 'हन् (हन) हिंसागत्योः
(अ.प.अ.), 'सुप्यजातौ' ३ ॥ १२ ॥ ७८ ॥ इति णिनिः । ८ इयति^४
विरोधमिति अरिः । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'अच इः' (उणा-
५७८) इति इः ॥ ७२८ ॥ १० दस्युत्पत्तिभिमतार्थमुत्क्षिपति
दस्युः । 'तसु उत्क्षेपणे' (दि.प.से.), 'दसु च' (दि.प.से.),
'जनिमनितनिदसिभ्यो युः' (उणा-३००) इति युः, बाहुलकाद्

१. 'भव इत्यण्' इति १, 'भवः' इति २ ॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठो विचारणीयः ॥ ३. '-स्थाया' इति २.३.४ ॥ ४. '-धात्' इति १ ॥ ५. '-दयः' इति
स्वोपज्ञटीकायम्, ३ ७२७ ॥, पृ. १६१ ॥ ६. '-र्यः' इति १.२ ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४६३, पृ. ५४६ ॥ ८. 'वरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥
९. 'च' इति ३.४ ॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २ ४ ॥ ११ ॥, पृ. ५८ ॥, तत्र "ये त्वल्पसाराः प्रखलाः क्लीबाश्च स्त्रीस्वभाविनः । न दुष्टाः क्वापि कार्ये
च ते वै वर्षवराः स्मृताः ॥" इति दृश्यते ॥ ११. '-स्ति' इति १.२ ॥ १२. '-यति' इति १ ॥ १३. 'रुशातिभ्यां कृन्' इत्युणादिगणे ॥ १४. द्र. मा.
धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-५८४, पृ. २१९ ॥ १५. '-ष्ठति' इति १.२ ॥, 'समवप्रविभ्यः स्थः' १ ॥ १३ ॥ इत्येनेनाऽऽत्मनेपदित्वादिदं 'अवतिष्ठतीति' रूपं
विचारणीयम् ॥ १६. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे "यातेः क्तिच् । अभियातिः" इति दृश्यते, भा-३, २ ४ ॥ १० ॥, पृ. ६० ॥ १७. 'यत निकारोपस्कारयोः'
इति चुरादौ क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ १८. 'इयति' इति ३, 'इयते' इति ४ ॥ १९. 'तसु उपक्षेपे' इति स्वामिसायणौ, 'तसु प्रक्षेपे' इति मैत्रेयः ॥ २०.
'यजिमनिशुन्धिदसिजनिभ्यो युच्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥

योरनादेशाभावः, अनुनासिकत्वप्रतिज्ञानाद्वा । ११ सपत्नीव सन्तापहेतुत्वात् सपत्नः । 'व्यन् सपत्ने' ४।१।१४५ ॥ इति निर्देशा-
दकारः । १२ न सहते असहनः । 'पह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.),
युच् । १३ विरुद्धः पक्षो विपक्षः । 'पक्षो मासार्धके पार्श्वे
ग्रहे साध्या(साध्य)विरोधयोः' [विश्वप्रकाशकोशः, क्षान्तवर्गः,
श्रौ-५] इति मेदिनिः (विश्वः) । १४ द्वेषणशीलो द्वेषी । 'द्विष्-
(द्विष) अप्रीतौ' (अ.उ.अ.), सम्पृचादित्वाद् घिनुष् । १५
द्वेषीति द्विषन् । 'द्विषोऽमित्रे' ३।२।१३१ ॥ इति शतृप्रत्ययः ।
द्विषन्तौ, द्विषन्तः इत्यादि । १६ वीरस्य कर्म वैरं विरोधः,
१० 'वैरमैथुन(नि)कयोः' ४।३।१२५ ॥ इति निर्देशादण् । 'युवा-
दित्वादण्' [ ] इत्यन्ये, तदयुक्तम्, तत्र पाठादर्शनात् । तद्योगाद्
वैरी । मत्वर्थे इनिः । १७ हिताचरणाद् हितः, न हितः
अहितः । नास्ति हितमस्माद्वा अहितः । १८ हन्तुमिच्छति
जिघांसति, जिघांसतीत्येवंशीलो जिघांसुः । 'सनाशंसभिक्ष
उः' ३।२।१६८ ॥ १९ क्रोधेन दुष्टं हृदयमस्य दुर्हत् । 'सुहृदुर्हदौ
मित्रमित्रयोः' ५।४।१५० ॥ इति हृदयस्य हृदादेशः । दुर्हदौ, दुर्हदः
इत्यादि । २०-२१ परेः परिशब्दात् पन्थिकपन्थिनौ योज्येते,
परितः पन्थयति गच्छति परिपन्थि(न्थ)कः । 'पन्थि
गतौ' (चु.उ.से.), णिजन्तः, ण्वल् । परं दोषाख्यानं पन्थयति
२० गच्छति परिपन्थी । 'पन्थि गतौ' (चु.उ.से.) इत्यास्माच्चुरादे-
र्ग्रहादित्वाणिनिः । परिशब्दं प्रकृत्य (प्रकृते) 'दोषाख्याने
निरसने पूजावास्थयोश्च (पूजाव्याप्त्योश्च) भूषणे' [मेदिनीकोशः,
अव्ययवर्गः, श्रौ-६८] इति मेदिनिः । २२ द्वेषीति द्विद् ।
'सत्सूद्विष- ' ३।२।६१ ॥ इत्यादिना क्विप् । २३ प्रतिकूलमव-
श्यमर्थयते प्रत्यर्थी । 'अर्थ याच्चायाम्' (चु.उ.से.), आवश्यके
णिनिः । २४ अमति गच्छति वैरम् अमित्रः । 'अम् (अम)
गतौ' (भ्वा.प.से.) । अमति (आमयति) रुजतीति वा । 'अम
रोमे' (चु.उ.से.), 'अमेद्विषि पिच्च' (उणा-६१३) इति इत्रन् ।
मित्रविरुद्धकर्माचरणाद्वा अमित्रः । 'लोकाश्रयत्वात् पुंस्त्वम्'
३० [ ] इत्यन्ये । असृहदपि । २५ अभिमाति क्रुध्यति अभि-
मातिः । 'मा माने' (अ.प.अ.), 'क्लिक्तौ च संज्ञायाम्' ३।३।-
१७४ ॥ इति क्तिच् । २६ इयति अरातिः । 'ऋ गतौ' (जु.-

प.अ.), 'रा दाने' (अ.प.अ.), बाहुलकाद् 'हरसिभ्यां तिः'
( ) इति राधातोरपि तिः । षड्विंशतिः शत्रोः ॥ ७२९ ॥

वैरं विरोधो विद्वेषः

१ वीरस्येदं कर्म वैरम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥
इत्यण् । २-३ विरोधनं विरोधः । विद्वेषणं विद्वेषः ।
उभयत्र भावे घञ् । त्रीणि वैरस्य ॥

वयस्यः सवयाः सुहृत् ।

स्निग्धः सहचरो मित्रं सखा

४०

१ वयसा तुल्यो वयस्यः । 'नौवयो' ४।४।११ ॥
इत्यादिना यत् । शब्दशक्तिस्वाभाव्यात् तुल्यवयस्कः प्रिय-
वाचकः । २ समानं वयोऽस्येति सवयाः । 'अत्वसन्तस्य
चाधातोः' ६।४।१४ ॥ इति दीर्घः । सवयसौ, सवयसः इत्यादि ।
३ सोभनं हृदयमस्य सुहृत् । 'सुहृदुर्हदौ मित्रमित्रयोः' ५।४।-
१५० ॥ इति निपातः । ४ स्निह्यति स्निग्धः । 'ष्णिह' प्रीतौ'
(दि.प.से.), 'मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च' ३।२।१८८ ॥ इति चकाराद्
वर्तमाने क्तः । ५ सहचरतीति सहचरः । एवं सहायोऽपि ।
६ मेघति स्निह्यति मित्रम्, क्लीबे । 'जिमिदा स्नेहने'
(दि.प.से.), 'अमिचिमिदिशसिभ्यस्त्रि' (उणा-६०३) । 'मित्र- ५०
माविष्टलिङ्गम्' [ ] इति मिश्राः । ७ समानः ख्यायते जनैः
समानं ख्यातीति वा सखा । 'ख्या प्रकथने' (अ.प.अ.),
'समानः (समाने) ख्यः, स चोदात्तः' (उणा-५७६) इतीण्, स
च डित्, 'वेजो डित्- (वातेर्डिच्च)' (उणा-५१२) इत्यनुवृत्तेः
डित्वाट्टिलोपो यलोपश्च, '-य[लोपः]-' (उणा-५७५) इत्यनु-
वृत्तेः समानस्य सभावः, 'अनड(अनङ्) सौ' ७।१।१३ ॥
इत्यनङ् । सप्त मित्रस्य ॥

१. '-कप्रति-' इति ३ ॥ २. '-न्यः' इति १.२ ॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४६४, पृ.५४८ ॥ ३. 'पर' इति १.२ ॥ ४. '-ति' इति ३.४ ॥ ५.
'याचनायां' इति ४, मैत्रेयसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'उपयाच्चायाम्' इति स्वामिसायणौ ॥ ६. 'अमेद्विषति चित्' इत्युणादिगणे ॥ ७. '-ङ्' इति १.२ ॥ ८. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४६५, पृ.५४९ ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोपः १।७।२५ ॥ १०. 'विशेषेण रोभो विरोधः' इति ४ ॥ ११. इतोऽग्रे १प्रतौ
'धर्म' इति दृश्यते ॥ १२. '-वयसः' इति ३ ॥ १३. दीर्घत्वे 'ज्योतिर्जनपद- ' ६।३।८५ ॥ इत्येनन समानस्य स इत्यपि बोध्यम् ॥ १४. 'स्निह' इति ३ ॥
१५. 'मिद्यति' इति २.४, 'मिद्यते' इति ३ ॥ १६. '-भ्यः क्तः' इत्युणादिगणे ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४६६, पृ.५५० ॥ १८.
इतोऽग्रे ४प्रतौ 'सखा' इति दृश्यते ॥ १९. 'मित्रस्य सप्त' इति ३.४ ॥

सख्यं^१ तु सौहृदम्^२ ॥७३०॥

सौहार्दं^३ साप्तपदीनमैत्र्यज्याणि^४ सङ्गतम्^५ ।

१ सख्युर्भावः कर्म वा सख्यम् । 'सख्युर्यः' ५।१।१२६॥ इति यः । २ सुहृदो भावः सौहृदम् । युवादित्वादर्ण, बाहुलकादुत्तरपदस्य न वृद्धिः ॥७३०॥ ३ सुहृदयस्य भावकर्मणी सौहार्दम् । 'हायनान्तयुवादिभ्योऽण्' ५।१।१३०॥ इत्यण्, 'हृद्गसिन्धु- ७।३।१९॥ इत्युभयपद- वृद्धिः, 'हृदयस्य हृल्लेख' ६।३।५०॥ इत्यादिना हृदयस्य हृद्भावः । ४ सप्तभिः पदैरवाप्यते साप्तपदीनम् । 'साप्तपदीनं' १० सख्यम् ५।१२।१२२॥ इति साधुः । सप्तभिः पदैः क्रमैस्त्या- द्यन्तैर्वाऽवाप्यते साप्तपदीनमिति वा । प्राक् सूत्रेणैव साधुः । सखाऽपि । ५ मित्रस्य भावः कर्म वा मैत्र्यम्, डीषि मैत्री । ६ न जीर्यति अजर्यम् । 'जृ[ष] वयोहानौ' (दि.प.से.), 'अजर्यं सङ्गतम्' ३।१।१०५॥ इति सूत्रेण साधुः । ७ सङ्गमनं सङ्गतम् । बाहुलकाद् भावे क्तः । सप्त 'मित्राई' इति ख्यातायाः ॥

आनन्दनं^१ त्वाप्रच्छनं^२ स्यात् सभाजनमित्यपि ॥७३१॥

१ आनन्द्यते आनन्दनम् । 'टुणदि(टुनदि) समृद्धौ' (भ्वा.प.से.), भावे ल्युट् । २ आपृच्छ्यते आप्रच्छनम् । २० भावे ल्युट् । आङ्पूर्वः प्रच्छिरालिङ्गनार्थः । यथा-“आपृच्छ- स्व प्रियसखममुम्” [मेघदूतम्, पूर्वमेघः, श्लो-१२] इति । ३ सभाज्यते सभाजनम् । 'सभाज प्रीतिसेवनयोः' (चु.उ.से.), चुरादिः, भावे ल्युट् । “सभाजनायोपगतान् स दिव्यान् मुनीन् पुरस्कृत्य हतस्य शत्रोः” [रघुवंशम्, सर्गः-१४, श्लो-१८] इति रघुः । त्रीणि आलिङ्गनानन्दस्य । आलिङ्ग्य कुशलादि- पृच्छेत्यर्थः । 'मिलवउं' इत्यादिभाषा ॥७३१॥

विषयानन्तरो राजा शत्रुः

१ विजिगीषोः राज्ञो विषयाज्जनपदादनन्तरोऽव्यवहितो राजा शत्रुः उच्यत इत्यन्वयः । एकं शत्रुराज्ञः ॥

मित्रमतः^१ परम् । ३०

१ अतोऽस्माच्छत्रो राज्ञः परं परभूमिस्थितं विजि- गीषोः राज्ञो मित्रम् उच्यत इत्यन्वयः । एकं मित्रराज्ञः ॥

उदासीनः^१ परतरः

१ शत्रुमित्रयो राज्ञोर्भूमिभ्यः परतरो बाह्य उदासीनः उच्यत इत्यन्वयः । उद्पूर्वादासेः शानच् । एकमुदासीनराज्ञः ॥

पार्ष्णिग्राहस्तु पृष्ठतः^१ ॥७३२॥

१ विजिगीषोः राज्ञः पश्चात् स्थितराजनामैकं पार्ष्णि- ग्राहः इति । 'शत्रुजयायोद्यतस्य विजिगीषोस्तच्छत्रुपक्षपातेन यः पार्ष्णिं पश्चात्पदं गृह्णाति यातीति । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । “सैन्यपृष्ठे पुमान् पार्ष्णिः पश्चात्पदजिगीषयोः” [“] इति विश्वः । ४० विजिगीषुशत्रुमित्रोदासीनपार्ष्णिग्राहेषु पञ्चस्वेतेषु द्वादशराजक- मण्डलं परिसमाप्तम् । यदुक्तम्-

“अरिर्मित्रमरेर्मित्रं मित्रमित्रमः परम् ।

तथारिमित्रमित्रं च विजिगीषोः पुरः स्मृताः ॥१॥

पार्ष्णिग्राहस्तथाक्रन्दर आसारौ च तयोः पृथक् ३-४।

मध्यमोऽथाप्युदासीन इति द्वादशराजकम् ॥२॥” [“] ॥७३२॥

अनुवृत्तिस्त्वनुरोधः^१

१ अनुवर्तनम् अनुवृत्तिः । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । २ अनुरोधनम् अनुरोधः । भावे घञ् । द्वे इच्छानुवर्तनस्य । 'मनराखवउं' इति भाषा ॥ ५०

हेरि^१को गूढपूरुषः^२ ।

प्रणिधिर्यथा^३हवर्णो^४ऽवसर्पो^५ मन्त्रविच्चरः^६ ॥७३३॥

१. 'नैर्वाप्यते' इति ३॥ २. 'मित्रस्य' इति ४॥ ३. 'सभाज प्रीतिदर्शने' इति स्वामी, 'सभाज प्रीतिदर्शनयोः' इति मैत्रेयस्वयणौ ॥ ४. 'नङ्गता आनन्दस्य' इति १, 'नङ्गना आनन्दस्य' इति २॥ ५. 'मिलवु' इति ३, 'मिलवउ' इति ४॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।१९॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।१९-१०॥ ८. 'शत्रु' इति ४॥ ९. 'पार्ष्णिः' इति ४॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४६४, पृ. ५४८॥ रामाश्रमी २।८।१०॥, पृ. ३५०॥, विश्वप्रकाशविश्वलोचनकोशयोर्न दृश्यते ॥ ११. “राज्ञस्तु ‘अरिमित्रमरेर्मित्रं मित्रमित्रमतः परम् । तथारिमित्रमित्रं च विजिगीषोः पुरस्सराः ॥’ पञ्चेति शेषः । ‘पार्ष्णिग्राहास्ततः पश्चादाक्रन्दस्तदनन्तरम् । आसारावनयोश्चैव विजिगीषोस्तु पृष्ठतः ॥’ पार्ष्णिग्राहासारः आक्रन्दासारश्चेत्यर्थः । अत्र चत्वार इति । एवं नव भवन्ति । विजिगीषुर्दशमः । ‘अरेश्च विजिगीषोश्च मध्यमो भूम्यनन्तरः । अनुग्रहे संहतयोः समर्थो व्यस्तयोर्वधे । मण्डलाद् बहिरतेषामुदासीनो बलाधिकः ॥’ इति मध्यमोदासीनाभ्यां सह द्वादश वेदितव्याः ॥” इति शिशुपालवधसर्वङ्गपाटीका, शिशुपालवधम्, २।८।११॥, पृ. ५३॥ १२. द्र. अम.क्षीरस्वामिटीका २।८।१०॥, पृ. १७८॥, स्वोपज्ञटीका ३।७३२॥, पृ. १६२॥ १३. ‘-वौ’ इति ४, ‘-वो’ इति ३॥

वार्तायनः^१ स्पशश्चरः^{१०}

१ हिनोति परराष्ट्रं गच्छति हेरिकः । 'हि गतौ वृद्धौ च'(स्वा.प.अ.), पृषोदरादिः । २ गूढ आवृतः पूरुषो गूढपूरुषः । ३ प्रकर्षेण निधीयते स्थाप्यते ज्ञेयमत्रेति प्रणिधिः । 'डुधाञ् धारणादौ'(जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः'३।३।१२॥ इति किः । ४ यथार्हं वर्णः प्रकारोऽस्य यथार्हवर्णः । यत्र येन प्रकारेणाऽन्तस्तत्त्वं ज्ञातुं शक्यते, तत्र तथाभूतः प्रकारोऽस्येत्यर्थः । "वर्णः स्याद्भेदरूपयोः" [१]इति धरणिः । देशकालोचितो वर्ण आकारः, जातिवर्णनं १० वाऽस्य यथार्हवर्णः । ५ 'तत्त्वज्ञानार्थमवसर्पत्यधिकं भ्रमति अवसर्पः' । 'सुप्लु गतौ'(भ्वा.आ.से.), अच् । "अपकृष्टं सर्पत्यपसर्पः"[१]इति तु सुभूतिः । "अवच्छन्नं सर्पत्यपसर्पः"[अम.क्षीर.२।८।१३॥]इति स्वामी । ६ मन्त्रं वेत्तीति मन्त्रवित् । क्विबन्तः । ७ चरति जानाति परतत्त्वं चरः । 'चर गतौ'(भ्वा.प.से.), अच् ॥७३३॥ ८ वार्तामयते^{१०} वार्तायनः । 'अय गतौ'(भ्वा.आ.से.), नन्दादित्वाल्त्युः । ९ स्पशः सौत्रस्तालव्यान्तः, स्पशति बाधते परानिति^{११} स्पशः । पचाद्यच् । 'स्पश बाधन-स्पर्शनयोः'(भ्वा.उ.से.)इत्यस्य वा पचाद्यचि । १० चर २० एवं, 'चर गतौ'(भ्वा.प.से.), अच्, प्रज्ञाद्यणि चारः । दश 'हेरु' इति ख्यातस्य ॥

आमप्रत्ययितौ समौ ।

१ "रागद्वेषविनिर्मुक्त आप्त इत्यभिधीयते"[१]इति । आप्यते स्म आमः । 'आप्लु व्याप्तौ'(स्वा.प.अ.), कर्मणि क्तः । २ प्रत्ययो विश्वासः सञ्जातोऽस्य प्रत्ययितः, त्रिलिङ्गः वाच्यलिङ्गत्वात् । तारकादित्वादित्प्रत्ययः । "प्रत्ययः शपथे रन्ध्रे विश्वासाधरहेतुषु"[विश्वप्रकाशकोशः, यान्तवर्गः, श्रौ-६९]इति विश्वः । द्वे अव्यभिचारिवचनस्य पुंसः ॥

सन्निविग्रहया^१ नान्यासन^२ दूत^३ धाश्रया^४ अपि ।

१ सीदन्त्यस्मिन्निति सत्त्वं गृहं सदादानं च, तदस्या- ३०
ऽस्ति सत्त्री । 'अत इनिठनौ'५।२।११५॥ इतीनिः, तत्र ।
२ गृहस्य पतिः गृहपतिः । द्वे गृहपतेः ॥

दूतः सन्देशहारकः ॥७३४॥

१ दूयतेऽनेन परः यथोक्तवादित्वादिति दूतः । 'दुई'(दुदु) उपतापे'(स्वा.प.से.), 'दुतनिभ्यां दीर्घश्च'(उणा-३७०)इति तन् (क्तः) । दवति गच्छति परदेशमिति वा । २ सन्दिश्यतेऽसौ सन्देशः । 'दिश अतिसर्जने'(तु.प.अ.), कर्मणि घञ् । सन्देशो निवेद्यत्वेन वाग्विशेषस्तं हरति सन्देशहारकः । 'हञ् हरणे'(भ्वा.उ.अ.), ण्वुल् । द्वे दूतस्य ॥७३४॥

सन्धिविग्रहयानान्यासन^१ दूत^२ धाश्रया^३ अपि ।

षड् गुणाः

१ एते सन्ध्यादयः षड् गुणाः, गुणशब्दवाच्या इत्यर्थः । तत्र स्वर्णादिदानेन बन्धुभिः प्रीत्युत्पादनं मित्रीकरणं सन्धिः । सम्पूर्वाद् दधातेः 'उपसर्गे घोः किः'३।३।१२॥ इति किः । २ विरुद्धं ग्रहणं परमण्डले दाहलुण्टनच्छेदादिः विग्रहः, निबन्धकाशकूटतूष्णीभेदेन त्रिविधः । ३ उपचित-शक्तेः कृतमूलराष्ट्ररक्षस्य शत्रोरवस्कन्दाय गमनं यानम् । तच्च विगृह्ययानम्^१, सन्धाययानम्^२, संभूययानम्^३, प्रसङ्गयानम्^४, उपेक्षयानम्^५ चेति पञ्चविधम् । पश्चात् स्थायिनः शत्रोर्बल- ५०
द्रव्यजनपदवासादिकं कृत्वा पुरोवर्तिनि शत्रौ या यात्रा, तद् विगृह्ययानम्^१, शूराय राज्यग्रहणसमर्थेन शत्रुणा सन्धिसन्ध्याऽरेः संमुखं गमनं सन्धाययानम्^२, बलवदरिणा सन्धाय संमील्य, तैः सह यातुं केऽरौ(कातरेऽरौ) यद् यानम्, तत् संभूययानम्^३ । एकं प्रति कृतयानस्याऽनन्तरोपस्थितानुद्देश्येऽपि यद् यानम्, तत् प्रसङ्गयानम्^४ । शत्रौ शत्रोर्बलाधानाय पथि प्राप्तेषु शत्रुमित्रेषु अपरेषु वा बलिषु शत्रुमुपेक्ष्य यद् यानम्, तदुपेक्षयानम् । ४ नाऽहमिदानीं योद्धुं समर्थ इति कालादिप्रतीक्षणं विजिगीषो-
र्दुर्गादीन् वर्धयतः स्थितिः आसनम् । तदपि विगृह्ययानं

१. '-मत्र' इति३.४॥ २. 'यथार्ह-' इति१.३॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४६७, पृ.५५२॥, रामाश्रमी२।८।१३॥, पृ.३५१॥ ४. 'तत्र' इति१.३॥ ५. '-कष्ट' इति४॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४६७, पृ.५५२॥ ७. ३प्रतौ नास्ति ॥ ८. 'वेत्ति' इति१.२॥ ९. '-त्वमिति' इति३॥ १०. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'इति' इति, ३प्रतौ च 'प्राप्नोति' इति दृश्यते ॥ ११. 'परान्' इति१॥ १२. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'बाधनस्पर्शनयोः' इति स्वामी ॥ १३. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'चारः' इति दृश्यते ॥ १४. 'हेरु' इति२.३॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४६७, पृ.५५२॥ १६. 'विश्वासाधारहेतुषु' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१२०॥ १७. '-स्तोति' इति३॥ १८. 'दुज्' इति१, 'दुई' इति४॥ १९. '-दिभिः' इति३॥ २०. 'सन्धान-' इति३॥ २१. 'एकप्रकृत-' इति पदचन्द्रिकायाम्, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-४७३, पृ.५५७॥

सन्धायासनादिपूर्ववत् पञ्चविधम् । विग्रहेण शत्रोरवस्कन्दोऽ-
शक्तस्य तद्देशादिकं विनाश्य दुर्गादौ (दुर्ग) प्रविश्याऽवस्थानं
विगृह्यासनम् । तुल्यबलत्वादि उद्वे (तुल्यबलत्वाद् युद्धे) क्षीय-
माणयोः सन्धिं कृत्वाऽवस्थानं सन्धायासनम् । बलिनः शत्रो-
र्जये अशक्तस्य दुर्गाश्रयेणाऽपि स्थातुमशक्यत्वाद् बलिना मित्रेण
शत्रुणा वा [मिलित्वा]ऽवस्थानं संभूयासनम् । शत्रुमभिगच्छतो
मित्रागमनादेरुत्सवस्य च प्रसङ्गेनाऽन्तरा स्थितिः प्रसङ्गासनम् ।
बलिनमपि शत्रुं दुर्नयादिना नित्यमुपचीयमानमुपेक्ष्य तदप-
चयाऽपेक्षया स्थितिः उपेक्ष्यासनम् । ५ बलिनोर्वैरिणोर्मध्ये

- १० काकाक्षिवदलक्षितस्योभयत्र वाचा स्वसमर्पणं द्वैधम् । बलिना
सह सन्धिविग्रह इत्यपरम् । शत्रोर्वा मूलप्रकृतिभिः सह सन्धाय
शत्रुणा सह विग्रह इति तृतीयम् । शत्रुणैव वा सन्धिवि-
ग्रहसमुदायहेतोर्दुर्गाश्रयस्य व्यापार इति चतुर्थमिति चतुर्विधं
द्वैधम् । ६ बलवताऽरिणा विद्यमानस्य हीनशक्तेर्यद् बल-
वद्धर्मविजयिसमाश्रयणम्, तद् आश्रयः । तस्यैव बलिनः
शत्रोः सेवया, कषादिदानेनाऽऽश्रयणमाश्रय इति द्विविधमा-
श्रयः । उक्तं च-

“उच्छिद्यमाणो रिपुणा निरुपायप्रतिक्रियः ।

शक्तिहीनः संश्रयते बलिनं धार्मिकं नृपम् ॥११॥”

- २० [ ] इति । एते सन्ध्यादयः षड् राज्योपकारका गुणाः उच्यन्ते ।
एकं सन्ध्यादिषण्णाम् ॥

शक्तयस्तिस्त्रः प्रभुत्वोत्साहमन्त्रजाः ॥७३५॥

१ (‘शक्तयः इति,) तिस्र इमाः शक्तयः इति शक्ति-
शब्दवाच्या इति भावः । शक्यते जेतुमाभिरिति शक्तयः ।
‘शक्लु शक्तौ’ (स्वा.प.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।९४ ॥ ।
(‘प्रभुत्वोत्साहमन्त्रजाः), तत्र प्रभुत्वसाधकत्वात् कोषदण्डौ
प्रभुत्वशक्तिः । उक्तं च-“कोषदण्डबलं प्रभुशक्तिः” [कौटि-
लीयमर्थशास्त्रम्, अधिकरणम्-६, अध्यायः-२, (प्रकरणम्-
९७)] इति । २ विक्रमेण स्वशक्याविष्करणम् उत्साहशक्तिः ।

- ३० उक्तं च-“विक्रमबलमुत्साहशक्तिः” [कौटिलीयमर्थशास्त्रम्,
अधिकरणम्-६, अध्यायः-२, (प्रकरणम्-९७)] इति । ३

सन्ध्यादीनां सामादीनां च यथाऽवस्थापनम्, न तु ज्ञानबलं
मन्त्रशक्तिः । “पञ्चाङ्ग[मन्त्रो] मन्त्रशक्तिः” [ ] इति माधवी ।
एषां त्रयाणां प्रभुत्वोत्साहमन्त्राणां नामैकं शक्तिरिति ॥७३५॥

सामदानभेददण्डा उपायाः

१ प्रियकरणार्थं प्रदानसम्बन्धादिः क्रोधोपशमः
सान्त्वनं सामं, क्लीबे । स्यति वैरमनेनेति सामं । ‘षोऽन्तकर्मणि’
(दि.प.अ.), ‘साम सान्त्वप्रयोगे’ (चु.उ.से.) इत्यस्य वा ।
‘नामन्सामन्’- (उणा-५९०) इत्यादिना निपातः, दन्त्यादिः ।
शमयति विरोधमिति शाम इति तालव्यादिरपि । तच्च पञ्चधा- ४०
“परस्परोपकाराणां दर्शनं” गुणकीर्तनम् ।

सम्बन्धस्य समाख्यानमायत्वाः संप्रकाशनम् ॥१॥

वाचा पेशलया साधु तवाऽहमिति चाऽर्पणम् ।

इति सामविधानज्ञैः साम पञ्चविधं स्मृतम् ॥२॥”

[कामन्दकीयनीतिसारः, (उपायविकल्पः), सर्गः-१७, श्लो-
४-५] इति । २ स्वधनस्य परेभ्यः प्रतिपादनं दानम् ।

“यः समासधनोत्सर्गमुत्तमाधममध्यमान् ।

(यः सम्प्राप्तधनोत्सर्ग उत्तमाधममध्यमः ।)

प्रतिदानं तदा तस्य गृहीतस्याऽनुमोदनम् ॥२॥

द्रव्यादानमपूर्वं च स्वयं प्राह (प्राह) प्रवर्तनम् । ५०

देयस्य प्रतिमोक्षश्च दानं पञ्चविधं स्मृतम् ॥३॥”

[कामन्दकीयनीतिसारः, (उपायविकल्पः), सर्गः-१७, श्लो-६-
७] इति । ३ शत्रोरमात्यादीनामुपायेन परतो विशेष्या (विश्रिष्या)-
ऽऽत्मसात्करणं भेदः । स त्रिविधः । तदुक्तम्-

“स्नेहरागोपनयनं संहर्षोत्पादनं तथा ।

संतर्जनं च भेदज्ञैर्भेदस्तु त्रिविधः स्मृतः ॥४॥”

[कामन्दकीयनीतिसारः, (उपायविकल्पः), सर्गः-१७, श्लो-८]
इति । राज्ञो द्रोहाय शपथपूर्वकम् ‘अमीषामेकमपि (अमी-
षामैकमत्यं) जातम्’ इत्यस्याऽर्थस्य कपटलेखादीनां [राजसदसि
प्रक्षेपाद् राज्ञोऽनुयायिषु स्नेहस्य परिजनानां च प्रभौ भक्ते- ६०
रपनयनमित्येकः । अनुयायिनामेव परस्परभिभवसञ्जनं]

१. ‘संभूयानं’ इति १.२ ॥ २. “तस्यैव वा बलिनः शत्रोः सेवया कोषादिदानेन च आश्रयणम् इति द्विविध आश्रयः” इति पदचन्द्रिकायाम्, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४७३, पृ.५५८ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४७३, पृ.५५८ ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३.४ प्रत्योर्न दृश्यते ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२ विना ॥ ६. कौटिलीयाऽर्थशास्त्रे ‘कोश-’ इति दृश्यते, पृ.४४८ ॥ ७. ‘प्रियकरणार्थ’ इति १.२ ॥ ८. “प्रियवागर्थप्रदानसंबन्धादिभिः क्रोधोपशमनं सान्त्वनं साम” इति पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४७४, पृ.५६० ॥ ९. १.२ प्रत्योर्नास्ति ॥ १०. ‘नामन्सीमन्’- (उणा-५९०) इत्युणादिगणसूत्रम्, अतः ‘सातिभ्यां मनिन्मनिणौ’ (उणा-५९०) इत्यनेन सामसिद्धिः कार्या ॥ ११-१ ‘कीर्तनं’ इति, ११-२ ‘पेशलया’ इति कामन्दकीयनीतिसारे, पृ.१९० ॥ १२. “द्रव्यादानमपूर्वं स्वयं प्र(‘प्रा’ इति ३) वर्तनं तथा” इति ३.४ ॥ १३. ‘-रोगा-’ इति ४ ॥

संहर्षोत्पादनम् (सङ्घर्षोत्पादनम् ?) इति द्वितीयम् (द्वितीयः) ।
४ तेजः दमनं दण्डः शास्तिः । 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) ।
सोऽपि त्रिविधः । तदुक्तम्-

“वधोऽनुग्रहणं चैव परिक्लेशस्तथैव च ।

इति दण्डविधानज्ञैर्दण्डोऽपि त्रिविधः स्मृतः ॥५॥”

[कामन्दकीयनीतिसारः, (उपायविकल्पः), सर्गः-१७, श्लो-
९] इति । परिक्लेशो बन्धनताडनादिः । १ स्वार्थसम्पादनकार-
णानि उपायाः । उपैति एभिः श्रीरित्युपायाः । 'इण् गतौ'
(अ.प.अ.), करणे घञ् । एकं सामादितुर्णामुपाया इति ।

१० केचित्तु-“मायामुपेक्षामिन्द्रजालमिति त्रितयमुपायेष्वन्तर्भाव्य
सप्तोपायानाहुः । उक्तं च-

“साम दानं च भेदश्च दण्डश्चेति चतुष्टयम् ।

मायोपेक्षेन्द्रजालं च सप्तोपायाः प्रकीर्तिताः ॥६॥”

[कामन्दकीयनीतिसारः, (उपायविकल्पः), सर्गः-१७, श्लो-
३] इति । तत्र मायोपेक्षे दण्ड एवाऽन्तर्भवतः । इन्द्रजालं च
भेद इति ग्रन्थकृदभिप्रायः । एतत्पाठक्रमेणैव “चतुर्थोपाय-
साध्येति शत्रौ सान्त्वमपि क्रियते (चतुर्थोपायसाध्ये तु रिपौ
सान्त्वमपक्रिया) [शिशुपालवधम्, सर्गः-२, श्लो-५४]” इति
माघे दण्डश्चतुर्थोपायत्वेनोक्तः ॥

२० तत्र प्रथमं सामोपायमाह-

साम सान्त्वनम् ।

१ स्यति वैरमनेनेति साम, प्रियवचनादि, क्लीबे ।
'षोऽन्तर्कर्मणि' (दि.प.अ.), '-सामन्दामन्'- (उणा-५९०) इति
साधुः । शमयति विरोधमिति शाम, तालव्यादिरपि । २
सान्त्वयतेऽनेन सान्त्वनम् । 'सान्त्व सामप्रयोगे' (चु.उ.से.),
करणे ल्युट् । सान्त्वमपि । “साम सान्त्वम्” [अमरकोषः
३।८।२१ ॥] इत्यमरः । द्वे साम्नः । दानोपायः प्रसिद्धत्वात्नोक्तः ॥

अथ भेदोपायमाह-

उपजापः पुनर्भेदः

३० १ उपजपनम् उपजापः । 'जप जल्प व्यक्तायां
वाचि' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । उपांशु जपनमुपजाप इति
वा । २ संहतयोर्भेदनं भेदः । भावे घञ् । द्वे भेदस्य ॥

दण्डः स्यात् साहसं दमः ॥७३६॥

१ दण्डनं दण्डः, पुंस्त्री. । 'दण्ड दण्डने' (चु.उ.-
से.), भावे घञ् । २ सहो बलम्, तत्र भवम्, तेन निर्वृत्तं वा
साहसम्, क्लीबे । वैजयन्ती तु-“दण्डो दमः साहसोऽ-
स्त्री” [वैजयन्तीकोषः ३।७।४६] इति पुंस्यप्याह । ३ दमनं
दमः । 'दमु उपशमे' (दि.प.से.), भावे घञ्, 'नोदात्तोपदेश'-
७।३।३४ ॥ इति वृद्ध्यभावः । त्रीणि दण्डस्य ॥७३६॥

प्राभृतं ढौकनं लञ्छोत्कोचः कौशलिकामिषे । ४०

उपाचारः प्रदानं दाहारौ ग्राह्यायने अपि ॥७३७॥

१ प्रकर्षेण आ समन्ताद् भावेन भ्रियते प्राभृतम् ।
'जीतः कः' ३।२।१८७ ॥ इति वर्तमाने कः । २ ढौक्यते
ढौकनम् । 'ढौकृ गतौ' (भ्वा.आ.से.), ल्युट् । लीयते (लायते)
प्रच्छन्नं गृह्यते लञ्छा, पुंस्त्री । 'ला आदाने' (अ.प.अ.),
'कूर्चभूर्चा (चूर्चा)-' (हैमोणा-११३) इति वप्रत्यये निपात्यते ।
४ उत्कुच्यते भाष्यते उत्कोचः । उत्कोचयति गुर्वपि कार्य-
मल्पीकरोति वा । 'कुच शब्दे तारे' (भ्वा.प.से.), 'कुच
कौटिल्याल्पीभावयोः' (भ्वा.प.से.) वा, पचाद्यच् । ५ कुशलं
प्रयोजनमस्य कौशलिकम् । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ ५०
इति ठक् । ६ आमिषमिव आमिषम्, परं प्रतिलोभनात्,
पुंस्त्रीबलिङ्गः । अमत्यनेन स्वस्थीभावं वा । 'अम् (अम)
गतौ' (भ्वा.प.से.), 'अमेर्दीर्घश्च' (उणा-४६) इति टिलोपः
(टिषच्) । ७-१२ उपशब्दाच्चारदयः षड् योज्यन्ते । उप-
चर्यतेऽनेन उपचारः । उपप्रदीयते उपप्रदानम् । उपदीयते
उपदा । उपह्रियते उपहारः । उपगृह्यते उपग्राह्यः । उप
समीपेऽयन्ते^{१३} गच्छन्त्यनेन उपायनम् । प्रदेशनं च । “प्राभृतं
तु प्रदेशनम् । उपायनमुपग्राह्यमुपहारस्तथोपदा” [अमरकोषः
२।८।२७-२८ ॥] इत्यमरः । “उपप्रदानमुत्कोच उपदा लञ्छया
समा” [^{१५}] इत्यन्ये । “उपदा प्राभृतं प्रोक्तमुपग्राह्यमुपायनम्” ^{१६} ६०
[हलायुधकोशः २।४३४] इति हलायुधः । “चत्वारः समाः” [ ]
इति तट्टीका । द्वादश प्राभृतस्य । 'भेटि' इति भाषा ॥७३७॥

मायोपेक्षेन्द्रजालानि क्षुद्रोपाया इमे त्रयः ।

१. अनावश्यकोऽयम् ॥ २. 'वधोऽर्थ-' इति कामन्दकीयनीतिसारे, पृ.१९० ॥ ३. 'वा' इति १.२ ॥ ४. 'मायोपेक्षेन्द्रजालमिति' इति ३.४ ॥
५. 'दण्डश्च भेदश्चेति' इति कामन्दकीयनीतिसारे, पृ.१९० ॥ ६. 'एतस्यानुक्र-' इति ३ ॥ ७. पूर्वोक्तसामशब्दटिप्पणी द्रष्टव्या ॥ ८. 'दण्ड
दण्डनिपातने' इति स्वामिसायणौ, 'दण्ड निपातने' इति मैत्रेयः ॥ ९. 'ला दाने' इति १.२ ॥ १०. 'कुच सम्पर्चनकौटिल्यप्रतिष्ठमभिलेखनेषु'
इति क्षीरतरङ्गिण्यादौ ॥ ११. 'प्रयोजनम्' इत्येवाऽऽध्याय्याम् ॥ १२. 'पुंस्त्री.' इति ३ ॥ १३. '-यते' इति १ ॥ १४. 'गच्छन्त्य-' इति १.३ ॥
१५. अम.क्षीरस्वामिटीका २।८।२८ ॥, पृ.१८२ ॥ १६. इतोऽग्रे १ प्रती 'प्रदेशम्' इति दृश्यते ॥

१ माया रूपपरावर्तनादिका । २ उपेक्षा अवधार-
णम् । ३ इन्द्रजालं मन्त्रद्रव्यहस्तप्रयोगादिनाऽसम्भवंवस्तु-
दर्शनम्, एतेषां द्वन्द्वे मायोपेक्षेन्द्रजालानि । एकं मायादित्रयाणां
क्षुद्रोपायाः इति ।

मृगयाऽक्षाः स्त्रियः पानं वाक्पारुष्याऽर्थदूषणे
॥७३८॥
दण्डपारुष्यमित्येतद् हेयं व्यसनसप्तकम् ।

१ मृगया आखेटकः १। २ अक्षाः पाशकास्ते च
द्युतोपलक्षणम् २। ३ स्त्रियः प्रसिद्धाः ३। ४ पानं सुरादेः ४।
१० ५ (वाचा पारुष्यं) वाक्पारुष्यं कर्कशवाक्यम् ५। ६ अर्थस्य
द्रव्यस्य दूषणम् अर्थदूषणम् । तच्चतुर्धा अदानम् १, आदानम्
२, विनाशः ३, परित्यागश्च ६ ॥७३८॥ ७ अर्थस्य दण्डेन
पारुष्यं दण्डपारुष्यम्, तीव्रदण्डतेत्यर्थः ७। एते सप्त व्यसनानि
उच्यन्ते । व्यसनानां सप्तकं व्यसनसप्तकम् । तच्च राज्ञो हेयं
त्याज्यमिति प्रसङ्गात् प्रोक्तम् ॥

पौरुषं विक्रमः शौर्यं शौण्डीर्यं च पराक्रमः ॥७३९॥

१ पुरुषस्य भावः कर्म वा पौरुषम्, भयहेतावपि
निर्भयमनस्कतेत्यर्थः । २ विक्रमणं विक्रमः । ३ शूरस्य
भावः कर्म वा शौर्यम् । ४ शौण्डीरस्य भावः कर्म वा
१० शौण्डीर्यम् । उभयत्र 'गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि च'
५। ११२४॥ इति ष्यञ् । ५ पराक्रमणं पराक्रमः । भावे
षञ् । पञ्च पौरुषस्य । 'मांटी पणउं' इति भाषा ॥७३९॥

यत्कोशदण्डजं तेजः स प्रभावः प्रतापवत् ।

१ कोशो धनम्, दण्डो दमस्तद्धेतुत्वात् सैन्यमपि
दण्डस्ताभ्यां जायते यत् तेजः, उत्कटत्वमित्यर्थः ।

"अधिक्षेपाऽवमानादेः प्रयुक्तस्य परेण यत् ।

प्राणात्ययेऽप्यसहनं" तत्तेजः समुदाहृतम् ॥१॥"

[नाट्यशास्त्रम्, सामान्याभिनयो नामाध्यायः-२२, श्लो-३९] इति
भरतः । २ प्रभवत्यनेन प्रभावः । प्रपूर्वाद् भवतेः 'कृत्यल्युटो

बहुलम्' ३। ३। ११३॥ इति बाहुल्यात् 'श्रिणि (णी) भुवः-' ३०
३। ३। १२४॥ इति घञ् । ३ प्रतापयत्यनेन [प्रतापः] । तत्परम-
(तपेर-)न्तर्भावित्यर्थार्थद् 'हलश्च' ३। ३। १२९॥ इति घञ् ।
त्रीणि उत्कटत्वस्य ॥

भिया धर्मार्थकामैश्च परीक्षा यौ तु सोपधा ॥७४०॥

१ भिया भयेन, पुनः धर्मार्थकामैर्या परीक्षा परीक्ष-
णम्, सा उपधा इत्यन्वयः । उपधीयते समीपे ढौक्यते
परीक्षार्थमित्युपधा । 'आतश्चोपसर्गेः' ३। ३। १०६॥ इत्यङ् ।
यत्कौटिल्यः-"उपधाभिः शौचाशौचपरिज्ञानममात्यानाम्"
[कौटिलीयमर्थशास्त्रम्, अधिकरणम्-१, अध्यायः-९] इति ।
एकं धर्मार्थभयोपन्यासेनाऽमात्यानामाशयाऽन्वेषणस्य ॥७४०॥ ४०

तन्मन्त्राद्यषडक्षीणं यत्तृतीयाद्यगोचरः ।

१ तृतीयादीनामगोचरो यद् मन्त्रादि आलोचक्रीडादि,
तद् अषडक्षीणम् उच्यते इत्यन्वयः । न षड् अक्षीण्यत्र
अषडक्षीणम् । 'अषडक्षा-' ५। ४। ७॥ इति खः । तृतीया-
द्यगोचरोऽजहल्लिङ्गः । द्वौ विना तृतीयादयो" न जानन्ति
मन्त्रादिकं यत्, तस्यैकम् ॥

रहस्याऽऽलोचनं मन्त्रः

१ रहसि एकान्ते आलोच्यते आलोचनम् । कर्मणि
ल्युट् । २ मन्त्रणं मन्त्रः । 'मन्त्रि' गुप्तभाषणे (चु. आ. से.),
भावे घञ् । पञ्चाङ्गोऽयम् । यत्कात्य (यत्कौटिल्यः)-"कर्मणा- ५०
रम्भोपायः १, पुरुषद्रव्यसम्पत् २, देशकालविभागः ३,
विनिपातप्रतीकारः ४, कार्यसिद्धिश्च ५, "[१०] इति पञ्चाङ्गो
मन्त्रः "[कौटिलीयमर्थशास्त्रम्, अधिकरणम्-१, प्रकरणम्-१०,
अध्यायः-१४] । द्वे मन्त्रस्य ॥

रहश्छत्रमुपह्वरम् ॥७४१॥

विविक्तविजनैकान्तिः शलाकानि केवलम् ।

१ रहन्ति त्यजन्त्येतदिति रहः । 'रह त्यागे' (भ्वा.-
प. से.), रहेभूते -असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन् । रमन्तेऽत्रेति

१. 'द्वस्तु-' इति १.२॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४ प्रतिपु न दृश्यते ॥ ३. 'कर्कशवाक्यम्' इति १॥ ४. ४ प्रतौ नास्ति ॥ ५. '-दण्डेत्यर्थः' इति ३॥ ६. '-
क्रमम्' इति ३.४॥ ७. '-क्रमम्' इति ३॥ ८. '-पणउं' इति १, '-पणो' इति ३, '-पणौ' इति ४॥ ९. '-पमानादेः' इति नाट्यशास्त्रे, पृ. २४४॥ १०. 'प्रसहनं'
इति १.२॥ ११. 'बहुलश्च' इति ४॥ १२. '-कटस्य' इति ४॥ १३. '-यां' इति ३॥ १४. '-यादौ' इति ३॥ १५. 'मन्त्रि' इति २.४॥ १६. 'च' इति
कौटिलीयमर्थशास्त्रे न दृश्यते, पृ. ४६॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका ३। ७४१॥, पृ. १६४॥ १८. 'त्यजन्ति पदिति' इति ३॥

वा । 'रमेश्व' (उणा-६५३) इत्यनुवृत्तौ 'देशे हलश्च (ह च)' (उणा-६५४) इत्यसुन ह्रस्वान्तादेशः । "रहो निधुवनेऽपि स्याद्रहो गुह्ये नपुंसकम्" [१] इति रभसः । "अत एतदनव्ययम्, द्वितीयं त्वव्ययम्" [२] इति मिश्राः । २ छाद्यते स्म छन्नम् । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), 'वा दान्तशान्तपूर्ण-दस्तस्पष्टछन्नगुप्ताः' ७।२।२७ ॥ इति साधुः । ३ उपह्वरति उपह्वरम्, पुंस्त्रीबे । 'ह्व कौटिल्ये' (भ्वा.प.अ.), अच् ॥ ७४१ ॥ ४ विविच्यते पृथक् क्रियते स्म विविक्तम् । 'विचिर पृथग्भावे' (रु.उ.अ.), निष्ठा । ५ विगतो जनोऽस्माद् विजनम् । ६ एको न तु द्वितीयोऽन्ते समीपेऽत्र एका-न्तम् । ७ निर्गता शलाका व्यथकोऽत्र निःशलाकम् । ८ केव्यते सेव्यते निर्जनत्वात् केवलम् । 'केवृ सेवने' (भ्वा.आ.से.), वृषादित्वात् कलच् । उपांश्चव्ययेषु (अभि.श्रू-१५३८) वक्ष्यते । अष्टौ रहसः । 'छाना' इति भाषा ॥

गुह्ये रहस्यम्

१ गृह्यत इति गुह्यम् । 'गृह् संवरणे' (भ्वा.आ.वे.), 'शंसिगुहिदुहिभ्यः [क्यब्] वा' (वा-३।१।१०९ ॥) इति क्यप्, तत्र । २ रहसि भवं रहस्यम् । दिगादित्वाद् यत् । द्वे गोपनीयस्य । 'छानु' राखवर्त्त' इति भाषा ॥

२०

न्यायस्तु देशरूपं समञ्जसम् ॥७४२॥

कल्पाऽभ्रेषौ नयः

१ नीयतमीयतेऽनेनेति न्यायः । 'परिन्योर्नीणोः-' ३।३।३७ ॥ इति, 'इण् गतौ' (अ.प.अ.) इत्यस्माद् घञ् । २ धर्मशास्त्रपारगैर्दिश्यते कर्तव्यतया कथ्यते देशः । 'दिश अतिसर्जने' (तु.उ.अ.), 'अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्' ३।३।१९ ॥ इति घञ् । देशे रूपं (देशो रूपमस्य) देशरूपम् । दिश्यमानस्योचितस्य रूपं वा । प्रशस्तं देशनं वा देशरूपम् । 'प्रशंसायां रूपम्' ५।३।६६ ॥ । ३ सम्यक् सङ्गतं वा तत्त्वमत्र

समञ्जसम् । 'ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य' १।२।४७ ॥ इति ह्रस्वत्वम् । "सरसावसमञ्जसं च" [१] इति द्विदन्त्येषु सभेदात् ३० समञ्जसं द्विदन्त्यम् ॥७४२॥ ४ कल्पनं कल्पः । 'कृपू सामर्थ्ये' (भ्वा.आ.से.), भावे घञ्, 'कृपे (कृपो) रो लः' ८।२।१८ ॥ इति लत्वम् । ५ यथोचिताद् रुपाद् भ्रंशोऽधः-पतनं भ्रेषः । 'भ्रेषु (भ्रेषु) चलने [च]' (भ्वा.उ.से.), मूर्ध-न्यान्ताद् घञ् । न भ्रेषः अभ्रेषः । ('यथोचिताद् भ्रंशो भ्रेषः) । नास्ति भ्रेषोऽस्मिन् अभ्रेषः । ६ नयनं नयः । 'एरच्' ३।३।५६ ॥ इत्यच् । "बाहुलकादच्" [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिगणः, धातुसं-६३०] इति माधवः । नीतिरपि । षट् न्यायस्य ॥

न्याय्यं तूचितं युक्तसाम्प्रते ।

लभ्यं प्राप्तं भजमानाभिनीतौपर्यिकानि च ॥७४३॥ ४०

१ न्यायादनपेतं न्याय्यम् । 'धर्मपथ्य' ४।४।९२ ॥ इत्यादिना यत् । २ उच्यते स्म उचितम् । 'उच समवाये' (दि.प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ इति क्तः, 'आर्धधातुकस्य-' ७।२।३५ ॥ इतीद् । ३ युज्यते उपायैः सम्बध्यते युक्तम् । 'युजिर् योगे' (रु.उ.अ.), कर्मणि क्तः । ४ सम्प्रति युज्यते साम्प्रतम् । शैषिकोऽण् । ५ लभ्यत इति लभ्यम् । 'डुलभष् प्राप्तौ' (भ्वा.आ.अ.), 'पोरदुपधात्' ३।१।९८ ॥ इति यत् । ६ प्राप्यते स्म प्राप्तम् । 'आप्लृ व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), निष्ठा । ७ भजते फलमनुबध्नाति तच्छीलं भजमानम् । 'भज सेवायाम्' (भ्वा.उ.अ.), 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्' ३।२।१२९ ॥, 'आने मुक्' ७।२।८२ ॥ । ८ अभिनयति इति (अभिनीयते स्म) अभिनीतः । ९ उपयन्त्यनेन उपायैः, उपय (उपाय) एव औपयिकम् । विनयादिषु 'उपायाद् ह्रस्वश्च' (गणसू-५।४।३४ ॥) इति ठक् । नव युक्तस्य । 'युगलु' इति भाषा ॥७४३॥

प्रक्रिया त्वधिकारः

१ राजादीनां चामरधूननछत्रधारणादिव्यापारः प्रकर्षाय

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षात्रवर्गः, श्रू-४७६, पृ.५६३ ॥, रामाश्रमी २।८।२३ ॥, पृ.३५६ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षात्रवर्गः, श्रू-४७६, पृ.५६३ ॥, तत्र 'अत' इत्यस्य स्थाने 'तत' इति दृश्यते ॥ ३. 'पुंस्त्री' इति १ ॥ ४. 'ह्वर' इति ४ ॥ ५. 'एकैव' इति ३ ॥ ६. भट्टोजिदीक्षितेन 'ह्रस्वस्य पिति कृति तुक्' ६।१।७१ ॥ इत्यस्य व्याख्याने " 'शंसिदुहिगुहिभ्यो वा' इति काशिका । शस्यम्-शंस्यम् । दुह्यम्-दोह्यम् । 'प्रशस्यस्य श्रः' ५।३।६० ॥ 'ईडवन्दवृशंसदुहां ण्यतः' ६।१।२१४ ॥ इति सूत्रद्वयबलाच्छंसेः सिद्धम् । इतरयोस्तु मूलं मृग्यम्" इत्युक्तम्, सिद्धान्तकौमुदी, कृत्यप्रक्रिया, पृ.५५७ ॥ ७. '-नृ' इति ३ ॥ ८. '-खवु' इति ३, '-खवउ' इति ४ ॥ ९. इतोऽग्रे ३.४प्रत्योः 'इति' इति दृश्यते ॥ १०. 'देशो' इति ३ ॥ ११. '-स्योचितस्य' इति २.४ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षात्रवर्गः, श्रू-४७८, पृ.५६४ ॥, तत्र 'सरसी च समञ्जसं च' इति दृश्यते ॥ १३. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ १४. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ न दृश्यते ॥ १५. 'काण्' इति ३ ॥ १६. 'उपयः' इति ३.४ ॥ १७. 'जु-' इति ३ ॥

क्रियते प्रक्रिया । 'कृजः श च' ३।३।१०० ॥, 'रिङ्शयङ्-
(शयङ्)लिङ्क्षु' ७।४।२८ ॥, 'अजाद्यतष्टाप्' ४।१।४ ॥ ।
अधिक्रियते आधिक्रियाय सम्पाद्यते अधिकारः । घञ् ।
अधिक्रियते प्रस्तूयते वा । द्वे व्यवस्थापनस्य ॥

अथ मर्यादा धारणा स्थितिः ।

संस्था

- १ मर्या इति सीमार्थेऽव्ययम्, तत्र दीयते मर्यादा ।
२ धार्यतेऽनया धारणा । 'ण्यासश्रन्थोर्युच्' ३।३।१०७ ॥ । ३
स्थीयतेऽनया स्थितिः । 'ष्टा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.),
१० 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४ ॥, 'घुमास्था-' ६।४।६६ ॥ इतीत्वम् ।
४ संतिष्ठतेऽनया संस्था । 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६ ॥
इत्यङ् । चत्वारि मर्यादायाः ॥

अपराधस्तु मन्तुर्व्यलीकं विप्रियाऽऽगसी ॥७४४॥

- १ अपराधनम् अपराधः । 'राध संसिद्धौ' (स्वा.-
प.अ.), भावे घञ् । २ मन्यते निश्चिनोति व्यवस्थापयत्यकार्यं
मन्तुः, पुंसि । 'मनु(मन) ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'कमिमनि-'
(उणा-७२) इति तुन् । ३ विशेषेण अत्यते वार्यते व्यलीकम्,
पुंक्ली । 'अली भूषणपर्याप्तिवारणेषु' (भ्वा.प.से.), 'अली-
कादयश्च' (उणा-४६५) इतीकप्रत्यये साधुः । ४ विरुद्धं प्रियं
२० विप्रियम् । ५ आ एति गच्छति दुर्वृत्तम् आगः, क्लीबे । 'इण्
गतौ' (अ.प.अ.), 'इण आगोऽपराधे [च]' (उणा-६५१)
इत्यसुन्, धातोरागादेशश्च । यद्वा अगति गच्छति, 'वस्य(वस्त्य)-
गिभ्याम्-' (हैमोणा-९७०) असन् । अपराधस्य पञ्च । 'गुनह' इति
भाषा ॥७४४॥

बलिः करो भागधेयः

- १ बलन्त्यनेन बलिः, पुंस्त्री । 'बल प्राणने'
(भ्वा.प.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन् । २ कीर्यते क्रियते
वा करः । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'डुकृञ् करणे' (त.-
उ.अ.) अतो वा 'कृदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप् । 'कारः' इति

द्वितीयस्वरादिरपि । ३ भज्यते भागः, राजग्राह्यः षड्भागः, ३०
स एव भागधेयः, पुंस्त्री । 'नामरूपभागेभ्यो धेयः' (वा-
५।४।३५ ॥) । 'भागधेयो स्त्रियां बलिः' [ ] इति माला ।
प्रत्येकं स्थावरजङ्गमाद् हिरण्यादानं करः नियोज्योपजीव्यो
बलिरित्यवान्तरभेदोऽर्थशास्त्रोक्तोऽत्र नाश्रितः । त्रीणि 'राउलु
भाग' इति ख्यातस्य ॥

द्विपाद्यो द्विगुणो दमः ।

१ अपराधे सति शास्त्रेण बोधिताद् दण्डाद् द्विगुणो
दण्डोऽर्थग्रहणादि द्विपाद्यः । द्वौ पादौ परिमाणमस्य द्विपाद्यः ।
'पणपादमाषशतात् यत्' ५।१।३४ ॥ इति यत्, पादस्याऽत्र
प्राण्यङ्गत्वाभावाद् 'पद्यत्यतदर्थे' ६।३।५३ ॥ इति न पद्भावः । ४०
'पादोऽस्त्री चरणे मूले तुरीयांशेऽपि दीधितौ' [विश्व-
लोचनकोशः, दान्तवर्गः, श्लो-८] इति श्रीधरः । द्विगुणो दमो
दण्डः । एकं द्विगुणदण्डस्य ॥

वाहिनी पृतना सेना बलं सैन्यमनीकिनी ॥७४५॥

कटकं ध्वजिनी तन्त्रं दण्डोऽनीकं पताकिनी ।

वरूथिनी चमूश्चक्रं स्कन्धावारः

१ वाहा अश्वाः सन्त्यस्यां वाहिनी । 'अत
इनिठनौ' ४।२।११५ ॥ इतीनिः, 'ऋत्रोभ्यो डीप्' ४।१।५ ॥ ।
२ पिपर्ति भूमिम्, प्रियते वा पृतना । 'पृ पालनपूरणयोः'
(जु.प.अ.), 'पृङ् व्यायामे' (तु.आ.अ.), 'पृपूभ्यां कित्' ५०
(हैमोणा-२९३) इति तन्(तनः) । ३ सिनोति बध्नाति
शत्रूनि सैन्या । 'षिञ् बन्धने' (स्वा.उ.अ.), 'कृ(क्)वृजृ-
(ज्)सि-' (उणा-२९०) इति नन् । सह इनेन प्रभुणा
वर्तत इति वा । ४ बलति प्राणिनि बलम् । 'बल प्राणने'
(भ्वा.प.से.), अच् । बलति (बलते) धारयति वाद्यम् ।
'बल बल्ल संवरणे [सञ्चरणे च]' ( ), अच् । ५ सेनैव
सैन्यम् । चातुर्वर्णादित्वात् स्वार्थे ष्यञ् । ६ अनीकं

१. 'अ-' इति १॥ २. 'अलं' इति ४॥ ३. सायणसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'अर्ल भूषणपर्याप्तिवारणेषु' इति स्वामी, 'अर्ल वारणपर्याप्तिभूषणेषु'
इति मैत्रेयः ॥ ४. 'अलीकादयश्च' (उणा-४६५) इत्यनेन कीकन्प्रत्ययो भवति ॥ ५. 'गुनाह' इति ३॥ ६. 'पुंस्त्रीलिङ्गः' इति ३॥ ७. 'डुकृञ्
करणे' (त.उ.अ.) इत्यतः पचाद्यच् ॥ ८. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'प्रत्येकं स्थाला' इत्यधिकपाठो दृश्यते ॥ ९. अम.क्षीर. २।८।२८॥, स्वोपज्ञटीका
३।७४५ ॥, पृ.१६५ ॥ १०. '-लभाग' इति ३, '-लओ भाग' इति ४॥ ११. 'डीप्' इति २॥ १२. पालनपूरणार्थको ह्रस्वान्तोऽयं पृथगतुमैत्रेयसम्मतः,
'पृ' इति स्वामिसायणौ, जिज्ञासुभिर्माधवीयधातुवृत्तिरनुसन्धेया, जुहोत्यादिः, धातुसं-५, पृ.३८७ ॥ १३. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'बल
संवरणे' इत्येव स्वामी ॥ १४. ३प्रतौ नास्ति ॥

सङ्ग्रामोऽस्त्यस्याम् अनीकिनी । 'अत इनिठनौ' ४।२।११५ ॥
 इतीनिः, 'ऋत्रेभ्यो ङीप्' ४।१।५ ॥ ॥ ७४५ ॥ ७
 कटत्वावृणोति पृथिवीमिति कटकम्, पुंक्ली. । 'कटे
 वर्षावरणयोः' (भ्वा.प.से.), वृणु । ८ ध्वजाः सन्त्यस्यां
 ध्वजिनी । 'अत इनिठनौ' ४।२।११५ ॥ इतीनिः । ९ तन्यते
 तन्त्रम् । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'गुध्वीपचिव-
 चियमिमनितनिसदिक्षदिभ्यस्त्रन्' (उणा-६०६) । १० दण्ड्य-
 तेऽनेन दण्डः, पुंक्ली. । 'दण्ड दण्डने' (चु.उ.से.), करणे
 घञ् । ११ अनित्यनेन भीरुरिति अनीकम्, पुंक्ली. । 'अन
 १० प्राणने' (अ.प.से.), 'अनिहृषिभ्यां' [कित्] च' (उणा-४५७)
 इतीकन् । १२ पताकाः सन्त्यस्यां पताकिनी । ब्रीह्या-
 दित्वादिनिः । १३ वरूथो रथगुप्तिरस्त्यस्यां वरूथिनी । 'अत
 इनिठनौ' ४।२।११५ ॥ इतीनिः । १४ चमत्यत्तिः शत्रूनि
 चमूः, स्त्रीलिङ्गः । 'चमु अदने' (भ्वा.प.से.), 'चमित-
 निवधिभ्य ऊः' (चान्द्रोणा-१।४३ ॥) इत्यूः । " 'कृषिचमित-
 निरनि(रमि)सर्जि[खर्जि]भ्य ऊः' (उणा-८१) " [मा.-
 धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३०९] इति माधवः । " 'चमुः'
 [शब्दभेदप्रकाशः, श्रौ-१२] ह्रस्वान्तोऽपीति शब्दप्रभेदः । १५
 करोति जयं चक्रम्, पुंक्ली. । 'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.),
 २० 'कृञः क्लिदेः क्रसश्च' ( ) कप्रत्ययः, द्वित्वम् ('घञर्थे कः'
 (वा-३।३।५८ ॥) इति कः, 'कृजादीनां के द्वे' (वा-
 ६।१।१२ ॥) इति द्वित्वम् । 'चक तृप्' (भ्वा.प.से.) अस्माद्
 र्ग वा । १६ चतुरङ्गसैन्यस्य प्रधानभूतत्वाद् राजा स्कन्धः,
 तमावृणोति स्कन्धावारः । 'वृञ् आवरणे' (स्वा.उ.से.),
 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ शिबिरमित्यन्ये । षोडश सेनायाः ॥

अस्य तु स्थितिः ॥ ७४६ ॥

शिबिरम्

१ अस्य सैन्यस्य स्थितिः सन्निवेशः शिबिरम्
 ॥ ७४६ ॥ 'शिबि' (शिव) गतौ' (भ्वा.प.से.), तालव्यादिः,

बाहुलकाद् 'इषि[मदि]मुदि-' (उणा-५१) इत्यादिना किरच् । ३०
 निवेशोऽपि । यदमरः- "निवेशः शिबिरं शण्डे" [अमरकोषः
 २।८।३३ ॥] । "निवेश्यते सन्निवेशेन स्थाप्यते निवेशः,
 सैन्यावासः" [अम.क्षीर.२।८।३४ ॥] इति क्षीरस्वामी । "निवेशः
 शिबिरोद्वाहविन्यासेषु प्रकाशितः" [विश्वप्रकाशकोशः, शान्त-
 वर्गः, श्रौ-२४] इति महेश्वरः । एकं सैन्यस्थितेः । 'ऊतारा'
 इति भाषा ॥

रचना तु स्याद् व्यूहो दण्डादिको युधि ।

१ युधीति^१ सङ्ग्रामनिमित्तं रचना, अर्थात् सैन्यस्य
 व्यूहः इत्युच्यते, बलद्वयस्य युद्धार्थं देशविशेषे [विभज्य]
 स्थापनं व्यूह इत्यर्थः । 'ऊह वितर्के' (भ्वा.आ.से.), विपूर्वः, ४०
 घञ् । कीदृग् व्यूहः ? दण्डादिकः, दण्ड आदिर्यस्य स
 दण्डादिकः, तेन दण्डः, भोगः, मण्डलः, असंहतश्चेति
 चत्वारो गृह्यन्ते । यत् कामन्दकिः-

"तिर्यग्वृत्तिस्तु दण्डः स्याद् भोगोऽर्था(न्वा)वृत्तिरेव च ।
 मण्डलः सर्वतो वृत्तिः पृथग्वृत्तिरसंहतः ॥ ११ ॥"

[^{१२}] इति । तत्र सैन्यानां दण्डवृत्तिर्यगवस्थानं दण्डः ।
 सैन्यानामन्वावृत्तिरन्योन्यानुगतवृत्तिर्भोगः । मण्डलरचनायां
 वसतां सैन्यानां सर्वतो वृत्तिः सर्पशरीरवद् मण्डलः ।
 स्थितानां गजादिसैन्यानां विजातीयैरमिश्रितानां पृथग्वृत्तिः
 असंहतः । तत्र प्रदरदृढकासह्यादयः सप्तदश दण्डव्यूह- ५०
 भेदाः । गोमूत्राहिसञ्चारिशकटमकरपताकाः पञ्च भोग-
 भेदाः । सर्वतो भद्रोन्तर्जपश्च मण्डलभेदः । अर्धचन्द्र-
 कोलादयश्चाऽसंहतव्यूहभेदा इति^{१३} । केचित्तु-

"दण्डो मण्डलभोगौ चाऽप्युत्सन्नश्चाऽचलो दृढः ।

व्यूहास्तेषां विशेषाः स्युश्चक्रव्यूहादयोऽपि च ॥ ११ ॥"

[^{१४}] इति षण्मूलभेदानाहुः । एकं सैन्यरचनायाः ॥

प्रत्यासारो व्यूहपाणिः^{१५}

१. 'ङीप्' इति २.४॥ २. इतोऽग्रे ३.४प्रत्ययोः 'इति' इति दृश्यते ॥ ३. 'क्षुदि-' इति ४॥ ४. 'गुध्वीपचिवचियमिसदिक्षदिभ्यस्त्रन्' (उणा-
 ६०६) इत्युणादिगणे ॥ ५. 'दण्ड दण्डनिपातने' इति स्वामिसायणौ, 'दण्ड निपातने' इति मैत्रेयः ॥ ६. 'अन-' इति ४॥ ७. 'अनिहृषिभ्यां'
 इत्युणादिगणे ॥ ८. उणादिगणसूत्रे 'रमि' इत्यस्य स्थाने 'धनि' इति दृश्यते ॥ ९. 'वरणे' इति ४, 'वृञ् वरणे' इति स्वादौ क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥
 १०. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ ११. 'शिबि' इति ३॥ १२. 'प्रकीर्तितः' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ. १६९ ॥ १३. 'उ-' इति ३॥ १४. 'युध्यति'
 इति ४॥ १५. १प्रतौ नास्ति ॥ १६. कामन्दकीयनीतिसारे "तिर्यग्वृत्तिश्च दण्डः स्याद् भोगत्वाद् वृत्तिरेव च । प्रदरो दृढकोऽसह्यश्चापो वै
 तद्विपर्ययः" इति दृश्यते, सर्गः-१९, श्रौ-४३, पृ. २२२ ॥ १७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।७९ ॥, पृ. ११७ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२,
 क्षत्रवर्गः, श्रौ-५३३, पृ. ६१७ ॥, रामाश्रमी २।८।७९ ॥, पृ. ३८० ॥ १८. '-मर्त्यवृत्त-' इति ३॥ १९. अत्र कामन्दकीयनीतिसारो द्रष्टव्यः, पृ. २२२-
 २२४ ॥ २०. द्र. अम.क्षीर.२।८।८० ॥, पृ. १९१ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।७४७ ॥, पृ. १६५ ॥ २१. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७९ ॥

१ प्रतीपमासरन्त्यस्मात् प्रत्यासारः । 'सृ गतौ' (भ्वा.-प.अ.), 'अकर्तरि च कारके-' ३।३।१९॥ इति घञ् । सैन्य-रचनायाः पश्चाद्भाग इत्यर्थः । २ व्यूहस्य सैन्यरचनायाः पार्ष्णिः पश्चाद्भागो व्यूहपार्ष्णिः । व्यूहशब्दाभावेऽपि पार्ष्णिरपि । यदौडः-“प्रत्यासारे पुमान् पार्ष्णिः” [ ] । महेश्वरोऽपि-“पार्ष्णिः पार्श्वतन्त्रभागे स्यात् पादमूलोन्मदस्त्रियोः सेनापृष्ठे च कुम्भ्यां च” [विश्वप्रकाशकोशः, णान्तवर्गः, श्लो-२०-२१] इति । द्वे भग्नसैन्यमेलस्य ॥

सैन्यपृष्ठे प्रतिग्रहः ॥७४७॥

१० १ सैन्यस्य पृष्ठं पश्चाद्भागः सैन्यपृष्ठः, तत्र । यत्र स्थितो राजा स्वसैन्यं प्रतिगृह्णाति, तस्य पश्चाद् धनुःशतद्वयान्तरेण स्थितं भिन्नसङ्क्रान्तमनीकं प्रतिग्रहः उच्यते । प्रतिगृह्णातेऽवष्टभ्यतेऽनेन सैन्यं प्रतिग्रहः । 'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), 'ग्रहवृद्धे-' ३।३।५८॥ इत्यादिना अप् । "प्रतिग्रहः स्वीकरणे सैन्यपृष्ठे पतद्ग्रहे" [विश्वप्रकाशकोशः, हान्तवर्गः, श्लो-२४] इति महेश्वरः । एकं सैन्यपृष्ठस्य ॥७४७॥

एकेभैकरथास्त्र्यश्वाः पत्तिः पञ्चपदातिका ।

१ एकेभा एकगजयुक्ता, एकरथा एकरथोपेता, त्र्यश्वा अश्वत्रयसहिता, पञ्चपदातिका पञ्चभिः पदातिभिः सहिता, २० पत्तिः सेनांश उच्यत इत्यन्वयः । पद्यतेऽस्यां पत्तिः । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥ । यद्भारतम्-
“एको रथो गजश्चैको नराः पञ्च पदातयः ।

त्रयश्च तुरगास्तदज्ञैः पत्तिरित्यभिधीयते ॥१॥”

[ ] इति । एकं सेनांशस्य ॥

सेना सेनामुखं गुल्मो वाहिनी पृतना चमूः ॥७४८॥

अनीकिनी च पत्तेः स्यादिभाद्यैस्त्रिगुणैः क्रमात् ।

१ पत्तेः सम्बन्धिभिरिभरथाश्चपदातिभिः क्रमेण त्रिगुणितैः सेनादीन्यभिधानानि क्रमेण स्युः, तेन पत्तिः [ ] त्रिगुणा

सेना १ । २ सेना त्रिगुणा सेनामुखम् २ । ३ सेनामुखं त्रिगुणं गुल्मः ३ । ४ गुल्मस्त्रिगुणो वाहिनी ४ । ५ वाहिनी त्रिगुणा पृतना ५ । ६ पृतना त्रिगुणा चमूः ६ ॥७४८॥ ७ चमूस्त्रिगुणा अनीकिनी ७ । तत्र सेनायां गजाः ३, रथाः ३, अश्वाः ९, पदातयः १५ । सेनामुखे गजाः ९, रथाः ९, अश्वाः २७, पदातयः ४५ । गुल्मे गजाः २७, रथाः २७, अश्वाः ८१, पदातयः १३५ । वाहिन्यां गजाः ८१, रथाः ८१, अश्वाः २४३, पदातयः ४०५ । पृतनायां गजाः २४३, रथाः २४३, अश्वाः ७२९, पदातयः १२१५ । चमूयां गजाः ७२९, रथाः ७२९, अश्वाः २१८७, पदातयः ३६४५ । अनीकिन्यां गजाः २१८७, रथाः २१८७, अश्वाः ६५६१, पदातयः १०९३५, एवमनीकिन्यां सर्वाग्रं २१८७० । अमरादयस्तु-

“एकेभैकरथास्त्र्यश्वाः पत्तिः पञ्चपदातिका ।

पत्त्यङ्गैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्या यथोत्तरम् ॥१॥

सेनामुखं गुल्मगणौ वाहिनी पृतना चमूः ।

अनीकिनी (दशगुणामाहुरक्षौहिणीं बुधाः) ॥२॥”

[अमरकोषः २।८।८०-८१॥] इति क्रमेण नामान्याहुः ॥

दशानीकिन्योऽक्षौहिणी

१ दश अनीकिन्यः, दशगुणां अनीकिनी इत्यर्थः, अक्षौहिणी उच्यत इति शेषः । अक्षाणां रथकाष्ठानामूहोऽस्यामित्यक्षौहिणी । 'अक्षादूहिण्या (न्या)म्-' (वा-६।१।८९॥) इति वृद्धिः । महाभोगतया सर्वेषामप्यक्षानामिन्द्रियाणामूहः सविकल्पज्ञानमिति अक्षौहः (अक्षौहः), तद्योगाद् मत्वर्थोयेनौ 'ऋत्रेभ्यो ङीप्' ४।१।५॥, 'अकृतव्यूहाः पाणिनीयाद् (पाणिनीयाः)' (परिभाषा-) इति प्रविभज्या-न्वाख्याने 'अक्षादूहिण्याम्-' (वा-६।१।८९॥) इति वृद्धौ अक्षौहिणीति वा । गणनक्रमेण सप्ततिसहिताष्टाशताधिकैक-विंशतिसहस्राणि गजाः २१८७०, इयन्त एव रथाः २१८७०, दशोत्तरपटशताधिकानि पञ्चपष्टिसहस्राण्यश्वाः ६५६१०, पञ्चाशदुत्तरशतत्रयसहितनवसहस्राधिकमेकलक्षं पत्तयः १०९३५० । यदुक्तम्-

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७९॥ २ 'भिन्न' इति ३।४॥ ३ '-ष्टभ्यते' इति १.२॥ ४ 'प्रतिग्रहः' इति ३, 'प्रतिग्रहे' इति ४॥ ५ तुलनीयोऽमरकोषः २।८।८०॥ ६ 'भारते' इति ३।४॥ ७ द्र. अम.क्षीर. २।८।८१॥, पृ. १९१॥ ८ 'चमू' इति ३॥ ९ 'त्रिगुणितं' इति ४॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थानेऽमरकोषे "दशानीकिन्योऽक्षौहिण्यथ सम्पदि" इति दृश्यते ॥ ११. '-गणा' इति १.२॥ १२. 'लक्ष-' इति १॥

“स्यात् सेनाऽक्षौहिणी नाम खाऽङ्गष्टैकद्विकैर्गजैः २१८७० ।

रथैः २१८७० श्वैर्भ्यो हयैस्त्रिचैः ६५६१० पञ्चचैश्च पदातिभिः

१०९३५० ॥१॥” [ ] इति । [एकमक्षौहिण्याः] ॥

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७४९॥, पृ. १६६॥ “अक्षौहिण्याः प्रमाणन्तु खाङ्गाष्टैकद्विकैर्गजैः । रथैरतैर्हयैस्त्रिचैः पञ्चचैश्च पदातिभिः” इति भारते ॥ २. “पत्यङ्गैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्या यथोत्तरम् ॥८०॥ सेनामुखं गुल्मगणौ वाहिनी पृतना चमूः । अनीकिनीदशानी किन्यक्षौहिण्यथ संपदि ॥८१॥” इत्यमरकोशः २।८।८०-८१॥

“(वि.) पत्यङ्गैरिति-त्रिगुणैः सर्वैः पत्यङ्गैर्यथांतरमुत्तरोत्तरस्य आख्या नामानि क्रमाद् भवन्ति । सेनाया मुखं सेनामुखम् ।

इभानां च रथानां च त्रितयं नव वाजिनः ।

सेनामुखं स्मृतं यत्र भटानां दश पञ्च च ॥ इति ।

गुड्यते रक्ष्यतेऽस्मात् गुल्मः । ‘गुड रक्षायाम्’ ।

नवेभानां रथानां च हयानां सप्तविंशतिः ।

गुल्मः प्रोक्तो भटानां तु चत्वारिंशच्च पञ्च च ॥ इति ।

गण्यते संख्यायते गणः । ‘गण संख्याने’ ।

एकाशीतितुरङ्गाणां रथेभाः सप्तविंशतिः ।

गणः प्रोक्तो भटानां तु शतं त्रिंशच्च पञ्च च ॥ इति ।

वाहाः अश्वाः अस्यां सन्तीति वाहिनी ।

एकाशीतिरथेभ्यः भटाः पञ्च चतुःशतम् ।

चत्वारिंशत् त्रयोऽश्वाणां द्विशतं वाहिनी मता ॥ इति ।

पृतना पूर्वोक्ता (श्रौ.७८) ।

चत्वारिंशत्त्रयो नागा द्विशतं च रथास्तथा ।

पृतना सा सप्तशती हयानां विंशतिर्नव ।

सहस्रं द्विशतं पञ्च दश पदा मनीषिभिः ॥

चमूरप्युक्ता (श्रौ.७८) ।

द्विसहस्रं शतं सप्ताशीतिर्वाजिकुलस्य च ।

रथाश्चेभाः सप्तशती विंशतिर्नव यत्र सा ॥

त्रिसहस्रं षट्शतकं चत्वारिंशच्च पञ्च च ।

पदातीनां चमूर्जेया सैन्यसंख्याविचक्षणैः ॥

अनीकिनी पूर्वोक्ता (श्रौ.७८) ।

षट्सहस्रं पञ्चशतं षष्टिरकं तु वाजिनाम् ।

द्विसहस्रं शतं सप्ताशीतिर्गजथस्य च ॥

यत्रायुतं नवशतं त्रिंशत्पञ्चपदातयः ।

अनीकिन्यभिधेया सा परिज्ञेया मनीषिभिः ॥

दश अनीकिन्यो यस्यां सा दशानीकिनी । सैव अक्षौहिणीत्युच्यते ।

अक्षाणां रथानां समूहः संघोऽस्यामस्तीति अक्षौहिणी ।

प्रयुतं नवसाहस्रं पञ्चाशत् त्रिशतं भटाः ।

पञ्चाशत् षष्टिसहस्रं षट्शतीर्दश वाजिनः ॥

एकविंशतिसहस्रं शतानामष्टसतिः ।

द्विरदाः स्यन्दना यत्र साक्षौहिण्युच्यते वृधैः ॥ इति ।”

इति लिङ्गयसूरिकृताऽमरपदविवृतिः, भा-१, २।८।८०-८१॥, पृ. ५३०-

५३१॥, मङ्गलकोषे त्वेवमुक्तम् “नवनागसहस्राणि नागे नागे शतं

रथाः । रथे रथे शतं चाश्वा अश्वे अश्वे शतं नराः ॥” इति, अन्यत्रोक्तं

महाक्षौहिणीप्रमाणं यथा-“खट्वयं निधिवेदाक्षिचन्द्राक्ष्यग्निहिमांशुभिः ।

महाक्षौहिणिका प्रोक्ता संख्यागणितकोविदैः ॥” इति

पत्यादिसेनाविशेषे गजरथादिसंख्याबोधकचक्रम् ।

क्रमिक- संख्या	हैमोक्तसेना- विशेषसंज्ञाः	अमरोक्तसेना- विशेषसंज्ञाः	गजसंख्या	रथसंख्या	अश्वसंख्या (रथाश्चान् विहाय)	पदातिसंख्या	सर्वसंङ्कलनम्
१	पत्तिः	पत्तिः	१	१	३	५	१०
२	सेना	सेनामुखम्	३	३	९	१५	३०
३	सेनामुखम्	गुल्मः	९	९	२७	४५	९०
४	गुल्मः	गणः	२७	२७	८१	१३५	२७०
५	वाहिनी	वाहिनी	८१	८१	२४३	४०५	८१०
६	पृतना	पृतना	२४३	२४३	७२९	१२१५	२४३०
७	चमूः	चमूः	७२९	७२९	२१८७	३६४५	७२९०
८	अनीकिनी	अनीकिनी	२१८७	२१८७	६५६१	१०९३५	२१८७०
९	*	दशानीकिनी (महेश्वरमतेनेदम्)	६५६१	६५६१	१९६८३	३२८०५	६५६१०
१०	*	अक्षौहिणी (महेश्वरम- तेनेदम्)	१९६८३	१९६८३	५९०४९	९८४१५	१९६८३०
११	अक्षौहिणी	अक्षौहिणी (भानु- जिर्दीक्षितमतेनेदम्)	२१८७०	२१८७०	६५६१०	१०९३५०	२१८७००
१२	*	महाक्षौहिणी (महेश्वरव्याख्योक्ता)	१३२१२४९०	१३२१२४९०	३९६३७४७०	६६०६२४५०	१३२१२४९००

सज्जनं तूपरक्षणम् ॥७४९॥

१ सज्जन्ते निर्भया भवन्त्यनेन, सत् शोभनं वा जन्यतेऽनेन सज्जनम् । 'सज्ज गतौ' (भा.प.से.), 'झलां जश् झशि' ८।४।५३ ॥ इति सस्य दत्वम्, 'स्तोः क्षुना क्षुः' ८।४।४० ॥ इति दस्य जः, करणे ल्युट् । २ उपरक्ष्यन्तेऽनेन उपरक्षणम् । 'रक्ष पालने' (भा.प.से.), करणे ल्युट् । द्वे सैन्यप्रगुणीकरणस्य । 'सज्जकरवडं' इति भाषा ॥७४९॥

वैजयन्ती पुनः केतुः पताका केतनं ध्वजः ।

१ विजयते जेता विजयन्तः । 'जि जये' (भा.प.अ.), 'तभूवसि' - (उणा-४०८) इत्यन्तः । विजयन्तस्येयं वैजयन्ती । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण्, 'टिङ्गाणञ्' - ४।१।१५ ॥ इति ङीष् (ङीप्) । २ चाय्यते पूज्यते केतुः, पुंसि । 'चाय् पूजानिशासनयोः' (भा.उ.से.), 'चायः की(के) च' (हैमोणा-७७८) इत्यनेन तुप्रत्ययः, धातोश्च की(के) इत्यादेशः । ३ पतत्यूर्ध्वं पताका । पतेर्गत्यर्थस्य ज्ञानार्थत्वात् पत्यते ज्ञायते योध्यतेऽदोऽनयेति वा । 'शलि-पटिपतिभ्यो नित्' (दशपाद्युणा-३।३३ ॥) इत्याकः, टाप् । पताकाऽपि । ४ केत्यते ज्ञायते योधविशेषोऽनेन केतनम्, पुंस्त्री । "द्यामियाय दहतस्य (देहहतस्य?) केतनः" [ ] इति लक्ष्यं च । 'कित ज्ञाने' (जु.प.से.), करणे ल्युट् । ५ ध्वजयति चिह्नयति ज्ञापयति योधविशेषं ध्वजः, पुंस्त्री । "ध्वजमस्त्रियाम्" [अमरकोषः २।८।९९ ॥] इत्यमरः । 'ध्वज गतौ' (भा.प.से.), अन्तर्भूतण्यर्थात् पचाद्यच् । पञ्च ध्वजस्य ॥

अस्योच्चूलावचूलाख्यावूर्ध्वाधोमुखकूर्चकौ ॥७५०॥

१ अस्य ध्वजस्य ऊर्ध्वस्थितकूर्चकमानैकं उच्चूलः । १ अधोमुखकूर्चकनामैकम् अवचूलः । 'ऊर्ध्वाधोमुखकूर्चकौ' [अभि.श्लो-७५०] इति कूर्चकशब्दस्य प्रत्येकमभिसम्बन्धादूर्ध्व-कूर्चक उच्चूलः, अधोमुखकूर्चकोऽवचूल इत्यर्थः ॥७५०॥

गजो वाजी रथः पत्तिः सेनाङ्गं स्याच्चतुर्विधम् ।

१ गजो हस्ती १, वाजी तुरङ्गः २, रथः स्यन्दनः ३०
३, पत्तिः पदातिः ४ चतुर्विधं सेनाया अङ्गम् अवयवः स्यादिति, चतुरङ्गा हि सेना, तत्र गजवाजिनौ तुर्यकाण्डे (श्लो-४।१२१७, ४।१२३२-३३) वक्ष्येते । पत्तिः प्रागेवोक्तः (श्लो-३।१४८) ॥

अथ रथनामान्याह-

युद्धार्थं चक्रवद्याने शताङ्गः स्यन्दनो रथः ॥७५१॥

१ युद्धं सङ्ग्रामोऽर्थः प्रयोजनमस्य युद्धार्थः, तत्र युद्धप्रयोजने, चक्रवद्याने चक्रयुक्तयाने, शतमित्यनेकोपलक्षणम्, शतं बहून्यङ्गान्यवयवा अस्य शताङ्गः । २ स्यन्दति (स्यन्दते) चलति स्यन्दनः, दन्त्यान्तस्थाद्यादिः । 'स्यदि चलने' ( ), 'स्यन्दू प्रस्रवणे' (भा.उ.से) वा 'चलनशब्दा[र्था]कर्म-काद्युच्' ३।२।१४८ ॥, 'अनुदात्तेतश्च हलादेः' ३।२।१४९ ॥ इति युञ् वा । ३ रमन्ते क्रीडां कुर्वन्त्यनेन रथः, पुंस्त्री । 'रमु क्रीडायाम्' (भा.आ.अ.), 'हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः कथन्' (उणा-१५९), 'अनुदात्तोपदेशः' ६।४।३७ ॥ इत्यादिना-ऽनुनासिकलोपः । त्रीणि युद्धार्थरथस्य ॥७५१॥

स क्रीडार्थं पुष्परथः

१ स इति रथः, क्रीडार्थः क्रीडानिमित्तो न पुनः समर्थः, असौ पुष्पे यात्रोत्सवादौ मङ्गल्यो रथः पुष्परथः, मूर्धन्योपधः । "क्रीडार्थः पुष्परथः" [ ] इति तट्टीका, द्वे नामनी आह । एकं क्रीडार्थस्य ।

देवार्थस्तु मरुद्रथः ।

१ देवाय अयं देवार्थः । 'चतुर्थो तदर्थः' २।१।३६ ॥ इत्यादिना समासः । मरुतां देवानां रथो मरुद्रथः । "देवार्थस्तु देवरथः" [हलायुधकोशः २।४४६] इति हलायुधः । एकं देवनिमित्तरथस्य ।

योग्यारथो वैनयिकः

१ योग्यायै^{१३} शास्त्राभ्यासाय रथो योग्यारथः । २

१. '-क्ष्यते' इति १ ॥ २. '-रवो' इति ३, '-रवुं' इति ४ ॥ ३. 'तभूवहिवसि' - (उणा-४०८) इत्युणादिगणे ॥ ४. 'इति' इति ४ ॥ ५. एतत्स्थाने क्षीरस्वामी 'कित ज्ञाने' इति सूत्रं पठति । मैत्रेयश्च 'कि कित ज्ञाने' इति ॥ ६. '-क्ते याने' इति ३ ॥ ७. 'प्रस्र-' इति २.३ ॥ ८. 'स्रवणे' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ ९. 'रमन्ति' इति १.२ ॥ १०. 'स्त्रीपुं' इति ४ ॥ ११. 'क्रीडार्थरथः' इति ३ ॥ १२. 'देवतार्थो देवरथः' इति हलायुधकोशे, पृ. ५१ ॥ १३. 'योग्याय' इति ३ ॥

विनयः शिक्षाप्रयोजनमस्य **वैनयिकः** । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥ इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । 'योग्यारथो वैनयिकः' [हला-युधकोशः २।४४५॥] इति हलायुधः । 'द्वौ समौ' [ ] इति तद्व्याख्या । द्वे शास्त्राभ्यासरथस्य ॥

अध्वरथः पारियानिकः ॥७५२॥

१ अध्वनि मार्गे गमनाय रथः अध्वरथः । पारियानं प्रयोजनमस्य **पारियानिकः** । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥ इति ठक् । अध्वन्योऽपि । 'अध्वन्यः पारियानिकः' १० [हलायुधकोशः २।४४५॥] इति हलायुधः । 'द्वौ समौ' [ ] इति तट्टीका । एकं मार्गरथस्य ॥७५२॥

कर्णीरथः प्रवहणं डयनं रथगर्भकः ।

१ कर्णाः सन्त्येषु कर्णिनः स्कन्धाः, तेषु रथः **कर्णीरथः**, पुंस्कन्धवाह्यो रथ इत्यर्थः । 'अन्येषामपि-' ६।२।१३७॥ इति दीर्घः । कर्ण्यां चतुःकाष्ठ्यां स्थितो रथ इति वा । मिश्रास्तु- 'कर्णसाध्या क्रिया श्रुतिरुपचारेण कर्णः, तद्योगात् कर्णी, मत्वर्थे इनिः, विशेषणसमासे, 'अन्येषामपि-' ६।३।१३७॥ इति दीर्घः, रथस्य श्रुतिमात्रं हि तत्र, न तु परमार्थतो रथत्वम्, स्कन्धस्य कर्णसमीपत्वात् २० कर्णी स्कन्धः' [ ] इति व्याख्यन् । 'श्रवश्रूजनानुष्ठितचारु-वेष्टां कर्णीरथस्थां रघुवीरपत्नीम्' [रघुवंशम्, सर्गः-१४, श्लो-१३] इति रघुः । २ प्रोह्यते प्रवहणम् । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), ल्युट् । 'कृत्यचः' ८।४।२९॥ इति णत्वम् । प्रहयनमित्यपि, 'हय गतौ' (भ्वा.प.से.) इत्यस्य । ३ डीयते विहायसा गम्यतेऽनेन **डयनम्** । 'डीङ् विहायसा गतौ' (भ्वा.दि.आ.से.), करणे ल्युट् । ४ रथस्य गर्भ इव **रथगर्भकः** । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कन् । चत्वारि पुरुषस्कन्धवाह्यरथस्य । विमानाख्ययानमेतत् । 'स्त्रीवह-नार्थमुपरि वस्त्राच्छादितस्य यानविशेषस्य' [ ] इति मिश्राः ॥

३० **अनस्तु शकटः**

१ अनिति प्राणित्यनेन **अनः**, क्लीबे । 'अन

प्राणने' (अ.प.से.), '-असुन' (उणा-६२८) इत्यसुन् । २ शक्नोति भारं वोढुं **शकटः**, त्रिष्वयम् । 'शकटोऽस्त्री' [अमरकोषः २।८।५२] इत्यमरः । 'शक्लृ शक्तौ' (स्वा.प.अ.), 'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-५२१) । द्वे शकटस्य । 'गाडुं' इति भाषा ॥

अथ स्याद् गन्त्री कम्बलिवाह्यकम् ॥७५३॥

१ गम्यतेऽनयो **गन्त्री** । गमेः घृन्, पित्वाद् डीष् । गन्तृशब्दाद् 'ऋन्नेभ्यः-' ४।१।५॥ इति डीष् (डीप्) वा । 'गन्त्रीः' [हलायुधकोशः २।४४४] इतीदन्तोऽपीति हलायुधः । ४० 'अष्टौ शकटे' [ ] इति तट्टीका त्वभेदेनाऽऽह । २ कम्बलः सास्ना, तद्योगात् कम्बलिनो वृषास्तैर्वाह्यं वहनीयं कम्बलि-वाह्यम्, स्वार्थे कनि **कम्बलिवाह्यकम्** । 'कम्बलो नागराजे' स्यात् सास्नाप्रावारयोरपि [मेदिनकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-६७] इति मेदिनिः । द्वे 'वहिलि' इति ख्यातायाः ॥७५३॥

अथ काम्बलवास्त्राद्यास्तैस्तैः परिवृते रथे ।

१-१ तैस्तैः कम्बलवस्त्रादिभिः परिवृते आच्छादिते रथे, कम्बलेनाऽऽवृतः परिवृतो रथः **काम्बलः** । वस्त्रेण परिवृतो रथः **वास्त्रः** । 'तेन परिवृत्तः-' ४।२।१०॥ इत्यण्, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७॥ इति वृद्धिः । आदिशब्दाद् ५० दौगू(कू)लाद्याः । कम्बलाच्छादितरथनामैकं काम्बलः, वस्त्राच्छादितरथनामैकं वास्त्रः ॥

स पाण्डुकम्बली यः स्यात् संवीतः पाण्डुकम्बलः ॥७५४॥

१ यो रथः पाण्डुकम्बलैः 'दुलीचा' इत्यादिलोक-भाषाप्रसिद्धैः संवीतः, तन्नामैकं, पाण्डुना शुक्लेन कम्बलेन संवीतः **पाण्डुकम्बली** । 'पाण्डुकम्बलादिनिः' ४।२।११॥ । 'स्यात् पाण्डुकम्बलः श्वेतकम्बले च शिलान्तरे' [विश्व-प्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-१५७] इति महेश्वरः । 'पाण्डु-कम्बलशब्दो राजाऽऽस्तरणस्य वर्णकम्बलस्य वाचकः' ६० [काशिकावृत्तिः ४।२।११॥] इति वामनश्च ॥७५४॥

स तु द्वैपो वैयाघ्रश्च यो वृतो द्वीपिचर्मणा ।

१. 'प्रयोजनम्' इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥ २. '-यानकः' इति १.३॥ ३. '-यानकः' इति ३.४॥ ४. '-नकः' इति ३॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५०६, पृ.५९३॥ ६. स्वामिनैव भ्वादौ 'डीङ् विहायसां गतौ' इति, दिवादौ 'डीङ् गतौ' इति चोक्तम् ॥ ७. 'स्त्रीवा-' इति ४॥ ८. 'गाडुं' इति २, 'गाडुं' इति ४॥ ९. 'डीषि' इति ३॥ १०. 'राजभागे' इति ३॥ ११. '-ल' इति ३॥ १२. 'परिवृतो रथः' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ १३. '-पाया प्रसि-' इति ४॥

१-२ यो रथो द्वीपिनो व्याघ्रस्य चर्मणावृत
आच्छादितः, स वैयाघ्रः च कथ्यते द्वीपिनो विकारश्चर्म
द्वैपम्, व्याघ्रस्य विकारो वैयाघ्रम् । उभयत्र 'प्राणिरजता-
दिभ्योऽञ्' ४।३।१५४ ॥ इति प्राणिवाचिभ्यो रजतादिभ्यश्च
षष्ठ्यन्तेभ्यो यथायोगं विकारावयवयोरर्थयोरञ्, 'न य्वा-
भ्याम्- '७।३।३ ॥ इति वृद्धिनिषेधे ऐजागमश्च । द्वैपेन परि-
वृतो रथः वैयाघ्रेण परिवृतो रथ इत्यर्थे 'द्वैपवैयाघ्रादञ्'
४।२।१२ ॥ इति द्वैपवैयाघ्रशब्दाभ्यां परिवृतो रथ इति
विषयेऽञ्, प्राग्दीव्यतीयस्याऽणोऽपवादः । यथाक्रममेकैकम् ॥

१० रथाङ्गं रथपादोऽरिं चक्रम्

१ रथस्याऽङ्गं रथाङ्गम् । २ रथस्य पादो रथ-
पादः । ३ अराः सन्त्यत्रेति अरि, क्लीबे । 'अत इनिठनौ'
५।२।११५ ॥ इतीनिः । अरिणी, अरीणि इत्यादि । ४
क्रियते तदिति चक्रम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'कृञ् किल्देः
क्वसश्च (कृजादिनां के द्वे)' (वा-६।१।१२ ॥) कप्रत्ययः,
द्वित्वं च । चत्वारि 'पईडां' इति ख्यातस्य ॥

धारा पुनः प्रधिः ॥७५५॥

नेमिः

१ (ध्रियत इति) धारा, प्रान्तः प्रस्तावाच्चक्रस्य ।
२० २ प्रान्ते धीयत इति प्रधिः, पुंस्त्री । प्रपूर्वाद् धाञ्: 'उपसर्गे
घोः किः' ३।३।१२ ॥ इति किः ॥७५५॥ ३ नयति रथ-
मिति नेमिः, स्त्रीलिङ्गः । 'णीञ् प्रापणे' (भा.उ.अ.),
'नियो मिः' (उणा-४८३) इति मिः । 'सर्वतोऽस्तिन्नर्थात्'
(गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीष् नेमी च । त्रीणि चक्र-
धारायाः । 'पूँठि' इति भाषा ॥

अक्षाग्रकीले त्वण्याणी

१ अक्षस्य नाभिक्षेप्यस्य काष्ठस्य 'लोहरि' इति
प्रसिद्धस्य अग्रे अन्ते बन्धार्थं कीलः अक्षाग्रकीलः, तत्र ।

"अग्रमालम्बने त्राते परिमाणे पलस्य च ।

३० प्रान्ते पुरस्तादधिके प्रधाने प्रथमोर्ध्वयोः ॥१॥"

[विश्वप्रकाशकोशः, सन्तवर्गः, श्लो-५३] इति महेश्वरः । २-
३ अणति शब्दायते अणिः । 'अण शब्दे' (भा.प.से.)
अस्मादसौ '-इन्' (उणा-५५७, (दशपाद्युणा-१।४६ ॥))
इत्यौणादिक इन्, स च वा णित् । णित्यक्षे आणिः ।
स्त्रियां ङीष् आणी च । "अणिरक्षाग्रकीलिका" [हलायुध-
कोशः २।४४८ ॥] इति हलायुधः । "द्वौ समौ" [ ] इति
तट्टीका । "अणिराणिवदक्षाग्रकीले स्यादस्तिसीमयोः"
[विश्वप्रकाशकोशः, णान्तवर्गः, श्लो-२२] इति महेश्वरः । त्रीणि
अक्षाग्रकीलस्य । 'विडलि' इति भाषा ॥

नाभिस्तु पिण्डिका । ४०

१ नहन्तेऽपरे अवयवा अत्रेति नाभिः, स्त्रीलिङ्गः ।
'नह(णह) बन्धने' (दि.उ.अ.), 'नहेर्भश्च(नहो भश्च)' (उणा-
५६५) इतीञ्, भक्षान्तादेशः, उपधावृद्धिः । २ पिण्डयन्ते
काष्ठान्यत्र पिण्डी । 'पिडि सङ्घाते' (भा.आ.से.), अधिकरणे
घञ्, गौरादित्वाद् ङीष् । सा च रथचक्रमध्ये मण्डलाकारा
यस्यां सर्वाणि काष्ठान्यासज्यन्ते । स्वार्थे कनि, 'केऽणः' ७।४।-
१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे च पिण्डिका । "नाभिश्चक्रस्य पिण्डिका"
[हलायुधकोशः २।४४७ ॥] इति हलायुधः । "कप्रत्ययाभावे
पिण्डिः" [ ] इति तट्टीका । द्वे नाभेः । 'नाहि' इति भाषा ॥

युगन्धरं कूबरं स्यात्

१ युगं 'वोदृस्कन्धकाष्ठं धारयति युगन्धरम् । 'धृञ्
धारणे' (भा.उ.अ.), 'संज्ञायां भृतवृजि-' ३।२।४६ ॥ इति खच्,
खित्वाद् मुम् । २ कवते शब्दायते कूबरम् । 'कुङ् शब्दे'
(तु.आ.से.), 'कगश्चुञ्चतिभ्यो वरच्' (उणा-२७९) इति बहुल-
वचनाद् वरच् दीर्घत्वं च । 'छित्तरच(छ)त्वर-' (उणा-
२८१) इति वा वरचि साधुः । पुंक्ली. एतौ । "कूबरः"
[शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-३८(४८)] अपीति शब्दप्रभेदः । "कुं
भूमिं वृणोत्याच्छादयति महत्त्वाद्वा । 'वृञ् आच्छादने'
(स्वा.उ.से.), अच्, 'अन्येषामपि-' ६।३।१३७ ॥ इति दीर्घे
कूबरः" [ ] इत्यन्ये । द्वे 'कांगवा' इति ख्यातस्य ॥

युगमीशान्तबन्धनम् ॥७५६॥

१. 'द्वित्वप्रकरणे कृजादीनामिति वक्तव्यम्' इति सिद्धान्तकौमुद्याम् ॥ २. 'पईडा' इति३, 'पईडां' इति४ ॥ ३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२ प्रत्ययोर्नास्ति ॥
४. 'धाञ्' इति२ ॥ ५. 'पूँठि' इति३.४ ॥ ६. 'वोदृस्कन्ध-' इति३ ॥ ७. '-भ्यः प्वरच्' इत्युणादिगणे ॥ ८. 'पुंक्लीबलिङ्गात्रेतौ' इति३ ॥ ९.
'कूबरः कूबरस्तथा' इति शब्दभेदप्रकाशे ॥ १०. 'वृञ् वरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५११,
पृ.५९८ ॥, तत्र "महत्त्वात् कुं भूमिं वृणोति आच्छादयति । पचाद्यच् (पा. ३।१।१३४ ॥) । अन्येषामपीति (पा. ६।३।१३७ ॥) दीर्घः ।
'कूबरः' इत्यन्ये ॥" इति दृश्यते ॥ १२. 'कांगवा' इति३ ॥

१ युज्यते युगम् पुंस्त्री. । भावे घञ् । “याना-
द्यङ्गे युगः पुंसि” [अमरकोषः ३।३।२४॥] इत्यमरः । “युगस्तु
रथसीराङ्गः (प्रशस्तरथसाराङ्गम्)” [विश्वलोचनकोशः, गान्त-
वर्गः, श्लो-२०] इति श्रीधरश्च । ईशान्ते ‘ऊध’ इति प्रसिद्ध-
स्य, प्रान्ते बन्धनं बन्धोऽस्य ईशान्तबन्धनम् । एकं ‘जूसर’
इति ख्यातस्य ॥७५६॥

युगकीलकस्तु शम्या

१ युगस्य कीलको युगकीलकः । २ शम्यते
शम्या । ‘शमु उपशमे’ (दि.प.से.), ‘पोरदुपधात्’ ३।१।९८॥
१० इति यत्, टाप् । द्वे ‘समिलि’ इति ख्यातस्य ॥

प्रासङ्गस्तु युगान्तरम् ।

१ प्रसज्यते वोढृस्कन्धे प्रासङ्गः । ‘षञ्ज सङ्गे’ (भा.-
प.अ.), कर्मणि घञ्, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७।३।५२॥ इति
कुत्वम्, ‘उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये’ बहुलम् ६।३।१२२॥ इति
दीर्घः । २ द्वितीयं युगं युगान्तरम् । यत्काष्ठं वत्सानां दमन-
काले स्कन्धे आसज्यते । यन्मुनिः-“युगं द्वितीयं प्रासङ्गः”
[१] इति । एकं ‘पंजाली’ इति ख्यातायाः ॥

अनुकर्षो दार्वधःस्थम्

१ रथस्याऽधःस्थितं दारु, अनुगतेन स्वसम्बन्धेन
२० चक्रेण कृतस्येति (कृष्यत इति) घञ्, अनुकर्षः । नकारा-
न्तोऽप्ययम्, “अनुकर्षा णा(ना)ऽक्षतलधरणदारु” [१] इति
वोपातितात् । “अनुकर्षो रथस्याऽधःस्थित(-ते) दारुणि
चेष्यते” [विश्वप्रकाशकोशः, षान्तवर्गः, श्लो-२८] इति महेश्वरः ।
एकं रथाधःस्थितदारुणः । ‘पणछि’ इति भाषा ॥

धूर्वी यानमुखं च धूः ॥७५७॥

१ धूर्वति हिनस्ति वोढृन् धूर्वी । ‘धूर्व(धुर्वी) हिंसा-
याम्’ (भा.प.से.), गौरादिः । २ यानस्य रथादेर्मुखमग्रं यान-
मुखम् । ३ धूर्वति हिनस्ति धूः, स्त्रीलिङ्गः । ‘धूर्व (धुर्वी)

हिंसायाम्’ (भा.प.से.), ‘भ्राजभास-’ ३।२।१७७॥ इति क्विप्, ‘वोरुपधायाः-’ ८।२।७६॥ इति दीर्घः, ‘रास्त्रोपः’ ६।४।२१॥ ३०
इति वलोर्पः । भागुरिभते टापि धुरा(धूरा) । त्रीणि ‘धुरी’
इति ख्यातायाः ॥७५७॥

रथगुप्तिस्तु वरूथः

१ रथस्य गोपनं रथगुप्तिः । ‘गुपू रक्षणे’ (भा.-
प.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४४॥ । २ वृण्वन्ति गुप्यर्थं
रथमनेनेति वरूथः । ‘वृज् वरणे’ (स्वा.उ.से.), ‘ज्वृ[ज्]-
भ्यामूथन्’ (उणा-१६३) । पुंनपुंसकोऽयम् । “रथगुप्ति-
वरूथो ना” [अमरकोषः २।८।५७॥] इत्यमरः । “वरूथं
रथगोपनम्” [हलायुधकोशः २।४४९॥] इति हलायुधः ।
“द्वौ रथसन्नाहे” [१] इति तट्टीका । द्वे रथसन्नाहस्य । लोह- ४०
मयी आवृत्तिः, ‘खोलीउं’ रथपाखरिउं’ इति भाषा ॥

रथाङ्गानि त्वपस्कराः ।

१ रथस्याऽङ्गानि अक्षयुगचक्रादीनि, स्वयं कीर्यते
यथार्हं स्वस्वस्थाने निक्षिप्यते अपस्कराः । ‘कृ विक्षेपे’
(तु.प.से.), ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७॥ इत्यप्, ‘अपस्करो रथाङ्गम्’
६।१।१४९॥ इति सुटि साधुः । एकं सामान्येन रथाङ्गा-
नाम् । “चक्रादन्यानि रथस्याऽङ्गानि आरम्भकाणि रथाङ्गा-
न्यपस्कराः” [१] इति केचित् ॥

शिबिका याप्ययाने

१ शिवं करोति, ‘तत्करोति-’ (वा-३।१।२६॥) इति ५०
प्यन्ताद् ण्वुलि’ ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४॥ इतीत्वम्,
शिबिका श्रेयस्करी । सैव वा (शिवैव) शिबिका,
‘संज्ञायां कन्’ ५।३।७५॥ वा । २ याप्यस्य अशक्तस्य
यानं याप्ययानम्, [तत्र] । द्वे ‘पालखी सुखासनं’
इत्यादेः । “जम्पानम्” [१] इति गौडाः ॥

अथ दोला प्रेङ्खदिका भवेत् ॥७५८॥

१. ‘-ले’ इति ३॥ २. ‘-प्येषु’ इति ४॥ ३. ‘-य’ इति ४॥ ४. द्र. अम. क्षीर. २।८।५८॥, पृ.१८७॥, स्वोपज्ञटीका ३।७५७॥, पृ.१६७॥ ५. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५११, पृ.५९८॥, रामाश्रमी २।८।५७॥, पृ.३७२॥, तयोः ‘अनुकर्षा नाक्षतदारु’ इति दृश्यते ॥ ६. ‘-त्वात्’
इति ३॥ ७. ‘उर्वो तुर्वो दुर्वो धूर्वी हिंसार्थाः’ इति स्वामी, ‘-हिंसायाम्’ इति मैत्रेयः, ‘उर्वो तुर्वो धूर्वी दुर्वो धूर्वी हिंसार्थाः’ इति सायणः ॥
८. दीर्घे कृते वलोपो विचारणीयः, सपादसप्ताध्यायी प्रति त्रिपाद्यसिद्धत्वात् ॥ ९. ‘धुरा’ इति ३॥ १०. ‘पुंस्त्री’ इति ४॥ ११. ‘द्वौ’ इति १॥
१२. ‘-ओ’ इति १॥ १३. १प्रतौ नास्ति, ‘-रीयो’ इति ३॥ १४. ‘ण्वुल्’ इति ४॥ १५. ‘-ण’ इति ३॥ १६. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७५८॥, पृ.१६७॥

१ दोलयति उत्क्षिपति दोला । 'दुल उत्क्षेपे'(चु-उ.से.), चुरादिः, ततोऽच् । २ प्रेङ्ख्यते प्रेयते प्रेङ्खा । 'इखि गतौ'(भा.प.से.), घञ् प्रेङ्खुः संहितासाम्यात्, 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यकारे च प्रेङ्खा । "दोला प्रेङ्खुः पुमान् प्रेङ्खानिः श्रे[रधिरोह]णी"[^१] इति रत्नकोषः । आदिना खट्वा-वाह्यादिदोला । इयं च वलिविधायनदोला (द्विविधा, प्रेङ्खा-दिदोला चेति) । उद्यानादिषु क्रीडार्थं रज्जुमयी, या स्थाना-न्तरसञ्चारणाय दारुदण्डिकापटादिसमुदायारब्धा (-बद्धा) मनुष्य-वाह्या च या, दोलाशब्दस्तत्र वर्तते । सामान्येन 'हीण्डोलउं १० पालणउं' हीण्डोलाखाटप्रभृतीनां द्वे ॥७५८॥

वैनीतकं परम्परावाहनं शिबिकादिकम् ।

१ विनीतानामिदं याप्ययानादि वैनीतम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् स्वार्थे कनि वैनीतकम् पुंक्ली । वोढृभिः परम्परयाऽनुक्रमेण वाह्यते परम्परावाहनम् । वहेर्ण्यन्तात् कर्मणि ल्युट् । [शिबिका आदिरस्य शिबिकादिकम् । एकं परम्परा-वाहनस्य] ॥

यानं युग्यं पत्रं वाह्यं वह्यं वाहनधोरणे ॥७५९॥

१ [यान्यनेन यानम् । 'या प्रापणे'(अ.प.अ.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७॥ इति करणे ल्युट्] । २ युज्यते २० उपयुज्य[ते] इदं गमनमिति युग्यम् । 'युजिर् योगे'(रु-उ.अ.), 'युग्यं च पत्रे' ३।१।१२१॥ इति क्यपि निपातितः । ३ पतन्त्यनेन पत्रम् पुंक्ली । 'पत्लृ पतने'(भा.प.अ.), 'दाम्नीशसु(शस)युयुज- ' ३।२।१८२॥ इति घृन् । ४ वाह्यते प्रेयते वाह्यम् । 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ । ५ उह्यतेऽनेन वह्यम् । 'वह प्रापणे'(भा.उ.अ.), 'वह्यं करणम्' ३।१।१०२॥ इति निपात्यते । ६ वहन्ति नयन्ति देशाद् देशान्तरं प्रापयन्ति द्रव्यमनेन वाहनम् । वहेर्णिजन्तात् करणे ल्युटि । 'वाहन-माहितात्' ८।४।८॥ इति निर्देशाद् दीर्घत्वं वा । वाहयन्ति तदिति वा, वहेर्ण्यन्ताल्ल्युटि वा । ७ धोरयति गतिचातुर्यं करोति

धोरणम् । 'धोर(धोरू) गतिचातुर्ये'(भा.प.से.), नन्धा- ३० दित्वाल्त्युः । सामान्येन सप्त 'प्रवहण' इति ख्यातस्य ॥७५९॥

नियन्ता प्राजिता यन्ता सूतः सव्येष्टसारथी ।

दक्षिणस्थप्रवेतारौ क्षत्ता रथकुटुम्बिकः ॥७६०॥

१ नियच्छति नियन्त्रयत्यश्वान् नियन्ता । 'यमु नियमने'(भा.प.अ.), तृच्प्रत्ययः । २ प्राजयति गम-यत्यश्वान् प्राजिता । प्रपूर्वाद् 'अज गतिक्षेपणयोः'(भा.प.से.), अस्मात् तृच्, 'वलादेरार्धधातुके विकल्पः'(भाष्य-२।४।५६॥) इत्युक्तेः 'अजेर्व्यघ्रापोः' २।४।५६॥ इति वीभावो न । ३ यच्छतीति यन्ता । तृच् । त्रयोऽपि ऋदन्ताः । ४ सवति(सुवति) प्रेर-यत्यश्वान् सूतः । 'षू प्रेणे'(तु.प.से.), ४० 'गत्यर्थादिकर्मकाच्च-(गत्यर्थाकर्मकश्रिषशीङ्स्थासवसजनरुह-जीर्यतिभ्यश्च)' ३।४।७२॥ इत्यादौ चकारस्याऽनुक्तसमुच्चयार्थ-त्वात् कर्तरि क्तः । ५ सव्ये तिष्ठति सव्येष्ट (सव्येष्टा) । 'ष्टा गतिनिवृत्तौ'(भा.प.अ.), 'सव्ये स्थश्छन्दसि'(उणा-२।५८) इति ऋन्, ङिच्च (ङिच्च), 'स्थास्थिन्स्थणाम्'(वा-८।३।१७॥) इति वक्तव्यात् षत्वम्, सप्तम्यलुक् । सव्येष्टरौ सव्येष्टरः इत्यादिरूपाणि भवन्ति । ६ सारयति गमयत्यश्वा-निति सारथिः । 'सृ गतौ'(भा.प.अ.), हेतुमणिजन्तात् 'सारथिः'(हैमोणा-६।७०) इत्यधिप्रत्ययः । "सारथस्याऽपत्यं [सारयति वाहान् वा] सारथिः"[अम.क्षीर. २।८।६०॥] इति ५० स्वामी । ७ दक्षिणे तिष्ठति दक्षिणस्थः । 'सुप- ' ३।२।४॥ इति कः, 'आतो लोप इटि च- ' ६।४।६४॥ इत्यालोपः । ८ प्राजति प्रवेता । 'अज गतिक्षेपणयोः'(भा.प.से.), 'ण्वुल्लुचौ' ३।१।१३३॥ इति तृच्, 'वलादावार्धधातुके' वेष्ट्यते (भाष्यम्-२।४।५६॥) इत्यजेर्वीभावः । ९ क्षदति संवृणोति क्षत्ता । 'क्षद संवरणे'( ), 'तृ[न्]तृचौ शंसिक्शदादि-' (उणा-२।५०) इति तृच्, क्षदेः सौत्रात् 'नसृनेष्ट्वष्ट-' (उणा-२।५२) आदिना तृच्वा, अनिट्त्वं च । १० रथस्य कुटुम्बी वाहको रथकुटुम्बिकः । सादीत्यपि । दश सारथेः ॥७६०॥

१. 'प्रेङ्खा च' इति युक्तः प्रतिभाति ॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।८।५३॥, पृ.९७॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५०७, पृ.५९५॥, रामाश्रमी २।८।५३॥, पृ.३७०॥ ३. 'होडोलो पालणो' इति ३, 'हीडोलौ पालणौ' इति ४॥ ४. 'पुंक्लीवे' इति ३.४॥ ५. 'युज्यन्ते' इति ४॥ ६. 'उपयुज्यन्ते' इति ४॥ ७. 'इह' इति २॥ ८. 'गमने' इति ३.४॥ ९. 'इति' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'पतन्त्येन' इति ३.४॥ ११. 'शल हुल पत्लृ गतौ' इति क्षीरतर्ङ्गण्यादयः ॥ १२. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'तट्टीकायां' इति दृश्यते ॥ १३. 'ण्यन्तात्' इति १, अत्र 'णिजन्तात्' इत्यनुपयुक्तः प्रतिभाति ॥ १४. ४प्रतौ नास्ति ॥ १५. '-ट्' इति ४॥ १६. 'यम उपरमे' इति स्वामिसायणौ, 'यमु उपरमे' इति मैत्रेयः ॥ १७. 'षूज्' इति ३.४॥ १८. ४प्रतौ नास्ति ॥ १९. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'सप्तम्यलुक्' इति दृश्यते ॥ २०. पाणिनीयसम्मतोणादिगणे 'सर्तेर्णिच्च'(उणा-५.२९) इति सूत्रविद्यमानत्वादस्योल्लेखो विचारणीयः ॥ २१. 'गतौ क्षेपणे च' इति १॥ २२. 'चे-' इति ४॥ २३. १प्रतौ नास्ति ॥

रथरोहिणि तु रथी

१ रथेऽवश्यं रोहति रथरोही । 'रुह प्ररोहे' (भ्वा.-प.अ.), आवश्यके णिनिः, तत्र । २ युद्धार्थं रथोऽस्याऽस्ति रथी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । 'रथिनः स्यन्द-नारोहाः' [अमरकोषः २।८।६० ॥] इत्यमरः । 'रथे योद्धारः' [अम.क्षीर. २।८।६१ ॥] इति क्षीरस्वामी । 'पतिः पदातिं रथिनं रथेशः' [रघुवंशम्, सर्गः-७, श्लो-३७] इति रघुः । द्वे रथयोद्धुः ॥

रथिके रथिरो रथी ।

१ रथोऽस्याऽस्ति रथिकः । 'अत इनिठनौ' ५।२।१-१० ११५ ॥ इति ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥ तत्र । २ रथोऽस्याऽस्ति रथिरः । 'मेघारथाभ्यामिरत्रिरचौ' (वा-५।२।१०९ ॥) । ३ रथोऽस्याऽस्ति रथी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । त्रीणि रथिनः ॥

अश्वारोहे त्वश्ववारः सादी च तुरगी च सः ॥७६१॥

१ अश्वमारोहति अश्वारोहः । 'रुह प्ररोहे' (भ्वा.प.-अ.), अच्, तत्र । २ अश्वं वृणोति वारयति वा अश्ववारः । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'वर निवारणे' ( ) वा, अस्माणि-जन्तात् 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । ३ सादयति श्रमयति सादी । 'षद्लृ विशरणादौ' (तु.प.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः । ४ तुरगो-
२० ऽस्त्यस्य तुरगी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । चत्वारि अश्ववारस्य । 'असवार' इति भाषा ॥७६१॥

हस्त्यारोहे सादियन्तृमहामात्रनिषादिनः ।

१ हस्तिनमारोहति हस्त्यारोहः, तत्र । २ सीदति सादी । ग्रहादित्वाणिनिः । ३ यच्छति यन्ता । 'यमु नियमने' (भ्वा.प.अ.), 'ण्वुल्लृचौ' ३।१।१३३ ॥ इति तृच् । ४ महती मात्राऽस्य महामात्रः । ५ निषीदति निषादी । 'षद्लृ विशरणादौ' (तु.प.अ.), [ग्रहादित्वाणिनिः], 'अत उपधायाः' ७।२।११६ ॥ । पञ्च हस्त्यारोहयोद्धुः ॥

आधोरणा हस्तिपका गजाजीवेभपालकाः ॥७६२॥

१ आधोरयन्ति गतिचातुर्यं कारयन्ति आधोरणाः । ३०

'धोर(धोरु) गतिचातुर्ये' (भ्वा.प.से.), हेतुमणिच्, नन्दा-दित्वाल्ल्युः । २ हस्तिनं पान्तिं रक्षन्ति हस्तिपाः । 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३१ ॥ । ततः स्वार्थे कनिं हस्तिपकाः । ३ गजेभ्यो गजेषु वा आजीवन्ति गजाजीवाः । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा.प.से.), अच् । ४ इभं पालयन्ति इभपालकाः । 'पाल रक्षणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, ण्वुल् । मण्ठो^{१३} देश्याम् । चत्वारि 'पीलवाण' इति ख्यातस्य ॥७६२॥

योद्धारस्तु भटा योधाः

१ युध्यन्ते योद्धारः । 'युध संप्रहारे' (दि.आ.अ.), ४० तृच् । २ भटन्ति धारयन्ति आयुधानि भटाः । 'भट भृतौ' (भ्वा.प.से.), अच् । 'भटन्ति काङ्क्षन्ति युद्धम्' [अम.क्षीर. २।८।६२ ॥] इति क्षीरस्वामी । ३ युध्यन्ते योधाः । 'युध संप्रहारे' (दि.आ.अ.), अच् । त्रीणि 'झृझार' इति ख्यातस्य ॥

सेनारक्षास्तु सैनिकाः ।

१ सेनां रक्षन्ति पालयन्ति सेनारक्षाः । 'रक्ष पालने' (भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । २ सेनां रक्षन्ति सैनिकाः । 'रक्षति' ४।४।३३ ॥ इत्यर्थे प्राग्वहतीयष्टक्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥, 'किति च' ७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः । द्वे 'पाहर्' इति ख्यातस्य ॥ ५०

सेनायां ये समवेतास्ते सैन्याः सैनिका अपि ॥७६३॥

१-२ ये हस्त्यश्वादयः सेनायां समवेतास्ते सैन्याः, सैनिकाः च प्रोच्यन्ते । सेनायां समवेताः सैन्याः । समवेत्यर्थे 'परिषदो ण्यः' ४।४।४४ ॥ इत्यनुवृत्तौ 'सेनाया वा' ४।४।४५ ॥ इति ण्यः । ठकिं सैनिकः (सैनिकाः) । द्वे सेनायां ये मिलितास्तेषाम् ॥७६३॥

ये सहस्त्रेण योद्धारस्ते साहस्राः सहस्त्रिणः ।

१-२ 'रुह बीजजन्मनि' इति स्वामी, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः, 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' इति सायणः ॥ २. 'स्वामी' इति ४॥ ३. 'पति' इति ३॥ ४. १ प्रलौ नास्ति ॥ ५. 'विशरणगत्यवसादनेषु' इति ३॥ ६. 'वर' इति ३॥ ७. 'यमु उपरमे' इति स्वामिमैत्रेयौ, 'यम उपरमे' इति सायणः ॥ ८. '-योद्धस्य' इति ३.४॥ ९. 'पाति' इति ३॥ १०. 'रक्षति' इति २.३॥ ११. 'कनिः' इति ४॥ १२. '-यति' इति ३॥ १३. 'मंठो' इति ३, द्र. देसीसदसंगहो छट्टो वग्गो, श्लो-५७३, पृ. २१८ ॥, 'मंठो शठः' इति स्वोपज्ञदेशीशब्दसंग्रहवृत्तिः ॥ १४. 'संहारे' इति १॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।६१ ॥ १६. '-रु' इति २.३॥ १७. '-तो' इति ३॥ १८. 'पा-' इति १.२.४॥ १९. 'ठवि' इति २.४॥

१ सहस्रसङ्ख्येन गजादिना ये योद्धारस्ते सहस्रं^१
योद्धारः परं सन्त्येषां साहस्राः । 'अण् च' ५।२।१०३ ॥ इत्यण् ।
२ 'तपःसहस्राभ्यां विनिनी' ५।२।१०२ ॥ इति इनिप्रत्यये
सहस्रिणः इति । "बलिनो ये सहस्रेण साहस्रास्ते सहस्रिणः"
[अमरकोषः २।८।६२ ॥] इत्यमरः । द्वे सहस्रयोधिनः ॥

छायाकरश्छत्रधारः

१ छायामातपाभावं करोति छायाकरः । 'कृजो हेतु-
ताच्छील्यानुलोम्येषु' ३।२।२० ॥ इति टः । २ छत्रं धरति छत्र-
धारः । 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । द्वे छत्रधरस्य ॥

१०

पताकी वैजयन्तिकः ॥७६४॥

१ ('पततीति पताका) । 'पल्लु पतने' (भ्वा.प.से.),
पिनाकादिर्बलाकादिर्वा आकप्रत्यये पताका । साऽस्याऽस्ति
पताकी । शिखादित्वादिन् व्रीह्यादित्वाद्वा इन् मत्वर्थीयः ।
२ वैजयन्त्या चरति वैजयन्तिकः । 'चरति' ४।४।८ ॥ इति
ठक् । द्वे पताकाधरस्य ॥७६४॥

परिधिस्थः परिचरः

१ परिधौ सेनान्ते तिष्ठति परिधिस्थः । 'सुपि-'
३।२।४ ॥ इति कः । २ परितः चरति परिचरः । 'चर गतौ'
(भ्वा.प.से.), अच् । द्वे 'चउकीदार' इति ख्यातस्य ॥

२०

आमुक्तः प्रतिमुक्तवत् ।

अपिनद्धः पिनद्धः

१ आमुच्यते स्म आमुक्तः । 'मृच्लृ मोक्षणे' (तु.उ.-
अ.), निष्ठा । २ प्रतिमुच्यते स्म प्रतिमुक्तः । निष्ठा । ३
अपिनह्यते स्म अपिनद्धः । 'नह(णह) बन्धने' (दि.उ.अ.),
निष्ठा, 'नहो धः' ८।२।३४ ॥ । ४ 'वष्टि भागुरिरल्लोपम्-'
( ) इति पक्षे पिनद्धः । चत्वारि सज्जीभूतस्य ॥

अथ सन्नद्धो व्यूढकङ्कटः ॥७६५॥

दंशितो वर्मितः सज्जः

१ संनह्यते स्म सन्नद्धः । 'नह(णह) बन्धने'
(दि.उ.अ.), निष्ठा, 'नहो धः' ८।२।३४ ॥, 'झषस्तथोः' ८।२।- ३०
४० ॥ इति धत्वम्, 'झलां जश् झशि' ८।४।५३ ॥ । २ व्यूढो
धृतः कङ्कटोऽनेनेति व्यूढकङ्कटः ॥७६५॥ ३ दश्यते स्म
दंशितः । 'चुरादौ' 'दशिर(दशि) दंशनस्पर्शनयोः' ( )
इत्यतः के दंशितः' [ ] इति मैत्रेयः । दंशनं दंशः । भावे
घञ्, ततः 'तत्करोति-' (वा-३।१।२६ ॥) इति णिजन्तात् के
णिलोपे दंशित इति वा । ४ वर्मणा संनह्यत इति वर्मितः ।
'सत्यापपाश-' ३।१।२५ ॥ इत्यादिना णिचि, 'णाविष्ठवत् प्राति-
पदिकस्य' (वा-६।४।१५४ ॥) इतीष्टवद्वाटिलोपः । वर्म
सज्जातमस्येति, तारकादित्वादितच्वा । ५ निर्भयः सन् शत्रोरभि-
मुखं सज्जति गच्छति सज्जः । 'षस्ज' गतौ' (भ्वा.प.से.), ४०
अच्, 'झलां जश्-' ८।४।५३ ॥ इति सस्य दत्वे श्रुत्वे । पञ्च
सन्नाहयुक्तस्य ॥

सन्नाहो वर्म कङ्कटः ।

जगरः कवचं दंशस्तनुत्रं माठ्युरश्छदः ॥७६६॥

१ सन्नह्यते सन्नाह । 'णह बन्धने' (दि.उ.अ.),
कर्मणि घञ्, 'अत उपधायाः' ७।२।११६ ॥ । २ वृणोति देहं
वर्म, क्लीबे । 'वृञ् आच्छादने' (चु.उ.से.), 'वरणे' (स्वा.-
उ.से.) वा, 'मनिन्' (उणा-५।८४) इति मनिन् । ३ कङ्कयति
परप्रहरणं व्यर्थतां नयति कङ्कटः । कर्केर्गत्यर्थाण्यन्ता[त्]
'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-५।२१) इत्यटन् । कं वायुं कटत्या- ५०
वृणोति वा । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा.प.से.), अच्,
पृषोदरादित्वाद् मलोपः । ४ जागर्ति जगरः । 'जागृ निद्राक्षये'
(अ.प.से.), अच् । 'पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वम्' [अम.
क्षीर.२।८।६५ ॥] इति 'स्वामी' । 'जगरः कङ्कटो यो[गः]
सन्नाहः स्यादुरश्छदः' [ ] इति वोपालितः । ५ कं वातं

१. '-स-' इति ३.४ ॥ २. 'परं' इति ३ ॥ ३. 'विनीनी' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७१ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठ ३.४ प्रत्योर्नास्ति ॥ ६. 'शल हुल पल्लु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।६२ ॥ ८. '-तीति' इति ३.४ ॥ ९. 'चौकी-' इति ३.४ ॥ १०. '-द्धो' इति ४ ॥ ११. 'दश्यते' इति ४ ॥ १२. 'दसि दर्शनदंशनयोः' इति क्षीरतरङ्गिणीमाध्वोयधातुवृत्तौ, 'दसि दर्शनहिंसयोः' इति धातुप्रदीपः ॥ १३. 'इत्यन्तः' इति ३.४ ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५.१९, पृ.६०५ ॥ १५. 'षज्ज' इति ३.४ ॥ १६. 'वृञ् आवरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १७. अत्र 'मलोपः' इत्यस्य मः भकारस्याऽलोपो लोपाभाव इत्यर्थः कर्तव्यः, 'भकारः' इति वा पाठो युक्तः ॥ १८. 'क्षीरस्वामी' इति ४ ॥ १९. क्षीरस्वामिकृताऽमरकोशटीकायाम्- 'जागर्तेरचि ह्रस्वाजगरः' इत्येव दृश्यते, २।८।६५ ॥, पृ.१८८ ॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५.१८, पृ.६०५ ॥ २०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।६५ ॥, पृ.१०६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५.१८, पृ.६०५ ॥, रामाश्रमी २।८।६४ ॥, पृ.३७५ ॥

वञ्चयति शरीरसम्बन्धे गमयति कवचम्, पुंस्त्री. । 'वञ्च गतौ' (भ्वा.प.से.), मूलविभुजादित्वात् कः । ६ दंश्यते कायेन स्पृश्यते दंशः । 'दंश दंशनस्पर्शनयोः' (चु.आ.से.), चुरादिः, घञि । ल्युटि दंशनमपि । ७ तनुं त्रायत इति तनुत्रम् । 'त्रेङ् (त्रैङ्) पालने' (भ्वा.आ.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । तनुत्राणमपि । ८ माठयति देहं माठिः, स्त्रीलिङ्गः, तृतीयवर्गद्वितीयोपधः । " 'मठ मदनवासयोश्च' (भ्वा.प.से.), चकारात् स्थौल्ये "[हेमचन्द्राचार्यकृतधातुपारायणम्, भ्वादिः, धातुसं-२१५] इति धातुपारायणम् । भ्वादौ परस्मैपदी, ततो १० णिच्, 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः, 'सर्वतोऽक्ति-त्रार्थात्' (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि माठी । ९ उरश्छाद्यतेऽनेन उरश्छदः । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्-३।३।११८॥ इति घः, 'छादेर्धे-६।४।१६॥ इति ह्रस्वः । त्वक्त्रमपि । नव कवचस्य ॥७६६॥

निचोलकः स्यात् कूर्पासो वारबाणश्च कञ्चुकः ।

१ निचुल्यते निचोलः । चुलिः सौत्रः, ततो घञ्, स्वार्थे कनि निचोलकः । न्युपसर्गाभावे चोलकः । यद् हारावली-“चोलको वारबाणः स्यात्” [हारावली, पादावधिः, श्रौ-१७] इति । २ कुरति कूर्पासः, षष्ठस्वरादिः । 'कुर छेदने' (तु.प.से.), पृषोदरादिः । ३ बाणं वारयति वारबाणः । मयूरव्यंसकादित्वात् 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । वारमाच्छादकं वानमस्येति वा । 'पूर्वपदात् संज्ञायाम्-८।४।३॥ इति णत्वम् । “वारबाणस्तु कूर्पासे कवचेऽपि च” [अनेकार्थसङ्ग्रहः ४।८८] इति हैमानेकार्थः । ४ कच्यते बध्यते कञ्चुकः । 'कचि काचि दीप्तिबन्धनयोः' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकादुक्तप्रत्ययः । “कञ्चुकः कवचे वारबाणे निर्मोक-चोलके” [विश्वलोचनकोशः, कान्तवर्गः, श्रौ-४३] इति श्रीधरः । कवचे सत्राहे यथा-“बलानि शूराणि घनाश्च कञ्चुकाः” [ ] । वारबाणे नृनिचोले यथा-“अन्तः कञ्चुकि- ३० कञ्चुकस्य विशति त्रासादसौ वामनः” [ ] । निर्मोकः

सर्पकञ्चुलिका, चोलकः स्त्रीकञ्चुलिका, उभयत्र यथा-

“आभोगिनौ मण्डलिनौ तत्क्षणोन्मुक्तकञ्चुकौ ।

वरमाशीविषौ स्पष्टौ (स्पृष्टौ) न तु तन्व्याः पयोधरौ ॥१॥” [ ] इति । पुंस्त्री. एतौ । चत्वारि 'सिलह' इति ख्यातस्य । 'लबाचुंकबाहि' इति भाषान्तरम् ॥

सारसनं त्वधिकाङ्गं हृदि धार्य सकञ्चुकैः ॥७६७॥

१ यत् स कञ्चुकैः 'सिलहडगली' इति लोकभाषाप्रसिद्धयुक्तैः हृदि धार्यते तत् सारं बलमादीयते दीप्यते वाऽनेन सारसनम् । 'अस गतिदीप्यादानेपु' (भ्वा.उ.से.), करणे ल्युट्, शकन्श्वादित्वात् पररूपत्वम् । “सारसनं मेख- ४० लाया” वस्त्रे (मेखलायामुरस्त्रे) च तनुत्रिणाम्” [विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-१७२] इति विश्वः । २ अधिकमध्यारूढमङ्गमनेन अधिकाङ्गम् । अङ्गादधिकमिति वा । “अधिकमङ्गति” [अम.क्षीर.२।८।६४॥] इति स्वामी । “अधियाङ्गम्” [ ] इति “अन्तस्थाद्यमध्यः” [ ] इत्यन्ये । यन्मुनिः-“अधियाङ्गं सारसनम्” [ ] इति । द्वे सारसनस्य । 'च्यार अहीना' इति भाषा ॥७६७॥

शिरस्त्राणे तु शीर्षण्यं शिरस्कं शीर्षकं च तत् ।

१ शिरस्त्रायतेऽनेन शिरस्त्राणम् । 'त्रेङ् (त्रैङ्) पालने' (भ्वा.आ.अ.), करणे ल्युट्, 'आदेचः-६।१।४५॥ ५० इत्यात्वम्, तत्र । २ शिरसे हितं शीर्षण्यम् । शिरःशब्दात् 'शरीरावयवाद्यत्' ५।१।६॥, शीर्षन् 'तद्धिते' ६।१।६१॥ इति शिरसः शीर्षनादेशः, 'ये चाभावकर्मणोः' ६।४।१६८॥ इति प्रकृतिभावः । ३-४ शिरसः शीर्षस्य च प्रतिकृति शिरस्कम्, शीर्षकम् । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति । शीर्षे कं सुखमस्माद्वा । शीर्षमारोहति प्रातिपदिकाद्वात्वर्थणिजन्ताद् ण्वुल् । शीर्षोपरिवर्तित्वात् शीर्षकमिवेति वा । खोलमपि । चत्वारि 'टोप' इति ख्यातस्य ॥

नागोदमुदरत्राणम्

१. ४प्रतौ नास्ति ॥ २. 'दसि दर्शनदंशनयोः' इति स्वामिसायणौ, 'दसि दर्शनहिंसयोः' इति मैत्रेयः ॥ ३. हारावल्याम्-‘बाणवारः’ इति दृश्यते, पृ.४०६॥ ४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ शब्दार्थककुरधातुर्दृश्यते ॥ ५. सायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, ‘कचि दीप्तिबन्धनयोः’ इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ ६. ‘बाणवारे’ इति विश्वलोचनकोशे ॥ ७-८. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।१४॥, पृ.७॥ ९. ‘लबाइ-’ इति ३.४॥ १०. ‘-ङ्युक्तैः’ इति ३.११. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘तथा’ इति दृश्यते ॥ १२. ४प्रतौ नास्ति ॥ १३. स्वामिकृताऽमरकोषटीकायाम्-“अवि(धि)कमङ्गादधिकाङ्गः” इति दृश्यते, २।८।६४॥, पृ.१८८॥ १४. ‘-नेति’ इति ३.१५. ‘शिरसि’ इति १.१६. अधिकोऽयं प्रतिभाति ॥

१ नह्यते जठरोपरि नागोदम् । पृषोदरादित्वात्
कुमुदादित्वाद्वा साधुः । २ उदरं त्रायतेऽनेन उदरत्राणम् ।
करणे ल्युट् । द्वे उदरत्राणस्य । 'पेटी' इति भाषा ॥

जङ्घात्राणं तु मत्कुणम् ॥७६८॥

१ जङ्घे त्रायतेऽनेन जङ्घात्राणम् । करणे ल्युट् ।
२ माद्यति हृष्यन्त्यनेन मत्कुणम् । पृषोदरादित्वात् साधुः ।
चतुर्थवर्गाद्यकवर्गाद्यपञ्चमस्वरमध्यः । द्वे जङ्घात्राणस्य ।
'रागरङ्गावलि' इति भाषा ॥७६८॥

बाहुत्राणं बाहुलं स्यात्

१० १ बाहू त्रायतेऽनेन बाहुत्राणम् । २ बाहुं लाति
बाहुलम् । 'ला आदाने' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः'
३।२।३॥ । द्वे बाहुत्राणस्य । 'दस्ताना हाथला' इति भाषा ॥

जालिका त्वङ्गरक्षणी ।

जालप्रायाऽऽयसी स्यात्

१ जालयति अपवारयति शस्त्राघातं जालिका ।
'जल अपवारणे' (चु.उ.से.), ण्वुल्, टाप्, 'प्रत्ययस्थात्-'
७।३।४४॥ इतीत्वम् । २ अङ्गं रक्षयतेऽनया अङ्गरक्षणी ।
'रक्ष पालने' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट्, गौरादिः । ३ जाल-
प्राया जालसदृशी । ४ अयसो लोहस्य विकार आयसी ।
२० 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण्, 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५॥ इति ङीष्
(ङीष्) । चत्वारि 'जरहि' इति ख्यातायाः ॥

आयुधीयः शस्त्रजीविनि ॥७६९॥

काण्डपृष्ठायाधिकौ च

१ आयुधेन जीवति आयुधीयः । 'आयुधात् छ
च' ४।४।१४॥ इति छः, छस्य ईयादेशः । २ शस्त्रेण जीवति
शस्त्रजीवी । ग्रहादित्वाण्णिनिः, तत्र ॥७६९॥ ३ काण्डा-
नीत्यायुधमात्रोपलक्षणम्, काण्डानि पृष्ठेऽस्य काण्डपृष्ठः ।
यद्वा स्पृष्टं गृहीतं काण्डमनेन । स्पर्शपूर्वकत्वाद् ग्रहणस्य
धातूनामेनकार्थत्वाद्वा स्पृशिर्वर्जने पापे (स्पृशिर्वर्तनोपाये)
३० वर्तते । आहिताग्न्यादित्वात् परनिपातः । ४ आयुधेन जीवति
आयुधिकः । 'आयुधात् छ च' ४।४।१४॥ इति चकारात्

ठक् (ठन्), 'ठस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥,
'यस्येति च' ६।४।१४८॥ । चत्वारि सामान्येन आयुधधरस्य ।
'तरकसंबन्ध' इति भाषा ॥

तुल्यौ प्रासिककौन्तिकौ ।

१ प्रासः प्रहरणमस्य प्रासिकः । २ कुन्तः प्रहरण-
मस्य कौन्तिकः । उभयत्र 'तदस्य प्रहरणम्' ४।४।५७॥ इति
ठक् । द्वे भल्लधरस्य ॥

पारश्वधिकस्तु पारश्वधः परश्वधायुधः ॥७७०॥

१-२ परश्वधः प्रहरणमस्य पारश्वधिकः, पारश्वधः । ४०
'परश्वधाट्टञ् च' ४।४।५८॥ इति ठञ्, चकाराण्णः । ३
परश्वध आयुधमस्य परश्वधायुधः । त्रयोऽपि तालव्य-
दन्त्यैष्टिमध्याः । त्रीणि 'फरसीधर' इति ख्यातस्य ॥७७०॥

स्युर्नैस्त्रिंशिकशाक्तीकयाष्टीकास्तत्तदायुधाः ।

१ निस्त्रिंशः प्रहरणमस्य नैस्त्रिंशिकः । 'तदस्य
प्रहरणम्' ४।४।५७॥ इति ठक् । २-३ शक्तिः प्रहरणमस्य
शाक्तीकः, यष्टिः प्रहरणमस्य याष्टीकः । 'शक्तियष्ट्योरी-
कक्' ४।४।५९॥ इतीकक्, उभयत्र 'किति च' ७।२।११८॥
इति वृद्धिः । तत्तदायुधं येषां ते तत्तदायुधाः । क्रमेणैकेकं
खड्गधरशक्तिधरदण्डधराणाम् ॥

तूणी धनुर्भृद् धानुष्कः स्यात्

१ तूणमस्त्यस्य तूणी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥
इतीनिः । एवं निषङ्गचपि । २ धनुर्बिभर्ति धनुर्भृत्,
क्विबन्तः । यौगिकत्वाद् धनुर्धरः । ३ धनुः प्रहरणमस्य
धानुष्कः । 'तदस्य प्रहरणम्' ४।४।५७॥ इति ठक्, 'इसु-
सुक्तान्तात् कः' ७।३।५१॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति
वृद्धिः । त्रीणि धनुर्धरस्य ॥

काण्डीरस्तु काण्डवान् ॥७७१॥

१ काण्डानि बाणाः सन्त्यस्य काण्डीरः । 'काण्डा-
ण्डीरग्रीरचौ' ५।२।१११॥ इति ईरन् । २ काण्डानि सन्त्यस्य
काण्डवान् । 'तदस्यास्ति' ५।२।११५॥ इति मनुप्, 'मादुप-
धायाः' ८।२।९॥ इति वत्वम् । द्वे तीरदारस्य ॥७७१॥

१. 'करणे ल्युट्' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ २. इतोऽग्रे ३.४प्रत्योः 'मदी हयै' इति दृश्यते ॥ ३. '-वली' इति३, '-बलि' इति४॥ ४.
'जिरहि' इति१॥ ५. 'भाषायाः' इति३.४॥ ६. ४प्रतौ नास्ति ॥ ७. 'ठः' इति३॥ ८. '-संबन्ध' इति१.४॥ ९. नाऽस्त्यध्याय्याम् ॥ १०.
'-न्त्योष्ठ-' इति३.४॥

कृत^१हस्तः कृत^२पुङ्खः सुप्रयुक्तशरो हि यः ।

१ कृतोऽध्यस्तो हस्तो यस्य स कृतहस्तः । २ साध्यसाधनक्षमत्वात् कृताः पुङ्खा अनेन कृतपुङ्खः । ३ सुष्ठु प्रयुक्तो व्यापारितः शरो बाणोऽनेन सुप्रयुक्तशरः । द्वे कृतहस्तस्य । 'भली परिइ' 'बाणमूंकइ' इति भाषा ॥

शीघ्रवेधी लघुहस्तः^१

१ शीघ्रं त्वरितं लक्षं वेधयति शीघ्रवेधी । ग्रहादित्वाणिनिः । लघुर्लोघवान्वितो हस्तोऽस्य लघुहस्तः । एकं शीघ्रवेधिनः ॥

१० अपराद्धेषुस्तु लक्ष्यतः^१ ॥७७२॥

च्युतेषुः

१ अपराद्धा अप्राप्तवेध्या इषवो बाणा अस्य अपराद्धेषुः । लक्ष्याच्च्युतो भ्रष्टो बाणः । एकं लक्ष्याद् भ्रष्टबाणस्य ॥७७२॥

दूरवेधी तु दूरापाती^२

१ दूराद् वेधयति लक्ष्यं भिनत्ति दूरवेधी । णिनिः । २ दूरादापातयति वेध्यं दूरापाती । ग्रहादित्वाणिनिः । द्वे दूरवेधिनः ॥

आयुधं पुनः^१

२० हेतिः प्रहरणं शस्त्रमस्त्रम्^{३ ४ ५}

१ आयुध्यन्तेऽनेन आयुधम् । 'युध संप्रहारे' (दि.आ.अ.), 'स्थाप्ना(स्ना)पाव्यधिहनिषुध्यर्थं घञर्थे कविधानम्' (वा-३।३।५८॥) । २ हन्यतेऽनया हेतिः, स्त्री-लिङ्गः । 'हन्(हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'ऊतियूति-[जूतिसाति]हेति'-३।३।१७॥ इति साधुः । ३ प्रहियतेऽनेन प्रहरणम् । 'हञ् हरणे' (भ्वा.उ.से.), करणे ल्युट् । ४ शस्यतेऽनेन शस्त्रम्, स्त्रीक्ली । 'शसु हिंसायाम्' (भ्वा.उ.से.), 'दाम्नीशसु(शस)युयुज'-३।२।१८२॥ इति घृन् । ५ अस्यते क्षिप्यते अस्त्रम् । 'असु क्षेपणे' (दि.-

प.से.), औणादिकः ऋन् । "शस्त्रास्त्रैर्बहुधा मुक्तैः" [ ] ३० इत्यादिदर्शनात् शस्त्रास्त्रयोः कश्चिदभेदमाह, येन करधृतेन हन्यते तच्छस्त्रं खड्गादि, येन क्षिप्तेन हन्यते तदस्त्रं काण्डादि । पञ्च सामान्येन शस्त्रस्य ॥

तच्च चतुर्विधम् ॥७७३॥

तदायुधं पाणिमुक्तादिभेदाच्चतुर्विधं चतुष्प्रकारम् ॥७७३॥
चातुर्विध्यमेवं दर्शयति-

मुक्तं द्विधा पाणियन्त्रमुक्तं शक्तिशरादिकम् ।

१ मुच्यते स्मेति मुक्तम्, द्विधा द्विप्रकारम्, क्रमाद् यथा-पाणिमुक्तं शक्तिप्रभृतिकम् । २ यन्त्रमुक्तं शरादिकम् ।

अमुक्तं शस्त्रिकादि स्याद् यष्ट्याद्यं तु द्वायात्मकम् ४०
॥७७४॥

३ अमुक्तं हस्तस्थितमेव, यथा शस्त्रिकादि । ४ द्वायात्मकमिति, मुक्तामुक्तात्मकम्, यथा-यष्ट्याद्यम् ।

"मुक्तामुक्तं१ममुक्तं२ करमुक्तं३ यन्त्रमुक्तं४ च ॥

शक्त्यादिपाणिमुक्तं१ स्यादमुक्तं क्षुरिकादिकम्२ ।

मुक्तामुक्तं च३ यष्ट्यादि यन्त्रमुक्तं शरादिकम्४ ॥१॥"

[हलायुधकोशः २।४६२-३॥] इति हलायुधः ॥७७४॥

धनुश्चापोऽस्त्रमिष्वासः कोदण्डं धन्व कार्मुकम् ।

द्रुणाऽऽसौ^८

१ 'धन धान्ये' (जु.प.से.), धातूनामनेकार्थत्वाद् ५० धारणार्थः, धनन्ति दधति (दधन्ति दधाति) शरक्षेपणायेदमिति धनुः, पुंक्ली । 'धनर्त्तिचक्षिङ्पृवपि-' ( ) इत्युस् । धनुषौ, धनुषः इति पुंसि । धनुषी, धनूषि इति क्लीबे । 'भृम्-तृशी-' (उणा-७) इत्यादिना उप्रत्यये धनुरुकारान्तोऽपि, अयमपि पुंक्ली । 'कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्य ऊः' (उणा-८१) इत्युप्रत्यये धनूः स्त्रीलिङ्गोऽपि । "शराचापौ धनूः स्त्री स्यात्" [त्रिकाण्डशेषः २।८।५०॥] इति त्रिकाण्डशेषः । २ 'चप सान्त्वने' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । चपो

१. 'परिइ' इति१, 'परै' इति४॥ २. 'बां-' इति२॥ ३. 'मुके' इति३, 'मूकै' इति४॥ ४. 'लक्षतः' इति१.३॥ ५. 'लक्षं' इति३॥ ६. 'घञर्थे कविधानं स्थाप्नापाव्यधिहनिषुध्यर्थम्' इति वार्तिकस्वरूपम् ॥ ७. 'स्त्रीलिङ्गः' इति२॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।८३॥, पृ.१२०॥ ९. '-धमेव' इति४॥ १०. 'मुष्ट्याद्यम्' इति१.२॥ ११. 'क्षुरादिकम्' इति हलायुधकोशे, २।४६३॥, पृ.५३॥, तत्र 'क्षुरादिकम्' इति पाठान्तरम् ॥ १२. '-ङ्गोऽपि' इति३॥ १३. 'शरावापो धनुः' इति त्रिकाण्डशेषे, पृ.३००॥ १४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।८३॥, पृ.१२१॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५३७, पृ.६१९॥, रामाश्रमो २।८।८३॥, पृ.३८२॥

वंशभेदः, तस्य विकारः चापः, पुंक्ली. । 'अवयवे च प्राण्यौ(ण्यो)षधिवृक्षेभ्यः' ४।३।१३५ ॥ इत्यण् । ३ अस्यन्ते बाणा अनेन अस्त्रम् । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), '-घ्न' (उणा-५९८)इति घ्नन् । ४ इधून् बाणानस्यति इष्वासः । 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । शरासनमपि । ५ कोपाद् दण्डयत्यनेन कोदण्डम् । पृषोदरादिः, पुंक्ली. एतौ । "कौति वायुना शब्दायते, 'कु शब्दे'(अ.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' ३।२।७५ ॥ इति विच्, कोशब्देन वंशः, स दण्डोऽस्येति वा कोदण्डः '[ ]' इत्यन्ये । ६ धनतीति धन्व । धनेर्गत्यर्थात् १० 'अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते'( ) इति क्निपि धन्व, क्लीबे । "धन्वा तु मरुदेशे ना क्लीबे(क्लीबं) चापे स्थलेऽपि च" [मेदिनीकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-७८] इति मेदिनिः । धन्वनी, धन्वानि इत्यादि । ७ कर्मणे प्रभवति कार्मुकम् । तस्मै प्रभवति इत्यर्थे 'कर्मण उकञ्' ५।१।१०३ ॥, शकन्श्वादिः । ८ द्रुणति हिनस्ति द्रुणम् । 'द्रुण हिंसायाम्'(तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः । द्रवति गच्छति शरोऽनेनेति वा । 'द्रु गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'द्रोवा'(हैमोणा-१८४) इति किद् णः । ९ अस्यन्ते बाणा अनेनेति आसः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञ्, २० 'अत उपधायाः' ७।२।११६ ॥ । नव धनुषः ॥

लस्तकोऽस्यान्तः

१ अस्य धनुषोऽन्तर् मध्यं ग्रहणस्थानमिति यावत्, लस्यते करेण श्लिष्यते, लसति श्लिष्यति करोऽन्तेति वा लस्तकः । 'लस श्लेषणक्रीडनयोः'(भ्वा.प.से.), कर्मणि क्तः, ततः स्वार्थे कन् । 'हसिमृगिण्-' (उणा-३६६) इत्यादिना बाहुलकात् तः, ततः कन् वा । "लस्तकस्तु धनुर्मध्यम्" [अमरकोषः २।४।८५ ॥] इत्यमरः । एकं धनुर्मध्यस्य । 'मूठि' इति भाषा ॥

अग्रं त्वर्तिरटन्यपि ॥७७५॥

३० १ अस्य धनुषोऽग्रं कोटिः, अर्यतेऽनया अर्तिः । 'ऋ गतौ'(जु.प.अ.) । २ अटत्यनया अटनिः । 'अट गतौ'(भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् '-अशव(अश्यवि)तृभ्योऽनिः'

(उणा-२५९) इत्यनिः, 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीष्णि अटनी । द्वे धनुःप्रान्तस्य ॥७७५॥

मौर्वी जीवा गुणो गव्या शिञ्जा बाणासनं द्रुणा ।

शिञ्जिनी ज्या च

१ मूर्वायास्तृणविशेषस्य विकारो मौर्वी । 'अवयवे च प्राण्यौ(ण्यो)षधिवृक्षेभ्यः' ४।३।१३५ ॥ इत्यण्, 'टिड्डा-णञ्-' ४।१।१५ ॥ इति ङीष्(ङीप्) । "मूर्वा (मूर्वी) बन्धने'(भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च-' ३।३।१०३ ॥ इत्यकारप्रत्ययः ४० मूर्वा, 'तस्य विकारः' ४।३।१३४ ॥ इत्यणि ङीष्(ङीप्) च मौर्वी "[माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिगणः, धातुसं-३७२] इति माधवः । २ जीवत्यनया जीवा । 'जीव प्राणधारणे'(भ्वा.-प.से.), बाहुलकाद् घञ् । ३ गुण्यतेऽभ्यस्यते गुणः । 'गुण अभ्यासे'(चु.उ.से.), घञ् । ४ गोभ्यो बाणेभ्यो हिता गव्या, स्त्रीक्ली. । 'उगवादिभ्यो यत्' ५।१।१२ ॥ इति यत् । ५ शिङ्गेऽवश्यं शब्दं करोति शिञ्जा । 'शिजि अव्यक्ते शब्दे'(अ.आ.से.), पचाद्यच्, 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३ ॥ इत्यकारो वा, ततश्चाप् । ६ बाणा अस्यन्तेऽनेन बाणा-सनम् । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), करणे ल्युट् । ७ द्रुणति ५० हिनस्ति द्रुणा । 'द्रुण हिंसागतिकौटिल्येषु'(तु.प.से.), इगुपधत्वात् कः, ततश्चाप् । ८ शिङ्गे अवश्यं शब्दं करोति शिञ्जिनी । 'शिजि अव्यक्ते शब्दे'(अ.आ.से.), तालव्यादिः, आवश्यके णिनिः । ९ जिनाति बलवदपि धनुरबलतां यात्यनया ज्या । 'ज्या वयोहानौ'(क्र्या.प.अ.), भिदा-दित्वादङ् टाप् । नव 'पणिच्छि' इति ख्यातायाः ॥

गोधा तु तलं ज्याघातवारणम् ॥७७६॥

१ गुध्यते परिवेष्ट्यतेऽनया गोधा । 'गुध परिवेष्टने'(दि.प.से.), भिदादित्वादङ्, ततश्चाप् । गुध्यति प्रकोष्ठं परिवेष्टयतीति, पचाद्यच् वा । गोधा स्त्री, तलं ६० क्लीबम् । "गोधा तलनिहाकयोः" [मेदिनीकोशः, धान्तवर्गः,

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५३७, पृ.६२० ॥ २. 'धनतीति धन्व' इति १.२ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ३. 'द्रुण हिंसागतिकौटिल्येषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. '-नेन' इति ३ ॥ ५. आगमशास्त्रस्याऽनित्यत्वाच्चेद् ॥ ६. माधवीयधातुवृत्तौ-'मूर्वा'-गुरोश्च' इत्यकारप्रत्ययः । मौर्वी-'तस्य विकारः' इत्यणि ङीप् । 'इति दृश्यते, भ्वादिः, धातुसं-३७२, पृ.१५६ ॥ ७. 'कुण गुण चामन्त्रणे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति धातुप्रदीपः, 'सङ्केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति माधवीयधातुवृत्तिः ॥ ८. 'शिजे' इति ३ ॥ ९. 'शिजि' इति ३ ॥ १०. 'अस्यते' इति १ ॥ ११. 'पणिच्छि' इति ३ ॥ १२. '-यति' इति ४ ॥

श्लो-६] इति मेदिनिः । २ तलति शरमोक्षे प्रतिष्ठां कारयति तलम्, क्लीबे । “गोधा तला च न नरौ” [वैजयन्तीकोषः ३।७।१५५॥] इति स्त्रियामपि वैजयन्ती । ज्याघातस्य प्रत्यञ्चाकर्षणस्य वारणं ज्याघातवारणं चर्मादिमयं ज्याप्रहार-निवारणम् । द्वे ज्याघात-निवारणस्य ॥७७६॥

स्थानान्यालीढवैशाखप्रत्यालीढानि मण्डलम् ।

समपादं च

१ बाणमोचनावसरे आलीढादीनां समपादान्तानां पञ्चानां साधारण्येनानामैकं स्थानम् । १ दक्षिणजङ्घाप्रसारे १० वामसङ्कोचे आलीढम् । २ वितस्त्यन्तरेण स्थिते पादद्वये वैशाखम् । ३ तत्रोर्ध्व[स्थ]स्य वामपादप्रसारे दक्षिणपाद-सङ्कोचे प्रत्यालीढम् । ४ मण्डलाकृत्या पादद्वयधारणाद् मण्डलम् । ५ पादयोः समरूपतया धारणं समपादम् । एते सर्वेऽपि क्लीबे । यद्भुनुर्वेदः-

“अग्रतो वामपादं तु तीक्ष्णं चैवाऽनुकुञ्चितम् ।

आलीढं तु प्रकर्तव्यं हस्तद्वयसविस्तरम् ॥१॥”

हस्तद्वयसो हस्तप्रमाणो विस्तरौ विस्तारौ यस्य सः ।

“पादौ सविस्तरौ कार्यौ समहस्तप्रमाणतः ।

वैशाखस्थानके वत्स ! कूटलक्ष्यस्य वेधने ॥२॥”

२० प्रत्यालीढे तु कर्तव्यः सव्यस्तीक्ष्णोऽनुकुञ्चितः ।

तिर्यग्वामः पुरस्तत्र दूरापाते विशिष्यते ॥३॥

समपादे समौ पादौ निष्कम्पौ च सुसङ्गतौ ।

मण्डले मण्डलाकारौ बाह्यतीक्ष्णौ विशेषतः ॥४॥

[१] । “स्यात् प्रत्यालीढमालीढमित्यादि स्थानपञ्चकम्” [अमर-

कोषः २।८।८५॥] इत्यमरः । “षडपि” [ ] इत्येके । यद्भरतः-

“वैष्णवं समपादं च वैशाखं मण्डलं तथा ।

प्रत्यालीढमथालीढं स्थानान्येतानि षड् विदुः ॥५॥”

[नाट्यशास्त्रम्, चारीविधानो नाम दशमोऽध्यायः, श्लो-४८] इति ॥

वेध्यं तु लक्षं लक्ष्यं शरव्यकम् ॥७७७॥

१ वेध्य इति वेध्यम् । ‘व्यध ताडने’ (दि.प.अ.), ३० कर्मणि घञ्, ‘ग्रहिज्या-’ ६।१।१६॥ इति सम्प्रसाणम् । २-३ लक्ष्यते वेध्यत्वेन दृश्यते इति चौरादिकालक्ष्यः कर्मणि घञ् [लक्षम्] । ‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥ इति ण्यत्, ‘अचो यत्’ ३।१।१७७॥ इति यति ‘गेरनिटि’ ६।४।५१॥ इति णिलोपे वा लक्ष्यम् । ४ शरान् व्ययति संवृणोति आत्मनि धारयति वा शरव्यम् । ‘व्यञ् संवरणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥, ततः स्वार्थे कन् [शरव्यकम्] । शरुर्हिंस्रः, तस्मै हितं शरव्यमिति वा । ‘उगवादिभ्यो यत्’ ५।१।१२॥ इति यत् । शरैर्वीर्यते छाद्यते इति वा । एते क्लीबलिङ्गाः । वैजयन्ती तु-“वेध्यं शरव्यमनरि” [वैजयन्तीकोषः ३।७। ४० १९४॥] इत्याह । चत्वारि वेध्यस्य । शेषश्चात्र-“वेध्ये निमित्तम्” [शेषनाममाला ३।१४३॥] इति ॥७७७॥

बाणे पृषत्कविशिखौ खगगार्धपक्षौ

काण्डाशुगप्रदरसायकपत्रवाहाः ॥

पत्रीष्वजिह्वागशिलीमुखकङ्कपत्र-

रोपाः कलम्बशरमार्गणचित्रपुङ्खाः ॥७७८॥

१ बण्यते शब्दयते पुङ्खोऽनेनेति बाणः, पुंक्ली. । ‘बण शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘हलश्च’ ३।३।१२१॥ इति घञ्, तत्र । २ पर्वति सिञ्चति असृजौ पृषत्कः । ‘पृषु सेचने’ (भ्वा.प.से.) अतः शत्रन्तात् कन् । स्पृशन् कषति हिनस्ति, पृषोदरादित्वाद् वा । ५० “पुङ्खादीनां पृथक् षट्कमस्य” [११] इति नैरुक्ताः । यद्भुनुर्वेदः- “पुङ्खः शरस्तथा शल्यं पक्षस्यायुजतूनि षट्” [१२] इति । ३ विशेषेण श्यति तनूकरोति विशिखः । ‘शो तनूकरणे’ (दि.प.अ.), ‘श्यतेरिच्च वा’ (हैमोणा-८५) इति खः । विशिष्टा शिखाऽग्रमस्येति वा । विशदं स्खलतीति, पृषो-दरादिर्वा । ४ खेन आकाशेन गच्छतीति । खगः । ‘अन्ये-भ्योऽपि (अन्ये-ष्वपि)-’ (वा-३।२।४८॥) इति डः । ५ गृध्रपक्षस्याऽयं गार्ध-पक्षः । ‘तस्येदम्’ ४।३।१२०॥ इत्यण् । ६ कणति शब्दायतेऽ-नेनाऽऽहतः सन्निति काण्डः, पुंक्ली. । ‘कण शब्दे’

१. ‘-रणे’ इति ३, ‘-रण’ इति ४॥ २. ‘विशेष्यते’ इति २.३.४॥ ३. ‘समपादौ’ इति १.४॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७७७॥, पृ. १७१॥ ५. ४प्रतौ नास्ति ॥ ६. ‘चौरादिकं लक्षं’ इति ३, ‘चौरादिकमिति लक्षं’ इति ४॥ ७. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ ८. वैजयन्तीकोषे “वेध्यं शरव्यं न नरि” इति दृश्यते, ३।७।१९४॥, पृ. ८७॥ ९. ‘-ऽनेन’ इति ४॥ १०. ‘-जः’ इति ३॥ ११. ४प्रतौ नास्ति ॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७७८॥, पृ. १७२॥ १३. ‘-स्य’ इति ३.४॥ १४. ‘गच्छति’ इति १॥ १५. इतोऽग्रे १.२प्रत्योः ‘वा’ इति दृश्यते ॥

(भा.प.से.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) इति डः, 'अनुना-
सिकस्य- '६।४।१५॥ इति दीर्घः । ७ आशु शीघ्रं गच्छति
आशुगः । 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) -' (वा-३।२।४८॥) इति
डः । ८ प्रदीयतेऽनेन प्रदरः । 'द विदारणे' (क्र्या.प.से.),
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप् । ९ स्यति अन्तं नयति सायकः ।
'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.), ण्वुल्, 'आदेचः- '६।१।४५॥
आत्वम्, 'आतो युक् चिष्कृतोः' ७।३।३३॥ । १० पत्राणि
वहति पत्रवाहः । 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥ । ११ पत्राण्यस्य सन्ति
पत्री । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । १२ इष्यति
१० गच्छति इषुः, त्रिलिङ्गः । 'इषं गतौ, हिंसायां च' (दि.प.से.),
दिवादिः, 'इषेः क्चि' (उणा-१३) इत्युः । 'इषुर्द्वयोः' [अमर-
कोषः २।८।८७॥] इति त्वमरः । 'इष्यते काम्यते शत्रुहन-
नायेति, 'इषु इच्छायाम्' (तु.प.से.) इत्यस्य ' [ ]' इत्यन्ये । १३
अजिह्वमकुटिलं गच्छति अजिह्वगः । 'अन्येभ्योऽपि (अन्ये-
ष्वपि) -' (वा-३।२।४८॥) इति डः । १४ शिलीव मुखमस्य
शिलीमुखः । १५ कङ्कस्य पत्राण्यत्रेति कङ्कपत्रः । १६ रोष्यते
लक्ष्ये निखन्यते रोषः । 'रुपे [विमोहने]' (दि.प.से.), घञ् ।
१७ कल्यते क्षिप्यते, कडति माद्यति वा कलम्बः । 'कल
पिल क्षेपे' (चु.प.से.), 'कड मदे' (भा.प.से.) वा, 'कुण-
२० कदिकडिगडि (कृकदिकडिकटि) भ्योऽम्बच्' (उणा-५२२) । के
शिरसि कृतसन्धानो लम्बत इति वा । 'लबि अवस्त्रं सने'
(भा.आ.से.), पचाद्यच् । १८ शृणाति शीर्यते वा अनेनेति
शरः, पुंस्त्री । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), अच्-करणेऽप्
वा, पुंस्त्री । १९ मार्गयति लक्षं मार्गणः । 'मृग अन्वेषणे'
(चु.आ.से.), णिजन्तः, नन्दादित्वाल्ल्युः । २० चित्रा नाना-
वर्णाः पुङ्खा अस्य चित्रपुङ्खः । विंशतिर्बाणस्य ॥ शेषश्चात्र-
"बाणे तु लक्षहा मर्मभेदनः ।
वारश्च वीरशङ्खश्च कादम्बोऽप्यस्त्रकण्टकः" ॥ [शेषनाममाला
३।१४३॥] ॥७७८॥

प्रक्ष्वेदनः सर्वलौहो नाराच एषणश्च सः । ३०

१ प्रक्ष्वेदते प्रक्ष्वेदनः, चतुर्थवर्गतृतीयमध्यः ।
'जिष्विदा जिष्विदाङ् मोचने च' (भा.आ.से.), चात् स्नेहने,
भवादौ द्युतादिरात्मनेपदी, नन्दादित्वाद् ल्युः । अन्ये तु-
"प्रकर्षेण क्ष्वेदतेऽव्यक्तं शब्दायते, 'जिष्विदा अव्यक्ते शब्दे'
(भा.आ.से.), नन्दादित्वाल्ल्युः, पृषोदरादित्वाद्भुत्वम्, तृतीय-
वर्गतृतीयमध्यः" [ ] इत्याहुः । २ लोहस्य विकारो लौहः,
सर्वश्चासौ लौहश्च सर्वलौहः । ३ नरानाचामिति नाराचः ।
आङ्पूर्वः 'चमू (चमु) अदने' (भा.प.से.), 'अन्येभ्योऽपि-'
(वा-३।२।१०२॥) इति डः, 'अन्येषामपि- '६।३।१३७॥ इति
दीर्घः । नराणां समूहो नारम्, तच्चरति भक्षयतीति वा । नारं ४०
नरसमूहमश्नति गच्छतीति वा । 'अञ्चु गतौ' (भा.प.से.),
'कर्मण्यण्' ३।२।११॥ । नरमश्नति नराची, नराच्येव वा
प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽण् वा । ४ इष्यतेऽनेन एषणः । 'इष
गतौ' (दि.प.से.), ल्युट् । चत्वारि सर्वलोहमयबाणस्य ।
शेषश्चात्र- "नाराचे लोहनालोऽस्त्रसायकः" [शेषनाममाला
३।१४४॥] ॥

निरस्तः प्रहितः

१ निरस्यते स्म निरस्तः । निर्वृत्तौ 'असु क्षेपणे'
(दि.प.से.), क्तः । २ प्रहीयते स्म प्रहितः । 'हि गतौ वृद्धौ
च' (स्वा.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः । "निरस्तः ५०
प्रेषिते शरं" [विश्वलोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्रौ-१२२] इति
श्रीधरः । यथा- "राज्ञा निरस्तैः रिपवो निरस्ताः" [ ] इति ।
एकं मुक्तबाणस्य ॥

बाणे विषाक्ते दिग्धलिप्तकौ ॥७७९॥

१ विषेण अक्तो म्रक्षितः पायितः विषाक्तः, तत्र
बाणे । दिह्यते स्म दिग्धः । 'दिह उपलेपे' (अ.उ.अ.),

१. 'इषु' इति ४॥ २. 'इष गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. 'इषेः क्चि' (उणा-१३) इत्युणादिगणे ॥ ४. ३प्रतौ नास्ति ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५४१, पृ.६२५॥, तत्र "इष्यते शत्रुहननाय वा । इषु इच्छायाम्-इत्यन्ये" इति दृश्यते ॥ ६. ३प्रतौ नास्ति ॥ ७. 'कल
किल पिल क्षेपे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'कल पिल क्षेपे' इति धातुप्रदीपः, 'कल विल क्षेपे' इति माधवीयधातुवृत्तिः ॥ ८. '-कडिकदि-'
इति ३॥ ९. 'अनेन' इति ४॥ १०. पूर्वमुक्तत्वादयं प्रमादः प्रतिभाति ॥ ११. 'लक्ष्यं' इति १॥ १२. 'कङ्कटः' इति १॥ १३. 'प्रक्ष्वेदनः' इति
मुद्रितमूले, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ १४. '-डते' इति ४॥ १५. १प्रतौ नास्ति ॥ १६. 'जिष्विदा स्नेहनमोहनयोः' इति क्षीरतरङ्गिणी,
'स्मृतमिदं पुरुषकारे (पृष्ठ.८२) धातुवृत्तौ (पृष्ठ-१३०) च । वस्तुतः पाठोऽयं ग्रन्थकारम्यान्भिमतः । यतो हि १।३०५॥, ४।१३४॥
धातुसूत्रव्याख्ययोरस्यास्मरणात्" इति तत्रत्या टिप्पणी, क्षीर. पृ.१०६. टि-७॥, 'जिष्विदा स्नेहनमोहनयोः' इति धातुप्रदीपः, 'जिष्विदा स्नेहस्य
मोचने च' इति माधवीयधातुवृत्तिः ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रौ-५४१, पृ.६२५॥ १८. १प्रतौ नास्ति ॥ १९. 'हि गतौ'
इत्येव १.२.३॥ २०. 'प्रेषितशरे' इति विश्वलोचनकोशे, पृ.१४०॥ २१. द्र. अनेकार्थैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।२६०॥, पृ.११४॥ २२.
'दिह उपचये' इति क्षीरतरङ्गिणीमाधवीयधातुवृत्तौ, 'दिह उपतापे' इति धातुप्रदीपः ॥

कर्मणि क्तः, दादेर्घः, 'झषस्तथोः' ८।२।४० ॥ इति तस्य धः ।
 "दिग्धं विषाक्तबाणे स्यात्" [विश्वप्रकाशकोशः, धान्तवर्गः,
 श्लो-१०] इति महेश्वरः । २ लिप्यते स्म लिप्तः । 'लिप
 उपदेहे' (तु.उ.अ.), कर्मणि क्तः [स्वार्थे कनि लिप्तकः] ।
 "लिप्तं विलेपिते भुक्ते विषाक्तविशिखादिषु" [विश्वलोचनकोशः,
 तान्तवर्गः, श्लो-५०] इति श्रीधरः । द्वे विषलितबाणस्य ॥७७९॥

बाणमुक्तिर्व्यवच्छेदः

१ बाणस्य धनुर्यन्त्राद् मुष्टिना मोक्षणं बाणमुक्तिः ।
 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४४ ॥ । विशेषेण अवच्छिद्यते उत्तेज्यते
 १० बाणोऽनेन व्यवच्छेदः । करणे घञ् । यद्धनुर्वेदः-
 "पञ्चाङ्गुलीभिर्युगपत् क्षिप्रश्रेष्ठत्वसिद्धये ।
 मोक्षणं यच्च दुर्ज्ञेयं तं व्यवच्छेदमादिशत् ॥१॥"
 [१] । एकं 'तीरमूकवत्' इति भाषायाः ॥

दीप्तिर्वेगस्य तीव्रता ।

१ दीप्यते बाणोऽनया दीप्तिः । 'दीपी दीप्तौ' (दि-
 आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४४ ॥ । वेगस्य बाणवेगस्य
 तीव्रता दुःसहत्वम् । एकं बाणवेगतीव्रतायाः ॥

क्षुरप्रतद्बालार्धेन्दुतीरीमुख्यास्तु तद्भिदः ॥७८०॥

१ क्षुराभं लोहं प्राति क्षुरप्रः । 'प्रा पूरणे' (अ.प.अ.),
 २० 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ । धारामुखलोहोऽयम् । १ तत्
 प्रसिद्धं बलमस्य तद्बलः, मूषकपुच्छाकृतिरयम् । यदुक्तम्-
 "मूषकपुच्छाकृतयस्तद्बला दण्डसायकाः" [ ] इति । यथा च
 हलायुधकाव्यम्- "सर्वाय सङ्गरिणि मुञ्चति 'कङ्कपत्रं' दीप्तं च
 मोचयति तद्बलमश्वकाये" [ ] इति । "तद्बलं काण्डविशेष-
 मर्धलोहं दीप्तं तीव्रवेगमश्वकाये क्षिपति" [ ] इति तट्टीका । १
 अर्धेन्दुः अर्धेन्दुसदृशमुखलोहत्वात् । १ तीरयति सङ्ग्रामं
 पारयति तीरी, द्विचतुर्थस्वरोऽयम् । तदुक्तम्- "त्रिभागशरजा
 तीरी शेषाङ्गे लोहसम्भवा" [ ] इति । मुख्यग्रहणात् दण्डासन-
 ३० भेदो भेदाः तद्भिदः ॥७८०॥

पक्षो वाजः

१ पक्षयते परिगृह्यतेऽसौ पक्षः । 'पक्ष परिग्रहे'
 (भ्वा.प.से.), कर्मणि घञ् । २ वज्रत्यनेन बाणो वाजः । 'वज्र
 गतौ' (भ्वा.प.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञ्, जित्वाद्
 'अत उपधायाः' ७।२।११६ ॥ वृद्धिः । " [पच्यत इति] पक्षः
 गृध्रकङ्कपत्रादिः, [वज्रत्यनेन] वाणे (बाणो) वाजः, छदाऽ-
 ऽवलिः, पत्रपालीति यावत्" [अभि. स्वोपज्ञटीका-३।७८१ ॥]
 इति मूलटीका । "पत्रपाली भवेद् वाजः" [हलायुधकोशः-
 २।४६८ ॥] इति हलायुधः । द्वे बाणपिच्छस्य ॥

पत्रणा तन्यासः

४०

१ पत्रणं पत्रणा । "शराणां पत्ररचना पत्रणा
 परिकीर्तिता" [हारावली, अर्धश्लोकावधिः, श्लो-१६(११६)]
 [इति] हारावली । तस्य पक्षस्य शरस्कन्धे न्यसनं न्यासो
 रचना तन्यासः । एकं पत्रणायाः । 'तीरऊपरि' 'पीछरचना'
 इति भाषा ॥

पुङ्खस्तु कर्तरी ।

१ पुनाति बाणं पुङ्खः, पुंक्ली । 'पूज् पवने' (क्र्या.-
 उ.से.), 'पूजः पुन् च' ( ) इति खः । गुणविन्यासस्थानम् ।
 २ कृत्यते छिद्यतेऽनया कर्तरी । 'कृती छेदने' (तु.प.से.),
 [बाहुलकादरः, ततो डीष्], काष्ठशृङ्गादिमयी । "कर्तरी पुङ्ख ५०
 उच्यते" [हलायुधकोशः २।४६८ ॥] इति हलायुधः । द्वे पुङ्खस्य ।
 'बाणना वे' 'डंकासुपालो' इति भाषा ॥

तूणो निषङ्गस्तूणीर उपासङ्गः शराश्रयः ॥७८१॥

शरधिः कलापोऽपि

१ तूण्यते पूर्यते शरैः तूणः, त्रिषु । स्त्रियां तूणी तूणा
 वा । 'तूणं पूरणे' (चु.आ.से.), चुरादिः, 'एरच्' ३।३।-
 ५६ ॥ इत्यच् । " [स्त्रियां] तूणेषुधी उपासङ्गः" [ ] इति रत्न-
 कोषः । "धिषणा तूणीतूणौ काकिणी द्रुणी" [ ] इति लिङ्ग-
 कारिका च । २ निषज्यन्ते शरा अत्रेति निषङ्गः । 'पञ्च
 सङ्गे' (भ्वा.प.अ.), अधिकरणे घञ्, 'चजोः' ७।३।५२ ॥ इति ६०

१. 'शेत्' इति २.४॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७८० ॥, पृ.१७२ ॥, तत्र 'दुर्ज्ञेयं' इत्यस्य स्थाने 'दुर्जेयं' इति दृश्यते ॥ ३. 'मूक-' इति २,
 '-कवो' इति ३, '-वू' इति ४ ॥ ४. 'कंच-' इति ३ ॥ ५. 'पत्र-' इति २ ॥ ६. '-दृशं मुखं' इति ३.४ ॥ ७. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७८० ॥, पृ.१७२ ॥
 ८. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।८७ ॥ ९. 'बल-' इति ३.४ ॥ १०. 'पत्र-' इति ३.४ ॥ ११. 'पी-' इति १ ॥ १२. 'पूज्' इति ३ ॥ १३. 'पूङ्' इति ३ ॥
 १४. 'डंक-' इति ३.४ ॥ १५. '-सुफाला' इति १ ॥ १६. इतोऽग्रे ३ प्रती 'तूण पूरणा वा' इति दृश्यते ॥ १७. 'तूण' इति ४ ॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका,
 भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४१, पृ.६२६ ॥, रामाश्रमी २।८।८८ ॥, पृ.३८४ ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४१, पृ.६२६ ॥

कुत्वम् [‘उपसगात्-’८।३।६५॥ इति षत्वम्] । ३ तूण्यते
 पूर्यते तूणीरः । ‘तूण पूरणे’ (चु.आ.से.), चुरादिः, बाहुलकात्
 ‘कृषू(पू)कटि-’ (उणा-) इत्यादिना ईरन् । ४ उपासज्यन्ते
 संश्लिष्यन्ते शरा अत्र उपासङ्गः । आङ्पूर्वः ‘षञ्ज सङ्गे’
 (भा.प.अ.), अधिकरणे घञ् । ५ शराणामाश्रयः शरा-
 श्रयः ॥ ७८१ ॥ ६ शरा धीयन्तेऽत्र शरधिः, पुंसि । ‘डुधाञ्
 धारणादौ’ (जु.उ.अ.), ‘कर्मण्यधिकरणे च’ ३।३।१३॥ इति किः ।
 यौगिकत्वाद् इषुधिः बाणधिरित्यादयः । ७ कल्यन्ते बाणा
 अनेन कलापः । ‘कल सङ्ख्याने’ (चु.उ.से.), ‘कलेरापः’
 १० ( ) इत्यापः । सप्त ‘भाथा’ इति ख्यातस्य ॥

अथ चन्द्रहासः

करवालनिस्त्रिंशकृपाणखड्गाः ।

तरवारिकौक्षेयकमण्डलाग्रा

असिर्ऋष्टिरिष्टी

१ उद्योतेन चन्द्रं हसति चन्द्रहासः । ‘हस(हसे)
 हसने’ (भा.प.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । ‘चन्द्रवद् हासः
 प्रभाऽस्येति’ चन्द्रहासः’ [अभि.स्वोपज्ञटीका-३।७८२]
 इत्याचार्याः । २ करं वलति वेष्टयति करवालः । ‘वल
 वेष्टने’ (भा.आ.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । वलनं वालः,
 २० करं वालोऽस्येति वा । करं पालयतीति कर्मण्यणि कर-
 पालोऽपि । ‘विधूतकरपालकः पाल[कः]’ [ ] इति यम-
 कात् । ३ निर्गतस्त्रिंशतोऽङ्गुलिभ्यो निस्त्रिंशः । ‘बहुव्रीहौ
 सङ्ख्येये उजबहुगणात्’ ५।४।७३॥ इति डच्, डित्वाट्टि-
 लोपः । ४ कल्पते छेदसमर्थो भवति कृपाणः । ‘कृपू
 सामर्थ्ये’ (भा.आ.वे), ‘उणादयो बहुलम्’ ३।३।१॥ इति
 कृपेरानक् । यद्वा ‘कृप कृपायां गतौ’ (भा.आ.से.),
 ‘युधिकृपेः किच्च’ ( ) इत्यानक् बाहुलकादस्मादपि । अत्र

“कृपो रो लः” ८।२।१८॥ इति लत्वाभावार्थ^{११} कृपिस्थाने
 “कृपिः पठितव्यः” [ ] इति ‘कृपो रो लः’ ८।२।१८॥
 इत्यत्र भाष्यादौ स्थितम् । कृपाणादौ बाहुलकात् ३०
 सम्प्रसारणम् । यद्वा सर्वे एते कृपाणकृपणकृपादयः ‘कृपू
 सामर्थ्ये’ (भा.आ.वे.) इत्यस्यैव, ‘लत्वाभावो बहुलवचनात्’
 ( ) इति लत्वसूत्रे^{१२} उक्तम् । ५ खड्ग्यते^{१३} भिद्यते
 परोऽनेनेति खड्गः । ‘खड खडि भेदने’ (चु.उ.से.),
 ‘छापूखडिभ्यः कित्’ (उणा-१२१) इति गन् । ६ तरं तरत्
 प्लवमानं वारि पानीयमत्र तरवारिः, पुंसि । ७ ‘कुष
 निःकर्षे’ (क्र्या.प.से.), ‘प्लुषिषुषिकुषिभ्यः क्सिः’ (उणा-
 ४३५), कुक्षिः, कुक्षौ भवो विद्यमानः कौक्षेयकः ।
 ‘कुलकुक्षि-’ ४।२।१६॥ इत्यादिना ढकञ् । कुक्षिं रक्ष-
 न्यस्माद्वा शेषार्थे ढकञि कौक्षेयको वा । ८ मण्डला- ४०
 कृत्यग्रमस्य मण्डलाग्रः । ९ अस्यते क्षिप्यते असिः,
 पुंसि । ‘असु क्षेपणे’ (दि.प.से.), ‘-इन्’ (उणा-५५७)
 इतीन्, ‘खनिकषि-’ (उणा-५७९) इति इन् वा । १० ऋषति
 पाणिं गच्छति ऋष्टिः, सप्तमस्वरदिः । ‘ऋषि(ऋषी) गतौ’
 (तु.प.से.), ‘किच्चौ च्(च) संज्ञायाम्’ ३।३।१७४॥ इति
 किच् । ‘शिलाशूलिष्टिमुद्गरम्’ [ ] इति भट्टिः । ११
 हिनस्ति रिष्टिः । ‘रिष हिंसायाम्’ (भा.प.से.), किजन्तः,
 किजन्तः, पुंस्त्रीलिङ्गावेतौ । एकादश खड्गस्य । शषेक्षात्र-

“असिस्तु सायकः ।

श्रीगर्भो विजयः शास्ता व्यवहारः [प्रजाकरः] ॥ ५०
 धर्मपालोऽक्षरो देवस्तीक्ष्णकर्मा दुरासदः ।
 प्रसङ्गो रुद्रतनयो मनुज्येष्ठः शिवङ्करः ॥ १॥
 करपालो विशसनस्तीक्ष्णधारो विषाग्रजः ।
 धर्मप्रचारो धाराङ्गो धाराधरकरालिकौ ॥ २॥
 चन्द्रभासाश्च शस्त्रः” [शेषनाममाला ३।१४४-१४७॥] ॥

१. ‘कल गतौ संख्याने च’ इति स्वामिसायणौ, ‘कल संख्याने गतौ च’ इति मैत्रेयः ॥ २. ‘भोथान’ इति ३, ‘भोथाण’ इति ४ ॥ ३. ‘इति’ इति
 स्वोपज्ञटीकायां न दृश्यते ॥ ४. ‘वलयति’ इति ३.४ ॥ ५. ‘कर-’ इति ३ ॥ ६. ‘-ण्’ इति ४ ॥ ७. ‘पालय’ इति ३ ॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-
 ३, २।८।१०॥, पृ. १२६॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४३, पृ. ६२७॥ ९. वस्तुतस्त्वत्र बहुव्रीहेरभावादियं सरणिरनुसरणीया-तथा हि-
 “निरादयः क्रान्ताद्यर्थे पञ्चम्या” (वा-२।२।१८॥) इति समासः, ‘संख्यायास्तत्पुरुषस्य-’ (वा-५।४।७३॥) इति डच् इति ॥ १०. ‘कल्पेते’ इति १ ॥
 ११. ‘छेदने-’ इति ३ ॥ १२. ‘कृप कृपायाम्’ इत्येव स्वामी ॥ १३. भ्रष्टं प्रतिभाति, अथ च ‘युधिबुधिशिभ्यः किच्च’ (उणा-२४७) इत्यानक्
 युक्तः । अत्र ‘कृप कृपायां गतौ’ (भा.आ.वे.), धातुसं-५०६ इत्यत्र भवादौ मा. धातुवृत्तिरनुसन्धेया ॥ १४. ‘-वार्थ’ इति २ ॥ १५. ‘कृ-’ इति ३ ॥
 १६. ‘पठन्ति’ इति ४ ॥ १७. ‘इति सूत्रे’ इति ४ ॥ १८. ‘खड्ग्यते’ इति ३ ॥ १९. यदि विग्रहे इदित् खडिधातुः पठ्यते, तर्हि ‘खड्गः’
 इत्यत्राऽऽगमशास्त्रस्याऽनित्यत्वान्न नुम् ॥ २०. ‘खड खडि भेदे’ इति स्वामी, ‘खड खडि कडि भेदने’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ २१. ‘ढक्’
 इति ३, ‘ढकन्’ इति ४ ॥ २२. ‘ढकत्रिति’ इति ३.४ ॥ २३. ‘यष्टि-’ इति ४ ॥ २४. ‘शक्त्यष्टिपरिघप्रासगदामुदरपाणयः’ इति भट्टिकाव्ये, सर्गः-९,
 श्लो-४, पृ. २२९ ॥ २५. ‘-कलालिकौ’ इति ३ ॥ २६. ‘-भासश्च’ इति ३, शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोश्च ॥ २७. ‘शस्त्रज्ञः’ इति ४ ॥

त्सररस्य मुष्टिः ॥७८२॥

१ अस्य खड्गस्य मुष्टिग्रहणस्थानम्, तसरत्यनेन तसरः, पुंसि । तकारसकारसंयोगादिः । 'त्सर छद्गगतौ' (भ्वा.प.से.), 'भृमृशीतृचरित्सरि' [तनिध] निमिमस्त्रिभ्यः उः (उणा-७) इत्युः । खड्गस्येत्युपलक्षणम्, तेनाऽन्यस्याऽपि मुष्टिः तसर-रुच्यते । यदमरः-“त्सरः खड्गादिमुष्टौ स्यात्” [अमरकोषः-२।८।१०॥] इति । केकिरवच्छन्दः, तल्लक्षणं च छन्दश्चूडामणौ-“स्यौ स्यौ केकिरवम्” [ ] । एकं खड्गमुष्टेः ॥७८२॥

प्रत्याकारः परीवारः कोशः खड्गपिधानकम् ।

१० १ प्रतिरूप आकारोऽस्य प्रत्याकारः । २ परिव्रिय-तेऽनेन परिवारः । 'वृञ् आच्छादाने' (चु.उ.से.), घञ् । 'उप-सर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्' ६।३।१२२॥ इति दीर्घः । परीवारः । ३ कुश्यते संश्लिष्यते कोशः, त्रिलिङ्गः । 'कुश संश्लेषणे' (दि.प.से.), घञ् । ४ खड्गः पिधीयतेऽनेन खड्गपिधानम् । करणे ल्युट्, ततः स्वार्थे कन् खड्ग-पिधानकम् । चत्वारि पडियारस्य ॥

अडुनं फलकं चर्म खेटकाऽऽवरणस्फुराः ॥७८३॥

१ अड्यतेऽनेन अडुनम्, तृतीयवर्गतृतीयद्वयमर्थः । 'अडु अभियोगे' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् । २ (फलति विशीर्यते घातैः), फलति निष्पद्यते वा प्रहारोऽत्र फल-कम् । 'जिफला विशरणे' (भ्वा.प.से.), 'फल निष्पद्यतौ' (भ्वा.प.से.) वा, अतः 'कृजादिभ्यः संज्ञायां वुन्' (उणा-७।१३), 'युवोरनाकौ' ७।१।१॥ । आभ्यामेव पचाद्यचि, ततः स्वार्थे कन् वा । फलकमपि । पुंक्लीबलिङ्गः । ३ चर्म-मयत्वात् चर्म । चर्मणी, चर्माणि इत्यादि क्लीबे । ४ खेटयति उत्त्रासयति खेटम्, पुंक्ली । 'किट खिट उत्त्रासे' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, ततः कन् [खेटकम्] । ५ आब्रियते वपुरनेनेति आवरणम् । 'वृञ् आवरणे' (चु.उ.से.), करणे ल्युट् । ६ स्फुरति चलति स्फुरः । 'स्फुर स्फुल

स्फुरणे' (तु.प.से.), '-चलने' इत्येके । तुदादौ कुटादि- ३० रयमित्येके, तत्पाठबलाच्च ण्वुलि वृद्ध्यभावे, 'गाडुटादि-भ्योऽजिन्दि' १।२।१॥ इति डित्वात् स्फुरक इत्यपि । षट् 'खेडा' इति ख्यातस्य ॥७८३॥

अस्य मुष्टिस्तु सङ्ग्राहः

१ अस्य फलकस्य मुष्टिग्रहणस्थानम्, संगृह्यतेऽनेन सङ्ग्राहः । सङ्गृह्यतेऽयमिति वा । 'समि मुष्टौ' ३।३।३६॥ इति कर्मणि घञ् । एकं फलकमुष्टेः ॥

क्षुरी छुरी कृपाणिका ।

शस्त्र्यसेधेनुपुत्र्यौ च

१ क्षुरति विखनति क्षुरी । 'क्षुर छेदने' (तु.प.से.), ४० पचाद्यच्, ततो गौरादित्वाद् डीषि, क्षुरिकाऽपि । २ छुरति छिनत्ति छुरी । 'छुर छेदने' (तु.प.से.), अच्, गौरादिः, छुरिकाऽपि । ३ 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः--' (उणा-१९०) इति क्वुनि, कल्पते कृपाणी, स्वार्थे कनि कृपाणिका । ४ शस्यते हिंस्यतेऽनया शस्त्री । 'शसु हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'दाम्नीशसु (शस) युयुजि (युजि)--' ३।२।१८२॥ इति घृन्, षित्वात् डीष् । ५-६ असेरित्यसिशब्दात् धेनुपुत्र्यौ सम्बध्येते, चिन्तिताथप्रदायित्वादसिरूपा धेनुः असिधेनुः । असेः पुत्रीव हस्वत्वाद् असिपुत्री । षट् छुरिकायाः । शेषश्चात्र-

“अथ क्षुर्यस्त्री कोशशायिका ।

५०

पत्रं च धेनुका” [शेषनाममाला ३।१४७॥] ॥

पत्रपालस्तु साऽऽयता ॥७८४॥

१ सा क्षुरिका आयता दीर्घा, पत्रेण पालयति रक्षति पत्रपालः । अच् । एकं 'लांबी छुरी' इति ख्यातायाः ॥ [शेषश्चात्र-

“पत्रपाले तु हुलमातृका ॥

कुट्टन्ती पत्रफला”] [शेषनाममाला ३।१४७-१४८॥] ॥७८४॥

दण्डो यष्टिश्च लगुडः

१. अत्र श्लोके केकिरवच्छन्दः प्रयुक्त इत्याशयः ॥ २. 'प्रतीकारः' इति ३. ३. 'परी-' इति ४. ४. दुर्गसम्मतोऽयं धातुः, द्रः क्षीरतरङ्गिणी, दिवादिः, धातुसं-११२, पृ. २२९॥ मा. धातुवृत्तिः, दिवादिः धातुसं-११७, पृ. ४३८॥ ५. '-नेनेति' इति ३. ४. ६. '-नकम्' इति ३. ७. '-वर्गः' इति ३. ८. '-तृतीयमर्थः' इति ३. ४. ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'निष्पा-' इति ४. ११. १ प्रतौ नास्ति ॥ १२. 'पुंक्ली' इति ३. १३. '-क्लीब' इति ४. १४. 'खिट उत्त्रासे' इति स्वामी, 'किट खिट त्रासे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १५. अत्र माधवीयधातुवृत्तिरनुसन्धेया, तुदादिः, धातुसं-१३, पृ. ४७७॥ १६. 'गाञ्-' इति ३. १७. 'स्फ-' इति १. २. १८. 'खेडा' इति ३, 'खेडा' इति ४. १९. 'खनति' इति ३. ४. २०. 'क्षुर खुर विलेखने' इति स्वामी, 'क्षुर विलेखने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २१. इतोऽग्रे ३. ४ प्रत्योः 'शस्त्री' इति दृश्यते ॥ २२. 'असिपुत्रीव' इति ४. २३. 'रक्षयति' इति २. ॥

१ दाम्यत्यनेन दण्डः, पुंक्ली. । 'दमु उपशमे' (दि.प.से.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) इति डः । ३ इज्यतेऽनया यष्टिः, पुंस्त्री । 'यज देवपूजादौ' (भ्वा.-उ.अ.), किच् । ३ लगति प्रहारोऽनेनेति लगुडः । 'लगे सङ्गे' (भ्वा.प.से.), 'लगेरुडः' (हैमोणा-१७७) इत्युडः । त्रीणि यष्टेः । 'लाठी' इति भाषा ॥

स्यादीली करवालिका ।

१ 'ईर' गतौ' (अ.आ.से.), 'सार्वधातुक इत् (सर्वधातुभ्य इन्)' (उणा-५५७) इति इत् (इन्), ततः १० 'कृदिकारात्' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति डीषि ईली, कपिलिकादिः । 'इली दीर्घादिर्ह्रस्वादिश्च' [१] इत्यन्ये । ईड्यते स्तूयते, 'इगुपधात् किः (कित्)' (उणा-५५९), ततो डीषि वा । २ अल्पः करवालः करवालिका । यद्वा करवालात् कर्मण्यन्ताद् डीप्, ततः कनि, 'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे करवालिका । पाल्यतेऽसौ पालिका, 'पाल रक्षणे' (चु.प.से.), संज्ञायां क्वनु, करेण पालिका करपालिका प्रकारमध्याऽपि । द्वे एकधारखड्गस्य । एकधारोऽसि-स्तरुष्कायुधम् ॥

भिन्दिपाले सृगः

२० १ भिदन्तः पालयति भिन्दिः, 'भिदेरिन् । "भिन्दिर्द्वादशतालं तु दशदन्तोऽभिधीयते" [१] इति भरतेन तदवच्छिन्नः कालोऽप्युपचारेण भिन्दिः, तं पालयतीति [भिन्दिपालः] । 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ तावता कालेन लक्षं प्राप्नोतीत्यर्थः । "भिदन्तः पालयति भिन्दिपालो नाम हस्तक्षेप्यो महाफलो दीर्घदण्ड आयुधविशेषः" [अभि-स्वोपज्ञटीका ३।७८५ ॥] इत्याचार्याः । २ सृज्यते सृगः । 'सृज विसर्गे' (दि.आ.अ.), घञर्थे कः, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । सरतीति वा सृगः । बाहुलकाद् 'मुदिग्रोग्रन्' (-ग्रन्) (उणा-१२१) । "गन्धौ" ( ) इति गकि ३० सृगः [ ] इति तु माधवी । "भिन्दिपालः सृगस्तुल्यौ"

[अमरकोषः २।८।११ ॥] इत्यमरः । "हस्तक्षेप्यो लगुडः" [अम.क्षीर.२।८।१२ ॥] इति तु क्षीरस्वामी । द्वे 'बेरछौ' इति ख्यातस्य ॥

कुन्ते प्रासः

१ कुं पृथ्वीं तनोति कुन्तः । 'अन्येभ्योऽपि- (अन्येष्वपि) -' (वा-३।२।१०१ ॥) इति डः, पृषोदरादिः । कुत्सितोऽप्रतिक्रियोऽन्तोऽस्मादिति वा, पृषोदरादिः, तत्र । २ प्रकर्षेण अस्यते क्षिप्यते प्रासः । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), कर्मणि घञ् । "हस्तधार्यः शङ्कुः" [अभि-स्वोपज्ञटीका-३।७८५] इत्याचार्याः । द्वे 'भाला' इति ख्यातस्य ॥ ४०

अथ द्रुघणो घनः ॥७८५॥

मुद्गरः स्यात्

१ द्रुः वृक्षो हन्यतेऽनेन द्रुघणः । 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'करणेऽयोविद्रुषु' ३।३।८२ ॥ इत्यप्-घनादेशौ, अरोहणादिषु पाठात् 'पूर्वपदात्' -८।४।३ ॥ इति णत्वम् । "क्षुम्नादेराकृतगणत्वम्" [१] इत्यन्ये, तेन 'द्रुघनः' इति तुर्यवर्गपञ्चमान्तोऽपि । २ हन्यतेऽनेनेति घनः । 'मृतौ घनः' ३।३।७७ ॥ इत्यप्घनादेशौ । "पाद्ये मुस्तेऽम्बुदे सान्द्रे घनः स्याल्लोहमुद्गरः" [शाश्वतकोशः, श्लो-] इति शाश्वतः ॥७८५॥ ३ मुदं हर्षं गिरति मुद्गरः, पुंस्त्री । 'गं ५० निगरणे' (तु.प.से.), अच् । मुदं ग्रसतीति, पृषोदरादिर्वा । त्रीणि लोहमुद्गरस्य ॥

कुठारस्तु परंशुः पर्शुपर्श्वधौ ।

परश्वधः स्वधितिश्च

१ कुठिः सौत्रः, कोठति कुठारः, पुंस्त्री । 'तुषिकुठि-भ्यां कित्' (हैमोणा-४०८) इत्यारन् । कुठारन् वृक्षान् इयतीति वा । 'ऋ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ ।

१. '-नेनेति' इति ४॥ २. 'इति डः' इति ४प्रतौ नास्ति ॥ ३. 'पुंक्ली.' इति १॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।११ ॥ ५. 'ईर' इति ३॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४५, पृ.६२९ ॥ ७. '-धत्वात्' इति २.३ ॥ ८. 'डीप्' इति १.३ ॥ ९. 'वका-' इति ३॥ १०. 'भिन्दि-' इति ३.४ ॥ ११. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।१२ ॥, पृ.१२८ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४५, पृ.६२९ ॥, रामाश्रमी २।८।११ ॥, पृ.३८६ ॥, तासु टीकासु 'दशदन्तोऽ-' इत्यस्य स्थाने 'दशकुन्तोऽ-' इति दृश्यते ॥ १२. '-त्र-' इति ४॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४५, पृ.६३० ॥, तत्र "मुदिग्रोग्रगौ" (उणा-१।१२७) इति गकि 'सृग' इति तु माधवी" इति दृश्यते ॥ १४. ३प्रतौ नास्ति ॥ १५. 'व-' इति ॥ १६. '-छौ' इति ३॥ १७. '-या-' इति ३.४ ॥ १८. 'शल्यः' इति स्वोपज्ञटीकायाम्, ३।७८५ ॥, पृ.१७४ ॥ १९. 'भ-' इति २॥ २०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४५, पृ.६२९ ॥ २१. 'गृ' इति १.३.४ ॥

२ परान् शत्रून् शृणाति परशुः । 'शृ हिंसायाम्' (ब्र्या.प.से.), 'आङ्पराभ्यां खनिशृभ्यां ङिच्च' (उणा-३३) इत्युः, बाहु-
लकादुपसर्गस्य ह्रस्वत्वम् । ३ पृणाति पर्शुः । 'पृ(पृ)
पालनपूरणयोः' (ब्र्या.प.से.), 'प्रः शुः-' (हैमोणा-८२५) इति
शुः । ४ पर्शुकाभिर्न धीयते पश्वधः । स्थादित्वात् कः ।
५ परः शत्रुः श्वेव परश्वा, परश्चान् धीयति पिबति, 'आतो-
ऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, परश्वधः । परान् शृणाति वा
परश्वधः । 'परात् श्रो डित्-' (हैमोणा-२५५) इति वधः,
तालव्यशवान् । 'परान् शत्रून् स्यति अन्तं नयति परस्वधः,
१० पृषोदरादिः, दन्त्यसकारवान्' [ ] इति माधवी । 'स्वधि
विदारणे' ( ), तुदादौ, ततो बाहुलकात् क्तिच् स्वधितिः,
दन्त्यादिः । स्वं धीयति धारयति वा । 'धिञ् धारणे'
(तु.प.अ.), क्तिच् । परश्वादयः षडपि पुंसि । षट् 'फरसी'
इति ख्यातायाः ॥

परिघः परिघातनः ॥७८६॥

१ परितो हन्यतेऽनेन परिघः । हन्तेः 'परौ घः'
३।३।४॥ इत्यप्रत्ययघादेशौ । लत्वे पलिघोऽपि । २ परितो
घातयति परिघातनः । हन्तेर्ण्यन्तान्द्यादित्वाद् ल्युः । द्वे
परिघस्य । 'लोहबांधी गेडी' इति भाषा ॥७८६॥

२० सर्वला तोमरे

१ सर्वान् लाति सर्वला, दन्त्यादिः । 'शर्व' गतौ'
(भ्वा.प.से.), वृषादित्वात् कलचि शर्वला, तालव्यादि-
रपि । २ तुदन् व्यथन् मारयति तोमरः, पृषोदरादिः,
पुंक्ली । 'सर्वला तोमरोऽस्त्रियाम्' [अमरकोषः २।८।१३॥]
इत्यमरः, तत्र । द्वे तोमरनाम्नः ॥

शल्यं शङ्कौ

१ शल्यन्तर्विशति शल्यम्, पुंक्ली । 'शल गतौ'
(भ्वा.प.से.), अघ्न्यादित्वाद् यत् । 'शल्यप्रोतं वीक्ष्यं
सकुम्भं मुनिपुत्रम्' [रघुवंशम्, सर्गः-९, श्लो-७५] इति रघुः ।

२ शाम्यत्यनेन शङ्कुः, पुंसि । शङ्कुतेऽस्मादिति वा । 'खरु- ३०
शङ्कु-' (उणा-३६) इति स धुः । 'पेतुर्वर्हिणदेशीयाः शङ्कुवः
प्राणहारिणः' [शिशुपालवधम्, सर्गः-१९, श्लो-४५] इति
माघः । द्वे 'साल' इति ख्यातस्य ॥

शूले त्रिशीर्षकम् ।

१ शूलति रुजति शूलम्, पुंक्ली । 'शूल रुजायाम्'
(भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, तत्र । २ त्रीणि शीर्षाण्यस्य त्रिशीर्ष-
कम् । 'उरः प्रभृतिभ्यः कप्' ५।४।१५१॥ । द्वे त्रिशूलस्य ॥
शक्तिपट्टिसदुःस्फोटचक्राद्याः शस्त्रजातयः ॥७८७॥

१ शक्नोति जेतुमनया शक्तिः । 'शक्लु शक्तौ'
(स्वा.प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । १ पटति शत्रून् ४०
पट्टिसः । 'पट गतौ' (भ्वा.प.से.), 'पटिवीभ्याम्-' (हैमोणा-
५७९) इति टिसः । 'अयं तालव्यान्तः' [ ] इत्यन्ये । १
दुरिति दुःखं स्फोटयति दुःस्फोटः । 'स्फुट विदारणे'
(चु.उ.से.), चुरादिः, अच् । १ क्रियते प्रहारोऽनेनेति
चक्रम्, पुंक्ली । 'कृञः क्तिन्देः क्त्वाश्च' ( ) कप्रत्ययः,
द्वित्वं च । आदेः शतघ्नी-महाशिला-मुषुण्डी-चिरिका-
वराहकर्णकप्रभृतयः ।

शेषश्चात्र-

"अथ शक्तिः कासूर्महाफला ।

अष्टतालाऽऽयता सा च पट्टिसस्तु खुरोपमः ॥

लोहदण्डस्तीक्ष्णधारो दुःस्फोटाराफलौ समौ ।

चक्रं तु बलयप्रायमरसञ्चितमित्यपि ॥१॥

शतघ्नी तु चतुस्ताला लोहकण्टकसञ्चिता ।

अयःकण्टकसंछन्ना शतघ्न्येव महाशिला ॥२॥

मुषुण्डी स्याद् दारुमयी वृत्तायःकीलसञ्चिता ।

कणयो लोहमात्रोऽथ चिरिका तु हुलाग्रका ॥३॥

वराहकर्णकोऽन्वर्थः फलपत्राग्रके हुलम् ।

मुनयोऽस्त्रशेखरं च" [शेषनाममाला ३।१४८-१५२॥] ॥

खुरली तु श्रमो योग्याऽभ्यासः

१. '-स्थानं' इति ३॥ २. 'श्रोत्रेन्द्रियादिति' इति ३.४॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५४६, पृ.६३१॥, तत्र "परान् स्यति 'परस्वधः'
पृषोदरादिः (पा. ६।३।१०९॥) । दन्त्यसः-इति माधवी" इति दृश्यते ॥ ४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ जकाररहितः पाठः ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः
२।८।११॥ ६. '-यः' इति ३.४॥ ७. 'सर्व' इति १.४॥ ८. ४प्रतौ नास्ति ॥ ९. रघुवंशे 'वीक्ष्य' इत्यस्य स्थाने 'प्रेक्ष्य' इति, 'वीक्ष्य' इति च
पाठान्तरं दृश्यते, पृ.२४३॥ १०. ३प्रतौ नास्ति ॥ ११. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'द्वे' इति दृश्यते ॥ १२. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'शूल रुजायां
सङ्घाते च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १३. 'तालव्यन्तोऽयम्' इति ४॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७८७॥, पृ.१७४॥, तत्र "अयं तालव्यं" इति दृश्यते ॥
१५. "घञर्थे कः, 'कृजादीनां के द्वे भवतः' (वा-६।१।१२॥) इति द्वित्वम्" इति युक्तम् ॥ १६. '-र्णका-' इति ३.४॥

१ खुरन्ति छिन्दन्त्यस्यां खुरली । 'खुर विलेखने' (तु.प.से.), बाहुलकादलप्रत्यये गौरादिः । २ श्राम्यतेऽनेन श्रमः । 'श्रमु तपसि खेदे च' (दि.प.से.), घञ्, 'नोदा-
तोपदेश-७।३।३४॥ इति वृद्धिनिषेधः । ३ योगे चित्तैकाग्र्ये साध्वी योग्या । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । 'पुनः पुनस्तद्युगयुग्विधाता योग्यामुपास्ते नु युवां युयुक्षुः' [नैषधीय-
चरितम्, सर्गः-३, श्लो-११७] इति हर्षः । ४ शस्त्राणामभ्यासनं शस्त्राभ्यासः (अभ्यासः) । भावे घञ् । चत्वारि शस्त्रा-
भ्यासस्य । 'आखाडा' इति भाषा । 'शराभ्यास उपाशनम्'
१० [शेषनाममाला ३।१५२॥] इति शेषः ॥

तद्भूः खलूरिका ।

१ तस्य श्रमस्य साधनाय भूः तद्भूः, खड्यते लक्ष्यं भिद्यतेऽत्र खडूरः । 'खडि खड भेदने' (चु.उ.से.), खर्जूरा-
दित्वादूरच्, लत्वे खलूरः, ततः स्वार्थे कन् टापि खलू-
रिका । एकं श्रमसाधनभूमेः ॥

सर्वाभिसारः सर्वोद्यः सर्वसंनहनं समाः ॥७८८॥

१ सर्वेण सैन्येन अभिसरणं सर्वाभिसारः । 'सृ गतौ' (भा.प.से.), भावे घञ् । २ सर्वेषामोद्यो वाहनं सर्वोद्यः । ३ सर्व संनह्यतेऽत्र सर्वसंनहनम् । 'णह बन्धने' (दि.उ.अ.),
२० अधिकरणे ल्युट् । त्रीणि सर्वसैन्याभिसरणस्य ॥७८८॥

लोहाभिसारो दशम्यां विधिनीराजनात् परः ।

१ राज्ञां शस्त्रादिना प्रस्थाननाम एकम्, नृपाणां सङ्ग्रामनिर्गमाय यस्मिन् वासरे शस्त्राणि निःसार्यन्ते, तन्नाम इत्यर्थः । अस्त्रभृतां राज्ञां विजयदशम्यां यः शास्त्रोक्तो विधिर्विधानं प्रस्थानात् प्राक् सः । लोहं शस्त्रमभि-
सार्यतेऽत्रेति लोहाभिसारः । मिश्रास्तु- 'महानवमी दीक्षा-
यामश्वादीनां नीराजने निर्मञ्जने (निर्मज्जने) सत्युत्तरकालं
३० शस्त्रधारिणां राज्ञां यः शास्त्रोक्तो विधिः प्रस्थानात् प्राक्, स लोहाभिसारः, लोहशस्त्रस्य अभिहारः सर्वतो हरणमत्रेति

बहुव्रीहिः, 'लोहाभिहारं इत्युक्तो विधिनीराजनात् परः' [इत्यमरमाला । [अन्ये तु-] 'लोहाभिसारोऽस्त्रभृताम्' [इति पठित्वा 'लोहं शस्त्रमभिसार्यते प्रस्थाप्यतेऽत्र' [इत्याहुः] [ ] [इत्याहुः] । कीदृग् विधिः ?, नीरा-
जनात् परः, नीरस्य शान्त्युदकस्याऽजनं क्षेपोऽत्र नीराजनम्, आरात्रिकेत्यर्थः, मन्त्रोक्त्या अश्वगजवाहनात्पत्रतालव्यजन-
ध्वजासिधनुश्चुरिकास्वर्णदण्डदुन्दुभिश्चङ्घ्रिसिंहासनानां निःशेषेण राजनं शोभनं वा नीराजनम्, तस्मात् परोऽग्रिमः । यद् दुर्गः- 'लोहाभिसारस्तु विधिः परो नीराजनानुपैः । दशम्यां दंशितैः कार्यः' [ ] इति । भविष्योत्तरपुराणेऽपि-

४०

'जयाभिलाषी नृपतिः प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ।

'लोहाभिसारिकं कर्म कारयेद् यावदष्टमी ॥१॥' [ ] इति ॥

प्रस्थानं गमनं व्रज्याऽभिनिर्वाणं प्रयाणकम् ॥७८९॥
यात्रा

१ प्रस्थीयते स्थानाच्चल्यते प्रस्थानम्, ल्युट् ।
२ गम्यते गमनम् । ३ व्रजनं व्रज्या । 'व्रज गतौ' (भा.प.से.), 'व्रजयजोर्भावे क्यप्' ३।३।९८॥ । ४ अभिनिर्वायते अभिनिर्वाणम् । 'या प्रापणे' (अ.प.अ.), भावे ल्युट् ।
५ ततः स्वार्थे कनि प्रयाणकम् ॥७८९॥ ६ यानं यात्रा । '[हु]यामाश्रुत(भ)सिभ्यस्त्रन्' (उणा-६०७) इति ५०
त्रन् । षट् सामान्येन प्रस्थानस्य । 'चालवर्त्त' इति भाषा ॥

अभिषेणनं तु स्यात् सेनयाऽभिगमो रिपौ ।

१ सेनया सहकारणभूतया वा विजिगीषोः रिपा-
वाभिमुख्येन योऽभिगमः गमनम्, सेनयाऽभियातीत्यर्थे सेना-
शब्दात् 'सत्यापपाश-३।१।२५॥ इत्यादिना णिच्, ततो ल्युटि
अभिषेणनम् । एकं शत्रूपरि गमनस्य ॥

स्यात् सुहृद्बलमासारः

१ सुहृदो मित्स्य बलं सैन्यं सुहृद्बलम्, आसियते

१. 'खुर खुर विलेखने' इति स्वामी, 'खुर छेदने खण्डने च' इति मैत्रेयः, 'खुर छेदने' इति सायणः ॥ २. 'साधुः योग्यः' इति ४ ॥ ३. 'लक्ष' इति २ ॥ ४. 'खड खडि भेदे' इति स्वामी, 'खड खडि कडि भेदने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ५. 'टाप्' इति ४ ॥ ६. 'समः' इति ३ ॥ ७. '-सारः' इति ४ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्वर्गः, श्लो-५४८, पृ.६३३ ॥, तत्र 'नीराजनात् परः' इत्यस्य स्थाने 'नीराजोत्तरः' इति दृश्यते ॥ ९. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'इति लोहाभिसारः' इति दृश्यते ॥ १०. '-षण्' इति १ ॥ ११. १प्रतौ नास्ति ॥ १२. द्र. अम.क्षीर.२।८।९५ ॥, पृ.१९५ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।७८९ ॥, पृ.१७५ ॥ १३. 'लौ-' इति २ ॥ १४. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'प्रयायते प्रयाणं' इति दृश्यते ॥ १५. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'प्रयायते प्रयाणम्, ततः स्वार्थे कनिः' इति दृश्यते ॥ १६. '-वो' इति ३, '-वौ' इति ४ ॥ १७. 'उपसर्गात् सुनोति-८।३।६५ ॥ इत्यादिना षत्वं बोध्यम् ॥

आसारः, अन्वागच्छन्मित्रबलमित्यर्थः । 'सृ गतौ' (भ्वा.-प.अ.), भावे घञ् । एकं मित्रसेनस्य ॥

प्रचक्रं चलितं बलम् ॥७९०॥

१ प्रस्थितं चक्रं सैन्यं प्रचक्रम् । प्रक्रियत इति प्रचक्रम् । कृजो घञर्थे कः, 'कृजादीनां के-' (वा-६।१।१२॥) इति द्वित्वम् । चल्यते स्म चलितम्, प्रयाणक-स्थितमित्यर्थः । एकं प्रस्थितसैन्यस्य ॥७९०॥

प्रसारस्तु प्रसरणं तृणकाष्ठादिहेतवे ।

१ सैन्याद् बहिः तृणजलाद्यर्थं प्रसरणं प्रसारः ।

१० भावे घञ् ।

“निरुद्धबीजधाऽऽसारप्रसाराङ्गा (प्रसारा गा) इव व्रजम् । उपरुन्धं तु दाशार्हाः पुरीं माहिष्मतीं द्विषः ॥११॥”

[शिशुपालवधम्, सर्गः-२, श्लो-६४] इति माघः । “अमरस्तु-स्यादासारः प्रसरणम्” [अमरकोषः २।८।९६॥] इत्याह, तच्च अर्थशास्त्रेण न संवदति” [अभि-, स्वोपज्ञटीका ३।७९१॥] इति श्रीआचार्याः । एकं तृणाद्यर्थं सैन्याद् बहिर्गमनस्य ॥

अभिक्रमो रणे यानमभीतस्य रिपून् प्रति ॥७९१॥

१ अभीतस्याऽऽभिमुख्येन अभिभूय रिपून् अरीन् प्रति रणे सङ्ग्रामे यानं गमनम्, तन्नामैकम्, अभिक्रमणम् अभि-
२० क्रमः । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा.प.से.), भावे घञ्, 'नोदात्तोप-देशः-७।३।३४॥' इति वृद्धिनिषेधः । “अहितान् प्रत्यभीतस्य रणे यानमभिक्रमः” [अमरकोषः २।८।९६॥] इत्यमरः ॥७९१॥

अभ्यमित्योऽभ्यमित्त्रीयोऽभ्यमित्त्रीणोऽभ्यरिब्रजन् ।

१-३ आभिमुख्येनऽमित्त्रानलङ्गामी अभ्यमित्यः, अभ्यमित्त्रीयः, अभ्यमित्त्रीणः । 'अभ्यमित्त्राच्छ च' ५।२।१७॥ इति छः, चकाराद् यत्खौ । त्रीणि भृशं वैरि-संमुखगामिनः ॥

स्यादुरस्वानुरसिलः

१ उरसा बलं लक्ष्यते, तदस्याऽस्ति उरस्वान् । 'तद-

३० स्यास्ति-५।२।९४॥ इति मतुप, 'तसौ मत्वर्थे' १।४।१९॥ इति

भत्वान्न रुत्वम्, 'झयः' ८।२।१०॥ इति वत्वम् । पिच्छादि-त्वादिलचि उरसिलः । द्वे 'हीयाबली' इति ख्यातस्य ॥

ऊर्जस्व्यूर्जस्वलौ समौ ॥७९२॥

१ ऊर्जो बलं पराक्रमो वा, तदतिशययुक्त ऊर्जस्वी । 'अस्मायामेधास्रजो विनिः' ५।२।१२१॥ इति विनिः । ऊर्जा^३ बलमस्याऽस्ति ऊर्जस्वलः । 'ज्योत्स्नातमिस्त्रा-५।२।११४॥' इत्यादिना साधुः । “ऊर्जस्वलः स्यादूर्जस्वी य ऊर्जातिशया-न्वितः” [अमरकोषः २।८।७५॥] इत्यमरः । ऊर्जस्वानपि । [द्वौ बलिनः] ॥७९२॥

सांयुगीनो रणे साधुः

४०

१ संयुगे साधुः सांयुगीनः । 'प्रतिजनादिभ्यः खञ्' ४।४।९९॥ इति खञ्, 'आयनेयी-७।१।२॥' इत्यादिना खस्य ईनादेशः । प्रतिजनादिपाठादेव संयुगशब्दस्य घञि गुणा-भावः । रणे सङ्ग्रामे यः साधुस्तस्यैकम् ॥

जेता जिष्णुश्च जित्वरः ।

१ जयनशीलो जेता । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), तृन् ।
२ जयनशीलो जिष्णुः । 'ग्लजिस्थश्च ग्स्तुः' ३।२।१३९॥ ।
३ जयनशीलो जित्वरः । 'इण्णशि(नश्)जिसर्तिभ्यः क्वरप्' ३।२।१६३॥, पित्वात् तुक् । त्रीणि जयनशीलस्य । [शेषश्चात्र-“जिष्णौ तु विजयी जैत्रः”] [शेषनाममाला ३।१५३॥] ॥ ५०

जय्यो यः शक्यते जेतुम्

१ जेतुमवश्यं शक्यो जय्यः । 'क्षय्यजय्यौ शक्यार्थे' ६।१।८१॥ इति साधुः । यो जेतुं शक्यते, तस्यैकम् ॥

जेयो जेतव्यमात्रके ॥७९३॥

१ शक्यार्थादन्यत्र योग्यतामात्रेण, जयनीयो जेयः । 'अचो यत्' ३।१।९३॥ इति यत् । एकं 'जीपवा योग्य' इति ख्यातस्य ॥७९३॥

वैतालिका बोधकराः अर्थिकाः सौखसुप्तिकाः ।

१. 'ततो' इति ३॥ २. 'कन्' इति ३॥ ३. 'तनादीनां' इति ३॥ ४. ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. '-र्थ-' इति १.२॥ ६. 'प्रसा-' इति ३॥ ७. '-सारं' इति २॥ ८. 'प्रसा-' इति १.३॥ ९. 'चात्' इति ४प्रतौ, 'चकारात्' इति ४प्रतौ बहिर्भागे ॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७६॥ ११. वस्तुतस्त्वयं प्रमादः प्रतिभाति, मस्य झक्वाभावात्, अथ च 'मादुपधायाः-८।२।९॥' इत्यनेन वत्त्वं बोध्यम् ॥ १२. '-वली' इति ३॥ १३. आकारान्त ऊर्जाशब्दश्चिन्त्यः, मेदिनीवैजयन्तीकोषादौ सान्तस्याऽदन्तस्य च ऊर्जशब्दस्य दर्शनात् ॥ १४. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७७॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।७४॥

१ विविधो मङ्गलगीतवाद्यादिकृतस्तालः शब्दस्तेन चरन्ति व्यवहरन्तीति **वैतालिकाः** । 'चरति' ४।४।८ ॥ इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५० ॥, 'किति च' ७।२।११८ ॥ इत्याद्यचो वृद्धिः । वितालः शब्दः प्रयोजनमेषामिति वा । 'प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ इति ठक् । २ निशान्तं निवेदयन्तो ये नृपं बोधयन्ति जागरयन्ति ते **बोधकराः** । 'कृजो हेतुताच्छील्यानुलोम्येषु' ३।२।२० ॥ इति टः । ३ अर्थिन एव **अर्थिकाः** । स्वार्थे कन् । ४ सुखसुप्तं पृच्छन्ति **सौख्यसुप्तिकाः** । 'पृच्छतौ सुस्नातादिभ्यः' (वा-४।४।११ ॥) इति ठक् । सौख्यशायनिक-
१० सौख्यशयिकावपि । अमरस्तु "वैतालिका बोधकराः" [अमरकोषः २।८।१७ ॥] इति राज्ञोऽवसरपाठकानाह । चत्वारि राज्ञां प्रातर्बोधकरस्य ॥

घण्टिकाश्चाक्रिकाः

१ घण्टयां चरन्ति **घण्टिकाः** । "देवताद्यग्रे घण्टाघातेन ये शंसन्ति, ते घण्टिकाः श्रावकाख्याः" [अभि-स्वोपज्ञटीका ३।७९४ ॥, अम.क्षीर. २।८।१८ ॥] इत्याचार्यस्वामिनौ । चुरादौ घटिर्भाषार्थः, 'गुरोश्च' ३।३।१०३ ॥ इत्यकारः, 'इदितः' ७।१।५८ ॥ इति नुम्, 'तेन चरति' ४।४।८ ॥ इति ठक् । "घण्टा गोष्ठी, तथा चरन्ति नैरुक्तो
२० वर्णागमो निरनुनासिको वा" [ ] इति सर्वस्वम् । "राज्ञः प्रबोधसमये घण्टाशिल्पास्तु घण्टिका" [ ] इति च । २ चक्रं राष्ट्रं प्रयोजनमेषां **चाक्रिकाः** । 'प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ इति ठक् । द्वे घण्टावादकस्य ॥

सूतो बन्दी मङ्गलपाठकः ॥७९४॥

१ सुनोति सूतः । 'षुञ् अभिषवे' (स्वा.उ.अ.) । २ वन्दते स्तौति **बन्दी** । 'वदि अभिवादनस्तुत्योः' (भवा.-आ.से.), 'नन्दिग्रहि-' ३।१।१३४ ॥ इति ग्रहादित्वाणिनिः । ३ मङ्गलं पठति **मङ्गलपाठकः** । 'पठ व्यक्तायां वाचि' (भवा.प.से.), ण्वुल् । त्रीणि मङ्गलपाठकस्य ॥७९४॥

मागधो मगधः

१-२ मगधेति धातुः कण्ड्वादौ याच्ञार्थः । "कमर्थिनः कमुभ्यस्तु (कुषुभ्यन्तु) कं म[ग]ध्यन्तु मागधाः । कमिषुभ्यन्तु यज्वानो रामेऽरण्यं तुरण्यति ॥१॥" [ ] इति श्रीभोजः । मगध्यति याचते मगधः । पचाद्यच् । मगध एव मागधः, प्रज्ञादित्वादण् । "वंशक्रमेण महत्त्ववादिनो राजाद्यग्रतः स्तुतिकृतो मागधाः क्षत्रिया वैश्यजातीया वा मगधदेशोद्भवाः" [ ] इत्यन्ये । २ अणभावे **मगधः** । "मागधाः स्तुतिवंशजाः" [ ] इत्यन्ये । "सूताद्या मगधान्ता एकार्था इत्येके" [अम.क्षीर. २।८।१८ ॥] इति क्षीरस्वामी । वंशोदीरणेन यो याचते, तस्य द्वे ॥

संशप्तका युद्धाऽनिवर्तिनः ।

१ 'शप्(शप) आक्रोशे' (भवा.उ.अ.), भावे कः, शप्तं शपथः, सं सम्यक् शप्तं सत्यं येषां ते **संशप्तकाः** । ("शप्(शप) आक्रोशे' (भवा.उ.अ.), भावे कः), संशपन्ति पलायमानानिति वा । सशपथं युध्यन्त इति वा । युद्धाज्निवर्तन्ते न पराङ्मुखा भवन्ति युद्धाऽनिवर्तिनः । एकं 'संग्रामि' जे न भाजई' इति प्रसिद्धस्य ॥

नग्नः स्तुतिव्रतः

१ न वस्ते **नग्नः**, पृषोदरादिः । कौपीनमात्रजरद्वस्त्रपरिधानात्, न विद्यन्ते ग्नाः श्रियश्छन्दोसि वा अस्येति वा । 'नभ्राण्णपात्' ६।३।७५ ॥ इति नञ्प्रकृत्या । २ स्तुतिरेव व्रतमस्य **स्तुतिव्रतः** । "नग्नो बन्दिनि क्षपणे विवस्त्रेऽप्यभिधेयवत्" [विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-१४] इति महेश्वरः । द्वे कौपीनमात्रजरद्वस्त्रपरिधानमङ्गलपाठकस्य ॥

तस्य ग्रन्थो भोगावली भवेत् ॥७९५॥

१ तस्य नग्नस्य ग्रन्थः शास्त्रम्, यत्र काव्ये राज्ञो नानाविधाः क्रियाः स्नानभोजनादिकाः कुर्वाणस्य तदनुरूपा गाथादयः, सा **भोगावली** । भोगः सुखम्, तद्धेतुत्वाद् भोगाः

१. '-य्य-' इति ३ ॥ २. 'घण्टाया' इति ३ ॥ ३. 'चरति' इत्येवाऽष्टाध्याय्याम् ॥ ४. टीकासर्वस्वे न दृश्यते ॥ ५. 'घ-' इति २.३ ॥ ६. द्र. अम.क्षीर. २।८।१८ ॥, पृ. १९५ ॥ ७. ४प्रतौ नास्ति ॥ ८. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ ९. द्र. अम.क्षीर. २।८।१८ ॥, पृ. १९५ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५५१, पृ. ६३५ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५५१, पृ. ६३५ ॥, तत्र 'क्षत्रिया वैश्यजातीया' इत्यस्य स्थाने 'क्षत्रिया वैश्याज्जाता' इति दृश्यते ॥ ११. द्र. अम.क्षीर. २।८।१८ ॥, पृ. १९५ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।७९५ ॥, पृ. १७६ ॥, मङ्गलकोपस्योद्धरणमिदम् ॥ १२. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां "चत्वार एकार्था इत्येके" इति दृश्यते, २।८।१८ ॥, पृ. १९५ ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.३प्रतिषु न दृश्यते ॥ १४. 'सशपं' इति १, 'संशपते' इति ४ ॥ १५. 'स-' इति १, 'संग्रामे' इति ३, 'संग्रामि' इति ४ ॥ १६. 'भाजै' इति ३ ॥ १७. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'वस्त्राणि न-' इति दृश्यते ॥ १८. महेश्वरकृतविश्वप्रकाशकोशे तु "नग्नोऽपि च क्षपणे विवस्त्रे चाऽभिधेयवत्" इति दृश्यते, पृ. ८६ ॥

स्तुतयः, तासामावली भोगावली । “वैतालिकाः स्फुट-
पदप्रकटार्थमुच्चैर्भोगावलीं कलगिरोऽवसरेषु पेटुः” [शिशु-
पालवधम्, सर्गः-५, श्लो-६७] इति माघः ॥७९५॥

प्राणः^१ स्था^२म तरः^३ पराक्रमबलद्युम्नानि^४ शौर्यौजसी^५ ।

शुष्मं^६ शुष्मं^७ च शक्तिरूर्जसहसी^८

१ प्राणित्यनेन प्राणः । प्रपूर्वः ‘अन प्राणने’ (अ.-
प.से.), घञि । प्राणनं प्राण इति भावे घञ् वा । २ तिष्ठ-
त्यनेन स्था^२म । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘आतो मनि-
ष्वनिष्वनिपः’ ३ ॥ ७४ ॥ इति मनिप्, ऊणादिको वा मनि-
१० न्रत्ययः । ३ तरन्त्यनेन आपदं तरः, क्लीबलिङ्गवैतौ । ‘तृ-
प्लवनतरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘-असुन्’ (उणा-६२८) इत्य-
सुन् । ४ पराक्रम्यतेऽनेन पराक्रमः । ‘हलश्च’ ३ ॥ १२१ ॥
इति घञ्, ‘नोदात्तोपदेश-’ ७ ॥ ३४ ॥ इति वृद्धिनिषेधः । ५
बलति प्राणित्यनेन बलम्, पुंक्ली । ‘बल प्राणने’ (भ्वा.-
प.से.), घञर्थे कः । ६ दिवि मीयते द्युम्नम् । ‘द्युस(सु)निभ्यो
माडो ङित्’ (हैमोणा-२६६) इति नः । द्रविणमपि, द्रवत्य-
नेनाऽरिः द्रविणम् । ‘द्रुदक्षिभ्यामिनन्’ (उणा-२०८) । ७
शूरस्य भावः शौर्यम्, ण्यत् । ८ ओषत्यरीनेति ओजः ।
‘उष दाहे’ (भ्वा.प.से.), ‘उषेर्ज(-र्ज) च’ (हैमोणा-
२० १५९) इत्यसुन् । यद्वा ‘उब्ज आर्जवे’ (तु.प.से.), ‘उब्जे [बलं]
वलोपश्च’ (उणा-६३१) इत्यसुन् वलोपे गुणश्च निपात्यत इति
वा । ओजसी, ओजांसि इत्यादि क्लीबे । ९ शुष्यत्यनेनाऽरिः
शुष्मम् । ‘शुष शोषणे’ (दि.प.अ.), ‘अरिविविशिशुषिभ्यः
कित् (अविसिविसिशुषिभ्यः कित्)’ (उणा-१४१) इति मन्,
अकारान्तोऽयम् । १० ‘-मनिन्’ (उणा-५८४) इति मनिन्प्रत्यये
शुष्म इति नकारान्तम्, क्लीबे । ११ शक्नोत्यनया शक्तिः ।
‘स्त्रियां क्तिन्’ ३ ॥ १४४ ॥ १२ ऊर्जनम् ऊर्जः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।
‘ऊर्ज बलप्राणनयोः’ (चु.उ.से.), भावे घञ् । ऊर्गपि । १३
सहते शत्रुमनेन सहः, क्लीबे । ‘षह मर्षणे’ (भ्वा.आ.से.),
३० ‘-असुन्’ (उणा-६२८) । सहसी, सहांसि इत्यादि । “दण्डो-
त्पला मुद्गपर्णी कुमारीनखभेषजे । सहा स्त्री, बले न
स्त्री” [ ] इति रभसोऽदन्तमपि । त्रयोदश पराक्रमस्य ॥

युद्धं^१ तु सङ्ख्यं^२ कलिः^३ ।

सङ्ग्रामाहवसम्प्रहारसमरा^४ जन्यं^५ युदायोधनं^६ ॥

संस्फोटः^७ कलहो^८ मृधं^९ प्रहरणं^{१०} संयद्रणो^{११} विग्रहः^{१२}

॥७९६॥

द्वन्द्वं^{१३} समाधातसमाह्वयाभि-^{१४}

सम्पासंमर्दसमित्प्रधाताः^{१५} ।

आम्कन्दनाजिप्रधानान्यनीक-^{१६}

मभ्यागमश्च^{१७} प्रविदारणं^{१८} च ॥७९७॥

४०

समुदायः^{१९} समुदयो^{२०} राटिः^{२१} समितिसङ्गरौ^{२२} ।

अभ्यामर्दः^{२३} सम्परायः^{२४} समीकं^{२५} साम्पराधिकम्^{२६} ॥७९८॥

आक्रन्दः^{२७} संयुगं^{२८} च

१ (‘युध्यतेऽत्र युद्धम्’) । ‘युध संप्रहारे’ (दि.-
आ.अ.), बाहुलकात् क्तः । २ संचक्षतेऽत्र सङ्ख्यम्,
पुंक्ली । ‘चक्षिङ् व्यक्तायां वाचि’ (अ.आ.से.), संपूर्वोऽयं
वधार्थः, ‘समिं ख्यः’ ३ ॥ १२ ॥ इति चक्षिङ्, ख्याजादेशः ।
संख्याति कथयति शौर्यं कातरत्वं वा । ‘ख्या प्रकथने’
(अ.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३ ॥ १३ ॥, ‘आतो लोप इटि
च’ ६ ॥ १४ ॥ इत्यालोपः । ३ कलन्ते स्पर्धमानाः शब्दायन्ते-
ऽत्रेति कलिः, पुंसि । ‘कल शब्दसङ्ख्यानयोः’ (भ्वा.आ.से.),
‘कलेरिः’ ( ) इति इः । कलति क्षिपति कातरान् वा । ‘कल
पिल क्षेपे’ (चु.उ.से.), ‘-इन्’ (उणा-५५७) इति इन् । ४
सङ्ग्रामणं सङ्ग्रामः । ‘सङ्ग्राम युद्धे’ (चु.उ.से.), ण्यन्ताद्
भावे घञ् । ५ आहूयन्ते योद्धारोऽत्र आहवः । ‘ह्वेञ्
आह्वाने’ (भ्वा.उ.अ.), ‘आडि’ युद्धे ३ ॥ १३ ॥ अप्,
संप्रसारणं च । ६ सम्प्रहरन्ते परस्परं घनन्त्यत्र सम्प्रहारः ।
अधिकरणे घञ् । ७ मरणं मरः, सह मरणेन वर्तते समरः ।
समिग्रते सङ्घट्टन्तेऽत्रेति वा । ‘ऋ गतौ’ (तु.प.अ.), ‘पुंसि

१. ४प्रतौ नास्ति ॥ २. ‘आतो मनिन्क्वनिष्वनिपश्च’ ३ ॥ ७४ ॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ३. ‘औ-’ इति ४ ॥ ४. ‘बलते’ इति १.२.३ ॥ ५. ३. ४प्रत्योर्नास्ति ॥
६. ‘-पो’ इति ३ ॥ ७. ३प्रतौ नास्ति ॥ ८. ‘निशि’ इति ३.४ ॥ ९. ‘-न्तः’ इति ३ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षात्रवर्गः, श्लो-५५६, पृ.६३८ ॥
रामाश्रमी २ ॥ १०२ ॥, पृ.३९१ ॥ ११. ‘-यकम्’ इति ४ ॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ नास्ति ॥ १३. ‘-क्ष्यते’ इति ३ ॥ १४. ‘सम’ इति ३ ॥ १५.
‘-ख्यङ्’ इति ३ ॥ १६. ‘इटि च’ ४प्रतौ नास्ति ॥ १७. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः, ‘कल किल पिल क्षेपे’ इति स्वामी, ‘कल विल क्षेपे’ इति
सायणः, ‘-आक्षेपे’ इति ३ ॥ १८. ‘ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. ‘आङ्’ इति ३ ॥ २०. ‘संप्रवदन्त्य-’ इति ४ ॥

संज्ञायाम्- '३।३।११८॥ इति घः । पुंनपुंसकोऽयम् । "अस्त्रियां
समरानीकरणाः" [अमरकोषः २।८।१०४॥] इत्यमरः । ८ जायते
विद्वेषाद् जन्यम्, पुंक्ली. । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.),
'भव्यगेय'- '३।४।६८॥ इत्यादिना साधुः । ९ युध्यन्तेऽस्यां युत्,
स्त्रियाम् । 'युध सम्प्रहारे' (दि.आ.अ.), सम्पदादित्वात्
क्विप् । युधौ, युधः इत्यादि । १० आयुध्यन्तेऽस्मिन् आयो-
धनम् । अधिकरणे ल्युट्, 'युवोरनाकौ' ७।१।१॥ । ११
संस्फुटन्ति विशीर्यन्ते कातरहृदयान्यत्र संस्फोटः । 'स्फुटिर्
विशरणे' (भ्वा.प.से.), अधिकरणे घञ् । 'स्फुट भेदने'
१० (चु.उ.से.) वा । संस्फोट इत्यन्ये । "स्फिट अनादरे"
(चु.उ.से.) [अम.क्षीर.२।८।१०६॥] इति स्वामी । "संफेटः"
[ ] इति च भरते । १२ कलं मधुरध्वनिं हन्ति कलहः ।
'अन्येभ्योऽपि-' (वा-३।२।१०१॥) इति डः । "कलं तु
मधुरध्वनौ" [ ] इति धरणिः । कलं हीनबलं हन्तीति वा ।
'अन्येभ्योऽपि-' (वा-३।२।१०१॥) इति डः । कलां
जहातीति वा । 'ड्यापोः संज्ञाच्छन्दसि बहुलम्' ६।३।६३॥
इति [पूर्वस्य ह्रस्वः] । १३ मर्धति हिनस्ति मृधम् । 'मृधि
मेधु मेधा-हिंसनयोः' (भ्वा.उ.से.), 'इगुपध'- '३।१।१३५॥ इति
कः । म्रियन्तेऽत्रेति मृधं वा । 'मृड् प्राणत्यागे' (तु.आ.अ.),
२० बाहुलकाद् धक् इति धक् । १४ प्रहरन्तेऽत्रेति प्रहरणम् ।
अधिकरणे ल्युट् । १५ संयतन्ते संयच्छन्ति वा अत्र संयत्,
क्लीबे' । अमरस्तु- "स्त्रियां (स्त्रियः) संयत्- " [अम.२।८।
१०६॥] इत्याह । 'यती प्रयत्ने' (भ्वा.आ.से.), 'यमु नियमने'
(भ्वा.प.अ.) वा, संपदादित्वात् क्विप् । १६ रणन्ति दुन्दु-
भयोऽत्रेति रणम्, पुंक्ली. । 'रण शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'पुंसि
संज्ञायाम्- '३।३।११८॥ इति बाहुलकाद् घः, 'वशिरण्योश्च'
(वा-३।३।५८॥) इति वक्तव्याद् वा । १७ विगृह्णन्त्यत्र विग्रहः ।
'ग्रहवृट्- '३।३।५८॥ इत्यधिकरणेऽपि । ग्रहणं ग्रहो निर्बन्धः,
३० विविधो ग्रहोऽत्रेति 'अव्ययानां च' (वा-२।२।२४॥) इति
बहुव्रीहिर्वा ॥७९६॥ १८ द्वौ द्वौ युध्यन्तेऽत्रेति द्वन्द्वम्, पृषो-

दरादित्वात् । "द्वन्द्वं समासकलहयुग्मेषु" [ ] इति श्रीभोजः ।
१९ सङ्गत्य आघ्नन्ति परस्परमत्र समाघातः । 'हन् (हन)
हिंसागत्योः' (अ.प.अ.) अधिकरणे घञ्, 'हनस्तोऽचिण्ण-
मुलोः' ७।३।३२॥ इति तकारोऽन्तादेशः, 'हो हन्ते- '७।३।५४॥
इति कुत्वम्, 'अत उपधायाः' ७।२।११६॥ । २० सम्पृच्छन्ति
आह्वयमत्र समाह्वयः । २१ अभिमुखं सम्पतन्त्यत्र अभि-
सम्पातः । अधिकरणे घञ् । २२ संमृदन्त्यत्र संमर्दः ।
'मृद क्षोदे' (क्र्या.प.से.), अधिकरणे घञ् । २३ संयन्त्यत्रेति
समित्, स्त्रीलिङ्गः । 'अण् गतौ' (अ.प.अ.), सम्पदादित्वात्
क्विप्, 'ह्रस्वस्य- '६।१।७१॥ इति तुक् । समितौ, समितः
इत्यादि । २४ प्रकर्षेण घनन्त्यत्र प्रघातः । 'हन् (हन)
हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), अधिकरणे घञ् । २५ आस्कन्दन्ते
शोष्यन्ते शत्रवोऽत्रेति आस्कन्दनम् । 'स्कन्दिर् गति-
शोषणयोः' (भ्वा.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् । २६ अजन्ति
क्षिपन्त्यस्याम्, आजिः, स्त्रीलिङ्गः । 'अज गतौ क्षेपणे च'
(भ्वा.प.से.), 'अजा (अज्य) तिभ्यामिन्मिण् वृद्धिश्च' (उणा-
५७०) इतीन् (इतीण्) । २७ प्रधानति हन्ति प्रधानम् । उपर्ग-
बलाद् निधनवद् धनिर्मरणार्थः, पचाद्यच् । प्रदधाति म्रिय-
तेऽत्र, प्रपूर्वाद् धाधः, 'कृपृ (कृपृ) वृजिमन्दि [नि] धाज्यः
क्युः' (उणा-२३९) इति क्युः, अनादेशे प्रधानमिति वा । २८
अनन्ति जीवन्ति सुभटा अनेनेति अनीकम्, पुंक्ली. । 'अन
प्राणने' (अ.प.से.), 'अनीकादयश्च' ( ) इतीकन् । अनीकं
सैन्यमस्येति वा, अर्शआदित्वादच् । २९ अभ्यागच्छन्त्यत्र
अभ्यागमः । अधिकरणे घञ् । ३० प्रकर्षेण विदार्यन्ते
शत्रवोऽत्र प्रविदारणम् । 'हृ (दृ) विदारणे' (क्र्या.प.से.),
णिजन्तः, ततो ल्युट् । ॥७९७॥ ३१ समुदयन्ते मिलन्त्यत्र
समुदायः । समुत्पूर्वः 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'हलश्च'
३।३।१२१॥ इति घञ् । ३२ समुद्यन्त्यत्रेति समुदयः ।
'इण् गतौ' (अ.प.अ.), बाहुलकाद् 'एरच्' ३।३।५६॥ । ३३
रटन्ति कलहायन्तेऽस्यां रटिः, स्त्रीलिङ्गः । 'रट परिभाषणे'

१. 'युध्यन्ते-' इति ३॥ २. '-स्फोट' इति ४॥ ३. 'स्फिट अनादरे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ४. १.२ प्रत्योर्नास्ति ॥ ५. "संस्फेट इति युक्तः पाठः, स्फिट
अनादरे, भरते तु संफेटः ।" अम. क्षीरस्वामिटीकायाम्, २।८।१०६॥, पृ. १९७॥ ६. 'कलि' इति ४॥ ७. द्र. रामाश्रमी २।८।१०४॥, पृ. ३९२॥ ८.
'ड्यापोः संज्ञाच्छन्दसोर्बहुलम्' ६।३।६३॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ९. 'शुधु मृधु उन्दे (उन्दने इति सायणः)' इति स्वामिसायणौ, 'शुधु पृधु मृधु उन्दे' इति
मैत्रेयः ॥ १०. 'म्रियते' इति १॥ ११. 'इति धक्' इत्यधिकं प्रतिभाति ॥ १२. 'संयतते संयच्छति' इति १॥ १३. 'नपुंसकं' इति ४॥ १४. 'यम उपरमे'
इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।७९७॥, पृ. १७७॥, तत्र 'द्वन्द्व' इति न हस्यते ॥ १६. 'समागत्य' इति ३, 'सं आगत्य' इति ४॥ १७.
'यनमत्र' इति १॥ १८. 'संमर्दयत्यत्र' इति ३॥ १९. 'समेत्यत्रेति' इति ४॥ २०. 'गतिविशो-' इति २॥ २१. फलितार्थकथनमिदं प्रतिभाति, 'अज्यतिभ्यां
च' (उणा-५७०) इत्युणादिगणे ॥ २२. 'क्यौ' इति १.२॥ २३. उणादिसूत्रपाठे, 'अनीकादयश्च' इति सूत्रं नास्ति, सिद्धान्तकौमुद्यां चाऽस्य सिद्धिः 'अनिहृषिभ्यां
क्विच्' (उणा-४५७) इत्युणादिसूत्रेण विहिता ॥ २४. '-दयन्त्यत्रेति' इति २.४, '-दयन्तेऽत्रेति' इति ३॥ २५. '-कादच्' इति ३.४॥

४०

५०

६०

(भ्वा.प.से.), 'इज्ज(इण)जादिभ्यः'(वा-३।३।१०८॥)
 इतीञ् । ३४ संयन्त्यस्यां^१ समितिः । 'इण् गतौ'(अ.प.अ.),
 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१४॥ । ३५ सङ्गिरन्ते^२ सङ्गृणन्ति वाऽत्र
 सङ्गरः । 'गृ निगरणे'(तु.प.से.), ['गृ शब्दे'(क्र्या.प.से.)वा]
 'ऋदोरप्'३।३।५७॥ इत्यप् । ३६ अभ्यामृदन्त्यत्र^३ अभ्या-
 मर्दः । 'मृद क्षोदे'(क्र्या.प.से.), 'ऋदोरप्'३।३।५७॥ । ३७
 सम्यक् परान् शत्रून् यान्ति अयन्ते वाऽत्र घञि सम्परायः,
 पुंक्ली. । ३८ समीयन्तेऽत्र समीकम् । सम्पूर्वः 'इण् गतौ'
 (अ.प.अ.) । ३९ सम्परायो मृत्युः प्रयोजनमस्य साम्परायि-
 १० कम् । 'विन्यादिभ्यष्टक्'५।४।३४॥ इति ठक् ॥७९८॥
 ४० आक्रन्दन्ति कातरा अत्र आक्रन्दः । '[कदि] क्रदि
 क्त्वादि वैक्लव्ये'(भ्वा.आ.से.), 'हलश्च'३।३।१२१॥ इत्यधि-
 करणे घञ् । ४१ संयुज्यन्तेऽत्र संयुगम्, पुंक्ली. । 'युजिर्
 योगे'(रु.उ.अ.), अधिकरणे घञ् । सङ्गता रथयुगा अत्रेति
 वा । सामान्यत एकचत्वारिंशत् सङ्ग्रामस्य ॥

अथ विशेषत आह-

अथ नियुद्धं तद्धुजोद्धवम् ।

१ नियतं^१ युद्धं नियुद्धम् । "निगृह्य युद्धं नियुद्ध-
 मिति वा । "सन्निकृष्टयुद्धं नियुद्धम्"[^२] इति सुभूतिः । तदिति
 २० युद्धम्, भुजोद्धवं^३ बाहुभिर्जनितमित्यर्थः । एकं बाहुयुद्धस्य ॥
 पटहाडम्बरौ तुल्यौ

१ पटो हन्यतेऽत्र^४ पटहः । 'अभ्येभ्योऽपि(अन्ये-
 ष्वपि-'३।३।१०१॥ इति डः । वाद्यविशेषः । यद् वाचस्पतिः-
 "महासमरतूर्ये तु पटहाडम्बरावुभौ"[^५] इति । २ आदम्यते
 आडम्बरः, पुंक्ली. एतौ । 'दम् उपशमे'(दि.प.से.), डमरवद्
 दस्य डत्वेऽरचि साधुः । द्वे सङ्ग्रामवाद्यस्य ॥

तुमुलं रणसङ्कुलम् ॥७९९॥

१ ताम्यन्त्यत्रेति तुमुलम् । 'तमु ग्लानौ'^६( ),
 बाहुलकादुलक्, कित्, नैरुक्तस्तकारः । "तुमुलो व्याकुलो

रवः"[हलायुधकोशः१।१३९॥] इति त्रिकाण्डम् (हलायुधः) । ३०
 "तु इति सौत्रो धातुर्गत्यर्थः, ततः क्विप्, आगमानित्यत्वात्
 तुक् । मुरति संवेष्टयति, इगुपधत्वात् कः, तोमुरः तुमुरः,
 कपिरिकादित्वाल्लत्वम्"[^७] इत्यन्ये । रणस्य सङ्कुलं सङ्की-
 र्णता रणसङ्कुलम् । यद् गौडः-"बिभीतकतरौ पुंसि तुमुलं
 रणसङ्कुले"[^८] इति । एकं सङ्ग्रामसङ्कीर्णतायाः ॥

नासीरं त्वग्रयानं स्यात्

१ नासते नासीरम्, स्त्रीक्लीबयोः^९ । यद् गौडः-
 "न नाग्रायाने नासीरम्"[^{१०}] इति । "नासीरोऽस्त्री"[वैज-
 यन्तीकोषः३।७।२०३॥] इति वैजयन्ती । 'णासृ शब्दे'
 (भ्वा.आ.से.), बाहुलकात् 'कृशृपू(पू)कटिपटि-'(उणा- ४०
 ४७०) इत्यादिना ईरन् । दन्त्यसकारवान् । "नासीरसीमनि
 घनध्वनिरस्य भूयान्"[नैषधीयचरितम्, सर्गः-१३, श्लो-२३]
 इति श्रीहर्षः । अग्रे यानमस्य अग्रयानम् । एकं 'पेसखानओ'^{११}
 इति ख्यातस्य ॥

अवमर्दस्तु पीडनम् ।

१ अवमर्दनम् अवमर्दः । भावे घञ् । २
 पीड्यते पीडनम् । 'पीड रुजायाम्'(चु.प.से.), ल्युट् ।
 द्वे सङ्ग्रामपीडायाः ॥

प्रपातस्त्वभ्यवस्कन्दो धाट्यभ्यासादनं च सः

॥८००॥ ५०

१ प्रपतनं प्रपातः । 'पल्लु पतने'^{१२}(भ्वा.प.से.),
 भावे घञ् । बलादाक्रमणमित्यर्थः । २ अभ्यवस्कन्दम्
 अभ्यवस्कन्दः । अभ्यवपूर्वः 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः'
 (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । ३ धावन्तोऽटन्त्यस्यां धाटिः,
 पृषोदरादिः, 'कृदिकारात्'-(गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि
 धाटी । ४ अभ्यासाद्यत इति अभ्यासादनम् । अभ्याङ्-
 पूर्वात् सदेर्ण्यन्ताद् ल्युट् । चत्वारि धाट्याः ॥८००॥

तद् रात्रौ सौप्तिकम्

१. 'इति घञ्' इति२, 'इतीन्' इति३ ॥ २. '-स्यामिति' इति३ ॥ ३. '-न्तो' इति३ ॥ ४. '-मृदन्ति अत्र' इति३ ॥ ५. 'अकर्तरि च कारके
 संज्ञायाम्'३।३।१९॥ इत्यनेन घञ् युक्तः ॥ ६. 'कदि क्रदि क्रद क्तद वैक्लव्ये' इति मैत्रेयः ॥ ७. '-युतं' इति२ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-
 १, क्षत्रवर्गः, श्लो-५६०, पृ.६४३ ॥ ९. 'बाहुज-' इति३ ॥ १०. '-त्रेति' इति३.४ ॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका३।७९९॥, पृ.१७७ ॥ १२. 'दम'
 इति४ ॥ १३. 'तमु काङ्क्षायाम्' क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १४. '-क्' इति१ ॥ १५. '-धात्' इति१.४ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः,
 श्लो-५६०, पृ.६४३ ॥ १७. 'क्लीबस्त्रीलिङ्गः' इति३ ॥ १८. '-नउं' इति२, '-खानो' इति३, '-खानौ' इति४ ॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।१०९ ॥
 २०. 'पीड गहने' इति स्वामी, 'पीड अवगाहने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २१. 'शल हुल पल्लु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

१ तदिति अभ्यासादनम्, रात्रौ निशि, सुषेष्णु भवं
सौमिकम् । अध्यात्मादित्वाद् ठक् । एकं 'रातीवाहा' इति
ख्यातस्य ॥

वीराशंसनं त्वाजिभीष्मभूः ।

१ वीरा आशंस्यन्तेऽत्र वीराशंसनम् । 'शंस स्तुतौ'^१,
( ), अधिकरणे ल्युट्, क्लीबे । "सा वीराशंसनी युद्ध-
भूमिर्यातिभयप्रदा" [अमरकोषः २।८।१०० ॥] इत्यमरः स्त्रिया-
माह । आज्ञेः सङ्ग्रामस्य भीष्मा अतिभयङ्करा भूभूमिः
आजिभीष्मभूः । एकं रणक्षेत्रस्य ॥

१० नियुद्धभूरक्षवाटः

१ नियुद्धस्य भुजजातसङ्ग्रामस्य भूः नियुद्धभूः,
अक्षौ मल्लानां युद्धव्यवहारः, तस्य वाटः अक्षवाटः ।
एकं 'मल्लाखाटा' इति ख्यातस्य ॥

मोहो मूर्च्छा च कश्मलम् ॥८०१॥

१ मोहनं मोहः । 'मुह वैचित्ये' (दि.प.से.), भावे
घञ् । २ मूर्च्छनं मूर्च्छा । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्राययोः'
(भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०२ ॥ इत्यप्रत्ययः,
'उपधायाश्च (-यां च)' ८।२।७८ ॥ इति दीर्घत्वम् । ३ कशति
गच्छति चिरं न तिष्ठति कश्मलम् । 'कश गतौ' (अ.आ.-
२० से.), 'कुटेः क्मरच्' (क्मलच्) 'चान्द्रोणा-३।४८ ॥' इति
बाहुलकात् क्मरच् (क्मलच्) । "कशिः सौत्रो धातुः" [ ]
इति सुभूत्यादयः । शयनशमनशीलं कश्मलं शुभलं
(शृङ्खलं) च [ ] इति शभेदात् तालव्यशम् । सङ्ग्रामे
प्रहारात् मोहो वैचित्यं मूर्च्छा मूर्च्छनम्, तयोर्नामैकं
कश्मलमिति ॥८०१॥

वृत्ते भाविनि वा युद्धे पानं स्याद् वीरपाणकम् ।

१ वृत्ते अङ्गीकृते रणे, भाविनि भविष्यति वा रणे,
रणजनितश्रमशान्तये वीरपाणं यन्मद्यादिपानम्, तद् वीरकर्तृत्वाद्
वीरपाणम् । 'वा भावकरणयोः' ८।४।१० ॥ इति णत्वम् ।
३० वीरपानं वा । "वीरपानं (वीरपाणं) तु यत्पानं वृत्ते भाविनि

वा रणे" [अमरकोषः २।८।१०३ ॥] इत्यमरः । वृत्तशब्दोऽत्र
चतुर्थवर्गाद्यद्वयोपधो वृत्तार्थः । "वृत्ते तु वृत्तव्यावृत्तौ" [ ]
इत्याचार्याः । "वृत्तस्तु वर्तुलेऽतीते मृतेऽधीते दृढे वृते"
[विश्वलोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्रु-५६] इति श्रीधरः । एकं
[वृत्ते भाविनि वा युद्धे यत्पानम्, तस्य] ॥

पलायनमपयानं संदावद्रवविद्रवाः ॥८०२॥

अपक्रमः समुत्प्रेभ्यो द्रावः

१ पलाय्यते पलायनम् । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.),
परापूर्वः, ल्युट्, 'उपसर्गस्यायतौ' ८।२।१९ ॥ इति लत्वम् । २
अपसृत्य यायते अपयानम् । अपपूर्वः 'या प्रापणे' (अ.प.अ.),
ल्युट् । ३ संदवनं संदावः । 'दु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'समि
द्रुदवः' ३।३।१२३ ॥ इति घञ् । ४-५ द्रवणं द्रवः । विद्रवणं
विद्रवः । 'दु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप्
॥८०२॥ ६ अपावृत्य क्रमणम् अपक्रमः । भावे घञ्,
'नोदात्तोपदेश-' ७।३।३४ ॥ इति निषेधाद् वृद्ध्यभावः । ७-९
समुत्प्रेभ्यः परः द्रावः, संद्रवणं संद्रावः । 'दु गतौ' (भ्वा.-
प.अ.), 'समि द्रुदवः' ३।३।१२३ ॥ इति घञ् । उद्द्रवणम्
उद्द्रावः । 'उदि श्रयति-' ३।३।४९ ॥ इत्यादिना घञ् । प्रद्र-
वणं प्रद्रावः । 'प्रे द्रुस्तुस्रुवः' ३।३।१२७ ॥ इति घञ् । नशनमपि,
तालव्यमध्यम् । नव पलायनस्य । 'नासवउ' इति भाषा ॥

अथ विजयो जयः ।

१-२ विजयनं विजयः । जीयते जयः । 'जि
जये' (भ्वा.प.अ.), 'जि अभिभवे' (भ्वा.प.अ.) वा, उभयत्र
घञ् । द्वे जयस्य ॥

पराजयो रणे भङ्गः

१ पराजयनं पराजयः । भावे घञ् । रणे सङ्ग्रामे
भङ्गोऽपसरणम्, अन्यत्राऽप्युपचारात् । एकं पराजयस्य ॥

डमरे डिम्बविप्लवौ ॥८०३॥

१. 'आडः शसि इच्छायाम्' (भ्वा.आ.से.) इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'अक्षौ' इति १, 'अक्षानां' इति ४ ॥ ३. 'युद्धस्य' इति १ ॥ ४.
'कुटिकशिकौतिभ्यः प्रत्ययस्य मुट् च' (उणादिगणसूत्रम्-१०६) इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्रु-५६३,
पृ.६४६ ॥ ६. '-व्यं शम्' इति ३.४ ॥ ७. '-त्थर्थः' इति ४ ॥ ८. स्वोपज्ञटीकायामिदमुद्धरणं न दृश्यते ॥ ९. '-ख्याते' इति विश्वलोचनकोशे,
पृ.१२८ ॥ १०. 'समि युद्धदुवः' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ११. ३प्रतौ नास्ति ॥ १२. '-वो' इति ३, '-वौ' इति ४ ॥ १३. ३.४प्रत्योर्नास्ति ॥ १४.
'एरच्' ३।३।५६ ॥ इत्यनेनाऽच् युक्तः ॥

१ दाम्यति डमरः । 'दमु उपशमे'(दि.प.से.), 'दमे-
पिद्धिर्ति' दस्य डः-(हैमोणा-४०२)इत्यरः, तत्र । २ डयन्तेऽस्माद्
डिम्बः, पुंक्ती । ३ विप्लवनं विप्लवः । 'प्लुङ् गतौ'
(भा.आ.अ.), 'ऋदोरप्' ३ । ३ । ५७ ॥ इत्यप् । त्रीणि विप्लव-
स्य । 'लुटि' इति भाषा । आयुधं विना कलहनामान्यमूर्तिः
[ ] इत्यन्ये । 'वेढि' इति भाषा ॥ ('शेषश्चात्र-'स्याच्छृगाली
तु विप्लवे' [शेषनाममाला ३ । १५३ ॥]) ॥ ८०३ ॥

वैरनिर्यातनं वैरशुद्धिवैरप्रतिक्रिया ।

१ यतेति धातुरूपकारापकारयोश्चुरादिः निपूर्वः, ततो
१० ल्युटि निर्यातनम्, वैरस्य निर्यातनं वैरनिर्यातनम् । २ वैर-
स्य ऋणस्येव शोधनं वैरशुद्धिः । ३ वैरस्य प्रतीकरणं
वैरप्रतीकारः (वैरप्रतिक्रिया) । भावे घञ् । त्रीणि वैरभञ्जनस्य ॥
बलात्कारस्तु प्रसभं हठः

१ "बलादिति निपातो हठार्थः" [अम.क्षीर. २ । ८ । ११० ॥] इति स्वामी, तस्य करणं बलात्कारः । २
सभाशब्देनाऽत्र सभासाध्यो युक्तायुक्तविचारो लक्ष्यते, प्रगता
सभा विचारोऽस्मात् प्रसभम्, क्लीबेऽयम् । वैजयन्ती
तु-"प्रसभोऽस्त्री बलात्कारः" [वैजयन्तीकोष ३ । १७ । १२०९ ॥]
इति पुंस्यप्याह । "क्लीबे तु प्रसभं हठे" [ ] इति वोपा-
२० लितः । ३ 'हठ प्लुतिसङ्क्रुद्धयोः' (भा.प.से.), सङ्क्रुद्धः
बलात्कारः, घञर्थे के हठः । मङ्गु पिपाणा एतौ देश्याम्,
यदेशीमादिषु शब्देष्वनेकार्थेषु मङ्गु बलकारे आणासु । मङ्गु
बलात्कारः आज्ञा च [ ] इति तट्टीका । एकार्थेषु पादिषु
"बलकारमि पिपाओ" [देसीसङ्गसंगहो ६ । ५११ ॥] इति ।
त्रीणि हठस्य ॥

अथ स्खलितं छलम् ॥ ८०४ ॥

१ स्खलनं स्खलितम् । 'स्खल स्खलने' (भा.-
प.से.), 'निष्ठा' ३ । १२ । १०२ ॥ इति कः । २ छ्यति मर्यादां
छिनत्ति छलम् । 'छो छेदने' (दि.प.अ.), वृषादित्वात् कलचि

साधुः । "छलं" तु स्खलिते व्याजे" [विश्वप्रकाशकोशः, ३०
स्तान्तवर्गः, श्लो-१०] इति महेश्वरः । "स्खलितं परस्य वदतः
स्वाभिमतार्थान्तरविकल्पोपपादनेन वचनविधातः, यथा-
'छलं कूपो नवोदकः' [ ] इति षड्दर्शनसमुच्चयः । द्वे
'भूलचूकवरांसु' इति ख्यातस्य ॥ ८०४ ॥

परापर्यभितो भूतो जितो भग्नः पराजितः ।

१ परादिभ्यस्त्रिभ्यो भूतशब्दो योज्यः, तेन पराभूयते
स्म पराभूतः, परिभूतः, अभिभूतः । ४ ('जीयते स्म
जितः । 'जि अभिभवे' (भा.प.अ.), 'निष्ठा' ३ । १२ । १०२ ॥ इति
कः । ५ भज्यते स्म भग्नः । 'भञ्जो' आमर्दने (रु.प.अ.),
कः, 'ओदितश्च' ८ । १२ । १४५ ॥ इति निष्ठानत्वम् । ६ पराजीयते ४०
स्म पराजितः । षट् पराजितस्य । 'जीतीया (हारेलो)'
इति भाषा ॥

पलायितस्तु नष्टः स्याद् गृहीतदिक् तिरोहितः

॥ ८०५ ॥

१ परावृत्य अयते स्म पलायितः । परापूर्वः 'अय
गतौ' (भा.आ.से.), निष्ठा, 'आर्धधातुकस्य-७ । १२ । ३५ ॥
इत्यादिनेट्, 'उपसर्गस्यायतौ' ८ । १२ । ११९ ॥ इति लत्वम् । २ नश्यति
स्म नष्टः । 'णश्' (णश) अदर्शने (दि.प.से.), 'निष्ठा' ३ । १२ ।
१०२ ॥ इति कः, 'व्रश्च-८ । १२ । ३६ ॥ इति षत्वम्, घुत्वम् । ३
गृहीता दिक् येन स गृहीतदिक्, शकारान्तोऽयम् । ४ तिरोधते ५०
स्म तिरोहितः । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), कः, 'दधातेर्हिः'
७ । १४ । ४२ ॥ इति धाजो हिरादेशः । चत्वारि नष्टस्य ॥ ८०५ ॥

जिताहवो जितकाशी

१ जितः आहवः सङ्ग्रामोऽनेन जिताहवः । २
जितेन काशते रोचते जितकाशी । 'काश दीप्तौ' (भा.-
आ.से.), ग्रहादित्वाणिनिः । "ते" बध्यमाना बलिभिर्दान-
नवैर्जितकाशिभिः" [ ] इति पुराणम् । येन सङ्ग्रामो जित-
स्तस्य द्वे ॥

१. हैमोणादिगणसूत्रे 'इति' इति न दृश्यते ॥ २. '-क्लीबः' इति ३ ॥ ३. 'लू-' इति ४ ॥ ४. '-मानीत्यन्ये' इति ३ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४ प्रतिषु
न दृश्यते ॥ ६. '-ऽयम्' इति ४ प्रतौ नास्ति ॥ ७. ड्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २ । १७ । १०८ ॥, पृ. १४१ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्ववर्गः, श्लो-५६२,
पृ. ६४५ ॥, रामाश्रमी २ । ८ । १०८ ॥, पृ. ३९३ ॥ ८. 'हठ प्लुतिशङ्कुबन्धनयोः' इति स्वामिमैत्रेयौ, 'हठ प्लुतिशठत्वयोः' इति सायणः ॥ ९. 'बला-'
इति १ ॥ १०. 'पिठणा' इति २, 'पिपाणाओ' इति ३ ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः २ । ८ । १०८ ॥ १२. '-विद्रावणे' इति ४, 'स्खल चलने' इति स्वामी,
'खल स्खल सञ्चलने' इति मैत्रेयः, 'स्खल सञ्चलने' इति सायणः ॥ १३. 'बलन्तु' इति विश्वप्रकाशकोशे दृश्यते, तत्तु प्रमाद एव, पृ. १४९, श्लो-
१० ॥ १४. '-वरांसु' इति १, '-वरांसु' इति ४ ॥ १५. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४ प्रतौ नास्ति ॥ १६. 'भञ्ज' इति ३.४ ॥ १७. 'इतीद्' इति ४ ॥ १८. 'नश्'
इति ४ ॥ १९. 'गत्यर्थार्थकर्मक-' इत्यादिना कर्तरि क्तो युक्तः ॥ २०. ३ प्रतौ नास्ति ॥ २१. 'काशति राजति' इति ४ ॥ २२. 'तैः' इति ३ ॥

प्रस्कन्नपतितौ समौ ।

ब्रह्मचारी गृही वानप्रस्थो भिक्षुरिति क्रमात् ॥८०७॥

१ प्रस्कद्यते स्म प्रस्कन्नः । 'स्कन्दिर गतिशोष-
णयोः' (भ्वा.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ इति क्तः, 'रदा-
भ्याम्-८।२।४२ ॥ इति क्तस्य नत्वम् । २ पतति स्म
पतितः । 'पल्लु पतने' (भ्वा.प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ इति
क्तः । द्वे पतितस्य । 'पडिउ' इति भाषा ॥

चारः कारा गुप्तौ

१ चरन्त्यत्रेति चारः । 'चर गतिभक्षणयोः' (भ्वा.-
प.से.), अधिकरणे घञ् । स्वार्थे कनि चारकोऽपि । २
१० कीर्यते क्रियते वाऽस्यां कारा । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.),
'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.) वा, भिदादित्वादङि साधुः । ३
गुप्यतेऽस्यां गुप्तिः । 'गुप् रक्षणे' (भ्वा.प.से.), 'स्त्रियां क्तिन्'
३।३।१४ ॥ तत्र । त्रीणि चारस्य । 'बन्दिखानु' इति भाषा ॥

बन्धां ग्रहकः प्रोपतो ग्रहः ॥८०६॥

१ वन्दते स्तौति भयेनेति बन्दी, स्त्रियाम् । 'वदि
अभिवादनस्तुत्योः' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यचि गौरादिः, हठकृष्टा
स्त्री, बलवतो हस्ते क्षितो राजपुत्रादिश्च । यदाहुः- "बन्दी
स्यात् पणबन्धस्थः" [ ] इति । २ गृह्यते ग्रहः, अच्, ततः
स्वार्थे कनि ग्रहकः । ३-४ प्रोपोपसर्गाभ्यां ग्रहः प्रग्रहः,
२० उपग्रहः । चत्वारि 'बान्द' इति ख्यातस्य ॥८०६॥

चातुर्वर्ण्यं द्विजक्षत्रवैश्यशूद्रा नृणां भिदः ।

१ द्विजश्च क्षत्रश्च वैश्यश्च शूद्रश्च द्विजक्षत्रवैश्यशूद्रा
वक्ष्यमाणा नृणां मनुष्याणां भिदो जातिविशेषाः चातुर्वर्ण्यम्
उच्यते इत्यन्वयः । वर्ण्यन्ते वेदवाक्येन स्वस्वाचारेषु प्रेर्यन्ते
वर्णाः । 'वर्ण चूर्ण प्रेरणे' (चु.उ.से.), कर्मणि घञ् । चत्वार
एव वर्णाः चातुर्वर्ण्यम् । 'चातुर्वर्णादीनां स्वार्थे ष्यञ्
वाच्यः' (वा-५।१।१२४ ॥) । चतुःशब्दं विनापि 'वर्णः'
इत्ययं शब्दो द्विजादीनां वाचकः । "वर्णो द्विजादौ शुक्लौ"
[विश्वप्रकाशकोशः, णान्तवर्गः, श्लो-१३] इति महेश्वरः ।
३० द्विजादिचातुर्वर्णानां नामैकम् ॥

चत्वार आश्रमाः

१ क्रमादनुक्रमेण अर्थाद् द्विजातीनां चत्वार आश्रमाः,
प्रोच्यन्त इत्यन्वयः । आश्रम्यन्ति स्वं स्वं तपश्चरन्त्यत्र
आश्रमाः । 'श्रमु तपसि खेदे च' (दि.प.से.), आङ्पूर्वः,
'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञ्, 'नोदात्तोपदेश-' ७।३।३४ ॥
इत्यादिना वृद्ध्यभावः । १ ब्रह्म वेदस्तदध्ययनार्थं यद् व्रतं
भिक्षाचरणं मेखलादिधारणं च, तदप्युपचारेण ब्रह्म, तच्चरितुं
कर्तुं शीलमस्येति णिनिः ब्रह्मचारी, स च चतुर्विधः सवित्र-
ब्रह्मचारी, वेदब्रह्मचारी, प्राजापत्यब्रह्मचारी, नैष्ठिकब्रह्मचारी ४०
चेति । २ अत्यक्तपञ्चयज्ञो धर्माधर्मार्थकाममोक्षपरः कृतदार-
परिग्रह इतराश्रमोपजीवी गृही । गृहा दारास्तद्योगादिनिः ।
सोऽपि वार्तावृत्तिः, शीलनवृत्तिः, यायावरः, घोरसन्नासी,
वनवासी, जटाऽजिनवल्कलधारी, वन्याहारभोजी च । ३
वनस्य प्रस्थ एकदेशस्तत्र भवो विद्यमानो वा वानप्रस्थः ।
'तत्र भवः' ४।३।५२ ॥ इत्यण् । सोऽपि साग्निभार्यो निरग्नि-
भार्यश्चेति द्विविधः । अस्य च भूशय्याजटाऽजिनधारणवन-
वासवन्याहारभोजित्वं चेत्यादिधर्मः, सोऽपि औदुम्बरः,
वैखानसः, संप्रतीक्षणी, पौर्णमासश्चेति चतुर्विधः, अत्राऽऽश्रमे
क्षयितायुः [स्तृतीय] भागः, 'काषायदण्डधरः, सर्वभूतेषु समो ५०
ध्यानधारणाव्यसनाध्यापनपरः । ४ भीक्षाशी [लः] भिक्षुः ।
'भिक्ष याच्त्रायाम्' (भ्वा.आ.से.), ('सनाशंसभिक्ष उः' ३।-
२।१६८ ॥) । सोऽपि कुटीबको बहूदको, हंसः, परमहंसश्चेति
चतुर्विधः । "आश्रमो ब्रह्मचर्यादिचतुष्केऽपि मठेऽपि च"
[विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, श्लो-४०] इति महेश्वरः । एकं
ब्रह्मचर्यादिचतुर्णामाश्रम इति ॥८०७॥

तत्र वर्णी स्याद् ब्रह्मचारिणि ।

१ तत्र तेषु चतुर्ष्वश्रमेषु आद्यवर्णशब्दो ब्रह्मचर्य-
पर्यायः, वर्णोऽस्त्यस्य वर्णी । 'वर्णाद् ब्रह्मचारिणि' ५।२।१३४ ॥
इति मत्वर्थे इनिः । २ ब्रह्म वेदा ब्रह्म तपो ब्रह्म ज्ञानं च ६०
शाश्वतम्, तच्चरत्यर्जयत्यवश्यं ब्रह्मचारी । 'चर गतौ' (भ्वा.-

१. 'तस्य नः' इति ४॥ २. 'शल हुल पल्लु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. '-नो' इति ३, '-नू' इति ४॥ ४. '-ऽस्त्रो' इति १.२.४॥ ५.
'हस्त-' इति १.२॥ ६. द्र. अम.क्षीर. २।८।१२० ॥, पृ. १९९ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।८०६ ॥, पृ. १७९ ॥ ७. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'वर्ण वर्णने',
'चूर्ण प्रेरणे' इति स्वामी ॥ ८. '-रि' इति ३॥ ९. 'चा-' इति ३॥ १०. 'प्र-' इति १॥ ११. 'क-' इति ४॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३प्रतौ नास्ति ॥
१३. इतः पूर्वेः ३प्रतौ 'अत्र' इति दृश्यते ॥

प.से.), आवश्यकं णिनिः, तत्र । “क्रतौ महाव्रते पश्यन्
ब्रह्मचारीत्वरीरतम्” [नैषधीयचरितम्, सर्गः-१७, श्लो-२०३]
इति श्रीहर्षः । द्वे ब्रह्मचारिणः ॥

अथ द्वितीयाश्रममाह-

ज्येष्ठाश्रमी गृहमेधी गृहस्थः स्नातको गृही ॥८०८॥

१ ज्येष्ठश्चासावाश्रमी च ज्येष्ठाश्रमी । २ गृहं कलत्रम्,
तेन मेधते संगच्छति गृहमेधी । ‘मेधु मेधासङ्गत्योः’
(भा.उ.से.), ग्रहादित्वाणिनिः । ३ गृहे निष्ठति गृहस्थः ।
‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भा.प.अ.), ‘सुपि स्थः’ ३।२।४॥ इति कः ।
१० ४ ब्रह्मचर्यं त्यक्त्वा यो गृहाश्रमं गतः स स्नातकः । वेदं
समाप्य स्नातः स्नातकः । ‘स्नाताद् वेदसमाप्तौ’ (गणसू-
५।४।२९॥, हैमसू-७।३।२२॥) इति कन् । स्नातकश्च
त्रिविधः । ब्रह्मचर्याचरणस्य यः शास्त्रबोधितोऽवधिस्तावद्
व्रतः स्नातक इति । ५ गृहमस्याऽस्ति गृही । ‘अत
इतिनौ’ ५।२।११५॥ इतीनिः । पञ्च गृहस्थस्य ॥८०८॥

तृतीयाश्रममाह-

वैखानसो वानप्रस्थः

१ विशेषेण खनति कन्दमूलादीनि वैखानसः । ‘खन
खनने’ (भा.उ.से.), पृषोदरादित्वात् साधुः । २ प्रतिष्ठन्तेऽत्र
२० प्रस्थः, वनस्य प्रस्थे भवो वानप्रस्थः । द्वे वानप्रस्थस्य ॥

तुर्याश्रममाह-

भिक्षुः सांन्यासिको यतिः ।

कर्मन्दी रक्तवसनः परिव्राजकतापसौ ॥८०९॥

पाराशरी पारिकाङ्क्षी मस्करी पारिरक्षिकः ।

१ भिक्षणशीलो भिक्षुः । ‘भिक्ष याच्ञायाम्’
(भा.आ.से.), ‘सनाशंसभिक्ष उः’ ३।२।१६८॥ । २ कर्मणां
संन्यसनं प्रक्षेपणं संन्यासः, स प्रयोजनमस्य सांन्यासिकः ।

‘प्रयोजनम्’ ५।१।१०९॥ इति ठक् । ३ यततेऽपवर्गायेति
यतिः । ‘यती प्रयत्ने’ (भा.आ.से.), ‘-इन्’ (उणा-५५७)
इतीन् । ‘यमु उपरमे’ (भा.प.अ.), ‘यमु नियमने’ ( ) ३०
अतो वा । ‘यमेस्तिक’ ( ) इति तिकि यतिः । ‘[ ]’
इत्यन्ये । ४ कर्मन्देन प्रोक्तं भिक्षुसूत्रं वेत्यधीते वा कर्मन्दी ।
‘कर्मन्दकृशाश्वादिनिः’ ४।३।१११॥ इतीनिः । कर्मन्दिनौ, कर्म-
न्दिनः इत्यादि । ५ रक्तं वसनमस्य रक्तवसनः । ६
परित्यज्य सर्वं संन्यस्य व्रजति परिव्राजकः । परिपूर्वः ‘व्रज
गतौ’ (भा.प.से.), ण्वुल् । ७ तपः शीलमस्य तापसः ।
‘तपःसहस्राभ्यां विनणौ’ ५।२।१०२॥ इत्यण् । [तपस्व्यपि]
॥८०९॥ ८ पाराशरस्याऽपत्यं पाराशर्यः, गर्गादित्वाद् यञ् ।
तेन प्रोक्तं भिक्षुसूत्रमधीते पाराशरी । ‘[पाराशर्य]शिला-
लिभ्याम्’ ४।३।११०॥ इति णिनिः । ९ पारमस्याऽस्ति पारि ४०
ब्रह्मज्ञानम्, तत् काङ्क्षति, ताच्छील्ये णिनिः । परं ब्रह्म-
ज्ञानमवश्यं काङ्क्षति पारिकाङ्क्षी । ‘काक्षि वाञ्छा-
याम्’ (भा.प.से.), ताच्छील्ये णिनिः, पृषोदरादित्वादादेर्दी-
र्घत्वम् । १० कर्मनिषेधं कर्तुं शीलमस्य मस्करी । ‘मस्कर-
मस्करिणौ वेणुपरिव्राजकयोः’ ६।१।१५४॥ इति सुट् वृद्ध्यभाव
उपपदस्य ह्रस्वत्वम् । ‘माकरणशीलो मस्करीति वा । ‘स
ह्याह- मा कृषते कर्माणि शान्तिर्वः, श्रेयसीति, वर्च-
स्कादित्वात् साधुः’ [अभि-., स्वोपज्ञटीका ३।८१०] इत्या-
चार्याः । ११ परिरक्षा प्रयोजनमस्य पारिरक्षिकः । ‘प्रयो-
जनम्’ ५।१।१०९॥ इति ठक् । एकादश संन्यासिनः ॥ ५०

स्थाण्डिलः स्थण्डिलशायी यः शेते शण्डिले व्रतात्

॥८१०॥

१ स्थण्डिल एव शेते स्थाण्डिलः । ‘स्थाण्डिलाच्छ-
यितरि व्रते’ ४।२।१५॥ इत्यण् । २ एवं स्थण्डिले तृणाद्या-
च्छादितभूभागे शेते स्थण्डिलशायी । ‘व्रते’ ३।२।८०॥ इति
णिनिः । यो व्रतात् व्रतविशेषात् स्थण्डिले यागार्थमसंस्कृतायां
भूमौ शेते, तस्य द्वे ॥८१०॥

तपःक्लेशसहो दान्तः

१. ‘-श्रमनामान्याह’ इति ४॥ २. ‘तेऽत्र मेधन्ते’ इति ४॥ ३. ‘मेधु सङ्गमे च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ‘-तीति’ इति ३॥ ५. ‘स्नातं’ इति ४॥ ६.
‘शास्त्रे’ इति ३॥ ७. ‘खनु अवदारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. ‘यम’ इति स्वामिसायणौ ॥ ९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ नियमनार्थकयमुधातुर्न दृश्यते ॥
१०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४४०, पृ. ५२८॥ ११. ‘तपःसहस्राभ्यां विनीनौ’ ५।२।१०२॥, ‘अण् च’ ५।२।१०३॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥
१२. ‘-निभ्याम्’ इति १.३.४॥ १३. ‘काक्षि वाक्षि माक्षि त्राक्षि ध्वाक्षि काङ्क्षायाम्’ इति स्वामी, ‘काक्षि वाक्षि माक्षि काङ्क्षायाम्’ इति मैत्रेयसायणौ ॥
१४. ‘मारक-’ इति ३॥ १५. ‘कृत’ इति ३॥ १६. ‘श्रेयसी’ इति २॥ १७. ‘सांन्या-’ इति ३॥ १८. ‘स्था-’ इति १.२॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।४२॥

१ 'क्लिश उपतापे' (दि.आ.से.), पचाद्यर्चि क्लेशः । तपसां क्लेशं सहते तपःक्लेशसहः । 'षह मर्षणे' (भ्वा.-आ.से.), अच् । २ दम्यते स्म दान्तः । 'दमु उपशमे' (दि.प.से.), [क्तः], 'वा दान्तशान्तपूर्ण-७।२।२७॥ इत्यादिना साधुः । द्वे कृच्छ्रादनुद्विग्नस्य ॥

शान्तः श्रान्तो जितेन्द्रियः ।

१ शाम्यति स्म शान्तः । 'शमु उपशमे' (दि.प.से.), क्तः, 'वा दान्तशान्त-७।२।२७॥ इति साधुः । २ श्राम्यति स्म श्रान्तः । 'श्रमु तपसि खेदे च' (दि.प.से.), निष्ठा, १० 'अनुनासिकस्य-६।४।१५॥ इति दीर्घः । ३ जितानीन्द्रियाणि येन स जितेन्द्रियः । त्रीणि निवृत्तविषयस्य ॥

अवदानं कर्म शुद्धम्

१ अवदीयतेऽनेन अवदानम् । 'दोऽवखण्डने' (दि.प.अ.), करणे ल्युटि । शुद्धं सोत्कर्षं कर्म चरितम् । "अवदानं मतमितिवृत्ते कर्मणि खण्डने" [विश्वलोचन-कोशः, नान्तवर्गः, श्लो-१६१] इति श्रीधरः । "नैऋतघ्नमथ मन्त्रवन्मुनेः प्रापदस्त्रमवदानतोषितात्" [रघुवंशम्, सर्गः-११, श्लो-२१] इति रघुः । एकं शुद्धकर्मणः ॥

ब्राह्मणस्तु त्रयीमुखः ॥८११॥

२० भूदेवो वाडवो विप्रो द्व्यग्राभ्यां जातिजन्मजाः ।

वर्णज्येष्ठः सूत्रकण्ठः षट्कर्मा मुखसम्भवः

॥८१२॥

वेदगर्भः शमीगर्भः सावित्रो मैत्र एतसः ।

१ ब्रह्मणोऽपत्यं ब्राह्मणः । 'तस्याऽपत्यम्' ४।१।९२॥ इत्यण् । ब्रह्म वेदस्तदधीते वा । 'तदधीते-४।२।५९॥ इत्यण् । 'ब्राह्मोऽजातौ' ६।४।१७१॥ इत्यत्राऽजातावित्युक्तत्वादन्यकृत्या

ब्रह्म ज्ञानमणतीति पृषोदरादित्वाद्वा । ब्रह्मा एव वा, अभे-
दोपचारात् । २ त्रयीति वेदत्रयी मुखेऽस्य त्रयीमुखः ॥८११॥
३ भुवि पृथिव्यां देवः भूदेवः । भूवो भूम्या देव इवेति वा ।
४ वाडव इव वडवाग्निरिवाऽतृप्तत्वाद् वाडवः । वडवा ३०
ब्राह्मणी, तत्र भव इति वा, शेषेऽण् । "वल संवरणे" (भ्वा.-
आ.से.), वलनं वालः, भावे घञ्, वाल इन्द्रियाणां विषयेभ्यः
संवरणमित्यर्थः, डलयोरेकत्वस्मरणाद् वाडः, तद्योगाद्
'अन्यत्रापि (अन्येभ्योऽपि) दृश्यते' (वा-५।२।१०९॥) इति वः,
वाडवः "[^{१०}]" इति तु व्याख्यामृतम् । "वडवा कुम्भदास्यश्च
स्त्रीविशेषा द्विजन्मनाम्" "[^{१०}]" इति रभसः । ५ विशेषेण
प्राति षट्कर्माणि पूरयति विप्रः । 'प्रा पूरणे' (अ.प.अ.),
'आतश्च-३।१।१३६॥ इति कः । उप्यते धर्मबीजमत्रेति वा ।
'दुवप् बीजसन्ताने' (भ्वा.उ.अ.), 'ऋज्रेन्द्र-' (उणा-१८६)
इत्यादिना रकि इत्वे च निपातनम् । विप्र इव ब्रह्मेव वा ४०
विप्रः । "ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः" [अमरकोषः ३।३।११४॥]
इत्युक्तेः । ६-११ द्व्यग्राभ्यां परे जातिजन्मजाः, द्वे देहोत्पत्ति-
संस्कारोत्पत्तिलक्षणे जातौ जन्मनी वाऽस्य द्विजातिः,
द्विजन्मा च । द्विजातिरित्यत्र जातिपरत्वेनाऽबन्धुपरत्वाज्जात्य-
न्ताच्छेन भवति । "मातुरग्रे विजननं द्वितीयं मौञ्जिबन्धनम्"
[मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-१६९] इति स्मृतः । द्विजातो
द्विजः । 'अन्येष्वपि दृश्यते' ३।२।१०१॥ इति जनेर्ङः । अग्रे
प्रथममग्राद् ब्रह्मणो मुखाद् वा जातिर्जन्म वाऽस्य अग्र-
जातिः, अग्रजन्मा । अग्रेऽग्राद् वा जातः अग्रजः ।
'अन्येष्वपि-३।२।१०१॥ इति डः । १२ वर्णानां मध्ये ज्येष्ठो ५०
वर्णज्येष्ठः । १३ सूत्रं यज्ञोपवीतं कण्ठेऽस्य सूत्रकण्ठः ।
१४ षट् इज्यादीनि कर्माण्यस्य षट्कर्मा, नकारान्तः ॥

"इज्याध्ययनदानानि याजनाध्यापने तथा ।

प्रतिग्रहश्च तैर्युक्तः षट्कर्मा विप्र उच्यते ॥१॥"

[^{१०}] इति स्मृतः । १५ ब्रह्मणो मुखात् सम्भवति मुखसम्भवः ।

१. '-च्' इति ३.४॥ २. 'प्रतौ नास्ति' ॥ ३. '-सि' इति ३॥ ४. इतोऽग्रे १ प्रतौ '-पूर्णेत्यादिना' इति दृश्यते ॥ ५. 'प्रतौ नास्ति' ॥ ६. 'मुखस्य' इति २॥ ७. 'पृथ्व्यां' इति ४॥ ८. 'वाडव इव' इति ३ प्रतौ नास्ति ॥ ९. '-रैक्य-' इति ३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४००, पृ.४९०॥ ११. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।७।४॥, पृ.४॥, तत्र, "वडवा कुम्भदास्यश्च स्त्रीविशेषो द्विजाङ्गना" इति दृश्यते, रामाश्रमी २।७।४॥, पृ.३२५॥, तत्र 'स्त्रीविशेषा' इत्यस्य स्थाने 'स्त्रीविशेषे' इति दृश्यते ॥ १२. 'बीजतन्तुसन्ताने' इति १.२.४, काशकृत्स्नमते च ॥ १३. 'जाति' इति १.३॥ १४. 'जात्यन्ताच्छ बन्धुनि' ५।४।९॥ इत्यनेन ॥ १५. 'श्रुतेः' इति ३॥, "मातुरग्रेऽधिजननं द्वितीयं मौञ्जिबन्धने" इति मनुस्मृत्याम्, पृ.६२॥ १६. 'युतः' इति १॥ १७. "अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा । दानं प्रतिग्रहं चैव ब्राह्मणानामकल्पयत् ॥" (मनुस्मृतिः, अध्या-१, श्लो-८८, पृ.२२) इति, "अध्यापनमध्ययनं यजनं याजनं तथा । दानं प्रतिग्रहश्चैव षट्कर्माण्यग्रजन्मनः ॥" (मनुस्मृतिः, अध्या-१०, श्लो-७४, पृ.४११) इति च मनुस्मृतिः, "इज्याध्ययनदानानि वैश्यस्य क्षत्रियस्य च । प्रतिग्रहोऽधिको विप्रे याजनाध्यापने तथा ॥" (याज्ञवल्क्यस्मृतिः, आचाराध्यायः, श्लो-११८, पृ.५२) इति याज्ञवल्क्यस्मृतिः ॥ १८. '-तिः' इति ३॥

पचाद्यच् ॥८१२॥ १६ वेदा गर्भेऽस्य वेदगर्भः । १७ शमीगर्भोऽग्निः, स इव घस्मरत्वात् शमीगर्भः । १८ सावित्री देवताऽस्येति सावित्रः । 'साऽस्य देवता' ४।२।२४ ॥ इत्यण् । सावित्र्यनुवचनं विना मौञ्जीबन्धाभावात् । यन्मनुः-

“तत्र यद् ब्रह्मजन्माऽस्य मौञ्जीबन्धनचिह्नितम् ।

तत्राऽस्य माता सावित्री पिता त्वाचार्य उच्यते ॥२॥”

[मनुस्मृतिः, अध्यायः-२, श्लो-१७०] इति । १९ मित्रो देवताऽस्य मैत्रः । 'साऽस्य देवता' ४।२।२४ ॥ इत्यण् ।

२० एति गच्छति यत्र तत्राऽपीति एतसः । 'इण् गतौ'

१० (अ.प.अ.), 'इणस्तसन्'-(उणा-४२९) इति तसन्प्रत्ययः । विंशतिर्ब्राह्मणस्य ॥

बटुः पुनर्माणवकः

१ बटति वेष्टयति मौञ्जीमिति बटुः । 'बट वेष्टने' (भ्वा.प.से.), 'भृमृस्तृ(भृमृशीतृ)-' (उणा-७) इत्यादिना बाहुलकादुः । २ मनोरपत्वं कुत्सितं मूढं वा माणवः । यत्प्रासादः-

“अपत्ये कुत्सिते मूढे मनोरौत्सर्गिकः स्मृतः ।

नकारस्य च मूर्धन्यस्तेन सिद्ध्यति माणवः ॥१॥”

[वा-४।१।१६१] । मणति शब्दायते वा । बाहुलकादवः ।

स्वार्थे कनि माणवकः । द्वे 'बडुआ' इति ख्यातस्य ॥

२० भिक्षा स्याद् ग्रासमात्रकम् ॥८१३॥

१ भिक्षयते भिक्षा । 'भिक्ष याच्चायाम्' (भ्वा.-आ.से.), कर्मणि घञ् । ग्रास एव ग्रासमात्रम्, ततः स्वार्थे कनि ग्रासमात्रकम् । यदाहुः-“मयूराण्डप्रमाणो ग्रासः,” ‘कवउ’ इति लोकभाषाप्रसिद्धः, स एव ग्रासमात्रं मूलटीका । “मात्रं त्ववधृतौ स्वार्थे” [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।४३६] इत्यनेकार्थवचनाद् मात्रशब्दोऽत्र स्वार्थवाचकः, न तु ‘प्रमाणे द्वयसज्जघ्नमात्रचः’ ५।२।३७ ॥ इत्यस्य, सति च तस्मिन् बहुव्रीहिः स्यात्, तस्मिंश्च सति ‘टिड्ढाणञ्-’ ४।१।१५ ॥ इत्यादिना डीषि(डीपि) ग्रासमात्रीति स्यात्, ततः कनि ‘केऽणः’ ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे च ग्रासमात्रिकेति स्यात्, न च तदुचितम्, ग्रासमात्रमित्यस्य स्वार्थद्योतकत्वात्, यावन्मात्रमित्यादिवदिति । यद्वा मात्रशब्दोऽयं वृत्तिविषये एव तुल्ये”

प्रमाणे वर्तते, अत्र ग्रासस्य तुल्यप्रमाणमित्यस्वपदविग्रहे षष्ठी-समासे ग्रासमात्रम्, यथा-‘समुद्रमात्रं न सरोऽस्ति’ किञ्चन’ [ ] इतिवत्, ग्रासमात्रकं कवलप्रमाणमित्यर्थः । यदुक्तम्-

“ग्रासप्रमाणो भिक्षा स्यादग्रं ग्रासचतुष्टयम् ।

अग्राच्चुर्गुणं प्राहुर्हुन्तकारं द्विजोत्तमाः ॥१॥”

[ ] इति । एकं भिक्षायाः ॥८१३॥

उपनायस्तूपनयो बटूकरणमानयः ।

१ उपनायनम् उपनायः, ‘मौञ्जीबन्धः । यन्मनुः- ४०

“गर्भाष्टमेऽब्दे कुर्वीत ब्राह्मणस्योपनायनम्” [मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-३६] इति । २ उपनयनम् उपनयः । ‘णीञ् प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘एरच्’ ३।३।५६ ॥ इत्यच् । ३ अवदुर्बटुः क्रियतेऽनेन बटूकरणम् । अभूततद्भावे ‘कृभ्वस्ति-’ ५।४।५० ॥ इत्यादिना च्विः, ‘च्वौ च’ ७।४।२६ ॥ इत्युकारस्य दीर्घत्वम् । ४ आनयनम् आनयः । ‘णीञ् प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘एरच्’ ३।३।५६ ॥ इत्यच् । चत्वारि उपनयनस्य । ‘मौञ्जीबन्ध’ इति भाषा ॥

अग्नीन्धनं त्वग्निर्कार्यमाग्नीध्रा चाऽग्निर्कारिका

॥८१४॥ ५०

१ अग्निरिध्यते दीप्यतेऽस्मिन्निति अग्नीन्धनम् । ‘जिइन्धी’ दीतौ’ (रु.आ.से.), अधिकरणे ल्युट् । २ अग्नेः कार्यम् अग्निर्कार्यम् । एतावाद्यस्वरादी । ३ अग्निमिन्धे अग्नीत् ऋत्वग्विशेषः, तस्य शरणम् आग्नीध्रा । ‘जिइन्धी’ दीतौ’ (रु.आ.से.), ‘अग्नीधः शरणे रञ् घञ् (रण् भं च)’ (वा-४।३।१२० ॥) इति षष्ठ्यन्ताच्छरणे रञ्(रण्) प्रत्ययः, भं चेति भत्वात् पदत्वाभावाज्जश्त्वं न भवति । शरणं गृहम् । जि(णि)त्वाद् वृद्धिः आग्नीध्रः, ततः टाप् । प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽणि आग्नीधीत्यपि । ४ अग्नेः करणम् अग्नि-कारिका । भावे ण्वुल् । “एते चत्वारोऽपि कवर्गवृत्तीय- ६० चतुर्थवर्गपञ्चममध्याः” [ ] इति केचित् । चत्वारि ऋग्वेद-काण्डेऽग्निविशेषस्य ॥८१४॥

पालाशो दण्ड आषाढो व्रते

१. ‘त्वा वां य’ इति १.२.४ ॥ २. ‘-शन्-’ इत्युणादिगणे ॥ ३. ‘यत्प्र-’ इति १.३.४ ॥ ४. ‘-चः’ इति ४ ॥ ५. ‘-ङ्-’ इति २.३ ॥ ६. ‘-क्षते’ इति ४ ॥ ७. ‘-त्रकम्’ इति ३ ॥ ८. ‘कन्’ इति ४ ॥ ९. ‘-वओ’ इति १, ‘कवो’ इति ३ ॥ १०. ‘नु’ इति ३ ॥ ११. इतोऽग्रे २ प्रतौ ‘च’ इति दृश्यते ॥ १२. इतोऽग्रे ३.४ प्रत्योः ‘तद्’ इति दृश्यते ॥ १३. ‘तुल्य-’ इति ३ ॥ १४. ‘-रोसि’ इति २ ॥ १५. ‘ग्रासमात्रो प्रमाणं’ इति ३, ‘-णो’ इति ४ ॥ १६. ‘हुते कारे’ इति ३ ॥ १७. ‘-नयनम्’ इति ४ ॥ १८. ‘मो-’ इति १.२.३ ॥ १९. ‘-रीध्यते’ इति १.२.४ ॥ २०. ‘इन्धी’ इति ४ ॥ २१. १ प्रतौ नास्ति ॥ २२. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।४५ ॥

१ व्रते ब्रह्मचर्याश्रमकर्मणि, दण्डो यष्टिः, पलाश-
स्याऽवयवो विकारो वा पालाशः । 'अवयवे च प्राण्यौ-
(ण्यो)षधिवृक्षेभ्यः' ४।३।१३५॥ इत्यण् । २ आषाढा प्रयोजन-
मस्य आषाढः, मूर्धन्यमध्यः । 'विशाखाषाढा[द]न्(ण्)
मन्थदण्ड[योः]' ५।१।११०॥ इत्यण् । द्वे पलाशदण्डस्य ॥

राम्भस्तु वैणवः ।

१ व्रते दण्ड इत्येव, रम्भाया विकारो राम्भः । रम्भा-
शब्दोऽत्र वेणुपर्यायः । 'अवयवे च प्राण्योषधि-' ४।३।१३५॥
इत्यण्, वृद्धिमानसौ । 'रम्भः' इत्याद्यस्वरादिरपि । यन्महेश्वरः-
१० "रम्भो वैणवदण्डके" [विश्वप्रकाशकोशः, भान्तवर्गः, श्लो-२१]
इति । यथा-

'अमुष्य सन्तापमुखामनिम्ना तृष्णा प्रशाम्येद् रजसां सहैव ।
श्रीमन्महाहंसनिषेवितत्वाददः सरो भो न न रोचते मे ॥१॥'
[ ] इति । अत्र सरो रेफसहितो भो भकारो मह्यं रोचते,
रम्भ इत्यर्थः । अदः दकाररहितो न, दकारसहित इत्यर्थः ।
भो भकारो दम्भ इत्यर्थः, स तु न रोचत इत्यर्थः । २
वेणोर्विकारो वैणवः । प्लक्षादित्वादण् । द्वे वेणुदण्डस्य ॥

बैल्वः सारस्वतो रौच्यः

१ व्रते दण्ड इत्येव, बिल्वस्य विकारोऽवयवो वा
२० बैल्वः । 'बिल्वादिभ्योऽण्' ४।३।१३६॥ । २-३ सारस्वत्या
विकारः सारस्वतः । रुच्यस्य विकारो रौच्यः । उभयत्र
'अवयवे च प्राण्यौ(प्राण्यो)षधि-' ४।३।१३५॥ इत्यण् ।
त्रीणि बिल्वदण्डस्य ॥

पैलवस्त्वौपरोधिकः ॥८१५॥

१ व्रते दण्ड इत्येव पीलोर्विकारः पैलवः । 'अव-
यवे च प्राण्यौ(प्राण्यो)षधि-' ४।३।१३५॥ इत्यण् । २
समीपमागच्छतां दुष्टसत्त्वानामुपरोधो निवारणं प्रयोजनमस्य
औपरोधिकः । पृषोदरादित्वात् साधुः, 'रेफद्वादशस्वरवान् ।
द्वे पीलुवृक्षदण्डस्य ॥८१५॥

आश्वत्थस्तु जितनेमिः

३०

१ अश्वस्थस्य विकारोऽवयवो वा आश्वत्थः ।
'प्लक्षादित्वादण् । २ क्षुद्रजन्तुघातेन जिता नेमिरनेन जितनेमिः ।
व्रते एव । द्वे पिप्पलवृक्षदण्डस्य ॥

औदुम्बर उलूखलः ।

१ व्रते दण्ड इत्येव, उदुम्बरस्य विकारोऽवयवो वा
औदुम्बरः । 'अवयवे च वृक्षौ(प्राण्यो)षधि-' ४।३।१३५॥
इत्यण् । २ उलूखलशब्द उदुम्बरपर्यायः । उलूखलस्य
विकारोऽवयवो वा उलूखलः । 'अवयवे च प्राण्यौ(प्राण्यो)-
षधि-' ४।३।१३५॥ इत्यादिनाऽण्, तस्य 'पुष्पफलमूलेषु बहु-
लम्' (वा-४।३।१६६॥) इति लुक् । द्वे उदुम्बरवृक्षदण्डस्य ॥ ४०

"ब्राह्मणो बैल्वपालाशौ क्षत्रियौ(यो)वाटखादिरौ ।

पैलवौदुम्बरौ वैश्यो दण्डानर्हन्ति धर्मतः ॥१॥"

[मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-४५] इति मनुः ॥

जटा सटा

१ जायते तपसि जटा । 'जनी प्रादुर्भावे'(दि.-
आ.से.), 'जनेरन्त्यलोपश्च' (उणा-७०८) इति टः । जटतीति,
'जट झट' सङ्घाते (भ्वा.प.से.) इत्यस्य पचाद्यचि वा । २
सटति सटा । 'षट्' अवयवे (भ्वा.प.से.), अच्, टाप् ।
द्वे तपस्विनां ग्रथितकेशरङ्घ्रातस्य ॥

वृषी पीठम्

५०

१ बुवन्तः सीदन्त्यस्यां वृषी । 'षट्' विशरणादौ'
(तु.प.अ.), पृषोदरादित्वात् । वर्षति आसनात् सुखं ददाति
वा । 'वृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति
कः, ततो गौरादित्वाद् ङीष्, मूर्धन्यान्तः । दन्त्यान्तोऽपि ।
'अतसी वृसी मांसी' [ ] इति दन्त्यान्तेषु चन्द्रगोमी । 'वृषी-
(वृषी)' [ ] इत्यपि केचित् । पीठं तपस्विनामासनम् । एकं
तपस्विनामासनस्य ॥

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।४५॥ २. 'म्येन्द्रजसा' इति ३.४॥ ३. १.२.३प्रतिषु नास्ति ॥ ४. "यथा-अमुष्य मुखामहिम्ना तृष्णाप्रशाम्येद्रजसां सहैव । श्रीमन्महाहंसनिषेवितत्वाददः सरोभो न रोचते मे । अत्र सरो रेफसहितोभो (सहिताभो) मह्यं रोचते रंभ इत्यर्थः । अदः दकाररहितः । दंभस्तु न रोचते-इत्यर्थः ।" इत्यनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, काण्डः-२, श्लो-३०६, पृ.१७८॥ ५. 'रेफः' इति १.२.३॥ ६. 'त्रयोदश' इति ४प्रतेष्टपणी ॥ ७. '-स्थविका-' इति ३॥ ८. 'प्रक्षा-' इति १॥ ९. 'ऊ-' इति ३॥ १०. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'मूलफलेषु' इति दृश्यते ॥ ११. 'पुष्पमूलेषु बहुलम्' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ १२. 'ओ-' इति ३॥ १३. 'जनेष्टन् लोपश्च' (उणा-७०८) इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ १४. 'जटति' इति ३॥ १५. ३.४प्रत्योर्नास्ति ॥ १६. 'षट्' इति ३.४॥ १७. '-दरादिः' इति ४॥ १८. इतोऽग्रे १प्रतौ 'वा' इति दृश्यते, 'पृषु वृषु मृषु सेचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. ४प्रतौ नास्ति ॥ २०. 'ङीप्' इति १.४॥ २१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।७।४६॥, पृ.४०॥, पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४४२, पृ.५३०॥, रामाश्रमी २।७।४६॥, पृ.३४२॥

कुण्डिका तु कमण्डलुः ॥८१६॥

१ कुण्डति(कुण्डते) दहति पिपासादिकं कुण्डी ।
'कुडि दाहे'(भ्वा.आ.से.), अच्, गौरादिः, ततः स्वार्थे कर्णि
कुण्डिका । 'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वम् । कुण्डी-
त्यपि । "पतिवन्तीसुते जारात् कुण्डः कुण्डी कमण्डलौ"
[विश्वलोचनकोशः, डान्तवर्गः, श्रौ-३] इति श्रीधरः । २ मण्डनं
मण्डः । 'मडि भूषायाम्'(भ्वा.प.से.), भावे घञ् । कस्य
पानीयस्य मण्डः कमण्डः, तं लाति कमण्डलुः, पुंस्त्री ।
"अस्त्री कमण्डलुः"[अमरकोषः २।७।४६ ॥] इत्यमरः । पृषो-
१० दरादित्वात् साधुः । द्वे कमण्डलोः ॥८१६॥

श्रोत्रियश्छान्दसः

१ छन्दोऽधीते श्रोत्रियः । 'श्रोत्रियश्छन्दोऽधीते'
५।२।८४ ॥ इति साधुः, छन्दःशब्दस्य श्रोत्रादेशः । २ छन्दो
वेत्यधीते वा छान्दसः । 'तदधीते तद्वेद' ४।२।५९ ॥ इत्यण् ।
द्वे 'वेदिया' इति ख्यातस्य ॥

यष्टा त्वादेष्टा स्यान्मखे व्रती ।

याजको यजमानश्च

१ यजत इति यष्टा । 'यज देवपूजादौ'(भ्वा.-उ.अ.),
'ण्वुल्तृचौ' ३।१।१२३ ॥ इति तृच्, 'ब्रश्च-' ८।२।३६ ॥ इति
२० षत्वम्, 'ष्टुना ष्टुः' ८।४।४१ ॥ । यष्टारौ, यष्टारः इत्यादि । २
मखेऽध्वरविषये ममेष्टसंपादनाय यूयं कर्म कुरुतेति ऋत्वि-
जामादेशको यागस्वामी, आदिशति आदेष्टा । 'दिश अति-
सर्जने'(तु.प.अ.), तृच् । आदिष्टीति इगन्तः पाठो वा ।
आदिष्टमनेनेति, 'इष्टादेः-' ५।२।८८ ॥ इतीन्प्रत्यये आदिष्टी,
तृतीयस्वरमध्यः, आदिष्टिनौ, आदिष्टिनः इत्यादि । ३ व्रत-
मेणाजिनादिधारणम्, तद्युक्तो व्रती । 'अत इनिठनौ' ५।२।-
११५ ॥ इतीनिः । ४ यजति याजकः । ण्वुल् । ५ यजते
यजमानः । 'यज देवपूजादौ'(भ्वा.उ.अ.), 'पूज्(पूड्)यजोः
शानन्' ३।२।१२८ ॥, 'आने मुक्' ७।२।८२ ॥ । "यष्टा च

यजमानः स्यादादिष्टी दीक्षितो व्रती"[हलायुधकोशः २।४२० ॥] ३०
इति हलायुधः । ("यश्च यजमाने"[ ] इति तट्टीका । पञ्च
यजमानस्य । यज्ञकर्तृरित्यर्थः ॥

सोमयाजी तु दीक्षितः ॥८१७॥

१ सोमेनेष्टवान् सोमयाजी । 'करणे यजः' ३।२।-
८५ ॥ इति भूते णिनिः । सोमपानवत्यध्वरे यजमानः सन्
दीक्षित उच्यते । २ 'दीक्ष' मौण्ड्येज्योपनयननियमव्रतादेशेषु'
(भ्वा.आ.से.) इत्यतः क्तः, [टाप्] । दीक्षा सञ्जाताऽस्येति
तारकादित्वादितच् वा । "अन्यत्राऽप्युपचारात्"[ ] इति
कलिङ्गः । अमृतवेल्या यो यजते, तस्य द्वे ॥८१७॥

इज्याशीलो यायजूकः

१ इज्या यागो नित्यं तत्कर्ता इज्याशीलः । इज्या
यजनं शीलमस्येति वा । २ पुनः पुनर्यजनशीलो यायजूकः ।
यजेर्यङन्तात् 'यजजपदशां यङः' ३।२।१६६ ॥ इत्यूकः, 'यस्य
हलः' ६।४।४९ ॥ इति यङो लोपः । द्वे नित्यं यागकरणशीलस्य ॥

यज्वा स्यादासुतीबलः ।

१ इष्टवानिति यज्वा । 'यज देवपूजादौ'(भ्वा.उ.अ.),
'सुयजोर्द्वनिप्' ३।२।१०३ ॥, नकारान्तोऽयम् । २ आसुतिः
सोमसन्धानमस्त्यस्य आसुतीबलः । 'रजःकृष्यासुतिपरिषदो
वलच्' ५।२।११२ ॥, 'वले' ६।३।११८ ॥ इति सूत्रेण पूर्वस्याऽणो
दीर्घः । द्वे दर्शपूर्णमास्यादियज्ञकर्तुः ॥

सोमपः सोमपीथी स्यात्

१ सोमममृतवल्ली पीतवानिति सोमपः । 'पा पाने'
(भ्वा.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥, 'आतो लोप
इटि च' ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः । २ पानं पीथः । 'पा पाने'
(भ्वा.प.अ.), 'पातुर्दि' वचिरिचिसिचिभ्यः थक्'(उणा-१६४)
इति थक्, 'घुमास्थागापाजहातिसा' हलि' ६।४।६६ ॥ इतीत्वम् ।
सोमस्य पीथोऽस्त्यस्य सोमपीथी । 'अत इनिठनौ' ५।२।-
२।११५ ॥ इतीनिः । मिश्रास्तु- "सोमः सोमलतारसः पीतो-

१. ४प्रतौ नास्ति ॥ २. 'कन्' इति ४ ॥ ३. 'पुंस्त्री' इति ४ ॥ ४. '-दीया' इति ३ ॥ ५. 'इष्टादिभ्यश्च' ५।२।८८ ॥ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ६. कोष्ठान्तर्गतपाठः
४प्रतौ नास्ति ॥ ७. 'मौज्यो-' इति ३, 'मौडे-' इति ४ ॥ ८. मौण्ड्यं वपनम्, इज्या यजनम्, उपनयनं मौर्वीबन्धः, नियमः संयमः, व्रतादेशः
संस्कारदेशकथनम्, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-४०२, पृ.१२ ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्रौ-४०४, पृ.४९५ ॥ १०.
तुलनीयोऽमरकोषः २।७।८ ॥ ११. '-नुदि-' इति १, '-तुचि-' इति ४ ॥ १२. '-स्थजुहोतीनां' इति ३ ॥

ऽनेनेति, 'इष्टादिभ्यश्च' ५।२।८८ ॥ इतीनिः सोमपीतीति तका-
रोपधोऽयम् '[^१] इत्याहुः । "सोमपीथी तु सोमपः" [अमर-
कोषः २।८।९ ॥] इत्यमरः । "सर्वदाऽयम्, दीक्षितस्तु तत्का-
लम्" [अम.रामाश्रमी २।७।९ ॥] इति तट्टीका, अतः "सोमयाजी
तु दीक्षितः" [अभिधानचिन्तामणिनाममाला ३।८१७ ॥] इत्य-
स्माद् भेदः । द्वे सोमपानयज्ञकर्तुः ॥

स्थपतिर्गीष्पतीष्टिकृत् ॥८१८॥

१ गीष्पतेर्बृहस्पतेरिष्टिं यज्ञं करोति गीष्पतीष्टिकृत् सन्
स्थपतिः इत्युच्यते । सर्वान् वशे स्थापयतीति स्थपतिः ।
१० 'वशतेरतिः (वहिवस्यतिभ्यश्चित्)' (उणा-५००) इति बाहुल-
कात् स्थापेरत्यतिः (स्थापेरप्यतिः) ह्रस्वत्वं च । "बृहस्पति-
सवेनेष्टं येनाऽसौ स्थपतिर्भवेत्" [हलायुधकोशः २।४१८ ॥]
इति हलायुधः । एकं बृहस्पतिनामयागकर्तुः ॥८१८॥

सर्ववेदास्तु सर्वस्वदक्षिणं यज्ञमिष्टवान् ।

१ सर्व^३ स्वं द्रव्यं सर्वस्वं सर्वद्रव्यं दक्षिणा यत्र
स सर्वस्वदक्षिणो विश्वजिज्ञामा यागस्तं य इष्टवान् स
सर्ववेदाः इत्युच्यते इत्यन्वयः । सर्वस्वं वित्तवान् सर्वस्वं
वेदयति लम्भयति ऋत्विज इति वा । लाभार्थस्य
विदेर्ण्यन्तादसुन् । सर्ववेदसौ, सर्ववेदसः इत्यादि । एकं
२० सर्वस्वदक्षिणयागकर्तुः ॥

यजुर्विदध्वर्युः

१ यजुर्वेदं वेत्ति यजुर्वित् । 'विद ज्ञाने' (अ.-
प.से.), क्विप् । २ अध्वरं याति अध्वर्युः । 'या प्रापणे'
(अ.प.अ.), 'मृगख्यादयश्च' (उणा-३७) इति कुः, अध्वर-
शब्दान्तलोपो निपात्यते । अध्वरेण यौतीति, अपष्टा-
दिर्वा । द्वे 'यजुर्वेदिया' इति ख्यातस्य ॥

ऋग्विद् होता

१ ऋजं वेदं वेत्ति ऋग्विद् । सम्पदादित्वात्
क्विप् । २ जुहोति होता । 'हु दानादनयोः' (जु.प.अ.),
३० 'नसृनेष्ट्वष्टुहोतृपोतृ [भ्रातृजा] मातृ-' (उणा-२५२) इत्यादिना
साधुः । द्वे ऋग्वेदिनः ॥

उद्गाता तु सामवित् ॥८१९॥

१ उच्चैर्गायति सामानीति उद्गाता, ऋदन्तः । 'गै
शब्दे' (भ्वा.प.अ.), तृच् । २ सामवेदं वेत्ति सामवित् ।
'विद ज्ञाने' (अ.प.से.), क्विप् । यज्ञे हि यजुर्ऋक्
सामवेदविदो ब्राह्मणास्तिष्ठन्ति कटादिशाखाभेदेन । यन्माघः-

"सप्तभेदकरकल्पितस्वरं" साम 'सामविदसङ्गमुज्जगौ ।

तत्र सूनृतगिरश्च सूरयः पुण्यमृगयजुषमध्यगीषत ॥१॥"

[शिशुपालवधम्, सर्गः-१४, श्लो-२१] इति । [द्वे सामवेदिनः]

॥८१९॥ ४०

यज्ञो यागः सवः सत्रं स्तोमो मन्युर्मखः क्रतुः ।

संस्तरः समस्तन्तुश्च वितानं बर्हिर्ध्वरः ॥८२०॥

१ इज्यते हविर्दीयतेऽत्रेति यज्ञः । 'यज देवपूजादौ'
(भ्वा.उ.अ.), 'यजयाच-' ३।३।९० ॥ इत्यादिना नङ् । २

इज्यतेऽधीयते (इज्यते दीयते) ऽत्रेति यागः । अधिकरणे घञ् ।

यजनं वा यागः । भावे घञ् । ३ सूयते सोमोऽत्र सवः । 'षूजं

अभिषवे' (स्वा.उ.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ । ४ सीदन्त्यत्र

देवाः सत्रम् । 'षदल् विशरणादौ' (भ्वा.प.अ.), 'गुध्वी-

पचिवर्चिर्धमि' (मनितनि) सदिक्षदिभ्यस्त्रन्' (उणा-६०६) इति

त्रन्, 'तितुत्र-' ७।२।९ ॥ इतीप्तिषेधः । ५ स्तौत्यत्र यजमानः

स्तोमः । 'ष्टुज् स्तुतौ' (अ.उ.अ.), 'अर्तिस्तुसुहुधृक्षिभु-

भाया[वा]पदियक्षिनीभ्यो मन्' (उणा-१३७) । ६ मन्यतेऽसौ

मन्युः, पुंसि । ['मन ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'यजिमनिशुन्धि-

(उणा-३००) इत्यादिना युच्] । ७ मखन्ति स्वभागं गृहीतु-

मागच्छन्ति देवा अत्रेति मखः । 'मख गतौ' (भ्वा.प.से.), 'पुंसि

संज्ञायाम्-' ३।३।११८ ॥ इति घः । ८ करोति स्वर्गादिफलम्,

क्रियते वा फलार्थिभिः क्रतुः, पुंसि । 'कृजः क्रतुः' (उणा-

७७) इति सूत्रेण 'डुकृज् करणे' (त.उ.अ.) अस्माद्धातोः

कतुप्रत्ययः, 'लशक्वतद्धिते' १।३।८ ॥, 'इको यणचि' ६।१।-

७७ ॥ । क्रीयते सोमोऽत्रेति वा । " 'क्रीणातेर्डतुच्' ( ) इति ६०

डतुच्' [ ] इत्येके । क्रतुशब्दः ससोमके यागेऽन्यत्र

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४०५, पृ.४९६ ॥, तत्र "सोमः सोमलतारसः । स पीतोऽनेन । "इष्टादिभ्यश्छ (-श्च ?)" (पा. ५।२।८८ ॥) इतीनिः ।
'सोमपीती' ॥" इति दृश्यते ॥ २. क्षीरस्वामिसम्मतोऽयं पाठः, '-पीती' इति पदचन्द्रिकारामाश्रमीसम्मतपाठः ॥ ३. 'सर्व' इति १.४ ॥ ४. '-यज्ञकर्तुः'
इति ४ ॥ ५. द्र. कातन्त्रोणागिदगणः १।१६ ॥ ६. 'ययु-' इति ३ ॥ ७. '-सारं' इति १ ॥ ८. 'सामवेदविद-' इति ३ ॥ ९. 'पु-' इति १.२ ॥ १०. '-वि-' इति ३,
४ प्रतौ नास्ति ॥ ११. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'वधि' इति दृश्यते ॥ १२. '-पचिवर्चिर्धमि-' इति ४ ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठ उणादिगणे न दृश्यते ॥ १४. '-स्त्रः'
इत्युणादिगणे ॥ १५. इतोऽग्रे ४ प्रतौ 'डुकृज् करणे' इति दृश्यते ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४१०, पृ.४९९-५०० ॥

तूपचारादिति । १ संस्तीर्यते दर्भा अत्रेति संस्तरः । 'स्तृज् आच्छादने' (स्वा.उ.अ.), 'पुंसि संज्ञायाम्-३' ३।११८ ॥ इति घः । १० पशुबन्धार्थं सप्त तन्तवोऽत्र सप्ततन्तुः, पुंसि । यद्वा सप्तङ्ख्यास्तन्तवो भेदा अस्य । यदुक्तम्-“अग्निष्टोमादयः संस्था भेदाः सप्ताऽस्य तन्तवः” [१] इति । सप्तार्चिरग्निस्तन्तु-मूलकारणमस्य सप्ततन्तुः, पृषोदरादिः [वा] । ११ वितन्यत इति वितानम्, पुंस्त्री । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), कर्मणि घञ् । १२ बृंहति वर्धते धर्मोऽत्र बर्हिः, क्लीबे । 'बृहि वृद्धौ' (भ्वा.प.से.), 'बर्हिवृहेर्नलुक् च' (हैमोणा-१९०) इतीस् ।

१० १३ ध्वरति कौटिल्यं करोति ध्वरः, [अच्], न ध्वरः अध्वरः । अध्वानं स्वमार्गं^३ राति ददाति वा । सामान्येन त्रयोदश यज्ञस्य ॥८२०॥

अथ विशेषानाह-

अध्ययनं^१ ब्रह्मयज्ञः^२

१ अधीयत इति अध्ययनम् । 'इङ् अध्ययने' (अ.आ.अ.), कर्मणि ल्युट् । २ ब्रह्मणे यजनं दानं ब्रह्म-यज्ञः । द्वे ब्रह्मयज्ञस्य ॥

स्याद् देवयज्ञ आहुतिः ।

होमो^३ होत्रं^४ वषट्कारः^५

१० १ देवेभ्यो यजनं^१ दानं देवयज्ञः । 'यजयाच-' ३।३।९० ॥ इत्यादिना नङ् । २ आहूयते^२ सावग्नौ आहुतिः । 'हु दानादनयोः' (जु.प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४ ॥ । ३ देवतोद्देशेन हविषोऽग्नौ प्रक्षेपो होमः । 'हु दानादनयोः' (जु.प.अ.), 'अर्तिस्तुसुहु-' (उणा-१३७) इत्यादिना भावे मन् । ४ हूयते होत्रम् । 'हुयामा-' (उणा-६०७) इत्यादिना त्रन् । ५ वषडिति देवहविदानेऽव्ययम्, वषट्करणं वषट्-कारः, घञ् । पञ्च देवयज्ञस्य ॥

पितृयज्ञस्तु^१ तर्पणम्^२ ॥८२१॥

तच्छ्राद्धं^३ पिण्डदानं^४ च

३० १ पितृभ्यो यजनं^१ दानं पितृयज्ञः । २ तर्प्यतेऽनेन तर्पणम् । 'तृप तृप्तौ' (दि.प.वे.), करणे ल्युट् । मन्त्रपूर्वकं

जलदानम्, तर्पणमित्यर्थः । यद् याज्ञवल्क्यः-“स्तात्वा देवान् पितृंश्चैव तर्पयेदर्चयेदथ” [याज्ञवल्क्यस्मृतिः, आचाराध्यायः, श्रौ-१००] इति ॥८२१॥ ३ अदनीयस्य तत्स्थानीयस्य वा प्रेतोद्देशेन द्रव्यस्य श्रद्धया त्यागः श्राद्धम्, पुंस्त्री ।

यन्मरीचिः-

“प्रेतं पितृनथोद्दिश्य भोज्यं यत्प्रियमात्मनः ।

श्रद्धया दीयते यत्तु तत् श्राद्धं परिकीर्तितम् ॥१॥”

[ ] इत्यवान्तरभेदोऽत्र नाऽऽश्रितः । ४ पिण्डो दीयतेऽस्मिन् पिण्डदानम् । अधिकरणे ल्युट् । चत्वारि यज्ञस्य ॥ ४०

नृयज्ञोऽतिथिपूजनम्^१ ।

१ नृभ्यो मनुष्येभ्यो यजनं दानं नृयज्ञः । २ अतिथी-नामासनादिना दानेन पूजनं सपर्या अतिथिपूजनम् । द्वे नृयज्ञस्य ॥

भूतयज्ञो बलिः^१

१ भूतेभ्यः काकादिभ्यो यजनं दानं भूतयज्ञः । २ बलन्ति प्राणन्त्यनेन बलिः, पुंस्त्री । 'बल प्राणने' (भ्वा.-प.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन् । द्वे भूतयज्ञस्य ॥

उपसंहारमाह-

पञ्च महायज्ञा भवन्त्यमी ॥८२२॥ ५०

अमी ब्रह्मयज्ञादयः पञ्च महायज्ञा भवन्ति । यन्मनुः-

“अध्ययनं^१ ब्रह्मयज्ञः^२ पितृयज्ञस्तु तर्पणम्^३ ।

होमो^४ दैवो^५ बलिर्भौतो^६ नृयज्ञोऽतिथिपूजनम्^७ ॥१॥” [मनुस्मृतिः, अध्या-३, श्रौ-७०] इति ॥८२२॥

पौर्णमासश्च दर्शश्च यज्ञौ पक्षान्तयोः पृथक् ।

१-२ पूर्णमास्यां भवः पौर्णमासः । पौर्णमास्याः सन्धिवेलादौ पाठादण् । दर्शादिपदसाध्यो यागः कार्य-कारणभेदोपचाराद् दर्शादिपदवाच्यः, पृथग् भिन्नो न तु पर्यायः, पक्षान्तयोः शुक्लपक्षान्तेऽमावसीयज्ञ इत्यर्थः । ६० “दर्शश्च पौर्णमासश्च यज्ञौ^१ पक्षान्तयोः समौ^२” [अमरकोषः २।७।४८ ॥] इत्यमरः ।

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।८२० ॥, पृ.१८२ ॥ २. 'बृहेर्नलोपश्च' (उणा-२६६) इत्यप्युणादिगणसूत्रम् ॥ ३. 'स्वमार्ग' इति १ ॥ ४. 'जननं' इति ३ ॥ ५. '-न्ते' इति २ ॥ ६. 'तत्स्थानीयत्स्थानीयस्य' इति ३ ॥ ७. 'पितृयज्ञस्य' इति ३ ॥ ८. मनुस्मृत्याम् 'अध्यापनं' इति दृश्यते, “अध्यापनशब्देनाध्ययनमपि गृह्यते । 'जपोऽहुत' इति वक्ष्यमाणत्वात् । अतोऽध्यापनमध्ययनं च ब्रह्मयज्ञः ।” इति मन्वर्थमुक्तावलीटीका, मनुस्मृतिः, ३।७० ॥, पृ.९९ ॥ ९. ३प्रतौ नास्ति ॥ १०. 'शुक्ल-' इति १ ॥ ११-१. 'यागौ' इति, ११-२. 'पृथक्' इति चाऽमरकोषे ॥

सौमिकी दीक्षणीयेष्टिः

१ सोमः प्रयोजनमस्याः सौमिकी । 'प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥ इति ठक् । २ दीक्षणीयस्य दीक्षार्हस्य इष्टिः दीक्षणीयेष्टिः । चन्द्रनिमित्तं यज्ञोऽसौ । दीक्षायोग्यस्य यज्ञनामैकम् ॥

दीक्षा तु व्रतसङ्ग्रहः ॥८२३॥

१ दीक्षणं दीक्षा । 'दीक्ष मौण[ड्ये]ज्योपनयन-नियमव्रतादेशेषु' (भा.आ.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यः । २ व्रतं शास्त्रतो नियमः, तस्य सङ्ग्रह व्रतसङ्- १० ग्रहः । द्वे दीक्षायाः ॥८२३॥

वृत्तिः सुगहना कुम्बा

१ वृत्तिः कण्टकाद्यावरणम्, (कण्टकानां वस्त्राणां वा,) 'वाडि' इति भाषा, प्रस्तावाद् यज्ञवाटस्य, सा सुगहना निबिडा कुम्बा प्रोच्यते । कुम्ब्यते आच्छाद्यतेऽनया कुम्बा । 'कुबि आच्छादने' (चु.प.से.), चुरादिः, परस्मैपदी, 'चिन्ति-पूजिकर्थाकुम्बि' ३।३।१०५॥ इत्यादिनाऽङ् । एकमन्य-स्पर्शादिदोषवारणाय यज्ञस्थाने कृतवृत्तेः ॥

वेदी भूमिः परिष्कृता ।

१ वेदयति निवासयति द्रव्यजातं वेदिः । 'विद २० चेतनाख्याननिवासेषु' (चु.आ.से.), चुरादिः, ततो ण्यन्ताद् 'अच इः' (उणा-५७८), 'कृदिकारात्' (गणसू-४।१।४५॥) इति डीप् [वेदी] । परिष्कृता यज्ञार्थं पशुबन्धनाय यज्ञिय-पात्रीसादनाय वाऽऽहितसंस्कारा, सा डमरुकाद्याकारा पिण्डिका । एकं योगार्थं भूषितभूमेः ॥

स्थण्डिलं चत्वरं चाऽन्या

१ अन्याऽसंस्कृता भूमिः यागार्थमेव, स्थलन्ति तिष्ठन्त्यत्रेति स्थण्डिलम् । 'स्थल स्थाने' (भा.प.से.), 'मिथिलादयश्च' (उणा-५७) इति इलचि निपात्यते । २

चतन्तेऽस्मिन्, चत्यते वा चत्वरम् । 'चतेर्ङ्' याचने' (भा.-उ.से.), 'कृ(कृ)गृश्वृ[ञ्]चित्थयः प्वरच्' (उणा-२७९) । ३० द्वे यागार्थमसंस्कृतभूमेः ॥

यूपः स्याद् यज्ञकीलकः ॥८२४॥

१ यूपते पशुरनेनेति यूपः । 'युर्ज् बन्धने' (क्र्या.-उ.अ.), क्र्यादिः । 'कुसुयुभ्यश्च पः किद् दीर्घश्च' ( ) इति पः, दीर्घत्वं च । पुंस्ययम् । 'युपोऽस्त्री संस्कृत[ः] स्तम्भः' [वैजयन्तीकोषः ३।६।१०३॥] इति तु वैजयन्ती । यज्ञे पशुविनाशनाय कीलको यज्ञकीलकः । एकं यज्ञस्तम्भस्य ॥

चषालो यूपकटके

१ यज्ञसमाप्तिसूचकपशुबन्धाद्यर्थं यज्ञभूमौ वैल्वः खादिरो वाऽष्टास्त्रिर्यः (अष्टास्रो यः) स्तम्भ आरोप्यते, स यूपः, तस्य शिरसि वलयाकृतिर्यं काष्ठविकारः स चषालः, मूर्धन्यमध्यः । चषति समाप्तिसंशयं चषालः, पुंस्तीबलिङ्गः । 'चष भक्षणे' (भा.उ.से.), 'मा(सा)नसि[वर्णसि]पर्णसिले-तण्डुलाङ्कुशचषालोन्नलधिष्ण्ये' (चषालेल्वलपल्वलधिष्ण्य-शल्याः) (उणा-५४७) इत्यालच्यत्यये निपात्यते । तक्षणा घटितो यूपार्थे कटकाकृतिः । 'यूपमङ्गुलिमिवोदनीनमद्भू' (यूपरूप-कमनीनमद्भूजं भू) चषालतुलिताङ्गुलीयकम्' [शिशुपाल-वधम् सर्गः-१४, श्लो-५२] इति माघः । एकं [यूपकटकस्य] ॥

यूपकर्णो घृतावनौ ।

१ यूपस्य कर्णो यूपकर्णः । घृतस्य सर्पिषः अवनिः सिञ्चनस्थानं घृतावनिः, तत्र । एकं घृतसिञ्चनस्थानस्य ॥

यूपाग्रभागे स्यात् तर्म

१ यूपस्याऽग्रभागः शिरो यूपाग्रभागः, तत्र । तरति प्लवते दूरादभिव्यक्तिं यातीति तर्म, क्लीबे । 'तृ प्लवन-तरणयोः' (भा.प.से.), '-मन्' (उणा-५८४) इति मन् । वाच-स्पतिस्तु- 'युपाग्रे तर्म न स्त्रियाम्' [२६] इति पुंस्यप्याह । तर्माणौ, तर्माणः इत्यादि । एकं यूपाग्रभागस्य ॥

१. 'शास्त्रि-' इति १.२॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४प्रतौ नास्ति ॥ ३. 'वाड' इति २॥ ४. '-कुथि-' इति ४॥ ५. 'इत्याङ्' इति ४॥ ६. '-तेः' इति ३.४॥ ७. 'चेतना-' इति ३.४॥ ८. 'चेतनाख्यानविवादेषु' इति स्वामी, 'वेदनाख्याननिवासेषु' इति मैत्रेयः ॥ ९. 'डीप्' इति १.२॥ १०. '-नार्थ' इति ४॥ ११. '-त्र' इति १॥ १२. '-ने' इति ४॥ १३. डकारोऽनावश्यकः, उभयपदित्वस्य विघातकत्वात् ॥ १४. इतः पूर्वं ४प्रतौ 'एकं' इति दृश्यते ॥ १५. '-नेन' इति ४॥ १६. 'यूज्' इति १.३॥ १७. 'कुयुभ्यां च' (उणा-३०७) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १८. १प्रतौ नास्ति ॥ १९. '-विनाशाय' इति १, '-बन्धनाय विनाशाय इत्यपि' इति ३, '-बन्धनाय' इति ४॥ २०. २प्रतौ नास्ति ॥ २१. '-तिः' इति २, '-सिं' इति ४॥ २२. 'पुंस्ती' इति ३॥ २३. '-ल-' इत्युणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ २४. 'यूपोग्रे' इति ३॥ २५. '-क्तं' इति ३.४॥ २६. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।८२५॥, पृ. १८३॥

अरणिर्निर्मन्थदारुणि ॥८२५॥

१ ऋच्छति प्राणयति (प्रापयति) अग्निम् अरणिः, पुंस्त्री । “अरणिर्द्वयोः” [अमरकोषः २।७।१९१॥] इत्यमरः । ‘ऋ गतौ प्रापणे च’ (भा.प.अ.), ‘अर्तिसृधृधमि- [धम्यम्यश्य-वित्] भ्योऽनिः’ (उणा-२५९), ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष्णि अरणी च । अग्नेर्निर्मन्थाय दारु काष्ठं निर्मन्थदारु, तत्र । असौ वनस्पतिकायोऽपि यज्ञोपयोगित्वाद् यज्ञाधिकारे पठितः । एकमरण्याः ॥८२५॥

स्युर्दक्षिणाऽऽहवनीयगार्हपत्यास्त्रयोऽग्नयः ।

१० १ (‘दक्षिणदिशि वर्तमानोऽग्निः दक्षिणः । दक्षिणे पार्श्वे स्थाप्यत्वाद् दक्षिणो वा) । अर्धचन्द्राकृतिरयम् १ । २ आङ्पूर्वाद् जुहोतेः ‘कृत्यल्युटो बहुलम्’ ३।३।१३२॥ इत्यधि-करणेऽनीयर् । आहवनमर्हतीति ‘प्राक् क्रीताच्छः’ ५।१।१॥ इति छप्रत्यये वा आहवनीयः, चतुरस्रोऽयम् २। ३ गृहपति-गृहस्वामी, तेन संयुक्तो नित्यसम्बद्धो गार्हपत्यः । ‘गृहपतिना संयुक्ते ज्यः’ ४।४।९०॥ इति ज्यः । अयं च सदा रक्षणीयो वर्तुलाकारश्चेति ३। एते त्रयोऽग्नयः ॥

इदमग्नित्रयं त्रेता

१ इदमुक्तमग्नित्रयं त्रेता उच्यते । त्राणं त्राः सदा सन्धु-
२० क्षणम्, तामिताः (तामिता) प्रासां त्रेताः (त्रेता) । त्रायन्ते त्रा अग्निहोत्रिण आहुतयश्च, त्रामिता वा त्रेता । [एकं अग्नित्रयस्य] ॥

प्रणीतः संस्कृतोऽनलः ॥८२६॥

१ प्रणीयते स्म प्रणीतः । संस्कृतो मन्त्रादिना, यथा-
‘प्रणीते जुहुयाद् द्रव्यम्’ [१] । एकं मन्त्रादिसंस्कृताग्नेः ॥८२६॥

ऋक् सामिधेनी धाय्या च समिदाधीयते यया ।

१ ‘ऋक् स्तुतौ’ (तु.प.से.), ‘अन्येभ्योऽपि दृश्यते’ ३।२।१७८॥ इति क्विपि ऋक्, यया ऋचाऽग्नौ समिद् इन्धनमाधीयते क्षिप्यते, सा ऋक् सामिधेनी चापरां धाय्या

उच्यते इत्यन्वयः । समिधामाधानीं^१ सामिधेनी । ‘समिधामा-धाने खेनण् (षेप्यण्)’ (वा-४।३।१२०॥) । “तेजो हुताशन- ३० समिन्धनसामिधेनी” [ ] इति मुरारिः । धीयते पुष्यतेऽग्निरनया धाय्या । ‘डुधाञ् धारणादौ’ (जु.उ.अ.), ‘पाय्यसांनाय्य-निकाय्यधाया-’ ३।१।१२९॥ इति साधुः, टाप् । यया ऋचा अग्नाविन्धनं क्षिप्यते, तस्या द्वे ॥

समिदिन्धनमेधेध्मतर्पणैर्धांसि

१ समिध्यते वह्निरनया समित्, स्त्रीलिङ्गः^१ । ‘जिहन्धी दीप्तौ’ (रु.आ.से.), सम्पदादित्वात् क्विप् । २ इध्यतेऽग्नेन इन्धनम् । ‘जिहन्धी दीप्तौ’ (रु.आ.से.), करणे ल्युट् । ३ इध्यतेऽग्निरनेन एधः । ‘जिहन्धी दीप्तौ’ (रु.आ.से.), ‘अवो-दैधौच-’ ६।४।२९॥ इति निपात्यते । अकारान्तोऽयम् । यथा- ४० “एधान् हुतासन (शन) वतः स मुनिरयाचे” [रघुवंशम्, सर्गः-९, श्लो-८१] इति रधुः । ४ ‘इषियुधि-’ (उणा-१४२) इति मकि इध्मम्, क्लीबे । “इध्मोऽस्त्री” [वैजयन्तीकोषः-३।६।९६॥] इति वैजयन्ती । ५ ‘तृप्यतेऽग्निरनेन तर्पणम् । ‘तृप तृप्तौ’ (तु.प.से.), ल्युट् । ६ इध्यतेऽग्नेन एधः, क्लीबे । ‘जिहन्धी दीप्तौ’ (रु.आ.से.), औणादिकोऽसुन्, बाहुलकान्न-लोपः । एधसी, एधांसि इत्यादि । षडिन्धनस्य ॥

भस्म तु ॥८२७॥

स्याद् भूतिर्भसितं रक्षा क्षारः

१ भसति तदिति भस्म, क्लीबे । ‘भस भर्त्सन- ५० दीप्त्योः’ (जु.प.से.), ‘-मन्’ (उणा-५८४) इति मन् ॥८२७॥ २ भूयतेऽनया भूतिः । ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।९४॥ । ३ बभस्ति वह्निना भसितम् । बाहुलकाद् वर्तमाने क्तः । ४ रक्ष्यतेऽग्निरनयेति रक्षा । ‘रक्ष पालने’ (भा.प.से.), भिदा-दित्वाद्ङ् । ५ क्षरति क्षारः । ‘क्षर सञ्चलने’ (भा.प.से.), ज्वलादित्वाणः । पञ्च भस्मनः ॥

पात्रं स्रुवादिकम् ।

१. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १.२.३प्रतिषु “दक्षिणाया दिशोऽग्निः दक्षिणाग्निः । सर्वनाम्नो वृत्तिमात्रे पुंवद्भावे दक्षिणाग्निः । दक्षिणपार्श्वे स्थाप्यत्वाद् दक्षिणः । स चासावग्निश्चेति वा ।” इति दृश्यते, स तु दक्षिणाग्निशब्दं लक्ष्यीकृत्य ॥ २. ‘गृहे’ इति ४॥ ३. ‘प्रासाः’ इति १.२.४॥ ४. ‘त्रेताः’ इति १.२॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।२०॥ ६. ‘प्रणीयते’ इति ३॥ ७. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।२६६॥, पृ.११८॥, तत्र ‘द्रव्यम्’ इत्यस्य स्थाने ‘हव्यम्’ इति दृश्यते ॥ ८. ४प्रतौ नास्ति ॥ ९. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ १०. ‘-रं’ इति १.२.४॥ ११. ‘-ना’ इति ४॥ १२. ‘-नी’ इति ३॥ १३. ‘-ङ्गा’ इति १.२॥ १४. इतः पूर्वं ३प्रतौ ‘तृप्यति’ इति दृश्यते ॥ १५. ‘-या’ इति ४॥

१ पिबन्त्यनेन पात्रम् । 'पा पाने'(भा.प.अ.), 'पृन्'(उणा-५९८) । 'पात्रं सुवादौ पर्णे च राजमन्त्रिणि चेष्ट्यते'[विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्रौ-३६]इति महेश्वरः । सामान्येन सुवादियज्ञपात्राणामेकम् ॥

सुवः सुक्

१ स्रवत्यस्मात् सुवः, पुंसि । 'सु गतौ'(भा.प.अ.), 'सुवः कच्चिचौ (सुवः कः)'(उणा-२१९), 'चिक् च'(उणा-२२०)इति कच्चिचौ(ककिचौ) प्रत्ययौ, इकारककारानुबन्धावितौ, एतौ भीमादित्वादपादानम्, 'अचि १० श्रुधातु-६।४।७७॥ इत्युवङ् । २ स्रवति हविरस्याः सुक्, स्त्रियाम् । 'सु गतौ'(भा.प.अ.), 'चिक् च'(उणा-२२०) इति चिक् । सुचौ, सुचः इत्यादि । द्वावपि दन्त्यौष्ठ्य-स्वरान्तौ । द्वे 'सरूआ' इति ख्यातस्य ॥

अधरा सोपभृत्

१ सा सुग् अधरा हीना, लघ्वीत्यर्थः । 'अधरो दन्तवसनेऽनूर्ध्वं हीनेऽधरोऽन्यवत्'[विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्रौ-९६]इति महेश्वरः । उपाधिकं बिभर्ति उपभृत्, स्त्रीलिङ्गः । इयं चक्राकारा । एकं लघुसुचः । 'नाह्ना सरूआ' इति भाषा ॥

२०

जुहुः पुनरुत्तरा ॥८२८॥

१ जुह्वत्यनया जुहुः, स्त्रीलिङ्गः । 'हु दानादनयोः'(जु.प.अ.), 'द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च'(वा-३।२।१७८॥)इति क्विप् । जुह्वौ, जुह्वः इत्यादि । चमूवदियं पालाशी बाहुमात्री च । पुनः सा सुग् उत्तरा वृद्धा । एकं महत्या सुचः ॥८२८॥

ध्रुवा तु सर्वसंज्ञार्थं यस्यामाज्यं निधीयते ।

१ यस्यां सुचि सर्वसंज्ञार्थमाज्यं निधीयते स्थाप्यते, सा ध्रुवा । ध्रुवति स्थैर्यं भजति ध्रुवा । 'ध्रुव(ध्रु) स्थैर्यं'(तु.प.से.), अच्, कुटादित्वाद् डिच्चे, उवङ्, टाप् । इयं वटपत्त्राकृतिः । सुवादीनां विचारः कात्यायनसूत्राद् ज्ञेयः ॥

३० योऽभिमन्य निहन्येत स स्यात् पशुरुपाकृतः ॥८२९॥

१ योऽभिमन्य मन्त्रेण पूतीकृत्य निहन्यते, स पशुः उपाकृतः इत्युच्यते । उपामन्य क्रियते निहन्यते स्म उपाकृतः । 'कृञ् हिंसायाम्'(स्वा.उ.अ.), 'निष्ठा'३।२।१०२॥ इति क्तः । 'उपाकृतः पशुरसौ योऽभिमन्य कृतो हतः'[अमरकोषः२।७।२५॥]इत्यमरः । जीवत्यपि पशवुपाकृत इति दृश्यते, 'यदाऽसावुपाकृतः पलायितः'[ ]इति प्रायश्चित्तोप-देशात् ॥८२९॥

परम्पराकं शसनं प्रोक्षणं च मखे वधः ।

१ परमित्यतिशयार्थेऽव्ययम्, परः श्रेष्ठः आको गतिरस्य परम्पराकम् इति बहुव्रीहिः । 'हता हि पशवः परां गतिमवश्यं लभन्ते'[ ]इति स्मृतेः । २ शस्यते हिंस्यते शसनम् । 'शसु हिंसायाम्'(भा.प.से.), तालव्यादिः, दन्त्यान्तः, भ्वादिः, परस्मैपदी, ल्युट् । ३ प्रकृष्टं सद्गतजनकमुक्षणमस्य प्रोक्षणम् । मखे यज्ञे वधो हिंसा, तस्यास्त्रीणि ॥

हिंसार्थं कर्माभिचारः स्यात्

१ विपक्षादीनां हिंसार्थं हिंसानिमित्तं कर्म उच्चाटन-मारणादि, तस्य एकम् अभिचारः इति । अभिभवितुं चरण-मभिचारः । 'चर गतौ भक्षणे च'(भा.प.से.), भ्वादिः, पर-स्मैपदी, भावे घञ् ॥

यज्ञार्हं तु यज्ञियम् ॥८३०॥ ५०

१ यज्ञो नाम क्रियासमुदायः, कश्चित्तदभिव्यङ्ग्यं चाऽप्रकाश्यमित्यर्थः, अपूर्वफलदानसमर्थमदृष्टमित्यर्थः, यज्ञकर्म अर्हति यज्ञियम् । अर्हतीत्यर्थे 'यज्ञत्वि[ग]भ्यां खघञो (घखजौ)'५।१।७१॥ इति घञ् (घः) । तच्च त्रिषु यज्ञियो ब्राह्मणः, यज्ञिया भूमिः, यज्ञियं द्रव्यम् । एकं सामान्येन यज्ञयोग्यस्य ॥८३०॥

हविः सान्नाय्यम्

१ हयते हविः, क्लीबे । 'हु दानादनयोः'(जु.प.अ.), 'अर्चिरुचिसुचि(शुचि)'-(उणा-२६५)इत्यादिना

१. 'पर्णेऽपि' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१२८॥ २. 'सरूआ' इति३॥ ३. '-वः' इति४॥ ४. 'छोटा' इति४॥ ५. 'जुहोतेर्दीर्घश्च'(वा-३।२।१७८॥)इत्यनेन दीर्घः ॥ ६. 'जीव्य-' इति४॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्रौ-४२२, पृ.५१२॥, तत्र 'पलायितः' इत्यस्य स्थाने 'पलायते' इति दृश्यते ॥ ८. 'लभते' इति१॥ ९. '-तिः' इति३॥ १०. 'यज्ञत्विभ्यां तत्कर्माहतीत्युपसंख्यानम्'(वा-५।१।७१॥)इत्यपि वार्तिकम् ॥ ११. 'अर्चिशुचिहु-'(उणा-२६५)इत्युणादिगणे ॥

इस् । २ सनीयते वह्निना संयोज्यते सान्नाय्यम् । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'पाय्यसान्नाय्य- '३।१।१२९॥ इत्यादिना साधुः । "सान्नाय्यमिति दन्त्याद्यस्वरादिरपि" [ ] इति हलायुध-टीका । द्वे होतव्यद्रव्यस्य ॥

आमिक्षा शृतोष्णाक्षीरगं दधि ।

क्षीरशरः पयस्या च

१ "आङ्पूर्वाद् 'मिहेदीर्घश्च' ( ) इति षः, 'उपधा- दीर्घत्वं चेति दीर्घमध्येयम्' [ ] इति पुरुषोत्तमः । "आङ्-पूर्वाद् 'मिष स्पर्धायाम्' (तु.प.से.) इत्यतः 'स्थः व्रश्च-
१० कुडिकुषिभ्यः (स्तुवश्चिकृत्यृषिभ्यः) कित्' (उणा-३४६) इति बाहुलकात् किप्रत्यये ह्रस्वमध्येयम्" [ ] इति गोवर्धनः । आमीयते क्षिप्यते दध्यत्रेति आमिक्षा वा । शृतं पक्वमुष्णं तप्तं [च] यत् क्षीरं दुग्धम्, तद् गच्छतीति डप्रत्यये शृतोष्णाक्षीरगम् । एतादृग् दधि आमिक्षेत्यन्वयः । २ क्षीरस्य शरो मण्डः क्षीरशरः । "शरशब्दोऽत्र दधिसारवाची तालव्यादिः, दन्त्यादिरपि" [ ] इति प्रागेव निर्णीतम् । ३ पयसो विकारः पयस्या । 'गोपयसोर्यत्' ४।३।१६०॥ इति यत्, टाप्, स्त्री-लिङ्गः । त्रीणि तप्तदुग्धनिहितदधिहव्यविशेषस्य ॥

तन्मस्तु तु वाजिनम् ॥८३१॥

२० १ तस्या आमिक्षाया मस्तु मण्डः तन्मस्तु, तत्र । वजति वाजिनम् । 'वज गतौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादिनाचि प्रत्यये निपात्यते । एकमामिक्षामण्डस्य ॥८३१॥

हव्यं सुरेभ्यो दातव्यम्

१ हूयत इदं हव्यम् । 'हु दानादनयोः' (जु.प.अ.), 'अचो यत्' ३।१।९७॥ । " 'ओरावश्यके' ३।१।१२५॥ इति ण्यत्" [मा. धातुवृत्तिः, जुहोत्यादिः, धातुसं-१] इति माधवः । बाहुलकाद् वृद्ध्यभावः । सुरेभ्यो देवेभ्योऽग्निमुखेन दातव्य-मोदनमन्नं हव्यमित्यन्वयः । अग्रे स्थितमोदनमिहाऽपि योज्यम् । एकमग्निमुखेन देवेभ्यो दातव्यान्नस्य ॥

पितृभ्यः कव्यमोदनम् । ३०

१ ब्राह्मणमुखेन पितृभ्यो दातव्यमन्नमोदनमन्नं कव्यम् इत्यन्वयः । कव्यते तृप्तिकारणत्वेन वर्ण्यते कव्यम् । 'कव्य वर्णने' (भ्वा.आ.से.), 'पोरदुपधात्' ३।१।९८॥ इति यत् । कूयते शब्दयत इति वा । 'कु शब्दे' (अ.प.अ.), 'अचो यत्' ३।१।९७॥ । एकं ब्राह्मणमुखेन पितृभ्यो दातव्यान्नस्य ॥

आज्ये तु दधिसंयुक्ते पृषदाज्यं पृषातकम् ॥८३२॥

१-२ दधिसंयुक्ते आज्ये घृते पृषदाज्यम्, पृषात-कम् एतौ । पृषति^१ सिञ्चति पृषत्, पृषदाज्यमत्रेति पृषदा-ज्यम् । पृषच्च तदाज्यं चेति वा । पृषद्विर्दधिबिन्दुभिः सहितमाज्यं पृषदाज्यमिति वा । दधिषाज्यमित्यपि । "पृषदाज्यं ४० सदध्याज्ये" [अमरकोषः २।७।२४॥] इत्यमरः । पृषद्विरङ्क्यते पृषातकम्, पृषोदरादिः । पृषदित्यपि उणादिगणरत्नमहो-दधिवृत्त्योः, चतुर्थवर्गाद्यन्तः, क्लीबलिङ्गः, यथा पृषोदरो देवताविशेषः । द्वे दधिमिश्रितघृतस्य ॥८३२॥

दध्ना तु मधुसम्पृक्ते^२ मधुपर्कं महोदयः ।

१ मधुनः क्षौद्रस्य पर्कः सम्पर्कोऽत्र मधुपर्कम् । मधुना पृच्यत इति वा । २ महानुदयोऽस्माद् महोदयः । द्वे दधिमिश्रितमधुनः ॥

हवित्री तु होमकुण्डम्

१ हूयतेऽस्यां हवित्री । बाहुलकादित्रैः गौरादिः । ५० 'हु दानादनयोः' (जु.प.अ.), 'अर्ति-' (उणा-१३७) इत्यादिना मन्, होमः । होमाय कुण्डं होमकुण्डम् । एकं होमकुण्डस्य ॥

हव्यपाकः पुनश्चरुः ॥८३३॥

१ हव्यस्य पाको हव्यपाकः । हव्यं देवार्थमन्नं (-मन्नं) पच्यत इति '[अ]कर्तरि च-' ३।३।१९॥ इति कर्मणि घञ् । तयोः कर्मधारये वा हव्यपाकः । केचित्तु-

१. 'आदिना' इति ४प्रतौ नास्ति ॥ २. 'सान्नाय्यं हविरुच्यते' इति हलायुधकोशे, २।४।१६॥, पृ.४८॥ ३. 'होतद्र-' इति १॥ ४. '-धाया दी-' इति २.३॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्रौ-४।१९, पृ.५०९॥, तत्र "आङ्पूर्वात् मिह सेचने इत्यतः "मनेदीर्घश्च" (उ०३।६४) इति बाहुलकात् तः, उपाधादीर्घत्वं च दीर्घमध्येयम्-" इति पुरुषोत्तमः । "आङ् पूर्वात् मिष स्पर्धायाम् इत्यतः "स्तुवश्चिकृत्यृषिभ्यः कित्" (उ०३।६६) इति बाहुलकात् सप्रत्यये ह्रस्वमध्येयम्" इति गोवर्धनः ॥ ६. '-मध्येऽयम्' इति ४॥ ७. माधवोयधातुवृत्तौ तु हाव्यशब्दं लक्ष्योक्त्योक्तं सायणेन, पृ.३८५॥ ८. 'दातव्यमो-' इति ३॥ ९. 'ह-' इति १.२॥ १०. 'वर्णे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. '-तकः' इति मुद्रितमूले ॥ १२. 'पृषति' इति ३.४॥ १३. '-सम्पर्क' इति ३॥ १४. '-यं' इति ३.४॥ १५. '-दिज्' इति ३॥ १६. ३प्रतौ नास्ति ॥

“पच्यतेऽत्रेति, ‘हलश्च’ ३।३।१२१॥ इति घञि पाकं व्युत्पाद्य हव्यपाकः स्थाल्यादिरुच्यते, अन्यत्रौपचारिकः” [ ] इत्याहुः । तदसत्, अत्र एव तत्प्रयोगदर्शनात् । “हेमपात्रे कृतं दोर्ध्यामादानाय (-दधानः) पयश्चरुम्” [रघुवंशम्, सर्गः-१०, श्लो-५१], “चरोरर्धार्धभागाभ्यां तामयोजयतामुभे” [रघुवंशम्, सर्गः-१०, श्लो-५६] इति कर्मकाण्डे च मुद्रतण्डुलाभ्यां पयसा चरुः श्रपवितव्य इत्यादौ, न तु स्थाल्यादौ तत्प्रयोगो दृष्टव्यः । मधुमाधव्यामपि-“पचनाय हव्यं चरुरित्यर्थः, यद्वाऽष्टाकपालं चरुं निवेशयेदिति, स्थाल्यादौ तु तादर्थ्यादुपचारः” [ ] इत्युक्तम् ।
१० २ चरन्त्यस्माद् देवपितृभूतानीर्ति चरुः । ‘चर यतिभक्षणयोः’ (भा.प.से.), ‘भृमृशीतृचरि-’ (उणा-७) इत्यादिना उः, पुंसि । द्वे पक्वहव्यान्त्रस्य । “द्वे हव्यपचनभाण्डस्य” [ ] इति केचित् । “चरुहव्यान्त्रे भाण्डे च” [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-७३] इति महेश्वरः । “एतौ द्वौ पक्वहोतव्यनाम्नी, (‘होतव्य-पचनभाण्डनाम्नी’) च” [ ] इति केचित् ॥८३३॥

अमृतं यज्ञशेषे स्यात्

१ अपमृत्युहरत्वादमृतमिव अमृतम् । २ यज्ञस्य यच्छेषं घृतादि यज्ञशेषम्, तत्र । द्वे यज्ञशेषस्य ॥

विघसो भुक्तशेषके ।

२० १ विशेषेण अद्यते भक्ष्यते विघसः । ‘अद भक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘उपसर्गेऽदः’ ३।३।५९॥ इति कर्मण्यण्, ‘घञ-पोश्च’ २।४।३८॥ इति घस्तादेशः । २ देवपित्रतिथिगुर्वादि-भुक्तस्य यच्छेषं भुक्तशेषम्, ततः कनि भुक्तशेषकम्, तत्र । यन्मनुः-

“विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चोऽमृतभोजनः ।

विघसो भुक्तशेषः स्याद् यज्ञशिष्टमथाऽमृतम् ॥१॥”

[मनुस्मृतिः, अध्या-४, श्लो-२८५] इति । द्वे भुक्तशेषस्य ॥

यज्ञान्तोऽवभृथः

१ यज्ञस्याऽन्तः समापनं यज्ञान्तः । २ अवहीनं बिभर्ति पोषयति अवभृथः । ‘अवे भृजः’ (उणा-१६०) थक् (क्थन्) । ३० द्वे प्रधानयागे दीक्षितस्य समापको योऽपरो यज्ञो न्यूनाधि-कत्वाददोषनिरासाय प्रधानयागस्य पूरणाय क्रियते, तस्य ॥

पूर्तं वाप्यादि

१ पूर्यते पाल्यते वा पूर्तम्, पुंक्ली^३ । ‘पृ पालन-पूरणयोः’ (जु.प.से.), कः, ‘उदोष्ठ्यपूर्वस्य’ ७।१।१०२॥ इति उत्त्वम्, ‘न ध्याख्यापमूर्च्छं (मूर्च्छं) मदाम्’ ८।२।५७॥ इति नत्वनिषेधः । पुंक्लीबलिङ्गः । यन्माला-“पूर्तं ना वा” [ ] इति । वाप्यादीत्यादिशब्दाद् देवकुलादिग्रहः । तदुक्तम्-

“पुष्करिण्यः सभा वापी देवतायतनानि च ।

आरामाश्च विशेषेण पूर्तं कर्म विनिर्दिशेत् ॥१॥” ४० [ ] इति । एकं वापीकूपतडागादेः ॥

इष्टं मखक्रिया ॥८३४॥

१ इज्यते स्म इष्टम् । यदाह-

“एकाग्निकर्म हवनं त्रेतायां यच्च हूयते ।

अन्तर्वेद्यां च यद्दानमिष्टं तदभिधीयते ॥१॥” [ ] इति ।

“इष्टं दाने च यागे च वाञ्छितेऽपि प्रयुज्यते” [ ] इत्यजयो-ऽपि । एकं यज्ञक्रियायाः ॥८३४॥

इष्टापूर्तं तदुभयम्

१ इष्टं च पूर्तं च इष्टापूर्तम् । राजदन्तादित्वात् साधुः । तत्पूर्तमिष्टं च उभयं तदुभयम् । यद् भागवतम्- ५०

“संप्लवंः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसङ्क्रमः ।

इष्टापूर्तस्य काम्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः ॥१॥”

[ ] इति । वाप्यादिकर्मयागकर्मणोरेकोक्त्या नामैकम् ॥

१. ‘इत्याचार्या आहुः’ इति ४॥ २. द्र. रामाश्रमी २।७।२२॥, पृ.३३२॥ ३. ‘अत’ इति १.२॥ ४. ‘हेमपात्रगतं’ इति रघुवंशे, १०।५१॥, पृ.२६१॥ ५. ‘-दानाय’ इति ३॥ ६. ‘चरु’ इति १, ‘चरुर्नि-’ इति ४॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४१९, पृ.५०९॥, तत्र “केचित् तु-पच्यतेऽत्र इति अधिकरणे “हलश्च” (पा.३।३।१२१॥) इति घञ् । पाकं व्युत्पाद्य ‘हव्यपाकेन’ स्थाल्यादिरुच्यते । अन्यत्र तु औपचारिकः-इत्याहुः । तदसत् । अत्र एव तत्प्रयोगदर्शनात् । “हेमपात्रे कृतं दोर्ध्यामादानः पयश्चरुम्” । “चरोरर्धार्धभागाभ्यां तामयोजयतामुभे” । (रघु. १०।५१-५६) । कर्मकाण्डे च-“मुद्रतण्डुलाभ्यां पयसा च चरुः श्रपयितव्य” इत्यादौ । न तु स्थाल्यादौ तत्प्रयोगो दृष्टः । मधुमाधव्याम् अपि-“पचनीये हव्ये चरुरित्यर्थः । यथाष्टाकपालं चरुं निवेशयेदिति । स्थाल्यादौ तु तादर्थ्यादुपचारः”-इत्युक्तम्” इति दृश्यते ॥ ८. ‘-तानि’ इति ३.४॥ ९. विश्वप्रकाशकोशे-“चरुभाण्डे च हव्यान्त्रे” इति दृश्यते, पृ.१३१॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतौ नास्ति ॥ ११-१ मनुस्मृत्याम्-‘वा-’ इति, ११-२ ‘विघसो भुक्तशेषं तु यज्ञशेषं तथाऽमृतम्’ इति च दृश्यते, पृ.१३१॥ १२. मालामतमुद्दिश्य वक्ष्यमाणत्वादत्राऽनुपयुक्तः प्रतिभाति ॥ १३. ‘पुंक्ली’ इति ३.४॥ १४. ‘-ण्या’ इति २॥ १५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।७।२८॥, पृ.२४॥, पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४२४, पृ.५१४॥, रामाश्रमी २।७।२८॥, पृ.३३५॥ १६. अम.क्षीर. २।७।२७॥, पृ.१६८॥, स्वोपज्ञटीका ३।८।३४॥, पृ.१८५॥, रामाश्रमी २।७।२८॥, पृ.३३५॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४२४, पृ.५१३॥, रामाश्रमी २।७।२८॥, पृ.३३५॥ १८. ‘संभवः’ इति ३॥

बर्हिर्मुष्टिस्तु विष्टरः ।

१ बर्हिषां दर्भाणां मुष्टिः बर्हिर्मुष्टिः । विस्तीर्यते विष्टरः, पुंक्ली. । विपूर्वः 'स्तृज् आच्छादने'(स्वा.उ.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥, 'वेः स्तृजः'( ) इति षत्वम् । "विष्टरस्तु महीरुहे आसने कुशमुष्टौ च"[विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-१०६] इति महेश्वरः । एकं दर्भमुष्टेः ॥

अग्निहोत्र्यग्निचित् चाऽऽहिताग्नौ

१ अग्निहोत्रमस्याऽस्ति अग्निहोत्री । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । २ अग्निं चिनोति स्म अग्निचित् । १० 'चिज् चयने'(स्वा.उ.अ.), 'अग्नौ चेः' ३।२।१९१॥ इति क्विप् । २ आहितोऽग्निरनेन आहिताग्निः । अग्न्याहितोऽपि । त्रीणि अग्निहोत्रिणः ॥

अथाऽग्निरक्षणम् ॥८३५॥**अग्न्याधानमग्निहोत्रम्**

१ अग्नेः रक्षणम् अग्निरक्षणम् ॥८३५॥ । २ अग्निराधीयतेऽत्रेति अग्न्याधानम् । अधिकरणे ल्युट् । ३ अग्निर्हूयतेऽत्र अग्निहोत्रम् । 'हुयामा-'(उणा-६०७) इति त्रन् । त्रीणि अग्निरक्षणस्य ॥

दर्वी तु घृतलेखनी ।

२० १ दृणाति हव्यद्रव्यं दर्विः । 'दृ(दृ) विदारणे'(ऋ.प.से.), 'वृहभ्यां वित् (विन्)'(उणा-४९३) इति वित् । 'कृदिकारात्-'(गणसू-४।१।४५॥) इति ङीर्षिं दर्वी । घृतं लिख्यतेऽनया घृतलेखनी । 'लिख लिखने'(तु.प.से.), करणे ल्युट्, गौरादित्वाद् ङीर्षिं । एकं दर्व्याः । घृतस्य 'डोई' इति भाषा ॥

होमाग्निस्तु महाज्वालो महावीरः प्रवर्गवत् ॥८३६॥

१ होमार्थमग्निः होमाग्निः । २ महत्यो ज्वाला अस्य महाज्वालः । ३ वीरयते वीरः अग्निः, महांश्चासौ वीरश्च महावीरः । ३ प्रवृज्यते पापमनेन प्रवर्गः । 'वृजी वर्जने'(रु.प.से.), करणे घञ् । चत्वारि होमाग्नेः ॥८३६॥

होमधूमस्तु निगणः

१ होमे होमविषये धूमो होमधूमः । नितरां गण्यते निगणः । 'गण सङ्ख्याने'(चु.उ.से.), घञर्थे कः । एकं होमधूमस्य ॥

होमभस्म तु वैष्टुतम् ।

१ होमविषये भस्म होमभस्म । 'भस भर्त्सन-दीप्त्योः'(जु.प.से.), 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' ३।२।७५॥ इति भाषायां मनिन् । विशेषेण स्तूयते स्म विष्टुतो वह्निः, तस्येदं वैष्टुतम् । एकं होमभस्मनः ॥

उपस्पर्शस्त्वाचमनम्

१ उपस्पृश्यन्तेऽद्भिः खानीन्द्रियाण्यस्मिन् उपस्पर्शः । 'स्पृश संस्पर्शने'(तु.प.अ.), अधिकरणे घञ् । यन्मनुः-
"उपस्पृश्ये द्विजो नित्यमत्रमद्यात् समाहितः ।
भुक्त्वा चोपस्पृशेत् सम्यगद्भिः खानि च संस्पृशेत् ॥१॥"
[मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-५३] इति । "उपस्पर्शः स्पर्शमात्रे स्नानाचमनयोः"[विश्वप्रकाशकोशः, शान्तवर्गः, श्लो-३६] इति महेश्वरः । २ आचम्यतेऽम्भोऽत्रेति आचमनम् । 'चमु अदने'(ध्वा.प.से.), अधिकरणे ल्युट् । आचमनं नाम विप्रक्षत्रिय-वैश्यशूद्राणां यथाक्रमं ब्राह्मेण तीर्थेन हृत्कण्ठतालुगामि जल-पानम् । यद् याज्ञवल्क्यः-

"हृत्कण्ठतालुगाभिस्तु यथासङ्ख्यं द्विजातयः ।

शुद्धयेरन् स्त्री च शुद्धश्च सकृत्स्पृष्टाभिरन्ततः ॥१॥"

[याज्ञवल्क्यस्मृतिः, आचाराध्यायः, श्लो-२१] इति । "हृत्कण्ठ-तालुगाभिरद्भिर्द्यथाक्रमं द्विजातयः शुद्ध्यन्ति स्त्री च शुद्धश्च अन्ततः अन्तेन तालुना स्पृष्टाभिः"[मिताक्षराटीका, आचाराध्यायः, श्लो-२१] इति तट्टीका । उपस्पर्शनमपि । "आचमनमुपस्पर्शनम्" [हलायुधकोशः २।४०८॥] इति हलायुधः । द्वे आचमनस्य ॥

घारसेकौ तु सेचने ॥८३७॥

१ घरणं घारः । 'घृ क्षरणदीप्त्योः'(जु.प.अ.), भावे घञ् । २ सेचनं सेकः । 'षिचिर्(षिच) क्षरणे'(तु.उ.अ.), ६० भावे घञ्, 'चजोः'-७।३।५२॥ इति कुत्वम् । ३ सेचनं घृतादिनाऽग्नेः प्रोक्षणम् तत्र । त्रीणि अग्निसिञ्जनस्य ॥८३७॥

१. 'डोई' इति ४॥ २. 'अक्षरविन्यासे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. 'ङीप्' इति १.२.४॥ ४. '-ऽद्भि' इति २॥ ५. '-श्यते' इति ४॥ ६. 'भुक्ते' इति १.२, 'भुक्ते' इति ४॥ ७. 'वो-' इति ४॥ ८. '-न्ते' इति १॥ ९. 'अनेन' इति ३.४॥

ब्रह्मासनं ध्यानयोगासनं

१ ब्रह्मणि परमज्योतिषि आसनं लयो ब्रह्मा-
सनम् । ध्यानं निरालम्बनं ज्ञानम्, योगः सालम्बनं ज्ञानम् ।
यद्वा ध्यानं परमात्मचिन्तनम्, योगश्चित्तनिरोधमात्रम् । तयोर्य-
दासनं स्वस्तिकोर्ध्वपादपद्मासनादिकम् । ध्यानयोगयोरस्य-
तेऽनेनेति ध्यानयोगासनम्, तत्र । एकं ध्यानयोगासनस्य ॥

अथ ब्रह्मवर्चसम् ।

वृत्ताध्ययनवर्द्धिः

१ वृत्तं वेदवाक्यस्य परिपालनम्, अध्ययनं व्रत-
१० ग्रहणपूर्वकं गुरुमुखेन वेदाभ्यसनम्, तयोर्ऋद्धिर्वृत्ताध्ययनवर्द्धिं
ब्रह्मवर्चसम् उच्यत इत्यन्वयः । ब्रह्मणस्तपःस्वाध्यायादेर्वर्चः
ब्रह्मवर्चसम् । 'ब्रह्महस्तिभ्यां वर्चसः' ५।४।७८ ॥ इत्यप्समा-
सान्तः । "वृत्ताध्ययनसम्पत्तिरिष्यते ब्रह्मवर्चसम्" [हलायुध-
कोशः २।३९७ ॥] इति हलायुधः । एकं चारित्र्याध्ययनसम्पदः ॥

पाठे स्याद् ब्रह्माञ्जलिरञ्जलिः ॥८३८॥

१ पाठे वेदपाठे अञ्जलिः प्रणामार्थं मुकुलितं हस्तयुगं
ब्रह्माञ्जलिः उच्यत इत्यन्वयः । ब्रह्मणो वेदाय अञ्जलिः
प्रणामार्थं मुकुलितं हस्तयुगं ब्रह्माञ्जलिः । "सामवेदपाठे हि
स्वरविभागार्थमञ्जलिः, स ब्रह्माञ्जलिः" [ ] इति माधव्यादयः ।
२० "अध्ययनस्यादावन्ते च गुरवे प्रणवोच्चारणपूर्वको योऽञ्जलिः
क्रियते, स ब्रह्माञ्जलिः" [ ] इति तु मिश्राः । एकं वेदपाठे
कृताञ्जलेः ॥८३८॥

पाठे तु मुखनिष्क्रान्ता विप्रुषो ब्रह्मबिन्दवः ।

१ पाठे वेदाध्ययने मुखनिष्क्रान्ता वदनानिर्गता
विप्रुषो जलकणा ब्रह्मबिन्दवः प्रोच्यन्ते । ब्रह्मणो वेदस्यैव
बिन्दवो जलकणा ब्रह्मबिन्दवः । एकं वेदपाठे मुखनिः-
सृतजलकणस्य ॥

साकल्यवचनं पारायणम्

१ सकलस्य भावः साकल्यम्, साकल्येन सामस्त्येन

वचनमध्ययनं साकल्यवचनम् । पारमयन्ते प्राप्नुवन्त्यनेन पारा- ३०
यणम् । 'अयं गतौ' (भा.आ.से.), करणे ल्युट् । एकं
साकल्येन अध्ययनस्य ॥

कल्पे विधिक्रमौ ॥८३९॥

१ कर्तव्यतोपदेशः कल्पः । कल्पते फलजननाय
समर्थो भवति कल्पः । 'कृपू सामर्थ्ये' (भा.आ.से.), पचाद्यच्,
'कृपो रो लः' ८।२।१८ ॥ तत्र । २ विधीयते सम्पाद्यते फला-
र्थिभिरिति विधिः । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे
घोः किः' ३।३।९२ ॥ । ३ क्रम्यते आरभ्यत इति क्रमः ।
'क्रमु पादविक्षेपे' (भा.प.से.), घञ्, 'नोदात्तोपदेशः' ७।३।३४ ॥
इति न वृद्धिः । "कल्पवित् कल्पयामास" [रघुवंशम्, सर्गः- ४०
१, श्लो-६] "यथाविधिहुताग्नीनाम्" [रघुवंशम्, सर्गः-१, श्लो-
९४] इत्युभयमपि रघुः । त्रीणि विधेः ॥८३९॥

मूलेऽङ्गुष्ठस्य स्याद् ब्राह्मं तीर्थम्

१ अङ्गुष्ठस्यादौ मूले तीर्थं ब्राह्मं स्यादित्यन्वयः ।
ब्रह्मा देवताऽस्य ब्राह्मम् । 'साऽस्य देवता' ४।२।२४ ॥ इत्यण्,
'साऽस्य देवता' ४।२।२४ ॥ इत्यण्, 'ब्राह्मोऽजातौ' ६।४।१७९ ॥
इति साधु । देवेभ्यस्तीर्यतेऽनेनेति तीर्थम् । 'तृ प्लवन-
तरणयोः' (भा.प.से.), 'पात्तुदि-' (उणा-१६४) इत्यादिना
थक् । एकं ब्रह्मतीर्थस्य ॥

कायं कनिष्ठयोः । ५०

१ कनिष्ठयोर्मूले कः प्रजापतिर्देवताऽस्येति कायम्,
तीर्थम् । 'कस्येत्' ४।२।२५ ॥ इति कशब्दादणप्रत्यय इकारो-
ऽन्तादेशः वृद्ध्यायादेशौ च । कनिष्ठयोरिति द्वित्वम् ।
अञ्जलिमध्येन प्रजापतिभ्योजल(-ऽञ्जलि-)दानात् । एकं
प्रजापतितीर्थस्य ॥

पित्र्यं तर्जन्यङ्गुष्ठान्तः

१ तर्जन्यङ्गुष्ठमध्ये पितरो देवताऽस्य पित्र्यम् । 'वाय्वृ-
तुपित्रुषसो यत्' ४।२।३१ ॥ इति यत् । एकं पितृतीर्थस्य ॥

दैवतं त्वङ्गुलीमुखे ॥८४०॥

१. '-त्त-' इति ४॥ २. इतोऽग्रे १.३.४ प्रतिषु 'तु' इति दृश्यते ॥ ३. 'प्रमाणार्थ' इति ३॥ ४. '-णो' इति ३.४॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-
२, ब्रह्मवर्चाः, श्लो-४३५, पृ.५२३॥, तत्र "सामवेदपाठे स्वरविभागार्थं योऽञ्जलिः स 'ब्रह्माञ्जलिः' इति तु माधव्यादयः ॥" इति दृश्यते ॥
६. '-ठेऽञ्जलेः' इति १.२॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।३९ ॥ ८. '-व्योपदेशः' इति ३॥ ९. 'सम्प-' इति ३॥ १०. 'वृद्धिनिषेधः' इति १॥
११. 'स्य' इति ४॥ १२. 'इति' इति ३ प्रतौ नास्ति ॥

१ अङ्गुलीनां मुखेऽग्रभागे देवतानामिदं दैवतम् ।
'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण् । एकं देवतीर्थस्य । यद्
याज्ञवल्क्यः-

“कनिष्ठातर्जन्यङ्गुष्ठमूलान्यग्रं करस्य च ।

प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् ॥१॥”

[याज्ञवल्क्यस्मृतिः, आचाराध्यायः, श्रौ-१९] इति । [शेषश्चात्र-
करमध्ये सौम्यं तीर्थम्] ॥८४०॥

^१ब्रह्मत्वं तु ^२ब्रह्मभूयं ^३ब्रह्मसायुज्यमित्यपि ।

१ ब्रह्मणो ज्ञानस्य भावो ब्रह्मत्वम्, ब्रह्मशब्दोऽत्र
१० ज्ञानपर्यायः । २ ब्रह्मणो भवनं तादृष्यं ब्रह्मभूयम् । ‘भुवो
भावे’ ३।१।१०७ ॥ [इति] क्यप् । ३ योजनं युक्, सम्पदा-
दित्वात् क्विप् । युजा सहितः सयुक्, तद्भावः सायुज्यं ।
‘वोपसर्जनसय’ ६।३।८२ ॥ इति सहस्य सभावः । ब्रह्मणा संयु-
नक्ति आत्मना सम्बन्धाति^३ सयुक् (संयुक्) । ‘सत्सूद्विष-’
३।२।६१ ॥ इति क्विप् । तद्भावः सायुज्यमिति (सांयुज्यमिति)
वा । यद्वा सह युग् योगोऽस्य सयुक्, तद्भावो वा सायुज्यम् ।
ब्रह्मणा ज्ञानेन सायुज्यं ब्रह्मसायुज्यम् । त्रीणि ब्रह्मत्वस्य ।
‘ब्रह्मपणउं’ इति भाषा ॥

देवभूयादिकं तद्वत्

१ देवस्य भावो देवभूयम् । ‘भुवो भावे’ ३।१।१०७ ॥
[इति] क्यप् । तेन ब्रह्मभूयशब्देन तुल्यं तद्वत्, भवतीति
क्रियाध्याहारो वाक्यत्वात् । स्यादेरिवेत्यनेन भवतीति क्रिया-
सादृश्ये वृत्तप्रत्ययः, इवस्य सादृश्याऽर्थद्योतकत्वात् । देवज्ञ २।१० वम्
देवसायुज्यं चेत्यर्थः । आदिशब्दात् स्वर्भूयम्, स्वर्गत्वम्, स्वर्ग-
सायुज्यं च । एकं देवत्वस्य ॥

अथोपाकरणं श्रुतेः ॥८४१॥

संस्कारपूर्वग्रहणं स्यात्

१ उपाक्रियतेऽनेन उपाकरणम् । करणे ल्युट् ।
श्रुतेर्वेदस्य ॥८४१॥ संस्कारपूर्वं विधिपूर्वकं ग्रहणम् आदा-

नम्, “रोहिण्यां छन्दांस्युपाकुर्यात्” [ ] इति हि श्रुतेः । एकं ३०
वेदपाठारम्भे विशिष्टविधेः ॥

स्वाध्यायः पुनर्जपः ।

१ स्वस्य वेदस्याऽध्ययनं स्वाध्यायः । ‘इङ् अध्ययने’
(अ.आ.अ.), ‘इङश्च’ ३।३।२१ ॥ इति घञ् । २ जपनं जपः ।
‘व्यधजप(जपोः)-’ ३।३।६१ ॥ इत्यप् । द्वे जपस्य ॥

औपवस्त्रं तूपवासः

१ उपवस्ता प्राप्नोऽस्य औपवस्त्रम् । ‘उपवस्त्रा-
दिभ्यः’ ( ) इत्यण् । “‘वसु स्तम्भे’(दि.प.से.), उपपूर्वाद्
भावे क्तः, उपवस्तम्” [ ] इति मिश्राः । “उपवस्तस्येदम्
औपवस्तम्” [ ] इत्येके । “उपवस्त्रम्” [ ] इत्यन्ये । ४०
यत्स्मृतिः-“माषान् मधुमसूरांश्च वर्जयेदौपवस्त्रके” [ ]
इति । २ उपवसनम् उपवासः, पुंक्ली. । ‘वस निवासे’
(भा.प.अ.), भावे घञ् । उपोषितं च, उपोषणमपि । ‘उप
दाहे’(भा.प.से.), “अयमप्यभोजने वर्तते” [ ] इति माधवः ।
द्वे उपवासस्य ॥

कृच्छ्रं सान्तपनादिकम् ॥८४२॥

१ सान्तपनं चान्द्रायणं प्राजापत्यादिकं प्रायश्चित्तं
कृच्छ्रं पदवाच्यम् । कृन्तति पापं कृच्छ्रम्, पुंक्लीबलिङ्गः ।
कृच्छ्रं नाम तपः । ‘कृतेश्छक्’ (उणा-१७८) इति रक्,
छगागमश्च । यद्वा कृच्छ्रयति कृच्छ्रम्, ‘तत्करोति-’ (गणसू- ५०
३।१।२६ ॥) इति ण्यन्तादच् । यथा-

“गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।

एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ॥१॥”

[मनुस्मृतिः, अध्या-११, श्रौ-२१२] इति स्मृतिरपि ।

“त्र्यहं सायं त्र्यहं प्रातस्त्र्यहमद्यादयाचितम् ।

त्र्यहं परं च नाश्नीयात् कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ॥२॥”

[मनुस्मृतिः, अध्या-११, श्रौ-२११] इति । आदिग्रहणात्
चान्द्रायणादि । “कृच्छ्रमाख्यातमाभीले ‘पापसान्तपनादिनोः’

[विश्वप्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्रौ-६१] इति महेश्वरः । एकं
सान्तपनादितपसः ॥८४२॥

६०

१. ‘-देशिन्य-’ इति याज्ञवल्क्यस्मृत्याम्, पृ.९ ॥ २. ‘सम्बन्धाति आत्मना’ इति ४ ॥ ३. इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘स’ इति दृश्यते ॥ ४. इतोऽग्रे १.२.४ प्रतपि
‘वा’ इति दृश्यते ॥ ५. समुपसर्गपूर्वकविग्रहप्रदर्शनेन ‘ब्रह्मसायुज्यम्’ इत्यपि भवति ॥ ६. ‘-णो’ ३, ‘-णौ’ इति ४ ॥ ७. ‘सादे-’ इति ४ ॥ ८.
‘वन्त्र-’ इति ३ ॥ ९. द्र. अम.क्षीर. २।७।४० ॥, पृ.१७१ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।८४१ ॥, पृ.१८६ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्रौ-
४३४, पृ.५२३ ॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।८४१ ॥, पृ.१८६ ॥ १२. ‘-स्तके’ इति ३ ॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।५२ ॥ १४. ‘-च्छ्रं’ इति १ ॥
१५. ‘कृतेश्छः कृ च’ (उणा-१७८) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १६. ‘सान्तपं’ इति १.२ ॥ १७. “त्र्यहं प्रातस्त्र्यहं सायं त्र्यहमद्यादयाचितम् । त्र्यहं परं
च नाश्नीयात् प्राजापत्यं चरन् द्विजः” इति मनुस्मृत्याम्, ११।२११ ॥, पृ.४५८ ॥ १८. ‘तपः-’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१३० ॥

प्रायः^१ संन्यास्यनशने

१ प्रकर्षेण अयन्ते परलोकमनेनेति प्रायः, पुंसि, अकारान्तः । “पुमान् प्रायः” [अमरकोषः २।७।५२ ॥] इत्यमरः । प्रपूर्वः ‘अय गतौ’ (भ्वा.आ.से.), करणे घञ् । ‘इण् गतौ’ (अ.प.अ.) अस्माद् ‘एरच्’ ३।३।५६ ॥ वा । “प्रायश्चा-
१० ऽनशने मृत्यौ तुल्यबाहुल्ययोरपि” [विश्वप्रकाशकोशः, यान्तवर्गः, श्लो-९] इति महेश्वरः । यथा-“प्रायोपवेशनमतिनृपतिर्बभूव” [रघुवंशम्, सर्गः-८, श्लो-९४] इति । संन्यासनं संन्यासः सर्व-
त्यागेन मरणाध्यवसायः, सोऽस्त्यस्य संन्यासि । ‘अत इनि-
१० ठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीति । ‘सर्वत्यागेन मरणाध्यवसाययुक्तं संन्यासि च तदनशनं च संन्यास्यनशनम्, तत्र । एकमनशनस्य ॥

नियमः^१ पुण्यकं^२ व्रतम्^३ ।

१ नियम्यतेऽत्राद्यत्रेति नियमः । ‘यमु नियमने’ ( ), ‘यमः समुपनिविषु च’ ३।३।६३ ॥ इत्यप् । यत्कर्म [अ] नित्यं कर्तव्यम्, न तु यावज्जीवम्, आगन्तुः कादाचित्कैः कामना (कामनया) समयविशेषादिभिः सहकारिभिः साध्यमुपवासादि, तन्नियमशब्दवाच्यमित्यर्थः । २ पुण्यमेव पुण्यकम् । स्वार्थे कन् । ३ व्रियते उपवासाद्यत्रेति व्रतम्, पुंक्ली । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा.उ.से.), बाहुलकात् ‘पृषिरञ्जिभ्यां कित्’ (उणा-३९१) २० इत्यतच्, ‘इको यणचि’ ६।१।७७ ॥ । “वृत्त्यते वृज्यते सर्व-
भोगोऽत्र” [ ] इति सुबोधिनीकारः । व्रतेर्धातोः ‘पुंसि संज्ञायां घः-’ ३।३।११८ ॥ इति घप्रत्ययः, व्रतिश्च वर्जनार्थः । सामान्येन एभिस्त्रिभिरुपवासादिरुच्यत इत्यर्थः । त्रीणि नियमस्य । ‘आखडी’ इति भाषा । (‘शेषश्चात्र-“अथ स्यान्नियमे तपः” [शेषनाममाला ३।१५३ ॥]) ॥

चरित्रं^१ चरिताचारौ^२ चारित्रचरणे^३ अपि ॥८४३॥वृत्तं^६ शीलं^७ च

१ चर्यतेऽनेन चरित्रम् । ‘चर गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘अर्तिलूधू[सू]खनसहचर इत्रः’ ३।२।१८४ ॥ । २ चर्यते स्म ३० चरितम् । निष्ठा । ३ आचरणम् आचारः । भावे घञ् । ४ चरित्रमेव चारित्रम् । प्रज्ञादित्वात् स्वार्थेऽण् । ‘चरेर्णिच्-

(चरेर्वृते)’ (उणा-६११) इति इत्रच् वा । ५ चर्यते चरणम् । कर्मणि ल्युट् ॥८४३॥ ६ वर्तनं वृत्तम् । भावे निष्ठा । ७ शेते सुखमनेनेति शीलम्, पुंक्ली । ‘शिडो धुग्लग्वालङ्-
वलङ् (धुक्लक्लज्वालनः)’ (उणा-४७८) इति लक् । ‘शील समाधौ’ (भ्वा.प.से.), भावे घञि वा । सप्त चारित्रस्य ॥

सर्वेनोर्ध्वंसिजप्येऽघमर्षणम् ।

१ सर्वेनसां सर्वपापानां^१ ध्वंसि विध्वंसनशीलं यज्जप्यम्, अदैवत्यो^२ मन्त्रस्तज्जपो वा, त्रिरात्रोपवासादिस्तूप-
चारात्, सर्वेनोर्ध्वंसिजप्यम्, तत्र । अघं पापं मृष्यते शोध्यते- ४०
ऽनेन अघमर्षणम्, वाच्यलिङ्गम् । करणे ल्युट् । एकं सर्व-
पापविनाशकजपस्य ॥

समास्तु^१ पादग्रहणाभिवादनोपसङ्ग्रहाः^२ ॥८४४॥

१ पादयोरन्तर्ग्रहणं पादग्रहणम्, पादस्पर्श इत्यर्थः । २ अभिमुखीकृत्य सम्बोध्य वादनमाशिषो वचनं मह्यमा-
शिषं देहीति यया क्रियते, अभिपूर्वाद्^३ वदेर्ण्यन्तात् स्त्री-
त्वाविक्षायां ल्युट्, [अभिवादनम्] । ३ उपसङ्ग्रहणम्
उपसङ्ग्रहः । यन्मनुः-

“विन्यस्तपाणिना कार्यमुपसङ्ग्रहणं गुरोः ।

वामेन वामः स्प्रष्टव्यो दक्षिणेन तु दक्षिणः” ॥१॥” ५०
[मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-७२] इति । “समे तु पादग्रहण-
मभिवादनमित्युभे” [अमरकोषः २।७।४१ ॥] इत्यमरः । त्रीणि
गुरुपादवन्दनस्य ॥८४४॥

उपवीतं यज्ञसूत्रं प्रोद्धते दक्षिणे करे^६ ।

१ उपाधिक्येन वेति शोभते उपवीतम्, पुंक्ली-
बलिङ्गम्^१ । ‘वी गतिप्रजनकान्त्यशन(सन)खादनेषु’ (अ-
प.अ.), कर्तरि क्तः । २ यज्ञविधिधृतं सूत्रं [यज्ञसूत्रम्],
(‘पवित्रमिति चैकार्थाः’) । शाकपार्थिवादिः । दक्षिणे करे
प्रोद्धत इति दक्षिणकराधोनिक्षिप्तसूत्रे इत्यर्थः । “उपवीतं
ब्रह्मसूत्रं प्रक्षिप्तं^२ दक्षिणे करे” [हलायुधकोशः २।४०७ ॥] ६०
इति हलायुधः । यज्ञोपवीतम्, ब्रह्मसूत्रम्, पवित्रमिति
चैकार्थाः । द्वे उपवीतस्य ॥

१. ‘सन्धा-’ इति ३.४ ॥ २. ‘-देशन-’ इति ४ ॥ ३. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।३६१ ॥, पृ. २०९ ॥ ४. ‘-क्त-’ इति २ ॥ ५. ‘क-’ इति ३.४ ॥ ६. ३.४ प्रत्योर्नास्ति ॥ ७. ३ प्रतौ नास्ति ॥ ८. ‘घः’ इति ४ ॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४ प्रतिषु न दृश्यते ॥ १०. ‘-ञ्’ इति ३ ॥ ११. ‘पापानां’ इति ४ ॥ १२. ‘शशब्दवत्यो’ इति ४ ॥ १३. ‘वा-’ इति ४ ॥ १४. ‘-णं’ इति ४ ॥ १५. “व्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसङ्ग्रहणं गुरोः । सव्येन सव्यः स्प्रष्टव्यो दक्षिणेन च दक्षिणः” इति मनुस्मृत्याम्, पृ. ४३ ॥ १६. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।४९ ॥ १७. ‘पुंक्ली.’ इति ३.४ ॥ १८. कोष्ठान्तर्गतपाठोऽधिकः प्रतिभाति, अत्राऽसङ्गतत्वाद्ग्रे वक्ष्यमाणत्वाच्च ॥ १९. ‘-से’ इति ३ ॥

प्राचीनाऽऽवीतमन्यस्मिन्

१ अन्यस्मिन् श्राद्धादौ वामकराधोदेशे 'निहितयज्ञ-
सूत्रे, प्रागेव प्राचीनम्. ('प्राचीनमावीयते स्म प्राचीनावीतम्) ।
'वी गत्यादौ' (अ.प.अ.), निष्ठा । एकं वामकराधोदेशे निहित-
यज्ञसूत्रस्य ॥

निवीतं कण्ठलम्बितम् ॥८४५॥

१ करद्वये बहिःकृते ऋजुभावेन कण्ठलम्बितं तत्,
कण्ठादधोभागेन वीतं गमनस्य निवीतम् । नि इति प्रकृति-
भावात् । "पथो (रथ्यधो-) भावविन्यासे" [मेदिनीकोषः,
१० अव्ययवर्गः, श्लो-४१] इति मेदिनिः । कण्ठे गले ऋजु सरलं
लम्ब्यते स्म कण्ठलम्बितम् । यन्मनुः-

"प्रोद्धते दक्षिणे पाणवुपवीत्युच्यते द्विजः ।

सव्ये प्राचीनमावीतं (-ती) निवीती कण्ठसज्जने ॥१॥"

[मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-६३] इति । एकं 'कण्ठीकरणं'
इति ख्यातस्य ॥८४५॥

प्राचेतसस्तु वाल्मीकिर्वल्मीककुशिनौ कविः ।

मैत्रावरुणवाल्मीकौ

१ प्राचेतसोऽपत्यं प्राचेतसः । 'तस्यापत्यम्' ४।१।१२ ॥
इत्यण् । "ऋष्यन्धकवृष्णि-४।१।११४ ॥ इत्यण्" [ ] इत्येके । २
२० वल्मीकस्याऽपत्यं वाल्मीकिः । 'ब (बा) ह्वादिभ्यश्च' ४।१।१६ ॥
इतीञ् । ३ वल्मीकभवत्वाद् वल्मीकः, आद्यस्वरादिः । ४
कुशाः सन्त्यस्य कुशी । 'अत इतिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः ।
५ कवते कविः । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा.आ.अ.), ' -इन्' (उणा-
५.५७) इतीन् । आदिकविरपि । ६ मित्रावरुणयोरयं मैत्रा-
वरुणः । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण् । मैत्रावरुणिरपि । ७
वल्मीकस्याऽयं वाल्मीकः, द्वितीयस्वरादिः । 'तस्येदम्'
४।३।१२० ॥ इत्यण् । सप्त वल्मीकर्षेः ॥

वेदव्यासस्तु माठरः ॥८४६॥

द्वैपायनः पाराशर्यः कानीनो बादरायणः ।

३० व्यासः

१ वेदार्थान् व्यासयति प्रपञ्चयति वेदव्यासः ।
व्याङ्पूर्वो 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), अस्माद्धेतुमण्णिजन्तात्
'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । यद्भारते- "वेदार्था भारते न्यस्ताः" [ ]
इति । २ मठरस्याऽपत्यं माठरः । विदादित्वाद् यञ् । ॥८४६॥
३ द्वीपस्याऽपत्यं द्वैपायनः । नडादित्वात् फक्, फस्यायना-
देशः । ४ परान् शृणार्तिं पालयति पराशरः । 'शृ हिंसायाम्'
(क्र्या.प.से.), पचाद्यच् । पराशरस्याऽपत्यं पाराशर्यः । ['गर्गा-
दिभ्यो यञ्' ४।१।१०५ ॥ इति यञ्], 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥
इत्यकारलोपः । ५ कन्याया अपत्यं कानीनः । 'कन्यायाः
कनीन च' ४।१।११६ ॥ इत्यण्, कनीनादेशश्च । ६ बदरस्याऽपत्यं ४०
बादरायणः । 'नडादिभ्यः फक्' ४।१।१९९ ॥ इति फक् । ७
व्यस्यति वेदार्थमिति व्यासः । व्याङ्पूर्वः 'असु क्षेपणे'
(दि.प.से.), पचाद्यच् । सप्त कृष्णद्वैपायनस्य ॥

अस्याऽम्बा सत्यवती वासवी गन्धकालिका ॥८४७॥

योजनगन्धा दाशेयी^{११} शालङ्कायनजा च सा ।

१ अस्य व्यासस्य, अम्बा जनयित्री सत्यवती ।
सत्यमस्त्यस्याः सत्यवती । 'तदस्याऽस्ति' ५।२।१९४ ॥ इति
मनुषु, 'मादुपधायाः' ८।२।१९ ॥ इति वत्वम्, 'उगितश्च' ४।१।१६ ॥
इति डीप् । २ वसोरियं वासवी । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥
इत्यण्, 'टिड्ढाणञ्' ४।१।१५ ॥ इति डीप् । ३ गन्धेन युक्ता ५०
काली गन्धकाली, ततः कनि, 'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्व-
त्वे गन्धकालिका ॥८४७॥ ४ योजनव्यापी गन्धोऽस्या
योजनगन्धा । ५ दाशी धीवराङ्गना, तस्या अपत्यं दाशेयी ।
'स्त्रीभ्यो ठक्' ४।१।१२० ॥, ढस्य एयादेशः । ६ शालङ्काय-
नाज्जाता शालङ्कायनजा, तालव्यादिः । 'पञ्चम्यामजातौ'
३।२।१८८ ॥ इति डः । षट् कृष्णद्वैपायनमातुः ॥ शेषश्चात्र-
"सत्यवत्यां गन्धवती मत्स्योदरी" [शेषनाममाला ३।१५४ ॥] ॥

जामदग्न्यस्तु रामः स्याद् भार्गवो रेणुकासुतः ॥८४८॥

१ जमदग्नेरपत्यं जामदग्न्यः । गर्गादित्वाद् यञ् । २
स्मतेऽसौ रामः । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), ज्वला- ६०
दित्वाण्णः । परशुरामोऽपि । ३ भृगोरपत्यं भार्गवः ।

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।५० ॥ २. 'निहितं' इति ३.४ ॥ ३. ' -त्रं' इति ३ ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ३ प्रती 'आवीयते स्म, आवीतम्, प्राचीनं
च तदार्थतः च प्राचीनावीतम्' इति दृश्यते ॥ ५. 'उद्धते' इति मनुस्मृत्याम्, २।६३ ॥, पृ.४२ ॥ ६. 'प्राचीनआवीती' इति मनुस्मृत्याम्, २।६३ ॥,
पृ.४२ ॥, 'सव्ये प्राचीनआवीतीति छन्दोऽनुरोधादुक्तम्' इति तट्टीका ॥ ७. ' -ठाभरणे' इति ३ ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।८४७ ॥, पृ.१८७ ॥ ९.
'शृणार्ति' २.३.४ ॥ १०. 'व्यसति' इति ३ ॥ ११. 'दासेयी' इति ३.३ ॥ १२. 'वा-' इति ४ ॥ १३. 'सौरभ्यमस्याः' इति ३ ॥ १४. 'यत्' इति ३ ॥

‘ऋष्यन्धकवृष्णि-’ ४।१।११४४ इत्यण् । ४ रेणुकायाः सुतो रेणुकासुतः । रेणुकेयोऽपि । चत्वारि परशुरामस्य ॥८४८॥

नारदस्तु देवब्रह्मा पिशुनः कलिकारकः ।

१ नराणां समूहो नारम् । ‘तस्य समूहः’ ४।२।३७ ॥ इत्यण् । नारं द्यति खण्डयति कलहरुचित्वाद् नारदः । ‘दो अवखण्डने’ (दि.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥ । २ देवानां ब्रह्मा देवब्रह्मा, नकारान्तः । ३ पिशुनयति कथयति पिशुनः । ‘पिशोः किच्च’ (उणा-३७५) इत्युनन् । ४ कलिं करोति कलिकारकः । ण्वल् । चत्वारि नारदस्य ॥

१० वसिष्ठोऽरुन्धतीजानिः

१ वसुमत्तमो वसिष्ठः, दन्त्यमध्यः । “वसुमत्तरो वसीयान् । मतुबन्तादित्रीयसुनोः ‘विन्मतोर्लुक्’ ५।३।६५ ॥ इति मतुपो लुकि [तुरि]ष्ठेमेयस्सु’ ६।४।१५४ ॥ इति वर्तमाने ‘टेः’ ६।४।१५५ ॥ इति टिलोपः । अस्मादेव लुग्विधानाद-गुणवचनादपि मत्वन्तादिष्ठनीयसुनावनुमीयेते” [मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-७३०] इति माधवः । २ अरुन्धती जाया यस्य अरुन्धतीजानिः । ‘जायाया निङ्’ ५।४।१३४ ॥, ‘लोपो व्योर्वलि’ ६।१।६६ ॥ । द्वे वसिष्ठस्य ॥

अक्षमाला त्वरुन्धती ॥८४९॥

१ अक्षाणां माला अक्षमाला । ‘अर्शआदि-भ्योऽच्’ ५।२।१२७ ॥ । न क्षमा लातीति वा, आकाशगामि-त्वात् । २ (‘न रुणद्धि अरुन्धती’) । द्वे वसिष्ठपत्न्याः ।

त्रिशङ्कुयाजी गाधेयो विश्वामित्रश्च कौशिकः ।

१ त्रिशङ्कुं याजयति त्रिशङ्कुयाजी । यजेर्णिजन्ताद् ग्रहादित्वाणिनिः । २ गाधेरपत्यं गाधेयः । ‘इतश्चानिजः’ ४।१।१२२ ॥ इति ठक् । ३ विश्वं मित्रमस्य विश्वामित्रः । ४ कुशिकस्याऽपत्यं कौशिकः । विदादित्वादञ् । चत्वारि विश्वामित्रस्य ॥

कुशारणिस्तु दुर्वासाः

१ कुशारणिग्रहणात् कुशारणिः । २ दुष्टं वासो- ३०
ऽस्य दुर्वासाः । ‘अत्वसन्तस्य चाधातोः’ ६।४।१४ ॥ इति दीर्घः । द्वे ‘दुर्वासा’ इति ख्यातस्य ॥

शतानन्दस्तु गौतमः ॥८५०॥

१ शतं बहूनां नन्दयत्याह्लादयति शतानन्दः । ‘टुणदि (टुनदि) समृद्धौ’ (भ्वा.प.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१ ॥ । २ गौतमस्याऽपत्यं गौतमः । ‘ऋष्यन्धकवृष्णि-’ ४।१।११४४ इत्यण् । द्वे गौतमस्य ॥८५०॥

याज्ञवल्क्यो ब्रह्मरात्रियोगेशोऽपि

१ याज्ञवल्क्यस्याऽपत्यं याज्ञवल्क्यः । गर्गादित्वाद् यज्ञ् । २ ब्रह्मैव रात्रिरस्य ब्रह्मरात्रिः, सदा योगनिद्रापर- ४०
वशत्वात् । ३ योगस्य ईशः योगेशः । योगीशोऽपि । त्रीणि याज्ञवल्क्यस्य ॥

अथ पाणिनी ।

सालातुरीयदाक्षेयौ

१ पणनं पणः स्तुतिः, पणोऽस्याऽस्ति पणी, पणिनो-
ऽपत्यं पाणिनः, पाणिनस्याऽपत्यं पाणिनिः । ‘अत इज्’
४।१।१५ ॥, तत्र । २ सालातुरं अभिजनो निवासोऽस्य
सालातुरीयः, दन्तसादिः । सालातुराच्छण् । ३ दाक्षेयं अपत्यं
दाक्षेयः । ‘इतश्चानिजः’ ४।१।१२२ ॥ इति ठक् । दाक्षी-
पुत्रोऽपि । “दाक्षीपुत्रस्य तन्त्रे ध्रुवमयमभवत् कोऽप्यधीती ५०
कपोतः” [नैषधीयचरितम्, सर्गः-१९, श्लो-६१] इति श्रीहर्षः ।
त्रीणि पाणिनिमुनेः ॥

गोनर्दीये पतञ्जलिः ॥८५१॥

१ गोनर्दे भवो गोनर्दीयः । ‘वृद्धाच्छः’ ४।२।१-
११४ ॥ इति छः । २ पततोऽञ्जलिः पतञ्जलिः । (‘द्वे
पतञ्जलिमुनेः’) ॥८५१॥

कात्यायनो वरुचिर्मेधाजिच्च पुनर्वसुः ।

१. ‘रे-’ इति १.४ ॥ २. ‘पशु-’ इति १.२ ॥ ३. १.२.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ४. ‘पिशिः’ इति ४ ॥ ५. इदं सूत्रमितन्त्रत्ययविधानं करोत्यतः ‘क्षुधिमिशिमिथिभ्यः कित्’ (उणा-३३५) इत्यनेनोन्मत्त्ययो युक्तः ॥ ६. ‘वशि-’ इति २.३ ॥ ७. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४ प्रतिषु न दृश्यते ॥ ८. ‘वसि-’ इति ४ ॥ ९. ‘अरुन्धत्याः’ इति ३ ॥ १०. ‘-तीति’ इति ३ ॥ ११. ‘मित्रे चर्षो’ ६।३।१३० ॥ इति दीर्घः ॥ १२. ‘बहूनां’ इति ३.४ ॥ १३. ‘यागे-’ इति १ ॥ १४. ‘यच्’ इति ४ ॥ १५. ‘-होव’ इति २ ॥ १६. ‘या-’ इति १.२.४ ॥ १७. ‘या-’ इति १ ॥ १८. ‘-ल्कस्य’ इति १.२.३ ॥ १९. ‘-स्तीति’ इति ४ ॥ २०. अधुना पाकिस्तानाख्यदेशे ‘लाहोर’ इति ॥ २१. ‘-च्छः’ इति ३ ॥ २२. ‘दाक्षा’ इति ४ ॥ २३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४ प्रतिषु न दृश्यते ॥ २४. ‘-ने’ इति ३.४ ॥

१ 'कतस्याऽपत्यं कात्यः । गर्गादित्वाद् यञ् । तस्याऽपत्यं कात्यायनः । 'यजिजोश्च' ४।१।१०१ ॥ इति फक्, फस्यायनादेशः । २ वरा रुचिरस्य वररुचिः । ३ मेधया जयति पण्डितानिति मेधाजित् । ४ पुनरपि वसु द्रव्यमस्य पुनर्वसुः । पुनर्वस्वोर्जात इति वा । चत्वारि कात्यायनर्षेः ॥
अथ व्याडिर्विन्ध्यवासी नन्दनीतनयश्च सः ॥८५२॥

१ विशेषेण आसमन्ताद् अडति उद्यच्छते, डीयते खे चरतीति वा व्याडिः, पृषोदरादित्वात् । 'अड उद्यमे' (भा.प.से.), 'अडो वृश्चिकलाङ्गूलम्, तेन तैक्ष्ण्यं लक्ष्यते । १० विशिष्टोऽडस्तैक्ष्ण्यमस्य व्यडः, तस्याऽपत्यं व्याडिः, 'अत इज्' ४।१।१५ ॥, 'स्वागतादीनां च' ७।३।१७ ॥ इति ऐजागमप्रतिषेधः (वृद्धिप्रतिषेधैजागमयोर्निषेधः) '[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२४४] इति माधवः । २ विन्ध्ये वसति विन्ध्य-वासी । 'वस निवासे' (भा.प.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः । ३ नन्दन्यास्तनयो नन्दनीतनयः । नन्दनीशब्दो नन्दादित्वाद् डीषि प्रत्यये साधुः । 'ग्रहादित्वाणिनिप्रत्यये नन्दिनीति तृतीयस्वर-मध्येऽपि' [ ] इत्यन्ये । त्रीणि व्याडिमुनेः ॥८५२॥

स्फोटायने तु कक्षीवान्

१ स्फोटं शब्दस्फोटमयते स्फोटायनः । 'अय गतौ' (भा.आ.से.), नन्दादित्वाद् ल्युः, तत्र । 'स्फोटायनोऽपि (स्फोटनोऽपि) । २ कक्षा उद्योगोऽस्य कक्षीवान् । 'आसन्दीवदष्ठीवत्' ८।२।१२ ॥ इति सूत्रेण साधुः । एकं (द्वे) स्फोटायनस्य ॥

पालकाप्ये करेणुभूः ।

१ पालकैर्हस्तिचिकित्सकैराप्यते आसत्वेन गम्यते पालकाप्यः । 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४ ॥ इति ण्यत्, तत्र । २ करेणोर्हस्तिन्या भवति करेणुभूः । क्विप् । करेणवोऽपि । द्वे पालकाप्यमुनेः ॥

वात्स्यायने मल्लनागः कौटल्यश्चणकात्मजः ॥८५३॥

द्रामिलः पक्षिलस्वामी विष्णुगुप्तोऽङ्गुलश्च सः । ३०

१ वत्सस्याऽपत्यं वात्स्यः । गर्गादित्वाद् यञ् । वात्स्यस्याऽपत्यं वात्स्यायनः । 'यजिजोश्च' ४।१।१०१ ॥ इति फक्, तत्र । २ मल्लो नवनन्दच्छेदने स चासौ नागश्च मल्लनागः । 'वृन्दारकनागकुञ्जैः' २।१।६२ ॥ इति समासः । ३ कुटो घटः, तं लान्ति कुटलाः कुम्भीधान्याः, तेषामपत्यं कौटल्यः । गर्गादित्वाद् यञ् । ४ चणकस्य ऋषेरात्मजः चणकात्मजः । 'चाणक्योऽपि ॥८५३॥ ५ द्रामिलदेशे भवो द्रामिलः । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । ६ प्रशस्तौ पित्रोः पक्षावस्य स्तः पक्षिलः । '-पिच्छादिभ्यश्च' ५।२।१०० ॥ इतीलच् । स चासौ स्वामी च पक्षिलस्वामी । ७ विष्णुरेन गुप्यादिति विष्णुगुप्तः । 'किच्चौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४ ॥ इत्याशिषि क्त् । ८ अङ्गु शरीरावयवं लाति अङ्गुलः । 'ला दाने' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ । अष्टौ वात्स्यायनस्य । एते प्राचेतसाद्याः सर्वेऽपि ऋषिविशेषाः ॥

क्षतव्रतोऽवकीर्णी स्यात्

१ क्षतं विलुप्तं व्रतमनेन क्षतव्रतः । अवान्तरे कीर्णं विक्षिप्तं रेतोऽस्त्यस्य अवकीर्णी । मत्वर्थे इनिः । 'ब्रह्मचार्य-वकीर्णी स्यात् कामतस्तु स्त्रियं व्रजन्' [ ] इति स्मृतेः । एकं खण्डितव्रतस्य ऋषेः ॥

ब्रात्यः संस्कारवर्जितः ॥८५४॥ ५०

१ अष्टाचत्वारिंशत् संस्कारहीनः षोडशवर्षादूर्ध्वम-कृतव्रतरथो भ्रष्टगायत्रीको दानाद्यकर्ता द्विजो ब्रात्यः । ब्रातो यवादिः, स इवेत्यर्थे 'शाखादिभ्यो यः' ५।३।१०३ ॥ । यद्वा व्रते साधुः कालो ब्रत्यः, तत्र भवो ब्रात्यः प्रायश्चित्तार्हः । यत्स्मृतिः-

“अत ऊर्ध्वं त्रयोऽप्येते यथाकालमसंस्कृताः ।

सावित्रीपतिता ब्रात्या भवन्त्यार्यविगर्हिताः ॥१॥”

[मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-३९] इति । “ब्राते वृन्दे साधुः”

१. 'का-' इति १.२.४ ॥ २. 'यत्' इति ३.४ ॥ ३. '-वरस्य' इति २.४ ॥ ४. '-नीति' इति ३.४ ॥ ५. 'नन्दिनी-' इति २.३ ॥ ६. 'उड्डी-' इति ३.४ ॥ ७. '-दिः' इति ४.४ ॥ ८. '-क्ष्णं' इति ३.४ ॥ ९. '-जि' इति १.२.४ ॥ १०. 'स्फौ-' इति २.४ ॥ ११. '-णभूः' इति १.४ ॥ १२. 'कैणवोऽपि' इति ३.४ ॥ १३. 'कौटि-' इति १.३.४ ॥ १४. '-त्' इति ३.४ ॥ १५. '-न्दोच्छेदने' इति ३.४ ॥ १६. 'तां' इति ३.४ ॥ १७. 'लान्ति' इति १.३ ॥ १८. 'कुटि-' इति ३.४ ॥ १९. 'कौटि-' इति ३.४ ॥ २०. 'चाणि-' इति ४.४ ॥ २१. अष्टाध्याय्यां 'च' इति न दृश्यते ॥ २२. 'अङ्गु' इति १.२ ॥ २३. द्र. अम.क्षीर. २.७.५४ ॥, पृ. १७५ ॥, स्वोपज्ञटीका ३.८५४ ॥, पृ. १८८ ॥

[ ]इत्येके । संस्कारोऽत्रोपनयनम्, तेन वर्जितः संस्कार-
वर्जितः । एकं क्रियाहीनविप्रस्य ॥ ८५४ ॥

शिश्विदानः कृष्णकर्मा

१ श्वेतते शिश्विदानः । 'श्विताङ् वणै' (भ्वा.आ.से.),
'मुमुचान-' (हैमोणा-२७८) इत्यानप्रत्यये साधुः । अमरस्तु
शिश्विदिश्वैत्ये लिटः कानञ् वा ('श्विदि शैत्ये' (भ्वा.आ.से.),
'लिटः कान्-' ३।२।१०६ ॥, 'श्विता वणै' (भ्वा.आ.से.),
'सम्यान् च स्तुवः' (उणा-२४६) इत्यत आनजित्यनुवृत्तौ 'हुर्छेः
सनो लुक् छलोपश्च' (उणा-२४८) इत्यतः सनो लुगित्यनुवृत्तौ
१० 'श्वितेर्दश्च' (उणा-२४९) इत्यानच्रत्ययो दत्त्वं सनो लुक् च)
इत्याह । कृष्णं मलिनं कर्म आचारोऽस्य कृष्णकर्मा, दुराचार
इत्यर्थः । 'शिश्विदानो दुराचारे' [हलायुधकोशः २।४०४ ॥] इति
हलायुधः । एकं दुराचारद्विजस्य ॥

ब्रह्मबन्धुद्विजोऽधमः ।

१ ब्रह्मा बन्धुरिवाऽस्य ब्रह्मबन्धुः । द्विजो विप्रः,
अधमो गृह्य इत्यर्थः । एकमधमविप्रस्य ॥

नष्टाग्निर्वीरहा

१ नष्ट उच्छिन्नोऽग्निरस्य नष्टाग्निः । वीरोऽग्निः,
तं हतवान् वीरहा । क्विप् । वीरयति प्रभावन्तं करोति,
२० वीरः पूर्वोक्तोऽग्निः, तं हतवानिति वा । 'शूर वीर विक्रान्तौ'
(चु.आ.से.), चुरादिः, ततो ण्यन्तादच् । वीरहणौ, वीरहणः
इत्यादि । 'ब्रह्मभूण-' ३।२।८७ ॥ इत्यत्र ब्रह्मादिभ्य एव हन्तेः
क्विबिति भूतेः नियमाद् वर्तमानेऽपि क्वचित् क्विप् वा ।
एकं नष्टाग्निविप्रस्य ॥

जातिमात्रजीवी द्विजब्रुवः ॥ ८५५ ॥

१ जातिरेव जातिमात्रम् । "मात्रं त्ववधृतौ स्वार्थे"
[अनेकार्थसङ्ग्रहः २।४३६ ॥] इत्यनेकार्थः । तेन जीवति
जातिमात्रजीवी । ग्रहादित्वाणिनिः । द्विजश्चासौ ब्रुवश्च
द्विजब्रुवः । 'कृत्सितानि कुत्सनैः' २।१।५३ ॥ इति कर्म-
३० धारयः । ब्राह्मणब्रुवोऽपि । "जातिमात्रोपजीवी च कथ्यते

ब्राह्मणब्रुवः" [हलायुधकोशः २।४०६ ॥] इति हलायुधः । एकं
जातिमात्रजीविद्विजस्य ॥ ८५५ ॥

धर्मध्वजी लिङ्गवृत्तिः

१ धर्मस्य ध्वजश्चिह्नमस्य धर्मध्वजी । 'अत इनि-
ठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । २ लिङ्गेन जटादिधारणेन वृत्ति-
जीवनमस्य लिङ्गवृत्तिः । धर्मध्वज इत्यकारान्तोऽपि । यद्ध-
लायुधः- "धर्मध्वजो लिङ्गवृत्तिः" [हलायुधकोशः २।४०५ ॥]
इति हलायुधः । " " ('दाम्भिकवृत्तिद्विजे द्वौ') [ ] इति तट्टीका ।
द्वे दाम्भिकवृत्तिद्विजस्य ॥

वेदहीनो निराकृतिः । ४०

१ वेदेन स्वाध्यायेन हीनो वेदहीनः । २ आकृते-
जातिर्निःक्रान्तो निराकृतिः । यत्स्मृतिः-

"अनधीत्य तु यो वेदानन्यत्र कुरुते श्रमम् ।

स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयैः ॥ १ ॥"
[मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-१६८] । अस्वाध्यायोऽपि ।
"अस्वाध्यायो निराकृतिः" [हलायुधकोशः २।४०५ ॥] इति
हलायुधः । द्वेऽनधीतवेदविप्रस्य ॥

वार्ताशी भोजनार्थं यो गोत्रादि वदति स्वकम्

॥ ८५६ ॥

१ यो भोजनार्थं स्वकमात्मीयं गोत्रादि अन्वयादिकं ५०
वदति कथयति, स वार्ताशी इत्यन्वयः । सत्रादौ वार्तार्थमा-
जीविकानिमित्तमश्नाति वार्ताशी । 'अश भोजने' (ऋ.प.से.),
ग्रहादित्वाणिनिः । एकं [यो भोजनार्थं स्वकं गोत्रादि वदति,
तस्य] ॥ ८५६ ॥

उच्छिष्टभोजनो देवनैवेद्यबलिभोजनः ।

१ उच्छिष्टं भोजनमस्य उच्छिष्टभोजनः । देवस्य
नैवेद्यबलिर्भोजनमस्य देवनैवेद्यबलिभोजनः । एकं 'भरडा'
इति ख्यातस्य ॥

अजपस्त्वसदध्येता

१ नास्ति जपः स्वाध्यायोऽस्य अजपः । असदशोभ- ६०

१. ३प्रतौ नास्ति ॥ २. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारो न दृश्यते ॥ ३. वृत्तिनैतद्ग्रन्थेन शिश्विदानशब्दस्याऽन्यप्रकारेणाऽपि सिद्धिर्जायते, सा कोष्ठान्त-
र्गतपदचन्द्रिकापाठेन बोध्या ॥ ४. '-यन्ति' इति १॥ ५. इतोऽग्रे १प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ ६. 'कुत्सनानि' इति १.२.३ ॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः
२।७।५४ ॥ ८. 'ध्वजं' इति ४ ॥ ९. ३प्रतौ नास्ति ॥ १०. इतोऽग्रे १.२.३प्रतिषु 'हलायुधः' इति दृश्यते ॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ४प्रतौ 'वेदान्तके
वृत्तिद्विजे' इति दृश्यते ॥ १२. इतः पूर्वं ३प्रतौ 'द्वौ' इति दृश्यते ॥ १३. ३प्रतौ नास्ति ॥ १४. 'वेदान्तिकवृत्तिद्विजस्य' इति ४ ॥ १५. द्र.अम.क्षीर.
२।७।५४ ॥, पृ.१७४ ॥, स्वोपज्ञटीका ३।८५६ ॥, पृ.१८९ ॥, मनुस्मृत्याम्- 'अनधीत्य तु यो वेदान्' इत्यस्य स्थाने 'योऽनधीत्य द्विजो वेदम्' इति दृश्यते,
२।१६८ ॥, पृ.६२ ॥ १६. ३प्रतौ नास्ति ॥ १७. 'वार्तार्थ...निमित्तं' इति २, 'वार्तार्थजीविका-' इति ४ ॥ १८. '-लिभो-' इति २ ॥

नमधीते असदध्येता । 'इङ् अध्ययने' (अ.आ.अ.), तृच् ।
द्वे असदध्येतुः, अपठनशीलस्य वा ॥

शाखा^१रण्डोऽन्यशाखकः ॥८५७॥

१ शाखासु अन्यवेदशाखासु रमते शाखारण्डः ।
'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) ।
स्वशाखया रण्डो विरहितः शाखारण्ड इति वा । २ अन्याः
शाखा अस्य अन्यशाखः । अर्शआद्यच् । ततः स्वार्थे
कनि अन्यशाखकः । अत्र शाखाशब्दः पक्षान्तरे सन्तति-
विशेषार्थः । द्वे स्वशाखारहितविप्रस्य ॥८५७॥

१० शस्त्राजीवः काण्डस्पृष्टः

१ शस्त्रेण आयुधेन आजीवति शस्त्राजीवः । 'जीव
प्राणधारणे' (भ्वा.प.से.), अच् । २ स्पृष्टानि काण्डान्यनेन
काण्डस्पृष्टः । 'जातिकालसुखादिभ्यः परा निष्ठा वाच्या' (वा-
२।२।३६॥) । काण्डोऽधमः, स चासौ स्पृष्टश्चेति काण्डस्पृष्ट
इति वा । द्वे शस्त्रजीविद्विजस्य ॥

गुरुहा^१ नरकीलकः ।

१ गुरुं हन्ति गुरुहा । २ नरेषु कीलक इव नर-
कीलकः । द्वे गुरुहन्तृद्विजस्य ॥

मलो देवादिपूजायामश्राद्धः

२० १ मलते धारयति पापं मलः । 'मल धारणे' (भ्वा.
आ.से.), अच् । मलमस्याऽस्तीति, अर्शआदित्वाद्वाच् वा ।
देवाद्यर्चनविषयेऽश्राद्धः, श्रद्धावर्जित इत्यर्थः । एकं देवाद्यर्चायां
श्रद्धारहितस्य ॥

अथ मलिम्लुचः ॥८५८॥

पञ्चयज्ञपरिभ्रष्टः

१ मलिनं म्लोचति मलिम्लुचः । 'म्लुच (म्लुचु)
गतौ' (भ्वा.प.से.), मूलविभुजादित्वात् कः ॥८५८॥ पञ्चभिः
ब्रह्मदेवपितृभूतयज्ञैः परिभ्रष्टः पतितः पञ्चयज्ञपरिभ्रष्टः । एकं
ब्रह्मादिपञ्चयज्ञपरिभ्रष्टस्य ॥

३० निषिद्धैकरुचिः खरुः ।

१ निषिद्धा एकत्र रुचिरेण निषिद्धैकरुचिः । खनति
खोरति खुरति वा चिन्नं खरुः । 'खरुशङ्कुपी(पा)-
युनीलङ्गुलिगु' (उणा-३६) क्वन्ता निपात्यन्ते । एकमेक-
वस्तुनि निषिद्धरुचिविप्रस्य ॥

सुप्ते यस्मिन्नुदेत्यर्कोऽस्तमेति च क्रमेण तौ ॥८५९॥

अभ्युदिताऽभिनिर्मुक्तौ

१ यस्मिन् सुप्तेऽर्क उदेति उदयाद्रिमौलिं गच्छति,
सोऽभ्युदितमभ्युदयः सूर्यस्य, तद्योगादर्शआद्यच् अभ्यु-
दितः, भुक्ता ब्राह्मणा इत्यादिवत् । १ यस्मिन् सुप्ते निद्राणे-
ऽर्कोऽस्तमेति अस्ताचलं याति, स अभिनिर्मुक्तः । सर्वतो ५०
भावेन सामान्येन कर्मणा निर्निश्चयेन मुक्तोऽभिनिर्मुक्तः ।
"अभिभूय उदितोऽर्कोऽस्य सुप्तस्य अभ्युदितः । अभिभूय
निर्मुक्तोऽस्तमितोऽर्कोऽस्य सुप्तस्य अभिनिर्मुक्तः" [अभि-
स्वोपज्ञटीका-२।८५९-८६०] इत्याचार्याः ॥

"सुप्ते यस्मिन्नुदेति सुप्ते यस्मिन्नुदेति च ।

अंशुमानाभिनिर्मुक्ताभ्युदितौ तौ" यथाक्रमम् ॥१॥"

[अमरकोषः २।७।५४-५५॥] इत्यमरः । क्रमेणैकैकम् ॥८५९॥

वीरोज्जो न जुहोति यः ।

१ वीरमग्निमुज्जति त्यजति वीरोज्जः, चवर्गतृतीय-
चतुर्थान्तः । 'उज्ज त्यागे' (तु.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ ५०
न जुहोत्यग्नौ हविःप्रक्षेपं न करोति, तस्यैकम् ॥

अग्निहोत्रच्छलाद् याच्चापरो वीरोपजीवकः ॥८६०॥

१ अग्निहोत्रच्छलादग्निरक्षणमिधात् यो याच्चापरः
प्रार्थनापरः, तस्यैकम् । वीरमग्निमुपजीवति वीरोपजीवकः ।
ण्वुल् ॥८६०॥

वीरविप्लावको जुह्वधनैः शुद्रसमाहृतैः ।

१ शुद्रेभ्यः समाहृतैः कृतसङ्ग्रहैः जुह्वधनैः हूय-
मानद्रव्यैः यो याच्चापरः, तस्यैकम् । वीरमग्निं विप्लावयते
वीरविप्लावकः । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), हेतुमणि-
जन्तात् ण्वुल् ॥

अथ षड्दर्शननामानि निरूपयन्नाह-

स्याद्वादवाद्याऽऽर्ह^२तः स्यात्

१ स्यादिति विकल्पार्थेऽव्ययम्, स्याद् विकल्पितो
वादः स्याद्वादः सदसन्नित्यानित्याभिलाष्यानभिलाष्यरूपैः, तं

१. 'षणर्थः' इति ३॥ २. 'प्रतौ' 'स्व-' इति न दृश्यते ॥ ३. 'वी' इति १.२॥ ४. 'शस्त्रा-' इति ४॥ ५. 'नल-' इति १.३.४॥ ६. 'नल-' इति १.२.४॥
७. 'ब्रह्मा-' इति ३.४॥ ८. 'प्रतौ' नास्ति ॥ ९. मुद्रितस्वोपज्ञटीकायां न दृश्यते ॥ १०. 'च' इत्यमरकोषे ॥ ११. 'उत्सर्ग' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥
१२. 'तृ-' इति १.२॥ १३. 'शूद्रस्य' इति ४॥ १४. 'दर्शननामान्याह' इति ४॥ १५. 'त्पेऽर्थे-' इति ३॥ १६. 'नाप्यरूपः' इति १.२.४॥

वदति स्याद्वादवादी । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.प.से.),
ग्रहादित्वाणिनिः । अनेकान्तवाद्यपि । २ अर्हन् देवताऽस्य
आर्हतः । 'सास्य देवता' ४।२।२४॥ इत्यण् । जैनोऽपि ।
द्वे जैनदर्शनस्य ॥

शून्यवादी तु सौगतः ॥८६१॥

१ शून्यं निराकारं वदति शून्यवादी । ग्रहादित्वा-
णिनिः । २ सुगतो देवताऽस्य सौगतः । 'सास्य देवता'
४।२।२४॥ इत्यण् । द्वे बौद्धदर्शनस्य ॥८६१॥

नैयायिकस्त्वाक्षपादो यौगः

१० १ नीयते प्राप्यते विवक्षितोऽर्थो येनाऽसौ न्यायः ।
'इण् गतौ' (अ.प.अ.), करणे घञ् । न्यायः प्रतिज्ञादिपञ्चा-
वयवोपेतं वाक्यादिः, तं वेत्यधीते वा नैयायिकः । क्रतूक्था-
दित्वाट्ठक्, 'न व्याभ्यां पदान्ताभ्यां पूर्वौ तु ताभ्यामैच्'
७।३।३॥ । २ अक्षस्तृतीयं नेत्रं पादेऽस्य अक्षपादः, अक्ष-
पादस्याऽयम् आक्षपादः । ३ योगः प्रत्याहारादिरष्टाङ्गः, तं
वेत्यधीते वा यौगः । 'तदधीते तद्वेद' ४।२।५९॥ इत्यण् ।
त्रीणि नैयायिकदर्शनस्य ॥

साङ्ख्यस्तु कापिलः ।

१ पञ्चविंशतेस्तत्त्वानां सङ्ख्या, तदधिकृतं शास्त्रं
२० साङ्ख्यम्, तदधीते वेत्ति वा साङ्ख्यः । 'तदधीते
तद्वेद' ४।२।५९॥ इत्यण् । २ कपिलेन प्रोक्तो ग्रन्थः
कापिलः । 'तेन प्रोक्तम्' ४।३।१०१॥ इत्यण् । तं वेत्यधीते
वा कापिलः । कपिलस्याऽयमिति वा । 'तस्येदम्'
४।३।१२०॥ इत्यण् । द्वे साङ्ख्यदर्शनस्य ॥

वैशेषिकः स्यादौलूक्यः

१ नित्यद्रव्यवृत्तयोऽन्त्याः (-त्र) विशेषाः । यदाह
शिवादित्यः-“विशेषास्तु नित्यद्रव्यवृत्तित्वादनन्ता एव” [ ] ।
ते प्रयोजनमस्य वैशेषिकं शास्त्रम् । 'प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥
इति ठक्, 'विनयादिभ्यश्च' ५।४।३४॥ इति स्वार्थे ठक्
३० वा । तदधीते वेत्ति वा वैशेषिकः । 'तदधीते' ४।२।५९॥
इत्यण् । २ उलूकस्याऽपत्यमिव तज्जन्यत्वाद् औलूक्यं

शास्त्रम् । गगादित्वाद् यञ् । उलूकवेषधारिणा महेश्वरेण
प्रणीतमिति हि प्रसिद्धिः । औलूक्ये साधुः औलूक्यः ।
'तत्र साधुः' ४।४।१८॥ इति यत्, 'यस्येति च' ६।४।१४८॥
इत्यकारलोपः, 'लोपो व्योर्वलि' ६।१।६६॥ इति पूर्वयलोपः ।
द्वे वैशेषिकदर्शनस्य ॥

बार्हस्पत्यस्तु नास्तिकः ॥८६२॥

चार्वाको लौकायतिकश्च

१ बृहस्पतिना कृतं बार्हस्पत्यं शास्त्रम् । 'पत्य-
न्तपुरोहितादिभ्यो यक्' ५।१।१२८॥ इति यक् । बार्हस्पत्ये ४०
साधुः बार्हस्पत्यः । 'तत्र साधुः' ४।४।१८॥ इति यत् । २
नास्ति परलोके मतिरस्य नास्तिकः । 'अस्तिनास्तिदिष्टं
मतिः' ४।४।६०॥ इति ठक्, 'उस्येकः' ७।३।५०॥ ॥८६२॥
३ चर्वत्यात्मानं चार्वाकः । 'चर्व अदने' (भ्वा.प.से.),
'पिनाकादयश्च' (उणा-४५५) इति साधुः । ४ लोकेष्वायतं
लोकायतं बृहस्पतिप्रणीतं शास्त्रम् । तद्वेत्यधीते वा लौका-
यतिकः । क्रतूक्थादित्वाट्ठक्, 'उस्येकः' ७।३।५०॥ । चत्वारि
नास्तिकदर्शनस्य ॥

उपसंहारमाह-

एते षडपि तार्किकाः । ५०

१ एते आर्हतादयः षट्सङ्ख्या अपि, तर्कः प्रयोजन-
मेषां तार्किकाः । 'प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥ इति ठक् ॥

क्षत्रं तु क्षत्रियो राजा राजन्यो बाहुसम्भवः ॥८६३॥

१ क्षदति संवृणोति क्षत्रम्, द्वितकारम्, पुंस्त्री-
बलिङ्गम् । 'क्षद संवरणे' [सौत्रोऽयम्], 'गुध्रवीपचि-
वचियमि' (मनितनि) क्षदिभ्यस्त्रन् (-स्त्रः) (उणा-६०६) ।
क्षतात् त्रायत इति पृषोदरादित्वाद्वा । २ क्षत्रस्याऽपत्यं
क्षत्रियः । 'क्षत्राद् घः' ४।१।१३८॥ इति घः । क्षतात्
त्रायत इति । 'आतः' ३।२।३॥ इति कः । नैरुक्ते क्षतशब्दा-
न्ताकारलोपे क्षत्रः, ततो घ इति वा । 'वार्तासंणोपधम्' (त्रान्तं ६०
सलोपधम्) (लिङ्गादि-४५८) इति क्लीबत्वमपि । ३ तेजसा
प्रभावेन वा राजते दीप्तो भवति राजा, नकारान्तः । 'राजृ

१. 'निर्-' इति १.२.४॥ २. '-दिह' इति २॥ ३. '-क-' इति २॥ ४. '-भ्यष्टक्' इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ ५. '-द्धेः' इति ४॥ ६. 'गृ-' इति १.३.४॥
७. कोष्ठान्तर्गतपाठ उणादिगणसूत्रे न दृश्यते ॥

दीप्तौ' (भ्वा.उ.से.), 'कनिन् युवृषि-' (उणा-१५४) इति साधुः । 'राजा चन्द्रे नृपे शक्रे क्षत्रिये प्रभुयक्षयोः' [विश्व-लोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-११४] इति श्रीधरः । ४ राज्ञोऽपत्यं राजन्यः । क्षत्रियार्थाद् राजशब्दात् 'राजश्चसुराद् यत्' ४।१।१३७ ॥ इति यत्, 'ये चाभावकर्मणोः' ६।४।-१६८ ॥ इति प्रकृतिभावाद् न टिलोपः । 'राज्ञो जातौ-' (वा-४।१।१३७ ॥) इति यदिति वा । ५ ब्रह्मणो बाहुभ्यां सम्भवति बाहुसम्भवः । पचाद्यच् । 'बाहू राजन्यः कृतः' [ऋ. वे. १०।१०।१२ ॥] इति श्रुतिः । पञ्च क्षत्रियस्य ॥८६३॥

१० अर्या^१ भूमिस्पृशो^२ वैश्या^३ ऊरव्या^४ ऊरजा^५ विशः^६ ।

१ अर्यन्ते^१ अर्याः । 'ऋ गतौ' (भ्वा.प.से.), 'अर्यः स्वामिवैश्ययोः' ३।१।१०३ ॥ इति साधुः, आद्यस्वरादिः । २ कृष्यादिना भूमिं स्पृशन्ति भूमिस्पृशः । 'स्पृश संस्पृशने' (तु.प.अ.), क्विप् । ३ विशोऽपत्यानि जातयो वैश्याः । गर्गादित्वाद् यञ् । विश एव वा, भेषजादित्वाद् यण् । ४ ऊर्वोर्भवा ऊरव्याः । 'शरीरावयवाद्यत्' ५।१।६ ॥ इति यत्, 'ओर्गुणः' ६।४।१४६ ॥ इति गुणः, 'वान्तो यि प्रत्यये' ६।१।७९ ॥ इत्यवादेशः । ५ ऊरुभ्यां जाता ऊरजाः । 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।१८ ॥ इति डः । ऊर्वोर्जाता इति वा । २० द्वावपि षष्ठस्वरादी । 'ऊरू तदस्य यद्वैश्यः' [ऋ. वे. १०।-१०।१२ ॥] इति श्रुतिः । ६ विशन्ति विशः । 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.), क्विप् । षड् वैश्यस्य ॥

वाणिज्यं पाशुपाल्यं च कर्षणं चेति वृत्तयः ॥८६४॥

१ वाणिज्यं वणिक्कर्म^१, पाशुपाल्यं पशुपालनाद् वृत्तिः^२, कर्षणं हलकर्मकरणम्^३, इत्येतेषां त्रयाणां नाम वृत्तिः इत्यर्थः । 'वृत्तिः प्रवृत्तौ विवृत्तौ' कौशिक्यादिषु वर्तने' [विश्वलोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-५६] इति श्रीधरः । 'वर्तनं कृष्यादिजीवनम्' [ ] इति तट्टीका । वाणिज्यादीनां त्रयाणमेकोक्त्या नाम एकं^४ वृत्तिरिति ॥८६४॥

३० आजीवो^१ जीवनं^२ वार्ता^३ जीविका^४ वृत्तिवेतने^५ ।

१ आजीवनम् आजीवः । भावे घञ् । आजीव-न्त्यनेनेति करणे^१ घञ् वा । २ जीवत्यनेन जीवनम् । करणे ल्युट् । ३ वर्तनं वृत्तिः, साऽस्त्यस्यां वार्ता । 'प्रज्ञाश्रद्धार्चा-वृत्तिभ्यो णः' ५।२।१०१ ॥ । ४ जीवत्यनया, जीव्यते वाऽनया जीविका । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा.प.से.), 'धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल् वक्तव्यः' (वा-३।३।१०८ ॥) इति ण्वुल्, टाप्, 'प्रत्यय-स्थात्' ७।३।४४ ॥ इतीत्वम् । ५ वृत्त्येऽनया वृत्तिः । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१९४ ॥ । ६ वेति खादत्यनेन वेतनम् । 'वी गत्यादौ' (अ.प.अ.), 'वीपतिभ्यां तनन्' (उणा-४३०) । सामान्येन आजीविकायाः षट् ॥ ४०

उज्जो धान्यकणादानम्

१ उज्जनम् उज्जः, पुंक्ली । 'उज्ज(उज्जि) उज्जने' (भ्वा.तु.प.से.), भावे घञ् । क्षेत्रादित्वनात् पतितानां धान्यकणानामादानमुच्चयो धान्यकणादानम् । 'आपणादि-कणोपादानं धान्यकणादानम्' [ ] इति भागवतसप्तमस्कन्ध-टीका । 'ईषद् भूच्छन्नकणोद्ग्रहणमुज्जः' [ ] इति धातु-वृत्तिः । एकं 'हूँछा' इति ख्यातस्य ॥

कणिशाद्यर्जनं शिलम् ॥८६५॥

१ कणिशं धान्यमञ्जरी, आदिशब्दात् शिम्बादिः, तस्याऽर्जनं ग्रहणम्, शिल्यते शिलम् । 'शिल उज्जे' (तु.- ५० प.से.), कर्मणि घञ् । एकं 'शिलुं' इति ख्यातस्य ॥८६५॥

ऋतं तद् द्वयम्

१ तद् द्वयमुज्जं शिलं च ऋतम् उच्यते, निरवद्य-त्वात् । 'ऋतमुज्जशिलं ज्ञेयम्' [मनुस्मृतिः, अध्या-४, श्लो-५] इति मनुः । एकं तदुभयस्य ॥

अनृतं कृषिः

१ न ऋतम् अनृतम्, पापकर्मत्वात् । २ कर्षणं कृषिः, स्त्रियाम् । 'कृषे विलेखने' (भ्वा.प.अ., तु.उ.अ.), 'इक्' कृष्यादिभ्यः (वा-३।३।१०८ ॥) इति किदिन् (इक्) । 'अनृतं स्यान्मृषाकृष्योः' [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो- ६० ७७] इति श्रीधरः । प्रमृतमित्यन्ये । द्वे 'करसण' इति ख्यातस्य ॥

१. 'क्षतः' इति ३ ॥ २. 'अर्यतेऽसौ' इति १.२.४ ॥ ३. '-ति' इति इति १ ॥ ४. 'शरीरावयवाच्च' ४।३।५५ ॥ इत्येव युक्तः ॥ ५. 'निवृत्तौ' इति ३ ॥ ६. 'वृत्तिः प्रवृत्तौ वृत्तौ च कौशिक्यादिप्रवर्तने' इति विश्वलोचनकोशे, पृ. १२८ ॥ ७. '-क-' इति ३ ॥ ८. इतोऽग्रे ४ प्रतौ 'ल्युट्' इति दृश्यते ॥ ९. '-नां' इति ३ ॥ १०. '-लो' इति ३, '-लू' इति ४ ॥ ११. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'क्ति' इति दृश्यते ॥ १२. 'कृषि' इति ३ ॥ १३. ३.४ प्रत्योनीस्ति ॥

मृतं तु याचितम् ।

१ मृतं निर्जीवमिव । २ याच्यते स्म याचितम् ।
“मृतं तु याचितं भैक्षम्” [मनुस्मृतिः, अध्या-४, श्लो-५] इति
मनुः । “मृतं तु नित्ययाच्चा स्यात्” [ ] इति भागवतम् ।
“मृत्युयाचितयोर्मृतम्” [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-
४४] इति श्रीधरः । द्वे भिक्षावृत्तेः ॥

अयाचितं स्यादमृतम्

१ न याचितम् अयाचितम् । २ म्रियते स्म मृतम्,
न मृतम् अमृतम्, अविनश्यमित्यर्थः ॥

१० “अमृतं मोक्षपियूषसलिले हृद्यवस्तुनि ।

अयाचिते यज्ञशेषे [घृते दुग्धेऽतिसुन्दरे] ॥१॥”
[विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-७९-८०] इति श्रीधरः ।
द्वे अभिक्षितवृत्तेः ॥

सेवावृत्तिः श्वजीविका ॥८६६॥

१ वेतनग्रहणेन आज्ञाकरणं सेवा, तया कृत्वा वृत्तिः
जीविका सेवावृत्तिः । शुन इव जीविका वृत्तिः श्वजीविका,
परिपण्डोपजीवित्वादधमेत्यर्थः । एकं सेवावृत्तेः ॥८६६॥

सत्यानृतं तु वाणिज्यं वणिज्या

१ किञ्चित् सत्यं किञ्चिदनृतमसत्यं सत्यानृतम् ।
२० २ वणिजः कर्म वाणिज्यम् । “गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः
कर्मणि च” ५।१।१२४ ॥ इति ष्यञ् । ३ वणिजः कर्म
वणिज्या, आद्यस्वरादिः । “दूतवणिग्भ्यां च” (वा-५।१।
१२६ ॥) इति यत् । स्त्रीक्लीबलिङ्गः । [यन्मनुः-]

“ऋतमुञ्छशिलं ज्ञेयममृतं स्यादयाचितम् ।

मृतं तु याचितं भैक्षं प्रमृतं कर्षणं स्मृतम् ॥१॥

सत्यानृतं तु वाणिज्यं तेनाऽपि खलु जीव्यते ।

सेवा श्ववृत्तिराख्याता तस्मात् तां परिवर्जयेत् ॥२॥”
[मनुस्मृतिः, अध्या-४, श्लो-५-६] इति । वणिजनामानि त्रीणि ॥

वाणिजो वणिक् ।

क्रयविक्रयिकः पण्याजीवाऽऽपणिकनैगमाः ॥८६७॥ ३०

वैदेहः सार्थवाहश्च

१ वणिगेव वाणिजः । प्रज्ञादित्वादण् । २
पणायति व्यवहरते वणिक् । ‘पण व्यवहारे स्तुतौ च’
(भ्वा.आ.से.), ‘पणेरिच्चा(ज्या)देशश्च वः’ (उणा-२२८)
इतीप्प्रत्ययः । वणिजौ, वणिजः इत्यादि । ३ क्रयविक्रयेण
जीवति क्रयविक्रयिकः । ‘वस्नक्रयविक्रयादुन्’ ४।४।१३ ॥
इति ठन्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥ ४ पण्येण आजीवति
पण्याजीवः । पचाद्यच् । ५ आपणायतीति आपणिकः ।
‘आडि पणिपनि-’ (उणा-२०३) इतीकन् । आपणः प्रयोजनम-
स्याऽस्तीति वा । ‘प्रयोजनम्’ ५।१।१०९ ॥ इति ठक् । ४०
प्रापणिकोऽपि । ६ निगमे पुरे मार्गे वा भवो नैगमः । ‘तत्र
भवः’ ४।३।५३ ॥ इत्यण् ॥८६७॥ ७ विदेहे उपचये भवो
वैदेहः । ८ सार्थान् सधनान् सरतो वा पान्थान् वहति
सार्थवाहः । ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११ ॥ ९ ‘अर्थोऽभिधेयै-
वस्तुप्रयोजननिवृत्तिषु’ [अमरकोषः ३।३।८६ ॥] इत्यनेकार्थः ।
अष्टौ वणिजः ॥

क्रायकः क्रयिकः क्रयी ।

१ क्रीणाति क्रायकः । ‘डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये’
(क्र्या.उ.अ.), ण्वुल् । २ क्रयेण जीवति क्रयिकः,
तृतीयस्वरमध्यः । क्रयविक्रयादित्यवसंहतरि गृहीतयोर- ५०
पीष्टत्वाडुञ्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥ ३ क्रयोऽस्त्यस्य क्रयी ।
‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः । क्रयिणौ, क्रयिणः
इत्यादि । त्रीणि वस्तुग्राहकस्य ॥

क्रयदे तु विपूर्वास्ते

१ क्रयं क्रेतव्यं ‘वेचाऊ’ इति भाषाप्रसिद्धं ददाति
क्रयदः, तत्र । ते क्रायकादयो विपूर्वाः क्रयदे क्रेतव्यदायके
भवन्ति, यथा २ विक्रायकः, ३ विक्रयिकः, ४ विक्रयी ।
“विक्रेता स्याद् विक्रयिकः” [अमरकोषः २।१९।७९ ॥] इत्यमरः ।
चत्वारि ‘वेचणहार’ इति ख्यातस्य ॥

१. ‘भैक्षम्’ इति ३॥ २. ‘मतम्’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ. १२६ ॥ ३. ‘वणिक्कर्म’ इति ३॥ ४. सिद्धान्तकौमुद्यां ‘सख्युर्यः’ ५।१।१२६ ॥ इत्यत्र
भट्टोजिदीक्षितेन “‘दूतवणिग्भ्यां च’ । दूतस्य भावः कर्म वा दूत्यम् । वणिज्यमिति काशिका । माधवस्तु वणिज्याशब्दः स्वभावात्
स्त्रीलिङ्गः । भाव एव चाऽत्र प्रत्ययो न तु कर्मणीत्याह । भाष्ये तु ‘दूतवणिग्भ्यां च’ इति नास्त्येव” इत्युक्तम्, तद्धितेषु भावकर्मार्थाः,
पृ. ३४५ ॥ ५. ‘भैक्ष्यं’ इति ३॥ ६. ‘प्रभृतं’ इति ४॥ ७. “तेन चैवापि जीव्यते” इति मनुस्मृत्याम्, पृ. १३२ ॥ ८. ‘-हारते’ इति ४॥ ९.
‘वस्तुक्रियादुन्’ इति ३॥ १०. ‘-ठञ्’ इति ४॥ ११. ‘सधनान् पान्थान्’ इति १॥ १२. ‘सार्थान् वहति’ इति ४॥ १३. ‘-ञ्’ इति ३॥ १४.
इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘क्रयं’ इति दृश्यते ॥ १५. ‘विक्रायः’ इति १.२. ‘विक्रायिकः’ इति ४॥

मूल्ये^१ वस्ना^२र्धावक्रयाः^३ ॥८६८॥

१ पठा(पटा)दीनामुत्पत्तिकारणं हिरण्यं मूलम्, मूले-
नाऽऽनाम्यमनभिभवनीयं मूल्यम् । 'नौवय- '४।४।११॥ इति
यत् । २ प्राप्तिहेतुत्वं वसत्यत्र वस्नम्, पुंक्ली^१ । 'वस निवासे'
(भ्वा.प.अ.), 'वधिवसिधापृ(पृ)भ्यो नः'(चान्द्रोणा-२८६) ।
तवर्गपञ्चमान्तोऽयम् । ३ अर्थते पण्यमत्र अर्थः । 'ऋ गतौ'
(जु.प.अ.), बाहुलकाद् घः । अर्हतीत्यर्थ इति वा । 'अर्ह
पूजायाम्'(भ्वा.प.से.) 'संज्ञायामर्धमेधनिदार्घाः'(गणसू-
७।३।५३॥)इति न्यङ्कादित्वात् कुत्वम् । अर्घ्यते पण्यमत्रेति
१० वा । अर्घधातोरधिकरणे घञ् । ४ अवक्रीयतेऽनेन अवक्रयः ।
'डुक्लीञ् द्रव्यविनिमये'(क्र्या.उ.अ.), 'एरच्'३।३।५६॥
इत्यच् । "वष्टि भागुरिरल्लोपम्- "[भागुरिकृतकारिका]इति
वक्रयोऽपि । चत्वारि मूल्यस्य । "भाटकः"[शेषनाममाला
३।१५४॥] शैषिकम् ॥८६८॥

मूलद्रव्यं^१ परिपणो^२ नीवी^३

१ मूलं लाभकरणं द्रव्यं मूलद्रव्यम् । २ परिपण्यते
वृद्धयर्थं प्रयुज्यते परिपणः । 'पण व्यवहारं स्तुतौ च'
(भ्वा.आ.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्- '३।३।११८॥ इति घः ।
३ नीयते वृद्धिमिति नीवी । पृषोदरादिः । नीवीव पर-
२० हस्तेऽर्पणाद् वा । निपूर्वाद् 'वेञ् तन्तुसन्ताने'(भ्वा.उ.अ.)
अस्माद् वा, '[नेरीच्]च'(चान्द्रोणा-१।५९॥)इति ङिः,
'कृदिकारात्- '(गणसू-४।१।४५॥)इति ङीष्, वे(ने)-
दीर्घश्च । द्वे मूलद्रव्यस्य । 'नीवी' इति भाषा ॥

लाभोऽधिकं^१ फलम् ।

१ मूलधनविक्रयाद् यदधिकं लभ्यते, स लाभः ।
'डुलभष् प्राप्तौ'(भ्वा.आ.अ.), कर्मणि घञ् । २ फलति
फलम् । 'फल निष्पत्तौ'(भ्वा.प.से.), अच् । "फलं हेतु-
समुत्थे स्यात् फलके व्युष्टिलाभयोः"[विश्वप्रकाशकोशः,
लान्तवर्गः, श्लो-२]इति महेश्वरः । अधिकं मूलद्रव्यादतिरिक्तं
३० निष्पन्नम्, स लाभः फलमित्यन्वयः । द्वे लाभस्य ॥

परिदानं^१ विनिमयो^२ नैमेयः^३ परिवर्तनम्^४ ॥८६९॥

व्यतिहारः^५ परावर्तो^६ वैमेयो^७ निमयोऽपि^८ च ।

१ परिवर्तनाद् दानं परिदानम् । २ विनिमानं
विनिमयः । 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'(स्वा.उ.अ.), 'एरच्'३।३।५६॥
इत्यच्, 'मीनातिमिनोतिदीडां ल्यपि च'६।१।५०॥ इत्यात्वे
प्राप्ते 'निमिमिलियां खलचोरात्विनिषेधः'(वा-३।१।५०॥) ।
३ डुमिजः 'अचो यत्'३।१।९७॥ इति यत्, 'इ(ई)द्यति'
६।४।६५॥ इतीत्वम्, गुणः, निमेषः, प्रज्ञाद्यणि नैमेयः । निमेषे
परिवर्तनीये भव इति वा नैमेयः । 'तत्र भवः'४।३।५३॥
इत्यण् । ४ परिवर्त्यते परिवर्तनम् । 'वृत्तु वर्तने'(भ्वा.आ.से.) ४०
ल्युट् ॥८६९॥ ५ व्यत्ययेन हरणं व्यतिहारः । 'हञ्
हरणे'(भ्वा.उ.अ.), भावे घञ् । ६ परावर्तनं परावर्तः । ७
विमी(मे)ये परिवर्तनीये भवो वैमेयः । 'तत्र भवः'४।३।५३॥
इत्यण् । ८ निमानं निमयः । 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'(स्वा.उ.अ.),
'एरच्'३।३।५६॥ । अष्टौ 'पालटवउ' इति ख्यातस्य ॥

निक्षेपोपनिधी^१ न्यासे

१ निक्षिप्यते भूतलादाविति निक्षेपः । 'क्षेप प्रेरणे'
(दि.प.अ., तु.उ.अ.), कर्मणि घञ् । २ उप समीपे निधीयते
उपनिधिः । 'उपसर्गे घोः किः'३।३।९२॥ ३ न्यस्यते
निक्षिप्यते न्यासः, तत्र । निपूर्वः 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), ५०
कर्मणि घञ् । त्रीणि 'थांपणि' इति ख्यातस्य ॥

"वासनस्थमनाख्याय हस्तेऽन्यस्य यदर्पितम् ।

द्रव्यं तदुपनिधिन्यासः प्रकाश्यस्थापितं तु यत् ॥१॥"

[याज्ञवल्क्यस्मृतिः, आचाराध्यायः, श्लो-६५] ।

"निक्षेपः शिल्पिहस्ते तु भाण्डं संस्कर्तुमर्पितम् ।"

[ ] इति स्मार्तो भेदोऽत्र नाश्रितः ॥

प्रतिदानं^१ तदर्पणम्^२ ॥८७०॥

१ प्रतीपं दानं प्रतिदानम् । प्रतिपूर्वो ददाति-
न्यासार्थः । तस्य न्यासस्य 'थांपणी' इति ख्यातस्याऽर्पणं
तदर्पणम् । 'ऋ गतौ'(जु.प.अ.), णिच्, 'अर्तिह्रील्लीरी- ६०
क्नूयी-'७।३।३६॥ इत्यादिना पुक्, 'पुगन्तलघूपध'- '७।३।-
८६॥ इति गुणः । एकं प्रतिदानस्य । 'थांपणि पाछी देवी'
इति भाषा ॥८७०॥

क्रेतव्यमात्रके^१ क्रेयम्^२

१. 'पा-' इति१॥ २. 'पुंक्लीबलिङ्गः' इति३॥ ३. '-मोऽयम्' इति३॥ ४. 'संज्ञायां मेधनिदाघावदाघार्धाः' इति गणसूत्रस्वरूपम् ॥ ५. 'ङीपि' इति१॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।८०॥ ७. '-वौ' इति३॥ ८. 'भाषा' इति१॥ ९. १.२.४प्रतिपु न दृश्यते ॥ १०. याज्ञवल्क्यस्मृत्याम् - "वासनस्थमनाख्याय हस्तेऽन्यस्य यदर्पितम् । द्रव्यं तदुपनिधिकं प्रतिदेयं तथैव तत् ॥" इति दृश्यते, पृ.२२१॥ ११. '-स्तेपु' इति३॥ १२. द्र.अम.क्षीर. २।९।८१॥, पृ.२१८॥, स्वोपज्ञटीका ३।८७०॥, पृ.१९२॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।८१॥ १४. '-पि-' इति२॥ १५. इतोऽग्रे १प्रती 'स्य' इति दृश्यते ॥

१ क्रेतव्यमेव क्रेतव्यमात्रम्, ततः स्वार्थे कनि क्रेत-
व्यमात्रकम्, तत्र । यथा क्रेयो गौर्वर्तते, न च क्रय्योऽस्ति ।
कोऽर्थः ? गौः क्रेतव्यो वर्तते, न च क्रय्यः, क्रयनिमित्तं हट्टे
परधान्याम्बरादिवस्तुवत् प्रसारितो नास्तीत्यर्थः । २ क्रेतुं योग्यं
क्रेयम् । 'डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये' (क्र्या.उ.अ.), 'अचो यत्'
३।१।१७॥ इति यत्, 'सार्वधातुकार्धधातुकयोः' ७।३।८४॥ इति
गुणः । सामान्यतो द्वे 'वेचाऊ वस्तु' इति ख्यातस्य ॥

क्रय्यं न्यस्तं क्रयाय यत् ।

१ यत् क्रयाय विक्रयनिमित्तं हट्टे न्यस्तं प्रसारि-
१० तम्, तत् क्रय्यम् इत्युच्यते । क्रयाय प्रसारितं क्रय्यम् ।
'डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये' (क्र्या.उ.अ.), 'अचो यत्' ३।१।
१७॥, 'क्रय्यस्तदर्थे' ६।१।८२॥ इति साधुः । एकमापणादौ
विक्रयाय प्रसारितस्य ॥

पणितव्यं तु विक्रेयं पण्यम्

१ पण्यते पणितव्यम् । 'पण व्यवहारे स्तुतौ च'
(भ्वा.आ.से.), 'तव्यत्तव्यानीयरः' ३।१।१६॥, 'आर्धधातु-
कस्य' ७।२।३५॥ इतीद् । २ विक्रीयते विक्रेयम् । 'अचो
यत्' ३।१।१७॥ । ३ पण्यते पण्यम् । 'अवद्यपण्यवर्या
गर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु' ३।१।१०१॥ इति साधुः । 'पण्यं क्रय्या-
२० दयस्त्रिषु' [अमरकोषः २।१९।८२॥] इत्यमरः । त्रीणि 'क्रयाण'
इति ख्यातस्य ॥

सत्यापनं पुनः ॥८७१॥

सत्यङ्कारः सत्याकृतिः

१ अवश्यं भयैतद् विक्रेतव्यमिति सत्यस्य करणं
सत्यापनम्, पवर्गाद्यमध्यम् । 'सत्यापपश-' ३।१।२५॥
इत्यादिना णिच् । 'सत्यापना सत्याकृतिः' [५] इति स्त्री-
काण्डे वोपालितः ॥८७१॥ २ सत्यस्य करणं सत्यङ्कारः ।
'कारे सत्यागदस्य' ६।३।७०॥ इति मुम् । ३ सत्यस्य कृतिः
सत्याकृतिः । 'सत्यादशपथे' ५।४।६६॥ इति डाच् । त्रीणि
३० 'संचकार' इति ख्यातस्य ॥

तुल्यौ विपणविपण्यौ ।

१ विपणनं विपणः । घञर्थे कः । 'चुराद्यदन्ता-
दच्' [५] इत्येके । २ विक्रयणं विक्रयः । 'एरच्' ३।३।५६॥
इत्यच् । द्वे विक्रयस्य । 'वेचवउ' इति भाषा ॥

गण्यं गण्यं सङ्ख्येयम्

१ गण्यते गण्यम् । 'गण सङ्ख्याने' (चु.उ.से.),
णिच्, 'अचो यत्' ३।१।१७॥ इति यत्, 'णेरनिति' ६।४।
५१॥ इति णिलोपः । २ 'गणेरयः' ( ) इत्येये गण्यम् ।
'पारंपरार्धं गणितं यदि स्याद् गणेरयनिःशेषगुणोऽपि स स्यात्'
[नैषधीयचरितम्, सर्गः-३, श्लो-४०] इति श्रीहर्षः । 'गणनीयं ४०
तु गण्यम्' [५] इति वाचस्पतिः । ३ सङ्ख्यायते सङ्ख्ये-
यम् । 'ख्या प्रकथने' (अ.प.अ.), 'अचो यत्' ३।१।१७॥,
'ईद्यति' ६।४।६५॥ इतीत्वम्, 'सार्वधातुका' ७।३।८४॥ इति
गुणः । त्रीणि गणनार्हस्य ॥

सङ्ख्या त्वेकादिका भवेत् ॥८७२॥

१ एत्येकत्वसङ्ख्यामिति एकः । 'इण् गतौ' (अ.-
प.अ.), 'इण्भीकापाशल्यतिमर्चिभ्यः कन्' (उणा-३२३),
'सार्वधातुका' ७।३।८४॥ इति गुणः । एक आदिरस्या
एकादिका, आदिग्रहणाद् द्वौ त्रयः चत्वारः एते वाच्य-
लिङ्गाः, पञ्च सप्तेत्यादयोऽष्टादशान्ता अलिङ्गाः । यल्लिङ्गानु- ५०
शासनम्- "नन्ता सङ्ख्या डतिर्युष्मदस्मच्च स्युरलिङ्गकाः"
[श्रीहेमचन्द्राचार्यकृतलिङ्गानुशासनम्, अलिङ्गाः, श्लो-४]
इति । षष्शब्दस्य रूपविशेषाभावात् लिङ्गनिर्णयो नोक्तः,
एकोनविंशतित्रिंशदित्यादयः शतादर्वाक् स्त्रीलिङ्गाः, षष्टिस्तु
त्रिलिङ्गनिर्णये पृथग्लिङ्ग उक्तः । अत्र च दशशब्दश्रुतिपर्यन्तं
अष्टादश यावदेकादिकाः सङ्ख्याः सङ्ख्येयद्रव्ये वर्तन्ते,
तेन सह सामानाधिकरण्येनैव तासां वृत्तिरित्यर्थः । यथा-
एको विप्रः, दश विप्रा इति, न तु वैयधिकरण्येन वृत्तिरिति,
न तु एको विप्रस्य, दश विप्राणामित्यादि । विंशत्याद्यास्तु
सङ्ख्याशब्दा एकत्वे वर्तमानाः सङ्ख्येये सङ्ख्याने च ६०
वर्तन्ते । यथा-विंशतिर्घटाः, विंशतिर्घटानाम्, शतं गावः,
शतं गवामिति । यदाह वाचस्पतिः-

१. 'तत्' इति ४॥ २. '-त्त-' इति २॥ ३. 'क-' इति २॥ ४. '-णा' इति ३, '-णुं' इति ४॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।८३॥, पृ.२२२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६५४, पृ.७४३॥, रामाश्रमी २।९।८२॥, पृ.४३७॥ ६. 'णमुल्' इति १.२.४॥ ७. 'इत्यादि' इति ३॥ ८. '-वो' इति ३, '-वौ' इति ४॥ ९. 'इति यत्' इति १.२.३ प्रतिषु न दृश्यते ॥ १०. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।८७२॥, पृ.१९२॥ ११. 'इकन्' इति ४॥ १२. 'नान्ता' इति ३.४॥ १३. '-स्माच्च' इति ४॥ १४. '-ङ्गिका' इति ३॥

“अष्टादशभ्य एकाद्याः सङ्ख्याः सङ्ख्येयगोचराः ।
 ऊनविंशत्यादिकास्तु सर्वाः सङ्ख्येयसङ्ख्ययोः ॥१॥”
 [ ] इति । भाष्यकारोऽपि-“अष्टादशभ्यः सङ्ख्याः सङ्ख्येये
 वर्तन्ते, ततः परं सङ्ख्याने सङ्ख्येये च” [ ] इति । यदा तु
 भेदविवक्षायां सङ्ख्यान्तरस्याऽर्थेऽभिधेये विंशत्यादयो वर्तन्ते,
 तदा तत्सामानाधिकरण्यादुपचारेण तेभ्यो द्विवचनबहुवचनेऽपि
 भवतः, यथा-द्वे विंशती, तिस्रो विंशतय इति । सामानाधि-
 करण्याभावेऽपि गवां विंशती, गवां विंशतय इति । विंश-
 त्यादिसङ्ख्यासु नवतिमभिवाप्य भिन्नलिङ्गेनाऽपि सामानाधि-
 १० करण्ये स्त्रीलिङ्गाः, यथा विंशत्या पुरुषैः कृतम्, विंशतिः
 कुण्डानि, विंशतिः श्रुतयः, अष्टाविंशति यावत्, एवं त्रिंश-
 च्छ्रुतिरष्टत्रिंशतं यावत् । पङ्क्तिशब्दोऽपि दशसङ्ख्यावाची ।
 “पङ्क्तिर्दशाक्षरच्छन्दोदशसङ्ख्यावलीष्वपि” [विश्वप्रकाश-
 कोशः, तान्तवर्गः, श्रौ-६९] इति विश्वः ॥८७२॥

यथोत्तरं दशगुणं भवेदेको दशाऽमुतः ।

शतं सहस्रमयुतं लक्षप्रयुतकोट्यः ॥८७३॥

अर्बुदमब्जं खर्वं च निखर्वं च महाम्बुजम् ।

शङ्कुर्वार्द्धिरन्त्यं मध्यं परार्द्धं चेति नामतः ॥८७४॥

१ यथोत्तरं यथाग्रं एको दशभिर्गणितः सङ्ख्यातः
 २० गुणितोऽभ्यस्तो वा दश भवेत् स्यात् । ‘गण सङ्ख्याने’
 (चु.उ.से.) आद्यस्वरादिः । गण्यते गणः । दश गणाः
 सङ्ख्या यत्र तद् दशगणम्, क्रियाविशेषणमेतत् । “गणः
 समूहे प्रथमे सङ्ख्यासैन्यप्रभेदयोः” [विश्वप्रकाशकोशः,
 णान्तवर्गः, श्रौ-२] इति महेश्वरः । दशभिर्गुणोऽभ्यासो यस्य
 तद् दशगुणमिति, पञ्चमस्वरादिरपि गुणशब्द इत्यन्ये । ‘कुण
 गुणं आमन्त्रणे’ (चु.उ.से.), आमन्त्रणं गूढोक्तिः” [ ] इति
 माधवः । “गुण अभ्यासे” ( ) इत्यस्याऽपि धातोर्गुण-
 शब्दः” [ ] इत्यन्ये । यथोत्तरं दशभिर्गणिता, दश, अमुतः
 दशतः मानमेषां सङ्ख्येयानामस्य वा सङ्ख्यानामस्य शतम्

३। एवं दश शतानि मानमेषामस्य वा सहस्रम्, दन्त्यसकारम् ३०
 ४। दशसहस्राणि अयुतम् ५। शतादयस्त्रयः पुंक्लीबलिङ्गाः ।
 दशाऽयुतानि लक्षम्, स्त्रीक्लीबलिङ्गः, नियुतमपि लक्षपर्यायः
 ६। दश लक्षाणि प्रयुतम्, पुंक्ली.७। दश प्रयुतानि कोटिः,
 स्त्रीलिङ्गः ८ ॥८७३॥ दश कोटयः अर्बुदम्, पुंक्ली. ९।
 दशाऽर्बुदानि अब्जम् १०। दशाऽब्जानि खर्वम् ११। दश
 खर्वाणि निखर्वम् १२। दश निखर्वाणि महाम्बुजम् १३। दश
 महाम्बुजानि शङ्कुः, पुंस्त्रीलिङ्गः १४। दश शङ्कुवो वार्द्धिः
 समुद्रः, पुल्लिङ्गः १५। दश वार्द्धयः अन्त्यम् १६। दशान्या-
 (न्त्या)नि मध्यम् १७। दश मध्यानि परार्द्धम् इति १८।
 यथोक्तम्- ४०

“एकं दश शतमस्मात् सहस्रमयुतं ततः परं लक्षम् ।

प्रयुतं कोटिमथाऽर्बुदमब्जं खर्वं निखर्वं च ॥१॥

तस्मान्महासरोजं शङ्कुं सरितां पतिं ततस्त्वन्यम् ।

मध्यं परार्द्धमाहुर्दशोत्तरं दशगुणं तज्ज्ञाः ॥२॥” [ ] इति ।
 इत्थमेकादीनि परार्द्धान्तानि अष्टादशगणितस्थानानि ॥८७४॥

असङ्ख्यं द्वीपवार्द्धादि

१ न विद्यते सङ्ख्या गणनमस्य असङ्ख्यम् ।
 द्वीपा जम्बूद्वीपादयः, वार्द्धयोऽब्धयः लवणोदध्यादयः, ते
 आदिर्यस्य तत् द्वीपवार्द्धादि, [आदिग्रहणात् चन्द्राऽर्का-
 दयः] । यदुक्तम्-“असङ्ख्या द्वीपोदधयः” [ ] इति । ५०
 सामान्यत एकं द्वीपवार्द्धादीनामसङ्ख्यमिति ॥

पुद्गलाऽऽत्माद्यनन्तकम् ।

१ पुतः शरीराद् गलति पुद्गलः, रूपादिमद् द्रव्यम्,
 परमाणुलक्षणम्, आत्मा जीवः, स आदिर्यस्य तत् पुद्गला-
 त्मादि, आदेराकाशप्रदेशादि । नास्त्यन्तोऽस्य अनन्तम्, ततः
 कनि अनन्तकम् । “अनन्तं गगनेऽनन्तं भवेदनवधौ त्रिषु”
 [विश्वलोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्रौ-७८] इति श्रीधरः ।
 सामान्यत एकं पुद्गलात्मादीनाम् ॥

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ३ ॥८७२॥ २. ‘-ख्या’ इति ३ ॥ ३. ‘वर्तते’ इति ३ ॥ ४. ‘-ङ्गः’ इति ३ ॥ ५. ‘अभ्यस्तो गुणितो’ इति ४ ॥ ६. ‘प्रमथे’
 इति ३ ॥ ७. ‘इत्येके’ इति ४ ॥ ८. ‘गुण गण’ इति ४ ॥ ९. ‘-लिङ्गः’ इति ३ प्रती नस्ति ॥ १०. द्र. स्वोपज्ञटीका ३ ॥८७४॥, पृ. १९३ ॥, टीकासर्वस्वम्,
 भा-३, २ ॥ १८५ ॥, पृ. २२४ ॥, “यदाहुः-एकदशशतसहस्राण्युतं प्रयुताख्यलक्षमथ नियुतम् । अर्बुदकोटिन्यर्बुदपदां खर्वं निखर्वमिति दशभिः ॥
 गुणानामहाब्दशङ्कु समुद्रमध्यान्तमथ परार्धं च । स्वहतं परार्धममितं तत्स्वहतं संख्येति । प्रयुतसंज्ञं लक्षमर्बुदसंज्ञा कोटिरित्यर्थः” इति क्षीरस्वामिकृतटीका
 २ ॥ १८४ ॥, पृ. २१९ ॥ ११. ‘इत्येका-’ इति ३ ॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका ३ ॥८७५॥, पृ. १९३ ॥, तत्र ‘असङ्ख्याता द्वीपसमुद्राः’ इति दृश्यते ॥ १३.
 ‘-लादि’ इति ४ ॥ १४. ‘आदिग्रहणादाका-’ इति ३ ॥ १५. ‘-न्तो प्रदेशोऽस्य’ इति ४ ॥ १६. ‘न्तः’ इति ३ ॥

सांयात्रिकः पोतवणिक्

नौस्तु मङ्गिनी ॥८७६॥

१ सम्पूर्वाद् यातेः ष्टन्, अजादिपाठाट्टाप, संयात्रा द्वीपान्तरगमनम् । “तथा [च] सम्पूर्वस्य यातेर्द्वीपान्तर-गमने वृत्तिरिति चाणक्यटीका” [३] इति कलिङ्गः । तदस्य ‘प्रयोजनम्’ ५।१।१०९॥ इति ठक् [सांयात्रिकः] । “सम्यग् यात्रा संयात्रा, तथा व्यवहरतीति ठक्” [३] इति पञ्जिका । पोतेन वहिन्नेपोपलक्षितो वणिक् पोतवणिक् । (पोतस्य वणिक् पोतवणिगिति वा,) जकारान्तः । एकं सांयात्रिकस्य । ‘प्रवहणी वाणीआ’ इति भाषा ॥

१०

यानपात्रं वहिन्नकम् ॥८७५॥

बोहिन्त्वं वहनं पोतः

१ जलमार्गे यानाय पात्रं यानपात्रम् । २ उह्यतेऽनेन वहिन्नम् । ‘वह प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘अशिन्नादिभ्यः-’ (उणा-६१२) इतीत्रः, स्वार्थे कः ॥८७५॥ ३ बहिस्तिष्ठति बोहिन्त्वं, पृषोदरादिः । ४ उह्यतेऽनेन वहनम् । करणे ल्युट् । ५ पूयते पुनाति रक्षति वा पोतः । ‘पूज्(पूङ्) पवने’ (भ्वा.आ.से.), ‘हसिमृगिण्वाऽमिदमितमिलूपूधू(धु)र्विभ्य-स्तन्’ (उणा-३६६) । पञ्च ‘वाहणं’ इति ख्यातस्य ॥

पोतवाहो नियामकः ।

२० नियामः

१ पोतं वहिन्नं वाहयतीति पोतवाहः । ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । २ नियामयति नियच्छति नियामकः । निपूर्वः ‘यमु(यम) नियमने’ (भ्वा.प.अ.), ण्वुल् । ३ नियामः, निर-पूर्वः । त्रीणि पोतवाहस्य । ‘मालिमनिजाम’ इति भाषा ॥

कर्णधारस्तु नाविकः

१ कर्णमरित्रं धरति कर्णधारः । ‘धृज् धारणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । “कर्णः श्रोत्रमरित्रं च” [३] इति दुर्गः । कर्णप्रायं बृहन्तं के निपतन्तं धरतीति वा । २ नावा कृत्वा तरति नाविकः । ‘नौद्वयचष्टन्’ ४।१४।७॥ इति ठक् । द्वे कर्णधारस्य । ‘नाकूआ खलासि आखरूआ’ इति भाषा ॥

३०

तरीतरण्यौ बेडा

१ नुद्यते कर्णधारैरिति नौः, स्त्रीलिङ्गः । ‘नुद (णुद) प्रेरणे’ (तु.उ.अ.), ‘ग्लानुदिभ्यां डौः’ (उणा-२२२), ‘टेः’ ६।४।१४३॥ इति उद्भागलोपः । २ मङ्गो नौशीर्षमस्त्यस्यां मङ्गिनी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥ इतीनिः, ‘ऋश्रेभ्यो डीप्’ ४।१।५॥ ॥८७६॥ ३ तरन्त्यनया तरिः । ‘तृ प्लवन-तरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘अच इः’ (उणा-५७८) इति इः, ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि तरी, नदीवत् । ४० यद्वा ‘अवितृस्तृत्तन्त्रिभ्य ईः’ (उणा-४३८) इतीप्रत्यये तरी, तयी, तयः इत्याद्यपि । ४ तरन्त्यनया तरणिः । ‘-अश(अश्य)-वितृभ्योऽनिः’ (उणा-२५९) इत्यनिः, ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि तरणी, नदीवत् । ५ बिडचत आक्रुश्यतेऽस्यां बेडा । ‘बिड आक्रोशे’ ( ), अधिकरणे घञ् । पञ्च ‘बेडी’ इति ख्यातायाः ॥

अथ द्रोणी काष्ठाम्बुवाहिनी ।

१ द्रवति गच्छति अम्भोऽस्यां द्रोणी । ‘दु दु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘वहिशि(श्रि)श्रुयुह्रूलाहात्वरिभ्यो निः (नित्)’ (उणा-४९०) इति निः, द्रोणिः, ततः ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि द्रोणी । द्रोणिरपि, अत एव- “भरकतमणिद्रोणिसरला-” [१३] इति पूर्वकविप्रयोगः । द्रुणिः पञ्चमस्वरादिरपि । ‘द्रुण हिंसायां कौटिल्ये च’ (तु.प.से.), ‘इगुपधात् कित्’ (उणा-५५९) इति इः । ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि द्रोणी च । “काष्ठाम्बुसेचनी द्रुणिश्च” [१४] इति रूपरत्नाकरः । २ पुनः पुनरम्बु वहति अम्बुवाहिनी । ग्रहादित्वाणिनिः । काष्ठघटिता अम्बुवाहिनी काष्ठाम्बुवाहिनी । काष्ठम्बु च वहति वा । मिश्रास्तु- “काष्ठमुपलक्षणं काष्ठाऽश्मादिमयी जलधारिणी द्रोणी” [१५] इत्याहुः । द्वे द्रोण्याः । ‘दुणीया’ इति भाषा ॥

६०

नौकादण्डः क्षेपणी स्यात्

१. तुलनीयोऽमरकोषः १।१०।१२॥ २. ‘-वाद्’ इति ४॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रु-२४०, पृ.२८६॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ४प्रतौ ‘पोतवणिगिति’ इति दृश्यते ॥ ५. ‘-गो’ इति ३.४॥ ६. ‘स्वार्थे कः’ इति १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ ७. ‘-न’ इति ३॥ ८. द्र. रामाश्रमी १।१०।१२॥, पृ.१२४॥ ९. ‘हुग्नः’ इति ४॥ १०. ‘ठक्’ इति ४॥ ११. ‘-रुआ’ इति २.३॥ १२. ‘वे-’ इति १.२॥ १३. ‘-युगला-’ इत्युणादिगणे ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रु-२३९, पृ.२८५॥ १५. ‘द्रुण हिंसागतिकौटिल्येषु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १६. ‘किः’ इति ४॥ १७. ‘द्रुणी’ इति ३॥ १८. द्र. रामाश्रमी १।१०।११॥, पृ.१२४॥ १९. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ २०. द्र. अम.क्षीर. १।९।११॥, पृ.६३॥, स्वीपञ्जटीका ३।८७७॥, पृ.१९३॥ २१. तुलनीयोऽमरकोषः १।१०।१३॥

१ क्षिप्यतेऽनया क्षेपणी । 'क्षिप प्रेरणे'(दि.प.अ., तु.उ.अ.), 'क्षिपेः किच्च'(उणा-२६४)इत्यनिः, 'आति-देशिककार्यानित्यत्वाद् गुणाभावाभावे' क्षेपणिः, 'कृदि-कारात्'(गणसू-४।१।४५॥)इति ङीषि क्षेपणी च^१ । इति माधवी । क्षिप्यतेऽनयेति करणे ल्युट् वा, गौरादिः । नौकायां दण्डः येन नौर्वाह्यतेऽसौ नौकादण्डस्तस्यैकम् ॥

गुणवृक्षस्तु कूपकः ॥८७७॥

१ गुणानां रज्जूनां वृक्ष इव गुणवृक्षः । २ कूपा-कृत्याधारगते कायति स्वपिति कूपकः । 'आतोऽनुपसर्गे' १० कः '३।२।३॥ । 'पोतो ध्वजपटाद्याधारः'^२ [ ] इत्येके । गौड-स्तु- 'जलान्तस्तरून् कूपकानाहं । द्वे कूपकस्य । 'कूआथंभ' इति भाषा ॥८७७॥

पोलिन्दास्त्वन्तरादण्डाः

१ पोलन्ति महत्त्वं यान्ति पोलिन्दाः । 'पुल महत्त्वे'(भा.प.से.), 'कल्यलिपुलि-(हैमोणा-२४६)इति इन्दक्, बाहुलकाद् गुणः । नौकाया मध्ये दण्डा अन्तरा-दण्डाः । एकं 'गाभला' इति ख्यातस्य ॥

स्यान्मङ्गो मङ्गिनीशिरः ।

१ मङ्गत्यनेन मङ्गः । 'मगि गतौ'(भा.प.से.), २० अच्, पुंस्ययम् । वैजयन्ती तु- 'नौशिरो मङ्गमस्त्रियाम्' [वैजयन्तीकोपः ४।२।१७॥]इति क्लीबेऽप्याह । मङ्गिनी नौः, तस्याः शिर उपरिभागः [मङ्गिनीशिरः] ॥

अभ्रिस्तु काष्ठकुद्दालः

१ अभ्रति गच्छति अभ्रिः, स्त्रीलिङ्गः । 'अभ्र गतौ'(भा.प.से.), 'सर्वधातुभ्यः इन्'(उणा-५५७), 'कृदि-कारात्'(गणसू-४।१।४५॥)इति ङीषि अभ्री च । कुं भुवमुद्दालयति कुद्दालः । 'दल विशरणे'(भा.प.से.), हेतु-मणिण्च, 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, शकन्ध्वादिः । काष्ठस्य कुद्दालः काष्ठकुद्दालः । येन निखन्यते भग्नं^३ पोतादि कुथेन ३० पूर्यते, तस्यैकम् ॥

सेकपात्रं तु सेचनम् ॥८७८॥

१ सेकाय सेकस्य वा पात्रं सेकपात्रम् । सिच्यते-ऽनेन नौजलं सेचनम् । 'षिचिर् (षिच) क्षरणे'(तु.उ.अ.), करणे ल्युट् । येन नावो जलमुद्भिध्रयते, तस्यैकं क्वचित् । 'नावला' इति भाषा ॥८७८॥

केनिपातः कोटिपात्रमरित्रं

१ के जले निपात्यते केनिपातः । कर्मणि घञ्, 'संज्ञायाम्' २।१।४४॥ इति समासः, 'तत्पुरुषे कृति-' ६।३।१४॥ इत्यलुक् । के निपातोऽस्येति वा । 'हलदन्तात् सप्तम्याः संज्ञायाम्' ६।३।१९॥ इत्यलुक् । २ कोटिभिः काष्ठग्रभागैः पाति ४० कोटिपात्रम् । ['सर्वधातुभ्यः ण्' (उणा-५९८) इति ण्] । ३ ऋच्छत्यनेन अरित्रम् । 'ऋ गतौ'(भा.प.अ.), 'अर्ति-लूधूसूखनसहचर इत्रः' ३।२।१८४॥, गुणः, [तत्र] । कर्णो-ऽपि । 'कर्णः श्रोत्रमरित्रं च' [ ] इति दुर्गः । त्रीणि 'आउला' इति ख्यातस्य ॥

अथोदूपः प्लवः ।

कोलो भेलस्तरण्डश्च

१ उडुर्जलम्, तथा च- 'जलहस्तिनीत्यर्थे उडु-हस्तिनी सहस्रवर्णम्' [ ] इति हरिप्रबोधः, 'उडव आपः' [ ] इति भिक्षाकरगुप्तश्च । उडुनि जले, उडुनो जलाद् ५० वा पाति उडुपः, पुंक्ली, ह्रस्वादिर्ह्रस्वमध्यः । 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । 'उडुपश्चन्द्र-भेलयोः' [ ] इति धरणिः, चन्द्रगोमी च । 'अतः पुंस्ययम्, 'ऊदनोर्देशे' ६।३।१८॥ इति दीर्घकरणमनोरन्यतोऽपि यथा स्यात्, तेन उत्तरत्यद्भ्यः, उडुपदाद् अपशब्दस्याऽकारस्योत्वं नैरुक्तो वर्णविकारे 'उदूपः' इत्यपि [ ] इत्युज्ज्वलदत्तः । २ प्लवति(प्लवते) इति प्लवः । 'मेव प्लु गतौ' ( ), अच् । प्लवन्तेऽनेनेति, 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ वा । कोल-यति घनीभवति कोलः । 'कुल संस्थाने'(भा.प.से.), ज्वलादित्वाणः । ४ भिल्यते भेलः । भिलिः सौत्रः, ६०

१. 'गुणाभावे' इति ४॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४१, पृ.२८७॥ ३. द्र. अम.क्षीर. १।१।१२॥, पृ.६३॥, स्वोपज्ञटीका ३।८७७॥, पृ.१९३॥, तयोः 'पोतो' इत्यस्य स्थाने 'पोते' इति दृश्यते ॥ ४. '-भाला' इति २, '-भिला' इति ३॥ ५. 'अयम्' षप्रतौ नास्ति ॥ ६. '-न्ति' इति ३॥ ७. '-ग्न-' इति ३॥ ८. तुलनीयोऽमरकोपः १।१०।१३॥ ९. '-ला' इति ३॥ १०. '-त्र' इति ४॥ ११. '-ला' इति ३.४॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३९, पृ.२८४॥ 'दृष्टुश्चिरमुदुकरिणीसहस्रमन्तं सुधामदं सकलं' इत्यत्र हरिप्रबोधे कीर्तिमतालङ्कारप्रणीतटीकायाम् 'उडव आप' इति व्याख्यातम् । अतस्ततः पातीत्युडुपः । इति टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।११॥, पृ.१८२॥ १३. '-दिह' इति ३॥ १४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।११॥, पृ.१८२॥, तत्र 'उडुपो हेलचन्द्रयोः' इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३९, पृ.२८४॥, रामाश्रमी १।१०।११॥, पृ.१२४॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३९, पृ.२८४॥

‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । ५ तीर्यतेऽनेन तरण्डः, पुंस्त्री. ।
‘त् प्लवनतरणयोः’ (भ्वा.प.से.), ‘अण्डन् कृसृभृवृजः’
(उणा-१२६) इत्यत्र प्राक्प्रत्ययनिर्देशः शरण्डाद्यर्थः, तेनैतत्
सिद्धयति । पञ्च ‘त्रापाडू घा’ इति ख्यातस्य ॥

स्यात् तरपण्यमातरः ॥८७९॥

१ तरणं तरः । ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७॥ । पणे साधु
पण्यं मूल्यम् । तरस्य पण्यं तरपण्यम् । आतरन्त्यनेन आतरः ।
‘ऋदोरप्’ ३।३।५७॥ । एकं ‘तूर’ इति ख्यातस्य ॥८७९॥

वृद्ध्याजीवो द्वैगुणिको वार्धुषिकः कुसीदिकः ।

१० वार्धुषिश्च

१ वृद्धिमाजीवति वृद्ध्याजीवः । ‘कर्मण्यण्’
३।२।१॥ । २ द्विगुणं गृह्णाति द्वैगुणिकः । द्विगुणं गृहीतु-
मेकगुणं गृह्णातीति यावत् । ३ वर्धनं वृद्धिः । ‘वृधु
वर्धने’ (भ्वा.आ.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४॥, ‘तितुत्र-’
७।२।१॥ इति नेट् । वृद्ध्यर्थं द्रव्यमपि वृद्धिः, तत्प्रयच्छतीति
वार्धुषिकः । ‘प्रयच्छति गर्हाम्’ ४।४।३०॥ इति द्वितीयान्ताद्
गर्होपाधिकात् प्रयच्छतीत्यर्थे ठक्, ‘वृद्धेर्वृधुष्’ (-षि) भावः
(वा-४।४।३०॥) च । “वृधुषिः प्रकृत्यन्तरं च” [इति
वृत्तिः, वृद्धेर्गर्हत्वमशास्त्रीयत्वेन । ४ कुसीदं वृद्ध्याजीविकां

२० प्रयच्छति कुसीदिकः । ‘कुसीददशैकादशात् षष्ठ्यौ’ ४।४।-
३१॥ इति ठन् (ष्ठन्) । पित्वात् स्त्रियां डीषि कुसीदिकी ।
५ वृधुष्यां भवो वार्धुषः । तस्याऽपत्यं वार्धुषिः । ‘अत
इञ्’ ४।१।१५॥ । पञ्च ‘व्याजडिआ’ इति ख्यातस्य ॥

कुसीदार्थप्रयोगौ वृद्धिजीवने ॥८८०॥

१ ‘कुस श्लेषणे’ (दि.प.से.), दन्त्यान्तः, ‘कुसेरू-
लोभोएवोमेदाः (कुसेरूम्भोमेदेताः)’ (उणा-५४६) इतीदः,
कुसीदम् । कुत्सितं सीदन्त्यवसन्ना भवन्त्यनया वा । कुत्सितं
सदनं गतिरनया वा । कुत्सितोऽधर्माणः सीदन्त्यनया वा
घञ्, कुसीदम् । ‘कुसीददशैकादशा-’ ४।४।३१॥ इति निर्देशा-
३० दशित्यपि सीदादेशः । २ अर्थस्य प्रयोगः पुनः पुनः कलया

दानं अर्थप्रयोगः । वृद्ध्या कृत्वा जीविका वृद्धिजीवनम्,
तत्र । द्वे वृद्धिजीवनस्य । ‘दौढी सवाई आजीविका’
इत्यादिभाषा ॥८८०॥

वृद्धिः कलान्तरम्

१ मूलद्रव्यस्य वर्धनं वृद्धिः । ‘वृधु वृद्धौ’ (भ्वा.-
प.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४॥ । २ मूल द्रव्यस्याऽपरा
कला कलान्तरम् । “वृद्धिः कलान्तरं प्रोक्तम्” [हलायुध-
कोशः २।५७२॥] इति हलायुधः । द्वे ‘व्याज’ इति ख्यातस्य ॥

ऋणं तूद्धारः पर्युदञ्चनम् ।

१ अर्यत इति ऋणम् । ‘ऋ गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ४०
क्तः, ‘ऋणमाधमण्ये’ ८।२।६०॥ इति साधुः । २ उद्भिध्यते
गृह्यते उद्धारः । ‘धृञ् धारणे’ (भ्वा.उ.अ.), कर्मणि घञ् ।
३ उदञ्च्यते गृह्यते नीयते वा उदञ्चनम् । ‘अञ्चु गति-
पूजनयोः’ (भ्वा.प.से.), कर्मणि ल्युट् । परित उदञ्चनमुत्त-
मर्णाद् उद्धारत्वेन ग्रहणं पर्युदञ्चनम् । त्रीणि ऋणस्य ।
‘ऊधारि’ इति भाषा ॥

याच्चयासं याचितकम्

१ याच्चया प्रार्थनया आसं प्राप्तम्, तन्नामैकं याचित-
कम् इति । याचितेन निर्वृत्तमित्यर्थे^३ ‘अपमित्य याचिताभ्यां
कक्कनौ’ ४।४।२१॥ इति कन् । “अभ्यर्थ्य धत्तः खलु ५०
पद्मचन्द्रौ विभूषणं याचितकं कदाचित्” [नैषधीयचरितम्,
सर्गः-७, श्लो-५६] इति श्रीहर्षः ॥

परिवृत्यापमित्यकम् ॥८८१॥

१ परिवृत्या आसम् आपमित्यकम् इत्यन्वयः ।
‘मेङ् प्रतिदाने’ (भ्वा.आ.अ.), ‘उदीचां मेङो (माङो) व्यति-
हारे’ ३।४।१९॥ क्त्वा, ‘मयतेरिदन्यतरस्याम्’ ६।४।७०॥
इतीत्, ‘समासेऽनञ्पूर्वे क्त्वो ल्यप्’ ७।१।३७॥, ‘ह्रस्वस्य
पिति कृति-’ ६।१।७१॥ इति तुक्, तत आगतेऽर्थे ‘अपमित्य-
याचिता-’ ४।४।२१॥ इति कन् । “निमयादापमित्यकम्”

१. ‘-णि’ इति ३.४॥ २. ‘तरण्डार्थः’ इति ३. ३. द्र.मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-४९२, पृ.१८८॥ ४. ‘कुशी-’ इति ३. ५. ‘इन्’ इति ३. ६. ‘-दिआ’
इति ४. ७. ‘संश्ले-’ इति ४. ८. ‘दुढी’ इति १. ९. ‘उदगु-’ इति ३. १०. ‘उ-’ इति ३. ११. ‘-रा’ इति १, ‘-र’ इति २. १२. तुलनीयोऽमरकोपः २।९।४॥
१३. ‘-थः’ इति ३. १४. ‘दत्तः’ इति ३. १५. ‘-ञ्’ इति १, ‘-न्’ इति ३.४॥ १६. ‘कृति’ इति ३ प्रती न दृश्यते ॥ १७. ‘-ञ्’ इति १.२॥

[अमरकोषः २।९।४॥]इत्यमरः । “निमयाद् भाण्डपरिवर्तनात्” [अम.क्षीर.२।९।४॥]इति क्षीरस्वामी । एकं ‘पालटी लीधु’ इति ख्यातस्य ॥८८१॥

अधमर्णो ग्राहकः स्यात्

१ अपचयहेतुत्वादधमृणमस्य अधमर्णः । अधमः ऋणेऽधमर्णः, अत एव निर्देशात् सप्तमीसमासः । अधमृणमस्येति बहुव्रीहिर्वा । निष्ठान्तस्य परनिपातोऽत एव निर्देशात् “ऋणेऽधमोऽधमर्णः, राजदन्तादित्वात् परनिपातः” [अभि-, स्वोपज्ञटीका ३।८८२॥]इत्याचार्याः । एकं ग्राहक-
१० स्य । ‘ऋणीया’ इति भाषा ॥

उत्तमर्णस्तु दायकः ।

१ उपचयहेतुत्वादुत्तमृणमस्य उत्तमर्णः । ऋणे उत्तम उत्तमर्णः । “राजदन्तादिः” [अभि-, स्वोपज्ञटीका ३।८८२॥] इत्याचार्याः । ददाति दायकः । ण्वुल्, ‘आतो युक्-’ ७।३।३३॥ इति युक् । एकं दायकस्य ॥

प्रतिभूर्लग्नकः साक्षी स्थेयः

१ धनिकाधमर्णयोरन्तरेऽस्तीति प्रतिभूः । ‘भुवः संज्ञान्तरयोः’ ३।२।१७९॥ इति क्विप् । अन्तरशब्दोऽत्र न ग्रामाद्यन्तरवचनः । २ लगति लग्नः । ‘लगे सङ्गे’ (ध्वा.-
२० प.से.), निष्ठा, ‘क्षुब्धस्वान्तध्वान्त-’ ७।२।१८॥ इति साधुः, ततः स्वार्थे कन् लग्नकः । ३ साक्षाद् द्रष्टा साक्षी । ‘साक्षाद् द्रष्टरि-’ ५।२।१९१॥ इतीन् (इतीनिः), ‘अव्ययानां भमात्रे टिलोपः’ ( ) । ४ तिष्ठन्त्यस्मिन् स्थेयः, विवादपदनिर्णता प्रमाणभूतः पुरुषः । चत्वारि साक्षिणः । शेषश्चात्र-

“अथ साक्षिणि स्यान्मध्यस्थः प्राश्निकोऽप्यथः ।

कूटसाक्षी मृषासाक्ष्ये सूची स्याद् दुष्टसाक्षिणि ॥१॥”

[शेषनाममाला ३।१५४-१५५] ॥

आधिस्तु बन्धकः ॥८८२॥

१ आधीयतेऽसौ आधिः । ‘उपसर्गे घोः किः’

३।३।९२॥ । २ बध्यते सम्बध्यते^१ बन्धकः । ‘बन्ध ३० बन्धने’ (क्र्या.प.अ.), ‘कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्’ (उणा- ७।१३) । यदधमर्णेन उत्तमर्णस्य भूम्यादि आयत्तं क्रियते, तन्नाम्नी द्वे । ‘ग्रहणउं’ इति भाषा ॥८८२॥

अथ मानविशेषानाह-

तुलाद्यैः पौतवं मानम्

१ तुला कांटउंताकडीघडीत्यादीनि^२ विविधनामानि आद्यानि येषां ते तुलाद्याः, तैर्यन्मीयते तत् पौतवं मानमित्यन्वयः । पुनाति पोतुः बहुलवचनाद् भावे ‘वसं तुन्’ (वसे-स्तुन्) (उणा-७।५) इति तुन् । पोतेरिदं पौतवम् । ‘तस्येदम्’ ४।३।१२०॥ इत्यण् । पवर्गाद्यादिः । तुलाज्ञानं शास्त्रान्तराद् ४० ज्ञेयम्, तथापि संक्षेपतः प्रदर्शयते, यथा-

“ब्रह्मविष्णुमहेशानां त्रिधा प्रोक्ता तुला बुधैः ।

सूक्ष्मश्मध्यर्बृहत्त्वेनश्च लक्ष्यन्ते लक्षणेन ताः ॥१॥

शौल्बद्वयङ्गुलशिक्याऽष्टाङ्गुलियुक्तिजयष्टिका ।

ब्राह्मकण्टकमध्या सा हेमरत्नानि मानकृत् ॥२॥

हस्तखादिरदण्डार्धचर्मकाष्ठादिशिक्यका ।

रसधान्यफलादीनां मानकृद् वैष्णवी^३ तुला ॥३॥

पञ्चहस्ता लोहयष्टिर्मानादौ मानचिह्निता ।

मानकृद् वस्तुभाराणां रौद्री शिक्यविवर्जिता ॥४॥

आपलं ब्रह्मतुलया वैष्णव्या वामणं^४ ततः । ५०

एकस्थं गुरु तद्रौद्र्या तुलया मानमिष्यते ॥५॥

तासामनेकशो भेदास्तुलानां स्युस्त्रिधा च ते ।

सर्वे स्वलक्षणैर्लक्ष्या दण्डशिक्याऽल्पगौरवैः ॥६॥

सर्वदेवमयी प्रोक्ता तुला धर्ममयी परा ।

कूटं व्यवहरेद् यस्तु तुलायां स क्षयं व्रजेत् ॥७॥”

[ ] इति तुलालक्षणम्, उन्मानमेतत्^५ । एकं ‘पौतवमानस्य ।

ताकटीप्रभृति, ‘तोलउं’ इति भाषा ॥

१. ‘विनिमयाद्’ इति क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्, २।९।४॥, पृ.२०१॥ २. ‘स्वामी’ इति ४॥ ३. ‘-धु’ इति ३॥ ४. ‘पूर्वनिपातः’ इति स्वोपज्ञटीकायाम्, ३।८८२॥, पृ.१९४॥ ५. मुद्रितस्वोपज्ञटीकायां न दृश्यते ॥ ६. स्वोपज्ञटीकासहिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम्-‘प्रतिभूर्लग्नकः’ तथा ‘साक्षी स्थेयः’ इति पृथग्रूपेण दृश्यते, तत्तु भिन्नार्थताप्रतिबोधनाय प्रतिभाति ॥ ७. ‘-ग्य-’ इति १.४॥ ८. ‘-रं’ इति ३.४॥ ९. ‘-णो’ इति ३॥ १०. १प्रतौ नास्ति ॥ ११. ‘-णो’ इति ३, ‘-णु’ इति ४॥ १२. ‘-टो-’ इति ३॥ १३. ‘-दिवि-’ इति ४॥ १४. ‘वा’ इति ४॥ १५. ‘-श्नवी’ इति ३॥ १६. ‘-नं’ इति ३॥ १७. ‘सर्वस्व-’ इति ४॥ १८. ‘एतदुन्मानम्’ इति ४॥ १९. ‘पो-’ इति ३॥ २०. ‘-लो’ इति ३, ‘-लुं’ इति ४॥

द्रुवयं कुडवादिभिः ।

पलं कर्षचतुष्टयम् । ३०

१ कुडवप्रमुखैर्यन्मीयते तद् द्रुवयम् उच्यते, परि-
माणमित्यर्थः । कुडवशब्देन 'पाउलउ' इति प्रसिद्धः ।
द्रुः वृक्षस्तद्विकारो द्रुवयम् । 'द्रोश्च' ४।३।१६१॥ इत्यनुवृत्तौ
'माने वयः' ४।३।१६२॥ इति वयः । एकं सामान्येन
कुडवादिपरिमाणस्य ॥

पाय्यं हस्तादिभिः

विस्तः सुवर्णो हेम्नोऽक्षे

१ पीयते(मीयते)ऽनेन पाय्यम् । 'पाय्यसांनाय्य-'
३।१।१२९॥ इति साधुः । हस्तादिभिः हस्तप्रभृति-
१० भिर्यन्मीयते, तस्यैकम्, प्रमाणाख्यमेतत् । यदमरः-“मानं
तुलाङ्गुलिप्रस्थैः” [अमरकोषः २।९।८५॥] इति । “माति
मानम्, मीयतेऽनेनेति वा, तत्र तुलादि उन्मानम्, अङ्गुल्यादि
प्रमाणम्, प्रस्थादि परिमाणम् । यदाहुः-

“ऊर्ध्वमानं किलोन्मानं परिमाणं तु सर्वतः ।

आयामस्थं” प्रमाणं स्यात् संख्या बाह्या तु सर्वतः ॥१॥”
[अम.क्षीर. २।९।८५॥] इति क्षीरस्वामी ॥

अथ पौतवमानमाह-

तत्र स्याद् गुञ्जाः पञ्च माषकः ॥८८३॥

१ तत्रेति पौतवे माने गुञ्जाः कृष्णलाः पञ्च
२० सङ्ख्याः माषकः उच्यते । 'जष [झष शष] वष मष-'
(भ्वा.प.से.) इति मूर्धन्यान्तेषु पठ्यते, ततो घञि माषः,
ततः कनि माषकः, पुंक्ली । धान्यकणा दशमाषकः तथा-
“द्वे कृष्णले रूप्यमाषे” [ ] इत्यादिदर्शनात् ॥८८३॥

ते तु षोडश कर्षोऽक्षः

१ ते भाषाः षोडश सङ्ख्याः कर्षः स्यात् ।
कर्षति माषकादाधिक्यं कर्षः, पुंक्ली । 'कृष विलेखने'
(भ्वा.प.अ.), अच् । २ अक्ष्णोति अक्षः । 'अक्ष(अक्षु)
व्याप्तौ' (भ्वा.प.वे.), अच् । टङ्कगणनायां चत्वारः टङ्काः
कर्षः । द्वे कर्षस्य । 'तोला' इति भाषा ॥

१ विस्यति विस्यते वा विस्तः । 'विस उत्सर्ग' (दि.प.से.), 'विस प्रेरणे' ( ) वा, अतो बाहुलकात्
'हसिमृग्रिन्' (उणा-३६६) इत्यादिना तन्, 'तितुत्र' ७।२।९॥
इतीप्तिषेधः, अगुणत्वं च । २ सुवर्णमस्त्यस्य सुवर्णः । ४०
'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥, पुंस्ययम् । रुद्रस्तु-“सुवर्ण
स्वर्णरि(वि)स्तयोः” [ ] इति क्लीबेऽप्याह । हेम्नः सुवर्णस्य,
अक्षे कर्षे । 'सुवर्णना' तोला' इति भाषा । “रूप्यमुक्ता-
वज्रपट्टसूत्रकर्पूरादितौल्ये कर्षसंज्ञा, हेम्नस्तौल्ये सुवर्णसंज्ञा
कर्षस्येति विशेषः” [ ] इति लीलावतीटीका । यत्स्मृतिः-
“पञ्चकृष्णलको माषस्ते सुवर्णस्तु षोडश” [ ] इति ।
तथा च लीलावतीकारः-

“दशाधर्गुञ्जं प्रवदन्ति माषं१ माषाह्वयैः षोडशभिश्च कर्षम्२ ।
कर्षैश्चतुर्भिश्च पलं३ तुलाज्ञाः कर्ष सुवर्णस्य सुवर्णसंज्ञम् ॥१॥”
[लीलावती, परिभाषा, श्लो-४] इति । “पादत्रयं सुकरम्, ५०
सुवर्णस्य कर्ष सुवर्णसंज्ञं वदन्ति” [ ] इति तट्टीका । द्वे
सुवर्णकर्षस्य ॥

कुरुविस्तस्तु तत्पलं ॥८८४॥

१ तस्य सुवर्णस्य पलं तत्पलम्, तत्र । कुरु-
देशे प्रसिद्धो विस्तो हेमपलं कुरुविस्तः । यन्माला-
“पलेन हि सुवर्णस्य कुरुविस्तः” [ ] इति । हेम्नः
पलं कुरुविस्त इत्यर्थः । एकं हेमपलस्य ॥८८४॥

१. 'पाउलवउ' इति१, 'पाउलो' इति३, 'पाइलो' इति४॥ २. 'भाषाप्र-' इति३॥ ३. '-द्धिः' इति३॥ ४. '-तिर्य-' इति१.२.४॥ ५-१. 'मित्तिमानं
मीयतेऽनेन च' इति, ५-२. 'आयामस्तु' इति, ५-३. 'भिन्ना' इति च अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्, २।९।८५॥, पृ.२१९॥ ६. 'पो-' इति३॥
७. '-क्लीबलिङ्गः' इति४॥ ८. '-क्लीबलिङ्गः' इति३, '-क्लीबः' इति४॥ ९. 'टंका-' इति३॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।८६॥ ११.
'-क्लीबः' इति३॥ १२. रक्षणार्थकपलधातुश्चरादिः, अथ च विग्रहे 'पालयति' इति युक्तः, यद्वा 'पल गतौ' (भ्वा.प.से.) इति ॥ १३. '-भेदौ'
इति२.४॥ १४. 'नैक-' इति३, 'नेक-' इति४॥ १५. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'विश प्रवेशने' इति दृश्यते ॥ १६. ३प्रतौ नास्ति ॥ १७. 'त्रिन्' इति४॥
१८. '-स्याऽस्ति' इति४॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६५८, पृ.७४७॥, रामाश्रमी २।९।८६॥, पृ.४३८॥ २०. '-ना' इति३,
'-र्णानां' इति४॥ २१. 'कर्षादिसंज्ञा' इति३.४॥ २२. 'इति' इति २प्रतौ नास्ति ॥ २३. ३प्रतौ नास्ति ॥ २४. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।८६॥
२५. द्र. अम.क्षीर. २।९।८६॥, पृ.२१९॥, स्वोपज्ञटीका ३।८८४॥, पृ.१९५॥

पुनः पौतवमानमाह-

तुला पलशतम्

१ 'तुल उन्माने' (चु.उ.से.), चुरादिणिचोऽनित्यत्वाद्
'इगुपध'- '३ ११ १३५ ॥ इति कः, टापि तुला । तोल्यतेऽनयेति
वा । 'चिन्तिपूजि'- '३ १३ १०५ ॥ इत्यत्र चकारस्याऽनुक्तसमुच्च-
यार्थत्वादङ्, ' - तुला- '४ १४ १९१ ॥ इति निर्देशाद् वा । पलानां
शतं पलशतम् । "तुला स्त्रियां पलशतम्" [अमरकोषः
२ १९ १८७ ॥] इत्यमरः । एकं पलशतस्य ॥

तासां विंशत्या भार आचिंतः ।

१० शाकटः शाकटीनश्च शलाटः

१ तासां तुलानां विंशत्या, पलसहस्रद्वयेनेत्यर्थः, पुंसां
द्वे पलसहस्रे वोढुं शक्येते, भ्रियतेऽनेनेति भारः । करणे
घञ् । २ आचीयते स्म आचितः । 'चिञ् चयने' (स्वा. -
उ.अ.), क्तः । ३ शकटेन बाह्यः शाकटः । 'शकटादण्'
४ १४ १८० ॥ इत्यण् । ४ शकट्या नीयते शाकटीनः । ५
शृणाति शराटः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), बाहुलका-
दाटः, लत्वे शलाटः । पञ्च भारस्य ॥

ते दशाऽऽचितः ॥८८५॥

१ ते भारः दशेति दशसंख्याकाः आचितः ।
२० आचीयते स्म आचितः, पुंसि । क्लीबेऽप्ययमित्यन्ये ।
"आचितः शकटोन्मेयं पलानामयुतद्वये" [विश्वलोचनकोशः,
तान्तवर्गः, श्रौ-८५] इति श्रीधरः । "शकटेन उन्मेयः शक-
टोन्मेयः, शकटेन वोढुं शक्यो भार इत्यर्थः, पलानामयुतद्वयं
दशभाराः" [ ] इति तद्वृत्तिः । एकं दशभारस्य ॥८८५॥

पौतवमानमुक्त्वा द्रुवयमाह-

चतुर्भिः कुडवैः प्रस्थः

१ कुडयते भक्षयते कुडवः । 'कुड भक्षणै' (तु.-
प.से.), तौदादिकः, 'कुडेः कवन्' ( ) । 'कुडिनुड्यडे-
रुव' ( ) इत्युवे कुडुव इति द्विपञ्चमस्वरोऽपि । कुटप

इत्यपि, 'कुटेः कपन्' (उणा-४२२) इति कपन् । चतुर्भिः कुडवैः ३०
प्रस्थः प्रोच्यते । प्रतिष्ठते प्रस्थः, पुंक्ली । "प्रस्थोऽस्त्री
सानुमानयोः" [अमरकोषः ३ १३ १८८ ॥] इत्यमरः । पाइलीनाम
एकं प्रस्थः कुडव इति, 'पावल्' इति लोकप्रसिद्धः ।
टङ्कगणनायां चतुष्पष्टिटङ्काः कुडव उच्यते, तैश्चतुर्भिः प्रस्थ
इत्यन्वयः । चतुष्पञ्चाशदङ्गुलप्रमाणो 'वेधदैर्घ्यविस्तारैर्भवति,
टङ्कगणनायां द्विशतपट्पञ्चाशत् २५६ टङ्काः प्रस्थशब्देनोच्यन्ते ।
कुडवश्च सार्द्धत्रयोदशाङ्गुलप्रमाणो 'वेधदैर्घ्यविस्तारैर्भवति ॥

प्रस्थैश्चतुर्भिराढकः ।

१ चतुर्भिः प्रस्थैः पलिकति लोकप्रसिद्धैः आढकः
इत्यन्वयः । आढौक्यत इति आढकः, पुपोदरादिः, त्रि- ४०
लिङ्गः । अस्मिन्नङ्गुलशतद्वयं षोडशाधिकं २१६ 'वेधदैर्घ्य-
विस्ताराणां ज्ञेयम्, टङ्कगणनायां चैकसहस्रं चतुर्विंशत्यधिकं
१०२४ टङ्काः आढकशब्देनोच्यन्ते । एकं 'माणा' इति
ख्यातस्य ॥

चतुर्भिराढकैर्द्रोणः

१ चतुर्भिराढकैः 'माण्डं' इति लोकप्रसिद्धैः द्रोणः
उच्यते । द्रवति द्रोणः, पुंक्ली । "अस्त्रियामाढकद्रोणौ"
[अमरकोषः २ १९ १८८ ॥] इत्यमरः । 'दु दु गतौ' (भ्वा.प.से.),
'कृ(कृ)वृज्पू(ज्) [सि] दु- ' (उणा-२९०) इति नः । 'सेई'
इति भाषा । अस्मिन्नष्टौ शतानि चतुष्पष्ट्यधिकानि अङ्गुलानि ५०
८६४ 'वेधदैर्घ्यविस्ताराणां ज्ञेयम्, टङ्कगणनायां च पण-
वत्यधिकचत्वारिंशच्छतौः ४०९६ टङ्का द्रोणशब्देनोच्यन्ते ॥

खारी षोडशभिश्च तैः ॥८८६॥

१ खन्यते खारी । 'खन खनने' (भ्वा.उ.से.),
'वङ् क्रयादयश्च' (उणा-५०६) इति क्रिन् नकारस्यात्वं च
निपात्यते खारिः, 'कृदिकारात्- ' (गणसू-४ ११ ४५ ॥) इति
डोषि खारी । तैः द्रौणैः 'सेई' इति लोकप्रसिद्धैः षोडशभिः ।
अस्यां त्रयोदशसहस्राणि अष्टौ शतानि चतुर्विंशत्य-
धिकान्यङ्गुलानि १३८२४ वेधदैर्घ्यविस्ताराणां ज्ञेयानि,

१. इतोऽग्रे २ प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ २. 'पुंसां' इति १, इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'हि' इति दृश्यते ॥ ३. 'साधुः' इति १ ॥ ४. क्षीरतरङ्गिण्यादी
बाल्यार्थककुडभातुदृश्यते ॥ ५. 'उपिकुटिलिकचिखजिभ्यः कपन्' (उणा-४२२) इत्युणादगणसूत्रम् ॥ ६. 'क्लीवः' इति ४ ॥ ७. 'चतु' इति ४, 'लु' इति २ ॥ ८. 'वै' इति ३ ॥ ९. 'वै' इति ४ ॥ १०. '-णाडं' इति ३ ॥ ११. 'वै' इति ३ ॥ १२. '-त' इति १ ॥ १३.
'खनु अवदारणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

टङ्कगणनायां च पञ्चषष्टिसहस्रपञ्चशतषट्त्रिंशद्वङ्काः ६५५३६
खारीशब्देनोच्यन्ते । यदुक्तम्-

“टङ्कः १ कर्षः ४ पलः १६ चापि

कुडवं ६४ प्रस्थ २५६ मादकं १०२४ ॥

द्रोणो ४०९६ द्रोणी १६३८४

खारिके ६५५३६ ति क्रमादेते चतुर्गुणाः ॥१॥”

[ ] इति । कुडवप्रस्थादकद्रोणखारीणां प्रमाणं लीलावती-
प्रोक्तं प्रोच्यते-

“हस्तोन्मितैर्विस्तृतिदैर्घ्यपिण्डैर्यद् द्वादशाक्षं घनहस्तसंज्ञम् ।

१० धान्यादिके यद् घनहस्तमानं शास्त्रोदिता मागधखारिका सा ॥२॥”

द्रोणस्तु खार्याः खलु षोडशांशः स्यादादको द्रोणचतुर्थभागः ।

प्रस्थश्चतुर्थोऽहिरथादकस्य प्रस्थाहिराद्यैः कुडवः प्रदिष्टः ॥३॥

[लीलावती, परिभाषा, श्लो-७-८] [इति] । “हस्तेन उन्मितैः

हस्तपरिमितैः विस्तारदीर्घत्वपिण्डैर्यद् द्वादशाक्षं परितो द्वादश-

धारं मानं कुण्डकोष्टकाद्यन्तस्य घनहस्त इति संज्ञा भवति,

तद्यथा स्पष्टयति घनहस्ते हस्तप्रमाणं दैर्घ्यं हस्तप्रमाणो विस्तारो

हस्तप्रमाणः पिण्डश्च, एवंविधं यत् समचतुरस्रम् अधश्चतुरस्रम्

उपरिचतुरस्रं पिण्डे चतुरस्रम्, एवं द्वादशाक्षं निष्पद्यते,

धान्यादौ घनहस्तपरिमितं यन्मानम्, सा शास्त्रे मागधखारिका

२० मागधदेशीया खारिका उदिता, सा लोके कलसिकेति प्रसिद्धा,

द्रोणस्तु खलु निश्चयेन एवमुक्तायाः खार्याः षोडशांशो द्रोणो

भवति, स च सेतिकेति प्रसिद्धः, सा च तौल्ये मणसंनिहिता

भवति, एकं षोडशसेतिकाभरेका कलसिकेत्यर्थः, द्रोणस्य

चतुर्थो भाग आदको भवति, मानकमिति प्रसिद्धम्, आदकस्य

चतुर्थोऽहिश्वतुर्थः पादो विभागः प्रस्थो भवति, पल्लिकेति

प्रसिद्धा, आद्यैर्मुनिभिः प्रस्थाहिः प्रस्थचतुर्थांशः कुडवो भवति,

तथा चोक्तं श्रीश्रीधराचार्येण-“कुडवमानं सार्द्धं वेधोऽङ्गुलं त्रीणि

कुडवे दैर्घ्यविस्तृती कुडवे काष्ठमयमानके सार्द्धमङ्गुलं वेधो

भवति, त्रीण्यङ्गुलानि दैर्घ्यं विस्तारश्च” [ ] इति । वक्ष्यमाण-

३० खातफलसाधनेन गणनाद् जातानि सार्द्धानि त्रयोदशाङ्गुलानि

तानि चतुर्गुणानि प्रस्थमानमङ्गुलानि चतुष्पञ्चाशत् ५४

आदकेऽङ्गुलशतद्वयं षोडशाधिकं २१६ भवति द्रोणेऽष्टौ शतानि

चतुष्पञ्चाधिकान्यङ्गुलानि ८६४ भवन्ति, एवं खार्या त्रयोदश-

सहस्राण्यष्टौ शतानि चतुर्विंशत्यधिकान्यङ्गुलानि १३८२४
भवन्ति” [ ] इति तट्टीका ।

अथ पाय्यमानमार्ह-

चतुर्विंशत्याऽङ्गुलानां हस्तः^१

१ अङ्गुलानां चतुर्विंशत्या एको हस्तः । अष्ट-
भिर्यवोदरैरेकमङ्गुलं भवति, तैश्चतुर्विंशत्या हस्त इत्यर्थः । एकं
[हस्तस्य] ॥

४०

दण्डश्चतुष्करः^१ ।

१ दाम्यति दण्डः, पुंस्त्री. । ‘जमन्ताङ्गुः’ (उणा-
१११) इति डः । चतुष्करः चतुर्हस्तः । एकं दण्डस्य ॥

तत्सहस्रौ तु गव्यूतं क्रोशः^१

१ तेषां दण्डानां द्वौ सहस्रौ तत्सहस्रौ, गवां यूतिरत्र
गव्यूतम्, पृषोदरादिः । २ कुश्यते उच्यतेऽध्वपरिमाणमनेनेति
क्रोशः । ‘क्रुश आह्वाने’ (भा.प.अ.), करणे घञ् । यल्लीलावती-

“यवोदरैरङ्गुलमष्टसङ्ख्यैर्हस्तोऽङ्गुलैः षड्गुणितैश्चतुर्भिः ।

हस्तैश्चतुर्भिर्भवतीह दण्डः क्रोशः सहस्रद्वितयेन तेषाम् ॥१॥”

[लीलावती, परिभाषा, श्लो-५] इति । द्वौ क्रोशस्य ॥

५०

तौ द्वौ तु गोरुतम्^१ ॥८८७॥

गव्या^२ गव्यूतगव्यूती^४

१ तौ क्रोशौ द्वौ गवां रुतमत्र गोरुतम् ॥८८७॥ २

गोभ्यो हिता गव्या । ‘गोपयसोर्यत्’ ४।३।१६० ॥ इति यत् । ३

गवां यूतिरत्रेति गव्यूतम्, पृषोदरादिः । ४ गवां यूतिः, गव्यूतिः,

पुंस्त्री । ‘गव्यूतिः स्त्री’ [अमरकोषः २।१।१८ ॥] इति त्वमरः ।

‘ऊतियूति-’ ३।३।१७ ॥ इत्यादिना ऊति(यूति)शब्दः साधुः,

‘गौर्यूतौ छन्दसि’ (६।१।७९ ॥), ‘अध्वपरिमाणे-’ (वा-६।१।-

७९ ॥) इत्यवादेशे^१ गव्यूतिः । चत्वारि क्रोशयुगस्य ॥

चतुष्क्रोशं तु योजनम्^१ । ६०

१ चत्वारः क्रोशाः समाहता अत्रेति चतुःक्रोशम्
(चतुष्क्रोशम्) । युज्यतेऽनेनेति योजनम् । करणे ल्युट् ।

(युज्यतेऽनेन योजनम्), ‘युजिर् योगे’ (रु.उ.अ.) । “स्याद्

१. ‘-गणा’ इति १॥ २. ‘-णो-’ इति ४॥ ३. ‘-थांश इहादकस्य’ इति लीलावत्याम्, परिभाषा, श्लो-८, पृ. ३॥ ४. इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘च’ इति
दृश्यते ॥ ५. ‘निष्पा-’ इति ३.४॥ ६. ‘-गणानि’ इति १॥ ७. ‘-णोऽष्टौ’ इति ४॥ ८. ‘-य्यमाह’ इति २॥ ९. ‘-नेन’ इति ४॥ १०. ‘द्वौ’
इति ३॥ ११. ‘-शः’ इति ४॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३.४ प्रत्येन दृश्यते ॥

योजनं क्रोशचतुष्टयेन''[लीलावती, परिभाषा, श्लो-६]इति
भास्कराचार्यः । एकं [योजनस्य] ।

वाणिज्यमुक्त्वाऽथ पाशुपाल्यमाह-

पाशुपाल्यं जीववृत्तिः

१ पशुपालस्य भावः कर्म वा पाशुपाल्यम् । २
जीवपालनाद् वर्तनं जीववृत्तिः । 'स्त्रियां क्तिन्'३ ३ १९४ ॥ ।
द्वे जीवपालनाजीविकायाः ॥

गोमान् गोमी गवीश्वरे ॥८८८॥

१ गावः सन्त्यस्य गोमान् । 'तदस्यास्त्यस्मिन्निति
१० मतुप्'५ ५ १९४ ॥ 'उगिदचाम्'-७ १ १३० ॥ इति नुम् । २
गावः सन्त्यस्य गोमी । 'ज्योत्स्नातमिस्रा'-५ ५ १९४ ॥ इति
निपातः । गोमिनौ, गोमिनः इत्यादि । ३ गवामीश्वरो
गवीश्वरः, तत्र । गवेश्वरोऽपि । त्रीणि गोमतः ॥८८८॥

गोपाले गोधुगाभीरगोपगोसङ्ख्यवल्लवाः

१ गाः पालयति गोपालः । 'पाल रक्षणे'(चु-
उ.से.), 'कर्मण्यण्'३ ३ १९ ॥, तत्र । २ गाः दोग्धि गोधुक् ।
'दुह प्रपूरणे'(अ.उ.अ.), 'सत्सूद्विष'-३ ३ १६१ ॥ इत्यादिना
क्विप्, 'एकाचो बशो'-८ ३ १७७ ॥ इति भष्भावः, 'दादेर्धा-
तोर्घः'८ ३ १३२ ॥, जश्त्वम् । ३ आ समन्ताद् भियं रात्यादत्ते
२० आभीरः । 'स दाने'(अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः'३ ३ १२ ॥-
३ ॥, 'आतो लोप इटि च'६ ४ १६४ ॥ इत्यालोपः । 'आ
समन्ताद् अभि अभिमुखमीरयति प्रेरयति आभीरः''[अम.
क्षीर.२ १९ ५७ ॥]इति स्वामी । ४ गां पाति रक्षति गोपः ।
'पा रक्षणे'(अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः'३ ३ १३ ॥ । ५
गाः सङ्ख्याति गोसङ्ख्यः । सम्पूर्वः 'ख्या प्रकथने'
(अ.प.अ.), 'प्रे दाज्ञः कर्मणि'३ ३ १६ ॥ इति कः । ६ वल्लते
संवृणोति वल्लवः । 'वल वल्ल संवरणे'(भा.आ.से.),
वल्लिः सौत्रो वा, ततो बाहुलकादच् । यद्वा वल्लनं वल्लः,
भावे घञ्, तद्योगाद् 'अन्येष्वपि'-(वा-५ ३ १०९ ॥)इति

र्वः । गोदुहोऽपि, मूलविभुजादित्वात् के' । 'गोपगोदु- ३०
हवल्लवाः''[ ]इति त्रिकाण्डशेषः । षड् गोपालस्य ॥

गोविन्दोऽधिकृतो गोषु

१ गां वन्दति गोविन्दः । 'विदल् लाभे'(तु-
उ.अ.), 'गवादिषु विदेः (विन्देः) संज्ञायाम्'(वा-३ ११ ॥-
१३८ ॥)इति खच्, खित्वान्मुम् । 'गोविन्द इन्द्रावरजे
गवाध्यक्षे च गोष्पतौ''[विश्वलोचनकोशः, दान्तवर्गः, श्लो-
२४]इति श्रीधरः । गोषु अधिकृतः, गोष्वधिकारीत्यर्थः ।
एकं गवामधिकारिणः ॥

जावालस्त्वजजीविकः ॥८८९॥

१ अजाः पालयति जावालः, पृषोदरादिः । जव- ४०
मलति जवालः छागः, तस्याऽयमिति वा । २ अजेभ्यो
जीविकाऽस्य अजजीविकः । 'गोस्त्रियोः'-१ ३ १८८ ॥ इति
ह्रस्वत्वम् । द्वे 'एवाल' इति ख्यातस्य ॥८८९॥

कुटुम्बी कर्षकः क्षेत्री हली कृषिकार्षकौ ।

कृषीवलोऽपि

१ कुटुम्बमस्त्यस्य कुटुम्बी । 'अत इनिठनौ'५ ३ १-
११५ ॥ । २ कर्षति भुवं कर्षकः । 'कृष विलेखने'(भा.-
प.अ.), ण्वुल् । ३ क्षेत्रमस्त्यस्य क्षेत्री । 'अत इनि-
ठनौ'५ ३ ११५ ॥ इतीनिः । ४ हलमस्त्यस्य हली । 'अत
इनिठनौ'५ ३ ११५ ॥ । ५ कर्षति भुवं कृषिकः । 'कृष ५०
विलेखने'(भा.प.अ.), 'वृश्चिकृषोः-(कृष्योः) किकन्'(उणा-
१९८) । ६ 'कृषेर्वृद्धिक्षोदीचाम्'(उणा-१९६)इति क्वुनि
कार्षकः । वृद्ध्यभावपक्षे 'कृषकोऽपि । ७ कर्षणं कृषिः ।
'इक्कृष्यादिभ्यः'(वा-३ ३ १०८ ॥)इतीकृ, ततो मत्वर्थे 'रजः-
कृष्यामुतिपरिषदो वलच्'५ ३ १२२ ॥, 'वले'६ ३ ११८ ॥ इति
दीर्घः [कृषीवलः] । सप्त 'करसणी' इति ख्यातस्य ॥

जित्या तु हलिः

१. '-र्याः' इति३ ॥ २. 'गां दोग्धीति' इति३ ॥ ३. 'इटि च' इति २.३.४प्रतिषु नास्ति ॥ ४. अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्-'आ-अभित ईरयति
आभीरः' इत्येव दृश्यते, २ १९ ५७ ॥, पृ.२१३ ॥ ५. 'गां' इति३ ॥ ६. '-र्वस्य' इति३ ॥ ७. 'प्रे दाज्ञः' इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥ ८. मैत्रेयसम्मतोऽयं
धातुपाठः, 'वल संवरणे' इति स्वामी, 'वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च' इति सायणः ॥ ९. '-दुरच्' इति१ ॥ १०. 'माधवः' इति१, 'क'
इति२, 'डः' इति४ ॥ ११. 'कः' इति२ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६३०, पृ.७२१ ॥, रामाश्रमी २ १९ ५७ ॥, पृ.४२७ ॥
१३. 'त्रिकाण्डशेषे नेदमुद्धरणं दृश्यते ॥ १४. '-स्यास्तोति' इति४ ॥ १५. 'कृषि' इति३ ॥ १६. 'कृषि-' इति१ ॥

१ जीयते निपुणेनेति जित्या । 'जि अभिभवे' (भ्वा.प.अ.), 'विपूयविनीयजित्या मुञ्जकल्कहलिषु' ३।१।-११७॥ इति क्यपि साधुः । २ हलन्त्यनया हलिः । 'हल विलेखने' (भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् । पुंस्त्रीलिङ्गावेतौ । मालाकारस्तु- 'जित्यस्तु हलि-संज्ञकः' [ ] इति पुंस्यप्याह । 'जित्यहली इति पुंसि' [ ] इति गौडः । द्वे महाहलस्य ॥

सीरस्तु लाङ्गलम् ॥८९०॥

गोदारणं हलम्

- १० १ सीयते बध्यते सीरः, पुंक्ली. । 'षिञ् बन्धने' (स्वा.उ.अ.), 'शुसिचि-' (उणा-१८३) इति क्रन् दीर्घश्च । 'हलतिगमकरौ सीरौ' [ ] इति दन्त्यादौ रभसाद् दन्त्या-दिरयम् । २ लङ्गति गच्छति भुवं लाङ्गलम् । 'लङि गतौ' (भ्वा.प.से.), '[नहि] लङ्गे दीर्घश्च' (हैमोणा-४६६) इति कलच् । यद्वा 'अगिरगिलगिगतीत्यादौ लङ्गेर्गन्त्यर्थात् 'कलम्बादयश्च- (कम्बलादयश्च)' ( ) इति कलन्प्रत्ययो दीर्घत्वं च निपात्यते ॥८९०॥ ३ गौः भूमिर्दायतेऽनेन गोदारणम् । 'दृ(द्) विदारणे' (क्र्या.प.से.), 'णिजन्तः, 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।-११७॥ इति ल्युट् । गां दृणातीति, नन्दादित्वाद् ल्युर्वा । ४ हलति भुवं हलम्, पुंक्ली. । 'हल विलेखने' (भ्वा.प.से.), अच् । ज्वलादित्वाण्प्रत्यये हालोऽपि । 'हलो हालो वहः सीता' [ ] इति विक्रमादित्यः । चत्वारि सामान्येन हलस्य ॥

ईषासीते तदण्डपद्धती ।

- १ ईषति (ईषते) ईषा । 'ईष गतिहिंसादानेषु' (भ्वा.आ.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यकारो वा । 'ईषापेषामञ्जूषा' [ ] इति मूर्धन्यान्तेषु इन्द्र(चन्द्र)गोमी । 'ईष ऐश्वर्ये' (अ.आ.से.), अस्याऽपि धातोः 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यकारो वा, ईषा तालव्यान्ताऽपि । 'ईशः ३० प्रभौ शङ्करे स्यादीशा लाङ्गलदण्डके' [विश्वप्रकाशकोशः,

शान्तवर्गः, श्रौ-९] इति महेश्वरः । 'प्रभुशङ्करयोरीशः स्त्रियां लाङ्गलदण्डके' [ ] इति तालव्यान्ते रुद्ररभसौ च । एकं 'हलनी' हाल' इति भाषा । १ स्यति भुवं सीता । 'अञ्जि-घृषि(घृसि)भ्यः कः' (उणा-३६९), बाहुलकात् 'षोऽन्त-कर्मणि' (दि.प.अ.) इत्यतोऽपि के, 'घुमास्थागा-' ६।४।६६॥ इतीत्वम्, दन्त्यादिरयम् । 'सीता लाङ्गलरेखा स्याद् व्योमगङ्गा तु जानकी' [ ] इति दन्त्यादौ रभसात् । 'सीता तु जानकीव्योमगङ्गालाङ्गलवर्त्मसु' [विश्वलोचनकोशः, तान्त-वर्गः, श्रौ-६६] इति श्रीधरः । 'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.), बाहुलकादतोऽपि वा क्तादिः ।

४०

“सीता नभःसरिति लाङ्गलपद्धतौ च ।

सीता दशाननरिपोः सहधर्मिणी वा ।

शीतं स्मृतं हिमगुणेषु तदन्विते च ।

[शीतोऽलसे च बहुवारतरौ च दृष्टः] ॥१॥”

[ ] इति धरणिः । ईषा च सीता चेति द्वन्द्वः । दण्डश्च यष्टिः, पद्धतिश्च मार्गः दण्डपद्धती, तस्य हलस्य दण्डपद्धती तदण्डपद्धती । सीता हलस्य रेखा । 'चास' इति भाषा ॥

निरीषे कुटकम्

१ निःक्रान्ता ईषा अस्माद् निरीषम्, तत्र । कुटति छिनत्ति कुटकम् । 'कुट कौटिल्ये' (तु.प.से.), क्वुन् । यद्वा कुटति कुटः । 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, ततः स्वार्थे कन् कुटकम् । यस्याऽग्रे फालो बध्यते, तन्नामै-कम् । 'कुली' इति भाषा ॥

फाले कृषकः कुशिकः फलम् ॥८९१॥

१ फलति निष्पद्यते कृषिनेनेति फालम् । 'फल निष्पत्तौ' (भ्वा.प.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति करणे घञ्, तत्र । 'फालं सीरो(शिरो)पकरणे कार्पासादिकवाससि' [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्रौ-२०] इति महेश्वरः । २ कृष्यते भूरनेनेति कृषकः । 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-

१. 'पुंस्त्री' इति ३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५८७, पृ.६६७॥, रामाश्रमी २।९।१४॥, पृ.४०३॥ ३. '-लगे-' इति ३.४॥ ४. '-रणि लणि अणि वणि-' इति स्वामिसायणौ, '-रणि वणि लणि अणि-' इति मैत्रेयः ॥ ५. '-नेति' इति ३.४॥ ६. 'दृणाति' इति १॥ ७. 'ल्युट्' इति ३.४॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५८६, पृ.६६७॥, तत्र 'हालः फालवहः सीता' इति दृश्यते ॥ ९. 'गतिहिंसादर्शनेषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. '-न्तोऽपि' इति १॥ ११. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।१४॥, पृ.१६१॥ १२. '-नी' इति १॥ १३. 'सीत' इति ३॥ १४. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।१४॥, पृ.१६२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५८७, पृ.६६८॥, रामाश्रमी २।९।१४॥, पृ.४०३॥ १५. '-षिकः' इति ३.४॥ १६. '-नेन' इति १॥ १७. '-षिकः' इति ३॥

१९०) इति क्वुन् । स्त्रियां कृषिका । ३ कुष्णाति भूमिं कुशिकः । 'कुष निष्कोषणे' (ब्र्या.प.से.), किकनि प्रत्यये साधुः । ४ फलति विदारयति भुवं फलम् । 'जिफला विशरणे' (भ्वा.प.से.), अच् । चत्वारि 'लोहकुशी' इति ख्यातायाः ॥८९१॥

दात्रं लवित्रम्

१ द्यन्ति (दान्ति) लुनन्त्यनेन दात्रम् । 'दैप् शोधने' (भ्वा.प.अ.), 'दाम् लवने' (अ.प.अ.), 'दाम्नी-' ३।२।१८२॥ इति घृन् । २ लूयतेऽनेन लवित्रम् । 'लूज् छेदने' (ब्र्या.उ.से.), 'अर्त्तिलूधूसूखनसहचर इत्रः' ३।२।१८४॥ । द्वे 'दात्र' इति ख्यातस्य ॥

तन्मुष्टौ वण्टः

१ तस्य दात्रस्य मुष्टिग्रहणस्थानं तन्मुष्टिः, तत्र । वण्ट्यते विभाज्यते वण्टः । 'वटि विभाजने' (चु.उ.से.), कर्मणि घञ् । एकं दात्रमुष्टेः ॥

मर्त्यं समीकृतौ ।

१ मतस्य करणं मर्त्यम् । मतशब्दः साम्यार्थः । 'मतजनहलात् करणे (ण-)' ४।४।१७॥ इति यत् । असम-स्य समीकरणं समीकृतिः, तत्र । एकं 'समार' इति ख्यातस्य ॥

२० गोदारणं तु कुद्दालः

१ गौदार्यतेऽनेन गोदारणम् । 'दृ विदारणे' (ब्र्या.प.से.), अतो^१ णिजन्तात् करणे ल्युट् । कुं भुवमुद्दालयति, कुर्दल्यतेऽनेनेति वा कुद्दालः । 'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.), पृषोदरादिः । पुंस्ययम् । वैजयन्ती तु- 'गोदारणं तु कुद्दालम्' [वैजयन्तीकोषः ३।८।२९॥] इति क्लीबेऽप्याह । द्वे कुद्दालस्य ॥

खनित्रं त्ववदारणम् ॥८९२॥

१ खन्यतेऽनेन खनित्रम् । 'खनु^२ अवदारणे' (भ्वा.उ.से.), 'अर्त्तिलूधू-' ३।२।१८४॥ इतीत्रः । २ अव-
३० दार्यतेऽनेन अवदारणम् । 'दृ विदारणे' (ब्र्या.प.से.), णिजन्तात् करणे ल्युट् । सामान्येन द्वे कुद्दालादेः ॥८९२॥

प्रतोदस्तु प्रवयणं प्राजनं तोत्रतोदने ।

१ प्रतुद्यन्ते वोढारोऽनेन प्रतोदः । 'तुद व्यथने' (तु.उ.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति संज्ञायां करणे घञ् । २-३ प्राज्यन्ते प्रेर्यन्तेऽनेन प्रवयणम् । 'अज गतौ क्षेपणे च' (भ्वा.प.से.), ल्युटि^३, 'वा योः (यौ)' २।४।५७॥ इति पक्षे वीभावः । व्यभावपक्षे करणे ल्युटि प्राज-
नम् । ४ तुद्यन्तेऽनेन तोत्रम् । 'तुद व्यथने' (तु.उ.अ.), 'दाम्नीशसु (शस) युज-' ३।२।१८२॥ इत्यादिना घृन् । ५ तुद्यतेऽनेन तोदनम् । 'करणाधिकरणयोः (-योश्च)' ३।३।१- ४० ११७॥ इति ल्युट् । पञ्च 'पराणी' इति ख्यातस्य ॥

योत्रं तु योक्त्रमाबन्धः

१-२ यूयतेऽनेन योत्रम् । युज्यतेऽनेन योक्त्रम् । 'युज् बन्धने' (ब्र्या.उ.अ.), 'युजिर् योगे' (रु.उ.अ.) च, आभ्यां 'दाम्नीशसु (शस) युयुज-' ३।२।१८२॥ इति घृन् । ३ आबन्ध्यतेऽनेन आबन्धः, चर्मरज्जुः । 'बन्ध बन्धने' (ब्र्या.प.अ.), करणे घञ् । त्रीणि 'योत्र' इति ख्यातस्य ॥

कोटिशो लोष्टभेदनः ॥८९३॥

१ कोटिमग्रभागं श्यति तनूकरोति कोटिशः । 'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । ५० कोटिमग्रभागः, साऽतिशयिताऽस्तीति लोमादित्वात् शे कोटिश इति वा । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति डोषि कोटीशो दीर्घमध्योऽपि । २ लोष्टान् भिनत्ति लोष्टभेदनः । 'भिदिर् विदारणे' (रु.उ.अ.), नन्दादित्वाद् ल्युः । भिद्यते-
ऽनेन भेदनः, लोष्टानां भेदनो लोष्टभेदन इति वा । द्वे 'मोगरी' इति ख्यातायाः ॥८९३॥

मेधिर्मैथिः खलेवाली खले गोबन्धदारु यत् ।

१ मेधन्ते सङ्गच्छन्ते गावोऽस्यां मेधिः । 'मेधु सङ्गमे' (भ्वा.उ.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन् । २ मेथते^४ हिनस्ति मेधिः । 'मेथृङ्' (मेथु) मेधाहंसयोः^५ (भ्वा.उ.से.), ६०

१. 'ख्यातस्य' इति १॥ २. 'द्यति' इति ३.४॥ ३. 'लुनाति' इति ४, 'लुनाति अनेनेति' इति ३॥ ४. 'इत्यत्रः' इति ३॥ ५. 'विभ-' इति ३॥ ६. '-ष्टौ' इति ३॥ ७. '-माहार' इति १॥ ८. 'गौ दा-' इति १.३॥ ९. 'ह' इति १.२.३॥ १०. १ प्रतौ नास्ति ॥ ११. 'अवि-' इति ३॥ १२. '-धारणे' इति ४॥ १३. 'अवदी-' इति ४॥ १४. '-लादेः' इति १.२॥ १५. 'तोत्र-' इति ३.४॥ १६. ४ प्रतौ नास्ति ॥ १७. 'व' इति १.३.४॥ १८. 'पितराणी' इति ३, 'पिराणी' इति ४॥ १९. तुलनयोऽमरकोषः २।९।१२॥ २०. '-ति' इति ३.४॥ २१. '-ञ्' इति १॥ २२. '-हिंसनयोः' इति ३, 'मिथु मेथु मेधाहंसनयोः' इति स्वामी, 'मिह मेह मेधाहंसनयोः' (-हिंसनयोः' इति सायणः) इति मैत्रेयसायणौ ॥

‘-इन्’(उणा-५५७)इतीन् । मेथ्यन्ते सङ्गम्यन्तेऽत्रेति [वा] ।
पुंस्त्रीलिङ्गावेतौ । अमरस्तु-“पुंसि मेधिः”[अमरकोषः
२।१।१५॥]इत्याह । ३ खले वलन्ति भ्रमन्ति गावोऽनया
खलेवाली । ‘हलदन्तात्-’६।३।१॥ इति सप्तम्यलुक् ।
खले धान्यनिष्पन्नवनक्षेत्रे गोबन्धः बलीवर्दबन्धम्, तदर्थं
दारु काष्ठं यत् । त्रीणि ‘मेढी’ इति ख्यातायाः ॥

शूद्रोऽन्त्यवर्णो^१ वृषलः^२ पद्यः^३ पज्जो^४ जघन्यजः^५

॥८९४॥

१ शोचतीति शूद्रः । ‘शुच शोके’(भा.प.से.),
१० ‘शुचेर्दीर्घश्च’(उणा-१७६)इति रक् दशान्तादेशः उपधाया
दीर्घत्वं च । शद्यत इति वा । ‘शदलृ शातने’(भा.-
आ.अ.), ‘शदेश्चात ऊत्वं च’( ) इति रक् । शुः पूजितां
कृत्वा सुरामुनन्ति क्लेदयति वा, पृषोदरादिः । २ त्रयाणाम-
पेक्षया अन्त्यश्चासौ वर्णश्च अन्त्यवर्णः । ३ वर्षति वृषलः ।
‘वृषु सेचने’(भा.प.से.), ‘वृषादिभ्यश्चित्’(उणा-१०६)
इति कलच् । यद्वा अशुचित्वात् सेक्तव्यः, ‘वृषलादयः’
( ) इत्यलः, अगुणत्वं च । वृषं धर्मं लुनातीति वा ।
‘लूञ् छेदने’(क्र्या.उ.से.), ‘अन्येभ्योऽपि-’(वा-३।२।१०॥)
इति डः । वृषं धर्ममलं व्यर्थं करोतीति वा । “वृषो हि
२० भगवान् धर्मस्तमेष कृतवानलम्”[ ] इत्यागमः । ४ ब्रह्मणः
पादयोर्भवः पद्यः । ‘शरीरावयवाद्-’४।३।५५॥ इति यत्,
‘पादः पत्’६।४।१३०॥ इति पदादेशः । ५ पदभ्यां जातः
पज्जः, द्वितीयवर्गतृतीयद्वयान्तः । ‘जनी प्रादुर्भावे’(दि.-
आ.से.), ‘पञ्चम्यामजातौ’३।२।९८॥ इति डः । “पदभ्यां
शूद्रोऽजायत”[ऋ. वे. १०।१०।१२॥] इति श्रुतिः । ६
ब्रह्मणो जघन्याङ्गात् पादाज्जातो जघन्यजः । “जघन्यं मेहने
क्लीबं चरमे गर्हितेऽन्यवत्”[मेदिनीकोशः, यान्तवर्गः, श्लो-
८३] इति मेदिनिः । षट् शूद्रस्य ॥८९४॥

अथ मिश्रजातिमाह-

३० ते तु मूर्धावसिक्तादारथकृन्मिश्रजातयः ।

ते शूद्राः मूर्धावसिक्तादारथ्य रथकारं यावद् मिश्रा
सङ्कीर्णा जातिर्येषां ते मिश्रजातयः, उच्यन्ते इति शेष इत्यन्वयः ॥

क्षत्रियायां द्विजान्मूर्धावसिक्तः

१ द्विजाद् ब्राह्मणात् क्षत्रियायां जातो मूर्धावसिक्तः
उच्यते । “सूतस्तु क्षत्रियाद् जातः”[अभिधानचिन्तामणि-
नाममाला३।८९८॥] इत्यतो वक्ष्यमाणाज्जात इति सम्बध्यते,
एवमग्रेऽपि व्याख्येयम् । इति प्रथमो भेदः ॥

विट्स्त्रियां पुनः ॥८९५॥

अम्बष्ठः

१ विट्स्त्रियां वैश्यजातिस्त्रियां ॥८९५॥ द्विजाज्जातः ४०
अम्बष्ठः उच्यत इत्यन्वयः । अम्बेव तिष्ठति अम्बष्ठः ।
‘सुपि स्थः’३।२।४॥ इति कः । उपपदसमासे वृत्तिस्व-
भावादिवाच्योऽन्तर्भूतः, न्यासे तु “अम्बायां तिष्ठति”[ ]
इति व्युदपादि । ‘ड्यापोः संज्ञाच्छन्दसोः’६।३।६३॥ इति
पूर्वपदस्य ह्रस्वत्वम्, ‘अम्बाम्बगोभूमि-’८।३।९७॥ इत्यादिना
स्थः सस्य षत्वम् । इति द्वितीयो भेदः ॥

अथ पारशवनिषादौ शूद्रयोषिति ।

१ ब्राह्मणात् शूद्रस्त्रियां जातः, परात् पुरुषाद् भिन्न-
वर्णा स्त्री परस्त्री, तस्याऽपत्यं पारशवः । ‘परस्त्री परशुं
च’(गणसू-४।१।१०४॥) इति शिवादि(बिदादि)पाठादपत्य- ५०
र्थेऽण्, परशुभावश्च परस्त्रीशब्दस्य । २ निषीदति पापमत्रेति
निषादः । ‘षदलृ विशरणादौ’(तु.प.अ.), ज्वलादित्वाण्णः ।
प्राकृतभाषया ‘सवारड’ उच्यत इति तद्धितदूष्ण्यम् । द्वे
ब्राह्मणात् स्त्रियां जातस्य । इति तृतीयो भेदः ॥

क्षत्रान्माहिष्यो वैश्यायाम्

१ क्षत्राद् वैश्यस्त्रियां जातो माहिष्यः उच्यत इत्य-
न्वयः । माहिष्यां साधुर्माहिष्यः । ‘तत्र साधुः’४।४।९८॥ इति
यत्, प्रज्ञाद्यणि माहिष्यः । ‘अन्येषामपि-’६।३।१३७॥ इति
दीर्घत्वे वा । “माहिष्योऽर्याक्षत्रिययोः”[अमरकोषः २।१०।-
३॥] इत्यमरः । “स ह्यन्तःपुररक्षिता”[ ] इति स्मार्ताः । ६०
इति तुर्यो भेदः ॥

१. ‘धान्ये’ इति ३.४॥ २. ‘-ने’ इति २, ‘-नार्थ’ इति ४॥ ३. ‘शुचेर्दश्च’(उणा-१७६) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ४. ‘चित्’ इति ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. ‘धर्मम् अलं’ इति च्छेदः ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्लो-६८४, पृ.७७५॥ ७. ‘-वाद्यत्’ इति १.२.३॥ ८. ‘-ते’ इति २.४॥, द्र. अम. क्षीर. २।१०।१॥, पृ.२२५॥, स्वोपज्ञटीका ३।८९४॥, पृ.१९७॥ ९. ‘-व्या-’ इति ३॥ १०. द्र. मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६५०, पृ.२५१॥ ११. ‘-णः’ इति १.२.४॥ १२. ‘रवारट’ इति ३॥ १३. द्र. अम.क्षीर. २।१०।३॥, पृ.२२६॥, स्वोपज्ञटीका ३।८९६॥, पृ.१९८॥

उग्रस्तु वृषलस्त्रियाम् ॥८९६॥

१ वृषलस्त्रियां क्षत्रियाजात उग्रः उच्यत इत्य-
न्वयः । उचति (उच्यति) उग्रः । 'उच समवाये'(दि-
प.से.), 'ऋजेन्द्राग्र-'(उणा-१८६)इत्यादिना साधुः ।
"शूद्राक्षत्रिययोरुग्रः"[अमरकोषः २।१०।२॥]इत्यमरः ।
इति पञ्चमो भेदः ॥८९६॥

वैश्यात् तु करणः

१ वैश्यात् शूद्रायां जातः करणः इत्युच्यते । करोति
करणः । नन्दादित्वाद् ल्युः । "शूद्राविशोस्तु करणः"
१० [अमरकोषः २।१०।२॥]इत्यमरः । इति षष्ठो भेदः ॥

शूद्रात् त्वायोगवो विशः स्त्रियाम् ।

१ तुरवधारणे शूद्राद् वैश्यायां जात आयोगवः उच्यत
इत्यन्वयः । अयोगवद् गौरस्य अयोगुः, तस्याऽयम् आयो-
गवः । 'तस्येदम्'४।३।१२०॥ इत्यण् । इति सप्तमो भेदः ॥

क्षत्रियायां पुनः क्षत्ता

१ शूद्रात् क्षत्रियायां जातः क्षत्ता प्रोच्यत
इत्यन्वयः । क्षदति हिनस्ति द्वाःस्थत्वादिति क्षत्रः(क्षत्ता) ।
'क्षद स्थैर्ये हिंसायां च'( ), 'तृन्तृचौ शंसि[क्षदादिभ्यः-
संज्ञायां चानिटौ]'(उणा-२५०)इति तृच् । द्वाःस्थः "क्षत्ता-
२० ऽर्याशूद्रयोः सुतः"[अमरकोषः २।१०।३॥]इत्यमरः । वैश्य-
माता, शूद्रः पिता, तत्पुत्रः क्षत्तेति कश्चित् । इत्यष्टमो भेदः ॥

चण्डालो ब्राह्मणस्त्रियाम् ॥८९७॥

१ शूद्राद् ब्राह्मणस्त्रियां जातः, चण्डालः प्रोच्यते ।
चण्डति(चण्डते) कुप्यति चण्डालः । 'चडि कोपे'
(भ्वा.आ.से.), 'पतिचण्डिभ्यामालञ्'(उणा-११४) । चण्डं
क्रोधमुखं कर्म अलति पर्याप्नोतीति वा । 'अल भूषणादौ'
(भ्वा.प.से.) । प्रज्ञाद्यणि 'चाण्डालोऽपि । इति नवमो भेदः ।

वैश्यात् तु मागधः क्षत्र्याम्

१ वैश्यात् क्षत्रियायां जातो मागधः प्रोच्यते ।

मागध्यति स्तौति मागधः । 'मागध स्तुतौ' कण्ठवादिः, ३०
ततोऽच्, प्रज्ञाद्यणि मागधः । "मागधः क्षत्रियाविशोः"
[अमरकोषः २।१०।२॥]इत्यमरः । इति दशमो भेदः ॥

वैदेहको द्विजस्त्रियाम् ।

१ वैश्याद् ब्राह्मण्यां जातः, (वैदेहकः प्रोच्यते) ।
वैदेह एव वैदेहकः । स्वार्थे कनि, वणिक्कर्माऽयम् ।
[इति] एकादशो भेदः ॥

सूतस्तु क्षत्रियाद् जातः

१ क्षत्रियाद् ब्राह्मण्यां जातः सूतः प्रोच्यते ।
सुवति प्रेरयत्यश्नान् सूतः । 'षु प्रेरणे'(तु.प.से.), 'हसि-
मृग्रि-'(उणा-३६६)इति तन्, बाहुलकाद् दीर्घत्वं च । ४०
इति द्वादशो भेदः ॥

अथोपसंहारमाह-

इति द्वादश तद्भिदः ॥८९८॥

इति पूर्वोक्तप्रकारेण तेषां शूद्राणां भिदो जाति-
विशेषा, द्वादश ज्ञेयाः ॥८९८॥

माहिष्येण तु जातः स्यात् करण्यां रथकारकः ।

१ वैश्यात् क्षत्रिययोः (क्षत्रियाद् वैश्यायां जातः)
पुत्रो माहिष्यः, स पिता, वैश्यात् शूद्रायां जाता करणी,
सा माता, तयोः पुत्रनामैकं रथकारकः तक्षा, माहिष्योऽत्र
प्रागुक्तश्चतुर्थजातीयस्तेन, करणी प्रागुक्ता षष्ठजातीया तस्याम्, ५०
जात उत्पन्न इत्यर्थः । करणीत्यत्र 'जातीरस्त्रीविषया-
दयोपधात्'६।१।६३॥ इति ङीष् ॥

कारुस्तु कारी प्रकृतिः शिल्पी

१ करोति कर्माणि चित्रलेप्यादिकर्म वा कारुः ।
'कृवापाजिमि-'(उणा-१)इत्युण् । स्त्रियामूङि कारुः ।
२ करोति कर्माणि कारी । ग्रहादित्वाणिनिः । ३
प्रक्रियतेऽनया प्रकृतिः । 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१४॥ । ४
शिल्पं कलाकौशलमस्याऽस्ति शिल्पी । 'अत इनिठनौ'
५।२।११५॥ इतीनिः ॥

१. 'द्विजात्' इति १.४॥ २. 'तृन्' इति ३.४॥ ३. अनावश्यकः प्रतिभाति ॥ ४. '-चडि-' इति १॥ ५. 'च-' इति ३॥ ६. १.२.४प्रतिषु
नास्ति ॥ ७. कोष्ठान्तर्गपाठः १.२.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ ८. 'वि-' इति ३॥ ९. '-याम्' इति ३॥ १०. '-शमो' इति २.३॥ ११. '-शमो'
इति ३॥ १२. '-संहरति' इति १.२॥ १३. 'ङीप्' इति १.२.४॥

“तया (तक्षा) च तन्तुवायश्च नापितो रजकस्तथा ।

पञ्चमश्चर्मकारश्च कारवः शिल्पिनो मता ॥१॥”

[^१] इति । चत्वारि सामान्येन ‘कारुः’ इति ख्यातस्य ॥
‘कारीगर उस्तादविज्ञानी’ इति भाषा ॥

श्रेणिस्तु तद्गणः ॥८९९॥

१ श्रीयते श्रेणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘श्रिञ् सेवायाम्’
(भ्वा.उ.से.), ‘वहिःश्रि[श्रु]यु-’ (उणा-४९१) इति निः । तेषां
कारूणां गणस्तद्गणः । एकं समानजातीयकारुसमूहस्य ॥८९९॥

शिल्पं कला विज्ञानं च

१० १ शील्यते शिल्पम् । ‘शील समाधौ’ (भ्वा.-
प.से.), ‘शील अभ्यासे’ (चु.उ.से.), चुरादिः, ‘शिल उज्छे’
(तु.प.से.) इत्यस्माद्वा पप्रत्यये ‘खष्पशिल्प-’ (उणा-३०८)
इत्यादिना साधुः । २ कल्यते कला । ‘कलण् सङ्ख्या-
नगत्योः’ (चु.उ.से.), चुरादिः, भिदादित्वादङ् । ३ विविधं
ज्ञायते विज्ञानम् । ‘ज्ञा अवबोधने’ (क्र्या.प.अ.), कर्मणि
ल्युट् । त्रीणि ‘विज्ञान’ इति ख्यातस्य ॥

मालाकारस्तु मालिकः ।

पुष्पाजीवः

१ मालां करोति मालाकारः । ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ ।
२० २ मालानिर्माणं शिल्पमस्य मालिकः । ‘शिल्पम्’ ४।४।५५॥
इति ठन् । मालाऽस्त्यस्येति ब्रीह्यादित्वाङ् वा । ३ पुष्पैरा-
जीवति पुष्पाजीवः । ‘जीव प्राणधारणे’ (भ्वा.प.से.), पचा-
द्यच् । त्रीणि मालाकारस्य ॥

पुष्पलावी पुष्पाणामवचायिनी ॥९००॥

१ पुष्पाणि लुनाति पुष्पलावी । ‘लूञ् छेदने’
(क्र्या.उ.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । ‘टिङ्गाणञ्’ ४।१।१५॥ इति
ङीप् । पुष्पाणां कुसुमानां अवचायिनी । अवपूर्वात् ‘चिञ्
चयने’ (स्वा.उ.अ.) अस्माद् ग्रहादित्वाणिनिः, ततः ‘ऋन्नेभ्यो
ङीप्’ ४।१।५॥ । एकं ‘मालिणि’ इति ख्यातायाः ॥९००॥

३० **कल्यपालः सुराजीवी शौण्डिको मण्डहारकः ।**

वारिवासः पानवणिक् ध्वजो ध्वज्याऽऽसुतीवलः

॥९०१॥

१ कल्यं मद्यं पालयति कल्यपालः, अन्तस्था-
तृतीयप्रथममध्योऽयम् । ‘पाल रक्षणे’ (चु.उ.से.) णिज-
न्तादस्मात् ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । २ सुरया जीवति
सुराजीवी । ग्रहादित्वाणिनिः । ३ शुण्डा पानमदस्थानं
सुरा वा पण्यमस्य शौण्डिकः । ‘तदस्य पण्यम्’ ४।४।५१॥
इति ठक् । ४ मण्डमच्छसुरं हरति मण्डहारः । ‘कर्मण्यण्’
३।२।१॥, ततः स्वार्थे कनिं मण्डहारकः । ५ वारि
‘पानीयं वासयति वारिवासः । ‘वस निवासे’ (भ्वा.प.अ.),
‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । ६ पानस्य वणिक् पानवणिक्,
जकारान्तः । ७ ध्वजति ध्वजः । ‘ध्वज गतौ’ (भ्वा.प.से.),
पचाद्यच् । ८ ध्वजः सुराभाण्डपताकाऽस्त्यस्य ध्वजी ।
‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥ । ९ आसुतिर्मद्यसन्धानमस्त्यस्य
आसुतीवलः । आङ्पूर्वः ‘पुञ् अभिषवे’ (स्वा.उ.अ.)
अभिषवः स्नपनपीडनस्नानसुरासन्धानादिः, स्त्रियां क्तिनि
आसुतिः, ततो ‘रजःकृष्यासुतिपरिषदो वलच्’ ५।२।११२॥,
‘वले’ ६।३।११८॥ इति दीर्घः । नव ‘कलाल’ इति
ख्यातस्य ॥९०१॥

मद्यं मदिष्ठा मदिरा परिस्त्रुता ।

कश्यं परिस्त्रुन्मधु कापिशायनम् ॥

गन्धोत्तमा कल्यमिरा परिप्लुता ।

कादम्बरी स्वादुरसा हलिप्रिया ॥९०२॥

शुण्डा हाला हारहूरं प्रसन्ना वारुणी सुरा ।

माध्वीकं मदना देवसृष्टा कापिशमब्धिजा ॥९०३॥

१ मदे साधु मद्यम् । ‘तत्र साधुः’ ४।४।९८॥ इति
यत् । माद्यन्त्यनेनेति वा । ‘मदी हर्षे’ (दि.प.से.), ‘गद-
मदचरयमश्चानुपसर्गेभ्यः’ ३।१।१००॥ इति यत् । ‘कृत्यल्युटो
बहुलम्’ ३।३।११३॥ इति करणेऽपि यत् भवति । २
अतिशयेन मदवती मदिष्ठा । ‘अतिशयने’ तमप्- ५।३।५५॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्रौ-६८८, पृ.७७७॥, रामाश्रमी २।१०।५॥, पृ.४५३॥ २. ‘पुंस्त्री’ इति ४॥ ३. ‘उपधारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥
४. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ५. ‘कल गतौ संख्याने च’ इति स्वामिसायणौ, ‘कल संख्याने गतौ च’ इति मैत्रेयः ॥ ६. ‘ल्युटि’ इति ४॥ ७. इतोऽग्रे
३प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ८. ‘-ञ्’ इति ३॥ ९. ‘-षि’ इति २, ‘-ष्’ इति ३.४॥ १०. ‘ङीष्’ इति २.३.४॥ ११. ‘-रक्’ इति ३॥ १२. ‘कन्’ इति ४॥ १३.
‘-नमस्या’ इति ४॥ १४. ‘-स्पृष्टा’ ३.४॥ १५. ‘-भ्यः’ इत्यष्टाध्यायां न दृश्यते ॥ १६. ३प्रतौ नास्ति ॥ १७. ‘-यिने’ इति ३.४॥

इतीष्टनि, 'विन्मत्तोलुक्' ५।३।६५॥ इति मत्तुलुकि 'टेः' ६।४।१५५॥ इति टिलोपः । ३ माद्यत्यनया मदिरा । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.), 'इषिमदिमुदि-' (उणा-५१) इत्यादिना किरच् । ४ परिस्त्वति स्म परिस्त्रुता, टाबन्तः, दन्त्यरेफपञ्चम-स्वरमध्यः । 'सु गतौ' (भ्वा.प.अ.), निष्ठा । ५ कशदेशे साधु कश्यम् । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । कशिः सौत्रो वा, तालव्यान्तः, 'जनेर्यक्' (उणा-५५०) इति बाहुलकाद् यक् । 'मद्याश्चमध्ययोः कश्यम्' [१] इति रन्तिदेवः । ६ परिस्त्वति परिस्त्रुत्, दन्त्यरेफपञ्चमस्वरमध्यः । 'सु गतौ' १० (भ्वा.प.अ.), क्विप्, 'ह्रस्वस्य-' ६।१।७१॥ इति तुक् । परिस्त्रुतौ, परिस्त्रुतः इत्यादि, स्त्रीलिङ्गः । ७ मन्यते मधु, पुंस्त्री, । 'मनु अवबोधने' (त.आ.से.), 'फलपाटि-नमिमनिजनां गुक् पटिनाक (नाकि) धता (त)श्च' (उणा-१८) इति मन्यतेर्धोऽन्तादेशः, उपत्ययः । ८ कपिष्यां (कापिष्यां) पुर्या भवं कापिशायनम् । 'कपिष्याः (कापिष्याः) फक् (ष्फक्)' ४।२।९९॥ इति फक् (ष्फक्) । ९ गन्धेन उत्तमा श्रेष्ठा गन्धो-त्तमा । १० कल्यते कल्यम्, स्त्रीक्लीबलिङ्गः, अन्तस्था-तृतीयप्रथमान्तः, 'अघ्न्यादयश्च' (उणा-५५१) इति यत् । ११ एति भ्राम्यत्यनया इरा । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'ऋग्रेन्द्र-' २० (उणा-१८६) इत्यादिना रक् । इः कामस्तं राति दत्ते वा । 'रा दाने' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे' कः ३।२।१३॥, टाबन्तः । १२ परिस्त्वते स्म परिलुमा । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः । १३ गोमन्थपर्वतकदम्बकांटेरे जाता कादम्बरी, स्त्रीक्लीबलिङ्गः, पृषोदरादिः । 'कदम्ब-कोटेरे जाता नाम्ना कादम्बरी' [१] इत्यागमः । कुत्सितमम्बु यत्र क्षारत्वात् कदम्बुः, समुद्रः, तमियतीति वा । पृषोदरादिः । कुत्सिताम्बरस्य नीलवासस इयं कादम्बरी । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण्, 'टिड्ढाणञ्-' ४।१।१५॥ इति ङीष् (ङीप्) वा । कदम्बगिरावयते वा, तत्र हि यादवैस्त्यक्ता, पृषोदरादिः । ३० अत्र सामान्यविशेषयोरभेदविवक्षेयेत्यं निर्देशः । यद् गौडः- 'कादम्बरं मद्यभेदे दध्यग्रे सीधुनि स्त्रियाम्' [१] इति । १४

स्वादू रसोऽस्याः स्वादुरसा । १५ हलिनो भद्रस्य प्रिया इष्टा हलिप्रिया ॥९०२॥ १६ शुनति वैकल्यमनया शुण्डा, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'शुण्डो मद्यम्' [१] इति पुंसि शाकटायनः । 'शुन गतौ' (तु.प.से.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) । १७ हलति विलिखति अङ्गं हाला । 'हल विलेखने' (भ्वा.प.से.), ज्वलादित्वाणः । जहाति लज्जामनयेति पृषोदरादिर्वा । १८ हरति इन्द्रियाणि हारहूरम् । पृषोदरादिः । हारहूरा द्राक्षा, तस्या विकारो हारहूरमिति वा । 'तस्य विकारः' ४।३।१३४॥ इत्यण् । १९ प्रसीदति अच्छत्वात् प्रसन्ना । 'षद्लु विश-' ४० रणादौ' (भ्वा.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः, 'रदा-भ्याम्-' ८।२।४२॥ इति नत्वम् । २० वरुणस्येयं वारुणी, समुद्रोत्थत्वात् । २१ सुरति उद्दीप्यते सुरा । 'सुरत् (धुर) ऐश्वर्यदीप्त्योः' (तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । सूयते परिवास्यते वा । 'धुञ् अभिषवे' (स्वा.उ.अ.), 'सुसूधा-' (उणा-१८२) इति क्रन् । सुष्ठु रान्त्याददत्ते एतामिति वा । 'रा आदाने' (अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ् । २२ माद्यत्यनया माध्वीकम् । पृषोदरादिः । मृद्धीकाया विकारो माद्धीकमिति अमरक्षीरस्वामिनी । तथा च तद्वचः- 'मधु माद्धीकमद्वयोः' [अमरकोषः २।१०।४१॥] ५० इति । २३ मदयति मदना । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.), नन्दादित्वाल्त्युः । २४ देवैः सृज्यते स्म देवसृष्टा । 'सृज विसर्गे' (दि.आ.अ., तु.प.अ.), निष्ठा । २५ कपिशमेव कापिशम् । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८॥ इत्यण् । २६ अब्धेः समुद्राज्जाता अब्धिजा । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'पञ्च-म्याम्-' ३।२।९८॥ इति डः । षड्विंशतिर्मद्यस्य । अथ 'गौडी पैष्टी च माध्वी च फलोत्था च सुधा स्मृता' [१] इति ॥९०३॥ सुराभेदानाह-

मध्वासवे माध्वकः

१ मधु माक्षिकम्, तन्मिश्रे आसूयते मध्वासवः । ६० 'धुञ् अभिषवे' (स्वा.उ.अ.), तत्र । २ मधुनो विकारो माधवः । 'तस्य विकारः' ४।३।१३४॥ इत्यण्, ततः स्वार्ये

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्रौ-७२३, पृ.८१३॥, गमाश्रमी २।१०।४०॥, पृ.४६९॥ २. '-क्लीबः' इति ३.४॥ ३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।१०।३९॥, पृ.२८१॥, तत्र '-टराज्जाता' इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्रौ-७२२, पृ.८१३॥ ४. ३प्रती नस्ति ॥ ५. '-दु' इति ३॥ ६. 'बलिभ-' इति ३, 'वलभ-' ति ४॥ ७. '-रा इति' इति ३॥ ८. '-सते' इति ४॥ ९. 'रात्यादत्ते' इति ३.४॥ १०. 'दाने' इति १॥ ११. 'माद्धीयक-' इति ३॥ १२. 'पूञ्' इति १.२॥

कन् । मधुनो विकारः, मधुना कृतो वा माधवकः ।
कुलादित्वाद् वुञ् वा । द्वे मधुमिश्रितस्य ॥

मैरेये शी^१धुरासवः^३ ।

१ मीरायां देशे भवो गौड्याः सुराया विशेषो
मैरेयः । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२० ॥ २ शेरतेऽनेनेति शीधुः ।
'शीडो धुक्-' (उणा-४७८) इति धुक् । पुंनपुंसकौ ।
'पुंनपुंसकयोर्दार्जीवातुस्थानुशीधवः' [त्रिकाण्डशेषः
३।५।८ ॥] इति त्रिकाण्डशेषः । ३ आसूयते आसवः । 'पुञ्
अभिषवे' (स्वा.उ.अ.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप् ।
१० पक्वसोऽपि । सुरा चतुर्द्धा । यदुक्तम्-“गौडी पैष्टी माध्वी
फलोत्था च” [ ] इति । आत्रेयोऽपि-“गौडी माध्वी तथा
पैष्टी निर्यास्या कथिता परा” [ ] इति । तन्मध्ये गुडोत्पन्नायाः
सुराया नामानि मैरेय इत्यादित्रोणि । “मैरेयमासवः शीधुः”
[अमरकोषः २।१०।४१ ॥] इत्यमरः । “मीरायां देशे भवो
गौड्याः सुराया विशेषो मैरेयः” [अम. क्षीर. २।१०।४१ ॥] इति
क्षीरस्वामी । “मैरेयो गदितः शीधुः” [ ] इति माला ।
“शीधुर्गौडी च मात्सण्डी गुडेन प्रभवास्त्रयः” [ ] इत्यात्रेयो
गुडप्रभवायाः सुरायास्त्रीन् भेदानाह । श्रीलिङ्ग[य]सूरयस्तु-
“धातकीपुष्पमिश्रगुडसहितधान्याम्बुकृतमद्यनाम मैरेयम्, पक्वे-
२० क्षुरसकृतमद्यनाम शीधुः, अपक्वेक्षुरसकृतमद्यनाम आसवः”
[लिङ्गयसूरिकृता अमरपदविवृत्तिः (अमरकोशः, भा-१,
२।१०।४१ ॥] इति त्रीनपि भिनत्ति ॥

जगलो^१ मेदको^२ मद्यपङ्कः^३

१ भृशं गलति स्रवति जगलः । गलेर्यङ्लु-
गन्तादच् । “‘जक्ष भक्षहसनयोः’ (अ.प.से.) इत्यतः वृषादि-
त्वात् कलच्, बाहुलकात् षतोपे जश्त्वे च जगलः” [ ]
इति शाब्दिकाः । “जगलो मदनद्रुमे । मेदके पिष्टमद्ये
च” [मेदिनीकोशः, लान्तवर्गः, श्रौ-११-९२] इति चवर्ग-
तृतीयदादौ मेदिनिः । २ मेद्यति स्निह्यति मेदकः । ‘जिमिदां
३० स्नेहने’ (दि.प.से.), ण्वुल् । ३ मद्यस्य पङ्को मद्यपङ्कः ।
मदनपालस्तु-

“प्रसन्ना स्यात् सुरामण्डस्तस्मात् कादम्बरी घनः ।

जगलस्तदधः प्रोक्तोऽजगलाम्मेदको घनः ४ ॥१॥”

बुक्कसो (पक्वशो) ५ जगलः सारः सुराबीजं तु किण्वकम् ॥
[मदनपालनिघण्टुः, पानीयादिवर्गः-८, मद्यभेदनामगुणाः, श्रौ-
१७१-१७२] इति भिनत्ति । एषां षण्णां गुणांश्च पृथग् ब्रूते ।
त्रीणि मद्यपङ्कस्य ॥

किण्वं तु नग्नहूः^२ ॥१०४॥

नग्नहुर्मद्यबीजं च^३

१ किणति (कणति) सुराननेनेति किण्वम्, क्लीबे । ४०
'कण्' (कण) गतौ' (भ्वा.प.से.), ततो बाहुलकादुत्वादित्वाद्
वः, उपधायाश्चेत्वम् । किण्वः सौत्रो वा, तर्त उत्वादित्वाद्
वः । “किण्वं पापे सुराबीजे” [विश्वप्रकाशकोशः, वान्त-
वर्गः, श्रौ-१७] इति विश्वः । २ नग्नेन अवस्त्रेण हूयते
स्पर्धतेऽनाच्छादनत्वाद् नग्नहूः । ‘ह्वेन् स्पर्धायां शब्दे च’
(भ्वा.उ.अ.), क्विप्, ऊट् । नग्नह्वौ, नग्नह्वः इत्यादि ।
अव्युपगमोऽमित्यन्ये ॥१०४॥ ३ नग्नहुः पञ्चमस्वरान्तः ।
पुंलिङ्गावेतौ । ४ मद्यस्य बीजं मद्यबीजम् । चत्वारि
माषदलन्यादिमद्यबीजस्य ॥

मद्यसन्धानमासुतिः^२ । ५०

आसवोऽभिषवः^३

१ मद्यस्य सन्धानं मद्यसन्धानम् । २ आसूयत इति
आसुतिः । ‘पुञ् अभिषवे’ (स्वा.उ.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’
३।३।१४४ ॥ ३ आसवनम् आसवः । ‘ऋदोरप्’ ३।३।५७ ॥ ।
४ अभिषूयते चिरं क्लेद्यते अभिषवः । त्रीणि मद्यसन्धानस्य ।
‘मद्यन्’ अथानु’ इति भाषा ॥

मद्यमण्डकारोत्तमौ समौ ॥१०५॥

१ मद्यस्य मण्डो मद्यमण्डः । २ कारणेन क्रिया-
वशादुत्तमः कारोत्तमः । कारोत्तरोऽपि । “कारोत्तमः (-त्तरः)
सुरामण्डः” [अमरकोषः २।१०।४२ ॥] इत्यमरः । “सुरोध्वे
६० स्वच्छो भागः” [ ] इति तट्टीका । द्वे मद्यमण्डस्य ॥१०५॥

गल्वर्कस्तु चषकः^२ स्यात् सरकश्चानुतर्षणम्^३ ।

१ गलन्त्यनेन गल्वर्कः । ‘गल अदने’ (भ्वा.-

१. ४प्रतौ न दृश्यते ॥ २. ‘-सोधवः’ इति त्रिकाण्डशेषे, पृ.३८८ ॥ ३. ‘पूञ्’ इति ३ ॥ ४. ‘-स्यण्डी’ इति २.४ ॥ ५. ‘मिदा’ इति १.२ ॥ ६.
‘किण्व’ इति २.३.४ ॥ ७. ‘किणेः’ इति १ ॥ ८. ‘तत्र’ इति ३, ४प्रतौ नास्ति ॥ ९. ‘-ति’ इति ३.४ ॥ १०. ‘-नों’ इति ४ ॥ ११. ‘-णुं’ इति २,
‘-णो’ इति ४ ॥ १२. ‘गल्यन्ते’ इति ४ ॥

प.से.), 'निष्कतुरुष्क-' (हैमोणा-२६) इति कप्रत्यये निपा-
त्यते । २ चष्यते भक्ष्यतेऽनेन चषकः, पुनपुंसकः । "चषको-
ऽस्त्री" [अमरकोषः २।१०।४३] इत्यमरः । 'चष भक्षणे'
(भ्वा.उ.से.), मूर्धन्यान्तः, 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०)
इति क्वुन् । ३ सरत्यनेन सरकः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.),
'कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्' (उणा-७१३) पुंस्त्रीबलिङ्गावेतौ ।
"शीधौ च शीधुपाने च चषके सरकोऽस्त्रियाम्" [ ] इति
गौडः । ४ अनुतृष्यन्त्यनेन अनुतर्षणम् । 'वितृषा पिपासायाम्'
(दि.प.से.), ल्युट् । अनुतर्षोऽपि । "अनुतर्षश्चपकश्चा-
१० ऽनुकर्षश्च" [ ] इति भागुरिः । "स्फाटिके पात्रेऽयं रूढः"
[अम.क्षीर. २।१०।४३] इति क्षीरस्वामी । चत्वारि मद्यपान-
पात्रस्य^३ । अमरस्तु- "सरकोऽप्यनुतर्षणम्" [अमरकोषः २।१०।-
४३] इति सरकानुतर्षणशब्दौ सुरापरिवेषणपर्यायावाह, तेन
सरकोऽनुतर्षणमेतौ मद्यपरिवेषणस्याऽपि नाम्नी ज्ञेये^४ ॥

शुण्डा पानमदस्थानम्

१ शुन्यते शुण्डा । 'शुन गतौ' (तु.प.से.), 'जमन्ताडुः'
(उणा-१११) । शुण्डा पानगृहम् । "शुण्डा पानगृहेऽनेन
(मता)" [मेदिनीकोशः, डान्तवर्गः, श्लो-२५] इति तालव्यादौ
मेदिनिः । पानमदयोः स्थानमास्पदं कल्यपालगृहैकदेशः ।
२० यथा- "शुण्डायां प्रविजृम्भते परिमलः कोऽप्येष शुण्डाकृतः"
[ ] इति । एकं मदपानस्थानकस्य, मदस्थानकस्य च ॥

मधुवारा मधुक्रमाः ॥१०६॥

१ मधुनो वारा अवसरा मधुवाराः । २ मधुनः
क्रमा मधुक्रमाः ॥१०६॥

सपीतिः सहपानं स्यात्

१ सह सम्भूय पानं सपीतिः । 'पा पाने' (भ्वा.-
प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥, 'घुमास्था- ६।४।६६ ॥

इतीत्वम् । २ सह पीयते सहपानम् । ल्युट् । द्वे सह-
पानस्य । 'साथिर्' पीवडं^५ इति भाषा ॥

आपानं पानगोष्ठिका । ३०

१ आ समन्तात् सम्भूय पिबन्त्यत्र आपानम् । 'पा
पाने' (भ्वा.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् । "यत्र (अत्र) स्फटि-
कहर्म्येषु नक्तमापानभूमिषु" [कुमारसम्भवम्, सर्गः-६, श्लो-
४२] इति कुमारसम्भवः । २ पानाय कृता गोष्ठी पानगोष्ठी,
ततः स्वार्थे कर्त्ति, 'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वे^६ पान-
गोष्ठिका । "पानाय पानस्य वा गोष्ठी आसनबन्धः पानगोष्ठी"
[अभि-, स्वोपज्ञटीका ३।१०७] इत्याचार्याः^७ । द्वे पानगोष्ठ्याः ॥

उपदंशस्त्ववदंशश्चक्षणं मद्यपाशनम् ॥१०७॥

१ उपदश्यते^८ पानरुचिजननाय उपदंशः । 'दंश
दशने' (भ्वा.प.अ.), कर्मणि, घञ् । २ एवमवदश्यते ४०
अवदंशः । ३ चक्ष्यते चक्षणम् । 'चक्षञ् भक्षणे' ( ),
कर्मणि ल्युट् । ४ मद्यपस्य अशनं खरविशदमभ्यवहार्य
मद्यपाशनम् । चत्वारि उपदंशस्य । 'मद्यन्' चाखवडं^९
इति भाषा ॥१०७॥

नाडिन्धमः स्वर्णकारः कलादौ मुष्टिकश्च सः ।

१ नाडी वंशादिकृता नलीति ख्याता, तां मुखे विन्य-
स्य वायुना धमति शब्दयति नाडिन्धमः । 'ध्मा शब्दा-
ग्निसंयोगयोः' (भ्वा.प.से.), 'नाडीमुष्टयोश्च' ३।२।३० ॥ इति
खशु, 'खित्यनव्ययस्य' ६।३।६६ ॥ इति ह्रस्वत्वम् । २ स्वर्ण
करोति अलङ्कारादिरूपतयेति स्वर्णकारः । 'कर्मण्यण्' ५०
३।२।१॥ । ३ कलां स्वर्णशिल्पमादत्तवान् स्वीकृतवान्
मूलविभुजादेराकृतिगणत्वात् कः कलादः । कलं स्वर्ण-
कालिकामाद्यति [आ] खण्डयति^{१०} वा । 'दोऽवखण्डने'
(दि.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । अत एव
कलधौतमपि हेमनाम । ४ मुष्टिं कायति मुष्टिकः । 'कै
शब्दे' (भ्वा.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । चत्वारि
स्वर्णकारस्य ॥

१. द्र. अम.क्षीर. २।१०।४३ ॥, पृ.२३५ ॥, रामाश्रमी २।१०।४३ ॥, पृ.४७१ ॥, तयोः "चषक्षानुतर्षश्च सरकश्च" इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२,
श्लो-७२६, पृ.८१६ ॥, तत्र "चषकश्चानुतर्षश्च" इति दृश्यते ॥ २. 'मद्यपानस्य' इति १ ॥ ३. 'ज्ञेयं' इति ३ ॥ ४. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका,
भा-१, २।१२५ ॥, पृ.७७-७८ ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।४० ॥ ६. 'साथि' इति ४ ॥ ७. '-वो' इति ३, '-वू' इति ४ ॥ ८. 'स्फु-' इति ३ ॥
९. 'कन्' इति ४ ॥ १०. '-त्वं' इति ४ ॥ ११. स्वोपज्ञटीकायाम्- "पानस्य गोष्ठी आसनबन्धः" इत्येव दृश्यते, ३।१०७ ॥, पृ.२०० ॥ १२.
'-दंश्यते' इति ४ ॥ १३. 'चक्षि' इति ३ ॥ १४. '-नो' इति ३, '-नू' इति ४ ॥ १५. '-डति' इति ३ ॥

तैजसावर्तनी मूषा^१

१ तैजसं स्वर्णादि आवर्त्यतेऽत्रेति तैजसावर्तनी ।
‘वृत्तु वर्तने’ (भा.आ.से.), अधिकरणे ल्युट्, टित्वाद् डीष्
(डीप्) । २ मूष्यते स्वर्णमनयाऽस्यां वा मूषा । ‘मुष स्तेये’
(क्र्या.प.से.), ‘गुरोश्च हलः’ ३।३।१०३ ॥ इत्यकारप्रत्यये टाप्,
‘अन्येषामपि-’ ६।१।१३७ ॥ इति दीर्घः । मूयतेऽस्यां मूषेति
वा । ‘मूङ् बन्धने’ (भा.आ.से.), ‘मूङ् भ्यो लोपश्च (मूङ्भ्यो-
लोपश्च)’ (तु.दश.उ.९।१७) इत्युष्न् (इत्युष्न्) । गौरादिडीषि
मूषीत्यपि । ‘‘मूषी मूषत्वोवा मूषा (मूषा त्वावर्तनी मूषी)’’
१० [ ] इति शब्दान्तरः (शब्दार्णवः) । द्वे ‘मूसी’ इति ख्यातायाः ॥

भस्त्रा चर्मप्रसेविका^१ ॥१०८॥

१ बभस्ति दीप्यतेऽग्निरनयेति भस्त्रा । ‘भस
भर्त्सनदीप्त्योः’ (जु.प.से.), ‘हुयामाश्रु(शु)भसिभ्यस्त्रन्’ (उणा-
६०७), ‘तितुत्र-’ ७।२।१९ ॥ इतीडभावं, अजादित्वाट्टाप् । २
चर्मणा प्रसीव्यते चर्मप्रसेविका, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘‘चर्म-
प्रसेवकोऽपि’’ [अम.क्षीर.२।१०।३३ ॥] इति क्षीरस्वाम्युक्तेः ॥
धमन्यमपि, मङ्गो यथा-‘‘मुखेनोपधमेदग्निं धमन्यन्तरितेन तु’’
[ ] । द्वे ‘धमणि’ इति ख्यातायाः ॥१०८॥

आस्फोटनी वेधनिका^१

२० १ आस्फोट्यते विद्यतेऽनया आस्फोटनी । ‘स्फुट
हिंसायाम्’ (‘), ‘स्फुट स्फोटने’ (‘) वा, करणे ल्युट्, गौरादिः ।
२ विध्यतेऽनया मौक्तिकादि वेधनी । ‘विध विधाने’ (तु.प.से.),
करणे ल्युट्, गौरादिः, ततः स्वार्थे कर्णि वेधनिका । ‘‘वेधनी
तु नास्फोटन्यां (लास्फोटन्यां) स्फोटनी वृषदंशिका’’ [ ] इति
वाचस्पतिः । द्वे ‘शारडी’ इति ख्यातायाः ॥

शाणस्तु निकषः^१ कषः^२ ।

१ शयति तनूकरोति शाणः । ‘शो तनूकरणे’ (दि.-
प.अ.), बाहुलकाण्णः । ‘शण आदाने’ (भा.प.से.) वा,
घञन्तः । पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम् । यल्लक्ष्यम्-‘‘यस्तत्कण्ठकठोरा-
स्थिशाणायां ते जयस्यसिम्’’ [ ] इति । २ निकष्यतेऽत्राऽनेन ३०
वा निकषः । ‘कष हिंसायाम्’ (भा.प.से.), ‘गोचरसञ्चर-
वहव्रजव्यजापणनिगमाश्च’ ३।३।११९ ॥ इति चकाराद् घः ३
एवं कषः । त्रीणि ‘खुरसाण’ इति ख्यातस्य । ‘‘मणिकारादि-
भाण्डमाह-’हुः)’’ [अम.क्षीर.२।१०।३३ ॥] इति क्षीरस्वामी ॥

संदंशः^१ स्यात् कङ्कमुखः^२

१ संदश्यतेऽनेन तैसस्वर्णादीति संदंशः । ‘दंश
दशने’ (भा.प.अ.), घञ् । २ कङ्कपक्षिण इव मुखमस्य
कङ्कमुखः । द्वे ‘सांडसी’ इति ख्यातस्य ॥

भ्रमः^१ कुन्दं^२ च यन्त्रकम्^३ ॥१०९॥

१ भ्रमति भ्रमः । ‘भ्रमु अनवस्थाने’ (दि.प.अ.), ४०
अच् । भ्रम्यत इति वा । घञन्तः, ‘नोदात्तोपदेश-’
७।३।३४ ॥ इति वृद्धिनिषेधः । २ कवते शब्दायते कुन्दम्,
पुंस्त्री । ‘कुङ् शब्दे’ (भा.आ.अ.), ‘अब्दादयश्च’ (उणा-५३८)
इति साधुः । ३ यन्त्रयतेऽनेनेति यन्त्रम् । ‘यत्रि सङ्कोचे’
(चु.उ.से.), करणे घञ्, स्वार्थे कनि यन्त्रकम् । त्रीणि
‘सिंघाडा’ इति ख्यातस्य ॥१०९॥

वैकटिको मणिकारः^१

१ विकटा मणयः पण्यमस्य वैकटिकः । ‘तदस्य
पण्यम्’ ४।४।५१ ॥ इति ठक्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥, ‘किति च’
७।२।११८ ॥ । २ उत्तेजनान्मणिं करोति मणिकारः । ‘कर्म-
ण्यण्’ ३।२।११ ॥ द्वे मणिकारस्य । ‘जवहरी’ इति भाषा ॥

शौल्विकस्ताम्रकुट्टकः^१ ।

१ शुल्वघटनं शिल्पमस्य शौल्विकः । ‘शिल्पम्’

१. तुलनीयोऽमरकोष २।१०।३३ ॥ २. ‘गुरोश्च हलः’ ३।३।१०३ ॥ इत्यस्य प्रवृत्तिर्विचारणीया, गुरुत्वाभावात् ॥ ३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३,
२।१०।३४ ॥, पृ.२७५ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्रौ-७१६, पृ.८०६ ॥, तत्र ‘‘मूषा मुषा त्वा-’’ इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी २।१०।३३ ॥,
पृ.४६६ ॥, तत्र ‘‘मुषा त्वावर्तनी मुषी’’ इति दृश्यते ॥ ४. ‘मूसी’ इति ३, ‘मूषी’ इति ४ ॥ ५. ‘-ति’ इति ३.४ ॥ ६. ‘इति’ इति ४ प्रतौ नास्ति ॥
७. ‘-ग्निषेधः’ इति ४ ॥ ८. ‘-स्वाम्युक्तः’ इति ३, ‘-स्वामी’ इति ४ ॥ ९. ‘स्फुट विकसने’ (भा.आ.से., तु.प.से.), ‘स्फुट भेदने’ (चु.उ.से.)
इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. ‘स्फु-’ इति ४ ॥ ११. ‘कन्’ इति ४ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्रौ-७१६, पृ.८०७ ॥, रामाश्रमी
२।१०।३३ ॥, पृ.४६६ ॥ १३. ‘सा-’ इति ३ ॥ १४. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।३२ ॥ १५. ‘अदने’ इति १.३, ‘चण श्रण दाने’ इत्यत्र स्वामिनोक्तम्-
‘शण इत्यपि दुर्गः’ इति, ‘चण शण श्रण दाने’ (‘च’ इत्यधिकः सायणमते) इति मैत्रेयसायणौ ॥ १६. ‘सप्त-’ इति १ ॥ १७. ‘-दीनि’
इति ४ ॥ १८. ‘संडासी’ इति ३ ॥ १९. ‘इति’ ४ प्रतौ नास्ति ॥ २०. ‘सं-’ इति ३.४ ॥

४।४।५५॥ इति ठक् । २ ताम्रं कुट्टयति ताम्रकुट्टकः । 'कुट्ट छेदने'(चु.प.से.), चुरादिः, ण्वुल् । द्वे 'कंसारा' इति ख्यातस्य ॥

शाङ्खिकः^१ स्यात् काम्बविकः^२

१-२ शङ्खघटनं शिल्पमस्य शाङ्खिकः । कम्बुघटनं शिल्पमस्य काम्बविकः । उभयत्र 'शिल्पम्' ४।४।५५॥ इति ठक्, 'इसुसुकान्तात्'- ७।३।५१॥ इति प्राप्तस्य कादेशस्याऽभावो लक्ष्यते । द्वे शङ्खदन्तादिघटकस्य । 'कचहडा' इति भाषा । "शङ्खवलयादिकृत्"[अम.क्षीर.२।१०।८॥] इति क्षीरस्वामी ॥

१०

तुन्नवायस्तु सौचिकः^१ ॥९१०॥

१ तुन्नं विद्ध^२ वयति तुन्नवायः । 'वेज् तन्तु-सन्ताने'(भ्वा.उ.अ.), 'ह्वावामश्च' ३।२।२॥ इति कर्मण्यण्, 'आतो युक्'- ७।३।३३॥ इति युक् । २ सूचीवानं शिल्पमस्य सौचिकः । 'शिल्पम्' ४।४।५५॥ इति ठक् । द्वे 'तूणारा सूई' इति ख्यातस्य ॥९१०॥

कृपाणी कर्तरी कल्पन्यपि^३

१ कृपाण उक्तः (अभि.चि.श्रौ-७८२); ततो गौरादि-त्वाद् डीष् [कृपाणी] । २ कृत्यतेऽनया कर्तरी । 'कृती छेदने'(तु.प.से.), अम्बरवदरन्, ततो गौरादित्वाद् डीष् । ३ कल्पतेऽनया कल्पनी । 'कृपू सामर्थ्ये'(भ्वा.आ.वे.), करणे ल्युट्, गौरादिः । त्रीणि कर्तर्याः ॥

सूची तु सेवनी^४ ।

१ सूचयति सूची । 'सूचं पैशुन्ये'(चु.उ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५५७), ततः 'कृदिकारात्'-(गणसू-४।१।४५॥) इति डीष् । १ सीव्यतेऽनया सेवनी । 'षिवु तन्तुसन्ताने'(दि.प.से.), करणे ल्युट्, गौरादिः । द्वे सूच्याः ॥

सूचिसूत्रं पिप्पलकम्^५

१ सूचेः सूत्रं सूचिसूत्रम् । २ पिप्पलमेव पिप्पलकम् । स्वार्थे कन् । "पिप्पलकं स्तनवृन्ते मतं सीवन-

सूत्रके"[विश्वप्रकाशकोशः, कान्तवर्गः, श्रौ-२०१] इति ३० महेश्वरः । द्वे 'सीवणदोरा' इति ख्यातस्य ॥

तर्कुः^१ कर्तनसाधनम्^२ ॥९११॥

१ कृत्यते वेष्ट्यते सूत्रमत्र तर्कुः, पुंसि । 'कृती वेष्टने'(रु.प.से.), रुधादिः, 'कृतेराद्यन्तविपर्ययश्च'(उणा-१६) इत्युः । २ कृत्यते कर्तनम्, तस्य साधनं कर्तनसाधनम् । द्वे 'त्राक' इति ख्यातस्य ॥९११॥

पिञ्जनं विहननं च तूलस्फोटनकार्मुकम्^३ ।

१ पिञ्ज्यते विहन्यते पिञ्जनम् । 'पिजि हिंसायाम्'(चु.उ.से.), ल्युट् । २ विहन्यतेऽनेन विहननम् । 'हन् (हन) हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), करणे ल्युट् । तूलस्फोटनाय ४० कार्मुकं तूलस्फोटनकार्मुकम् । द्वे 'पीजणां' इति ख्यातस्य ॥

सेवनं^४ सीवनं^५ स्यूतिः^६

१-२ सेव्यते तत्^७ सेवनम् । 'षिवु तन्तुसन्ताने'(दि.प.से.), ल्युट् । 'षिवुषिवोर्ल्युट्युपधादीर्घो वा' ( ) इति पक्षे सीवनम् । ३ सेवनं स्यूतिः । 'षिवु तन्तुसन्ताने'(दि.प.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥, 'च्छोः शूट्'- ६।४।१-१९॥ इत्युटि । त्रीणि 'सीवणउं'^८ इति ख्यातस्य ॥

तुल्यौ स्यूतप्रसेवकौ^९ ॥९१२॥

१ सीव्यते स्म स्यूतः । 'षिवु तन्तुसन्ताने'(दि.प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः, 'च्छोः शूट्'- ६।४।१९॥ इति ऊट् । २ प्रसीव्यते प्रसेवकः । 'अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्' ३।३।१९॥ इति घञन्तात् संज्ञायां कन् । "प्रसेवः कथितो धौरेवीणाङ्गस्यूतयोरपि"[विश्व-प्रकाशकोशः, वान्तवर्गः, श्रौ-५१] इति महेश्वरः । "स्यूतो वस्त्राद्यावपनम्"[ ] इति तट्टीका । "प्रसेवसंस्थापितदेव-वस्त्रैः"[ ] इत्यनेकार्थोदाहरणम् । द्वे सामान्येन वस्त्राद्याव-पनस्य । 'छुगचउं', कोथलु'^{१०} इत्यादि भाषा ॥९१२॥

तन्त्रवायः^१ कुविन्दः^२ स्यात्

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।६॥ २. 'विरुद्धं' इति ४॥ ३. 'डीप्' इति १॥ ४. 'सूची' इति १.२॥ ५. 'मा-' इति २॥ ६. 'प्रसिद्धस्य' इति २.३॥ ७. 'त्राकला' इति ३॥ ८. '-के' इति ३॥ ९. 'पिजि हिंसाबलादाननिकेतनेषु' इति चुरादौ क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'तत्र' इति दृश्यते ॥ ११. 'पिं-' इति ३, 'पीं-' इति ४॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।५॥ १३. ३प्रतौ नास्ति, इतोऽग्रे ३.४प्रत्योः 'इति' इति दृश्यते ॥ १४. '-णो' इति ३, '-णौ' इति ४॥ १५. '-चौ' इति ३.४॥ १६. '-लो' इति ३, '-लौ' इति ४॥ १७. 'इति भाषा' इति २.३॥

१ तिर्यक्प्रासारितास्तन्तवस्तन्त्रमित्युच्यन्ते, तन्त्रं वयति तन्त्रवायः । 'वेज् तन्तुसन्ताने' (भ्वा.उ.अ.), 'ह्वावामश्च' ३।२।२॥ इत्यण् । तन्तुवायोऽपि । २ कुं विन्दति कु-विन्दः । 'विदल् लाभे' (तु.उ.अ.), 'गवादिषु विदेः (च विन्देः) संज्ञायाम्' (वा-३।१।१३८॥) इति शः । द्वे 'वणकर' इति ख्यातस्य ॥

त्रसरः सूत्रवेष्टनम् ।

१ त्रस्यति चलति त्रसरः । 'त्रसी उद्वेगे' (दि.प.से.), बाहुलकादरन् । २ सूत्रं वेष्टयते वानार्थमत्रेति सूत्रवेष्टनम् । १० 'वेष्ट वेष्टने' (भ्वा.आ.से.), अधिकरणे ल्युट् । द्वे 'अटेरण' इति ख्यातस्य ॥

वाणिर्व्यूतिः

१ वानं वाणिः, स्त्रीलिङ्गः । २ विशेषेण ऊयनं व्यूतिः । 'ऊयी तन्तुसन्ताने' (भ्वा.उ.से.), विपूर्वः, 'स्त्रियां किन्' ३।३।१४॥, 'लोपो व्योर्वलि' ६।१।६६॥ इति यलोपः । द्वे 'वाणउ' इति प्रसिद्धस्य ॥

वानदण्डो वेमा

१ वानार्थं दण्डो वानदण्डः । २ वयन्त्यनेन वेमा, पुंक्लीबलिङ्गः । 'वेज् तन्तुसन्ताने' (भ्वा.उ.अ.), '-मनिन्' ३० (उणा-५८४) इति मनिन् । वेमानौ, वेमानः इत्यादि पुंसि । वेम, वेमनी वेम्नी, वेमानि इत्यादि क्लीबे । द्वे वानदण्ड-स्य । 'नली वांसणी' इति भाषा ॥

सूत्राणि तन्तवः ॥११३॥

१ सीव्यते पट एभिरिति सूत्राणि, पुंक्ली । 'षिवु तन्तुसन्ताने' (दि.प.से.), 'सिविमुच्योष्टेरू च' (उणा-६०२) इति ष्टन्, टेरूकारः । षित्त्वात् स्त्रियां सूत्री । सूत्र्यते पट एभिरिति वा । 'सूत्र ग्रन्थे' (चु.उ.से.), कर्मणि घञ् । २ तन्त्यन्ते तन्तवः, पुंसि । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'सितनिगमिसिसिचि-' (उणा-६९) इत्यादिना तुन् । तन्त्रमपि ॥

३० "तन्त्रं सिद्धान्ते राष्ट्रे च परच्छन्दप्रधानयोः ।
अगदे कुटुम्बकृत्ये तन्तुवाने परिच्छेदे ॥१॥

श्रुतिशाखान्तरे शास्त्रे करणे द्व्यर्थसाधके ।

इति कर्तव्यता तन्त्वोः ॥'' [अनेकार्थसंग्रहः २।४१३-४१४]
इत्यनेकार्थः । द्वे सूत्रस्य ॥११३॥

निर्णेजकस्तु रजकः

१ निर्णेनेक्ति क्षालयति निर्णेजकः । 'णिजिर् शौच-पोषणयोः' (जु.उ.अ.), ण्वुल् । धावकोऽपि । २ रज्जयति रजकः । 'रज्ज रागे' (भ्वा.उ.अ.), 'शिल्पिनि णुन् (ण्वुन्)' ३।१।१४५॥, 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् वा, 'युवोरनाकौ' ७।१।१॥, असि अके अने घिनुणि च ४० रज्जेन्तोपो वाच्यः । रजकीति तु 'पुंयोगादाख्यायाम्' ४।१।४८॥ इति ङीष्, अपुंयोगे तु ङीषा न भाव्यमिति भाष्य-काराभिप्राय इति, एवं तु 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४॥ इतीत्वे रजिकेति भाव्यम् । द्वे रजकस्य ॥

पादुकाकृत् तु चर्मकृत् ।

१ पादुकाः पादत्राणानि करोति पादुकाकृत् । क्विप्, 'ह्रस्वस्य' ६।१।७१॥ इति तुक् । २ चर्म करोति विकारं प्रापयति चर्मकृत् । क्विप्, 'ह्रस्वस्य' ६।१।७१॥ इति तुक् । द्वे चर्मकृतः ॥

१ उपानत् पादुकाः पादूः पन्नद्धा पादरक्षणम् ॥११४॥ ५०

प्राणहिता

१ उपनहति पादमिति उपानत् । 'नह (णह) बन्धने' (दि.उ.अ.), उपपूर्वः, क्विप्, 'नहिवृतिवृषि-' ६।१-३।११६॥ इत्यादिना दीर्घः, 'नहो धः' ८।२।३४॥, 'वाऽवसाने' ८।४।५६॥ । २-३ पद्यतेऽनया पादुका । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'लषपतपद-' ३।२।१५४॥ इत्यादिना उक्ञ्, टाप् । अस्मादेव धातोः 'णित् कसिपदि-' (उणा-८५) इति णिटूः । संपद्यर्थे कर्तरीति ऊकारप्रत्ययो णित्त्वाद् वृद्धिः पादूः संज्ञायां कनि 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे पादु-केति वा, तदभावे पादूः । ४ पदोश्चरणयोर्नद्धा पन्नद्धा । ५ पादौ रक्षयेतेऽनेन पादरक्षणम् । 'रक्ष पालने' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् । पादत्राणमपि ॥११४॥ ६ प्राणेभ्यो हिता प्राणहिता । षडुपानहः । शेषश्चात्र-

१. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।२४॥ २. इतोऽग्रे २प्रतौ 'वेज्' इति दृश्यते ॥ ३. '-णो' इति ३॥ ४. 'ख्यातस्य' इति ३.४॥ ५. 'पुंक्लीबः' इति ३॥ ६. 'इत्यादि' इति ४॥ ७. '-क्लीबः' इति ३.४॥ ८. 'षिव्' इति ३॥ ९. 'सूत्र विमोचने' इति स्वामी, 'सूत्र वेष्टने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १०. '-प्रसाधके' इति ३॥ ११. 'रजकरजनरजःसूपसंख्यानं कर्तव्यम्' इति काशिकासम्मतवार्तिकम्, काशिकावृत्तिः, भा-५, ६।४।२४॥, पृ. ३७८॥ १२. १.४प्रत्ययोर्नास्ति ॥ १३. '-पि' इति ३.४॥ १४. 'इति' इति ३.४प्रत्ययोर्नास्ति ॥

“पादुकायां पदरथी पादजङ्घः पदत्वर ।
(पादवीथी पादपेशी) पादपीठी पदायता ॥१॥”

[शेषनाममाला ३।१५५-१५६ ॥] इति ॥

अनुपदीना त्वाबद्धाऽनुपदं हि या ।

१ अनुपदमिति, ‘यस्य चायामः’ २।१।१६ ॥ इत्य-
व्ययीभावः । सैवोपानत्, अनुपदं पादायामप्रमाणा बद्धा
अनुपदीना । ‘अनुपदसर्वा-’ ५।२।११ ॥ इत्यादिना खः, खस्येना-
देशः । या उपानदनुपदं पदायामेन आबद्धा, साऽनुप-
दीनेत्यन्वयः । एकं ‘मोजडी’ इति प्रसिद्धायाः ॥

१० नधी वर्धी वरत्रा स्यात्

१ नह्यते बध्यतेऽनयेति, नधी, स्त्रीलिङ्गः । ‘नह
(णह) बन्धने’ (दि.उ.अ.), ‘दाम्नी-’ ३।२।१८२ ॥ इति ढ्रन्,
‘नहो धः’ ८।२।३४ ॥ इति धत्वम्, ‘झषस्तथोः-’ ८।२।४० ॥
इति धत्वं तकारस्य, ‘झलां जश् झशि’ ८।४।५३ ॥, षित्त्वात्
‘षिद्गौरादिभ्यश्च’ ४।१।४१ ॥ इति डीष् । २ वर्धते दीर्घी-
भवति चर्मरज्जुत्वाद् वर्धी, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘वृधु वृद्धौ’
(भा.आ.से.), ‘वृधिवपिभ्यां रन्’ (उणा-१८५), ‘पुगन्तल-
धूपधस्य-’ ७।३।८६ ॥ इति गुणः, गौरादिः । ‘वर्ध्यां चर्मबन्धे
भवा वर्धी’ [ ] इति हट्चन्द्रः । ‘करशब्दप्रायुक्ता पादुकाया-
२० मपि वर्धीत्युपचारात् पुंस्ययं रामवत्, स्त्रियां नदीवत्, वर्धा
आबन्तोऽपि’ [ ] इत्यन्ये । ३ त्रियते वरत्रा । ‘वृज् वरणे’
(स्वा.उ.से.), ‘वृज् आच्छादने’ (चु.उ.से.) वा, ‘वृजश्चित्’
(उणा-३८७) इत्यत्रन् । त्रीणि ‘वाधरी’ इति ख्यातायाः ॥

आरा चर्मप्रभेदिका ॥११५॥

१ ईयति प्रविशति तन्तुनया आरा । ‘ऋ गतौ’
(जु.प.अ.), भिदादित्वादङ्, वृद्धिश्च । २ चर्म प्रभिनत्ति चर्म-
प्रभेदिका । ‘भिदिर् विदारणे’ (रु.उ.अ.), ण्वुल्, ‘प्रत्यय-
स्थात्-’ ७।३।४४ ॥ इतीत्वम् । द्वे ‘आर’ इति ख्यातस्य ॥११५॥

कुलालः स्यात् कुम्भकारो दण्डभृच्चक्रजीवकः ।

१ कुं मृदं लालयति कुलालः । ‘लल विलासे’ ३०
(भा.प.से.), ण्यन्तादस्मात् ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११ ॥ । कुलानि
गृहाणि अलतीति वा । ‘अलञ् भूषणादौ’ (भा.प.से.),
अच्, अण् वा । कोलति संस्त्यायति वातमिति वा । ‘कुल
संस्त्याने’ (भा.प.से.), कालन्प्रत्ययः । २ करणं कारः,
कुम्भं (कुम्भस्य) कारः कुम्भकारः । ‘उपपदम्-’ २।२।१९ ॥
इति समासः । ३ दण्डं बिभर्ति दण्डभृत् । ‘डुभृज् धारणे’
(जु.उ.अ.), क्विप्, ‘ह्रस्वस्य-’ ६।१।७९ ॥ इति तुक् । ४
चक्रेण जीवति चक्रजीवकः । ‘जीव प्राणधारणे’ (भा.-
प.से.), ण्वुल् । चत्वारि कुम्भकारस्य ॥

शाणाजीवः शस्त्रमार्जो भ्रमासक्तोऽसिधावकः ४०

॥११६॥

१ शाणया जीवति शाणाजीवः । पचाद्यच् । २
शस्त्राणि मार्ष्टि तेजयति शस्त्रमार्जः । ‘मृजूष् शुद्धौ’ (अ.-
प.वे.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११ ॥, ‘मृजेवृद्धिः’ ७।२।११४ ॥ । ३
भ्रमे आसक्तो भ्रमासक्तः । ४ असीन् धावयति शोधयति असि-
धावकः । ‘धूज् कम्पने’ (स्वा.उ.वे.), णिजन्तः, ण्वुल् । चत्वारि
‘तेरमा’ इति ख्यातस्य ॥११६॥

धूसरश्चाक्रिकस्तैली स्यात्

१ धुवति धुनोति वा धूसरः । ‘धूज् कम्पने’
(स्वा.उ.वे.), ‘धू विधूनने’ (तु.प.से.) वा, ‘कृधूमदिभ्यः कित्’ ५०
(उणा-३५३) [इति] सरन् (सरः) । २ चक्रं पण्यमस्य
चाक्रिकः । ‘तदस्य पण्यम्’ ४।४।५१ ॥ इति ठक् । ३
तैलमस्त्यस्य तैली । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः ।
तिलन्तुदोऽपि । त्रीणि ‘घांची’ इति ख्यातस्य ॥

पिण्याकखलौ समौ ।

१-१. ‘पाद-’ इति, १-२. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ‘पादवीथी च पेशी च’ इति च शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ३. ‘मौ-’ इति ३॥ ४.
‘ख्यातायाः’ इति ४॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।३१ ॥ ६. ‘इति’ इति १ प्रतौ नास्ति ॥ ७. ‘-लिङ्गः’ इति ४ प्रतौ नास्ति ॥ ८. द्र
टोकासर्वस्वम्, भा-३, २।१०।३२ ॥, पृ.२७३ ॥, तत्र ‘वार्ध्नी दीर्घवदादिरिति हट्चन्द्रः’ इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्लो-
७१४, पृ.८०३ ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।३४ ॥ १०. ‘ई-’ इति १.२.३ ॥ ११. ‘ल्वुल्’ इति १.२ ॥ १२. ‘-न्यासे’ इति ३ ॥ १३.
४ प्रतौ नास्ति ॥ १४. अत्र युधिष्ठिरमोमांसकमहोदयेन कृता टिप्पणी द्रष्टव्या, क्षीरतरङ्गिणी, भादिः, धातुसं-३४३, टि-७, पृ.८१ ॥ १५.
‘डुभृज् धारणपोषणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १६. ‘-स्यास्ति’ इति १॥

१ पिप्यते पिप्याकः, पुनपुंसकः । यद्गौडः-
“पिप्याकोऽस्त्री तिलकल्के”[ ] । ‘पिप्पु सञ्चूर्णने’(रु.-
प.अ.), ‘पिनाकादयश्च’(उणा-४५५)इति साधुः । २ खन्यते
खलः, पुंस्त्री । ‘खन खनने’(भ्वा.उ.से.), ‘मृजिखन्याह-
निभ्यो ङित्’(हैमोणा-४७२)इत्यलः । द्वे खलस्य ॥

रथ^१कृत् स्थ^२पतिस्त्वष्ट्रा^३ काष्ठ^४तट् तक्ष^५वर्ध^६की

॥११७॥

१ रथं करोति रथकृत् । क्विप्, ‘ह्रस्वस्य-’६।-
१।७१॥ इति तुक् । रथकारोऽपि । २ स्थापयति स्थ-
१० पतिः । ३ त्वक्षति तनूकरोति काष्ठमिति त्वष्ट । ‘तक्ष
त्वक्ष (तक्षू त्वक्षू) तनूकरणे’(भ्वा.प.वे.), ‘नमृनेष्ट-’(उणा-
२५२)इति साधुः । ४ काष्ठं तक्ष्णोति काष्ठतट् । ‘तक्ष
(तक्षू) तनूकरणे’(भ्वा.प.वे.), करणे क्विप्, तक्षतेः संयोगा-
न्तलोपः । काष्ठतक्षौ, काष्ठतक्षः इत्यादि । ५ तक्ष्णोति
तनूकरोति तक्षा । ‘तक्ष(तक्षू) तनूकरणे’(भ्वा.प.वे.), ‘कनि-
न्युवृषितक्षिराजिधन्विप्रतिदिवः’(उणा-१५४)इति कनिनि प्रत्यये
साधुः । तक्षाणौ, तक्षाणः इत्यादि । ६ वर्धयति छिनत्ति
वर्धकिः । ‘वृधु छेदने’( ), वर्धतेरकिः, षूषेदरादिर्वा ।
षट् सूत्रधारस्य ॥११७॥

२० ग्रामायत्तो ग्रामतक्षः

१ ग्रामस्यायत्तो ग्रामायत्तः । २ ग्रामस्य तक्षा
ग्रामतक्षः । ‘ग्रामकौटाभ्यां च तक्ष्णः’५।४।१५॥ इति टच्,
‘नस्तद्धिते’६।४।१४४॥ इति टिलोपः, सर्वेषां साधारणत-
क्षेत्यर्थः । एकं ग्रामसूत्रधारस्य ॥

कौट^१तक्षोऽनधीन^२कः ।

१ कुट्यां शालायां भवः कौटः । ‘तत्र भवः’
४।३।५३॥ इत्यण् । कौटः स्वतन्त्रः, स चासौ तक्षा च
कौटतक्षः । ‘ग्रामकौटाभ्यां च तक्ष्णः’५।४।१५॥ इति टच् ।
स्वापणशालायां यः कर्म करोति, स्ववशो न कस्यचित्
३० प्रतिबद्ध इत्यर्थः । २ नास्ति अधि उपरि इनः स्वामी

अस्येति अनधीनः । स एव अनधीनकः । एकं स्ववश-
सूत्रधारस्य ॥

वृक्ष^१भित् तक्ष^२णी वासी^३

१ वृक्षान् भिनत्ति वृक्षभित् । ‘भिदिर् विदारणे’
(रु.उ.अ.), क्विप् । २ तक्ष्यतेऽनया तक्षणी । ‘तक्ष त्वक्ष
(तक्षू त्वक्षू) तनूकरणे’(भ्वा.प.वे.), करणे ल्युट्, गौरादिः ।
३ वसति हस्ते वासिः । ‘वस निवासे’(भ्वा.प.अ.),
‘वसिवपिवदिराजि-’(उणा-५६४)इत्यादिना इन्, स च णित्,
ततः ‘कृदिकारात्-’(गणसू-४।१।४५)इति ङीष् वासी ।
त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गाः । त्रीणि ‘वांसोली’ इति ख्यातायाः ॥ ४०

क्रक^१चं कर^२पत्रकम् ॥११८॥

१ क्रकशब्दोच्चारणेन ‘कचति क्रकचम्, पुनपुंस-
कम् । “क्रकचोऽस्त्री”[अमरकोषः २।१०।३४॥] इत्यमरः ।
‘कच गतौ (शब्दे)’(भ्वा.आ.से.), अच् । २ करसञ्चार्य
पत्राकारं वस्तु करपत्रम्, कनि करपत्रकम् । करशब्दोच्चारणेन
पततीति वा, ष्टन् । द्वे ‘करवत’ इति ख्यातस्य ॥११८॥

स उद्ध^१नो यत्र काष्ठे काष्ठं निक्षिप्य तक्ष्यते ।

१ यस्मिन् काष्ठेऽन्यत् काष्ठं निक्षिप्य संस्थाप्य
तक्ष्यते, तन्नामैकम् उद्धनः इति । उद्धन्यते काष्ठमत्र उद्धनः ।
‘उद्धनोऽत्याध्याने(-त्याधानम्)’३।३।८०॥ इति साधुः । ५०
‘खोड’ इत्यादिसूत्रधारभाषा । काष्ठमित्युपलक्षणम्, तेन
लोहादिरपि, तदा ‘अयहरणं’ इति भाषा । यल्लक्ष्यम्-
“लोहोद्धनघनस्कन्धाः”[ ] इति ॥

वृक्षा^१दनो वृक्ष^२भेदी

१ वृक्षोऽद्यते छिद्यतेऽनेन वृक्षादनः । ‘अद भक्षणे’
(अ.प.से.), करणे ल्युट् । २ वृक्षान् भिनत्ति वृक्षभेदी ।
ग्रहादित्वाण्णिनिः । द्वे ‘कुहाडा’ इति ख्यातस्य ॥

टङ्क^१ः पाषाण^२दारकः ॥११९॥

१. ‘पिषेः पिप्पिण्यौ च’(हैमोणा-३६)इत्याकः ॥ २. ‘-क्लीबलिङ्गः’ इति४॥ ३. ‘खनु अवदारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ‘क्विप्’
इति३॥ ५. ‘वृधु छेदनपूरणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. ‘पञ्च’ इति३॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।१९ ८. ३प्रतौ नास्ति ॥ ९.
३.४प्रत्योर्नास्ति ॥ १०. ‘वसिवपियजिराजि-’(उणा-५६८)इत्युणादिगणे ॥ ११. ‘ङीष्’ इति३॥ १२. ‘-ङ्गः’ इति३॥ १३. ‘वं-’ इति१,
‘वंशो-’ इति३॥ १४. ‘क्र-’ इति४॥ १५. ‘यत्र’ इति४॥ १६. ‘-णे’ इति३॥ १७. द. स्वोपज्ञटीका ३।१९९॥, पृ.२०२॥ १८.
तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।३४॥ १९. ‘कुहा’ इति४॥

१ हन्यमानं टमिति शब्दं कायति टङ्क । 'कै शब्दे'(भा.प.अ.), 'आतोऽनुप- '३।२।३॥ इति कैः [अम. क्षीर.२।१०।३४॥] इति क्षीरस्वामी । टङ्क्यतेऽनेन टङ्क इति वा । 'टकि बन्धने'(चु.उ.से.), करणे घञ् । पुंस्त्रीबलि-ङ्गोऽयम् । यदमरशेषः- "मोदकस्तण्डकष्टङ्कः" [ ] इति । २ पाषाणं दास्यति पाषाणदास्कः । 'दृ विदारणे'(क्र्या.-प.से.), णिजन्तः, ण्वुल् । द्वे 'टांकणा' इति ख्यातस्य ॥१११॥

व्योकारः कर्मारो लोहकारः

१० १ " 'व्यो' इत्यव्ययं लोहबीजवाची "[ ] इति श्रीभोजः, तत् करोतीति व्योकारः । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । "व्योकारोऽयस्कारो लोहकारः स्यात्"[ ] इति रत्नाकरः । विशेषेण ओकं समवायमिति व्योकार इति वा । अन्ये तु- "अटव्या करोत्यं यो लोहबीजं ध्मात्वा संस्करोति स व्यो-कारः"[ ] इत्याहुः । २ कर्म इयति कर्मारः । करोति कर्मारो वा । 'तुषारादयश्च'(उणा-४।१९) इत्यारनि साधुः । ३ लोहं करोति लोहकारः । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, 'वाहूमो' देश्याम् । त्रीणि लोहकारस्य ॥

कूटं त्वयोधनः ।

१ कूटयते हन्यतेऽनेन कूटम्, पुनपुंसकम् । यद-
२० मरः- "कूटमस्त्रियाम्" [अमरकोषः ३।३।३७॥] । 'कूट दाहे' (चु.प.से.), घञ् । २ अयो हन्यतेऽनेन अयोधनः । 'हन (हन) हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), करणे घञ्, 'हो हन्तेः- ' ७।३।५४॥ इति कुत्वम् । द्वे लोहघनस्य । अयस्कारभाण्डस्य वा, कुट्टनाधारस्य वा ॥

व्रश्चनः पत्रपरशुः

१ व्रश्चति छिनत्ति व्रश्चनः । '[ओ] व्रश्च' छेदने (तु.प.वे.), नन्दादित्वाल्ल्युः । २ पत्राणां छेदकः, पत्राकारो वा परशुः पत्रपरशुः । द्वे नागवल्लीपत्रछेदककर्तर्याः ॥

ईषीका तूलिकेष्पिका ॥१२०॥

१ ईषति ईषीका । 'ईष उञ्छे'(भा.प.से.), ३० 'अलीकादयश्च'(उणा-४।६५) इति ईकनि साधुः । २ तूलयते तूलिः । 'तूल निष्कर्षे'(भा.प.से.), 'इगुपधात् कित्' (उणा-५।५९) इतीन्, 'कृदिकारात्-(गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष्, ततः स्वार्थे कन्, 'केऽणः' ७।४।१३॥ [तूलिका] । ३ ईषति ईषिका । 'ईष उञ्छे'(भा.प.से.), ण्वुल् । त्रीणि काष्ठलोहादिमयशलाकायाः ॥१२०॥

भक्ष्यकारः कान्दविकः

१ खरविशदमभ्यहार्यं भक्ष्यम्, तत् करोति भक्ष्य-
कारः । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । २ कन्दुः स्वेदनिका पण्यमस्य कान्दविकः । 'तदस्य पण्यम्' ४।४।५१॥ इति ४० ठक् । कन्दुना कृतं कान्दवम्, तत् पण्यमस्येति वा । लक्ष्याट्टकः कादेशो न । द्वे 'कन्दोई' इति ख्यातस्य ॥

कन्दुस्वेदनि के समे ।

१ 'कन्दन्त्येनां' कन्दुः, पुंस्त्री । यदमरः- "कन्दुर्वा नो" [अमरकोषः २।९।३०॥] इति । 'कदि वैक्लव्ये'(भा.-आ.से.), बाहुलकात् 'कृभृम्'-(उणा-७) इत्यादिना उः । २ स्विद्यतेऽनया स्वेदनी । 'त्रिष्विदा गात्रप्रक्षरणे'(दि.-प.से.), करणे ल्युट्, गौरादिः । कनि स्वेदनिका । द्वे कान्दविकपाकस्थानस्य ॥

रङ्गाजीवस्तौलिकिकश्चित्रकृच्च

५०

१ रङ्गा वर्णास्तैराजीवति रङ्गाजीवः, अच् । २ तूलिकालिखनं शिल्पमस्य तौलिकिकः । 'शिल्पम्' ४।४।-५५॥ इति ठक् । ३ चित्रं करोति चित्रकृत् । क्विप्, 'ह्रस्वस्य-' ६।१।७१॥ इति तुक् । 'दिवाविभा-' ३।२।२१॥ इति टे चित्रकरोऽपि । त्रीणि चित्रकृतः ॥

१. 'पसर्गे कः' इति ३।४॥ २. ३.४ प्रत्योर्नास्ति ॥ ३. 'स्वामी' इत्येव २.३॥, अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्- "हन्यमानः-टंशब्दं कायति" इत्येव दृश्यते, पृ.२३३॥ ४. 'अयम्' इति ३.४ प्रत्योर्नास्ति ॥ ५. द्र. अम.क्षीर.२।१०।७॥, पृ.२२६॥, स्वोपज्ञटीका ३।९२०॥, पृ.२०३॥, तयोः "व्योरित्ययः पर्यायः" इति दृश्यते ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्रौ-६९०, पृ.७७९॥, रामाश्रमी २।१०।७॥, पृ.४५४॥ ७. 'करो' इति ३॥ ८. 'श्रीधरः' इति १॥, द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।१०।७॥, पृ.२५४॥, तत्र 'रत्नकोशः' इति दृश्यते ॥ ९. 'तीति' इति १.३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्रौ-६९०, पृ.७८०॥ ११. ४ प्रतौ नास्ति ॥ १२. स्वामिसम्मतोऽयं धात्वर्थः ॥ १३. '-ते' इति ३॥ १४. 'ञ्जूज्' इति १.२.४॥ १५. 'कनि' इति ३॥ १६. 'भक्षम्' इति ३॥ १७. 'तदस्य पण्यमिति' इति ४॥ १८. 'इसुसुकान्तात् कः' ७।३।५९॥ इत्यनेन १९. 'कद-' इति १॥ २०. '-त्येनां' इति ४॥ २१. 'ना कुन्दुर्वा' [२।९।३०॥] इत्यमरकोषे ॥ २२. 'भृम्-' इत्येवोणादिगणे ॥ २३. '-दिनी' इति ३॥ २४. 'गौरादित्वाद् ङीप् (ङीष्)' इति ४॥ २५. '-प्' इति ४॥

अथ तूलिका ॥१२१॥

नापितश्चण्डिलः क्षुरी ॥१२२॥

कूचिका

१ तूलयति तूलिका । 'तूल निष्कर्षे' (चु.उ.से.), ण्वुल्, टाप्, 'प्रत्ययस्थात्-७।३।४४॥ इतीत्वम् ॥१२१॥ २ कूचति कूचिका । कूचधातोः ण्वुल्, [टाप्], 'प्रत्यय-स्थात्-७।३।४४॥ इतीत्वम् । द्वे 'पीछी' इति ख्यातायाः ॥

चित्रमालेख्यम्

१ चीयते चित्रम् । 'चिञ् चयने' (स्वा.उ.अ.), 'अभिचिमिदि-' (उणा-६०३) इत्यादिना त्रः, स च कित् ।
१० २ आलिख्यते आलेख्यम् । 'लिख लेखे' (तु.प.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ । द्वे चित्रस्य ॥

पलगण्डस्तु लेप्यकृत् ।

१ पलेन मांसेनेव मृदादिना गण्डते (गण्डति) उप-लिम्पति पलगण्डः । 'गडि उपलेपे' ( ), अच् । पलाद्युन्मानप्रकारेण गण्डति उपलिम्पति उपचिनोति वा पलगण्डः । अच् । लेप्यं करोति लेप्यकृत् । लेपकोऽपि । द्वे 'छोह' इति ख्यातायाः ॥

पुस्तं लेप्यादिकर्म स्यात्

१ पुस्त्यतेऽभिमुद्यते मृदत्र पुस्तम्, पुंस्ती ।
२० 'पुंस्' (पुंस) अभिमर्दने' (चु.उ.से.), बाहुलकात् तक् । पुस्त्यते आद्रियते वा । 'पुस्तण् आदरे' (चु.उ.से.), कर्मणि घञ् । लेप्यमादिरस्य लेप्यादि, तच्च तत् कर्म च लेप्यादिकर्म । अन्ये तु- 'आदिशब्दवर्जं लेप्यकर्म' [ ] इत्येवमाहुः । यन्महेश्वरः- 'पुस्तं तु पुस्तके 'लेप्यकर्म-विज्ञानयोरपि' [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-२७] इति । 'पुस्तं तु पुस्तके क्लीबं विज्ञाने लेप्यकर्मणि' [विश्व-लोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-३१] इति श्रीधरः । त्रिष्वर्थेषु यथा- 'पुस्तं समस्तं सुदृशा निरस्तं सौभाग्यभूमे भवतो वियोगे' [ ] । एकं 'गारा' इति ख्यातस्य । लेप्यादी-
३० त्यादिग्रहणाद् 'गोमयमुण्डचूनाप्रभृतिर्गारु' इति भाषा ॥

क्षुरमर्दी दिवाकीर्तिमुण्डकोऽन्तावसाय्यपि ।

१ 'पि गतौ' (तु.प.अ.), कप्रत्यये पितः, न पितो-ऽपितः, न अपितो नापितः । सर्वोपगतसर्वात् (सर्वो-पगतत्वात्) । न आप्यते वा नापितः । 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), 'नज्याप इट् च' (उणा-३६७) इति तन्, 'नभ्राड्-६।३।७५॥ इति नञ्प्रकृत्या । २ चण्डते चण्डिलः । 'चडि कोपे' (भा.आ.से.), बाहुलकादिलच् । ३ क्षुरो-ऽस्त्यस्य क्षुरी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ ॥१२२॥ ४ क्षुरेण मर्दयति क्षुरमर्दी । 'मृद क्षोदे' (क्र्या.प.से.), ग्रहादि-त्वाणिनिः । ५ दिवा दिवसे कीर्तिर्व्यापारः [कीर्तनं] वाऽस्य दिवाकीर्तिः, रात्रौ क्षुरकर्मनिषेधात् । ६ मुण्डयति मुण्डकः । 'मुडि मोडने' ( ), ण्वुल् । ७ नखादीना-मन्तमवस्यति प्रान्तं नयति अन्तावसायी । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः, 'आदेच-६।१।४५॥ इत्यात्वम्, 'आतो युक्-७।३।३३॥ । अन्तावसायिनौ, अन्तावसायिनः इत्यादि । 'ग्रामणीः भण्डिवाहिकः क्षौरिकः भाण्डिकः' [शेषनाममाला ३।१५६॥] इति शैषिकाणि । सप्त नापितस्य ॥

मुण्डनं भद्राकरणं वपनं परिवापणम् ॥१२३॥ ५०

क्षौरम्

१ मुण्डयत इति मुण्डनम् । मुडिधातोः कर्मणि ल्युट् । २ भद्रा क्रियते भद्राकरणम् । ल्युट्, 'भद्राच्च' (वा-५।४।६७॥) इति डाच् । ३ उष्यते वपनम् । 'वपौड् मुण्डबीजयोः' ( ), ल्युट् । ४ परिवाप्यते परिवाप-णम् । 'वपौड् मुण्डबीजयोः' ( ), ल्युट् ॥१२३॥ ५ क्षुरस्येदं कर्म क्षौरम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् । पञ्च मुण्डनस्य ॥

नाराची त्वेषण्याम्

१. '-षणे' इति ३॥ २. 'आले-' इति १.३॥ ३. 'लेखने' इति ३, 'लिख अक्षरविन्यासे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. 'मृगा-' इति ३॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ उपलेपार्थकगडिधातुर्न दृश्यते ॥ ६. '-वर्धने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ७. णकारानुबन्धो हैममते ॥ ८. 'पुस्त बुस्त आदरानादरयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. '-ब्दं' इति १॥ १०. 'लेख्य-' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.५८॥ ११. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।१७६॥, पृ.१०६॥ १२. '-मुर-' इति ३.४॥ १३. '-नुं' इति १, '-नों' इति ४॥ १४. 'रि पि गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. '-सत्त्वात्' इति ३॥ १६. 'वा' इति १ प्रतौ नास्ति ॥ १७. मोडनार्थकमुडिधातुर्दृश्यः ॥ १८. 'भा-' इति ४॥ १९. 'भण्डिवाह-' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ २०. 'व्य-' इति ३॥

१ नरमञ्जति नराङ् । 'अञ्जु गतिपूजनयोः' (भ्वा. प.से.), 'ऋत्विग्दधृक्'-३।२।५९॥ इत्यादिना क्विन् । नराच् इयं नाराची । 'तस्येदम्' ४।३।१२॥ इत्यण्, 'टिङ्गाणञ्'- ४।१।१५॥ इति ङीष् (ङीप्) । २ इष्यते अन्विष्यते ब्रणो- ऽनर्थेति एषणी । 'इषु इच्छायाम्' (तु.प.से.), करणे ल्युट्, 'इषेरनिच्छार्थात्' (-र्थस्य) (वा-३।३।१०७॥) इति युच् वा, गौरादित्वाद् ङीष्, तत्र । "नाराच्येषणिकायां च" [विश्व- प्रकाशकोशः, चान्तवर्गः, श्रु-१४] इति महेश्वरः । "एषणी वैद्यशिलाका" [ ] इति तट्टीका । द्वे वैद्यशिलाकायाः ॥

१०

देवाजीवस्तु देवलः ।

१ देवान् आजीविति देवाजीवः । अच् । देवान् आजीविकार्थं लातवान् गृहीतवान् देवलः । 'ला दाने' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । यद्वा 'तेवृ देवृ देवने' (भ्वा.आ.से.) 'अर्तिकमिचमि- भ्रमि'- (उणा-४१२) इत्यादिनाऽर्ः, 'कपिलकादीनां संज्ञाच्छन्दसोः' ( ) इति लत्वम् । दीव्यतीति वा । वृषादित्वात् कलच् । यदुक्तम्-

"मातापितृविसृष्टानां क्रियामुत्सृत्य याचकः ।

देवार्चनपरोविप्रो वित्तार्थी वत्सरत्रयम् ॥१॥

२० सवै देवलको नाम हव्यकव्येषु वर्जितः ॥"

[ ] इति । द्वे 'पूजारा' इति ख्यातस्य ॥

मार्दङ्गिको मौरजिकः

१-२ मृदङ्गवादनं शिल्पमस्य मार्दङ्गिकः । मुरज- वादनं शिल्पमस्य मौरजिकः । उभयत्र 'शिल्पम्' ४।४।५५॥ इति ठक् । द्वे मृदङ्गवादकस्य ॥

वीणावादस्तु वौणिकः ॥१२४॥

१ वीणां वादयति वाणीवादः । 'वदि अभि- वादनस्तुत्योः' (भ्वा.आ.से.), णिजन्तः, ततः 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । २ वीणावादनं शिल्पमस्य वैणिकः । 'शिल्पम्'

३० ४।४।५५॥ इति ठक् । द्वे वीणावादकस्य ॥१२४॥

वेणुधमः स्याद् वैणविकः

१ वेणुं धमति वेणुधमः । 'ध्मा शब्दाग्नि- संयोगयोः' (भ्वा.प.से.), 'आतोऽनुसर्गे कः' ३।२।३॥, 'आतो लोपः'- ६।४।६४॥ २ वेणुवादनं शिल्पमस्य वैणविकः । 'शिल्पम्' ४।४।५५॥ इति ठक् । द्वे वंशवादकस्य ॥

पाणिधः पाणिवादकः ।

१ पाणीं हन्ति पाणिधः । 'हन् (हन) हिंसा- गत्योः' (अ.प.अ.), 'पाणिघताडघौ शिल्पिनि' ३।२।५५॥ इति साधुः । २ पाणी वादयति पाणिवादकः । 'वद अभिवादनस्तुत्योः' (भ्वा.आ.से.), णिजन्तात्, ण्वुल् । ४० 'तालीवजाडई' इति तन्नाम्नीद्वे ॥

स्यात् प्रातिहारिको मायाकारः

१ प्रतिहरणः व्याजः प्रयोजनमस्य प्रातिहारिकः । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥ इति ठक् । २ मायां करोति मायाकारः । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । द्वे 'इन्द्र- जालीयो' इति ख्यातस्य । 'मायावी' इति भाषा ॥

माया तु शाम्बरी ॥१२५॥

१ माति विश्वमस्यां माया । 'मा माने' (अ.प.अ.), 'श्यादव्यधाश्रु(स्तु)संश्रु(संस्तु)-' ३।१।१४१॥ इत्यादिना णः, 'आतो युक्'- ७।३।३३॥ इति युक् । २ ५० 'शाम्बराख्यदैत्यस्येयं शाम्बरी' । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण्, 'टिङ्गाणञ्'- ४।१।१५॥ इति ङीष् (ङीप्) । द्वे परवञ्चनबुद्धेः ॥१२५॥

इन्द्रजालं तु कुहकं जालं कुसृतिरित्यपि ।

१ इन्द्रस्य जालम् इन्द्रजालम् । २ कुहयते विस्मापयते कुहकम् । 'कुहणं विस्मापने' (चु.आ.से.), णिजन्तः, ण्वुल् । कुहकुमपि । ३ जालमिव जालम् । ४ कुत्सिता सृतिः हिंसार्थं कुसृतिः । चत्वारि 'इन्द्रजाल' इति ख्यातस्य ॥

१. '-चस्य' इति ४॥ २. '-शलाका' इति ४॥ ३. 'जीवि-' इति २.३.४॥ ४. '-भ्रमिचमि-' इत्युणादिगणे ॥ ५. अनेन ग्रन्थेन देवरशब्दो व्युत्पादितवान् सायणः, द्र. मा. भातवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३२७, पृ. १४३॥ ६. 'मातृ-' इति ३॥ ७. 'णिजच्' इति ४॥ ८. 'वंशवादकस्य' इति १, 'वीणावादस्य-' इति ३॥ ९. 'पाणी' इति १॥ १०. '-वाजडीआ' इति ३, '-वजाडी' इति ४॥ ११. 'प्रयोजनम्' इत्येवाऽष्टाभ्याप्याम् ॥ १२. '-लिया' इति १.२॥ १३. 'शाम्बरदैत्य-' इति ३॥ १४. 'कुहकम्' इति मूले, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ १५. '-ति' इति ३.४॥ १६. णकारानुबन्धो हैममते ॥ १७. 'कुह-' इति ३.४॥

कौतूहलं^१ तु कुतुकं^२ कौतुकं^३ च कुतूहलम्^४ ॥१२६॥

१ कुत्सितं तूलयति कुतूहलम् । 'तूल निष्कर्षे' (चु.उ.से.), अच्, पृषोदरादित्वाद् हकारागमः, प्रज्ञाद्यणि कौतूहलम् । २ कुर्भूस्तुद्यतेऽनेन, कुत्सितं तन्यते वा कुतुकम् । 'निष्कतुरुष्क-' (हैमोणा-२६) इति कं साधुः । कुं तुजति (तोजति) वा कुतुकम् । 'तुज हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), मूलविभुजादित्वात् कः, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । ३ प्रज्ञाद्यणि कौतुकम् । ४ कुत्सितं तूलयति । अच्, पृषोदरादित्वाद् हकारागमः कुतूहलम् । १० विनोदोऽपि । चत्वारि 'कौतिग' इति ख्यातस्य ॥१२६॥

व्याधो^१ मृगवधाजीवी^२ लुब्धको^३ मृगयुश्च^४ सः ।

१ विध्यति व्याधः । 'व्यध ताडने' (दि.प.अ.), 'श्याद्व्यध-' (३।५।१४१॥ इत्यादिना णः । २ मृगवधेन आजीवति मृगवधाजीवी । ग्रहादित्वाणिनिः । ३ लुभ्यति स्म लुब्धः । 'लुभ गार्ध्वे' (दि.प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः, 'लुभो विमोहने' ७।२।५४॥ इतीप्तिषेधः, ततः स्वार्थे कर्णि लुब्धकः । ४ मृगान् याति मृगयुः । 'या प्रापणे' (अ.प.अ.), 'मृगय्यादयश्च' (उणा-३७) इति कुः । चत्वारि 'आहेडी' इति ख्यातस्य ॥

२० पापद्धिर्मृगयाऽऽखेटो^१ मृगव्याऽऽच्छोदने^२ अपि^३ ॥१२७॥

१ पापानि ऋध्नुवन्त्यस्यां पापद्धिः । 'ऋधु वृद्धौ' (स्वा.प.से.), क्तिन् । २ मृग्यन्तेऽन्विष्यन्ते प्राणिनोऽस्यां मृगया । 'मृगणं अन्वेषणे' (चु.आ.से.), 'परिचर्यापरि-सर्ग्यामृगयाटाट्यादयश्च' (वा-३।३।१०१॥) इति साधुः । ३ आखेट्यन्ते उत्त्रास्यन्ते प्राणिनोऽस्मिन्निति आखेटः । 'खिट उत्त्रासे' (भ्वा.प.से.), अधिकरणे घञ् । ४ मृगान् व्ययत्याच्छादयति मृगव्यम् । 'व्येज् संवरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।१३॥ । ५ आचोद्यन्ते प्रेर्यन्ते प्राणिनोऽस्मिन्निति आच्छोदनम् । 'चुद प्रेरणे' (चु.उ.से.),

पृषोदरादित्वात् [चस्य छत्वम्], स्त्रीक्लीबलिङ्गावेतौ । पञ्च 'आहेडु' इति ख्यातस्य ॥१२७॥

जालिकस्तु^१ वागुरिकः^२

१ जालेन जीवित जालिकः । 'तेन जीवति' ४।४।१२॥ इति ठक् । २ वागुरया चरति वागुरिकः । 'तेन चरति' ४।४।८॥ इति ठक् । द्वे 'वागुरी' इति ख्यातस्य ॥

वागुरा^१ मृगजालिका^२ ।

१ वान्ति पतन्ति मृगा अस्यां वागुरा । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ.प.अ.), 'मदगुरादयश्च' (उणा-४१) इत्युरचि साधुः । २ मृगाणां ग्रहणार्थं जालिका मृगजालिका । ४० द्वे मृगबन्धनपाशस्य ।

शुम्बं^१ वटारको^२ रज्जुः^३ शुल्वं^४ तन्त्री^५ वटी^६ गुणः^७ ॥१२८॥

१ शुनति शुम्बम्, स्त्रीक्लीबम् । 'शुन गतौ' (तु.प.से.) । २ वटयते वेष्टयते वटारः । 'वट वेष्टने' (भ्वा.प.से.), आरम्, स्वार्थे कनि वटारकः । ३ सृज्यते रज्जुः, स्त्रीलिङ्गः । 'सृज विसर्गे' (तु.आ.अ.), 'सृजेरसुम् च' (उणा-१५) इत्युः, स च कित्, सकारलोपश्च, 'इको यणचि' ६।१।७७॥, 'झलां जश् झशि' ८।४।५३॥ इति जश्त्वे दः, 'स्तोः श्रुना-' ८।४।४०॥ इति चुत्वे जं । ४ शलति शुल्बम् । 'शल गतौ' (भ्वा.प.से.), 'उल्वादयश्च' (उणा-५३५) इति साधुः । ५ तन्त्रयति धारयति तन्त्रिः । 'तन्त्रि कुटुम्बधारणे' (चु.उ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन्, ततः 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति डीर्घे तन्त्री । ६ वटति वेष्टयति मृगानिति वटी, त्रि- (स्त्री) लिङ्गः । 'वट वेष्टने' (भ्वा.प.से.), अच्, ('गौरादि-त्वाद् डीष्') । ७ गुण्यते अभ्यस्यते गुणः । 'गुणणं अभ्यासे' (चु.उ.से.), घञर्थे कः । सप्त 'रांढू मूजडी' इति ख्यातायाः ॥१२८॥

१. ४प्रतौ नास्ति ॥ २. वस्तुतस्त्विदं चिन्त्यम्, कुत्वे आन्तरतम्याजस्य गत्वप्रसङ्गात् ॥ ३. 'कुतिग' इति १.२, 'कौतग' इति ४॥ ४. 'कन्' इति १॥ ५. णकारानुबन्धोऽनावश्यकः, 'मृगणि' इति हैममते ॥ ६. '-टाट्यानामुपसङ्ख्यानम्' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते, '-टाट्या-जागर्ग्याजगराणाम्' इति भाषावृत्ति, पृ.१३२॥ ७. 'सञ्छोदने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. '-डो' इति ३. '-डू' इति ४॥ ९. 'वेतनादिभ्यो जीवति' ४।४।१२॥ इति सूत्रस्वरूपम्, वेतनादिगणे जालशब्दस्योल्लेखः ॥ १०. 'चरति' इत्येवाऽष्टाध्याय्याम् ॥ ११. 'वाग-' इति १.२॥ १२. 'हरणाय' इति ४॥ १३. त्रिपाद्यामपि पूर्वं प्रति परशास्त्रस्याऽसिद्धत्वात् सस्य चुत्वेन शः, तस्य जश्त्वेन जः रज्जुरिति सरणी चारुतरा ॥ १४. ४प्रतौ नास्ति ॥ १५. 'डोष्' इति ४॥ १६. कोष्ठागन्तर्गतपाठस्थाने ४प्रतौ 'गौरादिः' इत्येव दृश्यते ॥ १७. णकारानुबन्धोऽनावश्यकः ॥ १८. 'कुण गुण चामन्त्रणे' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति धातुप्रदीपः, 'सङ्केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति मा.धातुवृत्तिः, 'कुण गुण केतण् आमन्त्रणे' इति हैमः ॥ १९. 'रांढू' इति ३॥ २०. 'इत्यादि' इति १.२॥

धीवरे दशकैवर्तो

१ दधाति मत्स्यानिति धीवरः । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'छित्वर[छित्वर]धीवरपीवरमीवर'- (उणा-२८९) इत्यादिना द्वरन्(ध्वरन्)प्रत्यये धीवरो निपातितः, तत्र । ध्यायति मत्स्यानिति वा । अनेनैव सूत्रेण निपातितः । टित्वात् (षित्वात्) स्त्रियां डीषि धीवरी । २ दशति मत्स्यानिति दशः । 'दंश दशने' (भ्वा.प.अ.), 'दंशेष्टलावात्वं च' (उणा-६८८) इति टटलौ नकारस्यात्वं च' [ ] इति स्वामी । दाश्यते दीयते मत्स्यमूल्यमस्मै इति, 'दाशु दाने' (भ्वा.उ.से.), १० घञि वा । तालव्यान्तोऽयम् । "शालो हृषे(झषे) धीवर एव दशः" [ ] इति शब्दभेदात् । "कैवर्तभृत्ययोर्दासौ दासी वाणी च चेटिका" [ ] इति दन्त्यान्ते रुद्राद् दन्त्यान्तता च, तथा च- "ऋत्विजि दशस्तालव्यो धीवर एवाऽन्त्यदन्त्यः" [ ] इत्युष्मविवेकात् । ३ के पानीये वर्तो वर्तनं जीविकाऽस्येति केवर्तः । 'हलदन्त्या(न्ता)त्-६।३।९॥ इत्यलुक्, ततः स्वार्थे प्रज्ञाद्यणि कैवर्तः । "के जले वर्तते केवर्तः" [ ] इति तु सर्वानन्दः । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.आ.से.), अच् । त्रीणि धीवरस्य । 'माछी' इति भाषा ॥

वडिशं मत्स्यवेधनम् ।

२० १ वड्यतेऽनेन वडिशं, स्त्रीक्लीबलिङ्गः । 'वड आग्रहणे' ( ), सौत्रः, 'कुलिकनि-' (हैमोणा-५३४) इति इशः । बलिनो मत्स्यान् श्यति तनूकोरति वडिशमिति वा, डलयोरैक्यात् । "स्त्रियां वडिशा । अपचये वडिशा(वडिशी)" [ ] इति माधवी । २ मत्स्या विध्यन्तेऽनेन मत्स्यवेधनम् । 'विध विधाने' (तु.प.से.),

धातूनामनेकार्थत्वाद् विधेर्भेदनार्थता । स्त्रियामपि "वडिशी मत्स्यवेधनी" तु" [ ] इति पञ्जिका कौमुद्यादयश्च । द्वे वडिशस्य । 'वणसी कांटउ' इति भाषा ॥

आनायस्तु मत्स्यजालम्

१ आनयन्ति मत्स्यादिकमनेनेति आनायः, पुंसि । ३० 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'जालमानायः' ३।३।१२४ ॥ इति घञि निपात्यते । जलेन सम्बध्यते जालम् । शेषेऽण् । जलतीति जालं वा । 'जल धान्ये' (भ्वा.प.से.), ज्वलादि-त्वाणः । स्त्रीक्लीबलिङ्गोऽयम् । "अनरे जालम्" [ ] इति माला । "[आनायः पुंसि] जालं स्याच्छणसूत्रं पवित्रकम्" [अमरकोषः २।१०।१६॥] इत्यमरः । मत्स्यानां जालं मत्स्यजालम् । द्वे मत्स्यजालस्य ।

कुवेणी मत्स्यबन्धनी ॥१२९॥

१ प्रविश्य निर्गमाभावात् कुत्सितं वेणन्ते" मत्स्या अस्यामिति कुवेणी । 'वेणुं निशामनवादित्रा- ४० दानगमनज्ञानचिन्तासु' (भ्वा.उ.से.), अच्, गौरादित्वाद् डीष्, कृष्यादित्वादिकारे 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।-४५॥) इति डीषि वा । २ मत्स्या बध्यन्तेऽस्यां मत्स्य-बन्धनी । 'बन्ध बन्धने' (भ्या.प.अ.), अधिकरणे ल्युट्, गौरादिः । मत्स्यकरण्डिका च । "मत्स्याधानी कुवेणी स्यात्" [अमरकोषः १।१०।१६॥] इत्यमरः । "मत्स्या आधीयन्ते स्थाप्यन्तेऽस्यां मत्स्याधानी" [ ] इति क्षीर-स्वामी । द्वे मत्स्यबन्धनविशेषस्य ॥१२९॥

जीवान्तकः शार्कुनिकः

१. '-मीवर' इति ३.४ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ २. 'दंशेष्टनौ न आ च' (उणा-६८८) इत्युणादिगणसूत्रम्, वस्तुतस्तु- 'दंशेष्ट' (उणा-६८९) इत्यनेनैव साधुः ॥ ३. '-नौ' इति ३ ॥ ४. स्वामिकृतामरकोशटीकायाम्- "द्यति दशति दशनोति वा मत्स्यान् दशः" इत्येव दृश्यते १।९।१५ ॥, पृ.६४ ॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४२, पृ.२८९ ॥, तत्र- "दशति मत्स्यान् इति "दंशेष्टनौ न आ च" (उ- ५।१०) इति टटनौ नकारस्यात्वं । 'दशः-' इति स्वामी" इति दृश्यते ॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।१५ ॥, पृ.१८५ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४२, पृ.२८९ ॥, रामाश्रमी १।१०।१५ ॥, पृ.१२६ ॥ ६. 'भेदात्' इति २ ॥ ७. 'दशो' इति ३ ॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।१५ ॥, पृ.१८५ ॥, तत्र- "कैवर्तभृत्ययोर्दासो दासी वाणा च चेटिका" इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४२, पृ.२८९ ॥, तत्र- "कैवर्तभृत्ययोर्दासो दासी बाला च चेटिका" इति दृश्यते, रामाश्रमी १।१०।१५ ॥, तत्र- "कैवर्तभृत्ययोर्दासो दासो वाणा च चेटिका" इति दृश्यते ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४२, पृ.२८९ ॥ १०. सर्वानन्दकृतटीकायां तु- "कस्य जलस्य ई लक्ष्मीः, तया वर्तो वर्तनमस्येति कैवर्तः । स्वार्थिकोऽण् ।" इति दृश्यते, भा-१, १।१०।१५ ॥, पृ.१८५ ॥ ११. 'माछीगर' इति ३ ॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः १।१०।१६ ॥ १३. ३ प्रतौ नास्ति ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४४, पृ.२९० ॥ १५. '-टो' इति ३, '-टौ' इति ४ ॥ १६. 'वेणते' इति १२ ॥ १७. 'वेणा' इति ३, 'वेणु' इति ४ ॥ १८. 'वेणु गतिज्ञानचिन्तानिशागमनवादित्रग्रहणेषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. अम.क्षीरस्वामीकृतटीकायां न दृश्यते ॥ २०. 'स्वामी' इति ४ ॥ २१. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।१४ ॥

१ जीवान् कपोतादीनन्तयति जीवान्तकः ।
'अति अदि बन्धने'(भा.प.से.), ण्वुल् । २ शकुनीन्
हन्ति शाकुनिकः । 'पक्षिमत्स्यमृगान् हन्ति' ४।४।३५ ॥
इति ठक् । द्वे 'चिडीमार' इति ख्यातस्य ॥

वैतंसिकस्तु सौनिकः ।

मांसिकः कौटिकश्च

१ वीतंसेन चरति वैतंसिकः । 'तेन चरति'
४।४।८ ॥ इति ठक् । २ सूना प्रयोजनमस्य सौनिकः ।
'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ इति ठक् । ३ मांसं
१० षण्यमस्य मांसिकः । 'तदस्य षण्यम्' ४।४।५१ ॥ इति ठक् ।
४ कूटः कूटयन्त्रम्, तेन चरति कौटिकः । 'तेन
चरति' ४।४।८ ॥ इति ठक् । खट्विकोऽपि । चत्वारि
'खाटकी' इति ख्यातस्य ॥

अथ सूना स्थानं वधस्य यत् ॥१३०॥

१ सुन्वन्त्यस्यां सूना । 'षुञ् अभिषवे'(स्वा.-
उ.अ.), 'सुञ्जो दीर्घश्च'(उणा-२९३) इति नः, स च
कित्, [धातोर्दीर्घश्च], टाप् । वधस्य यत्स्थानं पशुघात-
स्थानमित्यर्थः । एकं पशुमारणस्थानस्य ॥१३०॥

स्याद् बन्धनोपकरणं वीतंसो मृगपक्षिणाम् ।

२० १ मृगपक्षिणां बन्धनोपकरणं जालवागुरादि वीतंसः
इत्यन्वयः । वितन्त्यते बन्धाय वीतंसः, पुंस्त्रीर्बः । 'तनु
विस्तारे'(त.उ.से.), बाहुलकात् '-वदि-'(उणा-३४२) इति
सः । वितस्यते बन्धयतेऽनेनेति वा । तसिः सौत्रो, घञन्तः,
'उपसर्गस्य घञि-' ६।३।१२२ ॥ इति उभयत्रापि दीर्घत्वम् ।
अमरस्तु-''वीतंसस्तूपकरणं बन्धने मृगपक्षिणाम्''[अमरकोषः
२।१०।२६ ॥] इति पुंस्येवाह । एकं वीतंसस्य । सामान्येन
'पांजरं' इति भाषा ॥

पाशस्तु बन्धनग्रन्थिः

१ पाशयते बन्धयतेऽनेनेति पाशः । 'पश बन्धने'
(चु.उ.से.), चुरादिः, करणे घञ् । पुनपुंसकोऽयम् । ३०
'पाशं कुलिशम्'[श्रीहेचन्द्राचार्यकृतलिङ्गानुशासने, पुन-
पुंसकलिङ्गम्, श्लो-३२] इति लिङ्गानुशासनम् । २ मृगा-
दीनां बन्धनाय ग्रन्थिः बन्धनग्रन्थिः । द्वे पाशस्य ॥

अवपातावटौ समौ ॥१३१॥

१ अवपतन्ति मृगा अत्रेति अवपातः । 'पत्तु
पतने'(भा.प.से.), अधिकरणे घञ् । २ अव्यन्तेऽनेन
अवटः । 'अव रक्षणादौ'(भा.प.से.), 'शकादिभ्योऽटन्'
(उणा-५२१) । द्वे मृगादीनां पतनाय कृतगर्तायाः ॥१३१॥

उन्माथः कूटयन्त्रं स्यात्

१ उर्ध्वपातान्मथ्यतेऽनेनेति उन्माथः । 'मन्थ ४०
विलोडने'(भा.प.से., ब्रया.प.से.), करणे घञ् । २ कूटेन
छलेन यन्त्यतेऽनेन कूटयन्त्रम् । 'यत्रि बन्धने'(चु.-
उ.से.), करणे घञ् । पाशयन्त्रमित्येके । 'उन्माथ-
बद्धगात्रस्य मृगस्येव विचेष्टितम्'[ ] इति प्रयोगः । द्वे
कूटयन्त्रस्य ॥

विवर्णस्तु पृथग्जनः ।

इतरः प्राकृतो नीचः पामरो वर्वरश्च ॥१३२॥

१ विगतो वर्णो यशोऽस्य विवर्णः । 'वर्णो
द्विजादौ शुक्लादौ स्तुतौ रूपे यशोऽक्षरे'[विश्वप्रकाश-
कोशः, णान्तवर्गः, श्रौ-१३] इति विश्वः । विरुद्धो वर्णो- ५०
ऽस्येति वा, वर्णान्तरालत्वात् । २ जायते जनः । 'जनी
प्रादुर्भावे'(दि.आ.से.), पचाद्यच् । घञ्यपि, 'जनिवध्योश्च'
७।३।३५ ॥ इति वृद्धिनिषेधाद् जनः । सज्जनेभ्यः पृथग्भूतो
जनः पृथग्जनः, विशेषणसमासः । ३ एतीति इतरः ।
'इण् गतौ'(अ.प.अ.), 'इण्पूभ्यां कित्'-(हैमोणा-४३८)
इति तरः । ४ प्रकृतौ भवेः प्राकृतः, गुणासंस्कृतत्वात् ।

१. '-नान्' इति ४॥ २. 'चरति' इत्येवाऽष्टाध्याय्याम् ॥ ३. 'प्रयोजनम्' इत्येवाऽष्टाध्याय्याम् ॥ ४. 'खाटि-' इति २३॥ ५. '-स्थलस्य'
इति १२॥ ६. 'पुंस्त्री' इति १२॥ ७. 'बा-' इति १॥ ८. 'घञ्यन्तः' इति ३॥ ९. 'पांजरं' इति ३, 'पांजरं' इति ४॥ १०. 'ख्यातस्य'
इति ४॥ ११. '-तति' इति २॥ १२. 'शल हुल पत्तु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. 'छद्येन' इति ३४॥ १४. 'सङ्कोचने' इति
क्षीरतरङ्गिणीमा धातुवृत्ती, 'सङ्कोचे' इति धातुप्रदीपः ॥ १५. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, काण्डः-२, श्रौ-३०८, पृ.१३७॥ १६.
१.३.४प्रतिषु मूलं चलितं दृश्यते ॥ १७. 'यशोऽस्य' इत्यस्य स्थाने ४प्रतौ 'यस्य' इति दृश्यते ॥ १८. 'रूपयशोऽक्षरे' इति विश्वप्रकाशकोशे,
पृ.४८ ॥ १९. 'निषेधात्' इति १॥ २०. 'विशेषण' इति १२॥ २१. 'भावः' इति ३॥ २२. 'प्राकृतभावः' इति ३॥

‘तत्र भवः’ ४।३।५३॥ इत्यण् । ५ निम्नमञ्जति नीचः ।
६ पामाः सन्त्यस्य पामरः । पामां रातीति वा । ७ वृणोति
वर्वरः । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा.उ.से.), ‘कृगृशृवृञ्जतिभ्यः
ष्वरच्’ (उणा-२७९) । सप्त पामरस्य ॥९३२॥

चण्डाले^१ऽन्तावसाय्यन्ते^२वासिश्च^३पचबुक्कसाः^४ ।

निषाद^६प्लवमातङ्ग^७दिवाकीर्तिजन^८ङ्गमाः^९ ॥९३३॥

१ चण्डते चण्डालः । ‘चडि कोपे’ (भ्वा.-
आ.से.), ‘पतिचडि (चण्डि) भ्यामालज्’ (उणा-११४) ।
चण्डमालं मृषाऽस्येति वा, तत्र । यद् व्याडिः-“चण्डमालं
१० मृषा यस्येत्यर्थः, शब्दवतां मतः” [“] इति । ‘प्रज्ञादिभ्यश्च’
५।४।३८॥ इत्यणि चाण्डालोऽपि । २ अन्तमवस्यति
अन्तावसायी । ‘षोऽन्तकर्मणि’ (दि.प.अ.), ग्रहादित्वा-
ण्णिनिः, ‘आदेचः-’ ६।१।४५॥ इत्यात्वम्, ‘आतो युक्-’
७।३।३३॥ इति युक् । ३ अन्ते दूरे वसति अन्तेवासी ।
‘वस निवासे’ (भ्वा.प.अ.), ग्रहादित्वाण्णिनिः, ‘शयवास-
वासिष्वकालात्’ ६।३।१८॥ इति सप्तम्यलुक् । ४ श्वानं
पचति श्वपचः । ‘डुपचष् पाके’ (भ्वा.उ.अ.), पचादि-
पाठसामर्थ्यात् कर्मोपपदादप्यच् । उक्तं च-
“अज्विधिः सर्वधातुभ्यः पच्यन्ते (पठ्यन्ते) च पचादयः ।
२० अण्बाधनार्थमेव स्यात् सिध्यन्ति श्वपचादयः ॥९॥”

[“] इति । ५ बुक्कति श्वा इव बुक्कसः । ‘बुक्क भाषणं’
(भ्वा.प.से.), बाहुलकादसच् । बुक्कानस्यतीति वा । ‘असु
क्षेपणे’ (दि.प.से.), अच् । बुक् कुत्सितं कसति गच्छतीति
वा । बुक्कस इत्येके, पुक्कस इत्यन्ये, श्वपचो डौम्वो बुक्कसो
मृतप इत्यवान्तरभेदोऽत्र नाश्रितः । ६ निषीदति पापमस्मि-
न्निति निषादः । ‘षद्लु विशरणादौ’ (भ्वा.तु.प.अ.), अधि-

करणे घञ् । ७ प्लवते प्लवः । ‘प्लुङ् गतौ’ (भ्वा.आ.अ.),
अच् । ८ मन्यते पापीयान् मातङ्गः । ‘मनु(मन) ज्ञाने’
(दि.आ.अ.), ‘मनेर्मत(मत्) मातौ च’ (हैमोणा-१००)
इत्यङ्गः । मा निषिद्धं तङ्गतीति वा । ‘तगि गतौ’ (भ्वा. ३०
प.से.), अच् । “मतङ्गस्याऽपत्यम्” [“] इति पौराणिकाः ।
९ दीवा कीर्त्यते^१ दिवाकीर्तिः, रात्रौ भयदत्वात् । १०
जनं गच्छति जनङ्गमः । ‘गम्लु गतौ’ (भ्वा.प.अ.) ‘गमे-
(गम)श्च’ ३।२।४७॥ इति खच्, खित्वान्मुम् । दश
चण्डालस्य ॥९३३॥

पुलिन्दा^१ नाहला^२ निष्ट्याः^३ शबरा^४ वरुटा^५ भटाः^६ ।

माला^७ भिल्लाः^८ किराताश्च^९ सर्वेऽपि^{१०} म्लेच्छजातयः^{११}

॥९३४॥

१ पुलिन्ति^१ वर्द्धन्ते^२ पुलिन्दाः । ‘पुल महत्त्वे’
(भ्वा.प.से.), ‘कुणिपुलोः (-पुल्योः) किदच्’ (उणा-५२५) ४०
पृषोदरादित्वानुमागमः । “पुलिन्ति भ्रमन्ति” [“] इति
क्षीरस्वामी । “पुलिन्द्रोऽपि” [“] इति शब्दप्रभेदः । २
नह्यन्ति वल्कलानि^३ नाहलाः । ‘णह बन्धने’ (दि.उ.अ.),
‘णहेर्णित्’ ( ) इत्यलच् । ३ निर्गता वर्णाश्रमेभ्यो
निष्ट्याः । ‘निरो(निसो) गते त्यप्’ (वा-४।२।१०४)
इत्यप् । ४ शवन्ति भ्रमन्त्यरण्यं शबराः । ‘शब गतौ’
(भ्वा.प.से.), ‘अर्तिकमिभ्रमिचमि-’ (उणा-४१२) इत्या-
दिना बाहुलकादरन् । शवान् रान्त्याददत्ते इति वा । ५
वृणन्ति वरुटाः । ‘शकादिभ्योऽटन्’ (उणा-५२१) । ६
भटन्ति भटाः । ‘भट भृतौ’ (भ्वा.प.से.), अच् । ७ मां ५०
परलक्ष्मीं लान्तीति^१ मालाः । ‘ला आदाने’ (अ.प.अ.),
‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥ । मल्यन्ते वा । ‘मल

१. ‘-तीति’ इति३॥ २. द्रष्टव्योऽमरकोषः २।१०।१९-२०॥ ३. ‘वृ-’ इति२॥ ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ३।९३३॥, पृ.२०६॥ ५. ‘अण्प्रकरणे
कुलालवरुडनिषादककर्माचण्डालमित्रामित्रेभ्यश्छन्दस्युपसंख्यानम्’ (काशिका, भा-४, ५।४।३६, पृ.३५०) इति काशिकास्थेन वार्तिकेन
छन्दस्यधिधानाल्लोके तदभावादिदं विचारणीयम्, यद्वा स्वार्थेऽज् बोध्यम् ॥ ६. द्र. मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-७१८, पृ.२९०॥ ७.
‘भाषणे’ इति धातुप्रदीपमा.धातुवृत्ती ॥ ८. ‘असुच्’ इति३॥ ९. ‘पु-’ इति१॥ “पुत् कुत्सितं कसति पुक्कसः, पुक्कस इत्येके ।
अवान्तरभेदोऽत्र नाहतः, यतः श्वपचो [श्वपो] डोम्बः [मः] पुक्कसो मृतपः” अम. क्षीरस्वामिटीका २।१०।२०॥, पृ.२२९॥ “‘पुत् कुत्सितं
कसति पुक्कस इत्येके, पुक्कस इत्यन्ये’ श्वपचो डोम्बो बुक्कसो मृतप इत्यवान्तरभेदोऽत्र नाश्रितः” इति स्वोपज्ञटीका ३।९३३॥, पृ.२०६॥
११. द्र. अम.क्षीर. २।१०।२०॥, पृ.२९९॥, स्वोपज्ञटीका ३।९३३॥, पृ.२०६॥, पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्लो-७०२, पृ.७९१॥ १२.
‘कीर्तते’ इति१॥ १३. ‘-ति’ इति४॥ १४. ‘किन्दच्’ इत्युणादिगणे, ‘किन्दच्’ इत्येव तर्हि ‘पृषोदरादित्वानुमागमः’ इत्यग्रिमग्रन्थोऽप्यनुपयुक्तः ॥
१५. ‘-गागमः’ इति१॥ १६. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां तु-“पोलति भ्रमति पुलिन्दः” इति दृश्यते, २।१०।२१॥, पृ.२२९॥ १७. ‘-नीति’
इति३॥ १८. ‘रान्त्यादत्त’ इति४॥ १९. ‘लान्तीति’ इति४॥ २०. ‘दाने’ इति२.३.४॥

मल्ल धारणे'(श्वा.आ.से.), कर्मणि घञ् । ८ भिन्दन्ति कलि'(हैमोणा-२०९)इत्यातक्, 'ऋत इद्धातोः' ७।१।१०० ॥ ।
 भिल्लाः । 'भिदिर् विदारणे'(रु.उ.अ.), बाहुलकाल्लः । म्लेच्छन्त्यव्यक्तं वदन्ति म्लेच्छाः । 'म्लेच्छ अव्यक्ते
 भिदं विदारणं लान्तीति वा । ९ किरन्ति विक्षिपन्ति शब्दे'(श्वा.प.से., चु.उ.से.), अच् । म्लेच्छानां जातयो
 बाणानिति किराताः । 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), 'कृ- म्लेच्छजातयः ॥१३४॥

इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायामभिधानचिन्तामणौ नाममालायां

मनुष्यकाण्डस्तृतीयः

२०

१०

(सर्वाङ्गीणकलाविलासनिलयः कल्पद्रुमाभः कलौ ।
 जाग्रत्सर्वजनीनमञ्जुमहिमो मित्रप्रतापोदयः ।
 श्रीमच्छ्रीविधिपक्षगच्छगणभृद् भूभृन्नताङ्घ्रिद्वयः ।
 श्रीकल्याणसमुद्रसूरिसुगुरुः सूरीन्द्रचूडामणिः ॥१॥
 तन्निर्देशविधायिवाचकवरश्रेणीकिरीटोपमा
 भास्वत्साधुगुणौघशालिविनयाच्चन्द्राभिधा वाचकाः ।
 तच्छिष्या 'रविचन्द्र' इत्यभिधर्या तेषां विनेयो व्यधा-
 देनं वाचकदेवसागरगणिव्युत्पत्तिरत्नाकरम् ॥२॥)

॥ इति श्रीवाचकवरदेवसागरविरचितायामभिधानचिन्तामणिनाममालायां व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां मर्त्यकाण्डस्तृतीयः ॥

१. 'इत्यादिनातक्' इति१ ॥ २. 'अव्यक्तायां वाचि' इति क्षीरतरङ्गिणीधातुप्रदीपौ ॥ ३. 'मर्त्य-' इति३ ॥ ४. 'नाममालायामभिधानचिन्तामणौ
 तृतीयकाण्डः' इति२ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ३प्रतौ "यावद्भ्रातटे भाति पुरं श्रीपट्टनायकम् । तावज्जैनकथालोके यावत्तिष्ठति पुस्तकम् ॥१॥,
 श्रीमज्जिनराजाय नमः । सांगानेरनगरेति लिखितोऽयं पं. यशोरूपाकरेण वाच्यमान चिरं जीयात् ॥" इति दृश्यते ॥ इतोऽग्रे ५ प्रतिरूपलब्धा ॥
 ६. '-सागर-' इति२ ॥ ७. '-शील-' इति५ ॥ ८. '-धिया' इति४ ॥

॥ चतुर्थः तिर्यक्काण्डः ॥

॥ एकेन्द्रियेषु पृथ्वीकायः ॥

अथ तिर्यक्काण्डं तुर्यं प्रारभ्यते । तत्र पृथि-
व्यसेजोवायुवनस्पतिभेदेनैकेन्द्रियाः स्थावराः, द्वित्रिचतुः-
पञ्चेन्द्रियभेदेन त्रसाक्ष कृमिप्रभृतयस्तिर्यञ्चो वक्ष्यन्ते, तत्र
पृथिवीकायिकानाह-

भूर्भूमिः पृथिवी पृथ्वी वसुधोर्वी वसुन्धरा ।
धात्री धरित्री धरणी विश्वा विश्वम्भरा धरा
॥९३५॥

क्षितिः क्षोणी क्षमाऽनन्ता ज्या कुर्वसुमती मही ।
गौर्गोत्रा भूतधात्री क्षमा गन्धमाताऽचलाऽवनिः
॥९३६॥

सर्वसहा रत्नगर्भा जगती मेदिनी रसा ।
काश्यपी पर्वताधारा स्थिरेला रत्न-बीज-सूः ॥९३७॥
विपुला सागराच्याग्रे स्युर्नेमीमेखलाम्बराः ।

पृथ्वी '[ ]' इति शब्दार्णवः) । 'पृथुनाऽवतारित्वात्
पृथ्वी '[ ]' इत्येके । 'प्रथ विस्तारे' (भा.आ.से.), 'प्रथि-
मदिभ्रज्जां सम्प्रसारणं सलोपश्च' (उणा-२८) इति कुप्रत्ययः ३०
सम्प्रारणं चेति । ४ पृथुत्वाद् विस्तीर्णत्वात् पृथ्वी' ।
पृथुशब्दाद् 'वोतो गुणवचनात्' ४।१।४४॥ इति ङीष् । ५
वसु धनं धत्ते वसुधा । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.),
'आतोऽनुपसर्गे' ३।२।३॥, टाप्रत्ययः । ६ विस्तीर्णत्वाद्
उर्वी । उरुशब्दात् 'वोतो गुणवचनात्' ४।१।४४॥ इति
ङीष् । ऊर्णोति आच्छादयति वा । 'ऊर्णुञ् आच्छादने'
(अ.उ.से.) अस्माद् 'महति ह्रस्वश्च' (उणा-३१) इत्युप्रत्ययो
णु(नु)लोपो ह्रस्वश्चेति उरुः 'वोतो गुणवचनात्' ४।१।४४॥
इति ङीष् । वृणोतेः पृषोदरादित्वाद् वा रूपसिद्धिः । ७
वसूनि धारयति वसुन्धरा । 'धृञ् धारणे' (भा.उ.अ.), ४०
णिजन्तः, 'संज्ञायां भृतृवृजिधारिसहितप(तपि)दमः' ३।२।१-
४६॥ इति खच्, खित्त्वान्मुम्, 'खचि ह्रस्वः' ६।४।९४॥ ।
८ दधाति विश्वं धात्री । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.),
औणादिकः '-घ्नन्' (उणा-५९८) इति घ्नन्, षित्त्वात् 'षि-
द्वौरा-४।१।४१॥ इति ङीष् । ९ धरति विश्वं धरित्री ।
'धृञ् धारणे' (भा.उ.अ.), 'अशित्रादिभ्य इत्रोत्रौ' (उणा-
६१२) इति इत्रप्रत्ययः, गौरादिः । १० ध्रियन्ते प्राणिनो-
ऽस्यां धरणी । 'धृञ् धारणे' (भा.उ.अ.), 'अर्तिसृधृ-'
(उणा-२५९) इत्यादिनाऽनिप्रत्ययः, गौरादित्वाद् ङीष् ।
विशति सर्वमस्यां विश्वा । 'विश प्रवेशने' (तु.प.अ.), ५०
'अशुपुषिलटिकैटिकणिखटिर्विशिभ्यः क्कन्' (उणा-१४९) इति
क्कन्, अजादित्वाद्वाप् । १२ विश्वं जगद् बिभर्ति विश्व-
म्भरा । 'डुधृञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'संज्ञायां भृतृ-
वृजि-' ३।२।४६॥ इति खच् । १३ धरति धरा । पचाद्यच्
॥९३५॥ १४ क्षियन्ति निवसन्त्यस्यां प्राणिनः, क्षियन्ति
क्षायन्ति (क्षायन्ति क्षयन्ति) अपचयं गच्छन्त्यस्यां पदार्था
वा, क्षिण(ण्व)न्ति हिंस्यन्तेऽस्यां पापकृतो वा क्षितिः ।
'क्षि क्षये' (भा.प.अ.), भूवादिः, 'क्षि निवासगत्योः'

१ भवत्यस्यां सर्वमिति भूः । 'भू सत्तायाम्'
(भा.प.से.), बहुलवचनादधिकरणेऽपि क्विप् । सम्पदा-
दित्वाद् वा क्विप् । डित्सु भुवै भुवे, षष्ठीबहुवचने भुवां
भूनाम्, ङौ भुवां भुवि । हे भूः । 'भूर' इति रेफा-
न्तमव्ययं च । यथा-'द्योतयन् भूर्भुवःस्वः' '[ ]' इति । २
भवत्यस्यां सर्वमिति भूमिः । 'भू सत्तायाम्' (भा.
प.से.) । 'भुवः क्मिन्' (स.क.२।१।२२१॥) इति क्मिन् ।
अथवा 'भूतेऽपि दृश्यन्ते' ३।३।१॥ इति वचनाद् भूतेऽपि
मिन्प्रत्ययः । 'ऊर्मिभूमिरश्मयः' ( ) इति सूत्रेणैव
साधुः '[ ]' इत्यन्ये । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति
ङीष् भूमी, नदीवत् । ३ प्रथते विस्तारं याति पृथिवी ।
'प्रथ विस्तारै' (भा.आ.से.), 'प्रथेः षिवन् सम्प्रसारणं च'
(उणा-१४८) इति षिवन्, षित्त्वात् ('षिद्वौरा-४।४।४१॥
(इति ङीष् । 'षवन्' इति केचित्, 'पृथिवी पृथ्वी

१. 'चतुर्थम्' इति ३॥ २. '-यकानाह' इति १.२.३, '-यानाह' इति ५॥ ३. '-न्त्य-' इति ४॥ ४. द्र. अम.क्षीर.१।१।२॥, पृ.७०॥, पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-२, पृ.२॥ ५. 'भुवः कित्' (उणा-४८५) इति पाणिनीयसम्मतोणादिगणे ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-२, पृ.२॥ ७. 'ङीष्' इति ३॥ ८. 'प्रख्यने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'चेति' इति दृश्यते ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२प्रत्योर्न दृश्यते ॥ ११. 'पृथिवी' इति ३.४.५॥ १२. 'ङीष्' इति ४॥ १३. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'उप्रत्ययः' इति दृश्यते ॥ १४. '-ये' इति १॥ १५. '-कटि-' इत्युणादिगणे नास्ति ॥ १६. '-वशि-' इति ५॥ १७. '-न्ते' इति १.२.३.४॥ १८. 'क्षि-' इति १.३.४.५॥ १९. १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ २०. 'भवा-' इति ३॥

(तु.प.अ.), तुदादिः, 'क्षै जै सै क्षये' (भ्वा.प.अ.), 'क्षि हिंसायाम्' (स्वा.प.अ.) एतेभ्यः 'वसेस्तिः' (उणा-६१९) इति विधीयमानो वसेस्तिप्रत्ययो बाहुलकाद् भवति, गुणाभावश्च। अथवा 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥, कर्मण्यधिकरणे वा भवति । "क्षियन्ति ताम्" [ ] इति तु भट्टसर्वधरौ । १५ क्षूयते शब्दच्यते स्तूयते स्तोतृभिः, क्षुवन्त्यस्यां भूतानीति वा क्षोणिः । 'दुक्षु शुब्दे' (अ.प.से.), 'वहिश्रियुद्' (उणा-४९१) इत्यादिना बाहुलकाद् निः । 'कृदिकारात्' (गणसू-४।१।४५) इति ङीष् क्षोणी । तृतीयस्वरान्तोऽप्ययम् ।

१० १६ निरूपिता एव धातवस्तेभ्य औणादिके मनिनि बाहुलकात् क्षमा इति रूपसिद्धिः । क्षमते भारमिति वा । 'क्षमूष् सहने' (भ्वा.आ.वे.), अच् । १७ नाऽस्त्यन्तोऽस्या अनन्ता । १८ जिनन्ति वयःपरिणामं लभन्तेऽस्यामिति ज्या । 'ज्या वयोहानौ' (क्र्या.प.अ.), भिदादित्वाद्ङ्, संज्ञापूर्वकत्वाद् बहुलवचनाद् वा सम्प्रसारणं न भवति । जयतीति वा । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), अघ्न्यादित्वाद् यत् । "ज्या मौर्वी ज्या वसुन्धरा" [शाश्वतकोशः, श्रु-६२९] इति शाश्वतः । १९ कायति कूयते वा कुः । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.), 'कूङ् शब्दे' (भ्वा.तु.आ.अ.) वा, मितद्रवादित्वाद्

२० दुः । २० वसूनि सन्त्यस्यां वसुमती । 'तदस्याऽस्त्यस्मि-न्निति मतुप्' ५।२।१४॥, 'उगितश्च' ४।१।६॥ इति ङीष् । २१ मद्ध्यन्ते भूतान्यस्याम्, मद्ध्यन्ते वा मही । 'मह पूजा-याम्' (भ्वा.उ.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११८॥ इति प्रायोग्रहणाद् घः, गौरादित्वाद् ङीष् । "महेर्बाहुलकाद् 'अच इः' (उणा-५७८), महिः, ङीष् तु मही" [ ] इति स्वाम्याद्याः । यद्वा मानेन परिमाणेन स्वगुणेन स्वस्माद् भवनं परिमाणं पातालेन जहात्यतिक्रामति, मानशब्दा-ज्जहातेश्च महीति, पृषोदरादित्वात् । २२ गीयते स्तूयते-

ऽसाविति, गायन्त्यस्यां स्थिताविति गौः । गच्छन्त्यस्यां भूतानीति वा । 'गाङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), 'गै शब्दे' ३० (अ.प.अ.), 'गम्ल् गतौ' (भ्वा.प.अ.) वा, एभ्यो 'गमेडोः' (उणा-२२५) इति कर्तरि कारकेष्वधिकरणे वा डोप्रत्ययः, 'गोतो णित्' ७।१।९०॥ इति च णिट्द्वावाद् वृद्धिः, गातेः स्तुत्यर्थस्याऽत्र ग्रहणम् । अत्र भाष्यम्-गौरिति पृथिव्या नामधेयम्, यद्गूरं गता भवति, यच्चाऽस्यां भूतानि गच्छन्ति, गातेर्वोकारो नामकरणं इति, अस्य स्कन्दस्वामी दूरं गता भवति, नैरन्तर्येणाऽऽत्मनः सकाशा-दिव तद्गूरेऽप्युपलब्धिर्गतिक्रियाव्यवहारः, अन्यत्राऽन्यत्र चोप-लब्धेर्दूरोपदेशप्रत्ययोत्पत्तिः, रूढ्यर्थसम्बन्धाच्च गमिरत्र नैर-न्तर्योपलब्धदूरविशिष्टं गमनमादत्ते, तक्षा परिव्राजक इति ४० यथा । गोरूपधरत्वाद् वा । २३ गोत्राः शैलाः सन्त्यस्यां गोत्रा । 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७॥ । यद्वा 'गु[ङ्] अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा.आ.अ.), 'गुधृवीपचिवचियमिमनित-निसदिच्छदिक्षदिभ्यस्त्रः' (उणा-६०६) इति त्रप्रत्ययः, गुणः, अव्यक्तवाचो मृगपक्ष्यादयोऽस्यामव्यक्तं शब्दं कुर्वन्तीति गोत्रा । यद्वा गोशब्दे उपपदे 'त्रैङ् पालने' (भ्वा.आ.अ.) इत्यस्माद् 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, टाप् गास्त्रायते रक्षति यवसोदकवत्तयो । यद्वा गोभिरादित्यकिरणैर्वृष्टिप्रदानेन त्रायते रक्षते (रक्षति) इति, 'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।-११३॥ इति कर्मणि 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । यद्वा ५० गोशब्दात् 'तस्य समूहः' ४।२।३७॥ इत्यधिकारे 'खलगोर-थात्' ४।२।५०॥ इत्यनुवृत्तौ 'इनित्रकट्यचश्च' ४।२।५१॥ इति त्रप्रत्ययः । गवां समूहे मत्वर्थीयेऽकारे गोसमूहो-ऽस्यामस्तीति गोत्रा । गां जलं त्रायत इति वा । २४ भूतानि दधाति धारयति भूतधात्री । औणादिकः '-ष्टन्' (उणा-५९८) इति ष्टन्, षित्त्वात् ङीष् । २५ क्षियन्ति निवसन्त्यस्यां प्राणिनः, क्षयन्ति क्षायन्ति (क्षायन्ति क्षयन्ति)

१. इदं सूत्रं १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ २. 'यद्वा' इति ४॥ ३. "क्षियन्त्येतां क्षितिः" इति अम.क्षौरस्वामिकृतटीकायाम्, २।१।२॥, पृ.७०॥
 ४. २.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ५. '-द्' इत्युणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ ६. क्षितिशब्दव्युत्पत्त्याम् ॥ ७. '-माणं' इति ३॥ ८. इतोऽग्रे ४.५प्रत्योः 'इति वा' इति दृश्यते ॥ ९. '-ते' इति ५॥ १०. 'अस्यां सन्ति' इति ४॥ ११. 'ङीष्' इति ३॥ १२. 'मद्ध्यन्ति' इति ३, 'मद्ध्यति' इति ५॥ १३. '-न्ते' इति ३॥ १४. 'ङीष्' इति ५॥ १५. अम. स्वामिकृतटीकायाम्- "महति मही" इत्येव दृश्यते, २।१।३॥, पृ.७०॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्रु-३, पृ.५॥ १७. '-णामेन' इति १॥ १८. '-ग्रहण' इति १॥ १९. 'अस्याः' इति ३.५॥ २०. 'तथा' इति २॥ २१. 'यथा' इति ३॥ २२. '-यमिसदिक्षदिभ्यस्त्रः' इत्युणादिगणे ॥ २३. '-कत्वात्तया' इति ४.५॥ २४. 'रक्षयते' इति ५॥ २५. '-हो' इति ३॥ २६. 'न्ते' इति ५॥ २७. १प्रतौ नास्ति, 'क्षि-' इति ३.४.५॥

अपचयं गच्छन्त्यत्र पदार्था इति च, क्षिणन्ति(क्षिण्वन्ति) हिंस्यन्तेऽस्यां पापकृतो वा, [क्ष्मायते] प्राणिजातरूपं भारं विधूनयति वा प्राणिनः स्वकं च काले इति वा क्ष्मा । 'क्षि क्षये'(भ्वा.प.अ.), भूवादिः, 'क्षि निवासगत्योः'(तु.प.अ.) तुदादिः, 'क्षि हिंसायाम्'(स्वा.प.अ.), क्रयादिः (स्वादिः), 'क्षै जै सै क्षये'(भ्वा.प.अ.), 'क्षमूष् सहने'(भ्वा.आ.वे.), 'क्ष्मायी विधूनने'(भ्वा.आ.से.), एभ्य औणादिके मनिनि बाहुलकाद् रूपसिद्धिः । २६ गन्धस्य मातेव गन्धमाता, भुवो गन्धगुणवत्त्वात् । २७ न चलति १० अचला । 'चल चलने'(भ्वा.प.से.), अच् । २८ अवति प्रजाः, अव्यते वा भूपैः अवनिः । 'अव रक्षणादौ'(भ्वा.प.से.), धात्वर्थेषु यो योग्यः, स सर्वोऽर्थो बोद्धव्यः, 'अर्त्तिसृधृधम्यश्य(म्य)वितरि(तृ)भ्योऽनिः'(उणा-२५९) इत्यर्निप्रत्ययः ॥९३६॥ २९ सर्व सहते सर्वसहा । सर्वपूर्वात् 'षह मर्षणे'(भ्वा.आ.से.), अस्मात् 'पूःसर्व-योर्दार्सिहोः' ३।२।४१॥ इति खच्, 'अरुर्द्विषद-जन्तस्य' ६।३।६७॥ इति मुम् । ३० रत्नाति गर्भेऽस्या रत्नगर्भा । 'रत्नवती' [ ] इति भागुरिः । ३ गच्छन्ति जना वृद्धिक्षयावस्यामिति जगती । 'गम्लृ गतौ'(भ्वा.प.अ.), २० 'वर्तमाने पृषत्बृहन्महजगच्छतृवच्'(उणा-२४१) इत्यनेन सूत्रेणाऽतिप्रत्ययो द्वित्वं टिलोपश्चेति निपात्यते शतृवदित्यतिदेशाद्, 'उगितश्च' ४।१।६॥ इति ङीष् । ३२ मेघत्य-वश्यं मेदिनी । 'जिमिदा स्नेहने'(दि.प.से.), आवश्यके णिनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५॥ । 'दैत्यमेदोयोगाद् मेदिनी' [ ] इत्यन्ये । 'मधुकैटभयोरासीन्मेदसो सम्परिप्लुता । तेनेयं मेदिनी देवी प्रोच्यते ब्रह्मवेदिभिः ॥१॥' [ ] इति निरुक्तम् । 'अदन्ताद् मेदशब्दाद् 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः [वा] । पृषोदरादित्वात् सलोपः' [ ] इति तु स्वामी । ३३

रस्यते आस्वाद्यते रसा । 'रस [आ]स्वादे' (चु.उ.से.), ३० घञर्थे कः । रसाः सन्त्यस्यामिति अर्शआदित्वादर्थि वा । ३४ कश्यपस्येयं कश्यपी । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण्, 'टिङ्गणञ्' ४।१।१५॥ इति ङीष् । 'भार्गवेण हि पृथिवी जित्वा कश्यपाय दत्ता' [ ] इति प्रसिद्धिः । ३५ पर्वता आधारेऽस्याः पर्वताधारा । ३६ तिष्ठति स्थिरा । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'(भ्वा.प.अ.), 'अजिरशिशिरशितिलस्थिर-स्फिरस्थविरखदिराः'(उणा-५३) इति निपातितः । ३७ ईड्यते स्तूयते ईलते वा यजमानो देवान् इन्धे दीप्यतेऽस्यां श्रीर्वा इला । 'ईड स्तुतौ'(अ.आ.से.), 'जिइन्धी दीप्तौ'(रु.आ.से.), अनयोः 'अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्' ४० ३।३।१९॥ इति घञ्, पृषोदरादित्वादीडो ह्रस्वत्वम्, इन्धेर्न-कारलोपो धकारस्य डकारो गुणाभावश्च । यद्वा 'इण् गतौ'(अ.प.अ.), 'क्वादिभ्यः कित्'(उणा-११२) इति सूत्रे जमन्तादपि भवतीति वचनाद् डप्रत्ययः, कित्त्वाद् गुणा-भावः । गवा समानार्थम् । यद्वा 'इड क्षेपे' ( ), 'इल स्वप्नक्षेपणयोः'(तु.प.से.) आभ्याम् 'इगुपधज्ञा-प्रोकिरः कः' ३।१।१३५॥ इति कः, 'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।११३॥ इत्यधिकरणे भवति, क्षिप्यन्तेऽस्यां भावाः, इलानि स्वपन्त्यामिति वा, डलयोरेकत्वस्मरणाल्लत्वम् । यद्वा इलेत्यत्र नाम गोनाम वा, इलात्रं गौर्वाऽस्यामस्तीति, ५० अर्शआदित्वादच् । ३८-३९ रत्नबीजसूः, रत्नबीजशब्दा-भ्यामग्रे सूः, तेन रत्नानि सूते रत्नसूः । बीजानि सूते बीजसूः । 'पूङ्(घुञ्) प्राणिगर्भविमोचने'(अ.आ.वे.), 'सत्सुद्विष-' ३।२।६१॥ इति क्विप् ॥९३७॥ ४० विपुला विशालत्वात् । ४१-४३ सागरादिति, सागरशब्दाद् नेमी-मेखलाम्बराः स्युः, तेन सागरो नेमिर्मेखला अम्बरं चा-ऽस्याः सागरनेमी, सागरमेखला, सागराम्बरा । यौगि-कत्वात् समुद्ररशना, समुद्रकाञ्चिः, समुद्रवसनादयोऽपि । चतुश्चत्वारिंशत् सामान्येन पृथिव्याः । शेषश्चात्र-

१. १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ २. क्षितिशब्दस्य व्युत्पत्तिस्तुलनीया ॥ ३. 'भु-' इति १॥ ४. 'कम्पने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. 'बोद्धव्यः' इति ३॥ ६. '-निः' इति ४॥ ७. 'सर्व' इति ५॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।९३७॥, पृ. २०७॥ ९. 'ङीष्' इति २.३.४॥ १०. द्र. अम.क्षीर. २।१।३॥, पृ. ७०॥, स्वोपज्ञटीका ४।९३७॥, पृ. २०७॥ ११. '-सां' इति १॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।१।३॥, पृ. ४॥, पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्रौ-३, पृ. ४॥, तत्र '-मेदमांसपरिप्लुता' इति, 'ब्रह्मवादिभिः' इति च दृश्यते ॥ १३. अम. क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते, द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्रौ-३, पृ. ५॥ १४. 'क्षीरस्वामी' इति ५॥ १५. 'आस्वादे' इति ४॥ १६. '-भ्योऽचि' इति ३॥ १७. 'ङीष्' इति ५॥ १८. 'क-' इति १.२.३॥ १९. '-ये' इति ४॥ २०. 'धस्य डो' इति ४, 'धकारस्य डकारो' इति तत्रैव टिप्पणी ॥ २१. '-न्ते' इति ३, श्रौतौ नास्ति ॥ २२. '-न्ते' इति १.२.३.४॥ २३. 'विस्तीर्णत्वात्' इति ४, 'विशालत्वात्' इति तत्रैव टिप्पणी ॥ २४. ४.५ प्रत्योर्नास्ति ॥ २५. '-रसना' इति १.३.४.५॥

“अथ पृथ्वी महाकान्ता क्षान्ता मेर्वद्रिकर्णिका ।

गोत्रकीला घनश्रेणी मध्यलोका जगद्धहा ॥१॥

देहिनी केलिनी मौलिर्महास्थाल्यम्बरस्थला ॥”

[शेषनाममाला ४।१५७-१५८ ॥] ॥

द्यावा^१पृथिव्यौ^२ तु द्यावा^३भूमी द्यावा^४क्षमे अपि ॥१३८॥

दिवस्पृथिव्यौ^५ रोदस्यौ^६ रोदसी^७ रोदसी^८ च ते ।

- १ द्यौश्च पृथिवी च द्यावापृथिव्यौ । ‘दिवो द्यावा’ ६।३।२९ ॥ इति सूत्रेण दिवो द्यावादेशः । २-३ एवं द्यावाभूमी द्यावाक्षमे ॥१३८॥ ४ दिवस्पृथिव्यौ १० इति दन्त्यपवर्गाद्यसप्तमस्वरमध्यः, ‘दिवसश्च पृथिव्याम्’ ६।३।३० ॥ इति सूत्रेण पृथिव्यामुत्तरपदे देवताद्वन्द्वे दिवो दिवसादेशः स्यात्, द्यावा च । दिवःपृथिव्याविति सविसर्गोऽपि । ५ रुदन्त्यनयोः रोदस्यौ, स्त्रीलिङ्गो द्विवचनान्तः । ‘रुदिर् अश्रुविमोचने’ (अ.प.से.), असुन्, गौरादित्वाद् डीष्, नदीशब्दवद् रूपाणि । ६ अग्रेऽपि रोदसी इत्ययं क्लीबलिङ्गो द्विवचनान्तः । तृतीया-चतुर्थीपञ्चमीद्विवचने रोदोभ्यामिति । स्पष्टार्थमत्रोभयो निर्देशः । ७ तृतीयो ‘रोदसी’ इत्ययं तृतीयस्वरान्तः, तस्माद् द्विवचनम्, तृतीयाचतुर्थीपञ्चमीद्विवचने रोदसिभ्याम्, षष्ठी- २० सप्तम्योर्द्विवचने रोदस्योः । यदुत्पलः-“द्यावापृथिव्यो-र्द्विवचने रोदसिश्च इवर्णान्तादेशः पृषोदरादित्वात्” [३] इति । रोदसीत्यव्ययमपि । सप्त भूमिस्वर्गयोरेकोक्त्या नामानि ॥

उर्वरा^१ सर्वसस्या भूः

१ उर्वति हिनस्ति सर्वं दुःखमिति उर्वरा, ह्रस्वादिः । ‘उर्वी हिंसायाम्’ (भा.प.से.), बाहुलका-दरन्प्रत्ययः । उरून् महतो वृणोतीति, पृषोदरादिर्वा । “उर्वति रक्षति, उरुमियतीति वा” [१] इति भट्टः । सर्वं सस्यमस्यामिति सर्वसस्या । भूमात्रेऽप्ययम् । एकं सर्व-धान्योत्पत्तियोग्यभुवः ॥

इरिणं पुनरुषरम्^२ ॥१३९॥

१ ऋच्छत्यर्थे वा इरिणम्, ह्रस्वादिः । ‘ऋ गतौ’ (भा.प.अ.), ‘अर्तेः किदिच्च’ (उणा-२०९) इतीनन्, धातो-श्चेदादेशः, रपरत्वम् । २ उषस्य निवास उषरम्, पञ्चम-स्वरादिः । ‘रोऽश्मादेः’ ६।२।७९ ॥ इति चातुरर्थिको रः । यद्वा ऊषणमूषः । ‘ऊष रूजायाम्’ (भा.प.से.), दीर्घादिरदन्तः, ततो घञि, ऊषस्य निवास ऊषरः (ऊषरम्) । चातुरार्थिक एव रः । ऊषोऽस्याऽस्तीति [वा] । ‘ऊषशुषि (सुषि) मुष्क-मधो रः’ ५।२।१०७ ॥ इति रः । “भवेदूषरमूषरम्” [ ] इति महेश्वरः । द्वे क्षारमृद्भुवः ॥१३९॥

स्थलं^१ स्थली^२

४०

१ स्थल्यते स्थीयतेऽत्र स्थलम् । ‘स्थल (ष्ठल) स्थाने’ (भा.प.से.) अस्मादधिकरणे ‘घञर्थे’ कविधानम्’ (वा-३।३।५८ ॥) इति घञर्थे कः । “न्यासकृता तु ‘कपिष्ठलो गोत्रे’ ८।३।९१ ॥ इत्यत्र “पचाद्यच्” [न्यासयुक्त-काशिका ८।३।९१ ॥] इत्युक्तम्, स तु व्युत्पत्तिमात्रम्” [३] इति स्वामी । स्थलयति स्थलम् । ‘स्थल संवरणे’ ( ), अच् । २ स्थली भवेदकृत्रिमा चेदिति, ‘जानपदकुण्ड-’ ४।१।४२ ॥ इत्यादिना डीषि स्थली । कृत्रिमे तु टाबेव स्थलेति । स्पष्टार्थमुभयलिङ्गनिर्देशः । द्वे सहजोन्नतभुवः ॥

५०

मरुधन्वा^१

१ म्रियन्ते तृषा कृत्वाऽत्र, म्रियन्तेऽक्रूरप्राणिनो-ऽत्रेति वा मरुः । ‘मृड् प्राणत्यागे’ (तु.आ.प.अ.), ‘भृमृशीतृचरित्सरि [त] नि [धनि] मिमस्त्रिभ्य उः’ (उणा-७) इत्युः । २ धन्व्यते गम्यते स्थानान्तरमस्मादिति धन्वा । धन्विर्गत्यर्थः सौत्रो धातुः, ‘कनिन् युवृषिक्षिराजिधन्वि-द्युप्रतिदिवः’ (उणा-१५४) इति सूत्रेण साधुः । पुंस्येतौ । यदमरः-“समानौ मरुधन्वानौ” [अमरकोषः २।१।५ ॥] इति । धन्वानौ, धन्वानः इत्यादिरूपाणि । द्वे निर्जलभूमेः ॥

क्षेत्राद्यप्रहतं खिलम्^१ । ६०

३०

१. ‘-स्थली’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ २. ‘वा’ इति ४ ॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१३९ ॥, पृ. २०८ ॥ ४. ‘सर्व-’ इति ३ ॥ ५. ‘ऊ-’ इति १.५ ॥ ६. अम. क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“उर्वति क्षुधमुर्वमियति वा (उर्वरा)” । इति दृश्यते, २।१।५ ॥, पृ. ७० ॥, द्र. पदचन्द्रिका, भूमिवर्गः, श्लो-४, पृ. ३ ॥ ७. ‘ऊषरम्’ इत्यभिधाननाममालायाम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ ८. ‘ऋ गतिप्रापणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. ऊषशब्दव्युत्पत्त्यनन्तरमेवाऽयं ग्रन्थो युक्तः ॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः २।१।५ ॥ ११. ‘-ज्यर्थे’ इति ३ ॥ १२. अम. क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ १३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ संवरणार्थकस्थलधातुर्न दृश्यते ॥ १४. ‘-यते’ इति ३.४ ॥ १५. ‘धन्वते’ इति १, ‘धन्वते’ इति ४ ॥ १६. ‘-धन्वौ’ इति ५ ॥

१ न प्रहन्यते हलादिभिरिति अप्रहतम् । 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ हलादिभिरकृष्टम्, क्षेत्रादीत्यादिशब्देन केदारादीनां ग्रहणम् । खेलन्ति क्रीडन्ति मूषिकाद्या अत्रेति खिलम् । 'खेलधा- तोरधिकरणं घञ्, पृषोदरादेकारस्येत्वम् । खं शून्यं लातीति पृषोदरादिर्वा । खिल्यते उच्छ्रयते वा । 'खिल उच्छ्रे' ( ), घञर्थे को वा । स्त्रियां खिला, उभौ त्रिषु । अमरस्तु-“द्वे खिलाप्रहते समे त्रिषु” [अमरकोषः २।१।५ ॥] इति द्वे नाम्नी आह । एकमनुत्खेटितक्षेत्रकेदारादिभुवः ॥

१० मृत्तिका

१ मृद्यत इति मृत्, स्त्रीलिङ्गः । 'मृद क्षोदे' (क्र्या.प.से.), सम्पदादित्वात् क्तिप् । मृदौ, मृदः इत्यादि-रूपाणि । २ मृदेव मृत्तिका । 'मृदस्तिकन् स्वार्थे' ५।४। ३९ ॥ इति तिकन् । द्वे सामान्येन मृत्तिकायाः ।

अथ विशेषादाह-

सा क्षारोषः

१ सा मृत्तिका क्षारा ऊर्षः इत्युच्यते । क्षारयते सस्यानि क्षाय । पचाद्यच् । ऊषति रुजति ऊर्षः । 'ऊष रुजायाम्' (भ्वा.प.से.), दीर्घादिः, 'इगुपथ-' ३।१।१३५ ॥ इति २० कः । एकं क्षारमृदः । 'ऊर्ष' इति भाषा ॥

मृत्सा मृत्सा च सा शुभा ॥१४०॥

१-२ प्रशस्ता मृत् मृत्सा, मृत्सा च । 'सस्नौ प्रशंसायाम्' ५।४।४० ॥ इति सस्नौ स्वार्थे । सा मृत्तिका, शुभा प्रशस्ता । द्वे उत्तममृदः ॥१४०॥

रुमा लवणखानिः स्यात्

१ रुवन्त्यस्यां रुमा । 'रु शब्दे' (अ.प.से.), मप्रत्ययः, टाप्, गङ्गावत् । व्यञ्जननकारान्तोऽपि । “रुमन्”

[ ] इति हलायुधटीका । रुमाणौ, रुमाणः इत्यादि, स्त्री-लिङ्गः । [लवणस्य खानिराकारो लवणखानिः] । एकं लवणाकरस्य ॥

३०

सामुद्रं लवणं हि यत् ।

तदक्षीवं वशिरश्च

१ समुद्रे भवं सामुद्रम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । “सामुद्रं च समुद्रीयलवणादिषु भेद्यवत्” [विश्व-प्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-२०६] इति महेश्वरः । २ लुनाति स्वस्थानम्, जाड्यं वा लवणम् । 'लूञ् छेदने' (क्र्या.उ.से.), नन्दादित्वाल्त्युः । ३ अक्षोति व्याप्नोति अक्षीवम् । 'अक्ष(अक्षु) व्याप्तौ' (भ्वा.प.वे.), चक्रानि प्रत्यये (वनि प्रत्यये) साधुः । ४ उश्यते वशिरः, पुंसि । “वशिरं च तत्” [अमरकोषः २।१।४१ ॥] इति क्लीबेऽयमित्यमरः । 'वश कान्तौ' (अ.प.से.), बाहुलकाद् 'अजिरशिशिर-' इति निपातितः । “वशिरं किणिहीसिन्धुलवणेभकणासु च” [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-१२८] इति महेश्वरः । चत्वारि समुद्रलवणस्य ॥

सैन्धवं तु नदीभवम् ॥१४१॥

माणिमन्थं शीतशिवं

१ सिन्धुनद्युपलक्षितं देशे भवं सैन्धवम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । पुंनपुंसकोऽयम् । यदमरः- “सैन्धवोऽस्त्री” [अमरकोषः २।१।४२ ॥] इति । २ नद्यां भवति नदीभवम्, अच् ॥१४१॥ ३ मणिमन्थे गिरौ भवं माणिमन्थम् । “माणिबन्धम्, माणिमन्तं च” [१] इत्येके । ४ शीतं शिनोति, शयति वा उष्णवीर्यत्वात् शीत-शिवम् । 'शि हिंसायाम्' ( ), 'शो तनूकरणे' (दि.प. अ.), 'सर्वनिघृष्वरिष्वलिष्वशिवपदप्रह्वेष्व अतन्त्रे' (उणा- १५१) इति सूत्रेण निपात्यते । चत्वारि सैन्धवलवणस्य ॥

१. 'खेल खेल केल खेल ख्वेल वेल्ल चलने' इति दण्डकोऽयं धातुः ॥ २. “'खिल धारणे' ( ) अस्मादधिकरणे” इति ४ ॥ ३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।१।४ ॥ ५. 'मृदस्तिकन्' इत्येवाऽष्टाध्याय्याम् ॥ ६. 'उषः' इति १ ॥ ७. '-ति' इति ३ ॥ ८. 'उ-' इति १.२ ॥ ९. 'क्षारायाः' इति ४.५, 'क्षारायाः मृदः' इति ३ ॥ १०. 'ऊमर' इति ३ ॥ ११. 'तु' इति १.४.५ ॥ १२. 'इति' इति ४ ॥ १३. 'सा-' इति ३.४.५ ॥ १४. 'वशिरं' इति १.२ ॥, अमरकोषे दन्त्यसकारमध्य एव पाठो दृश्यते ॥ १५. 'किण-' इति ३.४ ॥ १६. विश्वप्रकाशकोशे- “-लवणे कुम्भकेषु” (पृ. १३५) इति दृश्यते, तत्तु विचारणीयम्, अत्र विश्वलोचनकोशेऽपि च-“वशिरः सिन्धुलवण-किणिहीभकणार्थकः” [रान्तवर्गः, श्लो-२१३, पृ. ३१२] इति दर्शनात् ॥ १७. 'समुद्रसैन्धवलवणस्य' इति ३ ॥ १८. '-तदेशे' इति १ ॥ १९. 'कच्छादिभ्यश्च' ४।२।१३३ ॥ इत्यनेनाऽण् युक्तः ॥ २०. 'पुंक्लीबः' इति ४ ॥ २१. द्र. अम.क्षीर २।१।४२ ॥, पृ. २०९ ॥, तत्र “मणिमन्तं(न्थं) माणिमन्थं” इति दृश्यते ॥, स्वोपज्ञटीका ४।१९४२ ॥, पृ. २०८ ॥ २२. 'शिञ् निशाने' इति युक्तः, क्षीरतरङ्गिण्यादौ हिंसार्थकशिधातोरभावात् ॥

रौमकं^१ तु रुमा^२भवं ।

वसुकं^३ वस्तकं^४ तच्च

१ रुमायामाकरे भवं रौमकम् । प्राग्दीव्यतीयेऽणि, स्वार्थिके च कनि । २ रुमायां भवति रुमाभवम्, अच् । ३ वसति वसु । 'वसं निवासे' (भा.प.अ.), 'मृ(शृ)स्व-स्निहित्रप्यसि वसिहनिक्लिदिबन्धिमनिभ्यश्च' (उणा-१०) इत्युः । वस्वेव वसुकम्, पञ्चमस्वरमध्यः । स्वार्थे कन् । "रौमकं वसुकं वसु" [ ] इति माला । ४ वस्तश्छागस्तद्वन्धि वस्त-कम्, दन्त्यतुर्यवर्गाद्यमध्यः । चत्वारि सामान्येन लवणस्य ॥

१०

विडपाक्ये^१ तु कृत्रिमे^२ ॥९४२॥

१ विलति भिनति मलान् विडम् । 'बिले भेदने' (तु.प.से.), 'इगुपध-३ ११ १३५ ॥ इति कः । २ पाके साधु पाक्यम् । 'तत्र साधुः' ४ १४ १९८ ॥ इति यत् । पच्यत इति वा । 'डुपचष् पाके' (भा.उ.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३ ११ १२४ ॥, 'चजोः कु घिण्यतोः' ७ १३ १५२ ॥ इति कुत्वम्, 'अत उपधायाः' ७ १२ ११६ ॥ । कृत्रिमे कृतके लवणे कल्लराख्य इत्यर्थः । पाक्यविडलवणयोर्भेदेऽपि कृत-कत्वादक्यम् । "कृत्रिमं रचिते प्रोक्तं सिंहके लवणान्तरं" [विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, श्लो-४५] इति महेश्वरः ।

२० "विडं कृत्रिमकं धूर्तं क्षारं द्रावणमासुरम् ।

सुपाक्यं खण्डलवणं कृत्रिमं चेति नामतः ॥१॥" [धन्वन्तरिनिघण्टुः, शतपुष्पादिद्वितीयो वर्गः, श्लो-२८] इति धन्वन्तरिश्च । यथा-"न रोचते भोज्यमकृत्रिमं नृणाम्" [ ] इति । त्रीणि 'विडलवण' इति ख्यातस्य ॥९४२॥

सौवर्चले^१ रुचकं^२ दुर्गन्धं^३ शूलनाशनम्^४ ।

१ सुवर्चलाकरे भवं सौवर्चलम् । सुष्ठु वर्चते सुवर्चः । 'वर्च दीप्तौ' (भा.आ.से.), अच् । तस्येदं सौवर्चम्, जठराग्निदीपनम्, तल्लातीति वा । पुनपुंसकलिङ्गम्, तत्र । २ अक्ष्णोति व्याप्नोति अक्षम् । 'अक्ष(अक्षु)

व्याप्तौ सङ्घाते च' (भा.प.वे.), [अच्] । ३ रोचतेऽन्न-मनेन रुचकम् । 'रुच दीप्तौ' (भा.आ.से.), '-कान्तौ' ( ) वा, बाहुलकात् क्वन्, कित्वाद् गुणाभावः । ४ दुष्टो गन्धोऽस्य दुर्गन्धम् । ५ शूलरोगं नाशयति शूल-नाशनम् । 'णश अदर्शने' (दि.प.से.), णिजन्तः, नन्धा-दित्वाल्त्युः । हृद्यगन्धं च । पंच 'सूचल' इति ख्यातस्य ॥

कृष्णे तु तत्र तिलकम्^१

१ तत्र कृष्णे सौवर्चले, तिलति स्निह्यति तिलकम्, पुंक्लीबम् । 'तिल स्नेहने' (तु.प.से.), बाहुल-काद् 'अन्यत्रापि क्वन्' (उणा-१९५) इति क्वन् । "पूर्वं तु मधुवर्णमगन्धं कृष्णवर्णं तिलकम्" [ ] इत्येके । यद् वैद्याः-"कृष्णे सौवर्चलगुणा लवणे गन्धवर्जिते" [ ] इति । एकं कृष्णसौवर्चलस्य ॥

यवक्षारो यवाग्रजः^१ ॥९४३॥

यवनालजः^३ पाक्यश्च^४

१ यवानां क्षारो यवक्षारः । २ यवाग्रेभ्यो जातः यवाग्रजः । 'पञ्चम्यामजातौ' ३ १२ १९८ ॥ इति डः । दग्ध्वा यवाङ्कुराज्जन्यत इत्यर्थः ॥९४३॥ ३ यवनालेभ्यो जातः यवनालजः । ४ पचनीयः पाक्यः । 'ऋहलोर्ण्यत्' ३ ११ १२४ ॥ । असौ वनस्पतिकायजातोऽपि क्षारप्रस्तावात् पृथिवीकाये भणितः । एवं स(स्व)र्जिकाक्षारादावप्यूहम् । चत्वारि यवक्षारस्य ॥

पाचनकस्तु^१ टङ्कणः^२

मालतीतीरजो लोहश्लेष्मणो रसशोधनः^१ ॥९४४॥

१ पाचयति पाचनः । पचेर्णिजन्ताद् नन्धादित्वाद् ल्युः । स्वार्थे कनि पाचनकः । २ टङ्कयति लोहं टङ्कणः । 'टकि बन्धने' (चु.उ.से.), बाहुलकादणच् । टङ्कनोऽपि । ३ मालत्यास्तीरे जातो मालतीतीरजः । ४

१. 'वसु' इति ४॥ २. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'तच्च' इति दृश्यते ॥ ३. 'कज्' इति ५॥ ४. द्र. अम.क्षीर. २ १९ १४२ ॥, पृ. २०९ ॥, रामाश्रमी २ १९ १४२ ॥, पृ. ४१९ ॥, तयोः 'वसुकं' इत्यस्य स्थाने 'वस्तकं' इति दृश्यते ॥, स्वोपज्ञटीका ४ १९ ४२ ॥, पृ. २०८ ॥ ५. वबयोरैक्यं बोध्यम् ॥ ६. '-रम्' इति ४॥ ७. '-शुर्म्' इति १॥ ८. द्र. अनेकार्थैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, काण्डः-३, श्लो-४५५, पृ. १९९ ॥ ९. 'पुंक्लीबलिङ्गम्' इति ४॥ १०. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'रुच दीप्तावभिप्रीतौ च' इति स्वामिसायणौ ॥ ११. क्षीरतरङ्गिण्यादौ कान्त्यर्थकरुचधातुर्न दृश्यते ॥ १२. 'शूलं' इति १॥ १३. 'पुंक्ली.' इति १.२॥ १४. 'बहुलमन्यत्रापि' (उणा-१९५) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १५. द्र. अम.क्षीर. २ १९ १४३ ॥, पृ. २०९ ॥, तत्र "पूर्वं तु मधु(र)लवणम् । अगन्धं कृष्णलवणं तिलकमित्येके" इति दृश्यते ॥, स्वोपज्ञटीका ४ १९ ४३ ॥, पृ. २०९ ॥ १६. '-नः' इति ५॥

लोहं हेमादि श्लिष्यतेऽनेन लोहश्लेषणः । 'श्लिष आलि-
ङ्गने'(दि.प.अ.), करणे ल्युट् । ५ रसं शोधयति रस-
शोधनः । 'शुध शुद्धौ'(दि.प.अ.), णिजन्तः, नद्या-
दित्वाल्त्युः । रसः शोधयतेऽनेनेति, 'ण्यासश्रन्थ-३।३।-
१०७॥ इति युज् वा । पञ्च टङ्कनक्षारस्य । 'सोहगीखार'
इति भाषा ॥१४४॥

समास्तु स्वर्जिकाक्षारकापोतसुखवर्चकाः ।

१ स्वर्जिका^१ दग्ध्वा क्षार्यते स्वर्जिकाक्षारः ।
'क्षर सञ्चलने'(भा.प.से), हेतुमणिजन्तः, कर्मणि घञ् ।
१० २ कपोतस्याऽयं कपोतः, कपोतवर्णत्वात् । 'तस्येदम्'
४।३।१२०॥ इत्यण् । ३ सुखाय वक्षते सुखवर्च[क]ः ।
'वर्च दीप्तौ'(भा.आ.से.), अच्, स्वार्थे कन् । त्रीणि
'साजीखार' इति ख्यातस्य ॥

स्वर्जिस्तु स्वर्जिका स्नुग्घ्नी योगवाही सुवर्चिका
॥१४५॥

१ सुष्ठु अर्ज्यते स्वर्जिः, स्त्रीलिङ्गः । 'अर्ज
सर्ज' अर्जने'(भा.प.से), 'इक्कृष्यादिभ्यः'(वा-३।३।-
१०८॥) । २ स्वार्थे कनि स्वर्जिका । ३ सुचो हन्ति
स्नुग्घ्नी, दन्त्यरेफपञ्चमस्वरादिः, कवर्गातृतीचतुर्थवर्गपञ्चमान्तश्च ।
२० 'हन्(हन) हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), 'अमनुष्यकर्तृके च'
३।२।५३॥ इति टक् ।
'क्षारोऽन्यः स्वर्जिकाक्षारः स्वर्जिकाऽथ सुखार्जिका ।
सुवर्चिका सुवर्चोऽथ सुखवर्चः स एव च ॥१॥'
[धन्वन्तरिनिघण्टुः, शतपुष्पादिर्द्वितीयो वर्गः, श्लो-२०] इति
धन्वन्तरिभेदेनाऽऽह । ४ योगं वहति योगवाही । ५ सुष्ठु
वर्चते सुवर्चिका । ण्वुल्, टाप्, 'प्रत्ययस्थात्-७।३।४४॥
इतीत्वम् । पञ्च 'साजी' इति ख्यातायाः ॥१४५॥

भरतान्यैरावतानि विदेहाश्च कुरून् विना ।

वर्षाणि कर्मभूम्यः स्युः

३० १ बिभ्रति धर्म भरतानि । 'डुभृज् धारणपोषणयोः'

(जु.उ.अ.), 'भृंहशीङ् यजिपर्विपच्यमिनमितमिहयि(यै)-
भ्योऽतच्'(उणा-३९०) इत्यतच् । २ इरावतीनां नदीनां
निवासा ऐरावतानि । ३ विदिह्यन्ते विदेहाः । पञ्चभरत-
पञ्चैरावतपञ्चविदेहानां कुरून् विना नामैकं कर्मभूम्यः ।
'कृदिकारादक्तिनः'(गणसू-४।१।४५॥) इति भूमिशब्दाद्
डीष् । तत्रैकं जम्बूद्वीपे, द्वे धातकीखण्डे, द्वे च पुष्कर-
वरद्वीपार्धे इति पञ्च भरतानि । एवं भरतस्थानिकमेण
ऐरावतान्यपि पञ्च । चः समुच्चये । विदेहा अपि पञ्च, ते
च विदेहाः द्विविधाः, पूर्वेऽपरे च । कुरून् विनेति, देव-
कुरूनुत्तरकुरूंश्च वर्जयित्वेत्यर्थः । तेषां हि युगमोत्पत्तिहेतुत्वेन ४०
कर्मभूमित्वम् । कर्मणां शुभाशुभानामुपार्जनभूम्यः कर्म-
भूम्यः । वर्षाणि द्वीपांशाः कर्मभूम्यः स्युरित्यन्वयः ॥

शेषाणि फलभूमयः ॥१४६॥

१ शेषाणीति हैमवतः हरिवर्षः रम्यकैः रण्य(हैरण्य)-
वतानि ४ चत्वारि वर्षाणि जम्बूद्वीपे, एतन्नामान्येव द्विगुणानि
धातकीखण्डे, पुष्करवरद्वीपार्धे च, एवं च विंशतिवर्षाणि
देवकुरूत्तरकुरूरूपविदेहांशदशकसहितानि त्रिंशत् फलभूमयः
स्युरित्यन्वयः । फलभोगाय भूमयः फलभूमयः । त्रिंशद्-
कर्मभूमिनामैकं फलभूमय इति ॥१४६॥

वर्ष वर्षधराद्र्यङ्गम्

५०

१ वृष्यते वर्षम् पुंक्लीबम् । 'वृषु सेचने'(भा.
प.से.), घञ् । २ वर्षधराद्रयो हिमवन्महाहिमवन्निषधनील-
रुक्मिशिखरिणः, एते षड् जम्बूद्वीपे, एतन्नामानो द्विगुणा
धातकीखण्डे, पुष्करवरद्वीपार्धे च, एवं त्रिंशद् वर्षधराद्र्यः,
तैरङ्कयते चिह्नयते तद् वर्षधराद्र्यङ्गम् । वर्ष नाम
द्वीपांशस्तन्नाम्नी द्वे । लौकिकास्तु नववर्षाण्याहुः, यथा-

"भारतं प्रथमं वर्षं ततः किंपुरुषं स्मृतम् ।

हरिवर्षं तथैवान्यन्मेरोर्दक्षिणतो द्विजः ॥१॥

रम्यकं चोत्तरं वर्षं तस्यैवानु हिरण्यम् ।

उत्तराः कुरवश्चैव यथा वै भारतं तथा ॥२॥

६०

१. 'शुध शौचे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. '-र्चिकाः' इति १.३.४.५ ॥ ३. '-कं' इति ५ ॥ ४. ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'षज' इति
मैत्रेयसायणौ ॥ ६. '-न्तीति' इति ५ ॥ ७. 'सुवर्चिका' इति धन्वन्तरिनिघण्टौ, पृ. १०९ ॥ ८. '-लि' इति १.२ ॥ ९. 'धारणादौ' इति १.२,
'धारणपोषणादौ' इति ४.५ ॥ १०. 'भृमृदशियजि-' इत्युणादिगणे ॥ ११. इतोऽग्रे १.३.४.५प्रतिषु 'पञ्च' इति दृश्यते ॥ १२. '-ने' इति ३ ॥
१३. 'वर्षधराद्र्यङ्गं' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ १४. 'पुंक्ली' इति १.२ ॥ १५. '-न्ते' इति ३.४ ॥

[भद्राश्वं पूर्वतो मेरोः केतुमालं तु पश्चिमे।]

नवसाहस्रमेकैकमेतेषां द्विजसत्तम ! ॥३॥

इलावृतं च तन्मध्ये तन्मध्ये मेरुरुत्थितः ॥”

[^१]इति । भारतवर्षार्थस्त्वेवं बार्हस्पते(-पत्ये)-“वनं प्रव्रजतां किल ऋषभनाम्ना नृपेण जम्बूद्वीपोऽयं खण्डशो व्युत्पादितः, तत्राऽस्मदादिगोचरखण्डं भरतनाम्ने पुत्राय दत्तम्”[^२]इति । भरतस्येदं भारतम् ।

“भरताय यतः पित्रा दत्तं प्रव्रजता वनम् ।

तेनेदं भारतं वर्षं प्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः ॥४॥”[^३]

१० इति व्याडिप्रभृतयः । “भारतादीनि वर्षाणि जम्बूद्वीपं नव क्रमात्”[^४]इति वाचस्पतिः । “वर्षं पृथिव्यंशः”[^५]इति स्वामी । “पुनपुंसकयोर्वर्षं जम्बूद्वीपाम्बुवृष्टिषु”[^६]इति रुद्रः । “वर्षोऽस्त्री भारतादौ च जम्बूद्वीपाम्बुवृष्टिषु”[मेदिनीकोशः, षान्तवर्गः, श्रु-२४]इति मेदिनिः । अन्यच्च-
“उत्तरं यत् समुद्रस्य हिमाद्रेश्चैव दक्षिणम् ।
वर्षं तद् भारतं नाम भारती यत्र सन्ततिः ॥५॥”[^७]इति ।

विषयस्तूपवर्तनम् ।

देशो जनपदो नीवृद् राष्ट्रं निर्गश्च मण्डलम् ॥९४७॥

१ विशेषेण सिनोति विषयः । ‘षिञ् बन्धने’ (स्वा.उ.अ.), अच् । “‘शीङ् स्वप्ने’(अ.आ.से.), २० ग्रहादिपाठादणि वृद्ध्यभावे च विषयः”[^८]इति तालव्य-मध्योऽपीति माधवः । २ उपवर्तन्तेऽस्मिन् उपवर्तनम् । ‘वृत्तु वर्तने’(भ्वा.आ.से.), बाहुलकाल्ल्युट् । “उपा-वर्तनम्”[^९]इति कात्यः । ३ दिश्यतेऽत्र देशः । ‘दिश अतिसर्जने’(तु.उ.अ.), ‘हलश्च’३।३।१२१॥ इति घञ् । “दिश्यते देशः”[अम.क्षीर.२।१।९॥]इति भट्टः । “दिशति तमिति देशः, ‘अकर्तरि च कारके-’३।३।१९॥ कर्मणि घञि”[मा.धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-३]इति माधवः । ४ जनैः पद्यते गम्यतेऽत्रेति जनपदः । ‘पद गतौ’(चु.आ. अ.), ‘पुंसि संज्ञायाम्-’३।३।११८॥ इति घः । जनानां ३० पदं स्थानं स्थितिरत्रेति वा । पुंस्त्वं लोकात् । ५ नियमेना-

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः स्वोपज्ञटीकातः ४।९४७॥, पृ.२०९॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।९४७॥, पृ.२०९॥, अत्र टीकासर्वस्वव्याख्या-“तथा च विष्णुपुराणं-

“जम्बूप्लक्षाद्वौ द्वीपौ शाल्मलिश्चापरो द्विज ! ।

कुशः क्रौञ्चस्तथा शाकः पुष्करश्चैव सप्तमः ॥

एते द्वीपाः समुद्रैस्तु सप्त सप्तभिरावृताः ।

लवणेश्वसुरासर्पिर्दधिदुग्धजलैः समम् ॥

जम्बूद्वीपः समस्तानामेतेषां मध्यमास्थितः ।

तस्यापि मेरुर्मेत्रेय ! मध्ये कनकपर्वतः ॥

हिमवान् हेमकूटश्च निषधस्तस्य दक्षिणे ।

नीलः श्वेतश्च शृङ्गी च उत्तरे वर्षपर्वताः ॥

भारतं प्रथमं वर्षं तस्यैवानु हिरण्यमम् ।

उत्तराः कुरवश्चैव यथा वै भारतं तथा ॥

नवसाहस्रमेकैकमेतेषां द्विजसत्तम ! ।

इलावृतं तु तन्मध्ये सौवर्णो मेरुरुच्छ्रितः ॥

मेरोश्चतुर्दिशं तत्र नवसाहस्रविस्तृतम् ।

इलावृतं महाभाग ! चत्वारश्चात्र पर्वताः ॥

मेरोः पूर्वेण भद्राश्वं केतुमालं च पश्चिमे ।”

इति । तत्रायं लोकः समुद्रस्योत्तरे कुले हिमालयस्य दक्षिणे भारतं वर्षम् । भरतस्येदं भारतं । ‘तस्येदम्’(४.३.१२०)इत्यण् ।” (भा-२, २।१।६॥, पृ.७॥)इति ॥ ३. ‘-जिता’ इति३.४॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-६, पृ.८॥ ५. ‘भ-’ इति३.५॥ ६. ‘जम्बु-’ इति२॥ ७. क्षीरस्वामिकृतामरकोषटीकायां नोपलभ्यते ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-६, पृ.८-९॥, रामाश्रमो२।१।६॥, पृ.१४४॥, तयोः ‘-द्वीपाम्बु-’ इत्यस्य स्थाने ‘-द्वीपाब्द-’ इति दृश्यते ॥ ९. ‘-द्वीपाब्द-’ इति२, मुद्रितमेदिनीकोशे च ॥ १०. माधवीयधातुवृत्तौ तु सायणो विशयीशब्दमुद्गृह्य- “विशयी देशविशेषः-‘विशयी देशे’ इति ग्रहादिपाठाणिनिः, वृद्ध्यभावश्च”[अदादिगणः, धातुसं-२६, पृ.३३९]इत्याह ॥ ११. ‘भावः’ इति५॥ १२. द्र. अम.क्षीर.२।१।९॥, पृ.७॥, स्वोपज्ञटीका ४।९४७॥, पृ.२१०॥ १३. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘तु’ इति दृश्यते ॥ १४. ‘भट्टिः’ इति१॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-८, पृ.११॥ १५. ‘घञ्’ इति मा.धातुवृत्तौ, पृ.४६०॥

ऽवश्यतया नियतं वर्तन्ते वसन्ति जना अत्रेति नीवृत् ।
 पुंसि बाहुलकात्, सम्पदादित्वात्, 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते'
 ३।२।१७८॥ इति वा अधिकरणे क्तिप्, 'वृत्तु वर्तने' (भा.
 आ.से.), 'नहिवृत्तिवृषिव्यधि-' ६।३।११६॥ इत्यादिना दीर्घ-
 त्वम् । स्त्रीलिङ्गः, तकारान्तः, नीवृत्तौ, नीवृत्तः इत्यादि-
 रूपाणि । क्षीरस्वामी तु-“नीवृज्जनपदशब्दौ देशनाम्नी, नियतं
 वर्तन्तेऽस्मिन्निति, नीवृत्तशब्दं च पुंसि देशो विषय
 उपवर्तनमित्येते त्रयः स्थानमात्रपर्यायाः” [३] इति व्याख्यत् ।
 ६ गजते राष्ट्रम् । 'राजृ दीप्तौ' (भा.उ.से.), '-ष्टन्' (उणा-
 १० ५९८) इति ष्टन् 'ब्रह्मभस्ज-' ८।२।३६॥ इति षत्वम्, 'ति-
 तुत्र-' ७।२।९॥ इतीप्तिषेधः । ७ निर्गम्यतेऽस्मिन्निति निर्गः ।
 'गम्लृ गतौ' (भा.प.अ.), 'निरो देशे' ( ) इति साधुः ।
 ८ मण्ड्यते मण्डलम्, त्रिलिङ्गः । 'मडि भूषायाम्' (भा.-
 प.से.), 'वृषादिभ्यः कलच्' (उणा-१०६) । अमरस्तु-“नि-
 वृज्जनपदो देशविषयौ तूपवर्तनम्” [अमरकोषः २।१।८॥]
 इति पृथगाह । अष्टौ सामान्यतो देशस्य ॥९४७॥

अथ विशेषत आह-

आर्यावर्तो जन्मभूमिर्जिनचक्र्यर्धचक्रिणाम् ।

पुण्यभूराचारवेदी मध्यं विन्ध्यहिमाऽगयोः ॥९४८॥

२० १ आर्याः साधवो वर्तन्तेऽत्र आर्यावर्तः । 'वृत्तु
 वर्तने' (भा.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ्, 'अन्येषा-
 मपि-' ६।३।१३७॥ इति दीर्घः । आर्या आवर्तन्तेऽत्रेति वा ।
 जिना अवसर्पिण्यामृषभादयश्चतुर्विंशतिः, चक्रिणो भरतादयो
 द्वादश, अर्धचक्रिणस्त्रिपृष्ठादयोऽश्वग्रीवादयश्च नव, साह-
 चर्यादचलादयो बलदेवा नव, तेषां जन्मभूमिः । २ पुण्यस्य
 भूः पुण्यभूः । पुण्या वा भूः पुण्यभूः । ३ आचारस्य
 वेदीव आचारवेदी । विन्ध्यहिमाऽगयोर्विन्ध्याद्रिहिमाद्रयोर्मध्यं
 मध्यभागः आर्यावर्त इत्यन्वयः । यद्व्याडिः-

“आसमुद्राच्च वै पूर्वादासमुद्राच्च पश्चिमात् ।
 हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यमार्यावर्तं विदुर्बुधाः ॥१॥” [३] इति । ३०
 आर्यावर्तः पुंसि, द्वौ स्त्रीलिङ्गौ । त्रीणि आर्यदेशस्य ॥९४८॥

गङ्गायमुनयोर्मध्यमन्तर्वेदिः समस्थली ।

१ (गङ्गाया यमुनायाश्च) नद्योर्मध्यं मध्यभूमिः,
 अन्तर्मध्ये वेदिरिव अन्तर्वेदिः । २ समा चाऽसौ
 स्थली च समस्थली । द्वे गङ्गायमुनयोर्मध्यभूमिदेशस्य ॥

ब्रह्मावर्तः सरस्वत्या दृषद्वत्याश्च मध्यतः ॥९४९॥

१ सरस्वत्या दृषद्वत्याश्च नद्या मध्यभूमिदेशनामैकं
 ब्रह्मावर्तः । ब्रह्माणो ब्राह्मणा आवर्तन्तेऽत्र ब्रह्मावर्तः ।
 'मध्यतः' इति सप्तम्यर्थे तसिल, तेन सरस्वतीदृष-
 द्वत्योर्मध्ये इत्यर्थः ॥९४९॥ ४०

ब्रह्मवेदिः कुरुक्षेत्रे पञ्चरामहृदान्तरम् ।

१ कुरुक्षेत्रे पञ्चानां रामहृदानां मध्यगतप्रदेशनामैकं
 ब्रह्माणो वेदिः ब्रह्मवेदिः, स्त्रियाम् ॥

धर्मक्षेत्रं कुरुक्षेत्रं द्वादशयोजनावधि ॥९५०॥

१ धर्मस्य क्षेत्रं धर्मक्षेत्रम् । २ कुरुक्षेत्रे क्षियन्ति
 स्म कुरुक्षेत्रम् । तच्च द्वादशयोजनावधि भवति । द्वे
 कुरुक्षेत्रस्य ॥९५०॥

हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं यत् प्राग्विनशनादपि ।

प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः स मध्यमः ॥९५१॥

१-२ उत्तरस्यां हिमवान् पर्वतः, दक्षिणस्यां विन्ध्य- ५०
 पर्वतः, तयोर्मध्यम्, विनशनो नाम [सरस्वत्याः अन्त-
 र्धानदेशः], तस्मात् प्राक्, प्रयागः गङ्गायमुनयोः सङ्गमः,
 तस्मात् प्रत्यगेव, एतानवधीकृत्य यो देशः, नाऽत्युत्कृष्टो नाऽ-
 प्यनुत्कृष्ट इत्यर्थः, स मध्यदेशः, तन्नाम्नी द्वे मध्यदेशः,
 मध्यमः इति ॥९५१॥

१. 'वर्तते' इति १.५॥ २. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ ३. 'व्याख्यानात्' इति ४॥ ४. 'निर्गमः' इति ३.४.५॥ ५.
 "निर्गच्छन्त्यत्रेति निर्गो देशः- 'निसो देशे' इति डः । देशादन्यत्र निर्गमनम् इति ल्युङ् भवति ॥" इति मा.धातुवृत्तिः, भा.दिः, धातुसं-
 ७०२, पृ.२७८॥ ६. 'वृषादिभ्यश्चित्' इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ ७. '-न्येन' इति ३॥ ८. इतोऽग्रे १प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ ९.
 'चासौ' इति ३॥ १०. 'मध्यमः' इति ३॥ ११. '-ध्ये' इति १॥ १२. तुलनीया मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-२२॥ १३. द्र.
 स्वोपज्ञटीका ४।९४८॥, पृ.२१०॥ १४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १प्रतौ 'गङ्गायमुनयोः' इति दृश्यते ॥ १५. 'अन्तयोः' इति १॥ १६.
 '-मध्ये भूमिप्रदेशस्य' इति १॥ १७. 'ब्रह्म-' इति १.३॥ १८. 'पञ्च-' इति १॥ १९. 'प्रयोगः' इति ४.५॥ २०. 'एव' इति २.३.४.५प्रतिषु
 नास्ति ॥ २१. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'स' इति दृश्यते ॥

देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्यो नदीं यावच्छरावतीम् ।

१ पूर्वदक्षिणदेशनामैकं प्राच्यः । 'द्युप्राग-
प्रागुदक्प्रतीचो यत्' ४।२।१०१ ॥ । शरावतीं नदीं यावत्,
प्राग्दक्षिणः प्राक्सहचरितो दक्षिणो देशः प्राच्य इत्यन्वयः ।
शरावत्याः नद्याः पूर्वोत्तरेण वहन्त्या देशः पूर्वतो दक्षिण-
तश्च प्राच्य उच्यत इत्यर्थः ॥

पश्चिमोत्तरस्तूदीच्यः

१ शरावत्या अवधे[ः] पश्चिमेन सहचरित उत्तरो
देशः पश्चिमोत्तर उदीच्यः उच्यत इत्यन्वयः । यदुक्तं

१० काशिकायाम्-

“प्रागुदञ्चौ विभजते हंसाः(हंसः) क्षीरोदके यथा ।
विदुषां शब्दसिद्ध्यर्थं सा नः पातु शरावती ॥१॥”
[काशिका १।१।७५ ॥] । पश्चिमोत्तरदेशनामैकं उदीच्य इति ॥

प्रत्यन्तो म्लेच्छमण्डलः ॥१५२॥

१ म्लेच्छानां मण्डलो देशः म्लेच्छमण्डलस्तत्रा-
मैकं प्रत्यन्तः इति । प्रतिगतोऽन्तो भोटादिदेशः प्रत्यन्तः,
शिष्टाचाररहितः, कामरूपवङ्गादिर्लेच्छः । उक्तं च-
“चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानं यस्मिन् देशे न विद्यते ।

तत् म्लेच्छमण्डलं प्राहुरार्यावर्तमतः परम् ॥१॥”[^५]

२० इति ॥१५२॥

पाण्डूदक्कृष्णतो भूमः पाण्डूदक्कृष्णमृत्तिके ।

१-३ पाण्डूदक्कृष्णशब्देभ्यो भूमशब्दो योज्यः । १
पाण्डुभूमिरत्र पाण्डुभूमः । १ उदीची भूमिरत्र उदग्भूमः ।
१ कृष्णा भूमिरत्र कृष्णभूमः । सर्वत्र 'कृष्णोदक्-
पाण्डुसङ्ख्या[पूर्वा]या भूमेरजिष्यते'(वा-५।४।७५ ॥)
इत्यच्, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ । पाण्डुमृत्तिकायुक्तदेश-
नामैकं पाण्डुभूमः, उदक्मृत्तिकायुक्तदेशनामैकं उदग्भूमः,
कृष्णमृत्तिकायुक्तदेशनामैकं कृष्णभूमः । १-३ पाण्डूदक्-
कृष्णशब्देभ्यो मृत्तिकाशब्दो योज्यते । १ पाण्डुमृत्तिका

३० यत्र स पाण्डुमृत्तिकाः । १ उदीची मृत्तिका यत्र स

उदग्मृत्तिकः । १ कृष्णा मृत्तिका यत्र देशे स कृष्णा-
मृत्तिकः । हलायुधस्तु-“पाण्डुभूमस्तथा प्रोक्त उदग्भूमश्च
पण्डितैः”[हलायुधकोशः २।१६० ॥]इति । “पाण्डुमृदुके द्वौ”
[ ]इति तट्टीका च । पाण्डुभूम उदग्भूम इत्येतावेकार्थावाह ॥

जङ्गलो निर्जलः

१ जायन्ते स्थलान्यत्र जङ्गलः, स्थलप्रायः । 'जनी
प्रादुर्भावे'(दि.आ.से.), '[ऋ]जनेर्गोऽन्तश्च'(हैमोणा-४६७)
इत्यलः । प्रज्ञाद्यणि जाङ्गलोऽपि । २ निर्गतं जलमस्मादिति
निर्जलः । द्वे निर्जलस्थानस्य । 'थली' इति भाषा ॥

अनूपोऽम्बुमान्

४०

१ अनुगता आपो यत्र स अनूपः । 'ऋक्पूर-
ब्धूः पथामानक्षे' ५।४।७४ ॥ इत्यप्रत्ययः, 'ऊदनोर्देशे' ६।३।-
९८ ॥ । अम्बु विद्यते यस्य, यस्मिन् वा अम्बुमान् ।
'तदस्यास्ति'-५।२।९४ ॥ इति मतुप् । एकं सजलस्थानस्य ॥

कच्छस्तु तद्विधः ॥१५३॥

१ तद्विधोऽनूपप्रायः सजलो नद्यादेरुपान्तो देशः
कच्छः । कं जलं छ्यति परिछिनत्ति कच्छः । 'छो छेदने'
(दि.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ । केन जलेन
छाद्यत इति छदेरनित्यण्यन्ताद् 'अन्येभ्योऽपि(-ष्वपि)-'
३।२।१०१ ॥ इति डः, पूर्वस्य तुकि कच्छ इति वा, पुंस्त्वौ । ५०
“[अनूपप्रायं] कच्छम्”[^{१३}]इति तु माला । “कच्छमनूपम्”
[^{१३}]इति वोपालितः । “स्त्रियां कच्छेत्यपीत्यप्रमाणम्”
[^{१३}]इति पञ्जिका ॥१५३॥

कुमुदान् कुमुदावासः

१ कुमुदानि सन्त्यत्र, कुमुदानां निवासो वा
कुमुदान् । 'तदस्मिन्नस्तीति देशे तत्राम्नि' ४।२।६७ ॥,
'कुमुदनडवेतसेभ्यो ङ्मतुप्' ४।२।८७ ॥ चातुरर्थिकः, 'मादु-
पधायाश्च'-८।२।९ ॥ इति वत्वम् । “कुमुदं च कुमु-
च्चापि(कुमुदं कुमुदश्चापि)”[शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-३४

१. 'पूर्वणे-' इति १॥ २. ४.५ प्रत्योर्नास्ति ॥ ३. '-लम्' इति ५॥ ४. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-
२, २।१।७॥, पृ.९॥ तत्र- “म्लेच्छदेशः स विज्ञेय आर्यावर्तस्ततः परम्” इत्युत्तरार्धे दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-७,
पृ.१०॥, रामाश्रमी २।१।७॥, पृ.१४४॥, तयोः 'तत् म्लेच्छमण्डलं' इत्यस्य स्थाने 'तं म्लेच्छविषयं' इति दृश्यते ॥ ६. '-चा' इति ४.५ ॥
७. 'पाण्डुम्-' इति २.३ ॥ ८. इतोऽग्रे ४ प्रतौ 'अनुप्राप्ता' इति दृश्यते ॥ ९. १.२.३ प्रतिसु नास्ति ॥ १०. 'इत्यपः' इति ३॥ ११. 'छिनत्ति'
इति ४॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, श्लो-१०, पृ.१४॥ १३. इतोऽग्रे २ प्रतौ 'ङित् प्रत्यय इत्यर्थः' इति दृश्यते ॥

(३५)] इति शब्दप्रभेदोक्तेः कुमुदशब्दाद् वा मतुप् ।
कुमुदावासः कुमुदप्रायः, रात्रिविकाशिकमलयुक्तस्थान-
मित्यर्थः, तस्यैकम् ॥

वेतस्वान् भूरिवेतसः ।

१ वेतसाः सन्त्यत्र वेतस्वान् । 'कुमुदनडवेत-
सेभ्यो ङ्मतुप्' ४।२।८७ ॥ । भूरयो वेतसाः सन्त्यत्र भूरि-
वेतसः । एकं बहुवेतसयुक्तस्थानस्य ॥

नडप्रायो नडकीयो नड्वांश्च नड्वलश्च सः ॥९५४॥

१ नडप्रायः, नडबहुल इत्यर्थः । २ नडाः सन्त्यत्र
१० नडकीयः । 'नडादीनां कुक् च' ४।२।९१ ॥ इति छः । ३
नडाः सन्त्यत्र नड्वान् । 'कुमुदनडवेतसो ङ्मतुप्' ४।२।
८७ ॥ इति ङ्मतुप्, डित्त्वाट्टिलोपः, 'झयः' ८।२।१० ॥ इति
वत्वम् । ४ नडाः सन्त्यत्र नड्वलः । 'नडशादाङ् इव-
लच्' ४।२।८८ ॥ इति इवलच्, डित्त्वाट्टिलोपः । नड्वान्,
नड्वल एतौ द्वौ तृतीयवर्गतृतीयदन्त्यौष्ठमध्यौ । चत्वारि
नलतृणयुक्तस्थानस्य ॥ ९५४ ॥

शाद्वलः शादहरिते

१ शादाः सन्त्यत्र शाद्वलः, चतुर्थवर्गतृतीय-
दन्त्यौष्ठमध्यः । 'शद्ल् शातने' (भ्वा.तु.प.अ.), ज्वला-
२० दिक्वाष्णः । "शादः" [ ] इति सर्वधरः । "शीयतेऽस्मिन्
शादः" [अम.क्षीर.२।१।११ ॥] इति भट्टः । यत् शाश्वतः-
"शष्पकर्मयोः शादः" [शाश्वतकोशः, श्लो-६६१] इति ।
"शादैः कृत्वा हरितो देशः शाद्वलः । 'नडशादाङ् इव-
लच्' ४।२।८८ ॥ इति तु शष्पवाचिन एव, नान्यतोऽनभि-
धानात्" [ ] इति सर्वानन्दः । "न हि कोटरसंस्थेऽग्नौ
तरुर्भवति शाद्वलः" [ ] इति लक्ष्यम् । शादेन शष्पेण हरितो
नीलः शादहरितः, तत्र । एकं बालतृणयुक्तस्थानस्य ॥

देशो नद्यम्बुजीवनः ।

स्यान्नदीमातृकः

१ नद्यम्बुभ्यो जीवनं वृत्तिरत्र नद्यम्बुजीवनः, तत्र ३०
हि नद्यम्बुभ्यः सस्यनिष्पत्तिः । नदी माताऽस्य नदी-
मातृकः, नद्यम्बुजातसस्यवर्धितत्वात् । 'नद्युतश्च' ५।४।-
१५३ ॥ इति कप् । "नद्यम्बुजीवनो देशो नदीमातृक उच्यते"
[हलायुधकोशः २।१६१ ॥] इति हलायुधः । एकं नदी-
जलनिष्पन्नधान्यसंवर्धितदेशस्य ॥

देवमातृको वृष्टिजीवनः ॥९५५॥

१ देवो मेघो माताऽस्येति देवमातृकः । 'नद्यु-
तश्च' ५।४।१५३ ॥ इति कप् । "देवो मेघे सुरे राज्ञि"
[मेदिनीकोशः, वान्तवर्गः, श्लो-१२] इति मेदिनिः । वृष्टि-
वर्षणं जीवनं वृत्तिरत्र वृष्टिजीवनः । अनूपाद्या देव- ४०
मातृकान्ता वाच्यलिङ्गास्तद्युक्तस्थानपर्यायाश्च ज्ञेयाः । एकं
वृष्ट्यम्बुजीवनसम्पन्नस्य पालितदेशस्य ॥९५५॥

प्राग्य्योतिषाः कामरूपाः

१ सार्द्धपञ्चभिः प्राग्य्योतिषमत्र प्राग्य्योतिषाः ।
२ कामतो रूपमत्र कामरूपाः । "प्राग्य्योतिष" काम-
रूपम्" [ ] इति क्षीरस्वामी । द्वे कामरूपदेशस्य ॥

मालवाः स्युरवन्तयः ।

१ मलन्ते धारयन्ति बहुजनानिति मालवाः । 'मल-
मल्ल धारणे' (भ्वा.आ.से.), 'मलेर्णिच्' ( ) इति 'णिदव-
प्रत्ययः । २ अव्यन्ते रक्ष्यन्ते अवन्तयः, पुंसि । 'अव ५०
रक्षणादौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादर्तिः । द्वे मालवदेशस्य ॥

त्रैपुरास्तु डाहलाः स्युश्चैद्यास्ते चेदयश्च ते ॥९५६॥

१ त्रिपुर्या नगर्या अदूरभवाः त्रैपुराः । 'अदूर-
भवश्च' ४।२।७० ॥ इत्यण् । २ दहन्ते डाहलाः, पृषो-
दरादिः । ईश्वरेण [हि] ते त्रिपुरदहनेन दग्धाः । ३ चेदय
एव चैद्याः । स्वार्थे ष्यञ् । छेद्यन्ते चेदयः । 'छेदत्क्
छेदने' ( ), पृषोदरादित्वात्, इकारान्तो हरिवत् । चत्वारि
त्रिवेदीदेशस्य । 'डाहला' इति भाषा ॥९५६॥

१. 'कुमुच्छब्दाद्' इति २.३.४.५ ॥ २. '-विकासि-' इति २.३ ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २।१।१० ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-२, भूमिवर्गः, श्लो-९, पृ.१३ ॥ ५. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-२, भूमिवर्गः, श्लो-९, पृ.१३, तत्र-"शादैर्हरिते देशे 'शाद्वलः' । नड्वलवङ् इवलच् (पा० ४।२।८८ ॥, ६।४।१४३ ॥) । "स च शष्प-वाचिन एव, नान्यतः । अभिधानाद्" इति सर्वानन्दः" इति दृश्यते ॥ ७. द्र. अम.क्षीर. २।१।११ ॥, पृ.७२ ॥, स्वोपज्ञटीका ४।९५५ ॥, पृ.२११ ॥ ८. '-युक्तस्य' इति ४ ॥ ९. '-विनः' इति १ ॥ १०. '-षां' इति ५ ॥ ११. मूलं मृग्यम् ॥ १२. 'णिदवप्र-' इति १ ॥ १३. '-दतिः' इति ४ ॥ १४. 'अदूरे' इति ३.४.५ ॥ १५. '-दरात्' इति १ ॥

वङ्गास्तु हरिकेलीयाः

१ वङ्गगन्ति वङ्गाः । 'वगि गतौ' (भ्वा.प.से.), अच् । वङ्ग्यन्त इति वा, घञ् । हरिकेलौ भवा हरिकेलीयाः, छप्रत्ययः । एकं हरिकेलीयदेशस्य ॥

अङ्गाश्चम्पोपलक्षिताः ।

१ अङ्गन्ति अङ्गाः । 'अगि गतौ' (भ्वा.प.से.), अच् । चम्पया उपलक्षिताश्चम्पोपलक्षिताः । एकमङ्गदेशस्य ॥

साल्वास्तु कारकुक्षीयाः

१ सलन्ति साल्वाः, दन्त्यद्वितीयस्वरादिः ।
१० 'सल(षल) गतौ' (भ्वा.प.से.), 'सलेर्णिङ्' (उणा-५१०) इति वः । णित्वाभावपक्षे सल्वा इत्याद्यस्वरादिरपि । २ करकुक्षेरिमे कारकुक्षीयाः । 'वृद्धाच्छः' ४।२।११४ ॥ । द्वे कारकुक्षीयदेशस्य ॥

मरवस्तु दशेरकाः ॥९५७॥

१ म्रियते तृषा एष्विति मरवः, पुंसि । 'मृङ् प्राणत्यागे' (तु.आ.अ.), 'भृमृशीतृचरित्सरि[त]नि[धनि]मिम-स्जिभ्यः उः' (उणा-७) इत्युः । २ दशन्ते (दशन्ति) दशेराः, 'दंश दशने' (भ्वा.प.अ.), 'पतिकठि-' (उणा-५८) इत्येरक्, स्वार्थे कनि दशेरकाः । द्वे मरुदेशस्य ॥९५७॥

२० जालन्धरस्त्रिगर्ताः स्युः

१ जालं धारयन्ति जालन्धराः । 'धृञ् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), 'धारेर्ध च (-धर्च)' (हैमसू-५।१।११३ ॥) इति खः । २ तिस्रो गर्ता अत्र त्रिगर्ताः । द्वे जालन्धरदेशस्य ॥

तायिकास्तर्जिकाभिधाः ।

१ तायन्ते तायिकाः । २ तर्जयन्ति तर्जिकाः । 'तायु सन्तानपालनयोः' (भ्वा.आ.से.), 'तर्ज भर्त्सने' (चु.-आ.से.), उभयत्र बाहुलकादिकन् । द्वे तायिकदेशस्य ॥

कश्मीरास्तु माधुमताः सारस्वता विकर्णिकाः

॥९५८॥

१ कश्नन्ति कश्मीराः, आदिस्वरादिः । 'कश ३०

शब्दे' ( ), तालव्यान्तः, 'कशेर्मुक्' (मुट्) च' (उणा-४७२) इतीरन् । २ मधुमत्या निर्वृत्ता माधुमताः । 'तेन निर्वृत्तम्' ४।२।६८ ॥ इति चातुरर्थिकोऽण् । ३ सरस्वती देवता एषा सारस्वताः । 'साऽस्य देवता' ४।२।२४ ॥ इत्यण् । ४ विशिष्टाः कर्णिका अत्र विकर्णिकाः । चत्वारि कश्मीरदेशस्य ॥९५८॥

वाहीकाष्टक्कनामानः

१ वहन्ति वाहीकाः । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'वहेर्वृद्धिश्च' ( ) इतीकन् । २ तङ्कन्ति टक्काः । 'तकि दौःस्थ्ये' (भ्वा.प.से.), 'निष्कतुरुष्क-' (हैमोणा-६०७) इति ४० कप्रत्यये साधुः । द्वे 'टाकदेश' इति ख्यातस्य ॥

वाल्हीका वाल्हिकाह्वयाः ।

१ वहन्ते वाल्हीकाः, अन्तस्थातृतीयोष्मचतुर्थ-तुर्यस्वरमध्यः । 'सृणीकास्तीक-' (हैमोणा-५०) इति ईक-प्रत्यये निपात्यते । २ वहन्ते वाल्हः । 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन्, बाहुलकाद् दीर्घत्वे वाल्हयः, स्वार्थे कनि वाल्हिकाः । द्वे वालहीकदेशस्य ॥

तुरुष्कास्तु शाखयः स्युः

१ तूर्यन्ते तुरुष्काः, द्विपञ्चमस्वरो मूर्धन्यक-वर्गाद्यान्तश्च । 'तूरी त्वराहिंसनयोः' (दि.आ.से.), 'निष्क- ५० तुरुष्क-' (हैमोणा-२६) इति के निपात्यते । २ शाखन्ति शाखयः । 'शाखु श्वाखु व्याप्तौ' (भ्वा.प.से.), भ्वादौ तालव्यादी, पृषोदरादित्वाद् दन्त्यादित्वं साधुत्वं च । द्वे तुरुष्कदेशस्य । 'साखिदेश' इति भाषा ॥

कारूषास्तु वृहदगृहाः ॥९५९॥

१ कुर्वन्ते कारूषाः । ऊषनि साधुः । २ वृहन्ति गृहाणि एषु वृहदगृहाः । द्वे कारूषदेशस्य ॥९५९॥

लम्पाकास्तु मुरण्डाः स्युः

१. '-दन्त्यस्वरादिः' इति३, 'द्वितीयदन्त्यस्वरादिः' इति४॥ २. 'णित्वाभावे' इति४॥ ३. 'एकं' इति१.२.३॥ ४. 'तृषया' इति३.५॥ ५. 'यति' इति३॥ ६. ४प्रतौ नास्ति ॥ ७. 'का-' इति१॥ ८. '-ञ्' इति५॥ ९. '-त्या' इति४॥ १०. 'का-' इति१.५॥ ११. क्षीरतरङ्गिण्यादौ कृच्छ्रजीवनार्थकतकिभ्रातुर्दृश्यते ॥ १२. 'निपात्यते' इति१॥ १३. '-घन्तश्च' इति१.४॥ १४. 'गतिस्वरणहिंसनयोः' इति स्वामिसायणौ, 'त्वरणहिंसयोः' इति मैत्रेयः ॥ १५. 'साधुः' इति४॥ १६. 'श्रृष्टु' इति१.३॥ १७. 'कुर्वते' इति१.२॥ १८. 'उ-' इति१.३॥

१ लम्पन्ति लम्पाकाः । 'बलाकादयश्च' (उणा-४५४) इत्याकनि साधुः । २ मोदन्ते^१ मुरण्डाः । 'पिचण्ड-' (हैमोणा-१७६) इत्यण्डनि साधुः । द्वे लम्पाकदेशस्य ॥

सौवीरास्तु कुमालकाः ।

१ सुवीराणामिमे सौवीराः । 'तस्येदम्' ४।३।-१२० ॥ इत्यण् । २ कुं पृथ्वीं मलन्ते^३ कुमालाः । 'मल मल्ल धारणे' (भ्वा.आ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥, स्वार्थे कर्णि कुमालकाः । द्वे सुवीरदेशस्य ॥

प्रत्यग्रथास्त्वहिच्छत्राः

१० १ प्रत्यग् रथा अत्र सन्तीति प्रत्यग्रथाः । अर्श-आदित्वादच् । २ अहिच्छत्रमस्त्येष्विति अहिच्छत्राः । 'अर्शआदिभ्योऽच्' ५।२।१२७ ॥ । द्वे अहिच्छत्रदेशस्य ॥

कीकटा मगधाह्वयाः ॥९६०॥

१ ककन्ते^४ कीकटाः । 'ककि गतौ' (भ्वा.-आ.से.), 'कपटकीकटा-' (हैमोणा-१४४) इत्यादिनाऽट् निपात्यते । २ मङ्गन्ति शोभां मगधाः । 'मगि गतौ' (भ्वा.प.से.), 'मङ्गेर्नलुक्' च- (हैमोणा-२५३) इत्यधः । द्वे मगधदेशस्य ॥९६०॥

ओण्ड्राः केरलपर्यायाः

२० १ ओणन्ति ओण्ड्राः । 'ओण् अपनयने' (भ्वा.प.से.), रनि प्रत्यये षूषोदरादित्वात् साधुः । त्रयो-दशस्वरादिः, टवर्गातृतीयरेफान्तश्च । २ किरन्ति केरलाः । 'कृ विक्रमे' (तु.प.से.), 'मुरलोरल-' (हैमोणा-४७४) इत्यले निपात्यते । केरलाः पर्यायो नामान्तरं येषां ते केरल-पर्यायाः । द्वे उडीयादेशस्य ॥

कुन्तला उपहालकाः ।

१ कुणन्ति कुन्तलाः । 'कुण शब्दोपकरणयोः' (तु.प.से.), 'मुरल-' (हैमोणा-४७४) इत्यले निपात्यते । २ उप समीपे हालो येषामुपहालाः, त एव उपहालकाः । ३० द्वे कुन्तलदेशस्य ।

अत्र प्राग्योतिषमालवरचेदि३वङ्गाऽ४ङ्ग५मगधाः६ प्राच्याः, मरवः सात्वाश्च^७ प्रतीच्याः, जालन्धर१तायिक२-कश्मीर३वाहीक४वाल्हीक^५५तुरुष्क६कारुष७लम्पाक८-सौवीर९प्रत्यग्रथा१० उदीच्याः, औण्ड्राः कुन्तलाश्चाऽपाच्या इति । एते^{११} प्राग्योतिषादयः सर्वेऽपि पुंसि बहुवचनान्ताश्च ॥ ग्रामस्तु वसथः सं-नि-प्रति-पर्युपतः परः ॥९६१॥

१ ग्रसति बुद्ध्यादिगुणान्, ग्रस्यते भोगिभिर्वा ग्रामः । 'ग्रस(ग्रसु) अदने' (भ्वा.आ.से.), 'ग्रसतेरा च' (उणा-१४०) इति मन्, अन्तस्य चाऽऽत्वम् । ग्रामयन्ति निवसन्त्यत्र, 'ग्राम कूटनिकेतने' (चु.उ.से.), चौरादिकः, ४० ततः 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११८ ॥ इति घः । गम्यते जनैरेति, घञि, षूषोदरादित्वाद् रेफे वा ग्रामः । विप्रादि-वर्णभेदप्राकारपरिखादिरहितो बहुजनवसतिग्राम इति नगरा-द्धेदोऽस्य । 'करादिगम्यो ग्रामः' [ ] इत्येके । २ संवसन्ति जना अत्रेति संवसथः । 'वस निवासे' (भ्वा.प.अ.), 'उपसर्गे वसोऽर्थः' (उणा-३९६) इति सूत्रेण वसोऽथः । ३-६ एवं निवसथः, प्रतिवसथः, परिवसथः, उपव-सथः । षड् ग्रामस्य ॥९६१॥

पाटकस्तु तदर्धं स्यात्

१ तस्य ग्रामस्याऽर्धे, पाटयति पाटकः । 'पट ५० दीप्तौ च' ( ) इति, चाद् भ्रंशार्थः, गिजन्तः, ण्वुल् । एकं 'पाडा' इति ख्यातस्य ॥

आघाटस्तु घटोऽर्वाधिः ।

अन्तोऽवसानं सीमा च मर्यादाऽपि च सीमनि ॥९६२॥

१ आघट्यते जनैरत्र आघाटः । 'घट चेष्टा-याम्' (भ्वा.आ.से.), अधिकरणे घञ् । २ तिष्ठत्यत्र घटः । 'घटा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), षूषोदरादित्वात् । ३ अवधीयते अवधिः । 'दुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।१२ ॥ । ४ अमत्यनेन अन्तः । ६०

१. 'मोदते' इति ४॥ २. 'पिचि-' इति १.२.५॥ ३. 'मलते' इति ४॥ ४. 'कन्' इति ४॥ ५. 'कङ्कते' इति ४॥ ६. '-टि' इति ४॥ ७. '-मलुक्' इति ३॥ ८. 'प्रा-' इति ४॥ ९. 'का-' इति १॥ १०. 'वाल्हीकवाहीक-' इति ४.५॥ ११. 'एतेऽपि' इति १॥ १२. 'परम्' इति १॥ १३. 'उपसर्गे वसेः' इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम्, 'उपसर्गाद् वसः' (हैमोणा-२३३) इति हैमोणादिगणसूत्रम् ॥ १४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ चुरादौ पटपुटइत्यादिदण्डकोऽयं धातुर्भाषार्थकः, 'भासार्थाः' इत्येके, ये भासार्थाः ते दीप्त्यर्थाः ॥ १५. 'आघा-' इति १.३॥

‘अम्(अम) गतौ’(भ्वा.प.से.), ‘हसिमृगिण्-’(उणा-३६६)
इत्यादिना तन् । ५ अवसीयतेऽनेन अवसानम् । ‘षोऽ-
न्तकर्मणि’(दि.प.अ.), करणे ल्युट्, ‘आदेचः-’६।१।४५ ॥
इत्यात्वम् । ६ सीयते बध्यते सीमा । ‘षिञ् बन्धने’
(स्वा.उ.अ.), ‘सीमन्नामन्(नामन्सीमन्)-’(उणा-५९०)
इत्यादिना साधुः, ‘डाबुभ्याम्-’४।१।१३ ॥ इति डाप् । सीमे,
सीमाः इत्यादि गङ्गावत् ।

‘स सस्यायां च सीमायां मनोहर्या’ मुनेरपि ।

पृथिव्यां पृथुराष्ट्रायां रम्यायां वर्षसंक्षये ॥१॥[ ]इति
१० हरिवंशः । ७ विवादिनां मरि मरणमासमन्ताद् द्यति
खण्डयति मर्यादा । ‘दोऽवखण्डने’(दि.प.अ.), ‘आतः-’
३।२।३ ॥ इति कः । ८ स्यति विवादमिति [सीमा], सीमन्
स्त्रीनिङ्ङः । सीमानां सीमानः इत्यादि । अष्टौ सीमायाः ॥१६२॥

ग्रामसीमा तूपशल्यम्

१ ग्रामस्य सीमा ग्रामसीमा ग्रामान्तः । अन्ते
चिह्नार्थं शल्यप्रक्षेपादुपगतं शल्यं चिह्नरूपकीलकमत्र उप-
शल्यम् । उपशले समीपभ्रमणे साध्विति । ‘तत्र साधुः’
४।४।९८ ॥ इति यत् । अत्र ग्राममुपलक्षणम् । तथा च
माघः-“शल्यो(शैलो)पशल्यनिपतद्रथनेमिधारा-”[शिशु-
२० पालवधम्, सर्गः-५, श्लो-८]इति । अत एव “उप-
कण्ठोपशल्ये” द्वे”[त्रिकाण्डशेषः २।२।७ ॥]इति त्रिकाण्ड-
शेषः । उपशल्यते आशु गम्यतेऽत्रेति वा । ‘शल गतौ’
(भ्वा.प.से.), ‘स्थाच्छामा-’(हैमोणा-३५७)इति यः । एकं
ग्रामसीमायाः ॥

मालं ग्रामान्तराऽटवी ।

१ मल्यते भयमत्रेति मालम् । ‘मल धारणे’
(भ्वा.आ.से.), घञन्तः । कनि मालकोऽपि । पुंक्ली-
बलिङ्गोऽयम् । ग्रामस्यान्तरालेऽटवी ग्रामान्तराऽटवी ।
“सद्यः सीरोत्कर्षणसुरभि क्षेत्रमारुह्यमालम्”[मेघदूतम्,
३० श्लो-१६]इति मेघदूतः । एकं ग्रामान्तरालाटव्याः ॥

पर्यन्तभूः परिसरः स्यात्

१ ग्रामस्य पर्यन्तेषु भूः पर्यन्तभूः । परितः
सरन्ति सञ्चरन्त्यत्र परिसरः । ‘सृ गतौ’(भ्वा.प.अ.),
‘पुंसि संज्ञायाम्-’३।३।११८ ॥ इति घः । एकं ग्राम-
पर्यन्तभूवः । ‘गोइरु’ इति भाषा ॥

कर्मान्तस्तु कर्मभूः ॥१६३॥

१ कर्मणामन्तो निष्पत्तिरत्र कर्मान्तः । कर्मार्थं भूः
कर्मभूः । एकं कार्यार्थभूमेः ॥१६३॥

गोस्थानं गोष्ठम्

१ गवां स्थानं गोस्थानम् । गावस्तिष्ठन्त्यत्र ४०
गोष्ठम्, क्लीबे । शाब्दिकास्तु-“गोष्ठो भूतपूर्वः”[ ]
इति पुंस्यपि प्रयुज्यते । गोपूर्वात् ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’(भ्वा.
प.अ.) अस्माद्धातोः ‘घञर्थे कः’(वा-३।३।५८)इत्यधि-
करणे कः, ‘अम्बाम्बगोभूमिसव्यापद्वित्रिकुश-’८।३।९७ ॥
इत्यादिना षत्वम् । द्वे गवां स्थानस्य ।

गोनामाधिकारं विहायैतयोरत्र कथनं सामान्येन
शयनासनयोः स्थानकमात्रपर्यायत्वाद् गोस्थाननाम्नोः । ब्रजं
गोकुलमेतावपि । “ब्रजं स्याद् गोकुलं गोष्ठम्”[हला-
युधकोशः २।२६२ ॥]इति हलायुधः । “नी(नि)रुद्ध-
वीवधासारप्रसारो गा इव ब्रजम्”[शिशुपालवधम्, सर्गः- ५०
२, श्लो-६४]इति माघः । “सार्गलो द्वारगोवाटं मध्ये
गोस्थानसङ्कुलम्”[ ]इति, “गोष्ठेर्मेघु गोभ्यो वत्सेभ्यो
रक्षौ तदद्वाविमौ शिशू”[ ]इत्युभयं हरिवंशः ॥

एतत्तु गोष्ठीनं भूतपूर्वकम् ।

१ एतत्तु गोष्ठं भूतपूर्वं गोष्ठीनम् इत्यन्वयः ।
यत्र गावः प्राग् आसन् तन्नामैकं गोष्ठीनमिति । ‘गोष्ठात्
खञ् भूतपूर्व’५।२।१८ ॥ इति खञ्, खस्येनादेशः, ‘तद्धि-
तेष्वचामादेः’७।२।११७ ॥ ॥

तदाशितङ्गवीनं स्याद् गावो यत्राऽऽशिताः पुरा

॥१६४॥ ६०

१ यत्र पुरा पूर्वं गावः आशिताः तृप्ताः, तत्-

१. ‘-ऽनेन’ इति ४.५ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ २. ‘षिङ्’ इति २.५, ‘षीञ्’ इति ३ ॥ ३. ‘टप्’ इति ५ ॥ ४. ‘-हरा’ इति १, ‘-हर्या’ इति ३.४.५ ॥ ५. ‘ना’ इति ३ ॥ ६. ‘मरि’ इति १.३ ॥ ७. ‘मा-’ इति ३ ॥ ८. ‘-पादिगतं’ इति १ ॥ ९. ‘-पे’ इति ५ ॥ १०. ‘उवशल्योपकण्ठे’ इति त्रिकाण्डशेषः २।२।७ ॥, पृ. २८१ ॥ ११. ‘इति’ इति ३.४ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ १२. ‘-त्करण-’ इति १, ‘-त्कर्षण-’ इति २.४ ॥ १३. ‘कर्मा-’ इति ५ ॥ १४. ‘नीरुधो’ इति ३.४ ॥ १५. ‘-रां’ इति ३ ॥ १६. ‘सार्गल-’ इति १.२ ॥ १७. ‘गो-’ इति १.४ ॥ १८. ‘खन्’ इति ३ ॥

स्थानम् आशितङ्गवीनम् उच्यते । आशितास्तृप्ता गावो-
ऽस्मिन्निति आशितङ्गवीनम् । 'अषडक्षाशितङ्ग- '५।४।७ ॥
इति स्वार्थे खः, खित्त्वान्मुम् ॥९६४॥

क्षेत्रे तु वप्रः केदारः

१ क्षियन्त्यत्र धान्यानि, क्षीयते हलैर्हिंस्यते वा
क्षेत्रम् । 'क्षि निवासगत्योः' (तु.प.अ.), 'क्षि हिंसायाम्'
(स्वा.प.अ.) वा, 'हुयामा-' (उणा-६०७) इति बाहुलकात्
त्रः । क्षीयते शुष्यते धान्यैरत्रेति वा । '-ष्टन्' (उणा-५९८)
इति ष्टन् । क्लीबेऽयम् । यद्विश्वः- "क्षेत्रं शरीरे केदरे
१० सिद्धस्थानकलत्रयोः" [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-४४]
इति, तत्र । २ उप्यन्ते बीजान्यत्र वप्रः, पुंनपुंसकः । "पुं-
पुंसकयोर्वप्रः" [अमरकोषः २।१९।११॥] इत्यमरः । 'डुवप्
बीजतन्तुसन्ताने' (भ्वा.उ.अ.), 'वृधिवपिभ्यां रन्' (उणा-
१८५) । ३ के जले सति दारणमस्य, के शिरसि दारणाद्
वा केदारः । 'हलदन्तात्- '६।३।९॥ इति सप्तम्यलुक् ।
कद्यते वा केदारः । कदिः सौत्रः, बाहुलकादरनि साधुः,
पुंक्ती । (त्रौणि वप्रस्य । 'क्यारा' इति भाषा) ॥

सेतौ पाल्याऽऽलिसंवराः ।

१ सीयते बध्यते सेतुः, पुंसि । 'षिञ् बन्धने'
२० (स्वा.उ.अ.), 'सितनिगमिमसिसच्यविधाञ्कु शिभ्यस्तुन्'
(उणा-६७) । सिन्धन्ति बध्नन्त्येनं वा, तत्र । २ पलति
पालिः । 'पल संवरणे' ( ), 'कृशृकुटि-' (हैमोणा-
६१९) इति णिदिः । ३ आर्यतेऽनया आलिः । 'ऋ गतौ'
(जु.प.अ.), आङ्पूर्वः, 'अच इः' (उणा-५७८), कपिरि-
कादित्वाल्लत्वम् । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५ ॥)
इति डीष्णि आली च । "इज(ण)जादिभ्यः" (वा-
३।३।१०८ ॥) इतीज् (इतीण्) "[ ] इति स्वामी । "आली-
यन्तेऽम्भोत्र" [ ] इति तु भट्टः । ४ संवृणोति जलं संवरः ।
संवृजः पचाद्यच् । चत्वारि पालेः ॥

३० क्षेत्रं तु शाकस्य शाकशाकटं शाकशाकिनम्

॥९६५॥

१ शाकस्य क्षेत्रं शाकशाकटम् । २ एवं
शाकस्य क्षेत्रं शाकशाकिनम् । भवने क्षेत्रे शाकट-
शाकिनौ । द्वे शाकक्षेत्रस्य ॥९६५॥

व्रैहेयं शालेयं षष्टिक्यं कौद्रवीण-मौद्गीने ।

व्रीह्यादीनां क्षेत्रे

१ व्रीहीणां क्षेत्रं व्रैहेयम् । एवं शालीनां क्षेत्रं
शालेयम् । 'व्रीहिशाल्योर्दक्' ५।१२।१२ इति ढक्, 'आय-
नेयीनीयियः फढखछधाम्- '७।१२।१२ इति ढस्यैयादेशः, 'किति
च' ७।१२।११८ ॥ इत्यादिवृद्धिः, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ । ४०
व्रीहिक्षेत्रनामैकं व्रैहेयम् । शालिक्षेत्रनामैकं शालेयम् । १
षष्टिकानां क्षेत्रं षष्टिक्यम् । 'यवयवकषष्टिकाद् यत्'
५।१२।३॥, प्रथमस्वरादिरयम् । एकं साठीचोखाक्षेत्रस्य ।
१-१ कौद्रवाणां क्षेत्रं कौद्रवीणम् । मुद्गानां क्षेत्रं मोद्-
गीनम् । उभयत्र 'धान्यानां भवने क्षेत्रे खञ्' ५।१२।११॥,
खस्येनादेशः, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।१२।११७ ॥ ॥

अणव्यं तु स्यादाणवीनमणोः ॥९६६॥

१-२ 'अण रण वण भण मण कण शब्दार्थाः'
(भ्वा.प.से.), 'अणश्च' (उणा-८), 'धान्ये नित्' (उणा-९)
इत्युप्रत्ययः । अणोः क्षेत्रम् अणव्यम्, आणवीयम् । ५०
'विभाषा तिलमाषोसाभङ्गाणुभ्यः' ५।१२।४॥ इति यत्, 'ओ-
गुणः' ६।४।१४६ ॥ । आणवीनमित्यत्र 'धान्यानां भवने-'
५।१२।११ इति खञ्, खस्येनादेशः, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।१२।
११७ ॥ इति वृद्धिः, 'ओगुणः' ६।४।१४६ ॥ । द्वे रालका-
दिधान्यविशेषक्षेत्रस्य । "अणोरिति रालकादिधान्यक्षेत्रे,
अणुः रालकादिधान्यविशेषः" [ ] इति तद्धितदूण्ढी । "सूक्ष्मे
व्रीह्यान्तरेऽप्यणुः" [विश्वलोचनकोशः, णान्तवर्गः, श्लो-१]
इति श्रीधरः ॥९६६॥

भङ्ग्यं भाङ्गीनमौमीनमुष्यं यव्यं यवक्यवत् ।

तित्यं तैलीनं माषीणं माष्यं भङ्गादिसम्भवम् ६०

॥९६७॥

१. 'उच्यते' इति १॥ २. '-कम्' इति १॥ ३. 'बीजसन्ताने' इति १, काशकृत्स्नमतेऽयं धातुपाठः, 'डुवप् बीजसन्ताने' इति क्षीरतरङ्गिण्या-
दयः ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ संवरणार्थकपलधातुर्न दृश्यते ॥ ६. '-सु-' इति ३.४.५ ॥ ७.
'डोष्' इति ४ ॥ ८. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-१४, पृ. १७ ॥ १०. '-यतो-' इति ५ ॥
११. '-ञ्' इति १.५ ॥ १२. 'पाल्या' इति ३ ॥ १३. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ १४. 'कौ-' इति १.४.५ ॥ १५. ३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥
१६. 'मण भण' इति ३ ॥ १७. 'अण रण वण भण ('भण' इति क्षीरस्वामी न पठति) मण कण वण व्रण भ्रण ध्वण ('ध्वण' इति
मैत्रेयो न पठति) शब्दार्थाः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १८. 'आणवीनम्' इति ३ ॥ १९. 'व्रीह्या-' इति ४.५ ॥

१-२ भङ्गानां क्षेत्रं भङ्ग्यम् । 'विभाषा तिल-
माषोमा-५।२।४॥ इति यत्, पक्षे भङ्गानां क्षेत्रं भाङ्गी-
नम् । 'धान्यनां भवने क्षेत्रे खञ्' ५।२।१॥, 'आय-
नेयी-७।१।२॥ इति खस्येनादेशः । द्वे सणक्षेत्रस्य ॥

१-२ उमानां क्षेत्रम् औमीनम्, उम्यम् ।
प्राग्वत् खञ्यतौ । द्वे अलसीक्षेत्रस्य ॥

१-२ यवानां क्षेत्रं यव्यम् । यवकानां क्षेत्रं यव-
क्यम् । 'यवयवकषष्टिकाद् यत्' ५।२।३॥ । द्वे यवक्षेत्रस्य ॥

१-२ तेलन्ति तिलाः । 'तिल गतौ' (भ्वा-
१० प.से.), 'तिल स्नेहने' (तु.प.से.), तौदादिकाद् वाऽच् ।
तिलानां क्षेत्रं तिल्यम्, तैलीनम् । 'विभाषा तिल-
माषोमा-५।२।४॥ इति यत्, 'धान्यानां भवने-५।२।१॥
इति खञ् । द्वे तिलक्षेत्रस्य ॥

१-२ माषाणां क्षेत्रं माषीणम्, माष्यम् । प्राग्वत्
खञ्यतौ । द्वे माषक्षेत्रस्य । भङ्गा शणधान्यमादिर्येषां तानि
भङ्गादीनि, तेषां संभव उत्पत्तिरत्रेति भङ्गादिसंभवम् ।
"भङ्गा शणाख्यसस्ये स्यात्" [विश्वलोचनकोशः, गान्तवर्गः,
श्लो-१५] इति श्रीधरः । उमाभङ्गेऽपि धान्य एवेष्यते । यद्यपि
धान्यत्वमेतयोर्न प्रसिद्धम्, तथापि 'सणसैत्तरसंधनम्' इति
२० वाक्याद् धान्यत्वं प्रसिद्धमेतयोरिति ॥ १६७ ॥

सीत्यं हल्यम्

१ सीतर्या सङ्गतं सीत्यम् । 'नौवंयोधर्म-४।४।-
९१॥ इति यत् । २ हलेन कृष्टं हल्यम् । 'मतजनहलात्
करणजल्पकर्षेषु' ४।४।९७॥ इति यत् । "हलस्य कर्षः
हल्यम्, कर्षः कर्षणं कृष्यमाणं वा । 'मतजनहलात्'-
४।४।९७॥ इत्यादिना यत्" [माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिः,
धातुसं-५६४] इति माधवः । द्वे हलोत्खेटितक्षेत्रस्य ॥

त्रिहल्यं तु त्रिसीत्यं त्रिगुणाकृतम् ।

तृतीयाकृतम्

१ त्रयाणां हलानां कर्षः त्रिहल्यम् । 'रथसीता- ३०
हलेभ्यो यद्विधौ तदन्तविधिः' (वा-१।१।७२॥) इति 'मत-
जनहलात्-४।४।९७॥ इत्यादिना यत् । २ एवं तिसृभिः
सीताभिः सङ्गतं त्रिसीत्यम्, प्राग्वद् यत् । ३ त्रिगुणं^१
कृष्टं क्षेत्रं त्रिगुणाकृतम् । 'सङ्ख्यायाश्च गुणान्तायाः'
५।४।५९॥ इति डाच् । ४ तृतीयवारं क्रियते स्म तृतीया-
कृतम् । 'कृजो द्वितीयतृतीयशम्बबीजात् कृषौ' ५।४।५८॥
इति डाच् । चत्वारि वारत्रयहलखेटितक्षेत्रस्य ॥

द्विहल्याद्येवं शम्बाकृतं च तत् ॥ १६८ ॥

१ एवम् अमुना प्रकारेण द्विहल्यम्, आदिशब्दाद्
द्विसीत्यम्, द्विगुणाकृतमित्यादेर्नामैकं शम्बाकृतम् इति । ४०
शम्बा क्रियते स्म शम्बाकृतम् । 'कृजो द्वितीयतृतीय-
शम्बबीजात् कृषौ' ५।४।५८॥ इति डाच् । शम्बाकृत-
मनुलोमकृष्टं पुनस्तिर्यक् कृष्यते^२ स्मेत्यर्थः । " 'शमे-
र्बन्' (उणा-५।३४), शम्बाशब्दोऽनुलोमकृष्टस्य प्रतिलोम-
कर्षणे वर्तते" [ ] इति शाब्दिकः । शम्बा तालव्यादिः ।
दन्त्यादिरपीति केचित्, "सरित्सैरिभसम्बाकृतम्-'" [ ]
इति^३ दन्त्यादित्वात् । 'समारदीधुं' इति भाषा ॥ १६८ ॥

बीजाकृतं तूत्तकृष्टम्

१ अबीजं सत् सबीजं सम्पन्नं तथाकृतं बीजा-
कृतम् । 'कृजो' द्वितीयतृतीय-५।४।५८॥ इति डाच् । ५०
२ आदावुप्तं पश्चाद् बीजैः सह कृष्टम् उत्तकृष्टम् ।
'पूर्वकालैकसर्वजरत्पुराण-२।१।४९॥ इति समासः । द्वे
बीजोत्तक्षेत्रस्य ॥

द्रौणिकाऽऽढकिकादयः ।

स्युद्रौणाढकवापादौ

१^२ द्रोणस्य वापो द्रौणिकः । 'तस्य वापः'

१. 'श-' इति ३॥ २. 'ति-' इति १.३॥ ३. '-कादिना' इति ३॥ ४. 'भङ्गाणां' इति १॥ ५. 'मणउत्त-' इति ४॥ ६. '-सा-' इति ५॥ ७.
'-संधानम्' इति ३॥ ८. 'सीतायाः' इति ४.५॥ ९. इतोऽग्रे ४.५ प्रत्योः 'कर्ष' इति दृश्यते ॥ १०. 'मतजन-' इति १.२.४.५॥ ११.
माधवीयधातुवृत्तौ- "हलस्य कर्षः हल्यः -कर्षः कर्षणं कृष्यमाणं वा । 'मतजनहलात् करणजल्पकर्षेषु' इति षष्ठ्यन्तात् कर्षेऽर्थे यत्" इति
दृश्यते, मा. धातुवृत्तिः, पृ. २०७॥ १२. '-ण-' इति ३॥ १३. '-शी-' इति १॥ १४. '-न्ते' इति ४.५॥ १५. इतोऽग्रे ४.५ प्रत्योः
'प्रतिलोमकृष्टस्य' इति दृश्यते ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५८२, पृ. ६६२॥ १७. '-म्ब-' इति ४॥ १८. द्र. रामाश्रमी
२।९।१॥, पृ. ४०१॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।८॥ २०. 'कृजोति' इति ३॥ २१. 'सबी-' इति १॥ २२. 'द्रौ-' इति ३॥

५।१।१४५॥ इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥, 'किति च' ७।२।११८॥ । द्रोणशब्देन लोके 'सेई' इति ख्यातिः, द्रोणप्रमाणधान्यवपनं यत्र क्षेत्रे, तस्यैकम् । १ आढकस्य वापः आढकिकः । 'तस्य वापः' ५।१।१४५॥ इति ठक्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥ । आढकप्रमाणधान्यवपनं यत्र क्षेत्रे, तत्रामैकम् । आढकशब्देन 'माणउं' इति प्रसिद्धिः । आदिशब्दात् खारी, लोके 'कलसिका' इति प्रसिद्धिः, तत्प्रमाणधान्यवपनं यत्र क्षेत्रे, (स खारिकः) । एवं प्रास्थिकः कौडविकादयोऽप्युह्याः । द्रोणश्चाढकश्च द्रोणा-
१० ढकौ । उप्यतेऽस्मिन्निति वापः । 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७॥ इत्यधिकरणे घञ् । वापः क्षेत्रम् । द्रोणाढकयोर्वापः द्रोणाढकवापः, स आदिर्यस्याऽसौ स तथा । आदिशब्दाद् द्रोणं पचति सम्भवति अवहरति द्रौणिकः कटाहः, सम्भवत्यवहरति पचतीत्यर्थे ठक्, द्रौणिकी स्थाली । द्रोणाद् 'अण् च' ५।२।१०३॥ इत्यणि द्रौणी स्थाली । एव-माढकिकः कटाहः, आढकिकी स्थालीत्याद्याः ॥

^१खलधानं पुनः ^२खलम् ॥१६९॥

१ खलन्ति सञ्जीयमानानि धान्यान्यत्र खलधानम्, क्लीबे । पृषोदरादिः । २ खल्यन्ते सञ्जीयन्ते धान्यान्यत्र
२० खलम्, त्रिलिङ्गः । 'खल सञ्जये' (भ्वा.प.से.), 'गोचरसञ्चर' ३।३।११९॥ इति साधुः । द्वे 'खलां' इति ख्यातस्य ॥१६९॥

^१चूर्णे क्षोदः

१ चूर्यते स्म चूर्णम्, पुंक्ली । 'चूरी दाहे' (दि.आ.से.), कः, तत्र । २ क्षुद्यते क्षोदः । 'क्षुदिर्

संपेषणचूर्णनयोः' (रु.उ.अ.), कर्मणि घञ् । द्वे सक-
र्करधूलेः । धूलिप्रायोऽयम् । यच्छाश्वतः-“चूर्णानि
वासयोगाः स्युश्चूर्णो धूलिः सशार्करे” [शाश्वतकोशः, श्लो-
३८०] इति ॥

अथ रजसि स्युर्धूलीपांसुरेणवः । ३०

१ रज्यते^५ वस्त्राद्यनेनेति रजः, क्लीबे^६ । 'रज्ज
रागे' (दि.उ.अ.), '-असुन्' (उणा-६२८) इत्यसुन्, असि
अके अने घिनुणि च रज्जेन्तोपो वाच्यः । यद्वा 'भूरज्जि-
भ्यां कित्' (उणा-६५६) इत्यसुन्, 'रजतरजकरजःसूपसङ्ख्या-
नम्' ( ) इति न्तोपः । रजसी, रजांसि इत्यादिरूपाणि ।
“रजेनापि (रजसाऽपि) रजः समम्” [शब्दभेदप्रकाशः,
श्लो-३४ (३७)] इति शब्दप्रभेदः । “रजशब्दोऽकारान्तोऽपि”
[अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, का-२, श्लो-५७५] इत्यने-
कार्थसङ्ग्रहटीका, तत्र । २ धूयते धूलिः, स्त्रियाम् ।
'धूज् कम्पने' (क्र्या.उ.से.), [बाहुलकाल्लिः], 'कृदिका-
रात्' (गणसू-४।१।१४५॥) इति डोषि धूली । ३ पंसयति
वस्त्रादिकं पांसुः, पुंसि । 'पसि नाशने' (चु.उ.से.),
दन्त्यान्तः, 'अर्जिदृशि' (उणा-२७) इत्यादिना उण् (कुः) ।
४ रेयते रेणुः, त्रिषु । 'री गतौ' (क्र्या.प.अ.), 'अर्जि-
वृरीभ्यो णुः' (उणा-३१८) इति णुः । “रेणुर्द्वयोः” [अमर-
कोषः २।८।९८॥] इति त्वमरः । चत्वारि धूलेः ॥

^१लोष्टे ^२लोष्टुर्दालिलेष्टुः

१ लुष्यते लोष्टः, पुंक्ली । 'लुष हिंसायाम्'
( ), क्तः । “लूज् छेदने' (क्र्या.उ.से.), इत्य-
स्मात् क्ते लोष्ट इति निपात्यते” [ ] इत्युज्ज्वलदत्तः, ५०

१. 'भाषा' इति १, 'ख्यातः' इति ५ ॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १ प्रतौ 'तत्रामैकं' इति दृश्यते ॥ ३. 'अवहरति सम्भवति' इति ४ ॥ ४. '-र्थः' इति ४ ॥ ५. 'धाना-' इति १.२.३ ॥ ६. 'धाना-' इति १.३ ॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।९९ ॥ ८. 'सम्पेषणे' इत्येव क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'क्तः' इति दृश्यते ॥ १०. '-लिः' इति ३ ॥ ११. 'स्युः' इति १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १२. "सशार्करा ॥ ३८० (चूर्णो धूलिरुदाहृतः ॥ ३८०)" इति मुद्रितशाश्वतकोशः, पृ. ३४ ॥ १३. '-पांसु-' इति ३.४ ॥ १४. 'रजते' इति १ ॥ १५. '-वेऽयम्' इति ४.५ ॥ १६. 'अस्येकेऽने च रज्जेन्तोपो वाच्यः' इति सिद्धान्तकौमुद्यां कृदन्तप्रकरणे, पृ. ५६४ ॥ १७. 'रजते-' इति १.२ ॥ १८. 'भाष्यमते त्विति । तथा च षष्ठे 'रजकरजनरजःसूपसङ्ख्यानम्' इति वार्तिकं प्रत्याख्यातुं भाष्यकृतोक्तम्- 'रजकरजनरजःसु कित्त्वात् सिद्धे कित् एवैते औणादिकाः' इति । तत्र कैयटः-रजक इति 'क्वन् शिल्पि-४३९३' इति क्वन् । रजनमिति 'रज्जेः क्वन् ४४४०' इति क्वन् । रज इति 'भूरज्जिभ्यां कित् ४८६२' इत्यसुन् प्रत्यय इत्यादि ॥" इति सिद्धान्तकौमुदीतत्त्वबोधिनीटीका, पृ. ५६७ ॥ १९. 'मुद्रितानेकार्थकैर-
वाकरकौमुदीटीकायाम्-“रज इत्यकारान्तोऽपि” इति दृश्यते, भा-१, पृ. ३२८ ॥ २०. 'ऊज्' इति ५ ॥ २१. इदं चिन्त्यम्, 'रेणुर्द्वयोः' इत्यमरकोषे (२।८।९८॥) दर्शनात्, 'रीयते रेणुः, स्त्रीलिङ्गः' इति तु स्वोपज्ञटीका ॥ २२. 'री गतिरेषणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २३. 'णुत्' इति ३ ॥ २४. 'लोष्टपलितौ' (उणा-३७२) इति सूत्रसत्त्वादिदं विचारणीयम् ॥

तत्र । २ लोष्टयते लोष्टुः, पुंसि । 'लोष्ट सङ्घाते' (भ्वा.आ.से.), 'भृमृ[शी]तृ-' (उणा-७) इत्यादिना बाहुल-
कादुः । ३ दलयति दलिः, स्त्रियाम् । 'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् । ४ लिश्यते लेष्टुः, पुंसि । 'लिश अल्पीभावे' (दि.आ.अ.), 'ऋत्वादयश्च' (चान्द्रोणा-१।२५) इति तुन् । चत्वारि 'दल' इति ख्यातस्य ॥

वल्मीकः कृमिपर्वतः ॥१७०॥

वम्भीकूटं वामलूरो नाकुः शक्रशिरश्च सः ।

- १० १ वलन्ते प्राणिनोऽत्र वल्मीकः, पुंस्त्रीबेः । 'वल्मीकं पुनपंसकम्' [अमरकोषः २।१।१४॥] इत्यमरः । 'वल संवरणे' (भ्वा.आ.से.), 'अलीकादयश्च' (उणा-४६५) इति साधुः । 'वहेश्चान्तस्य लत्वे वल्मीकम्' [ ] इत्याहुः । २ कृमीणां पर्वत इव कृमिपर्वतः ॥१७०॥ ३ वम्भीणा-
मुपदेहिकानां कूटं शिखरं वम्भीकूटम् । ४ वामं वामैर्वा लूयते वामलूरः । 'लूज् छेदने' (क्र्या.उ.से.), 'खर्जि-
पिञ्जा(ञ्चा)दिभ्यः ऊरोलचौ' (उणा-५३०) इत्यूरः । वम्यते उदगीर्यत इदमिति वामः, कीटाद्युत्थापिता मृद् । कर्मणि घञ् । लवनं लूः छेदः । वामस्य लूर्वामलूः । वामलूँ
२० रातीति वामलूर इति वा । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । ४ न अकति गच्छति नाकुः, पुंसि । 'अक [कुटिलायां] गतौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादुः । नमति खर्वतां प्राप्नोति भूभागोऽनेनेति वा । 'णमु(णम) प्रहृत्वे शब्दे च' (भ्वा.प.अ.), 'फलपाटिनमिमनिजनां गुक्पटिनाकिधता(त)श्च' (उणा-१८) इत्युः, नाक्यादेशश्च, उ(इ)कार उच्चारणार्थः । ५ शक्रस्य शिरो मूर्धा शक्रशिरः, सकारान्तः । शक्रशिरसीं शक्रशिरांसि इत्यादि । षड् वल्मीकस्य ॥

नगरी पूः पुरी द्रङ्गः पत्तनं पुटभेदनम् ॥१७१॥
निवेशनमधिष्ठानं स्थानीयं निगमोऽपि च ।

- १ नगा इव गजाः प्रासादा वा । ते सन्त्यत्रेति ३०
नगरी, स्त्रीक्लीबे' । '[ख]मुखनगपांशु(पांसु)पाण्डुभ्यो रः' (वा-५।२।१०७॥) इति रः, गौरादित्वाद् डीष् । 'नश्यन्त्य-
स्यां वा नगरी । 'जठर-' (हैमोणा-४०३) इत्यादिना निपात-
नात् साधुः' [अभि., स्वोपज्ञटीका ४।१७१॥] इत्याचार्याः । २
पिपत्तिं पूरयति वा सर्वकौतुकं पूः, स्त्रीलिङ्गः । 'पृ
पालनपूरणयोः' (जु.प.से.), 'भ्राजभास-' ३।२।१७७॥ इति
क्विप्, 'उदोष्ठ्यपूर्वस्य' ७।१।१०२॥, 'उरण् रपरः' १।१।५१॥,
'हलि च' ८।२।७७॥ इति दीर्घत्वम् । 'पूर्व पर्व [फर्व] मर्व
पूरणे' (भ्वा.प.से.), क्विपि राल्लोपे पूः' [मा. धातुवृत्तिः,
भ्वादिः, धातुसं-३७३] इति माधवः । ३ 'अस्मादेव धातोः ४०
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप्, पूर्वविप्रतिषेधेन गुणे उत्त्वम्,
गौरादिङीषि 'पुरी' [ ] इति सर्वधरः । 'पूर्यतेऽत्रेति, 'पुर
अग्रगमने' (तु.प.से.), घञर्थे कः, यद्वा इगुपधलक्षणः कः,
ततो 'गौरादिङीषि पुरी' [ ] इति स्वामी । 'कृगृ-' (उणा-
५८२) इत्यादिना इप्रत्यये पुरिरिकारान्तोऽपि' [ ] इति सर्व-
धरः । त्रिलिङ्गोऽयम् । ४ द्रमन्त्यत्रेति द्रङ्गः । 'द्रम गतौ'
(भ्वा.प.से.), गम्यादेर्गन् । 'आद्रङ्गोऽपि' [ ] इति शब्द-
प्रभेदः । 'द्रागः' [ ] इति तु लिङ्गानुशासनवृत्तिः । ५ नाना
दिभ्यः पतन्ति वणिजोऽत्रेति पत्तनम् । 'पत्ल पतने' (भ्वा.प.से.), 'वि(वी)पतिभ्यां तनन्' (उणा-४३०) इति ५०
तनन् । यद्वा पतनं पत् गतिः, तां तनोतीति पचाद्यचीति
पत्तनम् । पतस्तनं पत्तनं वा । 'तद्वै पत्तनं तच्च पट्टनं
पुटभेदनम्' [ ] इति वाचस्पतिः । तत्र पटेर्बाहुलकात्
तनन्प्रत्ययः ।

१. 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २. १.२.३.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ३. 'ऋत्वादयश्च' इत्यपि दृश्यते ॥ ४. '-न्ति' इति ३.४.५॥ ५. 'पुंस्त्री' इति १.२॥ ६. स्वामिमतेऽयं धातुपाठः, 'वल वल्ल संवरणे' इति मैत्रेयः, 'वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च' इति सायणः ॥ ७. '-लू' इति १॥ ८. २.५ प्रत्योर्नास्ति, 'णम प्रहृत्वे' इति १, स्वामी च, 'णम प्रहृत्वे शब्दे' ('च' इति मैत्रेयः) इति मैत्रेयसायणौ ॥ ९. ५ प्रती नास्ति ॥ १०. 'स्त्रीक्ली' इति १.२॥ ११. 'खमुखकुञ्जनगनखपाण्डुपांसुभ्यश्च' इति भाषावृत्तिः, ५।२।१०७॥, ५.२.२९॥ १२. स्वोपज्ञटीकायाम्-
'नश्यन्त्यस्यां नगरी स्त्रीक्लीबलिङ्गः, 'जठर-' ॥ (उणा-४०३) ॥ इत्ये निपात्यते' इति दृश्यते, ४।१७१॥, ५.२.२५॥ १३. 'पृ' इति १.३॥ १४. 'वोरूपधाया दीर्घ इकः' ८।२।७६॥ इत्यस्य प्रवृत्तिसत्त्वादिदं न युक्तम् ॥ १५. '-ष्' इति ३॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्रौ-
१९, ५.२५॥ १७. 'गौरादित्वाद्' इति ३॥ १८. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां पुरीशब्दस्य व्युत्पत्तिर्नास्ति ॥ १९. पदचन्द्रिकायाम्-'अस्मादेव धातोः
'ऋदोरप्' (पा.३।३।५७॥) । पूर्वविप्रतिषेधेन गुणदुत्वम् (पा.७।१।१०२॥) । गौरादित्वात् (पा.४।१।४१॥) डीष्, 'पुरी'- इति सर्वधरः । पूर्यते
अत्र इति 'पुर मुखगमने' । घञर्थे कः (वा.३।३।५८॥) । ततो गौरादिङीषि (पा.४।१।४१॥) 'पुरी'- इति स्वामी ॥ 'पूर्यते' इति दृश्यते, भा-
२, पुरवर्गः, श्रौ-१९, ५.२५॥ २०. 'गन् गम्यद्योः' (उणा-१२०) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २१. 'गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २२. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्रौ-१९, ५.२५॥, रामाश्रमी २।१।२॥, ५.१४९॥

“पट्टनं^१ शकटैर्गम्यं घोटकैर्नौभिरेव च ।

नौभिरेव तु यद्गम्यं^२ पत्तनं तत् प्रचक्षते ॥१॥”[ ]

इति स्मार्तो भेदोऽत्र नाऽऽश्रितः । ६ पण्यानां पुटा भिद्यन्तेऽत्र पुटभेदनम् । अधिकरणे ल्युट् । “पुटानि भाण्डागाराणि भिद्यन्तेऽत्र”[^३] इति तु भट्टः । “पुटैर्विशिष्टगृहप्रकोष्ठादिभिर्भिद्यते विशेष्यत इति पुटभेदनम्”[^३] इति पञ्जिका । “पुटा भाण्डवासनानि भिद्यन्तेऽत्र”[अभि., स्वोपज्ञटीका ४।९७१॥] इत्याचार्याः ॥९७१॥ ७ निविशन्तेऽत्र निवेशनम् । निपूर्वः ‘विश प्रवेशने’ (तु.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् ।

१० ८ अधितिष्ठन्त्यस्मिन् जना इति अधिष्ठानम् । ल्युट् ल्युवा । ९ स्थितिः, स्थानम्, स्थानाय हितं स्थानीयम् । “राजादिभिः स्थायतेऽत्रेति, ‘कृत्यल्युटो बहुलम्’ ३।३।११३॥ इत्यधिकरणेऽनीयर”[^३] इति तु पञ्जिका । १० नियतं गच्छन्ति वणिजोऽत्रेति निगमः । ‘गोचरसञ्चर-’ ३।३।१-११९॥ इति साधुः । “‘ग्रहवृद्धनिश्चिगमे(गम)श्च’ ३।३।५८॥ इत्यादिनाऽधिकरणेऽच्”[^३] इति तु सर्वधरः । वाचस्पतिस्तु-

“स्यात् स्थानीयं त्वभिनवो^४ ग्रामो ग्रामशताष्टके ।

तदर्धं तु द्रोणमुखं तच्च कर्बटमस्त्रियाम् ॥२॥

कर्बटार्धं तु कटिकं स्यात् तदर्धं तु कार्बटम् ।

२० तदर्धं पत्तनं तच्च पट्टनं पुटभेदनम् ॥३॥

निगमस्तु पत्तनार्धं तदर्धं तु निवेशनम् ।

कर्बटादधमो द्रङ्गः पत्तनादुत्तमश्च सः ॥४॥

उद्रङ्गश्च निवेशश्च स एव द्रङ्ग इत्यपि ।”[^३]

इति विशेषमाह । केचित्तु-अत्र नगरपत्तनस्थानीयानां भेदमाहुः । “अष्टशतग्रामीयाणां^५ व्यवहारस्थानं पुरम्, तत्र प्रधानभूतं नगरम्, यत्र राजा तत्परिचारकाश्च तिष्ठन्ति तत्पत्तनम्, दुर्गनगरं योजनविस्तीर्णं प्राकारादिवेष्टितं स्थानीयम्”[^३] इति जातरूपः । सोमननन्दी त्वेवं नगरलक्षणमाह-

“देवतायतनैश्चित्रैः प्रासादापणवेशमभिः ।

३० नगरं दर्शयेद् विद्वान् राजमार्गैश्च शोभनैः ॥५॥”[^३]

इत्याह । सामान्येन दश नगरस्य ॥

शाखापुरं तूपपुरम्

१ मूलनगरेऽसंमतो(त)जनौघस्याऽवस्थानार्थं मूलनगरसन्निधौ यदन्यत् पुरं नगरान्तरं क्रियते तन्मूलनगरस्य तरुस्थानीयस्य शाखेव शाखापुरम् । श्रीआचार्यास्तु-“शाखा इति, समीपवर्ति पुरं शाखापुरम्”[अभि., स्वोपज्ञटीका ४।९७२॥] इत्याख्यन् । “शाखा वेदविभागे स्यात् पादपाङ्गेति केऽपि च (शाखा वेदविभागोऽपि मध्यं स्यादन्तरेऽपि च)”[शाश्वतकोशः, श्रौ-७४६] इति शाश्वतः । २ उप समीपे पुरस्य मूलनगरस्य उपपुरम् । ‘अव्ययं विभक्ति-’ ४० २।१।६॥ इत्यादिना समासः । तथोक्तम्-“शाखानगरमाख्यातं तथोपनगरं बुधैः”[हलायुधकोशः २।२८६॥] इति । द्वे ‘पुरा’ इति ख्यातस्य । गृह्याऽपि ॥

खेटः पुरार्धविस्तरः ॥९७२॥

१ खिट्यते खेटः, पुंक्ली. । ‘खिट उत्त्रासे’^६ (भ्वा.प.से.), घञ् । “खेटस्तु निन्दिते ग्रामभेदे च वसुनन्दके”[विश्वलोचनकोशः, टान्तवर्गः, श्रौ-११] इति श्रीधरः । “ग्रामाधानं च खेटकम्”[हलायुधकोशः २।२५८॥] इति हलायुधः । २ पुरस्याऽर्धं विस्तरोऽस्य पुरार्धविस्तरः । “विस्तरस्तु प्रपञ्चे स्याद् विस्तारे प्रणयेऽपि च”^७ ५० [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्रौ-११४] इति महेश्वरः । द्वे ‘जीर्णखेटो’ इति ख्यातस्य ॥९७२॥

स्कन्धावारो राजधानी

१ षण्णाममात्यादीनां प्रधानभूतत्वाद् राजास्कन्धस्तमावृणोति^८ स्कन्धावारः । ‘वृञ् आवरणे’ (स्वा.उ.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । २ राजा नृपो धीयतेऽस्यां राजधानी, स्त्रीक्लीबम् । ‘डुधाञ् धारणादौ’ (जु.उ.अ.), अधिकरणे ल्युट् । कटकोऽपि । “कटकोऽस्त्री राजधान्याम्”[विश्वलोचनकोशः, कान्तवर्गः, श्रौ-४४] इति श्रीधरः । द्वे राजाश्रितमूलनगरस्य ॥

कोट्टदुर्गे पुनः समे ।

१ कुट्यते कोट्टः, पुंक्ली. । “कोट्टारघट्टहट्टाश्च”

१. ‘पत्तनं’ इति ४॥ २. ‘यद्गम्यं’ इति ४॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्रौ-१९, पृ.२५-२६॥ ४. १.३प्रत्योर्नास्ति ॥ ५. ‘विशि-’ इति १॥ ६. ‘पुटा’ इति ४॥ ७. ‘-त्रेति’ इति ३.५॥ ८. ‘-न्त्यत्र’ इति ४॥ ९. ४प्रती नास्ति ॥ १०. ‘त्वनिगमो’ इति ३. ‘त्वतिलम्बो’ इति स्वोपज्ञटीकायाम् ॥ ११-१. ‘कार्वटम्’ इति, ११-२. ‘पत्तनं’ इति स्वोपज्ञटीकायाम् ॥ १२. ‘तद-’ इति-१, ‘पट्ट-’ इति ३.४॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीकायाम्, ४।९७२॥, पृ.२१५॥ १४. ‘स्थानीयानां’ इति १॥ १५. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ १६. ‘उल्लासे’ इति १, स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, ‘किट खिट त्रासे’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ १७. इतोऽग्रे ३प्रती ‘विस्तारो’ इति दृश्यते ॥ १८. ‘-उ’ इति २.४, ‘खेटौ’ इति ३॥ १९. ‘-णीते’ इति ३॥ २०. ‘वरणे’ इति क्षीरतरङ्गण्यादयः ॥

[अमरकोषः ३।५।१८॥] इति तु पुंस्यमरलिङ्गशेषः । 'कुट्ट छेदने' (चु.प.से.), 'पृषोदरादित्वाद् गुणः' । २ दुःखेन गम्यतेऽस्मिन् दुर्गम् । 'सुदुरोरधिकरणे' (वा-३।२।४८॥) इति डः । द्वे कोट्टस्य । राज्ञो निवासस्थानमेतत् ॥

गया पूर्ण्यराजर्षेः

१ गच्छन्त्यस्यां पुण्यार्थिन इति गया । (पृषो-दरादित्वात् साधुः) । गयराजर्षेः पुर् नगरी गयेत्यन्वयः । एकं गयराजर्षिपुरः ॥

कन्यकुब्जं महोदयम् ॥१७३॥

१० कन्याकुब्जं गाधिपुरं कौशं कुशस्थलं च तत् ।

१ कन्या कुब्जा अत्रेति कन्यकुब्जम् । तत्र हि जमदग्निना शापेन नृपतेः कन्या कुब्जीकृतेति प्रसिद्धिः । 'ङ्धापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलम्' ६।३।६३॥ इति ह्रस्वत्वम् । २ महानुदयोऽस्य महोदयम् । ३ ह्रस्वाभावपक्षे कन्या-कुब्जम् । एते त्रयः स्त्रीक्लीबलिङ्गाः ॥१७३॥ ४ गाधे राज्ञः पुं गाधिपुरम् । ५ कुशाः सन्त्यत्र कौशम् । चातुरर्थिकोऽण् । ६ कुशानां स्थलं कुशस्थलम् । षट् केनुजपुरस्य ॥

काशिर्वाराणसी वाराणसी शिवपुरी च सा ॥१७४॥

२० १ काशत इति काशिः, स्त्रीलिङ्गः । 'काश् दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), '-इन्' (उणा-५।५७) इतीन् । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष्णि काशी । अयं तालव्यान्तः । दन्त्यान्तोऽपीत्यन्ये । ३ वराणां च असिश्च वाराणसी नद्यौ, तयोरदूरभवा, 'अदूरभवश्च' ४।२।४०॥ इत्यणि, 'वृद्धिर्यस्या-चामादेः-' १।१।७३॥ इति वृद्धौ, पृषोदरादित्वाद् रेफस्या-ऽकारस्य दीर्घत्वे णकाराऽऽकारस्य ह्रस्वत्वे च ङीष्णि वारा-णसी । २ पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वे च वाराणसी । यद्वा वराणां वीरणाख्यतृणानि सन्त्यस्यां वाराणसी नदी, 'वृज्ज-ण्क-' ४।२।८०॥ इत्यादिना तृणादिभ्यः स इति चातुरर्थिकः । सः, तस्यां अदूरभवेति वा, देशो वा वाराणसः, तत्र भवा वा । ४ शिवस्य पुरी शिवपुरी । चत्वारि काश्याः ॥१७४॥

साकेतं कोसलाऽयोध्या

१ सा लक्ष्मीः, कं सुखम्, ताभ्यामितं साकेतम् । २ कोसलादेशयोगात् कोसला, दन्त्यमध्या । अर्श-आदित्वादच् । ३ न योध्यते परैरिति अयोध्या । त्रीणि अयोध्यायाः ॥

विदेहामिथिले समे ।

१ विदिह्यते विदेहा । 'दिह उपचये' (अ.प.अ.), घञ् । २ मिथ्यते मिथिला । 'मिथु मेधाहिंसयोः' (भ्वा.-उ.से.), 'मन्थं विलोडने' (भ्वा.प.से., क्रया.प.से.) वा, ४० 'मिथिलादयश्च' (उणा-५७) इतीलचि साधुः । द्वे मिथिलापुरः ॥

त्रिपुरी चेदिनगरी

१ तृतीया पुरी त्रिपुरी । मयूरव्यंसकादित्वात् । त्रयाणां पुराणां समाहारो वा । भाष्यकारवचनात् स्त्री-त्वम् । २ चेदीनां नगरी चेदिनगरी । द्वे 'चंदेरी' इति ख्यातायाः ॥

कौशाम्बी वत्सपत्तनम् ॥१७५॥

१ कुशाम्बेन निर्वृता कौशाम्बी । 'तेन निर्वृत्तम्' ४।२।६८॥ इति चातुरर्थिकोऽण् । २ वत्सराजस्य वत्सराज-देशे वा पत्तनं वत्सपत्तनम् । एकं (द्वे) वत्सराज-नगरस्य ॥१७५॥

उज्जयनीं स्याद् विशालाऽवन्ती पुष्पकरण्डिनी ।

१ उत्कर्षेण जयति उज्जयनीं । 'जि जये' (भ्वा.प.अ.), नन्धादित्वाल्त्युः । अन्ये तूज्जयनीं नाम राक्षसी देवता वा, तस्या निवास उज्जयनीति चातुरर्थि-कमणमुत्पाद्य तस्य लोपमिच्छन्ति । २ विशेषेण शालते शोभते विशाला । 'शाल शोभने' ( ), अच् । विशिष्टाः शाला अत्रेति वा । ३ अव्यते अवन्ती । ४ पुष्पकरण्डं नाम उद्यानम्, तद्योगात् पुष्पकरण्डिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ । यद्व्याडिः- 'उज्जयि(य)न्यां यदुद्यानं तत् स्यात् पुष्पकरण्डकम्' [१] इति । चत्वारि 'उज्जणी' इति ख्यातायाः ॥

१. '-विशेषः' इति ३॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ४प्रतौ 'पृषोदरादिः' इत्येव दृश्यते ॥ ३. '-वैः' पुर्वाः इति ३॥ ४. 'यस्य स' इति १॥ ५. 'कनौ-' इति ३॥ ६. 'कासु' इति २.३॥ ७. '-ष्' इति ३.४॥ ८. '-स्था-' इति १.२॥ ९. 'वा-' इति १.३॥ १०. '-सी' इति १.४॥ ११. १प्रतौ नास्ति ॥ १२. '-श-' इति १.२.४॥ १३. '-श-' इति २.५॥ १४. 'आदिभ्योऽच्' इति १.२॥ १५. मैत्रेयसायणमते दान्तोऽयं धातुः ॥ १६. '-सनयोः' इति ३॥ १७. 'मन्थि' इति ४॥ १८. '-पुर्वाः' इति ३॥ १९. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'साधुः' इति दृश्यते ॥ २०. '-यिनी' इति १.३॥ २१. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१७६॥, पृ. २१६॥ २२. १.२.३.५प्रतिषु नास्ति ॥ २३. 'उज्जणी' इति १, 'उज्जणी' इति २.३॥ २४. '-तस्य' इति १॥

पाटलिपुत्रं कुसुमपुरम्

१ पाटलिभिः पुनाति पाटलिपुत्रम् । 'पूज् पवने' (ब्र्या.उ.से.), 'पुवो ह्रस्वश्च' (उणा-६०४) इति त्रन् (क्त्रः) ।

२ कुसुमबहुलं पुरं कुसुमपुरम् । द्वे पाटलीपुरस्य ॥

चम्पा तु मालिनी ॥१७६॥

लोमपादकर्णयोः पूः

१ चमति जनदौर्गत्यं चम्पा । 'चमु अदने' (भ्वा.प.से.), 'खल्पशिल्प-' (उणा-३०८) इति बाहुलकात् पे साधुः । यद्वा चणन्त्यस्यां चण्पा । 'चण हिंसादान-योश्च' (भ्वा.प.से.), चकाराद् गतौ, भ्वादौ, घटादिरयम्, णकारस्य 'म्ना (म्नां) धुद्वर्गेऽन्त्योऽपदान्ते' (हैमसू-१।३।३९॥) इत्यनुस्वारानुत्पत्तौ 'चण्पा' इत्येव स्वमते मूलपाठः । २ मालाः सन्त्यस्यां मालिनी ॥१७६॥ ३-४ लोमपादो राजर्षिः, कर्णः कौन्तेयः, तयोः पूः, तेन लोमपादपुरी, कर्णपुरी । चत्वारि चम्पानगर्याः ॥

देवीकोट उमावनम् ।

कोटीवर्ष बाणपुरं स्याच्छोणितपुरं च तत् ॥१७७॥

१ देव्याः कोटः कौटिल्यमत्र देवीकोटः । २ उमाया वनम् उमावनम् । ३ कोटीर्भिवर्षति कोटीवर्षम् । ४ बाणस्य असुरस्य पुरं बाणपुरम् । ५ शोणितलिप्तं पुरं शोणितपुरम् । षष्ठं नगरकोटस्य ॥१७७॥

मथुरा तु मधूपघ्नं मधुरा

१ मथति द्रष्टृमनो मथुरा । 'मन्थ विलोडने' (भ्वा.प.से.), 'मन्दिवासि (वाशि)-' (उणा-३८) इत्युरच् । मथुरायाः पिशाच्या अदूरभवा पुरीत्यन्ये । २ मधोदैत्यस्य उपघ्न आश्रयोऽत्र मधूपघ्नम् । ३ मधुना राजते मधुरा । 'राज् दीप्तौ' (भ्वा.उ.से.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि)-' ३।२।१०१॥ इति डः । मधुः अधिष्ठाता अस्याऽस्तीति वा । 'ऊषशुषि (सुषि) [मुष्क] मधु (मधो)-' ५।२।१०७॥ इति रः । त्रीणि मथुरायाः ॥

अथ गजाह्वयम् ।

स्याद् हास्तिनपुरं हस्तिनीपुरं हस्तिनापुरम् ॥ १७८ ॥

१ गजस्याऽऽह्वयोऽस्य गजाह्वयम् । यद्भारते- "नगरे नागस्याऽऽह्वये" [१] इति, "तेन गजपुरं नाम नगरम्" [१] इत्यादि । २ हस्तिन्या इदं हास्तिनम्, तच्च तत्पुरं च हास्तिनपुरम् । ३ हस्तिन्याः पुरं हस्तिनीपुरम् । ४ पृषोदरादित्वादात्वे हस्तिनापुरम् । चत्वारि 'हधिणापुरं' इति ख्यातस्य ॥१७८॥

तामलिप्तं दामलिप्तं तामलिप्ती तमालिनी ।

स्तम्बपूर्विष्णुगृहं च स्यात्

१ ताम्यद्विर्लिप्यते तामलिप्तम् । 'लिप उपदेहे' (तु.उ.अ.), क्तः । २ दामभिर्लिप्यते छाद्यते दामलिप्तम् । ३ तामलिप्ती पृषोदरादित्वात् । "तामलिप्ता दामलिप्ता च" [शब्दभेदप्रकाशः, श्रु-४६] इति शब्दप्रभेदः । ४ तमालाः सन्त्यस्यां तमालिनी । 'अत इतिठनौ' ५।२।११५॥, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्' ४।१।५॥ । ५ स्तम्बगहना पूः स्तम्बपूः । 'समासान्तविधेरनित्यत्वाद्' 'ऋक्पूरब्धः पथामानक्षे' ५।४।७४॥ इत्यप्रत्ययाभावः । ६ विष्णोर्गृहं विष्णुगृहम् । षट् त्रम्बावत्या नगर्याः ॥

विदर्भा तु कुण्डिनम् ॥ १७९ ॥ ५०

१ विशिष्टो दर्भो कुशो वाऽस्यां विदर्भा । २ कुण्डयते पापमत्र कुण्डिनम् । 'कुडि दाहे' (भ्वा.आ.से.), 'बहुलमन्यत्राऽपि-' (उणा-२०७) इतीनच्, कुण्डिनाख्यं पुरं कुण्डिनम् । कुण्डिनापुरमित्यपि । द्वे विदर्भायाः ॥ १७९ ॥

द्वारवती द्वारका स्यात्

१ द्वाराणि सन्त्यस्यां द्वारवती । २ द्वारैः कायति द्वारका । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.), 'आतः-' ३।२।३॥ इति कः, क्षिपकादित्वादित्वाभावः । [यद्वा] द्वरतीति द्वारका । 'द्वृ कौटिल्ये' (भ्वा.प.अ.), ण्वुल् । द्वे द्वारकायाः ॥

१. 'पाट-' इति २.३॥ २. 'चम्पा-' इति ३॥ ३. 'चण श्रण दाने' इति स्वामी, 'चण शण श्रण दाने' इति मैत्रेयः, '-दाने च' इति सायणः ॥ ४. '-दौ' इति ५॥ ५. 'चम्पायाः' इति ४॥ ६. इतोऽग्रे ५ प्रतौ 'वर्षभिः' इति दृश्यते ॥ ७. '-दृस्य' इति ४.५॥ ८. 'मन्द-' इति ४॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१७८॥, पृ. २१६॥ १०. 'हथ-' इति ५॥ ११. '-उर' इति ४.५॥ १२. पूज्यकस्तूरसूरिसंपादितशब्दभेदप्रकाशे- 'तामलिप्ता दामलिप्ता' इति दृश्यते, अभिधानचिन्तामणिकोशः, पृ. २३४॥ १३. 'ऋक्पूरसमा-' इति ३॥ १४. 'द्वारा-' इति १॥ १५. 'द्वारे' इति ३॥ १६. 'द्वृ वरणे' इति स्वामी, 'द्वृ अनादरे' इति मैत्रेयः, सायणसम्मतोऽयं धातुः, अत्र क्षीरतरङ्गिणीटिप्पणी-२ द्रष्टव्या ॥

निषधा तु नलस्य पूः ।

१ नितरां स्यन्ति कर्माण्यस्यां निषधा । 'षोऽन्त-
कर्मणि' (दि.प.अ.), 'नेः स्यतेरधक्' (हैमोणा-२५२) इत्य-
धक् । नलस्य राज्ञः पूः । नलराजनगर्या एकम् ॥

प्राकारो वरणः साले

१ प्रकुर्वन्ति तमिति प्राकारः । प्रक्रियते वा ।
घञि, 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्' ६।३।१२३ ॥ इति
दीर्घत्वम् । यद्वा प्रथमं क्रियते प्राकारः । 'सादकारयोः
कृत्रिमे' [भा.वा.६।३।१२२ ॥] इति दीर्घः । २ त्रियते वेष्ट्य-
१० तेऽनेन वरणः । 'वृज् वरणे' (स्वा.उ.से.), करणे ल्युट् ।
वृणोतीति वा । 'सुयुरुवृजो युच्' (उणा-२३२) इति युच् । ३
स्यति पर्यन्तं करोति सालः । 'षोऽन्तकर्मणि' (दि.प.अ.),
बाहुलकात् कालन् । सल्यत इति वा । 'सल (षल) गतौ'
(भा.प.से.), घञि, दन्त्यादिरयम् । "सालो वरणसर्जयोः"
[ ] इति रभसः । 'शल गतौ' (भा.प.से.), ततो घञि
शालः तालव्यादिरपि । तथा च-

"तालव्यो नृपझषयोः शालो वृक्षे वृत्तौ द्रुभेदे च ।

तालव्यदन्त्य उक्तस्तथा स्त्रियां वृक्षशाखायाम् ॥ ११" [ ]
इत्यूष्मविवेकात् । [तत्र] । त्रीणि भूमिगढनामानि ॥

२० सालस्तु नगरपर्यन्ते भवति अतः कोट्टाद् विशेषः,
कोट्टस्तु राज्ञो निवसनस्थानपर्यन्ते भवतीति न पुनरुक्ति-
दोषः । अन्ये तु कोट्टदुर्गाभ्यां सह त्रीनप्यभेदेनार्हुः । वप्रो-
ऽपि । "वप्रेण पर्यन्तचरोऽुचक्रः सुमेरुवप्रोऽन्वहमन्वकारि"
[शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्लो-३७] इति माघः ॥

चयो वप्रोऽस्य पीठभूः ॥ १८० ॥

१ अस्य प्राकारस्य पीठभूः मूलभूमिः प्राकारा-

धारः । चीयते चयः, चवर्गप्रथमादिः । 'चिज् चयने' (स्वा.-
उ.अ.), कर्मणि 'एरच्' ३।३।५६ ॥ २ उच्यते प्राकारोऽत्र
वप्रः, पुंक्ली । 'दुवप् बीजतन्तुसन्ताने' (भा.उ.अ.),
'वृधु(वृधि)वपिभ्यां स्न्' (उणा-१८५) इति स्न् । द्वे दुर्गनगरे ३०
परिखाया उद्धृतमृत्तिकास्तूपस्य त्रिंशद्वस्तप्रमाणस्य मूलबन्ध-
स्य यस्योपरि प्राकारो भवति, तस्य । तथा चाऽर्थशास्त्रम्-
"खातादुद्धृतपांसुना वप्रं कारयेत्, तस्योपरि प्राकारम्" [ ]
इति । तथा च धरणिः- "वप्रश्चावरणे वृन्दे प्राकारमूल-
बन्धने" [ ] इति ॥ १८० ॥

प्राकाराग्रं कपिशीर्षं

१ प्राकारस्याऽग्रं प्राकाराग्रम् । २ कपिरिव
शीर्षमस्य कपिशीर्षम् । द्वे 'कांगरी' इति ख्यातस्य ॥

क्षौमाऽट्टाऽट्टालका समाः ।

१ क्षुवन्ति शब्दायन्ते योधा अत्रेति क्षौमम्, पुंक्ली । ४०
"क्षौममस्त्रियाम्" [अमरकोषः २।२।१२ ॥] इत्यमरः । 'दुक्षु
शब्दे' (अ.प.से.), 'अर्तिस्तुसुहुसृधृक्षिभुभाया[वा] पदि-
यक्षिनीभ्यो मन्' (उणा-१३७) इति मन्, बाहुलकाद् वृद्धिः ।
"क्षौमोऽवृद्ध्यादिः" [ ] इति मिश्राः । २ अट्टन्तेऽत्र अट्टः,
पुंक्ली । 'अट्ट हिंसातिक्रमयोः' (भा.आ.से.) अस्माच्चुरा-
दिष्यन्ताद् 'एरच्' ३।३।५६ ॥ " - 'गुरोश्च' ३।३।१०३ ॥
इत्यकारः" [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-१५९] इति
माधवः । ३ बाहुलकादालप्रत्यये अट्टालः, स्वार्थे कनि
अट्टालकः । भुरजनामानि त्रीणि । "प्राकाराग्रे रणगृहम्"
[ ] इति कौटिल्यः । "प्राकारेणाऽग्निवर्णेन साट्टालेनोन्नतेन
च" [ ] इति भागवतम् । "प्राकारेण सौवर्णेन अट्टालाः
प्राकारोपरि रचितान्युन्नतानि युद्धस्थानानि तत्सहितेन" [ ] इति ५०

१. इतोऽग्रे ४.५ प्रत्ययोः 'नलस्य पूः' इति दृश्यते ॥ २. 'स्याद-' इति २.५ ॥ ३. 'कानन्' इति १॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः,
श्लो-२१, पृ.३० ॥, रामाश्रमी २।२।३ ॥, पृ.१५० ॥ ५. '-कः' इति ४ ॥ ६. 'राज्ञा' इति ३ ॥ ७. '-क्त-' इति ३.४ ॥ ८. इतोऽग्रे ४ प्रतौ
'भेदेनेति' इति दृश्यते ॥ ९. 'बीजसन्ताने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. 'पांशु-' इति १.३ ॥ ११. कौटिलीये अर्थशास्त्रे- "(१)
चतुर्दण्डावकृष्टं परिखायाः षड्दण्डोच्छ्रितमवरुद्धं तद्विगुणविष्कम्भं खाताद् वप्रं कारयेत्, ऊर्ध्वचयं मञ्चपृष्ठं कुम्भकुक्षिकं वा हस्तिभिर्गोभिश्च
क्षुण्णं कण्टकिगुल्मविषवल्लीप्रतानवन्तम् । पांसुशेषेण वास्तुच्छिद्रं वा पूरयेत् । (२) वप्रस्योपरि प्राकारं विष्कम्भद्विगुणोत्सेधमैष्टकं
द्वादशहस्तादूर्ध्वमोजं युग्मं वा आचतुर्विंशतिहस्तादिति कारयेत् । रथचर्यासञ्चारं तालमूलमुरजकैः कपिशीर्षकैश्चाचिताग्रं पृथुशिलासहितं वा शैलं
कारयेत् न त्वेव काष्ठमयम् । अग्निरवहितो हि तस्मिन् वसति ।" इति दृश्यते, कौटिलीयम् अर्थशास्त्रम्, अधि-२ प्रक-१९, अध्या-३,
पृ.८६ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२१, पृ.२९ ॥ १३. 'कपे-' इति १.२ ॥ १४. '-गुरा' इति ३ ॥ १५. 'क्षौम-' इति
पदचन्द्रिकारामाश्रमीसम्मतपाठः ॥ १६. 'क्षौ-' इति १.३.४ ॥ १७. 'अट्ट अतिक्रमहिंसनयोः' इति स्वामी, 'अट्ट अतिक्रमणहिंसनयोः' इति
मैत्रेयसायणौ ॥ १८. 'बु-' इति १.२ ॥ १९. '-ग्रेण गृहम्' इति १.३.५ ॥ २०. द्र. अम.क्षीर.२।२।१२ ॥, पृ.७६ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः,
श्लो-३०, पृ.४४, तत्र- 'प्राकाराग्रस्थितस्य रणगृहस्य' इति दृश्यते ॥

तट्टीका । “प्राकारमण्डपस्योपरि शालाया हर्म्यादिपृष्ठे वात-
कुटिकायाः”[^१]इति स्वामी । “प्राकारधारणार्थोऽभ्यन्तरे
क्षौमाख्ये”[^२]इति भट्टः । “अट्टेति ख्यातस्य गृहस्य”[^३]इति
कोक्कटः । “मण्डपस्योपरि हर्म्यपृष्ठस्य”[^४]इति तु पञ्जिका ॥

पूद्वारि गोपुरम्

१ पुरो द्वारं पूद्वारम् तत्र । २ गोप्यते गोपुरम् ।
‘गुपू रक्षणे’(भ्वा.प.से.), ‘मद्गुरादयश्च’(उणा-४१)इति
साधुः । यद्वा बाहुलकाद् गुपेरुर्च । “द्वारमात्रेऽपि गोपुरम्”
[अमरकोषः ३।३।१८२॥]इत्यनेकार्थः । “गोपुरं च पुरद्वारे
१० द्वारमात्रेऽपि मुस्तके”[विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-
१२३]इति महेश्वरः । द्वे पूद्वारस्य । “कथ्यते गोपुरं पुर-
द्वारम्”[हलायुधकोशः २।२८८॥]इति हलायुधः । “प्रतोल्यां
अन्तराले द्वौ”[^५]इति तट्टीका । ‘बारी’ इति भाषा ॥

रथ्याप्रतोलीविशिखाः समाः ॥१८१॥

१ रथं वहति रथ्या । ‘तद्वहति रथयुग-’४।-
४।७६॥ इति यत् । “हितार्थे ‘खलयवमाष-’५।१।७॥
इत्यत्र चकाराद् यत्”[^६]इति तु स्वामी । २ प्रतोलय-
न्त्यस्यामिति [प्रतोली] । प्रतोलयति परिच्छेदयति परा-
त्पीयामिति वा । ण्यन्तात् ‘तुलि छेदने’( )इत्यतः
२० ‘एरच्’ ३।३।५६॥ इत्यच्, गौरादिः । प्रतोल्यत इति वा ।
‘तुल उन्मादे’(चु.उ.से.), घञि, गौरादिर्वा । ३ विशय्यन्ते
प्रकाशयन्ते द्रव्याण्यस्यामिति । ‘शीङः किद् ह्रस्वश्च’(उणा-
७०२)इति खन् (खः) विशिखा । “विगतशिखा
मुण्डितेव जनसम्मर्दाद् विशिखा”[^७]इति तु भट्टः । त्रीणि
‘पौलि’ इति ख्यातायाः ॥१८१॥

परिकूटं हस्तिनखो नगरद्वारकूटके ।

१ परितः कूट्यते परिकूटम्, पुंक्ली । ‘कूट
दाहं’(चु.उ.से.), घञ् । २ हस्तिनख इव हस्तिनखः ।
“शनैरनीयन्त रथात्(रयात्) पतन्तो रथाः क्षितिं हस्ति-

नखादखेदैः”[शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्लो-६८]इति ३०
माघः । दुर्गद्वारावतरणार्थः क्रमनिम्नो मृत्कूटोऽपसो-
पानाख्यः । “हस्तिनखः परिकूटम्”[हलायुधकोशः
२।२८८॥]इति हलायुधः । “दुर्गद्वारोत्तरणमार्गे द्वौ”[^८]
इति तट्टीका । बहिरस्तमन्तःसोपानयुक्तं युद्धार्थमित्येके ।
फिरणी पागेर इत्यादिभाषा । ३ नगरद्वारे प्रतोल्यां कूटो
मृत्तिकाशिशिः नगरद्वारकूटः, स्वार्थे कनि नगरद्वारकूटकः,
तत्र । द्वे ‘पाज’ इति ख्यातायाः ॥

मुखं निःसरणे

१ गृहादेर्निःस्त्रियते प्रविश्यते च येन तद् मुख-
मिव मुखम् । खन्यत इति वा मुखम् । ‘खनु अवदारणे’ ४०
(भ्वा.उ.से.), “डित् खनेर्मुट् [स] चोदात्तः”(उणा-६९८)
इत्यच्, आदेर्मुडागमश्च । मुखति मण्डयति, ‘मुख मण्डने’
( ), इगुपधत्वात् के मुखमित्यन्ये । २ निःस्त्रि-
यतेऽनेन निःसरणम् । ‘सु गतौ’(भ्वा.प.अ.), करणे
ल्युट्, तत्र । यत् श्रीधरः-“मुखं वक्त्रे निःसरणे”[विश्व-
लोचनकोशः, खान्तवर्गः, श्लो-४]इति । येन गृहादेर्निः-
स्त्रियते प्रविश्यते तन्नाम्नी द्वे । स्वामी तु-“गृहादिद्वार-
प्रवेशे मुखादिद्वयम्, तथा च ‘मुखं स्वाङ्गम्’६।२।१६७॥
इत्यत्र प्राङ्मुखी शालेत्यत्र न्यासे उक्तं शालाया द्वार-
प्रवेशो मुखमुच्यते”[न्यासः ६।२।१६७॥]इत्याह । पञ्जिका- ५०
दिरप्येवम् । कोक्कटस्तु-“द्वे हट्टमण्डपादेः प्रवेशनिर्गम-
मार्गस्य”[^९]इत्याह ॥

वाटे प्राचीनाऽऽवेष्टकौ वृतिः ॥ १८२॥

१ वट्यतेऽनेनेति वाटः, त्रिषु । ‘वट वेष्टने’
(भ्वा.प.से.), करणे घञ् [तत्र] । २ प्रागेव प्राचीनम् ।
‘विभाषाञ्चैरदिकस्त्रियाम्’५।४।८॥ इति खः । “प्राचीन-
मित्येके”[अम.क्षीर.२।२।३॥]इति भट्टः । प्रआङ्पूर्वाच्चि-
नोतेः ‘शुषि(सि)चिमीनां दीर्घश्च’(उणा-१८३)इति क्रनि

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३०, पृ.४४॥ २. ‘-णाऽभ्य-’ इति ४.५॥ ३. ‘-र’ इति ३.४.५॥ ४. ‘कोकूटः’ इति ३॥ ५. ‘तु’ इत्यमरकोषे ॥
६. ‘गोपुरन्तु पुरद्वारि द्वारमात्रे च मुस्तके’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१३५॥ ७. ‘-ल्यां’ इति ४॥ ८. अम.क्षीर. न दृश्यते ॥ ९. इतोऽग्रे ४प्रतौ, ‘तु’
इति दृश्यते ॥ १०. ‘शीङो ह्रस्वश्च’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ११. ४प्रतौ नास्ति ॥ १२. क्षीरस्वामिकृतामरकोशटीकायाम्-“विगतशिखा मुण्डितेव समताद्
विशीर्यते जनसंमर्देन वा विशिखा” इति दृश्यते, अम.क्षीर.२।२।३॥, पृ.७४॥ १३. ‘पौ-’ इति १.३॥ १४. ‘कूट परिदाहे’ इति मैत्रेयः, ‘कूट परितापे’
इति सायणः ॥ १५. ‘इति’ इति ३.४॥ १६. ‘डिति’ इति ३.४॥ १७. ‘-चि’ इति ४॥ १८. ‘इगुपधलक्षणत्वात्’ इति ३.४॥ १९. ‘-त्येके’ इति ४॥
२०. “मुखशब्देनात्र द्वारप्रदेशः शालाया उच्यते । स्वाङ्गमद्रवलक्षणमिह गृह्यत इति ॥” इति न्यासे, भा-५, ६।२।१६७॥, पृ.१५९॥ २१. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३७, पृ.५४॥ २२. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम् ‘प्राचीर-’ इति दृश्यते, २।२।३॥, पृ.७४॥

दीर्घत्वे प्राचीरमेवेति पञ्जिकादयः । ३ आवेष्टते आवे-
ष्टकः । 'वेष्ट वेष्टने'(भा.आ.से.), आङ्पूर्वः, 'ण्वुल्-
तृचौ'३।१।१३३॥ इति ण्वुल् । ४ त्रियतेऽनया वृत्तिः,
स्त्रीलिङ्गः । 'वृज् वरणे'(स्वा.उ.से.), '- आच्छादने'(चु-
उ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१४॥ । "वाट इति विषय-
सप्तमी स्वार्थे कनि वाटिका"[ ] इति हलायुधटीका ।
चत्वारि कण्टकादीनां 'वाडि' इति ख्यातायाः ॥ १८२ ॥

पदव्येकपदी पद्या पद्धतिर्वर्तनी ।

अयनं सरणिमार्गोऽध्वा पन्था निगमः सुतिः ॥ १८३ ॥

- १० १ पदमवति पदवी । 'अव रक्षणादौ'(भा.प.से.), अचि गौरादिः । पदं वाऽस्त्यत्रेति वप्रकरणे
'अन्येभ्योऽपि-'(वा-५।२।१०९॥) इति वः, गौरादिः ।
'पद्यते गम्यतेऽनया वा । 'पद गतौ'(दि.आ.अ.),
'पद्यतिभ्यामविः'( ) इत्यविः, ततः 'कृदिकारात्-'
(गणसू-४।१।४५॥) इति ङीषि पदवी"[ ] इति पञ्जिका ।
'पदस्य विः पक्षिणी पदविः, ततः 'कृदिकारात्-'(गण-
सू-४।१।४५॥) इति ङीषि पदवी"[ ] इति सर्वधरः । २
एकोऽसहायः पदोऽस्याम्, गन्तृणामविरलपादत्वादेकोऽभिन्नः
पादोऽस्यां वा एकपदी । 'कुम्भपदीषु च'५।४।१३९॥ इति
२० साधुः । ३ पादाय हिता पद्या, वितृणत्वात् । 'शरीरा-
वयवार्च'५।१।६॥ इति यत् । 'पदमस्मिन् दृश्यम्'४।४।-
८७॥ इति वा यत्, 'पद्यत्यतदर्थे'६।३।५३॥ इति पदा-
देशः । पद्यते गम्यते वा । 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥,
संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्ध्यभावः । ४ पादाभ्यां हन्यते पद्धतिः ।
हन्तेः क्तिन्, 'हिमकाषिहतिषु च'६।३।५४॥ इति पद्भावः,
'झयो होऽन्यतरस्याम्'८।४।६२॥ इति धत्वम् । ५ वर्तन्ते-
ऽनेनेति वर्त्म, क्लीबे । 'वृत्तु वर्तने'(भा.आ.से.),
'उणादयो बहुलम्, भूतेऽपि दृश्यन्ते'( ) इति मनि-
प्रत्ययः । ६ वर्तन्तेऽनेनेति वर्तनिः । 'वृत्तु वर्तने'(भा.आ.से.),

- आ.से.), 'अदेर्मुट् च'(उणा-२६२), 'वृत्तेश्च'(उणा- ३०
२६३) इति मुडागमोऽनिप्रत्ययश्च "'अदिवृत्तिभ्यां मुट् च'
इति वक्तव्ये पृथग्योगकरणात् पक्षे मुड् न भवति, तेन
वर्तनिः"'[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-४९१] इति
माधवः । "चकारान्मुट् चेत्येके, तेन वर्त्मनिरित्यपि"[ ]
इत्युज्ज्वलदत्तः । तथा च चुल्लिभट्टवृत्तौ-"वर्त्मनिराशि-
(निवासि?) वितर्दिपुंरन्ध्री"[ ] इत्युक्तम् । 'कृदिकारात्-'
(गणसू-४।१।४५॥) इति ङीषि वर्तनी । ७ अयन्तेऽनेन
अयनम् । 'अय गतौ'(भा.आ.से.), ल्युट् । "ईयतेऽनेन"
[ ] इति स्वामी । ८ सरन्त्यस्यां^{१०} सरणिः, स्त्रीलिङ्गः ।
'सृ गतौ'(भा.प.अ.), 'अर्तिसृधृ-'(उणा-२५९) इत्यादि- ४०
नाऽनिप्रत्ययः । ङीषि सरणी, दन्त्यादिरयम्, "सरणी
(सरणिः) श्रेणिवर्त्मनोः"[ ] इति दन्त्यादौ रभसात् । 'शृ
हिंसायाम्'(क्र्या.प.से.), ततः शरणिरित्येके । तथा च-
"शुभं^{११} शुभे प्रदीप्ते च शरणिः[ ] पथि वाऽवलौ(वाऽ-
वनौ)"[ ] इति तालव्यादावर्जयः । ९ पथिकपादैर्मृज्यते
वितृणीक्रियते मार्गः । 'मृजूषु शुद्धौ'(अ.प.वे.), कर्मणि
घञ् 'चजोः कु घिण्यतोः'७।३।५२॥ इति कुत्वम् ।
मार्ग्यतेऽनेनेति वा । 'मृग(मार्ग) अन्वेषणे'(चु.उ.से.),
'हलश्च'३।३।१२१॥ इति करणे^{१२} घञ् । १० अति बलं
पथिकानाम्, अत्यते सततं गम्यतेऽनेनेति वा अध्वा । ५०
'अद(अद) भक्षणे'(अ.प.अ.), 'अत सातत्यगमने'(भा.
प.से.) वा, 'अदेरतेर्वा धश्च'( ) इति क्वनिप्, धश्चा-
न्तादेशः । अध्वानौ, अध्वानः इत्यादि । ११ पथन्त्यत्र,
पथन्ते(पथ्यते)ऽनेनेति वा पन्थाः, पुंसि । 'पथे' गतौ'
(भा.प.से.), 'पथिमथिभ्यामिन्'(चान्द्रोणा-३।८४) इतीन् ।
पतन्त्यनेनेति वा । 'गमेरिनिः'(उणा-४४६) इत्यनुवर्तमाने
'पते(पत)स्थश्च'(उणा-४५२) इति इनिः प्रत्ययः, थश्चा-
ऽन्तादेशः । "वाटः पथश्च पन्थाश्च (माथश्च)"[त्रिकाण्ड-
शेषः २।१।१९॥] इति त्रिकाण्डशेषात् पथोऽदन्तोऽपि । १२
निगच्छन्त्यनेनेति^{१३} निगमः, पुंसि । 'गम्लु गतौ'(भा.प.अ.), ६०

१. 'प्राचीन' इति ३.४.५॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२१, पृ.३०॥ ३. 'विषये' इति ४.५॥ ४. '-भ्यो विः' इति ३॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-१५, पृ.१९॥ ६. '-स्य' इति ३॥ ७. 'वास्यां' इति ५॥ ८. चकारोऽष्टाध्याय्यां न दृश्यते ॥ ९. १प्रतौ नास्ति ॥ १०. '-विति-' इति ४.५॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-१५, पृ.१९॥ १२. अम.क्षीर, न दृश्यते ॥ १३. '-त्र' इति ३॥ १४. '-णि-' इति २.४॥ १५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।१।१५॥, पृ.१६॥, रामाश्रमी २।१।१५॥, पृ.१४७॥ १६. 'शुभ-' इति ४॥ १७. द्र. रामाश्रमी २।१।१५॥, पृ.१४७॥ १८. 'मृजू' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १९. 'अधिकरणे' इति ३॥ २०. 'अदेर्ध च'(उणा-५५५) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २१. 'पथि' इति १.३॥ २२. 'निः प्रत्ययः' इति ४, 'इनिप्रत्ययः' इति ५॥ २३. 'निगच्छन्त्यनेन' इति ३॥

‘गोचरसञ्चर-’३।३।११९॥ इत्यादिना करणाऽधिकरणे वा
षः । १३ सरन्त्यनया सृतिः । ‘सृ गतौ’ (भ्वा.प.अ.),
‘स्त्रियां क्तिन्’३।३।१४॥ त्रयोदश सामन्येन पथः ॥ १८३ ॥
विशेषादाह-

सत्पथे स्वतितः पन्थाः

१ संश्वासौ पन्थाश्च सत्पथः । ‘ऋक्पूरब्धूः-
५।४।७४॥ इत्यः, तत्र । २-३ स्वतितः सूपसर्गादत्यु-
पसर्गाच्च पन्था योज्यते, तेन सुः पूजितः पन्थाः सुपन्थाः ।
अतिः पूजितः पन्थाः अतिपन्थाः । स्वती पूजायाम्,
१० ‘कुगतिप्रादयः’२।२।१८॥ इति समासः, ‘न पूजनात्’५।४।
६९॥ इत्यत्र स्वतिग्रहणाद् ‘ऋक्पूरब्धूः-’५।४।७४॥ इत्या-
दिना प्राप्तसमासान्तनिषेधः । सुपन्थानौ, सुपन्थानः ।
अतिपन्थानौ, अतिपन्थानः इत्यादि । त्रीणि शोभनमार्गस्य ॥

अपन्था अपथं समे ।

१-२ न पन्था अपन्था । ‘पथो विभाषा’ ५।४।
७२॥ इत्यञ्चिकल्पः । अचि अपथम् । ‘अपथं नपुंसकम्’
२।४।३०॥ इति क्लीबता । द्वे ‘ऊवट’ इति ख्यातस्य ॥

व्यध्वो दुरध्वः कदध्वा विपथं कापथं च सः

॥१८४॥

२० १ विरुद्धोऽध्वा व्यध्वः । ‘उपसर्गादध्वनः’५।४।
८५॥ इत्यच् । २ दुर्निन्दितोऽध्वा दुरध्वः । ‘उपसर्गाद-
ध्वनः’५।४।८५॥ इत्यच् । उभावपि रामवत् । ३ कुत्सि-
तोऽध्वा कदध्वा । ‘कोः कत्तपुरुषेऽचि’६।३।१०१॥ इति
कोः कत् । ४ विरुद्धः पन्था विपथम् । ‘ऋक्पूरब्धूः-’
५।४।७४॥ इत्यप् (इत्यः) । ५ कुत्सितः पन्थाः कापथम् ।
‘ऋक्पूरब्धूः-’५।४।७४॥ इत्युप् (इत्यः), ‘का पथ्यक्षयोः’
६।३।१०४॥ इति कोः कादेशः, ‘पथः सङ्ख्याव्ययादेः’
(वा-२।४।३०॥) इति क्लीबता । अमरस्तु विपथका-
पथशब्दौ पुंस्याह । [गौडश्च] यदाह-‘व्यध्वौ विपथका-
३० पथौ’ [ ] इति । बृहस्पतिमिश्रास्तु-‘अतिपन्था इत्यादौ

‘पथः सङ्ख्याव्ययादेः’ (वा-२।४।३०॥) इति न क्लीबत्वम्,
सङ्ख्यादिपथशब्देनाऽव्यभिचारिसमासान्तेन साहचर्यादव्य-
यादिपथशब्दस्याऽपि कृतसमासान्तस्यैव ग्रहणात्, एवं च
‘विपथः कापथः’ इति पुंल्लिङ्गः पाठः प्रामादिकः”
[ ] इत्याख्यन् । तथा च-“सङ्ख्याव्ययादेः’ (वा-
२।४।३०॥) इत्यत्र विपथमेवोदाहृतम्, सङ्ख्याव्ययपूर्वकश्च
पथ इति वामनेनाऽपि क्लीबत्वं प्रोक्तम्” [ ] इति स्वा-
म्यादयः । अन्ये तु-“लिङ्गमशिष्यं लोकाश्रयत्वात्” [ ]
इति समादधते । वयं तु ‘पथः सङ्ख्याव्ययादेः’ (वा-२।४।
३०॥) इत्यत्र कृतसमासान्तपथरूपस्य ग्रहणात्, पथते व्या- ४०
प्नोतीति ‘पथे’ गतौ’ (भ्वा.प.से.) इत्यस्य पचाद्यजन्तपथ-
शब्देन समासे पुंस्त्वमेवाचक्ष्महे । तथा च त्रिकाण्डशेषः-
“वाटः पथश्च मथश्च (माथश्च)” [त्रिकाण्डशेषः २।१।१९॥]
इति । अत एव-“सत्पथस्तु सुपन्थाः स्याद् व्यध्वो विपथ-
कापथौ” [ ] इति रभसे पुंस्त्वम् । पचाद्यजन्तपथशब्देन
कुपथोऽपीत्याहुः । पञ्च कुमार्गस्य ॥१८४॥

प्रान्तरं दूरशून्योऽध्वा

१ प्रकृष्टमन्तरं व्यवधानमवकाशो वा ग्रामयो-
त्रेति प्रान्तरम् । दूरं शून्यो दूरशून्यः । ‘सुप् सुपा’
२।१।४॥ इति समासः । “दूरश्चासौ शून्यश्चेति दूरशून्यः, ५०
छायातरुजलादिवर्जितोऽध्वा” [ ] इति तु पञ्जिका । एकं
दूरशून्यमार्गस्य ॥

कान्तारो वर्त्म दुर्गमम् ।

१ चौरकण्ठकादिभिर्दुर्गमः पन्थाः कांश्चिज्ज
तारयति कान्तारः । “पृषोदरादित्वात्” [ ] इति सुभूतिः ।
“कस्य जलस्य सुखस्य वा अन्तं नाशमियर्ति कान्तारः ।
‘ऋ गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥” [ ] इति
तुं भट्टः । पुंक्लीबोऽयम् । यदमरः-“महारण्यं (-ण्ये)
दुर्गपथे कान्तारः पुंनपुंसकः (-म्)” [अमरकोषः ३।३।१७२॥]
इति । “कान्तारः प्रान्तरे तुल्यार्थे इत्येके” [ ] इति ६०
भट्टः । एकं चौराद्युपद्रुतमार्गस्य ॥

१. ‘-णे-’ इति १॥ २. ४ प्रतौ नास्ति ॥ ३. ‘यु-’ इति ३॥ ४. ‘नञ्’ इति ३॥ ५. ‘उ-’ इति १॥ ६. ‘कुपन्था’ इति ५॥ ७. ‘पुंस्यप्याह’
इति ४॥ ८. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१८४॥, पृ. २१८॥ ९. ‘-तिः’ इति ३. ४॥ १०. ‘क्लीबता’ इति ४॥ ११. ‘-पथि-’ इति ३॥ १२. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-१६, पृ. २१॥ १३. ‘पथि’ इति ३॥ १४. ‘शब्दस्य’ इति ३॥ १५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।१।१६॥,
पृ. १७॥, रामाश्रमी २।१।१६॥, पृ. १४८॥ १६. तुलनीयोऽमरकोषः २।२।१७॥ १७. ‘पृषोदरादिः’ इति ४॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः,
श्लो-१७, पृ. २२॥ १९. १. ३ प्रत्योर्नास्ति ॥ २०. ४. ५ प्रत्योर्नास्ति ॥ २१. अम. क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“कस्याम्भसोन्तमृच्छति कान्तारम्” इति
दृश्यते, २।१।१७॥, पृ. ७३॥

सुरुङ्गा तु सन्धिला स्याद् गूढमार्गो भुवोऽन्तरे

॥१८५॥

१ सरत्त्यनया सुरुङ्गा । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'सर्त्तः सुर्व' (हैमोणा-१०८) इत्युङ्गः । २ सन्धिं लाति सन्धिला । सन्धिरपि । भुवो धरित्र्या अन्तरे मध्ये गूढमार्गः छत्रः पन्थाः । द्वे सुरुङ्गायाः ॥१८५॥

चतुष्पथे तु संस्थानं चतुष्कम्

१ चतुर्णां पथां समाहारः चतुष्पथम् । 'ऋक्-पूरब्धूः-५ १४ ७४ ॥ इत्यप् (इत्यः), पात्राद्यन्तो द्विगु-
१० नैबन्तः, 'पथः सङ्ख्याव्यायादेः' (वा-२ १४ ३० ॥) इति क्लीबता, तत्र । २ संतिष्ठन्तेऽत्र संस्थानम् । अधिकरणे ल्युट् । ३ चत्वारोऽवयवा अस्य चतुष्कम् । त्रीणि 'चउवटा' इति ख्यातस्य ॥

त्रिपथे त्रिकम् ।

१ त्रयाणां पथां समाहारः त्रिपथम् । 'ऋक्पूर-
ब्धूः-५ १४ ७४ ॥ इत्यप्रत्ययः, 'पथः सङ्ख्याव्यायादेः' (वा-२ १४ ३० ॥) इति क्लीबता, तत्र । २ त्रयोऽवयवा अस्य त्रिकम् । द्वे 'त्रिवटा' इति ख्यातस्य ॥

द्विपथं तु चारपथः

२० १ द्वौ पन्थानौ समाहतौ द्विपथम्, त्रिपथवत् ।
२ चाराय पन्थाः चारपथः । 'ऋक्पूरब्धूः-५ १४ ७४ ॥ इत्यप्रत्ययः । द्वे 'बिबटा' इति ख्यातस्य ॥

गजाद्यध्वा त्वसङ्कुलः ॥ १८६ ॥

घण्टापथः संसरणं श्रीपथो राजवर्त्म च ।

उपनिष्क्रमणं चोपनिष्करं च महापथः ॥ १८७ ॥

१ असङ्कुलः गजादीनामध्वा मार्गो गजाद्यध्वा ॥१८६॥ २ घण्टोपलक्षितानां हस्तिनां मार्गो घण्टापथः । 'ऋक्पूरब्धूः पथामानक्षे' ५ १४ ७४ ॥ इत्यप्रत्ययः समासान्तः । 'दशधन्वन्तरो राजमार्गो घण्टापथः स्मृतः' [ ] इति चाण-

क्यः । ३ सम्यक् संभूय वा सरन्त्यत्र अनेन वा संसर- ३०
णम् । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३ १-
३ ११७ ॥ इति करणेऽधिकरणे वा ल्युट् । ४ श्रिया उपलक्षितः पन्थाः श्रीपथः । 'ऋक्पूरब्धूः-५ १४ ७४ ॥ इत्यः । ५ राजयोग्यं वर्त्म राजवर्त्म । ६ उपनिष्क्रम्यते-
ऽनेनेति उपनिष्क्रमणम् । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट्, षडक्षरोऽयमखण्डः । ७ उपनिःकीर्यते (उप-
निष्कीर्यते) सैन्यमग्निम् उपनिष्करम् । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'ऋदोरप्' ३ १३ ५७ ॥ इत्यप् । ८ महान्शसौ पन्थाश्च महापथः । प्राग्वदकारप्रत्ययः समासान्तः । सप्त (अष्टौ) राजमार्गस्य । मिश्रास्तु- "घण्टापथः संसरण- ४०
मिति नामद्वयं सामान्येन राजपथमात्रस्य तत्संसरणं पुरस्य चेद्भवति तदा उपनिःकिरन्त्याधिक्येन निःसरन्ति सैन्या-
न्यत्रेति, ['कृ विक्षेपे' (तु.प.से.)], 'ऋदोरप्' ३ १३ ५७ ॥ उपनिष्करम्, किष्कुश्च पारस्करादीनां [सुटि] । अन्यस्य तु घण्टापथः संसरण एव पुरस्येति स्वामिसर्वधराद्याः, 'बुधैः संसरणं वर्त्म गजादीनामसङ्कुलं पुरस्योपस्करं चौक्तम्' इति हुग्रः (हुग्रः) [ ] इति व्याख्यन् ॥१८७॥

विपणिस्तु वणिग्मार्गः

१ विपणन्तेऽस्यामिति विपणिः, स्त्रीलिङ्गः ।
माघस्तु- "पर्यापतत्क्रयिकलकमगण्यपण्यपूर्णापणं" विपणिनो ५०
विपणिं विभेजुः [शिशुपालवधम् ५ १२४ ॥] इति पुंस्यप्याह ।
'पण व्यवहारे स्तुतौ च' (भ्वा.आ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् । 'कृदिकारात्' (गणसू-४ ११ १४५ ॥) इति ङीष् विपणी च । "विपणिस्तु स्त्रियां पण्यवीथ्या-
मापणपण्ययोः" [विश्वलोचनकोशः, पान्तवर्गः, श्लो-७७] इति श्रीधरः । "पर्यापतत्क्रयिकेति पद्ये विपणिः पण्यं हट्टे" वा विद्यते" येषां ते विपणिनः, शिखादित्वादिन्, विपणिं पण्यवीथिकामित्यर्थः । "आपण आवारिका, विपणिर्हट्टः" [ ] इति वल्लभेन व्याख्यातमत एव प्रयोगाद् विपणेः पुंस्त्वमपि [ ] इति सर्वधरः । [२ वणिजां मार्गो वणिग्- ६०
मार्गः] पण्यवीथ्यपि । तत्र पण्यानां विक्रेतव्यवस्तूनां

१. 'चौ-' इति ४.५ ॥ २. '-टं' इति १ ॥ ३. 'पथं' इति ३ ॥ ४. 'इत्यप्' इति ४ ॥ ५. 'बे-' इति १ ॥ ६. '-तिः' इति ५ ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-१८, पृ. २३ ॥ रामाश्रमी २ ११ १८ ॥, पृ. १४९ ॥ ८. 'इत्यप्रत्ययः' इति ४ ॥ ९. '-नेन' इति ५ ॥ १०. 'पूर्व-' इति ४ ॥ ११. 'प्रो-' इति ५ ॥ १२. '-णा' इति शिशुपालवधे, ५ १२४ ॥, पृ. १२३ ॥ १३. 'विपणिर्विभेजुः' इति शिशुपालवधे, ५ १२४ ॥, पृ. १२३ ॥ १४. 'हट्टे' इति ४ ॥ १५. '-न्ते' इति ४ ॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २ १२ १२ ॥, पृ. २३ ॥

वीथी गृहद्वारपिण्डिका पण्यवीथीति व्युत्पत्तिः । तथा च शाश्वतः-“आपणः पण्यवीथी च द्वयं वीथीति संज्ञितम्” [शाश्वतकोशः, श्लो-३२५] इति । “आपणः पण्यवीथ्यां च पण्ये च विपणिः स्त्रियाम्” [३] इति रभसः । द्वे हट्टमार्गस्य ॥

^१स्थानं तु ^२पदमास्पदम् ।

१ तिष्ठन्त्यस्मिन् स्थानम् । अधिकरणे ल्युट् । २ पद्यतेऽस्मिन्निति पदम्, क्लीबे । ३ आ समन्तात् पदम् [आस्पदम्], दन्त्यपवर्गाद्यमध्यः । ‘आस्पदं प्रति-
१० ष्टायाम्’ ६।१।१४६ ॥ इति साधुः । सामान्येन त्रीणि स्थान-
स्य । ‘ठाम’ इति भाषा ॥

श्लेषस्त्रिमार्ग्याः शृङ्गाटम्

१ त्रयाणां मार्गाणां समाहारः त्रिमार्गी, तस्याः त्रिमार्ग्याः, श्लेषो मीलनं शृङ्गाटम् इत्युच्यते । शृङ्गं प्राधान्यमटतीति शृङ्गाटम् । ‘अट गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘कर्म-
पण्य’ ३।२।११ ॥ । “शृङ्गेणाऽटन्त्यत्र” [३] इति तु भट्टः । शृङ्गाटवन्मार्गैस्त्रिकोणत्वाद् वा । कप्रत्यये शृङ्गाटकम् । यदाह-“शृङ्गाटकं पथां श्लेषः संस्थानं च चतुष्पथम्” [३] इति । मार्गत्रयं यत्र मिलति तत्स्थानस्यैकम् ॥

२० बहुमार्गी तु चत्वरम् ॥ १८८ ॥

१ बहवो मार्गाः समाहृता इति बहुमार्गी । चतते-
ऽस्मिन् चत्वरम्, क्लीबे । ‘चते गतौ याचने च’ (भ्वा.प.से.), ‘कृगृशृ [वृज्] चतिभ्यश्च’ (-भ्यः ष्वरच्) (उणा-
२७९) इति ट्वरच् (ष्वरच्) । बहवो मार्गा यत्र मिलन्ति, तत्स्थानस्यैकम् । ‘चाचरं’ इति भाषा । शृङ्गाटचत्वरशब्दौ चतुष्पथपर्यायावपि ॥ १८८ ॥

^१श्मशानं ^२करवीरं स्यात् ^३पितृप्रेताद् वनं गृहम् ।

१ शबानां शयनं श्मशानम् । पृषोदरदित्वात् शब-
शब्दस्य श्मादेशः, शयनशब्दस्य शान इत्यादेशः । २ करै-
३० वीरयन्तेऽत्र करवीरम् । ‘वीर [विक्रान्तौ]’ (चु.आ.से.),

अच्] । ३-६ पितृप्रेतादिति, समाहारद्वन्द्वो यथासङ्ख्यनिवृ-
त्यर्थः, तेन पितृप्रेतशब्दाभ्यां वनं गृहं च योज्यते, तेन पितृ-
वनम्, पितृगृहम्, प्रेतवनम्, प्रेतगृहम् । षट् श्मशानस्य ॥
गेहभूर्वास्तु

१ गेहाय भूः गेहभूः । २ वसन्त्यत्रेति वास्तु,
पुंक्लीबम् । “वास्तुरस्त्रियाम्” [अमरकोषः २।२।१९१ ॥],
इत्यमरः । ‘वस निवासे’ (भ्वा.प.अ.), ‘वसेः [तुन्]’ (उणा-
७५), ‘अगारे’ णिच्च’ (उणा-७६) इति तुन् । द्वे गृहभूमेः ।
‘घरनी’ भूमि’ इति भाषा ॥

^१गेहं तु ^२गृहं ^३वेश्म ^४निकेतनम् ॥ १८९ ॥ ४०

^५मन्दिरं ^६सदनं ^७सद्य ^८निकाय्यो ^९भवनं ^{१०}कुटः ।

^{११}आलयो ^{१२}निलयः ^{१३}शाला ^{१४}सभोदवसितं ^{१५}कुलम्

॥ १९० ॥

^{१७}धिष्यमावसथः ^{१८}स्थानं ^{१९}पस्त्यं ^{२०}संस्त्याय ^{२१}आश्रयः ।

^{२३}ओको ^{२४}निवास ^{२५}आवासो ^{२६}वसतिः ^{२७}शरणं ^{२८}क्षयः

॥ १९१ ॥

^{२९}धामाऽगारं ^{३०}निशान्तं ^{३१}च

१ केतन्ति निवसन्त्यत्र गेहम् । ‘कित निवासे’
(भ्वा.प.से.), ‘कितो मे च’ (हैमोणा-५८७) इति हः । यद्वा
गां भुवं दिशं वा ईहते कामयत इति गेहम् । ‘कर्म-
पण्य’ ३।२।११ ॥, ‘गेहे कः’ ३।१।१४४ ॥ इति निर्देशा-
दोकारस्यात्वे कृते ‘आद् गुणः’ ६।१।८७ ॥ । पुंक्लीबलिङ्गो-
ऽयम् । “गेहो वासः कुटो द्वयोः” [३] इति, “गेहमस्त्री
शालासभे स्त्रियाम्” [३] इति वाचस्पतेश्च । क्लीबलिङ्गस्तु
सर्ववचनः । २ गृह्णाति पुरुषोपाजितं द्रव्यमिति गृहम् ।
गृह्णात्युपादते धान्यादिकं वा । ‘ग्रह उपादाने’ (क्र्या.उ.से.),
‘गेहे कः’ ३।१।१४४ ॥ इति कः, कित्त्वात् सम्प्रसारणम् ।
उपचाराद् दारा गृहाः । पुंक्लीबलिङ्गः । अमरस्तु-“गृहाः
पुंसि च भूम्येव” [अमरकोषः २।२।५५ ॥] इति विशेषमाह ।

१. ‘विपणिसंज्ञकम्’ इति शाश्वतकोशे, पृ.२९ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२०, पृ.२८ ॥, रामाश्रमी २।२।२१ ॥, पृ.१५० ॥ ३. ‘शृङ्गेना-’ इति १.२.३.५ ॥ ४. ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-‘शृङ्गेरन्ति अस्मिन्’ इति दृश्यते २।१।१८ ॥, पृ.७३ ॥ ६. ‘तत्रामैकम्’ इति ३ ॥ ७. ‘चते ऋदे च याचने’ इति स्वामी, ‘चते चदे याचने’ इति मैत्रेयः, ‘चते चदे याचने च’ इति सायणः ॥ ८. ‘तत्र’ इति ३ ॥ ९. ‘-रू’ इति १ ॥ १०. ‘शब्दादेशः’ इति १.२.५ ॥ ११. ‘पितृगृहम्, पितृवनम्’ इति १.२.४.५ ॥ १२. ‘पुंक्ली.’ इति १.२ ॥ १३. ‘-नी’ इति ५ ॥ १४. ‘गेहे’ इति १.४.५, ‘गेहः’ इति ३ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२२, पृ.३२ ॥ १६. द्र. रामाश्रमी २।२।४४ ॥, पृ.१५१ ॥ १७. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘गृहं’ इति दृश्यते ॥ १८. ‘पुंक्ली.’ इति ४ ॥ १९. ‘भूमौ च’ इति १, ‘भूमि च’ इति ३.४, ‘भूमि वा’ इति २ ॥

दारेषु यथा-“गृहा मुनीनामुटजाङ्गणेषु”[^१]. सद्यनि यथा-
 “गृहानुपैतुं प्रणयादभीप्सवो भवन्ति नाऽपुण्यवतां मनीषिणः”
 [ ] इति । ३ विशन्त्यस्मिन्निति **वेश्म**, क्लीबे । ‘विश
 प्रवेशने’(तु.प.अ.), ‘-मनिन्’(उणा-५८४) इति मनिन् । ४
 निकेतन्त्यस्मिन्निति **निकेतनम्** । निकेत्यतेऽस्मिन्निति वा ।
 निपूर्वः ‘कितं निवासे’(भा.प.से.), अधिकरणे ल्युट्
 ॥९८९॥ ५ मन्द्यते सुप्यतेऽत्रेति, स्तूयते वा **मन्दिरम्**,
 स्त्रीक्ली. । ‘मदि [स्तुति]मोद[मद]स्वप्नकान्तिगतिषु’(भा.-
 आ.से.), ‘इषिमदिमुदिखिदिछिदिविदि’(भिदि)मन्दिवन्दि-
 १० (चन्दि)तिमि-’(उणा-५१)इत्यादिना किरच् । स्त्रियां टाप्,
 प्रयोगश्च-“व्रजति पथि मनाङ्ग(मनाहं?) मन्दिरातस्तवारिः”
 [ ] इति सुभूतिः । ६ सीदन्त्यत्र **सदनम्** । ‘षट् विश-
 रणगत्यवसादनेषु’(भा.तु.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् ।
 “‘बहुलं छन्दसि’( ) इति दीर्घत्वे सादनमपि”[^२] इति
 पारायणम् । यथा-“न जीवहीनो यमसादनं व्रजेत्”[^३] इति
 रामायणम् । “नेष्यते यमसादनम्”[^४] इति भारतं च ।
 “सदनं सादनम्”[^५] इति द्विरूपं च । ७ सीदन्त्य-
 स्मिन्निति **सद्य** । ‘षट् विशरणादौ’(भा.तु.प.अ.),
 ‘-मनिन्’(उणा-५५७) इति मनिन् । सद्यनि, सद्यनि इत्यादि
 २० क्लीबे । ८ नितरां चोयते **निकाय्यः** । ‘चिञ् चयने’
 (स्वा.उ.अ.), ‘पाय्यसान्नाय्यनिकाय्यधाय्यामानहविर्निवास-
 सामिधेनीषु’३।१।२२९॥ इति साधुः । ९ भवन्ति तिष्ठन्त्यत्र
भवनम्, पुंक्ली. । ‘भू सत्तायाम्’(भा.प.अ.), अधिकरणे
 ल्युट् । १० कुट्यते **कुटः** । ‘कुट छेदने’(चु.आ.से.),
 घञर्थे कः । कुटति कुटिलीभवति वा । ‘इगुपध-’
 ३।१।१३५॥ इति कः । स्त्रीक्लीबलिङ्गोऽयम् । स्त्रियां
 गौरादिङीषि कुटी । “इगुपधत्वात् किप्रत्यये कुटिः”[^६] इति
 भीमसेनः । “लघुकुट्यां कुटीरमिति, ह्रस्वान्तोऽपि स्त्रियां
 कुटिः, यथा भूकुटिः”[^७] इति पञ्जिका । ११ आलीयते-
 ३० ऽस्मिन्निति **आलयः** । ‘लीञ् (लीङ्) श्लेषणे’(दि.आ.अ.),

‘पुंसि संज्ञायाम्-’३।३।११९॥ इति घः । १२ एवं निली-
 यतेऽस्मिन्निति **निलयः** । १३ शलन्त्यत्रेति **शाला** । ‘शल
 गतौ’(भा.प.से.), ‘हलश्च’३।३।१२१॥ इति घञ्, ‘अत
 उपधायाः’७।२।११६॥ इति वृद्धिः । शलन्ति गच्छन्त्येनमिति,
 कर्मणि घञ् वा । “लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्येति स्त्रीत्वम्”
 [^८] इति स्वामी । “स्त्रियां शाला पुमान् शालो नृपमत्स्य-
 प्रभेदयोः”[^९] इति तालव्यादौ रभसात् । १४ सह मिलिता
 भान्त्यत्रेति **सभा** । सहपूर्वाद् ‘भा दीप्तौ’(अ.प.अ.)
 अस्माद् ‘अन्येभ्योऽपि-’(वा-३।३।१०१॥) इति डः ।
 बाहुलकाद् वा ‘आतोऽनुसर्गे कः’३।२।३॥ इत्यङ् । सम्पत् ४०
 भातीति वा । “पृषोदरादित्वान्मकारलोपः”[^{१०}] इति
 स्वामी । १५ उदकं प्रतिहतं वसितमाच्छादितमनेनाऽत्र वा
उदवसितम् । पृषोदरादित्वादुदादेशे शकन्त्वादित्वाद् वा ।
 “ऊर्ध्वमवसितम्”[^{११}] इति तु भट्टः । १६ कोलन्त्यत्रेति
कुलम् । ‘कुल संस्त्याने’(भा.प.से.), ‘इगुपधञ्-’३।१।
 १३५॥ इति कः, कित्वाद् गुणाभावः ॥९९०॥ १७ धृष्णु-
 वन्त्यस्मिन् **धिष्ण्यम्** । ‘जिधृषा प्रागल्भ्ये’(स्वा.प.से.),
 ‘मध्यविड्यशिक्ष्यान्यपर्जन्यवदान्यथो(?)हर्म्यधिष्ण्यप-
 स्त्यागस्त्यपुलस्त्यापत्यसत्यकुड्यकुल्याभल्यादयः’( ) इति
 क्यपि साधुः । १८ आवसन्त्यस्मिन्निति **आवसथः** । ‘वस ५०
 निवासे’(भा.प.अ.), ‘उपसर्गे वसेः’(उणा-३९६)
 इत्यथप्रत्ययः । १९ तिष्ठन्त्यत्रेति **स्थानम्** । ‘करणाधि-
 करणयोश्च’३।३।११७॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । २० अप-
 स्त्यायति सङ्घातीभवति **पस्त्यम्** । ‘ष्ट्यै स्त्यै शब्दसङ्घा-
 तयोः’(भा.प.अ.), पृषोदरादित्वात् । वस(पस)न्त्यस्मि-
 न्निति, पतन्त्यत्रेति वा । उभयत्र ‘मध्यविड्य-’( )
 इत्यादिना निपातनात् साधुः । वस्त्यमिति वादिरपि, तद्व्या-
 ख्या त्वित्थम्- ‘वसु स्तम्भे’(दि.प.से.), स्त्रियां क्तिनि
 वस्तिः, ‘तत्र साधुः’(४।४।९८॥) इति यति वस्त्यम् ।
 “‘वसेस्तिः’(उणा-६१९) इति तिप्रत्ययः । “बाहुलकाद् ६०

१. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।५८५॥, पृ.३३५॥ २. ‘किति’ इति३॥ ३. ‘स्त्रीक्लीबम्’ इति४.५॥ ४. ‘-कान्ति-’ इति
 मैत्रेयस्ते ॥ ५. ‘-चिदि-’ इति३॥ ६. ‘व्रजति’ इति५॥ ७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।२।५॥, पृ.२६॥, पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः,
 श्लो-२३, पृ.३४॥ ८. ‘विशरणादौ’ इति४॥ ९. ‘-त्वे’ इति३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२३, पृ.३३॥ ११. ‘तथा’
 इति१॥ १२. ‘-ति’ इति३॥ १३. ‘-न्त्यत्रेति’ इति४॥ १४. इतोऽग्रे १.२.४.५प्रतिषु ‘पुंक्लीबोऽयम्’ इति दृश्यते ॥ १५. ‘स्त्रीक्ली’ इति३॥
 १६. ‘गौरादिति’ इति१॥ १७. ‘कुटीः’ इति१॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२४, पृ.३६॥, तत्र-“इगुपधत्वात्”(उ.४।११९)
 कौ ‘कुटिश्च’ इति दृश्यते ॥ १९. ‘-यन्ते’ इति१॥ २०. अम.क्षीर न दृश्यते ॥ २०. ५प्रतौ नास्ति ॥ २१. अम. क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-
 “उदवसिनोति स्मोर्ध्वमवसीयते वोदवसितम् ।” इति दृश्यते, २।२।४॥, पृ.७४॥ २३. ‘संस्थाने’ इति१॥ २४. ‘-त्यत्रेति’ इति१॥ २५.
 ‘पृषोदरादिः’ इति४॥ २६. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ २७. ‘चेत्थम्’ इति३॥ २८. ‘तिः’ इति४॥

यत्प्रत्ययोऽपीत्येके^१ [ ] इति स्वामी । “वस्त्यते याच्यते हिंस्यते वा । ‘वस्त गन्ध अर्दने’ (चु.उ.से.), अस्माच्चुरा-दिणिजन्ताद् अचो यति वस्त्यम्” [ ] इति सर्वधरः । “यद्वा ‘ष्ट्यै स्त्यै’ शब्दसङ्घातयोः” (भ्वा.प.अ.), अवस्त्यायन्ति संहता भवन्ति जना अत्रेति, घञर्थे कः, ‘वष्टि भागुरिः’ [ ] इत्यकारलोपे वस्त्यम्, एवमपपूर्वात् कप्रत्यये ‘वष्टि भागुरिः’ [ ] इत्यकारलोपे पस्त्यमित्यपि” [ ] इति स्वामि-कौमुद्यादयः । तथा च-“निशान्तं सदनं पस्त्यमगारं मन्दिरं पुरम्” [ ] इत्यारभ्य “सभोदवसितं वस्त्यम्” [ ] इति वाच-
 १० स्पतिकोषः । २१ संस्त्यायन्त्यत्रेति संस्त्यायः । ‘ष्ट्यै स्त्यै’ शब्दसङ्घातयोः (भ्वा.प.अ.), अधिकरणे घञ् । २२ आश्रीयतेऽसौ आश्रयः । ‘श्रिज् सेवायाम्’ (भ्वा.उ.से.), ‘एरच्’ ३।३।५६ ॥ इत्यच् । २३ उच्यत्यस्मिन्निति ओकः । ‘उच समवाये’ (दि.प.से.), असुन्, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । ओकसी, ओकांसि इत्यादि । ओकोऽदन्तोऽपि, तत्र घञन्तः, स पुंसि । “ओकः सद्वाश्रयश्चौकाः” [अमरकोषः ३।३।-२३३ ॥] इत्यमरः । २४ निवसन्त्यस्मिन्निति निवासः । ‘वस निवासे’ (भ्वा.प.अ.), अधिकरणे घञ् । २५ एवम् आवासः । २६ वसन्त्यस्यां वसतिः, स्त्रीलिङ्गः । ‘वस
 २० निवासे’ (भ्वा.प.अ.), ‘वहिवस्यतिभ्यश्चित्’ (उणा-५००) इति सूत्रेण अतिप्रत्ययः । “वासतेयो च” [ ] इति क्षीरस्वामी । २७ शीर्यते शीताद्यनेनेति शरणम् । ‘शृ’ हिंसायाम्’ (क्र्या.प.से.), करणे ल्युट् । २८ क्षियन्त्यस्मिन्निति क्षयः । ‘क्षि निवासगत्योः’ (तु.प.अ.), अच् ॥९९१॥ २९ दधात्याश्रयं धाम, क्लीबे । ‘डुधाञ् धारणादौ’ (जु.उ.अ.), ‘-मनिन्’ (उणा-५८४) इति मनिन् । ‘अर्त्तिहि (रि)-’ (हैमोणा-३३८) इति मप्रत्यये धाममदन्तमपि । ३० न गीर्यत इति अगारम् । ‘गृ निगरणे’ (तु.प.से.), बाहुलकाद् घञ् । अगान् वृक्षानियर्त्ति वा । ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.),
 ३० ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥ । अग्यतेऽस्मिन्निति वा । ‘अगि

गतौ’ (भ्वा.प.से.), आरकि प्रत्यये साधुः । ह्रस्वादिरयम् । दीर्घादिरपि । आगीर्यत इत्यागारमिति । अगारशब्दस्यैव वा ‘अन्येषामपि दीर्घः’ ६।३।१३७ ॥ इति दीर्घत्वे । “विन्द्या-दगारमागारमपगामापगामपि” [शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-२] इति द्विरूपकोषश्च । ३१ निशायामम्यते गम्यते इति निशान्तम् । ‘अम् (अम) गतौ’ (भ्वा.प.से.), क्तः, ‘रुष्यमत्वर-’ ७।२।२८ ॥ इति नेट् । निशायो अन्तो विरामोऽत्रेति वा । “निशाम्यन्त्यत्र” [अम.क्षीर.२।२।५ ॥] इति भट्टः । ‘शर्मु उपशमे’ (दि.प.से.), ‘हसिमृगिण्-’ (उणा-३६६) इत्यादिना बाहुलकात् तन् । सामान्यत एकत्रिंशद् गृहस्य ॥ ४०

कुट्टिमं त्वस्य बद्धभूः ।

१ कुट्यते कुट्टिमम्, पुंक्ती । ‘कुट्ट छेदन-भर्त्सनयोः’ (चु.उ.से.), णिजन्तः, ‘एरच्’ ३।३।५६ ॥ इत्यच्, कुट्टः । कुट्टेन निर्वृतं कुट्टिमम् । ‘भावप्रत्ययान्ताद् निर्वृतेऽर्थे इमनिज् वक्तव्यः’ (वा-४।४।२० ॥) । अस्य गृहस्य मणि-पाषाणादिभिर्बद्धभूः, तस्या एकम् ॥

चतुःशालं सञ्जवनम्

१ चतस्रः शालाः समाहता इति चतुःशालम् । ‘ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य’ १।२।४७ ॥ इति ह्रस्वत्वम् । “पात्रादित्वात् क्लीबत्वमेव, न स्त्रीत्वम्” [ ] इति सर्व-
 ५० धरादयः । “‘आबन्तो वा ह्रस्वत्वम्’ (वा-२।४।३० ॥) इति, स्त्रीत्वपक्षे चतुःशालेत्यपि (चतुःशालीत्यपि)” [ ] इति पञ्जिका । “अभिमुखं शालाचतुष्टयं चतुःशालम्” [ ] इति श्रीधरः । २ सञ्जवन्यत्रेति सञ्जवनम् । ‘जु’ इति सौत्र-धातुर्गत्यर्थः, ततोऽधिकरणे ल्युट् । “समन्तादुपर्यधः संयम्यते संयमनमिति पाठोऽपि” [ ] इति टीकासमुच्चयसारः । तत्र ‘कृत्यल्युटो बहुलम्’ ३।३।११३ ॥ इति कर्मणि ल्युट् । “सञ्जवनं स्याच्चतुःशालम्” [हलायुधकोशः २।२९२ ॥] इति हलायुधः । द्वे ‘चउशालं गृहं’ इति ख्यातस्य ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२३, पृ.३३ ॥ २. अम. क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ ३. १प्रतौ नास्ति ॥ ४. ‘इत्यलोपे’ इति ४ ॥ ५. ‘-श्च’ इति ४ ॥ ६. ‘आलयोद्ववसितं’ इति पदचन्द्रिका, ‘कुलोदवसितं पस्त्यम्’ इति रामाश्रमी २।२।५ ॥, पृ.१५१ ॥ ७. ‘समा-’ इति ३.५ ॥ ८. ‘-ये’ इति १ ॥ ९. ‘शृन्’ इति ५ ॥ १०. ‘-न्त्यत्रेति’ इति १.२ ॥ ११. ‘मन्त्रिति मन्’ इति १.२ ॥ १२. ‘-पोति’ इति ४ ॥ १३. ‘-रः’ इति १.४.५ ॥ १४. ‘आ-’ इति ३.५ ॥ १५. ४.५ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ १६. ‘-यां’ इति ३ ॥ १७. अम.क्षीर.टीकायाम्-‘अत्र’ इत्यस्य स्थाने ‘अस्मिन्’ इति दृश्यते, पृ.७५ ॥ १८. ‘शम’ इति १.३ ॥ १९. २.३ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ २०. ‘भावप्रत्ययान्तादिमपु वक्तव्यः’ इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ २१. ४प्रतौ नास्ति ॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२४, पृ.३७ ॥ २३. ‘सौत्रो’ इति ३ ॥ २४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२४, पृ.३६ ॥, तत्र “समन्ताद् उपर्यधः संयम्यते ‘संयमनम्’ । “कृत्यल्युटो” (पा.३।३।११३ ॥) इति कर्मणि ल्युट् । ‘संयमनमिति च पाठः इति टीकासमुच्चयसारः ॥” इति दृश्यते ॥ २५. ‘साल-’ इति १.२, ‘-शाला-’ इति ३ ॥ २६. १प्रतौ नास्ति ॥

सौधं तु नृपमन्दिरम् ॥१९२॥

१ लेपस्य द्रव्यं सुधा, तद्योगाद् ज्योत्स्नादित्वा-
दणि सौधम्, क्लीबे । “सुधया धवलीकृतं सौधम्”
[अभि., स्वोपज्ञटीका ४।९९२॥] इत्याचार्याः । “सुधा-
धवलितं सौधम्” [हलायुधकोशः २।२९४॥] इति हलायुधः ।
सौधमित्यव्युत्पन्नोऽपि राजसदनवाची । अत एव माघे-
“सेना सुधाक्षालितसौधमसम्पदाम्” [शिशुपालवधम्, सर्गः-
१२, श्लो-६२] इति । एकं नृपमन्दिरस्य ॥१९२॥

उपकारिकोपकार्या

१० १ उपकरोति उपकारिका । उपपूर्वः ‘डुकृञ्
करणे’ (त.उ.अ.), ण्वुल् । “उप अधिकं करोति उप-
कारी । ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥, स्वार्थे कनि उपकारिका” [३]
इति तु स्वामी । २ उप अधिकं क्रियते उपकार्या ।
‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥ । “गृहस्थानं स्मृतं राजामुप-
कार्योपकारिका” [हलायुधकोशः २।२९०॥] इति हलायुधः ।
“राज्ञां गृहभेदे पटादिमये द्वौ” [३] इति तट्टीका । द्वे पटमण्ड-
पादिराजसदनस्य । ‘लूगडां प्रमुखनो घर’ इति भाषा ॥

सिंहद्वारं प्रवेशनम् ।

१ सिंहस्येव द्वारं सिंहद्वारम् । २ प्रविश्यते-
२० ऽनेन प्रवेशनम् । ‘विश प्रवेशने’ (तु.प.अ.), ‘करणाधि-
करणयोश्च’ ३।३।११७॥ इति करणे ल्युट् । गृहादि-
प्रवेशे प्रथमद्वारस्य द्वे । यदाह राजवल्लभो नगररचनाधि-
कारे-“सिंहद्वारचतुष्टयं च, खटकीद्वाराणि चाऽष्टौ, तथेति
इदं हि गृहादीनां गमनागमनप्रथमद्वारे वर्तते” [३] इति
गृहावसरे उक्तम् ॥

प्रासादो देवभूपानाम्

१ गृहमित्युत्तरतः सम्बध्यते । प्रसीदन्ति नय-
नमनांस्यस्मिन्निति प्रासादः । ‘षद्लृ विशरणादौ’ (भ्वा.-
तु.प.अ.), अधिकरणे घञ्, ‘उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये-’
३० ६।३।१२२॥ इति दीर्घः । देवानां भूपानां च गृहनामै-
कम् । “गृहमिष्टकादिरचितं प्रासादो देवतानरेन्द्राणाम्”
[हलायुधकोशः २।२९३॥] इति हलायुधः । “सौधं हि

राज्ञ एव स्यादिति सौधादस्य विशेषः, प्रासादसौधयोरे-
कार्थतेति केचित्” [३] इति स्वामी ॥

हर्म्यं तु धनिनां गृहम् ॥१९३॥

१ हरति मनो हर्म्यम् । ‘हञ् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.),
‘मध्यविड्यशिक्यं-’ ( ) इत्यादिना निपातनात् साधुः ।
एकं धनवद्गृहस्य ॥१९३॥

मठाऽऽवसथ्याऽऽवसथाः स्युश्छात्रव्रतिवेशमनि ।

१ मठन्ति निवसन्त्यत्र, मठ्यतेऽत्रेति मठः, ४०
त्रिलिङ्गः । ‘मठ मदनिवासयोः’ (भ्वा.प.से), घञर्थे कः ।
“‘पुंसि संज्ञायाम्’ ३।३।११८॥ इति घः” [३] इति केचित् ।
२ आवसथ एव आवसथ्यम् । ‘अनन्तावसथ-’ ५।४।२३॥
इति ज्यः । ३ आवसन्त्यत्र आवसथः । ‘वस निवासे’
(भ्वा.प.अ.), ‘उपसर्गे वसेः’ (उणा-३९६) इत्यथप्रत्ययैः ।
छात्राणां व्रतिनां च वेशम गृहम्, तस्य त्रीणि ॥

पर्णशालोटजः

१ पर्णप्रधाना शाला पर्णशाला । शाकपार्थि-
वादिः । “पर्णमित्युपलक्षणम्, तेन पर्णतृणादेः शाला पर्ण-
शाला” [अभि., स्वोपज्ञटीका-४।९९४] इत्याचार्याः । २ ५०
“उटस्तृणपर्णादिः” [३] इति देशीकोषः । ततो जायत इति
उटजः, ह्रस्वादिः । ‘पञ्चम्यामजातौ’ ३।२।९८॥ इति डः ।
पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । “उटजोऽस्त्रियाम्” [अमरकोशः २।२।-
६॥] इत्यमरः । “वट्यते वेष्ट्यते तृणपर्णादिभिरित्युटजः
[मुनिकुटीरः, पुंक्लीबलिङ्गः,] ‘उटजादयः’ (हैमोणा-१३४)
इत्यजे निपात्यते” [अभि., स्वोपज्ञटीका-४।९९४॥] इत्या-
चार्याः । द्वे मुनिवेशमनः ॥

चैत्यविहारौ जिनसद्धानि ॥१९४॥

१ चीयत इति चित्योऽग्निः । ‘चित्याग्निचित्ये
च’ ३।१।१३२॥ इति साधुः । तस्येदं चैत्यम् । ‘तस्येदम्’ ६०
४।३।१२०॥ इत्यण् । २ विहरन्त्यस्मिन्निति विहारः, पुंक्ली ।
‘हञ् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), अधिकरणे घञ् । अमरस्तु-
“चैत्यमायतनं तुल्ये” [अमरकोशः २।२।७॥] इति, “बौद्धानां
विहारोऽस्त्री” [३] इति च चैत्यविहारौ भिन्नार्थावाह । तत्र

१. इतोऽग्रे २.५प्रत्ययः ‘माघे’ इति दृश्यते ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२८, पृ.४२॥ ३. अम.क्षीरस्वामिटीकायां न दृश्यते ॥
४. ‘-डां’ इति १॥ ५. ‘-नां’ इति १.२॥ ६. ‘-स्यैव’ इति १॥ ७. ‘-नेति’ इति १॥ ८. ‘अधिकरणे’ इति ३॥ ९. ‘-त्तरः’ इति २॥ १०.
‘-विशिक्य-’ इति ३॥ ११. ‘-याः’ इति ३॥ १२. अमरकोषे न दृश्यते ॥ १३. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।९९४॥, पृ.२२०॥

तु क्षीरस्वामी-“चित्याया इदं चैत्यम्, आयतन्तेऽस्मिन्नि-
त्यायतनम्, देवकुले महावृक्षोऽध्वगाश्रयः” [अम.क्षीर.२।२।-
७॥] इति व्याख्यतु । “चैत्यमायतने बुद्धबिम्बेऽप्युद्देश्य-
पादपे” [ ] इति रुद्रः । त्रीणि जिनभवनस्य ॥९९४॥

गर्भागारेऽपवरको वासौकः शयनास्पदम् ।

१ निर्वातत्वाद् गर्भ इवाऽगारं गर्भागारम् । यद्वा
अगारस्य गर्भो गर्भागारम् । राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपातः,
तत्र । २ अपवृणोत्याच्छादयति अपवरः । ‘वृञ् आच्छा-
दन्’ (स्वा.उ.से.), अच् । ततः स्वार्थे कन् [अपवरकः] ।
१० ३ वासाय वासमध्ये वा ओको गृहं वासौकः । ४
शयनस्य शय्याया आस्पदं शयनास्पदम् । चत्वारि
‘ओरडा’ इति ख्यातस्य ॥

भाण्डागारं तु कोशः स्यात्

१ भाण्डस्याऽगारं भाण्डागारम् । २ कुशयति
भाण्डमत्रेति कोशः, पुंक्ली । ‘कुश श्लेषे’ ( ), अधि-
करणे घञ् । “कूयते मृग्यते इति कोशः” [अम.क्षीर.
२।९।९१॥] इति क्षीरस्वामी । कुष्णातेः कोषः, मूर्धन्या-
न्तोऽपि । “कोषस्तु कुङ्मले पात्रे दिव्ये खड्गपिधानके ।
जातिकोषेऽर्थसार्थे च” [विश्वप्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्लो-
२० ८] इति महेश्वरः । द्वे ‘भंडार’ इति ख्यातस्य ॥

चन्द्रशाला शिरोगृहम् ॥९९५॥

१ चन्द्रेण अदूरवर्तिना शालते चन्द्रशाला ।
‘शाल शोभयाम्’ ( ), अच्, टप् । २ शिरसि सौधस्य
गृहं शिरोगृहम् । “शाला प्रासादशिखरे चन्द्रशाला प्रकी-
र्तिता” [हारावली, अर्धश्लोकावधिः, श्लो-२१(१२१)॥]
इति पुरुषोत्तमः । द्वे ‘मालीया’^{१३} इति ख्यातस्य ॥९९५॥

कुप्यशाला तु सन्धानी

१ कुप्यं ताम्रादि, तस्य शाला कुप्यशाला । २
सन्धीयतेऽस्यां सन्धानी । ‘डुधाञ् धारणादौ’ (जु.उ.अ.),
अधिकरणे ल्युट् । द्वे कुप्यशालायाः । ‘कांसाना प्रभृति- ३०
भाजनमूकवान्’^{१५} ठाम्’ इति भाषा ॥

कायमानं तृणौकसि ।

१ कायः शरीरं^{१७} मानमस्य^{१८} कायमानम् । २ तृणं^{१९}
काष्ठादेरुपलक्षणम्, तेन तृणकाष्ठादिभिर्गृहस्योपरि रचित-
मोको लभ्यते । द्वे तृणकाष्ठादिभिर्गृहोपरि रचितगृहस्य ।
‘मेडी’ इति भाषा । यथा-“योषा सखः स्वपिति रौहिष-
कायमाने” [ ] इति । कथम्-“कारयते कायमानानि मुञ्चन्त
मन्दं मृदुशादवलेषु बलान् बलीवर्दान्” [ ] इति चम्पूगद्यम् ?
उच्यते, सामान्यविशेषयोरभेदेन विवक्षणादित्यदोषः ॥

होत्रीयं तु हविर्गेहम्

१ जुह्वत्यस्यां होत्रा । ‘हुयामा-’ (उणा-६०७) इति
त्रन् । होत्रैव होत्रीयम् । ‘होत्रादिभ्यश्छः’^{२३} ५।१।१३५ ॥ इति
छः, छस्य ईयादेशः । २ हविषो होतव्यस्य घृतादेर्गेहं
[हविर्गेहम्] । द्वे होमगृहस्य ॥

प्राग्वंशः प्राग्विर्गृहात् ॥९९६॥

१ अग्निशालायां पत्नीशालाख्य आद्यो भागः,
तन्नामैकं प्राग्वंशः । वंशः कुलं स्थूणा वा । प्राग् वंशो-
ऽत्रेति प्राग्वंशः । हविषो वेहेर्गृहं हविर्गृहम्, तस्माद्
हविर्गृहात् । “प्रागाद्य आपीतो मधुपर्कपाकसुरभिः प्राग्-
वंशजन्मानलः” [ ] इति मुरारिः ॥९९६॥

आथर्वणं शान्तिगृहम्

१ आथर्वणिकानां धर्म आम्नायः सङ्घो^{२७} वा
आथर्वणः । ‘आथर्वणिकस्येको(क)लोपश्च’^{२४} ४।३।१३३ ॥
इत्यण् । सोऽत्राऽस्ति आथर्वणम् । ‘अर्शआदिभ्योऽच्’^{२५}
५।२।१२७ ॥ २ शान्त्यै गृहं शान्तिगृहम् । शान्ती-

१. ‘आयन्ते’ इति १॥ २. ‘-न्’ इति ३॥, अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“चित्याया इदं चैत्यं देवकुले[ल]महावृक्षोऽध्वगा[वृक्षाद्युपा]श्रयः । आय-
तन्तेऽस्मिन्नायतनम्” इति दृश्यते, अम.क्षीर.२।२।७॥, पृ.७५ ॥ ३. ‘-नं’ इति ५॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२५, पृ.३८ ॥, रामाश्रमी
२।२।७॥, पृ.१५२ ॥ ५. ‘आ-’ इति ३॥ ६. ‘वरणे’ इति क्षीरस्वामिद्वयः ॥ ७. ‘कनि’ इति ४॥ ८. अम.क्षीर.टीकायाम्-‘शब्दयते’ इति दृश्यते,
२।९।९१॥, पृ.२२० ॥ ९. ‘स्वामी’ इति १॥ १०. विश्वप्रकाशकोशे ‘-सार्थे च’ इत्यस्य स्थाने ‘-सङ्घाते’ इति दृश्यते, पृ.१७१ ॥ ११. ‘भण्डागार’
इति ५॥ १२. हारावल्याम्-‘चन्द्रशालेति १ कीर्तिता’ इति दृश्यते, पृ.४०२ ॥ १३. ‘-या’ इति ३.४, ‘-आ’ इति ५॥ १४. ‘मूक-’ इति ३॥ १५.
‘-नुं’ इति २, ‘-नौ’ इति ३, ‘-नौ’ इति ५॥ १६. ‘ठाम्’ इति २॥ १७. ‘-र-’ इति १॥ १८. ‘मानस्य’ इति ५॥ १९. ‘तृण-’ इति ५॥ २०. ‘मै-’
इति ३.४ ॥ २१. ‘कारय’ इति ३, ‘-ति’ इति ५॥ २२. ‘-दिति दोषः’ इति १॥ २३. ‘होत्राभ्यश्छः’ इत्यष्टाध्याय्याम् ॥ २४. तुलनीयोऽमरकोषः
२।७।१६ ॥ २५. ‘च’ इति ३.४.५ ॥ २६. ‘वहि-’ इति ५॥ २७. ४प्रतौ नास्ति ॥ २८. ‘अस्ति’ इति ५प्रतौ नास्ति ॥

गृह[क]मपि । यद्वाचस्पतिः--“आथर्वणं शान्तिगृहं शान्ती-
गृहकमप्यदः”[^१] इति । द्वे शान्तिगृहस्य ॥

आस्थानगृहमिन्द्रकम् ।

१ आस्थानाय गृहम् आस्थानगृहम् । २ इन्द्र-
कायतीव सश्रीकत्वादिति इन्द्रकम् । ‘कै शब्दे’ (भ्वा.प.अ.),
‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥ । द्वे राजादिआस्थानस्य । ^३‘बैस-
वानु’ घर’ इति भाषा ॥

तैलिशाला यन्त्रगृहम्

१ तैलिनः शाला तैलिशाला । २ तिलनिः-
१० पीडनयन्त्रस्य गृहं यन्त्रगृहम् । द्वे तैलिगृहस्य ॥

अरिष्टं सूतिकागृहम् ॥१९७॥

१ मन्त्रादिन्यासेन नास्ति रिष्टमत्र अरिष्टम् ।
न रिष्यते हिंस्रैः कृतरक्षत्वादिति वा । २ सूतिका
प्रसूता स्त्री, तयोपलक्षितं गृहं सूतिकागृहम् । द्वे
‘सूआवडि’गृहस्य ॥१९७॥

सूदशाला रसवती पाकस्थानं महानसम् ।

१ सूदानां शाला सूदशाला । २ रसाः सन्त्य-
स्यं रसवती । रस आस्वादोऽस्त्यस्यां वा । ३ पाकाय
पाकस्य वा स्थानं पाकस्थानम् । अनसा उपकरण-
२० संभारवत्त्वं लक्ष्यते, ततो महच्च तदनश्चेति महानसम् ।
‘अनोऽश्मायः सरसां जातिसंज्ञयोः’ ५।४।१४ ॥ इति टच्स-
मासान्तः । चत्वारि ‘रसोडा’ इति ख्यातस्य ॥

हस्तिशाला तु चतुरम्

१ हस्तिनां शाला हस्तिशाला । २ चत्यते चतु-
रम् । ‘चते याचने’ (भ्वा.उ.से.), ‘मन्दिवाशिमथिचति-’
(उणा-३८) इत्यादिना उरच् । द्वे हस्तिशालायाः ॥

वाजिशाला तु मन्दुरा ॥ १९८ ॥

१ वाजिनां शाला वाजिशाला । २ मन्दन्ते
वाजिनोऽस्यां मन्दुरा । ‘मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्ति-

गतिर्भु’ (भ्वा.आ.से.) ‘मन्दिवाशिमथिचति-’ (उणा-३८) ३०
इत्यादिना उरच् । द्वे वाजिशालायाः ॥१९८॥

सन्दानिनी तु गोशाला

१ सन्दानं ^{१४}बन्धनरज्जुरस्त्यस्यां सन्दानिनी । ‘अत
इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीनिः, ‘ऋन्नेभ्यो ङीप्’ ४।१।५ ॥ ।
२ गवां शाला गोशाला । द्वे गोशालायाः ॥

चित्रशाला तु जालिनी ।

१ चित्राऽलङ्कृता शाला चित्रशाला । २ जालानि
सन्त्यस्यां जालिनी । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ । द्वे
चित्रशालायाः ॥

कुम्भशाला पाकपुटी

१ कुम्भानां घटानां शाला कुम्भशाला । २
पाकेन पुटति संश्लिष्यति पाकपुटी । ‘पुट संश्लेषे’
(तु.प.से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः, गौरादिः । द्वे
कुम्भकारशालायाः ॥

तन्तुशाला तु गर्तिका ॥१९९॥

१ तन्तुवानाय शाला तन्तुशाला । २ कुविन्दस्थितये
गतोऽस्त्यस्यां गर्तिका । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इति ठन्-
‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥ । द्वे वणकरशालायाः ॥ १९९ ॥

नापितशाला वपनी शिल्पा खरकुटी च सा ।

१ नापितस्य शाला नापितशाला । २ वपन्त्यस्यां
वपनी । ‘दुवप् बीजोप्त्योः’ (भ्वा.उ.अ.), ‘करणाधि-
करणयोश्च’ ३।३।११७ ॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । ३ शिल्पं
विज्ञानमस्त्यस्यां शिल्पा । ‘अर्शआदिभ्योऽच्’ ५।२।१२७ ॥,
अन्तस्थातृतीयपवर्गाद्यान्तः टाबन्तः । ४ खरस्य कुटी
खरकुटी । चत्वारि नापितशालायाः ॥

आवेशनं शिल्पिशाला

१ आविशन्त्यस्मिन् आवेशनम् । ‘विश प्रवेशने’
(तु.प.अ.), अधिकरणे ल्युट् । २ गृहादन्यत् कारुणां
कर्मस्थानं शिल्पिशाला । ‘‘शिल्पिनां स्वर्णकारादीनां

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१९७ ॥, पृ. २२० ॥ २. ‘बड-’ इति १.२ ॥ ३. ‘-नो’ इति ४ ॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।२।८ ॥ ५. ‘-दम-’ इति ४ ॥
६. ३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ७. ‘-डां’ इति १ ॥ ८. ‘भाषायाः’ इति ३ ॥ ९. ‘चते चदे च याचने’ इति स्वामी, ‘चते चदे याचने’ इति
मैत्रेयः, ‘चते याचने च’ इति सायणः ॥ १०. ‘इत्युरच्’ इति १.२ ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः २।२।७ ॥ १२. ‘-ऽस्यां वाजिनो’ इति १.२ ॥
१३. ‘-स्वप्नगतिषु’ इति २.३.४ ॥ १४. ‘बन्धनं बन्धन-’ इति ३.५ ॥ १५. ‘-ते’ इति ३ ॥ १६. ‘मुंडवलिप्त्योः’ इति १, ‘बीजोप्त्योः’ इति ३,
‘दुवप् बीजसन्ताने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १७. तुलनीयोऽमरकोषः २।२।७ ॥ १८. ‘-न्त्यत्र’ इति ४ ॥

शाला गृहं शिल्पशाला' [१] इति स्वामी । "कारूणां कर्मस्थानं शिल्पशाला" [२] इति निरिहारः पाठ इति रुद्रः । द्वे 'कारखानु' इति ख्यातस्य ॥

सत्त्वशाला प्रतिश्रयः ॥ १००० ॥

१ सत्त्वं सदादानम्, तस्य शाला सत्त्वशाला । २ प्रतिश्रयते प्रतिश्रयः । 'श्रिञ् सेवायाम्' (भा.उ.से.), 'एरच्' ३।३।५६ ॥ द्वे 'शत्रूकारशालायाः' ॥ १००० ॥

आश्रमस्तु मुनिस्थानम्

१ आश्रम्यन्ति तपस्यन्त्यस्मिन्निति आश्रमः, १० पुंक्ली । 'श्रमु तपसि खेदे च' (दि.प.से.), अधिकरणे घञ्, 'नोदात्तोपदेश' - ७।३।३४ ॥ इति वृद्धिनिषेधः । मुनीनां स्थानं मुनिस्थानम् । एकं मुनिस्थानस्य ॥

उपघ्नस्त्वन्तिकाश्रयः ।

१ उपहन्यते समीपे प्रतिज्ञायते उपघ्नः । 'उपघ्न आश्रये' ३।३।८५ ॥ इत्युपसङ्ख्यानेन उपधालोपो निपात्यते । इहाऽऽश्रयशब्दः प्रत्यासन्नवचनः । २ अन्तिक आसन्न आश्रयः अन्तिकाश्रयः । "छेदादिवोपघ्नतरोर्ब्रतत्यौ" [रघुवंशम्, सर्गः-१४, श्लो-१] इति रघुः । द्वे 'पाडोसी-गृह' इति ख्यातस्य ॥

२० प्रपा पानीयशाला स्यात्

१ प्रकर्षेण पिबन्त्यस्यां प्रपा । 'पा पाने' (भा.प.अ.), घञर्थे स्थादित्वात् कः । २ पानीयस्य शाला पानीयशाला । "पानीयशालिकाऽपि, स्वार्थे कनि, 'केऽणः' ७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वम्, 'प्रत्ययस्थात्' - ७।३।४४ ॥ इतीत्वं च" [३] इति मिश्राः । द्वे प्रपायाः ॥

गञ्जा तु मदिरागृहम् ॥ १००१ ॥

१ गञ्जन्ति नन्दन्ति क्षीवा अस्यां गञ्जा । 'गजं गजि [गृज] गृजि गुजं युज युजि शब्दार्थाः' (भा.प.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३ ॥ इत्यकारप्रत्ययः, पुंक्ली । २ मदिराया गृहं मदिरागृहम् । द्वे मदिरागृहस्य ॥ १००१ ॥ ३०

पक्कणः शबरावासः

१ पच्यतेऽस्मिन् पक्कणः, पुंक्ली । अमरस्तु पुंस्येवाह । बाहुलकात् कणप्रत्ययः, पृषोदरादित्वाद् वा । पच्यत इति पक्, 'कृत्यल्युटो बहुलम्' ३।३।११३ ॥ इति कर्मणि क्विप् । पच्यमानः कणो धान्याद्यंशोऽत्रेति पक्कणः । "पच्यत इति, नान्यत् कर्म कुरुतेऽत्रेति, 'चितेतः (चितेः) कणः कश्च' (उणा-६।१५) इति बाहुलकात् पचेरपि कणः, कश्चान्तादेशः पक्कणः" [३] इति सुभूतिः । "पक्कणोऽस्त्रियाम्" [३] इति जातरूपः । "पक्कणं तु नपुंसकम्" [३] इति रत्नकोषः । द्विककारमध्योऽयम् । २ शबराणामारण्य- ४० 'चण्डालानामावासः शबरावासः । द्वे भिल्लादिगृहस्य ॥

घोषस्त्वाभीरपल्लिका ।

१ घोषन्ति गावोऽत्रेति घोषः । 'घुष स्तुतौ (घुषिर् विशब्देने)' (चु.उ.से.), अधिकरणे घञ् । २ "आभीरा घोषा(गोपाः), तेषां पल्लि(पल्ली) गृहम् आभीरपल्ली" [३] इति भट्टः । "पल्लिः कुटीसमुदायः" [३] इति तु सर्वधरः । "पतन्ति चरणेन भ्रमणेन जीवन्ति, क्विपि तो भावः, तेन (पतो गावः। ता) लीयन्तेऽत्रेति" बाहुलकाद् डिः, टिलोपः, 'कृदिकारात्' (गणसू-६।४।१४३ ॥) इति डीषि पल्ली । "पल्ली स्थानम्" [३] इति स्वामी । "पल्ली ग्रामः" [३] इति मिश्राः । "आभीरपल्लिः ह्रस्वान्ता" [३] इति तु पञ्जिका । "कुटीग्रामकयोः पल्लिः" [शाश्वतकोशः, श्लो-६७८] इति तु शाश्वतः । द्वे घोषस्य ॥ ५०

पण्यशाला निषद्याऽद्वो हद्वो विपणिरापणः

॥ १००२ ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२५, पृ.३८ ॥ २. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"गृहादन्यत् कारूणां कर्मस्थानं, तेन शिल्पशालेति सभ्यः पाठः" इत्येव दृश्यते, २।२।७ ॥, पृ.७५ ॥ ३. '-खांनु' इति ३, '-नू' इति ४ ॥ ४. '-ति' इति ५ ॥ ५. 'स-' इति २ ॥ ६. '-मं तु' इति ५ ॥ ७. 'आश्रम्यन्ते' इति ३, 'आश्रम्यन्ति' इति ४.५ ॥ ८. '-शस्य-' इति ४ ॥ ९. '-पिनो' इति ४.५ ॥ १०. ३.४प्रत्योर्नास्ति ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः २।२।८ ॥ १२. 'म-' इति ४.५ ॥ १३. ५प्रतौ नास्ति ॥ १४. '-गुज युज युजि शब्दार्थाः' इत्यस्य स्थाने क्षीरतरङ्गिण्यादौ 'मुज ('मज' इति स्वामी) मुजि शब्दार्थाः' इति दृश्यते ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३८, पृ.५६ ॥ १६. '-चा-' इति ५ ॥ १७. 'अविशब्देने' इति मैत्रेयः ॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३८, पृ.५६ ॥ १९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"आबिभ्यत्यभिर् ईरयन्ति वा गा आभीरा गोपाः । पल्ल्यते पल्लिः गृहालिः" इति दृश्यते, २।२।११ ॥, पृ.७८ ॥ २०. ३.४प्रत्योर्नास्ति ॥ २१. 'लीयते' इति ३ ॥ २२. '-मम्' इति ३ ॥ २३. ३प्रतौ नास्ति ॥ २४. १.४प्रत्योर्नास्ति ॥

१ पण्यस्य शाला पण्यशाला । २ निषीदन्ति क्रयविक्रयाय जना अस्यां निषद्या, चतुर्थवर्गतृतीयान्त-
स्थाद्यान्तः । 'षट् लृ विशरणादौ' (भा.तु.प.अ.), 'संज्ञायां
समजनिषद-' ३।३।१९॥ इत्यादिना क्यप्, 'सदिरप्रतेः' ८।३।
६६॥ इति षत्वम् । ३ अट्टन्तेऽस्मिन् अट्टः, पुंक्ली । 'अट्ट
गतौ' (भा.प.से.), घञ् । ४ हटन्ति दीप्यन्तेऽत्र हट्टः ।
'हट दीप्तौ' (भा.प.से.) । ५ विविधं पणायन्त्यस्याम्,
विपणन्तेऽस्यामिति वा विपणिः, स्त्रीलिङ्गः । 'पण व्यवहारे
स्तुतौ च' (भा.प.आ.से.), बाहुलकाद् 'अच इः' (उणा-
१० ५७८) । ६ एत्य पणायन्तेऽत्र आ समन्तात् पणायन्ते
क्रयविक्रयव्यवहारं कुर्वन्त्यत्रेति आपणः । 'पण व्यवहारे
स्तुतौ च' (भा.प.आ.से.), 'गोचरसञ्चरवहब्रजव्यजापणनिग-
माश्च' ३।३।११९॥ इति साधुः । षड् हट्टस्य ॥१००२॥

वेश्याश्रयः पुरं वेशः

१ वेश्यानामाश्रयो वेश्याश्रयः । २ पुरति
पुरम् । 'पुर अग्रगमने' (तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥
इति कः । ३ विशति यूनां मनोऽत्र, विशति कामुको
वाऽत्र वेशः । 'विश प्रवेशने' (तु.प.से.), 'हलश्च' ३।३।
१२१॥ इत्यधिकरणे घञ् । 'नेपथ्ये मृगमात्रे च वेशो
२० वेश्यागृहेऽपि च' [ ] इति तालव्यान्ते रभसः । 'वेवि-
षति व्याप्तुमिच्छन्ति जनमनांसीममिति, पूर्ववद् 'हलश्च'
३।३।१२१॥ इति घञि वेषो मूर्धन्यान्तोऽपि' [ ] इति
पञ्जिका स्वामी च, तत्तु न ह्यम्, मूर्धन्यान्तेषु सर्वत्र
कोषादावनुपात्तत्वात् ।
'गृहमात्रे गणिकायाः सद्यनि वेशो भवेत् तु तालव्यः ।
तालव्यो मूर्धन्योऽलङ्करणे कथित आचार्यैः ॥' [ ]
इत्युष्मविवेकाच्च । त्रीणि वेश्यागृहस्य ॥

मण्डपस्तु जनाश्रयः ।

१ मण्डनं मण्डो भूषा, तं^१ पाति मण्डपः । मण्डं
३० पिबतीति, केऽवयवार्थं विनैव रूढिलक्षणया मण्डप इति वा ।

मण्ड्यते जनैरिति वा । 'मडि भूषायाम्' (भा.प.से.), 'उषि-
कुटिदनि (दलि) कचिखटि (खजि) भ्यः कपन्' (उणा-४२२) इति
बाहुलकात् कपन् । 'मण्डपोऽस्त्री' [अमरकोषः २।१२।९॥]
इत्यमरः । २ जनानामाश्रयो जनाश्रयः । द्वे मण्डपस्य ॥

कुड्यं भित्तिः

१ 'कवति (कवते) इति कुड्यम् । 'कु[इ]
शब्दे' (भा.आ.अ.), पृषोदरदित्वाट्टवर्गतृतीयवत् कुड्यम्'
[ ] इति सर्वधरादयः । 'कवतेर्यत् डक् च' ( ) इति
यत् वा' [ ] इति वामनः । 'कुड्यां साधुरिति, 'तत्र
साधुः' ४।४।९८॥ इति यत्, पृषोदरादित्वाट्टत्वम्' [ ] इति
भट्टः । 'कौ द्योतते इति, डप्रकरणे 'अन्यत्राऽपि-' ३।२।
१०१॥ डः' [ ] इति सोमनन्दी, एतेन दराकोऽत्र न
डकारः' [ ] इति स्वामी । क्लीबेऽयम् । वाचस्पतिस्तु-
'कुड्यमस्त्रियाम्' [ ] इति पुंस्यप्याह । कुले वेश्मनि
साधुः, 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यति, डलयोरेकत्व-
स्मरणाद् डत्वं कुड्यमिति वा । कोलति संस्त्यायति
कुड्यं वा । 'कुल संस्त्याने' (भा.प.से.), 'कुलेडं च-'
(हैमोणा-३६२) इति किद् यप्रत्ययः इति वा । २ भिद्यते
भित्तिः, स्त्रियाम् । भिदेः 'भिदा विदारणे' (वा-३।३।
१०६॥) इत्यडौ विधानादन्यत्र स्त्रियां क्तिन् । द्वे भित्तेः ॥

तदेडूकमन्तर्निहितकीकसम् ॥१००३॥

१ तत् कुड्यम् अन्तर्निहितकीकसं मध्यस्थापिता-
स्थि एडूकम् इत्युच्यते । 'एडयति ईड्यत इति वा
एडूकम् । 'ईड स्तुतौ प्रेरणे च' (अ.आ.से.), 'उलूकादयश्च'
(उणा-४८१) इति निपातनात् साधुः' [ ] इति सोमनन्दी ।
जातरूपस्तु ह्रस्वमध्यमिच्छति ओकारमध्यं च, एडूकम्,
एडोकं च । तथा च द्विरूपकोषः- 'भवेदेडोकमेडूकमेडुकं
च' [ ] इत्यादि । कीकसमस्थि एतत् काष्ठादिकठिन-
द्रव्योपलक्षकम् ॥१००३॥

१. 'क्वप्' इति ३॥ २. 'अट्टते' इति ४.५॥ ३. 'अट्ट अतिक्रमण' ('-क्रम' इति स्वामी) हिंसनयोः ('-हिंसयोः' इति मैत्रेयः) इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. १प्रतौ नास्ति ॥ ५. '-न्ते' इति ३.४॥ ६. 'हट्ट' इति ४.५॥ ७. '-यत्य-' इति ४.५॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२,
पुरवर्गः, श्लो-२०, पृ.२७॥, रामाश्रमी २।२।२॥, पृ.१५०॥ ९. '-सीति' इति ४.५॥ १०. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ ११. '-न्या-' इति १॥ १२. 'तां'
इति ३॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-२२, पृ.३१॥ १४. 'कवतेर्यन् डच्च निवाते वा' इति पदचन्द्रिका, पृ.३१॥ १५. इतोऽग्रे
३प्रतौ 'तु' इति दृश्यते ॥ १६. '-तेऽत्रे-' इति ३॥ १७. अम.क्षोरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ १८. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१००३॥, पृ.२२२॥
१९. 'यत्' इति १.४॥ २०. 'डति' इति ३.४.५॥ २१. '-ते' इति ३॥ २२. '-जो' इति ३.४.५॥ २३. 'ईड स्तुतौ' इत्येव क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥
२४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो २२, पृ.३१॥ २५. 'ह्रस्वत्व-' इति ५॥ २६. 'एडूकं' इति ४.५॥ २७. ५प्रतौ नास्ति ॥ २८. द्र.
रामाश्रमी २।२।४॥, पृ.१५१॥

वेदी वितर्दिः

१ विदन्त्यस्यामिति इजान्तात् 'कृदिकारात्-'
(गणसू. ४।१।४५॥) इति ङीष् वेदी, स्त्रीलिङ्गः । स्वार्थे
कनि, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे च वेदिकाऽपि ।
२ 'तर्द हिंसायाम्' (भा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-
५।५७) इतीति तर्दिः हिंसा, विगता तर्दिः हिंसाऽस्याः
वितर्दिः, स्त्रीलिङ्गः । द्वे 'चउकी' इति ख्यातायाः ।
दारुपरिस्कृता चतुरस्त्रा विश्रान्तिभूः । यन्माघः-

“रतान्तरे यत्र गृहान्तरेषु वितर्दिर्निर्यूहविटङ्कनीडः ।

१० रतानि शृण्वन् वयसां गणोऽन्ते वासित्वमापम्फुटमङ्गनानाम् ॥१॥”

[शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्लो-५५] इति । वेदी च
वास्तुशास्त्रे बहुधा । तथा च वास्तुसुतनाम्नि ग्रन्थे-

“चतुष्कोणा तु या वेदी स्वस्तिका सा सुखाप्तये ।

विवाहेऽष्टासने यज्ञे राज्ञां देवार्चनादिषु ॥२॥” [ ]

“द्वे देवागारादौ काष्ठादिचतुष्किकायाः प्राङ्गणादिमध्यगताया
वा” [ ] इति स्वामी । “दारुपरि धृता चतुरस्त्रा विश्रान्ति-
भूर्वितर्दिरेति भेदः, स्तम्भपीठिकेत्यन्ये” [ ] इति सर्वधरः ।

“चतुष्किकादिगृहमध्यस्थचतुःस्तम्भोपरिवक्रकाष्ठनिर्मिताया
वेदिकायाः” [ ] इति कोकटादय इत्येवं बहवो भेदा ग्रन्थ-

२० भूयस्त्वभ्यात्र लिखिताः ॥

अजिरं प्राङ्गणं चत्वरऽङ्गने ।

१ अजन्त्यस्मिन् अजिरम् । ‘अज गतौ’ (भा.प.से.), ‘अजिरशिशिर-’ (उणा-५३) इति किरचि साधुः । २
प्र अङ्गन्त्यत्रेति प्राङ्गणम् । ‘अगि गतौ’ (भा.प.से.), अधि-
करणे ल्युट् । अङ्गणमिति (अङ्गणमपि) । “पृषोदरादित्वा-
णत्वम्” [ ] इति स्वामी पञ्जिका च । “अङ्गनं नान्तम्”
[ ] इति सर्वधरः । तथा च-“अङ्गनदंशनवेतनयलव्यञ्जन-
योजनरत्नवितानम्” [ ] इति नान्तेषु शबरः । “अङ्गेरनच्
(स.क.२।२।१२४॥)” [ ] इति श्रीभोजः । “अङ्गनं प्राङ्गणे

(प्राङ्गने) याने कामिन्यामङ्गना मता” [विश्वप्रकाशकोशः, ३०
नान्तवर्गः, श्लो-७४] इति विश्वः । ३ चत्पत इति चत्वरम् ।
‘चते चदे गतौ च’ (भा.उ.से.), ‘छित्त्वरचत्वर-’ (उणा-
२८१) इति द्वरचि (ष्वरचि) निपात्यते । उणादिवृत्तौ तु-‘छद
अपवारणे’ (चु.उ.से.) इत्यस्य निपातनमुक्तम् । चत्वारि
अङ्गनस्य ॥

वलजं प्रतीहारो द्वाद्द्वारे

१ वल्यतेऽस्मिन् वलजम् । ‘वल वल्ल
संवरणे’ (भा.आ.से.), ‘वलेर्वेतिश्च वा (वलेर्वोऽन्तश्च
वा)’ (हैमोणा-१३३) इत्यजः । २ प्रतिहारयन्ति वार-
यन्त्यत्रेति अधिकरणे घञि, ‘उपसर्गस्य घञि-’ ६।३।१२२॥ ४०
इति दीर्घत्वे प्रतीहारः । प्रतिहियन्ते रुध्यन्तेऽनेनेति
करणे घञि वा । ३ ‘द्वृज् आवरणे’ (भा.प.अ.),
चुरादिः (णिजन्तः), द्वारयन्त्यावृण्वन्ति पक्षिणोऽस्यामिति ।
‘द्वृ अनावरणे’ ( ) इति केचित् पठन्ति, तन्मते द्वार्यते
अनावृत्तं क्रियते, सम्पदादित्वात् क्विपि द्वाः, द्वारौ, द्वारः
इत्यादि स्त्रीलिङ्गः । ४ कर्मणि घञि द्वास्म् । ‘शक्ति-
स्वाभाव्याद् घञन्तेऽपि क्लीबत्वम्” [ ] इति स्वामी, तत्र ।
सामान्येन चत्वारि द्वारस्य ॥

अथ परिघोऽर्गला ॥१००४॥

१ परिहन्यतेऽनेन परिघः । ‘परौ’ घः ३।३।८४॥ ५०
इति कः (इत्यप्) । २ अर्ज्यत इति अर्गला । ‘अर्ज सर्ज
अर्जने’ (भा.प.से.), वृषादित्वात् कलच्, न्यङ्क्वादित्वात्
कुत्वम् । इयतीति वा, पृषोदरादित्वाद्वा, त्रिलिङ्गोऽयम् ।
यद्गौडः-“अर्गला त्रिषु कल्लोले दण्डे चान्तः कपाटयोः”
[ ] इति । अमरस्तु-“अर्गलं न ना” [अमरकोषः २।२।१७॥]
इति स्त्रीक्लीबयोरोह । “लघुविवक्षायां ङीष् अर्गलीत्यपि”
[ ] इति पञ्जिका । टापि अर्गला । “वार्यर्गलाभङ्ग इव

१. १.४प्रत्योर्नास्ति ॥ २. ‘अपि’ इति ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ ३. ‘-निः’ इति ३॥ ४. ‘च’ इति ३.४.५॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३४, पृ.५०॥ ६. ‘भृता’ इति ४॥ ७. ‘विश्रान्त-’ इति १॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३४, पृ.५१॥, तत्र-‘भेदः’ इत्यस्य स्थाने ‘तु भट्टः’ इति दृश्यते ॥ ९. ‘अज गतिकेपणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३१, पृ.४५॥ ११. अम.क्षीर न दृश्यते ॥ १२. ‘रभसः’ इति ३॥ १३. ‘इत्यादि’ इति ४॥ १४. ‘चते चदे च याचने’ इति स्वामी, ‘चते चदे याचने’ इति मैत्रेयः, ‘चते याचने च’ इति सायणः ॥ १५. उणादिसूत्रे चत्वरशब्दस्योल्लेखो न दृश्यते, अथ च ‘कृगृशृवृञ्चतिभ्यः’ (उणा-२७९) इत्युणादिसूत्रेण समाधेयम् ॥ १६. मैत्रेयमतेऽयम्, ‘वल संवरणे’ इति स्वामी, ‘वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च’ इति सायणः ॥ १७. ‘वृज्’ इति ४.५॥ १८. ‘द्वृ वरणे’ इति स्वामी, अत्रत्या युधिष्ठिरमीमांसकमहोदयकृता टिप्पणी द्रष्टव्या, क्षीर. पृ.१४६॥, ‘द्वृ अनादरे’ इति मैत्रेयः ॥ १९. ‘-वृत्तं’ इति १.२॥ २०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।२।१६॥, पृ.३८॥ २१. ‘परि’ इति १.३.४॥ २२. ‘सर्जने’ इति ३.५॥ २३. ‘-रिति’ इति १॥ २४. ‘ङीप्’ इति १.२.४.५॥ २५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३५, पृ.५२॥

प्रवृत्तः '[रघुवंशम्, सर्गः-५, श्लो-४५] इति रघुः । द्वे
'भोगलि' इति ख्यातायाः ॥१००४॥

साऽल्पा त्वर्गलिका सूचिः

१ सा अर्गला अल्पा लघ्वी अर्गलिका । २
सूचयति सूचिः, स्त्रीलिङ्गः । 'सूची(सूच) पैशुन्ये'(चु-
उ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५५७) इतीन् । द्वे
'आगली' इति ख्यातायाः ॥

कुञ्चिकायां तु कूचिका ।

साधारण्यङ्कुटश्रासौ

१० १ कुञ्च्यतेऽनया कुञ्चिका । 'कुञ्च कौटिल्या-
ल्पीभावयोः'(भ्वा.प.से.), 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः'(उणा-
१९०), तत्र । २ कूचति कूचिका । 'कूच सङ्कोचे'
( ), ण्वुल् । ३ साधारण्यनया साधारणी । करणे
ल्युट् । ४ अङ्क्यते अङ्कुटः । 'अकि गतौ'(भ्वा.-
प.से.), 'नर्कुटकुक्कुट-'(हैमोणा-१५५) इत्युटे निपात्यते ।
चत्वारि 'उलाला कुंची' इति ख्यातायाः ॥

द्वारयन्त्रं तु तालकम् ॥१००५॥

१ द्वारपिधानाय लोहमयं यन्त्रं द्वारयन्त्रम् । २
ताडयतेऽनेन ताडकं । 'तड आघाते'(चु.उ.से.), हेतु-
२० मणिजन्तः, लत्वे तालकम् । द्वे तालकस्य ॥१००५॥

अस्योद्घाटनयन्त्रं तु ताल्यपि प्रतिताल्यपि ।

१ अस्य तालकस्य उद्घाटनाय यन्त्रं उद्घाटन-
यन्त्रम् । ताडयतेऽनया ताली । 'तड आघाते'(चु.उ.से.),
करणे घञि गौरादिः । २ एवं प्रतिताली । द्वे 'कुंची'
इति ख्यातायाः ॥

तिर्यग्द्वारोर्ध्वदारुत्तरङ्गं स्यात्

१ द्वारस्य ऊर्ध्वमुपरि तिर्यग्निहितं दारु, उत्तरमूर्ध्वं
गच्छति उत्तरङ्गम् । 'गम्लृ गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'गमश्च'

३।२।४७॥ इति खच्, स च डित्, खित्त्वाद् मुम् ।
"उत्तरङ्गं मतं तिर्यग् द्वारस्योपरि दारु यत्"[हलायुधकोशः ३०
२।३००॥] इति हलायुधः । एकमुत्तरङ्गस्य ॥

अररं पुनः ॥१००६॥

कपाटोऽररिः कुवाटः

१ इयति अरम्, क्लीबे । 'ऋ गतौ'(जु.प.अ.),
'अर्तिकमि-'(उणा-४१२) इत्यादिना रन्प्रत्ययः । "स्त्रिया-
मररी"[ ] इति पञ्जिका । तथा च-"कपाटश्च कवाटश्च
त्रिषु स्यादररं न ना"[ ] इति वाचस्पतिः ॥१००६॥ २
प्रविशतां कं वातं शिरो वा पाटयति वा कपाटम् । 'पट
भेदे'( ), णिजन्तः, 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ "जपा(जवा)-
दित्वाद् वत्वे कवाटमपि"[ ] इति भट्टः । स्वामी तु-"कं ४०
वायुं वटति वेष्टयति, 'वट वेष्टने'(भ्वा.प.से.), 'कर्म-
ण्यण्' ३।२।१॥ कवाटम्, कपाटमित्यपि दृश्यते"[ ] इत्याह ।
त्रिलिङ्गोऽयम् । स्त्रियां डीषि(डीपि) कपाटी कवाटी च ।
३ इयति अररिः, पुंक्ली । पुंसि माला, क्लीबेऽरुणः ।
"कवाट" सक्थ्यस्थिनी दधि तथाऽररिः स्यात्"[ ] इति
क्लीबे वामनोऽपि । ४ कुत्सितं वटयतेऽनेन कुवाटः ।
'वट वेष्टने'(भ्वा.प.से.), करणे घञ् । चत्वारि कपाटस्य ॥

पक्षद्वारं तु पक्षकः ।

१ पक्षे पार्श्वे द्वारं पक्षद्वारम् । २ पक्ष इव
पक्षकः । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कन् । खट- ५०
क्रिकारि, गृहस्य पार्श्वद्वारमेतत् । द्वे गृहपार्श्वद्वारस्य ॥

प्रच्छन्नमन्तद्वारं स्यात्

१ सौधादौ^१ प्रकर्षेण छन्नमावृतं प्रच्छन्नम् । अन्त-
र्मध्ये स्थितं द्वारमन्तद्वारम् । "द्वे गृहाभ्यन्तरे प्रकोष्ठक-
द्वारस्य"[ ] इति कोकटः । "गृहाभ्यन्तकोणकादिद्वारं
जालकद्वारं वा प्रच्छन्नादिद्वयेनोच्यते"[ ] इति स्वामी ।
कात्यस्तु-"प्रच्छन्नमन्तद्वारं यत् पक्षद्वारं तदुच्यते"[ ]
इत्येकमेवाऽऽख्यत् । एकं गृहमध्यद्वारस्य ॥

१. '-तस्य' इति ५॥ २. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ ३. १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ४. '-स्य-' इति ३॥ ५. 'लक्षणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. 'कु-' इति १, 'ऊ-' इति ४.५॥ ७. 'कू-' इति ४.५॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३५, पृ.५२॥, रामाश्रमी २।२।१७॥, पृ.१५६॥ ९. अन्नावश्यकोऽयं प्रतिभाति ॥ १०. क्षीरतरङ्गिण्यादौ भेदार्थकपटधातुर्न दृश्यते ॥ ११. 'अपि' इति ४प्रती न दृश्यते ॥ १२. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ १३. '-नेऽपि' इति ५॥ १४. तुलनीयोऽमरकोषः २।२।१४॥ १५. 'खट्टिकिकाऽपि' इति ३॥ १६. '-धादिप्र-' इति १॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३२, पृ.४७॥ १८. '-डः' इति १॥ १९. द्र. अम.क्षीर. २।२।१४॥, पृ.७६॥, स्वोपज्ञटीका ४।१००७॥, पृ.२२३॥, रामाश्रमी २।२।१४॥, पृ.१५५॥

बहिर्द्वारं तु तोरणम् ॥१००७॥

१ द्वाराद् बहिरिति बहिर्द्वारम् । २ स्तुवन्तो रणन्ति शब्दायन्तेऽत्रेति तोरणम् । “पृषोदरादिः”[^१] इति स्वामी । “मङ्गलार्थं तुरन्ति त्वरयन्त्यत्रेति, अधिकरणे ल्युटि तोरणः”[^२] इति तु भट्टः । “‘तुरी त्वरणहिंसर्योः’ ( ), द्वे मूलद्वाराद् बहिर्द्वारस्य”[^३] इति कोकटः । “द्वाराग्रनिखातस्तम्भयोरुपनिबद्धनानारत्नवस्त्रादिमय तोरणस्य”[^४] इति सर्वधरः । तथा च-“दूराल्लक्ष्यं सुरपतिधनुश्चारुणा तोरणेन”[^५] मेघदूतम्, उत्तरमेघः, श्लो-१२ इति मेघः । अतः १० एव-“द्वाराद् बहिःकल्पनाद् बहिर्द्वारं वन्दनमालेति (ख्या-तस्य)”[^६] इति केचित् । द्वाराग्रे स्तम्भोपरि निबद्धं^७ बहिर्द्वारम्, तस्य द्वे । “द्वाराग्रे स्तम्भोपरि रचितं सिंह-द्वाराख्यम्”[^८] इति स्वामी । “बाहिरलो बारणा” इति भाषा ॥ “तोरणं गोपुरं चैव सुधापङ्कानुलेपनम् । कारयामास राजेन्द्रो राजेन्द्रस्यासनालयम् ॥१॥”[^९] इति हरिवंशः ॥१००७॥

तोरणोर्ध्वं तु मङ्गल्यं दाम वन्दनमालिका ।

१ तोरणस्योपरि मङ्गलार्थं सहकारादिपल्लवनिर्मितं दाम माला । वन्दनाय माला वन्दनमालिका । एकं वनर- २० (वन्दन)मालायाः । तोरणोर्ध्वं बहिर्द्वारस्योपरि मङ्गलार्थं सहकारादिपल्लवनिर्मितं दामबन्धनं वन्दनमालिकेत्यन्वयः । तोरणमपि, यद् हलायुधः-“बुधैर्वन्दनमाला च(तु) तोरणं परिकीर्त्यते”[^{१०}] हलायुधकोशः २।३०१ ॥ इति । “द्वाराग्रि-बद्धमाल्यमालायां द्वौ”[^{११}] इति तट्टीका ।

स्तम्भादेः स्यादधोदारौ शिला

१ “स्तम्भस्याऽधस्तात् स्तम्भाधारदारुणि शिला”[^{१२}] इति भट्टादयः । शिलति शिला । ‘शिल उज्छे’ (तु.प.से.), ‘इगुपध-’३।१।१३५ ॥ इति कः, टाप्, ताल-व्यादिरयम् । “शिल उज्छे स्त्रियां ग्रावद्वाराधःस्थित-

दारुणोः”[^{१३}] इति तालव्यादौ रभसात् । कप्रत्ययान्ताद् ३० गौरादित्वाद् डीर्षि ‘शिली’ इत्यपि । “तलदारु शिली योषिणासा दारूध्वमस्य यत्”[^{१४}] इति वोपालितः । कुम्भीनामैकं शिला [इति] । वास्तुशास्त्रविदो हि- पूर्व अङ्गणसमानं ‘तलगटा’ इति शिलाकुट्टप्रसिद्धभाषाकं स्थाप-यन्ति, तदुपरि कुम्भी, तदुपरि स्तम्भमिति क्रमः, अत्र तु सामान्येन ‘स्तम्भादेरधः’ इति कथनात् ‘तलगटाकुम्भी’ इत्युभयं शिलाशब्देन ज्ञेयम् । गौडास्तु-“स्तम्भोर्ध्वं दार्वन्तरस्थापनार्थं यदासज्यते, सा शिला”[^{१५}] इत्याहुः । तदा भरणा तदुपरि सिरा, तयोर्नाम शिलेति बोध्यम् ॥

नासोर्ध्वदारुणि ॥१००८॥ ४०

१ स्तम्भादेरुपरि स्थितं दारु नासा । ‘णास् शब्दे’(भा.आ.से.), ‘गुरोश्च-’३।३।१०३ ॥ इत्यकारः, टाप् । “विज्ञेया नासिका नासा नासा दारूध्वं(द्वारोर्ध्वं)दारु च”[^{१६}] इति दन्त्यान्तेषु रभसात् । “नासादार्विति चतुरक्षरं नाम”[^{१७}] इत्येके । एकं स्तम्भादीनामुपरि स्थितकाष्ठस्य नासेति । स्तम्भोपरि भरणा, भरणोपरि च शिर इति सूत्र-धाराणां क्रमः । सामान्येनोक्तत्वात् तयोर्नाम नासेत्यर्थः । यदुक्तं वास्तुशास्त्रे राजवल्लभमण्डने-

“गेहोदयं तु विभजेन्नवधा षडंशः

स्तम्भोर्ध्वभागसमकं भरणं शिरश्च ।

कुम्भी ह्युदुम्बरसमैकविभागतुल्या

पट्टिश्च तन्निवयुतोऽंशसमान एव ॥१॥”

[^{१८}] गृहांशान् कृत्वा स्तम्भादीनामप्यंशः”[^{१९}] इति । “नासा दारुपरि द्वारास्याऽधो दारुशिला स्त्रियाम्”[^{२०}] इति माला भिनत्ति, तदा नाशाशब्द उत्तरङ्गपर्यायः, शिलाशब्दो देहली-पर्यायः । स्तम्भादीनामुपरिस्थितदारुणि द्वाराशाखोर्ध्वदारुणि च यथा-“नासा निवेशितसितासितरक्तपीतबिम्बा विशन्ति वसतीर्विहितातिथेया”[^{२१}] इति ॥१००८॥

५०

१. ‘स्तुवन्तो’ इति १॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३४, पृ.५१॥ ३. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ ४. ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“मङ्गलार्थं तुरन्त्यत्र तोरणं द्वाराग्रे स्तम्भोपरि रचितं सिंहद्वाराख्यं मङ्गलसूक् तोरणोर्ध्वं भवेद् वन्दनमालिका” इति दृश्यते, पृ.७७॥ ६. ‘-सनयोः’ इति १॥ ७. ३प्रतौ नास्ति ॥ ८. ‘माघः’ इति १.४॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४प्रतौ नास्ति ॥ १०. ‘रचितं’ इति १॥ ११. ‘क्षीरस्वामी’ इति १.२॥ १२. ‘-रिला’ इति १.२॥ १३. ‘-ग्र-’ इति १॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३१, पृ.४६॥ १५. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“स्तम्भादीनामाधारदारु शिलाख्यं” इति दृश्यते, २।२।१४॥, पृ.७६॥ १६. द्र. रामाश्रमी २।२।१३॥, पृ.१५५॥ १७. ‘गौरादिडीर्षि’ इति १.२॥ १८. ‘तत्र-’ इति ३.४॥ १९. द्र. अम.क्षीर. २।२।१४॥, पृ.७६॥, स्वोपज्ञटीका ४।१००८॥, पृ.२२३॥ २०. ‘नाशि-’ इति ५॥ २१. ‘-णाक्रमः’ इति १॥ २२. द्र. अम.क्षीर. २।२।१४॥, पृ.७६॥, स्वोपज्ञटीका ४।१००८॥, पृ.२२३॥, पदचन्द्रिका, भाग-२, पुरवर्गः, श्लो-३१, पृ.४६॥ २३. ‘-रूणि’ इति २॥ २४. ‘नाशा’ इति ४.५॥ २५. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, २।५७१॥, पृ.३२५॥

गोपानसी तु वलभीच्छादने वक्रदारुणि ।

१ गोपान् स्वर्गिण आनासते आह्वयति गोपा-
नसी । 'गासृ' शब्दे (भ्वा.आ.से.), अच्, पृषोदरादित्वा-
दुपधाह्रस्वत्वम्, गौरादित्वाद् ङीष् । यद्वा गोपनं गोपः ।
भावे घञ् । तमानयति प्राणवन्तं करोति । 'अन प्राणने'
(अ.प.से.), 'स्वार्थे' णिजन्तादसुनि 'जे:-' ६।४।५१॥ इति
णिलोपे 'उगितश्च' ४।१।६॥ इति ङीप् गोपानसी । 'मदलि
वांकिया' अनयोर्नामैकं गोपानसी, वलभी पटलाधारो वंश-
पञ्जरः 'किडउ' इति ख्यातः छादनं यस्मिंस्तद् वलभी-
१० छादनम्, तत्र, वक्रदारुणि वक्रकाष्ठे । "गोपानसी दारु
च वक्रसंस्थम्" [हलायुधकोशः २।३०३॥] इति हलायुधः ।
"सौधाग्रभागच्छदसि छादने छज्जाख्ये मदले वा गोपा-
नसी" [इति तट्टीका । ह्रस्वान्ताऽपि वलभिः । तथा च-
"तां कस्यांचिद् भवनवलभौ सुप्तपारापतायाम्" [मेघदूतम्,
पूर्वमेघः, श्लो-३८] इति मेघदूतः । अगारवर्णिका विष्क-
म्भदार्वाप्यत्रेत्यन्ये । तथा च चरकः- "गोपानसीनामागार-
वर्णिकागार(केवार्थ)चिन्तकैः" [चरकसंहिता, सूत्रस्थानम्,
अध्या-३०, श्लो-५] इति ॥

गृहावग्रहणी देहल्युम्बरोदुम्बरोम्बुराः ॥१००९॥

२० १ गृहमवग्रह्यते परिच्छिद्यतेऽनया गृहावग्रहणी ।
'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), करणे ल्युट् । "अवग्रह्यते
द्वारशाखेऽनया" [अम.क्षीर.२।२।१३॥] इति तु भट्टः । २
देहनं देहः । 'दिह उपचये' (अ.उ.अ.), भावे घञ् । देहं
गोमयादिलेपं लातीति देहली । 'ला आदाने' (अ.प.अ.),
'आतोऽनुपसर्गे' कः ३।२।३॥ । ३ उद्यते क्लिद्यते उम्बरः,
आद्यस्वरमध्यः । 'उन्दी क्लेदने' (रु.प.से.), पृषोदरादित्वात्
साधुः । ४ अम्बते संसते जनोऽस्मादिति उदुम्बरः । 'अवि

लबि संसने" (भ्वा.आ.से.), उत्पूर्वः, वर्णविकारेणाऽकार-
स्योत्वम्, उम्बरचि प्रत्यये । ५ पृषोदरादित्वाद् उम्बुरः,
पवर्गवृतीयपञ्चमस्वरमध्यः । पञ्च 'उम्बरः' इति ख्यातस्य । ३०
"गृहावग्रहणी देहली चेति द्वयं गृहद्वारभूमौ चतुष्काष्ठाधः-
प्रस्तारदत्तकाष्ठस्य पाषाणस्य च" [११] इति कोकटादयः
"द्वारपिण्डिकायाः" [१२] इति स्वामिसुभूती । "द्वाराग्रे
स्थानस्य वीथ्याख्यस्य" [१३] इति भट्टादिः ॥१००९॥

प्रघाणः प्रघणोऽलिन्दो बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ।

१-२ प्रहन्यते गम्यत इति प्रघाणः, एवं प्रघणः ।
'हन्(हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'अगारैकदेशे प्रघाणः
प्रघणश्च (प्रघणः प्रघाणश्च) ३।३।७९॥ इति हन्तेर्घनादेशः,
पक्षे वृद्धिश्च निपात्यते । 'हन्तेरत्पूर्वस्य' ८।४।२२॥ इति
णत्वमित्येके । णत्वं नेत्यपरे, ते हि- "तत्र 'उपसर्गात्'- ४०
८।४।१४॥ इत्यनुवर्तन्ते प्रादीनां चोपसर्गता क्रियायोगे, न
चेह क्रियायोगोऽस्ति, प्रघन इत्यनेन गृहैकदेशाभिधानात्,
तस्मादेतौ नान्तावेव" [१४] इत्याहुः । वयं तु- विश्वधरणि-
मेदिनिवैजयन्त्यादिषु णान्तवर्गदर्शनाण्णत्वनिपातनादेव णान्ता-
विमौ- इति ब्रूमहे । ३ अल्यते भूष्यते द्वारमनेनेति अलि-
न्दः । 'अलञ् भूषणादौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकात् 'कलि-
पुलिभ्यां किन्दच्' (उणा-५.२५) इति किन्दच्, ह्रस्वादिरयम् ।
"यस्यामलिन्देषु न चक्रुरेव" [शिशुपालवधम्, सर्गः-३,
श्लो-४८] इति माघः । प्रज्ञाद्यणि आलिन्दो दीर्घादिरपि ।
तथा च- "गृहैकदेशे आलिन्दः प्रघाणः प्रघणस्तथा" [१५] ५०
इत्यमरमाला । त्रीणि द्वाराग्रनिकटस्थानस्य । 'बारसाली
साल' इति भाषा । "द्वारप्रकोष्ठाद् बहिर्द्वाराग्रवर्तिचतु-
ष्किकान्तेऽलिन्दकाख्यः" [अम.क्षीर.२।२।१३॥] इति क्षीर-
स्वामी, मूलटीका [अभि., स्वोपज्ञटीका ४।१०१०॥] च ॥

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।२।१५॥ २. 'ङीप्' इति २.३.४.५॥ ३. 'स्वार्थ-' इति १.२.४॥ ४. 'ङीषि' इति १.३, 'ङीप्' इति ५॥ ५. '-कया'
इति ३॥ ६. 'छजा' इति ३॥ ७. 'वडभिः' इति १.२॥ ८. 'मेघः' इति ३॥ ९. '-ख्ये-' इति २॥ १०. '-शाखानयावग्रहणी' इति अम.क्षीर.,
पृ.७६॥ ११. २प्रतौ नास्ति॥ १२. 'उं-' इति २.३.४॥ १३. '-दिः' इति ४॥ १४. ४प्रतौ नास्ति॥ १५. 'रबि लबि अवि शब्दे' इति
क्षीरतर्ङ्गिण्यादयः ॥ १६. 'उन्दु' इति १, 'उम्बु' इति ४, 'उम्ब' इति ५॥ १७. 'ऊ-' इति ४.५॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-
३१, पृ.४५॥ १९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- 'द्वाराग्रं गृह्यते यथा- वीथ्याख्येत्येके' इति दृश्यते, २।२।१३॥, पृ.७६॥ २०. '-तते' इति ४॥
२१. '-त्व-' इति ३.४॥ २२. 'इति' इति ५प्रतौ नास्ति॥ २३. 'भूषादौ' इति ३॥, 'अर्ला भूषणपर्याप्तिनिवारणेषु' इति स्वामी, 'अर्ल'
वारणपर्याप्तिभूषणेषु' इति मैत्रेयः, 'अल भूषणपर्याप्तिवारणेषु' इति सायणः ॥ २४. 'किदच्' इति ३.४.५॥, 'कुणिपुल्योः किन्दच्'
इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २५. 'नश्च-' इति ४.५॥ २६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।२।१३॥, पृ.३४॥, पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३०,
पृ.४५, रामाश्रमी २।२।१२॥, पृ.१५४॥ २७. 'शाला' इति ३, '-ला' इति ४॥ २८. '-उपालिन्दकाख्या' इति अम.क्षीर., पृ.७६॥,
'उपालिन्दकाऽऽख्यः' इति स्वोपज्ञटीका ४।१०१०॥, पृ.२२३॥

कपोतपाली विटङ्कः^१

१ कपोतान् पक्षिणः पालयति कपोतपाली, स्त्री-
लिङ्गः । 'पाल रक्षणे' (चु.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥
गौरादिः । २ विशिष्टं टङ्क्यत इति विटङ्कः । 'टकि
छेदने' ( ), कर्मणि घञ्, पुंस्त्रीबलिङ्गः । द्वे 'कइ-
वाली' इति ख्यातायाः । "वलभ्यधोभागे कृत्रिमं पक्षि-
स्थानम्" [इति हलायुधटीका । "पक्षिविश्रामार्थं बहि-
निर्गतं दारु वक्रदावाधारः, पक्षिपङ्क्तिर्हि तत्रोत्कीर्यते"
[अभि-, स्वोपज्ञ-टीका ४।१०।१०॥] इति मूलटीका ।

- १० "चिक्कंसया कृत्रिमपक्षिपङ्क्तेः कपोतपालीषु निकेतनानाम् ।
मार्जारमप्यायतनिश्चलाङ्गं यस्यां जनः कृत्रिममेव मेने ॥"
[शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्लो-५१] इति माघः ॥

पटलच्छदिषी समे ॥१०१०॥

- १ पट्यते पटति गमयति स्थगयत्युदकं वा पटलः,
त्रिषु । 'पट गतौ' (भ्वा.प.से.), वृषादित्वात् कलच् । "पटं
लातीति पटलः" [अम.क्षीर. २।२।१५॥] इति भट्टः । २ 'छाद्य-
तेऽनेनेति' छदिः । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), चुरादि-
ण्यन्तः, 'अचिर्वचिशुचिहुसृपिछादिछृदि(छदि)भ्यः इस्
(इसिः)' (उणा-२६५) इतीस् (-सिः), 'इस्मन्त्रिन्विषु च'
२० ६।४।१७॥ इति ह्रस्वः । छदिषी, छदीषि इत्यादि क्लीबे ।
छादिरिति द्वितीयस्वरादिरपि । छादिः, छादिषी, छादीषि
इत्यादि । द्वे 'छाज' इति ख्यातस्य । 'पडाल' इति भाषा
॥१०१०॥

नीत्रं वलीकं तत्प्रान्तः^१

१ निश्चयेन व्रियते संव्रियतेऽनेन, नीयते जलमनेन
वा नीत्रम् । निपूर्वाद् 'वृज् वरणे' (स्वा.उ.से.) इत्यस्माद्
मूलविभुजादित्वात् कः, पृषोदरादित्वाद् दीर्घः । 'णीज्
प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.) इत्यस्य वा, 'खुरक्षुर-' (हैमोणा-३२६)
इति निपात्यते वा । २ वलते संवृणोति वलीकम्,

पुंस्त्री । 'वल वल्ल संवरणे' (भ्वा.आ.से.), 'अलीका- ३०
दयश्च' (उणा-४६५) इति साधुः । वलत्पावृणोति कुड्यादिकं
वा, अनेनैव साधुः, वलीनि संवलितानि कानि तोयानि
यत्र तद् वलीकम् । 'अन्येषामपि- ६।३।१३७॥ इति दीर्घः ।
द्वे 'नेव' इति ख्यातस्य । तस्य छदिषः प्रान्तस्तत्प्रान्तः ।
"नीत्रं वलीकं पटलान्तमाहुः" [हलायुधकोशः २।३०३॥]
इति हलायुधः ॥

इन्द्रकोशस्तमङ्कः^१

१ इन्द्रेण कुश्यतीव इन्द्रकोशः । 'कुश' श्लेषे'
(दि.प.से.), अच् । २ ताम्यन्ति काङ्क्षन्त्येनं तमङ्कः ।
'तमु काङ्क्षायाम्' (दि.प.से.), 'वि(बि)डादिभ्यः कित्' ४०
(उणा-११८) इत्यङ्गच्, स च कित् । द्वे 'घोडला' इति
ख्यातस्य । निर्यूहोऽपि । "निर्यूहः शेखरे द्वारे निर्यासे
नागदन्तके" [विश्वप्रकाशकोशः, हान्तवर्गः, श्लो-१८] इति
महेश्वरः । शेखरो गृहादेर्बहिर्निर्गतं दारु । "रतान्तरे यत्र
गृहान्तरेषु वितर्दिनिर्यूहविटङ्कनीडः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-
३, श्लो-५५] इति माघः । नागदन्तको भित्तिनिखात-
कीलकः । यथा-"निर्यूहकोल्लम्बिततारहारैः" [१०] इति ॥

वलभी छदिराधारः^१

१ वडति वडभी । 'वड आग्रहणे' ( ), सौत्रो
धातुः, 'कृशृशलिगर्दिभ्योऽभच्' (उणा-४०२) इति बाहुल- ५०
कादभच्, लत्वे च वलभी । "वल संवरणे" (भ्वा.-
आ.से.), बाहुलकादभचि पिप्पला (पिप्पल्या) दिदर्शनाद्
डीष् [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३२२] इति माधवः ।
अयमिकारान्तोऽपि । छदिषो गृहाच्छादनस्य आधारः छदिरा-
धारः । क्वचित् सुधा क्वचित् तृणानि क्वचिन्मृत्तिका
तदाधारभूतवंशपञ्जरादिः । "आच्छादनं स्याद् वलभी" गृहा-
णाम् [हलायुधकोशः २।३०३॥] इति हलायुधः । "वर-
ण्डिकायां" गृहोपरिस्थितभूमिकायां वा वलभी [ ] इति

१. 'बन्धने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'कवाली' इति ५ ॥ ३. '-दार्वाभः' इति ३ ॥ ४. '-पत्रि-' इति शिशुपालवधे, पृ.८० ॥ ५. '-क्तिः'
इति ३ ॥ ६. '-ङ्गां' इति ३ ॥ ७. '-ते' इति ३ ॥ ८. 'पटं लाति पटलं' इति अम.क्षीर., पृ.७६ ॥ ९. १.२.प्रत्योर्नास्ति ॥ १०. '-दिर्ण्य-'
इति १.३ ॥ ११. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'क्लीबे' इति दृश्यते ॥ १२. 'छाज' इति १.२ ॥ १३. 'इत्या-' इति ५ ॥ १४. इतोऽग्रे ५प्रतौ 'पुंस्त्री' इति
दृश्यते ॥ १५. '-देः' इति ४ ॥ १६. 'वल संवरणे' इति स्वामी, 'वल वल्ल संवरणे' इति मैत्रेयः. 'वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च' इति
सायणः ॥ १७. 'इत्या-' इति ३ ॥ १८. '-लात-' इति ४.५ ॥ १९. दुर्गसम्मतोऽयं धातुः, द्र. क्षीर., दिवादिः, धातुसं-११२, पृ.२२९ ॥ मा.
धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-११७, पृ.४३८ ॥ २०. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।७५९ ॥, पृ.३१२ ॥ २१. 'कृशृशलि-'
इत्युणादिगणे ॥ २२. १.२.३प्रतिषु नास्ति ॥ २३. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ २४. 'वल्लभी' इति ५ ॥ २५. '-याः' इति ४.५ ॥

तट्टीका । सामान्येन कडाप्रमुखछज्जनामैकं वलभी ।
वलभीशब्दो मड्डीपर्यायोऽपि । “वलभिः गृहोपरि कुटिः
पटलाधारश्च वंशपञ्जरः”[ ] इति लिङ्गानुशासनविवरणम् ।
“यस्यामसेवन्त नमद्वलीकाः समं वधूभिर्वलभीर्युवानः”
[शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्लो-५३] इति माघः । “यस्यां
द्वारकायां युवानः वधूभिः समं वलभीरुपरि वसतीर्भोजिरे”
[ ] इति तट्टीका । वरण्डीपर्यायोऽप्ययम् ॥

नागदन्तास्तु दन्तकाः ॥१०११॥

१ नागस्येव दन्ता नागदन्ताः । २ दन्तप्रतिकृतयो
१० दन्तकाः । ‘इवे प्रतिकृतौ’ ५।३।१६ ॥ इति कर्न् । ‘खूटा’
नाम्नी द्वे । निर्यूहोऽपि । “द्वार्यापीडे क्वाथरसे निर्यूहो
नागदन्तके”[अमरकोषः ३।३।२३६] इत्यमरः । “आपीडो
गृहादेर्निःसृतं दारु, नागदन्तको भित्तिस्थः कीलकः”[ ] इति
तट्टीका ॥१०११॥

मत्तालम्बोऽपाश्रयः स्यात् प्रग्रीवो मत्तवारणे ।

१ मत्तैः प्रमादिभिरालम्ब्यते मत्तालम्बः । २
अपाश्रीयते अपाश्रयः । ३ प्रसृता ग्रीवोऽत्र प्रग्रीवः,
पुंक्लीबलिङ्गः । ४ मत्तान् वारयति मत्तवारणः । नन्दा-
दित्वाल्ल्युः । जनानामुपवेशनार्थस्थानम्, तत्र । मत्त-
२० वारणानामानि चत्वारि ॥

वातायनो गवाक्षश्च जालके

१ वातस्याऽयनं गमनमनेनेति वातायनः, पुंक्ली-
बलिङ्गः । पुंसि वामनः, क्लीबे माला । २ गवां नयन-
रश्मीनामक्षीव, यथा अक्षणो नयनाद् रश्मयः प्रसरन्ति तथा-
ऽत्राऽपीति भावः । ‘अक्षणोऽदर्शनात्’ ५।४।७६ ॥ इत्यचसमा-
सान्तः, ‘अवङ् स्फोटायनस्य’ ६।१।१२३ ॥ इति व्यवस्थित-
विभाषया जालके नित्यमवङ् गवाक्षः, पुंसि । प्राणिनि तु
गोऽक्षः । “वधूदृगयनं गवाक्षो जालकं वा”[ ] इत्यन्ये । ३
जलति जालम् । ‘जल घात्ये’ (भ्वा.प.से.), ज्वलादित्वाणः,
३० के जालकः, तत्र । ‘गडख’ नामानि त्रीणि ॥

अथाऽन्नकोष्ठकः ॥१०१२॥

कुसूलः

१. ‘-छज-’ इति ३.४ ॥ २. ४प्रतौ नास्ति ॥ ३. ‘मड्डी-’ इति १, ‘मै-’ इति ३ ॥ ४. ‘कः’ इति १.२ ॥ ५. ‘निसृतं’ इति १.२.३ ॥ ६.
‘पुंक्लीबः’ इति ४ ॥ ७. ‘-नां नामा-’ इति १ ॥ ८. ‘पुंक्लीबः’ इति ५ ॥ ९. ‘धान्ये’ इति मैत्रेयः, ‘घातने’ इति सायणः ॥ १०. ‘घञ्’
इति ३.५ ॥ ११. ‘-ते’ इति ३ ॥ १२. ‘शब्दप्रकरणे’ इति ३ ॥ १३. ‘अणिति’ इति १ ॥ १४. ‘-तञ्चि-’ इति १.२.३प्रतिषु नास्ति ॥ १५. १प्रतौ
नास्ति ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गः, श्लो-३६, पृ.५३ ॥ १७. ‘-डा’ इति १ ॥

१ कुष्णाति कोष्ठः, पुंसि । ‘कुष निष्कर्षे’
(क्र्या.प.से.), ‘उषिकुषि-’ (उणा-१६१) इति थन्, स्वार्थे
कनि कोष्ठकः । अन्नस्य कोष्ठकः अन्नकोष्ठकः ॥१०-
१२ ॥ २ कुस्यति^१ धान्येनेति कुसूलः । ‘कुस श्लेषे’
(दि.प.से.), ‘कुसेरूलः’ ( ) इत्यूलः । “कुसीदं च कुसूलं
च मध्यदन्त्यमुदाहृतम्”[ ] इति शब्दप्रभेदः । तालव्य-
मध्योऽपि । धान्यगृहस्य द्वे । ‘कोठार’ इति भाषा ॥

अश्रिस्तु कौणोऽणिः कौटिः पाल्यस्त्र इत्यपि । ४०

१ आश्रीयत इति अश्रिः । आङ्पूर्वात् ‘श्रिञ्
सेवायाम्’ (भ्वा.उ.से.) इत्यस्मात् ‘आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च’
(उणा-५७७) इति सूत्रेण इण्प्रत्ययः, स च ङित्, आङो
ह्रस्वत्वं च । अश्नुत इति वा अश्रिः । ‘वङ्क्र्यादयश्च’ (उणा-
५०६) इति साधुः, स्त्रीलिङ्गः । २ कुणति कोणः । ‘कुण
शब्दोपकरणयोः’ (तु.प.से.), पचाद्यच् । ३ अणति^२ अणिः,
पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘अण शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘-इन्’ (उणा-५५७)
इतीन्द्रप्रत्ययः । ४ कुटति कौटिः, स्त्रीलिङ्गः । ‘कुट कौटिल्ये’
(तु.प.से.), इन् । ५ पलति पालिः । ‘पल गतौ’ (भ्वा.
प.से.), ‘कृह्(ञ्)कुटि-’ (हैमोणा-६१९) इति णिदिः, इच्चां ५०
पाली । ६ अस्यतेऽस्मिन्निति अस्त्रः । ‘असु क्षेपणे’ (दि.
प.से.), ‘स्फायितञ्चि-’ (उणा-१७०) इति [बाहुलकाद्] रक् ।
दन्त्यरेफाद्यस्वरान्तः । ‘खूणा’ नामानि षट् ॥

आरोहणं तु सोपानम्

१ आरुह्यतेऽनेनेति आरोहणम् । करणे ल्युट् ।
२ उपपूर्वादिनितेर्भावे घञि, धातूनामनेकार्थत्वादुपमानमा-
धिक्येन प्रापणम्, तेन सह वर्तत इति सोपानम् । “सह
उपानेन ऊर्ध्वगमनेन वर्तत^३ इति सोपानम्”[^४] इत्यन्ये ।
“सोपानपथमुत्सृज्य वायुवेगः[ ] समुद्धतः (समुद्धतः)”
[काव्यालङ्कारः २।१।२२ ॥] “स वायुवेगसमुद्धतोऽपानपथ- ६०
मुत्सृज्य”[ ] इति पदभङ्गेऽश्लीलत्वाद् भेदे दन्त्यादित्वम्,
“सौपानसिन्धुसाध्याः सम्बाधसमूहसत्त्वाणि”[^५] इति दन्त्या-
दावूष्मविवेकाच्च । पाषाणेष्टकादिकृतारोहणमार्गनाम्नी द्वे ।
‘पाउडं साला’ इति भाषा ॥

निःश्रेणिस्त्वधिरोहणी ॥१०१३॥

१ निश्चयेन श्रयन्ति प्राकारादिकमनयेति निःश्रेणिः, स्त्रीलिङ्गः । 'निर्पूर्वात् 'श्रिञ् सेवायाम्' (भ्वा.उ.से.), अस्माद् 'वहिश्रिञ् (श्रि) युस्तुलै (ग्ला) हात्वरिभ्यो नित्' (उणा-४९१) इति सूत्रेण निप्रत्ययः । "अविसर्जनीयनिशब्दाद् नियता श्रेणिः पङ्क्तिरत्र" [१] इति तु स्वामौ । डीषि 'निश्रेणी वा । २ अधिरुह्यतेऽनयेति अधिरोहणी । 'रुह आरोह' (भ्वा.-प.अ.), करणे ल्युट्, डीप् । दारुवेण्वादि कृताधिरोहण-मार्गस्य द्वे । 'नीसरणी' इति भाषा ॥१०१३॥

१० स्थूणा स्तम्भः

१ तिष्ठत्यनया धाम इति स्थूणा, स्त्रीलिङ्गः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'रास्नासास्नास्थूणावीणाः' (उणा-२९५) इति सूत्रेण निपातः । २ स्तम्भ्यते स्तम्भः । 'स्तम्भु रोधने' [सौत्रः], कर्मणि घञ् । द्वे स्तम्भस्य ॥

सालभञ्जी पाञ्चालिका च पुत्रिका ।

काष्ठादिघटिता

१ सालं वृक्षं भनक्ति तन्निर्मितत्वात् सालभञ्जी । 'भञ्जू (भन्जो) आमर्दने' (रु.प.अ.), अच्, गौरादिः । २ पञ्च्यते पञ्चाली । 'पचि विस्तारे' (चु.आ.से.), काल-
२० न्प्रत्ययः, गौरादिः । स्वार्थे कनि पञ्चालिका । प्रज्ञाद्यणि पाञ्चालिका । पञ्चालदेशे भवा वा । ३ कृत्रिमा पुत्री पुत्रिका । 'पुत्रात् कुत्रिमे (पुत्र कुत्रिमे)' (गणसू-५।४।-२९॥) इति कन् । त्रीणि 'पूतली' इति ख्यातायाः । काष्ठादिघटिता काष्ठदन्तादिमयी दूलादूलीनामान्यप्यमूनि । "पाञ्चालिका पुत्रिका च वस्त्रदन्तादिभिः कृता" [अमरकोषः २।१०।२९॥] इत्यमरः । "यया बालाः खेलन्ति" [अम. क्षीर.२।१०।२९॥] इति क्षीरस्वामी । आदेः चर्मादिमय्यपि । "पाञ्चालीमिथुनं व्यधायि विधिना गौरीगिरीशावपि" [ ] इति खण्डप्रशस्तिः ॥

लेप्यमयी त्वञ्जलिकारिका ॥ १०१४ ॥ ३०

१ लेप्यनिर्मिता पुत्रिका लेप्यमयी । अञ्जलिं करोति अञ्जलिकारिका । ण्वुल् । एकं लेप्यमय्याः ॥१०१४॥

नन्दावर्त्तप्रभृतयो विच्छन्दा आढ्यवेशमनाम् ।

१ आढ्यवेशमनां धनिनां गृहिणां नन्दावर्त्तप्रभृतयो विच्छन्दा रचनाविशेषाः । नन्दयतीति नन्दी, नन्दी आवर्त्तो यस्य स नन्दावर्त्तः । नन्दाविव आवर्त्तोऽस्येति वा । २ विशिष्टं छन्दोऽभिप्रायोऽत्रेति विच्छन्दः । "विशिष्टेच्छा-निर्मितो विच्छन्दकः" [ ] इति सर्वधरः । "[उ] छृदिर् दीप्तिदेवनयोः" (रु.उ.से.), ण्वुल्, विच्छन्दकः इत्यन्ये [ ] इति भट्टः । प्रभृतिग्रहणात् स्वस्तिकसर्वतोभद्राद्याः । ४० "स्वस्तिको वर्धमानश्च नन्दावर्त्तादयोऽपि च ।

विच्छन्दकविशेषाः स्युरमी भूपतिवेशमनाम् ॥१॥" [हलायुधकोशः २।३०५॥] इति हलायुधः । "विच्छन्दकेन सह स्वस्तिकादयो राज्ञां गृहभेदा भवन्ति" [ ] इति तट्टीका । विच्छन्दकमपि राज्ञो गृहविशेषमाह-

"स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो रुचको वर्धमानकः ।

नन्दावर्त्तादयश्चाऽन्ये द्वाराऽलिन्दादिभेदतः ॥२॥" [ ] इत्यन्ये ॥

समुद्ग सम्पुटः

१ समुद्गम्यते समुद्गच्छति वा समुद्गः । 'क्व-चिद्गुः' ( ) इति डः । २ सम्पुट्यते श्लिष्यते सम्पुटः । ५० 'पुट संश्लेषे' (तु.प.से.), 'घञर्थे कविधानम्' (वा-३।३।५८॥) इति कः । भूषणाद्यावपनम् । पुटोऽपि । द्वे 'दाबडा' इति ख्यातस्य ॥

पेटा स्यान्मञ्जूषा

१ पेटति पेटा । 'पिट संहतौ' (भ्वा.प.से.), 'इगु-पथ-' ३।१।१३५॥ इति कः । "पीड् पाने" (दि.आ.अ.),

१. 'निपू-' इति १.३.५॥ २. 'निः-' इति ३॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गाः, श्रौ-३६, पृ.५३॥ ४. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"निश्रयति भित्तिं नियता श्रेणिः सोपानपङ्क्तिर्वात्र निश्रेणिः।" इति दृश्यते, २।२।१८॥, पृ.७७॥ ५. 'निःश्रे-' इति १.३॥ ६. '-न्ते' इति १॥ ७. '-हिणी' इति १.३.५॥ ८. 'रुह बीजजन्मनि' इति स्वामी, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः, 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' इति सायणः ॥ ९. 'डीषि' इति ४, 'डीषि' इति ३.५॥ १०. 'स्तम्भ्यते' इति ३, ४ प्रतौ नास्ति ॥ ११. '-म्भ' इति १॥ १२. 'तु' इति ३॥ १३. 'भञ्जु' इति १.२॥ १४. चुरादौ 'पचि विस्तारवचने' इति स्वामिसायणौ, 'पचि विस्तारे वचने' इति मैत्रेयः ॥ १५. ५ प्रतौ नास्ति ॥ १६. 'चत्वारि' इति १.३॥ १७. 'स्याद्' इत्यमरकोषे ॥ १८. ४ प्रतौ नास्ति ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, पुरवर्गाः, श्रौ-२९, पृ.४२॥ २०. '-छिकः' इति ३॥ २१. '-नाद्याश्च' इति १॥ २२. '-यस्तथा' इति हलायुधकोशे, पृ.३६॥ २३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।२।११॥, पृ.३२॥, तत्र-'शान्ये' इत्यस्य स्थाने '-श्चापि' इति दृश्यते ॥ २४. 'पिट शब्दसङ्घातयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २५. 'पीडने' इति ३॥

अस्मात् पेडा''] इति तु श्रीभोजः । स्त्रीलिङ्गः, पुंसि
पेटकोऽपि । 'पीडण् गहने' ( ) इत्यस्य 'पेडा' इति
तृतीयवर्गगतृतीयान्तोऽपि । २ मञ्जु मनोज्ञं कृत्वा वस्त्राद्यै-
रुष्यतेऽत्रेति मञ्जूषा । मञ्जति मञ्जूषा, मञ्जिः सौत्रो धातुः,
बाहुलकादूषन् । मञ्जत्यस्यां सर्वद्रव्यमिति वा । 'मस्जेर्नुम्
च' (उणा-५१७) इत्यूषन् । द्वे 'पेई' इति ख्यातायाः ॥

अथ शोधनी ॥१०१५॥

संमार्जनी बहुकरी वर्धनी च समूहनी ।

१ शोधयते निर्मलीक्रियते गृहमनयेति शोधनी ।
१० 'शुध शुद्धौ' (दि.प.अ.), करणे ल्युट् ॥१०१५॥ २
[संमृज्यतेऽनया संमार्जनी] । ल्युट्, 'मृजेर्वृद्धिः' ७।२।११४॥
इति वृद्धिः । ३ बहु करोति बहुकरी । पचाद्यच्, पुंस्त्री-
लिङ्गः । ४ वर्धते श्रीरनयेति वर्धनी । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा.
आ.से.), करणे ल्युट् । ५ समूहयते रजोऽनयेति समूहनी ।
पञ्च 'बुहारी' इति ख्यातायाः ॥

सङ्कराऽवकरौ तुल्यौ

१ समूह कीर्यते सङ्करः । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.),
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप् । "सङ्कीर्यते संमिश्रयत इति
कर्मणि घञि सङ्कारः" [ ] इति सुभूत्यादयः, स्वामी च ।
२० भट्टस्तु- "ऋदोरप्' ३।३।५७॥" [ ] इत्येवमाह । २ अव-
कीर्यते निरस्यत अवकरः । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.),
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ । द्वे 'ऊकरडा' इति ख्यातस्य ॥

उदूखलमुलूखलम् ॥ १०१६॥

१ उदूर्ध्वं खं शून्यं लार्ति, उदूर्ध्वं मुखमस्येति
वा पृषोदरादित्वाद् उदूर्ध्वं इत्येतावादेशौ, मुखपक्षे मुख-
खकारस्य खलादेशः उदूखलम्, उलूखलम् । द्वे 'ऊखल'
इति ख्यातस्य ॥१०१६॥

प्रस्फोटनं तु

कण्डोलकः पिटम् ॥१०१७॥

१. 'शौचे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'वृध' इति ३॥ ३. 'घञ्' इति ४.५॥ ४. द. पदचन्द्रिका, भा-२, पुर्वार्गः, श्लो-३६, पृ.५४॥ ५.
अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ ६. 'उलू-' इति ५॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।१।२५॥ ८. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'उदूखलः' इति दृश्यते ॥ ९.
'च' इति ३॥ १०. 'उलू' इति २॥ ११. 'उ-' इति २.३॥ १२. '-वौ' इति ३.४॥ १३. '-णौ' इति १, '-णौ' इति ३.४॥ १४. '-णउ' इति १,
'-णा' इति ३॥ १५. 'क-' इति १.३॥ १६. 'इति कः' इति ३॥ १७. 'तज्जानातीति' इति ४.५॥ १८. 'वीरेणः-' इति १॥ १९. द.
अम.क्षीर. २।१।२५॥, पृ.२०५॥, स्वोपज्ञटीका ४।१०१७॥, पृ.२२५॥ २०. 'मुश-' इति ३॥

१ प्रस्फोटयतेऽसारं बहिःक्रियतेऽनेनेति प्रस्फोट-
नम् । 'स्फुट भेदने' (चु.उ.से.), करणे ल्युट् । एकं निर्बुसी- ३०
करणस्य । 'ऊपणवउं' इति भाषा ॥

पवनम्

१ पूयते पवनम् । 'पूज् पवने' (क्र्या.उ.से.),
ल्युट् । एकं तुषादिशोधनस्य । 'झाटकणउं' इत्यादिभाषा ॥

अवघातस्तु कण्डनम् ।

१ मुसलेनाऽवहननम् अवघातः । 'हन हिंसा-
गत्योः' (अ.प.अ.), भावे घञ्, 'हनस्तोऽचिण्णलोः' ७।३।१-
३२॥ इति तकारः, 'हो हन्तेः' ७।३।५४॥ इति कुत्वम् ।
२ कण्डयते कण्डनम् । 'कडि भेदने' (चु.उ.से.), ल्युट् ।
द्वे 'खांडणउं' इति ख्यातस्य ॥ ४०

कटः किलिञ्जः

१ कटत्यावृणोति कटः, त्रिषु । 'कटे वर्षा-
वरणयोः' (भ्वा.प.से.), अच् । २ 'किल शै(श्चै)त्यक्रीड-
नयोः' (तु.प.से.), 'इक् कृष्यादिभ्यः' (वा-३।३।१०८॥)
इतीक् । "किलिः श्वेत्यम्, तज्जनयतीति" [किलिञ्जः] ।
'अन्येषामपि (अन्येष्वपि) दृश्यते' ३।२।१०१॥ इति डः, 'तत्पुरुषे
कृति-६।३।१४॥ इत्यलुक् । किलिर्हि छायाजननाच्चै(च्छ्वै)त्यं
जनयति । द्वे 'वीरेणवंशादिनिर्मितकडा' इति ख्यातस्य ॥

मुसलोऽयोग्रम्

१ मुस्यति खण्डयति धान्यादिकमिति मुसलः । ५०
'मुस खण्डने' (दि.प.से.), वृषादित्वात् कलच् । मुहुः
स्वनं लाति, मुहुर्मुहुर्लसतीति वा, पृषोदरादित्वात् । "मुषलो
मूर्धन्यमध्योऽपि" [ ] इति वर्णदेशना । २ अयो लोहमग्रे
मुखेऽस्य अयोग्रम्, पुंक्ली । अयोनिरित्येके । "अयो-
निर्मुसलोऽस्त्री स्यात्" [वैजयन्तीकोषः ४।३।६५॥] इति
वैजयन्ती । द्वे मुसलस्य ॥

१ कण्डयतेऽनेनेति कण्डोलः । 'कडि भेदने' (चु.प.से.), 'पटिकटिकडिभ्य ओलच्' (उणा-६६) इत्योलच्, कनि कण्डोलकः । २ पैटति संहतो भवति पिटम्, पुंक्ली. । 'पिट शब्दसङ्घातयोः' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । के "पिटकोऽपि" [अम.क्षीर. २।९।१२६॥] इति स्वामी । द्वे पिटस्य । सूडला, ओडला छावडीत्यादिभाषा ॥१०१७॥

चालनी तितउः

१ चाल्यते तण्डुलादिशोधनायेति चालनी, स्त्री- १० क्लीबम् । 'चल विलसने' (तु.प.से.), णिजन्तः, कर्मणि ल्युट् । चाल्यतेऽनयेति करणे वा ल्युट् । क्लीबे चालनम् । "चालनी" [त्रिकाण्डशेषः २।९।५॥] इति त्रिकाण्डशेषः । २ तनोति चाल्यं द्रव्यमिति तितउः, पुंक्ली. । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'तनोतेर्डउः सन्वच्च' (उणा-७३०) इति डउः प्रत्ययः, सन्वद्भावाद् द्वित्वम्, 'सन्वतः' ७।४।७९॥ इतीत्वम्, आदगुणाभावस्तु डउविधानसामर्थ्याद्, अन्यथा लाघवार्थं डोरित्येव ब्रूयात्, पुंसि भानुवत्, तितऊ, तितावः इत्यादि । क्लीबे तितउनी, तितऊनि इत्यादि । द्वे चालन्याः ॥

शूर्प प्रस्फोटनम्

२० १ शूर्पयति शूर्पम् । 'शूर्प माने' (चु.प.से.), अच् । शीर्यतेऽनेनेति वा । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'सुशृभ्यां नित्-' (उणा-३०६) इति पः, [बाहुलकादुत्वम्], दीर्घश्च, तालव्यादिरयम्, "किंशारुशूर्पाशुकम्" [१] इति शभेदात् । केचित्तु सर्तेरपि दन्त्यादि सूर्पमिच्छन्ति । २ प्रस्फोटयतेऽसारं बहिःक्रियतेऽनेन प्रस्फोटनम् । 'स्फुट- (स्फुटिर्) विशरणे' (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट्, नन्दादि- ल्युट्वा । द्वे शूर्पस्य । 'सूपडु' इति भाषा ॥

अथाऽन्तिका ।

चुल्ल्यश्मन्तकमुद्धानं स्यादधिश्रयणी च सा

॥१०१८॥ ३०

१ अन्तोऽस्त्यस्या अन्तिका । 'अत इनितनौ' ५।२।११५॥ इति ठन् । 'अन्ती' इत्यपि । "अन्त्यधिश्रयणी भवेत्" [१] इति माला । २ चुल्लति चुल्ली । 'चुल चुल्ल हावकरणे' (भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन्, 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि चुल्ल्यपि । चुल्लिस्तृतीयस्वरान्ताऽपि । ३ अश्मनोऽप्यन्तमत्रेति अश्म- न्तम्, शकन्ध्वादिः, तालव्यमध्यः, [के अश्मन्तकम्] । "असूनां प्राणिप्राणानामन्तोऽत्रेति अस्वन्त इति दन्त्यसकार- वकारसंयोगमध्य एव" [१] इति व्याख्यामृतम् । ४ उदुपरि निधीयते निवेश्यते पार्थक्यं स्थाल्यादिकमत्रेति उद्धानम् । ४० उदपूर्वः 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), अधिकरणे ल्युट् । "ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः" (भ्वा.प.अ.) इत्यतः उद्ध्मायतेऽत्रेति उद्ध्मानम् [१] इति तु रक्षितः । ५ अधिश्रि (श्री) यतेऽस्याम् अधिश्रयणी । अधिपूर्वः 'श्रि (श्री)ञ् पाके' (क्र्या.उ.अ.), अधिकरणे ल्युट्, 'टिङ्गाणञ्-' ४।१।१५॥ इति डीषि (डीप्) । "अधिपूर्वोऽयं धातुः स्थाल्यारोपणे वर्तते" [१] इति कलि- ज्ञादयः । "न हि भिक्षुकाः सन्तीति स्थाल्यामधिश्रियन्ते" [१] इति कातन्त्रपञ्जिका । पञ्च 'चूल्हा' इति ख्यातस्य ॥१०१८॥

स्थाल्युखा पिठरं कुण्डं चरुः कुम्भी

१ स्थलति तिष्ठति जलादिकमत्रेति स्थाली, ५० स्त्रीक्ली. । 'स्थल (ष्ठल) स्थाने' (भ्वा.प.से.), 'ज्वलति- कषन्तेभ्योऽणः' ३।१।१४०॥ इति णः, 'धात्वादेः षः सः' ६।१।६४॥, गौरादिः । स्थावति (स्थालीति) स्था (ष्ठा)- धातोः 'स्थावतिमृजे वालट्वालजानीयरः (स्थाचतिमृजे- रालज्वालजालीयचः)' (उणा-११३) इत्यालचि वा स्थाली ।

१ 'कपिगडिगण्डिकटिपटिभ्यः कोलच्' इत्युणादिगणसूत्रम्, सूत्रे कडिधातोरभावाद् बाहुलकात् कोलच्प्रत्ययो ज्ञेयः ॥ २. 'पि-' इति ३. 'छाव-' इति १॥ ४. '-षायाः' इति ४॥ ५. 'स्त्रीक्ली' इति २॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५९९, पृ.६८१॥, रामाश्रमी २।९।२६॥, पृ.४०९॥ ७. '-त्वाल्ल्युट्वा' इति ३॥ ८. 'सू-' इति ५॥ ९. 'सु-' इति १॥ १०. '-डउ' इति १, '-डो' इति ३, '-डू' इति ४॥ ११. द्र. अम.क्षीर. २।९।२९॥, पृ.२०६॥, स्वोपज्ञटीका ४।१०१८॥, पृ.२२५॥ १२. 'चुल्ल हावकरणे' इति स्वामिमैत्रेयौ, 'चुल्ल भावकरणे' इति सायणः ॥ १३. '-नि' इति ३॥ १४. 'अपि' इत्यधिकः प्रतिभाति १५. '-न्तोऽपि' इति ३॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६०२, पृ.६८६॥ १७. 'निवि-' इति ४॥ १८. '-तम्' इति १॥ १९. ४.५.प्रत्ययोः 'तु रक्षितः' इत्यस्य स्थाने 'सुरक्षितः' इति दृश्यते ॥, मैत्रेयरक्षितकृतधातुप्रदीपे 'ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः' इति धातुव्याख्याने-"उद्ध्मानकम्- अधिकरणल्युट्प्रत्ययः कः" इति दृश्यते, भ्वादिः, धातुसं- ६२३, पृ.६७॥ २०. 'डीषि' इति ४॥ २१. '-श्रि-' इति ३.४.५॥ २२. 'पञ्जिका' इत्येव १॥ २३. '-ल्ही' इति ३.४॥ २४. '-तायाः' इति ३॥ २५. कोष्ठान्तर्गतपाठः शुद्धः ॥

तिष्ठत्यत्रमत्रेति वा । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'स्फा-
यितञ्चि' (उणा-१७०) इत्यादिना रः, गौरादिः, कपिलिका-
दित्वाल्लत्वम् । स्थान(ल)मपि । "स्थानं (स्थालं)
भोजनभेदेऽपि स्थाली स्यात् पाटलोखयोः" [मेदिनीकोशः,
लान्तवर्गः, श्लो-५५] इति मेदिनिः । २ ओखति उखा ।
'उख गतौ' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-३' ११ १३५ ॥ इति कः ।
३ पिठति (पेठति) पिठ्यतेऽत्र वा पिठरम् । 'पिठ अवयवे'
(भ्वा.प.से.), बाहुलकादरन् । "पच्यतेऽस्मिन् वा, 'अजि-
रशिशिर-' (उणा-५३) इति बाहुलकात् साधुः" [ ] इति
१० प्रासादः । त्रिलिङ्गोऽयम् । "पिठरः पुंसि" [ ] इति माला-
ऽमरश्च । "उखायां पिठरं क्लीबम्" [ ] इति तु गौडः ।
स्त्रियां तु लक्ष्यम्- "जठरपिठरी दुःपूरेयं करोति विडम्बनाम्"
[ ] इति । ४ कुण्डयते दह्यतेऽत्र कुण्डम् । 'कुडि दाहे'
(भ्वा.प.से.), दाहस्य पाकार्थत्वात्, अधिकरणे षच् । [यद्वा]
कुणति शब्दायते कुण्डम् । 'कुण शब्दोपकरणयोः' (तु.प.से.),
'अमन्ताडुः' (उणा-१११), त्रिलिङ्गः । "कुण्डी कमण्डलौ
कुण्डे जाराद् जीवत्पतेः सूतेऽपि च" [मेदिनीकोशः, डान्त-
वर्गः, श्लो-४] इति मेदिनिः । पुनपुंसकयोर्दुर्गः । ५ चरति
याति क्लेदमनेनेति चरुः, पुंसि । 'चर गतिभक्षणयोः' (भ्वा.
२० प.से.), 'भृमृशीतृचरित्सरि[तनिध]निमिमस्त्रिभ्य उः' (उणा-
७) इत्युः । ६ कारयति शब्दायतेऽम्भसीति कुम्भी । पृषोदरादिः ।
अयं तृतीयस्वरान्तोऽपि । षड् 'हांडी' इति ख्यातायाः ॥

घटः पुनः ।

कुटः कुम्भः करीरश्च कलशः कलसो निपः

॥१०१९॥

१ घटते चेष्टते घटः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'घट चेष्टा-
याम्' (भ्वा.आ.से.), अच् । २ कुटति कुटः, पुंक्ली । 'कुट
कौटिल्ये' (तु.प.से.), 'इगुपध-३' ११ १३५ ॥ इति कः । ३
कायत्यम्भसा भ्रियमाणः कुम्भः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'कै शब्दे'
३० (भ्वा.प.अ.) । कैः पानीयैरुम्भ्यते पूर्यते वा । उभयत्र पृषो-

दरादित्वात् । ४ कीर्यते करीरः, पुंक्ली । 'कृ विक्षेपे'
(तु.प.से.), 'कृशृपू(पृ)कटिपटिशौटिभ्य ईरन्' (उणा-४७०)
इतीरन् । अमरस्तु- "वंशाङ्कुरे करीरोऽस्त्री तरुभेदे घटे च ना"
[अमरकोषः ३।३।१७३ ॥] इति पुंस्याह । ५ कलते सङ्ख्याति
शब्दायते वा कलशः, त्रिलिङ्गः । 'कल सङ्ख्यानगत्योः' (चु.
उ.से.), 'कलेष्टि' (हैमोणा-५३२) इत्यंशः । तालव्यान्तोऽयम् ।
"तालव्या अपि दन्त्याश्च शशशूकरपांशवः ।

कलशः शम्बलश्चैव जिह्वायां रशनां तथा ॥१॥" [ ]
इति शभेदात् । "पृषोदरादित्वाद् दन्त्यसकारवानपि" [ ]
इति सुभूत्यादयः । ६ केन जलेन लिप्यते (लस्यते) ४०
श्लिष्यते पूर्यते वा कलसः । 'लस श्लेषणक्रीडनयोः' (भ्वा.
प.से.), घञर्थे कः, केन लसति क्रीडति वा, पचाद्यच् ।
स्त्रियां गौरादिः कलसिस्तृतीयस्वरान्तोऽपि । ७ नियतं
पिबन्त्यस्माद् निपः । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.), घञर्थे कः,
'आतो लोपः-६।४।६४ ॥, पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । "निपो-
ऽस्त्रियाम्" [ ] इति गौडः । सप्त घटस्य ॥१०१९॥

हसन्यङ्गारात् शकटीधानीपात्र्यो हसन्तिका ।

१ हसत्यङ्गारैः हसनी । 'हस(हसे) हसने' (भ्वा.-
प.से.), बहुलवचनात् कर्तरि ल्युट् । २-४ अङ्गारादिति,
अङ्गारशब्दात् शकटी धानी पात्री एते त्रयो योज्यन्ते, तेन ५०
अङ्गारशकटी, अङ्गारधानी, अङ्गारपात्री । ५ ज्वलदङ्गारै-
र्हसतीवेति हसन्तिका । हसेर्बाहुलकाद् 'भुवो झिः (झिच्)'
(उणा-३३०), शत्रन्तादुगिल्लक्षणो ङीष्, ततः स्वार्थे कनि
हसन्तिका । पञ्च 'शंगडी' इति ख्यातायाः ॥

भाष्ट्रोऽम्बरीषम्

१ भृज्यते कलायादिकमत्र भाष्ट्रः । 'भ्रस्जो
(भ्रस्ज) पाके' (तु.उ.अ.), 'भ्रस्जिगमिनमिहनिविष्य(विश्य)-
शां वृद्धिश्च ष्टन्' (उणा-५९९) इति ष्टन्वृद्धी । २ "अबि

१. 'पिठ हिंसासंक्लेशनयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'प्र-' इति ३ ॥ ३. 'कुणी' इति १ ॥ ४. "कुण्डी कमण्डलौ जारात् पतिवल्नीसुते पुमान्" इति मेदिनीकोशे, पु.४० ॥ ५. 'गतौ भक्षणे च' इति ३ ॥ ६. '-ह-' इति ३.४.५ ॥ ७. '-ते' इति ३ ॥ ८. 'घटयते' इति २ ॥ ९. 'कुम्भ' इति ४.५ ॥ १०. ४प्रतौ नास्ति ॥ ११. '-ति' इति ४.५ ॥ १२. १प्रतौ नास्ति ॥ १३. '-सः' इति ५ ॥ १४. 'कम्बलः' इति १ ॥ १५. 'रसना' इति १.५ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रु-६०४, पू.६९०, रामाश्रमी २।९।३१ ॥, पु.४१३ ॥, तत्र 'शश-' इत्यस्य स्थाने 'शम्ब-' इति दृश्यते ॥ १७. 'शब्दभेदात्' इति ३ ॥ १८. 'लिप्यते' इति १ ॥ १९. '-शः' इति १.२.४.५ ॥ २०. '-ते' इति ३ ॥ २१. '-स्यां' इति ३ ॥ २२. 'बाहुलक-' इति १ ॥ २३. 'शकडी' इति १, 'त्रा-' इति २, 'स-' इति ३ ॥ २४. सूत्रे न दृश्यते ॥

रवि लवि शब्दे' (भा.आ.से.), अम्बरीषम्-[भ्राष्ट्रमम्बरीषम्]
इति निपात्यते''[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२५७]इति
माधवः । "अम्बेः 'शिरीषादयः' (चान्द्रोणा-३।६०॥)इतीषन्,
अम्बरिरित्यादेशश्च । पच्यतेऽस्मिन्निति वा । पचतेरम्बरीषं
निपात्यते''[ ]इति दशपाद्याम् । "पचेरम्बादेश ईषप्रत्ययौ
रगागमश्च निपात्यते''[ ]इति व्याख्यामृतम् । "अम्बरीषपुरुषो-
षरीषधम्''[ ]इति षभेदाद् मूर्धन्यान्तोऽयम् । पुंक्लीबलिङ्गा-
वेतौ । "क्लीबेऽम्बरीषं भ्राष्ट्रो ना''[अमरकोषः २।९।३०॥]
इति त्वमरः । द्वे 'भाठी' इति ख्यातायाः ॥

१० ऋचीषमृजीषं पिष्टपाकभृत् ॥१०२०॥

१ ऋच्यते स्तूयते ऋचीषम् । 'ऋच स्तुतौ'
(तु.प.से.), बाहुलकाद् 'अर्जे ऋजि(ऋच्) ईषन् कित्'
(उणा-४६८)इति ईषन्प्रत्ययः । २ अर्च्यते रसोऽनेनेति
ऋजीषम्, चवर्गतृतीय[चतुर्थ]स्वरमध्यः । 'अर्ज सर्ज
अर्जने' (भा.प.से.), 'अर्जे ऋज् च-' (उणा-४६८)इती-
षन्प्रत्ययः, धातोश्च ऋजादेशः । द्वावपि क्लीबलिङ्गौ ।
पिष्टकृतस्य भक्ष्यस्य पाकं पचनं बिभर्ति पिष्टपाकभृत् ।
द्वे 'तवा' इति ख्यातस्य ॥१०२०॥

कम्बिर्दर्विः खजाका

२० १ काम्यत इति कम्बिः । 'कमु कान्तौ' (भा.-
आ.से.), 'कृशृजागृभ्यो विन्' ( ) इति कमेरपि बाहुल-
काद् विन् । २ दृणाति दर्विः । 'दृ(दृ) विदारणे' (त्र्या.-
प.से.), 'विदृभ्यां विन्' (उणा-४९३) इति विन्, स्त्रीलिङ्गा-
वेतौ । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष् कम्बी
दर्वौ च । ३ खजति मथ्नाति खजाका, कवर्गद्विती-
यादिः । 'खजि(खज) मन्थे' (भा.प.से.), 'खजेराकः' (उणा-
५४३) इत्याकः, टाप् । त्रीणि 'कडछी' इति ख्यातायाः ॥

अथ स्यात् तर्दूर्दारुहस्तकः ।

१ तरति पाक्येष्विति तर्दूः, स्त्रीलिङ्गः । 'तृ
३० प्लवनतरणयोः' (भा.प.से.), 'त्रो दुक् (दुट्) च' (उणा-८९)

इत्युप्रत्ययः, दुगागमश्च । २ हस्तप्रतिकृतिर्हस्तकः । दारुणो
हस्तको दारुहस्तकः । "परवेषणभाण्डम्''[अभि-, स्वि-
पञ्जटीका४।१०२१॥] इति मूलटीका, उणादिश्च । "दर्वी तर्दूश्च
खजिका कथ्यते दारुहस्तकः''[हलायुधकोशः २।३१२॥] इति
हलायुधः । द्वे 'चाटूँ' इति ख्यातस्य ॥

वार्धान्यां तु गलन्त्यालूः कर्करी करकः

१ वाः पानीयं धीयतेऽस्यां वार्धानी । 'डुधाञ्
धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७॥
इत्यधिकरणे ल्युट्, टित्त्वात् ङीप् तस्याम् । वर्धनीत्यपि ।
"वर्धनं छेदने वृद्धौ वार्धान्यां स्यात्तु वर्धनी''[विश्व- ४०
प्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-७७] इति महेश्वरः । २
गल(ङ)त्यम्भोऽस्यां गलन्ती । 'गड सेचने' (भा.प.से.),
बाहुलकाद् झचि 'झोऽन्तः' ७।१।३॥, डलयोरैक्याल्लत्वम्,
'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष् गलन्ती ।
स्वार्थे कनि 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे गलन्तिका ।
"गलति स्रवतीति शत्रन्ताद् ङीष्(ङीप्), कनि 'केऽणः'
७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम्''[ ] इति सर्वधरः । ३ अडत्य-
नया आलूः, स्त्रियाम् । 'अड उद्यमे' (भा.प.से.), अस्मा-
दारूः (णिदूः) । "ऋ गतौ' (जु.प.अ.), बाहुलकादुण्
वृद्धिः, रेफस्य लत्वे आलुरिति ह्रस्वान्तः''[ ] इति सर्व- ५०
स्वम् । ४ किरति क्षरति जलं कर्करी । 'कृ विक्षेपे'
(तु.प.से.), बाहुलकात् करन्प्रत्ययः, गुणः, गौरादिः ।
"कर्कः सौत्रः 'असुरवदरन्' ''[ ] इति सुभूत्यादयः । ५
किरत्यम्बु करकः, अस्त्रियाम् । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.),
'कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्' (उणा-७१३) । पञ्च 'करवा'
इति ख्यातस्य ॥

अथ सः ॥१०२१॥

नालिकेरजः करङ्कः

१ स करङ्कः ॥१०२१॥ नालिकेरफलाज्जातो
नालिकेरजः करङ्कः इत्यन्वयः । किरत्यम्भः करङ्कः । ६०
'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'किरोऽङ्का-' (उणा-६२) इत्यङ्कः ।
एकं 'डूँघा' इति प्रसिद्धस्य ॥

१. 'शब्दने' इति ३॥, 'रवि लवि अवि शब्दे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. '-यश्च' इति ४॥ ३. 'अम्बर् इत्यादेशश्च' इति युक्तः ॥ ४.
"पचन्त्यस्मिन् अम्बरीषम्-भ्राष्ट्रम्" इति दशपाद्यादिवृत्तिसंग्रहः, श्रीविठ्ठलाचार्यकृता वृत्तिः, पृ.२३६॥ ५. 'पञ्चे-' इति १.५॥ ६. '-ये' इति १॥
७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६०३, पृ.६८७॥ ८. द्र. रामाश्रमी २।९।३०॥, पृ.४१२॥ ९. 'अर्जे ऋज् च' इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥
१०. '-तृतीयमध्यः' इति १.२॥ ११. 'कुट-' इति ३॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।३४॥ १३. '-दिक्श्च' इति १॥ १४. '-चुया' इति ३॥ १५.
'डुधुञ्' इति १॥ १६. 'ङीप्' इति २.३.४.५॥ १७. '-वारिधान्यां तु वर्धनी' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.९१॥ १८. 'गलन्त्य-' इति १.२॥ १९.
इतोऽग्रे ४प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ २०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६०४, पृ.६८९॥ २१. 'करा-' इति १॥ २२. 'डू-' इति ५॥

तुल्यौ कटाहकर्परो ।

१ कट्यावृणोति कटाहः, त्रिलिङ्गः । 'कटे वर्षा-
वरणयोः' (भा.प.से.), 'वृकटि-' (हैमोणा-५९१) इत्याह-
च् । २ कीर्यते कर्परः, पुंसि । क्लीबेऽपीति केचित् ।
'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), पृषोदरादिः । द्वे 'कडाह' इति
ख्यातस्य । एतौ घटादिखण्डेऽपि, तदा 'ठीकरी' इत्यादि-
भाषा । 'कटाहो घृततैलादिपाकपात्रेऽपि कर्परः' [विश्व-
प्रकाशकोशः, हान्तवर्गः, श्लो-१६] इति, 'कर्परः स्यात्
कपाले च शास्त्रभेदकटाहयोः' [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः,
१० श्लो-१३७] इत्युभयं महेश्वरः ॥

मणिकोऽलिङ्गरः

१ मणति गंभीरत्वाद् जलार्पणे शब्दायते मणिः ।
'अण रण वण व्रण वण भण भ्रण मण धण ध्वण
ध्रण कण क्वण चण शब्द' (भा.प.से.) इत्यस्मान्मणैः
शब्दार्थाद् 'इन्-' (उणा-५५७) इति सूत्रेण इन् मणिः,
मणिः प्रकारे मणिकः । स्थूलादित्वात् कन् । मणिरेव
मणिको यावादित्वात् कन् वा, संज्ञायां वा कन् ।
मणिरित्यपि । 'अलिङ्गरं मणिं विन्द्यान्मेहनावयवे' (वो)
मणिः' [शाश्वतकोशः, श्लो-२३] इति । २ अलनमलिः ।
२० 'अलं' भूषणपर्याप्तिवारणेषु' (भा.प.से.) इत्यतः कृष्यादि-
त्वादिकं । अलिं सामर्थ्यात् जरयति दुर्वहत्वात्, 'पंचादि-
पाठसामर्थ्यादच्, 'तत्पुरुषे कृति-' ६।३।१४ ॥ इत्यलुक्,
पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । द्वे 'मणि' इति ख्यातायाः ॥

गर्गरीकलशयौ तु मन्थनी ॥१०२२॥

१ गिरति दधि गर्गरी । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.),
'ऋतपिट्' (हैमोणा-९) इत्यः, सन्वद् द्वित्वं च । २ कल्यते
कलशः । 'कल सङ्ख्याने' (भा.आ.से.), बाहुलकादशः ।
'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीष् कलशी ।
कस्याऽम्भसो राशिरत्रेति, पृषोदरादिर्वा । तृतीयस्वरान्तो-

ऽप्ययम् । 'कलशिमुदधिगुर्वी बल्लवा लोडयन्ति' [शिशु- ३०
पालवधम्, सर्गः-११, श्लो-८] इति माघः । ३ मथ्यते
दध्यस्यां मन्थनी । अधिकरणे ल्युट् । अन्ये तु 'वार्धानी-
प्रभृतयः पूर्वोक्ताः पञ्च, 'गर्ग्याद्यास्त्रयश्चैकार्थाः' [३] इत्याहुः ।
त्रीणि 'विलोणी गोली' इति ख्यातायाः ॥१०२२॥

वैशाखः खजको मन्था मन्थानो मन्थदण्डकः ।

मन्थः क्षुब्धः

१ विशिष्टा शाखा विशाखा, विशाखा प्रयोजन-
मस्य वैशाखः । 'विशाखाषाढादण्मन्थदण्ड[योः]' ५।१।-
११० ॥ इत्यण् । विशाखस्याऽयमिति वा । विशिष्टाः शाखा
अस्य विशाखः, ततः स्वार्थेऽण् वा । २ खजति मन्थाति ४०
खजकः । 'खज मन्थे' (भा.प.से.), 'क्वन् शिल्पिसंज्ञयोः'
(उणा-१९०) इति क्वन् । खजाकोऽपि, खजोऽपि । ३
मथ्यतेऽनेनेति मन्थाः । 'मन्थं विलोडने' (भा.क्र्या.प.से.),
'पथिमथि (मन्थि) भ्यामिन्' (हैमोणा-९२६) इतीन्, 'इतो-
ऽत्सर्वनामस्थाने' ७।१।८६ ॥, 'थो न्थः' ७।१।८७ ॥ । मन्थानौ,
मन्थानः इत्यादि । ४ मन्थानि मन्थानः । 'मन्थ विलोडने'
(क्र्या.प.से.), चानश् । ५ मन्थनाय दण्डो मन्थदण्डः, स्वार्थे
कनि मन्थदण्डकः । ६ मथ्यतेऽनेनेति मन्थः । 'पुंसि संज्ञा-
याम्-' ३।३।११८ ॥ इति घः । ७ क्षुब्धति क्षुब्धः । 'क्षुभ
सञ्चलने' (क्र्या.प.से.), 'क्षुब्धस्वान्त-' ७।२।१८ ॥ इति साधुः । ५०
सप्त मन्थानदण्डस्य ॥

अस्य विष्कम्भो मञ्जीरः कुटरोऽपि च ॥१०२३॥

१ अस्य मन्थस्य विष्कम्भः । विष्कम्भनाति
बध्नाति विष्कम्भः दण्डकटकः, यस्मिन् बध्वा मन्थ
आकृष्यते । दण्डकरोटकमित्यन्ये । २ मञ्जिः सौत्रः,
बाहुलकात् 'कृशूपू (पृ) कटिपटिशौटिभ्यः ईरन्' (उणा-४७०)
इतीरन् मञ्जीरः । ३ कुटति कुटरः । 'कुट कौटिल्ये'

१. 'कटा-' इति ३॥ २. 'इति ख्यातस्य' इति १॥ ३. 'च खपर' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ. १८० ॥ ४. 'गम्भी-' इति ४॥ ५. 'व्रण वण'
इति १॥ ६. 'अण रण वण ('भण' इत्यधिको मैत्रेयसायणमते) मण कण क्वण व्रण भ्रण ध्वण ('ध्वण' इति मैत्रेयमते न) शब्दार्थाः
इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. '-णिः' इति १॥ ८. '-णिप्र-' इति ३॥ ९. '-दिकन्' इति ३॥ १०. 'अलं' इति स्वामी, 'अलं' इति मैत्रेयः,
'अल' इति सायणः ॥ ११. 'वारणपर्याप्तिभूषणेषु' इति मैत्रेयः ॥ १२. इतोऽग्रे ४ प्रतौ '-प्रत्ययः' इति दृश्यते ॥ १३. 'यवादि-' इति
३.४.५ ॥ १४. '-ण' इति ३॥ १५. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'वक्तव्यं' इति दृश्यते ॥ १६. 'ङीप्' इति ३॥ १७. 'गुर्वी' इति २.४ ॥ १८. 'गर्गाद्या-'
इति १.३, 'गर्ग्यादयः' इति ४॥ १९. 'विलोवणा' इति ३.५ ॥ २०. 'खजोऽपि' इति ४.५ प्रत्योर्नास्ति ॥ २१. 'मथि' इति ३॥ २२.
'ताच्छील्यवयो-' ३.१२।१२९ ॥ इत्यनेन ताच्छील्ये शानच्, यद्वा बाहुलकात् 'सम्पान्चस्तुवः' इत्यनेनाऽऽनच् ॥ २३. ३ प्रतौ नास्ति ॥

(तु.प.से.), बाहुलकाद् 'ऋच्छेरन्'(उणा-४११)इत्यरन्, कुटादित्वाद् गुणाभावः। कुटर्क इति वा। त्रीणि विष्कम्भस्य । 'मांकडी' इति भाषा ॥१०२३॥

शालाजीरो वर्धमानः शरावः

१ शालायां जीर्यते शात्माजीरः । पृषोदगदिः ।
२ वर्धते क्रमेण विस्तीर्णो भवति वर्धमानः । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्' ३।२।-१२९॥, 'आने मुक्' ७।२।८२॥ । स्वार्थे कनि वर्धमान-कमपि । "भ्रमयत्यचिरं(-त्युचितं) विदर्भजानननीराजनवर्ध-
१० मानकम्"[नैषधीयचरितम्, सर्गः-२, श्लो-२६]इति श्रीहर्षः ।
३ शृणन्ति हिंसन्ति शराः । 'शृ हिंसायाम्'(क्र्या.प.से.), अच् । शराः हिंसकाः कीटकादयस्तेभ्योऽवति शरावः । 'अव रक्षणादौ'(भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, मूलविभुजादित्वात् को वा । पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । "शफरशरीर(शराव)श्रोणीशृणां-(शूलां)शुकशारिकाशम्बा"[३]इति शभेदात् तालव्यादिः, दन्त्यादिश्च । त्रीणि 'शरावला' इति ख्यातस्य ॥

कोशिका पुनः ।

मल्लिका चषकः कंसः पारी स्यात् पानभाजनम्
॥ १०२४ ॥

२० १ तैलेन कुश्यति श्लिष्यति कोशिका । 'कुश श्लेषे' ( ), ण्वुल् । २ मल्लते मल्लिका । 'मल मल्ल धारणे'(भ्वा.आ.से.), 'संज्ञायाम्' ३।३।१०९॥ इति स्त्रियां ण्वुल् । ३ चषत्यनेन चषकः । 'चष भक्षणे'(भ्वा.उ.से.), 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः'(उणा-१९०)इति क्वुन् । ४ काम्यते कंसः । 'कमु कान्तौ'(भ्वा.आ.से.), 'वृत्तवदि'-(उणा-३४२)इति सः । पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । ५ पारयति पारी । 'पार तीर कर्मसमाप्तौ'(चु.उ.से.), णिजन्तः, अच्, गौरादिः । ६ पानस्य भाजनं पानभाजनम् । षट् समान्येन लोटीप्रभृति-भाजनस्य । "कोशिका मल्लिका प्रोक्ता"[हलायुधकोशः
३० २।३।१६॥]इति हलायुधः । "तैलाधारपात्रे द्वौ । तैलेन कुश्यति श्लिष्यति कोशिका (कोशिका) । मल्लते तैलं

धारयति मल्लिका, ण्वुलन्तौ"[इति तट्टीका । कोशिका मल्लिका एतौ शब्दौ तैलभाजननाम्नी आह ॥ १०२४॥

कुतूश्चर्मस्नेहपात्रम्

१ कुत्सितं तन्यते कुतूः, स्त्रीलिङ्गः । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'भ्रमेर्दू'-(उणा-२२६)इति बाहुलकादतोऽपि डूः । कौति शब्दायते वा । 'कुड्(कु) शब्दे'(अ.प.अ.) बाहुलकात् 'तनिगृध्योः(नृतिशृध्योः) कुः'(उणा-९१)इति कुः, तुंगागमश्च, सवर्णदीर्घत्वे कुतूः । चर्मणः स्नेहस्य तैलादेः पात्रं चर्मस्नेहपात्रम् । एकं 'कूडा' इति ख्यातस्य ॥ ४०

कुतुपस्तु तदल्पकम् ।

१ तत् चर्मस्नेहपात्रम्, ह्रस्वा कुतुः कुतुपः, द्वि-पञ्चमस्वरः । 'कुत्वा डुपच्' ५।३।८९॥ इति डुपच् । "अमू ते वक्षोजावमृतरसमाणिक्यकुतुपौ"[ ]इति लहरी । पुंल्लिङ्गोऽयम् । एकं 'कुडी' इति ख्यातायाः ॥

दतिः खल्लः

१ द्रियते दतिः, पुंसि । 'द विदारणे'(क्र्या.प.से.), 'दृणातेर्हस्यश्च'(उणा ६२३)इति तिः [दतिः] । खलति खल्लः, पुंसि । "खल्लं क्लीबम्"[वैजयन्तीकोषः ४।३।६०॥]इति वैजयन्ती । 'भिल्लाच्छ भल्ल-'(हैमोणा-४६४)इति ले ५० निपात्यते । एकं दतेः । 'दर्दु' इति भाषा ॥

चर्ममयी त्वालूः करकपात्रिका ॥१०२५॥

१ करकवत् पिबन्त्यनया करकपात्री, स्वार्थे कनि करकपात्रिका । चर्ममयी तु आलूः 'करवा' इति प्रसिद्धिः । एकं 'छागला' इति ख्यातस्य ॥१०२५॥

सर्वमावपनं भाण्डम्

१ आ उप्यते स्थाप्यते द्रव्यमत्रेति आवपनम् । 'दु(डु)वप् बीजतन्तुसन्ताने'(भ्वा.उ.अ.), अधिकरणे ल्युट् । २ भाण्डत्याधेयं भाण्डम् । 'भडि परिभाषणे'(भ्वा.-आ.से.), अच्, पृषोदरादिदीर्घता । भामतेऽस्मादिति वा । ६०

१. 'शृण्वन्ति' इति ३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६०५, पृ.६९१॥ ३. '-लां' इति १.२॥ ४. 'कौ-' इति ५॥ ५. 'श्लेषणे' इति १.३॥, दुर्गसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ ६. 'एतौ' इति ४प्रतौ नास्ति ॥ ७. '-तीति' इति ३॥ ८. '-ते' इति ३॥ ९. 'कौ-' इति १.३॥ १०. 'भ्रमेश्च डूः' इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ ११. 'तुमा-' इति ३॥ १२. '-दिः' इति ३॥ १३. 'खल्वं' इति वैजयन्तीकोषे, पृ.११९॥ १४. 'दीवडू' इति ३, '-डु' इति १.२॥ १५. 'इत्यादि-' इति ३.५॥ १६. '-ल' इति १.२.५॥ १७. 'बीजसन्ताने' इति १, क्षीरतरङ्गिण्यादयश्च ॥ १८. भडिधातोरात्मनेपदित्वाद् 'भण्डते' इति युक्तः ॥

‘भाम क्रोधे’ (भ्वा.आ.से.), ‘जमन्ताडुः’ (उणा-१११) । यद्वा
‘भण शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘जमन्ताडुः’ (उणा-१११) ।
‘‘पुच्छभाण्डचिवराणिङ्’ ३।१।२०॥ इति निर्देशाद् दीर्घ-
त्वम्’ [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२९७] इति माधवः ।
द्वे सामान्येन भाजनमात्रस्य ॥ यन्मुनिः-‘‘उष्टिकादि तु
यद्भाण्डं सर्वमावपनं विदुः’ [ ] इति । अत्र उष्टिका
‘ज्ञावउ’ इति लोकभाषाप्रसिद्धः, तत्रभृतीत्यर्थः ॥

पात्राऽमत्रे तु भाजनम् ।

१ पाति आधेयम्, पीयते वाऽस्मादिति पात्रम् ।
१० त्रिलिङ्गम् । यदमरशेषः-‘‘त्रिषु पात्री पुटी वाटी पेटी’’
[अमरकोषः ३।५।४२॥] इत्यादि । ‘पा रक्षणे’ (अ.प.अ.),
‘पा पाने’ (भ्वा.प.अ.) वा । ‘ष्टन्’ (उणा-५९८) इति ष्टन् ।
२ अमत्याधेयमत्रेति अमत्रम् । ‘अम गतिशब्दसंभक्तिषु’
(भ्वा.प.से.), ‘अमिनक्षियजिवधिपतिभ्योऽत्रन्’ (उणा-३८५)
इत्यत्रन् । ३ भाज्यतेऽस्मिन्नाधेयमिति भाजनम् । ‘भज
(भाज) पृथक्कर्मणि’ (चु.उ.से.), चुरादिः, ततोऽधिकरणे
ल्युट् । त्रीणि सामान्येन ‘भाणा’ इति ख्यातस्य । अमर-
स्तु आवपनादीन् पञ्चाऽप्येकार्थानाह ॥

तद् विशालं पुनः स्थालम्

२० तद् भाजनं विस्तीर्णम्, स्थलति स्थालम्, स्त्री-
क्ली । ‘स्थलं स्थाने’ (भ्वा.प.से.), ‘ज्वलादित्वाणः ।
‘‘आहाराय प्रेतराजस्य रूष्यस्थालानीव स्थापितानि स्म
भान्ति’’ [शिशुपालवधम्, सर्गः-१८, श्लो-६७] इति माघः ।
एकं ‘थाल’ इति ख्यातस्य ॥

स्यात् पिधानमुदञ्चनम् ॥१०२६॥

१ पिधीयतेऽनेन पिधानम् । ‘डुधाञ् धारणादौ’
(जु.उ.अ.), अपिपूर्वः, करणे ल्युट् । २ उदज्ज्यतेऽनेन
उदञ्चनम् । ‘अञ्च गतिपूजनयोः’ (भ्वा.प.से.), करणे ल्युट् ।
द्वे ‘ढांकणु’ इति ख्यातस्य ॥१०२६॥

शैलोऽद्रिः शिखरी शिलोच्चयगिरी

गोत्रोऽचलः सानुमान्

ग्रावा पर्वतभुध्रभूधरधराहार्या नगः

१ शिलानामयं शैलः । ‘तस्येदम्’ ४।३।१२०॥
इत्यण् । शिलाः सन्त्यत्रेति वा । ज्योत्स्नादित्वादण् । २
अद्यते फलमूलादिकमत्र, अद्यते वज्रेणेति वा अद्रिः । ‘अद
भक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘अदिर्शदिभूशुभिभ्यः कित् (क्रिन्)’
(उणा-५०५) इति रिन्प्रत्ययः । ३ शिखराणि सन्त्यत्र
शिखरी । ‘अत अनिठनौ’ ५।२।११५॥ इतीनिः । ४
उच्चीयते वृद्धिं नीयते उच्चयः कूटम् । उत्पूर्वः ‘चिञ् चयने’
(स्वा.उ.अ.), ‘एरच्’ ३।३।५६॥ इत्यच् । शिलानामुच्चयः
शिलोच्चयः । ५ गृणाति गिरति वा गिरिः । ‘गृ शब्दे’
(क्र्या.प.से.), ‘गृ निगरणे’ (तु.प.से.) वा, ‘इक् कृष्यादि-
भ्यः’ (वा-३।३।१०८॥) इतीक् । यद्वा ‘कृगृशृपृकटिभिदि-
छिदिभ्यश्च’ (उणा-५८२) इति इः, ‘ऋत इद्धतोः’ ७।१।१००॥
इतीत्वरपरत्वे । ६ गां भुवं त्रायते गोत्रः । ‘त्रैङ् पालने’
(भ्वा.आ.अ.), ‘आदेचः-’ ६।१।४५॥ इत्यात्वे, ‘आतोऽनुप-
सर्गे कः’ ३।२।३॥ । ‘गुङ् अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा.आ.अ.),
‘गुधृवीपचिवचियमिमनितनिसदिक्षदिभ्यस्त्रन्’ (उणा-६०६) इति
त्रन्प्रत्ययः । ‘‘गवते सर्वतोऽपि निर्झरादिपतनजन्यमव्यक्तं शब्दं
करोति गोत्रः’’ [ ] इति भाष्यम् । ७ चलति चलः, न चलः
अचलः । ‘चल चलने’ ( ), अच् । ८ सानूनि सन्त्यस्य
सानुमान् । ‘तदस्यास्त्यस्मिन्निति मतुप्’ ५।२।१९४॥ ९ गृह्णाति
ग्रावा- । ‘ग्रहेरा च’ (हैमोणा-९०५) इति वन् । गिरति गृणाति
वा, ‘अन्येभ्योऽपि-’ ३।२।१७८॥ इति क्विप्, प्रकृतेर्ग्रावन्
इत्यादेश इति वा । ग्रावाणौ, ग्रावाणः इत्यादि । १० पर्वाणि
भागाः सन्त्यत्र पर्वतः । ‘तप्पर्वमरुद्भ्याम्’ (वा-५।२।
१२२॥) इति तप् । पर्व्यते पूर्यते शिलाभिरिति वा । ‘पर्व
पूरणे’ (भ्वा.प.से.), ‘भृ[मृ] दृशीङ् (दृशि) यजिपर्विपच्य-
मिनमितमिहर्षि (हर्षे) भ्योऽतच्’ (उणा-३९०) इत्यतच् । ११

१. ‘-पुच्छभाण्ड’ इति निर्देशाद् दीर्घः इति मा.धातुवृत्तौ, पृ.१३१॥ २. १प्रतौ नास्ति ॥ ३. ‘-मनुः’ इति ३॥ ४. द्र. अम.क्षीर.२।९।३३॥, पृ.२०७॥ ५. ‘-वउ’ इति ३॥ ६. इतोऽग्रे १.२.५प्रतिषु ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘गत्यादिषु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. ‘-णां’ इति ३॥ ९. ‘छल’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ १०. ‘ज्वा-’ इति ३॥ ११. ‘रौष्य-’ इति शिशुपालवधे, पृ.४६२॥ १२. ‘भाति’ इति ३॥ १३. ‘-ञ्चते’ इति ४॥ १४. ‘-णो’ इति ३, ‘-णौ’ इति ४, ‘-णउं’ इति ५॥ १५. ४प्रतौ नास्ति ॥ १६. ‘-सदि-’ इति ३॥ १७. ‘-तृ-’ इति १॥ १८. ‘त्रेङ्’ इति २॥ १९. ‘-यमिसदिक्षदिभ्यस्त्रः’ इत्युणादिगणसूत्रे ॥ २०. १प्रतौ नास्ति ॥ २१. ‘-पर्व-’ इति ३॥ २२. ‘-तमिनमि-’ इत्युणादिगणसूत्रे ॥

भुवं धरति भूधः । 'धृज् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), मूलविभुजा-
दित्वात् कः, 'इको यणचि' ६।१।७७ ॥ कित्वाद् गुणाभावः ।
यौगिकत्वात् कुध्रमहीध्रादयः । १२ भुवं धरति भूधरः ।
'धृज् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), यौगिकत्वाद् महीधरभूध्रादयः ।
१३ धरति धरः । पचाद्यच् । ध्रियते पृथिव्येति वा ।
'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ १४ हर्तुं देशान्तरं नेतुमशक्यः अहार्यः ।
'हृज् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४ ॥ १५
न गच्छति स्थावरत्वादिति नगः । 'गम्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.),
'अन्यत्रापि (अन्येष्वपि) दृश्यते' ३।२।१०१ ॥ इति डः, 'नभ्रा-
१० णपात्' ६।३।७५ ॥ इति नञ्प्रकृत्या, 'नगोऽप्राणिष्वन्यतर-
स्याम्' ६।३।७७ ॥ इति नञः प्रकृतिभावो वा । अगोऽपि ।
सामान्येन पञ्चदश पर्वतस्य । शेषश्चात्र- "गिरौ प्रपापी कुट्टारं
उर्वङ्गः कन्दराकरः" [शेषनाममाला ४।१५८ ॥] इति ॥

अथ विशेषादाह-

अथोदयः

पूर्वाद्रिः

१ उदयन्ति ग्रहा अस्मादिति उदयः । 'इण् गतौ'
(अ.प.अ.), 'एरच्' ३।३।५६ ॥ २ पूर्वश्चाऽसावद्रिश्च पूर्वाद्रिः ।
द्वे उदयाद्रेः ॥

२०

चरमाद्रिरस्तः

१ चरमः पश्चिमोऽद्रिः चरमाद्रिः । २ अस्त-
यति ग्रहादीनामनुपलक्ष्यं करोति अस्तः । नामधातोर्णि-
जन्तादच् । अस्तं ग्रहादीनामदर्शनमत्राऽस्तीति, अर्शआदि-
त्वादच् वा । "अव्ययानां भमात्रे टिलोपे अस्तः" [६] इति
स्वामी । द्वे अस्ताद्रेः ।

उदगद्रिस्त्वद्रिराट् मेनका-

प्राणेशो हिमवान् हिमालयहिम -

प्रस्थौ भवानीगुरुः ॥१०२७॥

१ उदङ् उत्तरोऽद्रिः उदगद्रिः । २ अद्रीणां राट्
३० अद्रिराट् । ३ मेनकायाः प्राणेशो वल्लभः मेनकाप्राणेशः ।
४ हिमं प्रभूतमत्राऽस्ति हिमवान् । भूमिं मतुप् । ५

हिमस्याऽऽलयो हिमालयः । ६ हिमं प्रस्थेऽस्य हिम-
प्रस्थः । ७ भवान्याः पार्वत्या गुरुः पिता भवानीगुरुः ।
सप्त हिमाचलस्य ॥१०२७॥

हिरण्यनाभो^{१०} मैनाकः^२ सुनाभश्च^३ तदात्मजः ।

१ हिरण्यं नाभावस्य हिरण्यनाभः । 'नाभेः संज्ञा-
याम्' ( ) इत्यच्समासान्तः, 'यस्येति च' ६।४।१४८ ॥ २
मेनकाया अपत्यं मैनाकः । पृषोदरादिः । ३ शोभना
नाभिरस्य सुनाभः । 'नाभेः संज्ञायाम्' ( ) इत्यच्समा-
सान्तः । तस्य हिमालयस्याऽऽत्मजः तदात्मजः । त्रीणि ४०
हिमालयसुतस्य ॥

रजताद्रिस्तु कैलासोऽष्टापदः^३ स्फटिकाचलः^४

॥१०२८॥

१ रजतमयोऽद्रिः रजताद्रिः । २ कं जलम्
इला भूमिः, तयोरास्ते कैलासः । के लसनमस्येति वा
केलासः, स्फटिकम्, तस्याऽयं कैलासः । किलासो धनदः,
तस्यायमिति वा । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण् । "केलिः
प्रयोजनमस्य कैलः । 'चुडादिभ्य उपसङ्ख्यान्' ( )
इत्यण् । आस्यतेऽस्मिन्निति आसः । 'आस उपवेशने'
(अ.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इत्यधिकरणे घञ् । ५०
कैलश्चाऽसावाऽऽसश्चेति 'विशेषणं विशेष्येण' २।१।५७ ॥ इति
संज्ञात्वाल्लोहितशाल्यादिवत् समासः [नित्यम्] '[मा.धातु-
वृत्तिः, अदादिः, धातुसं-१४] इति माधवः । ३ अष्टौ
पदान्यस्य अष्टापदः । 'अष्टनः संज्ञायाम्' ६।३।१२५ ॥
इति दीर्घः । ४ स्फटिकमयोऽचलः स्फटिकाचलः ।
चत्वारि कैलासस्य । शेषश्चात्र- "कैलासे धनदावासो
हराद्रिर्हिमवद्धसः" [शेषनाममाला ४।१५९ ॥] ॥१०२८॥

क्रौञ्चः^१ कुञ्चः^२

१ कुञ्चति कुञ्चः । 'कुञ्च गतौ' (भ्वा.प.से.), अच्
प्रज्ञाद्यणि क्रौञ्चः । २ प्रज्ञाद्यणभावे कुञ्चः । कौञ्जोऽपि । ६०
द्वे क्रौञ्चाद्रेः ॥

अथ मलय आषाढो दक्षिणाचलः ।

१. 'नञ्प्र-' इति १.२॥ २. 'प्रतापी-' इति १.३.४॥ ३. 'कुट्टार' इति ४.५॥ ४. 'उद-' इति १.३.४॥ ५. '-लब्धिं' इति १.२, '-लक्षं' इति ३॥
६. द. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्लो-४०, पृ.५९॥ ७. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- "अस्यत्यर्कादीनस्यते वास्तः ।" इति दृश्यते,
२।३।२॥, पृ.७८॥ ८. ३.४.५.प्रतिषु नास्ति ॥ ९. 'हिमालयस्य' इति १.२॥ १०. '-भौ' इति १.३॥ ११. 'अच् प्रत्यन्वव-' ५।४।७५॥ इत्यत्र
'अच्' इति योगविभागादजित युक्तः ॥ १२. '-शः' इति ३.४॥ १३. 'धनदस्यायमिति' ५॥ १४. 'स्फु-' इति ३॥ १५. स्वामिमतेऽयं पाठः,
'कुञ्च कुञ्च' ('कुञ्च कुञ्च' इति धातुप्रदीपे) कौटिल्याल्पोभावयोः' इति मैत्रेयसायणौ ॥

१ मलते^१ धारयति चन्दनानि मलयः, पुंक्ली. । 'मल मल्ल धारणे'(भा.आ.से.), 'वलिमलि-(उणा-५३९) इति कयन् । २ आषाढासु जातः आषाढः । 'श्रविष्ठा-षाढा-(हैमसू-६।३।१०५॥)इत्यत्र मतान्तराश्रितोऽण् । ३ दक्षिणाश्चाऽसावचलश्च दक्षिणाचलः । त्रीणि मलयाद्रेः । 'मलयश्चन्दनगिरिः' [शेषनाममाला४।१५९॥] इति शैषिके ॥
स्यान्माल्यवान्^१ प्रस्रवणः^२

१ माल्यं पुष्पदाम, तदाकारताऽस्त्यस्य माल्य-वान् । 'तदस्यास्त्यस्मिन्नि मतुप्' ५।२।१४॥ । २ प्रस्रवति १० निर्झरैः प्रस्रवणः । 'सु गतौ'(भा.प.अ.), नन्द्यादित्वा-ल्ल्युः । द्वे माल्यवतः ॥

विन्ध्यस्तु जलवालकः ॥ १०२९ ॥

१ आदित्यगमनविरोधेन विरुद्ध^३ ध्यायन्त्यत्रेति विन्ध्यः, पृषोदरादिः । विशेषेण इन्ध्यते^४(इध्यते) दीप्यत इति वा । 'जिइन्धी दीप्तौ'(रु.आ.से.), पृषोदरादिः । 'विन्ध्यति(विध्यति) विन्ध्यः । 'व्यध ताडने'(दि.प.अ.) अघ्न्यादित्वात् साधुः' [ ] इत्येके । २ जलेन वाडते आप्लावयति जलवालकः । 'वाड आप्लवने'(भा.आ.से.) । द्वे विन्ध्याद्रेः ॥१०२९॥

२० शत्रुञ्जयो विमलाद्रिः

१ शत्रून् जयति शत्रुञ्जयः । 'जि अभिभवे'(भा.प.अ.), 'संज्ञायां भृतृवृ(वृ)जिधारिसहितपिदमः' ३।२।४६॥ इति खच्, 'खित्यनव्ययस्य' ६।३।६६॥ इति मुम् । २ विमलश्चाऽसावद्रिश्च विमलाद्रिः । द्वे शत्रुञ्जयाद्रेः ॥

इन्द्रकीलस्तु मन्दरः ॥

१ इन्द्रेण कील्यते इन्द्रकीलः । 'कील बन्धने'(भा.प.से.), घञ् । २ मन्दते स्तूयते जनैरिति मन्दरः । 'मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु'(भा.आ.से.), भौवा-

दिकः, बाहुलकादरन् । मन्दं रातीति वा । 'रा दाने'(अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।१३॥ । द्वे मन्दराद्रेः ॥ ३०

सुवेलः स्यात् त्रिमुकुटस्त्रिकूटस्त्रिककुच्च सः

॥१०३०॥

१ शोभना वेलाऽस्य सुवेलः, आसन्नसमुद्र-त्वात् । 'गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य' १।२।४८॥ इति ह्रस्वः । २ त्रयो मुकुटभूताः कूट अस्य त्रि[मुकुटः । ३ त्रीणि कूटान्यस्य त्रि]कूटः । ३ ककुदं चूडा, त्रीणि ककुदा-काराणि शिखराण्यस्य त्रिककुत् । 'त्रिककुत् पर्वते' ५।४।१४७॥ इत्यन्तलोपात् साधुः । त्रिककुदौ, त्रिककुदः इत्यादि । चत्वारि त्रिकूटाद्रेः ॥१०३०॥

उज्जयन्तो रैवतकः

४०

१ उदत्यर्थं जयति सर्वोत्कर्षेण वर्तते उज्जयन्तः । 'जि जये'(भा.प.अ.), 'तृभू-(उणा-४०८) इत्यन्तच्' । २ वन्यते स्मेति वतः, राया सुवर्णेन वतो रैवतः, स्वार्थे कनि रैवतकः । रैवताः सन्त्यत्रेति वा, चातुरर्थकोऽण्, अरीहणादित्वात् । द्वे 'गिरनारि' इति ख्यातस्य ॥

सुदारुः पारियात्रकः ॥

१ शोभनानि दारुण्यत्र सुदारुः । २ परितो यात्रायां भवः पारियात्रकः, स्वरोहत्वात् । 'पारियात्रया दृश्यत इति शेषेऽणि पारियात्रः, ततः स्वार्थे कन्' [ ] इति पुरुषोत्तमः । पारियात्रकोऽन्तस्थातृतीयः । तथा च- ५० "भुङ्क्ते महीमत्र विधाय यात्रां ससह्य विन्ध्याचलपारियात्राम्" [ ] इति अन्त्यमके वराहः । द्वे सवालक्षपर्वतस्य ॥

लोकालोकश्चक्रवालः

१ अन्तर्लोक्यत इति लोकः, बहिस्तु सूर्यकिरणा-स्पर्शनात्र लोक्यत इत्यलोकः । 'लोक दर्शने'(भा.आ.से.), कर्मणि घञन्तौ । लोकश्चाऽसावलोकश्चेति लोकालोकः । 'प्रकाशश्चाऽन्धकारश्च लोकालोक इवाऽचलः' [रघुवंशम्,

१. '-ति' इति ३.५॥ २. 'प्रश्न-' इति १.२.३॥ ३. १ प्रतौ नास्ति ॥ ४. इतोऽग्रे ३.५ प्रत्योः 'वि' इति दृश्यते ॥ ५. 'इन्ध्यते' इति ३॥ ६. '-ते' इति ५॥ ७. 'आप्लवते' इति ३॥ ८. 'आप्लाव्ये' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. 'नुम्' इति ३॥ १०. 'रा ला दाने' इति १.२.३॥ ११. १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १२. 'इत्यतच्' इति १.३.४.५॥ १३. वस्तुतः 'तृभू-(उणा-४०८) इत्यनेन झच्, 'झोऽन्तः' ७।२।३॥ इत्यनेन झस्याऽन्तादेशः ॥ १४. 'रे-' इति १.२.३॥ १५. '-र' इति ३॥ १६. '-त्रिकः' इति १.३.४.५॥ १७. "लब्धे महान् सम्यगवाप्य यात्रां ससह्य-विन्ध्याचलपारियात्राम्" इति टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।३।३॥, पृ. ४६॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्लो-४१, पृ. ६०॥ १८. 'अत्र' इति ३॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः २।३।२॥ २०. '-श्चाप्रकाशश्च' इति रघुवंशे, पृ. २४॥

सर्गः-१, श्लो-६८] इति कालिदासः । १ चक्राकारेण वलति वाडते वा चक्रवालः । “चक्रं भूमिचक्रं वडते वेष्टयति चक्रवाडः, कर्मण्यणि पृषोदरादिः” [१] इति स्वामी । “चक्रं भूमण्डलं वलते वेष्टयति” [३] इति तु सर्वधरः । “चक्राकारेण वाडते, ‘वाड् आप्लाव्ये’ (भ्वा.आ.से.)” [३] इति तु भट्टः । प्राकारवत् साब्धिद्वीपां महीमावेष्ट्य स्थितस्य गिरेर्लोकालोकाख्यस्य ॥

अथ मेरुः कर्णिकाचलः ॥१०३१॥

रत्नसानुः सुमेरुः स्वः-स्वर्गिकाञ्चनतो गिरिः ।

१० १ मान्त्यमरा अत्र, मीयते सूर्येन्दुभ्यां वा मेरुः । ‘मा माने’ (अ.प.अ.), ‘माङ् माने’ (दि.आ.अ.) अस्माद्वा, ‘मापो रुरीच(रुरीच्यं)’ ( ) इति सूत्रेण रुप्रत्ययः, धातोरी-कारान्तादेशः, [गुणः] । मिनोति क्षिपति उच्चत्वाद् ज्योती-षीति वा । ‘डुमिञ् प्रक्षेपणे’ (स्वा.उ.अ.), बाहुलकाद् रुः । २ जम्बूद्वीपपद्मस्य कर्णिकाभूतोऽचलः कर्णिकाचलः ॥१०३१॥ ३ रत्नानि सानुष्वस्य रत्नसानुः । ४ सुमेरुः मेरोरभिन्नार्थः, इन्द्रमहेन्द्रवत् । ५-७ स्वःस्वर्गिकाञ्चनशब्देभ्यो गिरिः, स्वः गिरिः स्वर्गिगिरिः । स्वर्गिणां देवानां गिरिः स्वर्गिगिरिः । काञ्चनस्य गिरिः काञ्चनगिरिः । सर्वाद्वि- २० नामानि पुंसि । सप्त मेरोः ॥

शृङ्गं तु शिखरं कूटम्

१ शीर्यते निघातेन शृणाति हिनस्ति पतदिति वा शृङ्गम्, पुंस्त्री । ‘शृ हिंसायाम्’ (क्र्या.प.से.), ‘शृणाते-ह्रस्वश्च’ (उणा-१२३) इति गन् कित्त्वं नुट् च उपसंख्यानात् । २ (‘शिखाऽस्याऽस्तीति शिखरम्’) । ‘शिखाया ह्रस्वश्च’ (वा-) इति रः । “शिखां रातीति वा । ‘रा दाने’ (अ.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥, ‘ङ्यापोः

संज्ञाछन्दसि (-सोर) बहुलम् ६।३।६३ ॥ इति ह्रस्वः” [ ] इति स्वामी । शाखति व्याप्नोति वा । ‘शाख् व्याप्तौ’ (भ्वा.प.से.), ‘शाखेरिदेतौ चातः’ (हैमोणा-४००) इत्यरः । ३० पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् ।

“शिखरं शैलवृक्षाग्रपुलकेषु न योषिति ।

पक्वदाडिमबीजाभमाणिक्यशकलेऽपि च ॥१॥” [ ] इति । ३ कूटयते दह्यतेऽर्कदावाभ्यामिति कूटम्, पुंस्त्री । ‘कूट दाहे’ (चु.उ.से.), घञ् । त्रीणि ‘टूक्’ इति ख्यातस्य ॥

प्रपातस्त्वतटो भृगुः ॥१०३२॥

१ प्रकर्षेण पतन्त्यस्मात् प्रपातः । ‘पल्लु पतने’ (भ्वा.प.से.), ‘अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्’ ३।३।१४ ॥ इति घञ् । २ अविद्यमानस्तटः, आलम्बनस्थानं सम-भूभागो वाऽत्र अतटः । ३ दवार्ककरैर्भृज्यते भृगुः, ४० पुंसि । ‘भ्रस्जो (भस्ज) पाके’ (तु.उ.अ.), ‘प्रथिप्रदिभ्रस्जां सम्प्रसारणं सलोपश्च’ (उणा-२८) इत्युप्रत्ययः, न्यङ्क्वादि-त्वात् कुत्वम् । त्रीणि ‘झांप’ इति ख्यातायाः । “स धातुरागारुणयाननेमिः प्रभुः प्रपातध्वनिमिश्रतूर्यः” [रघुवंशम्, सर्गः-१६, श्लो-३२] इति रघुः । “स्तनातटे चन्दनपङ्क्ति-ऽस्या जातस्य यावदयुवमानसानाम्” [नैषधीयचरितम्, सर्गः-७, श्लो-८०] इति श्रीहर्षः । “कृत्वा पुंवत्पातमुच्चैर्भृगुभ्यः” [शिशुपालवधम्, सर्गः-४, श्लो-२३] इति माघः ॥१०३२॥

मेखला मध्यभागोऽद्रेर्नितम्बः कटकश्च सः ।

१ अद्रेर्मध्यभागो मेखला । मिनोति मेखला । ५० ‘डुमिञ् प्रक्षेपणे’ (स्वा.उ.अ.), ‘मिजः (मिगः) खलश्चेच्च’ (हैमोणा-४९७) इति खलः, अजादित्वाट्वाप् । २ नितरं तन्यते नितम्बः, पुंसि । ‘तनु विस्तारे’ (तु.उ.से.), ‘वलि[नि]-तनिभ्यां बः’ (हैमोणा-३१७) इति बः । ३ कटयते वृक्षादि-

१. ‘वेष्टति’ इति ३ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्लो-४०, पृ.५८ ॥ ३. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“चक्राकारेण वलते वा चक्रवाडः, वाड् आप्लाव्ये, आवेष्ट्य द्वीपान् स्थितो ह्यसौ ।” इति दृश्यते, २।३।२ ॥, पृ.७८ ॥ ४. ‘मिपिभ्यां नः’ इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ ५. ‘-रो-’ इति २.४ ॥ ६. ‘-ये’ इति १ ॥ ७. ‘-पयक-’ इति ४ ॥ ८. ‘सर्वाणि ना-’ ३.४ ॥ ९. ‘-स्ते’ इति ४ ॥ १०. ‘निपा-’ इति १ ॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.४प्रत्योर्नास्ति ॥ १२. ‘संज्ञायां’ इति १ ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्लो-४२, पृ.६२ ॥, तत्र-“शिखां रातीति ‘ङ्यापो’ (पा.३।६।६३ ॥) इति ह्रस्व इति स्वामी” इति दृश्यते ॥, अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“शिखास्यास्ति शिखरं, शिखाया ह्रस्वश्चेति रः (वा० ?)” इति दृश्यते, २।३।४ ॥, पृ.७९ ॥ १४. ‘दीप्तौ’ इति ४ ॥, ‘शाख् श्रूय् व्याप्तौ’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. तुलनीया अमी कोशाः, अनेकार्थसङ्ग्रहः ३।६०४ ॥, भा-२, पृ.२५२ ॥, विश्वलोचनकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-२२७-२२८, पृ.३१४ ॥, विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-१०४-१०५, पृ.१३३ ॥, मेदिनीकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-२२६, पृ.१३९ ॥ १६. ‘कूट’ इति ३ ॥ १७. तुलनीयोऽमरकोषः २।३।४ ॥ १८. ‘शल हुल पल्लु गतौ’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. ‘इत्या-’ इति ३ ॥ २०. ‘धातुभेदारुण-’ इति रघुवंशे, पृ.४०९ ॥ २१. ‘प्रभु’ इति ३.४.५ ॥ २२. ‘प्रपातः’ इति ३ ॥, ‘प्रयाण-’ इति रघुवंशे, पृ.४०९ ॥ २३. मल्लिनाथसम्मतोऽयं पाठः, ‘स्तनावटे’ इति नारायणसम्मतपाठः ॥ २४. ‘खलश्च’ इति ३.४.५ ॥

भिरात्रियते कटकः, पुंक्ली. । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा.-प.से.), 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् । त्रीणि पर्वतमध्यभागस्य ॥

दरी स्यात् कन्दरः

१ दृणाति दरी । 'दृ विदारणे' (क्र्या.प.से.), अच्, गौरादिः । दीर्यत इति वा । 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ । २ कुत्सितं दृणाति कन्दरः, त्रिषु । 'ऋदि कदि क्लदि आह्वाने रोदने च' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादरः । "यद्वा कन्दं वैक्लव्यं राति भीरूणाम्" [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६०] इति १० माधवः । "स्त्रियां गौरादिङीषि कन्दरी" [ ] इति स्वामी । "पचादौ दरट् इति पाठात्" [ ] इति तु भट्टः । 'कमिति भान्ताव्ययं जलवाचि, जलेन दीर्यते कन्दरः । कन्दाः सन्त्यत्र वा । अश्मादित्वाद् रः । स्त्रियां टापि कन्दराऽपि । "[काञ्चन] कन्दरासु तरुणीरिह न याति (नयति) रविः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-४, श्लो-६७] इति माघः । "ङीषि कन्दरी चेत्यपि" [ ] इति पञ्जिका । द्वे गुफायाः । "द्वे सजलस्य निर्जलस्य कृत्रिमस्य गृहाकारगिरिनिम्नप्रदेशस्य" [पदचन्द्रिका, भा २, शैलवर्गः, श्लो-६४] इति मिश्राः ॥

अखातबिले तु गह्वरं गुहा ॥१०३३॥

२० १ अखातमकृतकं यद् बिलम्, तत्र । गाह्वरे गह्वरम् । 'गाहू विलोडने' (भ्वा.आ.से.), 'गह्वरछित्वर' (उणा-२८१) इत्यादिना ट्वरचि (ष्ट्वरचि) ह्रस्वो निपात्यते । उणादिवृत्तौ तु गाधतेर्निपातनमुक्तम् । गां भुवं हरति कुटिलां करोति गतिं हरयति कुटिलयति वा । 'हृ कौटिल्ये' (भ्वा. प.अ.), अचि, पृषोदरादित्वाद् वा । गह्वः सन्त्यत्रेति, अश्मादित्वाद् वा रः । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । "गह्वरं क्लीबमेव, गह्वरागह्वरीति तूपचारात्" [ ] इति तु पञ्जिका । २ गुह्यतेऽनया गुह्य । 'गुहू संवरणे' (भ्वा.प.से.), भिदादित्वादङ् । "गिर्योषधयोः" ३० (गणसू-३।३।१०४ ॥) [इति] अङ् [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः,

धातु-सं-६२३] इति तु माधवः । द्वे अखातबिलस्य । "गुहा पाषाणसन्धिः स्यात् कन्दरः कन्दरा दरी" [हलायु-धकोशः २।१६७ ॥] इति हलायुधः । "अकृत्रिमपाषाण-छिद्रे पञ्च" [ ] इति तट्टीका । गुह्यो सह एकार्था इत्याह । "गह्वरं तु गुहादम्भनिकुञ्जगहनेष्वपि" [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-१५५] इति महेश्वरः ॥१०३३॥

द्रोणी तु शैलयोः सन्धिः

१ द्रवन्त्यस्यां द्रोणी । 'द्रु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'कृ-वृजृष् (जृ) सिद्ध्यपन्यति (न्यनि) स्वपिभ्यो नित्' (उणा-२९०) इति नः, गौरादित्वाद् ङीष् । 'द्रुण हिंसागतिकौटिल्येषु' (तु.प.से.), ४० इगुपधलक्षणः कः, गौरादित्वाद् ङीषिति वा । "नाना-रण्यपशुव्रातसङ्कुलद्रोण्यलङ्कृतः" [ ] इति भागवतम् । शैलयोः पर्वतद्वयस्य सन्धिः सन्धानम् । एकं पर्वतसन्धेः ॥

पादाः पर्यन्तपर्वताः ।

१ पद्यते गम्यत एभिरिति पादाः । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञ् । पादा इवा-ऽधःस्थत्वाद् धारणाच्च वा । "पादा इवाऽभिबभुरावलयो रथानाम्" [शिशुपालवधम्, सर्गः-५, श्लो-२०] इति माघः । पर्यन्तपर्वताः मुख्यशैलान्ते क्षुद्रपर्वताः । एकं मूलाद्रि-समीपस्थलध्वरेः ॥ ५०

दन्तकास्तु बहिस्तिर्यक्प्रदेशा निर्गता गिरेः ॥१०३४॥

१ दन्तप्रतिकृतयो दन्तकाः । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६ ॥ इति कन् । गिरेः पर्वतस्य बहिस्तिर्यक् च निर्गताः प्रदेशाः । एकं पर्वतदन्तकानाम् ॥१०३४॥

अधित्यकोर्ध्वभूमिः स्यात्

१ अद्रेः उपरितनी भूमिः अधित्यका । 'उपाधिभ्यां त्यकत्रासत्राधिरूढयोः' ५।२।३४ ॥ इति त्यकन्, 'न यासयोः' ७।३।४५ ॥ इत्यत्र त्यकन् उपसङ्ख्यानात्त्वम् । एकं पर्वतो-परितनभूमेः ॥

१. '-येते' इति ४ ॥ २. ४प्रतौ नास्ति ॥ ३. 'कदि क्रदि' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ३प्रतौ नास्ति ॥ ५. '-दिः ङीषि' इति ३ ॥ ६. 'कि-' इति ५ ॥ ७. 'मान्तो-' इति ४.५ ॥ ८. 'अस्मा-' इति १.२.४.५ ॥ ९. 'ङीषि' इति १.२ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्लो-४४, पृ.६४ ॥ ११. 'छित्वरछित्वर-' इत्युणादिगणसूत्रे ॥ १२. 'अच्' इति ३ ॥ १३. 'गु-' इति ३.४.५ ॥ १४. 'अस्मा-' इति १.३.४.५ ॥ १५. 'क्लीबलिङ्गमेव' इति १ ॥ १६. ३प्रतौ नास्ति ॥ १७. 'गु-' इति ३.४ ॥ १८. ४प्रतौ नास्ति ॥ १९. 'गुहाया' इति ३ ॥ २०. 'गह्वरस्तु' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१३७ ॥ २१. 'निः' इति ४ ॥ २२. '-तं' इति ३ ॥ २३. तुलनीयोऽमरकोशः २।३।७ ॥ २४. 'पर्वतकानाम्' इति ४.५ ॥ २५. '-न्' इति ३.४ ॥

अधोभूमिरुपत्यका ।

१ पर्वतस्याऽऽसन्ना अधोभूमिः उपत्यका । अत्रा-
ऽपि 'उपाधिभ्यां' त्यक्त्रासन्नाधिरूढयोः '५।२।३४॥' इति त्य-
कन् । " 'अद्रेः' [अमरकोषः २।३।४॥] इत्यस्य सम्बन्धिमा-
त्रोपलब्धकत्वादप्यत्राऽपि, "समुद्रोपत्यका [हैमी] पर्वता-
धित्यका पुरी" [भट्टिकाव्यम्, सर्गः-५, श्लो-८९] इति भट्टिः "
[^१]' इति स्वाम्यादयः । एकमद्रिसमीपे आसन्नाधोभूमेः ॥

१ स्नुः प्रस्थं सानुः

१ स्नौत्यम्भोऽस्मादिति स्नुः, पुंसि । 'ष्णु' प्रस्त्रवणे'
१० (अ.प.अ.), मितद्रवादित्वाद्भुः । २ प्रतिष्ठन्तेऽस्मिन्
समभूभागत्वादिति प्रस्थम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.),
'घञर्थे कविधानम्' (वा-३।३।१०८॥) इति कः, 'आतो लोप
इटि च' ६।४।६४॥ इत्यालोपः । ३ सनोति ददाति सुखम्,
सन्यते सेव्यते वा सानुः । 'षणु दाने' (त.उ.से.), 'वन षण
संभक्तौ' (भ्वा.प.से.) वा, 'दृसनिजनि-' (उणा-३) इत्यादिना
उण् (जुण्) । पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । "प्रस्थः सानुरस्त्रियाम्"
[अमरकोष २।३।५॥] इत्यमरः । "सानुः प्रस्थम्" [हला-
युधकोशः २।१६६॥] इति हलायुधः । "पर्वतस्य समभूदेशे
द्वौ" [ ] इति तट्टिका । त्रीणि पर्वतसमभूभागस्य ॥

२० अश्मा तु पाषाणः प्रस्तरो दृषद् ॥१०३५॥

ग्रावा शिलोपलः

१ अश्नुते व्याप्नोति अश्मा, पुंसि । 'अशूङ्
व्याप्तौ' (स्वा.आ.से.), '-मनिन्' (उणा-५८४) इति मनिन् ।
२ पार्श्वं षनति व्याप्नोति पाषाणः । 'वन षणं संभक्तौ'
(भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, पृषोदरादिः । षति
बाधते पादाविति वा । 'पष बाधने' ( ), 'पषेर्णित्' ( )
इत्यानच् । मूर्धन्यमध्योऽयम् । "संहर्षपाषाणपुरीषदूषिका
निषेधदुःषेधमृषानुषङ्गिणः" [ ] इत्यूष्मविवेकात् । ३ प्रस्तृ-
णोति आच्छादयति प्रस्तरः । 'स्तृञ् आच्छादने' (स्वा.उ.अ.),
३० अच् । ४ दृणाति दीर्यते वा दृषद्, स्त्रीलिङ्गः । 'शृद्भ-

सोऽदिः' (उणा-१२७) इत्यनुवृत्तौ 'दृणातेः सुग् (षुग्) ह्रस्वश्च'
(उणा-१२७) इत्यदिप्रत्ययः इति सुग् (पुग्) ह्रस्वत्वं च ।
दृषद् दान्ता मूर्धन्यमध्या । "कषायकूष्माण्डमहिषो वृषभ-
व्योषहर्षदः" [ ] इत्यूष्मविवेकात् । " 'शरद्-दरद्-दृषदशोः'
( ) इति दृशेरित्प्रत्ययः, इकारस्य चाऽकारः, तकारस्य दत्वं
च निपात्यते, तेन दृशदिति 'चान्द्रोणादिसाधनात् तालव्य-
मध्याऽपि' [ ] इति सर्वधरः ॥१०३५॥ ५ गिरिति ग्रावा,
पुंसि । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), प्राग्वत् (श्लो-१०२७) । ६
शिलति शिला, तालव्यादिः । 'शिल उज्जे' (तु.प.से.), 'इशु-
पध-' ३।१।१३५॥ इति कः, भिदादित्वादङ् । ७ उप समीपे ४०
लाति उपलः, पुंक्ली । 'ला दाने' (अ.प.अ.), 'आतः-'
३।२।३॥ इति कः । उष्यत इति वा । 'तृपिवपि-' (हैमोणा-
४६८) इति किदलः । सप्त पाषाणस्य ॥

गण्डशैलाः स्थूलोपलाश्च्युताः ।

१ भूकम्पादिना पर्वताच्युता गलिताः स्थूला
महान्त उपलाः प्रस्तरा गण्डशैलाः प्रोच्यन्ते । "गण्डः
कपोले पिटके" [विश्वप्रकाशकोशः, डान्तवर्गः, श्लो-८] इति
विश्वः । शैलानां गण्डा इव गण्डशैलाः । राजदन्तादिः ।
'स्थूलोपलाः' इत्युपलग्रहणमुपलक्षणम्, तेन " -लीलां दधौ
राजतगण्डशैलाः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-४, श्लो-१३] इति ५०
माघप्रयोग उपपद्यते । "चेलुश्चण्डा (-श्चण्डं) गण्डशैला
इवेभाः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-४, श्लो-६] इत्यपि माघः ।
एकं 'गडा' इति ख्यातस्य ॥

स्यादाकरः खनिः खानिर्गङ्गा

१ आकीर्यन्ते धातवोऽत्रेति आकरः । 'कृ विक्रमे'
(तु.प.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११९॥ इति घः । २
खन्यते धातुलाभायेति खनिः । 'खन खनने' (भ्वा.उ.से.),
'खनिकृष्यञ्ज्यमि (कष्यञ्ज्यसि) -' (उणा ५७९) इति इः ।
ङीषि खनी । "धृतगम्भीरखनीखनीलिम" [नैषधीयचरितम्,
सर्गः-२, श्लो-२५] इति नैषधः । ३ 'इज्जदिभ्यः' (वा- ६०
३।३।१०८॥) इतीर्जि खानिः, जित्त्वाद् 'अत उपधायाः'
७।२।११६॥ इति वृद्धिः । स्त्रीलिङ्गावेतौ । "आकरस्तु

१. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ २. 'स्तु' इति ३॥ ३. 'प्रश्न-' इति १३॥ ४. १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ५. 'भक्तौ' इति स्वामी ॥ ६. इतोऽग्रे षप्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ ७. 'षन' इति ४॥ ८. 'संहर्षण-' इति १॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्लो-४२, पृ.६१॥ १०. '-द्' इति १४॥ ११. द्र. रामाश्रमी २।३।४॥, पृ.१६०॥ १२. 'चन्द्रो-' इति ३॥ १३. '-ध्योऽपि' इति ३॥ १४. १प्रतौ नास्ति ॥ १५. '-लः' इति ३॥ १६. 'गं-' इति १, 'गि-' इति ४॥ १७. 'खनु अवदारणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १८. 'माघः' इति ३॥ १९. '-निः' इति ३॥

खनिः खानिः^१ । इति द्विरूपकोषः । ४ गज्जन्ति^२ शब्दा-
यन्तेऽस्यां गज्जा, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'गजि शब्दे' (भ्वा.
प.से.), अच् । चत्वारि 'आगर' इति ख्यातस्य ॥

धातुस्तु गैरिकम् ॥१०३६॥

१ दधाति शोभामिति धातुः, पुंसि । 'डुधाञ्
धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'सितनिगमिमसिसि(स)च्यवि-' (उणा-
६९) इति तुन् । २ गिरौ भवं गैरिकम् । अध्यात्मा-
दित्वाट्ठञ् । गिरिकं भवमिति वा । तत्र गिरिकादण् शेषे,
क्लीबेऽयम् । पुंस्यपीति गौडशेषः । द्वे 'सोनागेरू' इति
१० ख्यातस्य । "उच्यते गैरिकं धातुः" [हलायुधकोशः २।-
१७० ॥] इति हलायुधः । "रगद्रव्ये द्वौ" [ ] इति तट्टीका ।
अमरस्तु- "धातुर्मनःशिलाद्यद्रेः" [अमरकोषः २।३।८ ॥] इति
मनःशिलादिगिरिसम्भवं सर्वं सामान्येन धातुशब्देनाऽऽह ।

यदाहुः-

"सुवर्णरूप्यताम्राणि हरितालं मनःशिला ।

गैरिकाञ्जनकासीसलोहसीसाः सहिङ्गुलाः ॥१॥

गन्धकोऽध्रकमित्याद्या धातवो गिरिसम्भवाः ॥" [ ] इति ।
ततो धातुशब्देन विशेषणप्रसिद्धिः ॥१०३६॥

शुक्लधातौ पाकशुक्ला कठिनी खटिनी खटी ।

२० १ शुक्लश्चाऽसौ धातुश्च शुक्लधातुः, तत्र । २
पाके शुक्ला पाकशुक्ला । ३ कठन्त्यनया कठिनी ।
'कठं कृच्छ्रजीवने' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादिनच् । ४ खट
आकाङ्क्षोऽस्त्यस्याः खटिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।
११५ ॥ इतीति । ५ खटति खटी । 'खट आकाङ्क्षा-
याम्' (भ्वा.प.से.), अचि, गौरादिः । कखटीत्यपि । पञ्च
'खडी' इति ख्यातायाः ॥

लोहं कालायसं शस्त्रं पिण्डं पारशवं घनम्
॥१०३७॥

गिरिसारं शिलासारं तीक्ष्ण-कृष्णामिषे अयः ।

३० १ लुनाति छिनत्ति लोहम्, पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् ।

"लोहोऽस्त्री" [अमरकोषः २।९।१८ ॥] इत्यमरः । 'लूञ् छेदने'
(त्रया.उ.से.), 'लूजो(लूगो) हः' (हैमोणा-५८६) इति हः ।
'लुह कत्थनादौ' ( ) वा, ततोऽच् । २ कालं च तदयश्च
कालायसम् । 'अनोऽश्यामःसरसां जातिसंज्ञयोः' ५।४।-
९४ ॥ इति टच्समासान्तः । ३ शस्यतेऽनेन शस्त्रम् । 'शसु
हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'दाम्नीशसु(शस)युयुज-' ३।१।१८२ ॥
इति ष्टन् । ४ पिण्डयते इति पिण्डम् । 'पिडि सङ्घाते'
(भ्वा.आ.से.), घञ् । ५ परशवे इदं परशव्यम्, तस्य
विकारः पारशवम्, अस्त्रियाम् । 'कंसीयपरशव्ययोर्यञौ
लुक् च' ४।३।१६८ ॥ इत्यञ्, यतो लुक् । गौडस्तु- "शूद्रायां ४०
विप्रतनये पारस्त्रैणेशस्त्रयोः, भवेत् पारशवः पुंसि" [ ] इति ।
षण्ठे त्वरुणः । ६ हन्यते घनम् । 'हन हिंसागत्योः' (अ.
प.अ.) ॥१०३७॥ ७ गिरेः सारः श्रेष्ठः स्थिरभागो वा
गिरिसारम् । ८ शिलाया अश्मनः सारं शिलासारम् ।
यत्स्मृतिः- "अश्मभ्यो(अश्मनो) लोहमुत्थितम्" [मनुस्मृतिः,
अध्या-९, श्रौ-३२१] । एतौ क्लीबे, पुंस्यप्यमरः । ९
तेजयति तेज्यते [वा] तीक्ष्णम् । 'तिज निशाने क्षमायां
च' (भ्वा.प.से.), 'तिजेर्दीर्घश्च कस्नः' (उणा-२९८) इति
क्स्नः । १० कृष्णेन द्रव्येण आमिषति^३ स्पृष्टे कृष्णा-
मिषम् । 'मिष स्पर्धायाम्' (तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ ५०
इति कः । ११ एति द्रवीभावमिति अयः । 'इण् गतौ'
(अ.प.अ.), 'इणोऽनागसी' (उणा-६३७) इत्यसुन् । "एति
गच्छत्यङ्गुलीयकादिरूपेण शरीरं ऋक्थक्रयसंविभागादिना
पुरुषात् पुरुषान्तरं गच्छत्यनेन धर्मदानादीनित्ययः" [ ]
इति भाष्यम् । अयसी, अयांसि इत्यादि क्लीबे । एका-
दश लोहस्य ॥ [शेषश्चात्र- "स्याल्लोहे धीनधीवरे"
[शेषनाममाला ४।१५९।]] ॥

सिंहानधूर्तमण्डूरसरणान्यस्य किट्टके ॥१०३८॥

१ अस्य लोहस्य ध्मायमानस्य किट्टके मले,
हिनस्ति पाण्डुरोगमिति सिंहानम् । पृषोदरादिः । शिङ्घ्राण ६०
इत्यपि । शिङ्घ्यत इति । 'शिचि आघ्राणे' (भ्वा.प.से.)
अस्माद् 'आनक(आणको) लूञ्शिचि(लूशिङ्घि)धाज्भ्यः'

१. "खनिरेव मता खानिः इति द्विरूपकोशः" इति पदचन्द्रिकारामाश्रम्यौ, भा-२, शैलवर्गः, श्रौ-४५, पृ.६५ ॥, २।३।७ ॥, पु.१६१ ॥ २. '-न्ते'
इति ३ ॥ ३. '-रु' इति ३ ॥ ४. '-तायाः' इति ४ ॥ ५. '-के' इति ३.५, '-क-' इति ४ ॥ ६. द्र. अम.क्षीर.२।३।८ ॥, पु.७९-८० ॥, पदचन्द्रिका, भा-
२, शैलवर्गः, श्रौ-४६, पृ.६६ ॥, रामाश्रमी.२।३।७ ॥, पु.१६२ ॥ ७. '-षेण-' इति १.३ ॥ ८. '-द्धः' इति ५ ॥ ९. 'कठि' इति १.२ ॥ १०. '-क्षको-'
इति २ ॥ ११. 'अयम्' इति ४ प्रतौ नास्ति ॥ १२. ३ प्रतौ नास्ति ॥ १३. 'पिडयते' इति ५ ॥ १४. 'कंशी-' इति ३.४ ॥ १५. '-तेः' इति १ ॥ १६
'क्स्नः' इत्युणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ १७. '-ते' इति ५ ॥ १८. 'इण आगसि' (उणा-६३७) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १९. 'गच्छत्यङ्गुलीयकादिरूपेण' इति ३.४.५ ॥

(उणा-३६३)इत्यान(ण)कः, पृषोदरादित्वात् कलोपः ।
 “शिङ्घानं पृषोदरादिः”[^१]इति स्वामी । २ धूर्वति हिन-
 स्ति धूर्तम् । ‘धूर्वी(धुर्वी) हिंसायाम्’(भा.प.से.), ‘हसि-
 मृग्रिणाऽमिदमितमिलूपधूर्विभ्य(धुर्वि)भ्यस्तन्’(उणा-३६६) ।
 ३ मण्डयति कामलादिरोगखण्डनात् पुरुषमिति मण्डूरम् ।
 ‘मडि भूषायाम्’(चु.उ.से.), खर्जूरादित्वादूरच् । ४ सरत्य-
 नेन सरणम् । ‘सृ गतौ’(भा.प.अ.), ‘करणाधिकर-
 णयोः-’३।३।११७॥ इति करणे ल्युट् । चत्वारि ‘लोह-
 किट्टी’ इति ख्यातायाः ॥ १०३८ ॥

१० सर्व च तैजसं लोहम्

१ तेजोऽस्त्यस्य तैजसम् । ज्योत्स्नादित्वादण् ।
 तेजसो विकार इति वा । ‘तस्य विकारः’४।३।१३४॥
 इत्यण् वा । रोहति लोहम् अस्त्रियाम् । ‘रुह प्ररोहे’
 (भा.प.अ.) । सुवर्णादीनां तैजसां धाम्नां (धातूनां)
 विकाराणामेकोक्त्या नामैकं लोहमिति । यदाहुः-
 “सुवर्णं रजतं ताम्रं रीतिः काश्यं तथा त्रपुः ।
 सीसं च धीवरं चैव ह्यष्टौ लोहानि चक्षते ॥१॥”[^{१०}]इति ।
 शस्त्रं तु विशेषाल्लोहमिति ।

“लोहस्तु शस्त्रके लोहं जोङ्गके सर्वतैजसे”[विश्वप्रकाश-

२० कोशः, हान्तवर्गः, श्लो-६]इति महेश्वरः ॥

विकारस्त्वयसः कुशी^{११}

१ अयसो लोहस्य विकारः फालाख्यः कुशी ।
 कुं भूमिं श्यति तनूकरोति कुशी । ‘शो तनूकरणे’(दि-
 प.अ.), ‘अन्येभ्योऽपि-’(वा-३।२।१०१)इति डः, ‘जान-
 पदकुण्ड-’४।१।४२॥ इत्यादिना डीर्षः । “कुशौ” दर्भः
 कुशी फालः”[शाश्वतकोशः, श्लो-३३७]इति शाश्वतः
 कुश्यति श्लिष्यति वा । ‘कुशं श्लेषे’(दि.प.से.), ‘इगुपध-’
 ३।१।१३५॥ इति कः, ‘जानपद-’४।१।४२॥ इत्यादिना
 डीर्षः । एकं कुश्याः । ‘फाल’ इति भाषा ॥

ताम्रं^१ म्लेच्छमुखं^२ शुल्वं^३ रक्तं^४ द्व्यष्टमुदुम्बरम्^५ ॥१०३९॥ ३०
 म्लेच्छशावरभेदाख्यं^७ मर्कटास्यं^८ कनीयसम्^{१०} ।

ब्रह्मवर्धनं वरिष्ठम्^{११}

१ ताम्र्यतेऽग्निना ताम्रम् । ‘तमु ग्लानौ’(^{१०}),
 ‘अमितम्योर्दीर्घश्च’(उणा-१७३)इति रक् । ‘तमु काङ्क्षायाम्’
 (दि.प.से.)इत्यस्य वा । ताम्रं वर्णेन वा । २ म्लेच्छदेशे
 मुखमुत्पत्तिरस्य म्लेच्छमुखम्, समुदितं नाम । ३ शलति
 द्रवति शुल्बम् । ‘शल गतौ’(भा.प.से.), ‘उल्वादयश्च’
 (उणा-५३५)इति वनि साधुः । ४ रक्तं वर्णेन । ५ द्वे
 हेमरूपे अश्नुते व्याप्नोति, ततोऽपि तद्भवनादिति द्व्यष्टम् ।
 द्विपूर्वाद् ‘अशूङ्’ व्याप्तौ^{१३}(स्वा.आ.से.), अस्माद् गत्यर्थद- ४०
 कर्मकाच्चेत्यादौ (‘गत्यर्थकर्मक-’३।४।७२॥ इत्यादौ),
 चकारात् कर्तरि क्तः, ‘वश्च-’३।२।३६॥ इति षत्वम्,
 षुत्वम् । ६ उल्लङ्घितमम्बरमनेन उदुम्बरम् । पृषोद-
 रादिः । मेदिन्यादौ तु टवर्गतृतीयमध्योऽयम् । “वृक्षभेदे
 टवर्गतृतीयमध्य एव”[^{१४}]इति सुभूतिसर्वधरादयः । “उदु-
 म्बरं(औदम्बरं) भवेत् ताम्रे फलादौ यज्ञशाखिनः”[^{१५}]
 इत्यजयादौ त्वौदुम्बरमौकारादिवत्, उदुम्बर इति प्रकृते ।
 “ताम्रे तु स्यात्प्रपुंसकम्”[मेदिनीकोशः, रान्तवर्गः श्लो-२५०]
 इति मेदिन्यादिः ॥१०३९॥ ७-८ म्लेच्छशावरभेदेन
 आख्यानामाऽस्येति म्लेच्छशावरभेदाख्यम्, तेन म्लेच्छम्, ५०
 शावरम् चेत्यर्थः । ९ मर्कटास्यवर्णत्वाद् मर्कटास्यम् ।
 १० कनति दीप्यते कनीयसम् । ‘कन दीप्तौ’^{१६}(भा.
 प.से.), बाहुलकादनीयसः । ११ ब्रह्मज्ञानं वर्धयति पवित्र-
 त्वादिति ब्रह्मवर्धनम् । ‘वृधुं वृद्धौ’(भा.आ.से.), नन्दा-
 दित्वाल्त्युः । १२ अतिशयेन वरं वरिष्ठम् । अतिशायने^{१७}
 इष्टम् । कालिका^{१८}निवृत्तं तत्स्वर्णमेव । द्वादश ताम्रस्य ।
 “पवित्रं काश्यं” च”[शेषनाममाला४।१६०॥]इति शैषिके ॥

१. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“हिनस्ति सिंहानं ध्यायमानस्यायसो मलः” इति दृश्यते, २।९।९८॥, पृ.२२२॥ २. ‘नः’ इति४॥ ३. ४प्रतौ तथा उणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ ४. अधिकोऽयं प्रतिभाति ॥ ५. ‘रुह बीजजन्मनि’ इति स्वामी, ‘रुह जन्मनि प्रादुर्भावे’ इति मैत्रेयः, ‘रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च’ इति सायणः ॥ ६. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘हलायुधः’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘काश्यं’ इति१.२, ‘काश्यं’ इति४, ‘काश्यां’ इति३॥ ८. ‘त्रपु’ इति१, ‘त्रपु’ इति२॥ ९. ‘वक्ष्यते’ इति५॥ १०. द्र. अम.क्षीर.२।९।९९॥, पृ.२२२॥, स्वोपज्ञटीका४।१०३९॥, पृ.२३१॥ ११. ‘-तेजसे’ इति३॥ १२. ‘कुसी’ इति१.२.५॥, तुलनीयोऽमरकोषः२।९।९९॥ १३. ‘फ-’ इति४.५॥ १४. ‘पि’ इति३॥ १५. ४प्रतौ नास्ति ॥ १६. ‘-ते’ इति५॥ १७. दुर्गसम्मतोऽयं धातुः, क्षीरतरङ्गिणी, दिवादिः, धातुसं-११२, पृ.२२९॥ १८. ‘डीप्’ इति२.४.५॥ १९. इतोऽग्रे ५प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ २०. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ग्लानार्थकतमुधातुर्न दृश्यते ॥ २१. ‘-शो’ इति१.२.४॥ २२. क्षीरतरङ्गिण्यादौ डकारो न दृश्यते ॥ २३. ‘अशू व्याप्तौ संघाते च’ मैत्रेयसायणौ ॥ २४. ‘-तमनेन’ इति१॥ २५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६६९, पृ.७५९॥ २६. द्र. रामाश्रमी२।९।९७॥, पृ.४४४॥ २७. ‘शाम्ब-’ इति१.४.५॥ २८. ‘कनी दीप्तिकान्तिगतिषु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २९. ‘वृध’ इति३॥ ३०. ‘-शयेन’ इति१, ‘-शायिने’ इति३॥ ३१. ‘-क-’ इति१॥ ३२. ‘काश्यं’ इति१.२, ‘काश्यां’ इति३॥

सीसं^१ तु सीसपत्रकम्^२ ॥१०४०॥

नागं^३ गण्डूपदभवं^४ वप्रं^५ सिन्दूरकारणम्^६ ।

वर्धं^७ स्वर्णारियोगेष्टे^८ यक्नेष्टं^९ सुवर्णकम्^{१०} ॥१०४१॥

१ सिनोति बध्नाति^१ पारतमिति सीसम्, क्लीबे । वैजयन्ती तु-“सीसोऽस्त्री”[वैजयन्तीकोषः३।२।२९॥]इति पुंस्त्वप्याह । ‘षिञ् बन्धने’(स्वा.उ.अ.), ‘षिञः सक् दीर्घत्वं च’( )इति सक्दीर्घत्वे । २ सीसं च तत् पत्रं च सीसपत्रम् । स्वार्थे कनि सीसपत्रकम् ॥१०४०॥ ३ न गच्छति द्रव्यत्वादिति नागम्, क्लीबे । अमरस्तु पुंस्त्वप्याह । ‘नभ्राणपात्-’६।३।७५॥ इति साधुः । ४ गण्डू-पदेभ्यो भवति गण्डूपदभवम् । अच् । ५ उच्यते वप्रम् । ‘टु(डु)वप् बीजतन्नुसन्ताने’(भा.उ.अ.), ‘ऋज्रेन्द्र-’(उणा-१८६)इति साधुः । वर्णोत्कर्षे बीजत्वादुच्यते इति व्युत्पत्तिः । ६ सिन्दूरस्य कारणं सिन्दूरकारणम् । ७ वर्धते वर्धम्, अस्त्रियाम् । “वर्धो ना”[ ]इति तु माला । ‘वृधु वृद्धौ’(भा.आ.से.), ‘ऋज्रेन्द्र-’(उणा-१८६)इति साधुः । ८ स्वर्णस्याऽरिः स्वर्णारिः, पुंसि । ९ हेमनो वर्णोत्कर्षार्थ-योगे श्लेषे इष्टं योगेष्टम् । स्वर्णारिश्च योगेष्टं च स्वर्णारि-योगेष्टे, अत्रेतरयोगद्वन्द्वाद् द्विवचनम् । १० यवनानामिष्टं यवनेष्टम्, क्लीबे । ११ सुवर्णं करोति कायति वा सुवर्णकम् । ‘बहुलमन्यत्राऽपि-’( )इति डः । एकादश सीसस्य । शेषश्चात्र । “सीसके तु महाबलम्, वातपट्टं^{१०} समोलूकं कृष्णं च त्रपु-बन्धकम्”[शेषनाममाला ४।१६०॥]इति ॥१०४१॥

वङ्गं^१ त्रपु^२ स्वर्णजनागजीवने^३

मृद्वङ्गरङ्गे^४ गुरुपत्रपिच्छटे^५ ।

स्याच्चक्रसंज्ञं^६ तमरं^७ च नागजं^८

कस्तीरमालीनसिंहले^९ अपि ॥१०४२॥

१ वङ्गति द्रवत्वं गच्छति वङ्गम् । ‘वगि गतौ’(भा.प.से.), पचाद्यच् । २ त्रपते^१ इवाऽग्नेराशु द्रवणा-दिति त्रपु क्लीबे । ‘त्रपूष लज्जायाम्’(भा.आ.वे.), ‘मृ-’ (शृ)स्वस्निहितप्रत्ययसिवासिहनिक्लिदिबन्धमनिभ्यश्च’(उणा-१०)इत्युप्रत्ययः । उसन्तोऽप्ययम्, त्रपुः, त्रपुषी, त्रपूषि इत्यादि । ३ स्वर्णाज्जायते स्वर्णजम् । ‘पञ्चम्यामजातौ’ ३।२।१८॥ इति डः । ४ नागं जीवयति नागजीवनम् । ‘जीव प्राणने’(भा.प.से.), हेतुमणिजन्तः, नन्दादित्वा-ल्ल्युः । ५ मृदु कोमलमङ्गमस्य मृद्वङ्गम् । ६ रज्यते-ऽनेनेति रङ्गम् । ‘रङ्ग रागे’(भा.दि.उ.अ.), करणे घञ्, ‘चजोः-’७।३।५२॥ इति कुत्वम् । रङ्गतीति । ‘रगि गतौ’(भा.प.से.), अज्जा । ७ गुरु पत्रमस्य गुरुपत्रम् । ८ पिच्यते(पिच्यते) कुट्टयते पिच्छटम् । ‘पिच्छं कुट्टने’(चु.उ.से.), ‘शंकादिभ्योऽटन्’(उणा-५२१) । ९ चक्रस्य संज्ञास्य चक्रसंज्ञम् । १० ताम्यत्यग्निसम्पर्कात् तमरम् । ‘तमु ग्लानौ’( ), अरन्त्ययः । ११ नागाज्जायते नाग-जम् । १२ कसति कस्तीरम् । ‘कस गतौ’(भा.प.से.), ‘जम्बीराभीर-’(हैमोणा-४२२)इति निपात्यते । १३ आली-यते स्म आलीनम् । ‘लीञ् विलयने’( ), क्तः, ‘ओदितः’८।२।४५॥ इति निष्ठानत्वम् । १४ सिंहलदेशो-द्भवात् सिंहलम् । चतुर्दश वङ्गस्य । ‘तरुडं^३ कथीर’ इत्यादिभाषा । शेषश्चाऽत्र-
“त्रपुणि श्वेतरूप्यं स्यात् शठं^५ सलवणं रजः ।
परासं मधुकं ज्येष्ठं घनं च मुखभूषणम् ॥११॥”
[शेषनाममाला ४।१६१॥]इति ॥१०४२॥

स्याद् रूप्यं^१ कलधौतताररजतश्वेतानि^२ दुर्वर्णकं^३

खर्जूरं^४ च हिमांशुहंसकुमुदाभिख्यम्^५

१ रूप्यति रूप्यम् । ‘रूप विमोहने’( ), ‘शिक्याऽऽस्य-’(हैमोणा-३६४)इति निपात्यते । २ कलं मनोज्ञं धौतं कलधौतम् । (३ तारयति तारम्) । ४ रज्यते

१. ‘-के’ इति५॥ २. ‘पारं-’ इति३, ‘पारि-’ इति४॥ ३. ३प्रतौ नास्ति ॥ ४. ३.५प्रत्योः नास्ति॥ ५. २प्रतौ नास्ति ॥ ६. ‘बीजसन्ताने’ इति१, क्षीरतरङ्गिण्यादयश्च ॥ ७. ‘-र्थ’ इति१.३॥ ८. ‘-ग-’ इति१.५॥ ९. ‘कारयति’ इति१॥ १०. ‘चीनपट्टं’ इति१, ‘चीनपिष्टं’ इति३॥ ११. ‘त्रपुः’ इति१.३.४॥ १२. ‘त्रप्यते’ इति४.५॥ १३. ‘-रशुद्धवर्णादिति’ इति५॥ १४. ‘त्रपुः’ इति३॥ १५. ‘क्लीबलिङ्गः’ इति३॥ १६. ४प्रतौ नास्ति ॥ १७. ‘-दौ’ इति१॥ १८. ‘प्राणधारणे’ इति३, क्षीरतरङ्गिण्यादयश्च ॥ १९. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ २०. ‘पिच्छ’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ २१. ‘शक्या-’ इति३॥ २२. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ग्लानार्थकतमुधातुर्न दृश्यते, अपि तु काङ्क्षार्थकः ॥ २३. ‘स्मेति’ इति३॥ २४. ‘-रुडं’ इति१, ‘तुरुडौ’ इति३, ‘-उ’ इति५॥ २५. ‘शण्डं’ इति२.४.५॥ २६. ‘रूप रूपक्रियायाम्’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २७. कोष्ठान्तर्गतपाठः २.३.४.५प्रतिषु न दृश्यते ॥

हेम्ना रजतम्, पुंक्ली। 'रञ्ज रागे'(भा.उ.अ.), 'पृषि-
रञ्जिभ्यां कित्'(उणा-३९१)इत्यतश्च, रजतं रजकः रजः-
सूपसङ्ख्यानामालोपः । ५ श्वेतते श्वेतम् । 'श्विताङ्
वर्णे'(भा.आ.से.), अच् । सिताद्यपि । ६ सुवर्णपिक्षया
दुर निन्दितो वर्णोऽस्य दुर्वर्णम् । [स्वार्थे कनि दुर्वर्ण-
कम्] । ७ खर्जति खर्जम् । 'खर्ज व्यथने'(भा.प.से.),
'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ'(उणा-५३०)इत्यूरच् । ८-१०
हिमांशुहंसकुमुदानामभिख्या यस्य तत् तथा चन्द्राह्वयम्,
हंसाह्वयम्, कुमुदाह्वयम् इत्यर्थः । दश रूप्यस्य । शेषश्चात्र-
१० "रजते त्रापुषं वङ्गं जीवनं वसुं भीरुकम् ।
शुभ्रं सौम्यं च साध्यं च रूपं भीरु जवीयसम् ॥१॥"
[शेषनाममाला ४।१६२॥] ॥

सुवर्ण पुनः ।

स्वर्णं हेम हिरण्यहाटकवसून्पष्टापदं काञ्चनं
कल्याणं कनकं महारजनैर्गाङ्गेयरुक्माण्यपि
॥१०४३॥

कलधौतलोहोतमवह्निबीजा-

न्यपि गारुडं गैरिकजातरूपे ।

तप्नीयचामीकरचन्द्र भर्मा-

२० ऽर्जुननिष्ककार्तस्वरकर्बुराणि ॥१०४४॥

जाम्बूनदं शातकुम्भं रजतं भूरि भूतमम् ।

१ शोभनो वर्णोऽस्य सुवर्णम् । पृषोदरादित्वा-
दुकारलोपे स्वर्णम् । यद्वा सुष्ठु ऋणोति ऋच्छति प्राप्नोति
दीप्तिमिति स्वर्णम् । 'ऋणु गतौ'(त.उ.से.), पचाद्यच्,
'पुगन्तलघूपधस्य'- '७।३।८६ ॥ इति गुणः । शोभनमर्णो
जलमस्येति वा । नैरुक्ते सकारलोपे वा स्वर्णम् । 'भूवा-
दयः'- '१।३।१॥ इतिवद् वकारागमे सुवर्णमित्यन्ये । पुंक्ली-
बलिङ्गावेतौ । ३ हिनोति हेम । 'हि गतौ वृद्धौ च'

(स्वा.प.अ.) अस्माद्धातोः 'नामन्सा(सी)मन्हेमन्रोमन्-
व्योमन्विधर्मन्पाप्मन्'(उणा-५९०)इति मन्त्रन्तं निपात्यते । ३०
"हिनोति गच्छत्यनेन सुगतिं पात्रे दत्तेन पुरुषो गम्यते वा
तदर्थिभिः गच्छति वा स्वयं कटकादिरूपां विभूतिं गच्छति
वाणिज्यादिना प्रतिदिनं वर्धति ताम्राद्युपरि लेपनाद् वर्धते"
[ ] इति सुबोधिनीकारः । अथवा हितमापदि, निहितं वा
भूम्यादौ, दधातेर्मनिनि हिरादेशो निपात्यते । हेम, हेम-
नीत्यादि क्लीबे । 'क्षि(क्षु)हिभ्याम्-'(हैमोणा-३४१)इति
मप्रत्यये^१ हेमशब्दोऽकारान्तोऽपि । पुंक्लीबलिङ्गः । ४ द्वियते
हिरण्यम् । 'हृज् हरणे'(भा.उ.अ.) अस्माद् 'हर्यतेः
कन्यन्^२ हिर च (हिरच्)'(उणा-७२२)इति विधीयमानः
कन्यन्प्रत्ययो हिरादेशश्च बाहुलकाद् द्वियते चौरैर्यत्नेन रक्ष्य- ४०
माणमपि शिल्पिभिर्वा पत्राङ्कुरकादिभरपदशायां राज्ञां
वोपधिग्रहात् द्वियते जनाज्जनमिति वा संव्यवहारार्थं द्रव्य-
स्वभावत्वाग्रेकत्राऽवस्थायित्वं तस्य, अथवा द्विधातुजं रूपं
हिनोते रमते^३ धातुद्वयात् समुदितात् कन्यन्प्रत्ययो बाहुल-
काद् रूपसिद्धिश्च, हितं च तदापदि दुर्भिक्षादौ रमयति
सर्वदा सर्वमिति । अथवा हर्यतेः प्रेरणोक्तमणः^४ हर्यतेः कन्यन्
हिरच् यथाप्राप्तरूपम्, 'हर्य गतौ'(भा.प.से.) इत्यस्य^५ । ५
हटति दीप्यते हाटकम् । 'हट दीप्तौ'(भा.प.से.), 'संज्ञायां
च' ३।३।१०९ ॥ इति प्वुल् । हाटकाकरभवत्वाद्वा । क्लीबे-
ऽयम् । पुंस्यपि वाचस्पतिः, यदाह- "हाटकाकरसंभूतं ५०
पलाशकुसुमच्छवी"[^६] इति, "हाटकमास्त्रयाम्"[^७] इति ।
६ वसत्याकरे^८ वसु, क्लीबे । 'वसं निवासे'(भा.प.अ.),
'मृ(शृ)स्वृस्निहित्रप्यसिबसि-'(उणा-१०) इत्यादिना उः । ७
अष्टौ लोहाः पदान्युत्पत्तिस्थानान्यस्य, अष्टसु लोहेषु पदं
प्रतिष्ठाऽस्येति [वा] अष्टापदम् । 'अष्टनः संज्ञायाम्-'
६।३।१२५ ॥ इति दीर्घः । "अष्टपदोऽस्मिन्नयाम्"[अमरकोषः
२।९।९५ ॥] इत्यमरः । ८ काञ्चनं दीप्यत इति काञ्चनम् ।
'कचि काचि दीप्तिबन्धनयोः'(भा.आ.से.), नन्दादित्वा-

१. इतोऽग्रे १प्रतौ 'रजत इति' इति दृश्यते ॥ २ अत्र सिद्धान्तकौमुद्याः 'अस्यकेऽने च रज्जेर्नलोपो वाच्यः' इति वार्तिकस्था तत्त्वबोधिनी-
व्याख्या द्रष्टव्या, पृ.५६५ ॥ ३ क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ४ 'वर्णने' इति १ ॥ ५ 'वा' इति १ ॥ ६ 'चसु' इति १.२.४ ॥
७ 'सौ-' इति १, 'शोध्यं' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ ८ '-रजत-' इति १.२.३ ॥ ९ 'दीप्त-' इति ३ ॥ १०. 'सु-' इति ५ ॥
११. 'भु-' इति ३ ॥ १२. 'नामन्सीमन्व्योमन्रोमन्लोमन्पाप्मन्धामन्'(उणा-५९०) इत्युणादिगणसूत्रस्वरूपम् ॥ १३. 'नात्' इति ३ ॥ १४.
'-य-' इति २ ॥ १५. 'न्यकन्' इति ४ ॥ १६. 'रक्ष-' इति ५ ॥ १७. '-पि-' इति ३.४.५ ॥ १८. 'चो-' इति १ ॥ १९. '-ग्रहणाद्' इति ५ ॥
२०. 'तस्या' इति ५ ॥ २१. 'रमेश्च' इति ५ ॥ २२. '-णात् क-' इति १ ॥ २३. '-णाः' इति ५ ॥ २४. 'हिर च' इति २.४ ॥ २५. '-स्या'
इति ५ ॥ २६. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०४४ ॥, पृ.२३२ ॥ २७. '-कारे' इति ५ ॥ २८. 'वसु' इति ४.५ ॥ २९. 'काञ्च्यते' इति ३ ॥ ३०.
'-देवनयोः' इति १, 'दिप्ति-' इति ५, सायणमतेऽयं धातुपाठः, 'कचि दीप्तिबन्धनयोः' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥

ल्ल्युः, पृषोदरादित्वाद् वा दीर्घत्वम् । द्वितीयस्मादेव धातोः
 “अनुदात्तेत्वाद् युच्”[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-१०४]
 इति माधवः । काञ्चनस्य विकारः काञ्चनमिति वा ।
 ‘प्राणिरजतादिभ्योऽञ्’ ४।३।१५४॥ इत्यञ्, ‘नित्यं वृद्धश-
 रादिभ्यः’ ४।३।१४४॥ इति मयटोऽपवादः । ९ कल्यते
 कल्याणम् । श्रेयोनामसु(श्रौ-८६) व्याकृतम् । १० कन-
 कम्, कनति दीयत इति । ‘कनी दीप्तिकान्तिगतिषु’
 (भ्वा.प.से.), ‘कृञादिभ्यः संज्ञायाम्-’ (उणा-७१३) इति
 वुन्, ‘क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः’ (उणा-१९०) इति क्वुन् वा ।
 १० ११ महच्च तद् रजनं च महारजनम्, तुर्यवर्गपञ्चमान्तः ।
 ‘आन्महतः समानाधिकरणजातीयेषु(-जातीययोः)’ ६।३।१४६॥
 इत्याकारोऽन्तादेशः । “महारजनमित्युक्तं” शातकुम्भ-
 कुसुम्भयोः”[विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-२०५] इति
 महेश्वरस्तवर्गपञ्चमान्तेषु पपाठ । १२ रीयते(रायते) उदारै-
 रिति राः । राति ददाति जनेभ्यः सुखं वा । ‘रा दाने’(अ.
 प.से.), ‘रातेडैः’(उणा-२२४) इति डैः । “राद्वयोर्विभवे
 स्वर्णे”[^१] इति रुद्रः । “राः स्मृता (स्मृतः) स्वर्ण-
 वित्तयोः”[विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-१] इति तु
 विश्वः । रायौ, रायः इत्यादि । १३ गङ्गायां भवं गाङ्गे-
 २० यम् । शुभ्रादित्वाङ्क् । यदग्निना रौद्रं बीजं गङ्गायां
 क्रमितं तेन सा कुमारं सूतवती, तदुल्वं च सुवर्णमभूदिति ।
 “यं गर्भं सुषुवे गङ्गां पावकाद् दीप्ततेजसम् ।
 तद्वत्तं(तदुल्वं) पर्वते न्यस्तं हिरण्यं समपद्यत ॥१॥”
 [“] इति वायुपुराणम् । १४ रोचते रुक्मम् । ‘रुच दीप्तौ’
 (भ्वा.आ.से.), ‘युजिरुचितिजां’ कुश्च मक्^३ (उणा-१४३)
 इति सूत्रेण कवर्गोऽन्तादेशः, मगागमश्च(मक्प्रत्ययश्च)
 ॥१०४३॥ १५ कलं सुवर्णकालिकं तद्धौतमस्मिन् कल-
 धौतम् । १६ लोहेषूतमं लोहोत्तमम् । १७ वह्नेर्बीजं
 वह्निबीजम् । यदाहुः-“अग्नेरपत्यं प्रथमं सुवर्णम्”[^{१५}]

इति । १८ गरुडस्येदं गारुडम् । १९ गिरौ जातं ३०
 गैरिकम् । २० जातं व्यक्तं^{१६} रूपं^{१७} सौन्दर्यमस्य, प्रशस्त-
 मुत्पन्नं वाऽस्य जातरूपम् । ‘प्रशंसायां रूपप्’ ५।३।६६॥
 “जातं व्यक्तौघजन्मसु”[मेदिनीकोशः, तान्तवर्गः, श्रौ-
 १८] इति मेदिनिः । अकृतकरूपमित्यर्थः । यद्वा ‘जनी
 प्रादुर्भावे’(दि.आ.से.), निष्ठातकारैः, ‘जनसनखनाम्-’
 ६।४।४२॥ इत्यात्वं जातः । ‘रुचं दीप्तौ’(भ्वा.आ.से.),
 ‘खष्पशिल्पशष्पबाष्परूपतर्प(पर्प)तल्पाः’(उणा-३०८) इति
 पप्रत्ययान्तो निपातितः, निपातनादुकारस्य च दीर्घः, चकार-
 लोपः । रोचते रूपम् । अनाहार्यतया जातं रूपमस्य
 जातरूपम्^{१८} । तथा च रामायणे श्रीस्कन्दोत्पत्तौ-“इह ४०
 हैमवते भार्गवैर्गर्भोऽयं संनिवेश्यतां इत्यतः परिनिक्षिप्त-
 माने गर्भे तु तेजोभिरभिरञ्जितः सर्वं पर्वतसन्नद्धं^{१९} सौवर्णं
 जातमित्यतः जातरूपमिति ख्यातं तदा प्रभृतिराधवः”[ ]
 इत्यादि । २१ तपनं दाहमर्हति तपनीयम् । २२ चमीकर
 आकारभेदः, तत्र भवं चामीकरम् । २३ चन्दत्याह्लादयति
 चन्द्रम्, पुंस्त्रीबम् । ‘चदि आह्लादनदीप्त्योः’(भ्वा.प.से.),
 ‘स्फायितञ्चि-’ (उणा-१७०) इति रक् । २४ (‘भ्रियत इति)
 भर्म इति, ‘डुभृञ् धारणादौ’(जु.उ.अ.), मनिन् । भ्रियते
 धार्यतेऽङ्गुल्यादिभिः, धार्यते आपन्नवारणार्थं वा, पोषयत्यनेन
 कुटुम्बमिति वा । हरतेर्वा मनिनि ‘हृग्रहोर्भश्छन्दसि’( ) ५०
 इति भकारः । हिरण्येन गरति धातुजेन समानार्थम् ।
 भर्मणी, भर्माणि इत्यादि क्लीबे । अयमदन्तोऽपि ज्ञानवत्
 भर्म, भर्मे, भर्माणि इत्यादि । २५ अर्ज्यते पुण्यवद्भिः
 अर्जुनम् । ‘अर्ज सर्ज^{२०} अर्जने’(भ्वा.प.से.), ‘अर्जेर्णिलुक्
 च’(उणा-३३८) इत्युनन् । २६ निषीदति मनोऽत्र निष्कः,
 पुंस्त्री । “निष्कोऽस्त्री”[अमरकोषः ३।३।१४॥] इत्यमरः ।
 ‘षट् लृ विशारणादौ’^{२१} (भ्वा.प.से.), ‘नौ^{२२} सदेर्दिच्च’(उणा-
 ३२५) इति कर्नि । “निःशेषेण काम्यते”[अम.क्षीर.३।३।

१. ‘काञ्चस्य’ इति ४॥ २. ‘कुना-’ इति १.२.४.५॥ ३. ‘वुच्’ इति ३॥ ४. ‘-तं’ इति १॥ ५. ‘-मुद्दिष्टं’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१०२॥
 ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा. २, वैश्यवर्गः, श्रौ-६६२, पृ.७५३॥ रामाश्रमी १९।१९॥, पृ.४४१॥ ७. १.४प्रत्योर्नास्ति ॥ ८. ‘गर्भे’ इति १॥ ९.
 ‘गङ्गाया’ इति १॥ १०. ‘समु-’ इति ४॥ ११. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।१५॥, पृ.२३३॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६६६,
 पृ.७५६॥, रामाश्रमी १९।१४॥, पृ.४४२॥ १२. ‘-तेजो’ इति ३॥ १३. उणादियणसूत्रे न दृश्यते ॥ १४. ‘-कलिका’ इति १.३॥ १५. द्र.
 स्वोपज्ञटीका १०४४॥, पृ.२३२॥ १६. ‘-क्त-’ इति २.३॥ १७. ‘रूपमस्य’ इति ३॥ १८. उप्रतौ नास्ति ॥ १९. ‘-नकारः’ इति ३॥ २०.
 ‘-चृ’ इति ३॥ २१. ‘निपातः’ इति ४॥ २२. १.४प्रत्योर्नास्ति ॥ २३. ‘जातम्’ इति ५॥ २४. ‘हि-’ इति १॥ २५. इतोऽग्रे ४.५प्रत्योः ‘स’
 इति दृश्यते ॥ २६. ‘सर्वपर्वते’ इति ३॥ २७. ‘-सन्निधं’ इति ३॥ २८. ‘-ते’ इति ३॥ २९. ‘चा-’ इति ३॥ ३०. ‘-क्ती’ इति १.२,
 ‘-क्लीबः’ इति ३॥ ३१. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४.५प्रतिषु न दृश्यते ॥ ३२. ‘कुट-’ इति १.३.५॥ ३३. ‘पर्ज’ इति प्रैत्रेयसायणौ ॥ ३४.
 ‘विशरणगत्यवसादनेषु’ इति १॥ ३५. ३.४प्रत्योर्नास्ति ॥ ३६. ‘कः’ इति १.२.४.५॥ ३७. ‘निशे-’ इति ३॥

१४॥]इति क्षीरस्वामी । २७ कृतस्वरनाम्नि आकरे भवं कार्तस्वरम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । २८ कर्बति तैजसमध्ये दीप्यति (दृप्यति) कर्बुरम् । 'कर्ब खर्व गर्व दर्पे' (भा.प.से.), 'मद्गुरादयश्च' (उणा-४१) इति कुरचि साधुः ॥१०४४॥ २९ जम्बूद्वीपे जम्बूफलरसोत्थनद्यां जातं जाम्बूनदम् । 'तत्र जातः' ४।३।२५ ॥ इत्यण् । यत्पुराणम्- "सुदर्शनो नाम जम्बूद्रुमः, यदन्तिकोऽयं जम्बूद्वीपः, तत्-फलरसेन जम्बूनाम नदी वृत्ता, तत्संस्पर्शनाद् मृत्तिकाऽपि सुवर्णं भवति । पुनः पुराणेषु-

१० "तीरमृत् तद्रसं प्राप्य मुखवायुविशेषिता ।

जाम्बूनदाख्यं भवति सुवर्णं सिद्धभूषणम् ॥१॥"

[ ] इति । तत्र जाम्बूनदं नाम सुवर्णमनलप्रभावादेवा-ऽलङ्कारमुत्तमं जायते पापनाशनमिति । ३० शतकुम्भगिरौ भवं शातकुम्भम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । "अनु-शतिकादित्वादुभयपदवृद्धौ शातकौम्भमित्यपि" [अम.क्षीर. २।९।९४॥] इति स्वामी । ३१ रज्यत इति रजतम् । 'रज्ज रागे' (भा.उ.अ.), 'पृषिरज्जिभ्यां कित्' (उणा-३९१) इत्यतच्, रजतरजकरजःसूपसङ्ख्यानात्रलोपः । ३२ भव-त्याकरे भूरि, क्लीबेऽयम् । वाचस्पतिस्तु- "भूरिरष्टा-

२० पदोऽस्त्रियाम्" [ ] इति पुंस्वप्याह । 'भू सत्तायाम्' (भा.प.से.), 'अदिशदिभूशुभिभ्यः कित् (क्रिन्)' (उणा-५०५) इति रि(क्रि)न्प्रत्ययः । ३३ भुवि पृथिव्यामुत्तमं भूत-मम् । त्रयस्त्रिंशत् सुवर्णस्य । शेषश्चात्र-

"सुवर्णे लोभनं शुक्रं तारजीवनमौजसम् ।

दाक्षायणं रक्तवर्णं श्रीमत्कुम्भं शिलोद्भवम् ॥२॥

वैणवं तु कर्णिकारच्छायं वेणुतटीभवम् ।"

[शेषनाममाला ४।१६३-१६४॥] इति ॥

हिरण्यकोशाकुप्यानि हेमिन् रूप्ये कृताकृते

॥१०४५॥

१ जिहीते भाग्यवन्तमिति हिरण्यम् । 'ओहाड् ३० गतौ' (तु.आ.अ.), 'हो हिर्च' (चान्द्रोणा-२।११६॥) इत्यन्य- (ण्य)प्रत्ययः, धातोर्हिरादेशः । २ कूयते शब्दयते कोशः । कुष्यते निःकूष्यते आयस्थानेभ्यः कोष इत्येके । उभावपि प्राग्वत् साधू । 'कूड् शब्दे' (तु.आ.से.), 'कोर्वा' (हैमोणा-५२९) इति शः । "बाहुलकात् सः" [ ] इति बृहस्पतिः । 'कुष निःकर्षे' (त्रया.प.से.) अतः कर्मणि घञि वा । ३ न कुप्यम् अकुप्यम् । त्रीणि सामान्येन द्रम्माभरणाद्युत्कृ-ष्टधनस्य । हिरण्यमकुप्यम्, कृताकृते इति घटिते अघटिते च, हेमिन् सुवर्णे रूप्ये रूपानाम्नि । यथा- "हिरण्यमेवार्जय निःफला(निष्फला) कला" [ ] इति । "विजित्य यः प्राज्य- ४० मयच्छदुत्तरान् कुरुनकुप्यं वसु वासवोपमः" [किरातार्जुनी-यम्, सर्गः-१, श्लो-३५] इति किरातः । तथा चाऽऽवश्यक-सूत्रम्- "हिरण्यसुवर्णप्यमाणाइकमे" [ ] इति । "हिरण्यं रजतं घटितमघटितं वाऽनेकप्रकारं, द्रम्मादिसुवर्णं प्रतीतमेव, तदपि घटिताघटितम्" [ ] इति तट्टीका ॥१०४५॥

कुप्यं तु तदद्वयादन्यत्

१ गोपाय्यते तदिति कुप्यम् । 'गुप् रक्षणे' (भा.प.से.), 'राजसूयसूर्यमृषोद्यरुच्यकुप्यकृष्टा(ष्ट)- [पच्या] व्यथाः' ३।१।११४॥ इति साधुः । एकं स्थाल-कच्चोलकादिधनस्य । तदद्वयात् घटिताघटितहेमरूप्याभ्या- ५० मन्यत् ताम्रादिकं धनं कुप्यमिति । "अकुप्यं हेम-रूप्याख्यं" कुप्यमन्यद् धनं भवेत्" [हलायुधकोशः १।८१॥] इति हलायुधः ॥

रूप्यं तु द्वयमाहतम् ।

१ रूपमाहन्यतेऽस्य रूप्यम् । रूपशब्दाद् 'रूपा-दाहतप्रशंसयोर्प' ५।२।१२०॥ इति यप् । एकं सामान्येन दीनारप्रभृतेर्नाणकस्य । रूप्यमिति लोके 'मुहुर' इति । एवमाहतरूप्योत्पन्नो लोके 'रूपईया', आहतताम्रोत्पन्नो लोके 'पईसा' इत्यादिज्ञेयम् । द्वयमिति कुप्याकुप्यम्,

१. 'दीयते' इति ३॥ २. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'गर्व खर्व दर्पे' इति स्वामी ॥ ३. 'तीर' इति ३॥ ४. 'शिङ्ग' इति १.५॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०४५॥, पृ. २३२॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६६७, पृ. ७५७॥, तत्र- "तीरमृत् तत्र संप्राप्य सुखवायुविशेषिता" इति पूर्वार्थश्लोको दृश्यते ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६६६, पृ. ७५६॥ ७. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम् "अनुशतिकादित्वात् (७।३।१२०/१४३८) उभयपदवृद्धिः, शातकुम्भमित्येके" इति दृश्यते, पृ. २२१॥ ८. '-ऽयम्' इति ४प्रतौ नास्ति ॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०४५॥, पृ. २३२॥ १०. '-सदि-' इति १.३.४॥ ११. 'भुवः' इति १॥ १२. '-मोजसम्' इति ३॥ १३. 'इत्यन्ये' इति ४॥ १४. 'साधुः' इति १॥ १५. ३प्रतौ नास्ति ॥ १६. 'घनि' इति ५॥ १७. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।५०५॥, पृ. २१७॥ १८. 'भारविः' इति ३॥ १९. 'गुप्' इति १.३॥ २०. '-रूपाख्यं' इति २, '-रूप्याभ्यां' इति ३, 'रूप्यहेमाख्यं' इति हलायुधकोशे, पृ. १०॥ २१. 'म-' इति ३॥ २२. '-त्रौ' इति १, '-तौ' इति ४॥ २३. 'रू-' इति ४॥ २४. '-इया' इति १.५॥

आहतं ताडितं^१ रूप्यमुच्यत इत्यन्वयः । “रूप्यं स्यादा-
हत(-ते) स्वर्णजते रजतेऽपि च”[विश्वप्रकाशकोशः,
यान्तवर्गः, श्रु-३८]इति महेश्वरः । यथा- “मणिरूप्या-
दिविज्ञानं तद्विदा नानुमानिकम् ।”[^२]इति अन्तस्था-
द्यान्तोऽयम्, पवर्गाद्यान्तमपि । “रूपं स्वभावे सौन्दर्ये
नाणके^३ पशुशब्दयोः”[विश्वप्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्रु-
१]इति महेश्वरः ॥

सामान्येन हेमनामान्युक्त्वा, अथ विशेषतः प्राह-

अलङ्कारसुवर्णं तु शृङ्गीकनकमायुधम् ॥१०४६॥

- १० १ अलङ्काराय सुवर्णम् अलङ्कारसुवर्णम् । २
“शृङ्गी अलङ्काररचनाविशेषः, तदर्थं कनकं शृङ्गीकनकम्”
[^४]इति स्वामी । “स्त्री शृङ्गी मण्डलस्वर्णम्”[^५]इति
रत्नकोषः । “भूषणं कनकं शृङ्गी”[^६]इति नाममाला
च । अतः शृङ्गीत्यपि नामाऽस्य । शृङ्गिहस्वान्ता च ।
[तथा च बाणः-]“वर्षपर्वतसमूहमिवाऽन्तःस्थितापरिमाण-
शृङ्गिहेमकूटं राजकूलम्”[कादम्बरी PP360-61]इति ।
‘सर्वतोऽक्तित्रयात्’(गणसू-४।१।१४५॥)इति डीर्घं शृङ्गी ।
यन्महेश्वरः-“शृङ्गी विषया(विषाया)मृषभे स्वर्णमीन-
विशेषयोः”[विश्वप्रकाशकोशः, गान्तवर्गः, श्रु-२२]इति ।
२० “गौरादित्वाद् डीर्घ, स्वर्णविशेषोऽलङ्कारमकरिका”[^७]इति
तट्टीका । ३ आयुधमिव आयुधम् । त्रीणि ‘कुंदन’
इति ख्यातस्य ॥१०४६॥

रजतं च सुवर्णं च संश्रृष्टे घनगोलकः ।

१ घनश्चाऽसौ गोलकश्च घनगोलकः, पुंक्ली ।
“तारहेम्नी तु संश्रृष्टे^८ घनगोलकमस्त्रियाम्”[^९]इति वाच-
स्पतिः । संश्रृष्टे इति, मिलिते । एकं रूप्यहेम्नोर्मिलितयोः ॥

पित्तलाऽऽरे^{१०}

१ पित्तं लाति पित्तला, स्त्रीक्ली^{११} । ‘ला दाने’
(अ.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’३।२।३॥ । २ आ इयति
आरः, पुंसि, तत्र । वाचस्पतिस्तु-“पित्तलं त्वारमस्त्रि- ३०
याम्”[^{१२}]इति क्लीबेऽप्याह । द्वे सामान्यतः पित्तलस्य ॥

अथ तद्विशेषानाह-

अथाऽऽरकूटः कपिलोहं सुवर्णकम् ॥१०४७॥

रिरी रीरी च रीतिश्च पीतलोहं सुलोहकम् ।

१ अर्यत इत्यारः । ‘ऋ सृ गतौ’(जु.प.अ.),
भावे घञ् । आरस्य कूटः आरकूटः, पुंक्ली^{१३} । अमर-
क्षीरस्वामिनौ त्वमुम्-“रीतिः स्त्रियामारकूटो न स्त्रियाम्”
[अमरकोषः२।१९।७॥]इति पित्तलाख्यमाहतुः । २ कपि-
वर्णं लोहं कपिलोहम् । ३ सुवर्णप्रतिकृतिः सुवर्णकम् ।
‘इवे प्रतिकृतौ’५।३।१६॥ इति कन् ॥१०४७॥ ४-५ ४०
रीयते द्रवति रिरी, रीरी च । ‘खुरक्षुर-’(हैमोणा-३९६)
इति रै^{१४} निपात्यते । ६ रिण्येनां रीतिः । ‘री गतिरेष-
णयोः’(क्र्या.प.अ.), स्त्रियां क्तिः । ७ पीतवर्णं लोहं
पीतलोहम् । ८ शोभनं लोहं सुलोहम्, स्वार्थे कनि
सुलोहकम् । अष्टौ हेमाभपित्तलस्य ॥

ब्राह्मी तु राज्ञी कपिला ब्रह्मरीतिर्महेश्वरी ॥१०४८॥

१ ब्रह्मण इयं ब्राह्मी । ‘ब्राह्मोऽजातौ’६।४।-
१७१॥ इति साधुः । २ राजत इति राज्ञी, प्राग्वत् । ३
कपिला वर्णेन । ४ ब्रह्मणो रीतिः ब्रह्मरीतिः । ५
महती चाऽसावीश्वरी च महेश्वरी । यदाह धन्वन्तरिः- ५०
“राजरीतिः स्मृता राज्ञी राजपत्नी^{१५} महेश्वरी ।
ब्राह्मणी^{१६} ब्रह्मरीतिश्च कपिला पिङ्गलाऽपि च ॥१॥”
[धन्वन्तरिनिघण्टुः सुवर्णादिः षष्ठो वर्गः, श्रु-१८-१९]इति ।
पञ्च पीतरक्तपित्तलस्य । ‘सरतल^{१७}’ इत्यादिभाषा^{१८} ॥१०४८॥

कांस्ये विद्युत्प्रियं घोषः प्रकाशं वङ्गशुल्बजम् ।

१. ‘-त-’ इति१॥ २. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।३७०॥, पृ.२१४॥ ३. ‘नामके’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१०३॥ ४. ‘आह’
इति१॥ ५. द्र. पदार्थान्तरका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रु-६६८, पृ.७५८॥, तत्र ‘अलङ्काररचनाविशेषः’ इत्यस्य स्थाने ‘अलङ्कारमकरिका’ इति दृश्यते ॥
६. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘कनक-’ इति४॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।९६॥, पृ.२३४॥, रामाश्रमी२।९।९६॥,
पृ.४४३॥ ९. ‘-क’ इति४.५॥ १०. ‘-ङ्गी-’ इति१॥ ११. ‘डीष्’ इति१, ‘डीः’ इति२, ‘डीप्’ इति३॥ १२. ‘संश्रृष्टे’ इति१॥ १३.
द्र. स्वोपज्ञटीका४।१०.७७॥, पृ.२३३॥ १४. ४प्रतौ नास्ति ॥ १५. ‘ला दाने’ इति १.२.३.५प्रतिषु नास्ति ॥ १६. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘स्त्रीक्ली’ इति
दृश्यते ॥ १७. ‘-दाह’ इति३॥ १८. ‘-क्लीबः’ इति४॥ १९. ‘कपिलो’ इति१॥ २०. ‘खुरखुर-’ इति३॥ २१. १.३.४प्रतिषु नास्ति ॥
२२-१. ‘-पुत्री’ इति, २२-२. ‘ब्राह्मणी’ इति च धन्वन्तरिनिघण्टौ, पृ.२७३॥ २३. ‘-लौ’ इति३॥ २४. ‘इति भाषा’ इति५॥

घण्टाशब्दमसुराहं^६ रवणं^७ लोहजं^८ मलम्^९ ॥१०४९॥

[लिङ्गानुशासनम्, (तस्य) अवचूरिः, स्त्रीक्लीबलिङ्गाः, श्रौ-४] इति ॥

वर्तलोहं^१ तु वर्तकम्^२ । ३०

१ वर्त्यत आवर्त्यते वर्तम्, तच्च तल्लोहं च वर्तलोहम् । २ वर्तते आवर्तते वर्तकम् । 'वृत्तु वर्तने' (भा.आ.से.), ण्वुल् । द्वे अतिशुद्धकांस्याः । 'वटलोह' इति भाषा ॥

पास्तः^१ पास्तः^२ सूतो^३ हरबीजं^४ रसश्चलम्^५ (-लः)

॥१०५०॥

१ पारं संसारपार्श्वं ददाति पारदः । 'आतोऽनुप-सर्गे कः' ३।२।३॥ । २ मुक्तिदत्त्वात् पारं संसारपार्श्वं (-पारं) तनोति पारतः । 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (वा-३।२।१०१॥) इति डः । पुंक्ली-बलिङ्गावेतौ । ३ सूते हेमायुषी सूतः । 'षूड प्रसवे' (अ.आ.वे.), 'हसिमृग्रिण्-' (उणा-३६६) इत्यादिना बाहुल-कात् तन् । यत्सूक्तम्-

“अपकारिण्यपि प्रायः सौम्याः स्युरूपकारिणः ।

मारकेभ्योऽपि कल्याणं रं सराजः प्रयच्छति ॥१॥”

[ ] इति । शिवप्रसूतत्वाद्वा सूतः । स्वार्थे कनि सूतकः,

पुंक्ली । “सूतकं जन्मनि क्लीबे न स्त्रियां पारदेऽपि च”

[ ] इति गौडः । ४ हरस्य बीजं हरबीजम् । ५ रस्यत

आस्वादयते रसायनार्थिभिरिति रसः । 'रस आस्वाद' (चु.

उ.से.), घञर्थे कः । ६ चलः अस्थिरत्वात् । “चपलः” ५०

[अमरकोषः २।९।९९॥] अपीत्यमरः । षट् पारदस्य ॥१०५०॥

अभ्रकं^१ स्वच्छपत्रं^२ खमेघाख्यं^३ गिरिजामले^४ ।

१ अभ्रप्रतिकृतित्वाद् अभ्रकम् । 'इवे प्रतिकृतौ'

१० वा घण्टाशब्दम् । ७ असुरस्य कंसनाम्न आह्वाऽस्य असुरा-ह्वम्, कंसमित्यर्थः । ८ रैति रवणम् । 'रु शब्दे' (अ.प. से.), नन्दादित्वाल्ल्युः । ९ लोहाभ्यां जायते लोहजम् । अतो द्विलोहकं च । १० मलोऽस्त्यस्य मलम् । अर्श-आदित्वादच् । दश कंसस्य ॥१०४९॥

सौराष्ट्रके पञ्चलोहम्

१ सुराष्ट्रायां भवं सौराष्ट्रम् । स्वार्थे कनि सौरा-ष्ट्रकम्, तत्र । २ पञ्चेति ताम्रशरीतिरत्रपुत्रसीसक-कालायसपलक्षणानि लोहान्यस्मिन् पञ्चलोहम् । द्वे 'भंगारकासी' इति ख्यातायाः । “कास्यं” सौराष्ट्रकं तथा” २० [हलायुधकोशः २।१७०॥] इति हलायुधो न भिनर्ति ।

धन्वन्तरिरपि-

“कास्यं द्विलोहजं घोषं प्रकाशं कंसकं बलम् ।

अन्यलोहं पट्टलोहं (वट्टलोहं) पञ्चलोहं च नीलिका ॥१॥”

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, सुवर्णादिः षष्ठो वर्गः, श्रौ-२२] इति ।

तथा श्रीहेमचन्द्रसूरयोऽपि स्त्रीक्लीबलिङ्गे^१ स्वोपज्ञलिङ्गा-

नुशासनटीकायाम्- “कासी^२ कास्यं सौराष्ट्रिका, अर्थ-

प्राधान्यात् सौराष्ट्रकमित्यपि स्त्रियां माला षण्ठे रुढिः”

१. '-यजन्तौ' इति ३॥ २. 'तत्र' इति ३॥ ३. '-षम्' इति १॥ ४. 'घुषिर्' शब्दार्थः इति भवादौ स्वामिमैत्रेयौ, '-अविशब्दने' इति च सायणः, 'घुषिर् विशब्दने' इति चुरादौ स्वामिसायणौ, '-अविशब्दने' इति मैत्रेयः ॥ ५. '-श्यते' इति १॥ ६. 'चिचिक्यते' इति १॥ ७. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.४.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ ८. '-ह्वा' इति ५॥ ९. 'कंश-' इति ३.४॥ १०. '-रङ्कासी' इति १, '-काशी' इति ३॥ ११. 'कांस्यां' इति ५॥ १२. 'भवति' इति १॥ १३. “कास्यं लोहं निजं घोषं प्रकाशं कांस्यकं बलम् । घोषपुष्पं च पठितं शब्दैः पर्यायवाचकैः ॥२२॥” इति धन्वन्तरिनिघण्टौ, पृ. २७४॥, अत्र टीकास्थश्रौके 'पट्टलोहं (वट्टलोहं) पञ्चलोहं नीलिका' इति वर्तलोहपर्यायः, द्र. धन्वन्तरिनिघण्टुः, पृ. २७६, श्रौ-३०॥ १४. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ १५. '-ङ्गो' इति १॥ १६. ५ प्रतौ नास्ति ॥ १७. लिङ्गानुशासनावचूर्याम्- “कास्यी, कांस्यं सौराष्ट्रिका, अर्थप्राधान्यात् सौराष्ट्रिका सौराष्ट्रिकमपि” इति दृश्यते, श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनम्, भा-३, परिशिष्टम्-१, पृ. ४५॥ १८. 'व्या' इति ३॥ १९. ३ प्रतौ नास्ति ॥ २०. 'रत-' इति ३॥ २१. ३ प्रतौ नास्ति ॥ २२. '-दने' इति ३॥, 'रस आस्वादनस्नेहनयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २३. '-ले' इति ५॥

५।३।१६॥ इति कन् । 'अभ्र गतौ' (भ्वा.प.से.) इतो वा
 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् वा । २
 स्वच्छानि पत्राण्यग्न्य स्वच्छपत्रम् । ३-४ खस्य गगनस्य
 मेघस्याऽम्बुदस्य च आख्या नामाऽस्य खमेघाख्यम्, तेन खं
 गगनं मेघमम्बुदमित्यादिसिद्धम् । ५ गिरिजायाः पार्वत्या मलं
 गिरिजामलम् । यद्वा गिरेर्जातं गिरिजम् । अमते-
 र्वृषादित्वात् कलचि अमलम् । गिरिजं च तदमलं च
 गिरिजामलम्, पञ्चाक्षरमखण्डम्, [तत्र] । अमलमपि ।
 "गिरिजं गिरिजावीजममलं गवलध्वजम्" [३] इति वाच-
 १० स्पतिः । पञ्चाऽभ्रकस्य । 'भोडल आभूओ' इति भाषा ॥
 स्रोतो^१ञ्जनं तु कापोतं^२ सौवीरं^३ कृष्णयामुने^४

॥१०५१॥

१ अज्यते (अज्यते) नयनमनेनेति अञ्जनम् ।
 यमुना स्रोतसो जातत्वात् स्रोतसोऽञ्जनं स्रोतोञ्जनम्,
 दन्त्यसवत्, चतुरक्षरोऽयम् । २ कपोतवर्णत्वात् कपोत-
 स्येदं कापोतम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण् । ३
 सुवीरदेशे भवं सौवीरम् । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् ।
 ४ कृष्णं वर्णेन । मेचकमपि यद्धन्वन्तरिः-
 "अञ्जनं मेचकं कृष्णं सौवीरं स्यात् सुवीरजम् ।
 २० कापोतं यामुनं तच्च स्रोतोञ्जनमुदाहृतम् ॥१॥"
 [धन्वन्तरिनिघण्टुः, चन्दनादिस्तृतीयो वर्गः, श्लो-१३६]
 इति । ५ यमुनास्रोतसो जातत्वाद् यामुनम् । एतत्पञ्चसु
 मध्ये यत् सौवीरं तत्पार्वतीयम्, तथाऽप्यल्पभेदः, अभेद-
 गणनया पर्यायता । उक्तं च माधवेन-
 "सुवीरजं पावतेयं^२ सौवीरं नीलमञ्जनम् ।
 स्रोतोऽञ्जनं नदीजं च कृष्णं स्रोतोऽञ्जनार्थिनाम् ॥२॥"
 [३] इति । पञ्च 'सुरमा' इति ख्यातस्य ॥१०५१॥

अथ तुत्थं^१ शिखिग्रीवं^२ तुत्थाञ्जनमयूरके^३ ।

१ तुष्यते रज्यतेऽनेनेति तुत्थम् । 'तुत्थ आव-
 ३० रणं' (चु.उ.से.) । चुरादिणिजन्तादेरच् । तुदत्यक्षिरोगानिति

वा । 'तुद व्यथने' (तु.उ.अ.), 'पातृतुदि-' (उणा-१६४) इति
 कथः (थक्) । २ शिखिनौ मयूरस्य ग्रीवाभत्वादभेदोप-
 चारादर्शआद्यच्चि शिखिग्रीवम् । ३ तुत्थं च तदञ्जनं
 च तुत्थाञ्जनम् । ४ मयूरप्रतिकृतित्वाद् मयूरकम् । 'इवे
 प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कन् । चत्वारि 'मोरथूथा' इति
 ख्यातस्य ॥

मूषा^१तुत्थं कांस्यनीलं^२ हेमतारं^३ वितुन्नकम् ॥१०५२॥

१ मूषायां^{१६} तुत्थं मूषातुत्थम् । २ कांस्यवन्नीलं
 कांस्यनीलम् । ३ हेमवत्तारं हेमतारम् । ४ वितुन्नते स्म
 वितुन्नम् । 'तुद व्यथने' (तु.उ.अ.), निष्ठा, स्वार्थे कनि ४०
 वितुन्नकम् । चत्वारि धूथाविशेषस्य ॥१०५२॥

स्यात्तु कर्परिका^१तुत्थममृतासङ्गमञ्जनम् ।

१ कल्पते^१ समर्थो भवति रोगान् जेतुमिति कर्परी ।
 'कपू सामर्थ्ये' (भ्वा.आ.से.), अरनि साधुः । कर्परिका-
 लक्षणं तुत्थं कर्परिकातुत्थम्, षडक्षरोऽयमखण्डः । २
 अमृतासज्यतेऽनेन अमृतासङ्गम् । 'षञ्ज सङ्गे' (भ्वा.-
 प.अ.), करणे घञ्, घित्त्वात् कुत्वम् । ३ अज्यते
 (अज्यते) चक्षुरनेन अञ्जनम् । 'अञ्जु [व्यक्ति] प्रक्षणादौ'
 (रु.प.से.), करणे ल्युट् । त्रीणि 'खापरिया' इत्याह्वस्यं ।

रसगर्भं^१ ताक्ष्यशैलं^२ तुत्थे दावीरसोद्भवे ॥१०५३॥ ५०

१ दावीं दारुहरिद्रा, तस्या रसः क्वाथः, तदुद्भवे
 तुत्थे रसो गर्भेऽस्य रसगर्भम् । २ ताक्ष्यशैलं^१ भवं
 ताक्ष्यशैलम् । तुत्थरसाञ्जनमपि । यदमरः- "द(दा)र्विका
 क्वाथोद्भवं तुत्थरसाञ्जनं रसगर्भं ताक्ष्यशैलम्" [अमरकोषः
 २।९।१०१-१०२॥] इति । धन्वन्तरिरपि-

"रसाञ्जनं ताक्ष्यशैलं रसजातं^२ रसोद्भवम् ।

रसगर्भं रसाग्रं (रसाग्रं) च दावीक्वाथसमुद्भवम् ॥१॥"
 [धन्वन्तरिनिघण्टुः, चन्दनादिस्तृतीयो वर्गः, श्लो-१४२]
 इति । द्वे रसवत्याः ॥१०५३॥

१. '-द इ-' इति॥ २. 'प्रसि-' इति॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६७२, पृ.७६२॥, रामाश्रमो २।९।१००॥, पृ.४४५॥
 ४. '-यां' इति२, 'भुञ्जा' इति३॥ ५. 'दन्त्यशब्दवत्' इति३॥ ६. ४.५.प्रत्योनास्ति॥ ७-१. 'च' इति, ७-२. 'कपोतं यामुनेयं च स्रोतोजं
 सारितं तथा' इति धन्वन्तरिनिघण्टौ दृश्यते, पृ.१७३॥ ८. 'कुबेरजम्' इति१॥ ९. '-णना' इति१.३॥ १०. '-तीयं' इति३॥ ११. द्र.
 पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६७२, पृ.७६२॥ १२. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ १३. '-दिः' इति३॥ १४. '-नाद्यच्चि'
 इति३॥ १५. '-प्रकृ' इति१॥ १६. '-या' इति३॥ १७. '-न्ते' इति४॥ १८. '-जि' ति१॥ १९. '-आ' इति४॥ २०. '-ह्वस्य' इति५,
 'ख्यातस्य' इति३॥ २१. 'ता-' इति३, 'लक्ष्मीशैले' इति२॥ २२. 'रसाज्जातं' इति१, '-नान्तं' इति३॥

पुष्पाञ्जनं^१ रीतिपुष्पं^२ पौष्पकं^३ पुष्पकेतुं^४ च ।

१ पुष्परूपमञ्जनं पुष्पाञ्जनम् । २ रीतेर्ध्माय-
मानायाः पुष्पाभं मलं रीतिपुष्पम् । तथा च योगशतक-
व्याख्याने सनातनः-“रीतिकायाः ध्मातमलाया (ध्माय-
मानाया) यदुत्पद्यते मलम्, तत् पुष्पाञ्जनम्”[^१] इति । ३
पुष्पमिव पुष्पम्, पुष्पप्रतिकृतित्वात् पुष्पकम्, स्वार्थेऽणि
पौष्पकम् । ४ पुष्पं केतुरस्य पुष्पकेतुं, क्लीबे । उदन्त-
नपुंसकेषु “पुष्पकेतु कुसुमाञ्जनम्”[^२] इति रुद्रश्च । स्वा-
म्यपि-“फल्गुकाकेन्दुकेतु स्यादित्युदन्तनपुंसके पुष्पकेतु”[^३]
१० इत्याह । चत्वारि ‘षापरिया फूल’ इत्याह्वस्य ॥

माक्षिकं^१ तु कदम्बः^२ स्याच्चक्रनामाऽजनामकः^३

॥१०५४॥

१ माक्षिकं मधु, तद्वर्णं माक्षिकम् । २ कद-
म्बकुसुमाकारत्वात् कदम्बः । ३ चक्रस्य नामाऽस्य चक्र-
नामा । ४ अजस्य विष्णोर्नामाऽस्य अजनामकः । अत
एव वैष्णवोऽपि । चत्वारि ‘सोवनमषी’^{१२} इत्याख्यातायाः
॥१०५४॥

ताप्यो^१ नदीजः^२ कामारिस्तारारिविटमाक्षिकः^३ ।

१ ताप्यां साधुः ताप्यः । ‘तत्र साधुः’ ४।४।९८ ॥
२० इति यत् । २ तापीनद्या जातो नदीजः । ३ कामस्याऽरिः
कामारिः । ४ तारस्याऽरिः तारारिः । ५ विट्वाहयो माक्षिको
विटमाक्षिकः । पञ्च ‘विटमाषी’ इति ख्यातायाः ॥

सौराष्ट्री^१ पार्वती^२ काक्षी^३ कालिका^४ पर्पटी^५ सती^६

॥१०५५॥

आढकी^७ तुवरी^८ कंसोद्भवा^९ काच्छी^{१०} मृदाह्वया^{११} ।

१ सुराष्ट्रायां भवा सौराष्ट्री । २ पर्वते भवा
पार्वती । ३ कक्षे भवा काक्षी । ४ कालयति वस्त्रं

कालिका, ण्वुल् । ५ पिपतिं पर्पटी । ‘शकादिभ्योऽट्’
(उणा-५२१), पृषोदरादिः । ६ अस्ति सती, साध्वीनामसु
(श्रौ-५२८) ॥१०५५॥ ७ आढौकते आढकी । ८ तूयते^{१०} ३०
तुवरी, धान्यनामसु(श्रौ-११७५) । ९ कंसादुद्भवति कंसो-
द्भवा । १० कच्छदेशे भवा काच्छी । ११ मृद आह्वयो-
ऽस्या मृदाह्वया, तेन मृत्तिका, मृत्सा, मृत्सना अपि ।

यद्धन्वन्तरिः-

“सौराष्ट्री चाऽमृता सङ्गा कक्षी काच्छी सुराष्ट्रा ।

अजिता तुवरी त्वन्या मृत्सा मृत्सना मृतालिका ॥११॥”

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, चन्दनादिस्तृतीयो वर्गः, श्रौ-१०१] इति ।

एकादश ‘सोरठी’ इत्याख्यायाः । ‘फिटकडी’ इति भाषा ॥

कासीसं^१ धातुकासीसं^२ खेचरं^३ धातुशेखरम्^४ ॥१०५६॥

१ कसति कासीसम् । ‘कस गतौ’ (भ्वा.प. ४०
से.), ‘तलिकसिभ्यामीसण्’ (हैमोणा-५७६) । २ धातुरूपं
कासीसं धातुकासीसम् । ३ खे चरति खेचरम् । ‘च-
रेष्टः’ ३।२।१६ ॥ । ४ धातुषु शेखरमिव धातुशेखरम् ।
चत्वारि ‘हीराकसीस’ इत्याख्यातायाः ॥ १०५६ ॥

द्वितीयं पुष्पकासीसं^१ कंसकं^२ नयनौषधम्^३ ।

१ पुष्परूपं कासीसं पुष्पकासीसम् । २ कंस्ते^३
रुज्याति कंसकम् । ‘क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः’ (उणा-१९०) ।
३ नयनस्यौषधं नयनौषधम् । त्रीणि कंसोसविशेषस्य ॥

गन्धाश्मा^१ शुल्वपा^२माकुष्ठारि^३गन्धिक^४गन्धिकौ^५

॥१०५७॥

सौगन्धिकः^७ शुक्पुच्छः^८

५०

१ गन्धयुक्तोऽश्मा गन्धाश्मा, नकारान्तः । २-
४ शुल्वस्य पामायाः कुष्ठस्य च अरिः, तेन शुल्वारिः,
पामारिः, कुष्ठारिः । ५ गन्धोऽस्त्यस्य गन्धिकः । ‘अत

१. ‘रीतोर्ध्मा’ इति३, ‘रीतिर्ध्मा’ इति५ ॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।१०३ ॥, पृ.२४० ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६७५, पृ.७६५ ॥ ३. ‘-तुः’ इति४ ॥ ४. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘इष्यते’ इति दृश्यते ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६७५, पृ.७६५ ॥ ६. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ ७. ‘ह्वस्य’ इति३, ‘इति ख्यातस्य’ इति४ ॥ ८. ‘-म्बकः’ इति३ ॥ ९. ‘-णत्वाद्’ इति३ ॥ १०. ‘-म्बं’ इति५ ॥ ११. ‘-म्बकः’ इति१.५ ॥ १२. ‘-मषी’ इति१.२ ॥ १३. ‘-ख्यायाः’ इति१.२.५ ॥ १४. ‘-न्ते’ इति२ ॥ १५. ‘वाऽ-’ इति४ ॥ १६-१. ‘काक्षी’ इति, १६-२. ‘काक्षी’ इति, १६-३. ‘स्तुत्या’ इति, १६-४. ‘मृतालकम्’ इति च धन्वन्तरिनिघण्टौ, पृ.१६४ ॥ १७. ‘-ख्यातायाः’ इति३ ॥ १८. ‘-प-’ इति३ ॥ १९. ‘-तोति’ इति३ ॥ २०. ‘-ख्यायाः’ इति१.२.३ ॥ २१. ‘कस्ते’ इति१.३.४ ॥, ‘कसि गतिशासनयोः’ इति स्वामिसायणौ, ‘कसि गतिनिशानयोः’ इति मैत्रेयः, कस्ते कंसाते कंसते इत्यादि वर्तमाने, अनिदित्सान्तपदे ‘कस्ते’ इत्यादि द्रष्टव्यम् ॥ २२. १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ २३. ‘कक्षी-’ इति४ ॥ २४. ५प्रतौ नास्ति ॥

इनितनौ^५ ॥१२॥११५॥ इति ठन् । ६ गन्धयोगादर्शआद्यचि,
यावादित्वात् कनि गन्धकः ॥१०५७॥ ७ सुगन्धो विप-
रीतलक्षणयो प्रयाजनमस्य सौगन्धिकः । विनयादित्वा-
ट्टक् । गन्धोऽपि । “आमोदलेशयोगन्धः स गन्धिनि च
गन्धकः”[^१] इति रभसः । ८ शुकपुच्छवर्णत्वात् शुक-
पुच्छः । अष्टौ गन्धकस्य ॥

हरितालं तु पिञ्जरम् ।

बिडालकं विस्त्रगन्धिः खर्जूरं वंशपत्रकम् ॥१०५८॥

आलपीतनतालानि गोदन्तं नटमण्डनम् ।

१० वङ्गारिलोमहृच्च

१ हरेः पीतवर्णस्य तालं प्रतिष्ठाऽस्याऽत्रेति वा
हरितालम् । हरितालमलति भूषयति वा । ‘अलं भूष-
णादौ’ (भा.प.से.), अच् । २ पिञ्जति पिञ्जरम् । ‘पिञ्जि
हिंसायाम्’ ( ), बाहुलकादस् । ३ बिडालनेत्रप्रतिकृतिः
बिडालकम् । ‘इवे प्रतिकृतौ’ ५।३।१६॥ इति कन् । ४
विस्त्रस्य क्वथितस्येव गन्धोऽस्य विस्त्रगन्धिः । ५
खर्जति खर्जूरम् । ‘खर्ज व्यथने’ (भा.प.से.), ‘खर्ज-
पिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ’ (उणा-५३०) । ६ वंशपत्राद् भवं
वंशपत्रकम् ॥१०५८॥ ७ अलयन्ति भूषयन्त्यनेन

२० आलम् । ‘अलञ् भूषणादौ’ (भा.प.से.), ण्यन्तादेरच् ।
आ समन्ताल्लाति शोभामिति वा । ‘आतश्चोपसर्गे’
३।१।१३६॥ इति कः । ८ पीतयति पीतनम् । पीतय-
तेर्ण्यन्ताद् ल्युः । पीतं वर्णं नयतीति वा । ‘अन्ये-
भ्योऽपि-’ (वा-३।२।१०१॥) इति डः । ९ तालं हरि-
तालैकदेशो भीमवत् । ताडयतीति वा । ‘तड आघाते’
(चु.उ.से.), णिजन्तः, अच् । १० गोदन्तसदृक्त्वाद्
गोदन्तम् । गोपितं च । ११ नटानां मण्डनं नट-

मण्डनम् । १२ वङ्गस्याऽरिः वङ्गारिः । १३ लोमानि
हरति लोमहृत् । क्विपि ‘ह्रस्वस्य पिति-’ ६।१।७१॥ इति
तुक् । त्रयोदश हरितालस्य । “आलं च तालं गौरं” च ३०
पिञ्जरं विस्त्रगन्धकम्”[^{१२}] इति शेषः ॥

अथ मनोगुप्ता मनःशिला ॥१०५९॥

करवीरा नागमाता रोचनी रसनेत्रिका ।

नेपाली कुनटी गोला मनोह्रा नागजिह्विका ॥१०६०॥

१ मनोऽभिधा गुप्ता मनोगुप्ता । २ मनसो
वाच्या शिला मनःशिला । शिलाऽपि ॥१०५९॥ ३ करे
विशेषेण ईर्यते करवीरा । विपूर्वः ‘ईर गतिप्रेरणयोः’
(अ.आ.से.), घञर्थे कः । ४ नागस्य माता नाग-
माता । ५ रोचते रोचनी । ‘रुच दीप्तौ’ (भा.
आ.से.), नन्धादित्वाल्त्युः, गौरादिः । ६ रसस्य नेत्री ४०
रसनेत्री । स्वार्थे क्ति रसनेत्रिका । ७ नेपालदेशोद्-
भवत्वादभेदेन नेपाली । नैपाल्यपि । ८ कौ पृथिव्यां
नटति कुनटी । ‘नट अवस्पन्दने’ (चु.प.से.), अच्,
गौरादिः । ९ गां दीप्तिं लाति गोला । (गुडतीति
वा) । ‘गुड रक्षणे’ (तु.प.से.), अच्, डलयोरेकत्वस्मर-
णात् । १० मनःशब्देन हूयते आहूयते मनोह्रा । ‘ह्वेज्
आह्वाने’ (भा.उ.से.), ‘आतः-’ ३।१।१३६॥ इति कः ।
११ नागजिह्वप्रतिकृतिः नागजिह्विका । ‘इवे प्रति-
कृतौ’ ५।३।१६॥ इति कन्, ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४॥ इती-
त्वम् । एकादश मनःशिलायाः ॥१०६०॥ ५०

सिन्दूरं नागजं नागरक्तं शृङ्गारभूषणम् ।

चीनपिष्टम्

१ स्पन्दते सिन्दूरम् । ‘स्यदि किञ्चित्चलने’

१. ‘-णाया’ इति ५॥ २. ‘-न्धिकः’ इति ३॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रु-६७४, पृ.७६४॥, रामाश्रमी २।९।१०२॥, पृ.४४९॥, तयोः “-स सुगन्धः सुगन्धिकः (‘सुगन्धकः’ इति रामाश्रमी)” इति दृश्यते ॥ ४. ‘विश्र-’ इति ३॥ ५. ‘-न्धि’ इति १.५॥ ६. ‘अलञ्’ इति ३, ‘अली’ इति स्वामी, ‘अलं’ इति मैत्रेयः, ‘अल’ इति सायणः ७. ‘विश्र-’ इति ३॥ ८. ‘-न्धि’ इति १.२॥ ९. ‘-न्त’ इति ३॥ १०. ‘-तीति’ इति १॥ ११. ‘गौरवं’ इति २॥ १२. शेषनाममालास्वोपज्ञटीकार्यो न दृश्यते ॥ १३. ‘ईर गतौ’ इति स्वामी, ‘ईर गतौ कम्पने च’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ १४. ‘रुच दीप्तावभिप्रीतौ च’ इति स्वामिसायणौ ॥ १५. १.२.३.५प्रतिषु न दृश्यते ॥ १६. ‘नेपालदेशोद्भवा’ इत्येव ४.५॥ १७. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४प्रतौ नास्ति ॥ १८. ‘आहू-’ इति १.३॥ १९. ‘आहू-’ इति २.३॥ २०. ‘ह्वेज् स्पर्धायां शब्दे च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २१. विग्रहागत ‘मनः’ शब्दस्योपसर्गत्वाभावेन, उपसर्गे प्रवर्तमानस्य ‘आतश्चोपसर्गे’ इत्यस्याऽत्राऽप्रवृत्त्या ‘कविभौ सर्वत्र संप्रसारणिभ्यो डः’ (वा-३।२।४८॥) इति वार्तिकेनाऽत्र उग्रप्रत्यय उचितः ॥ २२. ‘-ह्विका-’ इति ३॥ २३. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘इत्याख्यायाः’ इति दृश्यते ॥

(भ्वा.आ.से.), ('स्यन्दू प्रखवणे'(भ्वा.आ.से.)), 'स्यदेः सम्प्रसारणं च'(उणा-६८)इत्यूरन् । "खर्जादित्वादूरच्, बाहुलकात् सम्प्रसारणं च"[^१]इति केचित् । २ नागात् सीसकाज्जायते नागजम् । ३ नागेन रज्यते नागरक्तम् । ४ शृङ्गारस्य भूषणं शृङ्गारभूषणम् । शृङ्गारमपि । ५ चीनस्य नागस्य पिष्टं चीनपिष्टम् । पञ्च सिन्दूरस्य ॥

हंसपाद^१कुरुविन्दे^२ तु हिङ्गुलः^३ ॥१०६१॥

१ हंसपाद इव रक्तो हंसपादः । २ कुरुं विन्दति कुरुविन्दः । 'विदल् लाभे'(तु.उ.अ.), 'गवादिषु विदेः संज्ञायाम्'(^१)इति शः । ३ हिनोति हिङ्गुलः, पुंसि । वाचस्पतिस्तु-"हिङ्गुलस्त्वस्त्रियाम्"[^२]इति क्लीबेऽप्याह । 'हि गतौ वृद्धौ च'(स्वा.प.अ.), पृषोदरादिः । अयं पञ्चमस्वरान्तोऽपि हिङ्गुलुरिति भानुवत् । त्रीणि हिङ्गुलोः ॥१०६१॥

शिलाजतु^१ स्याद् गिरिजमर्ष्यं^२ गैरयमश्मजम्^३ ।

१ शिलातः स्रवज्जत्वाकृति शिलाजतु । शिलाया जत्विवेति वा शिलाजतु, क्लीबे । २ गिरिजतं गिरिजम् । ३ अर्ष्यते रसायनार्थिभिरिति अर्ष्यम् । 'अर्थ मूल्ये'(चु.आ.से.), 'ऋहलोर्ष्यत्'३।१।१२४॥ । अर्थादनपेतमिति वा । 'धर्मपथ्यर्थ'४।४।९२॥ इत्यादिना यत् । २० "अर्ष्यं शिलाजतुर्थ्यो(-न्यर्थे) बुधे न्यायेऽपि वाच्यवत्"[विश्वप्रकाशकोशः यान्तवर्गः, श्लो-२३]इति महेश्वरः । ४ गिरौ भवं गैरयम् । 'नन्दादिभ्यो ढक्'४।२।९७॥ । ५ अश्मनो जायते अश्मजम् । पञ्च शिलाजतुनः ॥

क्षारः^१ काचः^२

१ क्षरति गलति क्षारः । 'क्षर सञ्चलने'(भ्वा.-प.से.), 'ज्वलादित्वाणः' । २ कच्यते बध्यते काचः । 'कच बन्धे'(^३भ्वा.आ.से.), घञ् । द्वे काचस्य ॥

कुलाली^१ तु स्याच्चक्षुष्या^२ कुलत्थिका^३ ॥१०६२॥

१ कुलमलति कुलाली । 'अलं भूषणादौ'(भ्वा.

प.से.), 'कर्मण्यण्'३।२।१॥, 'टिड्ढाणञ्'४।१।१५॥ इति ३० डीप् । २ चक्षुषे हिता चक्षुष्या । 'शरीरावयवाच्च(-वाद्यत्)'५।१।६॥ इति यत् । ३ कुले तिष्ठति कुलत्था, पृषोदरादिः । कुलत्थाप्रतिकृतिः कुलत्थिका । 'इवे प्रति-कृतौ'५।३।९६॥ इति कन्, 'प्रत्ययस्थात्'७।३।४४॥ इतीत्वम् । यद्वा कुले तिष्ठतीति, 'सुपि स्थः'३।२।४॥ इति कः, 'पुंयोगात्'४।१।४८॥ इति डीर्षि, ततः कन् ।

"चक्षुष्या दृक्प्रसादा च सैव चोक्ता कुलत्थिका ।

कुलाली लोचनहिता कुम्भकारी मलापहा ॥१॥"

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, चन्दनादिस्तृतीयो वर्गः, श्लो-१४०]इति धन्वन्तरिः । त्रीणि 'चवडं' इति ख्यातायाः ॥१०६२॥ ४०

बोलो^१ गन्धरसः^२ प्राणः^३ पिण्डो^४ गोपरसः^५ शशः^६ ।

१ बल्यते(बोल्यते) बोलः । 'बुल निमज्जने'(^१चु.प.से.), कर्मणि घञ् । वातीति वा । 'वा गति-गन्धनयोः'(^२अ.प.अ.), 'पिङ्गादित्वादूलच्' । २ गन्धप्रधानो रसः गन्धरसः । "राजदन्तादित्वाद् रसगन्धोऽपि"[^३]इति स्वामी । ३ प्राणित्यनेन प्राणः । 'अन प्राणने'(^४अ.प.से.), बाहुलकादच् । ४ पिण्डयते द्रव्यान्तरैः पिण्डः । 'पिडि सङ्घाते'(भ्वा.आ.से.), घञ् । पिण्डसहत्वाद्वा । पिष्ट इत्येके । ५ गां पाति रसोऽस्य गोपरसः । गोप इति, रस इत्यपि भीमवत् । ६ शशति शशः । 'शश प्लुतिगतौ'(भ्वा.प.से.), अच् । षट् बीजाबोलस्य ॥

रत्नं^१ वसु^२ मणिः^३

१ रमते मनोऽत्रेति रत्नम् । 'रमु क्रीडायाम्'(^१भ्वा.आ.अ.), 'रमेस्त च'(उणा-२९४)इति नप्रत्ययः, मस्य च तः । रत्नमष्टविधं हीरकादि । [यद् वाचस्पतिः-] "हीरकं मौक्तिकं स्वर्णं रजतं चन्दनानि च ।

शङ्खश्चर्म च रत्नं(वस्त्रं) चेत्यष्टौ रत्नस्य जातयः ॥१॥"^२[^३]इति । २ वसति लक्ष्मीरत्रेति वसु, क्लीबे । 'वस निवासे'(^४भ्वा.प.अ.), 'मृ(शृ)स्वृस्निहित्रप्यसिबसिहनि-

१. 'न्' इति४॥ २. 'का-' इति१॥ ३. ४.५.प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ४. 'कुरु' इति१.५॥ ५. 'विन्देः' इति१.४॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०६१॥ पृ.२३५॥ ७. '-प्यं' इति४॥ ८. '-रित्यपि' इति४.५॥ ९. 'अर्थ उपयाच्यायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. 'न्याये तु' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.११६॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।९९॥ १२. 'ज्वा-' इति३॥ १३. 'का-' इति४॥ १४. 'बन्धने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. 'अली' इति१.२॥ १६. 'डोष्' इति४॥ १७. 'यदा' इति१.३.४.५॥ १८. 'डोषि' इति३.४॥ १९. '-वेड' इति५॥ २०. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ २१. 'प-' इति३॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६७६, पृ.७६६॥ २३. '-रं' इति३॥ २४. '-सं-' इति४॥ २५. 'प्लुत-' इति३, मैत्रेयसायणौ च ॥ २६. द्र. स्वोपज्ञटीका४।१०६३॥, पृ.२३५॥ २७. 'वसु' इति४॥

क्लिदिबन्धिमनिभ्यश्च' (उणा-१०) इत्युः । ३ मणति वदति महार्घतां^१ मणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'मण शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'इन्' (उणा-५५७) इतीन्द्रत्ययः । 'कृदिकारात्-' (गणसू४-१।४५॥) इति ङीप् 'मणी' इत्यपि । "नृपनीलमणीगृह-त्विषाम्" [नैषधीयचरितम्, सर्गः-२, श्लो-७५] इति श्रीहर्षः । मणिकः, माणिक्यमेतावपि । त्रीणि सामान्येन रत्नस्य ॥

अथ तद्दिशेषानाह-

तत्र वैडूर्य^२ वालवायजम् ॥१०६३॥

१ तत्र तेषु रत्नेषु विदूरात् प्रभवति वैडूर्यम् ।

- १० 'विदूरात् ज्यः' ४।३।८४॥ इति ज्यः । विदूरग्रामे ह्यदः संस्क्रियमाणं मणितया, ततः प्रथमं भवति । तृतीय-वर्गतृतीयषष्ठस्वरमध्यः, स्वमते असौ वालवाये भवति, विदूरे तु संस्क्रियत इति चेत्, सत्यम्, वालवायस्या-ऽपि विदूरमिति मंज्ञा । अथवा पृषोदरादित्वाद् वाल-वायस्य विदूर इत्यादेशः, एतौ मध्यवर्गीयौ । "वैडूर्य-मणिशाद्वलौ" [इति रुद्रटः । तवर्गतृतीयमध्योऽप्यय-मित्यन्ये । "ज्ञेयौ मध्यवर्गीयौ वैडूर्यमणिशाद्वलौ" [शब्द-भेदप्रकाशः, श्लो ५०(४२)] इति शब्दप्रभेदः । "विदूर-मणिदीधितिः" [इति काव्यकल्पलताश्लेषसिद्धिप्रताने तृतीये, २० उद्दिष्टवर्णनस्तबकस्तृतीयः । "विदूरमणि वैडूर्यम्, पक्षे विशेषेण दूरमत्यर्थं मणिः" [इति तट्टीका । श्याम-वर्णमेतत् । २ वालवायद्रेजतं वालवायजम् । "विदूर-भवमुत्कृष्टं निकृष्टं वालवायजम्" [इति भेदोऽत्र नाऽ-ऽश्रितः । द्वे वैडूर्यमणेः ॥१०६३॥

मरकतं त्वश्मगर्भं^३ गारुत्मतं^४ हरिन्मणिः^५ ।

- १ मरकं तरन्त्यनेन मरकतम् । 'तृ प्लवनतर-णयोः' (भ्वा.प.से.), 'अन्येष्वपि दृश्यते' (वा-३।२।१०१॥) इति डः । २ अश्मनो गर्भः अश्मगर्भम्, अश्म-योनिरित्यर्थः । ३ गारुत्मत इदं जातं विषं हन्तुं गारु- ३० त्मतम् । शैषिकोऽण् । ४ हरिन्नीलवर्णो मणिः हरि-न्मणिः, नीलवर्णोऽयम् । चत्वारि मरकतमणेः ॥

पद्मरागे लोहितकलक्ष्मीपुष्पाऽरुणोपलाः ॥१०६४॥

१ पद्मस्येव रागोऽस्य पद्मरागः, तत्र, पुंस्त्री-बलिङ्गोऽयम् । "पद्मराग [इव] रागो लौहित्यमस्त्य-स्येति, 'सप्तम्युपमानपूर्वस्योत्तरपदलोपौ' (वा-२।२।१२४॥) इति समासोत्तरपदलोपौ" [इति बृहस्पतिः । २ लोहित एव लोहितकः । 'लोहितात्मणौ' ५।४।३०॥ इति स्वार्थे कन् । ३ लक्ष्म्याः पुष्पमिव लक्ष्मीपुष्पम् । ४ अरुणः शोण उपलः अरुणोपलः । शोणरत्नमपि । चत्वारि 'लालि' इति ख्यातायाः ॥१०६४॥

४०

नीलमणिस्त्विन्द्रनीलः^६

१ नीलवर्णो मणिः नीलमणिः । २ मणीनामिन्द्रो नीलश्च मणिः इन्द्रनीलः, पुंस्त्री । "इन्द्रनीलं महानीलम्" [वैजयन्तीकोषः ३।२।४०॥] इति क्लीबे वैजयन्ती । द्वे इन्द्रनीलमणेः । 'पाचि' इति भाषा ॥

सूचीमुखं तु हीरकः^७ ।

वरा^८रकं रत्नमुखं^९ वज्रपर्यायनाम च ॥१०६५॥

१ सूच्या इव मुखमस्य सूचीमुखम् । २ हरति मनो हीरः । बाहुलकात् 'जोरी च रक्' (उणा-१८१) इति ईकारोन्तादेशो रक्प्रत्ययश्च । स्वार्थे कनि हीरकः, पुंसि । वाचस्पतिस्तु- "अथाऽस्त्री हीरकः" [इति क्लीबे-ऽप्याह । ३ वराः प्रशस्यं अरका अस्मिन् वरारकम् । ४ रत्नेषु मुख्यं रत्नमुखम् । ५ वज्रपर्याया दम्भोलि-प्रभृतयो नामाऽस्य वज्रपर्यायनाम, तेन वज्रम्, दम्भोलि-रित्यादि । "हीरकं भिदुरं वज्रं सूचिवक्रं वरारकम्" [मदनपालनिघण्टुः, सुवर्णादिवर्गश्चतुर्थः, श्लो-५५] इति मदनः । पञ्च हीरकस्य ॥१०६५॥

विराटजो राजपट्टो राजावर्तः^{१०}

१ विराटदेशे जातो विराटजः । 'सप्तम्यां जनेर्डः' ३।२।९७॥ । वैराटोऽपि । २ पट्टेन राजते राजपट्टः । ६०

१. '-थतां' इति ४.५॥ २. 'पुंस्त्री' इति ४॥ ३. 'ङीप्' इति ४॥ ४. 'मा-' इति ५॥ ५. 'विडू-' इति २.३.४.५॥ ६. 'वैडू-' इति १.२.४.५॥ ७. '-सा-' इति ५॥ ८. पूज्यकस्तूरसूरिमहाराजसम्पादितशब्दभेदप्रकाशे तु "वैडूर्यमणि-शाद्वलौ" इति दृश्यते, अभिधानचिन्तामणिकोशः, पृ. २३४॥, श्लो-५०॥ ९. '-धतिः' इति ३.५॥ १०. 'विडू-' इति ३॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०६३॥, पृ. २३५॥ १२. '-नेति' इति १.२॥ १३. '-भ्यो-' इति १.३॥ १४. ४प्रतौ नास्ति ॥ १५. 'गर्भोऽस्य' इति ३॥ १६. '-च' इति ३॥ १७. 'जोरी च' इत्येवोणादिगणसूत्रम् ॥ १८. '-रा-' इति १.३॥ १९. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०६५॥, पृ. २३६॥ २०. '-स्ता' इति ३॥ २१. 'वरार्धकम्' इति मदनपालनिघण्टौ, पृ. १११, श्लो-५५॥

राजदन्तादिः । ३ आवर्ते राजते राजावर्तः । 'राजदन्तादिषु परम्' २।२।३१॥ । त्रीणि विराटजमणेः ॥

अथ विद्रुमः ।

रक्ताङ्गो रक्तकन्दश्च प्रवालं हेमकन्दलः ॥ १०६६ ॥

१ विशिष्टो द्रुमो विद्रुमः, पुंसि । विद्रवत्यब्धौ वा । बाहुलकान्तः । २ रक्तोऽङ्गोऽस्य रक्ताङ्गः । ३ रक्तश्चासौ कन्दश्चेति रक्तकन्दः । ४ प्रवर्तते प्रवालम्, पुंस्त्री । 'वल संवरणे' (भा.आ.से.), 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' ३।१।१४०॥ । प्रवते समुद्रे वा । 'प्लुङ् (पुङ्) १० गतौ' (भा.आ.से.), अच् । ५ हेमः कन्दल इव हेम-कन्दलः । पञ्च प्रवालस्य ॥१०६६॥

सूर्यकान्तः सूर्यमणिः सूर्याश्मा दहनोपलः ।

१ सूर्यस्य कान्तो वल्लभः सूर्यकान्तः । २ सूर्यप्रियो मणिः सूर्यमणिः । ३ सूर्यस्य अश्मा सूर्याश्मा, नकारान्तः । ४ दहनजनक उपलः दहनोपलः । "अग्नि-मणिः" [ ] इति क्षीरस्वामी । चत्वारि सूर्यकान्तस्य ॥

चन्द्रकान्तश्चन्द्रमणिश्चान्द्रश्चन्द्रोपलश्च सः ॥१०६७॥

१ चन्द्रस्य कान्तः चन्द्रकान्तः । २ चन्द्रस्य मणिः चन्द्रमणिः । ३ चन्द्रस्याऽयं चान्द्रः । ४ चन्द्रस्योपलः २० चन्द्रोपलः । चत्वारि चन्द्रकान्तस्य ॥१०६७॥

सूर्यकान्तचन्द्रकान्तौ कस्याऽश्मनो भवतः ? इत्याह-

क्षीरतैलस्फटिकाभ्यामन्यौ खस्फटिकाविमौ ।

१ क्षीरधवलः स्फटिकः क्षीरस्फटिकः । तैल-कान्तः स्फटिकः तैलस्फटिकः । ताभ्यामन्यौ भिन्नवर्णाविमौ सूर्यकान्तेन्दुकान्तौ द्वावप्याकाशस्फटिकाख्यावित्यर्थः । क्षीर-स्फटिकः १ तैलस्फटिकः २ आकाशस्फटिकः ३, एते त्रयः स्फटिकभेदाः, तन्मध्यात् तृतीयभेदस्य आकाशस्फटिकस्य सूर्यकान्तचन्द्रकान्तौ द्वौ भेदौ । यद्वाचस्पतिः-

"स्फटिकास्तु त्रयस्तेषामाकाशस्फटिको वर्तः ।

३०

द्वौ क्षीरतैलस्फटिकावाकाशस्फटिकस्य तु ॥११॥

द्वौ भेदौ सूर्यकान्तश्च चन्द्रकान्तश्च तत्र च ॥" [ ] इति ।

शुक्तिजं मौक्तिकं मुक्ता मुक्ताफलं रसोद्भवम्

॥१०६८॥

१ शुक्तेर्जायते शुक्तिजम् । शुक्तिरुपलक्षणम्, हस्तिमस्तकाद्युद्भवमपि । यदाह-

"हस्तिमस्तकदन्तौ तु दंष्ट्रा शुनवराहयोः ।

मेघो भुजङ्गमो वेणुर्मत्स्यो मौक्तिकयोनयः ॥११॥"

[ ] इति । २ मुच्यन्ते शुभस्थलेष्विति मुक्ताः । 'मुच्यते मोक्षणे' (तु.उ.अ.), 'क्तिक्तौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४॥ इति ४० कच् । मुक्ता एव मौक्तिकम् । 'विनयादिभ्यश्च' ५।४।

३४॥ इति स्वार्थे ठक् । 'स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्ग-वचनान्यतिवर्तन्तेऽपि' [ ] इति षण्ठत्वम् । ३ मुच्यते शुक्तिभिः मुक्ता । ४ मुक्ताफलमिव मुक्ताफलम् । ५ रसाद्

अम्भस उद्भवति रसोद्भवम् । अच् । नानाविधत्रस-स्थावराणां शरीरेषु सचित्तेष्वचित्तेषु वा उत्पत्तिसद्भावेऽपि पृथिवीकायत्वमेव । तदुक्तं श्रीसूत्रकृद् द्वितीयश्रुतस्कन्ध-

तृतीयाहारपरिज्ञाध्ययनावसाने- "इहेगतिआ सत्ता णाणविह-जोणिया जाव कम्मनियाणेणं तत्थवुक्कमा णाणाविहाणं तसथावराणां [पाणाणं] सरीरेसु सचिन्नेसु वा अचित्तेसु ५०

वा पुढवित्ताए" [श्रीमत्सूत्रकृताङ्गम्, द्वितीयः श्रुतस्कन्धः, अध्य-३, सूत्रम्-६१] इत्यादि । वर्णिश्चाऽस्य- "इहैके सत्त्वाः प्राणिनः पूर्वं नानाविधयोनिकाः स्वकृतकर्मव-

शगाः नानाविधत्रसस्थावराणां शरीरेषु सचित्तेषु अचित्तेषु वा पृथिवीत्वेनोत्पद्यन्ते, तद्यथा- संपशिरःसु मणयः, करिदन्तेषु मौक्तिकानि, विकलेन्द्रियेष्वपि शुक्त्यादिषु

मौक्तिकानि, स्थावरेष्वपि वेण्वादिषु तान्येव" [श्रीमच्छीला-ङ्काचार्यविहितविवरणम्, द्वितीयः श्रुतस्कन्धः, अध्य-३, सूत्रम्-६१] इति वचनात्तु दुष्टं मौक्तिकानां पृथिवीकायत्वम्" [ ] इति ॥१०६८॥

६०

॥ समाप्तः पृथ्वीकायः ॥

१. 'ज्वल-' इति १.२॥ २. '-स्फु-' इति ३॥ ३. 'क्षीरः' इति ३॥ ४. 'तैलः' इति ३॥ ५. '-रम्' इति ४.५॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०६८॥, पृ. २३६॥ ७. '-वति' इति ३॥ ८. 'मस्तक-' इति १॥ ९. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०६८॥, पृ. २३६॥ १०. 'क्तिच्' इति २.३.४॥ ११. 'मु-' इति ३.४॥ १२. '-ङ्गे' इति ४॥ १३. '-हा' इति १॥ १४. 'तसाणं' इति ३॥ १५. '-मस्तकेषु' इति १॥ १६. '-कायकत्वम्' इति १, '-कायकत्वम्' इति २.५॥

॥ एकेन्द्रियेषु अप्कायः ॥

अथाऽप्कायानाह-

नीरं^१ वारि^२ जलं^३ दकं^४ कमुदकं^५ पानीयमम्भः^६ कुशं^७ ।

तोयं^{१०} जीवनजीवनीयसलिलाणां^{११} स्थम्बु-^{१२}

वाः शं(सं)वरम्^{१७} ।

क्षीरं^{१८} पुष्करमेघपुष्पकमलान्यापः^{१९} पयःपाथसी^{२०}

कीललं^{२५} भुक्त्वं^{२६} क्वं^{२७} घनरसो^{२८} यादोनिवासोऽमृतम्^{२९}

॥ १०६९ ॥

कुलीनसं^{३०} कबन्धं^{३१} च^{३२} प्राणदं^{३३} सर्वतोमुखम्^{३४} ।

१ नीयते नयति वा नीरम् । 'णीञ् प्रापणे'

- १० (भ्वा.उ.से.), 'स्फायितश्चि' (उणा-१७०) इत्यादिना रक् । नीते इति वा । निपूर्वाद् 'ईरक्' गतौ (अ.आ.से.), अस्माद् 'इगुपध'-३।१।१३५ ॥ इति कः । निम्नमीते इति पृषो-दरादिर्वा । "निर्गत उद्गतो रोऽग्निरस्मादिति वा । 'द्वलोपे पूर्वस्य'-६।३।१११ ॥ इति दीर्घत्वे नीरम्" [१] इति स्वामी । "नीम्नमीते [इति] नीरम्, निशब्दोऽयं वृत्तौ निम्नवचनः, तस्मिन्नुपपदे 'कर्मण्यण्' ३।२।१ ॥ इत्यण्, इगुपधलक्षणः कः, इत्यात्रेयः" [मा.धातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-११] इति माधवः । २ निम्नोन्नतिं वारयति वारि, क्लीबे । 'वृञ् वरणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, 'वसिरपिजपिराजिब्रजिध्वजि- २० सहितनिरदिवारिभ्यः इञ्' ('वसिवपियजिराजिब्रजिसदिहनिवा-शिवादिवारिभ्य इञ्') (उणा-५६४) इतीञ् । ३ जडति

जाड्यं गच्छति जलम् । 'जड स्तम्भे' ( ), अच् । "जलयत्यन्तर्गतं वस्त्वपवारयति वा जलम् । 'जल अप-वारणे' (चु.उ.से.), चुरादिः, ततः पचाद्यचि जलम्" [१] इति सर्वानन्दः । "जडत्वाद् जलम् डलयोरैक्याल्लत्वम्" [१] इति तु कलिङ्गः । "जडं च स जडात्मा पटुर्भवान्" [KA. 11.185] इति दण्डी । " 'जल धान्ये' (भ्वा.प.से.), धान्यं जडत्वमतैक्ष्ण्यमित्यर्थः" [ ] इति वृत्तिः । जडति शीतं भवति । यद्वा जायत इति जः । 'अन्येष्वपि दृश्यते' ३।२।१०१ ॥ इति डो निरुपदादपि जनेर्भवति । [जैः] जातैः ३० प्राणिभिर्लायते आदीयते इति जलम् । 'ला दाने' (अ.प.अ.), 'घञर्थे कविधानम्' (वा-३।३।५८ ॥) इति कः" [ ] इति भाष्यम् । ४ द्यति तृष्णामिति दकम् । 'दोऽवखण्डने' (दि.प.अ.), 'कीचक-' (हैमोणा-३३) इत्यके निपात्यते, क्वुनि वा । "दगम्" [शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-४२(५२)] इति शब्दप्रभेदः । ५ कायति शब्दायते कम् । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.), बाहुलकाद् डः । ६ उन्नति उद-कम् । 'उन्दी क्लेदने' (रु.प.से.), क्वुनि साधुः । [यद्वा] 'उदकम्-' (उणा-१९७) इत्युणादिसूत्रेण निपात्यते । "उत्पूर्वादञ्ज्ञतेर्वा (नलोपेऽयं निपात्यते) इत्युणादिसूत्रवृत्तिः" ४० [१] इति भाष्यम् । "उदकसमानार्थ उदशब्दोऽप्यस्ति तथा चाऽसंज्ञायामसन्नोदं प्रसन्नोदम्" [ ] इति कैयटः । ७ पीयते पानीयम् । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.), 'तव्यत्तव्यानीयरः' ३।१।९६ ॥ इत्यनीयर, क्लीबेऽयम् । ८ अम्भः इति । 'आप्ल व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), 'उदके नुम्भौ (मुम्भौ) च'

१. '-यमाह' इति ३ ॥ २. '-र्णा' इति २.३.४ ॥ ३. 'स्यात्' इति १ ॥ ४. ककारानुबन्धो हैममते ॥ ५. '-दित्वाद्वा' इति ४ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३२, पृ.२७६ ॥ ७. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"नयति नीरम् ।" इत्येव दृश्यते १।९।४४ ॥, पृ.६१ ॥ ८. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ ९. '-ण्यणि' इति ४ ॥ १०. '-पधेति' इति १ ॥ ११. '-ति' इति ३.४.५ ॥ १२. १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३१, पृ.२७४ ॥ १५. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे-"जलम् । 'जल धान्ये' । पचादिः ।" इति दृश्यते, भा-१, १।१०।३ ॥, पृ.१७७ ॥ १६. "जल घात्ये । घात्यं जडत्वम्, अतैक्ष्ण्यमित्यर्थः ।" इति स्वामी, भ्वादिः, धातुसं-५७०, पृ.१२२ ॥ 'जल धान्ये' इति मैत्रेयः, 'जल धान्ये' इति काशकृत्स्नीये (पृ.१०६) चान्दे (१।५६३) च पाठः । आर्द्राकरणं च तदर्थः इति कञ्जटीकातोऽवगम्यते । 'जल घातने' इति सायणः ॥ १७. 'जडः' इति १, 'जलं' इति ३ ॥ १८. 'जायते' इति १ ॥ १९. '-लीयते' इति ३.४.५ ॥ २०. पूज्यकस्तूरसूरिमहाराजसम्पादितशब्दभेदप्रकाशे-"उदके स्यादुदं समम्" इति दृश्यते, अभिधानचिन्तामणिकोशः, पृ.२३४ ॥ शिवदत्तशास्त्रिसम्पादितद्रुपकोषपरनामशब्दभेदप्रकाशे-"उदके स्यादकं तथा" इति दृश्यते, अमरकोषः, पृ.४११ ॥ २१. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४प्रतौ न दृश्यते ॥ २२. इतोऽग्रे ५प्रतौ 'क्वुनि' इति दृश्यते ॥ २३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३१, पृ.२७५ ॥, तत्र-"तथा च-"प्रसन्नोदम्"-इति असंज्ञायामपि उदशब्दः प्रयुज्यते-इति कञ्जटः (पा. ६।३।५७ ॥)" इति दृश्यते ॥

(उणा-६४९) इत्यत्राऽऽपो ह्रस्वोऽसुन्निति च वर्तते । व्या-
प्नोति सर्वमित्यम्भः । तथा चाथर्वणीश्रुतिः “सर्वं वा
इदमम्मयं आपो वा इदं सर्वम्” [ ] इत्यादिरनुवाकश्चेति
भाष्यम् । अमतीति अम्भ इति वा । ‘अम्(अम्)
गतौ’(भा.प.से.), ‘अमेर्भुक् च’( ) इत्यसुन्, भुगागमश्च ।
“‘अभि कथने’(भा.आ.से.), ‘-असुन्’(उणा-६२८)
इत्यसुन्” [ ] इति माधवः । ९ कुं भुवं श्यति तनू-
करोति कुशम् । ‘शो तनूकरणे’(दि.प.अ.), ‘अन्येष्वपि
दृश्यते’( ) इति डः । कुशयति श्लिष्यति वा । ‘कुश
१० श्लेषे’(दि.प.से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः । १०
तायते पालयति तोयम् । ‘ताय सन्तानपालनयोः’(भा.
आ.से.), अचि, पृषोदरादित्वादोत्वम् । ‘तवतेर्वृद्धिकर्मणः,
‘अध्यादयश्च’(उणा-५५१) इति यत्प्रत्ययो निपातितो द्रष्टव्यः ।
तवति वर्धते वर्षास्विति भाष्यम् । ११ जीव्यतेऽनेन जीव-
नम् । ‘जीव प्राणधारणे’(भा.प.से.), करणे ल्युट् । १२
एवं जीवनीयम् । बाहुलकात् करणेऽप्यनीयम् । १३ (सलति
निम्नमिति) सलिलम् इति, दन्त्यादिः । ‘सल (षल)
गतौ’(भा.प.से.), ‘सलिकल्यनिमहिभडिभण्डिचण्डि-
शण्डितुण्डिपिण्डिकुकिभूभ्य इलच्’(उणा-५४) । “सलति
२० गच्छति, निम्नं देशं गम्यते प्राणिभिर्वा” [ ] इति भाष्यम् ।
‘सृ गतौ’(भा.प.अ.), बाहुलकादिलच् वा । रलयोरैकत्व-
स्मरणात् ‘सरिरं सरिलं’ सलिलम् [ ] इति वाचस्पतिः ।
१४ ऋच्छति अर्यते वा अर्णः, क्लीबे । ‘ऋ गतौ’
(भा.प.अ.), ‘उदके नुद् च’(उणा-६३६) इत्यसुन्, नुडा-
गमश्च । ‘ऋणोतीति वा । ‘ऋणु गतौ’(त.उ.से.), ‘-असुन्’
(उणा-६२८) इत्यसुन् । अर्णसी, अर्णासि इत्यादि । १५

अमति गच्छति देशाद् देशान्तरमिति अम्बु, क्लीबे । ‘अम्-
(अम्) गतौ’(भा.प.से.), ‘कम्पमिभ्यां बुः’(हैमोणा-७९९)
इति बुः । अम्बतीति (अम्बत इति) वा । ‘अबि लबि
स्संसने’(भा.आ.से.), ‘भृमृत्तृषीच[रि]त्सरि-’(उणा-७) ३०
इत्यादिना बाहुलकादतोऽप्युप्रत्ययः । १६ निम्नोन्नतं वारयति
वाः । ‘वृज् वरणे’(चु.उ.से.), णिजन्तः, तदन्तात् क्विप्,
‘णेरनिटि’ ६।४।५१ ॥ इति णिलोपः, हल्ङच्चादिलोपः, रेफस्य
विसर्जनीयः । वारशब्दः क्लीबे । “वारि पतन्ति नदन्ति
मयूराः” [ ] इति घटकर्परः । “वारशब्दः स्त्रीलिङ्गः” [ ]
इति तु कलिङ्गः । “पूर्वोत्तरयोः साहचर्यात् स्त्रीकलीबयोर्वार”
[ ] इति तु पञ्जिका । “वाः स्त्रियापो बहुषु स्त्रियाम्”
[ ] इत्यमरमाला स्त्रियाम् । वारौ, वारः इत्यादिरूपाणि ।
१७ संवरम् इति । संपूर्वाद् वृणोतेः ‘ग्रहवृद्धनिश्चिगमश्च’
३।३।५८ ॥ इत्यप् । संव्रियते मेघैरिति । यद्वा पचाद्यच् । ४०
संवृणोति हि भूमिम् । पृषोदरादित्वात् सस्य शत्वे शम्बरं
तालव्याद्यपि । यद्वा शम्बो वज्रम्, तद्वानिन्द्रः, मत्वर्थीयस्य
लुक्, ‘रा दाने’(अ.प.अ.), ‘शम्बेन इन्द्रेण दीयत इति
शम्बरं । ‘घञर्थे कविधानम्’(वा-३।३।५८ ॥) इत्यस्योप-
लक्षणार्थत्वात् कः । शम्बतीति वा । “शम्ब संवरणं”
( ), ‘संव च’( ), ‘ऋच्छेरन्’(उणा-४११) इति
बाहुलकादरन्, तस्मादयं दन्त्यादिस्तालव्यादिश्च [ ] इति
सर्वधरः, पञ्जिका च । १८ क्षीरम् इति । ‘घस्ल अदने’
(भा.प.अ.), ‘घसेश्चिच्च’(उणा-४७४) इतीरन्, चकारात्
‘क्विप् च’ इत्यनुवर्तते, ‘गमहनजन-’ ६।४।९८ ॥ इत्युपधा- ५०
लोपः, ‘खरि च’ ८।४।५५ ॥ इति घकारस्य ककारे, ‘शासि-
वसि[घसी]नां च’ ८।३।६० ॥ इति षत्वम् । अदन्ति तदिति

१. ‘अमेर्भुक् च’(उणा-६५२) इत्यस्य परिवर्तितसूत्रं प्रतिभाति ॥ २. ‘कथने’ इति३, ‘अभि रभि शब्दे-इति दुर्गः’ क्षीरतरङ्गिण्याम् ॥
३. माधवीयधातुवृत्तौ ‘रेभृ शब्दे’(भा.दिः, धातुसं-२६४, पृ.११९) इत्यत्र “अम्भः-असुन्” इति दृश्यते ॥ ४. ‘ति’ इति३.४.५ ॥ ५.
‘भ-’ इति३.४.५ ॥ ६. “तु (‘तुरुस्तुशम्यमः सार्वधातुके’ ७।३।९५ ॥) इति सौत्रो धातुः (अ.प.अ.) गतिवृद्धिर्हिंसासु । अयं च
लुग्विकरण इति स्मरन्ति ॥” सिद्धान्तकौमुदी, अदादिः, पृ.४५६ ॥ ७. ‘निप्र-’ इति५ ॥ ८. इतोऽग्रे ऽप्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ९.
ऽप्रतौ नास्ति ॥ १०. ‘-नेति’ इति१ ॥ ११. कोष्ठात्तर्गतपाठः १.३.प्रत्योर्नास्ति ॥ १२. १.३.प्रत्योर्नास्ति ॥ १३. ‘सल-’ इति४ ॥ १४.
उणादिगणसूत्रे न दृश्यते ॥ १५. ‘-पिण्डितुण्डि-’ इत्युणादिगणसूत्रे ॥ १६. ‘-क्य-’ इति४.५ ॥ १७. ‘सलिलं’ इति३.५ ॥ १८. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३०, पृ.२७४ ॥, रामाश्रमी ११०।३ ॥, पृ.११९ ॥, तयोः “सरिलं सरिलं सलिलम्” इति दृश्यते ॥
१९. ‘अवतीति’ इति२, ‘अवित्तीति’ इति३ ॥ २०. ‘रबि लबि अबि शब्दे’ ‘लबि अवस्संसने च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २१.
१.४.प्रत्योर्नास्ति ॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३१, पृ.२७४ ॥ २३. ‘-जः’ इति३ ॥ २४. ‘शम्बे’ इति१.४ ॥ २५.
‘-रम्’ इति३ ॥ २६. ऽप्रतौ नास्ति ॥ २७. चुरादिगणे ‘साम्ब संबन्धे’ इति स्वामी, ‘षम्ब सम्बन्धे’ ‘शम्ब च’ इति मैत्रेयः,
‘षम्ब सम्बन्धे’ इति सायणः ॥ २८. ‘-रः’ इत्युणादिगणसूत्रे ॥ २९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३२, पृ.२७४ ॥
३०. ‘घसेः किच्च’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ३१. ‘घस्य कः’ इति४ ॥

क्षीरम् । 'क्षर सञ्जलने' (भ्वा.प.से.), अस्माद् बाहुलकादी-
रन्प्रत्ययष्टिलोपश्च । क्षरति हि तन्मेघात् । यद्वा 'क्षि
निवासगत्योः' (तु.प.अ.), 'सुविसिक्षिभ्यां दीर्घश्च' (उणा-
१८३) इति रक् (क्रन्) । १९ पुष्पाति तृप्तिं पुष्करम् । 'पुष
पुष्टौ' (क्र्या.प.से.), 'पुषः कित्' (उणा-४४४) इति करच्
(करन्) । २० मेघानां पुष्पं प्रसवो मेघपुष्पम् । २१
काम्यत इति कमलम् । 'कमु कान्तौ' (भ्वा.आ.से.),
वृषादित्वात् कलच् । २२ आप्नुवन्ति व्याप्नुवन्ति आपः ।
'आप्ल व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), 'आप्नोतेर्ह्रस्वश्च' (उणा-२१६)
१० इति क्विप्, अप्, 'अप्-६।४।११॥ आदिसूत्रेण दीर्घत्वे
आपः, स्त्रियां बहुवचनान्तः । आप्नोतेरसुनि आपसिति
सकारान्तोऽपि क्लीबे । "आपोभिर्माजं कृत्वा" [३] इति
स्मृतेः । २३ पीयत इति पयः । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.),
'पिबतेरी' (-रि) च' (दशपा.९।५०) इत्यसुन् । 'पीड् पाने'
(दि.आ.अ.) अस्माद् वाऽसुन् । 'पय गतौ' (भ्वा.आ.से.)
अस्माद् वाऽसुन् । २४ पीयते पाथः, क्लीबे एतौ । 'पा
पाने' (भ्वा.प.अ.), 'उदके थुट् च' (उणा-६४३) इत्यसुन्,
[थुट् च], । " 'पिबतेरसुन्' ( ) इत्यसुन्प्रत्ययः थुगागमश्च"
[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६४७] इति माधवः ।
२० पाथसी, पाथांसि, इत्यादि क्लीबे । २५ कीला (कीलां)
ज्वाला (ज्वालां) अलति वारयति कीलालम् । 'अलञ्
भूषणादौ' (भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । कील्यते
बध्यते सेतुभिरिति वा । 'कील बन्धे' (भ्वा.प.से.),
बाहुलकात् कालन् । २६ भुवनम् इति । 'भू सत्तायाम्'
(भ्वा.प.से.), 'भूसूधूभ्रस्त्रिभ्यश्छन्दसि' (उणा-२३८) इति
क्युन्प्रत्ययः, उवडादेशः । भवन्त्यनेन सर्वे पदार्था इति
भुवनम् । २७ वन्यते सेव्यते वनम् । 'पुंसि संज्ञायां घः
प्रायेण' ३।३।११८॥ इति घः । "वानम्" [१] इत्युज्ज्वलदत्तः ।

२८ घनस्य रसो घनरसः, पुंसि । "पुंस्त्वं प्रमादात्" [१]]
इति कलिङ्गः । "क्लीबे घनरसम्" [१]] इति माला । तथा ३०
च- "अप्स्वपि शम्बरपिप्पलकुशकमलकाण्डविषवनपयांसि ।
घनरसमम्बु क्षीरं घृतममृतं जीवनं भुवनम्" [१]] इति रत्न-
कोषः, तदयुक्तम्, "पुल्लिङ्गः स्याद् घनरसः सान्द्र-
निर्यासनिरयोः" [१]] इति रभसात्, "अम्भोर्णस्तोयं नीरं च
नारं घनरसः पुमान्" [१]] इति शब्दार्णवाच्च । २९ यादसां
निवासो यादोनिवासः । ३० नास्ति मरणमस्मादिति
अमृतम् ॥१०६९॥ ३० कौ लीनं श्लिष्टं श्यति कुली-
नसम् । ३१ कं सुखं वायुं शरीरं वा बध्नाति कबन्ध-
नम् । 'बन्धे बन्धने' (क्र्या.प.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ ।
वासवदत्तायाम्- "सरसि नृत्यत्कबन्धे" [१]], माघे च ४०
"चलितोद्धतकबन्धसम्पदः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-१६, श्लो-
६७] इति प्रयोगात् कबन्धमित्यखण्डं नाम । "कं १
बन्धम् २ इति द्वे नाम्नी" [१]] इत्येके । तन्मतेऽत्र कशब्दो-
ऽदन्तः, " "नीरं वारि जलं दकं कम्" (श्लो-१०६९) इत्यत्र
कमिति मान्तमव्ययम् । मकारमध्यं कमन्धम्" [१]] इत्यपरे ।
३२ प्राणान् ददाति प्राणदम् । 'आतोऽनुपसर्गे कः'
३।२।३॥ । ३३ समविषमचलनात् सर्वतो मुखान्यस्य
सर्वतोमुखम् । सर्वदिग्वृत्तेर्वा । चतुस्त्रिंशज्जलस्य । शेषश्चात्र-
"जले दिव्यमिरा सेव्यं कृपीटं घृतमङ्कुरम् ।
विषं पिप्पलपातालमलिनानि च कम्बलम् ॥१॥ ५०
पावनं षट्सं चापि पल्लूरं तु सितं पयः ।
किट्टिमं तदतिकारं शालूकं पङ्कगन्धिकम् ॥२॥
अन्धं तु कलुषं तोयमतिस्वच्छं तु काचिमम् ॥"
[शेषनाममाला ४।१६४-१६६॥] इति । घृतमिति 'घृ
क्षरणदीप्त्योः' (जु.प.अ.), 'अङ्गिघृसिभ्यः कः' (उणा-
३६९) । यद्वा 'गत्यर्थादकर्मकात्- ३।४।७२॥ इत्यादिना

१. 'लोपो चेति' इति १॥ २. 'शुसिचिमीनां दीर्घश्च' इत्यादिगणसूत्रम् ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३१, पृ.२७३॥ ४.
'-तिः' इति ३॥ ५. 'पातेरसुन्' इति मा.धातुवृत्तौ, पृ.२४६॥ ६. 'अलयति' इति १॥ ७. क्षीरतरङ्गिण्यामस्य धातोऽप्यपि द्रष्टव्या, भ्वादिः,
धातुसं-३४३, पृ.८१॥ ८. 'बन्धने' इति ३॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३१, पृ.२७५॥ तत्र- 'वनम्' इति दृश्यते ॥ "यत्तु-
भुवनवद् बाहुलकात् क्युनि 'अनुदात्तोपदेश-' (६।४।३७) इत्यादिना नलोपे वनम्-इत्युज्ज्वलदत्तः-इति मुकुटः । तत्र । 'अनुदात्तोपदेश-' (६।४।३७)
इत्यनुनासिकलोपस्य किङ्कति झलि विधानात् क्युनि तदप्रसङ्गात् । अन्यथा वन्यत इत्यादावपि प्रसङ्गात्" इति रामाश्रमी २।१०।३॥, पृ.१२०॥
१०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३३, पृ.२७७॥ ११. '-कुसुम-' इति ३॥ १२. '-त-' इति ३॥ १३. 'संजी-' इति ३॥ १४.
'-न-' इति ३.५॥ १५. रामाश्रमी १।१०।५॥, पृ.१२१॥ १६. 'बध' इति ३.५॥ १७. '-न्धः' इति ३॥ १८. 'व-' इति १.२.४॥, '-द्धत-'
इत्यस्य स्थाने शिशुपालवधे '-ध्व-' इति दृश्यते, पृ.४२०॥ १९. '-ण्ड-' इति १.४॥ २०. 'व-' इति १.२॥ २१. 'नलि-' इति
शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ २२. 'शि-' इति ५॥ २३. '-द-' इत्यष्टाध्याय्यां न दृश्यते ॥

कर्तरि क्तः । जिघर्ति क्षरति मेघात् पर्वतादिभ्यो वा ।
 “दीप्यते वो”[ ] इति भाष्यम् । विषमिति । ‘विष्णु
 व्याप्तौ’ (जु.उ.अ.), ‘विषेर्व्याप्तिकर्मणि’ (दशपा-१।२०)
 इति कप्रत्ययः । वेवेष्टि व्याप्नोति सर्वमिति । यद्वा
 विपूर्वात् ‘ष्णा शौचे’ (अ.प.अ.) इत्यस्माद् ‘अन्येष्वपि
 दृश्यते’ ३।२।१०१॥ इति जनेर्विधीयमानो ङो बाहुलकाद्
 भवति, णाकारलोपोऽपि बाहुलकादेव । विशेषेण स्नात्य-
 नेनेति विषम् । तद्धि प्रथमं शौचसाधनम् । विपूर्वात्
 सेवतेर्वा पूर्ववङुप्रत्ययः । “तद्धि स्नानपानावगाहनार्थिभिः
 १० सेव्यते”[ ] इति भाष्यम् ॥

अस्था^१धा^२ऽस्थाग^३मस्ता^४धमगा^५धं चा^६तल^७स्पृश^८

॥१०७०॥

१ तिष्ठति जनोऽत्र स्थाघम् न स्थाघम् अस्था-
 घम् कवर्गचतुर्थान्तः । २ स्थग्यते स्थागम्, न स्थागम्
 अस्थागम्, कवर्गचतुर्थान्तः । ३ तिष्ठति स्ताघम्, न
 स्ताघम् अस्ताघम्, दन्त्यतुर्यवर्गाद्यमध्यः, कवर्गचतुर्थान्तः ।
 त्रयोऽपि पृषोदरादित्वात् साधवः । ४ नास्ति गाधः प्रति-
 ष्ठाप्रकर्षस्थितिरत्रेति अगाधम् । ‘गाधु प्रतिष्ठालिप्सयोः’
 (भा.आ.से.), पचाद्यचि, ‘नजोऽस्त्यर्थानाम्’ (वा-२।२।
 २४॥) इति समासः । ५ नास्ति तलेऽधः स्पृक् स्पर्शो-
 ऽस्येति अतलस्पृक्, व्यञ्जनशकारान्तः । पञ्चाऽपि वाच्य-
 लिङ्गाः । पञ्च अस्थाघजलस्य ॥१०७०॥

निम्नं^१ गभीरं^२ गम्भीरम्^३

१ निकृष्टो म्नाऽभ्यासः सलिलस्याऽत्रेति निम्नम् ।
 नीचभावमभ्यस्यतीति वा । ‘म्ना अभ्यासे’ (भा.प.अ.),
 ‘घञर्थे कः’ (वा-३।३।५८॥), ‘सुपि-’ ३।२।४॥ इति योग-
 विभागाद् ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥ वा । २-३ जल-
 जन्तवो गच्छन्त्यत्रेति गभीरम्, गम्भीरम् च । ‘गम्ल् गतौ’
 (भा.प.अ.), ‘गाङ् गतौ’ (भा.आ.अ.), ‘गाधु प्रतिष्ठा-
 लिप्सयोः’ (भा.आ.से.) इत्यस्य वा, ‘गभीरगम्भीरौ’ (उणा-
 ३० ४७५) इतीरनि साधू । त्रीणि गम्भीरजलस्य । ‘ऊर्दु’ इति
 भाषा । “अस्थाघादयोऽष्टावेकार्थाः”[ ] इत्येके ।

उत्तानं^१ तद्विलक्षणम्^२ ।

१ ऊर्ध्वं तन्यत इति उत्तानम् । ‘तनु विस्तारे’
 (त.उ.से.), घञन्तः । ततो गम्भीराद् विलक्षणमन्यत् ।
 “उत्तानं स्यादगम्भीरं तथा ‘सुप्तोन्मुखेऽन्यवत्’ [विश्वप्रकाश-
 कोशः, नान्तवर्गः, श्रौ-५५] इति महेश्वरः । “गम्भीरमुन्नत-
 मध्यम्”[ ] इति तट्टीका । ‘छीलर’ इति भाषायां एकम् ॥

अच्छं^१ प्रसन्ने^२

१ न छयति दृष्टमिति अच्छम् । ‘छो छेदने’ (दि.
 प.अ.), ‘सुपि-’ ३।२।४॥ इति कः । अद्यत इति वा । ४०
 ‘तुदिमदि-’ (हैमोणा-१२४) इति छक् । न छाद्यत इति वा ।
 ‘छद अपवारेणे’ (जु.उ.से.), ‘अन्येष्वपि-’ ३।२।१०१॥ इति
 ङः । २ प्रसीदति स्म प्रसन्नम् । ‘षट् ल’ ‘विशरणादौ’ (भा.
 तु.प.अ.), ‘निष्ठा’ ३।२।१०२॥, तत्र । द्वे निर्मलजलस्य ॥

अनच्छं^१ स्यादाविलं^२ कलुषं^३ च तत् ॥१०७१॥

१ न अच्छम् अनच्छम् । २ आ समन्ताद्
 विलति भिनत्ति दृष्टिमिति आविलम् । ‘विल भेदने’ (तु.
 प.से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५॥ इति कः । ३ कल्यते
 कलुषम् । ‘कलृण् सङ्ख्याने’ ( ), ‘पृ(पृ)कलिभ्यामु-
 षच्’ (दशपा-१।१५॥) । गम्भीराद्याः कलुषान्ता वाच्य- ५०
 लिङ्गाः । त्रीणि ‘डोहुलू’ पाणी इति ख्यातस्य ॥१०७१॥

अवश्यायस्तु^१ तुहिनं^२ प्रालेयं^३ मिहिका^४ हिमम्^५ ।

स्यान्नीहारस्तुषारश्च^६

१ अवश्यते (अवश्यायते) अवश्यायः । ‘श्यैङ्
 गतौ’ (भा.आ.अ.), ‘श्याद्व्यधाश्रु(स्तु)’ ३।१।१४१॥ इति
 णः । २ तोहयति (तोहति) अर्दयति तुहिनम् । ‘तुहिर
 दुहिर उहिर अर्दने’ (भा.प.से.), ‘वेपितुह्यो[र्ह्रस्व]श्च’
 (उणा-२१०) इतीनन्, स च कित्, धातोर्ह्रस्वत्वं च । ३
 प्रलीयते सर्वमत्रेति प्रलयो हिमवान्, प्रलयादागतं प्रालेयम् ।

१. ‘-दिति’ इति १॥ २. ‘च’ इति ३॥ ३. ‘-ता-’ इति १॥ ४. ‘-ध्यं’ इति ५॥ ५. ‘-धृङ्’ इति ३॥ ६. ‘-स-’ इति ४॥ ७.
 तुलनीयोऽमरकोषः १।१०।१५॥ ८. १ प्रतौ नास्ति, ‘चत्वारि’ इति ३.४.५॥ ९. ‘जलस्य’ इति ३॥ १०. ‘ऊर्दु’ इति ४, ‘उङ्’ इति ३॥ ११.
 ‘अस्ता-’ इति १.४.५॥ १२. ‘सुतो-’ इति ३॥ १३. ‘छ-’ इति १.२॥ १४. ‘भाषा’ इति १.५॥ १५. ४ प्रतौ नास्ति ॥ १६. ‘विस-’ इति १॥
 १७. १.२.४.५ प्रतियु नास्ति ॥ १८. ‘कल’ इति ४, हैममते णकानुबन्धश्चुरादेः ॥ १९. ‘पृनहिकलिभ्य उषच्’ (उणा-५.१५) इति (पञ्चपादी)
 उणादिगणसूत्रम् ॥ २०. ‘ड-’ इति १, ‘डु-’ इति २॥ २१. ‘-लु’ इति २.५॥ २२. ‘श्ये-’ इति १.३.५॥ २३. ३ प्रतौ नास्ति ॥ २४.
 सायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, ‘तुहिर उहिर अर्दने’ इति स्वामी, ‘तुहिर दुहिर अर्दने’ इति मैत्रेयः ॥

‘तत आगतः’ ४।३।७४॥ इत्यण्, ‘केकयमित्रयुप्रलयानां यादेरियः’ ७।३।१२॥ इतीयादेशः । ४ मेहति मिहिका । ‘मिह सेचने’ (भ्वा.प.अ.), बाहुलकादिकन् । धूममहिषी-धूमिका-धूमरी इत्यपि । ५ हिनोति वर्धते जलमनेनेति हिमम् । ‘हि गतौ वृद्धौ च’ (स्वा.प.अ.), बाहुलकान्मक् । हन्ति सत्त्वानिति वा । ‘हन् (हन) हिंसागत्योः’ (अ.प.अ.), ‘हन्तेर्हि च’ (उणा-१४४) इति मक् । ६ निह्रियते नीहारः । ‘हृज् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), घञन्तः, ‘उपसर्गस्य घञि-’ ६।३। १२२॥ इति दीर्घः । ७ तुष्यन्त्यनेन तुषारः । ‘तुष १० तुष्टौ’ (दि.प.अ.), ‘तुषारादयश्च’ (उणा-४१९) इत्यारनि साधुः । एते त्रयोऽप्यस्त्रियाम् । सप्त हिमस्य ॥

हिमानी तु महद्धिमम् ॥१०७२॥

१ महद्धिमं हिमानी । ‘हिमारण्ययोर्महत्त्वे’ (वा- ४।१।४९॥) इति ङीषानुक्तौ । एकं हिमसंहतेः ॥१०७२॥

पारावारः सांगरोऽवारपारो

ऽकूपारोदध्यर्णवा वीचिमाली ।

यादः-स्रोतो-वा-नदीशः सस्वान्

सिन्धूदन्वन्तौ मितद्रुः समुद्रः ॥१०७३॥

आकरो मकराद् स्नाज्जलाद् निधि-धि-राशयः ।

२० १ पारमापिपतिं पारापारः, ‘पृ पालनपूरणयोः’ (जु.प.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११॥, जपादित्वाद् वत्त्वे पारावारः । पारमावृणोति वा । पारमिवाऽवारमर्वा [क्] कूलमस्य दुस्तरत्वादिति वा । पारमपां न राति दत्त इति पृषोदरादित्वाद् वा । २ “गर्भस्थेऽस्मिन् एतन्मात्रे सपत्न्या गरो दत्तः, ततो गरेण सह सद्यो जातत्वात् सगरः । सगेणऽवतारित्वात्, ‘तस्येदम्’ ४।३।१२०॥ इत्याणि सागरः” [पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रौ-२२९] इति मिश्राः । “सगरपुत्राणामयं [तैः] खातत्वात्” [स्वोपज्ञटीका ४।१०७३]

इत्याचार्याः । “क्षीरोदादिष्वप्युपमया सागरव्यपदेशः” [१] इति भट्टाः । ३ अवारमिव पारं पारतटमस्य अवार- ३० पारः । ४ अकुत्सितं पारमस्य अकूपारः । ‘अन्येषा-मपि-’ ६।३।१३७॥ इति दीर्घः । “न कुं पृथ्वीं पिपतिं पूरयति मर्यादापालनादित्यकूपारः” [अम.क्षीर.१।९।१॥] इति स्वामी । “अविद्यमानाः कुः पृथिवी पारेऽस्य” [५] इति त्वन्ये । “न कुं पृथिवीं पृणोति कर्मण्यर्णं ‘अन्ये-षामपि-’ ६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वेऽकूपारः” [५] इत्येके । ५ उदकानि धीयन्तेऽत्रेति, उदधिः । ‘करणाधिकरणयोश्च’ ३।३।११७॥ इति कर्मण्युपपदेऽधिकरणेऽर्थे किप्रत्ययः, ‘पेषंवासवाहनधिषु च’ ६।३।५८॥ इति उदकस्योदादेशः । “असंज्ञायामप्युदादेशे उदधिर्घट इत्यपि” [५] इति भट्टः । ६ ४० अर्णसि सन्त्यत्रेति अर्णवः । ‘अर्णसः सलोपश्च’ (वा- ५।२।१०९॥) इति वप्रत्ययः । ७ वीचीस्तरङ्गान् मलते धारयति वीचिमाली । ‘मल धारणे’ (भ्वा.आ.से.), ग्रहादि-त्वाण्णिनिः । ८-११ यादसां स्रोतसां वारां नदीनां च ईशः, तेन यादईशः, स्रोतईशः दन्त्यसादिः, वारीशः, नदीशः । यौगिकत्वाद् यादःपतिरित्यादयः । १२ सरांसि जलप्रसरणानि, सरांसि जलानि वा सन्त्यस्येति सर-स्वान् । “सरो नीरे तडागे च” [५] इति रुद्रः । भूमि मतुप्, ‘तसौ मत्वर्थे’ १।४।१९॥ इति भसंज्ञा, तेन न पदकार्यम् । सरस्वन्तौ इत्यादि । १३ स्यन्दत्यापोऽत्रेति ५० सिन्धुः, पुंसि स्त्रियां च । “सरित्सागरयोः सिन्धुः स्मृतः स्त्रीपुंसयोरसौ” [५] । गौडस्तु-“नदो गजमदः सिन्धु-र्देशो ना सरित स्त्रियाम्” [५] इत्याह । ‘स्यन्दू प्रेक्षवणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘स्यन्देः संप्रसारणं धश्च’ (उणा-११) इत्यु-प्रत्ययः । १४ उदकानि सन्त्यत्र उदन्वान् । ‘उदन्वानु-दधौ च’ ८।२।१३॥ इति साधुः । उदन्वन्तौ, उदन्वन्तः इत्यादि । १५ मितं समर्यादं द्रवति गच्छति मितद्रुः । ‘दु द्रु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘मितद्रुवादिभ्यश्च’ (वा-३।२। १८०॥) इति डुः । १६ चन्द्रोदये आपः सम्यगुदन्ति क्लिद्यन्त्यत्रेति समुद्रः । सम्पूर्वाद् ‘उन्दी क्लेदने’ ६०

१. ‘तुष-’ इति १.३.५॥ २. अम.क्षीरस्वामिटीकायां न दृश्यते ॥ ३. ‘आ-’ इति ५॥ ४. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“न कुं पृणाति मर्यादापालनादकूपारः ।” इति दृश्यते, पृ.६१॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रौ-२२९, पृ.२७२॥ ६. ‘-पि’ इति ५॥ ७. पदचन्द्रिकायाम्-“न कुं पृथ्वीं वृणोति । अणि (पा.३।२।१) पूर्ववद् दीर्घे “अकूपार” इत्यन्ये ।” इति दृश्यते, वारिवर्गः, श्रौ-२२९, पृ.२७२॥ ८. १.३.४.५ प्रांनषु नास्ति ॥ ९. ‘णा-’ इति ३॥ १०. ‘अर्णसो लोपश्च’ इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ११. ‘श्रो-’ इति १.३.४.५॥ १२. द्र. रामाश्रमी १।१०।१॥, पृ.११९॥ १३. ‘साधुः’ इति ३.५॥ १४. ‘संज्ञा’ इति १॥ १५. ‘प्रश्न-’ इति ३, ‘श्रवणं’ इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ १६. ‘-द्यत्त-’ इति ३.४, ‘-द्यते-’ इति १॥

(रु.प.से.) अस्मात् 'स्फायितञ्चि-' (उणा-११३) इत्यादिना रक्, 'अनिदितां हलः-६।४।२४॥ इति नलोपः । उक्तं च वायुपुराणे-“आपां चैव समुन्देन स समुद्र इति स्मृतः” [३] इति । “मुद्रा मर्यादा, तथा सह वर्तते” [३] इति तु पञ्जिका । “सम् सम्यग् उद् गतौ रोऽग्निः” [३] इति तु कौमुदी । मुदं रान्ति ददति तानि मुद्राणि रत्नानि, मुत्पूर्वाद् रातेः 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, तैः सह वर्तत इति वा ॥१०७३॥ १७-१८ मकरशब्दाद् रत्नशब्दाच्चाऽग्रे आकरो योज्यः । मकराणामाकर उत्पत्तिस्थानं मकराकरः,

१० मकरालयोऽपि । रत्नानामाकरो रत्नाकरः, रत्नराशिरपि । १९-२१ जलशब्दादग्रे निध्यादयो योज्याः, तेन जल-निधिः । जलनिधेश्चान्योपसर्गनिवृत्त्यर्थमुपादानम् । जलधिः, जलराशिः । यौगिकत्वाद् [वारिनिधिः, वारिधिः,] वारि-रशिरित्यादयः । एकविंशतिः समुद्रस्य । शेषश्चात्र-

“समुद्रे तु महाकच्छे दारदो धरणीप्लवः ।

महीप्रावार उर्वङ्गस्तिमिकोशो महाशयः ॥१॥”

[शेषनाममाला ४।१६७॥] ॥

द्वीपान्तरा असङ्ख्यास्ते ।

ते समुद्राः, द्वीपान्यन्तरे येषां ते द्वीपान्तराः, अस-

२० इच्छाः सङ्ख्यारहिताः ॥

सप्तैवेति तु लौकिकाः ॥१०७४॥

तु पुनः, लौकिका मिथ्यादृष्टयो गतानुगतिकाः

सप्तैव समुद्रा इति प्राहुः ॥१०७४॥

तानाह-

^१लवण^२क्षीर^३द^४ध्याज्य^५सुरेक्षु^६स्वादु^७वारयः ।

लौकिकसप्तसमुद्राणां नामानि, लवणं क्षीरं दधि आज्यं सुरा इक्षुरसं स्वादु च वारि येषां ते तथा, १ लवणवारिः लवणसमुद्रः १, २ क्षीरवारिः क्षीरसमुद्रः २,

३ दधिवारिः दध्युदसमुद्रः ३, ४ आज्यवारिः घृतोद-समुद्रः ४, ५ सुरावारिः सुरोदसमुद्रः ५, ६ इक्षुवारिः ३० इक्षुदसमुद्रः ६, ७ स्वादुवारिः स्वादूदसमुद्रः ७ । यदाहुः-

“लावणो१ रसमयः२ सुरोदकः३

सार्पिषो४ दधिजलः५ पयःपयाः६ ।

स्वादुवारि७रुदधिश्च सप्तमस्तान्

परीत्य त इमे व्यवस्थिताः ॥१॥” [१२] इति ॥

^१तरङ्गे ^२भङ्ग^३वीच्यु^४म्यु^५त्कलिकाः

१ तरति ऊर्ध्वं तिर्यक् प्लवते तरङ्गः । 'तृ प्लवनतरणयोः' (भा.प.से.), 'त्रादिभ्यश्च' (उणा-११७) इत्युङ्गच् । तरन् गच्छतीति वा, पृषोदरादिः, तत्र । २ भज्यते वायुना भङ्गः । 'भञ्जो आमर्दन' (रु.प.अ.), भावे ४० घञ्, 'चजोः-७।३।५२॥ इति कुत्वम् । ३ वाति गच्छ-तीति वीचिः । 'वा गतिगन्धनयोः' (अ.प.अ.), 'वातेः कित्' (उणा-) इतीचिः, 'आतो लोपः-६।४।६४॥ इत्यालोपः । 'विस्मयं चिनोतीति पृषोदरादिर्वा । ऊयते जलैरिति वा । 'वेज् तन्तुसन्ताने' (भा.उ.अ.), 'वेजो डित् (डिच्च)' (उणा-५१२) इतीचिः, स्त्रियाम् । ४ ऋच्छ-त्यूर्ध्वं तिर्यक् चेति ऊर्मिः, अस्त्रियाम्, दीर्घादिः । 'ऋ गतौ' (भा.प.अ.), 'अर्तेरुच्च' (उणा-४८४) इति मिप्रत्ययः । "ऊर्मिः स्त्रीपुंसयोः" [ ] इति गौडः । ५ उत्कलते उत्कलिका । 'कल सङ्ख्याने' (भा.आ.से.), क्वुन् । ५० पञ्च तरङ्गस्य ॥

महति त्विह ॥१०७५॥

^१लहर्^२ल्लोल^३कल्लोलाः

१ इह तरङ्गे महति वृद्धे ॥१०७५॥ जलं हरति लहरिः, पृषोदरादित्वात्, 'कृदिकारात्' (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष् लहरी । २ उद् ऊर्ध्वं लोलति उल्लोलः । 'लुल विलोलने' ( ), अच् । उल्लालयति उन्मादयति

१. 'दिरक्' इति१, 'इति रक्' इति४॥ २. 'दन्ते' इति३, 'सुन्देन' इति५॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रौ-२२९, पृ.२७१॥ ४. 'ददाति' इति३.५॥ ५. 'धि-' इति२.५॥ ६. 'ति' इति१.२.३॥ ७. 'धरः' इति१॥ ८. 'रं' इति१, 'रा' इति३॥ ९. 'णोदधिः स-' इति१, 'णोदस-' इति२॥ १०. 'इक्षु-' इति१.५, 'इक्षो-' इति४॥ ११. 'स्वादु-' इति१, 'स्वादूदश-' इति५॥ १२. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०७५॥, पृ.२३९॥ १३. 'इज्जादिभ्यश्च' इति३, 'तरत्यादिभ्यश्च' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १४. 'ञ्जु' इति३॥ १५. 'चः' इति५॥ १६. 'विश्व-' इति१.३॥ १७. 'वेति' इति१.३॥ १८. भ्वादेरभिहितत्वात् 'शब्दसङ्ख्यानयोः' इति युक्तः ॥ १९. 'पि' इति३॥ २०. मा. धातुवृत्तौ भ्वादौ 'लुट् विलोडने' इत्यत्र सायणेनोक्तम्-“भूसूत्रे सुधाकरः-“लुल विलोडने' इति लान्तोऽपि दृश्यते, “लोलदधुजाकारबृहत्तरङ्गम्” [शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्रौ-७२] इति माघः । डलयोरिकत्वस्मरणमिति वा प्रतिविधेयम्” इति” इति, धातुसं-२१२, पृ.१११॥

जलमिति वा । 'लोड् उन्मादे'(भा.प.से.), अच्, डल-
योरेकत्वस्मरणाल्लत्वम् । "लोलयति लोलः, पचाद्यच्,
उद्गतश्चाऽसौ लोलश्चेति उल्लोलः"[^१]इति स्वामी । ३
कल्यते कल्लोलः । 'कल्ले अव्यक्ते शब्दे'(भा.आ.से.),
अतो बाहुलकादोलच् । "किशोरादित्वाद्वा ओरप्रत्ययः,
कपिरि(कपिल)कादित्वाल्लत्वम्"[मा.धातुवृत्तिः, भादिः,
धातुसं-३२६]इति माधवः । त्रीणि महातरङ्गस्य ॥

आवर्तः पयसां भ्रमः ।

तालूरो बोलकश्चाऽसौ

१० १ आवर्तते मण्डलेन परिभ्रमति आवर्तः । 'वृत्तु
वर्तने'(भा.प.से.), भावे घञ् । २ तलति तालूरः ।
'तल प्रतिष्ठायाम्'(चु.उ.से.), बाहुलकादूरण् । ३ बोल-
यति अन्तर्निमज्जयति बोलकः । 'बुलण् निमज्जने'(चु.
उ.से.), ण्वुल् । पयसाम्भ्रसां भ्रमो मण्डलेन भ्रमणम्,
तस्य त्रीणि ॥

वेला स्याद् वृद्धिरम्भसः ॥१०७६॥

१ वेलाति चलति वेला । 'वेलृ चलने'(भा.
प.से.), अच् । एकं वेलायाः ॥१०७६॥

डिण्डीरोऽब्धिकफः फेनः

२० १ डयते जलाघातैरिति डिण्डीरः । 'डीङ्
विहायसां गतौ'(भा.आ.से.), 'जम्बीराभीर-'(हैमोणा-
४२२)इति डीडो डित्, ईरो द्वित्वम्, पूर्वस्य नोन्तत्वं च
निपात्यते । डिण्डीति शब्दमीरयतीति वा । 'ईर गतौ'
(अ.आ.से.), 'इगुपध-'३।१।१३५॥ इति कः । " 'हिडि
गत्यनादरयोः'(भा.आ.से.), 'कृशृपृकटिपटिशौटिभ्य ईरन्'
(उणा-४७०)इति बहुलवचनादीरनि 'हिण्डीरः' "[^१]इति
मिश्राः । "गम्भीरादित्वादीरच्"[^२]इत्यपरे । "हिण्डीमिति
शब्दमीरयतीति 'कर्मण्यण्'३।२।१॥"[^३]इत्यन्ये । स्वामी

तु-"पिण्डीरो दण्डी(दिण्डी)रश्च"[^४]इति पवर्गप्रथमत-
वर्गतृतीयादिरूपद्वयमाह । २ अब्धेः कफ इवाऽऽधिक्येन ३०
बहिःप्रसरदिति अब्धिकफः, सागरमलाख्यः, नद्यादौ
तूपचारात् । ३ स्फायत इति फेनः । 'स्फायी वृद्धौ'
(भा.आ.से.), 'फेनमीनौ सार्धं'(उणा-२८३)इति सूत्रेण
सार्ध । त्रीणि फेनस्य ॥

बुद्बुदस्थासकौ समौ ।

१ बुदति बुद्बुदः । २ तिष्ठत्यङ्गे स्थासकः ।
पृषोदरदिः । द्वे 'पंपोटी' इत्याहस्ये । एतौ हि घृततैल-
दुग्धतक्रादीनां ज्ञागनाम्नी, पट्टोर्णादीनां फूमतां नाम्नी अपि ।
यल्लिङ्गानुशासनटीका-"बुद्बुदः जलादिसंस्थानविशेषः"
[लिङ्गानुशासनम्, पुंलिङ्गस्याऽवचूरिः, श्रौ-१०,] । "स्था- ४०
सको गन्धचर्यायां" जलादेरपि बुद्बुदः "[^१]विश्वलोचन-
कोशः, कान्तवर्गः, श्रौ-१७२]इति श्रीधरः । एवमुभयत्र
उभयोरादिशब्दात् 'ज्ञागफूँदा' इत्यनयोर्नाम्नी ॥

"वर्धाबद्धा धौरितेन प्रयातामधीयानामुच्चकैरुच्छलन्तेः ।
रौक्मा रेजुः स्थासका मूर्तिभाजो दर्पस्यैव व्याप्तदेहस्य शेषाः ॥१॥"
[शिशुपालवधम्, सर्गः-१८, श्रौ-५]इति माघाष्टादशसर्गे ॥

मर्यादा कूलभूः

१ मर्येति सीमार्थेऽव्ययम्, मर्या ददाति मर्यादा ।
कूलस्य समुद्रतटस्य भूः कूलभूः । एकं समुद्रतटभुवः ।
'समुद्रसीमा' इति भाषा ॥ ५०

कूलं प्रपातः कच्छरोधसी ॥१०७७॥

तटं तीरं प्रतीरं च

१ कूलत्यावृणोति कूलम् । 'कूल आवरणे'
(भा.प.से.), 'इगुपध-'३।१।१३५॥ इति कः । २
प्रपतन्त्यस्मिन् जलानि प्रपातः । 'पत्तृ पतने'^{२१}(भा.प.से.),

१. '-क्य-' इति ५॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रौ-२३४, पृ.२७८॥ ३. अम. क्षीरस्वामि कृतटीकायाम्-"ऊर्ध्वं लोलः
[लोलयति] उल्लोलः ।" इति दृश्यते, १।९।६॥, पृ.६२॥ ४. 'कल' इति ३॥ ५. अनित्यण्यन्तत्वादिदं रूपम् ॥ ६. '-च्' इति ५॥ ७.
'-सां' इति ३॥, स्वामी च ॥ ८. '-हिण्डीति' इति ३॥ ९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"डिण्डीति शब्दमीरयति डिण्डीरः, दादिर्वा
डि(दि)ण्डिमवत् ।" इति दृश्यते, २।९।१०५॥, पृ.२२३॥ १०. '-सा-' इति १॥ ११. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'इति' इति दृश्यते ॥ १२.
उणादिगणसूत्रे न दृश्यते ॥ १३. '-ट' इति २॥ १४. '-ह्वयस्य' इति ३, 'ख्यातस्य' इति ५॥ १५. '-वर्यायां' इति ४, 'गन्धवज्रायां' इति
विश्वलोचनकोशे, पृ.३०॥ १६. '-दे' इति ३॥ १७. '-दाना' इति १॥ १८. '-त-' इति १॥ १९. '-चलन्तः' इति शिशुपालवधे, पृ.४४६॥
२०. '-यी' इति १॥ २१. 'शल हुल पत्तृ गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

अधिकरणे घञि । ३ कच्यते बध्यते कच्छः । 'कच बन्धे' (भ्वा.आ.से.), 'कचेच्छः' (दशपा-४।६॥) इति छः । ४ रुणद्धीति रोधः, क्लीबे । 'रुधिर् आवरणे' (रु.उ.अ.), असुन् । रोधसी, रोधांसि इत्यादि । रोध इत्यदन्तोऽपि । 'रोधः प्रोक्तश्च रोधसि' [१] इति संसारावर्तात् ॥१०७७॥ ५ तटत्युच्छ्रायं गच्छति तटम्, त्रिषु । 'तट उच्छ्राये' (भ्वा.प.से.), '-आघाते' (चु.उ.से.) वा, अच् । ६ तीर्यते तरणकर्म समाप्यतेऽनेन, अत्र वा तीरम् । 'पार तीर कर्मसमाप्तौ' (चु.उ.से.), चुरादिण्यन्ताद् 'एरच्' ३।३।५६॥ । १० ७ प्रतीरम् इत्यन्योपसर्गनिवृत्त्यर्थम्, दीपप्रदीपवत् । सप्त सामान्येन नद्यादितटस्य ॥

अथ तटविशेषानाह-

पुलिनं तज्जलोद्भिमतम् ।

सैकतं च

१ तत् तटं जलेन परित्यक्तम्, पोलति महत्त्वं याति पुलिनम्, अस्त्रियाम् । "'पुल महत्त्वे' (भ्वा.प.से.), 'व्रजेः (वृजेः) किच्च' (उणा-२०५) इति चकारादिनच्' [१] इति स्वामी । "'बहुलमन्यत्रापि' (उणा-२०७) इति इन[च्], २० किच्च' [१] इति तु सर्वधरः । 'तलिपुलिभ्यां च' (उणा-२११) इतीनन् वा । त्रिकाण्डशेषे तु- "'पुलिनं द्वीप-मुच्यते' [१] इत्युक्तम् । एकं जलादचिरोत्थितस्य [तटस्य] । "'जलमध्यस्य उच्छ्रिततटस्य' [१] इति तु पञ्जिका । तेन जलेन बद्धा सिता (सिता बद्धा) सिकता । "'पृषोदरादि-त्वाद् वर्णविपर्ययः, ततष्टाप् सिकता" [धातुप्रदीपः, भ्वादिः, धातुसं-५६७] इति धातुप्रदीपः । सिकताः सन्त्यत्रेति सैक-तम् । 'सिकताशर्कराभ्यां च' ५।२।१०४॥ इति मत्वर्थो-योऽण् । "'तदस्मिन्नस्तीति देशे तन्नाम्नीत्यर्थे" 'शङ्कु (सङ्कु) लादिभ्यश्च' ४।२।७५॥ इत्यत्रापि सैकतमिति सिद्धय- ३० ति' [१] इति कलिङ्गः । "'तोयोज्झितं" तत्पुलिनं सैकतं सिकतामयम्' [अमरकोषः २।१०।१॥] इत्यमरो भिनन्ति ॥

अन्तरीपं तु द्वीपमन्तर्जले तटम् ॥१०७८॥ ३०

१ अन्तर्गता आपोऽस्मिन्निति अन्तरीपम्, क्लीबे । 'ऋक्पूरब्धूः- ५।४।७४॥ इत्यादिना समासान्तोऽप्रत्ययः, 'द्वयन्तरुपसर्गेभ्योऽप ईत्' ६।३।१७॥ । २ द्विर्गता आपो-ऽस्मिन्निति द्वीपम् । 'ऋक्पूरब्धूः- ५।४।७४॥ इत्यप्रत्ययः, 'द्वयन्तरुपसर्गेभ्योऽप ईत्' ६।३।१७॥ । "'द्वीपोऽस्त्रियाम्" [अमरकोषः २।१०।८॥] इत्यमरः । जलस्य अन्तरिति अन्तर्जलम्, तत्र । द्वे जलमध्यगततटस्य ॥१०७८॥

तत्परं पारम्

१ समुद्रस्य तत् तटं परं परत्र स्थितं तन्नामैकं पारम् इति । पार्यते समाप्यते क्रियाऽत्रेति पारमस्त्रियाम् । ४० 'पार तीर कर्मसमाप्तौ' (चु.उ.से.) चुरादिण्यन्ताद् 'एरच्' ३।३।५६॥ । "'पारं परतटे प्रान्ते" [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-१६] इति महेश्वरः ॥

अवारं त्वर्वाक्

१ समुद्रादेरर्वाक् पार्श्वे तटम् उखार नाम एकम् अवारम् इति । अवार्यते गम्यत इदमिति, अवपूर्वा-दत्तेर्धञ् । "'अर्धर्चादित्वाद् द्वयमप्यस्त्रियाम्" [१] इति स्वामी । "'न वार् विद्यतेऽस्येत्यवारम्" [अम.क्षीर. १।९।८॥, स्वोपज्ञटीका ४।१०७९॥] इत्यन्ये ॥ ५०

पात्रं तदन्तरम् ।

१ तयोः पारावारयोरन्तरं मध्यं मध्यप्रवाहस्तन्ना-मैकं पात्रम् इति । पिबन्त्यनेन पात्रम्, त्रिलिङ्गम् । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.), 'सर्वधातुभ्यः [ः] ष्टुन्' (उणा-५९८) इति ष्टुन्, 'दीर्घादाचार्याणाम्' ८।४।५२॥ इति द्वित्वनिषेधः ॥

नदी हिरण्यवर्णा स्याद् रोधोवक्रा तरङ्गिणी

॥१०७९॥

१. '-ञ्' इति १॥ २. 'बन्धने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३५, पृ.२८०॥ गमाश्रमी १।१०।७॥, पृ.१२२॥ ४. '-यां' इति ५॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यां चुरादौ 'तड आघाते' (पृ.२९५, धातुसं-३८) इत्यत्र स्वामिनोक्तम्- "'तट इत्येके तात ताडय ताटकाम्, ताटकः" इति ॥ ६. '-दिः' इति ३॥ ७. इतोऽग्रे ५ प्रती, 'तिः' इति दृश्यते ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३७, पृ.२८१॥ ९. 'वा' इति ४॥ १०. त्रिकाण्डशेषे वचनमिदं नोपलभ्यते ॥ ११. '-ज्झि-' इति २॥ १२. २ प्रनौ नास्ति ॥ १३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।९॥, पृ.१८१॥, धातुप्रदीपे- "'पृषोदरादित्वात् सिकताः" इत्येव दृश्यते, पृ.६२॥ १४. '-र्थ' इति १, '-र्थ' इति २॥ १५. '-त्थितं' इत्यमरकोषे ॥ १६. '-तायामयम्' इति ३॥ १७. '-ऽप-' इति ३.४.५॥ १८. 'दिः' इति ३॥ १९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते ॥ द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३६, पृ.२८०॥ २०. 'अन्ये' इति ३ प्रनौ नास्ति ॥ २१. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।८॥ २२. '-र-' इति १.४॥ २३. '-ङ्गः' इति ३॥

सिन्धुः^५ शैवल^६िनी^७ वहा^८ च हृदिनी^९

स्रोतस्विनी^{१०} निम्नगा^{११}

स्रोतो^{१२} निर्झरिणी^{१३} सरिच्च^{१४} तटिनी^{१५}

कूलङ्कषा^{१६} वाहिनी^{१७} ।

कर्षू^{१८}द्वीपवती^{१९} समुद्रदयिता-

धून्यौ^{२०} स्रक्तीसर-

स्वय्यौ^{२१} पर्वतजाऽऽपगा^{२२} जलधिगा^{२३}

कुल्या^{२४} च जम्बालिनी^{२५} ॥१०८०॥

१ नदत्यव्यक्तं शब्दायते स्रोतस्तरसादिति नदी ।

- १० 'नद(णद) अव्यक्ते शब्दे' (भा.प.से.), नदत् पचादिः, ततः टित्वाद् 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५ ॥ इति डीप् । २ हिरण्यवर्णा इति, हिरण्यशब्दो निरुक्तः, हर्यतेः कन्यनि हिरादेशश्च । वर्ण इति, 'वृज् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'ऋज्रेन्द्राग्र-' (उणा-१८६) इत्यादिना रन्प्रत्ययान्तो निपातितः । वृणोति त्रियते वा वर्णः, श्वेतादिः, हिरण्यकान्त इष्टो वर्णो यासाम्, ताः । यद्वा हिता घर्मादौ रमणीया मनःप्रह्लादजनयित्र्यो हिरण्यवर्णा, पृषोदरादिः । हिरण्येन वर्ण्यते पूज्यत इति वा । ३ रोधो-भिस्तटैर्वक्रा रोधोवक्रा । ४ तरङ्गाः सन्त्यस्या तरङ्गिणी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः, 'ऋज्रेभ्यो डीप्' ४।१।१५ ॥ ५ स्यन्दते सिन्धुः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'स्यन्दू प्रस्रवणे' (भा.आ.वे.), 'स्यन्दतेः सम्प्रसारणं धश्च' (उणा-११) इति उः । ६ शैवलानि सन्त्यस्यां शैवलिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः, 'ऋज्रेभ्यः-' ४।१।१५ ॥ इति डीप् । ७ वहति वहा । अच्, टाप् । ८ हृदाः सन्त्यस्यां हृदिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥, 'ऋज्रेभ्यो डीप्' ४।१।१५ ॥ । 'हृदिनीति दीर्घादिरपि' [ ] इति केचित् । ९ स्रोतांसि सन्त्यस्याः स्रोतस्विनी, दन्त्यसादिः । 'अस्मा-यामेधास्त्रजो विनिः' ५।२।१२१ ॥, 'तसौ मत्वर्थे' १।४।१९ ॥

इति भत्वान्न रुत्वादिकार्यम् । १० निम्नं गच्छति निम्नगा । 'गमेश्च (गमश्च)' ३।२।१४७ ॥ इति डः । ११ स्रवति निम्नं ३० देशं गच्छति स्रोतः, क्लीबे । 'स्रु गतौ' (भा.प.अ.), 'स्रुरीभ्यां तुट् च' (उणा-६४१) इत्यसुन् । स्रोतसी, स्रो-तांसि इत्यादि । १२ निर्झरोऽस्त्यस्या निर्झरिणी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । १३ सरति गच्छति सरित्, स्त्रीलिङ्गः । 'स्रु गतौ' (भा.प.से.), 'हसुरुहि-' (उणा-९७, हैमोणा-८८७) इति इत् । 'सर्तेरित्' ( ) इतीद्वा । १४ तटानि सन्त्यस्याः तटिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः, 'ऋज्रेभ्यो डीप्' ४।१।१५ ॥ । १५ कूलानि कषति भिनति कूलङ्कषा । 'कष हिंसायाम्' (भा.प.आ.से.), 'सर्वकूलाभ्रकरीषेषु कषः' ३।२।१४२ ॥ इति खच्, 'अरुद्धि-षत्-' ६।३।६७ ॥ इति मुम् । १६ वहत्यवश्यं वाहिनी । 'वह प्रापणे' (भा.उ.अ.), आवश्यके णिनिः । १७ कर्षति रोधसी कर्षूः, स्त्रियाम् । 'कृष विलेखने' (भा.प.अ.), 'कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्य ऊः' (उणा-८१) इत्युः । १८ द्वीपमस्त्यस्या द्वीपवती । तदस्यास्त्यस्मिन्नस्तीति मतुप् । १९ समद्रस्य दयिता समुद्रदयिता । २० धुनाति तटतरून् धूनी । 'धूज् कम्पने' (क्र्या.उ.वे.), ह्रस्वान्तो दीर्घान्तोऽपि । "बाहुलकाश्रुक, गौरादित्वाद् डीप्" [पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रु-२५७] इति मिश्राः । "धूशीडोर्ह्रस्वश्च (धूशा-शीडो ह्रस्वश्च)" (हैमोणा-६७८) इति निः" [अभि.स्वोपज्ञ-टीका ४।१०८०] इति श्रीआचार्याः । २१ स्रवति स्रक्ती, दन्त्यसादिः । 'स्रु गतौ' (भा.प.अ.), 'तृभूवहिवसिभा-सिसाधिगण्डि(गडि)मण्डिजनि(जि)नन्दिभ्यश्च' (उणा-४०८) इति बाहुलकाद् झच्, 'झोऽन्तः' ७।१।१३ ॥, गौरादिः । अस्मा-देव धातोः "शत्रन्ताद् डीप्" [ ] इति भाष्यम् । २२ सरः प्रसरणमस्त्यस्याः सरस्वती । 'तदस्यास्ति-' ५।२।१९४ ॥ इति मतुप्, 'मादुपधायाः-' ८।२।१९ ॥ इति वत्वम् । २३ पर्वता-ज्जाता पर्वतजा । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'अन्ये-

१. 'श्रो-' इति ३ ॥ २. 'डीप्' इति २.४.५ ॥ ३. 'निपातः' इति १, 'निपात्यते' इति ४ ॥ ४. 'वरणः' इति १ ॥ ५. '-र्णाः' इति ४ ॥ ६. '-स्याः' इति ४.५ ॥ ७. '-ष' इति २.४, '-षि' इति ५ ॥ ८. 'पुंस्त्री' इति ३ ॥ ९. 'प्रस्र-' इति २.३, 'स्रवणे' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ १०. १.४ प्रत्योर्नास्ति ॥ ११. '-ष' इति २ ॥ १२. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'इतीनौ' इति दृश्यते ॥ १३. 'डीप्' इति २.४.५ ॥ १४. १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १५. '-स्या' इति ३ ॥ १६. 'दन्त्यादिः' इति ३ ॥ १७. अयुक्तः प्रतिभाति, 'गमश्च' ३।२।१४७ ॥ इत्यनेन खच्चरत्ययविधानात्, अथ च 'अन्येष्वपि दृश्यते' ३।२।१०१ ॥ इत्यनेन डः, डित्वाट्टिलोपः ॥ १८. 'श्रो-' इति ३ ॥ १९. 'डीप्' इति १.३, 'डीपि' इति ५ ॥ २०. 'कष' ('खष' इत्यधिकः सायणमते) शिष' इति दण्डात्मको धातुः परस्मैपदी, मैत्रेयमते 'कष हिंसायाम्' इति पृथगपि धातुर्दृश्यते, स उभयपदी ॥ २१. 'कृषि' इति ५ ॥ २२. '-त्यस्मिन्निति' इति ३, '-स्त्यस्मिन् वास्तीति' इति ४ ॥ २३. 'डीप्' इति ३ ॥ २४. 'आ-' इति ४ ॥

ष्वपि-^३३।२।१०१॥ इति डः । २४ अपां समूह आपम् ।
 'तस्य समूहः'^४४।२।३७॥ इत्यण् । आपेन गच्छति आपगा ।
 आपं जलसमूहस्तद्योगादर्शआद्यचि आपः समुद्रः, तं गच्छ-
 तीति वा । 'गम्लु गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'अन्यत्राऽपि-'^५(वा-
 ३।२।४८॥)इति गमेर्ङः, दीर्घादिरयम् । "शिखरिणामिव
 सागरमापगाः"[^६रघुवंशम्, सर्गः-९, श्लो-१७]इति रघुः ।
 "अपगच्छतीति, 'अन्येभ्योऽपि(अन्येष्वपि)-'^७३।२।१०१॥
 इति डः, अपगा ह्रस्वादिरपि"[^८]इति सोमनन्दी । "आपः
 सन्त्यत्रेति^९ भूमि अर्शाआद्यचि अपः समुद्रस्तं गच्छतीति
 १० डप्रत्यये अपगा ह्रस्वादिरपि"[^९]इति पञ्जिका । अत एव-
 "विपुल[पुलिना] रेत(वेत)स्वत्योऽपगाः कति शीलितः"
 [^{१०}]इति योगेश्वरः । तथा च-"विन्ध्यादगारमागारमप-
 गामापगामपि"[^{११}शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-२]इति द्विरूपकोषः ।
 अप्सम्बन्धिना वेगेन गच्छतीति वा आपगा । आ अप-
 गच्छतीति वा । २५ जलधिं गच्छति जलधिगा । २६
 कोलति जलैः संस्त्यायति कुल्या । 'कुल संस्त्याने'(भ्वा.
 प.से.), 'अध्यादयश्च'(उणा-५५१)इति यक् । कुले प्राणि-
 गणे साधुरिति 'तत्र साधुः'^{१२}४।४।९८॥ इति । यथा-"कुलि-
 शनिर्वचने कूल(कुल)शातनः"[^{१३}] । "मेघस्य पर्वतस्य
 २० वा समुत्थिताः प्रदेशाः कुलानीव, तेषां शातनः"[^{१४}]इत्यु-
 क्तैः । मेघस्य पर्वतस्य वा समुत्थिते प्रदेशे कुले भवन्ति
 कुल्याः । क्षीरस्वामी तु कुलशब्देन पर्वतान् पठति ।
 "पक्षछेदनं तनूकरोतीति^{१५} कुलिश इत्युक्तत्वात् कुले पर्वते
 साधुः कुल्या"[^{१६}]इति भाष्यम् । २७ जम्बालोऽस्त्यस्यां^{१७}
 जम्बालिनी । 'अत इनिठनौ'^{१८}५।२।११५॥इतीनिः । सप्त-
 विंशतिः सामान्येन नद्याः ॥१०८०॥

अथ नदीविशेषानाह-

^१गङ्गा ^२त्रिपथगा ^३भागीरथी ^४त्रिदशदीर्घिका ।

^५त्रिस्रोता ^६जाह्नवी ^७मन्दाकिनी ^८भीष्मकुमारसूः

॥१०८१॥ ३०

^{१०}सरिद्धरा ^{११}विष्णुपदी ^{१२}सिद्ध-^{१३}स्वः-^{१४}स्वर्गि-^{१५}खापगा ।

^{१६}ऋषिकुल्या ^{१७}हैमवती ^{१८}स्वर्वापी ^{१९}हरशेखरा ॥१०८२॥

१ गच्छति जलधिमिति गङ्गा । 'गम्लु गतौ'
 (भ्वा.प.अ.), 'गन् गम्यादेः(-द्योः)'^{२०}(उणा-१२०)इति गन्,
 गङ्गा । "बह्वलोकात् गां गतेति, 'अन्येभ्योऽपि (अन्ये-
 ष्वपि)-'^{२१}३।२।१०१॥ इति डप्रत्यये पृषोदरादिः"[^{२२}]इति
 पञ्जिका । २ त्रीन् पथो गच्छति त्रिपथगा । 'गमेश्व
 (गमश्च)'^{२३}३।२।४७॥ इति डः । त्रिपथेन गच्छतीति वा ।

तथा च भारते-

"क्षितौ तारयते मर्त्यान् नागांस्तारयतेऽप्यधः ।

४०

दिवि तारयते^{२४} देवांस्तेन त्रिपथगा स्मृता ॥१॥"[^{२५}]इति ।
 त्रिमार्गाऽपि । ३ भगीरथस्येयं भागीरथी । भगीरथे-
 नेमं लोकमवतारिता । 'शेषे'^{२६}४।२।९२॥ इत्यण्, 'तस्येदम्'
 ४।३।१२०॥ इत्यण् वा, 'टिङ्गाणञ्'-^{२७}४।१।१५॥ इति
 डीप् । ४ त्रिदशानां देवानां दीर्घिका त्रिदशदीर्घिका । ५
 त्रिभिः स्रोतोभिर्बह्वलोकात् प्रभवतीति त्रिस्रोताः, स्त्री-
 लिङ्गः । त्रिस्रोतसौ इत्यादि । ६ "जह्नुना सगरपुत्रेणा-
 ऽवतारित्वाद् जहोरियं जाह्नवी"[^{२८}स्वोपज्ञटीका४।१०८१]
 इत्याचार्याः । "जह्नुना राजर्षिणा यज्ञवाटं^{२९} प्लावयन्तीर्य"
 पीता पश्चादुज्झिता सुतात्वेन प्रतिपद्येति जह्नुतनया, जा- ५०
 ह्नवी"[^{३०}पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५८]इति
 मिश्राः । जह्नुकन्याऽपि । ७ मन्दमर्कति गच्छति मन्दा-
 किनी । 'अक अग कुटिलायां गतौ'(भ्वा.प.से.), ग्रहा-
 दित्वाणिनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्'^{३१}४।१।५॥ मन्दाका औषधि-
 विशेषाः सन्त्यस्यामिति वा । 'अत इनिठनौ'^{३२}५।२।११५॥
 इतीनिः । 'खजेराकः'(उणा-४५३)इत्यत्र बहुलवचनाद्

१. 'डे' इति १.२.३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५८, पृ.३०९॥ ३. '-त्यत्र' इति १.२॥ ४. '-दे' इति ५॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।१२९॥, पृ.१९८॥, तत्र 'शीलिताः' इत्यस्य स्थाने 'सेविताः' इति दृश्यते ॥ ६. १प्रतौ नास्ति ॥ ७. 'अ-' इति २॥ ८. 'कुल संस्त्याने' ('सन्ताने' इति मैत्रेयः) बन्धुषु च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. '-ने' इति १, '-सनः' इति २, '-शतेन' इति ३॥ १०. मूलं मृग्यम् ॥ ११. 'इत्येके' इति १॥ १२. 'तत्क-' इति ३, 'करोति' इति ४॥ १३. '-स्या' इति १॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५८, पृ.३१०॥ १५. 'अन्येष्वपि'-३।२।१०१॥ इत्यनेन डप्रत्ययविधानं युक्तम्, 'गमश्च' ३।२।४७॥ इत्यनेन खञ्प्रत्ययविधानात् ॥ १६. '-ति' इति ५॥ १७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।१३०॥, पृ.१९८॥, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५९, पृ.३१०॥ १८. 'ङीष्' इति २.५॥ १९. 'भ-' इति ४॥ २०. '-ङ्गाः' इति ३॥ २१. 'सा-' इति १, 'सगरात्मजेना-' इति स्वोपज्ञटीकायाम्, पृ.२४०॥ २२. '-वाटकं' इति ५॥ २३. '-यतीयं' इति ४.५॥ २४. '-ह्रुतया' इति १.३.४.५॥ २५. 'ङीष्' इति २.४.५॥

मन्दतेरप्याके मन्दाकानि स्रोतांसि सन्त्यस्यामिति वा ।
 “मन्दनाम्नः सरसाऽकति मन्दाकिनी”[^१] इति कौमुदी ।
 ८ शान्तनोर्महिषी भूत्वा भीष्मनाम^२ कुमारं^३ सूतवती
 भीष्मसूः । ‘पृङ् प्राणिप्रसवे’(अ.आ.अ.), ‘सत्सूद्विष-
 द्रुह-’३।२।६१॥ इति क्विप् । ९ एवं कुमारं सूते कुमार-
 सूः, स्त्रीलिङ्गावेतौ । चमूशब्दवद् रूपाणि ॥१०८१॥
 १० सरितां वरा सरिद्वरा । ११ विष्णुपादार्धसम्भूत-
 त्वाद् विष्णुपदाद् भवति विष्णुपदी । भवतीत्यर्थेऽण्,
 संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्ध्यभावः । ‘कुम्भपदीषु च’५।४।१३९॥
 १० इति वा साधुः । १२-१५ सिद्धादिभ्यश्चतुर्भ्यं आपगा-
 शब्दो योज्यते, तेन सिद्धापगा, स्वरापगा, (स्वर्गापगा,
 खापगा) । “स्वर्णदी, वाप्रकरणे ‘गिरिन्धादीनामुपस-
 ङ्ख्यानम्”(वा. ८।४।१०॥)[^४] इति पूर्वटीकाकृतः, वयं
 तु तत्र गिरिन्दी वक्रन्दी वक्रनितम्बा इत्युदाहरणत्रयमेव
 दृष्टवन्तस्तेन स्वर्णदीत्यत्र ‘पूर्वपदात् संज्ञायाम्-’८।४।३॥
 इति नित्यमेव णत्वमिति कौमुद्युक्तमेव पश्यामः । “यत्तु
 पुरुषोत्तमेन-”[^५ स्वर्णदी] स्वर्नदी”[भाषावृत्तिः ८।४।१०॥]
 इति भाषावृत्तावुदाहृतम्, तदमूलम्, कातन्त्रादिव्याकरणेषु
 स्वर्णदीति नित्यणत्वदर्शनात्”[पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्ग-
 २० वर्गः, श्लो-४४] इति मिश्राः । १६ ऋषीणां कुल्या ऋषि-
 कुल्या । १७ हिमवतः प्रभवति हैमवती । १८ स्वः
 स्वर्गे वापी स्वर्वापी । १९ हरस्य शेखरोऽनयेति^६ हर-
 शेखरा । एकोनविंशतिर्गङ्गायाः ॥१०८२॥

यमुना यमभगिनी कालिन्दी सूर्यजा यमा ।

१ यच्छति^१ सद्गतिमिति यमुना । ‘यमु नियमने’
 ( ), ‘यमु(यम) उपरमे’(भ्वा.प.अ.) अतो वा ।
 ‘अर्जि(अजि)यमिशीङ् भ्यं उनन्’(उणा-३४१) इत्युनन्,
 ‘अजाद्यतष्टाप्’४।१।४॥ । २ यमस्य भगिनी यमभगिनी ।
 यौगिकत्वाद् यमुन(यम)स्वसादयः । ३ कलिन्दाद्रेरियं
 ३० कालिन्दी । ‘तस्येदम्’४।३।१२०॥ इत्यण् । कालियं नागं

दयते^२ रक्षतीति पृषोदरादिर्वा । कलिन्दतनयाऽपि । ४ सूर्या-
 ज्ञाता सूर्यजा । ‘अन्येष्वपि-’३।२।१०१॥ इति डः । ५ यमेन
 यमलेन जातत्वाद् यमा, द्वितीयस्वरान्तः । पञ्च यमुनायाः ॥

रेवेन्दुजा पूर्वगङ्गा नर्मदा मेकलाद्रिजा ॥१०८३॥

१ रेवते गच्छति रेवा । ‘रेवृ प्लवगतौ’(भ्वा.आ.
 से.), अच्, टाप् । “रेव्यतेऽसाविति कर्मणि ‘गुरोश्च हलः’
 ३।३।१०३॥ इत्यकारान्ताट्टाप्”[^३] इति सर्वधरः । २ इन्दो-
 र्ज्ञाता इन्दुजा । “सोमवंशोद्भवत्वादुपचारात् सोमेन पुरू-
 र्वसाऽवतारित्वात् [वा] सोमोद्भवा”[पदचन्द्रिका, भा-१,
 वारिवर्गः, श्लो-३६०] इति तु मिश्राः । ३ [पूर्व गङ्गा ४०
 पूर्वगङ्गा] । ४ नर्म क्रीडाम्, स्वर्गाख्यं सुखं वा ददाति
 नर्मदा । ५ मेकलाद्रेर्जाता मेकलाद्रिजा । मेकलानाम्
 ऋषेः कन्यका मेकलकन्यकाऽपि । मेकलो विन्ध्यस्तत्रभव-
 त्वाद्वा । मेकलः कमध्यः, खमध्योऽपि । तथा च महा-
 कविप्रयोगः-“यन्मेखला भवति मेखलशैलपुत्री”[^४] इति
 पञ्जिकासर्वधरादयः । पञ्च रेवायाः ॥१०८३॥

गोदा गोदावरी

१ गां भुवं द्यति पयःपूरेण गोदा । ‘दोऽव-
 खण्डने’(दि.प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’३।२।३॥ । गोदन्ते
 क्रीडन्त्यस्यामिति वा । ‘गुद क्रीडायाम्’(भ्वा.आ.से.), ५०
 अच् । २ पयःपूरेण गां पृथ्वीं द्यति गोदावरी । ‘दो-
 ऽवखण्डने’(दि.प.अ.), ‘आतो मनिप्(न्)क्वनिब्बनिपश्च’
 ३।२।७४॥ इति वनिप्, ‘वनो र च’४।१।७॥ इति डीप्,
 रक्षान्तादेशः । द्वे गोदावर्याः ॥

तापी तपनी तपनात्मजा ।

१ तापयति तापिः । तपेर्ण्यन्ताद् ‘अच इः’
 (उणा-५७८) इति इः, डीषि तापी । २ तपति तपनी ।
 ‘तप सन्तापे’(भ्वा.प.अ.), नन्धादित्वाल्त्युः । ३ तप-
 नस्याऽऽत्मजा तपनात्मजा । त्रीणि ताप्याः ॥

शुतुद्रिस्तु शतद्रुः स्यात्

६०

१. ‘श्रो-’ इति ३॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४४, पृ. ६६॥ ३. ‘-मान’ इति १.२॥ ४. ‘-रकं’ इति ३॥ ५. ‘-द्रुह-’ इति
 ४प्रतौ नास्ति ॥ ६. ‘-भा(पा)दाभ्यां सम्भू-’ इति ३॥ ७. ४प्रतौ नास्ति ॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ ९. ‘वक्ष्यामः’ इति ३॥
 १०. ‘विभा-’ इति ३.४.५॥ ११. इतोऽग्रे १.२प्रत्योः ‘स्वर्गापगा, खापगा’ इति दृश्यते ॥ १२. ‘-या’ इति १.२॥ १३. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘प्रयच्छति’
 इति दृश्यते ॥ १४. ‘-भ्यश्च’ इत्युणादिगणे ॥ १५. ‘-ति’ इति ३.५॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६०, पृ. ३११॥ १७.
 ३.४प्रत्योर्नास्ति ॥ १८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।३२॥, पृ. १९९॥ १९. ‘-रणेति’ इति १.२.४.५॥ २०. ‘द्यन्ति’ इति ४.५॥ २१. ‘डीष्’
 इति १.२.५॥ २२. इतोऽग्रे १.२.५प्रतिषु ‘गौरादित्वाद् डीष्’ इति दृश्यते, नन्धादित्वाल्त्युटः टित्वात् ‘टिङ्गाणञ्-’४।१।१५॥ इत्यादिना डीप् बोध्यम् ॥

१ शुः पूजितमाशु वा तुदति शतुद्रिः । एतद-
जानन्तः 'शतुद्रुः' इत्युदन्तं पठन्ति, तन्मन्दम्, "मे गङ्ग
यमुने [सरस्वति] शतुद्री" [ऋ.वे.१०-७५-५] इतीका-
रान्तत्वादस्य पृषोदरादिः । २ पुत्रशोकसन्तप्तो वशिष्ठः
कण्ठे शिलां बद्ध्वा नद्यामस्यां प्रविष्टोऽत इयं भीत्या
शतधा द्रुतेति, 'दु द्रु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'हरितपी(मि)
तयोर्दुवः' (उणा-३४), 'शते च' (उणा-३५) इत्युप्रत्ययः,
स च डित् शतद्रु । "शतद्रुरेव, पृषोदरादित्वादादि-
वर्णविकारे शतुद्रुः (शतद्रुः)" [ ] इति स्वामी । "शितं
१० तीक्ष्णं द्रुता शितद्रुः" [ ] इति कौमुदी तृतीयस्वरादिमाह ।
स्त्रीलिङ्गावेतौ, उभावपि तालव्यादी । द्वे शितलुंजनद्याः ॥

कावेरी त्वर्धजाह्वी ॥१०८४॥

१ कव्यते वर्ण्यते कावेरी । 'कवृ वर्णे' (भ्वा.
आ.से.), णिच्, 'मृणिचा(मूलोरा)दयश्च' (उणा-६१) इत्ये-
रक्, गौरादित्वाद् डीष् । कस्य जलस्य बेरं शरीरम्,
ततः 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ अणि वा । २ अर्धं जाह्वया
अर्धजाह्वी । द्वे कावेरीनद्याः ॥१०८४॥

करतोया सदानीरा

१ गौरीविवाहसमये शङ्करकरगलितसम्प्रदानतोय-
२० प्रभवत्वात् करस्य तोयं करतोयम्, तदत्राऽस्ति, अर्शआदि-
त्वादचिं करतोया । २ अरजस्वलत्वात् सदा नीरं यस्याः
सा सदानीरा । तथा च स्मृतिः-

"प्रथमं कर्कटा देवी त्र्यहं गङ्गा रजस्वला ।

सर्वा रक्तवहा नद्यः करतोयाम्बुवाहिनी ॥१॥" [ ]
इति । गौरीविवाहे हरहस्तात् प्रदानतोयाद् जातनद्याः द्वे ॥

चन्द्रभागा तु चन्द्रका

१ चन्द्रेण भागतो न्यस्ता चन्द्रभागा । चन्द्र-
भागनामा गिरिः, ततः प्रभवतीत्यर्थेऽणि चान्द्रभागा ।

'चन्द्रभागाद्वा नद्याम् (चन्द्रभागात्रयाम्, चन्द्रभागा नद्याम्)'
(गणसू-४।१।४५ ॥) इति बह्वादिषु डीपो (डीपो) ३०
विकल्पविधानसामर्थ्यात् पक्षे टाप् । डीपौ न भवत एव
(डीषैव डीप्कार्यसिद्धेर्डीप् न भवत्येव), रूपस्वरयोर-
विशेषात् । चन्द्रभागा (चान्द्रभागा) चान्द्रभागी च ।
शब्दार्णवे चोक्तम्-

"तापी तु तपति सत्या (तपती सैत्या) चान्द्रभागी तु चान्द्रिका ।
चन्द्रभागा शारदी तु कश्मीरेषु सरस्वती ॥१॥" [ ] इति ।
संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्ध्यभावे ह्रस्वादिरपि चन्द्रभागाशब्दः ।
केचित्तु-"चन्द्रभागा नद्याम्" [ ] इति टावन्तमेव पठन्ति ।
"चन्द्रभागा चान्द्रभागा चान्द्रभागी च सा मता । चन्द्र-
भागी च सैवोक्ता" [ ] इति द्विरूपकोषः । २ चन्द्रं कायति ४०
चन्द्रका, आद्यस्वरमध्या । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.),
'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ । द्वे चन्द्रभागा नद्याः ॥

वासिष्ठी गोमती तुल्ये

१ वसिष्ठस्येयं वासिष्ठी, दन्त्यसवती । गौत-
म्यपि । २ गावो जलानि सन्त्यस्यां गोमती । द्वे गोमत्याः ॥

ब्रह्मपुत्री सरस्वती ॥१०८५॥

१ ब्रह्मणः पुत्री ब्रह्मपुत्री । २ सरः प्रसरणम-
स्त्यस्यां सरस्वती । द्वे सरस्वत्याः ॥१०८५॥

विपाट् विपाशा

१ पुत्रशोकादेव पाशं बद्ध्वा प्रविष्टं वसिष्ठं ५०
पाशच्छेदाद् विपाशितवती विमुक्तपाशं कृतवतीति विपाट्,
स्त्रीलिङ्गः । 'सत्यापपाश-३।१।२५ ॥ इत्यादिना 'पाशाद्
विमोचने' ( ) इति णिच्, [पचाद्यच्] । २ टापि
विपाशा । विपाशयति संसारान् मोचयति स्त्रोतेनेति वा ।
द्वे विपाशायाः ॥

आर्जुनी तु बाहुदा सैतवाहिनी ।

१. '-त-' इति १॥ २. 'गङ्ग-' इति ३.५ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६१, पृ.३२१ ॥ ४. अम.क्षीरस्नामिकृतटीकायां न
दृश्यते ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।३३ ॥ ६. 'अर्शाद्यचि' इति ३ ॥ ७. '-स्यां' इति १॥ ८. '-टी' इति १.२ ॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम्,
भा-१, वारिवर्गः, श्लो-३२, पृ.१९९ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६०, पृ.३२२ ॥, रामाश्रमी १।१०।३३ ॥, पृ.१३४ ॥, तासु 'कर्कटा'
इत्यस्य स्थाने 'कर्कटे' इति दृश्यते ॥ १०. याज्ञवल्क्यस्मृतिबालम्हृटीटीकायामस्य स्मृतिवचनस्य दर्शनादस्या जलस्य सदा पेयतया 'सदानीरा'
इत्यन्वर्थं नामेति बोध्यम् । अत एव 'सदानोया' इत्यपि नाम ॥ ११. '-न्द्रिका' इति २.३.५ ॥ १२. इतोऽग्रे २ प्रनौ 'इत्यपि' इति
दृश्यते ॥ १३. 'बा-' इति ३ ॥ १४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।३४ ॥, पृ.२०० ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६२, पृ.३१ ॥,
रामाश्रमी १।१०।३४ ॥, पृ.१३५ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६२, पृ.३१४ ॥ १६. रामाश्रमी १।१०।३४ ॥, पृ.१३५ ॥
१७. '-गा-' इति ५ ॥ १८. 'प्रश-' इति ५ ॥ १९. 'वशि-' इति २.३ ॥

१ अर्जुनस्येयम् आर्जुनी । २ बाहुभिर्दीर्यते बाहुदा । 'दृ विदारणे'(ब्र्या.प.से.), 'अन्येष्वपि दृश्यते' ३।२।१०१॥ इति डः । 'बाहुदेन कार्तवीर्यार्जुनेनाऽवतारिता' [३] इत्यन्ये । लिखितनाम्न ऋषेशिख्यस्य बाहोः (छिन्नबाहोः) बाहुदानाद् वा बाहुदा । ३ "सितैव सैती, सैती चाऽसौ वाहिनी नदी चेति सैतवाहिनी" [५] इति सर्वधरः । "सैकतं वहतीत्यावश्यकं णिनिः, पृषोदरात्" [५] इति तु स्वामी । "सितवाहाः श्वेताश्वास्तद्योगात् सितवाही श्वेतवाहनः कार्तवीर्यस्तेनाऽवतारित्वात् सैतवाहिनी" [५] इति पञ्जिका । त्रीणि आर्जुन्याः ॥

वैतरणी नरकस्था

१ विगततरणौ व्यर्के पाताले भवा वैतरणी । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् । विगततरणिर्विनौका वा, स्वार्थेऽण् । विरुद्धं तरणं वितरणम्, तद् यस्याऽस्ति, ज्योत्स्नादित्वादणि वैतरणी वा । विरणेन दानेन तीर्यत इति शेषेऽणि वा वैतरणी । २ नरके तिष्ठतीति नरकस्था । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ द्वे वैतरण्याः ॥ [शेषश्चात्र-] "मुरुन्दला तु मुरुला सुरुवेला तु नन्दिनी" चर्मण्वती रितिनदी सम्भेदः सिन्धुसङ्गमः ॥१॥" २० [शेषनाममाला ४।१६।॥] ॥

स्रोतोऽम्भःसरणं स्वतः ॥१०८६॥

१ स्रवति निम्नं देशं स्रोतः, क्लीबे । 'स्रु गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'सुरीभ्यां तुट् च'(उणा-६४१) इत्यसुन् । "स्रोतः सद्यःसकलसलिलं सिल्हकम्" [५] इति दन्त्यादिषूष्मविवेकात् । स्वत आत्मनोऽकृत्रिममित्यर्थः । अम्भसो जलस्य सरणं गमनमम्भस्सरणम् । [एकमकृत्रिमजलवहनस्य] । 'रेलउ' इति भाषा ॥१०८६॥

प्रवाहः पुनरोद्यः स्याद् वेणी धारा रयश्च सः ।

१ प्रवहत्यनेन प्रवाहः । करणे घञ् । "प्रवाहो व्यवहारे स्यादपि स्रोतसि वारिणः" [विश्वप्रकाशकोशः, ३० हान्तवर्गः, श्लो-१५] इति महेश्वरः । २ वहति ओद्यः । 'वह प्रापणे'(भ्वा.उ.अ.), न्यङ्क्वादित्वादचि कृतघत्वो निपात्यते । ३ वेति वेणी । 'वी गत्यादौ'(अ.प.अ.) । ४ ध्रियते जलमनया धारा । भिदादित्वादङि साधु, गुणो दीर्घत्वं च । "द्रवद्रव्यप्रपातनं धारा" [२२] इति न्यासे । खड्गधारादावुपमानात् प्रयोगः । ५ रयते गच्छति रयः । 'रय गतौ'(भ्वा.आ.से.), असुन् । पञ्च प्रवाहस्य ॥

घट्टस्तीर्थोऽवतारे

१ घट्टन्ते चलन्त्यनेन घट्टः । 'घट्ट चलने'(भ्वा.आ.से.), करणे घञ् । २ तरन्त्यनेनेति तीर्थः, पुंक्ली । ४० 'तृ प्लवनतरणयोः'(भ्वा.प.से.), 'पातृतुदिवचिरिचि-'(उणा-१६४) इति थक्, 'ऋत इद्धातोः' ७।१।१००॥, 'उरण् रपरः' १।१।५१॥ इति रपरत्वम् । ३ अवतरन्त्यनेन, अवतरन्त्येति वा अवतारः । 'तृ प्लवनतरणयोः'(भ्वा.प.से.), 'अवे तृस्त्रोर्घञ्' ३।३।५१॥, तत्र । त्रीणि नद्याद्यवतरणमार्गस्य । 'आरु' इति भाषा ॥

अम्बुवृद्धौ पूरः प्लवोऽपि च ॥१०८७॥

१ अम्बुनो जलस्य वृद्धिराधिक्यमम्बुवृद्धिस्तत्र । पूरयति अम्भसा कूलयोर्वृद्धिं पूरः । 'पूरी आप्यायने'(दि.आ.से.), अच् । २ प्लवन्तेऽत्र प्लवः । 'प्लुङ् गतौ'(भ्वा.आ.अ.), अत्र । द्वे वारिपूरस्य ॥१०८७॥

पुटभेदास्तु वक्राणि

१ पुटं तृणादिसङ्घातं भिन्दन्ति पुटभेदाः । 'पुट संश्लेषणे'(तु.प.से.), इगुपधकप्रत्ययान्तः । 'भिदिर् विदारणे'(रु.उ.अ.), अण् । पुटं संश्लेषं भिन्दन्तीति वा । अत्रा-

१. 'ब-' इति १.२.४॥ २. द्र. अम.क्षीर. १।१।३३॥, पृ.६७॥, स्वोपज्ञटीका ४।१०८६॥, पृ.२४१॥ ३. इतोऽग्रे २.३प्रत्ययोः 'च' इति दृश्यते ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६०, पृ.३१२॥ ५. '-दिः' इति ३.४॥ ६. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"सितैव सैती (वाहिनी), यन्माला- मन्तव्या बाहुदार्जुनी ।" इति दृश्यते, १।१।३३॥, पृ.६७॥ ७. '-च्छति' इति ४॥ ८. 'सु-' इति २.३.४॥ ९. 'मु-' इति ३॥ १०. इतोऽग्रे २प्रत्यौ 'तु' इति दृश्यते ॥ ११. 'सु-' इति १.३॥ १२. 'नन्दिनी' इति ३॥ १३. 'रन्त-' इति ३॥ १४. "मुरुन्दला तु मुरुला सुरुवेला सुनन्दिनी । चर्मण्वती रितिनदी" इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३९, पृ.२८५॥, रामाश्रमी १।१०।११॥, पृ.१२४॥ १६. '-नो-' इति ३.५॥ १७. '-कृतकमित्यर्थः' इति ३॥ १८. 'श-' इति ५॥ १९. 'रेलौ' इति ३, 'रि-' इति ५॥ २०. '-न्यतेऽनेन' इति ३॥ २१. '-घञो' इति ३॥ २२. द्र. माधवीयधातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६२९, पृ.२३४॥ २३. '-ति' इति ३.५॥ २४. 'ती-' इति ४.५॥ २५. '-नेन' इति ३॥ २६. '-त्यनेन' इति ३॥ २७. '-द्यप्रव-' इति ३॥ २८. '-रउ' इति ३, '-रु' इति ५॥ २९. 'अच्' इति ४.५॥ ३०. 'संश्लेषं' इति १॥

ऽप्यण्। २ वञ्चन्ति कुटिलं गच्छन्ति वक्राणि । 'वञ्चु कौटिल्ये' (भा.प.से.), 'स्फायितञ्चि-' (उणा-१७०) इति रक्, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । "पुटभेदो नदीवक्रे नगरतोद्ययोरपि" [विश्वप्रकाशकोशः, दान्तवर्गः, श्लो-४१] "वक्रः [स्यात्] कुटिले क्रूरे पुटभेदे शनैश्चरे" [विश्व-प्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-५२] इति महेश्वरः । द्वितीय-वर्गप्रथमादिः चक्रमित्यपि ॥

"चक्रं गणे चक्रवाके चक्रं सैन्यरथाङ्गयोः ।

ग्रामजाले कुलास्य भाण्डे राष्ट्रास्त्रयोरपि ॥१॥

१० अम्भसामपि चाऽवर्ते" [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-४९-५०] इति महेश्वरः । नदीवङ्कनाम्नी द्वे । 'नद्यन्तः- पानीयागमनमार्ग' इति भाषा ॥

भ्रमास्तु जलनिर्गमाः ।

१ भ्राम्यन्ति जलान्येभिरिति भ्रमाः । 'भ्रमु अनवस्थाने' (दि.प.से.), '-चलने' (भा.प.से.) वा, करणे घञ्, मान्तत्वात् वृद्धिः । "भ्रमोऽम्बुनिर्गमे भ्रान्तौ कुन्दाख्ये शिल्पियन्त्रके" [विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, श्लो-३] इति महेश्वरः । यथा-"भ्रमागतैरम्बुभिरम्बुराशिः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-३, श्लो-३८] इति । जलानि

२० निर्गच्छन्त्येभिरिति जलनिर्गमाः । 'ग्रहवृह- '३।३।५८॥ इत्यादिनाऽपि । एकं सामान्येन जलनिर्गमनमार्गस्य ॥

परीवाहा जलोच्छ्वासाः

१ जलं प्रवृद्धं परिवहति यैर्निर्गममार्गैस्ते परि-वाहाः । 'उपसर्गस्य घञि-' ६।३।१२२॥ इति दीर्घत्वे परी-वाहाः । यल्लक्ष्यम्-

"उपार्जितानामर्थानां त्याग एव हि रक्षणम् ।

तडागोदरसंस्थानां परीवाह इवाऽम्भसाम् ॥१॥"

[पञ्चतन्त्रम् १।३॥] इति । २ जलं प्रवृद्धं उच्छ्वसिति यैस्ते जलोच्छ्वासाः । येन कृत्वा प्रवृद्धं जलं निस्सरति, तन्नाम्नी

३० द्वे । 'ओगान' इति भाषा ॥

कूपकास्तु विदारकाः ॥१०८८॥

१ कूपप्रतिकृतयः कूपकाः । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कन् । "कुत्सिताः कूपा इति कूपकाः" [ ] इति सर्वधरः । कुत्सितेऽर्थे कः । यत्कात्यः-"विव-रान् कूपकानाहुः" [ ] । २ विदारयन्ति क्ष्मां विदा-रकाः । 'दृ विदारणे' (त्रया.प.से.), ण्वृत् । द्वे शुष्क-नद्यादौ जलार्थं गर्तायाः, 'वेरा' इत्यादिभाषा ॥१०८८॥

प्रणाली जलमार्गो

१ नल्यते बध्यते नाली । 'नल(णल) बन्धने' (भा.प.से.), कर्मणि घञि, प्रपूर्वः, 'उपसर्गा[त्]- '८।४।- ४० १४॥ आदिना णत्वम्, गौरादिङीषि प्रणाली, त्रिलिङ्गः । जलनिर्गममार्गो मकरमुखादिः, तत्र । एकं परनालाह्वस्य ॥

अथ पानं कुल्या च सारणिः ।

१ पीयते वृक्षादिभिरनेनेति पानम् । 'पा पाने' (भा.प.अ.), करणे ल्युट् । २ कोलति संस्त्यायत्यम्भसा कुल्या । 'कुल संस्त्याने [बन्धुषु च]' (भा.प.से.), 'अध्यादयश्च' (उणा-५५१) इति यक् । कुले प्राणिगणे साधुर्वा । 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति यत् । ३ सरति जलमनया सरणिः । 'सृ गतौ' (भा.प.अ.), 'अर्तिसृधृ-धमिभ्यश्च (अर्तिसृधृधम्यम्यश्यवितृभ्योऽनिः)' (उणा-२५९) ५० इत्यनिः, बाहुलकाद् दीर्घत्वे सारणिः, स्त्रीलिङ्गः । त्रीणि 'नीक' इत्याह्वायाः । ('नीका' [शेषनाममाला ४।१६९॥] इति शैषिकम्) ॥

सिकता वालुकाः

१ 'केन जलेन सिता बद्धाः, पृषोदरादित्वाद् वर्णविपर्ययादिः, ततश्चापि सिकता' [ ] इति धातुप्रदीपः ।

१. 'वञ्चति' इति ४॥ २. 'वञ्चु चञ्चु' इत्यादिदण्डकोऽयं धातुर्गत्यर्थकः ॥ ३. 'इत्यादिना' इति ३॥ ४. 'पतनाद्यो-' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ. ८१॥ ५. 'जलमार्गस्य' इति ३॥ ६. 'वहति' इति १॥ ७. '-न्ति' इति १॥ ८. 'उ-' इति २, 'उपगीत' इति ३॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः १।१०।१०॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३८, पृ. २८३॥ तत्र 'कूपा इति' इत्यस्य स्थाने 'विवराः' इति दृश्यते ॥ ११. द्र. अम.क्षीर. २।९।१०॥, पृ. ६२॥, स्वोपज्ञटीका ४।१०८८॥, पृ. २४२॥ १२. 'वै-' इति २.५॥ १३. 'इति भाषा' इति ४॥ १४. 'प्रन-' इति ३॥ १५. 'प्रना-' इति ३॥ १६. 'गन्धे' इति स्वामिमैत्रेयौ, 'गन्धने' इति सायणः, मा. धातुवृत्तौ काश्यपमतमुट्-ङ्क्व- 'बन्धने' इति काश्यपः 'इत्युक्तम्, भ्वादिः, धातुसं-५६५, पृ. २०७॥ १७. '-ञ्' इति ४॥ १८. '-दिः' इति ३॥ १९. '-ते' इति २॥ २०. '-त्' इति ३॥ २१. '-णिः' इति १॥ २२. '-ह्वयः' इति ३॥ २३. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ३ प्रतौ 'निका तु सारणाविति शेषः' इति दृश्यते ॥ २४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।९॥, पृ. १८१॥, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३७, पृ. २८१॥

यद्वा सिक्वन्ते सिकताः । सिकिः सौत्रः, 'पृषिरञ्जिभ्यां कित्'(उणा-३९१)इत्यतश्च, बाहुलकात् स्त्रीलिङ्गो बहु-
वचनान्तश्च । यल्लिङ्गानुशासनम्-“वा तु जलौकाऽप्स-
रसः सिकताः सुमनाः समाः”[लिङ्गानुशासनम्, स्त्रीलिङ्गाः,
श्लो-९] । २ वलन्ते वालुकाः । ‘वल संवरणे’(भ्वा.
आ.से.), ‘कञ्चुकांशुका-’(हैमोणा-५७)इत्युके निपात्यते ।
वालिका इति तृतीयस्वरमध्योऽपि । यन्महेश्वरः-“वालिका
वालुकावालापिंछोलाकर्णभूषणे”[विश्वप्रकाशकोशः, कान्त-
वर्गः, श्लो-१६६]इति । सिकतानां पृथिवीकार्यिकत्वेऽपि
१० नद्यङ्गभूतत्वादप्यावावसरे पाठः । द्वे ‘वेलू’ इति ख्यातायाः ॥

बिन्दौ पृषत्पृषतविप्रुषः ॥१०८९॥

१ बिन्दति बिन्दुः, पुंसि । ‘बिदि अवयवे’(भ्वा.
प.से.), ‘शृम्(स्वृ)स्निहित्रप्यसिवसिहनिक्लिदिबन्धिमनिभ्यश्च’
(उणा-१०)इति चकारादुप्रत्ययः । “(अस्मादेव धातो-
र्बाहुलकादुप्रत्ययः) । अत्र मैत्रेयः ‘बिन्दुरिच्छुः’ ३।२।१६९ ॥
इति सूत्रं बशादि पठन् बिन्दुशब्दं व्युत्पादयन् (व्युदपाद-
यत्), वृत्तौ तु वि(वे)त्तेरेव तत्र पाठः”[मा.धातुवृत्तिः,
भ्वादिः, धातुसं-५४]इति माधवः । तत्र । २ पर्षति सिञ्चति
पृषत्, क्लीबे । ‘पृषु वृषु मृषु सेचने’(भ्वा.प.से.), ‘वर्त-
२० माने पृषद्बृहन्महज्जगच्छतृवच्च’(उणा-२४१)इति साधुः ।
३ पर्षति सिञ्चति पृषतः । ‘पृषिरञ्जिभ्यां कित्’(उणा-
३९१)इत्यतश्च, पुंस्ययम् । ४ विरुद्धं प्लु(प्लु)ष्यतेऽनया
विप्रुद्, स्त्रीलिङ्गः । ‘पृष प्लुष स्नेहसेचनपूरणेषु’(ब्रह्मा.
प.से.), सम्पदादित्वात् क्विप् । विप्रुषौ, विप्रुषः इत्यादि ।
“पृषन्ति बिन्दुपृषताः पुमांसो विप्रुषः स्त्रियः”[अमरकोषः
१।१०।६॥]इत्यमरः । तद्व्याख्यानं तु पृषन्तीति बहुत्वं
तान्तत्वाभिव्यक्तये, तदनुरोधाद् विप्रुष इत्युत्तरत्राऽपि”[^१]इति
स्वाम्यादयः । “ननु बहुत्वमतन्त्रम्, ‘पृषन् मृगे पुमान्

बिन्दौ न द्वयोः पृषतोऽपि ना’”[मेदिनीकोशः, तान्तवर्गः,
श्लो-१३६]इति मेदिन्यादेः, “पृषन्तिबिन्दुपृषताः”[अमर-
कोषः १।१०।६॥]इति त्रिभिर्द्वन्द्वः”[^२]इत्यन्ये, तन्मते पृष-
न्तिरितीकारान्तः शब्दः, तथा च-“पयःपृषन्तिभिः स्पृष्टा
वान्ति वाताः शनैः शनैः”[^३]इति जाम्बु(म्ब)वती-
विजयमहाकाव्यम्”[पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-
२३४]इति मिश्राः । चत्वारि जलबिन्दोः ॥१०८९॥

जम्बालेचकिलौ^१ पङ्कः^२ कर्दमश्च^३ निषद्वरः^४ ।

शादः^५

१ “जलेन वलते जम्बालः । ‘कर्मण्यण्’ ३।२ ।
१॥, पृषोदरादिः”[^१]इति स्वामी । जमति ग्रसते^२ धूलमिति
वा । “चमु छमु जमु झमु अदने”(भ्वा.प.से.), ‘शीडो
४० रुकनकवत्तत्रवालन्(शीडो धुक्लक्कलज्वालनः)’(उणा-
४७८)इति बाहुलकादतोऽपि बालन्”[^३]इति सर्वधरः ।
पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । २ अञ्चतीति इंचकिलः । ‘अञ्च
गतिपूजनयोः’(भ्वा.प.से.), बाहुलकादिले निपात्यते ।
तृतीयस्वरादिः, चवर्गाद्यप्रथमस्वरद्वितीयवर्गः, । यदुक्तवान्
कविशिक्षाश्लेषसिद्धिप्रदाने तृतीयेऽद्भुतविधिस्तबके चतुर्थे-
ऽमरचन्द्रः-“प्रावृण्मासाविव शोभिताविचकिलमालया स्त्रीति
कीदृशौ प्रावृण्मासौ? इचकिलमालया शोभिताविव, पक्षे
स्त्री, कीदृशौ? विचलिकमालया केतकीमालया शोभिता”
[^४]इति । ३ पञ्च्यते विस्तार्यते जलेनेति पङ्कः । ‘पचि
५० विस्तारे’(चु.उ.से.), ‘पचि व्यक्तीकरणे’(भ्वा.आ.से.),
करणे^५ घञ्, अस्त्रियाम् । ४ कर्दति कुत्सितं शब्दं
करोति कर्दमः । ‘कर्द कुत्सिते शब्दे’(भ्वा.प.से.), ‘कर्दि
कडेरमे’[दशपाद्युणा-७।४०]इत्यमरः । ५ निषीदन्ति
निमज्जन्ति प्राणिनोऽत्रेति निषद्वरः । ‘षद्लु विशरणादौ’
(भ्वा.तु.प.अ.), ‘नौ सदेष्ट्वरचै’(उणा-२८०)इति ष्वरच,

१. स्वामिमतेऽयम्, ‘वल वल्ल संवरणे’ इति मैत्रेयः, ‘वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च’ इति सायणः ॥ २. ‘-मध्यस्वरोऽपि’ इति १॥ ३.
‘-य-’ इति १.४.५॥ ४. कोष्ठान्तर्गतापाठः ३प्रतौ न दृश्यते ॥ ५. द्र. धातुप्रदीपः, भ्वादिः, धातुसं-५२, पृ.१०॥ ६. ‘-मोचन-’ इति मैत्रेयः,
‘-सेवन-’ इति सायणः ॥ ७. ‘-पूरणगतेषु’ इति १॥ ८. ‘स्त्रियाम्’ इति ३.४.५॥ ९. ‘-नं’ इति १.२.३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१,
वारिवर्गः, श्लो-२३४, पृ.२७९॥ ११. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“विगतः प्रोषो दाहोऽस्या विप्रुद्” इत्येव दृश्यते, १।९।६॥, पृ.६२॥ १२.
‘-दयः’ इति ३॥ १३. टीकाकृतम्- ‘इचकिलः’ शब्दोऽभीष्टः, पूज्याचार्यश्रीविजयकस्तूरसूरीश्वरमहाराजकृतचन्द्रोदयाभिधगूर्जरभाषा-
टीकायाम्- “जम्बालः (पु.न.), चिकिलः, पङ्कः (पु.न.)” इति दृश्यते, ४।१०९०॥, पृ.२४८॥, स्वोपज्ञटीकायामपि तथैव दृश्यते ॥ १४.
अम.क्षीर. टीकायाम्- “जमति ग्रसते जम्बालः” इत्येव दृश्यते, १।९।९॥, पृ.६२॥ १५. ‘-ति’ इति ५॥ १६. ‘धूल-’ इति १॥ १७. ‘-ञ्’
इति ३॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२३७, पृ.२८२॥ १९. ‘पुंक्लीः’ इति ३॥ २०. ‘इचि-’ इति ५॥ २१. ‘-दिचवर्गादि-’
इति ३॥ २२. ‘-क्’ इति १.२॥ २३. ३प्रतौ नास्ति ॥ २४. ‘-कडोरमः’ इति दशपाद्युणादिगणे ॥ २५. ‘नौ सदेः’ इत्येवोणादिगणे ॥

‘सदिरप्रतेः’ ८।३।६६॥ इति षत्वम् । निषीदन्तं वृणो-
तीति अचि वा । ६ शीयन्ते छिन्ना भवन्ति शादः ।
‘शदल् शीयते’ (भ्वा.तु.आ.अ.), ‘ज्वलितिकसन्ते-
भ्यो णः’ ३।१।१४०॥ । “श्यति तनूकरोति पादौ, ‘शेशमि
(शपि)भ्यां ददा(द)नौ’(उणा-५३७)इति दप्रत्यये शादः”
[^१]इति स्वामी । “शादशाद्वलपलालशालयः” [^२]इत्यू-
ष्मविवेकात् तालव्यादिः । चिक्खल्लो देश्याम्, संस्कृते-
ऽपि । षट् पङ्क्तस्य ॥

हिरण्यबाहुस्तु शोणः

- १० १ हिरण्यं वहति^१ हिरण्यबाहुः । ‘वह प्रापणे’
(भ्वा.उ.अ.), ‘वहिरहितलियसिभ्यश्च’ ( ) इत्युण्-
प्रत्ययः । “हिरण्यं वहतीति, कर्मण्यणि हिरण्यवाहः” [^२]
इति माधवी । “हिरण्यं वाहावस्य” [^३] इति स्वामी ।
२ शोणति शोणः । ‘शोण वर्णगत्योः’ (भ्वा.प.से.), अच् ।
द्वे द्रहविशेषस्य ॥

नदे पुनर्वहः^२ ॥१०९०॥

भिद्य उद्धयः सरस्वांश्च

- १ नदति नदः । ‘णद अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा.प.से.),
अच्, तत्र । २ वहति वहः । अच् ॥१०९०॥ ३ भिनत्ति
२० कूलानि भिद्यः । ४ उज्झत्युकमिति उद्धयः । ‘उज्झ-
त्यागे’ (तु.प.से.), ‘भिद्योद्धयौ नदे कर्तरि’ ३।१।११५॥ इति
निपातनात् साधू । ५ सरः प्रसरणमस्त्यस्य सरस्वान्,
तान्तः । पञ्च सामान्येन ‘वाहला’ इत्याख्यस्य ॥

द्रहोऽगाधजलो ह्रदः^३ ।

- १ द्रहति द्रहः । ‘द्रुह द्रोहे’ (दि.प.से.), अचि,
पृषोदरादिः । २ अगाधमूर्तलस्पर्शि जलमत्र अगाध-
जलः । ३ ह्रादन्त्यव्यक्तं शब्दं कुर्वन्त्यत्र ह्रदः । ‘ह्राद
अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा.आ.से.), ‘हलश्च’ ३।३।१२१॥ इति
घञ्, पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वम् । त्रीणि द्रहस्य ॥

कूपः स्यादुदपानोऽन्धुः^३ प्रहिः^४

३०

१ कौति शब्दायते प्रतिशब्देनेति कूपः, अस्त्रि-
याम् । ‘कु शब्दे’ (अ.प.से.), ‘कुसुयुभ्यश्च’ (दशपाद्युणा-
७।५) इति पो दीर्घत्वं च । कुत्सिता आपोऽत्रेति पृषो-
दरादिर्वा । २ उदकं पिबन्त्यस्मिन् उदपानम्, अस्त्रि-
याम् । अधिकरणे ल्युट्, ‘उदकस्योदः संज्ञायाम्’ ६।३।-
५७॥ । ३ अम्यते गम्यते अन्धुः । ‘अम् (अम) गत्यादौ’
(भ्वा.प.से.), ‘अर्जिदृशिकम्यमियसि (पशि) बाधामृजिभ्यः
कुः’ (मृजिपशितुग्धुग्दीर्घहकाराश्च) (उणा-२७) इति कुः,
नुक्, धुगागमश्च । अनन्ति जीवन्त्यनेनेति वा । ‘अन
प्राणने’ (अ.प.से.), मित्रद्रवादित्वात् कुः, भक्षान्तादेशः । ४ ४०
प्रहियते जलमस्मादिति प्रहिः । ‘प्र (प्रे) हरतेः कूपे’ (उणा-
५७४) इत्यनेन ह्रज इः डिच्च, डित्वाट्टिलोपः, पुंस्येतौ ।
“पुंस्येवान्धुप्रही” कूप उदपानं तु पुंसि वा” [अमरकोषः
१।१०।२६॥] इत्यमरः । चत्वारि कूपस्य ॥

नेमी तु तत्रिका^३ ॥१०९१॥

१ नीयते जलमनया नेमिः । ‘णीञ् प्रापणे’
(भ्वा.उ.अ.), ‘नियो मिः’ (उणा-४८३) इति मिः, ‘कृदि-
कागन्’ (गणम् ४।१।४५॥) इति डीषि नेमी । २ तस्य
कूपग्यान्ते रज्ज्वादिधारणार्थं त्र्यस्रं दार तत्रिका । त्रिस्रो-
ऽणयोऽस्या इति त्रिशब्दात्, [सङ्ख्यायाः] संज्ञासङ्घ- ५०
सूत्राध्ययनेषु ५।१।५८॥ इति कन्, टाप् । “त्रिका कूपस्य
नेमी स्यात्” [विश्वलोचनकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-१४] इति
श्रीधरः । “नेमिस्त्रिकायां कूपस्य” [विश्वप्रकाशकोशः,
मान्तवर्गः, श्लो-२७] इति महेश्वरः । द्वे कूपग्यान्ते रज्ज्वादि-
धारणार्थं त्र्यस्रदारुणः । ‘भ्रमण’ इति भाषा ॥१०९१॥

नान्दीमुखो नान्दीपटो वीनाहो मुखबन्धनं^३ ।

१ नान्द्यो^३ इव मुखमस्य नान्दीमुखः । २ नान्दीव
पटो नान्दीपटः । ३ विशेषेण नह्यते कूपमुखमनेनेति

१. ‘-तिः’ इति १.३॥ २. ‘-न्ति’ इति १.४॥ ३. इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ४. ‘-यते’ इति ५॥ ५. ‘शो-’ इति १.२.४.५॥ ६. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-१, वरिवर्गः, श्लो-२३७, पृ.२८२॥ ७. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“शीयन्तेस्मिञ्शादः” इत्येव दृश्यते, १।९।१९॥, पृ.६२॥
८. ‘विस्कल्लो’ इति स्वोपज्ञटीकायाम् ॥ ९. ‘त्रीणि’ इति ४॥ १०. ‘-न्ति’ इति १॥ ११. ‘इत्यण्प्र-’ इति ३, ‘इत्युप्र-’ इति ५॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, वरिवर्गः, श्लो-२६२, पृ.३१३॥ १३. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां हिरण्यवाहशब्दमाश्रित्य “हिरण्यं वहति (हिरण्यवाह)” इति व्युत्पत्तिर्दृश्यते,
१।९।३४॥, पृ.६७॥ १४. ‘उत्सर्गे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. ‘कर्तरि’ इत्यष्टाध्याय्यां न दृश्यते ॥ १६. ‘प्रश-’ इति ४.५॥ १७. ‘ख्यातस्य’
इति १.३॥ १८. ‘जिघांसायाम्’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. ‘-मन्त-’ इति ४.५॥ २०. ५ प्रतौ नास्ति ॥ २१. ‘-बन्ध-’ इति ५॥ २२.
‘-टि’ इति १.२॥ २३. ‘गतौ’ इति ३॥ २४. ‘-धि-’ इति ३॥ २५. ‘-न्धुः प्रहिः’ इत्यमरकोषे ॥ २६. ‘-स्त्र-’ इति २.५॥ २७. ‘सर्वधरः’
इति ३॥ २८. इतोऽग्रे ३ प्रतौ ‘च’ इति दृश्यते ॥ २९. ‘भ्र-’ इति १.३॥ ३०. ‘-नम्’ इति ५॥ ३१. इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘भृ/३’ इति दृश्यते ॥

वीनाहः । 'नह(णह) बन्धने'(दि.उ.अ.), करणे घञ्, 'उपसर्गस्य घञि- '६।३।१२२॥ इति दीर्घः । "वीनाहम-स्त्रियाम्"[^१] इति वैजयन्ती^१ । ४ कूपस्य मुखं बध्यतेऽनेन मुखबन्धनम् । 'बन्ध बन्धने'(क्र्या.प.अ.), करणे ल्युट्, तत्र । कूपस्य ऊर्ध्वे इष्टकादिभिर्मुखबन्धनस्य त्रीणि । 'कूपकंठ' इति भाषा ॥

आहावस्तु निपानं स्यादुपकूपे

१ आहूयते पानाय पशवोऽत्र आहावः, द्वितीय-स्वरादिः । 'ह्वेञ् आह्वाने'(भ्वा.उ.अ.), 'निपानमाहावः' ३।३।१० ७४॥ इति घञि साधुः । २ नियतं पिबन्त्यत्र निपानम् । करणे ल्युट् अस्त्रियाम् । कूपस्य समीपे शिलादिबद्धं पशु-पानार्थं कूपोद्धताम्बुस्थानम् उपकूपम्, तत्र । "स्थिरतुरङ्गम-भूमि निपानवन्मृगवयंगवयोपचितं वनम्"[^२रघुवंशम्, सर्गः-९, श्लो-५३] इति रघुः । द्वे 'अवाहडुं' इति ख्यातस्य^३ ॥

अथ दीर्घिका ॥१०९२॥

वापी स्यात्

१ दीर्घेव दीर्घिका । 'संज्ञायां कन्' ५।३।७५ ॥, 'प्रत्ययस्थात्- '७।३।४४॥ इतीत्वम् ॥१०९२॥ २ उप्यते-ऽस्यां पद्यादिकमिति वापिः । 'टुवप् बीजतन्तुसन्ताने'^४ (भ्वा.उ.अ.), 'घसिरपिपजिवाजिंषिध्वजि(वसिवपिव-दिराजिब्रजिध्वजि) -'(दशपाद्युणा-१।५३) इत्या[दि]नेञ्, [वृद्धिः], 'कृदिकारात्-'(गणसू-४।१।४५ ॥) इति वापी । वापिरपि । "वाप्यां वापिरपि स्मृता"[^५] इति द्विरूपकोषः । द्वे वाप्याः । 'वाविं' इति भाषा ॥

क्षुद्रकूपे तु चुरी चुण्डी च चूतकः ।

१ क्षुद्रश्चासौ कूपश्च क्षुद्रकूपः, तत्र । चोरति चुरिः । 'चुर स्तेये'(चु.उ.से.), 'इगुपधात् कित्'(उणा-५।५९) इतीन्, डीषि चुरी । २ चमन्थाचमन्त्यस्यां चुण्डीः । 'चमेरुच्चातः'(हैमोणा-६३२) इति ङिः, डीषि चुण्डी ।

"अदृष्टातिशयो नित्यानुभूतबहु मन्यते ।

३०

मन्यते रोहिषस्तुष्यश्चुण्डीमपि महोदधिम् ॥१॥"[^६] इति प्रयोगः । ३ श्रोतति चूतकः । 'क्षुतिर् क्षरणे'(भ्वा.प.से.), 'कीचक-'(हैमोणा-३३) इत्यादिनाऽके साधुः । यथा-"चूतकानां रसं पीत्वा पान्थाः पथि सुखं ययुः"[^७] इत्यत्र चूतकानां कूषानामाम्राणां चेत्यर्थः । मालाकारस्तु-"चुण्डीविवरोत्साश्च"[^८] इति चुण्डीशब्देन वेरकनामान्याह । त्रीणि लघुकूपस्य ॥

उद्घाटकं घटीयन्त्रम्

१ उद्घाटयति^९ प्रकाशयत्येभ उद्घाटकम् । घटेर्णिजन्ताद् ण्वुल् । उद्घाटनमपि । "ऊर्ध्वं हन्यतेऽनेन उद्घाटनम्"[^{१०}] इति कौटिल्यः । २ घट्यो यन्त्रयन्तेऽत्रेति घटीयन्त्रम् । 'यत्रि बन्धने'(चु.उ.से.), करणे घञ् । "येन कूपादेर्जलमूर्ध्वं वाह्यते"[^{११}अभि.स्वोपज्ञटीका४।१०९३] इति मूलवृत्तौ । सामान्येनोक्तत्वात् 'चडसघडिं मालं' इत्यादेर्द्वे ।

पादावर्तोऽरघट्टकः ॥१०९३॥

१ पादाभ्यामावर्त्यते भ्राम्यते पादावर्तः । 'वृत्तवर्तने'(भ्वा.आ.से.), घञ् । २ अरान् घट्टयति, अरा घट्टयन्तेऽत्र वा अरघट्टः । 'घट्ट चलने'(भ्वा.आ.से.चु.उ.से.), अच्, घञ् वा । स्वार्थे कनि अरघट्टकः । द्वे अरघट्टस्य ॥१०९३॥

५०

अखातं तु देवखातम्

१ खायत इदमिति खातम् । 'खनु अवदारणे'(भ्वा.उ.से.), कर्मणि क्तः, 'जनसनखनाम्- '६।४।४२॥ इत्यात्वम् । न खातम् अखातम्, कवर्गद्वितीयमध्यम् । २ देवैः खातं देवखातम् । "अपौरुषेयं देवखातम् अत्र देव-पदमकृत्रिमत्वप्रदर्शनार्थं"^{१२} निर्निमित्तं स्वतः सिद्धमिति

१. वैजयन्तीकोषे- "वीनाहस्तु स्त्रियां" इति दृश्यते, ४।२।८॥, पृ.११२॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका४।१०९२॥, पृ.२४३॥ ३. '-नेति' इति १॥ ४. 'ह्वेञ् स्वर्धायां शब्दे च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. 'निपात-' इति १.३॥ ६. '-डु' इति १.२॥ ७. 'आह्वस्य' इति ४॥ ८. '-क' इति ५॥ ९. 'बीजसन्ताने' इति १, 'टुवप् बीजसन्ताने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. '-वजि-' इति १, '-वाजिवजि-' इति ३॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५६, पृ.३०७॥, रामाश्रमी१।१०।२८॥, पृ.१३३॥ १२. 'वावडी' इति ४॥ १३. '-त्यां' इति १.३॥ १४. द्र. अनेकार्थकैरवाकरवौमुदीटीका, भा-२, ३।३९॥, पृ.१८॥ १५. '-न्ति' इति १॥ १६. '-न्त्य-' इति १॥ १७. द्र. अम.क्षीर.२।१०।२८॥, पृ.२३१॥, स्वोपज्ञटीका४।१०९३॥, पृ.२४३॥ १८. 'सङ्कोचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. '-घड-' इति ३॥ २०. '-ला' इति १, '-लि' इति ४॥ २१. '-हट्ट-' इति १.२.५॥ २२. '-र्थनिमि-' इति ३॥

[या]वत्"[^१]इति पञ्जिकादयः । "अखातो देवखातकः"
[^१]इति पुंस्काण्डेऽमरदत्तात् पुंस्यपि, "अखातः"[^१]इति तु
स्वामी । द्वे कुण्डस्य । कुण्डमपि । "कुण्डं देवजलाधारे"
[विश्वलोचनकोशः, डान्तवर्गः, श्लो-४]इति श्रीधरः ।

"नदीषु देवखातेषु प्रातः स्नायाद् दिने दिने ।

तदभावे तडागे वा बाह्ये स्नानं समाचरेत् ॥१॥"[^१]
इति विष्णुः । "द्वे देवद्वारस्थजलाशयस्य"[^१]इति तु मिश्राः ॥

पुष्करिण्यां तु खातकम् ।

१ पुष्करं जलम्, तदेतस्यामस्तीति पुष्करिणी ।
१० 'पुष्करादिभ्यो देशे' ५।२।१३५ ॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो ङीप्'
४।१।५ ॥ । वर्तुला पुष्करावती चैयम् । "समचतुरस्त्रा
पुष्करिणी"[पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५५]इति
मिश्राः । २ खन्यते खातम्, ह्रस्वं खातं खातकम् ।
'यावादिभ्यः कन्' ५।४।२९ ॥ । द्वे पुष्करिण्याः ॥

पद्माकरस्तडागः स्यात् कासारः सरसी सरः

॥१०९४॥

१ पद्मानामाकर उत्पत्तिस्थानं पद्माकरः । "क्व-
चित् पद्मशून्येऽपि, योग्यतया"[^{११}]इति तु सुभूतिः । २
तड्यते आहन्यते तडागः, पुंस्त्री । "तड आधाते"(चु.प.
२० से.), 'तडागादयश्च'( )इत्यनेनाऽऽकप्रत्यये कस्य गत्वे च,
निपातनात् 'तडेरागः'(हैमोणा-९७)इत्यागो वा । "पिना-
कादित्वादाकप्रत्यये तडाक इति केचित्"[^{१२}]इति सर्वा-
नन्दः । एतौ तृतीयवर्गतृतीयमध्यौ । "तटमकति तटाकः"
[^{१३}]टमध्य इत्यन्ये । ३ कासति(कासते) वाताहततरङ्गैः
शब्दायते कासारः । 'कासृ शब्दे'(भ्वा.आ.से.), 'तुषा-
रादयश्च'(उणा-४१९)इत्यारन् । "कं जलमासरत्यत्रेति
[वा], 'सु गतौ'(भ्वा.प.अ.), बाहुलकादधिकरणे घञ्"
[^{१४}]इति तु भट्टः । कासन्ते बकादयोऽत्रेति वा, आरन्नेव

प्रत्ययः । सरति जलमस्यां सरसी । 'सु गतौ'(भ्वा.
प.अ.), असुन्, गौरादित्वाद् ङीष् । "सरसीः परि- ३०
शीलितुं मया"[नैषधीयचरितम्, सर्गः-२, श्लो-४०]इति
श्रीहर्षः । ५ सरन्ति जलान्यत्रेति सरः, क्लीबे । 'सु
गतौ'(भ्वा.प.अ.), असुन् । मिश्रास्तु- "कासारस्त्वल्पसरसि
सरसी तु महासरः"[^{१५}]इति विशेषमाह । पञ्च सरसः ।
'तलाव' इति भाषा ॥१०९४॥

वेशन्तः पल्वलोऽल्पं तत्

१ विशन्त्यत्र भेकमहिषादय इति वेशन्तः ।
'विश प्रवेशने'(तु.प.अ.), 'जृविशिभ्यां झच्'(उणा-४०६),
'झोऽन्तः' ७।१।३ ॥ । "वर्षास्वगाधजलः ग्रीष्मेऽल्पजलः
शुष्यति वा वेशन्तः"[पदचन्द्रिका, भा १, वारिवर्गः, श्लो- ४०
२५६]इति मिश्राः । २ पलति गच्छति पल्वलः । 'पल
गतौ'(भ्वा.प.से.), 'साधसिवर्णसितन्दुलाङ्कुशवर्षेषुलपल्व-
लधिष्ण्यशल्याः (सानसिवर्णसिपर्णसितण्डुलाङ्कुशचपाले-
ल्वलपल्वलधिष्ण्यशल्याः)'(उणा-५४७)इति वलच् ।
अस्त्रियामयम् । तल्लो देश्याम्, संस्कृतेऽपि । तत्
सरोऽल्पं लघु । द्वे लघुतटाकस्य ॥

परिखा खेयखातिका

१ परितः खन्यते परिखा । 'खनु अवदारणे'
(भ्वा.उ.से.), 'अन्येभ्योऽपि-'(वा-३।२।१०१ ॥)इति ङः ।
२ खन्यते खेयम् । 'ई च खनः' ३।१।२११ ॥ इति यत् । ५०
३ खातैर्व खातिका । स्वार्थे कनि. 'प्रत्ययस्थात्-'
७।४।४४ ॥ इतीत्वम् । दुर्गवेष्टनहेतुरियम् । त्रीणि 'खाई'
इति ख्यातायाः ॥

स्यादालवालमावालमावापः स्थानकं च सः

॥१०९५॥

१ आलूयते तरुसैकार्थं खन्यते आलवालम्,

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५५, पृ.३०५ ॥ २. 'सिद्धमिति तु पञ्जिकादयः' इति१, 'सिद्धमिति वदन्ति' ('वदति' इति२)
पञ्जिकादयः इति२.३ ॥ ३. रामाश्रमी १०।२८ ॥, पृ.१३२ ॥ ४. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"नागादिकुण्डमकृत्रिममाखातार्तामत्येके" इति दृश्यते,
१।९।२७ ॥, पृ.६६ ॥ ५. 'सर्वधरः' इति३ ॥ ६. "नदीषु देवखातेषु तडागेषु सरःसु च । स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्तवणेषु च ॥" इति मनुस्मृत्याम्,
४।२०३ ॥, पृ.१६७ ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५५, पृ.३०५ ॥, तत्राऽग्रे-"इत्यन्ये कोक्कटादयः" इति दृश्यते ॥ ८. ४प्रतौ
नास्ति ॥ ९. 'ङीष्' इति२.३ ॥ १०. 'वे-' इति३ ॥ ११. 'समा-' इति पदचन्द्रिकायाम् ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-
२५५, पृ.३०६-३०७ ॥ १३. 'ता-' इति३ ॥ १४. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"कमासरत्यत्र कासारः" इत्येव दृश्यते, १।९।२८ ॥, पृ.६६ ॥
१५. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१०९४ ॥, पृ.२४३ ॥ १६. 'लघुः' इति३.४.५ ॥ १७. '-डा-' इति५ ॥ १८. '-तेव' इति३ ॥ १९. '-ल आ-' इति३.५ ॥

अस्त्रियाम् । अमरस्तु-“स्यादालवालम्”[अमरकोषः१।१०। २९॥]इति क्लीबे प्राह । ‘लूञ् छेदने’(क्र्या.उ.से.), आङ्पूर्वः ‘स्थाचतिसृजो(मृजे)रालज्वालवानीयरः(-ली-यचः)’(उणा-११३)इति बाहुलकादतोऽप्यालञ्(-च्) । “आ समन्ताज्जललवमालाति इति मूलविभुजादित्वात् कः”[^१] इति स्वामी । “आलिं सेतुं वलते धत्ते, कर्मण्यणि पृषो-दरादिः”[^१]इति पञ्जिका । दीर्घादिरेवायम् । “शाखा दिशो जलधिमण्डलमालवालम्”[^१]इति प्रयोगः । “अल-वालगोधिषु(-रोधिपु?) पयःसु बिभ्रतः सपलाशिराशिमिव १० मूलसन्ततिम्”[^१]इति मार्घे ह्रस्वादिश्च । अपशब्द एवाय-मित्येके । २ आवलते बहिरनियमादम्भोऽत्रेति आवालम्, क्लीबे । व्याडिस्तु-“आवालो जलपिण्डलः”[^१]इति पुंस्-प्याह । ‘वल वल्ल संवरणे’(भ्वा.आ.से.), आङ्पूर्वः, ‘हलश्च’३।३।१२१॥ इति घञ् । ३ आ उप्यतेऽम्भोऽत्रेति आवापः । “आङ्पूर्वो वपिन्यासार्थः”[^१]इति कलिङ्गः, घञ् । वृक्षसेकार्थं द्रवतोऽम्भसो यत् स्थानकं स्थानं स आलवाल इत्यन्वयः । यदुक्तम्-“आलवालं विदुर्धरा धारणं द्रवतोऽम्भसः”[^१]इति । “आवाल आलवालः स्यादा-वापः स्थानकं तथा”[हलायुधकोशः२।१८५॥]इति हला- २० युधः । त्रीणि ‘धाणु’ इति ख्यातस्य ॥१०९५॥

आधारस्त्वम्भसां बन्धः

१ आध्रियते जलादिकमत्रेति आधारः । ‘धृञ् धारणे’(भ्वा.उ.अ.), अधिकरणे घञ्, ‘आ(अ)ध्याय-न्याय-’३।३।१२२॥ इत्यादिना आङ्पूर्वात् ‘धृञ् अनवस्थाने’ (अवस्थाने) इत्यस्य घञि निपातनाद् वा । “आधार-

श्चाधिकरणेऽआ(प्या)लवालेऽम्बुधारणे”[विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्रौ-१६७]इति महेश्वरः । यथा-“समुद्रः प्रलयो-न्मुद्रः किमाधारेण धार्यते”[^१]इति । क्षेत्रादिसेकार्थं यत्राम्भः सञ्चीयते, सोऽम्भसां बन्धः । एकं जलबन्धस्य ॥

निर्झरस्तु झरः सरिः । ३०

उत्सः स्रवः प्रस्रवणम्

१ निर्झर्यति जलमत्र निर्झरः । ‘झृष् वयोहानौ’ (दि.प.से.), अच् । अन्योपसर्गनिवृत्त्यर्थं “निर उपादानम् । निर्झरन्त्येनेनेति, ‘ऋदोरप्’३।३।५७॥ । २ एवं झरः । “षित्त्वादङि झरा, ‘अच इः’(उणा-५७८)झरिः, ततो ङीषि झरी च”[^१]इति स्वाम्यादयः । निरभावे झरः । ३ सरति सरिः, स्त्रीलिङ्गः । ‘सु गतौ’(भ्वा.प.अ.), ‘अच इः’(उणा-५७८)इति इः । ४ उनत्ति उत्सः, पुंसि । “उत्स-स्त्वस्त्री”[^१]इति वाचस्पतिः । ‘उन्दी क्लेदने’(रु.प.से.), ‘उद्यमि-(उन्दिगुधि-)(उणा-३४८)’ इति सः । ५ स्रवति ४० स्रवः । ‘सु गतौ’(भ्वा.प.अ.), अच् । ६ प्रस्रवन्त्येनेने गित्यः प्रस्रवणम् । करणे ल्युट् । षट् निर्झरस्य ॥

जलाधारा जलाशयाः ॥१०९६॥

१ जलान्याध्रियन्तेऽत्र जलाधाराः । ‘अध्याय-न्याय-’३।३।१२२॥ इत्यादिना घञन्तेः । यद्वा जलानामा-धारा जलाधाराः । सामान्येन वाप्यादयः । २ जलमा-शयो हृदयमेषां जलाशयाः । जलमाशोते एषु वा । ‘पुंसि संज्ञायाम्-’३।३।११८॥ इति घः । द्वे सामान्येन सर्ववाप्यादिजलस्थानस्य ॥१०९६॥

॥ समाप्तोऽध्यायः ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्रौ-२५७, पृ.३०८॥ २. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“(आधारः) क्षेत्रादिसेकार्थं यत्र सञ्चीयते-ऽम्भः । वृक्षसेकार्थं तले द्रवतोऽम्भसः स्थानं, यदाहुः- आलवालं विदुर्धरा धारणं द्रवतोऽम्भसः, मुनिश्च अपां धारणमाधारस्तदल्पं चालवालकम्, आलूयते खन्यते-आलवालम् ।” इति दृश्यते, १।१।१२९॥, पृ.६६॥ ३. ‘-रात्’ इति३॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।२८॥, पृ.१९७॥, तत्र- “मूलं फणाः फणिपतेर्गहनं च मध्यं शाखा दिशो जलधिमण्डलमालवालम्” इति दृश्यते ॥ ५. माघकृतशिशुपालवधकान्ये- “विपुलालवालभृतवारिदर्पणप्रतिमागतैरभिविरेजुरात्मभिः । यदुपान्तिकेषु दधतो महीरुहः सपलाशराशिमिव मूल-संहतिम् ॥” इति दृश्यते, सर्गः-१३, श्रौ-५७, पृ.३२८॥ ६. द्र. स्वोपज्ञटीका४।१०९५॥, पृ.२४३॥, तत्र- ‘-पिण्डलः’ इत्यस्य स्थाने ‘-पिण्डलः’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘-वन्तोऽ-’ इति१.५॥ ८. द्र. अम.क्षीर.१।१।१२९॥, पृ.६६॥, स्वोपज्ञटीका४।१०९५॥, पृ.२४४॥ ९. ‘-णु’ इति३॥ १०. ‘भाषा’ इति२॥ ११. ‘धृञ्’ इति१.५॥ १२. ‘धृञ् धारणे अनवस्थाने वा’ इति४॥, ‘स्थाने’ इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ १३. ‘घञिति’ इति१॥ १४. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।५।१५॥, पृ.२२१॥ १५. ‘-ते’ इति१.४॥ १६. ‘निरु-’ इति३॥ १७. ‘-रत्य-’ इति४॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्रौ-४३, पृ.६४॥ १९. द्र. स्वोपज्ञटीका४।१०९६॥, पृ.२४४॥ २०. ‘-नेति’ इति१॥ २१. ‘-टि’ इति१.२.५॥ २२. ‘घप्रत्यये’ इति४॥

॥ एकेन्द्रियेषु तेजस्कायः ॥

अथ तेजस्कायमाह-

¹वह्निर्बृहद्²भानु-हिरण्य³रेतसौ

⁴धनञ्जयो⁵ हव्यहविर्हुताशनः ।

⁸कृपीटयोनिर्दमुना⁹ विरोचना-

¹¹ऽऽशुशुक्षणी¹² छागरथस्तनूनपात् ॥१०९७॥

¹⁴कृशानु-वैश्वानर-वीतिहोत्राः

¹⁷वृषाकपिः¹⁸ पावक-चित्रभानू ।

²⁰अप्यित्त-धूमध्वज-कृष्णवर्त्मा-

²³ऽर्चिष्मत्-शमीगर्भ-तमोघ्न-शुक्राः ॥१०९८॥

१० ²⁷शोचिष्केशः²⁸ शुचि-हुतवहो-²⁹ष्वर्बुधाः³⁰ सप्तमन्त्र-

³³ज्वालाजिह्वो³⁴ ज्वलन-शिखिनौ³⁵ जागृविर्जातवेदाः ।

³⁸बर्हिःशुष्माऽनिलसख-³⁹वसू⁴⁰ रोहिताश्चाऽऽश्रयाशौ

⁴³बर्हिर्योतिर्दहन-⁴⁴बहुलौ⁴⁵ हव्यवाहोऽनलोऽग्निः

॥१०९९॥

⁴⁹विभावसुः⁵⁰ सप्तो-⁵¹दर्चिः

१ वहति हव्यमिति, वहति तेजो वा वह्निः ।

‘वह प्रापणे’ (भा.उ.अ.), ‘वहिश्रिज्युश्रु’ (श्रिज्युश्रु) [ग्ला]-

हात्वरिभ्यो नित् (उणा-४९१) इति निप्रत्ययः । २ बृहन्तो

भानवोऽस्य बृहद्भानुः । ३ हिरण्यं रेतोऽस्य हिरण्य-

२० रेतोः, सकारान्तः । यत्स्मृतिः-‘अग्नेरपत्यं प्रथमं सुवर्णम्’

[ ] इति । ४ धनं जयति यथेष्टं ददाति धनञ्जयः ।

‘जि जये’ (भा.प.अ.), ‘संज्ञायां भृतृवृजि-’ ३।२।४६ ॥

इत्यादिना खच्, ‘अरुद्धिषत्-’ ६।३।६७ ॥ इति मुम् ॥

“इश्वराद् ज्ञानमिच्छेच्च धनमिच्छेद् हुताशनात् ।

आरोग्यं भास्करादिच्छेज्यमिच्छेज्जनार्दनात् ॥११॥” [ ]

इत्युक्तेष्व । “धनं जितवान् आयत्तीकृतवान् ततो धनम-

भिलष्यते” [ ] इत्यागमो वा । ५-७ हव्यं हविर्हुतं चा-

ऽज्ञाति हव्याशनः, हविरशनः, हुताशनः । [यौगिक-

त्वाद् हव्यभुग् इत्यादयः] । ८ कृपीटं जलयोनिरस्य

कृपीटयोनिः । “अद्भ्योऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोह- ३०

मुत्थितम्” [मनुस्मृतिः, अध्या-९, श्लो-३२१] इति मनुः ।

यथा-“कृपीटयोनेरुदियाय तेजः” [ ] । “कृपीटमुदरे नीरे”

[विश्वलोचनकोशः, टान्तवर्गः, श्लो-४१] इति श्रीधरः ।

कृपीटस्याम्भसो योनिः, मेघानां धूमजत्वात्, “अग्नौ

प्रास्ताहुतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते” [ ] इत्युक्तेः । ९ दाम्यति

दमुनाः, सकारान्तः । ‘दमुं उपशमे’ (दि.प.से.), अतो-

ऽन्तर्भावितण्यर्थाद् ‘दमेरुनस्’ (-सिः) (उणा-६७४) इत्यु-

नस् (-सिः) । दमूना इति दीर्घमध्योऽर्चिः । “दमुना दमूनाः

प्राचीनवर्हिः [शुचिर्बर्हिः] षौ” [ ] इति नामनिधानात् । १०

विरोचते विरोचनः । ‘रुच दीप्ता’ (भा.आ.से.), ४०

नन्द्यादित्वाल्ल्युः । ११ आशोष्टुमिच्छति, आङ्पूर्वात्

शुष्यतेः सन्नन्ताद् ‘आङि शुषेः सन् (सनश्) छन्दसि’

(उणा-२६०) इति अनिः, भाषायां च दृश्यते, द्विपञ्चम-

स्वरमध्यः । शुचेर्ज्वलतिर्कर्मणः, क्विप्, शुक् दीप्तिः,

क्षणिहिंसार्थः, ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-५५७) इतीन्,

सनोतेर्वा इन्, आशु शुचा दीप्यो क्षणिता हिंसिता

तमसां सञ्चिता संभक्ता वा पाकदाहप्रकाशनादेः स्वव्या-

पारस्य । यद्वा आङ्पूर्वाद् शुषे (शुचे) रन्तर्भूतण्यर्थत्वात्

सनि आशुशुक्ष इति स्थिते ‘आङि शुषेः सनः-’ (उणा-

२६०) इति विहितो निप्रत्ययो बाहुलकाद् शुचेरपि भवति, ५०

१. १.३प्रत्योर्नास्ति ॥ २. द्र. अम.क्षीर.१।१।५५ ॥, पृ.१८ ॥, स्वोपज्ञटीका ४।१०९७ ॥, पृ.२४४ ॥, टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५५ ॥, पृ.४२ ॥,

पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५०, पृ.७५ ॥ ३. ‘-व्र-’ इति २.४.५ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४८, पृ.७२ ॥ ५.

‘वा-’ इति ५ ॥ ६. ‘सर्वधरः’ इति ३ ॥ ७. ‘दम’ इति ३ ॥ ८. इतोऽग्रे ३ प्रती ‘च’ इति दृश्यते ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-१, स्वर्ग-

वर्गः, श्लो-५१, पृ.७५ ॥, रामाश्रमी १।१।५६ ॥, पृ.२९ ॥ १०. ‘रुच दीप्तावभिप्रीतौ’ (-प्रीत्या) इति मैत्रेयः) ‘च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

११. ‘अ-’ इति ४.५ ॥ १२. “यद्यप्ययं छान्दसः शब्दस्तथापि कवयो भाषायामपि प्रयुज्जते । यथा- ‘मन्त्रपूतानि हवींषि प्रतिगृह्णात्ये-

तत् प्रीत्याशुशुक्षणिः’ इति बाणः (काद० ४४) । अत एवाह श्वेतवनवासी ‘भाषायामपि कवयः प्रयुज्जते बाहुलकात्’ (पृ.९१) इति । प्रक्रिया-

कौमुदीटीकाकृदपि ‘भाषायामपीति केचित्’ (भा-२, पृ.६०४) इत्याह । ‘बाहुलकाल्लोकेऽपि’ (पृ.५१) इति नारायणः ।” इति दशपाद्युणादिवृत्ति-

संग्रहे टिप्पणी, पृ.५ टि.३ ॥ १३. ‘-लिति’ इति १.४ ॥ १४. ‘-नि’ इति ३ ॥ १५. ‘-प्योः’ इति १ ॥ १६. ‘युचे-’ इति १.२ ॥

आडिं शुचिः (उणा-२६०) इत्येव तत्र पाठः, आशुशोचयिषा आदीपयितुमिच्छा, तस्याः कर्ता आशुशुक्षणिः आदिदीपयिषु-
रित्यर्थः” [ ] इति भाष्यम् । १२ छागो रथोऽस्य छाग-
रथः । १३ तनू न पातयति देहधर्तृत्वात् तनूनपात् ।
‘नभ्राणनपात्-’ ६।३।७५ ॥ इति सूत्रे निपातितः । “अत
इन्धनं विना क्षणमपि तन्वाः शरीरस्य नपात् तति रक्षण-
मस्य (न रक्षणमस्य)” [ ] इति कलिङ्गः । तकारान्तोऽयम् ।
यन्महेश्वरः-“तनूनपात् तकारान्तोऽयं न तवर्गवृत्तीयभाक्” [ ]
इति । तनूनपातौ, तनूनपातः इत्यादि । शत्रन्तोऽयमि-
त्येके । तनूनपान्, तनूनपन्तौ इत्यादि । “आगमशासना-
नित्यत्वाद् मुगभावः (नुमभावः)” [ ] इत्येके । “तनू न पात-
यति देहवर्तितात्” [अम.क्षीर.१।१।५३ ॥] इति तु स्वामी ।
“तन्वा ऊनं पातीति वा । “तनू न पद्यतीति दान्तः”
[ ] इति तु रामदासटीका ॥१०९७॥ १४ कृश्यति दाह्या-
भावे कृशानुः । ‘कृश तनूकरणे’ (दि.प.से.), दिवादिः,
(ऋतन्यञ्जिवन्यञ्ज्यपिमद्यत्यङ्गिकुयुकृशिभ्यः कत्तिज्यत्-

जलिजिष्णुजिष्ठजिसन्स्यनिधिनृत्यसासानुकः) ” (उणा-४४२)
इत्यानुक् । “कृशोऽप्यनिति वर्धते कृशानुः” [अम.क्षीर.
१।१।५४ ॥] इति स्वामी । “वैश्यः किंशारूदध्वत् कुशलं
कृशानुश्च” [ ] इति मध्यतालव्यवान् । १५ विश्वानर- २०
स्याऽपत्यं वैश्वानरः । बिदादित्वादञ् । बहुत्वे लुकि विश्वा-
नराः । १६ वीतयोऽश्वा होत्रं हव्यमस्य वीतिहोत्रः ।
‘वी गत्यादौ’ (अ.प.अ.), कर्मणि क्तिन् । “वीतयोऽश्वा
होत्रं हवनमस्येत्यागमः” [अम.क्षीर.१।१।५३ ॥] इति तु
स्वामी । १७ वृषेण धर्मेणाऽकति वृषाकपिः । पृषो-
दरादिः । वृषेण तेजसा आकम्पत इति वा । ‘इन् सर्व-
धातुभ्यः’ (उणा-५५७) । १८ पुनाति पावकः । ‘पूज्
पवने’ (त्र्या.उ.से.), ण्वुल् । १९ चित्रा नानारूपा भानवः
कान्तयोऽत्र चित्रभानुः । २० अपां पित्तं सारम् अपि- ३०
त्तम् । बाहुलकात् षष्ठ्यलुकि अपांपित्तमित्यपि । “सोऽ-
ङ्घ्रिपाङ्गैरपां पित्तं मेघातः सर्वरी नयेत्” [ ] इति । २१
धूमो ध्वजोऽस्य धूमध्वजः । २२ कृष्णो धूमः वर्त्म

१. ‘शुचि-’ इति १.२ ॥ २. “निरुक्तकारस्तु ‘आ’ इत्याकार उपसर्गः पुरस्तात् । चिकीर्षितज उत्तरः, आशुशोचयिषुरिति” [६।१] इत्यादिना
आङ्पूर्वाच्छुचेर्निरुक्तवत् । नारायणश्चेतवनवासिनावपि पञ्चपाद्यां ‘शुच’ धातुमेवाधीयाते । देवराजस्तु आशुशुक्षणिशब्दव्याख्याने ‘आडिं शुचेः सनः’
इति विहितोऽनिः प्रत्ययः बाहुलकाच्छुचेरपि भवति । ‘आडिं शुचेः’ इत्येव वा तत्र पाठः इत्याह (पृ.४२६) । शुचेरिति पाठे शुचधातो-
रुदात्तत्वादिद् प्राप्तः ‘म बाहुलकात् प्रतिविधातव्यः’ इति दशाद्युणादिवृत्तिसंग्रहे टिप्पणी, पृ.५, टि-३ ॥, “आशुशुक्षणिः ॥१॥ “त्वमग्ने
द्युभिरस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्परि । त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुचिः” । (ऋ०२।१।१) । त्वमग्ने द्युभिरहोभि-
स्त्वमाशुशुक्षणिः । आशु इति च शु इति च क्षिप्रनामनी भवतः । क्षणिरुत्तरः क्षणोतेः आशु शुचा क्षणोतीति वा सनोतीति वा ।

शुक् शोचतेः । पञ्चम्यर्थे वा प्रथमा । तथाहि वाक्य-संयोगः आ इति आकार उपसर्गः पुरस्ताच्चिकीर्षितज उत्तरः आशु
शोचयिषुरिति । शुचिः शोचतेर्ज्वलति-कर्मणः । अयमपीतरः शुचिरेतस्मादेव, निष्किकमस्मात्पापकमिति नैरुक्ताः ।

आशुशुक्षणिः अनवगतमेतत् । आशु शुचा सनिता, क्षणिता वा इत्यवगमः । तथा च निगमः- त्वमग्ने ! .....शुचिः ।
गृत्समदस्येयमार्षम् । जगती । हे भगवन् अग्ने ! त्वं द्युभिः-अहोभिः । आशुशुक्षणिः-आशु शुचा क्षणिः-क्षमोतेः हिंसार्थात् । सनोतेर्वा
सम्भजनार्थात् । मध्यमं ‘शु’ इत्येतदक्षरं शुचेः दीप्त्यर्थस्य । आशु-क्षिप्रं, शुचा-दीप्त्या, क्षणोति-हिनस्ति इति आशुशुक्षणिः अथवा आशु
शुचा सनोति सम्भजतीति वा । शुक् कस्मात् ? शोचतेः । अयमेको निर्वचनविधिः । अथापरः- पञ्चम्याः अर्थे प्रथमा वा । तथा हि
पञ्चमीत्वेन विपरिणतम्यास्य शब्दस्य वाक्ये संगतिर्भवति । त्वमद्भ्यः त्वमश्मनस्परि त्वं वनेभ्यः इत्यादीनि बहूनि पदानि पञ्चम्यन्तान्येव
एव । तस्मान्दनेनापि पञ्चम्यन्तेन भवितव्यमित्यभिप्रायः । पुरस्तात् ‘आ’ इत्याकारः एषः उपसर्गः । उत्तरः-अनन्तरः शुशुक्षुणिरिति चतुरक्षरः
शब्दः, चिकीर्षितजः चिकीर्षितादर्थज्जातः सन्नन्तात् धातोरित्यर्थः । यः आ शुशोचयिषुः-आदिदीपयिषुः भवति स आ शुशुक्षणिः-यजमान
इत्यर्थः । तस्मात् त्वमग्ने जायसे । अद्भ्यः वैद्युतात्मना जायसे । अश्मनः परि परस्परविघाताज्जायसे । वनेभ्यः-दारुभ्यः । ओषधीभ्यः-
शरादिभ्यः । नृणां-मनुष्याणां पते जायसे-अभिव्यज्यसे । शुचिः दीप्तः ।

शुचिः कस्मात् ? ज्वलत्यर्थात् शोचतेः । अयमपीतरः शुचिः लौकिकः शब्दः एतस्मादेव शोचतेः सम्पद्यते इति वैयाकरणाः मन्यन्ते ।
नैरुक्ताश्च निःपूर्वात् सिद्धतेर्मन्यन्ते । यस्मात् पापमस्मात् निष्किकं भवति । अन्यस्मिन् सिक्तमित्यर्थः ।” इति निरुक्तम्, ६।१ ॥, पृ.२५३ ॥ ३.
‘तनू’ इति ३ ॥ ४. द्र.पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४८, पृ.७३ ॥ ५. ‘-पातौ’ इति ३ ॥ ६. ‘-धर्तृ-’ इति ३ ॥ ७. ३.४प्रत्योर्नास्ति ॥
८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४८-४९, पृ.७३-७४ ॥ ९. ‘पातय-’ इति ३ ॥ १०. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘तु’ इति दृश्यते ॥ ११.
हस्तप्रतिस्थस्योणादिगणमूत्रस्य पाठोऽतीवाशुद्धत्वात् कोष्ठान्तर्गतपाठः शुद्धः स्थापितः ॥ १२. ‘इति नुक्’ इति ४ ॥ १३. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘हि’
इति दृश्यते ॥ १४. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘अधूः’ इति दृश्यते ॥ १५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५६ ॥, पृ.४२ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१,
स्वर्गवर्गः, श्लो-५१, पृ.७६ ॥, तयोः ‘मेघातः’ इत्यस्य स्थाने क्रमशः ‘-मिन्धानः’ इति, ‘-मिन्धयन्’ इति दृश्यते ॥

- मार्गोऽस्य कृष्णवर्त्मा, नकारान्तः । २३ अर्चीषि विद्यन्ते-
ऽस्मिन् अर्चिष्मान् । 'तदस्यास्ति-५।२।१४॥ इति मतुप् ।
२४ शम्या गर्भः शमीगर्भः । यत्कालिदासः-“शमीमिवा-
भ्यन्तरलीनपावकाम्” [रघुवंशम्, सर्गः-३, श्लो-९] इति । २५
तमो हन्ति तमोघ्नः । २६ शोचयति जलदर्शनेन शुक्रः ।
'शुच शोके' (भ्वा.प.से.), 'ऋग्नेन्द्र-'(उणा-१८६) इति
निपातितः । “शुक्रं रेतोऽस्याऽस्तीत्यर्शआद्यचि शुक्रः”
[अम.क्षीर.१।१।५६॥] इति स्वामी । ॥१०९८॥ २७
शोचीषि ज्वलाः केशा अस्य शोचिष्केशः । 'नित्यं
१० समासेऽनुत्तरपदस्थस्य' ८।३।४५॥ इति षत्वम् । २८ शोच-
यति शोधयति शुचिः । 'शुचि शुद्धौ' ( ), अन्त-
र्भावितण्यर्थः, 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् । २९
हुतं वहति हुतवहः । अच् । ३० “उषः प्रभाते
सन्ध्यायाम्” [विश्वप्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-३६] इति
विश्वः । उषसि सन्ध्यायां बुध्यते उषर्बुधः । 'बुध बोधने'
( ), 'इगुपध-३।१।१३५॥ इति कः, 'अहरादीना
पत्यादिषु-'(वा-८।२।७०॥) उभयत्राऽप्यादिशब्दः प्रकारे वा
रेफो वा इति व्यवस्थितविभाषया नित्यं रः । ३१-३३
सप्तमन्त्रज्वालाशब्देभ्योऽग्रे जिह्वः, तेन सप्त जिह्वाऽस्य
२० सप्तजिह्वः । यदाहुः-
“भवति हिरण्या कनका रक्ता कृष्णा वसुप्रभा चान्या ।
अतिरिक्ता बहुरूपेति सप्त सप्तार्चिषो जिह्वाः ॥१॥” [ ]
[इति] मार्कण्डेयपुराणोक्ताः । मन्त्र एव जिह्वाऽस्य मन्त्र-
जिह्वः । ज्वाला जिह्वाऽस्य ज्वालाजिह्वः । ३४ ज्वलती-
त्येवंशीलो ज्वलनः । 'ज्वल दीप्तौ' (भ्वा.प.से.), ताच्छील्ये
'जुचङ्क्रम्य-३।२।१५०॥ इत्यादिना कर्तरि युच् । ३५
शिखाः सन्त्यस्य शिखी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥
इतीनिः । ३६ जागर्ति वायुना जागृविः । 'जागृ निद्राक्षये'
(अ.प.से.), 'कृगृशृजागृभ्यः क्विन् (जृशृस्तृजागृभ्यः क्विन्)
३० (उणा-४९२), 'जाग्रः-७।३।८५॥ इति गुणोऽवीति

पर्युदासात् भवति^{१०} तृतीयस्वरान्तोऽयम् हरिक्त् । ३७ जाता
वेदा अस्माद् जातवेदाः । पृषोदरादिः । “जाता वेदास्त्व-
दर्थं चेज्जातवेदास्ततो ह्यसि” [१२] इति भारते । “जातं
वेत्तीति 'गतिकारकयोः पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं च' (उणा-६६६)
इत्यसिः” [पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४८] इति
मिश्राः । जातवेदसौ इत्यादि । ३८ बर्हिर्दर्भः शुष्म बलम-
स्येति बर्हिःशुष्मा, नकारान्तः, अखण्डश्चतुरक्षरः । द्वे नाम्नी
इत्येके, तद्यथा, बृंहतीति बर्हिः, सकारान्तः, पुंसि । 'बृहि^{१३}
वृद्धौ' (भ्वा.प.से.), 'बृहेर्नलोपश्च' (उणा-२६६) इतीस् ।
“बर्हिरुक्तो बृहद्भानुर्वीतिहोत्रो धनञ्जयः” [१४] इत्यमरमाला- ४०
पुंस्काण्डे पाठात् । बर्हिषौ, बर्हिषः इत्यादि । नन्द(भट्ट)-
स्वामी त्वाह-“बर्हिः शुष्मेति व्यस्तं समस्तं नाम, बर्हते
बर्हिः, यथा- बर्हिर्मुखा देवाः, बर्हिर्दर्भः शुष्म बलमस्येति,
यथा- शुक्रो वैश्वानरो बर्हिः वह्निः शुष्मा तनूनपात्” [१५] इति
शब्दार्णवात्” [१६] इति । कौमुदीकारस्तु-“शब्दार्णवादेव
बर्हिः सान्तः, वह्निरिदन्तः, शुष्मेति नान्तः पृथक्” [१७]
इत्याह । ३९ अनिलो वायुः सखाऽस्येति अनिलसखः ।
'राजाहःसखिभ्यष्टच्' ५।४।१९१॥, 'यस्येति च' ६।४।१४८॥
४० वसन्ति देवा अस्मिन् वसुः । 'वसं निवासे' (भ्वा.
प.अ.), 'मृ(शृ)स्वस्निहित्रप्यसि-'(उणा-१०) इत्युः । ४१ ५०
लोहितवर्णः अश्वोऽस्य रोहिताश्वः । तथा च शालिहोत्रः-
“वरुणस्त्वसितानश्चान् कुबेरः कुमुदोपमान् ।
हुताशनः किंशुकाभान् वायुर्बभ्रांस्तथाऽवृणोत् ॥१॥”
[१८] इति । [यद्वा] रोहिताख्यो मृगोऽश्वो वाहनमस्य
रोहिताश्वः । ४२ आश्रयमाधारमश्नाति आश्रयाशः । 'अश
भोजने' (क्र्या.प.से.), अच् । “आशरतेऽत्रेति आशय
आधारस्तमश्नाति आशयाशः” [अम.क्षीर.१।१।५४॥] इति
तु स्वामी । ४३ बर्हिषो दर्भार्त् ज्योतिरस्य बर्हिर्ज्योतिः ।
४४ दहति दहनः । नन्दादित्वाल्ल्युः । ४५ बंहते वर्धते
बहुलः । 'बहि वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), [‘स्थावङ्ङि-’(हैमोणा- ६०

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५१, पृ.७५॥ २. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- “शुक्रं तेजोस्त्यस्य शुक्रः, अर्शआदित्वाद्च ।”
इति दृश्यते, पृ.१८॥ ३. ‘ईशुचिर् पूतीभावे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ‘-थात्’ इति३॥ ५. ‘-तीति’ इति१॥ ६. ‘वा-’ इति५॥
७. ‘ज्वाल-’ इति३॥ ८. ‘-त्र’ इति४॥ ९. ‘-चीति’ इति४.५॥ १०. ‘-तीति’ इति४॥ ११. ‘-न्’ इति१॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्,
भा-१, १।१।५३॥, पृ.४१॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४८, पृ.७२॥ १३. ‘-ह’ इति३॥ १४. ‘-न्’ इति३॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-४९, पृ.७३॥ १६. १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १७. द्र. रामाश्रमी१।१।५४॥, पृ.२८॥ १८. ‘वसु’ इति४.५॥ १९.
इतोऽग्रे १प्रतौ ‘रोहित’ इति दृश्यते ॥ २०. ‘-सनः’ इति५॥ २१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।५५॥, पृ.४१॥, पदचन्द्रिका, भा-१,
स्वर्गवर्गः, श्लो-५०, पृ.७४॥, रामाश्रमी१।१।५५॥, पृ.२८॥ २२. ‘-सः’ इति१.३.५॥ २३. ‘-सः’ इति३॥ २४. ‘-न’ इति१॥

४८६) इत्युलो नलुक च] । ४६ हव्यं वहति हव्यवाहः ।
 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । 'हव्यपुरुषपुरीषेषु न्युट् (हव्यपुरीष-
 पुरीष्येषु ज्युट्)' ३।२।६५॥ इति न्युटि (ज्युटि) हव्य-
 वाहनोऽपि । ४७ अनिति प्राणिति जनोऽनेनेति अनलः ।
 'अन प्राणने' (अ.प.से.), वृषादित्वात् कलच् । ४८
 अगत्यूर्ध्वं गच्छति अग्निः । 'अग्नि रग्नि लग्नि गत्यर्थाः'
 (भ्वा.प.से.), 'अङ्गर्नलोपश्च' (उणा-४९०) इति निः ॥१०-
 ११॥ ४९ विभैव वसु धनमस्य विभावसुः । ५०-५१
 सप्त ऊर्ध्वाश्च अचिंषोऽस्य सप्तार्चिः, उदर्चिः, उदर्चिषौ
 १० इत्यादि । पुंस्येतौ । अप्पित्तं वर्जं सर्वेऽपि पुंसि । एक-
 पञ्चाशद् बहेः । शेषश्चात्र-

“वमिर्दीप्रः समन्तभुक् ।

परपरीकः पविर्घासिः पृथुर्यसुरिराशिरः ॥

जुहुराणः पृदाकुश्च कुषाकुर्हवनो हविः ।

घृतार्चिर्नाचिकेतश्च पृष्ठो वञ्चतिरञ्जितिः ॥१॥

भुजिर्भरथः पीथः [च] स्वनिः पवनवाहनः ॥”

[शेषनाममाला ४।१६९-१७१॥] इति ॥

^१स्वाहा^२ग्नायी प्रियाऽस्य च ।

१ सुष्टु आहूयन्ते देवा अनयेति स्वाहा । पृषो-
 २० दरादिः । सुष्टु आह ब्रूते देवान् ऋत्विगनयेति वा । स्वा-
 हेत्यव्ययमपि । २ अग्नेर्भार्या अग्नायी । 'वृषाकप्यग्नि-
 कुसितकुसीदानामुदात्तः' ४।१।३७॥ इति ङीष्, ऐकारान्ता-
 देशश्च, प्रथमस्वरादिरयम्, नदीवत् । अस्य बहेः प्रिया
 प्रेयसी, तस्या द्वे ॥

और्वः^१ संवर्तकोऽब्ध्य^२ग्निर्वा^३डवो^४ वडवामुखः^५

॥११००॥

१ उर्वस्य ऋषेरपत्यम् और्वः । विदादित्वादञ्, बहुत्वे लुकि उर्वाः । “वरुणभयान्मात्रा ऊवोर्गोपित-
 त्वादित्यन्ये” [अम.क्षीर.१।१।५६॥] इति स्वामी । दिधीचि-
 ३० सूतोः पिप्पलादस्य उरूद्रवत्वादिति वा । “उर्वेण किला-

ऽपो(ऽयो)निजपुत्रार्थिना ऊरुमर्थितस्तत्र ज्वालामयः पुरुषो
 जातः, तस्य च समुद्र आधार आसीत्” [ ] इति श्रुतिः ।
 २ संवर्तयति संवर्तकः । ण्वुल् । ३ अब्धेरग्निः अब्ध्य-
 ग्निः । ४ वडवाया अपत्यं वाडवेयः (वाडवः) ।
 'वाडवेयो वृषे' (हैमसू-६।१।८५॥) इति नियमात् 'स्त्रीभ्यो
 ढक्' ४।१।१२०॥ इति ढक् न भवति । वडवामुखभव-
 त्वाद् वा । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् । ५ वडवाया
 इव मुखमस्य वडवामुखः । पञ्च वडवानलस्य ॥११००॥

^१दवो^२ दावो^३ वनवह्निः

१ दवति दवः । 'दु द्रु गतौ' (भ्वा.प.अ.), ४०
 पचाद्यच् । “दुन्योरनुपसर्गे” ३।१।१४२॥ इति णविधौ
 दुनोतिरेव वृत्तौ गृहीतः । पदमञ्जर्या [च] नयतिना
 साहचर्यात् सानुबन्धकस्य दुनोतेरिह ग्रहणमित्युक्तम्”
 [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६६४] इति माधवः । २
 दुनोति वनानि दावः । 'दुर्ज उपतापे' (स्वा.प.अ.),
 'दुन्योरनुपसर्गे’ ३।१।१४२॥ इति णः । ३ वनस्य वह्निः
 वनवह्निः । त्रीणि दवानेः ॥

मेघ^१वह्निरि^२म्पदः ।

१ मेघस्य वह्निः मेघवह्निः । २ इरया जलेन
 माद्यति इरम्पदः, ह्रस्वादिः । 'उग्रम्पश्येरम्पदपाणिन्धमाश्च' ५०
 ३।२।३७॥ इति साधुः । द्वे मेघाग्नेः ॥

छा^१गणस्तु करी^२षाग्निः

१ छागणस्याऽयं छागणः । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥
 इत्यण् । २ करीषस्याऽग्निः करीषाग्निः । द्वे छागणाग्नेः ॥

^१कुकूलस्तु तुषा^२नलः ॥११०१॥

१ कूयते कूकूलः, अस्त्रियाम् । षण्ठेऽरुणः,
 लक्ष्यं च-“कैली कूकूलं बलात्” [ ] इति । २ तुषाणाम-
 नलः तुषानलः । द्वे 'तुस' अग्नेः ॥११०१॥

^१सन्तापः^२ संज्वरः

१. 'ल्युटि' इति ३॥ २. अत्र रामश्रमीटीकाकारः- “हव्यं वाहयति । ण्यन्ताद् बहेः (भ्वा.उ.अ.) ल्युः (३।१।१३४) । यत्तु- स्वामी- 'हव्यं
 वाहयति' इति विगृह्य 'हव्यपुरीषपुरीष्येषु ज्युट्' (३।२।६५)-इत्याह । तत्र । उदाहृतपाठस्यानुपलम्भात् । 'काव्यपुरीषपुरीष्येषु-' इति पाठस्यो-
 पलम्भात् । 'वहश्च' (३।२।६४) इत्यनुवृत्तेर्ण्यन्तादसंभवाच्च । मुकुटोऽपि- 'वाहयति' इति विगृह्य 'हव्येऽनन्तःपादम्' ३।२।६६॥ इति बहेज्युट्-
 इत्याह । तदपि न । ज्युट्छान्दसत्वात् । 'वहश्च' ३।२।६४॥ इत्यनुवृत्तेर्ण्यन्तादसंभवाच्च ।” इति ॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'नामानि' इति
 दृश्यते ॥ ४. '-रो-' इति २.४॥ ५. 'उ-' इति १.३॥ ६. 'क्षीरस्वामी' इति ४॥, द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११००॥, पृ. २४५॥ ७. 'ऊ-' इति ५॥
 ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा.-१, स्वर्गवर्गः, भू-५१, पृ. ७६॥ ९. 'विधौ' इति ४॥ १०. इतोऽग्रे ३.४.५प्रतिषु 'ग्रहणं' इति दृश्यते ॥ ११.
 मा.धातुवृत्तौ 'उक्तम्' इति दृश्यते ॥ १२. 'द्रु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. '-णि' इति ४॥ १४. '-सा' इति ३॥

१ सन्तपनं सन्तापः । ('तप सन्तापे' (भ्वा.प.अ.), भावे घञ् । सन्तापयतीति पचाद्यच् वा । २ संज्वरयति संज्वरः । 'ज्वर रोगे' (भ्वा.प.से.), णिजन्तः, अच् । द्वे अग्नितापस्य ॥

बाष्प ऊष्मा

१ बाधते नेत्रमिति बाष्पः, अस्त्रियाम् । 'खल्प-
शिल्पशष्पबाष्परूपतल्पतर्पाः (-पर्पतल्पाः)' (उणा-३०८)
इति साधुः । २ ऊषति रुजति ऊष्मा, पुंसि । 'ऊष
रुजायाम्' (भ्वा.प.से.), '-मनिन्' (उणा-५८४) इति मनिन् ।
'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), अतो वा मनिन्, बाहुलकाद्
१० दीर्घत्वम् । ऊष्माणौ, ऊष्माणः इत्यादि । द्वे बाष्पस्य ॥

जिह्वाः स्युरर्चिषः ।

१ अग्नेः अर्चिषः ज्वाला जिह्वाः स्युरित्यन्वयः ।
लेढि हव्यमाभिरिति जिह्वाः । 'लिह आस्वादने' (अ.उ.अ.),
'लिहेर्जिह च' (हैमोणा-५१३) इति वः, टाप् । सप्तजिह्वाः
प्रागुक्ताः (श्रौ-१०९९), तासामेकम् ॥

हेतिः कीला शिखा ज्वालाऽर्चिः

१ हिनोति इतस्ततो गच्छति हेतिः, स्त्रियाम् । 'हि
गतौ' (स्वा.प.अ.), 'ऊतियूतिजूतिसातिहेति-' ३।३।१७ ॥
इत्यादिना साधुः । २ कीलति बध्नाति गन्तुं न ददाति
२० कीला, पुंस्त्री । "वहेर्द्वयोर्ज्वालकीलौ" [अमरकोषः १।१।
५७ ॥] इत्यमरः । 'कील बन्धने' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-'
३।१।१३५ ॥ इति कः, घञ् वा, टाप् । ३ शेते शिखा ।
'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'शीङ् कित् ह्रस्वश्चे' (उणा-
७०२) इति खः । ४ ज्वलति ज्वाला । 'ज्वल दीप्तौ' (भ्वा.
प.से.), 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' ३।१।१४० ॥ टाप् । ५
अर्च्यते अर्चिः, स्त्रीक्ली । 'अर्च पूजायाम्' (भ्वा.प.से.),
'अर्चिरुचिशुचिहुसृपिछादिछृदि (छृदि) भ्यः इस् (इसिः)'
(उणा-२६५) इतीस् (इतीसिः) । अर्चिषौ, अर्चिषः इत्यादि
स्त्रियाम् । अर्चिषी, अर्चीषि इत्यादि क्लीबे । तृतीयस्वरा-
३० न्तोऽप्यर्चिः । "रजनिधमनिकाकिण्यर्चिशुण्ठयः पुरन्धिः" [ ]
इति ङीष्विषये वाचस्पतिः । अत्र केचिदमरकोषव्याख्यातारः

प्राहुः- "प्रक्रमाद् वहेर्लाभे 'वहेर्द्वयोः' [अमरकोषः १।१।
५७ ॥] इति वहेर्नियमार्थं ज्वालादिपञ्चकमग्नेर्ज्वालायाम्,
नाऽन्यस्य" [ ] इति, तदनुचितम्, "ज्वालाभासो [र्] नपुंस्य-
र्चिः" [अमरकोषः ३।३।१२३० ॥] इति नानार्थं द्युतिमात्रे पाठात् ।
"हेतिः स्यादायुधज्वालासूर्यतेजस्सु योषिति" [मेदिनीकोशः,
तान्तवर्गः, श्रौ-७६] इति हेतेः सूर्यतेजसि च दर्शनादयं तु
ज्वालाकीलयोर्नियमार्थमित्याहुः, तदप्यसत्, शिखाया अपि
वहन्यर्चिर्मात्रवृत्तेः, "शिखाज्वालाबर्हिचूडालाङ्गलव्यग्रमात्रके"
[मेदिनीकोशः, खान्तवर्गः, श्रौ-६] इति कोषदर्शनात् । अन्ये ४०
तु पञ्चैव वाचकानि, अर्चिषः, वहेरिति तु तेजोमात्र-
वाचिकाऽप्यर्चिः विशेषेणाऽग्निद्युतौ वर्तते, धातुरिति गैरिक
इत्येतत् सूचनार्थमिति । पञ्च वह्निज्वालायाः ॥

झलक्का महत्यसौ ॥११०२॥

१ असौ ज्वाला महती वृद्धा, झलक्कायति झल-
क्का, कवर्गाद्यद्वयान्तष्टाबन्तः । 'निष्कतुरुष्क-' (हैमोणा-
२६) इति ते साधुः । एकं महाज्वालायाः ॥११०२॥

स्फुलिङ्गोऽग्निः कणः

१ स्फूत्कारेण लिङ्गति स्फुलिङ्गः । 'लिङ्गि
गत्यर्थः' (भ्वा.प.से.), अच्, पृषोदरादित्वाद् तलोपो ५०
(कारपदतकारयोर्लोपो) ह्रस्वत्वं च । "स्फुलिं गच्छतीति
खचि, स च डित्" [ ] इति त्वन्ये । "स्फुशब्द एव
स्फुत्कारवृत्तिः" [ ] इति तु कलिङ्गः । स्फुलतिं सञ्चि-
नोतीति वा । 'स्फुल सञ्चये' (तु.प.से.). तुदादिः, बाहु-
लकादिङ्गच्, त्रिलिङ्गः । स्फुलिङ्गजातावपि स्फुलिङ्गः,
अजादिपाठाद् न ङीष् । कन्दरावत् । अग्नेः कणोऽग्नि-
कणः । एकं 'तिणखा' इति ख्यातस्य ॥

अलातज्वालोत्का

१ अलति दीप्त्या मण्डयति अलातम् । अलन्ति
वारयन्त्येतद् वा । 'अलञ् भूषणादौ' (भ्वा.प.से.), बाहुल- ६०
कादातच् । अलातस्य 'ऊंभाड' इति ख्यातस्य ज्वाला

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.३.५प्रतिषु नास्ति ॥ २. 'उ-' इति ३ ॥ ३. 'वह्नि-' इति ३ ॥ ४. ५प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'शीङो ह्रस्वश्चे' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥
६. '-लिति' इति २ ॥ ७. 'अर्चि' इति ५ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-५२, पृ. ७६-७७ ॥ ९. 'ङीष्' इति ३ ॥ १०. 'वाचि-'
इति १.२.५ ॥ ११. 'ल-' इति २.३.४.५ ॥ १२. 'ल-' इति ३.४ ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-५२, पृ. ७७ ॥ १४. '-लन्ति' इति ४,
'स्फुलिङ्गति' इति ५ ॥ १५. 'सञ्चलनेये' इति १, 'चलने' इति स्वामी, 'सञ्चलने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १६. 'ङीप्' इति ३ ॥ १७. 'मण्डति' इति ३ ॥
१८. 'आ-' इति ४ ॥ १९. क्षीरतरङ्गिण्यामस्य धातोर्ष्टिष्णौ द्रष्टव्या, टि-७, पृ. ८१ ॥ २०. 'उं-' इति ३ ॥

अलातज्वाला, ओलति उल्का। 'उल दाहे' ( ), सौत्रः।
उष्यति वा। 'शृङ्गवल्कोल्काः' (उणा-३२२) इति साधुः।
पञ्चमस्वरसिद्धिः। 'वह्नेर्निर्मतत्रुदितज्वालैयमित्यर्थः। एकं
'उंबाडनी झाल' इति ख्यातस्य ॥

अलातमुल्मुकम् ।

१ अलाति अलातम्। २ ज्वलति उल्मुकम्। "उष
दाहे' (भ्वा.प.से.) इत्यस्य मुके निपातनादुल्मुकम्" [ ] इत्यु-
ज्वलदत्तः। अर्धदग्धं काष्ठं। द्वे 'उंबाड' इति ख्यातस्य ॥

धूमः स्याद् वायुवाहोऽग्निवाहो दहनकेतनम्

१०

॥११०३॥

अम्भस्सूः कर्मालश्च स्तरीर्जीमूतवाह्यपि ।

१ धुनाति धूमः। 'धूज् कम्पने' (त्र्या.उ.वे.),
'इषियुधी[न्]धि-' (उणा-१४२) इति मक्। २ वायुना
उद्धते वायुवाहः। 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), कर्मणि
घञ्। ३ एवम् अग्निवाहः। ४ दहनस्य केतनं ध्वजो
दहनकेतनम् ॥११०३॥ ५ अम्भः सूते धूमजत्वात्
मेघानामिति अम्भस्सूः। 'षूङ् प्रसवे' (अ.आ.से.),
'सत्सूद्विष-' ३।२।६१॥ इति क्तिप्। ६ कीर्यते वायुना
कर्मालः। पृषोदगदिः। ७ स्तृणोत्याच्छादयति खं स्तरीः,
स्त्रियाम्। 'स्तृज् आच्छादने' (स्वा.उ.अ.), 'अवितृ-
स्तृतन्त्रिभ्य ईः' (उणा-४३८)। ८ जीमूतं वहति जीमूत-
वाह्ये। ग्रहादित्याणिनिः। अष्टौ धूमस्य ॥

तडिदैरावती विद्युच्चला शम्पाऽचिरप्रभा

॥११०४॥

आकालिकी शतहृदा चञ्चला चपलाऽशनिः ।

सौदामनी क्षणिका च ह्रादिनी जलवालिनी

॥११०५॥

१ ताडयति तडित्, स्त्रियाम्। 'तड आघाते'
(चु.प.से.), 'ताडैर्णिलुक् च' (उणा-९८) इतीत् (इतीतिः)।

२ इरावती मेघस्येयम् ऐरावती। इरावति समुद्रे भवेति ३०
वा। मेघानां राजा ऐरावतः, तस्येयं वा। ३ विद्योतते
विद्युत्, स्त्रियाम्। 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'भ्राज-
भास-' ३।२।१७७॥ इति क्विप्। ४ चलति चला, अच्।
५ भोषणत्वात् शं कल्याणं पिबति शम्पा। 'पा पाने'
(भ्वा.प.अ.), 'आतः-' ३।२।३॥ इति कः। शाम्यतीति
वा। 'शम् उपशमे' (दि.प.से.), बाहुलकात् पः। शं सुखं
नेत्रयोः पिबतीति वा, प्राग्वत् कः। सं पिबति नेत्रयो-
र्जलमिति सम्पा दन्त्यादिरपि। शम्बेति प्राच्याः। ६ न
चिरं प्रभाऽस्या, अचिरप्रभा। 'क्षणप्रभा' [अमरकोषः
१।३।१॥] इत्यमरः ॥११०४॥ ७ आकालं यावद् भवति ४०
आकालिकी। बाहुलकाद्विक्रि, 'टिङ्गाणञ्-' ४।१।१५॥ इति
ङीप्। ८ शतहृदोऽब्धिरस्त्यस्याः शतहृदा। वाडवाग्नि-
ज्योतिष्ट्वात् अर्शआदित्वादच्। शतधा हृदत इति पृषो-
दगदिर्वा। ९ चञ्चनं चञ्चः। 'चञ्च गतौ' (भ्वा.प.से.),
घञर्थे कः। चञ्चं लाति चञ्चला। १० चोपति चपला।
'चुप मन्दायां गतौ' (भ्वा.प.से.), 'चुपेरश्चो(चो)पधायाः'
(उणा-१०८) इति कलच्। ११ अस्थिरत्वादश्नुते तेजसा
कृत्वेति अशनिः, अक्लीबे। 'अशूङ् व्याप्तौ' (स्वा.
आ.वे.), '-अशव(-अशयवि-)तृभ्योऽनिः' (उणा-२५९)
इत्यनिः। १२ "श्वेतद्विपः सुदामा" [त्रिकाण्डशेषः १।१।
६१॥] इति त्रिकाण्डशेषे ऐरावतपर्यायौ, तेन एकदिक्
सौदामि(म)नी। अणि। "अन्" ६।४।६७॥ इति प्रकृति-
भावाट्टिलोपाल्लोपौ न भवतः" [काशिकावृत्तिः, न्यासः
४।३।११२॥] इति न्यासः। "सौदामनी सुदाम्नाऽद्रिणा
एकदिक्" [अम.क्षीर.१।२।१०॥] इति तु स्वामी। "सुदा-
म्नीत्वशनिर्विद्युदिति" सकोषे (स्वकोषे) सौदामनीत्य-
साधुः" [ ] इति हट्टचन्द्रः। सौदामिनीति मध्येकारवानप-
पाठः। तथा च हरिप्रबोधे-
"खेऽभ्रां जगाम काञ्चनसरसमसौदामनीलातधामधाम्नाम्।
कुवलयमिव हि सरजमसौदामिनीलधामास्तम् ॥१॥ ६०

१. 'वह्ने-' इति १.२.८.५॥ २. '-लो-' इति ३॥ ३. 'उ-' इति १, 'ओ-' इति ३, 'ऊं-' इति ४॥ ४. '-डीझाल' इति ३॥ ५. 'इत्याख्यस्य'
इति २.५॥ ६. तुलनांशोऽमरकोषः २।९।३०॥ ७. 'इति चोज्व-' इति ४॥ ८. '-धे' इति १, '-ध-' इति ४.५॥ ९. '-ष्टे' इति १॥ १०.
'ऊं-' इति १, 'अं-' इति ३॥ ११. 'प्राणिगर्भविमोचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १२. '-न्' इति १, '-ञ्' इति ३.४.५॥ १३. 'भास-
भ्राज-' इति ३॥ १४. 'शम' इति १.२.३॥ १५. 'क्षणिक' इति १॥ १६. 'डीष्' इति १.४.५॥ १७. '-आद्यचि' इति ४॥ १८. 'गतौ मन्दायां'
इति ३॥ १९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ड कारानुबन्धो न दृश्यते ॥ २०. 'एका' इति ३॥ २१. 'तेनैकदिक्' ४।३।११२॥ इत्यनेन ॥ २२. '-
टिलोपाद्यभावः' इति न्यासे, भा-३, पृ.६९७॥ २३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्रौ-७७, पृ.१०२॥ २४. इतोऽग्रे १.४.५ प्रतिषु "स्वामी
सुसाम्नी त्वशनिर्विद्युदिति" इति दृश्यते ॥

(‘खेऽभ्रं जगाम काञ्चन सरसमसौदामनीलताधामास्तम् ।
कुवलयमिव सरजस्सरसमसौ दाम नीलताधामास्तम् ॥१॥’)
इति यमकितम् । १३ क्षणोऽस्त्यस्याः क्षणिका । ‘अत
इनिठनौ’ ५।२।११५॥ इति ठ्। १४ हृदतेऽवश्यं हृदिनी ।

‘हाद अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा.आ.से.), आवश्यके णिनिः,
‘ऋतेभ्यो ङीप्’ ४।१।५॥ । १५ जलेन वलति प्राणिति
जलवालिका । ‘वल प्राणने’ (भ्वा.प.से.), ण्वुल् । पञ्च- ३०
दश विद्युतः ॥११०५॥

॥ समाप्तोऽयं तेजस्कायः ॥

॥ एकेन्द्रियेषु वायुकायः ॥

अथ वायुकायमाह-

वायुः समीर-समीरौ पवनाऽऽशुगौ नभः-

श्वासो नभस्वदनिलश्चसनाः समीरणाः ।

१० वतोऽहिकान्तपवमानमरुत्प्रकम्पनाः

कम्पाङ्कनित्यगतिगन्धवहप्रभञ्जनाः ॥११०६॥

मातरिश्वा जगत्प्राणः पृषदश्चो महाबलः

मारुतः स्पर्शनो दैत्यदेवः

१ वाति वायुः । ‘वा गतिगन्धनयोः’ (अ.प.अ.),
‘कृवापाजिमि-’ (उणा-१) इत्युण्, ‘आतो युक्-’ ७।३।३३॥ ।
वायतीति वा । ‘पै ओवै शोषणे’ (भ्वा.प.अ.), ‘कृवा-
पा-’ (उणा-१) इत्युण् । २ सम्यगीरयति समीरः । ‘ईर
गतिकम्पनयोः’ ( ), पचाद्यच् । “सम्यगीरयति प्रेरयति”
[ ] इति कौमुदी । ३ एकदेशविकृतस्याऽनन्यत्वात्
२० समिरः । समेति वा । ‘इण् गतौ’ (अ.प.अ.), बाहुलकाद्
रक्, कित्वाद् गुणाभावः । ४ पुनाति पवनः । ‘पूज्
पवने’ (क्र्या.उ.से.), ‘बहुलमन्यत्रापि’ (उणा-२३६) इति युच् ।
५ आशु शीघ्रं गच्छति आशुगः । ‘गम्लृ गतौ’ (भ्वा.
प.अ.), ‘अन्यत्रापि-’ ३।२।१०१॥ इति डः । ६ नभसः
श्वास इव नभःश्वासः, तालव्यदन्त्यौष्ठ्यमध्यः । ७ नभो-
ऽस्त्यस्य नभस्वान् । ‘तदस्यास्ति-’ ५।२।१४॥ इति मत्तुप्
‘तसौ मत्वर्थे’ १।४।१९॥ इति भसंज्ञकत्वाश्च रुत्वम् ।

वायुर्हि नभःस्वामी, तथा च वायुपुराण^१ “शब्दाकाश-
बलानां च वायुरीशस्तथाकृतः” [ ] इति । ८ अनन्त्यने-
नेति अनिलः । ‘अन प्राणने’ (अ.प.से.), ‘सलिकल्यनि-’
(उणा-५४) इतीलच् । न निलतीति वा । ९ श्वसन्त्यनेन
श्वसनः, तालव्यदन्त्यौष्ठ्यादिः दन्त्यसमध्यः । ‘श्वस
प्राणने’ (अ.प.से.), नन्दादित्वाल्ल्युः । १० सम्यगीरयति
समीरणः । ‘ईर गतिकम्पनयोः’ (चु.उ.से.), ‘चलनशब्दा- ४०
र्थात्-’ ३।२।१४८॥ इति युच् । सम्यगीर्ते वा । ‘ईर
गतौ’ (अ.आ.से.), ‘अनुदात्तेतः-’ ३।२।१४९॥ इति युच् ।
“ण्यन्ताङ्गान्धादित्वेन ल्युः” [ ] इत्यात्रेयः । ११ वाति
वातः । ‘वा गत्यादौ’ (अ.प.अ.), ‘हसिमृग्रिण्वामिदमित-
मिल्लूपूधू(धु) विभ्यस्तन्’ (उणा-३६६) । बाहुलकात्
‘वसेस्तिः’ (उणा-३१९) इति तिप्रत्यये वार्तिरपि ।

“वायुर्मरुत्वान् श्वसनः पवनो मरुतोऽनिलः ।

नभस्वान् क्षिपणुर्वातिः शुषिरो नघटो^२ वहः ॥” [ ] इति
साहसङ्गः । १२ अहिभिः सर्पैः कम्प्यते अहिकान्तः ।
१३ पवतेऽसौ पवमानः । ‘पूङ् पवने’ (भ्वा.आ.से.), ५०
‘पूङ्यजोः शानन्’ ३।२।१२८॥, ‘आने मुक्’ ७।२।८२॥ इति
मुक् । १४ म्रियतेऽनेन कुब्जेन मरुत् । ‘मुङ् प्राणत्यागे’
(तु.आ.अ.), ‘मृग्रोरुतिः’ (उणा-९४) इत्युतिः । मरुत इत्य-
दन्तोऽपि । “मारुतः स्पर्शनः प्राणः समीरो मरुतो मरुत्”
[ ] इति विक्रमादित्यः । “मरुतेऽपि हलन्तता” [ ]
इति शब्दप्रभेदः । १५ प्रकम्पयति प्रकम्पनः । ‘कपि
चलने’ (भ्वा.आ.से.), णिजन्तः, ‘ण्यासश्चन्थ-’ ३।३।१०७॥

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः पदचन्द्रिकासम्मतः, “खेऽन्तं जगाम काञ्चनसरसमसौदामनीलताधामास्तम् । कुवलयमिव सरजस्सरसमसौदामनीलताधामास्तम् ॥”
इति टीकासर्वस्वे, भा-१, १।३।८॥, पृ.५६॥ २. ‘ङीष्’ इति १॥ ३. ‘-लि’ इति ३।४॥ ४. ‘कम्पाक-’ इति मूलम् ॥ ५. ‘-जिमि-’ इति
१.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ६. ‘ओपै वै’ इति १.२.४.५॥ ७. ‘-तीति’ इति ३॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५७, पृ.८२॥ ९.
इतोऽग्रे ३ प्रतौ ‘तु’ इति दृश्यते ॥ १०. ‘एका-’ इति २॥ ११. ‘-तीति’ इति ४॥ १२. ‘-णे’ इति २.३॥ १३. ‘वायुशरीर’ इति ५॥ १४. द्र.
टीकासर्वस्वम्, भाग-१, १।१।६२॥, पृ.४६॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५८, पृ.८३॥ १५. चुरादेः क्षेपार्थकेरधानुर्युक्तः ॥ १६. द्र.
माधवीयभ्रातृवृत्तिः, अदादिः, धातुसं ११, पृ.३२२॥ १७. ‘वो’ इति ३.४॥ १८. ‘-तमि-’ इत्युणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ १९. ‘नपटरो’ इति १॥
२०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५८, पृ.८२॥, रामाश्रमी १।१।६२॥, पृ.३२॥ २१. ‘-ज्’ इति ३॥ २२. ‘-न्’ इति १॥ २३.
‘-रु-’ इति ३॥ २४. ‘तः’ इति ५॥ २५. ‘-ते’ इति १.३॥, ‘निगणचलनार्थेभ्यश्च’ १।३।८७॥ इति ण्यन्तात् परस्मैपदम् ॥

इति युच् । १६ कम्पोऽङ्गश्चिह्नमस्य कम्पाङ्कः । १७ नित्यं गतिस्य नित्यगतिः । सदागतिरपि । १८ गन्धस्य वहो गन्धवहः । 'अकारादनुपपदात् सोपपदो भवति विप्रति-षेधेन' (वा-३।२।१२॥) इत्यस्य प्रायिकत्वाद् पचाद्यचि 'वह' इति व्युत्पाद्यं पश्चाद् गन्धेन सह समासः । कर्मण्यणि 'गन्धवाहः' [अमरकोषः १।१।६२॥] अपीत्यमरः । १९ प्रकृष्टमुच्छ्रितं भनक्ति प्रभञ्जनः । 'भञ्जो आमर्दने' (रु.प.अ.), नन्दादित्वाल्ल्युः ॥११०६॥ २० मातरि अन्तरिक्षे श्रयति मातरिश्वा । मातरेति सप्तम्यन्तप्रतिरूपकमव्ययम् । 'दुर्ओश्चि १० गतिवृद्धयोः' (भ्वा.प.से.), 'शत्रुक्षन्पूषन्लीहन्क्लेदन्नेहन्-मूर्धन्मज्जन्मर्यमन्विश्रप्सन्परिज्मन्माररिश्चन्मघवन्' (उणा-१५७) इति साधुः । मातरिश्चानौ, मातरिश्चानः इत्यादि । २१ जगतां प्राणो जगत्प्राणः । 'मारुतः श्वसनः प्राणः समीरो मरुतो जगत्' [१] इति संसारावर्ताद् जगदिति प्राण इति पृथगर्पि । तत्र 'द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च' (वा-३।२।१७८॥) इति क्विप् द्वित्वे, 'गमः क्रौ' ६।४।४०॥ इति म्लोपे तुकि जगत्, जगतौ, जगतः इत्यादि, तदा 'वर्तमाने पृषद्बृह[न्मह]-जगच्छतृवत्' (उणा-२४१) इति नास्ति । २२ पृषन्मृग-विशेषोऽश्वोऽस्य पृषदश्वः । 'पृषन्त्यम्बुकणा अश्वा अस्य' २० [१] इत्येके । पृषन्मृगविशेषः, स एव पिङ्गलोऽश्वोऽस्येति वा, 'वायुर्बभून्तथावृणोत्' [१] इत्यागमात् । 'पृषन्मृग एवाऽश्वोऽस्य' [अम.क्षीर.१।१।६२॥] इति स्वामी । २३ महद् बलमस्य महाबलः । २४ मरुदेव मारुतः । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८॥ इत्यण् । २५ स्पृशति स्पर्शनः । 'स्पृश संस्पर्शने' (तु.प.अ.), नन्दादित्वाल्ल्युः । 'बहुल-मन्यत्राऽपि' (उणा-२३६) इत्यौणादिको युच् [टीकासर्व-स्वम् १।१।६१॥] इति सर्वानन्दः । २६ दैत्यानां देवो दैत्यदेवः । सर्वेऽपि पुंसि । षड्विंशतिर्वायोः । शेषश्चात्र-

“वायौ सुरात्मयः प्राणः सम्भृतो जलभूषणः ।

३० शुचिर्वहो लोलघटः पश्चिमोत्तरदिक्पतिः ॥१॥

अङ्कतिः क्षिपणुर्मर्को^१ ध्वजप्रहरणश्चलः ।

शीतलो जलकान्तारो मेघारिः सुमरोऽपि च ॥२॥”
[शेषनाममाला ४।१७१-१७३॥]

झञ्झा स वृष्टियुक् ॥११०७॥

१ झमति झञ्झा, स्त्रीलिङ्गः, चवर्गचतुर्थद्वयः । 'झमु अदने' (भ्वा.प.से.), 'झमेर्झः' (हैमोणा-१३७) इति झः । स वायुः वृष्टियुग् वर्षेण सहितः । एकं सवृष्टि-वायोः ॥११०७॥

प्राणो नासाग्रहन्नाभिपादाङ्गुष्ठान्तगोचरः ।

१ प्रकर्षेण आनयति प्राणः । 'अन प्राणने' (अ. ४० प.से.), 'अन्येभ्योऽपि-३।२।१०१॥ इति डः । प्रसरणेन अनित्यनेनेति वा, घञन्तः । नासाग्रं हृद् हृदयं नाभिः पादाङ्गुष्ठान्तश्च गोचरो यस्य स तथा । एकं नासाग्रहृदय-नाभिपादाङ्गुष्ठान्तर्वर्तिवायोः ॥

अपानः पवनो मन्थापृष्ठपृष्ठान्तपार्ष्णिगः ॥११०८॥

१ मूत्रपूरीषगर्भादीनपानयति अपानः । अपसरणेन अनित्यनेनेति वा । 'अन प्राणने' (अ.प.से.), करणे घञ् । मन्थे ग्रीवापश्चाद्भागौ १, पृष्ठं ग्रीवाधोभागः २, पृष्ठान्तः गुदः ३, पार्ष्णी पादपश्चाद्भागौ ४, एषु गच्छति यः स तथा । ईदृशः पवनो वात अपान इत्यन्वयः । ग्रीवा- ५० पश्चाद्भागश्च पृष्ठगुदपार्ष्णिगवर्तिवायोरेकम् ॥११०८॥

समानः सन्धिहन्नाभिषु

१ अंशितपीताहारपरिणतिभेदं रसं तत्र तत्र स्थाने समनुरूपमासमन्ततो नयति समानः, पुंस्त्री । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), बाहुलकाङ्कः । समन्ताद-नित्यनेनेति वा, घञन्तः । सन्धयश्च सर्वसन्धानानि हृदयं च नाभिश्चेति द्वन्द्वः, तेषु अवस्थानमस्येति । एकं सर्वसन्धिहृदयरनाभिर्वर्तिवायोः ॥

उदानो हृच्छिरोऽन्तरे ।

१ रसादीनूर्ध्वं समन्ततो नयति उदानः । ऊर्ध्वे- ६०

१. 'प्रादिपदिक-' इति १॥ २. '-पादयति य' इति १॥ ३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।६२॥, पृ.४६॥, पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५७, पृ.८२-८३॥ ४. 'गिति' इति १.३.४.५॥ ५. '-पृ' इति १॥ ६. 'म्लो' इति १.४॥ ७. यदा 'वर्तमाने पृषद्-' (उणा-२४१) इत्यतिः, तदा 'उगिदचाम्-' ०।१।७०॥ इति नुम्, जगन्, जगतौ इति ॥ ८. द्र. अम.क्षीर.१।१।६२॥, पृ.१९॥, स्वोपज्ञटीका ४।११०७॥, पृ.२४७॥ ९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- "पृषन्मृगविशेषोऽश्वस्य पृषदश्वः" इति दृश्यते, पृ.१९॥ १०. '-णन्दः' इति ३॥, सर्वानन्दकृतटीकायाम्- 'औणादिको' इति न दृश्यते, पृ.४६॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-५६, पृ.८२॥ ११. '-घण्टः' इति १, शेषनाम-मालास्वोपज्ञटीकायोः, '-ट्टः' इति ३.४॥ १२. 'अन्तकः क्षिपणो मर्को' इति २.४.५॥ १३. '-रेण' इति १॥ १४. 'असि-' इति १.२.३॥ १५. 'त' इति १.५॥ १६. '-ज्यन्तः' इति ३॥

नाऽनेन अनिति वा, घञन्तः । हृच्छिरोऽन्तरे इति । हृदये शिरसि अनयोरन्तरे च कण्ठे तालुनि भूमध्ये स्थानमस्येति । एकं हृच्छिरोऽन्तर्वर्तिवायोः ॥

सर्वत्वग्वृत्तिको व्यानः

१ सर्वस्यां त्वचि वृत्तिरस्येति सर्वत्वग्वृत्तिकः । व्यानयति व्याप्नोति व्यानः । व्याप्त्याऽनित्यनेन वा, घञन्तः । एकं सर्वत्वग्वृत्तिवायोः ।

उपसंहारमाह-

इत्यङ्गे पञ्च वायवः ॥११०९॥

इति समाप्तौ, अङ्गे शरीरे प्राणादयः पञ्च वायवः

स्युः । यदुक्तम्-

“हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिसंस्थितः ।

उदानः कण्ठदेशस्थो व्यानः सर्वशरीरगः ॥११॥”[^१] इति ॥११०९॥

॥ समाप्तोऽयं वायुकायः ॥

॥ एकेन्द्रियेषु वनस्पतिकायः ॥

१० अथ वनस्पतिकायमाह-

अरण्यमटवी सत्रं वाक्षं च गहनं झषः ।

कान्तारं विपिनं कक्षः स्यात् षण्डं काननं वनम् ॥१११०॥

दवो दावः

१ अर्यते गम्यते वनत्वेन श्वापदैरिदमिति अरण्यम्, अस्त्रियाम् । ‘ऋ गतौ’ (भा.प.से.), ‘अर्तेर्नित्’ (उणा-३८२) इत्यन्यः प्रत्ययः । इग्रति भ्राम्यन्त्यत्र मृगादयो वा । प्राक् सूत्रेणैवाऽन्यः । महत्त्वविवक्षायां तु अरण्यानी । ‘हिमारण्ययोर्महत्त्वे’ (वा-४।१।४९॥) इति

२० ‘डीषानुकौ’ । २ अटन्त्यस्यामटविः । ‘अट गतौ’ (भा.प.से.), ‘पद्यटविभ्यामविः’ ( ) इत्यविः, ‘कृदिका-रात्-’ (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि अटवी । यद्वा अटन्त्यटाः, पचाद्यच् । अटाः वयः पक्षिणोऽन्त्यटविः । प्राग्वत् डीषि । संज्ञाशब्दत्वाद् ‘अनुपसर्जनात्’ ४।१।१४॥ इति स्त्रीप्रत्ययनिषेधः । ३ सीदन्त्यत्रेति सत्रम् । ‘षदलु विशरणादौ’ (भा.तु.प.अ.), ‘गुधृवी-’ (उणा-६०६) इति त्रन् । ४ वृक्षाः सन्त्यत्र वाक्षम् । ज्योत्स्नादित्वादण् । ५ गाह्यते मृगयादिभिरिति गहनम् । ‘गाहू विलोडने’ (भा.आ.से.), ‘बहुलमन्यत्रापि’ (उणा-२३६) इति ल्युटि (युचि), ३० पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वम् । ६ झषति हिनास्ति झषः । ‘झषि हिंसायाम्’ (भा.प.से.), पचाद्यच् । ७ काम्यते

कान्तारम्, अस्त्रियाम् । ‘कमु कान्तौ’ (भा.आ.से.), ४०

‘द्वारशृङ्गार-’ (हैमोणा-४११) इत्यारे निपात्यते । ‘तुषारा-दयश्च’ (उणा-४१९) इत्यारनि वा । ८ वेपन्ते भवेनाऽत्र विपिनम् । ‘टुवेप कम्पने’ (भा.प.से.), ‘वेपितुहोर्ह्रस्वश्च’ (उणा-२१०) इतीनन् । ९ कषति कक्षः । ‘कष हिंसा-याम्’ (भा.प.से.), ‘मावावदि-’ (हैमोणा-५६४) इति सः । १० सन्यते सेव्यते षण्डम्, अस्त्रियाम् । ‘षन (षण) संभक्तौ’ (भा.प.से.), ‘जमन्ताडुः’ (उणा-१११), बाहुलकात् सत्वम् । सनोति ददाति सुखमिति । ‘षणु दाने’ (ब्र्या.उ.से.), ‘जमन्ताडुः’ (उणा-१११), बाहुलकाद् ‘धात्वादेः

षः सः’ ६।१।६४॥ इति सत्त्वं न षण्डः । “षण्डः स्मृतौ” ५० बलीवर्दे षण्डं तु कानने भवेत्” [^२] इति मूर्धन्यादावजयैः । ‘शडि रुजायां सन्धाने (सङ्घाते) च’ (भा.आ.से.) इति, अतो घञि ‘शण्ड’ इति तालव्यादिरपि । “तालव्यो मूर्धन्योऽब्जादिकदन्वे च षण्डशब्दोऽयम् ।

मूर्धन्य एव वृषभे पूर्वाचार्यैर्विनिर्दिष्टः ॥११॥” [^३] ॥ इत्युष्मविवेकः । ११ कनति दीप्यते कानयति वा काननम् । ‘कनी दीप्तिकान्तिगतिषु’ (भा.प.से.), नन्द्यादित्वा-ल्ल्युः, बाहुल्याद् दीर्घत्वम् । केन जलेन अननं जीवनमस्येति वा । १२ वनति संभजति जनानिति वनम् । ‘वन षण सम्भक्तौ’ (भा.प.से.), ‘ष्टनं वन शब्दे’ (भा.प.से.) ६० वा अच् । वन्यते सेव्यते वा । घञर्थे कः । गौरादिडीषि

१. ‘-न्ताडुः’ इति ३, ‘न्ता’ इति ४.५॥ २. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ३. ‘-ऽन्त्व-’ इति ३.३॥ ४. ‘-नेति’ इति १.४॥ ५. श्लोकोऽयम-मरकोषे प्रक्षिप्तः, २७-२८, पृ. ३२॥ ६. ‘-न्यप्र-’ इति १॥ ७. ‘भ्राम-’ इति ५॥ ८. ‘डीषा-’ इति ३॥ ९. ‘-घौ’ इति ४॥ १०. ‘-ष्’ इति १, ‘-पि’ इति ३॥ ११. ‘-प्’ इति ३॥ १२. ‘-व्दकत्वाद्’ इति १॥ १३. ‘-या-’ इति १.२॥ १४. ‘-टिः’ इति ३॥ १५. ‘-दिः’ इति ३॥ १६. ‘-स्तीति’ इति ४॥ १७. इतोऽग्रे ४प्रतौ ‘झष’ इति, ५प्रतौ ‘झिष’ इति दृश्यते ॥ ‘कष-’ इत्यादिदण्डकोऽयं धातुः ॥ १८. ‘-च्’ इति १.२॥ १९. ‘-तौ’ इति ४.५॥ २०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।४२॥, पृ. २०६॥ २१. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२७०, पृ. ३२२॥, रामाश्रमी १।१०।४२॥, पृ. १३८॥ २२. ‘-ष्टत्वात्’ इति ४.५॥ २३. ‘-ति’ इति ५॥ २४. ‘-दिल्युः’ इति १॥ २५. ‘-ते’ इति १.२॥ २६. ‘भक्तौ’ इति ३, क्षीरतरङ्गिणी च ॥ २७. ‘षन’ इति १॥ २८. ‘स्तन ध्वन शब्दे’ इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ २९. ‘-ज्य-’ इति ५॥ ३०. ‘-पि’ इति ३॥

वनी । “स्ववनी संप्रवदत्यिकाऽपि का”[नैषधीयचरितम्, सर्गः-२, श्लो-४५]इति श्रीहर्षः । अमरक्षीरस्वामिनौ तु “वृक्षबहुलं स्थानम्”[अम.क्षीर.२।४।१॥]इति व्याख्याय काननवनयोररण्यान्येकार्थतामाह तुः ॥१११०॥ १३ दुनोति जनानिति दवः । ‘दुञ् उपतापे’(स्वा.प.से.), ‘दुन्योरनुपसर्गे’ ३।१।१४२॥ इत्यपुं । १४ ज्वलादित्वाणै दावः । चतुर्दश वनस्य । ‘वेडि’ इति भाषा ॥

^१प्रस्तारस्तु ^२तृणाटव्यां ^३झषोऽपि च ।

१ प्रस्तार्यते प्रस्तारः । ‘स्तृञ् आच्छादने’(स्वा. १० उ.अ.), ‘प्रे स्त्राऽयञ्जे’ ३।३।३२॥ इति घञ् । २ तृण-बहुलाऽटवी तृणाटवी, तस्याम् । ३ झषति हिनस्ति झषः । अच् । त्रीणि तृणबहुलाटव्याः ॥

^१अपोपाभ्यां वनं ^३वेलमारांमः ^४कृत्रिमे वने

॥११११॥

१-२ अपोपाभ्यामै वनम्, अपावृतं वनम् अप-वनम् । उप समीपे वनम् उपवनम् । ३ वेलति वेलम् । ‘वेलु गतौ’(भ्वा.प.से.), अच् । ४ आरमन्त्यत्र आरामः । ‘रमु क्रीडायाम्’(भ्वा.आ.अ.), ‘हलश्च’ ३।३।१२१॥ इति घञ् । कृत्रिमे उत्पादिते वने वृक्षसमूहे । चत्वारि बाग- २० वाडीत्यादिख्यातायाः ॥११११॥

^१निष्कुटस्तु ^२गृहारामः

१ कुटाद् गृहानिर्गतः निष्कुटः । गृहस्याऽऽरामो गृहारामः । एकं गृहवाटिकायाः ॥

बाह्यारामस्तु पौरकः ।

१ पुरस्याऽयं पौरः । स्वार्थे कनि पौरकः । एकं नगरबाह्यारामस्य ॥

^१आक्रीडः ^२पुरुद्यानम्

१ आक्रीडन्त्यत्र आक्रीडः, पुंक्ली. । अमरमालायां

तु क्लीबत्वमेव, यथा “ज्ञेयमाक्रीडमुद्यानम्”[^१]इति । २ उद्यान्त्यत्र उद्यानम् । ‘या प्रापणे’(अ.प.अ.), ल्युट्, अस्त्री- ३० लिङ्गः । पुष्पादिमदवृक्षसङ्कुलमुत्सवादौ बहुजनभोग्यं राज्ञां लोकैः सह साधारणं वनम्, तन्नाम्नी द्वे ॥

राज्ञां त्वन्तःपुरोचितम् ॥१११२॥

^१तदेव ^२प्रमदवनम्

१ तदेवोद्यानं राज्ञामन्तःपुरयुक्तं विज्ञेयं प्रमद-वनम् । प्रमदानां वनमिति विग्रहे ‘ङ्यापोः संज्ञाछन्दसो-र्बहुलम्’ ६।३।६३॥ इति ह्रस्वः । [ह्रस्वाभावोऽपि] । “अन्तः-प्रविष्टः प्रमदावनम्”[भट्टिकाव्यम्, सर्गः-९, श्लो-८२]इति भट्टः । अन्तःपुरेण सह गृहसमीपवन् यत्र राजा रमते, तस्यैकं प्रमदवनमिति ॥१११२॥ ४०

अमात्यादेस्तु निष्कुटे ।

^१वाटी ^२पुष्पाद् ^३वृक्षाच्यासौ

१ अमात्यादेः आदिशब्दाद् गणिकासार्थवाहा-देर्निष्कुटे गृहारामे वाटी, त्रिलिङ्गः । “वाटस्तु वर्त्मनि वृत्तौ वाटी स्याद् गृहनिष्कुटे”[विश्वलोचनकोशः, टान्त-वर्गः, श्लो-२७]इति श्रीधरः । २-३ पुष्पात् पुष्पशब्दात्, वृक्षाद् वृक्षशब्दाच्च पुनरसौ वाटीशब्दो योज्यते, तेन पुष्पवाटी, वृक्षवाटी । “अन्येषां” विभववतां च पुष्प-वाटी”[हलायुधकोशः २।२१३॥]इति हलायुधः । महतां-वेश्याप्रभृतिवाडी नामानि त्रीणि ॥ ५०

क्षुद्रारामः प्रसीदिका ॥१११३॥

१ क्षुद्रासावारामश्च क्षुद्रारामः । प्रसीदति मनोऽस्यां प्रसीदिका, पृषोदरादिः । एकं लघुवाटिकायाः ॥१११३॥

^१वृक्षोऽगः ^२शिखरी ^३च ^४शाखिफलदा-

^५वर्द्धिर्ह^६रिद्रुर्दु^७मो

^८जणो^९ ^{१०}द्वुर्विटपी ^{११}कुठः ^{१२}क्षितिरुहः ^{१३}कारस्करो ^{१४}विष्टरः ^{१५}

१. ‘-न्ये-’ इति १.२॥ २. ‘दुदु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. “दुनोतीति दावः । नोसाहचर्यात् सानुबन्धकाद् दुनोतेरेव णः । दवतेस्तु पचाद्यच् । दवः ।” इति ‘दुन्योरनुपसर्गे’ ३।१।१४२॥ इत्यत्र सिद्धान्तकौमुदी, कृत्प्रक्रिया, पृ.५६५॥, अथ चेदं विचारणीयम् ॥ ४. ‘-न्ते’ इति ५॥ ५. ‘अग्रे’ इति १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ६. सायणसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ ७. ‘बाणि-’ इति १॥ ८. १.३ प्रत्योर्नास्ति ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-४९, पृ.६९॥, रामाश्रमी २।४।३॥, पृ.१६३॥ १०. ‘-जो’ इति ३॥ ११. ‘-ने’ इति १.२॥ १२. इतोऽग्रे १ प्रतो ‘पुष्पं’ इति दृश्यते ॥ १३. ‘-हंता’ इति १, ‘मुहंता’ इति २॥ १४. ‘-त-’ इति १, ‘-तोनां’ इति ३॥ १५. ‘-वाडि-’ इति २.३॥ १६. ‘जी-’ इति २.३॥, मूल-स्वोपज्ञटीका-चन्द्रोदयाभिधगूर्जरभाषाटीकासु ‘जीर्णः’ इति शब्दो दृश्यते, तत्तु विचारणीयः ॥

नन्दावर्तकरालिकौ ¹⁶रुक्म ¹⁷पणी ¹⁸पुलाक्यं ¹⁹ह्रिपः ²⁰

²³साला ²⁴नोकह-²⁵गच्छ-²⁶पादप-²⁷नगा

²⁸रुक्षा ²⁹जगमी ³⁰पुष्पदः ॥१११४॥

१ वृश्च्यते छिद्यते वृक्षः । '[ओ]वृक्षू छेदने' (तु.प.से.), 'वृक्षेः सक्' ( ) इति सक् । यद्वा 'दृशि(स्तु)-वृक्षि-' (उणा-३४६) इत्यादिना वसः, 'स्कोः संयोगाद्योः-' ८।२।२९॥ इति सलोपः । वृक्षति(वृक्षते) आवृणोति सूर्या-तपमिति वा । 'वृक्ष आवरणे' (भा.आ.से.), पचाद्यच् । २ न गच्छतीति अगः । 'अन्येभ्यो(अन्यत्रा)ऽपि-' (वा-३।२।४८॥) इति डः । ३ शिखरं शिरोऽस्याऽस्ति शिखरी, कवर्ग-द्वितीयमध्यः । 'अत अनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । ४ शाखाः सन्त्यस्य शाखी । ब्रीह्यादित्वादिनिः । ५ फलं ददाति फलदः । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, 'आतो लोप इटि च' ६।४।६४॥ । ६ अद्यते अद्रिः । 'अद भक्षणे' (अ.प.अ.), 'अदिशदि-' (उणा-५०५) इति क्रिन् । ७ हरिवर्णं द्रवति हरिद्रुः । 'द्रु गतौ' (भा.प.अ.), 'मितद्र्वादिव्यश्च' (वा-३।२।१८०॥) इति डुः । ८ दुरिति पदमस्याऽस्ति दुः शाखा, तद्योगाद् दुर्मः । 'द्युद्भ्यां मः' ५।२।१०८॥ इति मः । ९ जीर्यति जर्णः । 'जृ वयोहानौ' (क्र्या.प.से.), 'कृवृजृनः-' (उणा-२९०) इति नः । १० द्रवन्ति गच्छन्ति पथिकाः पक्षिणश्चाऽमुमिति दुः । 'द्रु गतौ' (भा.प.अ.), मितद्र्वादित्वाडुः । ११ विटपः शाखाविस्तारः, तद्योगाद् विटपी । 'अत अनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । १२ कोठति कुठः । 'कुठिः' सौत्रो धातुः, 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । कौ तिष्ठतीति कुठः, पृषोदरादिर्वा । कौति शब्दायते-ऽत्र पक्षीति, 'कणेष्वः' (उणा-१०३) इति बाहुलकादतोऽपि ठः, कुटादित्वाद् डित्वे गुणाभावः, बाहुलकात् ठस्य न इकादेश इति वा । तृतीयवर्गाद्वितीयान्तोऽयम् । यथा- कुठान्

वृक्षानियर्त्ति कुठारः । १३ क्षितौ रोहति क्षितिरुहः । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे [च]' (भा.प.अ.), मूलविभुजादि- ३० त्वात् कः । यौगिकत्वात् कुजमहीरुहादयः । १४ कारं करोति कारस्करः । पारस्करादित्वात् साधुः । १५ विशेषेण स्तृणाति विष्टरः । 'वृक्षासन-' ८।३।१२३॥ इति साधुः । विपूर्वात् 'स्तृञ् आच्छादने' (क्र्या.उ.से.), अस्मात् पचाद्यच्, 'व[ः] स्त्रः' (हैमसू-२।३।१२३॥) इति यत्वम् । १६ नन्दी आवर्तो-ऽस्य नन्दावर्तः । १७ करालमुच्चं शिखरमस्त्यस्य करा-लिकः । 'अत अनिठनौ' ५।२।११५॥ इति ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥ । १८ तरन्त्यातपमनेन पथिकाः, तरन्ति यान्तीमं पुष्पफलार्थिनो वा तरुः । 'तृ प्लवनतरणयां' (भा.प.से.), 'भृमृशी-' (उणा-७) इत्युः । १९ वसन्ति पक्षिणोऽत्रेति वसुः । ४० 'शृस्वृस्निहि-' (उणा-१०) इत्युः । २० पर्णानि सन्त्यस्य पर्णी । 'अत अनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । पलाशी च । २१ पोलति पुलो विस्तारस्तमकति पुलाकी । 'अक [कुटिलायां] गतौ' (भा.प.से.), ग्रहादित्वाणिनिः । २२ अंघ्रिभिर्मूलैः रसं पिबन्ति अंघ्रिपः । 'पा पाने' (भा.प.अ.), 'सुपि-' ३।२।४॥ इति योगविभागात् कः । यौगिकत्वात् चरणपोऽपीति केचित् । २३ सत्यते गम्यतेऽसौ सालः, दन्त्यादिः । 'सल(षल) गतौ' (भा.प.से.), 'अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्' ३।३।१९॥ इति घञ् । सलति वायुना चलतीति वा । 'ज्वलितिकसन्तेभ्यो णः' ३।१।१४०॥ । ५० 'पुंसि भूरुहमात्रेऽपि सालो वरणसर्जयोः' [ ] इति दन्त्यादौ रभसात् । २४ अनित्यम्भोभिः अनोकहः । 'अन प्राणने' (अ.प.से.), 'अनेरोकहः' (हैमोणा-५९५) इत्योक्त्वात्प्रत्ययः । अनसः शकटस्य अकं गमनं हन्तीति वा । 'अन्येष्वपि-' ३।२।१०१॥ इति डः । २५ गम्यते गच्छः । २६ पादैर्मूलैः पिबति रसमिति पादपः । 'सुपि-' ३।२।४॥ इति कः । २७ न गच्छति नगः । 'नगोऽप्राणिषु-' ६।३।७७॥ इति नञ्प्रकृत्या । २८ रूक्षयति रूक्षः । २९ न गच्छति अगमः ।

१. 'वरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'हरि' इति २.४॥ ३. समुदाये वृत्ताः शब्दा अवयवेष्वपि वर्तन्ते इति न्यायादत्र दुः शाखार्थकः ॥ ४. १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ५. '-ते' इति १॥ ६. 'जी-' इति ४॥ ७. 'तिष्ठति' इति ३.४॥ ८. कुटादित्वादिः प्रामादिकी, आदादिकस्य 'कौति' इति रूपसंभवात्, तौदादिकस्य 'कुवते' इति रूपस्य संभवात्, अत्र रामाश्रमी अनुसन्धेया २।४।५॥, पृ. १६४॥ ९. 'बीजप्रा-' इति १.२.४.५॥ १०. 'रुह बीजजन्मनि' इति क्षीरतरङ्गिणी, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति धातुप्रदीपः ॥ ११. 'इन्' इति १॥ १२. 'यान्तीमं' इति ३.४॥ १३. '-दृ-' इत्युणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ १४. '-नि' इति ३॥ १५. 'ज्वल-' इति १.३॥ १६. 'शा-' इति २॥ १७. 'वरु-' इति १॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-५१, पृ. ७३॥, रामाश्रमी १।४।५॥, पृ. १६४॥ १९. 'अङ्गं' इति ३.४.५॥ २०. 'गहनं' इति २॥ २१. इतोऽग्रे ३.४.५ प्रतिषु 'नभ्राडिति' इति दृश्यते ॥ २२. 'प्रकृत्या' इति ३.४.५॥

पचाद्यचि । ३० पुष्पाणि ददाति पुष्पदः । 'आतोऽनुप-
सर्गो कः' ३।२।३ ॥ । सर्वेऽपि शब्दा इमे पुंसि । त्रिशद
वृक्षस्य ॥ शेषश्चात्र-

“वृक्षे त्वारोहकः स्कन्धो^१ सीमिको हरितच्छदः ।

ऊर्जन्तुर्वेहिभूश्च^२” [शेषनाममाला ४।१७३-१७४ ॥] इति ॥

॥१११४॥

^१कुञ्ज-^२निकुञ्ज-^३कुडङ्गाः स्थाने वृक्षैर्वृत्तान्तरे ।

१ कवन्तेऽस्मिन् कुञ्जः । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा.
आ.अ.), 'कुवः कुब(कुब्)कुनौ च' (हैमोणा-१२९) इति
१० जः । 'कुञ्जतीति, कुजिरावरणार्थो वा, अच् । “कौ जायत
इति, 'सप्तम्यां जनेर्ङः' ३।२।९७ ॥, पृषोदरादित्वाद् मकारा-
गमः” [ ] इत्यन्ये । २ निकुञ्जन्त्यत्र निकुञ्जः । 'कुजि
अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१ ॥ इति घञ् ।
(एवं निकुञ्जः), 'पुक्लीबौ' । यदमरः- “कुञ्जिनिकुञ्जौ वा
क्लीबे” [अमरकोषः २।३।८ ॥] इति । ३ कुडङ्गति कुडङ्गः,
पुंसि । 'कुड शब्दे' ( ), 'पतितमि-' (हैमोणा ९८)
इत्यङ्गच्, कुटादित्वात् गुणः । वृक्षैर्वृत्तान्तरे आच्छादित-
मध्ये स्थाने । त्रीणि कुञ्जस्य ॥

पुष्पैस्तु फलवान् वृक्षो वानस्पत्यः^१

२० १ पुष्पैर्हेतुभूतैः फलवान् वृक्षः, वनस्पतौ भवो
वानस्पत्यः । 'दित्यदित्या-' ४।१।८५ ॥ इति ष्यः । वन-
स्पतिरेव वानस्पत्यः, भेषजादित्वाद् यण् वा । पुष्पाज्जातैः
फलैर्लक्षिताम्रजम्बादिवृक्षस्य नामैकं वानस्पत्य इति ।
पुष्पफलयुक्तोऽसौ । “वानस्पत्याः स्मृता वृक्षा ये पुष्पन्ति
फलन्ति च” [हलायुधकोशः २।१७९ ॥] इति हलायुधः ॥

विना तु तैः ॥१११५॥

फलवान् वनस्पतिः स्यात्

१ तैः पुष्पैर्विना ॥१११५॥ फलवान् वृक्षो
वनस्पतिः^१ । पारस्करादित्वात् सुट्, तृतीयस्वरान्तो
३० हरिवत् । “फलन्ति^२ ये विना पुष्पं तान् वदन्ति वन-
स्पतीन्” [हलायुधकोशः २।१७९ ॥] इति हलायुधः । एकं

पुष्परहितफलान्वितपनसोदुम्बरादिवृक्षस्य । “वनस्पतिर्ना
दुमात्रे” [मेदिनीकोशः, तान्तवर्गः, श्रौ-२१८] इति मेदिनि-
दुमात्रेऽप्याह ॥

फलावन्ध्यः फलेग्रहिः^१ ।

१ फलैरवन्ध्यः फलावन्ध्यः, ऋतुप्राप्तौ फलानि
गृहाति धारयति^२ फलेग्रहिः । 'फलेग्रहिरात्मंभरिश्च' ३।२।
२६ ॥ इतिन्, एकारश्च, निपातनाद् ग्रहिर्धारणार्थः, स्वी-
कारार्थश्च, तत्र धारणार्थे वृक्ष एव रूढिः, स्वीकारार्थे तु-
“फलेग्रहीन् हंसि^३ वनस्पतीनाम्” [भट्टिकाव्यम्, सर्गः-२, ४०
श्रौ-३३] इति भट्टिः । एकं सफलवृक्षस्य फलेग्रहिरिति ।
“द्वेऽपि नाम्नी” [ ] इति मिश्राः ॥

फलबन्ध्यस्त्ववकेशी^१

१ बन्धनं बन्धः, बन्धे फलावष्टम्भे साधुरिति,
दिगादित्वाद् यति बन्ध्यः, फलैर्बन्ध्यः फलबन्ध्यः, अत्यन्त-
फलहीन इत्यर्थः । “केशो योनिः” [ ] इति भारतटीका । स
च ऋतुकृतो विशेषः । अवध्वस्तः केशो योनिः अवकेशः ।
प्रादिसमासः । तद्योगादिनिः [अवकेशी] । “अवध्वस्तः
केशोऽवकेशः छिन्नकेशः, तद्धर्मो नैःफल्यं, धर्मधर्मिणोर-
भेदोपचारादेतदप्यवकेशः, तद्योगादिनिः” [पदचन्द्रिका, भा-२, ५०
वनौषधिवर्गः, श्रौ-५३] इति तु मिश्राः । अवश्यं क्लेशयति
पुष्पमित्यावश्यकं णिनिः । पृषोदरादित्वाद् वर्णलोपे वा अव-
केशी । नास्ति बकोऽप्यत्रेति अबकं शून्यम्, तदीष्टे अव-
केशीति वा, ग्रहादित्वाण्णिनिः । एकमफलवृक्षस्य ॥

फलवान् फलिनः^१ फली^२ ॥१११६॥

१ फलमस्त्यस्य फलवान् । 'तदस्यास्तीति मतुप्'
५।२।९५ ॥ २ फलमस्त्यस्य फलिनः, अदन्तः । 'फल-
बर्हाभ्यामिनन्' (वा-५।२।१२२ ॥) । ३ फलमस्त्यस्य फली ।
'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । त्रीणि सफलवृक्षस्य
॥१११६॥

ओषधिः^१ स्यादौषधिश्च^२ फलपाकावसानिका ।

१-२ ओषति ओषधिः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.),

१. '-च्' इति १.२ ॥ २. '-न्धो' इति ४.५ ॥ ३. 'सा-' इति २.४ ॥ ४. 'उ-' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ५. '-जनु-' इति २.४.५ ॥
६. 'कृजो' इति ३, 'कुनौ' इति ४ ॥ ७. 'कुज-' इति ३ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शैलवर्गः, श्रौ-४६, पृ. ६७ ॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः
१.२.३प्रतिषु न दृश्यते ॥ १०. 'पुक्ली' इति ३ ॥ ११. '-ते' इति ३ ॥ १२. इतोऽग्रे १.२.३प्रतिषु 'वनस्पतिः स्यात्' इति दृश्यते ॥ १३.
'फलति' इति १ ॥ १४. १प्रतौ नास्ति ॥ १५. 'हंसी' इति ३ ॥ १६. 'भेदः' इति ३ ॥ १७. '-से' इति ४ ॥ १८. '-भेदात् तद-' इति १.२ ॥
१९. '-नि' इति ३ ॥

‘उषेरधिः’ (हैमोणा-६७५) इत्यधिः । उषः प्लोषे पर्वतेषु रात्रौ ज्वलनाद् दीप्तिर्वा धीयतेऽत्र, ‘कर्मण्यधिकरणे च’ ३।३। १३ ॥ इति किः । त्रयोदशस्वरादिरयम् । ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीषि ओषधी । बाहुलकाद् वृद्धौ वा औषधिः, चतुर्दशस्वरादिः । एतौ मूर्धन्यमध्यौ, स्त्री-लिङ्गौ च । फलस्य पाकोऽवसानमस्याः फलपाकावसाना । स्वार्थे कनि, ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४ ॥ इतीत्वे फलपाकावसानिका । “फलपाकावसानास्तु बुधैरौषधयः स्मृताः” [हलायुधकोशः २।१८० ॥] इति हलायुधः । द्वे औषध्याः ॥

१० क्षुपो ह्रस्वशिफाशाखः

१ क्षुभ्यति विचलति क्षुपः । ‘क्षुभ सञ्चलने’ (दि.प.से.), ‘इगुपधज्ञाप्रकिरः कः’ ३।१।१३५ ॥, पृषो-दरादित्वाद् भस्य पः । क्षौति दह्यमान इति वा । ‘दुक्षु शब्दे’ (अ.प.से.), ‘क्षुचुपिपूभ्यः कित्’ (हैमोणा-३०१) इति पः । ह्रस्वा लघ्व्यः शिफा जटाः शाखाश्च यस्य स तथा । “क्षुपो ह्रस्वशिखः (शिफा) शाखी” [हलायुधकोशः २।१७८ ॥] इति हलायुधः । एकं लघुवृक्षस्य ॥

प्रततिर्व्रततिर्लता ॥१११७॥

वल्ली

२० १-२ प्रकृष्टा ततिरस्याः प्रततिः । प्रतनोति विस्तृता स्यादिति प्रततिर्वा । तनोतेरुणादौ ‘कृति-’ (उणा-४२७) इति तनेः कित् । जपादित्वाद् वत्वे व्रततिः । “व्रजन्ती ततिरस्या वा, व्रतत्यादिसिद्धार्थं व्रतधातुरुचये” [ ] इति भोजः । वृणोतीति, पृषोदरादिर्वा, स्त्रीलिङ्गौ । ‘कृदिकारात्’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीषि व्रतती च । “व्रततीततीरिव” [शिशुपालवधम्, सर्गः-१, श्लो-५] इति माघः । “व्रततीशब्दोऽव्युत्पन्न एव किति तु ङीष् न स्यात्” [ ] इति सर्वधरो भ्रान्तः । “प्रततिर्व्रततिस्तथा”

[हलायुधकोशः २।१८० ॥] इति हलायुधः । ३ “उणादौ ‘कृदिभिदिलतेः’ (लतिभ्यः) कित्” (उणा-४२७) इति ३० सूत्रपाठाल्लतिः सौत्रो धातुर्वेष्टनार्थः । लतति वेष्टयति लता । पचाद्यचि, टाप्” [ ] इति सुभूतिः । लात्यादने शोभामिति वा । ‘ला दाने’ (अ.प.अ.), ‘पृषिरञ्जि-’ (हैमोणा-२०८) इति किदन्तः ॥१११७॥ ४ वल्लति (वल्लते) संवृणोति वल्ली । ‘वल्लं वल्ल संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), पचाद्यचि, गौरादित्वाद् ङीषि । “अस्मादेव धातोः ‘-इन्’ (उणा-५५७) इतीनि, ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीषि वल्ली” [ ] इति माधवः । वल्लि-ह्रस्वान्ता च । ‘वल्लेरिः (वल्लेः)-’ (दशपाद्युणा-१।५२) इति इः (इन्) । “हिरण्यमयोर्वीरुहवल्लितन्तुभिः” [शिशुपाल-वधम्, सर्गः-१, श्लो-७] इति माघः । वल्लिधातोरितिः वल्लिरित्यपि । अत एव “वल्ली तु वल्लिः सरणा” [ ] इति वाचस्पतिः । चत्वारि सामान्येन लतायाः ॥

अस्यां तु प्रतानिन्यां गुल्मिन्युलपवीरुधः ।

१ अस्यामिति लतायाम्, शाखापत्रप्रचयैः प्रतानः, तद्युक्ता लता प्रतानिनी, तस्याम् । २ गुल्मः प्रतानो-ऽस्त्यस्यां गुल्मिनी । ‘अत इनिठनौ’ ५।१।११५ ॥ इतीनिः । ३ वलते वेष्टते उलपः । ‘वल संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘-वेष्टने’ ( ) वा, ‘विटपादयः’ ( ) इति वलेरपः, वस्यो-त्त्वं च । यद्वा उल्यते उलपः । “उलः सौत्रो दीप्यर्थः, आवरणार्थो वा, ततोऽपो बाहुलकाद् । ‘विटपादयश्च’ ( ) इत्यर्त्तेरपः, बाहुल्यादुत्वं रपरत्वं [लत्वं] च” [ ] इति तु सुभूतिः । “उलपो नाम तृणभिर्द् गुल्मिन्युलपौ” [ ] इति रभसः । ४ विरुणद्धि वीरुत्, स्त्रियाम् । ‘रुधिर आवरणे’ (रु.उ.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप्, ‘नहिवृति-’ ६।३।११६ ॥ इति दीर्घः । विरोहति विरुहः

१. ‘-रै’ इति १.२.४ ॥ २ ‘चलति’ इति १.२ ॥ ३ ‘-धेति कः’ इति ४ ॥ ४ ‘विस्तरा’ इति ४ ॥ ५ ‘तनोः’ इति ३. ‘तनोतेः’ इति ५ ॥ ६. अत्रेदं विचारणीयम्, ‘कृति-’ (उणा-४२७) इत्यनेन तिकन्त्रत्ययविधानात् ॥ ७ ‘व्रजती’ इति ३ ॥ ८ ‘-ङ्गार्थ’ इति ४ ॥ ९ ‘ङीप्’ इति १.२.३ ॥, ‘ङीषि’ इति ४ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-५५, पृ. ७७ ॥ ११. ‘क्ष-’ इति ३ ॥ १२. ‘-लातेः’ इति ५ ॥ १३. ‘-च्’ इति ३ ॥ १४. ‘-दितः’ इति ५ ॥ १५. ५ प्रतौ नास्ति ॥ १६. मैत्रेयसम्मतोऽयं पाठः, ‘वल संवरणे’ इति स्वामी, ‘वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च’ इति सायणः ॥ १७. ‘ङीष्’ इति १.२ ॥ १८. ‘-निः’ इति ४ ॥ १९. ‘ङीषि’ इति ३ ॥ २०. सायणकृतमाधवीयधातुवृत्तौ “वल्लिः, वल्ली इति कृदिकारत्वाद्वा ङीष्” इति दृश्यते, भ्वादिः, धातुसं-३२२, पृ. १४१ ॥ २१. ‘-नि’ इति १ ॥ २२. ‘-याः’ इति ३.४.५ ॥ २३. स्वामिसम्मतपाठः ॥ २४. ‘विटपिष्टपविशिपोलपाः’ (उणा-४२५) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २५. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-५५, पृ. ७८ ॥ २६. ‘-भृद्-’ इति ३ ॥

क्वो^१ धोऽन्तादेशः. 'अन्येषामपि-^२६।३।१३७॥इति दीर्घः, धराकान्तोऽयम् । यत्कात्यः-^३“वीरुत् स्वर्णजटिला प्रतानशतगामिनी”[^४]इति । लता प्रतानिनीत्यखण्डमपि । यदमरः-^५“लताप्रतानिनी वीरुदगुल्मिन्युलपः”[अमरकोषः २।४।९॥]इति । हलायुधस्तु-^६“लता प्रतानिनी वल्ली प्रततिर्व्रततिस्तथा”[हलायुधकोशः १।८०॥]इत्यभेदेनाऽऽह । “पञ्च वल्ल्याम्”[^७]इति तट्टीका । चत्वारि विस्तार-^८वत्या वल्ल्योः ॥

स्यात् प्ररोहोऽङ्कुरोऽङ्कुरो रोहश्च

१० १ प्ररोहति प्ररोहः । ‘रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे [च]’ (भ्वा.प.अ.), अच् । २-३ अङ्कुर्यते लक्ष्यते-^९ऽनेनेति अङ्कुरः । ‘अकि लक्षणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘मन्दि-^{१०}वाशि-’ (उणा-३८) इत्युर्च् । खर्जुरादित्वादूरप्रत्यये अङ्कुरः, पुंस्येतौ । क्लीबेऽपि । वैजयन्ती यदाह-^{११}“स्यादङ्कुरोऽङ्कुरोऽस्त्रियाम् (-यौ)” [वैजयन्तीकोषः ३।३।१०॥]इति । ४ रोहति रोहः । अच् । चत्वारि अङ्कुरस्य ॥

स तु पर्वणः ॥१११८॥

समुत्थितः स्याद् बलिशम्

१ स तु अङ्कुरः पर्वणः ग्रन्थेः समुत्थितः, बलति २० प्राणिति बलिशम् । ‘बल प्राणने’ (भ्वा.प.से.), ‘बलेर्णिङ्वा’ (हैमोणा-५३६) इतीशः । एकं ग्रन्थ्युत्पन्नाङ्कुरस्य ॥१११८॥

शिखाशाखालताः समाः ।

१ शेते शिखा । ‘शीङ् स्वप्ने’ (अ.आ.से.), ‘शीङो निद् ह्रस्वश्च’ (दशापाद्युणा-३।५५॥, पञ्चपाद्युणा-७०२) इति खन् । २ शेतेऽस्यां पक्षी शाखा । पक्षे ‘वृक्षावयवे आ च’ (दशापाद्युणा-३।५५॥) इति खन्प्रत्ययः, आकारश्चान्तादेशः । शाखति व्याप्नोति वा । ‘शाखु व्याप्तौ’ (भ्वा.प.से.), अच् । शाख्यते वृक्षोऽनयेति, ‘गुरुश्च’ ३।३।

१०३॥ इत्यकारो वा । ‘श्यति शिखा शाखा च । ‘शो तनूकरणे’ (दि.प.अ.), ‘श्यतेरिच्च्’ वा (हैमोणा-८५) इति खे^{३०} साधू^{३१} [अभि-^{३२}, स्वोपज्ञटीका ४।१११९॥] इत्याचार्याः । ३ लता प्रागुक्ता [अभि.श्रौ.१११७] । ‘समाः’ इति लिङ्गार्थाभ्यां तुल्या इत्यर्थः । त्रीणि शाखायाः । ‘डाल’ इति भाषा ॥

साला शाला स्कन्धशाखा

१ शीयते साला । ‘षोऽन्तकर्मणि’ (दि.प.उ.), बाहुलकाल्लः । २ शीयते श्यन्त्येनां वा शाला । ‘शीङ् स्वप्ने’ (अ.आ.से.), ‘शो तनूकरणे’ (दि.प.अ.) वा, [‘शामाश्या-’ (हैमोणा-४६२) इति लः] । शलतीति वा । ‘शल गतौ’ (भ्वा.प.से.), ज्वलादित्वाणः । ३ स्कन्धाद निःसृता शाखा स्कन्धशाखा । त्रीणि वृद्धशाखायाः ॥ ४०

स्कन्धः प्रकाण्डमस्तकम् ॥१११९॥

१ स्कन्धते आरुह्यते स्कन्धः । उणादौ स्कन्दिर्धातोः ‘स्कन्देरच् स्वाङ्गे’ (उणा-६४६) इत्यचप्रत्ययो धक्षान्तादेशः । ‘कं शिरो दधातीति वा । ‘आतो-^{३३}ऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥, पारस्करादित्वात् सुट्’ [‘^{३४}टीकासारः’ । ‘स्कन्धाधिरूढोज्ज्वलनीलकण्ठानुर्वीरुहः श्रिष्टतनूनीन्द्रैः’ [‘शिशुपालवधम्, सर्गः-४, श्रौ-७] इति माघः । प्रकाण्डस्य वृक्षजङ्घाया मस्तकं शिरः [प्रकाण्ड-^{३५}मस्तकम्] । ‘प्रघाणः स्कन्ध उच्यते’ [हलायुधकोशः २।१८२॥] इति हलायुधः । ‘द्वौ समौ’ [‘^{३६}इति तट्टीका । ५० एकं वृक्षस्कन्धस्य ॥१११९॥

मूलाच्छाखावधिर्गण्डः प्रकाण्डः

१ मूलतः स्कन्धशाखामवधीकृत्य गण्डः गण्डिका पर्वेत्यर्थः, सा प्रकाण्ड इत्यन्वयः । ‘प्रकाण्डवरण्डादयश्च’ ( ) इति डः, दीर्घत्वं च । प्रकाम्यत इति वा । ‘कमु कान्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘क्वादिभ्यः कित्’ (उणा-११२) इति डो

१. ‘क्वो’ इति ३.४.५॥ २. ‘-र्णि-’ इति ३.५॥ ३. द्र. अम.श्रीर. २।४।९॥, पृ.८१॥ ४. ‘विस्त-’ इति ४॥ ५. ‘विस्तारवल्ल्याः’ इति १, ‘वल्याः’ इति ४॥ ६. ‘रुह बीजजन्मनि’ इति स्वामी, ‘रुह जन्मनि प्रादुर्भावे’ इति मैत्रेयः ७. ‘-वशि-’ इति ३.४.५॥ ८. ‘-न्थे’ इति १.४, ‘-न्थिः’ इति ५॥ ९. ‘-च्वा’ इति १.२, ‘-रन्थो’ इति ५॥ १०. ‘खो’ इति ३.५॥ ११. ‘-धुः’ इति ३॥ १२. ‘स्कन्देश्च स्वाङ्गे’ (उणा-६४६, दशापाद्युणा-९।६७) इत्युणादिगणसूत्रम्, स्कन्देर्धातोः सुन् प्रत्ययो भवति स्वाङ्गेऽभिधेये धक्षान्तादेश इति तदर्थः ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-५६, पृ.७९॥ १४. ‘तट्टी-’ इति १॥ १५. ‘-कारः’ इति ३॥ १६. ‘प्रकरणे वरण्डादयश्च’ इति १.२॥, इदं सूत्रमुणादिगणे न दृश्यते, ‘प्रकाण्डः’ इत्यत्र ‘क्वादिभ्यः कित्’ (उणा-११२, (५।८) इत्यनेन, ‘वरण्डः’ इत्यत्र ‘अण्डन् कृसृभृजः’ इत्यनेन च समाधेयम् ॥ १७. १प्रतौ नास्ति ॥

दीर्घत्वं च, अस्त्रियामयम् । अमरस्तु-“अस्त्री प्रकाण्डः
स्कन्धः स्यात्”[अमरकोषः २।४।१०॥]इति प्रकाण्डस्कन्धौ
तुल्यार्थावाह । “स्कन्धादधः प्रकाण्डः स्यात्”[हलायुधकोशः
२।१८२॥]इति हलायुधः । “स्कन्धादधोभागे जङ्घाख्ये”[
इति तट्टीका । काण्डोऽपि । यथा-“आरभ्य काण्डात् तरु-
मुच्छिन्नति”[^१] । एकं वृक्षजङ्घायाः । गोलीति भाषा ॥

अथ जटा शिफा ।

१ जटति जटा । ‘जट झट सङ्घाते’(भा.प.से.),
अच् । जटनं वा । भिदादित्वादङ् । २ शेते शिफा ।
१० शीङः फक् ह्रस्वश्च बाहुलकात् । शीयते ज्ञायते वा ।
‘शिञ् निशामने’(स्वा.उ.अ.), ‘हलश्च’३।३।१२१॥ इति
चकारात् फक् । “पादो मूलं जटा शिफा”[हलायुध-
कोशः २।१८२॥]इति हलायुधः । “चत्वारः समाः”[^४]इति
तट्टीका । द्वे जटायाः । ‘जड’ इति भाषा ॥

प्रकाण्डरहिते स्तम्बो विटपो गुल्म इत्यपि

॥११२०॥

१ प्रकाण्डो गण्डिका, पर्वत्यर्थः, तदरहिते उद्भिद-
विशेषे, तिष्ठति स्तम्बः, पुंसि । ‘स्थः स्तोऽम्बच्-’(उणा-
५३६)इत्यम्बच्प्रत्ययः, स्थः स्तादेशः । २ विशन्त्यत्र पक्षिणो
२० विटपः । ‘विश प्रवेशने’(तु.प.अ.), ‘विटपविष्टपविशिपो-
लपाः’(उणा-४२५)इति कपचिं (कपनि) साधुः । ३ गुडति
गुल्मः । ‘गुड वेष्टने’(^५), बाहुलकाद् धर्मवन्म-
न्प्रत्ययः, डलयोरेकत्वस्मरणाद् [लत्वम्] । अस्त्रियामेतौ ।
“अप्रकाण्डे स्तम्बगुल्मौ”[अमरकोषः २।४।१॥]इत्यमरः ।
“प्रकाण्डो गण्डिस्तदरहित उद्भिदविशेषस्तृणसङ्घातस्तम्बः”[^६]
इति तट्टीका । ‘थूबडा छूटा’ इत्यादिभाषा । त्रीणि थुडस्थूल
हुड डालिर्न भवति, तस्य ॥११२०॥

शिरोनामाग्रं शिखरम्

१ शेते स्वाङ्गोपरि तिष्ठति शिरः । ‘शीङ् स्व-
प्ने’(^७अ.आ.से.), ‘शीङः किच्च’(^८उणा-)इत्यसुन् ३०
शिरादेशः । शिरोनामाऽस्य वृक्षप्रान्तस्य शिरोनामं शिरः-
पर्यायमित्यर्थः । २ अङ्गति (अगति) अग्रम् । ‘अक्
अग कुटिलायां गतौ’(भा.प.से.), ‘ऋध्रेन्द्राग्रवज्रविप्रकु-
प्र(कुब्र)चुप्र(चुब्र)क्षुरखुरभद्रोग्रभेरभेनशुक्रतीव्रवर्णे(त्रे)र
(रा)मालाः’(उणा-१८६)इति र्न् । ३ शाखति शिखरम्,
पुंस्त्रीबम् । “शिखरं वा ना”[अमरकोषः २।४।१२॥]
इत्यमरः । त्रीणि वृक्षशिरसः । ‘टेचूआ’ इति भाषा ॥

मूलं बुध्नोंऽहिनाम च ।

१ मूलति मूलम्, पुंस्त्री । ‘मूल रोहणे’(^९चु.
उ.से.), ‘मूल प्रतिष्ठायाम्’(भा.प.से.) वा, ‘इगुपध-’ ४०
३।१।१३५॥ इति कः । २ बध्नाति बुध्नः, चतुर्थवर्ग-
चतुर्थपञ्चमान्तः । ‘बन्ध बन्धने’(त्र्या.प.अ.), ‘बन्धेर्बन्धि-
बुधी’च’(उणा-२८५)इति नक् बुधादेशः । बुध्यतेऽने-
नेति वा । ‘बुध अवगमने’(दि.आ.अ.), “उष्णवज्रक्”
[^{१०}]इति तु सुभूतिः । तथा च-“निवेश्य बुध्ने चरणौ
स्मिताननास्तरं समारोढुमथोपचक्रमुः”[^{११}]इति राजशेखरः ।
२ अहेश्वरणस्य नामाऽस्य अहिनामं । त्रीणि मूलस्य ॥

सारो मज्झि

१ सरति कालान्तरमिति सारः । ‘सृ गतौ’(भा.
प.अ.), ‘सृ स्थिरे’३।३।१७॥ इति घञ् । २ मज्जति ५०
मज्जा, नकारान्तः, पुंसि, । ‘टुमस्जो शुद्धौ’(तु.प.अ.),
मस्ज्जेः कनिन् जश्त्वचुत्वे, [तत्र] । “मस्ज्जेः ‘श्वनुक्षन्-
तक्षन्’-’(उणा-१५७)इत्यादिना निपातितः”[^{१२}]इत्यन्ये ।
मज्जानौ, मज्जानः इत्यादि । मज्जा टाबन्तोऽपि । “लज्जा-

१ ‘-दयः’ इति ५॥ २ ‘जटा-’ इति ३॥ ३ ‘-ख्यो’ इति ५॥ ४ द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।१०९॥, पृ.६९॥ ५.
‘शीयते’ इति ३.४.५॥ ६ १प्रतौ नास्ति ॥ ७ ‘-रि’ इति १॥ ८ ‘उद्भेद-’ इति ३॥ ९ ‘कपिच’ इति १.५॥ १०. ‘गुड वेष्टने’ इति
मैत्रेयसायणौ ॥ ११. ‘थ-’ इति १.२॥ १२. ‘शीङ् स्वप्ने’ इति १.२.३.५.प्रतिषु नास्ति ॥ १३. ‘श्रयतेः स्वाङ्गे शिरः किच्च’(उणा-६३३)
इत्युणादिगणसूत्रं श्रिज्धातुग्राहकम्, अत्र टीकाकृता शीङ्धातुं लक्ष्यीकृत्याऽविद्यमानेन ‘शीङः किच्च’ इत्यनेन शिरःशब्दो व्युत्पादितः ॥
१४ शिरोनामानि श्रौ-५६६॥ १५ ‘-या’ इति २॥ १६ ‘रोहे’ इति ३॥ १७ ‘बु-’ इति ४॥ १८ ‘-बुधिबुधौ’ इति ४॥ १९ द्र.
टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।१२॥, पृ.६३॥, तत्र-“निवेश्य बुध्ने चरणं स्मितानना भुजेन काण्डं कलयावलम्ब्य च” इति दृश्यते, पदचन्द्रिका,
भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-५८, पृ.८१॥, तत्र-“तरं समारोढुमथोपचक्रमुः” इति न दृश्यते ॥ २०. अहिनामानि श्रौ ६१६॥ २१. ‘श्वनु-
क्षन्’-(उणा-१५७)इत्यनेन ॥ २२. ‘जश्त्वे’ इति ४॥ २३ त्रिपाद्यामपि पूर्वं प्रति परं शास्त्रमसिद्धमतः ‘चुत्वजश्त्वे’ इति युक्तम् २४.
‘-पूषन्-’ इत्युणादिगणसूत्रे ॥ २५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-५८, पृ.८२॥ २६. ‘-न्ताऽपि’ इति १.४॥

वत् [राजवद्] मज्जामांससारास्थिसारयोः^१ [ ] इति त्रिकाण्ड-
शेषे भागुरिः । एतौ मध्यछल्लीपर्यायौ । द्वे मीजीति
ख्यातायाः ॥

त्वचि^१ छल्ली^२ चोचं^३ वल्कं^४ च वल्कलम्^५ ॥११२१॥

१ त्वचयति (त्वचति) आवृणोति तरुमिति त्वक्,
स्त्रीलिङ्गः । 'त्वच संवरणे' (तु.प.से.), क्विप्, तस्यां त्वचि ।
त्वचेति टाबन्तोऽपि । 'त्वच इत्यदन्तोऽपीति पुंसि' [ ]
इति हलायुधटीका । २ छाद्यतेऽनयां, छ[द]यत्येनां वा
छल्ली । पृषोदरादिः । ३ चम्यते चोचम् । 'चमेडो-
चडञ्चौ' (हैमोणा-१२२) इति डोचः । ४ वलति (वलते)
वल्कम् । 'वल संवरणे' (भ्वा.आ.से.), 'शुक्ल(शुक)-
वल्कोल्काः' (उणा ३२२) इति के साधुः । ५ अस्मादेव
धातोः 'वलेः कतच्' (स.क.२।३।११५॥) इति कलचि
वल्कलम्, पुंक्लीवलङ्गावेतौ । पञ्च त्वचः ॥११२१॥

स्थाणौ तु ध्रुवकः^३ शङ्कुः^३

१ वृक्षछेदेऽपि तिष्ठति स्थाणुः, पुंक्ली । 'स्था-
सूडः कित्' (उणा -) इति णुः । 'धेन्वादित्वाधुः णत्वं
च' [ ] इति तु सुभूतिः । तत्र । २ ध्रुवः प्रागुक्तः (श्लो-
२१२), स्वार्थे कनि ध्रुवकः । ३ शङ्कुतेऽस्मात् शङ्कुः,
२० पुंसि । 'शकि शङ्कायाम्' (भ्वा.आ.से.), 'खरुशङ्कु' (उणा-
३६) इति कौ साधुः । त्रीणि 'दूठा' इति ख्यातस्य ॥

काष्ठे^१ दलिक-दारुणी^२ ।

१ काशतेऽग्निना दीप्यते काष्ठम् । 'कास्
(काश) दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः
क्थन्' (उणा-१५९), 'तितुत्र-७।२।९॥ इति नेट्, 'ब्रश्च-'
८।२।३६॥ आदिना षत्वम्, तत्र । २ दल्यते दलिकम् ।
'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादिलच् । ३ दणाति
दीर्यते वा दारु, पुंक्ली । 'दृ विदारणे' (क्र्या.प.से.),
'दूसनिजनि' (उणा-३) इत्यादिना उण् । त्रीणि काष्ठस्य ॥

निष्कुहः^१ कोटरः^२

३०

१ निश्चयेन कुहयति (कुहयते) विस्मयं जनयति
निष्कुहः । 'निर्पूर्वः 'कुह विस्मापने' (चु.आ.से.), 'इगु-
पध-३।१।१३५॥ इति केः, 'इदुपधस्य-८।३।४१॥ इत्या-
दिना षत्वम् । तृतीयवर्गाद्यान्तोऽपि निष्कुट इति ।
'निष्कुटः कोटरः स्मृतः' [हलायुधकोशः २।१८२॥] इति
हलायुधः । 'निष्कुहश्च' [ ] इति तट्टीका । २ कुटति
कोटरः, पुंक्ली । 'कुट कौटिल्ये' (तु.प.से.), 'ऋच्छेरः'
(उणा-४११) इति बाहुलकादन्यतोऽप्यरः, 'गाङ्कुटादिभ्यो-
ऽङ्गि[न्]ङित्' १।२।१॥ इत्यस्याऽनित्यत्वादेरे गुणः । द्वे
कोटरस्य । 'वृक्षपोलारि' इति भाषा ॥

४०

मञ्ज्रा^१ मञ्जरिर्वल्लरिश्च^३ सा ॥११२२॥

१ मञ्जति मञ्ज्रा । मञ्जिः सौत्रः, 'गुरोश्च हलः'
३।३।१०३॥ इत्यप्रत्ययः । २ मञ्जु रातीति मञ्जरिः, पृषो-
दरादिर्वा । चुतादेर्नवोभिद् । ३ वल्लति (वल्लते) आवृ-
णोति तरुमिति वल्लरिः । बाहुलकादरिः । 'वल्लन्ते
वल्लाः, इयतीत्यरिः । 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः ।
वल्लानामरिर्वल्लरिः । शकन्धादिः [ ] इत्यन्ये । 'वल
वल्ल संवरणे' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकादरप्रत्यये पिप्प-
(पिप्प-) ल्यादिदर्शनाद् डीषि (वल्लरीति तुर्यस्वरान्तो-
ऽयम्) [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३२२] इति ५०
माधवः । 'अभिनवनिर्गता आयता सुकुमारा सकुसुमा च
मञ्जरिः, यथो- चूतमञ्जरिः कदलीमञ्जरिः, वल्लरिः पुनर-
कुसुमैव, यथा- तालवल्लरिः, अतो लतामात्रेऽपि मञ्जरिः
'नववञ्जुलमञ्जरीसनाथकरम्' [काव्यप्रकाशः १।२।३॥] इति
काव्यप्रकाशः । त्रीणि मञ्जर्याः ॥११२२॥

पत्रं^१ पलाशं^२ छदनं^३ बर्हं^४ पर्णं^५ छदं^६ दलम्^७ ।

१ पतति पार्के पत्रम्, अस्त्रियाम् । 'पत्तु

१. द्र. रामाश्रमी २।४।२२॥, पृ.१६८॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-५८, पृ.८२॥ ३. 'वली' इति १॥ ४. 'मी-' इति १.५॥ ५.
१.२.३प्रतिषु नास्ति ॥ ६. 'न्ताऽपि' इति २.५॥ ७. 'येति' इति ३.५॥ ८. स्वामिसम्मतोऽयं पाठः ॥ ९. 'छेदने' इति ३॥ १०. 'स्थो
णुः' (उणा-३१७) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-५४, पृ.७५॥, रामाश्रमी २।४।८॥, पृ.१६५॥ १२. ४प्रतौ
नास्ति ॥ १३. १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १४. 'तुं-' इति ३॥ १५. 'स्थ-' इति ३.५॥ १६. 'इण् न' इति ४॥ १७. 'श-' इति ३, 'सि-' इति ५॥
१८. 'निर-' इति ३॥ १९. पचाद्यजेव युक्तः, कुहेश्वरादावदन्तत्वात् ॥ २०. 'इगु-' इति १.२.५॥ २१. 'र' इति ३॥ २२. 'इत्यकार-' इति ४॥ २३.
'ञ्जु' इति ३.४॥ २४. 'रति' इति ४॥ २५. 'चुतादिर्नवोब्देदः' इति ३.४.५॥ २६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-५९, पृ.८४॥ २७.
मैत्रेयसम्मतोऽयं पाठः ॥ २८. कोष्ठान्तर्गतपाठो मा.धातुवृत्तौ न दृश्यते ॥ २९. 'तथा' इति १॥ ३०. 'एते' इति ३॥ ३१. 'पार्के' इति १॥

अत्र तु ॥११२३॥ ३०

नवे प्रवालः

१ अत्रेति पल्लवे नवे, प्रवर्तति प्रवालः, पुंक्ली ।
'वल प्राणने' (भ्वा.प.से.), ज्वलादित्वाणः । एकं नूतन-
पत्राङ्कुरस्य । 'कूपल' इति भाषा ॥११२३॥

एतदपि विशेषत आह-

अस्य कोशी शुद्धा

१ अस्य प्रवालस्य, कुशयति कोशी । 'कुश
श्लेषे' (दि.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः, गौरादिः ।
२ शाम्यति शुद्धा । 'शमु उपशमे' (दि.प.से.), 'कमि-
तमि-' (हैमोणा-१०७) इति डिदुङ्गः, पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम् । ४०
यद्वाभटः- 'वटप्ररोहैः शुद्धैर्वेति तथा पिष्ट्वा मनः-
शिला' तद्वदार्थ्या 'वटशुद्धया' [ ] इति । कन्दलमपि,
त्रिलिङ्गः । द्वे प्रवालनवाङ्कुरस्य ॥

माढिर्दलस्नसा ।

१ मह्यतेऽनया माढिः, स्त्रीलिङ्गः । 'मह पूजा-
याम्' (भ्वा.उ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१९४ ॥ बाहुलकात्
करणेऽपि, 'हो ढः' ८।२।३११ ॥, 'झषस्तथोः' ८।२।४० ॥
धत्वम्, ष्ट्वम्, 'द्वलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः' ६।३।१११ ॥ ।
दलस्य पत्रस्य स्नसा दलस्नसा, स्त्रियाम् । एकं 'पत्रनी
नस' इति भाषायाः ॥ ५०

विस्तार-विटपौ तुल्यौ

१ विस्तारयति तरुमिति विस्तारः । पचाद्यच् ।
असंज्ञात्वात् 'छन्दोनाम्नि च' ८।३।१९४ ॥ इति न षत्वम् ।
विस्तृतिर्वा । 'स्तृञ् आच्छादने' (स्वा.उ.अ.), 'प्रथने वाव-
शब्दे' ३।३।३३ ॥ इति घञ् । 'विट्यते वेष्ट्यतेऽनेनै' विटपः ।
'विट आक्रोशे' (भ्वा.प.से.), 'विटपविष्टप-' (उणा-
४२५) इति कपे साधुः । 'वट वेष्टने' (भ्वा.प.से.) अतो
'विटपादयश्च' ( ) इत्यपप्रत्ययः, उपधाया इत्त्वं च ।

पतने' (भ्वा.प.से.), '-ष्टृन्' (उणा-५९८) इति ष्टृन् । प्रज्ञा-
द्यणि पात्रमपि । यन्महेश्वरः- "पात्रं सुवादौ पर्णे च
राजमन्त्रिणि चेष्ट्यते" [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-
३६] यथा- "पात्रैरेव भवेत् तरोरपि यतश्छायापि निश्छि-
द्रकः" [ ] इति । अयं द्वितकार एकतकारश्च, धातुप्रत्यय-
भेदात् । २ पलति गच्छति, पलति (पालयति) रक्षति
जलादेर्वा पलाशम् । 'पल गतौ' (भ्वा.प.से.), '-रक्षणे'
(चु.प.से.) वा, 'पलेराशः' (हैमोणा-५३३) इत्याशः । पलम-
श्नुते व्याप्नोति वा । " 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । "नव-
१० पलाशपलाशवनं पुरः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-६, श्लो-
२] इति माघयमकात् तालव्यशम् । ३ छदति तरुमिति
छदनम् । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), 'आधृषाद् वा'
(गणसू-३।१।२५ ॥) इति णिजभावंपक्षे ल्युः । ४ बर्हते
बर्हम्, पुंक्ली । 'बर्ह प्राधान्ये' (भ्वा.आ.से.), अच् । ५
पिपति पूरयति पर्णम् । 'पृ पलानपूरणयोः' (चु.प.से.),
'कृपृवृषिधाज्यो नः' ( ) । ६ छाद्यतेऽनेनेति छादे-
र्ण्यन्तात् 'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११९ ॥ इति घे 'छादेर्घे'-
६।४।१६ ॥ इति ह्रस्वत्वे छदम् । ७ दलति विकसति
दलम् । 'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.), अच् । पुंक्ली ।
२० एतौ । सप्त सामान्येन पत्रस्य ॥

नवे तस्मिन्^१ किसलयं^२ किसलं^३ पल्लवः^४ ।

१ तस्मिन् पत्रे नवे, किञ्चित् सलति किस-
लयम्, पृषोदरादिः । विकसति लीयमानं वा, पृषोदरादिः ।
"किसलयैः सलयैः" [रघुवंशम्, सर्गः-९, श्लो-३५] इति
रघुयमकाद् दन्त्यसः । २ किञ्चित् सलति किसलम्,
पृषोदरादिः । ३ पतति पत् । सम्पदादित्वात् क्विप् ।
तस्य लवोऽल्पत्वात् पल्लवः, पुंक्ली^५ । 'पल्ल गतौ'
(^६) इत्यस्य वाऽवप्रत्यये । त्रीणि नवपत्रस्य ॥

एतदपि विशेषत आह-

१. 'शल हुल पल्लु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'सुवर्णादौ' इति ४ ॥ ३. 'पर्णेऽपि' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१२८ ॥ ४. अनेकार्थ-
कैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।४२७ ॥, पृ.२४५ ॥ ५. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ ६. '-शः' इति ३.४.५ ॥ ७. 'इति' इति ४.५ प्रत्योर्नास्ति ॥
८. '-वे' इति १ ॥ ९. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'बर्ह बल्ह प्राधान्ये' इति स्वामिसायणौ ॥ १०. 'पृ' इति १.३.५ ॥ ११. 'धातृवस्यज्यतिभ्यो
नः' (उणा-३८६) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १२. 'छदते-' इति ३ ॥ १३. '-शति' इति ३ ॥ १४. 'किश-' इति ३.४ ॥ १५. 'पुंक्ली' इति १.२ ॥ १६.
हैमसम्मतोऽयं पाठः, द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११२३ ॥, पृ.२५१ ॥ १७. '-पत्रस्य' इति ३.४ ॥ १८. दुर्गमतेऽयं धातुपाठः ॥ १९. 'शम' इति १ ॥ २०.
'-लिङ्गः' इति ३, 'पुंस्त्री' इति ४ ॥ २१. '-लामिति' इति ४ ॥ २२. 'वटः' इति १ ॥ २३. 'भाषा' इति १ ॥ २४. 'व-' इति १.३.४.५ ॥ २५.
'-नेति' इति २ ॥ २६. 'इत्यप्प्र-' इति १.३ ॥

“मरकतमयमेदिनीपु भानोस्तरुविटपान्तरपातिनो मयूखाः”
[शिशुपालवधम्, सर्गः-४, श्लो-५६] इति माघः । शाखा-
प्रतिशाखामध्यभागो वृक्षविस्तारस्तस्यैकम् ॥

प्रसूनं^१ कुसुमं^२ सुमम्^३ ॥११२४॥

पुष्पं^४ सूनं^५ सुमनसः^६ प्रसवश्च^७ मणीवकम्^८ ।

१ प्रसूयते प्रसूनम् । ‘षूङ् प्राणिप्रसवे’ (दि.आ. से.) प्रपूर्वः, ‘स्वादय ओदितश्च’ (गणसू-३।३।१॥) [इत्योदित्वात् ‘ओदितश्च’ ८।२।४५॥] इति निष्ठानत्वम् । न्यायादिदर्शने वृक्षः प्राणी प्राणिग्रहणं प्राधान्यादुक्तमिति १० वा । “षूङ् प्राणिप्रसवे” (दि.आ.से.), अत्र प्राणिग्रहण-मतन्त्रम् । (तेन प्रसूनादयः शब्दाः सिद्ध्यन्ति) । अन्ये तु ‘सर्वे’ भावाः सचेतनाः इत्यत्रापि प्राणित्वमाहुः । तथा च “प्रसूनं कुसुमम्” [अमरकोषः २।४।१७॥] इत्यत्र सुभूतिचन्द्रः-‘षूङ् प्राणिप्रसवे’ (दि.आ.से.) । क्षपणकमते वृक्षस्याऽपि प्राणित्वम् [मा.धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं- २२] इति माधवः । २ कुस्यति कुसुमम्, पुंक्ली । यदौडः-“अस्त्रियां कुसुमम्” [ ] । ‘कुस श्लेषे’ (दि. प.से.), दन्त्यसवान्, ‘कुसवसोः (कुसेरूलोम्भो-)-’ (उणा- ५४६) इत्युमः । ३ सुष्ठु माति सुम् । ‘मा माने’ (अ. २० प.अ.), बाहुलकाद् डः । सूते फलमिति वा । बाहुल-कान्मक् ॥११२४॥ ४ पुष्पति विकसति पुष्पं, क्लीबे । वाचस्पतिस्तु-“पुष्पोऽस्त्री” [ ] इति पुंस्यप्याह । ‘पुष्प विकसने’ (दि.प.से.), अच् । ५ सूयते स्म सूनम् । निष्ठा, ‘ओदितश्च’ ८।२।४५॥ इति नत्वम् । ६ सुप्रीतं मन आभिरिति सुमनसः । प्रादिसमासः । नित्यबहुवचनान्त-त्वाद् बहुवचननिर्देशः । “भूमि स्त्रियां सुमनसः” [ ] इति रत्नकोषः । “सुमनाः पुष्पमालत्योः स्त्रियामाधारदेवयोः (स्त्रियां ना धीरदेवयोः)” [मेदिनीकोशः, सान्तवर्गः, श्लो- ६७] इति मेदिन्यादिदर्शनादेकत्वमपि । “पुष्पं सुमनाः ३० कुसुमम्” [ ] इति नाममालादर्शनाच्च । “वेश्या श्मशान-

सुमना इव वर्जनीया” [मृच्छ-४।१४] इति शूद्रकप्रयोगः । “अप्रत्याख्याये दधिसुमनसी” [ ] इति मनौ छान्दस-त्वात् क्लीबत्वम् । ७ प्रसूयते प्रसवः । ‘षूङ् प्राणि-प्रसवे’ (दि.आ.से.), ‘कृदोरप्’ ३।३।५७॥ । ८ मणति शब्दायते भ्रमरैरिति मणीवकम् । ‘मण शब्दे’ (भ्वा.प.से.), पृषोदरादिः । अष्टौ पुष्पस्य ॥

जालक-क्षारकौ तुल्यौ

१ जलति सस्यं जालम् । ‘जल धान्ये’ ( ), ज्वलादित्वाणः । ततः स्वार्थे कनि जालकम्, क्लीबे । जालमपि । २ क्षरति सञ्चिनोति पुष्पादिकं क्षारकः, पुंक्ली । ४० ‘क्षर सञ्चलने’ (भ्वा.प.से.), ण्वुल् । द्वे नवकलिकावृन्दस्य ॥

कलिकायां तु कोरकः ॥११२५॥

१ कलयति कलिः । ‘कल सङ्ख्याने’ (चु.उ.से.), ‘अच इः’ (उणा-५७८), ततो डीषि कली, स्वार्थे कनि ‘केऽणः’ ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे कलिका, [तत्र] । अस्मा-देव धातोः “संज्ञायां क्वुन्” [मा.धातुवृत्तौ, भ्वादिः, धातुसं- ३२५] इति माधवः । २ कोरति भृङ्गैः कोरकः, पुंक्ली । ‘कुर शब्दे’ (तु.प.से.), ‘कृजादिभ्यः संज्ञायां वुन्’ (उणा- ७१३) । “कोरकोऽस्त्री कुड्मलोऽपि” [मेदिनीकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-७५] इति मेदिनिः । कोरोऽपि । अवि- ५० कसितपुष्पपर्यायौ । द्वे कल्याः ॥११२५॥

कुटमले मुकुलम्

१ कुट्यते छिद्यते मधुपैरिति कुटमलः, [तत्र] । ‘कुट कौटिल्ये’ (तु.प.से.), ‘कुटशिधिभ्यां (कुटिकुषिभ्यां) कमलन्’ (दशपाद्युणा-८।१२०) इति कमलन् । व्यञ्जन-तृतीयवर्गाद्यपवर्गपञ्चममध्यः । “व्यञ्जनतृतीयवर्गतृतीय-मध्यः” [ ] इति हलायुधटीका । “कुडत् बाल्ये च” ( ), चकाराद् घसने, घसनं भक्षणम्, ‘घनत्वम्’ [ ] इत्यन्ये, घनत्वं सान्द्रत्वम् [ ] इति धातुपारायणमित्य-

१. ‘प्रसूते’ इति २॥ २. गणसूत्रे चकारो न दृश्यते ॥ ३. १ प्रलौ नास्ति ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने मा.धातुवृत्तौ- “तेन प्रसूनास्तरव इति भवति” इति दृश्यते ॥, पृ.४०९॥, धातुसं-२२॥ ५. ‘-न्ते’ इति ३॥ ६. ‘सर्व-’ इति ३॥ ७. इतोऽग्रे मा.धातुवृत्तौ ‘सुम्’ इति ॥ ८. ‘प्राण-’ इति ३॥ ९. ‘श्लेषणे’ इति ४॥ १०. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११२५॥, पृ.२५१॥ ११. ‘ए-’ इति ३॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिर्वर्गः, श्लो-६३, पृ.९०॥, रामाश्रमी २।४।१७॥, पृ.१७१॥ १३. ‘शूद्रकः’ इति ५॥ १४. ‘शूद्रकाव्यप्रयोगः’ इति ३॥ १५. ‘-नो’ इति ३॥ १६. ‘-सिकत्वात्’ इति ३॥ १७. काशकृत्स्नीयचान्द्रसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ १८. अत्र ‘कलयति’ इति विग्रहेण चुरादित्वं ज्ञायते, अग्रेतनेन भ्वादिविग्रहस्थितेन माधवोद्धरणेन भ्वादित्वमपि ज्ञायते ॥ १९. ‘कृत्रा-’ इति १.२॥ २०. मेदिनीकोशे ‘-ऽपि’ इत्यस्य स्थाने ‘स्यात्’ इति दृश्यते, पृ.७॥ २१. ‘कुटसि-’ इति १, ‘कुटिसि-’ इति ३॥

स्यायम् । २ मुञ्चति कलिकात्वं मुकुलम् । 'मुञ्च त्यागे'
( ), 'मुञ्चेलच् कत्वमुत्वं च' ( ) कत्वेऽकारस्योत्वे
च रूपम् । अस्त्रियामेतौ । दुर्गादयस्त्ववान्तरभेदं न मन्यन्ते,
यदाहुः-“मुकुलाख्या तु कलिका कुट्टमलं जालकं तथा ।
क्षारकं कोरकं च”^१ इति । द्वे ईषद्विकसितकलिकायाः ॥

गुच्छे^१ गुच्छस्तबक^२गुत्सकाः^३ ।

गुलुञ्छः^५

- १ गूयते गुञ्चः । 'गुञ् शब्दे' (भ्वा.आ.अ.),
(^१गुलुञ्छ- (हैमोणा-१२६) इति छे निपात्यते, तत्र) ।
२ गूयत इति गुच्छः । 'शस्यादिभ्यश्छक्' ( ) इति
छक् । “पुष्पादिस्तबके गुच्छो मुक्ताहारकलापयोः”^२ [ ]
इति चवर्गान्ते रन्तिदेवः । स्वार्थे कनि गुच्छकोऽपि ।
३ स्तूयते स्तबकः, पुंक्ली । 'ष्टुञ् स्तुतौ' (अ.उ.अ.),
'कृञादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्' (उणा-७१३) । स्थाधातोः
“तस्थोऽम्बजबकौ च” (उणा-५३६) इत्यबकप्रत्ययः प्रकृते-
रातस्तादेशः स्तबकः”^३ [ ] इति मधुमाधवी । ४ बहुभिः
पुष्पैः फलैर्वा सम्बाधः पल्लवग्रन्थिः गुत्सः । 'गुध
परिवेष्टने' (दि.प.से.), 'उन्धिगुधिकुधि(कुषि)भ्यः सक्'
(उणा-३४८) इति सक्”^४ [ ] इति पारायणगोवर्धनौ ।
२० “स्तबके हारभेदे च गुत्सः स्तम्बेऽपि कीर्तितः”^५ [ ]
इति दन्त्यान्तेषु रुद्रः । कनि गुत्सकः । ५ गुड्यत इति
गुलुञ्छः, सानुस्वारमध्यः, (^१गुलुञ्छ[पिलि]पिञ्छ-
(हैमोणा-१२६) इति छे निपात्यते), पुंस्ययम् । क्लीबे-
ऽपि, [यदाह] वाचस्पतिः-“गुलुञ्छोऽस्त्री”^६ [ ] इति ।
गुलुञ्छु-लुञ्छी^७ अपि । पञ्च गुच्छस्य ॥

अथ रजः पौष्पं परागः^१

१ पुष्पस्येदं पौष्पं रजः परागः इत्युच्यते । परा
गच्छति पतति परागः । डप्रत्ययः । एकं पुष्परजसः ॥

अथ रसो मधु ॥११२६॥

३० मकरन्दो मरन्दश्च^२

१ अथेति, पुष्पाणां रसः, मन्यते बहुभृङ्गैरिति
मधु, क्लीबे^१ । “पुंस्यपि” [ ] इति हलायुधदीका । 'मन
ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'फलपाटि-' (उणा-१८) इत्युः, धोऽन्ता-
देशश्च ॥११२६॥ २-३ मकरो^२ ध्वजत्वेनाऽस्याऽस्तीति,
अर्शाआद्यचि मकरः कामः, तमन्दति बध्नाति धारयति
कामजनकत्वाद् मधुनः मकरन्दः । 'अदि बन्धने' (भ्वा.
प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥, 'गतिकारकोपपदानाम्'-
(वा-२।२।१९॥) इत्युक्तेः सुबुत्पत्तेः प्राक् समासेऽध्ययन-
वत् पररूपत्वम् । मङ्क्यते मण्ड्यतेऽनेन पुष्पं मकरन्द
इति पृषोदरादिर्वा । मरन्द इति निपातनात् । मकलन्दो- ४०
ऽपि । त्रीणि पुष्परसस्य ॥

वृत्तं प्रसवबन्धनम्^१ ।

१ पुष्पफलपत्राणि येन धार्यन्ते^१ (वार्यन्ते) तद्
वृणोति वृत्तम् । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'वृणोतेर्नुक्
च' ( ) इति तः किञ्चुक च, बाहुल्यात्र णत्वम् ।
प्रसूयते प्रसवः । 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ । प्रसवौ पुष्प-
फलै^२ बध्यतेऽनेन, ल्युट् बन्धनम् । प्रसवानां बन्धनं
प्रसवबन्धनम् । एकं पुष्पफलवृत्तस्य ॥

प्रबुद्धोज्जृम्भफुल्लानि व्याकोशं विकचं स्मृतम्^३

॥११२७॥ ५०

उन्मिषितं विकसितं दलितं स्फुटितं स्फुटम्^४ ॥

प्रफुल्लोत्फुल्लसम्फुल्लोच्छसितानि विजृम्भितम्^५

॥११२८॥

स्मरं विनिद्रमुन्निद्रविमुद्रहसितानि च^६ ।

१ प्रबुध्यते प्रबुद्धम् । 'बुध(बुधिर्) बोधने' (भ्वा.
प.से.), निष्ठा, । २ उज्जृम्भते उज्जृम्भम् । 'जृभि गात्र-
विनामे' (भ्वा.आ.से.), घञि । उद्रता जृम्भाऽस्येति
वा । ३ फलति विशीर्यते फुल्लम् । 'जिफला विशरणे'
(भ्वा.प.से.), विशरणं विकाशः, 'जीतः कः' ३।२।१८७॥,

१. 'स्यायम्' इति ५॥ २. 'लः' इति १.२.३॥ ३. 'मुचे-' इति ३॥ ४. 'त्वम्' इति ३॥ ५. 'ते' इति १॥ ६. द्र.अम.क्षीर.२।४।१६॥, पृ.८३॥, स्वोपज्ञदीका ४।११२६॥, पृ.२५१॥ ७. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४.५प्रतिषु न दृश्यते ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा. २, वनौषधिवर्गः, श्लो-
६२, पृ.८९॥ ९. रामाश्रमी २।४।१६॥, पृ.१७०॥ १०. 'स्थः स्तोऽम्बजबकौ' (उणा-५३६) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ११. 'गुच्छः' इति ५॥ १२.
'-ऽपि' इति ३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १३. द्र. स्वोपज्ञदीका ४।११२६॥, पृ.२५१॥ १४. 'लुञ्छी' इति ३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १५. 'बम्'
इति ४॥ १६. 'र-' इति ४.५॥ १७. 'ध्वजेना-' इति ३॥ १८. 'परत्वम्' इति २॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः २।४।१५॥ २०. 'धार्यते' इति ३.३॥
२१. णत्वं प्रति परसवर्णस्याऽसिद्धत्वादिदं चिन्त्यम् ॥ २२. 'लैः' इति ५॥ २३. 'टि' इति १.२.३॥ २४. 'जृम्भे' उर्ध्व २॥

'आदितश्च' ७।२।१६ ॥ इतीडभावः, 'निष्ठातस्य' अनुपसर्गात्
 फुल्लक्षीबकशोल्लाघाः ८।२।५५ ॥ इति लत्वम् । ४ व्या-
 वृत्तौ निवृत्तः कोशाऽस्मादिति व्याकोशम्, तालव्यशम् ।
 व्याकोषमिति मूर्धन्यान्तमपि "कोषविषादौ च" [ ] इत्यू-
 ष्मविवेकात् । ५ विकचति विकसति विकचम् । 'कच
 बन्धने' (भ्वा.प.से.), अच्, विशब्दो विश्लेषद्योतकोऽव्यया-
 नामनेकार्थत्वात् । ६ स्मयति स्मितम् । 'स्मिङ् ईषद्भसने'
 (भ्वा.आ.अ.), क्तः ॥११२७॥ ७ उन्मिषति स्म उन्मि-
 षितम् । 'मिष स्पर्धायाम्' (तु.प.से.), निष्ठा । ८ विकसति
 १० स्म विकसितम् । 'कस गतौ' (भ्वा.प.से.), निष्ठा । ९
 दलति स्म दलितम् । १० स्फुटति स्म स्फुटितम् । 'स्फुट
 विकसने' (तु.प.से.), निष्ठा । ११ स्फुटति स्फुटम् ।
 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः । १२ (प्रफुल्लः तु
 फुल्ल) इति साधनात् पश्चात्प्रोपसर्गयोगात् । प्रफुल्लतीति
 वा । 'फुल्ल विकसने' (भ्वा.प.से.), प्रपूर्वः, पचाद्यच् ।
 उपसर्गप्रतिरूपको वा प्रशब्दः, यथा प्रदत्तमित्यत्र । १३-
 १४ एवम् उत्फुल्ल-सम्फुल्लशब्दौ द्वावपि । 'उत्फु-
 ल्लसम्फुल्लयोः-' (वा-८।२।५५ ॥) इत्युपसङ्ख्यानाल्लत्वम् ।
 १५ उच्छसिति स्म उच्छसितम् । १६ विजृम्भते स्म
 २० विजृम्भितम् ॥११२८॥ १७ स्मयनशीलं स्मेरम् । 'स्मिङ्
 ईषद्भसने' (भ्वा.आ.अ.), 'नमिकम्पिस्मयजस्-' ३।२।१६७ ॥
 इति रः । १८ विगतनिद्रं विनिद्रम् । १९ उत्क्रान्तनिद्रं
 उन्निद्रम् । २० विगता मुद्रा सङ्कोचोऽस्य विमुद्रम् । २१
 हसति स्म हसितम् । 'हस(हसे) हसने' (भ्वा.प.से.),
 निष्ठा । एकविंशतिः स्मेरस्य ॥

सङ्कुचितं तु निद्राणं मीलितं मुद्रितं च तत्

॥११२९॥

१ सङ्को(कु)चति स्म सङ्कुचितम् । 'कु च
 सङ्कोचने' (तु.प.से.), निष्ठा । २ निद्राति स्म निद्राणम् ।

'द्रा कुत्सायां गतौ' (अ.प.अ.), निष्ठा । ३ मीलति स्म ३०
 मीलितम् । 'मील निमीलने' (भ्वा.प.से.), निष्ठा । ४
 मुद्रयते स्म मुद्रितम् । 'मुद्र सङ्कोचे' ( ) । चत्वारि
 सङ्कुचितस्य ॥११२९॥

फलं तु सस्यम्

१ फलति निष्पद्यते^{११} फलम्, पुंस्त्री । 'फल
 निष्पत्तौ' (भ्वा.प.से.), अच् । केचिदेनं क्लीब एव^{१२} पठन्ति ।
 २ ससति (सस्ति) स्वपिति सस्यम् । 'षस स्वप्ने'
 (अ.प.से.), 'माच्छाससि^{१३}भ्यो यः' (उणा-५४९, दशपाद्युणा-
 ८।१२ ॥) 'तकिससि(शसि)चति-' (वा-३।१।९७ ॥)
 इत्यादिनोपसङ्ख्यानात् क्यपि वा, द्विदन्त्यसम् । "संसनं^{१४}
 सीसकं स्रस्तं साध्वसं सस्यम्" [ ] इत्यूष्मविवेकात् । 'शसु
 हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.) इत्यस्य "तालव्यादिरपि" [ ] इति
 वर्णदेशना । "वृक्षादीनां फलं सस्यम्" [अमरकोषः २।४।
 १५ ॥] इत्यमरः । द्वे सामान्येन वृक्षादिफलस्य ॥

तच्छुष्कं वानम्

१ तत् फलं शुष्कम्, वायति स्म वानम् । 'वै^{१५}
 ओवै शौषणे' (भ्वा.प.अ.), निष्ठा, 'ओदितश्च' ८।२।४५ ॥
 इति नत्वम् । "आवानमपि" [ ] इति हलायुधटीका ।
 एकं शुष्कफलस्य ॥

आमं शलाटु च । ५०

१ तत्फलमामपक्वं, आमयति आमम्, अच् ।
 शलति शलाटु^{१६}, तालव्यादिः, वाच्यलिङ्गः । 'शल
 चलनसंवरणयोः' (भ्वा.प.से.), 'शलेराटुः' (हैमोणा-७६३)
 इत्याटुः । "आर्द्रत्वात् श(स)लिलमटतीति, मृगय्वादि-
 त्वात् कुः, श(स)लिलस्य शलादेशः" [ ] इत्यन्ये ।
 "शौटीरशाटकशकटाः शिपिविष्टशाखोटाशोकशटीशटितं
 शलाटुः" [ ] इत्युष्मभेदात् । शलाटु वाने त्रिषु । "शलाटुः

१. '-नस्य' इति ३ ॥ २. निष्ठातकारस्येत्यर्थः ॥ ३. '-तो' इति ३ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-५३, पृ. ७५ ॥ तत्र-
 'कोशविषादौ च' इति दृश्यते ॥ ५. १ प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'ष्मिङ्' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ७. '-विहसने' इति ३ ॥ ८. 'गत्यादानेषु'
 इति १, १.२ प्रत्योर्नास्ति, 'विकसने' इति ३ ॥ ९. '-सित' इति ३ ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने २.३.४.५ प्रतिषु 'प्रफुल्लसंफुल्ल' इति दृश्यते ॥
 ११. '-गैभ्यो योगात्' इति ३.४.५ ॥ १२. 'र' इति ३.४.५ ॥ १३. धातुपाठः १.२.३.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १४. '-कोचे' इति ३.४.५ ॥ १५.
 'मि-' इति २ ॥ १६. 'निमेषणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १७. १ प्रतौ नास्ति ॥ १८. १.२.४.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ १९. '-ति' इति ५ ॥
 २०. 'एवं' इति ३ ॥ २१. पञ्चपाद्युणादिगणसूत्रे '-सू-' इति न दृश्यते ॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-६१, पृ. ८७ ॥
 "संसनं सीसकं सस्यं स्रस्तं सास्ना च साध्वसम्" इति दृश्यते ॥ २३. '-च्च' इति ४ ॥ २४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।१५ ॥
 पृ. ६६ ॥ २५. १.२.४.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ २६. 'विशो-' इति १.२.५, 'विशे-' इति ४ ॥ २७. '-टुः' इति ४ ॥ २८. '-लमस्य' इति ४ ॥
 २९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-६१, पृ. ८७ ॥

कर्कटी, शलाटवो माषाः, शलाटूनि फलानि, वाना हरी-
तकी, वानो मुद्गः, वानमात्रम् । “शलाटु कोमलं प्रोक्तम्”
[हलायुधकोशः २।१८९॥] इति हलायुधः । एकमामफलस्य ॥

ग्रन्थः पर्व परुः

१ ग्रन्थाति संधत्ते ग्रन्थः, पुंसि । ‘ग्रन्थ सन्दर्भे’
(क्र्या.प.से.), ‘-इन्’(उणा-५५७) इतीन् । “खनिकषि-”
(उणा-५७९) इति इन्’[ ] इत्येके । “ग्रन्थ इत्यदन्तोऽपि”
[ ] इति हलायुधटीका । २ पृणाति पर्व, क्लीबे । ‘स्ना-
मदि-’ (हैमोणा-९०४) इति वनिप् । पर्वणी, पर्वाणि इत्यादि ।
१० ३ पृणाति परुः । ‘पृ पालनपूरणयोः’ (जु.प.से.), ‘धनर्ति-
चक्षि-’ (अर्तिपूवपि)-’ (उणा-२७४) इत्युसिः । परुषी, परुषि
इत्यादि क्लीबे । त्रीणि वृक्षग्रन्थेः । ‘परव’ इति भाषा ॥

बीजकोशी शिम्बा शमी शमिः ॥११३०॥

शिम्बिश्च

१ कुश्यन्त्यस्यां कोशी, बीजानां कोशीव पिधाय-
कत्वात् बीजकोशी । कोश्यपि । २ शर्धर्तऽनया शिम्बा ।
पृषोदरादिः । ‘डीनीबन्धि-’ (हैमोणा-३२५) इति औणादिको
वा डिम्बः । “‘षम ष्टम वैक्लव्ये’ (भा.प.से.), ‘उल्वा-
दयश्च’ (उणा-५३५) इति वन्, उपधाया इत्वं च निपा-
२० त्यते, सिम्बा दन्त्यादिः” [पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः,
श्लो-५९६] इति मिश्राः । ३ शाम्यति पाकेनेति शमी ।
पचाद्यचिं गौरादिः । “‘शमुं उपशमे’ (दि.प.से.), ‘इन्
सर्वधातुभ्यः’ (उणा-५५७) इतीन् शमिः, ततः पिष्प(प्प)-
लादिदर्शनाद् डीषि शमी” [ ] इति माधवः । ४ शम-
यति शमिः । ‘अच इः’ (उणा-५७८), पृषोदरादित्वा-
दित्वम् ॥११३०॥ ५ शिनोति शिम्बिः । स्त्रियामेते ।
पञ्च फलीति ख्यातायाः ॥

पिप्पलोऽश्वत्थः श्रीवृक्षः कुञ्जराशनः ।

कृष्णावासो बोधितरुः

१ दर्शनादेव पाति पिप्पलः, पवर्गाद्यद्वयमध्यः । ३०
‘पा रक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘कम्बलादयश्च’ (दशपाद्युणा-८ ।
११४॥) इति कलप्रत्यये द्वित्वमभ्यासस्येत्वं पुगागमः ।
मूलमस्य पिप्पलेन जलेन सन्तैः प्रायेण सिञ्चन्तीति तद्यो-
गाद् वा पिप्पलः । “पिप्पलं सलिले वस्त्रच्छेदभेदे
च ना तरौ” [मेदिनीकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-१११] इति
मेदिनिः । पिप्पलानि देश्यां पत्राणि, तानि सन्त्यस्य
वेति, अर्शआदित्वादचि वा । “ह्योतीतेऽनागतेऽहि श्वः”
[अमरकोषः ३।४।२२॥] इति वक्ष्यते, तत्र ‘श्वः’ इति पद-
मागामिचिरकालोपलक्षकम्, कथमन्यथा ‘परश्वः’ इति
प्रयोगः स्यात् । शाल्मलिवृक्षाद्यपेक्षया न श्वश्चिरं तिष्ठ- ४०
तीति, ‘सुपि-’ ३।२।४॥ इति कः, पृषोदरादित्वात् सस्य
त्वे अश्वत्थः । यद्वा “आपः प्रजाहितं शीतमश्वत्थं पवनं
विषम्” [ ] इति मालादर्शनादश्वत्थं जलम्, एतन्मूलेभ्य-
श्छिन्नेभ्यो बहुजलश्रुतेरश्वत्थयोगादश्वत्थः । सदा चलदल-
त्वेनाऽश्व इव तिष्ठतीति वा । ग्रीष्मे प्रायेणाऽस्य मूलं
धर्मार्थं जलैर्जनेन सिच्यति इति, तज्जलयोगाद् वा अश्व-
त्थः । पृषोदरादिः । ३ श्रिया युक्तो वृक्षः श्रीवृक्षः ।
४ कुञ्जरैर्हस्तिभिरश्यते भुज्यते कुञ्जराशनः । ‘अश-
भोजने’ (क्र्या.प.से.), कर्मणि ल्युट्, अवयवलक्षणयाऽवय-
व्यपि कुञ्जराशनः । ५ कृष्णस्याऽऽवासः कृष्णावासः । ५०
६ एतन्मूले बुद्धेन भगवता बोधिः साक्षात्कृत इति साह-
चर्याद् वृक्षोऽपि बोधिः । बुध्यते सर्वमितीन्द्रत्यये बोधिः ।
स चाऽसौ तरुश्च बोधितरुः । बोधिनामा वा तरु-
बोधितरुः । बोधिरपि । “पिप्पलो बोधिरश्वत्थः” [ ] इति
रत्नकोषः । षट् पिप्पलस्य । ३ हेमनिघण्टुश्चात्र-
“पिप्पले” बोधिरश्वत्थः श्रीवृक्षश्चलपत्रकः ।
मङ्गल्यः केशवावासः श्यामलो द्विरदाशनः ॥१॥”
[निघण्टुशेषः, प्रथमो वृक्षकाण्डः, श्लो-१९२७-२८ (३८-
३९)] इति ॥

१. ‘-मात्रम्’ इति ५॥ २. १प्रतौ नास्ति ॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘क्लीबे’ इति दृश्यते ॥ ४. ‘-सि’ इति ३.४.५॥ ५. ‘-वत’ इति ५॥ ६. ‘कुस्य-’ इति १, ‘कुश-’ इति ३॥ ७. ‘का-’ इति ५॥ ८. ‘-ती’ इति ३॥ ९. ‘वैष्ट-’ इति ३, ‘अवै-’ इति स्वामी ॥ १०. ‘-चिः’ इति ४॥ ११. ‘शम’ इति ३॥ १२. सायणकृतमा. धातुवृत्तौ-“शमी- शमशब्दात् पिप्पल्यादित्वाङ्डीष् ।” इति दृश्यते, दिवादिः धातुसं-९९, पृ. ४३४॥ १३. ‘-दित्वम्’ इति ३॥ १४. ‘कम्बा-’ इति ४॥ १५. ‘सतः’ इति ४॥ १६. ‘-तीति’ इति १.२.५॥ १७. ४.५.प्रत्ययेनास्ति ॥ १८. ‘वस्त्रे छेदे भेदे’ इति ४॥ १९. ‘-ल्यानि’ इति ३, ‘-ल्यादि-’ इति ५॥ २०. ‘-स्या’ इति ५॥ २१. ३प्रतौ नास्ति ॥ २२. “ह्यः स्यादतीतेऽह्नी श्व एष्यति” (अभि-६।१५४१) इत्यभिधानचिन्तामणिनाममालायाम् ॥ २३. ‘इत्यन्ये’ इति १॥ २४. द्र. पदचन्द्रिका, भाग-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-६६-६७, पृ. ९५॥, रामाश्रमो २।४।२०-२१॥, पृ. १७३॥ २५. ‘-च्चाऽश्वत्थ’ इति ४॥ २६. १प्रतौ नास्ति ॥ २७. ‘-प्रयोगाद्’ इति १॥ २८. ‘-स्यते’ इति ३॥ २९. ‘मु(धु)ज्यते’ इति ३॥ ३०. ‘-स्य’ इति ५॥ ३१. ‘है-’ इति १.२॥ ३२. ‘-घण्टुश्चात्र’ इति १॥ ३३. ‘-लो’ इति १॥

प्लक्षस्तु पर्कटी जटी ॥११३१॥

- १ प्लक्षति अधोगच्छतीति प्लक्षः । 'प्लक्ष गतौ' ( ), अच् । प्लोषत्यशिवमिति वा । 'प्लुष(प्लुषु) दाहे' (भ्वा.प.से.), 'प्लुषः प्लुष् च (प्लुषेः प्लुष् च)' (हैमोणा-५६६) इति सः । प्रक्षरति निर्यासमिति वा । 'क्षर सञ्चलने' (भ्वा.प.से.), 'अन्येष्वपि-३।२।१०१॥ इति डः, टिलोपः, कपिरि(लि)कादित्वाल्लत्वम् । २ पर्कटाख्यं फलमस्त्यस्य पर्कटी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । यद्वाचस्पतिः- "फलं त्वेतस्य पर्कटम्" [ ] इति । पृच्छ्यते १० (पृच्यते) ऽश्वत्थसादृश्येनेति पर्कटीति, अकारान्ताद् ड्यामीदन्तौ वा । पृषोदरादिः । "पर्कटी नूतनफले पूगादेः प्लक्षपादपे" [मेदिनीकोशः, टान्तवर्गः, श्रौ-४७] इति टान्ते मेदिनिः । पर्कटीति नान्तोऽयम् । "ईदन्तोऽप्यस्ति" [अम. क्षीर.२।४।३२॥] इति स्वामी । "विज्ञेया पर्कटी प्लक्षः प्लक्षः पिप्पलपादपः" [शाश्वतकोशः, श्रौ-५२६] इति । ३ जटा प्रायुक्ता (श्रौ-८१६, ११२०), तद्योगाद् जटी, पुंसि । शिखादित्वादिनू । जटिनौ, जटिनः इत्यादि । "जट झट सङ्घाते" (भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीनू, डीषि, जटी [ ] इति सर्वधरः । "गर्दभाण्डे जटीप्लक्षौ" [ ] इति रुद्रः । त्रीणि 'पीपरडी' इति ख्यातायाः ॥११३१॥

न्यग्रोधस्तु बाहुपात् स्याद् वटो वैश्रवणालयः ।

- १ न्यग्र निम्नं रुणद्धीति न्यग्रोधः । पचाद्यच् । न्यग्र रोहतीति, पृषोदरादिर्वा । २ बहवः पादा अवरोहा अस्य बहुपात् । 'सङ्ख्यासुपूर्वस्य' ५।४।१४०॥ इति पादस्याऽकारलोपः । ३ वटति वेष्टयति मूलैरिति वटः, त्रिषु । 'वट वेष्टने' (भ्वा.प.से.), अच् । ४ वैश्रवणस्य यक्ष-

स्याऽऽलयो वैश्रवणालयः । यदुक्तम्- "वटे वटै वैश्रवणैः" [ ] इति । चत्वारि वटस्य ॥

उदुम्बरो जन्तुफलो मशकी हेमदुग्धकः ॥११३२॥

- १ उल्लङ्घितमम्बरमनेन क्षीरमयत्वेन छिन्न उच्चै- ३० रतिशयेन अम्बते संसते उदुम्बरः, द्विपञ्चमस्वरः । 'अबि लबि संसने' (भ्वा.आ.से.), उदुपपदे वर्णविकारेणा-ऽकारस्योत्वमित्यन्ये । 'अबि शब्दे' (भ्वा.आ.से.), अबन्धुत्वं चेत्युदुम्बरः । मेदिन्यादौ तु वृक्षभेदेऽप्युदुम्बर इति टवर्गतृतीयमध्य एवेति ।

"उदुम्बरस्तु देहल्यां वृक्षभेदे च पण्डके ।

- कुष्ठभेदेऽपि च पुमांस्ताम्रेऽपि स्यात्पुंसकम् ॥१॥" [मेदिनीकोशः, रान्तवर्गः, श्रौ-२४९-२५०] इति मेदिनी-विश्वोदयः । "वृक्षभेदे तवर्गतृतीयमध्य एव" [ ] इति सुभूतिसर्वधरौ । २ क्षुद्रजन्तुत्वाज्जन्तवः कृमयो मशका वा, ४० तद्युक्तानि फलान्यस्य जन्तुफलः । ३ मशकाः सन्त्यस्य मशकी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । ४ हेमवर्ण-क्षीरत्वाद् हेमदुग्धकः । चत्वारि उम्बरवृक्षस्य ॥११३२॥

काकोदुम्बरिका फल्गुर्मलयूर्जघनेफलो ।

- १ काकप्रिय उदुम्बरः काकोदुम्बरः, गौरादिः, ततः 'संज्ञायां कन्' ५।३।७५॥, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वं काकोदुम्बरिका । २ फलति निष्पद्यते फल्गुः । 'फलः निष्पत्तौ' (भ्वा.प.से.), 'फलिपाटि-' (उणा-१८) इत्यादिना उप्रत्ययो गुणागमश्च, स्त्रीलिङ्गः । "फल्गवसारेऽभिधेयवद् नदीभेदे मलखां स्त्री" [मेदिनीकोशः, ५० गान्तवर्गः, श्रौ-१०-११] इति मेदिनिः । ३ मलं श्वित्रं

१. '-भ्योऽपि' इति ४॥ २. '-नि' इति ५॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११३१॥, पृ.२५३॥ ४. 'पर्कटः' इत्यत्र बाहुलकात् कटप्रत्ययः, गौरादित्वाद् डीषीतीदन्ता ५. 'च' इति १, '-ञ्' इति ३॥ ६. १.२.३प्रतिषु न दृश्यते ॥ ७. '-ञ्' इति ३॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।३२॥, पृ.८७॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-७८, पृ.१०९॥, रामाश्रमी २।४।३२॥, पृ.१७८॥ ९. 'सर्वधरः' इति ४॥ १०. 'पी-' इति ३॥ ११. '-रिडो' इति २॥ १२. ५प्रतौ नास्ति ॥ १३. '-मणः' इति ३॥ १४. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११३२॥, पृ.२५३॥ १५. '-त्रं' इति ४॥ १६. 'अम्बते' इति ४.५॥ १७. '-ति' इति १.२.४॥ १८. 'रबि लबि अबि शब्दे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. '-न्यत्वं' इति १.३, '-न्यात्वं' इति ४॥ २०. 'तृतीयटवर्ग-' इति ४॥ २१. मेदिनीकोशे तु तवर्गतृतीयमध्यः 'उदुम्बर-' इति दृश्यते, पृ.१४०॥ २२. 'देहि-' इति ३॥ २३. मेदिनीकोशे 'तु' इति दृश्यते ॥ २४. 'उदुम्बरो जन्तुफले देहल्यां लघुमेढ्रके । उदुम्बरं तु कुष्ठभेदे ताम्रेऽपि स्यादुदुम्बरम् ॥' इति विश्वलोचनकोश, रान्तवर्गः, श्रौ-२५३, पृ.३१८॥ २५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-६८, पृ.९६॥ २६. 'मस-' इति ५॥ २७. '-त्र' इति ४॥ २८. 'उदुम्ब-' इति ३॥ २९. तुलनीयोऽमरकोशः २।४।६१॥ ३०. 'तत्' इति ५॥ ३१. '-नि' इति ३॥ ३२. '-त्वे' इति ३॥ ३३. 'यु-' इति ४, 'पु-' इति ५॥ ३४. 'फलावसरे-' इति १, 'फलववसारे' इति ३, 'फलवदसारे' इति ४, 'फलवत्सारे' इति ५॥ ३५. 'फ-' इति ५॥

यावयते मलयूः । 'यु जुगुप्सायाम्' (चु.आ.से.), बाहुल-
कात् 'क्विप् वचि-' (वा-३।२।१७८॥) इत्यादिना क्विप्-
दीर्घत्वे । मलात् पापाद् युनाति वा, क्विबन्तः । "मलं पापे
च किट्टे च वर्चस्के कृपणे मले" [१] इति धरणिः । ४
जघने जघनतुल्येऽधोभागे फलतीति जघनेफला । पचाद्यच्,
'अमूर्धस्तक-' ६।३।१२॥ इत्यादिना सप्तम्यलुक्, बहु-
व्रीहिर्वा । सर्वे स्त्रियाम् । "फल्गुः" [मङ्गुकोशः, श्लो-११८]
पुंस्यपि इति मङ्गुः । चत्वारि 'कालूंबरी' इति ख्यातायाः ॥

आम्रश्रूतः सहकारः

- १० १ अम्यतेऽभिलष्यते^१ आम्रः । 'अम गत्यादौ'
(भ्वा.प.से.), 'अमितम्योर्दीर्घश्च' (उणा-१७३) इति रग्दीर्घ-
त्वे । "प्रथमस्वरादिरम्र इत्यपि" [ ] इति हलायुधटीका । २
श्रोतति रसं चूष्यते वा चूतः । 'श्रुतिर् क्षरणे' (भ्वा.प.से.),
'चूष पाने' (भ्वा.प.से.) वा, अनयोः पृषोदरादित्वात् । ३
सहकारयति सङ्गमयति स्त्रीपुंसाविति सहकारः । अच् ।
त्रीण्याम्रस्य । अमरस्तु- "आम्रश्रूतो रसालोऽसौ सहकारो-
ऽतिसौरभः" [अमरकोषः २।४।३३॥] इति भिनत्ति ॥

सप्तपर्णस्त्वयुक्छदः ॥११३३॥

- १ प्रतिपर्व सप्त पर्णान्यस्य सप्तपर्णः । २ अयु-
२० झि विषमाणि छदान्यस्य अयुक्छदः । द्वे 'सादडीयु'^२
इति ख्यातस्य ॥११३३॥

शिगुः शोभाञ्जनोऽक्षीव-तीक्ष्णगन्धक-मोचकाः ।

१ शिनोति तैक्ष्णात् 'शिगुः', पुंस्त्री । 'शीञ्
निशाने'^३ ( ), 'जम्ब्वा (त्रा) दयश्च' (उणा-५४२) इति
शीञो रुक् गकारागमो ह्रस्वत्वं चेति । "श्वेतशौण्ड-
दशाशूद्रशिग्रवः" [१५] इति शभेदात् तालव्यादिः । २ शोभां
जनयति शोभाञ्जनः । पृषोदरादिः । शोभामनक्तीति ।

'अञ्जू [व्यक्ति] म्रक्षणादौ' (रु.प.से.) इत्यस्य पचाद्यचि ।
'तरुणीजन इवाऽधिगतशोभाञ्जनो वसन्तसमयः प्रादुरासीत्'
[१५] इत्याश्चर्यमञ्जरीति, अतोऽयं तालव्यादिः । "दन्त्यादि- ३०
रपि" [१५] इत्यन्ये । ३ न क्षीवन्तेऽनेन अक्षीवः, आद्य-
स्वरादिः । 'क्षीवृ मदे' (भ्वा.आ.से.), करणे घञ् ।
'आङ्पूर्वात् 'क्षीवृ मदे' (भ्वा.आ.से.) अतः करणे घञि
दीर्घादिरपि, (गन्ध-) काक्षीरेति रान्तोऽयम्" [ ] इत्यन्ये ।
४ तीक्ष्णस्तीव्रो गन्धोऽस्य तीक्ष्णगन्धकः । 'उरःप्रभृति-
भ्यः कप्' ५।४।१५१॥ इति कप् । ५ मुञ्चति^४ गन्धं
मोचकः । 'मुच्च् मोक्षणे' (तु.प.अ.), ण्वुल् । मोचयति
रोगादिं दुर्गन्धत्वात् पार्श्वं मोचयतीति वा, पचाद्यचि
मोचः, ततः कनि मोचकः । अक्षीवादीनां त्रयाणा-
मितरेतरद्वन्द्वः । पञ्च 'सिरघूसुहीजणु'^५ इति ख्यातस्य ॥ ४०

श्वेतेऽत्र श्वेतमरिचः

१ अत्र शिग्रौ श्वेते^६ श्वेतानि मरिचतुल्यान्यस्य
श्वेतमरिचः । एकं श्वेतशिग्रोः ॥

पुत्रागः सुरपर्णिका ॥११३४॥

१ पूजितः पुमान् पुत्रागः, स इव प्राधान्यात् ।
२ सुरप्रियाणि पर्णानि सन्त्यस्यां सुरपर्णिका, टाबन्तः ।
द्वे पुत्रागवृक्षस्य ॥११३४॥

बकुलः केसरः

१ कविभिरुच्यते वर्ण्यते बकुलः । 'वच परि-
भाषणे' (अ.प.अ.), बाहुलकादुलच् । बङ्ग्यते पुष्पैर्वा । ५०
'वकिङ् कौटिल्ये' ( ) अतो वा उलच् । २ केसराः
सन्त्यस्य केसरः, दन्त्यमध्यः । अर्शआदित्वाटच् । "सवि-
तृकिसलयकेसरसभाः" [२८] इत्यूष्मविवेकात् । 'वडलसिरी-
नाम्नी द्वे । यद् धन्वन्तरिः-

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१०७, पृ.१४८॥, रामाश्रमी २।४।६१॥, पृ.१९०॥ २. '-णेः' इति १॥ ३. '-हेर्वा' इति ३॥
४. 'सर्वेऽपि' इति ३॥ ५. 'अमरः' इति १॥, "काकोदुम्बरिकायां ना फल्गुरिङ्गं नरीङ्गिते" इति मङ्गुकोशे, पृ.९॥ ६. 'कालुं-' इति ३,
'कालुं-' इति ४॥ ७. '-क्षते' इति ४॥ ८. '-त्वं' इति १॥ ९. '-कारः' इति ३॥ १०. 'पत्राण्यस्य' इति १.२॥ ११. '-उ' इति १.३, '-यु' इति २॥
१२. 'शी-' इति ३॥ १३. 'निशामने' इति ४॥ १४. 'शीडो' इति ३.४॥ १५. "शृ हिंसायां क्रै० । शृणातेरकारोऽन्त्यस्य निपात्यते तकारश्चागमः ।
शृणातीति शत्रुः-अरिः । कर्ता । अस्त्यैव इकारो गश्च निपात्यते । शृणातीति शिगुः-वृक्षः । कर्ता ।" इति माणिक्यदेवविरचिता दशपाद्युणादिगण-
वृत्तिः, १।१५८॥, पृ.६४॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-७७, पृ.१०६-१०७॥ १७. 'क्विप्' इति ३॥ १८. '-न्ति' इति ३॥
१९. '-देर्दुः' इति ३.४॥ २०. १.३.४.५.प्रतिषु न दृश्यते ॥ २१. ४.प्रतौ नास्ति ॥ २२. '-न्ते' इति ४॥ २३. '-जणु' इति २, '-जणइ' इति ३,
'-जणौ' इति ४, '-जणउ' इति ५॥ २४. '-शरः' इति ३.४॥ २५. '-त्र' इति ४॥ २६. '-शरः' इति ३॥ २७. '-शर-' इति ४॥ २८. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-११०, पृ.१५०॥ २९. 'वडली-' इति १, 'विडलस-' इति ४, 'वडलशि-' इति ५॥

“बकुलः शीघ्रगन्धश्च मद्यगन्धो विशारदः ।

मधुगन्धो गूढपुष्पः शिम्बी केसरकस्तथा ॥”

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, आम्नादिः पञ्चमो वर्गः, श्लो-१४२] इति ॥

अशोकः कङ्कल्लः

१ एतद्वनं तपस्यन्ती गौरी मनोरथप्राप्त्या नष्ट-
शोका बभूवेत्यागमः । नास्ति शोकोऽस्मादिति अशोकः ।
अश्नुत इति वा । पृषोदरादिः । २ कं जलं केलति
गच्छति कङ्कल्लः । ‘केलु गतौ’ (भ्वा.प.से.), पृषो-
दरादिः । “स्त्रियां त्वशोके कङ्कल्लः” [ ] इत्यमरः
१० (अमरशेषः) । द्वे अशोकतरोः ॥

ककुभोऽर्जुनः ।

१ ककत इति ककुभः । ‘कक लौल्ये’ (भ्वा.
आ.से.), बाहुलकादुभः । ककुभो व्यापकत्वादस्य सन्तीति,
अर्शआदित्वादचि वा । कं पत्रगतं जलं क्षुभ्नाति विस्तार-
यति, क्षुभेः सौत्रादिगुपधः कः, पृषोदरादित्वात् षकारलोपे
ककुभ इति वा । २ अज्ये अर्जुनः । ‘अर्ज सर्ज’ अर्जने
(भ्वा.प.से.), उन् । शौक्याद् वा । द्वे अर्जुनवृक्षस्य ॥

मालूरः श्रीफलो बिल्वः

१ मलते भक्षणार्थं जनोऽमुमिति मालूरः । ‘मल
२० मल्ले धारणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘खर्जिपिञ्जिभ्यामूरोलचौ’ (उणा-
५३०) इति बाहुलकादूरः, ह्रस्वस्य दीर्घता चेति । मां लक्ष्मीं
लातीति वा । पूर्ववदूरच्, आकारलोपः । २ श्रीदानं
फलान्यस्य, श्रीयुक्तानि फलान्यस्येति वा श्रीफलः । ३
कण्टकितत्वाद् बिलति भिनत्ति बिल्वः । ‘बिल भेदने’
(तु.प.से.), उल्वादित्वाद् वः । त्रीणि बिल्वस्य ॥

किङ्किरातः कुरण्टकः ॥११३५॥

१ किं कुत्सितं किरति किङ्किरातः । ‘कृ आ.अ.’, ‘घञर्थे कः’ (वा-३।३।५८ ॥), ‘रभेरशब्दितोः’

विक्षेपे’ (तु.प.से.), ‘कृवृकालि-’ (हैमोणा-२०९) इत्यातक् ।
२ कुर्यते छिद्यते कुर । ‘कुर छेदने’ (तु.प.से.), क्वि-
बन्तः, बाहुलकादण्टः कुरण्टकः, निरुकारमध्यः” [ ] इति ३०
मधुमाधवी । ‘रुटि स्तेये’ (भ्वा.प.से.), कुपूर्वः, क्वुनि
कुरुण्टकः, सोकारमध्योऽपि । सामान्यं मलानकमात्रे-
ऽपि कुरण्टकः । “वर्णपुष्पमलानान्तकस्तथा किङ्किरात-
मुदितं कुरण्टकम्” [हलायुधकोशः २।२०७ ॥] इति हलायुधः ।
कुरण्टकः पीतपुष्पः । यदमरः-“तत्र शोणे कुरवकस्तत्र
पीते कुरण्टकः” [अमरकोषः २।४।७४ ॥] इति । ‘पीत-
कांसेलोड’ तस्य द्वे ॥११३५॥

त्रिपत्रकः पलाशः स्यात् किंशुको ब्रह्मपादपः ।

१ त्रीणि पत्राण्यस्य त्रिपत्रकः । २ विस्तृ-
तत्वात् पवित्रत्वाच्च प्रशस्तानि पलाशानि पर्णान्यस्य ४०
पलाशः । अर्शआदित्वादच् । ३ शुकतुण्डाभपुष्पत्वात्
किमस्य पुष्पं शुक इति वितर्कात् किंशुकः । किञ्चित्
शुको नील इति वा । ४ ब्रह्मणः पादपो ब्रह्मपादपः ।
चत्वारि ‘खाखर’ इति ख्यातस्य ॥

तृणराजस्तलतालः

१ तृणानां राजा तृणराजः । ‘राजाहःसखिभ्य-
ष्टच्’ ५।४।९१ ॥, ‘नस्तिद्धिते’ ६।४।१४४ ॥ । तृणद्रुमध्ये
मुख्यत्वात् तृणराजत्वम् । २ तलति प्रतिबिम्बति प्रति-
ष्ठते तलः । ‘तल प्रतिष्ठायाम्’ (चु.उ.से.), अच् । ३
प्रज्ञाद्यणि तालः । त्रीणि ताडस्य ॥ ५०

रम्भा मोचा कदल्यपि ॥११३६॥

१ रभतेऽनया रम्भा । ‘रभ राभस्ये’ (भ्वा.

१. ‘-लाः’ इति ४.५ ॥ २. ‘-गाधश्च’ इति ४ ॥ ३. ‘केश-’ इति ३.४ ॥ ४. ‘शोषकेशरकस्तथा’ इति धन्वन्तरिनिघण्टौ, पृ. २६५ ॥ ५. ‘-मोऽस्ति’ इति ४ ॥ ६. ‘मल’ इति ४.५ ॥ ७. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ‘वेलु चेलु-’ इत्यादिदण्डकोऽयं धातुश्चलनेऽर्थे दृश्यते ॥ ८. द्र. स्वोपज्ञ-
टीका, ४।११३५ ॥, पृ. २५३ ॥ ९. ‘-धकः’ इति २.३ ॥ १०. ‘षर्ज’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ ११. १.२.३.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ १२.
‘खर्जिपिञ्जादिभ्य-’ (उणा-५.३०) इत्युणादिगणे ॥ १३. ‘श्रीपदानि’ इति ३ ॥ १४. ‘इति’ इति ४ प्रतौ नास्ति ॥ १५. ‘-ति’ इति ३ ॥ १६.
‘कुर’ इति १.३.५ ॥ १७. ‘शब्दे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १८. ‘-डः’ इति ४ ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिर्वर्गः, श्लो-
१२०, पृ. १६४ ॥ २०. ‘कु-’ इति २, ‘कु-’ इति ४ ॥ २१. ‘-न्येन’ इति १.२.४.५ ॥ २२. ‘वर्णपुष्पमलानकं तथा’ इति हलायुधकोशे,
पृ. २५ ॥ २३. ‘कुरु-’ इति ३.५ ॥ २४. ‘-कम्’ इति १.३ ॥ २५. ‘-क-’ इति ३.५ ॥ २६. ‘-यौ’ इति ३ ॥ २७. ‘-पादः’ इति २ ॥ २८.
‘खाख’ इति २ ॥ २९. ‘तृणमध्ये द्रु-’ इति ४ ॥ ३०. ‘-न्ति’ इति ३ ॥ ३१. ‘-ते’ इति १ ॥ ३२. १ प्रतौ नास्ति ॥ ३३. ‘रम्भ-’ इति ३.४.५ ॥
‘अभि रभि शब्दे’ इति दुर्गासम्मतपाठः, तस्य ‘रम्भते’ इति रूपम् ॥

७।१।६३॥ इति नुम् । रमतेऽस्यां वा । 'रमु क्रीडायाम्' (अ.आ.अ.) बाहुलकाद् 'दृदलिभ्यां भः' (उणा-४३१) इति भः । २ त्वचं मुञ्चति मोचा । 'मुच्लु मोक्षणे' (तु.उ.अ.), पचाद्यच् । ३ केन वायुना दल्यत इति कदली । 'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.), 'घञर्थे कः' (वा-३।३।५८॥), गौरादिः । कद्यते वा । 'कद स्थैर्ये' ( ), वृषादित्वात् कलच्, गौरादिः । त्रीणि कदल्याः ॥११३६॥

करवीरो हयमारः

१ कृणोति हिनस्ति करः । 'कृञ् हिंसायाम्' १० (स्वा.उ.अ.), अच् । स वीर इव मारकत्वात् करवीरः । २ हयानुपभुक्तो मारयति हयमारः । पचाद्यच् । द्वे 'कणयर' इति ख्यातस्य ॥

कुटजो गिरिमल्लिका ।

१ कुर्यति कुटजः । 'कुट कौटिल्ये' (तु.प.से.), 'कुटेरजः' (हैमोणा-१३०), कुटादित्वात् गुणः । कुटतो जायत इति वा । 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।९८॥ इति डः । २ गिरिणा मल्ल्यते धार्यते वा गिरिमल्लिका । 'मल मल्ल धारणे' (भ्वा.आ.से.), क्वुन् । गिरौ मल्लीव वा । इवार्ये कन् । द्वे 'कुडउ' इति ख्यातस्य ॥

२० विदुलो वेतसः शीतो वानीरो वञ्जुलो रथः

॥११३७॥

१ वेत्ति स्वरक्षां जलप्लवेऽपि विद्यते वा विदुलः । 'विद ज्ञाने' (अ.प.से.), बाहुलकादुलच् । २ वेति जलप्लवतां गच्छति वेतसः, पुंस्त्री । यत् क्षीर-स्वामी- "वेतसी तु द्वयोः" [ ] इति । 'वी गत्यादौ' (अ.प.अ.), 'वेतसवाहसपनसा' (कातन्त्रोणा-३।१४२॥) इत्यसा- [न्त] निपातनादेव तुक् । अस्मादेव धातोः 'वियस्तुद् च'

(दशपाद्युणा-९।४५॥) इत्यसच् । ३ शीतलत्वात् शीतः । वीर्येण लेपाद् दाहशमनाद् वा । "वेतसे बहुवारे ना गुणे शीतं हिमं त्रिषु" [ ] इति रभसः । शीतं क्लीबलिङ्ग- ३० मर्पि । "शीतं तुषारवानीरबहुवारद्विषु च" [ ] इत्यज्येः । ४ वनति भजतेऽम्बु वानीरः । 'वन षणं सम्भक्तौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादीरन्दीर्घौ । आवरकत्वाद् विकल्पितं नीरमस्माद् वा वानीरः । ५ वजति वञ्जुलः । 'वज गतौ' (भ्वा.प.से.), उलप्रत्यये साधुः । ६ रमन्तेऽत्रेति रथः । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), 'हनिकुषिनीरमि' [काशि] भ्यस्थक् (क्थन्) (उणा-१५९) इति थक् (क्थन्) । "रथे (रथः) स्यन्दनवानीरौ" [ ] इत्यज्येः । षट् वेतसस्य ॥११३७॥

कर्कन्धुः कुवली कौलिर्बदरी

१ कर्कस्य अन्धुरिव कर्कन्धुः, पुंस्त्रीलिङ्गः, ४० ह्रस्वान्तः । [कर्कन्धूरपि], कर्क लोहितवर्णं धत्ते कर्कन्धुः । कर्कपूर्वाद् धाजः 'अन्धूर्धूजम्बूकफेलूकर्कन्धु-र्दिधिषूर्निपात्यो' (उणा-९३) इति सूत्रेण कृप्रत्यये साधुः । "कर्क कर्कशं कठोरं कण्टकं धत्ते" [ ] इत्यन्ये । "कर्कन्धुफलमुच्चिनोति शबरी" [ ] इति भवभूतिप्रयोगः । २ कौति कुवली, त्रिषु । 'कोर्वा' (हैमोणा-४६९) इति किदलः । कौ भूमौ वलतीति वा । ३ कुलति (कोलति) संस्त्या-यति घनीभवति कोलिः । 'कुल संस्त्याने' (भ्वा.प.से.), 'इन्' (उणा-५५७) इतीन् । कु(को)लति पक्षिभिरा ५० घनीभवतीति व्युत्पत्तिर्वा । स्त्रियामयं डीषि कोली । बदरीणां फले अण्लुको 'लुक्छितलुकि' १।२।४९॥ इति स्त्रीप्रत्ययस्य लुकि कुवलं कोलं बदरमिति । बदति स्थिरीभवति छिन्नस्याऽपि प्ररोहणादिति बदरी, पुंस्त्री । 'बद स्थैर्ये' (भ्वा.प.से.), 'दिविभ्रमिवासि-' ( ) इत्यादिनाऽरः । "बाहुलकादरन्" [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-४३] इति माधवः । गौरादित्वाद् डीष् । चत्वारि बदर्याः ॥

१. 'मल्यते' इति १.३॥ २. '-जउ' इति ४.५., '-जो' इति ३॥ ३. '-ऽति' इति ५॥ ४. 'स्वामी' इति ४॥ ५. '-ति' इति १॥ ६. अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्- "वेत्यम्बो(वेत्यम्बो?)ऽनुवर्तते वितस्यते वा वेतसः ।" इति दृश्यते, २।४।२९॥, पृ.८७॥ ७. 'वा' इति ३.४.५॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-७६, पृ.१०६॥, रामाश्रमी २।४।३०॥, पृ.१७६॥ ९. '-बमपि' इति १.४॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।३०॥, पृ.८४॥ ११. '-ति' इति ५॥ १२. '-न' इति ४.५॥ १३. 'भक्तौ' इति स्वामी ॥ १४. १.३प्रत्ययेनास्ति ॥ १५. '-णीञ्' इति १.२.४.५॥ १६. '-न्धुः' इति ४॥ १७. 'पुंस्त्री' इति ४॥ १८. '-न्धुः' इति १॥ १९. 'अन्धूर्धूजम्बूकफेलूकर्कन्धुर्दिधिषूः' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-८२, पृ.११४॥ २१. '-ते' इति २.३॥ २२. 'कुल संस्त्याने' (सन्ताने' इति मैत्रेयः) बन्धुषु च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २३. 'पक्षिर्वा' इति १.३.४.५॥ २४. 'अणुणु-' इति १, 'अण-' इति २.३॥ २५. 'अवयवे व प्राणयोषधिवृक्षेभ्यः' ४।३।१३५॥ इत्यण्, 'फले लुक्' ४।३।१६३॥ इति लुक् ॥ २६. '-त्ययलु-' इति ३॥

अथ हलिप्रियः । निम्बोऽरिष्टः पिचुमन्दः

नीपः कदम्बः

१ एतत्क(को)टरोद्भूतत्वान्मदिरास्वादनेन बल-
भद्रप्रियत्वाद् हलिनः प्रियो हलिप्रियः । सुराधिवासित-
त्वात् । नयति वश्यतां चित्तं मुदं सुखं वा नीयतेऽसा-
विति नीपः । 'णीञ् प्रापणे'(भा.उ.अ.), 'नीपादयश्च'
(कान्तत्रोणा-२।११६॥)इति बाहुलकात् पः । २ कद्यते
कदम्बः । 'कद स्थैर्ये'( ), 'कदेर्णिद्वा'(हैमोणा-
३२२)इत्यम्बच् । कदेर्हिंसार्थात् कदति हिनस्ति वियो-
१० गिनमिति वा कदम्बः । "कदं वर्षाकालं वाति बोधयति
वा । 'वा गतिगन्धनयोः'(अ.प.अ.), कप्रत्यये बाहुलकाद्
द्वितीयाया अलुकि कदम्बः"[^३]इति टीकान्तरम् । पक्षे
कादम्बः । त्रीणि कदम्बवृक्षस्य ॥

सालस्तु सर्जः

१ सीयते सालः । 'षिञ् बन्धने'(स्वा.उ.अ.),
पृषोदरादिः । अतिसारत्वादतिशयने, अर्शआद्यचि रलयो-
रेकत्वस्मरणात् साल इति वा । "सत्यते गम्यतेऽसौ सालः ।
'सल(षल) गतौ'(भा.प.से.), कर्मणि घञ्"[^३]इति सर्व-
धरः । दन्त्यादिरयम् । "पुंसि भूरुहमात्रेऽपि सालो वरण-
२० सर्जयोः"[^३]इति दन्त्यादौ रभसः । २ सृजति सर्जति वा
सर्जः । 'सृज विसर्गे'(तु.प.अ.), अच् । 'अर्ज सर्ज अर्जने'
(भा.प.से.)अतो वाऽच् । द्वे 'सार्गे' इति ख्यातस्य । 'सण'
इति भाषान्तरम् । यदमरः- "साले तु सर्जकार्श्याश्चकर्णकाः
सस्यसंवरः"[^३]अमरकोषः २।४।४४॥]इति ॥

अरिष्टस्तु फेनिलः ॥११३८॥

१ नास्ति रिष्टमशुभमस्मादिति अरिष्टः, रक्षा-
हेतुः । २ फेना सन्त्यस्य फेनिलः । 'फेनादिलच्'-
५।२।९९॥ इत्यलच् । द्वे अरिष्टस्य ॥११३८॥

१ नयति रोगानुपशममिति निम्बः । 'णीञ् प्रापणे' ३०

(भा.उ.अ.), 'उल्वादयश्च'(उणा-५३५)इति बन् नुम्
ह्रस्वत्वे । २ सेव्यमानादस्मान्नास्त्यरिष्टमशुभमिति अरिष्टः ।
अत एव सर्वतोभद्र इति नामान्तरमस्य । पिचुं कुष्ठभेदं
मन्दयति पिचुमन्दः । अच् । "पिचुर्ना कुष्ठभेदेऽपि"
[मेदिनीकोशः, चान्तवर्गः, श्लो-७]इति मेदिनिः । पिचुं
कुष्ठभेदं मर्दयतीति पिचुमर्द इत्यपि । त्रीणि निम्बस्य ॥

समौ पिचुल-झाबुकौ ।

१ पिचुं तूलं लाति पिचुलः । "पिचुः स्यात्
तूलकर्षयोः"[^३]इति धरणिः । २ 'झा' इत्यव्यक्ता-
नुकरणम्, तं वाति गच्छति, मितद्रवादित्वाद् डौ झाबुः ४०
प्रवहंलम्, तत्[स]त्रिधानात् तत् कायति । 'आतो-
ऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ इति के' झाबुकः । "झाबुकः
पिचुलः प्रोक्तः"[^३]हलायुधकोशः २।१९५॥]इति हला-
युधः । "झाबुकोऽपभ्रंशः"[^३]अम.क्षीर.२।४।४०॥]इति
स्वामी । द्वे अनुपदेशजातस्य 'झाउ' इति ख्यातस्य ।
'झाबि' इति भाषान्तरम् ॥

कर्पासस्तु बादरः स्यात् पिचव्यः

१ करोति शोभां कर्पासः, पुंक्लीबैः । 'डुकृञ्
करणे'(त.उ.अ.), 'कृजैः पासण्'(उणा-७२३)इति
पासण् । २ बदति स्थैर्यं बादरः । बाहुलकादरन्दीर्घौ ५०
३ पिचुभ्यो हितः पिचव्यः । पिचुशब्दाद् 'उगवादि-
भ्यो यत्' ५।१।२॥ इति यत्प्रत्ययः, 'ओर्गुणः' ६।४।१४६॥,
'वान्तो वि प्रत्यये' ६।१।७९॥ इत्यवादेशः । त्रीणि 'कपास'
इति ख्यातस्य ॥

तूलकं पिचुः ॥११३९॥

१ तूल्यते तूलम् । 'तूल निष्कर्षे'(भा.प.से.),

१. 'बलि-' इति १.५५॥ २. '-क्' इति ३॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-८८, पृ.१२३॥ ४. 'क-' इति ५॥ ५.
द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-९०, पृ.१२६॥ ६. द्र. रामाश्रमी २।४।४४॥, पृ.१८४॥ ७. ३प्रतौ नास्ति ॥ ८. 'षर्ज' इति
मैत्रेयसायणौ ॥ ९. '-गर' इति ३॥ १०. 'सालस्तु' इति ३॥ ११. '-त्र' इति ४॥ १२. 'च' इति मेदिनीकोशे, पृ.२७॥ १३.
तुलनीयोऽमरकोषः २।४।४०॥ १४. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-८६, पृ.१२०॥, रामाश्रमी २।४।४०॥,
पृ.१८१॥ १६. 'बु' इति ५॥ १७. '-हणं' इति ३॥ १८. ३प्रतौ नास्ति ॥ १९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- "ध्यायतेऽर्जवुकोऽप-
भ्रष्टः" इति दृश्यते, पृ.९०॥ २०. '-शे' इति १.२॥ २१. '-उ' इति १.२॥ २२. 'भाषा' इति ३॥ २३. '-बा' इति १, '-बक'
इति ५॥ २४. ५प्रतौ नास्ति ॥ २५. 'पुंक्ली.' इति १.२॥ २६. 'कृञ्' इति ३॥ २७. 'पासञ्' इति दशपाद्युणादिगणसूत्रे ९।१०२॥, 'पासः'
इति पञ्चपाद्याम् ॥ २८. '-घौ' इति ५॥

भावे घञ् । स्वार्थे कनि तूलकम्, पुंस्त्री. । २ पच्यते पिचुः, पुंसि, निरस्थीकृतकर्पासः । 'पचेरिच्चातः' (हैमोणा-७३५) इत्युः । पिचयतीति वा । 'पिचि गतौ' ( ), बाहुलकादुः । लोट्ठियारूनाम्नी द्वे ॥११३९॥

आरग्वधः कृतमाले

१ आ समन्ताद् रुजं वधति छिनत्ति । 'वध छेदन-सेवनपूरणेषु' ( ), पृषोदरादित्वाद् आरग्वधः, दीर्घादि-श्चतुःस्वरः । त्रिस्वरो ह्रस्वादिरपि । 'आरग्वधोऽथ तमाले (सम्पाकः) कृतमालस्तथाऽरग्वधः' [ ] इति रत्नकोषः ।
१० आरञ्जयत्यारजो मलाः, तेषां वधोऽत्रेति वा । २ कृतमती-सारं मलते धारयति कृतमालः । 'मल धारणे' (भ्वा. आ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥, तत्र । किरमालानाम्नी द्वे ॥

वृषो वासा-ऽऽटरूषके

१ वृष्यते पीयते वृषः । 'वृष पाने' ( ), 'घञर्थे कः' (वा-३।३।५८॥) । वर्षति मधुपुष्पमस्येति वा । 'वृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ५।३।१३५॥ इति कः । मूर्धन्यमध्यः । 'वृषः स्याद् वासके धर्मे सौर-भेये च शुक्रले' [विश्वप्रकाशकोशः, षान्तवर्गः, श्लो-१] इति मूर्धन्यान्ते विश्वात् । २ वस्ते आच्छादयति वासा ।
२० 'वासो गृहेऽप्यवस्थाने वासा स्यादाटरूषके' [ ] इति रुद्रः । 'वाश्यते शब्दयत इति । 'वाशु शब्दे' (दि.आ.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यकारः, ततश्चाप् । 'उश्यते काम्यते कासरोगिभिः' [ ] इति स्वामी । 'दशा कशा वाशा पेशी' [ ] इति लिङ्गकारिकादर्शनात् तालव्यान्तः । [पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१४९] इति बृह-स्पतिः । ३ आ समन्तादटन्तीति आटाः । आटान् गच्छतो जन्तून् रुषति (रोषति) हिनस्ति दूरगतकाण्ड-त्वात् आटरूषकः, [मूलविभुजादिः] । यद्वा आटाश्चला

जन्तवः, तैः सह रूषति मिश्रीभवति घनतरकाण्डपत्र-त्वेन, ततस्तेषां द्रुतमनिर्गमत्वाद् आटरूषः । 'रूष मिश्रणे' ३० ( ), 'इगुपध-' ५।३।१३५॥ इति कः । आटरूषो दीर्घाकारोकारवान्, 'वृषो वासाटरूषकः' [ ] इति माध-वात् । ह्रस्वादिः, ह्रस्वोकारवांश्च । 'वेद्यमाताटरूषकः' सिंहास्यो वाजिदन्तकः' [ ] इति रभसात् । ह्रस्वमध्य-पक्षे त्वाद्या व्युत्पत्तिः । त्रीणि 'अरडूसा' इति ख्यातस्य ॥

करञ्जस्तु नक्तमालः

१ कं सुखं जलं वा रञ्जयति करञ्जः । 'रञ्ज रागे' (भ्वा.उ.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥ । सानुस्वार-मध्यः । 'त्यज्जर्ज-' ३।२।१४२॥ इति निर्देशादक्ङि-त्यनि(-णि) नलोपः, णिलोपस्य स्थानिवत्त्वान्नोपधा-वृद्धिः । 'ततो निरनुस्वारमध्योऽपि करजः' [ ] इति मिश्राः । करोति करञ्ज इति वा । 'कृजो(कृगो)ऽञ्जः' (हैमोणा-१३६) । २ नक्तं रात्रिमलार्तिं भूषयति भूता-श्रयत्वादलति वारयति वा नक्तमालः । द्वे करञ्जस्य ॥

स्नुहिर्वज्रो महातरुः ॥११४०॥

१ स्नुह्यति उद्वमति क्षीरमिति स्नुहिः । 'स्नुह (ष्णुह) उद्विरणे' (दि.प.से.), 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९) इतीन् । 'डोषि स्नुही' [ ] इति माधवी । अत एव धातोः 'वा द्रुहमुहस्नुह-' ८।२।३३॥ इति कुत्वे स्नु-गित्यपि । स्त्रियां भागुरिमते टापि स्नुहाऽपि । 'स्नुहा स्नुक् स्नुङ्' [ ] इत्यमरदत्तः । २ वज्र इव वज्रः, भेदकत्वात् । 'वज्रः स्त्री स्नुक् स्नुही गुडा' [क्षीर-स्वामिसम्भूतामरकोषः २।४।१०६॥] इति स्वामी । 'वज्र-द्रुमः' [ ] इत्यमरः । ३ महाश्वासौ तरश्च महातरुः । त्रीणि 'थोहरि' इति ख्यातस्य ॥११४०॥

महाकालस्तु किम्पाके

१ 'लोढी-' इति ३, 'लोढि-' इति ५॥ २ '-या' इति १, '-यारु' इति ३॥ ३ '-रह-' इति १.२॥ ४ द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।२४॥, पृ.७७॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-६९, पृ.९८॥, रामाश्रमी २।४।२३॥, पृ.१७४॥ ५ '-मलः' इति ३॥ ६ 'वृषते' इति १॥ ७. '-वे' इति ३॥ ८ पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१४९, पृ.१९४॥, रामाश्रमी २।४।१०३॥ ९ 'काश्यते' इति १, 'काश्यति' इति ५॥ १०. 'काश-' इति ५॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१४९, पृ.१९४॥ १२. अम.क्षीर.टीकायां न दृश्यते ॥ १३. 'वशाकशा' इति ४.५॥ १४. '-टतीति' इति २॥ १५. '-न्तो' इति ४.५॥ १६. '-ति-' इति ३॥ १७. '-दि' इति १.२॥ १८. '-रू-' इति १.३.५॥ १९. 'मुखं' इति १॥ २०. '-त्यज्जर्ज-' इति ३॥ २१. णिलोपस्य स्थानिवत्त्वाद् णिनिमित्तवृद्धिरपि दुर्वागत् संज्ञापूर्वकत्वाच्च वृद्धिरिति समाधेयम् ॥ २२. '-लयति' इति ३॥ २३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१५१, पृ.१९७॥ २४. ४.५ प्रत्ययान्ति ॥ २५. '-मरः' इति १॥, द्र. रामाश्रमी २।४।१०५॥, पृ.२१०॥ २६. '-र' इति ३॥ २७. '-तायाः' इति ४॥

१ महान् कालो मृत्युरस्माद् महाकालः । २ कुत्सितः प्राणहरः पाकोऽस्य विषवृक्षत्वात् किम्पाकः, तत्र । द्वे किम्पाकस्य । 'कयंजर्ण' इति भाषा ॥

मन्दारः पारिभद्रके ।

१ मन्दारः प्रागुक्तः (अभि.श्लो-१७९) । २ पारिप्राप्तं पारं भद्रमस्य पारिभद्रः । यद्वा परितो भद्रमस्य परिभद्रः । प्रज्ञाद्यणि परिभद्रः । पारं निष्ठां प्राप्तं भद्रमस्य वा । स्वार्थे कनि पारिभद्रकः, तत्र । द्वे मन्दारस्य ॥

मधूकस्तु मधुच्छीलो गुडपुष्पो मधुद्रुमः ॥११४१॥

१० १ मदर्यात् मधूकः । पृषोदरादिः । मद्यते जनैर्वा । 'मह रक्षणे' ( ), उलूकादित्वाद्को धकार-श्चान्तादेशः । मधुशब्दाद् यावादित्वात् कनि मधुको ह्रस्व-मध्योऽपि । २ मधु छीवती मधुच्छीलः । 'छिवु निरसने' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-३' ११३५ ॥ इति कः, पृषोदरादित्वाल्लत्वम्, 'वोरुपधाया दीर्घः-८' १२७६ ॥ इति दीर्घः । ३ गुड इव स्वादु पुष्पमस्य गुडपुष्पः । ४ मधुवत् पुष्पं माधुर्यान्मधुनामा द्रुमो मधुद्रुमः । चत्वारि मधूकस्य ॥११४१॥

पीलुः सिनो गुडफलः

२० १ पीयते माधुर्यादिति पीलुः, पुंसि । 'पीड् पाने' (दि.आ.अ.), 'पीडः कित्' (हैमोणा-८२१) इति लुः । पीलति प्रतिष्ठन्नाति वा । 'पील प्रतिष्ठम्भे' (भ्वा.प.से.), मृगव्यादित्वात् कुः । पीडयत इति वा । मृगव्यादिः । २ सिनोति सिनः । 'षिञ् बन्धने' (स्वा.उ.अ.), 'इणसि- (इणिस-)' (उणा-२८२) इति नक् । ३ गुडवन्मधुरं फलमस्य गुडफलः । त्रीणि पीलोः । 'जालि' इति भाषा ॥

गुग्गुलुस्तु पलङ्कषः ।

१ गोजति सुखम्, 'गुज स्तेये' (भ्वा.प.से.), क्विप् । गुग्गु व्याधिस्तस्माद् गुडति रक्षति, बाहुलकात् ३० 'भृम्' (उणा-७) इत्युः, गुग्गुलुः, पुंसि, भानुवत् । "घृत-

पायसगुग्गुलैरपि" [ ] इति मौद्गल्यायनादेरदन्तोऽपि । "गुग्गुलौ गुग्गुलोऽपि स्यात्" [ ] इति महेश्वरः । २ पलं मांसं कश्चति पलङ्कषः । पृषोदरादिः । द्वे गुग्गुलोः ॥

राजादनः पियालः स्यात्

१ राजभिरद्यते माधुर्यादिति राजादनः, पुंस्त्री । कर्मणि ल्युट् । राजातनमित्यपि । ५ पीयते रसोऽस्य पियालः । 'पीड् पाने' (दि.आ.अ.), बाहुलकात् कालन् । प्रियाल इति पवर्गाद्यरेफतृतीयस्वरदिरपि । यच्चम्पूग-द्यम्-"प्रियालपनसाराणि यौवनानीव वनानि" [ ] इति यदमरः-"राजादनं" "प्रियालः स्यात् सन्नकद्रुधनुषटः" ४० [अमरकोषः २४१३५ ॥] इति । "राजादनः प्रियालद्रौ क्षीरिकायां त्रिपत्रके" [अनेकार्थसङ्ग्रहः ४११८९ ॥] इत्यनेकार्थः । "प्रियालद्रुक्षारवृक्षः, क्षीरिका मधुरालफलः" [अनेकार्थ-कैरवाकरकौमुदीटीका ४१८९ ॥] इति तट्टीका । एवमत्र राजादनः पियालश्च द्वौ शब्दौ चारोलीनाम्नौ । चारो देश्याम् । यदेशी- "चारो पियाल गुनीच्छासु" [देसीसङ्ग्रहे तडो वगो, श्लो-३०७] । "चारो पियालवृक्षः, बन्धनस्थाम्, इच्छा चेति त्र्यर्थः" [स्वोपज्ञदेशीशब्दसंग्रहवृत्तिः, तृतीयो वर्गः, श्लो-३०७] इति तट्टीका । द्वे 'चारोली' इति ख्यातायाः । इहा-ऽनुक्तान्यपि प्रस्तावाद् 'राइणिनामानि श्रीहेमचन्द्रसूरिकृत- ५० निघण्टुशेषोक्तानि ज्ञेयानि । तद्यथा- "राजादने १ तु राजन्या २ क्षीरिका ३ प्रियदर्शनः ४ । कपिप्रियो ५ दृढस्कन्धो ६ मधुरालफलो ७ नृपः ८ ॥ १ ॥" [ ] इति ॥

तिनिशस्तु रथद्रुमः ॥११४२॥

१ "अतिक्रान्तो निशाश्चिरकालस्थायित्वात् तिनिशः । पृषोदरादिः" [अम.क्षीर. २४१२६ ॥] इति 'स्वामी' । तेजनं तिक्, क्विबन्तः । "लिश्यति (लिश्यते) अल्पी-भवति लिशः । 'लिश अल्पीभावे' (दि.आ.अ.), इगुपधात् कः । तिजा लिशस्तिलिश (-स्तनिशः) इति वा । पृषोदरादित्वाज्जलोपः । "आशादशोर्वशीकाशीतिनिशेश- ६०

१. '-णु' इति १, 'णु' इति २ ॥ २. 'ख्यातस्य' इति ३ ॥ ३. '-र' इति १, '-रं' इति २ ॥ ४. '-भाद्रः' इति ५ ॥ ५. '-प्त-' इति ३, 'प्रान्त' इति ५ ॥ ६. '-रकस्य' इति ३ ॥ ७. '-त्वे' इति ३ ॥ ८. '-मृ-' इति २. ४. ५ ॥ ९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २४१३४ ॥, पृ. ८९ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो ८०, पृ. ११२ ॥, तयोः-"तस्मात् पूज्याश्च मान्याश्च घृतपायसगुग्गुलैः" इति दृश्यते ॥ १०. २प्रतौ नास्ति ॥ ११. '-नः' इति ३. ४. ५ ॥ १२. 'पि-' इति २. ५ ॥ १३. 'प्रियालः' इति स्वामिसम्मतपाठः ॥ १४. 'पि-' इत्यनेकार्थसङ्ग्रहे, भा-२, पृ. ३६९ ॥ १५. 'पि-' इति १. २. ५, अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीकायां च, भा-२, पृ. ३६९ ॥ १६. '-म्न द्वे' इति ५ ॥, इतोऽग्रे ३प्रतौ 'चारौलीकस्याः' इति ॥ १७. 'राइ-' इति ३ ॥ १८. अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्-"अतिक्रान्तो निशास्तिनिशः, चिरकालित्वात् ।" इति दृश्यते ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-७२, पृ. १०१ ॥ २०. 'ले-' इति २, 'लिश-' इति ३ ॥ २१. अयं धातुपाठः १. २. ४. ५प्रतिषु न दृश्यते ॥ २२. '-भत्वात्' इति २ ॥

प्रतिष्कशः '[^१] इत्यूष्मभेदात् तालव्यान्तः । २ रथहेतुर्द्रुमो रथद्रुमः । द्वे^२ तिनिशस्य ॥११४२॥

^१नागरङ्गस्तु ^२नारङ्गः

१ नागा रज्यन्तेऽत्रेति, 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति षर्जि नागरङ्गः । "नागः सीसकम्, तज्जत्वात्रागः सिन्दूरम्, तस्येव रङ्गोऽस्य" [अम.क्षीर.२।४।३८॥] इति स्वामी । २ नृणाति नारङ्गः । बाहुलकादङ्गः, स च णित् । नार्यङ्गोऽपि । द्वे नारङ्गस्य ॥

^१इङ्गुदी ^२तापसद्रुमः ।

१० १ इङ्गनमिङ्गो गतिः । 'इगि गतौ' (भ्वा.प.से.), घञ् । तं दयत इति, आल्लक्षणः कः, अकारस्य नैरुक्त उकारः, गौरादित्वाद् डीष् [इङ्गुदी], त्रिलिङ्गोऽयम् । अमरस्तु- "इङ्गुदी द्वयोः" [अमरकोषः २।४।४५-४६॥] इत्याह । २ तपस्विजनोपभोग्यफलवल्कलोपयुक्तत्वात् तापसानां द्रुमः तापसद्रुमः । "तापसा हि वनेऽस्य तैलमुपभुञ्जन्ते" [ ] इति प्रसिद्धिः । द्वे 'हौगोरी' इति ख्यातस्य ॥

^१काश्मरी ^२भद्रपर्णी ^३श्रीपर्णी

१ काशते दीप्यते काश्मरी । 'कास्(काश्) दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), पृषोदरादिः । कृशति तनूकरो- २० तीति, पृषोदरादिर्वा । काश्मरीत्यपि । २-३ भद्राणि श्रीयुक्तानि च पर्णान्यस्याः भद्रपर्णी, श्रीपर्णी । 'पाक-कर्णपर्णपुष्पफलवालोत्तरपदाच्च' ४।१।६४॥ इति डीष् । श्रीणि 'सिबिनि' इति ख्यातायाः ॥

^१अम्लिका तु ^२तिन्तिडी ॥११४३॥

१ अम्लरसयोगाद् अम्लिका । 'अन्येषामपि-' ६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वे अम्लीकेत्यपि । "अम्लीका

चाम्लिका चिञ्चा तिन्तिडीका च तिन्तिला" [ ] इति चन्द्रः । अम्लिकेत्यपि बकारलकारसंयोगमध्यः । २ तिन्त्यति तिन्तिडी । 'तिम आर्द्राभावे' (दि.प.से.), 'विहड-' (हैमोणा-१७२) इतीडे^३ निपात्यते । तिन्त्यत्यार्द्राभवति मुखमनेनेति, ३० 'अलीकादयश्च' (उणा-४६५) इत्यत्र तिमेष्टिमेर्वा^४ ईकन् तित्वं मत्वं (द्वित्वं नत्वं) डत्वं च निपातनात् तिन्तिडीको वृक्षः । "तिन्तिडा" [ ] इति शब्दार्णवः । "तिन्तिडी त्व[म्]लिका चिञ्चा तिन्तिडीका कपिप्रिया" [ ] इति वाचस्पतिः । द्वे 'आम्बिली' इति ख्यातायाः ॥११४३॥

^१शैलुः ^२श्लेष्मातकः

१ शिलति रोगानिति शैलुः । 'शिल उज्छे' (तु.प.से.), बाहुलकादुः । 'शैलु गतौ' (भ्वा.प.से.), 'कृ-वापा-' (उणा-१) इति बाहुलकादुण् वा । तालव्यादिरयम्, पुंसि । 'सेलु (षेलु) गतौ' (भ्वा.प.से.) इत्यस्य ४० सेलुर्दन्त्यादिरपि । २ श्लेष्माणं लाति श्लेष्मातकः (शैलुः) । मृगय्वादित्वात् कुः, लकारस्युकारयो(लकारभ्रकारयो) लोपश्च निपात्यते । श्लेष्माणमततीति शीतवीर्यत्वादिति [श्लेष्मातकः] । कर्मण्यणि वा । द्वे 'गूंदी' इति ख्यातायाः ॥

^१पीतसालस्तु ^२प्रियकोऽसनः ।

१ पीतवर्णः सालः पीतसालः । पीतः सारो-ऽस्येति, रलयोरैकत्वे वा । २ प्रीणाति प्रियकः । 'प्रीञ् तर्पणे' (क्र्या.उ.अ.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, ततः स्वार्थे कन् । ३ अस्यति क्षिपति रुजमिति असनः । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), नन्द्यादित्वाल्ल्युः, ह्रस्वादिरयम् । ५० "प्रियको जीवकोऽसनः" [ ] इति रत्नकोषः । प्रज्ञाद्यणि आसनोऽपीति । "पीठेभस्कन्धयोः क्लीबमासनं ना तु जीवके" [ ] इति रुद्रभसादयः । अशनस्तालव्यमध्योऽपि,

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा २, वनौषधिवर्गः, श्लो-७२, पृ.१०१॥ २. '-ष्मविवेकभे-' इति १॥ ३. '-तुद्रुमो' इति ४॥ ४. 'श्रीणि' इति १.२.३॥ ५. 'तिणि-' इति १.२.४.५॥ ६. '-ञ्' इति ३॥ ७. अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्- "नागस्य सिन्दूरस्येव रङ्गोऽस्य नागरङ्गः, नागच्छति सहसा रङ्गोऽस्य वा ।" इति दृश्यते, पृ.९०॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-८४, पृ.११७॥ ९. '-मिगे' इति १.२॥ १०. 'प' इति ३॥ ११. 'द्वयोः, इङ्गुदी' इत्यमरकोषे ॥ १२. द्र. अम.क्षीर.२।४।४६॥, पृ.९२॥, स्वोपज्ञटीका ४।११४३॥, पृ.२५६॥ १३. 'हि-' इति १, 'ही-' इति ५॥ १४. 'रोति' इति ४.५॥ १५. 'फला-' इति ३.४.५॥ १६. 'सेव-' इति १, 'विसि-' इति ४, 'शि-' इति ३॥ १७. 'अम्लि-' इति ३॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-८९, पृ.१२५॥ १९. रामाश्रमी २।४।४३॥, पृ.१८३॥ २०. 'आ-' इति ४.५॥ २१. 'इति' इति १॥, 'विहड-' इत्यादिना अडप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते, 'इत्यडे' इति पाठ्यं वा । २२. 'इ-' इति ३॥ २३. इतोऽग्रे १प्रतौ 'तिकन्' इति दृश्यते ॥ २४. '-म्ब-' इति ५॥ २५. इतोऽग्रे १प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ २६. अनुपयुक्तः ॥ २७. 'गु-' इति १, 'गु-' इति ३॥ २८. '-तसा-' इति १.३॥ २९. मैत्रेयसम्मतोऽयं पाठः, 'प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च' इति स्वामिसायणी ॥ ३०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-९०, पृ.१२६॥ ३१. द्र. रामाश्रमी २।४।४४॥, पृ.१८३॥ ३२. 'नु' इति ३.४.५॥ ३३. '-कः' इति ५॥ ३४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।४४॥, पृ.१००॥

“विकसितकन्दलदशनैर्यो वमति दरीमुखैश्च कन्दलदशनैः”
[^१] इति वृन्दावनयमकात् । त्रीणि ‘बीया’ इति ख्यातस्य ॥

पाटलिः पाटला

१ पाटयति दौर्गन्ध्यं पाटलिः, पुंस्त्री । ‘ऋ-
तनि-’ (उणा-४४२) इत्यादिना बहुलवचनादलिच् । २ पाटं
‘विशरणं’ लाति पाटला । ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥,
टाप् । द्वे पाटलेः ॥

भूर्जो बहुत्वक्को मृदुच्छदः ॥११४४॥

१ ऊर्जनमृजः, भूर्ऊर्जनमस्य (भूर्ऊर्जोऽस्य) भूर्जः ।
१० २ बहवः त्वचोऽस्य बहुत्वक्कः । ‘उरःप्रभृतिभ्यः कप्’
५।४।१५१॥ । ३ मृदूनि छदान्यस्य मृदुच्छदः । त्रीणि
भोजपत्रस्य ॥११४४॥

द्रुमोत्पलः कर्णिकारे

१ द्रुमे उत्पलाकारं पुष्पमस्य द्रुमोत्पलः ।
‘सप्तमी-’ इति योगविभागात् समासः । २ ‘कर्णिम-
धोलम्बिनीं’ शाखां करोति, ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥, कर्णि-
कारः, तत्र । ‘कणियार’ नाम्नी द्वे ॥

निचुले हिज्जलेज्जलौ ।

१ निचोल्यते समुच्छ्रीयते निचुलः । ‘चुल’ समु-
१० च्छ्राये (‘चु.प.से.’), ‘घञर्थे कः’ (वा-३।३।५८॥) । निचिनोति
पत्रशाखादिसञ्चयं करोति । ‘कृषे (हृषे) रुलच्’ (उणा-९६)
इति बाहुलकादतोऽप्युलचि, पृषोदरादिर्वा निचुलः, तत्र । २
हिनोति हिज्जलः । पृषोदरादिः । ३ जलमेति इज्जलः ।
‘इण् गतौ’ (अ.प.अ.), ‘अन्येभ्योऽपि’ दृश्यते ३।२।१७८॥
इति क्विप्, तुक् । इद् गच्छत् जलमस्य, राजदन्तादित्वाद्
जलशब्दस्य परनिपातः । “निचुलेज्जलहिज्जलाः” [“] इति
रभसः । त्रीणि जलवेतसविशेषस्य । ‘नेत्र’ इति भाषा ॥

धात्री शिवा चाऽऽमलकी

१ धीयते धार्यते शिरसि धात्री । ‘डुधाञ् धार-
णादौ’ (जु.उ.अ.), ‘धः कर्मणि ष्टन्’ ३।२।१८१॥ इति ३०
ष्टन्, षित्वात् डीष् । २ शिवं कल्याणं करोति शिवा ।
शेरते गुणा अस्यां वा । ‘शीङ् स्वप्ने’ (अ.आ.से.), ‘सर्व-
निघृष्व-’ (उणा-१५१) इति साधुः । ३ आमल्यते ‘भैष-
ज्याय’ ध्रियते । ‘मल मल्ल धारणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘कृजा-
दिभ्यः [संज्ञायां] वुन्’ (उणा-७१३), गौरादित्वाद् डीष्
आमलकी, त्रिलिङ्गो । अत एव धातोः “क्वुन् शिल्पि-
संज्ञयो-’ (उणा-१९०) इत्याङ्पूर्वस्याऽपि क्वुनि गौरादि-
त्वाद् डीष् [‘मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३२३] इति
माधवः । त्रीणि ‘आमली’ इति ख्यातायाः ॥

कलिरक्षो बिभीतकः ॥११४५॥ ४०

१ कल्यते कलिः, पुंसि । ‘कल सङ्ख्याने’
( ), ‘-इन्’ (उणा-५५७) इतीन् । कलिहेतुत्वाद् वा
कलिः । २ अक्ष्णोति व्याप्नोति अक्षः, पुंसि । ‘अक्ष
(अक्षु) व्याप्तौ [सङ्घाते च]’ (भ्वा.प.वे.), अच् । अश्नुते
वा । ‘अशेर्देवने’ (उणा-३४५) इति सः, कत्वं षत्वं च ।
३ भीतं भयम्, विगतरोगभयं करोतीति, बिभीतेर्नाम-
धातोर्ण्यन्तात् ‘कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्’ (उणा-७१३)
[बिभीतकः] । भीतं भयम्, विगतं रोगभीतमस्मादिति
कपि वा । भूताश्रयत्वाद् विशेषेण भीतमस्मादिति कपि
वा । ‘बिभेत्यस्मादिति पृषोदरादिर्वा, त्रिलिङ्गोऽयम् । “त्रि- ५०
लिङ्गस्तु बिभीतकः” [अमरकोषः २।४।५८॥] इत्यमरः । त्रीणि
“बिभीतकस्य ॥११४५॥

हरीतक्यभया पथ्या

१ हरिणा वर्णेन इतो मिलितः हरीतः, ततः संज्ञायां
कनि, गौरादित्वाद् डीष् हरीतकी, त्रिलिङ्गः । हरति रोगा-
निति वा । ‘हरुहि-’ (हैमोणा-७९) इतीतकः । २ नास्ति
रोगभयमस्या अभया । ३ पथि साधु पथ्या । ‘तत्र
साधुः’ ४।४।९८॥ इति यत् । पथो वैद्यव्यवहारादनपेता
वा । ‘धर्मपथ्य-’ ४।४।९२॥ इति यत् । त्रीणि हरीतक्याः ॥

१. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-९०, पृ.१२६॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।४४॥, पृ.१००॥ ३. ‘वो-’ इति ३॥ ४. ‘बा-’
इति ३॥ ५. ‘विस-’ इति १॥ ६. ‘भुवः’ इति ३.४.५॥ ७. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘भूर्ऊर्जनमस्य’ इति दृश्यते ॥ ८. ‘कर्ममध्ये’ इति ३॥ ९. ‘कण-’
इति ४॥ १०. ‘सुगन्धकर्णियार’ इति १प्रतेष्टिप्पणी ॥ ११. ‘-दिवा’ इति १॥ १२. इतोऽग्रे १.३.४.५प्रतिषु ‘इति’ इति दृश्यते ॥ १३. द्र. टीका-
सर्वस्वम्, भा-२, २।४।६१॥, पृ.११६॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-१०७, पृ.१४७॥, रामाश्रमी २।४।६१॥, पृ.१९०॥ १४. ‘धे-’
इति १.३॥ १५. ‘-ङ्गे’ इति १॥ १६. ‘क्विन्’ इति ४॥ १७. ‘-प्’ इति ३॥, मा.धातुवृत्तौ “क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि” इति क्वुनि गौरादित्वाङ्डीष्
॥” इति दृश्यते, पृ.१४१, धातुसं-३२३॥ १८. इतोऽग्रे ४.५प्रत्योः ‘णे’ इति दृश्यते ॥ १९. ‘-लकी’ इति ३॥ २०. ‘बिभ्ये-’ इति ३॥ २१.
‘ब-’ इति ५॥ २२. ‘गौरादिङी-’ इति १.२॥ २३. ‘-षि’ इति १.२.३॥ २४. १प्रतौ नास्ति ॥ २५. ‘-क्’ इति १.२.४.५॥

त्रिफला तत्फलत्रयम् ।

१ तेषामामलकीबिभीतकहरीतकीनां फलत्रयं तत्-
फलत्रयम्, त्रीणि फलानि समाहतानि त्रिफला । अजादि-
त्वाद्वाप । फलत्रयमित्यपि ।

“फलोत्तमा^१ फलश्रेष्ठा^२ त्रिफला च^३ फलत्रयम्^४ ।

फलत्रिकं^५ वरा ज्ञेया^६ पथ्या^७ धात्री^८ बीभीतकैः^९ ॥११॥”
[ ] इति पथ्यापथ्यकारः । वरेत्याबन्तोऽपि । “त्रिफलायां वरा
प्रोक्ता” [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-८] इति महेश्वरः ॥

तापिञ्छस्तु तमालः स्यात्

- १० १ तापिनः छादयति तापिञ्छः, सानुस्वारमध्यः ।
‘छद अपवारणे’ (चु.उ.से.), ‘अन्येष्वपि-’ ३।२।१०१ ॥ इति
डः । शीतच्छायकत्वात् तापं छयति वा । ‘छो छेदने’ (दि.
प.अ.), ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥ ‘तत्पुरुषे कृति-’
६।३।१४ ॥ इत्यमोऽलुकिं पृषोदरादिर्वा । अयं निरनुस्वार-
मध्योऽपि । तथा च कविकल्पलतायाम्- “रविमिव तापि-
च्छविराजितं वनम्” [ ] इति । २ ताम्यति तमालः, अस्त्रि-
याम् । ‘तमु ग्लानौ’ (दि.प.से.), ‘तमिविशि-’ (उणा-११५)
इति कालन् । द्वे तमालस्य ॥

चम्पको हेमपुष्पकः ॥११४६॥

- २० १ चम्यतेऽद्यतेऽलिभिरिति चम्पकः । ‘चमु अदर्ने’
(भ्वा.प.से.), ‘कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्’ (उणा-७१३),
बाहुलकात् पुगागमः । चम्पाको दीर्घमध्योऽपि । २ हेम-
वर्णं पुष्पमस्य हेमपुष्पकः । द्वे चम्पकस्य ॥११४६॥

निर्गुण्डी सिन्दुवारे

- १ निःशेषेण वर्ण्यते गुण्ढ्यते (गुण्ढ्यते वर्ण्यते)
निर्गुण्डी । गुडिरपरिपठितोऽपि भ्वादेराकृतिगणत्वाद् द्रष्ट-
व्यः, ततः ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१ ॥ । निःक्रान्ता गुण्डा द्वेष्टा-
दिति वा । निर्गुण्डी टान्ताऽपि, ठान्ताऽपि च । २
स्यन्दं वृणोति ‘सिन्दुवारः । पृषोदरादिः, तत्र । द्वे संभा-
३० लूतिवनीत्यादि भाषायाः ॥

अतिमुक्तके माधवी लता ।

वासन्ती च

१ अतिक्रान्तो^१ मुक्ता^२ मौक्तिकं शौभ्यादिति^३
अतिमुक्तः, ततः स्वार्थे कनि अतिमुक्तकः । अतिक्रान्तो
मुक्तान् विरक्तानिति वा, तत्र । २ मधौ चैत्रे माधवे वा
पुष्यति (पुष्यति) माधवी । ‘कालात् साधुपुष्पात्-
(पुष्यत्) पच्यमाने [षु]’ ४।३।४३ ॥ इति शैषिकोऽण् । ३
लता प्राग्वत्, (श्लो-१११७, १११९) । “वैशाखे माधवः
कृष्णे माधवी चातिमुक्तके” [ ] इति रन्तिदेवः । “अति-
मुक्तकच्छत्रमण्डप एव लतामण्डप उच्यते” [ ] इति सुभूतिः । ४०
‘माधवीलता’ इत्यखण्डं पञ्चाक्षरात्मकमपि । यथा-“स्मृ-
तये न च माधवीलतायै न हि कृष्यन्त्यपि संस्थितिः
कृतस्य” [ ] इति व्योषः । ४ वसन्ते पुष्यति (पुष्यति)
वासन्ती । ‘सन्धिबेलाद्युतुनक्षत्रेभ्योऽण्’ ४।३।१६ ॥ इति
सप्तम्यन्ताच्छैषिकोऽण् । अमीतानामानि चत्वारि ॥

औड्रपुष्पं तु जपा

१ [आ] ईषदुनति आर्द्रोभवति उड्म् । आङ्-
पूर्वः ‘उन्दी क्लेदने’ (रु.प.से.), अतः ‘स्फायितश्चि-’
उणा-१७०) इत्यादिना रक्, नैरुक्तं दस्य डत्वम् । उण्ड्रदेशे
भवत्वाद् वा । उण्ड्रं पुष्पमस्य औड्रपुष्पम् । २ जपति ५०
जपा । ‘जप व्यक्तायां वाचि’ (भ्वा.प.से.), अच् ।
जपादित्वाद् वत्वे जवाऽपि । यद्वा ‘जु गतौ’ [सौत्रः],
जवति शीघ्रं म्लायति, पचाद्यचि । “जवायां तु जपा
स्त्रियाम्” [ ] इति धर्मदासः । जपायोगात् तरुरपि जपा,
अत एव वृक्षप्रस्तावे “पुष्पमपि जपा” [ ] इत्युक्तम् ।
“औड्रपुष्पेऽपि वृक्षेऽपि जपाशब्दः प्रकीर्तितः” [ ] इति
त्रिकाण्डशेषः । ‘जासूनाम्नी’ द्वे ।

जातिस्तु मालती ॥११४७॥

१ जायते प्रीतिरनयेति जातिः । ‘जनी प्रादु-
र्भावे’ (दि.आ.से.), बाहुल्यात् कर्तर्यपि क्तिच्, ‘जनसन-’ ६०

१. ‘-त्रिकम्’ इति १.३ ॥ २. ‘-त्रयं’ इति ३ ॥ ३. ‘-क्’ इति ३ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-११४, पृ.१५५ ॥ ५. ‘तमु
काङ्क्षायाम्’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. ‘चमु छमु जमु झमु अदर्ने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. ‘-ञ्’ इति ३ ॥ ८. ‘-न्तोऽपि’ इति १,
३ प्रतौ नास्ति ॥ ९. ‘वृणाति’ इति ४ ॥, ‘-तीति’ इति १ ॥ १०. ‘स्यन्दु-’ इति १.२ ॥ ११. ‘-न्तं’ इति ३ ॥ १२. ३ प्रतौ नास्ति ॥ १३.
‘शौभ्रा-’ इति ३ ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-११८, पृ.१६१ ॥, रामाश्रमी २।४।७२ ॥, पृ.१९५ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-
२, वनौषधिवर्गः, श्लो-११८, पृ.१६१ ॥ १६. ‘-ता’ इति ४.५ ॥ १७. ‘-ह-’ इति २ ॥ १८. ‘अमीना-’ इति ४.५ ॥ १९. ‘औ-’ इति ४.५ ॥ २०.
द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।७६ ॥, पृ.१३० ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१२२, पृ.१६६ ॥, रामाश्रमी २।४।७६ ॥, पृ.१९७ ॥ २१.
त्रिकाण्डशेषे न दृश्यते ॥ २२. अपिना करणेऽपि क्तिच्, अत्र ‘अनया’ इति करणार्थकत्वात् करणे क्तिच् बोध्यम् ॥

६।४।४२॥ इत्यात्वम् । 'कृदिकारात्-'(गणसू-४।१।४५॥)
इति डीषि जाती च । २ मलते सौरभ्यं मालती ।
"मल धारणे"(भा.आ.से.), बाहुलकादतच्चि, गौरादिः,
निपातनादुपधादीर्घत्वे मालती"[ ] इति पारायणम् । "मां
लक्ष्मीं लाति मालो विष्णुस्तमेति(स्तमतति) कर्मण्यणि,
वृद्धौ, 'इचापोः- '६।३।६३॥ इति ह्रस्वत्वे मालती"[ ]
इत्यन्ये । द्वे जाडवृक्षस्य ॥११४७॥

मल्लिका स्याद् विचकिलः

१ मल्लयते ध्रियते शिरसि मल्लिः । 'मल मल्ल'
१० धारणे'(भा.आ.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५।५७) इतीन् ।
ततः स्वार्थे कन् मल्लिका । अस्मादेव धातोः- "सं-
ज्ञायाम्- '( ) इति स्त्रियां ण्वुल्[मा.धातुवृत्तिः, भा.दिः,
धातुसं-३२३] इति माधवः । २ विच्यते विचकिलः ।
'स्थण्डिलकपिल- '(हैमोणा-४८४) इतीले निपात्यते ।
चवर्गाद्यप्रथमस्वरमध्योऽयम् । यत्कविशिक्षा- "प्रावृष्मा-
साविव शोभिता विचकिलमालया स्त्री"[ ] इति । यदमरः-
"तृणशून्यं तु मल्लिका भूपदी शीतभीरुश्च"[अमरकोषः
२।४।६९-७०॥] इति । अन्ये विचकिलशब्दं वनकेवडी-
नाम प्राहुः । यदमरः- "द्विपुटाऽसौ विचकिलं सैवास्फोटा
२० वनोद्भवा"[ ] इति । महेश्वरोऽपि- "स्मृतो विचकिलो मल्ली-
प्रभेदे मदनेऽपि च"[विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-
१३८] इति । 'केवडीनाम्नी द्वे ॥

सप्तला नवमालिका

१ सप्त मनोबुद्धीन्द्रियाणि च लाति सप्तला ।
'ला दाने'(अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ २
नवां स्तुत्या माला अस्या नवमालिका । 'अत इनि-
ठनौ' ५।२।११५॥ इति ठन् । नेमालीनाम्नी द्वे ॥

मागधी यूथिका

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-११८, पृ.१६९॥ २. 'मिति' इति १.३, 'मपि' इति २॥ ३. 'मलि मल्लि' इति ३॥ ४.
'नि' इति ३॥ ५. 'ले-' इति ४.५॥ ६. 'विचि-' इति १, विश्वप्रकाशकोशे च, पृ.१६०॥ ७. 'केवडा-' इति ३॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः
२।४।७२॥ ९. 'ला दाने' इति १.२.४.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ १०. 'नवाः' इति २.४.५॥ ११. 'माला-' इति ३, 'पाला-' इति ४॥ १२.
'काः' इति ४॥ १३. 'वृषा-' इति १॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-११७, पृ.१६०॥ तत्र "यौतीति 'यूथादयश्च'(चान्द्र
उ.२।५९) इति यौतेः थकन् दीर्घत्वे डीषादौ च (पा.४।१।४१, ५।३।७५, ७।४।१३) यूथिका इत्यन्ये" इति दृश्यते ॥ १५. 'काः' इति ५॥
१६. इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'हेमपुष्पिका' इति दृश्यते ॥ १७. 'को' इति २.५॥ १८. 'पुष्पाद्' इति १॥ १९. 'जीवति' इति ३, 'तीति' इति ४॥
२०. 'ध्नाति' इति ३॥ २१. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४ प्रतौ नास्ति ॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-११९, पृ.१६२॥ २३.
'विषहुरि-' इति १.२॥ २४. 'उणन्' इति ४.५, 'कृवृदारिभ्य उणन्' इत्युणादिगणे ॥

१ मगधदेशे भवा मागधी । २ यूथं पुष्पवृन्द-
मस्त्यस्याः यूथिका । 'अत अनिठनौ' ५।२।११५॥ इति ३०
ठन्, 'ठस्येकः' ७।३।५०॥ । "यूथादयश्च"(चान्द्रोणा-
२।५९) इति यौतेः थकन्, दीर्घत्वे, डीषादौ वा, यौतीति
यूथिका" [ ] इत्यन्ये । जूहीनाम्नी द्वे ॥

सा तु पीता स्यात् हेमपुष्पिका ॥११४८॥

१ सा यूथिका पीता पीतपुष्पा हेमवर्णं पुष्पमस्या
हेमपुष्पिका । हेमपुष्पप्रतिकृतित्वाद् वा । एकं पीतयूथि-
कायाः ॥११४८॥

प्रियङ्गुः फलिनी श्यामा

१ प्रियं गच्छति प्रियङ्गुः, स्त्रीलिङ्गः । मित्रव्यादौ
निपातितः । प्रीणातीति बाहुलकादङ्गुचि वा । २ फलम- ४०
स्त्यस्याः फलिनी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः ।
३ श्यामो वर्णोऽस्त्यस्याः श्यामा । अर्शआदित्वादच् ।
त्रीणि प्रियङ्गोः ॥

बन्धूके बन्धुजीवकः ।

१ बध्नाति चित्तं बन्धूकः । 'बन्ध बन्धने'
(क्र्या.प.अ.), उलूकादित्वादूकः, तत्र । २ बन्धुतुल्य-
पुष्पत्वाद् बन्धुभिर्जीवति वर्तते बन्धुजीवकः । ['बन्ध
बन्धने'(क्र्या.प.अ.)], ण्वुल् । जीवयति जीवं जलम्,
तद्बध्नातीति । केचित्तु "तदाश्रयत्वाद् (बन्धुरिव जीवम-
स्येति) बन्धुजीवकः"[ ] । "बिपोहरीयानाम्नी द्वे ॥ ५०

करुणे मल्लिकापुष्पः

१ कीर्यते करुणः । 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.),
'कृवृतृदारिभ्यः उणन्'(उणा-३३३), तत्र । २ मल्लिकाया
इव पुष्पमस्य मल्लिकापुष्पः । करुणानाम्नी द्वे ॥

जम्बीरे जम्भ-जम्भलौ ॥११४९॥

१ जम्यते अद्यते जम्बीरः । 'जमु अदने' (भा. प.से.), 'गम्भीरादयश्च' (चान्द्रोणा-३।२९॥) इति ईरन्, बुगा-गमश्च, तत्र । २ जम्भयत्यत्यम्लत्वान्मुखव्यादानं कारयति जम्भः, पुंस्त्री । 'जभ जृभी (जृभि) गात्रविनामे' (भा.आ.से.), पचाद्यच्, 'रधिजभोरचि' ७।१।६१॥ इति नुम् । जम्यते जम्भीरः, जम्बीरवत् । "जम्भेमोहनाथस्यैतानि रूपाणि" [अम.क्षीर.२।४।२४॥] इति क्षीरस्वामी । ३ जम्भैरेव वृषादित्वात् कलचि जम्भलः । जम्भान् दन्तान् लात्यम्लत्वाद् वा । जम्बीरीनामानि त्रीणि ॥११४९॥

१० मातुलिङ्गो बीजपूरः

१ मया श्रिया कृत्वा तोत्यते मातुलिङ्गः, पृषो-दरादिः, एकपञ्चमस्वरमध्यः । 'मातुलिङ्गः' इति द्विपञ्चमस्वरमध्योऽपि । २ बीजैः पूर्यते बीजपूरः । 'पूरी आप्यायने' (दि.आ.से.), कर्मणि घञ् । द्वे बीजपूरस्य ॥

करीरक्रकरौ समौ ।

१ करिणे ईरयति कण्टकैरिति करीरः । 'ईर गतौ क्षेपणे च' (चु.उ.से.), 'इगुपधः-३।१।१३५॥ इति कः । किरिति श्लेष्माणं वा । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'कृशृपू (पृ) कटिपटिशौटिभ्य ईरन्' (उणा-४।७०), अस्त्रियाम् । २ 'क्र' इति करोति तीक्ष्णकण्टकत्वादिति क्रकरः । पचा-द्यच् । कंइरनाम्नी द्वे ॥

पञ्चाङ्गुलः स्यादेरण्डे

१ पत्रात्मके हस्ते पञ्च अङ्गुलयोऽस्य पञ्चाङ्गुलः । 'अङ्गुलेर्दारुणि' ५।४।११४॥ इति षच् । अङ्गुलि-सदृशपञ्चपत्रावयवत्वात् । २ ईरयति वातम् एरण्डः । 'कृसृभृ-' (उणा-१२६) इत्यादिना बाहुलकादण्डन्, तत्र । एरण्डनाम्नी द्वे ॥

धातव्यां धातुपुष्पिका ॥११५०॥

१ दधाति धातकी । बाहुलकात् तक्न्, गौरादिः । "धातुरक्ता धातुकी" [अम.क्षीर.२।४।१२५॥] इति क्षीर-स्वामी । २ धातुवद् रक्तानि पुष्पाण्यस्या धातुपुष्पी । स्वार्थे कनि, 'केऽणः' ७।४।१३॥, धातुपुष्पिका । धाहडी-नाम्नी द्वे ॥११५०॥

कपिकच्छूरात्मगुप्ता

१ कपीन् कषति कपिकच्छूः, स्त्रीलिङ्गः । 'कष हिंसायाम्' (भा.प.से.), 'कषेच्छ च' (-छश्च) (उणा-८।४) इत्युः । २ आत्मनो गुप्ता आत्मगुप्ता । 'कर्तृकरणे कृता-२।१।३२॥ इति समासः । स्पर्शाविषयत्वात् । कंऊछिनाम्नी द्वे ॥

धत्तूरः कनकाह्वयः । ४०

१ धयति धातून् धत्तूरः । 'धेत् पाने' (भा.प.अ.), सिन्दूरवदूरे निपात्यते । धात्तूरो दीर्घादिरपि । "धयति, धातून् धेटो बाहुलकादुरच्, तुद् च, पृषो-दरादित्वादाकारस्य ह्रस्वत्वम्, बाहुलकाद् धाज ऊर-जुरचौ अन्त्यस्याकारस्य उस्तऊस्तावादेशौ" धुस्तुरो धुस्तूरश्च" [ ] इति मधुमाधवी । धूसति कान्तिं करोति धूः । 'धूस कान्तिकरणे' (चु.उ.से.), क्रिप् । तूरति (तूर्यते) तूरः हिंसकः । 'इगुपध-३।१।१३५॥ इति कः, द्वयोः कर्मधारये वा । "अव्युत्पन्नावेतौ" [ ] इत्यन्ये । "धुस्तूरस्तु पुण्डरीशो धुस्तूरः कनकाह्वयः" [ ] इति शब्दा-र्णवः । २ कनकाह्वयः, सुवर्णपर्यायनामक इत्यर्थः, भुक्ते ह्यस्मिन् हेमवर्णपृथ्वीदर्शनात् । द्वे धत्तूरस्य ॥

कपित्थस्तु दधिफलः

१. '-छानं' इति ४॥ २. 'माया' इति ३४॥ ३. '-लिङ्गः' इति ३॥ ४. '-ण्यणि' इति ४॥ ५. 'करिणि' इति १॥ ६. 'ईर गतौ' 'ईर गतौ कम्पने च' इत्यादादौ, 'ईर क्षेपे' इति चुरादौ क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. 'केर-' इति ३॥ ८. 'खच्' इति ३॥ ९. '-शं' इति ५॥ १०. '-च्' इति ३॥ ११. 'धातुकी-' इति ५॥ १२. '-नो' इति ३॥ १३. २.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १४. 'स्पर्श-' इति ४.५॥ १५. 'कोट-' इति ३॥ १६. 'धतू-' इति ३.४॥ १७. १ प्रतौ नास्ति ॥ १८. 'ऊरजा-' इति ३, 'ऊरजू-' इति ५॥ १९. '-तादेशौ' इति ३॥ २०. '-रोऽपि' इति ३॥ २१. 'धु-' इति ३॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१२३, पृ.१६७-१६८॥, तत्र "धयति धातून् । धेटो बाहुलकाद् ऊरच् तुद् च । पृषोदरादित्वाद् (पा.६।३।१०९॥) आकारस्य ह्रस्वत्वम् । 'धत्तूरः' । बाहुलकाद् धाजः ऊरज्-ऊरचौ, अन्त्यस्याकारस्य उस्तऊस्तावादेशौ । धुस्तूरः धुस्तूरश्च- इति मधुमाधवी ।" इति दृश्यते ॥ २३. अनित्यण्यन्तत्वाद् णिजभावः ॥ २४. 'करोति कान्तिं' इति १॥ २५. 'तूरयति' इति ३.५॥ २६. '-यो' इति ३.५॥ २७. 'धु-' इति ४॥ २८. 'ध-' इति ५॥ २९. द्र. टीकासर्वस्म, भा-२, २।४।७८॥, पृ.१३२॥, तत्र "धुस्तूरस्तु पुरीसोहा (?) धुस्तूरः कनकाह्वयः । धुस्तूरो मातुलक्षास्य फले मातुलपुत्रकः ।" इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी २।४।७७॥, पृ.१९८॥ ३०. 'है-' इति ५॥ ३१. 'धतू-' इति १.३.५॥

१ प्रायेण कपयस्तिष्ठन्त्यत्र, कपिरिव तिष्ठतीति वा कपित्थः, उभयत्र पृषोदरादित्वात् । अमरमालायां पवर्गतृतीयमभ्योऽपि 'कबित्थः' इति । २ दधिवदम्लं मधुरं फलमस्य दधिफलः । द्वे कपित्थस्य ॥

नालिकेरस्तु लाङ्गली ॥११५१॥

१ नालिकान् नालियुक्तान् पुष्पादीनीरयति नालिकेरः । 'ईर गत्यादौ' (चु.उ.से.), 'इगुपध-३।१। १३५॥ इति कः । तृतीयस्वरान्तोऽपि 'नालिकेरः' इति । "नालिकेरिरिदन्तोऽपि तथा दीर्घद्वितीयकः" [ ] इति शब्द-
१० प्रभेदः । २ हलाकारपत्रशाखत्वात् लाङ्गली, इन्नन्तः । द्वे नालियरतरोः ॥११५१॥

आम्रातको वर्षपाकी

१ आम्रमनति आम्रातकः । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा.प.से.), ण्वुल् । आम्रमाम्रफलं फलैरतति गच्छत्यनुकरोति । कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुर्नि वा । ह्रस्वा-
दिरपि, "कपिचूतोऽम्रातकोऽस्य फले पशुहरीतकी" [त्रिकाण्डशेषः २।४।९॥] इति त्रिकाण्डशेषात् । २ वर्षेण फाकोऽस्य वर्षपाकी, इन्नन्तः । द्वे अम्बाडवृक्षस्य ॥

केतकः क्रकचच्छदः ।

१ केतति वने केतकः, पुंस्त्री । 'कित्ति निवासे' (भ्वा.प.से.), ण्वुल् । २ क्रकचाकाराणि च्छदान्यस्य क्रकचच्छदः । केवडानाम्नी द्वे ॥

कोविदारो युगपत्त्रः

१ "कोभूमेरवदारणात् कोविदारः" [अम.क्षीर. २।४।२२॥] इति म्यामी । कुं भूमिं विदारयति, कर्मणि, पृषोदरादित्वादौत्वं च । हरिवंशे प्रोक्तम्-

"कोऽप्ययं दारुरित्याहुरजानन्तो यतो जनाः ।

कोविदार इति ख्यातस्ततः स तरुपुङ्गवः ॥१॥" [ ] इति । पृषोदरादित्वात् साधुः । २ युगं यमलं पत्रमस्य युगपत्त्रः । द्वे कोविदारस्य । 'कोइलार केचनार' इति भाषा ॥ ३०

सल्लकीव तु गजप्रिया ॥११५२॥

१ सलति सल्लकी, पुंस्त्री । 'सल गतौ' (भ्वा.प.से.), दन्त्यादिः, 'कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुर्नि' (उणा-७।३), गौरादित्वात् डीषि, निपातनाल्लकारस्य द्वित्वम् । सत्कृत्य लक्यते आस्वाद्यते गजैरिति वा । "श्वाविद्भु-
भेदौ शल्लक्यौ शौकात्राशवितर्कयोः" [ ] इति तालव्यादौ रभसात् तालव्यादिरप्ययम् । "सल्लकी तृतीयस्वरादि-
रपि" [ ] इत्येके । (देशी प्रयोगोऽयम्), "सल्लकी सल्लकी ह्लादा" [ ] इति रुद्रः" [ ] इति स्वामी" । २ गजानां प्रिया गजप्रिया । सालरिनाम्नी द्वे ॥११५२॥ ४०

वंशो वेणुर्यवफलस्त्वचिसारस्तृणध्वजः ।

मस्करः शतपर्वा च

१ वमति उदिरति करीरमिति वंशः । टुवम् (टुवम) उदिरणे (भ्वा.प.से.), 'वृभृवमिकुभ्यः शक्' (चान्द्रोणा-३।५५॥, सरस्व.कण्ठा.२।३।१४०॥) इति शक् । २ वणति शब्दायते वेणुः, पुंसि । 'वण शब्दे' (भ्वा.प.से.), मृगधादित्वात् कुः, एत्वं चोपधायाः । 'वेणति गृह्णाति कामं जनयति वा' । 'वेणु गतिज्ञान[चिन्ता-
निशामनवादित्र]ग्रहणेषु' (भ्वा.उ.से.), बाहुलकादुः । "वयति" (वेति) शोभते स्वनेनेति । 'वी गत्यादौ' (अ.प.अ.),
'धेन्वादयश्च' (चान्द्रोणा-१।३१) इति नुः, णत्वं च" [ ] इति सुभूतिः । ३ यवाकारं फलमस्य यवफलः । ४ त्वचि सार ५०

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।४।१६८॥ २. चुरादौ 'ईर क्षेपे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. '-रः' इति ५॥ ४. 'यथा' इति ४॥ ५. शब्दभेदप्रकाशे तु न दृश्यते ॥ ६. '-केरतयोः' इति ३॥ ७. 'आम्रमाम्रफलैरतति' इति ३॥ ८. 'वुजि' इति ३॥ ९. 'वुन्' इति वा' इति १॥ १०. '-स्याः' इति ३, '-स्या' इति ५॥ ११. 'किति' इति ३.५॥ १२. 'निवासगत्योः' इति ३, 'कित निवासे रोगापनयने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. '-पत्रः' इति १.५॥ १४. '-हुः' इति ४.५॥ १५. 'हीति' इति ४॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।२२॥, पृ.७६॥, तत्र 'कोविदारस्त्विति' इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-६८, पृ.९७॥ १७. '-पत्रः' इति ४.५॥ १८. 'कोवि-' इति ४॥ १९. 'कां-' इति १, 'का-' इति २, 'कं-' इति ३॥ २०. '-नार' इति ३.५॥ २१. 'सल्लति' इति १.२॥ २२. 'वुज्' इति ३.५॥ २३. 'डीष' इति १.२॥ २४. '-लस्य' इति ४॥ २५. 'शा-' इति ३॥ २६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-२७०, पृ.१२०॥ २७. कोष्ठान्तर्गतपाठः १प्रतौ नास्ति ॥ २८. '-यम्' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ २९. द्र. रामाश्रमी २।४।१२४॥, पृ.२१९॥ ३०. 'रुद्रस्वामी' इति पदचन्द्रिकायाम् ॥ ३१. 'व-' इति ४.५॥ ३२. १प्रतौ न दृश्यते ॥ ३३. '-ते' इति ४॥ ३४. 'ति' इति ५॥ ३५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-२०७, पृ.२६४॥, तत्र "वियन्ति शोभन्ते स्वनेन । वीधातो 'धेन्वादयश्च' (चान्द्र उ.१।३१) इति नुः, णत्वं च । वेणुः"-इति सुभूतिः । " इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी २।४।१६१॥, पृ.२३४॥, तत्र "वयन्ति शोभन्ते स्वनेन । 'वी' धातोः 'धेन्वादयश्च' इति नुः, णत्वं च-इति सुभूतिः तत्र । उक्तसूत्राभावात् । वीधातोरादादिकत्वेन 'वयति' इति रूपाभावाच्च ॥" इति दृश्यते ॥

उत्कृष्टो दृढत्वात् त्वचिसारः । 'सु स्थिरे' ३।३।१७ ॥ इति घञ्, 'हलदन्तात्'-६।३।१९ ॥ इत्यलुक् । सप्तमीलुकि त्वक्सारोऽपि । ५ तृणानां ध्वजो मुख्यः तृणध्वजः । ६ मा क्रियते वार्यतेऽनेनेति मस्करः । 'पुंसि संज्ञा-याम्'-३।३।११८ ॥ इति घः, 'मस्करमस्करिणौ'-६।१।१५४ ॥ इत्यादिना साधुत्वम् । ७ शतं बहूनि पर्वाण्यस्येति शतपर्वा, नकारान्तः । सप्त वंशस्य ॥

स्वनन् वातात् स कीचकः ॥११५३॥

१ स वंशः वाताद्धेतोः स्वनन् शब्दायमानः
१० चीक्यते समीरणेन स्पृश्यते कीचकः । 'शीकृ चीकृ आमर्शने' (चु.उ.से.), 'कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्' (उणा-७।१३), आद्यन्तविपर्ययः पृषोदरादित्वात् । अस्वनन्तोऽपि योग्यतया कीचकाः प्रोच्यन्ते, यथा 'अपठन्तोऽपि पाठकाः' इति । एकं कीटकादिकृतरन्ध्रोपयुक्तवंशस्य ॥११५३॥

तुकाक्षीरी वंशक्षीरी त्वक्षीरी वंशरोचना ।

१ क्षीरस्य त्वगिव तुकाक्षीरी, पृषोदरादिः । २ वंशस्य क्षीरमस्यां वंशक्षीरी ।*३ त्वचि क्षीरमस्यां त्वक्-क्षीरी, स्त्रीक्ली० । ४ वंशोत्था रोचना वंशरोचना । तव-षीरनामानि वंशरोचनानामानि चाऽभेदेन चत्वारि । अन्ये तु-

२० "तुकाक्षीरी वंशक्षीरी त्वक्क्षीरी क्षीरिका शुभा ।

तुकाक्षीर्यपरा वांशी वंशजा वंशरोचना ॥"

वंशक्षीरी तुका शुभ्रा वंश्या वंशविवर्धनी । [] इति भिन्दन्ति । ततस्तेन तवक्षीरनामानि वंशरोचनानामानि च पृथगाहुः ॥

पूगे क्रमुकगूवाकौ

१ पक्वे पूगः । 'पूङ् पक्वे' (भा.आ.से.), 'छो- (छा) पूखडी'- (उणा-१२१) इति गः (गन्), तत्र । २ क्रामति क्रमुकः । क्रमेर्बाहुलकादुक्तः, 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुन् वा । ३ गुवन्त्यनेन संसकत्वात्

गूवाकः । 'गु पुरीषोत्सर्गे' (तु.प.अ.), 'पिनाकादयश्च' (उणा- ४५५) इत्याके साधुः । 'गुवतेरुवडि' ( ) इत्युवडि । गूवाको ह्रस्वादिरपि । 'गुङ् अव्यक्ते शब्दे' (भा.आ.अ.), पिनाका-दित्वादाकप्रत्यये गूवाकः, आद्यस्वरादिरपि । त्रीणि पूगस्य ॥

तस्योद्वेगं पुनः फलम् ॥११५४॥

१ तस्य पूगस्य फलं उद्वेगोऽस्मादिति उद्वे-गम्, संसकत्वात् । एकं पूगफलस्य ॥११५४॥

ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागपर्यायवल्लीपि ।

१ ताम्बूति^१ चण्डायते । तमेः 'पिञ्जादित्वादूल्लृच्' (उणा-५३०) इत्यूलच्, बुक्, वृद्धिश्च । ताम्बूलाख्या वल्ली ताम्बूलवल्ली । ताम्बूलं पूगपर्णचूर्णसंयोगास्तद्धेतुर्वल्ली ४० ताम्बूलवल्लीति वा । २ डीषि ताम्बूली । ३ नाग-पर्यायेभ्यः सर्पादिभ्यो वल्ली, नागस्य वल्ली पाताला-नीतत्वाद् नागवल्ली, सर्पवल्ली, फणितलेत्यादि । नागर-वेलिनामानि त्रीणि ॥

तुम्ब्यलाबूः

१ तुम्बति तुम्बी । 'लबि (लुबि) तुबि अर्दने' (चु.उ.से.), पचाद्यच्, गौरादिः ।

"अलाबूस्तु पिण्डफला तुम्बिस्तुम्बी महाफला ।

तुम्बा तु वर्तुलालाऽबूर्निम्बचूर्णा तु लाबुका ॥१॥"

["] इति वाचस्पतिः । "अलाबूस्तुम्बकः प्रोक्तः" ["] इति ५० चन्द्रः । "शिवाधिबाणास्तुम्बैस्तु" [ ] इति सुश्रुतोक्तेः तुम्बोऽपि । २ जलेऽपि न लम्बते निमज्जति अलाबूः ।

'लबि अवसंसने' (भा.आ.से.), 'नवि लम्बेर्नलोपश्च' (उणा-८७) इत्यूप्रत्ययो णिन्नलोपश्च, णित्वाद् वृद्धिः । स्त्रीक्लीब-योरेतौ । अमरस्तु-"तुम्ब्यलाबूरुभे समे" [अमरकोषः २।४।१५६ ॥] इति स्त्रियामाह । तुम्बावेलिनाम्नी द्वे ॥

कृष्णाला तु गुञ्जा

१. '-त्यादि-' इति १॥ २. '-त्वात्' इति ४.५॥ ३. 'नान्तः' इति ४॥ ४. 'शीक आमर्शणे' इत्येव क्षीरतरङ्गिणी, 'शीक मर्शणे' 'चीक च' इति धातुप्रदीप-मा.धातुवृत्ती ॥ ५. 'वुञ्' इति ३॥ ६. ३प्रतौ नास्ति ॥ ७. '-क्लीबं' इति ३॥ ८. १.४प्रत्ययोनास्ति ९. 'त्वक्क्षीरीका' इति ३॥ १०. 'शुभा' इति ३॥ ११. 'वंश्य-' इति ५॥ १२. 'पूज्' इति ४॥ १३. '-ते' इति ३॥ १४. 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊर्गलचौ' (उणा-५३०) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १५. 'त्रीणि नागरवेलिनामानि' इति ४॥ १६. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'लुबि तुबि तुपि अर्दने' इति मैत्रेयः, 'लुबि तुबि अदर्शने' इति सायणः ॥ १७. 'वर्त-' इति ३.४.५॥ १८. '-चूर्णे' इति ४.५॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनोपधिर्वर्गः, श्रौ-२०२, पृ.२५८ ॥ रामाश्रमी २।४।१५६ ॥, पृ.२३२ ॥, तत्र 'अलाबुस्तु' इति पदचन्द्रिका, 'अलाम्बुस्तु' इति रामाश्रमी ॥ २०. 'हृद्यन्तः' इति ४॥ २१. '-णस्तु-' इति २॥ २२. 'असं-' इति १, 'अविसं-' इति ४॥

१ कृष्णं^१ प्रान्तं लाति कृष्णाला । २ गुञ्जति
शिम्ब्यां गुञ्जा । 'गुञ्जि [अव्यक्ते] शब्दे' (भ्वा.प.से.),
पचाद्यचि टाप् । चिणोठीलिनाम्नी द्वे ॥

द्राक्षा तु गोस्तनी ॥११५५॥

मृद्वीका^३ हारहूरा^४ च

१ द्राक्ष्यते काङ्क्ष्यते^२ द्राक्षा । 'द्राक्षि ध्राक्षि
ध्वाक्षि घोरवासिते च' (भ्वा.प.से.), चात् काङ्क्षायाम्,
कर्मणि घञ्, द्राक्षाशब्दस्याऽनुनासिकलोपो यवादिपाठात् ।
रस्यते द्राक्षा, पृषोदरादिर्वा । द्राक् क्षरति^३ क्षीयते क्षिपति
१० क्षिणोति वा, 'डप्रत्यये साधुः । २ गोस्तनाकारत्वात्
गोस्तनी ॥११५५॥ २ मृद्यते मृद्वीका । 'मृद क्षोदे'
(भ्वा.प.से.), 'मृदेवोऽन्तश्च' (हैमोणा-४९) इति किदीकः । ३
हरति पित्तं हारहूरा, पृषोदरादिः । चत्वारि द्राक्षायाः ॥

गोक्षुरस्तु त्रिकण्टकः ।

श्वदंष्ट्रा^३ स्थलशृङ्गाटः^४

१ गाः क्षुरति^१ व्यथते^२ गोक्षुरः । 'क्षुर छेदने' (तु.
प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । २ त्रयः कण्टका अस्य त्रि-
कण्टकः । 'उरःप्रभृतिभ्यः कप्' ५।४।१५१॥ । ३ शुनो दंष्ट्रे
श्वदंष्ट्रा, संज्ञाशब्दत्वात् । 'शुनो दन्तदंष्ट्रा-' (वा-)
२० इत्यादिना दीर्घः । ४ स्थस्य शृङ्गाट इव स्थलशृङ्गाटः ।
गोखरूनामानि चत्वारि ॥

गिरिकर्ण्यपराजिता ॥११५६॥

१ गिरिरश्मेव कर्णोऽस्या गिरिकर्णी । गिरि-
वीरमूषिका, तत्कर्णतुल्यपत्रात्मकः पर्णोऽस्या वा ।
'पाककर्ण-' ४।१।६४॥ इत्यादिना डीष् । २ न पराजिता
अपराजिता । गिरिर्णान्मी द्वे ॥११५६॥

व्याघ्री निदिग्धिका^२ कण्टकारिका^३ स्यात्

१ व्याजिघ्रति उपसर्गबलाद् हिनस्ति कण्टकि-
तत्वात् व्याघ्री । 'घ्रा गन्धोपादाने' (भ्वा.प.अ.), 'आतो-
ऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, गौरादिः । २ गुणैः कण्टकैर्वा ३०
निदिह्यते स्म उपचिता 'निदिग्धा । 'दिह उपचये' (अ.
उ.अ.), निष्ठा, स्वार्थे कनि, 'प्रत्ययस्थात्-' ७।३।४४॥
इतीत्वे 'निदिग्धिका । ३ कण्टकानियति कण्टकारी ।
कर्मण्यणि, 'टिङ्गाणञ्-' ४।१।१५॥ इति डीष् (डीप्), ततः
कनि, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे कण्टकारिका ।
रीगणीनामानि त्रीणि ॥

अथाऽमृता^१ ।

वत्सादनी गुडूची^३ च

१ नास्ति मृतं मरणमस्या अमृता, छिन्नप्ररोहि-
त्वात् । २ वत्सैरद्यते वत्सादनी । कर्मणि ल्युट् । ३ ४०
गुडति रक्षति रोगादिति गुडूची । 'गुड रक्षणे' (तु.प.से.),
'गुडेरू[ट]च् (गुडेरूटच्)' (हैमोणा-१२०) इत्यूच् । 'गिलो-
नामानि त्रीणि ॥

विशाला त्विन्द्रवारिणी^२ ॥११५७॥

१ विशाला महाफलत्वात् । २ इन्द्रवदक्षिभि-
वृणोति इन्द्रवारिणी, तृतीयस्वरमध्यः । 'वृञ् वरणे' (स्वा.
उ.से.), ग्रहादित्वाणिनिः, 'ऋह्येभ्यो डीप्' ४।१।५॥ । द्वे
इन्द्रवारिण्याः ॥११५७॥

उशीरं वीरणीमूले^२

१ अश्र्यते उशीरम्, पुंक्ली^१ । 'वश कान्तौ' ५०
(अ.प.से.), 'वशेः कित्' (उणा-४७१) इतीरन् औणा-
दिकः, कित्त्वात् सम्प्रसारणम् । २ वीरणी तृणविशेषः,
तस्या मूलं वीरणीमूलम्, तत्र । उशीरान्मी द्वे । वीरण-
जटेत्यर्थः । यदमरः- 'मूलेऽस्योशीरमस्त्रियाम्' [अमर
कोषः २।४।१६४॥] । अभयमपि, यद्धन्वन्तरिः-

१. 'कृष्ण-' इति ३॥ २. 'अव्यक्तशब्दे' इति मैत्रेयः ॥ ३. 'द्राक्ष्यते काङ्क्ष्यते' इति १॥ ४. ३प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'द्राक्षि ध्राक्षि घोरनिवासिते च । ध्वाक्षि चेति दुर्गः' इति क्षीरतरङ्गिणी, पृ.९८॥, 'द्राक्षि ध्राक्षि ध्वाक्षि घोरवासिते च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ६. 'क्षरति' इति ३.४॥ ७. 'ड-' इति ४॥ ८. 'गाः स्त-' इति १.२.४॥ ९. 'मृदेविति-' इति ३॥ १०. 'क्षरति' इति ३.४.५॥ ११. १प्रतौ नास्ति ॥ १२. 'क्षुर' इति ४॥ १३. 'क्षुर क्षुर छेदने' इति ३.५॥, 'क्षुर क्षुर विलेखने' इति स्वामी, 'क्षुर विलेखने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १४. 'गोखरु-' इति ३॥ १५. '-र्णस्या' इति ४.५॥ १६. 'निर्दि-' इति ३, मुद्रितमूले स्वोपज्ञटीकायां च 'निर्दिग्धिका' इति दृश्यते ॥ १७. 'निर्दि-' इति ३॥ १८. ४प्रतौ नास्ति ॥ १९. 'रक्षायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २०. 'गिलोइ-' इति ३, 'गिलोय-' इति ४॥ २१. '-रूणी' इति २.४॥ २२. '-रूण्याः' इति ३, '-रूण्यः' इति ४॥ २३. 'वारु-' इति ५॥ २४. '-क्लीबं' इति ४॥ २५. 'वीरणी-' इति ५॥ २६. 'उभ-' इति ३.५॥

“उशीरममृणालं स्यादभयं समगन्धिकम् ।

रणप्रियं वीरतरं (-तरु) वीरं वीरणमूलिका ॥”

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, चन्दनादिस्तृतीयवर्गः, श्लो-१३] इति ॥

हीबेरे वालकं जलम् ।

१ हीयुक्तं बेरं मूलरूपं शरीरमस्य सङ्कोचात् हीबेरम् । हीयुक्तं बेरं कुङ्कुममस्मादिति वा, तत्र । “वेरं कलेबरे क्लीबं वार्तायां कुङ्कुमेऽपि च” [मेदिनी-कोशः, रान्तवर्गः, श्लो-८५] इति मेदिनिः । २ वल्यते संक्रियते गन्धान्तरमनेनेति वालकम् । ‘वल संवरणे’ (भ्वा. आ.से.), करणे घञ्, ततः कन् । वाडते वालम् । ‘वाड आप्लाव्ये’ (भ्वा. आ.से.), अच्, ततः कन् वा । ३ जडति जलम् । अच् । यद्वा अस्य केशसदृशत्वात् तड्-घ्नत्वाच्च वालजलपर्यायवाच्यत्वं च । यदमरः- “वालं हीबेरबर्हिष्टौ (-ष्टो-) दीच्यं केशाम्बुनाम च” [अमरकोषः २।४।१२२२] इति । धन्वन्तरिश्च-

“वालकं वारि तोयं च हीबेरं जलमम्बु च ।

‘केशयं वज्रमुदीच्यं च पिङ्गमावपनं (-चमनं) कचम् ॥१॥”

[धन्वन्तरिनिघण्टुः, गुडूच्यादिः प्रथमो वर्गः, श्लो-४७] इति । त्रीणि वालकस्य ॥

२० **प्रपुन्नाटस्त्वेडगजो दद्रुघ्नश्चक्रमर्दकः ॥११५८॥**

१ प्रपुणति प्रपुनाति वा प्रपुन्नाटः, पृषोदरादिः, चतुर्थवर्गपञ्चमद्वितीयस्वरमध्यः । प्रपुनटस्त्वाद्यस्वरमध्यो-ऽपि । यदाह-“प्रपुन्नाटः प्रपुनटश्चक्री त्वावर्तकः स च” [ ] इति । प्रकर्षेण पुमांसं नालयति सुरुभयति । ‘णल गन्धे’ (भ्वा. प.से.), ण्यन्तात् ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११, संयोगा-न्तलोपः, मकारस्य परसवर्णत्वेन नकारः, डलयोरेकत्वेन ‘प्रपुन्नाडः’ इति द्विनकारमध्यः, तृतीयवर्गतृतीयान्तश्च । “प्रपुनाति प्रपुनाडः एकनकारः” [ ] इत्यन्ये [ ] इति मिश्राः ।

२ एडवद् मेषवत् फलद्वारेण गजति शब्दायते एडगजः । ‘गज शब्दे’ (भ्वा. प.से.), अच् । मेषाकृतित्वादेडवद् गज्यते ३० शब्दयत इति वा । ३ दद्रुं हन्तीति अमनुष्यके टकि दद्रुघ्नः, क्षुभ्नादित्वात् णत्वम् । ४ चक्राकारत्वाच्चक्रं दद्रुं मर्दयति चक्रमर्दकः । ‘मृद क्षादे’ (क्र्या. प.से.), ण्वुल् । पमाडनामानि चत्वारि ॥११५८॥

लट्वायां महारजनं कुसुम्भं कमलोत्तरम् ।

१ लटति लट्वा । ‘लट् बाल्ये’ (भ्वा. प.से.), ‘अशुप्रुषिलटिकटिकणिखटिविशिभ्यः कृन्’ (उणा-१४९), अजादित्वाद्वाप्, तत्र । २ रज्यतेऽनेन रजनम् । करणे ल्युट् । महच्च तद् रजनं च महारजनम् । ३ कुस्यति कुसुम्भम्, अस्त्रिथाम् । ‘कुस श्रेष्ठे’ (दि. प.से.), ‘कुसे- ४० रुम्भोम-’ (उणा-५४६) इत्युम्भः । कौ मुम्भ्यते निकुट्यते वा । सुभिः सौत्रः, घञ् । ४ कमलेभ्य उत्तरं श्रेष्ठं वर्णाधिक्यात् कमलोत्तरम् । चत्वारि कुसुम्भस्य ॥

लोध्रे तु गालवो रोध्र-तिल्व-शाबर-मार्जनाः

॥११५९॥

१ रुणद्धि व्रणमिति लोध्रः । ‘रुधिर आवरणे’ (रु. उ. अ.), ‘शूद्रादयः’ (कातन्त्रोणा-२।७७॥) इति रुधे रन्त्ययः, गुणः, कपिरिकादित्वालत्वम्, तत्र । ३ गाल-वाहणे प्रभवति, शेषेऽणि गालवः । गलतेर्घञि गालं गलनम्, ‘नेत्रस्त्रावं’ वाति । ‘उवै शोषणे’ (अ. प. अ.), ५० ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।१३॥ इति कः । “गालवः” [ ] इति माधवैः । ३ रुणद्धि व्रणं रोध्रः । प्राग्वत्, लत्वाभावो विशेषः । भिरुको भीलुकवदिति [-वत्] लोध्रो रोध्रश्च । ४ तिलति स्निह्यति अङ्गमनेनेति तिलः । ‘तिल स्नेहने’ (तु. प. से.), तत उल्वादित्वाद् वः [तिल्वः] । ५ शबरणामयं वृक्षः शाबरः, तालव्यादिः, दन्त्यादिश्च । “साबराख्यापराधे च

१. ‘-मूलकम्’ इति मुद्रितधन्वन्तरिनिघण्टौ, पृ. १४०, श्लो-१३॥ २. ‘-बे’ इति ३॥ ३. ‘वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च’ इति सायणः ॥ ४. ४प्रतौ नास्ति ॥ ५. ‘-प्लवे’ इति ३॥ ६. ‘कै-’ इति १.२.३॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २।४।१४७॥ ८. ‘-न्तस्य लोपः’ इति ३॥ ९. इतोऽग्रे १.२.४.५प्रतिषु ‘प्रपुनाति वा’ इति दृश्यते ॥ १०. ‘गज गजि गृज गृजि मुज’ इति स्वामी) ‘मुजि’ शब्दार्थः इति, ‘गज मर्दने च’ इति च स्वाम्यादयः ॥ ११. ४प्रतौ नास्ति ॥ १२. ‘कुश संश्लेषणे’ इति १, ‘कुसे संश्लेषे’ इति ५॥ १३. ‘कुसेरु-’ इति १.२.४.५॥ १४. ‘सुभिः’ इति २॥ १५. ‘नेत्रं’ इति ४.५॥ १६. ‘-स्त्रावं’ इति ३॥ १७. ‘पै औवै शोषणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः, “काशकृत्स्नधातुपाठे तु ‘पै उ वै शोषणे’ इत्येवं त्रयो धातवः पठ्यन्ते ‘उ’ इत्ययम् अवति शुष्यति’ इत्येवं व्याख्यायते । द्र. का. धातुव्याख्यानम् १।३३६, पृ. ५२। तदनुसारमहापि ‘ओ’ पृथग्धातुः सम्भवति ॥” इति क्षीरतरङ्गिणीटिप्पणी, पृ. १४१॥ १८. ‘-सर्गेति’ इति ४.५॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-७९, पृ. ११०॥ तत्र-“गलतेर्घञि (पा. ३।३।१८) गालः । गालं गलनं नेत्रस्त्रावं वायति शोषयति । पै ओ वै शोषणे । “आत” (पा. ३।२।३) इत्यनेन कप्रत्ययः । ‘गालवः’ इति तु मधुमाधवी ॥” इति दृश्यते ॥ २०. ‘ते’ इति ३॥ २१. ‘तिल्वः’ इति ३॥

लोभे पापे च पठ्यते"[ ] इति दन्त्यादावजयः । ६ मार्ष्टि
उद्धर्तयत्यङ्गमेनेन मार्जनः । करणे ल्युट्, नन्धादिल्युर्वा,
'मृजेर्वृद्धिः' ७।२।११४॥ । षट् लोभस्य ॥११५९॥

अथ पद्मिन्यधिकारः-

मृणालिनी पुटकिनी नलिनी पङ्कजिन्यपि ।

१-२ मृणालमस्त्यस्यां मृणालिनी । पुटकम-
स्त्यस्यां पुटकिनी । उभयत्र पुष्करादित्वादिनिः । समूहार्थे
तु 'खलादिभ्यः इनिः' (वा-४।२।५१॥) इतीनिः, 'ऋणे-
भ्यो ङीष् (ङीप्)' ४।१।५॥ इति ङीष् (ङीप्) । ३
१० "नलिनमत्रास्तीति, अर्शआद्यचि, गौरादिङीषि नलिनी"
[ ] इति कलिङ्गः । "पुष्करादिषु नडशब्दस्य पाठाद्
डलयोरेकत्वस्मरणाद् लत्वे नलिनी"[ ] इति सोमनन्दी ।
वयं तु "नली मनःशिलायां तु नलिने (मलिने) तु नलं
मतम्"[विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-६] इति विश्व-
प्रकाशात् पद्मवचनात् नलशब्दात् पुष्करादित्वादिनौ, [समू-
हार्थे] 'खलादिभ्यः' (वा-४।२।५१॥) इनौ वा नलिनी"
[ ] इत्याचक्ष्महे"[ ] इति मिश्राः । ४ एवं पङ्कजिनी ।
यौगिकत्वात् कमलिनीपद्मिनीविसिनीत्यादयः । कुमुदिनी-
पद्मिनीत्यादयः कुमुदसमूहे पद्मसमूहे च वर्तन्ते । तथा
२० च-"सुरगज इव बिभ्रत् पद्मिनीं दन्तलग्नाम्"[कुमार-
संभवम् ३।७६॥] इत्यादयश्च प्रयोगाः । "पद्मिनी पद्म-
संहतिः स्त्रीविशेषं सरोऽम्बुजे"[मेदिनीकोशः, नान्तवर्गः,
श्लो-८६] इति मेदिनी । 'पोङ्गिनामानि चत्वारि ॥

कमलं नलिनं पद्ममरविन्दं कुशेशयम् ॥११६०॥

परं शत-सहस्राभ्यां पत्रं राजीव-पुष्करे ।

विसप्रसूतं नालीकं तामरसं महोत्पलम् ॥११६१॥

तजलात् सगमः पङ्कात् परै रुट्-रुह-जम्भ-जैः ।

१ कं जलमलति भूषयति । 'अली भूषणादौ'
(भ्वा.प.से.), मूलविभूजादित्वात् कः कमलम् । काम्यत
इति वा । कमेर्वृषादिभ्यः कलच् । "केन मल्यत इति ३०
कमलम् । 'मल मल्ल धारणे' (भ्वा.आ.से.), 'घञर्थे
कविधानम्' (वा-) इति कः, 'कर्तृकरणे कृता बहुलम्'
२।१।३२॥ इति समासः"[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-
३२३] इति माधवः । कमला लक्ष्मीस्तदाश्रयत्वाद् वा
कमलम् । २ नलति बध्नाति सौरभमिति नलिनम् । 'णलं
गन्धे' (भ्वा.प.से.), 'द्रुदक्षिभ्यामिनन्' (उणा-२०८) इति बाहु-
लकादस्मादपीनन् । नलं नालमत्रास्तीति, 'फलबर्हाभ्या-
मिनन्' (च) (वा-५।२।१२२॥ काशिका) इति चकारादतोऽपि
इनचि नलिनम्"[ ] इति तु पञ्जिका । ३ पद्यते लक्ष्मी-
रत्रेति पद्यम् । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'अर्तिस्तु- ४०
सुहृ(हु)शृ(सृ)धृक्षि-' (उणा-१३७) इत्यादिना मन् । एते
पुंक्लीबलिङ्गाः । ४ अरं शीघ्रं विन्दति अरविन्दः (-न्दम्) ।
विदधातोः 'गवादिषु विदेः (विन्देः) संज्ञायाम्' (वा-३।१।
३८॥) इति शेंप्रत्ययः, 'शे मुचादीनाम्' ७।१।५९॥ इति नुम्,
अरविन्दम् । "अरं वातं विन्दति"[ ] इत्यन्ये । ५ कुशे
जले शेत इति कुशेशयम् । 'अधिकरणे शेते' ३।२।१५॥
इत्यच्, 'शयवासवासिष्वकालात्' ६।३।१८॥ इति सप्त-
म्यलुक् । "शेतिरत्र स्थितिर्वचनः, तथा (यथा) जलाशयः"
[ ] इति सर्वधरः ॥११६०॥ ६-७ शतसहस्रशब्दाभ्यामग्रे
पत्रं योज्यते, शतसहस्रे बहूपलक्षणम्, तेन शतं बहूनि ५०
पत्राण्यस्य शतपत्रम्, सहस्रपत्रम् । "शतपत्रसहस्र-
पत्रयोर्भिन्नत्वेऽपि पद्मत्वेन रूपेणैकत्वम्"[ ] इति मिश्राः ।
८ 'केसरै राजतेऽस्य राजीवम् । 'अन्येभ्योऽप्युपसङ्ख्या-
नम्' (वा-५।२।१०९॥) इति वः । ९ पुष्करं जलमाश्रय-
त्वेनाऽस्याऽस्तीति पुष्करम् । अर्शआदिभ्योऽच् । पुष्यति
जले पुष्करं वा । 'पुषेः (पुषः) कित्' (उणा-४४४) इति

१. द्र. टीकासर्वस्यम्, भा-२, २।४।३३॥, पृ.८८॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-७९, पृ.११०॥, रामाश्रमी २।४।३३॥, पृ.१७८॥ २.
'-दिल्युर्वा' इति १, 'दित्वाल्युर्वा' इति १॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'नामानि' इति दृश्यते ॥ ४. 'पद्म-' इति ३.४॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः,
श्लो-२६६, पृ.३१८ ३१९॥ ६. १प्रतौ नास्ति ॥ ७. 'वर्तते' इति ३.४॥ ८. '-नी' इति ३॥ ९. 'इत्यादिप्रयोगाः' इति ४॥ १०. '-संततिः' इति १,
'-सङ्कृते' इति मेदिनीकोशे, पृ.८९॥ ११. 'सरोरुहे' इति मेदिनीकोशे, पृ.८९॥ १२. '-नी' इति ३॥ १३. 'पोङ्ग-' इति ३॥ १४. 'विश-' इति ३.५॥
१५. '-नं' इति १.७॥ १६. क्षीरतरङ्गिण्यामस्य धातोष्टिप्पणी द्रष्टव्या, पृ.८१, धातुसं-३४६॥ १७. 'वृषादिभ्यश्चित्' (उणा-१०६) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥
१८. "केन मल्यते इति कमलम्-घञर्थे कविधानम्" इति कः, 'कर्तृकरणे कृता' इति समासः" इति मा.धातुवृत्तौ, भ्वादिः, धातुसं-३२३, पृ.१४१॥
१९. 'नल' इति १॥ २०. 'शत्र-' इति ३॥ २१. इतोऽग्रे १.२.४.५प्रतिषु 'तुदादिभ्यः शः' इति दृश्यते ॥ २२. 'वान्तं' इति १.२.३॥ २३. इतोऽग्रे
३प्रतौ 'अरविन्दं' इति दृश्यते ॥ २४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६७, पृ.३२०॥ २५. '-त्वे' इति १.४॥ २६. 'केश-' इति ५॥ २७.
'केसरराज्यः सन्त्यग्य' इति १.२॥ २८. '-नाऽस्ति' इति १, '-नाऽस्तीति' इति ४॥ २९. 'आद्यच्' इति ४॥

करत् । १० विसात् प्रसूतं विसप्रसूतम्, चतुर्थवर्गाद्यान्तः ।
 “स स्नुः पयः पपुरनेनिजुरम्बराणि जक्षुर्विशं धृतविका-
 सिविसप्रसूताः” [शिशुपालवधम्, सर्गः-५, श्लो-२८] इति
 माघः । तुर्यवर्गपञ्चमान्तोऽप्ययम्, विसप्रसूनमिति । विसं
 मृणालम्, तस्य प्रसूनं पुष्पं विसप्रसूनमिति । ११ नलति
 नालीकम्, अस्त्रियाम् । गौडस्तु “शराब्जयोः” [ ] इति
 पुंस्याह । १२ “तामरं घृतमम्बु च” [ ] इति रुद्रः । तत्र
 सस्ति तिष्ठतीति तामरसम् । ‘वस स्वप्ने’ (अ.प.से.),
 ‘अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) -’ ३।२।१०१ ॥ इति डः । “दुर्जन
 १० इव तामरसः” [ ] इति वासवदत्तायां वसन्तवर्णनायाम् ।
 तामः सप्रकर्षो रसोऽस्येति वा । तामः प्रकर्षार्थस्तार-
 तम्यवदिति, ताम्यद्भिर्भृङ्गै रस्यते इति पृषोदरादिर्वा । १३
 महच्च तदुत्पलं च महोत्पलम् ॥११६१॥ १४-२५ तत्
 कमलं जलशब्दात् सरःशब्दात् पङ्कशब्दाच्च परैः रुद्र-
 रुहजन्मजैः ४ उच्यते, जलरुद्र, जलरुही, जलरुहीत्यादि,
 जलरुहम्, जलजन्म, नकारान्तः, जलजम् । एवं सरो-
 रुद्र, सरोरुहम्, सरोजन्म, सरोजम्, पङ्करुद्र, पङ्क-
 रुहम्, पङ्कजन्म, पङ्कजम् । एवमेतानि द्वादशपूर्वस्त्रयो-
 दशभिर्मौलितानि पञ्चविंशतिनामानि ॥

२० अथ पद्मविशेषानाह-

पुण्डरीकं सिताम्भोजम्

१ पुण्डर्यति भूषयति जलमिति पुण्डरीकम् ।
 ‘पुण्डि भूषायाम्’ ‘पुण्डि च’ (‘मडि भूषायाम्’ ‘पुण्डि च’)
 (भ्वा.प.से.), ‘फर्फरीकादयश्च’ (उणा-४६०) इत्यरीकः
 (कन्) । पुणति मङ्गल्यत्वाद् वा । ‘पुणं कर्मणि शुभे
 च’ (तु.प.से.), ‘पुणेर्दोरक् मुगागमश्च’ ( ) इतीकन् । २
 सितं शुक्लमम्भोजं सिताम्भोजम् । द्वे धवलकमलस्य ॥

अथ रक्तसरोरुहं ॥११६२॥

रक्तोत्पलं कोकनदम्

१ अथेत्यनन्तरम् । रक्तं च तत् सरोरुहं च रक्त- ३०
 सरोरुहम्, तत्र ॥११६२॥ २ रक्तं शोणमुत्पलं रक्तोत्-
 पलम् । ३ कोकांश्चक्रवाकान् नादयति कोकनदम् ।
 नदेरन्तर्भावितप्यर्थात् पचाद्यच्, पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वत्वम् ।
 त्रीणि रक्तकमलस्य ॥

एतानि मृणालिनीत्यादीनि कोकनदान्तानि सूर्य-
 विकासीनि, अथ चन्द्रविकासिन आह-

कैरविण्यां कुमुद्वती ।

१ कैरवाणि सन्त्यस्यां कैरविणी । अत इनि- ४०
 ठनौ ५।२।१५२ ॥ इतीनिः, ‘ऋत्रेभ्यो ङीप्’ ४।१।५ ॥
 तस्याम् । २ कुमुदानि सन्त्यस्यां कुमुद्वती । ‘कुमुद-
 नङ्’ ४।२।८७ ॥ इति ङिन्मतुप्, ‘उगितश्च’ ४।१।६ ॥ इति
 ङीष् (ङीप्) । कुमुदिति व्यञ्जनान्ताद् वा । ‘तदस्या-’
 ५।२।९४ ॥ इति मतुप् । द्वे चन्द्रविकासिकमलस्य ॥

उत्पलं स्यात् कुवलयं कुवेलं कुवलं कुवम्

॥११६३॥

१ उत्पलति उद्गच्छति उत्पलम्, पुंस्ती । ‘पल
 गतौ’ (भ्वा.प.से.), अच् । २ कौ पृथिव्यां वलते कुव-
 लयम् । ‘वल वल्ल संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘वलि-
 मलि-’ (उणा-५३९) इति कयन् । ‘कोर्वलयमिव शोभा- ५०
 करत्वात्’ [ ] इति स्वामी । कौ वलति प्राणितीति वा ।
 ‘वलेः कयन्’ ( ) इति बाहुलकादतोऽपि कयन् । ‘कुत्सितो
 बहिर्वलयः पत्रवेष्टनमस्य’ [ ] इति श्रीभोजः । ३ कौ वेलति
 कुवेलम् । ‘वेलु गतौ’ (भ्वा.प.से.), अच् । ४ कवते भृङ्गा-
 रारावैरिति वा [कुवलम्] । ‘कुङ्’ शब्दे’ (भ्वा.आ.अ.),
 ‘कोर्वा’ (हैमोणा-४६९) इति किदलः, पुनपुसकोऽयम् । गौड-
 स्तु “कुवलो बदरोत्पले” [ ] इति पुंस्याह । ५ कौ पृथिव्यां
 वार्ति, कुत्सितं वातीति वा कुवम् । ‘वा गतिगन्धनयोः’
 (अ.प.अ.), ‘अन्येभ्योऽपि-’ (वा-३।२।१०१ ॥) इति डः ।

१. ‘-सूनाः’ इति मुद्रितशिशुपालवधे, पृ.१२५ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६८, पृ.३२० ॥, रामाश्रमी १।२०।५० ॥, पृ.१३७ ॥
 तयोः “तामरं घृणमर्णश्च” इति दृश्यते ॥ ३. ‘-नम्’ इति १.२ ॥ ४. ‘-स्त्यस्येति’ इति ४ ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः १।१०।४१-४२ ॥ ६.
 ‘पफ-’ इति १, ‘पफ-’ इति ३.५ ॥ ७. ‘पुणे’ इति १ ॥ ८. ‘पुण कर्मणि शुभे’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ ९. ‘-त्यानन्तर्ये’ इति ४ ॥ १०. ‘-नन्दनम्’
 इति ४ ॥ ११. ‘ङीष्’ इति ४.५ ॥ १२. १.२ प्रत्योनास्ति ॥ १३. ‘ङीष्’ इति ३ ॥ १४. ‘-न्तत्वाद्’ इति ३ ॥ १५. ‘वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे
 च’ इति सायणः ॥ १६. स्वामिकृताऽमरकोशटीकायां न दृश्यते ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६४, पृ.३१६ ॥, १ प्रतौ
 ‘स्वामी’ इत्यस्य स्थाने ‘वा’ इति दृश्यते ॥ १८. द्र. अम.क्षीर. १।९।३७ ॥, पृ.६८ ॥ १९. वेलु इत्यादिदण्डकोऽयं धातुर्मात्रेयसायण-
 सम्मतध्वलनार्थकः ॥ २०. अधिकोऽयं प्रतिभाति ॥ २१. ‘कु’ इति १ ॥, ‘घुङ् कुङ् उङ् शब्दे’ इति स्वामी, ‘घुङ् कुङ् उङ् डुङ् शब्दे’
 इति मैत्रेयः, ‘कुङ् घुङ् उङ् डुङ् शब्दे’ इति सायणः ॥ २२. ‘वान्ति’ इति १ ॥

अत्रोत्पलशब्दस्य सामान्येन पद्मकुमुदादिषु वृत्तिः, अत एव महोत्पलमिति पद्यस्य संज्ञा । अत एव सामान्यवृत्तित्वात्त्री-
लाब्जेऽप्येतयोर्वृत्तिर्दृश्यते । तथा च “इन्दीवरे मांसशून्यं
उत्पलं कुष्ठभूरुहे”[^१] इति रभसः । श्याम (श्यामं) शिति-
कण्ठनीलं कुवलयमिन्दीवरं च नीलाब्जम्”[^२] इति नाममाला
[च । ननु यद्येवं कथमुत्कलमित्युक्ते नीलोत्पदादिष्वेव बुद्धि-
र्जायते न पद्मादौ? इति चेत्, उच्यते । यथा सामान्येऽपि
धान्यार्थे धान्यमित्युक्ते कमलादिषु] एव^३ बुद्धिर्भवति, न
कुमुदादावेवमिहापि इत्यदोषः”[^४] इति स्वामिसर्वधरादयः ।

१० पञ्च चन्द्रविकासिकमलस्य ॥११६३॥

एतद्विशेषानाह-

श्वेते तु तत्र कुमुदं कैरवं गर्दभाह्वयम् ।

१ तत्र श्वेतोत्पले, कौ मोदत इति कुमुदम्, अस्त्रि-
याम् । मूलविभुजादित्वात् कः । काम्यत इति वा । ‘कुमु
कान्तौ’(भ्वा.प.से.), बाहुलकादुदः । कुमुद् दकारान्तोऽपि ।
२ के जले रौतीति । ‘रु शब्दे’(अ.प.से.), अच्, ‘तत्पुरुषे
कृति-’६।३।१४॥ इति सप्तम्यलुक्, ‘कैरवो हंसः, तस्येदं
प्रियमिति कैरवम् । करोति सुखं वा, पृषोदरादिः । ३ गर्द-
भस्याऽऽह्वयोऽस्य गर्दभाह्वयम् । “कैरवं गतकान्तं च गर्दभं
२० कुमुदं कुमुत्”[^१] इति माधवः । त्रीणि श्वेतोत्पलस्य ॥

नीले तु स्यादिन्दीवरम्

१ नीले उत्पले, इन्दति परमैश्वर्येण योजयति
इन्दिरक्ष्मीः । ‘इदि परमैश्वर्ये’(भ्वा.प.से.), ‘अच इः’
(उणा-५७८), ‘कृदिकारात्-’(गणसू-४।१।४५॥) इति
ढीषि इन्दी, तस्या वरमिष्टम् इन्दीवरम् । “इन्द्रियमा-
वृणोति सौरभ्यातिशयादिति, पृषोदरादिर्वा”[^२] इति स्वामी ।
एकं नीलोत्पलस्य ॥

हल्लकं रक्तसन्ध्यके ॥११६४॥

१ हल्लति^१ घूर्णते हल्लकम् । ‘हल्ल भ्रमणे’^२
( ), क्वुन् । “ह्लादयतीति, पृषोदरादित्वादीत्वे हल्ली- ३०
सकमपि”[^३] इति मिश्राः । २ सन्ध्येव रक्तं रक्तसन्ध्य-
कम् । इवार्थे कन्, ‘केऽणः’ ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम्,
‘वाहिताग्न्यादिषु’ २।२।३७॥ इति “रक्तान् सन्धीनकति
गच्छति व्याप्नोतीति रक्तसन्ध्यकम् । ‘अक अग कुटि-
लायां गतौ’(भ्वा.प.से.), मूलविभुजादित्वात् कः”[^४]
इति पञ्जिका । तत्र । द्वे रक्तोत्पलस्य ॥११६४॥

सौगन्धिकं तु कह्लारम्

१ सुगन्धेव सौगन्धिकम् । स्वार्थे ‘विनया-
दिभ्यश्च’ ५।४।३४॥ इति ठक् । “शोभनो गन्धः सुगन्धः,
‘सं शीलमस्येति, ‘शीलम्’ इति ठक्”[^१] इति तु सर्वा- ४०
नन्दः । “शोभनो गन्धः प्रयोजनमस्येति, ‘प्रयोजनम्’ ५।१।
१०९॥ इति ठक्”[^२] इत्यन्ये । यथा “सरस्सु राजहंसाभ-
सौगन्धिकसुगन्धिषु”[^३] इति । “ससौगन्धिकप्रसारा विरा-
जन्तेऽन्तर्विपणयो बहिश्च सलिलाश्रयाः”[^४] इति चम्पूगद्यम् ।
२ “कस्य जलस्य हार इव शोभाकरत्वात्, पृषोदरादि-
त्वात् कह्लारः”[^५] इति स्वामी । “के जले ह्लादते
सुखं तिष्ठतीति नैरुक्ते दकारस्य रेफे कह्लारम्”[^६] इति
तु पञ्जिकादयः । शारदं शुक्लं^७ चैतत् । उत्पलविशेषो-
ऽयम् । कैरविण्यादीनि कह्लारान्तानि चन्द्रविकासीनि ॥

बीजकोशो वराटकः । ५०

कर्णिका

१ बीजस्य कोश आधारः बीजकोशः । “बीज-
स्य कोषः पात्रमाधारो बीजकोषः”[^१] इति मिश्राः ।

१. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘तु’ इति दृश्यते ॥ २. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।३६॥, पृ.२०२॥, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६४,
पृ.३१६॥, रामाश्रमी १।१०।३७॥, पृ.१३६॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६४, पृ.३१६॥
५. ‘कै-’ इति ४॥ ६. इतोऽग्रे १प्रतौ ‘कैरवम्’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘गर्दभान्तं’ इति ३॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६५,
पृ.३१७॥, तत्र ‘गतकान्तं’ इत्यस्य स्थाने ‘गन्धकान्तं’ इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी १।१०।३७॥, पृ.१३६॥, तत्र ‘गतकान्तं’ ‘कुमुत्’ इत्यस्य स्थाने
क्रमेण ‘चन्द्रकान्तं’ ‘कुमुदे’ इति दृश्यते ॥ ९. स्वामिकृतामरकोशटीकायां न दृश्यते ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६५,
पृ.३१७॥, तत्र “इन्द्रियमावृणोतीति पृषोदरादित्वाद् (पा.६।३।१०९॥) इन्दीवरम्” इति स्वामी” इति दृश्यते ॥ ११. ‘-ते’ इति ३.४.५॥ १२.
क्षीरतरङ्गिण्यादावयं भातुर्न दृश्यते ॥ १३. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६४, पृ.३१५-
३१६॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।३६॥ १६. ‘सु-’ इति ३॥ १७. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ४।४२॥, पृ.३२८॥ १८.
स्वामिकृतामरकोशटीकायाम्-“के ह्लादते कह्लारं, शारदं शुक्लं चैतत् ।” इत्येव दृश्यते, १।९।३७॥, पृ.६७॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१,
वारिवर्गः, श्लो-२६४, पृ.३१५॥ २०. ‘शुल्क्ये’ इति ५॥ २१. इतोऽग्रे ५प्रतौ “बीजकोषः” इति दृश्यते ॥ २२. ‘-षम्’ इति ३॥

“कोपोऽस्त्री कुड्मले पात्रे” [मेदिनीकोशः, धान्तवर्गः, श्रौ-
१०] इति मेदिनिः । २ व्रियते दलैरिति विराटः । ‘वृञ् वरणे’
(स्वा.उ.से.), बाहुलकादाटच्, ततः स्वार्थे कनि वराटकः ।
वरमटतीति, ण्वुलि वा । वरं दलानां वृत्तिमटति व्याप्नोतीति,
संज्ञायां क्वन् वा । ३ असत्यपि कर्णभवत्वे रूढशब्दत्वात्
कर्णे भवा कर्णिका । ‘कर्णललाटात्-’ ४।३।६५ ॥ इतीकन्
(इति खः) । त्रीणि कमलकर्णिकायाः ॥

पद्मनालं तु मृणालं तन्तुलं विसम् ॥११६५॥

१ पद्मस्य नालं पद्मनालम् । २ मृण्यते हिंस्यते
१० भक्षणाद्यर्थं मृणालम्, त्रिलिङ्गः । ‘मृण हिंसायाम्’ (तु.
प.से.), ‘तिमि(तमि)विशिर्विडिमृणि-’ (उणा-११५) इत्या-
दिना कालन् । “मृणालीति स्वल्पा मृणालजातिः, गौरादिः”
[ ] इति सर्वधरः । “मृणालमस्त्रियाम्” [अमरकोषः १।१०।
४२ ॥] इति त्वमरः । “सान्द्रं चन्दनमङ्गको वलयिता पाणौ
मृणालीतता” [ ] इति राजशेखरः । ३ तन्तून् लातीति तन्तु-
लम् । ४ विस्थिते प्रेर्यते विसम् । ‘विसं प्रेरणे’ (दि.प.से.),
घञर्थे कः । विसर्ति (विस्थिति) उत्कण्ठयति ग्रहणार्थ-
मिति । ‘इगुपध-’ ३।१।१३५ ॥ इति को वा । वेतीति वा ।
‘वो गत्यादौ’ (अ.प.अ.), ‘पटिवीभ्याम्-’ (हैमोणा-५७९) इति
२० सकृ । दन्त्यान्तोऽयम् । तथा च “हंसपङ्क्तिरिव विसंवादिनी”
[ ] इति वासवदत्ताश्लेषः । “विसिनीकन्दाभिधायि विसम्”
[ ] इत्यूष्मविवेकः । “मृणाले तु विसं विशम्” [ ] इति
द्विरूपकोष्ठात् तालव्यान्तमपि । चत्वारि पद्मनालस्य ॥११६५॥

किञ्जल्कं केसरम्

१ किञ्जिज्जल्यपवारयति किञ्जल्कम् । ‘जल
अपवारणे’ (चु.प.से.), पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । २ के जले
सरति केसरम्, पुंक्ली । “केसरोऽस्त्रियाम्” [अमरकोषः
१।१०।४३ ॥] इत्यमरः । ‘सृ गतौ’ (भा.प.अ.), अच्,
‘हलदन्तात्-’ ६।३।१९ ॥ इत्यलुक् । दन्त्यमध्योऽयम्, “सवि-
३० तृक्सलयकेसरसभाः” [ ] इति सभेदात् । “आन्दोल-

कुसुमकेशरसरोजमुखी” [ ] इति इति वामवदत्तायां ताल-
व्यमध्योऽपि दृश्यते । तत्र के जले शीर्यते इति व्युत्पाद्यम् ।
द्वे कमलकेसरस्य ॥

संवर्त्तिका तु स्यान्नवं दलम् ।

१ सम्यग् वर्त्तते वर्धत इति संवर्त्तिका । ‘वृत्तु
वर्त्तने’ (भा.आ.से.), ण्वुल् । “संवर्त्तयति” वेष्टयति”
[अम.क्षीर.१।१०।४४ ॥] इति भट्टः । संवर्त्तिरपि, “संवर्त्ति-
नवपत्रिका” [ ] इति वोपालितात् । “पद्मादीनां नवोद्भिन्नं
दलं सरयन्त्रिकाख्यम्” [अभि.स्वोपज्ञटीका ८।११६३ ॥, (अम.
क्षीर.१।१०।४३ ॥)] इति मूलटीका । यदाह-“नव्यदले” ४०
संवर्त्तिका भवेत्” [ ] इति । “संवर्त्तिका शंवलपल्लिचित्रा”
[नैपथीयचरितम्, सर्गः-८, श्रौ-७६] इति श्रीहर्षः । एकं
कमलनवपत्रस्य ॥

करहाटः शिफा च स्यात् कन्दे सलिलजन्मनाम्

॥११६६॥

१ करान् हस्तान् हाटयति दीपयति करहाटः ।
‘हट दीप्तौ’ (भा.प.से.), णिजन्तः, ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११ ॥ ।
कं जलं रहयति त्यजति करहं पद्मम्, ततोऽटति बहिर्गच्छति
करहाट इति वा । केन जलेन रह्यते, ‘रह त्यागे’ (भा.प.से.),
घञर्थे कः, करहो मरुस्तमटति, ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११ ॥, स्वार्थे ५०
कनि करहाटक इति वा । २ शेते शिफा, शीडः फक्
ह्रस्वश्च बाहुलकात् । शीयते ज्ञायते वा । ‘शिञ् निशाने’
(स्वा.उ.अ.), ‘हलश्च’ ( ) इति चात् फक् । शिफा ताल-
व्यादिः । ३ कनति कन्दः, पुंक्ली । “पयोधरे सस्यमूले
सूरणे कन्दमस्त्रियाम्” [ ] इति गौडः । “कन्दोऽस्त्री” [अम.
क्षीर.१।१०।४३ ॥] इति क्षीरस्वामी च । ‘कन् दीप्तौ’ (भा.
प.से.), ‘शाशपिभ्यां दन्-’ (उणा-५३७) इति बाहुलकादतोऽपि
दन् । सलिलजन्मनां पद्मादीनां कन्दे मूले । कन्दशब्दः
सामान्येन सर्वेषां मूलपर्यायः । तथा च हैमानेकार्थः “कन्दो-
ऽब्दे सूरणे सस्यमूले” [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।२२१ ॥] इति । ६०

१. ‘वृत्-’ इति १, ‘व्रात-’ इति ४.५ ॥ २. ‘प्राप्नो-’ इति ५ ॥ ३. ‘कर्णे-’ इति ३.४ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा १, वारिवर्गः, श्रौ २७०, पृ. ३२१ ॥
५. “अथास्त्रियाम् । मृणालं विसम्” इत्यमरकोषे ॥ ६. ‘विश’ इति १.३.५ ॥ ७. ‘विश’ इति १.३ ॥ ८. ‘विसयति’ इति १ ॥ ९. ‘वेति एति’
इति ४ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा १, वारिवर्गः, श्रौ-२७०, पृ. ३२२ ॥ ११. ‘विशं’ इति १.२.३ ॥ १२. ‘विसम्’ इति १ ॥ १३. ‘मृणालस्य’ इति ३ ॥
१४. ‘-न्त्य’ इति ४ ॥ १५. ‘रः’ इति ४ ॥ १६. द्र. रामाश्रमी १।१०।४३ ॥, पृ. १३९ ॥ १७. ‘आदो-’ इति १.४, ‘अंको-’ इति ३ ॥ १८. द्र.
पदचन्द्रिका, भा १, वारिवर्गः, श्रौ २७०, पृ. ३२३ ॥, तत्र-“आन्दोलकुसुमकेशरेणुमुखी” इति दृश्यते ॥ १९. ‘-ते’ इति १ ॥ २०. द्र. टीकासर्वस्वम्,
भा १, १।१०।४२ ॥, पृ. २०६ ॥ २१. ‘-जले’ इति १ ॥ २२. श्रौतौ नास्ति ॥ २३. ‘त्यजयति’ इति १ ॥ २४. ‘निशामने’ इति २.३.४.५ ॥ २५.
‘क्विप्’ इति १ ॥ २६. ‘पायो-’ इति ४, ‘पाथो-’ इति ५ ॥ २७. ‘कनी दीप्तिकान्तिगतिषु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

तत एते कमलमूलानाम्नी एवेति कन्दाद्वेदः । यन्महेश्वरः-
“करहाटोऽब्जकन्दं स्यात् पुष्पवृक्षप्रभेदयोः” [विश्वप्रकाश-
कोशः, टान्तवर्गः, श्लो-६१] इति । द्वे कमलकन्दस्य ॥११६६॥

उत्पलानां तु शालूकम्

१ उत्पलानां चन्द्रविकासिकमलानां कन्दे शलति
(शलते) चलति स्वस्थानात् संव्रियते वा शालूकम्,
क्लीबे । ‘शल चलं संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘शलि-
मण्डिभ्यामूकण्’ (उणा-४८२), णित्वाद् वृद्धिः । धन्वन्तरिस्तु-
“पद्ममूलं तु शालूकं शकलं करहाटकम् ।

१० शालीनां (शालीनं) पद्मकन्दं तु जलालूकं निगद्यते ॥१॥”
[धन्वन्तरिनिघण्टुः, करवीरदिश्वतुर्थो वर्गः, श्लो-१४४] इत्य-
भेदेनाह । [एकं चन्द्रविकासकन्दस्य] ॥

नील्यां शैवाल-शैवले ।

शैवालं शैवलं शैपालं जलाच्छूक-नीलिके

॥११६७॥

१ नीलानि नीली । ‘णीलं वर्णे’ (भ्वा.प.से.), अच्,
गौरादिः । नीली वर्णेन वा, तस्याम् । २-४ शेते तिष्ठत्यम्भसि
शैवालम्, शैवलम्, शैवालम् । ‘शीडो वालञ् (वलञ्)
‘वलन् वालन्’ (पर.कण्ठा.२।३।१३१॥) इति वाल(वल-)
२० आदिप्रत्ययाः । ५, शैवलमेव शैवलम् । स्वार्थेऽण् । शैवालं
शैवलमिति द्वयं द्राविडापेक्षया । ६ जपादित्वाद् वस्य पत्वे
शैपालं च । “शैपालो जलनीलिका” [ ] इति वाचस्पतिः ।
७-८ जलशब्दादग्रे शूकनीलिके योज्येते, जलस्य शूकमिव
जलशूकम् । नीलत्वात् जलं नीलयति जलनीली । ‘कर्म-
ण्यण्’ ३।२।१॥, ततो ङीष् (ङीप्), ततः कन् [जलनीलिका] ।
शैवलाद्याः षडपि पुनपुंसकाः । अष्टौ शैवालस्य ॥११६७॥

धान्यं तु सस्यं सीत्यं च व्रीहिः स्तम्बकरिश्च तत् ।

१ धन्यते धान्यम् । ‘धन धान्ये’ (जु.प.से.),
‘ऋहलोर्ण्यत्’ ३।१।१२४॥, दधाति सत्त्वानिति वा । दधाते-
र्यत् तुद् च, क्लीबेऽयम् । “धान्यं पुंसि” [ ] इति बुद्धि- ३०
सागराचार्याः । २ सस्यन्ते सुखमनेनेति सस्यम् । ‘षस
स्वप्ने’ (अ.प.से.), ‘माच्छाससिसूभ्यो’ यः’ (उणा-५४९) इति
यः । ‘तकिससि(शसि)चति-’ (वा-३।१।१९७॥) इत्यादिनोप-
सङ्ख्यानात् कषि (क्यपि) वा । सस्यं द्विदन्त्यम्, “स्व-
सनं सीसकं [सस्यं] स्तम्बं साध्वसाध्वसम्” [ ] इत्यूष्म-
विवेकात् । “शसु हिंसायाम्” (भ्वा.प.से.) इत्यस्य ताल-
व्यादिरपि [ ] इति वर्णदेशनां । ३ सीतया सङ्गतं सीत्यम् ।
‘नौवयोधर्म-’ ४।४।१९१॥ इति यत् । ४ वर्हत्युपचयं गच्छति
व्रीहिः । ‘वृहि वृद्धौ’ (भ्वा.प.से.), ‘इगुपधात् कित्’ (उणा-
५५९) इतीन्, नैरुक्तो व्रीभावश्च । व्रीणाति व्रीयते वा । ४०
‘व्री’ वर्णे (क्र्या.प.अ.), ‘व्रियो(व्रीयो) हिक्’ (हैमोणा-
७१०) इति हिक् । ५ स्तम्बं करोति स्तम्बकरिः । ‘स्त-
म्बशकृतोरिन्’ ३।२।२४॥ इतीन् । पुंस्येतौ । पञ्च सामान्येन
धान्यस्य । तानि च सप्तदश । यदाहुः-

“व्रीहिर्ह्यवोर् मसूरोर् गोधूमोऽ-

मुद्गः पाषाणतिलञ्चणकाः ८ ।

अणवः ९ प्रियङ्गुः १० क्रोद्रव ११ -

मकुष्टकाः १२ शालिः १३ ऋक्पः १४ ॥१॥

किञ्च कु(क)लाय १५ कुलत्थौ १६

शण १७ सप्तदशानि धान्यानि ।” [ ] इति ॥

५०

अथ धान्यविशेषानाह-

आशुः स्यात् पाटलो व्रीहिः

१ अश्नुते व्याप्नोतीति आशुः, पुलिङ्गः । ‘अशूह
व्याप्तौ’ (स्वा.आ.से.), ‘कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशु(-शू-)भ्य
उण्’ (उणा-१) इत्युण् । “आशुव्रीहौ” पाटलोऽन्यः श्वेतरक्तो-

१. इतोऽग्रे २.४प्रत्ययोः ‘द्वे’ इति दृश्यते ॥ २. ‘वल’ इति ३.४॥ ३. ‘शल चलनसंवरणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ‘-मडि-’
इति ३.४॥ ५. ‘शालानां’ इति १, ‘शालादीनां’ इति ३॥ ६. ‘च’ इति धन्वन्तरिनिघण्टौ, पृ.२२०॥ ७. ‘नील’ इति ३.४.५॥ ८. ५प्रतौ नास्ति ॥
९. ‘-वलज्वालञ्’ इति ३.४॥ १०. ‘शीडो धुक्लक्वलज्वालनः’ (उणा-४७८) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ११. ‘शैवा-’ इति ५॥ १२. ‘शैवलो जल-
नीलिका’ इति वाचस्पतिः” इति पदचन्द्रिकारामाश्रमयोः, क्रमेण भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२६६, पृ.३१८॥, १।१०।३८॥, पृ.१३७॥ १३. ‘योज्ये’
इति ३, ‘योज्यते’ इति ५॥ १४. ‘-नीलिका’ इति १॥ १५. ‘ङीष्’ इति ५॥ १६. ‘शै-’ इति ५, ‘से-’ इति १.४॥ १७. ‘-ये’ इति ३॥ १८.
‘बुद्धिसागरः’ इति ४॥ १९. ‘षस स्वप्ने’ इति १प्रतौ नास्ति ॥, ‘षस स्वप्ने’ इति स्वामी, ‘षस षस्ति ष्वप्ने’ इति मैत्रेयः, ‘-स्वप्ने’ इति
सायणः ॥ २०. ‘ससिभ्यो’ इत्युणादिगणे ॥ २१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।१५॥, पृ.६६॥, तत्र-‘दिरपि’ इत्यस्य स्थाने ‘-द्यपि’
इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा २, वनौषधिवर्गः, श्लो-६१, पृ.८७॥ २२. ‘वृ-’ इति ३.४.५॥ २३. ‘-त्वात्’ इति १.२.५॥ २४. ‘व्रीञ्’
इति ५॥ २५. ‘भ-’ इति १.२॥ २६. ‘-वाः’ इति २॥ २७. अम.क्षीर.२।१९।१५॥, पृ.२०९॥, स्वोपज्ञटीका ४।११६८॥, पृ.२६२॥ २८. ‘अशू
व्याप्तौ’ इति स्वामी, ‘अशू व्याप्तौ सङ्घाते च’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ २९. ‘-व्रीहौ’ इति ३॥

ऽन्यलिङ्गवान्”[^१]इति रुद्रः । “तृणबीजे तु श्यामाको ब्रीहि-
रशु च पाटलः”[^२]इति पर्याये क्लीबलिङ्गमाशु । तथा-
नेकार्थेषु “आशु स्याद् ब्रीहिशोभयोः”[^३]इति रत्नमालामाध-
वेन क्लीबं पठितम् । “पाटलो ब्रीहिरशु च”[^४]इति तन्त्रा-
न्तरं च । २ पाटलवर्णयोगात् पाटलः । ३ बर्हति उपचयं
गच्छति ब्रीहि । ‘बृहि वृद्धौ’(भ्वा.प.से.), ‘इगुपधात् कित्’
(उणा-५५९)इतीन्, निरुक्तो ब्रीभावश्च । सामान्यतो ब्रीहि-
नामानि आशुरित्यादीनि त्रीणि । ‘चोखा’ इति भाषा ॥

षष्टिकादिधान्यविशेषनामान्यमूनि, तान्येव स्पष्टयति-

१०

गर्भपाकी तु षष्टिकः ॥११६८॥

१ गर्भे पच्यते स्वयमेवेत्येवंशीलो गर्भपाकी ।
णिनि, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । गर्भपाकिणौ, गर्भपाकिणः
इत्यादि । २ षष्टिरात्रेण पच्यत इति षष्टिकः, आद्यस्व-
रादिः । ‘यवयवकषष्टिकाद् यत्’५।२।३॥ इति निर्देशात्
साधुः । स्थलजोऽयम् । साठीचोखानाम्नी द्वे ॥११६८॥

शालयः कलमाद्याः स्युः

१ शलन्ति शालयः, पुलिङ्गः । ‘शल गतौ’^{१३}(भ्वा.
प.से.), ‘कमिवमि-’(हैमोणा-६१८)इति णिदिः । कलम
आद्यो येषां ते कलमाद्याः शालय उच्यन्ते । “शालिस्तु
२० गन्धमार्जारि^{१३} कमलमादिषु च स्मृतः”[विश्वप्रकाशकोशः,
लान्तवर्गः, श्लो-४९]इति महेश्वरः ॥

तान् स्पष्टयन्नाह-

कलमस्तु कलामकः ।

१ कडर्ति^{१३} माद्यत्यनेनेति कलमः । ‘कड मदे’(भ्वा.

प.से.), ‘कर्दिकडोरमः’( )इत्यमः । २ कलां कला-
(ल)नाममर्ति^{१३} कलामकः । ण्वुल् । कलमशालिनाम्नी द्वे ॥
लोहितो रक्तशालिः स्यात्

१ लोहितः वर्णेन । [रक्तशालिनामैकम्] ॥

महाशालिः सुगन्धिकः ॥११६९॥

१ महाश्वासौ शालि^{१३} महाशालिः । २ शोभनो ३०
गन्धोऽस्य सुगन्धिः । ‘गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः’५।४।१३५॥
इतीन्, के सुगन्धिकः । स्वार्थिककाभावे सुगन्धिः, तृतीय-
स्वरान्तोऽपि गिरिशब्दवद् रूपैः [ज्ञेयः] । राजशालिरपि,
‘रंयभोग’ अथवा ‘देवजीर’ इत्यादिभाषा । एते कलमाद्या
जलजाः ‘चावल’ इति प्रसिद्धस्य जातयः । यदमरः-
“शालयः कलमाद्याश्च षष्टिकाद्याश्च पुंस्यमी”[अमरकोषः
२।९।२४॥]इति । तथा च क्षीरस्वामी “कलमाद्याः,
इहादिशब्दाद् राजशाल्याद्याः जलजाः, षष्टिकाद्याः, इहादि-
शब्दात् कट्फलाद्याः (कक्कोलाद्याः) स्थलजाः”[अम.क्षीर.
२।९।२४॥]इति । महाशालिनाम्नी द्वे ॥११६९॥ ४०

यवो हयप्रियस्तीक्ष्णशूकः

१ यौतीति यवः । ‘यु मिश्रणे’(अ.प.से.), पचा-
दित्वादच् । २ हयानां प्रियः हयप्रियः । ३ तीक्ष्णः शूकः
किंशारस्य तीक्ष्णशूकः । यवनामानि त्रीणि ॥

तोक्मस्त्वसौ हरित् ।

१ असौ यवः हरित्रीलः, तुज्यत इति तोक्मः,
कवर्गाद्यपञ्चमवर्गपञ्चमान्तः । ‘तुजि हिंसार्थः’(भ्वा.प.से.),
बाहुलकान्मन्, गुणे कुत्वे च । “तुज्यते” तोक्मः”
[अम.क्षीर.२।९।१६॥]इति स्वामी । नीलायवनामैकम् ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५८८, पृ.६६८॥, तत्र-“पाटलो ना” इति दृश्यते ॥ २. ‘-जं’ इति२, ‘-जेषु श्या-’ इति३ ॥
३. इतोऽग्रे ३.५प्रत्ययोः “इति तन्त्रान्तरं च पाटलवर्णयोगात् पाटलाः, बर्हति उपचयं गच्छति, ‘बृहि वृद्धौ’” इति पाठो दृश्यते ॥ ४. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५८८, पृ.६६९॥, रामाश्रमी२।९।१५॥, पृ.४०४॥ ५. ‘-लां’ इति१, ‘-लायां’ इति२ ॥ ६. २.३.४प्रतिषु
नास्ति ॥ ७. ‘-धत्वात्’ इति१.२.४.५॥ ८. ‘-काः’ इति५ ॥ ९. ‘णिनिः’ इति३ ॥ १०. १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ११. ‘ति’ इति४॥ १२.
‘शल गतौ’ इति १.२.५प्रतिषु नास्ति, ‘शल हुल पल्लु गतौ’ इति क्षीरस्वामीद्विगुण्यदयः ॥ १३. ‘-रः’ इति५ ॥ १४. ‘कलति’ इति३, ‘कच्छति’
इति५, अत्र डलयोरैक्यं बोध्यम् ॥ १५. ‘कलामकति’ इति३ ॥ १६. सर्वादर्थेष्वितोऽग्रे श्लोकस्याऽर्धचरणं दृश्यते, तस्य विभागं कृत्वा
स्वोपज्ञटीकासम्मतपाठानुरोधेन स्थापितोऽत्राऽस्माभिः ॥ १७. ‘च’ इति ४प्रती न दृश्यते ॥ १८. ‘राज-’ इति३ ॥ १९. ‘कलमाद्याः’ इति१ ॥
२०. स्वामिकृतामरकोषटीकायाम्-“शाल्यते शालिः । कल्यते कलमः । आद्यशब्दाद् राजशाल्याद्या जलजाः । षष्टिकाः षष्टिरात्रेण पच्यन्ते ।
आद्यशब्दात् कक्कोलाद्याः स्थलजाः । अमो इति पुलिङ्गनिर्देशान्माषाद्याः शाल्यन्ताः पुंसि” इति दृश्यते, २।९।२४॥, पृ.२०५॥, तथा
त्रिवेन्द्रसंस्करणे ‘आद्य-’ इत्यस्य, ‘कक्कोलाद्याः’ इत्यस्य च स्थाने क्रमेण ‘आदि-’ इति, ‘कजटाद्याः’ इति च दृश्यते, भा-३, २।९।२४॥,
पृ.१७०॥ २१. ‘पचाद्यच्’ इति३.४॥ २२. ‘किंसा-’ इति३ ॥ २३. ‘यवा-’ इति१ ॥ २४. ‘तुक्म-’ इति४ ॥ २५. इतोऽग्रे ५प्रती ‘इति’ इति
दृश्यते ॥ २६. ‘-तः’ इति१.२॥, “तुज्यते तोक्मः, तुजिर्हिंसार्थः” इति अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्, २।९।१६॥, पृ.२०३॥

मङ्गल्यको मसूरः स्यात्

१ मङ्गले साधुः । 'तत्र साधुः' ४।४।९८ ॥ इति यत्, ततः स्वार्थे कन् मङ्गल्यकः । अहविष्यत्वादमङ्गल्यत्वेऽपि मङ्गलवत् मङ्गल्यकः । २ मस्यति परिणमते मसूरः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'मसी परिणामे' (दि.प.से.), 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ' (उणा-५३०) इत्यूरः । मसूरो दीर्घमध्यः । ह्रस्वमध्यश्च । 'मसेरुर्न्' (उणा-६८१) इत्युर्न् ।
"वेश्यायां व्रीहिभेदे च मसूरा मसुरा स्त्रियाम् ।
मसूरमसुरा पुंसि द्वावेतावपि चैतयोः ॥१॥"

१० [ ] इति रभसः । मसूरनाम्नी द्वे ॥

कलायस्तु सतीनकः ॥११७०॥**हरेणुः खण्डिकश्च**

१ कं वातं लाति । 'आतः- '३।२।३ ॥ इति कः, 'आतः- '७।३।३३ ॥ इति युक् कलायः । कलामती-सारमयते वा । २ सीदन्त्यनेन सतीनकः । पृषोदरादिः । "सतीनकश्च" [ ] इति माधवी । "सन् जीवी, वात-प्रकोपकत्वात् सति इनः सतीनो वायुः । संज्ञायां समासः, 'हलदन्तात्- '६।३।९ ॥ इति सप्तम्यलुक् । सतीनो वायुस्तं कायति बोधयति सतीनकः" [ ] इति व्याख्यामृतम् ॥११-
२० ७० ॥ ३ हरति चेतो हरेणुः । 'हज् हरणे' (भा.उ.अ.), 'कृहभ्यामेणुः' (उणा-१५८) इति एणुः, पुंलिङ्गः । ४ खण्डनं खण्डो विदारणम् । 'खडि विदारणे' (भा.आ.से.), 'खडि भेदे' (चु.उ.से.) वा, घञ्, तद्योगात् ठनि खण्डिकः । "कलायस्त्रिकटः प्रोक्तः सतीनो वर्तुलो मतः । हरेणु-रङ्कटो ज्ञेयः" [ ] इति व्याडिः । "हरेणुः स्त्री रेणुकायां स तु पुंसि सतीनकः" [ ] इति रभसाद् हरेणुः पुंसि [ ] इति मिश्राः । त्रीणि कलायस्य । 'तिउडा' इत्यादिभाषा ॥

अथ चणको हरिमन्थकः ।

१ चण्यते अश्वादिभ्यो दीयते चणकः । 'चण दाने' (भा.प.से.), '-शिल्पिसंज्ञयोः-' (उणा-१९०) इति ३० क्वन् । २ हरिभिरश्वैर्मथ्यते हरिमन्थः । 'मन्थ विलोडने' (भा.प.से.), कर्मणि घञ्, स्वार्थे कनि हरिमन्थकः । "हरयोऽश्वास्तेषां मन्थो विलोडनं जनयतीति । 'अन्येष्वपि- '३।२।१०१ ॥ इति डप्रत्यये" हरिमन्थज इति च-वर्णतृतीयोपधोऽयम्" [ ] इति मिश्राः । चैणानाम्नी द्वे ॥

माषस्तु मदनो नन्दी वृष्यो बीजवरो बली

॥११७१॥

१ मीयते माषः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'मा माने' (अ.प.अ.), सप्रत्ययः, सुषामादित्वात् षत्वम् । २ मदयति मदनः । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.), णिजन्तः, नन्दा- ४० दित्वाल्त्युः । ३ नन्दयत्यवश्यं नन्दी । 'टुनदि' समृद्धौ' (भा.प.से.), आवश्यकं णिनिः । नन्दिनावित्यादि । ४ वृषाय मैथुनाय हितो वृष्यः । 'खलयवमाषतिलवृष- '५।१।७ ॥ इति यत् । वृष्यते तैलादिनेति वा । 'वृषु सेचने' (भा.प.से.), 'विभाषा कृवृषोः' ३।१।१२० ॥ इति क्यप् । ५ बीजेषु वरो बीजवरः । बीजं शुक्रं वृणोतीति वा । 'वृ वरणे' (स्वा.उ.से.), पचाद्यच् । ६ बरं रेतोऽस्त्यत्रेति बरी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः, रलयोरैक्ये बली । षड् माषस्य, 'उडद' इति भाषा ॥११७१॥

मुद्रस्तु प्रथनो लोभ्यो बलाटो हरितो हरिः । ५०

१ मोदतेऽनेनेति मुद्रः । 'मुद हर्षे' (भा.आ.से.), 'गन् गम्यादेः (गम्यद्योः)' (उणा-१२०) इति गन् । २ प्रथते प्रथनः । 'प्रथ विस्तारै' (भा.आ.से.), नन्दादित्वाल्त्युः । ३ लुभ्यति लोभ्यः । 'लुभ लोभे' (दि.प.से.), 'ऋह-लोर्ण्यत्' ३।१।१२४ ॥ ४ बलमटति बलाटः । 'अट गतौ'

१. 'पुंक्ली.' इति ३.४ ॥ २. स्वामिसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'मसी प्रमाणे' इति मैत्रेयः, 'मसी परिमाणे' इति सायणः ॥ ३. 'ऊरु-' इति ३ ॥ ४. वस्तुतस्त्वत्र प्रवादो दृश्यते, उणादिगणे 'मसेरुर्न्' (उणा-६८१) इत्यनेन दीर्घादेरुन्प्रत्ययस्य विधानत्वात् ॥ ५. 'मा-' इति ४.५ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५.९०, पृ.६७० ॥ रामाश्रमी २।९।१७ ॥, पृ.४०४ ॥ ७. जित्वणित्वाभावाद् युगागमो विचारणीयः ॥ ८. 'स-' इति ३ ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५.८९, पृ.६७९ ॥ १०. श्रौतौ नास्ति ॥ ११. 'खडि मन्थे' इति भादौ क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १२. 'खडि खडि भेदे' इति स्वामी, 'खडि खडि कडि भेदने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १३. '-ण्डकः' इति ३.५ ॥ १४. 'ज्ञेया' इति ५ ॥ १५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।१६ ॥, पृ.१६३ ॥, तत्र-"हरेणुरङ्कटो ज्ञेया" इति दृश्यते, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५.८९, पृ.६७० ॥ रामाश्रमी २।९।१६ ॥, पृ.४०४ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५.८९, पृ.६७० ॥, रामाश्रमी २।९।१६ ॥, पृ.४०४ ॥ १७. 'इति भाषा' इति ३ ॥ १८. '-यः' इति ४ ॥ १९. 'चि-' इति ३.४ ॥ २०. 'पुंक्ली.' इति ३.४ ॥ २१. '-ये' इति १ ॥ २२. 'टुनदि' इति २.३.४.५ ॥ २३. 'नन्द-' इति ५ ॥ २४. 'वृज्' इति १ ॥ २५. 'उटुद' इति २ ॥ २६. 'प्रथ प्रख्याने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २७. '-ते' इति १.२ ॥ २८. 'लुभ गार्ध्वे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

(भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ ५ हरितः नीलः । ६ हरति रोगं हरिः, पुंसि । षट् सामान्येन मुद्रस्य ॥

अथ मुद्रविशेषानाह-

पीतेऽस्मिन्^१ वसु-खण्डीर-प्रवेल्-जय-शारदाः^२

॥११७२॥

१ अस्मिन् मुद्रे पीते^१ पीतवर्णे, वसति चित्ते वसुः, पुंसि । 'वस निवासे' (भ्वा.प.से.), 'मृस्वृ(शृस्वृ)-स्निहित्रप्यसिबसिहनिक्लिदिबन्धमनिभ्यश्च' (उणा-१०) [इति] उः । २ खण्ड्यते खण्डीरः । 'खडि भेदने' (चु. उ.से.), बाहुलकात् 'कृशृपृकटि-' (उणा-४७०) इति ईरन् । ३ प्रवेल्ति प्रवेल्ः । वेल्धातोः पचाद्यच् । ४ जीयते-ऽनेन जयः । 'जि अभिभवे' (भ्वा.प.अ.), 'एरच्' ३।३। ५६॥ इत्यच् । ५ शरदि भवः शारदः । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् । पञ्च पीतमुद्रस्य ॥११७२॥

कृष्णे^१ प्रवर-वासन्त-हरिमन्थज-शिम्बिकाः^२

१ कृष्णे श्यामे मुद्रे, प्रत्रियते प्रवरः । 'वृज् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'ग्रहवृह-' ३।३।५८॥ इत्यप् । २ वसन्ते भवो वासन्तः । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् । ३ हरिमन्थाज्जायते हरिमन्थजः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।१८॥ इति डः । ४ शिम्बाऽस्त्यस्य शिम्बिकः । 'व्रीह्या-दिभ्यश्च' ५।१।११६॥ इति ठन् । चत्वारि कृष्णमुद्रस्य ॥

वनमुद्रे^१ तुवरक-निगूढक-कुलीनकाः^२ ॥११७३॥

खण्डी च

१ वनस्य मुद्रो वनमुद्रः, तत्र । तुवरः कषायः, स एव तुवरकः । २ [निगूढति स्म] निगूढकः । २ कौ लीयते कुलीनकः ॥११७३॥ ४ खण्डोऽस्त्यस्य खण्डी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । चत्वारि वनमुद्रस्य ॥

राजमुद्रे तु मकुष्टक-मयुष्टकौ ।

१ मुद्रानां राजौ प्रधानत्वाद् राजमुद्रः । 'राज-दन्तादिषु परम्' २।२।३१॥, तत्र । २-३ मङ्क्यतेऽनेन ३० मकुष्टः । मीयतेऽसौ मयुष्टः । उभावपि पृषोदरादीं स्वार्थे कनि मकुष्टक-मयुष्टकौ । 'मोदनं मृत् । 'मुद हर्षे' (भ्वा.आ.से.), सम्पदादित्वात् क्विप् । सा भ्रष्टा बहिर्गता-ऽस्मादिति कथा (कप्) । नैरुक्तो वर्णविकारः, मुद्रष्टकः । मयति (मयते) मयः । 'मय गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्-' ३।३।११८॥ इति घः । यो गतं (गन्ता), तस्य स्तकः प्रतिबन्धकः मयस्तकः' ['] इति मिश्राः । त्रीणि राजमुद्रस्य । 'मउठे' इति भाषा ॥

गोधूमे^१ सुमनः^२

१ गुध्यति परिवेष्टयति गोधूमः । 'गुध परिवेष्टने' ४० (दि.प.से.), 'गुधेरूमः' (उणा-६८०), [तत्र] । २ सुष्ठु मन्यते सुमनः । 'मन ज्ञाने' (दि.आ.अ.), पचाद्यच् । 'गोधूमसुमनौ समौ' ['] इति रभसः । अत एव रूपकृतं साम्यं दर्शयितुं 'समौ' इत्युक्तम् । गोहृन्नाम्नी द्वे ॥

वल्ले^१ निष्पावः^२ सितशिम्बिकः ॥११७४॥

१ वल्लते वल्लः । 'वल्ल संवरणे' (भ्वा.आ.से.), अच्, तत्र । २ निःपूयते निष्पावः । 'पुई पवने' (भ्वा.आ.से.), 'निरभेः पूल्वोः' (हैमसू-५।३।२१॥) इति घञ् । ३ सिता शिम्बिस्य सितशिम्बिकः, दन्त्यादिः । वालनामाणि त्रीणि ॥११७४॥

कुलत्थस्तु^१ कालवृन्तः^२

१ कुले तिष्ठति कुलत्थः । डित्थकपित्थादिवत्, पृषोदरादिः । २ कालं^१ वृन्तमस्य कालवृन्तः । कुलत्थस्य द्वे ॥

ताम्रवृन्ता कुलत्थिका ।

१ ताम्रं^१ वृन्तमस्या ताम्रवृन्ता । २ ह्रस्वा कुलत्था कुलत्थिका । 'प्रत्ययस्थात्-' ७।३।४४॥ इतीत्वम् । द्वे लघु-कुलत्थिकायाः ॥

१. ५ प्रतौ नास्ति ॥ २. 'खड्य-' इति ४.५॥ ३. 'जा-' इति ३.४॥ ४. 'पीतमुद्रस्य पञ्च' इति ४॥ ५. 'राज-' इति १॥ ६. 'दित्वादिति' इति ४॥ ७. 'मौ-' इति ३.५॥ ८. 'मद' इति ४॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रु-५९०, पृ. ६७॥ १०. 'मुकुटम्' मयति । 'मय गतौ' (भ्वा.प.से.) । 'पुंसि-' (३।३।११८॥) इति घः । मयो गन्ता । तस्य स्तकः प्रतिबन्धकः । 'ष्टक प्रतिघाते' (भ्वा.प.से.) । पचाद्यच् (३।१।१३४॥), मयस्य स्तको मयष्टकः । नैरुक्तो वर्णविकारः-इत्याह । तत्र, मयते इत्युदितत्वात् । घः (३।३।११८॥) अप्ययुक्तः । तस्य कर्तर्यविधानात् ॥ इति रामाश्रमीकारः २।९।१७॥, पृ. ४०५॥ ११. 'पुन' इति १, 'मुठ' इति २, 'मूठ' इति ५॥ १२. '-मः' इति १.४.५॥ १३. अयं धातुपाठः ४ प्रतौ न दृश्यते ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रु-५९१, पृ. ६२७॥, रामाश्रमी २।९।१८॥, पृ. ४०५॥ १५. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च' इति सायणः ॥ १६. 'पूज' इति ३॥ १७. '-ल-' इति १.३॥ १८. '-म्र-' इति ७॥

आढकी तुवरी वर्णा स्यात्

१ आढौक्यते आढकी । पृषोदरादिः । २ तूयते तुवरी । पृषोदरादिः । ३ वर्ण्यते वर्णा । 'वर्ण वर्णक्रियादौ' (चु.उ.से.), कर्मणि घञ् । तूअरिनामानि त्रीणि ॥

कुल्मासस्तु यावकः ॥११७५॥

१ कुलं सजातीयगणमस्यति कुल्मासः, दन्त्य-
सान्तः । 'मसी परिणामे' (दि.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥,
नैरुक्तः कुलशब्दाऽकारलोपः । मूर्धन्यान्तोऽपि 'कुल्माषः'
इति । "कुत्सितो माषः कुल्माषः" [टीकासर्वस्वम् २।१।
१० १८॥] इति सर्वस्वादः । "कुल्माषो यावकः पुंसि" [ ]
इति मूर्धन्यान्तेषु रभसः । २ यौति मिश्रीभवति जनेनेति
यावकः । 'यु मिश्रणे' (अ.प.से.), 'ण्वुल्तृचौ' ३।१।१३३॥
इति ण्वुल् । सामान्येन अर्धस्विन्नमाषादिनाम्नी द्वे ।
"स्याद् यावकस्तु कुल्माषः" [अमरकोषः २।१९।१८॥]
इत्यमरः । "अर्धस्विन्नो यवादः, धान्यविशेष इत्येके"
[अम.क्षीर. २।१९।१८॥] इति क्षीरस्वामी । तेन माषमुद्रा-
द्यास्तुवरीपर्यन्ताः सर्वे कुल्मासशब्देनोच्यन्ते, यवादय-
श्चणकपर्यन्ता अपि, ततो माषमुद्रादीनामर्धस्विन्नानां 'बाकुला'
इत्यादिभाषा । यवादीनामर्धस्विन्नानां घूघरीत्यादिभाषा ।
२० यथा-"भ्रमन्नासादयमास कुल्माषान् कुत्रचिदगृहे" [ ]
"कुल्माषोऽर्धस्विन्नो यवादः" [ ] इति स्वाम्यादिः ।
"चोरधान्ये रूढः" [ ] इति यवकादिसूत्रे रक्षितः, सुभूति-
सर्वस्वादयश्च ॥११७५॥

अथ तृणधान्यान्हाह-

नीवारस्तु वनव्रीहिः

१ निव्रियते नीवारः । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.),
स्वादः, 'नौ वृ धान्ये' ३।३।४८॥ इति घञि 'उपसर्ग-

स्य घञ्मनुष्ये- '६।३।२२॥ इति नित्यं' दीर्घः । अधान्ये
निवरः । 'गृहवृष्टिनिश्चि- '३।३।५८॥ इत्यादिनाऽपि । "स्त्रि-
यामपि क्तिनं बाधित्वाऽयमेव भवति" [ ] इति हर- ३०
दत्तस्तेन 'निवरा कन्या' इति भवति । वनस्य व्रीहिर्वन-
व्रीहिः । एकं सामान्येन तृणधान्यस्य । "तृणधान्यानि
नीवाराः" [अमरकोषः २।१९।२५॥] इत्यमरः ॥

अथ विशेषत आह-

श्यामाक-श्यामकौ समौ ।

१ श्यायते श्यामाकः । 'श्यैङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.),
'मका(वा)कश्यामाक-' (हैमोणा-३७) इत्याके निपात्यते । २
'कीचक-' (हैमोणा-३३) इत्येके निपातनात् श्यामकः, ह्रस्वा-
कारमध्यः । सामानाम्नी द्वे ॥

कङ्गुस्तु कङ्गुनी क्वङ्गुः प्रियङ्गुः पीततण्डुला ४० ॥११७६॥

१ कयति कङ्गुः । 'कै शब्दे' (भ्वा.प.अ.),
पृषोदरादिः । २ कङ्गति कङ्गुनी । 'दिननग्न-' (हैमोणा-
२६८) इति उने (ने) निपात्यते । ३ कुत्सितमगति क्व-
ङ्गुः । 'अगि गतौ' (भ्वा.प.से.), बाहुलकादुः । ४ प्रीणाति
प्रियङ्गुः । 'प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च' (स्वा.उ.अ.) । ५ पीता-
स्तण्डुला अस्याः पीततण्डुला । अर्शआदित्वादच् । एते
स्त्रीलिङ्गाः । पञ्च कङ्गोः ॥११७६॥

अथ तद्विशेषानाह-

सा कृष्णा मधुका

१ सा कङ्गुः कृष्णा कृष्णवर्णा मद्यते (मच्यते)
कल्क्यते^३ मधुका । एकं कृष्णकङ्गोः ।

रक्ता शोधिका

१. 'तूर-' इति ३.५॥ २. '-स्येति' इति ४.५॥ ३. 'नि-' इति ३॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५९१, पृ.६७३॥, रामाश्रमी
२।१९।१८॥, पृ.४०५॥ ५. 'जनेनेनेति' इति ३॥ ६. इतोऽग्रे ५ प्रतौ 'इति स्वाम्यादिः' इति दृश्यते ॥ ७. '-न्तं' इति ५॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५९१, पृ.६७३॥, "कुल्माषोऽर्धस्विन्नो यवादः- इति स्वामी । -शूकशून्यो यवादः- इति रक्षितादयः" इति रामाश्रमीकारः,
२।१९।१८॥, पृ.४०५॥ ९. 'स्वामी' इति ३॥ १०. '-तिः' इति १॥ ११. '-नाह' इति १.३॥ १२. '-ञ्' इति १॥ १३. १ प्रतौ नास्ति ॥ १४.
हरदत्तकृतपदमञ्जर्याम्- "निवरा कन्येति । 'ग्रहवृष्टिनिश्चिगमश्च' इत्यपि कर्मण्येव । ननु च स्त्रियां भवितव्यम् 'अजब्भ्यां स्त्रीखलनाः स्त्रियाः
खलनौ विप्रतिषेधेन' उति वचनात् ? सत्यम् 'कृत्यल्युटो बहुलम्' इति बहुलवचनात् क्वचित् क्तिनादिविषयेऽप्यच् भवति, प्रवरा सेना, प्रवरा
गौरितिवत् । एवं च 'घञबन्ताः पुंसि' इति प्रायिकं द्रष्टव्यम् ॥" इति दृश्यते, भा-३, ३।३।४८॥, पृ.४६॥ १५. द्र. मा.धातुवृत्तिः, स्वादिः,
धातुसं-८, पृ.४४९॥ १६. '-तण्डुला' इति १.३॥ १७. 'प्रीञ् तर्पणे' इत्येव मैत्रेयः ॥ १८. 'आदिभ्योऽच्' इति १.२॥ १९. 'अथै-' इति १.२॥
२०. 'क्वङ्गुः' इति ४॥ २१. 'कल्कते' इति ५॥

१ रक्तवर्णा कङ्कुः, शोधयति शोधिका । 'शुध' शुद्धौ' (दि.प.अ.), ण्वुल् । एकं रक्तकङ्कोः ॥

मुसटी सिता ।

१ सिता श्वेतवर्णा कङ्कुः, मुस्यते खण्ड्यते मुसटी, दन्त्यमध्या । 'मुस खण्डने' (दि.प.से.), 'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-५२१) । एकं सितकङ्कोः ॥

पीता माधवी

१ पीतवर्णा कङ्कुः, मधुन इयम्, तद्वर्णत्वात् माधवी । 'तस्येदम्' ४।३।१२० ॥ इत्यण्, 'ओर्गुणः' ६।४।१० १४६ ॥, 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५ ॥ इति डीप् । एकं पीतकङ्कोः ॥

अथोद्दालः कोद्रवः कोरदूषकः ॥११७७॥

१ उद्दाल्यते उद्दालः । 'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.), घञ् । २ केन अम्भसा उनत्ति क्लिद्यते कोद्रवः । 'भैरव-कैरव' (हैमोणा-५१९) इत्येव साधुः । २ कोरं भक्तं दूषयति कोरदूषकः । 'दुष वैकृत्ये' (दि.प.अ.), ण्वुल् । त्रीणि कोद्रवस्य ॥११७७॥

चीनकस्तु काककङ्कुः

१ चीयते चीनः । 'दिनान्न' (हैमोणा-२६८) इति न निपात्यते । स्वार्थे कनि चीनकः । २ काकप्रिया कङ्कुः काककङ्कुः, स्त्रीलिङ्गः । चीनानम्नी द्वे । श्यामाकादयोऽष्टौ कङ्कुभेदाः ॥

यवनालस्तु योनलः ।

जूर्णाह्वयो देवधान्यं जोन्नाला बीजपुष्पिका

॥११७८॥

१ यवस्येव नालमस्य यवनालः । २ यूयते योनलः । 'मुरुल' (हैमोणा-४७४) इत्युले निपात्यते । 'जूरेच् जरायाम्' (दि.आ.से.), निष्ठा, नत्वं च जूर्णः ।

जूर्ण इत्याह्वयोऽस्य जूर्णाह्वयः । ३ देवप्रियं धान्यं देव-धान्यम् । ४ जुनद् नालमस्या जोन्नान्ता । पृषोदरादि-त्वात् साधुः । ५ बीजाकारं पुष्पमस्या बीजपुष्पा, स्वार्थे ३० कनि बीजपुष्पिका । ज्वारिनामानि षट् ॥११७८॥

शणं भङ्गा मातुलानी स्यात्

१ शणति शणम् । 'शण भङ्गे' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । २ भज्यते भङ्गा । 'भङ्गो आमर्दने' (रु.प.अ.), कर्मणि घञ्, 'अजाद्यतष्टाप्' ४।१।१४ ॥ । 'तरङ्गभेदयोर्भङ्गा' (भङ्गो) भङ्गो शस्यं शणाह्वये' ['] इति रुद्रः । ३ मायाः श्रियस्तुलया अनिति मातुलानी । 'अन प्राणने' (अ.प.से.), पचाद्यच्, गौरादिः । सणनामानि त्रीणि ॥

उमा तु क्षुमाऽतसी ।

१ 'उङ् शब्दे' (भ्वा.आ.अ.), धूमवत् मक्प्रत्ययः, ४० उमा । 'विभाषा तिलमाषोमा' ५।२।१४ ॥ इति निर्देशा-देव वा साधुः । अव्यते वा उमा । 'अव रक्षणादौ' (अ.प.से.), 'अवतेर्मक्' ( ) इति मक्, 'ज्वरत्वर' ६।४।२० ॥ इत्यूट् (इत्यूट्) । उदुगता मा शोभाऽस्या इति वा । नैरुक्तत्वा[द्] दन्त्यलोपः । २ क्षौत्यनया भुक्तयेति क्षुमा । 'दुक्षु शब्दे' (अ.प.अ.), 'क्षुहिभ्यां च(वा)' (हैमोणा-३४१) इति मक् । 'अतिस्तु' (उणा-१३७) इत्या-दिना मन्, बाहुलकादगुणत्वम् ['मा.धातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-३१] इति माधवः । ३ अतत्यनया अतसी । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा.प.से.), पनसवदसच्, गौरादित्वाद् ५० डीष् । न तस्यतीति वा । अतसीनामानि त्रीणि ॥

गवेधुका गवेधुः स्यात्

१ गूयते गवेधुका, गवेधुः । 'गुङ् शब्दे' (भ्वा.आ.अ.), 'गुङ् इधुधुक्-एधुकौ' (हैमोणा-७४) । गवीधु-

१. 'शुध-' इति ४॥ २. 'शुध शौचे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. '-र्णः' इति ४॥ ४. १प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'डीप्' इति २.३.४.५ ॥ ६. 'कैरवभैरव-' इति मुद्रितहैमोणादिगणे ॥ ७. 'इत्येव' इति १॥ ८. १प्रतौ नास्ति ॥ ९. 'भेदाः' इति १॥ १०. 'धृङ् जूरेच जरायाम्' इति हैमधातुपाठः, 'घूरी जूरी हिंसावयोहान्योः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. 'क्षीदितो निष्ठायाम्' ७।२।१४ ॥ इति निष्ठानत्वम् ॥ १२. 'जुवन्' इति ३॥ १३. 'जा-' इति १॥ १४. 'ज्वार-' इति ३॥ १५. 'चण श्रण दाने' इत्यत्र स्वामिनोक्तम्- 'शण इत्यपि दुर्गः' इति, क्षीर. पृ.११५ ॥, 'चण शण श्रण दाने' इति मैत्रेयः, 'चण शण श्रण दाने च' इति सायणः ॥ १६. 'भङ्गा' इति ४॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-५९३, पृ.६७५ ॥, रामाश्रमी २।९।२० ॥, पृ.४०६ ॥, तयोः 'शस्य' इत्यस्य स्थाने 'शस्य-' इति दृश्यते ॥ १८. 'माया' इति ४॥ १९. '-च्' इति ३॥ २०. 'सणा-' इति ५॥ २१. १.३प्रत्योर्नास्ति ॥ २२. 'अतिज्व-' इति ३॥ २३. 'बाहुलकात्र गुणः' इति मा.धातुवृत्तौ, पृ.३४४ ॥ २४. 'गुङ् अव्यक्ते शब्दे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

काऽपि । २ गवा अम्भसा एधते गवेधुः, स्त्रीलिङ्गः ।
'एध वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), 'भृसुन्-(भृमृत्-)' (हैमोणा-
७६) इति बहुलवचनादुः । बर्बटीत्यपि । "बर्बटी गणि-
कायां स्यात् ब्रीहिभेदेऽपि बर्बटी" [विश्वलोचनकोशः, टान्त-
वर्गः, श्लो-५१] इति श्रीधरः । यथा- "मरौ चर्वन्ति
बर्बटीम्" [ ] इति । बरटीनाम्नी द्वे ॥

जर्त्तिलोऽण्यजस्तिलः ॥११७९॥

१ जायते जर्त्तिलः । पृषोदरादिः । एकम् अङ-
कतिलस्य ॥११७९॥

१० षण्ढतिले तिलपिञ्जस्तिलपेजः

१ षण्ढो निष्फलस्तिलः षण्ढतिलः, तत्र निष्फल-
स्तिलः तिलपिञ्जः, तिलपेजः । 'निःफले (निष्फले) तिले
पिञ्जपेजौ वक्तव्यौ' (वा-४।२।३६॥) इति पिञ्जपेजौ प्रत्ययौ ।
त्रीणि निष्फलतिलस्य ॥

अथ सर्षपः ।

कदम्बकस्तन्तुभः

१ सरति स्नेहोऽस्मादिति सर्षपः । 'सृ गतौ'
(भ्वा.प.अ.), 'सर्त्तरपः षुक् च' (उणा-४२१) इत्यर्पः,
षुगागमश्च । सरिषपोऽपि । "सर्षपः स्यात् सरिषपः कटु-
२० स्नेहश्च तन्तुभः" [त्रिकाण्डशेषः २।१।३॥] इति त्रिकाण्ड-
शेषः । २ कदति (कन्दति) हिनस्ति कण्डूरोगादिक-
मिति कदम्बः । 'कदि हिंसायाम्' ( ), अम्बच्छ्रत्ययः,
ततः स्वार्थे कन् [कदम्बकः] । कन्दयति रोदयत्यश्रु-
जनकस्नेहत्वादिति वा । 'कदि क्रदि रोदने' आह्वाने
च' (भ्वा.प.से.), ततः अम्बच्, ततः कन् । कुत्सितमम्बत्
इति वा । ३ तोतुभ्यते तन्तुभः । 'णभि तुभि हिंसा-
याम्' (भ्वा.आ.से., दि.प.से.), भ्वादौ द्युतादिः, दिवादिः,
क्रयादिर्वा, पृषोदरादित्वात् सिद्धिः । त्रीणि सर्षपस्य ॥

अर्थ सिद्धार्थः श्वेतसर्षपः ॥११८०॥

१ 'सिद्धोऽर्थो रक्षोहननादिप्रयोजनमस्मादिति ३०

सिद्धार्थः । "सरिषपः सिते तस्मिन् रक्षोघ्नो भूतना-
शर्त्तुः" [ ] इति रभसात् । एकं श्वेतसर्षपस्य । इह प्रस्ता-
वादनुक्तान्यर्थमूनि त्रीणि तिलनामानि, यथा- "तिलः पूत-
(तिलपुष्प) स्तैलफलः" [मदनपालनिघण्टुः, धान्यगुणवर्णनं
नाम दशमो वर्गः, श्लो-४७] इति मदनपालः ॥११८०॥

माषादयः शमीधान्यम्

१ माष आदिर्येषां मुद्रादीनां ते माषादयः, शमी-
शिम्बा, तत्प्रधानं धान्यं शमीधान्यम् । फेलीथोनिष्पन्न-
धान्यस्यैकम् ॥

शूकधान्यं यवादयः । ४०

१ शूकप्रधानं धान्यं शूकधान्यम् । यथा यव
आदिर्येषां गोधूमादीनां ते यवादयः । एकम् उम्बी-
निष्पन्नधान्यस्य ॥

स्यात् सस्यशूकं किंशारुः

१ 'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.), 'उलूकादयश्च'
(उणा-४८१) इति निपातनादूकः, आल्लोपः शूकः ।
'शूकोऽनुग्रह' ( ) शुङ्गयोः (शूकोऽनुक्रोशशुङ्गयोः) [विश्व-
प्रकाशकोशः, कान्तवर्गः, श्लो-३६] इति विश्वः । सस्यं
धान्यम्, तस्य शूकं सस्यशूकम् । २ कुत्सितं शृणाति
किंशारुः, तालव्यमध्यः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'शृ हिंसा- ५०
याम्' (क्रया.प.से.), 'किञ्जरयोः श्रिणः' (उणा-४) इति
उक्प्रत्ययः (जुण्प्रत्ययः) । "किंशारुः सस्यशूकेऽपि वि-
शिखे कङ्कपक्षिणि" [विश्वप्रकाशकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-
१९७] इति महेश्वरः । यथा- "चकाशे शालिकिंशारुकपि-
शाशामुखाशरद्" [ ] इति महेश्वरः । धान्यं उम्बीनाम्नी द्वे ॥

कणिशं सस्यशीर्षकम् ॥११८१॥

१ कणति वातेनेति कणिशम्, पुंक्ली । 'कण

१. 'गवोभसा' इति १॥ २. 'बा-' इति ४.५॥ ३. 'चर्वन्ति' इति ३॥ ४. "तिलाभिष्फलात् पिञ्जपेजौ" इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ५.
'निष्प-' इति ४.५॥ ६. '-पू' इति ३॥ ७. 'दहति' इति ३॥ ८. '-म्बकः' इति १॥ ९. हिंसार्थकोऽयं धातुः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥
१०. ३प्रतौ नास्ति ॥ ११. 'रोधने' इति २॥ १२. 'कदि क्रदि क्लदि, आह्वाने रोदने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. 'तोभ्यते'
इति ३.४.५॥ १४. 'तन्तुभः' इति १॥ १५. 'सिद्धा-' इति १.३॥ १६. '-ना' इति १॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-
५९१, पृ.६७२॥ १८. '-कादय-' इति १॥ १९. १प्रतौ नास्ति ॥ २०. '-पूलः' इति ४.५॥ २१. 'फलाद्या-' इति ४॥ २२. 'शूक'
इति ५॥ २३. 'ज-' इति ५॥ २४. '-न-' इति १, '-न्य-' इति ३.५॥ २५. इतोऽग्रे ३.४.५प्रतिषु 'यथा' इति दृश्यते ॥ २६. 'ऊ-'
इति १.२॥ २७. ३प्रतौ नास्ति ॥ २८. 'पुंक्लीः' इति ३॥ २९. '-कोऽपि' इति ५॥ ३०. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, श्लो-
५३१, पृ.२२७॥ ३१. 'धाना-' इति ५, 'धान्यऊ-' इति १॥ ३२. 'उ-' इति ३॥

शब्दे' (भा.प.से.), 'कुलिकलि(कनि)-' (हैमोणा-५२५)
 इति किशः । कणिः पयःकणः सन्त्यस्येति (कणयः कणाः
 सन्त्यस्येति), लोमादित्वाच्छो वा । कं शिरो निश्यति
 (नेशति) समाधत्त इति कनिशम्, तुर्यवर्गपञ्चममध्योऽपि ।
 'निश्(णिश) समाधौ' (भा.प.से.) इत्यतो मूलविभुजादित्वात्
 कः । नैरुक्तो नस्य णो वा । "कणिशो धान्यशीर्षके" [१] इति
 तालव्यान्ते रत्नकोषः । सस्यमयं शीर्षमिव सस्यशीर्षकम्,
 सस्यमञ्जरीत्यर्थः । "कणिशं सस्यमञ्जरी" [अमरकोषः
 २।९।२१॥] इत्यमरः । धान्यशिरानामैकम् ॥११८१॥

१० स्तम्बस्तु गुत्सो धान्यादेः

१-२ धान्यादेर्यः स्तम्बः, स नालं गुत्सः । यं
 प्रति स्तम्बोऽप्रसिद्धस्तं प्रत्यन्यथा विध्यनुवादौ कार्यौ, एवं
 सर्वत्रोन्नेयम् । "स्तम्बो गुत्सस्तृणादिनः" [अमरकोषः २।९।
 २१॥] इत्यमरः । "स्तम्ब आलानगुल्मयोः व्रीह्यादीनां
 प्रकाण्डे च" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।३०१॥] इति हैमाने-
 कार्थः । "अमी पृथुस्तम्बभृतः पिसं गतां गता विपाकेन
 फलस्य शालयः" [किरातार्जुनीयम्, सर्गः-४, श्लो-२६] इति
 भारविः । गुत्सः गुध्यति परिवेष्टयतीति । 'गुध परि-
 वेष्टने' (दि.प.से.), 'वदि-' ( ) इति त्सः । "गुत्सः
 २० स्तम्बे हारभेदे स्तबके ग्रन्थिपर्णके" [विश्वप्रकाशकोशः,
 सान्तवर्गः, श्लो-६] इति महेश्वरः । यथा "वत्सो जिघत्सति
 बलादपि शालिगुच्छम् (-गुत्सम्)" [१] । गुच्छ इति द्वि-
 तीयवर्गप्रथमद्वितीयान्तोऽपि । "स्याद् गुच्छः स्तबके स्त-
 म्बे हारभेदकलापयोः" [विश्वप्रकाशकोशः, छान्तवर्गः, श्लो-
 ३] इति महेश्वरः । द्वे धान्यादीनां मूलविस्तारस्य । 'धुड-
 गूढ' इति भाषा ॥

नालं काण्डः

१ नलति नालम्, त्रिलिङ्गः, अर्थाद् गुत्सस्य । 'नल
 बन्धे' (भा.प.से.), ज्वलादित्वाण्णः । २ कणति शब्दायते
 भज्यमानः काण्डः, पुंक्ली । 'कण शब्दे' (भा.प.से.), ३०
 'जमन्ताङ्गुः' (उणा-१११) । द्वे गुत्सकायस्य (-काण्डस्य),
 'डोका' इति भाषा ॥

अफलस्तु सः ।

पलः पलालः

१ स एव तृणादिकाण्डः गृहीतफलत्वान्निष्फलः सन्
 पलति पलः । 'पल गतौ' (भा.प.से.), अच् । २ पत्यते
 रक्ष्यते पलालः । 'पल गतौ' (भा.प.से.), चुरादिः, 'कनि-
 (कुणि)पीभ्यां कालन्' (चान्द्रोणा-३।५०) बाहुलकात् पलेरपि
 कालन् । द्वे पलालस्य ॥

धान्यत्वक् तुषः

१ धान्यस्य त्वक्, तुष्यति दर्शनेनाऽस्य तुषः ।
 'तुष तुष्टौ' (दि.प.अ.), घञर्थे कः, 'इगुपध-' (उणा-
 ५५९) इति को वा । तुसनाम एकम् ॥

बुसे कडङ्गरः ॥११८२॥

१ बुस्यते क्षिप्यते बुसम्, पुंक्ली । 'बुस उत्सर्गे'
 (दि.प.से.), घञर्थे कः । "दन्त्यसकारवानयम्" [१] इति
 धातुप्रदीपः । "बुषवेषतुषारतोषाः" [१] इति मूर्धन्यान्ते
 स(ष)भेदाद् मूर्धन्यान्तमपि बुषमिति, तत्र । २ कडङ्गं
 माद्यन्त्यनेन पेशव इति कडङ्गरः । 'कड मदे' (भा.
 प.से.), भद्रादित्वाद् रक्, अङ्गजागमश्च । माधवस्तु कृ- ५०
 धातोः 'कडङ्गरः' [मा. धातुवृत्तिः, तनादिः, धातुसं-१२,
 (पृ.५१५)] इत्याह । 'कर(कड)[ङ्गर]दक्षिणाच्छ च'

१. 'नश्यति' इति १, 'निश्यते' इति ५ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५९४, पृ.६७६ ॥, रामाश्रमी २।९।२१ ॥, पृ.४०६ ॥ ३. 'गुच्छो'
 इति १.२.३.५ ॥ ४. 'गुच्छः' इति १ ॥ ५. 'पिशगतं' इति ५ ॥ ६. '-तिः' इति ३ ॥ ७. '-ते' इति ३ ॥ ८. 'गुत्सः' इति १.२ ॥ ९. 'गुल्मः' इति ३ ॥
 १०. 'बन्धने' इति १, 'गन्धे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. '-ति' इति १ ॥ १२. 'गुत्सस्य' इति ३.४.५ ॥ १३. क्षीरतरङ्गिणीधातुप्रदीपयोः श्रुतादिगणे
 'पल रक्षणे' इति दृश्यते, अत्र 'पत्यते रक्ष्यते' इति विगृहीतत्वात् स एव युक्तः ॥ १४. 'तमिविशिविडिमृणिकुलिकपिपलिपाञ्चभ्यः कालन्' (उणा-
 ११५) इति पाणिनीयसम्मतोणादिगणे ॥ १५. '-न्ति' इति १.२.३ ॥ १६. '-ति' इति १ ॥ १७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।९।२२ ॥, पृ.१६८ ॥,
 पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-५९५, पृ.६७८ ॥, रामाश्रमी २।९।२२ ॥, पृ.४०७ ॥ १८. १.३प्रत्योर्नास्ति ॥ १९. 'कडति' इति ४.५, 'कडयन्ते'
 इति ३ ॥ २०. 'माद्यन्ते' इति ३ ॥ २१. 'त्रिप-' इति ३ ॥ २२. 'भद्राद्' इति ३ ॥ २३. 'कडङ्गर-' इति काशिकासम्मतपाठः ॥, "कडङ्गरदक्षिणाशब्दाभ्यां
 छः प्रत्ययो भवति, चकाराद्यच्च 'तदहति' इत्येतस्मिन् विषये । उक्तोऽपवादः । कडङ्गरमहति कडङ्गरीयो गौः । कडङ्गर्यः ।" इति काशिकावृत्तिः,
 भा-४, ५।१।६९ ॥, पृ.७१ ॥, "कडङ्गरक्षिणाच्छ च" ५।१।६९ ॥ चाद्यत् । कडं करोतीति विग्रहे अत एव निपानात् खच् । कडङ्गरं माष-
 मुद्रादिकाष्टमहतीति कडङ्गरीयो गौः । कडङ्गर्यः ।" इति सिद्धान्तकौमुदी, तद्धितेष्वार्ह्याः, पृ.३४० ॥, अत्रत्या तत्त्वबोधिनी-"कडङ्गर-" इति
 पाठस्तूपेक्ष्य इति ध्वनयति-कडं करोतीति । 'कड मदे' कडतीति कडः । माषमुद्रादिकाष्टमिति । अमरश्चाह-"कडकरो बुसं क्लीबे" इति ॥
 गौरिति । 'नीवारपाकादिकडंकरीयैः' इति रघुः" इति, पृ.३४० ॥

५।१।६९॥ इति सूत्रे वर(हर)दत्तोऽप्येवम् । भुसनान्नी द्वे ।
'ढूढा' इति भाषान्तरम् ॥११८२॥

धान्यमावसितं रिद्धम्

१ धान्यं व्रीह्यादि, आ अवसितं निष्पन्नम् । "रक्षा-
र्थमाच्छादितमावसितम्"[^३] इत्यन्ये । आ समन्तादवसितम-
वसानं प्राप्तम् । स्यतेरवपूर्वात् क्तः । राध्यति स्म रिद्धम् ।
'राध संसिद्धौ'(स्वा.प.अ.), पृषोदरादित्वादित्वम् । 'ऋधु
वृद्धौ'(दि.प.से.), क्तः, सप्तमस्वरादिरपि । एकं निष्पन्न-
धान्यस्य । अथवा ढांकियानाम एकम् ॥

१०

तत्पूतं निर्बुसीकृतम् ।

१ तद् धान्यं निर्बुसीकृतं सत् पूतम् इत्युच्यते ।
पूयते स्मेति पूतम् । 'पूज् पवने'(क्र्या.उ.से.), क्तः । एकं
तृणरहितधान्यस्य । 'ऊपणिउं धान्य' इत्यादिभाषा ॥

॥ पूर्णो धान्याधिकारः ॥

अथ शाकाधिकारः-

^१मूलपत्रकरीराग्रफलकाण्डाविरूढकाः ॥११८३॥

^८त्वक् ^९पुष्पं ^{१०}कवकं ^१शाकं ^२दशधा शिगुकं च तत् ।

१ तत् शाकं दशधा दशविधं मूलं मूलकं बि-
शादेः^१, पत्रं निम्बादेः^२, करीरं वंशादेरङ्कुरं, अग्रं करीर-
वृक्षादेः^४, फलं वार्ताक्यादेः^५, काण्डम् एरण्डवंशादेः^६,
विरूढाः "विरूढा" इति प्रसिद्धाः, क्षेत्रोद्धृतस्य फल-
मूलादेः स्वेदान्नवोद्भिन्ना अङ्कुराः । "अकारप्रश्लेषादविरूढकं"
तालास्थिमज्जा"[^७] इति गौडाः ॥११८३॥ त्वक् कद-
ल्यादेः^८, पुष्पं करीरवृक्षादेः^९, कवकं छत्रकाख्यभूकन्द-
विशेषः^{१०}, एवमेतद् दशधा शाकम् । शक्यतेऽनेन
भोक्तुमिति शाकम् । 'शक्त्वु शक्तौ'(स्वा.प.अ.), करणे

घञ् । श्यति तनूकरोति सौहित्यं वा । 'शो तनूकरणे'
(दि.प.अ.), बाहुलकादौणादिकः कन्, 'आदेचः'-६।१।
४५ ॥ इत्यात्वम् । महच्छाकं शाकसमाहारो वा शाकी,
गौरादित्वाद् ङीष् । २ शिनोति शिगुकम्, पुंस्त्रीबलि- ३०
ङ्गावेतौ । मूलपत्रादीनां दशानां सामान्येन नाम्नी द्वे ।
शाकं चतुर्धाऽपीत्यन्ये । यन्मदनपालः "शाकं चतुर्धा
तत्पुष्पं^१ छदरकन्द^३फलैः स्मृतम्"[मदनपालनिघण्टुः,
शाकवर्गः, श्लो-२] इति । आत्रेयोऽपि-
"शाकं चतुर्विधं प्रोक्तं पत्रं पुष्पं फलं तथा ।
कन्दा अन्ये समुद्दिष्टा वक्ष्याम्येतान् पृथक् पृथक् ॥१॥"
[ ] इति ॥

अथ शाकभेदानाह-

तण्डुलीयस्तण्डुलेरो मेघनादोऽल्पमारिषः ॥११८४॥

१ तण्डुलाकृतिबीजस्तण्डुलः, तज्जनकत्वेन तस्मै ४०
हितमित्यर्थे 'प्राक् क्रीताच्छः' ५।१।११ ॥, 'आयनेयी'-७।
१।२ ॥ इति छस्य ईयादेशः [तण्डुलीयः] । २ तण्डु-
लानीरयति द्रावकत्वादिति तण्डुलेरः । 'ईर गतिकम्प-
नयोः'(चु.उ.से.), णिजन्तः, 'कर्मण्यण्' ३।२।११ ॥ । द्वावपि
पञ्चमाज्मध्यौ । ३ मेघस्यैव नादोऽस्माद् मेघनादः । ४
मारिषः शाकभेदः, क्षुद्रकाण्डपत्रत्वाद् अल्पश्चासौ मारिषश्च
अल्पमारिषः । अल्पं मृणाति हिनस्तीति वा । 'मृशं
हिंसायाम्'(क्र्या.प.से.), 'अमिमृशभ्यां' णित्'(हैमोणा-
५४९) इतीषः । तन्दलेजानामानि चत्वारि ॥११८४॥

बिम्बी रक्तफला पीलुपर्णी स्यात् तुण्डिकेरिका । ५०

१ बिम्बं "बिम्बिकाफलम्", तदाचष्टे प्रकाशयति
प्यन्तादचि ङीषि बिम्बी । २ रक्तं फलमस्या रक्तफला ।
अजादिपाठात् 'पाककर्ण'-४।१।६४ ॥ इत्यादिना न ङीष् ।
३ पीलो रिव पर्णमस्याः पीलुपर्णी । 'पाककर्ण'-४।१।६४ ॥

१. "कडङ्कुरदक्षिणाच्छ च ॥ 'कड मदे' कडतीति कडः, कडं करोतीत्यत एव निपातनात् खच्, कडङ्कुरं माषमुद्गादिकाष्टमुच्यते ।" इति
पदमञ्जरी, काशिकावृत्तिः, भा-४, ५।१।६९॥, पृ.७१ ॥ २. 'ढं-' इति ३ ॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११८३ ॥, पृ.२६५ ॥ ४. '-रादित्वम्' इति ३ ॥
५. 'ढा-' इति १, 'ढौ-' इति ३ ॥ ६. 'ऊपणिउं' इति २, 'उपणीयो' इति ३ ॥ ७. '-ऊं' इति ४ ॥ ८. अम.क्षीर.२।४।१३६ ॥, पृ.११५ ॥,
टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।१३६ ॥, पृ.१८१ ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१८२, पृ.२३५ ॥, रामाश्रमी २।४।१३६ ॥, पृ.२२४ ॥ ९.
'बिसा-' इति १.२ ॥ १०. '-वृक्षादेः' इति ३ ॥ ११. 'विरू-' इति १.३ ॥ १२. 'स्वेदो-' इति ४.५ ॥ १३. 'आ-' इति ३ ॥ १४. '-कां' इति ५ ॥
१५. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११८३ ॥, पृ.२६५ ॥ १६. 'तण्डुली-' इति ४.५ ॥ १७. '-ला' इति ४ ॥ १८. '-स्यैव' इति ५ ॥ १९. 'मृण्' इति ३,
हैममते क्र्यादेः शानुबन्धः ॥ २०. '-मृङ्भ्यां' इति २.३, '-मृभ्यां' इत्युणादिगणे ॥ २१. 'चं-' इति ४.५ ॥ २२. 'बिम्ब-' इति ३.५ ॥ २३.
'-ले' इति ३.४.५ ॥ २४. १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥, अथवा '-दिनाऽङीष्' इति बोध्यम् ॥

इति ङीष् । ४ तुण्डिकान् चञ्चुमत ईरयति प्रेरयति भक्षणार्थ-
मिति, कर्मण्यणि, ङीष् तुण्डिकेरी, ततः कन्, 'केऽणः'
७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे तुण्डिकेरिका । "तुण्डं मुखम्,
तदेकदेशत्वादोष्ठोऽपि तुण्डम्, ततः प्रशंसायां कनि तुण्ड-
कम्, औपम्यात् तदीर्ते गच्छति, कर्मण्यणि तुण्डिकेरीति
पाठः" [१] इत्यन्ये । चत्वारि बिम्बाः । 'तीङ्गरी' इति भाषा ॥

जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा

॥११८५॥

१ जीवन्त्यनया, जीव्याज्जनोऽनयेति वा जीव-
१० न्ती । 'जीव प्राणधारणे' (भा.प.से.), 'रुहिनन्दिजीवि-
प्राणिभ्यः किदा- (षिदा-) शिषि' (उणा-४०७) इति झच्,
'झोऽन्तः' ७।१।३॥ । २ करणे ल्युटि जीवनी । ३
जीव्यतेऽनया जीवा । करणे 'हलश्च' ३।३।२२१॥ इति घञ् ।
ण्यन्तादचि वा । ४ जीवनाय हिता जीवनीया । 'प्राक्
क्रीताच्छः' ५।१।१॥ । ५ मन्यन्ते साधुत्वेन इमां जना
इति मधु । 'मनं ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'फलपाटि' (उणा-
१९) इत्यादिना उः, धश्चान्तादेशः । (स्ववतीति स्रवा ।
एतन्नामद्वयमिति केचित्) । मधु स्रवति मधुस्रवा, दन्त्य-
रेफाद्यमध्या । 'स्रु गतौ' (भा.प.से.), अच् । ङोडी-
२० नामानि पञ्च ॥११८५॥

वास्तुकं तु क्षारपत्रम्

१ वासयतीति वास्तुकम् । 'वस निवासे' (भा.
प.अ.), पिजन्तः, 'उलूकादयश्च' (उणा-४८१) इति वसेरु-
कन्- (कञ्), तुट् च । वास्तुभवत्वाद् वा वास्तुकम् ।
ह्रस्वमध्यं दीर्घमध्यं च । "रम्या वास्तववास्तुकस्तव-
किता" [१] इति प्रयोगात् । २ क्षारं पत्रमस्य क्षारपत्रम् ।
वथूआनाम्नी द्वे ॥

पालक्या मधुसूदनी ।

१ पालके साधुः पालक्या । 'तत्र साधुः' ४।४।
१८॥ इति यत् । पाल्यत इति वा । 'शिक्यास्याढ्य-' ३०
(हैमोणा-३६४) इति ये निपात्यते । २ मधु माधुर्यं सूदते
मधुसूदनी । नन्दादित्वाल्ल्युः । द्वे पालङ्कस्य ॥

रसोनो लशुनोऽरिष्टो म्लेच्छकन्दो महौषधम्

॥११८६॥

महाकन्दः

१ अम्लेन रसेन ऊनः रसोनः । यद् व्याडिः
'ऊनोऽम्लेन रसेन रसोनस्तेन कीर्तितः' [१] इति । २
अश्नाति रोगमिति लशुनः । 'अश भोजने' (क्र्या.प.से.)
'अशोर्लश्च' (उणा-३३७) इत्युनन्, आदेलादेशश्च । लघ्यते-
ऽभिलष्यत इति वा । 'लष कान्तौ' (भा.उ.से.), 'लषेः
श च' (हैमोणा-२८९) इत्युनन् । पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । "क्रोश-
क्लेशविनाशलेशलशुनप्रशंसांशुशीतांशवः" [२] इत्युष्मबिवे-
कात् तालव्यमध्यः । ३ न रिष्यत इति अरिष्टः । 'रिष
हिंसायाम्' (भा.प.से., दि.प.से.), 'रिषप्रत्ययः' । ४ म्ले-
च्छानां प्रियः कन्दो म्लेच्छकन्दः । ५ महौषधम् रोग-
जित्वात् ॥११८६॥ ६ महाश्वासौ कन्दश्च महाकन्दः ।
लहसणनामानि षट् ॥

रसोनोऽन्यो गृञ्जनो दीर्घपत्रकः ।

१ अन्यो द्वितीयो रसोनः, गृञ्जति कुत्सितं शब्दा-
यते, गृञ्जयति कुत्सितं शब्दं जनयति, गृञ्ज्यते कुत्सितं
शब्दायते वा गृञ्जनः । 'गजि गृजि शब्दार्थाः' (भा.
प.से.), नन्दादित्वाल्ल्युः, पुंक्ली । २ दीर्घं पत्रमस्य
दीर्घपत्रकः । प्याजनाम्नी द्वे ॥

भृङ्गराजो भृङ्गरजो मार्कवः केशरञ्जनः ॥११८७॥

१ द्रवद्वारेण भृङ्गवत् केशकृष्णीकरणाद् भृङ्ग-
वद् राजते भृङ्गराजः, अदन्तः । "स्यान्मार्कवो भृङ्गराजः

१ 'ङीष्' इति ३॥ २ '-ण्' इति ४.५॥ ३ 'ङीपि' इति ३॥ ४ 'तुण्ड-' इति ४.५॥ ५ 'तुण्ड-' इति ४॥ ६ 'कः' इति ३॥ ७ द्र.
पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-१८५, पृ.२३८॥ ८ 'तीङ्-' इति ३.५॥ ९ '-श्रवा-' इति १.३.५॥, तुलनीयोऽमरकोषः १।४।१४२॥
१०. 'रूह-' इति १॥ ११. '-येति' इति ४॥ १२. 'मन्यते' इति १.३॥ १३. इतोऽग्रे ऋप्रतौ 'स्त्रीलिङ्गः, स्याज्जीवन्त्या तु योषीतीति वचनात्'
इति दृश्यते ॥ १४. 'मनु' इति २.३.४.५॥ १५. कोष्ठान्तार्गतापाठः ऋप्रतावेव दृश्यते ॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।१५८॥, पृ.२०९॥,
तत्र 'रम्या वास्तुकवास्तववास्तवकिता' इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-२०४, पृ.२६१॥ १७. 'वथूया-' इति २,
'वथूआ-' इति ३॥ १८. 'आ-' इति ३॥ १९. '-नेति' इति ३॥ २०. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११८६॥, पृ.२६६॥ २१. 'अशोर्लश्च' ( )
इत्युणादिगणे, 'अश भोजने' अस्मादुनन्, धातोर्लशादेशश्चेत्यर्थः ॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-१०४, पृ.२४९॥ २३.
'क्तः प्र-' इति २॥ २४. '-यक-' इति १॥ २५. '-तश-' इति ४.५॥ २६. 'गज गजि गृज गृजि मुज ('मज' उति क्षीरतर.) मुजि
शब्दार्थाः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २७. ५ प्रतौ नास्ति ॥

भृङ्गरजः सुजागरः '[ ] इति रभसात् । २ घञर्थे के भृङ्ग-
रजः, अदन्तः । 'ये मासमेकं तु पिबन्ति चूर्णं दिने
दिने भृङ्गरजः समुत्थम्' '[ ] इति वैद्यकात् 'सन्तोऽपि' । ३
मङ्क्यते मण्ड्यते केशादिरनेनेति मार्कवः । 'मकि
मण्डने' (भ्वा.आ.से.), पृषोदरादिः । ४ केशान् रञ्जयति
केशरञ्जनः । 'रञ्जेर्णिजन्तान्द्यादित्वाल्ल्युः । चत्वारि
भृङ्गराजस्य ॥११८७॥

काकमाची वायसी स्यात्

१ काकं माचति (मञ्चते) फलाशनेन काक-
१० धारणात् काकमाची । 'मचि धारणोच्छ्रायपूजनेषु' (भ्वा.
आ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५॥ इति
डीष् । काकवन्मचति (मञ्चते) वर्णेन सम्पृच्यत इति वा ।
२ अत एव वायससंयोगादणि वायसी । कमाइनानी द्वे ॥

कारवेल्लः कटिल्लकः ।

१ 'कारेण निश्चयेन वेल्लति' वालयति कार-
वेल्लः । कस्य मुखस्य आरो गमनम्, तं वेल्लयति ।
'वेल्ल वलने (चलने)' (भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ ।
स हि तिकृत्वाद् मुखगन्धं निरस्यति । २ कटिं लाति
कटिल्लः । कट्यावृणोति वा । 'पृषोदराद् डिलत्वम्'
२० [ ] इति स्वामी । कनि कटिल्लकः । 'बाहुलकात् कटे-
रिल्लः' '[ ] इत्यन्य । 'कारेलानाम्नी द्वे ॥

कूष्माण्डकस्तु कर्कारुः

१ कुलिगत् ऊष्मा अण्डेषु बीजेष्वस्य पित्त-
कारित्वात् कूष्माण्डः, कनि कूष्माण्डकः, दीर्घादिः ।
'कोरुष्मणा अनिति प्राणितीति । जमन्ताड्डे' (उणा-१११),
'नैरुके ह्रस्वत्वे कुष्माण्डो ह्रस्वादिः' '[ ] इति मिश्राः ।
२ कर्कं वर्णमियर्नि कर्कारुः, पुंसि । 'ऋ गतौ' (भ्वा.

प.अ.), बाहुलकात् 'कृवापाजिमि-' (उणा-१) इत्युणि । यद्वा
करोति तृप्तिं कर्कः, इयर्ति अरुः बस्तिशोधनः रसत्वात्,
कर्कश्चासावरुश्चेति कर्कारुः । द्वे कोहलाख्यस्य ॥ ३०

कोशातकी पटोलिका ॥११८८॥

१ कुशयति कोशातकी । 'कुश श्लेषणे' (दि.प.से.),
['श्लेषमातक-' (हैमोणा-८३) इति निपात्यते] । कोशाकाराणि
फलान्यतर्ति वा । २ पटति पटोली । 'पट गतौ' (भ्वा.
प.से.), 'पटं विस्तारं' ( ) वै; 'कटिपटि' - (हैमोणा-४९३)
इत्योलः पटोलः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

'पटोले तु पाण्डुफलः कुलकः कर्कशच्छदः ।

राजीफलः कफहरो राजमान्योऽमृताफलः ॥११॥'

[निघण्टुशेषः, चतुर्थः शाककाण्डः, श्लो-२२४५(२५)] इति
हैमनिघण्टुशेषः । स्वार्थे कनि पटोलिका । कोशातकी- ४०
शब्दः 'तोरईनामार्पि' । यन्मदनपालः-

'कोशातकी कृतछिद्रा (शतच्छिद्रा) जालिनी कृतवेधना ।

मृदङ्गफलिका क्ष्वेडा (ज्वेरा) घण्टाली

(घोटाकी) कर्कशच्छदा ॥२॥'

[मदनपालनिघण्टुः, शाकवर्गः, श्लो-१८] इति । द्वे पटोल-
स्य । 'भूतलो' इति भाषान्तरम् ॥११८८॥

चिर्भिटी कर्कटी वालुङ्क्येर्वारुस्त्रपुसी च सा ।

१ [चिरिः स्वादौ चिरणोति चिर्भिटी] । 'चिरे-
रितो भू च' (हैमोणा-१४९) इति साधुः । २ कर्कं वर्णम-
टति प्राप्नोति, शकन्धादिः, कर्कटः, गौरादिङीषि कर्कटी । ५०
३ वलति (वलते) वालुङ्गी । 'वल वल्ल संवरणे'
(भ्वा.आ.से.), 'कञ्चुक-' (हैमोणा-५७) इत्यादिना उकप्रत्यये
निपात्यते । ४ ऊर्वति हिनस्ति अर्त्तिम् एर्वारुः, पुंस्त्री ।
'उर्व(उर्वी) हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'उर्वेरादेरुदेतौ च'
(हैमोणा-८१४) इत्यारुः । 'अर्त्तरुण् आरुः, रलयोरेकत्र

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१९७, पृ.२५२॥, रामाश्रमी २।४।१५१॥, पृ.२३०॥ २. 'प्रपि-' इति १.२॥ ३. '-राजः' इति १॥
४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-१९७, पृ.२५२॥ ५. 'सा-' इति ३॥ ६. १प्रतौ नास्ति ॥ ७. 'रञ्जति' इति ५॥ ८. 'रजेर्णिजन्तः'
इति ३॥ ९. 'माचयति' इति ५॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः १।४।१५४॥ ११. 'क-' इति ३.४.५॥ १२. १प्रतौ नास्ति ॥ १३. '-ते' इति ३॥ १४.
'-दित्वाद्' इति २॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-२००, पृ.२५५॥ १६. 'क-' इति ३, 'कारेली-' इति १.२॥ १७.
तुलनीयोऽमरकोषः १।४।१५५॥ १८. '-ङुः' इति ३॥ १९. 'नि-' इति १॥ २०. '-ण्' इति ३॥ २१. 'रसक-' इति ४.५॥ २२. दुर्गसम्मतोऽयं
धातुः ॥ २३. '-नि पतति' इति २.३॥ २४. 'अट पट गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २५. 'पटि' इति १॥ २६. विस्तारार्थकपटधातुः क्षीरतरङ्गि-
ण्यादौ न दृश्यते ॥ २७. 'कपिगडिगण्डिकटिपटिभ्यः कोलच्' इति पाणिनीयसम्मतोणादिगणसूत्रम् ॥ २८. 'राजिमानमृताफलः' इति निघण्टुशेषे,
श्लो-२२४५, पृ.२८२॥ २९. 'तोरी-' इति १॥ ३०. '-मानि' इति १.३॥ ३१. '-ताला' इति ५॥ ३२. '-दिः' इति ३.५॥ ३३. 'वल संवरणे'
इति स्वामी, 'वल वल्ल संवरणे' इति मैत्रेयः, 'वल वल्ल संवरणे सञ्चरणे च' इति सायणः ॥ ३४. 'उ-' इति १.३.४॥ ३५. 'आ-'
इति १.२॥ ३६. 'ऊ-' इति २.४.५॥ ३७. 'उर्वी तुर्वी दुर्वी धुर्वी हिंसार्थाः' इति स्वामी, 'उर्वी तुर्वी धुर्वी दुर्वी धुर्वी हिंसायाम्' ('हिंसार्थाः'
इति सायणः) इति मैत्रेयसायणौ ॥

स्मृतेरालुश्च । इरं बीजं प्रचक्षते । इरोः बीजस्यारुर्व्यापक इत्यर्थः । " [ ] इति शबरस्वामी तृतीयस्वरादिमाह । "तुर्य-
स्वरादिरीर्वारुः कर्कट्या पठ्यते बुधैः" [ ] इति शाब्दिकाः ।
"उर्वारुः कर्कटिः स्यात्" [ ] इति पुंस्काण्डे रत्नकोषः ।
नैरुक्ते इकारस्योत्वे उर्वारुरिति वा । "ऊर्वारुः (हैमोणादि-
स्वोपज्ञगणसूत्रविवरणम्-८१४) इति षट्स्वरादिरपीति हैमो-
णादिः । ५ त्रपत इति त्रपुसी । 'त्रपूष् लज्जायाम्' (भ्वा.
आ.वे.), 'त्रपेरुसः' (हैमोणा-५७८) इत्युसः, गौरादिः । पञ्च
'चिर्भिट्याः । काकडीति भाषा ॥

१० अशोऽघ्नः सूरणः (शूरणः) कन्दः

१ अशोऽसि हन्ति अशोऽघ्नः । 'हन् (हन) हिंसा-
गत्योः' (अ.प.अ.), 'अमनुष्यकर्तके च' ३।२।५३ ॥ इति
टक्, कित्वाद् 'गमहन-६।४।९८ ॥ इत्युपधातोपः, 'हो
हन्तेः-७।३।५४ ॥ इति कुत्वम् । २ शूरति (शूर्यते) हिन-
स्त्यशोऽसि शूरणः, तालव्यादिः । 'शूरी हिंसायाम्' (दि.
आ.से.), 'बहुलमन्यत्रापि' (उणा-२०७) इति युच् । "श्यो-
नाकः शूरणः श्रोणिः शिक्षा श्यामा च 'शेवधिः' [ ] इति
शभेदात् । "सूर्यते प्रेर्यते सूरणः" [अम.क्षीर.२।४।१५७ ॥]
दन्त्यादिरपीति स्वामी । 'षू प्रेरणे' (तु.प.से.), बाहुलकात्
२० क्युन्, रुक् चागमश्च । ३ कन्द्यतेऽन्विष्यते, कन्दयति
रोदयति वा । षजि अचि वा कन्दः । त्रीणि शूरणस्य ॥

शृङ्गबेरकमार्द्रकम् ॥११८९॥

१ ('शृणोति' कफं शृङ्गबेरकम्, पृषोदरादिः ।
शृङ्गोपलक्षितं बेरं देहोऽस्य वा । २ आर्द्रमेव आर्द्रकम्) ।
द्वे शृङ्गबेरस्य । 'आदो' इति भाषा ॥ ११८९ ॥

कर्कोटकः किलासघ्नस्तिक्तपत्रः सुगन्धकः ।

१ करोति किलासहिंसां कर्कोटः । 'कर्कोट-
(कपोट) बकोट- (हैमोणा-१६१) इत्यादिना [ओ]टे निपा-
त्यते, स्वार्थे कनि कर्कोटकः । २ किलासं हन्ति

किलासघ्नः । 'अमनुष्यकर्तुके च' ३।२।५३ ॥ इति टक् । ३०
३ तिक्तं पत्रमस्य तिक्तपत्रः । ४ सुष्ठु गन्धयते सुग-
न्धकः । 'गन्ध हिंसायाम्' (चु.आ.से.), णिजन्तः, ण्वुल् ।
चत्वारि कंकोडाख्यस्य ॥

मूलकं तु हरिपर्णं सेकिमं हस्तिदन्तकम् ॥११९०॥

१ मूलति प्रकर्षेण तिष्ठति मूलकम् । 'मूल प्रति-
ष्ठायाम्' (भ्वा.प.से.), 'कृज्जादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्' (उणा-
७१३) । "मूल रोहणे" (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच्, ततः
'स्थूलादिभ्यः प्रकारवचने कन्' ५।४।३३ ॥ [ ] इति सर्व-
धरः । २ हरि नीलं पर्णमस्य हरिपर्णम् । ३ सेकेन "निर्वृत्तं
सेकिमम् । 'भावप्रययान्तान्निवृत्तेऽर्थे इमन्वाच्यः' (वा-४।४। ४०
२० ॥) । ४ हस्तिदन्तप्रतिकृति हस्तिदन्तकम् । 'इवे प्रति-
कृतौ' ५।३।९६ ॥ इति कन् । चत्वारि मूलादस्य ॥११९०॥

॥ समाप्तः शाकाधिकारः ॥

तृणं नडादि नीवारादि च

१ तृण्यते अद्यते पशुभिरिति तृणम् । 'तृणं
अदने' (त.उ.से.), घञर्थे कः । तृणं तृणजातीयमित्यर्थः ।
नडादि नडप्रकारं नीवारादि नीवारप्रकारमित्यर्थः । सामान्येन
नडप्रकारस्य नीवारप्रकारस्य च नाम एकम् ॥

शष्पं तु तन्नवम् ।

१ तत् तृणं नवं नवोद्भिन्नम्, बालमिति यावत्, ५०
शुष्यत्यातपेनेति शष्पम् । "शुष शोषणे" (दि.प.अ.),
बाष्पादित्वात् पः, उकारस्यात्वं च' [ ] इति सुभूतिः ।
शस्यते, 'शसु हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'नीपादयः' (कात-
न्त्रोणा-२।११६) इति पः । "शस्यम्" [ ] इति टिप्पणी ।
एकं नवतृणस्य ॥

सौगन्धिकं देवजग्धं पौरं कत्तृणरौहिषे ॥११९१॥

१ शोभनो गन्धः प्रयोजनमस्य सौगन्धिकम् ।
'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९ ॥ इति ढक्, 'किति च' ७।२।

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-२०१, पृ.२५७ ॥ तत्र- "इवेति । पूर्ववदर्थः उण् (उ.१।१९) । आरुः । रलयोरेकत्र स्मृते
आलुश्च । इरं बीजं प्रचक्षते । इरोबीजस्य आरुर्व्यापक इत्यर्थः । इति शबरस्वामी । ह्रस्वादिरयम् । तुर्यस्वरादिरीर्वारुः कर्कट्या पठ्यते
बुधैः" इति शाब्दिकाः । 'इर्वारुः' ह्रस्वादिः स्त्रियां पुंसि च । "उन्मत्तो धुस्तर इर्वारुः कर्कटिः स्या" इति पुंस्काण्डे रत्नकोषात् । नैरुक्ते
इकारस्योत्वे 'उर्वारुः' इति च । "इति दृश्यते ॥ २. 'चिर्भ-' इति ४.५ ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २।४।१५७ ॥ ४. 'शा-' इति ३ ॥ ५. 'स-'
इति १, 'से-' इति ३ ॥ ६. 'सूर्यते' इति १, तथा अम.क्षीर.टीकायाम् ॥ ७. 'सू-' इति २.४.५ ॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३प्रतौ न दृश्यते ॥ ९.
'-पाति' इति १ ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ११. '-स्थेति' इति १ ॥ १२. '-त्रकः' इति १ ॥ १३. 'बस्त गन्ध अर्दने'
इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः १४ द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्लो-२०३, पृ.२६० ॥ १५. 'निवृ-' इति ३ ॥ १६. 'भावप्रययान्तादिमप'
वक्तव्यः' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ १७. 'कः' इति १.२ ॥ १८. 'तृण' इति ३.४.५ ॥ १९. '-प्रा-' इति ४.५ ॥ २०. पदचन्द्रिका, भा-२,
वनौषधिवर्गः, श्लो-२१३, पृ.२७१ ॥ २१. 'शा-' इति ३ ॥ २२. 'प्रयोजनम्' इत्येवाष्टाध्याय्याम् ॥

११८॥ इति वृद्धिः । २ देवैर्जन्मिव जर्जरत्वात् देव-
जग्धम् । देवेन गमेण जग्धं वा । ३ पुरे भवं पौरम् ।
'तत्र भवः' ४।३।२३॥ इत्यण् । ४ कुत्सितं तृणं कत्तु-
णम् । 'तृणे च जातौ' ६।३।१०३॥ इति कोः कदा-
देशः । ५ रोहानि यत्र तत्रेति रौहिषम् । 'रुह बीज-
जन्मनि प्रादुर्भावे' (भा.प.अ.), 'रुहेर्वृद्धिश्च' (उणा-४७) इति
टिषच्, पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् । "कत्तुणे रौहिषं क्लीबं
पुंस्लिङ्गो हरिणान्तरे" [३] इति मूर्धन्यान्ते रभसः । 'रोही-
सनामानि पञ्च' ॥११९१॥

१० दर्भः कुशः कुथो बर्हिः पवित्रम्

१ दृष्टानि पारुष्याद्, दृश्यते वा दर्भः । 'दृ
हिंसायाम्' (स्वा.प.अ.), बाहुलकाद् भः । 'दृभि' (दृभी)
ग्रन्थे' (तु.प.से.), भावे घञ् । २ कौ शेत इति कुशः,
पुंस्त्री । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'अन्येभ्योऽपि-' (वा-
३।२।१०१॥) इति डः । ३ कुश्याति कुथः । 'कुथ पूती-
भावे' (भा.प.से.) 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । ४
बृंहते बर्हिः, पुंस्त्री । 'बृहि वृद्धौ' (भा.प.से.), 'बृहे-
र्नलुक् च' (उणा-२६६) इतीस् । ५ पूयतेऽनेन, पुनात्यनेन
वा पवित्रम् । 'पूज् पवने' (क्र्या.उ.से.), 'पुवः संज्ञायाम्'
२० ३।२।१८५॥ इति करणे इत्रः । पञ्च दर्भस्य ॥

अथ तेजनः ।

गुन्द्रो मुञ्जः शरः

१ [तेजयति शिनोति वा तेजनः । 'तिज
निशाने' (चु.उ.से.), ण्वल्, क्वन् वा] । २ गुणैः कृत्वा
दोषा द्रान्त्यस्मिन् गुन्द्रः । पृषोदरादिः, 'गुद क्रीडा-
याम्' (भा.आ.से.), बाहुलकात् 'स्फायितश्चि-' (उणा-
१७०) इति रक्, नुडागमश्चेति वा । ३ मुञ्जति वायुना
मुञ्जः । 'मुजि गतौ' (भा.प.से.), अच् । ४ शृणाति
हिनस्ति शरः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), अच् । सरो

दन्त्यादिरपि, 'सृ गतौ' (भा.प.से.) इत्यस्य । "सरस्तु मुञ्जौ" ३०
बाणाख्या गुन्द्रस्तेजनकः शरः" [१२] इति वाचस्पतिः ।
चत्वारि मुञ्जस्य ॥

दूर्वा त्वनन्ता शतपर्विका ॥११९२॥

हरिताली रुहा

१ दूर्वते हिंस्यते पशुभिः, दूर्वति हिनस्ति दुर्निमित्तं
वा दूर्वा । 'दूर्वी हिंसायाम्' (भा.प.से.), कर्मणि घञि,
पचाद्यचि वा, 'उपधायां च' ८।२।७८॥ इति दीर्घत्वम्,
टाप् । दूरे वातीति, पृषोदरादित्वाद् वा । २ अनन्ता,
दूरप्रसरणात् । ३ शतं बहूनि पर्वाण्यस्याः शतपर्विका ।
ऋग्रेभ्यो ङीष् (ङीप्), स्वार्थे कन्, 'केऽणः' ७।४।१३॥ ४०
इति ह्रस्वत्वम् ॥११९२॥ ४ हरिता नीलत्वमलति हरि-
ताली । 'अलञ् भूषणादौ' (भा.प.से.), अचि, गौरादिः ।
५ पादाघातादिना क्षोदेऽपि पुना रोहति रुहा । 'रुह बीज-
जन्मनि' (भा.प.अ.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, टाप् ।
पञ्च दूर्वायाः ॥

पोटगलस्तु धमनो नडः ।

१ पोटे वायुसंश्लेषेण गलति पोटगलः । 'गल
गलने' (भा.प.से.), पचाद्यच् । २ धमत्यनेनाऽन्तः-
शुषिरं धमनः । धमेः सौत्रधातोर्नन्दादित्वाल्ल्युः । धम-
त्यनेनाऽग्निबन्धो वा । 'ध्मा धमने' (भा.प.अ.), '-धमश्च' ५०
(उणा-१९३) इत्यनप्रत्ययो धमादेशश्च । ३ नडति गहनं
करोति नडः । 'नड गहने' ( ), पचाद्यच् । 'गल
गन्धे' (भा.प.से.), पचाद्यच्, नडः । "डलयोरेकत्व-
स्मरणाद् नडोऽव्युत्पन्नं प्रातिपदिकम्" [२७] इति हरदत्तः ।
त्रीणि नडस्य ॥

कुरुविन्दो मेघनामा मुस्ता

१. 'प्र' इति ४॥ २. '-शे' इति १॥ ३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।४।१६६॥, पृ.२०९॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-२१२,
पृ.२७०॥ ४. 'रोही' इति ३.५, 'रौही-' इति ४॥ ५. 'सः' इति ४.५॥ ६. 'बृहि-' इति २.५॥ ७. 'बृहेर्नलोपश्च' इत्युणादिगणे ॥ ८.
'-त्र' इति १, '-त्रन्' इति ३, '-त्रं' इति ४.५॥ ९. 'गज गजि गृज गृजि मुज' ('मज' इति स्वामिमते अधिकः) मुजि शब्दाः इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. 'मुञ्जौ' इति ३॥ ११. '-ख्यौ' इति ३॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रौ-२०८, पृ.२६५॥,
रामाश्रमी २।४।१६२॥, पृ.२३५॥ १३. उर्वी इत्यादिदण्डकोऽयं धातुः ॥ १४. ५ प्रतौ नास्ति ॥ १५. '-याश्च' इति ४.५॥ १६. 'कनि'
इति १.३॥ १७. '-तं' इति २.३.४.५॥ १८. 'अल' भूषणपर्याप्तिनिवारणेषु इति स्वामी, 'अल' वारणपर्याप्तिभूषणेषु इति मैत्रेयः, 'अल
भूषणपर्याप्तिवारणेषु' इति सायणः ॥ १९. 'क्षौ-' इति ३॥ २०. 'तिरो-' इति १॥ २१. 'बीज-' इति १ प्रतौ नास्ति ॥, स्वामिसम्मतोऽयं
धातुपाठः, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः, 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' इति सायणः ॥ २२. 'वायुना-' इति ३॥ २३. 'भक्षणे' इति २,
१.३ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ २४. 'सौत्रो धातुः' इति १॥ २५. 'ध्मा शब्दाग्निसंयोगयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २६. 'ध्मो ध्म च' इत्युणादि-
गणसूत्रम्, क्वन् स्यात् धातोर्धमादेशश्चेत्यर्थः ॥ २७. द्र. मा. धातुवृत्तिः, भा.दिः, धातुसं-५६५, पृ.२०७॥

१ कुरुदेशं विन्दति प्रायेण लभते कुरुविन्दः, तत्र प्रायोभवत्वात् । 'विदल् लाभे'(तु.उ.अ.), 'अनु-पसर्गाल्लिम्पविन्द-'^३३।१।१३८॥ इति शः । २ मेघनामा मेघपर्यायनामक इत्यर्थः । ३ मुस्यति खण्डयति रोगम्, मुस्यते खण्डयते वा मुस्ता । 'मुस खण्डने'(दि.प.से.), आगमानित्यत्वादिङभावे बाहुलकात् तत्प्रत्ययः, त्रिलिङ्गोऽयम् । संज्ञायां कनि, 'केऽणः'^७७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे मुस्तकः मुस्तकं च । सामान्येन त्रीणि मुस्तायाः ॥

अथ तद्विशेषानाह-

१०

गुन्द्रा तु सोत्तमा ॥११९३॥

१ सा मुस्ता उत्तमा, गोदन्तेऽनया गुन्द्रा । 'गुद क्रीडायाम्'(भा.आ.से.), बाहुलकात् 'स्फायितञ्चि-'(उणा-१७०)इति रक्, नुट् च । गुणैर्दोषा द्रान्त्यस्यामिति वा, पृषोदरादित्वात् । एकं सुगन्धमुस्तायाः ॥११९३॥

वल्त्वजा उलपः

१ वलते शुचं (भुवं) वेष्टयति वल्त्वः । 'वल संवरणे'(भा.आ.से.), उल्वादित्वाद् वप्रत्यये वल्त्वः पर्वतः, तत्र जाता वल्त्वजाः । 'सप्तम्यां जनेर्डः'^३३।२।९७॥ वलत इति वा वल्, क्विप्, वजति वजः, तर्तः कर्मधारयः, २० स्वभावाद् वल्त्वजाः, बहुत्वे पुंसि । "एको वल्त्वजः" [१।२।४५॥]इति भाष्यकारवचनादेकत्वमपि । २ वलते उलपः । 'विष्टपोलप-'(हैमोणा-३०७)इति साधुः । द्वे वल्त्वजस्य । तृणविशेषोऽयम् ॥

अथेक्षुः स्याद् रसालोऽसिपत्रकः ।

१ इष्यते अभिलष्यते इक्षुः, पुंसि । 'इषु इच्छा-याम्'(तु.प.से.), 'इषेः क्सुः'(उणा-४३७)इति क्सुः । ईक्ष्यते वा । 'ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः'(भा.आ.से.), बाहुलकादुः, पृषो-दरादित्वाद् ह्रस्वत्वम् । २ रसमलति रसालः । 'अलञ्

भूषणादौ'(भा.प.से.), अच् । रसं लाति ददातीति वा । 'ला दाने'(अ.प.अ.), 'आतः'-३।२।१३॥ इति कः, 'अन्येषा- ३० मपि-'^६६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वम् । ३ अस्याकाराणि पत्राण्यस्य असिपत्रकः । त्रीणि ईक्षोः ॥

तद्भेदानाह-

भेदाः कान्तार-पुण्ड्राद्यास्तस्य

१ तस्य ईक्षोः भेदा जातय एकादश, काम्यते कान्तारः । पृषोदरादिः । कान्तमूषमियतीति वा । 'ऋ गतौ'(भा.प.अ.), 'कर्मण्यण्'^३३।२।१॥ । कान्ता अरा भागा अस्येति वा, कान्तं रसमियतीति वा, 'कर्मण्यण्'^३३।२।१॥ । २ पुण्ड्रयते खण्डयते पुण्ड्रः । 'पुडि खण्डने'(भा.प.से.), 'स्फाटितञ्चि-'(उणा-१७०) । प्रज्ञाद्यणि पौण्ड्रोऽपि । ४० कान्तारश्च पुण्ड्रश्च तौ आद्यौ येषां ते तथा । आद्यशब्दात् कोषकाराद्याः । यद् वाचस्पतिः-

"पुण्ड्रेक्षौ" पुण्ड्रकः सेव्यः पौण्ड्रकोऽतिरसां मधुः । श्वेतकाण्डो^१ भीरुकस्तु हरितो मधुरो महान्^२ ॥१॥ शून्येश्वरस्तु कान्तारः^३ कोषकारस्तु वंशकः^४ । शतघोरैस्त्वीषत्क्षारः^५ पीतच्छायोऽथ तापसः^६ ॥२॥ सितनीलोऽथ नेपालो वंशप्रायो महाबलः^७ । अन्वर्थस्तु दीर्घपत्रो दीर्घपर्वा कपायवान्^८ ॥३॥ काष्ठेश्वस्तु स्वल्पकाण्डो घनग्रन्थिर्वनोद्भवः^९ । नीलघोरस्तु सुरसो नीलपीतलराजिवान् ॥४॥ ५० अनूपसम्भवः प्रायः^{१०} खटिनी^{११} त्विक्षुवालिका । करङ्कशालिः शाकेक्षुः सूचिपत्रो गुडेक्षुः^{१२} ॥५॥ [ ] इत्येवमेते नामसहिता इक्षुभेदाः ॥

मूलं तु मोरटम् ॥११९४॥

१ इक्षुमूलम्, मुरति संवेष्टयति मोरटम् । 'मुर संवेष्टने'^{१६}(तु.प.से.), 'शकादिभ्योऽटन्'(उणा-५२७) ।

१. '-न्ति' इति४॥ २. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ ३. '-ये' इति४.५॥ ४. 'गोविन्दते-' इति१॥ ५. 'कुर्द खुटं गुद क्रीडायामेव' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. '-न्ति' इति३॥ ७. 'वल संवरणे' इति स्वामी, 'वल वल्ल संवरणे' इति मैत्रेयः, 'वन वल्ल संवरणे सञ्चरणे च' इति सायणः ॥ ८. 'तत्र' इति१॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वनौषधिवर्गः, श्रु-२०९, पृ.२६६॥ १०. 'वलजस्य' इति२.५, 'जलस्य' इति३॥ ११. 'इष' इति सायणमते ॥ १२. १प्रतौ नास्ति ॥ १३. 'ईक्ष दर्शने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १४. '-दिह-' इति४॥ १५. 'अर्ला भूषणपर्याप्तिनिवारणेषु' इति स्वामी, 'अर्ल वारणपर्याप्तिभूषणेषु' इचि मैत्रेयः, 'अल भूषणपर्याप्तिनिवारणेषु' इति सायणः ॥ १६. '-तञ्चि-' इति १.२प्रत्योनास्ति ॥ १७. 'पो-' इति१॥ १८. '-नोऽपि' इति२.३॥ १९. '-क्षो' इति५, 'पुण्ड्रे' इति मुटितस्वोपज्ञटीकायाम्, ४।११९४॥, पृ.२६८॥ २०. '-न्द्रकः' इति३॥ २१. '-घोष-' इति३॥ २२. 'शि-' इति३॥ २३-१. 'ह्रस्वका-' इति, २३-२. 'खनटी' इति२.४ 'खट-' इति५)इति, २३-३. '-केषुः' इति, २३-४. '-क्षवः' इति च स्वोपज्ञटीकायाम्४।११९४॥, पृ.२६८॥ २४. 'नोर-' इति३॥ २५. द्र. स्वोपज्ञटीका४।११९४॥, पृ.२६८॥ २६. स्वामिमैत्रेयसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'परिवेष्टने' इति सायणः ।

यदाह श्रीधरः “मोरटं त्विक्षुमूले स्यादङ्कोठ(ट)कुसुमे-
ऽपि च” [विश्वलोचनकोशः, टान्तवर्गः, श्लो-५६] इति ।
एकमिक्षुमूलस्य ॥११९४॥

काशस्त्विषीका

१ काशते काशः, पुंक्ली. । ‘काशु दीप्तौ’ (भ्वा. आ.से.), अच् । २ इष्यते इषीका । ‘इषे इच्छायाम्’ (तु. प.से.), ‘इषेः (ईपेः) किदध्रस्वश्च’ (उणा-४६७) इतीकन् । कासनाम्नी द्वे ॥

घासस्तु यवसम्

१० १ घस्यते अद्यते पशुभिरिति घासः । ‘घस्लु अदने’ (भ्वा.प.अ.), ‘जनिघसिभ्याम्-’ (उणा-५६९) इत्यण् । अद्यत इति वा । ‘अद भक्षणे’ (अ.प.अ.), ‘अकर्तरि च कारके-’ ३।३।१९॥ इति घञ्, ‘घञपोश्च’ २।४।३८॥ इति घस्लु आदेशः । २ यौति मिश्रीभवति दन्तैरिति यव-
सम् । ‘यु मिश्रणामिश्रणयोः’ (अ.प.से.), ‘ऋतन्यञ्जि-’ (उणा-४४२) इत्यादिनाऽसप्रत्ययः । द्वे घासस्य ॥

तृणमर्जुनम्

१ तृण्यतेऽद्यते पशुभिरिति तृणम् । ‘तृणु अदने’ (त.उ.से.), घञर्थे कः । तृह्यते गवादिभिर्वा । ‘तृह हिंसायाम्’ (रु.प.से.), ‘तृहेर्नक् नलोपश्च (तृहेः क्नो हलो-
पश्च)’ (उणा-६८६) इति नक् (क्न) हकारलोपौ । २ अर्जयति अर्जुनम् । ‘अर्ज सर्ज’ अर्जने’ (भ्वा.प.से.), णिजन्तः, ‘अर्जेर्णिलुक् च’ (उणा-३३८), [‘तृणाख्यायां च’ (उणा-३३९)] इत्युनन् । “सर्वं च तृणमर्जुनम्” [१] इति भागुरिः । खटोऽपि । द्वे तृणस्य ॥

॥ समाप्तस्तृणाधिकारः ॥

विषः क्ष्वेडो रसस्तीक्ष्णं गरलः

१ ‘विष [वि] प्रयोगे’ (ब्रया.उ.से.), विष्णाति,

‘इगुपध-’ ३।१।१३५॥ इति कः, विषम्, मूर्धन्यान्तम् । “गरले विषमम्भसि च” [१] इत्युष्मविवेकात् । वेवेष्टि ३० व्याप्नोत्यङ्गं वा । ‘विष्लु व्याप्तौ’ (जु.उ.अ.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५॥ इति कः । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । स च द्वेधा स्थावरजङ्गमभेदात्, [यदाह-]

“कन्दर्ज” कालकूटादि पुष्पजं दालवादिकम् ।

कालमङ्गेल्लसारादि दंष्ट्रादिजं तु जङ्गमम् ॥११॥”

[१] इति । २ क्ष्वेडते मोहयति क्ष्वेडः । क्ष्वेडः सौत्रो मोहे, पचाद्यच् । ‘वेलु केलु खेलु क्ष्वेलु वेल्ल चलने’ (भ्वा. प.से.), [“संज्ञायां घञि क्ष्वेलम्”] [१] इति माधवः । “क्ष्विद्यन्ति प्राणान् मुञ्चन्त्यनेनेति । ‘जिह्विदा स्नेहन-
मोहनयोः’ (दि.प.से.), ‘पुंसि-’ ३।३।११८॥ इति घः, पृषो- ४० दरादित्वाङ्गत्वम्” [१] इति मिश्राः । ३ रसयति रसः, पुंक्ली. । ‘रस स्वादे’ (चु.उ.से.), णिजन्तः, अच् । ४ तेजयति तीक्ष्णम् । ‘तिज निशाने’ (चु.उ.से.), ‘तिजेर्दीर्घश्च’ (उणा- २९८) इति क्स्नः । ५ गीर्यते रोगिभिः गरलः, पुंक्ली. । ‘गृ निगरणे’ (त.प.से.), वृषादित्वात् कलचि, बाहुलकाद् गुणः । गरं लातीति वा । सामान्यतः पञ्च विषस्य ॥

अथ हलाहलः ॥११९५॥

वत्सनाभः कालकूटो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ।

सौराष्ट्रिकः शौल्किकेयः काकोलो दारदोऽपि च

॥११९६॥ ५०

अहिच्छ्रो मेघशृङ्गः कुष्ट-वालूक-नन्दनाः ।

कैराटको हैमवतो मर्कटः करवीरकः ॥११९७॥

सर्षपो मूलको गौरार्द्रकः सक्तुक-कर्दमौ ।

अङ्गेल्लसारः कालिङ्गः शृङ्गिको मधुसिक्थकः

॥११९८॥

१. ‘कासु-’ इति ३.५॥ २. ‘इषु’ इति ३॥ ३. ‘इष उञ्छे’ (भ्वा.प.से.), ‘इष गतिहिंसादानेषु’ (भ्वा.आ.से.) इति वा पाठ्यम् ॥ ४. ‘कंश-’ इति १, ‘कांस-’ इति २॥ ५. सायणसम्मतोऽयं धातुपाठः, ‘यु मिश्रणे’ इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ ६. वस्तुतः-‘ऋतन्यञ्जि-’ (४४२) इत्यादिना यौतेरासः प्रत्ययो भवति, न त्वसः, तेनाऽत्र ‘वहियुभ्यां णित्’ (उणा-३९९) इत्यसच्, बोध्यः, संज्ञापूर्वकत्वात् वृद्धिः ॥ ७. ‘तृण’ इति ३॥ ८. ‘तृहि’ इति ३॥ ९. इतोऽग्रे प्रतौ ‘तृहेः’ इति दृश्यते ॥ १०. ‘सर्ज’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ ११. द्र. अम.क्षीर. २।४।१६८॥, पृ. १२३॥ १२. ‘खे-’ इति १॥ १३. ४.५.प्रतौ नास्ति ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, पातालभोगिवर्गः, श्लो-२२३, पृ. २६४॥, रामाश्रमो १८।१॥, पृ. ११६॥ १५. इतोऽग्रे प्रतौ ‘विषः’ इति दृश्यते ॥ १६. ‘-लं’ इति ३॥ १७. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।११९५॥, पृ. २६८॥ १८. ‘-डयति’ इति १॥ १९. ‘-डि’ इति ३॥ २०. ‘वेल्लु’ इति २.४.५॥ २१. ‘वेल्लु चेलु केलु खेलु क्ष्वेलु चलने’ इति स्वामी, ‘वेलु चेलु केलु खेलु क्ष्वेलु वेल्ल चलने’ इति मैत्रेयः, ‘वेलु चेलु केलु खेलु क्ष्वेलु वेल्ल चलने’ इति सायणः ॥ २२. ‘क्षेल-’ इति ३, ‘क्षि-’ इति ४॥ २३. ‘मुञ्चत्य-’ इति ४.५॥ २४. ‘-मोचनयोः’ इति १.३, मैत्रेयसायणौ च ॥ २५. ‘आस्वादस्नेहनयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २६. ‘तिजि-’ इति ३॥

२८ इन्द्रो लाङ्गलिको विस्फुलिङ्ग-पिङ्गल-गौतमाः ।

मुस्तको दालवश्चेति स्थावरा विषजातयः ॥११११॥

१ हलमिव आ समन्ताद् हलति हलाहलः ।
आङ्पूर्वो 'हल विलेखने' (भ्वा.प.से.), अच् । हल-
हलमपि, हालाहलमपि । "गोनासगोनसौ" हालाहलं
हालहलं विषम्" [त्रिकाण्डशेषः १।१५॥] इति त्रिकाण्ड-
शेषः । यथा-"स्निग्धं भवत्यमुतकल्पमहो हालाहलं विष-
मिव (-वा-) प्रगुणं तदेव" [काव्यालङ्कारसू. वृ. १५.२७] ।
यथा च "काममपायि मयेन्द्रियकुण्डैर्यद्यपि दुष्कृतहाल-
१० हलौघः" [ ] । एते पुंक्लीबलिङ्गाः ॥१११५॥ २
वत्सस्येव नाभिरस्य वत्सनाभः । 'नाभेः संज्ञायाम्'
(वा-) इत्यच् । प्रायेण वत्सान् नभ्नाति हिनस्तीति ।
'णभ तुभे हिंसायाम्' (ब्र्या.उ.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥
वा । ३ कालस्य वर्णस्य कुटोऽत्र कालकूटः, पुंक्ली ।
कालसम्बन्धी कालकूटो व्याजो वा । कालं यममपि
कूटयति । 'कूट परिदाहै' (चु.उ.से.), चुरादिः, 'कर्म-
ण्यण्' ३।२।१॥ इति वा । "कालस्य मृत्योः कूटं शिखरं
कालकूटम्" [ ] इति तु पञ्जिका । ४ ब्रह्मणः पुत्रो
ब्रह्मपुत्रः । यद् याज्ञवल्क्यः-"त्वं विषं ब्रह्मणः पुत्रः
२० सत्ये धर्मे व्यवस्थितः" [याज्ञवल्क्यस्मृतिः, व्यवहारा-
ध्यायः, श्लो-११०] । ५ प्रदीपयति प्रदीपनः । 'दीपी
दीप्तौ' (दि.आ.से.), नन्दादित्वाल्ल्युः । तदुक्तम्-

"ब्रह्मपुत्रस्तु कपिलो मलयद्रिभवः खरः ।

प्रदीपनस्तु दहनो रक्तवर्णोऽ(-ञ्ज-)नाद्रिजः ॥१॥"

[ ] इति ६ सुराष्ट्रदेशे भवः सौराष्ट्रिकः । अध्यात्मादि-
त्वाद् ठक् । ७ शुल्बिकादेशे भवः शौल्बिकेयः । 'स्त्री-
भ्यो ढक्' ४।१।२०॥ इति ढक् । "भृति (वृति) कुक्षि-'
४।३।५३॥ इति योगविभागाद् ढञ्" [ ] इति मिश्राः । ८
ईषत् कोलति संस्त्यायति काकोलः, पुंक्ली । 'ईषदर्थे
३० चै' ६।३।१०५॥ इति कोः कादेशः । काकोलो द्रोण-

काकस्तद्वन्मेचको वा । ९ दरदे सिन्धुदेशे भवो दारदः ।

'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् ॥१११६॥ १० अहिच्छत्र-

देशे भवत्वाद् अहिच्छत्रः । ११ मेषशृङ्गाकारत्वात् मेष-

शृङ्गः । यद् वाचस्पतिः-"मेषशृङ्गं त्वविशृङ्गाकृतिः"

[ ] । १२ कुष्णाति, कुष्ठसदृशत्वाद् वा कुष्टम् । यदाह-

"कुष्ठं तु कुष्ठसदृशमुग्रगन्धं भ्रमिप्रदम्" [ ] । १३

वालूकाभो वालूकः । १४ नन्दयति नन्दनः । १५

किराटके म्लेच्छदेशे भवः कैराटकः । १६ हिमवति

भवो हैमवतः । १७ मर्कटाभो मर्कटः । १८ करवीर-

मूलजत्वात् करवीरः, (कनि करवीरकः) । यदाह- ४०

"करवीरं त्वश्व-मारमूलजं सर्वतो भवम्" [ ] ॥१११७॥

१९ सर्षपवत् पीतवर्णः सर्षपः । २० मूलकाभो मूलकः ।

२१ गौरश्चार्द्रकाभश्च गौरार्द्रकः । २२ सक्तुप्रतिकृतिः सक्तु-

कः । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।१६॥ इति कः । सक्तुवच्चू-

णीभवत्वात् । २३ कर्दमसम्भवात् कर्दमः । २४ अङ्गोल

(अङ्गोल्ल) फलाभः अङ्गोल्लसारः । पृषोदरादिः । २५

कलिङ्गदेशे भवः कालिङ्गः । २६ अजस्तनाकृतित्वात्

शृङ्गिकः । यदाह-"शृङ्गिकं तु कृष्णवर्णमजस्तनसमा-

कृतिः" [ ] । २७ मधुसिक्थं मधुच्छिष्टम्, तत्सदृशत्वात्

मधुसिक्थकः ॥१११८॥ २८ इन्दति इन्द्रः । इन्द्रशैल- ५०

भवत्वाद् वा । २९ लाङ्गलीप्रयोजनमस्य लाङ्गलिकः ।

यदाह-"लाङ्गलिकं तूपविषं लाङ्गलीमूलमेव तत्" [ ] ।

३० विरुद्धाः स्फुलिङ्गा अस्य विस्फुलिङ्गः । ३१ बहि-

रन्तश्च पिङ्गलत्वात् पिङ्गलः । ३२ गौतमस्यायं गौतमः ।

३३ मुस्तकाभो मुस्तकः । मुस्यति खण्डयति प्राणानिति

वा । 'मुस खण्डने' (दि.प.से.), औणादिकस्तन्प्रत्ययः, ततः

संज्ञायां कन् । ३४ दलति दालवः । 'कैरवभैरव-

(उणा-५।१९) इत्यवे निपात्यते । एते सर्वेऽपि स्थावर-

वनस्पतिभवत्वात् स्थावराः, विषस्य जातयो भेदा इति ।

"एते सर्वेऽपि पुंक्लीबलिङ्गाः" [ ] इति मिश्राः । अमरश्च- ६०

१. ३प्रतौ नास्ति ॥ २. गोनासगोनसशब्दौ सर्पार्थवाचकतया न प्रकृतोपयोगिनौ प्रतीयेते ॥ ३. द्र. अम.क्षीर. १।१०॥, पृ. ५९॥, स्वीपञ्जीका ४।१११५॥, पृ. २६८॥ ४. '-प्' इति ३॥ ५. 'तुभि' इति १॥ ६. मैत्रेयसम्मतोऽयं धात्वर्थः, 'दाहे' इति १, स्वामी च, 'परितापे' इति सायणः ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, भोगिवर्गः, श्लो-२२४, पृ. २६४॥, तत्र 'शिखरं' इत्यस्य स्थाने 'राशिरिव' इति दृश्यते ॥ ८. ३प्रतौ नास्ति ॥ ९. 'विषः' इति ३॥ १०. 'य-' इति १॥ ११. '-लौ' इति १॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।८।११॥, पृ. १७२॥ १३. '-ष्टे दे-' इति १२॥ १४. '-ते' इति ३॥ १५. 'तु' इति ५॥, 'च' इत्यध्याय्यां न दृश्यते ॥ १६. '-शभ-' इति १, '-देश-' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ १७. '-तं' इति ३॥ १८. 'कुष्ठं' इति ३॥ १९. ३प्रतौ नास्ति ॥ २०. '-ग्रं गन्ध-' इति १॥ २१. द्र. स्वीपञ्जीका ४।१११७-१११८॥, पृ. २६९॥ २२. 'वालु-' इति २४॥ २३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४प्रतिषु न दृश्यते ॥ २४. 'भवः' इति १॥ २५. 'कन्' इति ३॥ २६. 'शृङ्ग-' इति ४॥ २७. द्र. स्वीपञ्जीका ४।१११९॥, पृ. २६९॥

“पुंसि क्लीबे च काकोलकालकूटहलाहलः ।

सौराष्ट्रिकः शौलिककेयः ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः ॥१॥

दारदो वत्सनाभश्च विषभेदा अमी नव ।”

[अमरकोषः १।८।१०-११] इत्याह । चतुस्त्रिंशत् स्थावर-
विषभेदस्य ॥११९९॥

कुरण्टाद्या अग्रबीजाः

१ अग्रभागो बीजमुत्पत्तिकारणमेषामग्रबीजाः, आद्य-
शब्दात् पारिभद्रादयः ॥

मूलजास्तूपलादयः ।

१० १ मूलतः कन्दाज्जायन्त इति मूलजाः, आदि-
शब्दात् सूरणादयः ॥

पर्वयोनय इक्ष्वाद्याः

१ पर्वति पूरयति, ‘पर्व पूरणे’ (भ्वा.प.से.),
बाहुलकात् ‘-वृषितक्षि-’ (उणा-१५४) इति कनिन्, पर्व

योनिरेषां पर्वयोनयः, आदिशब्दात् तृणवंशाद्याः ॥

३०

स्कन्धजाः सल्लकीमुखाः ॥१२००॥

१ स्कन्धाज्जायन्त इति स्कन्धजाः, मुखग्रहणाद्
वटद्याः ॥१२००॥

शाल्यादयो बीहरुहाः

१ बीजात् सस्याद् रोहन्ति बीजरुहाः, आदिग्रहणात्
षष्टिकमुद्राद्याः ॥

सम्मूर्च्छजास्तृणादयः ।

१ सम्मूर्च्छनाज्जायन्त इति सम्मूर्च्छजाः, आदिग्रहणाद्
भूच्छत्राद्याः ॥

सङ्ग्रहमाह-

स्युर्वनस्पतिकायस्य षडेता मूलजातयः ॥१२०१॥ ४०

वनस्पतिकायस्य एताः षड् मूलजातयः स्युर्भवेयु-
रिति ॥१२०१॥

॥ समाप्तो वनस्पतिकायः ॥

॥ द्वीन्द्रियाः ॥

पृथिव्यादीनेकेन्द्रियानभिधायाऽर्थे द्वीन्द्रियानाह-

नीलङ्गुः कृमिरन्तर्जः

१ शरीरस्याऽन्तर्भवः कृमिः, ‘कृमिरित्यपि, क-
२० वर्गाद्वरेफतृतीयस्वरादिः । यथा-‘क्रमु पादविक्षेपे’ (भ्वा.
प.से.), ‘क्रमिगमिनमिस्तम्भाम च इच्च (क्रमितमिशति-
स्तम्भामत इच्च) (उणा-५६१) इतीन्द्रत्ययोऽकारस्य चेकारः ।
२ नीलति नीलङ्गुः, पुंसि । ‘णील (नील) वर्णे’ (भ्वा.
प.से.), ‘प्रीकैर्षे-’ (हैमोणा-७६१) इत्यङ्गुक् । द्वे सामान्येन
शरीरस्याऽन्तर्जातजीवस्य । ‘सुरमिया’ इति भाषा ॥

क्षुद्रः कीटो बहिर्भवः ।

१ क्षुद्रो ह्रस्वः कृमिः, कीटयति कीटः, पुंस्त्री ।
स्त्रियां गौरीवत् । सामान्येन ‘लटकीडा’ इत्यादीनां नामैकम् ॥

पुलकास्तूभयोऽपि स्युः

१ उभयेऽन्तर्भवा बहिर्भवाश्च कृमयः, पोलन्ति
पुलकः । ‘पुल महत्त्वे’ (भ्वा.प.से.), [संज्ञायां क्वुन्] ।

“पुलकः कृमिभेदे स्यात्” [विश्वलोचनकोशः, कान्तवर्गः,
श्लो-११६] इति श्रीधरः । “वर्त्मनां पुलकवृश्चिकस्पृशाम्”
[अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका ३।६१ ॥] इत्यनेकार्थटीका ।
‘सरमिया कीडा’ इत्यादयः ‘पुलकशब्देनोच्यन्त इत्यर्थः ॥

कीकसाः कृमयोऽणवः ॥१२०२॥

१ अणवः सूक्ष्माः कृमयः, कुत्सितं कसन्ति
कीकसाः । पृषोदरादित्वात् । एकं लघुकृमेः ॥१२०२॥ ५०

काष्ठकीटो घुणः

१ काष्ठोद्भवः कीटः काष्ठकीटः । २ घुणन्ति
काष्ठान्तर्भवन्ति घुणः । ‘घुण भ्रमणे’ (त.प.से.), ‘ङु-
पथ-’ ३।१।१३५ ॥ इति कः । द्वे घुणस्य ॥

गण्डूपदः किञ्चलकः कुंसूः ।

भूलता

१ गण्ड्वो ग्रन्थयः पदान्यस्य गण्डूपदः । २

१. ‘-कूटहलाः’ इति ३.४ ॥ २. ‘-वृक्षि-’ इति ३ ॥ ३. ‘-नीन्’ इति ३ ॥ ४. ‘रु-’ इति ३.४ ॥ ५. ‘अथ’ इति ३ प्रतौ नास्ति ॥ ६. ‘क्र-’ इति २.३ ॥
७. अधिकोऽयं प्रतिभाति ॥ ८. अत्र-‘खरुशङ्कुपायुनीलङ्गुलिगु’ (उणा-३६) इति सूत्रसत्त्वादिदं विचारणीयम् ॥ ९. ‘-मीया’ इति ३ ॥ १०. ‘पुंसि’
इति ४ ॥ ११. ‘क्रीडा’ इति १ ॥ १२. ‘पुलकै-’ इति १, ‘पुलका-’ इति ३ ॥ १३. ‘कसति’ इति १ ॥ १४. ‘घ’ इति ३ ॥

किञ्चित् चुलुपन्ति किञ्चुलकः । 'कीचक-' (हैमोणा-३३)
इत्यके निपात्यते । किञ्चुलक उकारद्वयवानपि । ३ कोभूमेः
सूते कुसूः । कुं मृदं सूते वा, मृदुत्सर्गात् । ४ भुवो लतेव
भूलता । "महालता किञ्चुलको भूस्थो गण्डूपदो मतः" [ ]
इति पथ्यापथ्यः । अलसियानामानि चत्वारि ॥

गण्डूपदी तु शिली

१ गण्डूः पदान्यस्याः गण्डूपदी । २ शिलति
शिली । शिल्याकृतिर्वा । "शिली गण्डूपदी च" [ ] इति
पथ्यापथ्यः । यथा-"शिलीकलकलैः कलां कलयते बलात्
१० पल्वलम्" [ ] इति । लघुपातलाअलसिया नामैकम् ॥

अस्त्रपा जलौकसः ॥१२०३॥

जलालोका जलूका च जलौका जलसर्पिणी ।

१ अस्त्रं पिबति अस्त्रपा । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.),
'आतो मनिन्वनिष्वनिपश्च' ३।२।७४॥ इति चकाराद् विच्,
सोमपावत् स्त्रीलिङ्गे रूपाणि । "आतोऽनुपसर्गे कः'
३।२।३॥ इति कप्रत्ययान्तोऽयम्" [ ] इत्यन्ये । तदा गङ्गा-
वत् । (२ जलमोक आसां जलौकसः । स्त्रियां वा
बहुवचनान्तोऽयम्) ॥१२०३॥ ३ जलो (जले) आलो-
क्यते जलालोका । 'लोकं दर्शने' (भ्वा.आ.से.), घञ् ।
२० (जले आलोकोऽस्या इति वा । ४ जलति जलूका ।
'जल धान्ये' (भ्वा.प.से.), 'मृमन्यञ्जि-' (हैमोणा-५८)
इत्युक् । ५ जले ओकः स्थानमस्याः, जलमोकोऽस्या वा
जलौका । 'ओक उचः के' ७।३।६४॥ इति निपातनादो-
कोऽदन्तस्ततः टाप् । ६ जले सर्पति जलसर्पिणी ।
'सृप्लृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), नन्दादित्वाल्ल्युः ('सुप्यजातौ
णिनिस्ताच्छील्ये' ३।२।७८॥ इति णिनिः, 'टिङ्गाणञ्'-
४।१।१५॥ इति डीप्) । जलोनामानि षट् ।

मुक्तास्फोटोऽब्धिमण्डूकी शुक्तिः

१ मुक्ताः स्फुटन्त्यत्र मुक्तास्फोटः । 'स्फुट
विकसने' (तु.प.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ्) । २ ३०
अब्धेमण्डूकीव अब्धिमण्डूकी । ३ शोचति शुक्तिः, स्त्री-
लिङ्गः । 'शुच शोके' (भ्वा.प.से.), 'टमुषि-' (हैमोणा-६५१)
इति कित् तिः । यद्वा शुच्यति मुक्तां प्रसूते । 'शुच्यी अभि-
षवे' (भ्वा.प.से.), 'स्त्रियां कित्' ३।३।१४॥, 'लोपो व्योर्वलि'
६।१।६६॥, 'तितुत्र-' ७।२।१९॥ इतीप्तिषेधः । यद्वा शुच्यते
शुक्तिः । '[ई] शुचिर् पूतिभावे' (दि.उ.से.), 'स्त्रियां कित्'
३।३।१४॥, 'तितुत्र-' ७।२।१९॥ इतीप्तिषेधः । त्रीणि शुक्तेः ॥

कम्बुस्तु वारिजः ॥१२०४॥

त्रिरेखः षोडशावर्त शङ्खः

१ काम्यते कम्बुः, पुंक्ली । 'कमु कान्तौ' (भ्वा. ४०
आ.से.), 'कम्यमिभ्याम्-' (उणा-७९९) इति वुः । २
वारिणो जातो वारिजः ॥१२०४॥ ३ तिस्रो रेखा
अस्य त्रिरेखः । ४ षोडश आवर्ता अस्य षोडशा-
वर्तः । ५ शाम्यत्यशुभमनेनेति शङ्खः, पुंक्ली । 'शमु
उपशमे' (दि.प.से.), '[शमेः खः' (उणा-१०५) इति]
खप्रत्ययः । शं सुखं श्रेयो वा खनति जनयतीति वा ।
'खन खने' (भ्वा.उ.से.), 'अन्येभ्यो (ष्व) पि-' ३।२।१०१॥
इति डः । पञ्च शङ्खस्य ॥

अथ क्षुद्रकम्बवः ।

शङ्खनकाः क्षुल्लकाश्च

१ क्षुद्राः कम्बवः क्षुद्रकम्बवः, सूक्ष्मा नद्यादिजाः
कृमयः । २ शं खनन्ति शङ्खनकाः । संज्ञायां क्वन् । ३
क्षुद्यन्ते क्षुल्लकाः । अकप्रत्यये साधुः । त्रीणि लघुशङ्खस्य ॥

शम्बूकास्त्वम्बुमात्रजाः ॥१२०५॥

१. 'मही-' इति १.२॥ २. '-लुको' इति १॥ ३. '-लौ' इति ५, इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'कलां कलैः' इति दृश्यते ॥ ४. 'बा' इति ३॥ ५. द्र.
अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।५०१॥, पृ. २८५॥ ६. '-न्ति' इति ३॥ ७. 'गङ्गावत् तदा' इति १॥ ८. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने
२ प्रतौ- "जलमोको गृहमस्या इति जलौकसः । शब्दशक्तिस्वाभाव्यादेकत्वेऽपि बहुत्वम् । एकवचनान्तोऽपि अदन्त एवेत्यन्ये (इतः २ प्रतावेव
बहिर्भागे) 'जलौरगी जलौका तु जलौका तु जलौकसि' [ ] इति संसारावर्ते । 'जलौकसेनेव रक्ताकृष्टिनिपुणेति वासवदनायाम् । जलं च
तदौकश्चेति जलौकस्ततोऽर्शआद्यचि, एकवचनमदन्तत्वं चोपपाद्यम् ॥" इति दृश्यते । अत्र पदचन्द्रिका तुलनीया, भा-१, वारिवर्गः, श्रु-२५०,
पृ. २९९॥ ९. 'जलौका' इति १॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठः २ प्रतावेव बहिर्भागे दृश्यते ॥ ११. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'जल घात्ये' इति
स्वामी, 'जल घातने' इति सायणः ॥ १२. 'जलौक-' इति ३॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १४. 'शोचयति' इति ५॥
१५. 'मुक्तां प्रसूते' इति १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १६. '-ति' इति १.५॥ १७. '-तो' इति ३॥ १८. १ प्रतौ नास्ति ॥ १९. 'खनु अवदारणे'
इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २०. '-नति' इति १॥

१ शाम्यन्ति शम्बूकाः । 'शम्बूक-' (हैमोणा-
६९) इत्युके निपात्यते । शम्बुको ह्रस्वमध्योऽपि । २
अम्बुमात्रे जले एव जायते अम्बुमात्रजाः । "मात्रं त्वधृतौ
स्वार्थे कात्स्न्ये" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।४३६ ॥] इति । एकं
जलशङ्कुस्य ॥१२०५॥

कपर्दस्तु हिरण्यः स्यात् पणास्थिक-वराटकौ ।

१ कपर्दः महादेवजटाबन्धनामनि (अभिधान-श्लो-
२।२०० ॥) व्युत्पादितः । २ हिरण्यः सुवर्णनामसु (अभि-
धान-श्लो-४।१०४४ ॥), पुंस्त्रीबलिङ्गोऽयम् । ३ पणाय व्यव-

हारयाऽस्थ्यस्य पणास्थिकः । ४ वरं प्रशस्यमदति वराटः । ३०
अच्, स्वार्थे कन् [वराटकः] । "श्वेतः" [शेषनाममाला
४।१७४ ॥] इति शैषिकम् । त्रीणि 'कोडा' इति ख्यातस्य ॥

दुर्नामा तु दीर्घकोशा

१ दुर्दुष्टो नामो नमनमस्या दुर्नामा, टाबन्तो
गङ्गावत् । व्यञ्जनान्तोऽप्यम् । "दुर्नामा पङ्कशुक्तौ स्त्री
दुर्नाम क्लीबमर्शसि" [विश्वलोचनकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-
१८२] इति श्रीधरः । २ [दीर्घः कोशोऽस्या जलूकाकार-
त्वाद् दीर्घकोशा । दीर्घा कुश्यतीति वा] । जलौका-
कारो जलजन्तुरयम्, तस्य द्वे । 'घिरोली' इति भाषा ॥

॥ उक्ता द्वीन्द्रियाः ॥

॥ त्रीन्द्रियाः ॥

अथ त्रीन्द्रियानाह-

पिपीलिकस्तु पीलिकः ॥१२०६॥

१ पीलिकः पिपीलिकः । 'पील प्रतिष्ठम्भे' (भ्वा.
प.से.), पृषोदरादिः । २ पीलति पीलिकः । ण्वुल् ।
मण्डोकानाम्नी द्वे ॥१२०६॥

पिपीलिका तु हीनाङ्गी

१ पीलति पिपीलिका । पृषोदरादिः । २ हीन-
मङ्गमस्या हीनाङ्गी । कीडीनाम्नी द्वे ॥

२०

ब्राह्मणी स्थूलशीर्षिका ।

१ ब्रूहति ब्राह्मणी । अणप्रत्यये साधुः । २ स्थूलं
शीर्षमस्याः स्थूलशीर्षी । गौरादिः, ततः कनि 'केऽणः'
७।४।१३ ॥ इति ह्रस्वत्वम् [स्थूलशीर्षिका] । मोटा-
माथानीकीडीनाम्नी द्वे ॥

घृतेली पिङ्गकपिशा

१ घृतेन ईर्यते प्रेर्यते घृतेली । 'ईर गतिकम्पनयोः'
(अ.अ.से.), 'प्रेरणे' ( ) वा, घञन्तः, गौरादिः । २ पिङ्गं
हीबेरम्, तद्वत् कपिशा पिङ्गकपिशा । घीवेर्लान्ताम्नी द्वे ॥

अथोपजिह्वोपदेहिका ॥१२०७॥

वम्शुपदीका

१ उपलेढि उपजिह्वा । 'लिह आस्वादने' (अ.
उ.अ.), 'लिहेर्जिह्व च' ( ) इति वः । २ उपदिह्यते मृद-
नया उपदेहिका । 'दिह उपलेपे' (अ.उ.अ.), बाहुल-
कात् करणे ण्वुल्, 'प्रत्ययस्थात्-७।३।४४ ॥ इतीत्वम्
॥१२०७॥ ३ वमति मृदं वम्भी । 'दुवम उद्गिरणे' (अ.
प.से.), बाहुलकाद् रः, गौरादिः । ४ उप समीपे ददाति
उपदीका । पृषोदरादिः । उदेहीनामानि चत्वारि ॥

रिक्षा तु लिक्षा

१ रेषति रिक्षा । 'रिष गतौ' (भ्वा.प.से.),
'ऋषिरिषि-' (हैमोणा-५६७) इति कित् सः । २ लत्वे
लिक्षा । लेढि रसमिति वा । 'लिह आस्वादने' (अ.उ.अ.),
बाहुलकात् क्सः । लिश्यतेऽल्पीभवति वा । 'लिश अल्पी-
भावे' (दि.आ.अ.), बाहुलकात् क्सः । लीखनाम्नी द्वे ॥

यूका तु षट्पदी ।

१ यौति मिश्रीभवति कायेन यूका । 'यु मिश्र-
णामिश्रणयोः' (अ.प.से.), 'अजियुधिनीङ्भ्यो-(-नीभ्यो)
दीर्घश्च' (उणा-३२७) इति कन्, दीर्घत्वं च । २ षट् पादा
अस्याः षट्पदी । द्वे षट्पद्याः । 'जू' इति भाषा ॥ ६०

१. 'शाम्यति' इति १॥ २. 'कात्स्न्ये' इति १.३॥ ३. १.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ४. 'कुडा' इति २, 'कवडा' इति २॥ ५. सर्वादशेषु दीर्घकोशाशब्दस्य
व्युत्पत्तिरभावादत्र चतुष्कोणे स्वोपज्ञटीकायाः पाठः स्थापितः ॥ ६. '-का' इति ३.४॥ ७. '-त्वे' इति ४.५॥ ८. '-णयोः' इति ३॥ ९.
'-लि-' इति १॥ १०. 'उपदेहा' इति ५॥ ११. 'उपदेहे' इति ३, 'दिह उपचये' इति स्वामिसायणौ, 'दिह उपतापे' इति मैत्रेयः ॥ १२. 'ल्युट्'
इति १॥ १३. 'ऊ-' इति २॥ १४. 'रेषति रिक्षा' इति १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ 'कष' इत्यादिदण्डकोऽयं रिषधातुर्हिसायामर्थे
दृश्यते ॥ १६. 'यु मिश्रणे' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ १७. 'अस्य' इति १.४.५॥ १८. 'जू' इति भाषा इति १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥

गोपालिका महाभीरुः

१ गां पलति गच्छति गोपाली । 'पल गतौ' (भ्वा.प.से.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥, 'टिङ्गाणञ्' ४।१।१५॥ इति ङीप् कनि, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम्, [गोपालिका] । २ अतिशयेन भीरुः महाभीरुः । चींचडीनाम्नी द्वे ॥

गोमयोत्था तु गर्दभी ॥१२०८॥

१ गोमयादुत्तिष्ठति गोमयोत्था । 'ष्ठा गति-निवृत्तौ' (अ.प.अ.), 'उदः स्थास्तम्भोः पूर्वस्य' ८।४।६१॥, १० ['झरो झरि सवर्णे' ८।४।६५॥, 'खरि च' ८।४।५५॥] । २ गर्दभवर्णत्वात् गर्दभी । 'गर्दभी' क्षुद्ररोगजन्तुविशेषयोः । [विश्वप्रकाशकोशः, भान्तवर्गः, श्लो-३५] इति महेश्वरः । द्वे गोमयोत्पन्नकीटस्य ॥१२०८॥

मत्कुणस्तु कोलकुण उदंशः किटिभोत्कुणौ ।

१ माद्यति शोणितेन मत्कुणः । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.), 'भ्रूणतृण-' (हैमोणा-१८६) इत्यादिना साधुः । २

॥ उक्तास्त्रीन्द्रियाः ॥

॥ चतुरिन्द्रियाः ॥

अथ चतुरिन्द्रियानाह-

२० ऊर्णनाभस्तन्तुवार्यो जालिको जालकारकः ।

कृमिर्मर्कटको लूता लालास्त्रावोऽष्टपाच्च सः

॥१२१०॥

१ ऊर्णा नाभावस्य ऊर्णनाभः । 'अच्' ५।४।७५॥ इति योगविभागादक्समासान्तः, 'ङ्यापोः संज्ञाछन्दसोः-' ६।३।६३॥ इति ह्रस्वः । २ तन्तून् वयति तन्तुवायः । 'वेज् तन्तुसन्ताने' (भ्वा.उ.अ.), 'ह्वावामश्च' ३।२।३॥ इत्यण्, 'आतो युक्' ७।३।३३॥ । ३ जालमस्त्यस्य जालिकः । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इति ठन् । ४ जालं करोति जालकारकः । ण्वुल् । ५ करोति जालं कृमिः । 'कृभूभ्यां' ३० कित् (हैमोणा-६९०) इति मिः । क्रिमिरपि । ६ मर्कट

कोल इव कुणति विदारयति कोलकुणः । 'कुण विदारणे' (तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । ३ उदंशति उदंशः । 'दंश दशने' (भ्वा.प.अ.), अच् । ४ केटति उत्त्रासयति किटिभः । 'किट उत्त्रासे' (भ्वा.प.से.), बाहुल-कादिभच् । किटिं त्रासं बिभर्तीति वा । 'अन्येभ्यो-' (ष्व)पि-' ३।२।१०१॥ इति ङः । ५ उत्कुणति उत्कुणः । कुणधातोः 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । 'उत्कण' इत्यकारमध्योऽपि । मांकणनामानि पञ्च ॥

इन्द्रगोपस्त्वग्निरजो वैराटस्तिर्भोऽग्निकः ॥१२०९॥

१ इन्द्रेण गुप्यते इन्द्रगोपः । 'गुपू रक्षणे' (भ्वा.प.से.), कर्मणि घञ् । २ अग्निवद् रज्ज्वाति अग्निरजः । पृषोदरादित्वात् । ३ वैरेणाऽटति वैराटः । पचाद्यच् । ४ तितीवद् भाति तितिभः । 'भा दीप्तौ' (अ.प.अ.), 'आतो-ऽनुपसर्गे' कः ३।२।३॥, 'ङ्यापोः संज्ञाछन्दसोः-' ६।३।६३॥ इति ह्रस्वः । ५ अग्निप्रतिकृतिः अग्निकः । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६॥ इति कः । पञ्च इन्द्रगोपस्य ॥१२०९॥

इवाऽऽरोहावरोहाद् मर्कटकः । ७ लूयते लूता । 'लूप्रो वा' (हैमोणा-२०२) इति कित् तः । ८ लालां स्रवति लालास्रवः । 'स्रु प्रस्रवणे' (भ्वा.प.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥ । ९ अष्टौ पादा अस्य अष्टपाद् । 'सङ्-ख्यासुपूर्वस्य' ५।४।१४०॥ इति पादान्तलोपः । नव ऊर्ण-नाभस्य । 'कोलियावडा' इति भाषा ॥१२१०॥

कर्णजलौका (जलूका) तु

कर्णकीटी^{१३-२} शतपदी च सा ।

१ कर्णस्य जलूके^{१३} कर्णजलूका, टाबन्तः । २ कर्णं कीटयति कर्णकीटी । 'कीट वर्णने' (चु.उ.से.), बन्ध इत्यन्ये, चुरादियम्, 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥, 'टिङ्गा-णञ्' ४।१।१५॥ इति ङीप् । ३ शतं बहवः पादा अस्य शतपदी । 'कुम्भपद्यादिषु (कुम्भपदीषु) च' ५।४।१३९॥

१. 'ङीष्' इति १.२.४.५॥ २. 'ची-' इति १.४, 'चीव-' इति २॥ ३. ३.४ प्रत्योर्नास्ति ॥ ४. '-ट्टस्य' इति १॥ ५. क्षीरतरङ्गिण्यादौ विदारणेऽर्थे कुणधातुर्न दृश्यते ॥ ६. 'मा-' इति ४॥ ७. '-ते' इति ३॥ ८. 'तन्त्रवायः' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणौ, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ ९. '-य' इति १॥ १०. 'हसिमृग्रि-' (उणा-३६६) इत्यादिना तनि, संज्ञापूर्वकत्वाद् गुणाभावे 'लूता' इति सिद्धेऽस्योल्लेखः प्रमादमूलकः प्रतिभाति ॥ ११. '-श्रवणे' इति २.३.४, क्षीरतरङ्गिण्यादौ स्नुधातुर्गतावर्थे दृश्यते ॥ १२. 'कोली-' इति ३॥ १३-१. 'कर्णजलौका' इति, १३-२. 'कर्णकीटी' इति च मुद्रिताभिधानचिन्तामणौ, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ १४. 'कर्णज-' इति १॥ १५. '-कैव' इति ४॥ १६. 'कीट वर्णे' इति स्वामी, 'कीट बन्धने' इति मैत्रेयः, 'कीट वर्णे' इति सायणः ॥ १७. 'ङीष्' इति १.२.४.५॥

इति पादस्याऽन्तलोपो ङीष् च । त्रीणि कानसीयालीति
ख्यातायाः । अत्र हि सूत्रे मूलटीकायां च पाठविपर्यासो
लेखकदोषात् सम्भाव्यते, स च पाठो न शिष्टसम्मतः,
यतः कर्णजलौकायास्त्रीन्द्रियत्वसद्भावात् प्रज्ञापनादिभिः
सह विरोधात्, तथा च प्रज्ञापनासूत्रप्रथमपदत्रीन्द्रियाधिकारः
“गोमी (गोम्ही) हत्थिसौंडा” [श्रीप्रज्ञापनोपाङ्गम्, त्रीन्द्रिय-
प्रज्ञापना, सू-२८] इत्यादि, “गोमी (गोम्ही) कर्णशृङ्गा-
लिका, जे यावण्णे तहप्पगारा, ये चाऽपि चान्ये तथा
प्रकारास्ते सर्वे त्रीन्द्रिया ज्ञातव्या इति शेषः” [श्रीमलय-
१० गिर्याचार्यविरचितविवरणम्, पृ. ४२] इति तद्वृत्तिः ॥

वृश्चिको द्रुण आल्यालिः

१ वृश्चतीति वृश्चिकः । [ओ] वृश्चं छेदने (तु.
प.से.), ‘पापुलि’ (हैमोणा-४१) इति किदिकः, पुंस्त्री-
लिङ्गोऽयम् । २ द्रुणति द्रुणः । ‘द्रुण हिंसायाम्’ (तु.प.से.),
‘इगुपध-’ ३।११३५ ॥ इति कः । द्रुतोऽपि । ३ आलमना-
र्थोऽऽत्राऽस्ति आली । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५ ॥ इतीति ।
“आलं स्यादर्थहरितालयोः” [अनेकार्थसङ्ग्रहः, २।४६३ ॥]
इत्यनेकार्थः । ४ अलति आलिः । ‘अलञ् भूषणादौ’ (भ्वा.
प.से.), ‘कृशुकुटि’ (हैमोणा-६१९) इति णिदिः । आली,
२० आलयः इत्यादि हरिवत् । त्रीणि वृश्चिकस्य ॥

अलं तत्पुच्छकण्टकः ॥१२११॥

१ अलति अलम् । पचाद्यच् । तस्य वृश्चिक-
स्य पुच्छकण्टकस्तत्पुच्छकण्टकः । एकं वृश्चिककण्टकस्य
॥१२११॥

भ्रमरो मधुकृद् भृङ्गश्चञ्चरीकः शिलीमुखः

इन्दिन्द्रोऽली रोल्म्बो द्विरेफः

१ प्रतिपुणं भ्रमतीति भ्रमरः । ‘भ्रमु चलने’ (भ्वा.
प.से.), वासरवदरन्प्रत्ययः । भ्रमन् रौतीति, पृषोदरादिर्वा ।
२ मधु करोति मधुकृत् । क्विपि, ‘ह्रस्वस्य-’ ६।१।७१ ॥
३० इति तुक् । अत्र मधुशब्दो भ्रमरैः कृतस्य मधुनः पर्यायः ।

यद्वाचस्पर्शतः-

“पौत्तिकं१ भ्रमरं२ क्षौद्रं३ दालौ४ दालक५ माक्षिकम्६ ।
अर्घ्यं७ छात्रक८मित्यष्टौ जातयोऽस्य पृथग्गुणः ॥१॥
तत्र पौत्तिमुत्तपतघृताभं विषकीटजं१ ।
भ्रमरं तु भ्रमरजं पाण्डुरं गुरुशीतलम्२ ॥२॥
[क्षौद्रं तु कपिलं दाहि क्षुद्रानीतं मलावहम् ।
लालं तु दलजं सेव्यं दुर्लभं रूक्षवालकम् ॥३॥
उद्दालकं तु शालाकं विषजिद् मधुराम्लकम् ।
माक्षिकं तु मधु ज्येष्ठं विरूक्षं तैलवर्णकम् ॥४॥
अर्घ्यं तु पूज्यमापाण्डु मनाक् तित्तं सवालकम् । ४०
छात्रं त्वेकान्तमधुरं सर्वार्घ्यं राजसेवितम् ॥५॥]”
[“] इति । मधुकरोऽपि नाम्नि । ३ द्वौ रेफौ बिभर्ति
भृङ्गः । [यद्वा] भृजः (बिभर्ति) मधु । ‘शृङ्गाङ्गभृङ्गाः’
(चान्द्रोणा-२।२० ॥) इति भृजो गन् नुद् च । ४ चञ्चति,
चञ्चर्यते वा चञ्चरीकः । ‘शृ(सु)णीक-’ (हैमोणा-५०)
इतीके निपात्यते । ५ शिली शल्यं मुखेऽस्य शिली-
मुखः । शिलीव मुखमस्येति वा । ६ इन्दति कुसुमैः
इन्दिन्द्रिः । ‘इदि परमैश्वर्ये’ (भ्वा.प.से.), ‘स्थविर’ (हैमोणा-
४१७) इतीरे निपात्यते । ७ अलति अलिः । ‘अलञ्
भूषणादौ’ (भ्वा.प.से.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-५५७) ५०
इतीन्, हरिशब्दवत् । “मरुति वाति विलासिभिरुन्मद-
भ्रमदलौ मदमलौल्यमुपाददे” [शिशुपालवधम्, सर्गः-६,
श्लो-२३] इति माघः । व्यञ्जनान्तोऽयम्, तत्र अलति
भूषयति पुष्पमिति अली । ‘अलञ् भूषणादौ’ (भ्वा.
प.से.), बाहुलकात् ‘पथिमथिभ्यामिन्’ (-मिनिः) (चान्द्रोणा-
३।८४) इतीन् (इतीनिः) । अलिनौ, अलिनः इत्यादि ।
“मलिनिमालिनि माधवयोषिताम्” [शिशुपालवधम्, सर्गः-६,
श्लो-४] इति माघः । ८ रुवन् लम्बते रोल्म्बः । ‘लबि
अविस्रंसने [च]’ (भ्वा.आ.से.), पृषोदरादिः । ९ द्वौ रेफौ
‘भ्रमर’ इति नाम्नि अस्य द्विरेफः । एते पुंस्त्रीलिङ्गाः । ६०
भसलो देश्याम्, संस्कृतेऽपि । नव द्विरेफस्य ॥

अस्य षडंहयः ॥१२१२॥

१ अस्य भ्रमरस्य षड् अंहयश्चरणाः, ततः षडंहिः,
षट् पदः, षट्चरण इत्यादि सिद्धम् ॥१२१२॥

१. ‘ङीष्’ इति १.३.५ ॥ २. ‘-सिलाया-’ इति ३. ‘-सिलायीति’ इति ५ ॥ ३. इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘च’ इति दृश्यते ॥ ४. ‘-प्रथमपद-’ इति १.२
विना ॥ ५. ‘-तृतीया’ इति ३ ॥ ६. ‘गा-’ इति ४.५ ॥ ७. ‘-शृगा-’ इति ४ ॥ ८. ‘वन्ने’ इति ४ ॥ ९. ‘वृत्तिः’ इति ३ ॥ “गोम्ही-कर्मसियालिया,
‘ये यावन्ने तहप्पगारा’ येऽपि चान्ये तथाप्रकारास्ते ते सर्वे त्रीन्द्रिया ज्ञातव्या इति शेषः” इति विवरणे दृश्यते, पृ. ४२ ॥ १०. ‘-क्षूञ्’ इति १ ॥
११. ‘हिंसागतिकौटिल्येषु’ इति क्षौरतरङ्गिण्यादयः ॥ १२. ‘-हर-’ इति ५ ॥ १३. ‘सर्वधातुभ्य इन्’ (उणा-५५७) इत्यनेनाऽपि सिद्धिर्भवत्येव ॥
१४. ‘-कण्टस्य’ इति १ ॥ १५. ‘-तीति’ इति १ ॥ १६. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।२११४ ॥, पृ. २७२ ॥ १७. ‘भृजः किनुद् च’ (उणा-१२२) इति
पाणिनीयसम्मतोणादिगण ॥ १८. ‘अली’ इति स्वामी, ‘अर्ली’ इति मैत्रेयः, ‘अल’ इति सायणः ॥ १९. ‘रुदन्’ इति ३ ॥ २०. ‘भसदलो’ इति २ ॥

भोज्यं तु पुष्प-मधुनी

१ अस्येत्यत्रापि सम्बन्धनीयम्, अस्य भ्रमरस्य भोज्यं पुष्पम्, मधु च, तेन पुष्पलिट्, पुष्पन्धयः, मधु-लिट्, मधुपः, मधुव्रत इत्यादि सिद्धम् ॥

खद्योतो ज्योतिरिङ्गणः ।

१ खे द्योतत इति खद्योतः । 'द्युत दीप्तौ' (भ्वा. आ.से.), अच् । खं द्योतयतीति । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ वा । २ ज्योतिस्तारका, तद्वदिङ्गति चलति, ज्योतिर्युक्त-मिङ्गतीति वा ज्योतिरिङ्गणः । 'इणि गतौ' (भ्वा.प.से.), १० 'चलनशब्दार्थात्' ३।२।१४८ ॥ इति युच् । खजूआनाम्नी द्वे ॥
"खद्योते तु कीटमणिज्योतिर्माली तमोमणिः ।
पराबुदो निमेषद्युत् ध्वानभिर्त् ॥" [शेषनाममाला-४।१७५ ॥] इति शेषः ॥

पतङ्गः शलभः

१ पतति वह्नाविति पतङ्गः । 'पल्त् पतने' (भ्वा. प.से.), 'पतेरङ्गच्-' (उणा-११६) । २ शलते शलभः । 'शल चलनसंवरणयोः' (भ्वा.आ.से.), भौ आत्मनेपदी, 'कृ-शृशलिकलिगर्दिभ्योऽभच्' (उणा-४०२) । द्वे पतङ्गस्य । शलभशब्दः तिङ्गुपर्यायोऽपि । यदेशीसूत्रम्- 'तिङ्गौ सलहपि-
२० सल्ला' ( ) इति, 'शलभः पिशाचश्च' [ ] इति तट्टीका । शलभच्छायमित्यत्र तिङ्गुनां छायेत्यर्थः । पुनर्यथा-
"अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूषकाः शलभाः शुकाः ।
अत्यासन्नाश्च राजानः षडेता ईतयः स्मृताः ॥१॥"
[मा.भा. ५।२०] इति ॥

क्षुद्रा सरघा मधुमक्षिका ॥१२१३॥

१ क्षुण्णत्यङ्गं क्षुद्रा । 'क्षुदिर् संपेषणे' (रु.उ.अ.), 'स्फायि-' (उणा-१७०) इति रक्, टाप् । २ सरन्ती, वा घातयति सरघा । ण्यन्ताद् हन्तेर्ङः, 'सुप् सुपा' २।१।४ ॥ इति समासे, पृषोदरादित्वात् साधुता । 'मक्ष सङ्घाते' (भ्वा.

प.से.), 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति क्वुनि, ३० टापि, 'प्रत्ययस्थात्' ७।३।४४ ॥ इतीत्वे मक्षिका, मधु-कारिणी, मधुवर्णा वा मक्षिका मधुमक्षिका । मधुपूडा-माखीनामानि त्रीणि ॥१२१३॥

माक्षिकादि तु मधु स्यात्

१ मक्षिकाभिः कृतं माक्षिकम् । 'नाम्नि मक्षिकादिभ्यः' (हैमसू-६।३।१९३ ॥) इत्यण् । आदिग्रहणात् पौत्तिकादि । २ मन्यतेऽभिलष्यते मधु, क्लीबे । पुंस्यपि वैजयन्ती, यदाह- "मधूलं तु मधुर्न स्त्री मधुकं तत्पुरातनम्" [वैजयन्तीकोषः ३।८।१३४ ॥] इति । एकं माक्षिकादिमधुर्नः ॥

मधूच्छिष्टं तु सिक्थकम् । ४०

१ मधुनः उच्छिष्टं कल्केः मधूच्छिष्टम् । २ सिच्यते सिक्थम् । 'षिचिर् क्षरणे' (तु.उ.अ.), 'नीभू- (नू)रमि' (हैमोणा-२२७) इति कित् थः । कनि सिक्थ-कम् । कत्रभावे सिक्थम् । मदनोऽपि । "मदनः स्मर-धत्तूरवसन्तद्रुमसिक्थके" [विश्वलोचनकोशः, नान्तवर्गः, श्लो-१०४] इति श्रीधरः । 'मौणनाम्नी द्वे ॥

वर्वणा मक्षिका नीला

१ वणति शब्दायते वणा । 'वण अण रण वण भण शब्दार्थाः' (भ्वा.प.से.), अचि, टाप् । वृणीते पूति-द्रव्यं भजत इति वर् । 'वृज् वरणे' (स्वा.उ.से.), विचित्रत्ययः, ५० ततः कर्मधारये वर्वणा । वर्वतीति वा वर्वणा । नन्द्यादित्वाल्ल्युः । २ मक्षति मक्षिका । 'म्रक्ष सङ्घाते' (भ्वा.प.अ.) इत्यत्र मक्षमपि केचित् पठन्ति, ततः कृजादिभ्यो वृनि, टाप् । "नीला काचवर्णा । नीलेति मक्षिकावशेषणम्, अत एव 'नीलात् प्राण्यौ (ण्यो) षध्योः' (चान्द्र-सू-२।३।३९ ॥) इति नित्यं ङीष्प्राप्तेः नीलेति टाबन्तपाठो

१. '-या-' इति २॥ २. 'ध्वान्तचित्रः' इति १.२, शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ३. 'इति शेषः' इति १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ४. 'शल हुल पल्त् गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. 'पतते-' इति १.२.४.५ ॥ ६. '-ति' इति ३॥ ७. 'भ्वादौ' इति २, 'भौवादिकः' इति ४॥ ८. द्र. अम.क्षीर.३।३।६८ ॥, पृ.२८६ ॥ ९. 'संप्रे-' इति ३॥ १०. '-पु-' इति ३॥ ११. पाणिनीये 'संज्ञायाम्' ४।३।१९७ ॥ इत्यनेनाऽण् बोध्यः ॥ १२. इतोऽग्रे सर्वादशेषु 'मधु इति' इति दृश्यते, तत्त्वधिकः प्रतिभाति ॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।१०७ ॥ १४. 'षिच' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. 'स्मरधत्तूरः' इति ३॥ १६. 'मौण-' इति ३, 'मणी-' इति ५ ॥ १७. 'अण रण वण भण मण कण क्वण व्रण भ्रण ध्वण शब्दार्थाः' इति सायणः, तत्र 'भण' इति स्वामिना, 'ध्वण' इति मैत्रेयेण च नोक्तः ॥ १८. 'मा-' इति ३॥ १९. 'टापि' इति ४.५ ॥ २०. १ प्रतौ नास्ति ॥

लेखकप्रमादजः '[^१]' इति सुभूत्यादयः । "नील्या रक्तेव नीला ।
'-अन्' (वा-४।२।२॥) इत्यन् । अत एव "कुवलयदलनीला
कोकिला" '[^१]' इति प्रयोगः, अतो न डीषिति समाधेयम् ।
यदा तु नामत्रयं तदा 'वा संज्ञायाम्' (वा-४।१।४२॥) इति
'डीषन्ताच्च पक्षे युक्त एव टाप्' '[^१]' इति मिश्राः ।
नीलीमाखीनाम एकम् ॥

पुत्तिका तु पतङ्गिका ॥१२१४॥

१ पुदिति शब्दं तनोति पुता । 'अन्येभ्योऽपि-'
पि- '३।२।१०१॥ इति डः, टाप्, कनि, 'प्रत्ययस्थात्-'
१० ७।३।४४॥ इतीत्वम् । पूता (पूना?) यवा इतिवत् पूजो
विनाशार्थे, पुनाति वेधनेन विनाशयति, 'अन्येभ्योऽपि-'
३।२।१७८॥ इति क्विप्, दृशिग्रहणाद् ह्रस्वत्वे तुक्
[पुत्] । पूतमतीतं तोकते याति । कक्किवकिमकीत्यादिना
दण्डकपठिताद् गत्यर्थाद् 'इगुपध-' '३।१।१५॥ इति कः,
'सुप्सुपा' ( ) इति कर्मधारये वा पुत्तिका । २ पतेति,
[पतति] । 'पतेरङ्गच्' (उणा-११६) इत्यङ्गच् । इवार्थेऽल्पाथे
कुत्सार्थे वा कानि के वा पतङ्गिका । पूतिनाम्नी
द्वे । "मधुमक्षिकाभेदोऽयम्" [अम.क्षीर. २।५।२८॥] इति
क्षीरस्वामी । यत्तिमैः-

२० "माक्षिकं तैलवर्णं स्यात् घृतवर्णं तु पौत्तिकम् ।

भ्रामरं तु भवेच्छुक्लं क्षौद्रं च कपिलं भवेत् ॥१॥"
[^१] इति । इह प्रस्तावादनुरक्तेऽपि मक्षिकानाम्नी इमे "मक्षिका
भम्भराली २ स्यात्" । हारावली, पादावधिः, श्लो-२४(१२४)
इति हारावली ॥१२१४॥

वनमक्षिका तु दंशः

१ वनस्य मक्षिका वनमक्षिका । दशति दंशः ।
अच् । "दंशवंशमशकेशपाशकाः" '[^१]' इति शभेदात् ताल-
व्यान्तः । एकं दंशस्य ॥

दंशी तज्जातिरल्पिका ।

३० १ दशति दंशी । अपचयविवक्षायां 'जातेः-'
४।१।६३॥ इति डीप् । तज्जातिर्दंशीजातीया, अल्पिका लघुः ।
कुन्तीनाम एकम् ॥

॥ उक्ताश्चतुरिन्द्रियाः ॥

तैलाटी वरटा गन्धोली स्यात्

१ तैलमटति तैलाटी । 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, 'टिङ्गा-
णञ्' ४।१।१५॥ इति डीप् (डीप्) । २ वृणीते वरटा,
पुंस्त्री । 'वृड् संभक्तौ' (क्र्या.उ.से.), 'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-
५२१॥) डीषि वरट्यपि । ३ गन्धयत्यर्दयति गन्धोली ।
'गन्ध अर्दने' (चु.आ.से.), बाहुलकात् पटोलवदोलच्, गौरा-
दित्वाद् डीष् । गन्धमालाति, 'आतः-' ३।२।३॥ इति
योगविभागात् कः, डीषि । "गन्धालीत्येके" [अम.क्षीर. ४०
२।५।२८॥] इति स्वामी । पीलीभमरीनामानि त्रीणि ।

चीरी तु चीरुका ॥१२१५॥

झिल्लीका झिल्लिका वर्षकरी भृङ्गारिका च सा ।

१ चिनोति कटुशब्दं चीरी । 'चिञ् चयने' (स्वा.
उ.आ.), शुषिचिञ्भ्यां रक्(क्रन्)दीर्घत्वे, गौरादित्वाद् डीष् ।
'ची' इति 'रिणातीति' वा, रिधातोः 'क्वचिङुः' (हैमसू-
५।१।१७१॥) इति डः । २ चीति रौति चीरुः । 'रु शब्दे'
(अ.प.अ.), मित्रव्यादित्वात् कुः, कनि चीरुका । "झीति
रौतीति झीरुका" [पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-
२४३] इति मिश्राः ॥१२१५॥ ३ झिल्ली वाद्यभेद- ५०
स्तद्वत् कायति शब्दायत इति झिल्लीका । 'कै शब्दे'
(भ्वा.प.अ.), बाहुलकाङुः । ४ बाहुलकाद् ह्रस्वत्वे झि-
ल्लिका । "झिल्ली वाद्यभेदः, तत्तुल्यशब्दाद् झिल्लीव ।
कनि, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे [टाप्] झिल्लिका"
[पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४३] इति मिश्राः ।
झिल्लीत्यपि ।

"दूती विद्युदुपासिता सहचरी रात्रिः सहस्थायिनी ।

दैवज्ञो दिशति स्वनेन जलदः प्रस्थानवेलां शुभाम् ।

वाचं माङ्गलिकीं तनोति तिमिरस्तोमोऽपि झिल्लीरवै-

र्जातोऽयं दयिताभिसारसमयो मुग्धे! विमुञ्च त्रपाम् ॥१॥" ६०

[^१] इति भानुदत्तः । ५ वर्षं वृष्टिं करोति वर्षकरी । 'कृञो

हेतु-' ३।२।२०॥ इति टः । ६ आकृत्या भृङ्गमिवति भृङ्गा-

रिका । तिमिरीनामानि षट् ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा २, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४१, पृ.३११-३१२॥ २. 'डीति' इति२, 'डीबिति' इति३॥ ३. 'डीब-' इति३॥ ४. इतोऽग्रे
५ प्रतौ 'डः' इति दृश्यते ॥ ५. १ प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'यन्निमिः' इति क्षीरस्वामिटीकायाम् ॥ ७. 'रौ-' इति१॥ ८. द्र. अम.क्षीर. २।५।२८॥,
पृ.१३०॥ ९. 'लीकाः' इति३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४२, पृ.३१३॥ ११. '-शी-' इति४.५॥ १२. '-त्वं'
इति५, 'शुषिचिमीनां तोषश्च' (उणा-१८२) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १३. 'रौ-' इति१॥ १४. 'रिणाति' इति४.५॥ १५. '-ते' इति१॥ १६.
१.२ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ १७. 'भागुरिः दत्तः' इति५॥

॥ पञ्चेन्द्रियाः, तत्र स्थलचरपञ्चेन्द्रियाः ॥

अथ पञ्चेन्द्रियान् स्थलचर-खचर-जलचरभेदभिन्नान् क्रमेणाह-

^१पशुस्तिर्यङ् ^२चरिः

१ पश्यति पाशदण्डाभ्यां हिताहितमिति पशुः । 'दृशिर् प्रेक्षणे' (भ्वा.प.अ.), 'अर्जिदृशि-' (उणा-२७) इत्युः प्रत्ययः, पशुदेशश्च (पशिरादेशश्च) । 'पशेः सौत्र-धातोः 'अपष्ट्वादयः' (कातन्त्रोणा-१।१६) इति कुः" [ ] इति सुभूतिः । २ तिरोऽञ्जति तिर्यङ् । 'ऋत्विक्-' ३।२।५९ ॥ आदिना क्विन्, 'तिरसस्तिर्यलोपे' ६।३।९४ ॥ १० इति तिरिआदेशः । तिर्यञ्चौ, तिर्यञ्चः इत्यादि । ३ चरति चरिः । 'चर गतौ' (भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७), हरिवत् । सामान्येन त्रीणि पशोः ॥

हिंस्त्रेऽस्मिन् व्यालः ^१श्वापदोऽपि च ॥१२१६॥

१ अस्मिन् पशौ व्याघ्रादिके हिंस्त्रे हिंसनशीले, विशेषेण आ समन्तादङ्गति उद्यमं करोति व्याडः । विआङ्पूर्वः 'अड उद्यमे' (भ्वा.प.से.), अच्, डलयोरेक-त्वस्मरणाद् व्यालः । विविधमालमनर्थोऽस्माद्वा । विशेषेण आलातीति वा । 'दा दाने' (अ.प.अ.), 'आतश्चो-पसर्गे कः' ३।१।१३६ ॥ इति कः । २ शुनः पदमिव पदम-स्य श्वापदः । 'शुनो दन्तदंष्ट्रा-' (वा-६।३।१३० ॥) इति दीर्घत्वम् । द्वे सामान्येन हिंस्रपशोः ॥१२१६॥

॥ हस्तिवर्गः ॥

^१हस्ती ^२मतङ्गज-^३गज-^४द्विप-^५कर्य-^६जेकपा

^७मातङ्ग-^८वारण-^९महामृग-^{१०}सामयोनयः ।

^{११}स्तम्बेरम-^{१२}द्विरद-^{१३}सिन्धुर-^{१४}नाग-^{१५}दन्तिनो

^{१६}दन्तखलः ^{१७}करटि-^{१८}कुञ्जर-^{१९}कुम्भि-^{२०}पीलवः ॥१२१७॥

^{२१}इभः ^{२२}करेणुर्गजैः

१ हस्तकार्यकरणात् शुण्डोऽपि हस्तः करः, तद्योगाद् हस्ती । 'हस्ताज्जातौ' ५।२।१३३ ॥ इतीनिः । २ मतङ्गाद्वर्जतो मतङ्गजः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), ३० 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।९८ ॥ इति डः । ३ गजति माद्यति गजः । 'गज मदे' (भ्वा.प.से.), अच् । गजति गर्जतीति वा । 'गज गर्जने' (भ्वा.प.से.), अच् । ४ द्वाभ्यां पिबति द्विपः । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.), 'सुपि-' ३।२।१४ ॥ इति योगविभागात् कः । ५ करोऽस्याऽस्ति करी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । ६ करेण मुखेन च पानात्र एकेन पिबति अनेकपः । 'सुपि-' ३।२।१४ ॥ इति कः । ७ मन्यतेऽसौ मातङ्गः । 'मनु(मन) ज्ञाने' (दि.आ.अ.), 'मनेर्मत्-मातौ च' (हैमोणा-१००) इत्यङ्गः । मतङ्ग एव वा, स्वार्थेऽण् । ८ वारयति परबलं वारणः । 'वर ४० निवारणे' ( ), णिजन्तः, नन्धादित्वाल्त्युः । ९ महो-श्वासौ मृगश्च महामृगः । १० साम वेदो योनिः कारण-मस्य सामयोनिः, हरिवत् । ११ स्तम्बे तृणादिगुच्छे रमते स्तम्बेरमः । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), 'स्तम्बकर्णयो रमिजपोः' ३।२।१३ ॥ इत्यच्, 'हल[द]न्तात्' ६।३।९ ॥ इत्यलुक् । १२ द्वौ रदौ दृश्यमानावस्य द्विरदः । १३ स्यन्दते मदेन सिन्धुरः । 'स्यन्दू प्रश्रवणे' (भ्वा.आ.वे.), 'श्वशुर-' (हैमोणा-४२६) इत्युरे साधुः । सिन्धुर्मदोऽस्या-स्तीति वा सिन्धुरः । मध्वादित्वाद् 'ऊषशुषि-' ( ) इति ट् । १४ नगो वृक्षः, स इव दृश्यत इति शैषिकेऽणि ५० नागः । नगे पर्वते भवो वा । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् । १५ प्रशस्तदन्तयोगाद् दन्ती । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । १६ प्रशस्तौ दन्तावस्य स्त इति दन्तावलः । 'दन्तशिखात् संज्ञायाम्' ५।२।११३ ॥ इति वलच्, 'वले' ६।३।११८ ॥ इति दीर्घे वलच्यपि । १७ करटः कपोलोऽस्त्यस्य करटी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ १८ कुञ्जो दन्तो हस्तिहनुश्चै, तद्योगात्, 'खन-खमुखकुञ्जेभ्यश्च' (वा-५।२।१०७ ॥) इति रः, [कुञ्जरः],

१. '-त्युप्र-' इति २ ॥ २. 'इति कुः' इति १ प्रतौ नास्ति ॥ ३. 'प' इति ३.५ ॥ ४. 'सर्वधातुभ्य इन्' (उणा-५५७) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ५. '-द व्यालः' इति १.३ ॥ ६. 'कः' इत्यष्टाध्यायां न दृश्यते ॥ ७. १ प्रतौ नास्ति ॥ ८. '-स्तक-' इति १.३ ॥ ९. 'मदने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. '-यतीति' इति २ ॥ ११. 'गज गर्जने' इति १ प्रतौ नास्ति ॥ १२. '-स्त्रवणे' इति स्वमामिमैत्रेयौ, 'प्रस्त्रवणे' इति सायणः ॥ १३. १. २ प्रत्योर्नास्ति ॥ १४. वलच्यपित्रादेः '३।२।४२ ॥ इति दीर्घत्वे हैमसम्मतसूत्रम् ॥ १५. '-नखश्च' इति १ ॥ १६. 'रप्रकरणे खमुखकुञ्जेभ्य उपसंख्यानम्' इति वार्तिकस्वरूपम् ॥

पुंक्लीबलिङ्गः । कौ जीर्यतीति पृषोदरादित्वाद् वा । १९
कुम्भावस्य स्तः कुम्भी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥
इतीतिः । २० पीयते दृशा पीलुः । 'पीड् पाने'
(दि.आ.अ.), 'पीडः कित्' (हैमोणा-८२१) इति लुः
॥१२१७॥ २१ एति परबलाभिमुखमिति इभः । 'इण्
गतौ' (अ.प.अ.), 'इणः कित्' (उणा-४३३) इति भः ।
२२ करोति प्रमोदं करेणुः, पुंस्त्री । 'कृहभूः' (हैमोणा-
७७२) इत्येणुः । के मस्तके रेणुः सिन्दूररजोऽस्येति वा ।
२३ गर्जति गर्जः । 'गर्ज गर्जने' (भ्वा.प.से.), अच् ।

१० सामान्येन त्रयोविंशतिर्हस्तिनः ॥

शेषश्चात्र-

“अथ कुङ्गरे ।

पेचकी पुष्करी पद्मी पिचिलः सूचिकाधरः ।

विलोमजिह्वोऽन्तःस्वेदो महाकायो महामदः ॥१॥

सूर्पकर्णो जलाकाङ्क्षो जटी च षष्टिहायनः ।

असुरो दीर्घपवनः शुण्डालः कपिरित्यपि ॥२॥”

[शेषनाममाला ४।१७५-१७७ ॥]

अस्य स्त्री धेनुका वशाऽपि च ।

१ अस्य हस्तिनः स्त्री, हस्तिनीत्यर्थः, धेनुरिव

२० सुखसाधनाद् धेनुका । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६ ॥ इति

कः (कन्) । २ उश्यते काम्यते वशा । 'वश कान्तौ'

(आ.प.से.), 'वशिकरण्योश्च (वशिरण्योश्च)' (वा-३।३।

५८ ॥) इत्यप् । वष्टि कामयते, पचाद्यचि वा । 'वशा

बन्ध्यासुता ज्योत्स्ना स्त्री गवी करिणी ध्रुवा' [विश्व-

प्रकाशकोशः, शान्तवर्गः, श्रौ-१] इति तालव्यान्तेषु विश्वात् ।

द्वे हस्तिन्याः । शेषश्चात्र-“वशायां वासिता कर्णधारिणी

गणिकाऽपि च” [शेषनाममाला ४।१७७] इति ॥

भद्रो मन्दो मृगो मिश्रश्चतस्रो गजजातयः

॥१२१८॥

३० १ भद्रः सर्वलक्षणकल्याणत्वात् । २ मन्दः मन्द-

त्वात् । ३ मृगः मृग इव हीनसत्त्वात् । ४ मिश्रः

सङ्कीर्णजातिः । चतसृणां गजजातीनां प्रत्येकं नाम ॥१२१८॥

कालेऽप्यजातदन्तश्च स्वल्पाङ्गश्चापि मत्कुणौ ।

१ कालेऽपि प्रभूतवयस्यपि योऽनुत्पन्नदन्तः, खर्वा-
ङ्गश्चापि यः, तौ मत्कुणौ । माद्यन् कुणति मत्कुणः ।
पृषोदरादिः । द्वयोरेकशेषे मत्कुणौ ॥

पञ्चवर्षो गजो बालः

१ बलति दुःसाध्यकार्याच्चलति बालः । बलू
खलू कामधेनू । अच् । एकं पञ्चवर्षहस्तिनः । 'छा-
वडु' इति भाषा ॥

४०

स्यात् पोतो दशवर्षकः ॥१२१९॥

१ पूयते पुनाति वा पोतः । 'पूज् पवने' (क्र्या.
उ.से.), 'हसिमृग्रिण्-' (उणा-३६६) इति बाहुलकात् तन् ।
एकं दशवर्षहस्तिनः ॥१२१९॥

विवको विंशतिवर्षः स्यात्

१ विङ्क्तेऽवयवान् विक्कः । 'विचिर् पृथग्भावे'
(रु.उ.अ.), 'विचिपुषि-' (हैमोणा-२२) इति कित् कः ।
पिक्कोऽपि । एकं विंशतिवर्षहस्तिनः ॥

कलभस्त्रिंशदब्दकः ।

१ कीर्यते क्षिप्यते कलभः । 'कृ विक्षेपे' (तु. ५०
प.से.), 'कृशृशालिगर्दिभ्योऽभच्' (उणा-४०२) । 'कल
शब्दसङ्ख्यानयोः' (भ्वा.आ.से.) अतो वाऽभच् । एकं
त्रिंशद्वर्षेभ्यः ॥

यूथनाथो यूथपतिः

१ वनकरिणां यूथस्य वृन्दस्य यो नाथ ईश्वरः
[यूथनाथः] । २ महाबलवत्त्वात् स यूथपतिः । द्वे
यूथपतिहस्तिनः ॥

मत्ते प्रभिन्न-गर्जितौ ॥१२२०॥

१ माद्यति स्म मत्तः । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.),
क्तः, तत्र । २ प्रकर्षेण भिन्नो मदेन सङ्गतः प्रभिन्नः । ६०
प्रभिद्यते स्म गण्डपाल्यामिति वा । ३ गर्जा सङ्गाताऽस्य

१. 'पेचि-' इति ३॥ २. '-चा' इति ५॥ ३. 'पिच-' इति ३, 'पेचिलः' इति शेषनाममालास्वोपपत्त्यर्थः ॥ ४. '-डो' इति १॥ ५. 'वसा-' इति १३॥
६. 'क-' इति ४.५॥ ७. '-तो' इति ४॥ ८. '-वा' इति ४.५॥ ९. 'ध्रुवा' इति १.३॥, 'वशा बन्ध्यासुतायोषास्त्रीगवीकरिणीषु च' इति
विश्वप्रकाशकोशे दृश्यते. पृ. १६७॥ १०. 'वाशि-' इति २.५॥ ११. '-कत्वात्' इति ३॥ १२. '-ध्यं' इति २॥ १३. धातुगण्डोऽयं प्रतिभाति ॥ १४.
'-डो' इति ३, '-डुं' इति ४, '-उं' इति ५॥ १५. 'इत्यादि' इति ३॥ १६. '-ज्' इति ४.५॥ १७. 'विविके' इति १.२, 'वेवेक्ति' इति ४.५॥ १८.
'-युषि' इति १.२.४.५॥ १९. '-शालि-' इति ३॥ २०. 'कृशृशालिगर्दिभ्योऽभच्' (४०२) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २१. ३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥

गर्जितः । 'तदस्य सञ्ज्ञार्तम्-५।२।३६॥ इतीतच् । गर्जति स्मेति वा । 'गर्ज' शब्दे'(भ्वा.प.से.), क्तः । लग्नोऽपि । 'लग्नः प्रभिन्नो मत्तः स्यात्'[हलायुधकोशः२।२२०॥]इति हलायुधः । त्रीणि मत्तेभ्यस्य ॥१२२०॥

मदोत्कटो मदकलः

१ मदेन दानाम्बुनोत्कटः मदोत्कटः । २ मदेन कलो मनोज्ञः मदकलः । मदवहता हस्तिनो द्वे ॥

समावुद्धान्तनिर्मदौ

१ उद्धमति स्म मदम् उद्धान्तः । २ निर्गतो मदाद् १० निर्मदः । उपात्त इत्यपि । 'उपात्तो मदवर्जितः'[हलायुध-कोशः२।२२०॥]इति हलायुधः । द्वे मदरहितेभ्यस्य ॥

सज्जितः कल्पितः

१ युद्धाय सज्ज्यते प्रगुणीक्रियते स्म सज्जितः । 'षस्ज गतौ'(भ्वा.उ.से.), 'निष्ठा'३।२।१०२॥ इति क्तः । २ कल्प्यते स्म कल्पितः । 'कृपू सामर्थ्ये'(भ्वा.आ.वे.) । द्वे आरोहणाय सज्जितेभ्यस्य ॥

तिर्यग्घाती परिणतो गजः ॥१२२१॥

१ तिर्यग्घातीति तिर्यग्दत्तप्रहारः, परिणमति स्म परिणतः । एकं तिर्यग्दत्तप्रहारेभ्यस्य ॥१२२१॥

२० व्यालो दुष्टगजः

१ विविधमालमनर्थोऽस्मादिति व्यालः । २ दुष्ट-श्चासौ गजश्च दुष्टगजः । द्वे दुष्टगजहस्तिनः ॥

गम्भीरवेद्यवमताङ्कुशः ।

१ गाम्भीर्येण वेदयति गम्भीरवेदी । विदेर्णिजन्ताद् ग्रहादित्वाणिनिः । यदुक्तम्-

"त्वग्भेदाच्छोणितस्त्रावादांसांस्वथनादपि ।

संज्ञां न लभते यस्तु गजो गम्भीरवेद्यसौ ॥१॥"

[']इति । २ अवमतमवर्गेणितमङ्कुशमनेन अवमताङ्कुशः । द्वे मदभिर्भलाहस्तिनः ॥

राजवाह्यस्तूपवाह्यः

३०

१ राजा वाह्यते आरोहणयोग्यत्वाद् राजवाह्यः । २ उप समीपे वाह्यते उपवाह्यः । वहर्णिजन्ताद् 'ऋह-लोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ । 'औपवाह्य' इत्यन्ये । 'औपवाह्यो राजवाह्यः'[हलायुधकोशः२।२२४॥]इति हलायुधः । 'द्वौ समौ, वाह्यानां समीपे भव औपवाह्यः'[']इति तट्टीका । द्वे राजयोग्यहस्तिनः ॥

सन्नाह्यः समरोचितः ॥१२२२॥

१ सन्नह्यते सन्नाह्यः । 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ । सन्नाहे साधुर्वा । समरे सङ्ग्रामे उचितः समरोचितः । द्वे रणार्हहस्तिनः ॥१२२२॥

४०

उदग्रदन्त्रीषादन्तः

१ उदग्रौ दीर्घौ दन्तावस्य उदग्रदन् । 'अग्रा-न्तशुद्धशुभ्र-५।४।१४५॥ इति दन्तस्य दन्त्रादेशः । २ ईषा-कारौ दन्तावस्य ईषादन्तः । 'ईषादन्तः कुञ्जरं शात्रवीयम्'[शिशुपालवधम्, सर्गः-१८, श्लो-३८]इति माघः । द्वे लम्बदन्तेभ्यस्य ॥

बहूनां घटना घटा ।

१ बहूनां हस्तिनां घटना रचना, 'घट चेष्टायाम्'(भ्वा.आ.से.), 'घटिवन्दि-'( )इति युच् । घटयते घटा । घञर्थे क्तः । एकं गजघटायाः ॥

५०

मदो दानं प्रवृत्तिश्च

१ माद्यत्यनेन मदः । 'मदी हर्षे'(दि.प.से.), 'मदोऽनुपसर्गे'३।३।६७॥ इत्यप् । मदयतीति पचाद्यच्चि वा । 'व्यधि(व्यध)जपोरनुपसर्गे'३।३।६१॥ इत्यत्रैव मदि-ग्रहणे कर्तव्ये पृथक्सूत्रकरणान्माद इत्यापि घञि'[']इति ।

१. '-ता-' इति५॥ २. १प्रतौ नास्ति ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।३५-३६॥ ४. '-न' इति३॥ ५. '-दो' इति५॥ ६. 'सर्जितः' इति१॥ ७. 'सर्जितः' इति३॥ ८. १.५प्रत्योर्नास्ति, 'सर्पणे' इति२, 'सङ्गे' इति३, 'गुञ्जु षस्ज गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः॥ ९. 'कल्पते' इति१.३॥ १०. 'सर्जितः' इति१॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका४।१२२२॥, पृ.२७४॥ १२. १.३.४.५प्रतिषु नास्ति॥ १३. '-गु-' इति१.२.४.५॥ १४. '-ल-' इति१.२॥ १५. 'उ-' इति४.५॥ १६. 'सज्य-' इति५॥ १७. 'संवा-' इति१॥ १८. 'रणाहं-' इति१॥ १९. ४प्रतौ नास्ति ॥ २०. '-तेऽ-' इति१.४.५॥ २१. '-जि वा' इति३॥ २२. 'व्यधजपोरनुपसर्गे' इत्यत्रैव मदिग्रहणेऽपि कर्तव्ये पृथक्सूत्रकरणान्माद इत्यापि घञि'[']इति । घञपि" इति न्यासः" इति मा.धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-१०६, पृ.४३६॥

२ द्यति खण्डयत्यनेन दानम् । 'दोऽवखण्डने'(दि.प.अ.), करणे ल्युट् । ३ प्रवर्ततेऽनया प्रवृत्तिः । 'वृतु वर्तने'(भ्वा.आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥, त्रीणि हस्तिमदस्य ॥

वमथुः करशीकरः ॥१२२३॥

१ वमथुः उदीर्यते वमथुः । 'टुवमु उद्दि-रणे'(भ्वा.प.से.), 'द्वितोऽथुच्' ३।३।८९॥ । २ करस्य शीकरोऽम्बुकणः करशीकरः । एकं शुण्डाफूत्कारजल-कणस्य ॥१२२३॥

हस्तिनासा करः शुण्डा हस्तः

१० १ हस्तिना नासा हस्तिनासा । २ किरत्यनेन करः । 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ । ३ शुनत्यनया शुण्डा । 'शुन गत्याम्'(तु.प.से.), 'कुगुहु-'(हैमोणा-१७०) इति किङ्कुः । ४ हस्तः हस्तक्रियाकारित्वात् । चत्वारि हस्तिशुण्डायाः ॥

अग्रं त्वस्य पुष्करम् ।

१ अस्य करस्याऽग्रमग्रभागः, पुष्यत्यनेन पुष्करम्, व्योमनामसु (अभि.श्रौ-१६३) । "अन्योन्येषां पुष्करै-रामृशन्तः" [शिशुपालवधम्, सर्गः-१८, श्रौ-३२] इति भाष्यः । एकं शुण्डाग्रभागस्य । 'पोगर' इति भाषा ॥

२० अङ्गुलिः कर्णिका

१ गजस्याऽऽङ्गुलिः, किरत्यनया कर्णिका । 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), 'कुशिक-'(हैमोणा-४५) इतीके निपा-त्यते । असत्यां कर्णभवत्वे रुद्धिशब्दत्वात् कर्णे भवा कर्णिका । 'कर्णललाटात्-' ४।३।६५॥ इतीकन् (इति कन्) । द्वे (एकं) शुण्डाङ्गुल्याः ॥

दन्तौ विषाणौ

१ हस्तिदन्तौ वेवेष्टि आभ्यां विषाणौ, त्रि-

लिङ्गः । 'विष्णु व्याप्तौ'(जु.उ.अ.), 'कृपिविषि-'(हैमोणा-१९१) इत्याणक् । द्वे (एकं) हस्तिदन्तस्य ॥

स्कन्ध आसनम् ॥१२२४॥ ३०

१ हस्तिनः स्कन्धः, आस्यतेऽस्मिन्निति आस-नम् । 'करणाधिकरणयोः-' ३।३।११७॥ इत्यधिकरणे ल्युट् । द्वे (एकं) हस्तिस्कन्धस्य ॥१२२४॥

कर्णमूलं चूलिका स्यात्

१ गजस्य कर्णमूलम्, चूल्यते चूलिका । 'चूल समुच्छ्राये'(चु.उ.से.), 'संज्ञायाम्' ३।३।१०९॥ इति ण्वुल् । चोद्यते पार्श्वगमनेनाऽङ्कुशेनाऽस्यामिति वा । भिदादित्वा-दङि पृषोदरादित्वाङ्गुत्वमिति वा । एकं हस्तिकर्णमूलस्य । 'कनवाली' इति भाषा ॥

ईषिका त्वक्षिकूटकम् । ४०

१ "ईषा लाङ्गलकीलिका, सा इवेति, इवार्थे कन्, ईषिका" [अम.क्षीर.२।८।३९॥] इति स्वामी । "ईष गतौ"(भ्वा.आ.से.), अतो धातोर्ण्वुल्" [ ] इति शाब्दिकाः । दीर्घादिर्ह्रस्वमध्येयम् । "ईषीका, ह्रस्वादिर्दीर्घमध्या" [ ] इति सर्वस्वम् । "तस्मिन्नस्यदिषीकास्त्रं वामो वामाविरो-धतः (रामो रामावबोधितः)" [रघुवंशम्, सर्गः-१२, श्रौ-२३] इति रघुरपि । "ईष्यते महति देहे" निमग्नत्वात् प्रयत्नेन लभ्यते । 'ईष उज्छे'(भ्वा.प.से.), 'ईष गति-हिंसादानेषु'(भ्वा.आ.से.), बाहुलकादिकन्निति प्रकृते 'ईषेः' किदध्रस्वश्च'(उणा-४६१) इतीकन्प्रत्ययो धातोर्ह्रस्वत्वं च, ५० ईषीका, ह्रस्वादिर्दीर्घमध्या" [पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्र-वर्गः, श्रौ-४९२] इति मिश्राः । अक्षः कूटमक्षिकूटम् । एकं गजनेत्रोपरिभागस्य । 'पेलक' इति भाषा ॥

अपाङ्गदेशो निर्याणम्

१. '-सी' इति १॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।३७॥ ३. '-मुद्दि-' इति ३.५, 'टुवम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. 'शू-' इति ३॥ ५. 'शू' इति ४॥ ६. 'शुनय-' इति १.२.३॥ ७. १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ८. 'हस्तिनो' इति ३॥ ९. 'कुशी-' इति १, 'कुसि-' इति ३॥ १०. 'कृषि-' इति ३॥ ११. 'कृषिर्षि-' इति ४॥ १२. '-लि-' इति ५॥ १३. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"ईषा लाङ्गलकीलैव ईषिका" इति दृश्यते, पृ.१८३॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षात्रवर्गः, श्रौ-४९२, पृ.५७७॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षात्रवर्गः, श्रौ-४९२, पृ.५७७॥, तत्र-"ईष गतीत्यादिधानाः (गतावित्यादिधातोः) ण्वुल् (पा.३।१।१३३॥) इति शाब्दिकाः" इति दृश्यते ॥ १६. '-दिदी-' इति ३.५॥ १७. टीकासर्वस्वे-"उणादी तु 'ईषेः' किदध्रस्वश्च"(उ.४.२१) इतीकनि धातोर्ह्रस्वत्वे ह्रस्वादि दीर्घमध्यं च" इति दृश्यते, भा-३, २।८।३८॥, पृ.८३॥ १८. '-वामे वामावबोधितः' इति ३॥ १९. '-ह' इति १, '-हि' इति ४.५॥ २०. '-दर्शनेषु' इति स्वामिसायणौ ॥ २१. '-षः' इति ४, '-षिः' इति ५॥ २२. 'ईषि-' इति १॥ २३. 'पेच' इति ३॥ २४. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।३८॥

१ अपाङ्गस्य देशोऽपाङ्गदेशः, निर्यात्यनेनाऽश्रु, मदजलं वा निर्याणम् । 'या प्रापणे'(अ.प.अ.), करणे ल्युट् 'कृत्यचः' ८।४।२८॥ इति गत्वम् । "प्रत्यन्यदन्ति निशिताङ्कुशदूरभिन्ननिर्याणनिर्यदसृजं चलितं निषादी"[शिशु-पालवधम्, सर्गः-५, श्लो-४१] इति माघः । एकं गजनेत्रयोरपाङ्गदेशस्य ॥

गण्डस्तु करटः कटः ॥१२२५॥

१ गण्डः प्राग्वत्, (अभि-, श्लो-४६६, ५८२) ।
२ करोति मदं करटः । 'शकादिभ्योऽटन्'(उणा-५२१) ।
१० ३ कटति वर्षति मदजलमिति कटः । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा.प.से.), अच् । त्रीणि गजगल्लस्य ॥१२२५॥

अवग्रहो ललाटं स्यात्

१ अवग्रह्यते अङ्कुशेन अवग्रहः । 'ग्रह उपादाने' (क्र्या.उ.से.), 'ग्रहवृद्धि' ३।३।५८॥ इत्यप् । "गजालिके दृष्टिबन्धे प्रतिबन्धेऽप्यवग्रहः"[ ] इति रुद्रः । "अवग्रह्यते-ऽङ्कुशादिनाऽस्वतन्त्रोऽप्यत्रेति । 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञि, अवग्रहो वृद्धिमान्"[ ] इति व्याख्यामृतम् । एकमिभललाटस्य ॥

आरक्षः कुम्भयोरधः ।

१ आरक्ष्यते आरक्षः । 'रक्ष पालने'(भ्वा.प.से.),
२० घञ् । एकमिभकुम्भाधोभागस्य ॥

कुम्भौ तु शिरसः पिण्डौ

१ करिशिरसोऽवमतौ(-ऽवयवौ) पिण्डाविवोज्ञत-भागौ कुम्भशब्दवाच्यौ । केन मदजलेन उम्भ्यते (उभ्यते) पूर्यते कुम्भः । 'उम्भ पूरणे'(तु.प.से.), कर्मणि घञ्, शकन्ध्वादित्वात् पररूपम् । कुम्भश्च कुम्भश्च कुम्भौ एक-शेषे । पिण्डते संहितो भवति पिण्डः । 'पिण्डि सङ्घाते' (भ्वा.आ.से.), अच् । एकं कुम्भस्थस्य ॥

कुम्भयोरन्तरं विदुः ॥१२२६॥

१ वेत्यङ्कुशाघातमत्र, विद्यतेऽङ्कुशाघातेन भिद्यते वा विदुः, पुंसि । 'विद सत्तायाम्'(दि.आ.अ.), 'विद ३० विभेदने'(अ.प.से.) वा, आभ्यामौणादिकः कुः । वेति संज्ञास्थानमस्मादङ्कुशस्थानाद् विदुः । यत्पालकाप्यः-
"तत्रारक्षविताने द्वे विदू द्वौ श्रवणे गतौ ।

प्राक् च पश्चाच्च तिर्यक् च षड्भेदाङ्कुशवारणाः ॥११॥"[ ] ।
एकं कुम्भमध्यभागस्य । 'माली' इति भाषा ॥१२२६॥

वातकुम्भस्तु तस्याऽधः

१ तस्य विदोरधोभागः वातपूर्णकुम्भ इव वात-कुम्भः । एकं विदोरधोभागस्य । 'टीके' इति भाषा ॥

वाहित्थं तु ततोऽप्यधः ।

१ ततोऽपि वातकुम्भादप्यधोभागस्तन्नामैकं वाहि- ४०
त्थम् इति । 'हित्थ भावकरणे'(), भावे घञ् ।
हित्थो विलासः, पृषोदरादिः, मदं चाऽवश्यं वहति,
आवश्यकं णिनौ वाही, तत्र तिष्ठतीति, नैरुक्तः सस्यः
तः वाहित्थमिति वा । 'पीतवा' इति भाषा ॥

वाहित्थाधः प्रतिमानम्

१ वाहित्थस्याऽधोभागो दन्तमध्यम्, तन्नामैकं प्रतिमानम् इति । प्रतिमीयतेऽनेन प्रतिमानम् । 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'(स्वा.उ.अ.), करणे ल्युट्, 'मिनातिमीनोति'-६।१। ५०॥ इत्यात्वम् । देशनियमात् मानं प्रतिगतं प्रतिमान-मिति वा । "प्रतिमानं प्रतिच्छाया गजदन्तान्तरालयोः"[ ] ५०
इति रुद्रः । "दन्तयोरुभयोर्मध्यं प्रतिमानं प्रचक्षते"[हला-युधकोशः २।२१८॥] इति हलायुधः । 'भमुंड' इति भाषा ॥

पुच्छमूलं तु पेचकः ॥१२२७॥

१ पच्यते घातेनेति पेचकः, पृषोदरादिः । एक-मिभपुच्छमूलस्य ॥१२२७॥

दन्तभागः पुरोभागः

१ दन्तयोर्भागो दन्तभागः । यद्वाऽग्रतो यो

१. 'म-' इति १, 'स-' इति ५॥ २. तुलनीयोऽमरकोशः २।८।३८॥ ३. 'न्ते' इति ४.५॥ ४. 'जांग-' इति १, 'गं' इति २.४.५॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।३८॥, पृ.८३॥, पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९२, पृ.५७७॥, रामाश्रमी २।८।३८॥, पृ.३६२॥ तासु 'दृष्टिबन्धे' इत्यस्य स्थाने 'वृष्टिरोधे' इति दृश्यते॥ ६. 'ग्रहो' इति १॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९२, पृ.५७७॥ ८. 'क्षते' इति ५॥ ९. 'उभ उन्ध पूरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः॥ १०. 'भेदने' इति ३, विभेदनार्थकविदधातुर्मुग्यः॥ ११. द्र. अम.क्षीर. २।८।३८॥, पृ.१८३॥, तत्र 'तत्रा-' इत्यस्य स्थाने 'तत्र' इति दृश्यते॥, स्वोपज्ञटीका ४।१२२६॥, पृ.२७५॥ १२. 'का' इति ३॥ १३. १प्रतौ नास्ति॥ १४. '-दित्वात् सिद्धिः' इति २॥ १५. 'पीति-' इति ३, 'पा-' इति ४॥ १६. '-टि' इति १.२॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९३, पृ.५७८॥, रामाश्रमी २।८।३९॥, पृ.३६३॥

भागः, स दन्तसहितो मुखस्य भागो दन्तभागः, शाक-
पार्थिवादिः । मुखतः स्कन्धपर्यन्तो योऽग्रभागः, स दन्त-
सहितत्वाद् दन्तस्य भागो दन्तभाग इति विग्रहः ।
पुरोभागोऽग्रिमो भाग इत्यर्थः । एकमिभागप्रदेशस्य ॥

पक्षभागस्तु पार्श्वकः ।

१ पक्षयोर्भागः पक्षभागः, गजपार्श्वप्रदेशः । एकं
'हस्तिपसवाडो' इत्याख्यस्य ॥

पूर्वस्तु जङ्घादिदेशो गात्रं स्यात्

१ हस्तिनः पूर्वः पादजङ्घादिभागः, गच्छत्यनेन
१० गात्रम्, स्त्रीक्ती । स्त्रियां टाबन्तः, यथा-“गात्रावरे-
पूर्वपश्चात्पादयोः परिभाषिते”[^१] इति भागुरिः । “आप-
स्काराल्लूनगात्रस्य भूमिम्”[शिशुपालवधम्, सर्गः-१८,
श्लो-४६] इति माघः । “लूनगात्रस्य छिन्नपूर्वकायस्य,
आपस्कारादाजङ्घामूलापस्कारं यावच्छिन्नस्येत्यर्थः”[^२] इति
तट्टीका । एकमिभपूर्वकायभागस्य ॥

पश्चिमोऽपरा ॥१२२८॥

१ गजस्य पश्चाद्भागः, अपरभागत्वाद् अपरा,
स्त्रीक्लीबलिङ्गः । जपादित्वाद् वत्वे अवराऽपि । “अपरं
तूत्तरार्थं” स्यात् पश्चाद्भागे च दन्तिनाम्”[विश्वप्रकाशकोशः,
२० रान्तवर्गः, श्लो-५५] इति विश्वः । “बद्धापराणि परितो
निगडान्यलावीत्”[शिशुपालवधम्, सर्गः-५, श्लो-४८] इति
माघः । एकं गजपश्चाद्भागस्य । केचित्तु-“अष्टीवद्भागा-
दूर्ध्वमवरमधस्तु गात्रम्”[^३] इत्याहुः ॥१२२८॥

बिन्दुजालं पुनः पद्मम्

१ बिन्दूनां जालं बिन्दुजालम्, तारुण्ये हि
गजदेहे रक्तबिन्दवः स्युरिति, पद्ममिव पद्मम्, रक्तत्वात् ।
एकं बिन्दुजालस्य ॥

शृङ्खलो निगडोऽन्दुकः ।

हिञ्जीरश्च पादपाशः

१ शिञ्जानाः स्खलन्त्यनेन, सिञ्जानः स्खलति ३०
वा शृङ्खलः, त्रिलिङ्गः, पृषोदरादिः । “शृङ्खला पुंस्कटी-
स्त्रीवस्त्रबन्धे च निगडे त्रिषु”[मेदिनीकोशः, लान्तवर्गः,
श्लो-१४१] इति मेदिनिः । तालव्यादिः । २ निगडति
बन्धाति निगडः । ‘गड सेचने’(भा.प.से.), पचाद्यच् ।
३ अन्धते बध्यतेऽनेन अन्दुकः । ‘अदि बन्धने’(भा.
आ.से.), ‘अन्दूहम्भू[जम्बूकफेलू]कर्कन्धूदिधिषूः’ (उणा-
९३) इति कुप्रत्ययः, स्वार्थे कनि, ‘केऽणः’ ७।४।१३ ॥ इति
ह्रस्वत्वम् । ४ हिनस्ति हिञ्जीरः । ‘जम्बीर-’(हैमोणा-
४२२) इत्यादिना साधुः । निगडादयः पुनपुंसकलिङ्गाः । ५
पादस्य पाशो बन्धनं पादपाशः । पञ्च शृङ्खलस्य ॥ ४०

वारिस्तु गजबन्धभूः ॥१२२९॥

१ वारयति गजान्, वार्यन्ते गजा अनयेति वा वारिः ।
‘वर निवारणे’ ( ), णिजन्तः, ‘वसिषदिवजिध्वजि-
सहितनिवासिवादिवारिभ्य इज्’ (उणा-५३४) इति इज् ।
‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीष् वारीत्यपि ।
“वारी स्याद् गजबन्धन्यां कलभ्यामपि (कलस्यामपि) योषिति ।
वारिर्वागजबन्धन्योः स्त्री क्लीबेऽम्बुनि बालके ॥१॥”
[मेदिनीकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-६६-६७] इति मेदिनिः ।
गजानां बन्धाय ग्रहणाय भूर्गता गजबन्धभूः । एकं गज-
ग्रहणभूमेः ॥१२२९॥ ५०

त्रिपदी गात्रयोर्बन्ध एकस्मिन्नपरेऽपि च ।

१ त्रयः पादा अस्यां त्रिपदी, गात्रयोरिति द्वयोः
पूर्वजङ्घयोः, एकस्मिन् अपरे इति एकस्यां पश्चिमजङ्घायां
च, गजस्य बन्धो बन्धनम्, तस्यैकं त्रिपदीति । “नाऽ-
स्संसत् करिणां ग्रैवं त्रिपदीच्छेदिनामपि”[रघुवंशम्, सर्गः-
४, श्लो-४८] इति रघुः । अपरशब्दस्य क्लीबत्वादपर
इत्यत्र सप्तम्येकवचनम् ॥

१. ‘दन्तसहि-’ इति १. ‘दन्तनिहि-’ इति ३ ॥ २. ४प्रतौ नास्ति ॥ ३. ‘-तः’ इति ३.४.५ ॥ ४. ‘-डो’ इति १.२ ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-
२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९४, पृ.५७९ ॥ रामाश्रमी २।८।४० ॥, पृ.३६३ ॥ ६. ‘क्लीबः’ इति ३ ॥ ७. ‘त्वधुनार्थे’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१३३ ॥
८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९४, पृ.५७९ ॥ ९. ‘-ना’ इति ३ ॥ १०. ‘गजे’ इति १ ॥ ११. ‘-शे’ इति ३ ॥ १२. ‘-नः’
इति ३ ॥ १३. ‘स्त्री’ इति मेदिनीकोशे न दृश्यते, पृ.१५५ ॥, स युक्त एव, अन्यथा छन्दोभङ्गापत्तेः ॥ १४. ‘कुः’ इति १ ॥ १५. १प्रतौ
नास्ति ॥ १६. ‘-ने’ इति १ ॥ १७. ‘-वादिवासि-’ इति ४.५ ॥ १८. ‘वसिषदियजिराजिब्रजिसदिहनिवाशिवादिवारिभ्य इज्’ (उणा-
५६४) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १९. ‘-बन्धन्योः’ इति ३, मेदिनीकोशे च, पृ.१२७ ॥ २०. ‘चो-’ इति ३.५ ॥ २१. ‘-न्धनाय’ इति ३ ॥
२२. ‘भूर्गता’ इति ३.५ ॥ २३. ‘-न्धः भूः’ इति ३ ॥ २४. ‘-ङ्गाया’ इति ३ ॥

तोत्रं वेणुकम्

यातमङ्कुशवारणम् । ३०

१ तुद्यतेऽनेन तोत्रम् । २ 'तुद व्यथने'(तु. उ.अ.), 'दाम्नीशसु(शस)-'३।२।१८२॥ इति छन् । २ वेणुना निर्वृत्तं वेणुकम् । 'अक्षद्युतादिभ्यः-'४।४।१९॥ इति ठक्(ष्ठन्), 'इसुसुकान्तात् कः'७।३।५१॥, संज्ञा-पूर्वकत्वाद् वृद्ध्यभावः । 'वृद्धिपक्षे वैणुकमपि'[ ] इति मिश्राः । 'गण्डानाम्नी द्वे । 'गजवशीकरणाय यद् विशूलाकारं शदण्डहस्त्यारिका'[ ] इति पर्यायः ॥

आलानं बन्धस्तम्भः

१० १ आलाति बध्नात्यनेन, अत्र वा आलानम् । करणे, अधिकरणे वा ल्युट् । गजस्य बन्धनाय स्तम्भो बन्धस्तम्भः । 'आलानं स्तम्भ उच्यते'[ ] हलायुधकोशः २।२२१॥ इति हलायुधः । 'द्वौ समौ'[ ] इति तट्टीका । द्वे गजबन्धनस्तम्भस्य ॥

अङ्कुशः सृणिः ॥१२३०॥

१ अङ्क्यते गम्यतेऽनेन अङ्कुशः, पुंस्त्री. । 'अकि लक्षणे'(भ्वा.आ.से.), 'वानसिपर्णसि (सानसि-वर्णसि-)'(उणा-५४७)इत्यादिना उशः । 'काशाकाश-कुशाङ्कुशाः'[ ] इति शभेदात् तालव्यान्तः । २ सरति २० मर्मस्थानं गच्छति सृणिः । 'सृ गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'सृपृषि (वृषि)भ्यां कित्'(उणा-४८९)इति निः । दन्त्यादिरयम् । 'शृ हिंसायाम्'(क्र्या.प.से.), 'शृणिवेणिवृष्णिपार्ष्णिचूर्णयः'(उणा-४९२)इति [साधुः], अगुणत्वं च 'इति शृणि-स्तालव्यादिश्च । पुंस्त्रीलिङ्गः । द्वे अङ्कुशस्य ॥१२३०॥

अपष्टं त्वङ्कुशस्याऽग्रम्

१ अपकृष्टं तिष्ठति अपष्टम् । 'अम्बाम्बगो-भूमि-'८।३।१९३॥ इत्यादिना षत्वम् । अङ्कुशस्याऽग्रमग्रभागो वक्राकृतिस्तीक्ष्णस्तस्य नामैकम् । 'वाघ' इति भाषा ॥

१ यततेऽनेन गन्तुमिति यातम् । 'यती प्रयत्ने'(भ्वा.आ.से.), करणे घञ् । यात्यनेन वा । 'या प्रापणे'(अ.प.अ.), 'हसि-'(उणा-३६६)इति याहुलकात् तः । एकमङ्कुशवारणस्य । 'टेक' इति भाषा ॥

निषादिनां पादकर्म यतम्

१ पादयोः कर्म पादकर्म पादसंज्ञा, यमनं यतम् । 'यमु नियमने'(भ्वा.प.अ.), क्तः, 'अनुदात्तोपदेश-'६।४।३७॥ इति म्लोपः । 'सङ्ग' इति भाषा ॥

वीतं तु तद्वयम् ॥१२३१॥

१ तद्वयं यातं यतं च, एतदुभयं वीतम् उच्यते ४० इत्यर्थः । अजन्ति प्रेरयन्त्यत्र वीतम् । 'अज गतौ क्षेपणे च'(भ्वा.प.से.), क्तप्रत्ययः, 'अजेर्व्यघजपोः'२।४।५६॥ इति वीभावः । विशिष्टमितं गमनमत्रेति वीतं वा ॥१२३१॥

कक्ष्या दूष्या वरत्रा स्यात्

१ कक्ष्या मध्यप्रदेशे भवा कक्ष्या । 'शरीरा-वयवाच्च'४।३।५५॥ इति यत् । यकरोपधाऽयम् । यन्महे-श्वरः-'कक्ष्या बृहंतिकायां स्यात् वाञ्छ्यां मध्येभबन्धने' [विश्वप्रकाशकोशः, यान्तवर्गः, श्रो-५६] इति । यकार-रहितोऽपि । यथा-'कक्षोद्ग्राहणिकाकाञ्चीप्रकोष्ठगज-रज्जुषु' [विश्वप्रकाशकोशः, क्षान्तवर्गः, श्रो-१०] इति । २ ५० दूष्यते दूयतेऽनया दूष्या । 'दुष वैकृत्ये'(दि.प.अ.), बाहुलकात् करणेऽपि घ्यण् । ३ त्रियतेऽनया वरत्रा । 'वृञ् वरणे'(स्वा.उ.से.), 'वृजश्चित्'(उणा-३८७)इत्यत्रन् । त्रीणि नाडीति ख्यातायाः ॥

कण्ठबन्धः कलापकः ।

१ कण्ठो बध्यतेऽनेन कण्ठबन्धः । 'बन्ध बन्धने'(क्र्या.प.अ.), करणे घञ् । २ कल्पते कलापः, कनि

१. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।४९॥ २. 'वृद्ध-' इति १॥ ३. 'गंड-' इति १॥ ४. '-रं' इति ४.५॥ ५. 'विप-' इति १॥ ६. 'बन्धन-' इति १॥ ७. 'आलान्ति बध्नत्यनेन' इति १.२॥ ८. '-णा-' इति ३.४.५॥ ९. 'अक्यते' इति २.३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा. २, क्षत्रवर्गः, श्रो-४९५, पृ.५८०॥ ११. 'भेदात्' इति ४.५॥ १२. 'घृणिपृश्निपार्ष्णिचूर्णिभूणि'(उणा-४९२)इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १३. कोष्ठा-तर्गतपाठः २प्रतावेव दृश्यते ॥ १४. 'अपतिष्ठत्यनेनेत्यपष्टम्' इति १॥ १५. 'वक्षा-' इति १॥ १६. '-स्यैकम्' इति १.२॥ १७. 'यम उपरमे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १८. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'यातं' इति दृश्यते ॥ १९. 'अजन्ति' इति ४, 'अज्जति' इति ५॥ २०. 'गतिक्षेपणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २१. '-या' इति १.२॥ २२. 'वृं-' इति २॥ २३. 'कक्ष्या बृहंतिकायां स्यात् कक्ष्या मध्येभबन्धने' इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१९९॥ २४. ३प्रतौ नास्ति ॥ २५. 'कक्षा-' इति ५॥

कलापकः । कलामाप्नोतीति वा । 'आप्लु व्याप्तौ' (अ. प.अ.), अचि. स्वार्थे कन् । द्वे हस्तिकण्ठबन्धस्य । 'कलाउ' इति भाषा ॥

॥ इति हस्तिवर्गः ॥

॥ अश्ववर्गः ॥

घोट^१कस्तुरगस्ताक्षर्यस्तुरङ्गो^२ऽश्वस्तुरङ्गमः ॥१२३२॥

गन्धर्वो^३ऽर्वा^४ मप्तिवीती^५ वाहो^६ वाजी^७ हयो^८ हरिः^९ ।

१ घोटं परिवृत्य लुठति घोटः । 'घुट परिवर्तने' (भा.आ.से.), पचाद्यच्, स्वार्थे कनि घोटकः । ण्वुलि
१० वा । घुटतीति वा । 'घुट प्रतीघाते' (तु.प.से.), तुदादिः, ण्वुल् । घोट इत्यपि । "घोटसैन्धवगन्धर्वा हयवाजितुरङ्गमाः" [ ] इति गभसः । २-४-६ तुरति तुरः । 'तुर त्वरणे' (जु.प.से.), 'इगुपध-३' ११३५ ॥ इति कः, तुरः त्वरावान् गच्छति तुरगः, भुजङ्गवत् तुरङ्गः, तुरङ्गमः । ३ तूर्णमश्नुते गन्तव्यंस्तीर्णे विस्तीर्णेऽन्तरिक्षे क्षयतीति ताक्षर्यः । तूर्णशब्दाद् वा पूर्वपदम्, अश्नोतेः क्षीयतेर्वोत्तरपदम्, पृषो-
दरादिः । यद्वा वेगेन ताक्षर्यसादृश्यात् ताक्षर्य इत्युच्यते । "तुरङ्गरुडौ ताक्षर्यौ" [अमरकोषः ३।३।१४५ ॥] इत्यत्र
२० "तृक्षस्याऽपत्यं ताक्षर्यः, गर्गादित्वाद् यञ्" [अम.क्षीर. ३।३।१४५ ॥] इति क्षीरस्वामी । ५ वेगवत्त्वादश्नुते बहुभू-
भागं व्याप्नोति अश्वः । 'अशूङ् (अशू) व्याप्तौ' (स्वा. आ.से.), 'अशुप्राणलटिकटिकणिखटिविशिभ्यः क्वन्' (उणा- १४९) । "अश्नाति चासादिकम्" [ ] इत्यन्ये ॥१२३२॥
७ गन्धर्वं गन्धः हिंसा । 'गन्ध गन्धने' (चु.आ.से.), अच् । गन्धाय, गन्धं वा अर्वति गच्छति गन्धर्वः । 'अर्व गतौ' (भा.प.से.), पचाद्यच्, कर्मण्यण् वा । शकन्वादिः । ८ ऋच्छतीति^१ अर्वा । 'ऋ गतौ' (भा.प.से.), '-पच्य-
र्त्तिशृङ्किभ्यो-पद्यतिपृशकिभ्यो) वनिप्' (उणा-५५२) । "अर्वति गच्छति वा । 'अर्व गतौ' (भा.प.से.), बाहुलकाद्

वनिप्, 'राल्लोपः' ६।४।२१ ॥, अर्वा' [ ] इति तु सुभूतिः । ३० अर्वन्तौ, अर्वन्तः इत्यादि । पक्षे अर्वाणौ, अर्वाणः इत्यादि । ९ सपति सङ्ग्रामेषु सहसा समवैति सप्तिः । 'षप मम-
वाये' (भा.प.से.), 'विनसिवसिरपिपदिभ्यस्तिप्' ( ) इति श्रीभोजदेवः । 'सृप्लु गतौ' (भा.प.अ.), अस्माद् वा तिप्रत्यये गुणे, रेफलोपो^१ बाहुलकाद्, सर्पतीति सप्तिः, हरिवत् । १० वेति गच्छति वीतिः । 'वी गत्यादौ' (अ. प.अ.), 'टमुपि-' (हैमोणा-६५१) इति बाहुलकात् कित् तित् । विशिष्टा ईतिरस्येति वा । वीतिः हरिवत् । सप्तिश्च वीतिश्चेतीतरेतरयोगे सप्तिवीती^२ । मिश्रास्तु "पिबतेः 'क्किच्छतौ (क्किच्छौ) च' ३।३।१७४ ॥ इति क्किचि पीतिः । ४० "पीतिर्नाश्चे स्त्रियां याने(पाने)" [मेदिनीकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-३३] इति मेदिनिः । पीतिः (पीतं) पानं घृतादि-
द्रवद्रव्याभ्यवहारः, तद्योगादिनौ पीतीति नान्तोऽपि" [पद-
चन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९८ ॥] इत्याख्यन् । ११ वाह्ये वाहः । वहेर्ण्यन्तादेरच् । 'वाहू (वाह) प्रयत्ने' (भा. आ.से.), 'वाहू (वाह) विलोडने' ( ) वा, आभ्यामचि कर्मणि घञ् वा । १२ वज्रत्यवश्यं वाजी । 'वज गतौ' (भा.प.से.), आवश्यके णिनिः । वाजः पक्षः, तद्योगाद् 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनौ वा वाजी । "पूर्वमश्नाः सपक्षाः आसन्, ततो देवाभ्यर्थितेन शालिहोत्रेण मुनिना ५० प्रेरितेनेन्द्रेण वज्रेण कृत्वा पक्षाश्छिन्नाः" [ ] इत्यागमः । १३ 'हय गतिविक्रान्त्योः' (भा.प.से.), पचाद्यच् [हयः] । हयति गच्छत्यध्वानं विक्रमते वा । "अश्वादीनां गति-
विशेषो विक्रमणम्" [ ] इति वृत्तिः । स्त्रियां 'गवयहय-
(हयगवय)-' (वा-४।१।६३ ॥) इत्यादिना डीषि हयीति । १४ हरति देशान्तरं प्रापयति हरिः । 'हञ् हरणे' (भा. उ.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८) । एते सर्वेऽपि पुंसि । चतुर्दशाऽश्वस्य । शेषश्चात्र-

"अश्वे तु क्रमणः कुण्डी प्रोथी हेपी प्रकीर्णकः ।

पालकः परुलः किण्वी कुटरेः सिंहविक्रमः ॥१॥ ६०

१. '-नि' इति ४.५ ॥ २. '-ओ' इति १.४ ॥ ३. 'प्रति-' इति ५ ॥ ४. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयम्, 'गुड प्रतिघाते' इति क्षीरतरङ्गिणी ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, श्लो-४९७, पृ.५८३ ॥, रामाश्रमी २।८।४३ ॥, पृ.३६५ ॥ ६. '-तौ' इति ३ ॥ ७. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायां न दृश्यते, पृ.३०५ ॥ ८. 'अशू व्याप्तौ' मङ्गाते च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ९. '-कटि-' इत्युणादिगणसूत्रे नास्ति ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, श्लो-४९७-४९८, पृ.५८३-५८४ ॥ ११. 'बस्त गन्ध अर्दने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १२. इतोऽग्रे ४.५ प्रत्योः 'वा' इति दृश्यते ॥ १३. '-शू-' इति ५ ॥ १४. 'गम्लु सृप्लु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. 'पौ वा' इति ३ ॥ १६. '-तिः' इति १.३ ॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९७, पृ.५८३ ॥ १८. 'हय गतिकान्त्योः' इति स्वामी, 'हय गतौ' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १९. 'कुटरे' इति ३ ॥ २०. '-वीक्रमः' इति ५ ॥

माषाशी 'केसरी हंसो मुहुर्भुग् ग्रहभोजनः ।

वासुदेवः शालिहोत्रो लक्ष्मीपुत्रो मरुद्रथः ॥२॥

चामर्यकशिफौऽपि स्यात्"[शेषनाममाला४।१७८-१८०॥]इति ॥

वडवाऽश्वा प्रसूवामी

१ वडति गर्भं वडवा । 'वड आप्रहणे' ( ), सौत्रः, 'वडिवटि-' (हैमोणा-५१५) इत्यवः । स्त्रीत्वेऽपि बलं सामर्थ्यमतिशयितमत्रास्तीति । 'वप्रकरणे अन्येभ्योऽपि दृश्यते' (वा-५।२।१०९॥) इति वः, डलयोरेकत्वस्मृतेः वडवा । बलं सैन्यं वाति गच्छतीति वा । 'वा गति- १० गन्धनयोः' (अ.प.अ.), 'आतः-३।२।३॥ इति कः । बलेन सामर्थ्येन अर्वतीति, पृषोदरादिर्वा । २ अश्नुतेऽध्वानम् अश्वा । अजादित्वाद्वा । ३ प्रसूते प्रसूः, स्त्रीलिङ्गः । 'षूड प्राणिगर्भवमोचने' (अ.आ.से.), 'सत्सूद्विष-३।२।६१॥ इति क्विप् । ४ वमति गर्भं वामी । 'टुवमु उद्विरणे' (ध्वा.प.से.), ज्वलादित्वाणः । वाम्यते गर्भमिति ण्यन्ताद् घञि, गौरादिर्वा । चत्वारि अश्वायाः । "अर्वती"[शेषनाममाला४।१८०॥] इति शैषिकम् ॥

किशोरोऽल्पवया हयः ॥१२३३॥

१ किश्यत इति किशोरः । किंपूर्वादश्नातेः २० [वा], 'कंठिचकिभ्यामोरः' (द.पा.८।२९) इत्योरः, नैरुक्तोऽम्लोपः । "काशते शोभते वा । 'काश दीप्तौ' (ध्वा.आ.से.), 'किशोरादयः' (उणा-६५) इति सूत्रेण साधुः "[ ] इत्यन्ये" । कश्यति वयसा, कशति हेषते वा, प्राक्सूत्रेणैव साधुः । अल्पं वयो यस्याऽसौ अल्पवयाः । वछेरानाम एकम् ॥१२३३॥

जवाधिकस्तु जवनः

१ जवेन वेगेनाधिकः श्रेष्ठः जवाधिकः, जव-

तीत्येवंशीलो जवनः । 'जु' इति सौत्रो धातुर्वेगार्थो गत्यर्थश्च, 'जुचङ्क्रम्य-३।२।१५०॥ इति युच् । "तम-श्ववारा जवनाश्वयायिनम्"[नैषधीयचरितम्, सर्गः-१, श्लो-३० ६५] इति श्रीहर्षः । एकं वेगवद्घोटकस्य ॥

रथ्यो वोढा रथस्य यः ।

१ रथं वहति रथ्यः । 'तद्वहति रथयुगप्रासङ्गम्' ४।४।७६॥ इति यत् । 'वहिलिया घोडा नाम एकम् ॥

आजानेयः कुलीनः स्यात्

१ कुलीनो गुरुशास्त्रप्रहारक्षतोऽपि सङ्ग्रामे सादिनं यो न जहाति, सोऽतिसुखवाह्यत्वादजावन्नेय-त्वाद् आजानेयः । "पृषोदरादिः"[ ] इति माधवी । अजनमाजो गतिः (क्षेपः) । 'अज गतिक्षेपणयोः' (ध्वा.प.से.), घञ् । आजेन क्षेपेण आनेयः प्रापणीयः आजा- ४० नेयः । "आजेन क्षेपेण नेयः आजानेयः । 'अन्येषा-मपि-६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वम्"[ ] इति सर्वस्वादयः । आ अभिव्याप्त्या जवेन वोढारं पन्थानं नयति प्राप-यति । पृषोदरादिर्वा । "अश्वं कुलीनमाजानेयं शारं (शवं) किशोरकं ब्रूवते"[ ] इति नाममालायामार्यापाठाच्च दीर्घादिः ।

"शक्तिभिर्भिन्नहृदयाः स्खलन्तश्च पदे पदे ।

आजानन्ति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृताः ॥१॥"

[ ] इत्यश्वशास्त्रम् । एकं जात्यश्वस्य ॥

तत्तद्देशास्तु सैन्धवाः ॥१२३४॥

वानायुजाः पारसीकाः काम्बोजाः वाल्हिकादयः । ५०

१ स स देशो जन्मभूमिरेषामिति तत्तद्देशाः । "सिन्धोरदूरभवत्वाद् देशेऽणि सिन्धुः । 'अदूरभवश्च' ४।२। ४०॥ इत्यण्, 'वरणादिभ्यश्च' ४।२।८२॥ इति लुक् (लुप्) ।

१. 'केश-' इति ३.४.५॥ २-१. 'मृदभुग् गूढ' ('गूह' स्वोपज्ञटीकायाम्) भोजनः' इति २-२. '-शफो-' इति च शेषनाममालास्वोपज्ञटीकायोः ॥ ३. १.२.३.४ प्रतिषु नास्ति ॥ ४. 'गृह्णाति' इति १ प्रतेष्टिष्यणी ॥ ५. '-पीति' इति १॥ ६. '-मुद्रि-' इति २.३.४.५॥ ७. 'टुवम उद्विरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. '-मते' इति ३॥ ९. '-ज्' इति १॥ १०. 'वा' इति ३ प्रतौ नास्ति ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५००, पृ.५८७॥, तत्र- "किश्यते किंपूर्वादश्नोतेर्वा 'कंठिचकिभ्यामोरः' (द.पा.८।२९) इत्योरः । नैरुक्तवर्णलोपे किशोरः । काशते शोभते । 'किशोरादयः' (३.१।६६) इत्योरम्यत्यये उपधाया इत्वे च निपात्यते '-इत्यन्ये' इति दृश्यते ॥ १२. 'प्राक्सूत्रेणैव' इति ३॥ १३. 'यस्य स' इति ३॥ १४. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।४६॥ १५. 'वह-' इति १, 'वहिली-' इति ३॥ १६. '-नामघोडा-' इति १॥ १७. '-कृ-' इति ४॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९८, पृ.५८४-५८५॥ १९. '-वः' इति ४.५॥ २०. 'क्षेपणेन' इति ३॥ २१. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे तु- "अजावन्नेया आजानेयाः । पृषोदरादित्वादादिदीर्घत्वमिति हङ्गुचन्द्रः" इति दृश्यते, भा-३, २।८।४५॥, पृ.८८॥ २२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।८।४५॥, पृ.८८॥, तत्र- "शावकं किशोरकं ब्रूते" इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी २।८।४४॥, पृ.३६६॥ २३. '-न्ते' इति ३॥ २४. '-तः' इति ३॥

ततः 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥ इत्यण् सैन्धवाः । "सिन्धु-
नामदूरभवो जनपदः सिन्धुः, ततो भवार्थे 'कच्छादिभ्यश्च'
४।२।१३३ ॥ इत्यणि सैन्धवाः" [ ] इति पूर्वटीकाकारः [ ]
इति मिश्राः । १ वनायुवानायुसंज्ञौ देशभेदौ, तत्र जाता
इति, 'सप्तम्यां जनेर्दः' ३।२।१७७ ॥, वनायुजाः, प्रज्ञाद्यणि
वानायुजाः । "निद्रां विहाय वनमाक्षं वनायुजास्ते" [ ]
[रघुवंशम्, सर्गः-५, श्लो-७३] इति रघुः । "आजानेयः
कुलजो वायुजः पारसीक उक्तः" [ ] इति रत्नकोषेऽपि
ह्रस्वादिः । १ परसीकदेशे भवाः पारसीकाः । 'कोप-

१० धाच्च' ४।३।१३७ ॥ इत्यण् । "पारसीकदेशे भवाः" [ ] इत्य-
परे । १ कम्बोजेषु जनपदेषु भवाः, 'कच्छाद्यण्' ४।३।
१३७ ॥, 'कम्बोजाट्टक्' (-जाल्लुक्) ४।१।१७५ ॥ इति
चानन्तर्याद् 'जनपदशब्दात् क्षत्रियादञ्' ४।१।१६८ ॥ इत्यञ्,
एवं लुगिति काम्बोजाः दीर्घादिरेव । १ एवं वल्हिकेषु
जनपदेषु भवाः, 'कोपधाच्च' ४।३।१३७ ॥ इत्यणि वाल्हि-
काः । "वाल्हीकं वाल्हिकं धीरहिङ्गुनोर्नाश्वदेशयोः" [त्रि-
काण्डशेषः ३।३।१४३ ॥] इति त्रिकाण्डशेषाद् दीर्घमध्यश्च ।
आदेस्तुषारादयः । यथाक्रमं सिन्धुजवनायुजपारसीककाम्बोज-
वाल्हिकदेशोद्भवाश्चानां प्रत्येकं नाम । "वनायुजाः पार-
सीकाः काम्बोजा वाल्हिका हयाः" [अमरकोषः २।८।४५ ॥]
इत्यमरः । "वनायुवादि(युजादि)देशेष्वेते जाता हय-
विशेषाः" [अम.क्षीर.२।८।४६] इति क्षीरस्वामी । हला-
युधस्तु- "पारसीका वनायुजाः" [हलायुधकोशः २।४३९ ॥] ।
"द्वौ समौ" [ ] इति तट्टीका । "कम्बोजा वाल्हिकाः
प्रोक्ताः" [हलायुधकोशः २।४३९ ॥] । "द्वौ समौ" [ ] इति
तट्टीकेति द्वौ द्वावेकार्थावाह ॥१२३४॥

विनीतस्तु साधुवाही

१ विनीयते स्म विनीतः । णीञः क्तः । २
साधु सुखं वा वहति साधुवाही । 'वह प्रापणे' (भ्वा.
३० उ.अ.), 'साधुकारिणि च' (वा-३।२।७८ ॥) इति णिनिः ।
एकं विनीताश्वस्य । 'भलुंसीखविउ' इति भाषा ॥

दुर्विनीतस्तु शूकलः ॥१२३५॥

१ दुर्विनीतोऽनात्तशिक्षाः, शक्नोति स्वेच्छया
शूकलः । 'शक्नु शक्तौ' (स्वा.प.अ.), पृषोदरादिः । एकं
दुर्विनीताश्वस्य ॥१२३५॥

कश्यः कशार्हः

१ कशामर्हति कश्यः । दण्डादित्वाद् यः । एकं
कशताडनार्हाश्वस्य ॥

हृद्वक्त्रावर्ती श्रीवत्सकी हयः ।

१ हृदि वक्त्रे च आवर्ता रोमावर्ता, भ्रमरा इति ४०
प्रसिद्धाः, सन्त्यस्य हृद्वक्त्रावर्ती । 'अत इनिठनौ' ५।२।
११५ ॥ इतिनिः । श्रीवत्सको रोमावर्तोऽस्त्यस्य श्रीवत्सकी ।
'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ । "श्रीवत्सकी स विज्ञेयः
श्रीवत्सो यस्य लाञ्छनम्" [ ] इति ।

"निगालस्थो य आवर्तः स हि देवमणिर्मतः ।

तथा वक्षसि वाहस्य श्रीवत्सकं उदाहृतः ॥१॥"

[हारावली, अर्धश्लोकावधिः, श्लो-१८(११८)] इति हारा-
वली । "श्रीवत्सकी" पुरुषकोत्रमिताग्रकायः" [शिशुपाल-
वधम्, सर्गः-५, श्लो-५६] इति माघः ।

"उरःस्था यस्य चत्वार आवर्तास्तु प्रदक्षिणाः ।

एतैः श्रीवत्सकी नामा हयः सर्वार्थसाधकः ॥२॥"

[ ] इति शालिहोत्रः । एकं हृदये मुखे च रोमावर्तयुताश्वस्य ॥

पञ्चभद्रस्तु हृत्पृष्ठमुखपार्श्वेषु पुष्पितः ॥१२३६॥

१ हृत्पृष्ठमुखपार्श्वेषु पुष्पितो धवलो योऽश्वस्त-
स्यैकम्, पञ्च हृदयादीनि श्वेतानि भद्राणि कल्याणहेतवो-
ऽस्य पञ्चभद्रः ॥१२३६॥

पुच्छोरःखुरकेशास्यैः सितैः स्यादष्टमङ्गलः ।

१ अत्र द्वन्द्वगर्भे द्वन्द्वे प्राण्यङ्गसमुदायस्याऽप्राण्य-
ङ्गत्वादितरेतरयोगः, पुच्छाद्यैरष्टभिः सितैः मङ्गलः कल्याणः
अष्टमङ्गलः ॥

१. '-वोऽर्थे' इति २ ॥ २. '-रः' इति १ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९८, पृ.५८४-५८५ ॥ ४. '-विति' इति ४ ॥ ५. 'वनाक्षः'
इति २.५ ॥ ६. 'वनायुदेश्यास्ते' इति १, 'वनायुदेश्याः' इति रघुवंशे, पृ.१३३ ॥, तत्र 'वनायुजास्ते' इति पाठान्तरेण दृश्यते ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-४९९, पृ.५८५ ॥, रामाश्रमी २।८।४५ ॥, पृ.३६६ ॥ ८. '-शी-' ४.५ ॥ ९. '-शी-' इति ४ ॥ १०. 'वनायुजादिषु' इति
अम. क्षीरस्वामिटीकायाम्, पृ.१८५ ॥ ११. इतोऽग्रे २ प्रतौ 'शोभनं' इति दृश्यते ॥ १२. 'भलु-' इति २ ॥ १३. '-उ' इति २, 'भलौ सीखवीयो'
इति ३, 'भलौ सीखायौ' इति ४ ॥ १४. 'कश-' इति ३ ॥ १५. 'भ्रा-' इति १.४ ॥ १६. '-ऋः' इति ३ ॥ १७. 'श्रीवृक्षकः' इति हारावल्याम्,
पृ.४०२ ॥ १८. 'श्रीवृक्षकी' इति शिशुपालवधे, पृ.१३६ ॥ १९. १.२.३ प्रतिषु नास्ति ॥

सिते तु कर्क-कोकाहौ

१ सिते श्वेतवर्णोऽश्वे, करोति शोभां प्रमोदं वा कर्कः । कृजः 'कृदाधार्तिकनिभ्यः (-चिकलिभ्यः) कः' (उणा-३२०) इति कः । २ कोकवदाहन्ति भुवमिति कोकाहः । 'अन्येभ्यो (ष्व) पि- '३।२।१०१॥ इति डः । हंसलाघोडानाम्नी द्वे ॥

खोद्गाहः श्वेतपिङ्गले ॥१२३७॥

१ खमाकाशमुद्राहते खोद्गाहः । पृषोदरादिः । श्वेतश्चासौ पिङ्गलश्च श्वेतपिङ्गलः, तत्र । त्रिवर्णोऽयम्, १० पीतरक्तस्तु पिङ्गलः कपिलः पिङ्गल इति । एकं श्वेत-पीतरक्तौश्वस्य ॥१२३७॥

पीयूषवर्णो सेराहः

१ पीयूषममृतं दुग्धं वा, तद्वर्णोऽस्य पीयूषवर्णः, तत्र । सीरवदाहन्ति भुवं सेराहः । पृषोदरादिः । एकं दुग्धवर्णाश्वस्य ॥

पीते तु हरियो हये ।

१ पीते पीतवर्णे हयेऽश्वे, हरिवर्णं याति हरियः । 'सुपि- '३।२।४॥ इति कः । एकं पीतवर्णाश्वस्य ॥

कृष्णवर्णो तु खुद्गाहः

२० १ खुर्गाहते भुवं खुद्गाहः । पृषोदरादिः । हेमो-ऽपि । "हेमश्च कृष्णवर्णोऽश्वः" [हलायुधकोशः २।४३७॥] इति हलायुधः । एकं कृष्णवर्णाश्वस्य ॥

क्रियाहो लोहितो हयः ॥१२३८॥

१ क्रियां न जहाति क्रियाहः । पृषोदरादिः । एकं रक्ताश्वस्य ॥१२३८॥

आनीलस्तु नीलकः

१ आनीलः सामस्त्येन नीलः, नील एव नीलकः । स्वार्थे कन् । एकं नीलाश्वस्य ॥

अथ त्रियूहः कपिलो हयः ।

१ त्रीन् यूषति त्रियूहः । पृषोदरादिः । कपिलः ३० पीतरक्तवर्णोऽश्वस्तस्यैकम् ॥

वोल्लाहस्त्वयमेव स्यात् पाण्डुकेशश्चालधिः

॥१२३९॥

१ अयमेव त्रियूह एव व्योम उल्लङ्घते वोल्लाहः । पृषोदरादिः । पीतरक्तवर्णो धवलस्कन्धकेशपुच्छश्च योऽश्वस्त-स्यैकम् ॥१२३९॥

उराहस्तु मनाक् पाण्डुकृष्णजङ्घो भवेद् यदि ।

१ मनाक् पाण्डुरीषद्वलो यदि कृष्णजङ्घश्च भवेत्, स उराहः प्रोच्यत इत्यन्वयः । उरसाऽऽहन्ति उराहः । पृषोदरादिः । एकमीषद्वलकृष्णजङ्घाश्वस्य ॥ ४०

सुरूहको गर्दभाभः

१ सुखेन रोहति सुरूहकः । पृषोदरादिः । गर्दभस्येव आभा वर्णो यस्य स गर्दभाभः । एकं गर्दभवर्णाश्वस्य ॥

वोरुखानस्तु पाटलः ॥१२४०॥

१ वैरिणः खनति वोरुखानः । पृषोदरादिः । एकं श्वेतरक्तवर्णाश्वस्य ॥१२४०॥

कुलाहस्तु मनाक् पीतः कृष्णः स्याद् यदि जानुनि ।

१ कुलमाजिहीते कुलाहः । मनागीषत् पीतः, शरीरे यदि जानुनि कृष्णः, स कुलाह इत्यर्थः । एक-मीषत्पीतवर्णकृष्णजान्वश्वस्य ॥ ५०

उकनाहः पीतरक्तच्छायः

१ उक्तैर्ह्यत उकनाहः, ह्रस्वादिः । पृषोदरादिः । एकं पीतरक्तच्छायाश्वस्य ॥

स एव तु क्वचित् ॥१२४१॥

कृष्णरक्तच्छविः प्रोक्तः

१ स एव उकनाहनामा ॥१२४१॥ कृष्णरक्त-च्छायः सन् क्वचिच्छालिहोत्रादौ शास्त्रे, स एव उकनाह एवोच्यत इत्यर्थः ॥

१. 'कृन्-' इति ३॥ २. 'हां-' इति १.२॥ ३. '-रक्तपीता-' इति १॥ ४. '-स्या' इति ५॥ ५. '-ऽश्वे' इति ३ प्रतौ नास्ति ॥ ६. 'ख-' इति ४॥ ७. 'क्तः' इति २॥ ८. '-स-' इति १.२.५॥ ९. '-ष्णा' इति ५॥ १०. 'श्वेतव-' इति ३.४॥ ११. २ प्रतौ नास्ति ॥ १२. '-च्छव्यश्वस्य' इति १.२॥

शोणः कोकनदच्छविः ।

१ कोकनदच्छविः रक्तोत्पलकमलकान्तिरेताद्यु-
योऽश्वः, स शोणः शोणवर्णः । “रक्तः शोणः” [हला-
युधकोशः २।४३७] इति हलायुधः । एकं रक्तवर्णाश्वस्य ॥

हरिकः पीतहरितच्छायः स एव हालकः ॥१२४२॥

१ हरिरेव (हरिरिव) हरिकः । ‘इवे प्रतिकृतौ’
५।३।९६॥ कन् । २ हलति क्ष्मां हालकः । ‘हल विलेखने’
(भ्वा.प.से.), ण्वुल । द्वे पीतनीलाश्वस्य ॥१२४२॥

पङ्गुलः सितकाचाभः

१० १ पङ्गुन् लाति पङ्गुलः । सितः श्वेतः काचस्त-
द्वदाभां शरीरकान्तिरस्य स, तथा । एकं श्वेतकाचवर्णाश्वस्य ॥

हलाहश्चित्रितो हयः ।

१ हलवदाहन्ति हलाहः । ‘अन्येभ्यो(ष्व)पि-’
३।२।१०१॥ इति डः । चित्रितः कर्बुर्वर्णः । एकं कर्बुर-
वर्णाश्वस्य । खोद्गाहादयः शब्दा देशीप्रायाः । व्युत्पत्ति-
स्त्वेषां वर्णानुपूर्वीनश्चयार्थम् । शेषश्चात्र-

“मल्लिकाख्यः (-काक्षः) सितैर्नैत्रैः स्याद् वाजीन्द्रायुधोऽसितैः ।
ककुदौ ककुदावर्तो निर्मुक्त (निर्मुष्क) स्त्विन्द्रवृद्धिकः ॥११॥”
[शेषनामामाला ४।१८०-१८१॥] ॥

२० ययुरश्वोऽश्वमेधीयः

१ याति स्वेच्छया ययुः, पुंसि । ‘या प्रापणे’
(अ.प.अ.), ‘यो द्वे च’ (उणा-२१) इति कुप्रत्ययो द्वित्वं
च । २ अश्वमेधाय हितः अश्वमेधीयः । ‘अश्वमेधाच्छः’
( ) इति छः । द्वे अश्वमेधयागार्हस्य ॥

प्रोथमश्वस्य नासिका ॥१२४३॥

१ प्रवते प्रोथः, पुंक्ली । ‘प्रुङ् गतौ’ (भ्वा.

आ.अ.), ‘वृषि(उषि)कृषि-’ (उणा-१६१) इति बाहुल-
कात् थन् । प्रोथत इति वा । ‘प्रोथ पर्याप्तौ’ ( ),
अच् । ‘प्रोथुः (प्रोथु) पर्याप्तौ’ (भ्वा.उ.से.), ‘हलश्च’
३।३।१२१॥ इति करणे घञि वा । “प्रोथो वृत्तो” ३०
‘नासामूलप्रदेशः’ [अम.क्षीर. २।८।५०॥] इति स्वामी ।
“प्रोथैः स्फुरद्भिः स्फुटशब्दमुन्मुखैः” [शिशुपालवधम्,
सर्गः-१२, श्लो-७३] इति माघः । एकमश्वनासायाः ।
‘फौरणा’ इति भाषा ॥१२४३॥

मध्यं कश्यम्

१ ‘नीग्वञ्चुसं सुध्वंसु-’ ७।४।८४॥ इत्यत्र कशिः
सौत्रो धातुः, यद्वा ‘कश गतिशासनयोः’ ( ), अदादिः ।
कशति^१ गमयत्यश्वं कशा । पचाद्यच्, टाप् । कशायै अर्हं
कश्यम् । दण्डादित्वाद् यः । तत्र कशाघाताधिकारः ।
एकमश्वमध्यप्रदेशस्य ॥

४०

निगालस्तु गलोद्देशः

१ ‘निगिरत्यनेन निगालः । ‘गृ निगरणे’ (तु.
प.से.), ‘उन्योर्ग्रः’ ३।३।१२९॥ इति घञ् । [नि] गलत्यने-
नेति वा । ‘गल अदने’ (भ्वा.प.से.), ‘हलश्च’ ३।३।१२९॥
इति घञ् । “घण्टाबन्धसमीपस्थो निगालः कीर्तितो बुधैः”
[^२] इति । गलस्य उद्देशः प्रदेशो देवमर्णैर्गवर्तस्थानं गलो-
द्देशः । एकमश्वगलहृदयस्कन्धस्य सन्धेः^३ ॥

खुराः शफाः ।

१ खुरन्ति छिन्दन्ति भुवमिति खुराः । ‘खुर
छेदने’ (तु.प.से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५॥ इति कः, क- ५०
वर्गद्वितीयादिः । “भजेथाः पश्चान्मां वरतनु पुरस्तान्
मृगखुरक्षुरप्रत्यालेखस्थपुटितविभागा वन भुवः” [^४] इति
प्रयोगः । २ शमयन्ति पादाघातव्यथाम्, पचाद्यचि, नैरुक्तो
मकारस्य फकारः । ‘स्फुर स्फुरणे’ (तु.प.से.), । फर
इत्येके । शं सुखं यथा स्यात् तथा फरन्त्यनेन । घञर्थे के
शफाः । पृषोदरादित्वाद् वा । पुंक्लीबलिङ्गः । द्वे खुरस्य ॥

१. २.३ प्रत्योर्न दृश्यते ॥ २. ‘शोणो रक्तः’ इति हलायुकोशे, पृ.५० ॥ ३. ‘-स्तदाभा’ इति ३.४.५ ॥ ४. ‘-रः’ इति १ ॥ ५. १.३.४.५ प्रतिषु
नास्ति ॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः २।४।८५ ॥ ७. ‘प्लु’ इति ४ ॥ ८. ‘-तौ’ इति ३ ॥ ९. ‘नाशान्तःप्र-’ इति अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्,
पृ.१८६ ॥ १०. ‘-शायाः’ इति १ ॥ ११. ‘फु-’ इति ४.५ ॥ १२. क्षीरतरङ्गिण्यादौ मतान्तरेणाऽयं धातुपाठः ॥ १३. ‘कसन्ति’ इति ३ ॥ १४.
‘निग-’ इति ३ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५०२, पृ.५९० ॥ रामाश्रमी २।८।४८ ॥ पृ.३६८ ॥ १६. ‘-रोमावर्त-’ इति ३.४.५ ॥
१७. ‘-हृदयस्कन्धेः’ इति ३ ॥ १८. सायणसम्मतोऽयं पाठः, ‘क्षुर खुर विलेखने’ इति स्वामी, ‘खुर छेदने खण्डने च’ इति मैत्रेयः ॥ १९.
द्र. पदचन्द्रिका, भा २. क्षत्रवर्गः, श्लो-५०३, पृ.५९२ ॥ २०. ‘-बः’ इति ३, ‘-ङ्गाः’ इति ४ ॥

अथ पुच्छं^१ वालहस्तो^२ लाङ्गूलं^३ लूमं^४ वालधिः^५

॥१२४४॥

१ पवते दंशादीनुत्सारयति पुच्छम्, पुंक्ली. । 'पूङ् पवने' (भ्वा.आ.से.), 'पूङो हस्वश्च' (हैमोणा-१२५) इति छक् । पुतौ छादयतीति, पृषोदरादिर्वा । 'पुच्छ प्रमादे' ( ), 'इगुपथ-३' ॥११३५॥ इति कौ वा । २ प्रशस्ता वाला अस्य वालहस्तः । वालानां हस्त इव दंशादिवारणाद् वालहस्त इति वा । "हस्तः पाशः पक्षश्च कलापार्थाः" [अमरकोषः २।६।१८॥] इत्युक्तम् । तेन वालहस्तो १० वालसमूहो वा । ३ लङ्गति चलति लाङ्गूलम्, पुंक्ली. । 'लङ् गतौ' (भ्वा.प.से.), 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ' (उणा-५३०) इत्यूलच्, 'अन्येषामपि-६' ॥११३७॥ इति दीर्घः । ४ लूयत इति लूम, पुंक्ली. । '-मन्' (उणा-५८४) इति मन्, बाहुलकाद् गुणाभावः । लूमनी, लूमनि इत्यादि । "धूमवत्, मकि लूममदन्तम्" [पदचन्द्रिका, भा-२, क्षत्रवर्गः, श्लो-५०४] इति मिश्रः । ५ वाला धीयन्तेऽत्र वालधिः, पुंसि । 'कर्मण्यधिकरणे च' ३।३।१३॥ इति किः । पञ्च पुच्छस्य ॥१२४४॥

अपावृत्तपरावृत्तलुठितानि तु वेल्लिते ।

२० १ अपावर्तनम् अपावृत्तम् । २ परावर्तनं परावृत्तम् । ३ लुठ्यते स्म लुठितम् । ४ वेल्ल्यते स्म वेल्लितम् । सर्वत्र निष्ठा, तत्र । अश्वलोर्टेननामानि चत्वारि ॥

धोस्तिं^१ वल्गितं^२ प्लुतोत्ते^३ जितोत्तेरितानि च ॥१२४५॥

गतयः पञ्च धाराख्यास्तुरङ्गाणां क्रमादिमाः ।

१ धोरिताद्याः क्रमादनुक्रमेण इमा वक्ष्यमाणास्तुरङ्गाणामश्वानां^{१०} पञ्च गतयः धाराख्या धारानाम्न्यः, उच्यन्ते इति शेषः । धार्यन्ते गतौ स्थाप्यन्तेऽश्वा अत्रेति धाराः । धृजो ण्यन्ताद् भिदाद्यङि टाप् ॥१२४५॥

तत्र धौरितकं^१ धौर्यं^२ धोरणं^३ धोरितं^४ च तत्

३०

॥१२४६॥

बभ्रुकङ्कशिखिक्रोडगतिवत्

१ तत्रेति गतिपञ्चकमध्ये, 'धोर(धोर्क) गति-चातुर्ये' (भ्वा.प.से.), भ्वादिः, परस्मैपदी, कः, स्वार्थे कनि, धोरितकम् । स्वार्थेऽणि वृद्धौ च धौरितकम् । २ धौर्यम्, 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ । ३ नन्दादित्वाल्त्यौ धोरणम् । ४ भावे निष्ठायां धोरितम् ॥१२४६॥ तच्च नकुलकङ्कमयूरशूकरगतिसदृशमित्यर्थः । "वर्ध्नाबद्धा धोरितेन प्रयाता" [शिशुपालवधम्, सर्गः-१८, श्लो-५] इति माघः । प्रथमतो लक्षणोपेतधोरितगतिनामानि चत्वार्युक्तानि । इत्यश्वगतेः प्रथमो^३ भेदः ॥

४०

वल्गितं पुनः ।

अग्रकायसमुल्लासात् कुञ्चितास्यं नतत्रिकम्

॥१२४७॥

१ वल्गनं वल्गितम् । 'वल्ग वल्गने' (भ्वा.प.से.), भावे कः । अग्रकायसमुल्लासात् कुञ्चितास्यं वक्रमुखं नतत्रिकं नतपश्चाद्भागम् । "दुतवल्गितपादस्तु तक्ष्यमाणो धुराङ्गुरैः" [ ] इति हरिवंशः । एकं लक्षणोपेतवल्गितगतेः । इत्यश्वगतेर्द्वितीयो भेदः ॥१२४७॥

प्लुतं तु लङ्गनं पक्षिमृगगत्यनुहारकम् ।

१ 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), भावे कः [प्लुतम्] । ५० २ लङ्ग्यते लङ्गनम् । 'लङ् गतौ' (भ्वा.प.से.), भावे ल्युट् । पक्षिणां मृगाणां च गत्यनुयायि । "हेषितैः स्पर्धते वायुं" प्लुतैर्लङ्ग्यते नभः" [ ] इति हरिवंशः । द्वे लक्षणोपेतप्लुतगतेः । अश्वगतेस्तृतीयो भेदः ॥

उत्तेजितं रेचितं स्यान्मध्यवेगेन या गतिः ॥१२४८॥

१ उत्तेजनम् उत्तेजितम् । 'तिज निशाने' (भ्वा.प.से.), भावे कः । २ रेचनं रेचितम् । 'रिचिर् विरेचने' (स्वा.उ.अ.), कः । मध्यवेगेन या गतिः गमनम् । द्वे लक्षणोपेतोत्तेजितगतेः । अश्वगतेश्चतुर्थो भेदः ॥१२४८॥

उत्तेरितमुपकण्ठमास्कन्दितकमित्यपि

६०

उत्प्लुत्योत्प्लुत्य गमनं कोपादिवाखिलैः पदैः

॥१२४९॥

१. '-ञ्' इति ५॥ २. 'पाने' इति ३॥ ३. क्षीरतरङ्गिण्यादावयं धातुर्न दृश्यते ॥ ४. अन्तरङ्गत्वात् तुकि सतीगुपधत्वाभावादयं चिन्त्यः ॥ ५. 'पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः' इत्यमरकोषे ॥ ६. अमरकोषे ॥ ७. 'अपि' इति ३॥ ८. 'गु-' इति ३॥ ९. 'टा-' इति १॥ १०. १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ११. '-म्ना' इति ४॥ १२. 'धौ-' इति शिशुपालवधे, पृ. ४४६ ॥ १३. '-म-' इति ४.५॥ १४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ वल्गधातुर्गतावर्थे दृश्यते ॥ १५. '-स्यात्' इति ३.५॥ १६. 'लगि' इति १॥ १७. '-युः' इति ३॥

१ उत्तेरणम् उत्तेरितम् । २ उपनतः कण्ठोऽस्मिन् उपकण्ठम् । ३ आस्कन्दनम् आस्कन्दितम् । स्वार्थे कनि आस्कन्दितकम् । कीदृशम्? कोपादिवाऽखिलैः पदैरित्य-
खिलैश्चतुर्भिः पदैश्चरणैः उत्प्लुत्य उत्प्लुत्य गमनम् । त्रीणि लक्षणोपेतोत्तेरितगतेः । अश्वगतेः पञ्चमो भेदः ॥१२४९॥
आश्वीनोऽध्वा स योऽश्वेन दिनेनैकेन गम्यते ।

१ एकेन दिनेन योऽध्वा मार्गोऽश्वेन गम्यते, सोऽध्वा आश्वीनः उच्यते इत्यन्वयः । 'अश्वस्यैकाहगमने (-गमः)' ५।२।१९॥ इति खञ् । त्रिलिङ्गः । आश्वीनोऽध्वा, आश्वीनं १० वर्त्म, आश्वीना पदवी । एकमेकदिनाश्वगम्यमार्गस्य ॥

कवी खलीनं कविका कवियं मुख्यन्त्रणम् ॥१२५०॥

पञ्चाङ्गी

१ कवते दन्तचर्वणात् कविः । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा. आ.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८), 'कृदिकारात्-४।१।४५॥ इति डीषि कवी, नदीवत् । २ खे मुखे लीनः खलीनः । पृषोदरादित्वाद् ह्रस्वकारे खलिन इत्यपि । ३ स्वार्थे कनि, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे कविका । ४ कौति कवियम्, पुंक्ली. । 'कु शब्दे' (भ्वा.प.अ.), 'कौतेरियः' २० (हैमोणा-३७५) । ५ मुखं यन्त्रयतेऽनेन मुख्यन्त्रणम् । 'यत्रि बन्धने' (चु.उ.से.), करणे ल्युट् ॥१२५०॥ ६ पञ्च अङ्गान्ययवा अस्याः पञ्चाङ्गी । चउकडानामानि षट् ॥

वक्त्रपट्टे तु तलिका तलसारकम् ।

१ वक्त्रस्य चर्ममये पट्टे, तलमस्त्यस्याः तलिका । 'अत इनिठनौ' ५।२।१९५॥ इति ठन् । २ तले सरति तल-सारकम् । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), ण्वुल् । द्वे अश्वस्य चर्ममयमुखपट्टस्य । 'मुहंड' इति भाषा ॥

दामाञ्जनं पादपाशः

१ दाम्नेव बद्धोऽञ्जत्यनेन दामाञ्जनम् । करणे

ल्युट् । २ पादयोः पाशः पादपाशः । द्वे पादपाशस्य । ३० 'पछाडी' इति भाषा ॥

प्रक्षरं प्रखरः समौ ॥१२५१॥

१ प्रच्छादितः क्षरति चलत्यनेन प्रक्षरम् । 'क्षर चलने' (भ्वा.प.से.), 'पुंसि संज्ञायाम्-३।३।११८॥ इति बाहुलकाद् घः । २ प्रखरोऽतिकठोरः, आयुधैरभेद्यत्वात् । पुंस्ययम्, क्लीबेऽपि वैजयन्ती, यदाह-''प्रक्षरं प्रखरो-ऽस्त्रियाम्'' [वैजयन्तीकोषः ३।७।११५॥] इति । द्वे अश्व-सन्नाहस्य । 'पाखर' इति भाषा ॥१२५१॥

चर्मदण्डे कशा

१ अश्वानां ताडनाय चर्मणो दण्डः चर्मदण्डः, तत्र । ४० २ कशति कशा, तालव्यान्ता । 'चर्मदण्डः कशा प्रोक्ता' [हलायुधः २।४४२॥] इति हलायुधः । द्वौ समौ'' [ ] इति तड्डीका । 'चर्मपदाभावेऽपि दण्ड इत्यपि'' [ ] इति हला-युधटीका । द्वे चर्मदण्डस्य । 'आगवीसेड' इति भाषा ॥

रश्मौ वल्गावक्षेपणी कुशा ।

१ अश्वतोऽनया रश्मिः, स्त्रीलिङ्गः । 'अशूङ् (अशू) व्याप्तौ' (स्वा.आ.वे.), 'अशे रश्मादेः (अशो-रश्मादिः)' (हैमोणा-६८८) इति मिः, तत्र । २ वल्गावक्षेपणी वल्गा । ३ अवक्षिप्यतेऽनया अवक्षेपणी । 'क्षिप प्रेरणे' (दि.प.अ., तु.उ.अ.), करणे ल्युट् । ४ कुशयति ५० कुशा । 'कुश श्लेषे' (दि.प.से.), 'इगुपध-३।१।१३५॥ इति कः । चत्वारि कुशायाः । 'वाग' इति भाषा ॥

पर्याणं तु पल्ययनम्

१ परितोऽश्वपृष्ठमेति पर्याणम् । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'कल्याणपर्याणादयः' (हैमोणा-१९३) इति साधुः । २ परितोऽयतेऽनेन पर्ययनम् (पल्ययनम्) इति । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.), करणे ल्युट्, 'उपसर्गस्यायतौ' ८।२।१९॥ इति लत्वम् । पलाणनाम्नी द्वे ॥

१. इतोऽग्रे ५ प्रतौ 'एवं' इति दृश्यते ॥ २. 'चन्द्रदन्तचर्वणात्' इति १, '-चर्वणात्' इति ४ ॥ ३. १ प्रतौ नास्ति ॥ ४. 'यत्रि सङ्कोचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. 'चौक-' इति ३ ॥ ६. 'इन्' इति ४.५ ॥ ७. 'अश्वच-' इति ३ ॥ ८. 'प्रचलने' इति १, 'सञ्च-' इति ३, क्षीरतरङ्गिण्या-दयश्च ॥ ९. '-ऽपि' इति ५ प्रतौ नास्ति ॥ १०. '-दण्डा-' इति १ ॥ ११. 'व्याप्तौ सङ्घाते च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १२. 'अशे रश च' (१।१५॥) इति दशपाद्युणादिगणसूत्रम् ॥ १३. '-ते' इति ३ ॥ १४. 'श्लेषे' इति ३, दुर्गसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ १५. '-मिति' इति १ ॥ १६. २ प्रतौ नास्ति ॥ १७. 'पल्हा-' इति १.२ ॥

वीतं^१ फल्गु^२ हयद्विपम् ॥१२५२॥

१ वीयतेऽसारतया क्षिप्यते वीतम् । 'वी गत्यादौ' (अ.प.से.), बाहुलकाद् 'हसिमृग्रिण्-' (उणा-३६६) इत्यादिना तन् । फल्गु असारम्, हयाश्च द्विपाश्च हयद्विपम् । सेनाङ्ग-त्वादेकवद्भावे । असारश्च । असारहस्तिनाम एकम् । 'टार' इति भाषा हयानाम्, 'खोरटउ' इति भाषा गजानाम् ॥

॥ इत्यश्ववर्गः ॥ १२५२ ॥

वेसरो^१ऽश्वतरो^२ वेगसर^३श्च

१ अजन्त्यनेन वेसरः । २ अश्वेन अश्वयां^४ जातो-
१० ऽश्वः, स गर्दभपितृ[क]तया सज्जातहासः अश्वतरः । 'वत्-
सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्च-' ५।३।११॥ इति ष्टरच् । अश्वशब्दार्थस्य
व्यक्तेस्तनुत्वं प्रवृत्तिनिमित्तजातिद्वारकम्, प्रवृत्तिनिमित्तं चेहा-
श्वादन्वस्मिन् सदृशजात्यन्तरयोगिनि आरोप्यत इति गौणत्वे
तनुत्वम् । ष्टरचः षित्त्वात् स्त्रियामश्वतरी^५ । ३ वेगेन सरति
गच्छति वेगसरः । 'सु गतौ' (भ्वा.प.अ.), अच् । त्रीणि
'खचर' इति ख्यातस्य ॥

अथ क्रमेलकः^१ ।

कुलनाशः^२ शिशुनामा^३ शलो^४ भोलिर्मरुप्रियः^५

॥१२५३॥

२० मयो^७ महाङ्गो^८ वासन्तो^९ द्विककुद^{१०} दुर्गलङ्घनः^{११} ।

भूतघ्न^{१२} उष्ट्रो^{१३} दासेरो^{१४} (दाशेरो)^{१५} रवणः

कण्टकाशनः^{१६} ॥१२५४॥

दीर्घग्रीवः^{१७} केलिकीर्णः^{१८}

१ क्रामन्ति देशान्तरमनेन क्रमेलकः । 'क्रमु पाद-
विक्षेपे' (भ्वा.प.से.) 'क्रमेरेलकः' (हैमोणा-६६) इत्येलकः ।
क्रमान् पादानेलयति क्रमेलः । 'अल प्रेरणे' (चु.उ.से.),
'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, स्वार्थे कनि क्रमेलकः ।
२ कुलं नाशयति कुलनाशः । णशोर्णिजन्तात् 'कर्मण्यण्'
३।२।१॥ । ३ शिशोर्नामाऽस्य शिशुनामा, नकारान्तः ।
४ शलति शलः । 'शल गतौ' (भ्वा.प.से.), अच् । ५

भूरुहान् लेढि भोलिः, पृषोदरादिः । ६ मरुधन्वा प्रियो-
ऽस्य मरुप्रियः ॥१२५३॥ ७ मयते गच्छतीति मयः ।
'मय गतौ' (भ्वा.आ.से.), अच् । ८ महदङ्गमस्य महाङ्गः ।
९ वसन्ते भवो वासन्तः । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण् ।
१० द्वे ककुदी अस्य द्विककुद, दकारान्तः । ११ दुर्ग
मार्गं लङ्घयत्यनेन दुर्गलङ्घनः । करणे ल्युट् । १२ भूतानि
हन्ति भूतघ्नः । 'अमनुष्यकर्तृके च' ३।२।५३॥ इति टक् ।
१३ उष्यते दह्यते मराविति उष्ट्रः । 'उष दाहे' (भ्वा.
प.से.), '-ष्ट्रन्' (उणा-५९८) इति ष्ट्रन्, बाहुलकादगुण-
त्वम् । १४ दशरेषु मरुषु भवो दाशेरः । 'तत्र भवः' ४०
४।३।५३॥ इत्यण् । १५ रौतीत्येवंशीलो रवणः । 'चलन-
शब्दा[र्था]त्-' ३।२।१४८॥ इति युच् । १६ कण्टका
अशनमस्य कण्टकाशनः ॥१२५४॥ १७ दीर्घा ग्रीवाऽस्य
दीर्घग्रीवः । १८ केल्या कीर्यते स्म केलिकीर्णः । 'कृ
विक्षेपे' (तु.प.से.), निष्ठा, 'कृत इद्धातोः' ७।१।१००॥ ।
सामान्येनाऽष्टादश उष्ट्रस्य ॥

करभस्तु^१ त्रिहायणः ।

१ 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), कीर्यते करभः, 'कृ
गृशूलिकलि-' (दशपाद्युणा-७।१८॥) इत्यभच् । त्रीणि
हायनान्यस्य त्रिहायणः । 'त्रिचतुर्भ्यां हायनस्य' (वा-) इति ५०
णत्वम् । एकं त्रिवर्षोष्ट्रस्य । 'करहउ' इति भाषा ॥

स तु शृङ्खलकः^१ काष्ठमयैः^२ स्यात् पादबन्धनैः

॥१२५५॥

१ स करभः काष्ठमयैर्दारुनिर्मितैः पादबन्धनै-
र्युक्तः शृङ्खलकः उच्यते इत्यन्वयः । शृङ्खलमस्य बन्धनं^३
शृङ्खलकः । 'शृङ्खलमस्य बन्धनं करभे' ५।२।७९॥ इति
सूत्रेण शृङ्खलशब्दात् कन्प्रत्ययः । करभाणां काष्ठमयपाद-
बन्धनं शृङ्खलं (वैयः शब्दश्चायं बन्धनं तु भवतु मा वा-
भूत्) । 'करभाः स्युः शृङ्खलका दारुवैः पादबन्धनैः'
[अमरकोषः २।९।७५॥] इत्यमरः ॥१२५५॥ ६०

गर्दभस्तु^१ चिरमेही^२ वालेयो^३ रासभः^४ खरः^५ ।

चर्कावान्^६ शङ्कुकर्णः^७

१. '-वम्' इति १॥ २. '-दो' इति ३॥ ३. '-त्य-' इति १॥ ४. इतोऽग्रे प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ ५. इतोऽग्रे प्रतौ 'प्रवृत्तिनिमित्त-
जातिद्वारकं' इति दृश्यते ॥ ६. द्र. मा. धातुवृत्तिः, स्वादिः, धातुसं-१९, पृ. ४५६॥ ७. '-ह्यन्' इति ४.५॥ ८. १ प्रतौ नस्ति ॥ ९. '-सन-'
इति १॥ १०. '-ओ' इति १, '-हो' इति ३, '-हौ' इति ४॥ ११. 'बन्धनमस्य' इति ३॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपादोऽस्पष्टः प्रतिभाति ॥

१ गर्दति शब्दायते गर्दभः । 'गर्द शब्दे' (भ्वा. प.से.), 'कृगृशालगर्दिभ्योऽभच्' (दशपाद्युणा-७।१८॥) । २ चिरं मेहति चिरमेही । 'मिह सेचने' (भ्वा.प.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः । ३ वाडते आप्लवते वालेयः । 'वाड आप्लाव्ये' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकादेयः । बालेभ्यो हित इति वा । 'तस्मै हितम्' २।१।५॥ इति छः । ४ रासते रासभः, दन्त्यमध्यः । 'रासु शब्दे' (भ्वा.आ.से.), 'रासि-वल्लिभ्यां च' (उणा-४०५) इत्यभच् । ५ खं कण्ठबिलं महदस्याऽस्ति खरः । 'खनखमुखे' (वा-५।२।१०७॥) । १० इति रः । ६ चक्रं मण्डलं मेहनान्तेऽस्य चक्रीवान् । 'चर्मण् (आसन्दी) यदष्टीवच्चक्रीवत्- ' ८।२।१२॥ इति मतुपि साधुः । चक्रीवन्तौ इत्यादि । ७ शङ्कवाकृती कर्णा-वस्य शङ्ककर्णः । सप्त रासभस्य ॥

॥ गवाधिकारः ॥

अथ ऋषभो वृषभो वृषः ॥१२५६॥

वाडवेयः सौरभेयो भद्रः शक्र-शाक्रौ ।

उक्षाऽनड्वान् ककुब्धान् गौर्बलीवर्दश्च शाङ्करः

॥१२५७॥

१ ऋषानि गच्छति ऋषभः । 'ऋषी गतौ' (तु.प.से.), सप्तमस्वरादिः । 'ऋषिवृषिभ्यां कित्' (उणा-४०३) इत्यभच् । २ वर्षति वृषभः । 'वृषि (वृषु) सेचने' (भ्वा.प.से.), 'ऋषिवृषिभ्यां कित्' (उणा-४०३) इत्यभच्, उभयत्र बाहुलकाद् गुणाभावः । ३ वर्षति वृषः । 'इगुपध- ' ३।१।१३५॥ इति कः ॥१२५६॥ ४ वडवाया वृषो वाडवेयः । 'वाडवेयो वृषे' (हैमसू-६।१। ८५॥) इति ढक् । ५ सूरभेर्धेनोरपत्यं सौरभेयः । 'इतश्चानिजः' ४।१। १२२॥ इति ढक् । ६ भन्दति (भन्दते) कल्याणं करोति भद्रः । 'भदि कल्याणे [सुखे च]' (भ्वा.आ.से.), 'स्फायि-' (उणा-१७०) इति रक् । ७ शक्नोति वोढुं ३० शक्वरः । 'तीवग्धीवर-' (हैमोणा-४४४) इति वरप्रत्यये साधुः । ८ प्रज्ञादित्वादिणि शाक्रः । ९ उक्षतिं सिञ्चति मूत्रेण भुवम् उक्षा । 'उक्ष सेचने' (भ्वा.प.से.), 'श्वन्-क्षन्-' (उणा-१५७) इति साधुः । उक्षाणौ, उक्षाणः

इत्यादि । १० अनः शकटं वहति अनड्वान् । 'अनसि वहेः क्विबनसो डक्ष' (दशपाद्युणा-९।१०७॥) इति, वहेः सम्प्रसारणं च, 'चतुरनडुहोरामुदात्तः' ७।१।९८॥, 'सावन-डुहः' ७।१।८२॥ इति नुम् । ११ ककुदस्याऽस्ति ककुब्धान् । 'तदस्याऽस्ति-' ५।२।९४॥ इति मतुप् । १२ गच्छति गौः । 'गमेडोः' (उणा-२२५) इति डोः, पुंस्त्रीलिङ्गः । १३ बलं वर्धयति बलीवर्दः । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), पृषोदरादिः । १४ शङ्करस्याऽयं शाङ्करः । सामान्येन चतुर्दश वृषभस्य ॥१२५७॥

अथ तद्विशेषानाह-

उक्षा तु जातो जातोक्षः

१ जातो वहनयोग्य उत्पन्न उक्षा बलीवर्दः, उत्पन्नो भ्रष्टदम्यभावः 'स्पृष्टबलीवर्दभावो जातोक्षः । 'अचतुर-विचतुर-' ५।४।७७॥ इति साधुः, रामशब्दवद् रूपाणि । एकं वहनार्हवृषभस्य ॥

स्कन्धिकः स्कन्धवाहकः ।

१ प्रशस्यः स्कन्धोऽस्य स्कन्धिकः । 'अत इनि-' ५।४।११५॥ इति ठन् । २ स्कन्धेन वहति स्कन्ध-वाहकः । ण्वुल् । यस्य शृंभी स्यादथवा स्कन्धेन वहति, तस्य द्वे । 'खांधियु' इति भाषा ॥

महोक्षः स्यादुक्षतरः

१ महाक्षासावुक्षा च महोक्षः । 'अचतुरविचतुर-' ५।४।७७॥ इति साधुः । २ ह्रस्व उक्षा उक्षतरः । 'वत्सोक्षा-श्वर्षभेभ्यश्च तनुत्वे' ५।३।९॥ इति ष्टरच् । द्वे महावृषभस्य ॥

वृद्धोक्षस्तु जरद्ववः ॥१२५८॥

१ वृद्धक्षासावुक्षा च वृद्धोक्षः । 'अचतुर-' ५।४। ७७॥ इति सूत्रेण साधुः । २ जरन् वृद्धक्षाऽसौ गौश्च जरद- ६० गवः । द्वे जरद्वृषभस्य ॥१२५८॥

षण्ढतोचित आर्षभ्यः

१ षण्ढतायामण्डाकर्षणे योग्यो वत्सो, 'ऋषभ-स्य प्रतिकृतिः आर्षभ्यः । 'ऋषभोपानहोर्ज्यः' ५।१।१४॥ इति विकृति[वाचि]न ऋषभशब्दाद् विकृत्यर्थायां प्रकृतौ

१. 'नर्द गर्द शब्दे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. '-ते' इति १॥ ३. 'आप्लवे' इति ३॥ ४. 'रप्रकरणे खमुखकुञ्जेभ्य उपसंख्यानम्' इति वार्तिकम् ॥ ५. १.२.३.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ६. 'पी-' इति ३.४.५॥ ७. '-ते' इति ३॥ ८. 'उत्पल' इति ४.५॥ ९. 'सृ-' इति १, 'स्प-' इति ३॥ १०. '-स्य-' इति ३॥ ११. '-उं' इति १, '-युं' इति २॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।६१॥ १३. 'वृ-' इति ३॥ १४. 'प्रकु-' इति १॥

ज्यः, अत्र ऋषभावस्था विकृतिः, वत्सावस्था प्रकृति-
रिति । ऋषभाया (ऋषभाय) अयमार्षभ्य इति वा ।
“आर्षभ्यः स तु विज्ञेयः षण्ढत्वे यस्य योग्यता”
[हलायुधकोशः २।२६४॥] इति हलायुधः । एकं खसी-
करणार्हवृषभस्य ॥

कूटो भग्नविषाणकः ।

१ कूट्यतेऽसौ कूटः । ‘कूट दाहे’ (चु.उ.से.),
कर्मणि घञ् । २ भग्नं विषाणमस्य भग्नविषाणः, स्वार्थे
कनि भग्नविषाणकः । “भग्नशृङ्गस्तु कूटः स्यात्” [हला-
युधकोशः २।२६७॥] इति हलायुधः । “द्वौ समौ” [ ] इति
तट्टीका । द्वे भग्नशृङ्गवृषभस्य ॥

इट्चरो गोपतिः षण्डो गोवृषो मदकोहलः

॥१२५९॥

१ एषणमिट्, ‘इषु इच्छायाम्’ (तु.प.से.), सम्प-
दादित्वाद् भावे क्विप् । इषा इच्छया चरति इट्चरः ।
पचाद्यच् । “इड्वर (इत्वर) इत्येके” [अम.क्षीर. २।९।
६२॥] इति स्वामी । २ गवां पतिः गोपतिः । ३
सनोति ददाति, गर्भं सनति वा षण्डः । ‘षणु दाने’
(तु.उ.से.), ‘जमन्ताङ्गः’ (उणा-१११) । षण्डो मूर्धन्यादिः ।
२० “षण्डः पद्मादिसङ्घाते न स्त्री स्याद् गोपतौ पुमान्”
[मेदिनीकोशः, ढान्तवर्गः, श्लो-२६] इति मूर्धन्यादौ ढान्तं
मेदिनिः । शण्ड (शण्ड ?) स्तालव्यादिरपि । “षण्डो
(शण्डो ? शण्डो) वर्षवरे क्लीबे गोपतौ वन्ध्यपूरुषे”
[विश्वप्रकाशकोशः, ढान्तवर्गः, श्लो-३] इति ढान्तवर्गे महे-
श्वरः । ४ वृषोऽनाकृष्टाण्डः, गौश्यासौ वृषश्च गोवृषः ।
गवां वृषो बीजनिर्धेकेति वा । गवेन्द्रोऽपि । यद्व्या-
श्रयः-“गवोष्टिर्भिर्गवेन्द्रांसैर्गवुष्टिप्रियवीरुधः” [द्व्याश्रयमहा-
काव्यम्, सर्गः-१, श्लो-२६] इति । “गवामिन्द्रो गवेन्द्रः
शण्डस्तदंशवदंसौ स्कन्धौ येषां ते तथा तैः” [श्री
३० अभयतिलकगणिकृतटीका, १।२६] इति तट्टीका ।
“गवेन्द्रो यज्ञचरुः” [ ] इति कृष्णमिश्राः । ५ मदेन
कोहलो नट इव मदकोहलः । पञ्च शण्डस्य । ‘सांड’
इति भाषा ॥१२५९॥

वत्सः शकृत्करिस्तर्णः

१ वदति मातरं दृष्ट्वा वत्सः । ‘वद व्यक्तायां
वाचि’ (भ्वा.प.से.), ‘वृ(वृ)वृददिहनिक्.मिक्.भियुमुचिभ्यः
सः’ (‘दशपाद्युणादि-९।२१॥) इति सः । २ शकृत् करोति
शकृत्करिः । ‘स्तम्बशकृतोरिन्’ ३।२।२४॥, हरिशब्दवत् ।
३ तर्षति तर्णः । ‘तृ प्लवनतरणयोः’ (भ्वा.प.से.), बाहुल-
काद् नः । तृणोति (तृणुते) तृणातीति वा । ‘तृणु अदने’ ४०
(क्र्या.उ.से.), पचाद्यच् । त्रीणि लघुवत्सस्य ॥

दम्य-वत्सतरौ समौ ।

१ दमनार्हो दम्यः । ‘दमु उपशमे’ (दि.प.से.),
‘पौरदुपधात्’ ३।१।९८॥ इति यत् । ‘दममर्हतीति, दण्डादि-
त्वाद् यो वा । २ हसितो वत्सो वत्सतरः । ‘वत्सोक्षा-’
५।३।९१॥ इति ष्टरच् । “महोक्षतां वत्सतरः स्पृशन्निव”
[रघुवंशम्, सर्गः-३, श्लो-३२] इति रघुः । “उत्तीर्यमाणशैशवे
वत्से” द्वौ समौ [ ] इति हलायुधटीका । किल्होडानाम्नी द्वे ॥

नस्योतो नस्तितः

१ नासिकायां भवा विद्यमाना नस्या । ‘शरीरा-’ ५०
वयवाद्-‘४।३।५५॥ यत् । ‘नस् नासिकाया यत्तस्क्षुद्रेषु’
(वा-६।१।६३॥) इति नसादेशः । नस्या वृषादिनासारज्जुः,
तया उतो नस्योतः । “नस्तायामूतः स्यूतो नस्तोतः”
[ ] इति तु शाब्दिकाः । २ नस्तः कृतोऽस्य । ‘प्राति-
पदिकाद् धात्वर्थे-’ (गणसू-, चुरादिः, सं २९६) इति णिच्,
ततः कर्मणि क्तः, नस्तितः । यद्वा ‘णस् (णस) कौटि-
ल्ये’ (भ्वा.आ.से.), बाहुलकाद् ‘हसिमृगिण्-’ (उणा-३६६)
इति तन्, नस्ता, नासा कृताऽस्य, पूर्ववर्णिजन्तात्
क्तः । “व्राणैर्नलिननालेसोऽहिर्गौरिव नस्तितः” [ ] इति
नेमिचरित्रम् । द्वे नस्तितवृषभस्य ॥

पष्ठवाट् तु स्याद् युगपार्श्वगः ॥१२६०॥

१ पष्ठं वहति पष्ठवाट् । ‘वह प्रापणे’ (भ्वा.
उ.अ.), ‘वहेश्च’ ३।२।६४॥ इति ण्विः । पष्ठवाहौ ।
शसादावचि ‘वाह ऊट्’ ६।४।१३२॥, ‘एत्येधत्पूट्सु’ ६।१।

१. द्र. माधवीयधातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-८, पृ.४६३॥ २. ‘च’ इति हलायुधकोशे, पृ.३२॥ ३. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ ४. ‘इष’ इति
सायणः ॥ ५. ‘-तीति’ इति ३॥ ६. इतोऽग्रे श्रुतौ ‘गर्भ’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘-ढः’ इति ४॥ ८. ‘-न्यडा-’ इति १, ‘-न्यन्तौ’ इति २, ‘न्यान्ते’
इति ३॥ ९. ‘डन्ते’ इति ३॥ १०. ‘-धरे’ इति विश्वप्रकाशकोशे, पृ.४६॥ ११. ‘-षि-’ इति ३॥ १२. ‘-वोन्द्रः’ इति ३॥ १३. ‘-ढ’ इति २॥ १४.
‘तृणानीति’ इति १२॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।६२॥ १६. ‘-समे’ इति २.३.५॥ १७. ‘वो-’ इति ३॥ १८. ‘मद-’ इति ३॥ १९. ‘-त्सौ’ इति ३॥
२०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६३५, पृ.७२६॥ २१. ‘-णो’ इति ३॥

८९॥ इति वृद्धिः पष्ठौहः, पष्ठौहा इत्यादि । “प्रष्ठ-
मग्रगामिनं वहति प्रष्ठवाट्”[^१] इति सरेफं पकारं सुभूत्या-
दयः पेटुः । परं नोरैफपाठ एव सर्वसम्मतः । २ युगस्य
स्कन्धकाष्ठस्य चार्धं गच्छति युगपार्श्वगः । ‘अन्येष्वपि
दृश्यते’ ३ । २ । १०१॥ इति गमेर्डः । हलवोढाऽयमित्यर्थः ।
“दमनाय योजिनोऽयम्”[^२] इत्येके । द्वे हलवाहक-
वृषभस्य ॥१२६०॥

युगादीनां तु वोढारो युग्य-प्रासङ्ग्य-शाकटाः ।

१ युगं वहति युग्यः । ‘तद्वहति रथयुगप्रासङ्ग्यम्’
१० ४ । ४ । ७६॥ इति यत् । एकं धूर्वाहकवृषभस्य । ‘झु-
सरवहई’ इति भाषा । १ यत्काष्ठं वृषभानां दमनकाले
स्कन्धे आरोप्यते नत्प्रासङ्ग्यस्तं वहतीति प्रासङ्ग्यः । ‘तद्व-
हति-’ ४ । ४ । ७६॥ इति यत् । पंजाली वहई जे वृषभ,
तस्यैकम् । १ शकटं वहति शाकटः । ‘शकटादण्’
४ । ४ । ८०॥ इत्यण । एकं शकटवाहकवृषभस्य ॥

स तु सर्वधुरीणः स्यात् सर्वा वहति यो धुरम्

॥१२६१॥

१ यो वृषभः सर्वा रथादिसम्बन्धिनीं हलादि-
सम्बन्धिनीं च धुरं वहति स सर्वधुरीणः । ‘खः सर्व-
२० धुरात्’ ४ । ४ । ७८॥ इति खः ॥१२६१॥

एकधुरीणैकधुरावुभावेकधुरावहे ।

१ एका चासौ धूश्च एकधुरा । ‘ऋक्पूरब्धूः-’
५ । ४ । ७४॥ इत्यः समासान्तः । तां वहतीति, ‘एकधुरा-
ल्लुक् च’ ४ । ४ । ७८॥ इति खः, खस्येनादेश एकधुरीणः ।
२ लुक्पक्षे ‘लुक् तद्धितलुकि’ १ । २ । ४९॥ इति टापो निवृत्तौ
एकधुरः । ३ एका एकस्य वा धूरेकधुरा । ‘ऋक्पूः-’
५ । ४ । ७४॥ इत्यः समासान्तः । तां वहतीति एकधुरावहः ।
‘कर्मण्यण्’ ३ । २ । ११॥, तत्र । उभावित्युक्तेः त्रयाणामेकार्थ-
दाढ्यं ज्ञेयम् । एवमत्र वामधुरीणः, ‘डावि आल’ इति
३० भाषा, दक्षिणधुरीणः, ‘जीमणी आल’ इति भाषा, उत्तर-

धुरीणः, ‘आगि आल’ इति भाषा । “‘खः-’ ४ । ४ । ७८॥ इति
योगविभागाद् दक्षिणधुरीणः, उत्तरधुरीणः”[^३] इति वृत्तिः ।
‘एकधुरं वहति’ एकस्य धुरं वा वहति, तस्य त्रीणि ॥

धुरीण-धूर्य-धौर्य-धौर्यक-धुरन्धराः ॥१२६२॥

धूर्वहे

१ धुरं वहति धुरीणः । ‘खः सर्वधुरात्’ ४ । ४ ।
७८॥ इति योगविभागात् खः । २-३ धुरं वहति धूर्यः,
धौर्यः । उभयत्र ‘धुरो यङ्कौ’ ४ । ४ । ७७॥ इति यङ्कौ ।
४ स्वार्थे कनि धौर्यकः । ५ धुरं धरति धुरन्धरः ।
‘धृञ् धारणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘संज्ञायां भृतृवृजि-’ ३ । २ । ४६॥ ४०
इत्यादिना खच्, ‘वाचंयमपुनन्दरौ च’ ६ । ३ । ६९॥ इति चकार-
स्याऽनुक्तसमुच्चयार्थत्वात् ॥१२६२॥ ६ धुरं वहति
धूर्वहः । पचाद्यच् । षट् सामान्येन धौरीति ख्यातस्य ॥

अथ गलिर्दुष्टवृषः शक्तोऽप्यधूर्वहः ।

१ शक्तोऽपि क्षमोऽपि सन् न धूर्वहोऽधूर्वहः दुष्ट-
वृषः, स गलिः उच्यते । गलति भक्षयत्येव, न तु धुरं वहति
गलिः । ‘गल अदने’ (भ्वा.प.से.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’ (उणा-
५५७) इतीन्, हरिशब्दवद् रूपाणि । एकं गलिवृषस्य ॥

स्थौरी पृष्ठयः पृष्ठवाह्यः

१ स्थूराणां पश्चाज्जङ्गानामिदं स्थौरं बलम्, तद- ५०
स्यास्ति स्थौरी । ‘अत इनिठनौ’ ५ । २ । ११५॥ इतीनिः ।
स्थूरी षष्ठस्वरादिरपि । २ पृष्ठे साधुः पृष्ठयः । ‘तत्र
साधुः’ ४ । ४ । ९८॥ इति यत् । ३ पृष्ठेन वाह्यः पृष्ठवाह्यः ।
‘पोठियानामानि त्रीणि ॥

द्विदन् षोडन् द्वि-षड्-रदौ ॥१२६३॥

१ द्वौ दन्तावस्य द्विदन् । ‘वयसि दन्तस्य दत्’
५ । ४ । १४१॥ इति दन्तस्य दन्तादेशः, ‘उगिदचाम्-’ ७ । १ ।
७०॥ इति नुम् । द्विदन्तौ, द्विदन्तः इत्यादि । प्रज्ञादित्वादिणि

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६३५, पृ.७२६॥ २. द्र. अम.क्षीर.२।९।६३॥, पृ.२१४॥, स्वोपज्ञटीका ४।१२६०॥, पृ.२८२॥, तयोः ‘-ऽयम्’ इति न दृश्यते ॥ ३. ‘-वृषस्य’ इति २॥ ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।६४॥ ५. ‘-ङ्ग्यम्’ इति १.२.४.५॥ ६. ‘-है’ इति ३॥ ७. ‘-शा-’ इति १॥ ८. ‘-शा-’ इति ४.५॥ ९. ‘-या-’ इति ३॥ १०. ३प्रतौ नास्ति ॥ ११. “‘खः’ इति योगविभागः कर्तव्य इष्टसंग्रहार्थः । उत्तरधुरीणः । दक्षिणधुरीणः ।” इति काशिकावृत्तिः, भा-३, ४।४।७८॥, पृ.७७६॥ १२. ‘एकं’ इति १.३॥ १३. ‘-तीति’ इति ३॥ १४. ‘कः’ इति ३॥ १५. ‘ध-’ इति ७॥ १६. ‘सामान्येन षट्’ इति ३॥ १७. ‘धौ-’ इति २.५॥ १८. ‘-तीति’ इति ४.५॥ १९. ‘सर्वधातुभ्य इन्’ इत्युणादिगणे ॥ २०. ‘-भस्य’ इति ३॥ २१. ‘अपि’ इति ४.५प्रत्योनास्ति ॥ २२. ‘पोठी-’ इति ३॥

द्वैदन्तोऽपि । २ द्विशब्दात् षष्ठाब्दाच्च रदशब्दो योज्यः,
तेन द्विरदः । विदन्तावृषभस्य द्वे । 'दुगड' इति भाषा ।
१ 'षह मर्षणे' (भ्वा.आ.से.), 'सहेः षष् लुक् च' ( )
इति सहेः षषादेशः, क्विन्श्च लुक् । षट् दन्ता यस्येति
षोडन् । 'वयसि दन्तस्य-' (वा-) इत्युत्त्वष्टुत्वे । षोडन्तौ,
षोडन्तः इत्यादि । स्त्रियां षोडती । "अन्ये तु-" दन्तस्य
दन्तादेशे कृते षोडन्ति शब्दान्तरं नकारान्तम्, राजन्शब्द-
वत् "[तत्त्वप्रकाशिकाटीका (बृहद्वृत्तिः) ३।२।९१॥] इति
१० तत्त्वप्रकाशिका । तथा षोडा, षोडानौ, षोडानः इति ।
प्रज्ञाद्यणि षौडतः, रामशब्दवत् ।
"इष्टषौडतमेधाविसाधुसाधारणद्वये ।
लङ्केशयौधायै वा स्मै हिता चैकीर्षती क्रिया ॥१॥"
[ ] इति गणरत्नमहोदधिटीका । २ षड्रदः । द्वे षड्रदन्त-
वृषभस्य । 'छगड' इति भाषा ॥१२६३॥

वहः स्कन्धः

१ वृषस्य स्कन्धः । २ वहत्यनेन वहः । 'गोचर-
सञ्चर-' ३।३।११९॥ इति साधुः । द्वे वृषभस्कन्धस्य ॥

अंसकूटं तु ककुदम्

२० १ अंसयोरुपरिभागः कूटं शिखरम् अंसकूटम् ।
२ कंकते ककुदम्, पुंक्ली । 'कक लौल्ये' (भ्वा.आ.से.),
'ककेर्णिङ्' (हैमोणा-२४३) इत्युदः । ककुरपि, ककुदपि
(ककुत्कुकुदावपि । "अंसकूटस्तु ककुदम्" [हलायुधकोशः
२।२६६॥] इति हलायुधः । वृषभखूंभीनाम्नी द्वे ॥

नैचिकं शिरः ।

१ नीचैश्चरति नैचिकम्, पृषोदरादिः । नैचिकी-
त्यन्ये । "नैचिकी^२ च शिरोदेशः" [हलायुधकोशः २।२६७॥]
इति हलायुधः । एकं वृषभशिरसः ॥

विषाणं कूणिका शृङ्गम्

१ वेवेष्टि विषाणम्, त्रिलिङ्गः । 'विप्लु व्याप्तौ' ३०
(जु.उ.अ.), 'कूपिविषि-' (हैमोणा-१९१) इत्याणक् । २
कूणयति कूणिः । 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन्,
गौरादिः, स्वार्थे कनि, 'केऽणः' ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे
कूणिका । ३ शृणाति हिनस्त्यनेन शृङ्गम् । 'शृ हिंसा-
याम्' (ब्र्या.प.से.), 'शृणातेर्ह्रस्वश्च' (उणा-१२३) इति गुन्,
कित्त्वम्, नुद् चोपसङ्ख्यानात् । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।
त्रीणि शृङ्गस्य ॥

सास्ना तु गलकम्बलः ॥१२६४॥

१ सस्ति स्वपिति सदा लम्बमानत्वात् सास्ना ।
'षस स्वप्ने' (अ.प.से.), 'रास्नासास्ना' (उणा-२९५) ४०
इत्यादिना साधुः । २ गलस्य कम्बलो गलकम्बलः ।
'कम्बले नागराजे स्यात् सास्नाप्रावारयोः क्रिमौ (कृमौ)'
[विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्रौ-७५] इति विश्वः । द्वे
गलकम्बलस्य ॥१२६४॥

गौः सौरभेयी माहेयी माहा सुरभिरर्जुनी ।

उच्चाऽऽच्या रोहिणी शृङ्गिण्यनड्वाह्यनडुह्युषा

॥१२६५॥

तम्पा निलिम्पिका तंवा

१ गच्छति गौः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'गम्लु गतौ' (भ्वा.
प.अ.), 'गमेर्डोः' (उणा-२२५) इति डोः । २ सुरभ्या ५०
अपत्यं सौरभेयी । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२०॥ ३ "गौरु-
स्त्रा प्रिया इला मही" [ ] इति निरुक्तम् । महा
गोरपत्यं माहेयी । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२०॥ इति ढक् ।
"मह्यते पूज्यते महा । 'मह पूजायाम्' (भ्वा.उ.से.), घञर्थे
कः । महाया अपत्यं माहेयी" [अम.क्षीर.२।९।६६॥]
इति तु स्वामी । मह्यां भवा वा माहेयी । 'नद्यादिभ्यो
ढक्' ४।२।९७॥ । ४ 'माहर्ङ् माने' (भ्वा.उ.से.), भ्वादि-
रुभयपदी । "मानं वर्तनम्" [हेमचन्द्राचार्यकृतधातुपारायणम्,

१. 'द्वे-' इति ३॥ २. इतोऽग्रे १.२प्रत्ययोः 'षट्' इति दृश्यते ॥ ३. १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ४. '-न्तः' इति ३॥ ५. 'इष्टः' इति ३॥
६. '-णे' इति १॥ ७. '-ओ' इति १, '-गो' इति ३॥ ८. '-भस्य' इति ३॥ ९. 'अंश-' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि
तमाश्रित्यैव ॥ १०. 'कं-' इति ३॥ ११. '-रोऽपि' इति ३॥ १२. 'नीचको' इति हलायुधकोशे, पृ.३२॥ १३. '-सि' इति ३.५॥ १४.
'-णिका' इति ३॥ १५. 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणे ॥ १६. 'शृ' इति ३॥ १७. 'पुंक्लीबः' इति ३॥ १८. तुलनीयोऽमरकोषः २।९।६३॥
१९. '-ना-' इति ३॥ २०. 'घञर्थे कः' इति १प्रतौ नास्ति ॥ २१. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-"मह्यते पूज्यते महा । तस्या अपत्यं
माहेयी ।" इत्येव दृश्यते, पृ.२१४॥ २२. १.३प्रत्योर्नास्ति ॥ २३. पाणिनीयमते ङकारानुबन्धोऽनावश्यकः ॥

भ्वादिः, धातुसं-१३८] इति धातुपारायणम् । अचि माहा ।
 ५ सुष्ठु रभते सुरभिः । 'रभ राभस्ये' (भ्वा.आ.अ.),
 'इन् सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७), आगमस्याऽनित्यत्वाद्
 'रभेरशब्दितोः' ७.२.१६३ ॥ इति नुमभावः । 'इमामनूनां
 सुरभेरवेहि' [रघुवशम्, सर्गः-२, श्लो-५४] इति रघुः ।
 डीषि सुरभी नदीवत् । [६ अर्जुनवर्णयोगाद् अर्जुनी ।
 'अन्यतो डीष्' ४.१.१४० ॥ इति डीष् ।] ७ वसति
 क्षीरमस्याम् उस्त्रा, पञ्चमस्वरादिः । 'वस निवासे' (भ्वा.
 प.अ.), 'स्फायितार्ता' (उणा-१७०) इति रक्, सम्प्रसारणम्,
 १० टप् । ८ न हन्यत इति अघ्या । हन्तेः 'अघ्यादयश्च'
 (उणा-५५१) इति यकि रूपम् । १० शृङ्गमस्त्यस्याः
 शृङ्गिणी । 'अत इनिठनौ' ५.२.११५ ॥ इतीनिः, 'ऋन्नेभ्यो
 डीष् (डीप्)' ४.१.१५ ॥ । शृङ्गिण्यादयः सामान्या अपि
 विशेषे वर्तन्ते । ९ रोहति जायते प्रादुर्भवत्यवश्यं
 रोहिणी । 'रुह बीजजन्मनि, प्रादुर्भावे चे' (भ्वा.प.अ.),
 आवश्यके णिनिः, 'ऋन्नेभ्यः' ४.१.१५ ॥ इति डीप् । ११-
 १२ अनड्वान् वृषभस्ततो गौरादिडीषि, '-स्त्रियां च(वाँ)'
 (वा-७.१.१८८ ॥) इत्यामि अनड्वाही, अनडुही च । १३
 ओषत्यशिवम् उषा । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), ह्रस्वादिः,
 २० 'इगुपध-' ३.१.१३२ ॥ इति कः ॥ १२६५ ॥ १४ ताम्यति
 तम्या । 'तमु ग्लानौ' (दि.प.से.), 'पम्पाशिल्पादयः'
 (हैमोणा-३००) इति निपातनात् पः । १५ निलिम्पति
 निलिम्पा । 'लिप उपदेहे' (तु.उ.अ.), 'नौ लिम्पेर्वाच्यम्'
 (वा-३.१.१३८ ॥) इति खच्, स्वार्थे कनि, 'प्रत्यय-
 स्थात्-' ७.३.१४४ ॥ इतीत्वे निलिम्पिका । १६ जपादि-
 त्वाद् वत्वे तंवा । षोडश सामान्येन धेनोः ॥

सा तु वर्णैरनेकधा ।

१ सा गौः वर्णैः शबलादिभिरनेकधाऽनेकभेदा
 भवन्ति, यथा शबलीधवलेत्यादि । यदमरः-“वर्णादिभेदात्
 ३० संज्ञाः स्युः” [अमरकोषः २.१.६७ ॥], तद्व्याख्यानमिदम्-
 “वर्णादीत्यादिना प्रमाणावयवभेदग्रहः । शबलीधवलादयः

संज्ञानामानि स्युः । शबलीत्यत्र 'अन्यतो डीष्' ४.१.१४० ॥,
 अर्शआद्यचि । “शबला” [ ] इति तु सुभूतिः । [शबलीति
 तु मुख्यः पाठः । धवली च शबलीवत्] तथा प्रमाण-
 भेदात् दीर्घा वामनी इत्यादिप्रयोगः । अवयवभेदाद् लम्ब-
 कर्णी, वक्रशृङ्गीत्यादयः । वामनेन-“सुष्ठुस्थितगोवर्गः,
 शबलेति टाबन्तप्रयोगोऽपिशब्दः” [ ] इत्युक्तम् । [पद-
 चन्द्रिका, भा-२, काण्डः-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६३९] ॥

पष्ठौही^१ गर्भिणी

१ पष्ठं वहति पष्ठौही । 'वह प्रापणे' (भ्वा. ४०
 उ.अ.), 'वहश्च' ३.२.१६४ ॥ इति ण्विक्, 'वाहः' ४.१.१६१ ॥
 इति डीष् (डीप्), 'वाह ऊठ्' ६.१.१३२ ॥ इत्यूठ्,
 'एत्येधत्यूठ्सु' ६.१.८९ ॥ इति वृद्धिः । “पष्ठौही बाल-
 गर्भिणी” [अमरकोषः २.१.७० ॥] इत्यमरः । एकं सगर्भाया
 गौः । अमरस्तु पष्ठौही बालगर्भिणी प्रथमगर्भामाह ॥

वन्ध्या वशा

१ बध्नाति प्रसूतं वन्ध्या । अघ्यादित्वाद् यक्,
 उपधालोपाभावश्च । उश्यते काम्यते वृषैः, वष्टि वृषभं
 वा वशा । 'वश कान्तौ' (अ.प.से.), 'वशिव(र)ण्योश्च'
 (वा-३.३.१५८ ॥) इत्यप् । एकं वन्ध्यगोः ॥ ५०

वेहद् वृषोपगा ॥१२६६॥

१ वेहते^२ गच्छति वृषं वेहत्, स्त्रीलिङ्गः ।
 'वेह जेह बाह प्रयत्ने' (भ्वा.आ.से.), “शश्वत्वेहत्-
 वेहत्(संश्चतृपद्वेहत्)” (उणा-२४२) इति क्विपि निपा-
 तितः” [ ] इति माधवी । वेहतौ, वेहतः इत्यादि । वृषं
 बलीवर्दं रन्तुमुपगच्छति वृषोपगा । 'अन्येभ्योऽपि(-च्छपि)'
 ३.२.१०१ ॥ इति डः । “वेहद् वृषभोपगता” [हलायुध-
 कोशः २.१.६९ ॥] इति हलायुधः । “रन्तुं वृषभमागता वेह-
 दुच्यते” [ ] इति तट्टीका । “वेहद् गर्भोपघातिनी” [अमर-
 कोषः २.१.६९ ॥] इत्यमरः । “अनृतौ वृषोपगमाद् यस्या
 ६० गर्भपातः स्यात् सा वेहदिति, विहन्ति गर्भमिति व्युत्पत्तिः”
 [ ] इति तट्टीका । चहरलगाइनार्म एकम् ॥१२६६॥

१. 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणे ॥ २. 'वैहि' इति ५ ॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'तत्' इति दृश्यते ॥ ४. 'जन्मनि' इति २.३.५. ॥ ५. सायणमतेऽयम्,
 'रुह बीजजन्मनि' इति स्वामी, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः ॥ ६. '-ष्' इति २.४.५ ॥ ७. 'अनडुहः स्त्रियां वेति वक्तव्यम्' इति काशिका-
 स्थवार्तिकपाठः ॥ ८. '-मिः' इति ४ ॥ ९. 'अनु-' इति २.५ ॥ १०. 'काङ्क्षायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. '-च्यमानम्' इति ४.५ ॥ १२.
 'पष्ठौही' मुद्रिताभिधानाचन्तामणिनाममालायाम् ॥ १३. 'णिनिः' इति ३ ॥ १४. टी.गणपतिशास्त्रिसंशोधितक्षीरस्वामिकृतटीकाप्राम्तोऽयं पाठः ॥ भा-
 ३, पृ.२१०-२११ ॥ १५. 'गौः' इति २.४.५ ॥ १६. 'वृषभैः' इति ३ ॥ १७. '-ति' इति १.३.४.५ ॥ १८. 'वृषोप-' इति १.४ ॥ १९. '-गोनाम' इति २ ॥

अवतोका स्वद्रर्भा

१ अवगलितं तोकमपत्यं यस्याः सा अव-
तोका । “अपतोकेत्यपि”[ ] इति हलायुधटीका । स्वन्
स्रुतिं प्राप्तो गर्भो यस्याः सा स्वद्रर्भा । ‘वर्तमानसामीप्ये
वर्तमानवद्वा’ ३।३।१३१॥ इति लट् । मालाकारस्तु-“मृत-
वत्सा स्वद्रर्भा”[ ] इत्याह । त्रैलोक्यं नाम एकम् ॥

वृषाक्रान्ता तु सन्धिनी ।

१ औचित्याहृतुमती वृषेणाऽऽक्रान्ता निष्पादितमैथुना
वृषाक्रान्ता । सन्धानं सन्धा गर्भग्रहणमस्त्यस्याः सन्धिनी ।
१० शिखादित्वादिनिः । लग्नगर्भेयम् । “[अ]दुग्धा दोहकाले
तु सन्धिनी”[ ] इति कात्यः । “सन्धिन्यकालदुग्धा गौ-
वृषाक्रान्ता च सन्धिनी”[ ] शाश्वतकोशः, श्लो-५२८ इति
शाश्वतः । यथा-“आविकं सन्धिनी” क्षीरं न भोक्तव्यं
द्विजन्मभिः”[ ] इति । एकं वृषभारूढाया गोः ॥

प्रौढवत्सा वष्कयिणी

१ प्रौढो वत्सोऽस्याः प्रौढवत्सा, चिरप्रसूते-
त्यर्थः । वष्कति परिक्रामति वष्कयः । वष्कधातोरौ-
णादिकोऽयप्रत्ययः । तद्योगाच्छिखादित्वादिनिः, ऋन्नेभ्यो
ङीर्षि वष्कयिणी । ‘पूर्वपदात् संज्ञायाम्’ ८।४।३॥ इति
२० णत्वम् । ‘वष्कयस्त्वेकहायनो वत्सः’ ( ) इति शाकटा-
यनः । “वष्कयेन (-ण) नीयते । सम्पदादित्वात् क्तिप्,
ततः ‘सर्वतोऽक्तिन्नर्थात्’ (गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष्
वष्कयणी”[ ] इति तृतीयस्वरमध्याभावं केचित् पेटुः ।
एकं बाखडीति ख्यातायाः ॥

धेनुस्तु नवसूतिका ॥१२६७॥

१ धयन्त्येनामिति धेनुः । ‘धेद् पाने’ (भ्वा.
प.से.), ‘धेन्वादयश्च’ (चान्द्रोणा-१।३१॥) इति निपातितः ।
नवा प्रत्यग्रा सूतिः प्रसूतिरस्या नवसूतिका । ‘उरः-
प्रभृतिभ्यः कप्’ ५।४।१५४॥ नवमचिरं सूता प्रसूता नव-
३० सूता, स्वार्थे कनि, ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४॥ इतीत्वे
नवसूतिका । एकं सूआवडीति ख्यातायाः गोः ॥१२६७॥

परेष्टुर्बहुसूतिः स्यात्

१ परमिच्छति परेष्टुः, पृषोदरादिः । बह्वी सूतिः
प्रसूतिरस्याः बहुसूतिः । “परेष्टुका च प्रचुरप्रसूतिः”[ ] हला-
युधकोशः २।२७२॥ इति हलायुधः । एकं बहुशः प्रसूतगोः ॥

गृष्टिः सकृत्प्रसूतिका ।

१ गिरति गृष्टिः । ‘गृ’ निगरणे’ (तु.प.से.), ‘ग्रो
गृ च’ (हैमोणा-६४९) इति तिः । एकमेकवारप्रसूतगोः ॥

प्रजने काल्योपसर्या

१ प्रजने गर्भग्रहणे, औचितयहतुयोगानन्तरं प्राप्तः ४०
कालोऽस्याः काल्या । ‘कालाद् यत्’ ५।१।१०७॥ इति
यत् । ऋतुमती या वृषभेणोपसरणीया, सा उपसर्या । ‘सृ
गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘उपसर्या काल्या प्रजनने (प्रजने)’ ३।
१।१०४॥ इति यदन्तो निपातितः । “काल्योपसर्या प्रजने”
[ ] हलायुधकोशः २।२७२॥ इति हलायुधः । “प्रजने गर्भ-
ग्रहणे प्रसिद्धायां द्वौ”[ ] इति तट्टीका । प्रजने गर्भग्रहणे या
प्रसिद्धा, तस्या द्वे । ‘सूभरि’ इति भाषा ॥

सुखदोह्या तु सुव्रता ॥१२६८॥

१ सुखेन दुह्यते सुखदोह्या । ‘शंसिगुहि-
दुहि (दुहिगुहि) भ्यो वा’ (वा-३।१।१०९॥) इति पक्षे ५०
ण्यत् । शोभनं व्रतमस्याः सुव्रता, सुशीलेत्यर्थः । एकं
सुखदोह्याया गोः ॥१२६८॥

दुःखदोह्या तु करटा

१ करोति खेदं करटा । कृजः ‘शकादिभ्यो-
ऽटन्’ (उणा-५२१), टाप् । दुःशीलेत्यर्थः । एकं दुःख-
दोह्यगोः । ‘खांट’ इति भाषा ॥

बहुदुग्धा तु वञ्जुला ।

१ बहु प्रचुरं दुग्धमस्याः बहुदुग्धा । वञ्जति
वञ्जुला । ‘मुकुल (कुमुल) -’ (हैमोणा-४८७) इत्युले
निपात्यते । द्वे (एकं) बहुदुग्धाया गोः ॥ ६०

१. ‘श्र-’ इति ३॥ २. ‘लुद्’ इति ३॥ ३. ‘श्र-’ इति ३॥ ४. द्र. अम.क्षीर. २।९।६९॥, पृ. २१५॥, स्त्रोपज्ञटीका ४।१२६९॥, पृ. २८३॥
५. ‘तू-’ इति ४॥ ६. ‘-य-’ इति ३॥ ७. ‘-ण-’ इति १॥ ८. ‘-त-’ इति ३॥ ९. ‘सम्बन्धिनी’ इति १॥ १०. ‘दोहद-’ इति ३॥
११. ‘-नी-’ इति ३॥ १२. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।४२४॥, पृ. १८७॥ १३. ‘-नि’ इति २.३.५॥ १४. ‘-षि’ इति १.२.४.५॥
१५. ‘-प्रसूता’ इति ३॥ १६. ‘-प्रसूतिका’ इति ३॥ १७. ‘गौः’ इति ३॥ १८. ‘-गौः’ इति ३॥ १९. ‘गृ’ इति ३॥ २०. ‘-प्तका-’
इति १॥ २१. ‘दो-’ इति ३॥ २२. ‘-ह्यागोः’ इति ३॥ २३. ‘-ह्या-’ इति ३.४॥ २४. ‘खा-’ इति ४॥

द्रोण^१दुग्धा द्रोण^२दुधा

१ द्रोणा मानभेदस्तत्परिमितं दुग्धमस्याः द्रोण-
दुग्धा । २ द्रोणपरिमितं दुग्धं दोग्धि क्षरति । 'दुहे:-
(दुहः) कप् घञ्'३।२।७०॥ इति कप्, घञ्चान्तादेशः,
द्रोणदुग्धा । "द्रोणदुग्धा प्रचुरदुग्धा च" [हलायुधकोशः
२।२७१॥] इति हलायुधः । द्रोणशब्देन 'सेई' इति ज्ञेया ।
द्वे 'सेई'प्रमाणदाया गोः ॥

पीनो^१ध्नी पीवरस्तनी^२ ॥१२६९॥

१ पीनं स्थूलमूधोऽस्या पीनो^१ध्नी । 'ऊधसो-
१० ऽनङ्'५।४।१३१॥, 'बहुव्रीहेरूधसो ङीष्'४।१।२५॥ ।
पीवराः पुष्टाः स्तना अस्याः पीवरस्तनी । 'स्वाङ्गाचो-
पसर्जनादसंयोगोपधात्'४।१।५४॥ इति ङीष् । मोटा ऊहा-
डानामनी^१ गाइ नाम एकम् ॥१२६९॥

पीत^१दुग्धा तु धेनु^२ध्या संस्थिता दुग्धबन्धके ।

१ पीतं दुग्धमस्याः पीतदुग्धा । २ धेनुरेव
धेनुध्या । अत्र यत्प्रत्ययः षुगागमश्च निपात्यते । दुग्ध-
स्य बन्धकः 'गाहाण्डं अथवा अडाण्डं' इति भाषा-
प्रसिद्धस्तत्र संस्थिता । ऋणशुद्धिं यावदधमर्णेन उत्तमर्णस्य
बन्धे स्थापितेत्यर्थः । अडाणीदीधीगोनाम्नी द्वे ॥

२० नैचिकी^१ तूत्तमा गोषु

१ गोपूतमा शुभलक्षणत्वादुत्कृष्टा, नीचैश्चरति
नैचिकी । "नीचैः 'चरति'४।४।८॥ इति ठक्, 'अव्ययानां
भमात्रे टिलोपः' (वा-६।४।१४४॥) । "निचिकर्णशरौर्दिशः
(निचिकं तु शिरोदेशे)" [१] इति रभसः । तत्प्रशस्तमस्या
अस्तीति, 'ज्योत्स्ना-' (वा-५।२।१०३॥) इत्यादिनाऽणि वा ।

"उत्तमा तु निचिकी" [१] इति नाममालोक्तौ संज्ञापूर्वक-
त्वाद् वृद्धयभावो वा [१] इति मिश्राः । एकमुत्तमगोः ॥

पलिकनी^१ बालगर्भिणी ॥१२७०॥

१ पलति गर्भं गच्छति पलिता, सैव पलिकनी ।
'-कनमित्येके' (वा-४।१।३९॥) । "पलिकनी बाल- ३०
गर्भिणी" [१] इति माला । "असिकनी बालगर्भिणी" [१] इति
भागुरिः । अमरस्तु-"पष्टौही बालगर्भिणी" [अमरकोषः
२।९।७०॥] इत्याह । एकं बालगर्भिण्या गोः ॥१२७०॥

समांसमीना तु सा या प्रतिवर्षं विजायते ।

१ समां समां विजायते समांसमीना । समायां
समायां वर्षेषु वर्षेषु (वर्षे वर्षे) विजायत इत्यर्थे 'समां
समां विजायते'५।२।१२॥ इति खः । "पूर्वपदे सुपोऽलुग्
वाच्यः" [भाषावृत्तिः ५।२।१२॥] इति भाषावृत्तिः । वर्ष-
वियाङ्गीगौरेकं ॥

स्यादचण्डी तु सुकरा^{१ २२}

१ न चण्डी अचण्डी, अकोपनेत्यर्थः, सुखेन क्रियते
सुकरा । 'ईषददुःसुषु-'३।३।१२६॥ इति खल् । एकं
सुशीलाया गोः ॥

वत्स^१कामा तु वत्सला^२ ॥१२७१॥

१ वत्सं स्नेहात् कामयते वत्सकामा । २ वत्सं
लाति वत्सला । वत्सोऽस्या अस्तीति^१, सिध्मादित्वाल्लज्वा ।
द्वे वत्सस्नेहपराया गोः ॥१२७१॥

चतुस्त्रे^१र्हायणी द्वये^२काद् हायन्येकादिवर्षिका ।

१-२ चतुःशब्दात् त्रिशब्दाच्च हायनीशब्दो योज्यते,

१. 'क्षु-' इति१॥ २. '-ग्धा' इति१.३.५, ४प्रतौ नास्ति ॥ ३. 'सइ इति विज्ञेया' इति३॥ ४. 'सइ-' इति३॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः२।
९।७१॥ ६. 'उहाडानी गाइ' इति३॥ ७. '-श्चेति' इति१॥ ८. 'संज्ञायां धेनुध्या'४।४।८९॥ इत्यनेन निपातनम् ॥ ९. '-णौ' इति३.४॥
१०. '-णौ' इति४॥ ११. '-रोदेशः' इति३॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।६७॥, पृ.२०८॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः,
श्रौ-६३९, पृ.७२९॥, रामाश्रमी२।९।६७॥, पृ.४३०॥, तासु 'कर्णशिरोदेशे' इति दृश्यते ॥ १३. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-३, २।९।६७॥,
पृ.२०८॥, पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६३९, पृ.७२९॥, तयोः-"गौरुत्तमा तु निचिकी" इति दृश्यते ॥, रामाश्रमी२।९।६७॥,
पृ.४३१॥, तस्याम्-"नैचिकी गौरुत्तमा नीचिकी सा प्रकीर्तिता" इति दृश्यते ॥ १४. 'क्रमेके' इति२.३.४.५॥ १५. द्र.अम.क्षीर.२।९।७०॥,
पृ.२१५॥, स्वोपज्ञटीका४।१२७०॥, पृ.२८४॥, टी.गणपतिशास्त्रिसंशोधितक्षीरस्वामीटीका-स्वोपज्ञटीकायोः-"पलिकनी" इत्यस्य स्थाने 'मलिनी'
इति दृश्यते ॥ १६. 'आ-' इति२॥ १७. अम.क्षीर.२।९।७०॥, पृ.२१५॥ १८. 'घ-' इति४.५॥ १९. '-ण्या' इति३.५॥ २०. 'वक्तव्यः'
इति भाषावृत्तौ, ५।२।१२॥, पृ.२२०॥ २१. '-याणि-' इति१, '-याणी-' इति३, '-वणी-' इति४ ॥ २२. तुलनीयोऽमरकोषः२।९।७०॥
२३. 'वत्सं अस्ती' इति३, 'वत्सोऽस्ती-' इति५॥ २४. 'गौः' इति३॥

चत्वारः त्रयश्च हायना वयःप्रमाणमस्याः चतुर्हायणी चतुर्वर्षा गौः, त्रिहायनी त्रिवर्षा गौः । उभयत्र '-हायनान्ताद् (हायनाद्) वयसि' (हैमसू-२।४।९॥) इति ङीष्, णत्वं च 'त्रिचतुर्भ्यां हायनस्य' (वा-) इत्यनेन । १-२ द्विशब्दा-देकशब्दाच्च हायनीति योज्यते, तेन द्वे हायने वयःप्रमाण-मस्याः इत्यार्हीयस्य ठञः 'अध्यर्धपूर्वाद् द्विगोः'-५।१।२८॥ इति लुक्, 'दामहायनान्ताच्च' ४।१।२७॥ इति ङीष् द्वि-हायनी द्विवर्षा, एवं^३ एकहायनी एकवर्षा गौः । एका-दीनि वर्षाण्यस्या एकादिवर्षिका । अत्रैकवर्षादयश्चतुर्हाय-
१० ण्यादीनां प्रातिलोम्येन यथासङ्ख्यं पर्याया लभ्यन्ते ॥

आपीनमूधः

१ आप्यायते स्म आपीनः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'ओप्यायी वृद्धौ' (भा.आ.से.), निष्ठा, 'प्यायः पी' ६।१।२८॥, निष्ठायां 'आङ्पूर्वस्यान्धूधसोः स्यादेव' (वा-६।१।२८॥) इति [पीभावः], 'ओदितश्च' ८।२।४५॥ इति निष्ठा-नत्वम् । २ उह्यते गवा, वहति क्षीरं वा ऊधः, क्लीबे । 'श्वः (श्वेः) सम्प्रसारणं च' (उणा-६।३२) इत्यनुवृत्तौ 'वहेर्धो दीर्घश्च' ( ) इत्यसुन्, दीर्घत्वं च । ऊधसी, ऊधांसि इत्यादि । द्वे ऊधसः ॥

२० गोविट् गोमयं भूमिलेपनम् ॥१२७२॥

१ गवां विट् विष्टा गोविट्, मूर्धन्यान्तस्ताल-व्यान्तश्च । २ गोः पुरीषं गोमयम् । 'गोमयट् पुरीषे' ४।३।१४५॥ इति मयट् । ३ भूमिलिप्यतेऽनेन भूमिलेप-नम् । 'लिप उपदेहे' (तु.उ.अ.), करणे ल्युट् । गोबर-नामानि त्रीणि ॥१२७२॥

शुष्के तु तत्र गोग्रन्थिः करीष-छगणे अपि ।

१ तत्र गोमये शुष्के गोः पुरीषस्य ग्रन्थिः गो-ग्रन्थिः । २ कीर्यते विक्षिप्यतेऽग्नौ करीषम् । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'कृगृ(तृ)भ्यामीषन्' (उणा-४।६६) इतीषन् । ३

छाद्यते वहिरनेनेति छगणम्, पृषोदरादिः । त्रीणि 'छाणो' ३० इति ख्यातस्य ॥

गवां सर्वं गव्यम्

१ सर्वं क्षीरादि, गोरिदम्, गवि भवं वा गव्यम्, 'गोपयसोर्यत्' ४।३।१६०॥ इति यत् । 'गव्यं गोसम्भवं सर्वम्' [हलायुधकोशः २।२७३॥] इति हलायुधः । सामान्येन एकं गोसम्भववस्तुनः ॥

व्रजे गोकुलं गोधनं धनम् ॥१२७३॥

१ व्रजन्त्यस्मिन्निति व्रजः, पुंक्ली । 'गोचरसञ्चर-वह'-३।३।११९॥ इति साधुः, तत्र । २ गवां कुलं समूहः गोकुलम् । ३ गवां धनः (धनं) समूहः, गो- ४० शब्दात् परो धनशब्दः समूहवाची, गोधनम् । 'गोकुले धनगोधने' [ ] इति व्याडिः । ४ धनति धनम् । 'धन शब्दे' ( ), पचाद्यच् । चत्वारि गोधनस्य ॥१२७३॥

प्रजने स्यादुपसरः

१ प्रायतेऽस्मिन् प्रजनः, पशूनां गर्भग्रहणकालः । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), अधिकरणे [घञ्], 'न जन'- (हैमसू-४।३।५४॥) इति वृद्ध्यभावः, तत्र । २ स्त्रीषु पुंसां प्रथममुपसरणम् उपसरः । 'सृ गतौ' (भा.प.अ.), 'प्रजने सतेः' ३।३।७१॥ इत्यप् । द्वे पशूनां गर्भग्रहणकालस्य ॥

कीलः पुष्पलकः (पुष्कलकः) शिवः । ५०

१ कील्यते रज्जा बध्यतेऽस्मिन् कीलः, पुंस्त्री-लिङ्गः । 'कील बन्धने' (भा.प.से.), अधिकरणे घञ् । २ पुष्पति पुष्पलः (पुष्कलः) मूर्धन्यान्तस्थाद्यमध्यः, पृषोदरादिः, स्वार्थे कनि पुष्पलकः (पुष्कलकः) । 'पुष्पलको (पुष्कलको) गन्धमृगे कीलके कृपणेऽपि च' [विश्वलोचनकोशः, कान्तवर्गः, श्रौ-२०३] इति श्रीधरः । तथा च-'सीमिन् पुष्पलको' (पुष्कलको) हतः' [ ] इति । ३ शेते भुवि शिवः, हरनामसु (श्रौ-१९७) । खूंटानामानि त्रीणि ॥

१. 'दामहायनान्ताच्च' ४।१।२७॥ इति पाणीनीयसूत्रम् ॥ २. 'ङीष्' इति १.२.४.५॥ ३. 'एकं' इति ५॥ ४. '-नम्' इति १॥ ५. '-क्लीः' इति ३॥ ६. 'गोश्च पुरीषे' ४।३।१४५॥ इति सूत्रम् ॥ ७. '-ऽनेन' इति १ प्रतौ नास्ति ॥ ८. 'छाणा' इति ३, 'छाण्णा' इति ५॥ ९. १ प्रतौ नास्ति ॥ १०. द्र. षट्चन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्रौ-६.३१, पृ.७२२॥, रामाश्रमी २।९।५८॥, पृ.४२७॥ ११. क्षीरतरङ्गिण्यादौ शब्दार्थकधनभातुर्न दृश्यते ॥ १२. 'चि' इति ३.५॥ १३. 'न्ते' इति ३॥ १४. 'जनवध्योश्च' ७।३।३५॥ इति पाणिनीयसूत्रम् ॥ १५. 'सा' इति १॥ १६. कोष्ठात्तानां पाठः ३ प्रतिस्थः ॥ १७. 'पुंस्त्री' इति ३॥ १८. 'बन्धे' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ १९. अस्याऽत्राऽसङ्गतिः प्रतिभाति ॥ २०. विश्वलोचनकोशेऽप्येवमेव दृश्यते ॥ २१. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'गन्धमृग-' इति दृश्यते ॥ २२. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ४।२१॥, पृ.३२२॥

बन्धनं दाम सन्दानम्

१ बन्धनं^२नेन^३ बन्धनम् । 'बन्ध बन्धने'(क्र्या. प.अ.), करणे ल्युट् । २ दीयते रक्ष्यतेऽनेन, द्यति वा दाम, स्त्रीक्ली। 'मन्(-मनिन्)'(उणा-५८४)इति मन् (मनिन्) । स्त्रियां दामा, दामानौ इत्यादि । क्लीबे दाम, दामनी इत्यादि । ३ सन्दीयते रक्ष्यतेऽनेन सन्दानम् । 'देङ् पालने'(भ्वा.आ.अ.), करणे ल्युट् । त्रीणि बन्धनरज्जोः ॥

पशुरज्जुस्तु दामनी ॥१२७४॥

१ पशूनां बन्धनाय रज्जुः पशुरज्जुः, द्यति
१० दामनी, पृषोदरादिः । डीबन्तो नदीवत् । "नित्यं संज्ञा-
च्छन्दसोः"४।१।२९॥[इति] डीष्"[अम.क्षीर.२।९।७३॥]
इति क्षीरस्वामी । "सन्दानं दामनी दाम पशूनां बन्ध-
नम्"[हलायुधकोशः२।२७७॥]इति हलायुधः । "पशु-
बन्धनरज्जौ त्रयः"[इति तट्टीका चाऽभेदेनाऽऽह । एकं
पशुबन्धनरज्जोः ॥१२७४॥

॥ इति गवाधिकारः ॥

अजः स्याच्छगलः छागश्छगो वस्तः स्तभः पशुः ।

१ अर्जति गच्छति प्रायेणोन्नतप्रदेशमिति अजः ।
'अज गतौ क्षेपणे च'(भ्वा.प.से.), पचाद्यच्, 'अजा-
२० द्यतः'-४।१।४॥ इति निर्देशान्न वीभावः । २ छयते
(छायते) छिद्यतेऽमौ छालः । 'छो छेदने'(दि.प.से.),
'छो गुग्ध्रस्वश्च'(उणा-११०)इति गुक् गलच् (कलच्)
धातोर्ह्रस्वत्वं च । ३ छयति पत्रादिकमिति छागः । 'छो
छेदने'(दि.प.अ.), 'छोपूखडिभ्यो गक् (कित्)'(उणा-
१२१)इति गक् (गन्), 'गन् गम्यादेः (गम्यद्योः)'(उणा-
१२०) अनेन गन् वा । [४ 'शृङ्गशार्ङ्ग'-(हैमोणा-
९६)इति ये निपातनात् छागः] । ६ स्तभोति स्तभः ।
'स्तम्भु रोधने'(सौत्रः३।१।८२॥), अच् । " 'णभ तुभ
हिंसायाम्'(भ्वा.आ.से.), इगुपधत्वात् के तुभः"[टीकासर्व-
३० स्वम् २।९।७६॥]इति सर्वस्वम् । "शुभः"[अमरकोषः
२।९।७६॥]इत्यमरस्तालव्यादिमाह । ५ 'गन्ध वस्त (वस्त

गन्ध) अर्दने'(भ्वा.आ.से.), चुरादिर्णिजन्तः, 'एरच्'
३।३।५६॥, वस्तः । ७ स्पृशतीति पशुः, प्रागुक्तः (श्लो-
१२१६) । सप्त अजस्य ॥

अजा तु छागिका मज्जा सर्वभक्षा गलस्तनी

॥१२७५॥

१ अर्जति गच्छति प्रायेणोन्नतप्रदेशमिति अजा ।
'अजाद्यतष्टाप्'४।१।४॥ । २ छयति पत्रादिकमिति छागी ।
'जातेरस्त्री'-४।१।६३॥ इति डीष्, स्वार्थे कर्त्ति 'केऽणः'
७।४।१३॥इति ह्रस्वत्वे छागिका । ३ मज्जति मज्जा । मज्जिः ४०
सौत्रः, अच् । ४ सर्व कटुतिक्तप्रायमर्कपत्रादि भक्षयति
सर्वभक्षा । 'भक्ष अदने'(चु.उ.से.), णिजन्तः, अच् । ५ गले
स्तनावस्याः गलस्तनी, गौरादिः । पञ्च अजायाः ॥१२७५॥

युवाऽजो वर्करः

१ तरुणः पशुः, त्रियतेऽसौ वर्करः । 'वृज् वरणे'
(स्वा.उ.से.), 'कृ(कि)शृवभ्यः करः'(हैमोणा-४३५) ।
यद्वा 'कुक् वृक् आदाने'(भ्वा.आ.से.), बाहुलकादरच् ।
'वर्करः कथ्यते सद्भिः सर्वोऽपि तरुणः पशुः'[हलायुध-
कोशः२।२७८॥]इति हलायुधः । "सर्वस्मिन् तरुणे पशौ
वर्करः"[इति तट्टीका च । बाकरनाम एकम् ॥

अवौ तु मेघो-णांयु-हुडो-रणाः ।

उरभ्रो मेढको वृष्णिरेडको रोमशो हुडुः ॥१२७६॥

संफालः शृङ्गिणो भेडः

१ अव्यत इति अविः । 'अव रक्षणादौ'
(भ्वा.प.से.), 'इन् सर्वधातुभ्यः'(उणा-५५७)इतीन्, तत्र ।
२ मीनाति हिनस्ति मेघः, पुंक्ली । 'मीञ् हिंसायाम्'
(क्र्या.उ.अ.), 'वृकृ[तृ]मी'-(हैमोणा-५४०)इति षः ।
मिषति स्पर्धति(स्पर्धते) इति, 'मिष स्पर्धायाम्'(तु.प.से.),
पचाद्यचि वा । ३ ऊर्णाऽस्त्यस्य ऊर्णांयुः । 'ऊर्णाया

१. ५प्रती नास्ति ॥ २. 'रक्ष-' इति३॥ ३. 'सम्प्रदानम्' इति१॥ ४. 'देङ् रक्षणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः
२।९।७३॥ ६. १प्रती नास्ति ॥ ७. '-ज्जो' इति३.५॥ ८. 'अज गतिकक्षेपणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. '-ति' इति१॥ १०.
१.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ११. 'छो-' इति३॥ १२. टीकासर्वस्वे- " 'णभ तुभ हिंसायाम्' । इगुपधलक्षणः कः । तुभः ।" इति दृश्यते,
भा-३, पृ.२१६॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, वैश्यवर्गः, श्लो-६४८, पृ.७३७॥ १३. अम. क्षीरस्वामिकृतटीकासम्मतः पाठः ॥ १४. '-न्ताद्'
इति३॥ १५. 'अजस्य सप्त' इति३॥ १६. १.२.४प्रतिषु नास्ति ॥ १७. 'अजादित्वाट्वाप्' इति३॥ १८. '-न्' इति३॥ १९. 'तु-' इति२॥
'-जे' इति३॥ २१. 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणे ॥ २२. 'मिज्' इति३, 'मीङ्' इति सायणः ॥ २३. '-यति' इति४.५॥

५०

युस्^५ ॥१२॥१२३॥, भानुवत् । ४ हूयते हुडः । 'हु दाना-
दनयोः' (जु.प.अ.), औणादिको डक् । होडति गच्छतीति
वा । 'हुड(हुड्) गतौ' (भा.प.से.), 'इगुपध-' ३॥१२३५॥
इति कः । ५ ऋच्छति उरणः, पञ्चमस्वरादिः । 'ऋ
गतौ' (भा.प.अ.), 'अर्तेयुजुच्च' ( ) इति युच्, उच्चा-
ऽस्यादेशः । यद्वा उरणः कण्डवादी, उरण्यति प्रीणाति देवता
इत्युरणः । उच्चैः रणोऽस्येति वा । उः स्वरप्रतिरूपकम-
व्ययम् । ६ उरु भ्राम्यति उरभ्रः, पञ्चमस्वरादिः । 'भ्रमु
अनवस्थाने' (दि.प.से.), 'अन्येभ्योऽपि (-ष्वपि) -' ३॥१२॥
१० १०१॥ इति डः, नैरुक्त उकारलोपः । उच्चै रम्भत इति,
पृषोदरादिः । ७ मेहति मेंढः, सानुस्वारादिः, [स्वार्थे कनि
मेंढकः] । 'मिह सेचने' (भा.प.अ.), पृषोदरादिः । ८ वर्षति
सिञ्चति वृष्णिः । 'पृषु वृषु [मृषु] सेचने' (भा.प.से.),
'सृणिवेणिवृष्णिपृष्णिपार्ष्णिचूर्णयः' ( ) इति 'निः' प्रत्ययो
गुणाभावश्च निपात्यते, हरिवत् । ९ ईड्यते^१ देवता अनेनेति
एडकः । 'ईड स्तुतौ' (अ.आ.से.), 'कीचक-' (हैमोणा-
३३) इत्यके निपात्यते । इलति उत्क्षिपति एलः । 'इल
स्वप्नोत्क्षेपणयोः' (तु.प.से.), पचाद्यच्, डलयोरेकत्वस्मरणाद्
एडः, ततः स्वार्थे कन् एडकः । १० रोमाणि सन्त्यस्य
२० रोमशः । लोमादित्वात् शः । ११ होडति हुडुः । हुडधातोः
'पृकाहृषि-' (हैमोणा-७२९) इति किदुः, भानुवत् ॥१२७६॥
१२ संफलति संफालः । ज्वलादित्वाण्णः । १३
शृङ्गमस्त्यस्य शृङ्गिणः । 'फलबर्हिभ्यामिनन्' (वा-
५॥१२॥१२२॥) बाहुलकात् । शृङ्गिणौ, शृङ्गिणः इत्यादि
रामवत् । १४ भिलेः सौत्रात् पचाद्यच्, डलयोरेक्याद् भेडः ।
चतुर्दश मीढाख्यस्य ॥

मेषी तु कुररी रुजा ।

जालकिन्यविला वेणी

१ मिषति स्पर्धति मेषी । 'मिष स्पर्धायाम्'

(तु.प.से.), तुदादिः । यद्वा 'मिषु सेचने' (भा.प.से.), ३०
भौवादिकैः, मेषति सिञ्चति । उभयत्र मेषडिति^१ पचादिपु
दर्शनादचि टित्वात् स्त्रियां ङीप् । २ कुरति शब्दा-
यते कुररी । 'कुरत्' [शब्दे] (तु.प.से.), बाहुलकाद-
रन्, गौरादिः । कवर्ति^२ कौति वा । 'कुड् शब्दे'
(तु.आ.से.) वा, 'कुवः क्ररन्' (उणा-४१३) इति क्ररन्,
कित्वाद् गुणाभावः, गौरादिः । ३ रुजति रुजा । 'रुजो
भङ्गे' (तु.प.अ.), 'इगुपध-' ३॥१२३५॥ इति के टाप् ।
४ जालकं रोमगुच्छोऽस्त्यस्या जालकिनी । ५ न विडति
भिनत्ति अविडा । 'विड भेदने' ( ) । 'इगुपध-' ३॥१२॥
१३५॥ इति कः । अवीन् लाति^३ अविला, डलयोरै- ४०
क्यात् । ६ वेणति वेणी । 'वेण् गतौ' (भा.उ.से.),
अचि, गौरादिः । षड् 'गाडर' इत्याख्यस्य ॥

अथेडिकः शिशुवाहकः ॥१२७७॥

पृष्ठशृङ्गो वनाजः स्यात्

१ ईड्यते कौतुकाद् ईडिकः, नृयस्वरादिः^३ । 'ईड
स्तुतौ' (अ.आ.से.), 'निष्कतुरुष्क-' (हैमाणा-२६) इति के
निपात्यते । २ शिशुं वहति शिशुवाहकः । 'वह प्रापणे'
(भा.उ.अ.), ण्वुल् ॥१२७७॥ ३ पृष्ठे शृङ्गोऽस्य पृष्ठ-
शृङ्गः । ४ वनस्याऽजो वनाजः । चत्वारि वनाजस्य ॥

अविदुग्धे त्ववेः परम् । ५०

सौढं दूंसं मरीसं च

१ अविशब्दात् परे सोढादयाः प्रयुक्ता अविदुग्ध-
वाचकाः स्युः । यथा अवेदुग्धं [अविदुग्धम्], अविदुग्धम्,
अविदूस्म, अविमरीस्म । चत्वारि गडुगिकादुग्धस्य ॥

कुर्कुरो वक्रवाल्गधिः ॥१२७८॥

अस्थिभुग् भषणः सारमेयः कौलेयकः शुनः ।

शुनिः श्वानो गृहमृगः कुर्कुरो रात्रिजागरः १२७९

१. 'गतिप्रापणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'अर्तेः क्युरुच्च' (उणा ६९५) इत्युणादिगणे, 'ऋ गतौ' अस्मात् क्युप्रत्ययः, धातोरुकारादेशश्चे-
त्यर्थः ॥ ३. 'अर्ते क्युन् उच्च' (५॥६३) इति दशपाद्याम् ॥ ४. '-ते' इति ५॥ ५. 'घृणिपृश्निपार्ष्णिचूर्णिभूणि' (उणा-४९२) इत्युणादिगणसूत्रम्, तत्र
वृष्णिशब्दो न दृश्यते, अथ च 'सुवृषिभ्यां कित्' (उणा-४८९) इत्यनेन निप्रत्ययो बोध्यः ॥ ६. 'निप्र-' इति १॥४॥ ७. 'डते' इति ४॥५॥ ८.
'-पयोः' इति १॥२॥३॥, 'स्वप्नोत्क्षेपणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. '-नि' इति १॥२॥ १०. 'हि-' इति ५॥ ११.
१२. 'क्यवत्' इति ३॥ १३. 'भौ' इति १॥४॥५॥, ३प्रतौ नास्ति ॥ १४. '-घोरिति' इति ३॥४॥५॥ १५. 'लीष्' इति १॥२॥४॥५॥
१६. हैममते तुदादेस्तकारानुबन्धः ॥ १७. '-ति' इति १॥ १८. '-त्सो' इति ३॥ १९. क्षीरतरङ्गिण्यादौ भेदनार्थकविडधानर्त्तं दृश्यते ॥ २०.
'-तीति' इति १॥ २१. 'वेण् गतिज्ञानचिन्तानिशासनवादिग्रहणेषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २२. 'ख्यातस्य' इति १॥५॥ २३. 'गाडर' इति भाषा ॥ इति ३॥ २३. आचार्यश्रीहेमचन्द्राचार्यमते तृतीयस्वरादिः ॥

रसनालिङ् रतपराः कील-शायि-व्रणा-ऽन्दुकाः ।

शालावृको मृगदंशः श्वा

१ कोकनंऽस्थ्यादिकमादत्ते कुक्कुरः । 'कुक्क' आदाने' (भा.आ.से.), पृषोदरादिः । यद्वा कुगिति कुरति शब्दायते कुक्कुरः । 'कुरत्' शब्दे' (तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः । २ वक्रो वालधिरस्य वक्रवालधिः ॥१२७८ ॥ ३ अस्थीनि भुनक्ति अस्थिभुक् । 'भुज' पालनाभ्यवहारयोः' (रु.प.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप् । ४ भषति कुत्सितं वाशते (वाश्यते) भषणः । 'भष भत्सने' १० (भा.प.से.), नन्दादित्वाल्ल्युः । क्वुनि भषकोऽपि । ५ सरमाया अपत्यं सारमेयः । 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२० ॥ । ६ कुले गृहे भवः कौलेयकः । 'कुलकुक्षि-' ४।२।१९६ ॥ इति ढक्ञ् । ७ शुनति गच्छति शुनः । 'शुन गतौ' (तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः । ८ शुनिः, 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९) इतीन्, हरिवत् । ९ शोभन आनः प्राणोऽस्य श्वानः, तालव्यादिरकारान्तः । १० गृहस्य मृगो गृहमृगः । ११ किरत्यस्थीनि कुर्कुरः, पञ्चमस्वरद्वयः, पृषोदरादिः, व्यञ्जनरेफकवर्गाद्यद्वयमध्यः । १२ रात्रिं जागर्ति रात्रिजागरः । 'कर्मण्यण्' ३।२।११, 'जाग्रो विचिण्-' २० ७।३।८५ ॥ इति गुणः ॥१२७९ ॥ १३ रसनया लेढि रसनालिङ् । सम्पदादित्वात् क्विप् । १४-१७ रतशब्दात् पराः कीलादयः, यथा रतेन कील्यते बध्यते रतकीलः । 'कील बन्धने' (भा.प.से.), कर्मणि घञ् । रते कीलो-ऽस्येति वा । रते शते रतशायी । ग्रहादित्वाणिनिः । रतेन व्रणमस्य रतव्रणः । रतेमेवाऽन्दुको बन्धनमस्य रतान्दुकः । १८ शालायां गृहे वृकः शालावृकः । १९ मृगान् दशति मृगदंशः । अच् । २० श्वयति वर्त्मनि श्वा । 'दुओश्चि गतिवृद्धयोः' (भा.प.से.), 'श्वनुक्षन्पूषन्लीहन्क्लेदन्स्नेहन्-मूर्धन्मज्जन्यमविश्वप्सन्परिज्मन्मातरिश्वन्मघवन्निति' (उणा-१५७) ३० कनि सार्धवः । श्वानौ, श्वान इत्यादि । विंशतिः श्वानस्य ।

शेषश्चात्र-

“शुनिः क्रोधी रसापायी शिवारिः सूचको रुद्रः ।
वनन्तपः स्वजातिद्विट् कृतज्ञो भल्लहश्च सः ॥१॥
दीर्घनादः पुरोगामी स्यादिन्द्रमहकामुकः ।
मण्डलः कपिलो ग्राममृगश्चन्द्रमहोऽपि च ॥२॥”
[शेषनाममाला १८१-१८३ ॥] ॥

अलर्कस्तु स रोगितः ॥१२८० ॥

१ अल्यते वार्यते दशनभयाद् अलर्कः । 'अलञ्' भूषणादौ' (भा.प.से.), 'निष्कतुरुष्क-' (हैमोणा-२६) इति साधुः । सञ्जातगरादिप्रयोगत्वाद् यक्ष्मादिरोगः सञ्जातोऽस्य रोगितः । तारकादित्वादितच् । एकं हड्कियाश्चानस्य ॥१२८० ॥

विश्वकदद्गस्तु कुशलो मृगव्ये

१ विश्वं कत् कुत्सितं द्रवति विश्वकदद्गः । 'दु गतौ' (भा.प.अ.), 'मितद्र्वादिभ्यश्च' (वा-३।२।१८० ॥) इति डुः । मृगव्ये आखेटके कुशलो निपुणः । सिकारीश्चानस्यैकम् ॥

सरमा शुनी ।

१ 'प्रथेरमच्' (उणा-७४६) इति बाहुलकात् सत्ते-रपि, ततश्चाप् [सरमा] । २ देवशुनी इति विशेषवृत्ति-रप्यसौ सामान्येष्वभिधानात् । द्वे शुन्याः ॥

विट्चरः शूकरे ग्राम्ये

१ विशं चरत्यति विट्चरः । 'चरेष्टः' ३।२।१६ ॥ । शूकरे ग्राम्ये, ग्रामीणे शूकर इत्यर्थः । एकम् ॥

महिषो यमवाहनः ॥१२८१ ॥

रजस्वलो वाहरिपुर्लुलायः सैरिभो महः ।

धीरस्कन्धः कृष्णशृङ्गो जस्तो दंशभीरुकः

॥१२८२ ॥

रत्ताक्षः कासरो हंसकालीतनयलालिकौ ।

१ महन्ति पूजयन्त्यनेन, (महाते वा) महिषः ।

१. 'कुक्क वृक आदाने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २ तकारानुबन्धो हैममते ॥ ३ श्रुतौ नास्ति ॥ ४ इतोऽग्रे श्रुतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ ५ 'भासते' इति१, 'वाशते' इति३ ॥ ६. '-यः' इति३ ॥ ७ '-न्' इति३ ॥ ८ '-नाया' इति३ ॥ ९ 'श्वनुक्षन्ति' इति३.४.५ ॥ १०. 'साधुः' इति३ ॥ ११. 'शुनि' इति३ ॥ १२. 'रुद्रः' इति३ ॥ १३. 'कृतभग्नो' इति३ ॥ १४ 'स्यादिण्ड-' इति३.४.५ ॥ १५. '-न्' इति३ ॥, अत्र युधिर्गिरमीमांसकमहोदयकृतटिप्पणी द्रष्टव्या, भ्वादिः, धातुसं-३४६, पृ.८१ ॥ १६. '-की-' इति३ ॥ १७. 'सू-' इति३ ॥ १८. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४.५ प्रत्ययोनास्ति ॥

‘मह पूजायाम्’ (भा.प.से.), ‘अविमह्योष्टिषच्’ (उणा-४५) इति टिषच्, स्त्रियां टित्वाद् डीषि (डीपि) महिषी । मह्यां शेत इति वा, पृषोदरादित्वात् । २ यमेन वाह्यते यमवाहनः । वहर्णिजन्ताग्रन्थादित्वाद् ल्युः । यमरथोऽपि ॥१२८१॥ ३ रजोऽस्त्यस्य रजस्वलः । ‘रजःकृष्यासुति-परिषदो वलच्’ ५ ॥१२१२॥ । ४ वाहानां रिपुः वाहरिपुः । ‘‘वाहेषु रिपुरिति । ‘सप्तमी’ २ ॥१४०॥ इति योगविभागात् समासः’’ [‘] इत्यन्ये । ५ अप्सु लुलति लुलायः । ‘लुल विलोलने’ (तु.प.से.), लुलिः सौत्रो वा । लोलति पङ्के १० वा लुलायः, अन्तस्थाद्यान्तः । ‘[कुलि]कुलिकलिकषिभ्य आयः’ (हैमोणा-३७२) इत्यायः । ‘लुल विलोलने’ ( ), ‘इगुपध-’ ३ ॥१२३५॥ इति कः । ‘‘ऋक्पूरब्धूः-’ ५ ॥७४॥ इत्यादिना अः, राजदन्तादित्वाद्दशब्दस्य परनिपातः, पृषोदरादित्वाद् वा लुलापः’’ [‘] इति पञ्चमवर्गाद्योपधो मिश्राः । ६ सीरो लाङ्गलम्, तद्योगात् ‘सीरी गृहस्थः, तं बहुपकारकरणाद् भजति’ सेवते सीरिभः । भजेः ‘अन्ये-भ्योऽपि (अन्येष्वपि)-’ ३ ॥१२०१॥ इति डः, डिति, ‘टेः’ ६ ॥१४३॥, प्रज्ञाद्यणि सैरिभः । सीरिणो भा शोभा सीरिभा, सा अत्राऽस्तीति । ज्योत्स्नाद्यणि वा । सीयते २० बध्यते वा । ‘षिज् बन्धने’ (स्वा.उ.अ.), ‘सिटिकिभ्यामिभः सैरिटिड्यौ च’ (हैमोणा-३३२) इति साधुः । सीरिभिर्दान्ति-र्भाति सीरिभः कुटुम्बी, तस्याऽयमिति वा । ७ महति पूजयतीति महः । ‘मह पूजायाम्’ (भा.उ.से.), पचाद्यच् । ८ धीरः स्थिरः स्कन्धोऽस्य धीरस्कन्धः । ९ कृष्णं शृङ्गमस्य कृष्णशृङ्गः । १० जीर्यति जरन्तः । ‘जृ(जृष) वयोहानौ’ (दि.प.से.), ‘जृविशिभ्यां झच्’ (उणा-४०६), ‘झोऽन्तः’ ७ ॥१३॥ । ११ दंशेभ्यो भीरुर्दंशभीरुः, ततः स्वार्थे कनि दंशभीरुकः ॥१२८२॥ १२ रक्ते अक्षिणी अस्य रक्ताक्षः । ‘बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः-’ ५ ॥१४११३॥ इति

षच् । १३ घर्मातः सन् कं जलमासरति कासरः । ‘सृ ३० गतौ’ (भा.प.अ.), आङ्पूर्वः, अच् । के जले सरतीति, पचाद्यचि, ‘अन्येषामपि-’ ६ ॥१३७॥ इति दीर्घत्वे वा । कासत इति वा । ‘कासृ शब्दकुत्सायाम्’ (भा.आ.से.), बाहुलकादरन्निति वा । कं जलम्, आ ईषत् सरति [महा]-कायत्वादिति वा । १४ हंसकात्यास्तनयो हंसकालीतनयः, सप्ताक्षरोऽखण्डः । १५ लालाः सन्त्यस्य लालिकः । व्रीह्यादित्वाट्ठक् । पञ्चदश महिषस्य । शेषश्चात्र-‘‘महिषे कलुषः पिङ्गः कटाहो गद्गदस्वरः । हेरप्यः स्कन्धः शृङ्गी च’’ [शेषनाममाला ४ ॥१८३-१८४॥] इति ॥

अरण्यजेऽस्मिन् गवल्:

४०

१ अस्मिन् महिषेऽरण्यसम्भवे, गवते शब्दायते^१ गवल्: । ‘गुङ् शब्दे’ (भा.आ.अ.), ‘कम्बलादयश्च’ (दश-पाद्युणा-८ ॥११४॥) इति साधुः । एकमरण्योत्पन्नमहिषस्य ॥

सिंहः कण्ठीरवो हरिः ॥१२८३॥

हर्यक्षः^{१९} केसरी^५ भारिः^६ पञ्चास्यो^७ नखरायुधः^८ ।

महानादः^९ पञ्चशिखः^{१०} पारिन्द्रः^{१०} पत्यरी^{११} मृगात्^{१२} ॥१२८४॥

श्वेतपिङ्गोऽपि^{१४}

१ हिनस्ति गजान् मृगांश्चेति सिंहः । ‘हिसि हिंसायाम्’ (रु.प.से.), पचाद्यच्, पृषोदरादित्वाद् वर्ण- ५० विपर्ययः । २ कण्ठे रवो ध्वनिरस्य कण्ठीरवः । पृषो-दरादिः । ३ हरति मृगान् हरिः । ‘अच इः’ (उणा-५७८) इति इः ॥१२८३॥ ४ हरिणी विमले पिङ्गले वाऽक्षिणी यस्य हर्यक्षः । ‘बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः-’ ५ ॥१४११३॥ इति षच् । ५ के शिरसि सरन्ति केसरीः स्कन्धदेशस्थसटाः

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रु-२१९, पृ.२८१॥, तत्र-‘वाहे अश्वे वा द्विषन् शत्रुः । ‘वाहद्विषन्’ । ‘‘सप्तमी’ ति (पा.२ ॥१४०॥) योगविभागात् समासः-इत्यन्ये’’ इति दृश्यते ॥ २. १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ३. ‘-डने’ इति१, विग्रहे लुलतीति तुदादेर्ग्रहणा-दत्र संश्लेषणार्थकलुडधातुर्युक्तः, तथा च डलयोरैक्यं बोध्यम् ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रु-२१९, पृ.२८१॥, तत्र-‘‘लुलेति । अप्सु लुलति । लुल विलोठने । ‘‘इगुपधत्वात्’’ (पा.३ ॥१२३५॥) कः । लुलक्षासावापश्च । ‘‘ऋक्पुर्’’ (पा.५ ॥७४॥) इत्यादिना अच् (अः) । ‘‘राजदन्तादित्वात्’’ (पा.२ ॥१२३१॥) परनिपातः, पृषोदरादित्वाद् वा (पा.६ ॥१२०९॥) । ‘लुलापः’ । ‘‘ इति दृश्यते ॥ ५. ‘-धात्’ इति१॥ ६. ‘सा-’ इति४.५॥ ७. ‘-ते’ इति१.३॥ ८. ‘-द-’ इति१॥ ९. ‘कुट-’ इति१.५॥ १०. ‘-र्यात्’ इति१.२.३॥ ११. ‘-ते’ इति३॥ १२. ‘-हीनौ’ इति१॥ १३. ‘-रुकः’ इति१.४.५॥ १४. ‘-सारः’ इति३.४.५॥ १५. ‘-दः’ इति३॥ १६. ‘-म्बस्क-’ इति१.२.४.५॥ १७. ‘स्कन्धशृङ्गश्च’ इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ १८. ‘शब्दते’ इति१॥ १९. ‘केश-’ इति३.५॥ २०. ‘पारी-’ इति१.३.४.५॥ २१. ‘-शराः’ इति४.५॥

सन्त्यस्य केसरी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः ।
 "सवितृकिसलयकेसरसभा" [१] इति सभेदाद् दन्त्यमध्यः ।
 "केशं लातीति गत्योरेकत्वस्मृतेस्तालव्यमध्यश्चाऽयम्" [१]
 इत्यन्ये । ६ इभानामरिः इभारिः । ७ पञ्च्यते विस्तार्यत
 इदं पञ्चम् । 'पांच विस्तरे' (भ्वा.आ.से.), कर्मणि घञर्थे
 कः, भावे घञि अर्शआद्यच्चि, पञ्चं विस्तारयुक्तमास्यमस्य
 पञ्चास्यः । मुखम्, तत्पादाश्चत्वारः, एते पञ्च करिकुम्भ-
 दारणक्षमत्वात् पञ्च आस्यानीव यस्येति वा । ८ नखरा
 नखमायुधमस्य नखरायुधः । ९ महान् नादोऽस्य महा-
 १० नादः । १० पञ्च शिखा अस्य पञ्चशिखः । ११ पारिषु
 शक्तेष्विन्द्रः पारिन्द्रः, तृतीयस्वरमध्यः । पृषोदरादित्वात्
 पारीन्द्र इति तुर्यस्वरमध्योऽपि । १२-१३ मृगशब्दात् पुरः
 पतिररिश्च योज्यते, तेन वन्याः पशवो मृगास्तेषां पतिः
 मृगपतिः । मृगाणामरिः मृगारिः ॥१२८४॥ १४ श्वेत-
 श्वासौ पिङ्गश्च श्वेतपिङ्गः । चतुर्दश सिंहस्य । शेषश्चात्र-
 "मिहे तु स्यात् पलङ्कषः ।
 शैलाटो वनराजश्च नभःक्रान्तो गणेश्वरः ।
 शृङ्गोष्णीषो रक्तजिह्वो व्यादीर्णास्यः सुगन्धिकः ॥१॥"
 [शेषनाममाला ४।२८४-१८५ ॥] ॥

२० अथ व्याघ्रो द्वीपी शार्दूलचित्रकौ ।
 चित्रकायः पुण्डरीकः

१ व्याजिग्रति व्याघ्रः । व्याङ्पूर्वो 'घ्रा गन्धो-
 पादाने' (भ्वा.प.अ.), 'न संज्ञायाम्' (वा-३।१।१३७ ॥)
 इति निषेधात् 'पाघ्राध्मा-३।१।१३७ ॥ इति शत्रत्ययाभावे,
 'आतश्चोपसर्गे' ३।१।१३६ ॥ कः । २ द्वीपं चर्म, तद्योगाद्
 द्वीपी । द्वीपं जलमध्यस्थलमाश्रयत्वेनाऽस्त्यस्येति वा ।
 'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनौ द्वीपी । ३ शृणाति
 हिनस्ति प्राणिनः शार्दूलः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.),
 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ' (उणा-५३०) इत्यूलप्रत्ययो
 ३० बाहुलकाद् दुगागमो णित्वं च वृद्धिः । ४ चित्रकः चित्र-

वर्णत्वात् । ५ चित्रः कायोऽस्य चित्रकायः । ५ पुण्ड-
 रीकः पद्मनामसु (अभि. श्रौ-४।११६२) । केचित्तु चित्रा-
 ल्पानल्पत्वकृतं द्वीपिव्याघ्रयोर्भेदमाहुः, तत्राऽल्पचित्रको
 व्याघ्रभेदो द्वीपी स्यात्, तथा च महाभारतम्- "द्वीपी
 व्याघ्रत्वमागतः" [१] इति । षट् व्याघ्रस्य ॥

तरक्षुस्तु मृगादनः ॥१२८५॥

१ तरं मार्गं क्षुणोति (क्षिणोति) रुणद्धि, तरेणोत्-
 फालेन क्षुणति वा तरक्षुः । 'क्षुदिर् संपेषणे' (रु.उ.अ.),
 मितद्वादित्वात् । तरन् प्लवमानः क्षिणोति क्षौति वा
 व्युत्पत्तिः, भानुवत् । २ मृगमतीति मृगादनः । नन्दादि- ४०
 त्वाद् ल्युः । द्वे 'जरख' इति ख्यातस्य ॥१२८५॥

शरभः कुञ्जरारातिरुत्पादकोऽष्टपादपि ।

१ शृणाति हिनस्ति हस्तिनं शरभः । 'शृ हिंसा-
 याम्' (क्र्या.उ.से.) 'कृगृशृलिकलिगर्दिभ्योऽभच्' (उणा-४०२,
 दशपाद्युणा-७।१८ ॥) । २ कुञ्जराणामरातिः कुञ्जरारातिः ।
 ३ उदूर्ध्वाः पादा अस्य उत्पादः, स्वार्थे कनि उत्पादकः ।
 ४ अष्टौ पादा अस्य अष्टपादः । 'सङ्ख्यासुपूर्वस्य'
 ५।४।१४० ॥ इति पद्धावः । अष्टापदोऽपि-
 "अष्टापदो महाशृङ्गी शरभश्चतुर्द्वर्धपात् ।
 उष्ट्रप्रमाणो द्विरदारतिश्चैव महामृगः ॥१॥" [१] इति ५०
 पथ्यापथ्यकारः । स काश्मीरे प्रसिद्धे ॥

गवयः स्याद् वनगवो गोसदृक्षोऽश्ववारणः

॥१२८६॥

१ गवते गवयः । 'गुङ् शब्दे' (भ्वा.आ.अ.),
 [बाहुलकादयः] । २ वनस्य गौः वनगवः । ३ गोः सदृशो
 गोसदृक्षः । दृशेः 'क्सश्च' (वा-३।२।६० ॥) इति क्सेः । ४
 अश्वान् वारयति अश्ववारणः । नन्दादित्वाद् ल्युः । 'रौझ-
 नामानि चत्वारि ॥१२८६॥

खड्गी वाधीणसः खड्गो गण्डकः

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२१६, पृ.२७६ ॥ २. '-ज्यर्थे' इति ३ ॥ ३. 'आस्या वा' इति ४.५ ॥ ४. 'श-' इति ४.५ ॥ ५. 'पाघ्राध्मा-३।१।१३७ ॥ इत्यत्र भट्टोजिदीक्षितेन- "घ्राः संज्ञायां न, व्याघ्रादिभिरिति निर्देशात्" इत्युक्तम्, सिद्धान्तकौमुदी, कृदन्तप्रकरणम्, कृत्यप्रक्रिया, पृ.५६४ ॥ ६. 'शृणातेर्दुर्गवृद्धिश्च' इति गणसूत्रेण वृद्धिर्दुर्गागमो बोध्यः ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२१६, पृ.२७७ ॥ ८. '-प्रेषणे' इति ४ ॥ ९. '-त्' इति १.२.३ ॥ १०. 'आख्या-' इति १ ॥ ११. ४.५ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ १२. 'प-' इति ३ ॥ १३. '-दः' इति २ ॥ १४. 'शक्ते' इति १, 'अव्यक्ते शब्दे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. 'क्साः' इति ४.५ ॥ 'दृक्षे चेति वक्तव्यम्' इत्यनेन समानस्य सभावः ॥ १६. 'रोज' इति ४.२ ॥

१ खड्गः शृङ्गोऽस्य खड्गी । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीतिः । २ वाघ्रीव नासिकाऽस्य वाघ्री-
णसः । 'अञ् नासिकायाः संज्ञायाम्' नसं चाऽस्थूलात्' ५।४।११८॥ इति नासिकान्तबहुव्रीहः संज्ञायामक्षमासान्तः,
नासिकायाश्च नसादेशः । ३ खडति भिनति खड्गः ।
'खड खडि भेदने' (चु.प.से.), 'छापू[ञ्]खडिभ्यो गक्'
(उणा-१२१, दशपाद्युणा-३।६९॥) इति गक् । ४ गच्छ-
तीति गण्डः । गमेः 'जमन्ताडुः' (उणा-१११), स्वार्थे कनि
गण्डकः । गडिधातोः कृजादिभ्यो वुनि वा । गण्डा-
१० सावजनामानि चत्वारि ॥

अथ किरः किरिः ।

भूदारः सूकरः कोलो वराहः क्रोडपोत्रिणौ ॥१२८७॥
घोणी घृष्टिः स्तब्धरोमा दंष्ट्री किट्यास्यलाङ्गलौ ।
आखनिकः शिरोमर्मा स्थूलनासो बहुप्रजः ॥१२८८॥

१ किरति भुवं किरः । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.),
'ङ्गुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । २ किरिः इत्यत्र बाहुल-
काद् 'अच इः' (उणा-५७८) । किरिः स्त्री 'किर्याणी ।
३ भुवं दारयति भूदारः । 'दृ विदारणे' (क्र्या.प.से.),
'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । ४ सूदिति शब्दं करोति सूकरः ।
२० पृषोदरादिः । सूयते प्रेर्यते वा । 'षू प्रेरणे' (तु.प.से.),
'सूपिभ्यां कित्' (हैमोणा-४३६) इति करः । शुचं करोति ।
अच्, पृषोदरादित्वाद् वर्णलोपे 'अन्येषामपि-' (वा-६।३।
१३७॥) इति दीर्घत्वे शूकरस्तालव्यादिरपि । 'तालव्या
अपि दन्त्याश्च शम्बशूकरपांशवः' [१०] इति शभेदात् । ५
कोलति संस्त्यायति पीनत्वादिति कोलः । 'कुल संस्त्याने'
(भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ६ वृणोति वराहः । 'वृञ् वरणे'
(स्वा.उ.से.), 'वृकटि-' (हैमोणा-५९१) इत्याह । वर-

माहन्तीति, 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) -' ३।२।१०१॥ इति
डो वा । वर आहारोऽस्येति, पृषोदरादित्वाद् वा । ७
क्रोडति क्रोडः । 'क्रुड घनत्वे' (तु.प.से.), पचाद्यच् । ३०
केन जलेन रोडत्युन्मादयतीति, 'रोड् उन्मादे' (भ्वा.प.से.),
अचि, पृषोदरादिर्वा । ८ मुखाग्रमस्य पोत्रम्, तद्योगा-
दिनौ पोत्री, पोत्रिणावित्यादि ॥१२८७॥ ९ घोणाऽस्त्य-
स्य घोणी । व्रीह्यादित्वादिनिः । १० घर्पति घोणां दंष्ट्रां
वा घृष्टिः । 'घृष (घृषु) सङ्घर्षे' (भ्वा.प.से.), कर्तरि
'क्तिच्कौ च-' ३।३।१७४॥ इति क्तिच् । 'बाहुलकात्
क्तिन्प्रत्यये घृष्टिः' [१०] इत्यन्ये । घृष्ट्यादिति घृष्टिरिति,
'क्तिच्कौ च संज्ञायाम्' ३।३।१७४॥ इति आशिषि क्तिच्वा
पुंसि । ११ स्तब्धं रोमाऽस्य स्तब्धरोमा, नकारान्तः । १२
दंष्ट्राऽस्याऽस्ति दंष्ट्री, इन्नन्तः । १३ केटति किटिः । ४०
'किट खिट उत्त्रासे' (भ्वा.प.से.), 'ङ्गुपधात्' (उणा-
५५९) इति किः (इन्), हरिवत् । १४ आस्यं दारक-
त्वाल्लाङ्गलमिवाऽस्येति आस्यलाङ्गलः । १५ आखनति
आखनिकः । 'खनु अवदारणे' (भ्वा.उ.से.), 'आङि
पणिपनिखनिभ्य इकन्' (उणा२०३) इतीकन् । आखनः
खातकविशेषः, सोऽस्यास्तीतीनौ आखनी, नतः स्वार्थे कनि
वा । १६ शिरसि मर्माऽस्य शिरोमर्मा, नकारान्तः ।
१७ स्थूला नासाऽस्य स्थूलनासः । १८ बहव्यः प्रजा
अस्य बहुप्रजः । अष्टादश शूकरस्य । णवश्चात्र-

“सूकरे कुमुखः कामरूपी च सलिगप्रियः । ५०
तलेक्षणो वक्रदंष्ट्रः पङ्कुक्रीडनकोऽपि च ॥१॥”
[शेषनाममाला ४।१८५-१८६॥] ॥१२८८॥

भाल्लूके भालूक-क्षा-ञ्छभल्ल-

भल्लूक-भल्लूकाः ।

१ भल्लति (भल्लते) हिनस्ति भाल्लूकः ।
'भल्ल' परिभाषणहिंसादानेषु (भ्वा.आ.से.) 'उलूकादयश्च'

१. 'व-' इति ४.५॥ २. '-याः' इति ३॥ ३. '-हिः' इति ३॥ ४. '-भेदे' इति स्वामी, 'खड खडि कडि भेदने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ५.
'कित्' इति पञ्चपाद्याम् ॥ ६. 'गा' इति १.२.३॥ ७. 'त्रीणि' इति १.३.४.५॥ ८. 'की-' इति १.२.५॥ ९. '-पू' इति १॥ १०. द्र.
टीकासर्वस्वम्, भा-२, २.५।२॥, पृ.२१५॥, पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२१७, पृ.२७७॥, रामाश्रमी २.५।२॥ ११. ४प्रतौ नास्ति ॥
१२. 'क्रुड निमज्जने' इति मैत्रेयः ॥, स्वामिसायणाभ्यां साक्षाद् न स्वीकृतोऽयं धातुपाठः ॥ १३. '-ड' इति ३॥ १४. 'नि' इति १॥ १५.
'-र्षणे' इति १.२.३॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२१७, पृ.२७८॥ १७. '-स्तीति' इति ३॥ १८. 'किटि खिटि-' इति १,
'खिट त्रासे' इत्येव स्वामी, '-त्रासे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १९. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'कित्' इति दृश्यते ॥ २०. २प्रतौ, उणादिगणे च न
दृश्यते ॥ २१. 'खातवि-' इति १.२॥ २२. '-ल-' इति १॥ २३. 'नाशा-' इति ३॥ २४. '-शः' इति ३.४॥ २५. 'पङ्कः' इति ३.४.५॥ २६.
इतोऽग्रे ४प्रतौ 'भल्लूकः' इति दृश्यते ॥ २७. 'भल्ल भल्ल' इति क्षीतरङ्गिण्यादयः ॥

(उणा-४८१) इत्युक्प्रत्ययान्तो निपातितः, ततः 'प्रज्ञा-
दिभ्यश्च' ५।४।३८ ॥ इत्यणि, 'तद्धितेष्वचामादेः' ७।२।११७ ॥
इति वृद्धिः । २ भालयति (भालयते) तिर्यक् प्रेक्षते
भालूकः । भलधातोः 'उलूकादयश्च' (चान्द्रोणा-२।२)
इत्युक्त्, अन्तस्थातृतीयैकषष्ठस्वरमध्योऽयम् । ३ ऋक्ष्णोति
हिनस्ति ऋक्षः । 'ऋक्ष हिंसायाम्' (स्वा.प.से.), पचाद्यच् ।
ऋषति गच्छतीति वा । 'ऋषी गतौ' (तु.प.से.), बाहुल-
कात् 'सक्' ( ) इति वा । ४ अच्छेत्याभिमुख्येऽव्य-
यम्, अच्छ आभिमुख्येन भल्लति (भल्लते) हिनस्ति
१० अच्छभल्लः । पचाद्यच्, सङ्घातविगृहीतश्चायम् । अच्छ
इति, भल्ल इति वा ।

“अच्छः स्फटिकभल्लूकनिर्मलेष्वच्छमव्ययम् ।

आभिमुख्येऽथ कच्छः स्यात्” [मेदिनीकोशः, छान्त-
वर्गः, श्रौ-१-२] इति मेदिनिः । “अच्छभल्लपरिषद्विहरति”
[ ] इत्यभिनन्दः । ५ भल्लति (भल्लते) हिनस्ति भल्लूकः,
दीर्घमध्यः । 'उलूकादयश्च' (उणा-४८१) इत्युक्त् । ६
भल्लति (भल्लते) भल्लूकः, ह्रस्वमध्यः । 'मू(यू)का-
दयश्च' (चान्द्रोणा-२।२) इति कन्प्रत्ययो धातोर्भल्लुरित्या-
देशश्च । रीछनामानि षट् ॥

२० सृगालो जम्बुकः फेरुः फेरण्डः फेरवः शिवा
॥१२८९॥

घोरवासी भूरिमायो गोमायुर्मृगधूर्तकः ।

हूरवो भरुजः क्रोष्टा

१ सृजति मायां सृगालः । 'सृज विसर्गे' (तु.
प.अ.), 'तेमि[विशि]विडि-' (उणा-११५) इति बाहुलकात्
कालन्, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । असृगालीयते, असृग्
गिलतीति, पृषोदरादित्वाद् वा, दन्त्यादिरयम् । शृङ्गं न
लातीति शृगालः, तालव्यादिरपि । “शृगालो वञ्चके दैत्ये”

[विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्रौ-१०७] इति विश्वः ।

“तालव्या अपि दन्त्याश्च शम्बशम्बलशूकराः ।

रेशनाऽपि च जिह्वायां शृगालः कलशोऽपि च ॥१॥”

[ ] इति शभेदात् । २ जमत्यति मांसादिकमिति जम्बुकः ।

'जमु अदने' (भ्वा.प.से.), मित्रद्यादित्वाद् दुः (मितद्र्वादि-

त्वाद् डुः), बुक् च, ततः कन् । उलूकादित्वाद् कनि

'जम्बुक' इति दीर्घमध्योऽपि । “खरोष्ट्रपिकजम्बुक-

वायसा जम्बूको यमः” [ ] इति वाचस्पतिः । ३ 'फे'

इत्यव्यक्तं रौति, मित्रद्र्वादित्वाद् डुः फेरुः । 'फे' इति

रौति फेरुः, पृषोदरादित्वात् । ४ 'फे' इति रणति फेर-

ण्डः । 'रणे शब्दे' (भ्वा.प.से.), 'जमन्ताडुः' (उणा-१११) ।

५ 'फे' इति र्वोऽस्य फेरवः ।

“गुहारूपं वृषभेरुः फेरवस्तारवः शिवा ।

शूकरोऽतिरुजः फेरः (फेरुः) श्वभीरुर्मण्डलाहितः ॥२॥”

[ ] इति साहसाङ्कः । ६ शेते दिवा शिवा, रुद्रनामसु

(श्रौ-१९७) । शिवा दुर्गा तत्प्रियत्वाद् वा शिवा ।

सृगालेऽप्ययं नित्यस्त्रीलिङ्गः । यच्छाश्वतः “शिवः कीलः

शिवा क्रोष्टा भवेदामलकी शिवा” [शाश्वतकोशः, श्रौ-

१(८)] इति ॥१२८९॥ ७ घोरं वाश्यते घोरवाशी, ताल-

व्यान्तमध्यः । 'वाशु' शब्दे (दि.आ.से.), दिवादिरात्मने-

पदी, ग्रहादित्वाणिनिः, घोरवाशिनावित्यादि । ८ भूरयो

माया अस्य भूरिमायः । ९ गां विकृतां वाचं मिनोति ५०

प्रक्षिपति गोमायुः । 'डुमिञ् प्रक्षेपणे' (स्वा.उ.से.),

'कृवापाजिमिस्वदि-' (उणा-१) इत्युक्त्, 'मीनातिमिनोति-'

६।१।५० ॥ इत्यात्वम्, 'आतो युक् चिण्कृतोः' ७।३।३३ ॥

इति युक्, भानुशब्दवत् । १० मृगेषु वन्यपशुषु धूर्तः

मृगधूर्तः, ततः कनि मृगधूर्तकः । मृगान् धूर्वतीति वा ।

'धूर्वी हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), 'हसिमृग-' (उणा-३६६) इति

बाहुलकात् तन्, ततः स्वार्थे कन् । ११ 'हू' इति र्वोऽ-

स्य हूरवः । १२ बिभर्ति भरुजः । 'उटजादयः' (हैमोणा-

१३४) इति साधुः । १३ कुशति क्रोष्टा । 'कुश आह्वाने’

१. 'खेऽथ' इति २. 'ख्योऽथ' इति ५ ॥ २. 'री-' इति ३ ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२१९, पृ.२८० ॥ तत्र “-न्तीति
अभिनन्दः” इति दृश्यते ॥ ४. 'भल्लू-' इति ३.५ ॥ ५. 'ति-' इति ४ ॥ ६. 'दिवा' इति १ ॥ ७. 'शृङ्ग-' इति ४.५ ॥ ८. 'जम्बुके' इति
विश्वप्रकाशकोशे, पृ.१५७ ॥ ९. 'रास-' इति १, 'रस-' इति २ ॥ १०. 'नोऽपि' इति ५ ॥ ११. 'शृङ्ग-' इति ५ ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-
२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२२०, पृ.२८२ ॥ रामाश्रमी २।५।५ ॥, पृ.२४१ ॥, तत्र ‘शम्बल-’ इत्यस्य स्थाने ‘-शम्बर-’ इति दृश्यते ॥ १३.
डित्वाट्टिलोपप्रज्ञाद् बुकोऽप्रसङ्गाच्चेदं विचारणीयम् ॥ १४. 'जम्बु-' १.२.४ ॥ १५. १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १६. 'दिवा' इति १ ॥ १७.
'अण रण-' इत्यादिदण्डकोऽयं धातुः ॥ १८. ३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १९. ४ प्रतौ नास्ति ॥ २०. 'शृ-' इति ३ ॥ २१. 'न्तः' इति २ ॥ २२.
'सृ' इति ३ ॥ २३. 'उर्वी-' इत्यादिदण्डकोऽयं धातुः ॥ २४. 'आह्वाने रोदने च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

(भ्वा.प.से.) 'सितनिगमि-'(उणा-६७)इति तुन्, [ष्टु-
त्वम्], 'तृष्णत् क्रोष्टुः' ७।१।१५॥ इति तृजन्तवद् रूपाति-
देशः। स्त्रियां क्रोष्टीति । सामान्येन त्रयोदश शृगालस्य ॥

शिवा भेदेऽल्पके किखिः ॥१२९०॥

१ अल्पके शिवाभेदे, लघीयस्यां 'सृगालजाता-
वित्यर्थः, कौति किखिः । 'कु शब्दे'(अ.प.अ.), अदादिः,
'कोर्डिखिः'(हैमोणा-६२६), स्त्रीलिङ्गोऽयम् । एकं लघु-
शृगालस्य ॥१२९०॥

पृथौ गुण्डिवलोपाकौ

१० १ महति शिवाभेदे, गृणाति गुण्डिवः । 'गृ(गृ)
शब्दे'(क्र्या.प.से.), 'प्रह्लाहा-'(हैमोणा-५१४)इति वे
निपात्यते । २ लुम्पति लोपाकः । 'लुम्प लोपे'( ),
निपातनात् साधुः । लूंकडीनाम्नी द्वे ॥

कोकस्त्वीहामृगो वृकः ।

अरण्यश्चा

१ कोकते मेषादीनाऽऽदते कोकः । 'कुक वृक
आदाने'(भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । २ ईहां चेष्टां मृगयते
ईहामृगः । 'मृग अन्वेषणे'(चु.आ.से.), चुरादिः, 'कर्मण्यण्'
३।२।११॥ यद्वा मृगानीहते । 'कर्मण्यण्' ३।२।११॥ राज-
२० दन्तादित्वात् परनिपातः, 'अन्वेषामपि-' ६।३।१३७॥ इति
दीर्घत्वम् । 'मृगस्येवेहाऽस्येति, पृषोदरादित्वादीहामृगः'
[अम.क्षीर.२।५।७॥]इति तु स्वामी । ३ वर्कते गृह्णाति
वृकः । 'वृक आदाने'(भ्वा.आ.से.), 'इगुपध-' ३।१।
१३५॥ इति कः । वृणाति गृह्णातीति वा । 'सुहृभूषि-
सुषिभ्यः कनि (सृवृभूषुषिमुषिभ्यः कक्)'(उणा-३२१)
वृकः इत्युणादौ । ४ अरण्यस्याश्वा अरण्यश्वा । अरण्य-
श्वानावित्यादि । चत्वारि वृकस्य ॥

मर्कटस्तु कपिः कीशः प्लवङ्गमः ॥१२९१॥

प्लवङ्गः प्लवंगः शाखामृगो हरिर्बलीमुखः ।

वनौका वानरः

३०

१ मर्कति मर्कः । मर्केः सौत्राद् गत्यर्थाच्चुरादि-
त्वाद् विकल्पितणिचः, 'शकादिभ्योऽटन्'(उणा-५२१)
इत्यटन्[मर्कटः] । 'म्रियत इति, 'मृड् प्राणत्यागे'
(तु.आ.अ.), 'जटमर्कटौ'(कातन्त्रोणा-३।२।९०॥) इत्यटन्,
'ककारश्चान्तादेशः, गुणः, मर्कटः'[^{१५}]इत्यन्ये । २ कम्पते
वृक्षाद् वृक्षान्तरं चलति कपिः । 'कपि चलने'
(भ्वा.आ.से.), 'अहिकम्प्योर्नलोपश्च'(चान्द्रोणा-
१।५५)इतीन् । २ केति जानाति, बाहुल्यात् कीधातोः
(किधातोः) शः कीशः । 'को वातस्तस्याऽपत्यं
किर्हनुमान्, स एवेशोऽस्य'[^{१६}] इति तु सुभूतिः । ४ ४०
प्लवेन गच्छति प्लवङ्गमः । 'गमश्च' ३।२।४७॥ इति खच्,
खित्त्वाद् मुम् ॥१२९१॥ ५ प्लवेन गच्छति प्लवङ्गः ।
गमः खच्, 'गमे खच् डिच्'(वा-३।२।३८॥)इति^{१७}
खच्, डित्त्वाट्टिलोपः । ६ 'अन्येष्वपि-'(वा-
३।२।४८॥)इति डे प्लवंगः । ७ शाखासञ्चारी मृगः
पशुः शाखामृगः । वृत्तौ गतार्थत्वात् सञ्चारिशब्दस्याऽप्रयोगः
। ८ हरति पत्रादिकमिति हरिः । 'अच इः'(उणा-
५७८) । ९ वली शूथं चर्म, तद्योगाद् मुखमपि वली ।
वलं (वली) मुखमस्य वलीमुखः । १० वनमोको
गृहमस्य वनौकाः, सकारान्तः । वने ओकोऽस्येति वा । ५०
११ वने रमते वनरः, तस्याऽयं वानरः । वा इवाऽर्थे,
नर इव वानर इति वा । 'वानं वनभयं'^{१८} फलं लाति,
रलयोरेकत्वस्मृतेर्वानरः'[^{१९}] इत्यन्ये । एकादश सामान्यतो
वानरस्य ॥

अथ तद्विशेषानाह-

अथाऽसौ गोलाङ्गूलोऽसिताननः ॥१२९२॥

१ असौ वानरः, असिताननः कृष्णास्यः, गोरिव
लम्बं लाङ्गूलमस्य गोलाङ्गूलः । गां लङ्घते^{२०} उल्लङ्घते
वा, पृषोदरादिः । एकं कृष्णमुखवानरस्य ॥१२९२॥

१. 'वुन्' इति४, 'वुव्' इति५॥ २. 'शु-' इति१.३॥ ३. 'सु-' इति२॥ ४. 'हे' इति२.४.५॥ ५. 'लुप लोपने' इति१॥ ६. 'लू-'
इति१, 'लु-' इति२.३॥ ७. '-ति' इति१.२.४॥ ८. अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्-"ईहा मृगस्येवास्य ईहामृगः, ईहां मृगयते वा ।" इति
दृश्यते, पृ.१२६॥ ९. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहदिवर्गः, श्रौ-२२२, पृ.२८५॥ १०. 'वृकते' इति३॥ ११. 'कुक वृक आदाने' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः॥ १२. "नाहर इति भाषा" इति २प्रतेष्टिप्पणी ॥ १३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ मर्कधातोश्चुरादित्वं न दृश्यते ॥ १४. 'का-'
इति५॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहदिवर्गः, श्रौ-२१८, पृ.२७९॥ १६. 'कुडिकम्प्योर्नलोपश्च'(उणा-५८३)इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १७.
'नू-' इति१.२.३॥ १८. '-वने' इति५॥ १९. 'खच्च डिच् वाच्यः' इति वार्तिकस्वरूपम् ॥ २०. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ २१. 'इति' इति
१.२.३प्रतिषु नास्ति ॥ २२. '-पीति' इति४.५॥ २३. '-भव-' इति४॥ २४. '-भवफलः' इति५॥ २५. '-ति' इतिः ॥

^१मृगः ^२कुरङ्गः ^३सारङ्गो ^४वातायुह^५रिणावपि ।

१ मृग्यतेऽन्वेष्यते मृगः । 'मृग अन्वेषणे' (चु. आ.से.), घञर्थे कः । २ कुं भुवं रञ्जयति कुरङ्गः । रञ्जेर्णिजन्तात् 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । कौ पृथिव्यां रङ्गतीति वा । 'अगि रगि लगि गत्यर्थाः' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । कौ भुवि रङ्गो विशिष्टा गतिरस्येति वा । कुरति मार्यमाण इति वा । 'कुर शब्दे' (तु. प.से.), 'विडिविलि' (हैमोणा-१०१) इति किदङ्गः । ३ सारं गच्छतीति सारङ्गः । 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि)-' ३।२।१०१॥ इति डः । सारमङ्गमस्येति वा, शकन्वादिः । सरति गच्छति वा । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'सृवृडो-वृद्धिश्च' (सृवृजोवृद्धिश्च) (उणा-१०१) इत्यङ्गः । ४ वातमयतै वातायुः । 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकात् 'कृ-वापा-' (उणा-१) इत्युण् । ५ हरति मनो हरिणः । 'श्या-स्त्याह्रिञ्विभ्य इनन् (इनच्)' (उणा-२०४) । गीतेन हर-त्यमुमिति वा । पञ्च सामान्येन हरिणस्य । शेषश्चात्र- 'मृगे त्वजिनयोनिः स्यात्' [शेषनाममाला ४।१८६॥] इति ॥

^१मृगभेदा ^२रुरु-^३न्यङ्कु-^४रङ्कु-^५गोकर्ण-^६शम्बराः १२९३ ।

^७चमूरु-^८चीन-^९चमराः ^{१०}समूरै-^{११}ण-^{१२}श्र्यै-^{१३}रौहिषाः ।

१० कदली कन्दली कृष्णसारः ^{१४}पृषत-^{१५}रोहितौ १२९४ ।

१ मृगाणां भेदाः, सप्तदश जातय इति यावत्, रैति रुरुः । 'जञ्चादयश्च' (उणा-५४२) इति रुः । रुरु-महाकृष्णसारः १ । २ नियतमञ्चति न्यङ्कुः । 'नावञ्चे' (उणा-१७) इति कुः, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम्, त्रिकेण विपुलो-त्रतः, शम्बराकृतिश्चाऽयम् २ । ३ रमतेर्बाहुलकात् कुः रङ्कुः ।

रङ्कति गच्छति [वा] । 'रकि गतौ' ( ), 'कृवापा-जिमि-' (उणा-१) इत्युण् ३ । ४ गौरिव कर्णोऽस्य गोकर्णः ४ । ५ शं वृणोति शम्बरः । पचाद्यच्, अल्पो हरिणः ५ । ॥१२९३॥ ६ चमति खादति तृणादिकमिति चमूरुः । 'चमु अदने' (भ्वा.प.से.), खर्जूरदित्वादूरच्, महाग्रीवो ३० धवलकेसरवालधिरयम् । "चित्रलमृगः" [ ] इत्यपरे । यदाह- "चमूरुश्चित्रले मृगे" [ ] इत्यपरे । "चकासितं (-सतं) चारु-चमूरुचर्मणा" [शिशुपालवधम्, सर्गः-१, श्लो-८] इति माघः । "चमूरवश्चित्रलमृगास्तेषां चर्मणा" [ ] इति । तट्टीको ६ । ७ चिनोति सौन्दर्यं चीनः । 'चिञ् चयने' (स्वा. उ.अ.), चिञो बाहुलकान्नदीधौ । श्यामवक्षा अयम् ७ । ८ चमति चमरः गोविशेषः ८ । ९ समीहते सम्यक् शोभनावूरु अस्येति समूरुः । पृषोदरादिः ९ । १० एति एणः । 'इणुर्विश-' (हैमोणा-१८२) इति णक्, १० । ११ ऋश्यते ऋश्यः । 'ऋशिजनि-' (हैमोणा-३६१) इति किद् ४० यः, सप्तमस्वरादिः हरिणप्रायो मृदुशङ्खः, स्त्रियां गौरादित्वाद् ऋश्यो ११ । १२ रौहिषं तृणभेदमतीति रौहिषः । शैषिको-ऽण् । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा.प.अ.), 'रुहे-वृद्धिश्च' (उणा-४७) इति टिषच्, रौहिषीति स्त्रियाम्, रौहिद् हलन्तोऽपि । "स एव रौहिषां मध्ये चरति" [उत्तरराम-चरितम्,] इति भवभूतिः । "रुण्डि कश्चित् क्लमसुप्त-रौहिषि" [ ] इत्यभिनन्दः । रौहिषः 'रौहितश्चेतराजीयुक्तः १२ । १३ कं जलं दलति कदली । गौरादिः । "कन्दे-नलोपश्च" ( ) इत्यप्रत्ययः, गौरादित्वाद् डोर्णं रलयोरैक्यात् कदली" [ ] इत्युणादौ । स्त्रीलिङ्गोऽयम् । यदाह- ५० "कदली तु बिले शेते मृदुभक्ष्याथ कर्बुरैः । नीलाग्रै रोमभिर्युक्ता सा विंशत्यङ्गुलायता ॥११॥" [ ] इति ।

१. 'भ-' इति ४॥ २. 'उख उखि वख वखि मख मखि नख णख णखि रख रखि लख लखि इख ईखि वल्ग रगि लगि अगि वगि तगि त्वगि श्रगि श्रूगि इगि रिगि लिगि गत्यर्थाः' इति स्वामी, 'उख नख वख मख रख लख वखि लखि इखि ईखि वल्ग रगि वगि लगि अगि मगि तगि त्वगि त्रगि श्रगि श्रूगि इगि रिगि लिगि गत्यर्थाः' इति मैत्रेयः, 'उख उखि वख वखि मख मखि णख णखि रख रखि लख लखि इख इखि ईखि वल्ग रगि लगि अगि वगि मग तगि त्वगि श्रगि श्रूगि इगि रिगि लिगि गत्यर्थाः' इति सायणः ॥ ३. ३प्रतौ नास्ति ॥ ४. '-ति' इति १॥ ५. '-शारः' इति १.२.३॥ ६. ३प्रतौ नास्ति ॥ ७. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'रङ्कुः' इति दृश्यते ॥ ८. क्षीरतरङ्गिण्यादावयं धातुपाठो न दृश्यते ॥ ९. 'गौ-' इति ४.५॥ १०. '-र्णावस्य' इति ३॥ ११. 'सं' इति १.३॥ १२. 'स-' इति १॥ १३. '-यति' इति ३॥ १४. 'चमूरुश्च-' इति ३॥ १५. मल्लिनाथसूरिकृतसर्वकषाख्याटीकायाम्- "चारुणा मनोहरेण चमूरुचर्मणा मृगत्वचा" इति दृश्यते, पृ. ५॥ १६. '-ति' इति ४.५॥ १७. १.२प्रत्योर्न दृश्यते ॥, सायणमतेऽयं धातुपाठः, '-बीजजन्मनि' इति स्वामी, '-जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः ॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, 'सिंहादिवर्गः, श्लो-२२५, पृ. २८९॥ १९. 'रौहितः' इति ४, 'रौ-' इति ५॥ २०. '-प्' इति ३॥ २१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो २२४, पृ. २८७॥ २२. '-ऽयम्' ३प्रतौ नास्ति ॥ २३. '-क्षार्थ' इति ३॥ २४. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१२९४॥, पृ. २८९॥, तत्र- 'क्षार्थ' इत्यस्य स्थाने '-क्षैव' इति दृश्यते ॥

निरनुस्वाराऽपि कदली १३। १४ कन्दे सस्यमूले लीयते
कन्दली, सानुस्वारादिः, त्रिलिङ्गोऽयम् । “श्यामवर्णा
 हस्तायामा महोदरी”[^१] इति तल्लक्षणम् । स्वामी त्वेता-
 विन्नतावाह । कदेः सौत्रात्, ‘कदि क्लदि आह्वाने’ (भ्वा.
 प.से.) इत्यतो वा, ‘कदि क्रदि क्लदि वैक्लव्ये’ (भ्वा.
 आ.से.) अतो वा, वृषादित्वात् कलच्, गौरादित्वाद् डीष् ।
 “कदलीकन्दली स्त्रियामेव, इन्नताविति तु न युक्तम्”
 [पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२४] इति तु
 मिश्राः १४। १५ कृष्णेन वर्णेन सारः श्रेष्ठः **कृष्णसारः**,
 १० दन्त्यमध्यः । कृष्णेन वर्णेन सारः शबलः कृष्णसारः ।
 “सारः शबलवातयोः”[^२] इति तालव्यादौ रभसः । कृष्णः
 सारो वर्णोऽस्येति वा कृष्णसारः, तालव्यमध्यः । शृणातेः
 ‘-वायुवर्णनिवृतेषु’ (वा-३।३।२१॥) इति घञि सारः १५।
 १६ पृषता बिन्दवः सन्त्यस्य पृषतः । अर्शआदित्वादच् ।
 ‘पृषु सेचने’ (भ्वा.प.से.), ‘पृषिरञ्जिभ्यां कित्’ (उणा-
 ३९१) इत्यतश्च कित्त्वे च पृषत इति वा । पृषत् हल-
 न्तोऽपि । “पृषो(मृगो) बिन्दुः पृषंश्चैव पृषतश्च प्रकी-
 र्तिताः”[^३] इति व्याडिः १६। १७ रोहितः रोहितवर्णः
 १७। एते सप्तदश मृगभेदाः ॥१२९४॥

२० दक्षिणेर्मा तु स मृगो यो व्याधैर्दक्षिणे क्षतः ।

१ दक्षिणमङ्गमीर्म कृतव्रणमस्य दक्षिणेर्मा ।
 दक्षिणेऽङ्गे^४ ईर्ममस्येति वा । ‘दक्षिणेर्मा’^५ लुब्धयोगे’
 ५।४।१२६॥ इति साधुः । दक्षिणेर्माणावित्यादि ।

वातप्रमीर्वातमृगः

१ वातशब्दे उपपदे ‘माङ् माने’ (जु.आ.अ.) इत्यतो
 वातं प्रमिमीते, वाताभिमुखं धावति, वातवत् प्रयाति प्रक्षि-
 पति, वातेन प्रमीयते प्रक्षिप्यते वा । निपातनादीकारः ।
 वातमृगसाहचर्याद् “वातप्रमीर्वातमृगः”[^६] इति पुंस्काण्डे

रत्नमालोक्तेश्च **वातप्रमीः** पुंलिङ्गः । वातप्रम्यौ, वातप्रम्यः,
 वातप्रमीम्, वातप्रम्यौ, वातप्रमीन्, डौ तु सवर्णे दीर्घे ३०
 वातप्रमी, शेषं ग्रामणीवद् रूपम् । “योषिति वातप्रमी
 समीरमृगः”[^७] इति वोपालितात् स्त्रीत्वमप्यस्य, अत
 एव ड्यन्तत्वात् “सुपो लुक्, ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-
 ४।१।४५॥) इति डीषि तु वातप्रमीयमिति भवति”[^८]
 इति मैत्रेयः । तदा शसि वातप्रमीरिति, डौ तु नदीत्वा-
 दामि वातप्रम्यामिति । “स्त्रियां तु लक्ष्मीशब्दवत्”[^९] इति
 पुरुषोत्तमदेवेनोणादिवृत्तावुदाहृतम् । वातवद् वेगी मृगो
 वातमृग इति मध्यपदलोपी समासः । “वातप्रमी स्त्री-
 पुंसयोः”[^{१०}] इति सुभूतिः । एकं वाताभिमुखगामिमृगस्य ॥

^१शशस्तु ^२मृदुलोमकः ॥१२९५॥ ४०

शूलिको लोमकर्णः

१ शशति^१ प्लवते शशः । ‘शश’^२ प्लुतगतौ’
 (भ्वा.प.से.), अच् । २ मृदूनि लोमान्यस्य मृदुलोमा,
 स्वार्थे कनि मृदुलोमकः ॥१२९५॥ ३ शूलमस्त्यस्य
 शूलिकः । ‘अत इनिठनौ’ ५।२।११५॥ इति ठन् । ४
 लोमकर्णोऽस्य लोमकर्णः । चत्वारि शशकस्य ॥

अथ शल्ये शल्ललशल्यकौ ।

श्वाविच्य

१ शलत्याशु चलतीति शल्यः, अन्तस्थाद्यो-
 पधः । ‘शल शल्ल आशुगतौ’ (भ्वा.प.से.), वृषादित्वाद् ५०
 यप्रत्ययः, तालव्यादिः । “श्रद्धाशीलितशार्दूलश्येनशक्रश-
 ल्यानि”[^३] इत्युष्मभेदात्, तत्र । २ वृषादित्वात् कलचि
 शललः । ‘शल चलनसंवरणयोः’ (भ्वा.आ.से.), “‘कल-
 त्तु’ (स्तु) पञ्च’ (उणा-१०४) इत्यत्र प्रत्ययस्य पूर्वनिर्देशस्य
 धात्वन्तरादप्ययं भवतीति सूचनार्थत्वात् कुण्डलादिवत्
 कलप्रत्ययः”[^४] मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३२१]

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१२९४॥, पृ.२८९॥ २. २प्रतौ नास्ति ॥ ३. ‘कदि क्रदि क्लदि आह्वाने रोदने च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ४प्रतौ
 नास्ति ॥ ५. स्वामिसायणसम्मतोऽयं पाठः, ‘कदि क्रदि क्रद क्लद वैक्लव्ये’ इति मैत्रेयः ॥ ६. ‘-सारः’ इति १.५॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-
 २, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२५, पृ.२८८॥, रामाश्रमी २.५।१०॥, पृ.२४३॥ ८. ‘सा-’ इति ३.५॥ ९. ‘-सारः’ इति १.२.३.५॥ १०. ‘सा-’ इति १.३॥
 ११. ‘-चि’ इति ३॥ १२. ‘पृषु वृषु पृषु सेचने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२५, पृ.२८९॥,
 रामाश्रमी २.५।१०॥, पृ.२४४॥ १४. ‘-णाङ्गे’ इति ३॥ १५. ‘-मं’ इति १.३.४.५॥ १६. ‘-तः’ इति ४.५॥ १७. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२,
 २.५।७॥, पृ.२२१॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२२, पृ.२८४-२८५॥ १९. रामाश्रमी २.५।७॥, पृ.२४३॥ २०. ‘-पुंसोः’
 इति ३॥ २१. ‘-ते’ इति १॥ २२. ‘प्लव-’ इति १॥ २३. ‘-शल्ल आशुगमने’ इति स्वामी, ‘शल्ल शल्ल आशुगमने’ इति मैत्रेयसायणौ ॥
 २४. ‘-सरणयोः’ इति १॥ २५. ‘-त्र-’ इति १.३.४.५॥

इति माधवः । ३ शल्यानि किरति विक्षिपति शल्यकः, पुंस्त्रीलिङ्गः, अन्तस्थाद्यमध्यः । 'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) दृश्यते' ३।२।१०१॥ इति डः । ४ श्वानं विध्यति श्वावित् । 'व्यध ताडने' (भ्वा.प.अ.), सम्पादित्वात् क्विप्, 'नहिवृति [वृषि] व्यधिरुचि- ' ६।३। ११६॥ इति दीर्घः । श्वाविधौ, श्वाविध इत्यादि । 'सेहलानामानि चत्वारि ॥

तच्छलाकायां शललं शलमित्यपि ॥१२९६॥

१ तस्य श्वाविधो लोमशलाकायाम्, शलति शल-
१० लम्, त्रिलिङ्गः । 'शल गतौ' (भ्वा.प.से.), वृषादित्वात् कलच्, स्त्रियां गौरादित्वाद् डीर्षि शलली । मिश्रास्तु-
"शललस्तु नृशण्डयोः" [ ] इत्यमरमालोक्तेरुभयलिङ्गता-
माहुः । (२ शलति शलम् । 'शल गतौ' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच्) 'सींसोलीयाम्नी द्वे ॥१२९६॥

गोधा निहाका

१ गुध्यति परिवेष्टयति गोधा । 'गुध परिवेष्टने' (दि.प.से.), पचाद्यच्, टाप् । "भिदादित्वादङि गुणे गोर्धा" [मा.धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-१३] इति माधवः । २ नितरां जहाति निहाका । 'ओहाक् त्यागे' (जु.प.अ.),
२० 'इण्भीकापा-' (उणा-३२३) इत्यादिना बाहुलकात् कः । एतौ पुंस्त्वजेऽपि । स्त्रीलिङ्गावेव । गोहनानी द्वे ॥

गौधेरगौधारौ दुष्टतत्सुते ।

१ गोधायां दुष्टमपत्यं गौधेरः । 'गोधाया ढक्' ४।१।१२९॥, 'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । २ गोधाया दुष्टमपत्यं गौधारः । 'आरगुदीचाम्' ४।१।१३०॥ इत्यारक्, 'किति च' ७।२।११८॥ इति वृद्धिः । तस्या गोधायाः सुतस्तत्सुतः, दुष्टश्चासौ तत्सुतश्च दुष्टतत्सुतः, तत्र द्वे गोधाया दुष्टापत्यस्य ॥

गौधेयोऽन्यत्र

१ दुष्टादन्यत्र गोधाया अपत्यं गौधेयः । शुभ्रादि- ३०
त्वाद् ढक्, 'आयनेयी-' ७।१।२॥ इति ढस्य एयादेशः । (दुष्टादन्यस्मिन् गोधासुते शोभने 'गौधेयः' इति नामैकम्) ॥

मुसली गोधिकगोलिके गृहात् ॥१२९७॥

माणिक्या भित्तिका पल्ली कुड्यमत्स्यो गृहोलिका ।

१ मुस्यति संशयं खण्डयति शुभाशुभसूचकत्वाद् मुसली । 'मुस खण्डने' (दि.प.से.), वृषादित्वात् कलच्, 'जातेर [स्त्रीविषयाद्] योपधात्' ४।१।६३॥ इति डीष् । "मुषली मूर्धन्यमध्याऽपि" [ ] इति वर्णदेशना । २-३ गृहाद् गृहशब्दाद् गोधिकगोलिके योज्यते, तेन गृहस्य गोधेव गृहगोधिका । इवार्थे कन्, 'प्रत्ययस्थात्' ७।२।४४॥ इति- ४०
त्वम् । गृहं गुडति गृहगोलिका । गुडधातोः 'ण्वुल्-
तृचौ' ३।१।१३३॥ इति ण्वुल् ॥१२९७॥ ४ माणिक्यम-
स्यस्या माणिक्या । अर्शआदित्वादच् । शिरोमणियुक्त-
त्वात् । ५ भित्तौ कायति शब्दायते भित्तिका । 'कै
शब्दे' (भ्वा.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि) -' ३।२। १०१॥ इति डः । ६ पल्लति गच्छति पल्ली । 'पल्ल
गतौ' ( ), अच्, गौरादिः । ७ कुड्ये मत्स्य इव कुड्य-
मत्स्यः । ८ गृहाति क्षुद्रजन्तून् गृहोली । 'गृह्यादिभ्यः
(ग्रह्याद्भ्यः) कित्' (हैमोणा-४९४) इत्योलः, स्वार्थे कनि
गृहोलिका । घिरोलीनामान्यष्टौ ॥ ५०

स्यादञ्जनाधिका हालिन्यञ्जनिंका हलाहलः

॥१२९८॥

१ अञ्जनेनाधिका अञ्जनाधिका । २ हलत्यवश्यं हालिनी । 'हल विलेखने' (भ्वा.प.से.), आवश्यकं णिनिः । ३ अञ्जयत्यञ्जनी । 'अञ्ज व्यक्त्यादौ' (रु.प.वे.), नन्दादि-
त्वाल्त्युः, स्वार्थे कनि अञ्जनिंका । ४ हलति न हलति
च हलाहलः । आञ्जणीनामानि चत्वारि ॥१२९८॥

१. '-प्यति' इति ३॥ २. इतोऽग्रे १.२.४प्रतिषु 'कृ विक्षेपे' इति दृश्यते ॥ ३. ५प्रतौ नास्ति ॥ ४. '-ते' इति ३॥ ५. 'साठना-' इति २॥ ६. '-ष्' इति ३॥ ७. द्र.पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रु-२२२, पृ.२८४॥ ८. द्र. रामाश्रमोत्तर १५.७॥, पृ.२४२॥ ९. कोष्ठा-
न्तर्गतपाठः १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १०. 'सि-' इति ४॥ ११. '-लीया-' इति ३॥ १२. "गोधा-भिदादिपाठाद् अङि गुणः" इति
मा.धातुवृत्तौ, पृ.४०५॥ १३. '-य' इति १॥ १४. 'आयि-' इति २.४.५॥ १५. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १६. '-ध्योऽपि'
इति ३॥ १७. द्र. टीकामर्वस्वम्, भा-२, २.५.१२॥, पृ.२२६॥, तत्र-"वर्णदेशनायां 'मूर्धन्यमध्याऽपि मुषलो दृश्यते' इत्युक्तम्" इति दृश्यते ॥
पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रु-२२७, पृ.२९२॥, तत्र-"मुषली मूर्धन्यमध्या च इति वर्णदेशना" इति दृश्यते ॥ १८. '-ज्यते'
इति १॥ १९. '-ते' इति १॥ २०. 'पलति' इति ३॥ २१. इतोऽग्रे ४प्रतौ, ५प्रतेष्टिप्पण्यां च 'गिलोई' इति दृश्यते ॥ २२. ४.५प्रत्योनास्ति ॥

स्थूलाञ्जनाधिकायां तु ब्राह्मणी रक्तपुच्छिका ।

१ स्थूला या अञ्जनाधिका स्थूलाञ्जनाधिका,
तत्र । बृंहति ब्राह्मणी, विप्रनामसु (श्लो-८११) । २ रक्तं
पुच्छमस्या रक्तपुच्छी । 'पुच्छाच्च' (वा-४।१।५५॥) इति
डीष्, स्वार्थे कनि रक्तपुच्छिका । द्वे ब्राह्मण्याः ।
('बांभणी गिलोई' इति भाषा) ॥

कृकलासस्तु सरटः प्रतिसूर्यः शयानकः ॥१२९९॥

१ कृकं शिरोग्रीवा^३ कण्ठं वा लासयति कम्प-
यति कृकलासः । लसेर्धातोः 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, प्रथम-
१० द्वितीयस्वरमध्यः । 'पञ्चमस्वरमध्योऽयम्' [ ] इति भट्टः ।
२ सरत्यूर्ध्वं सरटः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'शकादिभ्यो-
ऽटन्' (उणा-५२१), दन्त्यादिरयम्, 'सवितासर्पसणसि-
क्थकसेनासरटाश्च सैरिभः सरितम्' [ ] इति सभेदात् । ३
सूर्यस्य प्रतीपः प्रतिसूर्यः । ४ शेत आदित्याभिमुखं शया-
नकः । 'आनकः शीङ्भिः (शीङ्भिः)' (उणा-
३६२) इत्यानकः । स्वमते नामद्वयम् । प्रतिसूर्यं शेते 'प्रति-
सूर्यशयानकः' इत्यखण्डमष्टाक्षरात्मकमित्यन्ये । 'यदुप-
देशमालाकर्णिका-तं प्रत्यथोपदुद्राव प्रतिसूर्यशयानकः' [ ]
इति । चत्वारि कृकलासस्य ॥१२९९॥

२० मूषिको मूषको वज्रदशनः खनकोन्दुरौ ।

उन्दुरुर्वष आखुश्च सूच्यास्यो वृषलोचनं ॥१३००॥

१ मुष्णाति गृहं मूषिकः, पुंक्ली । 'मुष स्तेये'
(क्र्या.प.से.), 'वृश्चिकृषोः (वृश्चिकृष्योः)' किकन् (उणा-
१९८) इत्यधिकारे 'मुष्णातेर्दीर्घश्च' (उणा-२००) इति किकन्,
दीर्घश्च । २ 'मूष स्तेये' (भ्वा.प.से.), दीर्घोपधः, 'मूषति
मूषकः । ण्वुल् ।

"भद्रमूषिकमासन्दी कुन्दुरुन्दुरन्दुरः ।

मूषको वज्रदशनः क्रमः काण्डो विशेषः (त्रिलेशयः) ॥१॥"
[ ] इति वाचस्पतिः । मूषीति च । "हन्ति कीटविषं
सर्वं तथा मूषीविषं च यत्" [ ] इति शालिहोत्रे । ३ ३०
वज्रवद् दशना अस्य वज्रदशनः । ४ खनति खनकः ।
'क्रमादिभ्यो वुन्' ४।२।६१॥, 'युवोरनाकौ' ७।१।७॥ । ५
उन्ति उन्दुरः, पञ्चमस्वरमध्यः । 'उन्दी क्लेदेने' (रु.प.से.),
बाहुलकादुरः । ६ अत एव धातोर्बाहुलकादुरः उन्दुरः,
पञ्चमस्वरत्रिकवान् । 'उन्दर' इति प्रथमस्वरद्वयोऽपि । ७
वर्षति वृषः । 'वृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।
१३५॥ इति कः । ८ आखनति भूमिम् आखुः, पुंस्त्री-
लिङ्गः । 'आङि खनिशृभ्यां डित्' (उणा-३३) इति उ-
प्रत्यये (कुप्रत्यये) डित्वाट्टिलोपः । ९ सूच्याकारमुखम-
स्य सूच्यास्यः । १० वृषस्येव लोचनोऽस्य वृषलोचनः, ४०
तत्र । दश मूषकस्य ॥१३००॥

छुछुन्दरी गन्धमूष्याम्

१ 'छुछु' इति शब्देनोपलक्षितः उन्दरी छुछुन्दरी,
द्विपञ्चमस्वरः । पृषोदरादित्वात् । २ गन्धप्रधाना मूषी
गन्धमूषी, तस्याम् । द्वे नाम्नी ॥

गिरिका बालमूषिका ।

१ गिरति तन्दुलादिकं गिरिका । 'गृ निग-
रणे' (तु.प.से.), 'कृगृपृथ्य इः' ( ) इति इः, स च कित्,
'कृत इडातोः' ७।१।१००॥, ततः कनि टाप् । २ मूषति
मूषिका, तृतीयस्वरमध्यः । 'मूष स्तेये' (भ्वा.प.से.), संज्ञायां ५०
क्वुन्, अजादिपाठाद् जातिलक्षणं डां गं बाधित्वा टाप् ।
क्षुद्रत्वाद् बालेव बाला । ततः कर्मधारये बालमूषिका ।
'खेटाखुर्बालमूषिका' [ ] इति हुग्नः । लघून्दरीनाम्नी द्वे ॥

विडाल ओतुर्माजरी हीकुश्च वृषदंशकः ॥१३०१॥

१. ३प्रती नास्ति ॥ २. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ३. '-वं' इति ३॥ ४. 'लस-' इति १.२॥ ५. 'पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२७, पृ.२९२॥, तत्र-' 'कृकिलास' इकारमध्य इति भट्टः' इति दृश्यते ॥ ६. 'सौ-' इति ४॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२७, पृ.२९२॥, तत्र-'सवितासर्पसण-' इत्यस्य स्थाने 'सचि समीरण-' इति दृश्यते ॥ ८. 'यद्यु-' इति ३॥ ९. 'काकिडा' इति ४, 'काकिडा' इति ५ च टिप्पणी ॥ १०. '-नः' इति १.४.५॥ ११. 'मुषेर्दीर्घश्च' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १२. 'मु-' इति १.२॥ १३. '-का-' इति ५॥ १४. '-न्दुरः' इति १॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२७, पृ.२९१॥, रामाश्रमी २.५।१२॥, पृ.२४५॥, तयोः- 'भद्रमूषिकमासन्दी' इत्यस्य स्थाने "भद्रमूषिक आसन्दी" इति दृश्यते ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२२७, पृ.२९१॥ १७. '-ञ्' इति ३॥ १८. '-न्दरः' इति १॥ १९. '-रः' इति ३॥ २०. 'आङ्परयोः खनिशृभ्यां डित्' (उणा-३३) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २१. '-रं' इति ३॥ २२. १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ २३. '-रमध्यः' इति ४॥ २४. '-स्याः' इति ४.५॥ २५. 'कृ निक्षेपे' इति २, '-विक्षेपे' इति ३॥ २६. 'कृगृपृकुटिभिदिच्छिदिभ्यश्च' (उणा-५८२) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ २७. 'डित्' इति ३॥ २८. 'कन्' इति ३॥

१ विडालः आक्रुश्यते विडालः । 'विड भेदने' ( ), 'विड शब्द' (भा.प.से.) वा, 'तिमिविडिभ्यां कित्' ( ) इत्यालः । यिलं दारयति वा । विशन्नालाति आखू-
निति वा, पृषोदरादित्वात् । विलानि अलति पर्याप्नोति वा ।
विरुद्धं लाल्यते वा । विड् आलमस्येति वाऽशुचित्वात् ।
२ अवति तृप्यत्यभुभिरिति ओतुः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'अव
रक्षणादौ' (भा.प.से.), 'सितनिगमिमसि-' (उणा-६९) इति
तुन्, 'ज्वरत्वस्' ६।४।२० ॥ इत्यूट्, 'अदेङ् गुणः' १।१।२० ॥
३ भुक्त्वा मार्षि मुखमिति मार्जारः । 'मृजूषं शुद्धौ' (अ.
१० प.वे.), 'कज्जिर्मात्रभ्यां चित्' (उणा-४१७) इत्यारन्, 'मृजे-
वृद्धिः' ७।२।११४ ॥ । ४ जिह्वेतीव आखुवधसङ्कोचेनेति
हीकुः । 'ही लजायाम्' (जु.प.अ.), 'हियः कित्' (हैमोणा-
७५०) इति कुः । हीकू, हीकव इत्यादि भानुवत् । ५
वृषानाखून् दशति वृषदंशकः । 'दंश दशने' (भा.प.अ.),
ण्वुल् । पचाद्यचि दंशः, ततः कन् वा । पञ्च विडालस्य
('विलाव' इति भाषा) ॥१३०१॥

१ जाहको २ गात्रसङ्कोची ३ मण्डली

१ जहाति सर्पादिभ्यं जाहकः । 'ओहाकु
त्यागे' (जु.प.अ.), 'कीचक-' (हैमोणा-३३) इत्यादिनाऽके
२० साधुः । २ गात्रं सङ्कोचयति गात्रसङ्कोची । ग्रहा-
दित्वाणिनिः । ३ मण्डलाकृतिरस्त्यस्य मण्डली । 'अत
इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । सेहलानामानि त्रीणि ॥

नकुलः पुनः ।

२ पिङ्गलः ३ सर्पहा ४ बभ्रुः

१ नाऽस्मिन् कुलमस्ति नकुलः । 'नभ्राणपात्-'
६।३।७५ ॥ इत्यादिना नञ्प्रकृत्या । २ ('पिङ्गलवर्णत्वात्
पिङ्गलः') । ३ सर्पान् हन्तीति सर्पहा । 'इहन्पूषार्य-
म्नाम्' ६।४।१२ ॥ इति सौ दीर्घः । सर्पहणौ, सर्पहण
इत्यादि । ४ बिभर्ति भरति तेजो बभ्रुः । 'कुभ्रश्च (कुभ्रश्च)'
३० इति भ्रजः कुः, द्वित्वं च । चत्वारि नकुलस्य ॥

सर्पोऽहिः ३ पवनाशनः ॥१३०२॥

४ भोगी ५ भुजङ्ग-भुजगावुरगो ६ द्विजिह्व-

९ व्यालौ १० भुजङ्गम-सरीसृप-दीर्घजिह्वाः ।

१३ काकोदरो १४ विषधरः १५ फणभृत् १६ पृदाकु-

१७ ईक्कर्ण-कुण्डलि-बिलेशय-दन्तशूकाः ॥१३०३॥

२१ दर्वीकरः २२ कञ्चुकि-चक्रि-गूढ-

२५ पात्-पन्नगा २६ जिह्वाग-लेलिहानौ ।

२८ कुम्भीनसा-ऽऽशीविष-दीर्घपृष्ठाः

१ सर्पति सर्पः । 'सृप्त् गतौ' (भा.प.से.),
पचाद्यच् । 'भूमिस्पृशा देहेन गमनं सर्पणं सर्पः, तद्योगा- ४०
दर्शनाद्यपि सर्पः' [ ] इति तु कलिङ्गः । २ आहन्ति
प्राणिन इति अहिः । 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.),
'आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च' (उणा-५७७) इतीन्, आङो
ह्रस्वत्वं च । अही, अहय इत्यादि पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम् । ३
पवनमश्नाति पवनाशनः । नन्दादित्वाल्त्युः ॥१३०२॥
४ भोगः सर्पदेहः फणः कुटिला गतिर्वाऽस्त्यस्य भोगी ।
'अत इनिठनौ' ५।२।११५ ॥ इतीनिः । ५ भुजति भुजः ।
'भुजो कौटिल्ये' (तु.प.अ.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति
कः । भुजः कुटिलः सन् गच्छति, भुजन् कुटिलीभवन्
वा गच्छतीति पृषोदरादित्वात् तलोपे भुजङ्गः । 'गमेः ५०
खच् डिद् वक्तव्यः' (वा-३।२।१८ ॥) इति खचि डित्वा-
ट्टिलोपश्च । ६ एवं भुजगः । डप्रकरणे 'अन्यत्राऽपि
दृश्यते' (वा-३।२।१८ ॥) इति डः । १० 'गमेश्च' ३।२।७७ ॥
इति खचि भुजङ्गमः । ७ उरसा गच्छति उरगः । 'उरसः
सलोपश्च (उरसो लोपश्च)' (वा-३।२।१८ ॥) इति डः । उर-
ङ्गमोऽपीति केचित् । ८ द्वे जिह्वेऽस्य द्विजिह्वः । ९
विविधमालमनर्थोऽस्मादिति व्यालः । व्यडनं हन्तुमुद्यमो-
ऽस्याऽस्तीति वा । विशेषेण आलातीति वा । 'आतश्च-'
३।१।१३६ ॥ इति कः । (११ कुटिलं सर्पतीति सृपे-
र्यङन्तादचि यङो लुकि सरीसृपः, द्विदन्त्यः । 'संसार- ६०
सारससरीसृपसस्यसास्ना' [ ] इति द्विदन्त्ये ऊष्मविवेकात् ।
१२ दीर्घा जिह्वाऽस्य दीर्घजिह्वः । १३ काकस्येवोदरमस्य
काकोदरः । काकोलं विषमुदरेऽस्येति, पृषोदरादित्वाद्

१. 'बिट बिड आक्रुशे' इति धातुप्रदीपः ॥ २. '-ते' इति ३॥ ३. '-त्वरज्वर-' इति ४॥ ४. षकारानुबन्धः स्वामिमते ॥ ५. 'आखुः'
इति १.३॥ ६. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ ७. '-ऽके' इति ३ प्रतौ नास्ति ॥ ८. 'नास्ति नकुलमस्य' इति ३॥ ९.
कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भोगिवर्गः, श्रौ-२२०, पृ. २६० ॥ ११. 'खच्च डिद्वा वाच्यः' इति
वार्तिकम् ॥ १२. 'गमे-' इति १.२.४॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १४. 'काको' इति ४.५॥

- वा। १४ विषं धरति विषधरः। पचाद्यच् । १५ [फणं बिभर्ति फणभृत्] । १६ पर्दति (पर्दते) कुत्सितं शब्दं करोति पृदाकुः । “‘पर्द कुत्सिते शब्दे’(भ्वा.आ.से.), ‘पर्देर्नित्यं (पर्देर्नित्) सम्प्रसारणमलोपश्च’(उणा-३६०)इति काकुप्रत्यये पृदाकुः”[टीकासर्वस्वम् १८।६॥]इति सर्वा-
नन्दः । “पिपति स्वं पवनेन ‘पिपतेर्दाकुर्ह्रस्वश्च’( )इति दाकुह्रस्वयोः पृदाकुः”[^१]इति पञ्जिका । १७ दशावेव कर्णवस्य ह्रक्कर्णः। १८ कुण्डलमिव वपुस्य कुण्डली, इन्नन्तः । “कुण्डलमनुकरोतीति कुण्डलशब्दात् प्रातिपदि-
१० काद् धात्वर्थजिज्जन्ताद् घञर्थे के कुण्डलं कुण्डलानु-
करणम्, तद्योगादिनि कुण्डली”[पदचन्द्रिका, भा-१, भोगिवर्गः, श्रौ-२२०]इति मिश्राः। १९ बिले शेते बिले-
शयः । ‘अधिकरणे शेतेः’३।२।१५॥, ‘शयवासवासि-
ष्वकालात्’६।३।१८॥ इति सप्तम्यलुक् । २० गर्हितं दश-
तीत्येवंशीलो दन्दशूकः । दंशेः ‘लुपसद-’३।१।२४॥
इत्यादिना यङ्न्ताद् ‘यजजप-’३।२।१६६॥ इत्यादिनोकः,
‘यस्य हलः’६।४।४९॥ इति यलोपः ॥१३०३॥ २१
दर्वी फण एव करो हस्तोऽस्य प्रहारदाने^२ दर्वीकरः ।
२२ कञ्चुकोऽस्त्यस्य कञ्चुकी, इन्नन्तः । २३ शिरसि
२० चक्रयोगात् चक्री, इन्नन्तः। २४ गूढा अलक्ष्याः पादा
अस्य गूढपात् । पृषोदरादित्वादकारलोपः । ‘पादस्य
लोपः-’५।४।१३८॥ इतीह नास्ति, तत्र ‘उपमानात्-’
इत्यनुवृत्तेः । शसादावजादौ(-चादौ) गूढपद इत्यादि ।
प्रथमैकवचनेऽपि ‘गूढपदः’ इति कौमुदी । सर्पविषये
“पादानामपि विज्ञेया द्वे शते द्वे च विंशती”[^३]इत्या-
गमात् [सपादत्वम्] । “पादसमानार्थः पाच्छब्दोऽप्यस्ति”
[स्वोपज्ञटीका ४।१३०४॥]इत्याचार्याः । २५ पैद्भ्यां न
गच्छतीति पन्नगः । ‘नभ्राणपात्-’६।३।७५॥ इत्यादिना
नञः प्रकृतिभावः । पथः पतितो न गच्छति पन्नम्, तथा
३० यथा स्यात् तथा गच्छतीति पन्नगः । सर्वत्र पन्नयो-
रुपसङ्ख्यानाद् गमेर्दः । २६ जिह्वां कुटिलं गच्छति
जिह्वगः । ‘अन्यत्राऽपि(अन्येष्वपि) दृश्यते’(वा-३।२।

१०१॥)इति डः । २७ भृशं लेढीत्येवंशीलो लेलिहानः ।
२८ कुम्भीव नासिकाऽस्य कुम्भीनसः । ‘अस्थूलाच्च-’
(हैमसू-७।३।१६१॥)इति नसादेशः । २९ आशीस्तालु-
गता दंष्ट्रा, तस्यां विषमस्याऽस्ति आशीविषः । पृषो-
दरादित्वात् सलोपः । “ईकारान्तेन आशीशब्देन वा
समासः । “आशीमिव कलामिन्दोः”[^४]इति राजशेखरः ।
“आशी तालुगता दंष्ट्रा, तया विद्धो न जीवति”[^५]इति
च । ३० आपुच्छायतत्वाद् दीर्घं पृष्ठमस्य दीर्घपृष्ठः । ४०
त्रिंशत् सामान्येन सर्पस्य ॥

स्याद् राजसर्प(सर्पराज)स्तु भुजङ्गभोजी ॥१३०४॥

१ सर्पाणां राजा सर्पराजः । ‘राजाहःसखिभ्यष्टच्’
५।४।९१॥ इति टच्, ‘नस्तद्धिते’६।४।१४४॥ इति टिलोपः ।
२ भुजङ्गान् भुङ्क्ते इति भुजङ्गभोजी । ‘भुज पालनाभ्य-
वहारयोः’(रु.प.अ.), ताच्छील्ये णिनिः । द्वे राजसर्पस्य ।
‘वोघी’ इति भाषा । “अहीरणी द्विमुखश्च”[शेषनाममाला
४।१८७॥]इति शैषिके ॥१३०४॥

चक्रमण्डल्यजगरः पारीन्द्रो वाहसः शयुः ।

१ चक्राकारमण्डलमस्य चक्रमण्डली, इन्नन्तः। २ ५०
अजं छागमपि गिलति अजगरः । ‘गृ निगरणे’(तु.प.से.),
अच्, वृत्तौ गतार्थत्वादपिशब्दस्याऽप्रयोगः । अजो नित्यो
गरोऽस्येति वा । अजति क्षिपतीति वा । ‘अज गतौ क्षेपणे
च’(भ्वा.प.से.), बाहुलकादरन् गुक् च । ३ पारिणि
इन्द्रः पारीन्द्रः । ४ वहति विषधरानिति वाहसः, दन्त्यस-
वान् । ‘वहिसहि(यु)भ्यां णित्’(उणा-३९९)इत्यसच् ।
“वाहं गतिं” स्यति”[अम.क्षीर.१।७।५॥]इति स्वामी । ५
शेतेऽत्यर्थं शयुः । ‘भृमृशीतृचरित्सरि[तनिध]निमिमस्जिभ्य
उः’(उणा-७)इत्युः । पञ्च अजगरस्य ॥

अलगर्दो जलव्यालः

६०

१ न लगन्नर्दयति अलगर्दः, निर्विषत्वात् । अर्दे-
र्हिंसार्थाणिजन्तात् पचाद्यच् । “अलीव गर्दत्यलिगर्दः”[^६]
इत्यन्ये । तृतीयवर्गतृतीयान्तोऽयम् । मिश्रास्तु-“न भूमौ

१. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे-“पर्द कुत्सिते शब्दे । ‘पर्देर्नित् सम्प्रसारणमल्लोपश्च’(उ.३।८०)इति काकुप्रत्ययः रेफस्य सम्प्रसारणमकारस्य लोपश्च” इति दृश्यते, भा-१, १८।६॥, पृ.१७०॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, भोगिवर्गः, श्रौ-२२०, पृ.२६०॥ ३. ‘-नन’ इति३॥ ४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १८।७॥, पृ.१७०॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, भोगिवर्गः, श्रौ-२२१, पृ.२६१-२६२॥, रामाश्रमी १८।७॥, पृ.११५॥ ६. ‘पा-’ इति३॥ ७. ‘अञ् नासिकायाः-’५।४।११८॥ इति पाणिनीयसूत्रम् ॥ ८. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ ९. ‘-णो’ इति३॥ १०. ‘-रि-’ इति३॥ ११. कर्मण्यणः प्रसङ्गादिदं विचारणीयम् ॥ १२. ‘गतिक्षेपणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. ‘गुक् च’ इति ५प्रतौ नास्ति ॥ १४. ‘-तौ’ इति३॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः १८।५॥ १६. द्र. अम.क्षीर.१।७।५॥, पृ.५८॥, स्वोपज्ञटीका ४।१३०५॥, पृ.२९२॥

लगते, नञि क्विप् अलक् अर्धमस्य फणधारणे, पूर्वार्धस्य भूमेरुच्छ्रितत्वादलगर्थः, अलं गृध्यतीति [वा] पचाद्यचि पृषोदरादित्वाद् मलांषः, गर्धति गृद्धः(गर्धः), 'गृधु अभिका-
इक्षायाम्'(दि.प.से.), पचाद्यच्, अरः शीघ्रश्चासौ गर्धश्चेति रलयोरेकत्वस्मरणादलगर्थः"[ ]इति तुर्यवर्गतुर्योपधमाख्यन् ।
२ जलस्य व्यालो जलव्यालः । द्वे जलसर्पस्य ॥

समौ राजिलदुन्दुभौ ॥१३०५॥

१ राजिलेखा पृष्ठेऽस्याऽस्तीति राजिलः । सिध्मा-
दित्वाल्लच् । "राजति सनिकल्पनीति बाहुलकादतोऽपी-
१० लचि राजिलः"[ ]इत्यन्ये । २ दाम्यति दुन्दुभः, द्विपञ्चम-
स्वरः । 'भा दीप्तौ'(अ.प.अ.), 'दमेर्दुण्डे च (दमो दुण्ड
च) '(हैमोणा-३३५)इत्युभः । तुर्यवर्गद्वयोऽयम् । 'डुडि
तुडि निमज्जने' ( ), 'डुण्डनं डुण्डा, भावे घञ्, डुण्डा
निमज्जनम्, तेन भाति डुण्डुभः । 'भा दीप्तौ'(अ.प.अ.),
'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, 'कर्तृकरणे कृता-' २।१।
३२॥ इति समासः, पृषोदरादित्वाद् डुण्डशब्दाकारस्योकारे
डुण्डुभं इति तृतीयवर्गतृतीयद्वयोऽपि, अत एव 'दो डो दो
लक्ष' ( ) इति शाब्दिकाः । तथा-

"अहीरणी तु द्विमुखो राजिलो डुण्डुभस्तथा ।

२० डुण्डुभौ निर्विषो ज्ञेयो राजसर्पो भुजङ्गभुक् ॥१॥"
[ ]इति पथ्यापथ्यकारः । अत्र हि 'दुण्डुभो निर्विषो ज्ञेयः'
इत्यनेन राजिलस्य लक्षणमुक्तम्, 'राजसर्पो भुजङ्गभुक्'
इत्यनेन 'अहीरणी तु द्विमुखः' इत्यस्य लक्षणमुक्तम् । द्वे
राजिलसर्पस्य ॥१३०५॥

भवेत् तिलित्सो गोनासो गोनासो घोणसोऽपि ।

१ तिलनं तिलिः । 'इक्कृष्यादिभ्यः' (वा-३।३।
१०८॥) इतीक्, गतिं स्यति स्थाद्राति ('सुपि-' ३।२।४॥)
इति) कः, पृषोदरादिः । तिलति स्निग्धो भवति स्निग्ध-
भूयिष्ठत्वात् । 'तिल स्नेहने' (तु.प.से.), 'तिल इट् च'
३० ( ) इति सप्रत्ययः, इदुगागमश्च, तिलित्सो दन्त्यसवान् ।

२ गोरिव नासाऽस्य गोनासः । ३ गोरिव नासिकाऽस्य
गोनसः । 'अज्जासिकायाः संज्ञायां नसं चाऽस्थूलात्' ५।४।
११८॥ इत्यक्समासान्तः, नसादेशः । "गोनासगोनसौ" [त्रि-
काण्डशेषः १।८।५॥] इति त्रिकाण्डशेषः । "गोनासाय नियो-
जिताङ्गदरजाः" [१३] इति राजशेखरः । ४ गोरिव नासिका-
ऽस्य घोणसः । 'अज्जासिकायाः संज्ञायाम्-' ५।४।११८॥
इत्यच्, नसादेशः, पृषोदरादित्वाद् घत्वणत्वे^{१३} । घोणतेऽनेन
दष्टो वा । 'घुण भ्रमणे' (भा.आ.से.), बाहुलकादसच् ।
चत्वारि गोणसर्पस्य । निष्कणोऽयम् ॥

कुक्कुटाहिः कुक्कुटाभो वर्णेन च रवेण च

४०

॥१३०६॥

१ कुक्कुटावयवयोगात् कुक्कुटः, अह्यवयवयोगा-
दहिः, कुक्कुटश्चासौ अहिश्च कुक्कुटाहिः । २ कुक्कुटस्येवाऽऽभा
यस्य स कुक्कुटाभः । द्वे कूकडसर्पस्य ॥१३०६॥

नागाः पुनः कार्द्रवेयाः

१ नगे गिरौ चन्दनतरौ वा भवा विद्यमाना वा,
शेषेऽपि नागाः । न गच्छन्तीत्यगाः, न अगाः नागाः ।
निषेधवाचिना नञ्शब्देन (नशब्देन) 'सुप्सुर्पा' २।१।४॥ इति
समासः । अनञ्त्वान्न 'नलोपः-' ६।३।१७३॥ इति वा । २
कद्र्वा अपत्यानि कार्द्रवेयाः । ऊङन्तात् कर्द्रु(कर्द्रू)शब्दात् ५०
कश्यपस्त्रीवचनादपत्येऽर्थे शुभ्रादिर्दृक् ढे लोपे कर्द्र्वा इति
दिलोपाभावे ओर्गुणे कार्द्रवेयाः । सर्पेभ्योऽन्ये देवयोनयो-
ऽमी । द्वे सामान्येन नागस्य ॥

तेषां भोगावती पुरी ।

१ तेषां नागानां पुरी, भोगाः सन्त्यस्यां भोगावती ।
'तदस्यास्ति-' ५।२।९४॥ इति मनुप्, 'मतौ बह्वचोऽनजिरादी-
नाम्' ६।३।११९॥ इति दीर्घत्वम् । एकं नागपुर्याः ॥

शेषो नागाधिपोऽनन्तो द्विसहस्राक्ष आलुकः

॥१३०७॥

१. 'वैक्य-' इति ३॥ २. '-त्' इति १॥ ३. '-दुण्डुभौ' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ ४. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-१, भोगिवर्गः, श्लो-२१९, पृ. २५९॥ ५. '-दुडि' इति १.४.५॥ ६. '-डभः' इति २.४.५॥ ७. '-डभः' इति २.३.४॥ ८.
'-रिणी' इति ५॥ ९. '-डभो' इति १.३॥ १०. 'डु-' इति ४.५, 'दुण्डु-' इति १॥ ११. 'नाशा-' इति १॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१,
१।८।५॥, १६९॥, पदचन्द्रिका, भा-१, भोगिवर्गः, श्लो-२१८, पृ. २५८॥, तयोः '-तागदरजाः' इति दृश्यते ॥ १३. 'णत्वघत्वे' इति १॥ १४.
'-श्चेति' इति ३॥ १५. 'काद्र-' इति २.३.४॥ १६. 'सह सुपा' २।१।४॥ इति युक्तम् ॥ १७. 'काद्र-' इति ३॥ १८. '-दित्वाद्' इति ३॥ १९.
इतोऽग्रे ३प्रतौ 'नाम्नी' इति दृश्यते ॥ २०. '-त्वे' इति ३॥

१ शिष्यत्यस्मिन् धात्रीति शेषः । 'शिष आलि-
ङ्गने'(दि.प.अ.), 'शिषेः शे च'(हैमोणा-५४३)इति षः ।
शिष्यत इति वा । 'शिष्लु विशेषणे'(रु.प.अ.), भावे
घञ् । 'शेतेऽस्मिन् हरिः' [१] इत्यन्ये । २ नागानाम-
धिपो नागाधिपः । ३ नास्त्यन्तोऽस्येति अनन्तः । ४
द्वे सहस्रेऽक्षामस्य द्विसहस्राक्षः । 'बहुव्रीहौ सक्थ्य-
क्ष्णोः [स्वाङ्गात्] षच्' ५।४।११३॥ । ५ अलति पाता-
लम् आलुकः । 'अलञ् भूषणादौ'(भ्वा.प.से.), बाहुल-
कादुकञ् । पञ्च शेषस्य ॥१३०७॥

१० अथ तद्वर्णविशेषमाह-

स च श्यामोऽथवा शुक्लः सितपङ्कजलाञ्छनः ।
स्पष्टम् ॥

वासुकिस्तु सर्पराजः श्वेतो नीलसरोजवान् ॥१३०८॥

१ वसु रत्नं के मस्तकेऽस्य वसुकः, तस्याऽपत्यं
वासुकिः । 'अत इज्' ४।१।९५॥ । २ सर्पाणां राजा
सर्पराजः । 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' ५।४।९१॥, 'राजदन्तादिषु
परम्' २।२।३१॥ । श्वेतौ वर्णेन, नीलोत्पललाञ्छनश्चाऽयम् ।
द्वे वासुकिर्सर्पस्य ॥१३०८॥

तक्षकस्तु लोहिताङ्गः स्वस्तिकाङ्कितमस्तकः ।

२० १ तक्ष्णोति रिपून् तक्षकः । 'तक्ष त्वक्ष (तक्षु
त्वक्षु) तनूकरणे'(भ्वा.प.वे.), 'ण्वुल्लृचौ' ३।१।१३३॥ इति
ण्वुल् । स्वस्तिकलाञ्छनोऽयम् । एकं तक्षकनागस्य ॥

महापद्मस्त्वतिशुक्लो दशबिन्दुकमस्तकः ॥१३०९॥

१ महान्ति पद्मान्यस्य महापद्मः । अर्शआदित्वादच् ।
एकं महापद्मनागस्य ॥१३०९॥

शङ्खस्तु पीतो बिभ्राणो रेखामिन्दुसितां गले ।

१ पीतो वर्णेन, गले कण्ठे इन्दुसितां चन्द्रोज्ज्वलां
रेखां बिभ्राणो दधानः । एकं शङ्खनागस्य ॥

कुलिकोऽर्धचन्द्रमौलिर्ज्वालाधूमसमप्रभः ॥१३१०॥

३० १ प्रशस्यं कुलमस्य कुलिकः । एकं कुलिक-
नागस्य ॥१३१०॥

अथ कम्बलाऽश्वतरधृतराष्ट्रबलाहकाः ।

१ काम्यते कम्बलः । २ अश्वत्तराति अश्वतरः ।
३ धृतं राष्ट्रमनेन धृतराष्ट्रः । ४ बलते बलाहकः । एवं
नामानश्चत्वारो नागाः ॥

इत्यादयोऽपरे नागास्तत्तत्कुलसमुद्भवाः ॥१३११॥

आदिग्रहणाद् महानीलादयः । [यदाह]-

“महानीलः कुहरश्च पुष्पदन्तश्च दुर्मुखः ।

कपिलो वामनः शङ्खुरोमां च करवीरकः ॥१॥

एलापत्रः शुक्तिकर्णो हस्तिभद्रो धनञ्जयः ।

दधिमुखः समानासौतंसकौ दधिपूरणः ॥२॥

हारिद्रको दधिकर्णो मणिः शृङ्गारपिण्डकः ।

कालियः शङ्खकूटश्च चित्रकः शङ्खचूडकः ॥३॥

इत्यादयोऽपरे नागास्तत्तत्कुलप्रसूतयः ॥” [१] इति ॥१३११॥

निर्मुक्तो मुक्तनिर्मोक्तः

१ निर्मुच्यते स्म निर्मुक्तः । मुचेः कर्मकर्तृ-
विषयत्वात् कर्तरि क्तः । मुक्तो निर्मुक्तो देहत्वगनेन
मुक्तनिर्मोक्तः । निर्मुच्यत इति निर्मोक्तः । 'मुच्यु मोक्षणे'
(तु.उ.अ.), कर्मणि घञ्, 'चुजोः कु विण्यतोः' ७।३।
५२॥ इति कुत्वम् । एकं कञ्चुकरहितसर्पस्य ॥

उपसंहारमाह-

सविषा निर्विषाश्च ते ।

ते सर्पाः सविषा नागादयः, निर्विषा अजगरादयः ॥

नागाः स्युर्दृग्विषाः

दृशि विषमेषां दृग्विषाः ॥

प्रसङ्गादन्येषामपि सविषत्वं ज्ञापयन्नाह-

लूमविषास्तु वृश्चिकादयः ॥१३१२॥

लूमं पुच्छकण्टकम्, तत्र विषमेषां लूमविषाः ॥१३१२॥

व्याघ्रादयो लोमविषाः नखविषा नरादयः ।

लालाविषास्तु लूताद्याः कालान्तरविषाः पुनः

॥१३१३॥

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१३०७॥, पृ. २९२॥ २. '-न्' इति ३॥ ३. '-नागस्य' इति ३॥ ४. '-जः' इति ३॥ ५. 'त-' इति ३॥ ६. 'तक्षना-' इति १॥ ७. '-स्तकु-' इति १, '-स्त' इति ३॥ ८. 'कुहा-' इति ४.५॥ ९. 'सौ-' इति ४.५॥ १०. '-टकञ्' इति ३॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१३११॥, पृ. २९२॥ १२. 'तद्' इति ३॥

मूषिकाद्याः

स्पष्टम् ॥१३१३॥

दूषीविषं त्ववीर्यमौषधादिभिः ।

१ दूष्यते दूषी, दूषीलक्षणं विषं दूषीविषम्, औषधादिभिरौषधमन्त्रप्रयोगैरवीर्यं वीर्यरहितीकृतम् । एक-मौषधादिना वीर्यरहितविषस्य ॥

कुत्रिमं तु विषं चारं गरश्चोपविषं च तत्

॥१३१४॥

१ कुत्रिममौषधादियोगजनितं विषम्, चायते चारम् ।

१० २ गिरतिं गरः । 'गृ निगरणे'(तु.प.से.), अच् । ३ उपगतं विशेषेण उपविषम् । त्रीणि कृत्रिमविषस्य ॥१३१४॥

भोगोऽहिकायः

१ भुजति कुटिलोभवत्यनेनाऽस्मिन् वा भोगः ।

अधिकरणे घञ् । एकं सर्पशरीरस्य ॥

दंष्ट्राऽऽशीः

१ अहेर्दंष्ट्रा, आशास्यते हिंस्यतेऽनया आशीः ।

आङ्पूर्वः 'शाः' इच्छायाम्'(अ.आ.से.), क्विपि, 'शास' आशासश्च क्वाक्पधाया इत्वं वाच्यम्'(वा-६।४।३४॥) । आशिषौ, आशिषः इत्यादि । स्त्रियां "ङ्यन्तोऽयम्"[ ]

२० इत्यन्ये । आशी, आशयौ, आशयः इत्यादि नदीवत् । एकं सर्पदंष्ट्रायाः ॥

फणः

१ दृणात्यनया दर्विः । 'दृ विदारणे'(क्र्या.प.से.), 'वृद्ध्यां विन्'(उणा-४९३), 'कृदिकारात्'-(गणसू-४।१।४५॥)इति डीषि दर्वी । २ भुजति भुङ्क्ते वाऽनेनेति भोगः । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः'(रु.प.अ.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति संज्ञायां घञ्, 'चजोः कु घिण्यतोः' ७।३।५२॥ इति कुत्वम् । ३ स्फायते फटः । पृषो-दरादिः । ४ स्फटति विशीर्यते स्फटः । मिश्रास्तु-"स्फुट [स्फट] विकसने"(चु.प.से.), चुरादिः, पचाद्यचि स्फुटा (स्फटा)" [पदचन्द्रिका, भा-१, भोगिवर्गः, श्लो-२२२] ४० इत्याचख्युः । "पृषोदरादित्वात् सकारलोपे फुटा"[ ] फकारादिरपीति स्वामी । ५ फणति विस्तारं गच्छति फणः । 'फण गतौ'(भ्वा.प.से.), "फटादयस्त्रयः पुंस्त्री-लिङ्गोः, फणं नपुंसकम्"[ ] इति चान्द्राः । पुंसि रामवत्, स्त्रियां रमावत् । पञ्च सर्पफणस्य ॥

अहिकोशे तु नित्वयनीनिर्मोककञ्चुकाः ॥१३१५॥

१ अहेः कोश इव अहिकोशोऽहित्वक्, तत्र । नितरां लूयते नित्वयनी । पृषोदरादिः । "नितरां लीयते नित्वयनी"[ ] इत्यन्ये । २ निश्चयेन मुच्यते । कर्मणि घञि निर्मोकः । ३ कञ्चते कञ्चुकः, पुंस्त्री । 'कचि दीप्तिबन्धनयोः'(भ्वा.आ.से.), 'शमिकमि'-(उणा-) इत्यादिना बाहुलकादुक्त् । कञ्चुक इव कञ्चुक इति वा । चत्वारि सर्पकञ्चुकस्य । (कांचलीति भाषा) ॥१३१५॥

॥ उक्ताः स्थलचरपञ्चेन्द्रियाः ॥

॥ खचरपञ्चेन्द्रियाः ॥

अथ खचरानाह-

विहगो विहङ्गम-खगौ पतगो विहङ्गः

शकुनिः शकुन्ति-शकुनौ वि-वयः-शकुन्ताः

नभसङ्गमो विकिर-पत्ररथौ विहायो-

द्विज-पक्षि-विष्किर-पतत्रि-पतत्-पतङ्गाः ॥१३१६॥

पित्सन् नीडा-ऽण्डजोऽगौकाः

१ विहायसा गच्छति विहगः । 'गमेश्च(गमश्च)' ३।२।४७॥ इति डः (खच्) । २, ५ विहायसा गच्छति [विहङ्गः], विहङ्गमः । 'विहायसो विह च'(वा-३।२।३८॥), 'डश्च(डे च)'(वा-३।२।३८॥), 'खच्च डिच्च (डिद् वा)' (वा-३।२।३८॥) इति वार्तिकात् [डित्वा- ६० भावपक्षे टिलोपाभावः] । ३ खे गच्छति खगः । 'अन्ये-भ्योऽपि(अन्यत्राऽपि)-'(वा-३।२।४८॥) इति डः । ४ पत-त्यनेन पतः पक्षः । 'पत्लृ पतने' (भ्वा.प.से.), 'पुंसि-' ३।३।११८॥ इति घः । तेन गच्छति पतगः । 'अन्ये-

१. 'गीयते' इति ३॥ २. वार्तिके न दृश्यते ॥ ३. 'स्फु' इति १॥ ४. 'अधोभागे' इति ३ प्रतेष्टिष्णो ॥ ५. '-ङ्गौ' इति ३, '-ङ्गः' इति ४॥ ६. द्र. स्योपज्ञटीका ४।१३१५॥, पृ. २९३॥ ७. '-नीति' इति ३॥ ८. '-जिति' इति १॥ ९. स्वामिमैत्रयसम्मतोऽयं धातुपाठः, 'कचि काचि-' इति सायणः ॥ १०. '-देवनयोः' इति १॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ १२. '-न्ति' इति ३॥ १३. 'शल हुल पत्लृ गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

भ्योऽपि(अन्यत्राऽपि)-' (वा-३।२।४८॥)इति डः । ६ शक्नोत्यूर्ध्वं गन्तुमनेन शकुनिः । 'शकेरुन्युन्तोन्तिः(शके-रुनोन्तोन्त्युनयः)' (उणा-३२९)इत्युनिप्रत्यये शकुनिः । ७ उन्ति प्रत्यये शकुन्तिः । उन्तप्रत्यये शकुन्तः । ८ उन्-प्रत्यये शकुनः । १० वयति पक्षौ विस्तारयति विः । 'वेञ् तन्तुसन्ताने'(भ्वा.उ.अ.), 'वेञो डित्'-'(उणा-५१२)इतीन्, डित्त्वाट्टिलोपः । 'स्त्रियां 'वी'[]'इति सुभूतिः । ९ वयते गच्छति वयः । 'वय गतौ'(भ्वा.आ.से.), '-असुन्'(उणा-६२८)इत्यसुन् । वयसी, वयांसि १० इत्यादि क्लीबे । यदाह-"क्लीबं पक्षिणि बाल्यादौ वयो यौवनमात्रके"[विश्वप्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-३२]इति । ११ शक्नोत्यूर्ध्वं गन्तुं शकुन्तः । १२ "नभसं ख-(खं) मेघवर्त्म विहायसम्"[ ]इति निगमाद् नभसमदन्तं च । 'अत्यविचमितमिनमिरभिलभिनभितपिपतिपनिपणि-महिभ्योऽसच्'(उणा-३९७)इत्युणादिसूत्रे 'नभसं खम्'[ ] इति पुरुषोत्तमः । नभसेन गच्छति नभसङ्गमः । 'गमश्च' ३।२।४७॥ इति खच् । "नभःपर्यायोऽकारान्तो नभस [शब्दः]"[स्वोपज्ञटीकी४।१३१६॥]इत्याचार्याः । १३ विकिरति विक्षिपति पक्षान् भक्ष्यं वा विकिरः । कीटादि- २० भक्षणाथं भुवं विकिरति वा । 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), 'इगुपध'-३।१।१३५॥ इति कः, विकिरः"[ ]'इति सुभूतिः । १४ पत्राणि पक्षा रथोऽस्य पत्त्ररथः । १५ विजि-हीते विहायाः, पुंसि । 'विहायस्सुमनस्'(हैमोणा-९७६) इत्यसि निपात्यते । विहायसौ, विहायसः इत्यादि । १६ द्वाभ्यां मातृगर्भाण्डाभ्यां जातो द्विजः । 'जनी प्रादुर्भावे'(दि.आ.से.), 'अन्येष्वपि दृश्यते'३।२।१०१॥ इति डः । १७ पक्षाः सन्त्यस्य पक्षी, इन्नन्तः । १८ विकिरति विष्किरः । विपूर्वः 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), 'इगुपध'- ३।१।१३५॥ इति कः, 'ऋत इद्धातोः'७।१।१००॥, ३० 'शकुनिर्विकिरो वा (विष्किरः शकुनौ वा)'६।१।१५०॥ इति सुट्, 'परिनिविध्यः'८।३।७०॥ इति षत्वम् । तृतीय-

स्वरमध्योऽयम् । १९ पतति पतत्री । 'पतेरत्रिन्'(हैमोणा-९३०) । पतत्रिणावित्यादि । पतत्राणि सन्त्यस्येति वा । 'अत इनिठनौ'५।२।११५॥ इतीनिः । पतत्रिरिति इकारा-न्तोऽप्ययम्, तत्र 'पतेरत्रिः(-त्रिन्)'(उणा-५०९)इत्यत्रिः । २० पतति पतन् । शतृप्रत्ययः । पतन्तौ, पतन्तः इत्यादि । २१ पतति पतङ्गः । 'पतेरङ्गच् पक्षिणि'(उणा-११६) इत्यङ्गच् । सप्तभिर्द्वन्द्वः ॥१३१६॥ २२ पतितुमिच्छति पित्सन् । 'रभलभशकपतपदाम्-७।४।५४॥ इतीस्, ततः शतृप्रत्ययः । पित्सन्तौ, पित्सन्तः इत्यादि । २३-२४ ४० नीडाज्जातो नीडजः । अण्डाज्जातः अण्डजः । उभयत्र 'पञ्चम्यामजातौ'३।२।९८॥ इति डः । २५ अगो वृक्ष ओकोऽस्त्यस्य अगौकाः, सकारान्तः । पञ्चत्रिंशत् (पञ्च-विंशतिः) पक्षिणाम् । शेषश्चात्र-

"भवेत् पक्षिणि चञ्चुमान् ।

कण्ठाग्निः कीकसमुखो लोमकी रसनारदः ॥

'वारङ्गिनाडीचरणौ'[शेषनाममाला ४।१८७-१८८] ॥

चञ्चुश्चञ्चुः सृपाटिका ।

त्रोटिश्च

१ चञ्चति भक्ष्यद्रव्यं याति प्राप्नोति चञ्चुः । 'चञ्चु ५० गतौ'(भ्वा.प.से.), मित्रव्यादौ निपातितः । "अपष्टादित्वात्"[ ]'इत्यन्ये । २ एवं 'कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्य ऊः'(उणा-८१)इत्यूः बाहुलकात् चञ्चुः । ३ सर्पति चलति सृपाटी । 'सृप्लु गतौ'(भ्वा.प.अ.), '[सृ]सृपेः कित्'(हैमोणा-१४६)इत्याटः, गौरादित्वाद् डीप्, ततः कनि, 'केऽणः'७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वे सृपाटिका । ४ त्रोटत्य-नया (त्रोटयत्यनया) त्रोटिः । त्रुटेर्णिजन्ताद् बाहुल-काद् 'हृपिशिरुहिभ्य ईन्'(उणा-५५८)इतीन् । स्त्रियां डीर्षि त्रोटि च । एते स्त्रीलिङ्गाः । चांचनामानि चत्वारि ॥

पत्रं पतत्रं पिच्छं वाजस्तनूरुहम् ॥१३१७॥ ६०

पक्षो गरुच्छदश्चाऽपि

१. '-न्तिः' इति१.३.४॥ २. ईचिप्रत्ययप्रकरणेऽस्य सूत्रस्य पाठादस्योल्लेखो विचारणीयः, अथ च 'वातेर्डिच्च'(उणा-५७३)इत्यनेन समाधेयम् ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४८, पृ.३१९॥ ४. विश्वप्रकाशकोशे 'क्लीबं' इत्यस्य स्थाने 'वयः' इति दृश्यते, पृ.१७६॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४९, पृ.३२०॥, रामाश्रमीर ५।३४॥, पृ.२५५॥ ६. '-तसच्' इति१.४.५॥ ७. '-मेक्ष' इति१॥ ८. '-क्षं' इति३॥ ९. 'के' इति१.३॥ १०. ४.५प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ११. 'रदः' इति१.४.५॥ १२. 'वारङ्ग' इति शेषनाम-मालास्वोपज्ञटीकयोः ॥ १३. 'भक्ष-' इति३॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२५१, पृ.३२४॥, रामाश्रमीर ५।३६॥, पृ.२५७॥ १५. 'सृपति' इति३॥ १६. 'हृपिशिरुहवृत्तिविदिच्छिदिकोर्तिभ्यश्च'(उणा-५५८)इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १७. '-ष्' इति३॥

- १ पतत्यनेन पतम् । 'पत्तु पतने' (भा.प.से.), 'दाम्नीशसु (शस) युयुज-३।२।८२॥ इत्यादिना ष्टन् । २ पतन्तं त्रायते पतत्रम्, तुर्यवर्गध्वयरेफसंयोगवान् । बाहुलकात् [पते:] 'अमिनेक्षिकलिभ्योऽत्रन्' (चान्द्रोणा-३।३८॥) इत्यत्रन् पतत्रमिति एकतकाररेफसंयोगवानपि । ३ पीयते पिच्छम् । 'पीड् पाने' (दि.आ.अ.), 'पीपूडोः ह्रस्वश्च' (हैमोणा-१२५) इति छक् । पिच्छमपि । ४ वजत्यनेन वाजः । 'वज गतौ' (भा.प.से.), करणे घञ् । ५ तन्वां रोहति तनूरुहम्, पुंस्त्री । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे' १० (भा.प.अ.), 'इगुपध-३।१।१३५॥ इति कः ॥१३१७॥ ६ पच्यते कालेन पक्षः, पुंसि । 'डुपचष् पाके' (भा.उ.अ.), 'वृत्तुवदिहनि-' (उणा-३४२) इत्यादिना बाहुलकात् सः । पक्ष्यते परिगृह्यते वा । 'पक्ष परिग्रहे' (चु.प.से.), कर्मणि घञ् । असुनि प्रत्यये पक्षः, सकारान्तमपि । 'पक्षसा (पक्षसी) च स्मृतौ पक्षौ' [ ] इति शुभाङ्कः । ७ गिरति खमनेन, गृणाति शब्दायते वा गरुत्, पुंस्त्री । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), 'गृ शब्दे' (क्र्या.प.से.) वा, 'मृगोरुतिः' (उणा-९४) इत्युतिः । गरुतौ, गरुतः इत्यादि पुंसि । गरुती, गरुन्ति इत्यादि क्लीबे । ८ छाद्यतेऽनेन छदः । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, ततो घञर्थे कः । पुंस्त्री-बलिङ्गावेतौ । अष्टौ पक्षस्य ॥

पक्षमूलं तु पक्षतिः ।

- १ पक्षस्य मूलं पक्षमूलम्, 'पक्षात् तिः' ५।२।२५॥ इति तिः पक्षतिः, स्त्रीलिङ्गः ॥
प्रडीनोऽङ्गीनसण्डीनडयनानि नभोगतौ ॥१३१८॥
१ प्रड्यनं प्रडीनम् । 'डीङ् विहायसा' गतौ' (भा.आ.से., दि.आ.से.), भावे नपुंसके क्तः । २-३ एवम् उङ्गीनम्, सण्डीनम् । स्वादिषु पाठसामर्थ्याद-निट्त्वम्, निष्ठायाः 'ओदितश्च' ८।२।४५॥ इति सर्वत्र ३० निष्ठानत्वम् । [४ डीयते डयनम् । 'डीङ् विहायसां

गतौ' (भा.दि.आ.से.), ल्युट्]। ५ 'नभसि^१ गमनं नभो-गतिस्तस्याम्' [स्वोपज्ञटीका ४।१३१८] इत्याचार्याः । 'प्रथमं डीनं प्रडीनम्, भावे क्तः, उङ्गीनाय क्रमबन्धः, ऊर्ध्वं डीनमुङ्गीनं वियद्गमनम्, सङ्गतं डीनं सण्डीनं वृक्षादौ पतनम्' [ ] इति सुभूत्यादयः । 'प्रडीनं तिर्यग्गमनम्, उङ्गीनमूर्ध्वगमनम्, सण्डीनं सङ्गतगमनम्' [ ] इति त्वन्ये । पञ्च आकाशगतिनामानि ॥

पेशीकोशोऽण्डे

१ 'पिश अवयवे' (तु.प.से.), पचाद्यजन्ताद् गौरा-दित्वाद् डीष् पेशी, पेशीनां मांसखण्डानां कोशः सङ्घातः ४० पेशीकोशः । अमति निस्सरत्यस्माच्छवक इति अण्डम्, पुंस्त्रीबलिङ्गः । 'अम् (अम) गतौ' (भा.प.से.), 'जम-न्ताङ्गुः' (उणा-१११) इति डः । 'अण शब्दे' (भा.प.से.) अतो वा 'जमन्ताङ्गुः' (उणा-१११) इति डः, बाहुलकाद् डकारस्य नेत्वम्, तत्र । 'आण्ड' इति द्वितीयस्वरा-दिरपि । 'तिस्रः संज्ञा एताः' [ ] इति गौडः । 'अण्डे' पेशी च कोशश्च' [ ] इति, तदा 'पिश अवयवे' (तु.प.से.), तालव्यान्तः, 'हपिशिरुहि-' (उणा-५५८) इतीन्, 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५॥) इति डीषि पेशी । 'पेशी सुपर्वकणिके' मास्यां खड्गपिधानके, मांस- ५० पिण्ड्यामण्डभेदे' [मेदिनीकोशः, शान्तवर्गः, श्रौ-१२] इति मेदिनिः । पेशिरिति तृतीयस्वरान्तोऽपि । कुश्यति श्रिष्यति^३ शावकोऽत्रेति कोशः । 'कुश श्रूषे' (दि.प.से.), बाहुलकादधिकरणेऽच् । कोषो मूर्धन्यान्तोऽपि । कुष्यति निःक्रामति शावकोऽस्मादिति कोषः । 'कुष निष्कोषणे' (क्र्या.प.से.), 'अकर्तरि च कारके' ३।३।१९॥ इति घञ् । 'कोषोऽस्त्री कुड्मले पात्रे [दिव्ये खड्गपिधानके । जातिकोषेऽर्थसङ्घाते] पेश्यां शब्दादिसङ्ग्रहे ॥१॥' [मेदिनीकोशः, शान्तवर्गः, श्रौ-१०] इति मेदिनिः । 'ईडा- ६० नाम्नी द्वे ॥

१. 'शल हुल पत्तु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. '-ततं' इति ५॥ ३. '-भ' इति ४, '-त-' इति ५॥ ४. 'तुक्' इति १॥ ५. 'जन्मनि' इति १॥ ६. इतोऽग्रे १प्रतौ, मा.धातुवृत्तौ च 'च' इति दृश्यते, 'रुह बीजजन्मनि' इति स्वामी, 'रुह जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः ॥ ७. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'पक्षः' इति दृश्यते ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२५१, पृ.३२३॥, रामाश्रमी २।५।३६॥, पृ.२५६॥ ९. '-विमौ' इति ३॥ १०. '-ञ्' इति ३॥ ११. '-सां' इति १.२.३, स्वामी च ॥ १२. '-सौ' इति ५॥ १३. 'सन्त-' इति ३.४॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ २५२, पृ.३२५॥ १५. '-मिन्म' इति ५॥ १६. 'गत्यादिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १७. द्र. अम.क्षीर.२।५।३८॥, पृ.१३२॥, स्वोपज्ञटीका ४।१३१९॥, पृ.२९४॥, तयोः 'एता' इति न दृश्यते ॥ १८. '-ड-' इति ३॥ १९. '-क्वः' इति ३॥ २०. '-लिके' इति मेदिनीकोशे, पृ.१६३॥ २१. '-दा' इति ३.५॥ २२. '-ते' इति ३॥ २३. दुर्गसम्मत्तोऽयं धातुपाठः, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, दिवादिः, धातुसं-११२, पृ.२२९॥ २४. 'निष्कर्षे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २५. 'प-' इति १॥ २६. 'इ-' इति २, 'ई-' इति ३॥

कुलायो नीडे (कुलाये नीडः)

१ कोलन्त्यत्र कुलायः । 'कुल संस्थाने' (भ्वा. प.से.), 'कुलिलुलि-' (हैमोणा-३७२) इत्यायः । कुलमेति वा । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, तत्र । २ नीयन्त एनम्, पदार्थानयति सुखं वा नीडः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'याडनीडक्रोडकुहोडोदग्र-' (उणा-) इत्युडच्प्रत्ययः, प्रत्ययादेर्लोपो गुणाभावश्च निपात्यते । नीडः पुंसि, नीडी स्त्रियाम्, नीडं क्लीबे । मालानाम्नी द्वे ॥

केकी तु सर्पभुक् ।

१० मयूर-बर्हिणौ नीलकण्ठो मेघसुहृच्छिखी ॥१३१९॥

शुक्लापाङ्गः

१ केका मयूरवाक्, साऽस्याऽस्तीति केकी । ब्रीह्यादित्वादिनिः । २ सर्पं भुङ्क्ते सर्पभुक् । 'भुज पालना-भ्यवहारयोः' (रु.प.अ.), क्विप् । ३ मीनाति हिनस्ति, मयतेऽहीनिति वा मयूरः । 'मीञ् हिंसायाम्' (क्र्या.उ.अ.), 'मय गतौ' (भ्वा.आ.से.) वा, 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ' (उणा-५३०) इत्यूरः । मह्यं रौतीति पृषोदरादिर्वा । ४ बर्हं पुच्छम्, तद्योगात् 'फलबर्हाभ्यामिनन्' (वा-५।२।१२२) बर्हिणः, अकारान्तः । ५ नीलः कण्ठोऽस्य नीलकण्ठः । २० ६ मेघस्य सुहृत्, मेघः सुहृदस्येति वा मेघसुहृत्, दकारान्तः । ७ शिखाऽस्त्यस्य शिखी । ब्रीह्यादित्वादिनिः । यौगिकत्वात् शिखाबलः ॥१३१९॥ ७ शुक्लावपाङ्गावस्य शुक्लापाङ्गः । अष्टौ मयूरस्य । शेषश्चात्र-

"मयूरे चित्रपिङ्गलः ।

नृत्यप्रियः स्थिरमदः खिलखिल्लो गरव्रतः ।

मार्जारकण्ठो मरुको (मरुको) मेघनादानुलासकः ॥१॥

मयूको बहुलग्रीवो नगावासश्च चन्द्रकी ।"

[शेषनाममाला ४।१८८-१८९] ॥

अस्य वाक् केका

१ अस्य मयूरस्य वाग् वाणी, 'के' इति शब्दं कायति ३० व्यनक्ति केका । 'कै' शब्दे' (भ्वा.प.अ.), मृगविभुजादित्वात् कः । के मूर्ध्नि कायतीति वा । एकं मयूरवाण्याः ॥

पिच्छं बर्हं शिखण्डकः ।

प्रचलाकः कलापश्च

१ मयूरस्य पिच्छम्, अपि छयति छिनत्ति विषं पिच्छम् । 'छो छेदने' (दि.प.अ.), कप्रत्ययः । 'वष्टि भागुरिः-' [भागुरिकृतकारिका] इत्यपेरकारलोपः । २ बर्हते नृत्येनोर्ध्वीभवति, वर्धते वा बर्हम्, पुंक्लीः 'वृह उद्यमे' (तु.प.वे.), 'बृह वृद्धौ' (भ्वा.प.से.) वा, पचाद्यच् । " 'बर्हं बल्हं प्राधान्ये' (भ्वा.आ.से.), बर्हते सर्वेष्ववयवेषु प्रधानं ४० भवति बर्हम् । पचाद्यच् । बर्हते आच्छादयत्यनेनेति वा । 'बर्हं बल्हं परिभाषणहिंसाच्छादनेषु' (भ्वा.उ.अ.से.), घञ्" ['] इति माधवः । ३ शिखण्डनम् (शिखिनम्) मयूरममति शिखण्डः । 'अम् (अम) गत्यादिषु' (भ्वा.प.से.), 'जमन्ताङ्गः' (उणा-१११), शकन्वादिवात् पररूपत्वम्, ततः स्वार्थे कनि शिखण्डकः, तालव्यादिः । "शङ्कुशिखण्डौ शम्या-श्रमणः" ['] इत्युष्मभेदात् । ४ प्रचलति प्रचलाकः । बाहुलकादाकः । प्रचलमकत्यनेनेति वा । ५ कलां गति कलापः । 'पा रक्षणे' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे' कः ३।२।३॥ । चत्वारि मयूरपक्षस्य । 'कलाइआ' इति भाषा ॥ ५०

मेचकश्चन्द्रकः समौ ॥१३२०॥

१ मेचकः कृष्णवर्णीधक्याद् मिश्रवर्णत्वाद् वा । यत्कात्यः- "बर्हिर्केण्ठसमं वर्णं मेचकं ब्रुवन् बुधाः" ['] इति । २ चन्द्रप्रतिकृतिः चन्द्रकः । 'एवे प्रतिकृतौ' ५।६।९६॥ इति कः । चांदलानाम्नी द्वे ॥१३२०॥

वनप्रियः परभृतस्ताम्राक्षः कोकिलः पिकः ।

कलकण्ठः काकपुष्टः

१. कोष्ठान्तर्गतपाठः टीकाकृतसम्मतः, कुलायशब्दव्युत्पत्त्यन्ते सप्तम्यर्थस्य 'तत्र' इत्यनेन व्याख्यानात् ॥ २. 'कुल संस्थाने' ('सन्ताने' इति मैत्रेयः) बन्धुषु च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. ३प्रतौ नास्ति ॥ ४. '-डम्' इति १.२.४.५॥ ५. 'मीनातेरुन्' (उणा-६७) इत्यनेनाऽपि मयूरशब्दसिद्धिः ॥ ६. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'बर्हि' इति दृश्यते ॥ ७. '-नि' इति २॥ ८. 'मयूको' इति शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोः ९. ३.४.५प्रतिपु नास्ति ॥ १०. '-भवति' इति ४.५प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ११. 'परिभाषणहिंसादानेषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १२. माधवीयधातुवृत्तौ- 'बर्हं बल्हं प्राधान्ये' इत्यत्र- "बर्हते सर्वेष्ववयवेषु प्रधानं भवतीति बर्हम्" इति, 'बर्हं बल्हं परिभाषणहिंसादानेषु' इत्यत्र- "छादयत्यनेनेति बर्हः घञ्" इति वदन् शाकटा-यनोऽप्यत्रैवानुकूलः" इति च दृश्यते, भ्वादिः, धातुसं-४१३-४१५, पृ.१६६॥ १३. '-णम्' इति ४.५॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा २, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४५, पृ.३१७॥ १५. 'हं-' इति २.५, 'हः' इति ४, '-हिणं' इति ३॥ १६. 'र्ण-' इति २.४॥ १७. द्र.अम.क्षीर.२.४.५२॥, पृ.१३०॥

१ वनं^१ पियमस्य वनप्रियः । २ परेण काकेन भूतः पृष्टः परभूतः । अन्यभूतपरपुष्ट्यवपि । ३ ताम्रेऽक्षिणी अस्य ताम्राक्षः । 'कहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः'-५।४।११३ ॥ इति षच् । ४ कोकते^४ वृत्तं गृह्णाति कोकिलः । 'कुक् वृक् आदाने'(भा.आ.से.), 'अजिरादयश्च'(कातन्त्रोणा-१।२६) इति किरः, बाहुलकाद् गुणः, कपिरि(कपिलि)कादित्वा-ल्लत्वम्, 'शलि(सांल)कलि-'(उणा-५४)इत्यादिना इलचि वा । जातिलक्षणं डंणं बाधित्वा स्त्रियामजादित्वाट्वाप् । ५ अपिरन्तर्धौ, अपिहितः कायति पिकः । 'कै शब्दे'(भा.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे कः'३।१।१३६ ॥, 'वष्टि भागुरि-रल्लोपम्'-[भागुरिवृत्कारिका]इत्यकारलोपः । पिबति चूत-रसं वा । 'पा पाने'(भा.प.अ.), 'पापुलि-'(हैमोणा-४१)इति किदिकः । ६ कलो मनोज्ञः कण्ठोऽस्य कल-कण्ठः । ७ काकेन पुष्यते काकपुष्टः । 'पुष पुष्टौ'(दि.आ.अ.), क्तः । सप्त कोकिलस्य । शेषश्चात्र-
"कोकिले तु मैदोत्पापी^३ काकजातो रतोद्वहः ।
मधुघोषो^४ मधुकण्ठः सुधाकण्ठः कुहूमुखः ॥१॥
घोषयितुः पोषयितुः कामतालः कुनालिकः ॥"
[शेषनाममाला-४।११०-१११] ॥

२० काकोऽरिष्टः^१ सकृत्प्रजः^२ ॥१३२१॥

आत्मघोषश्चिरजीवी^३ घूकारिः^४ करटो^५ द्विकः^६ ।

एकदृग्^७ बलिभूक्^८ ध्वाङ्क्षो^९ मौकुलि^{१०}(मोकुलि)-

वायसोऽन्यभृत्^{११} ॥१३२२॥

१ 'का' इति शब्दं कायति काकः । 'कै शब्दे'(भा.प.से.), 'आतोऽनुपसर्गे कः'३।२।३ ॥ । काकयति लौल्यं जनयति वा । 'कक लौल्ये'(भा.आ.से.), निजन्तः, अच् । २ नास्ति रिष्टं मरणमस्य अरिष्टः, अमृत-भुक्तादिति । ३ सकृदेकवारं प्रजायते सकृत्प्रजः । सकृत् प्रजाऽपत्यमस्य वा ॥१३२१॥ ४ 'काका' इति शब्देनाऽ-

ऽत्मानं घोषयति आत्मघोषः । 'घुष स्तुतौ'^{१०}( ), ३० निजन्तात् 'कर्मण्यण्'३।२।११ ॥ । ५ चिरं जीवति चिरजीवी । ग्रहादित्वाणिनिः । ६ घूकानामरिः घू-कारिः । ७ करोति बलिदातुर्हितं करटः । 'शकादि-भ्योऽटन्'(उणा-५२१) । कमात्मानं रटति वा । ८ द्वौ ककारौ नाम्न्यस्य द्विकः । ९ एका दृगस्य एकदृक् । रामेण काणीकृतत्वात् । १० बलिं भुङ्क्ते बलिभूक्, वैश्वदेवभागार्हत्वात् । 'भुज पालनादौ'(रु.प.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप् । बलिपुष्टोऽपि । ११ ध्वाङ्क्षति घोरं शब्दायते, काङ्क्षति वा ध्वाङ्क्षः । 'ध्वाङ्क्षि घोरवासिते'^{११} च'(भा.प.से.), चकारात् काङ्क्षायाम्, ४० पचाद्यच् । १२ माति मौकुलिः । 'मा माने'(अ.प.अ.), 'माशालिभ्यामोकुलिमली'(हैमोणा-७०३)इत्यो-कुलिः । १३ वयति (वयते) प्रतिगृहं वायसः । 'वय गतौ'(भा.आ.से.), 'वयः-'(उणा-४००)इत्यसच्, स च णित् । वया एव वायसः, प्रज्ञाद्यण् वा । १४ अन्यान् पिकान् बिभर्ति अन्यभृत् । अन्यभृतौ, अन्यभृतः इत्यादि । चर्तुदश काकस्य ॥१३२२॥

वृद्ध-द्रोण-दग्ध-कृष्ण-पर्वतेभ्यस्त्वसौ परः ।

वनाश्रयश्च काकोलः

१ वृद्धादिभ्यः परोऽसौ काकशब्दो योज्यते, तेन ५० वृद्धकाकः । २ द्रुणति विशेषेण हिनस्ति द्रोणः । 'द्रुण हिंसायाम्'(तु.प.से.), अच् । द्रोणनामा काको द्रोणकाकः । द्रोणोऽपि । "द्रोणो ना दग्धकाके स्यादश्चत्थाम्नो^{१२} गुरावपि"^{१३} [ ] इति रुद्रः । ३ [दग्धकाकः], ४ कृष्णकाकः, ५ पर्वतकाकः । ६ वनाश्रयोऽस्य वनाश्रयः । ७ कायति काकोलः । 'कै शब्दे'(भा.प.अ.), 'कपिपिडिभ्यामोलने'^{१४} ( ) इति बाहुलकादतोऽपि । ईषत् कोलतीति वा । 'कुल संस्त्याने'^{१५}(भा.प.से.), अच् । सप्त पर्वतीयकाकस्य ॥

१. '-न-' इति१॥ २. 'महे-' इति४॥ ३. '-ल्लीपि' इति५॥ ४. '-पोषो' इति४.५॥ ५. 'कुहु-' इति१॥ ६. '-मखः' इति४॥ ७. '-रं-' इति३.५॥ ८. 'पचाद्यच्' इति१॥ ९. '-क्तत्वा-' इति३॥ १०. क्षीरतरङ्गिण्यादौ स्तुत्यर्थकघुषधातुर्न दृश्यते ॥ ११. '-नि' इति१॥ १२. '-देवता-' इति३॥ १३. '-शिते' इति२.५॥ १४. 'द्राक्षि भ्राक्षि घोरनिवाशिते च' इति स्वामी, 'द्राक्षि भ्राक्षि ध्वाक्षि घोरवासिते' ('वासिते' इति सायणः) च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १५. 'मौ-' इति२.३॥ १६. 'गतिहिंसाकौटिल्येषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १७. 'वृद्ध-' इति३॥ १८. '-त्थामा' इति३॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहदिवर्गः, श्रौ-२३६, पृ.३०३ ॥, रामाश्रमी२.५।२१ ॥, पृ.२४९ ॥ २०. '-गः' इति३॥ २१. '-लः' इति३॥ २२. कैधातुना काकोलशब्दसिद्धिर्विचारणीया । न च 'कपिगण्डि-'(उणा-६६)इत्यादिना कोलच्यत्ये सिद्धिरिति वाच्यम्, प्रत्ययादेः ककारस्येत्वात् तस्य लोपात् । अथ च काकयति काकोलः । स्वार्थण्यन्तात् 'कपिगण्डि-'(उणा-६६)इत्यादिना बाहुलकादतोऽपि कोलचिति समाधेयम् ॥ २३. 'संस्त्याने' ('सन्ताने' इति मैत्रेयः) बन्धुषु च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

^१मदुस्तु जलवायसः ॥१३२३॥

१ मज्जति जले मदुः । 'दुमस्जो शुद्धौ' (तु. प.अ.), बाहुलकार्दुः, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । जलचारी वायसो जलवायसः । एकं जलवायसस्य ॥१३२३॥

^१घूके निशाटः ^२काकारिः ^३कौशिको-^४लूक-^५पेचकाः ।
^७दिवान्धः

१ घवते शब्दायते घूकः । 'घुङ् शब्दे' (भ्वा. आ.अ.), 'घुयुहि-' (हैमोणा-२४) इति को दीर्घत्वं च । 'घू' इति शब्देन कायति वा । 'कै' शब्दे' (भ्वा.प.अ.), 'आतो-
१० ऽनुपसर्गो कः' ३।२।३॥, तत्र । २ निशायामटति निशाटः । 'अट गतौ' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ३ काकानामरिः काकारिः । ४ कोशः प्रयोजनमस्य कौशिकः । 'तदस्य प्रयोजनम्' ५।१।१०९॥ इति ठक् । कुशिकस्याऽपत्यमिति वा । कौ शेत इति वा । पृषोदरादिर्वा । ५ "उल्लमप्य चक्षुषा (ऊर्ध्वमप्यस्य चक्षुषी) लोकत उलूकः । पृषो- दरादिः" [ ] इति स्वामी । "ऊर्ध्वो कर्णावस्य उलूकः । पृषोदरादिः" [ ] इति सुभूतिः । उचति समवैति कोटेरे वा । 'उलूकादयश्च' (उणा-४८१) इति निपातितः । ६ पचति सन्तपति दुःखेनेति पेचकः । पचेः 'कृजादिभ्यः [संज्ञायां]
२० वुन्' (उणा-७१३), पृषोदरादित्वादत एत्वम् । ७ दिवा अहि अन्धो दिवान्धः । सप्त घूकस्य ॥

अथ निशावेदी कुक्कुटश्चरणायुधः ॥१३२४॥

^४कृकवाकुस्ताम्रचूडो ^५विवृत्ताक्षः ^७शिखण्डिकः ।

१ निशां वेदयति ज्ञापयति निशावेदी । 'विद ज्ञाने' (अ.प.से.), णिजन्तः, ग्रहादित्वाणिनिः । २ कोकानां क्षुद्रजन्तूनां कुक् । 'कुक् वृक् आदाने' (भ्वा.आ.से.), सम्पदादित्वात् क्विप् । कुटतीति कुटः । 'इगुपध-' ३।१। १३५॥ इति कः । कुका कुटः कुक्कुटः, द्विककारसंयोग- मध्यः । 'कर्तृकरणे कृता बहुलम्' २।१।३२॥ इति समासः ।
३० पादैः कुं पृथिवीं कुटतीति । इगुपधत्वात् के पृषोदरा-

दिर्वा । ३ चरणावेवाऽऽयुधमस्य चरणायुधः, पादयोधि- त्वात् ॥१३२४॥ ४ कृकेण शिरोग्रीवेण कृकमव्यक्तं वा वक्ति कृकवाकुः । 'कृके वचः कश्च' (उणा-६) इत्युण् । ५ ताम्रा चूडाऽस्य ताम्रचूडः । ६ विवृत्तेऽक्षिणी अस्य विवृत्ताक्षः । 'बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोः-' ५।४।११३॥ इति षच् । ७ शिखण्डोऽस्त्यस्य शिखण्डिकः । 'अत इनिठनौ' ५।२। ११५॥ । सप्त कुक्कुटस्य । शेषश्चात्र-

"कुक्कुटे तु दीर्घनादक्षर्मचूडो नखायुधः ।

मयूरचटकः शौण्डो रणेच्छुर्ध्वं कलाधिकः ॥१॥

आरणी विष्किरो बोधिर्नन्दीकः पुष्टिवर्धनः ।

चित्रवाजो महायोगी स्वस्तिको मणिकण्ठकः ॥२॥

उषाकीलो विशोकश्च ब्राजस्तु ग्रामकुक्कुटः ॥"

[शेषनाममाला ४।१९१-१९३॥] ॥

^१हंसाश्च ^२क्राङ्ग-^३वक्राङ्ग-^४मानसौकः-^५सितच्छदाः

॥१३२५॥

१ घ्नन्ति वर्षासु मानसं गच्छन्ति हंसाः । 'हन् (हन) हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'वृ(वृ)वृदहिनिकमि-' (उणा-३४२) इत्यादिना सः । २ चक्राकारमङ्गमेषां वृत्त- त्वात् चक्राङ्गः । "चक्रस्येवाऽङ्गानि वृत्तत्वादिनाऽस्य चक्राङ्गः" [ ] इति स्वीकारात् । ३ वक्रमङ्गमेषां वक्राङ्गः । ५० ४ मानसाख्यं देवसर ओको गृहमेषां मानसौकसः । ५ सिताः श्वेताश्छदा एषां सितच्छदाः । चतुर्भिर्द्वन्द्वः । पञ्च सामान्येन हंसस्य । 'मरालाः' [शेषनाममाला ४। १९३॥] इति शैषिकम् ॥१३२५॥

राजहंसास्त्वमी चञ्चुचरणैरतिलोहितैः ।

१ अमी हंसा अतिलोहितैरत्यन्तरक्तैश्चञ्चुचरणै- मुखपादैः 'राजहंसाः' उच्यन्ते । जातिश्रेष्ठत्वाद् हंसानां राजानो राजहंसाः । राजदन्तादित्वात् परनिपातः । चञ्चु- सहितैश्चरणैरिति समासः ॥

^१मल्लिकाक्षस्तु ^{१६}मलिनैः

६०

१. 'भृमृशीतृचरित्सरितनिधनिमिमस्त्रिभ्य उः' (उणा-७) इत्युः, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम्, जश्त्वेन सकारस्य दत्वमित्यपि बोध्यम् ॥ २. 'घुङ् कुङ् उङ् शब्दे' इति स्वामी, 'घुङ् कुङ् उङ् डुङ् शब्दे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ३. 'प्रयोजनम्' इत्येवाऽष्टाध्याय्याम् ॥ ४. अमक्षीर- स्वामिटीकायाम्-"उलति नेत्राभ्यां वहत्युलूकः । ऊर्ध्वोल्लोकनादिति निरुक्तम्" इति दृश्यते, २।५।१५॥, पृ.१२७॥, ५. पदचन्द्रिका, भा- २, सिंहादिवर्गः, श्लो-२३०, पृ.२९६॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२३०, पृ.२९६॥ ६. '-कन' इति १.२॥ ७. '-व-' इति ४.५॥ ८. '-च्छ' इति ४॥ ९. '-ष्करो' इति ३॥ १०. 'पृ-' इति ३॥ ११. '-जो' इति ३, '-जे' इति ५॥ १२. '-कटः' इति ५॥ १३. 'वृत्-' इति ३॥ १४. '-ङ्गी' इति ३॥ १५. '-सोख्यं' इति ३॥ १६. '-ख्या-' इति ३॥

१ चञ्चुचणैरित्यधिकारः, मल्लिकाकारेऽक्षिणी एषां
मल्लिकाक्षाः । शुक्लापाङ्गत्वात् । 'बहुव्रीहौ-^५ १४ ।
११३ ॥ इति षच् ॥

धार्तराष्ट्राः सितेतैः ॥१३२६ ॥

१ कृष्णैश्चञ्चुचणैः, धृतराष्ट्रेऽमात्ये भवा धार्त-
राष्ट्राः । धृतराष्ट्रा एव वा । प्रज्ञादित्वादण् । राजहंसेभ्यो
न्यूनत्वात् ॥१३२६ ॥

कादम्बास्तु कलहंसाः पक्षैः स्युरतिधूसरैः ।

१ कन्दर्ते प्रावृषि विक्लवन्ते कादम्बाः ।
१० 'कदि वैक्लव्ये' (भ्वा.आ.से.), सौत्रः, 'कदेर्णिद्वा'
(हैमोणा-३२२) इत्यम्बः । कदम्बस्य मेघस्येमे वा मेघ-
सञ्चारित्वात् । २ कलध्वनयोर्हंसाः कलहंसाः । धूसर-
शब्देनेषत्पाण्डुवर्णः । "पक्षैराधूसरैर्हंसाः कलहंसा इति
स्मृताः" [हलायुधकोशः २।२५३ ॥] इति हलायुधः ॥

वारला वरला हंसी वारटा वरटा च सा ॥१३२७ ॥

१ त्रियते वारला । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.),
'मुरल-' (हैमोणा- ४७४) इत्युले (इत्यले) निपात्यते । वाः
पानीयमलतीति वा । 'अलर्ज् भूषणादौ' (भ्वा.प.से.),
अच् । २ वरं लाति वरला । ३ हंसस्य स्त्री हंसी ।
२० ४ वारि सलिलेऽर्तति वारटा । 'अट गतौ' (भ्वा.प.से.),
पचाद्यच् । ५ वृणीते सरः सेवते वरटा । 'वृङ्
सम्भक्तौ' (क्र्या.आ.से.), 'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-५२१) ।
"गौरादौ जयादित्येन वरटाशब्दः पठितः, ततो डीषि वरटी
च" [ ] इति माधवः । पंच हंसस्त्रियाः ॥१३२७ ॥

दार्वाघाटः शतपत्रः

१ दारु आहन्ति दार्वाघाटः । 'हन हिंसागत्योः'
(अ.प.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, पृषोदरादित्वाट्त्वम् ।
"दार्वाहनोऽण्णस्य (दारावाहनोऽण्णन्तस्य) च टः संज्ञायाम्"
(वा-३।२।४९ ॥) इत्याङ्पूर्वाद्धन्तेः कर्तर्यण्, नस्य च टः"
३० [मा. धातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-२] इति माधवः । दारु

आघटते वा । 'घट चेष्टायाम्' (भ्वा.आ.से.), 'कर्मण्यण्'
३।२।१॥ । २ शतं बहूनि पत्राणि पक्षा अस्य शतपत्रः ।
"दार्वाघाटः पुष्कराह्नः कुर्करश्चित्रकन्धरः ।

दीर्घचञ्चुशिराः काष्ठकुट्टकः शतपत्रकः ॥१॥"

[ ] । "सूखोटाकाठकूट" इति पथ्यापथ्ये भाषान्तरम् ।
सूतारियानाम्नी द्वे ॥

खञ्जरीटस्तु खञ्जनः ।

१ खञ्जत्रयति खञ्जरीटः । 'खडि गतिवैकल्ये'
(भ्वा.प.से.), पृषोदरादिः । २ नन्द्यादित्वाल्त्यौ खञ्जनः ।
गंगेटीयानाम्नी द्वे ॥

४०

सारसस्तु लक्ष्मणः स्यात् पुष्कराख्यः कुरङ्करः

॥१३२८ ॥

१ सरति सारसः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.),
'सर्तेर्णित्' (उणा-) इत्यसच् । सरसि भवो वा । 'तत्र
भवः' ४।२।५३ ॥ इत्यण् । २ लक्ष्मीस्याऽस्ति लक्ष्मणः ।
धनिनामसु (अभि-श्लो-३५७) । ३ पुष्करस्य पद्मस्याऽ-
ऽख्याऽस्य पुष्कराख्यः । ४ कुरमिति शब्दं करोति कुर-
ङ्करः । चत्वारि सारसस्य । शेषश्चात्र-

"सारसे दीर्घजानुकः ।

गोनदौ मैथुनी कामी श्येनाक्षौ रक्तमस्तकः ॥"

५०

[शेषनाममाला ४।१९४ ॥] ॥१३२८ ॥

सारसी लक्ष्मणा

१ सारसस्य स्त्री सारसी । २ लक्ष्मीस्त्राऽस्ति
लक्ष्मणा । 'लक्ष्म मुट् च(लक्ष्म्या अच्च)' (गणसू-
५।२।१० ॥) इति नप्रत्ययोऽकारश्चाऽन्तादेशो णत्वं च ।
लक्ष्मणा मकारमध्या । "[सारस्यां] लक्ष्मणा ना तु
सौमित्रौ श्रीमति त्रिषु" [ ] इति रौद्रः (रुद्रः) । निर्म-
कारोऽप्ययम्, "लक्षणश्चैव सारसे" [ ] इत्यमरमालोक्तेः ।
"महापुरुषमिव प्रकटमीनशङ्खलक्षणम्" [ ] इति कादम्बरी-
श्लेषश्च । "पुंयोगलक्षणे डीषि लक्ष्मणी" [ ] इति स्वा-
म्यादयः । द्वे सारस्याः ॥

६०

१. 'कद-' इति १.४.५ ॥ २. 'क्ल-' इति ४.५ ॥ ३. 'कदि क्रदि क्लदि वैक्लव्ये' इति स्वामिसायणौ, 'कदि क्रदि क्रद क्लद वैक्लव्ये' इति मैत्रेयः ॥ ४. 'कदेर्णत् पक्षिणि' (उणा-५२३) इति पाणिनीयसम्मलोणादिगणसूत्रम् ॥ ५. 'व-' इति ४.५ ॥ ६. जकारानुबन्धो विचारणीयः ॥ ७. '-न्ते' इति ४.५ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४०, पृ. ३१० ॥, तत्र 'माधवः' इत्यस्य स्थाने 'मधुमाधवी' इति दृश्यते ॥ ९. मा. धातुवृत्तौ- 'नय च टः' इत्यस्य स्थाने 'नकारस्य च टकारः' इति दृश्यते, पृ. ३१५ ॥ १०. '-रोहः' इति २ ॥ ११. 'कुर्कु-' इति १.३ ॥ १२. 'सू-' इति ३ ॥ १३. 'भाषा' इति ३ ॥ १४. '-री-' इति ५ ॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः २।५।१५ ॥ १६. '-ख्यो' इति १.२.४.५ ॥ १७. '-स्या-' इति ४.५ ॥ १८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२४०, पृ. ३१० ॥ १९. रामाश्रमी २।५।२५ ॥, पृ. २५२ ॥

अथ कुङ् क्रौञ्चे

१ कुञ्चति कुङ् । 'कुञ्च गतौ' (भ्वा.प.से.), 'कौटिल्याल्पीभावयोः' (भ्वा.प.से.) इत्यपरे, 'ऋत्विक्-' ३।२।५९॥ आदिना केवलात् क्तिन्, 'कुञ्चे नलोपा-भावश्च निपात्यते' ( ) इत्युक्तेः 'अनिदिताम्-' ६।४।२४॥ इति नलोपो न भवति, क्विञ्चान्तत्वात् कुत्वम् । २ प्रज्ञाद्यणि क्रौञ्चः, तत्र । व्यञ्जनान्तात् स्त्रियामजादित्वा-ट्टापि कुञ्चा । द्वे क्रौञ्चस्य ॥

चाषे किकीदिविः ।

१० १ चष्यते भक्ष्यते श्येनेनेति चाषः । 'चष भक्षणे' (भ्वा.उ.से.), कर्मणि घञ् । चाषयतीति, चषेर्ण्यन्तात् पचाद्यचि वा । तद्दर्शनेन बहुप्रशस्तलक्षणलाभात् ।

उक्तं च-

"यत्र यत्र कुरुश्रेष्ठ ! चापं दृष्ट्वा नमस्कुरु ।

न हि वैदूर्यवर्णस्य दर्शनं निष्फलं भवेत् ॥१॥" [ ] इति । 'चासः' इति दन्त्यान्तोऽपि । "इक्षुपक्षिभिदोश्चासः" [ ] इति दन्त्यान्तेषु रभसः । २ किकीति शब्देन दीव्यति क्रीडति किकीदिविः । 'कृविपृवि(धृष्वि)छविस्थविकिकीदिविः' (उणा-४९६) इति निपातितः । किकीदिविरिति मध्यक-

२० वर्गाद्यस्य चतुर्थस्वरः, शेषास्तृतीयस्वरोपेताः । वोपालितस्तु "किकिदिविसंज्ञाषः" [ ] इति सर्वे तृतीयस्वरा इत्याह । रक्षितस्तु "किकिपूर्वस्य दिवेरिकारस्य दीर्घं कृत्वा किकि-दीविः" [ ] इत्याह । "चाषो दिविः किकिः स्मृतः" [ ] इति व्याडिः । "द्वे नाम्नी" [ ] इति स्वामी । नीलचंसनाम्नी द्वे ॥

चातकः स्तोकको वप्पीहः सारङ्गो नभोम्बुपः

॥१३२९॥

१ चतते याचते मेघान् जलार्थमिति चातकः । 'चते' याचने' (भ्वा.प.से.), ण्वुल् । २ स्तोकमल्पं कं जलमपेक्षत्वेन यस्याऽस्ति स स्तोककः । अर्शआदित्वा-

३० दच् । स्तोकं कायति वाश्यते' वा । 'कै शब्दे' (भ्वा.

प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।१३॥ । ३ नभोऽम्बुपानादं वाः पानीयमीहते' वप्पीहः । पृषोदरादित्वात् । ४ सरति ऊर्ध्वं गच्छति सारङ्गः । सतैरङ्गच्, स च णित् । सह आरङ्गति वा, यूथचारित्वात् । "दन्त्यादिरयम्" [ ] इति स्वामी । "चातके हरणे पुंसि सारङ्गः शबले त्रिषु" [ ] इति दन्त्यादौ रभसात् । अर्थ शारयति हिंसयत्यातपादिना आत्मानमिति शारङ्गः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), णिजन्तादस्मात् 'शारैरङ्गच्' ( ) इत्यङ्गच्, तालव्यादिरपि । "शारङ्गश्चातके ख्यातः शबले हरिणेऽपि च" [ ] इति तालव्यादावजयात् । ५ नभस्यम्बु पिबति नभोम्बुपः । ४० पञ्च वप्पीहस्य ॥१३२९॥

चक्रवाको रथाङ्गाहः कोको द्वन्द्वचरोऽपि च ।

१ चकति चक्रः । 'चक तृप्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'स्फायितश्चि-' (उणा-१७०) इत्यादिना रक् । क्रियते निशया वियोगी इति । घञर्थे कः, 'के कृञादीनां द्वे च' (वा-६।१।१२॥) इति द्वित्वे चक्र इति वा । चक्रेण चक्र-शब्देनोच्यते, कर्मणि घञ् चक्रवाकः । २ रथाङ्गं चक्रम्, तस्याऽऽह्वा नामाऽस्य रथाङ्गाहः । तेन रथाङ्गः, चक्र इत्यादि । ३ कवते वाशते कोकः । 'कुङ् शब्दे' (भ्वा.आ.अ.), बाहुलकात् कः । कोकते विच्छेदमादत्त इति वा । 'कुक वृक आदाने' (भ्वा.आ.से.), अच् । ४ द्वन्द्वेन मिथुनेन चरति द्वन्द्वचरः । चत्वारि चक्रवाकस्य ॥

टिट्ठिभस्तु कटुक्राण उत्पादशयनश्च सः ॥१३३०॥

१ टेक्ते टिट्ठिभः । 'टिक्' (टिक्) गतौ' (भ्वा.आ.से.), 'सिटिकिभ्याम्-' (उणा-३३२) इतीभः, 'टिकः टिट्ठादेशश्च । टिट्ठीति भाषते वा । भाषेः 'अन्येभ्योऽपि-' ३।२।१०१॥ इति डः । २ कटुः क्राणोऽस्य कटुक्राणः, ककारवकारसंयोगमध्यः । ३ उत्पादं शेते उत्पादशयनः । नन्दादित्वाल्ल्युः । टीटोडीनामानि त्रीणि ॥१३३०॥

१. स्वामिसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ २. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं पाठः, 'गतिकौटि-' इति स्वामी ॥ ३. 'कुं-' इति ३॥ ४. '-ण्यणि' इति ३॥ ५. '-क्षेत्र' इति ३॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२३१, पृ.२९८॥ ७. द्र. रामाश्रमी २।५।१६॥, पृ.२४७॥ ८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।५।१६॥, पृ.२३०॥ ९. अम.क्षीरस्वामिटीकायाम्-'द्वे नाम्नी इत्येके' इति दृश्यते, २।५।१६॥, पृ.१२७॥, द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१३१९॥, पृ.२९७॥ १०. '-चां-' इति ३.५॥ ११. '-त' इति १.३॥ १२. १प्रतौ नास्ति ॥ १३. 'न्' इति ३॥ १४. इतोऽग्रे १प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ १५. अम.क्षीर. न दृश्यते ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२३२, पृ.२९९॥ १७. द्र. रामाश्रमी २।५।१७॥, पृ.२४८॥ १८. 'अथवा' इति ३॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो २३२, पृ.२९९॥, रामाश्रमी २।५।१७॥, पृ.२४८॥ २०. '-शाय' इति १॥ २१. ३प्रतौ नास्ति ॥ २२. '-क' इति ३॥ २३. ककीत्यादिदण्डान्मकोऽयं धातुः ॥ २४. 'सिटिटिकि-' इति १.२.३.५॥ २५. 'टिः' इति १.२.४.५॥

चटको गृहबलिभुक् कलविङ्कः कुलिङ्कः ।

१ चटति भिनत्ति धान्यादिकं चटकः । 'चट भेदने'(भा.प.से.), 'क्वन् शिल्पिसंज्ञयोः'(उणा-१९०)इति क्वन् । २ गृहबलि भुङ्क्ते गृहबलिभुक् । 'भुज पालनादौ'(रु.प.अ.), सम्पटादित्वात् क्विप् । ३ इन्वति प्रीणयति । 'इवि' प्रीणने'(भा.प.से.), 'कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः'(उणा-३२०)इति बाहुलंकादतोऽपि के, पृषोदरादित्वा-
दाद्यन्तवर्णविपर्यये इदित्वाणुमि विङ्कः । कलेनाऽव्यक्त-
मधुरध्वनेन विङ्कः कलविङ्कः । ४ कोलति कुलिङ्कः ।
१० 'कुल संस्त्याने'(भा.प.से.), 'कुलचरि(चिरि)भ्यामिङ्कक्'(हैमोणा-६४), स्वार्थे कनि कुलिङ्कः । कुलिङ्गोऽपि ।
चत्वारि चटकस्य ॥

योषित्तु तस्य चटका

१ तस्य चटकस्य योषित् चटका । अजादित्वा-
ट्वाप्, क्षिपकादित्वादित्वाभावः । चिडीनाम एकम् ॥

स्त्र्यपत्ये चटका तयोः ॥१३३१॥

१ तयोद्वयोः स्त्रीलक्षणेऽपत्ये वाच्ये, स्त्री च
तदपत्यं चेति स्त्र्यपत्यम्, तत्र । चटकायाश्चटकस्य वा
स्त्र्यपत्यं चटका । [ऐरक्प्रत्ययः], 'स्त्रियामपत्ये लुग्
२० वाच्यः'(वा-४।१।२८॥)इत्यैरको लुक्, 'लुक् तद्धितलुकि'
१।२।४९॥इति टापो निवृत्तौ स्त्रीत्वात् पुनष्टाप् ॥१३३१॥

पुमपत्ये चाटकैरः

१ चटकायाश्चटकस्य वा पुंलक्षणेऽपत्येऽभिधेये
चाटकैरः । 'चटकाया ऐरक्'४।१।२८॥ ।

दात्यूहे कालकण्ठकः ।

जलरङ्गुर्जलरञ्जः

१ 'दाप् लवने'(अ.प.अ.), क्तिच्, दातिः ।
[दातिं] छेदमूहतेऽत्यभ्यस्यति दात्यूहः । 'ऊह वितर्के'
(भा.आ.से.), 'कर्मण्यण्'३।२।१॥ । अस्य हि ध्वना-

वन्तरान्तराविच्छेदरूपखण्डनात् । 'दा' इति शब्दमत्यूहते- ३०
ऽत्यभ्यस्यतीति दात्यूहो वा । षष्ठस्वरमध्योऽयम् ।
"दात्यूहः कणति क्वणत्यविरतं श्वेतच्छदानां गणः"[ ]इति
हलायुधकाव्यम् । "दात्यूहो जलरङ्गुः, 'दाउड' इति गौड-
देशे प्रसिद्धः"[ ]इति तट्टीका । "दित्यवाहोऽपत्यमित्यणि,
'देविका'-७।३।१॥ आदिनाऽऽत्वे वाह ऊठि 'एत्येध-
त्यूत्सु'६।१।८९॥ इति वृद्धौ दात्यूहः"[ ]इति स्वामी,
तत्र । २ कालाः कण्टका रोमोद्धेदा अस्य कालकण्-
टकः । काले वर्षाकाले कण्ठो ध्वनिरस्य कालकण्ठः"
[ ]इत्यन्ये । "कण्ठः स्वरेऽन्तिके गले"[ ]इति रुद्रः ।
कल एव कालः । स्वार्थेऽण् । कालोऽव्यक्तमधुरध्वनिः ४०
कण्ठेऽस्येति वा ।

"नील(काल)कण्ठस्तु दात्यूहे कलविङ्के च खञ्जने ।
सितापाङ्गे हरे पीत(पीते) सारके नीलकण्ठवत् ॥१॥"
[विश्वप्रकाशकोशः, ठान्तवर्गः, श्लो-१९]इति महेश्वरः । २
जले स्मृते जलरङ्गुः । 'रमु क्रीडायाम्'(भा.आ.अ.),
कुप्रत्ययः । "यदुपनगरस्रोतस्विन्यां रते मदकामिनी मणि-
तमधुरं कनूयन्ते च क्वचिजलरङ्गवः"[ ]इति हलायुध-
काव्यम् । "कनूयी शब्दे'(भा.आ.से.), भवादौ, जल-
काका मधुरं ध्वनन्ति"[ ]इति तट्टीका । "जलरङ्गुः
स्कन्धकाको दात्यूहः कालकण्ठकः"[ ]इति उडाउवा" ५०
[ ]इति पथ्यापथ्ये भाषा । २ जलेन रज्यते" जल-
रञ्जः । अच् । चत्वारि कालकण्ठस्य ॥

वके कङ्को वकोटवत् ॥१३३२॥

१ वक्तीति वकः । 'वच परिभाषणे'(अ.प.अ.),
पचाद्यच्, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् । ककतीति वा ।
'कक लौत्ये'(स्वा.आ.से.), पचाद्यच्, पृषोदरादित्वात्
कस्य वः, तत्र । २ 'के' इति शब्दम्, के जले वा
ह्वयते शब्दायते कङ्कः । 'ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च'(भा.
उ.अ.)इति धातोः 'आतोऽनुपसर्गे कः'३।२।३॥ इति के,
आलोपः । ३ वक्तीति वकोटः । 'कपोटवकोट'-(हैमोणा- ६०
१६१)इति निपात्यते । वकोट इवेति वकोटवत् । अस्य

१. '-व' इति३॥ २. इविजीवीति दण्डात्मकोऽयं धातुपाठः स्वामिसम्मतः ॥ ३. 'ध्वानेन' इति१, 'ध्वातेन' इति२॥ ४. 'कुलविङ्कः' इति१॥
५. 'कुल संस्त्याने' ('सन्ताने' इति मैत्रेयः) बन्धुषु च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. '-डओ' इति१॥ ७. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-
"द्वितीयं तृतीयं वा रूपं वहति दित्यवादः, तस्यापत्यं दात्यूहः, देविकाशिंशपेत्यात्वम्(७।३।१॥) ।" इति दृश्यते, २।५।२२॥, पृ.१२८॥ ८.
द्र. पदचन्द्रिका, भा-२. सिंहादिवर्गः, श्लो-२३६, पृ.३०४॥ ९. द्र. रामाश्रमी२।५।२१॥, पृ.२५०॥ १०. '-हाः' इति५॥ ११. 'रज्यति' इति१,
'रज्यति' इति२॥ १२. 'कौटिल्ये' इति१.२.३॥

प्रसिद्धं विवक्षित्वोपमानमुक्तम् । यथा वकोटशब्दो वक-
वाचकः, तथा वककहावपीत्यर्थः । त्रीणि वकस्य ॥

“दीर्घजङ्घोऽतिशौण्डः स्याद् वकोटः शुक्लवायसः ।

कङ्कुरुदार्बलिभुक् शिखी चन्द्रविहङ्गमः ॥१॥”

[त्रिकाण्डशेषः २।५।२३॥] इत्यादयो ग्रन्थान्तरोक्ता इहैव
ज्ञेयाः ॥१३३२॥

बलाहकः स्याद् **बलाकः** :

१ वलति **बलाहकः** । ‘वल संवरणे’ (भ्वा.
आ.से.), ‘बलिबलि-’ (हैमोणा-८१) इत्याहकः । २ वलति
१० **बलाकः** । ‘वल वल्ल संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘बला-
कादयश्च’ (उणा-४५४) इत्याकन्नन्तो निपातितः । पुंस्ययम्,
यद्वाचस्पतिः-“बलाकस्तु बलाहकः” [५] । “पुंश्चजेऽपि
स्त्रीलिङ्ग एवाऽयम्” [५] इति लिङ्गानुशासनकृतः । द्वे बला-
हकपक्षिणः, बकविशेषोऽयम् ॥

बलाका विसकण्ठिका ।

१ बलेन शक्त्या दूरमूर्ध्वमकति **बलाका** । ‘अक
अग कुटिलायां गतौ’ (भ्वा.प.से.), अच् । ‘वल वल्ल
संवरणे’ (भ्वा.आ.से.), ‘बलाकादयश्च’ (उणा-४५४) इत्या-
कनि वा । आविष्टलिङ्गत्वात् पुंसि स्त्रियां च बलाका ।
२० २ विसं मृणालमिव कण्ठोऽस्यां **विसकण्ठिका** । जाति-
लक्षणं डीषं बाधित्वा टाप्, अजादित्वाद् वा, ततः स्वार्थे
कनि ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४ ॥ इतीत्वम् । “‘विस-
कण्ठिका’ [५] इत्यन्ये । बकेरुकाऽपि । द्वे बकपत्न्याः ॥

भृङ्गः कलिङ्गो धूम्याटः :

१ बिभर्ति कलां **भृङ्गः** । ‘भृजो गन् नुक् च’
(उणा-१२२) इति गन्नुकौ । २ के मूर्ध्नि लिङ्गं चूडा-
रूपं चिह्नमस्य **कलिङ्गः** । कलिलं गहनं गच्छतीति, पृषो-
दरादिर्वा । कलिं कलहं गच्छतीति वा । स हि गच्छतां
केशान् लुञ्चति । ३ धूम्या धूमसमूहः । ‘पाशादिभ्यो यः’
३० ४।२।४९ ॥ । तामटति **धूम्याटः** । ‘कर्मण्यण्’ ३।२।११ ॥ ।

“धूम्या स्याद् धूमसंहतिः” [हलायुधकोशः १।६६॥] इति
हलायुधः । त्रीणि धूम्याटस्य ॥

कङ्कस्तु कमनच्छदः ॥१३३३॥

लोहपृष्ठो दीर्घपादः कर्कटः स्कन्धमल्लकः ।

१ कङ्कते गच्छति **कङ्कः** । ‘ककिवकीत्यादिना
गत्यर्थः, ‘ककि लौत्ये’ (भ्वा.आ.से.) वा, पचाद्यच् । २
कमनः कान्तश्छदोऽस्य **कमनच्छदः** ॥१३३३॥ ३
दृढत्वाद् लोहवर्णत्वाद् वा लोहपृष्ठमिव पृष्ठमस्य **लोह-
पृष्ठः** । ४ दीर्घो^१ पादावस्य **दीर्घपादः** । ५ कर्कति
कर्कटः । कर्कः^२ सौत्रः, ‘शकादिभ्योऽटन्’ (उणा-५२१) । ४०
६ स्कन्धेन मल्लः समर्थः **स्कन्धमल्लः** । स्वार्थे कनि
स्कन्धमल्लकः । षट् कङ्कपक्षिणः ॥

चिल्लः शकुनिरातापी

१ चिल्लति वातेन शिथिलीभवति **चिल्लः** ।
‘चिल्ल शैथिल्ये हावकरणे च’ (भ्वा.प.से.), ‘इगुपध-’
३।१।१३५ ॥ इति के^३ । २ शक्नोति^४ **शकुनिः** । पक्षि-
नामसु (अभि-^५, श्लो-१३१६) । ३ आतपति **आतापी** ।
ग्रहादित्वाणिनिः । मिश्रास्तु-“आतायते संतनोति पाल-
यति वा पक्षप्रसारणेनाऽऽत्मानमिति । ‘तायु सन्तापन-
पालनयोः’ (भ्वा.आ.से.), आवश्यकं गिनिरातायी” [पद- ५०
चन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२३६] इति पठन्ति
स्वमते । “त्रयः पुंसि” [५] इति हलायुधटीका^६ तु चिल्लः,
स्त्रीभ्रोः(?) चिल्ला, आतापिरिदन्तोऽपि, स्त्रियां डीषि
आतापी, शकुनिका च चिल्ली च, सर्वेऽपि स्त्रीलिङ्गाः”
[५] इत्यन्ये । चील्हनामानि त्रीणि ॥

श्येनः पत्नी शशादनः ॥१३३४॥

१ श्यायते पक्षिघातायाऽत्यर्थं गच्छति **श्येनः** ।
‘श्यैङ् गतौ’ (भ्वा.आ.अ.), ‘श्यास्त्यात्(ह)विभ्य इनच्’

१. स्वामिमतेऽयं पाठः, ‘वल वल्ल संवरणे’ इति मैत्रेयः, ‘वल वल्ल संवरणे च’ इति सायणः ॥ २. ‘-हकः’ इति १.४.५ ॥ ३. मैत्रेय-
सम्मतोऽयं धातुपाठः ४. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१३३३ ॥, पृ. २९८ ॥ ५. ‘विश-’ इति १.३ ॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः २।१.१२५ ॥ ७. ‘-स्य’
इति ३.४.५ ॥ ८. ‘-कण्ठा’ इति १.२.३ ॥ ९. ‘विश-’ इति ३ ॥ १०. ‘भृजः किन्नुट् च’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ११. ‘-च-’ इति १.३ ॥ १२.
‘-कि-’ इति १, ‘-कः’ इति ३ ॥ १३. इतोऽग्रे ३ प्रतौ ‘धातुः’ इति दृश्यते ॥ १४. ‘चिल्ल शैथिल्ये’ इति स्वामी, ‘चिल्ल शैथिल्ये
भावकरणे च’ मैत्रेयसायणौ ॥ १५. इगुपधत्वाभावादित्दिं विचारणीयम्, अथ च पचाद्यच् ॥ १६. इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ १७.
‘-नि’ इति ३ ॥ १८. ‘-यां’ इति १ ॥ १९. ‘शा-’ इति ३ ॥

(उणा-२०४) । २ पत्रं पक्षस्तद्योगात् पत्नी । प्रशंसा-
यामिनिः । पत्नी सामान्योऽपि विशेषे वर्तते । यच्छाश्वतः-
“श्येनाख्यो विहगः पत्नी पत्त्रिणौ शरपक्षिणौ” [शाश्वत-
कोशः, श्रौ-२२३] इति । ३ शशमति शशादनः । ‘अद
भक्षणे’ (अ.प.अ.), नन्द्यादित्वाल्ल्युः । ‘कर्तरि ल्युट् (कृत्य-
ल्युटः) -’ ३।३।१२३॥ इति कर्तरि ल्युट् वा । सींचाणा-
नामानि त्रीणि ॥१३३४॥

दाक्षाय्यो दूरदृक् गृध्रः

१ दक्षते विशेषेण वर्धते, शीघ्रो भवति दाक्षा-
१० व्यः । ‘दक्ष [वृद्धौ] शीघ्रार्थे च’ (भ्वा.आ.से.), ‘श्रुदक्षि-
स्मृहिगृहि-’ (उणा-३७६) इत्याय्यः, ‘प्रज्ञादिभ्यश्च’ ५।४।३८॥
इत्यण् । २ दूरान् पश्यति दूरदृक् । दृशेः क्तिप् । ३
गर्धते (गृध्यति) अभिकाङ्क्षति मांसादिकमिति गृध्रः ।
‘गृध्रु अभिकाङ्क्षायाम्’ (दि.प.से.), ‘सुसूधाञ् (धा) गृधिभ्यः
क्रन्’ (उणा-१८२) । “‘स्फायितञ्चि-’ (उणा-१७०)
इत्यादिना रक्” [ ] इत्यन्ये । “गृध्रः सुदृष्टिः शकुनी वक्र-
चञ्चल दूरदृक्” [ ] इति मदनपालः । त्रीणि गृध्रस्य ।
शेषश्चात्र-

“गृध्रे तु पुरुषव्याघ्रः कामायुः कूणितेक्षणः ।

२० सुदर्शनः शकुन्याजौ” [शेषनाममाला ४।१९५॥] ॥

अथोत्क्रोशो मत्स्यनाशनः ।

कुररः

१ उत्क्रोशति उच्चमुच्चैर्वा क्रोशति उत्क्रोशः ।
‘कुश आह्वाने’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । २ मत्स्यान् नाश-
यति मत्स्यनाशनः । णशेर्णिजन्तान् नन्द्यादित्वाल्ल्युः । ३
‘कुर’ इति शब्दं राति कुररः । ‘रा दाने’ (अ.प.अ.),
‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३॥ । यद्वा कुरति करुणध्वनिना
धैर्यं छिनत्ति कुररः । ‘कुर छेदने’ (तु.प.से.), बाहुल-
कादरक् । स्त्रियां कुररी । “उत्क्रोशः कुररो मतः” [हला-
३० युधकोशः २।२४९॥] इति हलायुधः । त्रीणि उत्क्रोशस्य ॥

कीरस्तु शुको रक्ततुण्डः फलादनः ॥१३३५॥

१ कीति शब्दमीरयति कीरः । ‘ईर प्रेरणे’ (चु.
उ.से.), ‘इगुपध-’ ३।१।१३५॥ इति कः । यद्वा कीति
शब्दं रायति कीरः । ‘रै शब्दे’ (भ्वा.प.अ.), ‘सुपि स्थः’
३।२।४॥ इत्यत्र सुपीति योगविभागात् कः । २ शोकति
गच्छति शुकः । ‘शुक गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘इगुपध-’
३।१।१३५॥ इति कः । शोभत इति शुको वा । ‘शुभ
दीप्तौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘शुकवल्कोल्काः’ (उणा-३२२) इति
कक्प्रत्ययेऽन्त्यलोपे चोणादौ शुक इति निपातनात् । माध-
वस्तु शुकशब्दं ‘शुभ दीप्तौ’ (भ्वा.आ.से.) इत्यस्यैव निपातं ४०
मन्यते, तथाहि-“यदि ‘शुक गतौ’ (भ्वा.प.से.) इत्ययं
धातुरार्षस्तदा शुके रग्विधानेनाऽपि शुकशब्दसिद्धे ‘ऋज्रे-
न्द्रा-’ (उणा-१८६) आदिसूत्रे शुचेर्निपातमनमर्थकं स्या-
दित्यस्य धातोः पाठोऽनार्ष इतीव प्रतीयते” [ ] इत्याह ।
३ रक्तं तुण्डं चञ्चुरस्य रक्ततुण्डः । ४ फलान्यति फला-
दनः । नन्द्यादित्वाल्ल्युः । मेधाव्यपि । चत्वारि शुकस्य ।
शेषश्चात्र-“शुके तु प्रियदर्शनः, श्रीमान् ‘मेधातिथिर्वाग्मी’
[शेषनाममाला ४।१९५-१९६॥] ॥१३३५॥

शारिका तु पीतपादा गोराटी गोकिराटिका ।

१ शृणाति फलं शारिका । ‘शृ हिंसायाम्’ (क्र्या. ५०
प.से.), ण्वुल्, टाप्, ‘प्रत्ययस्थात्-’ ७।३।४४॥ इती-
त्वम् । २ पीतौ पादावस्याः पीतपादा । ३ गां रटति
गोराटी । ‘रट शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘कर्मण्यण्’ ३।२।१॥,
गौरादित्वाद् डीष् । ४ गां किरति गोकिराटी । पृषोदरादिः,
ततः स्वार्थे कनि, ‘केऽणः’ ७।४।१३॥ इति ह्रस्वत्वम्,
[गोकिराटिका] । चत्वारि शारिकायाः । ‘सारो’ इति भाषा ॥

स्याच्चर्मचटकायां तु जतुकाऽजिनपत्रिका

॥१३३६॥

१ चर्ममयी चटका चर्मचटका, निर्लोमत्वात्,
तत्र । २ आश्रये दृढश्रेष्ठात् कृष्णपिङ्गलत्वाच्च जत्विवेति ६०

१. ‘-ते’ इति १॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२३६, पृ.३०५॥ ३. ‘-आह्वाने रोदने च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ४. ‘कुरु-’ इति ४.५॥ ५. इतोऽग्रे १.३.४.५ प्रतिषु ‘रै शब्दे’ इति दृश्यते ॥ ६. इतोऽग्रे ३ प्रतौ ‘वा’ इति दृश्यते ॥ ७. ‘-न्त-’ इति ३॥ ८. ‘-वं’ इति १॥ ९. ‘प्रसिद्धे’ इति ३॥ १०. ‘तकि कृच्छ्रजीवने’ (भ्वादिः, धातुसं-८६) इत्यत्र सायणेन-“अस्यानन्तरं मैत्रेयः शुक गताविति पठित्वा ‘शोकति शुकः शुक’ इत्युदाजहार, अस्मिन् हि सति ‘शुकवल्कोल्काः’ इति शुभेः कनि भलोपे शुकशब्दनिपातनमनर्थकं स्यात्, इगुपधलक्षणेन कक्प्रत्ययैव सिद्धत्वात् । तथा शुके रग्विधानेनाऽपि शुकशब्दसिद्धे ‘ऋज्रेन्द्रा-’ इत्यादौ शुचेर्निपातनमनर्थकं स्यादित्यस्य पाठोऽनार्ष इव प्रतीयते” इत्युक्तम्, पृ.८१॥ ११. ‘मेधाविर्वा-’ इति ४.५॥ १२. ‘-स्य’ इति १.४.५॥ १३. ‘-टीः’ इति ४॥ १४. ‘-रौ’ इति ४॥

जतुका । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६ ॥ इति कः । "रामवै (रामटे) जतुकं चर्मपत्राजतुकतोः स्त्रियाम्" [१] इति चवर्गतृतीयादौ रभसाच्चवर्गतृतीयादिः । जतुका दीर्घ-मध्याऽपि । "निशाशश्वद्व्यापिस्थितघनजतुकापटलकम्" [१] इति पूर्वकविप्रयोगात् । ३ अजिनं पत्रं पक्षोऽस्याऽस्ति अजिनपत्रिका । त्रीणि 'चमचेडीति' ख्यातायाः ॥१३३६ ॥

वल्गुलिका मुखविष्टा परोष्णी तैलपायिका ।

१ वल्गु लाति वल्गुली, के वल्गुलिका । २ मुखेन विष्टा अस्य मुखविष्टा । ३ परः शत्रुरुष्णः १० स्पर्शोऽस्यास्ततो विद्रवात् परोष्णी । 'जातेः-४।१।६३ ॥ इति ङीष् । ४ तैलं पिबति तैलपायिका । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.), ण्वुल् । 'आतो युक्-७।३।२३ ॥ । संज्ञा-शब्दानां यथाकथञ्चिद् व्युत्पत्तिः कार्या ॥

"तनुक्रमिस्त्विन्द्रगोपः परोष्णी तैलपायिका । तैलाभ्यक्त(-क्ता) खलाधारा हीरा पिप्पलिका स्त्रियाम् ॥१॥" [१] इति रभसः । [निशाटन्यपि] । वागुलिनामानि चत्वारि ।

कर्करेटुः करेटुः स्यात् करटुः कर्कराटुकः ॥१३३७ ॥

१ कर्कशं रेटति, मृगध्वादित्वात् कुः, निपातना-च्छलोपः कर्करेटुः । 'कर्क' इति शब्दं रेटतीति वा । 'रेट' २० (रेट्) परिभाषणे (भ्वा.उ.से.), अच्, 'अपङ्गादयश्च' (कात-न्त्रोणा-१।१६ ॥) इति निपातनात् कर्करेटुः । २ के वायौ जले वा रेटति वा । कुत्सितं रेटतीति वा । निपातनात् कोः कादेशः [करेटुः] । ३ पूर्ववत् कुः करेटुः, करटुः । ४ कर्कति कर्कराटुकः । 'केवयुभुरणु-' (हैमोणा-७४६) इति निपात्यते, [स्वार्थे कनि कर्कराटुकः] । "करेटुः कर्करेटुः स्यात् करटुः कर्कराटुकः" [१] इति रभसात् द्वयं चतुष्कम् (रूपचतुष्कम्) । "द्विचतुः-षट्पदोऽगाः" [लिङ्गादि-४७०] इति द्विपदत्वादेशं स्त्रीपुंस्त्वम् । करेवानामानि चत्वारि ॥१३३७ ॥

आटिरातिः शरारिः स्यात्

१ आ समन्तादटति आटिः । 'अट गतौ' (भ्वा. ३० प.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन् । टवर्गतृतीयान्त-श्रायमाडिरिति, जलादडति उदच्छतीति व्युत्पत्तिः । 'अड उद्यमे' (भ्वा.प.से.), 'अक्ष्यडिभ्यामिण्' ( ) इतीण् । २ अततीति आतिः । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा.प.से.), 'पादाच्चात्यजिभ्याम्' (हैमोणा-६२०) इति णिदिः । ३ शरं नाराचमियति शरारिः । 'ऋ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८) । शृणातेर्बाहुलकादरिर्वा शरारिः । शराति-रपि । शरमतति । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा.प.से.), 'इज्-जादिभ्यः (इणजादिभ्यः)' (वा-३।३।१०८ ॥) इतीज् (इतीण्) । पक्षे कपिरि(कपिलि)कादित्वाल्लत्वे शरालि- ४० रपि । एते शब्दाः स्त्रीलिङ्गाः । "आडिः शरालिर्वराटी- (वरटी) गन्धोली वानरिः कपी" [१] इति स्त्रीलिङ्गकाण्डे रत्नकोषात् । "त्रयः शब्दा आविष्टलिङ्गाः" [१] इति मधुमाधवी । "ङीषि आटी आती शरारी" [१] इति हलायुधटीका । आडिनामानि त्रीणि ॥

कृकण-क्रकरौ समौ ।

१ कृकेण कण्ठेनाऽणति शब्दायते कृकणः । 'अण शब्दे' (भ्वा.प.से.), अच्, शकन्ध्वादित्वात् पररूपत्वम् । 'कृ' इति कणति वा । 'कण शब्दे' (भ्वा.प.से.), अच् । कृकं नयतीति वा । २ 'क्र' इति शब्दं करोति क्रकरः । ५० पचाद्यच् । द्वे क्रकरस्य ॥

भासे शकुन्तः

१ भासते भासः । 'भासु दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), अच्, तत्र । २ शकुन्तः सामान्योऽपि विशेषे वर्तते । यदाह पथ्यापथ्यकारः-
"भासः शकुन्तो भासन्तः शिखावान् गोष्टकुर्कुटः ।
गृधाकारो भस्मवर्णो विज्ञेयो गोष्टगोचरः ॥१॥"
[ ] इति । "शकुन्तो भास उच्यते" [हलायुधकोशः]

१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।५।२६ ॥, पृ.२४१ ॥ २. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२४१, पृ.३१० ॥, रामाश्रमी २।५।२६ ॥, पृ.२५२ ॥ ३. 'अज्ज-' इति ४ ॥ ४. '-ऽस्ति' इति १.२.३ प्रतिषु नास्ति ॥ ५. 'चमा-' इति १.२ ॥ ६. '-ड' इति ३ ॥ ७. '-लिनिका' इति ५ ॥ ८. '-लिका-' इति ३ ॥ ९. 'स्ट रेट' इति ३ ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२३४, पृ.३०१ ॥, रामाश्रमी २।५।२९ ॥, पृ.२४८ ॥ ११. '-टति' इति १ ॥ १२. '-च्छति' इति ४.५ ॥ १३. 'अज्यतिभ्यां च' (उणा-५७०) इति पाणिनीयसम्मतोणाङ्गणसूत्रम् ॥ १४. '-न्' इति ३ ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रौ-२४०, पृ.३०९ ॥ १६. रामाश्रमी २।५।२५ ॥, पृ.२५२ ॥ १७. 'शरारतिः' इति ३ ॥ १८. 'चत्वारि' इति ३ ॥ १९. तुलनीयोऽमरकोषः २।५।१९ ॥ २०. अणेत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ २१. इतोऽग्रे ४.५ प्रत्योः 'वा' इति दृश्यते ॥ २२. '-षो' इति ३ ॥ २३. '-कुक्कुटः' इति १.२ ॥

२।२४७॥]इति हलायुधः । “द्वौ समौ”[ ]इति तट्टीका ।
भाषो मूर्धन्यान्तोऽपि तत्रैव । द्वे भासस्य ॥

कोयष्टौ^१ शिखरी^२ जलकुक्कुभः^३ ॥१३३८॥

१ कवते शब्दायते कोयष्टिः । ‘कुङ् शब्दे’
(भ्वा.आ.अ.), ‘कोर्यषादिः’(हैमोणा-६४८)इति तिः, तं
जलमालम्बनत्वाद् यष्टिरिवाऽस्येति वा । पूर्वपदाकारस्य
नैरुक्त ओकारः, नत्र । हरिशब्दवद् रूपाणि । “कर्णाटी-
सुरतस्वरानुकरणैः कोयष्टिकः कूजति”[ ]इति हलायुध-
काव्यम् । “कोयष्टिकः शिखरी, ‘मेण्टा’ इति गौडदेशे
१० प्रसिद्धः”[ ]इति तट्टीका च । २ शिखरं चूडाऽस्त्यस्य
शिखरी । ‘अत इनिठनौ’५।२।११५॥ इतीनिः । ३ कोकते
कुक् । ‘कुक् आदाने’(भ्वा.आ.से.), क्तिबन्तः । कुक्
कुभ्नाति (स्कुभ्नाति) कुक्कुभः । स्कुभिः सौत्रः, ‘इगु-
पथ-’३।१।१३५॥ इति कः । कुगित्यव्यक्तानुकरणम्, तत्
कौति । ‘इणः कित्’(उणा-४३३)इति बाहुलकात् कौते-
रपि, भनि कुत्वे व कुक्कुभः । जलचारी^४ कुक्कुभो जल-
कुक्कुभः । “कुक्कुभो वनकुक्कुटः”[ ]इति मिश्राः । “अत्र
कुक्कुभशब्दः कुम्भकारकुक्कुटपर्यायः”[ ]इत्यन्ये । कोसीटा-
नामानि त्रीणि ॥१३३८॥

२० पारापतः^१ कलरवः^२ कपोतो^३ रक्तलोचनः^४ ।

१ पार्यते कर्म कर्तुमनेनेति । घञि पारो बलम् ।
पारेण बलेनाऽऽपतति पारापतः । ‘पल् पतने’(भ्वा.
प.से.), पचाद्यच् । जपादित्वाद् वत्वे पारावतोऽपि । २
कलो मधुरो रवो ध्वनिरस्य कलरवः । ३ कस्य मयूरस्य
चित्रवर्णत्वात् पोत इव कपोतः । “कस्य वायोः पोत
इवेत्यागमः”[अम.क्षीर.२।५।१५॥]इति तु स्वामी ।
“पारापतः कपोतः स्यात् कपोतो विहगान्तरे”[ ]इति
विश्वः । ४ रक्ते लोचनेऽस्य रक्तलोचनः । “पारापतो

गृहकपोतः, कपोत आरण्यः”[अम.क्षीर.]इति क्षीर-
स्वामी इति सत्यपि भेदेऽमरानुगतमभेदं मन्यन्त आचार्याः । ३०
चत्वारि पारापतस्य ॥

ज्योत्स्नाप्रिये^१ चलचञ्चु-चकोर-विषसूचकाः^२

॥१३३९॥

१ ज्योत्स्ना प्रिया अस्य ज्योत्स्नाप्रियः, तत्र ।
२ चला चञ्चुरस्य चलचञ्चुः । ३ चकति(चकते)
चन्द्रामृतपत्वाद् विषं प्रतिहन्ति चकोरः । ‘चक तृप्तौ
प्रतीघाते च’(भ्वा.आ.से.), ‘चकिकठिभ्यामोरच्’(उणा-६४) ।
चकते ज्योत्स्नया तृप्यति वा । अत्र ज्योत्स्नाशब्दश्चन्द्रात-
पपर्यायः । ४ विषं सूचयति विषसूचकः । ‘सूचं पैशुन्ये’
(चु.उ.से.), ण्वुल् । “चकोरस्य विरज्येते नयने विष- ४०
दर्शनात्”[ ]इत्युक्तेः । चत्वारि चकोरस्य ॥१३३९॥

जीवजीवस्तु^१ गुन्द्रालो^२ विषदर्शनमृत्युकः^३ ।

१ जीवेन सहचरेण सह जीवति जीवजीवः ।
‘जीव प्राणधारणे’(भ्वा.प.से.), बाहुलकात् खच्, खित्वाद्
मुम् । तददर्शनेन विघ्ननाशाद्(विषनाशाद्) जीवं प्राणिनं
जीवयत इति कर्मण्यणि वा, ‘तत्पुरुषे कृति-’६।३।१४॥
इति द्वितीयाया अलुक् । “जीवजीवो जीवजीवः”[ ]इति
निरनुस्वारमध्योऽपि शुभाङ्गे । २ गुन्द्रामलति गुन्द्रालः ।
‘अलञ् भूषणादौ’(भ्वा.प.से.), अच् । ३ विषदर्शनेन
मृत्युरस्य विषदर्शनमृत्युकः, अष्टाक्षरम् । “विषसन्दर्शन- ५०
ग्लानिर्जीवजीवकः”[ ]इत्यपीति पथ्यापथ्यकारः । “स च
मयूरप्रमाणचित्रपक्षो द्वन्द्वचरः स्वनाम्ना ख्यातो दक्षिणा-
पथादौ जायते”[ ]इति मिश्राः । जीवकुनामानि त्रीणि ॥

व्याघ्रटस्तु^१ भरद्वाजः^२

१ व्याजिघ्रन्तति व्याघ्राटः । अचि, पृषोदरादिः ।

१. ‘मेय’ इति३३॥ २. ‘-जारी’ इति५॥ ३. ‘-तः’ इति३, ‘-डः’ इति४॥ ४. इतोऽग्रे ४.५प्रत्योः ‘तु’ इति दृश्यते ॥ ५. ‘-जिति’
इति१॥ ६. ‘-प-’ इति२॥ ७. ‘इव’ इति टीकायां नास्ति ॥ ८. विश्वलोचनविश्वप्रकाशकोशयोस्तु-“पारावतः कलरवे शैले मर्कटतिन्दुके”
इति दृश्यते, क्रमेण भान्तवर्गः, श्लो-२२३, श्लो-२१७, पृ.१५६, पृ.७४॥ ९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“केन पवते । कस्य वायोः पोतः
इत्यागमः । आरण्योऽयम् । आद्यस्तु गृहकपोतः । अयं त्वभेदं मन्यते ।” इति दृश्यते, २।५।१५॥, पृ.१२७॥ १०. ‘चन्द्रात-’ इति४.५॥
११. ‘प्रति-’ इति४॥ १२. ‘कठिकठिभ्यामोरन्’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १३. ‘तृप-’ इति३॥ १४. ‘-चो’ इति१.२॥ १५. ४प्रतौ नास्ति ॥
१६. द्र. स्वोपज्ञटीका-॥१३३९॥, पृ.२९९॥ १७. ‘-न्’ इति४॥ १८. ‘-ण्’ इति४॥ १९. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-२, २।५।३५॥, पृ.२४८॥
२०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२५०, पृ.३२२॥ २१. अत्र मीमांसकमहोदयकृतटीप्यणी द्रष्टव्या, क्षीरतरङ्गिणी, पृ.८१॥ २२.
‘विषमृत्युदर्श-’ इति१॥ २३. ‘-ने’ इति१॥ २४. ‘द्वन्द्वे’ इति४.५॥

व्याघ्रमटति कर्मण्यणि वा । व्याघ्र इवाऽटतीति, पचाद्यचि
वा । २ भरन्तः पूरयन्तो वाजाः पक्षा अस्य भरद्वाजः ।
“भारद्वाज इति दीर्घादिरपि”[ ] इति हलायुधटीका ।
“भारद्वाजः क्रकराटो व्याघ्राटो हिक्कटः परः परदुवा”[ ]
इति मदनपालः । “चाटुकैराख्यः”[अम.क्षीर.२।५।१६॥]
इति क्षीरस्वामी । परदुवानाम्नी द्वे ॥

प्लवस्तु गात्रसंप्लवः ॥१३४०॥

प्लवते प्लवः । ‘प्लुङ् गतौ’(भ्वा.आ.अ.),
अच् । २ गात्रेण संप्लवते गात्रसंप्लवः । अच् । द्वे
१० प्लवस्य । प्लवशब्दो ह्यनेकार्थेषु कारण्डजलकाकयोः
पर्याय उक्तः, इह तु “मदगुस्तु जलवायसः”[अभि-
श्लो-१३२३]इति प्रागुक्तः, “कारण्डवस्तु मरुलः”[अभि-
श्लो-१३४१]इति कारण्डवं त्वग्रे ग्रन्थकृदेव व्याख्यास्य-
तीति, ताभ्यामन्यः कश्चित् पक्षिविशेषोऽसौ । यदमरः-
“तेषां विशेषा हारीतो मदगुः कारण्डवः प्लवः ।
तित्तिरिः कुक्कुटो लावो जीवजीवश्चकोरकः ॥१॥
(‘कोयष्टिष्टिभः कोकः क्रकरो वर्तिकादयः।)’
[अमरकोषः२।५।३४-३५॥]इति ॥१३४०॥

तित्तिरिस्तु खरकोणः

२० १ तरत्यम्भसि तित्तिरिः, तृतीयस्वरत्रयः । ‘उणा-
दयो बहुलम्’३।३।१॥इति ‘तरतेः सन्वत् तुक् चाऽभ्या-
सस्य’(स.क.२।१।१५८॥)इतीन्, द्विर्वचनमभ्यासस्य च
तुक्, ‘ऋत इद्धतोः’७।१।१००॥ इतीत्वम्, रपरत्वं च ।
तित्तिरोऽदन्तोऽपि । “कपोतो(कपोत)लावतित्तिराः”[^{१०}]
इति वाचस्पतिः । २ खरं कोणति शब्दायते खरकोणः ।
‘कुण शब्दे’(तु.प.से.), अच् । तीतरनाम्नी द्वे ॥

हारीतस्तु मृदङ्कुरः ।

१ हारि मनोहरमित^{११} गमनमस्य हारीतः । हरि-
द्वर्णयोगाद् ज्योत्स्नाद्यणि, ‘अन्येषामपि-’६।३।१३७॥ इति
३० दीर्घत्वे हारीत इति वा । हरति जीवानिति । ‘हञ् हरणे’

(भ्वा.उ.अ.), बाहुलकादीतण् । २ मृदमङ्कुर्यति मृदङ्कुरः ।
पचाद्यच् । द्वे हारीतस्य ॥

कारण्डवस्तु मरुलः

१ कारण्डे भवं कारण्डं जलम्, तत्र वाति गच्छति
कारण्डवः । ‘वा गतिगन्धनयोः’(अ.प.अ.), ‘आतोऽनुप-
सर्गे कः’३।२।३॥ । आरमणमारण्डः, आरमतेः ‘अमन्ताडुः’
(उणा-१११) । के जले आरण्डः कारण्ड इति, ‘कर्तृकरणे
कृता बहुलम्’२।१।३२॥ इति समासः । सोऽस्याऽस्तीति,
‘अन्येभ्योऽपि दृश्यते’(वा-५।२।१०९॥)इति वप्रत्यये वा ।
२ मरुं लाति^{१२} मरुलः । ‘ला दाने’(अ.प.अ.), ‘आतो- ४०
ऽनुपसर्गे कः’३।२।३॥ । द्वे कारण्डवस्य ॥

सुगृहश्चसूचिकः ॥१३४१॥

१ शोभनं गृहमस्य सुगृहः । २ चञ्चुरेव सूचिरस्य
नीडवने चञ्चुसूचिकः । “सुगृहः पीनमस्तकः”[ ]इति
पथ्यापथ्यकारः । ‘सुघरीनाम्नी द्वे ॥१३४१॥

कुम्भकारकुक्कुटस्तु कुक्कुभः कुहकस्वनः ।

१ ‘कुम्भ’ इति शब्दं करोति कुम्भकारः, स कुक्कुट
इव कुम्भकारकुक्कुटः, सप्ताक्षरम् । २ कुगित्यव्यक्तानु-
करणम्, तत् कौति कुक्कुभः । ‘इणः कित्’(उणा-४३३)इति
बाहुलकात् कौतेरपि भक्तिं कुत्वम् । कुक्कुशब्देन भातीति ५०
वा । ३ ‘कुहक’ इति स्वनोऽस्य कुहकस्वनः ।
“नीलच्छविः कृष्णगल्लः स्याद् ग्रामचटकाकृतिः ।
कुक्कुभः कुक्कुटारवः स्थलजो रक्तचर्मकः ॥१॥”[ ]इति
कुक्कुभलक्षणानि पथ्यापथ्ये । कूकडकुम्भारनामानि त्रीणि ॥
पक्षिणा येन गृह्यन्ते पक्षिणोऽन्ये स दीपकः

॥१३४२॥

१ दीप्यते कोपाग्निना दीपकः । ‘दीपी दीप्तौ’
(दि.आ.से.), ण्वुल् । एकं श्येनसीञ्जानकादेः ॥१३४२॥

छेका गृह्याश्च ते गेहासक्ता ये मृगपक्षिणः ।

१ छ्यन्ति वैमनस्यं छेकाः । ‘छो छेदने’(दि. ६०

१. ‘-रोटो’ इति१॥ २. ‘हिक-’ इति१, ‘क-’ इति३॥ ३. ‘चाट-’ इति१.२॥ ४. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“चाटुकैराख्यः” इति दृश्यते, पृ.१२७॥ ५. ‘-ञ्’ इति३॥ ६. ‘-ग्र-’ इति२॥ ७. कोष्ठान्तर्गतपाठः क्षीरस्वामिसम्मतः ॥ पदचन्द्रिका-रामाश्रमीकारमते-“कोयष्टिष्टिभको वर्तको वर्तिकादयः” इति॥ ८. ‘बाहुलकम्’ इति४.५॥ ९. ‘का-’ इति३॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो-२५०. पृ.३२१॥, रामाश्रमी २।५।३५॥, पृ.२५६॥ ११. ‘शब्दोपकरणयोः’ इति क्षीरस्वरङ्गिण्यादयः ॥ १२. ‘-हरति’ इति१॥ १३. ‘-तीति’ इति१॥ १४. ‘नीडा-’ इति३.४.५॥ १५. ‘सू-’ इति१.२॥ १६. ‘-कि-’ इति४॥ १७. ‘स्वरो-’ इति५॥ १८. ‘-रावः’ इति१.४.५॥ १९. ‘-कू-’ इति२.५॥

प.अ.), 'अलीकाऽयश्च'(उणा-४६५)इति ईकन्नन्तो निपात-
नात् । "छेकस्त्रिपु विदग्धेषु गृहासक्तमृगाण्डजे"[^१]इति
चवर्गादौ रभसः । २ गृहान्तेऽस्वतन्त्रीक्रियन्त इति गृह्याः ।

॥ उक्ताः खचरपञ्चेन्द्रियाः ॥

॥ जलचरपञ्चेन्द्रियाः ॥

अथ जलचरानाह

मत्स्यो मीनः पृथुरोमा झषो वैसारिणोऽण्डजः

॥१३४३॥

सङ्घचारी स्थिरजिह्व आत्माशी स्वकुलक्षयः ।

विसारः शकली शल्की शंवरोऽनिमिषस्तिमिः

१०

॥१३४४॥

१ माद्यानि जलेन मत्स्यः । 'मदी हर्षे'(दि.
प.से.), 'ऋतन्यजि'-(उणा-४४२)इति स्यन् । मत्सोऽपि ।
स्त्रियां 'गवयहयमुकय'-(वा-४।१।६३॥)इत्यादिना डीषि,
'सूर्यतिष्य'-'६।४।१४९॥ इत्यादौ 'मत्स्यस्य ड्यामेव'
(वा-६।४।१४९॥)इति यलोपे मत्सी । २ मीयते हिंस्यते
मीनः । 'मीङ् हिंसायाम्'(दि.आ.अ.), नप्रत्ययः । ३ पृथु
रोम अस्य पृथुरोमा, नकारान्तः । रोमशब्देनाऽत्र पक्षः,
मुखप्रदेशे पृथूनि महान्ति रोमाण्यस्येति [वा] पृथुरोमा ।
"मत्स्यत्वाविशेषादलोमकेऽपि वृत्तिरस्य"[^१]इति कलिङ्गः ।
२० "पृथु रोम वल्कलमस्य"[^१]इति सर्वधरः । ४ झष्यते
झषः । 'झष शप सिर्ष जिष सष रुष हिंसार्थाः'(भ्वा.
प.से.)इति झपेहिंसार्थाद् गत्यर्थाद् वा, 'पुंसि संज्ञायाम्'-
३।३।११८॥ इति घः । "पाणिनिप्रत्याहार इव महाप्राण-
समाश्रितो झषालिङ्गितश्च समुद्रः"[^१]इत्याक्षर्यमञ्जरी, अतो
मूर्धन्यान्तः । ५ विविधं सरति विसारी । 'सृ गतौ'(भ्वा.
प.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः । विसार्येव वैसारिणः । 'विसा-
रिणो मत्स्ये'(५।४।१६॥, हैमसू-७।३।५९॥)इति स्वार्थेऽण्,
'इनण्यनपत्ये'६।४।१६४॥ इति प्रकृतिभावः, अस्मादेव

'पदास्वैरिबाह्यापक्षेषु(-पक्षेषु) च'३।१।११९॥ इति क्यप् ।
क्रीडार्थं पोषणादिना ये मृगपक्षिणो गृहासक्ता गृहमाश्रितास्ते ३०
छेका गृह्याश्च प्रोच्यन्त इत्यर्थः ॥

'विसारिणः' इति निर्देशादण्, तत्सन्नियोगेन णिनिः । "ग्रहा-
दित्वाणिनिः"[^१]इत्यात्रेयः । रामशब्दवद् रूपाणि । ६
अण्डाज्जातः अण्डजः । ("जनी प्रादुर्भावे") (दि.आ.से.),
'पञ्चम्यामजातौ'३।२।१८॥ इति डः । ॥१३४३॥ ७ सङ्घेन
चरति सङ्घचारी । ग्रहादित्वाणिनिः । ८ स्थिरा जिह्वा
अस्य स्थिरजिह्वः, कण्टकजिह्वत्वात् । ९ आत्मा इव
आत्मा मत्स्यजातिस्तामशनाति आत्माशी । 'अश भोजने' ४०
(क्र्या.प.से.), णिन्नन्तः । १० स्वकुलस्य क्षयोऽस्मात्
स्वकुलक्षयः । ११ विशेषेण सरति विसारः । 'सृ गतौ'
(भ्वा.प.अ.), सतः 'व्याधिमत्स्यबलेषु'-(वा-३।३।१७॥)
इति घञ् । १२ शकलं वल्कलम्, तद्योगात् शकली ।
'अत इनिठनौ'५।२।११५॥ इतीनिः । मत्स्यत्वाविशेषादश-
कलिन्यपि मत्स्ये । "शकलं वल्कलेऽर्धे च"[^१]इति
तालव्यादावजयकोषात् तालव्यादिरयम् । १३ शल्कम-
स्याऽस्ति शल्की । 'अत इनिठनौ'५।२।११५॥ इतीनिः ।
१४ शं वृणोति शंवरः । 'वृञ् वरणे'(स्वा.उ.से.),
अच् । १५ न निमिषतो लोचनेऽस्य अनिमिषः । १६ ५०
तिम्यति स्थले तिमिः । 'तिम ष्टिम ष्टीम आर्द्राभावे'(दि.
प.से.), 'इगुपधाच्च'(उणा-५५९)इतीन्प्रत्ययः । सामान्येन
योडश मत्स्यस्य । शेषश्चात्र-"मत्स्ये तु जलपिम्पिकं, मूको
जलाशयः शेवः"[^१]शेषनाममाला४।१९६॥ ॥१३४४॥

अथ मत्स्यविशेषानाह-

सहस्रदंष्ट्रे वादालः

१ सहस्रं बह्व्यो दंष्ट्रा अस्य सहस्रदंष्ट्रः, तत्र ।

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रु-२५८, पृ.३३१॥, रामाश्रमी२।५।४३॥, पृ.२६०॥ २. '-ते' इति३॥ ३. 'योपधप्रतिषेधे हय-
गवयमुकयमनुष्यमत्स्यगनामप्रतिषेधः' इति वार्तिकम् ॥ ४. 'इत्यादिना' इति१॥ ५. 'फेनमीनौ'(उणा-२८३)इत्युणादिगणसूत्रेण ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, वारिवर्गः, श्रु-२४४, पृ.२९१-२९२॥ ७. 'झषते' इति५॥ ८. १.२.३.५प्रतिषु नास्ति ॥ ९. 'कष शिष जष झष शष वष मष ('मुषः'
इत्यधिकः स्वामिमते) रुष रिष हिंसार्थाः' इति स्वामिमैत्रेयो, 'कष खष शिष जष झष शष वष मष रुष रिष हिंसार्थाः' इति सायणः ॥
१०. द्र. टीकासर्वस्यम्, भा-१, १।१०।१६॥, पृ.१८६-१८७॥ ११. '-गे' इति१॥ १२. द्र. मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६५६, पृ.२५६-
२५७॥ १३. कोष्ठान्तगतपाठः ॥ १.२.३प्रतिषु नास्ति ॥ १४. द्र. रामाश्रमी१।१०।१७॥, पृ.१२७॥ १५. '-ते' इति४॥ १६. '-षलोचनः' इति१.४.५॥
१७. मैत्रेयसम्मतोऽयं पाठः ॥ १८. 'इगुपधात् कित्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १९. '-प्पकः' इति३, शेषनाममालास्वोपज्ञटीकयोश्च ॥

२ वदति वादालः । 'वद व्यक्तायां वाचि' (भ्वा.प.से.), कालन्त्ययः । "सहस्रदंष्ट्रस्तु महापीनश्च महाशिराः पाठीन-भेदः" [ ] इति पथ्यापथ्ये लक्षणम् । "सहस्रदंष्ट्रः पाठीनः" [अमरकोषः १।१०।१८॥] इत्यमरः । "सहस्रदंष्ट्रो वादालो नाम मत्स्यः, पाठीनश्चित्रवल्लिकः, बहुदंष्ट्रत्वात् पाठयतीति, भक्ष्यत्वेन पठ्यते वा, एतौ सादृश्यात् पर्यायौ" [अम.क्षीर. १।९।१८॥] इति क्षीरस्वामी । द्वे सहस्रदंष्ट्रमीनस्य । शेषश्चात्र- "सहस्रदंष्ट्रस्त्वेतनः जलवालो वदालः" [शेष-नाममाला ४।१९६-१९७॥] ॥

१०

पाठीने चित्रवल्लिकः ।

१ पाठिं पृष्ठि नमयतीति पाठीनः । नमेः 'अन्ये-भ्योऽपि दृश्यते' ३।२।१०१॥ इति डः, 'अन्येषामपि- ६।३।१३७॥ इति दीर्घः, तत्र । २ चित्रा वल्लयोऽस्य चित्रवल्लिकः, ततः स्वार्थे के चित्रवल्लिकः ।

"रूप्यवर्णो दरो दीर्घः कृष्णवर्णो महाशिराः ।

पाठीनो मत्स्यभेदः स्यादेककण्टकमञ्जरिः ॥१॥"

[ ] इति पथ्यापथ्ये लक्षणम् । द्वे पाठीनस्य । "मृदु-पाठकः" [शेषनाममाला ४।१९७॥] इति शैषिकम् ॥

शकुले स्यात् कलकः

२०

१ शक्नोति वेगेन गन्तुं शकुलः । 'शक्लु शक्तौ' (स्वा.प.अ.), 'हृषेरलच्' (उणा-९६) इति बाहुलका-दुलच्, तत्र । २ कलयति कलकः । 'कल सङ्-ख्याने' (चु.उ.से.), 'कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्' (उणा-७१३) । कलं कायति वा ।

"कृष्णमत्स्यस्तु शकुलो बहुकण्टकसंयुतः ।

कषायवर्णो रक्ताक्षः कथितो मत्स्यवैदिभिः ॥१॥" [ ]

इति 'कासमत्स्यः' इति पथ्यापथ्ये । द्वे शकुलमत्स्यस्य ॥

अथ गडकः शकुलार्भकः ॥१३४५॥

१ गडति पुच्छञ्छेद्यत् सिञ्चति गडकः । 'गड

सेचने' (भ्वा.प.से.), 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' (उणा-१९०) इति ३०
क्वुन् । २ शकुलस्याऽर्भकः शकुलार्भकः । "शकुलोऽत्र मत्स्यमात्रे" [अम.क्षीर. १।९।१७॥] इति क्षीरस्वामी । ततो मत्स्यबालकस्तत्रामैकम् ॥१३४५॥

उलूपी शिशुके

१ ऊर्ध्वं लुप्यति भ्राम्यति उलूपी । 'लुप्लु छेदने' (तु.उ.अ.), उत्पूर्वादावश्यके णिनिः, पृषोदरादित्वाद् दलोपदीर्घौ । २ चाञ्चल्यात् शिशुरिव शिशुकः, तत्र । "द्वे डुडुआलस्य" [ ] इति सोमनन्दी पञ्जिका च । कलिङ्गजातरूपौ तु- "शिशुमाराकृतिर्मत्स्यभेद उलूपी" [ ] । त्रिकाण्डेऽपि "उलूपी शिशुकः स्मृतः" [ ] इति पाठः । ४०
स च शिशुमार एवोच्यते । रत्नकोपादौ "शिशुमारे उलूपी स्यात्" [ ] [इत्युक्तम्] [ ] इत्याहतुः । "शिशु" इति ख्यातस्य मत्स्यविशेषस्य [ ] इति कोकटादयः । द्वे शिशुमारमत्स्यसहस्रमत्स्यस्य ॥

प्रोष्ठीसफरी श्वेतकोलके ।

१ प्रकृष्ट ओष्ठोऽस्याः प्रोष्ठी । 'ओष्ठोत्वोर्वा' (वा-६।१।९४॥) इति पररूपत्वम्, 'नासिकारो (रौ)-ष्ठ- ४।१।५५॥ इत्यादिना डीष् । प्रकर्षेणोषति दहति विकारित्वात् । 'उषिकुषि-' (उणा-१६१) इत्यादिना थन्, गुणः, 'एडि पररूपम्' ६।१।९४॥, 'जातेः- ४।१।६३॥ ५०
इति डीष् प्रोष्ठी । २ शयाना स्फुरति पार्श्वेन गच्छति शफरी । पृषोदरादिः । "शोणितशफरीष्याशकटशिला" [ ] इत्यूष्मभेदात् तालव्यादिः । [सफरः च] । पुंस्त्री-लिङ्गावेतौ । प्रोष्ठीशफरावत्रेतद्वन्द्वः । ३ श्वेतः कोल उत्सङ्गोऽस्य श्वेतकोलः । ततः स्वार्थे के श्वेतकोलकः, तत्र । त्रीणि मत्स्याः ॥

नलमीनश्चिलिचिमः

१ प्रायेण नलवने तिष्ठति नलमीनः । नलचारी मीन इति वा, शुषिरतृणान्तश्चारित्वात्, नडाभो मीन इति

१. '-तश्च' इति ४॥ २. '-ल्हिः' इति ३॥ ३. '-ष्टा-' इति ५॥ ४. 'पाट-' इति अम.क्षीर.टीकायाम्, पृ.६४॥ ५. 'गड-' इति ३४॥ ६. '-ठौ' इति ४५॥ ७. 'तत्र' इति ३॥ ८. 'कनि' इति १॥ ९. '-दाः' इति ३॥ १०. 'शके-' इति ३५॥ ११. 'संस्त्याने' इति ३४५॥ 'कल गतौ सङ्ख्याने च' इति स्वामिसायणौ, 'कल सङ्ख्याने गतौ च' इति मैत्रेयः ॥ १२. 'वा-' इति ४५॥ १३. 'वा-' इति १॥ १४. 'गण्ड-' इति १॥ 'गडु-' इति ४॥ १५. 'गडु-' इति ४॥ १६. 'ण्वुल्' इति १॥ १७. 'बाल-' इति १३॥ १८. 'उल्लू-' इति ३॥ १९. '-नि' इति ३॥ २०. 'डं-' इति ३॥ २१. त्रिकाण्डशेषे न दृश्यते ॥ २२. 'उल्लू-' इति ३॥ २३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४५-२४६, पृ.२९३-२९९॥ २४. '-रः' इति मुद्रिताभिधानचिन्तामणिनाममालायाम् २५. 'शयो-' इति ३॥ २६. 'कनि' इति १॥ २७. मत्स्या विशेषा इत्यर्थः ॥ २८. तुलनीयोऽमरकोषः १।१०।१८॥

वा । २ 'चिल' 'विलसने' (तु.प.से.), 'चिले चिदुक्' (उणा-) इति इमः, कित्, इदुगागमश्च चिलिचिमः । "इकारत्रयवानदन्तः" [ ] इति पञ्जिकादयः । तथा च रत्न-मालायाम्- "नलमीनश्चिलिचिमो बृहन्मीनोऽब्धिजस्तिमिः" [ ] इत्यदन्तो [दृश्यते] [ ] इत्याहुः । सर्वधरस्तु "लक्ष्मणासारसी क्रौञ्ची नलमीनश्चिलीचिमिः" [ ] इति वोपालित-दर्शनाच्चतुरिकारवान्, मध्यदीर्घ इदन्त इति मन्यते । "उभयमपि भवति" [ ] इति कौमुदी । "चिलिचीमस्त्रि-दोषकृत्" [ ] इति वैद्याः । द्वे नलमीनस्य ॥

१०

मत्स्यराजस्तु रोहितः ॥१३४६॥

१ मत्स्यानां राजा मत्स्यराजः । 'राजाहःसखि-भ्यश्च' ५।४।११॥ 'नस्तद्धिते' ६।४।१४४॥ इति टिलोपः । २ रोहतीति रोहितः । रक्तवर्णत्वाद् वा । रोहिदिति व्यञ्जनान्तोऽपि । 'क(ह)सृरुहियुषिभ्य इत् (इति)' (उणा-१७) इतीत् । "रक्तोदरो रक्तमुखो रोहितो रक्तपुङ्गव" [ ] इति मदनपालः ।

"रक्तोदरो रक्तमुखो रक्ताक्षो रक्तपक्ष्मभः ।

कृष्णपक्षः सर्वमत्स्यश्रेष्ठो रोहितसंज्ञकः ॥१॥"

"रोही" [ ] इति पथ्यापथ्यकारः । द्वे रोहीमत्स्यस्य ॥१३४६॥

२० मदगुरस्तु राजशृङ्गः

१ मज्जति मदगुरः । 'डुमस्जो शुङ्गी' (तु.प.अ.), 'मदगुरादयश्च' (उणा ४१) इति कुरच्प्रत्यये^१ निपात्यते । मद-गून् रातीति वा । अदन्तो रामवत् । २ शृङ्गेण राजते राजशृङ्गः । राजदन्तादित्वात् परनिपातः । एकं मदगुरस्य ॥

शृङ्गी तु मदगुरप्रिया ।

१ मदगुरस्य प्रिया शृङ्गी उच्यते । शृणाति शृङ्गी । 'शृणातेर्ह्रस्वश्च' (उणा १२३) इति गन्, ह्रस्वत्वं^२ कित्त्वं^३ नुडा-गमश्चेति शृङ्गम् । गौरादित्वाद् डीष्, मदगुरीपर्यायोऽयम् ।

"शृङ्गीति प्रदर्शनार्थं 'मदगुरस्य प्रिया' [अमरकोषः १।१०। २५॥] इत्युक्तम्" [ ] इति कलिङ्गः । "योग्यतया 'मदगुर- [स्य] प्रिया' [अमरकोषः १।१०।२५॥] इत्युक्तम्" [ ] इति पञ्जिका । अन्ये त्वाहुः- "ननु मदगुरो भिन्नजातिः, शृङ्गी भिन्नजातिः, तत् कथं प्रियात्वमस्याः ? सादृश्यादिति, तत्र (तत्र), अन्यत्राऽप्येवं कल्पानपत्तेः । उच्यते- 'मदगुरसी अप्रिया शृङ्गी' इति नामत्रयमेव शृङ्ग्या^४ इति, एतच्चाऽसम्यक्, ईदृक् प्रयोगादर्शनात्, सादृश्याच्च, 'गडुकैः (गडकः) शकुला-र्भकः' [अमरकोषः १।१०।१७॥] इति प्रयोगे^५ दर्शनाद्, "भार्या भेकस्य बह्वी (वर्षाभ्वी) शृङ्गी स्यात् मदगुरस्य तु । शिली गादु(गण्डु)पदस्याऽपि डुलिः स्यात् कमठस्य तु ॥१॥" [ ] इत्थममरमालादर्शनाच्च [ ] ॥

४०

क्षुद्राण्डमत्स्यजातं तु पोताधानं जलाणुकम्

॥१३४७॥

१ क्षुद्राश्च अण्डानिःसृताश्च मत्स्याः क्षुद्राण्ड-मत्स्यास्तेषां जातैः सङ्घातः क्षुद्राण्डमत्स्यजातम् । "क्षुद्राण्डो मत्स्यसङ्घातः" [ ] इत्येके । पोता आधीयन्तेऽत्र पोताधानम् । धाजोऽधिकरणे ल्युट् । २ जलेऽणति जलाणुकम् । 'अण गती' (भा.प.से.), 'कण्यणे' (हैमोणा-५६) [इति] रिदुकैः (णिदुकः) । द्वे लघुमत्स्यसमूहस्य ॥१३४७॥

महामत्स्यास्तु चीरिल्लि-तिमिङ्गिलगिलादयः ।

१ महान्तश्च ते^६ मत्स्याश्च महामत्स्याः । चिरं^७ लीयते चीरिल्लिः । पृषोदरादिः । १ ताम्यतीति तिमिः । 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि.प.से.), 'कमितमिगमि(क्रमित-मिशति)स्तम्भामत इत्-' (उणा-५६१), उपधायाश्चेत्वम् । तिमिं गिलतीति । 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), मूलविभुजादि-त्वात् कः, 'अचि विभाषा' ८।२।२१॥ इति लत्वम्, 'गिले परेऽगिलस्य पूर्वस्य मुमागमो वक्तव्यः' (वा-६।३।७०॥),

१. 'विला-' इति ३॥ २. 'वसने' इति स्वामिमैत्रेयौ, 'निवसने' इति सायणः ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२४५-२४६, पृ.२९३-२४९॥ ४. 'ल-' इति ३.४.५॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।१७॥, पृ.१८८॥, रामाश्रमी १।१०।१८॥, पृ.१२७॥ ६. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो २४६, पृ.२९४॥ ७. 'चिली-' इति ५॥ ८. द्र. अम.क्षीर. १।१९।१८॥, पृ.६४॥, स्यापञ्जटीका ४।१३४६॥, पृ.३०१॥ ९. 'दाभः' इति २.३॥ १०. 'कुरन्प्रत्ययो' इति ३॥ ११. '-प्रयोगः' इति १.२॥ १२. इतोऽग्रे ४.५प्रत्योः 'च' इति दृश्यते ॥ १३. 'नुगा-' इति १॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५२, पृ.३०२॥ १५. '-काः' इति १.२.३॥ १६. '-गा-' इति १.३.५॥ १७. 'शृङ्गी तु मदगुरस्य स्यात्' इति १॥ १८. द्र. रामाश्रमी १।१०।२५॥, पृ.१३१॥ १९. 'इति त्व-' इति १, 'इत्य-' इति ३॥ २०. '-तं' इति १.२॥ २१. द्र. स्वोपज्ञटीका ४।१३४७॥, पृ.३०१॥ २२. अणरणेत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः शब्दार्थकः ॥ २३. '-क्' इति ४.५॥ २४. 'चीर-' इति २.४.५॥ २५. 'महांश्च' इति ४॥ २६. 'ये' इति ३॥ २७. 'चीर-' इति ३.४॥ २८. 'चीरमल्लिः' इति ५॥ २९. 'गिलेऽगिलस्य' इति वार्तिकम् ॥

तिमिङ्गिलगिलः । आदिशब्दान्ध्यावर्तदयः । एकं महा-
मत्स्यस्य चौरल्लिरिति ।

अथ यादांसि नक्राद्या हिंसका जलजन्तवः

॥१३४८॥

१ यान्ति वेगेन यादांसि । 'या प्रापणे'(अ.प. अ.), यातेरसुन्, बाहुलकाद् दुगागमश्च । नक्राद्या वक्ष्य-
माणा हिंसका जलचराः ॥१३४८॥

अथ तद्विशेषानाह-

नक्रः कुम्भीर आलास्यः कुम्भी महामुखोऽपि च ।

१० तालजिह्वः शङ्खमुखो गोमुखो जलशूकरः ॥१३४९॥

१ न क्रामति नक्रः । 'क्रमु पादविक्षेपे'(भ्वा. प.से.), 'नजः क्रमिगमि-'(हैमोणा-४)इति ङिदः ।
'रज्ज्वाकारस्तु नक्रः स्यात्' [ ] इति पथ्यापथ्यः । २
स्कुम्भाति कुम्भीरः । ईरप्रत्यये पृषोदरादित्वात् । कुम्भिन
ईरयतीति, पचाद्यचि, वा । ३ आलमनर्थहेतुरास्यमस्य
आलास्यः । ४ कुम्भाकारताऽस्य कुम्भी । ५ महन्मुख-
मस्य महामुखः । ६ तालुनि जिह्वाऽस्य तालुजिह्वः ।
७ शङ्खस्येव मुखमस्य शङ्खमुखः । शङ्खमुखोऽपि । ८
गोमुखमिव मुखमस्येति गोमुखः । ९ जलचारी शूकरो
जलशूकरः । नव नक्रस्य ॥१३४९॥

१० शिशुमारस्त्वम्बुकूर्म उष्णावीर्यो महावसः ।

१ शिशून् मारयति शिशुमारः । 'मृड् प्राणत्यागे'
(तु.आ.अ.), 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥, जलकपिः । २ अम्बुनः
कूर्मः अम्बुकूर्मः । ३ उष्णं वीर्यमस्य उष्णावीर्यः । ४
महती वसाऽय महावसः ।

'हत्याकारोऽन्तर्वक्रश्च बहिर्निश्वासमुक् सदा ।

शिशुमारस्तु शिशुकः शिशुघ्नान्या तु चूलिका ॥१॥' [ ] ।
'सूसूआर' इति पथ्यापथ्ये । 'सूसूआरनामानि चत्वारि ॥

उद्रस्तु जलमार्जारः पानीयनकुलो वसी ॥१३५०॥

१ उनक्ति उद्रः । 'उन्दी क्लेदने'(रु.प.से.),

३० 'स्फायि-'(उणा-१७०)इति रक् । २ जलस्य मार्जारे जल-

मार्जारः । ३ पानीयस्य नकुलः पानीयनकुलः । ४ वसा-
ऽस्य वसी । 'अत इनिठनौ' ५।२।१५॥ इतीनिः ।
चत्वारि उद्रस्य ॥१३५०॥

ग्राहे तन्तुस्तन्तुनागोऽवहारो नाग-तन्तुणौ ।

१ गृह्णाति ग्राहः । 'ग्रह उपादाने'(क्र्या.उ.से.),
'ग्रह णो वा(विभाषा ग्रहः)' ३।१।१४३॥ इति णः, तत्र ।
२ तनोति तन्तुः । 'तनु विस्तारे'(तु.उ.से.), 'सितनि-
गमि-'(उणा-६९)इति तुन् । ३ तन्तुरूपो नागः सर्पः तन्तु-
नागः । ४ अवहरति अवहारः । 'हृज् हरणे'(भ्वा.उ.अ.),
'श्याद्व्यधाश्रु(स्तु)संस्तु-' ३।१।१४१॥ इति णः । ५ नागः ४०
जलसर्पः । ६ तन्तुवत् तुणति कुटिलीभवति तन्तुणः ।
पृषोदरादिः । वरुणपाशोऽपि । तन्तुमत्स्यस्य षट् ॥

सङ्ग्रहमाह-

अन्येऽपि यादोभेदाः स्युर्बहवो मकरादयः

॥१३५१॥

१ प्राणिग्रासाय मुखं किरति मकरः । मा
कुर्यात् किञ्चिदिति त्रस्यन्त्यस्माद् वा, पृषोदरादित्वात् ।
'मकरस्त्वसिदंष्टकः' [ ] इति पथ्यापथ्यकारः । आदेः
शङ्खफणिप्रभृतयोऽपि ज्ञेयाः ॥१३५१॥

कुलीरः कर्कटः पिङ्गचक्षुः पार्श्वोदरप्रियः । ५०

द्विधागतिः षोडशांहिः कुरचिल्लो बहिश्चरः

॥१३५२॥

१ कोलति कुलीरः, पुंक्ली । 'कुल संस्त्याने'
(भ्वा.प.से.), 'घसिवसि(वशि)-'(हैमोणा-४१९)इति
किदीरः । कुलिनमोरयतीति, पचाद्यचि वा । जनक-
भक्षकत्वात् । यत्कौटिल्यः-''कर्कटसधर्माणो हि राज-
पुत्रा जनकभक्ष्याः'' [कौटिलीयमर्थशास्त्रम्, अधिकारः-१,
प्रकरणम्-१२, अध्यायः-१६]इति । २ कर्कति कर्कटः ।

कर्कः सौत्रो गत्यर्थः, 'शकादिभ्योऽटन्'(उणा-५२१) । ३
पिङ्गे चक्षुषी अस्य पिङ्गचक्षुः । ४ पार्श्वोदरं प्रियमस्य ६०
पार्श्वोदरप्रियः । ५ द्विधा अग्रतः पश्चाच्च गतिरस्य द्विधा-

१. 'चिरि-' इति १.२॥ २. 'सर्वधातुभ्योऽसुन्'(उणा-६२८)इत्यादिना बोध्यम् ॥ ३. '-सूकरः' इति मुद्रितमूलम्, स्वोपज्ञाकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥
४. 'रक्ता-' इति ३॥ ५. '-ह्वा' इति १॥ ६. 'गोर्मु-' इति ३॥ ७. 'निःश्वा-' इति २.३॥ ८. 'यदा' इति ४, 'यदाह' इति ५॥ ९. '-घात्या'
इति १॥ १०. 'सूआर-' इति ३॥ ११. '-तीति' इति २॥ १२. '-ण-' इति ३॥ १३. 'कुरु-' इति १.२.३॥ १४. कौटिलीयेऽर्थशास्त्रे
'कर्कटकसधर्माणो हि जनकभक्ष्या राजपुत्राः' इति दृश्यते, पृ.५३॥, द्र.अम.क्षीर.१।२।११॥, पृ.६५॥, स्वोपज्ञाकाऽपि १७.३५२॥, पृ.३०२॥

गतिः । ६ षोडश अंहयोऽस्य षोडशांहिः । ७ कुरुन् शब्दायमानश्चिल्लति 'कुरचिल्लः' । 'चिल्लं शैथिल्ये' (भ्वा.प.से.), अच् । कुरति कुरः । ('इगुपध-'३।१। १३५॥ इति कः) । कुरश्चिल्लतीति वा ॥

'कर्वटः' कुरचिल्लः स्यात् कुलीरः परिभाषितः । बहिश्चरः षोडशांहिः 'कुरचिल्लो द्विधागतिः ॥१॥' [ ] । 'किरचिलु' इति पथ्यापथ्यकारः । ८ जलाद् बहिश्चरति तरोतुमनभिज्ञत्वाद् बहिश्चरः । अष्टौ कुलीरस्य ॥१३५२॥

कच्छपः^१ कमठः^२ कूर्मः^३ क्रोडपादश्चतुर्गतिः^४ ।

१० पञ्चाङ्गुप्तदौलेयौ जीवथः^५

१ कच्छोऽनुपप्रायः, कूर्मपादो वा, तं पाति कच्छपः । 'पा पाने' (भ्वा.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । कत् कुत्सितं शपतोति वा । अच् । २ काम्यते यज्ञार्थं कमठः । 'कमु कान्तौ' (भ्वा.आ.से.), बाहुलकादठन् । के मठति निवसतीति वा । 'मठ निवासे' (भ्वा.प.से.), अच् । ३ किरति कुरति वा कूर्मः । 'रुक्मग्रीष्म-' (हैमोणा-३४६) इति मप्रत्यये निपात्यते । ४ क्रोडे पादोऽस्य क्रोडपादः । ५ चतुर्धा अग्रतः पश्चात् पार्श्वयोश्च गतिरस्य चतुर्गतिः । ६ पञ्चाङ्गेन गुप्तः पञ्चाङ्गुप्तः । ७ दुल्या अपत्यं दौलेयः । २० 'स्त्रीभ्यो ढक्' ४।१।१२०॥ । ८ जीवति जीवथः । 'जीव प्राणधारणे' (भ्वा.प.से.), अथप्रत्ययः । उहारो देश्याम्, संस्कृतेऽपि । अष्टौ कच्छपस्य ॥

कच्छपी^१ दुली^२ ॥१३५३॥

१ [कच्छं कच्छं वा पिबति कच्छपी । कच्छेन पाति वा । 'सुपि-' ३।२।४॥ इति कः । 'जातेः-' ४।१।६३॥ इति ङीप्] । २ दोलयति उत्क्षिपति जलमिति दुली । 'दुलं उत्क्षेपणे' (चु.प.से.), णिजन्तः, 'इगुपधात्-' (उणा-५५९) इति किदिः, 'बहुलमन्यत्राऽपि संज्ञाच्छन्दसोः' ( ) इति णिलुक्, 'कृदिकारात्-' (वा-४।१।४५॥) इति ङीष् ३० दुली । 'दुडिः' [ ] इति पञ्जिका । द्वे कच्छप्याः ॥१३५३॥

मण्डूके^१ हरि-शालूर-प्लव-भेक-प्लवङ्गमाः^२ ।

वर्षाभूः^७ प्लवंगः^८ शालूरजिह्व-व्यङ्ग-दर्दुराः^९ ॥१३५४॥

१ मण्डयति भूषयति जलाशयं मण्डूकः । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा.प.से.), 'शलिमण्डिभ्यामूकण्' (उणा-४८२), तत्र । २ ह्रियते सर्पेण हरिः । 'हञ् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'अच इः' (उणा-५७८) । ३ शलति शालूरः । 'शल गतौ' (भ्वा.प.से.), 'खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ' (उणा-५३०) इत्यूरः, 'बाहुलकाद् वृद्धिः' [ ] इति स्वामी । 'अन्येषामपि दृश्यते' ६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वम् [ ] इति सर्वधरः । तालव्यादिरयम् । 'परि-सरकृकलासस्वेदशालूर-' [ ] इत्यूष्मभेदाद् दन्त्यादिरपि [ ] इति पञ्जिकासर्वधरौ । ४ प्लवते प्लवः । 'प्लुङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), पचाद्यच् । ५ विभेति भेकः । 'जिभी भये' (जु.प.अ.), 'इण्भीकापाश्चल्यतिमर्चिभ्यः कन्' (उणा-३२३) । ६, ८ प्लवेन गच्छति प्लवङ्गमः, [प्लवंगः] । गमेः खच् । ७ वर्षासु भवति वर्षाभूः, पुंसि । स्त्रियां वर्षाभूवित्यसाधुः, स्त्रीप्रत्ययलक्षणाभावात् । स्त्रियामपि वर्षाभूरित्येव भवति । अमरमालायां भागुरौ च वर्षाभूवित्येव दृश्यते । तन्मूलं चिन्त्यम् । स्वामी तु- 'भुवश्च' ४।१।४७॥ इति छान्दससूत्रेण ङीष् [अम.क्षीर. १।९।२४॥] इत्याह, तदयुक्तम्, 'वोतो गुणवचनात्' ४।१। ४४॥ इत्यत 'उत' इत्यनुवृत्तेः । तथा च तत्र वृत्तिः- बह्वी, प्रह्वी, इह कस्मात् भवति स्वयम्भूरिति, 'उत' इति तपरकरणमनुवर्तते, [ह] स्वादेवेयं पञ्चमी 'भुवः' इति । अन्ये तु मित्रव्यादिद्वुप्रत्ययान्ताद् वर्षाभुशब्दाद् ङीष् प्रयोगमिच्छन्ति । पुंसि त्वनभिधानमेव । ९ शृणाति शालूः । 'शृ हिंसायाम्' (क्र्या.प.से.), 'कृशृतृ (ऋतृ-शृ)-' (हैमोणा-७२७) इति णिदुर्लत्वं च रेफस्य । १० नास्ति जिह्वाऽस्य अजिह्वः । ईषदर्थेऽत्र नञ् । ११ विशिष्टमङ्गमस्य व्यङ्गः । १२ दीर्यते दर्दुरः । 'दृ विदारणे' (क्र्या.प.से.), पृषोदरादिः । दर्दुरिति शब्दं रातीति शब्दं रातीति वा । द्वादश भेकस्य ॥१३५४॥

स्थले नरादयो ये तु ते जले जलपूर्वकाः ।

१. 'कुरु-' इति १.३॥ २. 'चिल्लि' इति १॥ ३. स्वामिसम्मतोऽयं पाठः, 'चिल्ल शैथिल्ये भावकरणे च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ४. कोष्ठात्तर्गतपाठः १.३ प्रत्योर्नास्ति ॥ ५. 'कर्कु-' इति ४.५॥ ६. 'व-' इति १॥ ७. 'मदनिवासयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. ४.५ प्रत्योर्नास्ति ॥ ९. 'पयति' इति १॥ १०. 'दुलत्' इति ३॥ ११. 'उत्क्षेपे' इति १.२, क्षीरतरङ्गिण्यादयश्च ॥ १२. '-ङी' इति ५॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५२, पृ.३०१॥ १४. 'मण्डति भूषति' इति ३॥ १५. 'शा-' इति ५॥ १६. 'खर्ज-' इति ४.५॥ १७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५१, पृ.३००॥ १८. अम.क्षीरस्वामिटीकायां न दृश्यते ॥ १९. 'श्रीधरः' इति ५॥ २०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१०।२३॥ पृ.१९३॥, पदचन्द्रिका, भा-१, वारिवर्गः, श्लो-२५२, पृ.३०१॥, रामाश्रमो १।१०।२४॥, पृ.१३॥ २१. '-शा-' इति २॥ २२. '-या-' इति ३॥ २३. '-ब्' इति ३॥ २४. 'दु-' इति ५॥ २५. 'करोतीति' इति २॥

यावन्तो नरकरितुरगादयः, स्थल इति स्थलचरा जीवास्तावन्तो जलशब्दपूर्वा जले जलचरा अपि स्युः । यथा जलनरः, जलहस्ती, जलतुरग इत्यादि ॥

अथ सर्वजीवानामुत्पत्तिस्थानभेदानाह-

अण्डजाः पक्षिसर्पाद्याः

आदेर्गोधाकृकलासादयः ॥

पोतजाः कुञ्जरादयः ॥१३५५॥

१ पोतो जरायुरहितो गर्भः, पोताज्जायन्ते पोतजाः कुञ्जरादयः । आदेः श्वाविशशप्रभृतयः ॥१३५५॥

१० रसजा मद्यकीटाद्याः

१ रसाज्जायन्ते रसजाः मद्यकीटाद्याः । आदेर्घृतकीटादयः ॥

नृगवाद्या जरायुजाः ।

१ जरायुर्गर्भशय्या, ततो जाता जरायुजाः । आदे-र्महिषशूकरादयः ॥

यूकाद्याः स्वेदजाः

१ स्वेदाद् घर्माज्जायन्ते स्वेदजाः । आदेर्मत्कुणमशकादयः ॥

मत्स्यादयः संमूर्च्छनोद्भवाः ॥१३५६॥

१ संमूर्च्छनादुद्भव उत्पत्तिर्येषां ते संमूर्च्छनोद्भवाः, संमूर्च्छजा इत्यर्थः । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्रययोः' (भ्वा.प.से.),

२० भ्वादिः, परस्मैपदी, संपूर्वः, ल्युटि संमूर्च्छनम् । गर्भोप-पातव्यतिरेकेण प्राणिनामेवमेवोत्पाद इति भावः । आदेः सर्पादयः ॥१३५६॥

खञ्जानास्तूद्भिदः

१ उद्भिदन्ति भुवमिति उद्भिदः उच्यन्ते । 'भिदिर् विदारणे' (रु.उ.अ.), क्विप् । बहुवचनादन्येऽपि शलभादयः ॥

अथोपपादुका देव-नारकाः ।

१ उपपद्यन्ते स्वयमित्येवंशीला उपपादुकाः । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'लषपतपद- '३।२।१५४॥ इत्युक्त्वा ।

उपसंहारमाह-

३० त्रसयोनय इत्यष्टौ

१ त्रसानां जीवानां योनय उत्पत्तिस्थानानि [त्रसयोनयः], इतिशब्दः परिसमाप्तौ, अष्टावेवेत्यर्थः ॥

उद्भिदुद्भिज्जमुद्भिदम् ॥१३५७॥

१ उद्भिदन्ति भुवमिति उद्भिदः । 'भिदिर् विदा-रणे' (रु.उ.अ.), सम्पदादित्वात् क्विप् । उद्भिद्, उद्भिदौ, उद्भिदः इत्यादि । २ उद्भिद् उद्भेदनम्, ततो जायते उद्भिज्जं, चवर्गर्तृतीयद्वयसंयोगोपधः । "उद्भिज्जमिति चवर्ग-तृतीयैकान्तोऽयम्, पृषोदरादित्वाद् दलोपः" [ ] इति शीला-ङ्काचार्यकृताचाराङ्गटीका । ३ उद्भिदन्ति भुवमिति उद्भि-दम् । 'इगुपधज्ञाप्रिकिरः कः' ३।१।१३५॥ इति कः । ४०

"अथ सर्वोद्भिदासत्तिपूरणाय स रोपितम् ।

बिभीतकं ददर्शकं कुण्ठं (कुटं) धर्मेऽप्यकर्मठम् ॥१॥"

[नैषधचरितमहाकाव्यम्, सर्गः-१७, श्लो-२११] इति ।

"उद्भिदास्तरुगुल्माद्याः" [अमरकोषः ३।१।५१॥] इति नरहरिः ।

"उद्भिद्विरचितावासः कपोतादिव तत्र सः ।

राज्ञः साग्नेर्द्विजादस्मात् संत्रासं प्राप दीक्षतात् ॥२॥"

[नैषधचरितमहाकाव्यम्, सर्गः-१७, श्लो-२१५] इति श्रीहर्षः ।

"उद्भिद्विरचितावास उद्भिदि तरौ कृतस्थितिः" [ ] इति तट्टीका । सामान्येन ये भुवं भित्त्वोत्पद्यन्ते तन्नामानि त्रीणि ॥१३५७॥ ५०

॥ (इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायामभिधानचिन्तामणौ नाममालायां तिर्यक्काण्डः चतुर्थः) ॥

सर्वाङ्गीणकलाविलासनिलयः कल्पद्रुमाभः कलौ

जाग्रत्सर्वजनीनमञ्जुमहिमो मित्रप्रतापोदयः ।

श्रीमच्छ्रीविधिपक्षगच्छगणभृद् भूभृतांहिद्वयः

श्रीकल्याणसमुद्रसूरिसुगुरुः सूरिन्द्रचूडार्माणः ॥१॥

तन्निर्देशविधायिवाचकवरश्रेणीकिरीटोपमा

भास्वत्साधुगुणौघशालिविनयाच्चन्द्राभिधावाचकाः ।

तच्छिष्या 'रविचन्द्र' इत्यभिधया तेषां विनेयो व्यधादेन वाचकदेवसागरगणिव्युत्पत्तिरत्नाकरम् ॥२॥ ६०

॥ इति श्रीवाचकवरदेवसागरविरचितयामभिधान-चिन्तामणिनाममालायां व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां तिर्यक्काण्डश्चतुर्थः ॥

१. ३प्रतौ नास्ति ॥ २. '-नमाह' इति ४॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।५०॥ ४. '-न्ति' इति ३॥ ५. '-ण्' इति ३, '-न्' इति ५॥ ६. 'अष्टावेवेत्यर्थः' इति ३॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।५१॥ ८. 'भ-' इति ४॥ ९. '-दीपिका' इति ३॥ १०. 'इति कः' इति ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ ११. 'वा' इति ३, 'ता' इति ५॥ १२. '-रः' इति ४.५॥ १३. '-साः' इति ५॥ १४. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'कृतौ' इति दृश्यते ॥ १५. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ १६. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३प्रतौ नास्ति ॥ १७. 'किल' इति ४.५॥ १८. इतोऽग्रे ३प्रतौ '-इत्याचार्यहेमचन्द्रैरुदाहरैषा भव्या नाममाला व्यधायि । तस्यां काण्डोऽभूत् तुरीयः प्रपूर्णाः (प्रपूर्णः) शास्त्रज्ञानां कोविदानां मनोज्ञः ॥१॥ इति तुर्यः काण्डः सम्पूर्णः कृतः पयाशारूपार्णवेन" इति दृश्यते ॥

॥ पञ्चमो नारककाण्डः ॥

व्याख्यातं चतुर्थ^१ तिर्यक्काण्डमथ नारककाण्ड-
व्याख्यानं प्रारभ्यते-

स्युर्नारकास्तु परेत-प्रेत-यात्या-तिवाहिकाः ।

१ नरके भवा नारकाः । 'तत्र भवः' ४।३।५३ ॥
इत्यण् । नरकस्थाः सत्त्वा जन्तवो नारका इति शैषिको-
ऽण् वा । यौगिकत्वान्नारकिक-नैरयिक-नारकीत्यादयः ।
२ कर्मणां परावृत्त्या इताः परेताः । ३ प्रकर्षेण इताः
प्रेताः । "नारका जन्तवः प्रेता नदी वैतरणी मता" ॥
[ ] इति त्रिकाण्डशेषः । ४ यात्यन्ते पीडां विषाद्यन्ते
१० (विषाद्यन्ते) यात्याः, अन्तस्थाद्योपधः । ५ अतिवाह्यन्ते
अतिवाहिकाः । पृषोदरादित्वात् । पञ्च नारकस्य ।
'नारकी' इति भाषा ॥

आजूर्विष्टिः

१ आजायत आजूः । आङ्पूर्वाद् 'जनी प्रादु-
र्भावे' (दि.आ.से.) अस्माद् 'भ्रमेश्च डूः' (उणा-२२६) इति
बाहुलकाङ्गः । चमूशब्दवद् रूपाणि । २ विष्यते विष्टिः ।
'विष्टु व्याप्तौ' (जु.उ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४ ॥
विष्टिः । द्वावपि स्त्रीलिङ्गौ । "विष्टिराजूः" [अमर-
कोषः १।९।३ ॥] इत्यमरः । "आजूर्वेतनयोर्विष्टिः कर्म-
२० कृत्कर्मणोरपि" [शाश्वतकोशः, श्लो-५०७] इति शाश्वतः ।
"वृष्टिरिति सप्तमस्वरदिरपि" [ ] इत्यभिधानरत्नाकरः ।
नरके हठात् क्षेपनाम्नी द्वे ॥

'यातना तु कारणा तीव्रवेदना ॥१३५८॥

१ यात्यन्ते प्रयत्नं कार्यते^१ निधनायाऽनयेति यातना ।
'यती प्रयत्ने' (भ्वा.आ.से.), णिजन्तः, 'ण्यासश्रन्थोः-'
३।३।१०७ ॥ इति युच्, स च स्त्रियाम् । २ कार्यतेऽनया

कारणा । कृजो णिजन्ताद् 'ण्यासश्रन्थोः-'^२ ३।३।१०७ ॥ इति
युच् । ३ तीव्रा चाऽसौ वेदना च तीव्रवेदना । यथा-
"अङ्गानां शतयातना नयनयोः कोऽपि क्रमो रौरवः ।
कुम्भीपाकपराभवश्च मनसो युक्तं त्वयि प्रस्थिते ॥१॥" ३०
[ ] इति भानुदत्तः । "कारणा निरयवहिषु स्थिता" [ ] इति
च । द्वे नरकवेदनायाः ॥१३५८॥

नरकस्तु नारकः स्यान्निरयो दुर्गतिश्च सः ।

१ नरान् कार्यते^१ नरकः । 'कै शब्दे' (भ्वा.
प.अ.), 'आलोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३ ॥ । नरतीति वा ।
'नृ नये' (क्र्या.प.से.), 'कृजादिभ्यः [संज्ञायां] वुन्'
(उणा-७१३) । "नराः कायन्त्यत्रेति, मूलविभुजादित्वात्
'कः' [अम.क्षीर.१।९।१ ॥] इति स्वामी । २ 'अन्येषामपि
दृश्यते' ६।३।१३७ ॥ इति दीर्घत्वे नारकः । प्रज्ञाद्यणि वा ।
३ निर्गतोऽयाच्छुभावहविधेः निरयः । ४ दुःखेन गतिरस्या^{१२}
दुर्गतिः, स्त्रीलिङ्गः । सामान्येन चत्वारि नरकस्य ॥

अथ तद्विशेषानाह-

घनोदधि-घनवात-तनुवात-नभःस्थिताः ॥१३५९॥

रत्न-शर्करा-वालुका-पङ्क-धूम-तमः प्रभा ।

महातमः प्रभा चेत्यदोऽधो नरकभूमयः ॥१३६०॥

क्रमात् पृथुतराः सप्ताऽथ त्रिंशत् पञ्चविंशतिः ।

पञ्चदश दश त्रीणि लक्षाण्यूनं च पञ्चभिः ॥१३६१॥

लक्षं पञ्च च नरकावासाः सीमन्तकादयः ।

एतासु स्युः क्रमेण

१. ४.५.प्रत्योनास्ति ॥ २. '-तः' इति ३.४.५ ॥ ३. '-तः' इति ३ ॥ ४. त्रिकाण्डशेषे न दृश्यते ॥ ५. 'विष्ठा-' इति ३, 'विष्ठा-' इति ५ ॥ ६. 'क्रियते' इति १ ॥ ७. '-मोऽपि' इति १ ॥ ८. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।१८७ ॥, पृ.८३ ॥ ९. '-ते' इति ३ ॥ १०. '-वृ' इति ३ ॥ ११. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- "नराः कायन्त्यस्मिन् नरकः" इत्येव दृश्यते, पृ.६० ॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नरकवर्गः, श्लो-२२५, पृ.२६७ ॥ १२. '-स्या' इति ३ ॥

१ सप्तनरकभूमिनामानि रत्नादिभ्यः षड्भ्यः परा प्रभा योज्यते, तेन रत्नप्रभा १, शर्कराप्रभा २, वालु-
कप्रभा (वालुकाप्रभा) ३, पङ्कप्रभा ४, धूमप्रभा ५,
तमःप्रभा ६, महातमःप्रभा ७ चेति । कीदृशा एताः?,
घनो निबिडो न तु द्रवरूप उदधिः घनोदधिः, एवं घन-
श्चासौ वातश्च घनवातः निबिडवातः, तनुश्चासौ वातश्च
तनुवातः, नभः व्योम, तेषु प्रत्येकं स्थिताः, प्रतिष्ठिता
इत्यर्थः । पुनः कीदृशाः?, क्रमात् क्रमेण पृथुतराः ।
अधोऽधो नरकभूमयो भवन्ति । रत्नप्रभादिसप्तनरकपृथि-
१० वीषु नरकावाससङ्ख्यामाह- अथेति, रत्नप्रभायां त्रिंशल-
क्षाणि नरकावासाः १, शर्कराप्रभायां पञ्चविंशतिलक्षाणि २,
वालुकाप्रभायां पञ्चदशलक्षाणि ३, पङ्कप्रभायां दशलक्षाणि
४, धूमप्रभायां त्रीणि लक्षाणि ५, तमःप्रभायां पञ्चोनमेकं
लक्षम् ६, सप्तम्यां महातमःप्रभायां तु पञ्च एव नरका-
वासा भवन्तीति ७ । आदिग्रहणाद् रौद्रशहाहारवर्षात-
नादयो ग्राह्याः ।

[शेषश्चात्र-

“अथ रत्नप्रभा घर्मा वंशा तु शर्कराप्रभा ।
स्याद् वालुकाप्रभा शैला भवेत् पङ्कप्रभाऽञ्जना ॥१॥
२० धूमप्रभा पुना रिष्टा माधव्या तु तमःप्रभा ।
महातमःप्रभा माधव्येवं नरकभूमयः ॥२॥”
[शेषनाममाला ४।१९७-१९९ ॥] ॥१३५९-१३६१॥

अथ पातालं वडवामुखम् ॥१३६२॥

बलिवेशमाधोभुवनं नागलोको रसातलम् ।

१ पतन्त्यत्र पापादिति पातालम् । ‘पत्तु पतने’
(भ्वा.प.से.), ‘पतिचण्डिभ्यामालञ्’ (उणा-११४) । २
वडवाया मुखमिव वडवामुखम् ॥१३६२॥ ३ बलेर्वेशम
गृहं बलिवेशम्, नकारान्तः, क्लीबलिङ्गः । ४ अधश्च
तद्भुवनं च अधोभुवनम्, पवर्गचतुर्थपञ्चमस्वरमध्यः ।
३० अध इत्यपि, “अधोऽव्ययं स्यात् पाताले” [त्रिकाण्डशेषः

१।८।१॥] इति त्रिकाण्डशेषात् । ५ नागानां लोको भुवनं
नागलोकः । यौगिकत्वादधोलोकफणिभुवनादयोऽपि ज्ञेयाः ।
६ रसायाः पृथिव्यास्तलमधः रसातलम् । “तलमधः-
स्वरूपयोः” [इत्यनेकार्थः । षट् पातालस्य ॥

रन्ध्रं^१ बिलं^२ निर्व्यथनं^३ कुहरं^४ शुषिरं^५ शुषिः^६ ॥१३६३॥

छिद्रं^७ रोपं^८ विवरं^९ च निम्नं^{१०} रोकं^{११} वपाऽन्तरम्^{१२} ।

१ रन्ध्रयति हिनस्ति रन्ध्रम् । ‘रन्ध्रं हिंसायाम्’
(दि.प.से.), णिजन्तः, ‘स्फायितञ्चि-’ (उणा-१७०) इत्या-
दिना बाहुलकाद् रन्ध्रं । “रिणाति(रणाति) रन्ध्रम्, पृषो-
दरादिः” [अम.क्षीर.१।७।२॥] इति स्वामी । “रमन्ते सर्पा-
दयोऽत्रेति शुभादय इति । ‘रमु क्रीडायाम्’ (भ्वा.आ. ४०
अ.), अस्माद्धातोः रक्धुकौ” [“] इति सर्वधरः । २
बिलति भिनत्ति विदारयति बिलम् । ‘विड भेदने’ (तु.
प.से.), ‘इगुपधज्ञाप्रोकिरः कः’ ३।१।१३५ ॥ इति कः,
डलयोरेकत्वस्मरणम् । ३ निश्चयेन व्यथनं भयमत्रेति
निर्व्यथनम् । ‘व्यथ भयचलनयोः’ (भ्वा.आ.से.), अधि-
करणे ल्युट् । ४ कुं महीं हरति कुहरम् । ‘हञ्
हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘हरतेरनुद्यमनेऽच्’ ३।२।९ ॥ इति कर्म-
ण्यच् । यद्वा ‘कुह विस्मापने’ (चु.आ.से.), ‘इगुपध-’
३।१।१३५ ॥ इति कः, कित्वाद् गुणाभावः कुहः, तं
रातीति । ‘आतोऽनुपसर्गे कः’ ३।२।३ ॥ ‘आतो लोप इटि
च’ ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः । ५ शुष्यत्यनेन शुषिरम् ।
‘शुष शोषणे’ (दि.प.अ.), तालव्यादिः, ‘इषिमदि-’
(उणा-५१) इत्यादिना बाहुलकात् किरच्, कित्वाद् गुणा-
भावः । यद्वा शुषेरिगुपधत्वात् किः शुषिः, ‘ऊष-
शुषि-’ ५।२।१०७ ॥ इत्यादिना रः । वाव्यलिङ्गोऽयम् । ६
‘इगुपधात् किः (कित्)’ (उणा-५५९) इति ‘किप्रत्यये
शुषिः । ‘कृदिकारादक्तिर्न’ (वा-४।१।४५ ॥) इति डीषि
शुषीत्यति । सुषिरिति दन्त्यादिरपि, “[विवराभिधायिनि
शुषिरादौ] शास्त्रेषु दन्त्यतालव्येषु (दन्त्यतालव्यौ)”

१. ‘शर्कर-’ इति ३.४.५ ॥ २. ‘वालुक-’ इति ३.४.५ ॥ ३. ‘पाता-’ इति ४ ॥ ४. ‘शल हुल पत्तु गतौ’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. ‘-ऽपि’ ४.५ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ६. “अधःस्वरूपयोरस्त्री तलम्” इत्यमरकोषः ३।३।२०२ ॥ ७. ‘रन्ध्रे’ इति ३ ॥ ८. ‘रन्ध्रं हिंसासंज्ञक्योः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. ‘-क्’ इति १.२ ॥ १०. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“रणाति रन्ध्रम्” इत्येव दृश्यते, पृ.५७ ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, पातालभोगिवर्गः, श्लो-२१५, पृ.२५५ ॥ तत्र-“रमन्ते अत्र शुम्भादय इति रक्, धुक चागमः” इति दृश्यते ॥ १२. ‘भयसञ्च-’ इति ४.५, मा.धातुवृत्तिश्च ॥ १३. ४.५ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ १४. ‘शुषि-’ इति १ ॥ १५. ‘-धात्’ इति ४.५ ॥ १६. ‘उषि-’ इति ३ ॥ १७. ‘-सुषि-’ इति त्वष्टाध्याय्याम् ॥ १८. ‘इन्’ इत्यस्याऽनुवृत्तिव्यादिन्यत्ययो भवति, स च कित् ॥ १९. ‘-न्’ इति ५ ॥

['] [इति] ऊर्षाविवेकात् ॥१३६३॥ ७ छिद्रयते छि-
द्रम् । 'छिद्र भेदने' (चु.उ.से.), चुरादिः (चुरादिण्य-
न्ताद्), 'एरच्' ३।३।५६ ॥ इत्यच् । 'छिदिर् द्वैधीकरणे'
(रु.उ.अ.), 'स्फावितञ्चि'-(उणा-१७०) इत्यादिना रक्प्रत्यये
वा । ८ रोप्यते निखन्यते रोपम् । 'रोप रोपणे' ( ),
घञ् । ९ विवृणाति विवरम् । 'वृञ् वरणे' (स्वा.
उ.से.), पचाद्यच् । विगतो वरो वारणमत्रेति वा । १०
निकृष्टो म्ना अभ्यासः सलिलस्याऽत्रेति निम्नम् ।
नीचभावमभ्यस्यतीति वा । 'म्ना अभ्यासे' (भ्वा.प.अ.),
१० घञर्थे कः । ११ रोचते प्रकाशते रोक्म् । 'रुच दीप्तौ'
(भ्वा.आ.से.) बाहुलकात् कर्तरि घञ्, कुत्वम् ।
''रोकमिति लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्येति क्लीबत्वम्''['] इति
सुभूतिः । १२ उष्यतेऽत्रेति वपा । वपेर्भिदादिपाठा-
दङ्, टाप्, गङ्गावत् । १३ अनिति अन्तरम्, पुंक्ली ।
'अन प्राणने' (अ.प.से.), 'अनिकाभ्यां तरः' (हैमोणा-
४३७) । त्रयोदश बिलस्य ॥

१ गत- २ श्वभ्रा- ३ ऽवटा- ४ ग्गाध- ५ दरास्तु विवरे भुवः

॥१३६४॥

१ गिरति पतद्द्रव्यमिति गतः । 'गृ निगरणे'
(तु.प.से.), 'हसि'-(उणा-३६६) इति तन्, पुंक्लीबलिङ्गो-
२० ऽयम् । गता टाबन्ताऽपि । 'षट् कृशरगतकगता'
['] इति स्त्रीनपुंसकप्रकरणे रभसात् । २ शोभनमभ्रमा-

काशमत्र श्वभ्रम् । शोभनवाची शुः शब्दस्तालव्यान्तो-
ऽपि (-व्योऽपि) । अन्ये तु- 'श्वभ्र गत्याम्' (चु.उ.से.)
इत्यतोऽचि साधयन्ति । "शुभ्रं श्वानं बिभर्ति, मूल-
विभुजादित्वात् के, श्वभ्रम्"['] इत्यन्ये । "श्वभ्रकाशमीर-
शिल्पम्"['] इत्यूष्मविवेकात् तालव्यादिरयम् । "सुष्ठु
अभ्रमत्रेति स्वभ्रं दन्त्याद्यपि"['] इति पञ्जिका । ३
अवन्त्यात्मानमस्मादिति अवटः । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा.
प.से.), 'शकादिभ्योऽटन्' (उणा-५२१) । अवटिरिति ३०
तृतीयस्वरान्तोऽपि । ४ नास्ति गाधः प्रतिष्ठाऽत्रेति अगा-
धम् । 'गाधृ प्रतिष्ठालिप्सयोः' (भ्वा.आ.से.), अचि वा ।
५ दरः भयनामसु (अभि., श्लो-३०१,) त्रिलिङ्गोऽयम् । भुवो
विवरे पृथिव्यारिछद्रे । "श्वभ्रगतावटागाध (-धा) भुवो
विवरवाचकाः"['] इति कात्यः ॥१३६४॥

॥ (ईत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायामभिधानचिन्तामणौ
नाममालायां नारककाण्डः पञ्चमः) ॥

(सर्वाङ्गीणकलाविलासनिलयः कल्पद्रुमाभः कलौ

जाग्रत्सर्वजनीनमञ्जुमहिमो मित्रप्रतापोदयः ।

श्रीमच्छ्रीविधिपक्षगणभृद् भूभृन्नाहिद्वयः

४०

श्रीकल्याणसमुद्रसूरिसुगुरुः सूरिन्द्रचूडामणिः ॥१॥

(त्रिर्देशविधायिवाचकवरश्रेणीकिरीटोपमा

भास्वत्साधुगुणौघशालिविनयाच्चन्द्राभिधा वाचकाः ।

तच्छिष्या 'रविचन्द्र' इत्यभिधया तेषां विनेयो व्यधा-

देनं वाचकदेवसागरगणिव्युत्पत्तिरत्नाकरम् ॥२॥)

॥ इति श्रीवाचकवरदेवसागरविरचितायामभिधानचिन्तामणिनाममालायां

व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां नारककाण्डः पञ्चमः ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, पातालभोगिवर्गः, श्लो-२१५, पृ.२५५-२५६ ॥ २. 'छिद्र कर्ण भेदे ('भेदने' इति मैत्रेयः)' इति स्वामिमैत्रेयौ,
'छिद्र कर्णभेदने' इति सायणः ॥ ३. '-चि' इति ४ ॥ ४. '-सते' इति २.३.४ ॥ ५. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।८।२ ॥, पृ.१६७ ॥, तत्र-
"रभसेन तु 'ज्वालासदारभसगतकर्गृशृङ्गाः' इत्यनेन स्त्रीत्वमुक्तम्" इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका, भा-१, पातालभोगिवर्गः, श्लो-२१६, पृ.२५६ ॥,
तत्र-"शरटकृसरवर्तकगतशृङ्गाः" इति स्त्रीपुंसप्रकरणे रभसात्" इति दृश्यते ॥ रामाश्रमी १।८।२ ॥, पृ.११२, तत्र-" 'शरट्-कृसर-गत-शृङ्गाः' इति
स्त्रीपुंसप्रकरणे रभसात्" इति दृश्यते ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, पातालभोगिवर्गः, श्लो-२१५, पृ.२५५ ॥ ७. 'श्वभ्रं' इति १ ॥ ८. '-दिरपि'
इति १ ॥ ९. द्र. अम.श्रीर. १।७।२ ॥, पृ.५७ ॥ १०. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने ३प्रतौ-"इति श्रीहेमचन्द्रेण हैमकोषं वरं कृतम् । तत्राऽगात्
पञ्चमकाण्डः पूर्णतां शब्दसंयुतः ॥" इति दृश्यते ॥ ११. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३.४.५प्रतिषु न दृश्यते ॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ नास्ति ॥

॥ षष्ठः सामान्यकाण्डः ॥

उक्ता देवाधिदेवादयो मुक्ताः संसारिणश्च सुरा मनुजा-
स्तिर्यङ्गो नारकाश्च क्रमशोऽसाधारणाङ्गसहिताः पञ्चभिः
काण्डैः, इदानीं तत्साधारणनामाभिधायि षष्ठं सामान्यकाण्डं
'विब्रियते'-

स्याल्लोको विष्टपं विश्वं भुवनं जगती जगत् ।

- १ लोक्यतेऽवलोक्यते केवलज्ञानिभिरिति लोकः ।
'लोकृ दर्शने'(भ्वा.आ.से.), कर्मणि घञ् । "लोकते-
ऽवलोकतेऽनन्तज्ञानो भगवानस्मिन्"[^१] इति मिश्राः । २
विशन्त्यस्मिन् जीवादयः पदार्था इति विष्टपम्, पुंक्ली. ।
१० "भुवनं विष्टपः पुमान्"[^२] इति वोपालितः पुंस्येवाऽऽह ।
'विश प्रवेशने'(तु.प.अ.), 'विष्टपविष्टपविशिपोलपाः'(उणा-
४२५)कपचि साधवः(इति साधुः) । ३ विशन्ति सर्वे
पदार्था अत्रेति विश्वम् । विशेः 'अशुप्रुषिलटिकटिकणि-
खटिविशिभ्यः क्वन्'(उणा-१४९) । ४ भवन्ति विद्यन्ते
भूतान्यत्रेति भुवनम्, पुंक्ली. । 'भू सत्तायाम्'(भ्वा.प.से.),
'भूसूधूभ्रस्जिभ्यः-'(उणा-२३८)क्युन्, 'युवोरनाकौ'७।१।
१॥, 'अचि श्नुधातु-६।४।७७॥ इत्युवङ् । ५ गच्छन्त्यस्यां
जगती । 'गम्लृ गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'वर्तमाने पृषद्बृह-
न्महज्जगत्सरसां शतृवच्च'(उणा-२४१)इति शतृवद्भावाद
२० 'ऋन्नेभ्यः-४।१।५॥ इति ङीप् । ६ गच्छतीत्यवशीलं
जगत्, क्लीबे । 'गम्लृ गतौ'(भ्वा.प.अ.), 'द्युतिगमि-
जुहोतीनां द्वे च'(वा-३।२।१७८॥)इति क्विप्, 'गमः
क्वौ'६।४।४०॥ इत्यनुनासिकलोपः, 'ह्रस्वस्य-६।१।७९॥
इति तुक् । षड् लोकस्य ॥

जीवाजीवाधारक्षेत्रं लोकः

१ जीवाः प्राणिन एकेन्द्रियादयस्तेभ्योऽन्येऽजीवा
धर्मास्तिकायादयस्तेषामाधारभूतं क्षेत्रं जीवाजीवाधारक्षेत्रम्,
तस्य नामैकं लोकः इति ॥

अलोकस्ततोऽन्यथा ॥१३६५॥

१ ततस्तस्माल्लोकादन्यथाऽन्यस्वरूपः केवला- ३०
काशरूप अलोकः इत्युच्यते ॥१३६५॥

क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषश्चेतनः

१ क्षेत्रं देहमात्रं जानाति चेतयते^१ शरीरप्रमाणत्वात्
क्षेत्रज्ञः । "ज्ञानस्य शरीरात्मसंयोगासमवायिकारणकत्वात्"
[^१] इति कौमुदी । तथा च गीता-

"इदं शरीरं कौन्तेय! क्षेत्रमित्यभिधीयते ।

एतद् यो वेत्ति तं प्राहुः क्षेत्रज्ञ इति तद्विदः ॥१॥"
[भगवद्गीता, अध्यायः-१३, श्लो-१] इति^२ । क्षेत्रे शरीरे
जानातीति क्षेत्र इति^३ वा । २ अतति देहाद् देहान्तरं ४०
सञ्चरति आत्मा, पुंसि । 'अत सातत्यगमने'(भ्वा.प.से.),
'सातिभ्यां मन्मनिनौ (मनिन्मनिनौ)'(उणा-५९२)इति
मनिन् । ३ पुरि(पुरे) शेते पुरुषः । पृषोदरादिः ।
"अव्यक्तं मन इत्याहुः शरीरं पुरुषमुच्यते ।
अव्यक्ते पुरे शेते पुरुषस्तेन चोच्यते ॥२॥"[^४] इत्युक्तेः ।
"पुनात्यनेन पुरुषः"[^५] इत्यन्ये । ४ चेतयते चेतनः ।
'चिती संज्ञाने'(भ्वा.प.से.), णिजन्तः, नन्धादित्वाल्ल्युः ।
जीवोऽपि । चत्वारि जीवस्य ॥

स पुनर्भवी^६ ।

जीवः स्यादसुमान् सत्त्वं देहभृज्जन्तु-जन्तवः ५०

॥१३६६॥

१ स आत्मा, भवोऽस्त्यस्य भवी । 'अत इनि-
ठनौ'५।२।११५॥ इतीतिः । १ जीवति प्राणान् धारयति^१
जीवः । 'जीव प्राणधारणे'(भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । २
असवः प्राणाः सन्त्यस्य असुमान् । 'तदस्यास्ति-५।२।
९४॥ इति मतुप्, 'उगिदचाम्-७।१।७०॥ इति तुम् ।
प्राणीत्यपि । ३ सीदति सत्त्वम्, पुंक्ली. । 'षट् लृ विश-
रणादौ'(भ्वा.तु.प.अ.), वप्रत्ययः । ४ देहं विभर्ति देह-
भृत् । 'डुभृच् धारणादौ'(जु.उ.अ.), क्विप्, 'ह्रस्वस्य-

१. 'विवृ-' इति १॥ २. '-न्ते' इति ४॥ ३. '-निभिः' इति १॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, भूमिवर्गः, श्लो-६, पृ.८॥ रामाश्रमी २।१६॥
पृ.१४३॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठोऽनावश्यकः ॥ ६. 'क्वन्' इति ३॥ ७. '-जगच्छतृवच्च' इत्युणादिगणसूत्रे ॥ ८. 'लोकमिति नामैकम्' इति ३॥
९. 'चेत् तन्मते' इति १॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१३१, पृ.१६७॥ ११. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।४।२९॥,
पृ.९९॥ १२. 'वो-' इति ३.४॥ १३. '-क्तः' इति ४॥ १४. 'परमात्माना नाम' इति १प्रतेष्टिप्पणी ॥ १५. 'संसारी जीव नाम' इति
१प्रतेष्टिप्पणी ॥ १६. '-तीति' इति ४॥ १७. 'भुम्' इति १॥

१ ६।१।७१॥ इति तुक् । यौगिकत्वाद् देहभाक्, शरीरी-
त्यादयः । ५ जायत उत्पद्यते जन्युः । 'जनी प्रादुर्भावे'
(दि.आ.से.), 'जनि(यजि)मनि-'(उणा-३००) इति युच्,
बाहुलकाद्, 'युवोरनाकौ' ७।१।११॥ इत्यस्याऽप्राप्तिः । ६
जायत उत्पद्यते जन्तुः । 'जनी प्रादुर्भावे'(दि.आ.से.),
'कमिमनिजनिगापाभायावाहिभ्यश्च'(उणा-७२) इति तुः,
पुनपुंसकलिङ्गोऽयम्, शेषाः पञ्च पुलिङ्गाः । षट् संसारि-
जीवस्य ॥१३६६॥

उत्पत्तिर्जन्म-जनुषी जननं जनिरुद्भवः ।

१० १ उत्पदनम् उत्पत्तिः । उत्पूर्वः 'पद गतौ'(दि.
आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । २ जननं जन्म,
क्लीबे । 'जनी प्रादुर्भावे'(दि.आ.से.), '-मनिन्'(उणा-
५८४) इति मनिन् । अदन्तोऽपि जन्मशब्दः, कुलवत् ।
३ जननं जनुः, क्लीबे । 'धनर्ति(रुद्यर्ति-)-' (हैमोणा-
९९७) इत्युस् । ४ जन्यते जननम् । ल्युट् । ५ जन्यते
जनिः, स्त्रीलिङ्गः, मतिशब्दवत् । ६ उद्भवनम् उद्भवः ।
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ । षट् जन्मनः ॥ -

जीवेऽसुजीवितप्राणाः

१ जीव्यते जीवः, त्रिलिङ्गः । पचाद्यच्, 'हलश्च'
२० ३।३।१२१॥ इत्यधिकरणे घञ् वा । २ अस्यन्ते असवः,
पुलिङ्गः, बहुवचनान्त एव । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.),
'मृ(शृ)स्वृस्निहित्रप्यसिबसिहनिक्लिदि-'(उणा-१०) इत्या-
दिना उप्रत्ययः । ३ जीव्यतेऽत्रेति जीवितम् । बाहुल-
कादितच् । जीवातुरपि । "जीवे जीवनभेषजे जीवातुः
पुनपुंसके"[ ] इति गौडः । ४ प्राण्यत एभिः प्राणाः,
पुंसि, बहुवचनान्तः । प्रपूर्वः 'अन प्राणने'(अ.प.से.),
करणे घञ् । चत्वारि प्राणस्य ॥

जीवातुर्जीवनौषधम् ॥१३६७॥

१ येन प्रियमाणो जीवति, तदौषधम्, जीवत्यनेन
३० जीवातुः, पुंक्ली । 'जीवेरातुः'(उणा-७९) इत्यातुः । २ जीव-
नायौषधम् जीवनौषधम् । द्वे जीवरक्षोपायस्य ॥१३६७॥

श्वासस्तु श्वसितम्

१ श्वसनं श्वासः । 'श्वस प्राणने'(अ.प.से.), भावे
घञ् । श्वसितीति, 'श्याद्वधधा-' ३।१।१४१॥ इति णो वा ।
२ श्वस्यते स्म श्वसितम् । भावे क्तः । द्वे सामान्येन श्वासस्य ॥

सोऽन्तर्मुख उच्छ्वास आहरः ।

आनः

१ स श्वासोऽन्तर्मुखो मुखमध्यवृत्तिः, उच्छ्वसित्य-
नेन उच्छ्वासः । करणे घञ् । २ आहरत्यनेन आहरः ।
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ । ३ अनित्यनेन आनः । 'अन प्राणने'
(अ.प.से.), घञ् । त्रीणि 'ऊसास' इति ख्यातस्य ॥ ४०

बहिर्मुखस्तु स्यान्निःश्वासः पान एतनः ॥१३६८॥

१ बहिर्मुखो बहिरङ्गवृत्तिः, निःश्वासित्यनेन निः-
श्वासः । करणे घञ् । २ पीयतेऽनेन पानः । 'पा पाने'
(भा.प.अ.), करणे ल्युट् । ३ एति एतनः । 'इण्
गतौ'(अ.प.अ.), 'अणस्तनन्'( ) इति तनन् । त्रीणि
निःश्वासस्य ॥१३६८॥

आयुर्जीवितकालः

१ एति जन्मान्तरमनेनेति आयुः, क्लीबे । 'एते-
र्णिच्च'(उणा-२७५) इत्युसिप्रत्ययः, णित्वाद् वृद्धिः । बाहुल-
कात् 'कृवापाजि-'(उणा-१) इत्यादिना उणि आयुरुका-
रान्तोऽपि भानुवत् । "विन्द्यादायुं तथाऽऽयुषा"[पुरुषोत्तम-
देवकृतः शब्दभेदप्रकाशः, श्लो-१५] इति द्विरूपकोषः । २
जीवितेनाऽवच्छिन्नः कालः जीवितकालः । द्वे आयुषः ॥ ५०

अन्तःकरणं मानसं मनः ।

हृच्चेतो हृदयं चित्तं स्वान्तं गूढपथोच्चले ॥१३६९॥

१ अन्तर्गतं करणानामिति अन्तःकरणम् ।
"आत्मा मनश्च तद्विज्ञैरन्तःकरणमुच्यते"[ ] इति काम-
न्दकिः । "मनो बुद्धिरहङ्कार इत्यन्तःकरणं त्रिधा"[ ] इत्य-
न्ये । २ मन एव मानसम् । 'प्रज्ञादिभ्यश्च' ५।४।३८॥ ६०
इति स्वार्थेऽण् । ३ मनुते जानाति पदार्थानिति मनः ।
मन्यत इति वा । 'मनु अवबोधने'(त.आ.से.), 'मनु
(मन) ज्ञाने'(दि.आ.अ.), '-असुन्'(उणा-६२८) इति
सूत्रेणाऽसुन् । "सर्वार्थग्रहणं मनः"[प्रमाणमीमांसा, अध्या-
१, आह्नि-१, सू-२४] इति तार्किकाः । ४ ह्रियते विषयै-

१. 'जनी प्रादुर्भावे' इति १.२.३.५प्रतिषु नास्ति ॥ २. '-वा-' इत्युणादिगणे नास्ति ॥ ३. 'इषियुधीन्धि-'(उणा-१४२) इत्यादिना भक्ति साधुः ॥
४. 'जनेरुसिः'(उणा २७२) इत्यनेनाऽप्युस् ॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।१२०॥ ६. 'जीव्य-' इति ४.५॥ ७. 'एकं' इति ३॥ ८. 'उ-'
इति १.३॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः २।८।१२०॥ १०. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१३६९॥, पृ. ३०७॥

रिति हृद् । हरतेः क्विपि तुकि, वर्णव्यत्ययात् तकारस्य दत्वम् । तथा च “हृदि प्राणः” [अमरकोषः १।१।६४॥] इति प्रयोगः । “दान्तं प्रकृत्यन्तरमस्ति” [अम.क्षीर.१।३।३१॥] इति स्वामी । ५ चेतति चेतः, क्लीबे । ‘चित्ती संज्ञाने’ (भ्वा.प.से.), ‘-असुन्’ (उणा-६२८) । ६ हियते विषयैः हृदयम् । ‘हृज् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘घृज् हजोः (वृहोः) शुगुदौ च’ (उणा-५४०) इति कयप्रत्ययो (कय-प्रत्ययो) दुक् चाऽऽगमः । ७ चेतति चित्तम् । ‘चित्ती संज्ञाने’ (भ्वा.प.से.), ‘मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च’ ३।२।१८८॥ इति १० वर्तमाने क्तः । ८ स्वनति स्वान्तम् । ‘स्वन शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘क्षुब्धस्वान्तध्वान्त-’ ७।२।१८८॥ इति साधुः । मनोऽभिधानं चैतदन्यत्र स्वनितो मृदङ्गः । “विषयेष्व-नाकुलं मनः स्वान्तम्” [१] इत्यन्ये । ९ गूढः पन्था अस्य गूढपथम् । ‘ऋक्पूरब्धू-’ ५।४।७४॥ इत्यप्रत्ययः, ‘नस्त-द्धिते’ ६।४।१४४॥ इति टिलोपः । १० उद् अत्यर्थं चलति उच्चलम् । ‘चल चलने’ (भ्वा.प.से.), अच् । अनिन्द्रियमपि । दश मनसः ॥१३६९॥

मनसः कर्म सङ्कल्पः स्यात्

१ इदमहं कुर्यामिति मनसो व्यापारः, सङ्कल्पनं २० सङ्कल्पः । ‘कृपू सामर्थ्ये’ (भ्वा.आ.वे.), भावे घञ्, ‘कृपो रो लः’ ८।२।१८॥ इति लत्वम् । विकल्पोऽपि । एकं मनोव्यापारस्य ॥

अथो शर्म निर्वृतिः ।

सातं सौख्यं सुखम्

१ शृणाति दुःखं शर्म, क्लीबे । ‘शृ हिंसा-याम्’ (क्र्या.प.से.), ‘सर्वधातुभ्यो मन्’ (मनिन्) (उणा-५८४) इति मन्’ (मनिन्) । शर्ममदन्तमपि । २ निर्वरणं निर्वृतिः । ‘निर्पूर्वो’ वृज् वरणे’ (स्वा.उ.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१४॥ । ३ सन्यते सातम् । ‘षण् दाने’ (तु.उ.से.), [क्तः], ‘जनसन-’ ६।४।४२॥ इत्यात्वम् । सिनो-

त्यशुभं वा । ‘हसिमृग्रिन्-’ (उणा-३६६) इत्यादिना तनन् (तन्), बाहुलकादात्वम् । स्यति दुःखमिति वा । ‘षोऽ-न्तकर्मणि’ (दि.प.अ.), [अम.क्षीर.१।३।१२५॥] इति स्वामी । दन्त्यादिरयम् । “शतेः (श्यतेः) तालव्यादेः शातमिति तालव्यादिरपि” [२] इति कौमुदी । ४ सुखमेव सौख्यम् । ‘चतुर्वर्णादीनां स्वार्थे ष्यञ् वाच्यः’ (वा-५।१।१२४॥) । सुखस्य भाव इति, ‘गुणवचनब्राह्मण-’ (वा-५।१।१२४॥) इत्यादिना ष्यञ् वा । ५ शोभनानि खानीन्द्रियाण्यनेनेति सुखम् । सुष्ठु खनत्यशुभमिति वा । ‘खन खनने’ (भ्वा.उ.से.), ‘अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि)-’ ३।२।१०१॥ इति ४० डः । ‘जातिकालसुखादिभ्योऽनाच्छादनात्’ ६।२।१७०॥ इति स्वरसूत्रेण सुपूर्वात् खनो डच् वा । शं जोषं चाऽव्ययेषु (अभि-, श्रौ-१५३५, १५२८) वक्ष्यते । पञ्च सुखस्य ॥

दुःखं त्वसुखं वेदना व्यथा ॥१३७०॥

पीडा बाधाऽऽतिराभीलं कृच्छ्रं कष्टं प्रसूतिजम् ।

आमनस्यं प्रगाढं च

१ दुःखयति दुःखम् । ‘सुख दुःख तत्क्रिया-याम्’ (चु.उ.से.), णिजन्तः, अच् । दुष्टानि खानीन्द्रियाण्यत्रेति वा । दुर्निन्द्यं खनति शरीरमिति वा । ‘खन खनने’ (भ्वा.उ.से.), ‘अन्येभ्योऽपि (अन्येष्वपि)-’ ३।२।५० १०१॥ इति डः । “सविसर्गं” दुःखम्” [३] इति चान्द्राः, कालापाश्च । यथा-

“काले तडिल्लताजालमेघमण्डलमण्डिते ।

कान्तः सर्वगुणोपेतो बालेन्दुः खे न लभ्यते ॥१॥” [३] इति । २ न सुखम् असुखम् । ३ वेदनं वेदना । ‘प्यासश्रन्थोः-’ ३।३।१०७॥ इति युच् । ४ व्यथनं व्यथा । ‘व्यथ दुःखसञ्चलनयोः’ (भ्वा.आ.से.), ‘षिद्धिदादिभ्यो-’ ५ ड् ३।३।१०४॥ ॥१३७०॥ ५ पीडनं पीडा । ‘पीड

१. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१३६९॥, पृ. ३०७॥ २. क्षीरतरङ्गिण्यादायवयमर्थो न दृश्यते ॥ ३. ‘निपू-’ इति १.२॥ ४. ‘-ण’ इति ३॥ ५. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“श्यति दुःखं शातं, शो तनूकरणे, तन्” इति दृश्यते, पृ. ३७॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१२७, पृ. ६२॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्रौ-१२७, पृ. ६२॥ तत्र-“श्यतेः सौत्रात् तालव्यादीत्यपर” इति तु कौमुदी” इति दृश्यते ॥ ७. ‘चतुर्वर्णादीनां स्वार्थे उपसङ्ख्यानम्’ इति वार्तिकं दृश्यते ॥ ८. ‘-ण्यत्रेति’ इति ३॥ ९. ‘खनु अवदारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. ‘-ने’ इति ५॥ ११. ‘क-’ इति २.५॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।९।३॥, पृ. १७५॥ पदचन्द्रिका, भा-१, नरकवर्गः, श्रौ-२२८, पृ. २६९॥ १३. पप्रतौ नास्ति ॥ १४. ‘भयचलनयोः’ इति स्वामिमैत्रेयौ, ‘भयसञ्चलनयोः’ इति सायणः ॥ स्वामिना दुर्गमतमुद्भूत्य-“दुःख चलनयोरिति दुर्गः” इत्युक्तम्, क्षीरतरङ्गिणी, भ्वादिः, धातुसं-५११, पृ. १११॥

- अवगाहे' (चु.प.से.), चुरादिः, भिदादित्वादङ् । ६ एवं बाधनं बाधा । 'बाधु लोडने' (भ्वा.आ.से.), भिदादि-त्वादङ् । 'बाधः' इत्यदन्तोऽपि । ७ अर्दनम् अर्तिः । 'अर्द हिंसापीडनयोः' (चु.उ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥, 'खरि च' ८।४।५५॥ इति चत्वंम् । ८ आ समन्ताद् भियं लाति आभीलम् । 'ला दाने' (अ.प.अ.), 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥, 'आतो लोपः' - '६।४।६४॥ । ' ' ' 'इल स्वर्न' (तु.प.से.), अभिपूर्वः, 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः, 'अन्येषामपि' - '६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वे आभीलः ।
- १० (आभीलम्) '["'] इति सर्वधरः । ९ कृत्ति कृच्छम् । 'कृती छेदने' (तु.प.से.), 'कृतेष्टः कू च' (उणा-१७८) इति रक्, छान्तादेशः । १० कषति हिनस्ति कष्टम् । 'कष हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), वर्तमाने कः, 'कृच्छ्रगहनयोः कषः' ७।२।२२॥ इतोडभावः । ११ प्रसूतेर्जातं प्रसूतिजम्, उपचारात् सामान्येऽपि । १२ मानसाय हितम्, मानसे साध्विति वा । 'तस्मै हितम्' २।१।५॥, 'तत्र साधुः' ४।४।९८॥ इति सूत्रेण वा यति मानस्यम्, न मानस्यम् अमानस्यम् इति ह्रस्वादिः । 'प्रसूतिजमानस्यं कृच्छ्रं कष्टम्' '["'] इति वाचस्पतिः । ' ' ' 'अन्येषामपि' - '६।३। २० १३७॥ इति दीर्घत्वे आमनस्यं द्विदीर्घमपि' '["'] इति सु-भूतिः । १३ प्रगाढमारब्धं प्रगाढम् । त्रयोदश दुःखस्य ॥

स्यादाधिर्मानसी व्यर्थो ॥१३७१॥

१ आधीयतेऽत्रेति आधिः, पुंसि । धाजः 'उपसर्गे योः किः' ३।३।१९२॥ इति किः । मनसि भवा मानसी । 'तत्र भवः' ४।३।५३॥ इत्यण्, 'टिड्ढाणञ्-' ४।१।१५॥ इति ङीष् (ङीप्) । एकं मनःपीडायाः ॥१३७१॥

सपत्राकृति-निष्पत्राकृती त्वत्यन्तपीडने ।

- १-२ पत्रं शरः, सह पत्रमनेन सपत्रः काय-निक्षिप्तशरः, निर्गतं पत्रमस्मान्निष्पत्रः, शरीरान्तर्निर्गतबाणो हरिणादिः, सपत्रस्य करणं सपत्राकृतिः, निष्पत्रस्य

करणं निष्पत्राकृतिः । 'सपत्रनिष्पत्रादित्यथने' ५।४। ६१॥ इति डाच् । स्त्रिलिङ्गावेतौ, उपचारादत्यन्तपीडनमात्र-वाचकावपि । द्वे शरीरान्तरुत्पन्नमहाव्यथायाः ॥

क्षुजाठराग्निजा पीडा

१ क्षुध्यत्यनय क्षुत् । 'क्षुध बुभुक्षायाम्' (दि.प.अ.), क्विप् । क्षुधौ, क्षुधः इत्यादि, स्त्रीलिङ्गः । जठरे भवो जाठरः, स चाऽसावग्निश्च जाठराग्निस्तस्माज्जाता जाठराग्निजा एतादृशी पीडा । एकं जाठराग्निपीडायाः ॥

व्यापादो द्रोहचिन्तनम् ॥१३७२॥

१ विरुद्धमापादनं व्यापादः । व्याङ्पूर्वः 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), णिजन्तः, ततो भावे घञ् । २ द्रोहस्य चिन्तनं द्रोहचिन्तनम् । बाहुलकाल्ल्युट् । द्वे द्रोहचिन्तन-स्य ॥१३७२॥

उपज्ञा ज्ञानमाद्यं स्यात्

१ स्वाधारत्वादुप समीपं ज्ञानम् उपज्ञा । 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ् । विनोपदेशेन प्रथम-ज्ञानमुपज्ञेत्यर्थः । यथा-वाल्मीकेः श्लोकनिर्माणे ज्ञानम्, पाणिनेरुपज्ञा पाणिन्युपज्ञं^६ व्याकरणम्, पाणिनिना आदौ कृतमित्यर्थः । एकं प्रथमज्ञानस्य ॥

चर्चा सङ्ख्या विचारणा ॥ ५०

१ चर्चनं चर्चा । 'चर्च अध्यनने' (चु.उ.से.), चुरादिण्यन्ताद् भावे 'चिन्तिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्च' ३।३।१०५॥ इत्यङ् टाप् । चर्च इत्यदन्तोऽपि । २ सङ्ख्यानं सङ्ख्या । 'ख्या प्रकथने' (अ.प.अ.), सम्पूर्वः, 'आतश्चो-पसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ३ विचारणं विचारणा । 'चर्च असंशये' (चु.उ.से.), चुरादिः, 'ण्यासश्रन्थोः' - '३।३। १०७॥ इति युच् । त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गाः । 'त्रयं' प्रमाणै-रर्थपरीक्षायाः '["'] इत्येके । 'विमर्शमात्रस्य' '["'] इत्यन्ये ।

१. 'गहने' इति स्वामी, 'अवगाहने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २. '-देः' इति ३॥ ३. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं पाठः, '-रोटने' इति स्वामी ॥ ४. 'अर्द हिंसि हिंसायाम्' इति स्वामिमैत्रेयो, सायणमते पृथक् पृथक् ॥ ५. '-तीति' इति ४.५॥ ६. 'व्याप्ते' इति ३, 'स्वप्नक्षेपणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नरकवर्गः, श्लो-२२८, पृ.२७०॥ ८. '-न्यतोऽपि' इति १॥ ९. रामाश्रमी १।१०।३॥, पृ.११८॥ १०. '-म-' इति १.३.४.५॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः १।७।२८॥ १२. '-तेऽन-' इति १॥ १३. '-ग्निभव-' इति १.२॥ १४. तुलनीयोऽमरकोषः १.५।४॥ १५. तुलनीयोऽमरकोषः २।७।१३॥ १६. '-ञ-' इति ३॥ १७. तुलनीयोऽमरकोषः १.५।२॥ १८. इतोऽग्रे प्रतौ 'अति' इति दृश्यते ॥ १९. दुर्गसम्मतोऽयं धात्वर्थः, द्र. क्षीरतरङ्गिणी, चुरादिः, धातुसं-१८३, पृ.३१४॥ २०. '-य-' इति १.५, '-यः' इति ४॥ २१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो १३५, पृ.१७३॥ २२. 'विमर्शन-' इति ३॥

वासना भावना संस्कारोऽनुभूताद्यविस्मृतिः

॥१३७३॥

१-२ वास्यतेऽनया वासना । भाव्यतेऽनया भावना । उभयत्र करणे ल्युट्, स्त्रीलिङ्गावेतौ । ३ संस्क्रियतेऽनेन संस्कारः । करणे घञ्, पुंस्ययम् । “निसर्ग-संस्कारविनीत इत्यसौ” [रघुवंशम्, सर्गः-३, श्लो-३५] इति रघुः । अनुभूतादेरविस्मृतिः अनुभूताद्यविस्मृतिः । आदेः श्रुतस्य दृष्टस्य वाऽविस्मरणमित्यर्थः । त्रीणि अविस्मरणस्य ॥

निर्णयो निश्चयोऽन्तः

१० १ निर्णयनं निर्णयः । ‘निर्पूर्वः’ ‘णीञ् प्रापणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘एरच्’ ३।३।५६ ॥, ‘उपसर्गादसमासेऽपि-’ ८।४।१४ ॥ इति णत्वम् । यदा तु निरुपसर्गरूपत्वम्, तदा न णत्वम्, निर्णय इति । २ निश्चयनं निश्चयः । ‘निर्पूर्वः’ ‘चिञ् चयने’ (स्वा.उ.अ.), ‘ग्रहवृद्ध-’ ३।३।५८ ॥ इत्यप् । ३ अमति सन्देहाभावम् अन्तः । ‘अम गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘हसिमृगिण्वामिदमि-’ (उणा-३६६) इत्यादिना तन् । अन्तौ, अन्ताः इत्यादि रामवत् । “अन्तः स्वरूपे निकटे प्रान्ते निश्चयनाशयोः” [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।१५५ ॥] इत्यनेकार्थः । त्रीणि निश्चयस्य ॥

२० १ सम्प्रधारणा समर्थनम् ।

१ सम्प्रधार्यतेऽनया सम्प्रधारणा । धारेर्ण्यन्ताद् ‘ण्यसश्चन्थोः-’ ३।३।१०७ ॥ इति युच् । २ समर्थयते समर्थनम् । ‘अर्थ उपयाच्चायाम्’ (चु.उ.से.), ल्युट् । समर्थनाऽपि । द्वे युक्तयुक्तपरीक्षायाः ॥

अविद्याऽहंमत्यज्ञाने

१ विरुद्धं वेदनम् अविद्या । अधर्माऽनर्थवद् विपर्ययेऽत्र नञ् । ‘विद ज्ञाने’ (अ.प.से.), ‘संज्ञायां समज-निषद-’ ३।३।९९ ॥ इत्यादिना क्यप् । यदुक्तम्-“अनि-त्याशुचिदुःखात्मसु नित्यशुचिसुखात्मख्यातिरविद्या” [पात-ञ्जलयोगसूत्रम् २-५] । २ अहमिति निपातोऽहङ्कारे, तत्-प्रधाना मतिः अहमिति । अहमा ‘सुप् सुपा’ २।१।४ ॥ इति समासः । अनात्मन्यात्माभिमानं इत्यर्थः । “अहमिति

विभक्त्यन्तप्रतिरूपकमव्ययम्” [स्वोपज्ञटीका ६।१३७४ ॥] इत्याचार्याः । ३ विरुद्धं ज्ञानम् अज्ञानम् । विरोधेऽत्र नञ् ।

“तत्सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदस्पृता ।

अप्राशस्त्यं विरोधश्च नञर्थः षट् प्रकीर्तिताः ॥१॥” [ ] इत्युक्तेः । त्रीण्यविद्यायाः ॥

भ्रान्तिर्मिथ्यामतिभ्रमः ॥१३७४॥

१ अतस्मिंस्तदिति ज्ञानं भ्रान्तिः । ‘भ्रमु चलने’ (भ्वा.प.से.), ‘-अनवस्थाने’ ( ) वा. ‘स्त्रियां क्तिन्’ ४० ३।३।९४ ॥, ‘अनुनासिकस्य-’ ६।४।१५ ॥ इति दीर्घः । २ अतस्मिंस्तदिति ज्ञानं मिथ्याऽव्ययम् । मिथ्या मननं मिथ्यामतिः । ‘मनु(मन) ज्ञाने’ (दि.आ.अ.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।९४ ॥, ‘अनुदात्तोपदेश-’ ६।४।३७ ॥ इति न्लोपः । ३ भ्रमणं भ्रमः । ‘भ्रमु अनवस्थाने’ (दि.प.से.), भावे घञ्, ‘नोदात्तोपदेश-’ ७।३।३४ ॥ इति वृद्धिनिषेधः । त्रीणि भ्रान्तेः ॥१३७४॥

सन्देहद्वापराऽरेका विचिकित्सा च संशयः ।

१ सन्देहनं सन्देहः । ‘दिह उपचये’ (अ.उ.अ.), अत्र नानार्थसंशब्दे उपपदे भावे घञ् । २ द्वौ पक्षौ ५० स्थाणुर्वा पुरुषो वेत्येवंरूपौ परावात्मीयौ प्रधानभूतावंशा-वत्रेति द्वापरः, पुंक्ली । ‘सर्वनामसङ्ख्यायोः-’ (वा-२।२।३५ ॥) इति सङ्ख्यायाः पूर्वनिपातः, पृषोदरादित्वादात्वम् । ३ आरेचनम् आरेकः । ‘रिचिर् विरेचने’ (रु.उ.अ.), भावे घञ्, ‘चजोः कु घिण्यतोः-’ ७।३।५२ ॥ इति कुत्वम् । ४ विचिकित्सनं विचिकित्सा । ‘कित निवासे रोगाप-नयने संशये च’ (भ्वा.प.से.), स्वार्थे ‘गुत्तिञ्-’ ३।३।५५ ॥ इति सन्प्रत्ययः, ‘सन्त्यङोः’ ६।१।९ ॥ इति द्वित्वम्, ‘अः (अ) प्रत्ययात्’ ३।३।१०२ ॥ इति स्त्रियामप्रत्ययः । ५ संशयनं संशयः । ‘शीङ् स्वप्ने’ (अ.आ.से.), ‘एरच्’ ६० ३।३।५६ ॥ । समन्ततः शेते आत्मा अत्रेति वा । अधि-करणे घञ् । पुंस्ययम्, मालाकारास्तु-“द्वापरसंशये युगे” [ ] इति क्लीबे प्राह । पञ्च सन्देहस्य ॥

१. ‘निपू-’ इति १, ‘निःपू-’ इति ३ । २. ‘निर्ण-’ इति १.३.५ ॥ ३. ‘निःपू-’ इति ३, ‘निपू-’ इति ४.५ ॥ ४. ‘गत्यादिषु’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. ‘-द्ध-’ इति १ । ६. ‘-त्मकाख्या-’ इति १ । ७. ‘-धान-’ इति ३ । ८. स्वोपज्ञटीकायाम्-“अहं विभक्त्यन्तप्रतिरूपकमत्राऽव्ययम्” इति दृश्यते, ६।१३७४ ॥, पृ. ३०८ ॥ ९. ‘अप्र-’ इति ५ ॥ १०. ‘प्रकाशं च’ इति १ । ११. तुलनीयोऽमरकोषः १।५।४ ॥ १२. ‘-श्च-’ इति १ । १३. ‘-ञ्’ इति १ । १४. ‘-याः’ इति ३ । १५. ‘कित निवासे रोगापनयने च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १६. ‘कुत्वम्’ इति १ ॥

परभागो गुणोत्कर्षः

१ परस्य भजनं परभागः । 'भज सेवायाम्' (भ्वा.उ.अ.), भावे घञ् । २ गुणानामुत्कर्षो गुणोत्कर्षः । द्वे गुणोत्कर्षस्य ॥

दोषे त्वादीनवाऽऽस्त्रवौ ॥१३७५॥

१ दुष्यति चेतोऽनेन दोषः । 'दुष-वैकृत्ये' (दि.प.अ.), करणे घञ्, तत्र । २ आ समन्ताद् दीयन्ते क्षीयन्ते गुणा अत्रेति आदीनवः । 'दीङ् क्षये' (दि.आ.अ.), षष्ठोदसदिः । ३ आस्त्रवन्ति गुणा अत्र आ-
१० स्त्रवः । 'श्रु(सु) प्रस्त्रवणे' (भ्वा.प.अ.), '-समुपनिविषु च' ३।३।६३ ॥ इत्यम् । "आदीनवाश्च(स्त्र)वौ क्लेशे" [अमर कोषः ३।२।२९ ॥] इत्यमरः । "यज्जैनागमः-जीवाजीवाश्च-(स्त्र)वसंवराणिर्जरन्धमुक्तयः सप्त पदार्थाः" [अम.क्षीर. ३।२।२९ ॥] इति क्षीरस्वामी । त्रीणि दोषस्य ॥१३७५॥

स्वाद् रूपं लक्षणं भावश्चात्मप्रकृतिरीतयः ।

सहजो रूपतत्त्वं च धर्मः सर्गो निसर्गवत् ॥१३७६॥

शीलं सतत्त्वं संसिद्धिः

१-३ स्वादिति स्वशब्दाद् रूपलक्षणभावा एते त्रयो योज्यन्ते, तेन स्वस्य रूपं लक्षणं भावश्च स्वरूपम्,
२० स्वलक्षणम्, स्वभावः । ४ अतत्यनेन आत्मा । 'अत सातत्यगमने' (भ्वा.प.से.), 'सातिभ्यां मन्मनिनौ(-णौ)' (उणा-५९२) इति मन् । ५ प्रक्रियतेऽनया प्रकृतिः । 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४ ॥ । ६ रीयतेऽनया रीतिः । 'री गत्यादौ' (क्र्या.प.अ.), क्तिन् । ७ सह जातः सहजः । 'अन्येष्वपि दृश्यते' ३।२।१०१ ॥ इति डः । ८ रूपस्य वस्तुनस्तद्भावा रूपतत्त्वम् । ९ धरति स्वस्तां धर्मः, पुंक्ली । "धर्मस्तु नरषण्डयोः" [ ] इति माला । १० सृज्यतेऽनेन सर्गः । 'सृज विसर्गे' (तु.प.अ.), करणे घञ् । ११ निसर्गः अप्येवम् ॥१३७६॥ १२ शील्यते धार्यते शीलम्, पुंक्ली । 'शील समाधौ' (भ्वा.प.से.), घञ्, इगुपधलक्षणः को वा । यद्वा 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), शीङो धुक्लक्वलज्वालन्-प्रत्ययोः । १३ सह तद्भावेन वर्तते सतत्त्वम् । १४

संसिद्धयत्यनया संसिद्धिः । 'षिधू(षिधु) संराद्धौ' (दि.प.अ.), 'षिधू शास्त्रे माङ्गल्ये च' (भ्वा.प.वे.) इति वा, 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४ ॥ चतुर्दश सहजस्य ॥

अवस्था तु दशा स्थितिः ।

१ अवस्थानम् अवस्था । 'आतश्चोपसर्गे' ३।३। १०६ ॥ इत्यङ् । २ दृश्यतेऽनया दशा । 'दंश दशने' (भ्वा.प.अ.), स्थादित्वात् कः । ३ तिष्ठत्यनया स्थितिः । 'ष्टा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४ ॥, ४० 'द्यतिस्त्यतिमास्थामिति किति' ७।४।४० ॥ इतीत्वम् । त्रीण्यवस्थायाः ॥

स्नेहः प्रीतिः प्रेम हार्दं

१ स्नेहनं स्नेहः, पुंक्ली । 'ष्णिह प्रीतौ' (दि.प.से.), भावे घञ् । २ प्रीयते प्रीतिः । 'प्रीङ् प्रीतौ' (दि.आ.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४ ॥ । ३ प्रीयतेऽनेनेति प्रेम । 'प्रीङ् प्रीतौ' (दि.आ.अ.), प्रियो 'मनिन्' (उणा-५८४) इति मनिन् । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् । "प्रेम स्त्रीस्नेह-नर्मणोः (प्रेमाऽस्त्री स्नेहनर्मणोः)" [ ] इति गौडः । प्रियस्य भावः कर्म वा । 'प्रियस्थिर-' ६।४।१५७ ॥ इत्यादिना ५० प्रादेशः । ४ हृदये भवं हार्दम् । प्राग्दीव्यतोऽण्, 'हाय-नान्तयुवादिभ्योऽण्' ५।१।१३० ॥ इति युवादित्वादण् वा, तत्र । चत्वारि प्रीतेः ॥

दाक्षिण्यं त्वनुकूलता ॥१३७७॥

१ दक्षिणस्य सरलस्य भावो दाक्षिण्यम् । २ अनुकूलस्य भावः अनुकूलता । भावे तल्, तलन्तं स्त्री-लिङ्गम् । द्वे दाक्षिण्यस्य ॥१३७७॥

विप्रतिसारोऽनुशयः पश्चात्तापोऽनुतापश्च ।

१ वैपरीत्येन प्रतिसरणं विप्रतिसारः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), घञ् । 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्' ६।३। १२२ ॥ इति पाक्षिके दीर्घे विप्रतीसारोऽपि । २ अनुशयनम् अनुशयः । 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'एरच्' ३।३।५६ ॥

१. 'गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'कृदोरप्' ३।३।५७ ॥ इत्यप् युक्तः ॥ ३. '-लक्षणे' इति १ ॥ ४. 'स्वै-' इति २ ॥ ५. 'शीङो धुक्लक्वलज्वालनः' (उणा-४७८) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ६. '-यौ' इति ३ ॥ ७. '-धर्म-' इति ३.४.५ ॥ ८. द्र. मेदिनीकोशः, नान्तवर्गः, श्लो १४ ॥ ९. 'कर्म भावो' इति १ ॥ १०. ४.५ प्रत्योर्नास्ति ॥ ११. '-स्मरणं' इति १, '-शरणं' इति ५ ॥ १२. १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥

३ पश्चात् तपनं पश्चात्तापः । भावे घञ् । ४ अनुपश्चात् तपनम् अनुतापः । चत्वारि 'पछतावउ' इति ख्यातस्य ॥

अवधानसमाधानप्रणिधानानि तु समाधौ स्युः

॥१३७८॥

१ अवधीयते अवधानम् । ल्युट् । "इन्द्रस्य दूत्यां रचय प्रसादं विज्ञापयन्त्यामवधानदानैः" [नैषधीय-चरितम्, सर्गः-६, श्लो-७७] इति श्रीहर्षः । २ सम्यगाधीयते स्थाप्यते चित्तमत्रेति समाधानम् । अधिकरणे ल्युट् । ३ एवं प्रणिधानम् । ४ समाधानं समाधिः । १० 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।१२॥ इति किः, 'आतो लोपः' ६।४।६४॥, तत्र। त्रयः क्लीबे, समाधिः पुंसि । "प्रणिधानं समाधानं समाधिश्च समास्त्रयः" [हलायुधकोशः १।१२८॥] इति हलायुधः । "देवादिध्याने त्रयः समाः" [ ] इति तट्टीका । चत्वारि चित्तैकाग्रस्य ॥

धर्मः पुण्यं वृषः श्रेयः सुकृते

१ धरति स्थापयति सुगताविति धर्मः, पुंक्ली । "स्याद्धर्ममस्त्रियाम्" [अमरकोषः १।४।२४॥] इत्यमरः । 'धृञ् धारणे' (भ्वा.उ.से.), 'अर्तिस्तुसुहृदुसृक्षिभुभायापदियक्षिनीभ्यो मन्' (उणा-१३७) । २ पुनाति पवित्री- २० करोति जनमिति पुण्यम् । 'पूञ् पवने' (ब्र्या.उ.से.), 'पूजो [य] पुंत् ह्रस्वश्च' (दशपाद्युणा-८।१६॥) इति यण्णुडाग-मह्रस्वत्वानि । पुणति शोभते वा । 'पुण शुभे' (तु.प.से.), अघ्न्यादित्वाद् यत् । ३ वर्षति कामितपदार्थानिति वृषः । 'वृषु सेचने' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' (उणा-५५९) इति कः । ४ अतिशयेन प्रशस्यं श्रेयः । इदमनयोरतिशयेन प्रशस्यमिति वा । 'द्विचनविभज्योपपदे तरबीयसुनौ' ५।३।५७॥ इतीयसुन्, 'प्रशस्यस्य श्रः' ५।३।६०॥ इति श्रादेशः । श्रेयसी, श्रेयांसि इत्यादि क्लीबे । ५ शोभनं कृतं कर्म सुकृतम् । विशेषणसमासः, तत्र। पञ्च पुण्यस्य ॥

नियतौ विधिः । ३०

दैवं भाग्यं भागधेयं दिष्टं च

१ नियम्यतेऽनया नियतिः । 'यमु नियमने' ( ), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१९४॥, 'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७॥ इत्यादिना नलोपः, तस्याम् । २ विधीयतेऽनेन विधिः । 'डुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।१२॥ इति किः । ३ देवस्य आत्मन इदं पूर्वकर्म दैवम् । 'तस्येदम्' ४।३।१२०॥ इत्यण्, पुंक्लीबलिङ्गः । " 'दित्य-दित्यादित्य-' ४।१।८५॥ इत्यत्र 'देवस्य यजजौ' (वा-४।१।८५॥) इति प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु यजजौ, तेन देवस्याऽपत्यादि दैव्यं दैवम्" [मा.धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-१] इति ४० माधवः । ४ भज्यते भाग्यम् । 'भज सेवायाम्' (भ्वा.उ.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥, 'चजोः कु घिण्यतोः' ७।३।५२॥ इति कुत्वम् । भागोऽपि । "भाग्यैकदेशयो-र्भागः" [ ] इति रुद्रकोषः । ५ भाग एव भागधेयम् । 'भागरूपनामभ्यो धेयः' (वा-५।४।३५॥) इति धेयः । ६ दिश्यते स्म दिष्टम् । 'दिश अतिसर्जने' (तु.उ.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः । षड् भवान्तरकृतशुभाशुभकर्मणः ॥

अयस्तु तच्छुभम् ॥१३७९॥

१ तदिति दैवम्, शुभमेति अयः । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), अच् । 'अय वय पर्य मय चय तय पर्य' ५० गतौ' (भ्वा.अ.से.) अस्माद् वा, पचाद्यच् । "चल-नार्थत्वेऽपि नाऽस्य युजस्ति 'न यः' ३।२।१५२॥ इति यान्तानां तन्निषेधादिति अयः" [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३।१२] इति माधवः । अयौ, अयाः इत्यादि राम-वत् । "इष्टानिष्टफलं प्राज्ञैः स्मृतं दैवमयोनयम् (-नयः)" [हलायुधकोशः १।१२६॥] इति हलायुधः । "दैवे इष्टफले अयः पुंसि, अनिष्टफले अनयः पुंसि, दैवं प्राक्तनं कर्म" [ ] इति तट्टीका । एकं शुभदैवस्य ॥१३७९॥

१. 'पछि-' इति १॥ २. '-वौ' इति ३॥ ३. '-ग्रस्य' इति १.३॥ ४. '-क्षीभ्यो' इति ३॥ ५. 'जन्मेति' इति ३॥ ६. 'ण्युट्' इति ५॥ ७. 'पुण कर्मणि शब्दे च' इति स्वामी, 'पुण कर्मणि शुभे' इति मैत्रेयसयणौ ॥ ८. 'पृषु वृषु मृषु सेचने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. '-नेति' इति १.२.३॥ १०. धातुपाठः १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥, इतोऽग्रे १.२.४.५ प्रतिषु 'धाञ्' इति दृश्यते ॥ ११. 'दित्यादित्य-' इति ३.४.५॥ १२. 'घ-' इति ५॥ १३. मा.धातुवृत्तौ- "देवस्यापत्यादि दैव्यम्, दैवम्- 'दित्यदित्यादित्युत्तर' इत्यत्र 'देवस्य यजजौ' इति प्राग्दीव्यतीयेष्वर्थेषु यजजौ" इति दृश्यते, पृ.४००॥ १४. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।४।२८॥, पृ.९८॥, पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१३०, पृ.१६६॥, रामाश्रमी १।४।२८॥, पृ.६९॥ १५. 'क्ते प्रत्ययः' इति ४॥ १६. 'यय' इति मैत्रेयः ॥ १७. 'नय' इति स्वामी ॥ १८. '-जिस्ति' इति १, '-स्ते' इति ३॥

अलक्ष्मीनिर्ऋतिः कालकर्णिका स्यात्

१ विरुद्धा लक्ष्मीः अलक्ष्मीः । २ निश्चितमर्यते निर्ऋतिः । 'ऋ गतौ'(तु.प.अ.) निपूर्वः, कर्मणि क्तिन् 'निश्चिता ऋतिः पीडा अत्र निर्ऋतिः' [१] इति पञ्जिका । 'ऋतिः कुतौ घृणायां च स्पर्धायां च शुभेऽपि च' [१] इति रभसः । 'निर्गता ऋतेः शुभादिति निर्ऋतिः' [१] इति केचित् । ३ कालस्य यमस्य कर्णिका कर्णाभरणमिव कालकर्णिका । त्रयोऽपि स्त्रीलिङ्गाः । त्रीणि 'अलाछि' इति ख्यातायाः ॥

१०

अथाऽशुभम् ।

दुष्कृतं दुरितं पापमेनः पाप्मा च पातकम्

॥१३८०॥

किल्बिषं कलुषं किण्वं कल्मषं वृजिनं तमः ।

अंहः कल्कमधं पङ्कः

१ न शुभम् अशुभम् । २ दुर निन्दितं कृतं कर्माऽस्य दुष्कृतम् । 'इदुदुपधस्य-८।३।४१॥ इत्यादिना षत्वम् । ३ दुरेति स्मेति दुरितम् । दुर्पूर्वादिणो भावे क्तः । ४ पान्त्यस्मादात्मानमिति पापम् । पिबति जनं वा । 'पा रक्षणे'(अ.प.अ.), 'पा पाने'(भ्वा.प.अ.) वा, २० 'पानीविशि(विषि)भ्यः पः'(उणा-३०३) इति पः । ५ एति प्राप्नोति दुर्गतिमनेन एनः, क्लीबे । 'इण् गतौ'(अ.प.अ.), 'इण आगसि'(उणा-६३७) इत्यसुन्, नुट् च । एनसी, एनांसि इत्यादि । ६ पातयति दुर्गताविति, प्राप्नोति व्याप्नोति वा पाप्मा, नकारान्तः, पवर्गाद्यपञ्चममध्यः । 'नामन्सामन्'(दशपाद्युणा-६।७९॥, पञ्चपाद्युणा-५९०) आदि सूत्रे निपातितः । ७ पातयति दुर्गतौ पातकम् । 'पतेर्णिजन्ताद् ण्वुल् ॥१३८०॥ ८ किलति शितीकोरति कृष्णवर्णं विदधाति किल्बिषम् । 'किल श्वैत्यक्रोडनयोः'(तु.प.से.), 'किलेर्बुक् च'(उणा-५०) इति ३० ङिष्च् (टिषच्), बुगागमश्च । ९ बाहुलकाद् 'ऋनहि-

भ्यामुषच्'( ) इत्युषचि कलुषम् । कलयतीति वा । 'पृ(पृ)नहिकलिभ्य उषच्'(उणा-५१५) । १० किण्यते किण्वम् । 'किण निमीलने'(चु.उ.से.), 'अशि(अशु)-प्रुषि-(उणा-१४९) इति वः (क्वन्) । ११ कर्म शुभं श्यति तनूकरोति कल्मषम् । 'पषोदरादिः । कलयतीति वा । 'कलेर्मषः'(हैमोणा-५६२) । १२ वृज्यते वृजिनम् । 'वृजी वर्जने'(रु.प.से., चु.उ.से.), 'वृजेः किच्च'(उणा-२०५) इतीनच् । १३ ताम्यत्यनेन तमः । 'तमु ग्लानौ'(दि.प.से.), असुन् । तमः अदन्तोऽपि । १४ अमन्ति यान्त्यधोऽनेनेति अंहः । 'अम्(अम) ४० गत्यादिषु'(भ्वा.प.से.), 'अमेर्हुक् च'(उणा-६५२) इत्यसुन् हुगागमश्च । 'अंहः' इति ऊष्मोया(पा)न्तसान्त[म्] । 'शीघ्रमंहोविधातम्'[सूर्यशतकम्, श्लो-७५] इत्यनुस्वार- [परो]यकारो यकार (हकारो घकार) इव श्रूयत इत्यक्षरभेदेऽप्येकत्ववृत्ते(बुद्धे)र्नागरानुप्रासमात्रम् । तदुक्तम्-

"एकत्वं वृद्धिकल्पभेदेऽपि तत्त्वैकत्वेऽपि निह्ववः ।

(एकत्वं बुद्धिभेदेऽपि तत्त्वेऽप्येकत्वनिह्ववः ।)

जायते यत्र वर्णानामनुप्रासः स उच्यते" ॥१॥"

[सरस्वतीकण्ठाभरणम्,] इति । अंहसी, अंहांसि इत्यादि क्लीबे । " 'अहि गतौ'(भ्वा.प.से.) इत्यतोऽसुना 'अंहः' ५० इति सिद्धे 'अघिरषि(रधि)लघि-( ) इत्यतोऽसुन्भ्रान्तिनिरासार्थम् 'अमेर्हुक् च'(उणा-६५२) इति सूत्रम्" [११] इति भीमः । उपाध्यायैस्सर्वस्वे तु-"अंहते(अंघते)-रप्यसुन् मतभेदात्"[१२] इति कौमुदी । १५ कल्यते कल्कम् । 'कल सङ्ख्याने'(चु.उ.से.), 'कृदाधारचिकलिभ्यः कः'(उणा-३२०) इति कः । १६ न हन्ति धन्यमिति अधम् । 'हन् (हन) हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), 'अन्येभ्योऽपि(अन्येष्वपि)-३।२।१०१॥ इति डः, न्यङ्-क्वादित्वात् कुत्वम् । १७ पच्यतेऽनेन पङ्कः, पुंक्ली । 'पचि व्यक्तीकरणे'(भ्वा.आ.से.), 'पचि विस्तारे'(चु.उ.से.) वा । 'अर्कतरि च कारके-३।३।१९॥ इति घञ्, ६० कुत्वं च । सप्तदश पापस्य ॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नरकवर्गः, श्लो-२२७, पृ.२६८॥ २. द्र. रामाश्रमी १।१।२॥, पृ.११७॥ ३. '-ध्यमः' इति ३॥ ४. 'पा-' इति ३॥ ५. स्वामिमैत्रेयसम्मतोऽयं पाठः, 'श्वैत्ये' इति सायणः ॥ ६. '-तनि-' इति ३॥ ७. 'क-' इति ४॥ ८. '-षः' इति १॥ ९. 'काङ्क्षायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. 'ह्रस्वः' इति ३॥ ११. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।४।१६॥, पृ.९३॥ १२. पदचन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२६, पृ.१६१॥ १३. '-यः' इति ४॥ १४. '-नेति' इति १.२.३॥ १५. 'विस्तारवचने' इति स्वामिसायणौ, 'विस्तारे वचने' इति मैत्रेयः ॥ १६. १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥

उपाधि^१धर्मचिन्तनम् ॥१३८१॥

१ उपाधीयत उपाधिः, पुंसि । धातुः 'उपसर्गे' घोः किः '३।३।१२॥' इति किः । २ धर्मस्य चिन्तनं धर्मचिन्तनम् । द्वे धर्मचिन्तायाः ॥१३८१॥

त्रिवर्गो^१ धर्मकामार्थाः

१ त्रयाणां धर्मार्थकामानामेकोक्त्या नामैकं त्रिवर्गः इति । "स्वहस्तवास्तव्य इति त्रिवर्गः" [ ] इति हर्षः ।

चतुर्वर्गः^१ समोक्षकाः ।

१० १ चतुर्णां धर्मार्थकाममोक्षाणामेकोक्त्या नामैकं चतुर्वर्गः । समोक्षका मोक्षसहिताः, धर्मार्थकामा इति वा । बलतुर्याश्चतुर्भद्रम्

१ चतुर्णां धर्मार्थकामबलानामेकोक्त्या नामैकं चतुर्भद्रम् इति । बलं तुर्यं चतुर्थं येषां ते बलतुर्याः, बलसहिता धर्मार्थकामा इत्येव ॥

प्रमादोऽनवधानता^१ ॥१३८२॥

१ प्रमदनं प्रमादः । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.), भावे घञ् । २ अवधानं चित्तैकाग्र्यम् । नाऽवधानम् अनवधानम्, तस्य भावः अनवधानता, अनवहितत्वम्, २० कार्येष्वतात्पर्यम् । द्वे प्रमादस्य ॥१३८२॥

छन्दोऽभिप्राय आकूतं^१ मतभावाशया^२ अपि ।

१ चन्दत्याह्लादयति छन्दः । 'चदि आह्लादन-दीप्त्योः' (दि.प.से.), पचाद्यच्, पृषोदरादित्वाच्चस्य छत्वम्, अदन्तोऽयं रामवत् । "अभिप्रायवशौ छन्दौ" [अमरकोषः ३।३।८८॥] इत्यमरः । २ अभिमुख्येन प्रयन्त्यनेन अभिप्रायः । अभिप्रपूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), करणे घञ् । ३ आकूयते आकूतम्, आङ्पूर्वः 'कूङ् शब्दे' (तु.आ.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः । ४ मन्यते मतम् । 'मनु अवबोधने' (त.आ.से.), 'मनु (मन) ज्ञाने' ३० (दि.आ.अ.) वा, 'मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च' ३।२।१८८॥ इति वर्तमाने कः, 'अनुदातोपदेश' ६।४।३७॥ इत्यनुनासिक-

लोपः । ५ भवत्यस्मिन् भावः, पुंक्त्वी । अमरस्तु- "भावः सत्तास्वभावाभिप्रायः" [अमरकोषः ३।३।२०७॥] इति पुंस्याह । अधिकरणे घञ् । ६ आशेरतेऽस्मिन् आशयः । घञ् । षडभिप्रायस्य ॥

हृषीकमक्षं^१ करणं^२ स्रोतः^३ खं^४ विषयीन्द्रियम्^५

॥१३८३॥

१ हृष्यन्त्यनेन हृषीकम् । 'हृष तुष्टौ' (दि.प.से.), 'अलीकादयश्च' (उणा-४६५) इति साधुः । "हृषु अलीके' (भा.प.से.), मूर्धन्यवान्, 'अलि (अनि) हृषिभ्यां कित्' (उणा-४५७) इतीकन्" [ ] इति मिश्राः । २ अक्षणोति व्याप्नोति अक्षम् । 'अक्ष (अक्षू) व्याप्तौ सङ्घाते च' (भा.प.वे.), अच् । ३ क्रियतेऽनेन करणम् । करणे ल्युट् । ४ स्रवत्यस्माद् मलमिति स्रोतः, क्लीबे, दन्त्यादिः । 'स्रु गतौ' (भा.प.अ.), 'स्रुगीभ्याम्' (उणा-६४१) इति तस् (इत्यसुन् तुद् च) । ५ अश्नुते व्याप्नोति खम् । 'अशूङ् (अशू) व्याप्तौ' (स्वा.आ.वे.), 'अशे-र्दित्' (हैमोणा-८७) इति खः । ६ विषयो ग्राह्यत्वेनाऽस्याऽस्ति विषयि । 'अत इनिठनौ' ५।२।११५॥ इतीनिः । विषयिणी, विषयीणीत्यादि, नकारान्तः, क्लीबे । ७ ५० 'इन्द्रियमिन्द्रलिङ्ग [मिन्द्रदृष्ट] मिन्द्रसृष्टमिन्द्रजुष्टमिन्द्रदत्तम्' ५।२।१३३॥ इति सूत्रेण घञ्प्रत्ययान्तो निपात्यते । इन्द्रः परमेश्वर्ययुक्त उच्यते । अत्र षष्ठीसमर्थाल्लिङ्गार्थे घः । इन्द्रस्याऽऽत्मानो लिङ्गमिति । यद्वा इन्द्र आत्मा, तेन सृष्टं आत्मकृतशुभाशुभकर्मणोत्पन्नमिति कृत्वा । इन्द्रजुष्टं वा आत्मना सेवितम्, तद्वद्वारेण भोगोत्पत्तेः । इन्द्रदत्तम्, इन्द्रेण पूर्वकर्मणा दत्तम् । सृष्टजुष्टदत्तार्थेषु तृतीयासमर्थार्थे घः । सप्त इन्द्रियस्य ॥१३८३॥

बुद्धीन्द्रियं^१ स्पर्शनादि

१ बुद्धिहेतुरिन्द्रियं बुद्धीन्द्रियम् । स्पृश्यतेऽनेन ६० स्पर्शनम् । 'स्पृश संस्पर्शने' (तु.प.अ.), करणे ल्युट् । आदेः रसनघ्राणचक्षुःश्रोत्राणि गृह्यन्ते । यत्प्रमाणमीमांसा-याम्- "स्पर्शरसगन्धरूपशब्दग्रहणानि (-ग्रहणलक्षणानि)

१. '-ञ्' इति १॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः १।३।३०॥ ३. '-यें' इति ३॥ ४. 'आह्लादने दीप्तौ च' इति क्षीरस्तरङ्गिण्यादयः ॥ ५. '-वंशौ' इति ३॥ ६. ५ प्रतौ नास्ति ॥ ७. १.३ प्रत्ययो नास्ति ॥ ८. '-धेय-' इति १॥ ९. 'श्रो-' इति १.३.४.५॥ १०. 'हृष्यत्य-' इति १॥ ११. स्वामिमैत्रेयमतेऽयं पाठः, 'अक्षू व्याप्तौ' इति सायणः ॥ १२. स्वामिमतेऽयम्, 'अशू व्याप्तौ संघाते च' इति मैत्रेयसायणा ॥ १३. २ प्रतौ नास्ति ॥ १४. 'यः' इति ४.५॥ १५. '-र्थत्वाद्' इति १॥ १६. '-शं' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥

स्पर्शनरसघ्राणचक्षुःश्रोत्राणीन्द्रियाणि द्रव्यभावभेदानि”
[प्रमाणमीमांसा, अध्या-१, आह्नि-१, सू-२१]इति ।
मिश्रास्तु-“मनोनेत्रादीनि धीन्द्रियानि, धीर्ज्ञानम्, तन्नि-
मित्तमिन्द्रियम् । तथा [च]-”

“मनःकर्णौ तथा नेत्रे रसना च त्वचा सह ।

नासिका चेति षट् तानि धीन्द्रियाणि प्रचक्षते ॥१॥”[^१]
[पदचन्द्रिका, भा १, धीवर्गः, श्लो-१४१]इति व्याचक्षते ॥

पाण्यादि तु क्रियेन्द्रियम् ।

१ पाणिगदिर्यस्य तत् पाण्यादि, क्रिया व्यापार
१० आदानादिः, क्रियाहेतुरिन्द्रियं क्रियेन्द्रियम् । [यदाह]-
“उत्सर्गानन्दनादानगत्यालापाश्च तत्क्रियाः”[^२]इति । आदि-
ग्रहणाद् वाक्पादपायूपस्था गृह्यन्ते । मिश्रास्तु-“पाण्यादि
कर्मेन्द्रियमुच्यते, कर्मसाधकमिन्द्रियं कर्मेन्द्रियम्, पायुर्गुदम् ।
आदिना उपस्थादिग्रहः । तथा कामन्दकीये-

“पायूपस्थपाणिपादौ वाक् चेतीन्द्रियसङ्ग्रहः ।

उत्सर्गानन्दनादानगत्यालापाश्च तत्क्रिया ॥१॥”[^३]

[पदचन्द्रिका, भा १, धीवर्गः, श्लो-१४०]इत्याख्यन् । एकं
क्रियेन्द्रियस्य ॥

स्पर्शादयस्त्विन्द्रियार्था विषया गोचरा अपि

२०

॥१३८४॥

१ स्पर्शनं स्पर्शः । ‘स्पृश संस्पर्शे’(तु.प.अ.),
भावे घञ् । “‘अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्’३।३।१९॥
इति घञ्”[^४]इत्यन्ये । आदेः रसगन्धरूपशब्दा गृह्यन्ते ।
‘रस आस्वादनै’(चु.उ.से.), चुरादिः, ‘एरच्’३।३।५६॥
रसः । ‘गन्ध अर्दने’(चु.आ.से.), अच्, गन्धः । ‘खष्प-
शिल्पशष्पबाष्परूपपल्प(पर्प)तल्पाः’(उणा-३०८)इति रौतेः
रूपमिति निपात्यन्ते । शपत्याक्रोशति जिह्वामिति शब्दः ।
‘शप आक्रोशे’(भ्वा.उ.अ.), ‘शाशपिभ्यां ददनौ’(उणा-
५३७)इति दन् । इन्द्रियैरर्थ्यन्ते इन्द्रियार्थाः । ‘अर्थ
३० उपयाच्चायाम्’(चु.आ.से.), ‘अकर्तरि च-’३।३।१९॥ इति

घञ् । २ विशेषेण सिन्वन्ति बध्नन्ति इन्द्रियाणीति विषयाः ।
‘षिञ् बन्धने’(स्वा.उ.अ.), अच्, ‘परिनिविध्यः सेव-सित-
सय-सिवु-सह-सुद्-स्तु-स्वञ्जाम्’८।३।७०॥ इति षत्वम् ।
३ गाव इन्द्रियाणि चरन्त्येष्विति गोचराः । ‘चर गति-
भक्षणयोः’(भ्वा.प.से.), ‘गोचरसञ्चर-’३।३।११९॥ इति
साधुः । पञ्चेन्द्रियाणां पञ्चस्पर्शनादिनामानि त्रीणि ॥१३८४॥
शीते तुषारः शिशिरः सुशीमः शीतलो जडः ।
हिमः

१ शेतेऽनेन शीतः । ‘शीङ् गतौ’( ), बाहु-
लकात् ‘हसिमृग्रिण्-’(उणा-३६६)इत्यादिना तन् । यद्वा ४०
‘श्यैङ् गतौ’(भ्वा.आ.अ.), भावे क्तः, ‘द्रवमूर्तिस्पर्शयोः
श्यः’६।१।२४॥ इति सम्प्रसारणम्, ‘सम्प्रसारणाच्च’६।१।
१०८॥ इति पर(पूर्व)रूपत्वम्, ‘हलः’६।४।२॥ इति
दीर्घः, ‘श्योऽस्पृशे’८।२।४७॥ इति निषेधात् तस्य न
नत्वम् । गुणे स्पर्शविशेषे शीतमिति क्लीबम्, रूपभेदात् ।
तथा च ‘देवदत्तस्य शीतं वर्तते’ इति प्रयोगः । तदुक्तम्-
“उपैत्यन्यज्जहात्यन्यद् दृष्टो द्रव्यान्तरेष्वपि ।

वाचकैः सर्वलिङ्गानां द्रव्यादन्यो गुणो मतः ॥१॥”
[^५]इति, तत्र । २ तोषयति तुषारः । ‘तुष तुष्टौ’(दि.
प.अ.)अतोऽन्तर्भावितण्यर्थात् ‘कमेः कि[दु]च्चोपधायाः’ ५०
(उणा-४१८)इत्यनुवृत्तौ ‘तुषारादयश्च’(उणा-४१९)इत्यारन्,
किच्च । ३ शशत्यनेन शिशिरः, द्वितीयस्वरः । ‘शश
प्लुतगतौ’(भ्वा.प.से.), ‘अजिरशिशिरशिशिलस्थिरस्फिरस्थ-
विरखदिराः’(उणा-५३)इति किरचि साधुः । “शशच्छशाङ्क-
शिशिराप्यपि शूकशिम्विः”[^६]इति तालव्यशद्वयवान् ।
“‘शिनोत्यर्थं श्यायते वाऽनेनेति’ शिशिरः”[अम.क्षीर.१।
२।२०॥]इति तु स्वामी । ४ सुष्ठु श्यायते सुशीमः ।
‘श्यैङ् गतौ’(भ्वा.आ.अ.), ‘इषुयुधि-’(उणा-१४२)इति
मक्, सम्प्रसारणम् । ‘सुषमादिषु च’८।३।९८॥ इति
षत्वे सुषीमोऽपि । वाच्यलिङ्गोऽयम्, सुषीमो वायुः, सुषीमं ६०

१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।५।८॥, पृ.१०६॥, रामाश्रमी १।५।८॥, पृ.७५॥ २. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१३८४॥, पृ.३१०॥, पदचन्द्रिका,
भा-१, धीवर्गः, श्लो १४१, पृ.१७९॥, रामाश्रमी १।५।८॥, पृ.७५॥ ३. ‘-स्थं’ इति २॥ ४. ‘-त्’ इति १.४.५॥ ५. ‘आस्वादनस्नेहनयोः’
इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. ‘बस्त गन्ध अर्दने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. ‘-शयि-’ इति ४.५॥ ८. ‘-न्त्यस्मिन्’ इति ४.५॥ ९.
‘-त्वे’ इति ३॥ १०. इतोऽग्रे १.३.४.५प्रतिषु ‘तन्त्रं’ इति दृश्यते ॥ ११. ‘-काः’ इति ४.५॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।३।१८॥,
पृ.६२॥, पदचन्द्रिका, भा-१, दिवर्गः, श्लो-८६, पृ.११२॥ १३. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।३।१९॥, पृ.६३॥, पदचन्द्रिका, भा-१, दिवर्गः,
श्लो-८६, पृ.११३॥, रामाश्रमी १।३।१९॥, पृ.४६॥ १४. ‘-ऽनेनेति’ इति अम.क्षीर. नास्ति ॥ १५. ‘-ति’ इति १.३.४.५॥

जलम्, सुषीमां भीरिति । मिश्रास्तु-“सुष्ठु श्यायते सुशीम इति स्वामी तालव्यमध्यमाह, तदयुक्तम्, ‘सुषीमश्च सुषेणश्च सुषन्धिः सर्षपोऽपि च’[ ]इति दन्त्यमूर्धन्यमध्य [ऊष्म]-विवेकात्”[पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्रौ-८६]इति व्याख्यन् । ५ शीतं गुणोऽस्याऽस्तीति शीतलः । सिध्मा-दित्वाल्लच् । शीतं लाति वा । ६ जलति घनीभवति जलम् । ‘जल धान्ये’(भ्वा.प.से.), अच्, डलयोरैक्य-त्वस्मरणाद् जडः । ७ हिनोति वर्धते हिमम् । ‘हि गतौ वृद्धौ च’(स्वा.प.अ.), हिनोतेर्मक् । हन्ति उष्णत्वमिति १० वा । ‘हन्तेर्हिश्च (हि च)’(उणा-१४४)इति मक्, धातोश्च ह्यादेश इति वा । एते सप्ताऽपि गुणे पुंसि, तद्वति वाच्यलिङ्गाः । सप्त शीतस्य ॥

अथोष्णो तिग्मस्तीक्ष्णश्चण्डः खरः पटुः

॥१३८५॥

१ ओषति दहति उष्णः । ‘उष दाहे’(भ्वा.प.से.), ‘इण्षब्दीडुषविभ्यो नक् (इण्षिज्जिदीडुष्व-विभ्यो नक्)’(उणा-२८२)इति नक्, ‘रषाभ्याम्-’८। ४।१॥ इति णत्वम्, तत्र । २ तेजयति तिग्मः । ‘तिज निशाने’(भ्वा.प.से.), ‘अजिरुजि(युजिरुचि)तिजां कुश्च’ २० (उणा-१४३)इति मक्, कवर्गश्चान्तादेशः । ३ तीव्रते तीव्रः । ‘तीव स्थौल्ये’(भ्वा.प.से.), ‘ऋज्रेन्द्राप्रवज्रवप्र-(विप्र)-’ (उणा-१८६)इत्यादिना साधुः । ४ तेजयति तीक्ष्णः । ‘तिजेर्दीर्घश्च’(उणा-२९८)इति स्नक्प्रत्ययः (स्नप्रत्ययः), दीर्घत्वं कुत्वं च । ५ चण्डति चण्डः । ‘चडि कोपे’(भ्वा.अ.से.), पचाद्यच् । चणत्यनेनेति वा । ‘चण शब्दे’( ), ‘अमन्ताडुः’(उणा-१११)इति डः । ६ खमिन्द्रियं राति खरः । ‘रा दाने’(अ.प.अ.), ‘आतो-ऽनुपसर्गे कः’३।२।३॥ । “‘खड कड भेदे’(चु.उ.से.), पृषोदरादित्वाडुस्य रः’[ ]इत्यन्ये । ७ पाटयति उष्णतां ३० पटुः । ‘पट विस्तारे’( ), ण्यादस्मात् ‘फलि-

पाटिनमि’(उणा-१८)इत्यादिना उः । एते सप्ताऽपि गुणे पुंसि, तद्वति त्रिलिङ्गाः । “गुणे क्लीबलिङ्गास्तद्वति त्रिलिङ्गाः”[ ]इति तु मिश्राः । सप्त अत्युष्णस्य । अन्यत्र तूपचारात्, यथा तीक्ष्णोऽसिः ॥१३८५॥

कोष्णः कवोष्णः कदुष्णो मन्दोष्णश्चेषदुष्णवत् ।

१-३ ईषदुष्णः कोष्णः, कवोष्णः, कदुष्णः । ‘कवं चोष्णे’६।३।१०७॥ इति कोः कवादेशः, चात् कदुष्णम्, कोष्णम् । ४ मन्दमुष्णो मन्दोष्णः इति कर्म-धारयः । ५ अल्पमुष्णः ईषदुष्णः । एते पञ्चाऽपि गुणे पुंसि, तद्वति वाच्यलिङ्गाः । “गुणे क्लीबलिङ्गाः”[ ]इति ४० तु मिश्राः । पञ्च ईषदुष्णस्य ॥

निष्ठुरः कक्खटः क्रूरः परुषः कर्कशः खरः

॥१३८६॥

दृढः कठोरः कठिनो जरठः

१ नियतं तिष्ठति निष्ठुरः । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’(भ्वा.प.अ.), उरचि प्रत्यये साधुः । २ कक्खते(कक्खति) कक्खटः । ‘कक्ख हसने’(भ्वा.प.मे.), ‘शकादि-भ्योऽटन्’(उणा-५२१)। “खक्कटः”[ ]इत्यन्ये । ३ कृत्तति क्रूरः । ‘कृती छेदने’(त.प.से.), ‘कृतेश्छः क्रूश्च (कृ च)’ (उणा-१७८)इति रक् । ४ पृणाति परुषः । ५० ‘पृ पालनादौ’(क्र्या.प.से.), ‘पृकलिभ्यामुषच्(पृनहिकलि-भ्य उषच्)’ (उणा-५१५)। ५ कर्कोऽग्निरुपमानस्य कर्कशः । लोमादित्वात् शः । ६ खनति खरः । पृषो-दरादिः ॥१३८६॥ ७ दृढः स्थूलबलयोः ७।२।२०॥ इति साधुः । ८ कठति कठोरः । ‘कठ कृच्छ्रजीवने’(भ्वा.प.से.), ‘कठिचकिभ्यामोरच्(-मोरन्)’ (उणा-६४) । ९ ‘बहुल-मन्यत्राऽपि’(उणा-२०७)इतीनचि कठिनम् । १० जीर्यति जरठः । ‘जृ वयोहानौ’(दि.प.से.), बाहुलकात् ‘कमेरठः’(उणा-१००)इत्यठः । ‘जरठ’ इत्यपि । दश कठोरस्य ॥ ६०

१. ‘-त्’ इति५॥ २. ‘-रेकत्व-’ इति१.२॥ ३. ‘पीव भीव नीव तीव (‘तीव जीव’ इति मैत्रेयसायणौ) स्थौल्ये’ इति क्षीरतरङ्गिण्या-दयः ॥ ४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ शब्दार्थकचणधातुर्न दृश्यते ॥ ५. ‘खड खडि भेदे’ इति स्वामी, ‘कडि इत्येके’ इति तत्र व्याख्याने, ‘खड खडि भेदने’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्रौ-१०३, पृ.१३४॥ ७. क्षीरतरङ्गिण्यादौ विस्तारार्थकपट-धातुर्न दृश्यते ॥ ८. ‘कर्कटः’ इति५॥ ९. मैत्रेयसम्मतोऽयं धातुपाठः ॥ १०. द्र. स्वोपज्ञटीका६।१३८६॥, पृ.३११॥ ११. ‘पृणो-’ इति४.५॥ १२. ४प्रतौ नास्ति ॥ १३. ‘दृह दृहि बृह बृहि वृद्धौ’ इति स्वामिसायणौ, ‘तृह तृहि दृह दृहि वृह बृहि वृद्धौ’ इति मैत्रेयः ॥ १४. ‘जृष् जृष् वयोहानौ’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

कोमलः पुनः ।

मृदुलो मृदुसोमालसुकुमारा अर्ककशः ॥१३८७॥

१ काम्यते कोमलः । 'कमु कान्तौ' (भ्वा.आ.से.), पृषोदरादिः । कौतीति वा । 'कु शब्दे' (अ.प.अ.), 'कुटि(कुटि)कशि-' (गणसू-) इति कमलन् । २ मृदु- गुणयुतो मृदुलः । सिध्मादित्वाल्लच् । ३ मृद्यते मृदुः । 'मृदं क्षोदे' (क्र्या.प.से.), बाहुलकादुः । यद्वा 'मृद क्षोदे' (भ्वा.आ.से.), 'प्रथिम्रदि-' (उणा-२८) इत्यादिना कुप्रत्ययः सम्प्रसारणं च । ४ सोमं सोमत्वमालाति सोमालः । ५ सुष्ठु कुत्सितं प्रियते म्लायति सुकुमारः । 'मृड् प्राण- त्यागे' (तु.आ.अ.), घञ् । यद्वा 'शृङ्गारभृङ्गारकुङ्गारः' ( ) इति बाहुलकात् कमेरार अत उत्त्वं च । शोभना कुमारः (कुमारा) कान्तिरस्य सुकुमार इति वा । ६ न कर्कशः अर्ककशः । षट् कोमलस्य ॥१३८७॥

मधुरस्तु रसज्येष्ठो गुल्यः स्वादुर्मधूलकः ।

१ मधु माधुर्यमस्त्यस्य मधुरः । 'उषशुषि- (सुषि)-' ५।२।१०७॥ इत्यादिना मध्वादित्वाद् रः । 'इह मधुरशब्दो (मधुरशब्दो) रसनाग्राह्ये माधुर्याख्ये रसे वर्तते, तेन मधुरं मध्वित्यपि भवति, इह च न भवति, मध्व- २० स्मिन् घटेऽस्तीति मधुरो घटः' [मा.धातुवृत्तिः, दिवादिः, धातुसं-७१] इति धातुवृत्तिः । माद्यतेऽनेनेति वा, पृषो- दरादिः । २ रसेषु ज्येष्ठो रसज्येष्ठः । ३ गुडं साधुः गुल्यः । 'तत्र साधुः' ३।३।४९॥ इति यत् । ३ स्वदते स्वादुः । 'स्वद(ष्वद) आस्वादने' (भ्वा.आ.से.), 'कृवा- पाजिमिस्वदि-' (उणा-१) इत्यादिना उण् । ४ माद्यत्यनेन मधूलः, पृषोदरादिः, ततः स्वार्थे कनि मधूलकः । मृष्ट इत्यपि । पञ्च मधुरस्य । 'मीढु' इति भाषा ॥

अम्लस्तु पाचनो दन्तशठः

१ अमति अम्लः । 'अम गतौ' (भ्वा.प.से.), ३० बाहुलकाद् 'मूशक्यविभ्यः क्लः' (उणा-५४८) इति क्लः ।

'अम्ब्ल' इति मबलसंयोगवानपि । 'लबि रबि' अबि शब्दे' (भ्वा.आ.से.), 'शू(मू)शक्यविभ्यः क्लः' (उणा-५४८) । २ पाचयति भुक्तमन्नं पाचनः । पचेर्ण्यन्ताद् नन्द्यादित्वाद् ल्युः । ३ दन्तेषु शठो दन्तशठः । त्रीणि अम्लस्य । 'खाटउ' इति भाषा ॥

अथ लवणः सरः ॥१३८८॥

सर्वरसः

१ लुनाति जाड्यं लवणः । 'लूञ् छेदने' (क्र्या. उ.से.), नन्द्यादित्वाद् ल्युः, 'लवणाल्लुक' ४।४।२४॥ इति निपातनाणत्वम् । २ सरत्यनेनेति सरः । 'सृ गतौ' (भ्वा. प.अ.), 'पुंसि संज्ञायाम्-' ३।३।११८॥ इति घः ॥१३८८॥ ३ सर्वे रसा अत्र सर्वरसः । त्रीणि लवणस्य । 'खारउ' इति भाषा ॥

अथ कटुः स्यादोषणो मुखशोधनः ।

१ कटत्यावृणोति तीक्ष्णत्वेन मुखमिति कटुः । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा.प.से.), 'वटिकटि(कटिवटि)भ्यां च' (उणा-८) इत्युः । 'बाहुलकादुः' [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-१९५] इति माधवः । २ ('ओषति ओषणः) । ३ मुखं शोधयति मुखशोधनः । 'शुन्ध शुद्धौ' (भ्वा.प.से.), णिजन्तः, नन्द्यादित्वाद् ल्युः । त्रीणि कटुरसस्य ॥ ५०

वक्त्रभेदी तु तिक्तः

१ वक्त्रं मुखं भिनत्ति वक्त्रभेदी । 'भिदिर् विदा- रणे' (रु.उ.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः । २ 'तेजयति तिक्तः । 'तिज निशाने' (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् 'अञ्जिघृषि(सि)भ्यः क्तः' (उणा-३६९) । द्वे तिक्तस्य ॥

अथ कषायस्तुवरो रसाः ॥१३८९॥

१ कषति कण्ठमिति कषायः । 'कषे हिंसायाम्' (भ्वा.प.से.), [बाहुलकादयः] । २ 'तु' इति सौत्रो धातुर्धारणार्थः, तत औणादिकः 'छित्त्वरचत्वर(छत्वर)-' (उणा-२८१) इत्यादिना त्वरच्(ष्वरच्), तुवरः । ह्रस्वादिः, दीर्घादिश्च । तथा च- ६०

१. 'दु' इति २.३.४.५॥ २. 'मृ-' इति १.३.४॥ ३. '-ज्याः' इति १.२.३॥ ४. '-नः' इति २॥ ५. 'ऊ-' इति २, 'ऊषि-' इति ४॥ ६. 'प-' इति ४.५॥ ७. '-ले' इति ३॥ ८. '-स्वादे' इति २.३.५॥ ९. '-उठं' इति १.२, '-उठ' इति ३॥ १०. 'गत्यादिषु' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. 'शू-' इति ४॥ १२. 'रबि लबि-' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. '-टौ' इति ३, '-टौ' इति ५॥ १४. '-रउ' इति ३, '-रौ' इति ४॥ १५. 'अणश्च' (उणा-८) इत्यत्र चात् कटिवटिभ्यामित्युर्बोधयम् ॥ १६. '-दुप्रत्ययः' इति मा.धातुवृत्तौ, पृ.१७०॥ १७. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतावेव बहिर्भागे टोष्णणीरूपेण दृश्यते ॥ १८. 'ति-' इति २॥ १९. 'तिज निशाने क्षमायां च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २०. 'रसः' इति १.३.४.५॥ २१. '-याः' इति ४.५॥ २२. कषेत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ २३. १ प्रतौ नास्ति ॥

“नरेऽश्मश्रुणि शृङ्गाभ्यां रहिते गवि तूवरः ।
काले प्राप्ते कषाये च रसे पुंष्यञ्जोच्यते (-ने च्युते) ॥१॥”
[^१]इत्युत्पलिनी । बहुपुस्तकेषु ह्रस्वादिपाठ एव । पुंक्ली-
बलिङ्गावेतौ । “कुत्सितो वरः कुवरः, ह्रस्वादिः, कवर्गा-
दिश्च । कुवरस्तु कषायोऽस्त्रीत्येके पठन्ति”[टीकासर्वस्वम्
१।५।९॥]इति सर्वानन्दादयः । द्वे कषायस्य । रसा इति,
रस्यन्त इति रसाः । ‘रस स्वादे’ (‘चु.उ.से.’), घञर्थे कः ।
ते पूर्वोक्ताः षडपि रसा इत्यर्थः । यन्महेश्वरः “रसो गन्धे
रसे स्वादे तिक्तादौ”[विश्वप्रकाशकोशः, सान्तवर्गः, श्लो-
१०।१]इति । यथा च-“षड्रसाः किल वैद्येषु भरतेऽष्टौ
नवाऽपि च”[^२]इति । मधुरादीनां षण्णां सामान्येनैकं
‘रसा’ इति ॥१३८९॥

गन्धो जनमनोहारी सुरभिर्घ्राणतर्पणः ।

समाकर्षणी निहारी च

१ गन्धयते गन्धः । ‘गन्ध अर्दने’ (‘चु.आ.से.’),
चुरादिः, पचाद्यच् । सामान्यतो गन्धनामैकं गन्धः घ्राण-
ग्राह्यो गुणः । अत्र ‘स’ इति पदमध्याहार्यम्, ततो-
ऽयमर्थः, २ स गन्धो जनमनोहारी, जनानां मनो-
हरणशीलः सुरभिरुच्यत इत्यन्वयः । ३ सुरभिः उक्तो
२० वसन्तनामसु (अभि.२।१५६) । ४ घ्राणं घ्राणेन्द्रियं तर्पयति
घ्राणतर्पणः । ‘तृप हर्षणे’ ( ), णिजन्तः, नन्दादि-
त्वान्त्युः । ५ समाकर्षत्यवश्यं मनः समाकर्षणी । ‘कृष
विलेखने’ (‘तु.उ.अ.’), आवश्यके णिनिः । ६ एवं निहर-
त्यवश्यं निहारी । आवश्यके णिनिः । अत्र यो गन्धो
यं प्रति प्रसिद्धस्तदनुवादेनाऽन्यस्य विधिः कार्यः, एव-
मन्यत्राऽपि । परिमलोऽपि । यदौढः-“स्याद् विमर्दे
परिमलो गन्धे जनमनोहरे”[^३]इति ॥

स आमोदो विदूरगः ॥१३९०॥

१ स सुरभिर्गन्धो विदूरगोऽतिदूरव्यापी आमोदः,

उच्यत इत्यन्वयः । आ समन्ताद् मोदतेऽनेनेति आमोदः । ३०
‘मुद हर्षे’ (‘भ्वा.आ.से.’), करणे घञ् ॥१३९०॥

विमर्दोत्थः परिमलः

१ रतविकसदेहाङ्गरागपरिमलनसमुद्भूतो यो गन्ध-
स्तन्नामैकं परिमलः इति । परिमलते धारयति जनमनांसि
परिमलः । ‘मल धारणे’ (‘भ्वा.आ.से.’), अच्, घञि वा,
संज्ञापूर्वकत्वाद् वृद्धयभावः । विमर्दाद् रतविकसदेहा-
ङ्गरागपरिमलनादुत्तिष्ठतीति विमर्दोत्थः । यदौढः-

“स्याद् विमर्दे परिमले गन्धे जनमनोहरे ।

रतोपमर्दविकसदेहरागादिसौरभः ॥१॥”[^४]इति ॥

अथाऽऽमोदी मुखवासनः । ४०

इष्टगन्धः सुगन्धिश्च

१ आमोदोऽस्त्यस्य आमोदी । ‘अत इनिठनौ’
५।२।११५॥ इतीनिः । २ मुखं वासयति मुखवासनः ।
वसेर्णिजन्ताद् नन्दादित्वान्त्युः । ‘शुभवासनः’ इति क्व-
चित् पाठः । “तत्र च शुभं मनोहरं वासनं” वासो यस्येति
बहुव्रीहिः”[^५]इति सर्वधरः । ३ इष्टो गन्धोऽस्य इष्ट-
गन्धः । ४ शोभनो गन्धोऽस्य सुगन्धिः । ‘गन्धस्ये-दुत्पूति-
सुसुरभि-’ ५।४।१३५॥ इतीदन्तादेशः । चत्वारि इष्टगन्ध-
स्य । “द्वौ द्वौ भिन्नार्थौ”[^६]इत्यन्ये, तदा आद्यद्वयं मुख-
वासनवटिकादेः ॥

दुर्गन्धः पूतिगन्धिकः ॥१३९१॥

१ दुष्टो गन्धोऽस्य दुर्गन्धः । ‘गन्धस्येदु-
त्पूति-’ ५।४।१३५॥ इत्यादौ दुरीभावाद (दूरोऽभावाद)
“नेत्वमत एव काव्यादर्शं वामनः-“दुर्गन्धिमदादिषु पदेषु
इत्समासान्तो दुर्लभः, ‘[गन्धस्येदु]उत्पूति-’ ५।४।१३५॥
इत्यादिषु दुःशब्दस्य [अ]पाठात्”[^७] [इति] । केचित्तु-
“मत्वर्थीयमिनिं कृत्वा दुर्गन्धीतीदन्तम् (‘दुर्गन्धी’ इति
नान्तम्)”[^८] आहुः । तददर्शनात्, “कर्मधारयमत्वर्थी-
याभ्यां बहुव्रीहिरेवेष्टो लाघवात्”[^९]इति कात्यायनोक्तेः ।

१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।५।९॥, पृ.१०७॥, पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४२, पृ.१७९॥, रामाश्रमी १।५।९॥, पृ.७५॥ २.
‘वेत्येके’ इति४, ‘चेत्येके’ इति५॥ ३. सर्वानन्दकृतटीकासर्वस्वे-“कुत्सितो वरः कुवरः । ह्रस्वादिः कवर्गादिश्चेत्यन्यः” इति दृश्यते, भा-
१, पृ.१०७॥, द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४२, पृ.१७९॥ ४. ‘आस्वादनस्नेहनयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. महेश्वरकृत-
विश्वप्रकाशकोशे-“रसो गन्धरसे स्वादे चित्तादौ विषरागयोः” इति दृश्यते, पृ.१७३॥ ६. ‘वा’ इति३॥ ७. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका,
भा-१, २।५।७४॥, पृ.३२७॥ ८. ‘वस्त गन्ध अर्दने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. ‘-न्ति’ इति५॥ १०. क्षीरतरङ्गिण्यादौ हर्षणार्थकतृपधातुर्न
दृश्यते॥ ११. ‘-मललसत्समु-’ इति१॥ १२. ‘मल मल्ल धारणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. ४प्रतौ नास्ति ॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका,
भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४४, पृ.१८१॥ १५. द्र. स्वोपज्ञटीका १।३९१॥, पृ.३१२-३१३॥ १६. ‘नै-’ इति४.५॥ १७. ‘-षूपपदेषु’ इति१॥

५०

केचित्तु लाघवमनाहत्य इच्छन्त्येव मत्वर्थीयम् । “किस-
लयच्छेदपाथेयवन्तः” [मेघदूतम्, पूर्वमेघः, श्लो-११] इति-
वत् प्रयोगश्चाऽयम् । “यद् दुर्गन्धि मदाविलं मलशतै-
र्यत् पूतिनाडीमयम्” [इति शृङ्गारप्रकाशे] । पूतिर्विस्त्रः,
पूतेरिव गन्धोऽस्य पूतिगन्धिः । ‘गन्धस्येदुत्पूति-’ ५।४।
१३५ ॥ इत्यादिना इदन्तादेशः, ततः स्वार्थे कन् [पूति-
गन्धिकः] । द्वे दुर्गन्धस्य ॥१३११॥

आमगन्धि तु विस्त्रं स्यात्

१ आमोऽपक्वो मलस्तस्येव गन्धोऽस्येति आम-
१० गन्धिः । ‘उपमानाच्च’ ५।४।१३७ ॥ इतीत्समासान्तः । २
‘विस प्रेरणे’ (दि.प.से.), दन्त्यान्तः, बाहुलकात् ‘स्फायि-’
(उणा-१७०) इत्यादिना रक् । “विस उत्सर्गे” [अम.क्षीर.
१।४।१२ ॥] इति तु भट्टः, [विस्त्रम्] । एते आमोदाद्या
विस्त्रमित्यन्तास्त्रिलिङ्गाः । द्वे विस्त्रगन्धस्य । शब्दार्णवे तु-
“कस्तूरिकायामामोदः कपूरे मुखवासनः ।

बकुले स्यात् परिमलश्चम्पके सुरभिस्तथा ॥१॥

गन्धादिषड्भिरप्येते गुणिवृत्तौ त्रिलिङ्गकाः ॥”

[ ] इति । “सुगन्ध्यादिभ्यः ‘कृदिकारादक्तिनः’ (वा-४।१।
४५ ॥), ‘सर्वतोऽक्तित्रार्थादित्यके’ (वा-४।१।४५ ॥)” [ ] इति

२० तु स्वामी । पक्षे ङीष्, सुरभी, सुगन्धी” [ ] इति कौमुदी ॥

वर्णाः श्वेतादिका अमी ।

१ अमी वक्ष्यमाणाः श्वेतादयो वर्णाः उच्यन्ते ।
व्रियन्ते वर्णाः, पुंक्ली । ‘वृञ् वरणे’ (स्वा.उ.से.), ‘ऋज्रेन्द्र-’
(उणा-१८५) आदौ रन्प्रत्ययान्ताद् रेफस्य णत्वे निपात्यते ॥

श्वेतः श्वेतः सितः शुक्लो हरिणो विशदः शुचिः

॥१३१२॥

अवदातगौरशुभ्रवलक्षधवलार्जुनाः ।

पाण्डुरः पाण्डरः पाण्डुः

१ श्वेतते श्वेतः । ‘श्विताङ् वणे’ (भ्वा.आ.से.),
‘अकर्तरि च कारके संज्ञायाम्’ ३।३।१९ ॥ इति कर्तरि घञ् । ३०
तालव्यादिरयम्, ‘श्वेतो धावति’ [ ] इति श्लेषात् । २ श्यायते
श्वेतः, तालव्यादिः । ‘श्वैङ् गतौ’ (भ्वा.आ.अ.), ‘ह्रश्या-
भ्यामितच्’ (-न्) (उणा-३७३) । ३ सिनोति बध्नाति मनः
सितः । ‘षिञ् बन्धने’ (स्वा.उ.अ.), ‘अञ्जिघृषि(सि)भ्यः
क्तः’ (उणा-३६९) इति संज्ञायां क्तः । ४ शोकयति मनो-
ऽस्मिन्निति शुक्लः । ‘शुक गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘ऋज्रेन्द्र-’
(उणा-१८६) इत्यादिना निपातः । ५ हरति मनो हरिणः ।
‘हृञ् हरणे’ (भ्वा.उ.अ.), ‘श्यास्त्याहज्विभ्य इनच्’ (उणा-
२०४) । ६ विशीयते विशदः । ‘शदलृ शातने’ (भ्वा.तु.
प.अ.), अच्, तालव्यादिरयम् । “विशदा विशदामत्तसारसे ४०
सारसे जले” [काव्यादर्शः, परिच्छेदः-३, श्लो-१४] इति
दण्डियमकात् । ७ शुच्यते निर्मलीभवति शुचिः । ‘शुचिर्
पूतीभावे’ (दि.अ.से.), ‘इगुपधात् कित्’ (उणा-५५९) इतीन्,
स च कित् ॥१३१२॥ ८ अवदीयते (अवदायते) शोध्यते
अवदातः । ‘दैप् शोधने’ (भ्वा.प.अ.), क्तः । ९ गोरति
(गोरते) मनोऽस्मिन् गौरः । ‘गुरी उद्यमे’ (तु.आ.से.),
‘ऋज्रेन्द्र-’ (उणा-१८६) इति साधुः । १० शोभते शुभः ।
‘शुभ शुभ शोभार्थो (शोभार्थे)’ (तु.प.से.), ‘स्फायि-’
(उणा-१७०) इति रक् । ११ अवलक्षते (अवलक्ष्यते) इति
वलक्षः । ‘लक्ष दर्शनाङ्कनयोः’ (चु.उ.से.), अवपूर्वः, ५०
घञन्तः, पृषोदरादिर्वा । वलते वा । ‘वलेरक्षः’ (उणा-)
इत्यक्षः । “रूढिशब्दत्वान्नित्यो वष्टि भागुरिरल्लोपः” [ ]
इति स्वाम्यादयः । वलतेः क्तिप्, वल् अक्षन्त्यस्मिन्, पूर्व-
वद् घञि वा । कषसंयोगवानयम् । “अथ स वलक्षो भानां
पतिरिव” [ ] इति वृन्दावनयमकात्” [ ] इति कौमुद्यादयः ।

१. ‘-वं’ इति ॥ २. “दुष्टो गन्धोऽस्येति दुर्गन्धः । उत्पूत्यादिष्वसन्निवेशादिकारः समासान्तोऽत्र नास्ति । तथा च काव्या (दर्शः लङ्कारे)
वामनः-“दुर्गन्धिमदादिषु पदेषु इत् समासान्तो दुर्लभः, उत्पूत्यादिषु दुश्शब्दस्यापाठात् ।” केचिद् दुर्गन्धशब्दाद् मत्वर्थीयमिति कृत्वा
दुर्गन्धीति नान्तं पठन्ति । तदयुक्तम् । यदाह कात्यायनः-“बहुव्रीहिमत्वर्थीययोर्बहुव्रीहिरेवेष्टो लाघवाद्” इति । अन्ये पुनर्लाघवं नाद्रियन्ते ।
तथा च विभाकरवर्मा-“यद् दुर्गन्धि मदाविलं मलशतैर्यत् पूतिनाडीमयम्” इति । शृङ्गारप्रकाशे तूक्तं-“द्विविधो हि वाच्यधर्मः लघुर्गुरुश्च ।
तत्र कर्मधारयमत्वर्थीयाद् बहुव्रीहिणा लघुः । बहुव्रीहेः कर्मधारयमत्वर्थीयेन च गुरुः । तत्राद्यो यथा-“यक्षक्षत्रे जनकतनयास्नानपुण्योद-
केषु स्निग्धच्छायातरुषु वसन्ति राम-गिर्याश्रमेषु ॥” (मेघदूतम्, पूर्वमे. श्लो-१), अन्तिमो यथा-“बिसकिसलयच्छेदपाथेयवन्तः” इति ॥”
इति टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।५।१२॥, पृ.१०८-१०९ ॥ ३. १प्रतौ नास्ति ॥ ४. ‘कपू-’ इति १.३.४.५ ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१,
धीवर्गः, श्लो-१४५, पृ.१८२ ॥ ६. द्र. रामाश्रमी १।५।१२॥, पृ.७७ ॥ ७. क्षीरतरङ्गिण्यादौ ङकारानुबन्धो न दृश्यते ॥ ८. ३.४.५ प्रतिषु
नास्ति ॥ ९. ‘ह्रश्याभ्यामितच्’ इति १.३.४.५ ॥ १०. ‘च-’ इति १ ॥ ११. ‘-तेऽनेन’ इति ३ ॥ १२-१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः,
श्लो-१४६, पृ.१८३ ॥ १२-२. तत्र-“अथ स वलक्षो भानां पतिरिव कर्तारमरिबलक्षोभानाम्” इति वृन्दावनाद् इति कौमुद्यादयः” इति
दृश्यते ॥ १३. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्-“अवलक्ष्यते वलक्षः” इत्येव दृश्यते, १।४।१३ ॥, पृ.४१ ॥

१२ धावति मनोऽत्र धवलः । 'धावु गतिशुद्ध्योः' (भा.उ.से.), 'वृषादित्वात् कलच्', बाहुलकाद् ह्रस्वत्वम् । 'वापो (धावो) ह्रस्वश्च' ( ) इति कलच्छ्रस्वौ' [ ] इति श्रीभोजराजः । १३ अर्ज्यत इति अर्जुनः । 'अर्जसर्ज' अर्जने' (भा.प.से.), णिजन्तः, 'अर्जेर्णिलुक् च' (उणा-३३८) इत्युनन् । १४ पाण्डुगुणयोगात् पाण्डुरः, पञ्चमस्वर-मध्यः । 'नगपाण्ड्वादिभ्यश्चोपसङ्ख्यानम्' (वा-५।२। १०७॥) इति रः । अस्या-ऽनार्षत्वात् 'पाण्डुरोऽसाधुः' [ ] इति भाषावृत्तिकृतो दुर्ज्ञानं जयादित्यं प्रति वाम्यमात्रं च जनितम् । भाष्यविरुद्धं हि चेदम्, न त्वयुक्तम्, वृत्त्य-
१० न्तरोक्तानामन्येषामपि ग्राह्यत्वात्, भाष्यानुक्तानां भट्टिको-
क्तानामन्यथाऽप्रामाण्यापत्तेः । अयं च शब्दार्णवादिभिरपि परमशिष्टैरनुशिष्टः, यथा-

“पाण्डुरस्तु पीतरक्तभागी प्रत्यूषचन्द्रवत् ।

पाण्डुः स्त्रीपीतभोगार्थः केतकी धूलिसन्निभः ॥१॥

पाण्डुरः पाण्डरे कैश्चित् कैश्चित् पाण्डौ प्रवेशितः ।”

[ ] इत्युक्तत्वात् । १५ पण्डयते याति मनोऽस्मिन्निति

पाण्डरः । 'पडि गतौ' (भा.आ.से.), णिजन्तादस्मात्

'पण्डेर्दीर्घश्च' ( ) इति रः । १६ पन्यते स्तूयते पाण्डुः ।

'पन व्यवहारे स्तुतौ च' (भा.आ.से.), पनेर्दीर्घश्च'

२० (हैमोणा-७६६) इति डुः । अत्र यद्यपि शब्दार्णवे भेदः-

“श्येतस्तु (श्वेतस्तु) समपीतोऽसौ रक्तेतरजवारुचिः ।

वलक्षस्तु सितः श्यावः कदलीकुसुमोपमः ॥१॥

अर्जुनस्तु सितः कृष्णलेशवान् कुमुदच्छविः ।” [ ] इति

तथाऽप्यस्तु भेदानदरणादिह पर्यायता । षोडश धवलवर्णस्य ॥

ईषत्पाण्डुस्तु धूसरः ॥१३९३॥

१ (‘सिते पीतसमायोगः पाण्डुवर्णः प्रकीर्तितः) ।

ईषच्छब्दोऽव्यक्तपरः, ईषदव्यक्तः पाण्डुः श्वेत ईषत्पाण्डुः

धूनोति चेतो धूसरः । 'धूज् विधूनने(कम्पने)' (स्वा.

आ.से.), 'कृधूमदिभ्यः-' (उणा-३५३) सरन्, बाहुलकाद-

३० षत्वं च । यद्वा 'धूस कान्तिकरणे' (चु.उ.से.), धूसयति

धूसरः । बाहुलकादरप्रत्ययः । 'महिषधूसरितः सरित-
स्तटः' [जानकीहरणम्, ११।७१॥] इति जानकीहरणम् ।
“धूसरस्तु सितः पीतलेशवान् बहुलच्छविः” [ ] इति
शब्दार्णवः । एकं धूसरवर्णस्य ॥१३९३॥

कापोस्तु कपोताभः

१ कपोतस्याऽयं कापोतः । 'तस्येदम्' ४।३।

१२०॥ इत्यण् । २ कपोतस्येव आभा अस्य कपोताभः ।

द्वे कपोतवर्णस्य ॥

पीतस्तु सितरञ्जनः ।

हारिद्रः पीतलो गौरः

१ पिबति वर्णानिति, (पायति (पीयेते) वर्णा-

निति) वा पीतः । 'पा पाने' (भा.प.अ.), बाहुलकाद्

'अञ्जिघृषि(घृसि)भ्यः क्तः' (उणा-३६९), 'घुमास्था- '६।४।

६६॥ इतीत्वम्, 'पीङ् पाने' (दि.आ.अ.) अतो बाहुलकात्

तन् वा । २ सितं रञ्जयति सितरञ्जनः । 'रञ्ज रागे' (भा.

उ.अ.), नन्दादित्वाल्त्युः । ३ हरिद्राया अयं हारिद्रः । ४

पीतं पीतत्वं लाति पीतलः । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ ।

५ गूयते गौरः । 'गुङ् गतौ' ( ) इत्यस्य 'ऋज्रेन्द्र-

(उणा-१८६) इति निपातितः । पञ्च पीतवर्णस्य ॥

पीतनीलः पुनर्हरित् ॥१३९४॥ ५०

पालाशो हरितस्तालकाभः

१ पीतश्चासौ नीलश्च पीतनीलः । २ हरति

चित्तं हरित् । 'हज् हरणे' (भा.उ.अ.), 'हसृरुहियुषिभ्य

इतिः' (उणा-९७) ॥१३९४॥ ३ पलाशस्य पर्णस्याऽयं वर्ण

इति पालाशः, दीर्घादिः । पलाशं पत्रम्, तत्तुल्यवर्णतायां

पलाशः । 'पत्रं पलाशं मा (ना) रक्षःशटीहरित-

किंशुकः' [ ] इति तालव्यान्ते^{१०} रुद्ररभसावतो ह्रस्वादिरपि,

पुंस्ययम् । ४ हरति चित्तं हरितः, अदन्तः । 'हृश्या-

भ्यामितच्' (उणा-३७३) इतीतच् । ५ तालकं हरितालम्,

तस्येवाऽऽभा अस्य तालकाभः । पञ्च पीतनीलवर्णस्य ॥ ६०

१. 'पृषोदरादि-' इति ४.५॥ २. '-चि' इति ३॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४६, पृ.१८३॥ ४. 'षजं' इति मैत्रेयसायणौ ॥
५. 'अजे-' इति ३.४॥ ६. 'नगपांसुपाण्डुभ्यश्च' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४६, पृ.१८४॥
रामाश्रमी १५।१३॥, पृ.७७-७८॥ ८. १प्रतौ नास्ति ॥ ९. 'वर्णस्य' इति ४॥ १०. तुलनीयोऽमरकोषः १५।१३॥ ११. कोऽन्तर्गतपाठः पाण्डु-
शब्दव्याख्यानेऽपि युक्तः ॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४६, पृ.१८४॥, रामाश्रमी १५।१३॥ १३. क्षीरतरङ्गिण्यादौ
गत्यर्थकगुङ्धातुर्न दृश्यते ॥ १४. 'इत्यादिना' इति ४॥ १५. '-लकश्च' इति ३॥ १६. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १५।१४॥, पृ.१११॥,
पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४७, पृ.१८५॥, रामाश्रमी १५।१४॥, पृ.७८॥ १७. '-न्तः' इति ३॥

रक्तस्तु रोहितः ।

माञ्जिष्ठो लोहितः शोणः

१ रज्यति रक्तः । 'रञ्ज रागे' (भ्वा.दि.उ.अ.), निष्प्र । २-४ रेहति रोहितः । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' (भ्वा.प.अ.), 'रुहे रश्च लो वा' (उणा-३७४) इतीतच्, लत्वपक्षे लोहितः । ३ मञ्जिष्ठायो अयं माञ्जिष्ठः । ४ शोणति शोणः । 'शोण् वर्णगत्योः' (भ्वा.प.से.), अच् । पञ्च रक्तवर्णस्य ॥

श्वेतरक्तस्तु पाटलः ॥१३१५॥

१० १ श्वेतश्चासौ रक्तश्च श्वेतरक्तः । पाटलाकुसुमास्यः पाटलः । पाटयति वा, 'अट पट गतौ' (भ्वा.प.से.), णिजन्तः, वृषादित्वात् कलच् । "पटेर्ण्यन्तादलच्, बाहुलकात्" [१] इति तु भट्टः । एकं श्वेतरक्तमिश्रितस्य ॥१३१५॥

अरुणो बालसन्ध्याभः

१ इयति अरुणः । 'ऋ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'अर्तेश्च' (उणा-३४०) इत्युनन् । अव्यक्तरागः किञ्चिल्लोहितोऽरुणः । यथा- द्रमत्तस्य (मदमत्तस्य) चक्षुरागः । "अरुणः कृष्णलोहितः" [१३] इत्यमरमाला । बालसन्ध्याया इवाऽऽभा अस्य बालसन्ध्याभः । एकं नूतनसन्ध्यावर्णसहवर्णस्य ॥

पीतरक्तस्तु पिञ्जरः ।

कपिलः पिङ्गलः श्यावः पिशङ्गः कपिशो हरिः

॥१३१६॥

बभ्रुः कद्द्रुः कडारश्च पिङ्गे

१ पीतश्चासौ रक्तश्च पीतरक्तः । २ पिञ्जयति

पिञ्जरः । 'पिजि वर्णे' (भ्वा.आ.से.), णिजन्तः, बाहुलकादरः । ३ कवत इति कपिलः । 'कवृ वर्णे' (भ्वा.आ.से.), 'कवेः पश्च' (उणा-५५) इतीलच्, पश्चान्तादेशः । कपिवर्णं लातीति वा । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३० ३।२।३॥ । " 'कपि चलने' (भ्वा.आ.से.), 'कम्पेश्च' ( ) इतीलच्, बाहुलकादत एव निर्देशाद् वा नलोपः" [मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२५६] इति माधवः । ४ ("पिञ्ज्यते पिङ्गलः) । 'पिजि वर्णे' (अ.आ.से.), वृषादित्वात् कलच्, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वे पिङ्गलः । "पिङ्गं लाति" [अम.क्षीर.१।४।१६॥] इति स्वामी । पिङ्गत्वमस्याऽस्ति पिङ्गलः । सिध्मादित्वाल्लज्वा । ५ श्यायते श्यावः । 'श्यैङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), बाहुलकादवः । ६ पिशते (पिशति) पिशङ्गः । 'पिश अवयवे' (तु.प.से.), 'विडादिभ्यः कित्' (उणा-११८) इत्यङ्गच् । ४० तालव्यमध्योऽयम्, तथा च माघः- "परिपाकपिशङ्गलतारजसा रोधश्चकास्ति कपिशं गलता" [शिशुपालवधम्, सर्गः-४, श्लो-४८] इति । ७ कपिर्मर्कटवर्णोऽस्त्यस्य कपिशः । लोमादित्वात् शो वा । ८ हरति मनो हरिः । 'अच इः' (उणा-५७८) इतीन् (इतीः) ॥१३१६॥ ९ बिभर्ति बभ्रुः । भृजः 'कुर्भुश्च (कुर्भश्च)' (उणा-२२) इति कुर्द्धित्वं च । १० कत् कुत्सितं द्रवति कद्द्रुः, तुर्यवर्गतृतीयद्वयरेफसंयोगमध्यः । 'दु गतौ' (भ्वा.प.अ.), मितद्र्वादित्वाद् डुः । " 'कमु कान्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'मितद्र्वाद्ययश्च' (-द्र्वादिभ्यश्च) (वा-३।२।१८०॥) इति डुन्, रुडागमः, टिलोपाभावश्च निपात्यते दकारश्चान्तादेशे कद्द्रुः, एकदकारवान्" [१३] इति मिश्राः । ११ गडति कडारः । 'गड सेचने' (भ्वा.प.से.), 'गडेः कड् च' (उणा-४१५) इत्यारन् कडादेशश्च कडारः । १२ पिञ्जयति पिङ्गः । 'पिजि वर्णे' (भ्वा.आ.से.), 'अकर्तरि च- '३।३।१९॥

१ '-ते' इति ५॥ २ २.३.४.५ प्रतिषु नास्ति, सायणमतेऽयं पाठः, 'बीजजन्मनि' इति स्वामी, 'जन्मनि प्रादुर्भावे' इति मैत्रेयः ॥ ३. 'लत्वे' इति ४.५॥ ४ '-यां' इति १॥ ५ 'वर्णे' इति १.२.४.५॥ ६ तुलनीयोऽमरकोषः १।५।१५॥ ७ "-तीति" इति १॥ ८ ४.५ प्रत्ययो नास्ति ॥ ९ अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- "पाटलवर्णः (पाटलः), पाटेरलज् वा" इति दृश्यते, १।४।१५॥, पृ.४१॥ १०. 'भेदः' इति ५॥ ११. 'चक्षुः' इति २॥ १२. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।५।१५॥, पृ.११२॥, पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४८, पृ.१८६॥, रामाश्रमी १।५।१५॥, पृ.७९॥ १३. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं पाठः ॥ १४. 'कमेः पश्च' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १५. 'कपि-' इति ३, 'कपे-' इति ५॥ १६. मा. धातुवृत्तौ- "कपिलः- 'कपेश्च' इतीलच्छ्रत्ययः, बाहुलकादत एव निर्देशाद्वा नलोपः" इति दृश्यते ॥ १७. कोष्ठान्तर्गतपाठः १ प्रतौ न दृश्यते ॥ १८. '-गतीति' इति १.३॥ १९. '-ध्ये-' इति ३॥ २०. '-ध्याः' इति ३॥ २१. पदचन्द्रिकायामन्यथा पाठो दृश्यते, भा-१, पृ.१८७॥ २२. '-न्ति' इति ४.५॥ २३. अयं धातुपाठः ३.४.५ प्रतिषु न दृश्यते ॥ २४. '-क्' इति २॥ २५. १.३.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥

इति घञ्, कुत्वम्, तत्र । द्वादश पीतरक्तवर्णस्य ।
शब्दार्णवे तु भेदः-

“सितपीतहरिद्रक्तः कडारस्तृणवहिवत् ।

अयं तद्रक्तपीताङ्गः कपिलाङ्गो विभीषणः ॥१॥

हरितांशे हिनो (हीनो?) सोऽपि पिशङ्गः पद्मधूलिवत् ।

पिशङ्गत्वशितावैश्यान् पिङ्गो दीपशिखादिषु ॥२॥

पिङ्गलस्तु परच्छायः पिङ्गे शुक्लाङ्गखण्डवत् ।”[^१]इति ॥

^१कृष्णस्तु ^२मेचकः ।

स्याद् ^३रामः ^४श्यामलः ^५श्यामः ^६कालो ^७नीलोऽसितः

१०

^८शितिः ॥१३९७॥

१ कर्षति मनः कृष्णः । ‘कृष विलेखने’(भ्वा.प.अ.), ‘कृषेर्वर्णे’(उणा-२८४)इति नक् । २ मचति (मचते) मिश्रीभवति वर्णान्तरेणेति मेचकः । ‘मचं मुचि कल्कने’(भ्वा.आ.से.), क्वुन्, ‘गमिपचिमचीनाम्’( ) इत्येत्वम्, पुंनपुंसकलिङ्गोऽयम् । “मेचकः शिखिकण्ठाभः” [^१]इति दुर्गः । ३ रमते मनोऽत्रेति रामः । ‘रमु क्रीडायाम्’(भ्वा.आ.अ.), ज्वलादित्वाणः । ४ श्यामं श्यामत्वं लार्ति श्यामलः । ५ श्यायतेऽस्मात् श्यामः । ‘शयैङ् गतौ’(भ्वा.आ.अ.), ‘इषियुधीन्धिदसिण्याधूसूभ्यो मक्’

२० (उणा-१४२)इति मक्, ‘आदेचः-’६।१।४५॥ इत्यात्वम् । ६ कलयति मनः कालः । ‘कल सङ्ख्याने’(चु.उ.से.), ज्वलादित्वाणः । ७ नीलति नीलः । ‘णील वर्णे’(भ्वा.प.से.), ‘इगुपध-’३।१।१३५॥ इति कः । ८ सित-विरुद्धः असितः । ९ शिनोति शितिः । ‘शिङ् (शिञ्) निशाने’(स्वा.उ.अ.), क्तिच् । “मेचकः कृष्णनीलः स्यादतसीपुष्पसन्निभः”[^{११}]इति शब्दार्णवे भेदः । नव कृष्णवर्णस्य ॥१३९७॥

^१रक्तश्यामे पुनर्धू^२प्रधूमलौ

१ रक्तश्यासौ श्यामश्च रक्तश्यामः, तत्र । २ धूमं राति धूमः । ‘रा दाने’(अ.प.अ.), पृषोदगदित्वादाकारलोपः । ३० ३ धूमवर्णं लाति धूमलः । त्रीणि रक्तकृष्णवर्णस्य ॥

अथ कर्बुरः ।

^२किमीर ^३एतः ^४शबलश्चित्रकल्माषचित्रलाः ॥१३९८॥

१ “‘कबू वर्णे’”(भ्वा.आ.से.), बाहुलकादुर-प्रत्ययो रेफोपसृष्टः”[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-२५९] इति माधवः । “‘कर्व’ गतौ”(भ्वा.प.से.), अस्माद् ‘उरा-दयश्च’( )इत्युरच्”[ ]इत्युज्ज्वलदत्तः, [कर्बुरः] । २ कीर्यते किमीरः । ‘कृ विक्षेपे’(तु.प.से.), ‘गम्भीरादयश्च’( )इति किरतेरीरन्, मुंडागमश्च । ३ एति वर्णानिति एतः । ‘इण् गतौ’(अ.प.अ.), ‘हसिमृग्रिण्-’(उणा-३६६)इति तन् । ४ ४० शपत्याक्रोशति वर्णमिति शबलः । ‘शप आक्रोशे’(भ्वा.प.अ.), ‘शपेर्बश्च’(उणा-१०५)इति कलः, तालव्यादिर-यम् । “‘शकुनिपताकाशबलं घनवृन्दं चक्षुषा पताऽ-ऽकाशबलम्”[ ]इति वृन्दावनात् । ५ चीयते चित्रम् । ‘चिञ् चयने’(स्वा.उ.अ.), ‘अमिचिमिदि-’(उणा-६०३) इत्यादिना कर्त्रे, कित्वाद् गुणाभावः । मिश्रास्तु- “‘गुणे शुक्लादयः पुंसि”[अमरकोषः १।५।१७॥]इति वचनादतो नानार्थपुंस्काण्डे निबन्धनाच्चित्रमिति पाठो लिपिदोषः, तस्मात् चित्रकिमीरेति समस्तं वाच्यामत्येके । क्लीब-निर्देशस्तद्वति गुणिलिङ्गत्वेन कामचारादित्यन्ये । प्रक्रान्तं ५० समासं विहाय चित्रमिति पृथग् रूपभेदप्रदर्शनमत्रोच्यते- “‘गुणे शुक्लादयः पुंसि”[अमरकोषः १।५।१७॥]इत्यस्य बाधनार्थमिति तु वयम् । तथा च शब्दार्णवे क्लीबत्वं दृश्यते । मेदिनीकारोऽपि विस्पष्टमेव- “तिलकालेख्ययोः क्लीबं कर्बुराद्भुतयोरपि”[मेदिनीकोशः, रान्तवर्गः, श्लो-३५]इति । “एवं चेत् तत् कथं चित्रभेदे च नाकुतः” [ ]इति धर्मकीर्तिवार्तिकं च । नामानुशासने तु कथं

१ ‘-सि-’ इति१.२॥ २ द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४९, पृ.१८७॥ ३ ‘चमते’ इति३॥ ४ ‘मचि’ इति४॥ ५. ‘पचिमच्योरिच्चोपधायाः’(उणा-७१५)इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ६. द्र. अम.क्षीर.१।४।१४॥, पृ.४१॥, स्वोपज्ञटीका६।१३९७॥, पृ.३१३॥ ७ ‘हुग्रः’ इति१.३.४.५॥ ८ ‘-तीति’ इति४.५॥ ९. ‘गतौ सङ्ख्याने च’ इति स्वामिसायणौ, ‘सङ्ख्याने गतौ च’ इति मैत्रयः ॥ १०. ‘नी-’ इति१.३.४॥ ११. ‘शी-’ इति३॥ १२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्लो-१४७, पृ.१८५॥, रामाश्रमी१।५।१४॥, पृ.७८॥ १३. ‘-वर्णभेदस्य’ इति३॥ १४. ‘वरणे’ इति१॥ १५. अस्य स्थाने मा.धातुवृत्तौ- ‘रेफोजनश्च’ इति दृश्यते ॥ १६. ‘पय’ इत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ १७. ‘म-’ इति४॥ १८. ‘-वनयमकात्’ इति३॥ १९. ‘त्रः’ इति३॥ २०. ‘-र्थः’ इति१॥ २१. ‘-रिति’ इति३॥ २२. ‘गुणे’ इति१॥ २३. ‘-त्त’ इति१॥

पुंस्त्वमिति न विद्यः”[पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः, श्रौ-
१५०] इति व्याख्यन् । ६ कलयति वर्णान् कल्माषः ।
‘कल सङ्ख्याने’ (चु.उ.से.), ‘कलेर्माषक् (कुलेश्व
माषक्)’ (हैमोणा ५६३) । “कल्माषः कर्बुरः कृष्णः
(कर्बुरे कृष्णे)” [ ] इति मूर्धन्यान्ते रभसः । ७ चित्रान्
वर्णान् लाति चित्रलः । सप्त कर्बुरवर्णस्य । “गुणे
वर्णमात्रे वर्तमानाः शुक्लादयः कर्बुरान्ताः पुंसि । यथा-
पटस्य शुक्लो गुणः, तद्वति द्रव्ये वर्तमाना अभेदोपचाराद्
गुणिलङ्गा वाच्यलङ्गाः, ततः स्त्रियां शुचिः, शुची ।

१० ‘वर्णात्-’ ४।१।३९ ॥ इत्यादिना डीष् (डीप्) नकारो वा ।
श्येता, श्येनी, हरिता, हरिणी, लोहिता, लोहिनी, रोहिता,
रोहिणी, एता, एनी । डीषि गौरी, हरिणी, अर्जुनी, धूसरी,
पलाशी, कडारी, किर्मीरी, कल्माषी, शबली । ‘खरु-
संयोगोपधप्रतिषेधो वक्तव्यः’ (वा-४।१।४४ ॥) इति, पाण्डुः,
कदद्गुः । ‘नीलात् प्राण्यौषधयोः’ (वा-४।१।४२ ॥), नीली
वडवा, नीली औपधिः । ‘वा संज्ञायाम्’ (वा-४।१।४२ ॥),
नीली, नीला । “कुवलयदलनीला कोकिला बालचूले”
[ ] इत्यपपाठः” [ ] इति वामनः । ‘जानपद-’ ४।१।४२ ॥
इत्यादिना वर्णे डीष् । ‘शोणात् प्राचाम्’ ४।१।४३ ॥ इति
२० पक्षे शोणी, शोणा । ‘पिशङ्गादुपसङ्ख्यानम्’ (वा-),
पिशङ्गी । “भ्रामरोत्कटकल्माषाः कुसुमानां समृद्धयः” [ ]
इति [टाबन्तदर्शनात् कल्माषेति टाबन्तमपि । “शबलेति]
टाबन्तमसाधु” [ ] इति बाणभट्टः अर्शआद्यचि तु टाप्
क्रियते” [ ] इति मिश्राः ॥१३९८॥

शब्दो निनादो निर्घोषः स्वानो ध्वानः स्वरो ध्वनिः ।
निह्लादो निनदो ह्लादो निस्वानो निस्वनः स्वनः
॥१३९९॥

स्वो नादः स्वनिर्घोषः संव्याङ्भ्यो राव आरवः ।

क्रणनं निक्कणः क्काणो निक्काणश्च क्कणो रणः ३०
॥१४००॥

१ शपति कूटोच्चारकं” शब्दः । ‘शप आक्रोशे’
(भ्वा.उ.अ.), ‘शाशपिभ्यां ददनौ’ (उणा-५३७) इति दन्,
तः (नः) स्वार्थः । शब्दयत इति वा । ‘शब्द शब्दने’
(चु.उ.से.), घञन्तः, ‘शब्दवैर-’ ३।१।१७ ॥ इति निर्देशाद्
वा सिद्धिः । २ निनदनं निनादः । ‘णद अव्यक्ते शब्दे’
(भ्वा.प.से.), घञ्, ‘णो नः’ ६।१।६५ ॥, ‘अत उपधायाः’
७।२।११६ ॥ । ३ निर्घोषणं निर्घोषः । ‘घुष घुष्टौ’ (भ्वा.
उ.से.), भावे घञ् । ४ स्वननं स्वानः । ‘स्वन शब्दे’
(भ्वा.प.से.), भावे घञ् । ५ ध्वननं ध्वानः । ‘ध्वन ४०
शब्दे’ (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । ६ स्वरति स्वरः । ‘स्वृ
शब्दोपतापयोः’ (भ्वा.प.वे.), पचाद्यच् । ७ ध्वननं ध्वनिः ।
‘ध्वन शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘खनिकष्यञ्जसिवनिग्रथि-’
(उणा-५७९) इत्यादिना इः । ८ निह्लादनं निह्लादः । ‘ह्लाद
अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा.आ.से.), घञ् । ९ निनदनं निनदः ।
‘णद अव्यक्ते शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘नौ गदनदपचस्वनः’
३।३।६४ ॥ इत्यप् । १० ह्लादनं ह्लादः । भावे घञ् । ११
निस्वननं निस्वानः । ‘स्वन शब्दे’ (भ्वा.प.से.), भावे
घञ् । १२ निस्वननं निस्वनः । ‘नौ गदनदपचस्वनः’
३।३।६४ ॥ इति वाऽप् । १३ ‘स्वन शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ५०
‘स्वनहसोर्वा’ ३।३।६२ ॥ इत्यप् । स्वननं स्वनः
॥१३९९॥ १४ खणनं खणः । ‘ख शब्दे’ (अ.प.से.),
‘ऋदोरप्’ ३।३।५७ ॥, ‘विभाषाऽऽडि रुप्लुवोः’ ३।३।५० ॥
इत्यप् [घञ्] वा । १५ नदनं नादः । भावे घञ् ।
१६ स्वननं स्वनः । ‘स्वन शब्दे’ (भ्वा.प.से.), ‘खनि-
कष्यञ्जसिवसिवनि-’ (उणा-५७९) इत्यादिना इः । १७
घोषणं घोषः । ‘घुष घुष्टौ’ (भ्वा.उ.से.), भावे घञ् ।
१८-२१ संव्याङ्भ्यो उपसर्गेभ्यः परो रावः, संरवणं
संरावः, विरवणं विरावः, आरवणम् आरावः । ‘रु
शब्दे’ (अ.प.से.), ‘विभाषाऽऽडि रुप्लुवोः’ ३।३।५० ॥ इति ६०

१. ‘-त्’ इति १.३.४ ॥ २. ‘गतौ सङ्ख्याने च’ इति स्वामिसायणौ, ‘संख्याने गतौ च’ इति मैत्रेयः ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, धीवर्गः,
श्रौ-१५०, पृ.१८८ ॥ ४. रामाश्रमी १.५।१७ ॥, पृ.८० ॥ ५. ‘वर्णादिना’ इति ३ ॥ ६. ‘-डु’ इति ३, ‘-डः’ इति ४ ॥ ७. ‘नीलादौषधौ, प्राणिनि
च’ इति काशिकावृत्तिः, भा-३, ४।१।४२ ॥, पृ.३३७ ॥, “नीलादौषधौ ॥ नीली ॥ प्राणिनि च ॥ नीली गौः” इति सिद्धान्तकौमुदी, पृ.१४८ ॥
८. ‘-ला’ इति ३.४ ॥ ९. १प्रतौ नास्ति ॥ १०. ‘निःस्वानो निःस्वनः’ इति मूलम्, स्वोपज्ञटीकाऽपि तमाश्रित्यैव ॥ ११. ‘-च्चारमिति’ इति १,
‘-चारणं’ इति ४ ॥ १२. ‘शब्द उपसर्गादाविष्कारे’ इति स्वामी, ‘शब्द शब्दक्रियायाम्’ इति मैत्रेयः, सायणमते न दृश्यते ॥ १३. ‘न-’ इति २ ॥
१४. ‘स्यमु स्वन (‘स्तन’ इति स्वामिमतेऽधिकः) ध्वन शब्दे’ इति क्षीरतरङ्गीण्यादयः ॥ १५. १.४प्रत्योर्नास्ति ॥ १६. ‘खनिकष्य-
ज्यसिवसिवनिसनिध्वनिग्रन्थिचलिभ्यश्च’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १७. ‘-पचस्वनः’ इति २ ॥ १८. ‘नौ गदनदपचस्वनः’ इत्युणाध्याय्याम् ॥ १९.
‘खनि-’ इत्युणादिगणे ॥ २०. ‘तुष्टौ’ इति ३, ‘घुष्टे’ इति ४.५ ॥ २१. ‘-व्याङ् उ-’ इति ४.५ ॥ २२. ‘आरवः’ इति ३ ॥

घञि, तदभावेऽपि आरवः इति भवति । चान्द्रे तु बाहुलकाद् घञ् । २२ कण्यते कणनम् । 'कण शब्दो-
पकरणयोः' (भा.प.से.), ल्युट् । २३ निक्कणनं निक्कणः ।
'नौ गदनदपचस्वनः' ३।३।६४ ॥ इत्यप् । २४-२५ । कणनं
क्काणः, निक्काणः । उभयत्र भावे घञ् । २६ कणनं
कणः । 'अण रण वण भण मण कण कण व्रण भ्रण
ध्वन शब्दार्थाः' (भा.प.से.), 'कणो वीणायां च' ३।३।६५ ॥
अनुपसृष्टाद् निपूर्वाद् वीणाविषयाच्च कर्णेवाऽप्प्रत्ययः ।
सप्तस्वपि शब्देषु नीरेफो न्युपसर्गः । निग्रहणं न्युपसर्ग-
१० नियमार्थम् । २७ [रणं रणः । अप्] । सामान्येन
सप्तविंशतिः शब्दस्य ॥१४००॥

^१ षड्ज-^२ ऋषभ-^३ गान्धारा ^४ मध्यमः ^५ पञ्चमस्तथा ।

^६ धैवतो ^७ निषधः सप्त तन्त्रीकण्ठोद्भवाः स्वराः

॥१४०१॥

१ षड्भ्यो जायते षड्जः । 'जनी प्रादुर्भावे'
(दि.आ.से.), 'पञ्चम्यामजातौ' ३।२।९८ ॥ इति डः ।
'कण्ठादुत्तिष्ठते व्यक्तं षड्जः षड्भ्यस्तु जायते ।
कण्ठोरस्तालुनासाभ्यो जिह्वाया दशनादपि ॥१॥' [ ] इति
व्याडिः । २ ऋषति गच्छति उच्चैस्त्वम् ऋषभः । 'ऋष
२० (ऋषी) गतौ' (तु.प.से.), 'ऋषिवृषिभ्यां कित्' (उणा-४०३)
इत्यभच् । गोरुतसंवादित्वाद् ऋषभः । यदुक्तम्-
'वायुः समुदगतो नाभेः कण्ठशीर्षसमाहृतः ।
नदत्पृषभवद् यस्मात् तेनैष ऋषभः स्मृतः ॥२॥' [ ] ।
३ गन्धमियति गान्धारः । 'ऋ गतौ' (जु.प.अ.), 'कर्म-
ण्यण्' ३।२।११ ॥, पृषोदरादित्वाद् दीर्घत्वम् । यद्वा गान्धारो-
ऽभिजनोऽस्य । 'सिन्धुतक्षशिलादिभ्योऽण्' ४।३।९३ ॥ ।
'वायुः समुदगतो नाभेः कण्ठशीर्षसमाहृतः ।
नानागन्धवहः पुण्यो गान्धारस्तेन हेतुना ॥३॥' [ ] इति ।
४ मध्ये भवो मध्यमः । 'मध्यान्मः' ४।३।९८ ॥ इति मः ।

३० "तद्वदेवोत्थितो वायुरुरःकण्ठसमाहृतः ।
नाभिप्राप्तो महानादो मध्यमस्तेन कीर्तितः ॥४॥" [ ] इति ।
५ पञ्चमस्थानभवत्वाद् पञ्चमः । 'नान्तादसङ्ख्यादेर्मट्'
५।२।१४९ ॥ ।
'वायुः समुत्थितो नाभेरुरोहत्कण्ठमूर्धसु ।
विचरन् पञ्चमस्थानप्राप्त्या पञ्चम उच्यते ॥५॥' [ ] इति ।
६ धीमद्भिर्धीयत इति धैवतः । पृषोदरादिः । दधाति
संधत्ते स्वरानिति वा ।
'अभिसन्धीयते यस्मात् स्वरांस्तेनैष धैवतः ।
स तु भावप्रधानत्वाल्ललाटे व्यवतिष्ठते ॥६॥' [ ] ।
७ निषीदन्ति स्वरा अत्रेति निषधः । निषादोऽपि । ४०
'षद्लु' विशरणादौ' (भा.तु.प.अ.), सदेः 'अकर्तरि च-'
३।३।१९ ॥ इति घञ्, 'सदेरप्रतेः' ८।३।६६ ॥ इति षत्वम् ।
'निषीदन्ति स्वरा अस्मिन् निषादस्तेन हेतुना ।
अशेषसन्धिविषयं स हि व्याप्यावतिष्ठति (-ते') ॥७॥' [ ] ।
'षड्जं रौति मयूरस्तु गावो नर्दन्ति चर्पभम् ।
अजाविकौ च गान्धारं क्रौञ्चो नदति मध्यमम् ॥८॥' [ ] ।
पुष्पसाधारणे काले कोकिलो रौति पञ्चमम् ।
अश्वस्तु धैवतं रौति निषादं रौति कुञ्जरः ॥९॥' [ ] ।
एते च समदाः पञ्चमं गायन्ति । तथा च शाखिनः-
'अश्वस्तु धैवतं सोऽपि मत्तः पञ्चमसंज्ञितम् । ५०
निषादं तु गजो गर्जत्युन्मदोऽसौ तु पञ्चमम् ॥१०॥' [ ] इति ।
कीदृशा एते सप्त स्वराः ? तन्त्रीकण्ठोद्भवाः । ('द्विधा हि
वीणा शारीरी दारुजा चेति, तत्र दारुजायां वीणायां तन्त्रीतः,
शारीर्या वीणायां कण्ठादिति तन्त्रीकण्ठोद्भवाः) । वंश-
मुरजायदयस्तु स्वरानुकारमात्रकारित्वात् स्वरहेतुत्वेन नेहोक्ताः ।
वीणातन्त्रीशरीरकण्ठोत्पन्नसप्तस्वरनामानि ॥१४०१॥
ते मन्द्रमध्यताराः स्युरुरःकण्ठशिरोभवाः ।

१. क्षीरतरङ्गिण्यादौ अणेत्यादिदण्डात्मकोऽयं कणधातुः शब्दार्थको दृश्यते ॥ २. 'नौ गदनदपचस्वनः' इत्याद्याध्याय्याम् ॥ ३. 'भण' इति ३.४ ॥
४. क्षीरतरङ्गिण्यादौ द्रष्टव्यम् ॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१४०१ ॥, पु. ३.१४ ॥, टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।११ ॥, पु. १.३४ ॥, पदचन्द्रिका, भा-१,
नाट्यवर्गः, श्लो-१७६, पृ. २१५ ॥ ६. '-हितः' इति १.२.४ ॥ ७. '-हितः' इति १॥ ८. '-मध्यात्' इति १॥ ९. '-ति' इति ५ ॥ १०. '-षेधः'
इति १.२, '-षिधः' इति ५ ॥ ११. 'विस-' इति १॥ १२. 'तस्मिन्' इति १.२.४.५ ॥ १३. 'समवप्रविभ्यः स्थः' १।३।१२ ॥ इत्यात्मनेपदम् ॥ १४.
'-रास्तु' इति १॥ १५. 'नदन्ति' इति ३ ॥ १६. 'गं-' इति ३ ॥ १७. 'क्रौं-' इति २.३ ॥ १८. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।११ ॥, पु. १.३३ ॥,
पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्लो-१७६, पृ. २१४ ॥ १९. ४.५ प्रत्योर्नास्ति ॥ २०. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४ प्रतौ न दृश्यते ॥

१-३ ते ऋषभादयः सप्तस्वराः प्रत्येकमुरः-
प्रभृतिस्थानभेदेन मन्द्रतां मध्यतां तारतां चाऽवलम्बन्ते ।
यदन्तिलः-

“नृणामुरसि मन्द्रस्तु द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ।

स एव कण्ठो(कण्ठे) मध्यः स्यात् तारः शिरसि गीयते ॥१॥”

[१] इति । सप्तस्वराणां भेदत्रयनामानि ॥

रुदितं^१ क्रन्दितं^२ कृष्टम्^३

१ रोदनं रुदितम् । कप्रत्ययः । २ क्रन्दनं
क्रन्दितम् । कप्रत्ययः । ३ क्रोशनं कृष्टम् । ‘कृश आह्वाने
१० [रोदने च]’ (भ्वा.प.से.), क्तः । त्रीणि रुदितस्य ॥

तदपुष्टं^१ तु गह्वरः^२ ॥१४०२॥

१ तद् रुदितमपुष्टं गद्गदस्वरत्वादजातोच्चपूत्का-
रम्, तन्नामैकं गह्वरः इति । गाहते हृदयान्तर्वर्तित्वादिति ।
‘गाहू विलोडने’ (भ्वा.आ.से.), ‘छित्त्वर-चत्वर(छत्वर)-’
(उणा-२८१) इति साधुः ॥१४०२॥

शब्दो गुणानुरागोत्थः प्रणादः^१ सीत्कृतं^२ नृणाम् ।

१ प्रणदनं प्रणादः, पुंसि । भावे घञ् । २
सीत्करणं सीत्कृतम्, क्लीबे^३ दन्त्यादि । नृणां नराणां
गुणानुरागोत्थः गुणानुरागाभ्यां यातः शब्दः प्रणाद उच्यते
२० इत्यन्वयः । द्वे सीत्कारस्य ॥

पर्दनं^१ गुदजे शब्दे

१ पद्यते पर्दनम् । ‘पर्द कुत्सिते शब्दे’ (भ्वा.आ.
से.), ल्युट् । गुदाज्जातो गुदजः शब्दः, तत्र । एकं पर्दनस्य ।

कर्दनं^१ कुक्षिसम्भवे ॥१४०३॥

१ कर्दति कर्दनम् । ‘कर्द कुत्सिते शब्दे’ (भ्वा.
प.से.), ल्युट् । कुक्षिसम्भवे उदरसम्भवे । एकं ‘गड-
गडाट’ इति ख्यातस्य ॥१४०३॥

क्ष्वेडा^१ तु सिंहनादोत्थः

१ क्ष्वेदनं^२ क्ष्वेडा । ‘जिह्विदा अव्यक्ते शब्दे’

(भ्वा.प.से.), ‘कृत्यल्युटो बहुलम्’ ३।३।११३ ॥ इति ३०
बाहुलकात् स्त्रियां घञ्, टाप्, पृषोदरादित्वाद् ‘स्य
डत्वम् । गजयूथदर्शनात् तद्भङ्गदर्शनाय यथा सिंहस्य
नादो गर्जितम्, तथा परबलभङ्गाय स्वोत्साहवृद्धये च यो
रावो^३ नादः स सिंहस्येव नादः सिंहनादः, ‘(तत उत्ति-
ष्ठति^४ सिंहनादोत्थः । द्वे भटानां सिंहनादस्य) ॥

क्रन्दनं^१ सुभटध्वनिः ।

१ प्रतिसुभटम् ‘आगच्छ, मया सह संयुध्यस्व’
इत्याक्रोशपूर्वकमाह्वानं क्रन्दनम् । ‘क्रदि आह्वाने’ (भ्वा.
प.से.), ल्युट् । सुभटानां ध्वनिराकरणशब्दः सुभटध्वनिः ।
एकं प्रतिभटाह्वानस्य ॥

४०

कोलाहलः^१ कलकलः^२

१ ‘कुल संस्त्याने’ (भ्वा.प.से.), कोलनं कोलः,
भावे घञ् । कोल एकीभावः, तमाहलयतीति (आह-
लतीति) । ‘हल विलोडने’ (भ्वा.प.से.), अच्, कोला-
हलः । कोलं वराहमप्याहलयति (आहलति) त्रासयति वा,
पुंक्लीबलिङ्गः । २ ‘कल शब्दसङ्ख्यानयोः’ (भ्वा.
आ.से.), ‘गोचर-’ ३।३।१११ ॥ इत्यादिना चकारस्याऽनुक्त-
समुच्चयार्थत्वाद् घविषये (घप्रत्यये) ‘नित्यवीप्सयोः’
८।१।४ ॥ इति द्वित्वं कलकलः । द्वे कोलाहलस्य ॥

तुमुलो^१ व्याकुलो^२ रवः ॥१४०४॥ ५०

१ ताम्यन्ति कातरजना अत्रेति तुमुलः, द्विपञ्चम-
स्वरः । ‘तमुं ग्लानो’ (दि.प.से.), बाहुलकादुलच्, नैरुक्त
उकारः । यद्वा ‘तुरिति सौत्रो धातुर्गत्यर्थः, ततो घञर्थे
कः, आगमानित्यत्वात् तुक् । मुरति संवेष्टयतीति ।
इगुपधात् कः । तोमुरस्तुमुरः, कपिरि(लि)कादिः’ [ ]
इत्यन्ये । एकं व्याकुलशब्दस्य ॥१४०४॥

मर्मरो^१ वस्त्रपत्रादेः

१ मृणाति मर्मरः । ‘मृश(मृ) हिंसायाम्’ (क्र्या.
प.से.), ‘मृड् प्राणत्यागे’ (तु.आ.अ.) वा, ‘हो हृदयश्च

१. ‘वा-’ इति ४.५ ॥ २. ‘-ते’ इति १.२ ॥ ३. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१४०२ ॥, पृ. ३१४ ॥ ४. ‘गद्गदः’ इति ३ ॥ ५. इतोऽग्रे ३ प्रतौ ‘गह्वरः’ इति
दृश्यते ॥ ६. ‘-बं’ इति ३ ॥ ७. ‘जा-’ इति १.२ ॥ ८. ‘पद्य-’ इति १.५ ॥ ९. ‘कद्य-’ इति ३.४.५ ॥ १०. ‘-डनं’ इति ३ ॥ ११. ‘ड-’ इति ४ ॥
१२. ‘ख-’ इति ४ ॥ १३. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ १४. ‘-तीति’ इति ३ ॥ १५. ‘कदि क्रदि क्तदि आह्वाने रोदने च’ इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १६. तुलनीयोऽमरकोषः १।६।२५ ॥ १७. ‘कुल संस्त्याने’ (‘सन्ताने’ इति मैत्रेयः) बन्धुषु च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥
१८. ‘विलेखने’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. ‘तम’ इति ३ ॥ २०. ‘काङ्क्षायाम्’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २१. सायणसम्मतमिदं सूत्रम् ॥

(कृदरादयश्च) (उणा-७१९) इत्यरन्मुमागमौ । “मर्मत्वं रति मर्मरः” [‘] इति तु कौमुदी । “भूर्जेषु मर्मरीभूताः कीच-
कध्वनिहेतवः” [रघुवंशम्, सर्गः-४, श्लो-७३] इति रघुः ।
वस्त्राणां पत्राणां शब्दनामैकम् ॥

भूषणानां तु शिञ्जितम् ।

१ भूषणानां वलयनूपुरादीनां रवः शिञ्जितम् ।
‘शिजि अव्यक्ते शब्दे’ (अ.आ.से.), तालव्यादिः, भावे
क्तः । ‘गुरुश्चो-’ ३।३।१०३ ॥ इत्यकारे “शिञ्जाऽपि” [अम.
क्षीर-१।५।२६ ॥] इति तु स्वामी । एकं भूषणशब्दस्य ॥

१० हेषा हेषा तुरङ्गाणाम्

१ ‘रवः’ इति सर्वत्राऽनुसम्बध्यते, ‘हेषु अव्यक्ते
शब्दे’ (अ.आ.से.), ‘गुरुश्चो-’ ३।३।१०३ ॥ इत्यकारः, टाप्,
[हेषा] । २ हेषणं हेषा । ‘हेषु अव्यक्ते शब्दे’ (अ.आ.से.),
‘गुरुश्चो-’ ३।३।१०३ ॥ इत्यकारः । द्वे अश्वशब्दस्य ॥

गजानां गर्जबृंहिते ॥१४०५॥

१ गर्जनं गर्जः । घञर्थे कः । गर्जाऽपि । २
बृंहणं बृंहितम् । ‘बृंह’ शब्दे (अ.आ.से.), कः भावे ।
द्वे हस्तिरवस्य । ‘गलगर्ज’ इति भाषा ॥१४०५॥

विस्फारो धनुषाम्

२० १ [वि]स्फुरणं [वि] स्फारः । विपूर्वः ‘स्फुर
सञ्चलने’ (तु.प.से.), भावे घञि, ‘स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि’
६।१।४७ ॥ इत्यात्वम् । “स्फुरति स्फुलत्योर्निर्विभ्यः”
८।३।७६ ॥ इति विकल्पेन षत्वाद् दन्त्यसवान् [“] इति
सुभूत्यादयः । एकं धनुष्टङ्काररवस्य ॥

हम्भारम्भे गोः

१ अहमित्यम्भते शब्दायते हम्भा । पृषोदरादिः ।

हम्भेत्यनुकरणं वा । २ रम्भणं रम्भा । ‘रभि शब्दे’
(अ.आ.से.), भिदादित्वादङ् । द्वे गोर्धेनोः शब्दस्य ॥

जलदस्य तु ।

स्तनितं गर्जितं गर्जिः स्वनितं रसितादि च ३०

॥१४०६॥

१ स्तन्यते स्म स्तनितम् । ‘ष्टन स्तन(वन),
शब्दे’ (अ.आ.से.), भावे क्तः । २ गजनं गर्जितम् ।
‘गर्ज शब्दे’ (अ.आ.से.), भावे क्तः । ३ गर्जनं गर्जिः,
पुंसि । ‘गर्ज शब्दे’ (अ.आ.से.), ‘इन् सर्वधातुभ्यः’
(उणा-५५७) इतीन् । ४ स्वनं स्वनितम् । ‘स्वन शब्दे’
(अ.आ.से.), भावे क्तः । ५ रसनं रसितम् । ‘रस शब्दे’
(अ.आ.से.), भावे क्तः । आदेर्ध्वनितादयः । पञ्च
जलदस्य मेघस्य ध्वनेः ॥१४०६॥

कूजितं स्याद् विहङ्गाणाम्

१ कूजनं कूजितम् । ‘कूज अव्यक्ते शब्दे’
(अ.आ.से.), भावे क्तः । विहङ्गानां पक्षिणां शब्दस्यैकम् ॥

तिरश्चां रुतवाशिते^१ ।

१ तिरश्चां मृगपक्षिणां ध्वनिः रवणं रुतम् । ‘रु
शब्दे’ (अ.आ.से.), भावे क्तः । २ वाशनं^२ वाशितम् ।
‘वाशु शब्दे’ (अ.आ.से.), तालव्यान्तः, भावे क्तः ।
“सहोपशल्याशनवाशिताश्चिनैः” [“] इति तालव्यमध्येषूष्म-
विवेकात् । द्वे तिरश्चां ध्वनेः ॥

वृकस्य रेणणं रेषा

१-२ रेण्यते रेणणम्, रेणणं रेषा । ‘रेषुङ् अव्यक्ते
शब्दे’ (अ.आ.से.), एकत्र ल्युट्, अन्यत्र ‘गुरुश्चो-’ ३।३।
१०३ ॥ इत्यकारः । वृकस्य ‘नाहर’ इति ख्यातस्य ध्वनेर्द्वे ॥

बुक्कनं^१ भषणं^२ शूनः ॥१४०७॥

१. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, शब्दवर्गः, श्लो-१७३-१७४, पृ.२१२ ॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः १६।२४ ॥ ३. ‘हेष’ इति १.२.३.४ ॥ ४. स्वामिमतेऽयं
पाठः, ‘रेषु हेषु अव्यक्तशब्दे’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ ५. ‘-ष्ट’ इति ३ ॥ ६. ‘जेष्टु णेष्टु एष्टु हेषु गतौ’ इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ ७. ‘भावे क्तः’
इति ३ ॥ ८. ‘-ज्ज’ इति २.३ ॥ ९. ‘-णां’ इति ३ ॥ १०. ‘स्फुर स्फुर स्फुल स्फुल चलने’ इति स्वामी, ‘स्फुर स्फुरणे सञ्चलने दीप्तौ च’
इति मैत्रेयः, ‘स्फुर स्फुल संचलने’ इति सायणः ॥ ११. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, शब्दवर्गः, श्लो-५५२, पृ.६४४ ॥ १२. स्वामिना ‘रेभु शब्दे’
इत्यत्र दुर्गमतमुद्भूत्य “अभि रभि शब्दे इति दुर्गः” इत्युक्तम्, क्षीर पृ.६५ ॥ १३. ‘सर्वधातुभ्य इन्’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ १४. ‘स्यमु स्वन’
(‘स्तन’ इति स्वामिमतेऽधिकः) ध्वन शब्दे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. ‘-सिते’ इति १.३.४ ॥ १६. ‘-सनं’ इति १.४ ॥ १७. ‘-सु’
इति ३ ॥ १८. ‘-न्तात्’ इति ४.५ ॥ १९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, शब्दवर्गः, श्लो-१७६, पृ.२१३ ॥ २०. ‘रेषु (स्वामिमते न) हेषु अव्यक्ते
शब्दे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २१. ‘-थे’ इति ४.५ ॥ २२. ‘-णं’ इति ४.५ ॥

१ बुक्कयते बुक्कनं । 'बुक्क भषणे' (चु.उ.से.),
ल्युट् । २ भष्यते भषणम् । 'भष भर्त्सने' (भ्वा.प.से.),
ल्युट् । द्वे शुनः शब्दस्य ॥१४०७॥

पीडितानां तु कणितम्

१ व्याधिप्रहारादिभिः पीडितानां शब्दः कणनं
कणितम् । 'कण आर्तस्वरे' (भ्वा.प.से.), भावे क्तः ॥

मणितं रतकूजितम् ।

१ रते सम्भोगे जम्पतीनां कूजितमव्यक्तशब्दो
मणनं मणितम् । 'मण शब्दे' (भ्वा.प.से.), भावे क्तः ॥

१० प्रक्राणः प्रक्रणस्तन्व्याः

१ तन्त्री वीणास्नायुः, तस्या रवः, प्रक्रणनं
प्रक्राणः । 'क्रण शब्दे' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । २
प्रक्रणनं प्रक्रणः । 'क्रणो वीणायां च' ३।३।६५ ॥ इत्यप् ।
तत्र वीणाग्रहणस्यैतदेव प्रयोजनं वीणादिविषयेऽन्योपसर्गाद्
यथा स्यादिति । द्वे तन्त्रीशब्दस्य ॥

मर्दलस्य तु गुन्दलः ॥१४०८॥

१ 'गुन्द' इति शब्दं लाति गुन्दलः । एकं मर्द-
लध्वनेः ॥१४०८॥

क्षीजनं तु कीचकानाम्

१० १ क्षीज्यते क्षीजनम् । 'क्षीज अव्यक्ते शब्दे' (भ्वा.
प.से.), ल्युट् । एकं कीचकानां सच्छिद्रवंशानां ध्वनेः ॥

भेर्या नादस्तु दर्दुरः ।

१ दर्दुरिति शब्दं राति दर्दुरः, रेफमध्यः । एकं
भेरीध्वनेः ॥

तारोऽत्युच्चैर्ध्वनिः

१ तारयति स्वरं स्थानेभ्यः स्थानान्तरं नयति तारः ।
तरतेर्ण्यन्तात् पचाद्यच् । अतिशयेनोच्चैः शब्दस्यैकम् ॥

मन्द्रो गम्भीरः

१ मन्द्रते मध्यताराभ्यां मन्द्रः । 'मदि स्तुत्यादौ'
(भ्वा.आ.से.), 'स्फायि-' (उणा-१७०) इति रक् । मद्रो ३०
निरनुस्वारोऽपि । एकं गम्भीरध्वनेः ॥

मधुरः कलः ॥१४०९॥

१ कं सुखं लाति कलः । कलत इति वा ।
'कल शब्दसङ्ख्यानयोः' (भ्वा.आ.से.), अच् । 'कलस्तु
मधुरोऽव्यक्तः' [हलायुधकोशः १।१४०] इति हलायुधः
'अव्यक्ते मधुरे शब्दे' [ ] इति तट्टीका । एकं मधुरध्वनेः
॥१४०९॥

काकली तु कलः सूक्ष्मः

१ 'कु ईषत् कलोऽस्यां काकली । 'ईषदर्थे
च' ६।३।१०५ ॥ इति कोः कादेशः, गौरादित्वाद् डीष्' [ ] ४०
इति स्वामी । कलीवत्, 'कलिः शब्द ईषदत्रेति काकलिः ।
'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति डीषि काकली ।
'ओषधिपद्धतिपक्षतिपङ्क्तिर्वर्तनिवासिवितर्दिपुरन्धिः अङ्गु-
लिकाकलिशाविशरवारिस्तुन्दितुरीयुधिदीधितिर्वर्तिः' [ ] इति
शबरस्वामी । 'साधूदितं काकलिभिः कुलीना' [ ] इत्यभि-
नन्दैः । 'तस्मात् काकलीति गौरादिरिति स्वामिकलि-
ङ्गादीनां प्रमादः' [ ] इति तु कौमुदी । तृतीयस्वरान्तोऽपि
काकलिर्बुद्धिवत् । यदाह-'निषादः काकलीसंज्ञो द्विःश्रुत्यु-
त्कर्षणाद् भवेत्' [ ] । 'शुष्काङ्गी घनचार्वाङ्ग्याः सुवाचः
काकली स्वरा' [ ] इति त्रिविक्रमः । कलो मधुरः सूक्ष्मो- ५०
ऽव्यक्तो यः शब्दः, तस्यैकम् ॥

एकतालो लयानुगः ।

१ एकः समस्तालो मानमस्य एकतालः ।
'तालः कालक्रियामानम्' [अमरकोषः १।७।९ ॥] इत्यमरः ।
अभिन्नकालमानमित्यर्थः । २ लयोऽन्यूनधिक्येन श्रुष्ट-
तालयो द्रुतादिर्वाद्यादीनामन्योन्यं सामर्थ्यमिति यावत्, सो-
ऽनुगोऽस्य लयानुगः, समन्वितलय इत्यर्थः । 'समन्वि-
तलयस्त्वेकतालः' [अमरकोषः १।७।३ ॥] इत्यमरः । 'सम-

१. 'भा-' इति ३॥ २. अणेत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः शब्दार्थकः ॥ ३. '-क्ते शब्दे' इति ४.५, '-क्तं शब्दं' इति ३॥ ४. '-तीति' इति १॥
५. 'मद्यते' इति ३॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्रौ-१७७, पृ. २१६ ॥ ७. स्वामिकृतामरकोशटीकायाम्- 'ध्वनावित्येव, मधुरोऽल्पे
शब्दे काकली, ईषत्कलोऽस्याम् । कलति कलयतीति वा कलः ।' इत्येव दृश्यते, १।६।२॥, पृ. ४८ ॥ ८. 'कलीः' इति ३, 'कलिश-'
इति ४॥ ९. '-ङ्गिष्व-' इति १.३॥ १०. '-स्क-' इति १.३॥ ११. द्र. रामाश्रमी १।७।२॥, पृ. ९२॥ १२. 'स्वामी-' इति ४.५॥ १३. ५प्रतौ न
दृश्यते ॥ १४. द्र. स्तोत्रपञ्चटीका ६।१४१० ॥, पृ. ३१६ ॥

नित्यतोऽनुगतो लयो द्रुतादिर्यत्र, एकः समस्तालो मान-
मस्यैकतालः, अभिन्नकालमान इत्यर्थः । [एकं तननम-
स्यैकतानो वा] । 'एकतानमनाकुलः' [ ] इति दुर्गः । [अम.
क्षीर.१।६।३॥] इति क्षीरस्वामी । द्वेऽभिन्नकालमानशब्दस्य ॥

^१काकुर्ध्वनिविकारः स्यात्

१ कायत्यर्थान्तरं काकुः, अस्त्रीलिङ्गः । 'कै
शब्दे' (भ्वा.प.अ.), पृषोदरादिः । यद्वा कानं काः शब्दः ।
काक्यते (कक्यते) इति कक् । 'कक लौल्योपतापयोः'
(भ्वा.आ.से.), बाहुलकात् 'कृवापाजिमि-' (उणा-१) इत्या-
१० दिना उण् । हृदयस्थवस्तुप्रतीतेरीषद्भूमिर्वा, काकुर्जिह्वा,
तद्व्यापारसम्पाद्यत्वाद् वा । ध्वनेर्विकारोऽन्यथापत्तिर्ध्व-
निविकारः । "भिन्नकण्ठो ध्वनिर्धौः काकुरित्यभिधीयते"
[हलायुधकोशः १।१४३॥] इति हलायुधः । "शोकभीत्या-
दिभिः शोषितकण्ठो ध्वनिः काकुः" [ ] इति तट्टीका । एकं
ध्वनिविकारस्य ॥

^१प्रतिश्रुत् तु ^२प्रतिध्वनिः ॥१४१०॥

१ प्रतिरूपः श्रूयते प्रतिश्रुत्, स्त्रीलिङ्गः । 'शु
श्रवणे' (भ्वा.प.से.), सम्पदादित्वात् क्तिप् । २ प्रतिरूपो
ध्वनिः प्रतिध्वनिः, प्रतिशब्दः । द्वे 'पडिच्छंदा' इति
२० ख्यातस्य ॥१४१०॥

^१सङ्घाते ^२प्रकरौ-^३घ-^४वार-^५निकर-^६व्यूहाः ^७समूहश्च^८यः,
^९सन्दोहः ^{१०}समुदाय-^{११}राशि-^{१२}विसर-^{१३}व्राताः ^{१४}कलापो ^{१५}व्रजः ।
^{१६}कूटं ^{१७}मण्डल-^{१८}चक्रवाल-^{१९}पटल-^{२०}स्तोमा ^{२१}गणः ^{२२}पेटकं,
^{२३}वृन्दं ^{२४}चक्र-^{२५}कदम्बके ^{२६}समुदयः ^{२७}पुञ्जोत्करौ ^{२८}संहतिः

॥१४११॥

^{३०}समवायो ^{३१}निकुरुम्बं ^{३२}जालं ^{३३}निवह-^{३४}सञ्चयौ ।

^{३५}जातम्

१ संहन्यते निविडीक्रियतेऽनेनेति सङ्घातः । 'हन

हिंसागत्योः' (अ.प.से.), करणे घञ्, 'हनस्तोऽचिण्णलोः'
७।३।३२॥ इति नकारस्य तकारः, 'हो हन्तेः- ७।३।५४॥ ३०
इति कुत्वम्, 'अचोऽज्जिति' ७।२।११५॥ इति वृद्धिः ।
आत्रेयस्तु हन्त्यर्थाच्चेति चुरादिपाठाण्णावेवाऽचि सङ्घात-
शब्दमाह, तत्र । २ प्रकीर्यते प्रकरः । 'कृ विक्षेपे' (तु.
प.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ । ३ उह्यत औघः । 'वह
प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), घञ्, न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् ।
यद्वा 'उच समवाये' (दि.प.से.), घञि न्यङ्क्वादित्वात्
कुत्वम् । आ ऊह्यत इति घञि न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वेन
हस्य घत्वे वा । ४ व्रियत आच्छद्यतेऽनेनेति वारः ।
'वृञ् आच्छा-दने' (स्वा.उ.से.), करणे घञ् । वारयतीति
णिजन्तात् पचाद्यर्चि वा, पुंक्ली । ५ निकीर्यते निकरः । ४०
'कृ विक्षेपे' (तु.प.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥, आकरोऽपि ।
६ विशेषेण ऊह्यते व्यूहः । विपूर्वः 'ऊह
वितर्के' (भ्वा.आ.से.), घञ् । ७ सम्यग् विशेषेण ऊह्यते
बहुत्वात् पुञ्जीभूत-त्वेन । 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञि
समूहः । ८ चीयते च्यः । 'चिञ् चयने' (स्वा.उ.अ.),
'एरच्' ३।३।५६॥ । ९ सन्दुह्यते प्रपूर्यतेऽनेनेति सन्दोहः ।
सम्पूर्वः 'दुह प्रपूरणे' (अ.उ.अ.), घञ् । १० समुदयनं
समुदायः । समुदपूर्वः 'अय गतौ' (भ्वा.आ.से.), घञ् ।
११ राश्यते राशिः, पुंसि । 'राश् दीप्तौ' ( ), 'इन्
सर्वधातुभ्यः' (उणा-५५७) इतीन् । अश्नुते वा राशिः । ५०
'अशूङ् (अशू) व्याप्तौ' (स्वा.आ.वे.), ['अशिपणा-'
(उणा-५७२) इतीण्, रुडागमश्च] । १२ विशेषेण स्त्रियते
गम्यतेऽनेनेति विसरः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'कृदोरप्'
३।३।५७॥ । १३ व्रत्यते नियम्यतेऽनेनेति व्रातः । 'व्रत
नियमने' ( ), करणे घञ् । १४ कल्यते कलापः ।
'कल सङ्ख्याने' ( ), 'कलेरापः' (हैमोणा-३०८) इत्यापः ।
१५ व्रजन्त्यस्मिन् व्रजः । 'व्रज गतौ' (भ्वा.प.से.),
'गोचरसञ्चर- ३।३।११९॥ इति साधुः । १६ कूट्यते
कूटम्, पुंक्लीबलिङ्गावेतौ । 'कूट अप्रसादने' ( ),
'कूट दाहे' ( ) अस्माद् वा, घञ् । १७ मण्ड्यते ६०
मण्डलम्, त्रिलिङ्गम् । 'मडि भूषायाम्' (भ्वा.प.से.),

१ 'पुं-' इति ३॥ २ १.३ प्रत्योर्नास्ति ॥ ३ '-शर-' इति ४.५॥ ४ '-रम्बं' इति ४.५॥ ५ '-कारः' इति ५॥ ६ '-च' इति ५॥ ७.
'बा-' इति १॥ ८ 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ "अत्राह भट्टोजिदीक्षितः- इह इन् इत्येव सूत्रं सर्वधातुभ्य इति तु प्रक्षिप्तं व्यर्थं
च । अत एव दशपाद्यां 'इन्' इत्येव सूत्रं पठितमिति दिक्' इति [प्रौ. मनो. पृ. ७९६] । तत्त्वबोधिनीकारोऽपीत्यमेवाह [पृ. ५५५] ।
श्वेतवनवासी त्वाह- धात्वधिकाराद् धातुविशेषानुपादनाद् धातुमात्रपरिग्रहे सिद्धे सर्वग्रहणं विस्पष्टार्थम्' इति [पृ. १७१] व्युत्पत्तिसार-
नामिकायामुणादिवृत्तौ तु 'धातोरिः' इति सूत्रं दृश्यते । "इति दशपाद्युणादिवृत्तिसंग्रहः, भा-१, पृ. १९, टि-२॥ ९ म्बामिमतेऽयम्, 'अशू
व्याप्तौ सङ्घाते च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १०. अत्र क्षीरतरङ्गिण्यादिर्द्रव्या ॥ ११. १.२.३ प्रतिषु नास्ति ॥

वृषादित्वात् कलच् । मण्डं भूषां लातीति 'आतोऽनुसर्गे कः' ३।१२।३॥ वा । १८ चक्राकारेण बलनमस्य चक्र-
 वालः । यद्वा 'बल संवरणे' (भ्वा.आ.से.), भावे घञि
 वालः । चक्रस्येव वालः संवरणमस्येति वा । चक्राकारेण
 वाडते वा । 'वाड् आप्लाव्ये' (भ्वा.आ.से.), अच् ।
 कौमुदीकारादयस्त्वन्तमेवाऽमुं पठित्वा-
 स्मरणात्त्वान्तमपि' [ ] इत्याहुः । १९ पटति पटलम्,
 स्त्रीकली । 'पट गतौ' (भ्वा.प.से.), वृषादित्वात् कलच् ।
 २० स्तूयते स्तोमः । 'ष्टुञ् स्तुतौ' (अ.उ.अ.), 'अर्ति-
 स्तु-' (उणा-१३७) इत्यादिना मन्त्रप्रत्ययः । स्तोम्यत इति
 वा । 'स्तोम सङ्घाते' (भ्वा.उ.से.), भावे घञ् । २१ गण्यते
 गणः । 'गण सङ्ख्याने' (भ्वा.उ.से.), घञर्थे कः । २२
 पेटति पेटः । 'पिट सङ्घाते' (भ्वा.प.से.), अच्, ततः स्वार्थे
 क्नि पेटकम्, पुंक्लीबलिङ्गः । 'पेटकस्त्रिषु' [ ] इत्यमर-
 टीका । २३ वृणोत्यावृणोति वृन्दम् । 'वृञ् वरणे' (स्वा.
 उ.से.), 'अब्दादयश्च' ( ) इति साधुः । २४ क्रियते
 चक्रम्, पुंक्ली । घञर्थे कः, 'कृजादीनां के द्वे स्तः'
 (वा-६।१।१२॥) । २५ कद्यते कदम्बम् । कदिः सौत्रः,
 'कदेर्णिच्' (उणा-५२३) इत्यम्बच्, ततः स्वार्थे कनि कद-
 २० म्बकम् । कुत्सितमम्बते वा । 'अबि गतौ' (भ्वा.
 आ.से.), ण्वुल् । २६ समुदयनं समुदयः । समुदपूर्वः
 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ इत्यच् । २७
 पुञ्ज्यते पुञ्जः । 'पुजि गतौ' ( ), घञ् । २८ उत्कीर्यत
 उत्करः । 'कृ विश्लेषे' (तु.प.से.), 'कृदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप् ।
 २९ संहननं संहतिः । 'हन हिंसागत्योः' (अ.प.अ.),
 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥, 'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७॥ इति
 न्तोपः ॥ १४११॥ ३० समवेयते समवायः । समवपूर्वः
 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), भावे घञ् । ३१ निकुरति निकु-
 ३० रम्बम् । 'कुर छेदने' (भ्वा.प.से.), बाहुलकात् 'स्व
 (स्थः) स्तोऽम्बजबकौ' (उणा-५३६) इत्यम्बच्, अकारस्योत्वं
 च, द्विपञ्चमस्वरमध्योऽयम् । ३२ जलति जालम्, स्त्री-
 क्लीबलिङ्गः । 'जल अपवारणे' (चु.उ.से.), ज्वला-

दित्वाणः । ३३ निःशेषेणोद्यतेऽनेनेति निवहः । 'पुंसि
 संज्ञायाम्-' ३।३।११८॥ इति घः । ३४ सञ्जीयते सञ्जयः ।
 'चिञ् चयने' (स्वा.उ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ । ३५ जायते
 स जातम् । 'जनी प्रादुर्भावे' (दि.आ.से.), 'निष्ठा' ३।२।
 १०२॥ इति कः, 'जनसन-' ६।४।४२॥ इत्यात्वम् । पञ्च-
 त्रिंशत् समूहस्य ॥

तिरश्चां तद् यूथम्

१ तदिति वृन्दम्, तिरश्चां पशूनां युवन्त्यत्र ४०
 यूथम्, पुंक्ली । 'तिथपृथ(पृष्ठ)गूथयूथप्रोधाः' (उणा-
 १६९) साधवः । यथा- मृगयूथः । एकं पशुसमूहस्य ॥

सङ्घसार्थौ तु देहिनाम् ॥१४१२॥

१ संहन्यते परिच्छिद्यतेऽनेनेति सङ्घः । 'हन
 हिंसागत्योः' (अ.प.अ.), 'सङ्घोद्घौ गुणप्रशस्तयोः (गण-
 प्रशंसयोः)' ३।३।८६॥ इति, समुद्भ्यां हनोऽपि टिलोपो
 घत्वं च गणेऽभिधेये प्रशंसायां च गम्यमानायाम् । हनो
 गत्यर्थत्वाद् 'गत्यर्था बुद्ध्यर्थाः' इति, 'उत्कटं हन्यते
 [उत्कर्षेण] ज्ञायते' इति व्युत्पत्त्या प्रशंसावगतिः । इह
 गणशब्देन 'प्राणिनां गणः' प्रोच्यते । सङ्घशब्दस्य तत्रैव ५०
 प्रसिद्धेः, तेनाऽन्यत्र समूहे 'सङ्घातः' इति भवति ।
 'ब्राह्मणसङ्घातः' इत्यादौ प्राणिविषयत्वं शब्दान्तरकृतम्, न
 तु स्वाभाविकमित्यदोषः । यथा- श्रमणादिश्चतुर्विधः सङ्घः ।
 मेघसङ्घादिस्तूपचारात् । २ सरति सार्थः । 'सृ गतौ'
 (भ्वा.प.अ.), 'यूधादयश्च' (चान्द्रोणा-२।५९) इति सत्स्थक्,
 आत्वं रपरत्वं च । 'सर्तेर्णिच्' (उणा-१६३) इति थन्प्रत्ययो
 (स्थन्प्रत्ययो) णित्वाद् वृद्धिरिति वा । यथा- पान्थ-
 सार्थः । 'संजातीयानां विजातीयानां च जन्तूनां वृन्दे
 सङ्घसार्थौ स्याताम् । यथा- भिक्षुसङ्घः, वणिक्सार्थ' इति ।
 द्वे प्राणिवृन्दस्य ॥१४१२॥

कुलं तेषां सजातीनाम्

१. '-भ्यः' इति ३॥ २. 'लाति' इति १॥ ३. '-ञ्' इति १॥ ४. '-स्यैव' इति ४.५॥ ५. 'आप्लावे' इति ३॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१,
 दिवर्गाः, श्लो-७३, पृ-९९॥ ७. 'स्तोम श्रुणायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. 'पिट शब्दसङ्घातयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ९. '-ङ्गम्'
 इति ३॥ १०. 'श-' इति ४.५॥ ११. '-द्वा' इति ३॥ १२. 'कदेर्णिच् पक्षिणि' इत्यादिगणसूत्रम्, पक्षिण्यभिधेयेऽम्बच्, अत्राऽतथात्वाद्
 बाहुलकादम्बच् ॥ १२. 'रबि लबि अबि शब्दे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १३. '-दायः' इति ५॥ १४. 'पुञ्ज-' इति ३॥ १५. '-रम्बम्'
 इति १.३॥ १६. इतोऽग्रे रप्रतौ 'यु मिश्रणे' इति दृश्यते ॥ १७. 'गु-' इति ४॥ १८. द्र. मा.धातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-२, पृ-३१८॥ १९.
 'घञ्प्र-' इति ३, 'घप्र-' इति ५॥ २०. 'सज्जा-' इति ५॥ २१. '-कार्थ' इति ४.५॥

१ तेषां देहिनां सजातीनां सजातीयानां^१ समूहः कुलम् इत्यन्वयः । कोलति कुलम्, 'कुल संस्थाने' (भ्वा.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५ ॥ इति कः । यथा- विप्रकुलम्, मृगकुलम् । "कुलं जनपदे गृहे सजातीयगणे" [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्लो-१०-११] इति महेश्वरः ॥

निकायस्तु सधर्मणाम् ।

१ समानो धर्मो येषां ते सधर्माणः । 'धर्मा- दनिच् केवलात्' ५।४।१२४ ॥ इत्यनिच्, समानस्य सभावः, तेषां सधर्मणां^२ समानशीलवतां वृन्दस्यैकं निकायः इति ।
१० निचीयते निकायः । निपूर्वः 'चिञ् चयने' (स्वा.उ.अ.), 'सङ्घे चानौत्तराधये' ३।३।४२ ॥ इति घञ्, आदेश कः । यथा- वैयाकरणनिकायः, चत्वारो देवनिकाया इति च ॥

वर्गस्तु सदृशाम्

१ सदृशां सदृशानां^३ सजातीयानां प्राणिनां च वृन्दस्यैकं वर्गः इति । वृज्यते पृथक् क्रियते विजातीयेभ्य इति वर्गः । 'वृजी वर्जने' (अ.आ.से.), कर्मणि घञ्, कुत्वम् । यथा- ब्राह्मणवर्गः, त्रिवर्ग इति । "जात्या संस्थानादिना वा प्राणिभिरप्राणिभिर्वा समैस्तुल्यैरुपलक्षितं वृन्दं वर्गः" [पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्लो- २० २५६] इति मिश्राः ॥

स्कन्धो नरकुञ्जरवाजिनाम् ॥१४१३॥

१ स्कन्धते स्कन्धः । 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः' (भ्वा.प.अ.) । एकं नरकुञ्जरवाजिवृन्दस्य ॥१४१३॥

ग्रामो विषयशब्दास्त्रभूतेन्द्रियगुणाद् व्रजे ।

१ विषयादिभ्यः षड्भ्योऽग्रे ग्रामशब्दः, सामर्थ्याद् विषयवृन्दे वर्तते । यथा- विषयवृन्दनामैकं विषयग्रामः । शब्दवृन्दस्यैकं शब्दग्रामः । आयुधवृन्दस्यैकम् अस्त्रग्रामः । भूतवृन्दस्यैकं भूतग्रामः । इन्द्रियवृन्दस्यैकम् इन्द्रियग्रामः ।

गुणवृन्दस्यैकं गुणग्रामः । यन्महेश्वरः- "ग्रामः स्वरे संव- सथे वृन्दे शब्दादिपूर्वके" [विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, ३० श्लो-१४] । "ग्रामशब्दो वृन्दे समूहे वर्तते । आदिशब्दाद् विषयास्त्रभूतेन्द्रियगुणादिग्रहः" [ ] इति तट्टीका ॥

समजस्तु पशूनां स्यात्

१ संवीयते समजः । 'अज गतौ क्षेपणे च' (भ्वा.प.से.), 'समुदोरजः पशुषु' ३।३।६९ ॥ इत्यप्, '-अघ- जपोः' २।४।५६ ॥ इत्युक्तेर्वीभावो न । एकं पशुसङ्घातस्य ॥

समाजस्त्वन्यदेहिनाम् ॥१४१४॥

१ संवीयते समाजः । 'अज गतौ क्षेपणे च' (भ्वा.प.से.), घञ् भावे । यथा- क्षोत्रियसमाजः । अन्यदेहिनां पशुभ्योऽन्येषां प्राणिनां वृन्दस्यैकम् ॥१४१४॥ ४०

शुकादीनां गणे शौकमायूरतैत्तिरादयः ।

१ शुकादीनां गणे वृन्दे शुकानां समूहः शौकम् । 'तस्य समूहः' ४।२।३७ ॥ इत्यण् । १ मयूराणां समूहो मायूरम् । १ तित्तिराणां समूहः तैत्तिरम् । कपोत- (शुक)मयूरतित्तिरिभ्यः 'अनुदात्तादेरञ्' ४।२।४४ ॥ इत्यञ् । आदेः काकवर्तकोलूककादम्बादिग्रहः । एकैकं शुकमयू- रतित्तिरवृन्दस्य पृथक् पृथक् ॥

भिक्षादेर्भैक्षसाहस्रगार्भिणयौवतादयः ॥१४१५॥

१ भिक्षाणां समूहो भैक्षम् । १ सहस्राणां समूहः साहस्रम् । 'भिक्षादिभ्योऽण्' ४।२।२८ ॥ १ गर्भि- ५० णीनां समूहो गार्भिणम् इति । शालिक्षेत्रपङ्क्ति समूह- स्य नामेदं गर्भिण्या क्षेत्रपङ्क्त्यादिवाचकत्वाद् 'अचित्त- हस्ति-' ४।२।४७ ॥ इत्यादिना ठकि प्राप्ते तद्वाधकः 'भिक्षा- दिभ्योऽण्' ४।२।३८ ॥ इत्यण्, पुंवद्भावे । 'संयोगादिश्च' ६।४।१६६ ॥ इत्यन्वकृत्या गर्भवतीस्त्रीवचनात् तु ठको प्राप्तेरौत्सर्गिक एवाऽण्' [ ] इति न्यासकारः । अतो गर्भ- वतीनां स्त्रीणां वृन्दस्याऽपि नाम गार्भिणमिति । १

१. इतोऽग्रे १ प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ २. '-ये' इति ३॥ ३. '-माणां' इति १.३॥ ४. '-याः' इति ३॥ ५. '-शीनां' इति ३॥ ६. 'अण्' इति १॥ ७. '-हाः' इति ३॥ ८. '-रीणां' इति ५॥ ९. 'शू-' इति ५॥ १०. ४.५ प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ११. 'भस्याऽढे तद्धिते' (वा-६।३।३५ ॥) इत्यनेन ॥ १२. "गर्भिणीनां समूहो 'भस्याऽढे तद्धिते' । 'सिद्धत्वात् प्रत्ययविधौ' इति पुंवद्भावेन स्त्रीप्रत्ययनिवृत्तिः, ततोऽण्, तस्मिन् 'नस्तद्धिते' इति टिलोपः प्राप्तः, 'इनप्यनपत्ये' इति प्रकृतिभावान्न भवति ।" इति न्यासः, भा-३, ४।२।३८ ॥, पृ.५३४ ॥

“युवतिशब्दात् ‘तस्य समूहः’ ४।२।३७ ॥ इत्यणि सिद्धे भिक्षादिषु अञ्जाधनार्थं युवतिशब्दपाठसामर्थ्याद् ‘भस्याडे तद्धिते’ (वा-६।३।३५ ॥) इति पुंवद्भावाभावे युवतीनां समूहो यौवतम्” [ ] इति जयादित्यः । प्रत्ययोत्पत्तेः प्रागेव पुंवद्भावेन तिप्रत्ययनिवृत्तौ नास्त्युदात्तादित्वमित्यजो बाधकस्याभावे ‘तस्य समूहः’ ४।२।३७ ॥ इत्येव सिद्धोऽणिति नार्थो भिक्षादिषु पाठेन । तदुक्तम्- “भिक्षादिषु युवतिशब्दपाठोऽनर्थकः, पुंवद्भावस्य सिद्धत्वात्” (वा-४।२।३८ ॥) । पुंवद्भावश्च (पुंवद्भावस्य च) ‘भस्याडे तद्धिते’ (वा-६।३।३५ ॥) इति विषयसप्तमीत्वादिति युवतिशब्दादणि यौवनमिति । अत एव- “कलाकुशलयौवनम्” [ ] इति प्रयोगः” [ ] इति भागवृत्तिः । एवं चैतन्मते भिक्षादिषु पाठो नास्त्येव । कुतः सामर्थ्यात् पुंवद्भावाभावकल्पना, अतः पुंवत्त्वेऽणि यौवनमित्येव, एवं युवतिशब्दस्य भिक्षादिषु पाठाङ्गीकारकृतो मतभेदः । अत्राऽऽदिशब्दादन्येऽपि भिक्षादिगणोक्तौ ज्ञेयाः ॥१४१५ ॥

गोत्रार्थप्रत्यान्तानां स्युरौपगवकादयः ।

१ अपत्यं पौत्रप्रभृति ‘गोत्रम्’ (४।२।३९ ॥) इति सूत्रसंज्ञितं गोत्रम्, तस्मिन्नर्थे विहिता येऽणादयः प्रत्यया-
२० स्तेऽन्ते येषां ते गोत्रार्थप्रत्ययान्ताः, तेषाम् । उपगोगोत्रापत्यानि औपगवाः, तद्वृन्दनाम एकम् औपगवकम् । ‘गोत्रोक्षोष्टोरध्र-’ ४।२।३९ ॥ इत्यादिना वुञ्, ‘युवोरनाकौ’ ७।१।११ ॥ आदिशब्दाद् गर्गस्य गोत्रापत्यसमूहो गर्गकमित्यादयः ॥

उक्षादेरौक्षकं मानुष्यकं वार्धकमौष्ट्रकम् ॥१४१६ ॥

स्याद् राजपुत्रकं राजन्यकं राजकमाजकम् ।

वात्सकौरभ्रके

१ उक्षाणां समूह औक्षकम् । ‘गोत्रोक्षोष्ट्र-’ ४।२।३९ ॥ इत्यादिना वुञ्, ‘युवोरनाकौ’ ७।१।११ ॥, ‘नस्तद्धिते’

६।४।१४४ ॥ इति टिलोपः । १ एवं मनुष्याणां समूहो ३०
मानुष्यकम् । ‘गोत्रोक्षोष्ट्र-’ ४।२।३९ ॥ इत्यादिना वुञ् ।
१ वृद्धानां समूहो वार्धकम् । ‘वृद्धाच्च’ (वा-४।२।३९ ॥) इति वुञ् । १ उष्ट्राणां समूहः औष्ट्रकम् ॥१४१६ ॥ १ राजपुत्राणां समूहो राजपुत्रकम् । १ राजन्यानां क्षत्रियाणां समूहो राजन्यकम् । सर्वत्र ‘गोत्रोक्षोष्ट्र-’ ४।२।३९ ॥ इत्यादिना वुञ्, ‘अके राजन्यमनुष्ययुवानः प्रकृत्या भवन्तीति वाच्यम्’ (वा-४।२।३९ ॥), तेन न यकारलोपः । १ राज्ञां समूहो राजकम् । अजानां समूहो आजकम् । १ वत्सानां समूहो वात्सकम् । १ उरभ्राणां समूहः औरभ्रकम् । सर्वत्र ४०
‘गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्राजराजन्यराजपुत्रवत्समनुष्याजाद् वुञ्’ ४।२।३९ ॥ इति वुञ्, ‘युवोरनाकौ’ ७।१।११ ॥ इत्यकादेशः ॥

कावचिकं कवचिनामपि ॥१४१७ ॥

१ कवचिनां सन्नाहयुक्तानां समूहः कावचिकम् । कवचिन्शब्दात् ‘ठञ्’ कवचिन्श्च ४।२।४१ ॥ इति ठञ्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥, ‘नस्तद्धिते’ ६।४।१४४ ॥ इति टिलोपः, ‘तद्धितेष्वचामादेः’ ७।२।११७ ॥ इत्यादिवृद्धिः ॥१४१७ ॥

हास्तिकं तु हस्तिनां स्यात्

१ हस्तिनां समूहः, प्रातिपदिकग्रहणे लिङ्ग-
विशिष्टस्याऽपि ग्रहणाद् हस्तिनीनां समूहो वा हास्ति- ५०
कम् । ‘अचित्तहस्तिधेनोष्ठक्’ ४।२।४७ ॥ इति ठक्, ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥, ‘किति च’ ७।२।११८ ॥ इत्यादिवृद्धिः, ‘नस्तद्धिते’ ६।४।१४४ ॥ इति टिलोपः ॥

आपूपिकाद्यचेतसाम् ।

१ अचेतसामचित्तवस्तूनामूपानां समूह आपूपिकम् । ‘अचित्तहस्तिधेनोष्ठक्’ ४।२।४७ ॥, ‘ठस्येकः’ ७।३।५० ॥, ‘किति च’ ७।२।११८ ॥ इति वृद्धिः । आदिग्रहणात् शाष्कुलिकमित्यादयः । “आपूपिकं शाष्कुलिकमेवमाद्यमचेतसाम्” [अमरकोषः ३।२।४० ॥] इत्यमरः ॥

१. ‘अनुदात्तादेरञ्’ ४।२।४४ ॥ इत्यत्रि प्राप्ते ॥ २. “युवतिशब्दोऽत्र पठ्यते, तस्य ग्रहणसामर्थ्याद् पुंवद्भावो न भवति- ‘भस्याडे तद्धिते’ इति । युवतीनां समूहो यौवतम् ।” इति जयादित्यकृतकाशिकावृत्तिः, भा-३, ४।२।३८ ॥, पृ. ५३४ ॥, ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, मनुष्यवर्गः, श्रौ-२८०, पृ. ३५६ ॥ ४. ‘अनुदात्तादेरञ्’ ४।२।४४ ॥ इत्यस्य ॥ ५. “भिक्षादिषु युवतिग्रहणानर्थक्यं पुंवद्भावस्य सिद्धत्वात्” इति वार्तिकपाठः ॥ ६. ‘-तम्’ इति ३ ॥ ७. ‘गणोक्ता’ इत्येव १ ॥ ८. “अपत्याधिकारादन्यत्र लौकिकमेव गोत्रं गृह्यते, न तु पारिभाषिकं गोत्रमिष्यते” इति ‘स्त्री-पुंसाभ्याम्’ इत्यादिसूत्रभाष्ये सिद्धान्तम् ॥ ९. ‘-न्’ इति ४ ॥ १०. ‘-र्धिकम्’ इति ५ ॥ ११. ‘प्रकृत्याऽके राजन्यमनुष्ययुवानः’ इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ १२. ‘-घ्याणां’ इति ५ ॥ १३. ‘ठन्’ इति ३.४.५ ॥

धेनूनां धैनुकम्

१ धेनूनां समूहो धैनुकम् । 'अचित्तहस्ति-४। २।४७॥' इति ठक्, 'इसुसुक्तान्तात् कः ७।३।५१॥' इति ठस्य कः, 'किति च ७।२।११८॥' इति वृद्धिः ॥

धेन्वन्तानां गौधेनुकादयः ॥१४१८॥

१ धेनुशब्दोऽन्ते येषां ते धेन्वन्ताः, तेषां धेन्वन्तानाम्, गोधेनुवृन्दनामैकं गौधेनुकम् । गोशब्दोऽत्र बलीवर्द-पर्यायः, अथवा सामान्येन सौरभेयीपर्यायः । धेनुशब्दश्च नवसूतिकायाः गोः पर्यायः, "धेनुस्तु नवसूतिका" [४।१२-६७॥] इति गोविशेषनामत्वात् । गावश्च धेनवश्च गोधेनवः, गोधेनूनां समूहो गोधेनुकम् (गौधेनुकम्) । 'अचित्त-४।२।४७॥' इत्यादिना ठक्, 'इसुसुक्तान्तात् कः ७।३।५१॥', 'किति च ७।२।११८॥' इत्यादिवृद्धिः ॥१४१८॥

कैदारकं कैदारिकं कैदार्यमपि तद्गणे ।

१ केदाराणां समूहः कैदारकम् । 'केदाराद् यञ् च ४।२।४०॥' इति सूत्रे चकारग्रहणाद् वुञ् । २ केदाराणां समूहः कैदारिकम् । 'ठञ् कवचिनश्च ४।२।४१॥' इति ठञ्, 'ठस्येकः ७।३।५०॥' । ३ केदाराणां समूहः कैदार्यम् । 'केदाराद् यञ् च ४।२।४०॥' इति यञ् । त्रीणि 'क्यारा' इति ख्यातस्य वृन्दस्य ॥

ब्राह्मणादेर्ब्राह्मण्यं माणव्यं वाडव्यमित्यपि

॥१४१९॥

१ ब्राह्मणानां माणवानां वाडवानां समूहः ब्राह्मण्यम् । 'ब्राह्मणमाणव-४।२।४२॥' इत्यादिना यत् । २-३ मनो-रपत्यानि मानवाः । मनुष्या अप्यपत्यत्वारोपेण मानवा इत्युच्यन्ते । यदा मानवस्य कुत्सादि विवक्ष्यते तदा-
"अपत्ये कुत्सिते मूढे मनोरौत्सर्गिकः स्मृतः ।

नकारः स च मूर्धन्यस्तेन सिद्ध्यति माणवः ॥१॥"
[काशिका ४।१।१६१॥] इति नकारस्य णत्वम् । माण-
३० वानां समूहः, वाडवानां समूहो माणव्यम्, वाडव्यम् । उभयत्र 'ब्राह्मणमाणव-४।२।४२॥' इति यत् । अमरस्तु माणव्यं पृथगाह ।

"माणवानां तु माणव्यं सहायानां सहायता ।

हल्या हलानां ब्राह्मण्यवाडव्ये तु द्विजन्मनाम् ॥१॥"
[अमरकोषः ३।२।४०-४१॥] इति, स्वमते तु सामान्य-विशेषयोरभेदोपचारात् त्रयोऽप्येकार्था इति । ब्राह्मणा-देरित्यत्राऽऽदिशब्दग्रहणाद् मानववाडवयोरेव ग्रहणम्, नाऽ-न्येषाम्, 'ब्राह्मणमाणववाडवाद् यद् ४।२।४२॥' इति सूत्रे त्रयाणामेव ग्रहणात् । त्रीणि विप्रसमूहस्य ॥१४१९॥

गणिकानां तु गाणिक्यम्

४०

१ गणिकानां समूहो गाणिक्यम् । 'गणिकाया यञ् वाच्यः' (वा-४।२।४०॥) इति यञ् । एकं गणिकासमूहस्य ॥

केशानां कैश्यकैशिके ।

१ केशानां समूहः कैश्यम् । 'केशाश्चाभ्यां यञ्छौ-४।२।४८॥' इति यञ् । २ पक्षे ठञि (ठकि) कैशिकम् । द्वे 'केशसमूहस्य ॥

अश्वानामाश्वमश्वीयम्

१-२ अश्वानां समूह आश्वम्, अश्वीयं च । 'केशाश्चाभ्यां छ च (यञ्छौ)-४।२।४८॥' इति छः, छस्येयादेशः, अन्यतरस्यां ग्रहणादपि आश्वम् । द्वे ५० अश्वसमूहस्य ॥

पर्शूनां पार्श्वमपि

१ पर्शूनां समूहः पार्श्वम् । 'पर्शोरिण्' ( ) इत्यण् समूहेऽर्थे । "पार्श्वं कक्षाधरे चक्रोपाय (चक्रोपान्ते) पर्शु-गणेऽपि च" [विश्वप्रकाशकोशः, वान्तवर्गः, श्लो-२०] इति महेश्वरः । एकं पर्शूनां फरसीति ख्यातानां वृन्दस्य ॥

अथ ॥१४२०॥

वातूलवात्ये वातानाम्

१ वातानां समूहो वातूलः, पुंसि । 'वाता-दूलोऽपि' (वा-५।२।१२२॥) इत्यूलः । २ वातानां समूहो ६० वात्या । 'पाशादिभ्यो यः ४।२।४९॥' । द्वे वायुसमूह-स्य ॥१४२०॥

१. 'ठस्येकः' इति १.२.३॥ २. 'गो-' इति १.२.३.५॥ ३. 'गो-' इति १.३॥ ४. 'धेनवः' इत्येव ४.५॥ ५. '-रिकं' इति ४.५॥ ६. '-रकं' इति ४.५॥ ७. '-न्' इति ४.५॥ ८. '-न्' इति १॥ ९. '-ङ्' इति ३॥ १०. '-त्' इति २॥ ११. 'केस्य-' इति ३॥ १२. 'पर्श्व' णस् वक्तव्यः (वा-४।२।४३॥) इति वार्तिकं दृश्यते ॥ १३. '-न्' इति ५॥ १४. '-श्चै' इति ५॥ १५. द्र. काशिकावृत्तिः ४।२।४२॥, भा-३, पृ. ५३७॥, 'वातात् समूहे च' (वा-५।२।१२२॥) इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥

गव्यागोत्रे पुनर्गवाम् ।

राजिल्लेखा^२ ततिर्वीथी^४माला^६त्यावलिपङ्क्तयः ।

१ गवां समूहो गव्या । 'खलगोरथात्' ४।२। ५०॥ इति यत् । २ गवां समूहो गोत्रा । 'इनित्रकट्य-चश्च' ४।२।५१॥ इति त्रः, अजादित्वाट्पा । द्वावपि स्त्रियाम् । द्वे गोवृन्दस्य ॥

पाश्याखल्यादि पाशादेः

१ पाशानां समूहः पाश्या, स्त्रीलिङ्गः । 'पाशादिभ्यो यः' ४।२।४९॥ । एकं पाशसमूहस्य । १ खलानां समूहः खल्या, स्त्रीलिङ्गः । 'खलगोरथात्' ४।२।५०॥ इति यत् । एकं 'खलानु' समूह' इति ख्यातस्य । आदेस्तृण्याधूम्यादयः ॥

खलादेः खलिनीनिभाः ॥१४२१॥

१ खलानां समूहः खलिनी, स्त्रीलिङ्गः । 'इनित्रकट्यचश्च' ४।२।५१॥ इतीनिः, 'ऋशेभ्यो ङीष् (ङीप्)' ४।१।५॥ । निभग्रहणादन्येऽपि कुन्दुमिनी(कुडुम्बिनी)प्रभृतयः ॥१४२१॥

जनता^१ बन्धुता^२ ग्रामता^३ गजता^४ सहायता^५ ।
जनादीनाम्

१ जनानां समूहो जनता । १ बन्धूनां समूहो बन्धुता । १ ग्रामाणां समूहो ग्रामता । १ गजानां समूहो गजता । १ सहायानां समूहः सहायता । 'ग्रामजनबन्धु-सहायेभ्यस्तल्' ४।२।४३॥ इति तल्, तलन्तं स्त्रीलिङ्गम् । एते पञ्च गङ्गावत् ॥

रथानां तु स्याद् रथ्या रथकड्यया(-ट्यया)

॥१४२२॥

१ रथानां समूहो रथ्या । 'खलगोरथात्' ४।२।५०॥ इति यत्, टाप् । २ रथानां समूहो रथकड्या (-ट्या), तृतीयवर्गतृतीया(प्रथमा)न्तस्थाद्यान्तः । 'इनि-त्रकड्य(-ट्य-)चश्च' ४।२।५१॥ इति कड्यच्(कट्यच्) । ३ द्वावपि स्त्रियाम् । द्वे रथसमूहस्य ॥१४२२॥

धोरणी श्रेणी

१ राजते राजिः, स्त्रीलिङ्गः । 'राजू दीसौ'(भा.उ.से.), 'वसिर्वपिवदिराजिब्रजिध्वजिसदिहनिकमिकषि-वाशिवारिभ्य इन् (इञ्)'(उणा-५६४), स च णित् । राजृधातोः 'इज(इण)जादिभ्यः'(वा-३।३।१०८॥)इतीञ् (-ण्) वा । २ लिख्यतेऽनया लेखा । 'लिख अक्षर-विन्यासे'(तु.प.से.), भिदादित्वादङ्, बाहुलकाद् गुणः । ३ तन्यतेऽनया ततिः । 'तनु विस्तारे'(त.उ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥, 'अनुपदातोपदेश-' ६।४।३७॥ इति न्तोपः, 'तितुत्र-' ७।२।९॥ इतीप्निषेधः । ४ वीयते वीधिः । पृषोदरादिः, 'कृदिकारात्-'(गणसू-४।१।४५॥)इति ङीर्षि वीथी । ५ मीयते माला । मलति (मल्यते) वा । 'मल मल्ल धारणे'(भा.आ.से.), ज्वलादित्वाण्णः, टाप् । ६ आ अलति आलिः । 'अलञ् भूषणादौ'(भा.प.से.), आङ्पूर्वः 'आङि इः'( )इति इः । ७ आवलति आवलिः । 'वल संवरणे'(भा.आ.से.), 'इन् सर्व-धातुभ्यः'(उणा-५५७)इतीन्, स्त्रीलिङ्गौ । ८ पञ्च्यते पङ्क्तिः । 'पचि विस्तारे'( ), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥ । ९ धोरन्त्यस्यां धोरणी । 'धोर(धोर्ऋ) गतिचातुर्ये'(भा.प.से.), 'करणाधिकरणयोश्च' ३।३।११७॥ इत्यधिकरणे ल्युट्, गौरादिः । १० श्रीयते श्रेणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः, पुंसि हरिवत्, स्त्रियां बुद्धिवत् । 'श्रिञ् सेवयाम्'(भा.उ.से.), '-श्रियुहात्वरिभ्यो निः'(पञ्चपाद्य-४९१, दशपाद्य-१।२१॥) इति निः, 'कृदिकारात्-'(गणसू-४।१।४५॥)इति ङीर्षि श्रेणी । अत्र सान्तराला पङ्क्तिः, यथा- तरुपङ्क्तिः, सौध-पङ्क्तिः, निस्तन्तराला राजिः, यथा- तृणराजिः, रोमराजि-रिति भेदोऽत्र नाऽऽश्रितः । दश पङ्क्तेः ॥

उभौ तु द्वौ

१ उभतः पूरयतो द्वित्वमिति उभौ, [द्वौ] । ६० 'उभ उम्भ पूरणे'(तु.प.से.), तुदादिपरस्मैपदिनौ, 'इगु-पध-' ३।१।१३५॥ इति कः, त्रिलिङ्गो द्विवचनान्तश्च ।

१. '-ड्य-' इति २.३.४॥ २. '-नउ' इति ३॥ ३. '-नि' इति ३॥ ४. काशिकावृत्तिसम्मतपाठः, 'गजसहायाभ्यां चेति वक्तव्यम्'(वा-४।२।४३॥)इति वार्तिकस्वरूपम् ॥ ५. '-वदिवपि-' इति ३.४.५॥ ६. अनुपयुक्तः प्रतिभाति ॥ ७. '-न्' इति ३॥ ८. '-पि' इति ३॥ ९. स्वामिमतेऽयं पाठः, 'वल वल्ल संवरणे ('सञ्चरणे च' इत्यधिकः सायणमते)' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १०. 'सर्वधातुभ्य इन्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ११. '-ङ्गोऽयम्' इति ३॥ १२. 'वहिश्रियुगलाहात्वरिभ्यो नित्' इति पञ्चपाद्याम्, 'वहिश्रियुगलाहात्वरिभ्यो नित्' इति दशपाद्याम् ॥ १३. 'उम्भ-' इति १.२.४.५॥

‘उभेर्द्वश्च’ (दशपाद्युणा-१।६९) इति सूत्रेण उभेरिप्रत्ययः,
धातोश्च ‘द्व’ इत्यादेशः, द्विशब्दो नित्यद्विवचनान्तः, त्रि-
लिङ्गः । द्विनाम्नी द्वे ॥

^१युगलं ^२द्वितयं ^३द्वयम् ॥१४२३॥

^४युगं ^५द्वैतं ^६यमं ^७द्वन्द्वं ^८युग्मं ^९यमलयामले ।

१ युज्यते युगलम् । ‘युजिर् योगे’ (रु.उ.अ.),
वृषादित्वात् कलच्, न्यङ्कादित्वात् कुत्वम् । “युगं लाति
युगलम्” [ ] इति धर्मवृत्तिः । २-३ द्वौ अवयवावस्य
द्वितयम् । ‘सङ्ख्याया अवयवे तयप्’ ५।२।४२ ॥, ‘द्वि-
१० त्रिभ्यां तयस्याऽयज् वा’ ५।२।४३ ॥ इति तयपोऽयजा-
देशे द्वयम् । यत्काशिका- “तयप्राहणं स्थानिनिर्देशा-
र्थम्, अन्यथा प्रत्ययान्तरमप्ययज् विज्ञायेत, तत्र को दोषः,
त्रयो गतिरिति तयप्निबन्धन ईकारो न स्यात्” [काशिका-
वृत्तिः, भा-४, ५।२।४३ ॥] । एते त्रयः स्त्रीकलीबलिङ्गाः
॥१४२३॥ ४ युज्यते युगम् । ‘युजिर् योगे’ (रु.उ.अ.),
घञर्थे कः, न्यङ्कादित्वात् कुत्वम् । ५ द्वयोर्भावो
द्विता, द्वितैव द्वैतम् । प्रज्ञादित्वादण् । ६ यच्छति
यमम् । ‘यमु नियमने’ ( ), अच् । ७ वन्द्यते द्वन्द्वम् ।
‘द्वन्द्वं सहस्यमपादान (मर्यादा) वचन-’ ८।१।१५ ॥ इति साधुः ।
२० स्वामी तु- मिथुनद्वन्द्वयोः पर्यायमाह । दन्द्वमित्यपि । यद्-
गौडः- “युगलद्वन्द्वद्वानि” [ ] इति, “द्वन्द्व दन्द्वम्” [ ] इति
शब्दप्रभेदश्च । ८ युज्यते युग्मम् । ‘युजिर् योगे’ (रु.
उ.अ.), ‘युजिरुचि-’ (उणा-१।४३) इति मक्, युजेः कुत्वं
च । ९ यच्छति यमलम् । वृषादित्वात् कलच् । यमं
लातीति वा । १० यमलमेव यामलम् । प्रज्ञादित्वादण् ।
जकुटमपि । दश युगलस्य ॥

पशुभ्यो गोयुगं युग्मे परम्

१ पशुनामभ्यः परं युग्मे द्वित्वे वाच्ये गोयुगं
प्रयुज्यते । यथा- गवोर्द्वित्वं गोगोयुगम्, धेन्वोरथवा वृषयो-
३० द्वित्वमित्यर्थः, एवमश्वयोर्द्वित्वमश्वगोयुगम् । ‘द्वित्वे गोयुगच्’
(वा-५।२।२९ ॥) इति गोयुगप्रत्ययः । एवमोष्ट्रगोयुगमित्यादि ॥

षट्त्वे तु षड्गवम् ॥१४२४॥

१ पशुनामभ्यः परं षट्त्वे वाच्ये षड्गवम् इति
प्रयुज्यते । यथा- हस्तिनां षट्त्वं हस्तिषड्गवम् । ‘षट्त्वे
षड्गवच्’ (वा-५।२।२९ ॥) इति षड्गवच्प्रत्ययः । एव-
मश्वषड्गवमिति । ‘छ हाथी’ इति भाषा ॥१४२४॥

परः शताद्यास्ते येषां परा सङ्ख्या शतादिकार्त्तः ।

१ येषां सङ्ख्येयानां शतादिकात् शतात् सहस्राच्च
परा उत्तरा सङ्ख्या ते परःशताः, आद्येन परःसहस्राः
(परःसहस्रादयः) । ‘पञ्चमी’ २।१।३७ ॥ इति योगविभागात् ४०
समासः, राजदन्तादित्वाच्छतसहस्रयोः परनिपातः, पार-
स्करादित्वात् सुट् सुटोऽभक्तत्वात् विसर्जनीयः । “परः-
सहस्राः शरदस्तपांसि” [उत्तररामचरितम् १।१५ ॥] इति भव-
भूतिः । वाच्यलिङ्गश्चाऽयमिति विशेष्यनिघ्ने निबद्धः ।
सङ्ख्यानामात्रेऽपि परःशतादिशब्दो वर्तत इति परःशतं परः-
सहस्रं गवामिति भवति ॥

^१प्राज्यं ^२प्रभूतं ^३प्रचुरं ^४बहुलं ^५बहु ^६पुष्कलम् ॥१४२५॥

^७भूयिष्ठं ^८पुरुहं ^९भूयो ^{१०}भूर्यदभ्रं ^{११}पुरु ^{१२}स्फिरम् ।

१ प्राज्यते प्रकर्षेण काम्यते प्राज्यम् । ‘अज
गतौ क्षेपणे चै’ (भ्वा.प.से.), प्राङ्पूर्वः, क्यपि साधुः । २ ५०
प्रभवति स्म प्रभूतम् । ३ प्रकर्षेण चीयते प्रचुरम् ।
पृषोदरादिः । प्रपूर्वाच्चोरयतेरचि वा । प्रगता चुरा अस्माद्
वा । ४ ‘बृंहतेर्नलोपश्च’ (उणा-२।६६) इत्युलचि पृथुलवद्
बहुलम् । बहूनर्थान् लातीति वा । ५ बंहति बहु ।
‘लङ्घिबंहोर्नलोपश्च’ (उणा-२।९) इति कुः । ६ पुष्णाति
पुष्यति वा पुष्कलम् । ‘पुष पुष्टौ’ (भ्वा.प.से., दि.प.अ.,
क्र्या.प.से.), ‘पुषेः (पुषः) कलन्-’ (दशपाद्युणा-८।११८ ॥),
स च कित् ॥१४२५॥ ७ अतिशयेन बहु भूयिष्ठम् ।
बहुशब्दादतिशयेऽर्थे इष्ठन्, ‘इष्ठस्य यिट् च’ ६।४।१५९ ॥

१. ‘उभौ द्वि च’ इति १ ॥ २. ‘द्वि’ इति ३ ॥ ३. द्र. अम.क्षीर.२।५।३९ ॥, पृ.१३२ ॥, स्वोपज्ञटीका ६।१४२३ ॥, पृ.३१८ ॥ ४. काशिका-
वृत्तौ ‘तयप्’ इत्यस्य स्थाने ‘तय-’ इति दृश्यते ॥ ५. ‘-यते’ इति ३ ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, सिंहादिवर्गः, श्रृं-२।५३, पृ.३२७ ॥
७. ‘द्व-’ इति ४.५ ॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।६४ ॥ ९. ‘-टि’ इति ३ ॥ १०. ‘-तः’ इति ३ ॥ ११. ‘क्षेपणे च’ इति २.३.४.५ प्रतिषु
नास्ति ॥, ‘अज गतिक्षेपणयोः’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १२. ‘-च्चोरचि’ इति ५ ॥ १३. ‘बृंहतेर्नलोपश्च’ इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ वस्तुतोऽनेनेसिः,
न त्वुलच्, अथ च ‘स्थावङ्कि-’ (हैमोणा-४।८६) इत्युलो नलुक् चेति समाधेयम् ॥

इति बहोर्भूरादेशः। इष्टस्याऽऽदेर्लोपः, तस्य यिडागमश्च ।
 ८ पूर्वति (पुरु इति) हूयते पुरुहम् । 'ह्वेज्' स्पर्धायां
 शब्दे च' (भ्वा.उ.अ.), 'क्वचिडुः' ( ) इति डः, पृषो-
 दरादिः । पुरुं जिहीते वा । 'ओहाड् गतौ' (जु.आ.अ.),
 'अन्येभ्यो (अन्यत्रा) ऽपि-' (वा-३।२।४८॥) इति डः । ९
 अतिशयेन बहु भूयः, सकारान्तः। बहुशब्दादीयसुप्रत्ययः,
 'बहोर्लोपो भू च बहोः' ६।४।१५८॥ इति बहोर्भूरादेशः,
 ईयसुन आदेर्लोपः । १० भवतीति भूरि । 'अदिशुभि-
 भूयः क्रिः' (उणा-५०५) इति क्रिः । ११ न दधम्
 १० अदधम् । १२ पूर्यते पुरु । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु.
 प.से.), 'पृभिदिव्यधिगृधिधृषिहृषिभ्यः कुः' (दशपाद्युणा-
 १।१०८॥) इति कुः, 'उदोष्ठ्यपूर्वस्य' ७।१।१०२॥ इति ऋह
 उत्त्वम्, 'उरण् रपरः' १।१।५१॥ । 'पूरी आप्यायने' (चु.
 उ.से.), अस्माद्वा, बाहुलकादुण्, ह्रस्वत्वं चेति वा । १३
 स्फुरते स्फुरम् । 'स्फायी वृद्धौ' (भ्वा.आ.से.), 'अजि-
 रशिशिर-' (उणा-५३) इत्यादिना साधुः । "तरप्तमपौ चः"
 १।१।२२॥ इत्यत्र स्वार्थे तरबस्तीति सामान्येन ज्ञापकात्
 स्वार्थेऽपि तरबादयो भवन्ति, तेन बहुतरं भूयः, भूयिष्ठम्,
 एतेषु तरबादयः स्वार्थ एव, अन्यथाऽतिशायनस्यऽऽधि-
 २० क्यात् पर्यायता न स्यात्" [पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्य-
 निघ्नवर्गः), श्रो-६३] इति मिश्राः । त्रयोदश प्रचुरस्य ॥
 स्तोत्रं^१ क्षुल्लं^२ तुच्छमल्पं^३ दध्नाणुतलिनानि च^४

॥१४२६॥

तनु क्षुद्रं^५ कृशम्^६

१ स्तूयते स्तोकम् । बाहुलकाद् 'इण्भीकापा-'
 (उणा-३२३) इति कर्न् । 'ष्टुच प्रसादे' (भ्वा.आ.से.),
 घञि, 'चजोः-' ७।३।५२॥ इति कुत्वं वा । २ क्षुधं
 लाति क्षुल्लम् । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । ३
 तुदति तुच्छम् । बाहुलकात् छः । ४ अल्यते वारयितुं

शक्यते अल्पम् । 'अलज् भूषणादौ' (भ्वा.प.से.), ३०
 'खष्पशिल्पशाल्य(शष्प)-' (उणा-३०८) आदिसूत्रे बाहुल-
 कात् पम्पावन्निपातनात् साधुः । ५ दध्यते दधम् ।
 'दम्भु दम्भने' (स्वा.प.से.), 'स्फायितञ्चि-' (उणा-१७०)
 इत्यादिना रक् । ६ अणति अणुः । अणरणेत्यादयो
 धातवः शब्दार्थाः (भ्वा.प.से.), 'अणश्च' (उणा-८) इत्युः ।
 ७ तल्यते तलिनम् । 'तल प्रतिष्ठायाम्' (चु.उ.से.),
 बाहुलकात् तुहिनवदिनन् ॥१४२६॥ ८ तन्यते तनुं ।
 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), 'भृमृशीतृ-' (उणा-७) इत्यादिना
 उप्रत्ययः । ९ क्षुद्यते क्षुद्रम् । 'क्षुद सञ्चूर्णने' ( ),
 'सम्पेषणे' (रु.उ.अ.) वा, 'स्फायितञ्चि-' (उणा-१७०) ४०
 इत्यादिना रक् । १० कृश्यति कृशम् । 'कृश तनूकरणे'
 (दि.प.से.), 'अनुपसर्गात् फुल्लक्षीब-' ८।२।५५॥ इति
 साधुः । सामान्येन दश स्तोकस्य ॥

सूक्ष्मं पुनः श्रूक्ष्णं च पेलवम् ।

१ सूच्यते सूक्ष्मम् । 'सूच पैशुन्ये' (चु.प.से.),
 'सूचेः स्मन्' (उणा-६१६) इति स्मन् । सुष्ठु उक्ष्यते वा ।
 'उक्ष सेचने' (भ्वा.प.से.), घञ् । "सायं सूक्ष्मं" मसृण-
 मसकृत्" [१६] इति दन्त्यादावूष्मविवेकात् । २ श्रूष्यते
 श्रूक्ष्णम् । 'श्रूष आलिङ्गने' (दि.प.अ.), 'श्रूषेरच्चोप-
 धायाः' (उणा-२९९) इति क्स्नः, उपधायाश्चाऽऽत्वम् । ३ ५०
 पेल्यते शिष्यते पेलवम् । 'पिल प्रेरणे' ( ) । त्रीणि
 अतिस्तोकस्य ॥

तुटौ मात्रा लवो लेशः कणाः

१ तुटति तुटिः, स्त्रियाम् । 'तुट तोडने' (तु.
 प.से.), '-इन्' (उणा-५५७) इतीन्, 'इगुपधात् किः' (उणा-
 ५५९) इति किर्वा, तुर्यवर्गाद्यपञ्चमस्वरादिरयम्, तत्र ।
 'तुटिः' [अम.क्षीर.३।१।६२॥] इति स्वामी । २ मीयते-
 ऽल्पत्वाद् मात्रा । 'माड् माने' (दि.आ.अ.), ष्टृन्, स्त्री-

१. 'पुरु' इति ४.५॥ २. 'अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन्' इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ३. '-रुः' इति ३॥ ४. 'पृ-' इति १.२॥ ५. दशपाद्युणादिगणसूत्रे
 'कुः' इति न दृश्यते ॥ ६. 'ऊ-' इति ५॥ ७. अनुपयुक्तः प्रतिभाति, 'अस्माद्वा' इत्यत्रोक्तत्वात् ॥ ८. '-शयेनास्या-' इति १॥ ९.
 बाहुलकत्वादेव ककारस्येत्संज्ञा न ॥ १०. '-नुः' इति १.३॥ ११. 'क्षुद्रि सम्पेषणे ('संपेषे' इति स्वामी)' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥
 १२. '-यी-' इति १.२.४.५॥ १३. '-च्' इति १॥ १४. 'स्मान्' इति ४.५॥ १५. '-क्ष्म' इति ४.५॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, प्राणिवर्गः,
 श्रो-६१, पृ.६०॥ १७. 'क्षे-' इति ३॥ १८. १.२प्रत्योर्नास्ति, अयं धातुपाठः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ १९. 'अतिसूक्ष्मस्य' इति १॥
 २०. 'तु-' इति इति १.४॥, 'तुटौ' इति मूलं स्वोपज्ञटीका च ॥ २१. 'तु-' इति १॥ २२. 'तुट कलहकर्मणि' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥
 २३. इगुपधादित्यनेनेत्ययस्य विधानम्, स च किदिति सम्पक् ॥

लिङ्गः । ३ लूयते लवः । 'लूय् छेदने'(क्र्या.उ.से.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इत्यप् । ४ लिश्यते लेशः । 'लिश अल्पीभावे'(दि.आ.अ.), तालव्यान्तः, पचाद्यच् । ५ कणति निमीलति कणः, पुंस्त्रीलिङ्गः । 'कण निमीलने'(चु.उ.से.), अच् । पञ्च लवस्य । मात्रातुटिलव-
लेशकणाणव एते षडाविष्टलिङ्गाः, लवादित्रयं धर्ममात्रेऽपि वाच्यलिङ्गं वा (च) । "छिद्रमात्रेऽप्यरेर्मखम्(मुखम्?)"
[^३]इति दृश्यते, लवादित्रयं विकृष्टे धर्ममात्रेऽपि दृश्यते ।
कवयस्तेषां त्रिलिङ्गत्वमिच्छन्ति । "कुशलवमनेन प्राप्य
१० लोकोत्तरत्वम्"[^३]इति विक्रमार्कप्रयोगः । "[पदचन्द्रिका, भा-
३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्रौ-६२]इति मिश्राः ॥

ह्रस्वं पुनर्लघु ॥१४२७॥

१ हसति हीयते दीर्घपेक्षया ह्रस्वम् । 'हस शब्दे'(भ्वा.प.से.), बाहुलकात् 'ह्रस्वं लघु' १।४।१०॥ इति निर्देशाद् वा वप्रत्ययः, 'उल्वादयश्च'(उणा-५३५)इति वा साधुः । २ लङ्घ्यते लघु । 'लघि गतौ'(भ्वा.आ.से.), 'लङ्घिबन्धोर्नलोपश्च'(उणा-२९)इति कुः । सामान्येन द्वे लघोः ॥१४२७॥

अत्यल्पेऽल्पिष्ठमल्पीयः कनीयोऽणीय इत्यपि ।

२० १ अर्ति अतिशयेनाऽल्पम् अत्यल्पम्, तत्र ।
२-३ अतिशयेनाऽल्पः अल्पिष्ठः, अल्पीयः । यथाक्रम-
मतिशयेऽर्थे इष्टनीयसुनौ । ४ अतिशयेनाऽल्पं कनीयः ।
अतिशयेऽर्थे ईयसुनि, 'युवाल्पयोः कनन्यतरस्याम्' ५।३।
६४॥ इति कनदेशः । कनिष्ठमपि । ५ अतिशयेनाऽणु
अणीयः । अणशब्दादतिशयेऽर्थे ईयसुनि टिलोपः । एते
त्रयोऽपि सकारान्ताः । पञ्चाऽतिलघोः ॥

दीर्घायते समे

१ दृणाति ह्रस्वभावमिति दीर्घम् । 'दृ विदारणे'
(क्र्या.प.से.), 'दृणातेर्घक्'(दशषाद्युणा-३।७१॥)इति
३० घक्, 'ऋत् इद्धातोः' ७।१।१००॥ इतीकारोऽन्तादेशः, 'उरण्
रपरः' १।१।५१॥, 'वोरूपधायाः' ८।२।७६॥ इति दीर्घः । २

आयच्छति स्मेति आयतम् । 'यमु नियमने'(भ्वा.प.अ.),
'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः, 'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७॥
इति नलोपः । द्वे 'लांबा' इति ख्यातस्य ॥

तुङ्गमुच्चमुन्नतमुद्धरम् ॥१४२८॥

प्रांशुच्छ्रितमुदग्रं च

१ तुज्यते (तुज्यते) हिंस्यते तुङ्गम् । 'तुजि
हिंसायाम्'(भ्वा.प.से.), 'तुजि पालने'(भ्वा.प.से.),
वा, अस्माद् घजि, 'चजोः' ७।३।५२॥ इति कुत्वम्,
वार्तिककारमते तु न्यङ्कादित्वात् कुत्वम् । २ उच्चिनोति
उच्चम् । उत्पूर्वात् चिनोतेः 'अन्येभ्योऽपि' ३।२।१०१॥
इति ङः । उच्चैस्त्वमत्राऽस्तीति, अर्शआदित्वादचि वा
'अव्ययानां भमात्रे टिलोपः'(वा-७।३।४॥) । ३ ऊर्ध्व
नतं नमनस्य उन्नतम् । ४ उद्धता धूस्य उद्धरम् ।
'ऋक्पूरब्धूः' ५।४।७४॥ इत्यप् ॥१४२८॥ ५ प्रकृष्टा
अंशुर्दीप्तिरस्य प्रांशु । ६ उर्ध्व श्रितम् उच्छ्रितम् ।
७ उद्वतमग्रस्य उदग्रम् । सप्त उच्चस्य ॥

न्यग् नीचं ह्रस्वमन्थरे ।

खर्वं कुब्जं वामनं च

१ न्यञ्जतीति न्यक् । 'अञ्च गतिपूजनयोः'(भ्वा. ५०
प.से.), 'ऋत्विग्' ३।२।५९॥ आदिना क्तिन्, 'क्तिन्प्रत्य-
यस्य कुः' ८।२।६२॥ । न्यञ्जौ, न्यञ्जः इत्यादि पुंसि,
'अनिदिताम्' ६।४।२४॥ इति नलोपे, 'अचः' ६।४।१३८॥
इत्यकारलोपे, 'चौ' ७।४।२६॥ इति दीर्घत्वे, नीची, नीच्यौ
इत्यादि नदीवत् । न्यक्-न्यग्, नीची, न्यञ्जि इत्यादि
क्लीबे । [३ न्यञ्जति न्यग्भवति, निकृष्टं चिनोति वा
नीचम् । 'अन्येषामपि' ६।३।१३७॥ इति दीर्घः । यद्वा
अञ्जेः क्तिन्, तत ऊर्णनाभवदच्, 'अचः' ६।४।१३८॥
इत्यकारलोपः, 'चौ' ७।४।२६॥ इति दीर्घः] । ३ हसति
ह्रस्वम् । 'हस शब्दे'(भ्वा.प.से.), बाहुलकात्, 'ह्रस्वं
लघु' १।४।१०॥ इति निर्देशाद् वा वप्रत्ययः । ४ मन्थाति
मन्थरम् । 'मन्थ विलोडने'(क्र्या.प.से.), बाहुलकाद्

१. '-ति' इति २.४.५॥ २. '-त्रु-' इति १.३॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, प्राणिवर्गः, श्रौ-६२, पृ.६१॥, तत्र- "छिद्रमण्वप्यरेर्मुखम्" इति
दृश्यते ॥ ४. '-ति' इति ४.५॥ ५. '-घुः' इति ३.४॥ ६. '-त्वम्' इति १॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।६२॥ ८. ३.४.५.प्रतिषु नास्ति ॥ ९.
'-रा-' इति १॥ १०. '-द्धरम्' इति १.३.४॥ ११. '-शु' इति १.२.४.५॥ १२. 'नियतमञ्जतीति' इति ३॥ १३. '-प' इति ४.५॥ १४.
कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ नास्ति ॥ १५. सर्वदर्शेषु नीचशब्दस्य व्युत्पत्तिर्न दृश्यते, अथ च कोष्ठान्तर्गतपाठोऽस्माभिः स्थापितः ॥

‘अर्तिकमिभ्रमि-’ (उणा-४१२) इत्यादिनाऽरन् । ५ खर्वति खर्वम् । ‘खर्व गतौ’ (भ्वा.प.से.), अच् । ६ कूयते कुब्जम् । पृषोदरादिः । ७ वामं ह्रस्वत्वमस्य वामनम् । पामादित्वात्रः । सत नीचस्य ॥

विशालं तु निशङ्कटम् ॥१४२९॥

पृथूरु पृथुलं व्यूढं विकटं विपुलं बृहत् ।

स्फारं वरिष्ठं विन्तीर्णं ततं बहु महद् गुरु

॥१४३०॥

- १-२ विपुलं विशालम्, विशङ्कटम् । ‘वेः शालच्छङ्कटचौ’ (उणा-१२८) इति सूत्रेण साधु, द्वे अपि तालव्यशे ॥१४२९॥ ३ प्रथते पृथु । ‘प्रथ प्रख्याने’ (भ्वा.आ.से.), ‘प्रतिम्रदिभ्रस्जां सम्प्रसारणं सलोपश्च’ (उणा-२८) इति कुः । ४ इयति उरुः (उरु), पञ्चम-स्वरादिः । ‘ऋ गतौ’ (जु.प.अ.), ‘अर्ते रुवा’ ( ) इत्यु, उ च धातुदेशः । ५ पृथुत्वयोगात् पृथुलम् । सिध्मादित्वाल्लः (क्वाच) । ६ विवहति स्मेति व्यूढम् । विपूर्वः ‘वह प्रापणं’ (भ्वा.उ.अ.), ‘निष्ठा’ ३।२।१०२॥ इति कः, ‘हो ढः’ ८।२।३१॥, ‘झषस्तथोः’ ८।२।४०॥ इति धत्वम्, ष्टुत्वम्, ‘ढो ढे लोपः’ ८।३।१३॥, ‘ढ्रलोपे’ २० पूर्वस्य दीर्घोऽणः ६।३।१११॥, ‘इको यणचि’ ६।१।७७॥ । ७ विस्तृतं विकटम् । ‘वेः [शालच्छङ्कटच] कटच्’ इति [शङ्कटच, ‘सम्प्रोदश्च’ ५।२।२९॥ इति चात् कटच्’ [ ] इत्यन्ये । ८ विशेषेण पोलयति विपुलम् । ‘पुल महत्वे’ (भ्वा.प.से.), ‘इगुपध’ ३।१।१३५॥ इति कः । ९ बृहति बृहत् । ‘बृहि वृद्धौ’ (भ्वा.प.से.), ‘वर्तमाने पृषद्-बृहन्महत्-’ (उणा-२४१) इति साधुः, वाच्यलिङ्गत्वात्, बृहन्तौ, बृहन्तः इत्यादि पुंसि, बृहती, बृहत्यौ इत्यादि स्त्रियाम्, बृहत्, बृहती, बृहन्ति इत्यादि क्लीबे । १० स्फायते स्फारम् । ‘स्फायी वृद्धौ’ (भ्वा.आ.से.), ३० ‘स्फायितञ्चि-’ (उणा-१७०) इति रक्, ‘लोपो व्योर्वलि’

६।१।६६॥ इति यलोपः । ११ अतिशयेन उरु वरिष्ठम् । उरुशब्दादतिशयेऽर्थे इष्टन्प्रत्ययः, ‘प्रियस्थिरस्फिरोरु-’ ६।४।१५७॥ इत्यादिना उरुशब्दस्य वरादेशः । १२ विस्तृणाति स्म विस्तीर्णम् । ‘स्तृञ् आच्छादने’ (स्वा.उ.अ.), ‘निष्ठा’ ३।२।१०२॥, ‘ऋत इद्धातोः’ ७।१।१००॥, ‘उरण् रपरः’ १।१।५१॥, ‘रदाभ्याम्-’ ८।२।४२॥ इति नत्वम्, ‘वोरुप-धायाः-’ ८।२।७६॥ इति दीर्घः । १३ तन्यते ततम् । ‘तनु विस्तारे’ (तु.उ.से.), ‘निष्ठा’ ३।२।१०२॥ इति कः, ‘अनु-दातोपदेश-’ ६।४।३७॥ इत्यनुनासिकलोपः । १४ बंहति बहु । ‘बृहि (बहि) वृद्धौ’ (भ्वा.प.से.), ‘लङ्घिबंहो-नलोपश्च’ (उणा-२९) इति कुः । १५ महते महत्, वाच्य-लिङ्गः । ‘मह पूजायाम्’ (भ्वा.प.से.), ‘वर्तमाने पृषद्-बृहन्महत्-’ (उणा-२४१) इत्यादिना निपातः । १६ गिरति गुरुः । ‘गृ निगरणे’ (तु.प.से.), ‘कृग्रोरुच्च’ (उणा-२४) इति कुः, उकारश्चान्तादेशः । षोडश विस्तीर्णस्य ॥१४३०॥

दैर्घ्यमायाम आनाहः

१ दीर्घस्य भावो दैर्घ्यम् । ‘गुणवचन-’ ५।१।१२४॥ इत्यादिना ष्यञ् । २ आयति आयामम् (आयामः) । आङ्पूर्वो ‘यमु नियमने’ ( ), भावे घञ् । ३ आनहतेऽनेन आनाहः । ‘नह (णह) बन्धने’ (दि. उ.अ.), करणे घञ् । त्रीणि ‘लांबपण’ इति ख्यातस्य ॥

आरोहस्तु समुच्छ्रयः ।

उत्सेध उदयोच्छ्रयौ

१ आरोहणम् आरोहः । आङ्पूर्वः ‘रुह प्ररोहे’ (भ्वा.प.अ.), भावे घञ् । २ समुच्छ्रयणं समुच्छ्रयः । ‘श्रिञ् सेवायाम्’ (भ्वा.उ.से.), ‘एरच्’ ३।३।५६॥ । ५ ‘उदि श्रयतियौतिपुद्गवः’ ३।३।४९॥ इति घञि पक्षे उच्छ्रयः । समुच्छ्रयं इत्यत्र ‘यद्यपि ‘उदि श्रि (श्र)-’ ३।३।४९॥ इत्यादिना नित्यो घञ् प्राप्तस्तथाऽपि ‘विभाषाऽऽडि रप्सुवोः’ ३।३।५०॥ इत्यतः सिंहावलोकितन्यायेन विभाषा- ६०

१. ‘-म’ इति १.३॥ २. ‘-रुः’ इति १.३.४.५॥ ३. ‘-धुः’ इति १॥ ४. ‘महति ह्रस्वश्च’ (उणा-३१) इत्युणादिगणसूत्रम्, ऊर्णुधातोर्लक्ष्यी-कृत्य कुप्रत्ययविधानं भवति ॥, ‘अर्तेरुच्च’ (चान्द्र. उ. १।१६) इति चान्द्रोणादिगणे ॥ ५. ‘उच्च’ इति १.२॥ ६. ‘पृथुयो-’ इति १॥ ७. ‘पोलति’ इति ५॥ ८. ‘वह वहि बृह बृहि वृद्धौ’ इति स्वामिसायणौ, ‘वह वहि वह वहि बृह बृहि वृद्धौ’ इति मैत्रेयः ॥ ९. ‘स्फायी-’ इति १.२॥ १०. ‘उर-’ इति ५॥ ११. ‘-ङ्गाः’ इति २॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।११४॥ १३. ‘-णु’ इति १, ‘-णौ’ इति ४, ‘-उं’ इति ५॥ १४. ‘च्छ्रय’ इति ४.५॥ १५. ‘-जि’ इति १॥

नुवृत्तिः, पक्षेऽच्”[काशिकावृत्तिः ३।३।४९॥]इति जया-
दित्यः । ४ उत्सेधनम् उत्सेधः, पुंस्त्री. । ‘षिधू शास्त्रे
माङ्गल्ये च’(भ्वा.प.से.), भावे घञ् । ५ उदयते
उदयः । उदपूर्वः ‘अय गतौ’(भ्वा.आ.से.), अच् । पञ्च
‘उंचपणउं’ इति ख्यातस्य ॥

परिणाहो विशालता^१ ॥१४३१॥

१ परिणहतेऽनेन परिणाहः । ‘नह(णह) बन्धने’
(दि.उ.अ.), परिपूर्वः, करणे घञ् । २ विशालस्य भावो
विशालता । द्वे परिणाहस्य । ‘पहिलपणउं’ इति भाषा

१० ॥१४३१॥

प्रपञ्चाभोगविस्तारव्यासाः^{१ २ ३ ४}

१ प्रपञ्चनं प्रपञ्चः । ‘पचिं विस्तारे’(चु.उ.से.),
भावे घञर्थे कः । २ आधुज्यतेऽनेन आभोग । [‘भुज
पालनाभ्यवहारयोः’(रु.प.अ.)], करणे घञ्, ‘चजोः-’
७।३।५२॥ इत्यादिना कुत्वम् । ३ विस्तरणं विस्तारः ।
घञ् ‘प्रथने वावशब्दे’ ३।३।३३॥ इत्यनेन, ‘अचोऽङ्गिति’
७।२।११५॥ इति वृद्धिः, ‘उरण् रपरः’ १।१।५९॥ । ४
व्यस्यते व्यासः । व्याङ्पूर्वः, ‘असु क्षेपणे’(दि.प.से.),
घञ् । चत्वारि विस्तारस्य ॥

२०

शब्दे स विस्तरः^{१ १०} ।

१ स प्रपञ्चः शब्दे^१ शब्दविषये^{१०} विस्तीर्यते
विस्तरः । ‘प्रथने वावशब्दे’ ३।३।३३॥ अत्र सूत्रे ‘अवशब्दे
(अशब्दे)’ इत्युक्तत्वाच्छब्दविषये प्रपञ्चे ‘ऋदोरप्’ ३।३।
५७॥ इत्यप् । एकं शब्दविस्तरस्य ॥

समासस्तु समाहारः संक्षेपः सङ्ग्रहोऽपि च^{१ २ ३ ४}

॥१४३२॥

१ समसनं समासः । सम्पूर्वः ‘असु क्षेपणे’
(दि.प.से.), घञ् । २ समाहरणं समाहारः । भावे घञ् । ३
[संक्षेपणं संक्षेपः । भावे घञ्] । ४ सङ्ग्रहणं सङ्ग्रहः ।

समो (सम्पूर्वः ‘ग्रह उपादाने’ (क्र्या.उ.से.)), ‘ग्रहवृह- ३०
’ ३।३।५८॥ इत्यादिनाऽप्रत्ययः । चत्वारि संक्षेपस्य ॥१४३२॥

सर्वं समस्तमन्यूनं समग्रं सकलं समम् ।

विश्वशेषाखण्डकृत्स्नन्यक्षाणि निखिलाखिले^{७ ८ ९ १० ११ १२ १३}

॥१४३३॥

१ सति सर्वम् । ‘सृ गतौ’(भ्वा.प.से.), ‘सर्तेर्वः’
( ) इति वः । यद्वा सर्तेः ‘सर्वनिघृष्वरिष्वलिष्व-
(लैष्व) शिवपदप्रह्वेष्व अतन्त्रे’(उणा-१५१) इति साधुः ।
‘अर्व शर्व^{११} षर्व^{१२} हिंसायाम्’(भ्वा.प.से.), पचाद्यचि वा ।
२ समस्यत एकीक्रियते समस्तम् । सम्पूर्वाद् ‘असुं क्षेपणे’
(दि.प.से.), अस्माद् भावे कः । ३ नास्ति न्यूनमस्य ४०
अन्यूनम् । अनूनमपि । ‘ऊन परिहाणे’(चु.उ.से.), चुरादिः,
ऊनयति ऊनम्, पचाद्यच्, न ऊनमनूनम् । ४ सङ्गतम-
ग्रस्य समग्रम् । समं ग्रसत इति वा । ‘अन्येभ्योऽपि-’
(वा-३।२।४८॥) इति डः । ५ सह कलाभिर्भागैर्वर्तते
सकलम् । ६ समति समम् । ‘षम ष्टम वैक्लव्ये’(भ्वा.
प.से.), अच् । अयं सर्वविश्वशब्दवत् सर्वादिः । यथा-
“सूर्यः समेषां समः” [स.कं.१।११२॥] इत्यादिप्रयोगः । ७
विशति विश्वम् । ‘विश प्रवेशने’(तु.प.अ.), ‘अशुप्रुषि-
लटिकटिखणिखटिविशिभ्यः कृन्’ (उणा-१४९) । ८ न
विद्यते शेषोऽस्य अशेषम् । निर्गतं शेषाद् निःशेषमपि । ५०
९ न खण्डम् अखण्डम् । १० कीर्त्यते वेष्टयतेऽनेन
कृत्स्नम् । ‘कृती वेष्टने’(रु.प.से.), ‘कृती छेदने’(तु.
प.से.) वा, ‘कृत्यशि(शू)भ्यां क्सन्(क्सनः)’ (उणा-
२९७) इति क्सन्(क्सनः), बाहुलकादिडभावश्च । ११
न्यक्ष्णोति व्याप्नोति न्यक्षम् । निपूर्वः ‘अक्ष (अक्षु)
व्याप्तौ सङ्घाते च’(भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । १२ खं लाति
खिलम् । पृषोदरादित्वादकारस्येकारः । खिलं शून्यम्,
निवृत्तं खिलमस्माद् निखिलम् । १३ अविद्यमानं
खिलमत्र अखिलम् । त्रयोदश सर्वस्य ॥१४३३॥

१. “कथं ‘पतनान्ताः समुच्छ्रयाः’? वक्ष्यमाणं विभाषाग्रहणमिह सिंहावलोकितन्यायेन सम्बध्यते” इति काशिकावृत्तौ, भा-३. ३।३।४९॥, पृ.४६॥
२. ‘-ति’ इति ३। ३. ‘-उं’ इति १.२. ‘-णौ’ इति ४। ४. तुलनीयोऽमरकोषः २।६।११४॥ ५. ‘पिहणपणउं’ इति ३, ‘-णौ’ इति ४, ‘-णु’ इति ५॥
६. ‘ख्यातस्य’ इति १॥ ७. ‘-च’ इति ५॥ ८. ‘पचि विस्तारवचने’ इति स्वामिसायणौ, ‘पचि विस्तारे वचने’ इति मैत्रेयः ॥ ९. ‘-सते’ इति ३॥
१०. ‘-स्तारः’ इति ३॥ ११. १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १२. ‘-यः’ इति १॥ १३. ‘सम-’ इति ३॥ १४. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३ प्रतिस्थः
पञ्चपाद्युणादिगणस्थश्च ॥ १५. ‘खर्व’ इति १, ‘सर्व’ इति ३॥ १६. ‘श-’ इति १, क्षीरतरङ्गिण्यां न दृश्यते ॥ १७. ‘अशु’ इति ३.४.५॥ १८.
‘-यन्ति’ इति ५॥ १९. ‘अवैक्लव्ये’ इति स्वामी ॥ २०. ‘-दा’ इति २॥ २१. ‘अशुप्रुषिलटिकणिखटिविशिभ्यः कृन्’ इति पञ्चपाद्याम्,
‘अशुप्रुषिलुषिलटिकणिखटिविशिभ्यः कृन्’ (८।१२५॥) इति दशपादाद्याम् ॥ २२. ‘अक्षु व्याप्तौ’ इत्येव सायणः ॥ २३. ‘निवृ-’ इति १.२.४.५॥

खण्डेऽर्धशकले भित्तं नेमशल्कदलानि च ।

१ खण्ड्यते खण्डः । 'खडि भेदने' (चु.प.से.), कर्मणि घञ्, पुंक्ली., तत्र । खण्डलमपि । २ ऋध्नोति समुदायोऽनेनेति अर्थः । 'ऋधु वृद्धौ' (स्वा.प.से.), करणे 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति घञ् । आविष्टलिङ्गोऽयम् । यथा-ग्रामार्थः, अर्थः पटी, अर्थो नगरम् । "वाच्यलिङ्गः" [ ] इत्येके । यट्टीका- "खण्डमात्रवृत्तितायां त्वभिधेय-लिङ्गः" [ ] इति । 'अर्धं नपुंसकम्' २।२।२॥ इति 'समांश-वाच्यधशब्दः क्लीबं, यथा- अर्धं पिप्पल्या अर्धपिप्पली ।

१० ३ शक्यते भेतुं शकलम्, पुंक्ली. । 'शक्लृ शक्तौ' (स्वा.प.अ.), 'शकिशम्योर्नित्' (उणा-१०९) इति कलच् । ४ भिद्यते स्म भित्तम् । 'भिदिर् विदारणे' (रु.उ.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः, 'भित्तं शकलम्' ८।२।५९॥ इति निपातनाद् निष्ठानन्त्वाभावः । ५ नीयते नेमः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'अर्तिस्तुसुहुसृक्षुभायावापदियक्षिनीभ्यो मन्' (उणा-१३७) । ६ शल्यते भेतुं शल्कम् । 'इण्भी-कापा-' (उणा-३२३) इत्यादिना कप्रत्ययः । ७ दलति विशीर्यते दलम् । 'दल विशरणे' (भ्वा.प.से.), अच् । सप्त खण्डस्य ॥

२० अंशो भागश्च वण्टः स्यात्

१ अंश्यते अंशः । भावे घञ् । 'अम गतौ' (भ्वा.प.से.), अतो वा बाहुलकात् शः । २ भज्यते भागः । 'भज सेवायाम्' (भ्वा.उ.अ.), कर्मणि घञ् । ३ वण्ट्यते विभज्यते वण्टः । 'वटि विभाजने' (चु.उ.से.), घञ् । त्रीणि भागस्य । 'वांटउ' इति भाषा ॥

पादस्तु स तुरीयकः ॥१४३४॥

१ पद्यतेऽमौ पादः । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), 'पदरुजविशस्पृशो घञ्' ३।३।१६॥ । स वण्टस्तुरीय-कश्चतुर्थकः सन् पाद उच्यत इत्यन्वयः । 'चउथौ' भाग'

३० इति भाषा ॥१४३४॥

मलिनं कच्चरं म्लानं कश्मलं मलीमसम् ।

१. ५. मलोऽस्थस्य मलिनम्, मलीमसं च । 'ज्योत्स्नातमिस्ता-' ५।२।११४॥ इत्यादिना मत्वर्थे 'ईमसच्', इनच् । २ कुत्सितं चरति कच्चरम् । 'चर गतौ' (भ्वा.पा.से.), अच्, 'रथवदयोश्च' ६।३।१०२॥ इति चकारात् कोः कदादेशः । ३ म्लायति स्म म्लानम् । 'म्लै हर्षक्षये' (भ्वा.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति क्तः, 'संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः' ८।२।४३॥ इति निष्ठातस्य नत्वम् । ४ कशति कश्मलम् । 'कश हिंसायाम्' ( ), 'कुटिकशि-' (उणा-१०६) इति क्मलन् । कल्मषमपि । पञ्च मलिनस्य ॥ ४०

पवित्रं पावनं पूतं पुण्यं मेध्यम्

१ पवते पुनाति वा पवित्रम्, पुंक्ली. । 'पूङ् पवने' (भ्वा.आ.से.), ['पूञ् पवने' (क्र्या.उ.से.) वा], 'कर्तरि च ऋषिदेवनयोः (चर्षिदेवतयोः)' ३।२।१८६॥ इती-त्रन् (इतीत्रः) । "वाच्यलिङ्गोऽयम्" [ ] इत्यन्ये । ब्रह्म-वर्गे तु- "पवित्रः प्रयतः पूतः" [अमरकोषः २।७।४५॥] इति प्राणिविषयमात्र इत्युक्तम्, इह त्वप्राणिव्रव्ये ['पद-चन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्लो-५५] इति मिश्राः । २ पावयति पावनम् । 'पूङ् पवने' (भ्वा.आ.से.) अतो णिजन्तान्नन्त्यादित्वाल्ल्युः । ३ पूयते स्म पूतम् । पूङ् : ५० क्तः, पूङ् : क्त्वानिष्ठयोरितीड् विकल्पः । ४ पुनाति पुण्यम् । धर्मनामसु व्युत्पादितम् (श्लो-६।१३७९) । ५ मेधनीयं सङ्गतमनाहं मेध्यम् । 'मेधु सङ्गमे [च]' (भ्वा.उ.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ । पञ्च पवित्रस्य ॥

अथोज्ज्वलम् ॥१४३५॥

विमलं विशदं वीधमवदातमनाविलम् ।

विशुद्धं शुचि

१. 'खड खडि भेदे' इति स्वामी, 'खड खडि कडि भेदने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ २. 'इति' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ ३. '-कायाम्' इति ४.५॥ ४. द्र. अम.क्षीर. १।२।१६॥, पू. २६॥, स्वोपज्ञटीका ६।१४३४॥, पू. ३२१॥ ५. 'सा-' इति ३.४.५॥ ६. 'नत्वा-' इति ५॥ ७. '-ह-' इति ४.५॥ ८. '-नी-' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ ९. 'कः प्र-' इति ५॥ १०. भ्वादौ मैत्रेयमते 'दल विदारणे' इति ॥ ११. 'अम गत्यादिषु' इति क्षीरतर्ङ्गण्यादयः ॥ १२. '-विस-' इति ४॥ १३. '-र्थ-' इति १.२॥ १४. 'चुथुं' इति १, 'चुथु' इति २, 'चौ-' इति ४, '-थउ' इति ५॥ १५. 'इ-' इति १.३॥, १६. '-सिच्' इति ३॥ १७. 'निष्ठान्तस्य' इति ४.५॥ १८. द्र. क्षीर, भ्वादिः, धातुसं-४७९, पू. १०३, मा. धातुवृत्तिः, अदादिः, धातुसं-१७, पू. ३३४॥ १९. 'कुटिकशिकौतिभ्यः प्रत्ययस्य मुद् च' इत्युणादिगणे 'वृषादिभ्यश्चित्' (उणा-१०६) इत्यत्र गणसूत्रम् ॥ २०. ३प्रतौ नास्ति ॥ २१. '-त्वन्' इति ५॥ २२. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१४३५॥, पू. ३२१॥ २३. 'पूङश्च' ७।२।५९॥ इति क्त्वानिष्ठयोर्वेङागमः, 'पूङः क्त्वा च' १।२।२२॥ इति सेटोः क्त्वानिष्ठयोर्नित्यमकित्वम् ॥ २४. '-न्यम्' इति १.२.४.५॥ २५. '-चिः' इति ५॥

१ उज्ज्वलति उज्ज्वलम् । 'ज्वल दीप्तौ' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् ॥१४३५॥ २ विगतो मलोऽस्माद् विमलम् । ३ विशीयते विशदम् । 'शदलु शताने' (भ्वा. तु.अ.से.प.), घञर्थे कः । ४ विशेषेण इन्धे वीधम् । 'जिइन्धी दीप्तौ' (रु.आ.से.), 'स्फायितञ्चि-' (उणा-१७०) इति रक्, [यद्वा] '-इन्धे:' (उणा-१८४) इति रक्यनु- नासिकलोपः । ५ अवदीयते अवदातम् । 'दैप् शोधने' (भ्वा.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥, आङ्पूर्वः । ६ 'विल संवरणे' (तु.प.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः आवि- १० लम्, न आविलम् अनाविलम् । ७ विशुद्ध्यति स्म विशुद्धम् । 'शुन्धं शुद्धौ' (भ्वा.प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः । ८ शोचति निर्मलीभवति शुचिं । शुचि- नैर्मल्यार्थोऽत्र । 'इगुपधात् कित्' (उणा-५५९) इतीन् । अष्टौ स्वभावनैर्मलवस्तुनः ॥

चोक्षं तु निःशोध्यमनवस्करम् ॥१४३६॥

१ चुक्ष्यते चोक्षम् । चुक्षधातोर्घञ् । २ निष्क्रान्तं शोध्यं क्षालनीयमस्माद् निःशोध्यम् । ३ नास्त्यवस्करो मलमत्रेति अनवस्करम् । त्रीणि 'चोखडं वस्तु' इति भाषायाः ॥१४३६॥

२० निर्णिक्तं शोधितं मृष्टं धौतं क्षालितमित्यपि ।

१ निर्णिज्यते स्म निर्णिक्तम् । 'णिजिर् शौच- पृथग्भावयोः' (जु.उ.अ.), 'निर्पूर्वः', 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः, 'उपसर्गात्-' ८।४।१४॥ इति णत्वम् । २ शुद्ध्यते स्म शोधितम् । 'शुन्धं शुद्धौ' (भ्वा.प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः । ३ मृज्यते स्म मृष्टम् । 'मृजूष शुद्धौ' (अ.प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥, 'ब्रश्चभ्रस्ज-' ८।२।३६॥ इति षत्वम् । ४ धाव्यते स्म धौतम् । 'धावु गतिशुद्ध्योः' (भ्वा.उ.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥, 'उदितो वा' ७।३।५६॥ इतीङ्विकल्पित्वाद् 'यस्य विभाषा' ७।२।१५॥ इत्यनिद्वत्त्वम्, 'च्छ्वोः शूट-' ३० ६।४।१९॥ इत्यूट्, 'एत्येधत्यूट्सु' ६।१।८९॥ इति वृद्धिः । ५ क्षाल्यते स्म क्षालितम् । 'क्षल शौचकर्मणि' (जु.उ.से.), णिजन्तः, 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ । पञ्च धौतस्य ॥

सम्मुखीनमभिमुखम्

१ सम्मुखं दृश्यतेऽस्मिन् सम्मुखीनम्, आद- शादिः, अन्यत्र तूपचारात्, यथा- "रुसोध सम्मुखीनो हि जयो रन्ध्रप्रहारिणाम्" [रघुवंशम्, सर्गः-१५, श्लो-१७] इति । २ अभिव्याप्तं मुखेन अभिमुखम् । यथा- "व्याघ्रान- भीरभिमुखोत्पतितान् गुहाभ्यः" [रघुवंशम्, सर्गः-९, श्लो- ६३] इति रघुः । द्वे सम्मुखस्य ॥

पराचीनं पराङ्मुखम् ॥१४३७॥ ४०

१ पराञ्चति पराक्, परागेव पराचीनम् । 'विभा- षाञ्चरदिकस्त्रियाम्' ५।४।८॥ इति स्वार्थे खः । २ पराङ्- मुखस्य पराङ्मुखम् । "मर्त्येष्वास्थापराङ्मुखः" [रघु- वंशम्, सर्गः-१०, श्लो-४३] । द्वे पराङ्मुखस्य । 'ऊंर्धा' इति भाषा ॥१४३७॥

मुख्यं प्रकृष्टं प्रमुखं प्रबर्हं

वर्यं वरेण्यं प्रवरं पुरोगम् ।

अनुत्तरं प्राग्रहरं प्रवेकं

प्रधानमग्रेसरमुत्तमाग्रे ॥१४३८॥

ग्रामण्यग्रण्यग्रिमजात्याऽग्न्यानुत्तमान्यनवराध्यवरे । ५०

प्रष्ठपराध्यपराणि

१ मुख्यमिव प्रधानभूतं मुख्यम् । शाखादित्वाद् यत् । २ प्रकृष्यते स्म प्रकृष्टम् । प्रपूर्वः 'कृष विलेखने' (भ्वा.प.अ., तु.उ.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः । प्रकृष्टं मुखमारम्भोऽस्य प्रमुखम् । ४ प्रकृष्टो बर्हः परि- च्छदोऽस्य प्रबर्हम् । प्रबर्हत इति वा । 'बर्ह बल्ह प्राधान्ये' (भ्वा.आ.से.), पचाद्यच् । ५ वरणीयं वर्यम् । 'वर ईप्सायाम्' (जु.उ.से.), चुरादावदन्तः, 'अचां यत्' ३।१।९७॥ इति यत् । प्रायेणाऽयमुत्तरपदस्थ एव दृश्यते । ६ व्रियते वरेण्यम् । 'वृङ् सम्भक्तौ' (क्र्या.उ.से.), क्र्यादिः, 'वृज ६०

१. 'शुद्ध' इति१, 'शुध' इति२,३, 'शुध' इति५॥ २. '-चिः' इति१,२,३॥ ३. '-उं' इति१,२,५॥ ४. 'ख्यातस्य' इति१,२, 'भाषा' इति४,५॥ ५. 'णिजिर्' ('निजिर्' इति मैत्रेयमते) शौचपोषणयोः क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. 'निपू-' इति१,३॥ ७. '-णीम्' इति३॥ ८. 'उंधड' इति३॥ ९. इतोऽग्रे २प्रतौ 'मुखं' इति दृश्यते ॥ १०. '-न्दो-' इति५॥ ११. १प्रतौ न दृश्यते ॥ १२. '-ड' इति२,३, '-ङ्' इति५॥

एण्यः '(उणा-३७८) इत्येण्यः । ७ प्रत्रियते प्रवरम् । प्रपूर्वः
 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७ ॥ । ८ पुरो
 गच्छति पुरोगम् । 'गम्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'अन्यत्राऽपि
 दृश्यते' (वा-३।२।४८ ॥) इति डः । ९ नास्त्युत्तरमस्माद्
 अनुत्तरम् । १० प्रकृष्टमग्रं हरति प्राग्रहरम् । पचाद्यच् ।
 ११ प्रकृष्टो वेकः पृथक्त्वमस्य प्रवेकम् । १२ प्रकृष्टं
 धानं धारणस्थानमस्य प्रधानम् । आविष्टलिङ्गम्, अज-
 हत्क्लीबलिङ्गमित्यर्थः । यथा- "दूत्याय दैत्यारिपतेः प्रवृत्तौ
 द्विषां निषेद्धा निषधप्रधानम्" [नैषधीयचरितम्, सर्गः-६,
 १० श्लो-१] इति श्रीहर्षः । १३ अग्रे सरति अग्रेसरम् । 'सृ
 गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'पुरोऽग्रतोऽग्रेषु सर्ते' ३।२।१८ ॥ इति
 टः । १४ अतिशयेनोत्प्राकाशं ताम्यत्याकाङ्क्षति उत्तमम् ।
 उत्पूर्वः 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि.प.से.), पचाद्यच् । अति-
 शयेनोदगतमिति वा । प्रकृष्टे तमप् । १५ अगति
 अग्रम् । 'अगं गतौ' (भ्वा.प.से.), 'ऋज्रेन्द्रा-' (उणा-१८६)
 इति साधुः ॥१४३८॥ १६ ग्रामं नयति ग्रामणीः ।
 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'सत्सूद्विष-' ३।२।६१ ॥ इत्यादिना
 क्तिप् । १७ एवम् अग्रणीः । एतौ सेनानीवत् । १८
 अग्रे भवम् अग्रिमम् । 'अग्रपश्चादिमन्' (-ङ्गिमच्) (वा-
 २० ४।३।२३ ॥) । १९ जातौ साधु जात्यम् । 'तत्र साधुः'
 ४।४।९८ ॥ इति यत् । २० अग्रे साधु अग्रम् । 'तत्र
 साधुः' ४।४।९८ ॥ इति यत् । २१ नास्त्युत्तमः श्रेष्ठो-
 ऽस्माद् अनुत्तमम् । २२ अनवरार्धे मुख्यभागे भवम्
 अनवरार्धम् । यद्वाऽवरस्मिन्नर्थे भागे भवोऽवरार्धयो
 जघन्यः, ततो नञ्समासेऽनवरार्धम् । 'परावर-' ४।३।५ ॥
 इति यत् । २३ त्रियते वरम्, पुंस्त्री । अन्ये तु वरं
 वाच्यलिङ्गमाहुः । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'ऋदोरप्'
 ३।३।५७ ॥ । २४ प्रतिष्ठते प्रष्ठम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'
 (भ्वा.प.अ.), 'प्रष्ठोऽग्रगामिनि' ८।३।९२ ॥ इति षः । २५
 ३० परार्धे भवं परार्धम् । 'परावर-' ४।३।५ ॥ इति यत् । २६
 पिपति परम् । 'पृ पालनपूरणयोः' (जु.प.से.), पचाद्यच् ।
 एते वाच्यलिङ्गाः । षड्विंशतिर्मुख्यस्य ॥

श्रेयसि तु श्रेष्ठसत्तमे पुष्कलवत् ॥१४३९॥

१ अतिशयेन प्रशस्यं श्रेयः । अतिशायने^१ ईयसुन्,
 'प्रशस्यस्य श्रः' ५।३।६० ॥ इति श्रादेशः, तत्र । २ अति-
 शयेन प्रशस्यं श्रेष्ठम् । इष्टनि, प्रशस्यस्य श्रः । ३ अति-
 शयेन सत् सत्तमम् । अतिशायिने (-यने) तमप् । ४ पुष्पाति
 पुष्कलम् । 'पुषः कलन्-' (दशपाद्युणा-८।११८ ॥) इति
 कलन् । एते चत्वारोऽपि वाच्यलिङ्गाः । चत्वारि अति-
 श्रेष्ठस्य ॥१४३९॥

४०

स्युरुत्तरपदे व्याघ्रपुङ्गवर्षभकुञ्जराः ।

सिंहशार्दूलनागाद्यास्तल्लजश्च मतल्लिका ॥१४४०॥

मचर्चिका प्रक्वण्डोद्धौ प्रशस्यार्थप्रकाशकाः ।

१-१२ व्याघ्रादयः शब्दा उत्तरपदे प्रयुज्यमानाः
 प्रशस्यस्याऽर्थस्य प्रकाशकाः प्रशंसाद्योतकाः स्युरित्यर्थः ।
 यथा- पुरुषो व्याघ्र इव पुरुषव्याघ्रः । 'उपमितं व्याघ्रा-
 दिभिः-' २।१।५६ ॥ इति समासः । एवं पुरुषपुङ्गवः । "गौ-
 र्वृषः, पुमांश्चासौ गौश्चेति । 'गोरतद्धितलुकि' ५।४।९२ ॥ इति
 टच्, पुङ्गवः, पुरुषवृषभ इत्यर्थः" [पदचन्द्रिका, भा-३,
 विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्लो-५९] इति मिश्राः । पुरुषवर्षभः, पुरुष- ५०
 सिंहः, पुरुषशार्दूलः । सर्वत्र 'उपमितं व्याघ्रादिभिः-' २।१।
 ५६ ॥ इति समासः । अश्वश्चासौ कुञ्जरश्च अश्वकुञ्जरः,
 गौश्चासौ नागश्च गोनागः, आदेर्गोवृन्दारकः । एषु 'वृन्दा-
 रकनागकुञ्जैः' २।१।६२ ॥ इति समासः । गौश्चासौ तल्ल-
 जश्च गोतल्लजः, गोमतल्लिकेत्यादि । एषु 'पोटायुवति-'
 २।१।६५ ॥ इत्यादिना प्रशंसारूढत्वात् समासः । तल्ले
 अखातसरसि जातस्तल्लजः । 'सप्तम्यां जनेर्डः' ३।२।
 ९७ ॥ इति डः । 'इवे प्रतिकृतौ' ५।३।९६ ॥ इति कनि
 तल्लजकोऽपि । तल्लज्ज इति "द्विजकारवानपि, तदा
 लज्जते" इति लज्जः । 'ओलस्त्री ब्रीडने' (तु.आ.से.), ६०
 अच् । ण्वुलि लज्जकोऽपि । मया लक्ष्म्या तल्लातीति
 मतल्लिका । 'कुशिक-' ( ) इतीके निपात्यते ॥१४४०॥

१. 'धान्यं' इति ४.५ ॥ २. '-तौ' इति ३.५ ॥ ३. '-धः' इति ३.५ ॥ ४. '-रः' इति ३.५ ॥ ५. '-मः' इति ३.५ ॥ ६. 'अगि' इति ३.५ ॥ ७. 'अक
 अग कुटिलायां गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. '-णिः' इति ५ ॥ ९. 'अग्रपश्चाङ्गिमच्' इति काशिकास्थपाठः, 'अग्रदिपश्चाङ्गिमच्' इति
 सि.कौमुदीस्थः ॥ १०. '-तिमु-' इति ३.४.५ ॥ ११. '-यिने' इति २.३.४.५ ॥ १२. '-षेः' इति ३ ॥ १३. 'गो-' इति ३.४ ॥ १४. 'आ-'
 इति ४ ॥ १५. 'द्वित' इति ३ ॥ १६. '-जित' इति ३ ॥

मां लक्ष्मीं चर्चयति मचर्चिका^१ । 'चर्च अध्ययने'(चु. उ.से.), चुरादिः, ण्वुल् । एतौ स्त्रीलिङ्गौ । प्रकाण्डं पुंक्लीबलिङ्गम् । "अस्त्री प्रकाण्डो विटपे तरुस्कन्ध-प्रशस्तयोः"[ ]इति मेदिनिः । तल्लज्जादय आविष्ट-लिङ्गकाः, आविष्टमागृहीतमपरित्यक्तं स्वलिङ्गं चैस्ते आविष्टलिङ्गकाः, लिङ्गान्तरसम्बन्धेऽपि न विशेष्यलिङ्गका इति भावः । यथा- कुमारीतल्लजः, अश्वमतल्लिका । "अरिर्मधौरैक्षत गोमतल्लिकाम्"[शिशुपालवधम्, सर्गः-१२, श्लो-४१]इति माघः । गोप्रकाण्डमिति, "दण्डकान-
१० ध्यवातां यौ वीर! रक्षःप्रकाण्डकौ"[भट्टिकाव्यम्, सर्गः-५, श्लो-६]इति भट्टिः । "अत एव मतल्लिकादीनां रूढि-शब्दत्वात् 'प्रशंसावचनैश्च'२।१।६६॥ इति समासः।" [पद-चन्द्रिका, भा-१, कालवर्गः, श्लो-१२९]इति मिश्राः । उपलक्षणत्वादाविष्टवचनाश्च, यथा- तातश्च ते पादाश्च तातपादा इत्याद्यपि सिद्धं ज्ञेयम् ॥

^१गुणोपसर्जनोपाग्राण्यप्रधाने

१ गुण्यते गुणः । 'गुण अभ्यासे'(चु.उ.से.), घञर्थे कः । २ उपसृज्यते नियुज्यते उपसर्जनम् । 'सृज विसर्गे'(दि.आ.अ., तु.प.अ.), ल्युट् । आविष्टलिङ्गं नपुंस-
२० कर्म, यथा- उपसर्जनं भार्या । ३ उपरुद्धमग्रमस्य उपाग्रम् । ४ न प्रधानम् अप्रधानम्, तत्र । चत्वारि अमुख्यस्य ॥

अधमं पुनः ॥१४४१॥

^२निकृष्टमणकं ^३गर्ह्यमवद्यं ^४काण्डकुत्सिते ।

^५अपकृष्टं ^६प्रतिकृष्टं ^७याप्यं ^८रेफोऽवमं ^९बुवम्

॥१४४२॥

^{१०}खेटं ^{११}पापमपशदं ^{१२}कुपूयं ^{१३}चेलमर्वं च ।

१ न दधाति न पोषयति अधमम् । 'डुधाञ्

धारणादौ'(जु.उ.अ.), नञ्पूर्वः, 'धर्म(घर्म)ग्रीष्मावमाधर्माः' ( )इति निपातनात् साधुः ॥१४४१॥ २ निकृष्यते निन्द्यते स्म निकृष्टम् । 'कृष विलेखने'(भ्वा.प.अ., तु. उ.अ.), क्तः । ३ अणति रटति अणम् । 'अण कुत्सिते शब्दे'(भ्वा.प.से.), अच् । कुत्सितमणम् अणकम् । कुत्सितेऽर्थे कन् । ४ गर्हणार्हं गर्ह्यम् । 'गर्ह कुत्सायाम्' (भ्वा.आ.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ । ५ अवद-नीयमकीर्तनार्हम् अवद्यम् । 'वद व्यक्तायां वाचि'(भ्वा. प.से.), 'अवद्यपण्यवह्या(वर्या) गर्ह्यपणितव्यानिरोधेषु'३।१। १०१॥ इति साधुः । ६ कणति काण्डम्, पुंक्ली । 'कण शब्दे'(भ्वा.प.से.), डप्रत्ययः । ७ कुत्सा सञ्ज्ञाताऽस्य कुत्सितम् । तारकादित्वादितच् । ८-९ अपकृष्यते अप-कृष्टम्, प्रतिकृष्यते प्रतिकृष्टम् । 'कृष विलेखने'(भ्वा. ४० प.अ., तु.उ.अ.), 'निष्ठा'३।२।१०२॥ इति क्तः । १० यापनीयं निरसनीयं याप्यम् । 'या प्रापणे'(अ.प.अ.), अस्माणिजन्ताद् 'अचो यत्'३।१।९७॥ । जपादित्वाद् वत्वे याव्यमपि । ११ रिफर्ति रेफः । 'रिफ कत्थन-युद्धहिंसादानेषु'(तु.प.से.), 'अकर्तरि च-'३।३।१९॥ इति घञ् । रेफौ, रेफाः इत्यादि रामवत् । "रेफो रवेन(खर्वणे) पुंसि स्यात् कुत्सिते वाच्यवत् पुनः"[विश्वप्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्लो-१]इति विश्वः । रीणातीति, 'री गति-हिंसनयोः'(क्र्या.प.अ.), "रेः रयणं (रेषणं?) हिंसा, पप्रत्यये रेपः"[ ]इति गोवर्धनः । "रेफे स्यान्निन्दिते क्रूरे" ५० [विश्वप्रकाशकोशः, पान्तवर्गः, श्लो-२]इति विश्वः । (रेफे सकारान्तेऽपि क्लीबे । 'वृडशी[ड]भ्यां [रूपस्वाङ्गयोः] पुट् च'(पञ्चपाद्युणा-६४०, दशपाद्युणा-९।६१॥)इति रूपस्वाङ्गयोर्बाहुलकाद् रा(री)धातोरपि [असुन्] पुट् [च] । "प्राप्तरूपी पुराऽरेफोः"[शिशुपालवधम्, सर्गः-१९, श्लो-९४]इति माधस्य द्व्यक्षरयमकम्) । १२ अवत्य-स्मागात्मानमिति अवमम् । 'अव रक्षणादौ'(भ्वा.प.से.), 'धर्मग्रीष्माऽवमाधर्माः'( )इति निपातः । अवशब्दाद्

१. '-काः' इति३॥ २. '-ङ्गः' इति४.५॥ ३. '-धौ-' इति१॥ ४. '-ट्टीः' इति५॥ ५. '-नश्च' इति४॥ ६. 'कुण गुण चामन्त्रणे' इति स्वामी, 'केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति मैत्रेयः, 'सङ्केत ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति सायणः । ७. '-ङ्ग-' इति१, 'ङ्गो' इति३॥ ८. '-कः' इति३॥ ९. 'अवद्याऽवमाऽधमार्व रेफाः कुत्सिते'(उणा-७३२)इत्युणादिगणे ॥ १०. अणेत्यादिदण्डात्मकोऽयं शब्दार्थकः ॥ ११. '-ते' इति१॥ १२. मैत्रेयमतेऽयं पाठः, 'रिफ कत्थनयुद्धनिन्दहिंसादानेषु' इति सायणः, स्वामिमते न ॥ १३. 'वाच्यवस्तुनिः' इति१॥ १४. '-हिंसादानयोः' इति५, 'री गतिरेषणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, प्राणिवर्गः, श्लो-५४, पृ.५१॥ १६. '-फः' इति१.३, '-पाः' इति३॥ १७. '-न्तः' इति३.४.५॥ १८. 'वृञ्-' इति३.४.५॥ १९. '-फाः' इति१.३, '-पः' इति५॥, 'प्राये रूपी पराऽरेफाः' इति शिशुपालवधे, पृ.४९०॥ २०. कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने शुद्धोऽचलः पाठो मृग्यः ॥

अधःशब्दाच्च 'अवाधसोलोपश्च' इति मक्, सलोपश्च ।
 "अवमाधमौ" [टीकासर्वस्वम्, १।१।५२॥] इति सर्वस्वम् ।
 अवे भवमवममिति वा । 'अवाच्च' ( ) इति मप्रत्ययः ।
 १३ ब्रूते ब्रुवम् । 'ब्रूञ् व्यक्तायां वाचि' (अ.उ.अ.),
 ॥१४४२॥ १४ खेटति त्रस्यति खेटम् । 'खिट उत्रासे'
 (भ्वा.प.से.), 'हलध' ३।३।१२१॥ इति संज्ञायां घञ् । १५
 पायते पापम्, पापनामसु (श्लो-६।१३८०॥) । १६
 अपशीयते अपशदम् । 'शदल् शातने' (भ्वा.प.अ.), घञर्थे
 कः । १७ कुत्सितं पूयते कूपूयम् । 'पूयी विशरणे दुर्गन्धे
 १० च' (भ्वा.आ.से.), अच् । १८ चेलति चेलम् । 'चिल
 वसने' (भ्वा.प.से.), अच् । १९ अर्वति अर्वा, नकारान्तः,
 अश्वनामसु (श्लो-४।१२३२॥) साधितः । "अर्वा तुरङ्गमे
 पुंसि कुत्सिते वाच्यलिङ्गवत्" [मेदिनीकोशः, नान्तवर्गः,
 श्लो-३६] इति मेदिनिः । एते सर्वेऽप्यधमादयो वाच्यलिङ्गाः
 रेफवर्जमिति । एकाविंशतिरधमस्य ॥

तदासेचनकं यस्य दर्शनाद् दृग् न तृप्यति

॥१४४३॥

१ यस्य दर्शनाद् दृग् दृष्टिर्न तृप्यति न तृप्तिं
 गच्छति, तद् आसेचनकम् उच्यत इत्यन्वयः । आसिच्येते
 २० आप्यायेते" दृक्चिचनेऽनेन आसेचनम् । 'षिचिर् क्षरणे'
 (तु.उ.अ.), ल्युट्, ततः स्वार्थे कन् आसेचनकम् ।
 ह्रस्वादिपाठोऽपि तत्र, एवं न सिच्येते" न क्षय्येते ह्यमनसी
 अत्रेति ल्युटि असेचनम्, ततः कनि असेचनकम् । यद्बहुशो
 दृष्टमप्यधिकां प्रीतिं जनयति, तन्नामैकम् ॥१४४३॥

चारु हारि रुचिरं मनोहरं

वल्गु कान्तमभिरामबन्धुरे ।

वामरुच्यसुषमाणि शोभनं

मञ्जुमञ्जुलमनोरमाणि च ॥१४४४॥

साधुरम्यमनोज्ञानि पेशलं हृद्यसुन्दरे ।

काप्यं कम्पं कमनीयं सौम्यं च मधुरं प्रियम्

॥१४४५॥

१ चरति मनोऽत्र चारुः । 'चर गतौ' (भ्वा.प.से.),
 'हसनजनि-' (उणा-३) इत्युण् । २ हरति मनो हारिः ।
 'हृञ् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), ग्रहादित्वाणिनिः । ३ रोचते
 रुचिरम् । 'रुच कान्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'इषिमदिमुदिखि-
 दिच्छिदिभिदि-' (उणा-५१) इत्यादिना किरच् । रुचिमभि-
 लाषं रातीति वा । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । ४ मनो
 हृति मनोहरम् । 'हरतेरनुद्यमनेऽच्' ३।२।१॥ । ५ वलते
 वल्गु । 'वल वल्ल संवरणे च' (भ्वा.आ.से.), 'वलते-
 ४० गुक् च' (उणा-१९) इत्युः, गुंगागमश्च । ६ काम्यते
 कान्तम् । 'कमु कान्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'मतिबुद्धिपूजार्थे-
 भ्यश्च' ३।२।१८८॥ इति चकारात् क्तः । ७ अभिरमते मनो-
 ऽत्रेति अभिरामम् । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.अ.), ज्वला-
 दित्वाणः । ८ बध्नाति बन्धुरम् । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या.
 उ.से.), बाहुलकाद् 'मन्दिवाशिमथि-' (उणा-३८) इत्यादिना
 उरच् । ९ वाति मनोऽत्र वामम् । 'वा गतिगन्धनयोः'
 (भ्वा.प.अ.), बाहुलकाद् 'अर्तिस्तुसुहृद्' (उणा-१३७)
 इत्यादिना मन् । १० रोचते रुच्यम् । 'रुच् (रुच)
 दीप्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'राजसूय-' ३।१।११४॥ इत्यादिना ५०
 क्यपि निपातितः (-तम्) । ११ सुष्ठु समं सुषमम् । शोभना
 समाऽत्रेति वा । 'सुविनिर्दुर्भ्यः-' ८।३।८८॥ इति षत्वम् ।
 १२ शोभते (शुभति) शोभनम् । 'शुभ शुभ (शुन्भ)
 शोभायाम्' (तु.प.से.), 'अनुदात्तादेश्च' (-त्तेश्च) ३।२।१४९॥
 इति युच् । १३ मञ्जति मञ्जुः । मञ्जेः सौत्राद् बाहुल-
 काद् । १४ मञ्जुस्त्याऽस्ति मञ्जुलम् । सिध्मादित्वाल्लः ।
 मञ्जुत्वं लातीति वा । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ ।
 १५ मनो रमयति, मनसि रमते वा मनोरमम् । पचाद्यच्

१. 'अवद्याऽवमाऽधमार्थ रेफः कुत्सिते' (उणा-७३२) इत्युणादिगणे ॥ २. 'ब्रू-' इति ५॥ ३. 'खिट उत्रासे' इति स्वामी, 'किट खिट
 त्रासे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ४. '-शब्दम्' इति ४.५॥ ५. 'पूयं' इति ४॥ ६. '-लः' इति ४॥ ७. 'विलसने' इति ३॥ ८. '-लिङ्गकः'
 इति मेदिनीकोशे, पृ. ८५॥ ९. '-च्यते' इति १.३॥ १०. '-यते' इति ३॥ ११. 'ह्यमनेन' इति ३॥ १२. '-च्यते' इति ४॥ १३. 'हृद्य-'
 इति ३॥ १४. '-ने' इति ५॥ १५. '-रुः' इति ३॥ 'रुच दीप्तावभिप्रीतौ च' इति स्वामिसायणौ, 'रुच दीप्तौ' इति मैत्रेयः ॥ १६. 'च'
 इति ३प्रतौ नास्ति, 'वल संवरणे' इति स्वामी, 'वल वल्ल संवरणे' ('सञ्चरणे च' इत्यधिकः सायणमते) इति मैत्रेयसायणौ ॥ १८.
 'वलेगुक् च' इत्युणादिगणे ॥ १९. 'उगा-' इति १, 'गुमा-' इति ४.५॥ २०. '-मः' इति १, '-म' इति ४॥ २१. 'रुच दीप्तावभि-
 प्रीतौ च' इति स्वामिसायणौ ॥ २२. 'शुभ शुन्भ शोभार्थे' इति तुदादौ क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २३. १प्रतौ नास्ति ॥

॥१४४४॥ १६ साधोत्यर्थमिति साधु । 'साध संसद्धौ' (स्वा.प.अ.), 'कृवापाजिमि-' (उणा-१) इत्यादिना उण् । १४ रमयति मनः, रम्यते वा रम्यम् । 'रमु क्रीडायाम्' (भ्वा.आ.से.) । १८ मनसा ज्ञायते इति, मूलविभुजा-दित्वात् के मनोज्ञम् । 'सुप्सुपा' २।१।४॥ इति समासः । १९ पिशति पेशलम् । 'पिशं अवयवे' (तु.प.से.), वृषा-दित्वात् कलच् । २० हृदयस्य प्रियं हृद्यम् । 'हृदयस्य प्रियः' ४।४।१५॥ इति षष्ठ्यन्ताद् यत्, हृदयस्य च हृदा-देशः । २१ सुष्ठु आद्रियते, सुष्ठु नन्दयतीति वा सुन्द-
१० रम्, पृषोदरादिः । यद्वा सुन्दति सुन्दरम् । सुन्दः सौत्रः, बाहुलकादरन्, स्त्रियां ङीष् । २२ काम्यते काम्यम् । 'कमु कान्तौ' (भ्वा.आ.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्' ३।१।१२४॥ । २३ कम्यते कम्पम् । 'नमिकम्पिस्म्यजस-' ३।२।१६७॥ इति रः । २४ बाहुलकात् कर्मण्यपि कमनीयम् । 'तव्यत्-व्यानीयरः' ३।१।१९६॥ इत्यनीयर् । २५ सोममेव सौम्यम् । भेषजादित्वाङ्गण् । २६ माद्यत्यनेन मधुरम् । 'मदी हर्षे' (दि.प.से.) । मधु माधुर्यमस्त्यस्येति वा । 'ऊष-शुषि(सुषि)-' ५।२।१०॥ इति रु । २७ प्रीणाति प्रियम् । 'प्रोञ् तर्पणे कान्तौ च' (क्र्या.उ.से.), 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ ।
२० इति कः, 'अचि श्नुधातु-' ६।४।७७॥ इतीयङ् । यद्वा 'प्रीङ् प्रीतौ' (दि.आ.अ.), दिवादी, 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः । एते वाच्यलिङ्गाः । लङ्हो देश्याम्, संस्कृते-ऽपि । यदौडः- "मनोज्ञं मञ्जु मञ्जुलं लङ्हं रमणीयं च" [ ] इति । सप्तविंशतिर्मनोहरस्य ॥१४४५॥

व्युष्टिः^{१२} फलम्^२

१ विशेषेण उच्यते काम्यते व्युष्टिः । विपूर्वः

'वश कान्तौ' (अ.प.से.)^३, 'स्त्रियां क्तिन्' ३।१।१४॥, सम्प्र-सारणम्, 'वश्चभ्रस्ज-' ८।२।१६॥ इति षत्वम् । २ फलति फलम् । 'फल निष्पत्तौ' (भ्वा.प.से.), अच् । द्वे फल-स्य । प्रयोजनमिति भाषा । एतौ नियमादिफलपर्याया- ३०
वपि । "व्युष्टिः स्तुतिफलद्विषु" [अनेकार्थसङ्ग्रहः २।९७] इत्यनेकार्थः । "फलं नियमादेः" [ ] इति तट्टीका । यथा-
"व्युष्टि" विशिष्टं तपसो गृणन्ति" [ ] । "फलं हेतु-समुत्थे स्यात् फलके व्युष्टिलाभयोः" [विश्वप्रकाशकोशः, लान्तवर्गः, श्रौ-२] इति महेश्वरः । "व्युष्टिर्नियमादिफलम्" [ ] इति तट्टीका ॥

असारं तु फल्यं^२

१ नास्ति सारं स्थिरांशोऽत्रेति असारम् । २ फलति विशीर्यते फल्यः । 'जिफला विशरणे' (भ्वा.प.से.), 'फलिपाटि-' (उणा-१८) इत्यादिना उः, गुक् च । ४०
"निष्फले फल्युवाच्यवत्" [विश्वलोचनकोशः, गान्तवर्गः, श्रौ-१३] इति श्रीधरः । निष्फलं निरर्थकमिति पर्यायः । "निस्सारे फल्यु वाच्यवत्" [विश्वप्रकाशकोशः, गान्त-वर्गः, श्रौ-२७] इति महेश्वरः । द्वे असारस्य ॥

शून्यं तु रिक्तकम्^२

शून्यं^{२१३} तुच्छं^४ वशिकं^५ च^{२२}

१ शुने हितं शून्यम् । 'उगवादिभ्यो यत्' ५।१।२॥, 'शुनः सम्प्रसारणं च वा वा च) दीर्घः' (गणसू-५।१।२॥) । २ रिच्यते रिक्तम् । 'रिचिर् विरेक्ने' (रु.उ.अ.), '-तुदि-' (उणा-१६४) इत्यादिना क्तः, ततः ५०
स्वार्थे कनि रिक्तकम् । ३ शुने हितं शून्यम्, पञ्चम-स्वरादिः । उगवादिभ्यो यति, 'शुनः सम्प्रसारणं च वा (वा च) दीर्घः' (गणसू-५।१।२॥) इति निर्व्याभावपक्षे । ४

१. '-धुः' इति १.३॥ २. 'स्मते' इति ३॥ ३. "मनसा जानाति । 'इगुपध-' (३।१।१३५॥) इति कः । नियमप्रेषणोऽत्र जानाति । -मूलविभुजादित्वात् (वा.३।२।५॥) कः इति मुकुटः । तत्र । तस्यापि कर्तरि विहितत्वेन 'ज्ञायते' इति विग्रहप्रदर्शनस्य विरुद्धत्वात् । यदपि-
'सुप्सुपा-' (२।१।४॥) इति समासः- इति । तदपि न । 'कतुकरणे-' (२।१।३२) इति तत्पुरुषविधायकस्य सत्त्वात् ॥" इति रामाश्रमीटीकाकारः, ३।१।५३॥, पृ.४९५॥ ४. 'पिशि' इति ४.५॥ ५. 'का-' इति २॥ ६. 'माद्यतेऽ-' इति १॥ ७. "माद्यत्यनेन मधुरे" श्रुतः- (उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते ॥" (६।१४४५॥) स्वोपज्ञटीकायामुक्तम्, तत्तु विचारणीयम्- "श्रुतः- (उणा-४२६) इत्यत्र स्वोपज्ञाणादिगणसूत्रविवरणे
"आदिग्रहणान्मन्यतेर्धश्च, मधुरः-रसविशेष इत्यादि" इत्युक्तत्वात्, अथवा आदिग्रहणाद् माद्यतेर्धश्चैवं समाधेयम् ॥ ८. 'अपि-' इति १, 'उ-' इति ३॥ ९. इतोऽग्रे ४प्रतौ 'वा' इति दृश्यते ॥ १०. '-दिः' इति १.२॥ ११. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१४४५॥, पृ.३२३॥ १२. 'ष्टि' इति ३.५॥ १३. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'इगुपधात्' इति दृश्यते ॥ १४. '-ष्टि' इति ५॥ १५. '-ष्टि' इति ३॥ १६. 'गृहन्ति(गृह्णन्ति)' इति ३॥ १७. द्र. अनेकार्थकैरवाककौमुदीटीका, भा-१, २।१७॥, पृ.६२॥ १८. '-ऽस्येति' इति ३.४.५॥ १९. 'विस्ती-' इति ५॥ २०. 'गान्य' इति २.३.४.५॥ २१. 'शू-' इति ३.५॥ २२. '-सिकं' इति ३.५॥ २३. 'शून्यः' इति ५॥ २४. १प्रतौ नास्ति ॥ २५. 'पातृ-' (उणा-१६४) इत्यादिना थक्प्रत्ययो भवति, न तु कः, अथ च 'निष्ठा' ३।२।१०२॥ इति कः ॥ २६. 'शू-' इति २.३॥ २७. '-तिः' इति १.४॥

तुदति^१ चेतः तुच्छम् । 'तुद व्यथने'(तु.उ.अ.), 'पातृ-
तुदि-'(उणा-१६४)इति छक् । ५ वशः स्वाच्छन्दमस्त्य-
स्य अनावृतत्वादि^२ वशिकम् । 'अत इनिठनौ'^३ ५।२।
११५॥ इति ठन् । पञ्च शून्यस्य । 'ठालु' इति भाषा ॥

निबिडं^१ तु निरन्तरम्^२ ॥१४४६॥

निबिरीसं^३ घनं^४ सान्द्रं^५ नीरन्ध्रं^६ वहलं^७ दृढम्^८ ।

गाढमविरलं^{१०} च

१-३ नीरन्ध्रे 'नेर्बिडबिरीसौ(नेर्बिडज्विरीसचौ)'
५।२।३२॥ इति साधु निबिडम्, निबिरीसं । २ निर्गत-
१० मन्तरं व्यवधानमत्र निरन्तरम् ॥१४४६॥ ४ हन्यते
घनम् । 'हन हिंसागत्योः'(अ.प.अ.), 'मूर्तौ घनः' ३।३।
७७॥ इति साधुः । ५ सीदन्त्यत्र सान्द्रम् । 'षदल्
विशरणादौ'(भ्वा.प.अ., तु.प.से.), पृषोदरादित्वात् साधुः ।
६ निर्गतं रन्ध्रमत्र नीरन्ध्रम् । ७ वहति वहलम् । 'वह
प्रापणे'(भ्वा.उ.अ.), वृषादित्वात् कलच् । ८ दृढति
दृढम् । 'दृहि वृद्धौ'(भ्वा.प.से.), 'दृढः स्थूलबलयोः'
७।२।२०॥ इति साधुः । ९ गाढते स्म गाढम् । 'गाहू
विलोडने'(भ्वा.आ.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥, 'हो ढः'
८।२।३१॥, 'झपस्तथोः'-८।२।४०॥ इति धत्वम्, 'ष्टुना
२० ष्टुः' ८।४।४१॥, 'द्वलोपे पूर्वस्य'-६।३।१११॥ इति दीर्घ-
त्वम् । १० न विरलम् अविरलम् । दश निविडस्य ॥

अथ विरलं^१ तनु^२ पेलवम्^३ ॥१४४७॥

१ विरमति, विरात्यन्तरं वा विरलम् । कलप्रत्यये
पृषोदरादिः । २ तन्यते तनु । 'तनु विस्तारे'(त.उ.से.),
'भृमृशीतृ-'(उणा ७)इत्यादिना उः । ३ पेलति पेलवम् ।
'पेलु गतौ'(भ्वा.प.से.) । त्रीणि विरलस्य । 'छदरु'
इति भाषा ॥१४४७॥

नवं^१ नवीनं^२ सद्यस्कं^३ प्रत्यग्रं^४ नूतनूतने^५ ।

नव्यं^७ चाऽभिनवे^८

१ नूयते नवम् । 'णुञ् स्तुतौ'(अ.प.अ.), ३०
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ । २ नवमेव नवीनम् । 'नवस्य नू
आदेशः लप्तनप्चश्च(-प्चाश्च) प्रत्यया वक्तव्याः'(वा-
५।४।२५॥)इति खप्रत्ययः, खस्य इनादेशः । ३ सद्यो भवं
सद्यस्कम् । पृषोदरादित्वात् । ४ प्रतिगतमग्रमनेन प्रत्यग्रम् ।
५ नूयते नूतनम् । 'णु स्तुतौ'(अ.प.अ.), 'शस्नासाम्ना-
सुमवद्युम्न-'( )इत्यादिना लप्रत्ययो दीर्घत्वं च निपा-
त्यते^१ । ६ नवमेव नूतनम्, नूतनं च । 'नवस्य नू आदेशः
लप्तनप्चश्च(-प्चाश्च) प्रत्यया वक्तव्याः'(वा-५।४।
३०॥)इति लप्तनपौ यथाक्रमं^२ प्रत्ययौ ज्ञेयौ । ७ नवमेव
नव्यम् । 'पादार्धाभ्यां च' ५।४।२५॥ इति सूत्रे चकारो- ४०
ऽनुक्तसमुच्चयार्थः, तेन नवसूरमर्तयविष्टेभ्योऽपि यत्प्रत्ययः ।
नवमेव वा स्वार्थे यत् । यद्वा नौतरेव, अचो यति, 'वान्तो
यि प्रत्यये' ६।१।७९॥ नव्यम् । ८ अभिनूयते अभिनवम् ।
'ऋदोरप्' ३।३।५७॥, तत्र । अष्टौ नूतनस्य^३ ॥

जीर्णं^१ पुरातनं^२ चिरन्तनम्^३ ॥१४४८॥

पुराणं^४ प्रतनं^५ प्रलं^६ जरन्^७

१ जीर्यते स्म जीर्णम् । 'जृ वयोहानौ'(क्र्या.
प.से.), 'निष्ठा' ३।२।१०२॥, 'ऋक् इडातोः' ७।१।१००॥,
'उरण् रपरः' १।१।५१॥, 'रदाभ्याम्'-८।२।४२॥ इति
नत्वम्, 'हलि च' ८।२।७७॥ इति दीर्घः, तत्र । २ पुरा ५०
भवं पुरातनम् । 'सायंचिरंप्राहर्षे'गेऽव्ययेभ्यष्ट्युट्युलौ तुद
च' ४।३।२३॥, 'अबाधकान्यपि निपातनानि भवन्ति'( )
इति तुदं । ३ चिरं चिरे वा भवं चिरन्तनम् । 'सायं-
चिरम्'-४।३।२३॥ इति सूत्रे निपातनाद् मानत्वं चिरशब्द-
स्य ॥१४४८॥ ४ पुरा भवं पुराणम् । 'सायंचिरम्'-
४।३।२३॥ इत्यादिना ट्युः, तुडनित्यः, 'पूर्वकालैकसर्व-
जरत्पुराण'-२।१।४९॥ इति ज्ञापकात् । स्त्रीलिङ्गे तु बह्वा-
दित्वाद् वा डीप् (डीप्) पुराणी, पुराणा इति, अजाद्य-
तष्टापि । ५-६ प्रगतं कालेन प्रतनम्, प्रलम् । 'लश्च-

१. इतोऽग्रे ३प्रती 'तुद्यते वा' इति दृश्यते ॥ २. 'पातृतुदि-'(उणा-१६४)इत्यादिना थक्, न तु छक्, अथ च 'तुदि-मदि-'(हैमोणा-
१२४)इत्यादिना छक् बोध्यः ॥ ३. '-त्त-' इति ३॥ ४. 'शु-' इति ३॥ ५. '-लउं' इति १, '-लाउ' इति ३॥ ६. 'बहुलं' इति १.४.५॥ ७.
'दृहि दृहि बृह वृहि वृद्धौ' इति स्वामिसायणौ, 'तृह तृहि दृह दृहि वृह वृहि वृद्धौ' इति मैत्रेयः ॥ ८. 'पिलु' इति १.४.५॥ ९. 'छोदौ'
इति ४॥ १०. जकागन्तुबन्धोऽनावश्यकः ॥ ११. 'नवस्य नू आदेशः-'(वा-५।४।२५॥)इत्यादिनाऽपि बोध्यम् ॥ १२. '-मौ' इति १॥ १३.
अपिना 'वसु अयस' इत्यादि बोध्यम् ॥ १४. 'नूतस्य' इति ४॥ १५. 'चिरतनम्' इति ४॥ १६. '-हे-' इति २.३.४.५॥ १७. 'अबाधकान्यपि
निपातनानि' इत्यस्य नागेशभट्टेन परिभाषेन्दुशेखरे भाष्यविरुद्धत्वोक्त्याऽत्र 'पुराण'शब्देन 'पुरातन'शब्दस्य प्राप्तोऽपि बाधः पृषोदरादित्वाच्चेति
शिवदत्तशर्माणः ॥ १८. इतोऽग्रे ४प्रती 'प्रा-' इति दृश्यते ॥

(नश्च) पुराणे प्रात्'(वा-५।४।३०॥)इति प्रशब्दात् लः, चकारात् तनश्च । ७ जीर्यते जरन् । 'जृ वयोहानौ'(क्र्या. प.से.), 'जीर्यतेरतृन्'३।२।१०४॥ जरन्तौ, जरन्तः इत्यादि पुंसि । जरती, जरत्यौ, जरत्यः इत्यादि स्त्रियाम् । जरत्, जरती, जरती, जरन्ति इत्यादि क्लीबे । "जरत्तृणानीव वियन् निनाय"[किरातार्जुनीयम्, सर्गः-१६, श्लो-४४]इति भारविः । सप्त पुराणस्य । 'जृन्तु' इति भाषा ॥

मूर्तं तु मूर्तिमत् ।

१ मूर्च्छति स्म मूर्तम् । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छ्रा-
१० ययोः'(श्वा.प.से.), 'निष्ठा'३।२।१०२॥ इति कः, 'न ध्याख्यापृमूर्च्छिमदाम्'८।२।५७॥ इति निष्ठातस्य नत्व-
प्रतिषेधः, 'राल्लोपः'६।४।२१॥ इति छलोपः । २ मूर्तिर-
स्याऽस्ति मूर्तिमत्, त्रिलिङ्गः । अत्र मूर्तिशब्दः काय-
पर्यायः । यच्छ्रीधरः- "मूर्तिः कायेऽपि काठिन्येऽपि"[विश्व-
लोचनकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-४४]इति । द्वे मूर्तिमतः ॥

उच्चावचं नैकभेदम्

१ उन्नतं चाऽवनतं च उदक् चाऽवाक् च वा
उच्चावचम् । मयूरव्यंसकादिः । २ न एको भेदोऽत्रेति
'नैकभेदम्' । त्रिपदो बहुव्रीहिः, तेनोत्तरपदत्वाभावान्न-
२० लोपाभावः, तत्र हि '-उत्तरपदे-'६।३।१॥ इत्यनुवर्तते,
'सर्वान्तमुत्तरपदम्' इति तत्र व्याख्यातम् । न शब्देन
समासः । द्वे अनेकप्रकारस्य । 'ऊचानीचा' इति भाषा ॥

अतिरिक्ताधिके समे ॥१४४९॥

१ अतिरिच्यते स्म अतिरिक्तम् । 'रिचिर् विरे-
चने'(रु.उ.अ.), निष्ठा । २ अध्यारूढम् अधिकम् ।
['अधिकम्'५।२।७३॥]इति सूत्रेण निपात्यते, अध्यारूढ-
स्योत्तरपदलोपश्च निपात्यते, कश्च प्रत्ययः । द्वे अधिकस्य
॥१४४९॥

पार्श्वं समीपं सविधं ससीमा-

३० भ्याशं सवेशाऽन्तिकसन्निकर्षाः ।

सदेशमभ्यग्रसनीडसन्नि-

धानान्युपान्तं निकटोपकण्ठे ॥१४५०॥

सन्निकृष्टसमर्थादाभ्यर्णान्यासन्नसन्निधी ।

१ स्पृश्यते पार्श्वम् । 'स्पृश संस्पृशति'(तु.प.अ.),
'स्पृशेः श्वः पार् च'(हैमोणा-५२३)इति साधुः । २
सङ्गता आपोऽत्रेत्युपचारात् समीपम् । 'ऋक्पूरब्धुः'-
५।४।७४॥ इत्यादिना अप्रत्ययः, 'द्वयन्तरूपसर्गेभ्योऽप
ईत्'६।३।९७॥ । ३ समाना विधा मर्यादा अस्य सवि-
धम् । ४ समाना सीमा अस्य ससीमम् । ५ अभ्यस्यते
(अभ्यश्यते) व्याप्यते अभ्याशम् । अभिपूर्वः 'अशूड्' ४०
(अशू) व्याप्तौ'(स्वा.आ.से.), घञ्, तालव्यान्तोऽयम् ।
'ऊर्वश्यभ्याशशितिः'["इत्युष्पविवेकात् । अभ्यस्यत
इति अभ्यास इति । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), घञि,
दन्त्यान्तोऽपि । यदौडः- "अभ्यासस्तु समीपे स्यात् पुमान-
भ्यसनेऽपि च"[इति पुंस्ययम् । ६ समानो वेशोऽस्य
सवेशम् । ७ अन्तोऽस्त्यस्य अन्तिकम् । 'अत इनिठनौ'
५।२।११५॥ इति ठन् । ८ सन्निकृष्यते सन्निकर्षः ।
'कृष विलेखने'(श्वा.प.अ., तु.उ.अ.), घञ् । ९ समानो
देशोऽस्य सदेशम् । १० अभिमुखमग्रमस्य अभ्यग्रम् ।
११ समानं नीडं वासस्थानमस्य सनीडम् । १२ सन्नि- ५०
धीयतेऽत्र सन्निधानम् । अधिकरणे ल्युट् । १३ उप
समीपेऽन्तोऽस्य उपान्तम् । १४ निबध्नाति निकटम्,
पुंक्ली । 'सम्प्रोदश्च'५।२।२९॥ इति चकारात् कटच् । १५
कण्ठस्य समीपमुपगतं उपकण्ठम् ॥१४५०॥ १६ सन्नि-
कृष्यते स्म सन्निकृष्टम् । १७ समाना मर्यादा अस्य
समर्थादम् । सविध[ससीम]सनीडसवेशसदेशसमर्थादेषु
लक्षणया समीप्यम् । १८ अभ्यर्च्यते अभ्यर्णम् । अभि-
पूर्वः 'अर्द गतौ'(श्वा.प.से.), कः, 'रदाभ्यां निष्ठातो नः
पूर्वस्य च दः'८।२।४२॥ इति निष्ठाक्तस्य (निष्ठातस्य)
नत्वम्, 'अभेक्षाविदूर्ये'७।२।२५॥ इतीडभावः । १९ ६०
आसीदति स्म आसन्नम् । 'षट् ल विशरणादौ'(श्वा.प.अ.,
तु.प.से.), कः । २० सन्निधीयतेऽस्मिन्निति सन्निधिः,
पुंसि । 'उपसर्गे घोः किः'३।३।९२॥ इति किः । एते
पार्श्वधाः सन्निकर्षनिकटसन्निधिवर्जाः सर्वे क्लीबलिङ्गाः ।
सामान्येन विंशतिः समीपस्य ॥

१. 'तन्' इति३ ॥ २. 'लश्च' इति३ ॥ ३. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'स्म' इति दृश्यते ॥ ४. '-नृ' इति३, '-नउ' इति३, '-नृ' इति४ ॥ ५. '-न्तस्य' इति४ ॥
६. '-स्तीति' इति१ ॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः३।१।४३ ॥ ८. 'अनेक-' इति१ ॥ ९. 'व्याख्या' इति१ ॥ १०. 'स्पृशेः श्वण्शुनौ पृ च'(उणा-७०५) इति
पाणिनीयसम्मतोणादिगणे ॥ ११. '-सम्' इति१.४.५ ॥ १२. 'असुड्' इति३.५ ॥ १३. 'अशू व्याप्तौ सङ्गते च' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १४. '-श्यत'
इति५ ॥ १५. '-शः' इति३, '-सम्' इति५ ॥ १६. 'वासं' इति४ ॥ १७. ४प्रतौ नास्ति ॥ १८. 'समीप्यम्' इति३.५, 'समीपां' इति४ ॥

अव्यवहितेऽनन्तरं संसक्तमपटान्तरम् ॥१४५१॥

१ न व्यवधीयते स्म अव्यवहितम् । 'दुधाञ् धारणादौ' (जु.उ.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ इति कः, 'दधा- तेर्हि' ७।४।४२ ॥ तत्र । २ नास्त्यन्तरमत्र अनन्तरम् । ३ संसज्यते स्म संसक्तम् । 'षञ्ज सङ्गे' (भवा.प.अ.), 'निष्ठा' ३।२।१०२ ॥ इति कः । ४ नास्ति पटेन तिरस्करिण्यान्तरं व्यवधानमत्र अपटान्तरम् । अपटान्तरमित्यपि पाठः, तत्र नास्ति पदस्याऽप्यन्तरमवकाशोऽत्रेत्यपटान्तरमिति व्याख्या । चत्वारि अन्तररहितस्य ॥१४५१॥

१० नेदिष्ठमन्तिकतमम्

१ अतिशयेनाऽन्तिकं नेदिष्ठम् । अतिशायने इष्टम्, 'अन्तिकबाढयोर्नेदसाधौ' ५।३।६३ ॥ । नेदीयोऽपि । २ अन्तिकात् तमपि 'तमे तादेश्च लोपो बहुलम्' इति न तादिलोपः, अथवा छन्दसि तल्लोपवचनम्, [अन्तिकतमम्] । अन्त[म] मित्यपि भवति । "अन्तिकतमोऽन्तिसन्निधे(धि)रन्तिकमदन्त-मोऽन्तिकः" [ ] इति रत्नकोषः । द्वे अतिनिकटस्य ॥

विप्रकृष्टपरे पुनः ।

दूरे

१ विप्रकृत्यते स्म विप्रकृष्टम् । २ पिपति परम् । २० 'पृ पालनपूरणयोः' (जु.प.से.), पचाद्यच् । ३ दुनोति मनो दूरम् । 'दूङ् (दुदु) उपतापे' (स्वा.प.अ.), 'ऊणादिको रक् । यद्वा दुःखेन ईयते गम्यतेऽत्रेति दूरम् । दुर्पूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'दुरिणो(दुरीणो) लोपश्च' (उणा-१७७) इति दुर्पूर्वादिणो रक्प्रत्ययः, धातोर्लोपश्च, तत्र । त्रयोऽपि वाच्य-लिङ्गाः । आरादव्ययेषु वक्ष्यते^{१०} । सामान्येन त्रीणि दूरस्य ॥

अतिदूरे दविष्ठं दवीयः

१ अतिशयेन दूरं दविष्ठम् । दूरशब्दादतिशये-

ऽर्थे इष्टनि, 'स्थूलदूर- '६।४।१५६ ॥ इत्यादिना रेफलोपः, गुणश्च । २ एवं दवीयः । त्रीणि अतिदूरस्य ॥

अथ सनातनम् ॥१४५२॥ ३०

शाश्वतानश्चरे नित्यं ध्रुवम्

१ सना सर्वदा भवं सनातनम् । सनेत्यव्ययम्, 'सायंचिरं प्राह्मिणेऽव्ययेभ्यः- '४।३।२३ ॥ इति ट्युः, तुडाग-मश्च । सदातनमपि ॥१४५२॥ २ शश्वत् त्रैकाल्ये भवं शाश्वतम् । शैषिकोऽण्, 'अव्ययानां भमात्रे टिलोपः' (वा-७।३।४) इति टिलोपोऽनित्यः, 'शाश्वतिकः' २।४।९ ॥ इति निर्देशात् । शाश्वतिकमपि । ३ न नश्वस् अनश्वरम्, ताल-व्यमध्यम् । ४ नित्यं भवं नित्यम् । 'त्यब् नैर्ध्रुवे' (वा-४।२।१०४) इति त्यप् । ५ ध्रुवति ध्रुवम् । 'ध्रुव गतौ स्थैर्ये' (तु.प.अ.), 'इगुपध- '३।१।१३५ ॥ इति कः । 'ध्रु स्थैर्ये' (तु.प.अ.), अस्मात् पचाद्यच्चि, कुटादित्वाद् गुणा-भावे^{४०} 'अचि स्नुधातु- '६।४।७७ ॥ इत्युवङि वा । एते त्रिलिङ्गाः । सामान्येन पञ्च सदातनस्य ॥

स्थैर्यस्त्वतिस्थिरम् ।

स्थास्नु स्थेष्ठम्

१ अतिशयेन स्थिरं स्थैर्यः । अतिशयेऽर्थे ईय-सुन्, ततः 'प्रियस्थिर- '६।४।१५७ ॥ इत्यादिना स्थिर-स्य स्थादेशः, सकारान्तोऽयम् । २ अति अत्यर्थं स्थिरम् अतिस्थिरम् । ३ तिष्ठतीत्येवंशीलं स्थास्नु । 'ग्लानिस्थश्चै ग्नुः' ३।२।१३९ ॥ । ४ अतिशयेन स्थिरं स्थेष्ठम् । इष्टनि 'प्रियस्थिर- '६।४।१५७ ॥ इत्यादिना स्थादेशः । चत्वारि अतिस्थिरस्य ॥

तत्कूटस्थं कालव्याप्येकरूपतः ॥१४५३॥

१ तदिति अतिस्थिरं निरवधिकालं व्याप्नोति स्थिरत्वात् कालव्यापि, [एक]रूपतो निर्विकारतयेत्यर्थः,

१. '-ज्यति' इति १.४, '-जिति' इति ४ ॥ २. '-ऽन्तरं' इत्यस्य स्थाने १.२.४.५ प्रतिषु '-ऽपि' इति दृश्यते ॥ ३. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।६८ ॥ ४. 'यिने' इति ३ ॥ ५. '-सधौ' इति ४.५ ॥ ६. '-येऽपि' इति ४.५ ॥ ७. अन्तिकतमशब्दव्युत्पत्तिर्मृग्या ॥ टीकासर्वस्वे- 'अतिशयेने तमपि अन्तिकतमम् । ननु च 'अन्तिकस्य तमपि कादिलोपः, आद्युदात्तत्वं च' इत्यनुवृत्तौ 'तमे तादेश्च' इति तमप्रत्यये 'अन्तिकस्य तकाद्योः' तकारादेः ककारादेश्च लोपो भवति । तत्र तादिलोपे अन्तिकं, कादिलोपे अन्तिकं वा प्राप्नोति । कथमन्तिकतमम् । उच्यते । 'कादिलोपे बहुलम्' इति वचनात् पक्षे लोपः । अन्तिकस्य तम इव सदि वा तादेर्लोपवचनम् । "अन्तिकतमोऽन्तिसन्नि-धिरन्तिसदन्तिकसदन्तमोऽन्तिकमः" इति रत्नकोषः ॥" इति, भा-४, ३।१।६६ ॥, पृ.३२ ॥ ८. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्लो-६८, पृ.६७ ॥ ९. 'उ-' इति ३.५ ॥ १०. इदमयुक्तं प्रतिभाति, ग्रन्थे आरादशब्दस्याऽभावात् ॥ ११. 'सदा भवं' इति १ ॥ १२. '-हे-' इति १.२.४.५ ॥ १३. 'ने ध्रु-' इति १.३.४.५ ॥ १४. 'गतस्थैर्ये' इति १ ॥ १५. 'ध्रु गतिस्थैर्ययोः' इत्यत्र सायणेनोक्तम्- "अत्र स्वाम्यादयः 'ध्रुव' इति वकारान्तं धातुं पठन्ति ।" इति, तुदादिः, धातुसं-१०२, पृ.४७९ ॥ १६. '-वः' इति १ ॥ १७. 'स्थैर्य' इति ५ ॥ १८. '-यम्' इति ३ ॥ १९. 'स्थाग्लानिभ्यश्च' इति १.३ ॥

कूटस्थम् उच्यत इत्यन्वयः, आत्माकाशादिः । “एकेनैव स्वभावेन निरवधिकालस्य व्यापक आत्माकाशादिः कूटो निश्चलः सन् तिष्ठतीति कूटस्थम् । ‘सुपि स्थः’ ३।२।४॥ इति कः” [पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्लो-७३] इति मिश्राः । “कूटोऽस्त्री निश्चले राशौ” [मेदिनी-कोशः, टान्तवर्गः, श्लो-७] इति मेदिनीः ॥१४५३॥

स्थावरं तु जङ्गमान्यत्

१ तिष्ठतीत्येवंशीलं स्थावरम् । ‘ष्ठा गतिनिवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘स्थेशभास-’ ३।२।१७५॥ इति वरच् ।
१० जङ्गमात् त्रसाद् द्वीन्द्रियादेरन्यद् जङ्गमान्यत् ॥

जङ्गमं तु त्रसं चरम् ।

चराचरं जगदिङ्गं चरिष्णु च

१ भृशं गच्छति जङ्गमम् । अकौटिल्येऽप्यभिधानाद् यङ्, तदन्तात् पचाद्यच् । २ त्रस्यति त्रसम् । ‘त्रसी उद्वेगे’ (दि.प.से.), पचाद्यच् । ३ चरति चरम् । ‘चर गतौ’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ४ चरति चराचरम् । ‘चरि-चलिपतिवदीनां द्वित्वमच्याक् चाभ्यासस्य-’ (वा-६।११२॥) इत्यचि, पक्षे द्विर्वचनम्, अभ्यासस्यागागमः, आगम-सामर्थ्याद् न हलादिशेषः, अन्यथादेशमेवं कुर्यात् । दीर्घो-
२० चारणसामर्थ्याद् न ह्रस्वत्वम् । ५ गच्छति जगत् । ‘गम्लृ गतौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘द्युतिगमिजुहोतीनां द्वे च’ (वा-३।२।१७८॥) इति कृप्, द्वित्वम्, ‘अनुदात्तोपदेश-’ ६।४।३७॥ इत्यनुनासिकलोपः, ‘ह्रस्वस्य पिति-’ ६।१।७१॥ इति तुक् । जगच्छब्दो वाच्यलिङ्गः । जगन्, जगन्तौ इत्यादि पुंसि । (‘जगती, जगत्यौ इत्यादि’) स्त्रियां । जगत्, जगती, जगन्ति इत्यादि क्लीबे । ६ इङ्गति इङ्गम् । ‘इङ्ग गतौ’ (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ७ चरणशीलं चरिष्णु । ‘चर गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘अलङ्कृजिराकृञ्-’ ३।२।१३६॥ इत्यादिना इष्णुच् । सप्त जङ्गमस्य । ‘खिसइ चालइ’ इति लोकभाषा ॥

तरलं कम्पनं कम्पं परिप्लव-चलाचले ।

चटुलं चपलं लोलं चलं पारिप्लवाऽस्थिर

॥१४५५॥

१ चञ्चति चञ्चलम् । ‘चञ्चु गतौ’ (भ्वा.प.से.), वृषादित्वात् कलच् ॥१४५४॥ २ तरते -ति) चक्षुरत्रेति तरलम् । ‘तृ प्लवनतरणयोः’ (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् ‘मङ्गेरलच्’ (उणा-७४८) इत्यलच् । ३ कम्पनशीलं कम्प-नम् । ‘कपि चलने’ (भ्वा.आ.से.), ‘चलनशब्दार्थादकर्मकाद् युच्’ ३।२।१४८॥ इति युच् । ४ कम्पनशीलं कम्पम् । ‘नमिकम्पिस्म्यजस-’ ३।२।१६७॥ इत्यादिना रः । ५ परि-
प्लवते परिप्लवम् । ‘प्लुङ् गतौ’ (भ्वा.आ.से.), पचा-द्यच् । ६ चलति चलाचलम् । ‘चल विलसने’ (तु.प.से.), ‘चरिचलिपतिवदीनां द्वित्वमच्याक् चाभ्या-सस्य-’ (वा-६।१।१२॥) इत्यच् । ७ चञ्चति चटुलम् । ‘चट भेदने’ (चु.उ.से.), बाहुलकाद् ‘हृषेरलच्’ (उणा-९६) इत्युलच् । ८ चपति चपलम् । ‘चप सान्त्वने’ (भ्वा.प.से.), बाहुलकाद् ‘मङ्गेरलच्’ (उणा-७४८) इत्यलच् । ९ लोलति लोलम् । ‘लुल विलसने’ ( ), पचाद्यच् । १० चलति चलम् । ‘चल कम्पने’ (भ्वा.प.से.), पचा-द्यच् । ११ परिप्लवमेव पारिप्लवम् । प्रज्ञादित्वाद् । ५०
१२ न स्थिरम् अस्थिरम् । द्वादश चपलस्य ॥१४५५॥

ऋजावजिह्वाप्रगुणौ

१ अर्जयति यश ऋजुः । ‘अर्ज सज्’ (अर्जने) (भ्वा.प.से.), ‘अर्जिहृशिकम्यमिपशिबाभामुजिपशितुधुग्-दीर्घो-’ (दीर्घ-हकारश्च) (उणा-२७) इति कुः तत्र । २ न जिह्वाः अजिह्वाः । ३ प्रकृष्टो गुणोऽस्य प्रगुणः । प्रोऽत्र सादृश्यते, तेन सदृशो गुणेन मौर्व्या च । त्रीणि ऋजोः । ‘सरल’ इति भाषा ॥

अवाग्रेऽवनतानते

१ अवनतग्रमस्य अवाग्रम्, अधोमुखमित्यर्थः, ६०

अथ चञ्चलम् ॥१४५४॥

१. ‘-दिगं’ इति ३, ‘-दिङ्गं’ इति ४, ‘-दिकं’ इति ५ ॥ २. ‘-स्यागमः’ इति १ ॥ ३. ‘-थादेवमेव’ इति ३ ॥ ४. तुलनीया मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं ३६४, पृ.१५२ ॥ ५. ‘न’ इति २ ॥ ६. ‘-शस्य’ इति १.२.४.५ ॥ ७. कोष्ठान्तर्गतपाठः ४.५३ योनांस्ति ॥ ८. उखेत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ ९. ‘णुः’ इति १.२.३ ॥ १०. ‘प्लुङ्’ इति ३ ॥ ११. ‘चल विकम्पने’ इति मैत्रेयः ॥ १२. ‘चले’ इति ४ ॥ १३. ‘लुट विलोटने’ इत्यत्र स्वामिनोक्तम्- ‘लुड इति द्रमिडाः-आलोडितः, व्यालोलः’ इति, धीर. पृ.५६, धातुसं-२२३, ‘लुड इत्येके’ इति मैत्रेयः, “भूसूत्रे सुधाकरः- ‘लुल विलोडने’ इति लान्तोऽपि दृश्यते, ‘लोलदधुजाकारबृहत्तरङ्गम्’ [शिषु. १७२] इति माघः । डलयोरेकत्वस्मरणमिति वा प्रतिविधेयम् “अति” इति सायणः, मा.धातुवृत्तिः, पृ.१११, धातुसं-२११ ॥ १४. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।७२ ॥ १५. ‘षर्ज’ इति मैत्रेयसायणौ ॥ १६. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।७० ॥

तत्र । २ अवनमति स्म अवनतम् । “तं वाहनादव-
नतोत्तरकायमीषत्” । रघुवंशम्, सर्गः-९, श्लो-६०] इति रघुः ।
३ आनमति स्म आनतम् । निष्ठा । त्रीण्यधोमुखस्य ॥

कुञ्चितं^१ नतमाविद्धं^२ कुटिलं^३ वक्रवेल्लितं^४ ॥१४५६॥

वृजिनं^५ भङ्गुरं^६ भुग्नमरालं^७ जिह्वामूर्मिमत्^८ ।

१ कुञ्च्यते स्म कुञ्चितम् । ‘कुञ्चु गतौ’ (भ्वा. प.से.), निष्ठा । २ नमति स्म नतम् । ३ आविध्यति स्म आविद्धम् । ‘व्यध ताडने’ (दि.प.अ.), निष्ठा, सम्प्रसारणम् । ४ कुटे: ‘इगुपधात् कित्’ (उणा-५५९) इति कौ(इनि) कृटि लाति कुटिलम् । यद्वा ‘कुट कौटिल्ये’ (तु.प.से.) अस्माद् वा बाहुलकादिलच् । ५ वञ्चति वक्रम् । ‘वञ्चु गतौ’ (भ्वा.प.से.), ‘स्फायितञ्चि-’ (उणा-१७०) इत्यादिना रक्, ‘अनिदिताम्-’ ६ ॥१४५७॥ इति न्लोपः । ६ वेल्लति स्म वेल्लितम् । ‘वेल्ल चलने’ (भ्वा.प.से.), निष्ठा ॥१४५६॥ ७ वृज्यते वृजिनम् । ‘वृजी वर्जने’ (अ.आ.से.), ‘वृजे: किच्च’ (उणा-२०५) इतीनन् (-च्) । ८ भुज्यत इत्येवंशीलं भङ्गुरम् । ‘भङ्गु (भङ्गो) आमर्दनं’ (रु.प.अ.), ‘भङ्गभासमिदो घुरच्’ ३ । २ ॥१६१॥, ‘चजो:’-७ ॥३५२॥ इति कुत्वम् । ९ भुजति २० स्म भुग्नम् । ‘भुजो कौटिल्ये’ (तु.प.से.), क्तः, ‘ओदितश्च’ ८ ॥२४५॥ इति नत्वम् । १० इयति अरः । ‘ऋ गतौ’ (भ्वा.प.अ.), पन्नाद्यच् । अरं गच्छन्तमालाति अरालम् । ११ जहाति जिहीते वा जिह्वाम् । पृषोदरादिः । १२ ऊर्मिर्भङ्गोऽस्याऽस्ति ऊर्मिमत् । ‘तदस्याऽस्त्यस्मि-
न्निति मतुप्’ ५ ॥२४॥ । ऊर्मिरिति प्रकृते, “प्रकाशे वेग-
भङ्गयोः” [मेदिनीकोशः, मान्तवर्गः, श्लो-३] इति मेदिनिः ।
द्वादश वक्रस्य ॥

अनुगेऽनुपदान्वक्षान्वञ्चि

१ अनु पश्चाद् गच्छति अनुगः । ‘अन्येभ्योऽपि

(अन्येष्वपि)-’ (वा-३ ॥२४८॥) इति डः, तत्र । २ पदस्य ३०
चरणस्याऽनु पश्चाद् अनुपदम् । ‘अव्ययं विभक्तिसमीप-’
२ ॥१६॥ इत्यादिनाऽव्ययीभावः । ३ अनुगतमक्षमिन्द्रियम्
अन्वक्षम् । अक्षस्य पश्चादन्वक्षमिति वा । ४ अनु
पश्चादञ्चति अन्वक् । ‘अञ्चु गतिपूजनयोः’ (भ्वा.प.से.),
‘ऋत्विक्-’ ३ ॥२५९॥ इत्यादिना क्तिन् । अनूची, अन्वञ्चि
इत्यादि । क्लीबोऽयम् । अनुपदादीनां त्रयाणां समाहार-
द्वन्द्वे प्रथमाबहुवचनम् अनुपदान्वक्षान्वञ्चि । “अन्वग-
न्वाक्षमनुगेऽनुपदं क्लीबमव्ययम्” [अमरकोषः ३ ॥१७८॥]
इत्यमरः । “अन्वञ्चत्यन्वक्, कान्तोऽप्यव्ययत्वात् प्रागादि-
वत् । अक्षस्य पश्चादन्वक्षम्, अक्षेण रथो लक्ष्यते । ४०
पदस्य क्रमस्य पश्चादनुपदम् । पश्चादर्थेऽव्ययीभावः । अनु-
गच्छति अनुगः, डः । तत्रैतत्त्रयमव्ययं वर्तते, क्लीबत्वं तु
द्वयोः” [अम.क्षीर. ३ ॥२७९॥] इति क्षीरस्वामी । ‘केडइ
वांसइ पाछलि’ इत्यादिभाषानामानि त्रीणि (चत्वारि) ॥

एकाव्येक एककः ॥१४५७॥

१ एक एव एकाकी । ‘एकादाकिन्वा(च्चा)-
ऽसहाये’ ५ ॥३५२॥ इत्याकिन् (इत्याकिनिच्) । एका-
किनौ, एकाकिनः इत्यादि । २ एति सङ्ख्याप्राधान्य-
मिति एकः । ‘इण् गतौ’ (अ.प.अ.), ‘इण्भीकापाशल्यति-
मर्चिभ्यः कन्’ (दशपाद्युणा-३ ॥२१॥, उणा-३२१) । एकः ५०
सर्वादित्वात् सर्वशब्दवद् रूपैर्ज्ञेयः । यदमरः- “एके
मुख्यान्यके बलौः” [अमरकोषः ३ ॥३१६॥] इति । अत्र
मुख्यार्थान्वार्थकेवलार्थप्रतिपादकादेकशब्दात् सर्वा विभक्तयो
भवन्तीति । तथा चोक्तम्- “देवेवस्यादौ एकशब्दः कैश्चित्
सर्ववचनान्त एव प्रयुक्तस्तदा सर्वशब्दवद् ज्ञेयः” [इति ।
३ एक एव एककः । ‘एकादाकिच्च’- ५ ॥३५२॥ इति
सूत्रे चकारात् पक्षे कन् । “एककस्य शमने परं पुनः”
[नैषधीयचरितम्, सर्गः-१८, श्लो-८८] इति श्रीहर्षः ।
त्रीणि एकाकिनः ॥१४५७॥

एकात् तानायनसर्गाग्राण्यैकाग्रं च तद्गतम् । ६०

१. ‘-ते’ इति ४॥ २. ‘वेलु (स्वामिमते ‘वेल्लु’ इति)’ इत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ ३. इतोऽग्रे २.४प्रत्योः ‘स्म’ इति दृश्यते ॥ ४.
‘भङ्गिभासि-’ इति १.२.३॥ ५. ‘-भासि-’ इति ५॥ ६. ‘-ज्य-’ इति २.३.४॥ ७. ‘आ-’ इति ३.४.५॥ ८. ‘-म्हम्’ इति ४.५॥ ९. ‘-बेऽयम्’
इति ३॥ १०. ‘आ’ इति ४.५॥ ११. ‘-दत्यर्थे’ इति १॥ १२. ‘वा-’ इति ४, ‘पाछलि’ इति ५॥ १३. ‘-व्यैक’ इति ३॥ १४. एकलशब्दोऽपि
दृश्यते, तत्प्रयोगो यथा श्रीमद्भागवते- “तस्मिन् वाक्किल स एकलः पुलहाश्रमोपवने विविधकुसुमकिसलयतुलसिकाम्बुभिः” (५.७.११) इति ।
अन्यश्च- “जायेत वैकलः प्राणी प्रलीयते तथैकलः । एकलः सुकृतं भुङ्क्तेऽशनीयाद् दुष्कृतमेकलः ॥” इति ॥ १५. ‘कक्’ इति
पञ्चपाद्युणादिगणसम्मतपाठः ॥ १६. ‘एको’ इति ३.४.५॥ १७. ‘-ले’ इति ३॥ १८. ‘-न्वा-’ इति २.३.४॥

अनन्यवृत्त्येकायनगतं च

१ एकशब्दात् तानाद्याश्चत्वारो योज्यन्ते, एकं तानयति श्रद्धार्थि एकतानः । 'तनु श्रद्धोपतापयोः' (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । 'तननं तानः श्रद्धा, एकस्मिंस्तानोऽस्य एकतानः' [१] इत्यन्यः । एकस्तानो-ऽविच्छिन्नोऽस्य एकतान इति वा । २ एकमयनं गतिरस्य एकायनम् । ३ एकः सर्गो निश्चयोऽस्य एकसर्गम् । ४ एकमग्रं पुरोगतमस्य एकाग्रम् । मिश्रास्तु- 'अग्राद यत्' ४।४।११६॥, अग्र्यम्, एकमग्रं मानसं कर्म अस्य १० एकाग्रम्' [पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्रौ-८०] इत्याचख्युः । ५ एकाग्रमेव एकाग्रम् । प्रज्ञादित्वा-दण् । ६ तत्र गतं तद्गतम् । ७ अनन्या एकरूपा वृत्तिरस्य अनन्यवृत्तिः । ८ एकमयनं गतम् एकायन-गतम् । एते वाच्यलिङ्गाः । अष्टावग्रस्थितज्ञातव्यस्य । 'सन्मुखस्थवस्तुजहेनई' जाणवा 'जोग्य' इति भाषा ॥

अथाऽऽद्यमादिमम् ॥१४५८॥

पौरस्त्यं प्रथमं पूर्वमादिग्रम्

१ आदौ भवम् आद्यम् । दिगादित्वाद् यत् । २ आदौ भवम् आदिमम् । 'आदेश मः' (वा-४।३।८॥) २० इति मः । ३ पुरो भवं पौरस्त्यम् । 'दक्षिणापश्चात् पुरसस्त्यक्' ४।२।९८॥ इति त्यक्, 'किति च' ७।२।११८॥ इत्यादिवृद्धिः ॥१४५८॥ ४ प्रथतेऽनेन प्रथमम् । 'प्रथ प्रख्याने' (भ्वा.आ.से.), 'प्रथिचरेरमः' (चान्द्रोणा-२।९९॥) इत्यमः । ५ पूर्वति पूरयति पूर्वम् । 'पूर्वं पर्व पूरणे' (भ्वा.प.से.), पचाद्यच् । ६ आदीयते प्रथमतया गृह्यत इति आदिः । आङ्पूर्वः 'डुदाञ् दाने' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।९२॥ इति किः । पुंस्ययम् । धर्मवृत्तित्वेऽप्यजहल्लिङ्गः, यथा- आदिर्गा-कुलम् । ७ अङ्गति अग्रम् । 'अगि गतौ' (भ्वा.प.से.),

'ऋन्नेन्द्राग्र-' (उणा-१८६) इत्यादिना साधुः । प्रागपि । ३० सप्त आद्यस्य । 'पहिलो' इति भाषा ॥

अथाऽन्तिमम् ।

जघन्यमन्त्यं चरममन्तः पाश्चात्त्यपश्चिमे ॥१४५९॥

१ 'अति अदि बन्धने' (भ्वा.प.से.) भौवादिकः, घञ्, अच् वा । 'अन्तिमं चेति (अन्ताच्चेति) वक्तव्यम्' (वा-४।३।१२३॥) इति शैषिको डिमच्' [मा.धातु-वृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-५२] इति माधवः । 'अन्ते भव-मन्तिमम्, 'अन्ताच्च-' (वा-४।३।१२३॥) इतीमन्, 'यस्येति च' ६।४।१४८॥ इत्यकारलोपः' [१] इति रामचन्द्राचार्याः । २ जघने पश्चाद् भागे भवम्, जघनेऽधस्ताद् भवं वा जघ- ४० न्यम् । दिगादित्वाद् यत्, 'शरीरावयवाच्च' ४।३।५३॥ इति यद्वा । ३ अन्ते भवम् अन्त्यम् । दिगादित्वाद् यत् । ४ चरति करोत्यन्यतो व्यवच्छेदमिति चरमम् । 'चर गतौ' (भ्वा.प.से.), 'प्रथिचरेरमः' (चान्द्रोणा-२।९९॥) । चरिः करो-त्यर्थोऽपि । यथा- धर्मं चरति धार्मिकः, यथा च- तच्चरति 'महानाम्यादिभ्यः-' (वा-५।१।९४॥) इत्यत्र महानाम्नी-व्रतं चरति, आदित्यादिव्रतं चरति महानाम्निः, आदित्य-व्रतिकः । ५ अमति अन्तः । 'अम गतौ' (भ्वा.प.से.), 'हसिमृग्रिण-' (उणा-३६६) इत्यादिना तन् । धर्मवृत्तित्वे-ऽप्ययमस्त्रीलिङ्गः, यथा- 'कुलस्याऽन्तः प्रभुस्त्रियः' ५० [१] इति । ६ पश्चाद् भवं पाश्चात्त्यम् । 'दक्षिणापश्चात्-' ४।२।९८॥ इत्यादिना त्यक्, 'किति च' ७।२।११८॥ ७ पश्चाद् भवं पश्चिमम् । 'अग्रा[दि]पश्चाड्मिन्(-च्)' (वा-४।३।१२३॥), 'अव्ययानां भमात्रे टिलोपः' (वा-७।३।४॥) । सप्त पाश्चात्त्यस्य । 'पाछिलो' इति भाषा ॥१४५९॥

मध्यमं माध्यमं मध्यमीयं माध्यन्दिनं च तत् ।

१ मध्ये भवं मध्यमम् । 'मध्यान्मः' ४।३।८॥ इति मः । २ मध्यमेव माध्यमम् । प्रज्ञादित्वादण् । ३-४

१. 'श्रद्धानयति' इति ३॥ २. 'तनु श्रद्धोपकरणयोः' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्रौ-७९, पृ.७९॥ ४. 'अग्रम्' इति ४.५॥ ५. '-त्याचचख्युः' इति १.२.४॥ ६. 'एका' इति १॥ ७. 'अष्टोऽग्र-' इति ५॥ ८. 'नै' इति ३, '-नइ' इति ४, '-नै' इति ५॥ ९. 'यो-' इति १.२॥ १०. 'आदेशेति वक्तव्यम्' इति काशिकास्थपाठः, 'अग्रादिपश्चाड्मिन्' इति सिद्धान्तकौमुद्याम् ॥ ११. '-त्यम्' इति ५॥ १२. '-मरः' इति १॥ १३. 'पूर्वं पर्व मर्व पूरणे' इति स्वामी, 'पुर्वं पर्व मर्व पूती' इति मैत्रेयः 'पुर्वं पर्व मर्व पूरणे' इति सायणः ॥ १४. 'आदिग-' इति १॥ १५. उखेत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ १६. 'इति' इति १.३॥ १७. '-लउ' इति २.३, '-लौ' इति ४॥ १८. 'भौ' इति १.२, इतोऽग्रे ३ प्रतौ 'अतो' इति दृश्यते ॥ १९. 'चरेश्च' (उणा-७४७) इत्यत्राणादिगणे ॥ २०. 'वा' इति १.२.३॥ २१. '-तीकः' इति ३॥ २२. 'तत्' इति १॥ २३. द्र. अम.क्षीर. ३।१।८१॥, पृ. २५३॥, स्वोपजटीका ६।१४५९॥, पृ. ३२६॥ २४. '-त्यम्' इति १.३.४॥ २५. '-त्यस्य' इति १.३॥ २६. '-लउ' इति २.३, '-लौ' इति ४॥ २७. '-मः' इति ४॥

मध्यमीयम्, माध्यन्दिनम् च । आध्यात्मादेराकृतिगणत्वात् साधू । चत्वारि मध्यमस्य । 'मांहिलउ' इति भाषा ॥

अध्यन्तरमन्तरालं विचाले

१ अध्यधिकमन्तरम् अध्यन्तरम् । अन्तरं मध्या-
वकाशः, अभिगतमन्तरमध्यन्तरं वा । २ अन्तरं लाति
अन्तरालम् । कप्रत्यये, 'अन्येषामपि- '६।३।१३७॥ इति
दीर्घः । यद्वा अन्तरमलत्यालाति वा । ३ विङ्के विचा-
लम् । 'विचिर पृथग्भावे' (रु.उ.अ.), ['चात्वाल-'
(हैमोणा-४८०) इत्याले निपात्यते], तत्र । त्रीणि अध्य-
१० न्तरस्य । 'विचाले' इति भाषा ॥

मध्यमन्तरे ॥१४६०॥

१ मव्यते मध्यम् । 'मव बन्धने' (भ्वा.प.से.),
'शिक्षास्य-' (हैमोणा-३६४) इति ये साधुः । २ अनिति
अन्तरम्, पुंक्ली । 'अन प्राणने' (अ.प.से.), 'अनिकाभ्यां
तरः' (हैमोणा-४३७), तत्र । मध्यार्थोऽन्तरशब्दोऽत्र न
सर्वादिकार्यभाक् । 'तदन्तरे सा विरराज धेनुर्दिनक्षपा-
मध्यगतेव सन्ध्या' [रघुवंशम्, सर्गः-२, श्लो-२०] इति
रघुः । 'मांहि' इत्यादिभाषाया द्वे ॥१४६०॥

तुल्यः समानः सदृशः सरूपः सदृशः समः ।

२० साधारणसधर्माणौ सवर्णः सन्निभः सदृक् ॥१४६१॥

१ 'तुल उन्माने' (चु.उ.से.), णिजन्तः, ततो
भिदादित्वादङि, टापि, तुला । तुलया सम्मितः तुल्यः ।
'नौवयः- '४।४।११॥ इति यत् । तुल्या सम्मितमिति व्यु-
त्पत्तिमात्रं रूढशब्दस्त्वयं सदृशपर्यायः । २ समानं तुल्यं
मानमस्य समानः । ३ समान इव दृश्यत इति सदृशः ।
'दृशोः क्सः' (वा ३।२।६०॥) इति क्सः । ४ समानं
रूपमस्य सरूपः । 'रूपनामगोत्र- '६।३।८५॥ इत्यादिना
समानस्य सादेशः । ५ समान इव दृश्यते सदृशः ।
'त्यदादिषु दृशोऽनालोचने कञ्च' ३।२।६०॥ । ६ समति
३० समः । 'षम ष्टम वैक्लव्ये' (भ्वा.प.से.), पचाद्यचि ।

७ समानमाधारणमस्य साधारणम् । सह आधारणेन
वर्तत इति वा । 'वोपसर्जनस्य' ६।३।८२॥ इति व्यव-
स्थितविभाषा [त्वात् सभावः] । ८ समानो धर्मोऽस्य
सधर्मा । 'धर्मादनिच् केवलात्' ५।४।१२४॥, 'रूपनाम-
गोत्रस्थानवचनधर्मजातीयेषु वेति केचित्' ( ) इति समानस्य
सादेशः । ९ समानो वर्णोऽस्य सवर्णः । १० सन्निभाति
सन्निभः । ११ समान इव दृश्यत इति सदृक् । 'त्यदा-
दिषु- '३।२।६०॥ इत्यादिना क्तिन्, 'दृग्दृशवतुषु' ६।३।
८९॥ इत्यादिना सभावः । एकादश सदृशस्य ॥१४६१॥

स्युरुत्तरपदे प्रख्यः प्रकारः प्रतिमो निभः ।

४०

भूतरूपोपमाः काशः सं-नी-प्र-प्रतितः परः १४६२

१ उत्तरपदे परपदे सति प्रख्याद्या एकादशशब्दाः
सदृशस्य वाचकाः स्युरित्यन्वयः । प्रख्याति प्रख्यः ।
प्रपूर्वः 'ख्या प्रकथने' (अ.प.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।१।
१३६॥ इति कः । यथा- 'चन्द्रप्रख्यं मुखम्' [ ] इत्यादि ।
२ प्रकरणं प्रकारः । भावे घञ् । ३ प्रतिमाति प्रतिमः ।
'मा माने' (अ.प.से.) । ४ नियतं भाति निभः । निपूर्वः
'भा दीप्तौ' (अ.प.अ.), उभयत्र 'आतश्चोपसर्गे कः' ३।१।
१३६॥ । ५ भवति स्म भूतः । ६ रूपयति रूपम् ।
'रूप दर्शने' (चु.उ.से.), चुरादिः, पचाद्यच् । ७ उप- ५०
मीयतेऽनयो उपमा । 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यङ् ।
८-११ समादिभ्यश्चतुर्भ्य उपसर्गेभ्यः परः काशशब्दो
योज्यः, तेन संकाशते संकाशः । 'काश शब्दे' ( ),
तालव्यान्तः, पचाद्यच् । संशब्दः समानार्थोऽत्र । नितरां
काशते नीकाशः । 'इकः काशे' ६।३।१२३॥ इति दीर्घः ।
प्रकाशते प्रकाशः । प्रतिकाशते प्रतिकाशः । 'इकः
काशे' ६।३।१२३॥ इति दीर्घः । चन्द्रेण प्रख्य इत्यादि
व्यस्तं न भवति, समास एवोत्तरपदत्वस्य रूढेः । प्रख्यादय
उत्तरपदस्था एव वाच्यलिङ्गाः स्युरिति पूर्वस्माद् विशेषः,
यथा- पितृनिभः पुत्रः, मातृनिभा कन्या, 'दैवनिभं पाप- ६०
मिति ॥१४६२॥

१. 'मा-' इति १.२॥ २. '-लौ' इति ४, '-लो' इति ५॥ ३. 'विके' इति ३.४॥ ४. '-ने' इति ५॥ ५. '-लइ' इति १.२, '-लः' इति ३॥
६. 'समितिः' इति ३॥ ७. 'संमिति' इति १, 'समित-' इति ४.५॥ ८. तुलनीया मा.धातुवृत्तिः, चुरादिः, धातुसं-५४, पृ.५४४॥ ९.
'-नामगोत्ररूप-' इत्यप्याध्याय्याम् ॥ १०. इतोऽग्रे १.२प्रत्योः 'इव' इति दृश्यते ॥ ११. 'अवैक्लव्ये' इति स्वामी ॥ १२. '-च्'
इति १.२॥ १३. 'समानस्य-' ६।३।८४॥ इति योगविभागेनाऽपि भाव्यम् ॥ १४. 'सन्तः' इति २॥ १५. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१४६२॥, पृ.३२७॥
१६. 'इति' इति ३॥ १७. 'प्रा-' इति १॥ १८. 'रूप रूपक्रियायाम्' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. '-ऽनया' इति १प्रतौ नास्ति ॥
२०. शब्दार्थककाशुभातुः क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ २१. 'दे-' इति ४॥

औपम्यमनुकारोऽनुहारः साम्यं तुलोपमा ।

कक्षोपमानम्

१ उपमैव औपम्यम् । भेषजादित्वादृश्यम् । २ अनुकरणम् अनुकारः । ३ अनुहरणम् अनुहारः । ४ समस्य भावः साम्यम् । ५ तोलनं तुला । 'तुल उन्माने' (चु.उ.से.), भिदादित्वादङि । ६ उपमानम् उपमा । 'गुरो-श्च-' ३।३।१०३॥ इत्यङ् । ७ कक्षणं कक्षा । 'कक्ष-' ( ), भिदादित्वादङ् । ८ उपमितिः उपमानम् । 'मा माने' (अ.प.से.), भावे ल्युट् । अष्ट उपमायाः ॥

१० अर्चा तु प्रतेर्मा यातना निधिः ॥१४६३॥

छाया छन्दः कायो रूपं बिम्बं मानकृती अपि ।

१ अर्च्येऽसौ अर्चा । 'अर्च पूजयाम्' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च-' ३।३।१०३॥ इत्यकारः । २-११ प्रति-शब्दात् परे माप्रभृतयः कृतिपर्यन्ता दशशब्दा योज्याः, तेन प्रतिमीयतेऽनया प्रतिमा । 'मा माने' (अ.प.से.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ् । प्रतियात्यत उपस्क्रियते प्रतियातना । 'यत निकारोपस्कारयोः' (चु.उ.से.) इति चुरादिण्यन्ताद् युच् । एते त्रयः स्त्रीलिङ्गाः । प्रतिनिधीयते प्रतिनिधिः, पुंसि । 'उपसर्गे ओः किः' ३।३।१२॥ इति

२० किः । मुख्यसदृशोऽर्थः ॥१४६३॥ प्रतिक्रियस्य छाया सादृश्यमत्र प्रतिच्छाया । प्रतिच्छन्द्यते स्म प्रतिच्छन्दः । 'छदि संवरणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, घञ् । प्रतिरूपछन्दः प्रतिच्छन्द इति वा । प्रतिरूपः कायः प्रतिकार्यः । रूपेण सदृशं प्रतिरूपम् । सादृश्येऽर्थेऽव्ययीभावः । प्रतिनिधि-बिम्बस्य प्रतिबिम्बम् । प्रतिबिम्ब्यत इति वा । प्रतिपूर्वः 'बिम्ब प्रतिमाने' ( ), घञ् । प्रतिमीयते सदृशी-क्रियतेऽनेन प्रतिमानम् । करणे ल्युट् । प्रतिरूपं क्रियते प्रतिकृतिः । 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४॥ । एकादश 'प्रति-बिम्ब' इति ख्यातस्य । 'इमानि मूर्तिसदृशशिलादिप्रति-निर्मितप्रतिरूपकस्य' [पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्लो-७१९] इति मिश्राः ॥

सूर्मी स्थूणाऽयःप्रतिमा

१ सरति सूर्मिः । 'सृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), 'सर्तेरुच्च-' (हैमोणा-६८९) इति मिः, 'कृदकारात्-' (गण-सू-४।१।४५॥) इति डीषि सूर्मी । तालव्यादिरप्ययम् । 'सृ गतौ' ( ), 'ग्रीष्मजालमशूर्म' ( ) इति मप्रत्यये शूरादेशे च गौरादिडीषि शूर्मी । शूर्मश्च (शूर्मिश्च) । 'यामिगोसुरभिःशूर्मयः' [ ] इति । 'शूर्मोऽदन्तोऽपीत्येके । 'गौरादिपाठादेव निपातः' [ ] इत्यरुणदत्तः । २ तिष्ठति स्थूणा । 'रास्नासास्नास्थूणा-' (उणा-२९॥) इति निपातनाद् ४० णत्वोत्वे । 'स्थूणा स्तम्भेऽथ(च) 'सूर्मा च' [शाश्वत-कोशः, श्लो-७२२] इति शाश्वतः । ३ अयोमयी प्रतिमा अयःप्रतिमा । त्रीणि लोहप्रतिमायाः ॥

हरिणी स्याद्धिरण्यमयी ॥१४६४॥

१ हरति मनो हरिणी । 'हृज् हरणे' (भ्वा.उ.अ.), 'श्यास्त्याहृज्विभ्य इनच्' (उणा-२०४) इतीनच्, 'जातेर-स्त्रीविषयात्-' ४।१।६३॥ इति डीष् । २ हिरण्यस्य विकारो हिरण्यमयी । 'दाण्डिनायनहास्तिनायन-' ६।४।१७४॥ इति साधुः, टित्वाद् डीष् । द्वे स्वर्णप्रतिमायाः ॥१४६४॥

प्रतिकूलं तु विलोममपसव्यमपष्ठुरम् ।

वामं प्रसव्यं प्रतीपं प्रतिलोममपष्ठु च ॥१४६५॥

१ प्रतीपं कूलात् प्रतिकूलम् । २ लोमानि विपर्यस्यति विलोमयति, 'सत्यापपाश-' ३।१।२५॥ इत्यादिना णिच्, विलोमयति विलोमम् । पचाद्यच् । ३ अपगतं सव्याद् अपसव्यम् । ४ वमति वामम् । 'टुवम् उदिग-रणे' (भ्वा.प.से.), ज्वलादित्वाणः, 'नोदात्तोपदेशस्य-' ७।३।३४॥ इति वृद्धिनिषेधस्य 'आचमि(अनाचमि) कमि-वमीनाम्-' (वा-७।३।३४॥) इति निषेधः । (सव्यशब्दो हि दूरान्तिकार्थाराच्छब्दवद् वामदक्षिणार्थः) । ४ अपावृत्य तिष्ठति अपष्ठुरम् । पृषोदरादिः । अपष्ठुत्वं रातीति ६० वा । 'आतोऽनुपसर्गे कः' ३।२।३॥ । ५ प्रगतं सव्यात्

५०

१. '-दण्' इति ४.५॥, हैममतेऽयं प्रतिभाति, पाणिनीयमते 'चतुर्वर्णादीनां स्वार्थ उपसङ्ख्यानम्' ५।१।१२४॥ इति वार्तिकेऽप्यव्यत्ययः ॥ २. 'कक्षणा' इति ३॥ ३. इतोऽग्रे १प्रतौ 'क' इति दृश्यते ॥ ४. '-पतापयोः' इति ३॥ ५. '-ति' इति ५॥ ६. ४प्रतौ नास्ति ॥ ७. १.२.५प्रतिषु नास्ति ॥ ८. पदचन्द्रिकायाम् 'इमानि' इत्यस्य स्थाने 'अष्टौ' इति दृश्यते ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः २।१०।३५॥ १०. 'निः' इति ३॥ ११. 'मोः' इति ३॥ १२. 'सृ' इति २॥ १३. '-सूर्म-' इति ५॥ १४. '-पि' इति ३॥ १५. '-सू-' इति ३.३॥ १६. ८. पदचन्द्रिका, भा-२, शूद्रवर्गः, श्लो-७१८, पृ.८०८॥ १७. 'सू-' इति ३॥ १८. 'शू-' इति ३॥ १९. '-ते' इति ४॥ २०. '-प्' इति ३॥ २१. 'प्रतिकूलात्' इति ३॥ २२. '-मते' इति ४॥ २३. 'वा-' इति १.२॥ २४. '-मु' इति १.४॥ २५. '-स्य-' इति ३प्रतौ नास्ति ॥ २६. वामशब्दस्य व्युत्पत्तिरपष्ठुरशब्दात् पश्चाद् युक्ता ॥ २७. 'शब्दाद्' इति ४.५॥ २८. कोष्ठान्तर्गतपाठोऽपसव्यशब्दे युक्तः ॥, पाठश्चलितो वा ॥ २९. '-ते' इति १॥

प्रसव्यम् । ७ प्रत्यावृत्ता आपोऽत्र प्रतीपम् । 'ऋक्पूरब्धू-
' ५।४।७४ ॥ इत्यः, 'द्वयन्तरुपसर्गेभ्योऽप ईत्' ६।३।९७ ॥ ।
८ प्रतीपं लोमाऽत्र प्रतिलोमम् । '-प्रत्यव(न्व)पूर्वात्
सामलोमः' ५।४।७५ ॥ इत्यच् । ९ अपतिष्ठति अपष्टु ।
'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), औणादिको दुन्प्रत्यः,
'सुषामादित्वात् षत्वम् । एते सर्वेऽपि वाच्यलिङ्गाः । नव
प्रतिकूलस्य । 'उपराठउ' इति भाषा ॥१४६५ ॥

वामं शरीरेऽङ्गं सव्यम्

१ वय्यते वामम् । 'दुवमं उदिगरणे' (भ्वा.प.से.),
१० षव् । २ सूयते सव्यम् । 'षू प्रसर्व' (तु.प.से.), 'अचो
यत्' ३।१।९७ ॥ इति यत् । "वामं सव्ये प्रतीपे च"
[विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, श्लो-२२] इति महेश्वरः । द्वे
वामाङ्गस्य । 'डावो' अंग' इति भाषा ॥

अपसव्यं तु दक्षिणम् ।

१ शरीरेऽङ्गमित्येव, अपक्रान्तं सव्यम् अपस-
व्यम् । २ दक्षते दक्षिणम् । 'दक्ष शैष्ने' (भ्वा.आ.से.),
'दुदक्षिभ्यामिन्' (उणा-२०८) । द्वे दक्षिणाङ्गस्य ॥

अबाधोच्छृङ्खलोद्दामान्ययन्त्रितमनर्गलम् ॥१४६६ ॥

निरङ्कुशे

२० १ नास्ति बाधा निषेधोऽस्त्यस्य अबाधम् । २
उत्क्रान्तं शृङ्खलाद् उच्छृङ्खलम् । ३ उत्क्रान्तं दामाया
उद्दामम् । अत्र दामाशब्दः स्त्रियां टाबन्तः, उभयत्र
'निरादयो निष्क्रान्ताद्यर्थे (क्रान्ताद्यर्थे) पञ्चम्या' (वा-२।२।
१८ ॥) इति समासः । ४ 'न यन्त्रितम् अयन्त्रितम्' ।
'यत्र बन्धने' (चु.उ.से.), कः, ततो नञा समासः । ५
नास्ति अर्गलाऽस्य अनर्गलम् । निरर्गलमपि । अर्गला-
शब्दोऽत्र प्रतिरोधकार्थः ॥१४६६ ॥ ६ निष्क्रान्तमङ्कुशाद्
निरङ्कुशम् । 'निरादयो निःक्रान्ताद्यर्थे (क्रान्ताद्यर्थे) पञ्च-
म्या' (वा-२।२।१८ ॥) इति समासः, तत्र । षडुच्छृङ्खल-
३० स्य । 'निर्मर्याद' इति भाषा ॥

स्फुटे स्पष्टं प्रकाशं प्रकटोल्लब्धे ।

व्यक्तम्

१ स्फुटति बहिःप्रकाशते स्फुटम् । 'स्फुट
प्रकाशने' (तु.प.से.), 'इगुपथ- ३।१।१३५ ॥ इति कः,
तत्र । २ स्पश्यते गृह्यते स्पष्टम् । 'स्पश ग्रहण-
श्लेषणयोः' (चु.आ.से.), कः । 'स्पास्यते वा स्पष्टः । 'स्पश
बाधनस्पर्शनयोः' (भ्वा.उ.से.), णिजन्तः, कः, 'मितां
ह्रस्वः' ६।४।९२ ॥, 'निष्ठायां सेटि' ६।४।५२ ॥ इति णिलोपः,
'वा दान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छत्रज्ञप्ताः' ७।२।२७ ॥ इति
निपातः । ३ प्रकाशते प्रकाशम् । 'काशं दीप्तौ' (भ्वा. ४०
आ.से.), पचाद्यच् । ४ प्रकटम्, 'सम्प्रोदश्च- ५।२।
२९ ॥ इति कटच् । ५ उल्लीयते श्लिष्यति सम्बध्यते वा
उल्लवणम् । 'लीङ् श्लेषणे' (दि.आ.अ.), 'उल्लादयश्च'
(उणा-५३५) इति वन्प्रत्यये निपातितम् । ६ व्यज्यते स्म
व्यक्तम् । विपूर्वः 'अञ्जू प्रक्षणादौ' (रु.प.वे.), निष्ठा,
'चोः कुः' ८।२।३० ॥ । षट् प्रकटस्य ॥

वर्तुलं तु वृत्तं निस्तलं परिमण्डलम् ॥१४६७ ॥

१ वर्तते भ्रमति वर्तुलम् । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.
आ.से.), बाहुलकाद् 'हृषेरुलच्' (उणा-९६) इत्युलच् । २
वर्तते वृत्तम्, पुंक्लीबलिङ्गः । वाच्यलिङ्गोऽयमित्यन्ये । ५०
३ 'तल प्रतिष्ठायाम्' (चु.उ.से.), णिजन्तः, पचाद्यच्,
'संज्ञापूर्वको विधिरनित्यः' (परिभाषा-९५) इति वृद्धयभावः,
तलम् । निर्गतं तलं प्रतिष्ठाऽस्य निस्तलम् । ४ परितः
समन्ताद् मण्डलाकृतिरस्य परिमण्डलम् । चत्वारि
वर्तुलस्य । 'गोल' इति भाषा ॥१४६७ ॥

बन्धुरं तून्नतानतम्

१ बन्धाति गतिं बन्धुरम् । 'बन्ध बन्धने' (क्र्या.
प.अ.), 'बन्धु (मद्गु) रादयश्च' (उणा-४१) इत्युर्न्, 'मन्दि-
वाशि' (उणा-३८) इत्यादिना बाहुलकादुरज् वा । "कण्ठ-

१. '-त्त्या' इति ४॥ २. 'सुष-' इति १.४.५॥ ३. 'ऊ-' इति ४॥ ४. '-ठ' इति ३, '-ठौ' इति ४॥ ५. '-मु' इति १.४॥ ६. 'प्रेरणे' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. इतोऽग्रे १ प्रती 'द्वे' वामाङ्ग' इति दृश्यते ॥ ८. '-वडं' इति २.५, '-वौ' इति ४॥ ९. 'दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. '-मिन्' इति ४.५॥ ११. '-धोऽस्य' इति १.२॥ १२. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १३. 'यत्र सङ्कोचे
(सङ्कोचने' इति मैत्रेयसायणौ) इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १४. '-कोऽर्थः' इति ३॥ १५. '-दा' इति ५॥ १६. '-श्यते' इति ४.५॥ १७.
'विकसने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १८. '-शते' इति १.४.५॥ १९. 'स्प-' इति ३॥ २०. '-तितः' इति ३॥ २१. 'कासु' इति १.४॥ २२.
'-षति' इति १.२.४.५॥ २३. '-जते' इति ३॥ २४. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।६९ ॥ २५. '-सि-' इति ३॥

स्य तस्याः स्तनबन्धुरस्य मुक्ताकलापस्य च निस्तलस्य”
[कुमारसम्भवम्, सर्गः-१, श्लो-४२] इति कुमारसम्भवः ।
“बन्धुरबन्धुरौ रम्ये नग्ने (नग्ने) हंसे तु बन्धुरः” [१] इति
रभसः । २ उन्नतं च तदुपाधिवशादीषन्नतम् उन्नतानतम् ।
द्वे उन्नतानतस्य । ‘ढाल’ इति भाषा ॥

स्थपुटं विषमोन्नतम् ।

१ तिष्ठति स्थपुटम्, पृषोदरादिः । २ विषमं
च तदुन्नतं च विषमोन्नतम् । “निष्कन्दामरविन्दिनी” स्थ-
पुटितोद्देशाङ्कशेरुस्थलीम्” [ ] इति खण्डप्रशस्तिः । द्वे
१० ‘अखडवषडा’ इति ख्यातस्य ॥

अन्यदन्यतरद् भिन्नं त्वमेकमितरश्च तत् ॥१४६८॥

१ अनिति अन्यत् । २ बहूनां मध्येऽन्यद् अन्य-
तरत् । ३ भिद्यते भिन्नम् । निष्ठान्तः । ४ त्वक्षति
त्वम् । ‘त्वक्ष (त्वक्षू) तनूकरणे’ (भ्वा.प.वे.), ‘अन्ये-
भ्योऽपि-’ ( ) इति डः । वृत्तौ त्वत्वच्छब्दौ सर्वादि-
ष्वन्यार्थौ । ५ एति एकम् । ‘इण् गतौ’ (अ.प.अ.),
‘इण्भीका-’ (उणा-३२३) इत्यादिना कन् । यथा- “इत्येके
मन्यन्ते” [कौ. सू.२१७] इति । “प्रधानान्यासहायेषु सङ्-
ख्यायां चैक इष्यते” [ ] इति कात्यः । ६ एति इतरः ।
२० ‘इण् गतौ’ (अ.प.अ.), ‘इण्भ्यां कित्’ (हैमोणा-४३८)
इति तरः, ‘अदङ् डतरादिभ्यः पञ्चभ्यः’ ७।१।२५ ॥
इत्यदङ् । एते भिन्नादन्ये सर्वनामसंज्ञाः वाच्यलिङ्गाः ।
षडन्यस्य । ‘अनेरा’ इति भाषा ॥१४६८॥

करम्बः कबरो मिश्रः सम्पृक्तः खचितः समाः ।

१ क्रियते करम्बः । ‘डुकृञ् करणे’ (त.उ.अ.),
‘कृञश्च’ (दशपाद्युणा-७।१७ ॥) इत्यम्बच् । २ कूयते
कबरः । ३ मिश्रयते मिश्रः । ‘मिश्र शब्दे’ (भ्वा.प.से.),
‘स्फायितश्चि-’ (उणा-१७०) इति बाहुलकाद् रक् । ४

सम्पृच्यते सम्पृक्तः । ‘पृची सम्पर्के’ (र.प.से.), कः । ५
खच्यते खचितः । ‘खच बन्धने’ (भ्वा.आ.से.), कवर्ग- ३०
द्वितीयादिः, ‘निष्ठा’ ३।२।१०२ ॥ इति कः । पञ्च मिश्रस्य ।
‘भेलउ’ इति भाषा ॥

विविधस्तु बहुविधो नानारूपः पृथग्विधः ॥१४६९॥

१ विचित्रो विधः प्रकारोऽस्य विविधिः । २ बहु
पृथक् च विधोऽस्य बहुविधः । ३ नाना अनेकप्रकारं
रूपमस्त्यस्य नानारूपः । ४ पृथग् विधोऽस्य पृथग्विधः ।
बहुरूप-पृथग्रूप-नानाविधा अपि । चत्वारि बहुविधस्य
॥१४६९॥

त्वरितं सत्वरं तूर्णं शीघ्रं क्षिप्रं द्रुतं लघु ।

चपलाविलम्बिते च

१ त्वरते स्म त्वरितम् । ‘जित्वरा सम्भ्रमे’ (भ्वा.
प.से.), कः । २ सह त्वरया वर्तते सत्वरम् । ३
त्वरते तूर्णम् । ‘जित्वरा सम्भ्रमे’ (भ्वा.प.से.), ‘निष्ठा’
३।२।१०२ ॥ इति कः, ‘रुष्यमत्वरसंयुषास्वनाम्’ ७।२।
२८ ॥ इतीडभावः, ‘ज्वरत्वरस्त्रिव्यविमवामुपधायाश्च’ ६।४।२० ॥
इति वकारस्योठ्, ‘रदाभ्याम्-’ ८।२।४२ ॥ इति नत्वम्,
‘रषाभ्याम्-’ ८।४।१ ॥ इति णत्वम् । ४ शिङ्घ्रति व्या-
प्नोति शीघ्रम् । ‘शिधि आघ्राणे’ (भ्वा.प.से.), ‘शीघ्रा-
दयश्च’ ( ) इति रक् । ५ क्षिपति क्षिप्रम् । ‘क्षिप प्रेरणे’
(तु.उ.अ.), ‘स्फायितश्चि-’ (उणा-१७०) इत्यादिना रक्, ५०
‘ऋग्रेन्द्र-’ (उणा-१८६) इत्यादिना वा रक् । ६ द्रवति
द्रुतम् । ‘द्रु गतौ’ (भ्वा.प.अ.), निष्ठा । ७ लङ्घते
लघु । ‘लघि गतौ’ (भ्वा.आ.से.), ‘लङ्घिबन्धोर्नलोपश्च’
(उणा-२९) इति कुः । ८ चपति चपलम् । ‘चप सान्त्वने’
(भ्वा.प.से.), वृषादित्वात् कलच् । ‘चुप मन्दायां गतौ’
(भ्वा.प.से.), ‘चुपेरचोपधायाः’ (उणा-१०८) इति कलप्रत्यये
वा । ९ न विलम्बितम् अविलम्बितम् । एते धर्ममात्रे

१. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-४, ३।१।६७ ॥, पृ.३३ ॥, तत्र-“बन्धुरं बन्धुरे रम्ये नदे हंसे तु बन्धुरम्? रः” इति दृश्यते ॥, पदचन्द्रिका,
भा-३, विशेषनिघ्नवर्गः, श्लो-६९, पृ.६९ ॥, रामाश्रमी ३।१।६९ ॥, पृ.५०२ ॥ २. ‘-न्दनी’ इति १, ‘-न्दनी’ इति ३ ॥ ३. ‘-क्षिति’ इति ५ ॥ ४.
‘तक्षू त्वक्षू तनूकरणे’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. द्र. अम.क्षीर ३।१।८३ ॥, पृ.२५३ ॥, स्वोपज्ञटीका ६।१४६८ ॥, पृ.३२८ ॥ ६. ‘-रत्’ इति ३ ॥
७. ‘इतरः’ इति ३ ॥ ८. ‘-माम्’ इति ४ ॥ ९. ‘मिश्र मश शब्दे रोषकृते च’ इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. ‘कच बन्धने’ इत्यत्र
स्वामिनोक्तम्- “खच इति लौकिकोऽस्ति” इति, क्षीर. पृ.३७ ॥ ११. ‘-लौ’ इति ३.४ ॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।९३ ॥ १३. ५ प्रतौ
नास्ति ॥ १४. ‘-मस्य’ इति इति १.२ ॥ १५. ‘-श्रि-’ इति १.२.४.५ ॥ १६. कोष्ठान्तर्गतपाठः २ प्रतौ नास्ति ॥ १७. ‘ककि’
इत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥

क्लीबे गुणवृत्तौ वाच्यलिङ्गाः । अरमाशु मङ्क्षु चाऽव्य-
यकाण्डे वक्ष्यते (श्रु-६।१५३०) । नव त्वरितस्य ।
'ऊतावलि' इति भाषा ॥

^१झम्पा सम्पातपाटवम् ॥१४७०॥

१ झमातं झम्पा । 'झमु अदने' (भ्वा.प.से.),
बाहुलकात् पः, स्त्रीलिङ्गोऽयम्, "पुंस्यपि" [ ] इत्यन्ये ।
यदाहुः- "झम्पः सम्पातपाटवम्" [ ] इति । २ सम्पतनं
सम्पातः । सम्पाते पाटवं सम्पातपाटवम् । द्वे उच्चाश्रीचैः
पतनस्य । 'झांप' इति भाषा ॥१४७०॥

१० अनारतं त्वविरतं संसक्तं सततानिशे ।

^६नित्यानवरताजस्त्रासक्ताश्रान्तानि सन्ततम् ॥१४७१॥

१ आङ्पूर्वो रमिर्विरामे वर्तते । तदुक्तम्-
"आरतविरताऽवरतशब्दा विरामार्थाः" [ ] । अविद्य-
मानमारतमस्मिन्निति अनारतम् । २ नास्ति विरतमस्येति
अविरतम् । ३ संसजति स्म संसक्तम् । 'षञ्ज सङ्गे'
(भ्वा.प.अ.), क्तः । ४. ११ संतन्यत इति सततम् ।
सम्पूर्वः 'तनु विस्तारे' (त.उ.से.), भावे क्तः, 'अनुदात्तो-
पदेशस्य-६।४।३७॥ इति न्लोपः, 'समो वा हितततयोः'
(वा-६।१।१४४॥) इति वा न्लोपः । न्लोपाभावपक्षे

२० सन्ततम् अपि । ५ निशाव्यापारशून्यत्वमुपचारात्, तद्
रहितम् अनिशम् । "नास्ति निशाप्रायो व्यवच्छेदकः
कालोऽस्येत्यनिशम्" [टीकासर्वस्वम् १।१।६५॥] इति तु
सर्वानन्दः । ६ नियो भवमित्यर्थे नियतार्थाद् निशब्दात् 'त्यन्ने-
र्ध्रुवः' (वा-४।२।१०४॥) इति त्यप्, [नित्यम्] । ७ नाऽस्त्य-
वस्तमस्य अनवरतम् । ८ न जस्यतीत्येवंशीलम् अज-
स्रम् । 'जसु हिंसार्याम्' (दि.प.से.), दन्त्यसः, 'मनिकम्पि'
३।२।१६७॥ इत्यादिना रः । सततमजस्रशब्दावव्ययावपि
नित्यपर्यायौ स्तः । "शश्वदभीक्ष्णं नित्यं सदा सतत-
मजस्रमिति सातत्ये" [ ] इत्यव्ययप्रकरणे आपिशलेः । ९

३० न सजति स्म असक्तम् । १० न श्राम्यति स्म अश्रा-

न्तम् । 'श्रमु तपसि खेदे च' (दि.प.से.), निष्ठा, 'अनु-
नासिकस्य' ६।४।१५॥ इति दीर्घः । एकादश निरन्तरक्रिया-
करणस्य ॥१४७१॥

^१साधारणं तु सामान्यम्

१ समानमाधारेण वर्तते साधारणम् । 'अन्ये-
षामपि-६।३।१३७॥ इति दीर्घत्वे' वा । पूर्वं 'सट्क्,
साधारणम्' (श्रु-६।१४६१॥) इत्युक्तम्, इदानीं तु यदे-
कमनेकसम्बन्धि, तत् साधारणशब्देनोच्यते । बह्वादित्वाद्
डीषि साधारणी साधारणा च । २ समानमेव सामान्यम् ।
स्वार्थे ष्यञ् । जातौ तु भावकर्मणोः ष्यञि सामान्यम्, ४०
क्लीबमेव । द्वे साधारणस्य ॥

^१दृढसन्धिस्तु ^२संहतम् ।

१ दृढः सन्धिः सन्धानं संघट्टनमस्य दृढसन्धिः ।
२ संहन्यते स्म संहतम् । 'हन्(हन) हिंसागत्योः' (अ.
प.अ.), क्तः । "संहतमच्छिद्रम्" [अम.क्षीर.३।१।७६॥]
इति क्षीरस्वामी । वाच्यलिङ्गौ द्वावपि । द्वे दृढसन्धि-
वस्तुनः । 'छेक रहित' इति भाषा ॥

^१कलिलं ^२गहने

१ कल्यते क्षिप्यतेऽत्राऽन्यत् कलिलम् । 'कल
उत्क्षेपे' ( ), 'कल शब्दसङ्ख्यानयोः' (भ्वा.आ.से.), ५०
वा, 'सलिकलि-' (उणा-५४) इतीलच् । २ दुष्प्रवेशत्वाद्
दुरधिगमान्तःपातं गहनम् । यथा- "गहनं शास्त्रम्,
दुरधिगमार्थमित्यर्थः, तत्र । गहनं गह्वरे दुःखे विपिने
कलिलेऽपि च" [विश्वप्रकाशकोशः, नान्तवर्गः श्रु-३३] इति
महेश्वरः । "कलिलमाकीर्णम्, तत्र, यथा- 'शार्दूलगहनं
वनम्' [ ]" इति तट्टीका । द्वे गहनस्य ॥

^१सङ्कीर्णं तु ^२सङ्कुलमाकुलम् ॥१४७२॥

^४कीर्णमाकीर्णं च

१. 'तत्परस्य' इति ३॥ २. 'उ-' इति ३॥ ३. 'झम्पति' इति ४.५॥ ४. 'झम्पा' इति १॥ ५. द्र. स्वोपज्ञटीका ६।१४७०॥, पृ. ३२९॥ ६.
'रमितिर्वि-' इति ३॥ ७. 'विर-' इति ४॥ ८. द्र. अम.क्षीर. १।१।६५॥, पृ. २०॥ ९. 'विरति-' इति ३.४॥ १०. 'म-' इति ३॥ ११. '-करः'
इति टीकासर्वस्वे, १।१।६५॥, पृ. ४८॥ १२. १प्रतौ नास्ति ॥ १३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, श्रु-६०, पृ. ८६॥ १४. 'जसु मोक्षणे' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १५. '-स-' इति ३॥ १६. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।८२॥ १७. '-त्वं' इति १.२.३॥ १८. '-क्तः' इति ३॥ १९.
तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।७५॥ २०. 'संहि-' इति ३, 'सहन-' इति ५॥ २१. मुद्रितामरकोशक्षीरस्वामिकृतटीकायाम्- "संहतोऽच्छिद्रः" इति
दृश्यते ॥ २२. 'वेद्य' इति १.२॥ २३. '-न्तपातं' इति ३॥

१ सङ्कीर्यते स्म सङ्कीर्णम् । 'कृ विक्षेपे'(तु. प.से.), निष्ठा, 'ऋत इद्धातोः' ७।१।१००॥, 'उरण् स्परः' १।१।५१॥, 'हलि च' ८।१२।७७॥ इति दीर्घः, 'रदाभ्याम्-' ८।१२।४२॥ इति नत्वम्, तत्र । २ सङ्कोलति निरन्तरीभवति सङ्कुलम् । 'कुल संस्त्याने'(भ्वा.प.से.), इगुपधत्वात् कः । 'शकिधातोरुलचि शङ्कुलम्, तालव्यादि' [ ] इति स्वामी । [३ आकोलति आकुलम्] ॥१४७२॥ ४-५ कीर्यते कीर्णम्, आकीर्यते आकीर्णम् । उभयत्र 'कृ विक्षेपे'(तु.प.से.), निष्ठा, 'श्र्युकः किति' ७।१२।११॥ इती-
१० णिषेधादित्वरपरत्वदीर्घत्वे च निष्ठानत्वम् । 'एते पञ्च कलिलगहनाभ्यामेकार्थाः' [ ] इत्येके । पञ्च सङ्कीर्णस्य । 'निरन्तर व्याप्त' इति भाषा ॥

पूर्णं त्वार्चितं छन्नपूरिते ।

भरितं निचितं व्याप्तम्

१ पूर्यते स्म पूर्णम् । 'पूरी आप्यायने'(दि.आ. से.), णिच्, कः, 'वा दान्तशान्तपूर्णदस्तस्पष्टच्छन्नज्ञप्ताः' ७।१२।२७॥ इति साधुः, तत्र । २ आचीयते स्म आचितम् । 'चिञ् चयने'(स्वा.उ.अ.), कः । ३ छाद्यते स्म छन्नम् । 'छद अपवारणे'(चु.उ.से.), 'वा दान्तशान्त-' २० ७।१२।२७॥ इत्यादिना साधुः । छादितमपि । ४ पूर्यते स्म पूरितम् । 'पूरी आप्यायने'(दि.आ.से.), कः, 'आर्धधातुकस्य-' ७।१२।३५॥ इतीट् । ५ भरः सञ्जातोऽस्य भरितम् । तारकादित्वादितच् । ६ निचीयते स्म निचितम् । ७ व्याप्यते स्म व्याप्तम् । व्याङ्पूर्वः 'आप्लु व्याप्तौ'(स्वा. प.अ.), कः । सप्त पूर्णस्य । 'भरिउं' इति भाषा ॥

प्रत्याख्याते निराकृतम् ॥१४७३॥

प्रत्यादिष्टं प्रतिक्षिप्तमपविद्धं निरस्तवत् ।

१ प्रत्याख्यायते स्म प्रत्याख्यातम् । प्रत्याङ्पूर्वः 'ख्या प्रकथने'(अ.प.अ.), कः, तत्र । २ निराक्रियते ३० स्म निराकृतम् ॥१४७३॥ ३ प्रत्यादिश्यते स्म प्रत्यादिष्टम् । 'दिश अतिसर्जने'(तु.उ.अ.), कः, वश्चादिना

षत्वम्, ष्टुत्वम् । ४ प्रतिक्षिप्यते स्म प्रतिक्षिप्तम् । 'प्रतिक्षिप्तं प्रतिहते प्रेषिते च निराकृते' [विश्वप्रकाश-कोशः, तान्तवर्गः, श्रौ-२०५] इति महेश्वरः । प्रतिहते निराकृते च, यथा- 'प्रतिक्षिप्तोऽपि हि खलो न शान्ति-मवलम्बते' [ ] इति । ५ अपविध्यते स्म अपविद्धम् । अपपूर्वः 'व्यध ताडने'(दि.प.अ.), 'ग्रहिज्यावयिव्यधिवष्टि' ६।१।१६॥ इत्यादिना सम्प्रसारणम्, 'झषस्तथोः-' ८।१२।४०॥ इति धत्वम्, 'झलां जश् झशि' ८।१२।५३॥ । निरस्यते स्म निरस्तम् । 'असु क्षेपणे'(दि.प.से.), कः । ४० षड् निराकृतस्य । 'निषेधिया' इति भाषा ॥

परिक्षिप्ते वलयितं निवृत्तं परिवेष्टितम् ॥१४७४॥

परिष्कृतं परीतं च

१ परिक्षिप्यते समन्ताद् द्वेष्ट्यते स्म परिक्षिप्तम्, तत्र । २ वलयः सञ्जातोऽस्य वलयितम् । तारकादि-त्वादितच् । ३ नितरां त्रियते स्म निवृत्तम् । 'निपूर्वः 'वृज् वरणे'(स्वा.उ.से.), कः, अत्र रेफवर्जितो न्युपसर्गः । ४ परिवेष्ट्यते स्म परिवेष्टितम् । 'वेष्ट वेष्टने'(भ्वा. आ.से.), चुरादिः, णिजन्तः, कः, 'आर्धधातुकस्य-' ७।१२। ३५॥ इतीट् ॥१४७४॥ ५ परिक्रियते स्म परिष्कृतम् । ५० 'सम्पयुपेभ्यः करोतेभूषणे (करोतौ भूषणे)' ६।१।१३७॥ सुट् । ६ पर्येति परीतम् । परिपूर्वः 'इण् गतौ'(अ. प.अ.), कः । षड् वेष्टितस्य । 'वीटिउं' इति भाषा ॥

त्यक्तं तूच्छिष्टमुज्झितम् ।

धूतं हीनं विधूतं च

१ त्यज्यते स्म त्यक्तम् । 'त्यज हानौ'(भ्वा. प.अ.), कः, 'चोः कुः' ८।१२।३०॥ । २ उच्छिश्यते स्म उच्छिष्टम् । उत्पूर्वः 'शिल्प विशेषणे'(रु.प.अ.), कः । उत्सृष्टम्, दन्त्यसमध्यमपि, तदा 'सृज वसर्गे'(दि.आ.अ., तु.प.अ.), कः । ३ उज्झयते स्म उज्झितम्, पञ्चमस्व- ६० रादिः । 'उज्झ हानौ'(तु.प.से.), कः । ४ धूयते स्म धूतम् । 'धूज् कम्पने'(स्वा.उ.अ.), कः । ५ हायते

१. 'कुल संस्त्याने('सन्ताने') बन्धुषु च' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. '-धात्' इति ३.५॥ ३. '-णत्वम्' इति ३॥ ४. १प्रतौ नास्ति ॥ ५. '-उ' इति १.३. '-यौ' इति ४॥ ६. 'प्रख्या-' इति ४॥ ७. इतोऽग्रे १प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ ८. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा- २, ४।११५॥, पू. ३४९॥ ९. '-धीया' इति ३॥ १०. '-तं' इति ३.५॥ ११. 'तारकत्वा-' इति ३॥ १२. 'निर्पू-' इति ५॥ १३. काशिकासम्मतपाठः, भाष्यवार्तिकानुसारेण 'सम्परिभ्याम्-' इति ॥ १४. '-उं' इति ५, '-यौ' इति ४॥ १५. '-झते' इति १.३॥ १६. 'उज्झ उत्सर्गे' क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

स्म हीनम् । 'ओहाक् त्यागे' (जु.प.अ.), कः, 'घुमास्था-
गापाजहातिसां हलि' ६।४।६६ ॥ इतीत्वम् । ६ धुः सौत्रः,
विधूयते विधुतम् । पञ्चमस्वरमध्यम् । षट् त्यक्तस्य ॥

विन्नं^१ वित्तं^२ विचारिते^३ ॥१४७५॥

१-२ विद्यते विन्नम् । 'विद विचारणे' (रु.
आ.अ.), कः, 'नुदविदोन्दत्राघ्राहीभ्योऽन्यतरस्याम्' ८।२।
५५ ॥ इति वैकल्पिको दः (नः) । दत्त्वाभावे (नत्वाभावे)
वित्तम् । ३ विचार्यते विचारितम् । 'चर गतौ' (भ्वा.प.से.),
णिजन्तः, कः, तत्र । त्रीणि विचारितस्य ॥१४७५॥

१० अवकीर्णं^१ त्ववध्वस्तम्^२

१ अवकीर्यते स्म अवकीर्णम् । अवपूर्वः 'कृ
विक्षेपे' (तु.प.से.), 'कृत इद्धातोः' ७।१।१०० ॥, 'हलि च'
८।२।७७ ॥ इति दीर्घः, 'रदाभ्याम्' ८।२।४२ ॥ इति नत्वम्,
तत्र । २ अवध्वस्यते स्म अवध्वस्तम् । अवपूर्वः 'ध्वंसु
अधःपतने' (भ्वा.आ.से.), कः, 'अनिदिताम्' ६।४।२४ ॥
इति नलोपः । द्वे 'विखेरिया' इति ख्यातस्य ॥

संवीते^१ रुद्धमावृतम्^२ ।

संवृतं^१ पिहितं^२ छन्नं^३ स्थगितं^४ चाऽपवारितम्^५ ॥१४७६॥

अन्तर्हितं^१ तिरोहितम्^२

१ संवीयते स्म संवीतम् । संपूर्वः 'व्येञ् संव-
रणे' (भ्वा.उ.अ.), कः, 'ग्रहिज्या' ६।१।१६ ॥ इति सम्प्रसा-
रणम्, तत्र । २ रुध्यते स्म रुद्धम् । रुधेः कः । ३
आव्रियते स्म आवृतम् । 'वृञ् वरणे' (स्वा.उ.से.), कः ।
४ एवं संवृतम् । ५ अपिधीयते स्म पिहितम् । अपि-
पूर्वाद् दधातेः कः, 'दधातेर्हि' ७।४।४२ ॥, 'वष्टि भागुरिः'
[ ] अनेनाऽपेकारलोपः । ६ छाद्यते छन्नम् । 'छद अप-
वारणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, 'वा दान्तशान्त' ७।२।२७ ॥
इत्यादिना साधुः । पक्षे छादितमपि । ७ स्थग्यते स्थ-
गितम् । 'स्थग अपवारणे' ( ), कः । ८ अपवार्यते

३० अपवारितम् । 'वृञ् आच्छादने' (चु.उ.से.), णिजन्तः,

ततः कः ॥१४७६॥ ९ अन्तर्हिते स्म अन्तर्हितम् । धाजः
कः, 'दधातेर्हि' ७।४।४२ ॥ इति हिः । १० एवं तिरोधते स्म
तिरोहितम् । दश संवीतस्य । 'ढांकितं' इति भाषा ॥

अन्तर्धिस्त्वपवारणम्^१ ।

छदनं^३ व्यवधान्तर्धापिधानस्थगनानि च^४ ॥१४७७॥
व्यवधानं^५ तिरोधानम्^६

१ अन्तर्धानम् अन्तर्धिः, पुंसि । अन्तर्पूर्वः
'डुधाञ् धारणे' (जु.उ.अ.), 'उपसर्गे घोः किः' ३।३।९२ ॥,
'आतो लोप इटि च' ६।४।६४ ॥ इत्यालोपः, 'अन्तरपरि-
ग्रह' १।४।६५ ॥ इति गतित्वे 'कुगतिप्रादयः' २।२।१८ ॥ इति ४०
समासः । २ अपवार्यते अपवारणम् । 'वृञ् आच्छा-
दने' (चु.उ.से.), चुरादिणिजन्ताद् ल्युट् । ३ छाद्यते
छदनम् । 'छद अपवारणे' (चु.उ.से.), णिजन्तः, ल्युट्,
'छादेर्धेऽङ्गुपसर्गस्य' ६।४।९६ ॥ इति [योगविभागाद्]
ह्रस्वत्वम् । ४ व्यवधानं व्यवधा । व्यवपूर्वाद् दधातेः
'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६ ॥ इत्यङ्, [टाप्] । ५ एवं
[अन्तर्धा । अङ्, टाप् । ६ पिधीयते पिधानम् । ७
स्थग्यते स्थगनम् ॥१४७७॥ ८ व्यवधीयते व्यवधा-
नम् । सर्वत्र ल्युट् । ९ तिरोधीयते तिरोधानम् । नव
अन्तर्धेः । 'ढांकण' इति भाषा ॥ ५०

दर्शितं^१ तु प्रकाशितम्^२ ।

आविष्कृतं^३ प्रकटितम्^४

१ दश्यते स्म दर्शितम् । दशेर्णिजन्तात् कः ।
२ प्रकाश्यते स्म प्रकाशितम् । 'काश् दीप्तौ' (भ्वा.
दि.आ.से.), णिजन्तः, कः । ३ आविष्क्रियते स्म
आविष्कृतम् । प्रादुष्कृतमपि । ४ प्रकट्यते स्म प्रकटि-
तम् । 'कटे वर्षावरणयोः' (भ्वा.प.से.), कः । चत्वारि
प्रकटीकृतस्य ॥

उच्चण्डं^१ त्ववलम्बितम्^२ ॥१४७८॥

१ उच्चण्डते उच्चण्डम् । 'चण्ड बहिःकोपे' ६०
( ), पचाद्यच् । केचित्तु- 'उच्चण्डं जानुलम्बि च' [ ]

१. 'सन्सु ध्वन्सु भ्रन्सु अवसंशने' इति स्वामी, 'सन्सु भ्रन्सु ध्वन्सु अधःपतने, अवसंशने च' इति मैत्रेयः, 'संसु ध्वंसु भ्रंसु अवसंशने'
इति सायणः ॥ २. 'चापि-' इति ४ ॥ ३. 'सम्प्रसारणे' इति १ ॥ ४. 'हगे हगे छगे स्थगे संवरणे' इति स्वामी, 'हगे हगे षगे छगे ('छगे'
इति सायणमते) संवरणे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ५. 'आवरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ६. इतोऽग्रे १.२.४प्रतिषु 'वा' इति दृश्यते ॥ ७.
'-उ' इति १, '-यउ' इति ३ ॥ ८. 'अन्तःपू-' इति ५ ॥ ९. इतोऽग्रे ४.५प्रत्ययोः 'वृञ् वरणे' इति दृश्यते ॥ १०. 'चडि कोपे' इति
क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ११. द्र. अम.क्षीर. ३।१।८३ ॥, पृ. २५३ ॥

इति पेटुः । २ अवलम्बते^१ स्म अवलम्बितम् । 'लवि
अवसंस्ने' (भ्वा.आ.से.), कः । "अवलम्बनम्" [अम.
क्षीर.३।१।८३॥] इति स्वामी । "केचित्तु- अविलम्बित-
मित्याशुकार्यमाहुः । "उच्चण्डमुत्तालमिति हि सभ्याः"
[अम.क्षीर.३।१।८३॥] इति क्षीरस्वामी । द्वे शीघ्रकार्यकरण-
स्य ॥१४७८॥

अनादृतमवाद^१ ज्ञातं^२ मानितं^३ गणितं^४ मतम्^५ ।

१ न आद्रियते स्म अनादृतम् । आङ्पूर्वः 'ह
(हङ्) आदरे' (तु.आ.अ.), कः । २-५ अवशब्दात् परे
१० ज्ञातादयश्चत्वारः, तेन अवज्ञायते स्म अवज्ञातम् । अव-
मान्यते स्म अवमानितम् । अवगण्यते अवगणितम् ।
'गण सङ्ख्याने' (चु.उ.से.), चुरादिः । अवमन्यते अव-
मतम् 'मनु(मन) ज्ञाने' (दि.आ.अ.), निष्ठा, 'अनुदात्तो-
पदेश'-६।४।३७॥ इत्यनुनासिकलोपः । पञ्च अनादृतस्य ।
'अवगणितं' इति भाषा ॥

रीढा^१ ऽवज्ञा^२ ऽवहेलान्यसूक्ष्णं^३ चाऽप्यनादरे^४ ॥१४७९॥

१ रेहणं रीढा । 'रिह कथनादौ' (तु.प.से.),
निष्ठा, 'हो ङः' ८।२।३१॥, 'झषस्तथोः'-८।२।४०॥ इति
धत्वम्, 'ढो ढे लोपः' ८।३।१३॥, 'ढ्रलोपे'-६।३।१११॥
२० इति दीर्घत्वम्, स्त्रीत्वं लोकात् । २ अवज्ञानम् अवज्ञा ।
'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ३ अवहेलनम् अव-
हेला (अवहेलम्) । 'हेङ् अनादरे' (भ्वा.आ.से.), घञर्थे
कः, डलयोरेकत्वस्मरणम्, त्रिलिङ्गोऽयम् । ४ न सूक्ष्मते
असूक्ष्णम् । 'सूक्ष्म आदरे' (भ्वा.प.से.), ल्युट्, रेफ-
मध्येऽयम् । न सुष्ठु उक्षणमसूक्ष्णमिति लक्षणया-
ऽवज्ञा गम्यते । यद्वा धातूनामनेकार्थत्वादसूनामुक्षणं तापो
यत्र तदसूक्ष्णम्, नीरफम्, दन्त्यसम्, दीर्घमध्यमपि । "न

विद्यते शोभनः क्षणो यस्मात् तदसूक्ष्णम्, ह्रस्वमध्यमपि"
[^{१०}] इति पञ्जिका । "सूक्ष्म अनादरे"^{११} (भ्वा.प.से.), ह्रस्वो-
कारात् परोऽत्र रेफः, सो दन्त्यः, ततः सम्पूर्वाद् ल्युट् । ३०
"संसूक्ष्णमनादरे"^{१२} [ ] इति त्रिकाण्डे च^{१३} [ ] इति धातुप्रदीपः ।
एवं चाऽकारादित्वम् इह प्रमादः^{१४} [ ] इत्याहुः, तत्तु (तत्र),
"रीढावज्ञयोषित्यसूक्ष्णं (-सूक्ष्णं) शर्णूके (?) तिरस्कारः"
इति रत्नकोशादावपि दर्शनात् । हङ्चन्द्र[स्वरसस्तु] अका-
रादिक एवेति । "एवं चेह पृष्ठापृष्ठवन्नः प्रकृत्यर्थम्"
[^{१५}] इति तु कौमुदी^{१६} । [५ न आदरः अनादरः, तत्र] ।
पञ्च रीढायाः । 'अवहेला' इति भाषा ॥१४७९॥

उन्मूलितमार्वाहितं^१ स्यादुत्पाटितमुद्धृतम्^२ ।

१ उन्मूल्यते स्म उन्मूलितम् । 'मूल प्रतिष्ठा-
याम्' (भ्वा.प.से.), कः । २ आवर्हते^३ स्म आवर्हितम् । ४०
'बर्ह बल्ह प्राधान्ये'^४ (भ्वा.आ.से.), कः । ३ उत्पाट्यते
स्म उत्पाटितम् । 'पट विस्तारे' ( ), णिजन्तात् कः ।
४ उद् ऊर्ध्वं ध्रियते स्म उद्धृतम् । उद्पूर्वः (उत्पूर्वः)
'धृञ् धारणे' (भ्वा.उ.अ.), कः । चत्वारि उन्मूलितस्य ॥
प्रेङ्खोलितं^१ तरलितं^२ लुलितं^३ प्रेङ्खितं^४ धृतम्^५ ॥१४८०॥
चलितं^६ कम्पितं^७ धृतं^८ वेल्लितान्दोलिते^९ अपि ।

१ प्रेङ्खोल्यते^{१०} प्रेङ्खोलितम् । 'प्रेङ्खोल दोलने'^{११}
( ), चुरादिः, कः । २ तरलं क्रियते स्म तरलितम् ।
तरलशब्दात् 'तत्करोति तदाचष्टे' (गणसू-३।१।२५) इति
णिजन्तात् कः । ३ लुल्यते स्म लुलितम् । 'लुल ५०
विलोलने' (भ्वा.प.से.), कः । ४ प्रेङ्ख्यते स्म प्रेङ्खितम् ।
प्रपूर्वः 'इङ्खि गतौ' (भ्वा.प.से.), दण्डकधातुः, ततः कः ।
५ ध्रूयते धृतम् । 'धृञ् कम्पने' (स्वा.उ.से.), पञ्चम-

१. '-म्ब्यते' इति ३॥ २. 'अवि-' इति ४॥ ३. 'माणि-' इति ३.५॥ ४. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'योज्याः' इति दृश्यते ॥ ५. '-माणि-' इति ५॥ ६. '-वौ' इति ३॥ ७. 'ऋह कथनयुद्धहिंसादानेषु' इत्यत्र स्वामिनोक्तम्- "रिह इति द्रमिडाः- रिहति, रेहयति" इति, क्षीर. पृ.२४८॥ ८. 'अनादरे' इति ४.५॥, 'सूक्ष्म अनादरे' इति स्वामी, 'षूक्ष्म अनादरे' इति मैत्रेयः, 'षूक्ष्म आदरे' सायणः । अत्र भट्टोजिः- "अनादरे इति तु क्वाचित्कोऽपपाठः" इति । अवज्ञावहेलनमसूक्ष्णमित्यमरः । सूक्ष्णमादरः ॥ ९. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ १०. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्लो-१९८, पृ.२३६॥ ११. 'सू-' इति ३॥ १२. अत्राऽपि पूर्वोक्तं बोध्यम् ॥ १३. 'संसूक्ष्ण-' इति १, 'संसू-' इति ३॥ १४. धातुप्रदीपे वचनमिदं न दृश्यते ॥ १५. "सूक्ष्णमिति । 'सूक्ष्म अनादरे' । रेफवान् । ल्युट् । नैरुक्तौ रेफलोपः । दीर्घत्वे सूक्ष्णमिति । राजश्रीधातुवृत्तिः । 'अवहेलमसूक्ष्णम्' इति पाठान्तरम् । हङ्चन्द्रश्च- "अवहेलस्य घञन्तत्वात्पुंसकत्वाभावात् सोऽसाधुरिति केचित् । तथा चामरमाला- "क्षेपोऽवहेलो निर्वादः परिभावोऽप्यनादरः । निकारः सूक्ष्णं षण्डे हेलावज्ञे स्त्रियौ मते ॥" इति । असूक्ष्णोऽपि नामानुशासने पुंस्काण्डे दृश्यते । 'परिभावोऽसूक्ष्णः परीभावः क्षेपः' इत्यादि । तथा चाविद्यमानः सूक्ष्णः सुहर्षोऽस्येति व्युत्पत्तिः ॥" इति टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।७।२३॥, पृ.१५३॥ १६. '-वहति' इति १॥ १७. अत्र वचयोरैक्यं बोध्यम् ॥ १८. 'ध्रुवम्' इति ५॥ १९. '-न्ते' इति ३॥ २०. "आन्दोलयति, प्रेङ्खोलयति, वीजयत्येते लोकात्" इति स्वामी, क्षीर. पृ.२९७॥ २१. 'इगि' इति २, 'इण्' इति ५॥ २२. 'धू-' इति २.५॥

स्वरवान्, कः ॥१४८०॥ ६ चल्थते चलितम् । 'चल चलने' (भ्वा.प.से.), कः । ७ कम्प्यते कम्पितम् । 'कपि चलने' (भ्वा.आ.से.), कः, 'इदितो नुम् धातोः' ७।१।५८॥ ८ 'धू विधूनने' (तु.प.से.), 'धूज् कम्पने' (क्र्या.चु.उ.से.), वा, दीर्घादी, कः, [धूतम्] । ९ वेल्थ्यते वेल्लितम् । 'वेल्थु चलने' (भ्वा.प.से.), कः । १० अन्दोल्यते स्म अन्दोलितम् । 'अन्दोल अवज्ञायाम्' ( ), चुरादिः, कः । दश प्रेङ्खोलितस्य । 'धूणिउ हालिउ कंपिउ' इति भाषा ॥

दोला प्रेङ्खोलनं प्रेङ्खा

- १० १ दोलयाति उत्क्षिपति दोला । 'दुल उत्क्षेपे' (चु.उ.से.), पचाद्यच्, भिदादेराकृतिगणत्वादङ् वा । २ प्रेङ्खोल्यते प्रेङ्खोलनम् । 'प्रेङ्खोल दोलने' ( ), चुरादिः, ल्युट् । ३ प्रेङ्ख्यते प्रेयते प्रेङ्खा । प्रपूर्वः 'इखि गतौ' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१९॥ इत्यकारः, टापि । अन्दोलनमपि, आद्यम्बरादिः । त्रीणि दोलायाः । 'होचो-लणो हलावणो' इति भाषा ॥

फाण्टं कृतमयलतः ॥१४८१॥

- १ फणति फाण्टम् । 'फण गतौ' (भ्वा.प.से.), कः, 'शुब्धस्वान्त' ७।२।१८॥ इति साधुः । अयलतः २० प्रयासं विना कृतं विहितं यदश्रपितमपिष्टमुदकसम्पर्क-मात्राद् विभक्तसमौषधं कषायादि, तत् फाण्टमुच्यते । अग्निना तप्तं यदीपदुष्णं फाण्टमित्येके । यथा- "फाण्टा-भिरद्भिराचमेत्" [ ] इति कदुष्णाभिरित्यनायासो व्यज्यते, अनायासः पुरुषोऽन्यो वा फाण्टशब्देनाऽभिधीयते" [ ] इत्यन्ये । यथा- "फाण्टाश्चित्रास्त्रपाणयः" [भट्टिकाव्यम्, सर्गः-९, श्लो-१७] इति । "अनायासकृतं" फाण्टम् [अमरकोषः ३।१।९४॥] इत्यमरः । "यत् सद्य एव जल-मज्जनमात्रेण निर्गतनिर्यासमपनीतौषधं कषायद्रव्यात्मकं तत् फाण्टमुच्यते" [पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, ३० श्लो-९४] इति मिश्राः ॥१४८१॥

अधःक्षिप्तं न्यञ्जितं स्यात्

१ अधःक्षिप्यते स्म अधःक्षिप्तम् । 'क्षिप प्रेरणे' (तु.उ.अ.), कः । २ न्यञ्ज्यते स्म न्यञ्जितम् । निपूर्वः 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), कः । द्वे न्यञ्जितस्य । 'छाडियो' इति भाषा ॥

ऊर्ध्वक्षिप्तमुदञ्जितम् ।

१ ऊर्ध्व क्षिप्यते स्म ऊर्ध्वक्षिप्तम् । २ उदञ्ज्यते स्म उदञ्जितम् । उत्पूर्वः, 'अञ्चु गतिपूजनयोः' (भ्वा.प.से.), कः । द्वे उदञ्जितस्य । 'ऊँछालिउ' इति भाषा ॥

नुन्ननुत्तास्तनिष्ठयूतान्याविद्धं क्षिप्तमीरितम् ॥१४८२॥ ४०

१-२ नुद्यते स्म नुन्नम्, [नुत्तम्] । 'णुद प्रेरणे' (तु.उ.अ.), कः, 'नुदविदोन्द्राघ्राहीभ्यो निष्ठान्यतरस्याम्' ८।२।५६॥ इति कस्य वा नत्वम् । ३ अस्यते स्म अस्तम् । 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), निष्ठा । ४ निष्ठीव्यते स्म निष्ठयूतम् । 'ष्ठिवु निरसने' (भ्वा.प.से.), कः, 'च्छ्वोः शूडनुनासिके च' ६।४।१९॥ इति वस्योऽ, 'इको यणचि' ६।१।७७॥ । ५ आविध्यते स्म आविद्धम् । 'व्यध ताडने' (दि.प.अ.), कः, 'ग्रहिज्यावयिव्यधि-' ६।१।१६॥ इति सम्प्रसारणम्, 'झषस्तथोः' ८।२।४०॥ इति धत्वं, 'झलां जश्-' ८।४।५३॥ इति पूर्वधकारस्य दत्वम् । "आविद्धो वाच्यवद् ज्ञेयः कुलिले" (कुटिले) च पराहते" [विश्व-प्रकाशकोशः, धान्तवर्गः, श्लो-२६] इति महेश्वरः । "आविद्धः क्षिप्तवक्रयोः" [अनेकार्थसङ्ग्रहः ३।३३४॥] इति हैमानेकार्थः । "पयोधिमविद्धचलज्जलाविलां" विलङ्घ्य लङ्कां निकषा हनिष्यति" [शिशुपालवधम्, सर्गः-१, श्लो-६८] इति प्रयोगः । ६ क्षिप्यते स्म क्षिप्तम् । 'क्षिप प्रेरणे' (तु.उ.अ.), कः । ७ ईर्यते स्म ईरितम् । 'ईर प्रेरणे' (चु.उ.से.), चुरादिः, कः, तत्र । सप्त प्रेरितस्य ॥१४८२॥

समे दिग्धलिप्ते

१. 'चल कम्पने' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. 'धूज्' इति १॥ ३. दण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ ४. '-यौ' इति ४॥ ५. १ प्रतौ नास्ति ॥ ६. '-पणे' इति ४.५॥ ७. पूर्वोक्तमनुसन्धेयम् ॥ ८. '-णउ' इति १.२, '-णो' इति ५॥ ९. '-ण' इति २॥ १०. '-कः' इति ३॥ ११. '-साकृतं' इति ४.५॥ १२. 'न्यञ्ज्य-' इति १, 'नाच्य-' इति २, 'न्यञ्ज-' इति ३॥ १३. '-डिउ' इति २, '-डियौ' इति ४, '-डिवु' इति ५॥ १४. 'ऊँ-' इति १॥ १५. '-यो' इति ३, 'यौ' इति ४॥ १६. '-त्र' इति ३॥ १७. 'निष्ठा-' इत्यधिकम् ॥ १८. 'पूर्वद-' इति ४॥ १९. 'कुलिल्वे' इति ४.५॥ २०. '-चक्रयोः' इति ३॥ २१. '-ला' इति २॥ २२. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकांमुदीटोका, भा-२, ३।३३४॥, पृ. १४८॥ २३. 'ईर क्षेपे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥

१ दिह्यते स्म दिग्धम् । 'दिह उपलेपे' (अ. उ.अ.), कः, 'दादेर्धातोर्घः' ८।२।३२॥, 'झषस्तथोः-' ८।२।४०॥ इति धत्वम्, जश्त्वम् । २ लिप्यते स्म लिप्तम् । 'लिप उपदेहे' (तु.उ.अ.), कः । द्वे दिग्धस्य । 'लिपिउ' इति भाषा ॥

रुग्णभुग्ने

१-२ अत्राऽपि 'समे' इति सम्बन्धयते । रुजति स्म रुग्णम्, कवर्गतृतीयटवर्गपञ्चमान्तः । भुजति स्म भुग्णम् । 'रुजो भङ्गे' (तु.प.अ.), 'भुजो कौटिल्ये' १० (तु.प.अ.), तुदादी परस्मैपदिनौ, उभयत्र कः, 'ओदि-तश्च' ८।२।४५॥ इति निष्ठानत्वम्, 'चोः कुः' ८।२।३०॥ । द्वे वक्रीभूतस्य ॥

रूषितगुण्डिते

१ अत्राऽपि 'समे' इति सम्बन्धयते । रूष्यते रूषितम् । रूषिर्भौवादिरपरिसमाप्तौ, रूषिर्गुण्डनार्थो द्रष्टव्यः, कः । "रूषिलौकिको व्याप्त्यर्थः" [अभि.स्वोपज्ञ-टीका ६।१४८३॥] इत्याचार्याः । यथा- "पदातिरन्तर्गिरि रेणुरूषितः" [किरातार्जुनीयम्, सर्गः-१, श्लो-३४] इति किरातः । "लूष रूष भूषायाम्" ( ) इति सुधाकरः २० [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-४४०] । २ गुण्डयते स्म गुण्डितम् । 'गुडि वेष्टने' (चु.उ.से.), चुरादिः, कः । 'गुठण् वेष्टने' (चु.उ.से.), तृतीयवर्गद्वितीयान्तश्चुरादिः, तस्य गुण्डितमिति । द्वे रूषितस्य । 'लूषउ' 'भूषरु' इति भाषा ॥

गूढगुप्ते च

१ अत्राऽपि 'समे' इति सम्बन्धनीयम् । गुह्यते स्म गूढम् । 'गुहू संवरणे' (भ्वा.उ.से.), कः, 'हो ङः' ८।२।३१॥, 'झषस्तथोः-' ८।२।४०॥ इति धत्वम्, ष्टुत्वम्, 'ढो ङे लोपः' ८।३।१३॥ । २ गुप्यते स्म गुप्तम् । 'गुपू रक्षणे' (भ्वा.प.से.), कः, 'स्वरतिसूति-' ७।२।४४॥ इति नेट् द्वे गुप्तस्य ॥

मुषितमूषिते

३०

१ अत्राऽपि 'समे' इति सम्बन्धनीयम् । मुष्यते स्म मुषितम् । 'मुष स्तेये' (क्र्या.प.से.), ह्रस्वादिः, कः । २ मूष्यते स्म मूषितम् । 'मूष स्तेये' (भ्वा.प.से.), षष्ठ-स्वरादिः, कः । द्वे मुषितस्य । 'मुसिउ' इति भाषा ॥

गुणिताहते

१ 'समे' इत्यत्राऽपि सम्बन्धयते । गुण्यते गुणि-तम् । 'कुण गुण केत आमन्त्रणे' (चु.उ.से.), आमन्त्रणं गूढोक्तिः । 'गुण अभ्यासे' (चु.उ.से.) इत्यन्यः, कर्मणि कः । २ आहन्त्यते स्म आहतम् । धातुनामानेकार्थत्वादाङ्-पूर्वो हनिर्गुणेन वर्तते, कः, 'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७॥ ४० इति नलोपः । "आहतं गुणितेऽपि स्यात् ताडिते नाण-के(नामिते)ऽपि चै" [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-७७] इति महेश्वरः । "पञ्चाहतैश्चतुर्भिर्वराटकैः काकणी चैका" [ ] इति । यथा- "अभ्यस्तस्य वेदादेरिमे नाम्नी" [अमरपदविवृतिटीका ३।१।४८॥] इति लिङ्ग्यसूरिः । "सङ्ख्याते" गणितम् [अमरकोषः ३।१।६४॥] इत्यमरः । द्वे गुणितस्य ॥१४८३॥

स्यान्निशातं शितं शातं निशितं तेजितं क्षणुतम् ।

१-४. निशायते स्म निशातम्, निशितम् । उभयत्र 'शो तनूकरणे' (दि.प.अ.), [कः], 'शाच्छोरन्य-तरस्याम्' ७।४।४१॥ इतीत्वविकल्पः । २-३ एवं शितम्, शातम् । ५ तेज्यते स्म तेजितम् । 'तिज निशाने' (चु.उ.से.), चुरादिः, कः । ६ क्षण्यते क्षणुतम् । 'क्षणु तेजने' (अ.प.से.), कः । षट् तेजितस्य । 'तीखाकरिया' इति भाषा ॥

वृते तु वृत्तवावृत्तौ

१ क्रियते वृतः । 'वृङ् (वृज्) वरणे' (स्वा.

१. '-चये' इति१, स्वामिसायणौ च, 'दिह उपलेपे' इति मैत्रेयः ॥ २. इतोऽग्रे १प्रतौ 'च' इति दृश्यते ॥ ३. 'लोपउ' इति२, '-उ' इति५ ॥ ४. '-ज' इति३ ॥ ५. 'भारविः' इति३ ॥ ६. 'गुडि वेष्टने' इति चुरादौ स्वामी ॥ ७. '-उ' इति३, '-षौ' इति४ ॥ ८. 'भू-' इति२ ॥ ९. 'मू-' इति३.४.५ ॥ १०. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'ह्रस्वादिः' इति दृश्यते ॥ ११. '-उ' इति१, '-यउ' इति३, 'यौ' इति४ ॥ १२. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।४८ ॥ १३. 'कुण गुण चामन्त्रणे' इति स्वामी, 'केत ('सङ्केत' इति सायणः) ग्राम कुण गुण चामन्त्रणे' इति मैत्रेयसायणौ ॥ १४. 'न-' इति३ ॥ १५. 'त-' इति४.५ ॥ १६. २प्रतौ नास्ति ॥ १७. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका. भा-२, ३।२३६ ॥, पृ.१०४ ॥ १८. लिङ्ग्यसूरिकृतटीकायाम्- "अभ्यस्तवेदादेर्नामनी" इति दृश्यते, भा-२, ३।१।४८, पृ.१२२ ॥ १९. स्वामिसम्मतपाठः, 'संख्याते' इति रामाश्रय्याम् ॥ २०. 'गु-' इति३ ॥ २१. '-शान्त' इति५ ॥ २२. 'निशी-' इति४.५ ॥ २३. 'तेजिन्यः' इति३ ॥ २४. '-रीया' इति२.३ ॥ २५. '-व्या-' इति३.४ ॥ २६. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।१२ ॥

उ.से.), दिवादिः (स्वादिः), ततः कः, तत्र । २ वृत्त्यते वृत्तः । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.आ.से.), कः । ३ 'तप ऐश्वर्ये' (दि.आ.अ.) इत्येतदनन्तरं 'वावृत्तु वरणे' (दि.आ.से.) इति दिवादौ पठ्यते । यद् भट्टिप्रयोगः—“ततो वावृत्त्यमानाऽसौ रामशालां न्यविक्षत” [भट्टिकाव्यम्, सर्गः-४, श्लो-२८] इति । अत्र रामं वृण्वतीत्यर्थः, ततः के वा वा [वृत्तः] । अन्ये तु—“‘तप ऐश्वर्ये वा’ (दि.आ.अ.) इति विकल्पार्थवाग्रहणम्” [ ] इत्याहुः । दिवादिकार्यं श्यनं विकल्पेन भजत इत्यर्थः, तन्मते व्यावृत्तेः । त्रीणि वृतस्य । १० 'वरियो' इति भाषा ॥

हीतहीणौ तु लज्जिते ॥१४८४॥

१ जिह्वेति स्म हीतः, हीणः । 'ही लज्जायाम्' (जु. प.अ.), कः, 'नुदविदोन्द्राघ्राहीभ्योऽन्यतरस्याम्' ८।२।५६ ॥ इति वा निष्ठानत्वम् । २ लज्जा सञ्जाताऽस्य लज्जितः । तारकादित्वादितच्, तत्र । त्रीणि लज्जितस्य ॥१४८४॥

संगूढः स्यात् सङ्कलिते

१ संगुह्यते स्म संगूढः । 'गूहू संवरणे' (भ्वा. उ.से.), कः । २ सङ्कल्यते स्म सङ्कलितः । 'कल सङ्ख्याने' (चु.उ.से.), चुरादावदन्तः, कः, तत्र । द्वे सङ्कलितस्य । 'सांकलिउ' इति भाषा ॥

संयोजित उपाहिते^१ ।

१ संयोज्यते स्म संयोजितः । संपूर्वः 'युजिर् योगे' (रु.उ.अ.), णिजन्तः, कः । २ उपाधीयते स्म उपाहितः । उपाङ्पूर्वाद् दधातेः कः, 'दधातेर्हि' ७।४।४२ ॥, तत्र । “उपाहिता^२ वक्षसि पीवरस्तने^३” [किरातार्जुनीयम्, सर्गः-८, श्लो-३७] इति भारविः । “उपाहितोऽनलोत्पात आरोपित उपाहितः (आहिते चाप्युपाहितः)” [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-१८०] इति

महेश्वरः । आरोपिते वाच्यलिङ्गः, यथा—“उष्ट्रोपाहित-दिव्यरत्ननिचयो यातः स देशान्तरम्” [ ] इति । द्वे उपाहितस्य । 'जोडिया' इति भाषा ॥

पक्के परिणतम्

१ पच्यते स्म पक्कम् । 'डुपचष् पाके' (भ्वा. उ.अ.), कः, 'पचो वः' ८।२।५२ ॥ इति निष्ठावत्वम्, 'चोः' ८।२।३० ॥, तत्र । २ परिणम्यते स्म परिणतम् । परिपूर्वः, 'णम प्रहृत्वे शब्दे च' (भ्वा.प.अ.), कः, 'अनुदात्तोपदेश-' ६।४।३७ ॥ इति म्लोपः । “त्वय्यासन्ने परितफलश्यामजम्बूवनान्ताः” [मेघदूतम्, पूर्वमेघः, श्लो-२३] इति मेघः । द्वे पक्कस्य । 'पाका' इति भाषा ॥

पाके क्षीराज्यहविषां शृतम् ॥१४८५॥ ४०

१ क्षीराज्यहविषां पाके दुग्धघृतहोतव्यद्रव्याणां पाकनामैकं शृतम् इति । श्रायते स्म शृतम् । 'श्रा पाके' (अ.प.अ.), कः, 'शृतं पाके' ६।१।२७ ॥ इति साधुः ॥१४८५॥

निष्पक्कं कथिते^१

१ निःशेषेण पक्कं निष्पक्कम् । कथ्यते स्म कथितम् । 'कथ पाके' (भ्वा.प.से.), कः, तत्र । द्वे निष्पक्कस्य । 'ऊकालिया' इति भाषा ॥

प्लुष्टप्लुष्टदग्धोषिताः समाः ।

१ प्लुष्यते स्म प्लुष्टः । 'प्लुष दाहे' (भ्वा. प.से.), कः । २ 'पुष दाहे' (भ्वा.प.से.), कः, प्लुष्टः । ३ दह्यते स्म दग्धः । 'दह भस्मीकरणे' (भ्वा.प.अ.), कः । ४ उष्यते उषितः । 'उष दाहे' (भ्वा.प.से.), कः । चत्वारि दग्धस्य ॥

तनूकृते त्वष्टतष्टौ

१ अतनुः तनुः क्रियते स्म तनूकृतः, तत्र । २

१. 'उद्येते' इति २.४.५ ॥ २. 'मानोऽसौ' इति २.४.५ ॥ ३. द्र. क्षीर, धातुसं-४९, पृ.२१७ ॥, धातुप्रदीपः, धातुसं-४७, पृ.९५ ॥, मा. धातुवृत्तिः, धातुसं-५१, पृ.४१८ ॥ ४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिष्ठावर्गः, श्लो-९२, पृ.९३ ॥ ५. 'तं' इति १, 'तः' इति ३ ॥ ६. 'रीया' इति ३ ॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।९१ ॥ ८. 'नच्' इति १ ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।९३ ॥ १०. 'यो' इति ३, 'यौ' इति ४, 'उं' इति ५ ॥ ११. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।९२ ॥ १२. 'तं' इति ३ ॥ १३. 'नः' इति ५.४ ॥ १४. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ४।१०० ॥, पृ.३४४ ॥ १५. मैत्रेयमतेऽयम्, 'णम प्रहृत्वे' इति स्वामी, 'णम प्रहृत्वे शब्दे' इति सायणः ॥ १६. 'मेघदूतः' इति ३ ॥ १७. द्र. क्षीरस्वामि-सम्मतमरकोशः ३।१।९६ ॥, पृ.२५६ ॥ १८. 'कथे निष्पाके' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १९. 'उ-' इति १.३ ॥ २०. 'लीया' इति ३ ॥ २१. 'श्रिषु श्लिषु प्रुषु प्लुषु दाहे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः भ्वादौ ॥ २२. १.२.३प्रतिषु नास्ति ॥

त्वक्ष्यते स्म त्वष्टः । 'त्वक्ष(त्वक्षू) तनूकरणे'(भ्वा.प. से.), कः, संयोगान्तलोपः । ३ तक्ष्यते स्म तष्टः । 'तक्ष(तक्षू) तनूकरणे'(भ्वा.प.से.), कः, संयोगान्तलोपः । त्रीणि त्वष्टस्य । 'छोलिउं' इति भाषा ॥

विद्धे छिद्रितवेधितौ ॥१४८६॥

१ विध्यते स्म विद्धः । 'व्यध ताडने'(दि. प.अ.), कः, 'ग्रहिज्या-६।१।१६॥ इति सम्प्रसारणम्, तत्र । २ छिद्र्यते स्म छिद्रितम् । छिद्रधातोः (चु. उ.से.), कः । छिद्रं सञ्जातमस्येति वा । ३ वेध्यते स्म वेधितम् । 'विध विधाने'(तु.प.से.), णिजन्तः, कः । त्रीणि वेधितस्य ॥१४८६॥

सिद्धे निर्वृत्तनिष्पन्नौ

१ सिद्ध्यति स्म सिद्धम् । 'षिधू शास्त्रे माङ्गल्ये च'(भ्वा.प.से.), कः, तत्र । २ निर्वर्तते स्म निर्वृत्तम् । निर्वृत्तः 'वृत्तु वर्तने'(भ्वा.आ.से.), कः । ३ निष्पद्यते स्म निष्पन्नः । 'पद गतौ'(दि.आ.अ.), कः । त्रीणि निष्पन्नस्य ॥

विलीने द्रुतविद्रुतौ ।

१ विलीयते स्म विलीनम् । 'ली' द्रवीकरणे' (चु.उ.से.), कः, 'स्वादय ओदितः'(गणसू-८।२।४५॥) इति निष्ठानत्वम्, तत्र । २-३ द्रवति स्म द्रुतः । (विद्रवति स्म विद्रुतः) । 'द्रु गतौ'(भ्वा.प.अ.), कः । त्रीणि विद्रुतस्य घृतादेः ॥

उतं प्रोते

१ ऊयते स्म उतम्, पञ्चमस्वरादिः । 'वेञ् तनु-सन्ताने'(भ्वा.प.अ.), कः, 'ग्रहिज्या-६।१।१६॥ इति सम्प्रसारणम् । 'ऊयी तनुसन्ताने'(भ्वा.आ.से.), अस्मात् कः । 'ऊदि(ईदि)त्वानिष्ठायामनिट्त्वम्'[मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-३१५] इति माधवः षष्ठस्वरादिमाह । २ प्रोयते स्म प्रोतम् । प्रपूर्वः 'वेञ् तनुसन्ताने'(भ्वा. प.अ.), कः, तत्र । द्वे 'प्रोया' इति ख्यातस्य ॥

स्यूतमूतमुतं च तन्तुसन्तते ॥१४८७॥

१ सीव्यते स्म स्यूतम् । 'षिवु तन्तुसन्ताने' (दि.प.से.), कः, 'च्छ्वो शूद्-६।४।१९॥ इत्यूट्, वलि लोपः । २ ऊयते स्म ऊतम् । 'ऊयी तन्तुसन्ताने'(भ्वा. आ.से.), कः, वलि लोपः । ३ ऊयते स्म उतम्, पञ्चमस्वरादिः । 'वेञ् तन्तुसन्ताने'(भ्वा.प.अ.), कः, 'ग्रहिज्या-६।१।१६॥ इति सम्प्रसारणम् । ४ तन्तुभिः सन्ततं विस्तृतम् तन्तुसन्ततम्, तत्र । चत्वारि स्यूतस्य । 'सीविउं' इति भाषा ॥१४८७॥

४०

पाटितं दारितं भिन्नं

१ पाट्यते स्म पाटितम् । 'पट विस्तारे'( ), णिजन्तः, कः । २ दार्यते स्म दारितम् । 'दृ विदारणे' (क्र्या.प.से.), ण्यन्तात् कः । ३ भिद्यते स्म भिन्नम् । 'भिदिर् विदारणे'(रु.उ.अ.), कः, 'रदाभ्याम्-८।२।४२॥ इति नत्वम्, तत्र । त्रीणि पाटितस्य ॥

विदरः स्फुटनं भिदा ।

१ विदारणं विदरः । 'दृ विदारणे'(क्र्या.प.से.), 'कृद् दोरप्' ३।३।५७॥ । २ स्फुट्यते स्फुटनम् । 'स्फुट विकसने'(तु.प.से.), ल्युट्, कुटादित्वाद् गुणाभावः । ३ भेदनं भिदा । 'षिद्धिदादिभ्योऽङ्' ३।३।१०४॥ । त्रीणि विदरस्य । 'फाडणउं' इति भाषा ॥

अङ्गीकृतं प्रतिज्ञातमूरीकृतोरुकीकृते ॥१४८८॥

संश्रुतमभ्युपगतमुररीकृतमाश्रुतम् ।

सङ्गीर्णं प्रतिश्रुतं च

१ अनङ्गमङ्गं क्रियते स्म अङ्गीकृतम् । कक्षी-कृत-स्वीकृते अपि । २ प्रतिज्ञायते स्म प्रतिज्ञातम् । ३ ऊरीक्रियते स्म ऊरीकृतम्, दीर्घादि । ४ एवम् ऊरु-रीकृतम्, ह्रस्वादिह्रस्वोकारमध्यश्च । ७ उररीकृतम्,

१. 'तक्षू त्वक्षू तनूकरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. '-उं' इति१, 'छोली' इति३ ॥ ३. 'वि-' इति१.३॥ ४. 'वि-' इति१.२.३॥ ५. तुलनीयोऽमरकोषः३।१।१००॥ ६. 'लि' इति५॥ ७. 'लिङ् विलयने' इति३॥, 'लीङ् श्लेषणे'(दि.आ.अ.) इति युक्तः ॥ ८. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'निर्वृत्तं' इति दृश्यते ॥ ९. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १०. इतोऽग्रे ३प्रतौ 'एवं विद्रुतः' इति दृश्यते ॥ ११. 'उ-' इति१.३॥ १२. '-ने' इति३॥ १३. '-यो' इति१, '-उं' इति३, '-यौ' इति४॥ १४. '-न्नं' इति१.४.५॥ ५. १प्रतौ नास्ति ॥ १६. 'विदा-' इति१॥ १७. '-णो' इति३, 'फाडणौ' इति४, '-णौ' इति५॥ १८. '-दिः' इति१.३.५॥ १९. 'उर-' इति१.५॥ २०. '-दिह-' इति३॥

ह्रस्वादिकारमध्यमश्च । ऊर्यादीनां त्रयाणां 'ऊर्यादिच्चि-
डाचश्च' १४।६१ ॥ इति गतिसंज्ञा, ततः 'कुगतिप्रादयः'
२।२।१८ ॥ इति तत्पुरुषः ॥ १४८८ ॥ ५ संश्रूयते स्म
संश्रुतम् । संपूर्वः 'श्रु श्रवणे' (भ्वा.प.अ.), कः । ८
आङ्पूर्वः शृणोतिरङ्गीकारार्थः, आश्रूयते स्म आश्रुतम् ।
१० एवं प्रतिश्रुतं च । ६ अभ्युपगम्यते स्म अभ्युप-
गतम् । अभ्युपपूर्वो गमिरङ्गीकारार्थः । ९ सङ्गीर्यते स्म
सङ्गीर्णम् । सम्पूर्वः 'गृ निगरणे' (तु.प.से.), अङ्गीका-
रार्थः । दश अङ्गीकृतस्य ॥

१० छिन्ने लूनं छितं दितम् ॥ १४८९ ॥

छेदितं खण्डितं वृक्कणं कृत्तम्

१ छिद्यते स्म छिन्नम् । 'छिदिर् द्वैधीकरणे' (रु.
उ.से.), कः, 'रदाभ्याम्-८।२।४२ ॥ इति निष्ठानत्वम्,
तत्र । २ लूयते स्म लूनम् । 'लूञ् छेदने' (क्र्या.उ.से.),
कः, 'ल्वादिभ्यश्च' ८।२।४४ ॥ इति निष्ठानत्वम् । ३ छायेते
स्म छितम् । 'छो छेदने' (दि.प.अ.), कः, 'शाच्छोरन्य-
तरस्याम्' ७।४।४१ ॥ इतीकारः । छातमपि । ४ दीयते
दितम् । 'दोऽवखण्डने' (दि.प.अ.), कः, 'द्यतिस्यतिमा-
स्थाम्-७।४।४० ॥ इतीकारोऽन्तादेशः ॥ १४८९ ॥ ५ छेद्यते
२० स्म छेदितम् । 'छिदिर् द्वैधीकरणे' (रु.उ.से.), गिजन्तात्
क् । ६ खण्ड्यते खण्डितम् । 'खडि भेदने' (चु.
उ.से.), कः । ७ वृश्च्यते वृक्कणम् । 'ओब्रश्चू छेदने'
(तु.प.से.), कः, तस्य पूर्वत्राऽसिद्धत्वाद् झल्परस्वेन
'स्कोः-८।२।२९ ॥ इति सलोपः, 'चोः कुः' ८।२।३० ॥
इति कुत्वं च । 'निष्ठादेशः षत्वस्वरेड्विधिषु सिद्धो
वक्तव्यः' ( ) इति ब्रश्चादिषत्वे निष्ठादेशस्य सिद्धत्वाद्
झल्परत्वाभावात् षत्वम् । 'ओदितश्च' ८।२।४५ ॥ इति
निष्ठानत्वम्, 'यस्य विभाषा' ७।२।१५ ॥ इत्यनिट्त्वम्, 'यस्य
विभाषा' ७।२।१५ ॥ इत्यनिट्त्वम्, 'ग्रहिज्या-६।१।१६ ॥
३० इति सम्प्रसारणम्, 'ऋवर्णाशस्य गत्वं वाच्यम्' (वा-
८।४।११ ॥) । ८ कृत्यते कृत्तम् । 'कृती छेदने' (तु.प.से.),
कः । अष्ट छेदितस्य ॥

प्राप्तं तु भावितम् ।

लब्धमासादितं भूतम्

१ प्राप्यते स्म प्राप्तम् । प्रपूर्वः । 'आप्लृ व्याप्तौ'
(भ्वा.प.अ.), कः । २ 'भू प्राप्तौ' (चु.आ.से.), चुरादिः,
'क्तप्रत्यये भावितम् । ५ 'आधृषाद् वा' (गण-सू-) इति
णिज्विकल्पे भूतम् । ३ लभ्यते स्म लब्धम् । 'डुलभष्
प्राप्तौ' (भ्वा.आ.अ.), कर्मणि कः, 'झषस्थोः-८।२।
४० ॥ इति धत्वम्, 'झलां जश् झशि' ८।४।५३ ॥ इति ४०
जश्त्वम् । ५ आसाद्यते स्म आसादितम् । आङ्पूर्वात्
सदेर्ण्यन्तात् कः । विन्नमपि । पञ्च प्राप्तस्य ॥

पतिते गलितं च्युतम् ॥ १४९० ॥

स्वस्तं भ्रष्टं स्कन्नपत्रे

१ पतति स्म पतितम् । 'पल्लु पतने' (भ्वा.
प.से.), कः, तत्र । २ गलति स्म गलितम् । 'गड सेचने'
(भ्वा.प.से.), कः, डलयोरेकत्वस्मरणम् । ३ च्यवते च्यु-
तम् । 'च्युङ् गतौ' (भ्वा.आ.अ.), कः ॥ १४९० ॥ ४
संसते स्म स्वस्तम् । 'संसु ध्वंसु अधःपतने' (भ्वा.
आ.से.), कः, 'अनिदिताम्-६।४।२४ ॥ इति लोपः । ५ ५०
भ्रंशते स्म भ्रष्टम् । 'भ्रंश (भ्रंशु) अधःपतने' (भ्वा.आ.से.),
कः, 'ब्रश्च-८।२।३६ ॥ इति षत्वम्, षुत्वम् । ६ स्कन्दति
स्म स्कन्नम् । 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः' (भ्वा.प.से.), कः,
'अनिदिताम्-६।४।२४ ॥ इति लोपः । ७ पद्यते स्म
पन्नम् । 'पद गतौ' (दि.आ.अ.), कः । सप्त पतितस्य ॥

शंसितं तु सुनिश्चितम् ।

१ शंस्यते स्म शंसितम् । 'शंस (शंशु) स्तुतौ'
(भ्वा.प.से.), कः, तालव्यादिर्दन्त्यान्तः । २ सुष्ठु निश्चि-
नोति स्म सुनिश्चितम् । सुनिपूर्वः 'चिञ् चयने' (स्वा.
उ.अ.), कः । सुष्ठु निश्चितमस्येति वा । द्वे निश्चयीकृतस्य ॥ ६०

मृगितं मार्गितान्विष्टान्वेषितानि गर्वेषिते ॥ १४९१ ॥

१ मृग्यते मृगितम् । 'मृग अन्वेषणे' (चु.आ.से.),

१. १प्रतौ नास्ति ॥ २. 'खड खडि भेदे' इति स्वामी, 'खड खडि कडि भेदने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ३. 'निष्ठादेशः षत्वस्वरप्रत्ययेड्विधिषु सिद्धो वाच्यः' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ४. द्र. मा.धातुवृत्तिः, तुदादिः, धातुसं-१४, पृ.४६५ ॥ ५. 'कः प्र-' इति ५ ॥ ६. 'शल हुल पल्लु गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ७. 'संसु ध्वंसु भ्रंसु अवसंसने' इति स्वामिसायणौ, 'संसु भ्रंशु ध्वंसु अधःपतने, अवसंसने च' इति मैत्रेयः ॥ ८. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं पाठः, 'स्कन्दिर् शोषणे' इति स्वामी ॥ ९. 'लोपः' इति ५ ॥ १०. इतोऽग्रे १प्रतौ 'स्म' इति दृश्यते ॥

कः । २ मार्ग्यते मार्गितम् । 'मार्ग अन्वेषणे'(चु.उ.से.), चुरादिः, कः । ३ अन्विष्यते अन्विष्टम् । अनुपूर्वः 'इषु इच्छायाम्'(तु.प.से.), कः । ४ अन्वेष्यते अन्वेषितम् । 'एष गतौ'(भ्वा.आ.से.), कः । ५ गवेष्यते स्म गवेषितम् । 'गवेष मार्गणे'(चु.उ.से.), चुरादिः, कः । पञ्च मृगितस्य । 'जोयुं दीठउं' इति भाषा ॥१४९१॥

तिमिते स्तिमितक्लिन्नसार्द्रार्द्रोन्नाः समुन्नवत् ।

१ तिम्यति स्म तिमितः । 'तिम ष्टिम आर्द्रा-भावे'(दि.प.से.), कः, तत्र । २ स्तिम्यति स्म स्ति-
१० मितः । 'ष्टिम आर्द्राभावे'(दि.प.से.), भावे कः, 'धात्वादेः षः सः' ६।१।६४॥ । "स्तिमितस्तरले क्लिन्ने" [ ] इति रुद्रः । तत्राऽतरले(तत्र तरले?) स्तिमिताक्षः । ३ क्लिद्यति स्म क्लिन्नः । 'क्लिदुं (क्लिदू) आर्द्राभावे'(दि.प.से.), कः, 'रदाभ्याम्'-८।२।४२॥ इति निष्ठानत्वम् । ४ सह आर्द्रेण गुणेन वर्तते सार्द्रः । ५ आङ्पूर्वाद् 'द्रा कुत्सायां गतौ'(अ.प.अ.), अस्माद् 'अन्वेभ्योऽपि-' ३।२।१०१॥ इति डः, नैरुको रेफागमः । आ अर्घत इति वा । आङ्पूर्वः 'अर्द गतौ'(भ्वा.प.से.), अस्मात् 'स्फायितञ्चि-'(उणा-१७०) इत्यादिना रकि वा आर्द्रः ।
२० ५-६ उन्नति स्म उन्नः । 'उन्दी क्लेदने'(रु.प.से.), कः । सम्पूर्वः समुन्नः । उभयत्र 'नुदविदोन्द्राघ्राहीभ्योऽन्यतरस्याम्' ८।२।५६॥ इति निष्ठानत्वम् । नत्वाभावपक्षे समुन्नः । सप्त आर्द्रस्य । 'भीनुं' इति भाषा ॥

प्रस्थापितं प्रतिशिष्टं प्रहितप्रेषिते अपि ॥१४९२॥

१ प्रस्थाप्यते स्म प्रस्थापितम् । प्रपूर्वः 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'(भ्वा.प.अ.), णिच्, 'अर्तिह्री'-७।३।३६॥ इति पुक्, कः । २ प्रतिशिष्यते स्म प्रतिशिष्टम् । प्रतिपूर्वः 'शिष्टु विशेषणे'(रु.प.अ.), कः । ३ प्रहीयते स्म प्रहि-

तम् । 'हि गतौ वृद्धौ च'(स्वा.प.अ.), कः । ४ प्रेष्यते स्म प्रेषितम् । 'इष गतौ'(दि.प.से.), कः । चत्वारि ३० प्रस्थापितस्य । 'चलाविउं' इति भाषा ॥१४९२॥

ख्याते प्रतीतप्रज्ञातवित्तप्रथितविश्रुताः ।

१ ख्यायते स्म ख्यातः । 'ख्या प्रकथने'(अ.प.अ.), कः, तत्र । २ प्रतीयते स्म प्रतीतः । प्रतिपूर्वः 'इण् गतौ'(अ.प.अ.), कः । ३ प्रज्ञायते स्म प्रज्ञातः । ४ विद्यते उपलभ्यते वित्तः । 'विदलु लाभे'(तु.उ.अ.), कः, 'वित्तो भोगप्रत्यययोः' ८।२।५८॥ इति निपातः । ५ प्रथ्यते प्रथितः । 'प्रथ प्रख्याने'(भ्वा.आ.से.), कः । ६ विश्रूयते स्म विश्रुतः । षड् विख्यातस्य ॥

तप्ते सन्तापितो दूनो धूपायितश्च धूपितः ॥१४९३॥ ४०

१ तप्यते स्म तप्तः । 'तप सन्तापे'(भ्वा.प.अ.), कः, तत्र । २ 'बहुलमेतन्निदर्शनम्'(चुरादिगणसू-३२५) इति चुरादित्वात् स्वार्थे णिचि सन्तापितः । ३ दूयते स्म दूनः । 'दूङ् परितापे'(दि.आ.से.), परितापः खेदः, कः, 'दुग्वोर्दीर्घश्च'(वा-८।४।४४॥) इति निष्ठानत्वदीर्घत्वे । ४-५ 'धूप सन्तापे'(भ्वा.प.से.), कः, 'गुपूधूप-' ३।१।२८॥ इत्यादिनाऽऽयप्रत्यये धूपायितः । तदभावे धूपितः । पञ्च तप्तस्य ॥१४९३॥

शीने स्त्यानम्

१ श्यायते स्म शीनम् । 'श्येङ् गतौ'(भ्वा.प.अ.), कः, 'श्योऽस्पर्शे' ८।२।४७॥ इति निष्ठानत्वम्, तत्र । २ स्त्यायति स्म स्त्यानम् । 'ष्ट्ये स्त्यै शब्द-सङ्घातयोः'(भ्वा.प.अ.), कः, 'संयोगादेरातो धातोर्यन्वतः' ८।२।४३॥ इति निष्ठानत्वे । द्वे स्त्यानस्य । 'थीणउं' इति भाषा ॥

उपनतस्तूपसन्न उपस्थितः ।

१. '-यउ' इति३॥ २. '-तुं' इति१, '-उ' इति३, '-ठौ' इति४॥ ३. 'समुन्नवत्' इति मुद्रितमूले ॥ ४. 'तिम तीम ष्टिम ष्टीम आर्द्राभावे' इति स्वामी, 'तिम ष्टिम ष्टीम आर्द्राभावे' इति मैत्रेयः, 'तिम स्तिम ष्टीम आर्द्राभावे' इति सायणः ॥ ५. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिष्कर्षः, श्लो-१०६, पृ.१०८॥ रामाश्रमी३।१।१०५॥, पृ.५१९॥ ६. '-ते' इति१.३॥ ७. 'क्लिद' इति३.४.५॥ ८. 'आर्द्राभावे' इति स्वामी ॥ ९. 'उन्नति' इति१.३.४॥ १०. '-न्नतः' इति५॥ ११. '-न्नः' इति१.४.५॥ १२. 'भीनउ' इति३, 'जुं' इति४॥ १३. '-कि' इति३॥ १४. '-ष्टः' इति३॥ १५. '-यो' इति३, '-यौ' इति४॥ १६. '-प्रतीययोः' इति३.४॥ १७. 'प्रती नस्ति, 'ततः' इति५॥ १८. 'दु दु गतौ' इति युक्तः, 'दुग्वोर्दीर्घश्च'(वा-८।४।४४॥) इत्यत्र कौमुद्यां दीक्षितेन- "दु गतौ दूनः । दुदु उपतापे इत्ययं तु न गृह्यते, सानुबन्धकत्वात् । मृदुतया दुतयेति मायः ।" इत्युक्तत्वात् ॥ १९. '-प-' इति१.४॥ २०. '-यः' इति१.२॥ २१. '-यः' इति१॥ २२. '-त्वं' इति१.२॥ २३. '-उं' इति२, '-णौ' इति४॥ २४. '-तिः' इति४॥

१ उपनमति स्म उपनतः । २ उपसीदति स्म
उपसन्नः । उभयत्र कः । ३ उपतिष्ठते स्म उपस्थितः ।
'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' (भ्वा.प.अ.), कः, 'घुमास्था-६।४।६६ ॥
इतीत्वम् । त्रीणि उपनतस्य । 'हाजरिं थयुं' इति भाषा ॥

निर्वातिस्तु गते वाते

१ निर्वाति स्म निर्वातः । 'वा गतिगन्धनयोः'
(अ.प.अ.), कः । "निर्वातनिष्कम्पमिव प्रदीपम्" [कुमार-
सम्भवम्, सर्गः-३, श्लो-४८] इति कुमारसम्भवः । गते
वाते वायौ । एकं निर्वातस्य । 'निवायुं' इति भाषा ॥

१०

निर्वाणः पावकादिषु ॥१४९४॥

१ निर्वाति शाम्यति स्म निर्वाणः । 'निर्वाणो-
ऽवाते' ८।१२।५० ॥ इति साधुः । पावकोऽग्निः, आदेः
निर्वाणो मुनिः, निर्वाणम्, मुक्तिः, निर्वृत्तिश्च । 'यथा-
"प्रिय(प्रिया)दर्शनमेवाऽस्तु, किमन्यैर्दर्शनान्तरैः ।
निर्वाणमाप्स्यते येन, सरागेणाऽपि चेतसा ॥१॥" [सु.भा.
४५७-१] इति । एकं 'उल्हाणा' इति ख्यातस्य ॥१४९४॥

प्रवृद्धमेधितं प्रौढम्

१ प्रवर्धते स्म प्रवृद्धम् । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा.
आ.से.), कः । २ एधते स्म एधितम् । ३ प्रवहति
२० स्म प्रौढम् । 'वह प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), प्रपूर्वः, कः,
'ग्रहिज्या-६।१।१६ ॥ इति सम्प्रसारणम्, 'हो ढः' ८।१२।
३१ ॥, 'झषस्तथोः' ८।१२।४० ॥ इति धत्वम्, षुत्वम् 'ढो
ढे लोपः' ८।१३।१३ ॥, 'ढ्रलोपे-६।३।१११ ॥ इति दीर्घः,
'प्रादूहोढोढ्ये-' (वा-६।१।८९ ॥) इत्यादिना वृद्धिः । त्रीणि
प्रवृद्धस्य । 'बाधिउं' इति भाषा ॥

विस्मृतान्तर्गते समे ।

१ विस्मर्यते स्म विस्मृतम् । 'स्मृ चिन्तायाम्'
(भ्वा.प.अ.), [विपूर्वः], कः । प्रस्मृतमपि । यथा-
'प्रस्मृतः किमथवा पठितोऽपि' [ ] इति श्रीहर्षः । २

अन्तर्गच्छति स्म अन्तर्गतम् । 'गम्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.), ३०
कः । "अन्तर्गतं विस्मृते स्यात् प्राप्तमध्येऽपि कथ्यते"
[विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-१७८] इति महेश्वरः ।
यथा- "अन्तर्गतानि शास्त्राणि दौर्गत्येन गरीयसा" [१३]
इति । द्वे विस्मृतस्य ॥

उद्धान्तमुदगते

१ उद्धमति स्म उद्धान्तम् । 'दुवमं उद्धरणे' (भ्वा.
प.से.), 'अनुनासिकस्य-६।४।१५ ॥ इति निष्ठायां परतो
दीर्घः । "उद्धान्तो निर्मदगजे समुदगीर्णे च वाच्यवत्"
[विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्लो-१३४] इति महेश्वरः । २
उदगच्छति स्म उदगतम् । उत्पूर्वो गमिरुद्धमनार्थः, तत्र । ४०
"उत्पूर्वस्यौहाडः कप्रत्यये नत्वे च, 'झयो होऽन्यतर-
स्याम्' ८।४।६२ ॥ इति धत्वे उद्धानमित्यपि पाठः" [१६] इति
सोमनन्दी । "उद्धानमिति च क्वचित् पाठे 'ओवै शोषणे'
(भ्वा.प.अ.) इत्यस्मात् के 'ओदितश्च' ८।१२।४५ ॥ इति नत्वे
रूपम्" [१६] इति केचित् । द्वे वमनस्य ॥

गूनं हत्रे

१ गूयते गूनम् । 'गु पुरीषोत्सर्गे' (तु.प.अ.), कः,
'दुवोदीर्घश्च' (वा-८।१२।४४ ॥) । २ हृद्यते स्म हत्रम् । 'हृद
पुरीषोत्सर्गे' (भ्वा.आ.अ.), कः, तत्र । द्वे गूनस्य ॥

मीढं तु मूत्रिते ॥१४९५॥ ५०

१ मिह्यते स्म मीढम् । 'मिह सेचने' (भ्वा.
प.अ.), कः, 'हो ढः' ८।१२।३१ ॥, 'झषस्तथोः-८।१२।४० ॥
इति धत्वम्, षुत्वम्, 'ढो ढे लोपः' ८।१३।१३ ॥, 'ढ्र-
लोपे-६।३।१११ ॥ इति दीर्घः । २ मूत्र्यते स्म मूत्रि-
तम् । 'मूत्र प्रस्रवणे' (चु.उ.से.), कः, तत्र । द्वे मूत्रि-
तस्य ॥१४९५॥

विदितं बुधितं बुद्धं ज्ञातं सितगते अवात् ।

मनितं प्रतिपन्नं च

१. 'हादरि' इति १.२.३ ॥ २. '-यु' इति २, '-यो' इति ३, '-यौ' इति ४ ॥ ३. '-तः' इति ४, '-वान्त-' इति ५ ॥ कुमारसम्भवे-
'निवात-' इति दृश्यते, ३।४८ ॥, पृ.४८ ॥ ४. '-तिश्च' इति १.४ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः ३ प्रतावेव दृश्यते ॥ ६. अम.क्षीर.३।१।९६ ॥, पृ.२५६ ॥,
स्वोपज्ञटीका १।४९४ ॥, पृ.३३३ ॥ ७. १ प्रतौ नास्ति ॥ ८. '-ति' इति ३.४ ॥ ९. '-उ' इति १.२, '-यो' इति ३ ॥ १०. 'पति-' इति ३ ॥
११. '-ऽपि' इत्यस्य स्थाने मुद्रिते 'च' इति दृश्यते ॥ १२. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ४।९६ ॥, पृ.३४३ ॥ १३.
तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।९७ ॥ १४. '-मु' इति १.४ ॥ १५. '-ङ्' इति ३ ॥ १६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, विशेष्यनिघ्नवर्गः, श्लो-९७, पृ.९९ ॥
१७. तुलनीयोऽमरकोषः ३।१।९६ ॥ १८. '-घत्वं' इति १ ॥ १९. 'प्रप्र-' इति १.२.३ ॥ २०. 'मूत्रस्य' इति ३ ॥

१ विद्यते विदितम् । 'विद ज्ञाने'(अ.प.से.), 'मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च' ३।२।१८८॥ इति वर्तमाने कः । २ बुध्यते बुधितम् । 'बुध अवगमने'(दि.आ.अ.), 'मति-बुद्धि- ३।२।१८८॥ इति कः । ३ बुध्यते बुद्धम् । 'बुध अवगमने'(दि.आ.अ.), कः, 'यस्य विभाषा' ७।२।१५॥ इतीप्तिषेधः । [४ ज्ञायते ज्ञातम् । 'ज्ञा अवबोधने'(क्र्या.प.से.), कः] । ५-६ अवोपसर्गात् परे सितगते योज्ये, अवसीयते स्म अवसितम् । अवपूर्वः 'षोऽन्त-कर्मणि'(दि.प.अ.), ज्ञानार्थः, कः, 'आदेचः- ६।१।४५॥ १० इत्यात्वम्, 'घुमास्था- ६।४।६६॥ इतीत्वम् । अवगम्यते अवगतम् । ७ मन्यते मनीतम् । 'मनु अवबोधने'(त.आ.से.), कः । 'मान पूजायाम्'(भ्वा.आ.से., चु.उ.से.)इत्यस्य स्थाने 'मन पूजायाम्'( ) इति धातुं केचित् पठन्ति तस्य वा । ८ प्रतिपद्यते प्रतिपन्नम् । 'पद गतौ'(दि.आ.अ.), कः, 'मतिबुद्धि- ३।२।१८८॥ इत्यादिना कः । अष्ट विदितस्य ॥

स्यन्ने रीणं स्नुतं स्नुतम् ॥१४९६॥

१ स्यदन्ते स्म स्यन्नम् । 'स्यदि किञ्चिच्चलने'( ), 'स्यन्दू प्रस्रवणे'(भ्वा.आ.से.), कः, 'रदा- २० भ्याम्- ८।२।४२॥ इति नत्वम्, 'अनिदिताम्- ६।४।२४॥ इति लोपः, तत्र । २ रीयते स्म रीणम् । 'रीङ् स्रवणे'(दि.आ.अ.), कः, 'स्वादय ओदितः'(दिवादिगणसू-) इति निष्ठानत्वम् । ३ स्नौति स्म स्नुतम् । 'ष्णु प्रस्र-वणे'(अ.प.से.), कः, 'धात्वादेः षः सः' ६।१।६४॥ । ४ स्रवति स्म स्नुतम् । 'सु गतौ'(भ्वा.प.अ.), कः । चत्वारि स्यन्नस्य । 'स्रविउ' इति भाषा ॥१४९६॥

गुप्तगोपायितत्राताऽवितत्राणानि रक्षिते ।

१ गुप्यते गुप्तम् । 'गुपू रक्षणे'(भ्वा.प.से.), कः,

'स्वरतिसूति- ७।२।४४॥ इति नेट् । २ 'गुपूधूपविच्छि-पणिपनिभ्य आयः' ३।१।२८॥ इत्यायप्रत्यये गोपायितम् । ३० ३-५ त्रायते त्रातम् । 'त्रैङ् पालने'(भ्वा.आ.अ.), कः, 'आदेचः- ६।१।४५॥ इत्यात्वम्, 'नुदविदांन्द्राग्राही- ८।२।५५॥ इति निष्ठानत्वे त्राणम् । ४ अव्यते स्म अवितम् । 'अव रक्षणादौ'(भ्वा.प.से.), कः । ६ रक्षयते रक्षितम् । 'रक्ष पालने'(भ्वा.प.से.), 'मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च' ३।२।१८८॥ इति चकारादन्यत्राऽपीति वर्तमाने कः । षट् रक्षितस्य ॥

कर्म क्रिया विधा

१ क्रियते कर्म, पुंस्त्री । 'डुकृञ् करणे'(त.उ.अ.), '-मन्'(उणा-५८४)इति भावे कर्मणि वा मन् । कर्मा, कर्माणौ इत्यादि पुंसि । कर्म, कर्मणी, कर्माणि ४० इत्यादि क्लीबे । २ क्रियते क्रिया । 'कृत्रः श च' ३।३।१०॥ इति शः, शित्वाद् भावे यक्, 'रिङ्शयङ्लिङ्क्षु' ७।४।२८॥ रिङादेशः, [यद्वा 'अचि श्नु- ६।४।७७॥ इतीयङ्] । ३ विधीयते विधा । विपूर्वः 'डुधाञ् धारणादौ'(जु.उ.अ.), 'आतश्चोपसर्गे' ३।३।१०६॥ इत्यङ् । स्त्रियामेतौ । त्रीणि कर्मणः । 'कर्म' इति भाषा ॥

हेतुशून्या त्वास्या विलक्षणम् ॥१४९७॥

१ हेतुशून्या कारणरहिता आस्या स्थितिः विलक्षणम् इत्यन्वयः । विगतं लक्षणमालोचनमत्रेति विलक्षणम्, अप्रतिपत्तिरित्यर्थः । "विलक्षणं मतं स्थानं तद्भवे ५० निष्प्रयोजनम्"[३] इति भागुरिः । एकं विलक्षणस्य । 'नीषणियामू' इति भाषा ॥१४९७॥

कर्मणं मूलकर्म

१ सन्दिष्टं कर्मैव कर्मणम् । वृद्धपरम्परोपदेशात्

'कर्मणः सन्दिष्टे'(हैमसू-७।२।१६७॥)इति स्वार्थिकोऽण्,

१. 'स्म वित्तम्' इति १॥ २. इतोऽग्रे १प्रतौ 'स्म' इति दृश्यते ॥ ३. '-र्व' इति ३॥ ४. '-त्वे' इति ३॥ ५. इदं विचारणीयम्, 'द्यति-स्यति- ७।४।४०॥ इत्यादिनैवेत्वं भवति, 'घुमास्था- ६।४।६६॥ इत्यनेन तु ईत्वे 'अवसीतम्' इति भवेत् ॥ ६. 'मनिण्' इति ४॥ ८. इतोऽग्रे १.३प्रत्योः 'स्म' इति दृश्यते ॥ ८. अयं धातुपाठः ५प्रतौ नास्ति ॥ क्षीरतरङ्गिण्यादावपि न दृश्यते ॥ ९. 'प्रश्र-' इति ३॥ १०. अयं धातुपाठः ४.५ प्रत्योर्न दृश्यते ॥ 'स्यन्दू स्रवणे' इति स्वामिमैत्रेयौ ॥ ११. 'श्रवणे' इति २, मैत्रेयश्च, 'प्रश्र-' इति ३॥ १२. १प्रतौ नास्ति ॥ १३. 'प्रश्र-' इति २.३.५॥ १४. 'श्रु-' इति २॥ १५. 'श्र-' इति ३, '-यौ' इति ४॥ १६. 'गुप-' इति ३.४॥ १७. '-पनि-पणि-' इति २.४.५॥ १८. 'त्रे-' इति १.२॥ १९. '-क्षते' इति ५॥ २०. 'यङ्' इति ३॥ २१. '-मण्' इति ३॥ २२. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।२॥ २३. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, संकीर्णवर्गः, श्रौ-११४, पृ.११९, रामाश्रमी ३।२।२॥, पृ.५२५॥ २४. 'नी-' इति १.८, 'नीषि-' इति ५॥ २५. '-मुं' इति ३.५, '-मू' इति ४॥ २६. 'वृद्धं' इति ५॥

‘अन्’ ६।४।१६७॥ इति प्रकृतिभावः । २ मूलैरौषधादिभि-
र्युद्धोसोनोच्चाटनस्तम्भनवशीकरणादिकरणं^३ मूलकर्म^४, नका-
रान्तः । द्वे ‘कामण’ इति ख्यातस्य ॥

अथ संवननं वशक्रिया ।

१ संवन्यते संवननम् । ‘वन षन संभक्तौ’
(भ्वा.प.से.), ल्युट् । संवदनमपि, सम्पूर्वो वदिर्वशी-
करणार्थः । यथा- “जयश्रियः संवदनं यतस्तत्”
[रघुवंशम्, सर्गः-१६, श्लो-७४] इति मणौ^५ रघुः । २
वशकरणं वशक्रिया । द्वे वशीकरणस्य ॥

१० प्रतिबन्धे प्रतिष्ठम्भः

१ प्रतिबन्धनं प्रतिबन्धः । ‘बन्ध बन्धने’ (क्र्या.
प.से.), घञ्, तत्र । २ प्रतिस्तम्भनं प्रतिष्ठम्भः । ‘स्तम्भु
रोधने’ ( ), घञ्, ‘प्रतेश्व’ ६।१।२५॥ इति षत्वम्,
‘ष्टुना ष्टुः’ ८।४।४१॥ । “बाहुप्रतिष्ठम्भविवृद्धमन्युः”
[रघुवंशम्, सर्गः-२, श्लो-३२] इति रघुः । द्वे रोधस्य ॥

स्यादास्यास्थासना स्थितिः ॥१४९८॥

१ आसनम् आस्या । ‘आस उपवेशने’ (अ.
आ.से.), ‘परिचर्यापरिसर्यामृगयाटाट्यादयश्च’ (वा-३।३।
१०१॥) इति साधुः । २ आस्थानम् आस्था । ‘आतक्षोप-

२० सर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ३ आसनम् आसना । ‘आस
उपवेशने’ (अ.आ.से.), ‘ण्यासश्रन्थोः-’ ३।३।१०६॥ इति
युच्, स च स्त्रियाम् । ४ स्थानं स्थितिः । ‘स्त्रियां
क्तिन्’ ३।३।१९४॥, ‘घुमास्था-’ ६।४।६६॥ इतीत्वम् ।
चत्वारोऽपि स्त्रीलिङ्गाः । चत्वारि आस्यायाः । ‘बइसवउ’
इति भाषा ॥१४९८॥

परस्परं स्यादन्योऽन्यमितरेतरमित्यपि ।

१ परं परमिति परस्परम् । कर्मव्यतिहारे ‘सर्व-
नाम्नो द्वे स्तः’ ( ) इति वार्तिककारवचनाद् द्वितीया-
न्तस्य परशब्दस्य द्विवचने कृते समासवच्च बहुलम्, यदा

३० न समासवत् तदा प्रथमैकवचनम्, पूर्वपदस्य द्वितीया-
द्येकवचनान्तत्वम्, परपदस्येति पूर्वपदस्य द्वितीयाद्येकवचन-

स्थानं^६ सुरेव स्यात्, रुत्वविसर्गौ, ततः कस्कादित्वात् सः,
परपदस्य द्वितीयाद्येकवचनान्तैव, परस्परेणेत्यादि, एवम्
अन्योन्यम्, बहुलोक्तेरेतयोर्नित्यं न समासवत् । इतर-
शब्दस्य नित्यं समासवदिति, तेन इतरेतरम्, स्त्रीनपुंसक-
योरुत्तरपदस्य वाम्भावो वाच्यः । आमन्तत्वादव्ययत्वम्,
परस्परम्, अन्योन्यम्, इतरेतरं^७ वा इमाः स्त्रियो भोज-
यन्ति, कुलानि वा । आमभावपक्षे परस्परमित्यादि पुंव-
देव । त्रीणि परस्परस्य ॥

आवेशाटोपौ संरम्भे

१ आवेशनम् आवेशः । ‘विश प्रवेशने’ (तु.
प.अ.), घञ् । २ आटोपनम् आटोपः । टुपः सौत्रः,
घञ् । ३ संरम्भणं संरम्भः । ‘रभ राभस्ये’ (भ्वा.
आ.अ.), घञ्, ‘रभेरशिब्लिटोः’ ७।१।६३॥ इति नुम्,
तत्र । “अवृष्टिसंरम्भमिवाम्बुवाहम्” [कुमारसम्भवम्, सर्गः-
३, श्लो-४८] इति कुमारसम्भवः । आडम्बरोऽपि ।
“आडम्बरः स्यात् संरम्भे गजगर्जिततूर्ययोः” [विश्वप्रकाश-
कोशः, रान्तवर्गः, श्लो-२३८] इति महेश्वरः । त्रीणि
आडम्बरस्य । ‘उद्धतवेष’ इति भाषा ॥

निवेशो रचना स्थितौ ॥१४९९॥ ५०

१ निवेशनं निवेशः । घञ् । २ रच्यते रचना ।
‘रच प्रतियत्ने’ (चु.उ.से.), ल्युट् । ३ तिष्ठत्यस्या^८
स्थितिः । ‘ष्टा गतिनिवृत्तौ’ (भ्वा.प.अ.), ‘स्त्रियां
क्तिन्’ ३।३।१९४॥, ‘घुमास्था-’ ६।४।६६॥ इतीत्वम् ।
सामान्येन त्रीणि रचनायाः ॥१४९९॥

निर्बन्धोऽभिनिवेशः स्यात्

१ निर्बन्धनं निर्बन्धः । २ अभिनिवेशनम् अभि-
निवेशः । “अथाऽनुरूपाभिनिवेशतोषिणा कृताभ्यनुज्ञा
गुरुणा गरीयसा” [कुमारसम्भवम्, सर्गः-५, श्लो-७] इति
कुमारसम्भवः । ‘मीनहिवा’ नाम्नी द्वे ॥

प्रवेशोऽन्तर्विग्राहनम् ।

१ प्रवेशनं प्रवेशः । प्रपूर्वो ‘विश प्रवेशने’ (तु.

१. ‘-श-’ इति ४.५॥ २. ‘-कारण’ इति १, इतोऽग्रे १ प्रतौ ‘मूलकरण’ इति दृश्यते ॥ ३. ‘-मा’ इति ३॥ ४. रघुवंशे ‘संवनन’ इत्येव दृश्यते,
‘संजननम्’ इति तत्र पाठान्तरम्, १६।७४॥, पृ.४२१॥ ५. मूलं मृग्यम् ॥ ६. ‘बाहुः-’ इति ४॥ ७. ‘-टाट्यानामुपसंख्यानम्’ इति वार्तिकस्वरूपं
दृश्यते ॥ ८. ‘आस्यायाः’ चत्वारि इति ३॥ ९. ‘-वंउ’ इति २, ‘वैसवो’ इति ३, ‘-उ’ इति ५॥ १०. ‘-द्येकवचने’ इति ३॥ ११-१. ‘-
स्’, ११-२. ‘-न्य’ इति ३॥ १२. ‘-न्त्यस्यां’ इति ४॥ १३. ‘मीनति’ इति ३॥

प.अ.), 'पदरुजवि[श]स्पृशो घञ्'३।३।१६॥ २ पदार्था-
नामन्तर्मध्यस्य विगाहनम् अन्तर्विगाहनम् । द्वे प्रवेशस्य ॥
गतौ वीङ्क्षा विहारेर्यापरिसर्पपरिक्रमाः ॥१५००॥

१ गमनं गतिः । 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१४॥, तत्र ।
२ वीङ्क्षनं वीङ्क्षा । विपूर्वः 'इखि गतौ' (भ्वा.प.से.),
घञ् । ३ विहरणं विहारः । घञन्तः । ४ ईरणम्
ईर्या । 'ईर गतिकम्पनयोः' (अ.आ.से.), तुयस्वरादिः,
भावे यक्, भिदादिवाङ् । ५ परिसर्पणं परिसर्पः ।
'सृप्लु गतौ' (भ्वा.प.अ.), घञ् । ६ परिक्रमणं परिक्रमः ।

१० घञ् । सामान्येन षड् गतेः ॥१५००॥

ब्रज्याटाट्या पर्यटनम्

१ व्रजनं ब्रज्या । 'वज्र गतौ' (भ्वा.प.से.), 'व्रज-
यजोर्भावे क्यप्'३।३।१८॥, स्त्रीलिङ्गः । २ कुटिलमटनम्
अटाट्या । 'अट गतौ' (भ्वा.प.से.), यङन्तः, 'परि-
चर्यापरिसर्यामृगयाटाट्यादयश्च' (वा-३।३।१०१॥) इति साधुः ।
अटाटाऽपि । आट्याऽपि । यन्मुनिः- "तौर्यत्रिकं वृषाट्या
च कामजो दशको गणः" [मनुस्मृतिः, अध्या-७, श्लो-
४७] इति । "अटा पर्यटनं भ्रमः" [ ] इति रत्नकोषादटा-
ऽपि । ३ पर्यट्यते पर्यटनम् । त्रीणि वक्रगतेः ॥

२०

चर्या त्वीर्यापथस्थितिः ।

१ चरणं चर्या, क्यबन्तः । २ ईर्यते गुरोः
शास्त्रोपासनया ज्ञायत ईर्या । 'ईर गतौ याचने च'
(अ.आ.से.), 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ । तस्याः पन्था
उपायः । 'ऋक्पूरब्धू-५।४।७४॥ इत्यादिना अः । ईर्या-
पथः साध्वाचारः । यदुक्तम्- "ईर्यापथो ध्यानमौना-
दिकं भिक्षुव्रतम्" [ ] । तत्र स्थितिः ईर्यापथस्थितिः ।
ईर्याऽपि, यन्मुनिः- "चर्या त्वीर्या विदुर्बुधाः" [ ] इति ।
द्वे साधुगतिनाम्नी ॥

व्यत्यासस्तु विपर्यासो वैपरीत्यं विपर्ययः ॥१५०१॥

३० व्यत्यये

१ व्यतिक्रम्याऽऽसनं व्यत्यासः । 'आस उप-
वेशने' (अ.आ.से.), घञ् । २ विपर्यसनं विपर्यासः ।
विपरिपूर्वः 'असु क्षेपणे' (दि.प.से.), घञ् । ३ विपरीत-
स्य भावो वैपरीत्यम् । ४ विपर्ययनं विपर्ययः । विपरि-
पूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'एरच्'३।३।५६॥ इत्यच्
॥१५०१॥ ५ व्यत्ययनं व्यत्ययः । व्यतिपूर्वः 'इण्
गतौ' (अ.प.अ.), 'एरच्'३।३।५६॥ इत्यच् । पञ्च
विपर्यासस्य । 'पालटण्डं' इति भाषा ॥

अथ स्फातिर्वृद्धौ

१ स्फायनं स्फातिः । 'स्फायी वृद्धौ' (भ्वा. ४०
आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१४॥, 'लोपो व्योः'-६।१।
६६॥ इति यलोपः । २ वर्धनं वृद्धिः । 'वृधु वृद्धौ' (भ्वा.
आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१४॥, तत्र । द्वे वृद्धेः ॥

प्रीणनेऽवनतर्पणे ।

१ प्रीण्यते प्रीणनम् । 'प्रीञ् तर्पणे' (क्र्या.उ.अ.),
णिजन्तः, 'धूञ्प्रीजोर्नुक्' (वा-७।३।३७॥), ल्युट्, तत्र ।
२ अव्यत अवनम् । 'अव रक्षणादौ' (भ्वा.प.से.), ल्युट् ।
३ तृप्यते तर्पणम् । 'तृप प्रीणने' (दि.प.अ.), ल्युट् ।
त्रीणि प्रीतिकरणस्य ॥

परित्राणं तु पर्याप्तिर्हस्तधारणमित्यपि ॥१५०२॥ ५०

१ परित्रायते परित्राणम् । 'त्रैङ् पालने' (भ्वा.
आ.अ.), ल्युट् । २ पर्यापणं पर्याप्तिः । परिपूर्वः
'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), त्राणार्थः, 'स्त्रियां क्तिन्'
३।३।१४॥ । ३ हस्तस्य धारणं रोधो हस्तधारणम् ।
रक्षणीयस्य पृष्ठे हस्तस्थापनं वा । हस्तवारणमित्यपि ।
"हस्तेन वधकस्य वारणम्" [ ] इति सुभूतिः । प्रजि-
हीर्षातो हस्तस्य वारणं रोधः हस्तयोरुनोलनं वधात् त्राणं
हस्तवारणम् [पदचन्द्रिका, भा-३, सङ्कीर्णवर्गः, श्लो-११७]
इति मिश्राः । त्रीणि मारणोद्यतनरहस्तग्रहणस्य ॥१५०२॥

प्रणतिः प्रणिपातोऽनुनये

६०

१. 'पदार्थात् पदान्तर्म-' इति ४.५॥ २. 'वीख-' इति ३.४॥ ३. 'वीख-' इति १.३.४॥ ४. उखेत्यादिदण्डात्मकोऽयं धातुः ॥ ५. 'ईर गतौ'
इति स्वामी, 'ईर गतौ कम्पने च' इति मैत्रेयसायणौ । ६. 'युक्' इति ३॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः २.७।३५॥ ८. '-टाट्यानामुपसंख्यानम्'
इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ ९. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्लो-४३२, पृ.५२०॥, रामाश्रमी २.७।३५॥, पृ.३३८॥ १०. द्र.
स्वोपज्ञटीका १.५०१॥, पृ.३३५॥ ११. द्र. अम.क्षीर. २.७।३५॥, पृ.१७०॥, स्वोपज्ञटीका १.५०१॥, पृ.३३५॥ १२. 'णो' इति ३, '-णौ'
इति ४॥ १३. मैत्रेयमतेऽयं पाठः, 'प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च' इति स्वामिसायणौ ॥ १४. 'तर्प्य-' इति ३.४॥ १५. 'त्रे-' इति १.२.५॥ १६. द्र.
पदचन्द्रिका, भा-३, संकीर्णवर्गः, श्लो-११७, पृ.१२२॥ १७. '-नेन' इति पदचन्द्रिकायाम् ॥

१ प्रणमनं प्रणतिः । प्रपूर्वः 'णमु(णम) प्रहृत्वे शब्दे च' (भ्वा.प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।१४४ ॥ 'अनुदात्तो-पदेश-' ६।४।३७ ॥ इति म्लोपः । २ प्रणिपतनं प्रणिपातः । 'पल् पतने' (भ्वा.प.से.), भावे घञ् । ३ अनुनयनम् अनु-नयः । 'णीञ् प्रापणे' (भ्वा.उ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६ ॥ इत्यच्, तत्र । त्रीणि 'मनावण्डं' इति ख्यातस्य ॥

अथ शयने क्रमात् ।

विशाय उपशायश्च

१-२ क्रमात् पर्यायेण प्राहरिकादीनां शयने विश-
१० यनं विशायः । उपशयनम् उपशायः । व्युपपूर्वात् 'शीङ् स्वप्ने' (अ.आ.से.), 'शनाङ्गुपयोः' (व्युपयोः) शेते- ३।३।३९ ॥ इति घञ् । द्वे यामिकादीनामनुक्रमेण शयनस्य ॥

पर्यायोऽनुक्रमः क्रमः ॥१५०३॥

परिपाट्यानुपूर्व्यावृत्

१ पर्यायणं पर्यायः । परिपूर्वाद् 'इण् गतौ' (अ.प.अ.) अस्मात् 'परावनुपात्यय इणः' ३।३।३८ ॥ इति घञ् ।
२ अनुक्रमणम् अनुक्रमः । 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा.प.से.), भावे घञ्, 'नोदात्तोपदेश-' ७।३।३४ ॥ इति न वृद्धिः । अनुगतः क्रमोऽनुक्रमः । प्रादिसमासो वा । ३ एवं
२० क्रमणं क्रमः ॥१५०३॥ ४ परिपाटनं परिपाटिः, स्त्री-लिङ्गः । 'पट गतौ' (भ्वा.प.से.), णिजन्तः, 'अच इः' (उणा-५७८) इति इः । 'कृदिकारात्-' (गणसू-४।१।४५ ॥) इति ङीष् परिपाटी । 'कृता लङ्काभर्तुर्वदनपरिपाटीषु घटना' [ ] इति पूर्वकविप्रयोगः । तृतीयस्वरान्तोऽप्ययम् ।
५ पूर्व पूर्वमनु अनुपूर्वम् । वीप्सायामव्ययीभावः । अनु-पूर्वस्य भावः कर्म वा आनुपूर्व्यम् । दृढादित्वात् ष्यञ्, 'षिद्गौरादिभ्यश्च' ४।१।४१ ॥ इति ङीष्, 'हलस्ताद्धितस्य' ६।४।१५० ॥ इति यलोपः आनुपूर्वी, स्त्रीक्लीबलिङ्गः । क्लीबे आनुपूर्व्यम् । ६ आवर्तनम् आवृत् । आवर्तते
३० व्यापारोऽस्यामिति वा । 'वृत्तु वर्तने' (भ्वा.आ.से.), सम्प-दादित्वात् क्तिप् । आवृतौ, आवृतः इत्यादि । स्त्री-लिङ्गोऽयम् । षडनुक्रमस्य ॥

अतिपातस्त्वतिक्रमः ।

उपात्ययः पर्यायश्च

१ अतीत्य पतनं गतिः अतिपातः । अतिपूर्वात् 'पल् पतने' (भ्वा.प.से.) अस्माद् भावे घञ् । २ अति-क्रमणम् अतिक्रमः । ३ उपपन्नस्याऽत्ययोऽतिक्रमणम् उपात्ययः । उपातिपूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'एरच्-' ३।३।५६ ॥ इत्यच् । ४ परित्यज्याऽयनं पर्यायः । 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), 'परावनुपात्ययः-' ३।३।३८ ॥ इति घञ्भावे ४० 'एरच्' ३।३।५६ ॥ । चत्वारि अतिक्रमणस्य । 'उल्लंघनम्' इति भाषा ॥

समौ सम्बाधसङ्कटौ ॥१५०४॥

१ सम्बाध्यते सम्बाधः । करणे घञ् । २ सङ्कटम् । 'सम्प्रोदश्च-' ५।२।९२ ॥ इति कटच् । 'सङ्कटं ना तु' सम्बाधः '[अमरकोषः ३।१।८५ ॥] इत्यमरः । द्वे सम्बाधस्य । 'सांकडुं' इति भाषा ॥१५०४॥

कामं प्रकामं पर्याप्तं निकामेष्टे यथेप्सिते ।

१-२ काम्यते कामम्, प्रकाम्यते प्रकामम् । उभयत्र घञ् । ३ पर्याप्यते स्म पर्याप्तम् । 'आप्लु ५० व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), क्तः । ४ निकाम्यते निकामम्, घञन्तम् । एते चत्वारोऽप्यकारान्ता अनव्ययाः । यथा (यत्) शाश्वतः- "कामे निकामे कामाख्या" [शाश्वत-कोशः, श्रु-१०३] इति । अव्ययास्तु मकारान्ता अव्ययेषु ज्ञातव्याः । ५ इष्ट इष्टम् । 'इष गतौ' (दि.प.से.), निष्ठा । ६ ईप्सितमनतिक्रम्य यथेप्सितम् । प्रायः क्रिया-विशेषणान्येतानि । [पर्याप्तमपि], यथा- "पर्याप्तमाप्ताः प्रविशं तु मध्यः" [ ] इति । एवमन्येऽपि । षड् यथे-प्सितस्य । "जिउं इच्छा" इति भाषा ॥

अत्यर्थे गाढमुद्गाढं बाढं तीव्रं भृशं दृढम् ६०
॥१५०५॥

अतिमात्रातिमर्यादनितान्तोत्कर्षनिर्भराः ।

भरैकान्तातिवेलातिशयाः

१. 'परि-' इति १.४.५ ॥ २. 'णम प्रहृत्वे' इत्येव स्वामी ॥ ३. 'न्तो-' इति ४.५ ॥ ४. 'शल हुल पल् गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ५. '-णु' इति १, '-णौ' इति ३.४ ॥ ६. 'भाषायाः' इति ३. ७. द्र. पदचन्द्रिका, भा-२, ब्रह्मवर्गः, श्रु-४३३, पृ.५२१ ॥ ८. ३प्रतौ नास्ति ॥ ९. 'शल हुल पल् गतौ' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ १०. '-र्यायः' इति ३.४.५ ॥ ११. 'नु' इति ३.४.५ ॥ १२. '-डुं' इति १, '-डौ' इति ३ ॥ १३. '-न्तः' इति ४ ॥ १४. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।२६७ ॥, पृ.११८ ॥ १५. 'जे-' इति ३ ॥

जृम्भा तु जृम्भणम् ॥१५०६॥

१ जृम्भते जृम्भा, त्रिलिङ्गः। २ जृम्भ्यते जृम्भ-
णम् । 'जृभी गात्रविनामे' (भ्वा.आ.से.), ल्युट् । द्वे
जृम्भायाः । 'बेगाई' इति भाषा ॥१५०६॥

आलिङ्गनं परिष्वङ्गः संश्लेष उपगूहनम् ।

अङ्कपाली परीरम्भः क्रोडीकृतिः

४०

१ आलिङ्ग्यते आलिङ्गनम् । 'लिगि विचित्री-
करणे' (चु.उ.से.), ल्युट् । २ परिष्वङ्गनं परिष्वङ्गः ।
'ष्वञ्ज परिष्वङ्गे' (भ्वा.आ.अ.), घञ्, 'उपसर्गात् सुनोति-
सुवति' ८।३।६५॥ इत्यादिना षत्वम्, 'चजोः कु घिण्य-
तोः' ७।३।५२॥ इति कुत्वम् । ३ संश्लेषणं संश्लेषः । 'श्लेष
आलिङ्गने' (दि.प.अ.), घञ् । ४ उपगूह्यते उपगूहनम् ।
'गुहू संवरणे' (भ्वा.उ.से.), ल्युट्, '-उपभाया गोहः' ६।४।
८९॥ इति दीर्घः । ५ अङ्के पाल्यते अङ्कपालिः । चुरादिः,
णिजन्तः, 'अच इः' (उणा-५।७८) इति इः, 'कृदिकारात्'-
(गणसू-४।१।४५॥) इति ङीष् अङ्कपाली । तृतीयस्वरा- ५०
न्तोऽप्ययम् । ६ परिरम्भणं परिरम्भः । 'रभ राभस्ये'
(भ्वा.आ.अ.), घञ्, 'रभेरशब्दोः' ७।१।६३॥ इति नुम् ।
'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये बहुलम्' ६।३।१२२॥ इति दीर्घत्वे
परीरम्भोऽपि । ७ क्रोडीकरणं क्रोडीकृतिः । 'स्त्रियां क्तिन्'
३।३।९४॥ । सप्त आलिङ्गनस्य ॥

अथोत्सवे ॥१५०७॥

महक्षणोद्धवोद्धर्षाः

१ उदत्यर्थं सूते सुखमिति उत्सवः । उत्पूर्वः
'षु प्रसवे' ( ), पचाद्यच्, तत्र ॥१५०७॥ २ मह्यते
पूज्यतेऽनेनेति महः । 'मह पूजायाम्' (भ्वा.प.से., चु.उ.से.), ६०
'पुंसि संज्ञायाम्' ३।३।११८॥ इति घः, अदन्तोऽयम् ।
'महमसाविति बन्धुतयोदितैः' [शिशुपालवधम्, सर्गः-६,
श्लो-१९] इति माघात् सकारान्तोऽपि । 'महस्तूत्सव-
तेजसोः' [अमरकोषः ३।३।२३१॥] इत्यनेकार्थश्च । ३ क्षणुते
दुःखमिति क्षणः । 'क्षणु हिंसायाम्' (त.उ.से.), तनादिः,

१ अर्थो निवृत्तिर्विषयो वा, तमतिक्रान्तम् अत्य-
र्थम् । 'अत्यादयोऽतिक्रान्ताद्यर्थे' (वा-२।२।१८॥) इति
समासः, तत्र । २ गाहते स्म गाढम् । 'गाहू विलोडने'
(भ्वा.आ.अ.), (धत्वढत्वादि । ३ उद्गाहते स्म उद्-
गाढम् । उद्पूर्वः 'गाहू विलोडने' (भ्वा.आ.से.), क्तः) ।
'हो ढः' ८।२।३१॥, 'इषस्तथोः' ८।२।४०॥ इति धत्वम्,
ष्टुत्वम्, 'ढो ढे लोपः' ८।३।१३॥ । ४ बाहते बाढम् ।
'वेह जेह बाह प्रयत्ने' (भ्वा.आ.से.), 'क्षुब्धस्वान्त-' ७।२।
१८॥ इति साधुः । भृशार्थेऽयम्, अन्यत्र वाहितः । ५
१० तीवति तीव्रम् । 'तीव स्थौल्ये' (भ्वा.प.से.), बाहुलकात्
'स्फायितश्चि' (उणा-१७०) इति रक् । 'ऋज्रेन्द्राग्र-'
(उणा-१८६) इत्यत्र बहुलवचनात् 'तिज निशाने' (भ्वा.
आ.से.) अतोऽपि रन्, दीर्घत्वं च, जकारस्य च वत्वम्"
[ ] इत्युणादौ । ६ भृशु भृशु अधःपतने' (दि.प.से.), धातू-
नामनेकार्थत्वाद् 'इगुपध-' ३।१।१३५॥ इति कः भृशम्,
तालव्यशम् । बिभर्तीति वा । भृजो बाहुलकात् कित् शः ।
७ दहति दढम् । 'दढः स्थूलबलयोः' ७।२।२०॥ इति साधुः
॥१५०५॥ ८-९ अतिक्रान्तं मात्रां मर्यादां च अति-
मात्रम्, अतिमर्यादम् । १० निताम्यति स्म नितान्तम् ।
२० 'तमु काङ्क्षायाम्' (दि.प.से.), क्तः, 'अनुनासिकस्य क्रि-
झलोः' ६।४।१५॥ इति दीर्घः । ११ उत्कृष्यतेऽनेन
उत्कर्षः । 'कृष विलेखने' (भ्वा.प.अ., तु.उ.अ.), करणे
घञ् । १२ निःशेषेण भरोऽत्र निर्भरः । १३ भ्रियतेऽनेन
भरः । 'भृ भर्त्सने' (क्र्या.प.से.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ इति
करणेऽप् । १४ एकोऽन्तो निश्चयोऽत्रेति एकान्तम् । १५
अतिक्रान्तो वेलां मर्यादाम् अतिवेलम् । 'अत्यादयः
क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया' (वा-२।२।१८॥) इति समासः,
'गोस्त्रियोरुपसर्जनस्य' १।२।४८॥ इति ह्रस्वः । १६ अतिशेते
जयत्यनेन अतिशयः । अतिपूर्वः 'शीङ् स्वप्ने' (अ.
१० आ.से.), 'एरच्' ३।३।५६॥ इत्यच् । एते षोडशाऽपि
क्रियाविशेषणत्वादद्रव्ये वर्तमानाः क्लोबलिङ्गाः । यथा-
'नितान्तं पठति' । यत् तेषां मध्ये द्रव्यवाचि, तत् त्रिषु
वाच्यलिङ्गमित्यर्थः । यथा- "दढः कम्बलः, दढा पटी,
दढं वस्त्रम्" [ ] इति । षोडशात्यन्तस्य ॥

१. 'अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयया' इति वार्तिकस्वरूपं दृश्यते ॥ २ कोष्ठान्तर्गतपाठः ३. ४ प्रत्योर्नास्ति ॥ ३ 'लौल्ये' इति ४. ५, 'पीव
मीव नीव तीव स्थौल्ये' इति स्वामी, 'पीव मीव तीव णीव स्थौल्ये' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ४ '-न्ति' इति १ ॥ ५ '-ङ्गाः' इति ५ ॥
६. 'बा-' इति २ ॥ ७ 'चित्रीकरणे' इति क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. 'परि-' इति ३. ५ ॥ ९ '-र्थे' इति ३ ॥ १०. व्युत्पत्त्यां 'सूते' इति
व्युत्पत्तित्वात् 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने' (अ.आ.से.) इति युक्तः प्रतिभाति ॥

पचाद्यच् । ४ उदधुनाति दुःखं ऊद्ववः । 'धूज् कम्पने'
(क्र्या.उ.से.), अच् । ५ उदुच्चैर्हर्षयति ऊद्वर्षः । 'हर्ष
तुष्टौ' ( ), णिजन्तादच् । पञ्च उत्सवस्य ॥

मेलके सङ्गसङ्गमौ ।

१ मेलनं मेलः । 'मेल श्लेषणे' (तु.प.से.),
तुदादिः, भावे घञ्, स्वार्थे कनि मेलकः, तत्र । २ सञ्जनं
सङ्गः । 'षङ्ग सङ्ग' (भ्वा.प.अ.), भावे घञ्, 'चजोः-'
७।३।५२॥ इति कुत्वम् । ३ सङ्गमनं सङ्गमः, पुंक्ली ।
'गम्लृ गतौ' (भ्वा.प.अ.), भावे घञि, 'नोदात्तोपदेश-'
१० ७।३।३४॥ इति न वृद्धिः । त्रीणि मेलस्य ॥

अनुग्रहोऽभ्युपपत्तिः

१ अनुग्रहणम् अनुग्रहः । २ अभ्युपपदनम्
अभ्युपपत्तिः । 'पद गतौ' (दि.आ.अ., चु.आ.से.), 'स्त्रियां
क्तिन्' ३।३।१४॥ । द्वे अनुग्रहस्य । 'प्रसाद' इति भाषा ॥

समौ निरोधनिग्रहौ ॥१५०८॥

१ निरोधनं निरोधः । 'रुधिर् आवरणे' (रु.उ.अ.),
घञ् । "अन्तश्चराणां मरुतां निरोधात्" [कुमारसम्भवम्,
सर्गः-३, श्लो-४८] इति कुमारसम्भवः । २ निग्रहणं
निग्रहः । 'ग्रहवृह' ३।३।५८॥ इत्यप् । द्वे निग्रहस्य ।
२० 'रुधवडं' इति भाषा ॥१५०८॥

विघ्नेऽन्तरायप्रत्यूहव्यवायाः

१ विहन्यते साध्यमनेनेति विघ्नः । विपूर्वः 'हन
हिंसागत्योः' (भ्वा.प.अ.), घञर्थे कः, 'गमहनजन'-६।४।
९८॥ इत्यादिनाऽकारलोपः, 'हो हन्तेः'-७।३।५४॥ इति
कुत्वम्, तत्र । २ कार्यसिद्धिमन्तरं व्यवधानमाययति अन्त-
रायम् । इणो ण्यन्तात् 'कर्मण्यण्' ३।२।१॥ । ३ प्रतीप-
मूहनं प्रत्यूहः । 'ऊह वितर्के' (भ्वा.आ.से.) । ४ व्यवधायै
अयनं व्यवायः । व्यवपूर्वः 'इण् गतौ' (अ.प.अ.), घञ्
भावे । चत्वारि विघ्नस्य ॥

समये क्षणः ।

३०

वेलावाराववसरः प्रस्तावः प्रक्रमोऽन्तरम् ॥१५०९॥

१ समेति समयः । सम्पूर्वः 'इण् गतौ' (अ.
प.अ.), अच्, तत्र । २ क्षणते मासादिकं क्षणः ।
'क्षण हिंसायाम्' (त.उ.से.), तनादिः, पचाद्यच् । ३
वेलयति कालमुपदिशति वेला । 'वेलु गतौ' ( ),
चुरादिः, कर्मणि घञ्, अज् वा । 'वेलु केलु चेलु
चलने' (भ्वा.प.से.), 'गुरोश्च'-३।३।१०३॥ इत्यकारः ।
यद्वा 'कल विल क्षेपे' (चु.उ.से.), चुरादिः, ततोऽच् ।
४ क्रियते वारः, पुंक्लीबलिङ्गः । 'वृज् वरणे' (स्वा.
उ.से.), बाहुलकात् कर्मणि घञ् । यद्वा 'वल वल्ल
संवरणे च' (भ्वा.आ.से.), 'हलश्च' ३।३।१२१॥ इति करणे
घञ् । 'वामूल- ' ( ) इति पक्षे रः । [५ अवसरति अवसरः] ।
६ प्रसङ्गेन स्तूयते प्रस्तावः । प्रपूर्वः, 'प्रात् स्तुदुस्तोः'
(हैमसू-५।३।६७॥) इति घञ् । ७ प्रक्रम्यते प्रक्रमः । ८
अनिति अन्तरम्, पुंक्लीबलिङ्गः । अष्टौ समयस्य ॥१५०९॥
अभ्यादानमुपोद्घातः आरम्भः प्रोपतः क्रमः ।

१ अभिमुखेनाऽऽदानम् अभ्यादानम् । उपोद्-
हननम् उपोद्घातः । भावे घञ् । यथोक्तम्- "चिन्ता"
प्रकृतसिद्धयर्थामुपोद्घातं प्रचक्षते" [ ] इति । उद्घातोऽपि ।
"उद्घातो प्रणवो यासाम्" [कुमारसम्भवम्, सर्गः-२, श्लो-१२] इति रघुः (कुमारसम्भवः) । ३ आरम्भणम्
आरम्भः । 'रभ राभस्ये' (भ्वा.आ.अ.), भ्वादिरात्मनेपदी ।
"राभस्यं कार्योपक्रमः" [मा.धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-
२९३] इति धातुवृत्तिः । घञ्, 'रभेशब्बिलोः' ७।१।६३॥
इति नुम् । ४.५ प्रोपतः क्रमः, प्रोपाभ्यामुपसर्गाभ्यां परः
क्रमशब्दो योज्यः । प्रक्रमणं प्रक्रमः । उपक्रमणम् उप-
क्रमः । उभयत्र 'क्रमु पादविक्षेपे' (भ्वा.प.से.), भावे घञ्,
'नोदात्तोपदेश'-७।३।३४॥ इति वृद्ध्यभावः । पञ्च आदि-
कर्मणः । 'कार्य प्रारंभ' इति भाषा ॥

१. क्षीरतरङ्गिण्यादौ न दृश्यते ॥ २. '-दि' इति ३॥ ३. 'निरोधस्य' इति ३॥ ४. 'रु-' इति ३॥ ५. '-उ' इति १, '-वौ' इति ३॥ ६.
'-धा' इति ३॥ ७. 'वेल कालोपदेशे' इति चुरादौ क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ ८. 'वे-' इति १.२.५॥, 'वेल्लु चेलु केलु खेलु क्ष्वेलु चलने'
इति स्वामी, 'वेलु चेलु केलु खेलु क्ष्वेलु वेल्लु' ('चेल्ल' इत्यधिको मैत्रेयमते) चलने' इति मैत्रेयसायणौ ॥ ९. 'अच्' इत्येव १ प्रतौ ॥
१०. 'च' इति १ प्रतौ नास्ति ॥, 'वल संवरणे' इति स्वामी, 'वल वल्ल संवरणे' ('सञ्चरणे च' इत्यधिकः सायणमते) इति मैत्रेयसायणौ ॥
११. 'प्रे द्रुस्तुल्लुवः' ३।३।२७॥ इति पाणिनीयसम्मतसूत्रम् ॥ १२. १.२.५ प्रतियु नास्ति ॥ १३. '-ख्ये' इति ३॥ १४. 'चिता' इति १॥
१५. द्र. अम.क्षीर. ३।२।२६॥, पृ. २६६॥, पदचन्द्रिका, भा-३, संकीर्णवर्गः, श्लो-१३८, पृ. १४५॥ १६. मा. धातुवृत्तौ- "राभस्यमुपक्रमः"
इति दृश्यते, पृ. २७२॥ १७. '-पयोज्यते' इति ३॥ १८. '-जि' इति १॥

प्रत्युत्क्रमः प्रयोगः स्यात्

१ प्रत्युत्क्रमणं प्रत्युत्क्रमः । २ कर्मरम्भे प्रथमं प्रयुक्तिः प्रयोगः । “प्रयोगः कर्मणे पुंसि प्रयुक्तौ च निदर्शने” [विश्वलोचनकोशः, गान्तवर्गः, श्लो-४९] इति श्रीधरः । प्रयुक्तिर्व्यापारः, तत्र यथा- “मुग्धत्वादविदित-कैतवप्रयोगा गच्छन्त्यः सपदि पराजयं तरुण्यः” [३] इति । द्वे कर्मरम्भे प्रथमव्यापारस्य ॥

आरोहणं त्वधिक्रमः ॥१५१०॥

१ आरुह्यते आरोहणम् । आङ्पूर्वः ‘रुह प्ररोहे’ १० (भा.प.अ.), ल्युट् । “आरोहणं स्यात् सोपाने समारोहे प्ररोहणे” [विश्वप्रकाशकोशः, गान्तवर्गः, श्लो-८४] इति महेश्वरः । समारोहे यथा- “आरोहणार्थं नवयौवनेन कामस्य सोपानमिव प्रयुक्तम्” [कुमारसम्भवम्, सर्गः-१, श्लो-३९] इति कुमारसम्भवः । २ अभिमुखं क्रमणम् अभि-क्रमः । द्वे ‘चढवउ’ इति ख्यातस्य ॥१५१०॥

आक्रमेऽधिक्रमक्रान्ती

१ आक्रमणम् आक्रमः, तत्र । २ अधिक्रमणम् अधिक्रमः । ३ क्रमणं क्रान्तिः । ‘क्रमु पादविक्षेपे’ (भा.प.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१९४॥, ‘अनुनासिकस्य २० क्रिञ्जलोः-’ ६।४।१५॥ इति दीर्घः । अधिक्रमश्च क्रान्तिश्च अधिक्रमक्रान्ती । त्रीणि आक्रमस्य । ग्रहणमिति भाषा ॥

व्युत्क्रमस्तूत्क्रमोऽक्रमः ।

१ व्युत्क्रमणं व्युत्क्रमः । २ उत्क्रमणम् उत्क्रमः । ३ न क्रमः अक्रमः । त्रीणि अक्रमस्य । ‘आघा पाछा’ इति भाषा ॥

विप्रलम्भो विप्रयोगो वियोगो विरहः समाः

॥१५११॥

१ विप्रलम्भो विप्रलम्भः । ‘दुलभष् प्राप्तौ’ (भा.आ.अ.), घञि, ‘लभेश्च’ ७।१।६४॥ इति नुम् । २ ३० विप्रयोजनं विप्रयोगः । ‘युजिर् योगे’ (रु.उ.अ.), घञि, ‘चजोः-’ ७।३।५२॥ इति कुत्वम् । ३ एवं वियोजनं

वियोगः । ४ विरहणं विरहः । ‘रह त्यागे’ (चु.उ.से.), चुरादिः, अदन्तः, ततो घञ् । चत्वारि विरहस्य ॥१५११॥

आभा राढा विभूषा श्रीरभिख्याकान्तिविभ्रमाः ।**लक्ष्मीश्छाया च शोभायाम्**

१ आभानम् आभा, स्त्रियाम् । आङ्पूर्वः ‘भा दीप्तौ’ (भा.प.अ.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । २ राजत्यनया राढा । ‘राज् दीप्तौ’ (भा.उ.से.), भिदा-दित्वादङि निपात्यते । ३ [वि]भूष्यतेऽनया [वि]भूषा । ‘भूष अलङ्कारे’ (भा.प.से., चु.उ.से.), ‘गुरोश्च हलः’ ३।३। ४० १०३॥ इत्यङ्, टाप् । ४ श्रीयते आश्रीयते सर्वैरिति श्रीः, स्त्रीलिङ्गः । ‘श्रिञ् सेवायाम्’ (भा.उ.से.), सम्पदा-दित्वात् ‘क्लिप् वचिप्रच्छायातस्तुकट-’ (वा-३।२।१७८॥) इत्यादिना क्लिप् दीर्घश्च । ५ अभिख्यायतेऽनया अभिख्या । ‘ख्या प्रकथने’ (अ.प.अ.), ‘आतश्चोपसर्गे’ ३।३।१०६॥ इत्यङ् । ६ काम्यतेऽनया कान्तिः । ‘कमु कान्तौ’ (भा.आ.से.), ‘स्त्रियां क्तिन्’ ३।३।१९४॥, ‘अनुनासिकस्य-’ ६।४।१५॥ इति दीर्घः । ७ विभ्रमत्यनेन विभ्रमः । ‘भ्रमु अनवस्थाने’ (दि.प.से.), करणे घञ्, ‘नोदात्तोपदेश-’ ७।३।३४॥ इति न वृद्धिः । ८ लक्ष्यते ज्ञायतेऽनया ५० लक्ष्मीः । ‘लक्ष दर्शनाङ्कनयोः’ (चु.उ.से.), ‘लक्ष्मुद् च’ (उणा-४४०) इतीकारप्रत्ययो मुडागमश्च । ९ छयति वैरूप्यं छाया । ‘छो छेदने’ (दि.प.अ.), ‘माच्छासस्मिभ्यो यः’ (दशपाद्युणा-८।१२॥, उणा-५४९) इति यः । १० शोभ-न्तेऽनया शोभा । ‘शुभ शुम्भ शोभार्थौ’ (तु.प.से.) इति निर्देशाद् ‘गुरोश्च हलः’ ३।३।१०३॥ इत्यप्रत्ययः । “किं ‘शोभ’ उत ‘शोभा’ इति सन्देहात् शोभेति दुर्ज्ञानमिति ‘गुरोश्च हलः’ ३।३।१०३॥ इति चकारादप्रत्ययः” [पद-चन्द्रिका, भा-१, दिग्वर्गः, श्लो-८५] इति मिश्राः । शोभेति भिदादिराकृतिगणत्वादङि, ‘शुभ शुम्भ शोभार्थौ’ (तु.प.से.) ६० इति ज्ञापकाद् गुणनिषेधाभावः । यद्यप्यत्र शोभनं शोभेति घञि निष्पादयितुं शक्यते, तथाऽप्याचार्योपदेशप्रसिद्धेः, तदाह वामनः- “शोभेति निपातनात्” [ ] इति माधवः, तत्र । दश सामान्येन शोभायाः ॥

१. ‘-गं’ इति ३॥ २. ४प्रतौ नास्ति ॥ ३. द्र. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, ३।११७॥, पृ.५२॥ ४. ‘रुह बीजजन्मनि’ इति स्वामी, ‘रुह जन्मनि प्रादुर्भावे’ इति मैत्रेयः, ‘रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च’ इति सायणः ॥ ५. ‘-वौ’ इति ३.४॥ ६. ‘भाषा’ इति ५॥ ७. ‘-म्यस्य’ इति १, ‘-मणस्य’ इति ३॥ ८. ३प्रतौ नास्ति ॥ ९. १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १०. १प्रतौ नास्ति ॥ ११. पञ्चपाद्यो नास्ति ॥ १२. ‘-न्ते’ इति ३॥ १३. ‘शुभं शुभ’ इति १॥ १४. ‘इकङ् (इत्यङ्)’ इति १॥ १५. ‘-शे’ इति ३॥ १६. ‘-द्धिः’ इति २॥ १७. ‘सामान्येन दश’ इति ३॥

सुषमा सातिशायिनी ॥१५१२॥

१ सा शोभाऽतिशायिनी अतिशयवती सुषमा
उच्यत इत्यन्वयः । 'सुविनिर्दुर्भ्यः- '८।३।८८॥ इति षत्वम् ।
एकं परमशोभायाः ॥१५१२॥

संस्तवः स्यात् परिचयः

१ संस्तवनं संस्तवः । 'ष्टुञ् स्तुतौ'(अ.उ.अ.),
'ऋदोरप्'३।३।५७॥ । २ परितः समन्ताच्चयनं परिचयः ।
'चिञ् चयने'(स्वा.उ.अ.), 'एरच्'३।३।५६॥ । द्वे
परिचयस्य ॥

१०

आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम् ।

१ आकृतिः आकारः । भावे घञ् । २ इङ्गनम्
इङ्गः । 'इंगि गतौ'(भ्वा.प.से.), भावे घञि, इदित्वात्रुम् ।
यथा- "इङ्गो न ज्ञायते मुनेः"[^१]इति । ३ इङ्ग्यते स्म
इङ्गितम् । 'इंगि गतौ'(भ्वा.प.से.), निष्ठा । 'इङ्गिता-
काराभ्यां भावज्ञानम्'[^२]इत्यादौ गोबलीवर्दन्यायेन । "इङ्गितं
चेष्टितम्, आकृतिप्रहणम् १, आकारो मुखरागादिः"[^३]इति
२ कौटिल्यो व्याकरोत् । "तस्य संवृतमन्त्रस्य गूढाकारे-
ङ्गितस्य च"[^४]इत्यत्राकारशब्दौ वैवर्ण्यादिपर्यायः, इङ्गित-
शब्दश्चेष्टापार्यायो गमनपर्यायश्च । "आकाराविङ्गिताकृती"

२० [अमरकोषः३।३।१६२॥]इत्यमरः । "आकृतिवैवर्ण्यादिः"
[^५]इति तट्टीका । "इङ्गितं गतिचेष्टयोः"[^६]विश्वप्रकाश-
कोशः, तान्तवर्गः, श्रौ-९२॥इति महेश्वरः । आचार्यास्त्वा-
कारेङ्गितयोराशयज्ञापकत्वाद्वैक्यमाहुः । तथा चाऽमरोऽपि-
"आकारस्त्विङ्ग इङ्गितम्"[^७]अमरकोषः३।३।१५॥]इति ।
त्रीणि भावसूचकचेष्टितस्य । 'अङ्गचेष्टा' इति भाषा ॥

निमित्ते कारणं हेतुर्बीजं योनिर्निबन्धनम् ॥१५१३॥

निदानम्

१ निमित्तोति निमित्तम् । 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'
(स्वा.उ.अ.), पृषोदरादित्वात् साधुः, तत्र । २ करोति
३० कार्यमिति कारणम् । 'कारणम्'(हैमसू-५।३।१२७॥)
इत्यौणादिकसूत्रेण साधुः । ३ हिनोति व्याप्नोति कार्यं

प्रतीति हेतुः । 'हि गतौ वृद्धौ च'(स्वा.प.अ.), 'कमि-
मनिजनिगाभायार्वाहिभ्यश्च'(उणा-७२)इति तुः, पुंस्ययम् ।
४ विशेषेण जायते उत्पद्यते कार्यमनेनेति बीजम् ।
विपूर्वः 'जनी प्रादुर्भावे'(दि.आ.से.), 'उपसर्गे च संज्ञा-
याम्'३।३।१९॥ इति डः, 'अन्येषामपि- '६।३।१३७॥ इति
दीर्घः । "'वी गत्यादौ'(अ.प.अ.)इत्यस्माद्धातोर्जक्प्रत्ययः"
[^८]इति भाष्यम् । ५ यौति योनिः, स्त्रियां पुंसि च ।
'यु मिश्रणे'(अ.प.से.), 'वहिश्रिज्युश्चुलै(श्रिश्चुगुला)हात्व-
रिभ्यो निः'(उणा-४९१)इति निः प्रत्ययः । ६ निबध्नाति ४०
निबन्धनम् । 'बन्ध बन्धने'(क्र्या.प.अ.), नन्धादित्वाल्ल्युः
॥१५१३॥ ७ निदीयते जन्यतेऽनेनेति निदानम् । दाञः
करणे ल्युट्, 'बहुलमन्यत्राऽपि'(उणा-२३६)इति युञ् वा ।
सप्ताऽप्येते धर्मवृत्तित्वेऽप्यजहल्लिङ्गाः । सप्त कारणस्य ॥

अथ कार्यं स्यादर्थः कृत्यं प्रयोजनम् ।

१ क्रियते तत् कार्यम् । 'डुकुञ् करणे'(त.
उ.अ.), 'ऋहलोर्ण्यत्'३।१।१२४॥ । २ अर्थ्यते अर्थः ।
'अर्थ याच्ञायाम्'(चु.आ.से.), घञ् । ३ क्रियते
कृत्यम् । 'विभाषा कृवृषोः'३।१।१२०॥ इति क्यपि,
'ह्रस्वस्य पिति- '६।१।७१॥ इति तुक् । ४ प्रयोजयति ५०
प्रवर्तयति प्रयोजनम् । 'युजिर् योगे'(रु.उ.अ.), णिजन्तः,
नन्धादित्वाल्ल्युः । चत्वारि कार्यस्य ॥

निष्ठा निर्वहणे तुल्ये

१ निष्ठनं निष्ठा । 'आतश्चोपसर्गे'३।३।१०६॥
इत्यङ् । नियतं स्थानं निष्ठेति वा । "निष्ठा निष्पत्ति-
नाशान्तोत्कर्षनिर्वहणेषु च"[^९]विश्वप्रकाशकोशः, ठान्त-
वर्गः, श्रौ-९॥इति महेश्वरः । २ नितरमुह्यते निर्वह-
णम् । 'वह प्रापणे'(भ्वा.उ.अ.), ल्युट् । "निर्वहणं
तु निष्ठा स्त्री संहारश्च समापनः"[^{१०}]इति शब्दार्णवः ।
निर्वाहोऽपि । द्वे निर्वाहस्य ॥

६०

प्रवहो गमनं बहिः ॥१५१४॥

१ प्रवहनं प्रवहः । प्रवहेर्बहुलकादप् । प्रवह-

१. तुलनीयोऽमरकोषः३।३।१५॥ २. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-१, २।३०॥, पृ.२७॥ ३. अम.क्षीर.३।३।१५॥, पृ.२६३॥, स्वोपज्ञटीका ६।१५१३॥, पृ.३३७॥ ४. '-देः' इति३॥ ५. '-ब्दौ' इति१.५॥ ६. औणादिकसूत्रं मृग्यम् ॥ ७. 'प्राप्नोति' इति३.४॥ ८. '-वा-' इत्युणादिगणे नास्ति ॥ ९. '-दिल्युः' इति१॥ १०. इतोऽग्रे उपसर्गो 'डुदाञ् दाने' इति दृश्यते ॥ ११. '-धति' इति३॥ १२. '-उत्कर्ष-' इत्यस्य स्थाने मुद्रिते '-याच्ञा-' इति दृश्यते ॥ १३. 'निर्वा-' इति५॥ १४. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्रौ-१९१, पृ.२२८॥, रामाश्रमी१।७।१५॥, पृ.९९॥ १५. 'प्रवा-' इति१॥

न्यनेनेति वा । 'गोचरसञ्चर- '३।३।११९॥ इति साधुः ।
 "प्रवहस्तु बहिर्यात्रा(त्र)मतविश्व(मातरिश्व)प्रभेदयोः"
 [मेदिनीकोशः, हान्तवर्गः, श्रु-२०] इति मेदिनिः ।
 "प्रवहो वायुभेदे स्याद् वायुमात्रे बहिर्गतौ"[अनेकार्थ-
 सङ्ग्रहः३।७६२॥] इत्यनेकार्थः । प्रवासोऽपि । एकं गृह-
 नगरादेर्बहिर्गमनस्य ॥१५१४॥

जातिः सामान्यम्

१ जायतेऽस्यां जातिः । 'जनी प्रादुर्भावे'
 (दि.आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१९४॥, 'अनुनासिकस्य-'
 १० ६।४।१५॥ इति दीर्घः । गौरयं गौरयमित्यादिसदृशा-
 भिलापज्ञानहेतुर्जातिरित्यर्थः । यदुक्तम्- "आकृतिग्रहणा-
 जातिर्लिङ्गानां च न सर्वभाक्"[काशिका४।१।६३॥] इति ।
 जातमित्यकारान्तोऽपि क्लीबे । "जात्यं जात्योद्यजन्मसु"
 [विश्वप्रकाशकोशः, तान्तवर्गः, श्रु-१४] इति महेश्वरः ।
 "जातिः सामान्यम्"[ ] इति तट्टीका । २ समानस्य भावः
 सामान्यम् । भावे ष्यञ् । द्वे जातेः ॥

व्यक्तिस्तु विशेषः पृथगात्मिका ।

१ व्यज्यतेऽनया व्यक्तिः । 'अञ्जू व्यक्त्यादौ'
 (रु.प.वे.), 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।१९४॥, 'अनिदितां हल
 २० उपधायाः- '६।४।२४॥ इति न्तोपः । २ विशिष्यतेऽनेन
 विशेषः । 'शिष्टु विशेषणे'(रु.प.अ.), करणे घञ् । ३
 पृथग् भिन्न आत्मा यस्याः सा पृथगात्मिका, भिन्न-
 स्वरूपेत्यर्थः । त्रीणि व्यक्तेः । 'विशेष' इति भाषा ॥

तिर्यक् साचिः

१ तिरोऽञ्जति तिर्यक् । 'अञ्च गतिपूजनयोः'
 (भ्वा.प.से.), 'तिरःपूर्वः, 'ऋत्विग्दधृक्'- '३।२।५९॥ इत्या-
 दिना क्तिन्, 'तिरसस्तिर्यलोपे'६।३।९४॥ इति तिर्यदिशः,
 तिरश्ची, तिर्यञ्चि इत्यादि क्लीबे । २ सचते समवैति
 साचिः । 'षच समवाये'(भ्वा.प.से.), बाहुलकात्
 ३० 'कम्पमि-'( ) इति णिदिः । साचीत्यव्ययमपि । द्वे
 'तिरश्चा' इति ख्यातस्य ॥

संहर्षस्तु स्पर्धा

१ संहर्षणं संहर्षः । 'हृषु अलीके'(भ्वा.प.से.),

भावे घञ् । सङ्घर्षोऽपि । २ स्पर्धनं स्पर्धा । 'स्पर्ध
 सङ्घर्षे'(भ्वा.आ.से.), भिदादित्वादङ् । द्वे स्पर्धायाः ।
 'पराभिभवेच्छा' इति भाषा ॥

द्रोहस्त्वपक्रिया ॥१५१५॥

१ द्रोहणं द्रोहः । 'द्रुह जिघांसायाम्'(दि.प.से.),
 घञ् । २ अपकरणम् अपक्रिया । 'कृञः श च'३।३।
 १००॥ इति शः । द्वे द्रोहस्य ॥१५१५॥

४०

बन्धे मोघाऽफलमुधाः

१ बध्नाति बन्धम् । 'बन्ध बन्धने'(क्र्या.प.अ.),
 'अघ्न्यादयश्च'(उणा-५५१) इति साधुः, तत्र । २ मुह्यते-
 ऽत्रेति मोघम् । 'मुह वैचित्ये'(दि.प.वे.), घञ्, न्यङ्-
 क्वादित्वात् कुत्वम् । ३ न फलति अफलम् । 'फल
 निष्पत्तौ'(भ्वा.प.से.), अच् । ४ मुह्यत्यनया मुधा ।
 'मुह वैचित्ये'(दि.प.वे.), भिदाद्यङ् । मुधेत्यव्ययमपि ।
 चत्वारि निष्फलस्य ॥

अन्तर्गडु निरर्थकम् ।

१ अन्तर्गडति अन्तर्गडु । 'गड सेचने'(भ्वा. ५०
 प.से.), 'भृमृशी-'(उणा-७) इत्यादिना उः । २ निर्गत-
 मर्थात् प्रयोजनाद् निरर्थकम्, स्वार्थे कनि निरर्थकम् । द्वे
 निष्प्रयोजनस्य ॥

संस्थानं सन्निवेशः स्यात्

१ संस्थीयतेऽत्रेति संस्थानम् । अधिकरणे ल्युट् ।
 २ सन्निवेशनं सन्निवेशः । 'विश प्रवेशने'(तु.प.अ.), भावे
 घञ् । "अथ चतुष्पथे सन्निवेशे च संस्थानम्"[अमर-
 कोषः३।३।१२४॥] इत्यमरः । "सन्निवेशो रचना"[अम.
 क्षीरः३।३।१२४॥] इति क्षीरस्वामी । यथा- "मालाकार इव
 खजां सँ विदधे संस्थानमुच्चैर्द्विषाम्"[ ] इति । "इह ६०
 द्विषां संस्थानं मृतिर्मु, द्वितीयपक्षे खजां संस्थानं रचनाम्"
 [ ] इति । द्वे संस्थानस्य । 'भली रचना' इति भाषा ॥

अर्थस्याऽपगमे व्ययः ॥१५१६॥

१ अर्थस्य द्रव्यस्याऽपगमे समुत्सर्गे व्ययनं

१. '-दः' इति४.५॥ २. '-न्' इति५॥ ३. '-जते' इति३.५॥ ४. 'न-' इति३॥ ५. 'तिरपू-' इति२, 'तिरपू-' इति३॥ ६. '-प्' इति१॥
 ७. '-चीः' इति३॥ ८. ३.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ ९. इतोऽग्रे ३प्रतो 'द्वे' इति दृश्यते ॥ १०. '-र्थकम्' इति५॥ ११. 'सं-' इति४॥ १२.
 ८. अनेकार्थकैरवाकरकौमुदीटीका, भा-२, श्रु-४२३, पृ.१८६॥ १३. '-तिः' इति५॥

व्ययः । 'व्यय वित्तसमुत्सर्गे' (चु.उ.से.), अदन्तः । एकं व्ययस्य ॥१५१६॥

संमूर्च्छनं त्वभिव्याप्तिः

१ संमूर्च्छते संमूर्च्छनम् । 'मूर्च्छा मोहसमुच्छा-
ययोः' (भ्वा.प.से.), ल्युट् । २ अभिव्यापनम् अभिव्या-
प्तिः । 'आप्लु व्याप्तौ' (स्वा.प.अ.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।
१४॥ । द्वे सर्वतो वृत्तेः । 'सघलई व्यापई' इति भाषा ॥

भ्रेशो भ्रंशो यथोचितात् ।

१ यथोचिताद् रूपाद् भ्रंशोऽधःपातस्तन्नामैकं
१० भ्रेशः इति । भ्रेषणं भ्रेशः । 'भ्रेषु चलने च' (भ्वा.उ.से.),
चकाराद् भये, भ्वादिरात्मनेपदी, भावे घञ् ॥

अभावो नाशे

१ भवनं भावः सत्ता, न भावः अभावः । २
नशनं नाशः । 'णश अदर्शने' (दि.प.वे.), भावे घञ्, तत्र ॥

संक्रामसंक्रमौ दुर्गसञ्चरे ॥१५१७॥

१-२ संक्रामन्त्यनेनेति संक्रामः । बाहुलकाद् वृद्धिः ।
वृद्धयभावपक्षे संक्रमः, पुनपुंसकावेतौ । ३ दुर्गे सञ्चरन्त्यनेन
दुर्गसञ्चरः । 'चर गतिभक्षणयोः' (भ्वा.प.से.), 'गोचर-
सञ्चर' ३।३।११९॥ इति साधुः । 'संक्रामो दुर्गसञ्चरः'
२० [अमरकोषः ३।२।२५॥] इत्यमरः । 'संक्रामन्त्यनेन संक्रामः,
संक्रम इत्येके, सेत्वादिः' [अम.क्षीर.३।२।२५॥] इति क्षीर-
स्वामी । यत्कौटिल्यः - 'मुखसमः संक्रमः' [ ] इति । उच्च-
त्वाद् दुरारोहत्वाद् मुखतुल्य इत्यर्थः । दुर्गं दुर्गमं सञ्चरन्त्यनेन
दुर्गसञ्चर इति व्युत्पत्तिः । 'दुर्गः स्यात् दुर्गमे दुर्गा गौरी-
नीलिकयोः' [विश्वप्रकाशकोशः, गान्तवर्गः, श्लो-२४] इति
महेश्वरः । त्रीणि सेतुप्रभृतिविषमस्थानगमनस्य ॥१५१७॥

नीवाकस्तु प्रयामः स्यात्

१ नियतं वचनं नीवाकः । निपूर्वः 'वच परि-
भाषणे' (अ.प.अ.), घञ्, 'चजोः कु धिण्यतोः' ७।३।

५२॥ इति कुत्वम्, 'उपसर्गस्य घञि' ६।३।१२२॥ इति ३०
नेदीर्घः । २ प्रयमनं प्रयामः । 'यमु(यम) नियमने'
( ), भावे घञ् । तुलाधृताऽन्यूनाधिकनाम्नी द्वे ।
'बराबरि' इति भाषा । अथवा क्रिया(क्रया)दरनाम्नी द्वे ।
'नीवाकस्तुलाधृताऽन्यूनाधिकम्, क्रिया(क्रया)दरो वा'
[अम.क्षीर.३।२।२३॥] इति क्षीरस्वामी । तथैवाऽऽचार्य-
व्याख्याऽपि । 'न्यूनाधिकरहितप्रमाणवचनस्य द्वे' [लि-
ङ्गयसूरिकृतामरपदविवृतिटीका ३।२।३३॥] इति लिङ्गसूरिः ॥

अवेक्षा प्रतिजागरः ।

१ अवेक्षणम् अवेक्षा । 'ईक्ष दर्शनाङ्कनयोः'
(भ्वा.आ.से.), 'गुरोश्च हलः' ३।३।१०३॥ इत्यङ्, टाप् । ४०
२ प्रतिजागरणं प्रतिजागरः । 'जागृ निद्राक्षये' (अ.प.से.),
'एरच्' ३।३।५६॥ इत्यच् । द्वे अवेक्षायाः । 'सावचेताई'
इति भाषा ॥

समौ विश्रम्भविश्वासाँ

१ विश्रम्भणं विश्रम्भः । 'श्रम्भु विश्वासे' (भ्वा.
आ.से.) । २ विश्रसनं विश्वासः । 'श्वस प्राणने' (अ.प.से.),
घञ्, 'अत उपधायाः' ७।२।११६॥ । द्वे विश्वासस्य ॥

परिणामस्तु विक्रिया ॥१५१८॥

१ परिणमनं परिणामः । 'णमु प्रहृत्वे शब्दे च'
(भ्वा.प.अ.), भावे घञ् । २ विक्रियते विक्रिया । ५०
'डुकृञ् करणे' (त.उ.अ.), 'कृजः श च' ३।३।१००॥ इति
शः, 'रिङ् शयग्लिङ्क्षु' ७।४।२८॥, टाप् । विकारविकृती
अपि । यदमरः - 'परिणामो विकारो द्वे समे विकृति-
विक्रिये' [अमरकोषः ३।२।१५॥] इति । 'विकारेऽर्थे त्रयो
वर्तन्ते, द्वयोस्तु साम्यम्, स्त्रीत्वात्' [अम.क्षीर.३।२।१५॥]
इति क्षीरस्वामी । द्वे विकारस्य ॥१५१८॥

चक्रावर्तो भ्रमो भ्रान्तिर्भ्रमिर्घूर्णिश्च घूर्णने ।

१ चक्रेणाऽऽवर्तनं चक्रावर्तः । २ भ्रमणं भ्रमः ।

१. मैत्रेयसायणसम्मतोऽयं पाठः, 'व्यय गतौ' इति 'वित्त समुत्सर्गे' इति च स्वामी ॥ २. 'व्याप्तस्य' इति ३॥ ३. '-लै' इति १, '-लै'
इति ४॥ ४. '-यै' इति ५॥ ५. स्वामिमतेऽयम्, 'भ्रेषु भ्लेषु चलने' इति मैत्रेयः, 'भ्रेषु गतौ' इति सायणः ॥ ६. आत्मनेपदित्वं विचारणीयम्
॥ ७. '-ना-' इति ४.५॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।२३॥ ९. अम.क्षीरस्वामिकृतटीकायाम् - 'नियतं वचनं नीवाकः, तुलाकृतं न्यूनाधिकं
क्रयादरो वा' इति दृश्यते, अम.क्षीर.३।२।२३॥, पृ.२६५॥ १०. अस्य स्थाने टीकायाम् - 'नामनी' इति दृश्यते, भा-२, पृ.१९३॥
११. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।२८॥ १२. 'ईक्ष दर्शने' इति क्षीरस्वामिद्वयः ॥ १३. तुलनीयोऽमरकोषः २।४।२३॥ १४. 'विश्रम्भे' इति ३,
'श्रम्भु प्रमादे' इति सायणमत एव ॥

‘भ्रमु चलने’ (भ्वा.प.से.), भावे घञ्, ‘नोदात्तोपदेश-’
७।३।३४॥ इति न वृद्धिः । ३ भ्रमणं भ्रान्तिः । ‘स्त्रियां
क्तिन्’ ३।३।१४॥, ‘अनुनासिकस्य क्तिङ्लोः-’ ६।४।१५॥ इति
दीर्घः । ४ भ्रमणं भ्रमिः । ‘इक् कृष्यादिभ्यः’ ३।३।१०८॥
इतीक्, स्त्रीत्वविवक्षायां ‘कृदिकारात्-’ (गणसू-४।१।४५॥)
इति ङीष् भ्रमी, तृतीयस्वरान्तोऽपि स्त्रियाम् । ५ घूर्णनं
घूर्णिः । ‘घूर्णं भ्रमणे’ (भ्वा.आ.से., तु.प.से.), ‘इक्
कृष्यादिभ्यः’ ३।३।१०८॥ इतीक्, स्त्रीलिङ्गः । ६ घूर्णयते
घूर्णनम् । ‘घूर्णं घूर्णने (भ्रमणे)’ (भ्वा.आ.से., तु.प.से.),
१० ल्युट्, तत्र । षड् भ्रमस्य । ‘भ्रमलि’ इति भाषा ॥

विप्रलम्भो विसंवादः

१ विप्रलम्भनं विप्रलम्भः । ‘डुलभष् प्राप्तौ’
(भ्वा.आ.अ.), भावे घञ्, ‘उपसर्गात् खल्वजोः’ ७।१।६७॥
इति नुम् । ‘लभेश्’ ७।१।६४॥ इति सिद्धे वचनमिदं
नियमार्थम्- ‘खल्वजोराजाद्योर्यदि भवति उपसर्गात् पर-
स्यैव’ इति नियमात् तेन ‘ईषल्लाभोऽलाभः (ईषल्लभः,
‘लाभः)’ इत्यत्र नुम् न भवति । ‘सुलभः, दुर्लभः,
सुलाभः, दुर्लाभः’ इत्यत्र तूपसर्गात् परत्वे ‘न सुदुर्भ्या
केवलाभ्याम्’ ७।१।६८॥ इति नुमिषेधः । २ विसंवदनं
२० विसंवादः, विरुद्धं संवदनमित्यर्थः । ‘वद व्यक्तायां वाचि’
(भ्वा.प.से.), भावे घञ् । द्वे विसंवादस्य । व्यभिचारः,
विघटनमिति भाषा ॥

विलम्भस्त्वतिसर्जनम् ॥१५१९॥

१ विलम्भनं विलम्भः । लभेर्धातोर्भावे घञ्,
‘उपसर्गात् खल्वजोः’ ७।१।६७॥ इति नुम् । २ अतिसृ-
ज्यते अतिसर्जनम् । ‘सृज विसर्गे’ (दि.आ.अ., तु.प.अ.),
ल्युट् । “विलम्भस्त्वतिसर्जनम्” [अमरकोषः ३।२।२८॥]
इत्यमरः । “दानार्थो” [ ] इति तट्टीका । द्वे समर्पणस्य ।
‘सुंपणउं’ इति भाषा ॥१५१९॥

३० उपलम्भस्त्वनुभवः

१ उपलम्भनम् उपलम्भः । लभेर्भावे घञ्, ‘उप-
सर्गात् खल्वजोः-’ ७।१।६७॥ इति नुम्, “जातो (ज्ञातौ)

सुख(सुत)स्पर्शसुखोपलम्भात्” [रघुवंशम्, सर्गः-१४, श्लो-
२] इति रघुः । २ अनुभवनम् अनुभवः । ‘कृदोरप्’ ३।३।
५७॥ । द्वे उपलम्भस्य । ‘पामिवउं’ इति भाषा ॥

प्रतिलम्भस्तु लम्भनम् ।

१ प्रतिलम्भनं प्रतिलम्भः । “एकतो हि धिग-
मूमगुणज्ञानमन्यतः कथमदःप्रतिलम्भः” [नैषधीयचरितम्,
सर्गः-५, श्लो-६९] इति श्रीहर्षः । २ लभ्यते लम्भनम् ।
‘डुलभष् प्राप्तौ’ (भ्वा.आ.अ.), ल्युट्, ‘लभेश्’ ७।१।६४॥ ४०
इति नुम् । द्वे लम्भनस्य । ‘लहणउं’ इति भाषा ॥

नियोगे विधिसम्प्रैषौ

१ नियोजनं नियोगः । ‘युजिर् योगे’ (रु.उ.अ.),
घञ्, ‘चजोः कु घिण्यतोः’ ७।३।५२॥ इति कुत्वम्, तत्र ।
२ विधीयते विधिः, पुंसि । धाजः ‘उपसर्गे घोः किः’
३।३।९२॥ इति किः । ३ सम्प्रैषणं सम्प्रैषः, द्वादशस्वर-
मध्यः । ‘इष गतौ’ (दि.प.से.), दैवादिकः, ‘इषु इच्छा-
याम्’ (तु.प.से.), तौदादिकः, ‘इष आभीक्ष्ये’ (क्र्या.प.से.),
क्र्यादिः, एभ्यो घञि, ‘पुगन्तलघूपधस्य-’ ७।३।८६॥ इति
गुणे एषः, ततः ‘प्रादूहोढो-’ (वा-६।१।८९॥) इति वृद्धिः । ५०
यद्व्याश्रयः-

“उपस्थिते प्रभोः कार्ये गुणोचैर्धौतवृत्तयः ।

प्रेष प्रौढा इह प्रैष्याः प्रौढप्रौढिं न कुर्वते ॥१॥”

[द्व्याश्रयमहाकाव्यम्, सर्गः-१, श्लो-१७] इति । “प्रेष इद-
मेवं कार्यमिति स्वामिनियोगे प्रौढाः प्रगल्भाः, दुष्करस्या-
ऽपि स्वाम्यादेशस्य तत्क्षणादेव कारका इत्यर्थः” [अभय-
तिलकगणिकृतटीका १।१७॥] । यस्तु- ‘इष उच्छे’ ( ),
भ्वादिः, ‘ईषं गतिहिंसादर्शनेषु’ (भ्वा.आ.से.) इत्येतौ दीर्घादी
परस्मैपद्यात्मनेपदिनौ भ्वादी, आभ्यां^{१३} घञि, अलघूपधत्वाद्
गुणाभावे ईष इति दीर्घादिरेव रूपम्, तत्र ‘आद् गुणः’ ६०
६।१।८७॥ इति गुणे ‘प्रेषः’ इत्येकादशस्वरादिरेव भवति ।
इदमेवं कार्यमित्यादिभाषायास्त्रीणि । ‘हुकम’ इति भाषा ॥

विनियोगोऽर्पणं फले ॥१५२०॥

१ विनियोजनं विनियोगः । अपोऽपवादो भावे

१. ‘घुण घूर्णं भ्रमणे’ इति भ्वादौ तुदादौ च क्षीरतरङ्गिण्यादयः ॥ २. ‘-मालि’ इति ५॥ ३. ‘घूमणा भ्रमलि’ इत्यादिभाषा’ इति ३॥ ४.
तुलनीयोऽमरकोषः १।७।३६॥ ५. द्र. मा. धातुवृत्तिः, भ्वादिः, धातुसं-६९४, पृ. २७३॥ ६. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।२८॥ ७. ‘-उ’ इति १,
‘-णो’ इति ३, ‘-णौ’ इति ४॥ ८. ‘-भावः’ इति ५, तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।२८॥ ९. ‘लं-’ इति १॥ १०. ‘-उ’ इति ३॥ ११. ‘-जु’
इति १, ‘-उ’ इति ३.४॥ १२. ‘इ-’ इति १, ‘-षि’ इति २॥ १३. ४.५ प्रत्ययोर्नास्ति ॥

घञ् । फले फलविषये अर्पणम् । एकं कृतस्वाम्या-
देशस्य ॥१५२०॥

लवोऽभिलावो लवनम्

१ लवनं लवः । 'लूञ् छेदने'(क्र्या.उ.से.),
'ऋदोरप्'३।३।५७॥ । २ अभिलवनम् अभिलावः ।
'निरभ्योः पूल्वोः'३।३।२८॥ इति घञ् । ३ लूयते लव-
नम् । ल्युट् । त्रीणि लवनस्य ॥

निष्पावः पवनं पवः ।

१ निष्पूयते निष्पावः । निपूर्वः 'पूञ् पवने'
१० (क्र्या.उ.से.), 'निरभ्योः पूल्वोः'३।३।२८॥ इति घञ् । २
पूयते पवनम् । ल्युट् । ३ पवनं पवः । 'ऋदोरप्'३।३।
५७॥ । त्रीणि 'ऊपणवडं' इति ख्यातस्य ॥

निष्ठीव-ष्ठीवन-ष्ठ्यूत-ष्ठेवनानि तु थूत्कृते ॥१५२१॥

१ निष्ठीवनं निष्ठीवः, पुंक्ली. । 'ष्ठिवु निरसने'
(दि.प.से.), दिवादिः, भ्वादिश्च, घञ्, 'उपसर्गस्य
घञि'-६।३।१२२॥ इति दीर्घः । २ ष्ठीव्यते ष्ठीवनम् ।
ल्युटि, पृषोदरादित्वाद् दीर्घत्वम् । तथा च चन्द्रसूत्रम्-
'ष्ठिवुषिवोर्दीर्घश्च'( ) इति । ३ ष्ठीव्यते स्म ष्ठ्यूतम् ।
भावे क्तः, 'च्छ्वोः शूडनुनासिके च'६।४।१९॥ इत्युट् ।
२० निष्ठ्यूतिरपि । ४ ष्ठीव्यते ष्ठेवनम् । ल्युटि, 'पुगन्तल-
घूपधस्य'-७।३।८६॥ इति गुणः । ५ थूत्क्रियते स्म
थूत्कृतम्, तत्र । पञ्च निष्ठीवनस्य ॥१५२१॥

निवृत्तिः स्यादुपरमो व्यवोपाङ्भ्यः परा रतिः ।

१ निवर्तनं निवृत्तिः । अत्र नीरेफो न्युपसर्गः,
'वृत्तु वर्तने'(भ्वा.आ.से.), 'स्त्रियां क्तिन्'३।३।९४॥ । २
उपरमणम् उपरमः । 'यम उपरमे'(भ्वा.प.अ.) इति निर्देशाद्
वृद्ध्यभावः । उपरामोऽपि । "उपरमैर्घञ्, अनुदात्तोप-
देशत्वाद् 'नोदात्तोपदेश'-७।३।३४॥ इत्यादिना वृद्धिनिषेधा-
भावः"[पदचन्द्रिका, भा-३, संकीर्णवर्गः, श्लो-१४९] इति

मिश्राः । ३-६ व्यवोपाङ्भ्यश्चतुर्थ्यः परा अग्रे रतिर्योज्यते, ३०
तेन विरतिः, अवरतिः, उपरतिः, आरतिः । षड्
निवृत्तेः । 'नीवडणु' इति भाषा ॥

विधूननं विधुवनम्

१ 'धूञ् कम्पने'(चु.उ.से.), चुरादिः, ल्युटि,
'धूञ्जीजोर्नुङ् वक्तव्यः'(वा-७।३।३७॥) इति विधून्यते
विधूननम् । २ 'धू विधूनने'(तु.प.से.) इत्यस्माद् ल्युट्
कुटादित्वाद् गुणाभावे उवडि विधुवनम् । द्वे विधून-
नस्य । 'धूणवडं' इति भाषा ॥

रिङ्गणं स्वलनं समे ॥१५२२॥

१ रिङ्ख्ये रिङ्गणम् । 'रिखि गतौ'( ), ४०
ल्युट्, 'इदितो नुम्'-७।१।५८॥ । २ स्वल्यते स्व-
लनम् । 'स्वल चलने'(भ्वा.प.से.), ल्युट् । "बालानां
हस्तपादाभ्यां चलने रिङ्गणम्, स्वलनं तु पिच्छि-
लादौ पतनमिति भेदः, तथाऽप्यभेदोपचारेण 'समे'
इत्युक्तम्"[ ] इति पञ्जिका । द्वे रिङ्गणस्य ॥१५२२॥

रक्षणस्त्राणे

१ रक्षणं रक्षणः । 'रक्ष पालने'(भ्वा.प.से.),
'यजयाचयतविच्छप्रच्छरक्षो नङ्'३।३।९०॥ । २ त्रायते
त्राणम् । 'त्रैङ् पालने'(भ्वा.आ.अ.), ल्युट्, 'आदेचः'-
६।१।४५॥ इत्यात्वम्, तत्र । द्वे त्राणस्य ॥ ५०

ग्रहो ग्राहे

१-२ ग्रहणं ग्रहः । 'ग्रह उपादाने'(क्र्या.उ.से.),
'विभाषा ग्रहः'३।१।१४३॥ इति, पक्षे ग्राहः । घञ्, तत्र ।
ग्रहस्य ॥

व्यधो वेधे

१ व्यधनं व्यधः । 'व्यध ताडने'(दि.प.अ.),
'व्यधजपोः'-३।३।६१॥ इत्यादिनाऽपि । २ वेधनं वेधः ।
'विध विधाने'(तु.प.से.), अयमनेकार्थत्वाद् वेधे वर्तते,
ततो घञ्, तत्र । द्वे वेधस्य । 'वीधवडं' इति भाषा ॥

क्षये क्षिया ॥ ६०

१. '-वौ' इति१.४, '-णडं' इति२॥ २. 'निष्ठेव-' इति मुद्रितमूलम् ॥ ३. '-ति' इति४॥ ४. 'अव' इति१, 'अच्' इति३.४.५॥ ५. 'यमु नियमने'
इति४.५॥ ६. 'गमः' इति३॥ ७. '-णडं' इति१.३॥ ८. तुलनीयोऽमरकोषः३।२।४॥ ९. '-टि' इति१॥ १०. '-डं' इति३, '-वौ' इति४॥
११. तुलनीयोऽमरकोषः१।७।३६॥ १२. स्वामिमतेऽयम्, 'खल स्वल सञ्चलने' इति मैत्रेयः, 'स्वल सञ्चलने' इति सायणः ॥ १३. ३प्रतौ नास्ति ॥
१४. ३. पदचन्द्रिका, भा-१, नाट्यवर्गः, श्लो-१११, पृ.२५०॥ १५. 'त्रे-' इति१.२.३.५॥ १६. १.२.४.५प्रतिषु नास्ति ॥ १७. '-णस्य' इति२.३॥
१८. तुलनीयोऽमरकोषः३।२।४॥ १९. ३प्रतौ नास्ति ॥ २०. 'वी-' इति३॥ २१. '-डं' इति४॥ २२. तुलनीयोऽमरकोषः३।२।७॥

अपहारापचयौ समौ ।

१ क्षयणं क्षयः । 'क्षि क्षये' (भ्वा.प.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥, तत्र । २ क्षयणं क्षिया । 'क्षि हिंसायाम्' (स्वा.प.से.), भिदादित्वादङ्, 'अचि श्नु-' ६।४।७७॥ इतीयङ्, टाप् । यद्वा 'क्षीष् हिंसायाम्' (क्र्या.प.अ.), पित्वादङ्, 'अचि श्नु-' ६।४।७७॥ इतीयङ् । द्वे क्षयस्य ॥

स्फुरणं स्फुरणे

१ स्फुर्यते स्फुरणम् । 'स्फुरे स्फुरणे' (तु.प.से.), अदुपधः, ल्युट् । २ स्फूर्तिः स्फुरणम् । 'स्फुर स्फुरणे' (तु.प.से.), उदुपधा(-धः), ल्युट् । तत्र । द्वे स्फुरणस्य ।
१० 'फरकवौ' इति भाषा ॥

ज्यानिर्जीर्णौ

१ ज्यानं ज्यानिः । 'ज्या वयोहानौ' (क्र्या.प.अ.), 'म्लाग्लज्याहात्वर्थिभ्यो निः' (वा-३।३।९४॥) । २ जरणं जीर्णिः । 'जृ(जृष्) वयोहानौ' (दि.प.से.), 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥, 'ऋत्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठावद् ज्ञेयः' (वा-८।२।४४॥), 'ऋट् इद्धातोः' ७।१।१००॥, 'उरण् रपरः' १।१।५१॥, निष्ठावत्त्वाद् 'रदाभ्याम्-' ८।२।४२॥ इति णत्वम् (नत्वम्), तत्र । द्वे ज्यानेः । 'हानि' इति भाषा ॥

अथ वरो वृत्तौ ॥१५२३॥

२० १ वरणं वरः । 'वृज् वरणे' (स्वा.उ.से.), 'ऋदोरप्' ३।३।५७॥ । व्रियतेऽसाविति कर्मणि वाऽप् । यत्कात्यः- 'तपोभिरिष्यते यस्तु देवेभ्यः स वरो मतः' [ ] इति । २ वरणं वृत्तिः । 'स्त्रियां क्तिन्' ३।३।९४॥, तत्र । द्वे देवादिभ्यो वाञ्छितयाचनस्य ॥१५२३॥

समुच्चयः समाहारः

१ समुच्चयनं समुच्चयः । 'चिज्' (स्वा.उ.अ.), 'एरच्' ३।३।५६॥ । २ समाहरणं समाहारः । भावे घञ् । 'समाहारस्तु संक्षेप एकत्र करणेऽपि च' [अनेकार्थसङ्ग्रहः ४।२।८४॥] इत्यनेकार्थः । 'अनेकस्यैकत्राऽध्यावापः' [अम. क्षीर.३।२।१६॥] इति क्षीरस्वामी । द्वे 'एकठाकरण' इत्याह्वस्य ॥

१ अपहरणम् अपहारः । 'अपहर्षः' (भ्वा.उ.अ.), घञ् । २ अपचयनम् अपचयः । 'एरच्' ३।३।५६॥, उपसर्गविशेषादर्थवैचित्र्यम् । द्वेऽपचयस्य ॥

प्रत्याहार उपादानम्

१ प्रत्याहियन्ते संक्षिप्यन्ते वर्णा अत्रेति प्रत्याहारः । बाहुलकादधिकरणे घञ्, अण् इण् यणादिः । "[अनादिक]विषयेभ्यः इन्द्रियाणामाकर्षणं च" [अम. क्षीर.३।२।१६॥] इति क्षीरस्वामी अर्थद्वयं प्राह । इह त्वाचार्याभिप्रायेणाऽद्य एवार्थो ज्ञातव्यः, अपरस्य तु- "प्रत्याहारस्त्विन्द्रियाणां विषयेभ्यः समाहृतिः" [अभि., श्लो-८३] इत्यनेन प्रागेव व्याख्यानात् । २ उपादीयते उपादानम् । ल्युट् । द्वे एकत्र ढौकनस्य ॥

बुद्धिशक्तिस्तु निष्क्रमः ॥१५२४॥

१ बुद्धेः शक्तिः सामर्थ्यं बुद्धिशक्तिः, सा चाऽष्टधा- 'शुश्रूषा श्रवणं चैव' [अभि., श्लो-३१०] इत्यादिका प्रागुक्ता । बुद्धिशक्तिः प्रज्ञासामर्थ्यम् । निष्क्रमणं निष्क्रमः । भावे घञ् । "निष्क्रमो बुद्धिसम्पत्तौ निर्गमे दुष्कुलेऽपि च" [विश्वप्रकाशकोशः, मान्तवर्गः, श्लो-३८] इति महेश्वरः । "निष्क्रमो निर्गमे ख्यातो बुद्धिसम्पदि निष्क्रमः" [ ] इति रुद्रः । एकं बुद्धिशक्तेः ॥१५२४॥

सङ्ग्रहमाह- सङ्कलव्यार्थकथनं सङ्ग्रहस्तम्-

इत्यादयः क्रियाशब्दा लक्ष्या धातुषु लक्षणम् ।

इत्यादयः एवं प्रकाराः सिद्धाः क्रियाशब्दा अन्येऽप्युक्तव्यतिरिक्ता अपि लक्ष्या लक्षणीया ज्ञेया इत्यर्थः । तेषां तु लक्षणं प्रकृतिप्रत्ययविभागरूपा प्रतिपत्तिर्धातुषु धातुपाठवृत्तिमाधव्यादेरवसेयमित्यर्थः ॥

१. 'स्फुर' इति १.२.३.५॥ २. 'स्फुर स्फुर स्फुल स्फुल चलने' इति स्वामी, 'स्फुर इत्येके' इति मैत्रेयः ॥ ३. 'स्फुर स्फुर स्फुल स्फुल चलने' इति स्वामी, 'स्फुर स्फुरणे सञ्चलने दीप्ती च' इति मैत्रेयः, 'स्फुर स्फुल संचलने' इति सायणः ॥ ४. 'स्फु-' इति १.३॥ ५. 'फु-' इति ३॥ ६. '-वउं' इति १.२, '-वौ' इति ५॥ ७. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।९॥ ८. 'ग्लाम्लाज्याहाभ्यो निः' इति वार्तिकस्वरूपम् ॥ 'वीज्याज्वरिभ्यो निः' (उणा-४।८८, दशपाद्युणा-१।१८) इत्युणादिगणसूत्रम् ॥ ९. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।८॥ १०. 'दै-' इति ३॥ ११. द्र. अम.क्षीर.३।२।८॥, पृ.२६२॥, स्फोपज्ञटीका ६।१५२३॥, पृ.३४१॥, रामाश्रमी ३।२।८॥, पृ.५२८॥ १२. '-त्तिः' इति ३.५॥ १३. '-जनस्य' इति १॥ १४. '-ठां' इति १.२॥ १५. कोष्ठान्तर्गतपाठः १.२.४.५ प्रतिषु नास्ति ॥ १६. '-हारमुपा-' इति १.३॥ १७. तुलनीयोऽमरकोषः ३।२।१६॥ १८. 'संप्र-' इति ४.५॥ १९. 'इअण्' इति १.२.४.५॥ २०. 'प्रत्याहारः' एकत्र ढौकनम् इति तत्र प्रथमोऽर्थः, ३।२।१६॥, पृ.२६४॥ २१. '-तत्वात्' इति १॥ २२. द्र. पदचन्द्रिका, भा-३, संकीर्णवर्गः, श्लो-१३७, पृ.१४४॥, रामाश्रमी ३।२।१५॥, पृ.५३५॥ २३. १ प्रतौ नास्ति ॥ २४. '-रेको क्ता' इति १॥

॥ अव्ययानि ॥

अथाऽव्ययानि वक्ष्यन्ते^१

(१.२प्रतिपाठः) १ अथ ततोऽनन्तरम्, न वियन्ति लिङ्गकारकनानारूपतां प्रतिपद्यन्त इति पचादि-त्वादचि^२ । अव्ययानि स्वरादीनि । यदुक्तं महाभाष्ये-

“सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।

वचनेषु च सर्वेषु यत्र व्येति तदव्ययम् ॥१॥”

[काशिका१।१।३७॥] । अत एवाऽलिङ्गानि द्वित्वादि-सङ्ख्यारहितानि च^३ । यदुक्तम्- “ष्णान्तसङ्ख्याकृत्य-व्यययुष्मदस्मदोऽलिङ्गाः ।” पुनपुंसकोऽयमव्ययशब्दः । एषु

१० च केचिद् द्योतकाः, (अपरे वाचकाः) । यदाह-

“चादयो द्योतका ज्ञेया वाचकास्तु स्वरादयः ।

द्वयार्थाः स्तुत्याश्च निन्दाद्या मास्माद्याः सम्भूय वाचकाः ॥२॥”

(३.४.५प्रतिपाठः) १ अथेति साधारणशब्द-कथनान्तरम्, न वियन्ति लिङ्गकारकनानात्वेऽपि नानारूपतां न प्रतिपद्यन्त इति अव्ययानि । नविपूर्वः ‘इण् गतौ’ (अ. प. अ.), पचाद्यच् । अव्ययानि स्वरादीनि । यदुक्तम्-

“सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु सर्वासु च विभक्तिषु ।

वचनेषु च सर्वेषु यत्र व्येति तदव्ययम् ॥१॥”

[काशिका१।१।३७॥] इति ॥

२०

स्वः स्वर्गे

(१.२प्रतिपाठः) १ ‘स्वर्’ इत्यव्ययं स्वर्गार्थे । यथा- “एहि जाये स्वरारोहावः” [वाजसनेयी संहिता] । एवमग्रे योजना कार्या । उदाहरणानि वक्ष्यन्ते ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ “अवश्यमेव संज्ञा-शब्दानां सदसदर्थेन यथाकथञ्चिद् व्युत्पत्तिः कार्या, तैल-पायिकावत्” [ ] इति भाष्यम्, एवमन्यत्राऽप्युन्नेयम् । ‘स्वृ’ शब्दोपतापयोः (भ्वा. प. अ.), स्वरति शब्दायते । ‘अन्येऽपि दृश्यन्ते’ ३।२।७५ ॥ इति विच्, गुणो रपरत्वं च, स्वरा-दित्वादव्ययत्वम्, ‘अव्ययादाप्सुपः’ २।४।८२ ॥ इति सुप्सुक् ।

१. इतोऽव्ययव्युत्पत्त्यां १.२प्रत्योः, ३.४.५प्रतीनां च पाठोऽन्यथा दृश्यते, अत्र प्रतिसङ्ख्याननिर्देशेन विभागीकृत्य स्थापितः ॥ २. ‘पचाद्यचि’ इति १॥ ३. १प्रतौ नास्ति ॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः २प्रतौ नास्ति ॥ ५. व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां निर्दिष्टान्युदाहरणानि प्रायोऽमरकोषनानार्थवर्गा-व्ययवर्गक्षीरस्वामिकृतटीकायां स्वोपज्ञटीकायां च दृश्यते ॥ ६. द्र. पदचन्द्रिका, भा-१, स्वर्गवर्गः, श्लो-१, पृ. ९॥ ७. ‘स्वृ’ इति ४॥ ८. ‘-ते’ इति ३॥ ९. ‘यम्’ इति ४.५॥ १०. द्र. टीकासर्वस्वम्, भा-१, १।१।६॥, पृ. ६॥

स्वःशब्दस्य रेफान्तत्वादुत्वं न भवति, ‘अतो रोरप्सु- ३०

तात्-‘६।१।११३॥ इत्यत्र रुसम्बन्धिनो रेफस्योत्वविधानात् ।

अव्ययाधिकारादव्ययमिदम् । अव्ययं चाऽव्यक्तलिङ्गम् ।

तदुक्तम्- “सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु” [काशिका१।१।३७॥]

इत्यादि । कथं तर्हि ‘रभ्यं स्वः’ [ ] इति तद्विशेषणस्य

क्लीबत्वम्, तथा च सनातनं (-नः)- “स्वरपि मे मनोहरं

त्रसत्पृष्ठलोचनया हितं तया” [ ] इति, उच्यते, अत्र

‘लोकाश्रयत्वाल्लिङ्गस्य’ [ ] इति । तथा च वामनः-

“द्विगुरपि पात्राद्यन्तः, क्रियाव्ययविशेषणं चैकः” [ ] इति ।

स्वरिति व्यञ्जनरेफान्तः । यथा- “छायेव या स्वर्जल-

धेर्जलेषु” [ ] । स्वरिति शब्दोऽपि हलन्तः, क्लीबलिङ्गः । ४०

स्वः, स्वरी, स्वांरि इत्यादिरूपाणि । यथोक्तं काव्यादर्शे-

“माधवधवविश्लेषाच्छस्त्रविशेषान्मृतामृतामृवाहं मदनाजौ

प्रगता स्वरि भवतो ध्यानं न हास्यामि” [ ] इति । तथा

च निघण्टुः- “स्वः क्लीबे स्वर्ग आहूतौ भाषणे च

प्ररोहणे” [ ] इति । तथा च-

“अव्ययं स्वर्गनाकौ च त्रिदिवत्रिदशलालयौ ।

सुरलोकस्वरी चाऽपि द्यौद्यौरव्ययमित्यपि ॥१॥” [ ] इति

शब्दरूपदर्शनात् स्वरिति शब्दोऽपि सिद्धः ॥

भूः रसातले ॥१५२५॥

(१.२प्रतिपाठः) १ यथा- “भूर्लोकः” [ ] ॥ ५०

(३.४.५प्रतिपाठः) १ भूः व्यञ्जनदन्त्यान्तः ।

यथा- “भूर्लोकः” [ ] । एकं रसातलस्य ॥१५२५॥

भूवो विहायसा व्योम्नि

(१.२प्रतिपाठः) १ व्योम्नि आकाशे । यथा-

“भूर्भुवःस्वस्त्रयी” [ ] । २ “विहायसा रम्यमितो

विभति” [ ] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ भुवः व्यञ्जनदन्त्यान्तः ।

यथा- “भूभुवःस्वस्त्रयीवीरः स एष दशकन्धरः” [ ]
इति । २ विहायसा द्वितीयस्वरान्तः । यथा- “विहायसा
रम्यमितो विभाति” [ ] द्वे आकाशस्य ॥

द्यावाभूम्योस्तु रोदसी ।

(१.२प्रतिपाठः) १ ‘रोदसी’ इति विभक्त्यन्त-
प्रतिरूपकमव्ययम् । यथा- “रवः श्रवणभैरवः स्थगितरो-
दसीकन्धरः (-न्दरः)” [वेणीसंहारम्, अङ्कः-३, श्लो-४] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘रोदसी’ इति विभक्त्य-
न्तप्रतिरूपकमव्ययम् । यथा- “रवः श्रवणभैरवः स्थ-
१० गितरोदसीकन्धरः” [वेणीसंहारम्, अङ्कः-३, श्लो-४] इति ।
एकं स्वर्गभूम्योर्युगपन्नाम् ॥

उपरिष्ठादुपर्युर्ध्वे

(१.२प्रतिपाठः) १-२ ऊर्ध्वदेशे उपरिष्ठात्, उपरि
अव्यये । यथा- “अद्रेरुपरिष्ठात्” [ ] । “अद्रेरुपरि” [ ] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘उपर्युपरिष्ठात्’ ५।३।३१ ॥
इति सूत्रेण ऊर्ध्वशब्दस्यैतौ निपातौ, ‘उपरिष्ठाद्’ इति मूर्ध-
न्यतृतीयवर्गाद्यमध्यः । यथा- “गिरेरुपरिष्ठात्” [ ] । २
उपरि । यथा- “गृहोपरि” [ ] । द्वावपि पञ्चमस्वरादी ।
ऊर्ध्वे उपरिष्ठादर्थे इत्यर्थः । “ऊर्ध्वं स्यादुत्थिते (-दुच्छिते)
२० तुङ्गे चोपरिष्ठादपि स्मृतम्” [विश्वप्रकाशकोशः, वान्तवर्गः,
श्लो-२२] इति महेश्वरः । उपरिनाम्नी द्वे ॥

स्यादधस्तादधोऽप्यवाक् ॥१५२६॥

(१.२प्रतिपाठः) १-२ अधोदेशे अधस्तात्, अधः ।
यथा- “अद्रेरधस्तात्” [ ] । “अद्रेरधः” [ ] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ अधरस्यामधरस्या अधरा
वा दिक् अधस्तात् । ‘दिक्शब्देभ्यः सप्तमीपञ्चमीप्रथमा-
भ्यो दिग्देशकालेष्वस्तातिः’ ५।३।२७ ॥, ‘पूर्वापरा (धरा)-
वराणाम्-’ ५।३।३१ ॥ इति अधरस्याऽधादेशः । २ ‘अधः’
इति व्यञ्जनसकारान्तः । अवाक्, व्यञ्जनचान्तः, क्ली-
३० बलिङ्गः, नीचैरर्थे शब्दः । अवाची, अवाञ्चि इत्यादि ।
‘हेठई’ इत्यादिभाषानाम्नी द्वे ॥१५२६॥

वर्जने त्वन्तरेण^१ हिरुग्^२ नाना^३ पृथग्^४ विना^५ ।

(१.२प्रतिपाठः) १ ‘अन्तरेण’ इति तृतीया-

प्रतिरूपकम् । यथा- “अन्तरेण पुरुषकारं न किञ्चित्
सिध्यति” [ ] । २ ‘ऋते’ सप्तम्यन्तप्रतिरूपकम् । यथा-
“ऋते कृशानोर्नहि मन्त्रपूतम्” [कुमारसम्भवम्, सर्गः-१,
श्लो-५१] । ३ “हिरुक् कर्मणां मोक्षः” [गणरत्न. पृ.३९],
कर्मक्षये मोक्ष इत्यर्थः । ४ “नाना नारीर्निष्कला लोक-
यात्रा” [वोपदेवः] । ५ “त्वत्तः पृथग् नास्ति बन्धुः” [ ] ।
६ “विना वातम्” [ ] ॥

४०

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘अन्तरेण’ इति तृतीया-
न्तप्रतिरूपकम् । यथा- “त्वामन्तरेण नहि सम्प्रति
कश्चिदीशः” [ ] इति । २ ‘ऋते’ इति सप्तम्यन्तप्रतिरूप-
कमव्ययम् । यथा- “ऋते कृशानोर्नहि मन्त्रपूतम्”
[कुमारसम्भवम्, सर्गः-१, श्लो-५१] इति । ३ (‘हिनोति
हिरुक् । यथा-) “हिरुक् कर्मणां मोक्षः” [गणरत्नमहो-
दधिः पृ.३९] । कर्माणि वर्जयित्वेत्यर्थः । ४ ‘नाना’
इति । यथा- “नाना नारीर्निष्कला लोकयात्रा” [वोपदेवः] ।
५ ‘पृथग्’ इति । यथा- “त्वत्तः पृथग् नास्ति बन्धुः”
[ ] इति । ६ ‘विना’ इति । यथा- “विना वातं विना
५० वर्षम्” [ ] इति । ‘वरजीनइ छांडीनइ’ इत्यादिभाषायाः षट् ॥

साकं^१ सत्रा^२ समं^३ सार्धम^४मा^५ सह^६

(१.२प्रतिपाठः) १ “पुत्रेण साकं याति” [ ] ।
२ “सत्रा कलत्रैर्गार्हस्थ्यम्” [ ] । ३ “भ्रात्रा समं युध्यते”
[ ] । ४ “सार्धं धनैर्मदात् (महान्)” [ ] । ५ “ज्यो-
त्स्न्योऽमाऽह्ना-” [द्वायाश्रयमहाकाव्यम्, सर्गः-३, श्लो-११] ।
६ “पुत्रैः सहास्ते” [ ] । एतेऽव्ययाः सहा^३र्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १-६ ‘साथइ’ इति भाषा-
नामानि षट् ॥

कृतं^१ त्वलं^२ ॥१५२७॥ ६०

भवत्वस्तु^३ च किं^४ तुल्याः

(१.२प्रतिपाठः) १ कृतम्, भवतु, अस्तु च
त्रयोऽव्ययाः सुप्तिङन्तप्रतिरूपकाः ।

“गोत्रेण पुष्करावर्त ! किं त्वया गर्जितैः कृतम् ।
विद्युताऽलं भवत्वद्भिर्हसा ऊचुस्तिवदं (ऊचुर्निवदं) घनम् । १ ।”
[द्वायाश्रयमहाकाव्यम्, सर्गः-३, श्लो-१६] इति द्वायाश्रये ।
एतेऽव्ययाः परस्परं तुल्यार्थाः ॥

१. ‘-न्तमव्ययम्’ इति २ ॥ २. ‘-न्धरः’ इति ३ ॥ ३. ३प्रतौ नास्ति ॥ ४. ‘-ठ’ इति ३ ॥ ५. कोष्ठान्तर्गतपाठः ५प्रतौ नास्ति ॥ ६. “पुलिनानि
सह क्षौभैः सरांसि नभसा समम् । ज्यौत्स्न्योमाह्वामिषन्मेधाः साकं कैलाससानुभिः ॥१॥” इति द्वायाश्रये, भा-१, सर्गः-३, श्लो-११, पृ.२१६ ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १-५ पञ्च 'सरिखं' इत्यादि-
भाषानामानि ॥१५२७॥

प्रेत्यामुत्र^१ भवान्तरे^२ ।

(१.२प्रतिपाठः) १ "अन्यो धनं प्रेत्य गतस्य
भुङ्क्ते" ॥ २ "अमुत्र भविता यत् ते तच्चिन्तय
शुभाशुभम्" ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ "अन्यो धनं^३ प्रेत्य
गतस्य भुङ्क्ते" ॥ २ (अमुष्मिन् अमुत्र) । यथा-
"अमुत्र भविता यत् ते तत् चिन्तय शुभाशुभम्" ॥
१० इति । भवान्तरेनाम्नी द्वे ॥

तूष्णीं^१ तूष्णीकां^२ जोषं^३ च मौने

(१.२प्रतिपाठः) १ "मुनिस्तूष्णीमास्ते" ॥
मौनमात्रे इदम् । 'अकप्रकरणे (अकचप्रकरणे) तूष्णीमः
कां वक्तव्यः' (वा-५।३।७१॥) इति । अज्ञातार्थादिविशिष्टे
मौने । २-३ "तूष्णीकां जोषमास्ते" ॥ एते मौनार्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ तूष्णीमित्यादित्रयोऽपि
मकारान्ताः । यथा- "तूष्णीमास्ते मुनिः" ॥ २
'तूष्णीकाम्' इति तु कुत्सितादिविशिष्टे मौने वर्तते ।
यथा- "मुनिस्तूष्णीकामास्ते" ॥ ३ जोषम् इति सुख-
२० मौनयोः । यथा- "जोषमास्ते जितेन्द्रियः" [स.कं. पृ.५९] ।
"ज्योषम्" [ ] चवर्गातृतीयान्तस्थाद्यत्रयोदशस्वरादिरपीति
शाकटायनः । त्रीणि मौनस्य ॥

दिष्ट्या^१ तु सम्मदे ॥१५२८॥

(१.२प्रतिपाठः) १ "दिष्ट्या पुत्रो जातः" ॥
समुपजोषं च । आनन्देऽव्ययः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ यथा- "दिष्ट्या पुत्रो
जातः" ॥ समुपजोषमपि । उपजोषमित्यन्ये । एकं
हर्षस्य ॥१५२८॥

परितः^१ सर्वतो^२ विष्वक्^३ समन्ताच्च^४ समन्ततः^५ ।

३० (१.२प्रतिपाठः) १ "परितः प्रपतन्ति दुष्कृतां
विपदः" ॥ २ "सर्वतः सम्पदः सताम्" ॥ ३
विष्वगञ्चति 'विष्वक्' इति शब्दप्रतिरूपकम् । यथा-

"विष्वक् व्याप्य स्थितो महीम्" ॥ ४ 'समन्ताद्' इति
पञ्चम्यन्तप्रतिरूपकम् । "समन्ताद् वाति मारुतः" ॥
५ समन्ताद् भवः सामन्तः (समन्ततः) । "समन्ततो
धावन्ति" ॥ एते सर्वतो दिग्भागेऽव्ययाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ परितः, सर्वतः एतौ द्वौ
व्यञ्जनदन्त्यान्तौ । यथा- "परितो ग्रामम्" ॥, "सर्वतो
ग्रामम्" ॥ ३ 'विष्वक्' इति व्यञ्जनचवर्गाद्यन्तः ।
यथा- "विष्वक् व्याप्य स्थितो महीम्" ॥ इति । ४ ४०
'समन्ताद्' इति, पञ्चम्यन्तप्रतिरूपकमव्ययम् । यथा-
"समन्ताद् वाति मारुतः" ॥ ५ 'समन्ततः' इति
व्यञ्जनदन्त्यान्तः । यथा- "येन चक्रे समन्ततः" ॥ इति ॥

पुरः^१ पुरस्तात्^२ पुरतोऽग्रतः^३

(१.२प्रतिपाठः) १ "एते पुरस्सराः" ॥ २
"पुरस्ताद् गच्छति" ॥ ३ "नासीरमूर्ध्नि धवलाः पुरतः
प्रयान्ति" ॥ ४ "अग्रतो धावति श्रीः" ॥ एतेऽग्रार्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ पूर्वस्यां पूर्वस्याः पूर्वा
वा दिक् पुरः, व्यञ्जनदन्त्यान्तः । २-३ पुरस्तात्,
पुरतः इति व्यञ्जनदन्त्यान्तः । ४ अग्रतः व्यञ्जनदन्त्या- ५०
न्तः । एते परस्परं पर्यायाः ॥ यथा- पुरस्सरः, पुरस्ताद्
गच्छति, पुरतो गच्छति, अग्रतः सरः इत्यादि । 'आगलि'
नामानि चत्वारि ॥

प्रायस्तु भूमनि ॥१५२९॥

(१.२प्रतिपाठः) १ "सन्तः प्रायो विवेकारः"
॥ भूमनि बाहुल्यार्थेऽव्ययम् ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ 'प्रायः' इति व्यञ्जनद-
न्त्यान्तः । यथा- "प्रायः प्रत्ययमाधत्ते स्वगुणेषूत्तमादरः"
[कुमारसम्भवम्, सर्गः-६, श्लो-२०] इति । बहुलपणा-
नामैकम् ॥१५२९॥ ६०

साम्प्रतमधुनेदानीं^१ सम्प्रत्येतर्हि^२

(१.२प्रतिपाठः) १ सम्प्रत्येव साम्प्रतम् । स्वार्थे-
ऽण्, एतद्विभक्तिप्रतिरूपकम् । यथा- "साम्प्रतं नहि" ॥
२-४-५ अधुना, इदानीम्, एतर्हि । 'इदमो हिंल्' ५।३।
१६॥, 'एतेतौ रथोः' ५।३।४॥ इत्येतादेशः । "अधुना तस्य

१. '-खां' इति ४॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः ३।४।८॥ ३. '-न्यं' इति ५॥ ४. कोष्ठान्तर्गतपाठः ५प्रतौ नास्ति ॥ ५. '-रि-' इति ३॥ ६.
'-कामास्ते' इति ३॥ ७. '-दिरिति' इति ५॥ ८. '-न्ति' इति १॥ ९. १प्रतौ नास्ति ॥

विस्तीर्णविभवान्धस्य के वयम्?"[ ]। "इदानीं सन्धिः"
[ ]। "भवन्तमेतर्हि मनस्वि(स्वि)गर्हिते विवर्तमानं नर-
देव! वर्त्मनि"[किरातार्जुनीयम्, सर्ग:-१, श्लो-३२]। ४
"सम्प्रत्यसाम्प्रतं वक्तुम्"[शिशुपालवधम्, सर्ग:-२, श्लो-
७०]। इदानीमयोग्यमित्यर्थः। अस्मिन् कालेऽर्थेऽव्ययाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ 'साम्प्रतम्' इति मान्तं
विभक्त्यन्तप्रतिरूपकमव्ययम् । यथा- "भीमार्जुनव्यति-
करः साम्प्रतं वर्तते तयोः"[ ]इति । २ 'अधुना' इति ।
यथा- "अधुना तस्य विस्तीर्णविभवान्धस्य के वयम्?"
१० [ ]इति । ३ 'इदानीम्' इति मान्तम् । [यथा- "इदानीं
त्वं नाथः"[ ]इति । ४ 'सम्प्रति' इति तृतीयस्वरान्तः ।
यथा- "सम्प्रत्यसाम्प्रतं वक्तुम्"[शिशुपालवधम्, सर्ग:-
२, श्लो-७०]। ५ एतर्हि तृतीयस्वरान्तम् । यथा-
"भवन्तमेतर्हि मनस्विगर्हिते"[किरातार्जुनीयम्, सर्ग:-१,
श्लो-३२]इति । पञ्च 'हिवणां' इति भाषायाः ॥

अथाऽञ्जसा ।

द्राक् स्वागरं झटित्याशु मङ्क्ष्वहाय च सत्वरम्
॥१५३०॥

(१.२प्रतिपाठः) १ 'अञ्जसा' इति तृतीया-
२० न्तप्रतिरूपकोऽव्ययः । यथा- "यद्वा(यज्वा)ऽञ्जसा जयति
ब्रह्मलोकम्"[ ]। २ "द्राग् विद्रुतं कातरैः"[ ]। ३
"साक् सरन्त्यभिसारिकाः"[गणरत्न.पृ.३६]। ४ "अरं
याति तुरङ्गमः"[ ]। ५ "आनीय झटिति घटयति विधि-
रभिमतमभिमुखीभूतः"[रत्नावली.१.५]। ६ "आश्वपेहि-
मम शीधु(सीधु)भाजनात्"[काव्यालं०, सू. वृ. ३।२।८]। ७
"मङ्क्षूदपाति पुरतः (परितः) पटलैरलीनाम्"[शिशु-
पालवधम्, सर्ग:-५, श्लो-३७]। "अह्वाय तावदरुणेन
तमो निरस्तम्"[रघुवंशम्, सर्ग:-५, श्लो-७१]। ९ "सत्वरं
गच्छ"[ ]। झगितिसपदितरसादि च । एते
३० शीघ्रांर्थेऽव्ययाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ अञ्जसा द्वितीयस्वरान्तः,
तृतीयान्तप्रतिरूपम् । २-२ द्राक्, स्वाक्, एतौ द्वौ
व्यञ्जनकवर्गाद्यान्तौ । यथा- "द्राग् विद्रुतं कातरैः"[ ]

इति । "साक् सरन्त्यभिसारिकाः"[गणरत्न. पृ.३६]। ४
'अरम्' इति मान्तम् । "अरं याति तुरङ्गमः"[ ]। ५
'झटिति' तृतीयस्वरद्वयोऽयम् । "आनीय झटिति घटयति
विधिरभिमुखमभिमुखीभूतः"[रत्नावली.१.५]। ६ 'आशु'
इति । यथा- "आशु एहि (आश्वपेहि) मम शीधु(सीधु)
भाजनात्"[काव्यालं०, सू. वृ. ३।२।८]इति । ७ यथा-
"मङ्क्षूदयादि पुरतः(परितः) पटलैरलीनाम्"[शिशुपाल- ४०
वधम्, सर्ग:-५, श्लो-३७]इति । ८ 'अह्वाय' इति
चतुर्थ्यन्तप्रतिरूपकम् । यथा- "अह्वाय तावदरुणेन तमो
निरस्तम्"[रघुवंशम्, सर्ग:-५, श्लो-७१]इति । [९
सत्वरम्] 'ऊतावलि' नामान्यष्टौ ॥१५३०॥

सदा सनाऽनिशं शश्वत्

(१.२प्रतिपाठः) १ सर्वस्मिन् काले सदा ।
'सर्वैकान्यकिंयतदः काले दा'५।३।१५॥, 'सर्वस्य सोऽन्य-
तरस्यां दि'५।३।६॥ इति साधुः । "सदा कुरु"[ ]।
सर्वदाऽपि । २ सनातनः । सनत् सनाच्च । यथा-
"सनत्कुमारः"[अमरकोषः१।१।५१॥, अभि.६९३]। ३ ५०
"ये नमन्त्यनिशं जिनम्"[ ]। ४ "शश्वद् याति"[ ]।
"सदम्"[ ]इति शिलोञ्छः । एते सदाऽर्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ यथा- "सदा पुरोडाश-
पवित्रताधरे"[ ]इति । सर्वदा इत्यपि । २ 'सना', [यथा-
"सनातनः"[ ]। सनदित्यपि । यथा- "सनत्कुमारः"
[अमरकोषः१।१।५१॥, अभि.६९३]। सनादिति द्वितीयस्वर-
मध्यमपि । ३ 'अनिशम्' इति मान्तम् । यथा- "ये
नमन्त्यनिशं जिनेश्वरम्"[ ]इति । ४ 'शश्वद्' इति चतुर्थ-
वर्गाद्यान्तः । यथा- "शश्वत् पठति छात्रः"[ ]इति ।
दिहाडीनामानि चत्वारि ॥ ६०

भूयोऽभीक्ष्णं पुनःपुनः ।

असकृन्मुहुः

(१.२प्रतिपाठः) १ "जगाद भूयो जगदेक-
नाथः"[ ]। २ "अभीक्ष्णं वक्ति"[ ]। ३ "पुनःपुन-
र्वारि पिबेदभूरि"[अष्टाङ्गहृदयम्] । ४ "असकृद् ध्येयो
जिर्नः सद्भिः"[ ]। ५ "कान्ता (कान्तां) मुहुर्ध्यायति"
[ ]। एते पुनःपुनरर्थाः ॥

१. 'भाषा' इति३॥ २. 'पुरतः' इति३॥ ३. 'उ-' इति३॥ ४. १प्रतौ नास्ति ॥ ५. 'सद-' इति१॥ ६. ४.५प्रत्योर्नास्ति ॥ ७. '-न्ति'
इति५॥ ८. '-तः' इति१॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ भूयः सकारान्तः । २ 'पुनःपुनः' इति चतुरक्षरोऽखण्डः । ३ 'असकृद्' इति व्यञ्जनचतुर्थवर्गाद्यान्तः । 'मुहुः' सकारान्तः । वलीवली-
नामानि पञ्च ॥

सायं^१ तु दिनान्ते

(१.२प्रतिपाठः) १ "सायंतनो वायुः" [ ] ।
सन्ध्यार्थोऽयम् ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ 'सायम्' इति मान्तम् ।
दिनान्ते दिवसावसाने । उसूरनामैकम् ॥

१०

दिवसे^१ दिवा ॥१५३१॥

(१.२प्रतिपाठः) १ दिनार्थोऽयम् ।

(३.४.५प्रतिपाठः) १ एकं दिनस्य, दिवा द्वि-
तीयस्वरान्तः ॥१५३१॥

सहस्रैकपदे^१ सद्योऽकस्मात्^२ सर्पदि^३ तत्क्षणे^४ ।

(१.२प्रतिपाठः) १ [सहसा] तृतीयान्तप्रति-
रूपकम् । "सहसा विदधीत न क्रियाम्" [किरातार्जु-
नीयम्, सर्गः-२, श्लो-३०] । २ 'एकपदे' इतीदं विभ-
क्त्यन्तप्रतिरूपकम् । "अयमेकपदे तया वियोगः" [विक्रमो-
र्वशीयम्, अङ्कः-४, श्लो-१०] । ३ समानेऽहनि सद्यः ।
२० यथा- "सद्यः पतति मांसेन" [ ] । ४ 'अकस्माद्' इति
विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् । यथा- "अकस्मादायातः" [ ] । ५
"सपदिप्रवहत्युपेक्षितोऽग्निः" [ ] । एते तत्क्षणाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ सहसा द्वितीयस्वरान्तः,
विभक्त्यन्तप्रतिरूपको वा । यथा- "सहसा विदधीत
न क्रिया (क्रियाम्)" [किरातार्जुनीयम्, सर्गः-२, श्लो-३०]
इति । २ 'एकपदे' इति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकमेकादश-
स्वरादिः । यथा- "अयमेकपदे तया वियोगः" [विक्रमो-
र्वशीयम्, अङ्कः-४, श्लो-१०] इति । ३ 'सद्यः' सका-
रान्तः । ४ 'अकस्माद्' इति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् । ५
३० 'सपदि' इति तृतीयस्वरान्तः । तत्कालनामानि पञ्च ।
'तिवारैर्हीज' इति भाषा ॥

चिराय^१ चिररात्राय^२ चिरस्य^३ च चिराच्चिरम्^४

॥१५३२॥

चिरेण दीर्घकालार्थे

(१.२प्रतिपाठः) १ "चिराय निर्धनो भूत्वा
भवत्यह्ना(-द्धा) महाधनः" [स.कं.पृ.३८] । २ "हविर्य-
च्चिरात्राय प्रत्यपद्यत" [ ] । ३ "चिरस्य यत् पुनः"
[ ] । ४ "चिराद् दृष्टोऽसि" [ ] । ५ "चिरं जीवी"
[ ] ॥१५३२॥ ६ "चिरेण सञ्चितं पापं प्रणश्यति
जिनार्चनात्" [ ] । एते दीर्घकालार्थाः ॥

४०

(३.४.५प्रतिपाठः) १ 'चिराय' इति । यथा-
"नैषधेन समशायि चिराय" [ ] । [२ "चिररात्राय
यजते"] । ३ 'चिरस्य' इति । यथा- "निर्जितस्मर !
चिरस्य निरस्य" [ ] इति । [४ "चिराद् दृष्टोऽसि" [ ] ।
५ चिरन्तनमिदं वृत्तं बलीषु तस्याः स्थलिताः " [ ]
॥१५३२॥ ६ चिरेण । यथा- "चिरेण तन्मध्यम-
मुञ्चताऽस्य" [ ] इति । एते षडपि विभक्त्यन्तप्रतिरूपकाः ।
चिरकालनामानि षट् ॥

कदाचिज्जातु^१ कर्हिचित्^२ ।

(१.२प्रतिपाठः) १ "कदाचिच्छूरां याति मरणे
कृतनिश्चयः" [ ] । २ "न जातु कामः कामानामुप-
भोगेन शाम्यति" [मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-१४] । ३
"कर्हिचिद् भवति" [ ] । एते कदाचिदार्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ यथा- "कदाचिदस्यायु-
वधेर्यलोपिनम्" [ ] इति । कदाचिन्नामानि त्रीणि ॥

दोषा^१ नक्तमुषा^२ रात्रौ^३

(१.२प्रतिपाठः) १ "दोषामन्यमहः" [ ] । २
"नक्तञ्चरः" [ ] । ३ "उषातनो वायुः" [ ] । एते रात्र्यर्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ उषा, मूर्धन्यमध्यः ।
त्रीणि रात्रेः ॥

६०

प्रगे^१ प्रातरहर्मुखे^२ ॥१५३३॥

(१.२प्रतिपाठः) १ 'प्रगे' इति विभक्त्यन्तप्रति-
रूपकम् । यथा- "प्रगेतनो वायुः" [ ] । २ "प्रातरेव
समुत्थाय" [ ] । एतौ प्रभातार्थौ ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ 'प्रगे' इति सप्तम्यन्त-
प्रतिरूपकम् । द्वे प्रभातस्य ॥१५३३॥

१. '-स्ति' इति १॥ २. 'तिवारैज' इति ३, 'तिवारैज' इति ५॥ ३. '-त्यस्य' इति ३॥ ४. '-यनम्' इति ४॥

तिर्यगर्थे तिरः साचि

(१.२प्रतिपाठः) १ “तिरः काष्ठं कुरु”[सं. कं. पृ.५९]। परिभूतेऽन्तर्धुपचारात् । यथा- “तिरस्कृतोऽरिः”[ ]। २ “साचि लोचनयुगं नमयन्ती”[किराता-जुनीयम्, सर्गः-९, श्लो-४४] । एतौ तिर्यगर्थे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ तिरस् दन्त्यान्तः । तिर-छानाम्नी द्वे ॥

निष्फले तु वृथा मुधा ।

(१.२प्रतिपाठः) १ “वृथा दुग्धोऽनङ्गवान्”[ ]।

१० २ “मुग्धे! (तृष्णे!) मुधा ताम्यसि”[मुद्राराक्षसम्, अङ्कः-३, श्लो-१]। एतौ निष्फलार्थे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ “वृथा दुग्धोऽनङ्गवान्”[ ]। २ यथा-“मुग्धे! (तृष्णे!) मुधा ताम्यसि”[मुद्राराक्षसम्, अङ्कः-३, श्लो-१]। द्वे निष्फलस्य । ‘फोक’ इति भाषा ॥

मृषा मिथ्याऽनृते

(१.२प्रतिपाठः) १ “मृषा वदति”[ ]। “मृषो-द्यम्”[उत्तररामचरितम्, अङ्कः-४, श्लो-१७ अधः, पृ.११४]। २ “मिथ्यावादी”[ ]। एतौ मृषार्थे ॥

२० (३.४.५प्रतिपाठः) १ कूडनाम्नी द्वे ॥

अभ्यर्णे समया निकषा हिरुक् ॥१५३४॥

(१.२प्रतिपाठः) १ “मित्रं समयाऽऽस्ते”[ ]। २ “विलङ्घ्य लङ्घं निकषा हनिष्यति”[शिशुपालवधम्, सर्गः-१, श्लो-६८]। ३ “मह्या हिरुक्”[ ]। एते समीपार्थे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १-३ ‘हिरुक्’ इति कव-र्गाद्यान्तः । त्रीणि अभ्यर्णस्य समीपस्य ॥१५३४॥

शं सुखे

(१.२प्रतिपाठः) १ “शम्भुः”[ ]॥

३० (३.४.५प्रतिपाठः) १ जोषमर्षि। एकं सुखस्य ॥

बलवत् सुष्ठु किमुतातीव निर्भरे ।

(१.२प्रतिपाठः) १ “बलवत् पिपासितोऽस्मि”

[ ]। २ “सुष्ठु खल्विदमुच्यते”[ ]। ३ “किमुत ब्रह्म-वित्तमः(-त्रिमिः)”[ ]। अव्ययसमुदायो वा । ४ “अतीव क्षुत्पिपासितः”[ ]। स्वती च । यथा- “सुसिक्त आम्रः फलति”[ ], अतिसिक्तः । एते निर्भरार्थे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘बलवद्’ इति तकारा-न्तः । २ सुष्ठु मूर्धन्यतृतीयवर्गद्वितीयः पञ्चमस्वरान्तः । ३-४ अतीव, किमुत । स्वती अपि । यथा- “सुसिक्त आम्रः फलति”[ ], अतिसिक्त इति । निर्भरेऽत्यर्थे । ४० अत्यर्थनामानि चत्वारि ॥

प्राक् पुरा प्रथमे

(१.२प्रतिपाठः) १ [प्राक् कृतम्], प्रथमं कृतमित्यर्थः । २ “पुरा कृतम्”[ ]। एतौ प्रथमार्थे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘प्राग्’ इति व्यञ्जन-चवर्गाद्यान्तः । २ पुरा द्वितीयस्वरान्तः । प्रथमे आदौ । पहिलानाम्नी द्वे ॥

संवद् वर्षे

(१.२प्रतिपाठः) १ “संवत् तृतीये”[ ]। इदं वर्षे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ [‘संवत्’ इति] तका- ५० रान्तः । वर्षनामैकम् ॥

परस्परे मिथः ॥१५३५॥

(१.२प्रतिपाठः) १ “मिथः प्रहरतः”[ ]।

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘मिथः’ इति सकारान्तः । मांहोमाहिनामैकम् ॥१५३५॥

उषा निशान्ते

(१.२प्रतिपाठः) १ “उषान्तो वायुः”[ ]।

रात्र्यन्ते इदम् ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ मूर्धन्यद्वितीयस्वरान्त उषा-शब्दः । एकं निशान्तस्य । ‘पाछिली राति’ इति भाषा ॥ ६०

अल्पे किञ्चिन्मनागीषच्च किञ्चन ।

(१.२प्रतिपाठः) १ “किञ्चित् कुञ्चिर्मूर्धजः”

[ ]। २ “ब्रूते मनाग् मार्दवम्”[ ]। ३ “ईषद् गौरः”[ ]। ४ “प्राचीमङ्कुस्यति किञ्चन रुचो राजीवजीवातवः”[ ]। एतेऽल्पार्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ अल्पे स्तोके 'मनाक्' इति व्यञ्जनकवर्गाद्यान्तः । ४ 'किञ्चन' इति अखण्ड-
स्त्र्यक्षरः । चत्वारि स्तोकस्य ॥

आहो^१ उताहो^२ किमु^३ तितर्के^४ किं^५ किमूत^६ च^७

॥१५३६॥

(१.२प्रतिपाठः) १ "अयं स्थाणुराहो पुरुषः" [स.कं. पृ.३५, गणरत्न.पृ.१०] । २ "उताहोस्विद् भवेद् राजा नलः परपुरञ्जयः" [म.भा.नलो.] । ३ 'किमुत' इत्यव्ययसमुदायम् । यथा- "किमुत रज्जुः, किमुत सर्पः" १० [ ] । ४ "किं रज्जुः, किं सर्पः" [ ] । ५-६ 'किमूत' इत्यव्ययसमुदायो वा । "खेदयेत् किमु मारयेत् (मानयेत्)" [ ] । "एकमेव वरं पुंसामुत राज्यमुताश्रमः" [ ] । "किमूत सर्पः" [ ] । एते वितर्को विकल्पः पक्षान्तरम्, तत्राऽव्ययाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ वितर्के विकल्पः पक्षान्तरम्, तत्र । आहो द्वितीयस्वरादिः । २ उताहो पञ्चम-
स्वरादिः । द्वावपि त्रयोदशस्वरान्तौ । यथा- "अयं स्थाणुराहो पुरुषः" [स.कं. पृ.३५, गणरत्नः, पृ.१०], "गौरयमुताहो गवयः" [ ] इति । ३ किमुत त्र्यक्षरो-
२० ऽखण्डः । यथा- "किमुत रज्जुः, किमुत सर्पः" [ ] । ४ 'किम्' इति मान्तम् । ५ 'किमु' इति पञ्चमस्वरान्तम् । [६ उत पञ्चमस्वरादिः] । षट् पक्षान्तरस्य ॥१५३६॥

इतिह^१ स्यात् सम्प्रदाये

(१.२प्रतिपाठः) १ यथा- "इतिह स्माऽऽहुराचार्याः" [ ] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ सम्प्रदायो गुरुशिष्यप्रशि-
ष्यादिकुलम्, उपदेशश्च, तत्र । एकं गुरुपरम्परावचनस्य ।
इतिह अखण्डस्त्र्यक्षरः । यथा- "इतिह स्माऽऽहुराचार्याः" [ ] इति ॥

३०

हेतौ^१ यत्^२ तद्^३ यतस्ततः^४ ।

(१.२प्रतिपाठः) १-२ "यत् सभासु प्रग-
ल्भस्तत् पूज्योऽसि" [ ] । ३-४ 'यतः, ततः' इत्येतौ

विभक्त्यन्तप्रतिरूपकौ । "यतो विद्वांस्ततः सभ्यः" [ ] ।
येनतेनावपि, "येन दाता तेन श्रूयः" [ ] । एते हेतौ ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १-२ हेतौ कारणे यद् तद्
एतौ दकारान्तौ । ३-४ यतः ततः एतौ विभक्त्यन्त-
प्रतिरूपकौ । येन तेन एतौ तृतीयाविभक्त्यन्तप्रतिरूपका-
वपि । चत्वारि कारणस्य ॥

सम्बोधने^१ ङ्ङ भोः^२ प्याट्^३ पाट्^४ हे^५ है^६ हंहो^७ अरे^८ अयि^९ रे^{१०}

॥१५३७॥ ४०

(१.२प्रतिपाठः) १ "अङ्गानङ्ग !" [ ] । २
"भो ! भार्गव !" [ ] । ३ "प्याट् ! पाठक !" [ ] । ४
"पाट् ! पान्थ !" [ ] । ५ "हे ! महावीर !" [ ] । ६
"है ! वातूल !" [ ] । ७ "हंहो ! कौमार !" [ ] । ८
"अरे ! चौर !" [ ] । ९ "अयि ! प्रिये !" [ ] । १०
"रे ! शूद्र !" [ ] । अंहो (अहो) अरेरे इत्यादयश्च । एते
सम्बोधनार्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ 'अङ्ग' इत्यकारान्तः । २
'भोस्' इति सकारान्तः । ३ 'प्याट्' इति पवर्गाद्यान्त-
स्थाद्यद्वितीयस्वरादिः । ४ पाट् द्वितीयस्वरादिः । अहो ५०
अरेरे इत्यादयोऽपि । दश सम्बोधनस्य ॥१५३७॥

श्रौषड्^१ वौषड्^२ वषट्^३ स्वाहा^४ स्वधा^५ देवहविर्हुतौ ।

(१.२प्रतिपाठः) १ "अस्तु श्रौषट्" [तै.सं. १.६.
११] । २ "व्रीही वौषट्" [ऐ.ब्रा.३.५] । ३ "वषडिन्द्राय"
[तै.सं.३.५.४.६] । ४ "स्वाहा देवेभ्यः" [ ] । ५ "स्वधा
पितृभ्यः" [वाज.सं.२-७] । एते देवहविर्दाने ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ देवेभ्यो हविषो दाने
इत्यर्थः । देवहोतव्यद्रव्यसम्प्रदाननामानि पञ्च ॥

रहस्युपांशु

(१.२प्रतिपाठः) १ "कथमुपांशु वधः" [ ] । ६०
अप्रकाशोच्चारणेऽपि । यथा- "जपतः सदा जपमपांशु" [ ]
इदमेकान्ते ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ यथा- "तेषामुपांशु वधं
कुर्वीत" [ ] इति । एकमेकान्तस्य ॥

मध्ये^१न्तरे^२न्तरेणा^३न्तरे^४न्तरा ॥१५३८॥

१. "अहो धिगर्थ आश्चर्ये विषादकरुणार्थयोः" इति नानार्थमाला (२६-२०) वचनाद् 'अहो' ह्रस्वादिरपि ॥ २. तुलनीयोऽमरकोषः ३।४।५ ॥
३. '-मुत्' इति १॥ ४. '-ल्पाः' इति १॥ ५. '-रूताहो' इति ३॥ ६. इतः पूर्वं १ प्रतौ 'अव्ययसमुदायो वा' इति दृश्यते ॥ ७. '-नाऽपि
च' इति १॥ ८. 'हे' इति १॥ ९. 'अयि रे' इति ४.५॥ १०. 'माधवः' इति १॥

(१.२प्रतिपाठः) १ “अन्तर्बाष्पः” [मेघदूतम्, पूर्वमेघः, श्लो-३]। २ ‘अन्तरेण’ इति तृतीयाप्रति-
रूपकम् । “भवन्तमन्तरेणाऽन्यथाभूपतिर्ग्राहितः” [], भव-
न्मध्य इत्यर्थः । ३ ‘अन्तरे’ सप्तम्यन्तप्रतिरूपकम् ।
● आवयोरन्तरे पर्वतः (पर्वताः) सरितो द्रुमाः” [महा-
नाटक. ५.२५]। ४ “अन्तरा त्वां च मां च भगवान्”
[सर. कण्ठा. पृ. ५८] । एते मध्यार्थाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) २ ‘अन्तरेण’ इति तृतीया-
न्तप्रतिरूपकम् । ३ ‘अन्तरे’ इति सप्तम्यन्तप्रतिरूपकम् ।
१० मध्यनामानि चत्वारि ॥१५३८॥

^१प्रादुराविः^२ प्रकाशे स्यात्

(१.२प्रतिपाठः) १ “प्रादुरासीत्” [रघुवंशम्,
सर्गः-१५, श्लो-८३]। २ “आविर्भूत-” [मेघदूतम्, पूर्व-
मेघः, श्लो-२१]। एतौ प्रकाशे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ प्रादुस्^३ उस्सन्तः । २
आविस्^४ इसन्तः । प्रकाशे प्रकटे । द्वे प्रकटस्य ॥

अभावे त्वं न नो नहि^५ ।

(१.२प्रतिपाठः) १ “अविप्र इव भाषसे” [],
विप्रवन्न ब्रूष इत्यर्थः । २ “नैकः सुप्तेषु जागृयात्”
२० []। ३ “नो जानीमः” [] । ४ “नहि प्रेम प्रयोजना-
पेक्षम्” [] । अव्ययसमुदायो वा । एतेऽभावेऽव्ययाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ अभावेऽसत्तायाम्, अ
आद्यस्वरः । यथा- “अविप्र इव भाषसे” [] । विप्रवन्न
भाषस इत्यर्थः । ३ नो त्रयोदशस्वरान्तः । यथा- “नो
जानीमः किमत्र विधास्यति” [] । ४ नहि इत्यखण्ड-
द्वयक्षरम् । ‘नही’ इति भाषायाश्चत्वारि ॥

हठे प्रसह्य^६

(१.२प्रतिपाठः) १ “प्रसह्य वित्तानि हरन्ति
चौराः” [नी.श. २-५४] ।

३० (३.४.५प्रतिपाठः) १ एकं हठस्य ॥

^१मा^२ मास्म वारणे

(१.२प्रतिपाठः) १ “मा कार्षीत् कोऽपि
पापानि” [] । २ ‘मास्म’ इत्यव्ययसमुदायः । “मास्म
करोत्” [] । अलं च । “अलं बाले! रोदनेन” [] ।
एते (एतौ) वारणार्थे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ द्वे वारणस्य । २ ‘मास्म’
इत्यखण्डद्वयक्षरम् ॥

अस्तमदर्शने ॥१५३९॥

(१.२प्रतिपाठः) १ “अस्तंगतः” [] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ एकमदर्शनस्य ॥१५३९॥ ४०

अकामानुमतौ कामम्^१

(१.२प्रतिपाठः) १ “कामं करोमि” [] ।
आदावनिच्छायाम्, पश्चादङ्गीकारेऽव्ययम् ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ आदावनिच्छायां पश्चाद-
ङ्गीकार इत्यर्थः । ‘कामम्’ इति मकारान्तम् । एकम-
निच्छाङ्गीकारस्य ॥

स्यादौ^२ आं परमं^३ मते ।

(१.२प्रतिपाठः) १ “ओं कुरु” [] । २ “आं
कुर्मः” [] । ३ परमं विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् । “परमं तत्रा-
ऽवसन्” [] । एवं च । “एवं कुरु” [] । मतमङ्गीकारः, ५०
तत्रैतेऽव्ययाः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ओम् त्रयोदशस्वरादिः,
मान्तम् । २ आम् द्वितीयस्वरादि, मकारान्तम् । ३
‘परमम्’ इति विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् । मतमभ्युपगमः,
तत्र। त्रीणि अङ्गीकारस्य ॥

कच्चिदिष्टपरिप्रश्ने

(१.२प्रतिपाठः) १ “कच्चिद् जीवति ते
पिता” [] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ एकम् ॥

अवश्यं नूनं च निश्चये ॥१५४०॥ ६०

(१.२प्रतिपाठः) १ “अवश्यं धर्मतः सौख्यम्”
[] । २ “नूनं पापात् सुदुःखं स्यात्” [] । एतौ निश्चयार्थौ ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ उभावपि मान्तौ । द्वे
निश्चयस्य ॥१५४०॥

बहिर्बहिर्भवे

(१.२प्रतिपाठः) १ “बहिर्भूतः” [] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ बहिः इसन्तः । बाहिर-
नामैकम् ॥

^१ह्यः स्यादतीतेऽहि

१. ‘इशान्तः’ इति ४.५ ॥ २. ‘-ण्डः’ इति ४ ॥ ३. ‘-हीं’ इति ४ ॥ ४. ‘-ण्डः’ इति ३ ॥ ५. ‘-दिः’ इति ४ ॥

(१.२प्रतिपाठः) १ “ह्यस्तनः”[ ] । अनन्तरा-
तीतदिने ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ह्यस् सकारान्तः । अतीते
गतेऽहि दिवसे । एकम् ॥

श्च एष्यति ।

(१.२प्रतिपाठः) १ अहीत्येव । “श्रो गन्ता”
[ ], श्वस्तनः । अनन्तरागामिदिने ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ एष्यति, ‘अहि’ इति
पूर्वस्थमत्राऽपि योज्यम् । एकम् ॥

१० नीचैरल्पे

(१.२प्रतिपाठः) १ “नीचैर्मरुतो वाति”[ ] ।

(३.४.५प्रतिपाठः) १ नीचैस् सकारान्तः ।
अल्पे स्तोके । एकम् ॥

महत्युच्चैः

(१.२प्रतिपाठः) १ “उच्चैरुच्चरतु चिरम्”[ ] ।
एते चत्वारः सान्ता अन्तोदात्ताः ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ उच्चैस् सकारान्तः ।
नीचा उच्चा एतौ द्वितीयस्वरान्तावेतावपि । ‘न्युद्भ्यामञ्जेः
ककाकैसष्टावच्च’ (हैमोणा-१००३) इति सूत्रेण न्युद्भ्यां
२० पराद् ‘अञ्चू गतौ’ ( ) अस्माद्धातोः अ आ ऐस् एते
त्रयः कितः प्रत्यया भवन्ति, ते च टावत् टायामिवैतेषु
कार्यं भवतीत्यर्थः । यथा तृतीयैकवचने ‘अच् प्राग्
दीर्घश्च’ (हैमसू-२।१।१०४॥) इति सूत्रेणाऽच्, चकारमात्रं
भवति, तथाऽत्राऽपि अचश्चकारसद्भावे पूर्वस्वरस्य दीर्घत्वे
नीचम्, उच्चम्, नीचा, उच्चा, नीचैः, उच्चैः एवमेते
साधवः । उच्चम्, उच्चा, उच्चैः एते व्यञ्जनान्तत्वाद्
दीर्घाभावे पञ्चमस्वराद्या एव ॥

सत्त्वेऽस्ति

(१.२प्रतिपाठः) १ ‘अस्ति’ इत्यव्ययस्तिङन्त-
३० प्रतिरूपकम् । यथा- “अस्तिक्षीरा स्त्री”[ ] । सत्त्वे सत्तायाम् ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ सत्त्वे सत्तायाम्, ‘अस्ति’
इति तिङन्तप्रतिरूपकम् । ‘छता’ इति भाषा ॥

दुष्टु निन्दने ॥१५४१॥

(१.२प्रतिपाठः) १ “दुष्टुवादी खलः”[ ] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘दुष्टु’ इति मूर्धन्यतृतीय-
वर्गद्वितीयान्तः पञ्चमस्वरद्वयः । निन्दने निन्दायाम् ॥१५४१॥

ननुच स्याद् विरोधोक्तौ

(१.२प्रतिपाठः) १ ‘ननुच’ इत्यव्ययसमुदायः ।
“ननुच कः शब्दः”[ ] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘ननुच’ इत्यखण्डः त्र्यक्ष- ४०
रात्मकः । एकं विरोधवचनस्य ॥

पक्षान्तरे तु चेद् यदि ।

(१.२प्रतिपाठः) १ “लोभश्चेदगुणेन किम् । २ पिशुनता
यद्यस्ति किं पातकैः”[नीतिशतकम्, श्लो-५५] ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ द्वे पक्षान्तरस्य । ‘जड’
इति भाषा ॥

शनैर्मन्दे

(१.२प्रतिपाठः) १ “शनैर्याति पिपीलिकः”[सु.
भा.२५४] । अन्तोदात्तोऽयमशीघ्रार्थे ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ शनैः सान्तः ॥ ५०

अवरे त्वर्वाक्

(१.२प्रतिपाठः) १ “वर्षात् षोडशादर्वाक्”[ ] ।
अर्वाक्कालीनः । अवरः परादन्यस्तत्र, अव्ययोऽयम् ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ अर्वाक् चकारान्तः ।
‘उरहा’ इति भाषाया एकम् ॥

रोषोक्तावुम्

(१.२प्रतिपाठः) १ “उं सैवाऽस्मि तव प्रिया”
[ ] । कोपोक्तौ ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ ‘उम्’ इति मान्तम्, पञ्चम-
स्वरादिः ॥ ६०

नतौ नमः ॥१५४२॥

(१.२प्रतिपाठः) १ “नमः श्रीशान्तिनाथाय”
[ ] । नमःशब्दश्चायं ग्रन्थान्ते मङ्गलार्थः । यतो-“मङ्ग-
लादीनि मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्तानि च शास्त्राणि प्रथन्ते”
[महाभाष्यम् १।३।१॥] इति ॥

१. तुलनीयोऽमरकोषः ३।४।१७ ॥ २. ‘-शब्दाच्च’ इति ३ ॥ ३. ‘-ञु’ इति ३ ॥ ४. “न्युद्भ्यां परादञ्चू गतौ, इत्यस्मात् कितः अ आ ऐस् इत्येते
प्रत्यया भवन्ति, ते च टावत्, टायामिव एषु कार्यं भवतीत्यर्थः । तेन ‘अच् प्राग्दीर्घश्च’ इति भवति । नीचम्, उच्चम् । नीचा, उच्चा ।
नीचैः, उच्चैः प्रसिद्धार्था एते । लाघवार्थं सन्ताधिकारेऽप्यकारआकारप्रत्ययविधानम्” (हैमोणा-१००३) इति स्वोपज्ञोणादिगणसूत्रविवरणम्, भा-
२, पृ. ४७८ ॥ ५. ‘-ताई’ इति ३ ॥ ६. ‘-छ’ इति १ ॥ ७. ३.४.५प्रत्ययोर्नास्ति ॥ ८. ‘-न्तम्’ इति ३ ॥ ९. ‘ग्रन्थावशा(सा)नमङ्गलार्थः’ इति ३ ॥

(३.४.५प्रतिपाठः) १ नमः शब्दोऽत्र मङ्गलार्थः ॥

(१.२प्रतिपाठः) “आनुकूल्यार्थकं प्राध्वम्”

[अमरकोषः ३।४।४॥, शेषनाममाला ६।१९९॥] ॥

यथा- “प्राध्वं कुरुध्वं बुधाः” [स.कं.पृ.५४] ।

‘प्राध्वं बन्धने’ १।४।७८॥ इति गतिसंज्ञकः । प्राध्वंकृत्य ॥

“असाकल्ये तु चित् चन” [अमरकोषः ३।४।३॥,

शेषनाममाला ६।१९९॥] ॥

यथा- “किञ्चिद् रूयन्ते” [ ] । “पद्भ्यते यति

(पद्भ्यां याति) कुतश्चन” [ ] ।

१० “तु हि च स्मै (स्म) ह वै पादपूरे” [अमरकोषः ३।४।३॥, शेषनाममाला ६।२००॥] ॥

“आख्यास्यामि तु तत्त्वं ते” [ ] । “न हि भुवि महिमानं प्राप्य तृप्यन्ति भूपाः” [ ] । “भीमः पार्थस्तथैव च” [ ] । [“इति ह स्माऽऽहुराचार्याः” [स.कं.पृ.३७]] ।

“यो वै युवाऽप्यधीयानः” [मनुस्मृतिः, अध्या-२, श्लो-१५६] । खल्वादयोऽपि । “अहो नु खलु भोः” [स.कं.पृ.३३] । एते पादपूर्तो ॥

“पूजने स्वती” [अमरकोषः ३।४।५॥, शेषनाममाला ६।२००॥] ॥

२० “सुस्तुतम्” [ ] । “अतिस्तुतम्” [ ] ॥

“वद् वा यथा तथैवैवं साम्ये” [अमरकोषः ३।४।९॥, शेषनाममाला ६।२००॥] ॥

यथा- “युवतिवत्” [ ] । “पद्मिनीं वाऽन्यरूपाम्” [मेघदूतम्, उत्तरमेघः, श्लो-२०] । यथा- “चैत्रस्तथा मैत्रः” [ ] । “शारदाभ्रमिव पेलवमायुः” [ ] । “यथाऽर्क एवं वर्णः (कर्णः)” [ ] । एते साम्ये ॥

“अहो हीति च विस्मये” [अमरकोषः ३।४।९॥, शेषनाममाला ६।२००॥] ॥

३० “अहो आश्चर्यम्” [ ] । “हतविधिललितानां (-लसितानां) हीं विचित्रो विपाकः” [शिशुपालवधम्, सर्गः-११, श्लो-६४] ॥

“स्युरेवं तु पुनर् वै वेत्यवधारणवाचकाः” [अमरकोषः ३।४।१५॥, शेषनाममाला ६।२०१॥] ॥

यथा- “एवमेतत्” [ ] । “आत्मा सर्वं तु पश्यति” [ ] । “यतिः पुनः पूज्यः” [ ] । “गुरुर्वा वक्ति भीष्मो वा” [ ] । “त्वमेव देव! जानासि” [ ] । एतेऽवधारणे ॥

“ऊ(ऊं) पृच्छायाम्” [शेषनाममाला ६।२०१॥] ।

[यथा- “ऊं न जानासि स्वार्थम्” [ ]] ॥

“अतीते प्राक्” [शेषनाममाला ६।२०१॥] ॥

“प्राक् कृतम्” [ ] ॥

४०

“निश्चयेऽद्धाऽञ्जसा द्वयम्” [अमरकोषः ३।४।१२॥,

शेषनाममाला ६।२०१॥] ॥

यथा- “अरे अद्धा पुरुषः” [ ] । “अञ्जसा वक्ति

साधुः” [स.कं.पृ.५२] ॥

“अतो हेतौ” [शेषनाममाला ६।२०२॥] ॥

“महः प्रत्यारम्भे” [शेषनाममाला ६।२०२॥] ॥

“स्वयमात्मनि” [शेषनाममाला ६।२०२॥] ॥

“स्वयम्भूः” [ ] ॥

“प्रशंसने तु सुष्ठु स्यात्” [शेषनाममाला ६।२०२॥] ॥

“सुष्ठुक्तम्” [ ] ॥

५०

“परश्चस्तु(श्चः)परेऽहनि” [शेषनाममाला ६।२०२॥] ॥

श्चो दिनात् परमहः परश्चः । पारस्करादित्वात् परःसहस्रादिवत् सुद् ॥

“अद्याऽत्राऽहि” [अमरकोषः ३।४।२०॥, शेषनाममाला ६।२०३॥] ॥

अस्मिन् अहनि अद्य, वर्तमानमात्रेऽप्याहुः ।

“नरो लोकेऽद्य दुर्लभः (दुर्बलः)” [ ] ॥

“अथ पूर्वेऽह्नीत्यादौ पूर्वेद्युरादयः” [शेषनाममाला ६।२०३॥] ॥

पूर्वेऽहि पूर्वेद्युः । आदिशब्दाद् उत्तरेद्युः, अपरेद्युः, अधरेद्युः, अन्येद्युः, अन्यतरेद्युः, इतरेद्युः । “द्युर्दिनम्” [ ] इति भोजः । यथा- “द्युश्चन्द्रो द्योतते कथम्” [ ] ॥

“समानेऽहनि सद्यः स्यात्” [शेषनाममाला ६।२०३॥] । [ ] ॥

“परे त्वहि परेद्यवि” [अमरकोषः ३।४।२१॥, शेषनाममाला ६।२०३॥] ।

यथा- “तं हन्ताऽस्मि परेद्यवि” [ ] ॥

“उभयद्युश्चोभयेद्युः” [अमरकोषः ३।४।२१॥, शेषनाममाला ६।२०४॥] ॥

उभयेऽह्नीत्यर्थः ॥

७०

“सर्मे युगपदेकदा” [शेषनाममाला ६।२०४॥] ।

यथा- “युगपत् प्राप्ताः” [ ] । एकस्मिन् काले- “एकदा मिलन्ति” [ ] । एतौ तुल्यकालार्थौ ॥

१ ‘र्थाः’ इति २॥ २ ‘प्रतौ’ नास्ति ॥ ३ ‘-ञः’ इति १॥ ४ ‘प्रतौ’ नास्ति ॥ ५ ‘-ति’ इत्यमरकोषे ॥ ६ ‘-र्णा’ इति १॥ ७ ‘हि’ इति २॥ ८ ‘समये’ इति २॥

“स्यात् तदानीं तदा तर्हि” [शेषनाममाला ६।२०४॥] ॥

तस्मिन् काले तदा । ‘तदो दा च’ ५।३।१९॥
इति दानीं च ॥

“यदा यर्हि” [शेषनाममाला ६।२०४॥] ॥

यस्मिन् कालेऽर्थे । “अन्यदैकदा” [ ] । ‘सर्वे-
कान्य-’ ५।३।१५॥ इति दा ॥

“परत् परायैषमोऽब्दे पूर्वे पूर्वतरेऽत्र च” [अमर-
कोषः ३।४।२०॥, शेषनाममाला ६।२०५॥] ॥

पूर्ववर्षे परत् । पूर्वतरे वर्षे परारि । अत्र वर्तमाने
१० वर्षे ऐषमः । ‘सद्यःपरुत्परारि-’ ५।३।२२॥ इति साधवः ॥

“प्रकारेऽन्यथेतरेथा कथमित्थं यथा तथा” [शेष-
नाममाला ६।२०५॥] ॥

‘प्रकारवचने थाल्’ ५।३।२३॥, ‘इदमस्थमुः’ ५।३।
२४॥ इति साधवः ॥

“द्विधा द्वेधा त्रिधा त्रेधा चतुर्धा द्वैधमादि च”
[शेषनाममाला ६।२०६॥] ॥

‘सङ्ख्याया विधार्थे धा’ ५।३।४२॥, ‘द्वित्र्योश्च
धमुज्’ ५।३।४५॥, ‘एधाच्च’ ५।३।४६॥ इति साधवः ॥

“द्विस्त्रिश्चतुःपञ्चकृत्व इत्याद्यावर्तने कृते ।
२० दिग्देशकाले पूर्वौ प्रागुदक्प्रत्यगादयः ॥”

[शेषनाममाला ६।२०६-७॥ (अमरकोषः ३।४।२३॥)] ॥

प्राच्यां दिशि प्राचि देशे काले वा- [प्राग्]वसति ।
प्राच्यां दिशि प्राचो देशात् कालाद् वा- प्रागागतः । प्राची

दिक् प्राक् (प्राङ्) देशः कालो वा प्राग्रम्यम् । ‘दिक्शब्दे-
भ्यः सप्तमीप्रथमान्तोभ्यो (सप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्यो) दिग्देश-
कालेष्वस्तातिः’ ५।३।२७॥, ‘अञ्जेलुक्’ ५।३।३०॥ । आदि-
शब्दादवागादि । एवं पूर्वादिभ्यः पुरस्तादधस्तादादि ।

(इतः सर्वप्रतिषु समानपाठः) (शैषिका अन्ये-
ऽप्यव्ययाः) प्रयोगवशाद् ज्ञेयाः । अव्ययानामनन्ततत्वाद्
दिङ्मात्रमत्र दर्शितम् । यतः-

“इयन्त इति सङ्ख्यानं निपातानां न विद्यते ।
प्रयोजनवशादेते निपात्यन्ते पदे पदे ॥१॥” [ ] ।

अर्थकथनं चैषामुपलक्षणं ज्ञेयम् । तथा चोक्तम्-

“निपाताश्चोपसर्गाश्च धातवश्चेति ते त्रयः ।

अनेकार्थाः स्मृताः सर्वे पाठस्तेषां निदर्शनम् ॥२॥” [ ] इति ।

॥ इत्यव्ययानि ॥

॥ इति व्युत्पत्तिरत्नाकरः ॥

॥ इत्याचार्यश्रीहेमचन्द्रविरचितायामभिधानचिन्तामणौ

नाममालायां सामान्यकाण्डः षष्ठः ॥

सर्वाङ्गीणकलाविलासिनिलयः कल्पद्रुमाभः कलौ,

जाग्रत्सर्वजनीनमञ्जुमहिमो मित्रप्रतापोदयः ।

श्रीमच्छ्रीविधिपक्षगच्छगणभृद् भूभूत्राताहिद्वयः

श्रीकल्याणसमुद्रसूरिसुगुरुः सूरिन्द्रचूडामणिः ॥१॥

तन्निर्देशविधायिवाचकवरश्रेणीकिरीटोपमा ।

भास्वत्साधुगुणौघशालिविनयाच्चन्द्राभिधावाचकाः ।

तच्छिष्या ‘रविचन्द्र’ इत्यभिधायैतेषां विनेयो व्यधा-

देनं वाचकदेवसागरगणिव्युत्पत्तिरत्नाकरम् ॥२॥

१. इतो ग्रन्थश्चलितः प्रतिभाति, यथायोग्यं स्थापितोऽस्माभिः ॥ २. ‘ए-’ इति १॥ ३. ‘-ग्’ इति १॥ ४. ‘कोष्ठान्तर्गतपाठस्थाने १.२प्रत्योः
‘एते शैषिका अव्यया अन्येऽपि’ इति दृश्यते ॥ ५. ‘अत्र’ इति १.२प्रत्योर्न दृश्यते ॥ ६. ‘प्रद-’ इति १.२॥ ७. ‘-नः’ इति ४.५॥ ८. द्र. स्वोपज्ञ-
टीका ३।१५४२॥, पृ. ३४६॥ ९. ४प्रतौ नास्ति ॥ १०. १.२प्रत्योर्नास्ति ॥ ११. इतोऽग्रे ३प्रतौ ‘समाप्तः’ इति दृश्यते ॥ १२. ‘-भ्यो’ इति २॥ १३.
‘-धियास्ते-’ इति ४, ‘-धयास्ते-’ इति ५॥ १४. इतोऽग्रे १प्रतौ-“इति श्रीव्युत्पत्तिरत्नाकरस्सम्पूर्णतामबीभजत्, संवति १८०२ वर्षे कार्तिकवदि ८
अष्टम्यां बुधे ॥ भट्टारकेन्द्रः श्री ७ श्रीकनककुशलानां शिष्यैर्लिखितं पुस्तकमदः स्ववाचनार्थम् ॥ श्रीः ॥ श्रीः ॥ श्रीः ॥ श्रीः ॥ श्रीः ॥ छः ॥ छः ॥ छः ॥
॥ छः ॥ छः ॥ अदृश्यभावान्मतिविभ्रमाद् वा, पदादिहीनं लिखितं मया यत् । तत्सर्वमार्यैः परिशोधनीयं, कोपो न कार्यः खलु लेखकस्य ॥१॥ स ब्रह्मा
चतुराननः स भगवानीशोऽपि पञ्चाननः, स स्कन्दश्च षडाननः स फणिनामीशः सहस्राननः । यत्पदार्थविशेषवर्णनविधौ नेशा वयं तत्र के ?, यद्
व्याख्यायि तथाऽपि किञ्चिदखिलं तच्चापलं केवलम् ॥२॥ श्रीः ॥ श्रीः ॥ श्रीः ॥ श्रीः ॥ इति दृश्यते ॥ ३प्रतौ-“श्रीहेमचन्द्रैर्गुणवृन्दधुर्यैर्वरा
कृताऽसावभिधानमाला । तस्यां समासौ वरषष्ठकाण्डः, प्रकाण्डशब्दैर्निचितोऽतिरम्यः ॥१॥ इति रहस्यम् । अदृष्टिदोषात् प्रतिविभ्रमाच्च, यदर्थहीनं
लिखितं मयाऽत्र । तत्साधुमुख्यैः परिशोधनीयं कोपो न कार्यः खलु लेखकाय ॥१॥ यावद् गङ्गातटे भाति पुरं श्रीपट्टनायकम् । यावद् जैनकथा
लोके तावत् तिष्ठति पुस्तकम् ॥२॥ यावद् धराधरो मेरुर्यावच्चन्द्रदिवाकरौ । यावदेषां फलं दद्यात् पाठकेभ्यः सुधामिव ॥३॥ यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा
(हृष्टं) तादृशं लिखितं मया । यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥४॥ इति वचनाद् वाच्यमानं चिरं जीयात् । मास २ दिने ९ मध्ये लिपि-
कृतम् । श्रीमन्महावीरजीप्रसादात् । भट्टारकपुरन्दरभट्टारकश्री १०००९१५ श्रीविजयक्षमासूरीश्रीविजयराज्ये संवत् १७८० वर्षे मिति पोसवदि २ दिने
पूर्णं कृतम् ॥ श्री... ॥ साहजीकुंभजी सेठ भवानोदाजीसहाज्येन पुस्तकं लिपिकृतम् । महाराजाश्रीसवाईजैसिंघजीराज्ये ॥१७०८०॥ श्रीरस्तु ॥ विद्या
न विद्या विदुषा न हेया, निरक्षरं वीक्ष्य धनाधिकत्वम् । रत्नावतंसां कुलटां समीक्ष्य, किमार्यनार्यः कुलटा भवन्ति ॥१॥ सकलपण्डित-
शिरोमणिपण्डितश्री१०८श्री...सागरजी तच्छिष्यपण्डितशिरोमणि पं. श्री१०८श्री...सागरजी तच्छिष्यपण्डितशिरोमणि पं. श्री१०८श्री...सागरजी
तच्छिष्यपण्डितप्रधानपण्डितश्री१०८श्री...सागरजी तच्छिष्यपण्डितप्रधानपण्डितश्री१०८श्री...सागरजी तच्छिष्यपण्डितप्रवर...सागरजी तच्छिष्यपं...लेखि
। भग्नपृष्ठकटिप्रीवास्तववर्णरथो (?) मुखं कष्टेन लिखितं शास्त्रं यत्नेन परिपालयेत् ॥१॥” इति दृश्यते ॥

३०

४०

(४.५ प्रतिपाठः)

आसीद् वीरविभोवि(र्वि)भोद्धरभृतः, स्थानेऽवदानस्थिरः,
स्थाने लब्ध्युपलब्धिमान् गणधरः, स्वामी सुधर्मोदयी ।
तद्वंशे वशिनोऽग्र्यमौक्तिकसमा, मान्या मुनिश्रेयसां,
जाताः सूरय 'आर्यरक्षित' इति ख्याताः क्षितावक्षताः ॥ १ ॥ (शार्दूल०)

ये क्षेत्रेऽत्र कलौ निरस्तकुहना[ः] स्वात्मार्थिनो नाग्रहाः,
सिद्धान्तादवबुद्ध्य शुद्धपरमार्थं ख्यापयन्तोऽक्षरम् ।
कुर्वन्तश्च तपो वपुष्यपि निरापेक्षा विपक्षक्षय-
क्षेपिष्ठा विधिपक्षमुख्यबिरुदं, प्रापुः प्रतापोत्कटाः ॥ २ ॥ (शार्दूल०)

तत्पट्टानुक्रमेऽभूत् सुविहितमहितः शासनौन्नत्यकारी,
विद्यासिद्धः प्रसिद्धोऽवनिधवनिवहैर्वन्दितांहिर्महौजाः ।
तत्तच्चञ्चच्चरित्रैर्धवलितभुवनो वर्ण्यलावण्यपूर्णः,
सूरिः श्रीमेरुतुङ्गः प्रवरपरिकरोद्भासिताभ्यासदेवाः(-वः) ॥ ३ ॥ (स्रग्धरा)

तदन्तवनिविश्रुताः श्रुतसरस्वदन्तस्पृशः, प्रशान्तमनसः सदा सदवधानधन्यर्द्धयः ।
सुशिष्टजनसेविताः प्रकटदेवताधिष्ठता, बभूवुरतिविन्दवो गुणनिधानसूरीन्दवः ॥४॥ (पृथ्वी)

तत्पट्टाम्भोजभास्वद्विरचितप्रवाक् सत्क्रियोद्धारकर्ता,
प्रेष्टव्युत्पन्नपर्षत्धृतधृतिद्रढिमा दानशौण्डः प्रकाण्डः ।
व्योदव्युद्ग्राहिमेधामुषिमुखरमुखम्लानिकृत् साधुसन्धौ,
ध्यासोक्तिव्यक्तभक्तिः समजनि शमवान् सूरिराट् धर्ममूर्तिः ॥ ५ ॥ (स्रग्धरा)

तैः स्वस्थानाभिषिक्ताः क्षितितलतिलकाः ग्रन्थगूढार्थसार्थो-
द्गातारस्तारवाचा प्रसरकरधुतध्वान्तधाराप्रचाराः ।
प्राज्यप्रौढप्रतिष्ठाप्रभृतिसुकृतसंसाक्षिणः क्षान्तिमन्तः,
श्रीकल्याणाब्धिसूरीश्वरवरगुरवो ज्योग्ं युगाभ्याः जयन्ति ॥ ६ ॥ (स्रग्धरा)

१. '-माः' इति५ ॥ २. '-दै' इति५ ॥ ३. साध्वी सन्धा यस्य सः ॥ ४. धी-धीग्राह्या आप्तोक्तिः, तत्र त्र्यका भक्तिः
यस्य सः ॥ ५. '-लिका' उति४ ॥ ६. '-रि-' इति५ ॥ ७. '-क-' इति५ ॥

इतश्च-

शिष्यां^१ श्रीगुणसेवधेर्गणपतेः, ये गच्छधूर्धारणे,
दधुः सर्वधुरीणतां धुरि सतां, स्तुत्याः स्थितिस्थापकाः ।
स वक्तुर्गणनायका अपि वचो, येषां सतीर्थ्यत्वतो,
भास्वन्तो भुवि वाचकास्समभवन्, श्रीपुण्यचन्द्राह्वयाः ॥ ७ ॥ (शार्दूल०)

तच्छिष्याः क्षमवाचकाग्रिमतमा, माणिक्यचन्द्रास्ततो,
गीतार्था गणिसम्मतायतिततेस्तथ्यक्रियाकारकाः ।
धीराः स्वध्वनिवाचकाः विनयतश्चन्द्राभिधास्सन्ति तत्,
तच्छिष्या रविचन्द्रपण्डितवरो जज्ञे गुणग्रामणीः ॥ ८ ॥ (शार्दूल०)

तद्दीक्षितो वाचकदेवसागरोऽहं लब्धवान् ज्ञानलवं गुरोस्तथा ।
श्रीनाममालां प्रभुहेमनिर्मितां, प्रतीय तालीं^२ समवाङ्मयौकसः^३ ॥ ९ ॥ (इन्द्रवंशा)

वर्षे षड्वसुतर्कनिष्पत्तिमिते(१६८६), हाल्लारदेशे नृपे,
लाखाख्ये सति भव्यनव्यनगरे, चैत्यावलीशालिनि^४ ।
लक्ष्मीचन्द्रबुधस्य मदगुरुगुरुभ्रातुर्जयाब्धेर्मुनेः
शिष्यस्योत्तमचन्द्रशिष्यसहजस्यात्यन्तनिर्बन्धतः ॥ १० ॥ (शार्दूल०)

सूत्रैः पाणिनिसूत्रितैर्बहुविधग्रन्थांश्च सङ्ख्यावर्तः,
साक्षीकृत्य यथामति व्यरचयं, व्युत्पत्तिरत्नाकरम् ।
छाद्यस्थालिलिखितं यदत्र वितथं स्यात् सूरिभिस्सूरतैः^५
संशोध्यं करुणां विधाय मयि तन्मात्सर्यमुत्सार्य च ॥ ११ ॥ (शार्दूल०)
त्रिभिर्विशेषिकम् ॥

असौ सूर्येन्द्रक्षोर्भगणखरसारीन् परिणयन्,
दिशा सार्धं कालेऽम्बरमरकताष्टापदपदे ।
न यावत् प्रक्रीडन्नुपरमति तावद् बुधजनै-
रधीयाना वृत्तिर्जगति गतदोषा विजयताम् ॥ १२ ॥ (शिखरिणी)

॥ इति श्रीव्युत्पत्तिरत्नाकरग्रन्थः समाप्तः ॥

॥ ग्रन्थाग्रम्-१८००० प्रमाणम् ॥

॥ शुभं भवतु ॥

१. शासितुं योग्याम् ॥ २. सेवधिः निधिः निधानम्, श्रीगुणनिधानसूत्रैः ॥ ३. स्वनामध्वनिवाचकाः विनयवन्तः ॥ ४. 'प्याभूत्' इति ॥ ५. 'तः' इति ॥ ६. ताली 'कुंची' इति भाषान्तरम् ॥ ७. सर्ववाङ्मयगृहस्य ॥ ८. 'नी' इति ॥ ९. अनेकान् ॥ १०. दयालुभिः ॥ ११. 'सूर्यो-' इति ॥ १२. इतोऽग्रे ५ प्रती- "संवत् १८०९ वर्षे मितो माह सुदि १२ इदं पुस्तिका पण्डित मयाचंद लिखतम्. श्रीवीकानेरमध्ये ॥ श्रीः ॥" इति दृश्यते ॥

॥ अथाऽस्य प्रशस्तिः ॥

(२ प्रतिपाठः)

श्रीवीरक्रम आर्यरक्षितगुरुः सन्मार्गसंस्थापक- स्तत्पट्टे जयसिंहसूरिरभवच्छ्रीधर्मघोषस्ततः	।
तत्पट्टेऽथ महेन्द्रसिंहसुगुरुः सुरीन्द्रसिंहप्रभ- स्तत्पट्टेऽजितसिंहसूरिरभवद् देवेन्द्रसिंहस्ततः	॥ १ ॥ (शार्दूल०)
श्रीधर्मप्रभसूरिसिंहतिलकश्रीमन्महेन्द्रप्रभा- स्तेभ्यः साधुपमेरुतुङ्गसुगुरुर्हसोपमस्तत्पदे	।
श्रीमच्छ्रीजयकीर्तिसूरिरभवत् तस्माज्जयात् केसरी, श्रीसिद्धान्तसमुद्रसूरिरमुतः श्रीभावसिन्धुर्गुरुः	॥ २ ॥ (शार्दूल०)
सूरिः श्रीगुणसेवधिः समभवत् प्राज्यप्रतापोदय- स्तत्पट्टाम्बुजराजहंससदृशः सूरीश्वरानुत्तरः	।
संसाराम्बुधिपारलम्भनमहाबेडोपमः सद्गुणः, शास्ता सूरिशिरोवतंसकनिभः श्रीधर्ममूर्तिर्गुरुः	॥ ३ ॥ (शार्दूल०)
तत्पट्टपूर्वगिरिराजशिरःपतङ्गाः, श्रीजैनशासनमहोन्नतिकारतन्त्राः	।
निःशेषसाधुगुणसूरिशिरोवतंसाः, श्रीक्षेमसागरजगद्गुरवो जयन्ति	॥ ४ ॥ (वसन्त०)
भास्वद्गुणनिधानानां, प्रस्तुतानां मनीषिणाम् शिष्या हि पुण्यचन्द्राह्वा, वाचकाः शोभिरे शुभाः	॥ ५ ॥ (अनुष्टुप्)
तेषां माणिक्यचन्द्राख्यः, शिष्योऽभूद् वाचकाग्रणीः श्रीमद्विनयचन्द्राह्वस्तिच्छिष्यो रविचन्द्रकः	॥ ६ ॥ (अनुष्टुप्)
तत्पादपङ्कजासक्तद्विरेफो देवसागरः एनां वृत्तिं शुभां चक्रे, शिष्यवर्गप्रसत्तये	॥ ७ ॥ (अनुष्टुप्)
संवद्रसाष्टषट्चन्द्रैश्चर्मिते वर्षे स(श)रहतौ आश्विनार्जुनसप्तम्यां, स्तम्भतीर्थाभिधे पुरि	॥ ८ ॥ (अनुष्टुप्) युग्मम् ॥
विलोक्य विविधान् ग्रन्थान्, पाणिनिप्रवरोक्तिभिः निर्मितेयं मया टीका, लक्ष्मीचन्द्रवराग्रहात्	॥ ९ ॥ (अनुष्टुप्)
असूयारहितैः सद्भिः, परोपकृतिनिष्ठितैः शोधनीया प्रयत्नेन, बुद्धिव(म)द्भिः कृपापरैः	॥ १० ॥ (अनुष्टुप्)
अनाभोगात् तथा भ्रान्त्या लिखितं मयकाऽनृतम् न्यूनाधिकं च यत्किञ्चित्, क्षन्तव्यं विबुधैश्च तत्	॥ ११ ॥ (अनुष्टुप्)

॥ इति प्रशस्तिः ॥

१. इतोऽग्रे २प्रतौ-“श्रीश्रेयश्चाऽस्तु, सं-१८७९ना वर्षे, शाके १७४५ प्रवर्तमान्यै प्रथमचैत्रविद १० शनौ रात्रगत घटी ४ समे सम्पूर्णम् ॥ श्रीभुजनगरे चतुर्माशकृतं लिखतं मुनि मोहनसुन्दर श्रीचिन्तामणपार्श्वनाथप्रशादात् ॥ श्रीरस्तु ॥ कल्याणमस्तु ॥ श्री ॥ श्री ॥ श्री ॥ छ ॥” इति दृश्यते ॥

॥ श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथाय नमः ॥

॥ अनन्तलब्धिनिधानश्रीगौतमस्वामिने नमः ॥

॥ परमोपास्यश्रीनेमि-विज्ञान-कस्तूर-चन्द्रोदय-अशोक-सोमचन्द्रसूरीश्वरसद्गुरुभ्यो नमः ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता
वाचकश्रीदेवसागरगणिकृतव्युत्पत्तिरत्नाकरकलिता

॥ अभिधानचिन्तामणिनाममाला ॥

॥ सार्थशब्दानुक्रमणिका ॥

शब्दः	अर्थः	श्लो.	पृ.	पं.	शब्दः	अर्थः	श्लो.	पृ.	पं.
-: अ :-									
अ	अभाष	१५३९	७०६	२२	अकर्ण	भेरेरो	४५४	१९९	१८
अंश	भाग, हिस्सा	१४३४	६५९	२१	अकल्कन	सरण	४९०	२१६	३
अंशु	सूर्य	९५	२७	५९	अकस्मात्	तत्काल, अकस्म	१५३२	७०३	२०
"	किरण	९९	३१	१४	अकिञ्चन	निर्धन	३५८	१६१	७
अंशुक	वस्त्र	६६६	२९५	७	अकिञ्चनता	अपरिश्रम	८१	२१	२८
अंशुपति	सूर्य	१३-प.	५	४८	अकुप्य	सोनु अगर रुपाना सिक्का	१०४५	४७२	३७
अंशुमत्	"	१३-प.	५	४९	अकूपार	समुद्र	१०७३	४८५	३१
(")	"	९८	३०	३८	(अकृश)	जड़	१७-प.	६	२३
अंशुमालिन्	"	१३-पं	५	४६	(अकोपना)	शान्त स्वभाववाणी गाय	१२७१	५८५	४१
(")	"	९८	३०	३८	अक्रम	क्रम विनानो	१५११	६९२	२४
अंशुहस्त	"	९६	२९	२७	अक्ष	जुगार रमवाना पासा	४८६	२१४	२३
अंस	भलो	५८८	२६०	१८	"	जुगार	७३८	३२५	८
अंसकूट	भण्डनी भुध	१२६४	५८२	२०	"	सोण भासा प्रमाणा सुवर्णादि	८८४	३८९	२७
अंसल	भणवान	४४८	१९६	३५	"	संयण	९४३	४१९	१९
अंहति	दान, त्याग	३८७	१७१	२५	"	छन्दिय	१३८३	६३४	४२
अंहस्	पाप, अशुभ	१३८१	६३३	४०	अक्षज	विष्णु	२१९-शे	१०३	७
अहि	पण, वृक्षनुं मूण	६१६	२७२	३४	अक्षत	योभा	४०१	१७८	११
अहिनामन्	नीयेनां भाग, वृक्षनुं मूण	११२१	५१४	४७	अक्षतस्वन	शंकर	२००-शे.	८९	९
अहिप	गाड	१११४	५१०	४५	अक्षदर्शक	न्यायाधीश	७२०	३१५	४९
अहिस्कन्ध	अंगूठां अने आंगणी-				अक्षदेविन्	पासा वडे जुगार रमनार	४८५	२१४	७
	ओनी अग्रभाग	६१७	२७३	१२	अक्षधूर्त	" " "	४८५	२१४	५
अकम्पित	आठमां गणधरनुं नाम	३२	११	२४	(अक्षपण)	भाण्ड उपर			
अकर्कश	कोमल	१३८७	६३७	१४		छोडमां मूकेली रकम	४८६	२१४	३१

१. ग्रन्थारम्भे श्लोक २ तः २३ पर्यन्तनिर्दिष्टपरिभाषादौ सूचितः शब्दः ॥ २. मूलानुकोऽपि व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां निरूपितः शब्दः ॥

३. व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां हेमचन्द्राचार्यरचितशेषनाममालागतशब्दानां 'शेषश्चात्र' इति 'शेषिकाणि' इति 'शेषाञ्च' इति वा निर्देशेन सहगृहीतः शब्दः ॥

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અક્ષમાલા	વસિષ્ઠની પત્ની અરુંધતી	૮૪૯	૩૭૫	૨૦	અગાધ	અત્યંત ઊંડું	૧૦૭૦	૪૮૪	૧૮
અક્ષર	મોક્ષ	૭૫	૧૮	૫૦	,,	ખોડો	૧૩૬૪	૬૨૫	૩૧
,,	તરવાર	૭૮૨-શે.	૩૪૫	૫૧	અગાધજલ	ઊંડું સરોવર	૧૦૯૧	૪૯૬	૨૬
અક્ષરચન્દ્ર	લેખક	૪૮૩	૨૧૩	૨	અગાર	ઘર	૯૯૨	૪૪૨	૨૮
અક્ષરચળ	,,	૪૮૩	૨૧૨	૬૭	અગુરુ	અગર, યક્ષકર્દમમાંની			
અક્ષરજીવક	,,	૪૮૩	૨૧૩	૧	,,	એક વસ્તુ	૭૩૮	૨૮૨	૪૮
અક્ષરન્યાસ	લખાણ, લિપિ	૪૮૪	૨૧૩	૯	,,	અગર	૭૪૦	૨૮૩	૨૧
અક્ષવતી	જુગાર	૪૮૬	૨૧૪	૧૫	અગુહગન્ધ	હીંગ	૪૨૨-શે.	૧૮૬	૫૦
અક્ષાગ્રકીલ	ધરીનો ખીલો	૭૫૬	૩૩૩	૨૮	અગૌકસ્	પક્ષી	૧૩૧૭	૬૦૪	૪૩
અક્ષવાટ	અખાડો	૮૦૧	૩૫૫	૧૨	અગ્રાવી	સ્વાહા, અગ્નિની પ્રિયા	૧૧૦૦	૫૦૩	૨૧
અક્ષાન્તિ	ઈર્ષ્યા	૩૯૧	૧૭૩	૭	અગ્નિ	આગ્નેયી દિશાનો સ્વામી	૧૬૯	૬૮	૧૮
અક્ષિ	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૨૨	,,	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૩	૬
અક્ષિકૂટક	હાથીની આંખનો ગોળો, આંખનો ડોળો	૧૨૨૫	૫૬૭	૫૨	અગ્નિક	ઇન્દ્રગોપ, ચોમાસાના કીડા	૧૨૦૯	૫૬૦	૫૫
અક્ષિગત	દ્વેષપાત્ર	૪૪૮	૧૯૬	૨૮	અગ્નિકણ	અગ્નિના તણખા	૧૧૦૩	૫૦૪	૫૬
અક્ષિવિકૂળિત	કટાક્ષ	૫૭૮	૨૫૫	૩૧	અગ્નિકારિકા	અગ્નિહોમનું સ્થાન	૮૧૪	૩૬૦	૫૯
અક્ષીવ	સમુદ્રનું મીઠું.	૯૪૧	૪૧૮	૩૭	અગ્નિકાર્ય	,, ,, ,,	૮૧૪	૩૬૦	૫૩
,,	સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૩૧	અગ્નિકુમાર	પાંચમા ભવનપતિ દેવ	૯૦	૨૬	૩૫
અક્ષોહિણી	દશ અનીકિની પ્રમાણ સૈન્ય, જેમાં ૨૧૮૭૦ હાથી, તેટલા જ રથ, ૭૫૭૧૦ અશ્વ, ૧૦૮૩૫૦ પાયદલ સૈન્ય હોય તે.	૭૪૯	૩૨૯	૪૮	અગ્નિચિત્	અગ્નિહોત્રી	૮૩૫	૩૭૦	૯
અખણ્ડ	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૫૧	(અગ્નિજન્મન)	કાર્તિકેય	૨૦૯	૯૫	૧૧
અખાત	અકૃત્રિમ તળાવ	૧૦૯૪	૪૯૭	૫૪	(અગ્નિદ)	વધ કરવા તૈયાર થયેલો	૩૭૨	૧૬૬	૩૩
અખિલ	સમસ્ત	૧૪૩૩	૬૫૮	૫૯	અગ્નિદેવા	કૃત્તિકા નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૨૧
અખેદિત્વ	થાક વિનાની (તીર્થંકરની વાણીનો ગુણ)	૭૧	૧૭	૩૫	અગ્નિભૂ	શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૯૫	૧
અગ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૯	અગ્નિભૂતિ	બીજા ગણધરનું નામ	૩૧	૧૧	૧૧
(,,)	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૧૧	અગ્નિરક્ષણ	મંત્રપૂર્વક અગ્નિનું સ્થાપન	૮૩૫	૩૭૦	૧૫
અગદ	ઔષધ	૪૭૩	૨૦૮	૪૬	અગ્નિરજ	ગોકળ ગાય	૧૨૦૯	૫૬૦	૪૧
અગદક્કાર	,,	૪૭૨	૨૦૮	૩૩	અગ્નિરેચક	પિત્ત	૪૬૨-શે.	૨૦૨	૫૫
અગમ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૫૮	અગ્નિવલ્લભ	રાણ	૬૪૭	૨૮૬	૫૩
અગરુ	અગર [ચતુ:સમ પૈકીની એક વસ્તુ]	૬૩૯	૧૮૩	૧૫	અગ્નિવાહ	ધૂમાડો	૧૧૦૩	૫૦૫	૧૫
,,	અગર	૬૪૦	૨૮૩	૨૩	અગ્નિસમ્ભવ	રસધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૪૬
અગસ્તિ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૨	૪૩	૨૩	અગ્નિસિંહનન્દન	સાતમા વાસુદેવનું નામ	૬૯૬	૬૯૬	૩૨
અગસ્તિપૂતા	દક્ષિણ	૧૫-પ.	૫	૬૧	અગ્નિહોત્ર	મંત્રપૂર્વક અગ્નિનું સ્થાપન	૮૩૬	૩૭૦	૧૭
અગસ્ત્ય	ઋષિનું નામ	૧૨૨	૪૩	૧૬	અગ્નિહોત્રિન્	અગ્નિહોત્રી	૮૩૫	૩૭૦	૮
					અગ્નીન્ધન	હવિષ વગરે આપી અગ્નિ સળગાવવો તે.	૮૧૪	૩૬૦	૫૧
					અગ્ન્યાધાન	અગ્નિહોત્ર	૮૩૬	૩૭૦	૧૬
					(અગ્ન્યાહિત)	અગ્નિહોત્રી	૮૩૫	૩૭૦	૧૧
					અગ્ર	ટોચ	૧૧૨૧	૫૧૪	૩૨
					,,	કેરડાનો અગ્રભાગ	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૧
					,,	પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૮	૬૬૧	૧૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અગ્ર	પહેલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૧૯	,,	પાણી	૧૦૭૦-શે.	૪૮૩	૪૯
અગ્રજ	કુટુંબી વાયક શબ્દ બનાવવા વપરાતો શબ્દ	૧-પ.	૪	૬૪	અકુશ	હાથીને વશમાં લાવવાનું શસ્ત્ર	૧૨૩૦	૫૭૦	૧૬
,,	મોટા ભાઈ	૫૫૧	૨૪૪	૧૩	અકુશા	શ્રી અનંતનાથ ભ. ની			
,,	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૪૯	અકુર	ફણગો	૧૧૧૮	૫૧૩	૧૩
અગ્રજઞ	જંઘાનો અગ્રભાગ	૬૧૫	૨૭૨	૭	અકુલસાર	વિષ, ઝેર	૧૧૯૮	૫૫૬	૪૬
અગ્રજન્મ	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૪૯	(અકુલ)	ખોળામાં રાખી વગાડાય			
અગ્રજાતિ	..	૮૧૨	૩૫૯	૪૮		તેવું મૃદંગ	૨૯૩	૧૩૪	૨
અગ્રણી	પ્રધાન, મુખ્ય	૧૪૩૯	૬૬૧	૧૮	અક્ષ	શિક્ષાદિ ૭ અંગ	૨૫૧	૧૧૭	૯
અગ્રતઃસર	નાયક	૪૯૮	૨૧૯	૧૩	,,	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૩૮
અગ્રતસ્	આગળ	૧૫૨૯	૭૦૧	૫૦	,,	શરીરાવયવ	૫૬૬	૨૫૦	૧૪
અગ્રબીજ	વનસ્પતિના છ પ્રકાર				,,	બિહાર દેશ	૯૫૭	૪૨૫	૬
	પૈકીનો એક પ્રકાર	૧૨૦૦	૫૫૭	૭	,,	હે !, સંબોધનના અર્થમાં	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૧
(અગ્રમાંસ)	હૃદયની અંદરનો કમલ				અક્ષજ	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૩૩
	આકારનો માંસપિંડ, હૃદય	૬૨૩	૨૭૫	૨૨	,,	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૨૨
અગ્રયાન	મોળરાનું લશ્કર	૮૦૦	૩૫૪	૪૩	(અક્ષજા)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૪
અગ્રાયણીય	બીજા પૂર્વનું નામ	૨૪૭	૧૧૫	૨૮	(અક્ષજા)	આંગણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૨૫
અગ્રિમ	પ્રધાન	૧૪૩૯	૬૬૧	૧૯	અક્ષદ	બાજુબંધ, કડું	૬૬૨	૨૯૨	૩૪
(,,)	મોટા ભાઈ	૫૫૧-શિ.	૨૪૪	૧૩	(અક્ષન)	આંગણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૨૬
અગ્રેદિધીષુ	પુનર્લગ્ન કરેલ સ્ત્રીનો				અક્ષના	સુંદરી	૫૦૫	૨૨૨	૪૪
	બ્રાહ્મણ પતિ	૫૨૫	૨૩૨	૪૯	અક્ષમર્દ	અંગમર્દન કરનાર	૪૯૨	૨૧૬	૩૮
અગ્રેસર	આગળ ચાલનાર, નાયક	૪૯૭	૨૧૯	૧૩	અક્ષરક્ષણી	લોઢાનું બખ્તર	૭૬૯	૩૩૯	૧૭
,,	પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૧	૧૦	અક્ષરાગ	વિલેપન	૬૩૫	૨૮૧	૩૫
અગ્ર	..	૧૪૩૯	૬૬૧	૨૧	અક્ષરાજ	કર્ણ	૭૧૧	૩૧૨	૪૯
અઘ	પાપ	૧૩૮૧	૬૩૩	૫૭	(અક્ષરુહ)	રોમ, રેવાટાં	૬૩૦	૨૭૮	૧૦
અઘમર્ષણ	સર્વ પાપનો નાશ કરનાર જાપ	૮૪૪	૩૭૩	૪૧	અક્ષવિક્ષેપ	હાવભાવ પૂર્વકનું નૃત્ય	૨૮૨	૧૩૦	૧૭
અઘ્યા	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૧૦	અક્ષહાર	નાટકમાં અંગ મરડવું	૨૮૨	૧૩૦	૧૧
અઙ્ક	ધાર્યવાચી શબ્દથી લગાડાતો				અઙ્કારક	મંગલ ગ્રહ	૧૧૬	૪૦	૫૬
	શબ્દ. જેમકે વૃષાઙ્ક	૬-પ.	૩	૭૩	અઙ્કારધાની	સગડી	૧૦૨૦	૪૫૭	૫૧
,,	ચિહ્ન	૧૦૬	૩૫	૫૭	અઙ્કારપાત્રી	,,	૧૦૨૦	૪૫૭	૫૧
,,	નાટ્ય પ્રબન્ધનો પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૫૪	અઙ્કારશકટી	,,	૧૦૨૦	૪૫૭	૫૧
,,	ખોળો	૬૦૨	૨૬૫	૩૫	અઙ્કિકા	ચોળી, કાંચળી	૬૭૪	૨૯૯	૨૪
(,,)	અન્ધનો અમુક ભાગ	૨૫૭	૧૧૯	૯	(અઙ્કિરમ્)	સપ્તર્ષિ પૈકી એક			
અઙ્કિતિ	પવન	૧૧૦૭-શે.	૫૦૭	૩૧		ઋષિનું નામ	૧૨૪	૪૩	૬૪
(અઙ્કપાલિ)	આલિંગન	૧૫૦૭	૬૯૦	૫૦	અઙ્કીકાર	સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૩૩
,,	..	૧૫૦૭	૬૯૦	૫૦	અઙ્કીકૃત	સ્વીકાર કરેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૫૬
અઙ્કિન્	ખોળામાં રાખી વગાડાય				અઙ્કુરી	આંગણિઆં	૫૯૨	૨૬૨	૧૫
	તેવું મૃદંગ	૨૯૩	૧૩૩	૫૬	અઙ્કુરી	,,	૫૯૨	૨૯૨	૧૫
અઙ્કુટ	ચાવી	૧૦૦૫	૪૪૯	૧૪	અઙ્કુલ	અંગૂઠો	૫૯૨	૨૯૨	૧૯
અઙ્કુર	ફણગો	૧૧૧૮	૫૧૩	૧૨	,,	વાત્સ્યાયન મુનિ	૮૫૪	૩૭૬	૪૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અકુલિ	આંગળી	૫૧૨	૨૬૨	૧૦	અજાજી	જીરું	૪૨૨	૧૮૬	૨૭
અકુલિમુદ્રા	નામાક્ષરવાળી વીંટી	૬૬૪	૨૧૩	૨૦	અજાતશત્રુ	યુધિષ્ઠિર	૭૦૭	૩૧૧	૧૮
(અકુલી)	આંગળી	૫૧૨	૨૬૨	૧૫	અજિત	વર્તમાન બીજા તીર્થંકર	૨૬	૯	૩
અકુલીયક	વીંટી	૬૬૩	૨૧૩	૧૩	„	નવમા તીર્થંકરના યક્ષ	૪૨	૧૨	૬૪
અકુષ્ઠ	અંગૂઠો	૫૧૨	૨૬૨	૨૧	„	વિષ્ણુ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૨
(અકુષ્ઠિ)	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૩૭	અજીતબલ્લ	શ્રી અજિતનાથ			
અચળી	શાન્ત સ્વભાવવાળી ગાય	૧૨૭૧	૫૮૫	૪૧		ભ. ની યક્ષિણી	૪૪	૧૩	૨૦
અચલ	પહેલા વાસુદેવના				(અજિતા)	શ્રી અજિતનાથ			
	મોટાભાઈ બલદેવ	૬૧૮	૩૦૮	૫૦		ભ. ની યક્ષિણી	૪૪	૧૩	૨૨
„	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૫૧	અજિન	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૩૩
અચલભ્રાતૃ	નવમા ગણધરનું નામ	૩૨	૧૧	૨૬	અજિનપત્રિકા	ચામાચીડીયું	૧૩૩૬	૬૧૪	૬
અચલ	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૬	૧૦	અજિનયોનિ	હરણ	૧૨૧૩-શ્લો.	૫૯૫	૧૭
અચિરપ્રભા	વિજળી	૧૧૦૪	૫૦૫	૩૯	અજિર	આંગણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૨૨
અચિરા	૧૭ માં તીર્થંકરની માતા	૪૦	૧૨	૪૦	અજિહ્વા	સરળ	૧૪૫૬	૬૬૮	૫૬
અચેષ્ટતા	મૂર્ચ્છા	૩૦૭	૧૪૦	૨૪	અજિહ્વાગ	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૧૪
અચ્છ	પ્રસન્ન, નિર્મલ	૧૦૭૧	૪૮૪	૩૯	અજિહ્વ	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૫૮
અચ્છમલ્લ	રીંછ	૧૨૮૯	૫૧૩	૧૦	અજ્ઞકા	ગણિકા	૩૩૪	૧૪૯	૪૯
અચ્છુમા	ચૌદમી વિદ્યાદેવી	૨૪૦	૧૧૨	૪૪	અજ્ઞ	મૂર્ખ	૩૫૨	૧૫૮	૪૯
અચ્યુત	વિષ્ણુ	૨૧૪	૯૮	૨૪	અજ્ઞાન	તીર્થંકરમાં ન હોય તે ૧૮			
અચ્યુતજ	બારમા દેવલોકમાં					દોષ પૈકી ૧૪મો દોષ	૭૩	૧૮	૧૮
	ઉત્પન્ન થયેલ દેવ	૯૩	૨૭	૯	„	અજ્ઞાન	૧૩૭૪	૬૩૦	૩૪
(અચ્યુતદેવી)	શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામીની				અજ્ઞલ	વસ્ત્રનો છોડો	૬૬૭	૨૯૫	૪૧
	ઉપાસિકા યક્ષિણી	૪૪	૧૩	૨૬	અજ્ઞતિ	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૫
અચ્યુતાગ્રજ	ઇન્દ્ર	૧૭૧	૬૯	૯	અજ્ઞિત	પૂજાયેલ	૪૪૭	૧૯૫	૩૭
„	બળદેવ	૨૨૫	૧૦૬	૧	અજ્ઞન	પાંચમી દિશાના દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૩૭
અજ	બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૩૯	„	કાજળ	૬૮૬	૩૦૪	૪૬
„	વિષ્ણુ	૨૧૪	૯૯	૭	(„)	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૯
„	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૧૮	„	મોરથુથુ	૧૦૫૩	૪૭૫	૪૮
અજકાવ	શંકરનું ધનુષ્ય	૨૦૧	૮૯	૪૬	અજ્ઞના	ચોથી નારક	૧૩૬૧-શ્લો.	૬૨૪	૧૯
અજગર	અજગર	૧૩૦૫	૬૦૦	૫૧	અજ્ઞનાધિકા	આંજણી-ગરોળીની જાત	૧૨૯૮	૫૧૭	૫૨
(અજગવ)	શંકરનું ધનુષ્ય	૨૦૧	૮૯	૪૯	અજ્ઞનિકા	„ „ „	૧૨૯૮	૫૧૭	૫૫
અજગીવિક	ભરવાડ	૮૮૯	૩૯૨	૪૨	અજ્ઞલિ	ખોબો	૫૧૮	૩૬૪	૧૪
અજદેવતા	પૂર્વાભાદ્રપદ	૧૧૪	૩૯	૫૩	અજ્ઞલ્લિકારિકા	પૂતળી	૧૦૧૪	૪૫૪	૩૨
અજનામક	માક્ષિક ધાતુ	૧૦૫૪	૪૭૬	૧૫	અજ્ઞસ	સરળ	૩૭૫	૧૬૭	૨૬
અજન્ય	અકસ્માત્, ઉપદ્રવ	૧૨૬	૪૪	૪૫	અજ્ઞસા	જલદી	૧૫૩૦	૭૦૨	૩૧
અજય	ખોટા જાપ કરનાર	૮૫૭	૩૭૭	૬૦	„	નિશ્ચય	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૪૧
અજમીઢ	યુધિષ્ઠિર	૭૦૭	૩૧૧	૨૫	(અટનિ)	ધનુષ્યનો અગ્રભાગ	૭૭૫	૩૪૧	૩૧
અજર્ય	મિત્રતા	૭૩૧	૩૨૧	૧૩	અટની	ધનુષ્યનો છોડો	૭૭૫	૩૪૧	૩૪
અજસ	નિરંતર	૧૪૭૧	૬૭૫	૨૫	અટવી	જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૨૨
અજા	બકરી	૧૨૭૫	૫૮૭	૩૭	(અટરુષક)	અરડુશી	૧૧૪૦	૫૨૬	૩૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(અટરૂષ)	અરડુશી	૧૧૪૦	૫૨૬	૩૩	અતિપથિન્	સારો માર્ગ	૯૮૪	૪૩૮	૯
(અટરૂષક)	,,	૧૧૪૦	૫૨૬	૩૩	અતિપાત	ઉલ્લંઘન	૧૫૦૪	૬૮૯	૩૫
અટા	પર્યટન	૧૫૦૧	૬૮૮	૧૮	અતિમી	વજની જવાલા	૧૮૧	૭૫	૨૯
(અટાટા)	ફરવું	૧૫૦૧	૬૮૮	૧૬	અતિમર્યાદ	અતિશય	૧૫૦૬	૬૯૦	૧૯
અટાટયા	પર્યટન	૧૫૦૧	૬૮૮	૧૪	અતિમાત્ર	,,	૧૫૦૬	૬૯૦	૧૮
અટ્ટ	ઉપલો માળ	૯૮૧	૪૩૫	૪૪	અતિમુક્તક	માધવી લતા	૧૧૪૭	૫૩૦	૩૪
,,	દુકાન	૧૦૦૨	૪૪૭	૫	અતિરિક્ત	અધિક	૧૪૪૯	૬૬૬	૨૪
અટ્ટહાસ	જોરથી હસવું તે	૨૯૭	૧૩૭	૨	અતિવાહિક	નારકી	૧૩૫૮	૬૨૩	૧૧
અટ્ટહાસિન્	શંકર	૧૯૭	૮૭	૧૭	અતિવૃષ્ટિ	અતિશય વર્ષા ન થાય એવો			
અટ્ટાલ્ક	મેડી	૯૮૧	૪૩૫	૪૯		ભગવાનનો અતિશય	૬૦	૧૬	૨૮
અટ્ટુન	ઢાળ	૭૮૩	૩૪૬	૧૮	અતિવેલ	ઘણું	૧૫૦૬	૬૯૦	૨૬
અળક	અધર્મ	૧૪૪૨	૬૬૨	૩૨	અતિશય	,,	૧૫૦૬	૬૯૦	૨૯
અળવ્ય	કાંગનું ખેતર	૯૬૬	૪૨૮	૫૦	અતિસન્ધાન	ઠગવું	૩૭૯	૧૬૮	૫૭
અળિ	ધરીનો ખીલો	૭૫૬	૩૩૩	૩૨	અતિસર્જન	અતિશય દાન	૧૫૧૯	૬૯૬	૨૬
,,	ખૂણો	૧૦૧૩	૪૫૩	૪૬	અતિસારકિન્	અતિસારનો રોગી	૪૬૦	૨૦૨	૩
અળિમન્	અત્યંત નાના થવાની સિદ્ધિ	૨૦૨	૯૦	૪૮	અતિસ્થિર	અત્યંત સ્થિર	૧૪૫૩	૬૬૭	૪૯
અળીયસ્	અત્યંત નાનું	૧૪૨૮	૬૫૬	૨૫	અતિસ્ત્રિગ્ધ-				
અળુ	નાનું	૧૪૨૬	૬૫૫	૩૪	મધુરત્વ	અત્યંત મીઠાસ અને			
અળ્હ	અંડકોશ	૬૧૧	૨૭૦	૩૧		સ્નેહવાળી વાણી			
,,	ઉંડુ	૧૩૧૯	૬૦૫	૪૧		(પ્રભુની વાણીનો ગુણ)	૬૮	૧૭	૫૨
અળ્હક	અંડકોશ	૬૧૧	૨૭૦	૩૬	અતિહાસ	મોટેથી હસવું તે	૨૯૮	૧૩૭	૬
અળ્હકોશ	,,	૬૧૨	૨૭૦	૪૦	અતીવ	અતિશય	૧૫૩૫	૭૦૪	૩૯
અળ્હજ	પક્ષી	૧૩૧૭	૬૦૪	૪૧	અતીસારકીન્	અતિસારના રોગવાળો	૪૬૦	૨૦૨	૫
,,	માછળું	૧૩૪૩	૬૧૭	૩૭	અત્તિકા	મોટી બહેન	૩૩૫	૧૫૦	૫
,,	ઉંડામાંથી ઉત્પન્ન થનાર				અત્યન્તીન	ઘણું ચાલનાર	૪૯૫	૨૧૮	૧૦
	સાપ, પક્ષી વિ.	૧૩૫૫	૬૨૨	૫	અત્યય	મરણ, નાશ	૩૨૩	૧૪૬	૧૯
અળ્હવર્ધન	અંડકોશની વૃદ્ધિ	૪૭૦	૨૦૭	૩	અત્યર્થ	ઘણું	૧૫૦૫	૬૯૦	૧
અતટ	પર્વતનું ઊંચું સ્થાન	૧૦૩૨	૪૬૪	૪૦	અત્યલ્પ	અત્યંત થોડું	૧૪૨૮	૬૫૬	૨૦
અતલ	મલાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૧૬	અત્યાકાર	પરાભવ	૪૪૨	૧૯૩	૪૧
અતલસ્મૃશ્	અત્યંત ઊંડુ	૧૦૭૦	૪૮૪	૨૧	અત્યુગ્ર	હીંગ	૪૨૨-શ્લો.	૧૮૬	૫૦
અતસ્	એ માટે	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૪૫	અત્રભવાન્	પૂજ્યવાચક નામ પછી			
અતસી	અગસી	૧૧૭૯	૫૪૬	૪૯		લગાડાતો શબ્દ	૩૩૬	૧૫૦	૪૪
અતિ	શ્રેષ્ઠવાચક શબ્દ	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૧૮	(અત્રિ)	સપ્તર્ષિ પૈકી એકનું નામ	૧૨૪	૪૩	૬૪
(,,)	અતિશય	૧૫૩૫	૭૦૪	૩૫	અત્રિહગ્જ	ચન્દ્રમા	૧૦૫	૩૫	૨
અતિકૃત્સિત	અત્યંત ખરાબ	૩૫૦	૧૫૭	૫૫	(અત્રિનયન-				
અતિક્રમ	ક્રમનું ઉલ્લંઘન	૧૫૦૪	૬૮૯	૩૭	સમુત્થયજ્યોતિસ્	,,	૧૫-પ.	૫	૬૫
અતિજવ	અતિશય વેગ	૪૯૪	૨૧૭	૨૨	અયર્વન્	ત્રણ વેદમાંથી ઉદ્ભૂત વેદ	૨૪૯	૧૧૬	૨૮
અતિથિ	મહેમાન	૪૯૯	૨૧૯	૪૨	અદન	ભોજન	૪૨૪	૧૮૭	૨૭
અતિથિપૂજન	અતિથિસત્કાર	૮૨૨	૩૬૪	૪૩	અદમ્ન	ઘણું	૧૪૨૬	૬૫૫	૧૦
(અતિથી)	મહેમાન	૪૯૯	૨૧૭	૪૭	અદાન	નહિ આપવું તે	૭૩૮	૩૨૫	૧૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લોકો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લોકો.	પૃ.	પં.
અદૃષ્ટ	અગ્નિ પાણી વિ.થી				(અધિયાજ્ઞ)	કમરપટ્ટો	૭૬૭	૩૩૮	૪૫
	થતો ભય	૩૦૨	૧૩૮	૨૪	અધિરોહણી	નિસરણી	૧૦૧૩	૪૫૪	૭
અદ્ધા	યથાર્થ અર્થ				અધિવાસન	ધૂપ વિ. થી સંસ્કાર કરવો તે	૬૩૭	૨૮૨	૩૦
	જણાવનાર શબ્દ	૧૫૪૨-શ્લોકો.	૭૦૮	૪૧	અધિવિન્ના	પહેલી પરણેલી સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૩૮
અદ્ભુત	આઠમો રસ	૨૯૫	૧૩૫	૪૬	અધિશ્રયણી	ચૂલો	૧૦૧૮	૪૫૬	૪૪
"	અદ્ભુત રસનો સ્થાયી				અધિષ્ઠાન	નગર	૯૭૨	૪૩૨	૧૦
	ભાવ, આશ્ચર્ય	૩૦૩	૧૩૮	૬૧	અધીન	પરવશ	૩૫૬-શ્લોકો.	૧૬૦	૧૪
અચર	ખાનાર	૩૯૪	૧૭૪	૧૮	અધીશ્વર	અરિહંત, તીર્થંકર	૨૪	૨૮	૧૪
અદ્ય	આજ	૧૫૪૨-શ્લોકો.	૭૦૮	૫૪	"	ચકવર્તી	૬૯૧-શ્લોકો.	૩૦૬	૫૬
અદ્રિ	ઇન્દ્રનો શત્રુ	૧૭૪	૭૧	૪૩	અધુના	હમણાં	૧૫૩૦	૭૦૨	૮
"	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૩૫	અધૃષ્ટ	સરળ	૪૩૩	૧૯૧	૧
"	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૧૪	અધોશુક	નીચે પહેરવાનું વસ્ત્ર	૬૭૨	૨૯૮	૨૪
અદ્રિજા	પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૮	અધોક્ષજ	કૃષ્ણ	૨૧૪	૧૦૦	૬
અદ્રિરાજ	હિમાલય	૧૦૨૭	૪૬૨	૩૦	અધોભુવન	પાતાલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૨૯
(અદ્રિદ્વિષ્)	ઇન્દ્ર	૧૭૫	૭૧	૫૪	અધોમર્મન	ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૫૯
અદ્ભુતત્વ	આશ્ચર્યકારી	૭૦	૧૭	૬૧	અધોમુખ	નીચા મુખવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૪૯
અદ્વય	બુદ્ધ	૨૩૪	૧૧૧	૫	"	વિષ્ણુ	૨૧૯-શ્લોકો.	૧૦૩	૧૩
અધમ	ખરાબ, હલકું	૧૪૪૧	૬૬૨	૨૭	(અધોલોક)	પાતાલ, નાગલોક	૧૩૬૩	૬૨૪	૩૨
અધમર્ગ	દેવાદાર	૮૮૨	૩૮૮	૫	અધ્યાક્ષ	અધિકારી	૭૨૨	૩૧૬	૫૦
અધર	ઓછું બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૫૪	અધ્યયન	વેદનું અધ્યયન	૮૨૧	૩૬૪	૧૫
"	હોઠ	૫૮૧	૨૫૬	૪૩	અધ્યવસાય	ઉત્સાહ	૩૦૦	૧૩૭	૬૦
અધરેદ્યુસ્	ગઈ કાલે, પેલેદિવસે	૧૫૪૨-શ્લોકો.	૭૦૮	૬૧	અધ્યાહાર	વિચારણા	૩૨૩	૧૪૫	૬૦
અધસ્	નીચે, હેઠળ	૧૫૨૬	૭૦૦	૨૮	અધ્યૂઠા	પ્રથમ પરણેલી સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૩૫
અધસ્તાત્	" "	૧૫૨૬	૭૦૦	૨૬	અધ્યેષણ	માંગણી, યાચના	૩૮૮	૧૭૨	૩
અધઃક્ષિપ્ત	નીચે ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૩૨	અધ્વગ	મુસાફર	૪૯૩	૨૧૬	૬૩
અધિ	રજસ્વલા સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૨૯	અધ્વન્	માર્ગ	૯૮૩	૪૩૭	૫૦
અધિક	વધારે	૧૪૪૯	૬૬૬	૨૫	અધ્વનીન	મુસાફર	૪૯૩	૨૧૬	૬૦
અધિકરણ	અધિકાર	૨૫૫	૧૧૮	૩૦	અધ્વન્ય	"	૪૯૩	૨૧૭	૧
અધિકર્મિક	દાન લેવા નીમાયેલા				અધ્વર	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૪	૧૧
	અધિકારી	૭૨૫	૩૧૮	૧૬	અધ્વરથ	મુસાફરીનો રથ	૭૫૨	૩૩૨	૭
અધિકાજ્ઞ	કેડે બાંધવાનો				અધ્વર્યુ	યજુર્વેદ જાણનાર ઋત્વિજ	૮૧૯	૩૬૩	૨૩
	કમર પટ્ટો	૭૬૭	૩૩૮	૪૩	અનક્ષર	ન બોલવા લાયક વચન	૨૬૬	૧૨૩	૫૪
અધિકાર	વ્યવસ્થા કરવી	૭૪૪	૩૨૭	૩	અનક્ષિ	વિકારવાળી આંખ	૫૭૬	૨૫૫	૫
અધિકૃત	અધિકારી	૭૨૨	૩૧૬	૫૩	અનગાર	સાધુ, મુનિ	૭૬	૧૯	૧૦
અધિક્રમ	આક્રમણ	૧૫૧૧	૬૯૨	૧૮	અનજ્ઞ	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૨૦
અધિક્ષિપ્ત	તિરસ્કાર પામેલો	૪૪૦	૧૯૩	૮	અનજ્ઞાસુહૃદ્	શંકર	૨૦૦	૮૮	૪૮
અધિત્યકા	પર્વતની ઊપરની જગ્યા	૧૦૩૫	૪૬૫	૫૬	અનચ્છ	મલિન	૧૦૭૧	૪૮૪	૪૬
અધિપ	સ્વામી, નાયક	૩૫૮	૧૬૧	૧૨	અનકુહ	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૩૪
અધિમૂ	" "	૩૫૮	૧૬૧	૧૮	અનકુહી	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૧૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અનહવાહી	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૧૮	(અનિન્દ્રિય)	ચિત્ત, મન	૧૩૬૧	૬૨૮	૧૬
અનતિવિલ-					અનિમિષ	દેવ	૮૮	૨૫	૫
મ્બિતા	વિલંબ વિનાની	૭૦	૧૭	૬૨	"	માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૫૦
અનધીનક	સ્વતંત્ર સુધાર	૧૧૮	૪૦૫	૩૧	અનિરુદ્ધ	કામદેવનો પુત્ર	૨૩૦	૧૦૮	૪૭
અનન્ત	૧૪માં ભગવાનનું નામ	૨૭	૧	૪૩	અનિલ	ગઈ ઉત્સર્પિણીમાં			
"	" " "	૨૧	૧૦	૪૦		થયેલ ૧૭માં તીર્થંકર	૫૨	૧૪	૩૮
"	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૩૯	"	પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૩૬
"	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૪૪	અનિલકુમાર	ભવનપતિના છટ્ટા			
"	શેષનાગ	૧૩૦૭	૬૦૨	૫		દેવનું નામ	૧૦	૨૬	૩૬
અનન્તક	પુદ્ગલ, અનંત પદાર્થો	૮૭૫	૩૮૪	૫૬	અનિલસખ	અગ્નિ	૧૦૧૧	૫૦૨	૪૭
અનન્તજિત્	૧૪માં ભગવાનનું નામ	૨૧	૧૦	૩૪	અનિશ	નિરંતર	૧૪૭૧	૬૭૫	૨૧
અનન્તતીર્થકૃત્	" " "	૨૭	૧	૪૭	"	હંમેશાં, નિત્ય	૧૫૩૧	૭૦૨	૫૭
અનન્તવીર્ય	ભાવી ચોવીશીના ૨૩માં				(અનિશ્ચિત)	અસ્થિર, ચપલ	૪૩૭	૧૧૨	૨૫
	ભગવાનનું નામ	૫૬	૧૫	૧૦	અનિષ્ટદુષ્ટી	ખરાબ બુદ્ધિવાળો	૪૩૮	૧૧૨	૩૪
અનન્તર	આંતરા રહિત	૧૪૫૧	૬૬૭	૪	અનીક	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૧
અનન્તા	ભૂમિ	૧૩૬	૪૧૫	૧૩	"	લડાઈ	૭૧૭	૩૫૩	૫૧
"	ધરો	૧૧૧૨	૫૫૩	૩૮	અનીકસ્થ	રક્ષક વર્ગ	૭૨૨	૩૧૬	૪૩
"	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૨૮	અનીકિની	લશ્કર	૭૪૫	૩૨૮	૧
અનન્યજ	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૩૦	"	ચમૂંધી ત્રણ ગણી			
અનન્યવૃત્તિ	એકાગ્ર	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૩		અનીકિની થાય છે	૭૪૧	૩૨૧	૩૨
અનર્ગલ	અંકુશરહિત	૧૪૬૬	૬૭૩	૨૬	અનુક	કામી	૪૩૪	૧૧૧	૨૦
અનલ	અગ્નિ	૧૦૧૧	૫૦૩	૪	અનુકમ્પા	દયા	૩૬૧	૧૬૫	૩
અનલધાનતા	અસાવધાનપણું	૧૩૮૨	૬૩૪	૧૮	અનુકર્ષ	આરી, રથની નીચેનું લાકડું	૭૫૭	૩૩૪	૨૦
અનવરત	નિરંતર	૧૪૭૧	૬૭૫	૨૫	અનુકામીન	સ્વેચ્છાચારી	૪૧૫	૨૧૮	૬
અનવરાર્ધ્ય	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૧	૬૬૧	૨૪	અનુકાર	ઉપમા, સમાનપણું	૧૪૬૩	૬૭૨	૪
અનવસ્કર	ફોતરા વિનાનું સાફ કરેલું	૧૪૩૬	૬૬૦	૧૮	અનુકૂલતા	સરળતા	૧૩૭૭	૬૩૧	૫૬
અનવસ્થિતિ	ચંચલ, અસ્થિર	૩૧૫	૧૪૩	૩૩	અનુક્રમ	પરિપાટી	૧૫૦૩	૬૮૧	૧૭
અનશ્વર	શાશ્વત, નિત્ય	૧૪૫૩	૬૬૭	૩૭	અનુક્રોશ	દયા	૩૬૧	૧૬૫	૫
અનસ્	ગાડું	૭૫૩	૩૩૨	૩૧	અનુગ	પાછલ, પછી	૧૪૫૭	૬૬૧	૨૧
અનાદર	તિરસ્કાર	૧૪૭૧	૬૭૮	૩૬	(અનુગત)	મધ્યમ ગતિવાળું નૃત્યાદિ	૨૧૨	૧૩૩	૪૨
અનાદત	અપમાન કરાયેલું	૧૪૭૧	૬૭૮	૮	અનુગામિન્	સેવક, પાછળ ચાલનાર	૪૧૬	૨૧૮	૨૦
અનામય	આરોગ્ય	૪૭૪	૨૦૧	૨૫	અનુગ્રહ	મહેરબાન	૧૫૦૮	૬૧૧	૧૨
અનામિકા	મધ્યમા અને કનિષ્ઠાની				અનુચર	સેવક, પાછળ ચાલનાર	૪૧૬	૨૧૮	૨૦
	વચલી આંગળી	૫૧૩	૨૬૨	૩૧	અનુજ	નાનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૨૧
અનારત	નિરંતર	૧૪૭૧	૬૭૫	૧૪	અનુજીવિન્	સેવક, પાછળ ચાલનાર	૪૧૬	૨૧૮	૧૧
અનાર્યજ	અગર	૬૪૦	૨૮૩	૩૪	(અનુતર્ષ)	મદિરા પીવાનું પાત્ર	૧૦૬	૪૦૦	૧
અનાલ્મ્બી	શિવની વીણા	૨૮૮	૧૩૨	૧	અનુતર્ષણ	" " "	૧૦૬	૪૦૦	૮
અનાવિલ	ઉજ્જવલ, સ્વાભાવથી નિર્મલ	૧૪૩૬	૬૬૦	૧૦	અનુતાપ	પશ્ચાત્તાપ	૧૩૭૮	૬૩૨	૨
અનાસિક	નાક વિનાનો	૪૫૦	૧૧૭	૧૭	અનુત્તમ	મુખ્ય	૧૪૩૧	૬૬૧	૨૩
અનાહત	નવું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૧૭	૩૦	અનુત્તર	પાંચ અનુત્તર દેવલોક	૧૪	૨૭	૧૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અનુત્તર	ફાવે તેમ બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૪૫	અનેકલોચન	મહાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૬
"	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૧	૫	અનેકાન્તવાદિન્	અરિહંત, જિનેશ્વર	૨૫	૧૭	૬૨
અનુત્તરોપપાતિ-					(")	સ્વાદ્વાદવાદી, જૈન	૮૬૧	૩૭૯	૨
કદશા	નવમાં અંગનું નામ	૨૪૪	૧૧૪	૩૭	અનેડ	મૂર્ખ	૩૫૩ શ્લો.	૧૫૮	૬૦
અનુનય	નમસ્કાર, પ્રણામ	૧૫૦૩	૬૮૯	૪	અનેડમૂક	મુંગો	૩૪૮	૧૫૭	૩
અનુપદ	પગલે પગલે	૧૪૫૭	૬૬૯	૩૧	"	જડ, આંધળો	૩૪૮	૧૫૭	૪
અનુપદિન્	પાઠળ જનાર, શોધનાર	૪૯૧	૨૧૬	૧૩	"	આંધળો	૪૫૭-શ્લો.	૨૦૦	૪૨
અનુપદીના	પગ પ્રમાણે વિસ્તાર વાળી				અનેહસ્	સમય	૧૨૬	૪૪	૬૬
	મોજડી,	૧૧૫	૪૦૪	૭	અનોકહ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૫૨
અનુપ્લવ	સેવક, પાછળ ચાલનાર	૪૯૬	૨૧૮	૨૧	અન્ત	મર્યાદા, સીમા	૧૬૨	૪૨૬	૬૦
અનુભવ	સાક્ષાત્કાર	૧૫૨૦	૬૯૬	૩૪	અન્ત	નિર્ણય	૧૩૭૪	૬૩૦	૧૫
અનુભાવ	વિભાવનું કાર્ય	૩૨૬	૧૪૭	૧	"	છેલ્લું	૧૪૫૯	૬૭૦	૪૮
અનુમતિ	પૂર્ણચંદ્ર ન હોય તે પૂનમ	૧૫૦	૫૪	૩૭	અન્ત.કરણ	મન	૧૩૬૯	૬૨૭	૫૭
(અનુયોગ)	પ્રશ્ન	૨૬૩	૧૨૨	૨૫	અન્ત:પુર	રાજાનું અંત:પુર	૭૨૭	૩૧૮	૫૫
અનુયોગકૃત્	વ્યાખ્યાકાર	૭૮	૧૯	૬૯	અન્ત:સ્વેદ	હાથી	૧૨૧૮ શ્લો.	૫૬૫	૧૪
અનુયોજન	પ્રશ્ન	૨૬૩	૧૨૨	૨૫	અન્તક	યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૨૯
અનુરતિ	રાગ, શૃંગાર રસનો				અન્તકારિન્	વધ્ય-વધકભાવ સંબંધમાં			
	સ્થાયીભાવ	૨૯૬	૧૩૬	૨૭		વધ્યથી જોડવા યોગ્ય શબ્દ ૧૦-પ.		૫	૧૫
અનુરાગ	" " "	૨૯૬	૧૨૬	૨૬	અન્તકૃદશા	આઠમાં અંગસૂત્રનું નામ	૨૪૪	૧૧૪	૩૩
અનુરાધા	અનુરાધા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૬	અન્તર્	વચમાં	૧૫૩૮	૭૦૬	૧
અનુરોધ	છશ્ચા પ્રમાણે વર્તવું તે	૭૩૩	૩૨૧	૪૯	અન્તર	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૪	૬૨૫	૧૪
અનુલપ	વારંવાર બોલવું તે	૨૭૪	૧૨૭	૨૬	"	અવકાશ	૧૪૬૦	૬૭૧	૧૪
અનુવત્સર	વર્ષ	૧૫૯	૬૦	૩૩	"	સમય, પ્રસંગ	૧૫૦૯	૬૯૧	૪૪
અનુવૃત્તિ	છશ્ચા પ્રમાણે વર્તવું તે	૭૩૩	૩૨૧	૪૯	અન્તરા	મધ્યે, વચમાં	૧૫૩૮	૭૦૬	૬
અનુશય	પશ્યાત્તાપ	૧૩૭૮	૬૩૧	૬૨	અન્તરાદળ	વાહનના વચલા દંડા	૮૭૮	૩૮૬	૧૬
અનુષ્ઠ	આળસુ	૩૮૪	૧૭૦	૨૪	અન્તરાય	વિધન	૧૫૦૯	૬૯૧	૨૫
અનુહાર	ઉપમા, સમાનપણું	૧૪૬૩	૬૭૨	૪	અન્તરાલ	વચ્ચે	૧૪૬૦	૬૭૧	૬
અનૂચાન	આચારાંગ વગેરે				(અન્તરિક્ષ)	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૨૩
	પ્રવચન જાણનાર	૭૮	૨૦	૨૨	અન્તરીક્ષ	"	૧૬૩	૬૩	૩૦
(અનૂત)	સમસ્ત	૧૪૩૩	૬૫૮	૪૧	અન્તરીપ	દ્વીપ, બેટ	૧૦૭૮	૪૮૮	૩૧
અનૂપ	બહુ પાણીવાળો દેશ	૧૫૩	૪૨૩	૪૧	અન્તરીય	નીચે પહેરવાનું વસ્ત્ર	૬૭૩	૨૯૮	૨૪
(અનૂરાધા)	અનુરાધા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૭	અન્તરે	મધ્યે, વચમાં	૧૫૩૮	૭૦૬	૪
અનૂરુ	સૂર્યનો સારથિ	૧૦૨	૩૩	૨૦	અન્તરેણ	વિના, સિવાય	૧૫૨૭	૭૦૦	૪૧
અનૂજુ	શઠ, માયાવી	૩૭૬	૧૬૭	૪૩	"	વચમાં	૧૫૩૮	૭૦૬	૨
અનૂત	અસત્ય	૨૬૫	૧૨૩	૧૦	અન્તર્ગત	ભૂલી જવાયેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૩૦
"	ખેતી	૮૬૬	૩૮૦	૫૭	અન્તર્ગદુ	નકામું, નિરર્થક	૧૫૧૬	૬૯૪	૫૦
અનેકજાતિ-					અન્તર્ધા	ઢાંકણ, આશ્ચાદન	૧૪૭૭	૬૭૭	૪૭
વૈચિત્ર્ય	ભગવાનની વાણીનો				અન્તર્ધિ	" "	૧૪૭૭	૬૭૭	૩૭
	૩૦મો ગુણ	૭૦	૧૭	૬૨	અન્તર્દ્વાર	ગુપ્ત દરવાજો	૧૦૦૭	૪૪૯	૫૪
અનેકપ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૩૭	અન્તર્મનસ્	દુષ્ટ ચિત્તવાળો	૪૩૫	૧૯૧	૪૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અન્તર્વલી	ગર્ભવતી સ્ત્રી	૫૩૮	૨૩૮	૫૫	અન્યથા	બીજી રીતે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૯	૧૧
અન્તર્વશિક	અંતઃપુરનો અધિકારી	૭૨૬	૩૧૮	૪૩	અન્યદા	બીજી વખતે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૯	૫
અન્તર્વાણિ	ન બોલી શકે એવો	૩૪૫	૧૫૬	૨	અન્યભૂત	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૪૬
અન્તર્વેદિ	ગંગા-જમનાનો વચલો પ્રદેશ	૧૪૯	૪૨૨	૩૪	અન્યશાખક	પોતાની વેદશાખાના			
અન્તર્વિગાહન	અંદર જવું	૧૫૦૦	૬૮૮	૨		કર્મ છોડનાર	૮૫૭	૩૭૮	૮
અન્તર્હિત	ઢંકાયેલું	૧૪૭૭	૬૭૭	૩૧	અન્યૂન	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૪૧
અન્તાવસાયિન્	હજામ	૯૨૩	૪૦૭	૪૪	અન્યેદ્યુસ્	ગઈકાલે, પેલે દિવસે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૬૧
„	ચંડાલ	૯૩૩	૪૧૨	૧૨	અન્યોન્ય	પરસ્પર	૧૪૯૯	૬૮૭	૩૪
અન્તિક	નજીક	૧૪૫૦	૬૬૬	૪૬	અન્યોન્યોક્તિ	પરસ્પર ન્યાયપૂર્વક			
„	મોક્ષ	૭૫-શો.	૧૮	૬૩		વાત કરવી તે	૨૭૫	૧૨૭	૪૪
અન્તિકતમ	અત્યંત નજીક	૧૪૫૨	૬૬૭	૧૪	અન્વક્ષ	પાછળ	૧૪૫૭	૬૬૯	૩૪
અન્તિકા	ચૂલો	૧૦૧૮	૪૫૬	૩૧	અન્વચ્	„	૧૪૫૭	૬૬૯	૩૪
અન્તિકાશ્રય	પાડોશીનું ઘર	૧૦૦૧	૪૪૬	૧૭	અન્વય	કુળ, વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૧૭
અન્તિમ	છેલ્લું	૧૪૫૯	૬૭૦	૩૮	અન્વવાય	„ „	૫૦૩	૨૨૧	૭
(અન્તી)	ચૂલો	૧૦૧૮	૪૫૬	૩૨	અન્વિષ્ટ	શોધેલું	૧૪૯૧	૬૮૪	૨
અન્તેવાસિન્	શિષ્ય, ચેલો	૭૯	૨૦	૩૮	અન્વેષિત	„	૧૪૯૧	૬૮૪	૩
„	ચાંડાલ	૯૩૩	૪૧૨	૧૪	અન્વેષ્ટ	પાછળ જનાર, શોધનાર	૪૯૧	૨૧૬	૧૧
અન્ય	દશ સમુદ્ર પ્રમાણ	૮૭૪	૩૮૪	૩૮	અપ્	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૮
„	છેલ્લું	૧૪૫૯	૬૭૦	૪૨	અપકૃષ્ટ	અધમ	૧૪૪૨	૬૬૨	૩૯
અન્યવર્ણ	શૂદ્ર	૮૯૪	૩૯૫	૧૪	અપક્રમ	પલાયન થવું, ભાગી જવું	૮૦૩	૩૫૫	૪૪
અન્ન	આંતરડું	૬૦૫	૨૬૭	૨૭	અપક્રિયા	અપકાર	૧૫૧૫	૬૯૪	૩૯
અન્દુક	હાથીના પગમાં				અપઘન	શરીરના અવયવ	૫૬૬	૨૫૦	૧૬
	બાંધવાની સાંકળ	૧૨૨૯	૫૬૯	૩૫	અપચય	હાનિ, અપહરણ	૧૫૨૪	૬૯૮	૩૩
(અન્દોલન)	હીચકો	૧૪૮૧	૬૭૯	૧૫	(અપચાયિત)	પૂજાયેલો	૪૪૭	૧૯૫	૩૫
અન્ધ	આંધળો	૪૫૭	૨૦૦	૩૭	અપચિત	„	૪૪૭	૧૯૫	૩૪
„	મેલું પાણી	૧૦૭૦-શો.	૪૮૩	૫૩	અપચિતિ	પૂજા	૪૪૭-શો.	૧૯૫	૪૬
અન્ધકાર	અંધારું	૧૪૬	૫૨	૫૭	અપટાન્તર	સંલગ્ન	૧૪૫૧	૬૬૭	૭
(અન્ધકારિ)	મહાદેવ	૨૦૦	૮૯	૧	અપટી	પડદો, કનાત	૬૮૦	૩૦૨	૧
અન્ધકાસુહૃદ્	„	૨૦૦	૮૮	૫૦	અપટુ	રોગી	૪૫૯	૨૦૧	૨૬
અન્ધતમસ	અંધકાર	૧૪૬	૫૨	૬૧	અપતર્પણ	લાંઘણ	૪૭૩	૨૦૯	૧૪
અન્ધસ્	ભોજન	૩૯૫	૧૭૪	૨૯	અપત્ય	સંતતિ	૫૪૨	૨૪૧	૯
„	ભોજ્ય શબ્દથી જોડવા				અપત્યપથ	સ્ત્રીનું ચિત્ન	૬૦૯	૨૬૯	૨૭
	યોગ્ય શબ્દ	૭-પ.	૪	૧૬	અપત્રપા	બીજાથી થતી શરમ	૩૧૧	૧૪૨	૯
(અન્ધાતમસ)	અંધકાર	૧૪૫	૫૨	૬૩	અપત્રપિષ્ણુ	લજજાળુ	૩૯૦	૧૭૨	૪૭
અન્ધુ	કુવો	૧૦૯૧	૪૯૬	૩૬	અપથ	ઉન્માર્ગ	૯૮૪	૪૩૮	૧૬
અન્ન	ભોજન	૩૯૫	૧૭૪	૨૫	અપથિન્	„	૯૮૪	૪૩૮	૧૫
અન્નકોષ્ઠક	અન્નનો કોઠાર	૧૦૧૨	૪૫૩	૩૫	(અપદાન્તર)	સંલગ્ન	૧૪૫૧	૬૬૭	૭
અન્યત્	ભિન્ન	૧૪૬૮	૬૭૪	૧૨	અપદિશ	દિશાના ખુણા	૧૬૭	૬૭	૪૮
અન્યતર	„	૧૪૬૮	૬૭૪	૧૨	અપધ્વસ્ત	ધિક્કારાયેલો	૪૪૦	૧૯૩	૨૪
અન્યતરેદ્યુસ્	બેમાંથી એક દિવસે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૬૧	(અપધ્વંશ)	ભાષાવિશેષ	૨૮૫	૧૩૦	૬૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અપયાન	પલાયન થવું, ભાગી જવું	૮૦૨	૩૫૫	૪૦	અપાચી	દક્ષિણ દિશા	૧૬૭	૬૭	૧
અપરરાત્ર	રાત્રિનો અંતિમ ભાગ	૧૪૫	૫૨	૩૯	અપાચીતરા	ઉત્તર દિશા	૧૬૭-શ્.	૬૭	૪૩
અપરા	પશ્ચિમ દિશા	૧૬૭	૬૭	૩૨	અપાચીન	દક્ષિણ દિશામાં ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૭	૫૭
„	હાથીનો પાછળનો ભાગ	૧૨૨૮	૫૬૯	૧૭	અપાટવ	રોગ	૪૬૨	૨૦૩	૧૭
અપરાજિત	શંકર	૨૦૦-શ્.	૮૯	૪૪	અપાન	ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૫૦
„	કૃષ્ણ	૨૧૯-શ્.	૧૦૨	૫૨	„	ડોકની પાછળનો ભાગ			
(„)	ચોથા અનુત્તર વિમાનનું નામ	૯૪	૨૭	૧૯	અને ગુદા અને પગની				
અપરાજિતા	ગરણી	૧૧૫૬	૫૩૫	૨૬	પાની સુધીનો પવન	૧૧૦૮	૫૦૭	૪૬	
અપરાદ્દેષુ	નિશાન ચૂકેલો	૭૭૨	૩૪૦	૧૩	અપાવૃત	સ્વચ્છંદી	૩૫૫	૧૫૧	૫૩
અપરાધ	અપરાધ, ગુનો	૭૪૪	૩૨૭	૧૪	અપાવૃત્ત	ઘોડાનું જમીન ઉપર			
અપર્ણા	પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૨૧	આળોટવું તે	૧૨૪૫	૫૭૬	૨૦	
અપરેતરા	પૂર્વ દિશા	૧૬૭-શ્.	૬૭	૩૨	અપાશ્રય	ગોખ	૧૦૧૨	૪૫૩	૧૭
અપરેદ્યુસ્	બીજા દિવસે	૧૫૪૨-શ્.	૭૦૮	૬૦	અપાસન	હિંસા	૩૭૨	૧૬૬	૧૨
અપલાપ	છુપાવવાનું વચન	૨૭૬	૧૨૭	૫૨	અપિનદ્ધ	કંચુક ધારણ કરવું તે	૭૬૫	૩૩૭	૨૪
અપલાસિકા	તરસ	૩૯૩	૧૭૪	૧	અપુનર્ભવ	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૩૨
અપવરક	શયનગૃહ	૯૯૫	૪૪૪	૯	અપૂપ	માલપૂડા	૩૯૮	૧૭૬	૧૧
અપવર્ગ	મોક્ષ	૭૫	૧૮	૬૧	(અપતોકા)	(૧) ગર્ભપાત થયેલી (૨)			
અપવન	બગીચો	૧૧૧૧	૫૦૯	૧૫	વત્સ મરી જતો હોય તેવી	૧૨૬૭	૫૮૪	૩	
અપવર્જન	દાન	૩૮૭	૧૭૧	૨૪	(અપોગણ્ડ)	પાંગળો, ઓછાવત્તા અંગવાળો	૪૫૫	૧૯૯	૪૯
અપવાદ	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૩૨	અપોહ	બુદ્ધિના આઠ ગુણપૈકી			
અપવારણ	ઢાંકણ	૧૪૭૭	૬૭૭	૪૧	છઠ્ઠો ગુણ	૩૧૧	૧૪૧	૫૭	
અપવારિત	ઢંકાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૩૦	અપિત્ત	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૧	૨૯
અપવિદ્ધ	નિરાકરણ કરેલું	૧૪૭૪	૬૭૪	૩૬	અપ્રકીર્ણપ્ર-				
અપશદ	અધમ	૧૪૪૩	૬૬૩	૮	સૂતત્વ	સંબંધવાળી અને અતિ			
અપહ	અંકુશનો આગળનો ભાગ	૧૨૩૧	૫૭૦	૨૬	વિસ્તારવાળી વાણી	૬૮	૧૭	૪૭	
અપહુ	વિપરીત	૧૪૬૫	૬૭૩	૪	અપ્રતિચક્રા	શ્રી ઋષભદેવપ્રભુની			
અપહુર	„	૧૪૬૫	૬૭૨	૬૦	શાસનદેવી	૪૪-શ્.	૧૭	૨૦	
અપસવ્ય	„	૧૪૬૫	૬૭૨	૫૫	(અપ્રતિપત્તિ)	પ્રયોજન વિનાની સ્થિતિ	૧૪૯૭	૬૮૬	૫૦
„	જમણું અંગ	૧૪૬૬	૬૭૩	૧૫	અપ્રધાન	ગૌણ	૧૪૪૧	૬૬૨	૨૧
અપસ્કર	ચક્રસિંવાયના રથના અંગો	૭૫૮	૩૩૪	૪૪	અપ્રહત	નહિ ખેડેલા ખેતરની ભૂમિ	૯૪૦	૪૧૮	૧
અપસ્થાન	મરેલાનું સ્નાન	૩૭૫	૧૬૭	૫	અપ્સર:પત્તિ	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૨
અપસ્માર	ધાતુઓના વૈષમ્યથી				અપ્સરસ્	ઇંદ્રાણી	૧૮૩	૭૬	૪૪
	થતો આવેશ	૩૨૧	૧૪૫	૨૯	અફલ	વ્યર્થ	૧૫૧૬	૬૯૪	૪૫
અપહાર	વ્યથ, નાશ	૧૫૨૪	૬૯૮	૩૨	અબદ્ધ	અર્થ વિનાનું બોલવું તે	૨૬૭	૧૨૪	૧૫
અપહાસ	કારણ વિના હસવું તે	૨૯૮	૧૩૭	૯	અબદ્ધમુખ	અપ્રિય બોલનાર	૩૫૧	૧૫૮	૧૧
(અપાનાય)	જલદેવતા	૧૮૮	૮૦	૪૫	અબલ્ત્ર	નારી	૫૦૪	૨૨૧	૫૬
અપાઙ્ગ	આંખ પાસેના બહાર અને				અબહિત્થા	આકાર છુપાવવો	૩૧૪	૧૪૩	૨૧
	અંદરના ખૂણા	૫૭૧	૨૫૫	૪૩	અબાધ	અંકુશ રહિત	૧૪૬૬	૬૭૩	૨૦
અપાઙ્ગદર્શન	કટાક્ષ	૫૭૮	૨૫૫	૨૬	અબ્જ	કમલ, છઠ્ઠા ભગવાનનું			
અપાચ્	દક્ષિણ દિશામાં ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૭	૫૭	લંછન		૪૭	૧૩	૫૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અબ્જ	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૪૮	ભાગ જણાવવો તે	૨૮૨	૧૩૦	૨૨	
„	અબજ (સો કોડ)	૮૭૪	૩૮૪	૩૫	અભિનવ	નવીન	૧૪૪૮	૬૬૫	૪૩
અબ્જબાન્ધવ	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૨૯	અભિનિર્મુક્ત	સૂર્યાસ્ત પહેલા સુનાર	૮૬૦	૩૭૮	૪૦
અબ્જહસ્ત	„	૯૬	૨૯	૨૬	અભિનિર્વાણ	પ્રયાણ	૭૮૯	૩૪૯	૪૮
અબ્જિનીપતિ	„	૯૭	૩૦	૧૬	અભિનિવેશ	આગ્રહ	૧૫૦૦	૬૮૭	૫૭
અબ્દ	વર્ષ	૧૫૯	૬૦	૩૯	અભિનીત	યોગ્ય	૭૪૩	૩૨૬	૫૨
(અબ્દવાહન)	શંકર, મહાદેવ	૧૯૭	૮૭	૧૯	અભિપત્ર	શરણાર્થી	૪૭૯	૨૧૧	૨૯
અબ્ધિકા	સમુદ્રનાં ફેણ	૧૦૭૭	૪૮૭	૩૧	અભિપ્રાય	અભિપ્રાય	૧૩૮૩	૬૩૪	૨૫
અબ્ધિજ	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૨	૭૬	૧૦	અભિભવ	પરાભવ	૪૪૧	૧૯૩	૪૦
અબ્ધિજા	મદિરા	૯૦૩	૩૯૮	૫૫	અભિભૂત	પરાભવ પામેલો	૪૪૦	૧૯૩	૨૧
અબ્ધિમણ્ડુકી	મોતીની છીપ	૧૨૦૪	૫૫૮	૩૧	„	હારેલ	૮૦૫	૩૫૬	૩૭
અબ્ધિશયન	વિષ્ણુ	૨૧૪	૯૯	૧	અભિમન્ત્રણ	બોલાવવું તે	૨૬૧	૧૨૧	૩૩
અબ્ધ્યગ્નિ	વડવાનલ	૧૧૦૦	૫૦૩	૩	અભિમાતિ	શત્રુ	૭૨૯	૩૨૦	૩૦
અબ્રહ્મણ્ય	અવધ્ય બ્રાહ્મણોના				અભિમાન	ગર્વ	૩૧૭	૧૧૪	૯
	પોકારમાં બોલાતો શબ્દ	૩૩૫	૧૪૯	૬૫	અભિમુખ	સંમુખ	૧૪૩૭	૬૬૦	૩૭
(અભય)	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૫	૫૫	અભિયાતિ	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૯	૪૬
(અબ્લિકા)	આંબલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૮	અભિયોગ	ઉત્સાહ, વીરરસનો			
અભયદ	જિનેશ્વર ભગવાન	૨૫	૮	૪૫		સ્થાયી ભાવ	૩૦૦	૧૩૭	૫૨
અભયા	હરડે	૧૧૪૬	૫૨૯	૫૭	અભિરામ	સુંદર	૧૪૪૪	૬૬૩	૪૪
અભાવ	નાશ	૧૫૧૭	૬૯૫	૧૩	અભિરૂપ	પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૫૫
અભાષણ	મૌન	૭૭	૧૯	૫૨	અભિલાવ	કાપવું તે	૧૫૨૧	૬૭૭	૫
અભિક	કામી	૪૩૪	૧૯૧	૨૧	અભિલાષ	ઇચ્છા	૪૩૧	૧૯૦	૪
અભિક્રમ	યુદ્ધમાં નિર્ભય થઇ શત્રુ				અભિલાષુક	લોભી	૪૨૯	૧૮૯	૩૦
	સામે જવું તે	૭૯૧	૩૫૦	૧૯	અભિવાદક	વંદન કરનાર	૩૪૯	૧૫૭	૪૩
„	સામે જવું	૧૫૧૦	૬૯૨	૧૪	અભિવાદન	પગમાં પડવું તે	૮૪૪	૩૭૩	૪૭
અભિહ્યા	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૧૯	અભિવ્યાપ્તિ	સર્વ તરફ વ્યાપવું	૧૫૧૭	૬૯૫	૫
અભિહ્યા	યશ, કીર્તિ	૨૭૩	૧૨૬	૨૭	અભિશસ્ત	ઠપકાલાયક	૪૩૬	૧૯૨	૫
„	કાંતિ, શોભા	૧૫૧૨	૬૯૨	૪૪	અભિષવ	મદિરા બનાવવાની ક્રિયા	૧૦૫	૩૯૯	૫૫
અભિચર	સેવક	૪૯૬	૨૧૮	૧૭	અભિષસ્તિ	યાચના કરવી	૩૮૮-શો.	૧૭૨	૧૦
અભિચાર	ઉચ્ચાટન, મારણ વિગેરે	૮૩૦	૩૬૭	૪૭	(અભિષુત)	કાંજી	૪૧૫	૧૮૪	૧૩
(અભિજ)	કુળવાન, ખાનદાન	૫૦૩	૨૨૦	૬૧	અભિષેગન	સેના સહિત શત્રુ સામે જવું તે	૭૯૦	૩૪૯	૫૬
અભિજન	વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૯	અભિસંપાત	યુદ્ધ	૭૯૭	૩૫૩	૩૬
અભિજાત	કુલવાન	૫૦૨	૨૨૦	૫૯	અભિસારિકા	પ્રિયપાસે કામેચ્છાથી			
અભિજ્ઞ	હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૪	૫૮		જતી સ્ત્રી	૫૨૯	૨૩૪	૩૭
અભિજ્ઞાન	લાઇન, ચિહ્ન	૧૦૬	૩૫	૬૩	અમીક	કામુક	૪૩૪	૧૯૧	૨૧
અભિધા	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૯	અમીક્ષણમ્	વારંવાર	૧૫૩૧	૭૦૨	૬૪
અભિધાન	વાણી, વચન	૨૪૧-શો.	૧૧૩	૩૮	અમીશુ	કિરણ	૯૯	૩૧	૨૭
અભિધ્યા	પરધન લેવાની ઇચ્છા	૪૩૧	૧૯૦	૯	અમીષજ્ઞ	નિંદા, શ્રાપ	૨૭૨	૧૨૫	૫૦
અભિનન્દન	ચોથા ભગવાનનું નામ	૨૬	૯	૧૪	(અમીષુ)	કિરણ	૯૯	૩૧	૩૨
અભિનય	હાથ વિ. થી હૃદયનો				અમ્યગ્ર	સમીપ, પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૪૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અભ્યજ્ઞન	તેલ	૪૧૭	૧૮૪	૪૨	અમમ	ભાવી બારમાં તીર્થકર	૫૫	૧૪	૬૧
અભ્યન્તર	વચ્ચે	૧૪૬૦	૬૭૧	૪	અમર	દેવતા	૮૭	૨૪	૩૦
અભ્યમિત	રોગી	૪૫૧	૨૦૧	૩૫	અમરાવતી	ઇન્દ્રની નગરી	૧૭૮	૭૩	૩૪
અભ્યમિત્રીણ	શત્રુ સામે જનાર	૭૧૨	૩૫૦	૨૫	અમર્ત્ય	દેવતા	૮૮	૨૫	૨૮
અભ્યમિત્રીય	„ „ „	૭૧૨	૩૫૦	૨૫	અમર્ત્યનિ-				
અભ્યમિત્ર્ય	„ „ „	૭૧૨	૩૫૦	૨૪	કાયકોટિ	ભગવાનનો તેત્રીસમો			
અભ્યર્ણ	પાસે	૧૪૫૧	૬૬૬	૫૭		અતિશય, કોડ દેવો			
અભ્યવસ્કન્દ	ધાડ	૮૦૦	૩૫૪	૫૩		સેવા કરે તે	૬૩	૧૭	૭
અભ્યવહાર	ખાવું	૪૨૩	૧૮૬	૬૫	અમર્મવેધિતા	બીજાના મર્મને પ્રગટ			
અભ્યાખ્યાન	અસત્ય આક્ષેપ	૨૬૮	૧૨૪	૩૩		નહિ કરનારી વાણી	૬૧	૧૭	૫૪
અભ્યાગત	અતિથિ	૪૧૧	૨૧૧	૩૧	અમર્ષ	પ્રતિકાર કરવાની			
અભ્યાગમ	લડાઈ	૭૧૭	૩૫૩	૫૪		ઇચ્છાવાળો ક્રોધ	૩૨૦	૧૪૫	૧૬
અભ્યાગારિક	કુટુંબનું પોષણ				અમર્ષણ	ક્રોધી	૩૧૨	૧૭૩	૧૮
	કરવામાં ઉદ્યત	૪૭૮	૨૧૧	૧૫	(અમલ)	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૮
અભ્યાદાન	સામે ગ્રહણ કરવું, આરંભ	૧૫૧૦	૬૧૧	૪૭	અમા	અમાસ	૧૫૦	૫૪	૫૦
અભ્યાન્ત	રોગી	૪૫૧	૨૦૧	૩૭	અમા	સાથે	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૬
અભ્યામર્દ	લડાઈ	૭૧૮	૩૫૪	૫	અમાસ	દુર્બળ	૪૪૧	૧૧૬	૫૬
અભ્યાશ	પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૪૦	અમાત્ય	મંત્રી, રાજ્યના સાત અંગો			
અભ્યાસ	શસ્ત્ર કલાનો અભ્યાસ	૭૮૮	૩૪૧	૮		પૈકી બીજું અંગ	૭૧૪	૩૧૩	૩૬
(„ „)	સમીપ, નિકટ	૧૪૫૦	૬૬૬	૪૩	„	પ્રધાન, રાજાને સલાહ			
અભ્યાસાદન	ધાડ	૮૦૦	૩૫૪	૫૬		આપનાર	૫૧૧	૩૧૫	૮
અભ્યુત્થાન	ઉભા થઈ સત્કાર કરવો તે	૫૦૧	૨૨૦	૧૪	અમાવસી	અમાસ	૧૫૦	૫૪	૫૨
અભ્યુદિત	સુતો હોય ને સૂર્યોદય થાય તે	૮૬૦	૩૭૮	૩૮	અમાવસ્યા	„	૧૫૧	૫૫	૧
અભ્યુપગત	સ્વીકાર કરેલું	૧૪૮૧	૬૮૩	૬	અમાવાસી	„	૧૫૧	૫૫	૧૦
અભ્યુપગમ	સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૩૪	અમાવાસ્યા	„	૧૫૧	૫૫	૮
અભ્યુપપત્તિ	મહેરબાની	૧૫૦૮	૬૧૧	૧૩	અમિત્ર	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૨૬
અભ્યુપાય	અંગીકાર, સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૨૮	અમુક્ત	હાથમાં રહેલી છરી	૭૭૪	૩૪૦	૪૨
અભ્યૂષ	ધીમાં તળેલી પુરી	૩૧૧	૧૭૬	૩૧	અમુત્ર	પરલોક	૧૫૨૮	૭૦૧	૫
અભ્યોષ	„ „ „	૩૧૧	૧૭૬	૩૪	અમુષ્યપુત્ર	પ્રખ્યાત પિતાનો પુત્ર	૫૦૨	૨૨૦	૪૮
અબ્ર	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૪૮	(અમૃણાલ)	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧
„	વાદળ	૧૬૪	૬૪	૫૭	અમૃત	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૨૧
અબ્રક	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૪	૫૩	„	અમૃત	૮૧	૨૬	૧૭
અબ્રપથ	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૫૮	„	યજ કરતાં બચેલું દ્રવ્ય	૮૩૪	૩૬૧	૧૭
(અબ્રપિશાચ)	રાહુ	૧૨૧	૪૨	૫૬	„	માંગ્યા વિના મળેલું	૮૬૬	૩૮૧	૧
અબ્રમાતઙ્ગ	ઐરાવણ હાથી	૧૭૭	૭૩	૪	„	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૩	૩૭
અબ્રમુપ્રિય	„ „ „	૧૭૭	૭૩	૨૦	„	તરત દોડેલું દુધ	૪૦૪ શો.	૧૭૧	૬૩
અબ્રરૂપ	„ „ „	૧૭૭	૭૩	૫	અમૃતદ્યુતિ	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૨૩
અબ્રિ	લાકડાની કોદાળી	૮૭૮	૩૮૬	૨૪	(અમૃતપ)	અમૃતનો આહાર કરનાર દેવો	૭-પ.	૪	૨૩
અબ્રેષ	ન્યાય	૭૪૩	૩૨૬	૩૫	(અમૃતપાયિન)	„ „ „	૭-પ.	૪	૨૨
અમત્ર	વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૧	૧૩	(અમૃતમુજ)	„ „ „	૭ પ.	૪	૨૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(અમૃતલિહ)	અમૃતનો ગાહાર કરનાર દેવો	૭-પ.	૪	૨૨	અથ	સારું નસીબ	૧૩૭૯	૬૩૨	૪૯
(અમૃતવ્રત)	,, ,, ,,	૭-પ.	૪	૨૧	અયઃકણ્ઠક-				
અમૃતસૂ	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૩૧	સંછન્ના	મહાશિલા શસ્ત્ર વિશેષ,			
અમૃતા	ગળાં	૧૧૫૭	૫૩૫	૩૯	મોટી તોપ	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૫૪	
(અમૃતા)	સૌરાષ્ટ્રદેશની માટી, ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૫	અયઃપ્રતિમા	લોઢાની પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૪૩
(અમૃતાન્ધસ)	દેવ	૭-પ.	૪	૨૧	અયન	શિશિર વિ. ત્રણ-ત્રણ			
(અમૃતાશ)	,,	૭-પ.	૪	૨૩	ઋતુનું અયન	૧૫૮	૬૦	૧૩	
(અમૃતાશન)	,,	૭-પ.	૪	૨૩	,,	માર્ગ	૧૮૩	૪૩૭	૩૮
અમૃતાસક્ક	મોરથુપાપરિયું	૧૦૫૩	૪૭૫	૪૬	અયન્નિત	અંકુશ રહિત	૧૪૬૬	૬૭૩	૨૪
અમેઘસ્	મૂર્ખ	૩૫૨	૧૫૮	૪૫	અયસ્	લોઢું	૧૦૩૮	૪૬૭	૫૧
અમોઘા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૨૧	અયાચિત	માંગ્યા વિના મળેલ	૮૬૬	૩૮૧	૮
અમ્બક	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૩૨	અયિ	સંબોધન	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૫
અમ્બર	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૭	અયુક્	એકી સંખ્યાવાચી શબ્દ	૧૫-પ.	૫	૬૭
,,	વસ્ત્ર	૬૬૬	૨૯૫	૧૩	અયુક્ષ્દ	સપ્તપર્ણ	૧૧૩૩	૫૨૨	૨૦
અમ્બરસ્યલા	પૃથ્વી	૧૩૮-શે.	૪૧૭	૩	(અયુક્ષ્પલાશ)	,,	૧૬-પ.	૬	૫
અમ્બરીષ	કડાઈ	૧૦૨૦	૪૫૮	૧	(અયુક્ષ્ક્રિ)	મહાદેવ	૧૬-પ.	૬	૭
અમ્બઘ	બ્રાહ્મણ અને વેશ્યાથી				(અયુગિષુ)	કામદેવ	૧૬-પ.	૬	૪
	ઉત્પન્ન થયેલો	૮૯૬	૩૯૫	૪૧	(અયુક્ષ્ત્ર)	મહાદેવ	૧૬-પ.	૬	૨
અમ્બા	માતા, નાટકમાં વપરાતો શબ્દ	૩૩૫	૧૫૦	૧૬	અમ્યુત	દશ હજાર	૮૭૩	૩૮૪	૩૧
,,	માતા	૫૫૭	૨૪૬	૩૮	અયોગ્ર	સાંબેલું	૧૦૧૭	૪૫૫	૫૪
અમ્બિકા	શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની				અયોઘન	લોઢાનો ઘણ	૧૨૦	૪૦૬	૨૧
	શાસન દેવી	૪૬	૧૩	૪૬	અયોધ્યા	નગરીનું નામ	૧૭૫	૪૩૩	૩૫
,,	પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૨૪	(અયોનિ)	સાંબેલું	૧૦૧૭	૪૫૫	૫૪
અમ્બુ	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૨	૨૭	અર	અઢારમાં તીર્થકર	૨૮	૯	૬૦
(,,)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૪	,,	આરો	૧૨૮	૪૫	૨૧
અમ્બુકૂર્મ	જળવૃક્ષ, શિશુમાર મચ્છ	૧૩૫૦	૬૨૦	૨૩	,,	સાતમાં ચક્રવર્તી	૬૧૩	૩૦૭	૨૬
અમ્બુઘન	પાણીના કરા	૧૬૬-શે.	૬૬	૩૦	(અમ્બઘ)	ગરમાળો	૧૧૪૦	૫૨૬	૮
અમ્બુતસ્કર	સૂર્ય	૯૮-શે.	૩૦	૫૩	અરઘટ્ટક	રેંટ	૧૦૯૩	૪૯૭	૪૯
(અમ્બુદ)	અબરમ	૧૦૫૧	૪૭૫	૫	અરજસ્	નવ વર્ષની છોકરી	૫૧૦	૨૨૫	૪૨
અમ્બુમત્	બહુ પાણીવાળો દેશ	૧૫૩	૪૨૩	૪૩	અરણિ	અગ્નિ ઉત્પન્ન થાય તેવું કાષ્ઠ	૮૨૫	૩૬૬	૨
અમ્બુવૃદ્ધિ	જળવૃદ્ધિ	૧૦૮૭	૪૯૩	૪૮	અરણ્ય	વન	૧૧૧૦	૫૦૮	૧૪
અમ્બુકૃત	થુંક ઉંડે તેવું વચન	૨૬૭	૧૨૪	૧	અરણ્યશ્વન્	વરુ	૧૨૯૧	૫૯૪	૨૬
(અમ્બલ)	ખાટો રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૩૧	(અરણ્યાની)	મોટું જંગલ	૧૧૧૧	૫૦૮	૧૯
અમ્મસ્	ધોળું પાણી	૧૦૬૧	૪૮૧	૪૪	અરતિ	તીર્થકરમાં ન હોય તે અઢાર			
અમ્મસ્સૂ	ધૂમાડો	૧૧૦૪	૫૦૫	૧૭		દોષ પૈકી આઠમાં દોષ	૭૨	૧૮	૧૩
(અમ્મતક)	જંગલી આંબો, અમૃતવૃક્ષ	૧૧૫૨	૫૩૩	૧૫	,,	ઉત્કંઠા	૩૧૪	૧૪૩	૧૨
અમ્લ	ખાટો રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૯	અરલિ	કોણીથી કનિષ્ઠા સુધીનું માપ	૫૯૯	૨૬૪	૫૩
અમ્લવેતસ	આંબલી, કોકમ	૪૧૭	૧૮૪	૬૦	અરમ્	જલ્દી	૧૫૩૦	૭૦૨	૩૪
અમ્લિકા	આંબલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૫	(,,)	,,	૧૪૭૦	૫૭૫	૧
(અમ્લીકા)	,, ,,	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૬	અરવિન્દ	કમળ	૧૧૬૦	૫૩૭	૪૨

અ-૭૨૬-અ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અરર	બારણું	૧૦૦૬	૪૪૯	૩૪	અર્કબાન્ધવ	શાક્યસિંહ, સાતમા બુદ્ધ	૨૩૬	૧૧૧	૫૬
અરરિ	"	૧૦૦૭	૪૪૯	૪૪	અર્કરેતોજ	સૂર્યપુત્ર	૧૦૩	૩૩	૩૬
(અરરે)	સંબોધન	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૬	અર્કસૂનુ	યમ	૧૮૪	૭૮	૧૩
અરાતિ	શત્રુ	૭૨૯	૩૨૦	૩૨	અર્કસોદર	ઇન્દ્રનો ઔરોવણ હાથી	૧૭૭	૭૩	૮
અરાપ્લ	દુષ્કોટ નામનું શસ્ત્ર	૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૧	અર્ગલ	ભોગળ, કમાળ બંધ કરી			
અરાલ	વાંકું	૧૪૫૭	૬૬૯	૨૨		પછવાડે નાંખેલ લોઢાનો કે			
અરસંજિત	ચક્ર	૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૨		લાકડાનો દંડ	૧૦૦૪	૪૪૮	૫૧
અરિ	વધ્ય-વધકભાવ સંબધમાં				અર્ગલિકા	નાની ભૂંગળ	૧૦૦૫	૪૪૯	૪
	વધ્યથી જોડવા યોગ્ય શબ્દ ૧૦-શો.		૫	૧૧	(અર્વધ)	ગરમાળો	૧૧૪૦	૫૨૬	૯
"	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૯	૫૩	અર્ધ	કિંમત	૮૬૮	૩૮૨	૬
અરિત્ર	વહાણનું સુકાન	૮૭૯	૩૮૬	૪૨	અર્ધ્ય	પૂજા માટેનું પાણી	૫૦૦	૨૨૦	૭
અરિન્	પૈડું	૭૫૫	૩૩૩	૧૨	અર્ચા	પૂજા	૪૪૭	૧૯૫	૪૫
અરિષ્ટ	ઉપસર્ગ	૧૨૫	૪૪	૪૦	"	પ્રતિબિંબ	૧૪૬૩	૬૭૨	૧૨
"	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૦	૧૦૩	૩૩	અર્ષિત	પૂજાયેલો	૪૪૭	૧૯૫	૩૮
"	છાસ, વલોવેલું દહીં	૪૦૮	૧૮૧	૩૫	અર્ષિષ્	કિરણ	૯૯	૩૧	૨૨
"	સુવાવડનું ઘર	૧૧૭	૪૪૫	૧૨	"	અગ્નિની જવાલા	૧૧૦૨	૫૦૪	૨૬
"	અરિકાનું વૃક્ષ	૧૧૩૮	૫૨૫	૨૬	અર્ષિષ્મત્	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૨	૨
"	લીંમડો	૧૧૩૯	૫૨૫	૩૨	અર્ચ્ય	પૂજ્ય	૪૪૬	૧૯૫	૧૯
"	લસણ	૧૧૮૬	૫૫૦	૪૩	અર્જુન	કાર્તવીર્ય, કૃતવીર્યનો પુત્ર	૭૦૨	૩૧૦	૨
"	કાગડો	૧૩૨૧	૬૦૭	૨૭	"	અર્જુન	૭૦૮	૩૧૧	૪૬
અરિષ્ટનેમિ	બાવીસમાં તીર્થકર	૩૦	૧૦	૫૧	"	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૫૪
(અરિષ્ટહન)	વિષ્ણુ	૨૨૧	૧૦૪	૫	"	અર્જુન નામનું વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧૬
અરુણ	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૧૨	"	સર્વજાતનું ધાસ	૧૧૯૫	૫૫૫	૨૨
"	સૂર્યનો સારથિ	૧૦૨	૩૩	૨૮	"	શ્વેત વર્ણ	૧૩૯૩	૬૪૦	૪
"	રાતો વર્ણ	૧૩૯૬	૬૪૧	૧૬	અર્જુનધ્વજ	હનુમાન	૭૦૫	૩૧૦	૫૮
અરુણસારથિ	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૪૬	અર્જુની	અનેકવર્ણી ગાય	૧૨૬૫	૫૮૫	૬
અરુણાવરજ	ગરુડ	૨૩૦	૧૦૯	૧૭	અર્ણવ	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૧
અરુણોપલ	માણેક	૧૦૬૪	૪૭૧	૩૯	અર્ણવમન્દિર	જલદેવતા	૧૮૮	૮૦	૪૦
અરુન્તુદ	પીડાકરનાર	૫૦૧	૨૨૦	૨૪	અર્ણસ્	જલ	૧૦૬૯	૪૮૨	૨૩
અરુન્ધતી	વસિષ્ઠની પત્ની	૮૪૯	૩૭૫	૨૨	અર્તિ	ધનુષનો અગ્રભાગ	૭૭૫	૩૪૧	૩૦
અરુન્ધતીજાનિ	વસિષ્ઠઋષિ	૮૪૯	૩૭૫	૧૭	(,,)	કોણીથી માંડી કનિષ્ઠા			
અરુષ્	ધા, નહિ રાજતાં ધા	૪૬૫	૨૦૪	૨૬		આંગળી સુધીનું માપ	૫૯૯	૨૬૪	૫૪
અરે	સંબોધન	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૫	"	દુઃખ	૧૩૭૧	૬૨૯	૩
અર્ક	પાંચ જ્યોતિષી દેવો પૈકી				અર્થ	ભંડાર, નિધાન	૧૯૨	૮૩	૫૧
	બીજા જ્યોતિષી દેવ	૯૨	૨૬	૬૦	અર્થ	કાર્ય	૧૫૧૪	૬૯૩	૪૭
"	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૨૭	અર્થદૂષણ	આદાન વિગેરે ચાર			
અર્ક	ગણદેવતા	૮૧-શો.	૨૫	૭૦		પ્રકારના અર્થદૂષણો	૭૩૮	૩૨૫	૧૧
અર્કજ	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૨	૭૫	૫૨	અર્થના	યાચના	૩૮૮	૧૭૧	૫૯
અર્કતનય	કર્ણ	૭૧૧	૩૧૨	૫૦	અર્થપ્રયોગ	વ્યાજનો ધંધો	૮૮૦	૩૮૭	૩૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અર્થવાદ	પ્રશંસા, વખાણ	૨૭૦	૧૨૫	૧૧	,,	પા ભાગના			
અર્થવિજ્ઞાન	બુદ્ધિના આઠ ગુણ પૈકી				પાણી વાળું દહીં	૪૦૧-શ્લો.	૧૮૧	૬૦	
	એક ગુણ	૩૧૧	૧૪૧	૫૧	અર્શોયુજ્	હરસના રોગવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૨૫
અર્થવ્યયજ્ઞ	દાની અને ભોગી	૩૮૭	૧૭૧	૩૩	અર્હણા	પૂજા	૪૪૭	૧૧૫	૪૨
અર્થિક	બંદીજન	૭૧૪	૩૫૧	૭	અર્હત્	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૭	૬૨
અર્થિન્	યાચના	૩૮૮	૧૭૧	૫૦	,,	બુદ્ધ	૨૩૫-શ્લો.	૧૧૧	૨૭
અર્થ્ય	શિલાજિત	૧૦૬૨	૪૭૮	૧૭	(અર્હદ્વરક)	પૂજ્ય, અરિહંત	૩૩૬	૧૫૦	૬૨
અર્દના	યાચના	૩૮૮	૧૭૧	૬૨	અર્હિત	પૂજિત	૪૪૬	૧૧૫	૩૦
અર્ધ	ટુકડો. અડધો ભાગ	૧૪૩૪	૬૫૧	૪	અલ્	વીંછીનો આંકડો	૧૨૧૧	૫૬૧	૨૨
અર્ધકાલ	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૧૬	અલ્ક	ગુંચળાવાળા વાળ	૫૬૧	૨૫૧	૨૭
અર્ધકૂટ	,,	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૧૩	અલ્કા	કુબેરની નગરી	૧૧૧	૮૨	૩૮
અર્ધગુચ્છ	ચોવીશ સેરનો હાર	૬૬૦	૨૧૧	૪૭	અલ્કત	લાખનો રસ	૬૮૬	૩૦૪	૩૮
અર્ધજાહ્નવી	કાવેરી નદી	૧૦૮૪	૪૧૨	૧૭	(અલ્કતક)	,, ,,	૬૮૬	૩૦૪	૪૨
અર્ધતૂર	યુદ્ધ સમયનું વાદ્ય	૨૧૪-શ્લો.	૧૩૫	૧૦	અલ્કમી	દરિદ્રતા, અશુભ ભાગ્ય	૧૩૮૦	૬૩૨	૨
(અર્ધનારાચ)	બાણનો એક પ્રકાર	૭૮૦	૩૪૪	૨૧	અલ્ગર્દ	પાણીનો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૦	૬૧
અર્ધમાળવ	સોળ સેરનો હાર	૬૫૧	૨૧૧	૪૪	(અલ્ગર્ધ)	,, ,,	૧૩૦૫	૬૦૧	૫
અર્ધરાત્ર	અડધી રાત	૧૪૫	૫૨	૩૪	અલ્કરિષ્ણુ	શોભા બનાવનાર	૩૮૧	૧૭૨	૧૮
અર્ધલોટિકા	નાની રોટલી	૪૦૦-શ્લો.	૧૭૭	૩૭	અલ્કર્મીળ	કાર્ય કરવામાં સમર્થ	૩૫૪	૧૫૧	૧૭
અર્ધવીક્ષણ	વાંકી નજરે જોવું તે	૫૭૭	૨૫૫	૨૫	અલ્કાર	ભૂષણ	૬૪૧	૨૮૭	૪૬
અર્ધહાર	૭૪ સેરનો હાર	૬૬૦	૨૧૧	૫૨	અલ્કારસુવર્ણ	અલંકાર માટેનું સોનું	૧૦૪૬	૪૭૩	૧૦
અર્ધેન્દુ	અર્ધચંદ્રની આકૃતિ				અલ્કમ્	બસ, પર્યાપ્ત	૧૫૨૭	૭૦૦	૬૦
	વાળું બાણ	૭૮૦	૩૪૪	૧૬	અલ્કમ્બૂષ્ણુ	સમર્થ, સહનશીલ	૪૧૧-શ્લો.	૨૧૬	૨૫
(અર્બુદ)	વ્યાધિનો એક પ્રકાર	૪૭૧	૨૦૮	૧૬	અલ્કર્ક	રોગી કૃતરો	૧૨૮૦	૫૮૧	૩૮
,,	દસ કરોડ	૮૭૪	૩૮૪	૩૪	અલ્કસ	આળસ	૩૮૩	૧૭૦	૧૧
અર્ધ	નાનું બાળક	૩૩૮	૧૫૨	૭	અલ્કસેક્ષણા	મધ્યાપાનથી મસ્ત			
અર્ચ	સ્વામી, નાયક	૩૫૧	૧૬૧	૨૪		નેત્રવાળી સ્ત્રી	૫૦૬	૨૨૨	૬૨
,,	વૈશ્ય	૮૬૪	૩૮૦	૧૧	અલ્કત	અંગારો, કોયલો	૧૧૦૩	૫૦૫	૬
અર્ચમદેવા	ઉત્તરાફાલ્ગુની નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૩૬	અલ્કતજ્વાલ	જવાલા રહિત અગ્નિ	૧૧૦૩	૫૦૫	૧
અર્ચમન્	સૂર્ય	૧૫	૨૭	૫૨	અલ્કબૂ	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૫૨
અર્ચા	વૈશ્ય જાતિમાં ઉત્પન્ન				(અલ્ક)	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૪૧
	થયેલી સ્ત્રી	૫૨૪	૨૩૧	૪૮	(અલ્કિક)	કપાળ	૫૭૩	૨૫૩	૩૦
અર્ચાળી	,, ,,	૫૨૪	૨૩૧	૪૮	અલ્કિજ્જર	પાણી ભરવાનું મોટું પાત્ર	૧૦૨૨	૪૫૧	૧૮
અર્ચી	વૈશ્યની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૨૨	અલ્કિન્	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૫૪
અર્વતી	ઘોડી	૧૨૩૩-શ્લો.	૫૭૨	૧૬	અલ્કિન્દ	બારણા આગળનો ઓટલો	૧૦૧૦	૪૫૧	૫૫
અર્વન્	ઘોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૨૭	(અલ્કિન્દક)	,, ,,	૧૦૧૦	૪૫૧	૫૩
,,	અધમ, હલકું	૧૪૪૩	૬૬૩	૧૧	અલ્ક્રીક	અસત્ય વચન	૨૬૫	૧૨૩	૭
અર્વાક્	પહેલાં	૧૫૪૨	૭૦૭	૫૨	,,	કપાળ	૫૭૩	૨૫૩	૨૮
અર્શસ્	મસા	૪૬૮	૨૦૬	૨૫	અલ્ક્રોક	લોક સિવાયનો પ્રદેશ	૧૩૬૫	૬૨૬	૩૧
અર્શસ	મસાના રોગવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૨૭	અલ્પ	થોડું	૧૪૨૬	૬૫૫	૩૦
અર્શોન્ન	સૂરણકંદ	૧૧૮૧	૫૫૨	૧૧	અલ્પતનુ	નાના શરીરવાળો	૪૫૩	૧૧૮	૪૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અલ્પમારિષ	તાંદળજો (ખાવાલાયક શાક વિશેષ)	૧૧૮૪	૫૪૯	૪૭	અવદાત	સફેદ	૧૩૯૩	૬૩૯	૪૫
અલ્પિષ્ઠ	ધણું થોડું	૧૪૨૮	૬૫૬	૨૧	,,	ઉજ્જળ	૧૪૩૬	૬૬૦	૭
અલ્પીયસ્	,, ,,	૧૪૨૮	૬૫૬	૨૧	અવદાન	સારું આચરણ	૮૧૧	૩૫૧	૧૩
અલ્લુકા	ધાણા, કોથમીર	૪૧૯-શો.	૧૮૫	૨૭	અવદારણ	પાવડો, કોદારી	૮૯૨	૩૯૪	૩૦
અવકુટિકા	આકાર છુપાવવો	૩૧૪-શો.	૧૪૩	૨૫	અવદ્ય	અધમ, હલકું	૧૪૪૨	૬૬૨	૩૫
અવકર	કચરો	૧૦૧૬	૪૫૫	૨૧	અવધાન	સમાધિ	૧૩૭૮	૬૩૨	૫
અવકીર્ણ	વિખરાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૧૧	અવધિ	મર્યાદા	૯૬૨	૪૨૬	૫૯
અવકીર્ણિન્	વ્રત ભંગ કરનાર બ્રહ્મચારી	૮૫૪	૩૭૬	૪૭	અવધ્વસ્ત	વિખરાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૧૪
અવકૃષ્ટ	બહાર કાઢેલા	૪૪૦	૧૯૩	૧૨	અવન	ખુશ કરવું, તૃપ્તિ	૧૫૦૨	૬૮૮	૪૭
અવકેશિન્	વાંઝીયું વૃક્ષ	૧૧૧૬	૫૧૧	૪૮	અવનત	નમેલું, અધોમુખ	૧૪૫૬	૬૬૯	૧
અવક્રય	મૂલ્ય, કીમત	૮૬૮	૩૮૨	૧૦	અવનાટ	ચપટા નાકવાળો, ચીબો	૪૫૧	૧૯૭	૨૩
અવક્ષેપણી	લગામ, દોરી	૧૨૫૨	૫૭૭	૪૯	અવનિ	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૬	૧૧
અવગણિત	અપમાન કરાયેલું	૧૪૭૯	૬૭૮	૧૧	અવન્તિ	માલવદેશ	૯૫૬	૪૨૪	૫૦
અવગત	જાણેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૨૧	અવન્તિસોમ	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૪	૧૪
અવગ્રહ	વરસાદનો અંતરાય	૧૬૬	૬૬	૨૧	અવન્તી	ઉજ્જયિની નગરી	૯૭૬	૪૩૩	૫૮
,,	હાથીનું કપાળ	૧૨૨૬	૫૬૮	૧૩	(અવન્ચ્ય)	ચૌદ પૂર્વ પૈકી અગિયારમાં			
અવગ્રાહ	વરસાદનો અંતરાય	૧૬૬	૬૬	૨૦	અવપાત	હરણ વિગેરેને પાડવા માટે			
અવઘાત	ધાન્ય વિગેરેનું ખાંડવું	૧૦૧૭	૪૫૫	૩૬		કરાયેલો ખાડો	૯૩૧	૪૧૧	૩૫
અવચૂલ	ધજાની નીચેનો ભાગ	૭૫૦	૩૩૧	૨૬	અવમૃથ	યજ્ઞ પછી કરાતું સ્નાન	૮૩૪	૩૬૯	૩૦
અવજ્ઞા	અપમાન, તિરસ્કાર	૧૪૭૯	૬૭૮	૨૦	અવમ્નટ	ચપટા નાકવાળો, ચીબો	૪૫૧	૧૯૭	૨૩
અવજ્ઞાત	તિરસ્કાર કરાયેલું	૧૪૭૯	૬૭૮	૧૦	અવમ	અધમ, હલકું	૧૪૪૨	૬૬૨	૫૭
અવટ	મૃગાદિને પાડવા માટે કરેલો ખાડો	૯૩૧	૪૧૧	૩૭	અવમત	અપમાન કરાયેલું	૧૪૭૯	૬૭૮	૧૨
અવટ	ભૂમિનો ખાડો	૧૩૬૪	૬૨૫	૨૯	અવમતાક્કુશ	અંકુશને નહી			
(અવટિ)	,, ,,	૧૩૬૪	૬૨૫	૩૦		ગણનારો હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૨૮
અવટિન્	આકાશ	૧૬૩-શો.	૬૪	૩૬	અવમર્દ	પીડવું, શત્રુસૈન્યથી દેશને થયેલી પીડા	૮૦૦	૩૫૪	૪૬
અવટીટ	ચપટા નાકવાળો, ચીબો	૪૫૧	૧૯૭	૨૩	અવમાનિત	અપમાનિત થયેલું	૧૪૭૯	૬૭૮	૧૧
અવટુ	ડોક અને માથાની સંધિનો પાછલો ભાગ	૫૮૬	૨૫૧	૩૧	અવયવ	શરીરના અવયવ	૫૬૬	૨૫૦	૧૫
અવતંસ	મસ્તક ઊપર મુગટના આકારે નાંખેલી માળા	૬૫૪	૨૮૯	૩૬	અવરજ	પછી ઉત્પન્ન થયેલ	૯-પ.	૪	૬૧
,,	કાનનું આભૂષણ	૬૫૪	૨૮૯	૩૯	,,	નાનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૨૦
અવતમસ	અંધકાર	૧૪૬	૫૨	૬૦	અવરતિ	નિવૃત્તિ, અટકવું તે	૧૫૨૨	૬૯૭	૩૧
અવતર્પણ	લાંઘણ	૪૭૩	૨૦૧	૧૪	(અવરા)	હાથીની પાછળનો ભાગ	૧૨૨૮	૫૬૯	૧૮
અવતાર	તીર્થ, ઘાટ	૧૦૮૭	૪૯૩	૪૪	અવરોધ	અંત:પુર	૭૨૭	૩૧૮	૫૬
અવતોકા	વત્સ મરી જતો હોય તેવી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૨	અવરોધન	,,	૭૨૭	૩૧૮	૫૬
અવદંશ	મદિરા પીવાની પ્રીતિ ઉત્પન્ન કરે તેવો ભક્ષ્ય પદાર્થ	૧૦૭	૪૦૦	૪૧	અવરોધિક	અંત:પુરનો અધિકારી	૭૨૬	૩૧૮	૪૪
					અવર્ણ	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૨૭
					અવલગ્ર	શરીરનો મધ્યભાગ	૬૦૭	૨૬૭	૫૬
					અવલમ્બિત	અવલંબનવાળું	૧૪૭૮	૬૭૮	૧
					અવલિપ્તતા	અભિમાન	૩૧૬	૧૪૪	૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અવલોકન	જોવું, દેખવું	૫૭૭	૨૫૫	૧૮	અવિરતિ	અરિહંતોમાં ન હોય તેવા			
અવવાદ	આજ્ઞા, હુકમ	૨૭૭	૧૨૮	૧૭		૧૮ દોષ પૈકી ૧૭માં દોષ	૭૩	૧૮	૨૮
અવશ્યમ્	નિશ્ચય	૧૫૪૦	૭૦૬	૬૧	અવિરલ	નિરંતર	૧૪૪૭	૬૬૫	૨૧
અવશ્યાય	હિમ	૧૦૭૨	૪૮૪	૫૪	(અવિરુદ્ધક)	તાડના ફલના બીજ	૧૧૮૩	૫૪૧	૨૨
અવષ્ણાળ	ભોજન કરવું તે	૪૨૪	૧૮૭	૧૪	અવિલમ્બિત	શીઘ્ર, જલદી	૧૪૭૦	૬૭૪	૫૭
અવસંધિકા	પલાંટી	૬૭૯	૩૦૧	૩૬	(, ,)	(૧) અવલંબનવાળું			
અવસર	સમય અને પ્રસંગ	૧૫૦૯	૬૯૧	૪૨		(૨) શીઘ્ર, જલદી	૧૪૭૮	૬૭૮	૩
અવસર્પ	ગુપ્તચર	૭૩૩	૩૨૨	૧૧	અવિલ્લ	ઘેટી	૧૨૭૭	૫૮૮	૪૦
અવસર્પિણી	હાનિ કાલ	૧૨૭	૪૫	૧૦	અવિસોદ	ઘેટીનું દૂધ	૧૨૭૮	૫૮૮	૫૩
અવસાદ	મનની પીડા	૩૧૨	૧૪૨	૧૭	અવિસ	દુર્ગંધ વિનાનું	૫૭	૧૫	૩૫
અવસાન	મૃત્યુ	૩૨૪	૧૪૬	૩૭	અવી	રજસ્વલા સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૪૧
„	સીમા, હદ	૯૬૨	૪૨૭	૨	(અવીરા)	પુત્ર વિનાની વિધવા સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૧૩
અવસિત	જાણેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૮	અવૃષ્ટિ	ભગવાનના ડહા			
અવસેકિમ	ખાદ્ય વસ્તુ, વડાં	૪૦૦	૧૭૭	૩૨		અતિશયો પૈકી ૮માં અતિશય	૬૦	૧૬	૨૯
અવસ્કર	વિષ્ટા, મળ	૬૩૪	૨૮૦	૪૯	અવેક્ષા	દેખરેખ, તપાસ	૧૫૧૮	૬૯૫	૩૯
અવસ્થા	દશા	૧૩૭૭	૬૩૧	૩૭	અવ્યય	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૪
અવહસ્ત	હાથની પાછળનો ભાગ	૫૯૩	૨૬૨	૪૭	„	ત્રણે લિંગમાં, સર્વ			
અવહાર	ગ્રાહ, ઝુંડ	૧૩૫૧	૬૨૦	૩૯		વિભક્તિઓમાં અને સર્વ			
અવહેલ	તિરસ્કાર, અનાદર	૧૪૭૯	૬૭૮	૨૨		વચનોમાં ફેરફાર ન			
અવાક્શ્રુતિ	બહેરો અને મુંગો	૩૪૮	૧૫૭	૮		થાય તેવો શબ્દ	૧૫૨૫	૬૯૯	૧૫
અવાગ્ર	અધોમુખ, નમેલું	૧૪૫૬	૬૬૮	૬૦	અવ્યવહિત	સંલગ્ન, આંતર રહિત	૧૪૫૧	૬૬૭	૨
અવાચ્	મુંગો	૩૪૯	૧૫૭	૨૮	અવ્યાહતત્ત્વ	પૂર્વાપર વિરોધરહિત			
„	નીચા મુખવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૫૦		અર્થ-પ્રભુની			
(, ,)	નીચે	૧૫૨૬	૭૦૦	૨૯		વાણીનો નવમો ગુણ	૬૬	૧૭	૩૯
અવાચી	દક્ષિણ દિશા	૧૬૭	૬૭	૧૨	અવ્યુચ્છિતિ	અર્થસિદ્ધિ સુધી રહેનારી	૭૧	૧૭	૬૮
(અવાચીન)	નીચા મુખવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૫૪	અશ	ભોજ્ય-ભોજક ભાવ			
અવાચ્ય	ન બોલવા લાયક વચન	૨૬૬	૧૨૩	૫૧		સંબંધમાં ભોજ્યથી			
અવાર	આ તીર, આ તરફનો કાંઠો	૧૦૭૯	૪૮૮	૪૬		લગાડાતો શબ્દ	૭-પ.	૪	૧૬
અવારપાર	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૩૦	અશન	ભોજ્ય-ભોજકભાવ			
(અવિ)	રજસ્વલા-શ્વતુવાળી સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૪૩		સંબંધમાં ભોજ્યથી			
„	ઘેટું	૧૨૭૬	૫૮૭	૫૪		લગાડાતો શબ્દ	૭-પ.	૪	૧૭
અવિત	રક્ષણ કરાવેલું	૧૪૯૭	૬૮૬	૩૩	„	ભોજન, ભાત	૩૯૫	૧૭૪	૪૪
અવિદુગ્ધ	ઘેટીનું દૂધ	૧૨૭૮	૫૮૮	૫૩	„	ખાવું, ભોજન કરવું તે	૪૨૩	૧૮૬	૬૧
અવિદૂસ	„ „	૧૨૭૮	૫૮૮	૫૪	(, ,)	અસન વૃક્ષ, જીવક	૧૧૪૪	૫૨૮	૫૩
અવિદ્યા	અજ્ઞાન	૧૩૭૪	૬૩૦	૨૬	અશનાયા	ભૂખ	૩૯૩	૧૭૩	૪૨
અવિનીત	ઉદ્ભવ, વિનય વગરનો	૪૩૧	૧૯૦	૧૮	અશનાયિત	ભૂખ્યો	૩૯૨	૧૭૩	૩૭
અવિનીતા	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૪	૧૭	અશનિ	વજ્ર	૧૮૦	૭૪	૩૧
(અવિનશ્વર)	ભાગ્ય વિના મળેલું	૮૬૬	૩૮૧	૯	„	વિજળી	૧૧૦૫	૫૦૫	૪૮
અવિમરીસ	ઘેટીનું દૂધ	૧૨૭૮	૫૮૮	૫૪	અશિશ્વી	પુત્ર વિનાની સ્ત્રી	૫૨૯	૨૩૪	૬૧
અવિરત	નિરંતર, નિત્ય	૧૪૭૧	૬૭૫	૧૫	અશુભ	પાપ	૧૩૮૦	૬૩૩	૧૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અશેષ	બધું, સમસ્ત	૧૪૩૩	૬૫૮	૫૦	અશ્વિનીપુત્ર	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૧	૭૫	૩૯
અશોક	અશોક વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૬	અશ્વૈય	ઘોડાનો સમુદાય	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૮
અશોકા	શીતલનાથ ભગવાનની				અષડક્ષીણ	ત્રીજો માસાસ ન જાણી			
	શાસન દેવી	૪૫	૧૩	૩૧		શકે તેવી વાત	૭૪૧	૩૨૫	૪૩
અશ્મમર્મ	મરકત મણિ	૧૦૬૪	૪૭૯	૨૮	અષ્ટાલાયતા	શક્તિ નામનું			
અશ્મજ	શિલાજીત	૧૦૬૨	૪૭૮	૨૩		શસ્ત્ર	૭૮૭-શં.	૩૪૮	૫૦
અશ્મન્	પથ્થર	૧૦૩૫	૪૬૬	૨૨	અષ્ટપાદ	કરોળીયો	૧૨૧૦	૫૬૦	૫૨
અશ્મન્તક	ચૂલો	૧૦૧૮	૪૫૬	૩૭	"	અષ્ટાપદ, પશુવિશેષ	૧૨૮૬	૫૯૧	૪૭
(અશ્મયોનિ)	મરકત મણિ	૧૦૬૪	૪૭૯	૨૮	અષ્ટમજ્જલ	પૂછડું, છાતી, ખરી,			
અશ્મરી	મૂત્રાશયમાં પથરીનો રોગ	૪૭૦	૨૦૭	૮		વાળ અને મુખ એ આઠ			
અશ્રાન્ત	નિરંતર	૧૪૭૧	૬૭૫	૩૦		શ્વેત હોય તેવો ઘોડો	૧૨૩૭	૫૭૩	૬૦
અશ્રિ	ખૂણો	૧૦૧૩	૪૫૩	૪૧	અષ્ટમૂર્તિ	શંકર, મહાદેવ	૧૯૬	૮૬	૫૦
અશ્રુ	આંસુ	૩૦૭	૧૪૦	૧૯	અષ્ટશ્રવણ	બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૪૧
અશ્ત્રીલ	બીભત્સ વચન	૨૬૬	૧૨૩	૩૦	અષ્ટાદશામુજા	પાર્વતી	૨૦૫-શં.	૯૨	૩૫
અશ્લેષા	અશ્લેષા નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૨૦	અષ્ટાપદ	ચોપાટ વિગરે રમવાનું			
અશ્લેષામુ	કેતુ ગ્રહ	૧૨૨	૪૨	૬૩		ખાનાવાળું લુગડું	૪૮૭	૨૧૪	૪૨
અશ્વ	ઘોડો, શ્રી સંભવનાથ				"	અષ્ટાપદ, કૈલાસ પર્વત	૧૦૨૮	૪૬૨	૫૪
	ભ. નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૮	"	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૫૫
"	ઘોડો	૧૨૩૨	૫૭૧	૨૧	(")	શરભ	૧૨૮૬	૫૯૧	૪૮
(અશ્વકર્ણક)	શાલ, મોટો ગજ,	૧૧૩૮	૫૨૫	૨૩	અષ્ટીવત્	ઢીંચણ	૬૧૪	૨૭૧	૩૩
અશ્વકિની	અશ્વિની નક્ષત્ર	૧૦૮	૩૭	૫	અસકૃત્	વારંવાર	૧૫૩૧	૭૦૨	૬૫
(અશ્વગોયુગ)	ઘોડાઓનું યુગલ	૧૪૨૪	૬૫૪	૩૦	અસક્ત	હંમેશા	૧૪૭૧	૬૭૫	૩૦
અશ્વગ્રીવ	પહેલા પ્રતિવાસુદેવનું નામ	૬૯૯	૩૦૯	૭	અસંકુલ	રાજમાર્ગ	૯૮૬	૪૩૯	૨૬
અશ્વતર	ખચ્ચર	૧૨૫૩	૫૭૮	૧૦	અસંખ્ય	અસંખ્ય, સંખ્યા ન કરી			
"	નાગની જાતિ	૧૩૧૧	૬૦૨	૩૩		શકાય તેટલી વસ્તુ	૮૭૫	૩૮૪	૪૭
અશ્વત્ય	પીપળો	૧૧૩૧	૫૨૦	૪૨	અસતી	કુલટા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૪	૨
અશ્વમેધીય	અશ્વમેધ યજ્ઞનો ઘોડો	૧૨૪૩	૫૭૫	૨૩	અસતીસુત	વ્યભિચારિણી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૫૭
અશ્વયુજ	અશ્વિની નક્ષત્ર	૧૦૮	૩૭	૬	(અસત્ય)	અસત્ય, ખોટું	૨૬૫	૧૨૩	૧૧
"	આસો મહિનો	૧૫૫	૫૮	૨૦	અસદ્યોત્	ખોટો જાપ કરનાર	૮૫૭	૩૭૮	૧
અશ્વવાર	ઘોડેસવાર	૭૬૧	૩૩૬	૧૬	અસન	વૃક્ષનું નામ, જીવક	૧૧૪૪	૫૨૮	૪૯
અશ્વવારણ	રોઝ	૧૨૮૬	૫૯૧	૫૭	અસન્મહસ્	ઇંદ્ર	૧૭૪	૭૧	૩૩
(અશ્વષડ્ગવ)	૬ ઘોડા	૧૪૨૪	૬૫૪	૩૬	અસંમત	વિરુદ્ધ	૪૯૧	૨૧૬	૮
અશ્વસેન	પાર્શ્વનાથ ભગવાનના				અસંયુત	નારાયણ	૨૧૯ શં.	૧૦૩	૧
	પિતાનું નામ	૩૮	૧૨	૧૭	અસહ	હૃદય	૬૦૩-શં.	૨૬૫	૬૧
અશ્વસેન-					અસહન	શત્રુ	૭૨૯	૩૨૦	૩
નૃપનન્દન	જથા ચક્રવર્તીનું નામ	૬૯૨	૩૦૭	૨૧	અસાર	નકામું	૧૪૪૬	૬૬૪	૩૮
અશ્વા	ઘોડી	૧૨૩૩	૫૭૨	૧૨	અસિ	તલવાર	૭૮૨	૩૪૫	૪૧
અશ્વારોહ	ઘોડેસવાર	૭૬૧	૩૩૬	૧૫	અસિક	હોઠનો નીચલો ભાગ	૫૮૧	૨૫૭	૧૨
અશ્વિન્	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૧	૭૫	૪૧	અસિક્ત્રી	અંતપુરમાં નિમાયેલી સ્ત્રી	૫૨૧	૨૩૦	૨૨
અશ્વિની	અશ્વિની નક્ષત્ર	૧૦૮	૩૭	૧	અસિત	શનિ	૧૨૦	૪૨	૨૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અસિત	શ્યામવર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૨૪	અસ્તિના-				
(અસિતપક્ષ)	કૃષ્ણપક્ષ	૧૪૭	૫૩	૨૭	સ્તિપ્રવાદ	ચોથા પૂર્વનું નામ	૨૪૭	૧૧૫	૩૩
અસિતાનન	કાળા મુખવાળો વાંદરો	૧૨૯૨	૫૯૪	૫૭	અસ્તિમત્	ધનવાન	૪૭૭	૨૧૦	૪૦
અસિધાવક	સરાણિયો, શસ્ત્ર				અસ્તુ	બસ, સર્થુ	૧૫૨૮	૭૦૦	૬૨
	વગેરે ધસનાર	૧૧૬	૪૦૪	૪૫	અસ્તેય	ચોરીનો ત્યાગ, ત્રીજો યમ	૮૧	૨૧	૨૮
અસિધેનું	છરી	૭૮૪	૩૪૬	૪૮	અસ્ત્ર	ધાર્યવાયક શબ્દથી લગાડાતો			
અસિપત્રક	શેરડી	૧૧૯૪	૫૫૪	૩૨		શબ્દ, જેમ કે- શૂલાસ્ત્ર	૬-પ.	૩	૭૩
અસિપુત્રી	છરી	૭૮૪	૩૪૬	૪૯	"	શસ્ત્ર	૭૭૩	૩૪૦	૨૯
અસુ	પ્રાણ	૧૩૬૭	૬૨૭	૨૦	"	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૩
(અસુક્ષણ)	તિરસ્કાર, અનાદર	૧૪૭૯	૬૭૮	૨૮	અસ્ત્રકળ્પક	બાણ	૭૮-શ્લો.	૩૪૩	૨૮
અસુખ	વેદના	૧૩૭૦	૬૨૮	૫૫	"	લોઢાનું બાણ	૭૭૯-શ્લો.	૩૪૩	૨૮
અસુમત્	જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૫૪	અસ્ત્રગ્રામ	શસ્ત્ર સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૭
અસુર	અસુર, દાનવ	૨૩૮	૧૧૨	૧૧	અસ્ત્રશેખર	ફલપત્રના અગ્રભાગ			
"	હાથી	૧૨૧૮-શ્લો.	૫૬૫	૧૬		જેવું શસ્ત્ર	૭૮૭-શ્લો.	૩૪૮	૫૮
અસુરકુમાર	ભવનપતિ દેવ પૈકી				અસ્ત્રી	છરી	૭૮૪-શ્લો.	૩૪૬	૫૦
	પહેલા ભવનપતિ	૧૦	૨૬	૩૪	અસ્થામ	અત્યંત ઊંડું	૧૦૭૦	૪૮૪	૧૫
(અસુરાચાર્ય)	શુક	૧૨૦	૪૨	૧૫	અસ્થાઘ	અત્યંત ઊંડું	૧૦૭૦	૪૮૪	૧૩
અસુરાહ	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૧૦	અસ્થિ	હાડકું, રસ-રુધિર-માંસ-			
(અસુહત)	શત્રુ	૭૨૯	૩૨૦	૩૦		મેદ-અસ્થિ-મજ્જા-શુક્ર			
(અસૂક્ષણ)	તિરસ્કાર, અનાદર	૧૪૭૯	૬૭૮	૨૭		પૈકીની પાંચમી ધાતુ	૬૧૯	૨૭૩	૩૬
અસૂયા	બીજાના ગુણોમાં દોષારોપણ	૩૨૩	૧૪૬	૫	"	હાડકું	૬૨૫	૨૭૬	૧૧
અસૂક્ષ્ણ	તિરસ્કાર, અનાદર	૧૪૭૯	૬૭૮	૨૪	અસ્થિકૃત્	મેદ, ચરબી	૬૨૪	૨૭૫	૪૫
અસૂક્કર	રસધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૪૮	(અસ્થિતેજસ્)	મજ્જા, હાડકાની ચરબી	૬૨૮	૨૭૭	૩૨
અસૂક્ષ્	રાક્ષસ	૧૮૮	૮૦	૧૯	અસ્થિઘન્યન્	મહાદેવ	૧૯૭	૮૭	૩૫
(અસૂક્ષ્ણ)	કેશર	૬૪૫	૨૮૬	૫	અસ્થિપક્ષર	હાડ પિંજર	૬૨૮	૨૭૭	૧૮
અસૂધરા	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૩૭	અસ્થિભુજ્	ફૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૭
અસૂજ્	લોહી, માત્ર ધાતુ				અસ્થિર	ચપળ	૪૩૭	૧૨૨	૨૫
	પૈકીની એક	૬૧૯	૨૭૩	૩૫	"	અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૫૧
"	" " "	૬૨૧	૨૭૪	૭	અસ્થિવિગ્રહ	શંકરનો ભૂંગીગણ	૨૧૦	૧૫	૨૧
અસૌમ્ય	વિકારવાળી આંખ	૫૭૬	૨૫૫	૫	અસ્થિસમ્પવ	મજ્જા	૬૨૮	૨૭૭	૩૨
અસૌમ્યસ્વર	ખરાબ સ્વરવાળો	૩૪૯	૧૫૭	૩૧	અસ્થિસ્નેહ	"	૬૨૮	૨૭૭	૩૧
અસ્ત	મરણ	૩૨૪	૧૪૬	૩૦	અસ્ફુટ	અસ્પષ્ટ વચન	૨૬૬	૧૨૩	૪૦
"	અસ્તાચલ પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૨૨	અસ્ફુટવાચ્	અસ્પષ્ટ બોલનાર	૩૪૯	૧૫૭	૨૨
"	ફેંકી દીધેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૪૪	અસ્ત્ર	આંસુ	૩૦૭	૧૪૦	૧૮
અસ્તમ્	અદૃશ્ય	૧૫૩૯	૭૦૬	૩૯	અસ્ત્ર	કેશ, વાળ	૫૬૮-શ્લો.	૨૫૧	૧૭
અસ્તાગ	ગઈ ચોવીશીના				"	લોહિ	૬૨૨	૨૭૪	૧૬
	પંદરમાં તીર્થંકર	૫૨	૧૪	૩૫	"	ખૂણો	૧૦૧૩	૪૫૩	૫૧
અસ્તાઘ	અત્યંત ઊંડું	૧૦૭૦	૪૮૪	૧૬	અસ્ત્રપા	જળો	૧૨૦૩	૫૫૮	૧૩
અસ્તિ	હોવાપણું	૧૫૪૧	૭૦૭	૨૯	અસ્તુ	આંસુ	૩૦૭	૧૪૦	૧૮

અ-૭૩૨-આ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
અસ્વપ્ન	દેવતા	૮૯	૨૫	૪૬	અહિભૃત્	શંકર, મહાદેવ	૧૯૯	૮૮	૩૭
અસ્વર	ખરાબ સ્વરવાળો	૩૪૯	૧૫૭	૩૨	અહિરણિન્	બે મુખવાળો સર્પ,			
અસ્વશ્વઘા-					રાજસર્પ	૧૩૦૪-શ.	૬૦૦	૪૭	
ન્યનિન્દિતા	પોતાની બડાઈ અને				અહિરિપુ	મોર, વધ્ય-વધક ભાવ			
	પરનિંદાવિનાની, પ્રભુની					સંબંધથી બનેલ શબ્દ	૧૪-પ.	૫	૫૦
	વાણીનો ૧૮મો ગુણ	૬૮	૧૭	૫૦	અહિર્બુધ્ન	શંકર	૧૯૭	૮૭	૨૦
અહંયુ	અહંકારી	૪૩૩	૧૭૧	૧૨	અહિર્બુધ્નદેવતા	ઉત્તરાભાદ્રપદ નક્ષત્ર	૧૧૪	૩૯	૫૪
અહંકાર	અભિમાન	૩૧૬	૧૪૪	૬	(અહો)	આશ્ચર્યવાચક શબ્દ	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૬
અહંકૃત	અભિમાની	૪૩૩	૧૯૧	૧૩	"	"	૧૫૪૨-શ.	૭૦૮	૨૭
અહન્	દિવસ	૧૩૮	૪૭	૫૦	અહોરાત્ર	રાત-દિવસ	૧૩૮	૪૭	૩૬
(અહમગ્રિકા)	‘હું પહેલો હું પહેલો’ એમ				અહ્વાય	જલ્દી	૧૫૩૦	૭૦૨	૪૧
	જે ક્રિયામાં વિચારાય તે	૩૧૮	૧૪૪	૨૫					
અહમહમિકા	યુદ્ધાદિમાં ‘હું શક્તિમાન છું								
	હું શક્તિમાન છું’ તેવો ગર્વ	૩૧૭	૧૪૪	૧૫					
અહમ્યૂર્વિકા	‘હું પહેલો હું પહેલો’								
	એમ વિચારવું તે	૩૧૭	૧૪૪	૨૪					
અહમ્પ્રથમિકા	" "	૩૧૮-શ.	૧૪૪	૨૫					
અહમતિ	અજ્ઞાન	૧૩૭૪	૬૩૦	૩૧	આ	કમલા, લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૬	૨૯
અહર્વાન્ધવ	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૨૯	આકર	ખાણ	૧૦૩૬	૪૬૬	૫૫
અહર્મણિ	"	૯૫	૨૮	૧૭	(..)	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૮	૪૧
અહર્મુખ	પ્રભાતકાળ	૧૩૮	૪૮	૩૦	આકલ્પ	વસ્ત્ર, અલંકાર, માળા			
અહસ્કર	સૂર્ય	૯૭	૨૯	૩૭		વગેરેથી થતી અંગ શોભા	૬૭૫	૨૮૧	૨૧
અહાર્ય	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૬	આકલ્ય	રોગ	૪૬૩	૨૦૩	૨૪
અહિ	વિષ્ણુ	૨૧૯-શ.	૧૦૨	૫૧	આકાર	બોલાવવું	૨૬૧ જ.	૧૨૧	૪૧
"	સર્પ	૧૩૦૨	૫૯૯	૪૨	"	હૃદયનો ભાવ			
અહિંસા	કોઈ જીવને ન મારવું તે					જણાવનાર ઈશારો	૧૫૧૩	૬૯૩	૧૧
	પ્રથમ યમ	૮૧	૨૧	૨૬	આકારગૂહન	આકર છુપાવવો	૩૧૪-શ.	૧૪૩	૨૫
અહિકાન્ત	પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૪૯	આકારગોપન	" "	૩૧૪	૧૪૩	૨૪
અહિકોશ	સાપની કાંચળી	૧૩૧૫	૬૦૩	૪૭	આકારણ	બોલાવવું તે	૨૬૧	૧૨૧	૩૫
અહિચ્છત્ર	એક દેશનું નામ	૯૬૦	૪૨૬	૧૧	આકાલિકો	વીજળી	૧૧૦૫	૫૦૫	૪૧
"	એક પ્રકારનું ઝેર	૧૧૯૭	૫૫૬	૩૩	આકાશ	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૩૫
અહિત	શત્રુ	૭૨૯	૩૨૦	૧૩	આકાશચમસ	ચંદ્રમા	૧૦૫ જ.	૩૫	૩૨
(અહિતુણ્ડિક)	ગારુડી, સર્પ પકડનાર	૪૮૮	૨૧૫	૧૧	(આકાશસ્ફ-				
(અહિત્વચ્)	સાંપની કાચળી	૧૩૧૫	૬૦૩	૪૭	ટિક)	સૂર્યકાંત અને			
અહિપર્યઙ્ક	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શ.	૮૯	૭		ચન્દ્રકાંત મણિ	૧૦૬૮	૪૮૦	૨૬
અહિભય	રાજાઓને સ્વપક્ષથી				આકીર્ણ	ખીચોખીચ, ભરપૂર	૧૪૭૩	૬૭૬	૮
	થતો ભય	૩૦૧	૧૩૮	૨૦	આકુલ	" "	૧૪૭૨	૬૭૬	૭
અહિભુજ્	મોર, ભોજ્યભોજકભાવ				આકૂત	અભિપ્રાય	૧૩૮૩	૬૩૪	૨૭
	સંબંધથી બનેલ શબ્દ	૧૪-પ.	૫	૫૧	આક્રન્દ	લડાઈ	૭૯૯	૩૫૪	૧૧
"	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧-શ.	૧૦૯	૪૪	આક્રમ	આક્રમણ	૧૫૧૧	૬૯૨	૧૭
					આક્રીડ	બાગ	૧૧૧૨	૫૦૯	૨૮
					આક્રોશ	નિંદા	૨૭૨	૧૨૫	૪૮
					(આક્ષપાટસ્ત્રિક)	પરીક્ષા કરનાર	૪૭૯	૨૧૧	૩૮
					આક્ષપાદ	નૈયાયિક	૮૬૨	૩૭૯	૧૫

—: આ :—

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(આક્ષારણા)	મૈથુન વિષયક			
	અપવાદ મૂકવો તે	૨૭૨	૧૨૬	૪
(આક્ષારિત)	દૃષ્ટિ, ઠપકા લાગક	૪૩૬	૧૧૨	૧૦
આક્ષેપ	નિંદા	૨૭૨	૧૨૫	૫૨
આખળલ	ઈંદ્ર (૩૬૧૭૬)	૨-પ.	૨	૫૧
"	"	૧૭૧	૬૧	૪૬
આખનિક	ભુંડ	૧૨૮૮	૫૧૨	૪૪
આખુ	ઊંઘર	૧૩૦૦	૫૧૮	૩૭
આખુગ	ગણપતિ	૨૦૭	૧૩	૪૨
આખેટ	શિકાર	૧૨૭	૪૦૧	૨૬
આખોર	ગ્રીષ્મ ઋતુ	૧૫૭-જો.	૫૧	૪૧
આખ્યા	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૧૫
આગન્તુ	અતિથિ, મહેમાન	૪૧૧	૨૧૧	૩૫
આગમ	આગમ, સિદ્ધાન્ત	૨૪૨	૧૧૪	૩
આગસ્	અપનાધ	૭૪૪	૩૨૭	૨૦
આગૂ	સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૩૭
આગ્નિમારુત	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩	૪૩	૪૫
આગ્નિધ્રા	હવિષ વગેરે આપી અગ્નિ			
	સળગાવવો તે	૮૧૪	૩૬૦	૫૪
(આગ્નિગ્રી)	"	૧૧૪	૩૬૦	૫૧
આગ્રેય	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩	૪૩	૪૨
"	લોહી	૬૨૧	૨૭૩	૬૦
(આગ્રેયી)	અગ્નિ ખૂણો	૧૬૧	૬૮	૨૨
આગ્રહાયણિક	માગશર મહિનો	૧૫૨	૫૬	૧૪
આગ્રહાયણી	માગશર પૂનમ	૧૫૦	૫૪	૪૫
આઘાટ	સીમા, મર્યાદા	૧૬૨	૪૨૬	૫૬
આઘાર	ધી	૪૦૭	૧૮૧	૩
આઘ્નિક	અંગથી કરાયેલ	૨૮૩	૧૩૦	૩૧
આઘ્નિરસ	ગુરુ	૧૧૧	૪૧	૫૦
આવમન	વેદોક્ત મંત્રપૂર્વક પાણીથી			
	મુખ વગેરેનો સ્પર્શ કરવો તે	૮૩૭	૩૭૦	૪૭
(,)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૭
આવામ	ઉકાળેલા અનાજનું			
	ધોવણ, ઓસામણ	૩૧૬	૧૭૫	૧૮
આચાર	શુદ્ધ આચાર	૮૪૩	૩૭૩	૩૦
આચારવેદી	તીર્થંકર, ચક્રવર્તી, વાસુદેવ			
	વગેરેની પુણ્યભૂમિ	૧૪૮	૪૨૨	૨૭
આચારાન્ગ	પહેલું અંગસૂત્ર	૨૪૩	૧૧૪	૧૩
આચાર્ય	વ્યાખ્યાકાર	૭૮	૧૧	૭૧
આચાર્યા	સ્ત્રી આચાર્ય	૫૨૪	૨૩૧	૨૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
આચાર્યાની	આચાર્યની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૧
આચાર્યા	"	૫૨૩	૨૩૦	૫૭
આચિત	વીસ તુલા પ્રમાણ સોનું વિ	૮૮૫	૩૧૦	૧૩
"	દશ ભાર પ્રમાણ સોનું	૮૮૫	૩૧૦	૧૧
"	પૂર્ણ, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૧૭
આચ્છાદ	વસ્ત્ર	૬૬૬	૨૧૫	૨૧
(આચ્છાદન)	"	૬૬૬	૨૧૫	૨૨
આચ્છુરિતક	બીજાને ક્રોધ થાય તેવું હાસ્ય	૨૧૮	૧૩૭	૧૫
આચ્છોદન	ઉકાળેલા અનાજનું			
	ધોવણ, ઓસામણ	૩૧૬-જો.	૧૭૫	૨૩
"	શિકાર	૧૨૭	૪૦૧	૩૦
આજ	ગીધપક્ષી	૧૩૩૫-જો.	૬૧૩	૨૦
આજક	બકરાનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૩૧
આજગવ	શંકરનું ધનુષ	૨૦૧	૮૧	૪૪
(આજમીઢ)	યુધિષ્ઠિર	૭૦૭	૩૧૧	૨૫
આજાનેય	કુલીન ઘોડો	૧૨૩૪	૫૭૨	૩૮
આજિ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૧૭	૩૫૩	૪૫
આજિભિષ્મમૂ	ભયંકર યુદ્ધભૂમિ	૮૦૧	૩૫૫	૧
આજીવ	આજીવિકા	૮૬૫	૩૮૦	૩૧
આજૂ	બળાતકારે નરકમાં			
	નાખવું તે	૧૩૫૮	૬૨૩	૧૪
આજ્ઞા	હુકમ, આદેશ	૨૭૭	૧૨૮	૬
આજ્ય	ધી	૪૦૭	૧૮૦	૫૧
આજ્યવારિ	ધૃતસમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૧
આજ્ઞનેય	હનુમાન	૭૦૫	૩૧૦	૫૬
(આટરૂષ)	અરુણી	૧૧૪૦	૫૨૬	૩૧
આટરૂષક	"	૧૧૪૦	૫૨૬	૨૮
આટિ	એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૩૦
(આટી)	"	૧૩૩૮	૬૧૪	૪૪
આટોપ	આવેશ	૧૪૧૧	૬૮૭	૪૨
(આટ્યા)	પર્યટન	૧૫૦૧	૬૮૮	૧૬
(આટમ્બર)	આવેશ, અહંકાર, આડંબર,			
	ભૂત વગેરેનો આવેશ	૧૪૧૧	૬૮૭	૪૬
આટમ્બર	યુદ્ધનો પડદ, ઢોલ	૭૧૧	૩૫૪	૨૫
(આઢિ)	શરારી, એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૩૨
આઢક	ચાર પ્રસ્થ પ્રમાણ			
	અનાજ વિ.	૮૮૬	૩૧૦	૩૧
આઢકિક	એક આઢક ધાન્ય વાવી			
	શકાય તેવું ખેતર	૧૬૧	૪૩૦	૪
આઢકી	સૌરાષ્ટ્રદેશની માટી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૦

આ-૭૩૪-આ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
આઢકી	અર્ધ પાકેલા અડદ	૧૧૭૫	૫૪૫	૨	,,	વિષ્ણુ	૨૧૭	૧૦૨	૧૬
આઢ્ય	ધનવાન	૩૫૭	૧૬૦	૩૪	(,,)	બ્રહ્મા	૬-પ.	૩	૬૨
આળવીન	કાંગાનું ખેતર	૧૬૬	૪૨૮	૫૨	(,,)	કામ (યૌગિક શબ્દ)	૨૨૯	૧૦૮	૪૨
આળિ	ધરીનો ખીલો	૭૫૬	૩૩૩	૩૪	આત્મમ્ભરી	પેટભરો	૪૨૭	૧૮૮	૪૩
(આણડ)	અંડકોશ	૬૧૨	૨૭૦	૩૪	(આત્મયોનિ)	કામ	૨૨૯	૧૦૮	૪૨
(,,)	છંડું	૧૩૧૯	૬૦૫	૪૫	(,,)	બ્રહ્મા	૬-પ.	૩	૬૧
આતઙ્ક	ભય, ભયાનક				(આત્મરુહ)	,,	૬-પ.	૩	૬૧
	રસનો સ્થાયી ભાવ	૩૦૧	૧૩૮	૯	(આત્મસૂતિ)	,,	૬-પ.	૩	૬૨
,,	રોગ	૪૬૨	૨૦૩	૧૧	આત્માશિન્	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૪૦
આતતાયિન્	વધ કરવા તૈયાર થયેલ	૩૭૨	૧૬૬	૩૦	આત્મીય	પોતાનું	૫૬૨	૨૪૮	૨
આતપ	તડકો	૧૦૧	૩૨	૫૭	આત્રેય	રસ ધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૪૭
(આતપત્ર)	છત્રી	૭૧૭	૩૧૪	૩૪	આત્રેયી	રજસ્વલા સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૩૧
આતપવારણ	,,	૭૧૭	૩૧૪	૨૩	આત્યર્વણ	અત્યર્વણ વેદ			
આતર	વહાણનું ભાડું	૮૭૯	૩૮૭	૭		પાઠીનું શાંતિધર	૧૧૭	૪૪૪	૫૪
(આતાપિ)	સમળી	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૩	આદર્શ	દર્પણ	૬૮૪	૩૦૩	૪૭
આતાપિન્	,,	૧૩૩૪	૬૧૨	૪૭	(આદાન)	સર્વની પાસેથી ગ્રહણ કરવું	૭૩૮	૩૨૫	૧૧
(આતાપી)	,,	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૩	આદિ	પ્રથમ, પહેલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૨૬
(આતાયિન્)	,,	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૦	(આદિકવિ)	વાલ્મીકિ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૪
આતિ	એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૩૪	આદિતેય	દેવ	૮૮	૨૫	૪૦
આતિથેયી	મહેમાનગિરિ	૪૯૯	૨૧૯	૫૫	આદિત્ય	સૂર્ય	૧૫	૨૭	૫૦
આતિથ્ય	,,	૪૯૯	૨૧૯	૫૫	,,	પુનર્વસુનક્ષત્ર	૧૧૧	૩૭	૬૦
(,,)	મહેમાન	૪૯૯	૨૧૯	૪૯	આદિત્યસૂનુ	સુગ્રીવ	૭૦૫	૩૧૦	૪૫
(આતી)	શરારી, એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૪૪	આદિમ	પ્રથમ, પહેલું	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૯
આતુર	રોગી	૪૫૯	૨૦૧	૩૨	આદિરાજ	પૃથુરાજા	૭૦૦	૩૦૯	૨૪
આતોદ્ય	વાજિંત્ર, વાજું	૨૮૬	૧૩૧	૨૩	આદીનવ	દોષ, કષ્ટ, દુઃખ	૧૩૭૫	૬૩૧	૮
આત્તગન્ધ	પરાભવ પામેલ	૪૪૦	૧૧૩	૧૮	આદેશ	આજ્ઞા, હુકમ	૨૭૭	૧૨૮	૧૩
આત્મગુણ	કૌંવય	૧૧૫૧	૫૩૨	૩૭	આદેશિન્	જ્યોતિષી	૪૮૨	૨૧૨	૪૫
આત્મઘોષ	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૦	આદેષ્ટ	યજમાન	૮૧૭	૩૬૨	૨૨
આત્મજ	પુત્ર, જ્ઞાતિવાચક				આદ્ય	પ્રથમ, પહેલો	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૮
	શબ્દથી બનેલ શબ્દ	૯-પ.	૪	૬૪	આદ્યૂન	ઉત્કર્ષની ઇચ્છારહિત	૪૨૮	૧૮૮	૪૮
,,	,,	૫૪૨	૨૪૦	૨૨	આધાર	પાણીનો બંધ	૧૦૯૬	૪૯૯	૨૨
(આત્મજ)	,,	૬-પ.	૩	૬૧	આધિ	માનસિક પીડા	૩૧૨	૧૪૨	૩૦
(આત્મજન્મન્)	બ્રહ્મા	૬-પ.	૩	૬૨	,,	લેશદારના ઘેર ગીરો			
(આત્મજા)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૩		મૂકેલી વસ્તુ	૮૮૨	૩૮૮	૨૯
આત્મદર્શ	દર્પણ, આરીસો	૬૮૪	૩૦૩	૪૬	,,	માનસિક પીડા	૧૩૭૧	૬૨૯	૨૩
આત્મન્	કામની યોનિ-ઉત્પત્તિ	૨૨૯	૧૦૮	૩૯	આધોરણ	મહાવત	૭૬૨	૩૩૬	૩૦
,,	આત્મા, જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૪૦	આધ્યાન	સ્મરણ	૩૦૮	૧૪૦	૩૯
,,	સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૦	આધ્રાણ	તૃપ્તિ, ધરાવવું	૪૨૬	૧૮૮	૨૭
આત્મપ્રવાદ	સાતત્ય પૂર્વ	૨૪૭	૧૧૫	૩૭	(,,)	તૃપ્ત, ધરાયેલ	૪૨૬	૧૮૮	૨૮
આત્મધૂ	બ્રહ્મા	૨૧૩	૧૭	૪૧	આધ્રાત	,,	૪૨૬	૧૮૮	૨૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
આન	અંદરનાં શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૪૦	(આપીનસ)	પીનસરોગ, નાકનો રોગ			
આનક	દુંદુભિ, નગારું, ઢોલ	૨૧૩	૧૩૪	૪૭	સળેખમ		૪૬૮	૨૦૬	૧૧
આનકદુન્દુભિ	વિષ્ણુના પિતા, વસુદેવ	૨૨૩	૧૦૫	૧૧	આપૂષિક	રોટલી, પૂડલાનો સમૂહ	૧૪૧૮	૬૫૧	૫૫
આનત	અધોમુખ, નમેલું	૧૪૫૬	૬૬૧	૩	આપૃચ્છા	એક બીજાને સંબોધીને			
આનતજ	નવમાં દેવલોકના દેવ	૧૩	૨૭	૮		વાતચીત કરવી	૨૭૪	૧૨૭	૧૮
આનદ્ધ	મૃદંગ, ઢોલ	૨૮૭	૧૩૧	૪૪	આપ્ત	અરિહંત, ભગવાન, જિનેશ્વર	૨૫	૮	૬૪
આનન	મુખ, મોઢું	૫૭૨	૨૫૩	૧૧	,,	વિશ્વાસુ, અવિસંવાદી	૭૩૪	૩૨૨	૨૪
આનન્દ	હર્ષ	૩૧૬	૧૪૩	૫૧	આપ્તોક્તિ	આગમ, સિદ્ધાન્ત	૨૪૨	૧૧૪	૧
,,	છઠ્ઠા વાસુદેવના				આપ્રચ્છન	મિત્ર વગેરેને			
	મોટા ભાઈ	૬૧૮	૩૦૮	૫૪		આલિંગનાદિથી			
આનન્દયુ	મનની પ્રસન્નતા	૩૧૬	૧૪૩	૬૦		આનંદ ઉપજાવવો તે	૭૩૧	૩૨૧	૧૧
આનન્દન	મિત્ર વગેરેને આલિંગ-				આપ્રપદીન	પગની પાની સુધી સર્વ			
	નાદિથી આનંદ ઉપજાવવો તે	૭૩૧	૩૨૧	૧૮		અંગ ઢંકાય તેવું			
આનન્દપ્રભવ	શુક, વીર્ય	૬૨૧	૨૭૭	૫૧		પહેરવાનું વસ્ત્ર	૬૭૮	૩૦૦	૪૧
આનય	જનોઈ સંસ્કાર	૮૧૪	૩૬૦	૪૬	આપ્તવ	સ્નાન	૬૩૮	૨૮૨	૪૫
આનાય	માછલા પકડવાની જાલ	૧૨૧	૪૧૦	૩૦	(આપ્તવ)	,,	૬૩૮	૨૮૨	૪૭
આનાહ	ઝાડો અને પેશાબનું				આબન્ધ	જોતરું	૮૧૩	૩૧૪	૪૬
	રોકાણ	૪૭૧	૨૦૭	૨૧	આખરણ	અલંકાર, ઘરેણાં	૬૫૦	૨૮૭	૫૧
,,	લંબાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૫૦	આખા	શોભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૧૨	૩૬
આનિલી	સ્વાતિ નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૫૦	આખાસ્વર	ગણદેવતા	૮૧-શો.	૨૫	૭૧
આનુપૂર્વી	અનુક્રમ, પરિપાટી	૧૫૦૪	૬૮૧	૨૮	આખિજાત્ય	વક્તા અને પ્રતિપાદ્યભાવને			
(આનુપૂર્વ્ય)	,,	૧૫૦૬	૬૮૧	૨૧		ઉચિત-પ્રભુની વાણીનો			
આન્તર્વશિક	અંતઃપુરનો અધિકારી	૭૨૬	૩૧૮	૪૩		૧૮મો ગુણ	૬૮	૧૭	૫૧
આન્દોલિત	હલાવેલું	૧૪૮૧	૬૭૧	૬	આખીર	ગોવાળ	૮૮૧	૩૧૨	૨૦
આન્વીક્ષિકી	ન્યાયશાસ્ત્ર	૨૫૧	૧૧૭	૧૮	(આખીરપલ્લિકા)	ગોવાળોનું રહેઠાણ	૧૦૦૨	૪૪૬	૫૧
,,	ચૌદ વિદ્યા પૈકી				આખીરપલ્લિકા	,,	૧૦૦૨	૪૪૬	૪૫
	બારમી વિદ્યા	૨૫૩	૧૧૭	૪૪	આખીરી	ભરવાડની સ્ત્રી	૫૨૨	૨૩૦	૪૧
આપગા	નદી	૧૦૮૦	૪૧૦	૨	આખીલ	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૧	૬
આપણ	હાટ, દુકાન	૧૦૦૨	૪૪૭	૧૧	,,	ભયાનક	૩૦૩-શો.	૧૩૮	૪૫
આપણિક	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૩૮	આખોગ	વિસ્તાર	૧૪૩૨	૬૫૮	૧૩
આપદ્	આપત્તિ	૪૭૮	૨૧૦	૫૫	આમ્	સ્વીકાર જણાવનાર શબ્દ	૧૫૪૦	૭૦૬	૫૩
આપત્ર	આફતથી ઘેરાયેલો	૪૭૮	૨૧૦	૫૧	આમ	રોગ	૪૬૩	૨૦૩	૧૭
આપત્રસત્ત્વા	ગર્ભવતી સ્ત્રી	૫૩૧	૨૩૧	૭	(આમન)	,,	૪૬૩	૨૦૩	૧૮
આપમિત્યક	સાટામાં લીધેલી વસ્તુ	૮૮૧	૩૮૭	૫૪	આમગન્ધિ	કાચા માંસ વગેરેની ગંધ	૧૩૧૨	૬૩૧	૧
આપાન	એકઠા થઈ દારુ				આમનસ્ય	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૧	૧૮
	પીવાનું સ્થાન	૧૦૭	૪૦૦	૩૧	આમન્ત્રણ	સંબોધન	૨૬૧	૧૨૧	૨૮
આપી	પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૧	૨૪	આમય	રોગ	૪૬૩	૨૦૩	૨૦
આપીડ	મસ્તક ઊપર મુકુટના				આમયાવિન્	રોગી	૪૫૧	૨૦૧	૨૩
	આકારે નાંખેલી માળા	૬૫૪	૨૮૧	૩૩	આમલ્કી	આમળા	૧૧૪૫	૫૨૧	૩૬
આપીન	આંચળ	૧૨૭૨	૫૮૬	૧૨	આમાનસ્ય	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૧	૨૦

આ-૭૩૬-આ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
આમિક્ષા	યજ્ઞમાં પાકેલું અને ગરમ દૂધમાં નાખેલું દહીં	૮૩૧	૩૬૮	૧૨	આયુર્ધીય	,,	૭૬૯	૩૩૯	૨૪
આમિષ	માંસ-રુધિર સકેદ હોય તે પ્રભુના ચાર મૂલ અતિશય પૈકી ત્રીજો અતિશય	૫૭	૧૫	૩૩	(આયુર્વેદિક)	,,	૪૭૨	૨૦૮	૨૬
,,	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૪૩	આયુર્વેદિન્	,,	૪૭૨	૨૦૮	૨૫
,,	લાંચ, ભેટ	૬૩૭	૩૨૪	૫૧	આયુષ્	જીવિતકાલ	૧૩૬૯	૬૨૯	૪૯
આમુક્ત	કંચુક ધારણ કરેલો સૈનિક	૭૬૫	૩૩૭	૨૨	(આયુષ્મત્)	લાંબી આવરદા વાળો	૪૭૯	૨૧૧	૨૨
આમુષ્યાયણ	પ્રખ્યાત પિતાનો પુત્ર	૫૦૨	૨૨૦	૪૬	આયોગવ	શૂદ્ર પુરુષ અને વૈશ્ય સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૯૭	૩૯૬	૧૨
આમોદ	મનની પ્રસન્નતા	૩૧૬	૧૪૩	૫૭	આયોધન	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૬
,,	ઘણે દૂર સુધી જાય તેવી સુગંધ	૧૩૯૦	૬૩૮	૨૯	આર	મંગલ ગ્રહ	૧૧૬	૪૦	૪૮
આમોદિન્	સુવાસ, તાંબુલાદિ મુખ વાસની ગંધ	૧૩૯૧	૬૩૮	૪૨	આરકૂટ	પિત્તળ	૧૦૪૭	૪૭૩	૩૬
આમ્રાય	ગુરુપરંપરાગત ઉપદેશ	૮૦	૨૧	૧૨	આરક્ષ	હાથીના કુંભ સ્થલનો નીચેનો ભાગ	૧૨૨૬	૫૬૮	૧૮
,,	વેદ	૨૪૯	૧૧૬	૧	આરગ્વધ	ગરમાળો	૧૧૪૦	૫૨૬	૭
આમ્ર	આંબો	૧૧૩૩	૫૨૨	૧૦	આરણજ	અગ્યારમાં વિમાનના દેવ	૯૩	૨૭	૮
આમ્રાતક	જંગલી આંબો, અમૃત વૃક્ષ	૧૧૫૨	૫૩૩	૧૩	આરણિન્	કુકડો	૧૩૨૫-જો.	૬૦૮	૪૦
આમ્રોદિત	એક જ શબ્દ બે-ત્રણવાર બોલાય તે	૨૬૭	૧૨૪	૯	આરનાલ	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૪	૮
આમ્લચેતસ	આંબલી, કોકમ	૪૧૭	૧૮૪	૬૨	આરતિ	નિવૃત્તિ, અટકવું	૧૫૨૨	૬૯૭	૩૧
(આમ્લિકા)	આંબલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૭	આરમ્ભટી	અભિનયનો પ્રકાર	૨૮૫	૧૩૧	૧૪
આયત	લાંબુ	૧૪૨૮	૬૫૬	૩૨	આરમ્મ	શરુઆત	૧૫૧૦	૬૯૧	૫૨
(આયતન)	જિનાલય, જિનમંદિર	૯૯૪	૪૪૩	૬૩	આરવ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૪	૧
આયતિ	આવતો કાલ	૧૬૨	૬૩	૨	આરા	ચામડું કાપવાનું હથિયાર	૯૧૫	૪૦૪	૨૫
આયત્ત	આધીન	૩૫૬-જો.	૧૬૦	૧૪	આરાધના	સેવા, ભક્તિ	૪૯૭	૨૧૮	૩૪
આયલ્લક	ઉત્સાહ, ઉત્કંઠા	૩૧૪	૧૪૩	૧૧	આરાફલ	દુઃસ્ફોટ નામનું શસ્ત્ર	૭૮૭-જો.	૩૪૮	૫૧
આયસી	લોઢાનું બપ્તર	૭૬૯	૩૩૯	૧૯	આરામ	ભાગ, બગીચો	૧૧૧૧	૫૦૯	૧૭
આય:શૂલિક	તીક્ષ્ણ ઉપાય વડે કાર્ય કરનાર	૩૫૪	૧૫૯	૩૪	આરાલિક	રસોઈયો	૭૨૩	૩૧૭	૧૭
આયામ	લંબાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૪૮	આરાવ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૩	૫૯
આયાસ	થાક, પરિશ્રમ, કસરત	૩૨૦	૧૪૪	૪૮	આરેક	સંદેહ, સંશય	૧૩૭૫	૬૩૦	૫૪
(આયુ)	ઉંમર	૧૩૬૯	૬૨૭	૫૧	આરોગ્ય	રોગરહિતપણું	૪૭૪	૨૦૯	૨૭
આયુક્ત	અમાત્ય સિવાયના કામ ઉપર નીમેલા મંત્રિઓ	૭૧૯	૩૧૫	૨૯	આરોપિત-વિશેષતા	વિશેષણથી વિશિષ્ટ પ્રભુની વાણીનો ઉગમો ગુણ	૭૦	૧૭	૬૪
આયુધ	શસ્ત્ર	૭૭૩	૩૪૦	૨૧	આરોહ	સ્ત્રીની કેડનો પાછલો ભાગ	૬૦૮	૨૬૮	૩૦
,,	અલંકાર માટેનું સોનું	૧૦૪૬	૧૦૪૬	૨૧	,,	ઊંચાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૫૪
આયુધિક	શસ્ત્રો વડે આજીવિકા ચલાવનાર	૭૭૦	૩૩૯	૩૧	આરોહક	વૃક્ષ	૧૧૧૪-જો.	૫૧૧	૪
					આરોહણ	પગથીયું	૧૦૧૩	૪૫૩	૫૫
					,,	ચઢવું, સામે જવું	૧૫૧૦	૬૯૨	૯
					આર્જુની	બાહુદા નદી	૧૦૮૬	૪૯૩	૧
					આર્તવ	સ્ત્રી રજ	૫૩૬	૨૩૮	૯
					આર્દ્ર	ભીનું, પલળેલું	૧૪૯૨	૬૮૪	૧૯
					આર્દ્રક	આદુ	૧૧૮૯	૫૫૨	૨૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
આદ્રા	આદ્રા નક્ષત્ર	૧૧૦	૩૭	૫૦	આલુક	શેષનાગ	૧૩૦૭	૬૦૨	૮
આર્ય	બુદ્ધ	૨૩૨	૧૧૦	૧૨	આલુ	ઝારી, નાનુ પાણીનું પાત્ર	૧૦૨૧	૪૨૮	૪૮
,,	આર્ય (નાટકમાં વપરાતો શબ્દ)	૩૩૩	૧૪૯	૨૫	આલેખ્ય	ચિત્ર	૯૨૨	૪૦૭	૧૦
,,	સજ્જન	૩૭૯	૧૬૮	૬૩	આલેખ્યશેષ	મૃત્યુ પામેલો, મરેલો	૩૭૪	૧૬૬	૫૨
આર્યપુત્ર	નાટકની ભાષામાં ભર્તા, સ્વામી	૩૩૫	૧૫૦	૧૩	આલોક	પ્રકાશ	૧૦૧	૩૨	૫૪
આર્યા	પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૫૦	આલોચન	અકાંતે થતી વિચારણા	૭૪૧	૩૨૫	૪૮
આર્યાવર્ત	પુણ્યભૂમિ, ૬૩ શલાકા પુરુષોની જન્મભૂમિ	૧૪૮	૪૨૨	૨૦	આવકુટારિકા	આકાર ધ્રુપાવવો	૩૧૪-શે.	૧૪૩	૨૫
આર્ષભિ	પહેલા ચક્રવર્તી ભરત	૬૯૨	૩૦૭	૩	આવપન	દરેક પ્રકારનું વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૦	૫૭
આર્ષમ્ય	ખસી કરવા લાયક બળદ	૧૨૫૯	૫૭૯	૬૪	આવરણ	ઢાળ	૭૮૩	૩૪૬	૨૮
આર્હત	જૈન, અરિહંતનો ઉપાસક	૮૬૧	૩૭૯	૩	આવરોધક	અંત:પુરનો અધિકારી	૭૨૬	૩૧૮	૪૪
આલ	હરતાળ	૧૦૫૯	૪૭૭	૨૦	આવર્ત	પાણીનું ચકાકારે ભ્રમવું તે	૧૦૭૬	૪૮૭	૧૦
આલમ્બ	હિંસા	૩૭૧	૧૬૬	૨	(આવર્તક)	પુંવાડીયો, ઘઘરનાશક ઔષધિ	૧૧૫૮	૫૩૬	૨૩
આલ્ય	ઘર	૯૯૦	૪૪૧	૩૦	આવર્હત	મૂળમાંથી ઉખેડી નાખેલ	૧૪૮૦	૬૭૮	૪૦
આલ્વાલ	ક્યારો	૧૦૯૫	૪૯૮	૫૬	આવલિ	શ્રેણી, પંક્તિ	૧૪૨૩	૬૫૩	૪૭
આલ્સ્ય	આળસ	૩૧૫	૧૪૩	૩૯	આવસથ	ઘર	૯૯૧	૪૪૧	૫૦
,,	આળસુ	૩૮૩	૧૭૦	૧૬	,,	વિદ્યાર્થીઓ અને પ્રતીઓનું રહેઠાણ	૯૯૪	૪૪૩	૪૪
આલ્મન	હાથીને બાંધવાનો ખીલો, થાંભલો	૧૨૩૦	૫૭૦	૧૦	આવસથ્ય	,, ,, ,, ,,	૯૯૪	૪૪૩	૪૩
આલાપ	પરસ્પર સંબોધીને વાતચીત કરવી તે	૨૭૪	૧૨૭	૨૦	આવસિત	મસળેલું	૧૧૮૩	૫૪૯	૫
આલાવર્ત	વસ્ત્રનાં પંખો	૬૮૮	૩૦૫	૨૨	આવાપ	કડું, વલય, બંગડી વગેરે	૬૬૩	૨૯૨	૫૧
આલાસ્ય	મગરમચ્છ	૧૩૪૯	૬૨૦	૨૬	,,	પરમંડલની ચિંતા	૭૧૫	૩૧૩	૫૫
આલિ	સખી	૫૨૯	૨૩૪	૫૧	,,	ક્યારો	૧૦૯૫	૪૯૯	૧૫
,,	પૂલ, બંધ, પાળ	૯૬૫	૪૨૮	૨૩	આવાલ	,,	૧૦૯૫	૪૯૯	૧૧
,,	વીંછી	૧૨૧૧	૫૬૧	૧૮	આવાસ	ઘર	૯૯૧	૪૪૨	૧૯
,,	પંક્તિ, હાર	૧૪૨૩	૬૫૩	૪૫	આવિક	ઊનનું વસ્ત્ર	૬૭૦	૨૭૯	૨૩
આલિજ્ઞન	પરસ્પર ભેટવું તે	૧૫૦૭	૬૯૦	૪૧	આવિદ્ધ	વાંકુ	૧૪૫૬	૬૬૯	૮
આલિજ્ઞન્	ગાયના પુચ્છ જેવું મૃદંગ	૨૯૩	૧૩૩	૫૭	,,	પ્રેરણા કરેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૪૭
(આલિજ્ઞ્ય)	,, ,, ,,	૨૯૩	૧૩૪	૧૧	આવિલ	મલિન	૧૦૭૧	૪૮૪	૪૭
આલિન્	વીંછી	૧૨૧૧	૫૬૧	૧૬	આવિષ્કૃત	પ્રગટ કરાયેલું	૧૪૭૮	૬૭૭	૫૬
(આલિન્દ)	બારણાના આગળ ભાગમાં કરેલો ઓટલો	૧૦૧૦	૪૫૧	૪૯	આવિષ્ટ	ભૂત ગ્રસ્ત	૪૯૧	૨૧૬	૨૮
(આલો)	સેતુ, પૂલ	૯૬૫	૪૨૮	૨૬	આવિસ્	પ્રગટ, ખુલ્લું	૧૫૩૯	૭૦૬	૧૬
આલીઢ	જમણો પગ લંબાવી ડાબા પગને સંકોચી ઊભા રહેવું તે	૭૭૭	૩૪૨	૧૦	આલુક	પિતા (નાટકની ભાષામાં)	૩૩૨	૧૪૯	૨
આલીન	કલાઈ	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૭	આલુત્ત	,, ,,	૩૩૨	૧૪૯	૬
(આલુ)	ઝારી, નાનુ પાણીનું પાત્ર	૧૦૨૧	૪૫૮	૫૦	આવૃત્	અનુક્રમ	૧૫૦૪	૬૮૯	૨૯
					આવૃત	ઢંકાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૩
					આવેગ	ઉતાવળ	૩૨૨	૧૪૫	૪૪
					આવેશ	ધાતુના વૈષમ્યથી થતો આવેશ	૩૨૧	૧૪૫	૩૦
					,,	અહંકાર, ભૂત			
						વિગેરેનો આવેશ	૧૪૯૯	૬૮૭	૪૧

આ-૭૩૮-આ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
આવેશન	સોની વિગેરે				આશ્રવ	અંગીકાર, સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૩૧
	કારીગરોનું સ્થાન	૧૦૦૦	૪૪૫	૫૭	"	સાંભળવામાં તત્પર	૪૩૨	૧૧૦	૩૫
આવેશિક	મહેમાન	૪૯૯	૨૧૯	૨૯	આશ્રુત	સ્વીકાર કરેલું	૧૪૮૯	૬૮૩	૫
આવેશિક	મેહમાનગીરી	૪૯૯	૨૧૯	૫૩	આશ્વ	ઘોડાનો સમુદાય	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૮
આવેષ્ટક	ધર કે નગરને ફરતો કોટ	૧૮૨	૪૩૭	૧	આશ્વત્થ	વ્રતમાં ધારણ કરવા લાયક			
આશંસા	ઈચ્છા	૪૩૦	૧૮૯	૫૧		પિપળાનો દંડ	૮૧૬	૩૬૧	૩૦
આશંસિત્	ઈચ્છા કરનાર	૩૫૦	૧૫૭	૫૦	આશ્વયુજ	આસો મહિનો	૧૫૫	૫૮	૧૮
આશંસુ	" "	૩૫૦	૧૫૭	૪૭	આશ્વિન	" "	૧૫૫	૫૮	૨૬
આશક્કા	ભય, ભયાનક રસનો				(આશ્વિનેય)	સ્વર્ગના વૈધ	૧૮૧	૭૫	૪૦
	સ્થાયીભાવ	૩૦૧	૧૩૮	૧૦	આશ્વીન	ઘોડો જેટલું એક દિવસમાં			
આશય	અભિપ્રાય	૧૩૮૩	૬૩૪	૩૫		જઈ શકે તેટલો માર્ગ	૧૨૫૦	૫૭૭	૮
(આશયાશ)	અગ્નિ	૧૧૦૦	૫૦૨	૫૭	આષાઢ	અષાઢ મહિનો	૧૫૪	૫૭	૩૩
આશર	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૨૧	"	વ્રતમાં ખાખરાનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૪
આશા	દિશા	૧૬૬	૬૬	૩૯	"	મલયાચલ પર્વત	૧૦૨૯	૪૬૩	૩
"	ઈચ્છા	૪૩૦	૧૮૯	૫૧	આષાઢામ્	મંગલ ગ્રહ	૧૧૭	૪૦	૬૨
આશિત	ખાનાર	૩૯૪	૧૭૪	૨૦	આસ	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૧૮
"	તૃપ્ત, ધરાયેલ	૪૨૬	૧૮૮	૨૨	આસક્ત	તત્પર	૩૮૫	૧૭૦	૪૪
આશિતક્રવીન	ગાયો ધરાય તેવું				આસન	આ શબ્દ લગાડવાથી			
	ચરવાનું સ્થાન	૧૬૪	૪૨૮	૧		વાહક વાયક શબ્દ બને છે	૧-પ.	૪	૫૪
આશિર	રાક્ષસ	૧૮૮-શે	૮૦	૨૮	"	આસન, પદાસન વગેરે	૮૨	૨૧	૪૭
(")	ખાનાર	૩૯૪	૧૭૪	૨૧	"	આસન, કાષ્ઠાસન	૬૮૪	૩૦૪	૬
"	અગ્નિ	૧૧૦૦-શે.	૫૦૩	૧૩	"	લડાઈ વગેરેની નિવૃત્તિ,			
આશિષ્	આશીર્વાદ	૨૭૨	૧૨૬	૧૧		કિલ્લામાં ભરાઈ રહેલું તે	૭૩૫	૩૨૨	૫૧
"	સર્પની દાઢ	૧૩૧૫	૬૦૩	૧૬	"	હાથીનો સ્કંધ	૧૨૨૪	૫૬૭	૩૧
આશી	" "	૧૩૧૫-શિ.	૬૦૩	૨૦	(")	અસન વૃક્ષ, જીવક	૧૧૪૪	૫૨૮	૫૨
આશીવિષ	સર્પ	૧૩૦૪	૬૦૦	૩૬	આસના	સ્થાન, સ્થિતિ	૧૪૯૮	૬૮૭	૨૦
આશુ	ડાંગરની એક જાત	૧૧૬૮	૫૪૧	૫૩	આસન્દ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૬
"	જલ્દી	૧૫૩૦	૭૦૨	૩૭	આસન્દી	નેતરનું બનાવેલું આસન,			
(")	"	૧૪૭૦	૬૭૫	૧		ખુરશી વગેરે	૬૮૪	૩૦૩	૫૩
આશુગ	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૩	આસન્ન	સમીપ, નિકટ	૧૪૫૧	૬૬૬	૬૧
"	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૨૩	આસવ	મીરા નામના દેશની મદિરા,			
આશુશક્ષણિ	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૪૧		શેરડી વગેરેની દારુ	૧૦૪	૩૯૯	૮
આશ્ચર્ય	આશ્ચર્ય, અદ્ભુત, અદ્ભુત				"	મદિરા બનાવવાની ક્રિયા	૧૦૫	૩૯૯	૫૪
	રસનો સ્થાયીભાવ	૩૦૪	૧૩૯	૧	આસાદિત	મેળવેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૪૧
આશ્મન	સૂર્યનો સારથિ, અરુણ	૧૦૨-શે.	૩૩	૩૦	આસાર	વેગવાળો વરસાદ	૧૬૫	૬૫	૫૮
આશ્રમ	બ્રહ્મચર્ય વગેરે ચાર આશ્રમ	૮૦૮	૩૫૭	૩૩	"	મિત્રનું બળ	૭૯૦	૩૫૦	૧
"	મુનિઓનું સ્થાન, આશ્રમ	૧૦૦૧	૪૪૬	૯	આસીન	બેઠેલો	૪૯૨	૨૧૬	૪૫
આશ્રય	બળવાનનો આશ્રય લેવો	૭૩૫	૩૨૩	૧૫	આસુતિ	મદિરા બનાવવાની ક્રિયા	૧૦૫	૩૯૯	૫૩
"	ધર	૯૯૧	૪૪૨	૧૨	આસુતીબલ	સોમરસ ખેંચી યજ્ઞ કરનાર	૮૧૮	૩૬૨	૪૫
આશ્રયાશ	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૫૫	"	કલાલ, મદિરા વેચનાર	૧૦૧	૩૯૭	૪૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
આસુર	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૧૩	અભિનય		૨૮૩	૧૩૦	૩૦
(, ,)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૯	૨૧	આહાવ	હવાડો	૧૦૯૨	૪૯૭	૮
આસુરી	રાઈ	૪૧૯	૧૮૫	૧૨	આહિક	કેતુ ગ્રહ	૧૨૧	૪૨	૬૧
આસેચનક	જેને જોવાથી આંખ ધરાય				આહિતાગ્રિ	અગ્નિહોત્રી	૮૩૫	૩૭૦	૧૧
	નહિ તેવું દૃશ્ય	૧૪૪૩	૬૬૩	૧૯	આહિતુગ્નિક	ગારુડી, સર્પનું ઝેર			
આસ્કન્દન	યુદ્ધ, ઝડાઈ	૭૧૭	૩૫૩	૪૩		ઉતારનાર	૪૮૮	૨૧૫	૧૦
આસ્કન્દિત	ક્રોધથી ચારે પગ				આહુતિ	હોમ, અગ્નિમાં હોમવું તે	૮૨૧	૩૬૪	૨૧
	ટેકીને જવું તે	૧૨૪૯	૫૭૭	૩	આહો	વિતર્ક, વિકલ્પ			
આસ્તર	હાથી કે રથ ઉપર					જણાવનાર અવ્યય	૧૫૩૬	૭૦૫	૧૬
	નાંખવાનું વસ્ત્ર, ઝૂલ	૬૮૦	૩૦૧	૪૫	આહોપુરુષિકા	‘હું જ શક્તિમાન છું’			
(આસ્તરણ)	” ” ”	૬૮૦	૩૦૧	૪૬		એવી પોતાનામાં સંભાવના			
આસ્તિક	શ્રદ્ધાવાળો, આસ્તિક	૪૯૦	૨૧૫	૪૭		રાખવી તે	૩૧૮	૧૪૪	૨૦
આસ્થા	અંગીકાર, સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૨૬	આહ્નિક	એક દિવસમાં ભણાવી			
”	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૨૪		શકાય તેટલો ગ્રંથભાગ	૨૫૫	૧૧૮	૨૨
”	સ્થાન, સ્થિતિ	૧૪૯૮	૬૮૭	૧૯	આહ્નિય	ત્રણ પ્રકારમાંનો એક અગ્નિ	૮૨૬	૩૬૬	૧૪
આસ્થાન	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૨૫	આહ્વાય	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૪
આસ્થાનગૃહ	સભાગૃહ	૧૧૭	૪૪૫	૪	આહ્વા	”	૨૬૦	૧૨૧	૧૯
(આસ્થાની)	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૨૬	આહ્વાન	બોલાવવું તે	૨૬૧	૧૨૧	૩૨
આસ્પદ	સ્થાન	૧૮૮	૪૪૦	૯					
આસ્પોટની	મોતી વગેરે બાંધવાનું શસ્ત્ર	૧૦૯	૪૦૧	૨૦					
આસ્ય	મુખ	૫૭૨	૨૫૨	૫૭					
આસ્યલાઙ્ગલ	ભુંડ	૧૨૮૮	૫૯૨	૪૩	ઇશુ	શેરડી	૧૧૯૪	૫૫૪	૨૫
આસ્યલોમન્	મૂછ-દાઢી	૫૮૩	૨૫૭	૫૦	ઇશુરસકાથ	શેરડીના રસનો			
આસ્યા	સ્થાન, સ્થિતિ	૧૪૯૮	૬૮૭	૧૭		ઉકાળો, ગોળ	૪૦૨	૧૭૮	૩૫
આસ્યાસવ	લાળ	૬૩૩	૨૮૦	૨૪	ઇશુવારિ	ઇશુ સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૦
આસપ	મૂળ નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૧૮	ઇજ્ઞ	જંગમ, હાલતું-ચાલતું	૧૪૫૪	૬૬૮	૨૬
આસવ	દોષ, કષ્ટ, દુઃખ	૧૩૭૫	૬૩૧	૯	”	હૃદયનો ભાવ			
”	ઉકાળેલા અનાજનું					જણાવનાર ઇશારો	૧૫૧૩	૬૯૩	૧૨
	ધોવણ, ઓસામણ	૩૯૬-શે.	૧૭૫	૨૪	ઇજ્ઞિત	” ”	૧૫૧૩	૬૯૩	૧૪
આહત	ગુણાકાર કરેલું	૧૪૮૩	૬૮૭	૩૯	ઇજ્ઞુદી	ઇંગોરીયો	૧૧૪૩	૫૨૮	૧૨
આહતલક્ષણ	ગુણો વડે પ્રસિદ્ધ પામેલો	૪૩૭	૧૯૨	૧૫	ઇચ્છા	ઈચ્છા, અભિલાષા	૪૩૦	૧૮૯	૫૮
આહર	અંદરનાં શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૩૯	ઇચ્છાવસુ	કુબેરદેવ	૧૮૯	૮૧	૨૨
આહવ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૧૬	૩૫૨	૫૫	ઇજ્ઞલ	પાણીમાં થતું નેતર,			
આહાર	ખાવું, ભોજન	૪૨૩	૧૮૭	૧૧		સમુદ્રફળ	૧૧૪૫	૫૨૯	૨૩
આહારતેજસ	રસ ધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૪૪	ઇજ્યાશીલ	હંમેશા યજ્ઞ કરવાના			
આહારનીહાર-						સ્વભાવવાળો બ્રાહ્મણ	૮૧૮	૩૬૨	૪૧
વિધિ	આહાર-નીહાર લોકો ન				ઇટ્ઠર	સાંઢ, આખલો	૧૨૫૯	૫૮૦	૧૫
	દેખી શકે તે પ્રભુનો એક				ઇટ્ઠવત્સર	વરસ	૧૫૯-શે.	૬૦	૫૬
	અતિશય	૫૮	૧૫	૩૬	ઇટ્ઠાવત્સર	”	૧૫૯-શે.	૬૦	૫૬
આહાર્ય	ભૂષણ વગેરેથી કરાયેલો				ઇતર	પામર, અસંસ્કારી, નીચ	૧૩૨	૪૧૧	૫૪
					”	ભિન્ન, જુદું	૧૪૬૮	૬૭૪	૧૯

—: ૩ :—

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઇતરથા	બીજી રીતે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૯	૧૧	ઇન્દ્રમહ	કૂતરો	૧૨૮૦-શો.	૫૮૯	૩૫
ઇતરેતર	પરસ્પર	૧૪૯૯	૬૮૭	૩૫	ઇન્દ્રમહકામુક	,,	૧૨૮૦-શો.	૫૮૯	૩૪
ઇતરેઘુસ્	બીજા દિવસે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૬૧	ઇન્દ્રલુપ્તક	કેશ ખરી પડે તેવો રોગ	૪૬૬	૨૦૫	૧૪
ઇતિ	નિશ્ચય અર્થ બતાવનાર				ઇન્દ્રવારુણી	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૭	૫૩૫	૪૬
	અવ્યય	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૩૨	ઇન્દ્રવૃદ્ધિક	ગુપ્ત અંડવાળો ઘોડો	૧૨૪૩-શો.	૫૭૫	૧૮
ઇતિહ	પરંપરાથી આવેલ				ઇન્દ્રસુત	વાલી	૭૦૪	૩૧૦	૪૨
	ઉપદેશ, સંપ્રદાય	૧૫૩૭	૭૦૫	૨૮	ઇન્દ્રાગ્રિદેવતા	વિશાખા નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૯	૨
ઇતિહાસ	પૂર્વનું ચરિત્ર	૨૫૯	૧૧૯	૪૧	ઇન્દ્રાણી	ઇંદ્રની અપ્સરા	૧૭૫	૭૨	૬
ઇત્યમ્	એ પ્રમાણે, એમ	૧૫૪૨-શો.	૭૦૯	૧૧	ઇન્દ્રાણીમહ	વરનો મહોત્સવ	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૧૮
ઇત્વરી	અસતી, કુલટા	૫૨૮	૨૩૪	૩	ઇન્દ્રાનુજ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૯૯	૯
ઇવાનીમ્	જલ્દી, હમણાં, અત્યારે	૧૫૩૦	૭૦૨	૧૦	ઇન્દ્રાયુધ	કાળી આંખવાળો ઘોડો	૧૨૪૩-શો.	૫૭૫	૧૭
ઇધ્મ	લાકડાં, બળતણ	૮૨૭	૩૬૬	૪૩	(ઇન્દ્રાવરજ)	વિષ્ણુ	૯	૪	૭૧
ઇન	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૩૪	ઇન્દ્રિય	શુક્ર, વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૫૩
,,	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૩૦	,,	ચક્ષુ વગેરે ઇન્દ્રિય	૧૩૮૩	૬૩૪	૫૧
ઇન્દિરા	લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની	૨૨૬	૧૦૭	૫	ઇન્દ્રિયગ્રામ	ઇન્દ્રિયોનો સમુદાય	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૮
ઇન્દિન્દિર	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૪૮	ઇન્દ્રિયાયતન	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૩૭
ઇન્દીવર	નીલ કમલ	૧૨૧૨	૫૩૯	૨૫	ઇન્દ્રિયાર્થ	સ્પર્શાદિ પાંચ વિષયો	૧૩૮૪	૬૩૫	૨૯
ઇન્દુ	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૮	ઇન્ધન	લાકડાં, બળતણ	૮૨૭	૩૬૬	૩૮
ઇન્દુકાન્તા	રાત	૧૪૩	૫૧	૧૮	(ઇન્ધકા)	મૃગશિર, નક્ષત્રના માથે			
ઇન્દુજા	નર્મદા	૧૦૮૩	૪૯૧	૩૮		રહેલા પાંચ તારાઓ	૧૧૦	૩૭	૪૫
ઇન્દુધૃત્	શંકર, મહાદેવ	૧૯૯	૮૮	૩૭	ઇખ	હાથી	૧૨૧૮	૫૬૫	૫
ઇન્દુમૌલિ	,,	૭-પ.	૪	૧	ઇખપાલક	મહાવત	૭૬૨	૩૩૬	૩૬
ઇન્દુશેખર	,,	૭-પ.	૪	૧૨	ઇખારિ	અગ્નિ, સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૧	૪
ઇન્દ્ર	પૂર્વ દિશાનો સ્વામી	૧૬૯	૬૮	૧૮	ઇખ્ય	ધનાઢ્ય, ધનવાન	૩૫૭	૧૬૦	૩૩
,,	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૮	૫૮	ઇરમ્મવ	વીજળીનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૫૦
,,	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૨૦	ઇરા	મદિરા	૯૦૨	૩૯૮	૧૯
,,	એક પ્રકારનું ઝેર	૧૧૯૯	૫૫૬	૫૦	,,	પાણી	૧૦૭૦-શો.	૪૮૩	૪૯
ઇન્દ્રક	સભાગૃહ	૯૯૭	૪૪૫	૫	ઇરાવર	પાણીના કરા	૧૬૬-શો.	૬૬	૩૧
ઇન્દ્રકીલ	મંદરાચલ	૧૦૩૦	૪૬૩	૨૬	ઇરિણ	ઉખર ભૂમિ	૯૩૯	૪૧૭	૩૧
ઇન્દ્રકોશ	ઝૂલતી અટારી, અગાસી	૧૦૧૧	૪૫૨	૩૮	(ઇર્વારુ)	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૨	૨
ઇન્દ્રગોપ	ગોકળ ગાય,				ઇલ્લ	પૃથ્વી	૯૩૭	૪૧૬	૩૯
	ચોમાસાના કીડા	૧૨૦૯	૫૬૦	૪૦	ઇલ્લલ	મૃગશિર નક્ષત્રના માથે			
ઇન્દ્રચ્છન્દ	એક હજાર					રહેલા પાંચ તારાઓ	૧૧૦	૩૭	૩૯
	આઠ સેરનો હાર	૬૫૮	૨૯૧	૩૨	ઇષ	આસો મહીનો	૧૫૫	૫૮	૨૧
ઇન્દ્રજાલ	મંત્ર-તંત્રાદિથી અસંભવિત				ઇષીકા	કાશતૃણ, કસાડો	૧૧૯૫	૫૫૫	૬
	વસ્તુ બતાવવી તે	૭૩૮	૩૨૫	૨	(,,)	હાથીની આંખનો ડોળો	૧૨૨૫	૫૬૭	૪૪
,,	જાદુગીરી, ગારુડી વિદ્યા	૯૨૬	૪૦૮	૫૫	ઇષુ	કામદેવનું બાણ	૨૨૮	૧૦૮	૨
ઇન્દ્રનીલ	નીલમણિ	૧૦૬૫	૪૭૯	૪૩	,,	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૧૦
ઇન્દ્રમણિ	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૨૩	(ઇષુધિ)	બાણ રાખવાનું ભાથુ	૭૮૨	૩૪૫	૮
ઇન્દ્રમૂતિ	પ્રથમ ગણધર	૩૧	૧૧	૯	ઇષ્ટ	યજ્ઞકર્મ	૮૩૪	૩૬૯	૪૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઙ	ઘઙ્ઘા પ્રમાણે	૧૫૦૫	૬૮૯	૫૫	ઈશાન	ઈશાન દિશાનો સ્વામી	૧૬૯	૬૮	૧૯
ઙ્ઘ	સુગંધી, સુવાસ	૧૩૯૧	૬૩૮	૪૬	"	શંકર, મહાદેવ	૧૯૫	૮૫	૪૧
ઙપૂર્ત	યજ્ઞકર્મ અને વાવ કુવા				ઈશાન્તબન્ધન	ધોંસરું	૭૫૬	૩૩૪	૫
	વિ. બન્ને કરાવવા તે	૮૩૫	૩૬૯	૪૯	ઈશિત્	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૩૨
ઙ્ઘ	વસંત ઋતુ	૧૫૬	૫૯	૧૬	ઈશિત્વ	જીવ કે અજીવ સર્વ			
ઙ્ઘાસ	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૪	આજ્ઞા માને તેવી શક્તિ	૨૦૨	૯૦	૪૩	
—: ઈ :—					ઈશ્વર	શંકર, મહાદેવ	૧૯૬	૮૭	૫
ઈ	વિષ્ણુની પત્ની, લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૬	૨૬	ઈશ્વર	ધનાઢ્ય, ધનવાન	૩૫૭	૧૬૦	૩૬
ઈક્ષણ	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૨૬	"	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૩૦
"	જોવું તે	૫૭૬	૨૫૫	૧૧	ઈશ્વરા	શંકરની પત્ની, પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૯
ઈક્ષણિક	જ્યોતિષી, દૈવજ	૪૮૩	૨૧૨	૫૨	ઈશ્વરી	" " "	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૩
(ઈક્ષણિકા)	હાથ-પગ આદિની રેખાઓ				(")	" " "	૨૦૫	૯૨	૧૧
	દેખી શુભાશુભ લક્ષણો				ઈષત્	થોડું, અલ્પ	૧૫૩૬	૭૦૪	૬૩
	જાણવાવાળી સ્ત્રી	૪૮૩	૨૧૨	૫૬	ઈષત્પાણડુ	કંઈક ધોળાશ પડતો રંગ	૧૩૯૩	૬૪૦	૨૭
ઈંડા	વખાણ, સ્તુતિ	૨૬૯	૧૨૫	૧	ઈષદુષ્ણ	થોડું ગરમ	૧૩૮૬	૬૩૬	૩૯
ઈંડિક	જંગલી બકરો	૧૨૭૭	૫૮૮	૪૫	ઈષા	હળનો દંડ	૮૯૧	૩૯૩	૨૪
ઈંવૈરિકા	વડી	૪૦૦-શે.	૧૭૭	૩૭	ઈષાદન્ત	લાંબા દાંતવાળો હાથી	૧૨૨૩	૫૬૬	૪૪
ઈંતિ	ધાન્યાદિનો નાશ કરનાર				ઈષિકા	લાકડાની કે લોઢાની સળી	૧૨૦	૪૦૬	૩૫
	ઉંદર વગેરે ૧૨૫ યોજન				"	હાથીની આંખનો ડોળો,			
	સુધી ઉત્પન્ન ન થાય તે-				ઈષીકા	આંખનો ગોળો	૧૨૨૫	૫૬૭	૪૨
	ભગવાનનો અતિશય	૬૦	૧૬	૨૬	(ઈંહ)	લાકડાની કે લોઢાની સળી	૧૨૦	૪૦૬	૩૦
"	અકસ્માત્, ઉપદ્રવ	૧૨૬	૪૪	૪૮	ઈશ્ઘા, અભિલાષા,				
ઈંપ્સા	ઘઙ્ઘા, મનોરથ	૪૩૧-શે.	૧૯૦	૬	મનોરથ		૪૩૦	૧૮૯	૬૧
ઈંરિત	પ્રેરણા કરેલું, ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૫૭	ઈંહા	" " "	૪૩૦	૧૮૯	૬૦
ઈંર્મ	પ્રણ, નહીં રુઝાતાં ધારાં	૪૬૫	૨૦૪	૨૭	ઈંહામૃગ	નાટ્ય પ્રબન્ધના પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૫૫
ઈંર્યા	વિહાર કરવો, ચાલવું તે	૧૫૦૦	૬૮૮	૭	"	વરૂ	૧૨૯૧	૫૯૪	૧૮
(,)	સાધુઓનું આચારમાં રહેવું	૧૫૦૧	૬૮૮	૨૭	—: ડ :—				
ઈંર્યાપથસ્થિતિ	ધ્યાન, મૌન વગેરેમાં રહેવું તે	૧૫૦૧	૬૮૮	૨૬	ડકનાહ	પીળી અને લાલ			
(ઈંર્વાર્)	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૨	૩		કાંતિવાળો ઘોડો	૧૨૪૧	૫૭૪	૫૨
ઈંર્વા	ઈર્ષ્યા	૩૯૧	૧૭૩	૭	ડક્તર	મોટો બળદ	૧૨૫૮	૫૭૯	૫૬
ઈંર્વાલુ	ઈર્ષ્યાળુ	૩૯૧	૧૭૩	૨	ડક્ષન્	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૩૨
(ઈંર્લિ)	નાની તરવાર, કટારી	૭૮૫	૩૪૭	૧૧	ડખા	થાળી, તપેલી	૧૦૧૯	૪૫૭	૫
ઈંર્લે	એક બાજુ ધારવાળી				ડખ્ય	થાળી કે તપેલીમાં			
	નાની કટારી	૭૮૫	૩૪૭	૧૦		રાંધેલ અન્ન	૪૧૧	૧૮૨	૩૧
ઈંર્શ	પત્નીવાચક શબ્દો પછી				ડગ	શંકર, મહાદેવ	૧૯૫	૮૬	૨૪
	લગાડવામાં આવતો શબ્દ	૮-પ.	૪	૩૬	"	ક્ષત્રિય અને શૂદ્ર			
"	શંકર, મહાદેવ	૧૯૫	૮૫	૪૩		સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૯૬	૩૯૬	૨
"	સ્વામી, નાયક	૩૫૮	૧૬૧	૧૩	ડગચારિણી	શંકરની સ્ત્રી, પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૪
ઈંર્શસખ	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૧૭	ડગત્વ	ઉગ્રપણું, ક્રૂરપણું	૩૧૮	૧૪૪	૨૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઉગ્રધન્વન્	ઇંદ્ર	૧૭૪	૭૧	૧૮	ઉટજ	ઝુંપડું, પાંદડા વગેરેનું			
ઉગ્રનાસિક	ઊંચી નાસિકાવાળો	૪૫૨	૧૯૮	૯		ઘર, મુનિનિવાસ	૧૧૪	૪૪૩	૫૨
ઉચિત	યોગ્ય, ન્યાયયુક્ત, વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૪૨	ઉડુ	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૭	૩૬	૪૪
ઉચ્ચ	ઊંચું	૧૪૨૮	૬૫૬	૪૧	ઉડુપ	નાની હોડી, મછવો	૮૭૧	૩૮૬	૫૧
ઉચ્ચળ	અવલંબનવાળું, શીઘ્ર, જલ્દી	૧૪૭૮	૬૭૭	૬૦	ઉડુપથ	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૫૮
ઉચ્ચતાલ	મધપાનમાં થતું નૃત્ય	૨૮૧	૧૨૯	૪૮	(ઉડુમ્બર)	ઉંબરાનું ઝાડ, ઉમૈડો	૧૧૩૨	૫૨૧	૩૪
ઉચ્ચન્દ્ર	રાત્રિનો છેલ્લો ભાગ	૧૪૫	૫૨	૩૯	ઉઢીન	ઉડવાની ક્રિયા	૧૩૧૮	૬૦૫	૨૮
ઉચ્ચય	અંતરીય-નીચેની				ઉઢીશ	શંકર, મહાદેવ	૧૧૫	૮૬	૪
	વસ્ત્રની ગાંઠ	૬૭૩	૨૭૮	૩૨	ઉત	પરોવેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૨૫
ઉચ્ચલ	ચિત્ત, મન	૧૩૬૯	૬૨૮	૧૬	,,	સીવેલું, વણેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૩૬
ઉચ્ચાર	વિષ્કા, મળ	૬૩૪	૨૮૧	૫૭	,,	વિતર્ક, વિકલ્પ જણાવ-			
ઉચ્ચાવચ	બહુવિધ, અનેક પ્રકાર	૧૪૪૯	૬૬૬			નાર આ હશે કે પેલું	૧૫૩૬	૭૦૫	૨૨
ઉચ્ચિલિલ્લ	નિતંબ-કુલામાં				ઉતથ્યાનુજ	ગુરુ	૧૧૯	૪૧	૪૮
	રહેલા બે ખાડા	૬૦૮-શ્લો.	૨૬૮	૧૮	ઉતાહો	વિતર્ક, વિકલ્પ			
ઉચ્ચૂલ	ધ્વજાની ઊપરનો અગ્રભાગ	૭૫૦	૩૩૧	૨૫		જણાવનાર અવ્યય	૧૫૩૬	૭૦૫	૧૬
ઉચ્ચૈશ્રવસ્	ઇંદ્રનો ઘોડો	૧૭૬	૭૨	૩૯	ઉત્ક	ઉત્સાહી, આતુર, ઇષ્ટ			
ઉચ્ચૈર્ઘૃષ્ટ	ઊંચે સ્વરે પોકારીને					વસ્તુ પ્રાપ્ત કરનાર	૪૩૬	૧૧૧	૬૦
	બોલાવવું તે	૨૬૯	૧૨૪	૫૭	ઉત્કટ	મત્ત, મદવાળો	૪૩૬	૧૧૧	૫૪
ઉચ્ચૈસ્	ઊંચું, મોટું	૧૫૪૧	૭૦૭	૧૭	(ઉત્કણ્ઠ)	ઉત્સાહ, ઉત્કંઠા	૩૧૪	૧૪૩	૧૦
ઉચ્ચૈર	વૈશાખ મહીનો	૧૫૩-શ્લો.	૫૭	૧૫	ઉત્કણ્ઠા	,,	૩૧૪	૧૪૩	૯
(ઉચ્ચાદન)	ચોળવું તે	૬૩૫	૨૮૧	૩૨	ઉત્કણિત	ઉત્સાહી, આતુર	૪૩૬	૧૧૨	૧
ઉચ્ચિષ્ટ	છોડી દીધેલું, તજેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૫૮	ઉત્કર	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૨૪
ઉચ્ચિષ્ટભોજન	દેવને ધરાયેલું નૈવેદ્ય અને				ઉત્કર્ષ	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૬	૬૯૦	૨૨
	બલિ ખાનાર	૮૫૭	૩૭૭	૫૫	ઉત્કલિકા	ઉત્સાહ, ઉત્કંઠા	૩૧૪	૧૪૩	૧૮
ઉચ્ચૈશ્વલ	અંકુશ રહિત	૧૪૬૬	૬૭૩	૨૧	,,	પાણીના મોજા,			
ઉચ્ચૈય	ઊંચાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૫૭		છોળો, લહેરો	૧૦૭૫	૪૮૬	૫૦
ઉચ્ચૈત	ઊંચું	૧૪૨૯	૬૫૬	૪૬	ઉત્કુળ	માંકણ	૧૨૦૯	૫૬૦	૩૬
ઉચ્ચૈર્ષક	ઓશીકું	૬૮૩	૩૦૩	૨૮	ઉત્કોચ	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૪૭
ઉચ્ચૈસિત	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૯	ઉત્ક્રમ	ઉલટો ક્રમ, ક્રમ વિનાનો	૧૫૧૧	૬૯૨	૨૩
ઉચ્ચૈસ	અંદરનો શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૩૯	ઉત્ક્રોશ	માછલાનો નાશ			
(, ,)	ગ્રંથનો અવયવવિશેષ	૨૫૭	૧૧૯	૯		કરનાર કુરર પક્ષી	૧૩૩૫	૬૧૩	૨૩
ઉચ્ચૈયની	ઉજ્જયિની નગરી	૧૭૬	૪૩૩	૫૩	ઉત્ક્રિષ્ટિકા	કાનનું આભૂષણ	૬૫૬	૨૧૦	૩૪
ઉચ્ચૈયન્ત	ઉજ્જયન્ત પર્વત, ગિરનાર	૧૦૩૧	૪૬૩	૪૧	ઉત્તંસ	મસ્તક ઊપર મુગટના			
ઉચ્ચૈલ	સ્વભાવથી નિર્મલ	૧૪૩૫	૬૬૦	૧		આકારે નાંખેલી માળા	૬૫૪	૨૮૧	૩૫
ઉચ્ચૈમ્પ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૭	૫૧૬	૫૬	,,	કાનનું આભૂષણ	૬૫૪	૨૮૧	૩૯
ઉચ્ચૈત	ત્યજેલું, છોડી દીધેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૬૦	ઉત્તમ	શુષ્ક માંસ	૬૨૪	૨૭૫	૩૧
ઉચ્ચૈ	ધાન્યના દાણા				ઉત્તમ	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૧	૧૨
	એકઠા કરવા તે	૮૬૫	૩૮૦	૪૨	ઉત્તમર્ણ	નાણું ધીરનાર, લેણાદાર	૮૮૨	૩૮૮	૧૨
ઉચ્ચૈશિલ	ઉજ્જ અને શિલ, દાણા અને				ઉત્તમાજ્ઞ	મસ્તક	૫૬૬	૨૫૦	૨૨
	મંજરીનું ગ્રહણ કરવું તે	૮૬૬	૩૮૦	૫૪	ઉત્તર	ઉત્તર, જવાબ	૨૬૩	૧૨૨	૧૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(ઉત્તરકુરુ)	પાંચ ઉત્તર કુરુ	૧૪૬	૪૨૦	૪૦	ઉત્સર્પિણી	વધતો જતો કાલ ૧૦			
ઉત્તરજ્ઞ	દ્વારનું ઉપરનું					કોડા કોડી સાગરોપમ	૧૨૭	૪૫	૧૨
	કાષ્ઠ, ઓતરંગ	૧૦૦૬	૪૪૯	૨૮	ઉત્સવ	ઉત્સવ, ઓચ્છવ	૧૫૦૭	૬૧૦	૫૮
ઉત્તરચ્છદ	ઓછાડ, ઉત્તરપટ	૬૭૬	૩૦૦	૨૮	ઉત્સાદન	ઉદ્વર્તન, ચોળવું	૬૩૫	૨૮૧	૩૦
ઉત્તરદિક્ષપતિ	વાયુ, પાવન	૧૧૦૭-શ્લો.	૫૦૭	૩૦	ઉત્સારક	દ્વારપાળ	૭૨૧	૩૧૬	૩૩
ઉત્તરફાલ્ગુની	ઉત્તર ફાલ્ગુની નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૩૫	ઉત્સાહ	ઉત્સાહ, વીરરસનો			
ઉત્તરભદ્રપદા	ઉત્તર ભાદ્રપદ નક્ષત્ર	૧૧૫	૩૯	૫૪		સ્થાયીભાવ	૨૧૧	૧૩૭	૫૦
ઉત્તરા	ઉત્તર દિશા	૧૬૭	૬૭	૩૬	ઉત્સાહશક્તિ	પરાક્રમ વગેરેથી			
ઉત્તરાયણ	આ અયનમાં સૂર્ય ઉત્તર					ઉત્પન્ન કરેલી શક્તિ	૭૩૫	૩૨૩	૨૯
	દિશામાં જાય છે	૧૫૮	૬૦	૨૦	ઉત્સુક	ઉત્સાહી, આતુર	૪૩૬	૧૧૧	૬૩
ઉત્તરાશાધિપતિ	કુબેર દેવ	૧૧૦-શ્લો.	૮૨	૨૧	ઉત્સૂર	સાચકાલ	૧૪૦	૪૯	૮
ઉત્તરાષાઢા	ઉત્તરાષાઢા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૨૮	(ઉત્સૃષ્ટ)	ત્યાગ કરેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૫૯
ઉત્તરાસઙ્ગ	ઉત્તરાસંગ, ખેસ	૬૭૨	૨૧૭	૫૬	ઉત્ત્સેધ	ઊંચાઈ	૧૪૩૧	૬૫૮	૨
ઉત્તરીયક	શરીર ઉપર				ઉદક્	ઉત્તર દિશામાં ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૮	૨
	નાંખવાનું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૧૭	૪૫	..	ઉત્તર દિશા	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૯	૨૦
ઉત્તરેતરા	દક્ષિણ દિશા	૧૬૭-શ્લો.	૬૭	૪૩	ઉદક	ધોળું પાણી	૧૦૬૯	૪૮૧	૩૭
(ઉત્તરેદ્યુસ)	આવતે દિવસે	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૬૦	ઉદક્ષ્યા	રજસ્વલા સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૪૬
ઉત્તાન	છીછરું	૧૦૭૧	૪૮૪	૩૩	ઉદગદ્ગિ	હિમાલય	૧૦૨૭	૪૬૨	૨૧
ઉત્તાનપાદજ	ધ્રુવ	૧૨૨	૪૩	૭	ઉદગમ્ભૂમ	ઉત્કૃષ્ટ, સારી			
ઉત્તાનશય	બાલક, ધાવણું બાલક	૩૩૮	૧૫૨	૯		ભૂમિવાળો દેશ	૯૫૩	૪૨૩	૨૩
ઉત્તેજિત	મધ્યમ વેગવાળી ગતિ	૧૨૪૮	૫૭૬	૫૬	ઉદગ્ર	ઊંચું	૧૪૨૯	૬૫૬	૪૭
ઉત્તેરિત	ક્રોધથી ચારે પગે				ઉદગ્રદત્	બહાર નિકળેલા દાંતવાળો,			
	ઠેકીને જવું તે	૧૨૪૯	૫૭૭	૧		ખોખરદંતો	૪૫૭	૨૦૦	૨૧
ઉત્પતિત્	ઉડનાર, ફૂદનાર	૩૮૯	૧૭૨	૧૫	..	લાંબા દાંતવાળો હાથી	૧૨૨૩	૫૬૬	૪૨
ઉત્પતિષ્ણુ	.. ..	૩૮૯	૧૭૨	૧૩	ઉદગમૃત્તિક	ઉત્કૃષ્ટ-સારી			
ઉત્પત્તિ	જન્મ, ઉત્પત્તિ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૦		ભૂમિવાળો દેશ	૯૫૩	૪૨૩	૩૧
ઉત્પલ	કુમુદ, પોયણું	૧૧૬૩	૫૩૮	૪૭	ઉદજ્ઞન	ઢાંકણું, ઢાંકણ	૧૦૨૬	૪૬૧	૨૮
ઉત્પશ્ય	ઊંચા મુખવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૪૪	ઉદજ્ઞિત	ઊંચે ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૩૮
ઉત્પાટિત	મૂલમાંથી ઉખેડી નાંખેલ	૧૪૮૦	૬૭૮	૪૨	ઉદધિ	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૩૭
ઉત્પાત	ઉપદ્રવ, અકસ્માત	૧૨૬	૪૪	૪૯	ઉદધિકુમાર	આઠમાં ભવનપતિદેવ	૯૦	૨૬	૩૬
ઉત્પાદક	અષ્ટાપદ, શરભ	૧૨૮૬	૫૧૧	૪૬	ઉદન્ત	વાર્તા, યથાસ્થિત ખબર	૨૬૦	૧૨૦	૨૮
ઉત્પાદપૂર્વ	ચૌદ પૂર્વ પૈકી પ્રથમ				ઉદન્યા	પિપાસા, તરસ	૩૧૪	૧૭૪	૫
	પૂર્વનું નામ	૨૪૭	૧૧૫	૨૬	ઉદન્વત્	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૫૫
ઉત્પાદશયન	ટીટોડી	૧૩૩૦	૬૧૦	૫૮	ઉદપાન	ફૂવો	૧૦૧૧	૪૯૬	૩૪
ઉત્પિજ્ઞલ	અતિવ્યાકુલ	૩૬૬	૧૬૩	૬૬	ઉદય	આવતી ચોવીશીના			
ઉત્પ્ફુલ્લ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૭		સાતમાં તીર્થકર	૫૪	૧૪	૬૨
ઉત્સ	ઝરણું, ઝરો, નદી				..	ઉદયાચલ પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૧૭
	વગેરેનું સ્થાન	૧૦૧૬	૪૧૧	૩૮	..	ઊંચાઈ	૧૪૩૧	૬૫૮	૪
ઉત્સજ્ઞ	શરીરનો પૂર્વ ભાગ, ખોળો	૬૦૨	૨૬૫	૩૯	ઉદર	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૪૦
ઉત્સર્જન	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૦	ઉદરગ્રન્થિ	પેટની ગાંઠ, બરોળ	૪૬૧	૨૦૬	૪૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઉદરત્રાણ	પેટનું બખ્તર	૭૬૮	૩૩૯	૨	ઉદ્ગાત	સામગાન કરનાર ઋત્વિજ	૮૧૯	૩૬૩	૩૩
ઉદરપિશાચ	બધું ખાઈ જનાર,				ઉદ્ગ	માંસ	૬૨૩-શ્લ.	૨૭૪	૫૪
	સર્વનું અન્ન ખાનાર	૪૨૮	૧૮૯	૧	ઉદ્ગાટક	રેંટ	૧૦૯૩	૪૧૭	૩૯
ઉદરમ્ભરિ	પેટભરો	૪૨૭	૧૮૮	૪૪	(ઉદ્ગાટન)	,,	૧૦૯૩	૪૧૭	૪૦
(ઉદરિક)	મોટા પેટવાળો	૪૫૦	૧૯૭	૮	(ઉદ્ગાત)	જ્ઞાનપૂર્વક આરંભ, શરુઆત	૧૫૧૦	૬૯૧	૪૯
ઉદરિણી	ગર્ભિણી સ્ત્રી	૫૩૮	૨૩૯	૫	ઉદાન	બંધન	૪૩૯	૧૯૨	૫૪
ઉદરિન્	મોટા પેટવાળો	૪૫૦	૧૯૭	૭	ઉદંશ	માંકડ	૧૨૦૯	૫૬૦	૩૩
ઉદરિલ	,,	૪૫૦	૧૯૭	૮	ઉદામ	અકુંશરહિત	૧૪૬૬	૬૭૩	૨૨
ઉદર્ક	ભવિષ્ય ફલ, ક્રિયા પછી				,,	વરુણ દેવતા	૧૮૮-શ્લ.	૮૧	૫
	મળે તે ફલ	૧૬૨	૬૩	૬	ઉદ્દાલ	કોદરા	૧૧૭૭	૫૪૬	૧૨
ઉદર્ચિષ્	અગ્નિ	૧૧૦૦	૫૦૩	૯	ઉદ્દ્યોત	પ્રકાશ	૧૦૧	૩૨	૫૩
ઉદવસિત	ઘર	૧૯૦	૪૪૧	૪૩	ઉદ્દ્રાવ	પલાયન કરવું, નાશી જવું	૮૦૩	૩૫૫	૪૮
ઉદશ્ચિત્	અર્થ પાણીવાળું દહી	૪૦૯	૧૮૧	૪૨	ઉદ્ધ	આ શબ્દ ઉત્તરપદમાં			
ઉદાત્ત	ઉદાર, મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૧૦		જોડવાથી પ્રશંસાવાચક			
ઉદાન	વાયુ, હૃદય અને મસ્તકની					શબ્દ બને છે	૧૪૪૧	૬૬૧	૪૩
	વચ્ચેનો પવન	૧૧૦૯	૫૦૭	૬૦	ઉદ્ધત	અવિનીત, ઉદ્ધત	૪૩૧	૧૯૦	૧૬
ઉદાર	ઉદાર, મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૭	ઉદ્ધન	નીચેનું લાકડું, વાધોડિયું	૧૧૯	૪૦૫	૪૯
,,	સરળ ચિત્તવાળો, ઉદાર	૩૭૬	૧૬૭	૩૪	ઉદ્ધર	રાક્ષસ	૧૮૮-શ્લ.	૮૦	૨૯
,,	દાતાર, ઉદાર	૩૮૫	૧૭૦	૫૩	ઉદ્ધર્ષ	ઉત્સવ, ઓચળવ	૧૫૦૮	૬૯૧	૨
ઉદારધિ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શ્લ.	૧૦૨	૪૮	ઉદ્ધવ	,,	૧૫૦૮	૬૯૧	૧
ઉદાવર્ત	મળ-મૂત્રાદિ રોકવાથી				ઉદ્ધાન	થૂલો	૧૦૧૮	૪૫૬	૪૦
	થતો રોગ, આફરો	૪૬૯	૨૦૬	૪૭	,,	વમન કરેલું અન્નાદિ	૧૪૯૫	૬૮૫	૪૨
ઉદાસીન	શત્રુ અને મિત્ર				ઉદ્ધાર	કરજ, દેવું	૮૮૧	૩૮૭	૪૨
	રાજાથી બીજો રાજા	૭૩૨	૩૨૧	૩૪	ઉદ્ધર	ઊંચું	૧૪૨૮	૬૫૬	૪૪
ઉદાહાર	ઉપોદ્ધાત, પ્રસ્તાવના				ઉદ્ધુષણ	રોમાંચ	૩૦૬	૧૩૯	૪૬
	શાસ્ત્રનું પ્રારંભ વચન	૨૬૨	૧૨૧	૪૫	ઉદ્ધૂષ	ચોખાની ધાણી	૪૦૧-શ્લ.	૧૭૮	૧૭
ઉદિત	વાણી, વચન	૨૪૧-શ્લ.	૧૧૩	૨૮	ઉદ્ધત	મૂળમાંથી ઉખેડી નાંખેલ	૧૪૮૦	૬૭૮	૪૩
ઉદીચી	ઉત્તરદિશા	૧૬૭	૬૭	૩૯	ઉદ્ધય	મોટી નદી, નદ, દ્રહ	૧૦૯૧	૪૯૬	૨૦
ઉદીચીન	ઉત્તરદિશામાં ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૮	૩	ઉદ્ધટ	ઉદાર, મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૬
ઉદીચ્ય	શરાવતી નદીનો પશ્ચિમ				ઉદ્ધભવ	જન્મ, ઉત્પત્તિ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૬
	અને ઉત્તરનો દેશ	૧૫૨	૪૨૩	૯	ઉદ્ધિજ્ઞ	ખંજન, તીડ વિગેરે જમીન			
(,,),	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૪		ફાડીને ઉત્પન્ન થનારા જંતુ	૧૩૫૭	૬૨૨	૩૭
ઉદીર્ણ	ઉદાર, મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૧૨	ઉદ્ધિદ્	,,	૧૩૫૭	૬૨૨	૩૪
ઉદુમ્બર	ઘરનો ઉંબરો	૧૦૦૯	૪૫૧	૨૭	ઉદ્ધિદ	,,	૧૩૫૭	૬૨૨	૩૯
,,	તાંબુ	૧૦૩૯	૪૬૮	૪૩	ઉદ્ધમ	ઉત્સાહ, વીરરસનો			
,,	ઊંબરાનું ઝાડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૩૧		સ્થાયીભાવ	૩૦૦	૧૩૭	૫૩
ઉદૂલ	ખાંડણી, ખાંડણિયો	૧૦૧૬	૪૫૫	૨૬	ઉદ્ધાન	બગીચો, બાગ	૧૧૧૨	૫૦૯	૩૦
ઉદ્ગત	વમન કરેલું અન્નાદિ	૧૪૯૫	૬૮૫	૪૦	ઉદ્ધોગ	ઉત્સાહ, વીરરસનો			
ઉદ્ગમનીય	ધોયેલું વસ્ત્ર	૬૬૮	૨૯૬	૧૮		સ્થાયીભાવ	૩૦૦	૧૩૭	૫૮
ઉદ્ગાઢ	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૫	૬૧૦	૪	ઉદ્ગ	પાણીનો બિલાડો	૧૩૫૦	૬૨૦	૨૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(ઉદ્ગ્રહ)	કર્વટથી ઉતરતું અને				ઉપકારિકા	ડેરા વગેરે	૧૧૩	૪૪૩	૧૩
	પત્તનથી શ્રેષ્ઠ નગર	૧૭૨	૪૩૨	૨૩		,, ,, ,,	૧૧૩	૪૪૩	૧૦
ઉદ્ગ્રહ	વરસ	૧૫૧	૬૦	૩૩	ઉપકૂપ	હવાડો, કુવાની પાસે			
ઉદ્ગ્રહ	ચોળવું, ઉદ્ગ્રહન કરવું	૬૩૫	૨૮૧	૨૧		ઢોરને પાણી પીવાનું સ્થાન	૧૦૧૨	૪૧૭	૧૨
ઉદ્ગ્રહ	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૨૦	ઉપકુલ્યા	પીયર	૪૨૧	૧૮૬	૨૫
(ઉદ્ગ્રહ)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૪	ઉપક્રમ	જ્ઞાનપૂર્વક આરંભશરુઆત	૧૫૧૦	૬૧૧	૫૬
(ઉદ્ગ્રહ)	વમન કરેલું અન્નાદિ	૧૪૧૫	૬૮૫	૪૩	ઉપક્રોશ	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૨૮
ઉદ્ગ્રહ	મદ વિનાનો હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૧	ઉપગત	મરેલો, મૃત્યુ પામેલ	૩૭૪	૧૬૬	૫૩
,,	વમન કરેલું અન્નાદિ	૧૪૧૫	૬૮૫	૩૬	ઉપગૂહન	આલિંગન	૧૫૦૭	૬૧૦	૪૬
ઉદ્ગ્રહ	હિંસા	૩૭૧	૧૬૫	૫૬	ઉપગ્રહ	કેદી, બંદીવાન	૮૦૬	૩૫૭	૨૦
ઉદ્ગ્રહ	વિવાહ	૫૧૮	૨૨૧	૧	ઉપગ્રાહ્ય	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૫૬
ઉદ્ગ્રહ	સોપારી	૧૧૫૪	૫૩૪	૩૫	ઉપગ્ર	પાસેનો આશ્રય, લગો-			
(ઉદ્ગ્રહ)	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૧૮	૩૫		લગનો આધાર	૧૦૦૧	૪૪૬	૧૪
ઉદ્ગ્રહ	,,	૧૩૦૦	૫૧૮	૩૩	ઉપચર્યા	રોગ દૂર કરવાની ક્રિયા	૪૭૩	૨૦૧	૬
ઉદ્ગ્રહ	,,	૧૩૦૦	૧૮	૩૪	ઉપચાર	,, ,,	૪૭૩	૨૦૧	૮
ઉદ્ગ્રહ	ભીનું, પલરેલું	૧૪૧૨	૬૮૪	૨૦	,,	સેવા ભક્તિ, પૂજા	૪૧૭	૨૧૮	૪૨
ઉદ્ગ્રહ	ઉંચું	૧૪૨૮	૬૫૬	૪૪	,,	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૫૫
ઉદ્ગ્રહ	સ્વાભાવિક ઊંચું				ઉપચારપરિત્તા	ગામડીયાપણાનો			
	પરંતુ કંઈક નમેલું	૧૪૬૮	૬૭૪	૪		અભાવ-પ્રભુની			
ઉદ્ગ્રહ	વિચારણા	૩૨૨	૧૪૫	૫૭		વાણીનો બીજો ગુણ	૬૫	૧૭	૩૩
ઉદ્ગ્રહ	ઉંચી નાસિકાવાળો	૪૫૨	૧૧૮	૭	ઉપચિત	બલવાન, પુષ્ટ	૪૪૧	૧૧૬	૪૦
ઉદ્ગ્રહ	કાંજી, રાખ	૪૧૬	૧૮૪	૨૭	ઉપજાપ	ભેદ, સંગઠન તોડવું તે	૭૩૬	૩૨૪	૩૦
ઉદ્ગ્રહ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૧	૫૧૧	૨૩	ઉપજિહ્વા	ઉધેઈ	૧૨૦૭	૫૫૧	૪૪
ઉદ્ગ્રહ	શંકર મહાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૧૦	ઉપજા	પ્રથમ જ્ઞાન, ઉપદેશ			
ઉદ્ગ્રહ	ઉન્મત્ત	૪૨૧	૧૮૧	૧૨		વિનાનું જ્ઞાન	૧૩૭૩	૬૨૧	૪૫
ઉદ્ગ્રહ	ઉત્સાહી, આતુર	૪૩૬	૧૧૨	૧	ઉપતાપ	રોગ	૪૬૩	૨૦૩	૨૫
ઉદ્ગ્રહ	હિંસા	૩૭૧	૧૬૬	૧	ઉપત્યકા	પર્વતની નીચેની			
ઉદ્ગ્રહ	પશુ-પક્ષી વગેરેને					ભૂમિ (તળેટી)	૧૦૩૫	૪૬૬	૨
	પકડવાનો ફાંસો	૧૩૨	૪૧૧	૪૦	ઉપદંશ	મદિરા પીવાની પ્રીતિ			
ઉદ્ગ્રહ	ધેલછા, ચિત્તભ્રમ	૩૨૦	૧૪૪	૫૨		ઉત્પન્ન કરે તેવો ભક્ષ્ય પદાર્થ	૧૦૭	૪૦૦	૩૧
ઉદ્ગ્રહ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૧	૮	ઉપદા	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૫૬
ઉદ્ગ્રહ	આંખ ખોલવી તે	૫૭૮	૨૫૫	૩૩	ઉપદીકા	ઉધેઈ	૧૨૦૮	૫૫૧	૫૦
ઉદ્ગ્રહ	ઊંચા મુખવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૪૭	ઉપદેહિકા	,,	૧૨૦૭	૫૫૧	૪૬
ઉદ્ગ્રહ	મૂળમાંથી ઉખેડી નાંખેલ	૧૪૮૦	૬૭૮	૩૧	ઉપદ્રવ	અકસ્માત અથવા ઉપદ્રવ	૧૨૫	૪૪	૪૩
ઉદ્ગ્રહ	આંખ ખોલવી તે	૫૭૮	૨૫૫	૩૪	ઉપધા	ધર્મ, અર્થ, કામ અને ભય			
ઉદ્ગ્રહ	ક્રોધથી ચારે પગે					વગેરેથી સચિવાદિની			
	ઠેકીને જવું તે	૧૨૪૧	૫૭૭	૨		પરીક્ષા કરવી તે	૭૪૦	૩૨૫	૩૬
,,	સમીપ, નિકટ	૧૪૫૦	૬૬૬	૫૪	ઉપધાન	ઓશીકું	૬૮૩	૩૦૩	૩૦
ઉદ્ગ્રહ	નોકર ચાકર વગેરે પરિવાર	૭૧૬	૩૧૪	૧૨	ઉપધિ	કપટ, છળ	૩૭૮	૧૬૮	૧૬
ઉદ્ગ્રહ	રાજમહેલ, તંબૂ,				ઉપધૃતિ	કિરણ	૧૧	૩૧	૨૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઉપનત	નમેલ, પાસે રહેલ	૧૪૯૪	૬૮૫	૧	ઉપરાગ	ચંદ્રગ્રહણ કે સૂર્યગ્રહણ	૧૨૫	૪૪	૩૦
ઉપનય	જનોઈ સંસ્કાર	૮૧૪	૩૬૦	૪૨	,,	રાહુ	૧૨૧-શો.	૪૨	૫૭
ઉપનાય	,, ,,	૮૧૪	૩૬૦	૪૦	ઉપરિ	ઊંચું, ઊપર	૧૫૨૬	૭૦૦	૧૮
ઉપનાહ	વીજાના તારનું બંધન	૨૯૦	૧૩૨	૪૦	ઉપરિષ્ટાત્	,, ,,	૧૫૨૬	૭૦૦	૧૬
ઉપનિધિ	થાપણ	૮૭૦	૩૮૨	૪૯	ઉપલ	પત્થર	૧૦૩૬	૪૬૬	૪૧
ઉપનિષદ્	વેદાંત, વેદ રહસ્ય, વેદનો સાર	૨૫૦	૧૧૬	૩૩૫	ઉપલબ્ધિ	બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૧૬
ઉપનિષ્કર	રાજમાર્ગ	૯૮૭	૪૩૯	૩૭	ઉપલમ્બ	પ્રાપ્તિ, લાભ	૧૫૨૦	૬૯૬	૩૧
ઉપનિષ્કમણ	,,	૯૮૭	૪૩૯	૩૫	ઉપલિન્ગ	અકસ્માત્ કે ઉપદ્રવ	૧૨૫	૪૪	૩૮
ઉપનીતરાગત્વ	માલકોશ વગેરે રાગ યુક્ત- પ્રભુની વાણીનો				ઉપવન	બગીચો, વાડી	૧૧૧૧	૫૦૯	૧૫
	સાતમોં ગુણ	૬૬	૧૭	૩૬	ઉપવર્તન	દેશ, માણસોની વસ્તીવાળો દેશ	૯૪૭	૪૨૧	૨૨
ઉપન્યાસ	ઉપોદ્ઘાત, પ્રસ્તાવના	૨૬૨	૧૨૧	૫૧	ઉપવસથ	ગામ	૯૬૧	૪૨૬	૪૭
ઉપપતિ	પતિના જેવો, જાર પુરુષ	૫૧૯	૨૨૯	૩૦	(ઉપવસ્ર)	ઉપવાસ	૮૪૨	૩૭૨	૪૦
ઉપપાદુક	દેવ, નારકી	૧૩૫૭	૬૨૨	૨૭	ઉપવાસ	ભોજનનો ત્યાગ	૮૪૨	૩૭૨	૪૨
ઉપપુર	પરું	૧૭૨	૪૩૨	૪૦	ઉપવાહ્ય	રાજાને બેસવા યોગ્ય હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૨
ઉપપ્રદાન	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૫૫	ઉપવિષ	બનાવટી ઝેર	૧૩૧૪	૬૦૩	૧૧
ઉપપ્લવ	ચંદ્રગ્રહણ કે સૂર્યગ્રહણ	૧૨૫	૪૪	૩૩	ઉપવિષ્ટ	બેઠેલો	૪૯૨	૨૧૬	૪૮
,,	રાહુ	૧૨૧-શો.	૪૨	૫૮	ઉપવીત	જમણા ખભે ધારણ			
ઉપબર્હ	ઓશીકું	૬૮૩	૩૦૩	૩૧		કરેલી જનોઈ	૮૪૫	૩૭૩	૫૫
(ઉપબાહુ)	કોણીથી નીચેનો				ઉપવૈળવ	ત્રણ સંધ્યા	૧૪૦	૪૯	૪૪
	કાંડા સુધીનો ભાગ	૫૯૦	૨૬૧	૨૯	ઉપશમ	શાંતિ, શાંતરસનો			
ઉપભૃત્	યજ્ઞપાત્ર વિશેષ	૮૨૮	૩૬૭	૧૭		સ્થાયીભાવ	૩૦૪	૧૩૯	૧૩
ઉપભોગ	સ્ત્રી વગેરેનો ઉપભોગ	૬૩૮	૨૮૨	૩૮	ઉપશલ્ય	ગામનો સીમાડો	૯૬૩	૪૨૭	૧૬
ઉપભોગાન્તરાય	તીર્થકરમાં ન હોય તે ૧૮				ઉપશાય	પહેરેગીરોનું વારાફરતી			
	દોષ પૈકી પાંચમોં દોષ	૭૨	૧૮	૧૧		સૂવું તે	૧૫૦૩	૬૮૯	૧૦
ઉપમા	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૫૧	(ઉપશોચન)	શોક કરવો, રુદનપૂર્વક			
,,	સમાનપણું, ઉપમા	૧૪૬૩	૬૭૨	૬		બોલવું તે	૨૭૫	૧૨૭	૩૩
ઉપમાત્	ધાવ માતા	૫૫૮	૨૪૬	૬૦	ઉપશ્રુતિ	દેવ પ્રશ્ન, પ્રશ્નફલ			
ઉપમાન	ઉપમા, સમાનપણું	૧૪૬૩	૬૭૨	૮		જાણવાં માટે વચન	૨૬૩	૧૨૨	૩૩
(ઉપયન્ત્ર)	વહાલો પતિ, વર	૫૧૭	૨૨૮	૪૬	ઉપસદ્ગ્રહ	પગમાં પડવું, વંદન,			
ઉપયમ	વિવાહ	૫૧૮	૨૨૯	૧૧		નમસ્કાર	૮૪૪	૩૭૩	૪૮
ઉપયામ	,,	૫૧૮	૨૨૯	૧૧	ઉપસન્ત	નમેલ, પાસે રહેલ	૧૪૯૪	૬૮૫	૨
ઉપરક્ત	વ્યસનથી પીડાયેલ	૩૮૧	૧૬૯	૩૦	ઉપસમ્પન્ન	મરેલો	૩૭૩	૧૬૬	૪૬
ઉપરક્ષણ	સૈન્યને સજ્જ કરવું અને				,,	સ્વાદિષ્ટ અન્ન	૪૧૩	૧૮૩	૯
	રક્ષણ કરવું તે	૭૪૯	૩૩૧	૬	ઉપસંવ્યાન	નીચે પહેરવાનું વસ્ત્ર	૬૭૩	૨૧૮	૨૭
ઉપરતિ	નિવૃત્તિ, અટકવું	૧૫૨૨	૬૧૭	૩૧	ઉપસર	ગર્ભગ્રહણ કાલ,			
ઉપરમ	,, ,,	૧૫૨૨	૬૧૭	૨૬		ગર્ભાધાન સમય	૧૨૭૪	૫૮૬	૪૮
					ઉપસર્ગ	અકસ્માત્ કે ઉપદ્રવ	૧૨૫	૪૪	૪૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઉપસર્જન	ગૌણ, અપ્રધાન	૧૪૪૧	૬૬૨	૧૮	(ઉપાવર્તન)	દેશ, માણસોની			
ઉપસર્ગ	ગર્ભગ્રહણ સમયને					વસ્તી વાળો દેશ	૧૪૭	૪૨૧	૨૩
	પ્રાપ્ત થયેલી ગાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૪૨	ઉપાશકદશા	અગિયાર અંગો પૈકી			
ઉપસૂર્યક	મંડલ, ચંદ્ર અને સૂર્યની					સાતમું અંગ	૨૪૪	૧૧૪	૩૦
	ચારે બાજુ ગોળાકારે				ઉપાસજ્ઞ	બાણ રાખવાનું ભાથું	૭૮૧	૩૪૫	૪
	દેખાતું તેજ	૧૦૧	૩૩	૧	ઉપાસન	શસ્ત્ર કળાનો અભ્યાસ	૭૮૮-શો.	૩૪૯	૯
ઉપસ્કર	મસાલા-સૂંઠ, મરી વગેરે	૪૧૭	૧૮૪	૪૯	(ઉપાસના)	સેવા, ભક્તિ, પૂજા	૪૯૭	૨૧૮	૩૭
ઉપસ્ય	શરીરનો પૂર્વભાગ, ખોળો	૬૦૨	૨૬૫	૩૪	ઉપાસ્તિ	" " "	૪૯૭	૨૧૮	૩૫
"	સ્ત્રી-પુરુષનું ચિહ્ન	૬૧૧	૨૭૦	૯	ઉપાહિત	અગ્નિનો ઉપદ્રવ	૧૨૬	૪૪	૫૪
ઉપસ્થિત	નમેલ, પાસે રહેલ	૧૪૯૪	૬૮૫	૨	"	જોડાયેલું	૧૪૮૫	૬૮૧	૨૪
ઉપસ્પર્શ	આયમન, વેદોક્ત મંત્રથી				ઉપેક્ષા	ઉપેક્ષા, તિરસ્કાર	૭૩૮	૩૨૫	૧
	મુખ વગેરેનો સ્પર્શ	૮૩૭	૩૭૦	૪૧	ઉપેન્દ્ર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૯૯	૧
ઉપહાર	બલિદાન, પૂજાની સામગ્રી	૪૪૭	૧૯૫	૪૯	ઉપોદ્ઘાત	પ્રસ્તાવના, શાસ્ત્ર			
"	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૫૬		પ્રારંભ વચન	૨૬૨	૧૨૧	૪૭
ઉપહાલક	કુંતલ દેશ, અંગ-				"	જ્ઞાનપૂર્વક આરંભ, શરુઆત	૧૫૧૦	૬૯૧	૪૮
	અંગ-મગધ વગેરે	૯૬૧	૪૨૬	૨૯	ઉત્કૃષ્ટ	પ્રથમ વાવીને પછી			
ઉપહર	એકાંત	૭૪૧	૩૨૬	૬		ખેડેલું ખેતર	૯૬૯	૪૨૯	૫૧
ઉપાંશુ	એકાંત, ગુપ્ત	૧૫૩૮	૭૦૫	૬૦	ઉપ	બે, બન્ને	૧૪૨૩	૬૫૩	૬૦
ઉપાકરણ	વેદપાઠના આરંભમાં				ઉપયદ્યુસ્	બન્ને દિવસ	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૬૮
	શ્રુતિનું સંસ્કાર પૂર્વક				ઉપયેદ્યુસ્	બન્ને દિવસ	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૬૮
	ગ્રહણ કરવું તે	૮૪૧	૩૭૨	૨૮	ઉમ્	રોષ-ક્રોધવાળું વચન			
ઉપાકૃત	મંત્રીને હણાય તે પશુ	૮૨૯	૩૬૭	૩૨		બતાવનાર અવ્યય	૧૫૪૨	૭૦૭	૫૯
ઉપાગ્ર	ગૌણ, અપ્રધાન	૧૪૪૧	૬૬૨	૨૦	ઉમા	રાત્રિ	૧૪૩-શો.	૫૧	૨૪
ઉપાત્યય	કમનું ઉલ્લંઘન	૧૫૦૪	૬૮૯	૩૮	"	શંકરની સ્ત્રી, પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૨૬
ઉપાદાન	ઉદ્ધિયોને વિષયથી				"	અળસી	૧૧૭૯	૫૪૬	૪૧
	પાછી ખેંચવી તે	૧૫૨૪	૬૯૮	૪૨	ઉમાપતિ	શંકર, મહાદેવ	૧૯૯	૮૮	૩૨
ઉપાધિ	કુટુંબ પોષણ કરવામાં ઉદ્યત	૪૭૮	૨૧૧	૧૨	ઉમાવન	બાણાસુરનું નગર	૧૭૭	૪૩૪	૧૯
"	ધર્મનો વિચાર	૧૩૮૧	૬૩૪	૨	ઉમાસુત	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૮	૯૪	૧૭
ઉપાધ્યાય	અધ્યાપક	૭૮	૨૦	૧૪	ઉમ્બર	ધરનો ઉંબરો	૧૦૦૯	૪૫૧	૨૫
ઉપાધ્યાય	શિક્ષિકા, ભણાવનારી સ્ત્રી	૫૨૪	૨૩૧	૪૪	ઉમ્બુર	" "	૧૦૦૯	૪૫૧	૨૯
(")	ઉપાધ્યાયની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૧૭	ઉમ્ય	અળસીનું ખેતર	૧૬૭	૪૨૯	૫
ઉપાધ્યાયાનો	" "	૫૨૩	૨૩૧	૧૧	ઉર:સૂત્રિકા	નાભિ સુધી લટકતી માળા	૬૫૭	૨૯૧	૧૧
ઉપાધ્યાયી	" "	૫૨૩	૨૩૧	૧૩	ઉરગ	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૫૯૯	૫૪
"	શિક્ષિકા	૫૨૪	૨૩૧	૪૪	(ઉરગમૂષળ)	શંકર, મહાદેવ	૧૯૯	૮૮	૪૧
ઉપાનહ	પગરખાં-જોડા-				ઉરણ	થેટો	૧૨૭૬	૫૮૮	૪
	મોજડી-બૂટ વિ.	૯૧૪	૪૦૩	૫૨	ઉરમ્	"	૧૨૭૬	૫૮૮	૮
ઉપાન્ત	સમીપ, નિકટ	૧૪૫૦	૬૬૬	૫૨	ઉરરીકૃત	સ્વીકાર કરેલું	૧૪૮૯	૬૮૨	૫૯
ઉપાય	સામ-દામ-દંડ અને				ઉરશ્ચદ	અખતર, કવચ	૭૬૬	૩૩૮	૧૨
	ભેદ એ ચાર ઉપાય	૭૩૬	૩૨૪	૮	ઉરસ્	છાતી, બે હાથની			
ઉપાયન	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૫૭		વચ્ચેનો ભાગ	૬૦૨	૨૬૫	૪૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(અસિજ)	સ્તન	૬૦૩	૨૬૬	૧૩	અને રુધિરનું મિશ્રણ	૫૪૦	૨૩૯	૪૨	
અસિલ	વિશાલ છાતીવાળો	૭૯૨	૩૫૦	૩૨	અલ્બણ	સ્પષ્ટ	૧૪૬૭	૬૭૩	૪૩
અસ્ય	પોતાનાથી સ્વસ્ત્રીમાં ઉત્પન્ન				અલ્મુક	ઉંબાડિયું, અંગારો, કોયલો	૧૧૦૩	૫૦૫	૬
	થયેલો પુત્ર, સગો પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૨૭	અલ્લકસન	રોમાંચ	૩૦૬	૧૩૯	૪૮
અસ્વત્	વિશાળ છાતીવાળો	૭૯૨	૩૫૦	૨૯	અલ્લાષ	નીરોગી	૪૭૪	૨૦૯	૩૨
અરાહ	કંઈક ધોળી અને કાળી				અલ્લાપ	શોક, ભય વગેરેથી			
	જંઘાવાળો ઘોડો	૧૨૪૦	૫૭૪	૩૯		સ્વરનું બદલાવું તે	૨૭૫	૧૨૭	૩૬
અરુ	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૧૩	અલ્લોચ	ચંદરવો	૬૮૧	૩૦૨	૨૧
..	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪-શ્લો.	૫૧૧	૫	અલ્લોલ	તરંગ, પાણીના મોટા મોજા	૧૦૭૬	૪૮૬	૫૬
અરુક્રમ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૨	૪૭	અલ્વતીશ	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧-શ્લો.	૧૦૯	૪૪
અરુગાવ	..	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૨	૪૭	અશનસ્	શુક	૧૧૯	૪૨	૧
અરુરીકૃત	સ્વીકાર કરેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૫૮	અશીર	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૫	૫૦
અરોજ	સ્તન	૬૦૩	૨૬૬	૧૨	અષણા	પીપર	૪૨૧-શ્લો.	૧૮૬	૧૧
અર્વજ્ઞ	પર્વત	૧૦૨૭-શ્લો.	૪૬૨	૧૩	(અષતી)	અમાંગલિક શબ્દ,			
..	સમુદ્ર	૧૦૭૪-શ્લો.	૪૮૬	૧૬		ખરાબ વચન	૨૭૩	૧૨૬	૪૫
અર્વરા	જ્યાં સર્વ જાતનું ધાન્ય				અષર	અનાજ ન ઉગે તેવી ભૂમિ	૧૩૯	૪૧૭	૩૩
	થાય છે તે ભૂમિ	૧૩૯	૪૧૭	૨૪	અષર્વુધ	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૧૫
અર્વશી	ઉર્વશી, સ્વર્ગની વેશ્યા	૧૮૩	૭૭	૩	અષસ્	પ્રભાત કાળ	૧૩૯	૪૮	૪૫
અર્વશીરમણ	પૂરુરવા રાજા,				અષા	રાત્રિ	૧૪૩	૫૧	૧૫
	ઉર્વશીનો પતિ	૭૦૧	૩૦૯	૪૮	..	ગાય, અનેક પ્રકારના			
(અર્વારુ)	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૨	૪		વર્ણવાળી ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૧૯
અર્વી	પૃથ્વી	૧૩૫	૪૧૪	૩૬	..	રાત્રિ	૧૫૩૩	૭૦૩	૫૮
(અર્વીધર)	પર્વત, રાજા	૧૮-પ.	૬	૩૯	..	નિશાન્ત, રાત્રિનો			
(અર્વીમૃત)	..	૧૮-પ.	૬	૩૯		છેડો, પ્રાતઃકાલ	૧૫૩૬	૭૦૪	૫૯
અર્ન્દ	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૧૪	અષાકોલ	ગામડાનો કુકડો	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૪૨
અલપ	વિસ્તાર પામેલો વેલો,				અષિત	બળેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૫૩
	ગુચ્છાવાળી વેલડી	૧૧૧૮	૫૧૨	૪૮	અષેશ	કામનો પુત્ર	૨૩૦	૧૦૮	૫૭
..	એક જાતનું કોમળ				અષ્ટ	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૩૮
	ઘાસ	૧૧૧૪	૫૫૪	૨૨	અષ્ણ	ગ્રીષ્મ ઋતુ, જેઠ અને			
અલ્લૂક	ધૂવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૧૫		અષાઢ મહિનો	૧૫૭	૫૯	૨૭
અલ્લૂલ	પ્રતમાં ધારણ કરવા				..	દક્ષ, હોશિયાર	૩૮૪	૧૭૦	૩૪
	લાયક ઉદ્બરનો દંડ	૮૧૬	૩૬૧	૪૮	..	ઉષ્ણ (સ્પર્શ), અત્યંત (ગરમ)	૧૩૮૫	૬૩૬	૧૫
..	ખાંડણી, ખાંડણિઓ	૧૦૧૬	૪૫૫	૨૬	અષ્ણક	દક્ષ, હોશિયાર	૩૮૪	૧૭૦	૩૬
અલ્પી	એક જાતનો મચ્છ,				(અષ્ણરશ્મિ)	સૂર્ય	૧૫	૨૭	૫૮
	શિશુમાર	૧૩૪૬	૬૧૮	૩૫	(અષ્ણવારણ)	રાજાનું છત્ર	૭૧૭	૩૧૪	૩૪
અલ્પુ	માંગલિક શબ્દ	૫૧૮-શ્લો.	૨૨૯	૧૮	અષ્ણવીર્ય	જળનો વાંદરો,			
અલ્કા	જવાલા રહિત અગ્નિ,					શિશુમાર મચ્છ	૧૩૫૦	૬૨૦	૨૩
	તેજનો સમૂહ	૧૧૦૩	૫૦૫	૧	અષ્ણાંશુ	સૂર્ય	૧૫	૨૭	૫૭
અલ્બ	ગર્ભાશય, ગર્ભસ્થાન	૫૪૦	૨૩૯	૩૬	અષ્ણાગમ	ગ્રીષ્મ ઋતુ, જેઠ અને			
..	ગર્ભ વેષ્ટન ચર્મ, શુક					અષાઢ માસ	૧૫૭	૫૯	૨૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઉણિકા	રાબડી, કાંજી	૩૯૭	૧૯૫	૩૪
ઉણીષ	મસ્તક ઊપર ધારણ			
	કરવાની પુષ્પમાળા	૬૫૧	૨૮૮	૨૬
„	પાથડી, ફેંટો	૬૬૭	૨૯૬	૧૩
ઉસ	કિરણ	૯૯	૩૦	૬૬
ઉસા	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૮
(ઝહાર)	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૨૧

—: ઝ :—

ઝઢા	પત્ની, પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૩	૨૨૭	૧૯
(ઝત)	નાકમાં નાથેલો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૨
ઝત	સીવેલું, વણેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૩૫
ઝથસ્	આંચળ	૧૨૭૨	૫૮૬	૧૬
ઝથસ્ય	તરત દોડેલું દૂધ	૪૦૪	૧૭૯	૫૫
ઝમ્	પ્રશ્નાર્થ બતાવનાર	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૩૭
ઝરવ્ય	વૈશ્ય	૮૬૪	૩૮૦	૧૬
ઝરીકૃત	સ્વીકાર કરેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૫૮
ઝરુ	સાથળ	૬૧૩	૨૭૧	૧૯
ઝરુજ	વૈશ્ય	૮૬૪	૩૮૦	૧૮
ઝર્જ	કાર્તિક માસ	૧૫૫	૫૮	૩૪
(,,)	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૨૮
ઝર્જ	ઉત્સાહ, વીરરસનો			
	સ્થાયીભાવ	૩૦૦	૧૩૭	૬૨
„	„ „	૭૯૬	૩૫૨	૨૭
(ઝર્જસ્વત્)	અતિશય પરાક્રમી	૭૯૨	૩૫૦	૩૮
ઝર્જસ્વલ	અતિશય પરાક્રમી	૭૯૨	૩૫૦	૩૬
ઝર્જસ્વિન્	„ „	૭૯૨	૩૫૦	૩૪
ઝર્જનાથ	કરોળિયો	૧૨૧૦	૫૬૦	૨૩
ઝર્જાયુ	ઊનનું વસ્ત્ર, કાંબલ	૬૭૦	૨૯૭	૨૦
„	ઘેટો	૧૨૭૬	૫૮૭	૫૯
ઝર્ધ્વ	ઊભેલો	૪૯૨	૨૧૬	૫૧
ઝર્ધ્વક	ઊંચા મોંવાળું મૃદંગ	૨૯૩	૧૩૪	૨
ઝર્ધ્વકચ	કેતુ ગ્રહ	૧૨૨-શે.	૪૨	૬૯
ઝર્ધ્વકર્મન્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૨	૧
ઝર્ધ્વક્ષિપ્ત	ઊંચે કેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૩૭
ઝર્ધ્વજાનુક	ઊંચા ઢીંચણવાળો	૪૫૫	૨૦૦	૬
ઝર્ધ્વજ	„ „	૪૫૬	૨૦૦	૭
ઝર્ધ્વજુ	„ „	૪૫૫	૧૯૯	૫૬
(ઝર્ધ્વદેહિક)	મરેલાની પાછળ મરણને			
	દિવસે દાન કરવું તે	૩૭૪	૧૬૬	૬૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઝર્ધ્વન્દમ	ઊભેલો	૪૯૨	૨૧૬	૫૩
ઝર્ધ્વલિન્ગ	શંકર, મહાદેવ	૧૯૬	૮૭	૮
ઝર્ધ્વલોક	સ્વર્ગ	૮૭	૨૪	૧૩
ઝર્મિ	પાણીના મોજા, લહેરો	૧૦૭૫	૪૮૬	૪૭
ઝર્મિકા	વીંટી, વેઢ	૬૬૩	૨૯૩	૯
ઝર્મિમત્	વાંકુ	૧૪૫૭	૬૬૯	૨૪
(ઝર્વાર)	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૨	૫
ઝવ	ખારી માટી	૯૪૦	૪૧૮	૧૭
ઝવળ	કાળા મરી	૪૧૯	૧૮૫	૩૪
ઝવળા	પીપર	૪૨૧-શે.	૧૮૬	૧૨
ઝવર	અનાજ ન ઉગે તેવી ભૂમિ	૧૩૯	૪૧૭	૩૬
(ઝવ્મ)	ગ્રીષ્મ ઋતુ, જેઠ			
	અને અષાઢ મહિનો	૧૫૭	૫૯	૪૬
ઝવ્મક	„ „	૧૫૭	૫૯	૪૨
ઝવ્મન્	ગરમી, હૂંફ	૧૧૦૨	૫૦૪	૭
ઝવ્માયળ	ગ્રીષ્મ ઋતુ	૧૫૭-શે.	૫૯	૪૯
ઝહ	યુક્તિપૂર્વક વિચારવું તે	૩૧૧	૧૪૧	૫૫
„	વિચારણા	૩૨૩	૧૪૬	૧

—: ઋ :—

ઋક્ષ	ધન	૧૯૨	૮૩	૪૨
ઋક્ષ્ય	„	૧૯૨	૮૩	૩૬
ઋક્ષ	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૮	૩૬	૫૯
„	રીંછ	૧૨૮૯	૫૯૩	૬
ઋક્ષનેમિ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૫
ઋગ્વિદ્	ઋગ્વેદ જાણનાર બ્રાહ્મણ	૮૧૯	૩૬૩	૨૮
ઋગ્	ઋગ્વેદ	૨૪૯	૧૧૬	૧૮
ઋગ્વીષ	લોઢી, કલાડું	૧૦૨૦	૪૫૮	૧૧
ઋગ્વીષ	„ „	૧૦૨૦	૪૫૮	૧૪
ઋગ્નુ	સરળ	૩૭૫	૧૬૭	૨૧
„	સરળ, સીધું	૧૪૫૬	૬૬૮	૫૩
(ઋગ્નુરોહિત)	ઇંદ્રનું સરળ ધનુષ્ય	૧૭૯	૭૪	૨૪
ઋગ્	કરજ, દેવું	૮૮૧	૩૮૭	૪૦
ઋગ્	સત્ય, સાચું	૨૬૪	૧૨૩	૧
„	ખેતરમાં પડેલા દાણા અને			
	મંજરીને ગ્રહણ કરવું તે	૮૬૬	૩૮૦	૫૩
ઋગ્	ઋતુ (બે માસની			
	એક ઋતુ થાય)	૧૫૫	૫૮	૪૩
„	રજસૂનો કાલ	૫૩૬	૨૩૮	૧૯
ઋગ્મતી	રજસ્વલા સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૪૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઋતુર્વાતિ	વરસ	૧૫૯-શો.	૬૦	૫૪	,,	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૫
ઋતે	વિના, સિવાય, વગર	૧૫૨૭	૭૦૦	૪૩	,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૨	૫૦
ઋદ્ધ	ધનાઢ્ય, પૈસાદાર	૩૫૭	૧૬૦	૩૮	અકધુર	એક ધોસરીને વહન			
(,,)	મસળેલું અનાજ ઝીણા					કરનાર બળદ	૧૨૬૨	૫૮૧	૨૬
	કચરા સહિત				અકધુરાવહ	,, ,,	૧૨૬૨	૫૮૧	૨૭
(,,)	મસળેલું અનાજ	૧૧૮૩	૫૪૯	૮	અકધુરીણ	,, ,,	૧૨૬૨	૫૮૧	૨૪
ઋદ્ધિ	સંપત્તિ, સમૃદ્ધિ	૩૫૭	૧૬૦	૪૫	(અકનેત્ર)	શંકર, મહાદેવ	૧૯૬	૮૭	૧૨
ઋમ્બુ	દેવતા	૮૮	૨૪	૬૨	અકપત્રી	પતિવ્રતા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૩	૫૧
ઋમ્બુક્ષિન્	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૩૨	અકપદી	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૧૯
ઋશ્ય	હરણનો એક				અકપદે	એકદમ, તત્કાલ	૧૫૩૨	૭૦૩	૧૭
	પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૯૫	૪૦	અકપર્ણા	શંકરની સ્ત્રી પાર્વતી	૧૦૫-શો.	૯૨	૨૫
(ઋશ્યી)	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૯૫	૪૨	અકપાટલા	,, ,,	૧૦૫-શો.	૯૨	૨૪
ઋષભ	પ્રથમ તીર્થંકર	૨૬	૮	૭૪	અકપાદ્	શંકર, મહાદેવ	૧૯૬	૮૭	૧૩
,,	,, ,,	૨૯	૧૦	૨૭	,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૫
,,	બળદ	૧૨૫૬	૫૭૯	૧૯	અકપિઙ્ગ	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૩૧
,,	સ્વરનું નામ	૧૪૦૧	૬૪૪	૧૯	અકમ્બુ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૩
,,	આ શબ્દ ઉત્તર પદમાં				અકયષ્ટિકા	એક સેરનો હાર, કંઠી	૬૬૧	૨૯૨	૨૨
	લગાડવાથી પ્રશંસા વાચક				(અકવર્ષા)	એક વર્ષની ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૮
	શબ્દ બને છે	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૧	અકશિફ	ધોડો	૧૨૩૩-શો.	૫૭૨	૩
ઋષિ	સાધુ, મુનિ	૭૬	૧૯	૧૧	અકશૃઙ્ગ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૬
ઋષિકુલ્યા	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૨૦	અકસર્ગ	એકાગ્ર	૧૪૫૮	૬૭૦	૭
ઋષ્ટિ	તલવાર	૭૮૨	૩૪૫	૪૫	અકહાયની	એક વર્ષની ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૮
(ઋષ્યકેતુ)	કામનો પુત્ર	૨૩૦	૧૦૮	૫૬	અકાકિન્	એકલો	૧૪૫૭	૬૬૯	૪૬
ઋષ્યાઙ્ક-	,, ,,	૨૩૦	૧૦૮	૪૯	અકાગ્ર	એકાગ્ર	૧૪૫૮	૬૭૦	૮
					(અકાગ્રચ)	,,	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૦
					અકાઙ્ક	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૭
અક	એક	૮૭૩	૩૮૪	૧૯	,,	મંગલ ગ્રહ	૧૧૭-શો.	૪૦૬	૫
,,	એકલો	૧૪૫૭	૬૬૯	૪૯	,,	ચંદન, સુખડ	૬૪૧-શો.	૨૮૪	૧૧
,,	ભિન્ન, જુદું	૧૪૬૮	૬૯૪	૧૬	અકાદશોત્તમ	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૨
અકક	એકલો	૧૪૫૭	૬૬૯	૫૬	અકાનસી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૩
અકકુળલ	બળદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૪૬	અકાન્ત	કોઈની અવર-			
અકગુરુ	ગુરુ ભાઈ	૭૯	૨૦	૬૫		જવર વિનાનું	૭૪૨	૩૨૬	૧૦
અકતાન	એકાગ્ર	૧૪૫૮	૬૭૦	૩	,,	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૬	૬૯૦	૨૫
અકતાલ	ગીત વાજિત્રાદિનું				અકાન્તદુઃષમા	એકાંત દુઃખવાળો આરો	૧૩૧	૪૫	૬૧
	સરખાપણું	૧૪૧૦	૬૪૭	૫૩	અકાન્તસુષમા	એકાંત સુખવાળો આરો	૧૨૯	૪૫	૩૨
અકદન્ત	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭	૯૩	૪૧	અકાયન	એકાગ્ર	૧૪૫૮	૬૭૦	૭
(અકદા)	એક સમયે	૧૫૪૨	૭૦૮	૭૧	અકાયનગત	,,	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૩
(,,)	બીજે વખતે, એક વખતે ૧૫૪૨-શો.	૭૦૯	૫		અકાવલી	એક સેરનો હાર કંઠી	૬૬૧	૧૯૨	૨૧
અકદશ્	શંકર, મહાદેવ	૧૯૬	૮૭	૧૦	અક	બહેરો	૪૫૪	૧૯૯	૧૯
,,	કાણો, એકાક્ષ	૪૫૩	૧૯૮	૩૭	અકક	ઘેટો	૧૨૭૬	૫૮૮	૧૬

—: ૯ :—

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
એકગજ	કુંવાડિયો, પુંવાડીયાનું વૃક્ષ	૧૧૫૮	૫૩૬	૨૯
એકમૂક	બહેરો અને મુંગો	૩૪૮	૧૫૭	૧
(એકુક)	જેમાં હાડકા રાખવામાં આવ્યા હોય તેવી ભીંત	૧૦૦૩	૪૪૭	૫૬
એકુક	" " "	૧૦૦૩	૪૪૭	૫૩
(એકોક)	" " "	૧૦૦૩	૪૪૭	૫૭
એણ	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૯૫	૩૯
એણમૃત્	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૪
એત	કાબર ચીતરો વર્ણ	૧૩૯૮	૬૪૨	૩૯
એતન	નિઃશ્વાસ, બહારનો શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૪૫
"	હજાર દાઢવાળો મચ્છ ૧૩૪૫-શે.	૬૧૮	૮	
એતર્હિ	હાલ, હમણાં	૧૫૩૦	૭૦૨	૧૩
એતસ	બ્રાહ્મણ	૮૧૩	૩૬૦	૯
એધ	લાકડા, બળતણ	૮૨૭	૩૬૬	૩૯
એધસ્	" "	૮૨૭	૩૬૬	૪૫
એધિત	ધણું વધેલું, પ્રૌઢ	૧૪૯૫	૬૮૫	૧૯
એનસ્	અશુભ, પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૦	૬૩૩	૨૧
એરણ્ડ	એરંડો	૧૧૫૦	૫૩૨	૨૫
એર્વારુ	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૧	૫૩
(એર્વાલુ)	"	૧૧૮૯	૫૫૨	૧
એવ	નિશ્ચય અર્થ			
	બતાવનાર અવ્યય	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૩૨
"	સરખાપણું બતાવનાર અવ્યય	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૨૧
એવમ્	નિશ્ચય અર્થ			
	બતાવનાર અવ્યય	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૩૨
"	સરખાપણું બતાવનાર અવ્યય	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૨૧
એષણ	લોઢાનું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૪૩
એષણા	માંગણી કરવી	૩૮૮	૧૭૧	૬૦
એષણી	પ્રણ શોધવાનું અને ફોડવાનું શસ્ત્ર	૯૨૪	૪૦૮	૫

—: એ :—

એકાગારિક	ચોર	૩૮૨	૧૬૯	૪૯
એકાગ્ર	પ્રથમ, પહેલું	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૧
(એકબિંડ)	કુબેર	૧૮૯	૮૧	૨૬
એતિહ્ય	ઇતિહાસ, જૂના જમાનાની વાત	૨૫૯	૧૨૦	૨૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
એન્દ્રલુપ્તિક	ટાલીયો	૪૫૨	૧૯૮	૨૮
એન્દ્રિ	અર્જુન	૭૦૯	૩૧૨	૨
એન્દ્રી	જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૧૨
(,,)	પૂર્વ દિશા	૧૬૯	૬૮	૨૧
એરાવણ	ઇંદ્રનો હાથી	૧૭૭	૭૩	૩
એરાવત	પૂર્વ દિશાનો દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૩૦
"	ઇંદ્રનો હાથી	૧૭૭	૭૩	૧૧
"	ઇંદ્રનું લાંબુ અને સરળ ધનુષ્ય	૧૮૦	૭૪	૨૮
"	એરાવત ક્ષેત્ર	૧૪૬	૪૨૦	૩૩
એરાવતી	વિજળી	૧૧૦૪	૫૦૫	૩૦
એલ	પુરુરવા રાજા	૭૦૧	૩૦૯	૩૮
એલ્વિલ	કુબેર	૧૮૯	૮૧	૨૬
એશાનજ	બીજા દેવલોકમાં ઉત્પન્ન દેવ	૧૩	૨૭	૬
(એશાની)	ઈશાન ખુણો	૧૬૯	૬૮	૨૩
એશ્વર્ય	અણિમા, મહિમા			
	આદિ આઠ ઐશ્વર્ય	૨૦૨	૯૦	૫૫
એષમસ્	ચાલતું વર્ષ	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૭

—: ઓ :—

ઓકસ્	ધર	૧૧૧	૪૪૨	૧૩
ઓઘ	શીઘ્ર ગતિવાળું નૃત્યાદિ	૨૯૨	૧૩૩	૪૦
"	પ્રવાહ	૧૦૮૭	૪૯૩	૩૧
"	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૩૪
ઓઢ્ઢાર	ઊંઠકાર, એક મંત્રબીજ	૨૫૦	૧૧૬	૩૯
ઓજસ્	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૧૮
ઓણ્ઢ્ર	કેરળ મલવાર અને ઓરીસા દેશ	૧૬૧	૪૨૬	૨૦
ઓતુ	બિલાડો	૧૩૦૧	૫૯૯	૬
ઓદન	ભાત	૩૯૫	૧૭૪	૪૩
ઓમ્	સ્વીકાર જણાવનાર	૧૫૪૦	૭૦૬	૫૨
ઓષણ	કટુરસ, તીખું	૧૩૮૯	૬૩૭	૪૮
ઓષધિ	ફલ પાકતાં જે વૃક્ષ નાશ પામે તે, ઘડું, ડાંગર, જવ વગેરે	૧૧૧૭	૫૧૧	૬૨
(ઓષધી)	" " "	૧૧૧૭	૫૧૨	૪
ઓષ્ઠ	હોઠ	૫૮૧	૨૫૬	૩૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
-: ઔ :-				
ઔક્ષક	બળદનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૨૮
ઔજસ	સોનું	૧૦૪૪-શો.	૪૭૨	૨૪
ઔદ્રપુષ્પ	જપા પુષ્પ	૧૧૪૭	૫૩૦	૫૦
(ઔતાનપાદ)	ધ્રુવ	૧૨૨	૪૩	૧૦
(ઔતાનપાદિ)	,,	૧૨૨	૪૩	૯
ઔત્સુક્ય	ઉત્સુકતા	૩૧૪	૧૪૩	૩
ઔદનિક	રસોદયો	૭૨૨	૩૧૭	૭
ઔદરિક	ઉત્કર્ષની ઇચ્છારહિત	૪૨૮	૧૮૮	૫૨
ઔદશ્વિત	અર્ધા પાણીવાળા દહીંથી			
	સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૧	૧૮૨	૨૧
ઔદશ્વત્ક	,,	૪૧૧	૧૮૨	૨૧
ઔદાત્ય	ઉચ્ચવૃત્તિપણું	૬૫	૧૭	૩૨
ઔદાર્ય	તુચ્છતા વિનાનો	૬૯	૧૭	૫૪
,,	વગર મહેનતે			
	પ્રાપ્ત થતાં ૭ સાત્ત્વિક			
	અલંકારો પૈકી એક	૫૦૯	૨૨૪	૨૯
ઔદુમ્બર	ઉદુંબર વૃક્ષનો દંડ	૮૧૬	૩૬૧	૩૬
ઔપગવક	ગોવાળ વગેરેનો સમુદાય	૧૪૧૬	૬૫૧	૨૧
(ઔપપાતિક)	પહેલું ઉપાંગ સૂત્ર	૨૪૫	૧૧૪	૪૨
ઔપમ્ય	ઉપમા, સમાનપણું	૧૪૬૩	૬૭૨	૩
ઔપયિક	યોગ્ય, ન્યાયયુક્ત	૭૪૩	૩૨૬	૫૩
ઔપરોધિક	પીલુનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૨૮
(ઔપવસ્ત)	ઉપવાસ	૮૪૨	૩૭૨	૪૦
ઔપવસ્ત્ર	,,	૮૪૨	૩૭૨	૩૭
(ઔપવાહ્ય)	રાજાને બેસવા			
	યોગ્ય હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૩
ઔમીન	અળસીનું ખેતર	૧૬૭	૪૨૯	૫
ઔરભ્ર	ઊનનું વસ્ત્ર, કાંબલ	૬૭૦	૨૧૭	૨૩
ઔરધ્રક	ઘેટાઓનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૪૦
ઔરસ	પોતાનાથી સ્વસ્ત્રીમાં			
	ઉત્પન્ન થયેલો પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૨૬
ઔર્ધ્વદેહિક	મરેલાની પાછળ મરણ			
	દિવસે જે દાન કરવું તે	૩૭૪	૧૬૬	૬૧
(ઔર્ધ્વદેહિક)	,,	૩૭૪	૧૬૭	૨
ઔર્વ	વડવાનલ	૧૧૦૦	૫૦૩	૨૭
ઔર્વશોય	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩	૪૩	૪૩
ઔલૂક્ષ્ય	વૈશેષિક	૮૬૨	૩૭૯	૩૩
ઔશીર	શયન અને આસન	૬૮૫	૩૦૪	૧૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઔષધ	દવા	૪૭૨	૨૦૮	૪૩
ઔષધિ	ફળ પાકતાં જે વૃક્ષ નાશ			
	પામે તે, ઘઉં-ડાંગર-			
	જવ વગેરે	૧૧૧૭	૫૧૨	૫
ઔષધિગર્ભ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૦
ઔષધીપતિ	,,	૧૦૪	૩૪	૪૦
(ઔષધીશ)	,,	૧૦૪	૩૪	૪૪
ઔષ્ટ્રક	ઊંટનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૩૩

-: ક :-

ક	બ્રહ્મા	૨૧૧	૭૬	૫૫
,,	મસ્તક	૫૬૬	૨૫૦	૪૪
,,	ધોળું પાણી	૧૦૬૯	૪૮૧	૩૬
(,,)	પાણી	૧૦૭૦	૪૮૩	૪૨
(,,)	,,	૧૦૭૦	૪૮૩	૪૫
કંસ	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૦	૧૦૩	૩૪
,,	પાણી પીવાનું પાત્ર, પ્યાલો	૧૦૨૪	૪૬૦	૨૫
(,,)	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૧૧
કંસક	રાતી હીરાકસી	૧૦૫૭	૪૭૬	૫૭
(કંસજિત)	વિષ્ણુ	૨૨૧	૧૦૪	૫
કંસોદ્ભવા	સૌરાષ્ટ્ર દેશની માટી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૧
(કકુદ્)	બળદના બે ખભા			
	ઊપરનો ટેકરો	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૨
કકુદ	,,	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૧
કકુદાવર્ત	વિશિષ્ટ આવર્તવાળો			
	ધોડો	૧૨૪૩-શો.	૫૭૫	૧૮
કકુદિન્	,,	૧૨૪૩-શો.	૫૭૫	૧૮
કકુદ્યત્	જુવાન બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૩૭
કકુદ્યતી	કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૨૪
કકુભ્	દિશા	૧૬૬	૬૬	૫૧
કકુમ	વીણાનો નીચેનો ભાગ	૨૯૧	૧૩૨	૪૯
,,	અર્જુન વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧૨
કક્કોલ	કંકોલ, યક્ષકર્દમમાંની			
	એક વસ્તુ	૬૩૮	૨૮૨	૫૦
કક્કોલક	કંકોલ	૬૪૬	૨૮૬	૨૭
કક્કટ	કઠોર સ્પર્શ	૧૩૮૬	૬૩૬	૪૭
કક્ષ	મોઢું જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૪૪
કક્ષ	કાંખ	૫૮૯	૨૬૦	૬૦
કક્ષા	વસ્ત્રનો છેડો	૬૭૫	૨૯૯	૫૩
,,	સમાનપણું	૧૪૬૩	૬૭૨	૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(કક્ષા)	હાથીની કેડ ઊપર			
	બાંધવાનો			
	ચામડાનો દોર	૧૨૩૨	૫૭૦	૪૮
કક્ષાપટ	વસ્ત્રનો ટુકડો	૬૭૬	૩૦૦	૧
(કક્ષાપુટ)	" "	૬૭૬	૩૦૦	૨
કક્ષીકૃત	સ્વીકાર કરેલું	૧૪૮૯	૬૮૨	૫૬
કક્ષીવત્	સ્ફોટાવન, બ્યાકરણના			
	મહાવિદ્વાન્	૮૫૩	૩૭૬	૨૧
કક્ષ્યા	હાથીની કેડ ઊપર-			
	બાંધવાનો ચામડાનો દોર	૧૨૩૨	૫૭૦	૪૫
(કક્ષટી)	ખડી	૧૦૩૭	૪૬૭	૨૫
કક્ષ	યુધિષ્ઠિર	૭૦૭	૩૧૧	૨૨
"	કંક નામનું પક્ષી, જેના			
	પીંછાથી બાણની પૂંખ			
	થાય છં	૧૩૩૩	૬૧૨	૩૫
કક્ષટ	બખ્તર, કવચ	૭૬૬	૩૩૭	૪૯
કક્ષટીક	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૫
કક્ષણ	કડુ, વલય, બંગડી	૬૬૩	૨૯૨	૫૨
(કક્ષણી)	ધૂધરી	૬૬૫	૨૯૪	૨૩
કક્ષત	કાંસકો, કાંસકી	૬૮૮	૩૦૫	૨૬
(કક્ષતિકા)	" "	૬૮૮	૩૦૫	૨૯
(કક્ષતી)	" "	૬૮૮	૩૦૫	૩૪
કક્ષપત્ર	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૧૬
કક્ષમુખ	સાણસી, ચીપીયો	૯૦૯	૪૦૧	૩૮
કક્ષાલ	હાડપિંજર	૬૨૮	૨૭૭	૧૨
કક્ષેલિ	આસોપાલવનું ઝાડ	૧૧૩૫	૫૨૩	૮
કક્ષુ	કાંગ, પીળા ચોખા	૧૧૭૬	૫૪૫	૪૨
કક્ષુની	" " "	૧૧૭૬	૫૪૫	૪૩
કચ	કેશ, વાળ	૫૬૭	૨૫૧	૧૦
(કચ)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૭
કચશ્મશ્રુ-				
નખાપ્રવૃદ્ધિ	દાઢી-મૂછ-વાળ			
	અને નાખ ન વધે- તે			
	તીર્થકરનો અતિશય	૬૩	૧૭	૪
કચ્ચર	મલિન, મેલું	૧૪૩૫	૬૫૯	૩૪
કચ્ચિત્	ઇષ્ટપ્રશ્ન જણાવનાર	૧૫૪૦	૭૦૬	૫૭
કચ્છ	જલથી વ્યાપ્તદેશ	૧૫૩	૪૨૩	૪૭
"	તીર, કિનારો	૧૦૭૭	૪૮૮	૧
કચ્છપ	નવ નિધિ પૈકી			
	પાંચમાં નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
"	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૧૧
કચ્છપી	સરસ્વતીની વીણા	૨૮૮	૧૩૨	૧૨
"	કાચબી	૧૩૫૩	૬૨૧	૨૪
કચ્છા	વસ્ત્રનો છેડો, કાછડી	૬૭૫	૨૯૯	૪૯
કચ્છાટિકા	" " "	૬૭૫	૨૯૯	૫૧
(કચ્છાટી)	" " "	૬૭૫	૨૯૯	૫૨
કચ્છુર	સળેખમ અને			
	કફના રોગવાળો	૪૬૦	૨૦૧	૫૩
કચ્છૂ	ધા, પ્રણ	૪૬૪	૨૦૪	૫
કચ્છલ	કાજળ	૬૮૬	૩૦૪	૪૮
કચ્છલધ્વજ	દાવો	૬૮૬	૩૦૪	૫૫
કચ્ચુક	ચોળી, કાંચળી વગેરે	૬૭૪	૨૯૯	૨૫
"	ચોળી, કાંચળી યોદ્ધા વગેરેનું			
	છાતીનું સુતરાઉ બખ્તર	૭૬૭	૩૩૮	૨૫
"	સાપની કાંચળી	૧૩૧૫	૬૦૩	૫૦
કચ્ચુકિન્	અંતઃપુરનો રક્ષક	૭૨૭	૩૧૯	૫
"	રાજસર્પ, બે			
	મોઢાવાળો સર્પ	૧૩૦૪	૬૦૦	૧૯
કચ્ચુલિકા	ચોળી, કાંચળી	૬૭૪	૨૯૯	૧૫
કટ	કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૫
"	સાદડી, ચટાઈ	૧૦૧૭	૪૫૫	૪૨
"	હાથીનું ગંડસ્થળ	૧૨૨૫	૫૬૮	૧૦
કટક	વીંટી, વેઢ	૬૬૩	૧૯૨	૪૪
"	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૩
"	કુદરતી ગુફા	૧૦૩૩	૪૬૫	૧
કટપૂ	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૭
કટાક્ષ	વાંકી નજરે જોવું તે	૫૭૮	૨૫૫	૨૯
કટાટક	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૭
કટાહ	લોઢાની કડાઈ, તવી	૧૦૨૨	૪૫૯	૨
"	પાડો	૧૨૮૩-શે.	૫૯૦	૩૮
કટિ	કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૭
(,)	કુલા, ધગડા	૬૦૯	૨૬૯	૯
કટિપ્રોથ	" "	૬૦૯	૨૬૯	૯
કટિમાલિકા	સ્ત્રીની કેડનો કંદોરો	૬૬૪-શે.	૨૯૪	૧૪
કટિલ્લક	કારેલી	૧૧૮૮	૫૫૧	૨૦
કટિસૂત્ર	સ્ત્રીની કેડનો કંદોરો	૬૬૪	૨૯૩	૨૯
કટીર	કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૧૮
કટુ	તીખું, કટુરસ	૧૩૮૯	૬૩૭	૪૫
કટુક્ષાણ	ટીટોડી	૧૩૩૦	૬૧૦	૫૭
કટોલવીણા	ચંડાલની વીણા	૨૯૦	૧૩૨	૨૮

ક-૭૫૪-ક

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કદ્ધર	અત્યંત ખરાબ	૩૫૦	૧૫૭	૫૨	કળ્ડોલક	ટોપલો, ટોપલી, કરંડિયો	૧૦૧૭	૪૫૬	૩
"	પા ભાગના				કત્તુણ	રોહિડો, એક			
	પાણીવાળું દહીં	૪૦૧-શો.	૧૮૧	૬૦		જાતનું સુગંધી ખડ	૧૧૧૧	૫૫૩	૩
કઠિન	કઠોર સ્પર્શ, નિષ્કુર	૧૩૮૭	૬૩૬	૫૮	કચંકચિકતા	પ્રશન	૨૬૩	૧૨૨	૨૭
કઠિની	ઘોળી ધાતુ, ખડી	૧૦૩૭	૪૬૭	૨૧	કચમ્	કેવી રીતે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૧	૧૧
કઠોર	નિષ્કુર	૧૩૮૭	૬૩૬	૫૬	કદક	ચંદરવો	૬૮૧	૩૦૨	૨૫
કડ	મુંગો	૩૪૧-શો.	૧૫૭	૨૮	કદધ્વન્	ખરાબ રસ્તો	૧૮૪	૪૩૮	૨૩
(કડક્રર)	પરાળ વગેરેનો ભૂકો	૧૧૮૨	૫૪૮	૫૧	કદન	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૦
કડક્રર	પરાળ વગેરેનો ભૂકો	૧૧૮૨	૫૪૮	૪૯	કદમ્બ	સ્વર્ણ અથવા રૌપ્ય માશિક	૧૦૫૪	૪૭૬	૧૪
કઢાર	કાળો રંગ	૧૩૯૭	૬૪૧	૫૨	"	કદંબ વૃક્ષ	૧૧૩૮	૫૨૫	૮
(કઢિન્દિકા)	આન્વીક્ષિકી વિ. વિદ્યા	૨૫૮	૧૧૧	૨૪	કદમ્બક	સરસવ	૧૧૮૦	૫૪૭	૨૩
કળ	લવ લેશ, અલ્પ	૧૪૨૭	૬૫૬	૪	"	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૧	૨૦
કળય	ફણપત્રના અગ્રભાગ				કદર્ય	કંજૂસ માણસ	૩૬૮	૧૬૪	૩૭
	જેવું શસ્ત્ર	૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૬	(કદલિન્)	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૧૪	૫૧૬	૪
કળા	પીપળિમૂળ, ગંઠોડા	૪૨૧	૧૮૬	૯	કદલી	કેળ	૧૧૩૬	૫૨૪	૫
"	જીરું	૪૨૨	૧૮૬	૨૨	"	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૧૪	૫૧૫	૪૮
કળિત	દુઃખથી પીડિતનો આર્તસ્વર	૧૪૦૮	૬૪૭	૬	કદાચિત્	કોઈક વખત	૧૫૩૩	૭૦૩	૫૦
કળિશ	કણશલું	૧૧૮૧	૫૪૭	૫૭	કદુષ્ણ	થોડું ગરમ	૧૩૮૬	૬૩૬	૩૬
કળ્ટક	કાંટા ઊંધા થઈ જાય તે-				કદુ	લાલમિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૧	૪૭
	તીર્થંકરનો અતિશય	૬૨	૧૬	૬૫	કદ્વદ	ખરાબ બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૪૮
"	રોમાંચ	૩૦૫	૧૩૧	૪૦	કનક	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૧	૬
કળ્ટકારિકા	બેઠી ભોંયરીંગણી	૧૧૫૭	૫૩૫	૩૫	કનકાધ્યક્ષ	સુવર્ણ ઊપરનો અધિકારી	૭૨૩	૩૧૭	૨૮
કળ્ટકાશન	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૪૩	કનકાલુક્કા	સોનાની ઝારી, કલશ	૭૧૮	૩૧૪	૫૪
કળઠ	ગળું	૫૮૮	૨૬૦	૯	કનકાહ્વય	ધતુરો	૧૧૫૧	૫૩૨	૫૧
કળઠકૂળિકા	વીણા, સારંગી	૨૮૭	૧૩૧	૫૮	કનન	કાણો	૪૫૩	૧૯૮	૩૬
કળઠબન્ધ	હાથીને ગળે				(કનિશ)	કણશલું	૧૧૮૧	૫૪૮	૪
	બાંધવાનું બંધન	૧૨૩૨	૫૭૦	૫૬	કનિષ્ઠ	નાનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૧૯
કળઠમૂષા	ડોકનું આભુષણ,				(")	અત્યંત થોડું, ઘણું નાનું	૧૪૨૮	૬૫૬	૨૪
	કંઠી વગેરે	૬૫૭	૨૯૦	૫૨	કનિષ્ઠા	ટચલી આંગળી	૫૧૩	૨૬૨	૪૪
કળઠાગ્રિ	પક્ષી	૧૩૧૭-શો.	૬૦૪	૪૬	કની	કુમારી	૫૧૦	૨૨૫	૨૮
કળઠિકા	એક સેરનો હાર	૬૬૨	૨૧૨	૨૪	કનીનિકા	આંખની કીકી	૫૭૫	૨૫૪	૪૭
કળઠીરવ	સિંહ	૧૨૮૩	૫૯૦	૫૧	"	ટચલી આંગળી	૫૧૩	૨૬૨	૪૨
કળઠેકાલ	શંકર, મહાદેવ	૧૯૫	૮૬	૧૨	કનીયસ્	નાનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૨૬
કળ્હન	ધાન્ય વગેરે				"	અત્યંત થોડું, ઘણું નાનું	૧૪૨૮	૬૫૬	૨૨
	ખાંડવું તે	૧૦૧૭	૪૫૫	૩૯	કનીયસ	તાંબુ	૧૦૪૦	૪૬૮	૫૨
કળ્હરા	મહાસ્નાયુ, મોટી નસ	૬૩૧	૨૭૯	૨૫	(કન્તુ)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૭	૫૬
કળ્હુ	ખરજ, ખરજવું	૪૬૪	૨૦૪	૧૦	કન્દ	કમળ વગેરેનું મૂળ	૧૧૬૬	૫૪૦	૫૪
(કળ્હૂતિ)	" "	૪૬૪	૨૦૪	૧૭	"	સૂરણ કંદ	૧૧૮૯	૫૫૨	૨૧
કળ્હૂયન	" "	૪૬૪	૨૦૪	૧૩	કન્દર	કૃત્રિમ ગુફા	૧૦૩૩	૪૬૫	૭
કળ્હૂયા	" "	૪૬૪	૨૦૪	૧૭	(કન્દરા)	" "	૧૦૩૩	૪૬૫	૧૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કન્દરાકર	પર્વત	૧૦૨૭-શે.	૪૬૨	૧૩	કપિલોહ	પિત્તળ	૧૦૪૭	૪૭૩	૩૯
(કન્દરી)	કૃત્રિમ ગુફા	૧૦૩૩	૪૬૫	૧૬	કપિશ	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૬	૬૪૧	૪૪
કન્દર્પ	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૭	૫૦	કપિશીર્ષ	કિલ્લાના કાંગરાં	૧૮૧	૪૩૫	૩૮
કન્દર્પા	શ્રી ધર્મનાથ ભ.				(કપોણિ)	કોણી	૫૧૦	૨૬૧	૧૨
	ની શાસન દેવી	૪૫	૧૩	૩૬	કપોત	કબૂતર	૧૩૩૯	૬૧૫	૨૫
(કન્દલ)	પ્રવાલનાં અગ્રભાગ	૧૧૨૪	૫૧૬	૪૨	કપોતપાલી	કબૂતર ખાનું,			
(કન્દલિનું)	હરણનાં એક પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૧૬	૪		લાકડાની પરબડી	૧૦૧૦	૪૫૨	૨
કન્દલી	હરણની એક જાત	૧૨૯૪	૫૧૬	૨	કપોતામ	કબૂતર-પારેવાના જેવો રંગ	૧૩૯૪	૬૪૦	૩૭
કન્દુ	લોઢાનું વાસણ, તવી,				કપોલ	ગાલની પાસેનો ભાગ	૫૮૨	૨૫૭	૨૮
	કડાઈ વગેરે	૧૨૧	૪૦૬	૪૪	કપોલી	ઢીંચણનો આગલો ભાગ	૬૧૪	૨૭૧	૪૬
કન્દુક	દડો	૬૮૧	૩૦૫	૫૮	કફ	આયુર્વેદ પ્રમાણે શરીરની			
કન્ધરા	ડોક	૫૮૬	૨૫૧	૧૧		ત્રણ ધાતુમાંની એક	૪૬૨	૨૦૨	૫૭
કન્યકુબ્જ	કાન્યકુબ્જ, કનોજ દેશ	૧૭૩	૪૩૩	૧૧	કફકૂર્ચિકા	લાળ	૬૩૩	૨૮૦	૨૫
કન્યસ	નાનો ભાઈ	૫૫૨-શે.	૨૪૪	૨૭	કફણિ	કોણી	૫૧૦	૨૬૧	૧૪
કન્યા	કુમારી	૫૧૦	૨૨૫	૨૩	કાફિન્	સળેખમ કે કફના			
(,,)	કન્યા રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪		રોગવાળો માણસ	૪૬૦	૨૦૨	૧૩
કન્યાકુબ્જ	કાન્યકુબ્જ, કનોજ દેશ	૧૭૪	૪૩૩	૧૪	કાફોણિ	કોણી	૫૧૦	૨૬૧	૧૧
કપટ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૧૮	કબન્ધ	નાચતું ધડ	૫૬૫	૨૪૧	૫૨
કપર્દ	શંકરની જટા	૨૦૦	૮૧	૨૩	,,	પાણી	૧૦૭૦	૪૮૩	૩૮
,,	કોડી	૧૨૦૬	૫૫૧	૭	કવર	મિશ્રિત, એકઠું થયેલું	૧૪૬૧	૬૭૪	૨૭
કર્પર્દિન્	શંકર, મહાદેવ	૧૧૬	૮૭	૩	કવરી	કેશ રચના, અંબોડો	૫૭૦	૨૫૧	૪૮
કપાટ	કમાડ, બારણું	૧૦૦૭	૪૪૧	૩૮	(કવિત્ય)	કોઠું	૧૧૫૧	૫૩૩	૩
કપાલ	કપાળ, માથાની ખોપરી	૬૨૭	૨૭૬	૩૫	કમઠ	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૧૪
કપાલમૃત્	શંકર, મહાદેવ	૧૧૧	૮૮	૩૭	કમણ્ડલુ	સન્યાસીનું જલપાત્ર	૮૧૬	૩૬૨	૮
(કપાલિનું)	,,	૧૧૧	૮૮	૪૧	કમન	બ્રહ્મા	૨૧૧	૧૬	૪૩
કપાલિની	ચામુંડા	૨૦૬	૧૩	૧૧	,,	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૨૮
કપિ	વાંદરો	૧૨૧૧	૫૧૪	૩૬	(,,)	કામી, વાસનાયુક્ત	૪૩૪	૧૧૧	૨૫
,,	સૂર્ય	૧૮-શે.	૩૦	૫૦	કમનચ્છદ	કંક પક્ષી	૧૩૩૩	૬૧૨	૩૭
,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૧૫	કમનીય	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૧૪
કપિ	હાથી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૧૬	(કમન્થ)	પાણી	૧૦૭૦	૪૮૩	૪૫
કપિકચ્છૂ	કૌવચ	૧૧૫૧	૫૩૨	૩૫	કમર	કામી, કામવાસનાયુક્ત	૪૩૪	૧૧૧	૨૬
કપિત્ય	કોઠું	૧૧૫૧	૫૩૩	૨	કમલ	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૩	૭
કપિધ્વજ	અર્જુન	૭૦૧	૩૧૨	૧૩	,,	કમળ	૧૧૬૦	૫૩૭	૨૧
(કપિપ્રિય)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૩	(કમલયોનિ)	બ્રહ્મા	૨૧૩	૧૭	૪૪
(કપિપ્રિયા)	આંબલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૩૪	કમલા	લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૬	૨૨
કપિલ	લાલમિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૬	૬૪૧	૨૮	,,	,,	૨૨૬	૧૦૭	૨
,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૫	કમલિની	કમળનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૧૮
,,	કૂતરો	૧૨૮૦-શે.	૫૮૧	૩૫	કમલોત્તર	કસુંબો, કસુંભ	૧૧૫૧	૫૩૬	૪૩
કપિલા	એક જાતનું પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૧	કમિત્	કામી, કામવાસનાયુક્ત	૪૩૪	૧૧૧	૧૧
કપિલાગ્ન	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શે.	૮૧	૧૫	કમ્પ	કંપ, ધ્રુજવું તે	૩૦૬	૧૪૦	૨

ક-૭૫૬-ક

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કમ્પન	ચપલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૩૭	,,	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૫૭
કમ્પાઙ્ક	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૭	૧	,,	વૈશ્ય પુરુષ અને શૂદ્ર સ્ત્રીથી			
કમ્પિત	હલાવેલું, કંપેલું	૧૪૮૧	૬૭૧	૨		ઉત્પન્ન થયેલ મનુષ્ય	૮૧૭	૩૧૮	૮
કમ્પ્ર	ચપલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૩૧	,,	ચક્ષુ વગેરે ઇન્દ્રિય	૧૩૮૩	૬૩૪	૪૩
કમ્બલ	ઊનનું વસ્ત્ર, કંબલ	૬૭૦	૨૧૭	૧૪	,,	લેખક, લહિયો	૪૮૪-શો.	૨૧૩	૬
,,	એક પ્રકારનો નાગ	૧૩૧૧	૬૦૨	૩૩	,,	લગ્ન સમયે હાથમાં લેવ			
,,	પાણી	૧૦૭૦-શો.	૪૮૩	૫૦		કરવો તે	૫૧૮-શો.	૨૨૧	૨૧
કમ્બલિભાદ્રક	બેલગાડી, બળદ				કરણત્રાણ	મસ્તક	૫૬૭	૨૫૦	૪૮
	જોડેલી ગાડી	૭૫૩	૩૩૨	૪૩	કરતોયા	પાર્વતીના વિવાહમાં			
કમ્બિ	કડછી	૧૦૨૧	૪૫૮	૨૦		કન્યાદાનના જળથી			
(કમ્બી)	,,	૧૦૨૧	૪૫૮	૧૪		ઉત્પન્ન થયેલ નદી	૧૦૮૫	૪૧૨	૨૧
કમ્બુ	શંખ	૧૨૦૪	૫૫૮	૪૭	કરપત્રક	કરવત	૧૧૮	૪૦૫	૪૫
કમ્બુગ્રીવા	ત્રણ રેખાવાળી				કરપાલ	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૩
	ડોક, શંખાકાર ડોક	૫૮૬	૨૫૧	૨૮	કરભ	હાથના કાંડાથી ટચલી			
કમ્પ	કામી, વાસનાયુક્ત	૪૩૪	૧૧૧	૧૧		આંગળી સુધીનો ભાગ	૫૧૨	૨૬૨	૨
,,	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૧૩	,,	ત્રણ વરસનો ઊંટ	૧૨૫૫	૫૭૮	૪૮
કર	આ શબ્દ લગાડતા જનક				કરભૂષણ	હાથના કાંડાનું ઘરેણું,			
	વાચક શબ્દ બને છે	૫-પ.	૩	૫૦		પોંચી, કડું, બંગડી	૬૬૨	૨૧૨	૪૦
કર	કિરણ	૧૦૦	૩૧	૭૨	કરમાલ	ધૂમાડો	૧૧૦૪	૫૦૫	૧૧
,,	હાથનો પંજો	૫૧૧	૨૬૧	૪૬	કરમ્બ	મિશ્રિત, એકઠું થયેલું	૧૪૬૧	૬૭૪	૨૫
,,	મહેસુલ	૭૪૫	૩૨૭	૨૮	,,	દહીં છાંટેલો			
,,	હાથીની સુંઢ	૧૨૨૪	૫૬૭	૧૦		સાથવો, કરંબો	૩૧૮-શો.		
કરક	પાણીના કરા	૧૬૬	૬૬	૨૫	કરમ્મ	,,	૩૧૧	૧૭૬	૬૧
,,	ઝારી, નાનું પાણીનું પાત્ર	૧૦૨૧	૪૫૮	૫૪	(કરમ્મ)	નખ	૫૧૪	૨૬૨	૫૨
કરપાત્રિકા	ચામડાની ઝારી,				કરવારક	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૧-શો.	૧૫	૧૩
	ચામડાનું પાત્ર	૧૦૨૫	૪૬૦	૫૪	કરવાલ	તલવાર	૭૮૨	૩૪૫	૧૮
કરપાલિકા	એક બાજુ ધારવાળી તલવાર	૭૮૫	૩૪૭	૧૬	કરવાલિકા	નાની તલવાર, કટારી	૭૮૫	૩૪૭	૧૩
કરઙ્ક	મજા, હાડકાની ચરબી	૬૨૮	૨૭૭	૧૦	કરવીર	શમશાન	૧૮૧	૪૪૦	૩૦
,,	નારિયેળની કાયલી	૧૦૨૨	૪૫૮	૬૦	,,	કણેર	૧૧૩૭	૫૨૪	૧૦
કરજ	નખ	૫૧૪	૨૬૨	૫૧	કરવીરક	એક પ્રકારનું સ્થાવર વિષ	૧૧૧૭	૫૫૬	૪૦
(,,)	કરંજ વૃક્ષ, કરમદાનું ઝાડ	૧૧૪૦	૫૨૬	૪૧	કરવીરા	મણશીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૩૭
કરઙ્ગ	,, ,, ,, ,,	૧૧૪૦	૫૨૬	૩૭	કરશાખા	આંગળીયો	૫૧૨	૨૬૨	૧
કરટ	હાથીનું ગંડસ્થલ	૧૨૨૫	૫૬૮	૧	કરશીકર	હાથીની સુંઢમાંથી ઊડતા			
,,	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૩		પાણીના બિંદુઓ	૧૨૨૩	૫૬૭	૭
,,	કેશર	૬૪૫-શો.	૨૮૬	૧૨	કરશૂક	નખ	૫૧૪	૨૬૩	૩
કરટા	કષ્ટથી દોહી				કરહાટ	કમળ વગેરેનો મૂલકંદ	૧૧૬૬	૫૪૦	૪૬
	શકાય તેવી ગાય	૧૨૬૧	૫૮૪	૫૪	કરારાલિક	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૩૬
કરટિન્	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૫૬	,,	તલવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૪
કરટુ	અશુભ બોલનાર એક પક્ષી	૧૩૩૭	૬૧૪	૨૩	કરારાલિકા	પાર્વતી, શંકરની સ્ત્રી	૨૦૫-શો.	૧૨	૩૮
કરણ	આસન, પદ્માસન વગેરે	૮૨	૨૧	૪૫	કરિન્	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૩૫

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

ક-૭૫૭-ક

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કરીર	ઘટ, કલશ, ઘડો	૧૦૧૧	૪૫૭	૩૧	કર્ણજિત્	અર્જુન	૭૧૦	૩૧૨	૧૪
"	કેરડો	૧૧૫૦	૫૩૨	૧૬	કર્ણધાર	વહાણનું સુકાન			
"	વંશ વગેરેનો અંકુર	૧૧૮૩	૫૪૧	૧૧		પકડનાર, સુકાની	૮૭૬	૩૮૫	૨૬
કરીષ	સૂકું છાણ, અડાયા				કર્ણધારિણી	હાથણી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૨૬
	છાણાં	૧૨૭૩	૫૮૬	૨૮	(કર્ણપાશી)	બાલિકા	૬૫૬	૨૧૦	૪૧
કરીષાગ્રિ	છાણનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૫૪	કર્ણપુરી	ચંપાપુરી, ભાગલપુર	૧૭૭	૪૩૪	૧૫
કરુણ	નવરસમાંનો એક રસ	૨૧૪	૧૩૫	૩૨	કર્ણપૂર	કાનનું આભૂષણ	૬૫૪	૨૮૧	૩૧
"	કુટજ વૃક્ષ	૧૧૪૧	૫૩૧	૫૨	કર્ણપ્રાન્ત	કાનનો પ્રાંતભાગ	૫૭૪-શે.	૨૫૪	૭
કરુણા	દયા, અનુકંપા	૩૬૧	૧૬૪	૬૧	કર્ણમૂષળ	કાને પહેરવાનું આભૂષણ	૬૫૫	૨૧૦	૧૭
કરુણાપર	દયાલુ	૩૬૧	૧૬૪	૫૦	કર્ણમૂલ	કાનનો મૂળ ભાગ	૫૭૪-શે.	૨૫૪	૭
કરેદુ	અશુભ બોલનાર				કર્ણમોટી	ચામુંડા દેવી	૨૦૬	૧૩	૮
	એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૭	૬૧૪	૨૩	(કર્ણલતા)	કાનનો અગ્રભાગ	૫૭૪	૨૫૪	૬
કરેણુ	હાથી	૧૨૧૮	૫૬૫	૭	કર્ણલતિકા	" "	૫૭૪	૨૫૪	૬
કરેણુમ્	પાલકાખ્ય મુનિ	૮૫૩	૩૭૬	૨૮	કર્ણવેષ્ટક	કુંડલ	૬૫૬	૨૧૦	૨૬
કરોટિ	માથાનું હાડકું, કરોડ	૬૨૬	૨૭૬	૨૮	કર્ણશષ્કુલ્લી	કર્ણપાપડી, કાનમાં			
(કરોટી)	" " "	૬૨૬	૨૭૬	૩૨		રહેલ પોલાણ	૫૭૪	૨૫૩	૫૭
કર્ક	ધોળો ધાંડો	૧૨૩૭	૫૭૪	૩	કર્ણસૂ	સૂર્ય	૧૮-શે.	૩૦	૫૧
કર્કટ	કંકપક્ષી, આ પક્ષીની				કર્ણદર્શ	કુંડલ	૬૫૬-શે.	૨૧૦	૨૭
	પાંખથી બાણની પૂંખ				કર્ણાન્દુ	કાનનું આભૂષણ	૬૫૬	૨૧૦	૩૫
	થાય છે	૧૩૩૪	૬૧૨	૪૦	(")	બાલિકા	૬૫૬	૨૧૦	૩૮
"	કરચલો, જલજંતુ	૧૩૫૨	૬૨૦	૫૮	(કર્ણારિ)	અર્જુન	૭૧૦	૩૧૨	૧૫
(")	મેષ વગેરે બાર રાશિ				કર્ણિકા	કાને પહેરવાનું ધરણું	૬૫૫	૨૧૦	૧૫
	પૈંકી ચોથી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪	"	કમળના બીજનો ડોડો	૧૧૬૫	૫૪૦	૬
કર્કટી	કાકડી	૧૧૮૧	૫૫૧	૫૦	"	હાથીની આંગળી	૧૨૨૪	૫૬૭	૨૧
કર્કન્ધુ	બોરડી	૧૧૩૮	૫૨૪	૪૦	કર્ણિકાચલ	મેરુ પર્વત	૧૦૩૧	૪૬૪	૧૫
(કર્કન્ધુ)	"	૧૧૩૮	૫૨૪	૪૧	કર્ણિકાર	પીળી કણેર, કરેણ	૧૧૪૫	૫૨૧	૧૬
કર્કર	હાડકું	૬૨૬	૨૭૬	૧૭	કર્ણિકરચ્છાવ	સોમું	૧૦૪૪શે.	૪૭૨	૨૬
(કર્કરાટુ)	અશુભ બોલનાર એક પક્ષી	૧૩૩૭	૬૧૪	૨૪	કર્ણીરથ	પુરુષો વડે ખભે ઉપાડી			
કર્કરાટુક	" " "	૧૩૩૭	૬૧૪	૨૫		લઈ જવાતો રથ, ચક્રડોળ	૭૫૩	૩૩૨	૧૪
કર્કરાલ	ગુંચળાવાળા વાળ,				કર્ણજપ	દુર્જન, ચાડીયો	૩૮૦	૧૬૧	૬
	વાંકા વાળ	૫૬૧	૨૫૨	૨૧	કર્તન	કાપવું તે	૩૭૨	૧૬૬	૨૧
કર્કરી	ઝારી, નાનું પાણીનું પાત્ર	૧૦૨૧	૪૫૮	૫૧	કર્તનસાધન	ચરખો, રેંટીયો	૧૧૧	૪૦૨	૩૫
કર્કરેદુ	અશુભ બોલનાર એક પક્ષી	૧૩૩૭	૬૧૪	૧૧	કર્તરી	કાતર	૧૧૧	૪૦૨	૧૮
કર્કશ	કઠોર સ્પર્શ, નિષ્કુર	૧૩૮૬	૬૩૬	૫૩	કર્તરી	બાણનું મૂળ	૭૮૧	૩૪૪	૪૧
કર્કારુ	કોળું	૧૧૮૮	૫૫૧	૨૭	કર્તૃ	આ શબ્દ લગાડતા			
કર્કોટક	કંકોડી, તમાલપાત્ર	૧૧૧૦	૫૫૨	૨૧		જનકવાચક શબ્દ બને છે	૫-પ.	૩	૫૦
કર્ણ	કાન	૫૭૪	૨૫૩	૫૦	કર્દન	પેટમાંથી ઉત્પન્ન થતો			
"	કર્ણ રાજા	૭૧૧	૩૨૧	૪૬		શબ્દ, આંતરડાનો			
(")	વહાણનું સુકાન, હલેસું	૮૭૧	૩૮૬	૪૩		ગડબડાટ	૧૪૦૩	૬૪૫	૨૫
કર્ણકોટી	કાનખજૂરો	૧૨૧૦	૫૬૦	૫૮	કર્દમ	કાદવ	૧૦૧૦	૪૧૫	૫૩

ક-૭૫૮-ક

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કર્દમ	એક પ્રકારનું સ્થાવર વિષ	૧૧૯૮	૫૫૬	૪૫	કર્માન્ત	ખેડેલી ભૂમિ	૧૬૩	૪૨૭	૩૭
કર્પટ	વસ્ત્રનો ટુકડો, ગળાણું	૬૭૬	૩૦૦	૧૨	કર્માર	લુહાર	૧૨૦	૪૦૬	૧૫
કર્પટ	વસ્ત્ર	૬૬૭-શે.	૨૯૫	૩૭	(કર્માર)	ભીમનો વધ્ય-શત્રુ	૭૦૮	૩૧૧	૩૪
કર્પર	કપાળ	૬૨૭	૨૭૬	૪૦	(કર્મેન્દ્રિય)	હાથ, પગ, વાયા, ગુદા			
"	લોઢાની કડાઈ, તવી વગેરે	૧૦૨૨	૪૫૯	૪		અને ગુદેન્દ્રિય એ પાંચ			
કર્પરી	કેશરચના, અંબોડો	૫૭૦-શે.	૨૫૧	૫૩		કર્મેન્દ્રિયો છે.	૧૩૮૪	૬૩૫	૧૩
કર્પરિકાતુલ્ય	ખાપરીઊં, એક				(કર્વટ)	ચારસો પરગણામાં			
	જાતનું મોરથુથુ	૧૦૫૩	૪૭૫	૪૫		સુંદર નગર	૧૭૨	૪૩૨	૧૮
કર્પાસ	કપાસનો છોડ	૧૧૩૯	૫૨૫	૪૮	(કર્વુટિક)	૨૦૦ ગામોમાં શ્રેષ્ઠ નગર	૧૭૨	૪૩૨	૧૯
કર્પૂર	કપૂર, યક્ષકર્દમમાં આવતી				કર્વુર	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૨	૩
	પાંચ પૈકીની એક વસ્તુ	૬૩૮	૨૮૨	૫૦	કર્ષ	સોલ માસા પ્રમાણ	૮૮૪	૩૮૯	૨૫
"	"	૬૪૩	૨૮૪	૫૩	કર્ષક	ખેડુત	૮૯૦	૩૯૨	૪૭
કર્બર	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૨૭	કર્ષણ	ખેતી	૮૬૪	૩૮૦	૨૫
કર્બુર	રાક્ષસ	૧૮૮	૮૦	૧૩	કર્ષૂ	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૪૩
"	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૨	૩	કર્ષિચત્	કોઈક વખત	૧૫૩૩	૭૦૩	૫૩
"	કાબરચીતરો રંગ	૧૩૯૮	૬૪૨	૩૭	કલ	મધુર અવાજ	૧૪૦૯	૬૪૭	૩૩
કર્બરી	શંકરની સ્ત્રી, પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૦	કલક	મચ્છ વિશેષ	૧૩૪૫	૬૧૪	૨૨
કર્મકર	પગારદાર માણસ	૩૬૧	૧૬૨	૧૩	કલકળ	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૧૩
કર્મકાર	પગાર વિના કામ કરનાર	૩૬૨	૧૬૨	૨૬	કલકલ	કોલાહલ, ઘણા માણસોનો			
કર્મક્ષમ	કાર્ય કરવામાં સમર્થ	૩૫૪	૧૫૯	૧૬		કલકલાટ	૧૪૦૪	૬૪૫	૪૯
કર્મઠ	આરંભેલા કાર્યને				કલકૂળિકા	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૯-શે.	૨૩૪	૩૨
	યત્નપૂર્વક પૂર્ણ કરનાર	૩૫૪	૧૫૯	૨૨	કલકૂ	લાંછન, ચિત્ન	૧૦૬	૩૫	૫૯
કર્મણ્યા	પગાર	૩૬૨	૧૬૨	૨૬	કલક્ર	પત્ની, પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૩	૨૨૭	૨૩
કર્મન્	ક્રિયા, કાર્ય	૧૪૯૭	૬૮૬	૩૮	"	કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૧૭
કર્મન્દિન્	સંન્યાસ આશ્રમ	૮૦૯	૩૫૮	૩૨	કલકૌત	રુપું	૧૦૪૩	૪૬૯	૫૮
કર્મપ્રવાદ	ચૌદ પૂર્વ પૈકી				"	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૨૭
	આઠમાં પૂર્વનું નામ	૨૪૭	૧૧૫	૩૮	કલમ	ત્રીસ વર્ષનો હાથી	૧૨૨૦	૫૬૫	૫૦
કર્મભૂ	ખેડેલી ભૂમિ	૧૬૩	૪૨૭	૩૮	(કલમ)	લખવાનું સાધન, પેન	૪૮૪	૨૧૩	૪૧
કર્મભૂમિ	કર્મ (અસિ-મધી-કૃષી જ્યાં				"	કલમી ડાંગર, કલમી ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૨૪
	હોય તે) ભૂમિ	૧૪૬	૪૨૦	૩૪	(કલમૂક)	બહેરો અને મૂંગો	૩૪૮	૧૫૭	૨
કર્મવાટી	તિથિ, પડવો, બીજ વગેરે	૧૪૭	૫૩	૪૦	કલમ્બ	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૧૮
કર્મશીલ	સતત કાર્ય કરનાર	૩૫૪	૧૫૯	૨૭	કલમ્બિકા	શ્રીવાની પાછલા ભાગની			
કર્મશૂર	આરંભેલા કાર્યને					બન્ને ધમની-નાડી	૫૮૭	૨૬૦	૨
	યત્નપૂર્વક પૂર્ણ કરનાર	૩૫૪	૧૫૯	૨૨	કલમ્બ	કબૂતર	૧૩૩૯	૬૧૫	૨૪
કર્મસચિવ	અમાત્ય સિવાયના કામ				કલ્લ	શુક અને રુધિરનું			
	ઉપર નીમેલા મંત્રીઓ	૭૧૯	૩૧૫	૨૮		મિશ્રણ, ગર્ભ વેષ્ટન ચર્મ	૫૪૦	૨૩૯	૪૦
(કર્મસહાય)	અમાત્ય સિવાયના કામ				કલ્લવિઙ્ક	ચકલો	૧૩૩૧	૬૧૧	૯
	ઉપર નીમેલા મંત્રીઓ	૭૧૯	૩૧૫	૨૮	કલ્લશ	ઘડો	૧૦૧૯	૪૫૭	૩૫
કર્મસાક્ષિન્	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૩૬	(કલ્લશિ)	ગાગર, ગોળી (દહીં			
						વલોવવાની)	૧૦૨૨	૪૫૯	૨૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કલશી	ગાગર, દહીં				કલ્પિત	દુઃખે પ્રવેશ કરી			
	વલોવવાની ગોળી	૧૦૨૨	૪૫૯	૨૮		શકાતુ તેવું	૧૪૭૨	૬૭૫	૪૯
કલશીસુત	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩-શે.	૪૩	૪૮	કલુષ	મલિન, મેળું	૧૦૭૧	૪૮૪	૪૯
કલસ	ઘડો	૧૦૧૯	૪૫૭	૪૧	"	અશુભ, પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૧	૬૩૩	૩૧
કલસીમુખ	વાદ્યવિશેષ	૨૯૪-શે.	૧૩૫	૩	"	પાડો	૧૨૮૩-શે.	૫૯૦	૩૮
કલહ	લડાઈ. ઝગડો	૭૯૬	૩૫૩	૧૨	કલેવર	શરીર	૫૬૪	૨૪૯	૨૬
કલહંસ	બાલ વંસ	૧૩૨૭	૬૦૯	૧૨	કલ્ક	અશુભ, પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૧	૬૩૩	૫૫
કલ્પ	ચંદ્રનો સોળમો ભાગ	૧૦૬	૩૫	૩૭	કલ્પ	પ્રલય કાલ	૧૬૦	૬૧	૫૩
કલ્પ	પંદર લવ પ્રમાણ				"	" "	૧૬૧	૬૨	૩૬
	(ત્રીસ કાષ્ઠા પ્રમાણ)	૧૩૬	૪૭	૧	"	ઈંદ્રનું વૃક્ષ, કલ્પવૃક્ષ	૧૭૯	૭૩	૫૯
"	કલા, કારીગરી	૯૦૦	૩૯૭	૧૩	"	વેદના છ અંગ			
કલ્પકેત્રી	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૩૦		પૈકી બીજું અંગ	૨૫૦	૧૧૬	૫૪
કલાચિકા	કોણીથી નીચેનો				"	ન્યાય શાસ્ત્ર	૭૪૩	૩૨૬	૩૧
	કાંડા યુધીનો ભાગ	૫૯૦	૨૬૧	૨૯	"	આચાર	૮૩૯	૩૭૧	૩૪
કલાદ	સોની	૧૦૮	૪૦૦	૫૨	કલ્પન	કાપવું તે	૩૭૨	૧૬૬	૨૨
કલાધિક	કુકડો	૧૩૨૫-શે.	૬૦૮	૩૯	કલ્પની	કાતર	૧૧૧	૪૦૨	૨૦
(કલાનિધિ)	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૬	કલ્પાન્ત	પ્રલય કાલ	૧૬૧	૬૨	૪૦
કલ્પાન્તર	વ્યાજ	૮૮૧	૩૮૭	૩૭	કલ્પિત	યુદ્ધ માટે તૈયાર			
કલાપ	સ્ત્રીની કેડનો કંદોરો,					કરેલો હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૫
	મેખલા	૬૬૪	૨૯૩	૩૪	કલ્મષ	અશુભ, પાપ,			
"	બાણ રાખવાનું ભાથું	૭૮૨	૩૪૫	૯		દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૧	૬૩૩	૩૫
"	મોરનું પીછું	૧૩૨૦	૬૦૬	૪૮	(,,)	મલીન, મેલું	૧૪૩૫	૬૫૯	૪૦
"	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૫૪	કલ્માષ	કાબર ચીતરો	૧૩૯૮	૬૩૪	૨
કલાપક	હાથીને ગળે બાંધવાનું				(કલ્માષપક્ષિન)	માઠર, સૂર્યના			
	બંધન	૧૨૩૨	૫૭૧	૧		પારિપાશ્વિક દેવ	૧૦૩	૩૩	૫૧
કલાપૂર	એક પ્રકારનું વાજિંત્ર	૨૯૪-શે.	૧૩૫	૧૨	કલ્પ	પ્રાતઃકાળ	૧૩૯	૪૮	૪૦
કલાભૂત	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૧	"	નીરોગી	૪૭૪	૨૦૯	૩૫
કલામક	કલમી ડાંગર, કલમી ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૨૬	"	મદિરા	૧૦૨	૩૯૮	૧૭
કલાય	વટાણા	૧૧૭૦	૫૪૩	૧૪	કલ્પપાલ	કલાલ, મદિરા વેચનાર	૧૦૧	૩૯૭	૩૩
કલાવતી	તુંબરુની વીણા	૨૮૯	૧૩૨	૨૪	કલ્પવર્ત	પ્રભાતનું ભોજન, નાસ્તો	૪૨૫	૧૮૭	૩૬
કલિ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૨	૫૧	કલ્યા	માંગલિક શબ્દ,			
"	બહેડા	૧૧૪૫	૫૨૯	૪૧		શુભવચન	૨૭૩	૧૨૬	૫૪
કલિકા	વીણાની વચ્ચે રહેલી				કલ્યાણ	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૨૪
	વાંસની સળી	૨૯૧	૧૩૩	૨	"	ચૌદ પૂર્વ પૈકી ૧૧મું પૂર્વ	૨૪૮	૧૧૫	૪૧
"	પુષ્પની કળી	૧૧૨૫	૪૧૭	૪૫	"	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૧	૬
કલિકારક	નારદ ઋષિ	૮૪૯	૩૭૫	૯	કલ્પવ	અવ્યક્ત સ્વર	૩૦૬	૧૩૯	૫૬
કલિફ	કાકાકાંઆ નામનું પક્ષી	૧૩૩૩	૬૧૨	૨૭	કલ્પોલ	પાણીના મોટા			
(કલિન્દતનયા)	યમુના નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૩૧		તરંગો, મોજા	૧૦૭૬	૪૮૭	૪
કલિન્દિકા	આન્વીક્ષિકી વગેરે				કલ્પહાર	સંધ્યા વિકાસી કમલ,			
	સર્વ વિદ્યા	૨૫૮	૧૧૯	૨૩		શરદ્ઋતુનું શ્વેત કમલ	૧૧૬૫	૫૩૯	૪૬

ક-૭૬૦-કા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કવક	કોળીયો	૪૨૫	૧૮૮	૭	,,	કસ્તૂરી, હરણની નાભિમાં			
,,	ચોમાસામાં ઊગતી				,,	થનારો સુગંધી પદાર્થ	૬૪૪	૨૮૫	૧૩
કવચ	છત્રાકાર કાગડાની ટોપી	૧૧૮૪	૫૪૯	૨૪	કહ્	બગલો	૧૩૩૨	૬૧૧	૫૮
કવર	બખ્તર, કવચ	૭૬૬	૩૩૮	૧	કાંસ્ય	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૨
કવલ	મિશ્રિત, એકઠું થયેલું	૧૪૬૯	૬૭૪	૨૭	,,	તાંબુ	૧૦૪૦-શ્લો.	૪૬૮	૫૭
(કવાટ)	કમાડ, બારણું	૧૦૦૭	૪૪૯	૪૫	કાંસ્યનીલ	મોરથુથુ, નીલ અંજન	૧૦૫૨	૪૭૫	૩૯
કવિ	શુક	૧૧૯	૪૨	૧૦	કાક	કાગડો	૧૩૨૧	૬૦૭	૨૪
,,	બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૪૫	કાકકઙ્કુ	કાંગ, એક જાતિનું ધાન્ય	૧૧૭૮	૫૪૬	૨૧
,,	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૩૬	કાકજાત	કોયલ	૧૬૨૧-શ્લો.	૬૦૭	૧૬
,,	વાલ્મીકિ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૩	કાકતુણ્ડ	કાળો અગર	૬૪૧	૨૮૪	૧
કવિકા	લગામ, ચોકડું	૧૨૫૦	૫૭૭	૧૮	કાકપક્ષ	કાન શેરીયાં, જુલ્હાં,			
(કવિત્વ)	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૪૦	,,	કાન સુધી પહોંચેલા વાળ	૫૭૨	૨૫૨	૪૪
કવિય	લગામ, ચોકડું	૧૨૫૦	૫૫૭	૧૯	કાકપુષ્ટ	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૧૪
કવી	,,	૧૨૫૦	૫૫૭	૧૬	કાકમાચી	કામ ફલનો વેલો,			
કવોષ્ણ	થોડું ઊંનું	૧૩૮૬	૬૩૬	૩૬	,,	કાકમાચી	૧૧૮૮	૫૫૧	૧૦
કવ્ય	બ્રાહ્મણ દ્વારા પિતરોને				(કાકલ)	કંઠનો મણિ	૫૮૮	૨૬૦	૧૫
	આપવા યોગ્ય ઓદન	૮૩૨	૩૬૮	૩૧	કાકલક	,,	૫૮૮	૨૬૦	૧૫
કશા	ચાબુક	૧૨૬૨	૫૭૭	૪૧	(કાકલિ)	ઝીણો ને મધુર શબ્દ	૧૮૧૦	૬૪૭	૪૮
(કશારુકા)	પીઠનું હાડકું,				કાકલી	,,	૧૪૧૦	૬૪૭	૩૯
	બરડાની કરોડ	૬૨૭	૨૭૬	૫૩	કાકારિ	ધૂવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૧૨
(કશિપુ)	ભોજન અને વસ્ત્ર	૬૮૫	૩૦૪	૧૨	કાકુ	શોક, ભય વગેરેથી			
કશેરુકા	પીઠનું હાડકું,				,,	થતો ધ્વનિમાં વિકાર	૧૪૧૦	૬૪૮	૬
	બરડાની કરોડ	૬૨૭	૨૭૬	૪૮	,,	જીભ	૫૮૫-શ્લો.	૨૫૮	૪૯
કશ્મલ	મૂર્છા	૮૦૧	૩૫૫	૧૯	કાકુવાચ	શોક ભય વગેરેથી			
,,	મલિન, મેલું	૧૪૩૫	૬૫૯	૩૯	,,	સ્વરનું બદલાવું તે	૨૭૫	૧૨૭	૩૮
કશ્મીર	કાશ્મીર દેશ	૯૫૮	૪૨૫	૩૦	કાકુદ	તાળવું	૫૮૫	૨૫૮	૫૬
કશ્મીરજન્મન્	કેશર	૬૪૪	૨૮૫	૨૫	કાકોદર	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૫૯૯	૬૩
કશ્ય	મદિરા	૯૦૨	૩૯૮	૬	કાકોદુમ્બરિકા	કાળા ઉંબરાનું વૃક્ષ,			
,,	મધ્યમ ચાલનો ઘોડો	૧૨૩૬	૫૭૩	૩૭	,,	ધુલરડો	૧૧૩૩	૫૨૧	૪૭
,,	ઘોડાનો મધ્યભાગ	૧૨૪૪	૫૭૫	૩૯	કાકોલ	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૬	૫૫૬	૨૯
કષ	કસોટીનો પત્થર, સરાણ	૧૦૯	૪૦૧	૩૩	,,	કાગડાની એક જાત	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૬
કષાય	કષાયેલો-તૂરો રસ	૧૩૮૯	૬૩૭	૫૭	કાક્ષ	કટાક્ષ, વાંકી			
કષ્ટ	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૯	૧૨	,,	નજરે જોવું તે	૫૭૮	૨૫૫	૨૭
કસિપુ	ભોજન અને વસ્ત્ર	૬૮૫	૩૦૪	૧૦	કાક્ષી	સૌરાષ્ટ્ર દેશની			
કસ્તીર	કલઈ	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૫	,,	માટી, ફટકડી	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૭
કસ્તૂરી	ચક્કઈમની પાંચ વસ્તુ				(,,)	,,	૧૦૫૫	૪૭૬	૩૫
	પૈકી એક વસ્તુ	૬૩૮	૨૮૨	૫૦	કાઙ્ક્ષા	ઈચ્છા, અભિલાષા,			
,,	ચતુઃસમની ચાર વસ્તુ				,,	મનોરથ	૪૩૦	૧૮૯	૫૦
	પૈકી એક વસ્તુ	૬૩૯	૨૮૩	૧૫	કાચ	સીકું	૩૬૪	૧૬૩	૧૨
					,,	કાચ લવણ, બંગડી ખાર	૧૦૬૨	૪૭૮	૨૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કાચિમ	કાય જેવું અતિસ્વચ્છ				કાદ્રવેય	નાગ, દેવયોનિવાળા			
	પાણી	૧૦૭૦-શે.	૪૮૩	૫૩		સર્પો, સર્પો	૧૩૦૭	૬૦૧	૫૦
કાચ્છી	સૌરાષ્ટ્ર દેશની				કાનન	જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૫૬
	માટી, ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૨	કાનીન	કુંવારી સ્ત્રીનો પુત્ર			
(,,)	,,	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૫		(વ્યાસ અને કર્ણ)	૫૪૭	૨૪૨	૩૦
કાચ્છન	સાત પૈકી પાંચમાં બુદ્ધ	૨૩૬	૧૧૧	૩૮	,,	વ્યાસ ઋષિ	૮૪૭	૩૭૪	૩૯
,,	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૫૭	કાન્ત	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૪૨
કાચ્છનગિરિ	મેરુ પર્વત	૧૦૩૨	૪૬૪	૧૯	(,,)	વહાલો પતિ, વર	૫૧૬	૨૨૮	૩૪
કાચ્છની	હળદર	૪૧૮	૧૮૫	૧	કાન્તા	આ શબ્દ પતિવાચક			
કાચ્છિક	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૩	૫૪		શબ્દથી લગાડી			
કાચ્છી	સ્ત્રીનો કેડનો					પત્નીવાચક શબ્દ બને છે,			
	કંદોરો, મેખલા	૬૬૪	૨૯૩	૫૫		જેમ-શિવકાન્તા	૮૫.	૪	૨૮
કાચ્છીપદ	કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૨૧	,,	મનોહર સ્ત્રી	૫૦૪	૨૨૨	૧૨
કાચ્છિક	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૪	૨	,,	વહાલી સ્ત્રી	૫૧૫	૨૨૮	૨૫
કાળ	કાણાં, એક				કાન્તાર	વિકટ માર્ગ, ચોર-			
	આંખવાળો માણસ	૪૫૩	૧૯૮	૩૪		કાંટાવાળો માર્ગ	૯૮૫	૪૩૮	૫૫
કાળડ	બાણ	૭૭૮	૩૪૨	૫૯	,,	જંગલ	૧૧૧૦	૧૧૦૯	૪૦
,,	અનાજના છોડનો				,,	જુદી જુદી જાતની શેરડી	૧૧૯૪	૫૫૪	૩૬
	દાંડો, સાંઠો	૧૧૮૨	૫૪૮	૩૦	કાન્તારવાહિની	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૨૧
,,	એરંડ-વાંસ વગેરેના કાંડ	૧૧૮૩	૫૪૯	૨૦	કાન્તિ	સાત સાત્ત્વિક અલંકાર			
,,	અધમ, હલકું	૧૪૪૨	૬૬૨	૩૭		પૈકી એક અલંકાર	૫૦૯	૨૨૪	૩૨
કાળડપટ	કનાત, પડદો	૬૮૦	૩૦૨	૩	,,	શોભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૪૬
કાળડપૃષ્ઠ	શસ્ત્રો વડે આજી-				કાન્દવિક	કંદોઈ	૯૨૧	૪૦૬	૪૦
	વિકા ચલાવનાર	૭૭૦	૩૩૯	૨૭	કાન્દિશીક	ભયભીત, ભયથી			
કાળડવત્	બાણ ધારણ કરનાર	૭૭૧	૩૩૯	૬૧		નાસી ગયેલ	૩૬૬	૧૬૩	૫૬
કાળડવીણા	ચાંડાલની વીણા	૨૯૦-શે.	૧૩૨	૩૦	કાપથ	ખરાબ માર્ગ	૯૮૪	૪૩૮	૨૫
કાળડસ્પૃષ્ઠ	શસ્ત્રથી આજીવિકા				કાપિલ	સાંખ્ય	૮૬૨	૩૭૯	૨૨
	ચલાવનાર	૮૫૮	૩૭૮	૧૩	કાપિશ	મદિરા	૯૦૩	૩૯૮	૫૪
કાળડીર	બાણ ધારણ કરનાર	૭૭૧	૩૩૯	૫૯	કાપિશાયન	,,	૯૦૨	૩૯૮	૧૫
કાતર	બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૪૦	કાપોત	સાજીક્ષાર, સાજીને			
કાત્ય	કાત્યાયન ઋષિ	૮૫૨	૩૭૬	૧		બાળીને કરેલો ખાર	૯૪૫	૪૨૦	૧૦
કાત્યાયન	વાર્તિકકાર વરુચિ	૮૫૨	૩૭૬	૨	,,	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૬
કાત્યાયની	શંકરની સ્ત્રી, પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૪૬	,,	કબૂતર-પારેવા જેવો રંગ	૧૩૯૪	૬૪૦	૩૬
,,	આધેડવયની, કથાય વર્ણના				કામ	તીર્થંકરમાં ન હોય તેવા			
	વસ્ત્ર ધારણ કરનારી વિધવા	૫૩૧	૨૩૫	૩૬		૧૮ દોષ પૈકી ૧૨મો દોષ	૭૩	૧૮	૧૬
(કાદમ્બ)	કદંબ	૧૧૩૮	૫૨૫	૧૩	,,	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૪૩
કાદમ્બ	બાલહંસ, કલહંસ	૧૩૨૭	૬૦૯	૯	,,	ઇચ્છા, અભિલાષા,			
,,	બાણ	૭૭૮-શે.	૩૪૩	૨૮		મનોરથ	૪૩૧	૧૯૦	૩
કાદમ્બરી	મદિરા	૯૦૨	૩૯૮	૨૪	,,	ઇચ્છાપ્રમાણે	૧૫૦૫	૬૮૯	૪૯
કાદમ્બિની	મેઘની શ્રેણી	૧૬૫	૬૫	૩૭	કામકેલિ	મૈથુન, કામક્રીડા	૫૩૭	૨૩૮	૪૦

કા-૭૬૨-કા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કામંગામિન્	સ્વચ્છાચારી	૪૯૫	૨૧૮	૨
કામતાલ	કોયલ	૧૩૨૧-શો.	૬૦૭	૧૮
(કામધ્વાસિન્)	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૯	૧
કામન	કામી, કામવાસનાયુક્ત	૪૩૪	૧૯૧	૨૫
કામના	ઇચ્છા, અભિલાષા	૪૩૧-શો.	૧૯૦	૭
કામપાલ	બળદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૩૦
કામમ્	ઇચ્છા વિના			
	અનુમતિ આપવી	૧૫૪૦	૭૦૬	૪૫
કામયિત્	કામી, કામવાસનાયુક્ત	૪૩૪	૧૯૧	૨૪
કામરૂપ	કામરૂપદેશ, આસામ	૯૫૬	૪૨૪	૪૫
„	દેવ	૮૯-શો.	૨૫	૬૭
કામરૂપિન્	ભૂંડ	૧૨૮૮-શો.	૫૯૨	૫૦
કામલતા	પુરુષ ચિહ્ન, લિંગ	૬૧૦	૨૬૯	૫૬
કામલેખા	વેશ્યા	૫૩૩-શો.	૨૩૬	૨૩
કામસખ	ચેત્ર મહિનો	૧૫૩-શો.	૫૭	૬
કામાકુશ	નખ	૫૯૪	૨૬૨	૫૦
કામાયુ	ગીધપક્ષી	૧૩૩૫-શો.	૬૧૩	૧૯
કામાયુષ્	ગરુડપક્ષી	૨૩૧	૧૦૯	૩૮
કામારિ	હીરાકસી, માક્ષિક ધાતુ	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૧
કામુક	કામી, કામવાસનાયુક્ત	૪૩૪	૧૯૧	
કામુકા	સામાન્ય ધનાદિકની			
	ઇચ્છાવાળી સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૨૦
કામુકી	મૈથુનની ઇચ્છાવાળી સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૧૬
કામ્બલ	કાંબલથી ઢંકાયેલો રથ	૭૫૪	૩૩૨	૪૮
કામ્બલિક	મણિયાર, શંખછીપના			
	ધરેણા વેચનાર	૯૧૦	૪૦૨	૬
કામ્બોજ	કંબોજ દેશનો ઘોડો	૧૨૩૫	૫૭૩	૧૪
કામિન્	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮-શો.	૬૦૯	૫૦
કામ્ય	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૧૧
„	કલ્યાણ, શુભ	૮૬-શો.	૨૨	૪૮
કાય	શરીર	૫૬૩	૨૪૯	૨
„	કનિષ્ઠા અને અનામિકા			
	બે આંગળીઓના મૂલનું નામ	૮૪૦	૩૭૧	૫૧
કાયમાન	તૃણ-કાષ્ઠથી			
	બનાવેલી ઝૂંપડી	૯૯૬	૪૪૪	૩૩
કાયસ્થ	લેખક, લહીઓ	૪૮૪-શો.	૨૧૩	૬
કારકાદ્ય-				
વિપર્યાસ	કારક, કાલ, વચન, લિંગ			
	વગેરેનો વિરોધ વગરની,			
	પ્રભુની વાણીનો ૨૫ મો ગુણ	૬૯	૧૭	૫૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કારકુક્ષીય	સાલ્વ દેશ	૯૫૭	૪૨૫	૧૨
કારણ	હેતુ, મુખ્ય કારણ	૧૫૧૩	૬૯૩	૩૦
કારણા	નરકની પીડા	૧૩૫૮	૬૨૩	૨૭
કારણિક	પરીક્ષા કરનાર	૪૭૯	૨૧૧	૩૪
કારણદ્વ	બતક પક્ષી	૧૩૪૧	૬૧૬	૩૫
કારવેલ	કારેલી	૧૧૮૮	૫૫૧	૧૫
કારસ્કર	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૩૨
કારા	જેલ, કેદખાનું	૮૦૬	૩૫૭	૧૦
કારિકા	થોડી વૃત્તિથી ઘણા			
	અર્થનું સૂચન કરનાર	૨૫૮	૧૧૯	૧૫
કારિન્	શિલ્પી, કારીગર	૮૯૯	૩૯૬	૫૬
કારુ	„ „	૮૯૯	૩૯૬	૫૪
કારુણ્ય	અનુકંપા, દયા	૩૬૯	૧૬૪	૫૯
કારુષ	એક દેશનું નામ	૯૫૯	૪૨૫	૫૬
કારેણવ	પાલકાપ્ય મુનિ	૮૫૩-શો.	૩૭૬	૨૮
કારોત્તમ	મદિરામાંનો			
	સ્વચ્છ ભાગ	૯૦૫	૩૯૯	૫૯
કાર્તવીર્ય	આઠમા ચક્રવર્તી	૬૯૩	૩૦૭	૩
„	કૃતવીર્યનો પુત્ર, અર્જુન	૭૦૨	૩૦૯	૬૦
કાર્તસ્વર	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૨	૨
કાર્તાન્તિક	જ્યોતિષી, દૈવજ	૪૮૨	૨૧૨	૪૮
કાર્તિક	કાર્તિક માસ	૧૫૫	૫૮	૨૯
કાર્તિકિક	„ „	૧૫૫	૫૮	૩૧
કાર્પણ્ય	ગરીબાઈ, કૃપણતા	૩૧૯	૧૪૪	૩૯
કાર્પાસ	કપાસમાંથી બનેલું વસ્ત્ર	૬૬૯	૨૯૬	૪૯
કાર્મ	સતત કાર્ય કરનાર	૩૫૪	૧૫૯	૨૮
કાર્મણ	કામણ, ઔષધિજડી બૂટી			
	વગેરેથી વશકરવું તે	૧૪૯૮	૬૮૬	૫૪
કાર્મુક	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૧૩
કાર્ય	કાર્ય, પ્રવૃત્તિ	૧૫૧૪	૬૯૩	૪૬
(કાર્ય)	શાલ, મોટો ગજ	૧૧૩૮	૫૨૫	૨૩
કાર્ષક	ખેડૂત	૮૯૦	૩૯૨	૫૩
કાલ	સમય, વખત	૧૨૬	૪૪	૫૭
„	યમ, યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૨૩
„	મૃત્યુ, મરણ	૩૨૩	૧૪૬	૧૭
„	શ્યામવર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૨૧
„	શનિ	૧૨૧-શો.	૪૨	૩૮
„	શંકર મહાદેવ	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૪
(,,)	નવ નિધિ પૈકી છઠ્ઠા			
	નિધિનું નામ	૧૯૩	૮૪	૨૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કાલક	કલેજું, યકૃત્, દદ્યન્નો				કાલિન્દી	યમુના નદી	૧૦૮૩	૪૧૧	૩૦
	જમણો ભાગ	૬૦૪	૨૬૬	૫૮	(કાલિન્દીસુ)	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૬૦
"	શરીરમાં કાળું				કાલિન્દીસોદર	યમ, યમરાજ	૧૮૫	૭૮	૪૩
	ચિહ્ન, તલ વગેરે	૬૧૮	૨૭૩	૨૭	કાલિન્દીસોદર	" "	૧-પ.	૪	૭૩
કાલકણ્ઠક	જલ કાગડો	૧૩૩૨	૬૧૧	૩૭	કાલિય	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૧	૧૦૩	૪૯
(કાલકણ્ઠ)	" "	૧૩૩૨	૬૧૧	૩૮	(કાલિયદમન)	વિષ્ણુ	૧૧-પ.	૫	૨૩
કાલકર્ણિકા	દરિદ્રતા, અશુભ ભાગ્ય	૧૩૮૦	૬૩૩	૮	(")	"	૨૨૧	૧૦૪	૭
કાલકુળ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શો.	૧૦૩	૩	(કાલિય-				
કાલકૂટ	એક પ્રકારનું સ્થાવર વિષ	૧૧૯૬	૫૫૬	૧૪	શાસન)	યૌગિક નામ-વિષ્ણુ	૧૧-પ.	૫	૨૪
"	યમ. યમરાજ	૧૮૫-શો.	૭૮	૪૬	(કાલિયારિ)	" " "	૧૧-પ.	૫	૨૪
કાલઘ્વજ	કલેજું, યકૃત્	૬૦૪	૨૬૬	૫૪	કાલી	પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૧૦
કાલઘ્વણ્ડ	" "	૬૦૪	૨૬૬	૫૨	"	સોળ વિદ્યાદેવી પૈકી			
કાલગ્રન્થિ	વર્ષ	૧૫૧-શો.	૬૦	૫૫		સાતમાં વિદ્યાદેવી	૨૩૧	૧૧૨	૩૬
કાલઙ્ગમી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૧૨	૪૧	કાલીયક	પીળું ચંદન	૬૪૬	૨૮૬	૩૨
કાલચક્ર	બાર આરાનું એક				કાલેય	કલેજું, યકૃત્	૬૦૪	૨૬૬	૫૫
	કાલચક્ર થાય તે	૧૨૮	૪૫	૨૬	"	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૪૪
કાલઙ્ગરી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૧૨	૩૮	કાલ્ય	પ્રભાતકાળ	૧૩૧	૪૮	૪૮
કાલદમની	"	૨૦૫-શો.	૧૨	૪૦	કાલ્યા	ગર્ભગ્રહણ સમયને			
કાલધર્મ	મૃત્યુ, મરણ	૩૨૪	૧૪૬	૩૬		પ્રાપ્ત થયેલી ગાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૪૧
કાલનેમિ	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૦	૧૦૩	૩૧	કાવચિક	બખ્તર પહેરેલો			
(કાલનેમિહર)	વિષ્ણુ	૨૨૧	૧૦૪	૪		પુરુષોનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૪૪
કાલપૃષ્ઠ	કર્ણનું ધનુષ્ય	૭૧૧	૩૧૨	૫૩	(કાવટ)	૧૦૦ ગામોમાં શ્રેષ્ઠનગર	૧૭૨	૪૩૨	૧૧
કાલભૃત્	સૂર્ય	૯૮-શો.	૩૦	૪૯	કાવેરી	કાવેરી નદી	૧૦૮૪	૪૯૨	૧૩
કાલરાત્રિ	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૧૨	૧૧	કાવ્ય	શુક	૧૧૧	૪૧	૬૮
કાલવૃન્ત	કળથી	૧૧૭૫	૫૪૪	૫૩	(કાશ)	ખાંસી	૪૬૪	૨૦૩	૫૧
કાલશેય	છાસ, વલોવેલું દહીં	૪૦૮	૧૮૧	૩૨	"	કાશ તૃણ, કસાડો	૧૧૧૫	૫૫૫	૫
કાલગરુ	કાળો અગર	૬૪૧	૨૮૩	૫૧	કાશિ	કાશી નગરી	૧૭૪	૪૩૩	૨૦
(કાલગરુસાર્ય)	પીળું ચંદન	૬૪૬	૨૮૬	૪૧	(કાશી)	" "	૧૭૪	૪૩૩	૨૨
કાલાન્તરવિષ	કાલાંતરે જેનું વિષ				કાશ્મરી	સીવણનામની વનસ્પતિ	૧૧૪૩	૫૨૮	૧૮
	ચડે તેવો ઉંદર	૧૩૧૩	૬૦૨	૬૦	(કાશ્મીરી)	" "	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૦
કાલાયની	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૧૨	૩૨	કાશ્યપ	સાત બુદ્ધ પૈકી છઠ્ઠા બુદ્ધ	૨૬૬	૧૧૧	૩૮
કાલાયસ	લોઢું	૧૦૩૭	૪૬૭	૩૪	"	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૪૦
કાલાસુહૃદ્	મહાદેવ	૨૦૦	૮૮	૪૧	કાશ્યપિ	સૂર્યનો સારથિ, અરુણ	૧૦૨	૩૩	૨૨
કાલિકા	શ્રી અભિનંદનસ્વામીની				"	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧	૧૦૧	૩૨
	શાસનદેવીનું નામ	૪૪	૧૭	૨૩	કાશ્યપી	પૃથ્વી	૧૩૭	૪૧૬	૩૨
"	મલિનતા, ફિક્કું	૩૦૭	૧૪૦	૭	કાઠ	લાકડું	૧૧૨૨	૫૧૫	૨૩
"	સૌરાષ્ટ્ર દેશની				કાઠકીટ	લાકડાનો કીડો	૧૨૦૩	૫૫૭	૫૨
	માટી, ફટકડી	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૮	કાઠકુદ્દાલ	લાકડાની કોદાળી	૮૭૮	૩૮૬	૨૧
કાલિઙ્ગ	એક જાતનું સ્થાવર વિષ	૧૧૯૮	૫૫૬	૪૭	કાઠતક્ષ્	સુથાર	૧૧૭	૪૦૫	૧૧
કાલિની	આદ્રા નક્ષત્ર	૧૧૦	૩૭	૫૨	કાઠા	અદાર નિમેષ પ્રમાણ	૧૩૬	૪૬	૫૪

કા-૭૬૪-કિ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કાષ્ઠા	દિશા	૧૬૬	૬૬	૩૪	કિણ	ડાઘ, ધાનું ચિહ્ન	૪૬૫	૨૦૪	૩૫
કાષ્ઠાદ્વય	બે કાષ્ઠા પ્રમાણ	૧૩૬	૪૬	૬૩	કિણાલ્પત	ઇંદ્ર	૧૭૪-શ્લો.	૭૧	૩૩
કાષ્ઠામ્બુવહિની	લાકડા અને પાણી ભરીને લાવવાનું પાત્ર, પાણી ભરી લાવવાનું લાકડાનું વાસણ	૮૭૭	૩૮૫	૫૮	કિણ્વ	સુરાબીજ, જેમાંથી મધ બને છે તેવા બીજ	૧૦૪	૩૯૯	૪૦
કાસ	ખાંસી	૪૬૪	૨૦૩	૪૮	,,	અશુભ, પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૧	૬૩૩	૩૩
કાસર	પાડો	૧૨૮૩	૫૧૦	૩૦	કિણ્વિન્	ધોડો	૧૨૩૩-શ્લો.	૫૭૧	૬૦
કાસાર	તળાવ	૧૦૯૪	૪૯૮	૨૫	કિતવ	લુચ્ચો, પાપવડે			
કાસીસ	રાતી હીરાકશી	૧૦૫૬	૪૭૬	૪૦	કિત્તર	જુગાર રમનાર	૪૮૫	૨૧૩	૫૭
કાસૂ	શક્તિ નામનું શસ્ત્ર	૭૮૭-શ્લો.	૩૪૮	૪૯		શ્રી ધર્મનાથ ભગવાનના			
કાહલ	અસ્પષ્ટ બોલનાર	૩૪૯-શ્લો.	૧૫૭	૨૩		શાસનદેવ	૪૨	૧૩	૧
કાહલ્લ	શિંગડાના જેવું વાજિત્ર	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૬	,,	વ્યંતર દેવ	૯૧	૨૬	૪૪
(કિવદન્તિ)	લોકવાયકા	૨૫૯	૧૨૦	૧૪	,,	કિન્નર દેવ	૧૯૪	૮૪	૪૮
કિવદન્તી	,,	૨૫૯	૧૨૦	૧૧	કિન્નરી	ચાંડાલની વીણા	૨૯૦-શ્લો.	૧૩૨	૩૧
કિશારુ	ધાન્યના દાણાનો પાતળો અગ્રભાગ	૧૧૮૧	૫૪૭	૫૦	(કિન્નરેશ)	કુબેર દેવ	૧૯૦	૮૨	૧૯
કિશુક	ખાખરાનું ઝાડ	૧૧૩૬	૫૨૩	૪૨	કિમ્	બસ, પર્યાપ્ત, સૂર્ય	૧૫૨૮	૭૦૦	૬૪
(કિકિ)	ચાષ પક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૨૩	,,	વિતર્ક, વિકલ્પ	૧૫૩૬	૭૦૫	૨૧
(કિકિદિવિ)	,,	૧૩૨૯	૬૧૦	૨૧	કિમુ	,,	૧૫૩૬	૭૦૫	૨૧
(કિકિદીવિ)	,,	૧૩૨૯	૬૧૦	૨૨	કિમુત	,,	૧૫૩૫	૭૦૪	૩૯
(કિકી)	,,	૧૩૨૯	૬૧૦	૨૪	,,	,,	૧૫૩૬	૭૦૫	૧૯
કિકીદિવિ	,,	૧૩૨૯	૬૧૦	૧૮	કિમ્પચાન	કંજૂસ માણસ	૩૬૮	૧૬૪	૪૦
કિચિ	શિયાળ જેવું પ્રાણી, લોકડી	૧૨૯૦	૫૯૪	૬	કિમ્પાક	તે નામનું ઝેરી વૃક્ષ	૧૧૪૧	૫૨૭	૨
કિઙ્કળ	વાદ્ય વિશેષ, ઢોલ	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૪	કિમ્પુરુષ	વ્યંતર દેવ	૯૧	૨૬	૪૫
કિઙ્કળી	ધૂધરી	૬૬૫	૨૯૪	૨૩	,,	કિન્નર દેવ	૧૯૪	૮૪	૫૧
કિઙ્કર	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૪૬	કિમ્પુરુષેશ્વર	કુબેર	૧૯૦	૮૨	૧૮
કિઙ્કળી	ધૂધરી	૬૬૫	૨૯૪	૨૨	કિયદેતિકા	ઉત્સાહ, વીરરસનો			
કિઙ્કિરાત	પીળો બાણપુષ્પ	૧૧૩૫	૫૨૩	૨૭		સ્થાયીભાવ	૩૦૦	૧૩૭	૫૯
કિઙ્કન	થોડું, અલ્પ	૧૫૩૬	૭૦૪	૬૪	કિર	ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૧૫
કિઙ્કિત્	,,	૧૫૩૬	૭૦૪	૬૨	કિરણ	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૩૨
કિઙ્કલક	અળસિયા, જમીનના કીડા	૧૨૦૩	૫૫૮	૧	,,	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૬
(કિઙ્કલુક)	,,	૧૨૦૩	૫૫૮	૨	કિરાત	નાના શરીરવાળો	૪૫૩-શ્લો.	૧૯૮	૪૪
કિઙ્કલક	કેસરાં, કમળનાં તાંતણાં, નાગકેશર	૧૧૬૬	૫૪૦	૨૫	,,	ભીલ	૯૩૪	૪૧૩	૪
કિટિ	ભૂંડ	૧૨૮૮	૫૯૨	૪૦	કિરાતી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૨
કિટિમ	માંકડ	૧૨૦૯	૫૬૦	૩૪	કિરિ	ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૧૫
કિટ્ટ	કાન વગેરેનો મેલ	૬૩૧	૨૭૯	૩૩	કિરિકિઙ્કિકા	એક જાતનું વાજિત્ર	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૧૧
કિટ્ટર્જિત	શુક, વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૫૫	કિરીટ	મુગટ	૬૫૧	૨૮૮	૨૧
કિટ્ટિમ	અતિશયરવાળું પાણી	૧૦૭૦-શ્લો.	૪૮૩	૫૨	કિરીટિન્	અર્જુન	૭૦૯	૩૧૨	૧
					કિમીર	કાબરચીતરો રંગ	૧૩૯૮	૬૪૨	૩૮
					કિમીરનિષૂદન	ભીમ, ભીમસેન	૭૦૮	૩૧૧	૩૯
					(કિમીરારિ)	,,	૭૦૮	૩૧૧	૪૧
					કિલ	કીડા, રમત	૫૫૬-શ્લો.	૨૪૬	૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કિલાટી	દુધનો વિકાર, માવો	૪૦૫	૧૮૦	૧૬
કિલાસ	ચામડીનો રોગ, કોઢરોગ	૪૬૭	૨૦૫	૨૧
કિલાસઘ	ફેફસાં, તમાલપત્ર	૧૧૯૦	૫૫૨	૩૦
કિલાસિન્	ચંતકોઢના રોગવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૪૫
કિલિકિચ્છિત	સ્ત્રીઓના સ્વાભાવિક			
	અલંકાર પૈકી એક અલંકાર	૫૦૭	૨૨૩	૩૬
કિલિજ	સાદડી, ચટાઈ	૧૦૧૭	૪૫૫	૪૫
કિલ્બિષ	અશુભ, પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૧	૬૩૩	૨૮
કિશોર	નાની ઉંમરનો			
	ઘાડો, વછેરો	૧૨૩૩	૫૭૨	૧૯
(કિષ્કુ)	વચલી આંગળી અને			
	ફાળીનું પ્રમાણ (ચોવીસ			
	આંગળ પ્રમાણ)	૫૯૯	૨૬૪	૪૨
કિસલ	કુપળ, ઝીણાં પાન	૧૧૨૩	૫૧૬	૨૫
કિસલય	" " "	૧૧૨૩	૫૧૬	૨૨
કીકટ	નિર્ધન, દીન	૩૫૮	૧૬૧	૫
"	મગધ દેશ	૯૬૦	૪૨૬	૧૩
કીકસ	હાડકું	૬૨૬	૨૭૬	૨૦
"	નાના કરમિયા.	૧૨૦૨	૫૫૭	૫૦
કીકસમુખ	પક્ષી	૧૩૧૭-શે.	૬૦૪	૪૫
કીચક	જે વાંસમાં પવન ભરાવાથી			
	શબ્દ થાય તે વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૪	૧૦
કીચકનિષૂદન	ભીમ, ભીમસેન	૭૦૮	૩૧૧	૪૦
કીટ	બહાર થનાર નાનો કીડો	૧૨૦૨	૫૫૭	૨૭
કીટમણિ	ખદ્યોત, આગીઓ જીવડો ૧૨૧૩-શે.	૫૬૨	૧૧	
કીન	માંસ	૬૨૩	૨૭૪	૫૧
કીનાશ	યમ, યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૧૪
"	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૪૩
"	કંજૂસ માણસ	૩૬૮	૧૬૪	૩૨
કીર	પોપટ	૧૩૩૫	૬૧૩	૩૨
કીર્ણ	ખીચોખીચ, ભરપૂર	૧૪૭૩	૬૭૬	૮
કીર્તિ	યશ, કીર્તિ, વખાણ	૨૭૩	૧૨૬	૧૯
કીલ	ગાય બાંધવાનો ખીલો	૧૨૭૪	૫૮૬	૫૧
કીલ	અગ્નિની જવાલા	૧૧૦૨	૫૦૪	૨૦
કીલ્લ	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૨૧
"	લાંલી	૬૨૨-શે.	૨૭૪	૧૭
કીલ્લિ	બંધાયેલો, કેદી	૪૩૮	૧૯૨	૪૬
કીશ	વાંદરો	૧૨૯૧	૫૧૪	૩૯
કુ	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૫	૧૮
કુકર	ઢંડો, હાથની ખોડવાળો			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
માણસ		૪૫૩	૧૯૮	૫૬
(કુકુદ)	બળદના બે ખભા			
	ઉપરનો ટેકરો	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૩
કુકુન્દર	નિતંબ-કુલામાં રહેલા			
	ગોલાકાર બે ખાડા	૬૦૮	૨૬૮	૫૨
કુકૂલ	ફોતરાનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૫૬
કુકુટ	કુકડો	૧૩૨૪	૬૦૮	૧૮
કુકુટામ	વર્ણ અને અગ્રજમાં			
	કુકડા જેવો સર્પ, કુકુટસર્પ	૧૩૦૬	૬૦૧	૪૪
કુકુટાહિ	" " "	૧૩૦૬	૬૦૧	૪૩
કુકુટિ	દંભ પૂર્વક ચાલવું તે	૩૭૮	૧૬૮	૪૬
કુકુમ	જંગલી કુકડો	૧૩૪૨	૬૧૬	૪૯
કુકુર	ફૂતરો	૧૨૭૮	૫૮૯	૩
કુક્ષિ	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૨૮
કુક્ષિમ્મારિ	પેટભરો	૪૨૭	૧૮૮	૪૩
કુકુમ	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૪૦
"	ચતુઃસમ પૈકીની એક વસ્તુ	૬૩૯	૨૮૩	૧૫
કુચ	સ્તન	૬૦૩	૨૬૬	૪
કુચન્દન	રક્તચંદન, રતાંજલી	૬૪૨	૨૮૪	૩૩
કુચર	ખરાબ બોલનાર	૩૪૮	૧૫૭	૧૭
કુજ	મંગલ ગ્રહ	૧૧૬	૪૦	૫૯
(,)	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૩૧
કુજ્જિકા	કુંચી, ચાવી	૧૦૦૫	૪૪૯	૧૦
કુજ્જિત	વાંકું	૧૪૫૬	૬૬૯	૬
કુજ્જ	લતાગૂલ, વેલા વગેરેથી			
	ઢંકાયેલું સ્થાન	૧૧૧૫	૫૧૧	૭
કુજ્જર	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૫૮
કુજ્જર	આ શબ્દ ઉત્તર પદમાં			
	જોડવાથી પ્રશંસાવાચક			
	શબ્દ બને છે, જેમ			
	કે- નૃપકુજ્જર	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૧
કુજ્જરાતિ	અષ્ટાપદ, શરભ	૧૨૮૬	૫૯૧	૪૫
કુજ્જરાશન	પીપળો	૧૧૩૧	૫૨૦	૪૮
કુજ્જલ	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૪	૧૮
કુટ	ઘર	૯૯૦	૪૪૧	૨૪
"	ઘટ, કલશ	૧૦૧૯	૪૫૭	૨૭
કુટક	દંડ રહિત હળ	૮૯૧	૩૯૩	૫૦
"	રવૈયો બાંધવાનો			
	ખીલો, થાંભલો	૧૦૨૩-શિ.	૪૬૦	૨
કુટજ	ઈંદ્રજવનું ઝાડ	૧૧૩૭	૫૨૪	૧૪

કુ-૭૬૬-કુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કુટર	રવૈયો બાંધવાનો			
	ખીલો, થાંભલો	૧૦૨૩	૪૫૧	૫૭
કુટહારિકા	દાસી	૫૩૪	૨૩૭	૩
કુટિલ	વક, વાંકુ	૧૪૫૬	૬૬૧	૧૦
કુટિલકેશ	ગુંચળાવાળા વાળ,			
	વાંકડીયા વાળ	૫૬૧	૨૫૧	૩૨
(કુટિલાશય)	ખરાબ બોલનાર,			
	ખરાબ આશયવાળો	૩૪૮	૧૫૭	૧૮
કુટુમ્બવ્યાપ્ત	કુટુંબ પોષણ કરવામાં ઉદ્યત	૪૭૮	૨૧૧	૧૭
કુટુમ્બિન્	ખેડૂત	૮૧૦	૩૧૨	૪૬
કુટુમ્બિની	કુટુંબવાળી સ્ત્રી	૫૧૩	૨૨૭	૩૩
(,)	કુટુંબનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૧૫
કુટ્ટની	કુટ્ટની, દલાલ સ્ત્રી,			
	પરપુરુષનો સંયોગ			
	કરાવનારી સ્ત્રી	૫૩૩	૨૩૬	૪૨
કુટ્ટન્તી	લાંબી છરી, છરો	૭૮૪-શ્.	૩૪૬	૫૭
કુટ્ટાર	પર્વત	૧૦૨૭-શ્.	૪૬૨	૧૨
કુટ્ટિમ	ઘરની પથ્થર વગેરેથી			
	બાંધેલી ભૂમિ	૧૧૨	૪૪૨	૪૨
કુટ્ટમિત	સ્ત્રીઓના સ્વાભાવિક			
	અલંકારો	૫૦૮	૨૨૪	૧
કુટ્મલ	અર્ધ ખીલેલી પુષ્પની કળી	૧૧૨૬	૫૧૭	૫૩
કુઠ	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૨૪
કુઠાર	પરશુ, કુહાડો	૭૮૬	૩૪૭	૫૫
કુઠજ	લતાગૃહ, કુંજ, વેલાથી			
	ઢંકાયેલું સ્થાન	૧૧૧૫	૫૧૧	૧૫
કુઢવ	બે પલસી પ્રમાણ	૮૮૬	૩૧૦	૩૩
(કુઢવ)	,, ,,	૮૮૬	૩૧૦	૨૯
કુઢ્ય	ભીંત	૧૦૦૩	૪૪૭	૩૬
કુઢ્યમત્સ્ય	ગરોળી	૧૨૯૮	૫૧૭	૪૬
કુળપ	મડદું, કલેવર	૫૬૪	૨૪૯	૩૭
કુળિ	ઢૂંઢો, હાથની ખોડવાળો	૪૫૩	૧૧૮	૫૭
કુળઠ	ક્રિયામાં આળસુ	૩૫૩	૧૫૧	૮
કુળઢ	પતિ જીવતાં છતાં			
	જારથી ઉત્પન્ન પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૩૯
,,	થાલી, તપેલી	૧૦૧૧	૪૫૭	૧૨
કુળંગોલક	કાંજી, રાબ	૪૧૬	૧૮૪	૨૯
કુળડલ	કુંડલ	૬૫૬	૨૧૦	૨૩
કુળડલિન્	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૬૦૦	૮
કુળઢા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્.	૧૨	૩૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કુણ્ડિકા	કમંડલુ	૮૧૬	૩૬૨	૪
કુણ્ડિન્	ધોડો	૧૨૩૩-શ્.	૫૭૧	૫૯
કુણ્ડિન	કુંડિનપુર, વિદર્ભ દેશની			
	રાજધાની	૧૭૧	૪૩૪	૫૨
કુણ્ડિનાપુર	,, ,,	૧૭૧-શ્.	૪૩૪	૫૪
કુતપ	દિવસનો આઠમો ભાગ	૧૪૧	૪૯	૪૭
,,	ભાણેજ	૫૪૩	૨૪૧	૩૭
(કુતાપક)	માઠર, સૂર્યના પારિપા-			
	શ્વિક દેવો	૧૦૩	૩૩	૫૧
કુતુક	કૌતુક, તમાસો	૧૨૬	૪૦૯	૫
કુતુપ	ધી-તેલ વગેરે ભરવાનું			
	નાનું ચર્મપાત્ર	૧૦૨૫	૪૬૦	૪૨
કુતૂ	,, , (મોટું)	૧૦૨૫	૪૬૦	૩૫
કુતૂહલ	કૌતુક, તમાસો	૧૨૬	૪૦૯	૯
કુત્સા	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૩૭
કુત્સિત	અધમ, હલકું	૧૪૪૨	૬૬૨	૩૯
કુચ	હાથી કે રથ ઉપર			
	નાખવાનું વસ્ત્ર, ઝૂલ	૬૮૦	૩૦૧	૩૮
,,	દર્ભ, ડાભ	૧૧૧૨	૫૫૩	૧૫
કુદાલ	કોદાળી	૮૧૨	૩૧૪	૨૩
(કુદ્ર)	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૩
કુનટી	મણસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૪૬
કુનાભિ	ભંડાર, નિધાન	૧૧૨	૮૪	૫
કુનાલિક	કોચલ	૧૩૨૧-શ્.	૬૦૭	૧૮
કુન્ત	ભાલો	૭૮૫	૩૪૭	૩૫
કુન્તલ	કેશ, વાળ	૫૬૭	૨૫૧	૮
,,	કુંતલ દેશ	૧૬૧	૪૨૬	૨૭
કુન્થુ	૧૭માં તીર્થકરનું નામ	૨૮	૯	૫૫
,,	છઠ્ઠા ચક્રવર્તી, તેમને			
	તીર્થકર પદવી પણ હતી,			
	છઠ્ઠા કુંથુનાથ ચક્રવર્તી	૬૧૩	૩૦૭	૨૫
કુન્દ	સાતમો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૫
,,	ફારકો, દારુભ્રામકચંત્ર	૧૦૧	૪૦૧	૪૨
કુન્દ્રા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્.	૧૨	૪૧
કુપૂય	અધમ, હલકું	૧૪૪૩	૬૬૩	૯
કુપ્ય	સોના-રુપા સિવાયની			
	ધાતુ-તાંબુ વિ.	૧૦૪૬	૪૭૨	૪૭
કુપ્યશાલ	ટંકશાળ, વાસણ			
	બનાવવાનું સ્થાન	૧૧૬	૪૪૪	૨૮
(કુબર)	ધૂંસરીનું કાષ્ઠ	૭૫૬	૩૩૩	૫૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કુબેર	શ્રીમલ્લિનાથ ભ. ના				"	હાથીના લમણાનો ભાગ	૧૨૨૬	૫૬૮	૨૩
	શાસનદેવ	૪૩	૧૩	૪	(, ,)	૧૧ મી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૫
"	ઉત્તર દિશાનો સ્વામી	૧૬૯	૬૮	૧૯	કુમ્ભકાર	કુંભાર	૧૧૬	૪૦૪	૩૫
"	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૩૯	કુમ્ભકાર-				
કુબ્જ	કુબાડો	૪૫૩	૧૯૮	૪૭	કુકુટ	રાની ફકડો	૧૩૪૨	૬૧૬	૪૮
"	ટુંકું, નીચું	૧૪૨૯	૬૫૭	૩	કુમ્ભદાસી	દાસી	૫૩૪-શો.	૨૩૭	૫
કુમાર	૧૨માં તીર્થંકરનો				કુમ્ભશાલા	કુંભારનાં નીભાડો	૧૧૯	૪૪૫	૪૧
	ઉપાસક યજ્ઞ	૪૨	૧૨	૬૭	કુમ્ભિન્	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૫	૨
"	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૧૪	૨૩	"	મગરમચ્છ	૧૩૪૧	૬૨૦	૧૬
"	યુવરાજ, સ્વામીનો				કુમ્ભી	(૧) થાળી, (૨) તપેલી	૧૦૧૯	૪૫૭	૨૧
	પુત્ર, કુમાર	૩૩૨	૧૪૯	૧૫	કુમ્ભીનસ	સર્પ, નાગ	૧૩૦૪	૬૦૦	૩૪
(, ,)	બાલક, ધાવણું બાલક	૩૩૮	૧૫૨	૧૨	કુમ્ભીર	મગરમચ્છ	૧૩૪૧	૬૨૦	૧૪
કુમારક	" " "	૩૩૮	૧૫૨	૧૭	કુરકુર	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૯	૪૭
કુમારપાલ	કુમારપાલ રાજા				કુરજ્ઞ	હરણ	૧૨૯૩	૫૯૫	૩
	(ગુજરાતનો અધિપતિ)	૭૧૨	૩૧૩	૮	કુરચિલ્લ	કરચલો, જલજંતુ	૧૩૫૨	૬૨૧	૨
(કુમારપાલદેવ)	પૂજ્ય એવા કુમારપાલ રાજા	૩૩૬	૧૫૦	૬૨	કુરણ્ટક	પીળો બાણપુષ્પ	૧૧૩૫	૫૨૩	૩૦
કુમારસુ	ગંગા નદી	૧૦૮૧	૪૯૧	૫	કુરણ્ડ	અંડકોશની વૃદ્ધિ	૪૭૦	૨૦૭	૧
કુમારી	પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૫૨	કુર	માછલાનો નાશ			
"	કુમારી, ૮ કે ૧૦ વર્ષની					કરનાર કુરરપક્ષી	૧૩૩૫	૬૧૩	૨૬
	કન્યા	૫૧૦	૨૨૫	૨૯	કુરરી	ઘેટી	૧૨૭૭	૫૮૮	૩૩
કુમાલક	સાંવીર દેશ	૧૬૦	૪૨૬	૮	કુરુ	૫ દેવકુરુ અને			
કુમુખ	ભુંડ	૧૨૮૮-શો.	૫૧૨	૫૦		૫ ઉત્તરકુરુ	૧૪૬	૪૨૦	૩૯
કુમુદ	ચંદ્ર વિકાસી ધોળું કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૧૫	કુરુક્ષેત્ર	કુરુક્ષેત્રનો ખાર			
કુમુદ	ચોથા દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૩૪		યોજન સુધીનો ભાગ	૧૫૦	૪૨૨	૪૬
"	ચાંદી	૧૦૪૩	૪૭૦	૯	(કુરુણ્ટક)	પીળો બાણપુષ્પ	૧૧૩૫	૫૨૩	૩૨
"	ધોળું કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૧૩	કુરુલ	લલાટ ઊપરના			
કુમુદબાન્ધવ	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૨૩		લટકતા બાળ	૫૬૯	૨૫૧	૩૭
(કુમુદસુહર્દ)	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૨૪	કુરુવિન્દ	હિંગળો	૧૦૬૧	૪૭૮	૯
કુમુદાવાસ	કુમુદ-પોયણાવાળો દેશ	૧૫૪	૪૨૪	૨	"	મોથ	૧૧૯૩	૫૫૪	૧
કુમુદાહ્વય	ચાંદી	૧૦૪૩	૪૭૦	૯	કુરુવિસ્ત	એક સુવર્ણપલ	૮૮૪	૩૮૯	૫૫
કુમુદિનીપતિ	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૩૭	કુર્કુર	ફૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૧૭
કુમુદ્રત્	પોયણાવાળો દેશ	૧૫૪	૪૨૩	૫૬	(કુર્દન)	કીડા, રમત	૫૫૬	૨૪૫	૫૧
કુમુદ્રતી	કુમુદનો વેલો	૧૧૬૩	૫૩૮	૪૧	(કુર્પર)	કોણી	૫૯૦	૨૬૧	૧૯
(કુમુદ્રતીશ)	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૪૩	કુરુ	કુળ, વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૧૨
કુમોદક	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૩૩	"	ઘર	૧૧૦	૪૪૧	૪૫
કુમ્બા	યજ્ઞને ફરતી કરેલી				"	સજાતીય પ્રાણીઓનો			
	અતિગહન વાડ	૮૨૪	૩૬૫	૧૪		સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૨
કુમ્ભ	શ્રી મલ્લિનાથ ભ.ના				(કુલક)	કુલવાન, નગરશેઠ	૪૮૫	૨૧૩	૪૭
	પિતાનું નામ	૩૮	૧૨	૧૪	કુલટા	અસતી, કુલટા	૫૨૯	૨૩૪	૨૭
"	કલશ, ઘડો	૧૦૧૯	૪૫૭	૨૯	કુલત્ય	કળથી	૧૧૭૫	૫૪૪	૫૨

કુ-૭૬૮-કુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કુલત્થિકા	કાળો સુરમો	૧૦૬૨	૪૭૮	૩૩	કુવ	કુમુદ, પોયણું	૧૧૬૩	૫૩૮	૫૮
"	નાની કળથી	૧૧૭૫	૫૪૪	૫૬	કુવલ	" "	૧૧૬૩	૫૩૮	૫૫
કુલદેવતા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૪૦	(, ,)	બોર	૧૧૩૮	૫૨૪	૫૨
કુલધારક	પુત્ર	૫૪૨-શ્લો.	૨૪૦	૪૦	કુવલય	કુમદ, પોયણું	૧૧૬૩	૫૩૮	૪૮
કુલનાશ	ઊંટ	૧૨૫૩	૫૭૮	૨૮	કુવલાશ્વ	ધુંધુમાર રાજા	૭૦૧	૩૦૯	૩૮
(કુલપાલિકા)	કુલીન સ્ત્રી	૫૧૫	૨૨૮	૭	કુવલી	બોરડી	૧૧૩૮	૫૨૪	૪૬
કુલબાલિકા	" "	૫૧૫	૨૨૮	૬	કુવાટ	કમાડ, બારણું	૧૦૦૭	૪૪૯	૪૬
કુલશ્રેષ્ઠિન	કુલવાનુ, નગરશેઠ	૪૮૫	૨૧૩	૪૮	કુવાદ	ખરાબ બોલનાર,			
કુલઘી	કુલીન સ્ત્રી	૫૧૫	૨૨૮	૬		ખરાબ આશયવાળો	૩૪૮	૧૫૭	૧૬
કુલ્લ	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૩૬	કુવિન્દ	વણકર, વસ્ત્ર વણનાર	૧૧૩	૪૦૩	૩
કુલ્લય	પક્ષીનો માળો	૧૩૧૯	૬૦૬	૨	કુવીળા	ચાંડાલની વીણા	૨૯૦-શ્લો.	૧૩૨	૩૦
કુલ્લલ	કુંભાર	૧૧૬	૪૦૪	૩૦	કુવેળી	માછલા પકડવાનો કરંડિયો	૧૨૯	૪૧૦	૪૦
કુલ્લત્રી	ચીમેડ, કાળો સુરમો	૧૦૬૨	૪૭૮	૨૯	કુવેલ	કુમુદ, પોયણું	૧૧૬૩	૫૩૮	૫૪
કુલ્લહ	કંઈક પીળો અને				કુશ	રામનો પુત્ર	૭૦૪	૩૧૦	૨૪
	જાનુ પ્રદેશમાં કાળા				"	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૨	૮
	વર્ણવાળો ઘોડો	૧૨૪૧	૫૭૪	૪૮	"	દર્ભ, ડાભ	૧૧૯૨	૫૫૩	૧૩
કુલિક	કુલવાનુ, નગરશેઠ	૪૮૫	૨૧૩	૪૬	કુશલ	કલ્યાણ	૮૬	૨૨	૩૮
"	કાળો, ધૂમાડા જેવી				"	પ્રવીણ, નિપુણ, હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૪	૫૨
	કાંતિવાળો નાગ	૧૩૧૦	૬૦૨	૩૦	કુશસ્યલ	કાન્યકુબ્જ, કનોજ	૧૭૪	૪૩૩	૧૭
(કુલિજ્ઞ)	ચકલો	૧૩૩૧	૬૧૧	૧૧	કુશા	દોરી, લગામ	૧૨૫૨	૫૭૭	૫૧
કુલિઙ્ગક	"	૧૩૩૧	૬૧૧	૧૧	કુશાગ્રીયમતિ	તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળો	૩૪૪	૧૫૫	૨૭
કુલિશ	ઇંદ્રનું વજ્ર	૧૮૧	૭૫	૨૦	કુશારણિ	દુર્વાસા ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૩૦
કુલિશાઙ્કુશા	સોળ વિદ્યાદેવી પૈકી				કુશિક	હળનું નીચલું			
	ચોથી વિદ્યાદેવી	૨૩૯	૧૧૨	૩૫		લોખંડી ફળ, કોસ	૮૯૧	૩૯૪	૨
કુલી	પત્નીની મોટી બહેન	૫૫૪	૨૪૫	૨૩	કુશિન્	વાલ્મીકિ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૨
કુલીન	કુલવાનુ	૫૦૨	૨૨૦	૫૮	કુશી	લોઢાની કોશ	૧૦૩૯	૪૬૮	૨૨
"	કુલીન ઘોડો	૧૨૩૪	૫૭૨	૩૬	કુશીલવ	ચારણ	૩૨૯	૧૪૮	૪
કુલીનક	જંગલી મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૨૬	"	કુશ અને લવ	૭૦૪	૩૧૦	૨૯
કુલીનસ	પાણી	૧૦૭૦	૪૮૩	૩૭	(કુશૂલ)	અમનો ભંડાર	૧૦૧૩	૪૫૩	૩૮
કુલીર	કરચલો, જલજંતુ	૧૩૫૨	૬૨૦	૫૩	કુશેશય	કમળ	૧૧૬૦	૫૩૭	૪૬
કુલુક	જીભનો મેલ	૬૩૨	૨૭૯	૫૦	કુષાકુ	અગ્નિ	૧૧૦૦ શ્લો.	૫૦૩	૧૪
કુલેશ્વરી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૩૯	કુષ્ટ	ઘોળો કોઢ રોગ	૪૬૬	૨૦૫	૮
કુલ્માષ	અર્ધ પાકેલા અડદ	૧૧૭૫	૫૪૫	૮	"	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૭	૫૫૬	૩૫
(, ,)	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૪	૧૧	કુષ્ઠારિ	ગંધક	૧૦૫૭	૪૭૬	૫૩
કુલ્માષાભિષુત	" "	૪૧૫	૧૮૪	૧૦	(કુષ્માળ્લી)	અંબિકા દેવી	૪૬	૧૩	૪૮
કુલ્માસ	અર્ધ પાકેલા અડદ વગેરે	૧૧૭૫	૫૪૫	૬	કુસીદ	વ્યાજનો ધંધો	૮૮૦	૩૮૭	૨૭
કુલ્ય	કુલવાનુ	૫૦૨	૨૨૦	૫૬	કુસીદિક	વ્યાજથી આજીવિકા			
"	હાડકું	૬૨૫	૨૭૬	૧૩		ચલાવનાર	૮૮૦	૩૮૭	૨૦
કુલ્યા	નદી	૧૦૮૦	૪૯૦	૧૬	કુસુમ	શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી			
"	પાણીની ખાઈ, નીક	૧૦૮૯	૪૯૪	૪૬		ભ. ના શાસનદેવ	૪૨	૧૨	૬૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કુસુમ	પુષ્પ, ફૂલ	૧૧૨૪	૫૧૭	૧૬	,,	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૫૧
(,,)	૨જસૂનો કાલ	૫૩૬	૨૩૮	૮	કૂટકૃત્	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૮
(કુસુમધન્વન્)કામદેવ		૨૨૮	૧૦૮	૮	કૂટયન્ત્ર	પશુ-પક્ષીને પકડવાનો કાંસો	૧૩૨	૪૧૧	૪૨
કુસુમપુર	પાટલિપુત્ર, પટના	૧૭૬	૪૩૪	૪	કૂટસાક્ષિન્	ખોટું બોલનાર સાક્ષી	૮૮૨-શ્લો.	૩૮૮	૨૬
(કુસુમબાળ)કામદેવ		૨૨૮	૧૦૮	૮	કૂટસ્થ	અનંત કાલ સુધી એક			
કુસુમાન્ત	કેશર	૬૪૫-શ્લો.	૨૮૬	૧૪	રૂપે રહે તે આકાશાદિ	૧૪૫૩	૬૬૮	૧	
(કુસુમાયુધ)કામદેવ		૨૨૮	૧૦૮	૯	(કૂળિ)	ઠૂંઠો, હાથની ખોડવાળો	૪૫૩	૧૧૧	૨
કુસુમ્મ	કસુંબો	૧૧૫૧	૫૩૬	૪૦	કૂળિકા	વીણાની વચ્ચે			
,,	કેશર	૬૪૫-શ્લો.	૨૮૬	૧૪	રહેલી વાંસની સળી	૨૧૧	૧૩૩	૭	
કુસૂ	અળસિયા, જમીનનાં કીડા	૧૨૦૩	૫૫૮	૩	કૂળિકા	બળદનું શીંગડું	૧૨૬૪	૫૮૨	૩૪
કુસૂલ	અમ્રનો કોઠાર	૧૦૧૨	૪૫૩	૩૬	કૂળિતેક્ષણ	ગીધ	૧૩૩૫-શ્લો.	૬૧૩	૧૧
કુસુતિ	માયા, લુચ્ચાઈ	૩૭૭	૧૬૮	૧૦	કૂપ	ફૂલો	૧૦૧૧	૪૧૬	૩૧
,,	ઇંદ્રજાલ, જાદુગીરી	૧૨૬	૪૦૮	૫૮	કૂપક	વહાણનો ફૂવાસ્તંભ,			
કુસ્તુમ્બરુ	ધાણા, કોથમીર	૪૧૧	૧૮૫	૧૭	જેમાં નાવ બંધાય તે સઢ	૮૭૭	૩૮૬	૧	
કુહ	કુંબર દેવ	૧૮૧	૮૧	૧૫	કૂપક	વહેળાઓ, પાણી			
કુહક	ઠંગ, પૂર્ત	૩૭૭	૧૬૭	૬૦	કાઢવા કરાતા ખાડા	૧૦૮૮	૪૧૪	૩૨	
,,	ઇંદ્રજાલ, જાદુગીરી	૧૨૬	૪૦૮	૫૬	કૂપજ	રુવાંડા	૬૩૦-શ્લો.	૨૭૮	૧૩
કુહકસ્વન	સાણી ફૂકડો	૧૩૪૨	૬૧૬	૫૧	કૂપદ	સત્કારપૂર્વક અલંકૃત			
કુહન	ઠીપ્યાળુ	૩૧૧	૧૭૩	૩	કન્યા દાન કરનાર	૪૭૫-શ્લો.	૨૧૦	૪	
કુહના	દંભ પૂર્વક ચાલવું તે	૩૭૧	૧૬૮	૪૮	કૂબર	ધૂંસરીનું લાકડું	૭૫૬	૩૩૩	૫૩
કુહર	છિદ્ર, ખિલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૪૬	કૂર	ભોજન, ભાત	૩૧૫	૧૭૪	૨૮
કુહાલ	શિંગડા જેવું વાજિંત્ર	૨૧૪-શ્લો.	૧૩૫	૬	કૂર્ચ	બે ભવાંનો વચલો ભાગ	૫૮૦	૨૫૬	૨
કુહાવતી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૬૨	૨૮	,,	મૂછ, દાઢી	૫૮૩	૨૫૭	૪૮
કુહુ	અમાસ	૧૫૧	૫૫	૨૦	,,	કાંક્ષા-અંગૂઠો અને આંગળિ-			
(કુહુક)	ઇંદ્રજાલ	૧૨૬	૪૦૮	૫૭	ઓની ઉપરનો ભાગ	૬૧૭	૨૭૩	૮	
કુહૂ	ચંદ્ર ન જણાતો				કૂર્ચશિરસ્	ફૂર્યનો અગ્રભાગ, અંગૂઠો			
	હોય તેવી અમાસ	૧૫૧	૫૫	૨૪	અને આંગળિયોનો				
કુહૂમુખ	કાંચલ	૧૩૨૧-શ્લો.	૬૦૭	૧૭	અગ્રભાગ	૬૧૭	૨૭૩	૧૩	
કૂકુદ	સત્કાર કરી અલંકૃત				કૂર્ચિકા	દૂધનો વિકાર, માવો	૪૦૫	૧૮૦	૧૧
	કન્યા આપનાર	૪૭૫	૨૦૧	૫૨	કૂર્દન	કીડા, રમત	૫૫૬	૨૪૫	૪૭
(કૂચ)	બે સ્તન	૬૦૩	૨૬૬	૮	કૂર્પ	બે ભવાંનો વચલો ભાગ	૫૮૦	૨૫૬	૨
કૂચિકા	ચિતારાની પીંછી	૧૨૨	૪૦૭	૫	કૂર્પર	કોણી	૫૧૦	૨૬૧	૧૮
,,	કુચી, ચાવી	૧૦૦૫	૪૪૧	૧૨	કૂર્પાસ	ચોળી, કાંચળી, યોદ્ધાનું			
(,,)	માવો	૪૦૫	૧૮૦	૨૦	છાતીનું સુતરાઉ બખ્તર	૭૬૭	૩૩૮	૧૧	
કૂજિત	,,	૧૪૦૭	૬૪૬	૪૧	(,,)	,, ,, ,,	૬૭૪	૨૧૧	૨૩
કૂટ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૨૨	કૂર્પાસક	,, ,, ,,	૬૭૪	૨૧૧	૧૭
,,	લોઢાનો ઘણ	૧૨૦	૪૦૬	૧૧	કૂર્મ	શ્રીમુનિસુવ્રત સ્વામી ભ.			
,,	પર્વતનું શિખર	૧૦૩૨	૪૬૪	૩૪	નું. લાંછન, કાચબો	૪૮	૧૩	૬૧	
,,	ભાંગેલા શિંગડાવાળો				,,	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૧૬
	બળદ	૧૨૫૧	૫૮૦	૭	કૂરુ	કાંઠો, તીર, કિનારો	૧૦૭૭	૪૮૭	૫૩

કૂ-૭૭૦-કૂ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કૂલક્ષ્ણ	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૩૯	કૃતાર્થ	* અતીત ૧૮માં તીર્થકર	૫૨	૧૪	૩૯
કૂલમ્	સમુદ્રકાંઠાની ભૂમિ,				(,,)	પ્રવીણ હોંશિયાર	૩૪૩	૧૫૪	૫૦
	કિનારો	૧૦૭૭	૪૮૭	૪૯	કૃતિન્	,, ,,	૩૪૧	૧૫૩	૪૮
કૂષ્માણ્ડક	શંકરનો ગણ	૨૧૦	૯૫	૨૯	(,,)	લાંબો વિચાર કરનાર	૩૪૩	૧૫૪	૫૦
,,	કોળું	૧૧૮૮	૫૫૧	૨૪	કૃત	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૩૧
કૃક	ડોકનો મધ્ય ભાગ	૫૮૭	૨૫૯	૩૯	કૃત્તિ	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૩૧
કૃકળ	સફેદ તેતર	૧૩૩૮	૬૧૪	૪૭	કૃત્તિકા	કૃતિકા નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૧૬
કૃકલાસ	કાચંડો, સરડો	૧૨૯૯	૫૯૮	૯	કૃત્તિકાભવ	ચંદ્રમા	૧૦૫ શો.	૩૫	૨૯
કૃકવાકુ	ગામડાનો કુકડો	૧૩૨૫	૬૦૮	૩૩	કૃત્તિકાસુત	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૮	૯૪	૧૭
(કૃકુલાસ)	કાચંડો, સરડો	૧૨૯૯	૫૯૮	૧૦	કૃત્તિવાસસ્	શંકર, મહાદેવ	૧૯૮	૮૭	૪૯
કૃકાટિકા	ડોક અને માથાની				કૃત્ય	કાર્ય, પ્રવૃત્તિ	૧૫૧૪	૬૯૩	૪૯
	સંધિનો પાછલો ભાગ	૫૮૬	૨૫૯	૩૫	(કૃત્રિમક)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૯	૨૦
કૃચ્છ્ર	ચાંદ્રાયણ, પાપનો				કૃત્રિમધૂપ	અનેક દ્રવ્યોનો			
	નાશ કરનાર તપવિશેષ	૮૪૨	૩૭૨	૪૮		બનાવેલ દશાંગ ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૫
,,	કઠિન, દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૯	૧૦	કૃત્સ	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૫૨
કૃત્	જન્ય-જનક ભાવ સંબંધમાં				કૃપણ	કંજૂસ માણસ	૩૬૭	૧૬૪	૨૫
	જન્યથી લગાડાતો શબ્દ,				કૃપા	અનુકંપા, દયા	૩૬૯	૧૬૫	૩
	જેમ કે- વિશ્વકૃત્	૫-પ.	૩	૫૦	કૃપાણ	તલવાર	૭૮૨	૩૪૫	૨૪
(કૃતક)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૯	૧૬	કૃપાણિકા	કાતર, છરી	૭૮૪	૩૪૬	૪૪
કૃતકર્મન્	પ્રવીણ, હોંશિયાર, નિપુણ	૩૪૨	૧૫૪	૪૯	કૃપાણી	,, ,,	૯૧૧	૪૦૨	૧૮
(કૃતકૃત્ય)	,, ,, ,,	૩૪૩	૧૫૪	૪૯	(,,)	છરી	૭૮૪	૩૪૬	૪૪
કૃતજ	કૃતરો	૧૨૮૦-શો.	૫૮૯	૩૩	કૃપાલુ	દયાલુ	૩૬૮	૧૬૪	૪૬
કૃતપુજ્ઞ	બાણ સારી રીતે				કૃપીટ	પાણી	૧૦૭૦-શો.	૪૮૩	૪૯
	વાપરી જાણનાર	૭૭૨	૩૪૦	૩	કૃપીટયોનિ	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૩૦
કૃતમ્	બસ, પર્યાપ્ત, સર્વ	૧૫૨૭	૭૦૦	૬૨	કૃમિ	શરીરની અંદર ઉત્પન્ન			
કૃતમાલ	ગરમાળો	૧૧૪૦	૫૨૬	૧૧		થનાર કરમિયા	૧૨૦૨	૫૫૭	૧૯
કૃતમુખ	પ્રવીણ, નિપુણ, હોંશિયાર	૩૪૨	૧૫૪	૫૧	,,	કરોળીઓ	૧૨૧૧	૫૬૦	૨૯
કૃતલક્ષણ	ગુણો વડે પ્રસિદ્ધ પામેલો	૪૩૭	૧૯૨	૧૬	કૃમિકોશોત્પ	કોશેટાથી બનેલું વસ્ત્ર,			
કૃતવર્મન્	૧૩માં શ્રી વિમલનાથ					રેશમી વસ્ત્ર	૬૭૦	૨૧૭	૫
	ભ.ના પિતાનું નામ	૩૭	૧૩	૭	કૃમિજ	અગર, અગર	૬૪૦	૨૮૩	૨૯
(કૃતસાત્રિકા)	પરણેલી સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૩૨	(કૃમિજાથ)	,, ,,	૬૪૦	૨૮૩	૩૦
કૃતસાપ-					કૃમિજા	લાખ	૬૮૬	૩૦૪	૩૨
ત્વિકા	,, ,,	૫૨૭	૨૩૩	૨૭	કૃમિપર્વત	રાફડો	૧૭૦	૪૩૧	૧૪
કૃતહસ્ત	પ્રવિણ, નિપુણ, હોંશિયાર	૩૪૨	૧૫૪	૫૦	કૃમિલ	ઘણીવાર પ્રસવ			
,,	બાણ સારી રીતે					કરનારી સ્ત્રી	૫૫૮	૨૪૬	૫૩
	વાપરી જાણનાર	૭૭૨	૩૪૦	૨	કૃશ	દુબળો, પાતળો	૪૪૯	૧૯૬	૪૫
કૃતાન્ત	યમ, યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૮	,,	નાનું, થોડું	૧૪૨૭	૬૫૫	૪૧
,,	આગમ, સિદ્ધાન્ત	૨૪૨	૧૧૩	૫૩	કૃશાનુ	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૧	૧૫
,,	યમરાજ (યોગરૂઢ)	૧૯-પ.	૬	૫૭	કૃશાશ્વિન્	ચારણ	૩૨૯	૧૪૭	૫૯
કૃતાન્તજનક	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૬૦	(કૃશેતર)	જાડું	૧૭-પ.	૬	૨૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કૃષક	કળું. કોસ, જેનાથી ભૂમિ ખેડાય છે તે	૮૯૧	૩૯૩	૫૧	કેતક	કેવડો, કેતકીનું ઝાડ	૧૧૫૨	૫૩૩	૨૦
(,,)	ખેડૂત	૮૯૦	૩૯૨	૫૩	કેતન	કામનું ચિહ્ન, ધ્વજ	૨૨૯	૧૦૮	૨૬
કૃષિ	ખેતી	૮૬૬	૩૮૦	૫૮	,,	ધ્વજ	૭૫૦	૩૩૧	૧૮
કૃષિક	ખેડૂત	૮૯૦	૩૯૨	૫૦	કેતુ	કિરણ	૯૯	૩૧	૪૩
કૃષીવલ	,,	૮૯૦	૩૯૨	૫૬	,,	કેતુ ગ્રહ	૧૨૨	૪૨	૬૬
કૃષિ	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૫૧	,,	ધ્વજ	૭૫૦	૩૩૧	૧૨
કૃષ્ણ	કાળું	૧૭-પ.	૬	૧૫	કેદાર	ખેતર	૧૬૫	૪૨૮	૧૫
,,	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૫	૧૦૦	૨૨	કેનિપાત	વહાણનું સુકાન, હલેસું	૮૭૯	૩૮૬	૩૭
,,	કાળાં મરી	૪૧૯	૧૮૫	૩૨	કેયૂર	બાજુબંધ, કડુ	૬૬૨	૨૯૨	૩૧
,,	કૃષ્ણ. વાસુદેવ	૬૯૭	૩૦૮	૩૮	કેરલ	કેરલ દેશ, મલબાર			
,,	સુરમા	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૮		દેશ, ઓરિસા દેશ	૧૬૧	૪૨૬	૨૨
,,	શ્યામવર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૧૧	કેલિ	કીડા, રમત	૫૫૫	૨૪૫	૩૭
,,	કૃષ્ણ પક્ષ	૧૪૭-શો.	૫૩	૩૧	કેલિકિલ	કૂખાણડક નામનો			
,,	સીસું	૧૦૪૧-શો.	૪૬૯	૨૩		શંકરનો ગણ	૨૧૦	૯૫	૩૦
(,,)	સુરમા	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૯	,,	વિદૂષક	૩૩૧	૧૪૮	૫૦
કૃષ્ણકર્મન્	દરાચારી બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૧૧	કેલિકીર્ણ	ઊંટ	૧૨૫૫	૫૭૮	૪૪
કૃષ્ણકાક	કાળાં કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૪	કેલિકુચ્છિકા	પત્નીની નાની બહેન	૫૫૫	૨૪૫	૩૨
કૃષ્ણતપ્કુલા	પીપર	૪૨૧-શો.	૧૮૬	૧૨	કેલિની	પૃથ્વી	૧૩૮-શો.	૪૧૭	૩
કૃષ્ણપક્ષ	અર્જુન	૭૧૦-શો.	૩૧૨	૧૮	(કેલીકિલ)	વિદૂષક	૩૩૧	૧૪૮	૫૦
કૃષ્ણપિફ્ફલા	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૨૨	કેવલ	એકાંત	૭૪૨	૩૨૬	૧૨
કૃષ્ણભૂમ	કાળી ભૂમિવાળો દેશ	૯૫૩	૪૨૩	૨૪	કેવલજ્ઞાન્	ગઈ ચોવીસીના પ્રથમ			
કૃષ્ણમૃત્તિકા	,, ,, ,,	૯૫૩	૪૨૩	૩૧		તીર્થંકર	૫૦	૧૪	૨૨
કૃષ્ણા	ચમોડી	૧૧૫૫	૫૩૫	૧	કેવલિન્	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૫૮
કૃષ્ણવર્ત્મન્	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૨	૧	કેશ	વાળ	૫૬૭	૨૫૦	૬૦
(કૃષ્ણશાર)	વરુણની એક જાત	૧૨૯૪	૫૯૬	૧૦	(,,)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૪
કૃષ્ણશૃંગ	પાડો	૧૨૮૨	૫૯૦	૨૫	કેશકલાપ	કેશનો સમૂહ, કેશરચના	૫૬૮	૨૫૧	૨૩
કૃષ્ણસાર	હરમાની જાત એક પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૯૬	૯	કેશઘ્ન	કેશ ખરી પડે તેવો રોગ,			
કૃષ્ણસ્વસુ	પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૪		વાત રોગ	૪૬૬	૨૦૫	૧૨
કૃષ્ણા	પીપર	૪૨૧	૧૮૬	૪	કેશપક્ષ	કેશનો સમૂહ, કેશરચના	૫૬૮	૨૫૧	૨૩
,,	દ્રોપદી	૭૧૦	૩૧૨	૪૦	કેશપાશ	,, ,, ,,	૫૬૮	૨૫૧	૨૧
,,	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૧૮	કેશપાશી	શિખા, ચોટલી	૫૭૧	૨૫૨	૩૬
કૃષ્ણમિષ	ગોહું	૧૦૩૮	૪૬૭	૪૯	કેશભાર	કેશનો સમૂહ, કેશરચના	૫૬૮	૨૫૧	૨૨
કૃષ્ણાવાસ	પીપળો	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૭	કેશમાર્જન	કાંસકો, કાંસકી	૬૮૮	૩૦૫	૩૮
કૃષ્ણિકા	સાઈ	૪૧૯	૧૮૫	૧૩	કેશરચના	કેશરચના	૫૬૮	૨૫૧	૨૨
કૃસર	તલ મિશ્રિત અન્ન	૩૯૮	૧૭૫	૬૪	(કેશર)	કેસરાં, તાંતણાં	૧૧૬૬	૫૪૦	૩૧
કેકર	ત્રાંસી આંખવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૧૧	કેશરજ્ઞન	ભાંગરો	૧૧૮૭	૫૫૧	૬
કેકા	મારગી વાણી, ટહુકાર	૧૩૨૦	૬૦૬	૩૧	કેશવ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૪	૯૮	૨૬
કેકિન્	મોર	૧૩૧૯	૬૦૬	૧૨	,,	કેશવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૩
કેણિકા	વસ્ત્રનું નાનું ધર, રાવટી	૬૮૧	૩૦૨	૪૦	(કેશવાવાસ)	પીપળ	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૭
					કેશવેષ	અંબોડો	૫૭૦	૨૫૧	૪૭

કે-૭૭૨-કો

અભિયાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કેશહસ્ત	કેશરચના	૫૬૯	૨૫૧	૨૨	કોકાહ	ધોળો ધોડો	૧૨૩૭	૫૭૪	૫
કેશિક	કેશવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૫	કોકિલ	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૪
કેશિન્	વિષ્ણુ (યૌગિક)	૨૨૦	૧૦૩	૩૬	(કોકિલા)	,,	૧૩૨૧	૬૦૭	૮
,,	કેશવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૨	કોટ	મૂછ, દાઢી	૫૮૩-શે.	૨૫૭	૫૩
(કેશિહન)	વિષ્ણુ	૨૨૧	૧૦૪	૫	કોટર	વૃક્ષનો પોલાણવાળો ભાગ	૧૧૨૨	૫૧૫	૩૭
કેશી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૧	કોટવી	નગ્ન સ્ત્રી	૫૩૪	૨૩૭	૧૧
,,	શિલા, ચોટલી	૫૭૧	૨૫૨	૩૫	કોટિ	કોડ, કરોડ સંખ્યા	૮૭૩	૩૮૪	૩૩
કેશોચ્ચય	કેશરચના	૫૬૮	૨૫૧	૨૨	,,	ખૂણો	૧૦૧૩	૪૫૩	૪૮
(કેશ્ય)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૭	કોટિપાત્ર	વહાણનું સુકાન, હલેસું	૮૭૯	૩૮૬	૪૧
કેસર	કેસરાં, તાંતણા	૧૧૩૫	૫૨૨	૫૨	કોટિવર્ષ	બાણાસુરનું નગર	૯૭૭	૪૩૪	૧૯
,,	,,	૧૧૬૬	૫૪૦	૨૭	કોટિશ	ઢેકાં ભાંગવાનો			
(કેસરક)	બોરસલી, બકુલ વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૨	મુદ્ગર, હથોડો		૮૯૩	૩૯૪	૪૯
કેસરિન્	સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૧	૧	કોટિશ્રી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૧
,,	ઘોડો	૧૨૩૩-શે.	૫૭૨	૧	કોટીર	મુકુટ	૬૫૧	૨૮૮	૨૩
કેસરિસુત	હનુમાન	૭૦૫	૩૧૦	૫૬	(કોટીશ)	ઢેકાં ભાંગવાનો મુદ્ગર	૮૯૩	૩૯૪	૫૩
કૈટભ	વિષ્ણુનો શત્રુ (રાક્ષસ)	૨૨૦	૧૦૩	૩૪	કોટ્ટ	કોટ, કિલ્લો	૯૭૩	૪૩૨	૬૨
(કૈટભારિ)	વિષ્ણુ (યૌગિક)	૨૨૧	૧૦૪	૫	કોટ્ટપતિ	કોટવાલ, નગરનો			
કૈટમી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૪૦	અધિકારી		૭૨૬-શે.	૩૧૮	૫૧
કૈતવ	કપટ, છળ	૩૭૮	૧૬૮	૨૦	(કોટ્ટવી)	નગ્ન સ્ત્રી	૫૩૪	૨૩૭	૧૬
,,	જુગાર	૪૮૬	૨૧૪	૧૧	કોઠ	એક જાતનો કોઢ	૪૬૭	૨૦૫	૨૮
કૈદારક	ક્યારાનો સમૂહ,				કોણ	સારંગીનો ગજ	૨૯૪	૧૩૫	૧૭
	ક્ષેત્રનો સમૂહ	૧૪૧૯	૬૫૨	૧૪	,,	ખૂણો	૧૦૧૩	૪૫૩	૪૫
કૈદારિક	,,	૧૪૧૯	૬૫૨	૧૭	કોણવાદિન્	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શે.	૮૯	૯
કૈદાર્ય	,,	૧૪૧૯	૬૫૨	૧૮	કોદણ્ડ	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૬
કૈરવ	ચંદ્રવિકાસી ધોળું કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૧૮	કોદ્રવ	કોદરા	૧૧૭૭	૫૪૬	૧૩
(કૈરવબન્ધુ)	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૨૩	કોપ	ક્રોધ, રૌદ્રરસનો			
કૈરવિણી	કુમુદનો વેલો	૧૧૬૩	૫૩૮	૩૯		સ્થાયીભાવ	૨૯૯	૧૩૭	૩૯
કૈરાટક	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૭	૫૫૬	૩૮	(કોપન)	ક્રોધી	૩૯૨	૧૭૩	૨૭
કૈલાસ	અષ્ટાપદ પર્વત	૧૦૨૮	૪૬૨	૪૫	કોપના	કોપવાળી સ્ત્રી	૫૧૦	૨૨૫	૯
કૈલાસૌકસ્	કુબેર દેવ	૧૯૦	૮૨	૧૫	કોમલ	કોમલ, મૃદ સ્પર્શ	૧૩૮૭	૬૩૭	૩
કૈવર્ત	માછીમાર	૯૨૯	૪૧૦	૧૫	કોયણિ	જલકુકડી, એક જાતનું			
કૈવલ્ય	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૩૦		જલચર પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૫	૪
કૈશિક	કેશ, વાળનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૬	કોરક	પુષ્પની કળી	૧૧૨૫	૫૧૭	૪૭
કૈશિકી	વાચિક, સાત્ત્વિક,				કોરદૂષક	કોદરા	૧૧૭૭	૫૪૬	૧૫
	આંગિક વગેરે				(કોર્દન)	કીડા, રમત	૫૫૬	૨૪૫	૫૨
	અભિનયના પ્રકારો	૨૮૫	૧૩૧	૮	કોલ	નાની હોડી, મછવો	૮૭૯	૩૮૬	૫૯
કૈશ્ય	કેશનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૪	(,,)	બોર	૧૧૩૮	૫૨૪	૫૨
કોક	વરૂ	૧૨૯૧	૫૯૪	૧૬	,,	ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૨૫
,,	ચક્રવાક પક્ષી, ચક્રવો	૧૩૩૦	૬૧૦	૪૯	કોલક	કાળા મરી	૪૨૦	૧૮૫	૩૭
કોકનદ	રક્ત, કમળ	૧૧૬૩	૫૩૮	૩૨	,,	કંકોલ	૬૪૬	૨૮૬	૨૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કોલકુળ	માંડડ	૧૨૦૯	૫૬૦	૩૧	કૌન્તિક	ભાલાવાળો	૭૭૦	૩૩૯	૩૭
કોલમ્બક	તાર રહિત વીણા	૨૯૦	૧૩૨	૩૫	કૌન્તેય	પાંચ પાંડવો	૭૧૦-શો.	૩૧૨	૨૦
કોલ્	પીપર	૪૨૧-શો.	૧૮૬	૧૨	કૌપીન	લંગાટી	૬૭૬	૩૦૦	૨
કોલ્હલ	કોલાહલ, શોર, માણસોનો				કૌપોદકી	વિષ્ણુની ગદા	૨૨૨-શિ.	૧૦૪	૩૪
	કલકલાટ	૧૪૦૪	૬૪૫	૪૪	(કૌબેરી)	ઉત્તર દિશા	૧૬૯	૬૮	૨૩
કોલિ	ભારડી	૧૧૩૮	૫૨૪	૪૮	(કૌમારી)	શંકરની માતા	૨૦૧	૯૦	૧૪
(કોલી)	..	૧૧૩૮	૫૨૪	૫૦	કૌમુદ	કાર્તિક માસ	૧૫૫-શો.	૫૮	૩૯
કોવિદ	વિદ્વાન	૩૪૧	૧૫૪	૩	કૌમુદી	ચંદ્રનો પ્રકાશ	૧૦૭	૩૬	૭
કોવિદાર	કોવિદારનું ઝાડ	૧૧૫૨	૫૩૩	૨૪	કૌમુદીપતિ	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૩૭
(કોશ)	અંડકોશ, પુરુષની				કૌમોદકી	વિષ્ણુની ગદા	૨૨૨	૧૦૪	૩૧
	ગુહ્યેન્દ્રિય નીચે અંડ રહે છે				કૌલટિનેય	ભિક્ષુકી સતી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૯	૨૪૩	૨
	તે કોથળી	૬૧૨	૨૭૦	૪૧	કૌલટેય	અસતી કે ભિક્ષુકી			
..	ભંડાર	૭૧૪	૩૧૩	૩૭		સતી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૯	૨૪૩	૮
..	તરવારને રાખવાનું				કૌલટેર	અસતી કે વ્યભિચાર			
	ખાંડુ, મ્યાન	૭૮૩	૩૪૬	૧૩		રિણી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૫૫
..	ભંડાર, તિજોરી	૯૯૫	૪૪૪	૧૫	કોલીન	લોકાપવાદ	૨૭૦	૧૨૫	૧૯
..	સાંનું, રૂપું, સોના				કૌલેયક	કુલવાન	૫૦૨	૨૨૦	૫૬
	ચાંદીના આભૂષણ	૧૦૪૫	૪૭૨	૩૨	..	કૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૧૨
(કોશ)	છંદુ	૧૩૧૯	૬૦૫	૫૩	કૌશ	કાન્યકુબ્જ, કનોજ	૧૭૪	૪૩૩	૧૬
કોશફલ	કંકોલ	૬૪૬	૨૮૬	૨૭	કૌશલિક	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૫૦
..	જાયફલ	૬૪૩-શો.	૨૮૪	૪૮	કૌશામ્બી	કૌશાંબી નગરી	૯૭૫	૪૩૩	૪૮
કોશશાયિકા	છરી	૭૮૪-શો.	૩૪૬	૫૦	કૌશિક	છંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૪
કોશાતકી	પટાળ	૧૧૮૮	૫૫૧	૩૨	..	મજ્જા, હાડકાની ચરબી	૬૨૮	૨૭૭	૨૯
કોશિકા	ખાલો	૧૦૨૪	૪૬૦	૨૦	..	વિશ્વામિત્ર	૮૫૦	૩૭૫	૨૭
કોશી	પ્રવાલનો અગ્રભાગ	૧૧૨૪	૫૧૬	૩૭	..	ધૂવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૧૨
(કોષ)	અંડકોશ, પુરુષની ગુહ્યેન્દ્રિય				કૌશિકી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૧૮
	નીચે અંડ રહે છે તે કોથળી	૬૧૨	૨૭૦	૪૧	કૌશેય	કોશેટાથી બનેલું વસ્ત્ર,			
(..)	છંદુ	૧૩૧૯	૬૦૫	૫૪		રેશમી વસ્ત્ર	૬૭૦	૨૯૭	૪
(કોષકાર)	શેરડીનો એક પ્રકાર	૧૧૯૪	૫૫૪	૪૫	કોષીતકી	અગસ્ત્ય ઋષિની			
કોષ્ણ	થોડું ઊંચું	૧૩૮૬	૬૩૬	૩૬		પત્ની, લોપામુદ્રા	૧૨૩	૪૩	૫૯
કોસલા	અયોધ્યા	૯૭૫	૪૩૩	૩૪	કૌસલ્યાનન્દ	રામચંદ્ર	૭૦૩	૩૧૦	૧૧
કોક્ષેયક	તરવાર	૭૮૨	૩૪૫	૩૮	કૌસીદ્ય	તંદ્રા, આળસ	૩૧૫	૧૪૩	૪૪
(કૌઝ)	કાંચ પર્વત	૧૦૨૯	૪૬૨	૬૦	કૌસ્તુભ	વિષ્ણુના વક્ષસ્થલનો મણિ	૨૨૩	૧૦૫	૧
કૌટતક્ષ	સ્વતંત્ર સુધાર	૧૧૮	૪૦૫	૨૮	ક્રકચ	કરવત	૧૧૮	૪૦૫	૪૨
કૌટલ્ય	વાસ્ત્યાયન મુનિ, ચાણક્ય	૮૫૩	૩૭૬	૩૬	ક્રકચચ્છદ	કેવડો, કેતકીનું ઝાડ	૧૧૫૨	૫૩૩	૨૨
કૌટિક	માંસનો વ્યાપારી, કસાઈ	૯૩૦	૪૧૧	૧૧	ક્રકર	કેરડો	૧૧૫૦	૫૩૨	૨૦
કોળપ	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૨૬	..	સફેદ તેતર	૧૩૩૮	૬૧૪	૫૦
કૌતુક	કુતૂહલ, તમાસો	૧૨૬	૪૦૯	૮	ક્રકુચ્છન્દ	સાત બુદ્ધ પૈકી			
કૌતૂહલ	..	૧૨૬	૪૦૯	૪		ચોથા બુદ્ધનું નામ	૨૩૬	૧૧૧	૩૭
કૌદ્રવીળ	કોદરાનું ખેતર	૧૬૬	૪૨૮	૪૪	ક્રતુ	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૩	૫૭

ક્ર-૭૭૪-ક

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(ક્રતુ)	સપ્તર્ષિ પૈકી એક ઋષિ	૧૨૪	૪૩	૬૪
ક્રતુધામન્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૬
ક્રતુભુજ્	દેવતા	૮૮	૨૫	૩૨
ક્રન્દન	સુભટોને યુદ્ધમાં			
	બોલાવવું તે	૧૪૦૪	૬૪૫	૩૮
ક્રન્દિત	રુદન, રડવું તે	૧૪૦૨	૬૪૫	૯
ક્રમ	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૪૦
"	કલ્પ, આચાર	૮૩૯	૩૭૧	૩૮
"	અનુક્રમ, પરિપાટી	૧૫૦૩	૬૮૯	૨૦
ક્રમણ	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૨૫
"	ઘોડી	૧૨૩૩-શે.	૫૭૧	૫૯
ક્રમુક	સોપારીનું ઝાડ	૧૧૫૪	૫૩૪	૨૮
ક્રમેલક	ઊંટ	૧૨૫૩	૫૭૮	૨૪
ક્રયવિક્રયિક	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૩
ક્રયિક	ખરીદ કરનાર	૮૬૮	૩૮૧	૪૯
ક્રયિન્	" "	૮૬૮	૩૮૧	૫૧
ક્રવ્ય	વેચવા માટે વિસ્તારેલું દ્રવ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૧૦
ક્રવ્ય	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૩૭
ક્રવ્યાદ્	રાક્ષસ	૧૮૮	૭૯	૫૦
(ક્રવ્યાદ)	"	૧૮૮	૭૯	૫૧
ક્રાથ	હિસા	૩૭૨	૧૬૬	૧૭
ક્રાન્તિ	આક્રમણ	૧૫૧૧	૬૯૨	૧૮
ક્રાયક	ખરીદ કરનાર	૮૬૮	૩૮૧	૪૮
(ક્રિમિ)	શરીરની અંદર ઉત્પન્ન			
	થનાર કરમિયા	૧૨૦૨	૫૫૭	૧૯
ક્રિમિ	કરોળીઓ	૧૨૧૦	૫૬૦	૩૦
ક્રિયા	કર્મ, ક્રિયા	૧૪૯૭	૬૮૬	૪૧
ક્રિયાવત્	ક્રિયામાં તત્પર	૩૫૩	૧૫૯	૧૩
ક્રિયાવિશાલ	૧૩મું પૂર્વ	૨૪૮	૧૧૫	૪૪
ક્રિયાહ	લાલ ઘોડો	૧૨૩૮	૫૭૪	૨૪
ક્રિયેન્દ્રિય	હાથ, પગ, વાચા, ગુદા			
	ગુહ્યેન્દ્રિય આદિ	૧૩૮૪	૬૩૫	૧૦
ક્રીડા	કીડા, રમત	૫૫૫	૨૪૫	૪૨
ક્રુચ્	કૌંચ પક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૨
ક્રુચ્	કૌંચ પર્વત	૧૦૨૯	૪૬૨	૬૦
(ક્રુચ્)	કૌંચ પક્ષીની સ્ત્રી	૧૩૨૯	૬૧૦	૮
ક્રુધ્	ક્રોધ, રૌદ્રરસનો સ્થાયીભાવ	૨૯૯	૧૩૭	૩૮
ક્રુધા	" " "	૨૯૯	૧૩૭	૩૫
ક્રુષ્ટ	રુદન, રડવું તે	૧૪૦૨	૬૪૫	૯
ક્રૂર	ક્રૂર, પાપી	૩૭૬	૧૬૭	૪૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
"	કઠોરસ્પર્શ, નિષ્કુર,			
	કઠિન, નિર્દય	૧૩૮૬	૬૩૬	૪૯
ક્રૂરાત્મન્	શનિગ્રહ	૧૨૧-શે.	૪૨	૩૯
ક્રેતવ્યમાત્રક	વેચવા માટે વિસ્તારેલું દ્રવ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૧
ક્રેય	" " "	૮૭૧	૩૮૩	૫
ક્રોડ	શનિ	૧૨૧	૪૨	૩૩
"	શરીરનો પૂર્વ ભાગ	૬૦૨	૨૬૫	૩૮
"	ભૂડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૩૦
ક્રોડપાદ	કાચબો	૧૩૫૬	૬૨૧	૧૭
ક્રોડા	છાતી, બે હાથની			
	વચ્ચેનો ભાગ	૬૦૨	૨૬૫	૪૩
ક્રોડીકૃતિ	આલિંગન	૧૫૦૭	૬૯૦	૫૪
ક્રોધ	ક્રોધ, ક્રોધ	૨૯૯	૧૩૭	૩૧
ક્રોધન	ક્રોધી	૩૯૨	૧૭૩	૨૦
ક્રોધિન્	"	૩૯૧	૧૭૩	૧૫
"	કૂતરો	૧૨૮૦-શે.	૫૮૯	૩૨
ક્રોશ	ગાઊ, બે હજાર દંડ પ્રમાણ	૮૮૭	૩૯૧	૪૭
ક્રોષ્ટ	શિયાળ	૧૨૯૦	૫૯૩	૫૯
ક્રૌઞ્	શ્રી સુમતિનાથ			
	ભ.નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૮
"	કૌંચ પર્વત	૧૦૨૯	૪૬૨	૬૦
"	કૌંચ પક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૭
(ક્રૌઞ્ચદારણ)	કાર્તિકેય	૨૦૯	૧૪	૫૭
ક્રૌઞ્ચારિ	"	૨૦૯	૧૪	૫૩
ક્રુપુષ્પ	પિત્તાશય, લીવરનો			
	અંદરનો ભાગ	૬૦૫-શે.	૨૬૭	૮
ક્રૂમ	થાક, પરિશ્રમ	૩૧૯	૩૪૪	૪૪
ક્રિત્ર	ભીનું, પલળેલું	૧૪૯૨	૬૮૪	૧૩
ક્રિત્રનેત્ર	ભીની આંખવાળો	૮૬૧	૨૦૨	૧૬
ક્રિષ્ટ	પૂર્વાપર વિરુદ્ધ વચન,			
	ક્લિષ્ટ, કઠિન	૨૬૫	૧૨૩	૧૪
ક્લીબ	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૨૫
ક્લેદુ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શે.	૩૫	૩૨
ક્લેશ	થાક, પરિશ્રમ	૩૧૯	૧૪૪	૪૫
ક્લોમ	પિત્તાશય, લીવરની			
	અંદર રહેલો ભાગ	૬૦૫-શે.	૨૬૭	૮
ક્લોમન્	" " "	૬૦૫	૨૬૭	૪
ક્લુજ્	કાંગ, પીળા ચોખા	૧૧૭૬	૫૪૫	૪૪
ક્લણ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૪	૬
ક્લણન	વીણાના શબ્દ	૧૪૦૦	૬૪૪	૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ક્થિત	ક્વાથ, ઊકાલો	૧૪૮૬	૬૮૧	૪૭	ક્ષરિન્	વર્ષાઋતુ, શ્રાવણ-			
ક્ષાણ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૪	૫		ભાદરવો માસ	૧૫૭	૬૦	૩
ક્ષાણિ	અગત્ય ઋષિ	૧૨૩-શે.	૪૩	૪૮	ક્ષવ	રાઈ	૪૧૮	૧૮૫	૬
ક્ષણ	પંદર લેશ પ્રમાણ	૧૩૭	૪૭	૧૦	ક્ષવ	છીંક	૪૬૩	૨૦૩	૪૪
"	ઉત્સવ, ઓચ્છવ	૧૫૦૮	૬૧૦	૬૫	ક્ષવથુ	ખાંસી	૪૬૪	૨૦૩	૫૩
"	સમય, અવસર, પ્રસંગ	૧૫૦૯	૬૧૧	૩૩	ક્ષાન્તા	પૃથ્વી	૧૩૮-શે.	૪૧૭	૧
ક્ષણદા	રાત્રિ	૧૪૧	૫૦	૨૬	(ક્ષાન્તિમત્)	ક્ષમાવાળા મુનિ	૭૬	૧૧	૪૩
ક્ષણન	સિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૫	ક્ષાપ	દુબળો, કૃશ	૪૪૯	૧૯૬	૪૭
ક્ષણનુ	ધા, પ્રણ, નહિ				(ક્ષાર)	શેરડીના રસનો ઉકાળો, ગોળ	૪૦૨	૧૭૮	૩૫
	રુઝાતાં ધારાં	૪૬૫	૨૦૪	૩૧	"	રાખ	૮૨૮	૩૬૬	૫૫
(ક્ષણપ્રભા)	વિજળી	૧૧૦૫	૫૦૫	૩૯	(,,)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૯	૨૦
ક્ષણિકા	"	૧૧૦૫	૧૧૮	૩	"	કાચલવણ, બંગડી ખાર	૧૦૬૨	૪૭૮	૨૪
ક્ષણિની	રાત્રિ	૧૪૩-શે.	૫૧	૨૩	ક્ષારક	નવી કળી, નવી			
ક્ષત	ધા. પ્રણ	૪૬૪	૨૦૪	૨૨		કળીઓનો સમુદાય	૧૧૨૫	૫૧૭	૪૦
ક્ષતઘ્ના	લાખ, અલતો	૬૮૬	૩૦૪	૩૧	ક્ષારણા	મૈથુન વિષયક			
ક્ષતજ	લોહી	૬૨૨	૨૭૪	૧૪		અપવાદ મૂકવો તે	૨૭૨	૧૨૫	૫૬
ક્ષતવ્રત	વ્રતભંગ કરનાર બ્રહ્મચારી	૮૫૪	૩૭૬	૪૬	ક્ષારપત્ર	ચીલની ભાજી, બથવો	૧૧૮૬	૫૫૦	૨૬
ક્ષત્	દારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૧૯	ક્ષારિત	ઠપકા લાયક,			
"	સારથિ	૭૬૦	૩૩૫	૫૭		લોકાપવાદથી નિંદિત	૪૩૬	૧૧૨	૮
"	શૂદ્ર પુરુષ અને ક્ષત્રિય				ક્ષાલિત	ધોયેલું, સાફ કરાયેલું	૧૪૩૭	૬૬૦	૩૧
	સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૧૭	૩૧૬	૧૬	ક્ષિતિ	પૃથ્વી	૧૩૬	૪૧૪	૫૮
ક્ષત્ર	ક્ષત્રિય ચાર વર્ણ પૈકી				ક્ષિતિરુહ	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૨૯
	બીજો વર્ણ	૮૦૭	૩૫૭	૨૨	ક્ષિપણુ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શે.	૫૦૭	૩૧
"	ક્ષત્રિય	૮૬૩	૩૭૯	૫૪	ક્ષિપ્ત	પ્રેરણા કરેલું, મોકલેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૫૬
ક્ષત્રિય	"	૮૬૩	૩૭૯	૫૮	ક્ષિપ્તુ	નિરાકરણ કરનાર,			
ક્ષત્રિયા	ક્ષત્રિય જાતિમાં					ફેંકનાર	૩૫૦	૧૫૭	૬૧
	ઉત્પન્ન થયેલી સ્ત્રી	૫૨૪	૨૩૧	૩૪	ક્ષિપ્ર	અંગૂઠો અને આંગળિ-			
ક્ષત્રિયાણી	"	૫૨૪	૨૩૧	૩૪		ઓનો મધ્યભાગ	૬૧૭	૨૭૨	૫૮
ક્ષત્રિયી	ક્ષત્રિયની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૨૧	"	જલ્દી	૧૪૭૦	૬૭૪	૪૯
ક્ષન્તુ	ક્ષમાવાન, સહનશીલ	૩૯૧	૧૭૨	૬૨	ક્ષિયા	ક્ષય પામવું, ક્ષીણતા	૧૫૨૩	૬૯૮	૨
ક્ષપા	રાત્રિ	૧૪૧	૫૦	૨૯	ક્ષીણ	દુબળો, કૃશ	૪૪૯	૧૯૬	૪૮
ક્ષમ	સમર્થ, સહનશીલ	૪૯૧	૨૧૬	૨૦	ક્ષીણાટકર્મન્	અષ્ટકર્મ ક્ષીણ કર્યા છે			
ક્ષમા	"	૩૯૧	૧૭૨	૬૭		જેણે એવા અરિહંત,			
"	પૃથ્વી	૧૩૬	૪૧૫	૧૧		ભગવાન	૨૪	૮	૮
ક્ષમિત્	ક્ષમાવાન, સહનશીલ	૩૯૦	૧૭૨	૫૨	ક્ષીજન	(૧) કીચક, વાંસનો			
ક્ષમિન્	ક્ષમા, સહનશીલપણું	૩૯૦				આવાજ (૨) વેણુવાદ્ય	૧૪૦૯	૬૪૭	૨૦
ક્ષય	પ્રલયકાલ, ક્ષય	૧૬૧	૬૨	૪૬	ક્ષીબ	મત્ત, મદવાળો	૪૩૬	૧૯૧	૫૫
"	ક્ષયરોગ	૪૬૩	૨૦૩	૩૧	ક્ષીર	તરત દોહેલું દૂધ	૪૦૪	૧૭૯	૫૧
"	ઘર	૧૧૧	૪૪૨	૨૩	"	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૨	૪૮
"	ક્ષય પામવું, ક્ષીણતા	૧૫૨૩	૬૯૮	૧	ક્ષીરકણ્ઠ	ધાવણું બાલક	૩૩૮	૧૫૨	૧૧

ક્રી-૭૭૬-ક્રવે

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ક્ષીરજ	દહીં, ગોરસ	૪૦૬	૧૮૦	૩૦	ક્ષુમા	અળસી	૧૧૭૯	૫૪૯	૪૬
(ક્ષીરપ)	બાળક	૩૩૮	૧૫૨	૧૧	ક્ષુમ્પ્ર	ધારવાળું લોઢાનું બાણ	૭૮૦	૩૪૪	૧૯
ક્ષીરસ્ફટિક	ક્ષીરના જેવું ધવલ				ક્ષુમર્દિન્	હજામ	૯૨૩	૪૦૭	૪૦
	સ્ફટિકરત્ન	૧૦૬૮	૪૮૦	૨૩	(ક્ષુરિકા)	છરી	૭૮૪	૩૪૬	૪૧
ક્ષીરવારિ	ક્ષીરસમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૮	ક્ષુરી	,,	૭૮૪	૩૪૬	૪૦
ક્ષીરશર	યજ્ઞમાં પાકેલું અને				ક્ષુરિન્	હજામ	૯૨૨	૪૦૭	૩૯
	ગરમ દૂધમાં				ક્ષુલ્લ	નાનું, થોડું	૧૪૨૬	૬૫૫	૨૮
	નાંખેલુ દહીં	૮૩૧	૩૬૮	૧૫	ક્ષુલ્લક	નાનો શંખ	૧૨૦૫	૫૫૮	૫૩
ક્ષીરાચ્ચિ-					ક્ષેત્ર	પત્ની, પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૩	૨૨૭	૬
માનુષી	લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની	૨૨૬-શ્લો.	૧૦૭	૧૦	,,	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૪૩
ક્ષીરાહ્વય	ગુગળનો ધૂપ	૬૪૮-શ્લો.	૨૯૭	૩૩	,,	ખેતર	૯૬૫	૪૨૮	૬
(ક્ષીરિકા)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૨	ક્ષેત્રજ	દીપેર વગેરેથી થયેલ પુત્ર	૫૪૯	૨૪૩	૧૧
ક્ષીરોદતનયા	લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૭	૯	ક્ષેત્રજ્ઞ	આત્મા, જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૩૪
ક્ષુણ્ણ	શાસ્ત્રાદિ તત્ત્વોનો				,,	બ્રહ્મા	૨૧૩ શ્લો.	૯૭	૪૪
	સંસ્કારી	૩૪૫	૧૫૫	૫૭	,,	પ્રવીણ, હોશિયાર, નિપુણ૩૪૩-શ્લો.	૧૫૫	૬	
ક્ષુણ્ણક	મૃતકની યાત્રામાં				(ક્ષેત્રહર)	આતતાયી, વધમાટે			
	વગાડાતું ઢોલ	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૯	ક્ષેત્રિન્	ખેડૂત	૮૯૦	૩૯૨	૪૮
ક્ષુત્	છીંક	૪૬૩	૨૦૩	૪૨	ક્ષેપ	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૩૮
ક્ષુત	,,	૪૬૩	૨૦૩	૪૪	(ક્ષેપણિ)	નાવ ચલાવવાનો દંડ,			
ક્ષુતાભિજનન	રાઈ	૪૧૮	૧૮૫	૭	હલેસુ	૮૭૭	૩૮૬	૩	
ક્ષુદ્ર	કૃપણ	૩૬૮	૧૬૪	૩૪	ક્ષેપણી	નિંદા	૮૭૭	૩૮૬	૧
,,	નાનું, હલકું	૧૪૨૭	૬૫૫	૩૯	ક્ષેમ	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૩૦
,,	નિર્ધન, દીન	૩૫૮-શ્લો.	૧૬૧	૭	ક્ષેમકઙ્કર	કલ્યાણ-શુભ કરનાર	૪૮૯	૨૧૫	૩૯
,,	દુર્જન, ચાડિયો	૩૮૦-શ્લો.	૧૬૧	૨૬	ક્ષેમક્રુરા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૪૨
ક્ષુદ્રકમ્બુ	નાનો શંખ, શંખલા	૧૨૦૫	૫૫૮	૫૧	ક્ષેમા	,,	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૮
ક્ષુદ્રકૂપ	નાનો કૂવો	૧૦૯૩	૪૯૭	૨૮	ક્ષેરેયી	દૂધપાક, ક્ષીર	૪૦૬	૧૮૦	૨૫
ક્ષુદ્રઘણ્ટિકા	ધૂધરી	૬૬૫	૨૯૪	૨૫	(ક્ષોણિ)	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૫	૯
ક્ષુદ્રનાસિકા	નાના નાકવાળો,				ક્ષોણી	,,	૯૩૬	૪૧૪	૯
	ક્ષુદ્ર નાકવાળો	૪૫૧	૧૯૭	૪૦	ક્ષોદ	કાંકરાવાળી ધૂળ,			
ક્ષુદ્રા	મધમાખી	૧૨૧૩	૫૬૨	૨૬	ચૂર્ણ, ભૂકો	૯૭૦	૪૩૦	૨૫	
,,	વેશ્યા	૫૩૩-શ્લો.	૨૩૬	૨૩	ક્ષૌમ	શણ વગેરેનું વસ્ત્ર	૬૬૯	૨૯૬	૩૭
ક્ષુદ્રાત્મ	નાની વાડી, બગીચો	૧૧૧૩	૫૦૯	૫૨	ક્ષૌમ	કિલ્લાના ઊપરનો			
ક્ષુદ્રોપાય	ક્ષુદ્ર (તુચ્છ) ઉપાય	૭૩૮	૩૨૫	૪	સમભાગ, સૈન્યગૃહ	૯૮૧	૪૩૫	૪૦	
ક્ષુધ્	ભૂખ, જઠરાગ્નિની પીડા	૧૩૭૨	૬૨૯	૩૫	ક્ષૌર	હજામત	૯૨૪	૪૦૭	૫૭
ક્ષુધ	ભૂખ	૩૯૩-શ્લો.	૧૭૩	૫૦	ક્ષૌરિક	હજામ	૯૨૩ શ્લો.	૪૦૭	૪૭
ક્ષુધા	,,	૩૯૩-શ્લો.	૧૭૩	૫૦	ક્ષ્ણુત	તીક્ષ્ણ કરાયેલું	૧૪૮૪	૬૮૦	૫૩
ક્ષુધિત	ભૂખ્યો	૩૯૨	૧૭૩	૩૦	ક્ષ્મા	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૬	૩
ક્ષુપ	જટાકાર મૂળ અને				ક્ષ્વેડ	વિષ, ઝેર	૧૧૯૫	૫૫૫	૩૬
	નાની શાખાવાળુ ઝાડ	૧૧૧૭	૫૧૨	૧૧	ક્ષ્વેડા	વીરની ગર્જના	૧૪૦૪	૬૪૫	૨૯
ક્ષુબ્ધ	મંથન દંડ, રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૯	૪૯					

—: ખ :—

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ખ	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૧૪	ખણ્ડપર્ણ	શંકર, મહાદેવ	૧૧૮	૮૮	૭
„	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૪	(ખણ્ડલ)	કકડો, ટુકડો	૧૪૩૪	૬૫૧	૩
„	ઉદ્રિય	૧૩૮૩	૬૩૪	૪૭	(ખણ્ડલવળ)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૧	૨૧
(ખક્કટ)	કઠોર સ્પર્શ, કઠિન	૧૩૮૭	૬૩૬	૪૮	ખણ્ડશીલા	કુલટા સ્ત્રી	૫૨૧-શ્લો.	૨૩૪	૩૩
ખગ	સૂર્ય	૧૫	૨૮	૫૪	ખણ્ડાસ્ય	વિષ્ણુ	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૩	૨
„	ખાખ	૭૭૮	૩૪૨	૫૬	ખણ્ડિક	કાંખ, બગલ	૫૮૧	૨૬૦	૫૮
„	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૩	૫૧	„	વટાણા	૧૧૭૧	૫૪૩	૨૩
ખગાલિકા	વેશ્યા	૫૩૩-શ્લો.	૨૩૬	૨૩	ખણ્ડિત	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૧૦	૬૮૩	૨૧
ખહ્સ્વર	વાંકા વાળ	૫૬૧	૨૫૧	૩૧	ખણ્ડિન્	જંગલી મગ	૧૧૭૪	૫૪૪	૨૬
ખચિત	મિશ્રિત, એકઠું, થયેલું	૧૪૬૧	૬૭૪	૩૦	ખણ્ડીર	પીળા મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૧
(ખજ)	મંથન દંડ, રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૧	૪૨	ખતમાલ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪-શ્લો.	૬૫	૩૪
ખજક	„ „ „	૧૦૨૩	૪૫૧	૪૧	ખતિલ્ક	સૂર્ય	૧૮-શ્લો.	૩૦	૫૨
ખજાકા	કડઠી	૧૦૨૧	૪૫૮	૨૫	ખદ્યોત	ખદ્યોત, આગિઓ જીવડો	૧૨૧૩	૫૬૨	૬
(„)	મંથન દંડ, રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૧	૪૨	ખનક	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૧૮	૩૧
ખજિત્	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫	૧૧૧	૧૬	ખનિ	ખાણ	૧૦૩૬	૪૬૬	૫૭
(ખજ્જ)	લંગડો	૪૫૫	૧૧૧	૩૧	ખનિત્ર	ખાવડો, કોદાળો	૮૧૨	૩૧૪	૨૮
ખજ્જક	„	૪૫૫	૧૧૧	૪૧	ખપરાગ	અંધકાર	૧૪૬-શ્લો.	૫૩	૪
ખજ્જન	દિવાળી ઘોડો, ખંજન પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૧	૩૧	ખર	ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૧	૧
ખજ્જરીટ	„ „ „ „	૧૩૨૮	૬૦૧	૩૮	„	ઉષ્ણ સ્પર્શ, અત્યંત ગરમ	૧૩૮૫	૬૩૬	૨૭
ખટ	કફ	૪૬૨	૨૦૩	૨	„	કઠોરસ્પર્શ, નિષ્કુર,			
ખટક	અર્ધ મૂઠી વાળેલો હાથ	૫૧૭	૨૬૪	૨	ખરકુટી	હજામની દુકાન	૧૦૦૦	૪૪૫	૫૫
ખટક્કિકા	ખડકી, ખડકીનું દ્વાર	૧૦૦૭-શ્લો.	૪૪૧	૫૦	ખરકોળ	તેતર	૧૩૪૧	૬૧૬	૨૫
ખટિકા	ચોખાની ધાણી	૪૦૧-શ્લો.	૧૭૮	૧૭	ખરકોમલ	જેઠ મહિનો	૧૫૪-શ્લો.	૫૭	૨૮
ખટિની	ધોળી ધાતુ, ખડી	૧૦૩૭	૪૬૭	૨૩	ખરણસ્	ગધેડાના જેવા નાકવાળો,			
ખટી	„ „ „	૧૦૩૭	૪૬૭	૨૪		તીણા નાકવાળો	૪૫૧	૧૧૭	૩૧
ખટ્ટન	ઠીંગણો, વામન	૪૫૪	૧૧૧	૭	ખરણસ	„ „	૪૫૧	૧૧૭	૩૫
ખટ્ટિક	માંસનો વેપારી, કસાઈ	૧૩૦	૪૧૧	૧૨	(ખરદ્વારિક)	માઠર વગેરે સૂર્યના			
ખટ્વા	ખાટડો, પલંગ	૬૮૩	૩૦૩	૨૪		પારિપાશ્વિક દેવો	૧૦૩	૩૩	૫૧
ખટ્વાજ્ઞ	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૧	૩૨	(ખરરાશિમ)	સૂર્ય	૧૫	૨૭	૫૮
ખટ્વાજ્ઞમૃત્	„ „	૧૧૧	૮૮	૩૭	ખરાંશુ	„	૧૫	૨૭	૫૭
(ખટ્વાજ્ઞધર)	„ „	૧૧૧	૮૮	૩૮	ખરુ	નિષેધ કરાયેલી			
ખટ્ગ	તરવાર	૭૮૨	૩૪૫	૩૪		વસ્તુઓમાં રુચિવાળો	૮૫૧	૩૭૮	૩૨
„	ગેંડો	૧૨૮૭	૫૧૨	૫	„	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૫
ખટ્ગપિધાનક	મ્યાન	૭૮૩	૩૪૬	૧૫	„	દાંત	૫૮૪-શ્લો.	૨૫૮	૨૫
ખટ્ગિન્	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ભ. નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૧	ખર્જૂ	ખરજ, ખરજવું	૪૬૪	૨૦૪	૧૫
„	ગેંડો	૧૨૮૭	૫૧૨	૧	ખર્જૂર	ચાંદી	૧૦૪૩	૪૭૦	૬
ખણ્ડ	ખાંડ	૪૦૩	૧૭૮	૪૮	„	હરતાલ	૧૦૫૮	૪૭૭	૧૭
„	કકડો, ટુકડો	૧૪૩૪	૬૫૧	૨	ખર્પર	કપાલ, માથાની ખોપરી	૬૨૭	૨૭૬	૪૩
					ખર્વ	ઠીંગણો માણસ	૪૫૪	૧૧૧	૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ખર્વ	દશ અબજ	૮૭૪	૩૮૪	૫	ખુર	ખરી	૧૨૪૪	૫૭૫	૪૯
"	ટૂંકું, નીચું	૧૪૨૯	૬૫૭	૨	ખુરણસ્	તીક્ષ્ણ દાંતવાળો, પશુની			
ખર્વશાખ	ઠીંગણો માણસ	૪૫૪	૧૯૯	૧૧		ખરી જેવા નાકવાળો	૪૫૨	૧૯૭	૪૨
ખલ	દુર્જન, ચાડીઓ	૩૮૦	૧૬૯	૨૦	ખુરણસ	" " "	૪૫૨	૧૯૮	૧
"	ખોળ, તેલ કાઢતાં				ખુરલી	શસ્ત્ર કળાનો અભ્યાસ	૭૮૮	૩૪૯	૧
	વધેલો કચરો	૯૧૭	૪૦૫	૪	ખુરોપમ	અસ્ત્રા જેવું શસ્ત્ર			
"	ખળું	૧૬૯	૪૩૦	૨૦	(ખરપલી)	૭૮૭-શ.	૩૪૮	૫૦	
(ખલ્લત)	ટાલીઓ માણસ	૪૫૨	૧૯૮	૨૭	ખેચર	રાતી હીરાકસી	૧૦૫૬	૪૭૬	૪૨
ખલ્લતિ	" "	૪૫૨	૧૯૮	૨૧	ખેટ	નગરનો અર્ધો વિસ્તાર	૯૭૨	૪૩૨	૪૫
ખલ્લધાન	ખળું	૧૬૯	૪૩૦	૧૮	"	અધમ, હલકું	૧૪૪૩	૬૬૩	૫
ખલ્લપૂ	ખળું સાફ કરનાર,				"	કફ	૪૬૨-શ.	૨૦૩	૩
	ઝાડુ કાઢનાર	૩૬૩	૧૬૨	૪૭	ખેટક	ઢાલ, ફલક	૭૮૩	૩૪૬	૧૭
(ખલ્લિન)	લગામ, ચોકડું	૧૨૫૧	૫૭૭	૧૭	(ખેટાખુ)	નાનો ઉંદર	૧૩૦૧	૫૯૮	૫૩
ખલ્લિની	ખલ પુરુષોનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૧૩	ખેદ	શોક, કરુણારસનો			
ખલ્લીન	લગામ, ચોકડું	૧૨૫૦	૫૭૭	૧૬		સ્થાયીભાવ	૨૧૯	૧૩૭	૨૭
(ખલ્લૂર)	શસ્ત્રાભ્યાસ કરવાનું સ્થાન	૭૮૮	૩૪૯	૧૩	ખેય	ખાઈ	૧૦૯૫	૪૯૮	૫૦
ખલ્લૂરિકા	" " "	૭૮૮	૩૪૯	૧૪	ખેલની	શેતરંજ વગેરેની સોગડી	૪૮૭	૨૧૪	૫૩
ખલ્લેવાલિન્	ખળામાં બળદ				ખેલ	કીડા, રમત	૫૫૬	૨૪૫	૫૨
	બાંધવાનું લાકડું	૮૯૪	૩૯૫	૪	ખોજાહ	ધોળો અને પીળો ધોડો	૧૨૩૭	૫૭૪	૮
ખલ્લ્યા	ખલ પુરુષોનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૯	ખોડ	લંગડો	૪૫૫	૧૯૯	૩૬
ખલ્લ	મશક	૧૦૨૫	૪૬૦	૪૮	ખોર	"	૪૫૫	૧૯૯	૩૬
ખલ્લવાટ	ટાલીયો	૪૫૨	૧૯૮	૨૬	ખોલ	(૧) પાથડી, (૨) ટોપ,			
ખસ	ખસ, ખરજવું	૪૬૪	૨૦૪	૩		મસ્તકનું બખતર	૭૬૮-શ.	૩૩૮	૫૭
ખષપુત્ર	રાક્ષસ	૧૮૮-શ.	૮૦	૨૭	ખ્યાત	વિખ્યાત, પ્રસિદ્ધ	૧૪૯૩	૬૮૪	૩૩
ખસિન્ધુ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ.	૩૫	૩૧					
ખાતક	ખોદેલી તલાવડી	૧૦૯૪	૪૯૮	૧૩					
ખાતિકા	ખાઈ	૧૦૯૫	૪૯૮	૫૧					
ખાદન	ભોજન, ખાવું તે	૪૨૩	૧૮૬	૬૦					
"	દાંત	૫૮૪	૨૫૮	૨૨					
ખાનિ	ખાણ	૧૦૩૬	૪૬૬	૬૧					
ખાપગા	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૧૨					
(ખારિક)	એક ખારી પ્રમાણ ધાન્ય								
	વાવી શકાય તેવું ખેતર	૧૬૯	૪૩૦	૮					
ખારી	સોળ દ્રોણ પ્રમાણ	૮૮૬	૩૯૦	૫૪					
ખિદિર	ઇંદ્ર	૧૭૪-શ.	૭૧	૩૧					
ખિલ	ખેડયા વગરના								
	ખેતરની ભૂમિ	૯૪૦	૪૧૮	૪					
ખિલખિલ	મોર	૧૩૨૦-શ.	૬૦૬	૨૫					
ખુજ્જી	ચાંડાલની વીણા	૨૧૦-શ.	૧૩૨	૩૧					
ખુજ્જાહ	કાળો ધોડો	૧૨૩૮	૫૭૪	૨૦					

—: ગ :—

ગગન	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૩૧
(,,)	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૫
ગગનધ્વજ	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૩૩
ગગનાધ્વગ	"	૯૭	૩૦	૩૩
ગજા	ગંગાનદી	૧૦૮૧	૪૯૦	૩૩
(ગજાધર)	શંકર, મહાદેવ	૭-પ.	૪	૧૪
"	" "	૧૧૧	૮૮	૩૧
ગજાભૂત	" "	૧૧૧	૮૮	૩૭
ગજાસુત	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૮	૯૪	૧૭
ગચ્છ	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૫૫
ગજ	શ્રી અજિતનાથ ભ.			
	નું લંછન	૪૭	૧૩	૫૮
"	હાથી ચાર સેનાંગ			
	પૈકીનું એક અંગ	૭૫૧	૩૩૧	૩૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગજ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૩૨	ગણેશ	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭	૧૩	૨૪
ગજતા	હાથીઓનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૨૧	ગણેશ્વર	સિંહ	૧૨૮૫-શે.	૫૧૧	૧૭
(ગજપુર)	હસ્તિનાપુર, દિલ્હી	૧૭૮	૪૩૪	૩૪	ગણ્ડ	વિસ્ફોટક, ફોલ્લો	૪૬૬	૨૦૪	૫૮
ગજપ્રિયા	શરૂ, શાલેડું	૧૧૫૨	૫૩૩	૪૦	,,	કપાલની આગળનો ભાગ	૫૮૨	૨૫૭	૩૪
(ગવલધ્વજ)	અગરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૯	,,	હાથીનું ગંડસ્થલ	૧૨૨૫	૫૬૮	૮
ગજાજીવ	મહાવત	૭૬૨	૩૩૬	૩૫	ગણ્ડક	ગેંડો	૧૨૮૭	૫૧૨	૯
ગજાસ્ય	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭	૧૩	૩૮	ગણ્ડમાળ	કંઠમાળ	૪૬૭	૨૦૫	૩૩
(ગજાસુર- દ્વેષિન)	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૮	૫૨	ગણ્ડયિતુ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪-શે.	૬૫	૩૩
ગજાસુહૃદ	,,	૨૦૦	૮૮	૪૩	ગણ્ડશૈલ	પર્વતમાંથી છૂટા			
ગજાહ્વય	હસ્તિનાપુર, દિલ્હી	૧૭૮	૪૩૪	૩૩		પડેલા મોટા પથ્થર	૧૦૩૬	૪૬૬	૪૬
ગજ્ઞા	દારુ પીવાનું સ્થાન	૧૦૦૧	૪૪૬	૨૭	ગણ્ડિ	મૂળથી લઈને શાખા			
,,	ખાણ	૧૦૩૬	૪૬૭	૨		સુધીનો ભાગ	૧૧૨૦	૫૧૩	૫૩
ગઢક	શકૃત્વમયનું બાલક	૧૩૪૫	૬૧૮	૨૯	(ગણ્ડિકા)	,,	૧૧૨૦	૫૫૭	૫૭
ગઢુ	પીઠમાં થયેલી ગાંઠ, ખુંધ	૪૬૬	૨૦૫	૩	ગણ્ડિની	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૨૭
ગઢુલ	કૂખડો, કુખજ	૪૫૩	૧૯૮	૫૨	ગણ્ડૂપદ	અળસિયા, જમીનના કીડા	૧૨૦૩	૫૫૭	૫૭
ગઢૂચી	ગળા	૧૧૫૭	૫૩૫	૪૧	ગણ્ડૂપદભવ	સીસુ	૧૦૪૧	૪૬૯	૧૧
ગઢોલ	કાંળીયો	૪૨૫	૧૮૮	૫	ગણ્ડૂપદી	ગંડોલા	૧૨૦૩	૫૫૮	૫૩
ગણ	સરખી વાચના લેનાર				ગણ્ડૂષ	પાણીના આધારરૂપે			
,,	મુનિઓનો સમુદાય	૩૧	૧૦	૭૧		બનાવેલી પસલી (ચાંગળું)	૫૯૮	૨૬૪	૨૮
,,	શંકરનો ગણ	૨૦૧	૯૦	૩૨	ગણ્ડોલ	કોળીયાં	૪૨૬	૧૮૮	૧૦
,,	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૧૨	ગણ્ય	ગણી શકાય તેવું	૮૭૨	૩૮૩	૩૬
ગણક	જ્ઞાતિથી, દેવજ્ઞ	૪૮૨	૨૧૨	૪૩	ગતાક્ષ	આંધળો	૪૫૭	૨૦૦	૪૦
ગણદેવતા	ગણદેવતાઓ	૮૯-શે.	૨૬	૪	ગતિ	લોહી ઝરતું વ્રણ, નાસુર	૪૭૦	૨૦૬	૫૪
(ગણનાથ)	શંકર, મહાદેવ	૧૯૯	૮૮	૩૩	,,	વિહાર, પગે ચાલવું તે	૧૫૦૦	૬૮૮	૪
ગણનાથિકા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૨૮	ગદ	રોગ	૪૬૩	૨૦૩	૨૭
(ગણનીય)	ગણી શકાય તેવું	૮૭૨	૩૮૩	૪૦	ગદયિતુ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪-શે.	૬૫	૩૩
ગણરાત્ર	રાત્રિનો સમૂહ	૧૪૩	૫૧	૪૭	ગદાગ્રજ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૬	૧૦૧	૪૧
ગણાધિપ	ગણધર ભગવાન	૩૧	૧૧	૮	(ગદાધર)	,,	૨૧૯	૧૦૨	૪૩
ગણિ	આચારાંગ વગેરે				ગદાન્તક	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૨-શે.	૭૬	૩૨
,,	પ્રવચન જાણનાર	૭૮	૨૦	૨૮	ગદામૃત	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯	૧૦૨	૪૦
ગણિકા	વેશ્યા	૫૩૨	૨૩૬	૮	ગદિત	વાણી, વચન	૨૪૧-શે.	૧૧૩	૨૮
,,	,,	૩૩૪	૧૪૯	૪૮	ગદ્ગદસ્વર	પાડો	૧૨૮૩-શે.	૫૧૦	૩૮
,,	હાથણી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૨૭	ગન્ત્રી	બેલગાડી	૭૫૩	૩૩૨	૩૮
ગણિકાપતિ	ગણિકાનો પતિ	૫૧૯	૨૨૯	૩૬	ગન્ધ	સુગંધ	૧૩૯૦	૬૩૮	૧૫
ગણિકામૃતિ	ગણિકાનો પગાર	૩૬૩	૧૬૨	૪૪	ગન્ધક	ગંધક	૧૦૫૭	૪૭૭	૨
ગણિપિટક	દ્વારશાંગી	૨૪૫	૧૧૪	૫૫	ગન્ધકાલિકા	વ્યાસ ઋષિની માતા	૮૪૭	૩૭૪	૫૨
ગણેય	ગણી શકાય તેવું	૮૭૨	૩૮૩	૩૮	ગન્ધજ્ઞા	નાસિકા, નાક	૫૮૦	૨૫૬	૧૫
ગણેરુક્ષા	દાસી	૫૩૪-શે.	૨૩૭	૫	ગન્ધદારુ	અગર, અગર	૬૪૦-શે.	૨૮૩	૩૯
					ગન્ધધૂલી	કસ્તૂરી	૬૪૪	૨૮૫	૨૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગન્ધનાલિકા	નાસિકા, નાક	૫૮૧-શે.	૨૫૬	૩૬	ગરવ્રત	મોર	૧૩૨૦-શે.	૬૦૬	૨૫
ગન્ધપિશાચિકા	એક સ્થાનેથી બીજે સ્થાને જતો ધૂપ	૬૪૯	૨૮૭	૩૭	ગરુડ	શ્રી શાંતિનાથ			
ગન્ધમાતૃ	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૬	૯	ભ. ના શાસનદેવ	૪૩	૧૩	૨	
ગન્ધમૂષી	છાછુંદરી	૧૩૦૧	૫૯૮	૪૫	,,	ગરુડ પક્ષી	૨૩૦	૧૦૯	૧૩
ગન્ધરસ	હીરાબોલ	૧૦૬૩	૪૭૮	૪૫	(,,)	બાણનો એક પ્રકાર	૭૮૦	૩૪૪	૨૯
ગન્ધર્વ	શ્રી કુંથુનાથ ભ. ના શાસનદેવ	૪૩	૧૩	૩	ગરુડાગ્રજ	સૂર્યનો સારથિ, અરુણ	૧૦૨	૩૩	૨૮
,,	વ્યંતરદેવ	૯૧	૨૬	૪૫	(ગરુડાઢ્ઢ)	વિષ્ણુ	૨૧૪	૧૦૦	૫
,,	હાહા વગેરે ગન્ધર્વો,				ગરુત્	પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૮	૬૦૫	૧૬
,,	દેવોના ગવૈયા	૧૮૩	૭૭	૪૬	ગરુત્મત્	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧	૧૦૯	૩૯
,,	ધોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૨૫	ગરુલ	,,	૨૩૦	૧૦૯	૧૪
ગન્ધવતી	વ્યાસ ઋષિની માતા	૮૪૮-શે.	૩૭૪	૫૭	ગર્ગરી	ગાગર, દહીં વલોવવાની			
ગન્ધવહ	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૭	૩	ગોળી	ગોળી	૧૦૨૨	૪૫૯	૨૫
ગન્ધવહા	નાસિકા, નાક	૫૮૧-શે.	૨૫૬	૩૫	ગર્જ	હાથી	૧૨૧૮	૫૬૫	૯
(ગન્ધવાહ)	વાયુ, પવન	૧૧૦૭	૫૦૭	૬	,,	હાથીની ગર્જના	૧૪૦૫	૬૪૬	૧૬
ગન્ધસાર	ચંદન, સુખડ	૬૪૧	૨૮૪	૬	(ગર્જા)	,,	૧૪૦૫	૬૪૬	૧૬
ગન્ધહત્	નાસિકા, નાક	૫૮૧-શે.	૨૫૬	૩૫	ગર્જિ	મેઘની ગર્જના	૧૪૦૬	૬૪૬	૩૪
ગન્ધાન્બુવર્ષ	સુગંધી પાણીના વરસાદ થાય તે-અરિહંતનો ત્રીશમો અતિશય	૬૩	૧૭	૨	ગર્જિત	મદોન્મત્ત હાથી	૧૨૨૦	૫૬૬	૧
ગન્ધાશમન્	ગંધક	૧૦૫૭	૪૭૬	૫૧	,,	મેઘની ગર્જના	૧૪૦૬	૬૪૬	૩૩
ગન્ધિક	,,	૧૦૫૭	૪૭૬	૫૩	ગર્ત	ભૂમિનો ખાડો	૧૩૬૪	૬૨૫	૧૯
ગન્ધોત્તમા	મદિરા	૯૦૨	૩૯૮	૧૫	ગર્તિકા	તંતુશાળા	૯૯૯	૪૪૫	૪૭
ગન્ધોલી	ભમરા જેવું ચંચલ				ગર્દભ	ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૯	૧
,,	પાંખવાળું જીવડું	૧૨૧૫	૫૬૩	૩૮	ગર્દભાલ્લય	ચંદ્રવિકાસી ધોળું કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૧૯
ગભસ્તિ	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૩	ગર્દભી	છાણના કીડા, ગદહીઆ	૧૨૦૮	૫૬૦	૧૧
,,	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૨૮	ગર્ધ	ઈચ્છા, અભિલાષા	૪૩૦	૧૮૯	૫૩
(ગભસ્તિપાણિ)	સૂર્ય	૯૫	૨૭	૧૧	ગર્ધન	લોભી, અતિલોભી	૪૨૯	૧૮૯	૨૦
ગમ્ભીર	ગંભીર, ઊંડુ	૧૦૭૧	૪૮૪	૨૮	ગર્ધ	ગર્ભ	૫૪૦	૨૩૯	૨૪
ગમન	પ્રયાણ, ગમન	૭૮૯	૩૪૯	૪૬	,,	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૨૬
ગમ્ભીર	ગંભીર, ઊંડુ	૧૦૭૧	૪૮૪	૨૮	ગર્ભક	બે રાત્રિ	૧૪૪	૫૨	૧૩
ગમ્ભીરવેદિન્	અંકુશને નહિ ગણનારો હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૨૪	,,	કેશમાં ધારણ કરવાની			
ગવા	ગય રાજર્ષિનું નગર, ગયા નામનું તીર્થ	૯૭૩	૪૩૩	૭	,,	પુષ્પમાળા	૬૫૧	૨૮૮	૪૩
ગર	બનાવટી ઝેર	૧૩૧૪	૬૦૩	૧૦	ગર્ભપાકિન્	પોતાની મેળે પાકતા ચોખા	૧૧૬૮	૫૪૨	૧૧
ગરભ	ગર્ભ	૫૪૦	૨૩૯	૨૬	ગર્ભવતી	સગર્ભા સ્ત્રી	૫૩૮	૨૩૯	૪
ગરુલ	વિષ, ઝેર	૧૧૯૫	૫૫૫	૪૪	ગર્ભાગાર	ધરનો મધ્ય ખંડ,			
						ઓરડો, શયનગૃહ	૯૯૫	૪૪૪	૬
					ગર્ભાશય	ગર્ભાશય, ગર્ભસ્થાન	૫૪૦	૨૩૯	૩૩
					ગર્વ	અભિમાન, ગર્વ	૩૧૬	૧૪૪	૨
					(ગર્હ)	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૩૩
					ગર્હણા	,,	૨૭૧	૧૨૫	૩૨
					ગર્હ	અધમ, લડું	૧૪૪૨	૬૬૨	૩૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગલ	કંઠ	૫૮૮	૨૬૦	૫	ગાઙ્ગેય	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૧	૧૯
ગલકમ્બલ	બળદના ગળા નીચે				(, ,)	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૮	૧૪	૧૮
	લટકતી ગોદડી	૧૨૬૪	૫૮૨	૪૧	ગાઢ	નિરંતર	૧૪૪૭	૬૬૫	૧૭
ગલ્મગ્રાણ્ડ	કંઠમાલ રોગ	૪૬૭	૨૦૫	૩૩	ગાઢ	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૫	૬૯૦	૩
ગલ્મશુણ્ડિકા	પડજીભી	૫૮૫	૨૫૯	૮	ગાળિક્ય	ગણિકાનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૧
ગલ્મત્તી	ઝારી, નાનું પાણીનું પાત્ર	૧૦૨૧	૪૫૮	૪૨	ગાળિડવ	અર્જુનનું ધનુષ્ય	૭૧૦	૩૧૨	૨૮
ગલ્મસ્તની	બકરી	૧૨૭૫	૫૮૭	૪૩	ગાળ્ડીવ	, ,	૭૧૦	૩૧૨	૨૮
ગલ્મકુર	કંઠમાળનો રોગ,				ગાત્ર	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૪૪
	ગળાનો રોગ	૪૬૭	૨૦૫	૪૫	, ,	હાથીના પગ, જંઘા વગેરે	૧૨૨૮	૫૬૯	૧૦
ગલિ	શક્તિ હોવા છતાં ધુરાને				, ,	શરીરના અવયવ	૫૬૬-શો.	૨૫૦	૧૮
	વહન ન કરનાર બળદ	૧૨૬૩	૫૮૧	૪૬	ગાત્રસંકોચિન્	એક જાતનો બિલાડો	૧૩૦૨	૫૯૯	૨૦
ગલિત	પડી ગયેલું, ગળેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૪૬	ગાત્રસંપ્લવ	પ્લવ પક્ષી, જલમાં			
ગલ્લ	ગાલ, કપોલ	૫૮૨	૨૫૭	૨૪		ડુબકી મારનાર પક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૬	૯
ગલ્લર્ક	મદિરા પીવાનું પાત્ર	૯૦૬	૩૯૯	૬૩	ગાત્રાનુલેપની	વાટેલી વસ્તુનો લેપ	૬૩૯	૨૮૩	૧૩
ગલ્લય	રોજ	૧૨૮૬	૫૯૧	૫૪	ગાધિપુર	કાન્યકુબ્જ, કનોજ	૧૭૪	૪૩૩	૧૬
ગલ્લ	જંગલી પાડો	૧૨૮૩	૫૯૦	૪૨	ગાધેય	વિશ્વામિત્ર	૮૫૦	૩૭૫	૨૫
(ગવાક)	સોપારીનું વૃક્ષ	૧૧૫૪	૫૩૪	૩૩	ગાન	ગીત, ગાયન	૨૮૦	૧૨૯	૮
ગવાક્ષ	ગાંખ, જાળી, બારી	૧૦૧૨	૪૫૩	૨૭	ગાન્ધર્વ	દેવોના ગવૈયા	૧૮૩	૭૭	૫૧
(ગવીધુક્કા)	બંટી, મુનિને ખાવા				, ,	ગીત, ગાયન	૨૮૦	૧૨૯	૧૨
	યોગ્ય ધાન્ય	૧૧૭૯	૫૪૬	૫૪	ગાન્ધર્વી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૦
ગવીશ્વર	ગાયવાળો, ગાયોનો માલિક	૮૮૮	૩૯૨	૧૩	ગાન્ધાર	વીણા અથવા કંઠમાંથી			
ગવેધુ	બરંટી, બંટી	૧૧૭૯	૫૪૬	૫૩		બોલાતા સ્વર	૧૪૦૧	૬૪૪	૨૪
ગવેધુકા	, ,	૧૧૭૯	૫૪૬	૫૩	ગાન્ધારી	શ્રી નમિનાથ ભ. ની			
(ગવેશ્વર)	ગાયવાળો, ગાયોનો માલિક	૮૮૮	૩૯૨	૧૩		શાસનદેવી	૪૬	૧૩	૪૫
ગવેષિત	શોધેલું	૧૪૯૧	૬૮૪	૪	, ,	સોળ વિદ્યાદેવી પૈકી			
ગવ્ય	દૂધ દહીં વગેરે	૧૨૭૩	૫૮૬	૩૩		દશમી દેવી	૨૪૦	૧૧૨	૪૦
, ,	દૂધ	૪૦૪-શો.	૧૯૭	૬૩	ગમિન્	આ શબ્દ લગાડવાથી			
ગવ્યા	પણછ, ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૪૬		વાહકવાચક શબ્દ બને છે			
, ,	બે કોશ, બે ગાંઠી	૮૮૮	૩૯૧	૫૪		જેમ કે- વૃષગામી	૯-પ.	૪	૫૪
, ,	ગાયોનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૨	ગારુડ	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૩૦
ગવ્યૂત	ગાંઠી-૨૦૦૦ હજાર દંડ				ગારુત્મત્	મરકત મણિ, પત્રા	૧૦૬૪	૪૭૯	૨૯
	પ્રમાણ	૮૮૭	૩૯૧	૪૬	(ગાર્ગક)	ગર્ગ ઋષિના વંશજ	૧૪૧૬	૬૫૧	૨૩
, ,	બે ગાંઠી	૮૮૮	૩૯૧	૫૫	ગાર્ગી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૦
ગવ્યૂતિ	, ,	૮૮૮	૩૯૧	૫૫	ગાર્ધપક્ષ	બાણ	૭૭૮	૩૪૨	૫૭
ગહન	વન, જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૨૮	ગાર્ધિણ	ગર્ભિણીઓનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૫૧
, ,	દુઃખે પ્રવેશ કરી				ગાર્ધપત્ય	ત્રણ પ્રકાર પૈકી ત્રીજા			
	શકાય તેવું	૧૪૭૨	૬૭૫	૫૨		પ્રકારનો અગ્નિ	૮૨૬	૩૬૬	૧૫
ગહ્વર	સ્વાભાવિક ગુફા	૧૦૩૩	૪૬૫	૨૧	ગાલ્વ	લોધ્ર, લોધર	૧૧૫૧	૫૩૯	૪૯
, ,	પોકાર વિનાનું				ગાલિ	ગાળ	૨૭૨	૧૨૬	૮
	આંતર દૃઢયનું રુદન	૧૪૦૨	૬૪૫	૧૩	ગિર્	સરસ્વતી દેવી, વાણી	૨૪૧	૧૧૨	૫૯

ગિ-૭૮૨-ગુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગિરિ	ગેડી, બાળકને				(ગુડા)	(વિલાયતી) થોર	૧૧૪૦	૫૨૬	૫૨
	રમવાનું સાધન	૬૮૮	૩૦૫	૪૮	ગુડપુષ્પ	મહુડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૧૭
„	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૪૧	ગુડફલ	પીલુનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૨૬
(ગિરિક)	ગેડી, બાળકને				ગુડાકોશ	અર્જુન	૭૦૯	૩૧૨	૧૧
	રમવાનું સાધન	૬૮૯	૩૦૫	૫૧	ગુડૂચી	ગળો	૧૧૫૭	૫૩૫	૪૧
ગિરિકર્ણી	ગરણી	૧૧૫૬	૫૩૫	૨૩	ગુડેરક	કોળીયો	૪૨૫	૧૮૮	૨
ગિરિકા	નાનો ઉદર	૧૩૦૧	૫૯૮	૪૭	ગુણ	રસોઈયો	૭૨૨	૩૧૭	૧૦
ગિરિગુડ	ગેડી, બાળકને				„	સંધિ-વિગ્રહ વગેરે			
	રમવાનું સાધન	૬૮૯	૩૦૫	૫૦	„	રાજ્યોપયોગી ૬ ગુણો	૭૩૫	૩૨૩	૨૦
(ગિરિજ)	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૯	„	ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૪૪
ગિરિજ	શિલાજિત	૧૦૬૨	૪૭૮	૧૬	„	દોરી, દોરડું	૯૨૮	૪૦૯	૫૬
(ગિરિજાબીજ)	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૯	„	ગૌણ, અપ્રધાન	૧૪૪૧	૬૬૨	૧૭
ગિરિજામલ	„	૧૦૫૧	૪૭૫	૬	ગુણગ્રામ	ગુણોનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૯
ગિરિમલિકા	છંદ જવનું ઝાડ	૧૧૩૭	૫૨૪	૧૭	ગુણલયનિકા	વસ્ત્રનું નાનું ધર, રાવટી	૬૮૨	૩૦૨	૪૩
ગિરિયક	ગેડી, બાળકને				ગુણવૃક્ષ	સઢ, વહાણનો કૂવાસ્તંભ	૮૭૭	૩૮૬	૮
	રમવાનું સાધન	૬૮૯	૩૦૫	૪૯	ગુણાધિષ્ઠાનક	હૃદય, અંતઃકરણ	૬૦૩-શ.	૨૬૫	૬૧
ગિરિશ	શંકર, મહાદેવ	૧૯૬	૮૬	૫૨	ગુણાચ્ચિ	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫-શ.	૧૧૧	૨૮
ગિરિસાર	લોહું	૧૦૩૮	૪૬૭	૪૪	ગુણિત	ગુણાકાર કરેલ	૧૪૮૩	૬૮૦	૩૬
ગિરીશ	શંકર	૧૯૬	૮૬	૫૬	ગુણોત્કર્ષ	ગુણોનું ઉત્કૃષ્ટપણું, ઉત્કર્ષ	૧૩૭૫	૬૩૧	૩
ગી:પતિ	ગુરુ	૧૧૯	૪૧	૩૬	ગુણિત	ધૂળથી ખરડાયેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૨૧
ગી:પતીષ્ટિકૃત્	બૃહસ્પતિસવ નામનો				ગુણિતવ	શિયાલને મળતું પ્રાણી	૧૨૯૧	૫૯૪	૧૧
	યજ્ઞ કરનાર	૮૧૮	૩૬૩	૮	(ગુત્સ)	બત્રીસ સેરનો હાર	૬૬૦	૨૯૧	૫૬
ગીત	ગાયન	૨૮૦	૧૨૯	૬	„	નહીં ખીલેલી			
ગીતિ	„	૨૮૦	૧૨૯	૧૦	„	કુંપળોનો ગુચ્છો	૧૧૨૬	૫૪૮	૧૧
ગીરથ	ગુરુ	૧૧૯-શ.	૪૧	૫૮	ગુત્સક	„ „ „	૧૧૨૬	૫૧૮	૨૧
ગીર્વાણ	દેવ	૧૯-પ.	૬	૫૪	ગુદ	ગુદા, શરીરમાંથી			
„	દેવતા	૮૯	૨૫	૪૨		વિષ્ઠા નીકળવાનું દ્વાર	૬૧૨	૨૭૦	૫૪
ગીર્ષતિ	ગુરુ	૧૧૯-શ.	૪૧	૫૭	(ગુદકીલ)	હરસ, મસા	૪૬૮	૨૦૬	૨૮
(ગુગુલ)	ગૂગળનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૧	ગુદગ્રહ	મળ-મૂત્રાદિ રોકવાથી			
ગુગુલુ	„ „	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૦		થતો રોગ, આફરો	૪૬૯	૨૦૬	૪૮
ગુચ્છ	બત્રીસ સેરનો હાર	૬૬૦	૨૯૧	૫૬	ગુદાકુર	હરસ, મસા	૪૬૮	૨૦૬	૨૭
„	નહિં ખીલેલી				ગુન્દલ	મૃદંગનો શબ્દ	૧૪૦૮	૬૪૭	૧૭
	કુંપળોનો ગુચ્છો	૧૧૨૬	૫૧૮	૧૦	ગુન્દ્ર	મુંજ તૃણ	૧૧૯૨	૫૫૩	૨૫
ગુચ્છ	„ „ „	૧૧૨૬	૫૧૮	૮	ગુન્દ્રા	ઉત્તમ મોથ	૧૧૯૩	૫૫૪	૧૧
ગુજ્ઞા	ચણોટી, રતિ	૮૮૩	૩૮૯	૧૯	ગુન્દ્રાલ	જીવંજીવ પક્ષી, ઝેરને જોતાં			
„	„ „	૧૧૫૫	૫૩૫	૧		જ જે મૃત્યુ પામે છે તે	૧૩૪૦	૬૧૫	૪૮
ગુડ	ગોળ	૪૦૨	૧૭૮	૩૩	ગુપ્ત	સંતાપેલ	૧૪૮૩	૬૮૦	૨૮
„	કોળીયો	૪૨૫	૧૮૮	૮	„	રક્ષણ કરાયેલું	૧૪૯૭	૬૮૬	૨૮
„	ગેડી, બાળકને				ગુપ્તચર	બલદેવ	૨૨૫-શ.	૧૦૬	૧
	રમવાનું સાધન	૬૮૮	૩૦૫	૪૬	ગુપ્તિ	જેલ, કેદખાનું	૮૦૬	૩૫૭	૧૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગુમ્ફ	રચના, ગૂંથણ, પુષ્પના				ગૂઢપથ	ચિત્ત, મન	૧૩૬૯	૬૨૮	૧૪
	હાર વગેરેથી રચના	૬૫૩	૨૮૯	૧૪	ગૂઢપાદ	સર્પ, નાગ	૧૩૦૪	૬૦૦	૨૧
ગુરુ	ધર્મનો ઉપદેશ				(ગૂઢપુષ્પ)	બોરસલી, બકુલ વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૨
	આપનાર ગુરુ	૭૭	૧૯	૫૬	ગૂઢપૂરુષ	ચરપુરુષ, ગુપ્તપુરુષ	૭૩૩	૩૨૨	૪
ગુરુ	બૃહસ્પતિ, દેવતાના				ગૂથ	વિષ્કા	૬૩૪	૨૮૦	૫૩
	અધ્યાપક	૧૧૯	૪૧	૫૪	ગૂન	ત્યાગ કરેલ, મળ, હગેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૪૭
,,	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૪૪	ગૂવાક	સોપારીનું વૃક્ષ	૧૧૫૪	૫૩૪	૩૦
ગુરુક્રમ	સંપ્રદાય, ગુરુપરંપરાગત				ગૂઝન	ગાજર, લાલ લસણ,			
	ઉપદેશ	૮૦	૨૧	૧૭		ડુંગળી	૧૧૮૭	૫૫૦	૫૧
ગુરુહન્	ગુરુને હણનાર	૮૫૮	૩૭૮	૧૭	ગૂઘુ	અતિલોભી	૪૨૯	૧૮૯	૧૮
ગુરુદેવત	પુષ્પ નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૧૫	ગૂઘ	ગીધ પક્ષી	૧૩૩૫	૬૧૩	૧૩
ગુરુપત્ર	કલઈ	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૦	ગૂઘિ	એકવાર પ્રસવ			
(ગુરુપાદ)	પૂજ્યગુરુ	૩૩૬	૧૫૦	૬૨		કરનારી ગાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૩૭
ગુર્વિણી	ગર્ભવતી સ્ત્રી	૫૩૮	૨૩૮	૫૭	ગૂહ	પત્ની	૫૧૨	૨૨૬	૫૫
ગુર્વી	,,	૫૩૯	૨૩૯	૭	,,	ઘર	૧૮૯	૪૪૦	૫૫
ગુલ	ગુદ્યનો મધ્યભાગ	૬૧૧	૨૭૦	૧૬	ગૂહગોધિકા	ગરોળી	૧૨૯૭	૫૯૭	૩૯
ગુલુચ્છ	નહી ખીલેલી				ગૂહગોલિકા	,,	૧૨૯૭	૫૯૭	૪૦
	કુંપળોનો ગુચ્છો	૧૧૨૬	૫૧૮	૨૨	ગૂહજાલિકા	આકાર છુપાવવો તે	૩૧૪-શો.	૧૪૩	૨૫
(ગુલુચ્છ)	,,	૧૧૨૨	૫૧૮	૨૫	ગૂહપતિ	ઘરઘણી, દાન આપનાર	૭૩૪	૩૨૨	૩૨
ગુલ્ફ	પગની એડી ઉપરની				ગૂહબલિભુજ	ચકલો	૧૩૩૧	૬૧૧	૪
	ઘૂંટી, ઘૂંટણ	૬૧૫	૨૭૨	૧૪	ગૂહમણિ	દીવો	૬૮૭	૩૦૪	૫૬
ગુલ્મ	પેટની ગાંઠ, બરોલ	૪૬૯	૨૦૬	૪૩	ગૂહમૃગ	ફૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૧૭
,,	બરોલ, હૃદયની ડાબી				ગૂહમેધિન્	ગૃહસ્થ	૮૦૮	૩૫૮	૭
	બાજુનો માંસપિંડ	૬૦૫	૨૬૭	૨૨	ગૂહયાલુ	ઝહણ કરનાર	૪૪૫	૧૧૪	૫૦
,,	સેનામુખથી ત્રણ ગણું	૭૪૮	૩૨૯	૩૦	ગૂહસ્થ	ગૃહસ્થાશ્રમી પુરુષ	૮૦૮	૩૫૮	૮
,,	થડ તથા શાખા વગરનું વૃક્ષ	૧૧૨૦	૫૧૪	૨૨	ગૂહામ્બુ	કાંજી, રાબ	૪૧૬-શો.	૧૮૪	૩૩
ગુલ્મિની	ગુચ્છવાળી વેલડી,				ગૂહારામ	ઘરની પાસેનો			
	વિસ્તૃત વેલ	૧૧૧૮	૫૧૨	૪૭		બગીચો કે વાડી	૧૧૧૨	૫૦૯	૨૩
ગુલ્ય	મધુર રસ, ગળ્યું	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૩	ગૂહાવગ્રહણી	ઘરનાં ઉંબરો	૧૦૦૯	૪૫૧	૨૦
(ગુવાક)	સોપારીનું વૃક્ષ	૧૧૫૪	૫૩૪	૩૧	ગૂહિણી	પત્ની, પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૫૪
ગૂહ	કાર્તિકેય	૨૦૯	૯૪	૪૦	ગૂહિન્	ચાર આશ્રમ પૈકી			
ગૂહા	સ્વાભાવિક ગુફા	૧૦૩૩	૪૬૫	૨૮		બીજો ગૃહસ્થ આશ્રમ	૮૦૭	૩૫૭	૪૨
ગૂહ્ય	સ્ત્રી-પુરુષનું ચિત્ન,				,,	ગૃહસ્થ, ગૃહસ્વામી	૮૦૮	૩૫૮	૧૪
	યોનિ અને લિંગ	૬૧૧	૨૭૦	૬	ગૂહીતદિશ્	નાસી ગયેલો	૮૦૫	૩૫૬	૫૦
,,	ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય	૭૪૨	૩૨૬	૧૬	ગૂહોલિકા	ગરોળી	૧૨૯૮	૫૯૭	૪૯
ગૂહ્યક	પક્ષ	૧૧૪	૮૪	૪૧	ગૂહ્ય	ઘેર પાળેલા પશુ-પક્ષી	૧૩૪૩	૬૧૭	૩
(ગૂહ્યકેશ)	કુબેરદેવ	૧૧૦	૮૨	૧૮	ગૂહ્યક	પરવશ, પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૧૦
ગૂહ્યગુરુ	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શો.	૮૯	૫	ગેન્દુક	દડો	૬૮૯	૩૦૬	૪
ગૂઢ	સંતાયેલું, ગુપ્ત	૧૪૮૩	૬૮૦	૨૬	ગેય	ગીત, ગાયન	૨૮૦	૧૨૯	૧૦

ગે-૭૮૪-ગો

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગેહ	ઘર	૯૮૯	૪૪૦	૪૮	ગોદારણ	હળ	૮૯૧	૩૯૩	૧૭
ગેહમૂ	ઘર માટેની ભૂમિ, રહેવા યોગ્ય ભૂમિ	૯૮૯	૪૪૦	૩૫	..	કોદાળી	૮૯૨	૩૯૪	૨૧
ગેહિની	પત્ની	૫૧૨	૨૨૬	૫૪	ગોદાવરી	ગોદાવરી નદી	૧૦૮૪	૪૯૧	૫૧
ગેહેનર્દિન્	ઘરમાં શૂરો, કાયર	૪૭૭	૨૧૦	૩૩	ગોદુહ	ગોવાળ	૮૮૯	૩૯૨	૧૬
ગેહેશૂર	.. ..	૪૭૭	૨૧૦	૩૫	ગોધન	ગાયોનો સમૂહ	૧૨૭૩	૫૮૬	૪૧
ગૈરિક	ગેરુ	૧૦૩૬	૪૬૭	૭	ગોધા	ચામડાનો બાહુબંધ	૭૭૬	૩૪૧	૫૮
..	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૩૧	..	ધો	૧૨૯૭	૫૯૭	૧૬
ગૈરેય	શિલાજીત	૧૦૬૨	૪૭૮	૨૨	ગોધિ	કપાલ, લલાટ	૫૭૩	૨૫૩	૨૧
ગો	સ્વર્ગ, દેવલોક	૮૭	૨૩	૫૪	ગોધૂમ	ઘઉં	૧૧૭૪	૫૪૪	૪૦
..	કિરણ	૯૯	૩૧	૧૬	ગોધૂમચૂર્ણ	ઘઉંનો લોટ	૪૦૨	૧૭૮	૨૩
..	સરસ્વતી દેવી	૨૪૧	૧૧૨	૫૭	ગોનર્દ	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮-શં.	૬૦૯	૫૦
..	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૫	૨૯	ગોનસ	ગાય જેવી			
..	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૩૯	..	નાસિકાવાળો સર્પ	૧૩૦૬	૬૦૧	૩૨
..	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૨	૪૯	ગોનર્દીય	પતંજલિ ઋષિ, મહા-			
ગોકર્ણ	અંગૂઠો અનામિકા સહિત				..	ભાષ્યના કર્તા	૮૫૧	૩૭૫	૫૪
..	લંબાવે તેટલી લંબાઈ	૫૯૫	૨૬૩	૧૯	(ગોનાગ)	ઉત્તમ બળદ કે ગાય	૧૪૪૧	૬૬૧	૫૩
..	હરણ	૧૨૯૩	૫૯૫	૨૭	ગોનાસ	ગાયના જેવી			
ગોકિરાટિકા	સારિકા, મેના	૧૩૩૬	૬૧૩	૫૬	..	નાસિકાવાળો સર્પ	૧૩૦૬	૬૦૧	૩૧
ગોકુલ	ગાયોનો સમૂહ	૧૨૭૩	૫૮૬	૪૦	ગોપ	ધણા ગામોનો			
ગોકુલોદ્ભવા	શંકરની સ્ત્રી, પાર્વતી	૨૦૫-શં.	૯૨	૩૨	..	અધિકારી, રાજા	૭૨૬	૩૧૮	૩૧
ગોક્ષુર	ગોખરુ	૧૧૫૬	૫૩૫	૧૬	..	ગોવાળ	૮૮૯	૩૯૨	૨૩
(ગોગોયુગ)	ગાયોનું યુગલ	૧૪૨૪	૬૫૪	૨૯	(, ,)	હીરાબોળ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૦
ગોગ્રન્થિ	સૂકું છાણ, અડાયા છાણ	૧૨૭૩	૫૮૬	૨૭	ગોપતિ	સૂર્ય	૧૭	૩૦	૧૭
ગોચર	વિષયો, રૂપ-રસ-ગંધ				..	સાંઢ, આખલો	૧૨૫૯	૫૮૦	૧૭
..	આદિ પાંચ	૧૩૮૪	૫૩૫	૩૪	ગોપરસ	હીરાબોલ	૧૦૬૩	૪૭૮	૪૯
ગોળી	કાણા પડેલું વસ્ત્ર, ગુણ,				ગોપાનસી	ભારવટિયાં, વલભીને			
..	અનાજ વિ. ભરવાનું સાધન	૬૭૯	૩૦૧	૧૫	..	ઢાંકવાનું વાંકું લાકડું	૧૦૦૯	૪૫૧	૨
ગોતમ	ગૌતમમાં ઉત્પન્ન	૩૧	૧૧	૧૪	ગોપાયિત	રક્ષણ કરાયેલું	૧૪૯૭	૬૮૬	૩૦
ગોતમાન્વય	શાક્યસિંહ	૨૩૭	૧૧૨	૧	ગોપાલ	ગોવાળ	૮૮૯	૩૯૨	૧૫
(ગોતલ્લજ)	ઉત્તમ બળદ કે ગાય	૧૪૪૧	૬૬૧	૫૫	..	શંકર	૨૦૦-શં.	૮૯	૭
ગોત્ર	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૧૦	ગોપાલિકા	ગીગોડી, ચીચડી	૧૨૦૮	૫૬૦	૫
..	કુલ, વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૪	ગોપાલી	વિલેપન, શરીરમાં પીઠી			
..	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૪૫	..	વગેરે લગાડવી તે	૫૧૮-શં.	૨૨૯	૧૭
ગોત્રકોલ	પૃથ્વી	૯૩૮-શં.	૪૧૭	૨	(ગોપિત)	હરતાલ	૧૦૫૯	૪૭૭	૨૭
ગોત્રા	..	૯૩૬	૪૧૫	૪૨	ગોપુચ્છ	બે સેરનો હાર	૬૬૧	૨૯૨	૮
..	ગાયોનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૩	ગોપુર	નગરનો દરવાજો	૯૮૧	૪૩૬	૬
ગોદ	મગજ	૬૨૫	૨૭૫	૫૬	ગોપિન્દ્રે	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૮	૧૦૨	૩૨
ગોદન્ત	હરતાલ	૧૦૫૯	૪૭૭	૨૭	ગોપ્ય	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૫૦
ગોદા	ગોદાવરી નદી	૧૦૮૪	૪૯૧	૪૮	(ગોપ્રકાણ્ડ)	ઉત્તમ બળદ કે ગાય	૧૪૪૧	૬૬૨	૯
					ગોમત્	ગાયવાળો, ગાયનો માલિક	૮૮૮	૩૯૨	૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(ગોમતલિકા)	ઉત્તમ બળદ કે ગાય	૧૪૪૧	૬૬૧	૫૫	ગોસ્થાન	ગાયનો વાડો	૧૬૪	૪૨૭	૪૦
ગોમતી	ગોમતી નદી	૧૦૮૫	૪૧૨	૪૫	ગોહિર	પગનું મૂળ, એડી	૬૧૬	૨૭૨	૪૪
ગોમય	ગાયનું છાણ, ગોબર	૧૨૭૨	૫૮૬	૨૨	ગૌતમ	મેદ, ચરબી	૬૨૪	૨૭૫	૪૯
ગોમયોત્થા	છાણના કીડા	૧૨૦૮	૫૬૦	૮	,,	ગૌતમ ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૩૬
ગોમાયુ	શિયાળ	૧૨૯૦	૫૯૩	૫૧	,,	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૯	૫૫૬	૫૪
ગોમિન્	ગાયવાળો	૮૮૮	૩૯૩	૧૧	ગૌતમી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૧૮
ગોમુખ	શ્રી ઋષભદેવ ભ. ના				(,,)	ગોમતી નદી	૧૦૮૫	૪૧૨	૪૪
	શાસનદેવ	૪૧	૧૨	૫૬	ગૌધાર	ધોના દુષ્ટ			
,,	મગરમુચ્છ	૧૩૪૯	૬૨૦	૧૯		બચ્ચાં, ચંદન ધો	૧૨૯૭	૫૯૭	૨૪
ગોમેધ	શ્રી નેમિનાથ ભ. ના				ગૌધેય	ધોના સારા બચ્ચાં	૧૨૯૭	૫૯૭	૨૯
	શાસનદેવ	૪૩	૧૩	૭	ગૌધેનુક	બળદ અને ગાયોનો			
ગોયુગ	ગાયોનું યુગલ	૧૪૨૪	૬૫૪	૨૮		સમુદાય	૧૪૧૮	૬૫૨	૭
ગોરસ	તરત દોહેલું દૂધ	૪૦૪	૧૭૯	૫૧	ગૌધેર	ચંદન ધો, ધોના			
,,	દહીં, દૂધ વિગેરે	૪૦૬	૧૮૦	૩૦		દુષ્ટ બચ્ચાં	૧૨૯૭	૫૯૭	૨૨
,,	છાસ	૪૦૮	૧૮૧	૩૭	ગૌર	સફેદ વર્ણ, શુકલ	૧૩૯૩	૬૩૯	૪૬
ગોરાટી	સારીકા, મેના	૧૩૩૬	૬૧૩	૫૩	,,	પીળો રંગ	૧૩૯૪	૬૪૦	૪૮
ગોરુત	બે કોશ, બે ગાઊ	૮૮૭	૩૯૧	૫૩	,,	ગુરુ	૧૧૯-શે.	૪૧	૫૮
ગોલક	પતિ મરી ગયા પછી				ગૌરવ	ઉભા થઈને			
	જારથી ઉત્પન્ન થયેલો પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૩૫		સત્કાર કરવો તે	૫૦૦	૨૨૦	૧૩
ગોલ્લ	મણસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૪૪	,,	કેશર	૬૪૫-શે.	૨૮૬	૧૪
,,	શંકરની સ્ત્રી, પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૪૩	ગૌરાદ્રક	વિષનો પ્રકાર	૧૧૯૮	૫૫૬	૪૩
ગોલ્લકૂલ	કાળા મુખવાળો વાંદરો	૧૨૯૨	૫૯૪	૫૮	ગૌરાવસ્કન્દિન્	ઇંદ્ર	૧૭૪-શે.	૭૧	૩૨
ગોવર્ધનધર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૮	૧૦૨	૩૮	ગૌરી	પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૬
ગોવિન્દ	,, ,,	૨૧૫	૧૦૦	૧૪	,,	૧૬ વિદ્યાદેવી પૈકી નવમી			
,,	ગાયોને માટે					વિદ્યાદેવી	૨૪૦	૧૧૨	૩૮
	નિમાયેલ માણસ	૮૮૯	૩૯૨	૩૩	,,	નવ કે દશ વર્ષની કન્યા	૫૧૦	૨૨૫	૩૬
ગોવિશ્	ગાયનું છાણ	૧૨૭૨	૫૮૬	૨૧	(ગૌરીનાથ)	શંકર, શિવ	૧૧૯	૮૮	૩૩
(ગોવૃન્દારક)	ઉત્તમ બળદ કે ગાય	૧૪૪૧	૬૬૧	૫૩	ગૌઠીન	પહેલા ગાયનો વાડો			
ગોવૃષ	સાંઢ, આખલો	૧૨૫૯	૫૮૦	૨૫		હોય તેવું સ્થાન	૧૬૪	૪૨૭	૫૫
ગોશાળા	ગાયોનું સ્થાન, ગોશાળા	૧૧૯	૪૪૫	૩૫	ગ્રન્થન	રચના, ગુંથણ	૬૫૩	૨૮૯	૧૫
ગોશીર્ષ	ગોશીર્ષચંદન, ગોરુચંદન	૬૪૨	૨૮૪	૨૦	ગ્રન્થિ	ગાંઠ, વાંસ વગેરેની ગાંઠ	૧૧૩૦	૫૨૦	૫
ગોઠ	ગાયનો વાડો	૧૬૪	૪૨૭	૪૧	ગ્રન્થિક	પીપળી મૂળ, ગંઠોડા	૪૨૧	૧૮૬	૧૬
ગોઠશ્ચ	અદેખો, દ્વેષ કરનાર પડોસી	૪૭૭	૨૧૦	૪૬	,,	અર્જુન	૭૧૦-શે.	૩૧૨	૧૯
ગોઠી	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૧૨	ગ્રસ્ત	અક્ષર કે પદ રહી			
(ગોસ)	પ્રભાતકાળ	૧૩૯	૪૮	૫૯		જાય તેવા વચન	૨૬૬	૧૨૩	૪૩
ગોસડ્ડ્ય	ગોવાળ	૮૮૯	૩૯૨	૨૫	ગ્રહ	પાંચ જ્યોતિષી			
ગોસદક્ષ	રોઝ	૧૨૮૬	૫૯૧	૫૬		પૈંકીના એક દેવ	૧૨	૨૬	૬૦
ગોસર્ગ	પ્રભાતકાળ	૧૩૯-શે.	૪૮	૫૨	,,	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૭	૩૬	૫૧
ગોસ્તન	ચાર સંરનો હાર	૬૬૧	૨૯૨	૫	,,	ગ્રહણ કરવું તે	૧૫૨૩	૬૯૭	૫૨
ગોસ્તની	દ્રાક્ષ, દરાખ	૧૧૫૫	૫૩૫	૧૧	ગ્રહક	કેદી, બંદીવાન	૮૦૬	૩૫૭	૧૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગ્રહકલ્પોલ	રાહુ	૧૨૧	૪૨	૫૭
ગ્રહણ	બુદ્ધિના આઠ			
	ગુણ પૈકી ત્રીજો ગુણ	૩૧૦	૧૪૧	૫૪
ગ્રહણી	ઝાડાનો રોગ, સંગ્રહણી	૪૭૧	૨૦૭	૩૯
ગ્રહનેમિ	આકાશ	૧૬૩-શ્લો.	૬૪	૩૬
ગ્રહપતિ	સૂર્ય	૧૭	૩૦	૧૬
ગ્રહપુષ	,,	૧૫	૨૮	૩૭
ગ્રહભોજન	ધોડો	૧૨૩૩-શ્લો.	૫૭૨	૧
ગ્રહાશ્રય	ધ્રુવ	૧૨૨-શ્લો.	૪૩	૧૧
ગ્રહીતૃ	ગ્રહણ કરનાર	૪૪૫	૧૯૪	૫૨
(ગ્રહેશ)	સૂર્ય	૧૭	૩૦	૧૭
ગ્રામ	ગામ	૧૬૧	૪૨	૩૮
,,	સમુદાય	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૫
ગ્રામકુક્કુટ	ગામડાનો કુકડો	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૪૨
ગ્રામણી	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૯	૬૬૧	૧૬
,,	હજામ	૧૨૩-શ્લો.	૪૦૭	૪૭
ગ્રામતક્ષ	ગામડીઓ સુધાર	૧૧૮	૪૦૫	૨૭
ગ્રામતા	ગામનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૨૦
ગ્રામમૃગ	કૂતરો	૧૨૮૦-શ્લો.	૫૮૯	૩૫
ગ્રામસીમા	ગામનો સીમાડો	૧૬૩	૪૨૭	૧૫
ગ્રામીણ	ગામડીઓ	૫૦૧	૨૨૦	૩૪
(,,)	,,	૫૦૧	૨૨૦	૩૫
ગ્રામેયક	,,	૫૦૧	૨૨૦	૩૧
ગ્રામ્ય	ગ્રામ્ય વચન,			
	બીભત્સ વચન	૨૬૬	૧૨૩	૨૮
,,	ગામડીઓ	૫૦૧	૨૨૦	૩૪
ગ્રામ્યધર્મ	મૈથુન, કામકીડા	૫૩૭	૨૩૮	૩૭
ગ્રાવન્	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૫૩
,,	પથ્થર	૧૦૩૬	૪૬૬	૩૭
ગ્રાસ	કોબીઓ	૪૨૫	૧૮૭	૫૦
ગ્રાસમાત્રક	ભિક્ષા	૮૧૩	૩૬૦	૨૩
ગ્રાહ	ગ્રાહ, ઝુંડ	૧૩૫૧	૬૨૦	૩૫
,,	ગ્રહણ કરવું	૧૫૨૩	૬૯૭	૫૩
ગ્રીવા	ડોક	૫૮૬	૨૫૯	૧૬
ગ્રીષ્મ	ગ્રીષ્મ ઋતુ,			
	જેઠ-અષાઢ મહીનો	૧૫૭	૫૯	૩૦
ગ્રૈવેયક	નવ ગ્રૈવેયક દેવ	૯૪	૨૭	૧૬
,,	ડોકનું આભૂષણ, કંઠી	૬૫૭	૨૯૦	૪૮
ગ્રહ	હોડમાં મૂકેલી રકમ	૪૮૬	૨૧૪	૩૮
ગ્લન	રોગી	૪૫૯	૨૦૧	૨૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગ્લનિ	બલહીનપણું	૩૧૯	૧૪૪	૩૪
ગ્લસ્તુ	રોગી	૪૫૯	૨૦૧	૨૯
ગ્લો	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૨૬

—: ઘ :—

ઘટ	શ્રી મલ્લિનાથ			
	ભ. નું. લાંછન	૪૮	૧૩	૬૦
,,	મર્યાદા, સીમા, હદ	૧૬૨	૪૨૬	૫૭
,,	કળશ, ઘડો	૧૦૧૯	૪૫૭	૨૬
ઘટા	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૨૯
,,	હાથીઓના સમૂહ	૧૨૨૩	૫૬૬	૫૦
ઘટિકા	ઘડી, ડ કાણ પ્રમાણ કાળ	૧૩૭	૪૭	૨૪
ઘટીયન્ત્ર	રેંટ, અરઘટ્ટ	૧૦૯૩	૪૯૭	૪૨
ઘટોદ્ભવ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૨	૪૩	૩૧
ઘટ્ટ	તીર્થ, ઘાટ, પાણીનો આરો	૧૦૮૭	૪૯૩	૩૯
ઘણ્ટાપથ	રાજમાર્ગ	૧૮૭	૪૩૯	૨૭
ઘણ્ટાશબ્દ	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૧૦
ઘણ્ટિકા	પડ જીભી	૫૮૫	૨૫૯	૪
ઘન	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૧૬
,,	કરતાલ, ઘંટ, ઝલ્લરી	૨૮૬	૧૩૧	૩૫
,,	મધ્યમગતિવાળું નૃત્ય	૨૯૨	૧૩૩	૪૧
,,	શરીર	૫૬૪	૨૪૯	૧૪
,,	ઘણ, મગદલ, મોગરી	૭૮૫	૩૪૭	૪૭
,,	લોઢું	૧૦૩૭	૪૬૭	૪૨
,,	નિરંતર, ઘટ્ટ	૧૪૪૭	૬૬૫	૧૧
,,	મુખ	૫૭૨-શ્લો.	૨૫૩	૧૩
,,	કલઈ	૧૦૪૨-શ્લો.	૪૬૯	૫૨
ઘનગોલક	સોનું અને રુપાથી			
	મિશ્ર ધાતુ	૧૦૪૭	૪૭૩	
ઘનધાતુ	રસધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૫૦
ઘનરસ	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૨૯
ઘનવાત	થીજેલા ઘી			
	જેવો કઠિન વાયુ	૧૩૫૯	૬૨૪	૬
ઘનવાહન	શંકર, મહાદેવ	૧૯૭	૮૫	૧૮
ઘનશ્રેણિ	પૃથ્વી	૧૩૮-શ્લો.	૪૧૭	૨
ઘનસાર	ચંદ્ર, કપૂર	૬૪૩	૨૮૫	૨
ઘનાઘન	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૪	૫૨
ઘનાઙ્ગની	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૨૯
ઘનાત્યય	શરદ ઋતુ	૧૫૮	૬૦	૧૦
ઘનાશ્રય	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૩૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઘનોત્તમ	મુખ	૫૭૨-શ્લો.	૨૫૩	૧૪
ઘનોદધિ	બરફની જેમ			
	જામેલું પાણી	૧૩૫૧	૬૨૪	૫
ઘનોપલ	પાણીના કરા	૧૬૬	૬૬	૨૪
ઘર્ષર	હાસ્ય, હાસ્યરસનો			
	સ્થાયીભાવ	૨૧૬	૧૩૬	૩૩
ઘર્ષરી	ધૂધરી	૬૬૫-શ્લો.	૨૧૪	૨૭
ઘર્મ	ધામ, ગરમી, પરસેવો	૩૦૫	૧૩૧	૨૭
ઘર્મા	રત્નપ્રભા પૃથ્વી	૧૩૬૧-શ્લો.	૬૨૪	૧૮
ઘસિ	ભોજન	૪૨૩	૧૮૭	૧૦
ઘસુરિ	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૩
ઘસ્મર	ભક્ષણ કરનાર, ખાનાર	૩૧૪	૧૭૪	૧૭
ઘસ્ર	દિવસ	૧૩૮	૪૮	૧૩
ઘાટા	ડોક અને માથાની			
	સંધિનો પાછલો ભાગ	૫૮૬	૨૫૧	૩૪
ઘાષ્ટિક	ઘંટ વગાડીને રાજા વગેરેને			
	જગાડનાર શ્રાવક, નોકર	૭૧૪	૩૫૧	૧૪
ઘાત	હિંસા	૩૭૧	૧૬૫	૫૬
ઘાતિન્	વધ્યથી લગાડાતો શબ્દ	૧૦-પ.	૫	૧૧
ઘાતુક	હિંસક	૩૬૧	૧૬૫	૧૨
ઘાતોદ્યત	આતતાથી, વધ			
	કરવા ઉદ્યત થયેલો	૩૭૨	૧૬૬	૨૧
ઘાર	ધી વગેરેથી અગ્નિનું			
	સિંચન કરવું તે	૮૩૭	૩૭૦	૫૧
ઘાર્તિક	ઘેબર	૪૦૦	૧૭૭	૭
ઘાસ	ધાસ, ખડ	૧૧૧૫	૫૫૫	૧૦
ઘાસિ	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૩
ઘુટ	પગની એડી, ઘૂંટણ	૬૧૫	૨૭૨	૨૦
ઘુટક	" " "	૬૧૫	૨૭૨	૧૬
ઘુણ	લાકડાનો કીડો	૧૨૦૩	૫૫૭	૫૩
ઘુણ્ટક	પગની ઉપરની			
	ઘૂંટી, ઘૂંટણ	૬૧૫	૨૭૨	૨૦
ઘુસુણ	કેસર	૬૪૪	૨૮૫	૨૮
ઘૂક	ધૂવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૭
ઘૂકારિ	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૨
ઘૂર્ણન	ચકાકારે ફરવું, ભ્રમવું	૧૫૧૧	૬૧૬	૧
ઘૂર્ણિ	" " "	૧૫૧૧	૬૧૬	૭
ઘૂર્ણિત	બેઠાં બેઠાં ઉઘનાર	૪૪૨	૧૧૩	૫૬
ઘૂળા	દુર્ગંધા, બીભત્સ			
	રસનો સ્થાયીભાવ	૩૦૩	૧૩૮	૫૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
"	અનુકંપા, દયા	૩૬૧	૧૬૪	૬૩
ઘૃણિ	કિરણ	૧૧	૩૧	૪૫
ઘૃત	ધી	૪૦૭	૧૮૦	૫૬
"	પાણી	૧૦૭૦-શ્લો.	૪૮૩	૪૧
ઘૃતપૂર	ઘેબર	૪૦૦	૧૭૭	૫
ઘૃતપૂર	"	૪૦૦	૧૭૭	૬
ઘૃતલેખની	ધી હોમવાની કડછી	૮૩૬	૩૭૦	૨૩
ઘૃતવર	ઘેબર	૪૦૦	૧૭૭	૬
ઘૃતાણ્ડી	ભુજેલા જવ, ધાણી	૪૦૦-શ્લો.	૧૭૭	૩૭
ઘૃતાર્ચિષ્	રાત્રિ	૧૪૩-શ્લો.	૫૧	૨૨
"	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૫
ઘૃતાવનિ	ધીથી ચોપડેલો			
	યજ્ઞસ્તંભનો એક ભાગ	૮૨૫	૩૬૫	૫૧
ઘૃતાહ્વય	ગુગલનો ધૂપ	૬૪૮-શ્લો.	૨૮૭	૩૩
ઘૃતેત્રી	ધીમેલ	૧૨૦૭	૫૫૧	૨૬
ઘૃતોષણી	ધીથી તળેલી રોટલી	૪૦૦-શ્લો.	૧૭૭	૩૮
ઘૃષ્ટિ	ભૂંડ	૧૨૮૮	૫૧૨	૩૫
ઘોટક	ઘોડો	૧૨૩૨	૫૭૧	૧
ઘોણસ	ગાયના જેવી			
	નાસિકાવાળો સર્પ	૧૩૦૬	૬૦૧	૬
ઘોળા	નાસિકા, નાક	૫૮૦	૨૫૬	૨૧
ઘોણિન્	ભૂંડ	૧૨૮૮	૫૧૨	૩૪
ઘોર	ભયાનક, ભયંકર	૩૦૩	૧૩૮	૩૧
"	કેશર	૬૪૫-શ્લો.	૨૮૬	૧૩
ઘોરવાશિન્	શિયાળ	૧૨૧૦	૫૧૩	૪૭
ઘોરા	રાત્રિ	૧૪૩-શ્લો.	૫૧	૨૧
ઘોલ	છાસ, વલોવેલું દહી	૪૦૮	૧૮૧	૩૪
ઘોષ	ગોવાળોનું રહેઠાણ	૧૦૦૨	૪૪૬	૪૬
"	કાંસુ	૧૦૪૧	૪૭૪	૫
"	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૩	૫૭
ઘોષણા	ઊંચે સ્વરે પોકારીને			
	બોલવું તે	૨૬૧	૧૨૪	૫૫
ઘોષયિલુ	કોયલ	૧૩૨૧-શ્લો.	૬૦૭	૧૮
ઘોષવતી	વીણા, સારંગી	૨૮૭	૧૩૧	૫૩
ઘ્રાણ	નાક, નાસિકા	૫૮૦	૧૫૬	૨૨
ઘ્રાણતર્પણ	સુગંધ	૧૩૧૦	૬૩૮	૨૧

—: ચ :—

ચ	અને, પાદપૂરણાર્થ	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૧૦
ચકિત	બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૪૪

ચ-૭૮૮-ચ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચકોર	ચકોર પક્ષી	૧૩૩૯	૬૧૫	૩૬	ચક્ષુરીક	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૪૫
ચક્ર	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૧૯	ચક્ષુલ	ચપળ, અનિત્ય	૧૪૫૪	૬૬૮	૩૪
„	ચક્ર, પૈડું	૭૫૫	૩૩૩	૧૪	ચક્ષુલ	વિજળી	૧૧૦૫	૫૦૫	૪૫
„	શસ્ત્ર વિશેષ	૭૮૭	૩૪૮	૪૫	ચક્ષુ	પક્ષીની ચાંચ	૧૩૧૭	૬૦૪	૫૦
„	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૩	ચક્ષુમત્	પક્ષી	૧૩૧૭-શો.	૬૦૪	૪૫
„	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૧૭	ચક્ષુસૂચિક	સુધરી પક્ષી (જેનો માળો ઘણો વખણાય છે તે)	૧૩૪૧	૬૧૬	૪૪
(„)	નદીનો વળાંક, જલનું ચક્રકારે ફરવું, વમળ	૧૦૮૮	૪૯૪	૭	ચક્ષુ	પક્ષીની ચાંચ	૧૩૧૭	૬૦૪	૫૩
(„)	ચક્રવાક પક્ષી, ચકવો	૧૩૩૦	૬૧૦	૪૮	ચટક	ચકલો	૧૩૩૧	૬૧૧	૨
ચક્રજીવક	કુંભાર	૧૧૬	૪૦૪	૩૮	ચટકા	ચકલી	૧૩૩૧	૬૧૧	૧૪
ચક્રનામન્	માશિક ધાતુ	૧૦૫૪	૪૭૬	૧૪	„	બાલ ચકલી	૧૩૩૧	૬૧૧	૧૯
(ચક્રપાણિ)	વિષ્ણુ	૨૧૯	૧૦૨	૧૩	ચટકાશિરસ્	પીપળા મૂળ, ગંઠોડા	૪૨૧	૧૮૬	૧૭
ચક્રબાન્ધવ	સૂર્ય	૧૬	૨૯	૨૮	ચદુ	ખુશામત	૨૬૪	૧૨૨	૩૬
ચક્રમૃત્	વિષ્ણુ	૨૧૯	૧૦૨	૪૨	ચદુલ	ચપલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૪૪
ચક્રમેદિની	રાત	૧૪૩-શો.	૫૧	૨૦	ચળક	ચણો	૧૧૭૧	૫૪૩	૨૧
ચક્રમણ્ડલિન્	અજગર	૧૩૦૫	૬૦૦	૫૦	ચળકાત્મજ	વાત્સ્યાયન મુનિ,			
ચક્રમર્દક	કુંવારિયો, પુંવાડીયાનું વૃક્ષ	૧૧૫૮	૫૩૬	૩૩		પશ્ચિલ મુનિ	૮૫૩	૩૭૬	૩૭
ચક્રવર્તિન્	ચકવર્તી, સાર્વભૌમ રાજા	૬૧૧	૩૦૬	૫૦	ચળ્ડ	યમનો દાસ	૧૮૬	૭૮	૬૦
ચક્રવાક	ચક્રવાક પક્ષી, ચકવો	૧૩૩૦	૬૧૦	૪૭	„	અતિકોધી	૩૯૨	૧૭૩	૨૩
(ચક્રવાકબન્ધુ)	સૂર્ય	૧૬	૨૯	૩૦	„	ઉષ્ણ સ્પર્શ,			
ચક્રવાલ	લોકાલોક પર્વત, અંધકાર અને જગતની વચ્ચે આવેલો					અત્યંત ગરમ	૧૩૮૫	૬૩૬	૨૪
„	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૨	ચળ્ડકોલ્લહ્લ	શિંગડાના જેવું વાજિંત્ર ૨૧૪-શો.	૧૩૫	૬	
ચક્રસંજ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૩	ચળ્ડતા	ઉગ્રપણું, ક્રૂરપણું	૩૧૮	૧૪૪	૨૭
ચક્રાઙ્ગ	હંસ	૧૩૩૫	૬૦૮	૪૯	ચળ્ડમુખા	ચામુંડાદેવી	૨૦૬-શો.	૧૩	૧૪
ચક્રાવર્ત	ચક્રકારે ફરવું, ભ્રમવું તે	૧૫૧૯	૬૧૫	૫૮	ચળ્ડા	શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી			
ચક્રિન્	સર્પ, નાગ	૧૩૦૪	૬૦૦	૨૦		ભ. ની શાસનદેવતા	૪૫	૧૩	૩૨
ચક્રીવત્	ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૯	૧૦	ચળ્ડાતક	સ્ત્રીનું અર્ધ સાથલ			
ચક્રેશ્વરી	શ્રી ઋષભદેવ					સુધી ઢંકાય તેવું વસ્ત્ર	૬૭૪	૨૧૮	૫૦
„	પ્રભુની શાસનદેવી	૪૪	૧૩	૧૯	ચળ્ડાલ	શૂદ્ર પુરુષ અને બ્રાહ્મણ			
„	૧૬ વિદ્યાદેવી પૈકી					સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૧૭	૩૧૬	૨૩
ચક્ષણ	મદિરા પીવાની પ્રીતિ				„	ચાંડાલ વગેરે	૧૩૩	૪૧૨	૭
	ઉત્પન્ન કરે તેવો				ચળ્ડિલ	હજામ	૧૨૨	૪૦૭	૩૭
	ભક્ષ્ય પદાર્થ	૧૦૭	૪૦૦	૪૧	ચળ્ડી	શંકરની સ્ત્રી, પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૪૧
ચક્ષુષ્	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૧૮	ચતુ:શાલ	શરીર	૫૬૪-શો.	૨૪૯	૩૨
ચક્ષુષ્ય	આંખને ગમે તેવો રૂપાળો	૪૪૮	૧૯૬	૨૨	ચતુ:શાલ	ચાર ઓરડાવાળું ઘર	૧૧૨	૪૪૨	૪૮
ચક્ષુષ્યા	કાળો સુરમો	૧૦૬૨	૪૭૮	૩૧	ચતુ:સમ	કેશર આદિ ચાર પદાર્થનો			
						મિશ્રિત લેપ	૬૩૯	૨૮૩	૧૭
					ચતુર	પ્રવીણ, હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૪	૫૫
					„	દક્ષ, „	૩૮૪	૧૭૦	૩૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચતુર	હસ્તિશાલા	૧૧૮	૪૪૫	૨૪	„	ચંદન, સુખડ	૬૪૧	૨૮૪	૧
ચતુરજ્ઞ- લાઘ્યક્ષ	સેનાપતિ, ચતુરંગી				(„)	રત્નની આઠ			
	સેનાનો નાયક	૭૨૫	૩૧૮	૨૧	ચન્દનગિરિ	જાતિ પૈકી એક જાતિ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૬
ચતુર્ગતિ	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૧૮	ચન્દિર	મલયાચલ પર્વત	૧૦૨૧-શે.	૪૬૩	૬
ચતુર્દન્ત	ઈંદ્રનો હાથી, ઔરાવણ	૧૭૭	૭૩	૭	ચન્દ્ર	ચંદ્રમા	૧૦૫-શે.	૩૫	૩૩
ચતુર્દશી	ચૌદશ તિથિ	૧૫૧	૫૫	૪૧		જ્યોતિષી દેવોના પાંચ			
ચતુર્દશ્ય	વિષ્ણુ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૪		પૈકી પહેલા પ્રકારના દેવ	૧૨	૨૬	૬૦
ચતુર્ધા	ચાર પ્રકારે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૧	૧૫	„	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૧૧
ચતુર્ધ્વ	ધર્મ, અર્થ, કામ અને				„	કપૂર	૬૪૩	૨૮૫	૪
	મોક્ષ, ચારે ઉત્તમ હોય તે	૧૩૮૨	૬૩૪	૧૪	„	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૪૬
ચતુર્ભુજ	વિષ્ણુ	૨૧૬	૧૦૧	૩૧	(„)	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૮
ચતુર્મુખ	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૨૧	ચન્દ્રક	મોરના પીંછાનો			
ચતુર્મુખાઙ્ગતા	સમવસરણમાં ચાર મુખ- ભગવાન ૩૪ પૈકી ૨૩					ચંદ્રક ચાંદો	૧૩૨૦	૬૦૬	૫૪
	મોં અતિશય	૬૨	૧૬	૬૩	ચન્દ્રકા	ચંદ્રભાગા નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૪૧
ચતુર્વર્ગ	ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ	૧૩૮૨	૬૩૪	૧૧	ચન્દ્રકાન્ત	ચંદ્રકાંત મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૮
ચતુર્વર્ષા	ચાર વર્ષની ઉંમરવાળી				ચન્દ્રકિન્	મોર	૧૩૨૦-શે.	૬૦૬	૨૭
	ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૧	ચન્દ્રગોલિકા	ચંદ્રનો પ્રકાશ	૧૦૬	૩૬	૬
ચતુર્વ્યૂહ	વિષ્ણુ	૨૧૧-શે.	૧૦૨	૪૧	(ચન્દ્રપ્રખ્ય)	ચંદ્રમા જેવું	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૫
ચતુર્હાયણી	ચાર વર્ષની ઉંમરવાળી				ચન્દ્રપ્રભ	આઠમા તીર્થંકરનું નામ	૨૭	૧	૨૫
	ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૧	ચન્દ્રભાગા	ચંદ્રભાગા નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૨૭
ચતુષ્ક	ચોક, ચાર રસ્તા ભેગા				ચન્દ્રભાસ	તરવાર	૭૮૨-શે.	૩૪૫	૫૫
	થાય તેવું સ્થાન	૧૮૬	૪૩૧	૧૨	ચન્દ્રમણિ	ચંદ્રકાંત મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૧
ચતુષ્કોશ	ચાર ગાંઠી પ્રમાણ	૮૮૮	૩૧૧	૬૨	ચન્દ્રમસ્	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૧૩
ચતુષ્પથ	ચોક, ચાર રસ્તા				(ચન્દ્રમૌલિ)	શંકર	૭-પ.	૪	૩
	ભેગા થવાનું સ્થાન	૧૮૬	૪૩૧	૮	ચન્દ્રશાલ	અગાસી ઊપરની મેડી	૧૧૫	૪૪૪	૨૨
ચતુસ્	ચાર-વાર	૧૫૪૨-શે.	૭૦૧	૧૧	ચન્દ્રહાસ	તરવાર	૭૮૨	૩૪૫	૧૫
ચતુસ્તાલ	શતબ્દી, તોપ	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૫૩	ચન્દ્રાતપ	ચંદ્રનો પ્રકાશ, ચાંદની	૧૦૭	૩૬	૭
ચતુર્ચિરા-					(ચન્દ્રાત્મજ)	બુધ	૧-પ.	૪	૭૧
જ્ઞાતકજ	બુધ, સુગત	૨૩૩	૧૧૦	૩૧	„	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૩
ચત્વર	યજ્ઞની અસંસ્કૃત ભૂમિ	૮૨૪	૩૬૫	૨૧	(ચન્દ્રાભરણ)	શંકર, મહાદેવ	૭-પ.	૪	૫
„	ઘણા રસ્તા ભેગા				(ચન્દ્રાહય)	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૮
	થાય તેવું સ્થાન	૧૮૮	૪૪૦	૨૨	ચન્દ્રિકા	ચાંદની, ચંદ્રનો પ્રકાશ	૧૦૬	૩૫	૬૭
„	આંગણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૩૧	(ચન્દ્રિમા)	ચંદ્રનો પ્રકાશ	૧૦૭	૩૬	૪
ચન	કંઈક	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૬	ચન્દ્રોદય	ચંદ્રરવો	૬૮૧	૩૦૨	૨૭
ચન્દન	સુખડ, યક્ષકર્દમની				ચન્દ્રોપલ	ચંદ્રકાંત મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૨૦
	પાંચ પૈકી એક વસ્તુ	૬૩૮	૨૮૨	૫૧	ચપલ	ચંચલ	૪૭૬	૨૧૦	૬
„	સુખડ, ચતુઃસમની ચાર				(„)	પારો	૧૦૫૦	૪૭૪	૫૦
	પૈકીની એક વસ્તુ	૬૩૧	૨૮૩	૧૫	„	અનિત્ય, અસ્થિર	૧૪૫૫	૬૬૮	૪૬
					„	જલ્દી	૧૪૭૦	૬૭૪	૫૪
					ચપલા	વિજળી	૧૧૦૫	૫૦૫	૪૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચપલા	પીપર	૪૨૧-શ્લો.	૧૮૬	૧૧	ચરુ	હવ્યાન્ન	૮૩૩	૩૬૧	૧૦
(ચપટ)	પહોળી કરેલી આંગળીઓ-				„	થાળી, તપેલી	૧૦૧૯	૪૫૭	૧૯
	વાળો હાથ	૫૯૬	૨૬૩	૩૬	(ચર્ચ)	ચર્ચા, વિચારણા,			
ચપેટ	„ „	૫૯૬	૨૬૩	૩૩		વસ્તુનો વિચાર	૧૩૭૩	૬૨૯	૫૩
ચમર	ચામર વીંઝાય તે પ્રભુનો				ચર્ચરી	હર્ષની રમત, તાલી			
	૩૪ પૈકી ૧૭ મોં અતિશય	૬૧	૧૬	૫૧		વગાડી ગાવું તે	૨૭૩	૧૨૬	૫૮
„	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૯૫	૩૭	ચર્ચસ્	જૈન શાસ્ત્રમાન્ય નવ			
„	ચામર	૭૧૭-શ્લો.	૩૧૪	૪૨		નિધિ પૈકી નવમો નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૬
(ચમસ)	અડદ-મગ વગેરેની				ચર્ચા	ચંદનાદિવડે શરીરને			
	વસ્તુ, પાપડ	૪૦૦	૧૭૭	૧૯		સુગંધિત કરવું તે	૬૩૬	૨૮૧	૪૫
ચમસી	પાપડ, સેવ વગેરે	૪૦૦	૧૭૭	૧૭	„	ચર્ચા, વિચારણા	૧૩૭૩	૬૨૯	૫૧
ચમૂ	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૧૪	ચર્ચિકા	ચામુંડા દેવી	૨૦૬	૧૩	૫
„	પૂતનાથી ત્રણ ગણી સેના	૭૪૮	૩૨૯	૩૧	ચર્ચિક્ય	ચંદનાદિવડે શરીરને			
ચમૂરુ	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૯૫	૨૯		સુગંધિત કરવું તે	૬૩૬	૨૮૧	૪૧
ચમ્પક	ચંપો	૧૧૪૬	૫૩૦	૨૦	ચર્ચણ	દાંત વડે ચાવવું તે	૪૨૪	૧૮૭	૩૦
ચમ્પા	ચંપાપુરી, ભાગલપુર	૧૭૬	૪૩૪	૭	ચર્મટી	હર્ષકીડા, તાલી			
(ચમ્પાક)	ચંપો	૧૧૪૬	૫૩૦	૨૨		આપી ગાન કરવું તે	૨૭૩	૧૨૬	૧
ચમ્પાધિપ	કર્ણરાજા	૭૧૧	૩૧૨	૪૮	ચર્મકૃત્	મોચી	૯૧૪	૪૦૩	૪૮
ચય	કોટની મૂળ ભૂમિ	૯૮૦	૪૩૫	૨૭	ચર્મચટકા	ચામાચીડિયું	૧૩૩૬	૬૧૩	૫૯
„	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૪૫	ચર્મચૂડ	ગામડાનો કૂકડો	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૩૮
ચર	ચર પુરુષ, ગુપ્તચર	૭૩૩	૩૨૨	૧૫	ચર્મજ્વલી	ચર્મજ્વલી નદી	૧૦૮૬-શ્લો.	૪૯૩	૧૯
„	જંગમ, હાલતું-ચાલતું	૧૪૫૪	૬૬૮	૧૫	ચર્મદણ્ડ	ચાબુક	૧૨૫૨	૫૭૭	૪૦
ચરણ	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૨૪	ચર્મન્	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૩૨
„	શુદ્ધ આચાર, ચરિત્ર	૮૪૩	૩૭૩	૩૨	„	ઢાળ, ફલક	૭૮૩	૩૪૬	૨૫
ચરણગ્રન્થિ	ઘૂંટી, ઘૂંટણ	૬૧૫	૨૭૨	૧૬	(„)	રત્નની આઠ જાતિ			
(ચરણપ)	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૪૭		પૈકી આઠમી જાતિ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૭
ચરણાયુધ	ગામડાનો કૂકડો	૧૩૨૪	૬૦૮	૩૧	(ચર્મધમની)	આરી, ચામડું			
ચરમ	છેલ્લું, પાછલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૪૩		કાપવાનું હથિયાર	૧૧૫	૪૦૪	૨૮
ચરમતીર્થકૃત્	મહાવીર સ્વામી ભગવાન	૩૦	૧૦	૬૦	ચર્મપ્રભેદિકા	„ „	૧૧૫	૪૦૪	૨૮
ચરમાદ્રિ	અસ્તાચલ પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૨૧	ચર્મપ્રસેવિકા	ધમણ	૧૦૮	૪૦૧	૧૫
ચરાચર	જંગમ, હાલતું-ચાલતું	૧૪૫૪	૬૬૮	૧૬	ચર્મમુખા	ચામુંડા દેવી	૨૦૬	૧૩	૬
ચરિ	પશુ	૧૨૧૬	૫૬૪	૧૧	ચર્મિન્	શંકરનો ભૂંગીગણ	૨૧૦-શ્લો.	૧૫	૨૪
(ચરિપ્ટી)	પરણેલી યુવાન સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૩૭	ચર્યા	સાધુઓનું આચારમાં રહેલું,			
ચરિત	શુદ્ધ આચાર, ચરિત્ર,					ધ્યાન-મૌનમાં રહેલું	૧૫૦૧	૬૮૮	૨૧
	શીયળ	૮૪૩	૩૭૩	૩૦	ચર્ચણી	અસતી, ફુલટા	૫૨૮	૨૩૪	૭
ચરિત્ર	„ „ „	૮૪૩	૩૭૩	૨૮	ચલ	પારો	૧૦૫૦	૪૭૪	૫૦
ચરિષ્ણુ	જંગમ, હાલતું-ચાલતું	૧૪૫૪	૬૬૮	૨૭	„	ચપલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૪૯
ચરી	યુવાન સ્ત્રી, ઋતુ				„	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શ્લો.	૫૦૭	૩૧
	પ્રાપ્ત થયેલી સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૬	૬	ચલચક્ષુ	ચકોર પક્ષી	૧૩૩૯	૬૧૫	૩૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચલ્ન	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૩૪	ચામીકર	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૪૫
ચલ્નક	સુંદર સ્ત્રીનું અર્ધસાથળ				ચામીકરપટ્ટણ	અરિહંત ભગવાન			
	સુધી ઢંકાય તેવું વસ્ત્ર	૬૭૪	૨૯૮	૫૩		વિહાર કરે ત્યારે સુવર્ણ			
ચલ્ની	સાધારણ સ્ત્રીનું અર્ધસાથળ					ક્રમળ ઊપર જ પગ મૂકે-			
	સુધી ઢંકાય તેવું વસ્ત્ર	૬૭૪	૨૯૯	૩		એ પ્રભુનો ૨૧મો અતિશય	૬૧	૧૬	૫૮
(ચલપત્રક)	પીપળ	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૬	ચામુણ્ડા	ચામુંડા દેવી	૨૦૬	૯૨	૧૫
ચલ્	વિજયી	૧૧૦૪	૫૦૫	૩૩	(,,)	બ્રાહ્મી, શંકરની માતા			
ચલ્ચલ	ચપલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૪૨		(શક્તિરૂપ)	૨૦૧	૯૦	૧૫
ચલ્લિત	હલાવેલું, કંપેલું	૧૪૮૧	૬૭૯	૧	ચાર	ચર પુરુષ	૭૩૪	૩૨૨	૨૦
ચલ્લું	ચાંગલું	૫૯૮	૨૬૪	૩	,,	જેલ, કેદખાનું	૮૦૬	૩૫૭	૮
ચલ્લક	મદિરા પીવાનું પાત્ર	૯૦૬	૪૦૦	૨	(,,)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૪૫
,,	પ્યાલો	૧૦૨૪	૪૬૦	૨૩	,,	બનાવટી ઝેર	૧૩૧૪	૬૦૩	૯
ચણલ	યજ્ઞીય યૂપન માથે કડાની				(ચારક)	જેલ, કેદખાનું	૮૦૬	૩૫૭	૯
	જેમ પહેરાવવાની				ચારણ	ચારણ, સ્તુતિ			
	વલયાકાર વસ્તુ	૮૨૫	૩૬૫	૪૧		કરનાર ભાટ	૩૨૯	૧૪૮	૨
ચાક્રિક	દેવ આગળ ઘંટ વગાડી				ચારપથ	બે રસ્તા ભેગા			
	કહેનાર, શ્રાવક	૭૯૪	૩૫૧	૨૨		થાય તેવું સ્થાન	૯૮૬	૪૩૯	૨૧
,,	ઘાંચી	૯૧૭	૪૦૪	૫૨	ચારખટ	સુભટ, શૂરવીર, પરાક્રમી	૩૬૫	૧૬૩	૩૦
ચાટકૈર	બાલ ચકલો	૧૩૩૨	૬૧૧	૨૪	ચારિત્ર	શુદ્ધ આચરણ, ચરિત્ર	૮૪૩	૩૭૩	૩૧
ચાટુ	પ્રેમાળ વચન, ખુશામત	૨૬૪	૧૨૨	૩૬	(ચારુ)	લવિંગ	૬૪૬	૨૮૬	૯
(ચાળક્ય)	વાત્સ્યાયન મુનિ	૮૫૩	૩૭૬	૩૭	,,	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૩૩
ચાળૂર	વિષ્ણુનો વધ્ય રાક્ષસ	૨૧૯	૧૦૩	૨૮	ચારુવારા	ઇંદ્રાણી	૧૭૫-શો.	૭૨	૧૭
(ચાળૂરસૂદન)	વિષ્ણુ	૨૨૧	૧૦૪	૩	ચાર્વાક	ચાર્વાક (નાસ્તિક)	૮૬૩	૩૭૯	૪૪
(ચાળ્ડાલ)	ચાંડાલ	૯૩૩	૪૧૨	૧૧	ચાલ્ની	ચલણી	૧૦૧૮	૪૫૬	૯
ચાળ્ડાલિકા	ચાંડાલની વીણા	૨૯૦	૧૩૨	૨૯	ચાષ	ચાષ પક્ષી, શુભ			
ચાતક	ચાતક પક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૨૭		શુકન મુચક પક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૧૦
ચાતુર્વર્ણ્ય	બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય,				ચિકિત્સક	વૈદ્ય	૪૭૨	૨૦૮	૨૭
	વૈશ્ય અને શૂદ્ર	૮૦૭	૩૫૭	૨૩	ચિકિત્સા	ઉપચાર, રોગ દૂર			
ચાન્દ્ર	ચંદ્રકાંત મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૯		કરવાની ક્રિયા	૪૭૩	૨૦૯	૩
(ચાન્દ્રભાગા)	ચંદ્રભાગા નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૩૩	ચિકુર	ચપલ	૪૭૬	૨૧૦	૭
ચાન્દ્રમસ	મૃગશિર નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૩૫	,,	કેશ, વાળ	૫૬૭	૨૫૧	૩
(ચાન્દ્રમ-					ચિક્કણ	ચીકણું	૪૧૩	૧૮૩	૧૮
સાયનિ)	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૩	ચિક્કસ	જવનો લોટ	૪૦૨	૧૭૮	૨૮
(ચાન્દ્રાયણ)	ચાંદ્રાયણ વ્રત				(ચિક્કલ)	કાદવ	૧૦૯૦	૪૯૬	૭
	વિશેષ (તપ)	૮૪૨	૩૭૨	૫૮	ચિક્કિદ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૨
ચાપ	કામદેવનું બાણ	૨૨૮	૧૦૮	૨	(ચિક્કા)	આંબલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૭
,,	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૧	(ચિક્કા)	,,	૧૧૪૩	૫૨૮	૩૪
ચાપલ	ચંચલ, અસ્થિર	૩૧૫	૧૪૩	૩૧	ચિત્	બુદ્ધિ, જ્ઞાન	૩૦૯	૧૪૧	૧૫
ચામર	ચામર	૭૧૭	૩૧૪	૩૭	,,	કંઈક	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૬
ચામરિન્	ઘોડો	૧૨૩૩-શો.	૫૭૨	૩	ચિતા	ચિતા, ચેહ	૩૭૫	૧૬૭	૧૭

ચિ-૭૧૨-ચુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચિતિ	ચિતા, ચેહ	૩૭૫	૧૬૭	૧૫	ચિબુક	હડપચી	૫૮૨	૨૫૭	૧૭
ચિત્ત	ચિત્ત, મન	૧૩૬૯	૬૨૮	૮	ચિરજીવિન્	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૨
ચિત્તપ્રસન્નતા	મનની પ્રસન્નતા	૩૧૫	૧૪૩	૫૦	(ચિરણ્ટી)	પરણેલી યુવતી	૫૧૨	૨૨૬	૩૭
ચિત્તવિપ્લવ	મનની ઘેલછા, ચિત્તભ્રમ	૩૨૦	૧૪૪	૫૩	ચિરન્તન	જૂનું, પુરાતન	૧૪૪૮	૬૬૫	૫૩
ચિત્તોત્તિ	અભિમાન, ગર્વ	૩૧૭	૧૪૪	૧૧	(ચિરપ્રસૂતા)	લાંબા વખતની			
ચિત્ત્યા	ચિતા, ચેહ	૩૭૫	૧૬૭	૧૬		વીંધાયેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૧૬
ચિત્ર	આશ્ચર્ય, અદ્ભુત	૩૦૩	૧૩૮	૫૮	ચિરમ્	લાંબો વખત, દીર્ઘ			
"	કેશર-ચંદન					સમય સુધી	૧૫૩૨	૭૦૩	૪૫
"	આદિનું તિલક	૬૫૩	૨૮૯	૨૫	ચિરમેહિન્	ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૯	૩
"	ચિત્ર	૯૨૨	૪૦૭	૮	ચિરરાત્રાય	લાંબો વખત	૧૫૩૨	૭૦૩	૪૨
"	કાબર-ચીતરો	૧૩૯૮	૬૪૨	૪૪	ચિરસ્ય	" "	૧૫૩૨	૭૦૩	૪૩
ચિત્રક	વાઘ	૧૨૮૫	૫૯૧	૩૦	ચિરાત્	" "	૧૫૩૨	૭૦૩	૪૪
(ચિત્રકાર)	ચિત્રકાર, ચિતારો	૯૨૧	૪૦૬	૫૫	ચિરાય	" "	૧૫૩૨	૭૦૩	૪૧
ચિત્રકાય	સિંહ, વાઘ	૧૨૮૫	૫૯૧	૩૧	ચિરાયુષ્	દેવ	૮૯-શં.	૨૫	૬૭
ચિત્રકૃત્	ચિત્રકાર, ચિતારો	૯૨૧	૪૦૬	૫૩	ચિરિકા	શસ્ત્રકળાનો અભ્યાસ	૭૮૭-શં.	૩૪૮	૫૬
ચિત્રકૃત્વ	નિરંતર આશ્ચર્ય				ચિરિણ્ટી	પરણેલી યુવતિ	૫૧૨	૨૨૬	૩૩
	ઉત્પન્ન કરનારી પ્રભુની				ચિરેણ	લાંબો વખત	૧૫૩૩	૭૦૩	૪૬
	વાણીનો રંગમોં ગુણ	૭૦	૧૭	૬૦	ચિર્મિટી	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૧	૪૮
ચિત્રગુપ્ત	ભાવીના ૧૬માં				ચિલ્લિચિમ	તૃણચારિ મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૯	૨
	તીર્થકરનું નામ	૫૫	૧૫	૨	(ચિલ્લિચીમ)	તૃણચારી મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૯	૮
"	યમનો લેખક	૧૮૬	૭૯	૩	(ચિલીચિમ)	તૃણચારી મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૯	૬
ચિત્રપિક્કલ	મોર	૧૩૨૦-શં.	૬૦૬	૨૪	ચિલ્લ	ચીપડા ભરેલી આંખવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૧૭
ચિત્રપુદ્ગલ	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૨૬	"	સમળી	૧૩૩૪	૬૧૨	૪૪
ચિત્રમાનુ	સૂર્ય	૯૬	૨૮	૭૦	(ચિલ્લ)	"	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૩
"	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૧	૨૯	(ચિલ્લી)	"	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૪
ચિત્રયોધિન્	અર્જુન	૭૧૦-શં.	૩૧૨	૧૭	ચિહુર	કેશ, વાળ	૫૬૮	૨૫૧	૫
ચિત્રલ	કાબર-ચીતરો રંગ	૧૩૯૮	૬૪૨	૬	ચિહ્ન	લાંછન, ચિહ્ન	૧૦૬	૩૫	૪૬
ચિત્રવલ્લિક	મગરમચ્છ	૧૩૪૫	૬૧૮	૧૪	ચીન	હરણ	૧૨૯૪	૫૯૪	૩૫
ચિત્રવાજ	કુકડો	૧૩૨૫-શં.	૬૦૮	૪૧	ચીનક	કાંગ, એક જાતનું			
ચિત્રશાલા	ચિત્રશાળા	૯૯૯	૪૪૫	૩૭		હલકું ધાન્ય	૧૧૭૮	૫૪૬	૧૯
ચિત્રશિ-					ચીનપિષ્ટ	સિંદૂર	૧૦૬૧	૪૭૮	૬
ચિત્રશિ-	ગુરુ	૧૧૮	૪૧	૨૫	ચીર	વસ્ત્ર	૬૬૬	૨૯૫	૧૯
ચિત્રશિ-					ચીરિલ્લિ	મોટું માછલું	૧૩૪૮	૬૧૯	૫૧
ચિત્રશિ-	સપ્તર્ષિ	૧૨૪	૪૪	૨	ચીરી	ભમરા જેવું કુદ્ર			
ચિત્રા	નક્ષત્ર વિશેષ	૧૧૨	૩૮	૪૬		જંતુ, તમરું	૧૨૧૫	૫૬૩	૪૪
ચિત્રાક્ષસૂદન	અર્જુન	૭૧૦-શં.	૩૧૨	૧૭	ચીરુક્કા	" " " "	૧૨૧૫	૫૬૩	૪૮
ચિદ્રૂપ	પરિપક્વ જ્ઞાનવાળો	૩૪૫	૧૫૫	૪૯	ચીવર	મુનિઓનું વસ્ત્ર	૬૭૮	૩૦૧	૨
ચિન્તા	વિચારણા, ધ્યાન	૩૨૦	૧૪૫	૭	ચુક્ર	કાંજી, રાબ	૪૧૬	૧૮૪	૨૨
ચિપિટ	પાંવા	૪૦૧	૧૭૭	૫૭	"	આંબલી, કોકમ	૪૧૭	૧૮૪	૫૯
"	ચપટા નાકવાળો	૪૫૧-શં.	૧૯૭	૨૮	ચુણ્ડી	નાનો ફૂલો	૧૦૯૩	૪૯૭	૨૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચુન્દી	કુટ્ટની, દલાલ સ્ત્રી	૫૩૩	૨૩૬	૩૯
ચુરી	નાનો કૂવો	૧૦૯૩	૪૯૭	૨૮
ચુલુક	પાણીના આધારરૂપે			
	બનવેલી પલસી, ચાંગળું	૫૯૮	૨૬૪	૩૦
(ચુલુકા)	,, ,, ,,	૫૯૮	૨૬૪	૩૦
ચુલ્લ	ચીપડા ભરેલી આંખવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૧૮
(ચુલિ)	ચૂલો	૧૦૧૮	૪૫૬	૩૬
ચૂલ્લી	,,	૧૦૧૮	૪૫૬	૩૩
ચૂચુક	સ્તનનો અગ્રભાગ	૬૦૩	૨૬૬	૧૭
ચૂડા	શિખા, ચોટલી	૫૭૧	૨૫૨	૩૧
ચૂડામણિ	મસ્તક ઉપરનો મણિ	૬૫૦	૨૮૭	૫૬
ચૂત	આંખો	૧૧૩૩	૫૨૨	૧૩
ચૂતક	નાનો કૂવો	૧૦૯૩	૪૯૭	૩૨
ચૂર્ણ	અખીલ, પટવાસાદિ ચૂર્ણ	૬૩૯	૨૮૨	૧૩
,,	કાંકરાવાળી ધૂળ	૧૭૦	૪૩૦	૨૪
ચૂર્ણકુન્તલ	ગુચળાવાળા વાળ	૫૬૯	૨૫૧	૩૧
ચૂલિકા	દૃષ્ટિવાદના પાંચ ભેદ			
	પૈકી પાંચમો ભેદ	૨૪૫	૧૧૫	૧૩
,,	હાથીના કાનનું મૂળ	૧૨૨૫	૫૬૭	૩૫
ચેટ	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૪૯
,,	દાસી	૫૩૪	૨૩૬	૫૨
ચેત્	જો, 'યદિ'ના અર્થમાં	૧૫૪૨	૭૦૭	૪૩
ચેતન	આત્મા, જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૪૫
ચેતના	મૂર્તિ, બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૮
ચેતસ્	ચિત્ત, મન	૧૩૬૯	૬૨૮	૪
(ચેતોભવ)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૪૧
ચેદિ	દેશવિશેષ			
	(પૂર્વ હિન્દુસ્તાન)	૧૫૬	૪૨૪	૫૬
ચેદિનગરી	ચેદિ દેશની નગરી, ત્રિપુરી	૧૭૫	૪૩૩	૪૫
ચેલ	વસ્ત્ર	૬૬૬	૨૯૫	૨૪
,,	અધમ, હલકું	૧૪૪૩	૬૬૩	૧૦
ચૈત્ય	જિનમંદિર	૧૧૪	૪૪૩	૬૦
ચૈત્યદ્રુમ	અશોકવૃક્ષ	૬૨	૧૬	૬૪
ચૈત્ર	ચૈત્ર મહિનો	૧૫૩	૫૬	૫૪
ચૈત્રરથ	કુબેરનું ઉધાન	૧૧૦	૮૨	૩૨
(ચૈત્રસંઘ)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૪૫
ચૈત્રિક	ચૈત્ર મહિનો	૧૫૩	૫૭	૪
ચૈદ્ય	ચંદ્ર દેશ, પૂર્વ હિન્દુસ્તાન	૧૫૬	૪૨૪	૫૬
ચોક્ષ	ફોતરા વિનાનું,			
	શુદ્ધ કરેલું	૧૪૩૬	૬૬૦	૧૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચોચ	વૃક્ષ વગેરેની છાલ	૧૧૨૧	૫૧૫	૯
ચોટી	સાડી	૬૭૫	૨૯૯	૩૫
ચોદ્ય	આશ્ચર્ય	૩૦૪	૧૩૮	૬૨
ચોર	ચોરી કરનાર	૩૮૧	૧૬૯	૩૫
ચોરટ	,, ,,	૩૮૨-શો.	૧૬૯	૫૨
ચોલ	ચોળી, કાંચળી	૬૭૪	૨૯૯	૧૧
ચૌર	ચોર	૩૮૨-શો.	૧૬૯	૫૨
ચૌરિકા	ચોરી	૩૮૩	૧૭૦	૪
ચૌર્ય	,,	૩૮૩	૧૭૦	૨
ચૌલુક્ય	કુમારપાળ રાજા	૭૧૨	૩૧૨	૧૧
ચ્યુત	પડી ગયેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૪૭
ચ્યુતિ	સ્ત્રીનું ચિહ્ન, યોનિ	૬૦૯	૨૬૯	૧૯
,,	ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૫૭

—: છ :—

(છદ્મ)	અત્યંત હોંશિયાર	૩૪૩	૧૫૫	૧૫
છગ	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૨૭
છગણ	સૂકું છાણ, અડાયાં છાણાં	૧૨૭૩	૫૮૬	૩૦
છગલ	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૨૧
છત્ર	રાજાનું છત્ર	૭૧૭	૩૧૪	૩૦
છત્રત્રય	આકાશમાં ત્રણ છત્ર હોય			
	તે પ્રભુનો ૧૮મો અતિશય	૬૧	૧૬	૫૫
છત્રધાર	છત્ર ધારણ કરનાર	૭૬૪	૩૩૭	૮
છદ	પત્ર, પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૬	૧૮
,,	પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૮	૬૦૫	૧૯
છદન	પત્ર, પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૬	૧૨
,,	આચ્છાદન, ઢાંકણ	૧૪૭૭	૬૭૭	૪૩
(છદાવલિ)	બાણની પૂંખમાં			
	રહેલા પીંછા	૭૮૧	૩૪૪	૩૬
છદિષ્	છાપરું	૧૦૧૦	૪૫૨	૧૭
છદ્યન્	કપટ, છળ	૩૭૮	૧૬૮	૨૪
છન્દ	અભિપ્રાય	૧૩૮૩	૬૩૪	૨૨
છન્દસ્	વેદ	૨૪૯	૧૧૬	૪
,,	વેદના ૬ અંગ પૈકી			
	ચોથું અંગ	૨૫૦	૧૧૭	૩
છત્ર	એકાંત	૭૪૧	૩૨૬	૫
,,	પૂર્ણ, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૧૯
,,	ઢંકાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૬
છદિ	ઉલટી	૪૬૯	૨૦૬	૩૦
છદિષ્	,,	૪૬૯	૨૦૬	૩૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
છલ	કપટ, છળ	૩૭૮	૧૬૮	૨૮	-: જ :-				
„	ઠગાઈ	૮૦૪	૩૫૬	૨૯	જ	જનક-કારણવાચક			
છલ્લી	વૃક્ષ વગેરેની છાલ	૧૧૨૧	૫૧૫	૯		શબ્દથી લગાડાતો			
છવિ	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૪૪		શબ્દ, ઉદા. જલજ	૬-પ.	૩	૫૧
„	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૨૭	(જકુટ)	યુગલ, બેનું જોડું	૧૪૨૪	૬૫૪	૨૬
છાગ	૧૭માં શ્રી કુંથુનાથ				જક્ષણ	ખાવું, ભોજન	૪૨૩	૧૮૭	૫
	ભ. નું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૦	(જક્ષ્મન)	ક્ષયરોગ	૪૬૩	૨૦૩	૩૯
„	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૨૩	જગન્નકુષ	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૪૧
છાગણ	છાણાનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૫૩	જગત્	લોક, દુનિયા	૧૩૬૫	૬૨૬	૨૧
છાગરથ	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૧	૩	„	જંગમ, હાલતું-ચાલતું	૧૪૫૪	૬૬૮	૨૦
છાગિકા	બકરી	૧૨૭૫	૫૮૭	૪૦	જગતી	પૃથ્વી	૧૩૭	૪૧૬	૧૯
(છાગી)	„	૧૨૭૫	૫૮૭	૩૭	„	લોક, જગત	૧૩૬૫	૬૨૬	૧૮
છાત	દુબળો, કૃશ	૪૪૯	૧૯૬	૫૩	જગત્કર્ત	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૨૪
(„)	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૯૦	૬૮૭	૧૭	જગત્પ્રભુ	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૩૦
છાત્ર	શિષ્ય	૭૧-શો.	૨૦	૪૬	જગત્પ્રાણ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭	૫૦૭	૧૩
છાદની	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૨૮	જગત્સાક્ષિન્	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૩૬
(છાદિત)	પૂર્ણ, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૦	જગત્સષ્ટ	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૭
(„)	ઢંકાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૮	જગદ્વીપ	સૂર્ય	૯૮-શો.	૩૦	૫૩
છાન્દસ	વેદ જાણનાર બ્રાહ્મણ	૮૧૭	૩૬૨	૧૪	જગદ્રોણિ	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૬
છાયા	શોભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૫૩	જગદ્ગ્રહા	પૃથ્વી	૧૩૮-શો.	૪૧૭	૨
છાયાકર	છત્ર ધારણ કરનાર	૭૬૪	૩૩૭	૭	જગત્રાય	વિષ્ણુ	૨૧૮	૧૦૨	૩૮
(છાયાક)	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૭	જગર	બપ્તર, કવચ	૭૬૬	૩૩૭	૫૨
છાયાપથ	આકાશ	૧૬૩-શો.	૬૪	૩૭	જગલ	મદિરાનો કાદવ,			
છાયાભૂત	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૬		મધનો નીચલો ભાગ	૧૦૪	૩૧૯	૨૪
છાયાસુત	શનિ	૧૨૦	૪૨	૨૭	જન્ધિ	ખાવું, ભોજન	૪૨૩	૧૮૭	૨
(છિકા)	છીંક	૪૬૩	૨૦૩	૪૫	જઘન	સ્ત્રીની કેડનો આગલો ભાગ	૬૦૮	૨૬૮	૩૪
છિત	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૮૯	૬૮૩	૧૬	જઘનેફલ્લ	કાળા ઉંબરાનું વૃક્ષ,			
છિદ્ર	કાણું, બાકોરું	૧૩૬૪	૬૨૫	૧		ધુલરડો	૧૧૩૩	૫૨૨	૫
છિદ્રવસ્ત્ર	કાણાં પડેલું વસ્ત્ર	૬૭૯	૩૦૧	૧૮	જઘન્ય	છેલું, પાછલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૪૦
છિદ્રિત	વીંધાયેલું, કાણું પાડેલું	૧૪૮૬	૬૮૨	૮	જઘન્યજ	નાનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૧૬
છિન્ન	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૮૯	૬૮૩	૧૨	„	શૂદ્ર	૮૯૪	૩૧૫	૨૬
છુલ્લન્દરી	છુલ્લંદરી	૧૩૦૧	૫૯૮	૪૩	જઙ્ગમ	જંગમ, હાલતું-ચાલતું	૧૪૫૪	૬૬૮	૧૩
(છુરિકા)	છરી	૭૮૪	૩૪૬	૪૩	જઙ્ગમાન્યત્	સ્થાવર, સ્થિર	૧૪૫૪	૬૬૮	૧૦
છુરી	„	૭૮૪	૩૪૬	૪૨	જઙ્ગલ	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૩૩
છેક	અત્યંત હોંશિયાર	૩૪૩	૧૫૫	૯	„	પાણી વિનાનો દેશ	૧૫૩	૪૨૩	૩૬
„	ઘેર પાળેલાં પશુ-પક્ષી	૧૩૪૩	૬૧૬	૬૦	જઙ્ગા	જાંઘ	૬૧૪	૨૭૧	૪૮
છેકાલ	અત્યંત હોંશિયાર	૩૪૩-શો.	૧૫૫	૧૪	જઙ્ગાકરિક	ખેપીયો	૪૯૪	૨૧૭	૨૪
છેકિલ	„ „	૩૪૩-શો.	૧૫૫	૧૪	જઙ્ગાત્રાણ	જાંઘનું બપ્તર	૭૬૮	૩૩૯	૫
છેદ	કાપવું	૩૭૨	૧૬૬	૨૬	જઙ્ગાલ	વેગવાળો	૪૯૪	૨૧૭	૨૦
છેદિત	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૨૦	જટા	મસ્તક ઊપરના મોટા વાળ	૮૧૬	૩૬૧	૪૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
જટા	ઝાડનું મૂળ	૧૧૨૦	૫૧૪	૮	(જન્મ)	જન્મ, ઉત્પત્તિ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૩
જટાજૂટ	શંકરની જટા	૨૦૦	૮૯	૨૦	જન્મન્	" "	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૧
જટાધર	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૪	"	જનકવાચકથી લગાડાતો			
જટિન્	પીંપળ	૧૧૩૧	૫૨૧	૧૬		શબ્દ, ઉદાઠ આત્મજન્મા	૬-પ.	૩	૬૧
"	હાથી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૧૫	જન્ય	વરના મિત્રો, વરના			
જઠર	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૩૫		સ્નેહીઓ, જાનૈયા	૫૧૭	૨૨૮	૫૬
જહ	મૂર્ખ	૩૫૨	૧૫૮	૪૨	"	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૩
"	શીતસ્પર્શ, ઠંડું	૧૩૮૫	૬૩૬	૮	જન્યુ	સંસારી જીવ, પ્રાણી	૧૩૬૬	૬૨૭	૨
"	મુંગો	૩૪૯-શે.	૧૫૭	૨૭	જપ	વેદનું અધ્યયન	૮૪૨	૩૭૨	૩૪
જહુલ	શરીરમાં કાળું ચિહ્ન, તલ	૬૧૮	૨૭૩	૨૮	જપા	જપા પુષ્પ, જાસુદ	૧૧૪૭	૫૩૦	૫૧
જતુ	લાખ	૬૮૬	૩૦૪	૨૯	(જમન)	ખાવું, ભોજન	૪૨૪	૧૮૭	૨૬
જતુક	હીંગ	૪૨૨	૧૮૬	૪૧	જમ્પતિ	પતિ-પત્ની બન્ને	૫૧૯	૨૨૯	૩૯
જતુકા	ચામાચીડિયું	૧૩૩૬	૬૧૪	૧	જમ્બાલ	કાદવ	૧૦૯૦	૪૯૫	૩૮
(જતુકા)	"	૧૩૩૬	૬૧૪	૩	જમ્બાલિની	નદી	૧૦૮૦	૪૯૦	૨૫
જત્રુ	છાતી અને ખભા				જમ્બીર	લાંબુ લીંબુ	૧૧૪૯	૫૩૨	૧
	વચ્ચેનો સાંધો	૫૮૮	૨૬૦	૨૮	જમ્બુક	શિયાળ	૧૨૮૯	૫૯૩	૩૨
જન	લોક, પ્રજા	૫૦૧	૨૨૦	૪૧	(જમ્બુક)	"	૧૨૮૯	૫૯૩	૩૫
જનક	પિતા, બાપ	૫૫૬	૨૪૬	૬	જમ્બૂસ્વામિન્	છેલ્લા કેવલી જંબૂસ્વામી	૩૩	૧૧	૩૪
જનક્રમ	ચંડાલ	૯૩૩	૪૧૨	૩૩	જમ્બ	ઇંદ્રનો શત્રુ	૧૭૫	૭૧	૫૨
જનતા	મનુષ્યોનો સમુદાય	૧૪૨૨	૬૫૩	૧૯	"	દાઢ	૫૮૩	૨૫૮	૭
જનન	કુલ, વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૧૯	"	લાંબુ લીંબુ	૧૧૪૯	૫૩૨	૪
"	જન્મ, ઉત્પત્તિ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૫	જમ્બદ્વિષ્	ઇંદ્ર	૧૭૫	૭૧	૫૫
જનની	માતા,	૫૫૭	૨૪૬	૪૧	જમ્બલ	લાંબુ લીંબું	૧૧૪૯	૫૩૨	૮
જનપદ	દેશ	૯૪૭	૪૨૧	૨૯	(જમ્બીર)	લાંબુ લીંબુ	૧૧૪૯	૫૩૨	૬
જનપ્રવાદ	લોકાપવાદ, નિંદા	૨૭૦	૧૨૫	૧૮	જય	ઇંદ્રનો પુત્ર	૧૭૫	૭૨	૨૯
જનમનોહારિન્	સુગંધ	૧૩૯૦	૬૩૮	૧૮	"	અગિયારમાં ચક્રવર્તી	૬૯૪	૩૦૭	૪૬
જનયિત્	પિતા, બાપ	૫૫૬	૨૪૬	૧૩	"	વિજય	૮૦૩	૩૫૫	૫૫
જનયિત્રી	માતા, મા	૫૫૮	૨૪૬	૪૬	"	પીળા મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૧૨
જનશ્રુતિ	લોકવાયકા	૨૫૯	૧૨૦	૧૦	"	ઇંદ્ર	૧૭૪-શે.	૭૧	૩૧
જનાર્દન	વિષ્ણુ	૨૧૪	૯૮	૧૯	જયત	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૪
જનાશ્રય	મંડપ	૧૦૦૩	૪૪૭	૩૪	જયદત્ત	ઇંદ્રનો પુત્ર	૧૭૫	૭૨	૨૫
જનિ	જન્મ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૬	જયવાહિની	ઇંદ્રાણી	૧૭૫	૭૨	૧૫
જનિત્ર	પિતા	૫૫૬-શે.	૨૪૬	૧૬	જયન્ત	ઇંદ્રનો પુત્ર	૧૭૫	૭૨	૨૦
(જનિત્રી)	માતા, બા	૫૫૮	૨૪૬	૪૮	(,)	ત્રીજા અનુત્તર			
જની	પત્ની, સહચારિણી	૫૧૩	૨૨૭	૧૨		વિમાનના દેવો	૯૪	૨૭	૧૯
"	પુત્રવધૂ	૫૧૪	૨૨૭	૪૯	જયન્તી	ઇંદ્રની પુત્રી	૧૭૬	૭૨	૩૩
જનુષ્	જન્મ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૪	"	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૬
જન્તુ	સંસારી જીવ, પ્રાણી	૧૩૬૬	૬૨૭	૫	જયા	૧૨માં તીર્થંકરની			
"	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪-શે.	૫૧૧	૫		માતાનું નામ	૪૦	૧૨	૩૭
જન્તુફલ	ઉબરાનું ઝાડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૪૧	"	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૧૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
જયા	પાર્વતીની સખીઓ	૨૦૫	૧૨	૫૧	(જલનીત્રી)	,, ,,	૧૧૬૭	૫૪૧	૨૪
જય	જીતી શકાય તેવો	૭૧૩	૩૫૦	૫૨	જલપતિ	વરુણ દેવતા	૧૮૮	૮૦	૪૩
જરઠ	કઠોર સ્પર્શ, નિષ્કુર,				જલપિપ્પિક	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪-શ્લો.	૬૧૭	૫૩
	કઠિન, નિર્દય	૧૩૮૭	૬૩૬	૫૧	જલભૂષણ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શ્લો.	૫૦૭	૨૧
(જરટ)	,, ,,	૧૩૮૭	૬૩૬	૬૦	જલમાર્જાર	જલનો બિલાડો,			
જરણ	જીરું	૪૨૨-શ્લો.	૧૮૬	૩૪		જલનો નોળિયો	૧૩૫૦	૬૨૦	૩૦
જરત્	સ્થવિર, વૃદ્ધ	૩૩૯	૧૫૨	૪૭	જલમુચ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૨૩
,,	જુનું, પુરાતન	૧૪૪૯	૬૬૬	૨	જલપ્રાશિ	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૩
જરદ્રવ	ઘરડો બળદ	૧૨૫૮	૫૭૯	૬૦	જલરક્ત	(૧) જલકાગડો,			
જરન્ત	પાડો	૧૨૮૨	૫૯૦	૨૫		(૨) જલકુકડો, (૩) ઢેક	૧૩૩૨	૬૧૧	૪૫
જરા	વૃદ્ધાવસ્થા	૩૪૦	૧૫૩	૩	જલમ્લ	,, ,,	૧૩૩૨	૬૧૧	૫૧
જરાધીર	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૧૯	જલમ્લ	કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૫
જરાયુ	ગર્ભાશય, ગર્ભસ્થાન	૫૪૦	૨૩૯	૩૪	જલમ્લ	,,	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૬
જરાયુજ	મનુષ્ય, ગાય વગેરે	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૩	જલમ્લોહિત	રાક્ષસ	૧૮૮-શ્લો.	૮૦	૨૮
(જરાસન્ધ)	મગધ દેશના રાજા				જલવાયસ	પાણીનો કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૮	૪
	(પ્રતિવાસુદેવ)	૬૯૯	૩૦૯	૧૪	જલવાલ	હજાર દાઢાવાળો મચ્છ ૧૩૪૫-શ્લો.	૬૧૮	૮	
જરિન્	સ્થવિર, વૃદ્ધ	૩૪૦	૧૫૨	૫૦	જલવાલક	વિંધ્યાચલ પર્વત	૧૦૨૯	૪૬૩	૧૮
જર્ણ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ્લો.	૩૫	૨૯	જલવાલિકા	વિજળી	૧૧૦૫	૫૦૬	૩૦
,,	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૧૯	જલવાહ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૨૨
જર્તિલ	જંગલી તલ	૧૧૭૯	૫૪૭	૮	જલવ્યાલ	જલનો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૧	૬
જલ	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૧	૨૨	જલશય	વિષ્ણુ	૨૧૪	૯૯	૩૨
,,	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૨	જલશૂક	સેવાલ, લીલ	૧૧૬૭	૫૪૧	૨૪
(જલકપિ)	જલનો વાંદરો,				જલશૂકર	મગરમચ્છ	૧૩૪૯	૬૨૦	૨૦
	શિશુમાર મચ્છ	૧૩૫૦	૬૨૦	૨૨	(જલસર્પ)	ગ્રાહ, ઝુંડ	૧૩૫૧	૬૨૦	૪૧
જલકાન્તાર	વરુણ દેવ	૧૮૮	૮૧	૧	જલસર્પિણી	જળો (લોહી ચૂસે તે)	૧૨૦૪	૫૫૮	૨૪
,,	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શ્લો.	૫૦૭	૩૨	જલહસ્તિન્	પાણીનો હાથી	૧૩૫૫	૬૨૨	૩
જલકુક્કુભ	જલકુકડો	૧૩૩૮	૬૧૫	૧૬	જલકાકુક્કુ	હાથી	૧૨૧૮-શ્લો.	૫૬૫	૧૫
જલજ	કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૬	જલાણુક	નાના માછલાનો સમુદાય ૧૩૪૭	૬૧૯	૪૬	
જલજન્મન્	,,	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૬	જલાધાર	જલાશય, પાણીનું સ્થાન	૧૦૯૬	૪૯૯	૪૪
(જલતુરક્ક)	પાણીનો ઘોડો	૧૩૫૫	૬૨૨	૩	જલાદ્રા	ભીંજાયેલું વસ્ત્ર	૬૭૯	૩૦૧	૨૧
જલદ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૨૩	જલાલોકા	જળો	૧૨૦૪	૫૫૮	૧૯
(,,)	,, ,,	૧૮-પ.	૬	૩૩	જલશય	પાણીની જગ્યા	૧૦૯૬	૪૯૯	૪૭
જલધર	,, ,,	૧૬૪	૬૫	૨૩	,,	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪-શ્લો.	૬૧૭	૫૪
જલધિ	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૨	જલ્કા	જળો	૧૨૦૪	૫૫૮	૨૦
(,,)	,, (યૌગિક)	૧૮-પ.	૬	૩૧	(જલેશય)	વિષ્ણુ	૨૧૯	૯૯	૩૨
જલધિગા	નદી	૧૦૮૦	૪૯૦	૧૫	જલોચ્છ્રસ	વધી ગયેલા પાણીને			
(જલ્નર)	પાણીમાં રહેનાર મનુષ્ય	૧૩૫૫	૬૨૨	૩		નીકળવાનો માર્ગ	૧૦૮૮	૪૯૪	૨૯
જલનિધિ	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૧	જલૌકસ્	જળો	૧૨૦૩	૫૫૮	૧૭
જલનિર્ગમ	પાણી નિકળવાનો રસ્તો	૧૦૮૮	૪૯૪	૨૦	જલૌકા	,,	૧૨૦૪	૫૫૮	૨૩
જલનીલિકા	સેવાલ, લીલ	૧૧૬૭	૫૪૧	૨૫	જલપાક	વાચાલ, નિંદ બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૩૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
જલ્પિત	વાણી, વચન	૨૪૧-શો.	૧૧૩	૨૭	(જાતિ)	જાયફલ	૬૪૩	૨૮૪	૪૨
જલ	વેગ	૪૯૫	૨૧૭	૫૧	(જાતીફલ)	,,	૬૪૩	૨૮૪	૪૫
જલન	ઘણા વેગવાળો	૪૯૪	૨૧૭	૩૨	,,	,,	૬૪૩-શો.	૨૮૪	૪૮
,,	અધિક વેગવાળો ઘોડો	૧૨૩૪	૫૭૨	૨૮	જાતુ	કોઈક વખત	૧૫૩૩	૭૦૩	૫૧
(,,)	ખાવું, ભોજન	૪૨૪	૧૮૭	૨૬	(જાતુકાર)	માઠર	૧૦૩	૩૩	૫૧
(જલનિકા)	કનાત, પડદો	૬૮૧	૩૦૨	૮	જાતોક્ષ	જુવાન બળદ	૧૨૫૮	૫૭૧	૫૬
જલની	,,	૬૮૦	૩૦૨	૭	જાત્ય	કુલવાન	૫૦૩	૨૨૦	૬૩
(જવા)	જપા પુષ્પ, જાસુદનું ફુલ	૧૧૪૭	૫૩૦	૫૨	,,	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૯	૬૬૧	૨૦
જવાપુષ્પ	કેશર	૬૪૫-શો.	૨૮૬	૧૪	જાનકી	સીતા	૭૦૩	૩૧૦	૨૨
જવિન્	ઘણા વેગવાળો	૪૯૪	૨૧૭	૩૧	જાનિ	માતા, મા	૫૫૮-શો.	૨૪૬	૫૧
જવીયસ	રૂપું	૧૦૪૩-શો.	૪૭૦	૧૧	(જાતી)	ચમેલી, જાઈ	૧૧૪૭	૫૩૧	૨
જહુ	વિષ્ણુ	૨૧૬	૧૦૧	૩૭	જાનુ	સાથળની ગાંઠ,			
(જહનુકન્યા)	ગંગાનદી	૧૦૮૨	૪૯૦	૫૨		દીંચણ, ધૂંટણ	૬૧૪	૨૭૧	૨૭
જાગર	ઊજાગરો	૪૪૩	૧૧૪	૧૮	જાનુદઘ	દીંચણ પ્રમાણ	૬૦૧	૨૬૫	૧૭
જાગરણ	,,	૪૪૩	૧૧૪	૧૭	જાનુદ્રવસ	,,	૬૦૧	૨૬૫	૧૭
જાગરિત્	જાગનાર	૪૪૩-શિ.	૧૧૪	૧૧	જાનુમાત્ર	,,	૬૦૧	૨૬૫	૧૭
જાગરિન્	,,	૪૪૩	૧૧૪	૧૨	જામદગ્ન્ય	જમદગ્નિનો પુત્ર,			
જાગરૂક	,,	૪૪૩	૧૧૪	૧૦		પરશુરામ	૮૪૮	૩૭૪	૫૧
જાગર્યા	ઊજાગરો	૪૪૩	૧૧૪	૧૫	જામાતૃ	દીકરીનો પતિ, જમાઈ	૫૧૮	૨૨૧	૨૪
જાગુડ	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૪૪	જામિ	બહેન	૫૫૩	૨૪૪	૫૩
જાગૃવિ	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૨૮	જામેય	ભાણેજ	૫૪૩	૨૪૧	૩૫
(જાકુલ)	પાણી વિનાનો દેશ	૯૫૩	૪૨૩	૩૮	જામ્બૂનદ	સોનું	૧૦૪૫	૪૭૨	૬
જાકુલિક	વિષ વૈદ્ય, ઝેર				જામ્બૂલ-				
	ઉતારનાર વૈદ્ય	૪૭૪	૨૦૯	૧૭	માલિકા	વિવાહ	૫૧૮-શો.	૨૨૧	૧૬
જાકુલી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૨૨	જાયક	મલયાગિરિ, પીતચંદન	૬૪૬	૨૮૬	૪૬
જાક્રિક	ખેપીયો	૪૯૪	૨૧૭	૨૬	જાયા	પત્ની	૫૧૩	૨૨૭	૧૨
જાહ્ય	જડતા	૩૦૫	૧૩૯	૨૩	જાયાજીવ	નટ	૩૨૮	૧૪૭	૫૨
,,	મૃર્ખતા	૩૧૨	૧૩૯	૧૩	જાયાપતી	પતિ-પત્ની બન્ને	૫૧૯	૨૨૯	૪૧
જાત	સમૂહ	૧૪૧૨	૬૪૯	૩૬	જાયુ	ઔષધ	૪૭૩	૨૦૮	૪૬
(,,)	સામાન્ય, જાતિ, જાત	૧૫૧૫	૬૯૪	૧૩	જાર	જાર પુરુષ	૫૧૯	૨૨૯	૩૧
જાતરૂપ	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૩૨	જારી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૧
જાતવેદસ્	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૩૨	જાલ	છંદ્રજાલ, જાદુગીરી	૯૨૬	૪૦૮	૫૭
જાતાપત્યા	સુવાવડી સ્ત્રી	૫૩૯	૨૩૯	૧૯	,,	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૯	૩૧
જાતિ	ચમેલી, જાઈ	૧૧૪૭	૫૩૦	૫૧	જાલક	ગોખ, જાળી, બારી	૧૦૧૨	૪૫૩	૩૦
,,	સામાન્ય, જાતિ, જાત	૧૫૧૫	૬૯૪	૮	,,	નવી કળી, નવી			
જાતિકોશ	જાયફલ	૬૪૩	૨૮૪	૪		કળીઓનો સમૂહ	૧૧૨૫	૫૧૭	૩૧
જાતિફલ	,,	૬૪૩	૨૮૪	૪૫	જાલકારક	કરોળીઓ	૧૨૧૦	૫૬૦	૨૯
જાતિમાત્ર-					જાલકિની	ઘેટી	૧૨૭૭	૫૮૮	૩૮
જીવિન્	જાતિમાત્રથી				જાલન્ધર	ત્રિગર્ત દેશ (લાહોર પ્રાન્તનો એક દેશ)	૯૫૮	૪૨૫	૨૧
	જીવનાર, બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૨૮					

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
જાલપ્રાયા	લોઢાનું બખ્તર	૭૬૯	૩૩૯	૧૮	જિષ્ણુ	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૦	૫૫
જાલિક	ઠગ, ધૂર્ત	૩૭૭	૧૬૮	૨	„	વિષ્ણુ	૨૧૪	૧૮	૧૬
„	જાલથી મૃગ વગેરેને				„	અર્જુન	૭૦૧	૩૧૨	૩
„	પકડનાર, વાધરી	૧૨૮	૪૦૯	૩૪	„	વિજય મેળવનાર	૭૧૩	૩૫૦	૪૭
„	કરોળીઓ	૧૨૧૦	૫૬૦	૨૭	જિહાનક	મલયકાલ, ક્ષય	૧૬૧	૬૨	૫૨
જાલિકા	લોઢાનું બખ્તર	૭૬૯	૩૩૯	૧૫	જિહ્વા	વક્ર, વાંકું	૧૪૫૭	૬૬૯	૨૩
જાલિની	ચિત્રશાલા	૧૧૧	૪૪૫	૩૮	જિહ્વાગ	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૬૦૦	૩૨
જાત્મ	મૂર્ખ	૩૫૩	૧૫૮	૫૮	જિહ્વા	જીભ	૫૮૫	૨૫૮	૪૫
જાવાલ	બકરાને પાળનાર,				„	અગ્નિની જીભ	૧૧૦૨	૫૦૪	૧૩
„	રબારી	૮૮૧	૩૧૨	૪૦	જિહ્વાસ્વાદ	ચાટવું તે	૪૨૪	૧૮૭	૩૩
જાહક	સેહલો, એક				જીન	સ્થવિર, વૃદ્ધ	૩૪૦	૧૫૨	૫૬
„	જાતનો બિલાડો	૧૩૦૨	૫૧૧	૧૮	જીમૂત	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૭
જાહ્નવી	ગંગાનદી	૧૦૮૧	૪૧૦	૪૮	જીમૂતવાહિન	ધૂમાડો	૧૧૦૪	૫૦૫	૨૧
જિઘત્સા	ભૂખ, ક્રુધા	૩૧૩	૧૭૩	૪૩	જીર	જીરું	૪૨૨-શં.	૧૮૬	૩૪
જિઘત્સુ	ભૂખ્યો	૩૧૨	૧૭૩	૩૨	જીરક	„	૪૨૨	૧૮૬	૩૦
જિઘાંસુ	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૧૪	જીરણ	„	૪૨૨-શં.	૧૮૬	૩૪
જિત્	વધ્ય-વધક સંબંધમાં				જીર્ણ	સ્થવિર, વૃદ્ધ	૩૪૦	૧૫૨	૫૧
„	વધ્યથી લગાડાતો				„	જૂનું, પુરાતન	૧૪૪૮	૬૬૫	૪૭
„	શબ્દ, ઉદા. પુરજિત્	૧૦-પ.	૫	૧૧	જીર્ણિ	વૃદ્ધત્વ, ઘરડાપણું	૧૫૨૩	૬૧૮	૧૪
જિત	પરાજિત	૮૦૫	૩૫૬	૩૮	જીર્ણવસ્ત્ર	જૂનું	૬૭૮	૩૦૧	૯
જિતકાશિન્	લડાઈમાં જીતી ગયેલો	૮૦૬	૩૫૬	૫૫	જીવ	ગુરુ, બૃહસ્પતિ	૧૧૮	૪૧	૧૧
જિતનેમિ	વ્રતમાં ધારણ કરવા				„	સંસારી જીવ, પ્રાણી	૧૩૬૬	૬૨૬	૫૩
„	લાયક પીપળાનો દંડ	૮૧૬	૩૬૧	૩૨	„	પ્રાણ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૧
જિતમન્યુ	વિષ્ણુ	૨૧૧-શં.	૧૦૩	૮	(,,)	આત્મા, જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૪૭
જિતશત્રુ	શ્રી અજિતનાથ				(જીવક)	અસન વૃક્ષ, જીવક	૧૧૪૪	૫૨૮	૫૧
„	ભ. ના પિતા	૩૬	૧૧	૬૮	જીવજીવ	ઝેર જોતાંની સાથે			
જિતારિ	શ્રી સંભવનાથ				„	મૃત્યુ પામનાર પક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૫	૪૩
„	ભ. ના પિતા	૩૬	૧૧	૬૮	જીવત્તોકા	જેની સંતતિ જીવતી			
જિતાહવ	લડાઈમાં				„	રહેતી હોય તેવી સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૧૮
„	જીતી ગયેલો	૮૦૬	૩૫૬	૫૪	જીવત્પતિ	સંધવા સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૫
જિતેન્દ્રિય	ઇન્દ્રિય ઊપર				(જીવત્પત્ની)	„	૫૩૦	૨૩૫	૫
„	જય મેળવનાર	૮૧૧	૩૫૧	૧૧	જીવય	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૨૦
જિત્યા	મોટું હળ, હળનું હળ	૮૧૦	૩૧૩	૧	જીવન	આજીવિકા	૮૬૫	૩૮૦	૩૨
જિત્વર	વિજય મેળવનાર	૭૧૩	૩૫૦	૪૮	„	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૨	૧૪
જિન	અરિહંત, ભગવાન,				જીવન	રૂપું	૧૦૪૩-શં.	૪૭૦	૧૦
„	જિનેશ્વર	૨૪	૭	૭૦	જીવનક	ભોજન, ભાત	૩૧૫	૧૭૪	૪૭
„	વિષ્ણુ	૨૧૬	૧૦૧	૩૧	જીવની	મીઠી ખરખોડી, હિરણ દોડી	૧૧૮૫	૫૫૦	૧૨
„	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૨	૧૧૦	૭	જીવનીય	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૨	૧૬
જિનેશ્વર	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૩૮	„	તરત દોહેલું દૂધ	૪૦૪-શં.	૧૭૧	૬૨
„	તીર્થંકર દેવ	૫૨	૧૪	૪૧	જીવનીયા	મીઠી ખરખોડી, હિરણ દોડી	૧૧૮૫	૫૫૦	૧૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
જીવનૌષધ	જીવન રક્ષણોપાય	૧૩૬૭	૬૨૭	૩૧	જોનાલા	જુવાર	૧૧૭૮	૫૪૬	૨૯
જીવન્તી	મીઠી ખરખોડી, હિરણ દોરી	૧૧૮૫	૫૫૦	૯	જોષમ્	મૌન	૧૫૨૮	૭૦૧	૧૯
જીવવૃત્તિ	પશુપાલનનું કામ	૮૮૮	૩૯૨	૬	જા	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૫
જીવસૂ	જેની સંતતિ જીવતી				„	વિદ્વાન્	૩૪૧	૧૫૩	૪૫
	રહેતી હોય તે સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૧૯	જાસિ	મતિ, બુદ્ધિ	૩૦૮	૧૪૧	૬
જીવા	પણછ, ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૪૩	જાત	જાણેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૬
„	મીઠી ખરખોડી,				જાતનન્દન	૨૪માં તીર્થંકર			
	હિરણ દોરી	૧૧૮૫	૫૫૦	૧૩		શ્રીવર્ધમાન સ્વામી	૩૦	૧૦	૬૮
જીવાતુ	જીવન ઔષધ	૧૩૬૭	૬૨૭	૩૦	જાતાધર્મકથા	અગિયાર અંગ			
(„)	પ્રાણ	૧૩૬૭	૬૨૭	૨૪		પૈકી છઠ્ઠું અંગ	૨૪૩	૧૧૪	૨૩
(જીવાધાર)	હૃદયની અંદરનો કમલ				જાતિ	સ્વજન, કુટુંબી	૫૬૧	૨૪૭	૫૧
	આકારનો માંસપિંડ, હૃદય	૬૨૩	૨૭૫	૨૨	જ્ઞાન	મોક્ષ	૩૧૦	૧૪૧	૪૩
જીવાન્તક	પારેવા વગેરે				જ્ઞાનપ્રવાદ	પાંચમું પૂર્વ			
	પક્ષીઓને હણનાર	૯૩૦	૪૧૧	૧		(દષ્ટિવાદનો ભેદ)	૨૪૭	૧૧૫	૩૪
જીવિકા	આજીવિકા	૮૬૫	૩૮૦	૩૫	જ્ઞાનિન્	જ્ઞાની, જ્યોતિષી, દેવજ	૪૮૨	૨૧૨	૪૭
જીવિત	પ્રાણ	૧૩૬૭	૬૨૭	૨૩	જ્યા	પણછ, ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૫૫
જીવિતકાલ	આયુષ્ય	૧૩૬૯	૬૨૭	૫૪	„	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૫	૧૪
જુગુપ્સન	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૪૨	જ્યાઘાતવારણ	હાથ ઊપર ધનુષ્યની દોરી			
જુગુપ્સા	દુર્ગંધા દોષ- તીર્થંકરોમાં					ન લાગે તે માટે કરેલો			
	ન હોય તે ૧૮ દોષ પૈકી					ચામડાનો બાહુબંધ	૭૭૬	૩૪૨	૪
	૧૦મો દોષ	૭૨	૧૮	૧૪	જ્યાનિ	જીર્ણતા, ઘરડાપણું	૧૫૨૩	૬૯૮	૧૨
„	દુર્ગંધા, બીભત્સ				જ્યાયસ્	અતિધરડો	૩૪૦	૧૫૩	૧૨
	રસનો સ્થાયીભાવ	૩૦૩	૧૩૮	૪૮	જ્યેષ્ઠ	જેઠ મહીનો	૧૫૪	૫૭	૧૯
(„)	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૪૫	„	મોટા ભાઈ	૫૫૧	૨૪૪	૧૦
(જુહુરાણ)	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૪	„	કલઈ	૧૦૪૨-શો.	૪૬૯	૫૨
જુહુ	સુક, યજ્ઞપાત્ર વિશેષ,				જ્યેષ્ઠશ્વશ્રુ	પત્નીની મોટી બહેન	૫૫૪	૨૪૫	૨૩
	ધી હોમવાનો સરવો	૮૨૮	૩૬૭	૨૧	જ્યેષ્ઠા	જ્યેષ્ઠા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૧૧
જૂટક	અંબોડો	૫૭૦-શો.	૨૫૧	૪૪	„	વચલી આંગળી	૫૯૩	૨૬૨	૩૦
જૂર્ણહ્રિય	જુવાર	૧૧૭૮	૫૪૬	૨૮	જ્યેષ્ઠામૂલીય	જેઠ મહીનો	૧૫૪-શો.	૫૭	૨૮
જૃમ્ભણ	બગાસું	૧૫૦૬	૬૯૦	૩૬	જ્યેષ્ઠાશ્રમિન્	ગૃહસ્થ આશ્રમ	૮૦૮	૩૫૮	૬
જૃમ્ભા	„	૧૫૦૬	૬૯૦	૩૬	જ્યોતિરિજ્ઞાન	બધોત, આગીઓ જીવડો	૧૨૧૩	૫૬૨	૯
જેતુ	વિજય મેળવનાર	૭૯૩	૩૫૦	૪૬	જ્યોતિર્માલિન્	„ „ „ ૧૨૧૩-શો.	૫૬૨	૧૧	
જેમન	ભોજન, ખાવું તે	૪૨૪	૧૮૭	૨૪	જ્યોતિષ્	કિરણ	૯૯	૩૧	૧૯
જેય	જીતવા યોગ્ય	૭૯૩	૩૫૦	૫૫	„	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૭	૩૬	૪૦
જૈત્ર	વિજય મેળવનાર	૭૯૩-શો.	૩૫૦	૫૦	„	વેદનું પાંચમું અંગ			
(જૈન)	જૈન, સ્યાદાદવાદી, આર્હત	૮૬૧	૩૭૯	૩		જ્યોતિષશાસ્ત્ર	૨૫૦	૧૧૭	૬
જૈવાતૃક	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૪૫	જ્યોતિષ્ક	જ્યોતિષિક દેવોનાં નામ	૯૨	૨૬	૫૫
„	લાંબી આવરદાવાળો	૪૭૯	૨૧૧	૨૦	(જ્યોતિસ)	આંખની કીકી	૫૭૫	૨૫૪	૫૦
જોઙ્ગક	અગરુ, અગર	૬૪૦	૨૮૩	૩૫	જ્યોતીરથ	ધ્રુવનું નામ	૧૨૨-શો.	૪૩	૧૧
જોટિન્	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૩	જ્યોત્સ્ના	ચંદ્રપ્રકાશ	૧૦૭	૩૮	૯

જ્યો-૮૦૦-ત

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
જ્યોત્સ્નાપ્રિય	ચકોર પક્ષી	૧૩૩૯	૬૧૫	૩૪
(જ્યોત્સ્નાવૃક્ષા)	દીવો	૬૮૭	૩૦૫	૩
(જ્યોત્સ્નેશ)	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૪૩
જ્યોતિષિક	જોષી, દૈવજ્ઞ, જ્યોતિષી	૪૮૨	૨૧૨	૩૭
જ્યોત્સ્ત્રી	પૂનમની રાત	૧૪૩	૫૧	૩૪
જ્વર	તાવ	૪૭૧	૩૦૭	૫૪
જ્વલન	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૨૫
જ્વાલા	અગ્નિની જ્વાલા, ઝોળ	૧૧૦૨	૫૦૪	૨૪
જ્વાલાજિહ્વ	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૨૪

—: જ :—

(જાગિતિ)	જલદી	૧૫૩૦	૭૦૨	૨૯
જગ્ઝા	વરસાદ સહિત			
	પવન, ઝાપટા	૧૧૦૭	૫૦૭	૩૫
જાટિતિ	જલ્દી	૧૫૩૦	૭૦૨	૩૬
(જમ્પ)	ફૂદવું, છલાંગ મારવી	૧૪૭૦	૬૭૫	૭
જમ્પા	" " "	૧૪૭૦	૬૭૫	૫
(જમ્પાન)	માણસ ઉપાડી શકે			
	તેવી પાલખી	૭૫૮	૩૩૪	૫૫
ઝર	ઝરણું, ઝરો, નદી આદિ	૧૦૯૬	૪૯૯	૩૪
ઝર્જર	વાજિત્ર	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૧૧
ઝલકા	મોટી જ્વાલા	૧૧૦૨	૫૦૪	૪૫
ઝણ	વન, જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૩૦
"	ધણા ઘાસવાળું જંગલ	૧૧૧૧	૫૦૯	૧૨
"	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૩	૬૧૭	૨૧
(ઝણધ્વજ)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૨૮
ઝાલુક	હિજજલ વૃક્ષ	૧૧૩૯	૫૨૫	૪૨
ઝિલ્લિકા	ભમરા જેવું કુદ્ર			
	પ્રાણી, તમરું	૧૨૧૬	૫૬૨	૫૩
(ઝિલી)	ભમરાનું જેવું કુદ્ર જેતું,			
	તમરું (જે રાત્રે ઝીંચી છે			
	છત્યાદિ શબ્દો કરે છે તે)	૧૨૧૬	૫૬૩	૫૬
ઝિલીકા	" " "	૧૨૧૬	૫૬૩	૫૧
(ઝીરુકા)	" " "	૧૨૧૬	૫૬૩	૪૯
ઝોટીજ	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૩

—: ટ :—

ટક્ક	વાહીક દેશ	૯૫૯	૪૨૫	૩૯
ટક્ક	પથર તોડનાર ટાંકણું	૯૧૯	૪૦૬	૧
ટક્કણ	ટંકણખાર	૯૪૪	૪૧૯	૫૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(ટક્કન)	"	૯૪૪	૪૧૯	૫૭
(ટક્કપતિ)	રૂપું અથવા દીનાર	૭૨૩	૩૧૭	૩૩
ટિટ્ઠિમ	ટીટોડી	૧૩૩૦	૬૧૦	૫૪
ટીકા	નિરંતર વ્યાખ્યાન, કઠિન			
	શબ્દનું વિવરણ	૨૫૬	૧૧૮	૪૧

—: ડ :—

ડકારી	ચાંડાલની બીણા	૨૯૦-શ.	૧૩૨	૩૦
ડમર	લૂંટ, ખોટો કજિયો,			
	ઉપદ્રવ, પ્રલય	૮૦૩	૩૫૬	૧
"	ભયાનક, ભયંકર	૩૦૩-શો.	૧૩૮	૪૫
ડમરુક	ડમરું	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૪
ડયન	ચકડોલ, સ્ત્રીઓ માટે			
	પડદાવાળો રથ	૭૫૩	૩૩૨	૨૫
"	ઉડવું તે	૧૩૧૮	૬૦૫	૩૦
ડાહલ	ચેદી દેશ (પૂર્વ હિન્દુસ્તાન)	૯૫૬	૬૨૪	૫૪
ડિફ્ફર	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૪૪
ડિન્ડિમ	વાજિત્રનો એક ભેદ	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૧૧
ડિન્ડીર	સમુદ્રકેશ	૧૦૭૭	૪૮૭	૨૦
ડિમ	નાટ્યનો એક પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૪૭
ડિમ્બ	લૂંટ, ખોટો કજિયો,			
	ઉપદ્રવ, પ્રલય	૮૦૩	૩૫૬	૩
ડિમ્બ	ધાવણું બાળક, નાનું બાલ	૩૩૮	૧૫૧	૫૬
(ડુણ્ડુભ)	(૧) ઝેર વિનાનો મોટો સર્પ			
	(૨) બે મુખવાળો નિર્વિષ સર્પ,			
	(૩) કાબરચિતરો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૧	૧૪

—: ઢ :—

ઢક્કા	ડંકો, યશનગારું	૨૯૩	૧૩૪	૩૦
ઢૌકન	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૪૪

—: ત :—

તંવા	ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૨૬
તક્ર	પા ભાગના પાણીવાળું ઘડી	૪૦૯	૧૮૧	૫૩
તક્રસાર	માખણ	૪૦૮	૧૮૧	૬
તક્ષક	તક્ષક નાગ	૧૩૦૯	૬૦૨	૨૦
તક્ષણી	વાંસલો, કુહાડી	૧૧૮	૪૦૫	૩૫
તક્ષન્	રથકાર, સુથાર	૧૧૭	૪૦૫	૧૫
તટ	કાંઠો, તીર, કિનારો	૧૦૭૮	૪૮૮	૬
(તટાક)	તળાવ	૧૦૯૪	૪૯૮	૨૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
તટિની	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૩૭	..	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૪૮
તટાક	તળાવ	૧૦૯૪	૪૯૮	૨૨	..	નાનું થોડું	૧૪૨૭	૬૫૫	૩૭
તટાગ	..	૧૦૯૪	૪૯૮	૧૯	..	છુટુ છવાયું, આછું વિરલ	૧૪૪૭	૬૬૫	૨૪
તટિત્	વિજળી	૧૧૦૪	૫૦૫	૨૮	તનુત્ર	બખ્તર, કવચ	૭૬૬	૩૩૮	૪
તટિકુમાર	ભવનપતિ દેવ પૈકી ત્રીજા દેવ	૧૦	૨૬	૩૫	(તનુત્રાણ)	..	૭૬૬	૩૩૮	૬
તટિત્વત્	મંધ, વાદળ	૧૬૪	૬૪	૪૫	(તનુરૂઢ)	રોમ, રુંવાડાં, રુંવાટાં	૬૩૦	૨૭૮	૮
તણ્ડુ	શંકરનો નંદીગણ	૨૧૦	૯૫	૩૬	તનુવાત	પાતળો વાયુ, તનવાત	૧૩૫૯	૬૨૪	૭
તણ્ડુલફલ્લ	પીપર	૪૨૧-શો.	૧૮૬	૧૨	તનૂ	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૫૦
તણ્ડુલીય	તાંદળજો (ભાજી)	૧૧૮૪	૫૪૯	૪૨	તનુકૃત	પાતળું કરેલું, છોલેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૫૬
તણ્ડુલે	..	૧૧૮૪	૫૪૯	૪૩	તનૂતલ	વામ, બંને હાથ આડા-			
તત્	હેતુ, કારણ કે, તેથી	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૫		લાંબા કરે એટલી લંબાઈ	૬૦૦-શો.	૨૬૫	૪
તત	વીણા, તારવાળું વાજિંત્ર	૨૮૬	૧૩૧	૨૯	તનૂનપાત્	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૧	૪
..	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૩૭	તનૂરૂઢ	રોમ, રુંવાટાં	૬૩૦	૨૭૮	૮
તત્ત્	હેતુ, કારણ કે, તેથી	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૬	..	પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૭	૬૦૫	૯
તતિ	શ્રેણી, ઓળી	૧૪૨૩	૬૫૩	૩૯	તન્તિપાલક	નકુલ	૭૧૦-શો.	૩૧૨	૧૯
તત્કાલ	તેજ વખતે, વર્તમાન કાળ	૧૬૨	૬૨	૫૬	તન્તુ	સૂતર	૯૧૩	૪૦૩	૨૭
તત્કાલથી	હાજર જવાબી	૩૪૪	૧૫૫	૩૩	..	ગ્રાહ, ઝુંડ	૧૩૫૧	૬૨૦	૩૭
તત્ત્વ	મંદગતિવાળું નૃત્ય	૨૯૨	૧૩૩	૪૧	તન્તુણ	..	૧૩૫૧	૬૨૦	૪૧
તત્ત્વજ્ઞાન	પરમાર્થ જ્ઞાન	૩૧૧	૧૪૧	૫૯	તન્તુનાગ	..	૧૩૫૧	૬૨૦	૩૮
તત્ત્વનિષ્ઠતા	ઇચ્છિત વસ્તુ સ્વરૂપને અનુસરતી- પ્રભુની વાણીનો ૧૭મો ગુણ	૬૭	૧૭	૪૬	તન્તુભ	સરસવ	૧૧૮૦	૫૪૭	૨૬
તત્પર	તત્પર, આસક્ત	૩૮૪	૧૭૦	૪૩	તન્તુલ	કમલની નાળ	૧૧૬૫	૫૪૦	૧૫
તત્રભવાન્	પૂજ્ય, પૂજ્યવાચક શબ્દ	૩૩૬	૧૫૦	૪૪	(તન્તુવાય)	વણકર	૯૧૩	૪૦૩	૩
તત્સદ્	દેવો, દેવતા	૮૭	૨૪	૨૬	તન્તુવાય	લૂતા-કરોળીયો	૧૨૧૦	૫૬૦	૨૫
તથા	તેમ, તે પ્રમાણે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૧૧	તન્તુશાલ	કાપડ વણવાનું સ્થાન,			
..	સદૃશ, સરખું	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૨૧		તંતુશાળા	૯૯૯	૪૪૫	૪૬
તથાગત	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૨	૧૧૦	૨૨	તન્તુસન્તત	સીવેલું વળેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૩૯
તથ્ય	સત્ય, સાચું	૨૬૪	૧૨૩	૨	તન્ત્ર	ઔષધ	૪૭૨	૨૦૮	૪૦
તદ્રત	એકાગ્ર	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૨	..	પોતાના દેશની રક્ષા,			
તદા	ત્યારે, તે સમયે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૯	૧	..	પોષણદિ ચિંતા	૭૧૫	૩૧૩	૫૧
તદાત્ત્વ	તેજ વખતે, વર્તમાન કાળ	૧૬૨	૬૨	૫૭	..	નોકર, ચાકર	૭૧૬	૩૧૪	૧૧
તદાનીમ્	ત્યારે, તે સમયે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૯	૧	..	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૬
તદ્ધન	કૃપણ, કંજૂસ	૩૬૮	૧૬૪	૩૪	તન્ત્રક	નવું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૯૭	૩૪
તદ્ધલ	ઉદરના પૂંછડાના જેવી આકૃતિવાળું બાણ	૭૮૦	૩૪૪	૨૧	તન્ત્રવાય	વણકર	૯૧૩	૪૦૩	૨
તદ્ધુ	શાસ્ત્રાભ્યાસ કરવાનું સ્થાન	૭૮૮	૩૪૯	૧૨	તન્તુવાય	લૂતા, કરોળીયો	૧૨૧૦	૫૬૦	૨૫
તનય	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૨૮	(તન્ત્રિ)	દોરી, દોરડું	૯૨૮	૪૦૯	૫૧
(તનયા)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૪	તન્ત્રી	..	૯૨૮	૪૦૯	૫૪
તનુ	દુબળો, કૃશ	૪૪૯	૧૯૬	૫૧	..	નસ, સ્નાયુ	૬૩૧-શો.	૨૭૯	૫
					તન્દ્રા	નિદ્રા, ઉંઘ	૩૧૩	૧૪૨	૪૪
					..	તંદ્રા, આળસ	૩૧૫	૧૪૩	૪૨
					(તન્દ્રિ)	નિદ્રા, ઉંઘ	૩૧૩	૧૪૨	૪૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(તન્દ્રી)	નિદ્રા, ઉંઘ	૩૧૩	૧૪૨	૪૯	,,	વિષ્ણુ	૨૧૯-શ્લ.	૧૦૨	૪૭
તપ	ગ્રીષ્મ ઋતુ	૧૫૭	૫૯	૩૮	તમોમણિ	ખદ્યોત, આગીયો	૧૨૧૩-શ્લ.	૫૬૨	૧૧
તપઃક્લેશસહ	તપના કલેશને સહન કરનાર	૮૧૧	૩૫૯	૨	તમ્પા	ગાય (અનેક પ્રકારના			
તપન	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૪૨		વર્ણવાળી ગાય)	૧૨૬૬	૫૮૩	૨૧
,,	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩-શ્લ.	૪૩	૪૮	તરક્ષુ	નાનો વાધ, જરખ	૧૨૮૫	૫૯૧	૩૮
તપનાત્મજા	તાપી નદી	૧૦૮૪	૪૯૧	૫૯	તરક્ક	પાણીના મોજા	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૭
તપની	,, ,,	૧૦૮૪	૪૯૧	૫૭	તરક્કિણી	નદી	૧૦૭૯	૪૮૯	૧૮
તપનીય	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૪૪	તરણિ	સૂર્ય	૯૫	૨૭	૬૮
તપસ્	મુનિનું ધન, એનાથી				(,,)	નાવ	૮૭૭	૩૮૫	૪૨
	તપોધન વગેરે શબ્દ બને છે	૭૬	૧૯	૪૧	તરણી	,,	૮૭૭	૩૮૫	૪૪
,,	ચોથો નિયમ	૮૨	૨૧	૪૦	તરણ્ડ	નાની હોડી, મછવો	૮૭૯	૩૮૭	૧
,,	મહા મહિનો	૧૫૩	૫૬	૩૪	તરણ્ય	વહાણનું ભાડું	૮૭૯	૩૮૭	૭
,,	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ્લ.	૩૫	૨૮	તરલ	હારની વાચમાં રહેલો મણિ	૬૫૦	૨૮૮	૬
,,	નિયમ, વ્રત	૮૪૩-શ્લ.	૩૭૩	૨૪	,,	ચપલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૩૫
તપસ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ્લ.	૩૫	૩૦	તરલ્લોચના	ચંચલ નેત્રવાળી સ્ત્રી	૫૦૬	૨૨૨	૬૦
તપસ્તક્ષ	છંદ્ર	૧૭૩	૭૦	૫૩	તરલા	રાબડી, કાંજી	૩૯૭	૧૭૫	૨૯
તપસ્ય	ફાગણ મહિનો	૧૫૩	૫૬	૪૯	તરલિત	હલાવેલું કંપેલું	૧૪૮૦	૬૭૮	૪૮
તપસ્યા	પ્રવજ્યા, દીક્ષા	૮૧	૨૧	૨૨	તરવારિ	તરવાર	૭૮૨	૩૪૫	૩૬
(તપસ્વિનું)	ભિક્ષુ, મુનિ	૮૧૦	૩૫૮	૩૭	તરસ્	વેગ	૪૯૪	૨૧૭	૪૮
તપાત્મય	વર્ષા ઋતુ, શ્રાવણ-				(,,)	જલદી	૧૫૩૦	૭૦૨	૨૯
	ભાદરવો માસ	૧૫૭	૫૯	૫૯	,,	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૧૦
(તપોધન)	મુનિ, યતિ	૭૬	૧૯	૪૩	તરસ	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૪૧
તપ્ત	તપાયેલું, દુભવેલ	૧૪૯૩	૬૮૪	૪૧	(તરિ)	નાવ, વહાણ	૮૭૭	૩૮૫	૩૮
તપઃપ્રભા	છઠ્ઠી નરકની પૃથ્વી	૧૩૬૦	૬૨૪	૪	તરી	,, ,,	૮૭૭	૩૮૫	૪૦
તપઙ્ગ	અગાસી, અટારી	૧૦૧૧	૪૫૨	૩૯	તરુ	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૩૯
તપર	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૩	તરુણ	યુવાન માણસ	૩૩૯	૧૫૨	૨૯
તપસ્	રાહુ	૧૨૧	૪૨	૪૮	તરુણી	યુવતિ, યુવાન સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૫	૫૧
,,	અંધકાર	૧૪૫	૫૨	૫૦	તર્ક	અનુમાન, વિચારણા	૩૨૩	૧૪૬	૧
,,	અશુભ, પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૧	૬૩૩	૩૮	તર્કવિદ્યા	ન્યાયશાસ્ત્ર	૨૫૧	૧૧૭	૨૩
તપસ્વિની	રાત્રિ	૧૪૨	૫૧	૧૨	તર્કુ	ચરખો, રેંટીયો	૯૧૧	૪૦૨	૩૩
તમા	,,	૧૪૨	૫૦	૪૨	તર્કુક	માગણ, ચાચક	૩૮૮	૧૭૧	૫૫
તમાલ	તમાલ વૃક્ષ	૧૧૪૬	૫૩૦	૧૬	તર્જની	અંગૂઠા પાસેની આંગળી	૫૯૨	૨૬૨	૨૫
તમાલપત્ર	કેશર-ચંદનાદિનું				તર્જિક	બુખારા પાસેનો દેશ	૯૫૮	૧૬૯	૨૫
	તિલક, ચાંદલો	૬૫૩	૨૮૯	૨૩	તર્ણ	વાછરડો	૧૨૬૦	૫૮૦	૩૯
તમાલિની	તામ્રલિપ્તી નગરી	૧૭૯	૪૩૪	૪૫	તર્દુ	ડોયો, લાકડાની કડછી	૧૦૨૧	૪૫૮	૨૯
તમિ	રાત્રિ	૧૪૩-શ્લ.	૫૧	૨૨	તર્પણ	પિતૃયજ્ઞ, પિતૃને તૃપ્ત			
તમિસ્ર	અંધકાર	૧૪૫	૫૨	૪૫		કરવાનો યજ્ઞ	૮૨૧	૩૬૪	૩૧
તમિસ્રા	અમાસની રાત	૧૪૩	૫૧	૨૬	,,	લાકડા, બળતણ	૮૨૭	૩૬૬	૪૪
તમી	રાત	૧૪૨	૫૦	૪૦	,,	ખુશ કરવું, તૃપ્તિ	૧૫૦૨	૬૮૮	૪૮
તમોઘ્ર	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૨	૫	તર્મન્	યુધનો અગ્રભાગ	૮૨૫	૨૬૫	૫૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
તર્ષ	પિપાસા, તરસ	૩૯૩	૧૭૩	૬૫	તાત	પિતા, બાપ	૫૫૬	૨૪૬	૯
(તર્ષિત)	તરસ્યો	૩૯૩	૧૭૩	૫૮	તાતતુલ્ય	પિતાતુલ્ય, કાકા	૪૮૮	૨૧૫	૨૨
તર્હિ	ત્યારે, તે સમયે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૧	તાન્ત્રિક	શાસ્ત્ર જાણનાર, વૈદ્યક-			
તલ	પલોળી કરેલી આંગળીઓ-					જ્યોતિષાદિ જાણનાર	૪૮૩	૨૧૨	૬૧
	વાળો હાથ પંજો	૫૯૬	૨૬૩	૪૧	તાપન	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૬૩
"	પગના તળીયાનો				તાપસ	મુનિ, યતિ, સંન્યાસી	૮૦૯	૩૫૮	૩૬
	મધ્યભાગ	૬૧૮	૨૭૩	૧૭	તાપસદ્રુમ	છંગોરીયો	૧૧૪૩	૫૨૮	૧૫
"	હાથ ઊપર ધનુષ્યની				(તાપિચ્છ)	તમાલ વૃક્ષ	૧૧૪૬	૫૩૦	૧૫
	ઢોરીનો ઘસારો ન લાગે તે				તાપિચ્છ	" "	૧૧૪૬	૫૩૦	૧૦
	માટે કરેલો ચામડાનો				તાપી	તાપી નદી	૧૦૮૪	૪૯૧	૫૭
	બાહુબંધ	૭૭૬	૩૪૨	૨	તાપ્ય	હીરાકસી, માક્ષિકધાતુ	૧૦૫૫	૪૭૬	૧૯
"	તાડ	૧૧૩૬	૫૨૩	૪૯	તામરસ	કમળ	૧૧૬૧	૫૩૮	૮
તલસારક	ઘોડાના મુખે બાંધવાનો				તામલિષ્ટ	તામલિષ્ટી નગરી	૯૭૯	૪૩૪	૪૧
	ચામડાનો પટ્ટો	૧૨૫૧	૫૭૭	૨૫	તામલિષ્ટી	" "	૯૭૯	૪૩૪	૪૩
તલહ્રદય	પગના તળિયાનો				તામસી	રાત્રિ	૧૪૩-શે.	૫૧	૨૨
	મધ્યભાગ	૬૧૮	૨૭૩	૧૭	"	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૧૮
(તલ્પ)	ચામડાનો બાહુબંધ	૭૭૬	૩૪૨	૨	"	નિદ્રા, ઉંઘ	૩૧૩-શે.	૧૪૨	૫૩
તલ્લિકા	મુખે બાંધવાનો ચામડાનો				તામ્બૂલકરઢ્ક	પાનદાની, તાંબૂલપાત્ર	૭૧૮	૩૧૪	૪૯
	પટ્ટો, ઘોડાનો તંગ	૧૨૫૧	૫૭૭	૨૪	તામ્બૂલવસ્ત્રી	નાગરવેલ	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૦
તલ્લિન	દુબળો, કૃશ	૪૪૯	૧૯૬	૫૫	તામ્બૂલ્લી	"	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૧
"	નાનું, થોડું	૧૪૨૬	૬૫૫	૩૬	તામ્ર	તાંબુ	૧૦૩૯	૪૬૮	૩૩
"	શય્યા (તળાઈ)	૬૮૨	૩૦૩	૧૪	તામ્રકુટ્ટક	વાસણ ઘડનાર, કંસારો	૯૧૦	૪૦૨	૨
તલુની	યુવાન સ્ત્રી, ઋતુ પ્રાપ્ત				તામચૂડ	ચામડાનો કુકડો	૧૩૨૫	૬૦૮	૩૪
	થયેલી સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૫	૫૧	તામ્રવૃન્તા	નાની કલથી	૧૧૭૫	૫૪૪	૫૫
તલ્લેક્ષણ	ભૂડ	૧૨૮૮-શે.	૫૯૨	૫૧	તામ્રસાર	રક્ત ચંદન	૬૪૨	૨૮૪	૩૩
તલ્પ	શય્યા, તળાઈ	૬૮૨	૩૦૩	૧	તામ્રાક્ષ	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૩
(તલ્લ)	નાનું સરોવર	૧૦૯૫	૪૯૮	૪૫	તાયિક	તર્જિક-બુખારા પાસેનો દેશ	૯૫૮	૪૨૫	૨૫
તલ્લજ	આ શબ્દ લગાડવાથી				તાર	રૂપું	૧૦૪૩	૪૬૯	૫૮
	પ્રશંસા વાચક શબ્દ બને છે	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૨	તારક	જ્યોતિષિક દેવ	૯૨	૨૬	૬૧
તલિષ	સ્વર્ગ, દેવલોક	૮૭	૨૩	૪૬	"	પ્રતિવાસુદેવ	૬૯૯	૩૦૯	૮
તલિષી	ઉંદ્રની પુત્રી	૧૭૬	૭૨	૩૪	તારકા	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૭	૩૬	૩૦
તલ્પ	પાતળું કરેલું, છોલેલું	૧૪૮૬	૬૮૨	૨	(,)	આંખની કીકી	૫૭૫	૨૫૪	૪૧
તલ્સ્કર	ચોર	૩૮૧	૧૬૯	૪૨	(તારકાન્તક)	કાર્તિકેય	૨૦૯	૯૪	૫૭
તા	લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની	૨૨૬	૧૦૬	૪૨	તારકારિ	"	૨૦૯	૯૪	૫૬
તાડક	કાને પહેરવાનું તાડપત્રના				તારજીવન	સોનું	૧૦૪૪-શે.	૪૭૨	૨૪
	આકારનું આભુષણ	૬૫૬	૨૯૦	૧૯	તારતા	મસ્તકમાંથી નીકળતો			
તાડપત્ર	" "	૬૫૬	૨૯૦	૨૧		અવાજ, ઊંચો સ્વર	૧૪૦૨	૬૪૫	૨
તાડ્ય	પિતાશય, લીવરની				"	અત્યંત ઊંચો અવાજ	૧૪૦૯	૬૪૭	૨૬
	અંદરનો ભાગ	૬૦૫-શે.	૨૬૭	૭	તારા	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૭	૩૬	૩૭
તાળવ	નૃત્ય, નાચ	૨૮૦	૧૨૯	૩૧	"	આંખની કીકી	૫૭૫	૨૫૪	૪૦

તા-૮૦૪-તિ

અભિયાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
તારારિ	હીરાકસી, માશિક ધાતુ	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૧	તિતિશુ	ક્ષમાવાન, સહનશીલ	૩૧૧	૧૭૨	૬૦
તારુણ્ય	જુવાની, તરુણતા	૩૩૯	૧૫૨	૩૫	તિતિભ	ઇંદ્રગોપ, ગોકળગાય,			
તાર્કિક	દર્શનકાર	૮૬૩	૩૭૯	૫૨		મામણમુંડા	૧૨૦૯	૫૬૦	૪૩
તાર્ક્ય	ગરુડ	૨૩૧	૧૦૯	૩૫	તિતિરિ	તેતર	૧૩૪૧	૬૧૬	૨૦
"	ઘોડો	૧૨૩૨	૫૭૧	૧૫	તિથિ	પડવો-બીજ વગેરે તિથિ	૧૪૭	૫૩	૩૫
તાર્ક્યધ્વજ	વિષ્ણુ	૨૧૪	૧૦૦	૪	તિથિપ્રણી	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૩૪
તાર્ક્યશૈલ	રસાંજન, રસવતી દારુ- હલદરના ક્વાથનું				તિનિશ	તિનિશ વૃક્ષ, તણાછ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૫
	બનાવેલું	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૩	(તિનિડા)	આંબલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૩૩
તાર	કાળ અને ક્રિયાનું				તિનિડી	" "	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૮
	પરિમાણ, અવાપ	૨૯૨	૧૩૩	૧૩	તિનિડીક	આંબલી, કોકમ	૪૧૭	૧૮૪	૫૬
"	પહોળી કરેલી આંગળીઓ-				(તિનિડીકા)	આંબલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૭
	વાળો હાથ, હાથનો પંજો	૫૯૬	૨૬૩	૪૫	(તિનિડીકા)	" "	૧૧૪૩	૫૨૮	૩૪
"	અંગૂઠો મધ્યમા સહિત				(તિનિલા)	" "	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૭
	લંબાવે તેટલી લંબાઈ	૫૯૬	૨૬૩	૧૬	તિમિ	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૫૧
"	હરતાલ	૧૦૫૯	૪૭૭	૨૪	તિમિકોશ	સમુદ્ર	૧૦૭૪-શો.	૪૮૬	૧૬
"	તાડ	૧૧૩૬	૫૨૩	૫૦	તિમિક્ષિલગિલ	મોટા માછલાં	૧૩૪૮	૬૨૦	૧
તાર્ક	તાળું	૧૦૦૫	૪૪૯	૨૦	તિમિત	ભીનું પલળેલું	૧૪૯૨	૬૮૪	૮
તાર્કામ	લીલો-પીળો મિશ્રિત વર્ણ,				તિમિર	અંધકાર	૧૪૫	૫૨	૪૭
	લીલો વર્ણ	૧૩૯૫	૬૪૦	૬૦	(તિમિરારિ)	સૂર્ય	૧૬	૨૯	૨૫
(તારાપત્ર)	કુંડલ, તારાપત્ર જેવું				તિમિલ	વાદ્યવિશેષ	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૧૧
	કાનનું આભૂષણ	૬૫૬	૨૯૦	૨૨	તિરસ્	તીરછું, વાંકું	૧૫૩૪	૭૦૪	૨
તારામર્દલ	વાદ્ય વિશેષ	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૫	તિરસ્કરિણી	કંતાન, પડદો	૬૮૧	૩૦૨	૧૩
તારાલક્ષ્મન્	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૪૫	તિરસ્ક્રિયા	પરાભવ, તિરસ્કાર	૪૪૧	૧૯૩	૩૫
તારાલ્પન્ત	પંખો, વીંઝણો	૬૮૭	૩૦૫	૧૦	તિરોધાન	ઢંકાયેલું, આચ્છાદિત	૧૪૭૮	૬૭૭	૪૯
તારાલિકા	પહોળી કરેલી આંગળીઓ-				તિરોહિત	" "	૮૦૫	૩૫૬	૫૧
	વાળો હાથ, પંજો	૫૯૬	૨૬૩	૪૩		અંતર્ધાન, ઢંકાયેલું,			
તારા	તાળું ઉઘાડવાનું				તિર્યગ્ધાતિનુ	આચ્છાદિત	૧૪૭૭	૬૭૭	૩૩
	યંત્ર, કુંચી	૧૦૦૬	૪૪૯	૨૩	તિર્યચ્	વાંકો ધા કરનાર હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૮
તારુ	તાળું, તાળવું	૫૮૫	૨૫૮	૫૧		વાંકો ચાલનાર	૪૪૪	૧૯૪	૪૧
તારુજિહ્વ	પગરમચ્છ	૧૩૪૯	૬૨૦	૧૭	"	પશુ	૧૨૧૬	૫૬૪	૮
તારૂ	પાણીની ભમરી, પાણીનું				"	વાંકું, તિરછું	૧૫૧૫	૬૯૪	૨૫
	ચક્રાકારે ભમવું તે	૧૦૭૬	૪૮૭	૧૧	તિલ્લ	પિત્તાશય, લીવરની			
તાવિષ	સ્વર્ગ, દેવલોક	૮૭	૨૩	૪૬		અંદરનો રહેલો ભાગ	૬૦૫	૨૬૭	૪
તાવિષી	ઇંદ્રની પુત્રી	૧૭૬	૭૨	૩૪	"	તલ, શરીરમાં કાળું ચિહ્ન	૬૧૮	૨૭૩	૨૬
તિક્ત	તિક્ત રસ, કડવું	૧૩૮૯	૬૨૭	૫૩	"	ચાંદલો, ટીલું, તિલક	૬૫૩	૨૮૯	૨૧
તિક્તપત્ર	કંકોડી, તમાલપત્ર	૧૧૯૦	૫૫૨	૩૧	"	ગંધરહિત કાળો સંચળ	૧૪૩	૪૧૯	૩૮
તિગ્મ	ઉષ્ણ સ્પર્શ, અત્યંત ગરમ	૧૩૮૫	૬૩૬	૧૮	તિલ્લકાલક	શરીરમાં કાળું ચિહ્ન, તલ	૬૧૮	૨૭૩	૨૮
તિતડ	ચાલણી	૧૦૧૮	૪૫૬	૧૩	(તિલ્લનુદ)	તલ પીલનાર ધાંચી	૧૧૭	૪૦૪	૫૪
તિતિક્ષા	ક્ષમા, સહનશીલપણું	૩૧૧	૧૭૨	૬૫	(તિલ્લપર્ણિક)	રક્તચન્દન, રતાંજળી	૬૪૨	૨૮૪	૩૭
					તિલ્લપર્ણિકા	" "	૬૪૨	૨૮૪	૩૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
તિલપિણ	ઉગી ન શકે તેવા તલ	૧૧૮૦	૫૪૭	૧૨	..	શૂન્ય, ખાલી	૧૪૪૬	૬૬૫	૧
તિલપેજ	.. ..	૧૧૮૦	૫૪૭	૧૨	તુટિ	લવ, લેશ, અલ્પ	૧૪૨૭	૬૫૫	૫૪
તિલ્લિસ	ગાયના જેવી નાસિકા-				તુળ	મુખ	૫૭૨	૨૫૨	૫૪
	વાળો સર્પ	૧૩૦૬	૬૦૧	૩૦	તુળિકેરિકા	ટીડોળા, ગીલોડાંનો વેલો	૧૧૮૫	૫૫૦	૩
તિલ્પ	તલનું ખેતર	૧૬૭	૪૨૧	૧૧	(તુળિકેરી)	.. ..	૧૧૮૫	૫૫૦	૫
તિલ્વ	લોધ, લોધર	૧૧૫૧	૫૩૬	૫૫	તુળિધ	મોટા પેટવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૧૧
તિલ્પ	પુષ્પ નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૨	તુળિલ	.. ..	૪૫૮	૨૦૧	૧૭
તીક્ષ્ણ	લોઢું	૧૦૩૮	૪૬૭	૪૭	તુલ્ય	મોરથુથું	૧૦૫૨	૪૭૫	૨૧
..	વિષ, ઝેર	૧૧૧૫	૫૫૫	૪૩	(તુલ્યસાજન)	હિંગળોક, રસાંજન	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૩
..	ઉષ્ણ સ્પર્શ, અત્યંત ગરમ	૧૩૮૫	૬૩૬	૨૩	તુલ્યાજન	મોરથુથું	૧૦૫૨	૪૭૫	૩૪
તીક્ષ્ણકર્મન્	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૧	તુન્દ	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૨૨
તીક્ષ્ણગન્ધક	સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૩૫	તુન્દકૂપિકા	નાભિ, ડુંટી	૬૦૬	૨૬૭	૪૩
તીક્ષ્ણતણ્ડુલ	પીપર	૪૨૧-શો.	૧૮૬	૧૨	તુન્દપરિમૃન્	આળસુ	૩૮૪	૧૭૦	૨૨
તીક્ષ્ણધાર	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૩	તુન્દિ	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૨૫
..	અસ્ત્રાના જેવું શસ્ત્ર,				તુન્દિક	મોટા પેટવાળો	૪૫૦	૧૧૭	૩
	ખરપલી	૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૧	તુન્દિન્	.. ..	૪૫૦	૧૧૭	૩
તીક્ષ્ણશૂક	જવ	૧૧૭૦	૫૪૨	૪૪	તુન્દિધ	.. ..	૪૫૦-શો.		
તીર	તટ, કિનારો, કાંઠો	૧૦૭૮	૪૮૮	૮	તુન્દિલ	.. ..	૪૫૦	૧૧૭	૫
તીરી	ત્રણ ભાગનું શર				તુન્દવાય	તૂણનાર, દરજી	૧૧૦	૪૦૨	૧૧
	અને એક ભાગ				(તુમ)	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૨૮
	લોઢાનો હોય તેવું બાણ	૭૮૦	૩૪૪	૨૭	(તુમા)	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૨૮
(તીર્થ)	ચતુર્વિધ સંઘ અથવા				તુમુલ	કોલાહલવાળું યુદ્ધ	૭૧૧	૩૫૪	૨૮
	પ્રથમ ગણધર	૨૪	૮	૩૪	..	યુદ્ધનો શોર-બકોર	૧૪૦૪	૬૪૫	૫૧
..	અંગૂઠાનું મૂળ	૮૪૦-શો.	૩૭૨	૭	(તુમ્બ)	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૫૨
..	તીર્થ, ઘાટ, પાણીનો આરો	૧૦૮૭	૪૧૩	૪૦	(તુમ્બા)	..	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૧
તીર્થકર	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૩૫	(તુમ્બિ)	..	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૮
તીર્થપાદ	વિષ્ણુ	૨૧૧-શો.	૧૦૨	૪૬	તુમ્બી	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૬
તીર્થવાક	કેશ, વાળ	૫૬૭	૨૫૦	૬૪	તુમ્બરુ	શ્રી સુમતિનાથ ભ. ના			
તીવ્ર	ઉષ્ણ સ્પર્શ,					શાસનદેવ	૪૨	૧૨	૫૮
	અત્યંત ગરમ	૧૩૮૫	૬૩૬	૨૧	(..)	દેવોના ગવૈયા, ગંધર્વ	૧૮૩	૭૭	૪૧
..	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૫	૬૧૦	૧૦	તુરગ	ઘોડો	૧૨૩૨	૫૭૧	૧૪
તીવ્રવેદના	નરકની પીડા	૧૩૫૮	૬૨૩	૨૮	તુરગિન્	ઘોડેસવાર	૭૬૧	૩૩૬	૨૦
તુ	નિશ્ચય અર્થ બતાવનાર	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૩૨	તુરજ્ઞ	ઘોડો	૧૨૩૨	૫૭૧	૧૪
..	પાદપૂરણાર્થક શબ્દ	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૧૦	તુરજ્ઞમ	..	૧૨૩૨	૫૭૧	૧૪
(તુચ)	સંતતિ, છોકરુ	૫૪૩	૨૪૧	૧૭	તુરજ્ઞવદન	કિન્નર	૧૧૪	૮૪	૫૩
તુજ્	.. ..	૫૪૩	૨૪૧	૧૩	તુરાણહ	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૪૭
તુકાક્ષીરી	વંશલોચન, વાંસકપૂર	૧૧૫૪	૫૩૪	૧૬	તુરીયક	ચોથો ભાગ	૧૪૩૪	૬૫૧	૨૮
તુજ્ઞ	ઉચ્ચ, ઊંચું	૧૪૨૮	૬૫૬	૩૭	તુરુષ્ક	દશાંગ ધૂપ લોબાન,			
(તુજ્ઞી)	રાત્રિ	૧૪૩	૫૧	૨૪		શેલારસ	૬૪૮	૨૮૭	૬
તુચ્છ	નાનું, થોડું	૧૪૨૬	૬૫૫	૨૧	..	તુર્કસ્તાન	૧૫૧	૪૨૫	૪૧

તુ-૮૦૬-તો

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
તુલસ્ફોટ-					(તૃણશૂન્ય)	મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૧૭
નકાર્મુક	પીંજવાનું યંત્ર	૧૧૨	૪૦૨	૪૧	તૃણાટવી	ઘણા ધાસવાળું જંગલ	૧૧૧૧	૫૦૯	૧૧
તુલ	સો પલ વજન	૮૮૫	૩૯૦	૪	(તૃપ્યા)	તૃણનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૧૧
"	ઉપમા	૧૪૬૩	૬૭૨	૫	તૃતીયાકૃત	ત્રણવાર હળથી ખેડેલું ખેતર	૧૬૮	૪૨૯	૩૫
(,,)	૧૨ રાશિ પૈકી સાતમી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪	તૃતીયાપ્રકૃતિ	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૧૭
તુલાકોટી	પગે પહેરવાનું ઝાંજર, કલ્લું	૬૬૫	૨૯૪	૩૩	તૃપ્ત	તૃપ્ત, ધરાયેલ	૪૨૬	૧૮૮	૧૬
તુલ્ય	સમાન, બરોબર	૧૪૬૧	૬૭૧	૨૨	તૃપ્તિ	તૃપ્તિ, ધરાવવું તે	૪૨૬	૧૮૮	૨૫
તુલરક	જંગલી મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૨૫	તૃષ્	પિપાસા, તરસ	૩૯૪	૧૭૪	૨
તુલરી	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૧	"	ઇચ્છા, મનોરથ	૪૩૦	૧૮૯	૬૧
(,,)	"	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૬	તૃષા	પિપાસા, તરસ	૩૯૪	૧૭૪	૪
"	તુવેર	૧૧૭૫	૫૪૫	૩	તૃષિત	તરસ્યો	૩૯૩	૧૭૩	૫૫
તુષ	ધાન્યના છોડા, કુસડી	૧૧૮૨	૫૪૮	૪૧	તૃષ્ણજ્	"	૩૯૩	૧૭૩	૫૮
તુષાનલ	ફોતરાંનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૫૮	"	લોભી	૪૨૯	૧૮૯	૨૧
તુષાર	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૫	૯	તૃષ્ણા	પિપાસા, તરસ	૩૯૩	૧૭૩	૬૩
"	શીતળ, ઠંડું, શીત સ્પર્શ	૧૩૮૫	૬૩૫	૪૯	"	ઇચ્છા, મનોરથ	૪૩૦	૧૮૯	૪૧
(,,)	તે દેશમાં ઉત્પન્ન				તૃષ્ણાક્ષય	શાંતિ, ઉપશમ	૩૦૪	૧૩૯	૧૫
	થયેલ ઘોડો	૧૧૩૫	૫૭૩	૧૮	તેજન	મુંજ નામનું ધાસ	૧૧૯૨	૫૫૩	૨૧
તુષિત	ગણદેવતા	૮૯-શ્લો.	૨૫	૭૧	તેજસ્	સૂર્યનો પ્રકાશ	૧૦૧	૩૨	૫૧
તુષોદક	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૪	૯	"	ક્રોશ, દંડ અને પ્રભુત્વશક્તિથી			
તુહિન	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૪	૫૬		ઉત્પન્ન થયેલ તેજ, પ્રાણના			
તૂળ	બાણ રાખવાનું ભાથું	૭૮૧	૩૪૪	૫૫		ભોગે બીજાનું અપમાન,			
તૂળિન્	ધનુષ્ય ધારણ કરનાર	૭૭૧	૩૩૯	૫૨		તિરસ્કાર વગેરેને સહન			
તૂળીર	બાણ રાખવાનું ભાથું	૭૮૧	૩૪૫	૨		ન કરે તેવું તેજ	૭૪૦	૩૨૫	૨૫
તૂર	વાજિત્ર, વાજું	૨૮૬	૧૩૧	૧૬	તેજિત	તીક્ષ્ણ કરાયેલું	૧૪૮૪	૬૮૦	૫૨
તૂર્ણ	શીઘ્ર, જલ્દી	૧૪૭૦	૬૭૪	૪૩	(તેન)	હેતુ, કારણ	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૭
તૂર્ણિ	ઉતાવળ, શીઘ્રતા	૩૨૨	૧૪૫	૪૭	તેમન	કઢી, વ્યંજન	૩૯૯	૧૭૬	૫૭
તૂર્ય	વાજિત્ર, વાજું	૨૮૬	૧૩૧	૨૪	તેર	મુખ	૫૭૨-શ્લો.	૨૫૩	૧૩
તૂલક	કપાસ	૧૧૩૯	૫૨૬	૧	તૈજસાવર્તની	ધાતુ ગાળવાની ફૂલડી	૧૦૮	૪૦૧	૨
તૂલિકા	લાકડા કે લોઢાની સળી	૧૨૦	૪૦૬	૩૪	તૈત્તિર	તેતરનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૪
"	ચિતારાની પીંછી	૧૨૧	૪૦૭	૩	તૈલ	તેલ	૪૧૭	૧૮૪	૩૯
(તૂલર)	તૂરો રસ	૧૩૮૯	૬૩૭	૬૦	તૈલપર્ણિક	ગોશીર્ષ ચંદન	૬૪૨	૨૮૪	૧૧
તૂળીશીલ	મુંગો, ન બોલવાના				તૈલપાચિકા	વાગોળ	૧૩૩૭	૬૧૪	૧૧
	સ્વભાવવાળો	૪૩૮	૧૧૨	૨૯	તૈલસ્ફટિક	તેલના વર્ણ જેવું સ્ફટિક મણિ	૧૦૬૮	૪૮૦	૨૪
તૂળીક	" " "	૪૩૮	૧૧૨	૩૦	તૈલાટી	ભમરા જેવી પાંખવાળું જીવડું	૧૨૧૫	૫૬૩	૩૪
તૂળીકામ્	મૌન	૧૫૨૮	૭૦૧	૧૮	તૈલિન્	ઘાંચી	૧૧૭	૪૦૪	૫૩
તૂળીમ્	"	૧૫૨૮	૭૦૧	૧૭	તૈલિશાલા	તેલની ઘાણી	૧૧૭	૪૪૫	૯
તૂળ	નડ વગેરે તૃણની જાત	૧૧૧૧	૫૫૨	૪૫	તૈલીન	તેલનું ખેતર	૧૬૭	૪૨૯	૧૧
"	સર્વ જાતનું તૃણ	૧૧૧૫	૫૫૫	૧૮	તૈષ	પોષ મહીનો	૧૫૨	૫૬	૨૪
તૂળધ્વજ	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૪	૩	તોક	સંતતિ, છોકરું	૫૪૨	૨૪૧	૧
તૂળરાજ	તાડ	૧૧૩૬	૫૨૩	૪૬	તોક્મ	લીલો જવ	૧૧૭૦	૫૪૨	૪૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
તોત્ર	બળદ વગેરે હાંકવાનો				,,	જ્યાં ત્રણ રસ્તા એકઠા			
,,	પરોણો, ચાબુક	૮૯૩	૩૯૪	૩૮	,,	થાય તેવું સ્થાન	૯૮૬	૪૩૯	૧૮
તોદન	વાંસનો પરોણો	૧૨૩૦	૫૭૦	૨	ત્રિકુકુત્	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શ્લ.	૧૦૨	૫૧
,,	બળદ વગેરે હાંકવાનો				ત્રિકુકુદ્	ત્રિકુટાયલ	૧૦૩૦	૪૬૩	૩૭
તોમર	પરોણો	૮૯૩	૩૯૪	૪૦	ત્રિકુટ	સૂંઠ-મરી અને પીપર			
(,,)	રવંયાના આકારનું બાણ	૭૮૭	૩૪૮	૨૩	,,	એ ત્રણ ભેગાં	૪૨૨	૧૮૬	૨૧
(,,)	બાણનો એક પ્રકાર, શસ્ત્ર	૭૮૦	૩૪૪	૨૯	ત્રિકુટક	ગોખરું	૧૧૫૬	૫૩૫	૧૭
તોય	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૨	૧૧	ત્રિકા	ગરગડી	૧૦૯૧	૪૯૬	૪૯
(,,)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૬	ત્રિકાય	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૪	૧૧૧	૧
તોયડિમ્પ	પાણીના કરા	૧૬૬-શ્લ.	૬૬	૩૧	ત્રિકાલવિદ્	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૬
(તોયદ)	મેઘ વાદળ	૧૮-પ.	૬	૩૩	,,	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૨	૧૧૦	૬
તોરણ	(૧) તોરણ (૨) મહેરાબ	૧૦૦૭	૪૫૦	૩	ત્રિકૂટ	ત્રિકુટાયલ	૧૦૩૦	૪૬૩	૩૬
તોયત્રિક	ગીત અને વાજિંત્ર				ત્રિગર્ત	ત્રિગર્ત દેશ (લાહોર			
,,	સહિત નૃત્ય	૨૭૯	૧૨૮	૪૬	,,	પ્રાંતનો એક દેશ)	૯૫૮	૪૨૫	૨૩
તૌલિકિક	ચિત્રકાર, ચિતારો	૧૨૧	૪૦૬	૫૨	ત્રિગુણાકૃત	ત્રણવાર હળથી			
ત્યક્ત	છોડી દીધેલું, તજેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૫૬	,,	ખેડેલું ખેતર	૧૬૮	૪૨૯	૩૪
ત્યાગ	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૧	ત્રિદશ	દેવતા	૮૮	૨૫	૨૦
ત્રપા	લાજ, શરમ	૩૧૧	૧૪૨	૪	ત્રિદશદીર્ઘિકા	ગંગાનદી	૧૦૮૧	૪૯૦	૪૫
ત્રપુ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૩૧	ત્રિદિવ	સ્વર્ગ, દેવલોક	૮૭	૨૪	૨
ત્રપુબન્ધક	,, ,,	૧૦૪૧-શ્લ.	૪૬૯	૨૩	ત્રિદશ્	મહાદેવ, શિવ, શંકર	૧૧૬	૮૭	૧૧
ત્રપુસી	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૨	૭	ત્રિધા	ત્રણ પ્રકારે	૧૫૪૨-શ્લ.	૭૦૯	૪૫
ત્રયી	ત્રણ પ્રકારે વેદ	૨૪૯	૧૧૬	૧૪	ત્રિધાતુક	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭-શ્લ.	૯૩	૪૬
ત્રયીતનુ	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૪૦	ત્રિધામન્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લ.	૧૦૨	૫૧
ત્રયીમુખ	બ્રાહ્મણ	૮૧૧	૩૫૯	૨૮	ત્રિનેત્ર	શંકર	૧૬-પ.	૬	૧
ત્રસ	જંગમ	૧૪૫૪	૬૬૮	૧૪	ત્રિપત્રક	પલાશ વૃક્ષ, ખાખરાનું ઝાડ	૧૧૩૬	૫૨૩	૩૯
,,	હૃદય	૬૦૩-શ્લ.	૨૬૫	૬૨	ત્રિપથ	જ્યાં ત્રણ રસ્તા એકઠાં			
ત્રસયોનિ	ત્રસ જીવોની ઉત્પત્તિનું સ્થાન	૧૩૫૭	૬૨૨	૩૧	,,	થાય તેવું સ્થાન	૯૮૬	૪૩૯	૧૫
ત્રસર	વણ કરનું વણવાનું				ત્રિપથગા	ગંગાનદી	૧૦૮૧	૪૯૦	૩૭
,,	સાધન (તાસની)	૧૧૩	૪૦૩	૮	ત્રિપદી	હાથીનો તંગ, હાથીની ત્રણ			
ત્રસ્ત	બીકણ	૩૬૫-શ્લ.	૧૬૩	૫૦	,,	જંધાને બાંધવાની દોરી	૧૨૩૦	૫૬૧	૫૨
ત્રસ્તુ	,,	૩૬૫-શ્લ.	૧૬૩	૫૦	ત્રિપાત્	વિષ્ણુ, નારાયણ કૃષ્ણ	૨૧૯-શ્લ.	૧૦૨	૫૧
ત્રાણ	રક્ષણ કરાયેલું	૧૪૯૭	૬૮૬	૩૩	(ત્રિપિષ્ઠ)	સ્વર્ગ	૮૭	૨૩	૨૧
,,	રક્ષણ	૧૫૨૩	૬૯૭	૪૯	(ત્રિપુરાન્તક)	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૮	૫૩
ત્રાત	રક્ષણ કરાયેલું	૧૪૯૭	૬૮૬	૩૧	ત્રિપુરી	ચેદી દેશની નગરી	૧૭૫	૪૩૩	૪૩
ત્રાપુષ	રૂપું	૧૦૪૩-શ્લ.	૪૭૦	૧૦	ત્રિપૃષ્ઠ	પ્રથમ વાસુદેવ	૬૯૫	૩૦૮	૪
ત્રાયચ્છિરપતિ	ઇંદ્ર	૧૭૪-શ્લ.	૭૧	૩૧	ત્રિફલ્લ	હરડાં, બહેડાં અને			
ત્રાસ	અકસ્માત આવી પડતો ભય	૩૨૧	૧૪૫	૨૫	,,	આંખના એ ત્રણ ભેગાં	૧૧૪૬	૫૩૦	૩
ત્રાસદાયિન્	ત્રાસ આપનાર	૪૭૯	૨૧૧	૨૪	(ત્રિભુવનપતિ)	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૪
ત્રિક	વાંસાની નીચે બંને				(ત્રિમાર્ગા)	ગંગા	૧૦૮૧	૪૯૦	૪૨
,,	સાથળની સંધિનો ભાગ	૬૦૮	૨૬૮	૪૫	ત્રિમુકુટ	ત્રિકુટાયલ	૧૦૩૦	૪૬૩	૩૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ત્રિમુખ	શ્રી સંભવનાથ ભ. ના				ત્ર્યૂષણ	સુંઠ, મરી અને પીપર			
	શાસનદેવ	૪૧	૧૨	૫૭		એ ત્રણ ભેગાં કરીયે તે	૪૨૨	૧૮૬	૨૧
ત્રિયામા	રાત્રિ	૧૪૨	૫૦	૩૫	ત્વ	ભિન્ન	૧૪૬૮	૬૭૪	૧૩
ત્રિયૂહ	પિંગલ વર્ણવાળો ઘોડો	૧૨૩૯	૫૭૪	૩૦	ત્વક્ષીરિન્	વંશલોચન, વાંસ કપૂર	૧૧૫૪	૫૩૪	૧૭
ત્રિરેખ	શંખ	૧૨૦૫	૫૫૮	૪૩	(ત્વક્ત્ર)	કવચ	૭૬૬	૩૩૮	૧૪
ત્રિલોચના	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૯-શ્લ.	૨૩૪	૩૪	ત્વક્પુષ્પ	કોઠે રોગ	૪૬૭	૨૦૫	૨૨
ત્રિવર્ગ	ધર્મ, અર્થ અને કામ				(ત્વક્સાર)	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૪	૩
	એ ત્રણ વર્ગ	૧૩૮૨	૬૩૪	૬	ત્વગ્મલ	રોમ, રુવાડાં	૬૩૦-શ્લ.	૨૭૮	૧૩
(, ,)	મનુષ્ય, હાથી અને				ત્વચ્	ચામડી	૬૧૯	૨૭૩	૩૮
	ઘોડાઓનો સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૧૭	"	"	૬૩૦	૨૭૮	૧૮
ત્રિવર્ષા	ત્રણ વરસની ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૨	"	વૃક્ષની છાલ	૧૧૨૧	૫૧૫	૫
ત્રિવલીક	ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૬૦	"	કેળ વગેરેની છાલ	૧૧૮૪	૫૪૯	૨૩
ત્રિવિક્રમ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૬	૧૦૧	૩૫	(ત્વિચ)	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૨૨
ત્રિવિષ્ટપ	સ્વર્ગ	૮૭	૨૩	૧૭	(ત્વિચા)	વૃક્ષ વગેરેની છાલ	૧૧૨૧	૫૧૫	૭
ત્રિશક્તિ	હરિશ્ચન્દ્રરાજા	૭૦૧	૩૦૯	૪૨	ત્વિચિસાર	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૪	૧
ત્રિશક્તિયાજિન્	વિશ્વામિત્ર ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૨૪	ત્વિરા	ઉતાવળ, શીઘ્રતા	૩૨૨	૧૪૫	૫૧
ત્રિશલ	ભગવાન મહાવીરની				ત્વિરિ	" "	૩૨૨	૧૪૫	૪૬
	માતાનું નામ	૪૧	૧૨	૪૯	ત્વિરિત	ઘણા વેગવાળો	૪૯૪	૨૧૭	૩૩
ત્રિશિરસ્	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૨૨	"	જલ્દી	૧૪૭૦	૬૭૪	૪૧
"	રાક્ષસ	૧૮૭-શ્લ.	૮૦	૩૦	ત્વિષ્ટ	છોલેલું	૧૪૮૬	૬૮૨	૧
ત્રિશીર્ષક	ત્રિશૂલ	૭૮૭	૩૪૮	૩૬	ત્વિષ્ટ	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૧૬
ત્રિસ્	ત્રણવાર	૧૫૪૨-શ્લ.	૭૦૯	૧૯	"	વિશ્વકર્મા	૧૮૨	૭૬	૩૫
ત્રિસન્ધ્ય	ત્રણ સંધ્યા, પ્રાતઃ				"	રથકાર, સુથાર	૧૧૭	૪૦૫	૧૦
	મધ્યાહન અને સાયમ્	૧૪૦	૪૯	૪૧	ત્વાષ્ટ્રી	ચિત્રા નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૪૪
ત્રિસર	તલ મિશ્રિત અન્ન	૩૯૮	૧૭૫	૬૫	ત્વિષ્	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૧૩
ત્રિસીત્ય	ત્રણવાર હળથી ખેડેલું				(ત્વિષાંપતિ)	દેવ	૯૭	૩૦	૧૭
	ખેતર	૯૬૮	૪૨૯	૩૩	ત્વિષિ	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૧૧
ત્રિસ્રોતસ્	ગંગા નદી	૧૦૮૧	૪૯૦	૪૬	ત્વિરુ	તરવાર વગેરેની મૂઠ	૭૮૨	૩૪૬	૩
ત્રિહલ્ય	ત્રણવાર હળથી ખેડેલું				--: થ :--				
	ખેતર	૯૬૮	૪૨૯	૩૦	થૂલ્કૃત	થૂકવું તે	૧૫૨૧	૬૧૭	૨૨
ત્રિહાયની	ત્રણ વરસની ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૨	--: દ :--				
તુટિ	લવ લેશ, અલ્પ	૧૪૨૭	૬૫૫	૫૪	દંશ	દાંત	૫૮૪	૨૫૮	૨૧
(તુટિ)	લવ, લેશ, અલ્પ	૧૪૨૭	૬૫૫	૫૭	"	કવચ	૭૬૬	૩૩૮	૩
ત્રેતા	દક્ષિણ, આહવાનીય અને				"	ડાંસ	૧૨૧૫	૫૬૩	૨૬
	ગાર્હપત્ય એ ત્રણ				(દંશન)	કવચ	૭૬૬	૩૩૮	૪
	પ્રકારનો અગ્નિ	૮૨૬	૩૬૬	૧૯	દંશમીરુક	પાડો	૧૨૮૨	૫૮૯	૨૮
ત્રેષા	ત્રણ પ્રકારે	૧૫૪૨-શ્લ.	૭૦૯	૧૫	દંશિત	કવચ પહેરેલો	૭૬૬	૩૩૭	૩૩
ત્રૈપુર	ચેદી દેશ, પૂર્વ હિન્દુસ્તાન	૯૫૬	૪૨૪	૫૩	દંશી	નાના ડાંસ	૧૨૧૫	૫૬૩	૩૦
ત્રોટિ	પક્ષીની ચાંચ	૧૩૧૭	૬૦૪	૫૭					
ત્ર્યમ્બકા	પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૨૬					

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દંષ્ટ્રા	દાઢ	૫૮૩	૨૫૮	૩	પડખે રહેનાર દેવો પૈકી એક	૧૦૩	૩૩	૫૦	
દંષ્ટ્રિકા	દાઢી	૫૮૩	૨૫૭	૫૬	(દળકટક) રવૈયો બાંધવાનો				
દંષ્ટ્રિન્	ભૂંડ	૧૨૮૮	૫૧૨	૪૦	ખીલો, થાંભલો	૧૦૨૩	૪૫૧	૫૪	
દક્	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૧	૩૩	(દળક્રોટક) , ,	૧૦૨૩	૪૫૧	૫૫	
દક્ષલવણિક	મીઠું અને પાણીથી				દળધર	યમરાજા	૧૮૪	૭૮	૧૨
	સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૦	૧૮૨	૧૪	દળનાયક	સેનાપતિ	૭૨૫	૩૧૮	૨૩
દક્ષ	કાર્ય કરવામાં ચતુર	૩૪૨	૧૫૪	૪૭	દળપારુષ્ય	આકરો દંડ	૭૩૧	૩૨૫	૧૩
„	હોંશિયાર, નિપુણ	૩૮૪	૧૭૦	૨૭	દળધૃત્	કુંભાર	૧૧૬	૪૦૪	૩૬
દક્ષજા	પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૪૮	(દળડાસન)	બાણનો એક પ્રકાર	૭૮૦	૩૪૪	૨૮
દક્ષજાપતિ	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૩૮	દળહત	છાસ	૪૦૮	૧૮૧	૩૧
(દક્ષાધ્વર-					દળિહત	દંડાયેલો	૪૪૬	૧૧૫	૧૨
ધ્વંસક)	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૧	૧	દળિહન્	દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૩૪
દક્ષિણ	ઉદાર, સરલ ચિત્તવાળો	૩૭૬	૧૬૭	૩૦	(દળિહપુરુષ)	સૂર્યની પડખે રહેનાર દેવ	૧૦૩	૩૩	૫૨
„	ત્રણ પ્રકારમાંથી એક				દત્ત	સાતમો દત્ત વાસુદેવ	૬૧૬	૩૦૮	૩૧
„	પ્રકારનો અગ્નિ	૮૨૬	૨૬૬	૧૦	દત્તતીર્થકૃત્	ગત ઉત્સાર્પિણીના			
„	જમણું અંગ	૧૪૬૬	૬૭૩	૧૬		આઠમાં તીર્થકરનું નામ	૫૧	૧૪	૨૧
દક્ષિણત્વ	સરલપણું	૬૬	૧૭	૩૬	(દટ્ટુણ)	દાદરવાળો	૪૫૧	૨૦૧	૪૧
દક્ષિણસ્થ	સારથિ	૭૬૦	૩૩૫	૫૨	દધિ	દહી	૪૦૬	૧૮૦	૩૨
દક્ષિણા	દક્ષિણ દિશા	૧૬૭	૬૭	૧	દધિજ	મઠો, દહીંની તર	૩૧૬	૧૭૫	૧૦
દક્ષિણાચલ	મલયાચલ પર્વત	૧૦૨૧	૪૬૩	૫	(દધિજલ)	લૌકિક સાત સમુદ્રોમાંનો			
દક્ષિણાયન	બીજા અયનમાં દક્ષિણ					પર્મો સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૩
	દિશામાં સૂર્ય જાય તેન				દધિફલ	કોઠું	૧૧૫૧	૫૩૩	૪
	દક્ષિણાયન કહે છે	૧૫૮	૬૦	૨૦	દધિવારિ	દધિ સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૧
દક્ષિણાં	દક્ષિણાને યોગ્ય	૪૪૬	૧૧૫	૫	(દધિષાજ્ય)	દહીં મિશ્રિત ઘી	૮૩૨	૩૬૮	૪૦
દક્ષિણાશાર્પતિ	યમ, યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૧૧	દધિસક્તુ	કરંબો, દહીં છાંટેલો સાથવો	૩૧૧	૧૭૭	૧
દક્ષિણારતિ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩-શે.	૪૩	૪૭	દધિસાર	છાસ	૪૦૮	૧૮૧	૨૫
દક્ષિણીય	દક્ષિણાને યોગ્ય	૪૪૬	૧૧૫	૬	દધ્યાહ્વય	ગુગળનો ધૂપ	૬૪૮-શે.	૨૮૭	૩૩
દક્ષિણેર્મન્	પારધિએ જમણા પડખામાં				દનુજ	દાનવ	૨૩૮	૧૧૨	૧૫
	ઘાયલ કરેલો મૃગ	૧૨૧૫	૫૧૬	૨૧	(દનુજદ્વિષ)	દેધ	૮૧	૨૫	૪૧
દક્ષિણ્ય	દક્ષિણાને યોગ્ય	૪૪૬	૧૧૫	૬	દન્ત	દાંત	૫૮૪	૨૫૮	૧૧
દગ્ધ	બળેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૫૨	દન્તક	ખીંટી, ટોલ્લો	૧૦૧૧	૪૫૩	૧૦
દગ્ધકાક	એક પ્રકારનો કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૪	„	પર્વતમાંથી દાંત જેવા			
દગ્ધિકા	બળેલો ભાત	૩૧૬	૧૭૪	૫૭		નિકળતા ભાગો	૧૦૩૪	૪૬૫	૫૨
દગ્ધ	પ્રમાણ બતાવતો પ્રત્યય	૬૦૧	૨૬૫	૧૪	દન્તભાગ	હાથીનો આગળનો ભાગ	૧૨૨૮	૫૬૮	૫૭
દળ	દંડ, ચાર પૈકી એક				દન્તવસ્ત્ર	હોઠ	૫૮૧	૨૫૬	૪૮
	પ્રકારનો ઉપાય	૭૩૬	૩૨૪	૨	દન્તશઠ	ખાટો રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૩૪
„	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૮	દન્તાલય	મુખ	૫૭૨-શે.	૨૫૩	૧૩
„	લાકડી	૭૮૫	૩૪૭	૧	દન્તાવલ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૫૪
„	ચાર હાથ પ્રમાણ	૮૮૭	૩૧૧	૪૨	દન્તિન્	„	૧૨૧૭	૫૬૪	૫૨
(„)	માઠર વિ. ૧૮ સૂર્યની				દન્તુર	બહાર નીકળેલા દાંતવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૩૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દન્દશૂક	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૬૦૦	૧૫	દર્વી	ધી હોમવાની કડછી, ચાટુડી	૮૩૬	૩૭૦	૨૨
દમ્ર	નાનું થોડું	૧૪૨૬	૬૫૫	૩૨	દર્વી	સર્પની ફેણ, ફણા	૧૩૧૫	૬૦૩	૩૪
દમ	દંડ	૭૩૬	૩૨૪	૩૮	દર્વીકર	સર્પ, નાગ	૧૩૦૪	૬૦૦	૧૮
દમન	વધ્યથી જોડવા યોગ્ય શબ્દ	૧૧-પ.	૫	૧૩	દર્શ	અમાસ	૧૫૦	૫૫	૩
દમુનસ્	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૩૬	દર્શન	આંખ, નેત્ર	૫૭૫	૨૫૪	૩૫
(દમુનસ્)	,,	૧૧૦૦	૫૦૦	૩૮	,,	જોવું તે	૫૭૭	૨૫૫	૧૯
દમ્પતી	પતિ-પત્ની	૫૧૯	૨૨૯	૩૯	દર્શવામિની	અમાસની રાત	૧૪૩	૫૧	૨૮
દમ્ભ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૨૦	દર્શિત	બતાવેલું, પ્રગટ કરાયેલું	૧૪૭૮	૬૭૭	૫૩
દમ્ભચર્યા	દંભપૂર્વક ચાલવું તે	૩૭૯	૧૬૮	૫૦	દલ	પત્ર, પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૬	૧૯
દમ્ભોલિ	વજ્ર	૧૮૦	૭૫	૭	,,	કકડો, ટુકડો	૧૪૩૪	૬૫૯	૧૮
(, ,)	હીરો	૧૦૬૫	૪૭૯	૫૪	દલ્લસા	પાંદડાની નસ	૧૧૨૪	૫૧૬	૪૯
દમ્ય	મોટો વાછરડો, પલોટવા				દલિ	માટીનું ઢેકું	૧૭૦	૪૩૧	૩
	યોગ્ય બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૪૩	દલિક	કાષ્ઠ, લાકડું	૧૧૨૨	૫૧૫	૨૬
દયા	દયા, અનુકંપા	૩૬૯	૧૬૪	૫૫	દલિત	ખીલેલું પુખ્ત	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૧
દયાકૂર્ચ	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૪	૧૧૧	૮	દલ્મિન્	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૫
દયાલુ	દયાના પરિણામવાળો	૩૬૮	૧૬૪	૪૪	દવ	દાવાનલ	૧૧૦૧	૫૦૩	૪૦
(દયિત)	વહાલો પતિ, વર	૫૧૬	૨૨૮	૪	,,	વન, જંગલ	૧૧૧૧	૫૦૯	૫
દયિતા	વહાલી પત્ની	૫૧૫	૨૨૮	૧૩	દવિષ્ઠ	અત્યંત દૂર	૧૪૫૨	૬૬૭	૨૭
દર	ભય, ભયાનક રસનો				દવીયસ્	,, ,,	૧૪૫૨	૬૬૭	૨૯
	સ્થાયીભાવ	૩૦૧	૧૩૮	૧૨	દશકન્ધર	રાવણા	૧૪૫૨	૩૧૧	૮
,,	છિદ્ર, ભૂમિનો ખાડો	૧૩૬૪	૬૨૫	૩૩	દશન્	દશ	૮૭૩	૩૮૪	૨૦
દરિત	બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૪૩	દશન	દાંત	૫૮૪	૨૫૮	૧૫
દરિદ્ર	નિર્ધન, ગરીબ	૩૫૮	૧૬૦	૫૨	દશનોચ્છિષ્ઠ	હોઠ	૫૮૧-શે.	૨૫૬	૪૯
દરી	કૃત્રિમ ગુફા	૧૦૩૩	૪૬૫	૫	દશપારમિતાષર	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૩	૧૧૦	૪૮
દર્દર	વાધ વિશેષ	૨૯૪-શે.	૧૩૫	૩	દશબલ	,, ,,	૨૩૪	૧૧૦	૫૪
દર્દરી	એક પ્રકારનું વાજિંત્ર	૨૯૪	૧૩૫	૧૨	દશબાહુ	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૬
દર્દુર	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૫૯	દશભૂમિગ	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૩	૧૧૦	૩૫
,,	ભેરી (દુકુભિ)નો અવાજ	૧૪૦૯	૬૪૭	૨૩	દશમિન્	અતિધરડો	૩૪૦	૧૫૩	૧૯
દર્દુરી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૪૦	(દશમીસ્થ)	,,	૩૪૦	૧૫૩	૨૨
દર્દુણ	દાદરવાળો (રોગી)	૪૫૯	૨૦૧	૪૮	(દશરથ)	રામના પિતા (યોગરૂઢ)	૧૧-પ.	૬	૫૭
દર્દુષ્ઠ	કુંવાડિઓ,				દશવાજિન્	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૨૪
	કુંવાડીઆનું વૃક્ષ	૧૧૫૮	૫૩૬	૩૨	(દશશત-				
દર્દુરોગિન્	દાદરવાળો (રોગી)	૪૫૯	૨૦૧	૪૩	રશ્મિ)	સૂર્ય	૯૫	૨૭	૫૮
દર્પ	અભિમાન	૩૧૭	૧૪૪	૭	દશા	વય, ઉંમર	૫૬૫	૨૫૦	૨
દર્પક	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૪૨	,,	વસ્ત્રની દશીઓ	૬૬૭	૨૯૫	૪૯
દર્પચ્છિદ્	વધ્યથી જોડવા યોગ્ય શબ્દ	૧૧-પ.	૫	૧૩	,,	અવસ્થા	૧૩૭૭	૬૩૧	૩૮
દર્પણ	દર્પણ, આરીસો	૬૮૪	૩૦૩	૪૮	દશાકર્ષ	દીવો	૬૮૭	૩૦૫	૧
દર્ભ	દર્ભ, ડાભ	૧૧૯૨	૫૫૩	૧૧	દશાર્હ	બદ્ધ, સુગત	૨૩૩	૧૧૦	૩૫
દર્વિ	કડછી	૧૦૨૧	૪૫૮	૨૨	દશાવતાર	વિષ્ણુ	૨૧૯-શે.	૧૪૨	૫૦
(દર્વિ)	સર્પની ફેણ, ફણા	૧૩૧૫	૬૦૩	૩૨	દશાવ્યય	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(દશાશ્વ)	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૨૬	દાન્ત	તપના કલેશને સહન કરનાર	૮૧૨	૩૫૯	૩
દશેન્ધન	દીવો	૬૮૭	૩૦૫	૧	દાપિત	દંડાયેલો	૪૪૬	૧૯૫	૧૩
દશેરક	મારવાડ દેશ	૧૫૭	૪૨૫	૧૯	દામન્	પશુઓને બાંધવાનું			
દસ્યુ	ચોર	૩૮૧	૧૬૯	૩૭		દોરડું, દામણ	૧૨૭૪	૫૮૭	૪
"	શત્રુ	૭૨૯	૩૧૯	૫૫	દામની	એક દોરડે ઘણાં પશુઓ			
દસ	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૨	૭૬	૧		બંધાય તેવું દોરડું	૧૨૭૪	૫૮૭	૧૦
દસદેવતા	અશ્વિની નક્ષત્ર	૧૦૮	૩૭	૫	દામલિપ્ત	તામ્રલિપ્તીનગરી	૯૭૯	૪૩૪	૪૨
દહન	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૫૯	દામાજ્ઞન	દામણ	૧૨૫૧	૫૭૭	૨૯
દહનકેતન	ધૂમાડો	૧૧૦૩	૫૦૫	૧૬	દામોદર	ગત ઉત્સર્પિણીના નવમાં			
દહનોપલ	સૂર્યકાંત મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૫		તીર્થંકરનું નામ	૫૧	૧૪	૩૦
દાક્ષાયણ	સોનું	૧૦૪૪-શ્લો.	૪૭૨	૨૫	"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૧૯
દાક્ષાયણી	સત્તાવીસ નક્ષત્રો	૧૧૫	૪૦	૧૧	દાય	લગ્ન વગેરેમાં કરાતો			
(દાક્ષાયણીશ)	શંકર	૧૦૪	૩૪	૪૪		ચાંદલો, પહેરામણી	૫૨૦	૨૨૯	૫૨
દાક્ષાય્ય	ગીધ	૧૩૩૫	૬૧૩	૯	દાયક	નાણું ધીરનાર	૮૮૨	૩૮૮	૧૮
દાક્ષિણ્ય	અનુકૂલતા, સરલતા	૧૩૭૭	૬૩૧	૫૫	દાયદ	પુત્ર	૫૪૨-શ્લો.	૨૪૦	૪૦
(દાક્ષીપુત્ર)	પાણિનિ મુનિ, (મહા- વંશાકરણ)	૮૫૧	૩૭૫	૪૯	દાર	પત્ની	૫૧૩	૨૨૬	૫૭
દાક્ષેય	" " "	૮૫૧	૩૭૫	૪૯	દારક	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૪૪
દાઢા	દાઢ	૫૮૩	૨૫૮	૧	દારકર્મન્	વિવાહ	૫૧૮	૨૨૯	૧૩
દાઢિકા	દાઢી	૫૮૩	૨૫૭	૫૫	દારદ	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૬	૫૫૬	૩૧
દાણ્ડપાશિક	કોટવાલ, નગરનો અધિકાર	૭૨૬-શ્લો.	૩૧૮	૫૧	"	સમુદ્ર	૧૦૭૪-શ્લો.	૪૮૬	૧૫
દાણ્ડાજિનિક	ઠગ, ધૂર્ત	૩૭૭	૧૬૭	૬૨	(દારહર)	આતતાયી	૩૭૨	૧૬૬	૩૪
દાતૃ	દાતાર, ઉદાર	૩૮૫	૧૭૦	૫૨	(દારિકા)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૪
દાત્યૂહ	જલ કાગડો, જલકૂકડો, ઢેંકપક્ષી	૧૩૩૨	૬૧૧	૨૮	દારિત	ચીરેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૪૩
(દાત્યૌહ)	(૧) જલ કાગડો, (૨) જલ કૂકડો, (૩) ઢેંક પક્ષી	૧૩૩૨	૬૧૧	૩૬	દારુ	લાકડું	૧૧૨૨	૫૧૫	૨૮
દાત્ર	દાતરડું	૮૯૨	૩૯૪	૧૭	દારુણ	ભયાનક	૩૦૩	૧૩૮	૪૨
દાધિક	દહીથી સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૦	૧૮૨	૯	દારુહસ્તક	ડોયો, લાકડાની કડછી	૧૦૨૧	૪૫૮	૩૨
દાન	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૦	(દાર્વીકાથ- સમુદ્રવ)	હિંગળોક, રસાંજન	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૭
"	હાથીના ગંડસ્થલમાંથી ઝરતું પાણી, મદ	૧૨૨૩	૫૬૭	૧	દાર્વાઘાટ	લક્કડકૂટ પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૯	૨૬
(દાનવ)	અસુર	૨૩૮	૧૧૨	૧૬	દારલવ	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૯	૫૫૬	૫૭
દાનવારિ	દેવતા	૮૯	૨૫	૪૮	દારુ	દાંત	૫૮૪-શ્લો.	૨૫૮	૨૫
દાનશીલ	પ્રિયવાદી દાતા	૩૫૧	૧૫૮	૨૩	દાવ	દાવાનલ	૧૧૦૧	૫૦૩	૪૫
દાનશૌણ્ડ	ઘણું આપનાર	૩૮૫	૧૭૦	૬૩	"	વન, જંગલ	૧૧૧૧	૫૦૯	૬
દાનાન્તરાય	તીર્થંકરમાં ન હોય તે ૧૮ દોષ પૈકી પહેલો દોષ	૭૧	૧૮	૭	દાશ	માછીમાર	૯૨૯	૪૧૦	૭
					દાશરથિ	આઠમાં વાસુદેવ, લક્ષ્મણ	૬૯૭	૩૦૮	૩૬
					"	રામચંદ્રજી	૭૦૩	૩૧૦	૧૨
					દાશાર્હ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૯૮	૩૪
					દાશેયી	વ્યાસ ઋષિની માતા	૮૪૮	૩૭૪	૫૩
					દાશેર	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૪૦
					દાસ	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૫૨

દા-૮૧૨-દી

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દાસી	દાસી	૫૩૪	૨૩૭	૧	દિવાકીર્તિ	હજામ	૧૨૩	૪૦૭	૪૨
દાસેય	દાસીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૪૭	"	ચાંડાલ	૧૩૩	૪૧૨	૩૨
દાસેર	" "	૫૪૮	૨૪૨	૪૫	દિવાન્ધ	ધૂવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૨૧
દિક્કરી	યુવાન સ્ત્રી, ઋતુ પ્રાપ્ત થયેલી સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૬	૮	દિવાપૃષ્ઠ	સૂર્ય	૧૮-શ્લો.	૩૦	૪૯
દિક્કુમાર	ભવનપતિ દેવ પૈકી દશમાં દેવ	૧૦	૨૬	૩૭	દિવામધ્ય	મધ્યાહન, દિવસનો મધ્યસમય	૧૩૯	૪૯	૧
દિગમ્બર	અંધકાર	૧૪૬-શ્લો.	૫૩	૪	(દિવાશ્રય)	દેવ	૧૦-પ.	૫	૭
"	કાર્તિકેય	૨૦૯-શ્લો.	૯૫	૧૪	દિવાહ્વય	શુકલ પક્ષ	૧૪૭-શ્લો.	૫૩	૩૨
દિગ્ગજ	દિશાના નાયક હાથી	૧૭૦	૬૮	૨૯	(દિવિ)	ચાષ પક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૧૩
દિગ્ધ	ઝેરવાળું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૫૬	(દિવૌકસ)	દેવ	૧૦-પ.	૫	૬
"	લેપાયેલું, લીંપેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૧	(")	"	૮૯	૨૫	૫૦
દિગ્વાસસ્	શંકર	૧૯૮	૮૭	૪૮	દિવ્ય	પાણી	૧૦૭૦-શ્લો.	૪૮૩	૪૯
(દિણ્ડીર)	સમુદ્રકેશ	૧૦૭૭	૪૮૭	૨૯	દિશ્	દિશા	૧૬૬	૬૬	૪૩
દિત્ત	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૮૯	૬૮૩	૧૮	દિશામ્પ્રિયતમ	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૧૭
દિત્તિજ	અસુર	૨૩૮	૧૧૨	૧૫	દિશ્ય	દિશામાં ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૭	૫૩
દિદિવિ	સ્વર્ગ	૮૭-શ્લો.	૨૪	૧૭	દિષ્ટ	કાળ, સમય	૧૨૬	૪૪	૬૩
દિધિષૂ	પુનર્લગ્ન કરેલી સ્ત્રીનો પતિ	૫૨૫	૨૩૨	૪૨	"	ભાગ્ય, નસીબ	૧૩૭૯	૬૩૨	૪૬
"	પુનર્લગ્ન કરેલી સ્ત્રી	૫૨૫	૨૩૨	૨૧	દિશાન્ત	મૃત્યુ	૩૨૪	૧૪૬	૩૦
દિન	દિવસ	૧૩૮	૪૭	૫૭	દિષ્ટ્યા	સમ્મદ, ખુશીથી, સુખથી	૧૫૨૮	૭૦૧	૨૬
દિનકર	સૂર્ય	૧૭	૨૯	૩૬	દીક્ષણીયેષ્ટિ	સોમયાગ માટે દીક્ષા			
દિનકેસર	અંધકાર	૧૪૬-શ્લો.	૫૩	૩		આપવા યોગ્ય ઇષ્ટિ	૮૨૩	૩૬૫	૪
(દિનપ્રણી)	સૂર્ય	૧૭	૨૯	૫૦	દીક્ષા	શાસ્ત્રમાં કહેલ નિયમોનો સંગ્રહ	૮૨૩	૩૬૫	૭
(દિનવન્ધુ)	"	૧૬	૨૯	૩૦	દીક્ષિત	સોમયજ્ઞ કરનાર	૮૧૭	૩૯૨	૩૮
દિનમલ	મહિનો	૧૫૨-શ્લો.	૫૫	૫૬	દીદિવિ	ભોજન	૩૯૫	૧૭૪	૩૯
(દિનરત્ન)	સૂર્ય	૧૫	૨૮	૧૮	"	સ્વર્ગ	૮૭-શ્લો.	૨૪	૧૭
દિનાણ્ડ	અંધકાર	૧૪૬-શ્લો.	૫૩	૩	"	ગુરુ (બૃહસ્પતિ)	૧૧૯-શ્લો.	૪૧	૫૮
દિનાત્વય	રાત્રિનો પ્રથમ ભાગ	૧૪૪-શ્લો.	૫૨	૨૧	દીધિતિ	પ્રકાશ, સૂર્યનું કિરણ	૧૦૦	૩૧	૬૨
દિનાવસાન	સાંચકાલ	૧૪૦	૪૯	૭	દીધીષૂ	પુનર્લગ્ન કરેલી સ્ત્રી	૫૨૫	૨૩૨	૩૦
દિવ્	સ્વર્ગ	૮૭	૨૩	૩૨	દીન	ગરીબ	૩૫૮-શ્લો.	૧૬૧	૭
"	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૨૧	દીપ	દીવો	૬૮૬	૩૦૪	૫૨
દિવ	દિવસ	૧૩૮	૪૭	૬૧	દીપક	શ્યેન પક્ષી, સિંચાનક વગેરે જે બીજાં પક્ષીઓને પકડે છે તે	૧૩૪૨	૬૧૬	૫૭
"	સ્વર્ગ	૮૭-શ્લો.	૨૪	૧૭		કેશર	૬૪૫	૩૮૬	૮
(દિવઃપૃથિવી)	સ્વર્ગ અને પૃથ્વી	૧૩૯	૪૧૭	૧૨	દીપન	દીવો	૬૮૭	૩૦૫	૩
દિવસ	દિવસ	૧૩૮	૪૭	૫૫	(દીપવૃક્ષ)	પ્રકાશ	૧૯	૩૧	૩૯
દિવસકર	સૂર્ય	૧૭	૨૯	૪૩	"	સાત સાત્વિક અલંકાર			
દિવસ્પૃથિવી	સ્વર્ગ અને પૃથ્વી	૧૩૯	૪૧૭	૧		પૈકી સાતમો અલંકાર	૫૦૯	૨૨૪	૩૩
દિવા	દિવસ	૧૫૩૧	૭૦૩	૧૨	"	બાણનો તીવ્ર વેગ	૭૮૦	૩૪૪	૧૫
દિવાક્ષ	સૂર્ય	૧૭	૨૯	૩૪					

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દીપ્ર	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૨	દુન્દુભિ	ભેરી, ઢોલ	૨૧૩	૧૩૪	૩૧
દીર્ઘ	લાંબુ	૧૪૨૮	૫૬૫	૨૮	"	જલદેવતા	૧૮૮-શો.	૮૧	૫
દીર્ઘકોશા	જલચર જંતુ	૧૨૦૬	૫૫૧	૩૮	દુન્દુભિનાદ	દુંદુભિનો અવાજ થાય			
દીર્ઘગ્રીવ	ઊંટ	૧૨૫૫	૫૭૮	૪૪		તે-તીર્થકરનો ૨૧મો			
દીર્ઘજાનુક	સારસપક્ષી	૧૩૨૮-શો.	૬૦૧	૪૧	અતિશય		૬૨	૧૬	૬૭
દીર્ઘજિહ્વ	નાગ, સર્પ	૧૩૦૩	૫૧૧	૬૨	દુરધ્વ	કુમાર્ગ, ખરાબ રસ્તો	૧૮૪	૪૩૮	૨૧
દીર્ઘદર્શક	સૂચન કરનાર	૩૩૦-શો.	૧૪૮	૩૦	(દુરાચાર)	દુરાચારી બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૧૧
દીર્ઘદર્શિન્	લાંબો વિચાર કરનાર,				દુરાસદ	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૧
	લાંબી નજરવાળો	૩૪૪	૧૫૫	૩૭	દુરિત	પાપ	૧૩૮૦	૬૩૩	૧૭
દીર્ઘનાદ	કૂતરો	૧૨૮૦-શો.	૫૮૧	૩૪	દુરિતારિ	શ્રીસંભવનાથ ભ. ની			
"	ગામડાનો કૂકડો	૧૩૨૫-શો.	૬૦૮	૩૮		શાસનદેવી	૪૪	૧૩	૨૩
દીર્ઘનિદ્રા	મૃત્યુ	૩૨૪	૧૪૬	૨૭	દુરોદર	જુગાર	૪૮૬	૨૧૪	૧૦
દીર્ઘપત્રક	ગાજર, લસણ, ડુંગળી	૧૧૮૭	૫૫૦	૫૩	દુર્ગ	કિલ્લો	૭૧૪	૩૧૩	૩૭
દીર્ઘપવન	હાથી	૧૨૧૮-શો.	૫૬૫	૧૬	"	કોટ, કિલ્લો	૧૭૩	૪૩૩	૩
દીર્ઘપાદ	કંક પક્ષી	૧૩૩૪	૬૧૨	૩૧	દુર્ગત	નિર્ધન	૩૫૮	૧૬૧	૨
દીર્ઘપૃષ્ઠ	સાપ, નાગ	૧૩૦૪	૬૦૦	૪૦	દુર્ગતિ	નરક	૧૩૫૧	૬૨૩	૪૧
દીર્ઘસૂત્ર	આળસુ, ધીમું કામ કરનાર	૩૫૩	૧૫૮	૬૪	દુર્ગન્ધ	સંચળ	૧૪૩	૪૧૧	૩૩
દીર્ઘાયુસ્	લાંબી આવરદાવાળો	૪૭૧	૨૧૧	૨૨	"	દુર્ગંધ, ખરાબ ગંધ	૧૩૧૧	૬૩૮	૫૨
દીર્ઘિકા	વાવડી	૧૦૧૨	૪૧૭	૧૭	દુર્ગલજ્જન	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૩૬
દુઃખ	દુઃખ	૧૩૭૦	૬૨૮	૪૭	દુર્ગસચ્ચર	વિકટ	૧૫૧૭	૬૧૫	૧૮
દુઃશૃંગી	કુલટા સ્ત્રી	૫૨૧-શો.	૨૩૪	૩૨	દુર્ગા	પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૩૨
(દુઃષમદુઃષમા)	એકાંત દુઃખવાળો આરો,				દુર્જન	દુર્જન	૩૮૦	૧૬૧	૧
	અવસર્પિણીનો છદ્ધો આરો	૧૩૧	૪૫	૬૨	દુર્દિન	વાદળાંવાળો દિવસ	૧૬૫	૬૫	૪૩
દુઃષમસુષમા	ચોથો આરો, દુઃખ-સુખ				દુર્નામન્	હરસ, મસા	૪૬૮	૨૦૬	૨૪
	મિશ્રિત આરો	૧૩૦	૪૫	૫૦	(દુર્નામન્)	જળોના આકારનું			
દુઃષમા	પાંચમો (દુઃષમ) આરો	૧૩૧	૪૫	૫૬		જલચર જંતુ	૧૨૦૬	૫૫૧	૩૫
દુઃસ્થ	નિર્ધન, દુઃખી	૩૫૮	૧૬૦	૬૧	દુર્નામા	જળોના આકારનું			
દુઃસ્ફોટ	શસ્ત્રનો ભેદ, ભયંકર શસ્ત્ર ૭૮૭-શો.	૩૪૮	૪૩			જલચર પ્રાણી	૧૨૦૬	૫૫૧	૩૪
"	" " " " ૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૨		દુર્બલ	દુબળો, પાતળો	૪૪૧	૧૧૬	૪૪
દુકૂલ	શણ વગેરેનું વસ્ત્ર	૬૬૧	૨૧૬	૪૨	દુર્ભિક્ષ	દુષ્કાળ	૬૦	૧૬	૩૦
દુગૂલ	" " "	૬૬૧	૨૧૬	૪૨	દુર્મનસ્	દુષ્ટ ચિત્તવાળો	૪૩૫	૧૧૧	૪૭
દુગ્ધ	દૂધ	૪૦૪	૧૭૧	૪૮	દુર્મુખ	અપ્રિય બોલનાર	૩૫૧	૧૫૮	૮
(દુહિ)	કાયબી	૧૩૫૩	૬૨૧	૨૮	દુર્વર્ણક	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૫
(દુણ્દુષ્)	(૧) ઝેર વિનાનો મોટો સર્પ,				દુર્વાચ્	ખરાબ બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૪૭
	(૨) બે મુખવાળો નિર્વિષ સર્પ,				દુર્વાસસ્	દુર્વાસા ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૩૧
	(૩) કાબરચિતરો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૧	૨૧	દુર્વિધ	નિર્ધન	૩૫૮	૧૬૦	૬૦
દુન્દુ	વસુદેવ (વિષ્ણુના પિતા)	૨૨૩	૧૦૫	૧	દુર્હદ્	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૧૫
દુન્દુષ્	(૧) ઝેર વિનાનો મોટો સર્પ				દુલી	કાયબી	૧૩૫૩	૬૨૧	૨૭
	(૨) બે મુખવાળો નિર્વિષ સર્પ,				દુષ્ટ્યવન	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૧	૩
	(૩) કાબરચિતરો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૧	૧૦	દુષ્ટર્મન્	ખરાબ ચામડીવાળો	૪૫૪	૧૧૧	૫૮

દુ-૮૧૪-દે

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દુષ્કૃત	પાપ	૧૩૮૦	૬૩૩	૧૬	દષદ્	પથ્થર	૧૦૩૫	૪૬૬	૩૦
દુષ્ટગજ	ખરાબ હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૨૨	દષદ્વતી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૧૨	૨૩
દુષ્ટવૃષ	દુષ્ટ બળદ, ગળીઓ બળદ	૧૨૬૩	૫૮૧	૪૫	દષ્ટ	સ્વદેશ અને પરદેશથી			
દુષ્ટસાક્ષિન્	ખરાબ સાક્ષી આપનાર	૮૮૨-શો.	૩૮૮	૨૬		થતો ભય	૩૦૨	૧૩૮	૨૭
દુષ્ટુ	નિંદા, નિંદા કરવા લાયક	૧૫૪૧	૭૦૭	૩૫	દષ્ટરજસ્	યુવાન સ્ત્રી, ઋતુ પ્રાપ્ત સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૫	૪૯
દુહિત્	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૫	દષ્ટિ	મતિ, બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૨૫
"	આ શબ્દ લગાડવાથી				"	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૩૦
	કુટુંબી વાચક શબ્દ અને છો	૧-પ.	૪	૬૪	દષ્ટિપાત	દષ્ટિવાદ, બારમું અંગ	૨૪૫	૧૧૪	૪૭
દૂત	દૂત, સંદેશવાહક	૭૩૪	૩૨૨	૩૪	દષ્ટિવાદ	" " "	૨૪૫	૧૧૪	૪૬
દૂતી	દૂતી, સંદેશ લઈ જનાર સ્ત્રી	૫૨૧	૨૩૦	૩૧	દેવ	આવતી ઉત્સર્ગિણીના			
દૂન	તપાવેલું, દુભવેલ	૧૪૯૩	૬૮૪	૪૪		બાવીશમાં તીર્થંકર	૫૬	૧૫	૯
દૂર	દૂર, આધું	૧૪૫૨	૬૬૭	૨૧	"	દેવતા	૮૮	૨૪	૩૪
દૂરદશ્	ગીધ	૧૩૩૫	૬૧૩	૧૨	"	રાજા	૩૩૩	૧૪૯	૨૮
દૂરવેધિન્	દૂરથી લક્ષ્ય વીંધનાર	૭૭૩	૩૪૦	૧૬	"	પૂજ્યવાચક નામ પછી			
દૂરાપાતિન્	" " "	૭૭૩	૩૪૦	૧૭		લગાડાતો શબ્દ	૩૩૬	૧૫૦	૬૦
દૂર્વા	ધરો	૧૧૯૨	૫૫૩	૩૬	"	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૧
દૂષિકા	આંખનો મેલ	૬૩૨	૨૭૯	૪૭	દેવકીસૂનુ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૨૮	૧૦૨	૩૧
દૂષિત	ઠપકા લાયક	૪૩૬	૧૯૨	૧૦	(દેવકુરુ)	પાંચ દેવકુરુ ક્ષેત્ર	૯૪૬	૪૨૦	૩૯
દૂષિકા	આંખનો મેલ	૬૩૨	૨૭૯	૪૨	દેવકુસુમ	લવંગ	૬૪૬	૨૮૬	૧૯
દૂષીવિષ	ઔષધ, મંત્ર પ્રયોગથી				દેવલાત	કુદરતી કુંડ	૧૦૯૪	૪૯૭	૫૫
	નિર્વીર્ય કરાયેલું ઝેર	૧૩૧૪	૬૦૩	૪	દેવગાયન	ગંધર્વ	૧૮૩	૧૮૩	૫૨
દુષ્ય	દુર્ગંધવાળું માંસ, પરુ	૬૨૪	૨૭૫	૩૬	દેવચ્છન્દ	સો સેરનો હાર	૬૫૮	૨૯૧	૨૪
"	તંબુ, વસ્ત્રનું ધર	૬૮૧	૩૦૨	૩૩	દેવજગ્ધ	રોહિષ ઘાસ,			
દૂષ્યા	હાથીનો કેડ ઊપર					એક જાતનું સુગંધી ખડ	૧૧૯૧	૫૫૩	૧
	બાંધવાનો ચામડાનો દોર	૧૨૩૨	૫૭૦	૫૧	દેવતા	દેવતા	૮૮	૨૪	૬૦
દુક્કર્ણ	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૬૦૦	૮	દેવતાપ્રણિધાન	પાંચ નિયમ પૈકી			
દુગ્ધિષ	દૃષ્ટિમાં વિષ હોય					પાંચમો નિયમ	૮૨	૨૧	૪૨
	તેવો નાગ	૧૩૧૨	૬૦૨	૧૫	દેવત્વ	દેવપણું	૮૪૧	૩૭૨	૨૩
દુઢ	કઠોર સ્પર્શ	૧૩૮૭	૬૩૬	૫૪	દેવદત્તાપ્રજ	શાક્યસિંહ(બુદ્ધ)નું			
"	ઘટ, નિરંતર	૧૪૪૭	૬૬૫	૧૬		એક નામ	૨૩૭	૧૧૨	૭
"	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૫	૬૯૦	૧૭	દેવદીપ	આંખ	૫૭૫-શો.	૨૫૪	૩૮
દુઢમુદિ	કૃપણ	૩૬૮	૧૬૪	૩૯	દેવદુન્દુભિ	ઇંદ્ર	૧૭૪-શો.	૭૧	૩૨
દુઢરથ	૧૦માં તીર્થંકરના પિતા	૩૭	૧૨	૩	દેવદ્રઘ્	દેવપૂજક	૪૪૪	૧૯૪	૩૧
દુઢસન્ધિ	મજબૂત બાંધો, દુઢ				દેવધાન્ય	જુવાર	૧૧૭૮	૫૪૬	૨૮
	સંહનન	૧૪૭૨	૬૭૫	૪૩	દેવન્	દીધર, પતિનો નાનો ભાઈ	૫૫૩	૨૪૪	૪૮
(દુઢસ્કન્ધ)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૩	દેવન	જુગાર રમવાના પાસા	૪૮૬	૨૧૪	૨૭
દુતિ	મશક	૧૦૨૫	૪૬૦	૪૮	"	કીડા, રમત	૫૫૬	૨૪૫	૪૬
દુશ્	આંખ, નેત્ર	૫૭૫	૨૫૪	૩૬	દેવનન્દિન્	ઇંદ્રનો દ્વારપાલ	૧૭૬	૭૨	૫૫
દુશાન	સૂર્ય	૯૮-શો.	૩૦	૫૧	(દેવનિકાય)	દેવનો સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૧૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દેવનૈવેદ્ય-					દેશિક	મુસાફર, પ્રવાસી	૪૯૩	૨૧૭	૫
બલિભોજન	દેવને ધરાયેલું નૈવેદ્ય અને બલિ ખાનાર	૮૫૭	૨૭૭	૫૭	દેહ	તીર્થંકરોનું શરીર અદ્ભુત રૂપ અને ગંધવાળું હોય છે તે-			
દેવપતિ	ઈંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૨		તીર્થંકરનો પહેલો અતિશય	૫૭	૧૫	૨૬
દેવપ્રશ્ન	પ્રશ્નફલ જાણવા માટે જ્યાંતિથીને કહેલું				„	શરીર	૫૬૩	૨૪૯	૯
	પ્રથમ વચન	૨૬૩	૨૬૩	૩૨	દેહધારક	હાડકું	૬૨૬	૨૭૬	૧૮
દેવબ્રહ્મ	નારદ ઋષિ	૮૪૯	૩૭૫	૭	(દેહભાજ)	સંસારી જીવ	૧૩૬૬	૬૨૭	૧
દેવભૂય	દેવપણું	૮૪૧	૩૭૨	૨૦	દેહમૃત્	„ „	૧૩૬૬	૬૨૬	૫૭
(દેવભોજ્ય)	અમૃત, સુધા, દેવોનો આહાર	૮૯	૨૬	૧૫	દેહલક્ષણ	ચક્ર વગેરે દેહનાં લક્ષણ	૫૬૫	૨૫૦	૧૦
દેવમાતૃક	વરસાદના પાણીથી અનાજ ઉત્પન્ન થાય તેવો દેશ	૧૫૫	૪૨૪	૩૭	દેહલી	ઘરનો ઉંબરો	૧૦૦૯	૪૫૧	૨૪
દેવયજ્ઞ	હોમ	૮૨૧	૩૬૪	૨૦	દેહસંચારિણી	પુત્રી	૫૪૨-શો.	૨૪૦	૫૪
(દેવયાન)	દેવોનું વિમાન	૮૯	૨૬	૧૦	દેહિની	પૃથ્વી	૧૩૮-શો.	૪૧૭	૩
દેવર	પતિનો નાનો ભાઈ, દીયર	૫૫૩	૨૪૪	૪૬	(દૈતેય)	અસુર	૨૩૮	૧૧૨	૧૬
(દેવરાજ)	ઈંદ્ર	૧૮-પ.	૬	૪૨	દૈત્યગુરુ	અસુરાચાર્ય, શુક	૧૨૦	૪૨	૧૪
દેવલ	દેવનો પૂજારી	૧૨૪	૪૦૮	૧૨	દૈત્યદેવ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭	૫૦૭	૨૮
(દેવર્ત્તન)	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૫૮	દૈત્યારિ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૪	૧૦૦	૨
દેવવર્ધક	વિશ્વકર્મા, દેવનો શિલ્પી	૧૮૨	૭૬	૩૯	દૈન્ય	ગરીબાઈ	૩૧૯	૧૪૪	૩૮
દેવશુની	ફતરી	૧૨૮૧	૫૮૯	૪૮	દૈર્ઘ્ય	લંબાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૪૭
દેવશ્રુત	આવતી ઉત્સર્પિણીમાં થનારા છઠ્ઠા તીર્થંકર	૫૪	૧૪	૬૧	દૈવ	ભાગ્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૩૬
(દેવસાયુજ્ય)	દેવપણું	૮૪૧	૩૭૨	૨૪	દૈવજ્ઞ	જ્યોતિષી	૪૮૨	૨૧૨	૪૨
દેવસૃષ્ટા	મદિરા	૧૦૩	૩૯૮	૫૨	(દૈવજ્ઞા)	હાથ-પગ આદિની રેખાઓ દેખી શુભાશુભ લક્ષણો જાણવાવાળી સ્ત્રી	૪૮૩	૨૧૨	૫૬
દેવાજીવ	દેવનો પૂજારી	૧૨૪	૪૦૮	૧૧	દૈવત	દેવતા	૮૮	૨૫	૭
દેવાધિદેવ	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૫૮	„	દેવોની એક અહોરાત્ર (મનુષ્યનું એક વરસ)	૧૫૯	૬૧	૪
દેવાનામિય	મૂર્તિ	૩૫૩	૧૫૮	૫૪	દૈવત	આંગળીઓનો અગ્રભાગ	૮૪૦	૩૭૨	૧
દેવાન્ધસ્	અમૃત, સુધા, દેવોનો આહાર	૮૯	૨૬	૧૫	દૈવપર	ભાગ્ય ઊપર આધાર રાખનાર	૩૮૩	૧૭૦	૧૩
(દેવાન્ન)	„ „ „ „	૮૯	૨૬	૧૫	(દૈવપ્રમાણક)	દૈવવાદી, ભાગ્ય ઊપર આધાર રાખનાર	૩૮૩	૧૭૦	૧૩
દેવાયુધ	ઈંદ્રનું ધનુષ્ય	૧૭૯	૭૪	૧૬	દોઃસહસ્રમૃત્	કાર્તવીર્ય, અર્જુન	૭૦૨	૩૧૦	૨
દેવાય	મહાવીર સ્વામી, ૨૪માં તીર્થંકર	૩૦	૧૦	૬૬	દોર્મૂલ	કાંખ, બગલ	૫૮૯	૨૬૦	૫૮
(દેવાહાર)	અમૃત	૮૯	૨૬	૧૫	દોલ	હીચકો	૭૫૮	૩૩૫	૧
દેવી	શ્રી અરનાથ ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૪૧	„	હીડોલો	૧૪૮૧	૬૭૯	૧૦
„	પટરાણી	૩૩૪	૧૪૯	૪૦	દોસ્	ભુજા, હાથ	૫૮૯	૨૬૦	૪૧
દેવીકોટ	બાણાસુરનું નગર	૧૭૭	૪૩૪	૧૮	દોષ	દોષ	૭૩	૧૮	૨૨
દેવ	પતિનો નાનો ભાઈ, દીયર	૫૫૩	૨૪૪	૪૩	„	કષ્ટ	૧૩૭૫	૬૩૧	૬
દેશ	દેશ	૧૪૭	૪૨૧	૨૪	દોષજ્ઞ	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૪	૨૪
દેશક	શાસન કરનાર	૪૮૮	૨૧૫	૨૫	„	વૈદ્ય	૪૭૨	૨૦૮	૧૯
દેશરૂપ	ન્યાય	૭૪૨	૩૨૬	૨૬					

દો-૮૧૬-દુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દોષા	રાત્રિ	૧૪૩	૫૧	૬૧	(દ્યોત)	સૂર્યનો પ્રકાશ	૧૦૧	૩૨	૫
(,,)	ભુજા, હાથ	૫૮૯	૨૬૦	૫૨	દ્યોતન	જોવું તે	૫૭૭	૨૫૫	૨૦
"	રાત્રિ	૧૫૩૩	૭૦૩	૫૭	દ્રકટ	નોબત, શયન માટે અને			
(દોષાતિલ્ક)	દીવો	૬૮૭	૩૦૫	૨		જગાડવા માટે વગાડતું વાદ્ય૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૭	
દોષૈકદશ્	દોષગ્રાહી	૩૮૦	૧૬૮	૬૮	દ્રગડ	" "	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૭
દોહદ	દોહદ, ગર્ભના પ્રભાવે				દ્રજ્ઞ	નગર	૯૭૧	૪૩૧	૪૬
	ઉત્પન્ન થતી ઇચ્છા	૫૪૧	૨૩૯	૫૨	દ્રપ્સ	છાસ, પાતળું દહીં	૪૦૬	૧૮૦	૩૭
દોહદલક્ષણ	ગર્ભ	૫૪૦	૨૩૯	૨૭	(દ્રપ્સ્ય)	" " "	૪૦૬	૧૮૦	૪૦
દોહદાન્વિતા	દોહદવાળી સ્ત્રી	૫૩૯	૨૩૯	૧૨	દ્રવ	કીડા, રમત	૫૫૫	૨૪૫	૩૧
દૌન્દુમી	વરયાત્રા	૫૧૮-શ્લો.	૨૨૯	૧૬	"	પલાયન, નાસી જવું	૮૦૨	૩૫૫	૪૨
દૌર્હદ	દોહદ	૫૪૧	૨૩૯	૫૪	દ્રવિણ	ધન	૧૯૨	૮૩	૪૩
દૌવારિક	પ્રતિહાર, દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૨૨	(,,)	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૧૬
દૌલેય	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૧૯	દ્રવ્ય	ધન	૧૯૨	૮૩	૩૦
દૌષ્યન્તિ	ભરત, દુષ્યન્ત અને				દ્રહ	ઊંડો દ્રહ	૧૦૯૧	૪૯૬	૨૫
	શકુંતલાનો પુત્ર	૭૦૨	૩૦૯	૫૧	દ્રાક્	જલદી	૧૫૩૦	૭૦૨	૩૨
દૌહિત્ર	દીકરીનો દીકરો	૫૪૪	૨૪૧	૪૬	દ્રાક્ષા	દ્રાક્ષ, દરખ	૧૧૫૫	૫૩૫	૬
દ્યાવાક્ષમા	સ્વર્ગ અને પૃથ્વી	૯૩૮	૪૧૭	૯	(દ્રાહિકા)	દાઢી	૫૮૩	૨૫૭	૫૮
દ્યાવાપૃથિવી	" "	૯૩૮	૪૧૭	૭	દ્રામિલ	વાત્સાયન મુનિ, ન્યાયસૂત્રના			
દ્યાવાભૂમિ	" "	૯૩૮	૪૧૭	૯		ભાષ્યકાર પશ્ચિલ મુનિ	૮૫૪	૩૭૬	૩૮
દ્યુ	દિવસ	૧૩૮	૪૮	૧	(દ્રાવણ)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૯૪૨	૪૧૯	૨૦
"	સ્વર્ગ	૮૭-શ્લો.	૨૪	૧૭	દ્વ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૨૧
દ્યુત	સૂર્યનો પ્રકાશ	૧૦૦	૩૨	૨	દ્વઘણ	બ્રહ્મા	૨૧૧	૭૬	૩૧
દ્યુતકૃત્	લુચ્ચો, પાસાવડે				"	મગદલ, ઘણ, મોગરી	૭૮૫	૩૪૭	૪૩
	જુગાર રમનાર	૪૮૫	૨૧૩	૬૦	દ્વણ	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૧૫
દ્યુતિ	" "	૧૦૦	૩૧	૭૪	"	વીંછી	૧૨૧૧	૫૬૧	૧૪
દ્યુપતિ	સૂર્ય	૧૭	૩૦	૧૭	દ્વણા	ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૫૧
દ્યુમ્ન	ધન	૧૯૨	૮૩	૨૩	દ્વત	શીઘ્ર ગતિવાળું	૨૯૨	૧૩૩	૩૨
"	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૧૫	"	શીઘ્ર, જલદી	૧૪૭૦	૬૭૪	૫૨
(દ્યુવસતિ)	દેવ	૧૦-પ.	૫	૬	"	પીગળી ગયેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૨૧
(દ્યુવાસિન્)	"	૧૦-પ.	૫	૭	(,,)	વીંછી	૧૨૧૧	૫૬૧	૧૫
(દ્યુશય)	"	૧૦-પ.	૫	૭	દ્વમ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૧૮
(દ્યુસદ)	"	૧૦-પ.	૫	૭	દ્વમાનતિ	વૃક્ષો અત્યંત નમી જાય તે-			
(દ્યુસદન)	"	૧૦-પ.	૫	૬		તીર્થંકરનો રડમોં અતિશય	૬૨	૧૬	૬૬
(દ્યુસદ્યન્)	"	૧૦-પ.	૫	૫	દ્વમામય	લાખ	૬૮૫	૩૦૪	૨૩
"	"	૮૭	૨૪	૨૮	દ્વમોત્પલ	પીળી કણેર, કરેણ	૧૧૪૫	૫૨૯	૧૪
દ્યૂત	જુગાર	૪૮૬	૨૧૪	૧૨	દ્વવક	એક પ્રકારનું માપ	૮૮૩	૩૮૯	૨
દ્યૂતકારક	જુગારી	૪૮૫	૨૧૩	૫૩	દ્વવય	કુડવ વગેરે માન-માપ	૮૮૩	૩૮૯	૨
દ્યૂતકૃત	"	૪૮૫			દ્વહ	વધ્યથી જોડવા યોગ્ય			
દ્યો	સ્વર્ગ	૮૭	૧૩૫	૩૯		શબ્દ, ઉદા.૦ પુરુષુક્	૧૦-પ.	૫	૧૧
"	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૧૭	દ્વહિણ	બ્રહ્મા	૨૧૧	૧૬	૨૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દ્રોણ	ચાર આઢકનું માન-માપ	૮૮૬	૩૯૦	૪૬	દ્વારવતી	દ્વારકા નગરી	૯૮૦	૪૩૪	૫૬
(,,)	લિસક કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૩	દ્વારવૃત્ત	કાળાં મરી	૪૨૦-શ્લો.	૧૮૫	૪૪
દ્રોણકાક	,,	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૨	દ્વારસ્થ	દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૧૭
દ્રોણદુગ્ધા	બત્રીશ સેર પ્રમાણ દૂધ				દ્વારવતી	દ્વારકા નગરી	૯૮૦	૪૩૪	૫૬
	આપનારી ગાય	૧૨૬૯	૫૮૫	૨	દ્વિ	બે, બન્ને	૧૪૨૩	૬૫૩	૬૦
દ્રોણદુગ્ધા	,,	૧૨૬૯	૫૮૫	૧૫	દ્વિક	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૫
દ્રોણવાપ	દ્રોણ (એક જાતનું માપ)				દ્વિકુક્કુ	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૩૫
	પ્રમાણ ધાન્ય વાવી શકાય				દ્વિચ્છંદક	રજાઈ, ટાઢ અને પવન			
	તેવું ખેતર	૯૬૯	૪૩૦	૧૨		ચેકવા માટે ઓઢવાનું વસ્ત્ર	૬૭૫-શ્લો.	૨૯૯	૪૫
(દ્રોણિ)	લાકડા અને પાણીને વહન				દ્વિગુણાકૃત	બેવાર ખેડેલું ખેતર	૯૬૮	૪૨૯	૪૦
	કરનારું ભાજન વિશેષ	૮૭૭	૩૮૫	૫૧	દ્વિજ	દાંત	૫૮૩	૨૫૮	૧૨
દ્રોણી	,,	૮૭૭	૩૮૫	૪૮	,,	બ્રાહ્મણ, ચાર વર્ણ			
,,	પર્વતના સંબંધવાળી ભૂમિ	૧૦૩૪	૪૬૫	૩૮	,,	પૈકી પ્રથમ વર્ણ	૮૦૭	૩૫૭	૨૨
દ્રોહ	અપકાર	૧૫૧૫	૬૯૪	૩૮	,,	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૪૭
દ્રોહચિન્તન	દ્રોહ ચિંતવવો તે	૧૩૭૨	૬૨૯	૪૨	,,	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૨૫
દ્રોણિક	એક દ્રોણ અનાજ રાંધી				દ્વિજપતિ	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૩૮
	શકાય તેવું વાસણ	૯૬૯	૪૨૯	૫૬	દ્વિજન્મન્	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૪૪
દ્રોપદી	દ્રોપદી	૭૧૦	૩૧૨	૩૮	દ્વિજન્નવ	ફક્ત જાતિમાત્રથી			
દ્વન્દ્વ	સ્ત્રી પુરુષનું જોડલું	૫૩૮	૨૩૮	૪૬		જીવનાર બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૨૯
,,	યુદ્ધ	૭૯૭	૩૫૩	૩૦	દ્વિજાતિ	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૪૩
,,	યુગલ, બેનું જોડું	૧૪૨૪	૬૫૪	૧૮	દ્વિજિહ્વ	દુર્જન	૩૮૦	૧૬૯	૧૮
દ્વન્દ્વચર	ચકવો, ચકવાક પક્ષી	૧૩૩૦	૬૧૦	૫૨	,,	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૫૯૯	૫૬
દ્વય	યુગલ	૧૪૨૩	૭૫૪	૧૧	(દ્વિજેશ)	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૪૩
દ્વયસ્	પ્રમાણવાચક પ્રત્યય	૬૦૧	૨૬૫	૧૪	દ્વિતય	યુગલ, બે	૧૪૨૩	૬૫૪	૯
(દ્વા:સ્થ)	દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૩૪	દ્વિતીય	પુત્ર	૫૪૨-શ્લો.	૨૪૦	૪૦
દ્વા:સ્થિત	,,	૭૨૧	૩૧૬	૩૭	દ્વિતીયા	પત્ની	૫૧૩	૨૨૭	૧૮
દ્વા:સ્થિતદર્શક	,,	૭૨૧-શ્લો.	૩૧૬	૩૫	દ્વિદત્	બે દાંતવાળો	૧૨૬૩	૫૮૧	૫૬
દ્વાદશમૂલ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૨	૫૦	દ્વિધા	બે પ્રકારે	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૯	૧૫
દ્વાદશાક્ષ	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૯૪	૨૦	દ્વિધાગતિ	કરચલો (જલજંતુ)	૧૩૫૨	૬૨૦	૬૧
,,	બુદ્ધ	૨૩૪	૧૧૦	૫૨	દ્વિનગ્રક	ખરાબ ચામડીવાળો	૪૫૪	૧૯૯	૨૯
દ્વાદશાક્ષી	દ્વારશાંત્રી, ગણિપિટક,				દ્વિપ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૩૪
	બાર અંગસૂત્રો	૨૪૫	૧૧૪	૫૩	દ્વિપથ	જ્યાં બે રસ્તા ભેગા થાય			
દ્વાદશાત્મન્	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૨૦		તેવું સ્થાન	૯૮૬	૪૩૯	૨૦
દ્વાદશાર્ચિષ્	ગુરુ (બૃહસ્પતિ)	૧૧૮	૪૧	૨૯	દ્વિપદ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૧૫
દ્વાપર	સંદેહ, સંશય	૧૩૭૫	૬૩૦	૫૨	દ્વિપાદ્ય	બમણો દંડ	૭૪૫	૩૨૭	૩૮
દ્વાર્	બારણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૪૫	દ્વિપૃષ્ઠ	બીજા વાસુદેવ	૬૯૫	૩૦૮	૧૧
દ્વાર	,,	૧૦૦૪	૪૪૮	૪૬	દ્વિમાતૃજ	બે માતાનો પુત્ર	૫૪૬	૨૪૨	૧૯
દ્વારકા	દ્વારકા નગરી	૯૮૦	૪૩૪	૫૭	દ્વિમુખ	રાજસર્પ, બે મોંવાળો સર્પ	૧૩૦૪-શ્લો.	૬૦૦	૪૭
દ્વારપાલક	દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૨૧	દ્વિરદ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૪૬
દ્વારયન્ત્ર	તાળું	૧૦૦૫	૪૪૯	૧૮	(દ્વિરદાશન)	પીંપળ	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
દ્વિરુદ્ધ	ફરીથી પરણેલી સ્ત્રી	૫૨૫	૨૩૨	૩૨	-: ઘ :-				
દ્વિરેફ	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૬૦	ધતુર	ધતુરો	૧૧૫૧	૫૩૨	૪૧
દ્વિવર્ષ	બે વરસની ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૮	ધન	સ્વામી વાચક શબ્દ			
દ્વિવિદ	રાક્ષસનું નામ (વિષ્ણુનો વધ્ય)	૨૨૦	૧૦૩	૪૩		બનાવનાર શબ્દ,			
(દ્વિવિદારિ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૬		ઉદાઠ ભૂધન	૪-પ.	૩	૧૧
દ્વિશરીર	ગણેશ	૨૦૭-શે.	૧૩	૪૬	"	ધન, પૈસો	૧૧૨	૮૩	૪૫
દ્વિષ્	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૨૪	"	ગાયોનો સમૂહ	૧૨૭૩	૫૮૬	૪૨
દ્વિષત્	"	૭૨૧	૩૨૦	૮	ધનકેલિ	કુબેરદેવ	૧૧૦-શે.	૮૨	૨૩
દ્વિસ્	બે વાર	૧૫૪૨-શે.	૭૦૧	૧૧	ધનજ્ઞય	અર્જુન	૭૦૮	૩૧૧	૫૪
દ્વિસહસ્રાક્ષ	શેષ નાગ	૧૩૦૭	૬૦૨	૬	"	અગ્નિ	૧૦૧૭	૫૦૦	૨૧
દ્વિસીત્વ	બેવાર બેડેલું ખેતર	૧૬૮	૪૨૧	૪૦	ધનદ	કુબેર દેવ	૧૮૧	૮૨	૧
દ્વિહલ્ય	" " "	૧૬૮	૪૨૧	૩૧	ધનદાવાસ	અષ્ટાપદ પર્વત	૧૦૨૮-શે.	૪૬૨	૫૬
દ્વિહાયની	બે વરસની ગાય	૧૨૭૨	૫૮૬	૭	(ધનાપહ)	આતતાયી (વધ કરવા તૈયાર થયેલો)	૩૭૨	૧૬૬	૩૩
દ્વીપ	બેટ	૧૦૭૮	૪૮૮	૩૪	ધનાયા	ઈચ્છા, અભિલાષા	૪૩૧-શે.	૧૧૦	૬
દ્વીપકુમાર	૧૦ ભુવનપતિ પૈકી નવમાં ભવનપતિ દેવ	૧૦	૨૬	૩૭	ધનિન્	ધનાઢ્ય, ધનવાન	૩૫૭	૧૬૦	૩૫
દ્વીપવતી	નદી	૧૦૮૦	૪૮૧	૪૫	"	ધનવાન	૪૭૭	૨૧૦	૪૩
દ્વીપિન્	વાધ	૧૨૮૫	૫૧૧	૨૬	ધનિષ્ઠા	ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર	૧૧૪	૩૧	૪૧
દ્વેષ	બે પ્રકારે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૧	૧૫	ધનુ	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૦	૫૪
દ્વેષ	તીર્થકરમાં ન હોય તે ૧૮ દોષ પૈકી ૧૮ મોં દોષ- દ્વેષ, ધૃણા	૭૩	૧૪	૨૧	(ધનુર્ધર)	ધનુર્ધારી	૭૭૧	૩૩૧	૫૪
દ્વેષિન્	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૬	ધનુર્મત્	"	૭૭૧	૩૩૧	૫૩
"	વધ્યવાચક શબ્દથી લગાડાતો શબ્દ, ઉદાઠ પુરસ્કેષી	૧૦-પ.	૫	૧૧	ધનુસ્	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૦	૫૨
દ્વેષ્ય	દ્વેષ યોગ્ય	૪૪૮	૧૧૬	૨૭	(,,)	મેષ વગેરે રાશિઓ પૈકી ૮મી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪
દ્વૈગુણિક	વ્યાજથી આજીવિકા ચલાવનાર	૮૮૦	૩૮૭	૧૨	(ધનુષ્ટ)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૪૦
દ્વૈત	યુગલ, બે	૧૪૨૪	૬૫૪	૧૭	(ધનુ)	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૦	૫૬
દ્વૈધ	શત્રુમાં ફાટકુટ પાડવી, એક સાથે સંધિ કરી બીજે લડાઈ કરવી	૭૩૫	૩૨૩	૧૦	ધનેશ્વર	કુબેર દેવ	૧૧૦	૮૨	૧૭
દ્વૈધમ્	બે પ્રકારે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૧	૧૫	ધન્ય	પુણ્યશાલી	૪૮૧	૨૧૫	૩૨
દ્વૈપ	વાધના ચામડાથી ઢંકાયેલો રથ	૭૫૫	૩૩૩	૩	ધન્યા	ધાણા, કોથમીર	૪૧૧	૧૮૫	૨૨
દ્વૈપાયન	વ્યાસ ઋષિ	૮૪૭	૩૭૪	૩૫	ધન્યાક	" "	૪૧૧	૧૮૫	૨૪
દ્વૈમાતુર	ગણેશ, ગણપતિ	૨૦૭	૧૩	૩૫	ધન્વન્	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૧
"	બે માતાનો પુત્ર	૫૪૬	૨૪૨	૧૭	"	પાણી વિનાનો પ્રદેશ	૧૪૦	૪૧૭	૪૫
ઢ્યષ્ટ	તાંબુ	૧૦૩૧	૪૬૮	૩૧	ધન્વિન્	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૧૩
					"	અર્જુન	૭૧૦-શે.	૩૧૨	૧૮
					ધમન	બરુ	૧૧૧૩	૫૫૩	૪૧
					ધમનિ	ડોક	૫૮૬	૨૫૧	૧૪
					"	નાડી	૬૩૧	૨૭૧	૧૩
					ધમ્મિલ્લ	અંબોડો	૫૭૦	૨૫૧	૪૨
					ધર	ધાર્યવાચકથી લગાડાતો શબ્દ, ઉદાઠ ગજાધર	૭-પ.	૩	૭૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધર	છજા શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામીના પિતાનું નામ	૩૬	૩	૭૫
ધરણ	બે સ્તન	૬૦૩-શો.	૨૬૬	૧૩
ધરણપ્રિયા	શ્રી મલ્લિનાથ ભ. ની શાસનદેવી	૪૫	૧૩	૪૩
ધરણધર	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૭	૧૦૨	૧૪
ધરણી	પૃથ્વી	૧૩૫	૪૧૪	૪૯
ધરણીપુત્ર	સમુદ્ર	૧૦૭૪-શો.	૪૮૬	૧૫
(ધરણીસુત)	મંગલગ્રહ	૧૧૭	૪૦	૬૧
ધરણીસુતા	સીતા	૭૦૩	૩૧૦	૨૨
ધરા	પૃથ્વી	૧૩૫	૪૧૪	૫૫
ધરિત્રી	,,	૧૩૫	૪૧૪	૪૬
ધર્મ	૧૫માં શ્રી ધર્મનાથ ભગવાન	૨૮	૯	૪૮
,,	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૬
,,	ધર્મ, પુણ્ય, સુકૃત્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૧૬
ધર્મક્ષેત્ર	કુરુ ક્ષેત્રનો બાર યોજન સુધીનો ભાગ	૧૫૦	૪૨૨	૪૫
ધર્મચક્ર	આકાશમાં ચક્ર ચાલે તે— અરિહંતનો ૧૬મો અતિશય	૬૧	૧૬	૫૦
ધર્મચિન્તન	ધર્મનો વિચાર	૧૩૮૧	૬૩૪	૪
ધર્મધાતુ	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૨	૧૧૦	૫
ધર્મધ્વજિન્	ધામંડી	૮૫૬	૩૭૭	૩૪
ધર્મનાથ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૦
ધર્મનેમિ	,,	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧
ધર્મપાલ	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૧
ધર્મપુત્ર	યુધિષ્ઠિર	૭૦૭	૩૧૧	૧૯
ધર્મપ્રચાર	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૪
ધર્મરાજ	યમરાજા	૧૮૪	૭૮	૩૩
,,	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૫	૧૧૧	૧૯
ધર્મવાહન	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૦
ધર્મશાસ્ત્ર	સ્મૃતિ	૨૫૧	૧૧૭	૧૨
,,	ચોદ વિદ્યા પૈકી			
	તેરમી વિદ્યા	૨૫૩	૧૧૭	૪૫
ધર્મસંહિતા	સ્મૃતિ, ધર્મશાસ્ત્ર	૨૫૧	૧૧૭	૧૪
ધર્માત્મન્	કુમારપાલ રાજા	૭૧૩	૩૧૩	૨૦
ધર્માધિકરણિન્	ધર્મ રક્ષામાં નિમાયેલ	૭૨૫	૩૧૮	૧૨
ધર્માધ્યક્ષ	,,	૭૨૪	૩૧૮	૨૦
ધર્માર્થપ્રતિ-				
બદ્ધતા	ધર્મ અને અર્થના સંબંધવાળી પ્રભુની			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધર્મીપુત્ર	વાણીનો ૨૪મો ગુણ	૬૧	૧૭	૫૬
ધર્મોપદેશક	નટ	૩૨૮	૧૪૭	૪૮
	ગુરુ, ધર્મનો ઉપદેશ આપનાર	૭૭	૧૯	૫૮
ધર્ષણી	કુલટા, અસતી સ્ત્રી	૫૨૯-શો.	૨૩૪	૩૩
(,,)	,,	૫૨૯	૨૩૪	૧૦
ધવ	પતિ	૫૧૭	૨૨૮	૫૩
ધવલ	સફેદ વર્ણ	૧૩૯૩	૬૪૦	૧
(ધવલ)	ધોળી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૨૯
ધવિત્ર	મૃગચર્મનો બનાવેલો ધંખો	૬૮૭	૩૦૫	૧૪
ધાટિ	ધાડ પાડવી, ફૂડકપટથી છાપો મારવો તે	૮૦૦	૩૫૪	૫૪
ધાતકી	ધાવડી	૧૧૫૦	૫૩૨	૨૯
ધાતુ	ધાતુ, રસ વગેરે શરીરની સાત ધાતુ	૬૧૯	૨૭૩	૩૩
,,	ગેરુ	૧૦૩૬	૪૬૭	૫
ધાતુકાસીસ	રાતી હીરાકસી	૧૦૫૬	૪૭૬	૪૨
ધાતુમ્ન	કાંજી, રાબ	૪૧૬	૧૮૪	૨૩
ધાતુપુષ્પિકા	ધાવડી, ધાવણી, ધાવણો	૧૧૫૦	૫૩૨	૩૨
ધાતુશેખર	રાતી હીરાકસી	૧૦૫૬	૪૭૬	૪૩
ધાતુ	બ્રહ્મા	૨૧૨	૯૬	૫૮
(ધાતુર)	ધતુરો	૧૧૫૧	૫૩૨	૪૨
ધાત્રી	ધાવ માતા	૫૫૮	૨૪૬	૫૭
,,	પૃથ્વી	૧૩૫	૪૧૪	૩૨
,,	આમળાં	૧૧૪૫	૫૨૯	૨૯
ધાના	ભૂંજેલા જવ, ધાણી	૪૦૧	૧૭૭	૪૩
ધાનુષ્ક	ધનુર્ધારી	૭૭૧	૩૩૯	૫૫
ધાન્ય	અનાજ	૧૧૬૮	૫૪૧	૨૮
ધાન્યક	ધાણા, કોથમીર	૪૧૯	૧૮૫	૨૧
ધાન્યકળાદાન	ધાન્યના દાણા			
	એકઠા કરવા તે	૮૬૫	૩૮૦	૪૪
ધાન્યાક	ધાણા, કોથમીર	૪૧૯	૧૮૫	૨૫
ધાન્યામ્લ	કાંજી, રાબ	૪૧૫	૧૮૪	૫
(ધામ)	ઘર	૧૧૨	૪૪૨	૨૭
ધામન્	કિરણ	૧૧	૩૧	૪૧
,,	ઘર	૧૧૨	૪૪૨	૨૫
ધાયા	યજ્ઞના અગ્નિમાં લાકડાં નાંખતી વખતે બોલાતી ઋચા	૮૨૭	૩૬૬	૨૮
ધાર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધારકા	ઘડી, ડ કાણ પ્રમાણ	૧૩૭	૪૭	૨૦	ધીવર	માછીમાર	૧૨૧	૪૧૦	૨
ધારણ	ભૂલાય નહિ તેવું ધારણ				"	લોહું	૧૦૩૮-શં.	૪૬૭	૫૬
	કરવું તે	૩૧૦	૧૪૧	૫૪	ધીસખ	મંત્રી, સચિવ,			
ધારણા	ધ્યેયમાં ચિત્તને સ્થિર કરવું તે	૮૪	૨૧	૬૫		સલાહ આપનાર	૭૧૧	૩૧૫	૨૦
"	મર્યાદા	૭૪૪	૩૨૭	૮	ધુત	હલાવેલું કંપેલું	૧૪૮૦	૬૭૮	૫૩
ધારા	પૈડાનો ગોળ ફરતો ભાગ	૭૫૫	૩૩૩	૧૧	ધુની	નદી	૧૦૮૦	૪૮૧	૪૭
"	પ્રવાહ	૧૦૮૭	૪૯૩	૩૪	ધુન્ધુમાર	ધુંધુમાર રાજા	૭૦૧	૩૦૧	૩૭
"	ઘોડાની ગતિ	૧૨૪૬	૫૭૬	૨૬	ધુર	ધોસરી	૭૫૭	૩૩૪	૨૮
"	કાનનો પ્રાન્ત ભાગ	૫૭૪-શં.	૨૫૪	૭	ધુરન્ધર	ધોસરીને વહન			
ધારાજ્ઞ	તરવાર	૭૮૨-શં.	૩૪૫	૫૪		કરનાર, બળદ	૧૨૬૨	૫૮૧	૩૧
ધારાધર	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૧૮	ધુરીણ	" "	૧૨૬૨	૫૮૧	૩૬
"	તરવાર	૭૮૨-શં.	૩૪૫	૫૪	ધુર્ય	" "	૧૨૬૨	૫૮૧	૩૭
ધારાસમ્પાત	વેગવાળો વરસાદ	૧૬૫-શં.	૬૫	૬૧	(ધુસ્તુર)	ધતુરો, ધંતુરો	૧૧૫૧	૫૩૨	૪૫
ધારિણી	૧૮માં શ્રી અરનાથ				ધૂત	તજેલું, છોડી દીધેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૬૨
	ભ. ની શાસન દેવતા	૪૫	૧૩	૪૧	"	હલાવેલું, કંપેલું	૧૪૮૧	૬૭૯	૫
ધાર્તરાષ્ટ્ર	હંસ, ધોળા શરીર તેમજ કાળા				ધૂપાયિત	તપાવેલું સંતાપેલું	૧૪૯૩	૬૮૪	૪૭
	પગ અને ચાંચવાળો હંસ	૧૩૨૬	૬૦૧	૫	ધૂપિત	" "	૧૪૯૩	૬૮૪	૪૭
ધાર્મપત્તન	કાળાં મરી	૪૨૦	૧૮૫	૪૩	ધૂમ	ધૂમાડો	૧૧૦૩	૫૦૫	૧૩
ધાર્મિક	ધર્મરક્ષામાં નિમાયેલ	૭૨૪	૩૧૮	૧૧	ધૂમધ્વજ	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૧	૩૨
(ધાવક)	ધોબી	૧૧૪	૪૦૩	૩૭	ધૂમપ્રભા	પાંચમી નરકની પૃથ્વી	૧૩૬૦	૬૨૪	૩
ધિકૃત	ધિક્કારાયેલો	૪૪૦	૧૧૩	૨૬	(ધૂમમહિષી)	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૫	૩
ધિક્રિયા	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૩૩	ધૂમયોનિ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૪	૬૫
ધિષણ	ગુરુ, બૃહસ્પતિ	૧૧૮	૪૧	૩૦	(ધૂમરી)	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૫	૪
ધિષણા	બુદ્ધિ, મતિ	૩૦૮	૧૪૦	૫૮	ધૂમલ	રાતો અને કાળો			
ધિષ્ણ્ય	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૮	૩૬	૫૬		મિશ્રિત વર્ણ	૧૩૧૮	૬૪૨	૩૧
"	શુકાચાર્ય	૧૨૦	૪૨	૧૫	"	ઝાલર, ઘંટડી	૨૧૪-શં.	૧૩૫	૮
"	ધર	૧૧૧	૪૪૧	૪૭	(ધૂમિકા)	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૫	૩
ધી	બુદ્ધિ	૩૦૮	૧૪૦	૫૫	ધૂમોર્ણા	યમની સ્ત્રી	૧૮૫	૭૮	૪૮
ધીતિ	પિપાસા, તરસ	૩૧૪	૧૭૪	૬	(ધૂમ્યા)	ધુમાડાનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૧૧
ધીદા	પુત્રી	૫૪૨-શં.	૨૪૦	૫૩	ધૂમ્યાટ	કાકા કૌઆ નામનું			
ધીન	લોહું	૧૦૩૮-શં.	૪૬૭	૫૬		પક્ષી, મસ્તકચૂડ	૧૩૩૩	૬૧૨	૩૦
(ધીન્દ્રિય)	સ્પર્શન, રસન, શ્રાણ,				ધૂમ	રાતો અને કાળો			
	ચક્ષુ અને કર્ણ એ પાંચ					મિશ્રિત વર્ણ	૧૩૧૮	૬૪૨	૩૦
	જ્ઞાનેન્દ્રિય છે	૧૩૮૪	૬૩૫	૩	"	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શં.	૮૧	૧૩
(ધીમત્)	વિદ્વાન	૩૪૧	૧૫૪	૨૧	ધૂર	ધોસરી, રથ વગેરેનો			
ધીર	"	૩૪૧	૧૫૩	૫૫		અગ્રભાગ	૭૫૭	૩૩૪	૨૧
"	કેશર	૬૪૫	૨૮૬	૫	ધૂર્જટી	" "	૧૧૫	૮૬	૨૧
ધીરત્વ	સાત્ત્વિક સાત અલંકાર				ધૂર્ત	ઠગ, ધૂર્ત	૩૭૬	૧૬૭	૫૪
	પૈકી પાંચમો અલંકાર	૫૦૧	૨૨૪	૩૧	"	લુચ્ચો	૪૮૫	૨૧૪	૧
ધીરસ્કન્ધ	પાડો	૧૨૮૨	૫૧૦	૨૪	(,,)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૧	૨૦

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

ધૂ-૮૨૧-ન

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધૂત	બોદાનો કાટ	૧૦૩૮	૪૬૮	૩
ધૂવંહ	બળદ	૧૨૬૩	૫૮૧	૪૩
ધૂર્વા	ધોસરી	૭૫૭	૩૩૪	૨૬
(ધૂલિ)	ધૂળ	૧૭૦	૪૩૦	૩૯
ધૂલિમત્ત	વિવાદ પ્રસંગની એક ક્રિયા ૫૧૮-શે.	૨૨૯	૨	
ધૂલી	ધૂળ	૧૭૦	૪૩૦	૪૧
(ધૂષીકા)	આંખનો મેલ	૬૩૨	૨૭૯	૪૫
ધૂસર	ધોયી	૧૧૭	૪૦૪	૪૯
"	કંઠક ધોળાશ પડતો રંગ	૧૩૯૩	૬૪૦	૨૮
(ધૂસ્તુર)	ધતુરો, ધંતુરો	૧૧૫૧	૫૩૨	૪૫
ધૂતરાષ્ટ્ર	એક જાતનો નાગ	૧૩૧૧	૬૦૨	૩૪
ધૂતિ	સંતોષ	૩૦૮	૧૪૦	૩૫
ધૂષ્ટ	નિર્વજ, અવિનીત	૪૩૨	૧૯૦	૪૬
ધૂષ્ણજ્	" "	૪૩૨	૧૯૦	૫૧
(ધૂષ્ણિ)	કિરણ	૯૯	૩૧	૫૬
ધૂષ્ણુ	નિર્વજ, અવિનીત	૪૩૨	૧૯૦	૪૯
ધેનુ	નવી પ્રસવેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૨૬
ધેનુક	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૧૯	૧૦૩	૨૭
(ધેનુકધ્વસિન્)	" "	૨૨૧	૧૦૪	૩
ધેનુકા	લાથળી	૧૨૧૮	૫૬૫	૨૦
"	છરી	૭૮૪-શે.	૩૪૬	૫૧
ધેનુષ્યા	ગીરો મુકેલી ગાય, દૂધ પીવા લેણદારને આપેલી ગાય	૧૨૭૦	૫૮૫	૧૬
ધેનુક	ગાયોનો સમૂહ	૧૪૧૮	૬૫૨	૨
ધૈવત	વીણાના સાત પૈકી છઠ્ઠો સ્વર	૧૪૦૧	૬૪૪	૩૬
ધોરણ	સર્વ પ્રકારના વાહન, રથ, લાથી, ધોડા વિ.	૭૫૯	૩૩૫	૩૦
"	નોળીઓ, ડુક્કર, મોર વિ.ના જેવી ગતિ	૧૨૪૬	૫૭૬	૩૬
ધોરણી	શ્રેણી, ઓળી	૧૪૨૩	૬૫૩	૫૦
ધોરિત	નોળીઓ-ડુક્કર-મોર વિ. ના જેવી ધોડાની ગતિ	૧૨૪૬	૫૭૬	૩૬
ધોત	ધોયેલું, સાફ કરાયેલું	૧૪૩૭	૬૬૦	૨૭
ધોતકૌશેય	કોશોટાની લાળનું વસ્ત્ર, ધોયેલું રેશમી વસ્ત્ર	૬૬૭	૨૯૬	૧૦
ધોરિતક	નોળીઓ-ડુક્કર જેવી ધોડાની ગતિ	૧૨૪૬	૫૭૬	૩૪
ધોરેય	ધોસરીને વહન કરનાર			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
બળદ, ભાર ઉપાડનાર		૧૨૬૨	૫૮૧	૩૮
ધૌરેયક	" " "	૧૨૬૨	૫૮૧	૩૯
ધૌર્ય	નોળીઓ-ડુક્કર-મોર જેવી ધોડાની ગતિ	૧૨૪૬	૫૭૬	૩૫
ધ્યાન	ધ્યેયમાં એકતાનતા	૮૪	૨૧	૭૨
"	ધ્યાન, વિચારણા	૩૨૦	૧૪૫	૧૨
ધ્યાનયોગાસન	ધ્યાન અને યોગ કરવા માટેનું આસન	૮૩૮	૩૭૧	૬
ધ્રુવ	ધ્રુવ-ઉત્તાનપાદના પુત્ર	૧૨૨	૪૩	૨
"	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૭
"	શાશ્વત, નિત્ય	૧૪૫૩	૬૬૭	૩૯
(,,)	વૃક્ષનું ઠુંકું	૧૧૨૨	૫૧૫	૧૮
ધ્રુવક	" "	૧૧૨૨	૫૧૫	૧૯
ધ્રુવા	દરેક જાતિની સંજ્ઞા માટેનું ધી, યજ્ઞનું પાત્ર	૮૨૯	૩૬૭	૨૭
ધ્વસિન્	વધ્યવાયકથી લગાડાતો શબ્દ	૧૦-પ.	૫	૧૧
ધ્વજ	ધાર્યવાયકથી લગાડાતો શબ્દ	૬-પ.	૩	૭૩
"	ધજા, દંડમાં નાંખેલી હોય તે	૭૫૦	૩૩૧	૨૧
"	કલાલ, મદિરા વેચનાર	૧૦૧	૩૯૭	૪૨
ધ્વજપ્રહરણ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શે.	૫૦૭	૩૧
ધ્વજિન્	કલાલ, મદિરા વેચનાર	૧૦૧	૩૯૭	૪૩
ધ્વજિની	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૫
ધ્વનિ	ધ્વનિ, વીણાનો શબ્દ	૧૩૯૯	૬૪૩	૪૨
ધ્વનિગ્રહ	કાન	૫૭૩	૨૫૩	૪૮
ધ્વનિવિકાર	શોક, ભય વગેરેથી ધ્વનિમાં થતો વિકાર, સ્વરનું પરિવર્તન	૧૪૧૦	૬૪૮	૧૧
ધ્વાઙ્ક્ષ	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૯
ધ્વાન	સ્વર, ધ્વનિ, શબ્દ	૧૩૯૯	૬૪૩	૪૦
ધ્વાનભિત્	ખદ્યોત, આગીઓ	૧૧૧૩-શે.	૫૬૨	૧૨
ધ્વાન્ત	અંધકાર	૧૪૬	૫૨	૫૨
ધ્વાન્તારાતિ	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૨૫

—: ન :—

ન	નહિ	૧૫૩૯	૭૦૬	૧૯
નઃક્ષુદ્ર	ક્ષુદ્ર નાકવાળો	૪૫૧	૧૧૭	૩૮
નકુલ	નોળીયો	૧૩૦૨	૫૯૯	૨૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નકુલ	પાંચ પાંડવ પૈકી એક	૭૧૦-શ્લો.	૩૧૨	૧૯	નહ	બરૂ	૧૧૯૩	૫૫૩	૫૨
નકુલજી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૬	નહકીય	ઘણા નલતૃણવાળો દેશ,			
નક્તક	વસ્ત્રનો ટુકડો, ગળાણું	૬૭૬	૩૦૦	૭		ઘણા બરૂવાળો દેશ	૯૫૪	૪૨૪	૧૦
નક્તમ્	રાત્રિ	૧૫૩૩	૭૦૩	૫૮	નહપ્રાય	બહુ નલ તૃણવાળો દેશ	૯૫૪	૪૨૦	૯
(, ,)	રાત્રિ	૧૪૩	૫૧	૨૪	નહવત્	ઘણા નલ તૃણવાળો દેશ	૯૫૪	૪૨૪	૧૧
નક્તમાલ	કરંજ	૧૧૪૦	૫૨૬	૪૪	નહવલ	,, ,, ,, ,,	૯૫૪	૪૨૪	૧૩
નક્ત્રા	રાત્રિ	૧૪૩-શ્લો.	૫૧	૨૩	નત	વક્ર, વાંકું	૧૪૫૬	૬૬૯	૭
નક્ત્ર	નાક	૫૮૧	૨૫૬	૨૬	નતનાસિક	નતમસ્તકવાળો	૪૫૧	૧૯૭	૨૧
નક્ત્ર	મગરમચ્છ	૧૩૪૯	૬૨૦	૧૧	નદ	મોટી નદી, નદ, દ્રહ	૧૦૯૦	૪૯૬	૧૮
નક્ષત્ર	પાંચ જ્યોતિષી પૈકી				નદી	નદી	૧૦૭૯	૪૮૯	૯
	ચોથા દેવ	૯૨	૨૬	૬૧	નદીજ	હીરાકસી, માશિક ધાતુ	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૦
,,	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૭	૩૬	૨૪	નદીમવ	સિંધવ-મીઠું	૯૪૧	૪૧૮	૫૦
નક્ષત્રમાલા	નક્ષત્રની સંખ્યા પ્રમાણે				નદીમાતૃક	નદીના પાણીથી અનાજ			
	૨૭ મોતીઓની માળા	૬૬૨	૨૯૨	૨૭		ઉત્પન્ન થાય તેવો દેશ	૯૫૫	૪૨૪	૩૧
(નક્ષત્રવર્ત્તમ્)	આકાશ	૧૬૩-શ્લો.	૬૪	૩૬	નદીશ	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૬
(, ,)	,,	૧૬૩	૬૩	૫૯	નદીષ્ણ	પ્રવીણ, હોશિયાર, નિપુણ ૩૪૩-શ્લો.	૧૫૫	૬	
(નક્ષત્રેશ)	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૪૩	નદ્ધ	બંધાયેલો, કેદી	૪૩૮	૧૯૨	૪૪
નખ	નખ	૫૯૪	૨૬૨	૫૬	નદ્ધી	ચામડાની દોરી, વાધરી	૯૧૫	૪૦૪	૧૧
નખર	,,	૫૯૪	૨૬૨	૫૪	નદ્યમ્બુજીવન	નદીના પાણીથી અનાજ			
નખરાયુધ	સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૧	૯		ઉત્પન્ન થાય તેવો દેશ	૯૫૫	૪૨૪	૩૦
નખવિષ	નખમાં ઝેરવાળા				નનન્દ	નણંદ	૫૫૪	૨૪૫	૧૫
	મનુષ્ય વિ.	૧૩૧૩	૬૦૨	૫૯	નનાન્દ	,,	૫૫૪	૨૪૫	૧૧
નખાયુધ	ગામડાનો કુકડો	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૩૮	નનુવ	વિરુદ્ધ બોલવું	૧૫૪૨	૭૦૭	૪૦
નખારુ	નસ, સ્નાયુ	૬૩૧-શ્લો.	૨૭૯	૫	નન્દક	વિષ્ણુની તરવાર	૨૨૨	૧૦૪	૨૬
નગ	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૮	નન્દન	છંદ્રનું ઉદ્દાન	૧૭૮	૭૩	૫૨
,,	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૫૭	,,	પુત્ર	૫૪૧	૨૪૦	૧૯
નગરદ્વારકૂટક	નગરના દરવાજા પાસે				,,	આનંદ નામના છોક્ર બલદેવ	૬૯૮	૩૦૮	૫૪
	ચઢવા ઉતરવાનો ઢાળ	૯૮૨	૪૩૬	૩૬	,,	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૭	૫૫૬	૭
નગરી	નગરી	૯૭૧	૪૩૧	૪૩૧	(નન્દના)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૪
નગાવાસ	મોર	૧૩૨૦-શ્લો.	૬૦૬	૨૭	નન્દપુત્રી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૫
નગ્ર	સ્તુતિપાઠક	૭૯૫	૩૫૧	૪૯	નન્દયન્તી	,,	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૭
નગ્રહ	સુરાબીજ, જેમાંથી				નન્દા	૧૦માં તીર્થંકરની માતા	૪૦	૧૨	૩૩
	મદ્ય બને છે એવાં બીજ	૯૦૫	૩૯૯	૪૭	,,	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૭
નગ્રહ	,, ,, ,,	૯૦૪	૩૯૯	૪૫	નન્દિયોષ	અર્જુનનો રથ	૭૧૦-શ્લો.	૩૧૨	૧૮
નગ્રા	નગ્ન સ્ત્રી	૫૩૪	૨૩૭	૮	નન્દિન્	શંકરનો નંદીગણ	૨૧૦	૯૫	૩૮
નગ્રિકા	શ્વેતુ નાહિ પ્રાપ્ત થયેલ કન્યા	૫૧૦	૨૨૫	૩૮	,,	નાંદીપાઠક, પૂર્વરંગના			
નટ	નટ	૩૨૯	૧૪૭	૫૭		અંગને કહેનાર	૩૩૦	૧૪૮	૩૨
નટન	નૃત્ય, નાચ	૨૮૦	૧૨૯	૨૧	,,	અડદ	૧૧૭૧	૫૪૩	૪૧
નટમણ્ડન	હરતાલ	૧૦૫૯	૪૭૭	૩૭	નન્દિની	નણંદ	૫૫૪	૨૪૫	૧૬
નટીસુત	નટીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૫૦	,,	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નન્દિની	સુરવેલા નદી	૧૦૮૬-શ્લો.	૪૯૩	૧૮
નન્દિનીતનય	વ્યાડિ મુનિ	૮૫૨	૨૭૬	૧૫
નન્દિવર્ધન	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૩
નન્દીક	ગામડાનો કુકડો	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૪૦
નન્દીમુખી	નિદ્રા, ઊંઘ, તંદ્રા	૩૧૩	૧૪૨	૪૨
નન્દીશ	શંકરનો નંદીગણ	૨૧૦	૯૫	૩૬
નન્દીસરસ્	ઇંદ્રનું સરોવર	૧૭૮	૭૩	૪૦
નન્દ્યાવર્ત	શ્રી અરનાથ ભ. નું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૦
"	શ્રીમંતોના ઘરોની રચના	૧૦૧૫	૪૫૪	૩૬
"	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૩૬
(, ,)	માંટું માછલું	૧૩૪૮	૬૨૦	૧
નપુંસક	નપુંસક, હીજડો	૫૬૨	૨૪૮	૨૭
નપ્	પુત્રનો પુત્ર, પૌત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૪૧
"	દીહિત્ર, પુત્રીનો પુત્ર	૫૪૪-શ્લો.	૨૪૧	૪૮
નખ	આકાશ	૧૬૩-શ્લો.	૬૪	૩૬
નખ:કેતન	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૩૩
નખ:ક્રાન્ત	સિંહ	૧૨૮૫-શ્લો.	૫૯૧	૧૭
(નખ:પાન્થ)	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૩૩
નખ:શ્વાસ	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૨૫
નખસ્	શ્રાવણ મહિનો	૧૫૪	૫૭	૫૧
"	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૩૨
"	"	૧૩૫૧	૬૨૪	૭
નખસક્કમ	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૧૬
નખસ્ય	ભાદરવો મહિનો	૧૫૪	૫૮	૮
નખસ્વત્	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૨૬
નખોગતિ	ઉડવું તે, ઉડવાની ક્રિયા	૧૩૧૮	૬૦૫	૩૧
નખોધ્વજ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪-શ્લો.	૬૫	૩૨
નખોમણિ	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૧૭
નખોમ્બુપ	ચાતક પક્ષી, બપેયો	૧૩૨૯	૬૧૦	૪૦
નખ્રાજ્	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૪	૪૨
નમસ્	નમસ્કાર	૧૫૪૨	૭૦૭	૬૨
નમસિત	પૂજાયેલો	૪૪૭	૧૯૫	૩૨
નમસ્યિત	"	૪૪૭	૧૯૫	૩૧
નમિ	૨૧માં તીર્થંકર ભગવાન	૨૮	૧	૬૯
નમુચિ	ઇંદ્રનો શત્રુ	૧૭૪	૭૧	૪૮
(નમુચિદ્વિષ)	ઇંદ્ર	૧૭૫	૭૧	૫૫
નય	ન્યાય	૭૪૩	૩૨૬	૩૬
નયન	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૩૦
નયનોષ્ઠ	હીરાકસી	૧૦૫૭	૪૭૬	૪૮
નર	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૨૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
"	અર્જુન	૭૦૧	૩૧૨	૫
નરક	વિષ્ણુનો શત્રુ રાક્ષસ	૨૨૧	૧૦૩	૫૦
"	નરક, દુઃખનું સ્થાન	૧૩૫૧	૬૨૩	૩૪
નરકસ્થા	વૈતરણી નદી	૧૦૮૬	૪૯૩	૧૬
(નરકારિ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૭
નરકીલક	ગુરુને હણનાર	૮૫૮	૩૭૮	૧૭
નરદત્તા	૨૦માં તીર્થંકરની યશિણી	૪૬	૧૩	૪૫
"	સોળ વિદ્યાદેવી પૈકી			
	છઠ્ઠી વિદ્યાદેવી	૨૩૧	૧૧૨	૩૬
(નરપાલ)	રાજા	૬૧૦	૩૦૬	૨૭
નરમાલિની	દાઢી-મૂછવાળી સ્ત્રી	૫૩૧	૨૩૫	૩૦
નરવિષ્ણ	રાક્ષસ	૧૮૮-શ્લો.	૮૦	૨૭
નરવાહન	કુબેરદેવ	૧૮૧	૮૨	૩
નરાયણ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૪	૧૧	૨૧
નર્કુટક	નાક	૫૮૧	૨૫૬	૩૩
નર્તન	નૃત્ય, નાચ	૨૮૦	૧૨૧	૧૧
નર્મદા	નર્મદા નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૪૨
નર્મન્	કીડા, રમત	૫૫૫	૨૪૫	૪૪
નલ્ક	નળી જેવું હાડકું	૬૨૭	૨૭૬	૫૫
નલકિની	જંઘા, જાંઘ, પગની ઘુંટીથી			
	ઘુંટણ સુધીનો ભાગ	૬૧૪	૨૭૨	૩
નલ્કીલ	ઘુંટણ, ઢીંચણ,			
	સાથળની ગાંઠ	૬૧૪	૨૭૧	૩૨
નલ્કૂબર	કુબેરનો પુત્ર	૧૧૧	૮૨	૪૮
નલ્મીન	તૃણચારી મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૫૭
નલ્લિ	કમળ	૧૧૬૦	૫૩૭	૨૧
નલ્લિની	કમળનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૧૦
નલ્	નવું	૧૪૪૮	૬૬૫	૩૦
નલત	ઝૂલ, હાથી કે રથ ઉપર			
	નાંખવાનું વસ્ત્ર	૬૮૦	૩૦૧	૪૪
નલનીત	ભાખણ	૪૦૮	૧૮૧	૨૭
નલમાલિકા	બટ મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૨૬
નલવ્યૂહ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૨	૪૧
નલશક્તિ	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૮
"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૨	૪૧
(, ,)	શંભુ	૧૬-પ.	૬	૭
નલસૂતિકા	નવી પ્રસવેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૩૧
નલર્ચિષ્	મંગલ ગ્રહ	૧૧૭	૪૦	૬૩
નલ્લીન	નવું	૧૪૪૮	૬૬૫	૩૧
નલોદ્ધૂત	ભાખણ	૪૦૮	૧૮૧	૨૮

ન-૮૨૪-ના

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નબ્ય	નવું	૧૪૪૮	૬૬૫	૪૦	નાગોદ	પેટનું બપ્તર	૭૬૮	૩૩૯	૧
(નશન)	પલાયન, નાસી જવું	૮૦૨	૩૫૫	૪૯	નાચિકેત	અગ્નિ	૧૧૦૦-શં.	૫૦૩	૧૫
નષ્ટ	પલાયન કરી ગયેલો,				નાટક	નાટ્ય પ્રબંધનો પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૩૯
	નાસી ગયેલો	૮૦૫	૩૫૬	૪૮	(નાટેય)	નટીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૫૦
નષ્ટબીજ	વીર્યરહિત, સત્વરહિત	૪૯૨	૨૧૬	૪૨	નાટેર	,, ,,	૫૪૮	૨૪૨	૪૯
નષ્ટાગ્નિ	અગ્નિહોત્રનો અગ્નિ				નાટ્ય	નૃત્ય	૨૭૯	૧૨૮	૪૬
	જેનો ઓલવાઈ ગયો છે				,,	નાચ	૨૮૦	૧૨૯	૨૬
	તેવો બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૨૭૭	૧૮	નાટ્યધર્મિકા	ભરતાદિ શાસ્ત્રના			
નસા	નાસિકા, નાક	૫૮૧-શં.	૨૫૬	૩૫		આધારે ગીત, નૃત્ય	૨૭૯	૧૨૯	૨
(નસ્તા)	નાકમાં નાથેલો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૬	નાટ્યપ્રિય	શંકર	૧૯૮	૮૮	૭
નસ્તિત	,, ,,	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૬	નાડિકા	ઘડી, ૬ કલાક પ્રમાણ	૧૩૭	૪૭	૫૮
(નસ્તોત)	,, ,,	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૨	નાડિંધમ	સોની	૮૦૮	૪૦૦	૪૭
નસ્યા	નાસિકા, નાક	૫૮૧-શં.	૨૫૬	૩૬	નાડી	નાડી	૬૩૧	૨૭૯	૮
નસ્યોત	નાકમાં નાથેલો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૩	નાડીચરણ	પક્ષી	૧૩૧૭-શં.	૬૦૪	૪૭
નહિ	અભાવ, નિષેધ	૧૫૩૯	૭૦૬	૨૦	નાડીવિગ્રહ	શંકરનો ભૂંગીગણ	૨૧૦	૯૫	૨૦
નાક્	સ્વર્ગ, દેવલોક	૮૭	૨૩	૪૮	નાડીવ્રણ	લોહી ઝરતું વ્રણ, નાસુર	૪૭૦	૨૦૬	૫૬
નાકિન્	દેવતા	૮૮	૨૫	૯	નાથ	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૨૩
નાકુ	રાફડો	૧૭૧	૪૩૧	૨૧	નાથવત્	પરવશ, પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૩
(નાકેશ)	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૩	નાદ	શબ્દ, આવાજ	૧૪૦૦	૬૪૩	૫૪
નાગ	સીસું	૧૦૪૧	૪૬૯	૯	નાના	સિવાય, વિના	૧૫૨૭	૭૦૦	૪૭
,,	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૫૧	નાનારૂપ	વિવિધ પ્રકારનું	૧૪૬૯	૬૭૪	૩૬
,,	દેવયોનિવાળો સર્પ	૧૩૦૭	૬૦૧	૪૭	(નાનાવિધ)	,, ,,	૧૪૬૯	૬૭૪	૩૭
,,	ગ્રાહ, ઝુંડ	૧૩૫૧	૬૨૦	૪૦	નાન્દીપટ	કૂવાના મુખનું ઇંટો વડે			
,,	આ શબ્દ જોડવાથી					ચણેલું ઢાંકણ	૧૦૯૨	૪૯૬	૫૮
	પ્રશંસાવાચક શબ્દ				નાન્દીમુખ	,, ,,	૧૦૯૨	૪૯૬	૫૭
	બને છે	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૨	નાપિત	હજામ	૯૨૨	૪૦૭	૩૪
નાગકુમાર	ભવનપતિના ૧૦ દેવ				નાપિતશાલા	હજામતનું સ્થાન	૧૦૦૦	૪૪૫	૫૦
	પૈકી બીજા દેવ	૯૦	૨૬	૩૪	નાધિ	૧લા શ્રી ઋષભદેવ			
નાગજ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૪		ભ. ના પિતા	૩૬	૧૧	૬૬
,,	સિંદૂર	૧૦૬૧	૪૭૮	૪	,,	ફૂંટી	૬૦૬	૨૬૭	૪૧
નાગજિહ્વિકા	મણસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૪૮	,,	પૈડાનો મધ્યભાગ	૭૫૬	૩૩૩	૪૧
નાગજીવન	કલઈ સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૩૫	(નાભિજન્મન્)	બ્રહ્મા	૨૧૩	૧૭	૪૩
નાગદન્ત	ખીંટી, ટોલ્લો	૧૦૧૧	૪૫૩	૯	નાભિમૂ	,,	૨૧૩	૧૭	૪૦
નાગમાતૃ	મણસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૩૮	નામધેય	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૧૩
નાગર	સૂંઠ	૪૨૦	૧૮૫	૫૬	નામન્	,,	૨૬૦	૧૨૧	૨૦
નાગરક્ત	સિંદૂર	૧૦૬૧	૪૭૮	૪	નામવર્જિત	મૂર્ખ	૩૫૩-શં.	૧૫૮	૬૦
નાગરજ્ઞ	નારંગીનું ઝાડ	૧૧૪૩	૫૨૮	૫	નામશેષ	મૃત્યુ પામેલ	૩૭૪	૧૬૬	૫૧
નાગલોક	પાતાલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૩૨	નામસંક્રમ્હ	શબ્દકોષ	૨૫૮	૧૧૯	૩૫
નાગવહ્ની	નાગરવેલ	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૩	નાયક	સ્વામી	૩૫૯	૧૬૧	૩૫
નાગાધિપ	શેષનાગ	૧૩૦૭	૬૦૨	૫	,,	હારની વચમાં રહેલો મણિ	૬૫૦	૨૮૮	૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નારક	નારકી, નારકમાં ઉત્પન્ન થયેલ જીવ	૧૩૫૮	૬૨૩	૪	(નિ:શેષ) સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૫૦	
„	નારક	૧૩૫૯	૬૨૩	૩૯	નિ:શેષ્ય સાફ કરેલું, ફોતરા	૧૪૩૬	૬૬૦	૧૭	
(નારકિક)	નારકીય જીવ	૧૩૫૮	૬૨૩	૬	નિ:શ્રેણિ દાદર, નિસરણી	૧૦૧૩	૪૫૪	૨	
નારક	નારકીનું ઝાડ	૧૧૪૩	૫૨૮	૭	નિ:શ્રેયસ મોક્ષ	૭૪	૧૮	૩૬	
નારદ	નારદ ઋષિ	૮૪૯	૩૭૫	૫	નિ:શ્વાસ નિ:શ્વાસ, બહારનો શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૪૩	
નારાચ	ગોકાનું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૩૭	નિ:સરણ ધરમાં પેસવા-નીકળવાનું				
નારાચી	વ્રણ શોધવાનું અને ફોંવાનું એક શસ્ત્ર	૯૨૪	૪૦૮	૩	પ્રથમ દાર	૯૮૨	૪૩૬	૪૪	
નારાયણ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૪	૯૯	૩૪	નિ:સ્વા આસામણ, ચોખ્ખાનો મંડ	૩૯૬	૧૭૫	૧૬	
„	આકાશમાં નારાયણ (લક્ષ્મણ)	૬૯૭	૩૦૮	૩૪	નિ:સ્વ નિર્ધન	૩૫૮	૧૬૧	૪	
નારાયણી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૩	નિકટ સમીપ, પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૫૨	
નારી	સ્ત્રી, નારી	૫૦૩	૨૨૧	૩૧	નિકર સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૪૦	
નાર્યક	નારકીનું ઝાડ	૧૧૪૩-શે.	૫૨૮	૭	નિકષ કસોટીનો પથ્થર	૯૦૯	૪૦૧	૩૧	
નાલ	સાંઠો	૧૧૮૨	૫૪૮	૨૮	નિકષા સમીપ પાસે	૧૫૩૪	૭૦૪	૨૩	
નાલિકા	ઘડી. ૭ કાણ પ્રમાણ	૧૩૭	૪૭	૧૭	નિકસાત્મજ રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૪૮	
નાલિકેર	નાળિયેરી	૧૧૫૧	૫૩૩	૭	નિકામ ઇચ્છા પ્રમાણે,				
નાલિકેરજ	નાળિયેરની કાચલી	૧૦૨૨	૪૫૮	૬૦	નિકાય તૃપ્તિ થતાં સુધી	૧૫૦૫	૬૮૯	૫૧	
(નાલિકેર)	નાળિયેરી	૧૧૫૧	૫૩૩	૮	નિકાય સમાન આચારવાળાનો				
નાલીક	કમલ	૧૧૬૧	૫૩૮	૬	સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૯	
નાવિક	ખલાસી (નાવનું સુકાન પકડનાર)	૮૭૬	૩૮૫	૨૯	નિકાય્ય ધર	૯૯૦	૪૪૧	૨૦	
નાશ	મૃત્યુ	૩૨૪	૧૪૬	૨૫	નિકાર પરાભવ, તિરસ્કાર	૪૪૨	૧૯૩	૪૧	
„	નાશ	૧૫૧૭	૬૯૫	૧૪	નિકુલ્લ લતાગૂલ, વેલો વિ. થી				
નાસત્ય	સ્વર્ગના વૈધ	૧૮૨	૭૬	૩	નિકુલ્લ ઢંકાયેલું સ્થાન	૧૧૧૫	૫૧૧	૧૨	
નાસત્યદસ	„ „	૧૮૨-શે.	૭૬	૩૧	નિકુલ્લ સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૯	૨૮	
નાસા	નાસિકા, નાક	૫૮૦	૨૫૬	૨૧	નિકૃત શઠ, માયાવી	૩૭૬	૧૬૭	૪૧	
„	બારશાખની ઊપરનો ભાગ, ઓતરંગ	૧૦૦૮	૪૫૦	૪૧	„ ઝાંખો પડેલો	૪૪૧	૧૯૩	૨૯	
નાસિકા	નાક	૫૮૦	૨૫૬	૧૬	નિકૃતિ માયા, લુચ્ચાઈ	૩૭૭	૧૬૮	૧૧	
નાસિક્ય	સ્વર્ગનો વૈધ	૧૮૨	૭૫	૫૦	નિકૃષ્ટ અધમ	૧૪૪૨	૬૬૨	૩૦	
નાસિક્યા	નાક	૫૮૧-શે.	૨૫૬	૩૬	નિકેતન ધર	૯૮૯	૪૪૧	૫	
નાસીર	મોખરાનું લશ્કર, યુદ્ધમાં આગળ જવું તે	૮૦૦	૩૫૪	૩૭	નિક્કણ શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૪	૩	
નાસ્તિક	નાસ્તિક, પરલોક વગેરેને ન માનનાર	૪૯૦	૨૧૫	૫૩	નિક્કણ „ „	૧૪૦૦	૬૪૪	૫	
„	ચાર્વાક	૮૬૨	૩૭૯	૪૨	નિક્ષેપ થાપણ	૮૭૦	૩૮૨	૪૭	
નાહલ	મ્લેચ્છ જાતિવિશેષ	૯૩૪	૪૧૨	૪૩	નિઃસ્વર્વ વામન, ઠીંગણો	૪૫૪	૧૯૯	૬	
નિ:શલાક	એકાંત	૭૪૨	૩૨૬	૨૧	„ દશ ખર્વ	૮૭૪	૩૮૪	૩૬	
					નિઃશિલ સમસ્ત	૧૪૩૩	૪૫૮	૫૮	
					નિગડ સાંકળ, હાથીના પગે				
					નિગડિત બાંધવાની શૃંખલા	૧૨૨૯	૫૬૯	૩૪	
					નિગણ બંધાયેલો, કેદી	૪૩૮	૧૯૨	૪૩	
					નિગમ હોમનો ધુમાડો	૮૩૭	૩૭૦	૩૩	
					નિગમ નગર, મુખ્ય શહેર	૯૭૨	૪૩૨	૧૪	

નિ-૮૨૬-નિ

અધિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નિગમ	માર્ગ રસ્તો	૧૮૩	૪૩૭	૬૦	નિધિ	ભંડાર	૧૯૨	૮૪	૧૬
(, ,)	નગર	૧૭૨	૪૩૨	૨૧	(નિદિગ્ધિકા)	બેઠી ભોંય રીંગણી	૧૧૫૭	૫૩૫	૩૩
નિગરણ	કંઠ	૫૮૮	૨૬૦	૮	નિધીશ્વર	કુબેર દેવ	૧૯૦	૮૨	૧૭
નિગાલ	ગળાનો પ્રદેશ	૧૨૪૪	૫૭૫	૪૨	નિધુવન	કામકીડા, મૈથુન	૫૩૭	૨૩૮	૩૮
નિગૂઢક	જંગલી મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૨૫	નિધ્યાન	જોવું	૫૭૭	૨૫૫	૧૬
નિગ્રહ	અટકાવ, અસ્વીકાર	૧૫૦૮	૬૯૧	૧૯	નિનદ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૩૯૯	૬૪૩	૪૫
નિઘણ્ડુ	શબ્દકોષ, નામનો સંગ્રહ	૨૫૮	૧૧૯	૨૯	નિનાદ	, ,	૧૩૯૯	૬૪૩	૩૬
નિઘસ	ભોજન, ખાવું તે	૪૨૩	૧૮૬	૬૨	નિન્દા	નિંદા, કુથલી	૨૭૧	૧૨૫	૩૬
નિઘ્ન	પરવશ, પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૫	નિન્દુ	જેના સંતાન મરી			
નિચિત	પૂર્ણ, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૩		જતાં હોય તેવી સ્ત્રી	૫૩૧	૨૩૫	૨૪
નિચુલ	ઓછાડ, ઉત્તરપટ	૬૭૬	૩૦૦	૨૫	નિપ	ઘટ, કલશ	૧૦૧૯	૪૫૭	૪૪
, ,	પાણીમાં થતું નેતર	૧૧૪૫	૫૨૯	૧૯	નિપાન	હવાડો, કૂવા પાસે ઢોરને			
(નિચુલક)	ઓછાડ, ઉત્તરપટ	૬૭૬	૩૦૦	૨૭		પાણી પીવા માટેનું સ્થાન	૧૦૯૨	૪૧૭	૧૭
નિચોલ	, ,	૬૭૬	૩૦૦	૧૯	નિપુણ	નિપુણ, પ્રવીણ	૩૪૨	૧૫૪	૪૫
નિચોલક	ચોળી, કાંચળી, ચોદ્ધાનું				નિબન્ધ	વિશેષ અર્થને અનુસરનાર	૨૫૭	૧૧૮	૫૩
	સુતરાઉ બપ્તર	૭૬૭	૩૩૮	૧૭	નિબન્ધન	કારણ, હેતુ	૧૫૧૩	૫૯૩	૪૧
નિજ	પોતાનું	૫૬૧	૨૪૭	૬૦	નિબર્હણ	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૧
નિતમ્બ	સ્ત્રીની કેડનો પાછલો ભાગ	૬૦૮	૨૬૮	૨૮	નિબિડ	નિરંતર, સાંદ્ર	૧૪૪૬	૬૬૫	૯
, ,	પર્વતનો મધ્યભાગ	૧૦૩૩	૫૬૪	૫૩	નિબિરીસ	, ,	૧૪૪૭	૬૬૫	૯
નિતમ્બિની	સ્ત્રી	૫૦૪	૨૨૨	૨૯	નિભ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૩૩
નિતાન્ત	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૬	૬૯૦	૧૯	, ,	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૭
નિત્ય	નિત્ય, શશ્વત	૧૪૫૩	૬૬૭	૩૮	નિભાલ્ન	જોવું તે	૫૭૭	૨૫૫	૧૪
, ,	, ,	૧૪૭૧	૬૭૫	૨૪	નિમૃત	વિનયી, નમ્ર	૪૩૧	૧૯૦	૨૧
નિત્યગતિ	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૭	૨	નિમય	ફેરફાર કરવો, સાટું,			
નિત્યયૌવના	દ્રૌપદી	૭૧૦	૩૧૨	૪૨		અદલા બદલો કરવો	૮૭૦	૩૮૨	૪૪
નિદાઘ	ગ્રીષ્મ ઋતુ	૧૫૭	૫૯	૩૩	નિમિત્ત	કારણ	૧૫૧૩	૬૯૩	૨૮
, ,	પરસેવો, ધામ, ગરમી	૩૦૫	૧૩૯	૨૯	, ,	નિશાન, બાણનું લક્ષ્ય,			
નિદાન	કારણ, હેતુ	૧૫૧૪	૬૯૩	૪૨		વીંધવા યોગ્ય વસ્તુ	૭૭૭-શે.	૩૪૨	૪૨
નિદિગ્ધિકા	બેઠી ભોંય રીંગણી	૧૧૫૭	૫૩૫	૩૩	નિમિત્તવત્	જયોતીષી, દૈવજ	૪૮૨	૨૧૨	૪૦
નિદેશ	આજ્ઞા, હુકમ	૨૭૭	૧૨૮	૧૩	નિમીલ્ન	મૃત્યુ	૩૨૪	૧૪૬	૨૮
નિદ્રા	તીર્થકરમાં ન હોય તે ૧૮				, ,	આંખ બંધ કરવી તે	૫૭૮	૨૫૫	૩૮
	દોષ પૈકી ૧૫મો દોષ- ઊંધ	૭૩	૧૮	૧૮	નિમીશ્વર	ગઈ ઉત્સર્પિણીના			
, ,	નિદ્રા, ઊંધ	૩૧૩	૧૪૨	૩૪		૧૬માં તીર્થકર	૫૨	૧૪	૩૬
નિદ્રાણ	સૂતેલો	૪૪૩	૧૯૪	૨	નિમેષ	આંખ બંધ કરવી તે	૫૭૮	૨૫૫	૩૭
, ,	બિડાયેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૨૯	, ,	આંખનો પલકારો	૧૩૬	૪૬	૫૪
નિદ્રાલુ	ઊંધનાર	૪૪૨	૧૯૩	૫૧	નિમેષદ્યુત્	ખદોત, આગીઓ	૧૨૧૩-શે.	૫૬૨	૧૨
નિધન	મૃત્યુ	૩૨૪	૧૪૬	૨૨	નિમ્ન	ગંભીર, ઊંડું	૧૦૭૧	૪૮૪	૨૪
નિધનાક્ષ	કુબેર દેવ	૧૯૦-શે.	૮૨	૨૧	, ,	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૪	૬૨૫	૮
નિધાન	ભંડાર	૧૯૨	૮૪	૨	નિમ્નગા	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૨૯
(નિધાનેશ)	કુબેર દેવ	૧૯૦	૮૨	૧૮	નિમ્બ	લીંબડો	૧૧૩૯	૫૨૫	૩૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(નિમ્બચૂર્ણા)	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૯	નિરુક્તિ	વેદમાં છ અંગ પૈકી			
નિર્ણય	ભાગ્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૩૨		છઠ્ઠું અંગ	૨૫૦	૧૧૭	૭
નિયન્ત્ર	સારથિ	૭૬૦	૩૩૫	૩૫	નિરોધ	અટકાવ, અસ્વીકાર	૧૫૦૮	૬૯૧	૧૬
નિયમ	નિત્યકર્મ, શૌચ				નિર્ઘ્રી	દરિદ્રતા	૧૩૮૦	૬૩૩	૩
	સંતોષાદિ પાંચ નિયમ	૮૨	૨૧	૩૪	નિર્ગ	દેશ	૯૪૭	૪૨૨	૧૦
„	નિયમ, વ્રત	૮૪૩	૩૭૩	૧૩	(નિર્ગુણી)	સિંદુવાર, નગોડનું ઝાડ	૧૧૪૭	૫૩૦	૨૮
નિયમસ્થિતિ	દીક્ષા, પ્રવ્રજ્યા	૮૧	૨૧	૨૪	(નિર્ગુણી)	„ „ „	૧૧૪૭	૫૩૦	૨૮
નિયામક	વહાણ ચલાવવા				નિર્ગુણી	„ „ „	૧૧૪૭	૫૩૦	૨૬
	શક્તિમાન	૮૭૬	૩૮૫	૧૨	નિર્ગ્રન્થ	સાધુ, મુનિ	૭૬	૧૯	૬
(નિયુત)	લાખ (સંખ્યાવાચક)	૮૭૩	૩૮૪	૩૨	નિર્ગ્રન્થન	હિસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૬
નિયુદ્ધ	બાહુયુદ્ધ	૭૯૯	૩૫૪	૧૮	નિર્ઘોષ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૩૯૯	૬૪૩	૩૮
નિયુદ્ધભૂ	અખાડો, મલ્લયુદ્ધની જગ્યા	૮૦૧	૩૫૫	૧૧	નિર્જર	દેવતા	૮૮	૨૪	૫૪
નિયોગ	આજ્ઞા, હુકમ	૨૭૭	૧૨૮	૧૩	નિર્જલ	પાણી વિનાનો દેશ	૯૫૩	૪૨૩	૩૯
„	„ „	૧૫૨૦	૬૯૬	૪૩	નિર્જર	ઝરણું	૧૦૯૬	૪૯૯	૩૨
નિયોગિન	અમાત્ય સિવાયના કામ				નિર્જરિણી	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૩૩
	ઉપર નીમલ મંત્રી	૭૧૯	૩૧૫	૨૭	નિર્ણય	નિશ્ચય	૧૩૭૪	૬૩૦	૧૦
નિયોજ્ય	ચાકર	૩૫૯	૧૬૧	૪૧	નિર્ણિત	ધોયેલું, સારું કરાયેલું	૧૪૩૭	૬૬૦	૨૧
નિરજુશ	અંકુશ રહિત,				નિર્ણેજક	ધોબી	૯૧૪	૪૦૩	૩૬
	બાધા રહિત	૧૪૬૭	૬૭૩	૨૮	નિર્દિગ્ધ	બલવાન, પુષ્ટ	૪૪૯	૧૯૬	૩૮
નિરજ્ઞના	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૭	નિર્દેશ	આજ્ઞા, હુકમ	૨૭૭	૧૨૮	૧૨
નિરન્તર	નિરંતર, ઘટ	૧૪૪૬	૬૬૫	૧૦	નિર્બન્ધ	આગ્રહ	૧૫૦૦	૬૮૭	૫૭
નિરય	નરક	૧૩૫૯	૬૨૩	૪૦	નિર્બુસીકૃત	છોડા વિનાનું અનાજ,			
નિરર્થક	અર્થ વગરનું બોલવું તે,	૨૬૭	૧૨૪	૨૧		સારું કરેલું ધાન	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૧
„	નિરર્થક, નકામું	૧૫૧૬	૬૯૪	૫૨	નિર્ભર	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૬	૬૯૦	૨૩
(નિર્ગલ)	અંકુશ રહિત, બાધા રહિત	૧૪૬૬	૬૭૩	૨૬	નિર્મદ	મદ વિનાનો હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૦
નિરવગ્રહ	સ્વતંત્ર, સ્વચ્છંદી	૩૫૫	૧૫૯	૪૬	નિર્મન્યદાર	અરણિ કાષ્ઠ, જેને ઘસવાથી			
નિરસ્ત	ઉતાવળે બોલેલું	૨૬૭	૧૨૪	૫		અગ્નિ ઉત્પન્ન થાય તે	૮૨૫	૩૬૬	૭
„	નાખેલું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૪૮	નિર્મમ	આવતી ચોવીશીના ૧૫માં			
„	રદ કરેલું, દૂર કરેલું	૧૪૭૪	૬૭૬	૪૦		તીર્થંકર	૫૫	૧૫	૧
નિરાકરિણુ	નિરાકરણ કરનાર,				નિર્મુક્ત	ઉતરેલી કાંચળીવાળો સાપ	૧૩૧૨	૬૦૨	૪૬
	ફેંકનાર	૩૫૦	૧૫૭	૫૮	નિર્મોક	સાપની કાંચળી	૧૩૧૫	૬૦૩	૫૦
નિરાકૃત	નિરાકરણ કરેલું,				નિર્ચોળ	મોક્ષ	૭૫	૧૮	૪૮
	દૂર કરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૩૦	નિર્ચોળ	હાથીની આંખનો ખૂણો	૧૨૨૫	૫૬૮	૨
નિરાકૃતા-					નિર્ચોતન	હિસા	૩૭૧	૧૬૬	૮
ન્યોત્તરત્વ	બીજાના દૂષણ વિનાની				નિર્ચોમ	વહાણ ચલાવવાને			
	પ્રભુની વાણીનો ૧૨મો ગુણ	૬૭	૧૭	૪૨		શક્તિમાન	૮૭૬	૩૮૫	૨૩
નિરાકૃતિ	સ્વાધ્યાય વિનાનો બ્રાહ્મણ	૮૫૬	૩૭૭	૪૨	નિર્લક્ષણ	નિર્ગુણી	૪૩૭	૧૯૨	૧૯
નિરાધાર	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૧૨	(નિર્લ્યની)	સાપની કાંચળી	૧૩૧૫	૬૦૩	૪૯
નિરીષ	દંડરહિત હથેલી	૮૯૧	૩૯૩	૪૯	નિર્લ્યની	„ „	૧૩૧૫	૬૦૩	૪૮
નિરુક્ત	પદનો વિભાગ કરવો તે	૨૫૪	૧૧૮	૧૪	નિર્વપ્ત	દાન	૩૮૭	૧૭૧	૨૩

નિ-૮૨૮-નિ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નિર્વર્ણન	જોવું તે	૫૭૭	૨૫૫	૨૦
નિર્વહણ	સમાપ્તિ	૧૫૧૪	૬૧૩	૫૭
નિર્વાણ	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૪૯
,,	મુક્ત થવું, શાંત થવું	૧૪૯૪	૬૮૫	૧૧
નિર્વાણિન્	ગઈ ચોવીશીના			
	બીજા તીર્થકર	૫૦	૧૪	૨૨
નિર્વાણી	૧૭માં તીર્થકરની			
	શાસનદેવી	૪૫	૧૩	૩૮
નિર્વાત	પવન વિનાનો	૧૪૯૪	૬૮૫	૬
નિર્વાદ	નિદા	૨૭૧	૧૨૫	૩૦
નિર્વાપણ	હિસા	૩૭૧	૧૬૬	૧
(,,)	દાન	૩૮૭	૧૭૧	૨૪
નિર્વાસન	હિસા	૩૭૧	૧૬૫	૫૯
નિર્વિષ	ઝેર વિનાના અજગર વિ.	૧૩૧૨	૬૦૨	૫૩
નિર્વીરા	પુત્ર વિનાની વિધવા સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૧૩
નિર્વૃત્તિ	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૪૫
,,	સુખ	૧૩૭૦	૬૨૮	૨૮
નિર્વૃત્ત	સિદ્ધ થયેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૧૫
નિર્વેદ	પશ્ચાત્તાપ, વૈરાગ્ય	૩૨૧	૧૪૫	૪૦
નિર્વેશ	પગાર, મૂલ્ય, મજૂરી	૩૬૨	૧૬૨	૩૦
,,	સ્ત્રી વગેરેનો ઉપભોગ	૬૩૮	૨૮૨	૩૭
નિર્વ્યથન	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૪૫
નિલ્ય	ધર	૧૧૦	૪૪૧	૩૨
નિલિમ્પ	દેવ	૮૯-શો.	૨૫	૬૭
નિલિમ્પિકા	ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૨૫
નિવસથ	ગામ	૧૬૧	૪૨૪	૪૭
નિવસન	નીચે પહેરવાનું વસ્ત્ર	૬૭૩	૨૯૮	૨૫
,,	વસ્ત્ર	૬૬૭-શો.	૨૯૫	૩૭
નિવહ	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૯	૩૩
નિવાપ	તર્પણ, પિતૃઓ માટે			
	આપેલું જલાદિ દાન	૩૭૫	૧૬૭	૮
નિવાસ	ધર	૧૧૧	૪૪૨	૧૭
નિવીત	કંઠમાં પહેરેલી જનોઈ	૮૪૫	૩૭૪	૮
નિવૃત	છોડી દીધેલું	૧૪૭૪	૬૭૬	૪૬
નિવૃત્તિ	નિવૃત્તિ, અટકવું તે	૧૫૨૨	૬૯૭	૨૪
નિવેશ	રચના	૧૪૯૯	૬૮૭	૫૧
નિવેશન	નગર	૧૭૨	૪૩૨	૮
(,,)	નિગમનું અર્ધ શ્રેષ્ઠ નગર	૧૭૨	૪૩૨	૨૧
નિશ્	રાત્રિ	૧૪૩-શો.	૫૧	૨૦
નિશમન	જોવું તે	૫૭૭	૨૫૫	૧૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નિશા	રાત્રિ	૧૪૧	૫૦	૧
,,	હળદર	૪૧૮	૧૮૫	૨
નિશાકર	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૧૦
નિશાગણ	રાત્રિનો સમૂહ	૧૪૩	૫૨	૩
નિશાચર્મન્	અંધકાર	૧૪૬-શો.	૫૩	૪
નિશાટ	ધૂવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૧૦
(નિશાટની)	વાગોળ, ચામાચીડિયું	૧૩૩૭	૬૧૪	૧૬
નિશાત	તીક્ષ્ણ કરાયેલું, ઉત્તેજિત			
	કરાયેલું શસ્ત્ર	૧૪૮૪	૬૮૦	૪૯
નિશાત્યય	પ્રભાતકાળ	૧૩૯-શો.	૪૮	૫૨
નિશાન્ત	ધર	૧૧૨	૪૪૨	૩૫
નિશાપતિ	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૩૯
(નિશામણિ)	,,	૧૦૫	૩૫	૧૧
નિશામન	જોવું તે	૫૭૬	૨૫૫	૧૨
નિશારત્ન	ચંદ્ર	૧૦૫	૩૫	૯
નિશાવેદિન્	કુકડો	૧૩૨૪	૬૦૮	૨૪
નિશાહ્ય	કૃષ્ણપક્ષ	૧૪૭-શો.	૫૩	૩૧
નિશિત	તીક્ષ્ણ કરાયેલું, ઉત્તેજિત			
	કરાયેલું	૧૪૮૪	૬૮૦	૪૯
નિશીય	રાત્રિ	૧૪૫	૫૨	૩૧
નિશીથિની	,,	૧૪૧	૫૦	૧૧
નિશીથ્યા	,,	૧૪૩-શો.	૫૧	૨૧
નિશુમ્ભ	હિસા	૩૭૧	૧૬૫	૬૧
,,	પ્રતિવાસુદેવ (પાંચમાં)	૬૯૯	૩૦૯	૧૧
નિશુમ્ભમયની	પાર્વતી	૨૦૫	૯૨	૧૫
(નિશેશ)	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૪૪
નિશ્ચય	નિશ્ચય	૧૩૭૪	૬૩૦	૧૩
(નિશ્રેણી)	નિસરણી, દાદર	૧૦૧૩	૪૫૪	૬
નિષક્ક	બાણ રાખવાનું ભાથું	૭૮૧	૩૪૪	૫૯
નિષક્કિન્	ધનુર્ધારી	૭૭૧	૩૩૯	૫૩
નિષદ્યા	હાટ, દુકાન	૧૦૦૨	૪૪૭	૨
નિષદ્વર	કાદવ	૧૦૧૦	૪૧૫	૫૫
નિષદ્વરી	રાત્રિ	૧૪૩-શો.	૫૧	૨૧
નિષધ	સાતમો સ્વર			
	(હાથીનો સ્વર)	૧૪૦૧	૬૪૪	૪૦
નિષધા	નલરાજાની રાજધાની,			
	નિષધા નગરી	૧૮૦	૪૩૫	૨
નિષાદ	બ્રાહ્મણ પુરુષ અને શૂદ્ર			
	સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૯૬	૩૧૫	૫૨
,,	ચાંડાલ	૧૩૩	૪૧૨	૨૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(નિષાદ)	સાતમો સ્વર	૧૪૦૧	૬૪૪	૪૦	નિસૂદન	હિંસા	૩૭૧	૧૬૬	૪
નિષાદિન્	લાથી ઉપર બેસનાર	૭૬૨	૩૩૬	૨૬	નિસ્તલ	ગોળ, વર્તુલાકાર	૧૪૬૭	૬૭૩	૫૩
નિષિદ્ધૈકર્યાં	નિષેધ કરાયેલી વસ્તુ-				નિસ્તર્હણ	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૩
	ઓમાં રુચિવાળો	૮૫૧	૩૭૮	૩૨	નિર્ચિંશ	ફૂર, પાપી	૩૭૬	૧૬૭	૪૯
નિષ્ક	સાનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૫૫	,,	તરવાર	૭૮૨	૩૪૫	૨૨
નિષ્કલ	અત્પરહિત, વીર્યરહિત	૪૯૨	૨૧૬	૪૩	નિસ્વન	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૩૯૯	૬૪૩	૪૯
નિષ્કલ્પ	ઋતુ વિનાની સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૫૦	નિસ્વાન	,,	૧૩૯૯	૬૪૩	૪૮
નિષ્કષાય	આવતી ચોવીશીના				નિહાકા	ધો	૧૨૧૭	૫૧૭	૧૮
	૧૩માં તીર્થંકર	૫૫	૧૪	૭૦	નિહારિન્	સુગંધ	૧૩૯૦	૬૩૮	૨૪
નિષ્કારણ	હિંસા	૩૭૨	૧૬૬	૧૭	નિહાદ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૩૯૯	૬૪૩	૪૪
નિષ્કાસિત	બહાર કાઢેલ	૪૪૦	૧૯૩	૧૪	નિહવ	છુપાવવાનું વચન	૨૭૬	૧૨૭	૫૩
નિષ્કુટ	વાડી, ઘરની પાસેનો				નોકા	નીક, પાણીની ખાઈ	૧૦૮૯-જો.	૪૯૪	૫૨
	બગીચો	૧૧૧૨	૫૦૯	૨૨	નોકાશ	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૫૫
નિષ્કુહ	વૃક્ષનો પોલાણવાળો				નોચ	દુર્જન	૩૮૦	૧૬૯	૧૭
	ભાગ, કોટર	૧૧૨૨	૫૧૫	૩૨	,,	પામર, નીચ, અસંસ્કારી	૯૩૨	૪૧૨	૧
નિષ્ક્રમ	પ્રજાનું સામર્થ્ય	૧૫૨૪	૬૯૮	૪૭	,,	નીચું, ટૂંકું	૧૪૨૯	૬૫૯	૫૭
નિષ્ક્રિય	પગાર, મૂલ્ય, મજૂરી	૩૬૨	૧૬૨	૩	,,	નિર્ધન, દીન	૩૫૮-જો.	૧૬૧	૮
નિષ્કાચ	માંસનો રસ	૪૧૩	૧૮૩	૫	નીચૈસ્	નીચું, અલ્પ, નાનું	૧૫૪૧	૭૦૭	૧૨
નિષ્કય	મ્યંચની એક જાતિ	૯૩૪	૪૧૨	૪૫	નીડ	પક્ષીનો માળો	૧૩૧૯	૬૦૬	૫
નિષ્ઠા	સમાપ્તિ	૧૫૧૪	૬૯૩	૫૪	નીડજ	પક્ષી	૧૩૧૭	૬૦૪	૪૧
નિષ્ઠાન	કઠી, વ્યંજન	૩૯૯	૧૭૬	૫૬	(નીતિ)	ન્યાય	૭૪૩	૩૨૬	૩૮
નિષ્ઠુર	કઠાર વચન, કઠિન, નિર્દય	૨૬૯	૧૨૪	૪૬	નીપ	કદબ વૃક્ષ	૧૧૩૮	૫૨૫	૬
,,	,, ,, ,, ,,	૧૩૮૬	૬૩૬	૪૫	નીર	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૧	૯
નિષ્ઠીવ	થૂંકવું	૧૫૨૧	૫૯૭	૧૪	નીરન્ન	ઘટ, નિરંતર	૧૪૪૭	૬૬૫	૧૪
નિષ્ઠ્યૂત	કાઢી મૂકેલું, ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૪૫	(નોરાજન)	યુદ્ધ યાત્રાની પહેલા			
(નિષ્ઠ્યૂતિ)	થૂંકવું	૧૫૨૧	૬૯૭	૨૦		રાજાઓનું શસ્ત્રપૂજા વિધાન	૭૮૯	૩૪૯	૩૫
નિષ્ણ	પ્રવીણ, હોશિયાર	૩૪૩-જો.	૧૫૫	૭	નીરુજ્	નીરોગી	૪૭૪	૨૦૯	
નિષ્ણાત	,, ,,	૩૪૨	૧૫૪	૪૩	નીલ	નવ નિધિ પૈકી			
નિષ્ણક	સારી રીતે પકાવેલું,					આઠમાં નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૫
	ઉકાળેલું ક્વાથ	૧૪૮૬	૬૮૧	૪૬	,,	શ્યામ વર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૨૨
નિષ્ણતિસુતા	પુત્ર વિનાની વિધવા સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૧૪	નિલ્ક	લીલો ઘોડો	૧૨૩૯	૫૭૪	૨૭
નિષ્ણત્રાકૃતિ	અત્યંત પીડા	૧૩૭૨	૬૨૯	૩૧	નીલકળ્ઠ	શંકર	૩-પ.	૩	૧
નિષ્ણત્ર	સિદ્ધ થયેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૧૬	,,	,,	૧૯૫	૮૬	૧૮
નિષ્ણાવ	વાલ	૧૧૭૪	૫૪૪	૪૭	,,	મોર	૧૩૧૯	૬૦૬	૧૯
,,	ધાન્ય વગેરેના ફોતરાં				નીલજ્ઞ	શરીરની અંદર ઉત્પન્ન			
	કાઢી રાખવા તે	૧૫૨૧	૬૯૭	૯		થનાર કરમિયા	૧૨૦૨	૫૫૭	૨૩
નિષ્ણુલક	આવતી ચોવીશીના				નીલપદ્મ	અંધકાર	૧૪૬-જો.	૫૩	૩
	૧૪માં તીર્થંકર	૫૫	૧૪	૭૨	નીલમણિ	નીલમણિ	૧૦૬૫	૪૭૯	૪૨
નિષ્ણવાણિ	નવું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૧૭	૩૭	નીલલોહિત	શંકર, મહાદેવ	૧૯૮	૮૭	૫૭
નિર્ગ	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૮	નીલવસ્ત્ર	બલદેવ	૨૨૫	૧૦૬	૧

ની-૮૩૦-નૈ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નીલવસ્ત્રા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૩૪
નીલવાસસ્	શનિ	૧૨૧	૪૨	૨૪
નીલ	ગ્રીવાની આગળ રહેલ			
	બન્ને નાડીઓ	૫૮૭	૨૫૧	૫૧
નીલી	સેવાળ	૧૧૬૭	૫૪૧	૧૬
નીલીરાગ	ગાઢ સ્નેહી, સ્થિર			
	રાગવાળો	૪૭૬	૨૧૦	૧૧
નીલોત્પલ	૨૧માં તીર્થંકરનું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૧
નીલોત્પલ-				
લાજ્જન	વાસુકી નાગ, નીલોત્પલ			
	જેવા વર્ણવાળો સફેદ નાગ	૧૩૦૮	૬૦૨	૧૭
નીવાક	દુકાળ, વજનમાં સમાનતા,			
	કિયામાં આદર	૧૫૧૮	૬૧૫	૨૮
નીવાર	જંગલી ચોખા	૧૧૭૬	૫૪૫	૨૬
નીવી	નીચેના વસ્ત્રની ગાંઠ	૬૭૩	૨૧૮	૩૫
..	મૂલધન, પુંજી, મૂડી	૮૬૧	૩૮૨	૧૧
નીવૃત્	દેશ	૧૪૭	૪૨૨	૧
નીવ્ર	છાપરાનો આગલો ભાગ,			
	છાપરાના બંને છેડા	૧૦૧૧	૪૫૨	૨૬
નીશાર	રજાઈ	૬૭૫	૨૧૧	૩૭
નીહાર	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૫	૭
નુતિ	સ્તુતિ	૨૬૧	૧૨૫	૭
નુત્ત	પ્રેરેલું, કાઢી મૂકેલું, ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૧	૪૧
નુત્ર	.. ..	૧૪૮૨	૬૭૧	૪૧
નૂતન	નવું	૧૪૪૮	૬૬૫	૩૭
નૂલ	..	૧૪૪૮	૬૬૫	૩૫
નૂનં	નિશ્ચય	૧૫૪૦	૭૦૬	૬૨
નૂપુર	ઝાંઝર, કલ્લુ	૬૬૫	૨૧૪	૩૧
નૃ	માણસ	૩૩૭	૧૫૧	૩૧
નૃચક્ષસ્	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૧	૧૪
નૃજલ	મૂત્ર	૬૩૩	૨૮૦	૩૩
નૃત્ત	નાચ	૨૮૦	૧૨૧	૨૨
નૃત્ય	..	૨૮૦	૧૨૧	૨૧
નૃત્યપ્રિય	મોર	૧૩૨૦-શ્લો.	૬૦૬	૨૫
નૃધર્મન્	કુબેરદેવ	૧૮૧	૮૧	૫૨
નૃપ	રાજા	૬૧૦	૩૦૬	૨૬
(નૃપ)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૩
નૃપલક્ષ્મન્	રાજાનું છત્ર	૭૧૭-શ્લો.	૩૧૪	૩૫
નૃપાસન	સિંહાસન	૭૧૬	૩૧૪	૨૧
નૃયજ્ઞ	અતિથિની પૂજા તે			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
નૃનુષ્ય યજ્ઞ		૮૨૨	૩૬૪	૪૨
નૃવેદન	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૧૧
નૃશંસ	કૂર, પાપી	૩૭૬	૧૬૭	૪૮
નૃસિંહવપુષ્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૩	૪
નેતૃ	આ શબ્દ જોડવાથી			
	સ્વામિવાચક શબ્દ			
	બંને છે. ઉદાહરણ બૂનેતા	૪-પ.	૩	૧૧
..	સ્વામી, નાયક	૩૫૮	૧૬૧	૧૪
નેત્ર	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૨૭
નેત્રોમન્	આંખની પાંપણ	૫૮૦	૨૫૬	૧૦
નેત્રામ્બુ	અશ્રુ, આંસુ	૩૦૭	૧૪૦	૧૪
નેદિષ્ઠ	અત્યંત નજીક	૧૪૫૨	૬૬૭	૧૧
(નેદીયસ્)	.. ..	૧૪૫૨	૬૬૭	૧૨
નેપથ્ય	વસ્ત્ર, અલંકાર, માળા			
	વિ. થી થતી અંગશોભા	૬૩૫	૨૮૧	૨૦
નેપાલી	મહાસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૪૨
નેમ	ટુકડો, અડધો ભાગ	૧૪૩૪	૬૫૧	૧૪
નેમિ	બાવીસમાં તીર્થંકર ભગવાન	૨૮	૧	૭૩
..	.. ..	૩૦	૧૦	૫૬
..	હરિવંશમાં ઉત્પન્ન ભગવાન	૩૫	૧૧	૫૮
..	પૈડાનો ગોળ ફરતો ભાગ	૭૫૬	૩૩૩	૨૨
..	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ્લો.	૩૫	૩૩
..	તિનિશ વૃક્ષ, તણછ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૫
(નેમિ)	પાણી કાઢવા માટે કૂવા			
	ઉપર જે લાકડાનું ચોકડું			
	ઉભું કરે છે તે, ગરગડી	૧૦૧૧	૪૧૬	૪૬
(નેમિન્)	૨૨માં તીર્થંકર ભગવાન	૨૮	૧૦	૨
..	છંદ્ર	૧૭૪-શ્લો.	૭૧	૩૩
નેમી	ગરગડી	૧૦૧૧	૪૧૬	૪૮
નૈકભેદ	અનેક પ્રકાર	૧૪૪૧	૬૬૬	૧૧
નૈગમ	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૪૧
નૈચિક	બળદનું માથું	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૬
(નૈચિકિન્)	.. ..	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૬
નૈચિકી	ઉત્તમ ગાય	૧૨૭૦	૫૮૫	૨૨
(નૈપાલી)	મહાસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૪૨
નૈમેય	ફેરફાર કરવો, સાદું,			
	અદલો-બદલો કરવો	૮૬૧	૩૮૨	૩૮
નૈયાયિક	નૈયાયિક, તર્કશાસ્ત્રનો			
	વિદ્વાન્ અથવા અભ્યાસી	૮૬૨	૩૭૧	૧૨
(નૈરયિક)	નારકી	૧૩૫૮	૬૨૩	૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(નૈર્ઋત)	નૈર્ઋત દિશા	૧૬૧	૬૮	૧૮	પક્ષક	ખડકીનું દ્વાર, ખડકી	૧૦૦૭	૪૪૯	૫૦
"	રાક્ષસ	૧૮૮	૮૦	૧૭	પક્ષતિ	પડવો (તિથી)	૧૪૭	૫૩	૪૮
(નૈર્ઋતી)	નૈર્ઋત દિશા	૧૬૧	૬૮	૨૨	"	પાંખનું મૂળ	૧૩૧૮	૬૦૫	૨૪
નૈશ્ચિન્ય	મોક્ષ	૭૫-શે.	૧૮	૬૩	પક્ષદ્વાર	ખડકીનું દ્વાર	૧૦૦૭	૪૪૯	૪૯
નૈષ્ઠિક	દીનાર-રૂપા નાણાનો				પક્ષભાગ	હાથીના પડખાનો ભાગ	૧૨૨૮	૫૬૧	૬
	અધિકારી	૭૨૩	૩૧૭	૩૨	પક્ષમૂલ	પાંખનું મૂળ	૧૩૧૮	૬૦૫	૨૩
(નૈસર્પ)	નવ નિધિ પૈકી પહેલો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૮	પક્ષાન્ત	પૂનમ, અમાસ (બત્રે)	૧૪૮	૫૩	૫૬
નૈશ્ચિશિક	તલવારવાળો	૭૭૧	૩૩૯	૪૫	પક્ષિન્	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૨૭
નો	નહિ, અભાવ, નિષેધ	૧૫૩૧	૭૦૬	૨૦	(,,)	બે રાત વચ્ચેનો દિવસ	૧૪૪	૫૨	૧૧
નો	નાવ, વહાણ	૮૭૬	૩૮૫	૩૪	પક્ષિણી	વર્તમાન અને આગામી			
નોકાદણ્ડ	હલેસું, નાવ ચલાવવાનો દંડ	૮૭૭	૩૮૬	૬		દિવસની વચલી રાત	૧૪૪	૫૨	૮
ન્યકાર	તિરસ્કાર, પરાભવ	૪૪૧	૧૧૩	૩૪	પક્ષિલ્લસ્વામિન્	વાત્સ્યાયન ઋષિ	૮૫૪	૩૭૬	૪૦
ન્યક્ત	ધિક્કારાયેલો	૪૪૦	૧૧૩૦	૨૫	પક્ષિસિંહ	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧-શે.	૧૦૯	૪૩
ન્યક્ષ	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૫૫	પક્ષિસ્વામિન્	" "	૨૩૧	૧૦૯	૨૪
ન્યગ્રોથ	વામ, બત્રે હાથ આડા				પક્ષમન્	આંખની પાંપણ	૫૮૦	૨૫૬	૮
	લાંબા કરે એટલી લંબાઈ	૬૦૦	૨૬૫	૨	પક્ષ	કાદવ	૧૦૯૦	૪૯૫	૫૦
"	વડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૨૨	"	પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૧	૬૩૩	૫૮
ન્યક્કુ	હરણની એક જાત	૧૨૯૩	૫૯૫	૨૩	પક્ષક્રીડનક	ભૂંડ	૧૨૮૮-શે.	૫૯૨	૫૧
ન્યક્કુ	ટુંકું, નીચું	૧૪૨૯	૬૫૧	૫	પક્ષજ	કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૮
ન્યક્ષિત	નીચે ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૩૩	પક્ષજન્મન્	"	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૮
ન્યાદ	ભોજન, ખાવું તે	૪૨૩	૧૮૬	૫૭	પક્ષજિની	કમળનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૧૭
ન્યાય	ન્યાય, નીતિ	૭૪૨	૩૨૬	૨૨	પક્ષપ્રભા	ચોથી નરકની પૃથ્વી	૧૩૬૦	૬૨૪	૩
ન્યાય્ય	ન્યાયયુક્ત, વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૪૧	પક્ષરુહ	કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૭
ન્યાસ	થાપણ	૮૭૦	૩૮૨	૫૦	પક્ષરુહ	"	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૭
(ન્યુબ્જ)	કુબડો	૪૫૩	૧૯૮	૪૭	પક્ષિક્તિ	શ્રેણી ઓળી	૧૪૨૩	૬૫૩	૪૯
"	નીચા મુખવાળો	૪૫૭-શે.	૨૦૦	૫૪	પક્ષુ	પાંગળો	૪૫૨	૧૯૮	૧૨
					"	શનિ ગ્રહ	૧૨૧-શે.	૪૨	૩૭
					પક્ષુલ	સફેદ કાચ જેવો ઘોડો	૧૨૪૩	૫૭૫	૧૦
					"	પાંગળો	૪૫૨-શે.	૧૯૮	૧૭
પ	આ શબ્દ લગાડવાથી				પક્ષ	શૂદ્ર	૮૯૪	૩૯૫	૨૩
	ખાનાર વાયક શબ્દ અને છે.				પક્ષકૃત્વસ્	પાંચ વાર	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૧૯
	ઉદાઠ અમૃતપ	૭-પ.	૪	૧૬	પક્ષજન	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૯
પક્ષ	પાકી ગયેલું, પાણીથી				પક્ષજ્ઞાન	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૩	૧૧૦	૨૭
	રાંધેલું અન્ન	૪૧૨	૧૮૨	૪૦	પક્ષત્વ	મૃત્યુ	૩૨૪	૧૪૬	૨૧
"	પાકેલું	૧૪૮૫	૬૮૧	૩૩	પક્ષદશી	પૂનમ-અમાસ (બત્રે)	૧૪૮	૫૩	૫૨
પક્ષણ	ભીલોનું રહેઠાણ	૧૦૦૨	૪૪૬	૩૨	(પક્ષબાળ)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૩૪
પક્ષ	પંદર દિવસ, પખવાડિયું	૧૪૭	૫૩	૨૦	પક્ષભદ્ર	દૂતાદિકનો વ્યસની	૪૩૪	૧૧૧	૩૦
"	બાણના પુંખમાં રહેલ				"	પંચકલ્યાણી ઘોડો	૧૨૩૬	૫૭૩	૫૬
"	ગીધ વગેરેના પીંછાં	૭૮૧	૩૪૪	૩૨	પક્ષમ	સાત સ્વરોમાંનો એક			
"	પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૮	૬૦૫	૧૧		પાંચમો સ્વર	૧૪૦૧	૬૪૪	૩૩
(પક્ષસ્)	" "	૧૩૧૮	૬૦૫	૧૪					

—: પ :—

પ-૮૩૨-પ

અભિયાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પન્નમુખ	શંકર	૧૯૬	૮૬	૪૯	પાણતવ્ય	ખરીદવા યોગ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૧૫
પન્નયજ્ઞપરિધ્રષ્ટ	બ્રહ્મયજ્ઞ વગેરે પાંચ				પણ્ડ	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૧૯
	યજ્ઞથી બ્રહ્મ થયેલ	૮૫૯	૩૭૮	૨૮	પણ્ડા	તત્ત્વને અનુસરનારી બુદ્ધિ	૩૧૦	૧૪૧	૩૯
પન્નલોહ	તાંબુ વગેરે પાંચ ધાતુ	૧૦૫૦	૪૭૪	૧૮	પણ્ડિત	વિદ્વાન	૩૪૧	૧૫૪	૧૯
પન્નશર	કામદેવ	૧૬-પ.	૬	૯	(પણ્ડુ)	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૨૨
પન્નશાખ	હાથનો પંજો	૫૯૧	૨૬૧	૩૬	પણ્ય	ખરીદવા યોગ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૧૮
પન્નશિખ	સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૧	૧૦	(પણ્યવીચી)	બજાર, દુકાનોની શ્રેણી	૯૮૮	૪૩૯	૬૧
પન્નાક્ષગુપ્ત	કાચબો	૧૩૫૩	૬૨૧	૧૯	પણ્યશાલા	હાટ, દુકાન	૧૦૦૨	૪૪૭	૧
પન્નાક્ષી	લગામ, ચોકડું	૧૨૫૧	૫૭૭	૨૨	પણ્યાક્ષના	ગણિકા, વેશ્યા	૫૩૨	૨૩૬	૧૬
પાન્નકુલ	એરંડો, દીવેલો	૧૧૫૦	૫૩૨	૨૩	પણ્યાજીવ	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૩૮
પન્નાર્ચિષ્	બુધ ગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૭	પત્તગ	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૩	૬૨
પન્નાસ્ય	સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૧	૭	પતઙ્ગ	સૂર્ય	૧૫	૨૮	૫૨
પન્નેષુ	કામદેવ	૧૬-પ.	૬	૩	"	પતંગિયું, તીડ	૧૨૧૩	૫૬૨	૧૫
પન્નિકા	કઠિન પદોને સ્પષ્ટ કરી				"	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૩૭
	અર્થ કરવો તે (લઘુ ટીકા)	૨૫૬	૧૧૮	૪૬	પતઙ્ગિકા	બગતરા, પતંગિયાના			
પટ	વસ્ત્ર	૬૬૭	૨૯૫	૩૦		જેવી નાની માખી	૧૨૧૪	૫૬૩	૧૭
પટકુટી	રાવટી, વસ્ત્રનું નાનું ઘર	૬૮૧	૩૦૨	૪૧	પતઙ્ગલિ	પતંગલિ ઋષિ (મહા--			
પટન્નોર	ચોર	૩૮૧	૧૬૯	૪૦		ભાષ્યકાર)	૮૫૧	૩૭૫	૫૫
પટન્નર	જીર્ણ વસ્ત્ર	૬૭૮	૩૦૧	૧૦	પતત્	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૩૬
પટલ	છાપરું	૧૦૧૦	૪૫૨	૧૪	પતત્ર	પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૭	૬૦૫	૩
"	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૭	(પતત્રિ)	પક્ષી	૧૩૧૭	૬૦૪	૩૪
પટવાસક	અબીલ, કુંકુમ-કેશર				પતત્રિન્	"	૧૩૧૬	૬૦૪	૩૨
	ચૂર્ણ વિ. સુગંધી ચૂર્ણ	૬૩૭	૨૮૨	૨૩	પતદ્રાહ	પિકદાણી, થૂંકવાનું પાત્ર	૬૮૩	૩૦૩	૩૭
પટહ	નગારુ, દુંદુભિ	૨૯૪	૧૩૪	૫૦	(પતદ્રાહ)	" " "	૬૮૩	૩૦૩	૩૮
"	યુદ્ધનો પટહ, ઢોલ,				પતયાલુ	પડનાર	૪૪૫	૧૯૪	૫૫
	યુદ્ધવાજિંત્રનો ધ્વનિ	૭૯૯	૩૫૪	૨૨	પતાકા	ધજા	૭૫૦	૩૩૧	૧૫
(પટાકા)	ધજા	૭૫૦	૩૩૧	૧૮	પતાકિન્	નિશાનવાળો, ધજાને			
પટુ	પ્રવીણ, હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૫	૪		ધારણ કરનાર	૭૬૪	૩૩૭	૧૩
"	" "	૩૮૪	૧૭૦	૩૧	પતાકિની	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૧૧
"	નીરોગી	૪૭૪	૨૦૯	૩૦	પતિ	આ શબ્દ લગાડવાથી			
"	અત્યંત ગરમ, ઉષ્ણસ્પર્શ	૧૩૮૫	૬૩૬	૩૦		સ્વામી વાયક શબ્દ બને છે,			
પટોલિકા	પટોળ	૧૧૮૮	૫૫૧	૪૦		ઉદાઠ મૂપતિ	૪-પ.	૩	૧૯
(પટુન)	નગર	૯૭૨	૪૩૧	૫૨	"	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૧૯
(પટ્ટિશ)	શસ્ત્રનો એક પ્રકાર	૭૮૭	૩૪૮	૪૨	"	પતિ, વર	૫૧૬	૨૨૮	૪૦
પટ્ટિસ	" " "	૭૮૭	૩૪૮	૪૧	પતિવરા	જાતે વરને પસંદ			
પણ	પગાર, મૂલ્ય, મજૂરી	૩૬૨	૧૬૨	૨૪		કરનારી સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૬	૧૯
"	જૂગાર	૪૮૬	૨૧૪	૧૮	પતિત	પડેલો	૮૦૬	૩૫૭	૫
પણવ	ઢોલ, વાદ્યવિશેષ	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૪	"	પડી ગયેલું, ગળેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૪૫
પણાક્ષના	ગણિકા, વેશ્યા	૫૩૨	૨૩૬	૧૭	પતિવત્ની	સંઘવા સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૨
પણાસ્થિક	કોડી	૧૨૦૬	૫૫૯	૩૦	પતિવ્રતા	પતિવ્રતા સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૪૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પત્તન	નગર, મુખ્ય શહેર	૧૭૧	૪૩૧	૪૯	પત્રાજ્ઞ	રક્ત ચંદન, રતાંજળી	૬૪૨	૨૮૪	૨૧
(,,)	૫૦ ગામોમાં શ્રેષ્ઠ નગર	૧૭૨	૪૩૨	૨૦	પત્રાજ્ઞુલી	સ્ત્રીઓના ગાલ, સ્તન			
પત્તિ	પગે ચાલનાર, પાળો	૪૯૭	૨૧૮	૫૦		વગેરે ઉપર કસ્તૂરી			
"	સેનાવિશેષ, ૧ હાથી,					વગેરેથી કરેલી વેલ,			
	૧ રથ, ૩ ઘોડા, ૫					પાંદડા વગેરેની રચના	૬૫૫	૨૮૯	૪૭
	પાયદળવાળું સૈન્ય	૭૪૮	૩૨૧	૨૦	પત્રિન્	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૯
"	" " " "	૭૫૧	૩૩૧	૩૧	"	શ્યેન પક્ષી, બાજ			
(પત્રજ્ઞ)	રક્ત ચંદન, રતાંજલિ	૬૪૨	૨૮૪	૩૦		પક્ષી, સીંચાણો	૧૩૩૪	૬૧૩	૧
પત્ની	પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૪૮	પત્રોર્ણ	કોશેટાની લાળનું વસ્ત્ર,			
પત્ર	સર્વ જાતના વાહન,					રેશમી વસ્ત્ર	૬૬૭	૨૯૬	૧
	રથ, હાથી, ઘોડા વિ.	૭૫૧	૩૩૫	૨૨	(પથ)	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૫૯
"	પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૫	૫૭	પથિક	મુસાફર	૪૯૩	૨૧૭	૩
"	લીમડા વગેરેનાં પાન	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૯	પથિન્	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૫૪
"	પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૭	૬૦૫	૧	પથ્યા	હરડે	૧૧૪૬	૫૨૯	૫૭
"	છરો	૭૮૪-શે.	૩૪૬	૫૧	(પદ્)	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૩૨
પત્રણા	પક્ષનું બાણસ્કન્ધ				પદ	ક્રિયાપદ	૨૪૨	૧૧૩	૪૭
	ઊપર સ્થાપવું તે	૭૮૧	૩૪૪	૪૧	"	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૨૯
પત્રપરશુ	ધાતુ કે પાંદડાં				"	સ્થાન	૯૮૮	૪૪૦	૭
	કાપવાની છીણી	૧૨૦	૪૦૬	૨૮	પદગ	પગે ચાલનાર, પાળો	૪૯૮-શે.	૨૧૯	૮
પત્રપાલ	છરો	૭૮૪	૩૪૬	૫૪	પદત્વરા	પગરખાં, જોડા, બૂટ	૧૧૫-શે.	૪૦૪	૧
(પત્રપાલી)	બાણના પુંખમાં રહેલા				પદમજ્જન	પદોનો વિભાગ કરવો તે	૨૫૪	૧૧૮	૧૭
	ગીધ વગેરેના પીંછા	૭૮૧	૩૪૪	૩૭	પદમજ્જિકા	કઠિન પદોને સ્પષ્ટ			
પત્રપાશ્યા	લલાટનું આભૂષણ,					કરી અર્થ કરવો તે	૨૫૬	૧૧૮	૪૯
	દામણી	૬૫૫	૨૯૦	૧	પદરથી	પગરખા	૧૧૫-શે.	૪૦૪	૧
પત્રફલા	છરો, લાંબી છરી	૭૮૪-શે.	૩૪૬	૫૭	પદવી	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૧૦
પત્રમજ્જિ	સ્ત્રીઓના ગાલ, સ્તન				પદાજિ	પગે ચાલનાર, પાળો	૪૯૮	૨૧૮	૫૯
	વગેરે ઉપર કસ્તૂરી				પદાતિ	" " "	૪૯૭	૨૧૮	૪૬
	વગેરેથી કરેલી વેલ,				પદાતિક	" " "	૪૯૭	૨૧૮	૫૬
	પાંદડા વગેરેની રચના	૬૫૫	૨૮૯	૪૬	પદાયતા	પગરખાં, જોડા	૧૧૫-શે.	૪૦૪	૨
(પત્રમજ્જરી)	" " " "	૬૫૫	૨૮૯	૪૭	પદાસન	પગ મૂકવાનો બાજોઠ	૭૧૮	૩૧૫	૪
પત્રરથ	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૨૨	પદિક	પગે ચાલનાર, પાળો	૪૯૮	૨૧૮	૬૨
પત્રલ	પાતળું દહીં, છાસ	૪૦૬	૧૮૦	૫૩	પદ્મ	" " "	૪૯૭	૨૧૮	૫૪
પત્રલ્પા	સ્ત્રીઓના ગાલ, સ્તન				પદ્ધતિ	ગ્રંથનો અમુક ભાગ	૨૫૭	૧૧૯	૯
	વગેરે ઉપર કસ્તૂરી				"	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૨૪
	વગેરેથી કરેલી વેલ,				પદ્મ	નવ નિધિ પૈકી બીજો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૨
	પાંદડા વગેરેની રચના	૬૫૫	૨૮૯	૪૭	(પદ્મ)	હૃદયની અંદરનો કમલ			
પત્રલેખા	" "	૬૫૪	૨૮૯	૪૫		આકારનો માંસપિંડ, હૃદય	૬૨૩	૨૭૫	૨૨
(પત્રલેખી)	" "	૬૫૫	૨૮૯	૪૭	"	નવમાં ચક્રવર્તી	૬૧૩	૩૦૭	૩૭
પત્રવલ્લિ	" "	૬૫૫	૨૮૯	૪૬	"	આઠમાં બલદેવ	૬૧૮	૩૦૮	૫૬
પત્રવાહ	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૮	"	કમળ	૧૧૬૦	૫૩૭	૪૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પદ્મ	હાથીના શરીર ઊપર જુવાનીમાં થતા રાતા બિંદુઓ	૧૨૨૯	૫૬૯	૨૬	પયોધર	સ્તન	૬૦૩	૨૬૬	૧૦
"	ગ્રીષ્મ ઋતુ, જેઠ અને અષાઢ મહીનો	૧૫૭-શે.	૫૯	૪૯	પર	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૯	૩૯
પદ્મગર્ભ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૧	"	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૯	૬૬૧	૩૧
પદ્મનાભ	આવતી ચોવીશીના પ્રથમ તીર્થંકર	૫૩	૧૪	૫૪	"	દૂર	૧૪૫૨	૬૬૭	૧૯
"	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૫	૧૦૦	૪૦	પર:શત	સોથી વધારે	૧૪૨૫	૬૫૪	૩૯
પદ્મનાભ	કમળની નાળ	૧૧૬૫	૫૪૦	૯	(પર:સહસ્ર)	હજારથી વધારે	૧૪૨૫	૬૫૪	૩૯
પદ્મપ્રભ	છઠ્ઠા તીર્થંકર ભગવાન	૨૬	૯	૧૯	પરચ્છન્દ	પરતંત્ર, પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૧૨
(પદ્મપાણિ)	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૨૭	પરજાત	ચાકર	૩૬૧	૧૬૨	૪
(પદ્મવન્ધુ)	"	૯૬	૨૯	૩૦	પરજ્ઞાન	વરુણદેવતા, જલદેવતા	૧૮૮	૮૧	૨
પદ્મભૂ	બ્રહ્મા	૨૧૩	૯૭	૪૦	પરતન્ત્ર	પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૧૧
પદ્મરાગ	પદ્મરાગ મહિ, માણેક	૧૦૬૪	૪૭૯	૩૩	પરપિપ્પાદ	ચાકર	૩૬૧	૧૬૨	૨
પદ્મવાસા	લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૭	૯	(પરપુષ્ટ)	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૨
પદ્મહાસ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૧	પરબ્રહ્મચારિણી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૨૦
પદ્મા	વીસમાં તીર્થંકરની માતાનું નામ	૪૦	૧૨	૪૪	પરભાગ	ગુણોનું ઉત્કૃષ્ટપણું, ઉત્કર્ષ	૧૩૭૫	૬૩૧	૨
"	લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૬	૨૨	પરભૂત	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૨
પદ્માકર	તળાવ	૧૦૯૪	૪૯૮	૧૭	પરમદ	અગર, અગર	૬૪૦-શે.	૨૮૩	૩૯
પદ્માવતી	શ્રીપાર્શ્વનાથ ભ. ની શાસનદેવતા	૪૬	૧૩	૪૮	પરમમ્	હા, સ્વીકાર જણાવનાર			
પદ્મિન્	હાથી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૧૩	શબ્દ	૧૫૪૦	૭૦૬	૫૪	
(પદ્મિની)	કમળનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૧૮	પરમરસ	પા ભાગના પાણીવાળું દહીં	૪૦૯-શે.	૧૮૧	૬૦
(પદ્મિનીશ)	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૧૭	પરમાત્ર	દૂધપાક, ખીર	૪૦૬	૧૮૦	૨૪
પદ્મોશય	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૦	૩૯	પરમાર્હત	કુમારપાલ રાજા	૭૧૨	૩૧૩	૧૭
પદ્મોત્તરાત્મજ	નવમા ચક્રવર્તી	૬૯૩	૩૦૭	૩૯	પરમેષ્ટિન્	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૯
પદ્મ	શૂદ્ર	૮૯૪	૩૯૫	૨૧	"	બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૩૫
પદ્મા	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૨૦	પરમ્પર	પ્રપૌત્રનો પુત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૫૬
પદ્મ	પડી ગયેલું, ગળેલું	૧૪૯૧	૬૮૩	૫૫	પરમ્પરાક	યજ્ઞમાં થતો પશુનો વધ	૮૩૦	૩૬૭	૪૦
પદ્મગ	સર્પ	૧૩૦૪	૬૦૦	૨૮	પરલોકગમ	મૃત્યુ	૩૨૩	૧૪૬	૧૮
પદ્મદ્વા	પગરખાં, જોડા	૯૧૪	૪૦૩	૬૦	પરવત્	પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૧૩
પપી	સૂર્ય	૯૮-શે.	૩૦	૫૦	પરવશ	"	૩૫૬	૧૬૦	૧૨
(પય:પયસ્)	દૂધ સાગર	૧૦૭૫	૪૮૫	૩૩	પરવાણિ	વરસ	૧૫૯-શે.	૬૦	૫૬
પયસ્	દૂધ	૪૦૪	૧૭૯	૫૯	પરશુ	કુહાડો	૭૮૬	૩૪૮	૧
"	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૧૩	(પરશુરામ)	પરશુરામ, જમદગ્નિનો પુત્ર	૮૪૮	૩૭૪	૬૧
પયસ્ય	ધી, દહીં, માખણ વિ..	૪૦૫	૧૮૦	૨	પરશ્વધ	પરશુ, કુહાડો	૭૮૬	૩૪૮	૭
પયસ્યા	યજ્ઞમાં પાકેલું અને ગરમ દૂધમાં નાખેલું દહીં	૮૩૧	૩૬૮	૧૭	પરશ્વધાયુષ	કુહાડીવાળો	૭૭૦	૩૩૯	૪૨
					પરશ્વસ્	આવતી કાલે, પરમ દિવસે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૫૧
					પરસ્પર	પરસ્પર	૧૪૯૯	૬૮૭	૨૭
					પરસ્વેદ	પારકું ધન હરણ			
					પરસ્વેદ	કરવાની ઇચ્છા	૪૩૧	૧૯૦	૧૧
					પરસ્વેદ	પરાક્રમ	૭૩૯	૩૨૫	૨૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પરાક્રમ	પરાક્રમ	૭૧૬	૩૫૨	૧૨	પરિખા	ખાઈ	૧૦૧૫	૪૧૮	૪૮
„	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૧૦	પરિગ્રહ	પત્ની, સહચારિણી	૫૧૩	૨૨૭	૧૭
પરાગ	ફુલની રજ	૧૧૨૬	૫૧૮	૨૭	„	નોકર, ચાકર, પરિવાર	૭૧૫	૩૧૪	૪
પરાઙ્મુખ	વિમુખ, અવળું	૧૪૩૭	૬૬૦	૪૩	પરિઘ	લોઢાથી બંધાયેલી લાકડી,			
પરાચિત	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૫૧		કડીયાળી લાકડી	૭૮૬	૩૪૮	૧૬
પરાચીન	વિમુખ	૧૪૩૭	૬૬૦	૪૧	„	ભોગળ, કમાડ બંધ કરી			
પરાજય	રણમાં હારવું તે	૮૦૩	૩૫૫	૫૬		પછવાડે નાંખેલ લોઢા કે			
પરાજિત	હારેલો	૮૦૫	૩૫૬	૪૧		લાકડાનો દંડ	૧૦૦૪	૪૪૮	૫૦
પરાધીન	પરાધીન, પરવશ	૩૫૬	૧૬૦	૧૨	પરિઘાતન	લોઢાથી બંધાયેલી લાકડી	૭૮૬	૩૪૮	૧૮
પરાત્ર	ચાકર	૩૬૧	૧૬૨	૨	પરિચય	ઓળખાણ	૧૫૧૩	૬૧૩	૭
પરાભવ	પરાભવ, તિરસ્કાર	૪૪૧	૧૧૩	૪૦	પરિચર	દંડનાયક, સેનાનું રક્ષણ			
પરાભૂત	હારેલો	૮૦૫	૩૫૬	૩૭		કરનાર, ચોકીદાર	૭૬૫	૩૩૭	૧૮
પરામર્શ	વિચારણા	૩૨૨	૧૪૫	૫૮	પરિચર્યા	સેવા, ભક્તિ	૪૯૬	૨૧૮	૨૯
પરાયત્ન	પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૧૧	પરિચારક	ચાકર	૩૫૯	૧૬૧	૪૩
પરાયણ	તત્પર, આસક્ત	૩૮૫	૧૭૦	૪૯	„	ચોખ્ખાની ધાણી	૪૦૧-શે.	૧૭૮	૧૭
પરાંરિ	છેલ્લી સાલની આગલી				પરિચ્છદ	નોકર-ચાકર વગેરે			
	સાલ, પરાંર	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૭		પરિવાર	૭૧૬	૩૧૪	૬
પરાંદ	દશ મધ્ય પ્રમાણ, પરાંર્ય	૮૭૪	૩૮૪	૩૯	પરિજન	„ „ „	૭૧૬	૩૧૪	૧૩
પરાંર્ય	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૯	૬૬૧	૩૦	પરિજ્વન્	ચંદ્ર	૧૦૫-શે.	૩૫	૩૩
પરાંરુદ	બધોત, આગીઓ	૧૨૧૩-શે.	૫૬૨	૧૨	પરિણત	વાંકો ઘા કરનાર હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૯
પરાવર્ત	ફેરફાર કરવો, અદલો-				„	પાકેલું	૧૪૮૫	૬૮૧	૩૫
	બદલો કરવો તે	૮૭૦	૩૮૨	૪૨	પરિણય	વિવાહ	૫૧૮	૨૨૯	૧૪
પરાવિન્દ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૧-શે.	૧૦૨	૫૨	પરિણામ	ફેરફાર, વિકાર	૧૫૧૮	૬૯૫	૪૯
પરાવૃત્ત	ઘોડાનું જમીન ઊપર				પરિણાય	પાસા પ્રમાણે સોગટાં			
	આળીટવું તે	૧૨૪૫	૫૭૬	૨૦		ફેરવવાં તે	૪૮૭	૨૧૪	૫૭
પરાસ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨-શે.	૪૬૯	૫૨	પરિણાહ	પહોળાઈ	૧૪૩૧	૬૫૮	૭
પરાસન	હિસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૬	„	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૬
પરાસુ	મૃત્યુ પામેલો	૩૭૪	૧૬૬	૫૬	(પરિણેતૃ)	પતિ, વર	૫૧૭	૨૨૮	૪૬
પરાસ્કન્દિન્	ચાંર	૩૮૨	૧૬૯	૪૮	પરિતસ્	ચારે બાજુ, સર્વ તરફ	૧૫૨૯	૭૦૧	૩૦
પરિકર	પલાંડી	૬૭૯	૩૦૧	૨૯	(પરિત્યાગ)	ત્યાગ	૭૩૮	૩૨૫	૧૨
„	પરિવાર, નોકર, ચાકર	૭૧૫	૩૧૪	૩	પરિત્રાણ	રક્ષણીયને બચાવવું,			
પરિકર્મન્	બારમા દૃષ્ટિવાદ અંગના					મારવા તૈયાર			
	પાંચ ભેદ પૈકી પહેલો ભેદ	૨૪૬	૧૧૫	૩		થયેલાને રોકવો તે	૧૫૦૨	૬૮૮	૫૧
„	સ્નાન, વિલેપન વગેરેથી				„	રોમ, રુવાટાં	૬૩૦-શે.	૨૭૮	૧૪
	થતો અંગ સંસ્કાર	૬૩૫	૨૮૧	૨૪	પરિદાન	સાદું, અદલો-બદલો			
પરિકર્મિન્	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૬૭		કરવો તે	૮૬૯	૩૮૨	૩૩
પરિકૂટ	નગરના દરવાજા પાસે				પરિદેવન	શોક કરવો	૨૭૫	૧૨૭	૩૨
	ચડવા-ઉતરવાનો ઢાળ	૯૮૨	૪૩૬	૨૭	પરિધાન	નીચે પહેરવાનું વસ્ત્ર	૬૭૨	૨૯૮	૨૨
પરિક્રમ	વિહાર, પગે ચાલવું તે	૧૫૦૦	૬૮૮	૯	પરિધિ	મંડલ, ચંદ્ર-સૂર્યની ચારે			
પરિક્ષિત	ઘેરાયેલું, વીંટાયેલું	૧૪૭૪	૬૭૬	૪૪		બાજુ પરિધિ	૧૦૨	૩૩	૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પરિધિસ્થ	સૈન્યનો બંદોબસ્ત				પરિવૃઢ	સ્વામી, નાયક	૩૫૮	૧૬૧	૧૬
	રાખનાર, દંડનાયક	૭૬૫	૩૩૭	૧૭	પરિવેત્ત	મોટો ભાઈ ન પરણેલો			
પરિપણ	મૂલધન, પુંજી, મૂડી	૮૬૧	૩૮૨	૧૭		હોય ત્યારે પરણેલો			
પરિપન્થક	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૧૮		નાનો ભાઈ	૫૨૬	૨૩૨	૫૫
પરિપન્થિન્	,,	૭૨૧	૩૨૦	૨૦	પરિવેદિની	મોટો ભાઈ ન પરણેલો			
(પરિપાટિ)	અનુક્રમ	૧૫૦૪	૬૮૧	૨૦		છતાં પરણેલ નાના			
પરિપાટિ	,,	૧૫૦૪				ભાઈની સ્ત્રી	૫૨૬	૨૩૩	૯
પરિપૂર્ણસહસ્ર-					પરિવેષ	જળ કુંડાલું, સૂર્ય અને			
ચન્દ્રવતી	ઇંદ્રાણી	૧૭૫-શે.	૭૨	૧૮		ચંદ્રની ચારે બાજુ			
પરિપ્લવ	ચલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૪૧		દેખાતું તેજ	૧૦૨	૩૩	૮
પરિપ્લુતા	મદિરા	૧૦૨	૩૧૮	૨	પરિવેષિત	ઘેરાયેલું, વીંટાયેલું	૧૪૭૪	૬૭૬	૪૮
પરિર્વહ	નોકર-ચાકર વગેરે				પરિવ્રજ્યા	દીક્ષા, પ્રવ્રજ્યા	૮૧	૨૧	૧૧
	પરિવાર	૭૧૬	૩૧૪	૯	પરિવ્રાજક	સંન્યાસી	૮૦૧	૩૫૮	૩૫
(પરિર્વહણ)	,,	૭૧૬	૩૧૪	૧૦	પરિશિષ્ટ	ગ્રન્થનો અવશિષ્ટ ભાગ	૨૫૭	૧૧૧	૭
(પરિભદ્ર)	(૧) કલ્પવૃક્ષ,				પરિશ્રમ	થાક	૩૧૧	૧૪૪	૪૬
	(૨) મીઠો લીંબડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૭	પરિષદ્	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૧૪
પરિભવ	પરાભવ, તિરસ્કાર	૪૪૧	૧૧૩	૪૦	પરિષ્કાર	અલંકાર, ઘરેણાં	૬૫૦	૨૮૭	૪૧
પરિભાવ	તિરસ્કાર	૪૪૧	૧૧૩	૩૭	પરિષ્કૃત	ઘેરાયેલું, વીંટાયેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૫૦
પરિભાષણ	નિંદાપૂર્વક ઠપકો				પરિષ્વજ્ઞ	આલિંગન	૧૫૦૭	૬૧૦	૪૨
	આપવો તે	૨૭૪	૧૨૭	૮	પરિસર	સીમાડો	૧૬૩	૪૨૭	૩૩
પરિભૂત	હારેલો, પરાજિત	૮૦૫	૩૫૬	૩૭	પરિસર્પ	વિહાર, પગે ચાલવું તે	૧૫૦૦	૬૮૮	૮
પરિમણ્ડલ	ગોળ	૧૪૬૭	૬૭૩	૫૪	પરિસ્કન્દ	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૬૩
પરિમલ	મર્દન કરવાથી ઉત્પન્ન				પરિસ્તોમ	ઝૂલ	૬૮૦	૩૦૧	૪૨
	થયેલ સુગંધ	૧૩૧૧	૬૩૮	૩૪	પરિસ્યન્દ	રચના, ગૂંથણ,			
પરિમોષિન્	ચોર	૩૮૨	૧૬૧	૪૬		પુષ્પહારની રચના	૬૫૩-શે.	૨૮૧	૧૮
પરિરમ્ભ	આલિંગન	૧૫૦૭	૬૧૦	૫૧	,,	નોકર-ચાકર વગેરે			
પરિવત્સર	વરસ	૧૫૧	૬૦	૩૩		પરિવાર	૭૧૫	૩૧૪	૧
પરિવર્ત	પ્રલયકાળ, ક્ષય	૧૬૧	૬૨	૫૦	પરિસ્તુત્	મદિરા	૧૦૨	૩૧૮	૧
પરિવર્તન	ફેરફાર કરવો તે	૮૬૧	૩૮૨	૪૦	પરિસ્તુતા	,,	૧૦૨	૩૧૮	૪
પરિવસથ	ગામ	૧૬૧	૪૨૬	૪૭	(પરિહાર્ય)	હાથના કાંડાનું ઘરેણું,			
પરિવાદ	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૩૦		કડુ, બંગડી વિ.	૬૬૩	૨૧૨	૪૧
પરિવાદિની	સાત તારવાળી વીણા	૨૮૮	૧૩૨	૩	પરીક્ષક	પરીક્ષા કરનાર	૪૭૧	૨૧૧	૪૭
પરિવાપણ	હજામત	૧૨૩	૪૦૭	૫૫	પરીત	ઘેરાયેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૫૨
પરિવાર	નોકર, ચાકર	૭૧૫	૩૧૪	૪	પરીરમ્ભ	આલિંગન	૧૫૦૭	૬૧૦	૫૪
(, ,)	મ્યાન	૭૮૩	૩૪૬	૧૧	પરીવાર	મ્યાન	૭૮૩	૩૪૬	૧૩
(પરિવાહ)	વધી ગયેલા પાણીને				પરીવાહ	વધી ગયેલા પાણીને			
	નિકળવાનો માર્ગ	૧૦૮૮	૪૧૪	૨૩		નીકળવાનો માર્ગ	૧૦૮૮	૪૧૪	૨૪
પરિવિત્તિ	નાનો ભાઈ પરણેલો છતાં				પરીષ્ટિ	સેવા, ભક્તિ	૪૧૭	૨૧૮	૩૧
	કુંવારો મોટો ભાઈ	૫૨૬	૨૩૩	૩	પરીહાસ	કીડા, રમત	૫૫૫	૨૪૫	૪૦
પરિવિદ્ધ	કુબેરદેવ	૧૧૦-શે.	૮૨	૨૩	પરુત્	પરાર, ગમું વર્ષ	૧૫૪૨-શે.	૭૦૧	૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પરુલ	ધોડો	૧૨૩૩-શે.	૫૭૧	૬૦	પર્વતાધારા	પૃથ્વી	૧૩૭	૪૧૬	૩૫
પરુષ	ગાંઠ	૧૧૩૦	૫૨૦	૧૦	પર્વન્	પૂનમ કે અમાસ	૧૪૮	૫૩	૫૭
પરુષ	કઠોર વચન	૨૬૯	૧૨૪	૪૪	„	પૂનમ કે અમાસ અને			
„	કઠોર સ્પર્શ, નિર્દય	૧૩૮૬	૬૩૬	૫૦		પડવાની વચ્ચેનો સંધિકાળ	૧૪૯	૫૪	૭
પરેત	મરેલો	૩૭૩	૧૬૬	૪૮	„	ગાંઠ, ગ્રંથિ	૧૧૩૦	૫૨૦	૮
„	નરકમાં ઉત્પન્ન જીવ	૧૩૫૮	૬૨૩	૭	પર્વમૂલ	ચૌદશ પૂનમ કે ચૌદશ			
પરેદ્યવિ	બીજા દિવસે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૬૭		અમાસનો વચ્ચેનો ભાગ	૧૪૮	૫૪	૩
પરેદ્યુ	ઘણી વખત પ્રસવ				પર્વયોનિ	ગાંઠમાંથી ઉત્પન્ન થનાર			
	કરનારી ગાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૩૩		(ઇશ્વ) આદિ	૧૨૦૦	૫૫૭	૩૦
પરેથિત	ચાકર, સેવક	૩૬૧	૧૬૨	૪	પર્વરિ	ચંદ્ર	૧૦૫-શે.	૩૫	૩૨
પરોષ્ણી	વાગોળ, ચામાચીડિયું	૧૩૩૭	૬૧૪	૧૦	(પર્વસન્ધિ)	પૂનમ કે આમાસ અને			
પર્કટિન્	પીપળ	૧૧૩૧	૫૨૧	૮		પડવાની વચ્ચેનો સંધિકાલ	૧૪૯	૫૪	૯
પર્કટી	„	૧૧૩૧	૫૨૧	૧૩	પર્શુ	પરશુ, કુહાડો	૭૮૬	૩૪૮	૩
પર્જન્ય	મેઘ	૧૬૪	૬૫	૧૧	પર્શુકા	પડખાની પાંસળી	૬૨૭	૨૭૭	૬
„	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૨	૨૫	પર્શુપાણિ	ગણેશ	૨૦૭	૯૩	૨૬
પર્જ	પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૬	૧૫	પર્શ્વધ	પરશુ, કુહાડો	૭૮૬	૩૪૮	૫
પર્જશાલા	ઝુંપડું, મુનિઓને				પર્ષદ્	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૧૮
	રહેવાની કુટિર	૧૧૪	૪૪૩	૪૮	પલ	માંસ	૬૨૩	૨૭૪	૫૨
પર્જિન્	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૪૨	„	ચાર કર્ષ (વજન) પ્રમાણ	૮૮૪	૩૮૯	૩૧
પર્દન	પાદવું તે	૧૪૦૩	૬૪૫	૨૨	„	અનાજ રહિત છોડ,			
પર્પટ	પાપડ	૪૦૦-શે.	૧૭૭	૩૮		પરાળ, કડબ	૧૧૮૨	૫૪૮	૩૬
પર્પટી	ફટકડી	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૮	પલ્લગણ્ડ	કડિયો, લીંપનાર	૧૨૨	૪૦૭	૧૪
પર્પરીક	અગ્નિ	૧૧૦૦-શે.	૫૦૩	૧૩	પલ્લઙ્કષ	ગૂગળનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૩
પર્પરૂ	પલાંઠી	૬૭૯	૩૦૧	૩૧	„	સિંહ	૧૨૮૫-શે.	૫૧૧	૧૬
„	ખાટલો, પલંગ	૬૮૩	૩૦૩	૨૩	પલ્લઙ્કષા	લાખ	૬૮૫	૩૦૪	૨૮
પર્પટન	પર્પટન કરવું તે	૧૫૦૧	૬૮૮	૧૯	પલપ્રિય	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૨૭
પર્પન્તપર્વત	મુખ્ય પર્વતની નીચેનો				પલ્લ	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૩૦
	નાનો પર્વત	૧૦૩૪	૪૬૫	૪૯	પલ્લજ્વર	પિત્ત	૪૬૨-શે.	૨૦૨	૫૫
પર્પન્તભૂ	સીમાડો	૧૬૩	૪૨૭	૩૨	પલ્લશત	સો પલ વજન	૮૮૫	૩૯૦	૭
પર્પય	અતિક્રમ, ક્રમનું ઉલ્લંઘન	૧૫૦૪	૬૮૯	૩૯	પલાગ્રિ	પિત્ત	૪૬૨-શે.	૨૦૨	૫૪
પર્પસ્તિકા	પલાંઠી	૬૭૯	૩૦૧	૨૯	પલાદ	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૪૧
પર્પાળ	પલાણ	૧૨૫૨	૫૭૭	૫૪	પલાયન	નાસી જવું તે	૮૦૨	૩૫૫	૩૮
પર્પાત	ઇચ્છા પ્રમાણે	૧૫૦૫	૬૮૯	૫૦	પલાયિત	નાસી ગયેલો	૮૦૫	૩૫૬	૪૫
પર્પાત્રિ	રક્ષણીયને બચાવવું તે	૧૫૦૨	૬૮૮	૫૨	પલ્લ	અનાજ રહિત છોડ, પરાળ	૧૧૮૨	૫૪૮	૩૭
પર્પાય	અનુક્રમ	૧૫૦૩	૬૮૯	૧૫	પલાશ	પત્ર, પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૬	૭
પર્પુદચ્છન	કરજ, દેવું	૮૮૧	૩૮૭	૪૫	„	પલાશ વૃક્ષ, ખાખરો	૧૧૩૬	૫૨૩	૪૧
(પર્પેષણા)	સેવા, ભક્તિ	૪૯૭	૨૧૮	૪૦	(„)	લીલો પીળો મિશ્રિત			
પર્વત	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૫૬		વર્ણ, લીલો વર્ણ	૧૩૯૫	૬૪૦	૫૭
પર્વતકાક	એક જાતનો કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૫	પલિક્તી	વૃદ્ધ સ્ત્રી	૫૩૪	૨૩૭	૧૯
પર્વતજા	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૫૮	„	બાલ ગર્ભવાળી ગાય	૧૨૭૦	૫૮૫	૨૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(પલિઘ)	લોઢાથી બંધાયેલી લાકડી,					અભ્યાસને માટે ધોસરે			
	કડીયાળી લાકડી	૭૮૬	૩૪૮	૧૭		જોડેલો નવો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૨
પલિત	વૃદ્ધાવસ્થાથી ધોળા થયેલ વાળ	૫૭૧	૨૫૨	૨૪	પછોઠી	બાલ્યવયમાં ગર્ભિણી			
પલ્લવ	પલંગ ખાટલો	૬૮૩	૩૦૩	૨૩		થયેલી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૪૦
(, ,)	પલાંઠી	૬૭૯	૩૦૧	૩૨	પસ્ય	ધર	૯૯૧	૪૪૧	૫૪
પલ્લયન	પલાશ	૧૨૫૨	૫૭૭	૫૬	પાંશુચન્દન	શંકર	૨૦૦-શં.	૮૯	૭
પલ્લવ	કુંપળ	૧૧૨૩	૫૧૬	૨૭	પાંશુજાલિક	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શં.	૧૦૨	૪૮
પલ્લવક	ધૂતારો, વ્યભિચારી	૩૩૧	૧૪૮	૬૩	(પાંશુલા)	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૪	૨૧
પલ્લી	ગરોળી	૧૨૯૮	૫૧૭	૪૫	પાંસુ	ધૂળ	૯૭૦	૪૩૦	૪૨
પલ્હર	ધોળું પાણી	૧૦૭૦-શં.	૪૮૩	૫૧	પાંસુલા	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૪	૨૦
પલ્લવલ	નાનું સરોવર	૧૦૯૫	૪૯૮	૪૧	પાક	ઇંદ્રનો શત્રુ	૧૭૪	૭૧	૪૦
પવ	ધાન્ય વગેરેનાં ફોતરાં				"	બાલક	૩૩૮	૧૫૧	૫૧
	કાઠી રાખવાં તે	૧૫૨૧	૬૯૭	૧૧	(પાકદ્વિષ)	ઇંદ્ર	૧૭૫	૭૧	૫૪
પવન	સૂપડું	૧૦૧૭	૪૫૫	૩૩	પાકપુટી	કુંભારનો નીભાડો	૯૯૯	૪૪૫	૪૨
"	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૨૧	(પાકશાસન)	ઇંદ્ર	૧૭૫	૭૧	૫૫
"	ધાન્ય વગેરેના ફોતરા				પાકશુક્લા	ખડી	૧૦૩૭	૪૬૭	૨૧
	કાઠી રાખવાં તે	૧૫૨૧	૬૯૭	૧૧	પાકસ્થાન	રસોડું	૯૯૮	૪૪૫	૧૯
પવનવાહન	અગ્નિ	૧૧૦૦-શં.	૫૦૩	૧૬	પાક્ય	પકાવેલું મીઠું	૯૪૨	૪૧૯	૩
પવનાશન	સર્પ, નાગ	૧૩૦૨	૫૧૯	૪૫	"	જલખાર	૯૪૪	૪૧૯	૪૮
પવમાન	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૫૦	પાચન	ખાટો રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૩૩
પવિ	ઇંદ્રનું વજ્ર	૧૮૦	૭૪	૫૬	પાચનક	ટંકણખાર	૯૪૪	૪૧૯	૫૫
"	અગ્નિ	૧૧૦૦-શં.	૫૦૩	૧૩	પાજ્ઞજન્ય	વિષ્ણુનો શંખ	૨૨૨	૧૦૪	૧૪
પવિત્ર	દર્ભ, ડાભ	૧૧૧૨	૫૫૩	૧૯	પાજ્ઞાલિકા	કઠ પૂતલી	૧૦૧૪	૪૫૪	૨૧
"	પવિત્ર, શુદ્ધ	૧૪૩૫	૬૫૯	૪૨	પાજ્ઞાલી	દ્રૌપદી	૭૧૦	૩૧૨	૩૬
(, ,)	જનોઈ, યજ્ઞોપવીત	૮૪૫	૩૭૩	૬૧	પાટ	સંબોધનાર્થક	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૩
"	તાંબુ	૧૦૪૦-શં.	૪૬૮	૫૭	પાટક	પાડો, ગામનો અમુક ભાગ	૧૬૨	૪૨૬	૫૦
પશુ	પશુ	૧૨૧૬	૫૬૪	૪	પાટચર	ચોર	૩૮૧	૧૬૧	૩૯
"	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૩૩	પાટલ	ડાંગરની એક જાત	૧૧૬૮	૫૪૨	૫
પશુક્રિયા	કામકીડા, મૈથુન	૫૩૭	૨૩૮	૪૦	"	ગુલાબી રંગ	૧૩૯૫	૬૪૧	૧૧
(પશુધર્મ)	"	૫૩૬	૨૩૮	૪૧	પાટલા	કાંકચ	૧૧૪૪	૫૨૯	૬
(પશુનાથ)	શંકર	૧૧૯	૮૮	૩૩	પાટલિ	કાંકચ, કાચકી	૧૧૪૪	૫૨૯	૪
પશુપતિ	"	૧૧૯	૮૮	૨૪	પાટલિપુત્ર	પટના	૯૭૬	૪૩૪	૨
પશુરજુ	એક દોરડે ઘણાં પશુ				પાટિત	ફાડેલું, ચીરેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૪૨
	બંધાય તે	૧૨૭૪	૫૮૭	૯	પાઠક	ઉપાધ્યાય	૭૮	૨૦	૧૭
પશ્ચાત્તાપ	પશ્ચાત્તાપ, પસ્તાવો	૧૩૭૮	૬૩૨	૧	પાઠીન	મગરમચ્છ	૧૩૪૫	૬૧૮	૧૧
પશ્ચિમ	છેલ્લું, પાછલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૫૩	પાણિ	ધાર્યવાચક શબ્દથી			
પશ્ચિમદિક્પતિ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શં.	૫૦૭	૩૦		લગાડાતો શબ્દ	૬-પ.	૧૩	૭૩
પશ્ચિમા	પશ્ચિમ દિશા	૧૬૭	૬૭	૨૮	"	હાથ	૫૧૧	૨૬૧	૪૩
પશ્યતોહર	સોની	૩૮૨	૧૬૧	૫૬	પાણિગૃહીતી	પત્ની, પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૫૧
પષ્ટવાહ	ગીસલું (બળદ પલોટવાનું),				પાણિગ્રહણ	વિવાહ	૫૧૮	૨૨૯	૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(પાણિગ્રાહ)	પતિ, વર	૫૧૭	૨૨૮	૪૬	(પાદ)	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૩૨
પાણિઘ	વાજિત્ર સાથે તાળીવડે				પાદ	કિરણ	૧૦૦	૩૧	૫૭
	તાળ મેળવનાર	૯૨૫	૪૦૮	૩૭	"	પૂજ્યવાચક નામ પછી			
(પાણિજ)	નખ	૫૯૪	૨૬૨	૫૨		લગાડાતો શબ્દ	૩૩૬	૧૫૦	૬૦
પાણિનિ	પાણિનિ મુનિ				"	પગ	૬૧૬	૨૭૨	૨૬
	(વ્યાકરણકાર)	૮૫૧	૩૭૫	૪૬	"	મુખ્ય પર્વતની નીચેના			
પાણિપીડન	વિવાહ	૫૧૭	૨૨૯	૬		નાના પર્વતો	૧૦૩૪	૪૬૫	૪૫
પાણીમુક્ત	હાથથી મૂકી શકાય	૭૭૪	૩૪૦	૩૯	"	ચોથો ભાગ	૧૪૩૪	૬૫૯	૨૭
પાણિવાદક	વાજિત્ર સાથે તાળીવડે				પાદકટક	ઝાંઝર, કલ્લુ	૬૬૫	૨૯૪	૩૬
	તાળ મેળવનાર	૯૨૫	૪૦૮	૩૯	પાદકીલિકા	પગની અંગૂઠી	૬૬૬-શે.	૨૯૫	૧
પાણ્ડર	સફેદ વર્ણ	૧૩૯૩	૬૪૦	૧૭	પાદગ્રહણ	પગમાં પડવું			
પાણ્ડવ	યુધિષ્ઠિર વગેરે પાંચ					(વંદન, નમસ્કાર)	૮૪૪	૩૭૩	૪૪
	પાંડવ	૭૧૦-શે.	૩૧૧	૧૧	પાદચારિન્	પગે ચાલનાર, પાળો	૪૯૮	૨૧૮	૫૮
પાણ્ડવાયન	કૃષ્ણ, વિષ્ણુ	૨૧૭	૧૦૨	૧૭	પાદજઙ્ગુ	પગરખાં, જોડા, બૂટ	૯૧૫-શે.	૪૦૪	૧
"	પાંચ પાંડવ	૭૧૦-શે.	૩૧૨	૧૧	(પાદત્રાણ)	" " "	૯૧૫	૪૦૩	૬૨
પાણ્ડવેય	" "	૭૧૦-શે.	૩૧૨	૧૧	પાદનાલિકા	ઝાંઝર, કલ્લુ			
પાણ્ડુ	સફેદ	૧૩૯૩	૬૪૦	૧૮		(પગે પહેરવાનું)	૬૬૬-શે.	૨૯૪	૫૨
(પાણ્ડુક)	નવ નિધિ પૈકી બીજો નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૮	પાદપ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૫૬
પાણ્ડુકમ્બલિન્	સફેદ કંબલથી				પાદપાલિકા	પગની અંગૂઠી	૬૬૬-શે.	૨૯૫	૧
	ઢંકાયેલો રથ	૭૫૪	૩૩૨	૫૭	પાદપાશ	હાથીના પગે બાંધવાની			
પાણ્ડુભૂમ	ધોળી માટીવાળો દેશ	૯૫૩	૪૨૩	૨૩		સાંકળ	૧૨૨૯	૫૬૯	૪૦
પાણ્ડુમૃત્તિક	" " "	૯૫૩	૪૨૩	૩૦	"	દામણ, ધોડાના પગે			
પાણ્ડુર	ધોળો કોઢ રોગ	૪૬૬	૨૦૫	૭		બાંધવાનું દોરડું	૧૨૫૧	૫૭૭	૩૦
પાણ્ડુર	સફેદ વર્ણ	૧૩૯૩	૬૪૦	૬	પાદપીઠ	પગ મૂકવાનો બાજોઠ	૭૧૮	૩૧૫	૪
પાણ્ડુરપૃષ્ઠ	નિર્ગુણી	૪૩૭	૧૯૨	૨૧	પાદપીઠી	પગરખાં	૯૧૫-શે.	૪૦૪	૨
પાતક	પાપ, દુષ્કૃત્ય	૧૩૮૦	૬૩૩	૨૬	પાદપેશી	પગરખાં	૯૧૫-શે.	૪૦૪	૨
પાતાલ	શ્રી અનંતનાથ				પાલમૂલ	પગની એડી	૬૧૬	૨૭૨	૪૪
	ભ. ના શાસનદેવ	૪૨	૧૩	૧	પાદરક્ષણ	પગરખાં	૯૧૪	૪૦૩	૬૧
"	પાતાલ, નાગલોક	૧૩૬૨	૬૨૪	૨૫	પાદવલ્મીક	પગનો રોગ, હાથીપગો	૪૬૫	૨૦૪	૪૦
"	પાણી	૧૦૭૦-શે.	૪૮૩	૫૦	પાદવીથી	પગરખાં	૯૧૫-શે.	૪૦૪	૨
પાતાલૌકસ્	અસુર	૨૩૮	૧૧૨	૧૭	પાદશાલા	ઝાંઝર, કલ્લુ	૬૬૬-શે.	૨૯૪	૫૨
પાતુક	પડનાર	૪૪૫	૧૯૪	૫૭	પાદસ્ફોટ	પગનો રોગ, પગમાં			
પાત્ર	નાટકના પાત્ર	૩૨૭	૧૪૭	૨૮		થયેલ ફોલ્લો	૪૬૫	૨૦૪	૪૩
"	યજ્ઞમાં વપરાતું સુવ,				પાદાગ્ર	પગનો આગલો ભાગ	૬૧૭	૨૭૨	૫૫
	ચમસ આદિ પાત્ર	૮૨૮	૩૬૭	૧	પાદાઙ્ગુલ	ઝાંઝર, કલ્લુ	૬૬૫	૨૯૪	૩૬
"	વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૧	૯	પાદાઙ્ગુલીયક	પગની અંગૂઠી	૬૬૬-શે.	૨૯૫	૧
"	બત્રે કિનારાની				પાદાત	પગે ચાલનાર, પાળો	૪૯૮	૨૧૯	૮
	વચ્ચેનો જલપટ	૧૦૭૯	૪૮૮	૫૩	પાદાતિક	" " "	૪૮૮	૨૧૮	૫૭
પાથસ્	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૧૬	પાદાવર્ત	રેંટ, અરહટ્ટ	૧૦૯૩	૪૯૭	૪૬
પાથેય	ભાતું	૪૯૩	૨૧૭	૧૫	પાદુકા	પગરખાં	૯૧૪	૪૦૩	૫૫

પા-૮૪૦-પા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પાદુકાકૃત્	પગરખાં	૧૧૪	૪૦૩	૪૬	પારશવ	નિષાદ, બ્રાહ્મણ પુરુષ			
પાદુ	,,	૧૧૪	૪૦૩	૫૧	શુદ્ર સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૧૬	૩૧૫	૪૧	
પાદ્ય	પગ ધોવાનું પાણી	૫૦૦	૨૨૦	૩	,,	લોહું	૧૦૩૭	૪૬૭	૩૧
પાન	પિપાસા, તરસ	૩૧૪	૧૭૪	૭	પારશ્વથ	કુહાડીવાળો	૭૭૦	૩૩૧	૪૦
,,	મદિરા પાન	૭૩૮	૩૨૫	૧	પારશ્વધિક	,,	૭૭૦	૩૩૧	૪૦
,,	પાણીની ખાઈ, નીક	૧૦૮૧	૪૧૪	૪૪	પારસીક	પારસ, ઇરાન દેશનો ધોડો	૧૨૩૫	૫૭૩	૧
,,	નિઃશ્વાસ, બહારનો શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૪૪	પારસૈણેય	પરસ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૭	૨૪૨	૩૧
પાનગોષ્ઠિકા	દારુ પીવા બેઠેલી મંડળી	૧૦૭	૪૦૦	૩૫	પારાપત	કબૂતર	૧૩૩૧	૬૧૫	૨૨
પાનભાજન	ખાલો, પાણી પીવાનું પાત્ર	૧૦૨૪	૪૬૦	૨૮	પારાયણ	ગ્રંથની આદિથી અંત			
પાનવણિજ્	કલાલ, મદિરા વેચનાર	૧૦૧	૩૧૭	૪૧	સુધી આવૃત્તિ કરવી તે	૮૩૧	૩૭૧	૩૦	
પાનીય	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૧	૪૩	(પારાવત)	કબૂતર	૧૩૩૧	૬૧૫	૨૩
પાનીયનકુલ	જલનો નોળિયો,				પારાવાર	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૨૨
	જલનો બિલાડો	૧૩૫૦	૬૨૦	૩૧	પારાશરિન્	સંન્યાસ આશ્રમ	૮૧૦	૩૫૮	૩૧
પાનીયશાલા	પરબ	૧૦૦૧	૪૪૬	૨૩	પારાશર્ય	વ્યાસ ઋષિ	૮૪૭	૩૭૪	૩૭
પાન્ય	મુસાફર	૪૧૩	૨૧૭	૨	પારિકર્મિક	ઉપકરણોનો અધિકારી	૭૨૬-શ્લ.	૩૧૮	૫૦
(પાન્યસાર્ય)	સજાતીય-વિજાતીય				પારિકાઢિક્ષન્	સંન્યાસ આશ્રમ	૮૧૦	૩૫૮	૪૨
	પ્રાણીઓના સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૧	૫૭	પારિજાત	ઇંદ્રનું વૃક્ષ	૧૭૧	૭૩	૬૨
પાપ	કૂર, પાપી	૩૭૬	૧૬૭	૫૦	પારિતથ્યા	માથે સેંથા ઊપર			
,,	પાપ, દુષ્ટત્વ	૧૩૮૦	૬૩૩	૧૮		રાખવાનું ઘરેણું	૬૫૫	૨૧૦	૧૦
,,	અધમ, હલકું	૧૪૪૩	૬૬૩	૭	પારિન્દ્ર	સિંહ	૧૨૮૪	૫૧૧	૧૧
પાપર્દિ	શિકાર	૧૨૭	૪૦૧	૨	પારિપચ્ચિક	ચોર	૩૮૧	૧૬૧	૪૫
પાપ્મન્	પાપ, દુષ્ટત્વ	૧૩૮૦	૬૩૩	૨૪	પારિપાશ્ચિક	માઠર વગેરે ૧૮ સૂર્યના			
પામન્	ખરજ, ખરજવું	૪૬૪	૨૦૩	૫૭	પારિપાશ્ચિક (પડખે રહેનાર-				
પામન	ખરજવાના રોગવાળો	૪૬૦	૨૦૧	૫૨	સેવક) દેવો	૧૦૩	૩૩	૪૬	
પામર	પામર, નીચ, અસંસ્કારી	૧૩૨	૪૧૨	૨	,,	પડખે રહેનાર	૩૩૦	૧૪૮	૪૩
(,,)	ખરજવાના રોગવાળો	૪૬૦	૨૦૧	૫૨	પારિપ્લવ	ચલ, અસ્થિર, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૫૦
(પામા)	ખરજવું	૪૬૪	૨૦૪	૫૧	(પારિખદ્ર)	અગ્રબીજ	૧૨૦૦	૫૫૭	૮
પામારિ	ગંધક	૧૦૫૭	૪૭૬	૫૩	પારિખદ્રક	કલ્પવૃક્ષ, મીઠો લીંબડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૮
પાયસ	દૂધપાક, ખીર	૪૦૬	૧૮૦	૨૩	પારિમિત	સત્કારપૂર્વક અલંકાર			
,,	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૨૧		પહેરાવી કન્યાદાન કરનાર	૪૭૫-શ્લ.	૨૧૦	૪
પાયિન્	ભોજ્યવાચકથી લગાડાતો				પારિયાત્રક	કુલાચલ પર્વત	૧૦૩૧	૪૬૩	૪૮
	શબ્દ, ઉદાઠ અમૃતપાયો	૭-પ.	૪	૧૬	પારિયાનિક	મુસાફરીનો રથ	૭૫૨	૩૩૨	૮
પાયુ	ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૫૧	પારિરક્ષક	સંન્યાસ આશ્રમ	૮૧૦	૩૫૮	૪૧
પાય્ય	પાય્ય આદિ ત્રણ પ્રકારના				પારિશાલ	માલપૂડા, પુડલો	૩૧૮-શ્લ.	૧૭૬	૧૫
	માન-પાન છે	૮૮૩	૩૮૧	૮	(પારિષદ)	શંકરનો ગણ	૨૦૧	૧૦	૩૧
પાર	સામેનો કિનારો	૧૦૭૧	૪૮૮	૪૦	પારિષદ	સભાજન	૪૮૦	૨૧૧	૬૦
પારગત	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૪	પારિહાર્ય	કડું, વલય, બંગડી	૬૬૩	૨૧૨	૪૧
પારત	પારો	૧૦૫૦	૪૭૪	૩૧	પારી	ખાલો	૧૦૨૪	૪૬૦	૨૬
પારદ	,,	૧૦૫૦	૪૭૪	૩૭	પારીન્દ્ર	અજગર	૧૩૦૫	૬૦૦	૫૫
પારમ્પર્ય	સંપ્રદાય	૮૦	૨૧	૧૨	(,,)	સિંહ	૧૨૮૫	૫૧૧	૧૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પાર્ય	અર્જુન	૭૦૮	૩૧૧	૫૦	..	લીલો વર્ણ મિશ્રિત વર્ણ	૧૩૯૫	૬૪૦	૫૫
પાર્થિવ	રાજા	૬૯૦	૩૦૬	૨૦	પાલિ	કાનની વેલ, કાનનો			
પાર્વતી	પાર્વતી, શંકરની પત્ની	૨૦૩	૯૧	૧૩		અગ્રભાગ	૫૭૪	૨૫૪	૪
..	કટકડી, સૌરાષ્ટ્ર				..	સેતુ, પૂલ, બંધ, પાળ	૧૬૫	૪૨૮	૨૨
	દેશની માટી	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૭	..	દાઢી-મૂછવાળી સ્ત્રી	૫૩૧-શો.	૨૩૫	૩૩
(પાર્વતીનન્દન)	કાર્તિકેય	૨૦૮	૯૪	૧૮	(,,)	ખૂણો	૧૦૧૩	૪૫૩	૪૯
(પાર્વતીપ્ર-					પાલી	..	..	૪૫૩	૫૧
ણયિન)	શિવ, શંકર	૮-પ.	૪	૩૯	પાવક	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૧	૨૭
(પાર્વતીપ્રિય)	.. ..	૮-પ.	૪	૩૯	પાવન	પવિત્ર	૧૪૩૫	૬૫૯	૪૯
(પાર્વતીરમણ)	.. ..	૮-પ.	૪	૩૮	(,,)	પાણી	૧૦૭૦-શો.	૪૮૩	૫૧
(પાર્વતીવર)	.. ..	૮-પ.	૪	૩૮	પાશ	પાશ, મૃગાદિ બાંધવા			
(પાર્વતીશ)	.. ..	૮-પ.	૪	૩૯		માટેની ગાંઠ	૧૩૧	૪૧૧	૨૯
પાર્શ્વ	તેવીસમાં તીર્થંકર				પાશક	જુગાર રમવાના પાસા,			
	પાર્શ્વનાથ ભ.	૨૮	૧૦	૪		બાજી લગાડેલ રકમ	૪૮૬	૨૧૪	૨૦
..	શ્રી પાર્શ્વનાથ ભ.ના				(પાશપાણિ)	વરુણદેવતા, જલદેવતા	૧૮૮	૮૦	૪૭
	શાસનદેવ	૪૩	૧૦	૮	(પાશવન્ત્ર)	પશુપક્ષી વગેરેને			
..	કાંપની નીચેનો					પકડવાનો કાંસો	૧૩૨	૪૧૧	૪૩
	ભાગ પડખું	૫૮૯	૨૬૧	૬	પાશિન્	વરુણ દેવતા	૧૮૮	૮૦	૪૬
..	કુલાડીનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૫૩	પાશુપાલ્ય	પશુ રાખવા (આજીવિકાનો			
..	નિકટ, પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૩૪		એક પ્રકાર)	૮૬૪	૩૮૦	૨૪
પાર્શ્વક	લાંચ લેનાર,				..	પશુપાલનની વૃત્તિ,			
	દલાલી કરનાર	૪૭૫	૨૦૯	૪૩		પશુપાલનનો વ્યવસાય	૮૮૮	૩૯૨	૫
પાર્શ્વસ્થ	પડખે રહેનાર	૩૩૦	૧૪૮	૪૨	પાશ્ચાત્ય	છેલ્લું, પાછલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૫૧
પાર્શ્વોદરપ્રિય	કરચલો	૧૩૫૨	૬૨૦	૬૧	પાશ્યા	જાળોનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૭
પાર્ષદ	શંકરનો ગણ	૨૦૧	૯૦	૨૭	પાષાણ	પથ્થર	૧૦૩૫	૪૬૬	૨૪
પાર્ષદ્ય	સભાજન	૪૮૦	૨૧૧	૫૯	પાષાણદારક	પથ્થરને તોડનાર ટાંકણું	૧૧૯	૪૦૬	૬
પાર્ષ્ણિ	ઘૂંટીની નીચેનો ભાગ,				પિક	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૯
	પગની પાની	૬૧૬	૨૭૨	૪૯	પિકવાન્ધવ	વસંત ઋતુ, ચૈત્ર અને			
(,,)	ચૂડની પાછળનો ભાગ	૭૪૭	૩૨૯	૪		વૈશાખ માસ	૧૫૬-શો.	૫૯	૨૪
પાર્ષ્ણિગ્રાહ	બીજા રાજાને જિતવાને				પિઙ્ગ	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૧	૫૪
	ગયેલો જાણી તેનું રાજ્ય				..	પાડો	૧૨૮૩-શો.	૫૯૦	૩૮
	લેનાર રાજા	૭૩૨	૩૨૧	૩૭	(,,)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૭
પાલ	સ્વામિવાચક શબ્દ				પિઙ્ગકપિશા	ધીમેલ	૧૨૦૭	૫૫૯	૨૮
	બનાવનાર શબ્દ	૪-પ.	૧૩	૧૯	(પિઙ્ગગજ)	માઠર	૧૦૩	૩૩	૫૧
..	થૂંકવાનું પાત્ર, પિકદાણી	૬૮૩	૩૦૩	૩૫	પિઙ્ગચક્ષુષ્	કરચલો	૧૩૫૨	૬૨૦	૬૦
પાલક	ધોડો	૧૨૩૩-શો.	૫૭૧	૬૦	પિઙ્ગજટ	શંકર	૧૧૯	૮૮	૩૪
પાલકાપ્ય	પાલકાપ્ય મુનિ	૮૫૩	૩૭૬	૨૬	પિઙ્ગલ	એક પ્રકારનું સ્થાવર વિષ	૧૧૯૯	૫૫૬	૫૪
પાલક્યા	પાલખની ભાજી	૧૧૮૬	૫૫૦	૨૯	..	નોળિયો	૧૩૦૨	૫૯૯	૨૭
પાલ્લશ	વ્રતમાં રખાતો				..	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૬	૬૪૧	૩૪
	ખાખરાનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૨	(,,)	માઠર વિ. સૂર્યના સેવક દેવ	૧૦૩	૩૩	૫૦

પિ-૮૪૨-પિ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(પિફ્ફલ)	નવ નિધિ પૈકી ત્રીજો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૮	પિળ્લીશૂર	ધરમાં શૂરો	૪૭૭	૨૧૦	૩૭
પિફ્ફેક્ષણ	શંકર, મહાદેવ	૧૧૧	૮૮	૩૪	પિળ્લીલિ	ઐહું	૪૨૭	૧૮૮	૩૫
પિચ્ચણ	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૩૨	પિળ્ળ્યાક	ખોળ, તેલ કાઢતા			
પિચ્ચિલ્લિકા	પીંડી	૬૧૫	૨૭૨	૧૦		વધેલો કચરો	૧૧૭	૪૦૫	૧
પિચ્ચલ્ય	કપાસનો છોડ	૧૧૩૧	૫૨૫	૫૧	પિતામહ	બ્રહ્મા	૨૧૧	૧૬	૫૨
(પિચ્ચિલ્લ)	પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૩૪	,,	પિતાના પિતા	૫૫૭	૨૪૬	૧૧
પિચ્ચિલ્લ	મોટા પેટવાળો	૪૫૦	૧૧૭	૧	પિતૃ	પિતા, બાપ	૫૫૬	૨૪૬	૧૩
પિચ્ચિલ	હાથી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૧૩	,,	પિતાના વંશમાં થયેલ	૫૫૧	૨૪૭	૧૧
પિચ્ચુ	કપાસનો છોડ, કપાસ	૧૧૩૧	૫૨૬	૨	,,	માતા-પિતા બન્ને	૫૬૦	૨૪૭	૨૭
પિચ્ચુમન્દ	લીંબડો	૧૧૩૧	૫૨૫	૩૪	પિતૃગણા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૨૧
(પિચ્ચુમન્દ)	,,	૧૧૩૧	૫૨૫	૩૬	પિતૃગૃહ	શ્મશાન	૧૮૧	૪૪૦	૩૩
પિચ્ચુલ	હિજીલ વૃક્ષ	૧૧૩૧	૫૨૫	૩૪	પિતૃતર્પણ	શ્રાદ્ધાદિ	૩૭૫	૧૬૭	૧૧
પિચ્ચટ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨,	૪૬૧	૪૧	પિતૃપતિ	યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૧૦
પિચ્ચ	પાંખ (પક્ષીની પાંખ)	૧૩૧૭	૬૦૫	૬	(પિતૃપ્રસૂ)	સંધ્યાકાળ	૧૪૦	૪૧	૨૧
,,	મોરનું પીછું	૧૩૨૦	૬૦૬	૩૬	પિતૃયજ્ઞ	તર્પણ	૮૨૧	૩૬૪	૩૦
પિચ્ચિલ	અત્યંત ચીકણું	૪૧૪	૧૮૩	૨૬	પિતૃવન	શ્મશાન	૧૮૧	૪૪૦	૩૩
(પિચ્ચ)	પાંખ, પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૮	૬૦૫	૭	પિતૃવ્ય	કાકા	૫૫૨	૨૪૪	૩૧
પિચ્ચ	હિંસા	૩૭૨	૧૬૬	૧૫	પિતૃસુ	સંધ્યાકાળ	૧૪૦	૪૧	૨૩
પિચ્ચન	પીંજવું તે	૧૧૨	૪૦૨	૩૮	પિત્ત	પિત્ત, શરીરમાં રહેલ ત્રણ			
પિચ્ચર	હરતાલ	૧૦૫૮	૪૭૭	૧૩		ધાતુ પૈકીની એક ધાતુ	૪૬૨	૨૦૨	૪૮
,,	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૧૬	૬૪૧	૨૭	પિત્તલ	પિત્તળ વિશેષ	૧૦૪૭	૪૭૩	૨૮
પિચ્ચલ	અતિવ્યાકુલ	૩૬૬	૧૬૪	૧	પિત્ત્ય	મધા નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૨૪
પિચ્ચૂષ	કાનનો મેલ	૬૩૨	૨૮૦	૧	,,	મોટા ભાઈ	૫૫૧	૨૪૪	૧૧
પિટ	ટોપલો, કરંડિયો	૧૦૧૭	૪૫૬	૩	,,	તર્જની અને અંગૂઠાના			
પિટક	વિસ્ફોટક, ફોલ્લો	૪૬૬	૨૦૪	૫૩		મૂળરૂપ તીર્થ	૮૪૦	૩૭૧	૫૭
(, ,)	ટોપલો	૧૦૧૭	૪૫૬	૫	પિત્તસત્	પક્ષી	૧૩૧૭	૬૦૪	૩૧
પિટર	થાળી, તપેલી	૧૦૧૧	૪૫૭	૭	પિધાન	ઢાંકણું	૧૦૨૬	૪૬૧	૨૬
પિળ્લ	કોળીઓ	૪૨૫	૧૮૮	૩	,,	અંતર્ધાન, ઢાંકણ,			
,,	શરીર	૫૬૪	૨૪૧	૧૭		આચ્છાદન	૧૪૭૭	૬૭૭	૪૭
,,	અનેક દ્રવ્યોનો બનેલો દર્શાંગ				પિનદ્ધ	કંચુક ધારણ કરેલો	૭૬૫	૩૩૭	૨૬
,,	વગેરે ધૂપ, લોબાન	૬૪૮	૨૮૭	૧૧	પિનાક	શંકરનું ધનુષ્ય	૨૦૧	૮૧	૩૮
,,	લોઢું	૧૦૩૭	૪૬૭	૩૭	(પિનાકમાણિ)	શંકર	૭-પ.	૪	૨
,,	હીરાબોળ	૧૦૬૩	૪૭૮	૪૮	(, ,)	,,	૧૧૧	૮૮	૩૮
પિળ્લક	ધૂપ, લોબાન, શેલારસ	૬૪૮	૨૮૭	૧૦	(પિનાકમર્ત્)	,,	૭-પ.	૪	૭
(પિળ્લકલ)	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૮	પિનાકમૃત્	,,	૧૧૧	૮૮	૩૬
પિળ્લદાન	પિતૃયજ્ઞ	૮૨૨	૩૬૪	૪૦	(પિનાકમાલિન્)	,,	૭-પ.	૪	૬
પિળ્લિકા	પીંડી	૬૧૫	૨૭૨	૧	(પિનાકશાલિન્)	,,	૭-પ.	૪	૫
,,	પૈડાનો મધ્યભાગ,				પિપાસા	તરસ	૩૧૪	૧૭૪	૨
,,	ધરીવાળો ભાગ	૭૫૬	૩૩૩	૪૭	(પિપાસિત)	તરસ્યો	૩૧૩	૧૭૩	૫૪
(પિળ્લીર)	સમુદ્રકેશ	૧૦૭૭	૪૮૭	૨૧	પિપાસુ	પાણી પીવાની ઇચ્છાવાળો	૩૧૩	૧૭૩	૫૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પિપીલક	મંકોડો, મોટી કીડી	૧૨૦૬	૫૫૧	૧૩	પીતનીલ	લીલો-પીળો મિશ્રિત વર્ણ	૧૩૧૪	૬૪૭	૫૨
પિપીલિકા	કીડી	૧૨૦૭	૫૫૧	૧૮	પીતપાદા	મેના	૧૩૩૬	૬૧૩	૫૨
પિપ્પલ	સ્તનનો અગ્રભાગ	૬૦૩-શે.	૨૬૬	૨૦	પીતરક્ત	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૧૬	૬૪૧	૨૬
„	પિપળો	૧૧૩૧	૫૨૦	૩૦	પીતલ	પીળો વર્ણ	૧૩૧૪	૬૪૦	૪૭
„	પાણી	૧૦૭૦-શે.	૪૮૩	૫૦	પીતલોહ	પીતળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૪
પિપ્પલક	સોયનો દોરો	૧૧૧	૪૦૨	૨૮	પીતસાલ	અસન વૃક્ષ, જીવક	૧૧૪૪	૫૨૮	
પિપ્પલી	પીપર	૪૨૧	૧૮૬	૩	પીતા	હળદર	૪૧૮	૧૮૫	૨
પિપ્પિકા	દાંતનો મેલ	૬૩૨	૨૮૦	૫	પીતાલ્મિ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૨	૪૩	૨૧
પિપ્પુ	તલ (શરીરમાં રહેલું કાળું ચિહ્ન)	૬૧૮	૨૭૩	૨૭	પીતામ્બર	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૬	૧૦૧	૨૮
પિયાલ	ચિરોલીનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૭	પીતુ	સૂર્ય	૧૮-શે.	૩૦	૫૦
પિલ્લ	ચીપડાવાળી આંખવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૧૮	„	ચંદ્ર	૧૦૫-શે.	૩૫	૩૨
પિશાન્ન	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૧૬	૬૪૧	૩૧	પીથ	સૂર્ય	૧૮-શે.	૩૦	૫૩
પિશાચ	વ્યંતર દેવ	૧૧	૨૬	૧	„	અગ્નિ	૧૧૦૦-શે.	૫૦૩	૧૬
પિશાચકિન્	શંકર	૧૮૧	૮૧	૧૧	પીન	સ્થૂલ, જાડું	૪૪૮	૧૧૬	૧૧
પિશિત	માંસ	૬૨૩	૨૭૪	૪૮	પીનસ	સળેખમ, નાકનો રોગ	૪૬૮	૨૦૬	૧
પિશિતાશિન્	માંસ ખાનાર	૪૨૧	૧૮૧	૧	પીનોઘ્ની	જાડા આંચળવાળી ગાય	૧૨૬૧	૫૮૫	૧
પિશુન	દુર્જન, ચાડીઓ	૩૮૦	૧૬૧	૧૦	પીયૂષ	અમૃત	૮૧	૨૬	૧૬
„	નારદ ઋષિ	૮૪૧	૩૭૫	૮	(„)	નવી પ્રસવેલી ગાયનું ઉકાળેલું દૂધ	૪૦૫	૧૮૦	૧૧
(„)	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૪૬	પીલક	મંકોડો, મોટી કીડી	૧૨૦૬	૫૫૧	૧૪
પિષ્ટક	માલપૂડા, પુડલો	૩૧૮	૧૭૬	૫	પીલુ	પીલુનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૨૦
પિષ્ટપૂર	ધેબર	૪૦૦	૧૭૭	૭	„	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૫	૩
પિષ્ટવર્તિ	પાપડ, સેવ	૪૦૦	૧૭૭	૨૭	પીલુપર્ણી	ટીંડોળા, ગીલોડાના વેલો	૧૧૮૫	૫૪૧	૫૪
પિષ્ટાત	અબીલ, સુગંધી ચૂર્ણ,	૬૩૭	૨૮૨	૨૦	પીવન્	સ્થૂલ, જાડું	૪૪૮	૧૧૬	૧
પિહિત	ઢંકાયેલું આચ્છાદિત	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૪	પીવર	„ „	૪૪૮	૧૭૬	૧૪
પીઠ	આસન	૬૮૪	૩૦૩	૫૧	પીવરસ્તની	મોટા આંચળવાળી ગાય	૧૨૬૧	૫૮૫	૧૧
„	તપસ્વીનું દર્બાસન	૮૧૬	૩૬૧	૫૬	પુંચ્છલી	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૪	૬
પીઠમૂ	કોટની મૂળભૂમિ	૧૮૦	૪૩૫	૨૬	પુંચ્છિહ્ન	લિંગ, પુરુષનું ચિહ્ન	૬૧૦	૨૬૧	૩૬
પીઠમર્દ	નૃત્યનો ઉપાધ્યાય	૩૩૦	૧૪૮	૨૩	પુંસ્	પુરુષ, મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૪૦
પીઠસર્પિન્	પાંગળો	૪૫૨-શે.	૧૧૮	૧૭	પુંસવન	તાજું-તરત દોહેલું દૂધ	૪૦૪	૧૭૧	૫૮
પીડન	પીડવું તે	૮૦૦	૩૫૪	૪૭	પુંસ્ત્વ	શુક્ર, વીર્ય	૬૨૧	૨૭૭	૫૨
„	હસ્ત મેલાપ, કરપીડન	૫૧૮-શે.	૨૨૧	૨૧	(પુક્કસ)	ચાંડાલ	૧૩૩	૪૧૨	૨૪
પીડા	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૮	૫૮	પુઙ્ગ	બાણનું મૂલ	૭૮૧	૩૪૪	૫૨
પીત	પીળો વર્ણ	૧૩૧૪	૬૪૦	૪૨	પુઙ્ગવ	આ શબ્દ જોડવાથી પ્રશંસાવાચક શબ્દ બને છે	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૧
પીતકાબેર	કેશર	૬૪૫-શે.	૨૮૬	૨૩	પુચ્છ	પૂછડું	૧૨૪૪	૫૭૬	૩
પીતતણ્ડુલા	કાંગ, પીળા ચોખા	૧૧૭૬	૫૪૫	૪૭	પુઙ્ગ	સમૂહ	૧૪૧૧	૬૪૧	૨૩
પીતદુગ્ધા	ગીરો મૂકેલી ગાય	૧૨૭૦	૫૮૫	૧૫	(પુટ)	દાભડી	૧૦૧૫	૪૫૪	૫૨
પીતન	કેશર	૬૪૫	૨૮૬	૬	પુટક	જાયફલ	૬૪૨-શે.	૨૮૪	૪૮
„	હરતાલ	૧૦૫૧	૪૭૭	૨૨					

પુ-૮૪૪-પુ

અભિયાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પુટકિની	કમળનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૭	પુનર્વસુ	પુનર્વસુ નક્ષત્ર	૧૧૦	૩૭	૫૮
પુટભેદ	નદીનો વળાંક, જળનું ચકાકારે ફરવું, વમળ	૧૦૮૮	૪૯૩	૫૩	"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૩૯
પુટભેદન	નગર	૯૭૧	૪૩૨	૪	"	કાત્યાયન	૮૫૨	૩૭૬	૫
(,,)	૫૦ ગામોમાં શ્રેષ્ઠ	૯૭૨	૪૩૨	૨૦	પુત્રાગ	તે નામે એક કૂલઝાડ	૧૧૩૪	૫૨૨	૪૫
પુણ્ડરીક	આગ્નેયી દિશાનો દિગ્ગજ (હાથી)	૧૭૦	૬૮	૩૨	પુર્	નગર	૯૭૧	૪૩૧	૩૫
"	શ્વેત કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૨૨	પુર	શરીર	૫૬૪	૨૪૯	૧૬
"	વાધ	૧૨૮૫	૫૯૧	૩૧	"	વેશ્યાઓને રહેવાનું સ્થાન	૧૦૦૩	૪૪૭	૧૬
પુણ્ડરીકાક્ષ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૭	૧૦૧	૫૦	પુરઃસર	અગ્રેસર, નાયક	૪૯૮	૨૧૯	૧૩
(પુણ્ડરીશ)	ધતુરો, ધંતુરો	૧૧૫૧	૫૩૨	૪૬	(પુરકેતુ)	શિવ	૧૧-પ.	૫	૨૨
પુણ્ડ્ર	તિલક, ચાંદલો, ટીલું	૬૫૩	૨૮૧	૨૭	(પુરઘાતિન)	"	૧૦-પ.	૫	૧૮
(,,)	શેરડી	૧૧૯૪	૫૫૪	૩૯	(પુરજયિન)	"	૧૧-પ.	૫	૨૩
પુણ્ય	સુકૃત્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૨૦	(પુરજિત)	"	૧૧-પ.	૫	૧૭
"	પવિત્ર, નિષ્પાપ	૧૪૩૫	૬૫૯	૫૨	પુરતસ્	આગળ	૧૫૨૯	૭૦૧	૫૦
પુણ્યક	નિયમ, વ્રત	૮૪૩	૩૭૩	૧૭	(પુરદમન)	શિવ	૧૧-પ.	૫	૨૦
પુણ્યજન	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૧૩	(પુરદર્પચ્છિદ્)	"	૧૧-પ.	૫	૨૦
"	યક્ષ	૧૯૪	૮૪	૩૯	(પુરદારિન)	"	૧૧-પ.	૫	૨૨
પુણ્યભૂ	તીર્થંકર, ચક્રવર્તી, વાસુદેવ વગેરેની ભૂમિ	૯૪૮	૪૨૨	૨૬	(પુરદ્રુહ)	"	૧૦-પ.	૫	૧૮
પુણ્યવત્	પુણ્યશાળી	૪૮૯	૨૧૫	૩૦	પુરદ્વેષિન્	"	૧૦-પ.	૫	૧૭
પુણ્યશ્લોક	વિષ્ણુ, નારાયણ કૃષ્ણ	૨૧૯-શે.	૧૦૨	૪૬	(પુરધ્વંસિન્)	"	૧૦-પ.	૫	૧૯
પુત	કુલા, ધગડા	૬૦૯	૨૬૯	૧	(પુરનિહન્ત્)	"	૧૧-પ.	૫	૨૨
પુતારિકા	નાભિ, ડુંટી	૬૦૬-શે.	૨૬૭	૪૩	પુરન્દર	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૨૬
પુત્તિકા	બગતરાં	૧૨૧૪	૫૬૩	૧૫	પુરન્ધ્રી	પુત્ર-નોકર વગેરે કુટુંબવાળી સ્ત્રી	૫૧૩	૨૨૭	૨૯
પુત્ર	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૩૪	(પુરભિદ્)	શિવ	૧૦-પ.	૫	૧૬
"	દીકરો-દીકરી બન્ને	૫૬૦	૨૪૭	૪૦	(પુરમથન)	"	૧૧-પ.	૫	૨૧
(પુત્ર)	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૩૬	પુરત્તા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૯
પુત્રપુત્ર	પૌત્ર, પુત્રનો પુત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૪૪	(પુરશાસન)	શિવ	૧૦-પ.	૫	૧૯
(પુત્રિકા)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૫૦	પુરસ્	આગળ	૧૫૨૯	૭૦૧	૪૭
પુત્રિકા	કઠપૂતલી	૧૦૧૪	૫૫૪	૨૨	(પુરસૂદન)	શિવ	૧૧-પ.	૫	૨૨
પુત્રી	પાર્વતી	૨૦૫-શે	૯૨	૪૨	પુરસ્તાત્	આગળ	૧૫૨૯	૭૦૧	૪૯
(,,)	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૭	પુરા	પૂર્વ, પહેલાં	૧૫૩૫	૭૦૪	૪૬
પુદ્ગલ	શરીર	૫૬૪	૨૪૯	૨૨	પુરાણ	સર્ગાદિ પાંચ લક્ષણવાળું શાસ્ત્ર	૨૫૨	૧૧૭	૩૯
પુનર્	નિશ્ચય અર્થ				"	ચૌદ વિદ્યા પૈકી ચૌદમી વિદ્યા	૨૫૩	૧૧૭	૪૪
	બતાવનાર	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૩૨	"	પુરાતન, જૂનું	૧૪૪૯	૬૬૫	૫૫
પુનઃપુનર્	વારંવાર	૧૫૩૧	૭૦૨	૬૪	પુરાણગ	બ્રહ્મા	૨૧૨	૯૭	૯
પુનર્નવ	નખ	૫૯૪	૨૬૩	૪	પુરાણપુરુષ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૪	૧૦૦	૩
પુનર્ભવ	"	૫૯૪	૨૬૩	૪	પુરાણાન્ત	યમરાજા	૧૮૫-શે.	૭૮	૪૬
પુનર્મૂ	ફરીથી પરણેલી સ્ત્રી	૫૨૫	૨૩૨	૩૧	પુરાતન	પુરાતન, જૂનું	૧૪૪૮	૬૬૫	૫૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પુરાધ્યક્ષ	કોટવાલ, નગરનો અધિકારી	૭૨૬-શે.	૩૧૮	૫૧	પુરોગામિન્	ચાલનાર	૪૯૮	૨૧૯	૨૧
(પુરાન્તક)	શિવ	૧૧-પ.	૫	૨૩	"	" " "	૪૯૮	૨૧૯	૨૨
(પુરાન્તકારિન્)	"	૧૧-પ.	૫	૨૦	"	કૂતરો	૧૨૮૦-શે.	૫૮૯	૩૪
(પુરારિ)	"	૧૦-પ.	૫	૧૮	પુરોધસ્	પુરોહિત	૭૨૦	૩૧૬	૬
પુરાર્ધવિસ્તાર	નગરનો અર્ધો વિસ્તાર	૧૭૨	૪૩૨	૪૯	પુરોભાગિન્	દોષગ્રાહી	૩૮૦	૧૬૯	૬૯
પુરાવૃત	ઇતિહાસ, પૂર્વનું ચરિત્ર	૨૫૯	૧૧૯	૪૩	પુરોહિત	પુરોહિત, ગોર	૭૨૦	૩૧૬	૮
પુરાસુહૃદ્	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૮	૪૮	પુલ્ક	રોમાંચ	૩૦૫	૧૩૯	૩૬
(પુરિ)	નગર	૧૭૧	૪૩૧	૪૫	"	શરીરની અંદર અને બહાર			
પુરી	"	૧૭૧	૪૩૧	૪૨	થનારા નાના કીડા	૧૨૦૨	૫૫૭	૨૯	
પુરીતત્	આંતરડું	૬૦૫	૨૬૭	૩૧	(પુલસ્ત્ય)	પુલસ્ત્ય ઋષિ, સપ્તર્ષિ			
પુરીષ	વિષ્ણુ, મળ	૬૩૪	૨૮૦	૫૬	પૈકી એક	૧૨૪	૪૩	૬૪	
પુરુ	બહુ, ઘણું	૧૪૨૬	૬૫૫	૧૦	(પુલ્હ)	પુલહ ઋષિ, સપ્તર્ષિ			
પુરુષ	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૩૧	પૈકી એક	૧૨૪	૪૩	૬૪	
"	આત્મા, જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૪૨	પુલાકિન્	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૪૩
"	બ્રહ્મા	૨૧૩-શે.	૯૭	૪૪	પુલિન	પાણી ઉતરી ગયા પછી			
"	વિષ્ણુ, નારાયણ કૃષ્ણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૨	કોરી પડેલી જમીન	૧૦૭૮	૪૮૮	૧૬	
(પુરુષદધ્ન)	પુરુષ પ્રમાણ	૬૦૧	૨૬૫	૧૮	પુલિન્દ	મ્લેચ્છ જાતિ, ભીલ	૯૩૪	૪૧૨	૩૯
પુરુષપુરુષ	ઉત્તમ પુરુષ	૧૪૪૧	૧૪૩૯	૪૭	પુલોમન્	ઇંદ્રનો શત્રુ	૧૭૪	૭૧	૪૭
પુરુષપુણ્ડરીક	છઠ્ઠા વાસુદેવ	૬૯૬	૩૦૮	૨૭	(પુલોમદ્વિષ્)	ઇંદ્ર	૧૭૪	૭૧	૫૪
(પુરુષર્ષભ)	ઉત્તમ પુરુષ	૧૪૪૧	૬૬૧	૫૦	પુષ્કર	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૪૦
પુરુષવ્યાગ્ર	ગીધ	૧૧૩૫-શે.	૬૧૩	૧૯	"	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૪
(")	ઉત્તમ પુરુષ	૧૪૪૧	૬૬૧	૪૬	"	કમળ	૧૧૬૧	૫૩૭	૫૫
(પુરુષશાર્દૂલ)	"	૧૪૪૧	૬૬૧	૫૧	"	સૂંઢનો અગ્રભાગ	૧૨૨૪	૫૬૭	૧૬
પુરુષસિંહ	પાંચમાં વાસુદેવ	૬૯૬	૩૦૮	૨૨	"	સૂર્ય	૯૮-શે.	૩૦	૫૧
(")	ઉત્તમ પુરુષ	૧૪૪૧	૬૬૧	૫૦	પુષ્પકરાચ્ચ	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૯	૪૭
પુરુષાસ્થિ-					પુષ્કરિણી	ખોદેલી તલાવડી	૧૦૯૪	૪૯૮	૮
માલિન્	શંકર	૧૧૭	૮૭	૩૭	પુષ્કરિન્	હાથી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૧૩
પુરુષોત્તમ	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૬૧	પુષ્કલ	ઘણું	૧૪૨૫	૬૫૪	૫૬
"	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૪	૯૮	૩૬	"	શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૯	૬૬૧	૩૮
"	ચોથા વાસુદેવ	૬૯૫	૩૦૮	૧૯	પુષ્ટિવર્ધન	કુકડો	૧૩૨૫-શે.	૬૦૮	૪૦
પુરુહ	બહુ, ઘણું	૧૪૨૬	૬૫૫	૨	પુષ્પ	સ્ત્રી રજ	૫૩૬	૨૩૮	૮
પુરુહૂત	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૩૩	"	ફૂલ	૧૧૨૫	૫૧૭	૨૧
પુરુરવસ્	પુરુરવા રાજા,				"	કેરડાનાં પુષ્પ	૧૧૮૪	૫૪૯	૨૪
	ઉર્વશીનો પતિ	૭૦૧	૩૦૯	૪૫	"	ફૂલ, ભમરાનું ભોજ્ય	૧૨૧૩	૫૬૨	૩
પુરોગ	અગ્રેસર, નાયક, આગળ				પુષ્પક	કુબેરનું વિમાન	૧૧૦	૮૨	૨૬
	ચાલનાર	૪૯૮	૨૧૯	૨૩	પુષ્પકરણ્ડિની	ઉજ્જયિની નગરી	૧૭૬	૩૩	૫૯
"	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૧	૩	પુષ્પકાલ	વસંત ઋતુ, ચૈત્ર અને			
પુરોગમ	અગ્રેસર, નાયક, આગળ					વૈશાખ માસ	૧૫૬	૫૯	૨૨
					પુષ્પકાસીસ	હીરાકસી	૧૦૫૭	૪૭૬	૪૬

પુ-૮૪૬-પૂ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પુષ્પકેતન	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૭	૫૨	(પૂતનાદૂષણ)	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૨૧	૧૦૪	૪
પુષ્પકેતુ	કુસુમાંજન, ફૂલમાંથી				(પૂતિગન્ધિ)	દુર્ગંધ	૧૩૯૧	૬૩૯	૫
	બનાવેલ અંજન	૧૦૫૪	૪૭	૭	પૂતિગન્ધિક	,,	૧૩૯૧	૬૩૯	૬
(પુષ્પચાપ)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૮	પૂપ	માલપૂડા	૩૯૮	૧૭૬	૭
પુષ્પદ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૧	૧	પૂપલી	પૂરી	૩૯૯	૧૭૬	૨૭
પુષ્પદન્ત	નવમાં તીર્થંકર શ્રીસુવધિ-				પૂપિકા	,,	૩૯૮	૧૭૬	૨૬
	નાથનું બીજું નામ	૨૯	૨૦	૪૩	પૂય	દુર્ગંધવાળુ માંસ	૬૨૪	૨૭૫	૩૫
,,	ચંદ્ર અને સૂર્યનું ભેગું નામ	૧૨૪	૪૪	૭	પૂર	નગર, મુખ્ય શહેર	૯૭૧	૪૩૧	૩૫
,,	વાયવ્ય દિશાના દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૩૭	પૂર	નદી વગેરેમાં આવતું			
(પુષ્પન્ધય)	ભમરો	૧૨૧૩	૫૬૨	૩		પાણીનું પૂર	૧૦૮૭	૪૯૩	૪૯
પુષ્પરજસ	કેશર	૬૪૫-શ્લો.	૨૮૬	૧૩	પૂરિત	પૂર્ણ, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૧
પુષ્પરથ	કીડા, યાત્રા, મહોત્સવ				પૂરુષ	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૨૫
	નિમિત્તનો રથ	૭૫૨	૩૩૧	૪૯	પૂર્ણ	પૂર્ણ, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૧૫
પુષ્પલક	ગાયને બાંધવાનો ખીલો	૧૨૭૪	૫૮૬	૫૪	પૂર્ણકલશ	વિવાહમાં માંગલિક દિવસે			
પુષ્પલાવિન્	માલણ	૯૦૦	૩૯૭	૨૫		કલશ ભરીને કરાતી			
(પુષ્પલિહ)	ભમરો	૧૨૧૩	૫૬૨	૩		શુભક્રિયા	૫૧૮-શ્લો.	૨૨૯	૧૯
પુષ્પવત્	ચંદ્ર અને સૂર્યનું ભેગું નામ	૧૨૪	૪૪	૯	પૂર્ણકુમ્ભ	પાણીથી ભરેલો કલશ	૭૧૮	૩૧૫	૧
પુષ્પવત્તી	ઋતુવાળી સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૨૭	પૂર્ણપાત્ર	ઉત્સવોમાં જે વસ્ત્ર-માળા			
પુષ્પવાટી	બગીચો, ઘરની					વગેરે મિત્રો વડે ખેંચીને			
	પાસેની વાડી	૧૧૧૩	૫૦૯	૪૮		લેવાય તે	૬૭૭	૩૦૦	૩૪
પુષ્પસ	ફેફસા	૬૦૫	૨૬૭	૧૨	પૂર્ણાનક	,,	૬૭૭	૩૦૦	૩૫
પુષ્પસાધારણ	વસંત ઋતુ	૧૫૬-શ્લો.	૫૯	૨૪	પૂર્ણિમા	પૂનમ	૧૪૯	૫૪	૧૫
પુષ્પહાસ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૯	પૂર્ણિમારાત્રિ	પૂનમની રાત	૧૪૩	૫૧	૩૭
પુષ્પાજીવ	માલી	૯૦૦	૩૯૭	૨૨	પૂર્ત	વાવ, ફૂવા, તળાવ			
પુષ્પાજ્ઞન	કુસુમાંજન	૧૦૫૪	૪૭૬	૨		વગેરે પુણ્યકર્મ	૮૩૪	૩૬૯	૩૪
(પુષ્પાસ્ત્ર)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૯	પૂર્વાર	નગરનો દરવાજો	૯૮૧	૪૩૬	૬
પુષ્પિકા	લિંગનો મેલ	૬૩૪	૨૮૦	૩૭	પૂર્વ	પ્રથમ, પહેલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૨૪
(પુષ્પિતા)	રસસ્વલા સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૨૮	પૂર્વગજ્ઞા	નર્મદા નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૪૧
(પુષ્પેષુ)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૮	પૂર્વગત	દૃષ્ટિવાદ અંગનો			
પુષ્પ	પુષ્પ નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૭	૬૫		ચોથો ભેદ	૨૪૬	૧૧૫	૧૨
પુસ્ત	માટી વગેરેની પૂતળી				પૂર્વજ	મોટો ભાઈ	૫૫૧	૨૪૪	૧૨
	અને રમકડાં બનાવવા તે	૧૨૨	૪૦૭	૧૯	પૂર્વદિક્ષપતિ	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૧
પૂગ	સોપારીનું ઝાડ	૧૧૫૪	૫૩૪	૨૬	પૂર્વદેવ	અસુર	૨૩૮	૧૧૨	૧૯
પૂજા	પૂજા કરવી તે	૪૪૭	૧૯૫	૪૧	પૂર્વફલ્ગુની	પૂર્વ ફલ્ગુની નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૩૦
પૂજિત	પૂજાયેલો	૪૪૬	૧૯૫	૨૯	પૂર્વભદ્રપદા	પૂર્વ ભાદ્રપદ નક્ષત્ર	૧૧૫	૩૯	૫૪
પૂજિત	દેવ	૮૯-શ્લો.	૨૫	૬૮	પૂર્વરજ્ઞ	નાટકનો પ્રારંભ	૨૮૨	૧૩૦	૩
પૂજ્ય	પૂજા કરવા યોગ્ય	૩૩૬	૧૫૦	૪૩	પૂર્વા	પૂર્વ દિશા	૧૬૭	૬૭	૨
પૂત	છોડાં વિનાનું અનાજ	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૧	પૂર્વાદ્રિ	ઉદયાચલ	૧૦૨૭	૪૬૨	૧૮
,,	પવિત્ર, શુદ્ધ	૧૪૩૫	૬૫૧	૫૦	પૂર્વાનુયોગ	દૃષ્ટિવાદનો ત્રીજો ભેદ	૨૪૬	૧૧૫	૯
પૂતના	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૧૯	૧૦૩	૨૯	પૂર્વાષાઢા	પૂર્વાષાઢા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૧૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પૂર્વેતરા	પશ્ચિમ દિશા	૧૬૭-શો.	૬૭	૩૪	પૃષ્ઠ	,,	૧૦૮૯	૪૯૫	૨૧
પૂર્વેદ્યુસ્	પૂર્વ દિવસે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૫૮	,,	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૯૪	૫૯૬	૧૪
(,,)	પ્રાતઃકાળ	૧૩૯	૪૮	૫૮	પૃષ્ઠ	બાણ	૭૭૮	૩૪૨	૪૯
પૂલિકા	પૂરી	૩૯૮	૧૭૬	૧૯	પૃષ્ઠદશ	પવન, વાયુ	૧૧૦૭	૫૦૭	૧૯
(પૂષદન્તહર)	શંકર	૨૦૦	૮૮	૫૨	પૃષ્ઠદાજ્ય	દહીથી મિશ્રિત ઘી	૮૩૨	૩૬૮	૩૭
પૂષન્	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૪૨	પૃષ્ઠાતક	,, ,, ,,	૮૩૨	૩૬૮	૩૭
પૂષાસુહૃદ્	શંકર	૨૦૦	૮૮	૪૪	(પૃષ્ઠિ)	નાના શરીરવાળો	૪૫૩	૧૯૮	૪૩
પૃક્થ	ધન	૧૯૨	૮૩	૩૪	પૃષ્ઠ	પીઠ, વાંસો	૬૦૧	૨૬૫	૨૭
પૃચ્છા	પ્રશ્ન	૨૬૩	૧૨૨	૨૩	,,	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૫
પૃતના	સેના (લશ્કર)	૭૪૫	૩૨૭	૪૯	પૃષ્ઠગ્રન્થિ	ખુંધ, પીઠમાં થયેલી ગાંઠ	૪૬૬	૨૦૫	૨
,,	વાહિનીથી ત્રણ ગણી સેના	૭૪૮	૩૨૯	૨૫	પૃષ્ઠમાંસાદન	પરોક્ષમાં કોઈના			
પૃતનાષાહ	ઇંદ્ર	૧૭૪	૭૧	૧૬		દોષો કહેવા તે	૨૬૮	૧૨૪	૨૮
પૃથક્	વિના, સિવાય	૧૫૨૭	૭૦૦	૪૯	પૃષ્ઠવંશ	પીઠનું હાડકું, પાંસળી	૬૦૧	૨૬૫	૨૨
પૃથગાત્મતા	વિવેક, ભેદજ્ઞાન, જડ અને				પૃષ્ઠવાહ્ય	પીઠ ઉપર ભાર			
	ચેતનનું પૃથક્ત્વ જ્ઞાન	૭૯	૨૦	૬૯		ઉપાડનાર બળદ	૧૨૬૩	૫૮૧	૫૩
પૃથગાત્મિકા	ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપ	૧૫૧૫	૬૯૪	૨૨	પૃષ્ઠશૃંગ	જંગલી બકરો	૧૨૭૮	૫૮૮	૪૮
પૃથગ્જન	પામર, નીચ	૯૩૨	૪૧૧	૫૪	પૃષ્ઠ્ય	પીઠ ઉપર ભાર			
(પૃથગ્રૂપ)	વણા પ્રકારનું	૧૪૬૯	૬૭૪	૩૭		ઉપાડનાર બળદ	૧૨૬૩	૫૮૧	૫૨
પૃથગ્વિધ	,, ,,	૧૪૬૯	૬૭૪	૩૬	(પૃષ્ઠિ)	કિરણ	૯૯	૩૧	૫૪
પૃથિવી	પૃથ્વી	૯૩૫	૪૧૪	૨૪	પેચક	હાથીના પૂંછડાનું મૂળ	૧૨૨૭	૫૬૮	૫૪
પૃથિવીશક્ત	રાજા	૬૮૯	૩૦૬	૧૬	,,	ધ્રુવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૧૯
પૃથુ	પૃથુરાજા	૭૦૦	૩૦૯	૨૬	પેચકિન્	હાથી	૧૨૧૮-શો.	૫૬૫	૧૩
,,	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૧૧	પેટક	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૧૪
,,	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૩	(,,)	પેટી	૧૦૧૫	૪૫૫	૨
પૃથુક	બાલક	૩૩૮	૧૫૨	૩	પેટા	,,	૧૦૧૫	૪૫૪	૫૫
,,	પાંવા	૪૦૧	૧૭૭	૫૨	(પેટા)	,,	૧૦૧૫	૪૫૫	૨
પૃથુરોમન્	માછલું, મચ્છ	૧૩૪૩	૬૧૭	૧૭	પેદાલ	આવતી ચોવીશીના			
પૃથુલ	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૧૫		આઠમાં તીર્થકર	૫૪	૧૪	૬૪
પૃચ્છી	સાતમાં સુવિધિનાથ				પેયુષ	નવું-તાજું દૂધ	૪૦૫	૧૮૦	૯
	ભ. ની માતા	૩૯	૧૨	૩૦	(,,)	અમૃત	૮૯	૨૬	૧૭
,,	પૃથ્વી, ભોંય	૯૩૫	૪૧૪	૩૧	પેલ	અંડકોશ	૬૧૧	૨૭૦	૩૫
પૃદાકુ	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૬૦૭	૩	પેલવ	દુબળો, કૃશ	૪૪૯	૧૯૬	૫૭
,,	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૪	,,	સૂક્ષ્મ, બારીક	૧૪૨૭	૬૫૫	૫૧
પૃશ્નિ	કિરણ	૯૯	૩૧	૫૨	,,	,, ,,	૧૪૪૭	૬૬૫	૨૫
,,	નાના શરીરવાળો	૪૫૩	૧૯૮	૩૯	પેશલ	હોંશિયાર	૩૮૪	૧૭૦	૩૦
પૃશ્નીગર્ભ	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭-શો.	૯૩	૪૬	,,	સુંદર	૧૪૪૫	૬૬૪	૬
,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯	૧૦૨	૫૨	(,,)	ઇંડું	૧૩૧૯	૬૦૫	૫૨
પૃશ્નિશૃંગ	,, ,,	૨૧૭	૧૦૨	૧૪	પેશિ	માંસપિંડી-સ્નાયુપેશી વિ.	૬૨૩	૨૭૪	૬૦
,,	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭-શો.	૯૩	૪૬	પેશી	,, ,,	૬૨૩	૨૭૪	૫૮
પૃષત્	જલબિંદુ	૧૦૮૯	૪૯૫	૧૯	(,,)	ઇંડું	૧૩૧૯	૬૦૫	૪૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પેશીકોશ	છંડું	૧૩૧૯	૬૦૫	૪૧	પૌનર્ભવ	પુનર્લગ્નવાળી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૭	૨૪૨	૩૫
પૈઝૂષ	કાન	૫૭૩	૨૫૩	૪૫	પૌર	એક જાતનું સુગંધી ખડ,			
પૈઠર	થાળી કે તપેલીમાં					રોંસાનું ઘાસ	૧૧૯૧	૫૫૩	૨
	રાંધેલ અન્ન	૪૧૧	૧૮૨	૩૦	"	બલદેવ	૨૨૫-શ્લો.	૧૦૬	૩
પૈતૃષ્વસેય	ફોઈનો દોકરો	૫૪૫	૨૪૨	૧	પૌરક	નગરની બહારનો બગીચો	૧૧૧૨	૫૦૯	૨૫
પૈતૃષ્વસીય	" "	૫૪૫	૨૪૨	૩	પૌરસ્ત્ય	પ્રથમ, પહેલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૨૦
પૈત્ર	મનુષ્યના એક વરસની				પૌરિક	કોટવાલ	૭૨૬-શ્લો.	૩૧૮	૫૧
	પિતૃની એક અહોરાત્ર	૧૫૯	૬૦	૬૨	પૌરુષ	ઊંચા હાથ કરીને ઉભા			
પૈલ્લવ	પીલુનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૨૫		રહેલ મનુષ્યનું પ્રમાણ	૬૦૦	૨૬૫	૯
પૈશાચી	રાત્રિ	૧૪૩-શ્લો.	૫૧	૨૩	"	શુક, વીર્ય	૬૩૦	૨૭૭	૫૬
(, ,)	પૈશાચી ભાષા	૨૮૫	૧૩૦	૬૨	"	પરાક્રમ	૭૩૯	૩૨૫	૧૭
પોગળડ	પાંગળો, ઓછાવત્તા				પૌરોગવ	મોટો રસોઈયો	૭૨૨	૩૧૬	૫૮
	અંગવાળો	૪૫૫	૧૯૯	૪૫	પૌર્ણમાસ	શુકલ પક્ષને અંતે થતો યજ્ઞ	૮૨૩	૩૬૪	૫૬
પોટગલ	બરૂ	૧૧૯૩	૫૫૩	૪૭	પૌર્ણમાસી	પૂનમ	૧૪૯	૫૪	૨૧
પોટા	પુરુષના લક્ષણવાળી સ્ત્રી	૫૩૨	૨૩૫	૫૬	પૌલસ્ત્ય	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૩૪
"	દાસી	૫૩૪	૨૩૬	૫૦	"	રાવણ	૭૦૬	૩૧૧	૨
પોટિલ	આવતી ચોવીશીના				પૌલિ	ઘી વગેરેમાં તળેલી પૂરી	૩૯૯	૧૭૬	૩૬
	નવમાં તીર્થંકર	૨૫૪	૧૪	૬૫	પૌલોમી	છંદ્રાણી	૧૭૫	૭૨	૧૪
પોત	બાલક	૩૩૮	૧૫૧	૫૮	(પૌલોમીશ)	છંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૩
"	વહાણ	૮૭૬	૩૮૫	૧૬	પૌષ	પોષ મહિનો	૧૫૨	૫૬	૨૨
"	દશ વર્ષનો હાથી	૧૨૧૯	૫૬૫	૪૨	પૌષ્ણ	રેવતી નક્ષત્ર	૧૧૫	૪૦	૮
પોતજ	પોત (જરાયુ વિનાના)				પૌષ્પક	ફુલમાંથી બનેલું એક			
	ગર્ભથી ઉત્પન્ન થનાર					જાતનું અંજન	૧૦૫૪	૪૭૬	૭
	હાથી વિ.	૧૩૫૫	૬૨૨	૮	પ્યાટ	સંબોધનવાચક અવ્યય	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૨
પોતવણિજ	વહાણ વડે વેપાર કરનાર	૮૭૫	૩૮૫	૭	પ્રકટ	સ્પષ્ટ	૧૪૬૭	૬૭૩	૪૧
પોતવાહ	વહાણમાં બેસી સમુદ્રનો				પ્રકટિત	પ્રગટ કરાયેલું, બતાવેલું	૧૪૭૮	૬૭૭	૫૬
	રસ્તો જોનાર	૮૭૬	૩૮૫	૨૧	પ્રકમ્પન	પવન, વાયુ	૧૧૦૬	૫૦૬	૫૬
પોતાધાન	નાના માછલાનો સમુદાય	૧૩૪૭	૬૧૯	૪૫	પ્રકર	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૩૩
પોત્રિન્	ભૂડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૩૩	"	અગરુ, અગર	૬૪૦-શ્લો.	૩૮૩	૩૯
પોલિ	પૂરી	૩૯૮	૧૭૬	૨૩	પ્રકરણ	પ્રસ્તાવ, પ્રસંગ	૨૫૪	૧૧૮	૮
પોલિકા	"	૩૯૮	૧૭૬	૧૯	"	નાટ્ય પ્રબંધનો એક પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૪૨
પોલિન્દ	વહાણના વચલા દંડા	૮૭૮	૩૮૬	૧૪	પ્રકર્ષક	કામદેવ	૨૨૮-શ્લો.	૧૦૭	૫૫
(પોલી)	પૂરી	૩૯૮	૧૭૬	૨૫	પ્રકાણ્ડ	મૂળથી લઈને શાખા			
પોષયિલુ	કોયલ	૧૩૨૧-શ્લો.	૬૦૭	૧૮		સુધીનો ભાગ	૧૧૨૦	૫૧૩	૫૪
(પૌષ્ઢ્રક)	શેરડી	૧૧૯૪	૫૫૪	૪૩	"	આ શબ્દ જોડવાથી			
પૌતવ	તુલાદિ વડે માપ					પ્રશંસા વાચક બને છે	૧૪૪૧	૬૬૨	૨
	અથવા વજન	૮૮૩	૩૮૮	૩૭	પ્રકામ	ઇચ્છા પ્રમાણે,			
(પૌત્તિક)	મધની કે જાત	૧૨૧૪	૫૬૩	૨૦		તૃપ્તિ થતા સુધી	૧૫૦૫	૬૮૯	૪૯
પૌત્ર	પુત્રનો પુત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૪૨	પ્રકાર	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૬
પૌત્રી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૨૪૨	૩૫	પ્રકાશ	સૂર્યનો પ્રકાશ	૧૦૧	૩૨	૫૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રકાશ	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૭	પ્રઘણ	બારણના આગળ			
„	નુલ્ય, સરખું	૧૪૬૨	૬૭૧	૫૬		ભાગમાં કરેલો ઓટલો	૧૦૧૦	૪૫૧	૩૬
„	સ્પષ્ટ	૧૪૬૭	૬૭૩	૪૦	પ્રઘાણ	„ „ „	૧૦૧૦	૪૫૧	૩૬
પ્રકાશિત	પ્રગટ કરાયેલું	૧૪૭૮	૬૭૭	૫૪	પ્રઘાત	યુદ્ધ, લઢાઈ	૭૯૭	૩૫૩	૪૧
પ્રકીર્ણક	ચામર	૭૧૭	૩૧૪	૩૯	પ્રચક્ર	ચાલેલું, હશ્કર	૭૯૦	૩૫૦	૪
„	ઘોડો	૧૨૨૩-શ્લો.	૫૭૧	૫૯	પ્રચક્ષસ્	બૃહસ્પતિ, ગુરુ	૧૧૯-શ્લો.	૪૧	૫૮
પ્રકીર્ણકેશી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૪	પ્રચલાક	મોરનું પીછું	૧૩૨૦	૬૦૬	૪૭
પ્રકૂષ્માણ્ડી	„	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૭	પ્રચલયિત	બેઠાં બેઠાં ઊંઘનાર	૪૪૨	૧૯૩	૫૮
પ્રકૃતિ	રાજ્યના સાત અંગ	૭૧૪	૩૧૩	૩૯	પ્રચુર	બહુ, ઘણું	૧૪૨૫	૬૫૪	૫૧
„	શિલ્પી, કારીગર	૮૯૯	૩૯૬	૫૭	પ્રવેત્તસ્	વરુણદેવ	૧૮૮	૮૦	૪૧
„	સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૨	પ્રચ્છદપટ	ઓછાડ, ઉત્તરપટ	૬૭૬	૩૦૦	૨૫
પ્રકૃષ્ટ	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૦	૫૩	પ્રચ્છન્ન	ગુપ્તદાર, અંદરનું બારણું	૧૦૦૭	૪૪૯	૫૩
પ્રકોષ્ઠ	કાણીથી નીચેનો કાંડા				પ્રચ્છર્દિકા	ઉલટી, વમન	૪૬૯	૨૦૬	૩૧
	સુધીનો ભાગ	૫૯૦	૨૬૧	૨૫	પ્રચ્છાદન	ઓઢવાનું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૯૭	૪૧
પ્રક્રમ	સમય, અવસર, પ્રસંગ	૧૫૦૯	૬૯૧	૪૪	પ્રજન	ગર્ભ ગ્રહણ કાળ,			
„	જ્ઞાન પૂર્વક આરંભ,					ગર્ભાધાન	૧૨૭૪	૫૮૬	૪૫
	ગરબાત	૧૫૧૦	૬૯૧	૫૬	પ્રજનન	સ્ત્રી-પુરુષનું ચિત્ન,			
પ્રક્રિયા	અવસ્થા કરવી	૭૪૪	૩૨૭	૧		યોનિ-લિંગ	૬૧૧	૨૭૦	૮
પ્રક્ષણ	વીણાનો આવાજ	૧૪૦૮	૬૪૭	૧૩	પ્રજનુક	શરીર	૫૬૪-શ્લો.	૨૪૯	૩૨
પ્રક્ષાળ	„ „	૧૪૦૮	૬૪૭	૧૨	પ્રજા	પ્રજા, લોક	૫૦૧	૨૨૦	૪૩
પ્રક્ષર	પાખર, ઘોડાનું બખ્તર	૧૨૫૧	૫૭૭	૩૩	„	સંતતિ	૫૪૩	૨૪૧	૨૨
(પ્રક્ષેડન)	લાંઠાનું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૩૫	પ્રજાકર	તરવાર	૭૮૨-શ્લો.	૩૪૫	૫૦
પ્રક્ષેદન	„ „	૭૭૯	૩૪૩	૩૧	પ્રજાતા	સુવાવડી સ્ત્રી	૫૩૯	૨૩૯	૧૭
પ્રક્ષર	પાખર, ઘોડાનું બખ્તર	૧૨૫૧	૫૭૭	૩૫	(પ્રજાનતી)	શાણી સ્ત્રી, બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી	૫૨૨	૨૩૦	૪૦
પ્રક્ષલ	દુર્જન, ચાડિયો	૩૮૦-શ્લો.	૧૬૯	૨૭	પ્રજાપ	રાજા	૬૯૦	૩૦૬	૨૬
પ્રક્ષ્ય	નુલ્ય, સરખું	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૩	પ્રજાપતિ	બ્રહ્મા	૨૧૨	૯૭	૧૪
પ્રક્ષ્યસ્	ગુરુ, બૃહસ્પતિ	૧૧૯-શ્લો.	૪૧	૫૮	પ્રજાવતી	ભાઈની સ્ત્રી, ભાભી	૫૧૪	૨૨૭	૩૭
પ્રક્ષ્યાતવઘૃક	પ્રાપ્યાત પિતાનો પુત્ર	૫૦૨	૨૨૦	૪૮	પ્રજા	વચ્ચે આંતરાવાળા			
પ્રગ્ણ	કાણીથી ખભા સુધીનો ભાગ	૫૯૧	૨૬૧	૩૧		ઢીંચણવાળો	૪૫૬	૨૦૦	૧૦
પ્રગલ્ભ	પ્રાંઢ, પ્રતિભાશાળી	૩૪૩	૧૫૫	૨૦	પ્રજામિ	સોળ વિદ્યાદેવી પૈકી			
પ્રગલ્ભતા	ઉત્સાહ	૨૯૯	૧૩૭	૫૨		બીજી વિદ્યાદેવી	૨૩૯	૧૧૨	૩૧
પ્રગલ્ભા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૩	પ્રજા	મતિ, બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૧૨
પ્રગાઢ	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૯	૨૧	„	તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી	૫૨૨	૨૩૦	૩૭
પ્રગુણ	સરળ, સીધું	૧૪૫૬	૬૬૮	૫૬	પ્રજાત	વિખ્યાત, પ્રસિદ્ધ	૧૪૯૩	૬૮૪	૩૫
પ્રગે	સવાર	૧૫૩૩	૭૦૩	૬૨	પ્રજુ	ઉભા રહેતા જેના ઢીંચણ			
(,,)	પ્રાતઃકાળ	૧૩૯	૪૮	૫૮		ઊંચા રહે તે	૪૫૬	૨૦૦	૯
પ્રગ્રહ	કિરાણ	૯૯	૩૧	૩૩	પ્રઙીન	ઉડવું, ઉડવાની ક્રિયા	૧૩૧૮	૬૦૫	૨૬
„	કેદી, બંદીવાન	૮૦૬	૩૫૭	૧૯	પ્રણતિ	નમસ્કાર, નમવું,			
પ્રગ્રીવ	ઝરખો, ગોખ	૧૦૧૨	૪૫૩	૧૭		પ્રણામ કરવું તે	૧૫૦૩	૬૮૯	૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રણય	માંગણી, યાચના કરવી	૩૮૮	૧૭૧	૬૩	પ્રતિગ્રાહ	,, ,, ,,	૬૮૪	૩૦૩	૩૯
પ્રણયિન્	આ શબ્દ લગાડવાથી				પ્રતિષ્ઠ	ક્રોધ, ક્રોધ, રૌદ્ર રસનો			
	પતિવાચક શબ્દ બને છે,					સ્થાયીભાવ	૨૧૧	૧૩૭	૪૧
	ઉદા૦ ગૌરીપ્રણયી	૮-પ.	૪	૩૬	પ્રતિઘાતન	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૯
,,	વહાલો પતિ, વર	૫૧૬	૨૨૮	૩૬	(પ્રતિચર)	ચાકર	૩૬૧	૧૬૧	૪૪
પ્રણયિની	સ્ત્રી (પત્ની)	૫૧૬	૨૨૮	૨૭	પ્રતિચ્છન્દ	પ્રતિબિંબ, પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૨૧
,,	આ શબ્દ લગાડવાથી				પ્રતિચ્છાયા	,, ,,	૧૪૬૪	૬૭૨	૨૧
	પત્નીવાચક શબ્દ બને છે,				પ્રતિજઙ્ઘા	જંઘાનો અગ્રભાગ	૬૧૫	૨૭૨	૬
	ઉદા૦ શિવપ્રણયિની	૮-પ.	૪	૨૮	પ્રતિજાગર	અવધાન, દેખરેખ, તપાસ	૧૫૧૮	૬૯૫	૪૧
પ્રણવ	ઑંકાર	૨૫૦	૧૧૬	૪૪	પ્રતિજ્ઞા	સ્વીકાર, અંગીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૩૫
પ્રણાદ	જયજયકાર-ગુણા-				પ્રતિજ્ઞાત	સ્વીકારેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૫૭
	નુરાગથી બોલાયેલ શબ્દ	૧૪૦૩	૬૪૫	૧૭	પ્રતિતાલ્લી	તાંબુ ઉઘાડવાનું યંત્ર, કુંચી	૧૦૦૬	૪૪૯	૨૪
પ્રણાચ્ચ	વિરુદ્ધ	૪૯૧	૨૧૬	૬	પ્રતિદાન	થાપણ પાછી આપવી તે	૮૭૦	૩૮૨	૫૮
પ્રણાલ્લી	પાણી જવાની પરનાળ	૧૦૮૯	૪૯૪	૪૧	પ્રતિધ્વનિ	પડધો	૧૪૧૦	૬૪૮	૧૯
પ્રણિધાન	સમાધિ, સમાધાન	૧૩૭૮	૬૩૨	૯	પ્રતિનિધિ	પૌત્રનો પુત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૫૨
પ્રણિધિ	ચર પુરુષ, ગુપ્ત પુરુષ	૭૩૩	૩૨૨	૫	પ્રતિનાદવિ-				
પ્રણિપાત	નમસ્કાર, પ્રણામ	૧૫૦૩	૬૮૯	૩	ધાયિતા	પડધા પડે તેવી પ્રભુની			
પ્રણીત	કઢી વગેરે સિદ્ધ અન્ન	૪૧૩	૧૮૩	૮		વાણીનો પમો ગુણ	૬૫	૧૭	૩૪
,,	મંત્ર વગેરેથી સંસ્કારિત				પ્રતિનિધિ	પ્રતિબિંબ, પ્રતિમા	૧૪૬૩	૬૭૨	૧૯
	કરેલો અગ્નિ	૮૨૬	૩૬૬	૨૩	પ્રતિપક્ષ	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૯	૩૯
પ્રણેય	વશ થયેલો, આધીન થયેલો	૪૩૨	૧૧૦	૪૨	પ્રતિપદ્	પડવો	૧૪૭	૫૩	૪૫
પ્રતતિ	વલ્લી, વેલો	૧૧૧૭	૫૧૨	૨૦	,,	મતિ, બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૧૦
પ્રતન	જૂનું, પુરાતન	૧૪૪૯	૬૬૫	૫૯	પ્રતિપત્ર	જાણેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૧૪
પ્રતલ	હાથનો પંજો	૫૧૬	૨૬૩	૪૦	પ્રતિપાદન	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૨૦
પ્રતાપ	તેજ, પ્રાણના ભોગે				પ્રતિવદ્ધ	નિરાશ, ના ઉમેદ થયેલો	૪૩૯	૧૯૩	૩
	બીજાનું અપમાન સહન				પ્રતિવન્ધ	રોકાણ, અટકાવ	૧૪૯૮	૬૮૭	૧૧
	ન કરે તેવું	૭૪૦	૩૨૫	૩૧	પ્રતિવિમ્બ	પ્રતિબિંબ, પડછાયો, પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૨૫
પ્રતારણ	ઠગવું	૩૭૯	૧૬૮	૫૫	પ્રતિભય	ભયાનક	૩૦૨	૧૩૮	૩૧
પ્રતાનિની	વેલ (લતા)	૧૧૧૮	૫૧૨	૪૬	પ્રતિભા	મતિ, બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૯
પ્રતિકર્મન્	શણગાર, અલંકાર	૬૩૬	૨૮૧	૫૩	પ્રતિભાન્વિત	પ્રૌઢ, પ્રતિભાશાળી	૩૪૩	૧૫૫	૨૨
પ્રતિકાય	પ્રતિબિંબ, પ્રતિમા,				પ્રતિભૂ	પ્રતિનિધિ, જામીન	૮૮૨	૩૮૮	૧૭
	પડછાયો	૧૪૬૪	૬૭૨	૨૩	પ્રતિમ	તુલ્ય, સરખું	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૬
પ્રતિકાશ	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૫૬	પ્રતિમા	પ્રતિબિંબ, પડછાયો	૧૪૬૩	૬૭૨	૧૫
પ્રતિકૂલ	પ્રતિકૂલ, વિપરીત	૧૪૬૫	૬૭૨	૫૨	પ્રતિમાન	બે દાંત વચ્ચેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૪૭
પ્રતિકૃતિ	પ્રતિબિંબ, પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૨૮	,,	પ્રતિબિંબ	૧૪૬૪	૬૭૨	૨૭
પ્રતિકૃષ્ટ	અધમ, હલકું	૧૪૪૨	૬૬૨	૪૦	પ્રતિમુક્ત	કંચુક ધારણ કરેલો	૭૬૫	૩૩૭	૨૩
પ્રતિક્ષિપ્ત	તિરસ્કાર પામેલો	૪૪૦	૧૯૩	૭	પ્રતિયત્ન	રચના, ગુંથણ,			
,,	નિષિદ્ધ કરાયેલો	૧૪૭૪	૬૭૬	૩૨		પુખ્તહારની રચના	૬૫૨-શં.	૨૮૯	૧૮
પ્રતિગ્રહ	સૈન્યની પાછળનો ભાગ	૭૪૭	૩૨૯	૧૨	પ્રતિયાતના	પ્રતિબિંબ, પ્રતિમા	૧૪૬૩	૬૭૨	૧૭
,,	થૂંકવાનું પાત્ર, પિકદાણી	૬૮૩	૩૦૩	૩૮	પ્રતિરૂપ	,, ,,	૧૪૬૪	૬૭૨	૨૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રતિરોધક	ચાર	૩૮૧	૧૬૧	૩૬	પ્રત	જૂનું, પુરાતન	૧૪૪૧	૬૬૫	૫૧
પ્રતિલમ્બ	પ્રાપ્તિ, લાભ, પુનઃપ્રાપ્તિ	૧૫૨૦	૬૧૬	૩૭	પ્રત્યક્	પશ્ચિમ દિશા, દેશ			
પ્રતિલોમ	વિપરીત, પ્રતિકૂલ	૧૪૬૫	૬૭૩	૩		અથવા કાલ	૧૫૪૨-શે.	૭૦૧	૨૦
પ્રતિવચસ્	ઉત્તર, જવાબ	૨૬૩	૧૨૨	૧૪	પ્રત્યગ્ર	નવું	૧૪૪૮	૬૬૫	૩૪
પ્રતિવસથ	ગામ	૧૬૧	૪૨૬	૪૭	પ્રત્યગ્રથ	અહિચ્છત્ર દેશ	૧૬૦	૪૨૬	૧૦
પ્રતિશાસન	આજ્ઞા કરવી તે	૨૭૭	૧૨૮	૨૦	પ્રત્યચ્	પશ્ચિમ દિશામાં			
પ્રતિશિષ્ટ	મોકલેલું	૧૪૧૨	૬૮૪	૨૭		ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૮	૧૩
પ્રતિશ્યાય	નાકનો રોગ, સળેખમ	૪૬૮	૨૦૫	૫૪	પ્રત્યનીક	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૧	૪૬
પ્રતિશ્રય	હંમેશની દાનશાળા	૧૦૦૦	૪૪૬	૬	પ્રત્યન્ત	મ્લેચ્છનો દેશ	૧૫૨	૪૨૩	૧૬
પ્રતિશ્રવ	સ્વીકાર, અંગીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૩૧	પ્રત્યયિત	વિશ્વાસુ, અવિસંવાદી	૭૩૪	૩૨૨	૨૫
પ્રતિશ્રુત્	પદ્ધતિ	૧૪૧૦	૬૪૮	૧૭	પ્રત્યર્થીન્	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૨૫
પ્રતિશ્રુત	સ્વીકારેલું	૧૪૮૧	૬૮૩	૬	પ્રત્યવસાન	ભોજન, ખાવું તે	૪૨૩	૧૮૭	૮
પ્રતિષ્ઠમ્બ	રોકાણ, અટકાવ	૧૪૧૮	૬૮૭	૧૨	પ્રત્યવસ્થાત્	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૧	૪૫
પ્રતિષ્ઠ	શ્રી સુધાર્શનાથ				પ્રત્યાકાર	મ્યાન, તરવાર			
	ભ. ના પિતા	૩૬	૧૧	૭૩		રાખવાનું ખોળું	૭૮૩	૩૪૬	૧૦
પ્રતિસર	હાથે બાંધવાનું ઘરેણું,				પ્રત્યાહ્યાત	નિરાકરણ, રદ કરાયેલ,			
	પાંચી, વલય વિ.	૬૬૩	૨૧૨	૫૬		નિષિદ્ધ કરાયેલ	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૮
પ્રતિસર્ગ	પ્રતિસર્ગ (પુરાણનું				પ્રત્યાહ્યાણ-				
	એક લક્ષણ)	૨૫૨	૧૧૭	૩૬	પ્રવાદ	૧૪ પૂર્વ પૈકી નવમું પૂર્વ	૨૪૮	૧૧૫	૩૧
પ્રતિસીરા	પદ્ધતિ, કનાત	૬૮૦	૩૦૨	૩	પ્રત્યાદિષ્ટ	નિરાકરણ કરેલું, નિષિદ્ધ			
પ્રતિસૂર્ય	કાચંડો, કાકીડો	૧૨૧૧	૫૧૮	૧૪		કરાયેલ	૧૪૭૪	૬૭૬	૩૦
(પ્રતિસૂર્ય- શયાનક)	,, ,,	૧૨૧૧	૫૧૮	૧૬	પ્રત્યાલીઢ	ડાબો પગ લંબાવી			
પ્રતિહત	નિરાશ, ના ઉમેદ થયેલો	૪૩૧	૧૧૩	૧		જમણો પગ સંકોચી			
પ્રતીક	શરીરના અવયવ	૫૬૬	૨૫૦	૧૩	પ્રત્યાસાર	ઉભા રહેવું તે	૭૭૭	૩૪૨	૧૨
પ્રતીક્ષ્ય	પૂજ્ય	૪૪૬	૧૧૫	૨૪		વ્યૂહની પાછળનો ભાગ	૭૪૭	૩૨૧	૧
પ્રતીચી	પશ્ચિમ દિશા	૧૬૭	૬૭	૨૩	પ્રત્યાહાર	વિષયોમાંથી ઇંદ્રિયોને			
પ્રતીચીન	પશ્ચિમ દિશામાં					રોકવી તે	૮૩	૨૧	૬૧
	ઉત્પન્ન થયેલ	૧૬૮	૬૮	૧૪	પ્રત્યાહાર	ઇંદ્રિયોને અન્નાદિક			
પ્રતીચીશ	વરુણ દેવતા	૧૮૮-શે.	૮૧	૫		વિષયોથી પાછી ખેંચવી તે	૧૫૨૪	૬૧૮	૩૬
પ્રતીત	વિખ્યાત, પ્રસિદ્ધ	૧૪૧૩	૬૮૪	૩૪	પ્રત્યુત્ક્રમ	પ્રયોગ, કાર્યનો આરંભ	૧૫૧૦	૬૧૨	૨
પ્રતીપ	વિપરીત, પ્રતિકૂલ	૧૪૬૫	૬૭૩	૧	પ્રત્યુત્પન્નમતિ	હાજર જવાબી	૩૪૪	૧૫૫	૩૩
(પ્રતીપદર્શિની)	વિશિષ્ટ અંગ અને				પ્રત્યુષસ્	પ્રભાત કાળ	૧૩૧	૪૮	૪૨
	કિયાવાળી સ્ત્રી	૫૦૭	૨૨૩	૭	પ્રત્યૂષ	,, ,,	૧૩૧	૪૮	૩૬
પ્રતીર	તીર, કાંઠો, કિનારો	૧૦૭૮	૪૮૮	૧૦	પ્રત્યૂષાળંડ	સૂર્ય	૧૮-શે.	૩૦	૫૨
પ્રતીહાર	દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૨૬	પ્રત્યૂહ	અંતરાય, વિઘ્ન	૧૫૦૧	૬૧૧	૨૭
,,	દ્વાર, બારણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૪૧	પ્રથન	મગ	૧૧૭૨	૫૪૩	૫૩
પ્રતોદ	બળદ વગેરે હાંકવાનો				પ્રથમ	પ્રથમ, પહેલું	૧૪૫૧	૫૭૦	૨૨
	પરોણો, ચાબુક	૮૧૩	૩૧૪	૩૩	પ્રથિત	વિખ્યાત, પ્રસિદ્ધ	૧૪૧૩	૬૮૪	૩૮
પ્રતોલી	શેરી	૧૮૧	૪૩૬	૧૮	પ્રદક્ષિણ	પક્ષીઓ પ્રદક્ષિણ કરે-તે			
						તીર્થંકરનો રત્નમોં અતિશય	૬૨	૧૭	૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રદર	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૪	,,	ખીલેલું કુલ	૧૧૨૭	૫૧૮	૫૫
પ્રદિશ્	દિશાના ખૂણા, વિદિશા	૧૬૭	૬૭	૫૧	પ્રબોધ	જાગવું તે	૩૧૧	૧૪૪	૩૦
પ્રદીપ	દીવો	૬૮૬	૩૦૪	૫૩	પ્રમજ્જન	પવન, વાયુ	૧૧૦૬	૫૦૭	૭
પ્રદીપન	વનસ્પતિમાંથી				(પ્રમવ)	શ્રુત કેવલી પ્રભવસ્વામી	૩૩	૧૧	૩૮
	ઉત્પન્ન થતું બીજ	૧૧૧૬	૫૫૬	૨૧	પ્રમવપ્રભુ	,, ,, ,,	૩૩	૧૧	૪૦
(પ્રદેશ)	અંગૂઠો તર્જની સહિત				(પ્રમવિષ્ણુ)	સમર્થ, સહનશીલ	૪૯૧	૨૧૬	૨૪
	લંબાવે તેટલી લંબાઈ	૨૧૫	૨૬૩	૧૪	પ્રમા	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૧૬
પ્રદેશન	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૩	,,	કુબેરની નગરી	૧૯૦	૮૨	૩૬
પ્રદેશની	અંગૂઠા પાસેની				,,	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૪૨
	આંગળી, તર્જની	૫૯૨	૨૬૨	૨૬	પ્રમાકર	સૂર્ય	૯૭	૨૯	૪૩
(,,)	,, ,,	૫૯૨	૨૬૨	૨૭	પ્રમાત	પ્રભાત કાળ, સવાર	૧૩૮	૪૮	૨૮
પ્રદોષ	રાત્રિનો પ્રથમ ભાગ	૧૪૪	૫૨	૧૬	પ્રમાવ	તેજ, સામર્થ્ય, પરાક્રમ	૭૪૦	૩૨૫	૨૯
પ્રદ્યુમ્ન	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૭	૪૮	પ્રમાવતી	શ્રી મલ્લિનાથ ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૪૨
પ્રદ્યોતન	સૂર્ય	૧૫	૨૮	૬૧	,,	ગણોની વીણા	૨૮૯	૧૩૨	૧૭
પ્રદ્રાવ	પલાયન, નાસી જવું	૮૦૩	૩૫૫	૪૯	પ્રમાસ	અગિયારમાં ગણધર ભ.	૩૨	૧૧	૨૮
પ્રધન	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૭	૩૫૩	૪૭	પ્રમિત્ર	મદોન્મત્ત હાથી	૧૨૨૦	૫૬૫	૬૦
પ્રધાન	મુખ્ય પ્રધાન, સેનાપતિ-				પ્રમુ	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૨૬
	પુરોહિત વગેરે	૭૨૦	૩૧૫	૫૮	પ્રમુત્વશક્તિ	કોશ, દંડના પ્રભાવથી			
,,	પ્રધાન, મુખ્ય	૧૪૩૮	૬૬૧	૭		ઉત્પન્ન થયેલી શક્તિ	૭૩૫	૩૨૩	૨૭
પ્રધાનધાતુ	શુક, વીર્ય	૬૩૦	૨૭૭	૫૬	પ્રમૂત	ઘણું, અતિશય	૧૪૨૫	૬૫૪	૫૧
પ્રધિ	ઘેરાવો, પૈડાનો ગોળ				પ્રમૂષ્ણુ	સમર્થ, સહનશીલ	૪૯૧	૨૧૬	૨૨
	ફરતો ભાગ	૭૫૫	૩૩૩	૨૦	પ્રમ્મટક	શિખાની પેઠે મસ્તક ઊપર			
પ્રપજ્ઞ	વિસ્તાર	૧૪૩૨	૬૫૮	૧૨		પાછળના ભાગમાં લટકતી			
પ્રપદ	પગનો આગલો ભાગ	૬૧૭	૨૭૨	૫૫		પુષ્પમાલા	૬૫૨	૨૮૮	૫૩
પ્રપા	પરબ	૧૦૦૧	૪૪૬	૨૧	પ્રમથ	શંકરના ગણ	૨૦૧	૯૦	૨૬
પ્રપાત	ધાડ, છળ-કપટથી				પ્રમથન	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૩૧
	એકદમ છાપો મારવો તે	૮૦૦	૩૫૪	૫૧	પ્રમથપતિ	શંકર	૧૯૯	૮૮	૩૨
,,	પર્વતનું ઊંચું સ્થાન, પર્વત				(પ્રમથાધિપ)	ગણેશ	૨૦૭	૯૩	૨૫
	ઉપરથી પડવાનું સ્થાન	૧૦૩૨	૪૬૪	૩૭	પ્રમદ	મનની પ્રસન્નતા, હર્ષ	૩૧૬	૧૪૩	૫૨
,,	કાંઠો, તટ, કિનારો	૧૦૭૭	૪૮૭	૫૫	પ્રમદવન	રાણીઓને કીડા			
પ્રપાપિન્	પર્વત	૧૦૨૭-શ્લો.	૪૬૨	૧૨		કરવાનો ભાગ	૧૧૧૩	૫૦૯	૩૫
પ્રપિતામહ	પિતામહના પિતા	૫૫૭	૨૪૬	૨૬	પ્રમદા	પ્રકૃષ્ટ મદવાળી સ્ત્રી	૫૦૫	૨૨૨	૩૧
(પ્રપુનાડ)	પુંવાડીયો, દાદરનાશક				પ્રમનસ્	પ્રસન્ન મનવાળો	૪૩૫	૧૯૧	૩૯
	ઔષધિ	૧૧૫૮	૫૩૬	૨૮	પ્રમય	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૩૧
(પ્રપુત્રટ)	,, ,, ,,	૧૧૫૮	૫૩૬	૨૩	પ્રમર્દન	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૧૪
પ્રપુત્રાટ	,, ,, ,,	૧૧૫૮	૫૩૬	૨૧	(પ્રમાતામહ)	માતામહના પિતા	૫૫૭	૨૪૬	૩૧
પ્રપુત્રાડ	,, ,, ,,	૧૧૫૮	૫૩૬	૨૭	પ્રમાદ	પ્રમાદ, અસાવધાનપણું	૧૩૮૨	૬૩૪	૧૭
પ્રપૌત્ર	પૌત્રનો પુત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૫૩	પ્રમાપણ	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૩૩
પ્રફૂલ્લ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૩	પ્રમીત	મરેલો, મૃત્યુ પામેલ	૩૭૩	૧૬૬	૪૫
પ્રબુદ્ધ	વિદ્વાન્, પંડિત	૩૪૧	૧૫૪	૨૪	પ્રમીલા	નિદ્રા, ઊંઘ, તંદ્રા	૩૧૩	૧૪૨	૩૬

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

પ્ર-૮૫૩-પ્ર

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રમુખ	મુખ્ય, પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૮	૬૬૦	૫૫	પ્રવાલ	વીણાનો વચલો દંડ	૨૧૧	૧૩૨	૪૯
પ્રમૃત	ખેતી	૮૬૬	૩૮૦	૬૧	"	પરવાલાં	૧૦૬૬	૪૮૦	૭
પ્રમેહ	બહુમૂત્રતાનો રોગ	૪૭૦	૨૦૭	૨૪	"	નવી કુંપળ	૧૧૨૪	૫૧૬	૩૨
પ્રમોદ	આનંદ, હર્ષ	૩૧૬	૧૪૩	૫૧	પ્રવાસન	હિંસા	૩૭૧	૧૬૫	૫૬
પ્રમોદિત	કુબેર દેવ	૧૮૦-શે.	૮૨	૨૧	પ્રવાસિન્	મુસાફર	૪૯૩	૨૧૭	૬
પ્રયસ્ત	સારી રીતે સંસ્કારિત				પ્રવાહ	પ્રવાહ	૧૦૮૭	૪૯૩	૨૯
	અન્ન, પકવાન્ન વગેરે	૪૧૧	૧૮૨	૩૫	પ્રવાહિક	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૨૯
પ્રયાણક	પ્રયાણ, ગમન	૭૮૯	૩૪૯	૪૯	પ્રવાહિકા	ઝાડાનો રોગ, સંગ્રહણી	૪૭૧	૨૦૭	૫૨
પ્રયામ	૧ દુકાળ, ૨ વજનમાં				પ્રવિદારણ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૭	૩૫૩	૫૫
	સામાનતા, ૩ ક્રિયામાં આદર	૧૫૧૮	૬૯૫	૩૧	પ્રવીણ	પ્રવીણ, હોશિયાર	૩૪૨	૧૫૪	૩૮
પ્રયાસ	યાક, પરિશ્રમ, કસરત	૩૨૦	૧૪૪	૪૭	પ્રવૃત્તિ	વાર્તા	૨૬૦	૧૨૦	૨૫
પ્રયુત	દશ લાખ	૮૭૩	૩૮૪	૩૩	"	હાથીના ગંડસ્થલમાંથી			
પ્રયોગ	પ્રયોગ, કાર્યનો આરંભ	૧૫૧૦	૬૯૨	૩		ઝરતું પાણી	૧૨૨૩	૫૬૭	૨
પ્રયોજન	કાર્ય	૧૫૧૪	૬૯૩	૫૧	પ્રવૃદ્ધ	ઘણું વધેલું, પ્રૌઢ	૧૪૯૫	૬૮૫	૧૮
પ્રરોહ	અંકુરો, ફણગો	૧૧૧૮	૫૧૩	૧૦	પ્રવેક	પ્રખ્ય પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૧	૬
(પ્રલમ્બવ્ર)	બલદેવ, કૃષ્ણના				(પ્રવેણિ)	વેણી	૫૭૦	૨૫૨	૩
	મોટા ભાઈ	૨૨૪	૧૦૫	૪૨	પ્રવેણી	"	૫૭૦	૨૫૨	૬
પ્રલમ્બભિદ્	" " "	૨૨૪	૧૦૫	૪૧	"	ઝૂલ, હાથીની ઉપર			
પ્રલમ્બાણ્ડ	લાંબા અંડવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૩૩		નાંખવાનું વસ્ત્ર	૬૮૦	૩૦૧	૪૩
પ્રલ્ય	પ્રલયકાળ, ક્ષય	૧૬૧	૬૨	૪૫	પ્રવેત્	સારથિ	૭૬૦	૩૩૫	૫૪
"	મૃત્યુ	૩૦૭	૧૪૦	૨૩	પ્રવેલ	પીળા મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૧૧
પ્રલાપ	અર્થ વિનાનું બોલવું તે	૨૭૫	૧૨૭	૨૯	પ્રવેશ	પ્રવેશ, અંદર જવું તે	૧૫૦૦	૬૮૭	૬૨
પ્રલાપિન્	બલદેવ	૨૨૫-શે.	૧૦૬	૨	પ્રવશન	પ્રવેશદાર, મુખ્ય દરવાજો	૯૯૩	૪૪૩	૨૦
પ્રવજ્ઞ	વાનર, વાંદરો	૧૨૧૨-શિ.	૫૯૪	૪૩	પ્રવેષ્ટ	ભુજા, હાથ	૫૮૯	૨૬૦	૩૯
પ્રવણ	તત્પર, આસક્ત	૩૮૫	૧૭૦	૪૫	(પ્રવ્રજ્યા)	દીક્ષા	૮૧	૨૧	૨૧
પ્રવયણ	પરોણો, ચાબુક	૮૯૩	૩૯૪	૩૫	પ્રશંસા	વખાણ, સ્તુતિ	૨૭૦	૧૨૫	૯
પ્રવયસ્	સ્થવિર, વૃદ્ધ	૩૩૯	૧૫૨	૪૩	પ્રશમન	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૮
પ્રવર	કાળા મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૧૬	પ્રશલ	હેમંત ઋતુ, માગશર			
"	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૧	૧		અને પોષમાસ	૧૫૬	૫૮	૫૫
"	અગર, અગરુ	૬૪૦-શે.	૨૮૩	૩૮	પ્રશસ્યતા	પ્રશંસાને પાત્ર-પ્રભુની			
પ્રવરવાહન	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૨-શે.	૭૬	૩૧		વાણીનો ૨૧મો ગુણ	૬૮	૧૭	૫૩
પ્રવર્ગ	યજ્ઞાગ્નિ, હોમ				પ્રશ્ર	પૂછવું, તે સવાલ	૨૬૩	૧૨૨	૧૯
	માટેનો અગ્નિ	૮૩૬	૩૭૦	૨૯	પ્રશ્રવ્યાકરણ	અગિયાર અંગ પૈકી			
પ્રવર્હ	મુખ્ય, પ્રધાન	૧૪૩૮	૬૬૦	૫૬		દશમું અંગ સૂત્ર	૨૪૪	૧૧૪	૩૯
પ્રવહ	જલ વગેરેનું બહાર જવું	૧૫૧૪	૬૯૩	૬૨	પ્રશ્રિત	વિનયી, નમ્ર	૪૩૧	૧૯૦	૨૩
પ્રવહણ	ચક્રાળ, પડદાવાળો રથ,				પ્રઠ	અગ્રેસર, નાયક	૪૯૯	૨૧૯	૨૪
	પાલાખી	૭૫૩	૩૩૨	૨૨	"	પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૯	૬૬૧	૨૮
પ્રવહ્નિકા	પ્રહેલિકા, ગુપ્તભાવ-				(પ્રઠવાહ)	ગીસલું (બળદ પલોટવાનું),			
	વાળું કાવ્ય	૨૫૯	૧૧૯	૪૭		અભ્યાસને માટે ઘોસરે			
પ્રવાચ્	બોલવામાં કુશલ	૩૪૬	૧૫૬	૨૪		જોડેલો નવો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૧	૨

પ્ર-૮૫૪-પ્રા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રસન્ન	તરવાર	૭૮૨-શે.	૩૪૫	૫૨	પ્રસ્તાવ	પ્રકરણ	૨૫૪	૧૧૮	૬
પ્રસન્ન	નિર્મળ	૧૦૭૧	૪૮૪	૪૩	,,	સમય, અવસર, પ્રસંગ	૧૫૦૧	૬૧૧	૪૩
પ્રસન્ના	મદિરા	૧૦૩	૩૯૮	૪૦	પ્રસ્તાવૌચિત્ય	દેશ-કાળને અવિરોધી-			
પ્રસન્ન	બલાત્કાર, જુલમ	૮૦૪	૩૫૬	૧૭		પ્રભુની વાણીનો ૧૫મો ગુણ	૬૭	૧૭	૪૬
પ્રસર	વેગ	૪૯૫	૨૧૭	૫૪	પ્રસ્થ	ચાર કુડવ પ્રમાણ	૮૮૬	૩૧૦	૩૧
પ્રસવ	જન્મ	૫૪૧	૨૪૦	૧૨	,,	પથ્થર	૧૦૩૫	૪૬૬	૧૧
,,	પુષ્પ, ફૂલ	૧૧૨૫	૫૧૭	૩૩	પ્રસ્થાન	પ્રયાણ, યાત્રા, ગમન	૭૮૧	૩૪૧	૪૫
પ્રસવબન્ધન	ફલ-ફૂલ વગેરેનું ડીઢું	૧૧૨૭	૫૧૮	૪૮	પ્રસ્થાપિત	મોકલેલું	૧૪૯૨	૬૮૪	૨૫
પ્રસવ્ય	વિપરીત, પ્રતિકૂલ, ઉલટું	૧૪૬૫	૬૭૩	૧	પ્રસ્ફોટન	છોડાં કાઢી નાખવાં તે	૧૦૧૭	૪૫૫	૨૯
પ્રસહ્ય	હઠથી, બલાત્કારથી	૧૫૩૯	૭૦૬	૨૮	,,	સૂપડું	૧૦૧૮	૪૫૬	૨૫
પ્રસાદન	ભોજન, ભાત	૩૯૫	૧૭૪	૫૧	(પ્રસ્મૃત)	વિસરી ગયેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૨૮
પ્રસાદના	સેવા, ભક્તિ	૪૯૬	૨૧૮	૩૧	પ્રસવ	ચોખાનો મંડ, ઓસામણ	૩૯૬-શે.	૧૭૫	૨૩
પ્રસાધન	શણગાર, અલંકાર	૬૩૬	૨૮૧	૫૨	પ્રસવળ	માલ્યવાન પર્વત	૧૦૨૯	૪૬૩	૧૦
,,	કાંસકો, કાંસકી	૬૮૮	૩૦૫	૩૯	,,	ઝરણું, ઝરો, નદીનું			
પ્રસાર	ધાસ, પાણી, લાકડાં					ઉદ્ભવસ્થાન	૧૦૧૬	૪૯૯	૪૨
	વગેરે માટે સૈન્યની				પ્રસાવ	મૂત્ર, પેશાબ	૬૩૩	૨૮૦	૩૧
	બહાર જવું તે	૭૯૧	૩૫૦	૯	,,	ચોખાનો મંડ, ઓસામણ	૩૯૬-શે.	૧૭૫	૨૩
પ્રસારિન્	પ્રસરનાર, વિસ્તાર				પ્રહત	શસ્ત્રાદિ તત્ત્વોનો સંસ્કારી	૩૪૫	૧૫૫	૫૫
	ધામનાર	૩૯૦	૧૭૨	૪૨	પ્રહર	પહોર, અહોરાત્રનો			
પ્રસિત	તત્પર, આસક્ત	૩૮૫	૧૭૦	૪૭		આઠમો ભાગ	૧૪૫	૫૨	૨૭
પ્રસીદિકા	બગીચો, નાની વાડી	૧૧૧૩	૫૦૧	૫૩	પ્રહરણ	શસ્ત્ર	૭૭૩	૩૪૦	૨૬
પ્રસૂ	જનની, માતા	૫૫૭	૨૪૬	૪૩	,,	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૨૦
,,	ઘોડી	૧૨૩૩	૫૭૨	૧૨	પ્રહર્ણુલ	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૪
પ્રસૂતકા	સુવાવડી સ્ત્રી, પ્રસૂતા સ્ત્રી	૫૩૯	૨૩૯	૨૧	પ્રહસન	નાટ્ય પ્રબંધનો એક પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૪૫
પ્રસૂતિ	સંતતિ, છોકરું	૫૪૨	૨૪૧	૧૨	પ્રહસ્ત	હાથનો પંજો	૫૯૬	૨૬૩	૪૩
પ્રસૂતિકા	સુવાવડી સ્ત્રી	૫૩૯	૨૩૯	૨૦	પ્રહાસિન્	વિદૂષક	૩૩૧	૧૪૮	૫૪
પ્રસૂતિજ	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૯	૧૪	પ્રહિ	ફૂવો	૧૦૧૧	૪૯૬	૪૧
પ્રસૂન	પુષ્પ, ફૂલ	૧૧૨૪	૫૧૭	૬	પ્રહિત	દાળ	૩૯૭	૧૭૫	૫૫
પ્રસૂત	અર્ધ અંજલી, પસલી	૫૯૮	૨૬૪	૯	,,	નાખેલું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૪૯
પ્રસૂતા	જાંઘ	૬૧૪	૨૭૧	૫૮	,,	મોકલેલું	૧૪૯૨	૬૮૪	૨૯
પ્રસૂતિ	અર્ધ અંજલી, પસલી	૫૯૮	૨૬૪	૧૦	પ્રહેલિકા	ગુપ્તભાવ સૂચવનાર			
પ્રસેવક	વીણાની નીચેનો ભાગ,					શ્લોક કે કાવ્ય	૨૫૧	૧૧૯	૪૯
	કાષ્ઠપાત્ર	૨૯૧	૧૩૨	૫૩	પ્રહ્લાદ	સાતમા પ્રતિવાસુદેવ	૬૯૯	૩૦૯	૧૩
,,	થેલી, કોથળી	૧૧૨	૪૦૨	૫૧	પ્રહ્લ	તત્પર, આસક્ત	૩૮૫	૧૭૦	૪૬
પ્રસ્કન્ન	પતિત, પડેલો	૮૦૬	૩૫૭	૨	પ્રાંશુ	ઊંચું	૧૪૨૯	૬૫૬	૪૬
પ્રસ્તર	પથ્થર	૧૦૩૫	૪૬૬	૨૯	પ્રાક્	પૂર્વ, પહેલાં	૧૫૩૫	૭૦૪	૪૫
,,	પાંદડા વગેરેની શય્યા	૬૮૨	૩૦૨	૫૩	,,	પૂર્વ દિશા, દેશ			
પ્રસ્તાર	ધણા ધાસવાળું જંગલ	૧૧૧૧	૫૦૧	૯		અથવા કાળ	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૨૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રાક્	પૂર્વ કાળમાં	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૪૦	પ્રાહિવવાક	ન્યાયાધીશ	૭૨૦	૩૧૫	૪૦
(,,)	પ્રથમ, પહેલું	૧૪૫૯	૬૭૦	૩૦	પ્રાણ	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૬
પ્રાકામ્ય	અચિન્ત્ય પ્રાપ્ત થાય				"	હીરાબોળ	૧૦૬૩	૪૭૮	૪૬
	તેની શક્તિ, અષ્ટ સિદ્ધિ				"	પ્રાણવાયુ	૧૧૦૮	૫૦૭	૪૦
	પૈકી એક સિદ્ધિ	૨૦૨	૯૦	૪૫	"	પ્રાણ	૧૩૬૭	૬૨૭	૨૫
પ્રાકાર	કોટ, કિલ્લો	૯૮૦	૪૩૫	૬	"	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શે.	૫૦૭	૨૯
પ્રાકારાગ્ર	પ્રાકારના કોંગરા	૯૮૧	૪૩૫	૩૭	પ્રાણતજ	દસમા દેવલોકના દેવો	૯૩	૨૭	૮
પ્રાકૃત	પામર, નીચ, અસંસ્કારી	૯૩૨	૪૧૧	૫૬	પ્રાણદ	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૧૩
(,,)	પ્રાકૃતભાષા	૨૮૫	૧૩૦	૬૨	"	પાણી	૧૦૭૦	૪૮૩	૪૬
પ્રાગલ્ભ્ય	સાત સાત્ત્વિક અલંકાર				પ્રાણયમ	પ્રાણાયામ, યોગના			
	પૈકી પહેલો અલંકાર	૫૦૯	૨૨૪	૩		આઠ અંગ પૈકી ચોથું અંગ	૮૩	૨૧	૫૨
પ્રાગ્જ્યોતિષ	આસામ, કામરૂપ દેશ	૯૫૬	૪૨૪	૪૪	પ્રાણસમ	વહાલો પતિ, વર	૫૧૬	૨૨૮	૩૫
પ્રાગ્રહર	પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૮	૬૬૧	૫	પ્રાણસમા	વહાલી સ્ત્રી	૫૧૬	૨૨૮	૨૪
પ્રાગ્વંશ	ત્રિવિગૃહ (હોમવાની				પ્રાણહિતા	પગરખાં, જોડા, બૂટ	૯૧૫	૪૦૩	૬૩
	વસ્તુઓ રાખવાનું સ્થાન)	૯૯૬	૪૪૪	૪૭	પ્રાણાયામ	પ્રાણાયામ, યોગનું			
પ્રાઘૂળ	અતિથિ, મહેમાન, પરોણો	૪૯૯	૨૧૯	૩૭		ચોથું અંગ	૮૩	૨૧	૫૨
પ્રાઘૂર્ણક	" " "	૪૯૯	૨૧૯	૫૦	પ્રાણાવાય	ચૌદ પૂર્વ પૈકી બારમું પૂર્વ	૨૪૮	૧૧૫	૪૩
પ્રાઘ્ન	આંગણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૨૪	પ્રાણિદ્યૂત	કૂકડા વગેરેને સરત			
પ્રાચ્	પૂર્વ દિશામાં ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૮	૮		કરી લડાવવા તે	૪૮૮	૨૧૫	૧૪
પ્રાચી	પૂર્વ દિશા	૧૬૭	૬૭	૪	(પ્રાણિનૃ)	સંસારી જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૫૬
પ્રાચીન	પૂર્વ દિશામાં ઉત્પન્ન થયેલું	૧૬૮	૬૮	૧૦	પ્રાણેશ	વહાલો પત્ની, વર	૫૧૬	૨૨૮	૩૪
"	ઘરને ફરતો કોટ કે વાડ	૯૮૨	૪૩૭	૫૫	પ્રાણેશા	વહાલી પત્ની	૫૧૫	૨૨૮	૧૭
પ્રાચીનબર્હિષ્	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૨૯	(પ્રાતર)	સવાર	૧૫૩૩	૭૦૩	૬૩
(પ્રાચીનાવીત)	પ્રભા ખભા ઊપર				"	પ્રભાત કાળ	૧૩૯	૪૮	૫૮
	ધારદા કરેલી જનોઈ	૮૪૫	૩૭૪	૩	પ્રાતરાશ	નાસ્તો, પ્રભાતનું ભોજન	૪૨૫	૧૮૭	૩૭
(પ્રાચીશ)	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૩	પ્રાતિહારિક	ઇંદ્રજાલિક, બાજીગર	૯૨૫	૪૦૮	૪૩
પ્રાચેતસ્	વાત્મીકિ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૧૮	પ્રાયમકલ્પિક	નવીન શિષ્ય, પ્રથમ			
પ્રાચ્ય	શરાવતી નદીનો પૂર્વ					દીક્ષા લેનાર	૭૯	૨૦	૫૪
	અને દક્ષિણનો દેશ	૯૫૨	૪૨૩	૨	(પ્રાદુષ્કૃત)	પ્રગટ કરાયેલું, બતાવેલું	૧૪૭૮	૬૭૭	૫૬
પ્રાજન	પરોણો, ચાબુક	૮૯૩	૩૯૪	૩૭	પ્રાદુસ્	પ્રકટ, પ્રકાશ, ખુલ્લું	૧૫૩૯	૭૦૬	૧૫
પ્રાજાપત્ય	ત્રિપૃષ્ઠ નામના				પ્રાદેશ	અંગૂઠો તર્જની સહિત			
	પ્રથમ વાસુદેવ	૬૯૫	૩૦૮	૧		લંબાવે તેટલી લંબાઈ	૫૯૫	૨૬૩	૧૦
પ્રાજિત્	સારથિ	૭૬૦	૩૩૫	૩૭	(પ્રાદેશન)	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૪
પ્રાજ્ઞ	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૪	૧૫	પ્રાધ્વમ્	અનુકૂલ	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૨
પ્રાજ્ઞા	તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી	૫૨૨	૨૩૦	૪૫	પ્રાન્તર	શૂન્યમાર્ગ, પાણી છાયા			
પ્રાજ્ઞી	" " "	૫૨૨	૨૩૦	૪૦		ન હોય તેવો માર્ગ	૯૮૫	૪૩૮	૪૯
પ્રાજ્ય	ધણું, બહુ	૧૪૨૫	૬૫૪	૪૯	(પ્રાપણિક)	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૪૧
પ્રાજ્ઞલ	મરળ, સાદો	૩૭૫	૧૬૭	૨૪	પ્રાપ્ત	યોગ્ય, ન્યાયયુક્ત, વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૪૮

પ્રા-૮૫૬-પ્રો

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રાપ્ત	મેળવેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૩૫	(પ્રિયદર્શન)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૨
પ્રાપ્તરૂપ	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૪૭	પ્રિયદર્શન	પોપટ	૧૩૩૫-શં.	૬૧૩	૪૭
પ્રાપ્તિ	પ્રાપ્તિ સિદ્ધિ, આંગળીના અગ્રભાગથી સૂર્ય-ચંદ્રને સ્પર્શવાની શક્તિ	૨૦૨	૧૦	૫૩	પ્રિયપ્રાય	ખુશામત, મિથ્યા વખાણ કરવા તે	૨૬૪	૧૨૨	૩૯
પ્રાપ્ત	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૪૨	પ્રિયમધુ	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૩૭
પ્રાય	બાલ્યાદિ વય	૫૬૫	૨૫૦	૩	પ્રિયવાદકા	મંગલ વાજિંત્ર	૨૧૪-જો.	૧૩૫	૯
"	સંન્યાસીનું અનશન, બધું ત્યાગી મરણ પામવું તે	૮૪૩	૩૭૩	૨	પ્રિયા	વહાલી સ્ત્રી	૫૨૫	૨૨૮	૨૦
પ્રાયસ્	ઘણું કરીને	૧૫૨૯	૭૦૧	૨૭	(પ્રિયાલ)	ચારોલીનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૮
પ્રાલમ્બ	ગળામાંથી બને બાજુએ છાતી ઉપર લટકતી માલા	૬૫૨	૨૮૯	૯	પ્રીણન	ખુશ કરવું, તૃપ્તિ	૧૫૦૨	૬૮૮	૪૫
પ્રાલમ્બિકા	નાભિ સુધી લટકતી સોનાની કંઠી	૬૫૭	૨૯૧	૬	પ્રીતિ	આનંદ, મનની પ્રસન્નતા	૩૧૬	૧૪૩	૫૬
પ્રાલેય	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૪	૫૯	"	પ્રેમ, સ્નેહ	૧૩૭૭	૬૩૧	૪૫
પ્રાવરણ	ઓઢવાનું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૯૭	૪૨	પ્રીતિદ	વિદૂષક	૩૩૧	૧૪૮	૫૫
પ્રાવાર	ખેસ, ઉત્તરાસંગ	૬૭૨	૨૯૭	૫૧	પ્રુષ્ટ	બળેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૫૧
પ્રાશ્રિક	સાક્ષી (પ્રામાણિક પુરુષ)	૮૮૨-જો.	૩૮૮	૨૫	પ્રેક્ષા	મતિ, બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૧૩
પ્રાવૃષ્	વર્ષાઋતુ, શ્રાવણ-ભાદરવો માસ	૧૫૭	૫૯	૬૦	પ્રેક્ષા	હીંચકો, ડોળી	૭૫૮	૩૩૫	૨
પ્રાસ	ભાલો	૭૮૫	૩૪૭	૩૮	"	હીંડોળો, ડોળી	૧૪૮૧	૬૭૯	૧૩
પ્રાસક	જુગારના પાસા	૪૮૬	૨૧૪	૨૨	પ્રેક્ષિત	હલાવેલું, કંપેલું	૧૪૮૦	૬૭૮	૫૧
પ્રાસજ્ઞ	જોતર, નવા વાછરડા માટેની ધૂસરી	૭૫૭	૩૩૪	૧૨	પ્રેક્ષોલન	હીંડોળો, ડોળી	૧૪૮૧	૬૭૯	૧૨
પ્રાસહ્ય	ધોસરી ખેંચનાર બળદ	૧૨૬૧	૫૮૧	૧૨	પ્રેક્ષોલિત	હલાવેલું, કંપેલું	૧૪૮૦	૬૭૮	૪૭
પ્રાસાદ	દેવ મંદિર, રાજાનો મહેલ	૯૯૩	૪૪૩	૨૮	પ્રેત	મરેલો	૩૭૩	૧૬૬	૪૯
પ્રાસિક	ભાલાવાળો	૭૭૦	૩૩૯	૩૬	"	નારકી, નરકમાં ઉત્પન્ન થયેલ જીવ	૧૩૫૮	૬૨૩	૮
(પ્રાહે)	પ્રભાતકાળ	૧૩૯	૪૮	૫૮	પ્રેતગૃહ	શ્મશાન	૯૮૯		
પ્રિય	આ શબ્દ લગાડવાથી પતિવાચક શબ્દબને છે	૮-પ.	૪	૩૬	પ્રેતપતિ	યમરાજા	૧૮૪	૭૮	૧૧
"	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૧૮	પ્રેતવન	શ્મશાન	૯૮૯	૪૪૦	૩૩
"	પતિ	૫૧૬	૨૨૮	૩૫	પ્રેત્ય	પરલોક, ભવાંતર	૧૫૨૮	૭૦૧	૭
પ્રિયક	અસન વૃક્ષ, જીવક	૧૧૪૪	૫૨૮	૪૭	પ્રેમન્	સ્નેહ, પ્રેમ	૧૩૭૭	૬૩૧	૪૭
પ્રિયકુ	કાંગ, એક જાતનું હલકું ધાન્ય	૧૧૪૯	૫૩૧	૩૯	(પ્રેમવતી)	સ્નેહ, પ્રેમ	૫૧૬	૨૨૮	૨૮
"	" " "	૧૧૭૬	૫૪૫	૪૬	પ્રેયસ્	વહાલો પતિ	૪૧૬	૨૨૮	૩૩
"	કેશર	૬૪૫-જો.	૨૮૬	૧૩	પ્રેયસી	વહાલી પત્ની	૫૧૫	૨૨૮	૧૧
પ્રિયતમા	પત્ની	૮-પ.	૪	૨૮	પ્રેષિત	મોકલેલું	૧૪૫૨	૬૮૪	૩૦
પ્રિયંવદ	પ્રિય બોલનાર	૩૫૧	૧૫૮	૧૮	(પ્રેષ્ટ)	વહાલો પતિ	૫૧૬	૨૨૮	૩૫
					પ્રેષ્ટા	વહાલી પત્ની	૫૧૬	૨૨૮	૨૪
					પ્રેષ્ય	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૫૩
					પ્રોક્ષણ	યજ્ઞમાં થતો પશુનો વધ	૮૩૦	૩૬૭	૪૪
					પ્રોક્ષાસન	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૪૭
					પ્રોત	વસ્ત્ર	૬૬૭	૨૯૫	૩૪
					"	પરોવેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૩૦
					પ્રોથ	ઘોડાનું નાક	૧૨૪૩	૫૭૫	૨૬
					(,,)	કુલા, ધગડા	૬૦૯	૨૬૯	૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પ્રોથિન્	ધોડા	૧૨૩૩-શે.	૫૭૧	૫૧	(ફળિલ્તા)	નાગરવેલ	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૩
પ્રોષ્ઠપદા	ઉત્તરા ભાદ્રપદ નક્ષત્ર	૧૧૫	૩૧	૬૨	(ફલ)	જાયફલ	૬૪૩	૨૮૪	૪૫
પ્રોષ્ઠી	સફેદ મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૪૬	"	લાભ	૮૬૧	૩૮૨	૨૭
પ્રૌઢ	પ્રતિભાશાળી	૩૪૩	૧૫૫	૧૭	"	કોસ, હળનું નીચલું			
"	ઘણું વધેલું	૧૪૧૫	૬૮૫	૨૦	"	લોખંડી ફળું	૮૧૧	૩૧૪	૩
પ્રૌઢવત્સા	કાંબા વખતની				"	વૃક્ષાદિનું ફળ	૧૧૩૦	૫૧૧	૩૫
	વિચાયેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૧૬	"	કેરી વગેરે ફલ	૧૧૮૩	૫૪૧	૨૦
પ્રૌઢિ	ઉત્સાહ, વીરરસનો				"	પરિણામ, પ્રયોજન	૧૪૪૬	૬૬૪	૨૧
	સ્થાયીભાવ	૩૦૦	૧૩૭	૫૫	ફલક	ઢાલ, ફલક	૭૮૩	૩૪૬	૨૦
પ્રૌષ્ઠપદ	ભાદરવો મહિનો	૧૫૪	૫૮	૧૦	ફલકિન્	ચંદન, સુખડ	૬૪૧-શે.	૨૮૪	૧
પ્રુક્ષ	પીંપળ	૧૧૩૧	૫૨૧	૨	ફલ્લ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૧૩
પ્રુવ	નાની હોડી, મછવો	૮૭૧	૩૮૬	૫૭	ફલપાકા-				
"	ચાંદલ	૧૩૩	૪૧૨	૨૭	વસાનિકા	ફળ પરિક્વ થતાં જે			
"	પાણીની વૃદ્ધિ	૧૦૮૭	૪૧૩	૫૦		વૃક્ષ નાશ પામે તે ઘઉં,			
પ્રુવ	પાણીમાં ડુબકી					ડાંગર, જવ વગેરે	૧૧૧૭	૫૧૨	૭
	મારનાર પક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૬	૮	ફલભૂમિ	ફલભૂમિઓ (ભોગ-			
"	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૪૨		અકર્મભૂઓ છે)	૧૪૬	૪૨૦	૪૭
પ્રુવગ	શ્રી અભિનંદ સ્વામી				ફલવત્	ફલવાળું	૧૧૧૬	૫૧૨	૫૬
	ભ. નું લાંછન વાંદરો	૪૭	૧૩	૫૮	ફલવન્ધ્ય	વાંઝિયું વૃક્ષ	૧૧૧૬	૫૧૨	૪૫
"	સૂર્યનો પુત્ર	૧૦૩	૩૩	૩૧	ફલ્લદન	પોપટ	૧૩૩૫	૬૧૩	૪૫
"	વાનર, વાંદરો	૧૨૧૨	૫૧૪	૪૫	ફલ્લવન્ધ્ય	અવશ્ય ફલે તેવું વૃક્ષ	૧૧૧૬	૫૧૧	૪૫
"	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૪૫	ફલિન્	ફલવાળું	૧૧૧૬	૫૧૧	૫૮
પ્રુવજ્ઞ	વાનર	૧૨૧૨	૫૧૪	૪૨	ફલિન્	"	૧૧૧૬	૫૧૧	૫૭
પ્રુવજ્ઞમ	"	૧૨૧૧	૫૧૪	૪૧	ફલિની	કાંગ, સુંગધી ઘઉંલો	૧૧૪૧	૫૩૧	૪૧
"	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૪૫	ફલ્લગ્રહિ	અવશ્ય ફલે તેવું વૃક્ષ	૧૧૧૬	૫૧૧	૩૭
પ્રીહિન્	બરોળ, હૃદયની ડાબી				ફલ્લુ	કાળા ઉંબરાનું વૃક્ષ,			
	આજુનો માંસપિંડ	૬૦૫	૨૬૭	૧૬		ધુલરડો	૧૧૩૩	૫૨૧	૪૭
પ્રુત	પક્ષી અને મૃગના જેવી				"	અસાર, નકામું	૧૪૪૬	૬૬૪	૩૧
	કેકડા ભારતી ચાલ	૧૨૪૮			ફલ્લુનાલ	ફાગણ મહિનો	૧૫૩-શે.	૫૬	૫૦
પ્રુષ્ટ	બળેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૫૦	ફલ્લુનીખવ	ગુરુ, બૃહસ્પતિ	૧૧૮	૪૧	૩૩
પ્સાન	ભોજન, ખાવું	૪૨૪	૧૮૭	૧૩	ફાણિત	સાકર શેરડીના રસની			
-: ફ :-						ગોળ કરતાં પાતળી			
ફટ	ફણા સર્પની ફેણ	૧૩૧૫	૬૦૩	૩૭		બનાવટ	૪૦૩	૧૭૧	૩
ફળ	" " "	૧૩૧૫	૬૦૩	૪૩	ફાણ્ટ	ઔષધને રાત્રે પાણીમાં			
ફળભૃત્	સર્પ. નાગ	૧૩૦૩	૬૦૦	૨		પલાળી સવારે ગાળી			
(ફળિભુવન)	પાતાલ, નાગલોક	૧૩૬૩	૬૨૪	૩૨		લેવું તે	૧૪૮૧	૬૭૧	૧૮
ફળિન્	સર્પ-શ્રી પાર્શ્વનાથ				ફાલ	કોસ, હળનું લોખંડી ફળું	૮૧૧	૩૧૩	૫૫
	ભ. નું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૧	"	બલદેવ	૨૨૫-શે.	૧૦૬	૨
(")	મગર, જલજંતુ	૧૩૫૧	૬૨૦	૪૧	(..)	વસ્ત્ર, કપાસમાંથી			
						બનેલું હોય તે	૬૬૧	૨૧૬	૫૨

ફા-૮૫૮-બ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(ફાલ)	લોઢાની કોશ	૧૦૩૧	૪૬૮	૨૬
ફાલ્ગુન	ફાગણ મહિનો	૧૫૩	૫૬	૪૭
"	અર્જુન	૭૦૮	૩૧૧	૪૮
ફાલ્ગુનાનુજ	ચૈત્ર મહિનો	૧૫૩-શો.	૫૭	૬
ફાલ્ગુનિક	ફાગણ મહિનો	૧૫૩	૫૬	૪૮
ફુલ્લ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૭	૫૧૮	૫૮
ફુલ્લક	આશ્ચર્ય અદ્ભુતરસનો			
	સ્થાયીભાવ	૩૦૪-શો.	૧૩૧	૩
ફેન	સમુદ્ર ફેણ	૧૦૭૭	૪૮૭	૩૨
ફેનિલ	અરિકાનું ઝાડ	૧૧૩૮	૫૨૫	૨૭
ફેરણ	શિયાળ	૧૨૮૯	૫૯૩	૩૮
ફેરવ	"	૧૨૮૯	૫૯૩	૪૦
ફેરુ	"	૧૨૮૯	૫૯૩	૩૭
ફેલા	એકું, જમતાં વધેલું	૪૨૭	૧૮૮	૩૪
ફેલિ	" " "	૪૨૭	૧૮૮	૩૭

—: બ :—

બક	બગલો	૧૩૩૨	૬૧૧	૫૪
બકનિષ્ઠન	ભીમ	૭૦૮	૩૧૧	૪૦
બકુલ	બોરસલી	૧૧૩૫	૫૨૨	૪૯
(બકેરુકા)	બગલી	૧૩૩૩	૬૧૨	૨૩
બકોટ	બગલો	૧૩૩૨	૬૧૧	૬૦
બક્ક	બંગાળ દેશ	૧૫૭	૪૨૫	૨
(બટુ)	બટુક, જનોઈ ધારણ			
	કરનાર બાળક	૮૧૩	૩૬૦	૧૩
(બદર)	બોર	૧૧૩૮	૫૨૪	૫૨
બદરી	બોરડી	૧૧૩૮	૫૨૪	૫૩
બદરીવાસા	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૨૨
બદ્ધ	કેદી, બંધાયેલો	૪૩૮	૧૯૨	૪૨
બધિર	બહેરો	૪૫૪	૧૯૯	૨૨
બન્દિન્	સ્તુતિ-મંગલ પાઠ			
	બોલનાર ભાટ, ચારણ	૭૯૪	૩૫૧	૨૬
બન્દી	કેદી	૮૦૬	૩૫૭	૧૫
બન્ધ	શરીર	૫૬૪	૨૪૯	૧૫
(,,)	પાણી	૧૦૭૦	૪૮૩	૪૩
બન્ધક	લેણદારને ઘેર ગીરો			
	મૂકેલી વસ્તુ	૮૮૨	૩૮૮	૩૦
બન્ધકી	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૪	૧૫
બન્ધન	બંધન	૪૩૯	૧૯૨	૫૬
"	દામણ, પશુઓને			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
બાંધવાનું	દોરડું	૧૨૭૪	૫૮૭	૨
બન્ધનગ્રન્થિ	મૃગાદિ બાંધવા માટેની			
	ગાંઠ, પાશ, જાળ	૯૩૧	૪૧૧	૩૩
બન્ધુ	સ્વજન	૫૬૧	૨૪૭	૫૩
બન્ધુજીવક	બપોરીયા ઝાડ	૧૧૪૯	૫૩૧	૪૭
બન્ધુતા	બંધુઓનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૨૦
બન્ધુદા	અસતી, કુલટા સ્ત્રી	૫૨૯-શો.	૨૩૪	૩૨
બન્ધુર	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૪૫
"	સ્વાભાવિક ઊંચું	૧૪૬૮	૬૭૩	૫૭
બન્ધુલ	વ્યભિચારિણી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૫૩
બન્ધુક	બપોરીયાનું ઝાડ	૧૧૪૯	૫૩૧	૪૫
(બન્ધૂર)	સ્વાભાવિક ઊંચું પરંતુ			
	ઉપાધિવશ કંઈક નમેલું	૧૪૬૮	૬૭૪	૩
(બન્ધ્ય)	વ્યર્થ, નિષ્ફલ	૧૫૧૬	૬૯૪	૪૨
બપ્પીહ	ચાતક પક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૩૨
બધુ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૭	૧૦૨	૮
"	ટાલીયો	૪૫૩	૧૯૮	૩૦
"	નોળિયો	૧૩૦૨	૫૯૯	૨૯
"	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૧	૪૬
(બર્બંટી)	(૧) બરંટી, બંટી			
	(૨) મુનિને ખાવા યોગ્ય			
	ખડ ધાન્ય, થેગી	૧૧૭૯	૫૪૭	૩
બર્બર	પામર, નીચ	૯૩૨	૪૧૨	૩
કર્પરી	કેશ રચના, અંબોડો	૫૭૦-શો.	૨૫૧	૫૩
બર્હ	પત્ર, પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૬	૧૪
"	મોરનું પીછું	૧૩૨૦	૬૦૬	૩૮
બર્હિ:શુષ્મન્	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૩૭
બર્હિગ	મોર	૧૩૧૯	૬૦૬	૧૯
બર્હિધ્વજા	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૨૦
બર્હિર્જ્યોતિષ્	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૫૮
બર્હિર્મુખ	દેવતા	૮૮	૨૫	૨
બર્હિર્મુષ્ઠિ	દર્ભનું આસન	૮૩૫	૩૭૦	૨
બર્હિષ્	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૪	૮
"	દર્ભ, દાભ	૧૧૯૨	૫૫૩	૧૭
(બર્હિઠ)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૪
(,,)	અગ્નિ	૧૧૦૦	૫૦૨	૩૮
બલ	ઇંદ્રનો શત્રુ	૧૭૪	૭૧	૫૧
"	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૩૮
"	વીર્ય, શુક્ર	૬૨૯	૨૭૭	૪૪
"	બલદેવ	૬૯૭	૩૦૮	૪૫

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

બ-૮૫૧-બ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
બલ	વ્રશ્કર, રાજ્યના સાત				બલિશ	ગાંઠમાંથી નીકળેલો અંકુર	૧૧૧૯	૫૧૩	૨૦
	અંગ પૈકી સાતમું અંગ	૭૧૪	૩૧૩	૩૭	બલીવર્દ	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૪૦
"	સૈન્ય	૭૪૫	૩૨૭	૫૪	બલ્કયિણી	લાંબા, વખતની			
"	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૧૪		વિચાપેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૧૯
બલદેવ	બલદેવ, કૃષ્ણના				બસ્તિ	મૂત્રાશય	૬૦૬	૨૬૭	૪૭
	મોટા ભાઈ	૨૨૫	૧૦૫	૪૮	બસ્તિમલ	મુત્ર, પેશાબ	૬૩૩	૨૮૦	૩૦
બલદેવસ્વસુ	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૪૨	બહલ	ઘટ, નિસ્તર	૧૪૪૭	૬૬૫	૧૪
(બલદ્વિષ)	ઈંદ્ર	૧૭૫	૭૧	૫૫	બહિર્દ્વાર	તોરણ	૧૦૦૭	૪૫૦	૨
બલભદ્ર	બલદેવ, કૃષ્ણના				બહિશ્ચર	કરચલો, જલજંતુ	૧૩૫૨	૬૨૧	૮
	મોટા ભાઈ	૨૨૫	૧૦૫	૫૦	બહિસ્	બહાર	૧૫૪૧	૭૦૬	૬૭
બલવત્	અતિશય, ઘણું	૧૫૩૫	૭૦૪	૩૭	બહુ	બહુ, ઘણું	૧૪૨૫	૬૫૪	૫૪
(,,)	બલવાન, તાકાતવાળો,				"	વિશાલ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૪૦
	પુષ્ટ	૪૪૯	૧૯૬	૩૬	બહુકર	બળું સાફ કરનાર,			
બલહીનતા	ગ્લાનિ, બલહીનપણું	૩૧૯	૧૪૪	૩૬		ઝાડુ કાઢનાર	૩૬૩	૧૬૨	૫૦
બલ્ય	શ્રી કૃષ્ણનાથ ભ. ની				બહુકરી	સાવરણી	૧૦૧૬	૪૫૫	૧૨
	શાસનદેવી	૪૫	૧૩	૪૦	બહુગર્હાવાચ્	વાચાલ, બહુ નિંદ			
બલ્યક	બગલાની એક જાત	૧૩૩૩	૬૧૨	૧૭		ભાષણ કરનાર	૩૪૭	૧૫૬	૪૧
બલાકા	બગલી	૧૩૩૩	૬૧૨	૧૬	બહુત્વક્ક	ભોજપત્રનું વૃક્ષ	૧૧૪૪	૫૨૯	૧૦
બલાઙ્ગક	વસંત ઋતુ	૧૫૬	૫૯	૨૩	બહુદુગ્ધા	ઘણા દૂધવાળી ગાય	૧૨૬૯	૫૮૪	૫૮
બલ્યટ	મગ	૧૧૭૨	૫૪૩	૫૫	(બહુધાન્યાર્જક)	ઘણું ધાન્ય પેદા કરનાર	૩૬૩	૧૬૨	૫૩
બલાત્કાર	બખાત્કાર, જુલમ	૮૦૪	૩૫૬	૧૫	બહુપાદ્	વડનું ઝાડ	૧૧૩૨	૬૨૧	૨૪
બલાશ	ફફ	૪૬૨	૨૦૨	૬૩	બહુપુત્રી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૯
બલાહક	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૧૫	બહુપ્રજ	ભૂડ	૧૨૮૮	૫૯૨	૪૯
"	નાગ	૧૩૧૧	૬૦૨	૩૪	બહુપ્રદ	ઘણું આપનાર	૩૮૫	૧૭૧	૫
"	બગલાની એક જાત	૧૩૩૩	૬૧૨	૮	બહુપ્રસૂ	ઘણી વાર પ્રસવ			
બલિ	વિષ્ણુનો વધ્ય રાક્ષસ	૨૨૧	૧૦૪	૧		કરનારી સ્ત્રી	૫૫૮	૨૪૬	૫૪
"	બલિદાન	૪૪૭	૧૯૫	૫૦	બહુભુજા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૫
"	ઇક્ષ પ્રતિવાસુદેવ	૬૯૯	૩૦૯	૧૨	બહુમાર્ગી	ઘણા રસ્તા ભેગા થાય			
"	મહેસુલ, કર	૭૪૫	૩૨૭	૨૬		તેવું સ્થાન	૧૮૮	૪૪૦	૨૧
"	ભૂતયજ્ઞ, બલિદાન	૮૨૨	૩૬૪	૪૭	બહુમૂત્રતા	પ્રમેહ રોગ	૪૭૦	૨૦૭	૨૬
"	ઝાલર, ઘંટડી	૨૧૪-શ્લો.	૧૩૫	૮	બહુરૂપ	રાળ	૬૪૭	૨૮૬	૫૧
બલિત	કાળા મરી	૪૨૦-શ્લો.	૧૮૫	૪૫	"	સૂર્ય	૯૮-શ્લો.	૩૦	૫૧
બલિન્	બલવાન, પુષ્ટ	૪૪૮	૧૯૬	૩૬	"	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૪
"	અડદ	૧૧૭૧	૫૪૩	૪૯	"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૬
"	બલદેવ	૨૨૫-શ્લો.	૧૦૬	૨	(,,)	વિવિધ પ્રકારનું	૧૪૬૯	૬૭૪	૩૭
બલિન્દમ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૨	૪૬	બહુલ	કૃષ્ણપક્ષ	૧૪૭	૫૩	૨૮
(બલિપુષ્ટ)	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૮	"	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૬૦
(બલિબન્ધન)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૭	"	બહુ, ઘણું	૧૪૨૫	૬૫૪	૫૪
બલિધુજ્	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૩૬	બહુલગ્રીવ	મોર	૧૩૨૦-શ્લો.	૬૦૬	૨૭
બલિવેશ્મન્	પાતાલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૨૮	બહુલ	કૃત્તિકા નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૧૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
બહુવર્ણપુષ્પવૃષ્ટિ	પંચવર્ણી ફૂલોની વૃષ્ટિ-				બાલ્ય	બાલ્યાવસ્થા	૩૩૯	૧૫૨	૨૧
	અરિહંતનો ૩૧મો અતિશય	૬૩	૧૭	૩	બાષ્પ	આંસુ	૩૦૭	૧૪૦	૧૪
બહુવિધ	ઘણા પ્રકારનું	૧૪૬૯	૬૭૪	૩૫	,,	ગરમી	૧૧૦૨	૫૦૪	૫
બહુશૃંગ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૯	બાહુ	ભુજા, હાથ	૫૮૯	૨૬૦	૩૭
બહુસૂતિ	ઘણી વખત પ્રસવ				બાહુચાપ	વામ, બંને હાથ આડા			
	કરનારી ગાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૩૪		લાંબા કરે તેટલી લંબાઈ	૬૦૦ શો.	૨૬૫	૪
બાઢ	ઘણું, અતિશય	૧૫૦૫	૬૯૦	૭	બાહુત્રાણ	હાથનું બખ્તર	૭૬૯	૩૩૯	૧૦
બાળ	વિષ્ણુનો વધ્ય અસુર	૨૨૧	૧૦૩	૪૭	બાહુદન્તેય	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૩૯
,,	બાણ, તીર	૭૭૮	૩૪૨	૪૭	બાહુદા	બાહુદા નદી	૧૦૮૬	૪૯૩	૨
(બાળજિત)	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૨૧	૧૦૪	૭	બાહુભૂષા	બાજુબંધ, કડુ વગેરે	૬૬૨	૨૯૨	૩૬
(બાળધિ)	બાણ રાખવાનું ભાથું	૭૮૨	૩૪૫	૮	બાહુલ	કાર્તિક માસ	૧૫૫	૫૮	૩૩
બાળપુર	બાણાસુરનું નગર	૧૭૭	૪૩૪	૨૦	,,	હાથનું બખ્તર	૭૬૯	૩૩૯	૧૧
બાળમુક્તિ	ધનુષ્યમાંથી બાણનું છોડવું તે	૭૮૭	૩૪૪	૮	(બાહુલેય)	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૮	૯૪	૧૯
બાળાસન	પણછ, ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૪૯	બાહુસંભવ	ક્ષત્રિય	૮૬૩	૩૮૦	૮
બાદર	કપાસમાંથી બનેલું વસ્ત્ર	૬૬૯	૨૯૬	૫૦	બાહુપબાહુસન્ધિ	કોણી	૫૯૦-શો.	૨૬૧	૨૧
,,	કપાસનો છોડ	૧૧૩૯	૫૨૫	૫૦	બિડાલ	બિલાડો	૧૩૦૧	૫૯૯	૧
બાદરાયણ	વ્યાસ ઋષિ	૮૪૭	૩૭૪	૪૧	બિડાલક	હરતાલ	૧૦૫૮	૪૭૭	૧૫
(બાધ)	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૧	૬૨૯	૩	બિડોજસુ	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૧૨
બાધા	,, ,,	૧૩૭૧	૬૨૯	૨	બિન્દુ	પાણીનું ટીપું	૧૦૮૯	૪૯૫	૧૨
બાન્ધકિનેય	વ્યભિચારિણી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૫૪	બિંમીતક	બહેડા	૧૧૪૫	૫૨૯	૪૮
બાન્ધવ	સ્વજન	૫૬૧	૨૪૭	૪૮	બિમ્બ	ચંદ્રનું બિંબ	૧૦૭	૩૬	૧૪
બામ્રવી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૧૮	બિમ્બી	ટીંડોળાં, ગીલોડાંનો વેલો	૧૧૮૫	૫૪૯	૫૨
બાર્હસ્પત્ય	નાસ્તિક (ચાર્વાક)	૮૬૨	૩૭૯	૪૧	બિલ	છિદ્ર	૧૩૬૩	૬૨૪	૪૨
બાલ	બાલક	૩૩૮	૧૫૧	૪૭	બિલેશય	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૬૦૦	૧૨
,,	મૂર્ખ, અજ્ઞાની	૩૫૨	૧૫૮	૪૧	બિલ્વ	બીલીનું ઝાડ	૧૧૩૫	૫૨૩	૨૪
,,	પાંચ વર્ષનો હાથી	૧૨૧૯	૫૬૫	૩૮	(બિસકળિક્ક)	બગલી	૧૧૩૩	૬૧૨	૨૦
બાલક્રીડનક	ગેડી, બાલકોને રમવાનું સાધન	૬૮૮	૩૦૫	૪૬	બીજ	શુક, વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૪૫
બાલગર્ભિણી	બાલ્યવયમાં ગર્ભવતી થયેલી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૪૫	,,	કારણ	૧૫૧૩	૬૯૩	૩૪
બાલચર્ય	કાર્તિકેય	૨૦૯-શો.	૯૫	૧૩	બીજકોશ	કમળના બીજનો ડોડો	૧૧૬૫	૫૩૯	૫૨
બાલપાશ્યા	મસ્તકે સેથા ઉપર રાખવાનું ઘરેણું, મોતીની સેર	૬૫૫	૨૯૦	૭	બીજકોશી	શીંગ, બીજનો કોશ	૧૧૩૦	૫૨૦	૧૬
બાલમૂષિકા	નાનો ઉંદર	૧૩૦૧	૫૯૮	૫૨	બીજપુષ્પિકા	જુવાર	૧૧૭૮	૫૪૬	૩૧
બાલસન્ધ્યામ્	કંઈક રાતો વર્ણ	૧૩૯૬	૬૪૧	૨૦	બીજપૂર	બીજોર	૧૧૫૦	૫૩૨	૧૩
બાલસાત્મ્ય	દૂધ	૪૦૪-શો.	૧૭૯	૬૨	બીજરુહ	બીજમાંથી ઉત્પન્ન થાય તે, ડાંગર વગેરે	૧૨૦૧	૫૫૭	૩૫
બાલ્ય	કન્યા, કુમારી	૩૩૩	૧૪૯	૨૧	બીજવર	અડદ	૧૧૭૧	૫૪૩	૪૬
બાલિની	અશ્વિની નક્ષત્ર	૧૦૮	૩૭	૮	બીજસૂ	પૃથ્વી	૯૩૭	૪૧૬	૫૩
બાલિશ	મૂર્ખ	૩૫૧	૧૫૮	૩૪	બીજાકૃત	પ્રથમ વાવીને ખેડેલું ખેતર	૯૬૯	૪૨૯	૪૯
					બીજિન્	પિતા	૫૫૬	૨૪૬	૧૨
					બીજોદક	પાણીના કરા	૧૬૬-શો.	૬૬	૩૧
					બીજ્ય	વંશજ	૭૧૩	૩૧૩	૨૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
બીખત્સ	બીખત્સ રસ, નવ				બૃહસ્પતિ	દેવગુરુ	૧૧૮	૪૧	૧૫
	રસ પૈકી એક રસ	૨૧૫	૧૩૫	૪૫	બૃહિત	હાથીઆની ગર્જના	૧૪૦૫	૬૪૬	૧૭
..	અર્જુન	૭૧૦	૩૧૨	૧૪	બેઢા	નૌકા, નાવ	૮૭૭	૩૮૫	૪૫
(બીખત્સુ)	..	૭૧૦	૩૧૨	૧૪	બૈત્વ	પીલુનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૨૦
(બુધ્)	દેદય	૬૨૩	૨૭૫	૭	બોધકર	વૈતાલિક, રાજાઓને			
બુકન્	દેદય	૬૨૩	૨૭૫	૩		સવારમાં સ્તુતિ કરી			
બુકન	કૃતરાનું ભસવું	૧૪૦૭	૬૪૭	૧		જગાડનાર	૭૧૪	૩૫૧	૬
બુક્સ	ચાંડાલ	૧૩૩	૪૧૨	૨૧	બોધિ	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫-શો.	૧૧૧	૨૭
બુક્સ	..	૧૩૩	૪૧૨	૨૪	..	કુકડો	૧૩૨૫-શો.	૬૦૮	૪૦
બુદ્ધ	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૨	૧૦૯	૫૪	..	પીપળો	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૪
..	જાણવું	૧૪૧૬	૬૮૬	૪	બોધિતરુ	..	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૩
બુદ્ધિ	અક્કલ, જ્ઞાન	૩૦૮	૧૪૦	૫૪	બોધિદ	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૫૯
બુદ્ધિશક્તિ	પ્રજ્ઞાસામર્થ્ય	૧૫૨૪	૬૯૮	૪૫	બોધિસત્ત્વ	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૨	૧૧૦	૯
(બુદ્ધિસહાય)	પ્રધાન, સલાહ				બોલ	હીરાબોળ	૧૦૬૩	૪૭૮	૪૨
	આપનાર મંત્રી	૭૧૯	૩૧૫	૨૧	બોલક	પાણીની ભમરી	૧૦૭૬	૪૮૭	૧૩
બુદ્ધીન્દ્રિય	જ્ઞાનદ્રિય, મન, બે				બોહિત્ય	વહાણ	૮૭૬	૩૮૫	૧૪
	કાન, બે આંખ, ત્વચા,				બૌધ	પુરુરવા રાજા	૭૦૧	૩૦૯	૪૬
	જીભ અને નાક	૧૩૮૪	૬૩૪	૬૦	બ્રધન	સૂર્ય	૯૬	૨૮	૬૫
બુદબુદ	પાણીનો પરપોટો	૧૦૭૭	૪૮૭	૩૬	બ્રહ્મચારિણી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૦
બુધ	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૦	૬૮	બ્રહ્મચારિન્	કાર્તિકેય	૨૦૮	૧૪	૧૪
..	પંડિત, વિદ્વાન	૩૪૧	૧૫૪	૨૨	..	બ્રહ્મચર્ય આશ્રમ, ચાર			
..	ચંદ્રમાં	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૦	..	આશ્રમ પૈકી પહેલો આશ્રમ	૮૦૭	૩૫૭	૩૯
(..)	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૨	૧૦૯	૫૯	..	બ્રહ્મચારી, મન-વાણી-			
..	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫-શો.	૧૧૧	૨૬		કાયાથી વિષય સેવનનો			
બુધિત	જાણવું	૧૪૧૬	૬૮૫	૩		ત્યાગ કરનાર	૮૦૮	૩૫૭	૬૧
બુધ્	વૃક્ષનું મૂળ	૧૧૨૧	૫૧૪	૪૧	બ્રહ્મજ	પાંચમા વૈમાનિક દેવ	૯૩	૨૭	૭
બુધુક્ષા	ભૂખ	૩૯૩	૧૭૩	૪૧	બ્રહ્મણ્ય	શનિગ્રહ	૧૨૧-શો.	૪૨	૩૮
બુધુક્ષિત	ભૂખ્યો	૩૯૨	૧૭૩	૨૯	બ્રહ્મત્વ	બ્રહ્મપણું, શુદ્ધ ચૈતન્ય			
બુલિ	સ્ત્રીનું ચિહ્ન, યોનિ	૬૦૯	૨૬૯	૨૨		સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ	૮૪૧	૩૭૨	૯
..	ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૬૦	બ્રહ્મદત્ત	બ્રહ્મદત્ત (બારમા ચક્રવર્તી)	૬૯૪	૩૦૭	૫૧
(બુષ)	પરાળ વગેરેનો ભૂકો	૧૧૮૨	૫૪૮	૪૮	બ્રહ્મન્	શ્રી શીતલનાથ ભ. ના			
બુસ	પરાળ	૧૧૮૨	૫૪૮	૪૫		શાસનદેવ	૪૨	૧૨	૬૪
બૃહત્	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૨૫	..	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૪૨
બૃહતિકા	ઉત્તરાસંગ, ખેસ	૬૭૨	૨૯૮	૪	..	બ્રહ્મચર્ય, પાંચ યમ			
બૃહતી	વિશ્વાવસુની વીણા	૨૮૯	૧૩૨	૨૧	..	પૈકી ચોથો યમ	૮૧	૨૧	૨૮
બૃહતીપતિ	ગુરુ (બૃહસ્પતિ)	૧૧૯	૪૧	૪૩	..	બ્રહ્મા	૨૧૨	૯૭	૧૬
બૃહત્કુક્ષિ	મોટા પેટવાળો	૪૫૦	૧૯૭	૨	..	સૂર્ય	૯૮-શો.	૩૦	૫૧
બૃહદ્વાનુ	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૧૯	બ્રહ્મનાથ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૨
બૃહજટ	અર્જુન	૭૦૯	૩૧૨	૬	બ્રહ્મપાદપ	પલાશવૃક્ષ, ખાખરાનું ઝાડ	૧૧૩૬	૫૨૩	૪૩
(બૃહજલ)	..	૭૦૯	૩૧૨	૭	બ્રહ્મપુત્ર	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૬	૫૫૬	૧૯

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
બ્રહ્મપુત્રી	સરસ્વતી નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૪૭	-: ભ :-				
બ્રહ્મવન્ધુ	અધમ બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૧૫	ભ	નક્ષત્ર, તારા	૧૦૭	૩૬	૪૧
બ્રહ્મચિન્દુ	થૂંક, વેદપાઠ વખતે મુખમાંથી નીકળતા જલકણ	૮૩૯	૩૭૧	૨૫	મક્ત	ભોજન, ભાત	૩૯૫	૧૭૪	૨૪
બ્રહ્મભૂય	બ્રહ્મપણું	૮૪૧	૩૭૨	૧૦	મક્તકાર	રસોઈયો	૭૨૩	૩૧૭	૧૧
બ્રહ્મયજ્ઞ	વેદનું અધ્યયન, બ્રહ્મજ્ઞાન	૮૨૧	૩૬૪	૧૬	મક્તિ	સેવા, ભક્તિ	૪૯૬	૨૧૮	૨૮
બ્રહ્મરાત્રિ	યાજ્ઞવલ્ક્ય	૮૫૧	૩૭૫	૪૦	મક્ષક	ભક્ષણ કરનાર, ખાનાર	૩૯૪	૧૭૪	૧૫
બ્રહ્મરીતિ	પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૯	મક્ષણ	ભોજન, ખાવું	૪૨૩	૧૮૭	૬
બ્રહ્મવર્ચસ્	તપ-સ્વાધ્યાયથી ઉત્પન્ન થતું તેજ	૮૩૮	૩૭૧	૧૧	મક્ષ્યકાર	કંદોઈ	૯૨૧	૪૦૬	૩૮
બ્રહ્મવર્ધન	તાંબુ	૧૦૪૦	૪૬૮	૫૪	મગ	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૩૫
બ્રહ્મવેદિ	કુરુક્ષેત્રમાં પાંચ રામ-હૃદનો મધ્યભાગ	૯૫૦	૪૨૨	૪૩	"	સ્ત્રીનું ચિહ્ન, યોનિ	૬૦૯	૨૬૯	૨૪
બ્રહ્મસંભવ	દ્વિપૃષ્ઠ (બીજા વાસુદેવ)	૬૯૫	૩૦૮	૧૨	મગનેત્રાન્તક	શંકર	૨૦૦-શ્લ.	૮૯	૫
બ્રહ્મસાયુજ્ય	બ્રહ્મપણું	૮૪૧	૩૭૨	૧૭	મગન્દર	ગુદા પાસે છિદ્ર, પ્રણ			
બ્રહ્મસૂ	કામદેવનો પુત્ર	૨૩૦	૧૦૮	૫૯		થવાનો એક રોગ	૪૭૧	૨૦૭	૫૪
(બ્રહ્મસૂત્ર)	જનોઈ	૮૪૫	૩૭૩	૬૧	મગવત્	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૨૬
બ્રહ્મસૂત્ર	બ્રહ્મદત્ત (બારમો ચક્રવર્તી)	૬૯૪	૩૦૭	૫૦	"	પૂજ્ય	૩૩૬	૧૫૦	૫૧
બ્રહ્મજ્ઞલિ	વેદપાઠ કરતી વખતે કરેલી અંજલિ	૮૩૮	૩૭૧	૧૭	"	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫-શ્લ.	૧૧૧	૨૬
(બ્રહ્મણી)	શંકરની માતા (શક્તિરૂપ)	૨૦૧	૯૦	૧૪	મગવત્યજ્ઞ	બાર અંગ પૈકી પાંચમું અંગ	૨૪૩	૧૧૪	૨૨
બ્રહ્માવર્ત	સરસ્વતી અને દૃષદ્વતીનો મધ્યભાગ	૯૪૯	૪૨૨	૩૮	મગિની	બહેન	૫૫૩	૨૪૪	૫૭
બ્રહ્માસન	ધ્યાન અને યોગ કરવા માટેનું આસન	૮૩૮	૩૭૧	૨	મગ્ન	હારેલો	૮૦૫	૩૫૬	૩૯
બ્રાહ્મ	બ્રહ્માનો એક અહોરાત્ર	૧૬૦	૬૧	૯	મગ્નવિષાણક	ભાંગેલા શીંગડાવાળો બળદ	૧૨૫૯	૫૮૦	૯
"	બ્રાહ્મતીર્થ, અંગૂઠાનું મૂળ	૮૪૦	૩૭૧	૪૪	(મગ્ની)	બહેન	૫૫૩	૨૪૫	૨
બ્રાહ્મણ	બ્રાહ્મણ, વિગ્ર	૮૧૧	૩૫૯	૨૩	મગ્ન	પાણીના મોજા, તરંગ	૧૦૭૫	૪૮૬	૪૦
(બ્રાહ્મણવર્ગ)	બ્રાહ્મણોનો સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૧૭	મગ્ન	શણ, ભાંગ	૧૧૭૯	૫૪૬	૩૪
બ્રાહ્મણી	મોટા માથાવાળી નાની કીડી	૧૨૦૭	૫૫૯	૨૧	મગ્નર	વક્ર, વાંકુ	૧૪૫૭	૬૬૯	૧૭
"	મોટી ગરોળી	૧૨૯૯	૫૯૮	૩	મગ્નચ	શણનું ખેતર	૯૬૭	૪૨૯	૧
બ્રાહ્મણ્ય	બ્રાહ્મણોનો સમૂહ	૧૪૧૯	૬૫૨	૨૩	મગ્નમાન	યોગ્ય, વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૪૯
બ્રાહ્મી	રોડિણી નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૨૩	મટ	સુભટ, લડવૈયો	૭૬૩	૩૩૬	૪૧
"	શંકરની માતા	૨૦૧	૯૦	૯	"	મ્લેચ્છની એક જાતિ	૯૩૪	૪૧૨	૫૦
"	સરસ્વતી દેવી, વાણી	૨૪૧	૧૧૨	૫૨	મટિત્ર	અગ્નિમાં પાકેલું માંસ	૪૧૨	૧૮૨	૫૧
"	પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૭	મટ્ટ	પૂજ્યવાચક નામ પછી જોડવા યોગ્ય શબ્દ	૩૩૬-શ્લ.	૧૫૦	૬૩
બ્રુવ	અધમ, હલકું	૧૪૪૨	૬૬૩	૪	મટ્ટારક	રાજા	૩૩૩	૧૪૯	૩૦
					"	પૂજ્યવાચક નામ પછી જોડવા યોગ્ય શબ્દ	૩૩૬	૧૫૦	૬૦
					મટ્ટિની	પટરાણી સિવાયની રાણી (નાટકની ભાષામાં)	૩૩૪	૧૪૯	૪૩
					મણિત	વાણી, વચન	૨૪૧-શ્લ.	૧૧૩	૨૮
					મણિવાહિક	હજામ	૯૨૩-શ્લ.	૪૦૭	૪૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મદન્ત	સૌગત, નિર્ગન્થ વગેરે				મરણ	પગાર, મજૂરી	૩૬૨	૧૬૨	૩૧
	મુનિ નાટકની ભાષામાં)	૩૩૫	૧૫૦	૩૯	મરણી	ભરણી નક્ષત્ર	૧૦૮	૩૭	૧૧
મદ્ર	કલ્યાણ	૮૬	૨૨	૪૨	મરણીમૂ	રાહુ	૧૨૧	૪૨	૫૬
"	ત્રીજા બલદેવ	૬૯૮	૩૦૮	૫૩	મરત	નટ	૩૨૮	૧૪૭	૪૩
"	હાથીની ચાર જાતિ પૈકી				"	ભરત (પ્રથમ ચક્રવર્તી)	૬૯૨	૩૦૭	૬
"	એક જાતિ	૧૨૧૮	૫૬૫	૩૦	"	ભરત (દુષ્યન્તનો પુત્ર)	૭૦૨	૩૦૯	૫૨
"	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૨૮	"	પાંચ ભરત ક્ષેત્ર	૧૪૬	૪૨૦	૩૦
(,,)	આવતી ચોવીશીના				મરતપુત્રક	નટ	૩૨૮	૧૪૭	૪૭
	૨૪માં તીર્થંકર	૫૬	૧૫	૧૧	મરથ	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૬
મદ્રકાલી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૭	મરદ્વાજ	ભારદ્વાજ પક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૬	૨
મદ્રકુમ્ભ	પાણીથી ભરેલો કળશ	૭૧૮	૩૧૪	૫૮	મરિત	પૂર્ણા, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૨
મદ્રકૃત્	આવતી ચોવીશીના				મરુજ	શિયાળ	૧૨૯૦	૫૭૩	૫૮
	૨૪માં તીર્થંકર	૫૬	૧૫	૧૦	"	ચોખ્ખાની ધાણી	૪૦૧-શ્લો.	૧૭૮	૧૭
મદ્રણી	સીવણનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૧	મરુટક	અગ્નિમાં પાકેલું માંસ	૪૧૨	૧૮૨	૫૪
મદ્રબલિન	બલદેવ	૨૨૫-શ્લો.	૧૦૬	૩	મર્ગ	શંકર	૧૯૫	૮૬	૩૬
મદ્રબાહુ	૬ શ્રુત કેવલી પૈકી પમાં				મર્ત	ધાર્યવાચકથી લગાડાતો			
	શ્રુતકેવલી	૩૪	૧૧	૪૩		શબ્દ, ઉદ્દેશ મૂર્તિ	૭-પ.	૩	૭૫
મદ્રવેણુ	ઉંદ્રનો હાથી	૧૭૭-શ્લો.	૭૩	૨૨	"	સ્વામી	૩૫૯	૧૬૧	૨૮
મદ્રશ્રી	ચંદ્ર	૬૪૧-શ્લો.	૨૮૪	૧/૨	મર્ત	પતિ, સ્વામી	૫૧૬	૨૨૮	૩૭
મદ્રાકરણ	હજામત	૯૨૩	૪૦૭	૫૩	મર્તદારક	રાજકુમાર, યુવરાજ			
મદ્રાજ્ઞ	બલદેવ	૨૨૫-શ્લો.	૧૦૬	૨		(નાટકની ભાષામાં)	૩૩૨	૧૪૯	૧૬
મદ્રાસન	રાજાને યોગ્ય ચાંદીનું				મર્તદારિકા	રાજકન્યા (નાટકની			
	સિંહાસન	૭૧૬	૩૧૪	૧૯		ભાષામાં)	૩૩૩	૧૪૯	૩૮
(મન્દ્ર)	કલ્યાણ	૮૬	૨૨	૪૫	મર્મરી	લક્ષ્મી	૨૨૬-શ્લો.	૧૦૭	૧૦
મપતિ	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૩૭	મર્મળ્યા	પગાર, મજૂરી	૩૬૩	૧૬૨	૩૫
મમ્માસાર	શ્રેણિક રાજા	૭૧૨	૩૧૨	૫૮	મર્મન્	"	૩૬૩	૧૬૨	૩૬
મય	સ્વયંક-પરચકનો ભય				"	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૪૮
	દૂર થાય તે-તીર્થંકરનો				(મલ્લ)	બાણનો એક ભેદ	૭૮૦	૩૪૪	૨૯
	૧૫મો અતિશય	૬૦	૧૬	૩૧	મલ્લહ	ફૂતરો	૧૨૮૦-શ્લો.	૫૮૯	૩૩
"	ભય, ભયાનક રસનો				મલ્લુક	રીંછ	૧૨૮૯	૫૯૩	૧૭
	સ્થાયીભાવ	૩૦૧	૧૩૮	૩	મલ્લુક	"	૧૨૮૯	૫૯૩	૧૫
મયદ્ધર	ભયાનક	૩૦૨	૧૩૮	૩૦	મવ	શંકર	૧૯૮	૮૭	૫૧
મયદ્રુત	ભયથી પીડિત	૩૬૬	૧૬૩	૬૪	મવતુ	બસ, સર્પ	૧૫૨૮	૭૦૦	૬૨
મયાનક	ભયાનક રસ, નવ રસ				મવન	ધર	૧૯૦	૪૪૧	૨૩
	પૈકી ૬ઠ્ઠો રસ	૨૯૪	૧૩૫	૪૧	મવનાધીશ	અસુરકુમાર વગેરે			
"	ભયંકર	૩૦૨	૧૩૮	૩૫		૧૦ ભવનપતિ	૯૦	૨૬	૪૧
મયાવહ	"	૩૦૩	૧૩૮	૪૪	મવાની	પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૩
મર	અતિશય, ઘણું	૧૫૦૬	૬૯૦	૨૪	મવાનીમૃત	હિમાલય પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૩૩
મરટક	પૂજ્યવાચક નામ પછી				મવાન્તકૃત્	બ્રહ્મા	૨૧૨	૯૭	૨૨
	જોડવા યોગ્ય શબ્દ	૩૩૬-શ્લો.	૧૫૦	૬૩	મવિક	કલ્યાણ	૮૬	૨૨	૩૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ભવિત્	ઉત્પન્ન થનાર	૩૮૯	૧૭૨	૨૬	ભામિની	કોપવાળી સ્ત્રી	૫૧૦	૨૨૫	૧૧
ભવિન્	સંસારી જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૫૧	ભાર	ભાર, બોજો	૩૬૪	૧૬૪	૪
ભવિષ્ણુ	ઉત્પન્ન થનાર, સારા ભવિષ્યકાળવાળો	૩૮૯	૧૭૨	૨૪	,,	વીસ તુલા પ્રમાણ	૮૮૫	૩૯૦	૧૨
ભવ્ય	કલ્યાણ	૮૬-શ્લો.	૨૨	૪૮	ભારતી	સરસ્વતી દેવ, વાણી	૨૪૨	૧૧૨	૫૪
(ભષક)	કૃતરો	૧૨૮૦	૫૮૯	૧૦	,,	અભિનયનો એક પ્રકાર	૨૮૫	૧૩૧	૧
ભષણ	,,	૧૨૭૯	૫૮૯	૯	ભારદ્વાજ	હાડકું	૬૨૫	૨૭૬	૧૪
,,	કૃતરાનું ભસવું	૧૪૦૭	૬૪૭	૨	ભારવાદિ	ભાર ઉપાડવાની			
(ભસલ)	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૬૧		લાકડી, કાવડ	૩૬૪	૧૬૩	૨૧
ભસિત	રાખોડી, ભસ્મ	૮૨૮	૩૬૬	૫૩	ભારવાહ	મજૂર, ભાર ઉપાડનાર	૩૬૩	૧૬૨	૫૬
ભસ્મન્	,,	૮૨૭	૩૬૬	૫૦	ભારિક	,,	૩૬૩	૧૬૨	૫૭
ભસ્ત્રા	ધમણ	૯૦૮	૪૦૧	૧૨	ભાર્ગવ	શુક	૧૧૯	૪૨	૮
ભા	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૩૦	,,	પરશુરામ	૮૪૮	૩૭૪	૬૧
ભાગ	ભાગ, હિસ્સો	૧૪૩૪	૬૫૯	૨૩	(,,)	શુક (ભૃગુનો પુત્ર)	૬-પ.	૩	૬૮
ભાગધેય	કર, મહેસૂલ	૭૪૫	૩૨૭	૩૧	ભાર્યા	પત્ની	૫૧૩	૨૨૭	૮
,,	ભાગ્ય, નસીબ	૧૩૭૯	૬૩૨	૪૪	ભાર્યાપતિ	પત્ની-પત્ની (બન્ને)	૫૧૯	૨૨૯	૪૧
ભાગિનેય	ભાણેજ	૫૪૩	૨૪૧	૩૩	ભાલ	કપાળ, લલાટ	૫૭૩	૨૫૩	૧૬
ભાગીરથી	ગંગા નદી	૧૦૮૧	૪૯૦	૪૨	ભાલદશ્	શંકર	૧૯૬	૮૭	૧૨
ભાગ્ય	ભાગ્ય, નસીબ	૧૩૭૯	૬૩૨	૪૧	ભાલૂક	રીંછ	૧૨૮૯	૫૯૩	૪
ભાક્ષીન	શણનું ખેતર	૧૬૭	૪૨૧	૨	ભાલૂક	,,	૧૨૮૯	૫૯૨	૫૫
ભાજન	વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૧	૧૪	ભાવ	સાત્ત્વિક, સંચારી,			
ભાટક	મૂલ્ય, કિંમત	૮૬૮-શ્લો.	૩૮૨	૧૩		વ્યભિચારી વિ. ભાવ	૨૯૫	૧૩૬	૪
ભાટિ	ગણિકાનો પગાર	૩૬૩-શ્લો.	૧૬૨	૪૪	,,	વિદ્વાન (નાટકની ભાષામાં)	૩૩૨	૧૪૯	૧૦
ભાળ	નાટક, પ્રબંધનો એક પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૪૪	,,	હાવભાવ (અંગથી			
ભાળડ	વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૦	૫૯		ઉત્પન્ન થતો અલંકાર)	૫૦૯	૨૨૪	૩૯
ભાળડાગાર	ભંડાર, તિજોરી	૯૯૫	૪૪૪	૧૪	,,	અભિપ્રાય	૧૩૮૩	૬૩૪	૩૨
ભાળિંક	હજામ	૯૨૩-શ્લો.	૪૦૭	૪૮	ભાવના	પૂર્વસંસ્કાર, વાસના,			
ભાદ્ર	ભાદરવો માસ	૧૫૪	૫૮	૧૩		અનુભવેલ પ્રસંગને ન			
ભાદ્રપદ	,,	૧૫૪	૫૮	૧૦		ભૂલવું તે	૧૩૭૩	૬૩૦	૪
ભાદ્રમાતુર	સતી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૬	૨૪૨	૨૩	ભાવિત	ધુપ-પુષ્પ વગેરે વડે			
ભાનવીય	જમણી આંખ	૫૭૬	૨૫૫	૧		વાસિત કરેલા	૪૧૪	૧૮૩	૩૬
ભાનુ	શ્રી ધર્મનાથ ભ. ના પિતા	૩૭	૧૨	૯	,,	મેળવેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૩૭
,,	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૧૪	ભાવુક	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૩૩
,,	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૨૮	,,	બનેવી (નાટકની ભાષામાં)	૩૩૨	૧૪૯	૭
ભાનુકેસર	સૂર્ય	૯૮-શ્લો.	૩૦	૪૮	ભાષા	સરસ્વતી, વાણીની			
ભાર્નેમિ	,,	૯૮-શ્લો.	૩૦	૪૮		અધિષ્ઠાત્રી દેવી	૨૪૧	૧૧૩	૧૦
ભામળલ	તીર્થંકરનો સાતમો અતિશય,				,,	અભિનયનો એક પ્રકાર	૨૮૫	૧૩૦	૬૦
	મસ્તકની પાછળ સૂર્યમંડલ				ભાષિત	વચન, વાણી	૨૪૧	૧૧૩	૨૪
	કરતા પણ વધુ પ્રકાશ-				ભાષ્ય	સૂત્રમાં બતાવેલ અર્થનો			
	વાળો તેજપુંજ હોય તે	૫૯	૧૬	૧૭		વિસ્તાર કરનાર	૨૫૪	૧૧૮	૧
					ભાસ્	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૧૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ભાસ	ભાસ પક્ષી, કાબર,				ભીમસેન (પાંડવ)	૭૦૭	૩૧૧	૩૦	
	ગીધ જેવું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૫૩	મીમા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૨૭
ભાસુર	ભયાનક (દેદીખમાન)	૩૦૩-શ્લો.	૧૩૮	૪૫	મીરુ	બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૪૭
ભાસ્કર	સૂર્ય	૯૭	૨૯	૪૫	„	બીકણ સ્ત્રી	૫૦૪	૨૨૨	૧૬
ભાસ્વત્	„	૯૮	૩૦	૩૭	„	રૂપું	૧૦૪૩-શ્લો.	૪૭૦	૧૮
ભિક્ષણ	યાચના માંગણી	૩૮૮-શ્લો.	૧૭૨	૧૦	મીરુક	બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૪૭
ભિક્ષા	ભિક્ષા, જુદા જુદા				„	રૂપું	૧૦૪૩-શ્લો.	૪૭૦	૧૦
	ઘરમાંથી થોડું થોડું ભોજન				મીલુક	બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૪૭
	ગ્રહણ કરવું તે	૮૧૩	૩૬૦	૨૧	મીષણ	ભયંકર, ભયાનક	૩૦૩	૧૩૮	૩૭
મિશુ	સાધુ, મુનિ	૭૬	૧૯	૧૯	મીષ્મ	ભયાનક	૩૦૨	૧૩૮	૩૨
„	સંન્યાસ આશ્રમ, ચાર				મીષ્મસૂ	ગંગા નદી	૧૦૮૧	૪૯૧	૪
	આશ્રમ પૈકી ચોથો આશ્રમ	૮૦૭	૩૫૭	૫૧	મુક્તશેષક	યજ્ઞમાં ખાતા વધેલું હોય તે	૮૩૪	૩૬૯	૨૩
„	પરિવ્રાજક, સંન્યાસી	૮૦૯	૩૫૮	૨૫	મુક્તસમુજ્જિત	ઐહું જમતાં વધેલું હોય તે	૪૨૬	૧૮૮	૩૨
મિશુકી	ભિક્ષુણી, સાધ્વી	૫૩૨	૨૩૫	૫૨	મુગ્ર	વક, વાંકું	૧૪૫૭	૬૬૯	૨૦
મિશુળી	સાધ્વી	૫૩૨-શ્લો.	૨૩૫	૫૩	„	વાંકું વળેલું, નમેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૯
મિશુસજ્જાટી	મુનિઓનું વસ્ત્ર	૬૭૮	૩૦૧	૭	મુજ્	આ શબ્દ લગાડવાથી			
મિત્ત	કકડો, ટુકડો	૧૪૩૪	૬૫૯	૧૨		સ્વામીવાચક શબ્દ બને છે,			
મિત્તિ	ભીંત	૧૦૦૩	૪૪૭	૪૯		ઉદ્દ૦ મુમુક્	૪-પ.	૩	૧૮
મિત્તિકા	ગરોળી	૧૨૯૮	૫૯૭	૪૩	„	આ શબ્દ જોડવાથી ભોજક			
મિદ્	આ જોડવાથી વધકવાચક					વાચક શબ્દ બને છે,			
	શબ્દ બને છે	૧૦-પ.	૫	૧૧		ઉદ્દ૦ અમૃતમુક્	૭-પ.	૪	૧૬
મિદા	ફાડવું, ચીરવું	૧૪૮૮	૬૮૨	૫૧	મુજ	ભુજા, હાથ	૫૮૯	૨૬૦	૩૪
મિદુ	ઉંદ્રનું વજ્ર	૧૮૦	૭૫	૧૬	મુજકોટર	કાંખ, બગલ	૫૮૯	૨૬૦	૫૭
મિદુર	„ „	૧૮૦	૭૫	૯	મુજગ	સર્પ	૧૩૦૩	૫૯૯	૫૨
મિદ્ય	મોટી નદી, નદ, દ્રહ	૧૦૯૧	૪૯૬	૨૦	મુજઙ્ગ	ગણિકાનો પતિ	૫૧૯	૨૨૯	૩૪
મિન્દિપાલ	ગોકણ (શસ્ત્ર વિશેષ)	૭૮૫	૩૪૭	૨૩	„	સર્પ	૧૩૦૩	૫૯૯	૫૦
મિન્ન	ભિન્ન, જુદું	૧૪૬૮	૬૭૪	૧૩	મુજઙ્ગમોજિન્	રાજસર્પ, બે મોંવાળો સર્પ	૧૩૦૪	૬૦૦	૪૨
„	ફાડેલું, ચીરેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૪૪	મુજઙ્ગમ	સર્પ	૧૩૦૩	૫૯૯	૫૪
મિયા	ભય, ડર	૩૦૧	૧૩૮	૧૩	મુજદલ	હાથનો પંજો	૫૯૧-શ્લો.	૨૬૧	૪૮
મિહ્	મ્લેચ્છ	૯૩૪	૪૧૩	૨	(મુજશિખર)	ખભો	૫૮૮	૨૬૦	૨૨
મિષજ્	વૈદ	૪૭૨	૨૦૮	૨૨	મુજશિરસ્	„	૫૮૮	૨૬૦	૨૨
મિસ્સટા	બળેલો ભાત	૩૯૬	૧૭૪	૫૫	મુજાકષ્ટ	નખ	૫૯૪	૨૬૩	૩
મિસ્સા	ભોજન, ભાત	૩૯૫	૧૭૪	૩૩	મુજાન્તર	છાતી	૬૦૨	૨૬૫	૫૫
મિ	ભય, ડર	૩૦૧	૧૩૮	૭	મુજામધ્ય	કોણી	૫૯૦	૨૬૧	૧૩
મીત	બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૪૬	મુજિ	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૬
મીતિ	ભય, તીર્થંકરમાં ન હોય તે				મુજિષ્ય	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૬૫
	૧૮ દોષ પૈકી નવમો દોષ	૭૨	૧૮	૧૪	મુજિષ્યા	વેશ્યા	૫૩૩	૨૩૬	૧૮
„	ભય, ડર	૩૦૧	૧૩૮	૮	મુવન	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૨૪
મીમ	શંકર	૧૯૫	૮૬	૩૪	„	લોક, જગત્	૧૩૬૫	૬૨૬	૧૫
„	ભયાનક	૩૦૨	૧૩૮	૩૨	મુવસ્	આકાશ	૧૫૨૬	૬૯૯	૫૭

ભુ-૮૬૬-ભૂ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ભુવિષ્	સ્વર્ગ	૮૭	૨૩	૪૨	ભૂમૃત્	પર્વત	૧૮-પ.	૬	૪૦
ભૂ	આ શબ્દ લગાડવાથી				"	રાજા	૬૮૯	૩૦૬	૧૭
	જન્મવાચક શબ્દ બને છે.				(,,)	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૪
	ઉદાઠ આત્મભૂ	૬-પ.	૩	૫૯	ભૂમત્	રાજા	૫-પ.	૩	૪૦
"	પૃથ્વી	૯૩૫	૪૧૪	૧૪	ભૂમિ	પૃથ્વી	૯૩૫	૪૧૪	૧૯
"	રસાતલ, ભૂલોક	૧૫૨૫	૬૯૯	૫૧	ભૂમિકા	નાટકમાં તે તે જાતનો			
ભૂકશ્યપ	વિષ્ણુના પિતા, વસુદેવ	૨૨૩	૧૦૫	૮		સ્ત્રી વગેરેનો વેષ	૩૨૭	૧૪૭	૩૪
ભૂધન	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૫૦	ભૂમિલેપન	ગાયનું છાણ	૧૨૭૨	૫૮૬	૨૩
(ભૂચ્છત્ર)	પોતાની મેળે ઉત્પન્ન				ભૂમિસ્પૃશ્	વૈશ્ય	૮૬૪	૩૮૦	૧૩
	થનાર વનસ્પતિકાય	૧૨૦૧	૫૫૭	૩૮	ભૂયસ્	બહુ, ઘણું	૧૪૨૬	૬૫૫	૬
ભૂચ્છાયા	અંધકાર	૧૪૬	૫૨	૫૫	ભૂયસ્	વારંવાર	૧૫૩૧	૭૦૨	૬૩
ભૂત	વ્યંતર દેવ	૧૧	૨૬	૪૪	ભૂયિષ્ઠ	બહુ, ઘણું	૧૪૨૬	૬૫૪	૫૮
"	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૯	ભૂરિ	સોનું	૧૦૪૫	૪૭૨	૧૯
"	ભેળવેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૩૮	"	બહુ, ઘણું	૧૪૨૬	૬૫૫	૮
ભૂતગ્રામ	પ્રાણીઓનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૮	"	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૨
ભૂતગ્ન	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૩૭	ભૂરિમાય	શિયાળ	૧૨૯૦	૫૯૩	૫૦
ભૂતધાત્રી	પૃથ્વી	૯૩૬	૪૧૫	૫૫	ભૂરિવેતસ	બહુ નેતરવાળો દેશ	૯૫૪	૪૨૪	૬
(ભૂતનાથ)	શંકર	૧૯૯	૮૮	૩૩	ભૂર્જ	ભોજપત્રનું વૃક્ષ	૧૧૪૪	૫૨૯	૧૧
ભૂતનાયિકા	પાર્વતી	૨૦૫	૯૨	૧૬	ભૂલ્તા	અળસિયા, જમીનનાં કીડા	૧૨૦૩	૫૫૮	૪
ભૂતનાશન	હીંગ	૪૨૨-શો.	૧૮૬	૫૦	ભૂષણ	ધાર્યવાચક શબ્દ સાથે			
ભૂતપતિ	શંકર	૧૯૯	૮૮	૩૨		ભૂષણ શબ્દ જોડવાથી			
ભૂતયજ્ઞ	બલિદાન	૮૨૨	૩૬૪	૪૬		ધારક વાચક શબ્દ બને છે,			
ભૂતાત્ત	ભૂતગ્રસ્ત	૪૧૧	૨૧૬	૨૭		ઉદાઠ શશિભૂષણ	૬-પ.	૩	૭૩
ભૂતિ	અગ્નિમાં પાકેલું માંસ	૪૧૨	૧૮૨	૫૪	ભૂષણ	અલંકાર, ઘરેણાં	૬૪૯	૨૮૭	૪૭
"	રાખોડી	૮૨૮	૩૬૬	૫૨	ભૂષ્ણુ	ઉત્પન્ન થનાર, હોનાર	૩૮૯	૧૭૨	૨૭
ભૂતેષ્ઠ	ચૌદશ તિથિ	૧૫૧	૫૫	૪૦	ભૂસ્પૃશ્	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૧૮
ભૂત્તમ	સોનું	૧૦૪૫	૪૭૨	૨૨	ભૂકુંસ	સ્ત્રીવેષ ધારણ કરનાર નટ	૩૨૯	૧૪૮	૧૪
ભૂદાર	ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૧૮	ભૂકુટિ	શ્રી નમિનાથ ભ. ના			
ભૂદેવ	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૨૯		શાસનદેવ	૪૩	૧૩	૭
ભૂધન	રાજા	૪-પ.	૩	૩૮	"	શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામિ			
ભૂધર	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૩	"	ભ. ની શાસનદેવી	૪૪	૧૩	૨૯
(,,)	"	૧૮-પ.			"	ક્રોધ વગેરેથી વાંકી			
ભૂધ્ર	"	૧૦૨૭	૪૬૨	૧		ભ્રમર થાય તે	૫૭૯	૨૫૫	૫૨
ભૂનેતૃ	રાજા	૪-પ.	૩	૩૯	ભૃગુ	પર્વતનું ઊંચું સ્થાન,			
ભૂપ	"	૬૯૦	૩૦૬	૨૪		શિખરસ્થાન	૧૦૩૨	૪૬૪	૪૦
ભૂપતિ	"	૪-પ.	૩	૩૯	"	શુક	૧૨૦-શો.	૪૨	૧૮
(ભૂપદી)	મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૧૭	ભૃજ	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૪૩
ભૂપાલ	"	૧૧૪૮	૩	૩૭	"	મસ્તક ચૂડ, કાકા કૌઆ	૧૩૩૩	૬૧૨	૨૫
(,,)	"	૬૯૦	૩૦૬	૨૬	ભૃજરજ	ભાંગરો	૧૧૮૭	૫૫૧	૧
ભૂમુજ્	"	૪-પ.	૩	૩૮	ભૃજરાજ	"	૧૧૮૭	૫૫૦	૫૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મૃજાર	સોનાની ઝારી (કલશ)	૭૧૮	૩૧૪	૫૨	મોલિ	ઊંટ	૧૨૫૩	૫૭૮	૩૧
મૃજારિકા	તમરું (એક જાતનું) જંતુ	૧૨૧૬	૫૬૩	૬૨	મોસ્	સંબોધનના અર્થમાં	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૨
મૃજિન્	શંકરનો ભૂંગીગણ	૨૧૦	૯૫	૧૬	મૌતી	રાત્રિ	૧૪૨	૫૦	૩૮
મૃજિરિટિ	" "	૨૧૦	૯૫	૧૮	મૌમ	મંગલગ્રહ	૧૧૭-શે.	૪૦	૬૫
મૃજિરીટિ	" "	૨૧૦	૯૫	૧૯	(")	"	૧૧૭	૪૦	૬૦
મૃત્	આ શબ્દ લગાડવાથી ધારકવાચક શબ્દ બને છે, ઉદા. શૂલમૃત્	૬-પ.	૩	૭૪	મૌરિક	સુવર્ણ ઊપરનો અધિકારી	૭૨૩	૩૧૭	૨૬
મૃતક	પગારદાર	૩૬૧	૧૬૨	૯	મૃકુશ	સ્ત્રીવેષધારી નટ	૩૨૯	૧૪૮	૧૨
મૃતિ	પગાર, મૂલ્ય, મજૂરી	૩૬૨	૧૬૨	૨૨	મૃંશ	ઊંચા સ્થાનથી પડવું, પોતાના પદથી પડવું તે	૧૫૧૭	૬૯૫	૯
મૃતિભુજ્	પગારદાર	૩૬૧	૧૬૨	૧૦	મૃકુટિ	ક્રોધ વગેરેથી વાંકી			
મૃત્ય	ચાકર	૩૬૦	૧૬૧	૪૭	મૃમ	ભ્રમર થાય તે	૫૭૯	૨૫૫	૫૨
મૃત્યા	પગાર, મૂલ્ય, મજૂરી	૩૬૩	૧૬૨	૩૯	"	દારુભ્રામક યંત્ર	૯૦૯	૪૦૧	૪૦
મૃશ	ઘણું, બહુ	૧૫૦૫	૬૯૦	૧૫	"	ચક્રાકારે જલનું નીચે જવું, પાણીને નિકળવાનો રસ્તો	૧૦૮૮	૪૯૪	૧૪
મૃષ્ટ	સેકેલું અન્ન	૪૧૨	૧૮૨	૪૭	"	ભ્રમ, વિપરીત જ્ઞાન	૧૩૭૪	૬૩૦	૪૫
મૃક	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૪૩	"	ચક્રાકારે ફરવું, ભ્રમવું	૧૫૧૯	૬૯૫	૫૮
મૃક	ઘેટો	૧૨૭૭	૫૮૮	૨૫	મૃમર	ભ્રમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૨૭
મૃદ	ભેદ, ચાર ઉપાય				મૃમરક	લલાટ ઊપરના			
"	પૈકી એક ઉપાય	૭૩૬	૩૨૩	૫૪		લટકતાવાળ	૫૬૯	૨૫૧	૩૬
"	" "	૭૩૬	૩૨૩	૩૨	(મૃમરક)	ગેડી, બાળકને રમવાનું સાધન	૬૮૯	૩૦૫	૫૦
મૃરી	નગારું	૨૯૩	૧૩૪	૩૫	મૃમરાલક	" " "	૫૬૯	૨૫૧	૩૮
મૃલ	નાની હોડી, મછવો	૮૭૯	૩૮૬	૬૦	મૃમાસક્ત	તલવાર વગેરે શસ્ત્ર			
મૃષજ	ઔષધ	૪૭૨	૨૦૮	૩૭		ઘસનાર, સરાણિયો	૧૧૬	૪૦૪	૪૫
મૃષ્ઠ	ભિક્ષાનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૯	મૃમિ	ચક્રાકારે ભ્રમવું, ફરવું	૧૫૧૯	૬૯૬	૪
મૃરવ	શંકર	૧૯૮	૮૭	૪૭	મૃષ્ટ	પડી ગયેલું	૧૪૧૧	૬૮૩	૫૧
"	ભયાનક	૩૦૩	૧૩૮	૩૮	મૃતુર્જાયા	ભાભી	૫૧૪	૨૨૭	૩૮
મૃરવી	પાર્વતી	૨૦૬	૯૩	૧૦	મૃત્	સગો ભાઈ	૫૫૦	૨૪૩	૪૭
મૃષજ્ય	ઔષધ, દવા	૪૭૩	૩૦૮	૪૪	"	ભાઈ-બહેન બન્ને	૫૬૧	૨૪૭	૪૩
મૃકુ	પતિ, વર	૫૧૭	૨૨૮	૪૮	(મૃતુજાયા)	ભાભી	૫૧૪	૨૨૭	૪૦
મૃગ	ગણિકાનો પગાર	૩૬૩	૧૬૨	૪૨	મૃતુવ્ય	ભત્રીજો	૫૪૩	૨૪૧	૨૭
"	ફણા, સર્પની ફેણ	૧૩૧૫	૬૦૩	૩૫	મૃત્રીય	"	૫૪૩	૨૪૧	૨૭
"	સર્પનું શરીર	૧૩૧૫	૬૦૩	૧૩	મૃન્તિ	વિપરીત જ્ઞાન (ભ્રમ)	૧૩૭૪	૬૩૦	૩૯
મૃગાન્તરાય	તીર્થંકરમાં ન હોય તે ૧૮				"	ચક્રાકારે ભ્રમવું	૧૫૧૯	૬૯૬	૨
	દ્રોષ પૈકી બીજો દ્રોષ	૭૨	૧૮	૧૦	(મૃમર)	મધ	૧૨૧૪	૫૬૩	૨૧
મૃગાવતી	નાગોની નગરી	૧૩૦૭	૬૦૧	૫૫	મૃમરી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૧૯
મૃગાવલી	સ્તુતિપાઠકનો ગ્રંથ	૭૯૫	૩૫૧	૫૮	મૃષ્ટ્ર	ચણા વગેરે સેકવાની			
મૃગિન્	સર્પ	૧૩૦૩	૫૯૯	૪૬		કડાઈ	૧૦૨૦	૪૫૭	૫૬
મૃગિની	અભિષેક વિનાની				મૃકુશ	સ્ત્રીવેશ ધારણ કરનાર નટ	૩૨૯	૧૪૮	૧૩
	રાજાની રાણી	૫૨૦	૨૩૦	૧૮	મૃકુટિ	ક્રોધથી વાંકી ભ્રમર થાય તે	૫૭૯	૨૫૫	૫૨
મૃજન	ભોજન, જમણ	૪૨૪	૧૮૭	૨૩	મૃ	ભ્રમર, ભવાં	૫૭૯	૨૫૫	૪૮

ધૂ-૮૬૮-મ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધૂકુંસ	નટ	૩૨૯	૧૪૮	૧૩
ધૂકુટિ	કૌધ વિ. થી વાંકી			
	ભ્રમર થાય તે	૫૭૯	૨૫૫	૫૨
ધૂળ	ગર્ભ	૫૪૦	૨૩૯	૨૬
ધ્રેષ	ઊંચા સ્થાનથી પડવું	૧૫૧૭	૬૯૫	૧૦

—: મ :—

મકર	મગર, શ્રી સુવિધિનાથ			
	ભ. નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૯
..	નવનિધિ પૈકી ચોથો નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૩
..	કામદેવનું ચિહ્ન	૨૨૯	૧૦૮	૨૭
..	મગર વગેરે જલજંતુ	૧૩૫૧	૬૨૦	૪૬
(મકર)	બાર રાશી પૈકી દશમી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪
(મકરકેતન)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૨૮
(મકરધ્વજ)	..	૨૨૯	૧૦૮	૨૯
મકરન્દ	પુષ્પરસ, પરાગ	૧૧૨૭	૫૧૮	૩૬
મકરાકર	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૯
(મકરાલય)	..	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૦
(મકલન્દ)	મધ, પુષ્પરસ	૧૧૨૭	૫૧૮	૪૦
મકુટ	મુગટ	૬૫૧	૨૮૮	૧૮
મકુર	દર્પણ	૬૮૪	૩૦૩	૪૨
મકુટક	મઠ (અનાજ)	૧૧૭૪	૫૪૪	૩૨
મલ	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૩	૫૫
મલાસુહદ્	શંકર	૨૦૦	૮૮	૫૧
મગધ	રાજાની સ્તુતિ કરનાર ભાટ	૭૯૫	૩૫૧	૩૭
..	મગધ દેશ	૯૬૦	૪૨૬	૧૬
મગધેશ્વર	જરાસંધ (નવમા પ્રતિવાસુદેવ)	૬૯૯	૩૦૯	૧૪
મઘવત્	ઉંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૪૨
મઘવન્	..	૧૭૪	૭૧	૨૪
..	ત્રીજા ચક્રવર્તી	૬૯૨	૩૦૭	૧૪
મઘા	મઘા નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૨૨
મઘાભવ	શુક્ર	૧૧૯	૪૧	૬૭
(મઙ્કુર)	દર્પણ, આરીસો	૬૮૪	૩૦૩	૪૫
મઙ્કુ	જલદી	૧૫૩૦	૭૦૨	૪૦
(..)	..	૧૪૭૦	૬૭૫	૧
મઙ્ક	વહાણનો અગ્રભાગ	૮૭૮	૩૮૬	૧૯
મઙ્કલ	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૪૧
..	મંગલગ્રહ	૧૧૬	૪૦	૫૩
મઙ્કલધ્વનિ	માંગલિક શબ્દ	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૧૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મઙ્કલપાઠક	ભાટ, ચારણ	૭૯૪	૩૫૧	૨૮
મઙ્કલશંસન	આશીર્વાદ	૨૭૨	૧૨૬	૧૫
મઙ્કલસ્નાન	શાંતિક્રિયામાં સુગંધિ			
	જલવડે કરાતું સ્નાન	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૨૦
મઙ્કલા	શ્રી સુમતિનાથ ભ.			
	ની માતા	૩૯	૧૨	૨૮
મઙ્કલાલ્લિક	વિવાહમાં માંગલિક દિવસે કલશ ભરી કરાતી			
	શુભ ક્રિયા	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૧૯
મઙ્કલ્ય	દહીં, ગોરસ	૪૦૬-શો.	૧૮૦	૩૪
(મઙ્કલ્ય)	પીંપળ	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૭
મઙ્કલ્યક	મસુર (એક જાતનું અનાજ)	૧૧૭૦	૫૪૩	૩
મઙ્કલ્યા	મોગરાના જેવી સુગંધી-વાળો અગર	૬૪૦	૨૮૩	૪૩
મઙ્ગિની	નૌકા, નાવ	૮૭૬	૩૮૫	૩૭
મઙ્ગિનીશિરસ્	વહાણનો અગ્રભાગ	૮૭૮	૩૮૬	૨૨
મર્ચર્ચિકા	આ શબ્દ ઉત્તર પદમાં જોડવાથી પ્રશંસા વાચક બને છે, ઉદા. ગોમર્ચર્ચિકા	૧૪૪૧	૬૬૨	૧
મઙ્ગકૃત્	હાડકું	૬૨૫	૨૭૬	૧૫
મઙ્ગન્	મજ્જા (શરીરમાં રહેલી સાત ધાતુ પૈકી એક ધાતુ)	૬૧૯	૨૭૩	૩૬
..	મજ્જા, હાડકાની ચરબી	૬૨૮	૨૭૭	૨૩
..	વૃક્ષાદિનું સત્ત્વ	૧૧૨૧	૫૧૪	૫૧
મઙ્ગસમુદ્ભવ	શુક્ર, વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૫૧
મઙ્ગા	મજ્જા, હાડકાની ચરબી	૬૨૮	૨૭૭	૨૬
(મઙ્ગા)	વૃક્ષાદિનું સત્ત્વ-ગર્ભ	૧૧૨૧	૫૧૪	૫૪
મઙ્ગ	ખાટલો, પલંગ	૬૮૩	૩૦૩	૧૮
મઙ્ગક	..	૬૮૩	૩૦૩	૨૦
મઙ્ગુ	વાજિંત્રનો એક પ્રકાર	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૧૧
મઙ્ગરિ	મંજરી, મહોર	૧૧૨૨	૫૧૫	૪૩
મઙ્ગા	..	૧૧૨૨	૪૧૫	૪૨
..	બકરી	૧૨૭૫	૫૮૭	૪૦
મઙ્ગીર	ઝાંઝર, કલ્લુ	૬૬૬	૨૯૪	૩૭
..	રવૈયો બાંધવાનો ખીલો	૧૦૨૩	૪૫૯	૫૭
મઙ્ગુ	મનોહર, સુંદર	૧૪૪૪	૬૬૩	૫૫
મઙ્ગુલ	..	૧૪૪૪	૬૬૩	૫૬
મઙ્ગુષા	પેટી	૧૦૧૫	૪૫૫	૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મઠ	વિદ્યાર્થી કે વ્રતીઓનું				મતલિકા	આ શબ્દ જોડવાથી			
	રહેઠાણ	૧૧૪	૪૪૩	૪૦		પ્રશંસા વાચક શબ્દ બને			
મણિ	કાંડુ	૫૧૧	૨૬૧	૫૨		છે, ઉદ્દ૦ ગોમતલિકા	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૨
"	ગુહ્યનો મધ્યભાગ	૬૧૧	૨૭૦	૧૮	મતિ	બુદ્ધિ, જ્ઞાન	૩૦૮	૧૪૦	૪૮
"	રત્ન	૧૦૬૩	૪૭૧	૨	(મતિમત્)	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૨	૧૫૪	૨૧
મણિક	મોટો ઘડો	૧૦૨૨	૪૫૧	૧૬	મત્કુળ	જાંઘનું બપ્તર	૭૬૮	૩૩૧	૬
મણિકળક	કુકડો	૧૩૨૫-શે.	૬૦૮	૪૧	"	માંકડ	૧૨૦૧	૫૬૦	૧૫
મણિકાર	ઝવેરી	૧૧૦	૪૦૧	૫૦	"	દાંત ન આવેલા અને			
મણિત	રતિકાળે થતો					ટૂંકા અંગવાળો હાથી	૧૨૧૧	૫૬૫	૩૫
	અવ્યક્ત અવાજ	૧૪૦૮	૬૪૭	૧	મત્ત	મદવાળો	૪૩૬	૧૧૧	૫૦
મણિબન્ધ	હાથનું કાંડુ	૫૧૧	૨૬૧	૫૧	"	મદોન્મત્ત હાથી	૧૨૨૦	૫૬૫	૫૧
મણીવક	ફૂલ	૧૧૨૫	૫૧૭	૨૫	(મત્તગામિની)	વિશિષ્ટ ચાલવાળી સ્ત્રી	૫૦૭	૨૨૩	૭
(મળ)	મહાવત	૭૬૨	૩૩૬	૩૭	મત્તવારણ	ઝરુખો, ગોખ	૧૦૧૨	૪૫૩	૧૮
મળ	ભાત વિ.નું ઓસામણ	૩૧૬	૧૭૪	૬૦	મત્તાલમ્બ	" "	૧૦૧૨	૪૫૩	૧૭
મળન	શોભાવનાર	૩૮૧	૧૭૨	૨૦	મત્તભગમના	વિશિષ્ટ ચાલવાળી સ્ત્રી	૫૦૬	૨૨૩	૧
"	શણગાર, અલંકાર	૬૩૬	૨૮૧	૫૦	મત્ત્ય	ખેતરની ભૂમિને સરખી			
મળપ	માંડવો	૧૦૦૩	૪૪૭	૨૧		કરવી તે	૮૧૨	૩૧૪	૧૭
મળ્ફલ	સૂર્ય-ચંદ્રની ચારે બાજુ				(મત્સ)	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૧૨
	રહેલું ગોળાકાર તેજ	૧૦૧	૩૨	૬૮	મત્સરિન્	દુર્જન, ખલ	૩૮૦	૧૬૧	૧૧
"	ચંદ્રનું બિંબ	૧૦૭	૩૬	૨૦	મત્સ્ય	માછલું	૧૩૪૩	૬૧૭	૧૧
"	એક જાતનો કોઢરોગ	૪૬૭	૨૦૫	૩૦	મત્સ્યજાલ	ગરલ, માછલા			
"	બન્ને પગ ગોળાકારે					પકડવાનો આંકડો	૧૨૧	૪૧૦	૩૭
	રાખવા તે	૭૭૭	૩૪૨	૧૩	મત્સ્યઙ્ડી	સાકર	૪૦૩	૧૭૮	૫૪
"	દેશ	૧૪૭	૪૨૨	૧૨	(મત્સ્યઙ્ડિકા)	"	૪૦૩	૧૭૮	૫૮
"	સમૂહ	૧૪૧૧	૬૪૮	૬૧	મત્સ્યાઙ્ડિકા	"	૪૦૩	૧૭૮	૫૭
"	કૂતરો	૧૨૮૦-શે.	૫૮૧	૩૫	(મત્સ્યાઙ્ડી)	"	૪૦૩	૧૭૮	૫૬
મળ્ફલ્ક	એક જાતનો કોઢ રોગ	૪૬૭-શિ.	૨૦૫	૩૧	મત્સ્યનાશન	કુરર પક્ષી	૧૩૩૫	૬૧૩	૨૫
મળ્ફલાગ્ર	તરવાર	૭૮૨	૩૪૫	૪૧	મત્સ્યબંધની	માછલા પકડવાનો કરંડિયો	૧૨૧	૪૧૦	૪૩
મળ્ફલાધીશ	એક દેશનો રાજા	૬૧૦	૩૦૬	૩૦	મત્સ્યરાજ	રોહિત મચ્છ (મોટો મચ્છ)	૧૩૪૬	૬૧૧	૧૧
મળ્ફલિન્	સેહલો, એક જાતનો				મત્સ્યવેધન	ગરલ, માછલા પકડવાનો			
	બિલાડો	૧૩૦૨	૫૧૧	૨૧		આંકડો	૧૨૧	૪૧૦	૨૫
મળ્ફહારક	કલાલ, મદિરા વેચનાર	૧૦૧	૩૧૭	૩૧	મત્સ્યોદરી	વ્યાસ ઋષિની માતા	૮૪૮-શે.	૩૭૪	૫૭
મળ્ફિત	શ્રી મહાવીર ભ. ના ૧૧				મથન	આ શબ્દ જોડવાથી વધક-			
	ગણધર પૈકી ૭ સ્થ ગણધર	૩૨	૧૧	૨૧		વાચક શબ્દ બને છે	૧૧-પ.	૫	૧૩
(મળ્ફિતપુત્ર)	" " " "	૩૨	૧૧	૨૩	"	કામદેવ	૨૨૮-શે.	૧૦૭	૫૬
મળ્ફુક	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૩૩	મથિત	પાણી વિના મથેલું દહીં	૪૦૧	૧૮૨	૧
મળ્ફૂર	લોઢાનો કાટ	૧૦૩૮	૪૬૮	૫	મથિન્	મંથન દંડ, રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૧	૪૩
મત	અભિપ્રાય	૧૩૮૩	૬૩૪	૨૧	મથુરા	મથુરા નગરી	૧૭૮	૪૩૪	૨૩
મત્કજ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૩૦	મદ	સંમોહમિશ્ર આનંદ	૩૧૨	૧૪૨	૨૨

મ-૮૭૦-મ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(મદ)	કસ્તૂરી	૬૪૪	૨૮૫	૧૯	મધુક	સીસુ, કલઈ	૧૦૪૨-શો.	૪૬૯	૫૨
"	હાથીના ગંડસ્થલમાંથી				(,,)	મહુડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૧૨
	ઝરતું પાણી	૧૨૨૩	૫૬૬	૫૨	મધુકળ	કોયલ	૧૩૨૧-શો.	૬૦૭	૧૭
મદકલ	ધણા મદવાળો હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૭	(મધુકર)	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૪૨
મદકોહલ	સાંઢ	૧૨૫૯	૫૮૦	૩૨	મધુકા	કાળી કાંગ	૧૧૭૭	૫૪૫	૫૨
મદન	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૧૭	મધુકૃત	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૨૯
"	અડદ	૧૧૭૧	૫૪૩	૪૦	મધુક્રમ	મધ પીવાની પદ્ધતિ,			
(,,)	મીણ	૧૨૧૪	૫૬૨	૪૪		વારા પ્રમાણે પીવું તે	૯૦૬	૪૦૦	૨૪
મદનનાલિકા	કુલટા સ્ત્રી	૫૨૯-શો.	૨૩૪	૩૩	(મધુગન્ધ)	બોરસલી, બકુલ વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૨
મદના	મદિરા	૯૦૩	૩૯૮	૫૧	મધુઘોષ	કોયલ	૧૩૨૧-શો.	૬૦૭	૧૭
મદશૌણ્ડક	જાયફલ	૬૪૩-શો.	૨૮૪	૪૮	મધુચ્છેદ	તરત દોહલું દૂધ	૪૦૪-શો.	૧૭૯	૬૩
મદામ્બર	ઇંદ્રનો હાથી, ઔરાવણ	૧૭૭-શો.	૭૩	૨૨	મધુદીપ	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૩૫
મદિરા	મદિરા	૯૦૨	૩૯૮	૨	મધુદુમ	મહુડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૧૭
મદિરાગૃહ	દારુ પીવાનું સ્થાન	૧૦૦૧	૪૪૬	૩૦	મધુધૂલિ	ખાંડ	૪૦૩	૧૭૮	૪૭
મદિષ્ઠા	મદિરા	૯૦૨	૩૯૭	૬૦	(મધુપ)	ભમરો	૧૨૧૩	૫૬૨	૪
મદોત્કટ	ધણા મદવાળો હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૬	મધુપર્ક	દહી સાથે મિશ્રિત કરેલું મધ	૮૩૩	૩૬૮	૪૬
મદોલ્લાપિન્	કોયલ	૧૩૨૧-શો.	૬૦૭	૧૬	મધુમક્ષિકા	મધમાખી	૧૨૧૩	૫૬૨	૩૨
મદગુ	પાણીનો કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૮	૨	(મધુમયન)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૩
મદગુર	શીંગડાવાળો મચ્છ	૧૩૪૭	૬૧૯	૨૧	મધુર	મધુર રસ (ગળ્યું)	૧૩૮૮	૬૩૭	૧૬
મદ્ય	મદિરા	૯૦૨	૩૯૭	૫૬	"	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૧૬
(મદ્યગન્ધ)	બોરસલી, બકુલ વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧	મધુરા	મધુરા નગરી	૯૭૮	૪૩૪	૨૭
મદ્યપદ્મ	મદ્યનો નીચલો ભાગ,				"	કાંજી, રાબ	૪૧૬-શો.	૧૮૪	૩૩
	મદ્યનો કાદવ	૯૦૪	૩૯૯	૫૭	(મધુરાલપલ્લ)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૩
મદ્યપાશન	મદિરા પીવાની પ્રીતિ				મધુલિહ	ભમરો	૧૨૧૩	૫૬૨	૩
	ઉત્પન્ન કરે તેવો ભક્ષ્ય				મધુવાર	મધ પીવાની પદ્ધતિ,			
	પદાર્થ	૯૦૭	૪૦૦	૪૩		વારા પ્રમાણે પીવું તે	૯૦૬	૪૦૦	૨૩
મદ્યબીજ	સુરાબીજ (જેમાંથી				(મધુવ્રત)	ભમરો	૧૨૧૩	૫૬૨	૪
	મદિરા બને તે)	૯૦૫	૩૯૯	૪૮	મધુષીલ	મહુડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૧૩
મદ્યમણ્ડ	મદ્યની તર	૯૦૫	૩૯૯	૫૮	(મધુસખ)	કામદેવ	૯-પ.	૪	૪૯
મદ્યસન્ધાન	મદિરા બનાવવાની ક્રિયા	૯૦૫	૩૯૯	૫૨	મધુસારથિ	"	૨૨૭	૧૦૭	૩૮
મદ્ર	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૪૫	મધુસિલ્પક	વનસ્પતિજન્ય સ્થાવર વિષ	૧૧૯૮	૫૫૮	૫૦
(,,)	ગંભીર અવાજ	૧૪૦૯	૬૪૭	૩૦	(મધુસુહૃદ)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૪૪
મધુ	ચૈત્ર મહિનો	૧૫૩	૫૬	૫૫	મધુસૂદની	પાલખની ભાજી	૧૧૮૬	૫૫૦	૩૨
"	વિષ્ણુનો વધ્ય, રાક્ષસ	૨૧૯	૧૦૩	૨૪	મધુસવા	મીઠી ખરખોડી,			
"	કામનો મિત્ર (ચૈત્રમાસ)	૨૨૯	૧૦૮	૪૪		હિરણ્યદોડી	૧૧૮૫	૫૫૦	૧૮
"	ચોથા પ્રતિવાસુદેવ	૬૯૯	૩૦૯	૧૦	મધૂક	મહુડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૧૦
"	મદિરા	૯૦૨	૩૯૮	૧૧	મધૂચ્છિદ	મીણ	૧૨૧૪	૫૬૨	૪૧
"	પુષ્પરસ	૧૧૨૬	૫૧૮	૩૨	મધૂપદ્ર	મધુરા નગરી	૯૭૮	૪૩૪	૨૬
(,,)	મીઠી ખરખોડી, હિરણ્ય દોડી	૧૧૮૬	૫૫૦	૧૮	(મધૂલ)	મધુર રસ (ગળ્યું)	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૬
"	મધ, ભમરાનું ભોજન	૧૨૧૩	૫૬૨	૩	મધૂલક	" " "	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મધ્ય	મધ્યમગતિવાળું (નૃત્ય)	૨૧૨	૧૩૩	૩૩	મનોગુપ્તા	મણસીલ ધાતુ	૧૦૫૧	૪૭૭	૩૫
„	શરીરનો વચલો ભાગ	૬૦૭	૨૬૭	૫૩	(મનોજવ)	પિતા તુલ્ય (કાકા વિગેરે)	૪૮૮	૨૧૫	૨૦
„	દશ અંત્ય પ્રમાણ	૮૭૪	૩૮૪	૩૧	મનોજવસ	„ „ „ „	૪૮૮	૨૧૫	૧૭
„	કંઠમાર્થી નીકળતો અવાજ	૧૪૦૨	૬૪૫	૨	મનોજ	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૫
„	અંતર, અવકાશ	૧૪૬૦	૬૭૧	૧૨	મનોદાહિન્	કામદેવ	૨૨૮-શે.	૧૦૭	૫૬
મધ્યદેશ	હિમાચલ અને વિંધ્યાચલ				(મનોયોનિ)	„	૨૨૧	૧૦૮	૪૧
	વચ્ચેનો દેશ	૧૫૧	૪૨૨	૫૪	મનોરથ	ઇચ્છા, મનોરથ	૪૩૦	૧૧૦	૨
મધ્યન્દિન	મધ્યાહન, બપોર	૧૩૧	૪૧	૧	મનોરમ	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૫૮
મધ્યમ	શરીરનો વચલો ભાગ	૬૦૭	૨૬૭	૫૧	મનોહત	નિરાશ, ના ઉમેદ થયેલો	૪૩૧	૧૧૩	૧
„	એક દેશનો અધિપતિ	૬૧૦	૩૦૬	૨૧	મનોહર	સુંદર	૧૪૪૪	૬૬૩	૩૧
„	મધ્યદેશ, હિમાચલ અને				મનોહારી	કુલટા, અસતી સ્ત્રી	૫૨૧-શે.	૨૩૪	૩૪
	વિંધ્યાચલ વચ્ચેનો દેશ	૧૫૧	૪૨૨	૫૫	મનોહા	મણસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૪૬
„	મધ્યમ સ્વર (કૌંચ પક્ષી				મન્તુ	અપરાધ	૭૪૪	૩૨૭	૧૬
	જેવો અવાજ)	૧૪૦૧	૬૪૪	૨૧	મન્ત્ર	એકાંતે થતી વિચારણા	૭૪૧	૩૨૫	૪૧
„	અંતર, અવકાશ	૧૪૬૦	૬૭૦	૫૭	મન્ત્રજિહ્વ	અગ્નિ	૧૦૧૧	૫૦૨	૨૩
મધ્યમા	યુવાન સ્ત્રી, ઋતુ પ્રાપ્ત				મન્ત્રવિદ્	ગુપ્તચર (ચર પુરુષ)	૭૩૩	૩૨૨	૧૪
	થયેલી સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૫	૪૭	મન્ત્રશક્તિ	સંધિ-વિગ્રહ વગેરે પાંચને			
„	વચલી આંગળી	૫૧૩	૨૬૨	૩૨		યથાસ્થાને સ્થાપન કરવાથી			
મધ્યમીય	મધ્યમ, વચલું	૧૪૬૦	૬૭૧	૧		ઉત્પન્ન થયેલી શક્તિ	૭૩૫	૩૨૩	૩૩
મધ્યલોકા	પૃથ્વી	૧૩૮-શે.	૪૧૭	૨	મન્ત્રિન્	અમાત્ય, મંત્રી	૭૧૧	૩૧૫	૧૭
મધ્યલોકેશ	રાજા	૬૮૧	૩૦૬	૧૭	મન્થ	મંથનદંડ, રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૧	૪૮
મધ્યસ્થ	વિવાદમાં નિર્ણય કરનાર				મન્થદણ્ડક	„ „	૧૦૨૩	૪૫૧	૪૮
	પ્રામાણિકપુરુષ	૮૮૨-શે.	૩૮૮	૨૫	મન્થની	ગાગર, ગોળી (દહીં			
મધ્યા	વચલી આંગળી	૫૧૩	૨૬૨	૩૩		વલોવવાની)	૧૦૨૨	૪૫૧	૩૨
મધ્યાહ્ન	બપોર, મધ્યદિન	૧૩૧	૪૮	૬૧	મન્થર	ધીમે ચાલનાર	૪૧૫	૨૧૭	૫૮
મધ્વાસવ	મહુડાનો દારુ	૧૦૪	૩૧૮	૬૦	„	ટૂંકું, નીચું	૧૪૨૧	૬૫૬	૬૨
મનઃશિલા	મનસીલ ધાતુ	૧૦૫૧	૪૭૭	૩૬	મન્થાન	મંથનદંડ, રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૧	૪૬
મનસ્	કામદેવની યોનિ, ઉત્પત્તિ	૨૨૧	૧૦૮	૩૧	મન્થ	શનિગ્રહ	૧૨૧	૪૨	૩૨
„	મન	૧૩૬૧	૬૨૭	૬૧	„	મૂર્ખ	૩૫૨	૧૫૮	૪૨
(મનસિશય)	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૪૭	„	આળસુ	૩૮૪	૧૭૦	૨૧
મનસ્તાલ	પાર્વતીનું વાહન (સિંહ)	૨૦૫	૧૨	૪૭	„	હાથીની એક જાતિ	૧૨૧૮	૫૬૫	૩૦
મનાક્	થોડું અલ્પ	૧૫૩૬	૭૦૪	૬૩	મન્દગામિન્	ધીમે ચાલનાર	૪૧૫	૨૧૭	૫૬
મનિત	જાણેલું	૧૪૧૬	૬૮૬	૧૧	મન્દર	આઠ સેરનો હાર	૬૬૦	૨૧૨	૩
મનીષા	બુદ્ધિ, મતિ	૩૦૮	૧૪૦	૫૨	„	મંદરાચલ	૧૦૩૦	૪૬૩	૨૭
મનીષિન્	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૪	૨૦	મન્દરમણિ	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૧	૮
મનુજ	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૩૪	મન્દરાવાસા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૩૧
મનુજ્યેષ્ઠ	તરવાર	૭૮૨-શે.	૩૪૫	૫૨	મન્દાકિની	ગંગા નદી	૧૦૮૧	૪૧૦	૫૨
મનુષ્ય	માનવ	૩૩૭	૧૫૧	૨૭	મન્દાક્ષ	લાજ, શરમ	૩૧૧	૧૪૨	૨
(મનોગવી)	ઇચ્છા, અભિલાષા,				મન્દાર	કલ્પવૃક્ષ	૧૭૧	૭૪	૪
	મનોરથ	૪૩૧	૧૧૦	૨	(„)	પગે પહેરવાનું આંજર	૬૬૬-શે.	૨૧૪	૫૨

મ-૮૭૨-મ

અભિયાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મન્દાર	કલ્પવૃક્ષ, મીઠો લીંબડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૫	(,,)	મરીચિ ઋષિ (સપ્તર્ષિ			
મન્દિર	ઢીંચણનો પાછલો ભાગ	૬૧૪	૨૭૧	૪૦		પૈકી એક)	૧૨૪	૪૩	૬૪
,,	ભવન, ઘર	૯૯૦	૪૪૧	૭	મરીચિકા	મૃગતૃષ્ણા, ઝાંઝવાનાં જળ	૧૦૧	૩૨	૬૨
મન્દુરા	ઘોડા બાંધવાની જગ્યા	૯૯૮	૪૪૫	૨૯	મરુ	પાણી વિનાનો પ્રદેશ મારવાડ	૯૪૦	૪૧૭	૫૩
મન્દોદરીસુત	મેઘનાદ, રાવણનો પુત્ર,				,,	મારવાડ દેશ	૯૫૭	૪૨૫	૧૫
	ઇંદ્રજિત	૭૦૬	૩૧૧	૧૪	મરુત્	દેવતા	૮૯	૨૫	૪૪
મન્દોષ્ણ	થોડું ઊંનું	૧૩૮૬	૬૩૬	૩૮	,,	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૫૨
મન્દ્ર	મનુષ્યની છાતીમાંથી				મરુત્પથ	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૫૮
	નીકળતો ગંભીર-				મરુત્પુત્ર	ભીમસેન	૭૦૭	૩૧૧	૩૨
	ઊંડો ધ્વનિ	૧૪૦૨	૬૪૫	૨	મરુત્વત્	ઇંદ્ર	૧૭૪	૭૧	૨૧
,,	ગંભીર અવાજ	૧૪૦૯	૬૪૭	૨૯	મરુદેવા	શ્રી ઋષભદેવ ભ. ની માતા	૩૯	૧૨	૨૪
મન્મથ	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૨૭	(મરુદેવી)	,, ,, ,,	૩૯	૧૨	૨૫
મન્યા	ગ્રીવાની પાછલા				મરુદ્રથ	દેવોનો રથ	૭૫૨	૩૩૧	૫૪
	ભાગની બન્ને ધમની-નાડી	૫૮૭	૨૫૯	૫૪	,,	ઘોડો	૧૨૩૩-શ્લો.	૫૭૨	૨
મન્યુ	ક્રોધ	૨૯૯	૧૩૭	૩૩	મરુપ્રિય	ઊંટ	૧૨૫૩	૫૭૮	૩૨
,,	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૩	૫૩	(મરુમરીચિકા)	મૃગતૃષ્ણા, ઝાંઝવાનાં જળ	૧૦૧	૩૨	૬૬
મન્વન્તર	૭૧ દિવ્ય (દેવોના)				મરુલ	બતક પક્ષી	૧૩૪૧	૬૧૬	૪૦
	યુગનું એક મન્વન્તર થાય				મરુલક	મોર	૧૩૨૦-શ્લો.	૬૦૬	૨૬
	છે તે (કાળ વિશેષ)	૧૬૦	૬૨	૭	મર્ક	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શ્લો.	૫૦૭	૩૧
,,	પુરાણના પાંચ લક્ષણ				મર્કટ	વાનર, વાંદરો	૧૧૯૭	૫૫૬	૩૯
	પૈકી ચોથું લક્ષણ	૨૫૨	૧૧૭	૩૭	,,	,, ,,	૧૨૯૧	૫૯૪	૩૩
મમતા	અભિમાન, ગર્વ	૩૧૭	૧૪૪	૧૦	મર્કટક	લુતા, કરોળીઓ	૧૨૧૦	૫૬૦	૪૯
મય	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૩૨	મર્કટાસ્ય	તાંબુ	૧૦૪૦	૪૬૮	૫૧
(મયસ્તક)	મઠ	૧૧૭૪	૫૪૪	૩૭	(મર્જિતા)	શીખંડ	૪૦૩	૧૭૯	૨૪
મયુ	કિન્નર દેવ, દેવની એક જાતિ	૧૯૪	૮૪	૫૩	મર્ત્ય	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૫
મયુક	મોર	૧૩૨૦-શ્લો.	૬૦૬	૨૭	મર્ત્યમહિત	દેવ	૮૯-શ્લો.	૨૫	૬૮
મયુષ્ઠક	,,	૧૧૭૪	૫૪૪	૩૨	મર્મચર	હૃદય, અંતઃકરણ	૬૦૩-શ્લો.	૨૬૫	૬૧
મયુલ	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૩૨	મર્મભેદન	બાણ	૭૭૮-શ્લો.	૩૪૩	૨૭
મયૂર	મોર	૧૩૧૯	૬૦૬	૧૫	મર્મર	પાંદડાં વગેરેનો શબ્દ	૧૪૦૫	૬૪૫	૫૮
મયૂરક	મોરથુથુ	૧૦૫૨	૪૭૫	૩૪	મર્મરાલ	પાપડ, મમરા	૪૦૦-શ્લો.	૧૭૭	૩૮
મયૂરચટક	કુકડો	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૩૯	મર્મસ્પૃશ્	પીડનાર	૫૦૧	૨૨૦	૨૦
(મયૂરથ)	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૮	૯૪	૧૧	મર્યાદા	ન્યાયમાર્ગમાં રહેવું તે	૭૪૪	૩૨૭	૭
મરક	મરકી, મહાભારી,				,,	સીમા, હદ	૯૬૨	૪૨૭	૧૧
	સર્વલોકવ્યાપી મરણ	૩૨૫	૧૪૬	૪૨	,,	સમુદ્ર કાંઠાની ભૂમિ,			
મરકત	મરકત મણિ	૧૦૬૪	૪૭૯	૨૬	કિનારો		૧૦૭૭	૪૮૭	૪૮
મરન્દ	પુષ્પરસ, પરાગ	૧૧૨૭	૫૧૮	૪૦	મલ	કાન વગેરેનો મેલ	૬૩૧	૨૭૯	૩૦
મરાલ	હંસ	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૫૩	,,	દેવ વગેરેની પૂજામાં			
મરિચ	કાળા મરી	૪૧૯	૧૮૫	૩૧		શ્રદ્ધા વિનાનો	૮૫૮	૩૭૮	૨૦
મરીચ	,, ,,	૪૨૦-શ્લો.	૧૮૫	૪૫	,,	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૧૩
મરીચિ	કિરણ	૯૯	૩૧	૩૭	મલ્ય	મલયાચલ પર્વત	૧૦૨૯	૪૬૩	૧

સાર્યશબ્દાનુક્રમણિકા

મ-૮૭૩-મ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મલ્લયજ	ચંદન, સુખડ	૬૪૧	૨૮૪	૮
મલ્લયવાસિની	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૩૧
મલ્લયુ	કાળા ઉંબરાનું વૃક્ષ,			
	ધુલરડો	૧૧૩૩	૫૨૨	૧
મલ્લિન	પાણી	૧૦૭૦-શ્લો.	૪૮૩	૫૦
„	મલીન, મેલું	૧૪૩૫	૬૫૧	૩૨
મલ્લિનામ્બુ	મસી, સાહી	૪૮૪	૨૧૩	૨૮
મલ્લિની	૨જસ્વલા સ્ત્રી,			
	ઋતુવાળી સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૩૧
મલ્લિમ્લુચ	ચોર	૩૮૨	૧૬૧	૫૧
„	બ્રહ્મ યજ્ઞ વગેરે પાંચયજ્ઞથી			
	ભ્રષ્ટ થયેલો	૮૫૮	૩૭૮	૨૬
મલ્લોમસ	મલીન, મેલું	૧૪૩૫	૬૫૧	૩૨
મલુક	પેટ	૬૦૪-શ્લો.	૨૬૬	૪૬
મલ્હ	આવતી ચોવીશીના			
	૨૧માં તીર્થંકર	૫૬	૧૫	૮
મલ્હક	દાંત	૫૮૪	૨૫૮	૨૪
મલ્હનાગ	વાત્સ્યાયન મુનિ, ન્યાય-			
	સૂત્ર ઉપર ભાષ્યકર્તા	૮૫૩	૩૭૬	૩૪
મલ્હિ	આ અવસર્પિણીના ૧૮માં			
	તીર્થંકર	૨૮	૯	૮
મલ્હિકા	ખાલો, પાણી પીવાનું પાત્ર	૧૦૨૪	૪૬૦	૨૧
„	મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૧૧
(„)	મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૧૭
મલ્હિકાક્ષ	ધોળા શરીર અને કાળા પગ			
	તથા ચાંચવાળો હંસ	૧૩૨૬	૬૦૧	૨
„	શ્વેતનેત્રવાળો ઘોડો	૧૨૪૩-શ્લો.	૫૭૫	૧૭
મલ્હિકાપુષ્પ	કુટજ વૃક્ષ	૧૧૪૯	૫૩૧	૫૪
મલ્હિગન્ધિ	મોગરા જેવી સુગંધિવાળો			
	અગર	૬૪૦	૨૮૩	૪૭
મશકિન્	ઉંબરાનું ઝાડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૪૨
(મશિ)	મસી, સાહી	૪૮૪	૨૧૩	૨૯
મશિકૂપી	સહીનો ખડીઓ	૪૮૪	૨૧૩	૨૩
મશિધાન	„ „	૪૮૪	૨૧૩	૨૨
મશી	સાહી, મસી	૪૮૪	૨૧૩	૩૩
(મસિ)	„ „	૪૮૪	૨૧૩	૩૧
(મસિમણિ)	સહીનો ખડીઓ	૪૮૪	૨૧૩	૨૪
મસી	સાહી, મસી	૪૮૪	૨૧૩	૩૩
મસૂર	મસૂર (અનાજ)	૧૧૭૦	૫૪૩	૫
મસૂળ	ચીકણું	૪૧૩	૧૮૩	૧૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મસ્કર	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૪	૪
મસ્કરિન્	ચાર આશ્રમ પૈકી ચોથો			
	સંન્યાસ આશ્રમ	૮૧૦	૩૫૮	૪૪
મસ્તક	મસ્તક, માથું	૫૬૬	૨૫૦	૪૮
મસ્તકસ્ત્રોહ	મગજ	૬૨૫	૨૭૬	૧
મસ્તિક	મસ્તક, માથું	૫૬૭	૨૫૦	૫૨
મસ્તિષ્ક	મગજ	૬૨૫	૨૭૬	૨
મસ્તુ	મઠો, દહીંની તર	૩૯૬	૧૭૫	૧૧
મસ્તુલુક્ક	મગજ	૬૨૫	૨૭૬	૪
મહ	પાડો	૧૨૮૨	૫૧૦	૨૩
„	ઉત્સવ	૧૫૦૮	૬૧૦	૬૦
મહત્	વિશાળ મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૪૧
મહતી	નારદની વીણા	૨૮૧	૧૩૨	૧૪
મહસ્	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૪૨
„	ફરીથી આરંભ			
	બતાવનાર શબ્દ	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૪૬
મહાકચ્છ	જેમાં વચ્ચે દ્વીપ હોય			
	તેવો સમુદ્ર	૧૦૭૪-શ્લો.	૪૮૬	૧૫
મહાકન્દ	લસણ	૧૧૮૭	૫૫૦	૪૬
મહાકાન્ત	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૧	૧૧
મહાકાન્તા	પૃથ્વી	૧૩૮-શ્લો.	૪૧૭	૧
મહાકાય	હાથી	૧૨૧૮-શ્લો.	૫૬૫	૧૪
મહાકાલ	કિંપાક વૃક્ષ	૧૧૪૧	૫૨૭	૧
(„)	નવ નિધિ પૈકી			
	સાતમો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૧
મહાકાલી	શ્રી સુમતિનાથ ભ. ની			
	શાસનદેવી	૪૪	૧૩	૨૫
„	સોળ પૈકી આઠમી			
	વિદ્યાદેવી	૨૩૧	૧૧૨	૩૮
„	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૨૬
મહાકુલ	કુલવાન, ખાનદાન	૫૦૨	૨૨૦	૬૨
મહાક્રમ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૩	૬
મહાગન્ધા	ચામુંડા દેવી	૨૦૬	૧૩	૧૦
મહાગિરિ	દશ પૂર્વી પૈકી પહેલા			
	દશપૂર્વી	૩૪	૧૧	૪૮
મહાગ્રહ	શનિ	૧૨૧-શ્લો.	૪૨	૩૭
મહાઙ્ગ	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૩૩
મહાચણ્ડ	યમનો સેવક	૧૮૬	૭૮	૬૧
મહાચણ્ડા	ચામુંડા દેવી	૨૦૬-શ્લો.	૧૩	૧૪
મહાજયા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૧૫

મ-૮૭૪-મ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મહાજ્વાલ	યજ્ઞાગ્નિ	૮૩૬	૩૭૦	૧૮	,,	હાથી ઊપર બેસનાર	૭૬૨	૩૩૬	૨૬
મહાતપસ્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૯	મહામાનસિકા	૧૬ મી વિદ્યાદેવી	૨૪૦	૧૧૨	૪૬
મહાતમઃપ્રભા	નરકની સાતમી પૃથ્વી	૧૩૬૦	૬૨૪	૪	મહામાય	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૧૧
મહાતરુ	થોર	૧૧૪૦	૫૨૬	૫૪	મહામાયા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૧૧
મહાતેજસ્	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૧	૧૪	૨૨	મહામુખ	મગરમચ્છ	૧૩૪૧	૬૨૦	૧૭
મહાત્મન્	ઉદાર, મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૧૬	મહામૃગ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૪૨
મહાદેવ	શંકર	૧૧૮	૮૮	૧૨	મહામૈત્ર	બુદ્ધ	૨૩૫	૧૧૧	૨૩
મહાદેવી	પાર્વતી	૨૦૪	૧૧	૫૮	મહામ્બુક	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૧	૮
મહાધાતુ	રસ ધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૫૦	મહામ્બુજ	દશ નિખર્વ	૮૭૪	૩૮૪	૩૬
મહાનટ	શંકર	૧૧૮	૮૮	૧૮	મહાયક્ષ	શ્રી અજિત ભ.ના શાસનદેવ	૪૧	૧૨	૫૭
મહાનન્દ	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૨૮	મહાયશસ્	ગઈ ચોવીશીના ૪થા			
મહાનસ	રસોડું	૧૧૮	૪૪૫	૨૦	તીર્થંકર		૫૦	૧૪	૨૫
મહાનાદ	કાન	૫૭૩	૨૫૩	૪૭	મહારજન	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૧	૧૦
,,	સિંહ	૧૨૮૪,	૫૧૧	૯	,,	કસુંબો, કસુંભ	૧૧૫૧	૫૩૬	૩૧
,,	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૧	૧૨	મહાવસ	જલનો વાંદરો, શિશુમાર			
મહાનિશા	અર્ધરાત	૧૪૫	૫૨	૩૫	મચ્છ (બાળકોને ખાઈ				
,,	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૪૧	જનાર મચ્છ		૧૩૫૦	૬૨૦	૨૪
(મહાનીલ)	નીલમણિ	૧૦૬૫	૪૭૧	૪૩	મહાવીર	ભગવાન મહાવીર	૩૦	૧૦	૬૦
(,,)	તે નામનો એક નાગ	૧૩૧૧	૬૦૨	૩૮	,,	હોમ માટેનો અગ્નિ,			
મહાપક્ષ	ગરુડ, પક્ષી	૨૩૧-શે.	૧૦૧	૪૩	યજ્ઞાગ્નિ		૮૩૬	૩૭૦	૨૧
મહાપથ	રાજમાર્ગ	૧૮૭	૪૩૧	૩૧	મહાવેગ	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧-શે.	૧૦૧	૪૨
મહાપદ્મ	નવ નિધિ પૈકી				મહાવ્રતિન્	શંકર, મહાદેવ	૧૧૭	૮૭	૨૭
,,	પાંચમો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૧	મહાશય	ઉદાર મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૧૪
,,	મસ્તકમાં દશ ટીલાવાળો				મહાશય્યા	રાજાની શય્યા	૭૧૬	૩૧૪	૧૬
	સકેદ નાગ	૧૩૦૧	૬૦૨	૨૪	મહાશાલિ	સુગંધી ચોખા	૧૧૬૧	૫૪૨	૩૦
(મહાફલ)	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૮	મહાશુક્રજ	સાતમાં વૈમાનિક દેવ	૧૩	૨૭	૮
મહાફલ્લ	શક્તિ નામનું શસ્ત્ર	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૪૧	મહાશૂદ્રી	ભરવાડની જાતિમાં ઉત્પન્ન			
મહાબલ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭	૫૦૭	૨૩	થયેલી સ્ત્રી, ભરવાડની		૫૨૨	૨૩૦	૫૦
મહાબલ	સીસું	૧૦૪૧-શે.	૪૬૧	૨૩	મહાસત્ત્વ	કુબેર	૧૧૦-શે.	૮૨	૨૧
(મહાબિલ)	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૩૫	,,	બુદ્ધ	૨૩૫-શે.	૧૧૧	૨૭
મહાબીજ્ય	અંડમૂળ, અંડ અને				મહાસેન	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૧	૧૪	૧
	વંશજનો મધ્યભાગ	૬૧૩	૨૭૧	૪	મહાસ્નાયુ	મહાસ્નાયુ, મોટી નસ	૬૩૧	૨૭૧	૨૬
મહાબોધિ	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૨	૧૧૦	૧૧	મહાહંસ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૧૧
મહાભીરુ	ચીચડી, ગીગોડી	૧૨૦૮	૫૬૦	૫	મહિમન્	અત્યંત મોટા થવાની શક્તિ,			
મહામતિ	બૃહસ્પતિ, ગુરુ	૧૧૧-શે.	૪૧	૫૭	આઠ સિદ્ધિ પૈકી				
મહામત્સ્ય	મોટું માછલું	૧૩૪૮	૬૧૧	૫૦	પાંચમી સિદ્ધિ		૨૦૨	૧૦	૪૭
મહામનસ્	ઉદાર, મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૧૫	મહિલા	સ્ત્રી, નારી	૫૦૪	૨૨૧	૪૧
મહામદ	હાથી	૧૨૨૮-શે.	૫૬૫	૧૪	મહિષ	શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી			
મહામાત્ર	પ્રધાન, અમાત્ય,				ભ. નું લાંછન પાડો		૪૭	૧૩	૫૧
	પુરોહિત વગેરે	૭૨૦	૩૧૫	૫૪	,,	પાડો	૧૨૮૧	૫૮૧	૫૮

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

મ-૮૭૫-મા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મહિષધ્વજ	યમ, યમરાજ	૧૮૫	૭૮	૪૨	,,	મધ	૧૨૧૪	૫૬૨	૩૫
મહિષમથની	પાર્વતી	૨૦૫	૯૨	૧૫	માગધ	ચારણ, સ્તુતિ કરનાર ભાટ	૭૯૫	૩૫૧	૩૫
મહિષી	પટરાણી	૫૨૦	૨૩૦	૪	,,	વૈશ્યપુરુષ અને ક્ષત્રિય			
મહી	પૃથ્વી	૧૩૬	૪૧૫	૨૨		સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૯૮	૩૯૬	૨૯
મહિક્ષિત્	રાજા	૬૧૦	૩૦૬	૧૯	માગધી	પીપર	૪૨૧	૧૮૬	૮
(મહિધર)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૭	૧૦૨	૧૫	,,	મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૨૯
(,,)	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૪	(,,)	માગધી ભાષા	૨૮૫	૧૩૦	૬૨
(મહીધ્ર)	,,	૧૦૨૭	૪૬૨	૩	માઘ	મહા મહિનો	૧૫૩	૫૬	૩૩
મહીપ્રાવાર	જેમાં વચ્ચે દ્વીપો રહેલા				માઝિષ્ઠ	રાતો વર્ષા	૧૩૯૫	૬૪૧	૭
	છે એવો સમુદ્ર	૧૦૭૫-શો.	૪૮૬	૧૬	માઠર	સૂર્યના સેવક દેવ	૧૦૩	૩૩	૪૩
(મહીરુહ)	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૩૧	,,	વેદવ્યાસ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૩૪
મહેચ્છ	ઉદાર, મહાત્મા	૩૬૭	૧૬૪	૫	માઠિ	કવચ, બખ્તર	૭૬૬	૩૩૮	૬
મહેન્દ્રાણી	ઇંદ્રાણી	૧૭૫-શો.	૭૨	૧૮	માઠી	,,	૭૬૬	૩૩૮	૧૧
(મહેલા)	સ્ત્રી	૫૦૪	૨૨૧	૫૦	માઢિ	પાંદડાંની નસ	૧૧૨૪	૫૧૬	૪૫
મહેશ્વર	શંકર	૧૯૮	૮૮	૧૯	માળવ	સોળ સેરનો હાર	૬૬૦	૨૯૨	૩
મહેશ્વરી	એક જાતનું પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૫૦	(,,)	નવ નિધિમાંનો			
મહોક્ષ	મોટો બળદ	૧૨૫૮	૫૭૯	૫૫		આઠમો નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૯
મહોત્પલ	કમળ	૧૧૬૧	૫૩૮	૧૩	માળવક	જનોઈ ધારણ કરનાર			
મહોત્સવ	કામદેવ	૨૨૮-શો.	૧૦૭	૫૪		બાલક (બટુક)	૮૧૩	૩૬૦	૧૯
મહોદય	મોક્ષ	૭૫	૧૮	૪૬	માળવ્ય	બાલકોનો સમૂહ	૧૪૧૯	૬૫૨	૩૦
,,	ઘડી સાથે મિશ્રણ કરેલું મધ	૮૩૩	૩૬૮	૪૭	(માળિક્ય)	રત્ન (માણેક)	૧૦૬૩	૪૭૯	૬
,,	કાન્યકુબ્જ, કનોજ	૧૭૩	૪૩૩	૧૪	માળિક્યા	ગરોળી	૧૨૯૮	૫૧૭	૪૨
મહોરગ	આઠ વ્યંતર પૈકી સાતમાં				(માળિબન્ધ)	સિંધવ મીઠું	૧૪૨	૪૧૮	૫૧
	વ્યંતર દેવ	૯૧	૨૬	૪૫	(માળિમન્ત)	,,	૧૪૨	૪૧૮	૫૧
મહૌષધ	સૂંઠ	૪૨૦	૧૮૫	૫૨	માળિમન્ય	,,	૧૪૨	૪૧૮	૫૧
,,	લસણ	૧૧૮૬	૫૫૦	૪૫	માતઙ્ગ	શ્રી સુપાર્થનાથ ભ. ના			
માંસ	શરીરની સાત ધાતુ					શાસનદેવ	૪૨	૧૨	૬૨
	પૈકી ત્રીજી ધાતુ	૬૧૯	૨૭૩	૩૫	,,	શ્રીમહાવીર સ્વામી			
,,	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૨૩		ભ. ના શાસનદેવ	૪૩	૧૩	૧૧
માંસકારિન્	લોહી	૬૨૨	૨૭૪	૧૪	,,	ચાંડાલ	૯૩૩	૪૧૨	૨૮
માંસજ	મંદ, ચરબી	૬૨૪	૨૭૫	૪૮	,,	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૩૮
માંસતેજસ્	,,	૬૨૪	૨૭૫	૪૮	માતરપિતૃ	માતા-પિતા બન્ને	૫૬૦	૨૪૭	૩૧
માંસનિર્યાસ	રોમ, રુંવાડાં	૬૩૦-શો.	૨૭૮	૧૪	માતરિશ્વન્	વાયુ, પવન	૧૧૦૭	૫૦૭	૯
માંસપિત્ત	હાડકું	૬૨૬	૨૭૬	૧૬	માતલિ	ઇંદ્રનો સારથી	૧૭૬	૭૨	૪૭
માંસલ	બલવાન, પુષ્ટ	૪૪૯	૧૯૬	૩૯	માતાપિતૃ	માતા-પિતા બન્ને	૫૬૦	૨૪૭	૨૮
માંસિક	કસાઈ, ખાટકી	૯૩૦	૪૧૧	૧૦	માતામહ	માતાના પિતા	૫૫૭	૨૪૬	૨૯
મા	લેકમી	૨૨૬	૧૦૬	૪૧	,,	માતાના વંશમાં થયેલા	૫૫૯	૨૪૭	૨૨
,,	નહિ	૧૫૩૯	૭૦૬	૩૨	માતુલ	મામો	૫૫૨	૨૪૪	૩૮
માક્ષિક	માક્ષિક ધાતુ, સુવર્ણ-				માતુલાની	મામી	૫૨૩	૨૩૧	૭
	માક્ષિક વગેરે	૧૦૫૪	૪૭૬	૧૩	,,	શણ, ભાંગ	૧૧૭૯	૫૪૬	૩૭

મા-૮૭૬-મા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
માતુલી	મામી	૫૨૩	૨૩૧	૧	માનુષ	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૨૧
માતુલિજ્ઞ	બીજોરુ	૧૧૫૦	૫૩૨	૧૧	માનુષ્યક	મનુષ્યનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૩૧
(માતુલુજ્ઞ)	,,	૧૧૫૦	૫૩૨	૧૨	માન્દ્ય	રોગ	૪૬૨	૨૦૩	૧૨
માતૃ	મા, બા	૫૫૭	૨૪૬	૩૬	માન્ધાતૃ	માંધાતા રાજા	૭૦૦	૩૦૧	૩૨
માતૃમાતૃ	પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૧૧	માયા	માયા, લુચ્છાઈ	૩૭૭	૧૬૮	૫
માતૃમુખ	મૂર્ખ, મૂઢ	૩૫૨	૧૫૮	૪૧	,,	રૂપ પરાવર્તન વગેરે	૭૩૮	૩૨૫	૧
માતૃશાસિત	,,	૩૫૨	૧૫૮	૫૩	,,	છંદ્રજાલ વગેરે માયા	૧૨૫	૪૦૮	૪૮
માતૃષ્વસેય	માસીનો દીકરો	૫૪૫	૨૪૨	૧	માયાકાર	છંદ્રજાલિક, બાજીગર	૧૨૫	૪૦૮	૪૫
માતૃષ્વસ્રીય	,,	૫૪૫	૨૪૨	૮	(માયાવિન્)	ઠગ, ધૂર્ત	૩૭૭	૧૬૮	૨
માત્ર	પ્રમાણ-માપ બતાવવા				માયાસુત	શાક્યસિંહ બુદ્ધ	૨૩૭	૧૧૨	૫
	લગાડવામાં આવતો પ્રત્યય	૬૦૧	૨૬૫	૧૪	માયિન્	ઠગ, ધૂર્ત	૩૭૭	૧૬૮	૧
માત્રા	લેશ, અલ્પ	૧૪૨૭	૬૫૫	૫૮	(માયિક)	,,	૩૭૭	૧૬૮	૨
માદ્રેય	સહદેવ અને નકુલ બન્ને ૭૧૦-શે.	૩૧૨	૨૦		માયુ	પિતૃ	૪૬૨	૨૦૨	૫૩
માધવ	વૈશાખ મહિનો	૪૫૩	૫૭	૧૧	માયૂર	મોરોનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૪
,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૧	૫	માર	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૩૬
માધવક	મહુડાનો દારુ	૧૦૪	૩૧૧	૧	,,	હિંસા	૩૭૨	૧૬૬	૧૪
માધવી	માધવી લતા	૧૧૪૭	૫૩૦	૩૬	મારજિત	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫	૧૧૧	૧૪
,,	પીળી કાંગ	૧૧૭૭	૫૪૬	૧	મારિ	મારી-અકાળે ઔત્પાતિક			
,,	મહાતમ:પ્રભા નામની					મરણ ૧૨૫ યોજન સુધી			
	સાતમી પૃથ્વી (નરક) ૧૩૬૧-શે.	૬૨૪	૨૧			ન થાય તેવો તીર્થંકર			
(માધવીલતા)	માધવી લતા, મોગરાનો					દેવોનો ૧૧મો અતિશય	૬૦	૧૬	૨૭
	વેલો, ડોલરની એક જાત	૧૧૪૭	૫૩૦	૪૧	,,	મરકી, મહામારી	૩૨૫	૧૪૬	૪૬
માધવ્યા	તમ:પ્રભા છઠ્ઠી નરક ૧૩૬૧-શે.	૬૨૪	૨૦		મારિવ્યસન-				
માધુમત	કાશ્મીર દેશ	૧૫૮	૪૨૫	૩૨	વારક	કુમારપાલ રાજા	૭૧૩	૩૧૩	૨૧
માધુર્ય	મધુરતા, સાત સાત્વિક				(મારિષ)	આર્ય (નાટકની ભાષામાં)	૩૩૩	૧૪૧	૨૩
	અલંકાર પૈકી ત્રીજો અલંકાર	૫૦૧	૨૨૪	૩૦	મારી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૪૩
માધ્યન્દિન	મધ્યમ, વચલું	૧૪૬૦	૬૭૧	૧	મારુત	વાયુ, પવન	૧૧૦૭	૫૦૭	૨૩
માધ્યમ	,,	૧૪૬૦	૬૭૦	૫૮	મારુતિ	હનુમાન	૭૦૫	૩૧૦	૫૫
માધ્યવીક	મદિરા	૧૦૩	૩૧૮	૪૮	માર્કવ	ભાંગરો (વનસ્પતિ)	૧૧૮૭	૫૫૧	૪
માન	અભિમાન, ગર્વ	૩૧૭	૧૪૪	૧૦	માર્ગ	મૃગશિર નક્ષત્ર	૧૦૧	૩૭	૩૩
,,	,,	૫૦૭	૨૨૩	૧૬	,,	માર્ગ, રસ્તો	૧૮૩	૪૩૭	૪૬
માનજર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૨	૫૨	(,)	માગશર મહિનો	૧૫૨	૫૬	૧૭
માનવ	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૩૬	માર્ગણ	માંગણ, યાચક	૩૮૮	૧૭૧	૪૧
માનવી	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ભ. ની				,,	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૨૪
	શાસનદેવી	૪૫	૧૩	૩૧	માર્ગણા	યાચના કરવી તે	૩૮૮-શે.	૧૭૨	૧૦
,,	સોળ પૈકી બારમી વિદ્યા દેવી	૨૪૦	૧૧૨	૪૨	માર્ગશીર્ષ	માગશર મહિનો	૧૫૨	૫૬	૨
માનસ	ચિત્ત, મન	૧૩૬૧	૬૨૭	૬૦	માર્ગશિર્ષી	માગશર પૂનમ	૧૫૦	૫૪	૪૨
માનસી	સોળ પૈકી પંદરમી વિદ્યાદેવી	૨૪૦	૧૧૨	૪૫	માર્ગિત	શોધેલું, ખોળેલું	૧૪૧૧	૬૮૪	૧
માનસૌકસ	હંસ	૧૩૨૫	૬૦૮	૫૧	માર્જ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૨૮
માનસ્તોકા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૨૮	(માર્જન)	સાફ કરવું તે	૬૩૬	૨૮૨	૩

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

મા-૮૭૭-મી

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
માર્જન	લોધ્ર, લોધર	૧૧૫૧	૫૩૭	૨	માસુરી	દાઢી-મૂછ	૫૮૩	૨૫૭	૫૧
માર્જના	સાફ કરવું તે	૬૩૬	૨૮૨	૨	માસ્મ	નિષેધ, નહિ	૧૫૩૧	૭૦૬	૩૩
(માર્જા)	" "	૬૩૬	૨૮૨	૭	માહા	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૧
માર્જાર	બિલાડો	૧૩૦૧	૫૧૧	૧	માહારાજિક	ગણદેવતા	૮૧-શે.	૨૬	૧
માર્જરકળ	મોર	૧૩૨૦-શે.	૬૦૬	૨૬	માહિષ્ય	ક્ષત્રિય પુરુષ અને વૈશ્ય			
માર્જરકર્ણિકા	ચામુંડા દેવી	૨૦૬	૧૩	૭		સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૧૬	૩૧૫	૫૬
માર્જિતા	શિખંડ	૪૦૩	૧૭૧	૨૩	માહેન્દ્રજ	ચોથા વૈમાનિક દેવ	૧૩	૨૭	૭
માર્તણ્ડ	સૂર્ય	૧૫	૨૭	૬૪	(માહેય)	મંગલગ્રહ	૧૧૭	૪૦	૬૧
માર્તાણ્ડ	"	૧૫	૨૮	૫૬	માહેયી	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૨	૫૩
માર્દક્ષિક	મૃદંગ-તબલા વગાડનાર	૧૨૪	૪૦૮	૨૩	(માહેશ્વરી)	શંકરની માતા (શક્તિ)	૨૦૧	૧૦	૧૩
(માર્દ્વીક)	મદિરા	૧૦૩	૩૧૮	૪૧	મિતદ્વ	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૫૭
માર્ષ	આર્ય (નાટકની ભાષામાં)	૩૩૩	૧૪૧	૨૩	મિતમ્પચ	કૃષ્ણ, કંજૂસ	૩૬૭	૧૬૪	૨૮
માર્ષ્ટિ	સાફ કરવું તે	૬૩૬	૨૮૧	૫૬	મિત્ર	સૂર્ય	૧૬	૨૧	૨૩
માલ	મ્લેચ્છ જાતિ	૧૩૪	૪૧૨	૫૧	"	મિત્ર, ભાઈબંધ, દોસ્તાર	૭૩૦	૩૨૦	૪૧
"	ગામ વચ્ચે રહેલો				"	મિત્ર રાજા	૭૩૨	૩૨૧	૩૨
	જંગલ વિભાગ	૧૬૩	૪૨૭	૨૬	મિત્રયુ	મિત્ર ઊપર પ્રેમ રાખનાર	૪૮૧	૨૧૫	૩૫
(માલક)	" "	૧૬૩	૪૨૭	૨૭	મિત્રવત્સલ	" " " "	૪૮૧	૨૧૫	૩૭
માલતી	ચમેલી, જાઈ	૧૧૪૭	૫૩૧	૨	મિથ:સાકા-				
માલતીતીરજ	ટંકણખાર	૧૪૪	૪૧૧	૫૭	ઙ્ક્ષતા	પરસ્પર પદ-વાક્યની			
માલવ	માલવ દેશ	૧૫૬	૪૨૪	૪૮		અપેક્ષા રાખનારી પ્રભુની			
માલ્ય	પુષ્પ વગેરેની માલા	૬૫૧	૨૮૮	૩૫		વાણીનો ચૌદમોં ગુણ	૬૭	૧૭	૪૫
"	શ્રેણી, પંક્તિ	૧૪૨૩	૬૫૩	૪૩	મિથસ્	પરસ્પર	૧૫૩૫	૭૦૪	૫૪
માલાકાર	માળી	૧૦૦	૩૧૭	૧૧	મિથિલા	મિથિલા નગરી	૧૭૫	૪૩૩	૩૧
માલિક	"	૧૦૦	૩૧૭	૨૦	મિથુન	સ્ત્રી-પુરુષનું જોડલું	૫૩૮	૨૩૮	૪૧
માલિન્	આ શબ્દ જોડવાથી ધારક				(")	બાર રાશિ પૈકી ત્રીજી			
	વાચક શબ્દ બને છે.					મિથુન રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪
	(ઉદા.૦ પિનાકમાલી)	૭-પ.	૩	૭૫	મિથ્યા	અસત્ય	૧૫૩૪	૭૦૪	૧૧
માલિની	ચંપાપુરી, ભાગલપુર	૧૭૬	૪૩૪	૧૩	(")	અસત્ય વચન	૨૬૫	૧૨૩	૧૧
માલૂ	બીલીનું ઝાડ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧૧	મિથ્યાત્વ	તીર્થંકરમાં ન હોય તે			
માલ્ય	પુષ્પ વગેરેની માળા	૬૫૧	૨૮૮	૩૨		૧૮ દોષ પૈકી ૧૩મોં દોષ	૭૩	૧૮	૧૭
માલ્યવત્	માલ્યવાન પર્વત	૧૦૨૧	૪૬૩	૮	મિથ્યાભિયોગ	અસત્ય આક્ષેપ	૨૬૮	૧૨૪	૩૨
માષ	અડદ	૧૧૭૧	૫૪૩	૩૮	મિથ્યામતિ	ભ્રમ, વિપરીત જ્ઞાન	૧૩૭૪	૬૩૦	૪૩
માષક	પાંચ રતિપ્રમાણ, માસો	૮૮૩	૩૮૧	૨૦	મિશ્ર	હાથીની એક જાત	૧૨૧૮	૫૬૫	૩૧
માષશિન્	ઘોડો	૧૨૩૩-શે.	૫૭૨	૧	"	મિશ્રિત, ભેગું	૧૪૬૧	૬૭૪	૨૭
માષીળ	અડદનું ખેતર	૧૬૭	૪૨૧	૧૪	મિષ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૩૦
માષ્ય	" "	૧૬૭	૪૨૧	૧૪	મિહિકા	હિમ, ઝાકળ	૧૦૭૨	૪૮૫	૨
માસ્	ચંદ્રમા	૧૦૫-શે.	૩૫	૨૮	મિહિર	સૂર્ય	૧૭	૩૦	૧
માસ	મહિનો	૧૫૨	૫૫	૪૫	"	ઇંદ્ર	૧૭૪-શે.	૭૧	૩૪
માસમલ	વરસ	૧૫૧-શે.	૬૦	૫૫	મિહિરાણ	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૧	૪
માસર	ચોખાનો મંડ, ઓસામણ	૩૧૬	૧૭૫	૨૧	મીઠ	પેશાબ કરેલું	૧૪૧૫	૬૮૫	૫૧

મી-૮૭૮-મુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મીન	કામનું ચિહ્ન	૨૨૯	૧૦૮	૨૭	મુખ્ય	પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૮	૬૬૦	૫૨
"	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૩	૬૧૭	૧૬	(મુચુટિ)	મૂઠી	૫૧૭	૨૬૩	૫૧
(,,)	બાર રાશિ પૈકી				મુચુટી	"	૫૧૭	૨૬૩	૬૦
૧૨મી રાશિ		૧૧૬	૪૦	૪૫	મુજ્ઞ	એક જાતનું ઘાસ	૧૧૯૨	૫૫૩	૨૮
(મીનકેતન)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૨૮	મુજ્ઞકેશિન્	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૭	૧૦૧	૪૨
મીમાંસા	વિચારણા	૨૫૧	૧૧૭	૨૫	મુળ	મુંડાયેલો	૪૫૮	૨૦૦	૫૭
"	ચૌદ વિદ્યા પૈકી				"	મસ્તક	૫૬૬	૨૫૦	૪૦
૧૧મી વિદ્યા		૨૫૩	૧૧૭	૪૪	મુળક	હજામત	૯૨૩	૪૦૭	૪૩
મીલિત	બિડાયેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૩૧	મુળન	"	૯૨૩	૪૦૭	૫૨
મુકુટ	મુગટ, મસ્તકનું આભૂષણ	૬૫૦	૨૮૮	૧૨	મુળા	સાધ્વી, ભિક્ષુણી	૫૩૨	૨૩૫	૫૩
મુકુન્દ	નવનિધિ પૈકી છઠો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૪	મુળિત	મુંડાયેલો	૪૫૮	૨૦૦	૫૯
"	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૫	૧૦૦	૨૦	મુદ્	આનંદ, હર્ષ	૩૧૬	૧૪૩	૫૪
(મુકુર)	દર્પણ, આરીસો	૬૮૪	૩૦૩	૪૪	મુદિર	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૪	૪૯
મુકુલ	પુષ્પની કળી	૧૧૨૬	૫૧૮	૧	મુદ્ર	મગ	૧૧૭૨	૫૪૩	૫૧
મુક્તિર્મોક	ઊતરેલી કાંચળીવાળો સર્પ	૧૩૧૨	૬૦૨	૪૮	(,,)	બીજમાંથી ઉત્પન્ન			
મુક્તા	મોતી	૧૦૬૮	૪૮૦	૪૪		થનાર મગ ચોખા વિ.	૧૨૦૧	૫૫૭	૩૬
મુક્તાકલાપ	મોતીનો હાર	૬૫૮	૨૯૧	૧૮	મુદ્ર	ઘણ, મગદલ	૭૮૬	૩૪૭	૫૦
મુક્તાપ્રાલમ્બ	"	૬૫૮	૨૯૧	૧૭	(મુદ્રશ્લોક)	મઠ	૧૧૭૪	૫૪૪	૩૪
મુક્તાફલ	મોતી	૧૦૬૮	૪૮૦	૪૪	મુદ્રિત	બિડાયેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૩૨
મુક્તામુક્તાત્મક	મૂકી શકાય અને હાથમાં				મુદ્ધા	વ્યર્થ, નિષ્ફલ	૧૫૧૬	૬૯૪	૪૬
	પણ રાખી શકાય તેવું				"	"	૧૫૩૪	૭૦૪	૧૭
	શસ્ત્ર, લાકડી વિ.	૭૭૪	૩૪૦	૩૯	મુનય	શસ્ત્રવિશેષ, ફલપત્રના			
મુકાલતા	મોતીનો હાર	૬૫૮	૨૯૧	૧૯		અગ્રભાગ જેવું શસ્ત્ર	૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૮
મુકાવલી	"	૬૫૮	૨૯૧	૧૮	મુનિ	સાધુ, અણગાર	૭૬	૧૯	૧૪
મુક્તાસ્ફોટ	મોતીની છીપ	૧૨૦૪	૫૫૮	૨૯	"	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩-શો.	૪૩	૪૭
મુક્તાસજ્	મોતીનો હાર	૬૫૮	૨૯૧	૧૮	મુનિસુવ્રત	વીસમાં તીર્થંકર ભ.	૨૮	૯	૧૩
મુક્તિ	મોક્ષ	૭૫	૧૮	૫૫	"	"	૨૯	૧૦	૪૫
મુખ	મોઢું	૫૭૨	૨૫૨	૬૧	"	હરિવંશમાં ઉત્પન્ન			
"	ઘરમાં પેસવા નિકળવાનું				"	તીર્થંકર ભ.	૩૫	૧૧	૫૮
	પ્રથમ દ્વાર	૯૮૨	૪૩૬	૪૦	"	ગઈ ચોવીશીના બારમાં			
મુખચર	દાંત	૫૮૪-શો.	૨૫૮	૨૫		તીર્થંકર ભ.	૫૧	૧૪	૩૨
મુખભૂષણ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨-શો.	૪૬૯	૫૨	મુનિસ્થાન	આશ્રમ	૧૦૦૧	૪૪૬	૧૨
મુખચન્દ્રગ	લગામ, ચોકડું	૧૨૫૦	૫૭૭	૨૦	મુનીન્દ્ર	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫	૧૧૧	૨૪
મુખર	અપ્રિય બોલનાર,				મુમુક્ષુ	સાધુ, મુક્ત થવાની			
	અર્થશૂન્ય બોલનાર	૩૫૧	૧૫૮	૯		ઈચ્છાવાળા	૭૫	૧૮	૬૮
મુખવાસન	સુગંધી, સુવાસ	૧૩૯૧	૬૩૮	૪૩	મુર	વિષ્ણુનો વધ્ય, મુરરાક્ષસ	૨૨૦	૧૦૩	૩૭
મુખવિષ્ણ	વાગોળ, એક જાતનું				મુરણ	લંપાક દેશ	૯૬૦	૪૨૬	૨
	ચામાચીડિયું	૧૩૩૭	૬૧૪	૯	મુરજ	મૃદંગ, મર્દલ	૨૯૩	૧૩૩	૫૧
મુખશોધન	કટુરસ, તીખું	૧૩૮૯	૬૩૭	૪૯	મુરુદલા	મુરલા નદી	૧૦૮૬-શો.	૪૯૩	૧૮
મુખસમ્ભવ	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૫૫	(મુરારિ)	મુરના શસ્ત્ર, કૃષ્ણ	૨૨૧	૧૦૪	૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(મુષલ)	મૂસળ, સાંબેલું	૧૦૧૭	૪૫૫	૫૨	મૂર્ધાવસિત્ત	બાહ્યાશ પુરુષ અને ક્ષત્રિય			
(મુષલી)	ગરોળી	૧૨૧૭	૫૧૭	૩૭		સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ હોય તે	૮૧૫	૩૧૫	૩૪
મુષિત	ચોરાબેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૩૨	"	રાજા	૬૧૦-શિ.	૩૦૬	૨૩
મુષુન્દી	શસ્ત્ર વિશેષ	૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૫	મૂલ	મૂળ નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૧૬
મુષ્ક	અંડકોશ	૬૧૨	૨૭૦	૩૮	"	વૃક્ષનું મૂળ	૧૧૨૧	૫૧૪	૩૯
મુષ્કર	લાંબા અંડકોષવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૩૪	"	મૂળા-બિસ વગેરેનું મૂળ	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૮
મુષ્ટિ	મૂઠી	૫૧૭	૨૬૩	૫૫	મૂલ્ક	મૂળો	૧૧૯૦	૫૫૨	૩૫
મુષ્ટિક	સોની	૧૦૮	૪૦૦	૫૫	"	વિષ	૧૧૯૮	૫૫૬	૪૨
મુસટી	ધોળી કાંગ	૧૧૭૭	૫૪૬	૪	મૂલકર્મન્	કામણ, ઔષધિ-જડી-			
મુસલ	મૂસલ, સાંબેલું	૧૦૧૭	૪૫૫	૫૦		બુટી વિ.થી વશીકરણ			
મુસલિન્	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૨૭		કરવું તે	૧૪૯૮	૬૮૭	૨
મુસલી	ગરોળી	૧૨૧૭	૫૧૭	૩૫	મૂલ્જ	મૂલ-કંદમાંથી ઉત્પન્ન થનાર	૧૨૦૦	૫૫૭	૧૦
મુસ્તક	વિષ (વનસ્પતિજન્ય				મૂલદ્રવ્ય	મૂલધન	૮૬૧	૩૮૨	૧૬
	સ્થાવર વિષ)	૧૧૯૯	૫૫૬	૫૫	મૂલધાતુ	રસધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૫૦
(,)	મોથ	૧૧૯૩	૫૫૪	૮	મૂલ્ય	પગાર	૩૬૨	૧૬૨	૨૯
મુસ્તા	"	૧૧૯૩	૫૫૪	૫	"	મૂલ્ય, કીંમત	૮૬૮	૩૮૨	૩
મુસ્તુ	મૂઠી	૫૧૭	૨૬૩	૫૬	મૂષક	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૯૮	૨૬
મુહુર્મુજ	ધોડો	૧૨૩૩-શો.	૫૭૨	૧	મૂષા	ધાતુ ગાળવાની કૂલડી, મૂષા	૧૦૮	૪૦૧	૪
મુહુસ્	વારંવાર	૧૫૩૧	૭૦૨	૬૬	મૂષાતુલ્ય	મોરચુથુ, નીલ અંજન	૧૦૫૨	૪૭૫	૩૮
મુહૂર્ત	બે ઘડી પ્રમાણ	૧૩૭	૪૭	૨૯	મૂષિક	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૯૮	૨૨
મૂક	મૂંગો	૩૪૯	૧૫૭	૨૬	(મૂષિકરથ)	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭	૧૩	૪૪
"	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪-શો.	૬૧૭	૫૩	મૂષિત	ચોરાયેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૩૩
મૂઢ	મૂર્ખ	૩૫૨	૧૫૮	૩૬	(મૂષી)	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૯૮	૨૯
મૂત્ર	મૂત્ર, પેશાબ	૬૩૩	૨૮૦	૨૭	(,)	ધાતુ ગાળવાની કૂલડી	૧૦૮	૪૦૧	૯
મૂત્રકૃચ્છ	મૂત્રાશયમાં પથરીનો રોગ	૪૭૦	૨૦૭	૧૦	મૃગ	શ્રી શાંતિનાથ ભ. નું			
મૂત્રપુટ	મૂત્રાશય	૬૦૬	૨૬૭	૪૭		લાંછન-હરણ	૪૮	૧૩	૬૦
મૂત્રાશય	નાભિની નીચેનો ભાગ	૬૦૬	૨૬૭	૫૦	"	મૃગશિર નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૩૬
મૂત્રિત	મૂત્રરેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૫૪	"	હાથીની એક જાતિ	૧૨૧૮	૫૬૫	૩૧
મૂર્ખ	જડ, અજ્ઞાની	૩૫૨	૧૫૮	૪૩	"	હરણ	૧૨૧૩	૫૯૫	૨
મૂર્ચ્છા	બેભાન દશા	૮૦૧	૩૫૫	૧૬	(મૃગકુલ)	મૃગનો સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૪
મૂર્ચ્છાલ	બેભાન થયેલો	૪૬૧	૨૦૨	૩૪	મૃગજાલિકા	હરણને પકડવાની જાળ	૧૨૮	૪૦૯	૪૦
મૂર્છિત	" "	૪૬૧	૨૦૨	૨૯	મૃગતૃષ્ણા	ઝાંઝવાનાં જળ	૧૦૧	૩૨	૬૩
મૂર્ત	" "	૪૬૧	૨૦૨	૩૦	મૃગદંશ	કૂતરો	૧૨૮૦	૫૮૯	૨૭
"	રૂપી, આકારવાળું	૧૪૪૯	૬૬૬	૯	મૃગધૂર્તક	શિયાળ	૧૨૯૦	૫૯૩	૫૫
મૂર્તિ	શરીર, આકૃતિ	૫૬૩	૨૪૯	૩	મૃગનાભિ	કસ્તૂરી	૬૪૪	૨૮૫	૧૧
મૂર્તિમત્	" "	૫૬૩	૨૪૮	૫૭	મૃગનાભિજા	"	૬૪૩	૨૮૫	૯
"	રૂપી, આકારવાળું	૧૪૪૯	૬૬૬	૧૩	મૃગપતિ	સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૧	૧૪
મૂર્ધન્	મસ્તક	૫૬૬	૨૫૦	૩૩	મૃગમદં	કસ્તૂરી	૬૪૪	૨૮૫	૧૨
મૂર્ધવેષ્ટન	પાઘડી, ફેટો	૬૬૭	૨૯૬	૧૪	મૃગયા	શિકાર	૭૩૮	૩૨૫	૮
મૂર્ધાભિષિત્ત	રાજા	૬૯૦	૩૦૬	૨૨	"	"	૧૨૭	૪૦૯	૨૪

મૃ-૮૮૦-મે

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મૃગયુ	શિકારી, પારધી	૧૨૭	૪૦૯	૧૮	મૃત્સના	સારી માટી	૧૪૦	૪૧૮	૨૨
(મૃગલાઙ્ગન)	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૭	(,,)	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૩
મૃગવધાજીવન	શિકારી, પારધી	૧૨૭	૪૦૯	૧૪	(,,)	,,	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૬
મૃગવ્યં	શિકારી	૧૨૭	૪૦૯	૨૮	મૃદ	માટી	૧૪૦	૪૧૮	૧૧
મૃગશિરસ્	મૃગશિર નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૩૦	મૃદક્કુર	હારીત પક્ષી	૧૩૪૧	૬૧૬	૩૧
મૃગશીર્ષ	,,	૧૦૯	૩૭	૨૯	મૃદજ્ઞ	મૃદંગ, નરધા	૨૯૩	૧૩૩	૪૭
મૃગાક્ષી	મૃગના જેવી ચંચલ				મૃદાહ્યા	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૩
	આંખવાળી સ્ત્રી	૫૦૬	૨૨૨	૬૪	મૃદુ	કોમળ	૧૩૮૭	૬૩૭	૬
મૃગાદન	નાનો વાધ, જરખ, ચિત્તો	૧૨૮૫	૫૯૧	૪૦	મૃદુચ્છવ	ભોજપત્રનું વૃક્ષ	૧૧૪૪	૫૨૯	૧૧
મૃગારિ	સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૧	૧૪	મૃદુપાઠક	મગરમચ્છ	૧૩૪૫-શો.	૬૧૮	૨૭
મૃગિત	શોધેલું	૧૪૯૧	૬૮૩	૬૨	મૃદુલ	કોમળ, મૃદુ	૧૩૮૭	૬૩૭	૬
મૃગેન્દ્રાસન	આકાશમાં સ્ફટિકમય				,,	અગરુ, અગર	૬૪૦-શો.	૨૮૩	૩૮
	સિંહાસન હોય તે-				મૃદુલોમક	સસલો	૧૨૯૫	૫૯૬	૪૪
	તીર્થકરનો ડાઘ પૈકી				મૃદ્વજ્ઞ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૩૭
	૧૮મો અતિશય	૬૧	૧૬	૫૩	મૃદ્વીકા	દ્રાક્ષ, દરાખ	૧૧૫૬	૫૩૫	૧૧
મૃજા	સાફ કરવું	૬૩૬	૨૮૨	૬	મૃધ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૧૭
મૃઙ	શંકર	૧૧૭	૮૭	૧૫	મૃષા	અસત્ય	૧૫૩૪	૭૦૪	૭
મૃઙાની	પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૪૫	(,,)	,,	૨૬૫	૧૨૩	૧૧
મૃણાલ	કમળની નાળ	૧૧૬૫	૫૪૦	૧૦	મૃષ્ટ	ધોયેલું, સાફ કરેલું	૧૪૩૭	૬૬૦	૧૫
મૃણાલિની	કમળનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૬	(મેકલ-				
મૃત	મરેલો, મૃત્યુ પામેલો	૩૭૪	૫૬૬	૫૪	કન્યકા)	નર્મદા નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૪૩
,,	માંગવાથી મળેલું	૮૬૬	૩૮૧	૨	મેકલાદ્રિજા	,,	૧૦૮૩	૪૯૧	૪૨
મૃતક	મડદું, કલેવર	૫૬૫	૨૪૯	૪૬	મેખલા	સ્ત્રીની કેડનો કંદોરો	૬૬૪	૨૯૩	૩૦
(મૃતપ)	ચાંડાલ (મૃતક-સ્મશાનનું				,,	પર્વતનો મધ્યભાગ	૧૦૩૩	૪૬૪	૫૦
	કાર્ય કરનાર)	૯૩૩	૪૧૨	૨૫	(મેખલાદ્રિજા)	નર્મદા નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૪૪
મૃતસ્નાન	મરેલાનું સ્થાન	૩૭૫	૧૬૭	૫	મેઘ	શ્રી સુમતિનાથ ભ. ના પિતા	૩૬	૧૧	૭૦
મૃતસ્વમોક્ત	કુમારપાળ રાજા,				,,	મેઘ, વાદળ	૧૬૪	૬૫	૪
	અપુત્રીયના ધન લેવાના				,,	અભરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૫
	પારંપરિક રિવાજને છોડી				મેઘકફ	પાણીના કરા	૧૬૬-શો.	૬૬	૩૦
	દેનાર	૭૧૩	૩૧૩	૧૮	મેઘકાલ	વર્ષા ઋતુ, શ્રાવણ-			
મૃતાલિકા	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૬		ભાદરવો માસ	૧૫૭	૬૦	૨
મૃતિ	મૃત્યુ, મરણ	૩૨૩	૧૪૬	૧૨	મેઘગમ્મીર-				
મૃતિકા	માટી	૧૪૦	૪૧૮	૧૩	ઘોષત્વ	મેઘના જેવો ગંભીર અવાજ-			
(,,)	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૩		પ્રભુની વાણીનો પર્મો ગુણ	૬૫	૧૭	૩૩
મૃત્યુ	યમરાજા	૧૮૪	૭૮	૧૮	મેઘનાદ	વરુણ દેવ, જલદેવતા	૧૮૮	૮૧	૧
,,	મૃત્યુ	૩૨૩	૧૪૬	૧૫	,,	ઇંદ્રજિત, રાવણનો પુત્ર	૭૦૬	૩૧૧	૧૪
મૃત્યુજ્ઞય	શંકર	૧૯૬	૮૬	૪૫	,,	તાંદળજાની ભાજી	૧૧૮૪	૫૪૯	૪૫
મૃત્સા	સારી માટી	૧૪૦	૪૧૮	૨૨	મેઘનાદાનુ-				
(,,)	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૩	લાસક	મોર	૧૩૨૦-શો.	૬૦૬	૨૬
(,,)	,,	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૬	મેઘનામન	મોથ	૧૧૯૩	૫૫૪	૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મેઘપુષ્પ	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૩	૬
મેઘમાલા	મેઘની શ્રેણી	૧૬૫	૬૫	૪૦
(મેઘવર્ત્તન)	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૫૧
મેઘવહ્નિ	વિજળીનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૪૯
મેઘવાહન	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૪૯
મેઘસુહદ	મોર	૧૩૧૧	૬૦૬	૨૦
મેઘાગમ	વર્ષાઋતુ, શ્રાવણ- ભાદરવો માસ	૧૫૭	૬૦	૨
મેઘારિ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શ્લો.	૫૦૭	૩૨
મેઘાસ્થિ-				
પુષ્પિકા	પાણીના કરા	૧૬૬-શ્લો.	૬૬	૩૦
(મેઘક)	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૯
મેઘક	મોરના પીંછાનો			
	ચંદ્રક, ચાંદો	૧૩૨૦	૬૦૬	૫૨
„	શ્યામ વર્ણ	૧૩૧૭	૬૪૨	૧૩
„	સ્તનનું મુખ	૬૦૩-શ્લો.	૨૬૬	૨૦
મેઘ	ઘેટો	૧૨૭૬	૫૮૮	૧૧
મેઘ	લિંગ (પુરુષ ચિહ્ન)	૬૧૦	૨૬૯	૫૪
મેઘક	ઘેટો	૧૨૭૬	૫૮૮	૧૨
મેઘાર્ય	ભ. મહાવીરના છઠ્ઠા ગણધર	૩૨	૧૧	૨૭
મેઘિ	ખળામાં બળદ			
	બાંધવાનું લાકડું	૮૯૪	૩૯૪	૬૦
મેઘ	ચરબી	૬૧૯	૨૭૩	૩૫
મેઘક	મદિરાનો કાદવ,			
	મઘનો નીચલો ભાગ	૧૦૪	૩૯૯	૨૯
મેઘસ્	શરીરની ૭ પૈકી ચોથી			
	ઘાતુ, ચરબી	૬૧૯	૨૭૩	૩૫
„	મેઘ, ચરબી	૬૨૪	૨૭૫	૪૨
મેઘસ્કૃત	માંસ	૬૨૩	૨૭૪	૪૭
મેઘસ્તેજસ્	હાડકું	૬૨૫	૨૭૬	૧૫
મેઘિની	પૃથ્વી	૧૩૭	૪૧૬	૨૩
મેઘુર	અતિશય સ્નેહવાળો	૪૭૬	૨૧૦	૩૦
મેઘોજ	હાડકું	૬૨૬	૨૭૬	૧૯
મેઘા	ધારણ કરનારી બુદ્ધિ	૩૦૯	૧૪૧	૨૯
મેઘાજિત્	કાત્યાયન, વરરુચિ	૮૫૨	૩૭૬	૪
મેઘાતિથિ	પોપટ	૧૩૩૫-શ્લો.	૬૧૩	૪૭
મેઘાવિન્	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૬૧
(„)	પોપટ	૧૩૩૫	૬૧૩	૪૬
મેઘિ	ખળામાં બળદ			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
	બાંધવાનું લાકડું	૮૯૪	૩૯૪	૫૮
મેઘ્ય	પવિત્ર	૧૪૩૫	૬૫૧	૫૩
મેનકાપ્રાણેશ	હિમાલય	૧૦૨૭	૪૬૨	૩૦
મેનાજા	પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૮
મેરક	ત્રીજા પ્રતિવાસુદેવ	૬૯૯	૩૦૯	૮
મેરુ	મેરુ પર્વત	૧૦૩૧	૪૬૪	૧૦
મેરુપૃષ્ઠ	સ્વર્ગ	૮૭-શ્લો.	૨૪	૧૬
મેર્વદ્રિકર્ણિકા	પૃથ્વી	૧૩૮-શ્લો.	૪૧૭	૧
મેલક	મળવું, સંયોગ	૧૫૦૮	૬૯૧	૬
(મેલ)	મસી, સાહી	૪૮૪	૨૧૩	૩૪
(મેલાનન્દ)	સહીનો ખડીયો	૪૮૪	૨૧૩	૨૪
મેષ	બાર રાશિ પૈકી			
	પહેલી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪
„	ઘેટો	૧૨૭૬	૫૮૭	૫૬
મેષશૃંગ	વનસ્પતિ જન્ય સ્થાવર વિષ	૧૧૧૭	૫૫૬	૩૩
મેષી	ઘેટી	૧૨૭૭	૫૮૮	૨૯
મેહ	મૂત્ર, પેશાબ	૬૩૩	૨૮૦	૩૦
(,,)	પ્રમેહ, પરમીઓ	૪૭૦	૨૦૭	૨૫
મેહન	લિંગ, પુરુષ ચિહ્ન	૬૧૦	૨૬૯	૩૬
મેત્ર	બ્રાહ્મણ	૮૧૩	૩૬૦	૮
મેત્રાવરુણ	વાલ્મીકિ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૪
મેત્રાવરુણિ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩	૪૩	૩૩
(„)	વાલ્મીકિ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૫
મેત્રી	અનુરાધા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૮
„	મિત્રતા, ભાઈબંધી	૭૩૧	૩૨૧	૧૩
મેથિલી	સિતા (જનક પુત્રી)	૭૦૩	૩૧૦	૧૯
મેથુન	કામક્રીડા, વિષયસેવન	૫૩૮	૨૩૮	૪૩
મેથુનિન્	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮-શ્લો.	૬૦૯	૫૦
મેનાક	હિમાલયનો પુત્ર (પર્વત)	૧૦૨૮	૪૬૨	૩૮
મેનાકસ્વસુ	પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૫
મેન્દ	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૦	૧૦૩	૪૨
(મેન્દમર્દન)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૬
મેરેય	મદિરા	૧૦૪	૩૯૯	૫
મોક્કુલિ	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૪૧
મોક્ષ	મોક્ષ, સકલકર્મનો ક્ષય	૭૫	૧૮	૫૭
મોક્ષોપાય	જ્ઞાન-દર્શન અને			
	ચરિત્રરૂપી યોગ	૭૭	૧૯	૪૬
મોઘ	વ્યર્થ, નિષ્ફલ	૧૫૧૬	૬૯૪	૪૪
મોઘક	સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૩૭

મો-૮૮૨-ય

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
મોચા	કેળ	૧૧૩૬	૫૨૪	૩	—: ય :—				
મોટાચિત	સ્ત્રીના ૧૦ સ્વાભાવિક				યકૃત	હૃદયના જમણા ભાગમાં			
	અલંકાર પૈકી એક	૫૦૮	૨૨૩	૪૫		રહેલ કાળો માંસનો			
મોદક	લાડુ	૪૦૦-શો.	૧૭૭	૩૯		ટુકડો, કાળજું	૬૦૪	૨૬૬	૬૦
મોરટ	શેરડીનું મૂળ	૧૧૯૪	૫૫૪	૫૫	યક્ષ	એક વ્યંતર દેવ	૧૧	૨૬	૪૪
મોહ	મૂઠતા	૩૨૦	૧૪૪	૫૭	"	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૪૭
મોહ	મૂચ્છા	૮૦૧	૩૫૫	૧૫	"	યક્ષ	૧૯૪	૮૪	૩૫
"	આશ્ચર્ય, અદ્ભુત રસનો				યક્ષકર્દમ	કપૂર-ચંદન-અગર-			
	સ્થાયીભાવ	૩૦૪-શો.	૧૩૯	૩		કસ્તૂરી-કંકોલ એ પાંચ			
મોહન	કામકીડા, મૈથુન	૫૩૬	૨૩૮	૨૬		સુગંધી પદાર્થોનો મિશ્રિત લેપ	૬૩૯	૨૮૨	૫૨
મોહનિક	ચૈત્ર મહિનો	૧૫૩-શો.	૫૭	૬	યક્ષધૂપ	રાળ	૬૪૭	૨૮૬	૫૦
મૌક્તિક	છીપમાં ઉત્પન્ન થનાર મોતી	૧૦૬૮	૪૮૦	૪૧	યક્ષનાયક	શ્રી અભિનંદન સ્વામી			
(,,)	રત્નની એક જાત	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૬		ભ. ના શાસનદેવ	૪૧	૧૨	૫૮
મૌઢ્ય	મૂઠતા	૩૨૦	૧૪૪	૫૮	યક્ષેશ્	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ભ. ના			
મૌદ્રીન	મગનું ખેતર	૯૬૬	૪૨૮	૪૪		શાસનદેવ	૪૨	૧૨	૬૬
મૌન	મૌન, ન બેલવું તે	૭૭	૧૯	૫૩	યક્ષેશ્વર	કુબેર દેવ	૧૯૦	૮૨	૧૭
મૌરજિક	મૃદંગ-તબલા વગાડનાર	૧૨૪	૪૦૮	૨૪	યક્ષમન્	ક્ષયરોગ	૪૬૩	૨૦૩	૩૭
મૌર્ચ્ય	મૂર્ખતા	૩૧૨	૧૪૨	૧૪	યજત	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૨૯
મૌર્યપુત્ર	ભગવાન મહાવીરના				યજમાન	યજ્ઞમાં વ્રતવાળો યજમાન	૮૧૭	૩૬૨	૨૮
	સાતમાં ગણધર	૩૨	૧૧	૨૩	યજુર્વિદ્	યજુર્વેદ જાણનાર ઋત્વિજ્	૮૧૯	૩૬૩	૨૨
મૌર્વી	ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૩૫	યજુષ્	ત્રણ વેદ પૈકી બીજો વેદ	૩૪૯	૧૧૬	૨૦
મૌલિ	આ શબ્દ લગાડવાંથી				યજ્ઞ	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૩	૪૩
	ધારક શબ્દ બને છે,				યજ્ઞકાલ	પૂનમ અમાસ બન્ને ભોગા	૧૪૮	૫૩	૫૫
	જેમ કે- ચન્દ્રમૌલિ	૬-પ.	૩	૭૩	યજ્ઞકોલક	પશુના હિસા માટેનો			
"	મસ્તક	૫૬૬	૨૫૦	૩૭		યજ્ઞસ્તંભ	૮૨૪	૩૬૫	૩૭
"	મુગટ	૬૫૧	૨૮૮	૧૯	યજ્ઞધર	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧
"	અંબોડો	૫૭૦-શો.	૨૫૧	૪૪	યજ્ઞપુરુષ	" " "	૨૧૪	૧૦૦	૪
"	પૃથ્વી	૧૩૮-શો.	૪૧૭	૩	યજ્ઞરાજ્	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૦
મૌહર્ત	જ્યોતિષી	૪૮૨-શિ.	૨૧૨	૩૯	યજ્ઞવહ	સ્વર્ગના વૈદ	૧૮૨-શો.	૭૬	૩૨
મૌહર્તિક	"	૪૮૨	૨૧૨	૩૯	યજ્ઞશેષ	યજ્ઞ કરતાં વધેલું દ્રવ્ય	૮૩૪	૩૬૯	૧૮
મ્રક્ષણ	તેલ	૪૧૬	૧૮૪	૩૫	યજ્ઞસૂત્ર	જનોઈ	૮૪૫	૩૭૩	૫૭
મ્લન	મલિન, મેલું	૧૪૩૫	૬૫૯	૩૬	યજ્ઞાન્ત	યજ્ઞાંતે સ્નાન કરવું તે,			
મ્લિષ્ટ	અસ્પષ્ટ વચન	૨૬૬	૧૨૩	૩૭		યજ્ઞનું અંતિમ કૃત્ય	૮૩૪	૩૬૯	૨૯
મ્લેચ્છ	તાંબુ	૧૦૪૦	૪૬૮	૫૦	(યજ્ઞાશન)	દેવતા	૮૮	૨૫	૩૫
(,,)	મ્લેચ્છ જાતિ	૧૩૪	૪૧૩	૧૭	યજ્ઞિય	યજ્ઞને યોગ્ય કાર્ય	૮૩૦	૩૬૭	૫૩
મ્લેચ્છકન્દ	લસણ	૧૧૮૬	૫૫૦	૪૫	(યજ્ઞોપવીત)	જનોઈ	૮૪૫	૩૭૩	૬૧
મ્લેચ્છમણ્ડલ	ભોટ વગેરે મ્લેચ્છનો દેશ	૯૫૨	૪૨૩	૧૫	યજ્ઞવન્	સોમરસ ખેંચી યજ્ઞ કરનાર	૮૧૮	૩૬૨	૪૬
મ્લેચ્છમુખ	તાંબુ	૧૦૩૯	૪૬૮	૩૬	યત્	હેતુ, કારણ કે	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૫
					યત	હાથીને ચલાવવામાં			
						મહાવતના પગની સંજ્ઞા	૧૨૩૧	૫૭૦	૩૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
યતસ્	હેતુ, કારણ કે, જેથી	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૬	યમદેવતા	ભરણી નક્ષત્ર	૧૦૮	૩૭	૧૪
યતિ	સાધુ, મુનિ	૭૫	૧૯	૨	(યમજિત)	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦	૮૯	૧
„	ભિક્ષુ-સંન્યાસ આશ્રમ	૮૦૯	૩૫૮	૨૯	(યમનિકા)	કનાત, પડદો	૬૮૧	૩૦૨	૧૦
યતિન્	સાધુ, મુનિ	૭૬	૧૯	૭	યમભગિની	યમુના નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૨૮
યત્રકામા-					(યમરથ)	પાડો	૧૨૮૩	૫૯૦	૪
વસાયિત્વ	વિષને અમૃત રૂપે પરિણામ- વવાની શક્તિ આઠ				(યમરાજ)	યમરાજ	૧૮૫	૭૮	૩૮
	સિદ્ધિ પૈકી સાતમી સિદ્ધિ	૨૦૨	૯૦	૪૯	યમરાજ	યમ	૧૮૫	૭૮	૩૭
યથા	સદૃશ, સરખું	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૨૧	યમલ	યુગલ, બેનું જોડું	૧૪૨૪	૬૫૪	૨૪
„	જેમ, જેવી રીતે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૧૧	યમલાર્જુન	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૧૯	૧૦૩	૩૦
યથાકામિન્	સ્વતંત્ર, સ્વચ્છંદી	૩૫૫	૧૫૯	૪૯	(યમલાર્જુન- મજ્જન)	વિષ્ણુ, કૃષ્ણ	૨૨૧	૧૦૪	૪
યથાજાત	મૂર્ખ, જડ	૩૫૨	૧૫૮	૪૦	યમવાહન	પાડો	૧૨૮૧	૫૯૦	૪
યથાતથમ્	સત્ય, સાચું	૨૬૪	૧૨૩	૩	(યમસૂ)	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૬૦
યથાર્હવર્ણ	ચર પુરુષ, ગુપ્ત પુરુષ	૭૩૩	૩૨૨	૭	યમસ્વસુ	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૩૫
યથાસ્થિત	સત્ય, સાચું	૨૬૫	૧૨૩	૪	(„)	યમુના નદી	૯-પ.	૪	૭૪
યથેષ્ણિત	હચ્છા પ્રમાણે	૧૫૦૫	૬૮૯	૫૬	યમા	„ „	૧૦૮૩	૪૯૧	૩૩
યદા	જ્યારે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૪	યમુના	„ „	૧૦૮૩	૪૯૧	૨૫
યદિ	જો	૧૫૪૨	૭૦૭	૪૪	યમુનાગ્રજ	યમ, યમરાજ	૧૮૫-શે.	૭૮	૪૫
યદુનાથ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯	૧૦૨	૩૯	યમુનાજનક	સૂર્ય	૯૫	૨૮	૫૯
યદૃચ્છા	સ્વેચ્છા	૩૫૬	૧૫૯	૫૬	યમુનાભિદ્	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૪૧
યદ્ભવિષ્ય	ભાગ્ય ઊપર આધાર				યયુ	અશ્વમેધ યજ્ઞનો ઘોડો	૧૨૪૩	૫૭૫	૨૧
	રાખનાર, દેવવાદી	૩૮૩	૧૭૦	૧૨	યર્હિ	જ્યારે	૧૫૪૨-શે.	૭૦૯	૪
યદ્વદ	ફાવે તેમ બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૪૪	યવ	જવ	૧૧૭૦	૫૪૨	૪૨
યન્ત્ર	સારથી	૭૬૦	૩૩૫	૪૦	યવક્ય	જવનું ખેતર	૯૬૭	૪૨૯	૭
„	હાથી ઊપર બેસનાર	૭૬૨	૩૩૬	૨૪	યવક્ષોદ	જવનો લોટ	૪૦૨	૧૭૮	૨૮
યન્ત્રક	ફારકો, દારૂભ્રામક ચંત્ર	૧૦૯	૪૦૧	૪૫	યવક્ષાર	જવખાર	૯૪૩	૪૧૯	૪૫
યન્ત્રગૃહ	તેલની ઘાણી	૧૧૭	૪૪૫	૧૦	યવર્નાપ્રિય	કાળા મરી	૪૨૦	૧૮૫	૪૪
યન્ત્રગી	પત્નીની નાની બેન	૫૫૫	૨૪૫	૩૦	યવનારિ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૪
યન્ત્રમુક્ત	ચંત્રથી મુક્તી શકાય				યવનાલ	જુવાર	૧૧૭૮	૫૪૬	૨૫
	તેવું શસ્ત્ર	૭૭૪	૩૪૦	૩૯	યવનાલજ	જવખાર	૧૪૪	૪૧૯	૪૮
યન્ત્રિત	બંધાયેલો, કેદી	૪૩૮	૧૧૨	૪૭	યવનેષ્ટ	સીસું	૧૦૪૧	૪૬૯	૨૦
યમ	શરીરમાત્ર સાધનથી				યવફલ	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૩	૫૨
	થતું નિત્યકર્મ,				યવસ	ઘાસ, ખડ	૧૧૯૫	૫૫૫	૧૪
	અહિંસા વિ. પાંચ યમ	૮૧	૨૧	૨૯	યવાગુ	રાબડી, કાંજી	૩૯૭	૧૭૫	૩૨
„	દક્ષિણ દિશાનો સ્વામી	૧૬૯	૬૮	૧૮	યવાગ્રજ	જવખાર	૯૪૩	૪૧૯	૪૬
„	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૨	૭૬	૧૨	યવિષ્ટ	નાનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૧૭
„	યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૬	યવીયસ્	„ „	૫૫૨	૨૪૪	૨૩
„	યુગલ, બેનું જોડું	૧૪૨૪	૬૫૪	૧૮	યવ્ય	જવનું ખેતર	૯૬૭	૪૨૯	૭
„	શનિગ્રહ	૧૨૦-શે.	૪૨	૩૮	યશ:પટહ	ડંકો, યશનગારુ	૨૯૩	૧૩૪	૨૯
યમકીલ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૬	યશ:શેષ	મરેલો, મૃત્યુ પામેલો	૩૭૪	૧૬૬	૫૨

ય-૮૮૪-યુ

અભિયાનચિન્તામોળિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
યશસ્	યશ, કીર્તિ	૨૭૩	૧૨૬	૨૧	„	યુદ્ધયાત્રા	૭૩૫	૩૨૨	૪૮
યશોધર	ગઈ ચોવીશીના ૧૮માં				„	સર્વ જાતના વાહન હાથી			
„	તીર્થંકર	૫૨	૧૪	૩૮		ઘોડા વગેરે	૭૫૧	૩૩૫	૧૮
„	આવતી ચોવીશીના				યાનપાત્ર	વહાણ	૮૭૫	૩૮૫	૧૨
	૧૮માં તીર્થંકર	૫૫	૧૫	૬	યાનમુખ	ઘોંસરી, રથ વગેરેનો			
યશોભદ્ર	૬ પૈકી ત્રીજાં શ્રુતકેવલી					અગ્રભાગ	૭૫૭	૩૩૪	૨૭
	ભગવાન	૩૩	૧૧	૪૧	યાપ્ય	અધમ, હલકું	૧૪૪૨	૬૬૨	૪૨
યષ્ટિ	લાકડી	૭૮૫	૩૪૭	૩	યાપ્યયાન	પાલખી	૭૫૮	૩૩૪	૫૪
યષ્ટ	યજ્ઞ કરનાર, યજમાન	૮૧૭	૩૬૨	૧૮	યામ	પ્રહર, દિવસ કે રાતનો			
(યા)	લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની	૨૨૬	૧૦૬	૩૧		ચોથો ભાગ	૧૪૫	૫૨	૨૪
યાગ	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૩	૪૫	યામક	પુનર્વસુ નક્ષત્ર	૧૧૦	૩૭	૫૧
યાગસન્તાન	ઇંદ્રનો પુત્ર	૧૭૫-શ્લ.	૭૨	૩૧	યામવતી	રાત્રિ	૧૪૩	૫૦	૩૭
યાચક	માગણ, યાચક	૩૮૭	૧૭૧	૪૧	યામનેમિ	ઇંદ્ર	૧૭૪-શ્લ.	૭૧	૩૩
યાચનક	„ „	૩૮૮	૧૭૧	૫૪	યામલ	યુગલ, બેનું જોડું	૧૪૨૪	૬૫૪	૨૫
યાચના	માગણી, યાચના કરવી	૩૮૮	૧૭૨	૧	(યામિ)	બહેન	૫૫૩	૨૪૪	૫૫
યાચિત	માગવાથી મળેલું	૮૬૬	૩૮૧	૨	યામિની	રાત્રિ	૧૪૨	૫૦	૩૬
યાચિતક	માગીને મેળવેલું	૮૮૧	૩૮૭	૪૮	યામિનીમુખ	રાત્રિનો પ્રથમભાગ,			
યાચ્ચા	માગણી, યાચના કરાવી	૩૮૮	૧૭૧	૬૪		સંધ્યા સમય	૧૪૪	૫૨	૨૦
યાજ	ભોજન, ભાત	૩૧૫	૧૭૪	૪૭	યામુન	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૨૨
યાજક	યજ્ઞમાં પ્રતવાળો યજમાન	૮૧૭	૩૬૨	૨૭	(યામ્યા)	દક્ષિણ દિશા	૧૬૧	૬૮	૨૨
યાજ્ઞવલ્ક્ય	યાજ્ઞવલ્ક્ય ઋષિ	૮૫૧	૩૭૫	૩૧	„	રાત્રિ	૧૪૩-શ્લ.	૫૧	૨૨
યાજ્ઞસેની	દ્રૌપદી	૭૧૧	૩૧૨	૪૩	યાયજૂક	હંમેશાં યજ્ઞ કરવાના			
યાત	હાથીને અંકુશવડે અનિષ્ટ					સ્વભાવવાળો	૮૧૮	૩૬૨	૪૨
	સ્થાનથી રોકવો તે	૧૨૩૧	૫૭૦	૩૧	યાવ	અલતો, લાખનો રસ	૬૮૬	૩૦૪	૩૫
યાતના	નરકની પીડા	૧૩૫૮	૬૨૩	૨૪	યાવક	અર્ધપાકેલા અડદ વગેરે	૧૧૭૫	૫૪૫	૧૨
યાતયામ	સ્થવિર, વૃદ્ધ, ધરડો	૩૪૦	૧૫૨	૫૫	„	અલતો, લાખનો રસ	૬૮૬	૩૦૪	૩૬
યાતુ	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૧	૧૬	(યાવન)	ધૂપ, લોખાન, શેલારસ	૬૪૮	૨૮૭	૧૬
યાતુધાન	„	૧૮૭	૭૧	૩૦	(યાવ્ય)	અધમ, હલકું	૧૪૪૩	૬૬૨	૪૪
યાતૃ	દેરાણી, જેઠાણી	૫૧૪	૨૨૭	૫૮	યાદ્રીક	લાકડીવાળો	૭૭૧	૩૩૧	૪૭
યાત્ય	નારડી	૧૩૫૮	૬૨૩	૧૦	યુક્ત	ન્યાયયુક્ત, વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૪૪
યાત્રા	પ્રયાણ, ગમન	૭૧૦	૩૪૧	૫૦	યુગ	ઘોંસરું	૭૫૬	૩૩૪	૧
યાદ:પતિ	જલદેવતા	૧૮૮	૮૦	૪૩	„	યુગલ, બેનું જોડું	૧૪૨૪	૬૫૪	૧૫
(„)	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૬	યુગકીલક	ધૂંસરીનો ખીલો	૭૫૭	૩૩૪	૮
યાદૈશ	„	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૫	યુગન્ધર	ધૂંસરીનું લાકડું	૭૫૬	૩૩૩	૫૧
યાદવી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લ.	૧૨	૧૧	યુગપત્	એક સમયે	૧૫૪૨-શ્લ.	૭૦૮	૭૧
યાદસ્	મગર વગેરે જલજંતુ	૧૩૪૮	૬૨૦	૫	યુગપત્ર	કોવિદારનું ઝાડ	૧૧૫૨	૫૩૩	૨૧
યાદોનિવાસ	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૩	૩૬	યુગપાર્શ્વગ	ગોસલું (બળદ પલોટવાનું),			
યાન	આ શબ્દ જોડવાથી					અભ્યાસ માટે ઘોંસરે			
	વાહકવાચક શબ્દ બને છે,					જોડેલ નવો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૧	૪
	ઉદા. વૃષયાન	૧-પ.	૪	૫૪	યુગલ	બેનું જોડું, યુગલ	૧૪૨૩	૬૫૪	૬

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

યુ-૮૮૫-૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
યુગાન્ત	પ્રલયકાલ, ક્ષય	૧૬૧	૬૨	૪૦	„	બુદ્ધ	૨૩૫-શ્લો.	૧૧૧	૨૬
યુગાન્તર	બીજી ધૂંસરી, જોતર	૭૫૭	૩૩૪	૧૫	„	અર્જુન	૭૧૦-શ્લો.	૩૧૨	૧૮
યુગાંશક	વરસ	૧૫૯-શ્લો.	૬૦	૫૪	યોગિન્	મુનિ	૭૬	૧૯	૪૩
યુગ્મ	યુગલ, બેનું જોડું	૧૪૨૪	૬૫૪	૨૨	યોગિની	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૧૬
યુગ્ય	સર્વ જાતના વાહન,				(યોગીશ)	યાજ્ઞવલ્ક્ય			
„	રથ-હાથી વગેરે	૭૫૯	૩૩૫	૨૦		(યજ્ઞવલ્કનો પુત્ર)	૮૫૧	૩૭૫	૪૧
„	ધૂંસરી ખેંચનાર બળદ	૧૨૬૧	૫૮૧	૯	યોગેશ	„ „ „	૮૫૧	૩૭૫	૪૧
યુદ્ધ	લડાઈ	૭૯૬	૩૫૨	૪૪	યોગેષ્ટ	સીસું	૧૦૪૧	૪૬૯	૧૮
યુદ્ધાનિવર્તિન્	યુદ્ધથી પાછો નહિ ફરનાર	૭૯૫	૩૫૧	૪૬	યોગ્ય	તરત દોડેલું દૂધ	૪૦૪-શ્લો.	૧૭૯	૬૨
યુધ્	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૪	યોગ્યા	શસ્ત્રકળાનો અભ્યાસ	૭૮૮	૩૪૯	૫
યુધિષ્ઠિર	યુધિષ્ઠિર (પાંચ પાંડવમાં મોટા ભાઈ)	૭૦૭	૩૧૧	૨૦	યોગ્યારથ	શાસ્ત્રાભ્યાસ માટેનો રથ	૭૫૨	૩૩૧	૫૮
યુવતિ	યુવાન સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૬	૧	યોજન	ચાર ગાંઠી પ્રમાણ	૮૮૮	૩૯૧	૬૨
યુવતી	„ „	૫૧૧	૨૨૬	૬	યોજનગન્ધા	વ્યાસની માતા, સત્યવતી	૮૪૮	૩૭૪	૫૩
યુવન્	જુવાન, તરૂણ	૩૩૯	૧૫૨	૩૧	યોત્ર	જોતરું	૮૯૩	૩૯૪	૪૩
યુવન	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ્લો.	૩૫	૩૩	યોદ્ધ	સુભટ, લડવૈયો	૭૬૩	૩૩૬	૪૦
યુવનાશ્વજ	માંધાતા રાજા	૭૦૦	૩૦૯	૩૪	યોધ	„ „	૭૬૩	૩૩૬	૪૩
યુવરાજ	પાટવી કુંવર	૩૩૨	૧૪૯	૧૩	યોનલ	જુવાર	૧૧૭૮	૫૪૬	૨૬
યૂ	મગ વગેરેનું ઓસામણ	૪૦૪	૧૭૯	૩૮	યોનિ	આ શબ્દ લગાડવાથી જન્ય-વાચક શબ્દ બને છે, જેમ કે			
યૂકા	જૂ	૧૨૦૮	૫૫૯	૫૭		આત્મયોનિ	૬-પ.	૩	૬૪
યૂથ	પશુઓનો સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૯	૪૧	„	સ્ત્રીનું ચિહ્ન	૬૦૯	૨૬૯	૨૮
યૂથનાથ	ટોળાનો નાયક	૧૨૨૦	૫૬૫	૫૬	„	હેતુ, મુખ્ય કારણ	૧૫૧૩	૬૯૩	૩૮
યૂથપતિ	„ „	૧૨૨૦	૫૬૫	૫૬	યોનિદેવતા	પૂર્વ ફાલ્ગુની નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૩૨
યૂથિકા	જૂઈ	૧૧૪૮	૫૩૧	૩૦	યોષા	સ્ત્રી, નારી	૫૦૪	૨૨૧	૫૭
યૂપ	યજ્ઞનો ખીલો	૮૨૪	૩૬૫	૩૩	યોષિત્	„ „	૫૦૪	૨૨૨	૪
યૂપકર્ણ	ધીથી ચોપડેલો યજ્ઞ-સ્તંભનો એક ભાગ	૮૨૫	૩૬૫	૫૦	(યોષિતા)	„ „	૫૦૪	૨૨૨	૫
યૂપાગ્રભાગ	યૂપનો અગ્રભાગ	૮૨૫	૩૬૫	૫૩	યોગ	નૈયાયિક, ન્યાયશાસ્ત્રનો જાણનાર તથા ભણનાર	૮૬૨	૩૭૯	૧૬
યૂષ	મગ વગેરેનું ઓસામણ	૪૦૪	૧૭૯	૪૧	યૌતક	લગ્ન વગેરે પ્રસંગે કરાતો ચાંદલો	૫૨૦	૨૨૯	૪૮
(યેન)	હેતુ, જે વડે	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૭	યૌવત	યુવતીઓનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૧	૪
યોક્ત્ર	જોતરું	૮૯૩	૩૯૪	૪૩	યૌવન	જુવાની	૩૩૯	૧૫૨	૩૬
યોગ	મુનિનું ધન, તપ-યોગ-શમ વગેરે	૭૬	૧૯	૪૧	યૌવનોદ્ભેદ	કામદેવ	૨૨૮-શ્લો.	૧૦૭	૫૪
„	મોક્ષનો ઉપાય (જ્ઞાન-શ્રદ્ધા-ચારિત્ર)	૭૭	૧૯	૪૭					
„	યમ વગેરે આઠ અંગવાળો યોગ, ચિત્તવૃત્તિ, નિરોધ	૮૫	૨૨	૧૦					
યોગનિદ્રાલુ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૨	રંહસ્	વેગ	૪૯૪	૨૧૭	૪૫
યોગવાહિન્	સાજી	૯૪૫	૪૨૦	૨૫	રક્ત	લોહી	૬૨૧	૨૭૩	૫૬
યોગિન્	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૧૩	„	કેશર	૬૪૫	૨૮૬	૫
					„	તાંબુ	૧૦૩૯	૪૬૮	૩૮
					„	ગુલાબી રંગ, ધોળો અને રાતો મિશ્ર રંગ	૧૩૯૫	૬૪૧	૩

—: ર :—

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
રક્તકન્દ	પરવાળાં (પ્રવાલ)	૧૦૬૬	૪૮૦	૭	રજત	રુપું, ચાંદી	૧૦૪૩	૪૭૦	૧
રક્તગ્રીવ	રાક્ષસ	૧૮૮-શ્લો.	૮૦	૨૯	„	સોનું	૧૦૪૫	૪૭૨	૧૬
રક્તચન્દન	રતાંજલી	૬૪૨	૨૮૪	૩૨	(„)	રત્નની એક જાતિ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૬
રક્તજિહ્વ	સિંહ	૧૨૮૫-શ્લો.	૫૯૧	૧૮	રજતાદ્રિ	કૈલાસ, અષ્ટાપદ પર્વત	૧૦૨૮	૪૬૨	૪૪
રક્તતુળ	પોપટ	૧૩૩૫	૬૧૩	૪૫	રજની	રાત્રિ	૧૪૨	૫૧	૧
રક્તતેજસ્	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૩૬	(રજનીકર)	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૧૨
રક્તદન્તી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૪	રજનીદ્વન્દ્વ	બે રાત	૧૪૪	૫૨	૧૪
રક્તપુચ્છિકા	મોટી ગરોળી	૧૨૯૯	૫૯૮	૫	રજસ્	સ્ત્રી રજ	૫૩૬	૨૩૮	૧૩
રક્તફલ	ટીંડોળાં	૧૧૮૫	૫૪૯	૫૨	„	ધૂળ	૧૭૦	૪૩૦	૩૧
રક્તફેનજ	ફેફસાં	૬૦૫	૨૬૭	૧૧	„	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨-શ્લો.	૪૬૯	૫૧
રક્તમવ	માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૩૬	રજસ્વલ	પાડો	૧૨૮૨	૫૯૦	૫
રક્તમસ્તક	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮-શ્લો.	૬૦૯	૫૦	રજસ્વલ	ઋતુવંતી સ્ત્રી	૫૩૪	૨૩૭	૨૪
રક્તવર્ણ	સોનું	૧૦૪૪-શ્લો.	૪૭૨	૨૫	રજોબલ	અંધકાર	૧૪૬-શ્લો.	૫૩	૨
રક્તલોચન	કબૂતર	૧૩૩૯	૬૧૫	૨૮	રજુ	દોરી, દોરડું	૯૨૮	૪૦૯	૪૬
રક્તવસન	ચોથો સંન્યાસ આશ્રમ	૮૦૯	૩૫૮	૩૪	રજ્જન	રક્તચંદન, રતાંજળી	૬૪૨	૨૮૪	૩૪
રક્તશાલિ	લાલ ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૩૮	રણ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૨૫
રક્તશ્યામ	રાતો અને કાળો મિશ્રિત રંગ	૧૩૯૮	૬૪૨	૨૯	„	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૪	૧૦
રક્તસન્ધ્યક	સંધ્યાવિકાસી રાતું કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૩૧	(રણપ્રિય)	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૬	૨
રક્તસરોહ	રક્ત કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૩૦	રણરણક	ઉત્સાહ, ઉત્કંઠા	૩૧૪	૧૪૩	૫
રક્તાર્ધ	પાડો	૧૨૮૩	૫૯૦	૨૯	રણસંકુલ	કોલાહલવાળું યુદ્ધ	૭૯૯	૩૫૪	૩૪
રક્તાર્ધક	પરવાળાં (પ્રવાલ)	૧૦૬૬	૪૮૦	૬	રણેચ્છુ	ગામડાનો કુકડો	૧૩૨૫-શ્લો.	૬૦૮	૩૯
રક્તોત્પલ	રક્ત કમળ	૧૧૬૩	૫૩૮	૩૧	(રણડા)	વિધવા, રાંડેલી સ્ત્રી	૫૩૧	૨૩૫	૧૦
રક્ષસ્	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૪૫	રત	મૈથુન, કામકીડા	૫૩૬	૨૩૮	૨૭
રક્ષાઈશ	રાવણ	૭૦૬	૩૧૧	૭	રતકીલ	ફૂતરો	૧૨૮૦	૫૮૯	૨૨
રક્ષા	રાખોડી	૮૨૮	૩૬૬	૫૪	રતવ્રણ	„	૧૨૮૦	૫૮૯	૨૫
રક્ષિત	રક્ષણ કરાયેલું	૧૪૯૭	૬૮૬	૩૪	રતશાયિન્	„	૧૨૮૦	૫૮૯	૨૪
રક્ષિવર્ગ	રક્ષક વર્ગ, લશ્કરી સૈનિક	૭૨૨	૩૧૬	૪૨	રતાન્દુક	„	૧૨૮૦	૫૮૯	૨૫
રક્ષોઘ્ર	કાંજી, રાબ	૪૧૬	૧૮૪	૨૮	રતામ્બુક	નિર્તંબમાં રહેલા			
રક્ષણ	બચાવ, રક્ષા	૧૫૨૩	૬૯૭	૪૭		ગોળાકાર બે ખાડા	૬૦૮-શ્લો.	૨૬૮	૫૮
રહકુ	હરણનો એક પ્રકાર	૧૨૯૩	૫૯૫	૨૫	રતિ	તીર્થંકરમાં ન હોય તે			
રજ્જ	નાટકનું સ્થાન	૨૮૨	૧૨૯	૫૭		૧૮ દોષ પૈકી ૭મો દોષ	૭૨	૧૮	૧૨
„	કલઈ	૧૦૪૨	૪૬૯	૩૮	„	કામદેવની સ્ત્રી	૨૨૯	૧૦૮	૩૭
રજ્જમાતૃ	લાખ	૬૮૫	૩૦૪	૨૭	„	રાગ, શૃંગારરસનો			
રજ્જાજીવ	નટ	૩૨૮			„	સ્થાયીભાવ	૨૯૫	૧૩૬	૨૧
„	ચિતારો	૧૨૧	૪૦૬	૫૧	„	મૈથુન, કામકીડા	૫૩૭	૨૩૮	૩૫
રજ્જાવતારક	નટ	૩૨૮	૧૪૭	૫૫	(રતિપતિ)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૩૭
રચના	પુષ્પના હાર વિ. ની રચના	૬૫૩	૨૮૯	૧૩	(રતિવર)	„	૨૨૯	૧૦૮	૩૭
„	રચવું, બનાવવું, ગોઠવવું	૧૪૯૯	૬૮૭	૫૧	(રતિવર)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૩૬
(રજ)	ધૂળ	૧૭૦	૪૩૦	૩૭	રતોદ્વહ	કોયલ	૧૩૨૧-શ્લો.	૬૦૭	૧૬
રજક	ધોબી	૧૧૪	૪૦૩	૩૮	રત્ન	માણેક વગેરે રત્ન	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૩

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

૨-૮૮૭-૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
રત્નકર	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૩૯	રથિક	રથવાળો	૭૬૧	૩૩૬	૯
રત્નગર્ભ	..	૧૯૦-શો.	૮૨	૨૧	રથિન્	..	૭૬૧	૩૩૬	૧૨
રત્નગર્ભા	પૃથ્વી	૯૩૭	૪૧૬	૧૮	રથિર	રથમાં બેસી યુદ્ધ			
રત્નપ્રખા	નરકની સાત પૈકી					કરનાર સૈનિક	૭૬૧	૩૩૬	૧૧
	પહેલી પૃથ્વી	૧૩૬૦	૬૨૪	૨	રથ્યા	શેરી, ગામની અંદરનો			
રત્નબાહુ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૯		નાનો રસ્તો	૯૮૧	૪૩૬	૧૫
રત્નમયધ્વજ	આકાશમાં રત્નમય				..	રથોનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૨૬
	ધજા હોય તે- તીર્થંકરનો				રદ	દાંત	૫૮૩	૨૫૮	૧૩
	૨૦મો અતિશય	૬૧	૧૬	૫૫	રદન	..	૫૮૪	૨૫૮	૧૪
રત્નમુખ્ય	હીરો	૧૦૬૫	૪૭૯	૫૩	રદચ્છદ	હોઠ	૫૮૧	૨૫૬	૪૫
(રત્નરાશિ)	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૦	રન્તિદેવ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૮
રત્નસાનુ	મેરુ પર્વત	૧૦૩૨	૪૬૪	૧૬	રન્ન	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૩૭
રત્નસૂ	પૃથ્વી	૯૩૭	૪૧૬	૫૨	રમણ	આ શબ્દ જોડવાથી			
રત્નાકર	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૦		પતિવાચક શબ્દ બને છે,			
રત્નિ	મુઠી વાળેલો હાથ	૫૯૯	૨૬૪	૪૯		ઉદા. ગૌરીરમણ	૮-પ.	૪	૩૬
રત્નિપૃષ્ઠક	કોણી	૫૯૦-શો.	૨૬૧	૨૦	..	વહાલો પતિ, વર	૫૧૭	૨૨૮	૪૭
રથ	સેનાના ચાર અંગ પૈકી એક	૭૫૧	૩૩૧	૩૦	રમણી	કીડા કરનારી (સ્ત્રી)	૫૦૫	૨૨૨	૩૮
..	યુદ્ધમાં લઈ જવાનો રથ	૭૫૧	૩૩૧	૪૩	રમા	લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની	૨૨૬	૧૦૬	૨૪
..	નેતર	૧૧૩૭	૫૨૪	૩૫	રમ્મા	કેળ	૧૧૩૬	૫૨૩	૫૨
રથકટ્યા	રથોનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૨૭	..	ગાયનો શબ્દ	૧૪૦૬	૬૪૬	૨૭
(રથકાર)	સુથાર	૯૧૭	૪૦૫	૯	રમ્ય	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૩
રથકારક	માહિષ્ય પુરુષ (ક્ષત્રિય				(રમ્યક)	પાંચ રમ્યક			
	પુરુષ અને વૈશ્ય સ્ત્રીથી					(અકર્મક ભૂમિ)	૯૪૬	૪૨૦	૪૪
	ઉત્પન્ન થયેલો પુત્ર) અને				રય	વેગ	૪૯૪	૩૧૭	૪૩
	કરણ (વૈશ્ય પુરુષ અને શૂદ્ર				..	પ્રવાહ	૧૦૮૭	૪૯૩	૩૬
	સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલી કન્યા)				રલ્લક	ઊનનું વસ્ત્ર, કાંબળ	૬૭૦	૨૯૭	૨૭
	સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ પુરુષ	૮૯૧	૩૯૬	૪૯	રવ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૩	૫૨
રથકુટુંબિક	સારથી	૭૬૦	૩૩૫	૬૦	રવણ	શબ્દ કરનાર	૩૪૮	૧૫૭	૧૦
રથકૃત્	સુથાર	૯૧૭	૪૦૫	૮	..	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૧૧
રથગર્ભક	પુરુષો વડે ઉપાડી				..	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૪૧
	લઈ જવાતો રથ	૭૫૩	૩૩૨	૨૭	રવિ	સૂર્ય	૯૫	૨૭	૬૩
રથગુપ્તિ	શસ્ત્રાદિકથી બચવા માટે રથ				(રવિસારથિ)	સૂર્યનો સારથિ, અરુણ	૧૦૨	૩૩	૨૧
	ઊપરનું લોઢાનું ઢાંકણ	૭૫૮	૩૩૪	૩૪	(રણના)	જીભ	૫૮૫	૨૫૮	૪૨
રથદ્રુમ	તિનિશ વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૮	૨	રણના	સ્ત્રીની કેડનો કંદેરો, મેખલા	૬૬૪	૨૯૩	૩૫
રથપાદ	ચક્ર, પૈડું	૭૫૫	૩૩૩	૧૧	રશ્મિ	કિરણ	૯૯	૩૧	૪૬
રથરોહિન્	રથમાં બેસીને યુદ્ધ				..	દોરી, લગામ	૧૨૫૨	૫૭૭	૪૬
	કરનાર યોદ્ધો	૭૬૧	૩૩૬	૨	રશ્મિકલાપ	ચોપન સેરનો હાર	૬૫૯	૨૯૧	૪૧
રથાજ્ઞ	ચક્ર, પૈડું	૭૫૫	૩૩૩	૧૧	રસ	વિભાવ, અનુભાવ અને			
(, ,)	ચક્રવાક પક્ષી, ચક્રવો	૧૩૩૦	૬૧૦	૪૮		વ્યભિચારી ભાવોથી વ્યક્ત			
રથાજ્ઞાહ	..	૧૩૩૦	૬૧૦	૪૮		થતો રસ	૩૨૭	૧૪૭	૨૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
રસ	મગ વગેરેનું ઓસામણ	૪૦૪	૧૭૯	૪૪	રસાલેપિન્	હોઠ	૫૮૧-શ્લો.	૨૫૬	૪૯
"	દૂધ	૪૦૪-શ્લો.	૧૭૯	૬૩	રસિકા	જીભ	૫૮૫-શ્લો.	૨૫૮	૪૮
"	શરીરની સાત ધાતુ પૈકી				રસિત	મેઘની ગર્જના	૧૪૦૬	૬૪૬	૩૭
"	પહેલી ધાતુ	૬૧૯	૨૭૩	૩૫	રસોત્તમ	તરત દોહેલું દૂધ	૪૦૪-શ્લો.	૧૭૯	૬૨
"	ખાધેલા અન્ન વગેરેનું				(રસોદ્ભવ)	હિંગળોક, રસાંજન	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૬
"	શરીરમાં થતું પરિણામ	૬૨૦	૨૭૩	૪૩	રસોદ્ભવ	છીપ વગેરેથી ઉત્પન્ન			
"	પારો	૧૦૫૦	૪૭૪	૪૯	"	થનાર મોતી	૧૦૬૮	૪૮૦	૪૫
"	વિષ, ઝેર	૧૧૯૫	૫૫૫	૪૧	રસોન	લસણ	૧૧૮૬	૫૫૦	૩૬
"	ખારો-મીઠો વગેરે ૬ રસ	૧૩૮૯	૬૩૮	૭	"	લાલ લસણ, ડુંગળી, ગાજર	૧૧૮૭	૫૫૦	૪૯
(,,)	હીરાબોલ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૦	રસ્ના	જીભ	૫૮૫-શ્લો.	૨૫૮	૪૮
રસક	ઉકાળેલું માંસ	૪૧૩	૧૮૩	૬	રહસ્	મૈથુન, કામક્રીડા	૫૩૭	૨૩૮	૩૪
રસગર્ભ	હિંગળોક, રસાંજન	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૨	"	એકાંત	૭૪૧	૩૨૫	૫૭
રસજ	મદિરાના કીડા	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૧	રહસ્ય	ગુપ્ત રાખવા યોગ્ય વાત	૭૪૨	૩૨૬	૧૮
રસજાત	રસાંજન, હિંગળોક	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૬	રાકા	પૂર્ણ ચંદ્ર હોય તે પૂનમ	૧૪૯	૫૪	૨૯
રસજ્ઞા	જીભ	૫૮૫	૨૫૮	૩૪	"	રજસ્વલા કન્યા	૫૩૬	૨૩૭	૫૫
રસજ્યેષ્ઠ	મધુર રસ, ગળ્યું	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૨	રાક્ષસ	ચોથા પ્રકારના વ્યંતર દેવ	૯૧	૨૬	૪૪
રસતેજસ્	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૩	"	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૧૧
રસના	જીભ	૫૮૫	૨૫૮	૩૫	રાક્ષસી	રાત્રિ	૧૪૩-શ્લો.	૫૧	૨૨
(,,)	સ્ત્રીની કેડનો કંદોરો, મેખલા	૬૬૪	૨૯૩	૩૮	(રાક્ષસેશ)	રાવણ	૭૦૬	૩૧૧	૭
રસનારદ	પક્ષી	૧૩૧૭-શ્લો.	૬૦૪	૪૬	રાક્ષા	લાખ	૬૮૫	૩૦૪	૨૩
રસનાલિહ	કૂતરો	૧૨૮૦	૫૮૯	૨૧	રાગ	તીર્થંકરમાં ન હોય તે			
રસનેત્રિકા	મણાસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૪૧	"	૧૮ દોષ પૈકી ૧૭મો દોષ	૭૩	૧૮	૧૯
રસમવ	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૪	"	રાગ, શૃંગાર રસનો			
(રસમય)	સાત સમુદ્ર પૈકી				"	સ્થાયીભાવ	૨૯૬	૧૩૬	૨૩
"	બીજો સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૨	રાગરજ્ઞ	કામદેવ	૨૨૮-શ્લો.	૧૦૭	૫૫
રસમાતૃકા	જીભ	૫૮૫-શ્લો.	૨૫૮	૪૮	રાગરસ	કીડા, રમત	૫૫૬-શ્લો.	૨૪૬	૨
રસવતી	રસોડું	૯૯૮	૪૪૫	૧૮	રાઙ્ગવ	હરણના રૂવાટામાંથી			
રસશોધન	ટંકણખાર	૯૪૪	૪૨૦	૨	"	બનેલ વસ્ત્ર	૬૭૦	૨૯૭	૧૦
રસા	પૃથ્વી	૯૩૭	૪૧૬	૩૦	રાજ્	રાજા	૬૮૯	૩૦૬	૧૨
"	જીભ	૫૮૫-શ્લો.	૨૫૮	૪૯	રાજ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ્લો.	૩૫	૨૮
રસાગ્ર	પીત્તબાંધી બનતું				રાજક	રાજાઓનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૩૮
"	એક અંજન	૧૦૫૩-શ્લો.			રાજદન્ત	ઉપર-નીચેની હારમાં			
(રસાગ્ર)	હિંગળોક, રસાંજન	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૭	"	આગલા બે દાંત	૫૮૪	૨૫૮	૨૭
(રસાગ્રન)	હિંગળોક, રસાંજન	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૬	રાજધાની	રાજધાની	૧૭૩	૪૩૨	૫૬
રસાતલ	પાતાલ, નાગલોક	૧૩૬૩	૬૨૪	૩૩	રાજન્	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૪
રસાદાન	સુકાઈ જવું	૩૯૪	૧૭૪	૧૨	"	યક્ષ	૧૯૪	૮૪	૪૦
રસાપાયિન્	કૂતરો	૧૨૮૦-શ્લો.	૫૮૯	૩૨	"	રાજા	૬૮૯	૩૦૬	૯
રસાયન	છાસ	૪૦૯	૧૮૧	૩૮	"	ક્ષત્રિય	૮૬૩	૩૭૯	૬૨
રસાલ	શેરડી	૧૧૯૪	૫૫૪	૨૮	રાજન્ય	"	૮૬૩	૩૮૦	૪
રસાલ્ય	શીખંડ	૪૦૩	૧૭૯	૨૨	રાજન્યક	રાજાઓનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૩૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(રાજન્યા)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૨	રાત્રિચ્ચર	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૩૯
રાજપટ્ટ	વિરાટ દેશમાં ઉત્પન્ન				રાત્રિનાશન	સૂર્ય	૧૮-શ્લો.	૩૦	૪૯
	થયેલો હીરો	૧૦૬૬	૪૭૯	૬૦	રાત્રિબલ	રાક્ષસ	૧૮૮-શ્લો.	૮૦	૩૦
રાજપુત્રક	રાજપુત્રોનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૩૪	રાત્રિરાગ	અંધકાર	૧૪૬-શ્લો.	૫૩	૩
રાજબીજિન્	રાજાના વંશમાં ઉત્પન્ન				(રાત્રી)	રાત્રિ	૧૪૧	૫૦	૧૮
	થયેલ, રાજવંશી	૭૧૩	૩૧૩	૨૫	રાદ્ધ	પાકી ગયેલું કે પાણીથી			
રાજમુદ્ગ	મઠ	૧૧૭૪	૫૪૪	૨૯		રાંધેલું અન્ન	૪૧૨	૧૮૨	૪૩
રાજયશ્મન્	ક્ષય રોગ	૪૬૩	૨૦૩	૩૭	રાદ્ધાન્ત	આગમ, સિદ્ધાન્ત	૨૪૨	૧૧૩	૫૧
રાજરાજ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શ્લો.	૩૫	૨૯	રાધ	વૈશાખ મહીનો	૧૫૩	૫૭	૧૦
(, ,)	કુંબર દેવ	૧૯૦	૮૨	૧૯	રાધા	વિશાખા નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૩
રાજર્ષિ	કુમારપાલ રાજા	૭૧૨	૩૧૩	૧૪	રાધાતનય	કર્ણ	૭૧૧	૩૧૨	૫૦
રાજવંશ્ય	રાજાના વંશમાં ઉત્પન્ન				રાધાવેધિન્	અર્જુન	૭૦૯	૩૧૧	૫૬
	થયેલ, રાજવંશી	૭૧૩	૩૧૩	૨૬	(રાધેય)	કર્ણ	૭૧૧	૩૧૨	૫૧
રાજવર્ત્મન્	રાજમાર્ગ	૧૮૭	૪૩૯	૩૪	(રામસિક)	તીક્ષ્ણ ઉપાયવડે કાર્ય કરનાર	૩૫૪	૩૩૦	૩૭
રાજવાહ્ય	રાજાને બેસવા યોગ્ય હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૧	રામ	બલદેવ, કૃષ્ણના મોટા ભાઈ	૨૨૪	૧૦૫	૧૯
રાજશય્યા	રાજાની શય્યા	૭૧૬	૩૧૪	૧૫	"	નવમાં બલદેવ	૬૯૮	૩૦૮	૫૭
રાજશૃંગ	શીંગડાવાળો મચ્છ	૧૩૪૭	૬૧૯	૨૪	"	રામચંદ્ર, દશરથના પુત્ર	૭૦૩	૩૧૦	૧૨
(રાજશ્રોથ)	માઠર વગેરે સૂર્યના				"	પરશુરામ	૮૪૮	૩૭૪	૬૦
	પારિપાશ્વિક સેવક દેવ	૧૦૩	૩૩	૫૦	"	શ્યામવર્ણ	૧૩૧૭	૬૪૨	૧૬
રાજસર્પ	બે મોંવાળો સર્પ	૧૩૦૪	૬૦૦	૪૩	(રામચન્દ્ર)	દશરથના પુત્ર રામ	૭૦૩	૩૧૦	૧૩
રાજસર્વપ	રાઈ	૪૧૮	૧૮૫	૧૦	રામઠ	હીંગ	૪૨૨	૧૮૬	૪૬
રાજહંસ	કલહંસ	૧૩૨૬	૬૦૮	૫૮	(રામભદ્ર)	રામ, રામચંદ્ર	૭૦૩	૩૧૦	૧૩
(રાજાતન)	ચારોલીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૬	રામા	શ્રી સુવિધિનાથ			
રાજાદન	ચારોલીનું ઝાડ (રાયણ)	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૫		ભ.ની માતા	૩૯	૧૨	૩૨
રાજાર્હ	અગર	૬૪૦	૨૮૩	૨૫	"	કીડા કરતી સ્ત્રી	૫૦૫	૨૨૨	૩૭
રાજાવર્ત	વિરાટ દેશમાં ઉત્પન્ન				રામ્મ	વ્રતમાં ધારણ કરવા			
	થયેલો હીરો	૧૦૬૬	૪૮૦	૧		લાયક વાંસનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૭
રાજિ	શ્રેણી, પંક્તિ, હાર	૧૪૨૩	૬૫૩	૩૩	રાલ	રાળ	૬૪૭	૨૮૬	૫૫
રાજિકા	રાઈ	૪૧૮	૧૮૫	૯	(રાવ)	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૪	૨
રાજિલ	ઝેર વિનાનો કાબરચીતરો				રાવળ	લંકાપતિ રાવણ	૭૦૬	૩૧૧	૪
	મોટો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૧	૮	(, ,)	આઠમા પ્રતિવાસુદેવ	૬૯૯	૨૦૯	૧૪
રાજીવ	કમળ	૧૧૬૧	૫૩૭	૫૩	રાવણિ	રાવણનો પુત્ર, ઇંદ્રજિત	૭૦૬	૩૧૧	૧૧
રાજી	એક જાતનું પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૮	રાશિ	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૪૯
રાટિ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૮	૩૫૩	૬૦	રાષ્ટ્ર	દેશ	૭૧૪	૩૧૩	૩૭
રાઢા	શોભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૩૮	"	માણસોની વસ્તીવાળો દેશ	૧૪૭	૪૨૨	૯
રાત્રિ	રાત્રિ	૧૪૧	૫૦	૧૩	રાષ્ટ્રિય	રાજાનો સાળો (નાટકની			
(, ,)	હલદર	૪૧૮	૧૮૫	૨		ભાષામાં)	૩૩૩	૧૪૯	૩૨
રાત્રિચર	રાક્ષસ	૧૮૭	૭૯	૩૭	રાસખ	ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૧	૭
"	ચોર	૩૮૨-શ્લો.	૧૬૯	૫૩	રાહુ	રાહુ ગ્રહ	૧૨૧	૪૨	૫૩
રાત્રિજાગર	ફૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૧૯	"	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૦	૧૦૩	૪૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
રાહુગ્રાસ	ચંદ્રગ્રહણ	૧૨૫	૪૪	૨૭	રૂઝ	રોગ	૪૬૨	૨૦૩	૧૦
(રાહુમૂર્ધહર)	વિષ્ણુ	૨૨૧	૧૦૪	૬	રૂઝા	૧૨૫ યોજન સુધી રોગ			
રાહુલસૂ	શાક્યસિંહ બુદ્ધ	૨૩૭	૧૧૧	૫૭		ન થાય તે-તીર્થંકરનો			
(રિત્ત)	શૂન્ય, ખાલી	૧૪૪૬	૬૬૪	૪૯		૮મો અતિશય	૬૦	૧૬	૨૩
રિત્તક	" "	૧૪૪૬	૬૬૪	૫૧	રૂઝા	રોગ	૪૬૨	૨૦૩	૯
રિવથ	ધન	૧૧૧	૮૩	૩	"	ઘેટી	૧૨૭૭	૫૮૮	૩૬
રિક્ષા	લીખ	૧૨૦૮	૫૫૯	૫૧	રૂઝાકર	માનસિક પીડા	૩૧૨	૧૪૨	૨૭
રિહ્ણ	સ્ખલના, ભૂલ,				રૂઝ	નાચતું ધડ	૫૬૫	૨૪૯	૫૦
	સ્વધર્મથી ચૂકવું તે	૧૫૨૨	૬૯૭	૪૦	રૂત	પશુઓનો શબ્દ	૧૪૦૭	૬૪૬	૪૪
રિતિનદી	ચર્મણવતી નદી	૧૦૮૬-શે.	૪૯૩	૧૯	રુદિત	રુદન, રડવું તે	૧૪૦૨	૬૪૫	૮
રિદ્ધ	મસળેલું, ફોતરાવાળું અનાજ	૧૧૮૩	૫૪૯	૬	રુદ્ધ	ઢંકાયેલું, આચ્છાદિત થયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૨
રિપુ	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૯	૪૨	રુદ્ર	શંકર, મહાદેવ	૧૧૫	૮૫	૪૫
રિરી	એક જાતનું પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૧	"	ગણ દેવતા	૮૧-શે.	૨૬	૨
(રિશતી)	અમાંગલિક શબ્દ,				રુદ્રકપિલ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૫
	ખરાબ વચન	૨૭૩	૧૨૬	૪૪	રુદ્રતનય	ત્રીજા વાસુદેવ	૬૯૫	૩૦૮	૧૬
રિષ્ટતાતિ	કલ્યાણ કરનાર	૪૮૯	૨૧૫	૪૧	"	તરવાર	૭૮૨-શે.	૩૪૫	૫૨
રિષ્ટા	છઠ્ઠી નારકી	૧૩૬૧-શે.	૬૨૪	૨૦	રુદ્રાણી	પાર્વતી	૨૦૩	૧૧	૨૩
રિષ્ટિ	તરવાર	૭૮૨	૩૪૫	૪૭	રુધિર	લોહી ગાયના દૂધ જેવું			
રીઢક	પાંસળી, પીઠનું, હાડકું	૬૦૧	૨૬૫	૨૨		સફેદ હોય તે- તીર્થંકરનો			
રીઢા	તિરસ્કાર, અનાદર,					૩૪ પૈકી ૩ જો અતિશય	૫૭	૧૫	૩૩
	અપમાન	૧૪૭૯	૬૭૮	૧૭	"	લોહી	૬૨૧	૨૭૩	૫૭
રીણ	ઝરેલું, ટપકેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૨૧	રુમા	મીઠાની ખાણ	૯૪૧	૪૧૮	૨૬
રીતિ	એક જાતનું પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૨	રુમાખવ	મીઠું સાબર મીઠું, વરાગડું	૯૪૨	૪૧૯	૪
"	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૩	રુરુ	હરણની એક જાત	૧૨૯૩	૫૯૫	૨૨
રીતિપુષ્પ	ફૂલમાંથી બનાવેલું અંજન	૧૦૫૪	૪૭૬	૩	"	ફૂતરો	૧૨૮૦-શે.	૫૮૯	૩૨
રીરી	એક જાતનું પિત્તળ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૧	રુશતી	ખરાબ વચન,			
રુક્ષપ્રતિક્રિયા	રોગ દૂર કરવાની ક્રિયા	૪૭૩	૨૦૯	૬		અમાંગલિક શબ્દ	૨૭૩	૧૨૬	૩૯
રુક્મ	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૧	૨૪	રુષ્	ક્રોધ, રૌદ્રસનો સ્થાયીભાવ	૨૯૯	૧૩૭	૪૪
(રુક્મિદારુણ)	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૪૧	રુષા	" " "	૨૯૯	૧૩૭	૩૬
રુક્મિધ્	"	૨૨૪	૧૦૫	૪૧	રુહ	આ શબ્દ લગાડવાથી			
રુઘ્ન	રોગી, ભગ્ન, વાંકુ	૧૪૮૩	૬૮૦	૮		જન્મવાચક શબ્દ બને છે			
રુચ્	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૩		જેમ કે- આત્મરુહ	૬-પ.	૩	૬૪
રુચક	સંચળ	૧૪૩	૪૧૯	૩૧	રુહા	ધરો	૧૧૯૩	૫૫૩	૪૩
રુચિ	કિરણ	૧૧	૩૧	૮	રુક્ષ	કઠોર વચન	૨૬૯	૧૨૪	૫૦
"	ભૂખ, ક્ષુધા	૩૯૩	૧૭૩	૪૯	"	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૫૮
"	ઈચ્છા, અભિલાષા,				રુપ	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૯
	મનોરથ	૪૩૧-શે.	૧૧૦	૬	રુપગ્રહ	આંખ	૫૭૫-શે.	૨૫૪	૩૮
રુચિર	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૩૬	રુપતત્ત્વ	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૬
રુચ્ય	વહાલો પતિ, વર	૫૧૭	૨૨૮	૪૯	રુપાજીવા	વેશ્યા	૫૩૩	૨૩૬	૨૨
"	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૪૯	રુપ્ય	રૂપું	૧૦૪૩	૪૬૯	૫૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
રૂપ્ય	ત્રાંબા વગેરેનો સિક્કો	૧૦૪૬	૪૭૨	૫૫	રોદસી	,,	૧૩૯	૪૧૭	૧૩
રૂપ્યાધ્યક્ષ	રૂપા નાણા ઊપરનો				(,,)	,,	૧૩૯	૪૧૭	૨૨
	અધિકારી	૭૨૩	૩૧૭	૩૨	,,	આકાશ અને પૃથ્વી	૧૫૨૬	૭૦૦	૮
રૂપ્ર	રૂપું	૧૦૪૩-શે.	૪૭૦	૧૧	રોધસ્	કાંઠો, તીર	૧૦૭૭	૪૮૮	૩
રૂપિત	ધૂળથી ખરડાયેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૧૫	રોધોવક્રા	નદી	૧૦૭૯	૪૮૯	૧૮
રે	સંબોધન અર્થમાં હે ની				રોધ્ર	લોધ્ર, લોધર	૧૧૫૯	૫૩૬	૫૨
	જેમ વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૬	રોપ	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૧૭
રેચિત	મધ્યમ વેગવાળી ગતિ	૧૨૪૮	૫૭૬	૫૭	,,	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૪	૬૨૫	૫
રેણુ	ધૂળ	૧૭૦	૪૩૦	૪૪	રોમગુચ્છ	ચામર	૭૧૭	૩૧૪	૩૯
(રેણુકા)	કપૂર	૬૪૩	૨૮૪	૫૭	રોમન્	રોમ, રૂવાટાં	૬૧૯	૨૭૩	૩૮
રેણુકાસુત	પરશુરામ	૮૪૮	૩૭૫	૨	,,	,,	૬૩૦	૩૭૮	૪
રેતસ્	શુક્ર, વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૪૧	રોમલ્તા	નાભિમાંથી નીકળેલી			
રેતોધસ્	પિતા, બાપ	૫૫૬-શે.	૨૪૬	૧૬		રૂવાટાની હાર	૬૦૬	૨૬૭	૩૪
(રેપસ્)	અધમ, હલકું	૧૪૪૩	૬૬૨	૫૧	રોમલ્તાધાર	પેટ	૬૦૪-શે.	૨૬૬	૪૬
રેફ	,,	૧૪૪૨	૬૬૨	૪૪	રોમવિકાર	રોમાંચ	૩૦૫	૧૩૯	૪૨
રેરિહાણ	શંકર, મહાદેવ	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૫	રોમશ	ઘેટો	૧૨૭૬	૫૮૮	૨૦
રેવતી	રેવતી નક્ષત્ર	૧૧૫	૪૦	૬	રોમહર્ષણ	રોમાંચ	૩૦૫	૧૩૯	૪૩
,,	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૨૩	રોમાઞ્ચ	રૂવાટાં ખડાં થઈ જાય તે	૩૦૫	૧૩૯	૩૮
રેવતીભવ	શનિગ્રહ	૧૨૦	૪૨	૩૧	રોમાવલી	નાભિમાંથી નીકળેલી			
રેવતીશ	બળદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૪૮		રૂવાટાની હાર	૬૦૬	૨૬૭	૩૮
રેવન્ત	સૂર્યનો પુત્ર	૧૦૩	૩૩	૩૩	રોમોદ્રમ	રૂવાટાં ખડાં થઈ જાય તે	૩૦૬	૧૩૯	૪૫
રેવા	નર્મદા નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૫	રોમ્બ	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૫૮
રેષણ	વરુનો અવાજ	૧૪૦૭	૬૪૬	૫૦	રોષ	ક્રોધ, રૌદ્રરસનો સ્થાયીભાવ	૨૯૯	૧૩૭	૪૪
રેષા	,,	૧૪૦૭	૬૪૬	૫૦	રોષણ	ક્રોધી	૩૯૧	૧૭૩	૧૬
રૈ	ધન	૧૯૧	૮૩	૧૧	રોહ	અંકુરો, ફણગો	૧૧૧૮	૫૧૩	૧૬
,,	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૧	૧૫	રોહણદ્રુમ	ચંદન, સુખડ	૬૪૧	૨૮૪	૬
(રૈણુકેય)	પરશુરામ	૮૪૮	૩૭૫	૨	રોહિણી	રોહિણી નક્ષત્ર	૧૦૯	૩૭	૨૫
રૈવતક	ગિરનાર, ઉજ્જયંત પર્વત	૧૦૩૧	૪૬૩	૪૪	,,	સોળ વિદ્યાદેવીઓમાં			
રોક	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૪	૬૨૫	૧૦		પ્રથમ દેવી	૨૩૯	૧૧૨	૨૮
રોગ	રોગ, વ્યાધિ	૪૬૨	૨૦૩	૬	,,	ગંડમાળનો રોગ	૪૬૭	૨૦૫	૪૪
રોગહારિન્	આંધ, દવા	૪૭૨	૨૦૮	૩૧	,,	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૧૫
(રોગિત)	રોગી	૪૫૯	૨૦૧	૩૪	રોહિણીપતિ	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૩૮
રોચક	ભૂખ, ક્રુધા	૩૯૩	૧૭૩	૪૭	(રોહિણીશ)	,,	૧૦૪	૩૪	૪૪
રોચન	કાંતિમાનું, તેજસ્વી	૪૪૫	૧૭૫	૨	રોહિણીસુત	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૧૦
રોચની	મણસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૩૯	રોહિત	ઇંદ્રનું સરળ ધનુષ્ય	૧૭૯	૭૪	૨૩
રોચિષ્	કિરણ	૯૯	૩૦	૬૩	,,	હરણ વિશેષ	૧૨૯૪	૫૯૬	૧૮
રોચિષ્ણુ	પ્રકાશમાન, તેજસ્વી	૪૪૫	૧૯૪	૬૧	,,	મોટો મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૯	૧૩
રોદન	આંસુ	૩૦૭	૧૪૦	૧૭	,,	રાતો વર્ણ	૧૩૯૫	૬૪૧	૪
રોદસ્	સ્વર્ગ અને પૃથિવી	૧૩૯	૪૧૭	૧૬	રોહિતાશ્વ	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૫૧
રોદસિ	,,	૧૩૯	૪૧૭	૧૮	રૌચ્ય	પીલુનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૨૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
રૌદ્ર	હેમંત ઋતુ માગશર અને પોષમાસ	૧૫૬	૫૮	૫૬	લઘિમન્	અત્યંત હલકા થવાની શક્તિ, આઠ સિદ્ધિ પૈકી			
„	નવ રસમાંનો એક રસ				પહેલી સિદ્ધિ	૨૦૨	૯૦	૩૬	
રૌદ્રી	રૌદ્ર, ભયાનક રસ	૨૯૪	૧૩૫	૩૪	લઘુ	નાનું, ટુંકું	૧૪૨૭	૬૫૬	૧૬
„	આદ્રા નક્ષત્ર	૧૧૦	૩૭	૫૪	„	જલ્દી	૧૪૭૦	૬૭૪	૫૩
„	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૪૧	„	અગરુ, અગર	૬૪૦-શ્લો.	૨૮૩	૩૮
રૌમક	સાબરમીઠું, વરાગડુમીઠું	૧૪૨	૪૧૯	૩	લઘુહસ્ત	નિશાનબાજ	૭૭૨	૩૪૦	૮
રૌહિણેય	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૩૯	(લઘ્વાપતિ	રાવણ	૭૦૬	૩૧૧	૧૦
(„)	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૧૦	લઘ્વેશ	આઠમા પ્રતિવાસુદેવ	૬૯૯	૩૦૯	૧૪
રૌહિષ	રોહિડો, એક જાતનું				લઘ્વેશ	રાવણ	૭૦૬	૩૧૧	૭
„	સુગંધી ખડ	૧૧૯૧	૫૫૩	૫	લઘુલ	પુરુષ ચિહ્ન, લિંગ	૬૧૦-શ્લો.	૨૭૦	૧
„	હરણ વિશેષ	૧૨૯૪	૫૯૫	૪૨	લઘ્વન	લાંઘણ	૪૭૩	૨૦૭	૧૧
—: લ :—					„	પક્ષી અને મૃગના જેવી			
લક્ષ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૩૨	લક્ષ્ણ	કુદરતી ચાલ	૧૨૪૮	૫૭૬	૫૧
„	નિશાન, બાણનું લક્ષ્ય	૭૭૭	૩૪૨	૩૩	લક્ષ્ણ	લાજ, શરમ	૩૧૧	૧૪૧	૬૫
„	લાખ	૮૭૩	૩૮૪	૩૨	લક્ષ્ણશીલ	શરમાળ	૩૯૦	૧૭૨	૪૬
લક્ષણ	લાંછન, ચિહ્ન	૧૦૬	૩૫	૪૭	લક્ષિત	લજ્જા પામેલ, શરમાયેલ	૧૪૮૪	૬૮૧	૧૪
(„)	સારસ	૧૩૨૯	૬૦૯	૫૭	લક્ષ્ણ	દાન, ભેટ, લાંચ	૭૩૭	૩૨૪	૪૫
લક્ષહન	બાણ	૭૭૮-શ્લો.	૩૪૩	૨૭	લક્ષિકા	વેશ્યા	૫૩૩	૨૩૬	૨૦
લક્ષ્મણ	લક્ષ્મીવાળો	૩૫૭	૧૬૦	૨૮	લટ્વા	કસુંબો, કસુંભ	૧૧૫૯	૫૩૬	૩૬
„	લક્ષ્મણ (રામના ભાઈ)	૭૦૪	૩૧૦	૩૬	(લટ્વહ)	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૫	૬૬૪	૨૨
„	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૯	૪૫	લટ્વક	લોટ, ખાંડ અને ઘીથી			
લક્ષ્મણા	શ્રીચંદ્રપ્રભ સ્વામી				લક્ષ્મણ	બનાવેલો લાડુ	૪૦૦-શ્લો.	૧૭૭	૩૯
„	ભ. ની માતા	૩૯	૧૨	૨૧	લક્ષ્મણ	વલ્લી, વેલો	૧૧૧૭	૫૧૨	૩૨
„	સારસી	૧૩૨૯	૬૦૯	૫૪	„	ડાળી	૧૧૧૯	૫૧૩	૩૨
(લક્ષ્મણી)	„	૧૩૨૯	૬૦૯	૫૯	„	કાંગ, સુગંધી ઘઉંલો	૧૧૪૭	૫૩૦	૩૮
લક્ષ્મન્	લાંછન, ચિહ્ન	૧૦૬	૩૫	૪૯	લક્ષ્મણ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૨	૪૮
લક્ષ્મી	લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની	૨૨૬	૧૦૬	૧૪	(લક્ષ્મણાનિની)	વિસ્તાર પામેલો વેલો,			
„	સંપત્તિ, સમૃદ્ધિ	૩૫૭	૧૬૦	૪૪	લક્ષ્મણ	ગુચ્છાવાળી વેલડી	૧૧૧૮	૫૧૩	૩
„	શોભા, ક્રાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૫૧	લક્ષ્મણ	મુખ	૫૭૨	૨૫૩	૮
(લક્ષ્મીનાથ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૧૦૦	૧	લક્ષ્મણ	વાણી, વચન	૨૪૧-શ્લો.	૧૧૩	૨૮
લક્ષ્મીપુત્ર	ઘોડો	૧૨૩૩-શ્લો.	૫૭૨	૨	લક્ષ્મણ	મેળવેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૩૮
લક્ષ્મીપુષ્પ	પદ્મરાગ મણિ, માણેક	૧૦૬૪	૪૭૯	૩૮	લક્ષ્મણ	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૪૪
લક્ષ્મીવત્	સંપત્તિવાળો	૩૫૭	૧૬૦	૨૭	લક્ષ્મણ	ન્યાયયુક્ત, વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૪૬
લક્ષ્મ્ય	નિશાન, બાણનું લક્ષ્ય	૭૭૭	૩૪૨	૩૫	લક્ષ્મણ	અતિલોભી	૪૨૯-શ્લો.	૧૮૯	૩૪
લગુડ	લાકડી	૭૮૫	૩૪૭	૪	લક્ષ્મણ	તે નામનો એક દેશ	૧૬૦	૪૨૬	૧
લગ્ન	રાશિઓનો ઉદય	૧૧૬	૪૦	૩૬	લક્ષ્મણ	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૬
લગ્નક	પ્રતિનિધિ, જામીન	૮૮૨	૩૮૮	૨૧	લક્ષ્મણ	પડછાત્રી	૫૮૫	૨૫૯	૭
					લક્ષ્મણ	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭	૯૩	૪૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
લમ્બન	પ્રાપ્તિ, લાભ	૧૫૨૦	૬૧૬	૩૯	(,,)	,, ,, ,,	૪૦૧	૧૭૮	૯
લય	ગીત-નૃત્ય-વાદ્ય-કાલ અને ક્રિયા વગેરેનું સામ્યપણું	૨૧૨	૧૩૩	૨૫	લજ્ઞન	ચિહ્ન, નીશાની	૧૦૬	૩૫	૫૫
લયાનુગ	એક લયવાળું ગાન	૧૪૧૦	૬૪૭	૫૭	લજ્ઞની	અસતી, કુલટાસ્ત્રી	૫૨૯-શે.	૩૩૪	૩૩
લસ્ત્ર	ક્રીડા, રમત	૫૫૬	૨૪૫	૫૪	લાન્તકજ	છટ્ટા દેવલોકના			
લસ્ત્રા	ક્રીડાવાળી સ્ત્રી	૫૦૫	૨૨૨	૩૯	વૈમાનિક દેવ		૯૩	૨૭	૭
,,	જીભ	૫૮૫-શે.	૨૫૮	૪૯	(લાબુકા)	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૯
લસ્ત્રિકા	લખવાનું સાધન, પેન	૪૮૪	૨૧૩	૪૧	લમ્બ	નફો, ફાયદો	૮૬૯	૩૮૨	૨૫
,,	નાભિ સુધી લટકતી કંઠી	૬૫૭	૨૧૦	૫૮	લમ્બાન્તરાય	તીર્થંકરમાં ન હોય તે			
લસ્ત્રટ	કપાળ	૫૭૩	૨૫૩	૩૨		૧૮ દોષ પૈકી બીજો દોષ	૭૨	૧૮	૮
લસ્ત્રટિકા	લલાટનું આભૂષણ, દામણી	૬૫૫	૨૧૦	૨	લાલ્મી	સ્ત્રીના કેડનો			
લસ્ત્રમક	કપાળે લટકતી પુષ્પમાળા, દામણી	૬૫૨	૨૮૯	૧	કંદોરો, મેખલા		૬૬૪-શે.	૨૧૪	૧૩
લસ્ત્રિ	સ્ત્રીઓના સ્વાભાવિક ૧૦ અલંકાર પૈકી ૮મો				લત્તસ	અતિલોભી	૪૨૯-શે.	૧૮૯	૩૪
	અલંકાર	૫૦૮	૨૨૪	૧૦	લલ્સા	દોહદ	૫૪૧	૨૩૯	૪૭
લવ	બે કાષ્ઠા પ્રમાણ અથવા છત્રીસ નિમેષ પ્રમાણ સમય	૧૩૬	૪૬	૬૨	લલ્સ	લાળ	૬૩૩	૨૮૦	૨૩
,,	રામનો પુત્ર	૭૦૪	૩૧૦	૨૭	લાલ્સવિષ	લાળમાં ઝેરવાળા			
,,	લેશ, અલ્પ, અંશ	૧૪૨૭	૬૫૬	૧		કરોળિયા વગેરે	૧૩૧૩	૬૦૩	૬૦
,,	છેદવું, કાપવું	૧૫૨૧	૬૧૭	૪	લાલ્સાવ	કરોળિયો	૧૨૧૧	૫૬૦	૫૧
લવજ્ઞ	લવીંગ	૬૪૬	૨૮૬	૧૭	લાલ્સિક	પાડો	૧૨૮૩	૫૧૦	૩૬
લવળ	સમુદ્રનું મીઠું	૧૪૧	૪૧૮	૩૬	લાવળ	મીઠાથી સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૧	૧૮૨	૨૬
,,	ખારો રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૩૮	(,,)	લવણસમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૮
લવળખાનિ	મીઠાની ખાણ	૧૪૧	૪૧૮	૨૯	લાસ્ય	નૃત્ય, નાચ	૨૮૦	૧૨૧	૨૪
લવળવારિ	લવણ, સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૮	લિક્ષા	લીખ	૧૨૦૮	૫૫૧	૫૩
લવન	છેદવું, કાપવું	૧૫૨૧	૬૧૭	૬	લિક્ષ	પુરુષ ચિહ્ન, લિંગ	૬૧૦	૨૬૧	૫૬
લવિત્ર	દાતરડું	૮૯૨	૩૧૪	૯	લિક્ષવૃત્તિ	આજીવિકા માટે વેષ			
લશુન	લસણ	૧૧૮૬	૫૫૦	૩૮		રાખતો પાખંડી	૮૫૬	૩૭૭	૩૪
લસ્તક	ધનુષ્યનો મધ્યભાગ, ગ્રહણ સ્થાન	૭૭૫	૩૪૧	૨૪	લિપિ	લખાણ, અક્ષરન્યાસ	૪૮૪	૨૧૩	૧૧
લહરી	પાણીના મોટા તરંગો	૧૦૭૬	૪૮૬	૫૬	લિપિકર	લેખક, લખનાર	૪૮૪	૨૧૩	૪
લક્ષા	લાખ	૬૮૫	૩૦૪	૨૧	લિપ્ત	લેખાયેલું, લીપેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૪
લક્ષ્મલ	હળ	૮૯૦	૩૧૩	૧૩	લિપ્તક	ઝેરવાળું ખાણ	૭૭૯	૩૪૪	૪
લક્ષ્મી	નાણિયેરી	૧૧૫૧	૫૩૩	૧૦	લિપ્સા	ઈચ્છા, અભિલાષા	૪૩૦	૧૮૯	૪૩
લક્ષ્મિક	એક પ્રકારનું સ્થાવર વિષ	૧૧૯૯	૫૫૬	૫૧	લિપ્સુ	લોભી, અતિલોભી	૪૨૯	૧૮૯	૩૪
લક્ષ્મલ	પૂછડું	૧૨૪૪	૫૭૬	૧૦	લિવિ	લિપિ, લખાણ,			
,,	પુરુષ ચિહ્ન, લિંગ	૬૧૦-શે.	૨૭૦	૧		અક્ષર ન્યાસ	૪૮૪	૨૧૩	૧૩
લજ	ચોખાની ધાણી મમરા	૪૦૧	૧૭૮	૨	લિહ	આ શબ્દ ભોજ્યવાચકથી જોડતા ભોજકવાચક શબ્દ બને છે, ઉદા. અમૃતલિહ	૭-પ.	૪	૧૬
					લીલ્સ	શૂંગાર, ચેષ્ટા	૫૦૭	૨૨૩	૧૭
					,,	સ્ત્રીઓના દશ સ્વાભાવિક અલંકાર પૈકી એક	૫૦૭	૨૨૩	૨૧

લી-૮૯૪-લો

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
લીલ	કીડા, રમત	૫૫૫	૨૪૫	૪૩	લોકવિન્દુસાર	૧૪ પૂર્વ પૈકી ૧૪ મું પૂર્વ	૨૪૮	૧૧૫	૪૬
લુઠિત	ઘોડાનું જમીન ઉપર				લોકાલોક	અંધકાર અને પ્રકાશ વચ્ચે			
	આળોટવું	૧૨૪૫	૫૭૬	૨૧		આવેલો તે નામનો			
લુપવર્ણપદ	અક્ષર અથવા પદ રહી					કલ્પિત, પર્વત	૧૦૩૧	૪૬૨	૫૬
	જાય તેવું વચન	૨૬૬	૧૨૩	૪૨	લોકેશ	બ્રહ્મા	૨૧૩	૯૭	૩૧
લુપ્ત	લોભી, અતિલોભી	૪૨૯	૧૮૯	૨૮	(લોચક)	દીવો	૬૮૭	૩૦૫	૩
લુપ્તક	શિકારી, પારધી	૯૨૭	૪૦૯	૧૭	લોચન	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૩૩
લુપ્તિકા	વાજિંત્ર વિશેષ	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૧૨	લોત	આંસુ	૩૦૭-શો.	૧૪૦	૨૧
(લુપ્તપ)	પાડો	૧૨૮૩	૫૯૦	૧૪	લોભ	લોધરનું ઝાડ	૧૧૫૯	૫૩૬	૪૬
લુપ્તય	"	૧૨૮૨	૫૯૦	૮	લોપાક	શિયાળને મળતું પ્રાણી	૧૨૯૧	૫૯૪	૧૨
લુપ્તિ	હલાવેલું, કંપેલું	૧૪૮૦	૬૭૮	૫૦	લોપામુદ્રા	અગસ્ત્ય ઋષિની પત્ની	૧૨૩	૪૩	૫૪
લૂતા	કરોળિયો	૧૨૧૧	૫૬૦	૪૯	લોપ્ત	ચોરીનું ધન	૩૮૩	૧૭૦	૮
લૂન	છેદાયેલું, કાપેલું	૧૪૮૯	૬૮૩	૧૪	લોપ્ત	લોભ, આસક્તિ	૪૩૦	૧૮૭	૪૦
લૂમન્	પૂછડું	૧૨૪૪	૫૭૪	૧૩	લોભન	સોનું	૧૦૪૪-શો.	૪૭૨	૨૪
લૂમવિષ	પૂછડામાં ઝેરવાળો વીંછી	૧૩૧૨	૬૦૨	૫૮	લોભ્ય	મગ	૧૧૭૨	૫૪૩	૫૪
લેખ	દેવતા	૮૮	૨૫	૧૧	લોમકર્ણ	સસલું	૧૨૯૬	૫૯૬	૪૬
લેખક	લેખક, લખનાર	૪૮૩	૨૧૨	૬૫	લોમકિન્	પક્ષી	૧૩૧૭-શો.	૬૦૪	૪૬
(લેખની)	લખવાનું સાધન, પેન	૪૮૪	૨૧૩	૪૦	લોમન્	રોમ, રુંવાટાં	૬૩૦	૨૭૮	૩
લેખા	ઓળી, પંક્તિ	૧૪૨૩	૬૫૩	૩૭	લોમપાદપુર	ભાગલપુર, ચંપાપુરી	૯૭૭	૪૩૪	૧૪
લેપક	કડિયો, લીંપનાર	૯૨૨	૪૦૭	૧૬	(લોમપાદપુરી)	" "	૯૭૭	૪૩૪	૧૪
લેપન	માંસ	૬૨૩-શો.	૨૭૪	૫૪	લોમવિષ	વાળમાં ઝેરવાળા વાઘ			
લેપ્યકૃત્	કડિયો, લીંપનાર	૯૨૨	૪૦૭	૧૬		વગેરે પશુ	૧૩૧૩	૬૦૨	૫૯
લેપ્યમયી	ચીતરેલી પૂતળી, માટી				લોમહત્	હરતાલ	૧૦૫૯	૪૭૭	૨૯
	વગેરેની બનાવેલી પૂતળી	૧૦૧૪	૪૫૪	૩૧	લેલ	ચપલ, અનિત્ય	૧૪૫૫	૬૬૮	૪૮
લેલિહાન	સર્પ, નાગ	૧૩૦૪	૬૦૦	૩૩	"	લોભી	૪૨૯-શો.	૧૮૯	૩૫
લેશ	બે કળા પ્રમાણ	૧૩૬	૪૭	૫	લેલઘટ	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શો.	૫૦૭	૩૦
"	અલ્પ, અંશ	૧૪૨૭	૬૫૬	૨	લેલ	જીભ	૫૮૫	૨૫૮	૪૭
લેષ્ટ	માટીનું ઢેકું	૯૭૦	૪૩૧	૫	લેલુપ	લોભી, અતિલોભી	૪૩૦	૧૮૯	૩૩
લેહ	ખાવું, ભોજન	૪૨૩	૧૮૭	૭	લેલુમ	" "	૪૩૦	૧૮૯	૩૩
લેહન	ચાટવું	૪૨૪	૧૮૭	૩૩	લેષ્ટ	માટીનું ઢેકું	૯૭૦	૪૩૦	૪૮
લોક	લોક, પ્રજા	૫૦૧	૨૧૦	૩૦	લેષ્ટભેદન	મુદ્ગર, હથોડો	૮૯૩	૩૧૪	૫૩
"	જગત, દુનિયા	૧૩૬૫	૬૨૬	૬	લેષ્ટ	માટીનું ઢેકું	૪૭૦	૪૩૧	૧
"	જીવ-અજીવ-ધર્માસ્તિકાય				લેહ	અગરુ, અગર	૬૪૦	૨૮૩	૨૬
	વિ. ના આધારભૂત ક્ષેત્ર	૧૩૬૫	૬૨૬	૨૮	"	લોહું	૧૦૩૭	૪૬૭	૩૦
લોકજિત્	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫	૧૧૧	૧૪	"	સુવર્ણ વગેરે સર્વ			
લોકનાથ	" "	૨૩૫-શો.	૧૧૧	૨૭	"	ધાતુઓ પિત્તળ રુપું વિ.	૧૦૩૯	૪૬૮	૧૩
લોકનાથ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૦	લોહકણ્ટક-				
(લોકપાલ)	રાજા	૬૧૦	૩૦૬	૨૭	સચ્ચિતા	શતધ્વી, સેંકડો માણસનો			
લોકપ્રકાશન	સૂર્ય	૯૮-શો.	૩૦	૫૩		સંહાર કરનારું શસ્ત્ર, તોપ ૭૮૭-શો.	૩૪૮	૫૩	
લોકબન્ધુ	"	૯૮-શો.	૩૦	૪૮	લોહકાર	લુહાર	૯૨૦	૪૦૬	૧૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
લોહજ	કાસું	૧૦૪૯	૪૭૪	૧૨
લોહદણ્ડ	અસ્ત્રાના જેવું શસ્ત્ર, ખરપલી	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૫૧
લોહનાલ	લોહાનું બાણ	૭૭૯-શે.	૩૪૩	૪૫
લોહપૃષ્ઠ	કંક પક્ષી, (આ પક્ષીની પાંખથી બાણની પૂંખ થાય છે)	૧૩૩૪	૬૧૨	૩૮
લોહમાત્ર	ફક્ત લોહાનું બનેલું શસ્ત્ર	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૫૬
લોહલ	અસ્પષ્ટ બોલનાર	૩૪૯	૧૫૭	૨૧
લોહશ્લેષણ	ટંકણખાર	૯૪૪	૪૨૦	૧
લોહાભિસાર	યુદ્ધયાત્રાની પહેલાં શસ્ત્રધારી રાજાઓની શસ્ત્ર પૂજા	૭૮૯	૩૪૯	૨૬
લોહિત	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૬
"	લાલ ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૨૭
"	રાતો વર્ણ	૧૩૧૫	૬૪૧	૬
લોહિતક	પદ્મરાગ મણિ, માણેક	૧૦૬૪	૪૭૯	૩૭
લોહિતચન્દન	કેશર	૬૪૪	૨૮૫	૩૨
લોહિતાક્ષ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૫
લોહિતાક્ષ	મંગલગ્રહ	૧૧૬	૪૦	૫૩
લોહોત્તમ	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૨૮
લૌકાયતિક	આર્વાક (નાસ્તિક)	૮૬૩	૩૭૯	૪૬

—: વ :—

વંશ	પુરાણના પાંચ લક્ષણ			
	પૈકી ત્રીજું લક્ષણ	૨૫૨	૧૧૭	૩૬
"	કુલ, વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૨૦
"	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૩	૪૩
"	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૭
(,,)	ગાંઠમાંથી ઉત્પન્ન			
	થનાર વાંસ વિ.	૧૨૦૦	૫૫૭	૩૦
(વંશક)	અગરુ, અગર	૬૪૦	૨૮૩	૩૨
વંશક્ષીરિન્	વંશલોચન, વાંસકપૂર	૧૧૫૪	૫૩૪	૧૭
વંશપત્રક	હરતાલ	૧૦૫૮	૪૭૭	૧૯
વંશરોચના	વંશલોચન, વાંસકપૂર	૧૧૫૪	૫૩૪	૧૮
વંશશલાકા	વીણાની વચ્ચે રહેલી વાંસની સળી	૨૧૧	૧૩૩	૧
વંશા	બીજી નરક	૧૩૬૧-શે.	૬૨૪	૧૮
વંશાનુવંશ- ચરિત	પુરાણના પાંચ લક્ષણ			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
પૈકી પાંચમું લક્ષણ		૨૫૨	૧૧૭	૩૮
(વંશામ)	અગરુ, અગર	૬૪૦	૨૮૩	૩૨
વંશિક	" "	૬૪૦	૨૮૩	૩૧
વંશ્ય	કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલ	૭૧૩	૩૧૩	૨૯
વક્તૃ	વક્તા, વ્યાજબી કહેનાર	૩૪૬	૧૫૬	૩૦
વક્ત્ર	મુખ	૫૭૨	૨૫૩	૬
વક્ત્રભેદિન્	તિક્તરસ, કડવું	૧૩૮૯	૬૩૭	૫૨
વક્ત્ર	મંગલગ્રહ	૧૧૬	૪૦	૫૦
"	નદીનો વળાંક, વમળ	૧૦૮૮	૪૯૪	૧
"	વાંકુ	૧૪૫૬	૬૬૯	૧૨
વક્ત્રદલ	તાળવું	૫૮૫-શે.	૨૫૮	૬૧
વક્ત્રદંટુ	ભૂંડ	૧૨૮૮-શે.	૫૯૨	૫૧
વક્ત્રવાલધિ	ફૂતરો	૧૨૭૮	૫૮૯	૬
વક્ત્રય	મૂલ્ય, કીંમત	૮૬૮	૩૮૨	૧૨
વક્ત્રાક્ષ	હંસ	૧૩૨૫	૬૦૮	૫૦
વક્ત્રોષ્ઠિકા	મંદ હાસ્ય, મોં મલકાવવું તે	૨૧૭	૧૩૬	૪૫
વક્ષસ્	છાતી	૬૦૨	૨૬૫	૪૯
(વક્ષોજ)	સ્તન	૬૦૩	૨૬૬	૧૩
વક્ષિક્ર	પડખાની પાંસળી	૬૨૭	૨૭૭	૨
વક્ષણ	મૂત્રાશયની નીચે સાથળની સંધિનો ભાગ	૬૧૩	૨૭૧	૧૩
વક્ષ	બંગાલ દેશ	૯૫૭	૪૨૫	૨
"	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૨૯
"	રૂપું	૧૦૪૩-શે.	૪૭૦	૧૦
વક્ષશુલ્વજ	કાંસુ	૧૦૪૯	૪૭૪	૮
વક્ષારિ	હરતાલ	૧૦૫૯	૪૭૭	૨૮
(વચન)	સરસ્વતી	૨૪૧	૧૧૩	૧૭
"	વાણી, વચન	૨૪૧	૧૧૩	૨૧
વચનીયતા	લોકાપવાદ	૨૭૦	૧૨૫	૨૨
વચનેસ્થિત	સાંભળવામાં તત્પર	૪૩૨	૧૧૦	૩૬
વચસ્	કહેવું, બોલવું તે	૨૪૧	૧૧૩	૨૫
વજ્ર	શ્રી ધર્મનાથ ભ. નું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૦
"	વજ્ર, ઇંદ્રનું શસ્ત્ર	૧૮૦	૭૪	૩૪
"	હીરો	૧૦૬૫	૪૭૯	૫૪
"	થોર	૧૧૪૦	૫૨૬	૫૧
(,,)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૭
વજ્રકઙ્કટ	હનુમાન	૭૦૫	૩૧૦	૫૪
વજ્રતુળ્ક	ગરુડપક્ષી	૨૩૧	૧૦૯	૨૩
વ્રજદક્ષિણ	ઇંદ્ર	૧૭૪-શે.	૭૧	૩૪
વજ્રદશન	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૯૮	૩૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વજ્રશૃંગ્મલા	સોળ વિદ્યાદેવીઓ				વળક	ખરાબ ચામડીવાળો	૪૫૫	૧૧૧	૩૦
	પૈકી ત્રીજા દેવી	૨૩૧	૧૧૨	૩૪	વત્	જેવો, સરખો	૧૫૪૨-શં.	૭૦૮	૨૧
વજ્રિજિત્	ગરુડપક્ષી	૨૩૧	૧૦૯	૨૨	વત્સ	છાતી	૬૦૨	૨૬૫	૫૩
વજ્રિન્	ઉંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૯	"	વાછરડો	૧૨૬૦	૫૮૦	૩૫
વજ્રક	ઠગ, ધૂત, ધુતારો	૩૭૬	૧૬૭	૫૭	"	વરસ	૧૫૯-શં.	૬૦	૫૬
વજ્રતિ	અગ્નિ	૧૧૦૦-શં.	૫૦૩	૧૫	વત્સકામા	વાછરડાને ઇચ્છનારી ગાય	૧૨૭૧	૫૮૫	૪૫
વજ્રન	ઠગવું, છોતરવું	૩૭૯	૧૬૮	૫૪	વત્સતર	મોટો વાછરડો	૧૨૬૦	૫૮૦	૪૫
વજ્રિત	ઠગાપેલો	૪૪૨	૧૯૩	૪૫	વત્સનાથ	સ્થાવર-વનસ્પતિજન્ય ઝેર	૧૧૯૬	૫૫૬	૧૧
વજ્રુલ	નેતર	૧૧૩૭	૫૨૪	૩૪	વત્સપત્તન	કૌશાંબી નગરી	૧૭૫	૪૩૩	૫૦
વજ્રુલ	ઘણા દૂધવાળી ગાય	૧૨૬૯	૫૮૪	૫૯	વત્સર	વરસ	૧૫૮	૬૦	૨૦
વટ	વડનું ઝાડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૨૫	વત્સરાદિ	માગશર મહિનો	૧૫૨	૫૫	૬૧
(,,)	સ્કંધમાંથી ઉત્પન્ન				વત્સલ	સ્નેહવાળો, પ્રેમાળ	૪૭૮	૨૧૧	૬
	થાય તે વડ વિ.	૧૨૦૦	૫૫૭	૩૩	વત્સલ્પ	વાછરડાને ઇચ્છનારી ગાય	૧૨૭૧	૫૮૫	૪૬
વટક	ખાદ્ય વસ્તુ, વડાં	૪૦૦	૧૭૭	૩૦	વત્સાદની	ગળો	૧૧૫૭	૫૩૫	૪૦
વટવાસિન્	યક્ષ	૧૯૪	૮૪	૪૫	વદ	વક્તા	૩૪૬	૧૫૬	૨૯
વટારક	દોરી, દોરડું	૧૨૮	૪૦૯	૪૫	વદન	મુખ	૫૭૨	૨૫૩	૯
વટિકા	વડી	૪૦૦-શં.	૧૭૭	૩૭	વદન્ય	પ્રિયવાણીથી દાન આપનાર	૩૫૧	૧૫૮	૨૩
વટી	દોરી, દોરડું	૧૨૮	૪૦૯	૫૪	વદાન્ય	દાતા, પ્રિયવાદી, ઉદાર	૩૫૧	૧૫૮	૨૭
વટુ	જનોઈ ધારણ કરનાર				વદાલ	હજાર દાઢવાળો મચ્છ ૧૩૪૫-શં.	૬૧૮	૮	
	બાલક, બટુક	૮૧૩	૩૬૦	૧૩	વદાવદ	વક્તા, વ્યાજબી બોલનાર	૩૪૬	૧૫૬	૩૧
વટુકરણ	જનોઈ સંસ્કાર	૮૧૪	૩૬૦	૪૪	વધ	હિસા	૩૭૦	૧૬૫	૫૦
વડવા	ધોડી	૧૨૩૩	૫૭૨	૫	વધૂ	આ શબ્દ જોડવાથી			
"	દાસી	૫૩૪-શં.	૨૩૭	૫		પત્નીવાચક શબ્દ બને છે,			
(વડવાયિ)	વડવાનલ, સમુદ્રનો અગ્નિ	૧૭-પ.	૬	૩૫		ઉદાઠ શિવવધૂ	૮-પ.	૪	૨૮
(વડવાનલ)	" " "	૧૭-પ.	૬	૩૫	"	સ્ત્રી, નારી	૫૦૩	૨૨૧	૩૭
વડવામુખ	" " "	૧૧૦૦	૫૦૩	૩૮	"	પત્ની	૫૧૩	૨૨૭	૭
"	પાતાલ, નાગલોક	૧૩૬૨	૬૨૪	૨૭	"	પુત્રવધૂ	૫૧૪	૨૨૭	૫૪
(વડવાવહિ)	વડવાનલ, સમુદ્રનો અગ્નિ	૧૮-પ.	૬	૩૫	વધૂટી	પરણેલી યુવાન સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૨૮
વડવાસુત	સ્વર્ગના વૈદ્ય	૧૮૧	૭૫	૪૬	(,,)	પુત્રવધૂ	૫૧૪	૨૨૭	૫૫
વડિશ	માછલાં પકડવાનો				(વધ્વટી)	પરણેલી યુવાન સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૩૧
	આંકડો, ગરલ	૧૨૯	૪૧૦	૨૦	વન	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૩	૨૭
(વડિશા)	માછલાં પકડવાનો				"	જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૫૯
	આંકડો, ગરલ	૧૨૯	૪૧૦	૨૩	વનગવ	રોઝ	૧૨૮૬	૫૮૧	૫૫
(વડિશી)	માછલાં પકડવાનો				વનન્તપ	કૂતરો	૧૨૮૦-શં.	૫૮૯	૩૩
	આંકડો, ગરલ	૧૨૯	૪૧૦	૨૪	વનપ્રિય	કોયલ	૧૩૨૧	૬૦૭	૧
વણિમાર્ગ	બજાર, દુકાનોની શ્રેણી	૧૮૮	૪૩૯	૬૦	વનમક્ષિકા	ડાંસ, જંગલી માંખ	૧૨૧૫	૫૬૩	૨૬
વણિજ્	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૩૩	વનમાલિન્	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૭	૧૦૧	૪૬
વણિજ્યા	વેપાર	૮૬૭	૩૮૧	૨૨	વનરાજ	સિંહ	૧૨૮૫-શં.	૫૯૧	૧૭
વળટ	દાતરડાની મૂઠ, હાથો	૮૯૨	૩૯૪	૧૪	વનવહિ	દાવાનલ, જંગલનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૪૭
"	ભાગ, હિસ્સો	૧૪૩૪	૬૫૯	૨૪	વનવ્રીહિ	જંગલી ચોખા	૧૧૭૬	૫૪૫	૩૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વનસ્પતિ	ફૂલ ન આવતા પ્રથમથી જ ફૂલ આવે તેવું વૃક્ષ, પીપળોફણસ વિ.	૧૧૧૬	૫૧૧	૨૯
વનાજ	જંગલી બકરો	૧૨૭૮	૫૮૮	૪૯
વનાશ્રવ	કાગડાની સાત જાત પેંકી એક જાત	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૫
વનિતા	સ્ત્રી, નારી	૫૦૩	૨૨૧	૩૫
વનીપક	માગણ, યાચક	૩૮૭	૧૭૧	૪૪
વનૌકસ્	વાનર, વાંદરો	૧૨૯૨	૫૯૪	૫૦
વન્દનમાલિકા	તોરણ ઉપર મંગલ માટે બંધાતી આંબા કે આસોપાલવના પાદડાંની માળા	૧૦૦૮	૪૫૦	૧૯
વન્દારુ	વંદન કરનાર	૩૪૯	૧૫૭	૪૧
વન્દીક	ઇંદ્ર	૧૭૪-શો.	૭૧	૩૨
વન્ધ્ય	અર્થ, નિષ્ફલ	૧૫૧૬	૬૯૪	૪૨
વન્ધ્યા	વાંઝણી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૪૯
વપન	હજામત	૯૨૩	૪૦૭	૫૪
વપની	હજામતનું સ્થાન	૧૦૦૦	૪૪૫	૫૧
વપા	મેદ, ચરબી	૬૨૪	૨૭૫	૪૫
"	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૪	૬૨૫	૧૩
વપુષ્	શરીર	૫૬૪	૨૪૯	૧૯
વપ્	પિતા, બાપ	૫૫૬	૨૪૬	૫
વપ્ય	" "	૫૫૬-શો.	૨૪૬	૧૬
વપ્ર	ખેતર	૯૬૫	૪૨૮	૧૧
"	કોટની મૂળ ભૂમિ, બાઈ- માંથી કાઢેલો માટીનો ઢગ	૯૮૦	૪૩૫	૨૯
"	સીસું	૧૦૪૧	૪૬૯	૧૧
વપ્રત્રય	તીર્થકરના સમવસરણમાં રજતસ્વર્ણ અને રત્નના ત્રણ ગઢ હોય તે- તીર્થકરનો ૩૪ પૈકી ૨૨મો અતિશય	૬૨	૧૬	૬૦
વપ્રા	શ્રી નમિનાથ ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૪૫
(વપતિ)	ઉલટી, વમન	૪૬૯	૨૦૬	૪૧
વમથુ	ઉલટી, વમન	૪૬૯	૨૦૬	૩૬
"	હાથીની સુંઢમાંથી ઉડતા પાણીનાં બિન્દુ	૧૨૨૩	૫૬૭	૫
વમન	ઉલટી	૪૬૯	૨૦૬	૩૭
વમિ	"	૪૬૯	૨૦૬	૩૮
"	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વમ્નિ	ઉધેઈ	૧૨૦૮	૫૫૯	૪૭
વમ્નિકૂટ	રાફડો	૯૭૧	૪૩૧	૧૫
વયસ્	વય, ઉંમર	૫૬૫	૨૪૯	૫૮
"	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૮
વયઃસ્થ	તરુણ, યુવાન	૩૩૯	૧૫૨	૨૫
વયસ્ય	મિત્ર, બાઈબંધ	૭૩૦	૩૨૦	૪૧
વયસ્યા	સખી	૫૨૯	૨૩૪	૪૬
વિયુત	ઇંદ્ર	૧૭૪-શો.	૭૧	૩૪
વર	પત્નીવાચક શબ્દથી આ શબ્દ જોડતાં પત્નીવાચક શબ્દ બને છે, ઉદા. ગૌરીવર	૮-પ.	૪	૩૬
"	મુખ	૫૭૨-શો.	૨૫૩	૧૩
"	પતિ	૫૧૬	૨૨૮	૪૧
(,,)	લવિંગ	૬૪૬	૨૮૬	૯
"	મુખ્ય, પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૯	૬૬૧	૨૬
"	ધેરો, વરદાન	૧૫૨૩	૬૯૮	૨૦
"	કેશર	૬૪૫-શો.	૨૮૬	૧૩
વરક	ટાઢ અને પવન રોકવા માટેનું વસ્ત્ર રજાઈ વિ.	૬૭૫-શો.	૨૯૯	૪૫
વરક્રતુ	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૨
વરટ	જંગલમાં કરનારી મ્લેચ્છ જાતિ	૯૩૪	૪૧૨	૪૯
વરટા	હંસલી	૧૩૨૭	૬૦૯	૨૧
"	ભમરાના જેવું ચંચલ ડંખ મારતું જીવડું	૧૨૧૫	૫૬૩	૩૫
(વરટી)	ભમરાનું જેવું ચંચળ ડંખ મારતું પાંખવાળું જીવડું	૧૨૧૫	૫૬૩	૩૭
વરણ	કોટ, વાડ, કિલ્લો	૯૮૦	૪૩૫	૧૦
વરત્રા	ચામડાની દોરી, વાધર	૯૧૫	૪૦૪	૨૧
"	હાથીની કેડ ઉપર બાંધવાની ચામડાની દોરી	૧૨૩૨	૫૭૦	૫૨
વરદ	વરદાન આપનાર	૪૮૦	૨૧૧	૪૫
વરદા	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૧૨
વરદ્રુમ	અગરુ, અગર	૬૪૦-શો.	૨૮૩	૩૯
વરનિમન્ત્રણ	વરનું નિમંત્રણ	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૧૭
વરપ્રદા	અગસ્ત્ય ઋષિની પત્ની	૧૨૩	૪૩	૫૯
વરયાત્રા	વરયાત્રા	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૧૬
વરયિતુ	વહાલો પતિ	૫૧૭	૨૨૮	૫૧
વરલુચિ	કાત્યાયન, વાર્તિકકાર	૮૫૨	૩૭૬	૩
વરલા	હંસલી	૧૩૨૭	૬૦૯	૧૯

વ-૮૯૮-વ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વરવર્ણિની	હજાર	૪૧૮	૧૮૫	૩	,,	વિષ્ણુ, મળ	૬૩૪	૨૮૧	૧૦
(વરવર્ણિની)	વિશિષ્ટ અંગ અને				વર્ચસ્ક	,,	૬૩૪	૨૮૧	૮
	ચેષ્ટાવાળી સ્ત્રી	૫૦૭	૨૨૩	૭	વર્જન	હિંસા	૩૭૨	૧૬૬	૧૨
વરવૃદ્ધ	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૭	વર્ણ	કેશર	૬૪૪	૨૮૫	૩૦
વરા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૧૯	,,	હાથી કે રથ ઉપર			
(,,)	હરડાં, બહેડાં અને				,,	નાખવાનું વસ્ત્ર, ઝૂલ	૬૮૦	૩૦૧	૪૦
	આમળાં એ ત્રણ ભેગાં	૧૧૪૬	૫૩૦	૭	,,	સફેદ વગેરે રંગ	૧૩૯૨	૬૩૯	૨૨
વરાઙ્ગ	મસ્તક	૫૬૭	૨૫૦	૪૭	વર્ણક	વિલેપન, શરીરમાં પીઠી			
,,	યોનિ, સ્ત્રીનું ચિહ્ન	૬૦૯	૨૬૯	૧૮		વગેરે લગાડવી તે	૫૧૮-શે.	૨૨૯	૧૭
વરાટક	કમળના બીજનો ડોડો	૧૧૬૫	૫૪૦	૩	વર્ણજ્યેષ્ઠ	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૫૧
,,	કોડી	૧૨૦૬	૫૫૧	૩૧	વર્ણના	સ્તુતિ, પ્રશંસા, વખાણ	૨૬૯	૧૨૪	૬૨
વરાણ	ઇંદ્ર	૧૭૪-શે.	૭૧	૩૨	વર્ણપદવાક્ય-				
વરાણસી	કાશી	૧૭૪	૪૩૩	૨૭	વિવિક્તતા	અક્ષર-પદ-વાક્ય છુટાં			
વરાસક	હીરો	૧૦૬૫	૪૭૯	૫૨		છુટાં હોય તે- પ્રભુની			
વરાસોહ	વિષ્ણુ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૩		વાણીનો ઉત્તમો ગુણ	૭૧	૧૭	૬૬
(વરાસોહ)	વિશિષ્ટ પ્રકારની સ્ત્રી	૫૦૭	૨૨૩	૭	(વર્ણપરિસ્તોમ)	હાથી ઉપર નાંખવાનું			
વરાસિ	જાડું વસ્ત્ર	૬૭૨	૨૭૮	૧૦		વસ્ત્ર, ઝૂલ	૬૮૦	૩૦૧	૪૨
(વરાસિ)	,,	૬૭૨	૨૭૮	૧૪	વર્ણા	તુવેર	૧૧૭૫	૫૪૫	૩
વરાહ	ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૧૨	૨૬	વર્ણિન્	બ્રહ્મચારી	૮૦૮	૩૫૭	૫૯
વરાહકર્ણક	શસ્ત્ર વિશેષ	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૫૭	વર્ણિની	સ્ત્રી, નારી	૫૦૪	૨૨૧	૪૭
વરિવસ્યા	સેવા, ભક્તિ	૪૯૭	૨૧૮	૩૭	(વર્ણ્ય)	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૩૧
(વરિષા)	વર્ષા ઋતુ, શ્રાવણ-				વર્તુલ	ગોળ	૧૪૬૭	૬૭૩	૪૮
	ભાદરવો માસ	૧૫૭	૫૯	૫૮	(વર્તુલા)	તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૯
વરિષ્ઠ	તાંબુ	૧૦૪૦	૪૬૮	૫૫	વર્તક	એક જાતનું લોઢું	૧૦૫૦	૪૭૪	૩૨
,,	વિશાલ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૩૧	વર્તન	વર્તનાર, સ્થિર રહેનાર	૩૮૯	૧૭૨	૩૪
વરુણ	શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિ				(વર્તનિ)	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૨૯
	ભ.ના શાસનદેવ	૪૩	૧૩	૫	,,	,,	૯૮૩	૪૩૭	૩૭
,,	પશ્ચિમ દિશાનો સ્વામી	૧૬૯	૬૮	૧૯	વર્તલોહ	એક જાતનું લોઢું	૧૦૫૦	૪૭૪	૩૨
,,	વરુણ દેવતા	૧૮૮	૮૦	૩૫	વર્તિ	વાટેલી વસ્તુનો લેપ	૬૩૯	૨૮૩	૮
(વરુણપાશ)	ગ્રાહ, ઝુંડ	૧૩૫૧	૬૨૦	૪૨	,,	વસ્ત્રની દશીઓ	૬૬૭	૨૯૫	૪૪
વરુણ	શસ્ત્રાદિથી બચવા રથ				વર્તિષ્ણુ	વર્તનાર, રહેવાના			
	ઊપરનું લોઢાનું ઢાંકણ	૭૫૮	૩૩૪	૩૬		સ્વભાવવાળું	૩૮૯	૧૭૨	૩૨
વરુધિની	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૧૨	વર્ત્મન્	માર્ગ	૯૮૩	૪૩૭	૨૭
વરેણ્ય	પ્રધાન, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૮	૬૬૦	૬૦	વર્ધકિ	રથકાર, સુથાર	૯૧૭	૪૦૫	૧૮
વર્કર	કીડા, રમત	૫૫૬	૨૪૫	૫૫	વર્ધન	કાપવું	૩૭૨	૧૬૬	૨૫
,,	યુવાન બકરો	૧૨૭૬	૫૮૭	૪૫	વર્ધની	સાવરણી	૧૦૧૬	૪૫૫	૧૩
વર્ગ	સજાતીય વસ્તુ અને				વર્ધમાન	શ્રી મહાવીર સ્વામી	૩૦	૧૦	૬૧
	પ્રાણીઓનો સમુદાય જેમ				,,	કોડિયું, શકોરું	૧૦૨૪	૪૬૦	૬
	કે- ત્રિવર્ગ, બ્રાહ્મણવર્ગ	૧૪૧૩	૬૫૦	૧૫	,,	વિષ્ણુ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૪
વર્વસ્	સૂર્યનો પ્રકાશ	૧૦૧	૩૨	૫૫	વર્ષ	સિસું	૧૦૪૧	૪૬૯	૧૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વર્ષી	ચામડાની દોરી, વાધર	૧૧૫	૪૦૪	૧૬	વલ્ગુ	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૪૦
વર્મન્	બખ્તર, કવચ	૭૬૬	૩૩૭	૪૭	વલ્ગુલિકા	વાગોળ	૧૩૩૭	૬૧૪	૮
વર્મિત	બખ્તર પહેરેલો	૭૬૬	૩૩૭	૩૬	વલ્મન	ભોજન, ખાવું	૪૨૩	૧૮૬	૬૪
વયં	પ્રધાન, મુખ્ય, શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૮	૬૬૦	૫૭	વલ્મીક	વાલ્મીક ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૧
વયાં	સ્વયંવરને પસંદ કરનાર	૫૧૧	૨૨૬	૧૭	વલ્મીક	રાફડો	૧૭૦	૪૩૧	૧૦
વર્વણા	લીલા વર્ણવાળી માખ	૧૨૧૪	૫૬૨	૫૧	વલ્લ	વાલ (કઠોળ)	૧૧૭૪	૫૪૪	૪૬
વર્ષ	વરસ	૧૫૧	૬૦	૩૫	વલ્લકી	વીણા, સારંગી	૨૮૮	૧૩૧	૫૧
,,	વરસાદ	૧૬૬	૬૬	૧૨	,,	ચાંડાલની વીણા	૨૧૦-શે.	૧૩૨	૩૦
,,	ક્ષેત્ર	૧૪૭	૪૨૦	૫૧	વલ્લમ	વહાલો પતિ	૫૧૬	૨૨૮	૩૫
વર્ષકરી	તમરું, ભમરા જેવું				વલ્લમા	વહાલી પત્ની	૫૧૫	૨૨૮	૧૮
	શુદ્ર જેતુ	૧૨૧૬	૫૬૩	૬૧	વલ્લરિ	મંજરી, મહોર	૧૧૨૨	૫૧૫	૪૫
વર્ષકોશ	માસ, મહિનો	૧૫૨-શે.	૫૫	૫૬	(વલ્લરિ)	લતા, વેલો	૧૧૨૨	૫૧૫	૫૩
વર્ષણ	વરસાદ	૧૬૬	૬૬	૧૧	(વલ્લરી)	મંજરી, મહોર	૧૧૨૨	૫૧૫	૪૯
વર્ષધરાદ્રવ્યક ક્ષેત્ર		૧૪૭	૪૨૦	૫૫	વલ્લવ	રસોઈયો	૭૨૩	૩૧૭	૨૨
વર્ષપાકિન્	જંગલી આંબો	૧૧૫૨	૫૩૩	૧૮	,,	ગોવાળ	૮૮૧	૩૧૨	૨૭
વર્ષવર	અન્ત:પુરનો રક્ષક નપુંસક	૭૨૮	૩૧૧	૨૨	(વલ્લિ)	વેલો	૧૧૧૮	૫૧૨	૩૮
વર્ષા	વર્ષા ઋતુ, શ્રાવણ-				વલ્લી	,,	૧૧૧૮	૫૧૨	૩૫
	ભાદરવો માસ	૧૫૭	૫૧	૫૧	વલ્લર	શુષ્ક માંસ	૬૨૪	૨૭૫	૨૮
વર્ષાશક	માસ, મહિનો	૧૫૨-શે.	૫૫	૫૬	(વલ્લરા)	શુષ્ક માંસ	૬૨૪	૨૭૫	૩૦
વર્ષાબીજ	પાણીના કરા	૧૬૬-શે.	૬૬	૩૧	વલ્લવજા	એક જાતનું કોમળ ઘાસ	૧૧૧૪	૫૫૪	૧૮
વર્ષામ્	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૪૬	વશ	ઇચ્છા	૪૩૦	૧૮૧	૪૭
વર્ષાયસ્	અતિધરડો	૩૪૦	૧૫૩	૧૫	,,	પરવશ, પરાધીન	૩૫૬-શે.	૧૬૦	૧૪
વર્ષન્	શરીર	૫૬૪	૨૪૧	૨૪	વશક્રિયા	વશીકરણ	૧૪૧૮	૬૮૭	૧
વલ્લક્ષ	સફેદ વર્ણ, શુક્લ	૧૩૧૩	૬૩૧	૫૦	વશા	સ્ત્રી, નારી	૫૦૪	૨૨૧	૪૦
વલ્લજ	બારણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૩૭	,,	હાથણી	૧૨૧૮	૫૬૫	૨૧
(વલ્લમિ)	છાપરાનો આધાર	૧૦૧૧	૪૫૨	૫૪	,,	વાંઝણી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૪૧
વલ્લમી	,,	૧૦૧૧	૪૫૨	૫૧	વશિક	શૂન્ય, ખાલી	૧૪૪૬	૬૬૫	૩
વલ્લય	હાથના કાંડાનું ધરેણું	૬૬૩	૨૧૨	૪૬	વશિતા	સર્વને વશ કરવાની			
વલ્લયપ્રાય	ચક્ર	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૫૨		શક્તિઆઠ સિદ્ધિ પૈકી			
વલ્લયિત	ધેરાયેલું, વિટાયેલું	૧૪૭૪	૬૭૬	૪૫		બીજી સિદ્ધિ	૨૦૨	૧૦	૩૭
વલ્લિન	જેની ચામડી ઢીલી પડતાં				વશિર	સમુદ્રનું મીઠું	૧૪૧	૪૧૮	૪૧
	કરચડી વળી ગઈ હોય તે	૪૫૬	૨૦૦	૨૩	વશ્ય	વશ થયેલો	૪૩૨	૧૧૦	૩૧
વલ્લિભ	,,	૪૫૬	૨૦૦	૨૬	વશટ્	દેવોને બલિ આપવામાં			
વલ્લિર	ત્રાંસી આંખવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૭		વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૮	૭૦૫	૫૪
વલીક	છાપરાનો આગલો ભાગ	૧૦૧૧	૪૫૨	૨૧	વશટ્કાર	દેવયજ્ઞ, હોમ	૮૨૧	૩૬૪	૨૬
વલીમુખ	વાનર, વાંદરો	૧૨૧૨	૫૧૪	૪૧	(વશ્કયણી)	લાંબા વખતની વિચાપેલી			
વલ્લક	વૃક્ષ વગેરેની છાલ	૧૧૨૧	૫૧૫	૧૧		ગાય.	૧૨૬૭	૫૮૪	૨૩
વલ્લકલ	,,	૧૧૨૧	૫૧૫	૧૪	વસતિ	રાત્રિ	૧૪૨	૫૧	૫
વલ્લા	દોરી, લગામ	૧૨૫૨	૫૭૭	૪૧	,,	ધર	૧૧૧	૪૪૨	૧૧
વલ્લિત	ઘોડાની એક જાતની ગતિ	૧૨૪૭	૫૭૬	૪૪	વસન	વસ્ત્ર	૬૬૬	૨૧૫	૧૭

વ-૧૦૦-વા

અભિયાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વસન્ત	વસન્ત ઋતુ	૧૫૬	૫૧	૧૧	વહ	મોટી નદી, નદ, દ્રહ	૧૦૧૦	૪૧૬	૧૧
વસા	મેઢ, ચરબી	૬૨૪	૨૭૫	૫૦	"	બળદનો સ્કંધ, ખાંધ	૧૨૬૪	૫૮૨	૧૭
વસિન્	જલનો બિલાડો	૧૩૫૦	૬૨૦	૩૨	"	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શ્લ.	૫૦૭	૩૦
(વસિઠ)	સપ્તર્ષિ પૈકી એક				વહન	વહાણ	૮૭૬	૩૮૫	૧૫
	ઋષિ, વશિષ્ઠ ઋષિ	૧૨૪	૪૩	૬૫	વહલ	ધટ, નિરંતર	૧૪૪૭	૬૬૫	૧૪
"	" " "	૮૪૯	૩૭૫	૧૧	વહા	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૨૪
વસુ	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૧૮	વહિત્ર	વહાણ	૮૭૫	૩૮૫	૧૩
"	ધન	૧૧૧	૮૩	૨૦	વહ્નિ	અગ્નિ	૧૦૧૭	૫૦૦	૧૬
"	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૫૨	વહ્નિનેત્ર	શંકર	૨૦૦-શ્લ.	૮૧	૧૧
"	રત્ન	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૮	વહ્નિબીજ	સોનું	૧૦૪૪	૪૭૧	૨૧
"	અગ્નિ	૧૦૧૧	૫૦૨	૪૧	વહ્નિભૂ	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪-શ્લ.	૫૧૧	૫
"	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૪૦	વહ્નિરેતસ્	શંકર	૧૧૭	૮૭	૨૮
"	પીળા મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૭	વહ્નિશિખ	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૪૩
"	ગણ દેવતા	૮૧-શ્લ.	૨૫	૭૦	વહન્યુત્પાત	અગ્નિનો ઉપદ્રવ	૧૨૬	૪૪	૫૩
(,,)	સાબર મીઠું, વરાગડુ મીઠું	૧૪૨	૪૧૧	૮	વહ્ય	સર્વ જાતના વાહન,			
"	રૂપું	૧૦૪૩-શ્લ.	૪૭૦	૧૦		રથ, હાથી ઘોડા વિ.	૭૫૧	૩૩૫	૨૫
વસુક	સાબર મીઠું	૧૪૨	૪૧૧	૭	વા	સામ્ય અર્થમાં			
વસુદેવ	કૃષ્ણના પિત	૨૨૩	૧૦૫	૬		વપરાતો શબ્દ	૧૫૪૨-શ્લ.	૭૦૮	૨૧
વસુદેવતા	ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર	૧૧૪	૩૧	૪૨	"	નિશ્ચય અર્થે બતાવનાર	૧૫૪૨-શ્લ.	૭૦૮	૩૨
વસુદેવમ્	કૃષ્ણ વાસુદેવ	૬૧૭	૩૦૮	૩૧	વાક્પતિ	શ્રેષ્ઠ વક્તા, બૃહસ્પતિ	૩૪૬	૧૫૬	૧૨
વસુધા	પૃથ્વી	૧૩૫	૪૧૪	૩૩	વાક્પારુષ્ય	કર્કશ વચન	૭૩૮	૩૨૫	૧૦
વસુન્ધરા	"	૧૩૫	૪૧૪	૪૧	વાક્ય	વાક્ય, સુબન્ત-તિડન્ત-			
વસુપૂજ્યરાજ્	શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી					યુક્ત પદરૂપ વાક્ય	૨૪૨	૧૧૩	૩૧
	ભ. ના પિતા	૩૭	૧૨	૬	વાગીશ	શ્રેષ્ઠ વક્તા, બૃહસ્પતિ	૩૪૬	૧૫૬	૧૧
વસુપ્રભા	કુબેરની નગરી	૧૧૧-શ્લ.	૮૨	૪૫	વાગુરા	મૃગને પકડવાની જાળ	૧૨૮	૪૦૧	૩૮
વસુમતી	પૃથ્વી	૧૩૬	૪૧૫	૨૦	વાગુરિક	વાધરી, શીકારી	૧૨૮	૪૦૧	૩૫
વસુસારા	કુબેરની નગરી	૧૧૧-શ્લ.	૮૨	૪૫	વાગ્મિન્	શ્રેષ્ઠ વક્તા, બૃહસ્પતિ	૩૪૬	૧૫૬	૧૬
વસ્ત	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૩૩	વાગ્દલ	હોઠ	૫૮૧-શ્લ.	૨૫૬	૪૧
વસ્તક	સાબર મીઠું	૧૪૨	૪૧૧	૮	વાગ્મિન્	બૃહસ્પતિ, ગુરુ	૧૧૧-શ્લ.	૪૧	૫૮
વસ્તિ	દશીઓ (વસ્ત્રના છોડે				વાગ્મિન્	પોપટ	૧૩૩૫-શ્લ.	૬૧૩	૪૭
	હોય તે)	૬૬૭	૨૧૫	૪૬	વાઙ્મુખ	પ્રસ્તાવના, ઉપોદ્ધાત	૨૬૨	૧૨૧	૫૨
વસ્ત્ર	વસ્ત્ર, કપડું	૬૬૬	૨૧૫	૧૨	વાચ્	વાણી, વચન	૨૪૧	૧૧૨	૫૦
(,,)	રત્નની આઠ જાતિ				"	બૃહસ્પતિ	૧૧૧-શ્લ.	૪૧	૫૮
	પૈકી એક જાતિ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૭	વાચંયમ	સાધુ, મુનિ	૭૬	૧૧	૫
વસ્ત્રપેશી	વસ્ત્રની દશીઓ	૬૬૭-શ્લ.	૨૧૫	૫૫	વાચસ્પતિ	બૃહસ્પતિ, દેવતાના ગુરુ	૧૧૮	૪૧	૨૮
વસ્ત્ર	કીર્મત, મૂલ્ય	૮૬૮	૩૮૨	૪	વાચાટ	વાચાલ, અસંબદ્ધ, બહુ			
"	વસ્ત્ર, કપડું	૬૬૭-શ્લ.	૨૧૫	૩૭		બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૩૧
વસ્ત્રસા	નસ, સ્નાયુ	૬૩૧	૨૭૮	૪૮	વાચાલ	" " "	૩૪૭	૧૫૬	૩૧
વસ્ત્રોક્સારા	કુબેરની નગરી	૧૧૧	૮૨	૪૪	વાચિક	સંદેશો, સંદેશાવાળુ વચન	૨૭૬	૧૨૭	૬૦

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

વા-૧૦૧-વા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વાચિક	વચનથી કરાયેલો અભિનય	૨૮૩	૧૩૦	૩૦	,,	વાણી, વચન	૨૪૧	૧૧૩	૩
વાચોયુક્તિપદ	બાંધવામાં કુશળ, ન્યાય- તર્કશાસ્ત્રી	૩૪૬	૧૫૬	૨૨	વાત	અનુકૂલ વાયુ વાયુ તે- તીર્થકરનો ૩૪ પૈકી			
વાચ્ય	ઠપકા લાયક, લોકા- પચાદથી નિંદિત	૪૩૬	૧૯૨	૭	,,	૨૮મો અતિશય	૬૨	૧૬	૬૮
વાજ	ભોજન, ભાત	૩૯૫	૧૭૪	૫૦	વાતકિન્	વાયુનો રોગવાળો	૧૧૦૬	૫૦૬	૪૪
,,	વેગ	૪૯૫	૨૧૭	૫૩	વાતકુમ્ભ	હાથીના કુંભસ્થલની	૪૬૦	૨૦૨	૭
,,	બાણના પુંખમાં રહેલા					નીચેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૩૭
,,	ગીધ વગેરેના પીછાં	૭૮૧	૩૪૪	૩૩	વાતપટ્ટ	સીસું	૧૦૪૧-શો.	૪૬૯	૨૩
,,	પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૭	૬૦૫	૮	વાતપ્રમી	એક પ્રકારનું વેગવાળું હરણ	૧૨૯૫	૫૯૬	૨૯
(વાજિદન્તક) અરડુશી		૧૧૪૦	૫૨૬	૩૪	વાતમૃગ	,,	૧૨૯૫	૫૯૬	૩૮
વાજિન્	ઘોડો, સેનાના ચાર				વાતરોગિન્	વાયુરોગી	૪૬૦	૨૦૨	૮
	અંગ પૈકી બીજું અંગ	૭૫૧	૩૩૧	૩૦	વાતાપિદ્વિષ્	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૨	૪૩	૩૦
,,	ઘોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૪૭	વાતાવન	ગોખ, ગવાક્ષ	૧૦૧૨	૪૫૩	૨૨
,,	સૂર્ય	૯૮-શો.	૩૦	૪૮	વાતાયુ	હરણ	૧૨૯૩	૫૯૫	૧૩
વાજિન	યજ્ઞની આમિષામાંથી				વાતાલ	વાયુનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૨	૫૯
	નીકળેલું જળ (ગરમ				વાત્યા	,,	૧૪૨૧	૬૫૨	૬૧
	પાણીમાં દહીં નાંખતા				વાત્સક	વાછરડાંઓનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૩૯
	જે કોકડાં કોકડાં થઈ				(વાત્સલ્ય)	વાત્સલ્ય રસ, પુત્રાદિ			
	જાય તે આમિષા)	૮૩૧	૩૬૮	૨૧		ઊપરનો સ્નેહ	૨૯૫	૧૩૫	૫૧
વાજિશાલા	ઘોડાર, ઘોડા				વાત્સ્યાયન	વાત્સ્યાયન ઋષિ			
	બાંધવાની જગ્યા	૯૯૮	૪૪૫	૨૮		(ન્યાયભાષ્યકાર)	૮૫૩	૩૭૬	૩૨
વાઞ્છા	ઇચ્છા	૪૩૦	૧૮૯	૫૪	વાદાલ	હજાર દાઢાવાળો મચ્છ	૧૩૪૫	૬૧૮	૧
વાટ	નગરાદિને ફરતો				વાદિત્ર	વાજિત્ર	૨૮૬	૧૩૧	૨૦
	કોટ કે વાડ	૯૮૨	૪૩૬	૫૪	વાદ્ય	,,	૨૮૬	૧૩૧	૧૮
(,,)	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૫૮	વાધ્રીણસ	ગેંડો	૧૨૮૭	૫૯૨	૨
વાઢવ	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૩૦	વાન	સૂકું ફળ	૧૧૩૦	૫૧૯	૪૬
,,	વડવાનલ	૧૧૦૦	૫૦૩	૩૪	વાનદળ	વેમા, વણકરની સાળ	૯૧૩	૪૦૩	૧૮
વાઢવેય	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૨૫	વાનપ્રસ્થ	ચાર આશ્રમ પૈકી			
વાઢવ્ય	બ્રાહ્મણોનો સમૂહ	૧૪૧૯	૬૫૨	૩૦		ત્રીજો આશ્રમ	૮૦૭	૩૫૭	૫૫
વાણિ	વણપું	૯૧૩	૪૦૩	૧૩	વાનપ્રસ્થ	વાનપ્રસ્થાશ્રમ જેણે			
વાણિજ	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૩૨		સ્વીકાર્યો હોય તે	૮૦૯	૩૫૮	૨૦
વાણિજ્ય	વેપાર, આજીવિકાના				(વાનમન્તર)	વ્યંતર જાતિના દેવ	૯૧	૨૬	૫૦
	ત્રણ પ્રકાર પૈકી એક	૮૬૪	૩૮૦	૨૪	વાનર	વાંદરો	૧૨૯૨	૫૯૪	૫૧
,,	વેપાર	૮૬૭	૩૮૧	૨૦	વાનસ્પત્ય	આંબો-આંબલી વગેરે વૃક્ષ	૧૧૧૫	૫૧૧	૨૧
વાણિની	હોશિયાર અને ઉન્મત્ત સ્ત્રી	૫૧૦	૨૨૫	૧૬	વાનાયુજ	અરબસ્તાન દેશનો ઘોડો	૧૨૩૫	૫૭૩	૬
વાણી	દેવ-મનુષ્ય-તિર્થંચની ભાષામાં				વાનીર	નેતર	૧૧૩૭	૫૨૪	૩૨
	પરિણમતી યોજન સુધી જતી				(વાન્તિ)	ઉલટી, વમન	૪૬૯	૨૦૬	૪૧
	અર્ધમાગધી ભાષા-તીર્થંકરનો				(વાપિ)	વાવડી	૧૦૯૩	૪૯૭	૨૩
	૨૪ પૈકી ૬ દૂઠો અતિશય	૫૯	૧૫	૫૬	વાપી	,,	૧૦૯૩	૪૯૭	૨૨

વા-૧૦૨-વા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વામ	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૪૭	(વારાહી)	બ્રાહ્મી વગેરે શંકરની			
..	વિપરીત, ઉલટું	૧૪૬૫	૬૭૨	૫૫		માતા (શક્તિરૂપ)	૨૦૧	૯૦	૧૫
..	શરીરનું ડાબું અંગ	૧૪૬૬	૬૭૩	૯	વારિ	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૧	૧૮
વામદેવ	શંકર	૧૯૫	૮૬	૫	(,,)	સુગંધી વાળો, ખસ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧૬
વામન	આઠ પૈડી ત્રિજો દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૩૩	..	હાથીને પકડવા માટે			
..	ઠીંગણો	૪૫૪	૧૯૯	૧૨		કરાતો ખાડો	૧૨૨૯	૫૬૯	૪૨
..	ટૂંકું, નીચું	૧૪૨૯	૬૫૭	૩	(વારી)	હાથીને બાંધવાની જગ્યા,			
વામલૂર	રાફડો	૯૭૧	૪૩૧	૧૬		હાથીને પકડવા માટે			
વામા	શ્રી પાર્શ્વનાથ ભ. ની માતા	૪૧	૧૨	૪૭		કરાતો ખાડો	૧૨૨૯	૫૬૯	૪૫
..	સ્ત્રી, નારી	૫૦૪	૨૨૧	૪૪	વારિજ	શંખ	૧૨૦૪	૫૫૮	૪૨
વામાક્ષી	.. ..	૫૦૭	૨૨૩	૩	(વારિદ)	મેઘ	૧૬૪	૬૫	૨૪
વામી	ધોડી	૧૨૩૩	૫૭૨	૧૪	(વારિધર)	..	૧૬૪	૬૫	૨૪
(વાયવ્યા)	વાયવ્ય દિશા	૧૬૯	૬૮	૨૩	(વારિધિ)	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૩
વાયસ	કાગડો	૧૩૨૨	૬૦૭	૪૩	(વારિનિધિ)	..	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૩
(,,)	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૨૪	(વારિમુચ્)	મેઘ	૧૬૪	૬૫	૨૪
વાયસી	કાકમાચી, કાચફૂલનો વેલો	૧૧૮૮	૫૫૧	૧૩	(વારિરાશિ)	સમુદ્ર	૧૦૭૪	૪૮૬	૧૩
વાય	વાયવ્ય દિશાના સ્વામી	૧૬૯	૬૮	૧૯	વારિવાસ	કડાલ, મદિરા વેચનાર	૯૦૧	૩૯૭	૪૦
..	વાયુ, પવન	૧૧૦૬	૫૦૬	૧૪	વારિવાહ	મેઘ	૧૬૪	૬૫	૨૪
..	ગણદેવતા	૮૯-શ્લો.	૨૬	૨	વારિવાહન	મેઘ	૧૬૪-શ્લો.	૬૫	૩૩
વાયુમ્	દેવ	૮૯-શ્લો.	૨૫	૬૮	વારીશ	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૫
વાયુમૃતિ	ભ. મહાવીરના				વારુણિ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩-શ્લો.	૪૩	૪૮
	ત્રીજા ગણધર	૩૧	૧૧	૧૨	વારુણી	શતભિષા નક્ષત્ર	૧૧૪	૩૯	૪૪
(વાયુવર્ત્મન)	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૫૮	..	મદિરા	૯૦૩	૩૯૮	૪૨
વાયુવાહ	ધૂમાડો	૧૧૦૩	૫૦૫	૧૪	..	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૧૭
વાયુવાહન	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૩	(,,)	પશ્ચિમ દિશા	૧૬૯	૬૮	૨૩
વાર્	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૨	૩૨	વાર્ષ	વન, જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૨૭
વાર	સમૂહ, સમૂદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૩૮	વાર્ણિક	લેખક, લેખિઓ	૪૮૪	૨૧૩	૩
..	સમય, અવસર, પ્રસંગ	૧૫૦૯	૬૯૧	૩૯	વાર્ત	નીરોગી	૪૭૪	૨૦૯	૨૪
..	બાણ	૭૭૮-શ્લો.	૩૪૩	૨૮	..	આરોગ્ય	૪૭૪	૨૦૯	૩૪
વારક્ષિન્	પક્ષી	૧૩૧૭-શ્લો.	૬૦૪	૪૭	વાર્તા	વાર્તા, ખબર	૨૬૦	૧૨૦	૨૪
વારટા	હંસલી	૧૩૨૭	૬૦૯	૨૦	..	આજીવિકા	૮૬૫	૩૮૦	૩૩
વારણ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૪૦	વાર્તાયન	ચર પુરુષ, દૂત	૭૩૪	૩૨૨	૧૬
વારણા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૯	વાર્તાવહ	અન્નાદિકનો ભાર ઉપાડનાર	૩૬૪	૧૬૨	૬૨
વારબાળ	ચોળી, યોદ્ધાની છાતીનું				વાર્તાશિન્	ભોજન માટે પોતાના			
	સુતરાઉ અપ્તર	૭૬૭	૩૩૮	૨૦		ગોત્ર વગેરે કહેનાર	૮૫૬	૩૭૭	૫૧
વારમુખ્યા	વેશ્યા	૫૩૩	૨૩૬	૩૪	વાર્તિક	કહેલા, નહિ કહેલા, અને			
વારવથૂ	..	૫૩૩	૨૩૫	૩૦		કષ્ટથી કહી શકાય તેવો			
વારવાણિ	..	૫૩૩-શ્લો.	૨૩૬	૨૩		પદાર્થોની વિચારણા	૨૫૬	૧૧૮	૩૮
વારલા	હંસલી	૧૩૨૭	૬૦૯	૧૬	..	ધૂલિભક્તિ			
વારાણસી	કાશી નગરી	૧૭૪	૪૩૩	૨૬		(વિવાહની ક્રિયા)	૫૧૮-શ્લો.	૨૨૯	૨૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(વાદ)	વાદળ, મેઘ	૧૮-પ.	૬	૩૩	વાસના	પૂર્વ સંસ્કાર, અનુભવેલ-			
(વાદલ)	વાદળવાળો દિવસ (દુર્દિન)	૧૬૫	૬૫	૫૪		દેખેલ વિ. પ્રસંગને ભૂલી			
વાર્ધક	વૃદ્ધાવસ્થા	૩૪૦	૧૫૩	૭		ન જવું તે	૧૩૭૩	૬૩૦	૩
„	વૃદ્ધોનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૩૨	વાસનીયક	કેશર	૬૪૫-શે.	૨૮૬	૧૨
વાર્ધિ	સમુદ્ર	૧૭-પ.	૬	૨૯	વાસન્ત	કાળા મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૧૮
„	દશ શંકુ (સંખ્યા)	૮૭૪	૩૮૪	૩૭	„	ઊંટ	૧૨૫૪	૫૭૮	૩૪
„	સમુદ્ર	૧૮-પ.	૬	૪૬	વાસન્તિક	વિદૂષક	૩૩૧	૧૪૮	૪૯
વાર્ધાની	ઝારી, નાનું પાણીનું પાત્ર	૧૦૨૧	૪૫૮	૩૭	વાસન્તી	માધવી લતા,			
વાર્ધુષિ	આજથી આજીવિકા					મોગરાનો વેલો	૧૧૪૭	૫૩૦	૪૪
	ચલાવનાર	૮૮૦	૩૮૭	૨૨	વાસયોગ	અબીલ, પટવાસાદિ ચૂર્ણ	૬૩૭	૨૮૨	૧૨
(વાર્ધુષિક)	„ „	૮૮૦	૩૮૭	૧૬	વાસર	દિવસ	૧૩૮	૪૮	૨
વાર્મષિ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪-શે.	૬૫	૩૩	વાસરકન્યકા	રાત્રિ	૧૪૩-શે.	૫૧	૨૧
વાલ	કેશ, વાળ	૫૬૮	૨૫૧	૧૪	(વાસરકૃત્)	સૂર્ય	૧૭	૨૯	૫૦
વાલક	સુગંધી વાળો	૧૧૫૮	૫૩૬	૯	વાસવ	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૩૭
વાર્લધ	પૃથ્વી	૧૨૪૪	૫૯૬	૧૭	(વાસવાવરજ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૯૯	૧૪
વાલપુત્રક	રોમ, રોવાડા	૬૩૦-શે.	૨૭૮	૧૩	વાસવાવાસ	સ્વર્ગ	૮૭-શે.	૨૪	૧૬
વાલવાયજ	વૈદ્ય રત્ન	૧૦૬૩	૪૭૯	૨૨	વાસવી	વ્યાસ ઋષિની માતા	૮૪૭	૩૭૪	૪૯
વાલવ્યજન	આમર	૭૧૭	૩૧૪	૩૮	વાસસ્	વસ્ત્ર, કપડું	૬૬૬	૨૯૫	૨૭
વાલહસ્ત	પૃથ્વી	૧૨૪૪	૫૭૬	૭	વાસા	અરુણી	૧૧૪૦	૫૨૬	૧૯
વાલિ	વાલિ (વાનર)	૭૦૪	૩૧૦	૪૦	વાસિત	ધૂપ-પુષ્પાદિવડે			
વાલિકા	વાળી, કાનનું આભૂષણ	૬૫૬	૨૯૦	૪૩		વાસિત કરેલું	૪૧૪	૧૮૩	૪૧
વાલિન્	વાલિ (વાનર)	૭૦૪	૩૧૦	૩૯	વાસિતા	હાથણી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૨૬
વાલુકા	રેતી	૧૦૮૯	૪૯૫	૫	વાસિન્	આશ્રયવાચક શબ્દ			
વાલુકાપ્રભા	નરકની ત્રીજી પૃથ્વી	૧૩૬૦	૬૨૪	૩		સાથે આ શબ્દ લગાડવાથી			
વાલુકી	કાકડી	૧૧૮૯	૫૫૧	૫૧		આશ્રયી શબ્દ બને છે,			
વાલૂક	વનસ્પતિજન્ય સ્થાવર વિષ	૧૧૯૭	૫૫૬	૩૭	વાસિષ્ઠ	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૧૨
વાલેય	ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૯	૪	વાસિષ્ઠી	ગોમતી નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૪૪
વાલ્મીક	વાલ્મીકી ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૬	વાસી	વાંસલો, કુહાડો	૯૧૮	૪૦૫	૩૯
વાલ્મીકિ	„ „	૮૪૬	૩૭૪	૨૦	વાસુકિ	વાસુકી (નાગરાજ)	૧૩૦૮	૬૦૨	૧૫
વાલ્હિક	લીંગ	૪૨૨	૧૮૬	૪૦	વાસુદેવ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૫	૧૦૧	૮
„	અરબસ્તાન	૯૫૯	૪૨૫	૪૭	„	વાસુદેવ નવ હોય છે તે	૬૧૭	૩૦૮	૪૧
„	વાલ્હીક દેશનો ઘોડો	૧૨૩૫	૫૭૩	૧૫	„	ઘોડો	૧૨૩૩-શે.	૫૭૨	૨
વાલ્હીક	તે નામનો એક દેશ	૯૫૯	૪૨૫	૪૩	વાસુપૂજ્ય	બારમાં તીર્થકર ભ.	૨૭	૯	૩૫
વાવદૂક	બોલવામાં કુશળ, વક્તા	૩૪૬	૧૫૬	૨૬	વાસુભદ્ર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૬
(વાવલ્લ)	બ્રાહ્મણનો એક ભેદ	૭૮૦	૩૪૪	૨૯	વાસુરા	રાત્રિ	૧૪૩-શે.	૫૧	૨૩
વાવૃત્ત	ઢંકાયેલું, પસંદ કરેલું,				વાસૂ	કન્યા, કુમારી	૩૩૩	૧૪૯	૧૯
	ચૂંટી કાઢેલું	૧૪૮૪	૬૮૧	૬	વાસૌકસ્	ઘરનો મધ્ય ખંડ	૯૯૫	૪૪૪	૧૦
(વાશા)	અરુણી	૧૧૪૦	૫૨૬	૨૪	વાસ્તુ	ઘર માટેની ભૂમિ	૯૮૯	૪૪૦	૩૫
વાશિત	પશુઓનો શબ્દ	૧૪૦૭	૬૪૬	૪૫	વાસ્તુક	બથવો, ચીલની ભાજી	૧૧૮૬	૫૫૦	૨૨
વાસતેયી	રાત્રિ	૧૪૨	૫૧	૧૦					

વા-૧૦૪-વિ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વાસ્તુક	ભથવો, ચીલની ભાજી	૧૧૮૬	૫૫૦	૨૫	(વિકૃતિ)	પરિણામ, વિકાર	૧૫૧૮	૬૧૫	૫૨
વાસ્તોષ્પતિ	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૧	વિક્ર	વીશ વર્ષનો હાથી	૧૨૨૦	૫૬૫	૪૬
વાજ્ર	વસ્ત્રથી ઢંકાયેલો રથ	૭૫૪	૩૩૨	૪૯	વિક્રમ	પરાક્રમ	૭૩૯	૩૨૫	૧૮
વાહ	ઘોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૪૫	વિક્રય	વેચાણ, વકરો	૮૭૨	૩૮૨	૩૩
(,,)	ભુજા, હાથ	૫૮૯	૨૬૦	૫૨	વિક્રયિક	વેચનાર	૮૬૮	૩૮૧	૫૭
વાહા	" "	૫૮૯	૨૬૦	૫૦	વિક્રયિન્	"	૮૬૮	૩૮૧	૫૭
વાહન	સર્વ જાતના વાહન, હાથી, ઘોડા રથ વિ.	૭૫૯	૩૩૫	૨૭	વિક્રાન્ત	સુભટ, શૂરવીર	૩૬૫	૧૬૩	૩૫
વાહરિપુ	પાડો	૧૨૮૨	૫૯૦	૬	વિક્રાયક	વેચનાર	૮૬૮	૩૮૧	૫૭
વાહસ	અજગર	૧૩૦૫	૬૦૦	૫૫	વિક્રિયા	પરિણામ, વિકાર, ફેરફાર	૧૫૧૮	૬૧૫	૫૦
વાહિત્ય	હાથીના કુંભસ્થળ અને લલાટની નીચેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૪૦	વિક્રુષ્ટ	કઠોર વચન	૨૬૯	૧૨૪	૫૧
વાહિની	સેના	૭૪૫	૩૨૭	૪૭	વિક્રેય	ખરીદવા યોગ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૧૭
"	ગુલ્મથી ત્રણ ગણી (સેના)	૭૪૮	૩૨૯	૩૦	વિક્રુવ	ભયભીત, મુંઝાયેલો	૪૪૮	૧૯૬	૧
"	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૪૧	વિક્ષુ	નાક વિનાનો	૪૫૦	૧૯૭	૧૧
વાહીક	વાહિક દેશ	૯૫૯	૪૨૫	૩૮	વિક્ષ	" "	૪૫૦	૧૯૭	૧૧
વાહ્ય	સર્વ જાતના વાહન, હાથી, ઘોડા, રથ વિ.	૭૫૯	૩૩૫	૨૪	વિક્રાતદ્વન્દ્વ	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫-શ્લો.	૧૧૧	૨૮
(વાહિક)	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૩૬	વિગાન	લોકાપવાદ	૨૭૦	૧૨૫	૨૧
વાહ્લોક	"	૬૪૫	૨૮૫	૩૬	વિગ્ર	નાક વિનાનો	૪૫૦	૧૯૭	૧૧
વિ	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૫	વિગ્રહ	શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૪૧
વિકચ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૭	૫૧૯	૫	"	રાજ્યને ઉપયોગી			
વિકચા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૬	"	૭ ગુણ પૈકી એક લડાઈ	૭૩૫	૩૨૨	૪૭
વિકટ	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૨૧	"	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૨૭
વિકત્થન	ફોગટ વખાણ	૨૭૦	૧૨૫	૧૪	વિઘસ	યજ્ઞમાં ખાતા વધેલું	૮૩૪	૩૬૯	૨૦
વિકરાલા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૮	વિગ્ર	અંતરાય	૧૫૦૯	૬૯૧	૨૨
વિકર્ણિક	કાશ્મીર દેશ	૯૫૮	૪૨૫	૩૫	(વિગ્રરાજ)	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭	૯૩	૨૫
વિકર્તન	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૨૧	વિઘ્નેશ	" "	૨૦૭	૯૩	૨૪
વિકલાઙ્ગ	પાંગળો	૪૫૫	૧૯૯	૪૪	વિચકિલ	મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૧૩
(વિકલ્પ)	મનનો સંકલ્પ, મનનો વ્યાપાર	૧૩૭૦	૬૨૮	૨૧	વિચક્ષણ	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૪૧
વિકસિત	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૦	વિચર્ચિકા	ખસ (રોગ)	૪૬૪	૨૦૪	૭
વિકસ્વર	વિક્સેલ, ખીલેલ	૩૫૦	૧૫૮	૪	વિચારણા	વિચારણા, મીમાંસાશાસ્ત્ર	૨૫૧	૧૧૭	૨૮
(વિકાર)	પરિણામ, ફેરફાર	૧૫૧૮	૬૧૫	૫૨	"	ચર્ચા, વિચારણા, પ્રમાણ-			
વિકાલ	સાધકાલ	૧૪૦	૪૯	૮	"	યુક્ત વિચાર	૧૩૭૩	૬૨૯	૫૫
વિકાસિન્	વિકાસ પામેલ, ખીલેલ	૩૫૦	૧૫૮	૧	વિચારિત	વિચારેલું	૧૪૭૫	૬૭૭	૮
વિકિર	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૧૯	વિચાલ	વચ્ચેનું, અંદરનું	૧૪૬૦	૬૭૧	૭
વિકુર્વાણ	આનંદી, પ્રસન્ન મનવાળો	૪૩૫	૧૯૧	૪૧	વિચિકિત્સા	સંદેહ, સંશય	૧૩૭૫	૬૩૦	૫૬
વિકૃણિકા	નાક, નાસિકા	૫૮૦	૨૫૬	૨૫	વિચેતસ્	દુષ્ટ ચિત્તવાળો	૪૩૫	૧૧૧	૪૫
વિકૃત	રોગી	૪૫૯	૨૦૧	૩૦	વિચ્છન્દ	વિશેષ પ્રકારની રચના	૧૦૧૫	૪૫૪	૩૭
					વિચ્છિન્તિ	સ્ત્રીઓના ૧૦ સ્વાભાવિક			
						અલંકાર પૈકી એક અલંકાર	૫૦૭	૨૨૩	૨૬
					વિજન	એકાંત, નિર્જન	૭૪૨	૩૨૬	૧૦
					વિજનન	પ્રસવ, જન્મ	૫૪૧	૨૪૦	૧૧

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

વિ-૧૦૫-વિ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વિજય	શ્રી નમિનાથ ભ. ના પિતા	૩૮	૧૨	૧૬	વિટમાક્ષિક	હીરાકસી, માક્ષિક ધાતુ	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૨
"	શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામી				વિટ્ચર	ગામમાં રહેલું ભૂંડ	૧૨૮૧	૫૮૧	૫૧
"	ભ. ના શાસનદેવ	૪૨	૧૨	૬૩	વિહ	પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૯	૧૧
"	આવતી ચોવીશીના				વિહાલ	બિલાડો	૧૩૦૧	૫૧૯	૧
	૨૦માં તીર્થકર	૫૬	૧૫	૭	વિતથ	અસત્ય વચન	૨૬૫	૧૨૩	૧૦
"	બીજા બલદેવ	૬૧૮	૩૦૮	૫૨	વિતરણ	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૭
"	વિજય, જીત	૮૦૩	૩૫૫	૫૨	વિતર્ક	વિચારણા	૩૨૨	૧૪૫	૫૬
"	અર્જુન (પાંડવ)	૭૧૦-શ્લો.	૩૧૨	૧૭	વિતર્કિ	વેદિકા	૧૦૦૪	૪૪૮	૭
"	તરવાર	૭૮૨-શ્લો.	૩૪૫	૫૦	વિતસ્તિ	વેંત, બાર અંગુલ પ્રમાણ	૫૧૫	૨૬૩	૨૧
(")	પહેલું અનુત્તર વિમાન	૧૪	૨૭	૧૯	વિતાન	ચંદરવો	૬૮૧	૩૦૨	૨૫
વિજયચ્છન્દ	પાંચસો ચાર સેરનો હાર	૬૫૯	૨૧૧	૩૬	"	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૪	૭
વિજયનન્દન	અગિયારમાં ચક્રવર્તી	૬૧૪	૩૦૭	૪૭	વિતુન્નક	મોરથુથુ, નીલ અંજન	૧૦૫૨	૪૭૫	૪૧
વિજયા	શ્રી અજિતનાથ-				વિત્ત	ધન	૧૧૧	૮૩	૪
	સ્વામિની માતા	૩૯	૧૨	૨૬	"	વિચારેલું	૧૪૭૫	૬૭૭	૮
"	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૨૮	"	વિખ્યાત, પ્રસિદ્ધ	૧૪૯૩	૬૮૪	૩૬
"	પાર્વતીની સખી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૫૦	(વિતેશ)	કુબેર દેવ	૧૧૦	૮૨	૧૮
વિજયિન્	જીત મેળવનાર	૭૧૩-શ્લો.	૩૫૦	૫૦	વિદગ્ધ	અત્યંત હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૫	૧૧
વિજાતા	સુવાવડી સ્ત્રી	૫૩૯	૨૩૧	૧૬	વિદર	ફાડવું, ચીરવું	૧૪૮૮	૬૮૨	૪૮
(વિજિપિલ)	અત્યંત ચીકણું, તરવાળું				વિદર્ભા	કુડિનપુર	૧૭૧	૪૩૪	૫૦
	દર્શીનું ભોજન, મઠો	૪૧૪	૧૮૩	૨૯	વિદારક	સુકાયેલી નદીમાં પાણી			
વિજિલ	" " "	૪૧૪	૧૮૩	૩૨		કાઢવા માટે કરાતા			
વિજિવિલ	" " "	૪૧૪	૧૮૩	૨૮		ખાડા, વીરડા	૧૦૮૮	૪૧૪	૩૫
વિજૃમ્મિત	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૨૦	વિદિત	જાણેલું	૧૪૧૬	૬૮૬	૧
વિજ્ઞલ	અત્યંત ચીકણું, મઠો,				વિદિતા	શ્રી વિમલનાથ ભ. ની			
	સ્વાદિષ્ટ શાક વગેરે	૪૧૪	૧૮૩	૩૦		શાસનદેવી	૪૫	૧૩	૩૪
વિજ્ઞ	પ્રવીણ, નિપુણ, હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૫	૧	વિદિશ્	દિશાના ખૂણા	૧૬૭	૬૭	૪૬
વિજ્ઞાન	શિલ્પાદિનું જ્ઞાન	૩૧૦	૧૪૧	૪૭	વિદુ	બે કુંભસ્થલનો મધ્યભાગ	૧૨૨૬	૫૬૮	૩૦
"	કળા, કારીગર	૧૦૦	૩૧૭	૧૫	વિદુર	જાણનાર	૩૪૯	૧૫૭	૩૬
વિજ્ઞાનવેશન	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૫-શ્લો.	૧૧૧	૨૬	વિદુલ	નેતર	૧૧૩૭	૫૨૪	૨૩
વિજ્ઞાનમાતૃક	" "	૨૩૫	૧૧૧	૨૩	વિદૂષક	શૃંગાર રસ સહાયક,			
વિટ	વ્યભિચારી, ધૂતારો	૩૩૧	૧૪૮	૬૪		એક મશકરો માણસ	૩૩૧	૧૪૮	૫૨
(વિટક)	વિસ્ફોટક, ફોલ્લો	૪૬૬	૨૦૪	૫૮	વિદેહ	પાંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્ર	૧૪૬	૪૨૦	૩૩
વિટક	પક્ષીઓને વિશ્રામ માટે				વિદેહા	મિથિલા નગરી	૧૭૫	૪૩૩	૩૮
	બનાવેલ લાકડાનું સ્થાન				વિદ્ધ	વીંધાયેલું	૧૪૮૬	૬૮૨	૬
	(કબૂતરખાનું)	૧૦૧૦	૪૫૨	૪	વિદ્યા	ધૂધરી	૬૬૫-શ્લો.	૨૧૪	૨૭
વિટપ	અંડમૂલ	૬૧૩	૨૭૧	૨	વિદ્યાપ્રવાદ	૧૪ પૂર્વ પૈકી દશમું પૂર્વ	૨૪૮	૧૧૫	૪૦
"	થડ તથા શાખા વગરનું વૃક્ષ	૧૧૨૦	૫૧૪	૨૦	વિદ્યુત્રિય	કાંસુ	૧૦૪૧	૪૭૪	૫
"	વૃક્ષનો વિસ્તાર	૧૧૨૪	૫૧૬	૫૫	વિદ્યામણિ	ધૂધરી	૬૬૫-શ્લો.	૨૧૪	૨૮
વિટપિન્	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૨૩	વિદ્યુત્	વિજળી	૧૧૦૪	૫૦૫	૩૨

વિ-૧૦૬-વિ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વિદ્યુત્પ્રિય	કાંસું	૧૦૪૧	૪૭૪	૫	વિનિદ્રત્વ	જાગવું તે	૩૧૧	૧૪૪	૩૧
વિદ્રધિ	હાડકામાં રહેલો ભયંકર સોજો	૪૭૧	૨૦૭	૫૪	વિનિમય	ફેરફાર કરવો, અદલો-બદલો કરવો	૮૬૧	૩૮૨	૩૪
વિદ્રવ	પલાયન, નાસી જવું	૮૦૨	૩૫૫	૪૩	વિનિયોગ	ફળ આપવું તે	૧૫૨૦	૬૧૬	૬૪
વિદ્રુત	પિંગળી ગયેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૨૨	વિનીત	વિનયી, નમ્ર	૪૩૧	૧૧૦	૨૦
વિદ્રુમ	પરવાળાં	૧૦૬૬	૪૮૦	૫	„	સુશિક્ષિત, સરળ			
વિદ્વસ્	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૩	૨૮		ચાલવાળો ઘોડો	૧૨૩૫	૫૭૩	૨૮
વિદ્વેષ	વૈર, વિરોધ	૭૩૦	૩૨૦	૩૭	વિનેય	શિષ્ય, છાત્ર	૭૧	૨૦	૩૬
વિધવા	પતિ વગરની સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૧૦	વિનોદ	કીડા, રમત	૫૫૬-શે.	૨૪૬	૨
વિધા	પગાર, મજૂરી	૩૬૨	૧૬૨	૩૩	(„)	કૌતુક, તમાસો	૧૨૬	૪૦૧	૧૦
„	કર્મ, ક્રિયા	૧૪૧૭	૬૮૬	૪૪	વિન્દુ	જાણનાર, જ્ઞાની	૩૪૧	૧૫૭	૩૭
વિધાતૃ	જન્યવાચક શબ્દને આ શબ્દ લગાડવાથી જનક-વાચક શબ્દ બને છે, જેમ કે- વિશ્વવિધાતા	૫-પ.	૩	૫૦	વિન્ધ્ય	વિંધ્યાચલ પર્વત	૧૦૨૧	૪૬૩	૧૪
„	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૬	૬૦	વિન્ધ્યકૂટ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩-શે.	૪૩	૪૭
„	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૭	વિન્ધ્યનિલયા	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૨૧
વિધિ	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૬	૬૧	વિન્ધ્યવાસિન્	વ્યાડિ મુનિ	૮૫૨	૩૭૬	૧૩
„	કલ્પ, આચાર	૮૩૧	૩૭૧	૩૭	વિન્ન	વિચારેલું	૧૪૭૫	૬૭૭	૫
„	ભાગ્ય, નસીબ	૧૩૭૧	૬૩૨	૩૪	(વિન્ન)	મેળવેલું	૧૪૧૦	૬૮૩	૪૨
„	આજ્ઞા, હુકમ ફરમાવવો	૧૫૨૦	૬૧૬	૪૫	વિપક્ષ	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૪
વિધુ	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૬૨	વિપજ્ઞી	વીણા	૨૮૭	૧૩૧	૫૬
„	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૨૬	વિપણ	વેચાણ	૮૭૨	૩૮૩	૩૨
વિધુન્તુદ	રાહુગ્રહ	૧૨૧	૪૨	૪૭	વિપણિ	બજાર	૧૮૮	૪૩૧	૪૧
વિધુવન	હાલવું, કાંપવું	૧૫૨૨	૬૧૭	૩૭	„	હાટ, દુકાન	૧૦૦૨	૪૪૭	૮
વિધુર	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૨૮	વિપત્તિ	આપત્તિ, સંકટ	૪૭૮	૨૧૦	૫૬
વિધૂત	તજેલું, છોડી દીધેલું	૧૪૭૫	૬૭૭	૩	વિપથ	કુમાર્ગ, ખરાબ રસ્તો	૧૮૪	૪૩૮	૨૪
વિધૂનન	હલાવવું, કંપાવવું	૧૫૨૨	૬૧૭	૩૬	વિપદ્	આપત્તિ	૪૭૮	૨૧૦	૫૭
વિધેય	શાસ્ત્રના સંસ્કારવાળો, ઇંદ્રિયવિજયી	૪૩૨	૧૧૦	૨૭	વિપર્યય	વિપરીત, ઊલટું	૧૫૦૧	૬૮૮	૩૪
વિનતાસૂનુ	અરુણ, સૂર્યનો સારથી	૧૦૨	૩૩	૨૭	વિપર્યાસ	„ „	૧૫૦૧	૬૮૮	૩૨
(વિનયગ્રાહિન્)	શાસ્ત્રના સંસ્કારવાળો, ઇંદ્રિય વિજયી	૪૩૨	૧૧૦	૩૩	વિપશ્ચિત્	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૨	૧૫૪	૨૭
„	„ „	૪૩૨	૧૧૦	૩૦	વિપશ્ચિન્	સાતમા શાક્યસિંહ બુદ્ધ	૨૩૬	૧૧૧	૩૩
(વિનસ)	નાક વિનાનો	૪૫૦	૧૧૭	૧૭	વિપાકસૂત્ર	૧૧મું અંગસૂત્ર	૨૪૪	૧૧૪	૪૦
વિના	સિવાય	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૦	વિપાદિકા	પગમાં થયેલો ફોલ્લો			
વિનાયક	ગણેશ	૨૦૭	૧૩	૨૭		અથવા ચીરો	૪૬૫	૨૦૪	૪૫
વિનાયક	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૪	૧૧૧	૧૦	વિપાશ્	વિપાશા નદી	૧૦૮૬	૪૧૨	૫૧
(વિનાશ)	ધનનો નાશ	૭૩૮	૩૨૫	૧૨	વિપાશા	„ „	૧૦૮૬	૪૧૨	૫૫
વિનિદ્ર	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૧	૫૧૧	૨૨	વિપિન	જંગલ, વન	૧૧૧૦	૫૦૮	૪૩
					વિપુલ	વિશાલ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૨૩
					વિપુલસ્કન્ધ	અરુણ, સૂર્યસારથી	૧૦૨-શે.	૩૩	૩૦
					વિપુલ્લ	પૃથ્વી	૧૩૮	૪૧૬	૫૪
					વિપ્ર	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૧	૩૭
					વિપ્રકાર	પરાભવ, તિરસ્કાર	૪૪૧	૧૧૩	૪૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(વિપ્રકુલ)	સમાન આચારવાળા				વિભ્રમાદિ-				
	બ્રાહ્મણોનો સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૪	વિયુક્તતા	બ્રાન્તિ વગેરે દોષ રહિત-			
વિપ્રકૃત	ઝાંખો પડેલો	૪૪૧	૧૯૩	૩૦		પ્રભુની વાણીનો રડમો ગુણ	૬૧	૧૭	૫૮
વિપ્રકૃષ્ટ	દૂર	૧૪૫૨	૬૬૭	૧૯	વિમનસ્	દુષ્ટ ચિત્તવાળો	૪૩૫	૧૯૧	૪૭
વિપ્રતિસાર	પશ્ચાત્તાપ, પસ્તાવો	૧૩૭૮	૬૩૧	૫૯	વિમર્શન	વિચારણા	૩૨૨	૧૪૫	૫૯
(વિપ્રતીસાર)	,,	૧૩૭૯	૬૩૧	૬૧	વિમલ	૧૩માં તીર્થકર ભગવાન	૨૭	૯	૪૧
વિપ્રયોગ	વિયોગ, વિરહ	૧૫૧૧	૬૯૨	૩૦	,,	ગઈ ચોવીરીના પાંચમાં			
વિપ્રલબ્ધ	ઠગાયેલો	૪૪૨	૧૯૩	૪૩	,,	તીર્થકર ભગવાન	૫૧	૧૪	૨૫
વિપ્રલમ્બ	વિયોગ, વિરહ	૧૫૧૧	૬૯૨	૨૮	,,	ઉજ્જવલ, સ્વભાવથી			
,,	ઠગવું, ખોટું કહી					નિર્મળ	૧૪૩૬	૬૬૦	૩
	ભભાવવું તે	૧૫૧૧	૬૯૬	૧૨	વિમલાદ્રિ	શત્રુંજય ગિરિરાજ	૧૦૩૦	૪૬૩	૨૪
વિપ્રલાપ	વિરુદ્ધ બોલવું	૨૭૬	૧૨૭	૪૯	વિમાતૃજ	ઓરમાન ભાઈ	૫૪૬	૨૪૨	૧૪
વિપ્રાશ્રિત	જ્યોતિષી	૪૮૩	૨૧૨	૫૧	વિમાન	દેવોનું વિમાન	૮૯	૨૬	૮
(વિપ્રાશ્રિત)	હાથ-પગ આદિની રેખાઓ				(વિમાનયાન)	દેવ	૮૯	૨૬	૧૧
	દેખી શુભાશુભ લક્ષણો				(વૈમાનિક)	વૈમાનિક દેવ	૮૯	૨૬	૧૨
	જાણવાવાળી સ્ત્રી	૪૮૩	૨૧૨	૫૬	વિમુદ્ર	બિડાયેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૨૩
વિપ્રિય	અપરાધ	૭૪૪	૩૨૭	૨૦	વિચિત્ર	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૨૩
વિપ્રુષ્	જળબિંદુ	૧૦૮૯	૪૯૫	૨૩	વિચિત્ર	અંધકાર	૧૪૬-સો.	૫૩	૪
વિપ્રુવ	ઉપદ્રવ, લૂંટ	૮૦૩	૩૫૬	૩	વિચિત્ર	ધીઠો, અવિનીત, નિર્લજ્જ	૪૩૨	૧૯૦	૪૮
વિપ્રુત	દુતાદિકનો વ્યસની	૪૩૪	૧૯૧	૩૧	વિચિત્ર	વામ, બંને હાથ આડા-			
વિવન્ધ	બંધકોશ, આફરો, ઝાડો					લાંબા કરે એટલી લંબાઈ	૬૦૦-સો.	૨૬૫	૪
	અને પેશાબનું રોકાણ	૪૭૧	૨૦૭	૩૧	વિચિત્ર	ઇંદ્ર	૧૭૪-સો.	૭૧	૩૪
વિવુધ	દેવતા	૮૯	૨૫	૪૭	વિચિત્ર	છુટા થવું, વિરહ	૧૫૧૧	૬૯૨	૩૨
વિવ્બોક	સ્ત્રીઓના ૧૦ સ્વાભાવિક				વિરજસ્	પાર્વતી	૨૦૫	૯૨	૩૯
	અલંકાર પૈકી એક	૫૦૭	૨૨૩	૩૧	વિરતિ	નિવૃત્તિ, અટકવું	૧૫૨૨	૬૯૭	૩૧
વિભવ	ધન	૧૯૧	૮૩	૧૮	વિરલ	છુટું છવાયું, આછું	૧૪૪૭	૬૬૫	૨૩
વિભા	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૪૬	વિરલજાનુક	વચ્ચે આંતરાવાળા			
વિભાકર	સૂર્ય	૯૭	૨૯	૪૩		ઢીંચણવાળો	૪૫૬	૨૦૦	૧૩
વિભાત	સવાર, પ્રાતઃકાળ	૧૩૯	૪૮	૩૪	વિરહ	વિયોગ, વિચ્છેદ	૧૫૧૧	૬૯૨	૩૨
વિભાવ	અલંકાર શાસ્ત્રમાં કહેલ				વિરાગાહ	વૈરાગ્યને યોગ્ય	૪૯૦	૨૧૫	૫૯
	રસોદીપક આલંબનાદિ	૩૨૬	૧૪૭	૧	વિરાટજ	વિરાટ દેશમાં ઉત્પન્ન			
વિભાવરી	રાત્રિ	૧૪૨	૫૦	૫૩		થયેલ હીરો	૧૦૬૬	૪૭૯	૫૯
વિભાવસુ	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૩૯	વિરાવ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૩	૫૯
,,	અગ્નિ	૧૧૦૦	૫૦૩	૮	વિરિચ્છ	બ્રહ્મા	૨૧૨	૯૬	૩૩
વિભુ	સ્વામી, નાયક	૩૫૯	૧૬૧	૩૧	વિરિચ્છન	,,	૨૧૨	૯૭	૩૧
વિભૂતિ	સંપત્તિ, ઐશ્વર્ય	૩૫૭	૧૬૦	૪૧	વિરિચ્છિ	,,	૨૧૧	૯૬	૨૩
વિભૂષા	શાભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૩૯	વિરુદ્ધોક્તિ	પરસ્પર વિરુદ્ધ બોલવું તે	૨૭૬	૧૨૭	૫૦
વિભ્રમ	સ્ત્રીઓના દશ સ્વાભાવિક				(વિરુદ્ધ)	ફણગા, નવા અંકુર	૧૧૮૩	૫૪૯	૨૧
	અલંકારો પૈકી એક	૫૦૮	૨૨૪	૧૬	વિરૂપાક્ષ	શંકર	૧૯૭	૮૭	૨૪
,,	શાભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૪૮	વિરોક	કિરણ	૧૦૦	૩૨	૪

વિ-૧૦૮-વિ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વિરોચન	સૂર્ય	૧૭	૩૦	૧૩	,,	કમળની નાળ	૧૧૬૫	૫૪૦	૨૨
,,	અગ્નિ	૧૦૧૭	૫૦૦	૪૦	(વિશ)	,,	૧૧૬૫	૫૪૦	૨૩
વિરોધ	વૈર, વિરોધ	૭૩૦	૩૨૦	૩૭	વિશક્રુટ	વિશાળ, મોટું	૧૪૨૧	૬૫૭	૯
વિલક્ષ	વિસ્મય પામેલ	૪૩૩	૧૯૦	૫૫	વિશદ	સફેદ, શુકલ	૧૩૧૨	૬૩૯	૩૯
વિલક્ષણ	વિચાર રહિત, પ્રયોજન				,,	નિર્મળ, ઉજ્જવળ	૧૪૩૬	૬૬૦	૩
	વિનાની સ્થિતિ	૧૪૧૭	૬૮૬	૪૮	વિશરણ	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૩૦
વિલગ્ર	શરીરનો વચલો ભાગ,				વિશસન	,,	૩૭૦	૧૬૫	૪૪
	કંદોરો બાંધવાની જગ્યા	૬૦૭	૨૬૭	૫૭	,,	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૩
વિલક્ષ્ણ	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૭	વિશાખ	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૯૪	૪૮
વિલમ્બિત	મંદગતિવાળું નૃત્ય	૨૧૨	૧૩૩	૩૩	વિશાખા	વિશાખા નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૫૭
વિલમ્બ	અતિશય દાન	૧૫૧૧	૬૯૬	૨૪	વિશાય	પહેરેગીરોનું વારા ફરતી			
વિલાપ	શોક કરવો, રુદન					સૂવું તે	૧૫૦૩	૬૮૯	૧૦
	પૂર્વક બોલવું તે	૨૭૫	૧૨૭	૩૨	વિશારણ	હિંસા	૩૭૨	૧૬૬	૧૯
વિલાસ	સ્ત્રીઓના દશ સ્વાભાવિક				વિશારદ	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૧	૧૫૪	૭
	અલંકારો પૈકી એક	૫૦૭	૨૨૩	૨૩	(,,)	બોરસલી, બકુલ વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧
વિલીન	પીગળી ગયેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૧૯	વિશાલ	વિસ્તીર્ણ, મોટું	૧૪૨૧	૬૫૭	૯
વિલેપન	વિલેપન, અંગરાગ	૬૩૫	૨૮૧	૩૮	વિશાલક	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧-શો.	૧૦૯	૪૩
વિલેપી	રાબડી, કાજી	૩૯૭	૧૭૫	૨૮	વિશાલતા	પહોળાઈ	૧૪૩૧	૬૫૮	૯
(વિલોચન)	આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૩૪	વિશાલા	ઉજ્જયિની નગરી	૧૭૬	૪૩૩	૫૭
વિલોમ	વિપરીત, ઉલટું	૧૪૬૫	૬૭૨	૫૪	વિશાલા	ઇંદ્રવારણી, પોઇનો વેલો	૧૧૫૭	૫૩૫	૪૫
વિલોમજિહ્વ	હાથી	૧૨૧૮-શો.	૫૬૫	૧૪	વિશાલાક્ષ	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૧
વિવધ	ભાર, બોજો	૩૬૪	૧૬૩	૪	વિશાલાક્ષી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૨
વિવર	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૪	૬૨૫	૬	વિશિખ	બાણ	૭૭૮	૩૪૨	૫૩
વિવર્ણ	મૂર્ખ, જડ	૩૫૨	૧૫૮	૪૯	વિશિખા	શેરી	૯૮૧	૪૩૬	૨૩
,,	પામર, નીચ, અસંસ્કારી	૧૩૨	૪૧૧	૪૮	વિશુદ્ધ	નિર્મળ, ઉજ્જવળ	૧૪૩૬	૬૬૦	૧૮
વિવશ	ખરાબ બુદ્ધિવાળો	૪૩૮	૧૯૨	૩૩	વિશેષ	ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપ, ભેદ	૧૫૧૫	૬૯૪	૨૧
વિવસ્વત્	સૂર્ય	૧૬	૨૯	૧	વિશેષક	કેશર-ચંદનાદિનું તિલક,			
વિવાદ	અનેક સંદેહ દૂર કરવા					ચાંદલો, ટીલું	૬૫૩	૨૮૯	૨૯
	રૂપ વ્યવહાર	૨૬૨	૧૨૨	૪	વિશોક	કુકડો	૧૩૨૫-શો.	૬૦૮	૪૨
વિવાહ	વિવાહ, લગ્ન	૫૧૭	૨૨૯	૪	વિશ્રમ્ભ	વિશ્વાસ	૧૫૧૮	૬૯૫	૪૫
વિવિક્ત	એકાંત	૭૪૨	૩૨૬	૮	વિશ્રાણન	દાન, ત્યાગ	૩૮૭	૧૭૧	૨૨
વિવિધ	ઘણા પ્રકારનું	૧૪૬૧	૬૭૪	૩૪	વિશ્રુત	પ્રસિદ્ધ, વિખ્યાત	૧૪૧૩	૬૮૪	૩૯
વિવૃતાક્ષ	કુકડો	૧૩૨૫	૬૦૮	૩૫	વિશ્વ	લોક, જગત્	૧૩૬૫	૬૨૬	૧૩
વિવેક	જડ-ચેતન વિ. નું ભેદ જ્ઞાન	૭૯	૨૦	૪૭	,,	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૪૮
વિવોદા	પતિ, વર	૫૧૭	૨૨૮	૪૨	વિશ્વકલ્પ	શિકારી કૂતરો	૧૨૮૧	૫૮૯	૪૩
વિવ્વોક	સ્ત્રીઓના સ્વાભાવિક દશ				વિશ્વકર	બ્રહ્મા	૫-પ.	૩	૫૬
	અલંકારો પૈકી એક-વિલાસ	૫૦૭	૨૨૩	૩૧	વિશ્વકર્ત	,,	૫-પ.	૩	૫૪
વિશ્	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૩૩	વિશ્વકર્મન	વિશ્વકર્મા, દેવોના શિલ્પી	૧૮૨	૭૬	૩૪
,,	વિષ્ણુ, મળ	૬૩૪	૨૮૦	૪૧	વિશ્વકારક	બ્રહ્મા	૫-પ.	૩	૫૭
,,	વૈશ્ય	૮૬૪	૩૮૦	૨૧	વિશ્વકૃત	વિશ્વકર્મા, દેવોના શિલ્પી	૧૮૨	૭૬	૩૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વિશ્વકૃત્	બ્રહ્મા	૫-પ.	૩	૫૩
વિશ્વજનક	..	૫-પ.	૩	૫૭
(વિશ્વદ્રવ્ય)	સર્વતરફ જ નાર,			
	સર્વવ્યાપક, સર્વને પૂજનાર	૪૪૪	૧૧૪	૨૮
વિશ્વભુજ	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૧-શો.	૧૦૩	૧૩
વિશ્વમૂ	સાતમા શાક્યસિંહ બુદ્ધ	૨૩૬	૧૧૧	૩૬
વિશ્વમેષજ	સુંઠ	૪૨૦	૧૮૫	૫૮
વિશ્વમ્મર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૧	૧૪
વિશ્વમ્મરા	પૃથ્વી	૧૩૫	૪૧૪	૫૨
વિશ્વરૂપ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૧	૧૮
વિશ્વરેતસ્	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૧૩
વિશ્વવિધાત્	..	૫-પ.	૩	૫૫
વિશ્વસૂ	..	૫-પ.	૩	૫૬
વિશ્વસૃજ્	..	૫-પ.	૩	૫૪
(..)	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૨૪
વિશ્વસેનરાજ	શ્રી શાંતિનાથ ભ. ના પિતા	૩૭	૧૨	૧૧
વિશ્વસ્તા	વિધવા સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૯
વિશ્વસ્રષ્ટ	બ્રહ્મા	૫-પ.	૩	૫૫
વિશ્વા	સુંઠ	૪૨૦	૧૮૫	૫૩
..	પૃથ્વી	૧૩૫	૪૧૪	૫૦
વિશ્વામિત્ર	વિશ્વામિત્ર ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૨૬
(વિશ્વાવસુ)	હાહા વગેરે ગંધર્વ દેવ	૧૮૩	૭૭	૪૧
વિશ્વાસ	ખાત્રી, શ્રદ્ધા	૧૫૧૮	૬૧૫	૪૬
વિશ્વેદેવ	ગણદેવતા	૮૧-શો.	૨૫	૭૦
(વિષ્)	વિષ્ણુ, મળ	૬૩૪	૨૮૦	૪૪
વિષ	ઝેર	૧૧૧૫	૫૫૫	૨૧
..	પાણી	૧૦૭૦-શો.	૪૮૩	૫૦
વિષણ્ણતા	મનની પીડા, ખેદ	૩૧૨	૧૪૨	૧૧
વિષદર્શન-				
મૃત્યુક	છવંછવ પક્ષી, જે ઝેર			
	જોતાં જ મરી જાય છે તે	૧૩૪૦	૬૧૫	૫૦
વિષધર	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૬૦૦	૧
વિષભિષજ્	વિષ, વૈધ, ગારૂડી	૪૭૪	૨૦૧	૧૧
વિષમ	ત્રણ, પાંચ, સાત વગેરે			
	વિષમ સંખ્યાવાચક શબ્દ	૧૫-પ.	૫	૬૧
વિષમનેત્ર	શંકર	૧૬-પ.	૬	૨
(..)	..	૧૧૬	૮૭	૧૨
વિષમપલાશ	સપ્તપર્ણ, સાતપુડાનું ઝાડ	૧૬-પ.	૬	૫
વિષમશક્તિ	શંભુ	૧૬-પ.	૬	૭
(વિષમસ્પૃહા)	પારકું ધન હરણ			

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
કરવાની ઇચ્છા		૪૩૧	૧૧૦	૧૧
વિષમાયુષ	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૪૧
વિષમેષુ	..	૧૬-પ.	૬	૪
(..)	..	૨૨૮	૧૦૮	૩૪
વિષમોત્રત	ઊંચાનીચું	૧૪૬૮	૬૭૪	૮
વિષય	દેશ	૧૪૭	૪૨૧	૧૧
..	રૂપ-રસ-આદિ પાંચ વિષય	૧૩૮૪	૬૩૫	૩૧
વિષયગ્રામ	વિષયોનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૬
વિષયિન્	ચક્ષુ આદિ ઇન્દ્રિય	૧૩૮૩	૬૩૪	૪૧
વિષસૂચક	ચકોરપક્ષી	૧૩૩૧	૬૧૫	૩૧
વિષાક્ત	ઝેરવાળું બાણ	૭૭૧	૩૪૩	૫૫
વિષાગ્રજ	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૩
વિષાણ	હાથીના બન્ને દંતશૂળ,	૧૨૨૪	૫૬૭	૨૭
..	બળદનું શીંગડુ	૧૨૬૪	૫૮૨	૩૦
વિષાણાન્ત	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭-શો.	૧૩	૪૭
વિષાદ	મનની પીડા, ખેદ, શોક	૩૧૨	૧૪૨	૧૭
વિષાન્તક	શંકર	૧૧૭	૮૭	૨૫
વિષાપહ	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧-શો.	૧૦૧	૪૨
વિષુવ	સમાન રાત્રિ અને			
	દિવસ હોય તેવો કાળ	૧૪૬	૫૩	૧૧
વિષુવત્	મેષ તથા તુલા સંક્રાંતિ	૧૪૬	૫૩	૧
વિષ્કમ્મ	રવૈયો બાંધવાનો ખીલો,			
	થાંભલો વિ.	૧૦૨૩	૪૫૧	૫૩
વિષ્કિર	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૨૮
..	કુકડો	૧૩૨૫-શો.	૬૦૪	૪૦
વિષ્ટપ	લોક, જગત્, દુનિયા	૧૩૬૫	૬૨૬	૮
વિષ્ટર	આસન, કાષ્ઠાસન	૬૮૪	૩૦૩	૫૭
..	દર્ભની મૂઠી, દર્ભનું આસન	૮૩૫	૩૭૦	૩
..	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૩૩
વિષ્ટરશ્રવસ્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૮	૧૦૨	૩૫
વિટિ	બળાત્કારે નરકમાં			
	નાંખવું તે	૧૩૫૮	૬૨૩	૧૬
વિષ્ઠા	વિષ્ણુ, મળ	૬૩૪	૨૮૦	૪૮
વિષ્ણુ	શ્રી શ્રેયાંસનાથ			
	ભ. ના પિતા	૩૭	૧૨	૪
..	શ્રી શ્રેયાંસનાથ			
	ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૩૫
..	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૧૮	૧૨
વિષ્ણુગુપ્ત	વાત્સ્યાયન ઋષિ,			
	ન્યાયભાષ્યકાર	૮૫૪	૩૭૬	૪૧

વિ-૧૧૦-વી

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વિષ્ણુગૃહ	તામ્રલિપ્તિ નગરી	૧૭૧	૪૩૪	૪૧	વિહંગ	,,	૧૩૧૬	૬૦૩	૫૬
વિષ્ણુપદ	આકાશ	૧૬૩	૬૪	૨૨	વિહંગમ	,,	૧૩૧૬	૬૦૩	૫૬
વિષ્ણુપદી	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૮	વિહંગિકા	કાવડ, ભાર ઉપાડવાની			
વિષ્ણુવાહન	ગરુડ પક્ષી	૨૩૦	૧૦૯	૧૭		લાકડી	૩૬૪	૧૬૩	૨૩
વિષ્ણુશક્તિ	લક્ષ્મી	૨૨૬-શં.	૧૦૭	૧૦	વિહનન	પીંજવું, પીંજવાનું યંત્ર	૧૧૨	૪૦૨	૩૯
વિષ્ણવ્	ચારે બાજુ	૧૫૨૧	૭૦૧	૩૨	(વિહનદલા)	પુરુષના લક્ષણવાળી સ્ત્રી	૫૩૨	૨૩૬	૨
વિષ્ણવસેન	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૯૯	૧૯	વિહસિત	કાંઈક અવાજ થાય			
વિષ્ણવ્રચ	સર્વ તરફ જનાર,					તેવું હાસ્ય	૨૧૭	૧૩૬	૫૧
	સર્વ વ્યાપક	૪૪૪	૧૧૪	૨૩	વિહસ્ત	વ્યાકુલ, ગભરાયેલો	૩૬૬	૧૬૩	૫૩
વિષ્ણાળ	ભોજન, ખાવું તે	૪૨૪	૧૮૭	૧૬	વિહાયસ્	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૩૩
વિસ	કમળની નાળ	૧૧૬૫	૫૪૦	૧૬	,,	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૨૩
વિસંવાદ	ઠગવું, ખોટું કહી				વિહાયસા	આકાશ	૧૫૨૬	૭૦૦	૨
	ભરમાવવું	૧૫૧૧	૬૧૬	૨૦	(વિહાયસા)	,,	૧૬૩	૬૪	૩૪
(વિસક-					વિહાયિત	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૬
ણિકા)	બગલી	૧૩૩૩	૬૧૨	૨૨	વિહાર	જિનાલય, જિનમંદિર	૧૧૪	૪૪૩	૬૧
વિસકણિકા	,,	૧૩૩૩	૬૧૨	૨૦	,,	વિહાર, પગે ચાલવું	૧૫૦૦	૬૮૮	૬
વિસપ્રસૂત	કમળ	૧૧૬૧	૫૩૮	૧	વિહત	સ્ત્રીઓના દશ સ્વાભાવિક			
(વિસપ્રસૂન)	,,	૧૧૬૨	૫૩૮	૪		અલંકારો પૈકી એક	૫૦૮	૨૨૪	૧૫
વિસર	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૫૩	વિહલ	ભયભીત, મુંઝાયેલો	૪૪૮	૧૧૬	૩
વિસર્જન	દાન, ત્યાગ, વિદાય કરવું	૩૮૬	૧૭૧	૧૫	વીક્ષાપત્ર	વિસ્મય પામેલ, શરમાયેલ	૪૩૩	૧૧૦	૫૪
વિસાર	મચ્છ, માછલું	૨૩૪૪	૬૧૭	૪૨	વીક્ષ	આશ્ચર્ય, અદ્ભુતરસનો			
વિસારિન્	વિસ્તાર પામનાર	૩૯૦	૧૭૨	૪૨		સ્થાયીભાવ	૩૦૪-શં.	૧૩૧	૩
(વિસિની)	કમલનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૧૮	વીજ્ઞા	વિહાર, પગે ચાલવું તે	૧૫૦૦	૬૮૮	૫
વિસૃત્વર	વિસ્તાર પામનાર	૩૯૦	૧૭૨	૩૭	વીચિ	પાણીનાં મોજા, તરંગ	૧૦૭૫	૪૮૬	૪૨
વિસૃમર	,,	૩૯૦	૧૭૨	૪૦	વીચિમાલિન્	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૩
વિસ્ત	(૮૦) રતિ ભાર વજન	૮૮૪	૩૮૧	૩૧	વીણા	વીણા, તંબુરો	૨૮૭	૧૩૧	૫૦
વિસ્તર	શબ્દનો સમૂહ	૧૪૩૨	૬૫૮	૨૨	વીણાવાદ	વીણા વગાડનાર	૧૨૪	૪૦૮	૨૭
વિસ્તાર	વૃક્ષનો વિસ્તાર	૧૧૨૪	૫૧૬	૫૨	વીત	અંકુશથી હાથીને રોકવો			
,,	વિસ્તાર, વિશાળતા, ફેલાવો	૧૪૩૨	૬૫૮	૧૫		અને હાથીને ચલાવવા			
વિસ્તીર્ણ	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૩૪		મહાવતના પગની સંજ્ઞા	૧૨૩૧	૫૭૦	૪૦
વિસ્ફાર	ધનુષ્યનો ટંકાર (શબ્દ)	૧૪૦૬	૬૪૬	૨૦	,,	હાથી, ઘોડા	૧૨૫૨	૫૭૮	૨
વિસ્ફુલ્લિજ્ઞ	વનસ્પતિજન્ય સ્થાવર વિષ	૧૧૧૧	૫૫૬	૫૩	વીતંસ	પાશ, જાળ	૧૩૧	૪૧૧	૨૦
(વિસ્ફોટ)	વિસ્ફોટક, ફોલ્લો	૪૬૬	૨૦૪	૫૨	વીતદમ્પ	સરળ, દંભ વિનાનો	૪૧૦	૨૧૬	૧
વિસ્મય	આશ્ચર્ય	૩૦૩	૧૩૮	૫૬	વીતન	ડોકની બન્ને બાજુના પડખાં	૫૮૭	૨૫૧	૪૪
વિસ્મૃત	વિસરી ગયેલું	૧૪૧૫	૬૮૫	૨૭	વીતરાગ	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૬૩
વિસ્ર	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૧	વીતિ	ઘોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૩૬
,,	કાચા માંસ વગેરેની ગંધ	૧૩૧૨	૬૩૧	૧૩	વીતિહોત્ર	અગ્નિ	૧૦૧૮	૫૦૧	૨૨
વિસ્રગન્ધિ	હરતાલ	૧૦૫૮	૪૭૭	૧૬	(વીથિ)	શ્રેણી, ઓળી	૧૪૨૩	૬૫૩	૪૧
વિસ્રસા	જરા, વૃદ્ધાવસ્થાનો હેતુ	૩૪૦	૧૫૩	૧	,,	નાટ્ય પ્રબંધનો એક પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૫૧
વિહગ	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૩	૫૪	,,	શ્રેણી, પંક્તિ	૧૪૨૩	૬૫૩	૪૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	
વીંધ્ર	ઉજ્જવલ, સ્વભાવથી નિર્મળ	૧૪૩૬	૬૬૦	૪	વીર્યપ્રવાદ	૧૪ પૂર્વ પૈકી ત્રીજું પૂર્વ	૨૪૭	૧૧૫	૩૦	
વીનાહ	દ્વાના મુખનું ઈંટોવડે ચણાવું ઢાંકણ	૧૦૯૨	૪૯૭	૧	વીવધ	ભાર, બોજો	૩૬૪	૧૬૩	૭	
વીર	ચોવીસમા તીર્થકર ભ.	૨૮	૧૦	૧૦	(વીવધિક)	અઘાદિકનો ભાર	ઉપાડનાર	૩૬૪	૧૬૩	૧
"	વીર રસ (નવ રસ પૈકીનો એક રસ)	૨૯૪	૧૩૫	૩૭	(વૃક્)	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૨૮	
"	વીર (સુભટ)	૩૬૫	૧૬૩	૩૧	"	વરુ	૧૨૯૧	૫૯૪	૨૩	
(,,)	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૬	૨	વૃક્ધૂપ	અનેક દ્રવ્યનો બનેલો	દશાંગ વગેરે ધૂપ, લોબાન	૬૪૮	૨૮૭	૪
વીરજયન્તિકા	સમરાંગણમાં કરાતું નૃત્ય	૨૮૧	૧૨૯	૫૧	(,,)	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૨૮	
વીરણીમૂલ	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૫	૫૩	વૃકોદર	ભીમસેન	૭૦૭	૩૧૧	૩૩	
(વીરણ-મૂલિકા)	" " "	૧૧૫૮	૫૩૬	૨	"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૮	
(વીરતરુ)	" " "	૧૧૩૫	૫૩૬	૨	વૃક્ષ	હૃદયની અંદરનો કમલના આકારનો માંસપિંડ	૬૨૩	૨૭૫	૧૬	
વીરપત્ની	વીરપુરુષની સ્ત્રી	૫૧૫	૨૨૮	૨	વૃક્ષ	કાપેલું, છંદાયેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૨૨	
વીરપાણ	ચાલુ અથવા ભાવી યુદ્ધમાં થતું મદિરાપાન	૮૦૨	૩૫૫	૨૯	વૃક્ષ	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૪	
વીરભવન્તી	મોટી બહેન	૫૫૪-શે.	૨૪૫	૭	વૃક્ષધૂપ	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૨૮	
વીરભાર્યા	વીર પુરુષની પત્ની	૫૧૫	૨૨૮	૪	વૃક્ષભિદ્	કુહાડી, વાંસલો	૯૧૮	૪૦૫	૩૪	
વીરમાતૃ	વીર પુરુષને જન્મ આપનારી માતા	૫૫૮	૨૪૬	૬૨	વૃક્ષભેદિન્	કુહાડી	૯૧૯	૪૦૫	૫૬	
વીરવિપ્લાવક	શુદ્રના ધનથી હોમ કરનાર	૮૬૧	૩૭૮	૫૯	વૃક્ષવાટી	બગીચો, અમાત્યાદિના ઘરની પાસેની વાડી	૧૧૧૩	૫૦૯	૪૮	
વીરશકુ	બાણ	૭૭૮-શે.	૩૪૩	૨૮	વૃક્ષાદન	કુહાડી	૯૧૯	૪૦૫	૫૫	
વીરસૂ	વીર પુરુષને જન્મ આપનારી માતા	૫૫૮	૨૪૬	૬૩	વૃક્ષામ્લ	આંબલી, કોકમ	૪૧૭	૧૮૪	૬૧	
વીરહન્	અગ્નિહોત્રના ઓલવાઈ ગયેલા અગ્નિવાળો બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૧૯	વૃજિન	પાપ, દુષ્કૃત્ય, અશુભકર્મ	૧૩૮૧	૬૩૩	૩૭	
વીરાશંસન	ભયંકર યુદ્ધભૂમિ (બહુ સંહાર થવાથી)	૮૦૧	૩૫૫	૫	"	વક, વાંકું	૧૪૫૭	૬૬૯	૧૫	
વીરાશંસની	" " "	૮૦૧	૩૫૫	૬	"	કેશ, વાળ	૫૬૮-શે.	૨૫૧	૧૭	
વીરુષ્	વિસ્તાર પામેલો વેલો, ગુચ્છવાળી વેલડી	૧૧૧૮	૫૧૨	૫૪	વૃત્ત	ઢંકાયેલું, પસંદ કરેલું	૧૪૮૪	૬૮૦	૫૭	
વીરોજ્ઞ	અગ્નિનો ત્યાગ કરનાર, હોમ નહિ કરનાર બ્રાહ્મણ	૮૬૦	૩૭૮	૪૯	વૃત્તિ	વાડ, કોટ	૯૮૨	૪૩૭	૩	
વીરોપજીવક	અગ્નિહોત્રના બહાનાથી માગી ખાનાર બ્રાહ્મણ	૮૬૦	૩૭૮	૫૪	"	ઘેરો, વીટવું તે	૧૫૨૩	૬૯૮	૨૩	
વીર્ય	ઘણા જ ઉત્સાહ	૩૦૦	૧૩૭	૬૫	વૃત્ત	શુદ્ધ આચાર, શિયલ, ચારિત્ર	૮૪૪	૩૭૩	૩૩	
"	શુક, વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૪૮	"	ગોળ	૧૪૬૭	૬૭૩	૫૦	
વીર્યન્તરાય	તીર્થકરમાં ન હોય તે ૧૮ દૌષ પૈકી ત્રીજો દોષ	૭૨	૧૮	૯	વૃત્ત	ઢંકાયેલું, પસંદ કરેલું	૧૪૮૪	૬૮૧	૨	
					વૃત્તાધ્યયનદ્વિ	તપ-સ્વાધ્યાયથી ઉત્પન્ન તેજ	૮૩૮	૩૭૧	૧૦	
					વૃત્તાન્ત	વાર્તા, વૃત્તાંત, ખબર	૨૬૦	૧૨૦	૨૭	
					વૃત્તિ	વિશેષ અર્થને જણાવનાર	૨૫૭	૧૧૮	૫૫	
					"	આજીવિકાના ત્રણ પ્રકાર (વાણિજ્યાદિ)	૮૬૪	૩૮૦	૨૬	
					"	આજીવિકા	૮૬૫	૩૮૦	૩૭	
					વૃત્ર	ઈંદ્રનો શત્રુ, વૃત્રાસુર	૧૭૪	૭૧	૪૫	
					"	અંધકાર	૧૪૬-શે.	૫૩	૨	

વૃ-૧૧૨-વે

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(વૃત્રદિષ્)	ઇંદ્ર	૧૭૫	૭૧	૫૪	વૃષવાહન	શંકર	૧૨-પ.	૫	૪૨
વૃથા	નિષ્ફલ, ફોગટ	૧૫૩૪	૭૦૪	૧૨	વૃષસ્યન્તી	મૈથુનની ઇચ્છાવાળી સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૧૬
વૃદ્ધ	સ્થવિર, ઘરડો	૩૩૯	૧૫૨	૪૧	વૃષાકપિ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૦	૪૮
વૃદ્ધકાક	એક જાતનો કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૭	૫૧	"	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૧	૨૫
વૃદ્ધશ્રવસ્	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૪૧	વૃષાક્રાન્તા	સાંઢનો સંયોગ પામેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૯
વૃદ્ધિ	અંડકોશની વૃદ્ધિ	૪૭૦	૨૦૬	૬૦	વૃષાક્ષ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૭
"	વ્યાજ	૮૮૧	૩૮૭	૩૫	વૃષાઙ્ક	શંકર	૧૯૫	૮૬	૧૧
"	વૃદ્ધિ, વધવું	૧૫૦૨	૬૮૮	૪૨	વૃષાઙ્ક	"	૭-પ.	૪	૩
વૃદ્ધિજીવન	વ્યાજનો ધંધો-વેપાર	૮૮૦	૩૮૭	૩૧	વૃષાશ્ચ	ઇંદ્રનો ઘોડો	૧૭૬-શો.	૭૨	૪૫
વૃદ્ધોક્ષ	ઘરડો બળદ	૧૨૫૮	૫૭૯	૫૯	વૃષાસન	શંકર	૯-પ.	૪	૬૦
વૃદ્ધ્યાજીવ	વ્યાજનો ધંધો	૮૮૦	૩૮૭	૧૧	વૃષી	તપસ્વી વિ. નું			
વૃન્ત	ડીંટ, પુષ્પ અને					દાભનું આસન	૮૧૬	૩૬૧	૫૧
	ફળનું બંધન	૧૧૨૭	૫૧૮	૪૪	વૃષોત્સાહ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૨	૫૩
વૃન્દ	સમૂહ	૧૪૧૧	૬૪૯	૧૫	વૃષોપગા	ગર્ભાધાન માટે સાંઢ			
વૃન્દાઙ્ક	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૩		પાસે જનારી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૫૬
વૃન્દારક	દેવતા	૮૮	૨૫	૧૬	વૃષ્ટિ	વરસાદ	૧૬૬	૬૬	૮
વૃશ્ચિક	વીંછી	૧૨૧૧	૫૬૧	૧૨	વૃષ્ટિજીવન	વરસાદના પાણીવડે			
(,,)	બાર રાશિ પૈકી ૮મી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪		અનાજ થાય તેવો દેશ	૯૫૫	૪૨૪	૪૦
વૃષ	શ્રી ઋષભદેવ ભ. નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૮	વૃષ્ણિ	ઘેટો	૧૨૭૬	૫૮૮	૧૩
"	અરડુશી	૧૧૪૦	૫૨૬	૧૪	(વૃષ્ણિ)	કિરણ	૧૦૦	૩૧	૫૪
"	બળદ	૧૨૫૬	૫૭૯	૨૩	વૃષ્ય	અડદ	૧૧૭૧	૫૪૩	૪૩
"	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૯૮	૩૬	(વૃસી)	દાભનું આસન			
"	ધર્મ, પુણ્ય, સુકૃત્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૨૩		(તપસ્વી વિ.નું)	૮૧૬	૩૬૧	૫૪
(,,)	બાર રાશિ પૈકી બીજી રાશી	૧૧૬	૪૦	૪૪	વૃહદ્ગૃહ	કારૂષ દેશ	૯૫૯	૪૨૫	૫૭
વૃષકેતન	શંકર	૭-પ.	૪	૪	વેગ	વેગ	૪૯૪	૨૧૭	૩૮
વૃષગામિન્	"	૯-પ.	૪	૫૮	વેગસર	અચ્ચર	૧૨૫૩	૫૭૮	૧૫
વૃષણ	અંડકોશ	૬૧૨	૨૭૦	૪૩	વેણિ	વેણી, સર્પાકારે			
વૃષદંશક	બિલાડો	૧૩૦૧	૫૯૯	૧૪		ગૂંથેલો ચોટલો	૫૭૦	૨૫૧	૫૭
વૃષધ્વજ	શંકર	૬-પ.	૪	૧	વેણી	પ્રવાહ	૧૦૮૭	૪૯૩	૩૩
વૃષન્	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૧૦	"	ઘેટી	૧૨૭૭	૫૮૮	૪૧
વૃષપતિ	શંકર	૧૩-પ.	૫	૪૩	(,,)	વેણી, સર્પાકારે			
વૃષભ	શ્રી ઋષભદેવ ભ. નું લાંછન	૨૯	૧૦	૨૮		ગૂંથેલો ચોટલો	૫૭૦	૨૫૨	૬
"	બળદ	૧૨૫૬	૫૭૯	૨૧	વેણુ	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૩	૪૬
વૃષભવાહન	શંકર	૯	૪	૬	વેણુક	વાંસનો પરોણો	૧૨૩૦	૫૭૦	૪
વૃષયાન	"	૯-પ.	૪	૫૯	વેણુતટીભવ	સોનું	૧૦૪૪-શો.	૪૭૨	૨૬
વૃષલ	શૂદ્ર	૮૯૪	૩૯૫	૧૪	વેણુધ્મ	વાંસળી વગાડનાર	૯૨૫	૪૦૮	૩૨
વૃષલક્ષ્મન્	શંકર	૭-પ.	૪	૪	વેતન	પગાર	૩૬૨	૧૬૨	૨૭
વૃષલાચ્છન	"	૧૩-પ.	૫	૪૪	"	આજીવિકા	૮૬૫	૩૮૦	૩૯
(વૃષલાચ્છન)	શંકર	૧૯૫	૮૬	૧૧	વેતસ	નેતર	૧૧૩૭	૫૨૪	૨૪
વૃષલોચન	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૯૮	૪૦	વેતસ્વત્	બહુ નેતરવાળો પ્રદેશ	૯૫૪	૪૨૪	૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(વેત્રધર)	દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૩૨
વેત્રાસન	નંતરની ખુરશી	૬૮૪	૩૦૩	૫૨
વેત્રિન્	દ્વારપાલ	૭૨૧	૩૧૬	૩૧
વેદ	વેદ	૨૪૯	૧૧૬	૧૦
"	ચૌદ વિદ્યા પૈકી ૭-૮-૯-૧૦ પ્રકારની વિદ્યા (ચાર વેદ)	૨૫૩	૧૧	૪૪
વેદગર્ભ	બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૪૮
"	બ્રાહ્મણ	૮૧૩	૩૬૦	૧
વેદના	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૦	૬૨૮	૫૫
વેદવ્યાસ	વ્યાસ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૩૧
વેદહીન	સ્વાધ્યાય વિનાનો બ્રાહ્મણ	૮૫૬	૩૭૭	૪૧
વેદાન્ત	વેદનો સાર, ઉપનિષદ્	૨૫૦	૧૧૬	૪
(વેદિ)	નામાલરવાળી વીંટી	૬૬૪	૨૯૩	૨૩
(વેદિકા)	વેદિકા	૧૦૦૪	૪૪૮	૪
વેદિજા	દ્રોપદી	૭૧૧	૩૧૨	૪૩
વેદિત્	જાણનાર, વિદ્વાન્	૩૪૯	૧૫૭	૩૫
વેદી	યજ્ઞની વેદી	૮૨૪	૩૬૫	૨૨
"	વેદિકા	૧૦૦૪	૪૪૮	૩
વેદોદય	સૂર્ય	૯૮-શ્લો.	૩૦	૫૩
વેધ	વીંધવું	૧૫૨૩	૬૧૭	૫૭
વેધનિકા	મોતી વગેરે વીંધવાનું શસ્ત્ર	૯૦૯	૪૦૧	૨૩
વેધસ્	બ્રહ્મા	૨૧૨	૯૭	૪
"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૭	૧૦૨	૧૧
વેધિત	વીંધાયેલું	૧૪૮૬	૬૮૨	૧૦
વેધ્ય	નિશાન	૭૭૭	૩૪૨	૩૦
વેધ્યા	વાજિંત્રનો એક ભેદ	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૧૨
વેપયુ	કંપ, ધ્રુજારી	૩૦૬	૧૪૦	૩
વેમન્	વેમા, વણકરની સાળ	૯૧૩	૪૦૩	૧૮
વેર	શરીર	૫૬૩	૨૪૯	૬
વેલ	બગીચો, કૃત્રિમવાડી	૧૧૧૧	૫૦૯	૧૬
વેલા	લહર, તરંગ, મોજાં	૧૦૭૬	૪૮૭	૧૭
"	સમય, અવસર	૧૫૦૯	૬૯૧	૩૫
વેલ્લજ	કાળા મરી	૪૨૦	૧૮૫	૩૯
વેલ્લિત	ઘોડાનું જમીન ઊપર આળોટવું તે	૧૨૪૫	૫૭૬	૨૨
"	વક, વાંકું	૧૪૫૬	૬૬૯	૧૪
"	કંપેલું, હલાવેલું	૧૪૮૧	૬૭૯	૫
વેલ્લિત્રાગ્ર	કેશ, વાળ	૫૬૮-શ્લો.	૨૫૧	૧૭
વેશ	વેશ્યાઓનું રહેઠાણ	૧૦૦૩	૪૪૭	૧૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(,,)	વસ્ત્ર-અલંકાર-માળા			
	વગેરેથી થતી અંગશોભા	૬૩૫	૨૮૧	૧૮
વેશન્ત	નાનું સરોવર	૧૦૯૫	૪૭૮	૩૭
વેશ્મન્	ઘર	૯૮૯	૪૪૧	૩
વેશ્યા	વેશ્યા, ગણિકા	૫૩૨	૨૩૪	૧૨
વેશ્યાચાર્ય	વેશ્યાને નાચ શિખવનાર-અધ્યાપક	૩૩૦	૧૪૮	૨૨
વેશ્યાશ્રય	વેશ્યાઓને રહેવાનું સ્થાન	૧૦૦૩	૪૪૭	૧૫
વેષ	વસ્ત્ર-અલંકાર-માળા			
	વગેરેથી થતી અંગશોભા	૬૩૫	૨૮૧	૧૫
વેષવાર	સૂંઠ-મરી વગેરે મસાલો	૪૧૭	૧૮૪	૪૫
વેષ્ટન	કાનનો પડદો, કાનનું પોલાણ	૫૭૪	૨૫૩	૫૬
(વેષ્યા)	વેશ્યા	૫૩૨	૨૩૬	૧૫
વેસર	ખચ્ચર	૧૨૫૩	૫૭૮	૯
(વેસવાર)	મસાલો, સૂંઠ-મરી વગેરે	૪૧૭	૧૮૪	૪૫
વેહત્	ગર્ભાધાન માટે સાંઢની પાસે જનારી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૫૨
વૈ	પાદપૂરણમાં વપરાતો શબ્દ ૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮		૧૦
વૈકક્ષ	જનોઈની પેઠે પહેરેલી માળા	૬૫૨	૨૮૯	૫
વૈકક્ષ	ખેશ, ઉત્તરાસંગ	૬૭૨	૨૯૭	૪૯
વૈકટિક	ઝવેરી	૧૧૦	૪૦૧	૪૮
વૈકુણ્ઠ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૦	૩૧
"	ગણદેવતા	૮૯-શ્લો.	૨૬	૩
વૈઘ્નાનસ	વાનપ્રસ્થ (ત્રીજો આશ્રમ)	૮૦૯	૩૫૮	૧૮
વૈજનન	પ્રસવ માસ, ગર્ભનો છેલ્લો માસ	૫૪૧	૨૪૦	૬
વૈજયન્ત	ઇંદ્રનો મહેલ અને ધ્વજ	૧૭૮	૭૩	૨૬
"	કાર્તિકેય શંકરનો પુત્ર	૨૦૯-શ્લો.	૯૫	૧૩
(,,)	બીજું અનુત્તર વિમાન	૯૪	૨૭	૧૯
વૈજયન્તિક	નિશાનવાળો, ધજાને ધારણ કરનાર	૭૬૪	૩૩૭	૧૪
વૈજયન્તી	દંડમાં નાંખેલી ધજા	૭૫૦	૩૩૧	૧૧
વૈજયિ	ત્રીજા (મધવા) ચક્રવર્તી	૬૯૨	૩૦૭	૧૭
વૈજ્ઞાનિક	પ્રવીણ, હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૫	૨
વૈદ્ય	વૈદ્ય મણિ	૧૦૬૩	૪૭૯	૯
વૈળવ	વ્રતમાં ધારણ કરવા લાયક વાંસનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૧૭
"	સોનું	૧૦૪૪-શ્લો.	૪૭૨	૨૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વૈળવિક	વાંસળી વગાડનાર	૧૨૫	૪૦૮	૩૪	વૈરનિર્યાતન	વેરનો બદલો	૮૦૪	૩૫૬	૧૦
વૈળિક	વીણા વગાડનાર	૧૨૪	૪૦૮	૨૯	વૈરપ્રતિક્રિયા	,, ,,	૮૦૪	૩૫૬	૧૨
(વૈળુક)	વાંસનો પરોણો	૧૨૩૦	૫૭૦	૬	વૈરશુદ્ધિ	,, ,,	૮૦૪	૩૫૬	૧૧
વૈર્તસિક	કસાઈ, ખાટકી	૧૩૦	૪૧૧	૭	વૈરાટ	ગોકળગાય, ઇંદ્રગોપ	૧૨૦૯	૫૬૦	૪૨
વૈતનિક	ચાકર	૩૬૧	૧૬૨	૧૨	,,	વિરાટ દેશમાં ઉત્પન્ન			
વૈતરણી	વૈતરણી નદી	૧૦૮૬	૪૧૩	૧૨		થયેલ હીરો	૧૦૬૬	૪૭૯	૬૦
વૈતાલિક	સ્તુતિ કરનાર, બંદીજન	૭૯૪	૩૫૧	૨	વૈરિન્	શત્રુ	૭૨૯	૩૨૦	૧૨
વૈદેહ	વેપારી	૮૬૮	૩૮૧	૪૩	વૈરોટ્યા	૧૬ પૈકી ૧૩ મી			
વૈદેહક	વૈશ્ય પુરુષ અને બ્રાહ્મણી					વિદ્યાદેવી	૨૪૦	૧૧૨	૪૩
	સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૯૮	૩૯૬	૩૪	(, ,)	શ્રી મલ્લિનાથ ભ. ની			
વૈદેહી	પીપર	૪૨૧	૧૮૬	૧		શાસનદેવી	૪૫	૧૩	૪૪
,,	સીતા	૭૦૩	૩૧૦	૧૮	વૈવધિક	ભાર ઉપાડનાર	૩૬૪	૧૬૨	૬૩
વૈદ્ય	વૈદ્ય, આયુર્વેદનો જાણનાર	૪૭૨	૩૦૮	૨૪	વૈવર્ણ્ય	મલિનતા (ફિક્કું)	૩૦૭	૧૪૦	૬
વૈધેય	મૂર્ખ, અજ્ઞાની	૩૫૨	૧૫૮	૫૦	વૈશાખ	વૈશાખ મહિનો	૧૫૩	૫૭	૮
વૈધ્યત	યમનો પ્રતિહાર	૧૮૬	૭૮	૫૭	,,	બન્ને પગ વચ્ચે વૈંતનું અંતર			
વૈનતેય	ગરુડ પક્ષી (વિષ્ણુનું વાહન)	૨૨૧	૧૦૪	૧૦		રાખી ઊભા રહેવું તે	૭૭૭	૩૪૨	૧૧
,,	,, ,,	૨૩૧	૧૦૯	૧૯	,,	મંથન દંડ, રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૯	૩૮
(, ,)	સૂર્યનો સારથિ (અરુણ)	૧૦૨	૩૩	૨૭	વૈશેષિક	વૈશેષિક દર્શન	૮૬૨	૩૭૯	૩૦
વૈનયિક	શાસ્ત્રાભ્યાસ માટેનો રથ	૭૫૨	૩૩૨	૧	વૈશ્ય	ચાર વર્ણ પૈકી ત્રીજો વર્ણ	૮૦૭	૩૫૭	૨૨
વૈનીતક	શિબિકા વગેરે વાહન				,,	વેપાર	૮૬૪	૩૮૦	૧૪
	(મનુષ્યો વડે લઈ				વૈશ્રવણ	કુબેર દેવ	૧૮૯	૮૧	૩૬
	જવાય તેવું)	૭૫૯	૩૩૫	૧૩	વૈશ્રવણાલય	વડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૨૭
વૈન્ય	પૃથુરાજા	૭૦૦	૩૦૯	૨૯	વૈશ્વાનર	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૧	૨૧
વૈપરીત્ય	વિપરીત, ઉલટું	૧૫૦૧	૬૮૮	૩૪	વૈશ્વી	ઉત્તરાષાઢા	૧૧૩	૩૯	૨૮
વૈમાત્રેય	ઓરમાન ભાઈ	૫૪૬	૨૪૨	૧૪	વૈષ્ટત	હોમની રાખ	૮૩૭	૩૭૦	૩૯
વૈમાનિક	ભાર દેવલોકના દેવ	૧૨	૨૬	૬૯	(વૈષ્ણવ)	માક્ષિક ધાતુ	૧૦૫૪	૪૭૬	૧૬
(, ,)	દેવ	૮૯	૨૬	૧૨	(વૈષ્ણવી)	વૈષ્ણવી વિ. શંકરની માતા	૨૦૧	૯૦	૧૫
વૈમેય	અદલો-બદલો કરવો,				વૈસારિણ	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૩	૬૧૭	૨૬
	સાટું-ફેરફાર કરવો	૮૭૦	૩૮૨	૪૩	વૈહાસિક	વિદૂષક, મશ્કરો,			
(વૈયાકરણ-						હસાવનાર	૩૩૧	૧૪૮	૫૧
નિકાય)	વ્યાકરણ જાણનારાઓનો				વોટા	દાસી	૫૩૪	૨૩૬	૫૧
	સમૂહ	૧૪૧૩	૬૫૦	૧૨	વોરુખાન	ગુલાબી રંગનો ઘોડો	૧૨૪૦	૫૭૪	૪૫
વૈયાગ્ર	વાધના ચાંમડાથી				વોલ્લાહ	કપિલ ઘોડો, ધોળા કેશરા			
	ઢંકાયેલો રથ	૭૫૫	૩૩૩	૨		અને પૂંછડાવાળો ઘોડો	૧૨૩૯	૫૭૪	૩૪
વૈર	તીર્થંકર વિચરે ત્યારે				વોહિત્ય	વહાણ	૮૭૬	૩૮૫	૧૪
	૧૨૫ યોજન સુધી વૈર-				વૌષટ્	દેવોને બલિ આપવામાં			
	વિરોધ ન હોય તે					વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૮	૭૦૫	૫૪
	તીર્થંકરનો ૮મો અતિશય	૬૦	૧૬	૨૫	વ્યંસક	ઠગ, ધૂર્ત	૩૭૭	૧૬૭	૫૮
,,	વિરોધ	૭૩૦	૩૨૦	૩૬	વ્યક્ત	ભ. મહાવીરના			
વૈરજ્ઞિક	વૈરાગ્યને યોગ્ય	૪૯૦	૨૧૫	૫૭		ચોથા ગણધર	૩૨	૧૧	૧૫

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

વ્ય-૧૧૫-વ્યુ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વ્યક્ત	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૨	૧૫૪	૨૫	પદમાં લગાડવાથી				
„	સ્પષ્ટ	૧૪૬૭	૬૭૩	૪૫	પ્રશંસાવાચક શબ્દો બને				
વ્યક્તિ	વિશેષ, ભિન્ન-ભિન્ન સ્વરૂપ	૧૫૧૫	૬૧૪	૧૮	છે, જેમ કે-પુરુષવ્યાગ્ર	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૧	
વ્યગ્ર	વ્યાકુલ, ગભરાયેલો	૩૬૬	૧૬૩	૫૫	વ્યાગ્રાટ	ભારદ્વાજ પક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૫	૫૫
વ્યજ્ઞ	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૫૯	વ્યાગ્રી	બેઠી ભોંયરીંગણી	૧૧૫૭	૫૩૫	૨૯
વ્યજ્ઞક	હાથ વગેરેથી હૃદયનો				વ્યાજ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૩૫
	ભાવ જણાવવો તે	૨૮૨	૧૩૦	૨૦	વ્યાઙિ	વ્યાઙિ મુનિ	૮૫૨	૩૭૬	૮
વ્યજ્ઞન	ધી-શાક-દાળ-કઢી વગેરે	૩૯૭	૧૭૫	૫૮	વ્યાદીર્ણસ્ય	સિંહ	૧૨૮૫-સો.	૫૯૧	૧૮
„	દાઢી-મૂછ	૫૮૩-સો.	૨૫૭	૫૨	વ્યાધ	શિકારી	૧૨૭	૪૦૯	૧૨
„	પાંખો, વીંઝણો	૬૮૭	૩૦૫	૬	વ્યાધામ	ઇંદ્રનું વજ્ર	૧૮૧	૭૫	૧૮
વ્યતિહાર	અદલો-બદલો કરવો	૮૭૦	૩૮૨	૪૧	વ્યાધિ	માનસિક પીડા	૩૧૨	૧૪૨	૨૮
વ્યત્યય	વિપરીત, ઉલટું	૧૫૦૨	૬૮૮	૩૬	„	રોગ	૪૬૨	૨૦૩	૧૩
વ્યત્યાસ	„ „	૧૫૦૨	૬૮૮	૩૧	વ્યાધિત	રોગી	૪૫૯	૨૦૧	૩૩
વ્યથક	પીડનાર	૫૦૧	૨૨૦	૧૯	વ્યાધિસ્થાન	શરીર	૫૬૪-સો.	૨૪૯	૩૨
વ્યથા	દુઃખ, પીડા	૧૩૭૦	૬૨૮	૫૬	વ્યાન	સંપૂર્ણ, શરીરમાં સંચાર			
વ્યથ	વીંધવું	૧૫૨૩	૬૯૭	૫૬		કરનાર પવન	૧૧૦૯	૫૦૮	૬
વ્યથ્વ	કુમાર્ગ, ખરાબ રસ્તો	૯૮૪	૪૩૮	૨૦	વ્યાપત્ર	મૃત્યુ પામેલ	૩૭૪	૧૬૬	૫૨
વ્યન્તર	વ્યંતરદેવ	૧૧	૨૬	૪૭	વ્યાપાદ	દ્રોહ ચિંતવવો તે	૧૩૭૨	૬૨૯	૪૦
વ્યપદેશ	છળ, કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૨૯	વ્યાપાદન	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૨૭
વ્યભિચારિન્	દુરાચારી, ચારિત્ર ભ્રષ્ટ	૩૨૬	૧૪૭	૧	વ્યાપૃત	અમાત્ય સિવાયના કામ			
(„)	સંચારી ભાવ	૨૯૫	૧૩૬	૧૫		ઉપર નીમેલ મંત્રીઓ	૭૧૯	૩૧૫	૩૦
વ્યય	દ્રવ્યનો વ્યય	૧૫૧૬	૬૯૫	૧	વ્યાપ્ત	પૂર્ણ, ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૪
વ્યલીક	ઠગવું	૩૭૯	૧૬૮	૫૬	વ્યામ	વામ, બન્ને હાથ આડા-			
„	અપરાધ	૭૪૪	૩૨૭	૧૭		લાંબા કરે તેટલી લંબાઈ	૬૦૦	૨૬૪	૫૮
વ્યવચ્છેદ	ધનુષ્યમાંથી બાણનું છોડવું	૭૮૦	૩૪૪	૧૦	વ્યાયામ	થાક, પરિશ્રમ, કસરત	૩૨૦	૧૪૪	૪૯
વ્યવધા	અન્તર્ધાન, ઢોકણ	૧૪૭૭	૬૭૭	૪૫	„	વામ, બન્ને હાથ આડા-			
વ્યવધાન	„ „	૧૪૭૮	૬૭૭	૪૮		લાંબા કરે તેટલી લંબાઈ	૬૦૦	૨૬૫	૨
વ્યવહાર	લેણ-દેણ સંબંધી વ્યવહાર	૨૬૨	૧૨૧	૫૭	વ્યાયોગ	નાટ્ય પ્રબંધનો એક પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૪૮
„	તરવાર	૭૮૨-સો.	૩૪૫	૫૦	વ્યાલ	હિંસક પશુ	૧૨૧૬	૫૬૪	૧૭
વ્યવાય	મૈથુન, કામકીડા	૫૩૮	૨૩૮	૪૧	„	ખરાબ હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૨૧
„	અંતરાય, વિઘ્ન	૧૫૦૯	૬૯૧	૨૮	„	સર્પ, નાગ	૧૩૦૩	૫૯૯	૫૭
વ્યસનસપ્તક	શિકાર વગેરે સાત વ્યસનો	૭૩૯	૩૨૫	૧૪	વ્યાલગ્રાહિન્	ગારુડી, સર્પ પકડનાર	૪૮૮	૨૧૫	૮
વ્યસનાર્ત	વ્યસનથી પીડાયેલ	૩૮૧	૧૬૯	૨૯	(વ્યાવૃત્ત)	(૧) ઢંકાયેલું, (૨) પસંદ			
વ્યસનિન્	ધૂતાદિકનો વ્યસની	૪૩૫	૧૯૧	૩૩		કરેલું, ચૂંટી કાઢેલું	૧૪૮૪	૬૮૧	૯
વ્યાકરણ	વેદના ૭ અંગ પૈકી				વ્યાસ	વ્યાસ ઋષિ, મહાભારતકાર	૮૪૭	૩૭૪	૪૨
	ત્રીજું અંગ	૨૫૦	૧૧૬	૬૦	„	વિસ્તાર, ફેલાવો	૧૪૩૨	૬૫૮	૧૮
વ્યાકુલ	વ્યાકુલ, ગભરાયેલો	૩૬૬	૧૬૩	૫૪	વ્યાહાર	વાણી, વચન	૨૪૧	૧૧૩	૨૨
વ્યાકોશ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૭	૫૧૯	૩	વ્યુત્ક્રમ	ક્રમ વિનાનું, ઉલટો ક્રમ	૧૫૧૧	૬૯૨	૨૩
વ્યાઘ્ર	વાધ	૧૨૮૫	૫૯૧	૨૨	વ્યુત્પન્ન	શાસ્ત્રાદિ તત્વોનો સંસ્કારી	૩૪૫	૧૫૫	૫૪
„	વ્યાઘ્ર વગેરે શબ્દો ઉત્તર				વ્યુષ્ટ	સવાર, પ્રાતઃકાળ, પ્રભાત	૧૩૯	૪૮	૩૨

વ્યુ-૧૧૬-શ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
વ્યુષ્ટિ	ફલ, પરિણામ, પ્રયોજન	૧૪૪૬	૬૬૪	૨૬	ત્રીઢા	,,	૩૧૧	૧૪૧	૬૫
વ્યૂહ	વિશાળ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૧૬	ત્રીહિ	ધાન્ય	૧૧૬૮	૫૪૧	૩૯
વ્યૂહકક્ષ્ટ	બખ્તર ધારી	૭૬૫	૩૩૭	૩૨	,,	ડાંગરની એક જાત	૧૧૬૮	૫૪૨	૬
વ્યૂતિ	વણવું	૧૧૩	૪૦૩	૧૪	ત્રૈહેય	ડાંગરનું ખેતર	૧૬૬	૪૨૮	૩૭
વ્યૂહ	યુદ્ધમાં સૈન્યની ગોઠવણી	૭૪૭	૩૨૮	૩૯	-: શ :-				
,,	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૪૨	શંવ	ઇંદ્રનું વજ્ર	૧૮૦	૭૫	૨
વ્યૂહપાર્શ્વિ	વ્યૂહની પાછળનો ભાગ	૭૪૭	૩૨૯	૪	શંવર	કામદેવનો શત્રુ	૨૨૮	૧૦૮	૬
વ્યોકાર	લુહાર	૧૨૦	૪૦૬	૧૦	,,	મૃગ, હરણ	૧૨૯૩	૫૯૫	૨૮
વ્યોમકેશ	શંકર	૧૧૮	૮૭	૪૦	,,	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૪૯
વ્યોમધૂમ	મેઘ, વાદળ	૧૬૪-શો.	૬૫	૩૨	(શંવરાંરિ)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૧૪
વ્યોમન્	આકાશ	૧૬૨	૬૩	૧૫	શકટ	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૦	૧૦૩	૩૨
વ્યોમયાન	દેવોનું વિમાન	૮૯-શો.	૨૬	૧૦	,,	ગાડું	૭૫૩	૩૩૨	૩૩
(વ્યોમરત)	સૂર્ય	૧૫	૨૮	૧૮	(શકટારિ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૫
વ્યોમોલ્મુક	મંગલગ્રહ	૧૧૭-શો.	૪૦	૬૫	શક્લ	ટુકડો, કકડો	૧૪૩૪	૬૫૯	૧૦
વ્યોષ	શુંઠ-મરી-પીપર ત્રણો				શક્તિલિન્	માછલું, મચ્છ	૧૩૪૪	૬૧૭	૪૪
	ભેગાં (ત્રિકટુ)	૪૨૨	૧૮૬	૨૨	શકુન	પક્ષીઓ પ્રદક્ષિણા કરે			
વ્રજ	ગાયોનો સમૂહ	૧૨૭૩	૫૮૬	૩૮		તે તીર્થંકર નો ડઝ પૈકી			
,,	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૫૭		રત્નમો અતિશય	૬૨	૧૭	૧
વ્રજ્યા	ફરવું, ગમન, પ્રયાણ				,,	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૫
	પર્યટન ફરવું	૭૮૯	૩૪૯	૪૬	શકુનિ	,,	૧૩૧૬	૬૦૪	૨
,,	,, ,, ,,	૧૫૦૧	૬૮૮	૧૨	,,	સમળી	૧૩૩૪	૬૧૨	૪૬
વ્રણ	ધા, વ્રણ	૪૬૪	૨૦૪	૨૪	,,	ગીધ	૧૩૩૫-શો.	૬૧૩	૨૦
વ્રત	ભોજ્યવાચકથી આ શબ્દ				શકુન્ત	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૧૨
	લગાડતા ભોજકવાચક				,,	ભાસ પક્ષી, કાબર	૧૩૩૮	૬૧૪	૫૪
	શબ્દ અને છે, ઉદાહરણ				શકુન્તલત્તમજ	ભરત, દુષ્યંત અને			
	અમૃતવ્રત	૭-પ.	૪	૧૬		શકુંતલાનો પુત્ર	૭૦૨	૩૦૯	૫૬
,,	વ્રત, નિયમ	૮૪૩	૩૭૩	૧૮	શકુન્તિ	પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૪	૪
વ્રતતિ	લતા, વેલ	૧૧૧૭	૫૧૨	૨૨	શકુલ	એક જાતનું માછલું	૧૩૪૫	૬૧૮	૨૦
વ્રતસંઘ્રહ	દીક્ષા, શાસ્ત્રમાં કહેલ				શકુલર્મક	શકુલ મચ્છના બચ્ચા	૧૩૪૫	૬૧૮	૩૧
	નિયમોનો સંગ્રહ	૮૨૩	૩૬૫	૯	શકૃત્	વિષ્ણુ, મળ	૬૩૪	૨૮૦	૫૧
વ્રતાદાન	દીક્ષા, પ્રવ્રજ્યા	૮૧	૨૧	૧૯	શકૃત્કારિ	વાદ્યરડો	૧૨૬૦	૫૮૦	૩૮
વ્રતિન્	યાગ કરનાર, યજમાન	૮૧૭	૩૬૨	૨૬	શકૃદ્વાર	ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૫૯
વ્રશ્ચન	છીણી, ધાતુ કે પાંદડાં				શક્ત	સમર્થ	૪૯૧	૨૧૬	૨૧
	કાપવાની છીણી	૧૨૦	૪૦૬	૨૬	શક્તિ	પ્રભુત્વ, ઉત્સાહ અને			
વ્રાજ	કુકડો	૧૩૨૫-શો.	૬૦૮	૪૨		મંત્ર એ ત્રણ શક્તિઓ	૭૩૫	૩૨૩	૨૩
વ્રાત	સમૂહ	૧૪૧૧	૬૪૮	૫૪	,,	શક્તિ નામનું શસ્ત્ર	૭૮૭	૩૪૮	૩૯
વ્રાતીન	સંઘની સાથે રહી				,,	પરાક્રમ, સામર્થ્ય	૭૯૬	૩૫૨	૨૬
	આજીવિકા ચલાવનાર	૪૮૦	૨૧૧	૫૦	શક્તિમૃત્	કાર્તિકેય શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૧૪	૪૮
વ્રાત્ય	સંસ્કાર હીન બ્રાહ્મણ	૮૫૪	૩૭૬	૫૨	શક્ત	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૭
(ત્રીઢ)	લજજા	૩૧૧	૧૪૧	૬૩					

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શક્રજિત્	મેઘનાદ	૭૦૬	૩૧૧	૧૨	(,,)	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૨૫
શક્રશિરસ્	રાફડો	૧૭૧	૪૩૧	૨૬	શણ્ડ	સાંઢ, આખલો	૧૨૫૯-શિ.	૫૮૦	૨૨
શક્રાણી	ઇંદ્રાણી	૧૭૫-શે.	૭૨	૧૭	શત	સો	૮૭૩	૩૮૨	૨૯
શક્ક	પ્રિય બોલનાર	૩૫૧	૧૫૮	૧૪	શતક	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૨	૫૦
શક્કર	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૩૦	શતકીર્તિ	આવતી ચોવીશીના			
શક્કર	શંકર, મહાદેવ	૧૯૫	૮૬	૧૪		દશમાં તીર્થંકર ભ.	૫૪	૧૪	૬૭
શક્કા	અનિષ્ટ સંભાવના	૩૧૫	૧૪૩	૨૯	શતકોટિ	વજ	૧૮૦	૭૪	૫૪
શક્કુ	બાણનો અગ્રભાગ	૭૮૭	૩૪૮	૩૦	શતક્રતુ	ઇન્દ્ર	૧૭૩	૭૧	૨
,,	દશ મહાબુજ	૮૭૪	૩૮૪	૩૭	શતઘ્ની	શસ્ત્રનો એક પ્રકાર	૭૮૭-શે.	૩૪૮	૫૪
,,	વૃક્ષનું ટુંકું	૧૧૨૨	૫૧૫	૧૯	શતદ્રુ	શતલજ નદી	૧૦૮૪	૪૯૨	૮
,,	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૨૮	શતધૃતિ	બ્રહ્મા	૨૧૩	૧૭	૨૭
,,	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૫	શતપત્ર	કમળ	૧૧૬૧	૫૩૭	૫૧
,,	પુરુષ ચિહ્ન, લિંગ	૬૧૦-શે.	૨૭૦	૧	,,	લક્કડ કૂટ પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૯	૩૨
(,,)	જલજંતુ (મગર વિ.)	૧૩૫૨	૬૨૦	૪૯	(શતપત્રરથ)	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૧૨
શક્કુર્ણ	ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૯	૧૩	શતપદી	કાનખજૂરો	૧૨૧૧	૫૬૦	૬૧
(શક્કુમુખ)	મગરમચ્છ	૧૩૪૯	૬૨૦	૧૮	શતપર્વન્	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૪	૭
શક્કુર	ત્રાસ આપનાર	૪૭૯	૨૧૧	૨૫	શતર્પવિકા	ધરો	૧૧૯૨	૫૫૩	૩૯
શક્ક	શ્રી નેમિનાથ ભ. નું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૧	શતભિષજ્	શતભિષા નક્ષત્ર	૧૧૪	૩૯	૪૫
,,	નવ નિધિ પૈકી				શતમુખી	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૩૮
,,	નવમો નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૩	શતવીર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૨
,,	કપાળ અને કાનની				શતહ્રદા	વિજળી	૧૧૦૫	૫૦૫	૪૨
,,	વચ્ચેનો ભાગ, લમણાં	૫૭૪	૨૫૪	૧૦	શતાક્ષી	રાત્રિ	૧૪૩-શે.	૫૧	૨૨
,,	શંખ	૧૨૦૫	૫૫૮	૪૪	શતાઙ્ગ	યુદ્ધમાં લઈ જવાનો રથ	૭૫૧	૩૩૧	૩૯
,,	નાગ વિશેષ (પિળો અને				શતાનન્દ	બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૫૨
,,	ગળામાં સફેદ રેખાવાળો				,,	ગૌતમ ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૩૪
,,	સર્પ)	૧૩૧૦	૬૦૨	૨૬	,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૪
(,,)	રત્ન વિશેષ, રત્નની જાતિ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૭	શતાવરી	ઇંદ્રાણી	૧૭૫-શે.	૭૨	૧૭
(શક્કુક)	નવ નિધિ પૈકી				શતાવર્ત	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૪૧
,,	નવમો નિધિ	૧૯૩	૮૪	૨૯	શત્રુ	દુશ્મન, શત્રુ	૭૨૮	૩૧૯	૩૪
શક્કુનક	શંખલા, નાના શંખ	૧૨૦૫	૫૫૮	૫૨	,,	પાડોશી શત્રુ રાજા	૭૩૨	૩૨૧	૨૯
(શક્કુપાણિ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯	૧૦૨	૪૫	શત્રુઙ્ગ	શત્રુજય પર્વત	૧૦૩૦	૪૬૩	૨૧
શક્કુમૃત્	,,	૨૧૯	૧૦૨	૪૨	શદ્રુ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૭
શક્કુમુખ	મગર મચ્છ	૧૩૪૯	૬૨૦	૧૮	શનિ	શનિગ્રહ	૧૨૦	૪૨	૨૫
શચી	ઇંદ્રાણી	૧૭૫	૭૧	૬૦	શનૈશ્વર	,,	૧૨૦	૪૨	૨૨
શચીપતિ	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૨	શનૈસ્	મંદ, ધીમું	૧૫૪૨	૭૦૭	૪૮
શઠ	ધૂર્ત, માયાવી	૩૭૬	૧૬૭	૩૮	શપ	સોગંદ, શાપ, ગાળ	૨૬૨	૧૨૨	૧૦
,,	કલઈ, સિસું	૧૦૪૨-શે.	૪૬૯	૫૧	શપથ	,,	૨૬૨	૧૨૨	૭
શઠતા	માયા, લુચ્ચાઈ	૩૭૭	૧૬૮	૮	,,	,,	૨૬૨	૧૨૨	૯
શણ	શણ, ભાંગ	૧૧૭૯	૫૪૬	૩૩	શપીવિ	ઇંદ્ર	૧૭૪-શે.	૭૧	૩૪
(શણ્ઠ)	શઠ, માયાવી	૩૭૬	૧૬૭	૪૦	શફ	ખરી	૧૨૪૪	૫૭૫	૫૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શાફર	સફેદ મચ્છ, સહરી મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૫૨	,,	શંકર	૧૧૫	૮૫	૨૫
શાબર	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૦	,,	બ્રહ્મા	૨૧૩	૧૭	૨૬
,,	કિરાત, ભિલ્લ, જંગલમાં				શમ્યા	ધૂસરીનો ખીલો	૭૫૭	૩૩૪	૯
	ફરનારી મ્હેચ્છ જાતિ	૧૩૪	૪૧૨	૪૬	શમ્બર	મચ્છ	૧૩૪૪	૬૧૭	૪૯
શાબરાવાસ	ભીલોનું રહેઠાણ	૧૦૦૨	૪૪૬	૪૧	(શમ્બરારિ)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૧૪
શાબલ	કાબર-ચીતરો રંગ	૧૩૯૮	૬૪૨	૪૧	શય	આશ્રયવાચકને આ શબ્દ			
(શાબલા)	જુદા-જુદા રંગવાળી ગાય	૧૨૬૬	૫૮૩	૨૮		જોડવાથી આશ્રવાચક			
(શાબલી)	,, ,, ,, ,,	૧૨૬૬	૫૮૩	૨૯		શબ્દ અને છે, ઉદ્દેશ્ય ૧૦-પ.	૫	૨	
શબ્દ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૩૯૯	૬૪૩	૩૨	શય	હાથનો પંજો	૫૧૧	૨૬૧	૩૭
(શબ્દગ્રહ)	કાન	૫૭૪	૨૫૩	૪૯	શયત	ચંદ્ર	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૦
શબ્દગ્રામ	શબ્દોનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૭	શયન	નિદ્રા, સુવું તે	૩૧૩	૧૪૨	૩૭
શબ્દન	શબ્દ કરનાર, બોલનાર	૩૪૮	૧૫૭	૧૨	,,	શય્યા, તળાઈ	૬૮૨	૩૦૩	૧૩
શબ્દાધિષ્ઠાન	કાન	૫૭૩	૨૫૩	૪૩	શયનાસ્પદ	શયનગૃહ	૧૧૫	૪૪૪	૧૧
શમ્	કલ્યાણ, સુખ	૧૫૩૫	૭૦૪	૨૯	શયનીય	શય્યા, તળાઈ	૬૮૨	૩૦૩	૧૨
શમ	મુનિનું ધન	૭૬	૧૯	૪૧	શયાનક	કાચંડો, સરડો	૧૨૯૯	૫૧૮	૧૪
,,	શાંતિ, શાંતરસનો				શયાલુ	ઉંધણસી	૪૪૨	૧૧૩	૫૦
	સ્થાયીભાવ, ઉપશમ	૩૦૪	૧૩૯	૭	શયિત	સૂતેલો	૪૪૩	૧૧૪	૪
,,	હાથનો પંજો	૫૧૧	૨૬૧	૩૯	શયુ	અજગર	૧૩૦૫	૬૦૦	૫૮
શમથ	શાંતિ	૩૦૪	૧૩૯	૧૩	શય્યમ્ભવ	બીજા શ્રુતકેવળી ભ.	૩૩	૧૧	૪૦
શમન	યમ, યમરાજ	૧૮૫	૭૮	૩૯	શય્યા	તળાઈ પથારી	૬૮૨	૩૦૩	૯
(શમભૂત)	શમને ધારણ, કરનાર,				શર	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૨૩
	મુનિ, યતિ	૭૬	૧૯	૪૩	,,	મુંજ તૃણ	૧૧૯૨	૫૫૩	૨૯
શમલ	વિષ્ણુ, મળ	૬૩૪	૨૮૧	૩	શરજ	માખણ	૪૦૭	૧૮૧	૧૯
શમાન્તક	કામદેવ	૨૨૮-શો.	૧૦૭	૫૫	(શરજન્મન)	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૧૫	૧૧
શમી	બીજનો કોશ, શીંગ	૧૧૩૦	૫૨૦	૨૧	શરણ	ધર	૧૧૧	૪૪૨	૨૨
શમીગર્ભ	બ્રાહ્મણ	૮૧૩	૩૬૦	૨	શરણાર્થિન	શરણે આવેલ	૪૭૯	૨૧૧	૩૧
શમીગર્ભ	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૨	૩	(શરણિ)	માર્ગ, રસ્તો	૧૮૩	૪૩૭	૪૩
શમીધાન્ય	અડદ, મગ વિગેરે ધાન્ય	૧૧૮૧	૫૪૭	૩૮	(શરણિ)	,, ,,	૧૮૩	૪૩૭	૪૩
શમ્યા	વિજળી	૧૧૦૪	૫૦૫	૩૪	શરત્	વરસ (વર્ષ)	૧૫૯	૬૦	૫૧
શમ્બર	કામદેવનો શત્રુ	૨૨૮	૧૦૮	૬	શરદ્	શરદ ઋતુ	૧૫૮	૬૦	૭
(શમ્બર)	પાણી	૧૦૬૯	૪૮૨	૪૧	શરધિ	બાણ રાખવાનું ભાથુ	૭૮૨	૩૪૫	૬
શમ્બર	મચ્છ	૧૩૪૪	૬૧૭	૪૯	શરભ	અષ્ટાપદ, સિંહને			
શમ્બરારિ	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૧૪		હણનાર પશુ	૧૨૮૬	૫૧૧	૪૩
શમ્બલ	ભાતુ	૪૯૩	૨૧૭	૧૬	શરમૂ	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૧૫	૧
શમ્બાકૃત	બે વાર ખેડેલું ખેતર	૧૬૮	૪૨૯	૪૦	શરવ્યક	નિશાણ, બાણનું લક્ષ્ય	૭૭૭	૩૪૨	૩૭
શમ્બુક	છીપ, શંખલા	૧૨૦૫-શિ.	૫૫૯	૨	શરારિ	એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૩૬
શમ્બૂક	,, ,,	૧૨૦૫	૫૫૯	૧	શરાતિ	શરારી, એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૩૭
શમ્મલી	કુટ્ટણી (દલાલી કરનાર સ્ત્રી)	૫૩૩	૨૩૬	૪૫	શરાક	હિંસક, ધાતક	૩૬૯	૧૬૫	૧૦
શમ્મવ	ત્રીજા સંભવનાથ ભ.	૨૬	૯	૮	(શરાલિ)	શરારી, એક જાતનું પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૪૦
શમ્મુ	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૧૬	શરાવ	કોડિયું, શકોરું	૧૦૨૪	૪૬૦	૧૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શરાધ્યાસ	શસ્ત્રકળાનો અભ્યાસ	૭૮૮-શો.	૩૪૯	૯
(શરાસન)	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૧	૫
શરાશ્રવ	બાણ રાખવાનું ભાથુ	૭૮૧	૩૪૫	૫
શરીર	શરીર, દેહ	૫૬૪	૨૪૯	૨૯
(શરીરિન)	દેહધારી આત્મા	૧૩૬૬	૬૨૭	૧
શરુ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૪
શર્કરા	સાકર	૪૦૨	૧૭૮	૪૦
શર્કરાપ્રભા	નરકની બીજી પૃથ્વી	૧૩૬૦	૬૨૪	૨
(શર્મ)	સુખ	૧૩૭૦	૬૨૮	૨૭
શર્મન્	..	૧૩૭૦	૬૨૮	૨૫
શર્વ	શંકર	૧૯૫	૮૫	૩૩
શર્વરી	રાત્રિ	૧૪૧	૫૦	૨૧
શર્વાણી	પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૧
શલ	ઝીંટ	૧૨૫૩	૫૭૮	૩૦
..	સાહુડીની રોમમય			
	શળી, શિશોળિયું	૧૨૯૬	૫૯૭	૧૩
શલ્મ	પતંગિયું	૧૨૧૩	૫૬૨	૧૬
શલ્મ	સાહુડી	૧૨૯૬	૫૯૬	૫૩
..	સાહુડીની રોમમય શળી	૧૨૯૬	૫૯૭	૯
શલ્મ્ત્રી	.. ..	૧૨૯૬	૫૯૭	૧૧
શલાકાપુરુષ	૨૪ તીર્થંકર, ૧૨ ચક્ર, ૮ બલ., ૮ વાસુ., ૮ પ્રતિવાસુ., કુલ ત્રેસઠ			
	શલાકાપુરુષ છે	૭૦૦	૩૦૯	૨૨
શલાટ	વીસ તુલા પ્રમાણ	૮૮૫	૩૯૦	૧૭
શલાટુ	કાચું ફળ	૧૧૩૦	૫૧૯	૫૨
શલ્ક	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૨
શલ્ક	ટુકડો, કકડો	૧૪૩૪	૬૫૯	૧૬
શલ્કિન્	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૪૮
શલ્ય	બાણનો અગ્રભાગ	૭૮૭	૩૪૮	૨૭
..	સાહુડી	૧૨૯૬	૫૯૬	૪૯
શલ્યક	..	૧૨૯૬	૫૯૭	૧
શલ્યારિ	યુધિષ્ઠિર	૭૦૭	૩૧૧	૧૯
(શલ્કી)	શરૂ. શાલેડુ	૧૧૫૨	૫૩૩	૩૭
શવ	મરદું, મૃત શરીર	૫૬૪	૨૪૯	૪૨
(શવસ્)	.. ..	૫૬૪	૨૪૯	૪૪
શશ	લીરાબોલ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૦
..	સસલો	૧૨૯૫	૫૯૬	૪૨
(શશધર)	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૭
શશબિન્દુ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૭	૧૦૨	૧૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શશમૃત્	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૪
શશાદન	બાજ પક્ષી, સિંચાણો	૧૩૩૪	૬૧૩	૪
શશિન્	શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામી			
	ભ. નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૮
શશિપ્રિયા	સત્તાવીસ નક્ષત્રો	૧૧૫	૪૦	૧૧
શશિભાસ્કર	ચંદ્ર-સૂર્ય (બન્ને)	૧૨૪	૪૪	૫
શશિભૂષણ	શંકર	૭-પ.	૪	૪
(શશિભૂષણ)	..	૧૧૯	૮૮	૪૧
શશ્વત્	નિત્ય, હંમેશા	૧૫૩૧	૭૦૨	૫૮
શષ્કુલ્ત્રી	નાની રોટલી	૪૦૦-શો.	૧૭૭	૩૭
શષ્ય	નવું ઘાસ, બાલ તૃણ	૧૧૯૧	૫૫૨	૫૧
શસન	યજ્ઞમાં થતો પશુનો વધ	૮૩૦	૩૬૭	૪૨
શસ્ત	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૪૭
શસ્ત્ર	તરવાર વગેરે હથિયાર	૭૭૩	૩૪૦	૨૭
..	લોહું	૧૦૩૭	૪૬૭	૩૫
..	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૫
શસ્ત્રજીવિન્	શસ્ત્રોવડે આજીવિકા			
	ચલાવનાર	૭૬૯	૩૩૯	૨૬
(શસ્ત્રપાણિ)	આતતાઈ, વધ કરવા			
	તૈયાર થયેલો	૩૭૨	૧૬૬	૩૩
શસ્ત્રમાર્જ	તરવાર વગેરે શસ્ત્ર			
	ધસનાર, સરાણિયો	૧૧૬	૪૦૪	૪૩
શસ્ત્રાજીવ	શસ્ત્રથી આજીવિકા			
	ચલાવનાર	૮૫૮	૩૭૮	૧૧
શસ્ત્રી	છરી	૭૮૪	૩૪૬	૪૫
(શસ્ય)	વૃક્ષાદિનું ફળ	૧૧૩૦	૫૧૯	૪૨
શાક	ખાવા લાયક શાકભાજી	૧૧૮૪	૫૪૯	૨૫
શાકટ	વીસ તુલા પ્રમાણ	૮૮૫	૩૯૦	૧૪
..	ગાડાને ખેંચનાર બળદ	૧૨૬૧	૫૮૧	૧૪
શાકટીન	વીસ તુલા પ્રમાણ	૮૮૫	૩૯૦	૧૫
શાકમ્ધરી	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૩
શાકશાકટ	શાક વાવવાનું ખેતર	૧૬૫	૪૨૮	૩૨
શાકશાકિન	.. ..	૧૬૫	૪૨૮	૩૩
શાકુનિક	પારેવા વગેરે પક્ષીઓને			
	હણનાર, શિકારી	૧૩૦	૪૧૧	૩
શાક્તીક	શક્તિ રૂપ શસ્ત્ર ધારણ			
	કરનાર	૭૭૧	૩૩૯	૪૭
(શાક્ય)	શાક્યસિંહ (સાતમા બુદ્ધ)	૨૩૬	૧૧૧	૫૫
શાક્યસિંહ	.. ..	૨૩૬	૧૧	૪૪
શાકર	બળદ	૧૨૫૭	૪૭૯	૩૧

શા-૧૨૦-શા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શાખા	મોટી ડાળી	૧૧૧૯	૫૧૩	૨૫	જળવડે કરાતું સ્નાન	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૨૦	
શાખાપુર	ઉપનગર, શહેરનું પરું	૧૭૨	૪૩૨	૩૫	શાન્તિગૃહ	યજ્ઞસ્થળ પાસેનું શાંતિગૃહ	૧૧૭	૪૪૪	૫૫
શાખામૃગ	વાનર, વાંદરો	૧૨૯૨	૫૯૪	૪૬	શાન્તિયાત્રા	વરનું નિમંત્રણ	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૧૭
શાખારણ્ડ	પોતાની વેદશાખાના કર્મ છોડી અન્ય વેદશા-ખામાં કર્મો કરનાર	૮૫૭	૩૭૮	૪	(શાન્તીગૃહ)	અથર્વણ વેદપાઠીનું શાંતિગૃહ	૧૧૭	૪૪૪	૫૫
શાખિન્	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૧૨	શાપ	શ્રાપ, નિંદા	૨૭૨	૧૨૫	૫૩
શાહુકર	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૪૧	શાબર	લોધ્ર, લોધર	૧૧૫૯	૫૩૬	૫૬
શાહ્નિક	મણિયાર, શંખ-છીપ વગેરેનાં ધરેણા બનાવી વેચનાર	૧૧૦	૪૦૨	૫	શામ્બરી	ઉદ્રજાળ, બાજીગરની વિદ્યા	૧૨૫	૪૦૮	૫૧
(શાટક)	જાડું વસ્ત્ર	૬૭૨	૨૯૮	૧૭	શાર	શેતરંજ વગેરેની સોગડી	૪૮૭	૨૧૪	૫૦
(, ,)	સાડી	૬૭૫	૨૯૯	૩૨	(શારફ)	ચાતક પક્ષી, બપૈયો	૧૩૨૯	૬૧૦	૩૭
શાટી	"	૬૭૫	૨૯૯	૩૧	શારદ	સરળ, લજ્જાળુ	૪૩૩	૧૯૧	૪
શાઠ્ય	માયા, લુચ્ચાઈ	૩૭૭	૧૬૮	૯	"	પીળા મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૧૩
શાળ	કસોટીનો પથ્થર, સરાણ	૧૦૯	૪૦૧	૨૭	"	વરસ	૧૫૦-શો.	૬૦	૫૫
શાળાજીવ	તરવાર વગેરે શસ્ત્ર ધસનાર, સરાણિયો	૧૧૬	૪૦૪	૪૨	શારિ	શેતરંજ વગેરેની સોગડી	૪૮૭	૨૧૪	૫૧
શાળી	કાણાં પડેલું વસ્ત્ર, ગુણી	૬૭૯	૩૦૧	૧૫	શારિકા	સારંગીનો ગજ	૨૯૪	૧૩૫	૧૫
(શાત)	સુખ	૧૩૭૦	૬૨૮	૩૪	"	સારિકા, મેના	૧૩૩૬	૬૧૩	૫૦
"	તીક્ષ્ણ કરેલ	૧૪૮૪	૬૮૦	૫૨	શારિફલ	શેતરંજ વગેરે રમવાનું ખાનાવાળું લુગડું	૪૮૭	૨૧૪	૪૫
શાતકુમ્ભ	સોનું	૧૦૪૫	૪૭૨	૧૪	શાર્ફ	વિષ્ણુનું ધનુષ્ય	૨૨૨	૧૦૪	૪૦
શાતકૌમ્ભ	"	૧૦૪૫	૪૭૨	૧૫	શાર્ફભૂત	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯	૧૦૨	૪૨
શાત્રવ	શત્રુ (શત્રુનો સમૂહ)	૭૨૮	૩૧૯	૪૪	(શાર્ફિન્)	"	૨૧૯	૧૦૨	૪૩
(શાદ)	લીલા ધાસવાળો દેશ	૧૫૫	૪૨૪	૨૦	શાર્દૂલ	વાઘ	૧૨૮૫	૫૯૧	૨૮
"	કાદવ	૧૦૯૦	૪૯૬	૨	"	આ શબ્દ ઉત્તરપદમાં લગાડવાથી પ્રશંસા વાચક શબ્દ બને છે,			
શાદહરિત	લીલા ધાસવાળો દેશ	૧૫૫	૪૨૪	૨૭	જેમ કે- પુરુષશાર્દૂલ	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૨	
શાદૂલ	"	૧૫૫	૪૨૪	૧૮	શાર્વરી	રાત્રિ	૧૪૩-શો.	૫૧	૨૩
શાન્ત	શાંત રસ, નવ રસ પૈકી નવમો રસ	૨૯૫	૧૩૫	૫૮	(શાલ)	સાલિવાહન	૭૧૨	૩૧૩	૩
"	ઉંદ્રિયો ઊપર જય મેળવનાર	૮૧૧	૩૫૯	૭	શાલક્રાયાનજા	વ્યાસઋષિની માતા	૮૪૮	૩૭૪	૫૫
શાન્તા	શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ભ. ની શાસનદેવી	૪૪	૧૩	૨૭	શાલાવૃક	ફૂતરો	૧૨૮૦	૫૮૯	૨૬
શાન્તિ	સોળમા તીર્થંકર ભ.	૨૮	૯	૫૩	શાલા	ધર	૧૧૦	૪૪૧	૩૨
"	શાંતિ, શાંતરસનો સ્થાયીભાવ	૩૦૪	૧૩૯	૯	"	મોટી ડાળી, મોટી શાખા	૧૧૧૯	૫૧૩	૩૬
"	પાંચમાં ચક્રવર્તી	૬૯૩	૨૦૭	૨૫	શાલાજીર	કોડિયું, શકોરો	૧૦૨૪	૪૬૦	૫
"	મોક્ષ	૭૫-શો.	૧૮	૬૩	શાલિ	કલમી ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૧૭
શાન્તિક	શાંતિક ક્રિયામાં સુગંધિ				શાલિન્	ધાર્યવાચક શબ્દથી આ શબ્દ લગાડવાથી ધારકવાચક શબ્દ બને છે, જેમ કે- પિનાકશાલી	૭-પ.	૩	૭૫
					શાલિહોત્ર	ધોડો	૧૨૩૩-શો.	૫૭૨	૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શાલીન	સરળ, લજજાળું	૪૩૩	૧૧૧	૨	„	જલ કુકડી, જલચર પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૫	૧૧
શાલુ	દંડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૫૫	શિખા	ચોટલી	૫૭૧	૨૫૨	૩૭
શાલૂક	ચંદ્રવિકાસી કમળનું				„	અગ્નિની જવાલા	૧૧૦૨	૫૦૪	૨૨
„	મૂળ, કંદ	૧૧૬૭	૫૪૧	૬	„	ડાળી	૧૧૧૯	૫૧૩	૨૩
„	કાદવની ગંધવાળું પાણી	૧૦૭૦-શો.	૪૮૩	૫૨	(શિખાતરુ)	દીવો	૬૮૭	૩૦૫	૩
શાલૂર	દંડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૩૫	(શિખાબલ)	મોર	૧૩૧૯	૬૦૬	૨૨
શાલેય	ડાંગરનું ખેતર	૯૬૬	૪૨૮	૩૮	શિખિગ્રીવ	મોરથુથુ	૧૦૫૨	૪૭૫	૩૩
શાલ્મલિન્	ગરુડપક્ષી, વિષ્ણુનું વાહન	૨૩૦	૧૦૯	૧૬	શિખિન્	મોર	૧૪-પ.	૫	૪૦
શાવ	નાનું ધાવણું બાળક	૩૩૮	૧૧૫	૫૯	„	કેતુગ્રહ	૧૨૨	૪૨	૬૪
શાવર	તાંબુ	૧૦૪૦	૪૬૮	૫૧	„	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૬	૧૧૧	૩૪
શાશ્વત	નિત્ય, હંમેશનું	૧૪૫૩	૬૬૭	૩૫	„	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૨૭
(શાશ્વતિક)	શાશ્વત, નિત્ય કાલ રહેનારું	૧૪૫૩	૬૬૭	૩૭	„	મોર	૧૩૧૯	૬૦૬	૨૧
શાષ્કુલ	માંસ ખાનાર	૪૨૯	૧૮૯	૭	શિખિમૃત્યુ	કામદેવ	૨૨૮-શો.	૧૦૭	૫૪
(શાષ્કુલિક)	જલેબી કે પુડલાનો સમૂહ	૧૪૧૮	૬૫૧	૫૮	શિખિવાહન	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૮	૯૪	૧૧
(શાસક)	શાસન કરનાર	૪૮૮	૨૧૫	૨૬	શિમુ	સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૨૩
શાસન	વધ્યવાચક શબ્દ સાથે				શિમુક	શાક	૧૧૮૪	૫૪૯	૩૦
„	આ શબ્દ જોડતા વધ				શિઙ્ગાળ	નાક-કાનનો મેલ	૬૩૨	૨૮૦	૧૩
„	કરનાર અર્થ થાય છે,				(શિઙ્ગાળક)	„ „ „	૬૩૨	૨૮૦	૧૫
„	જેમ કે- પુરશાસન	૧૦-પ.	૫	૧૨	શિઙ્ગિની	નાસિકા, નાક	૫૮૧	૨૫૬	૩૩
„	આજ્ઞા	૨૭૭	૧૨૮	૧૫	શિઙ્ગા	પણછ, ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૪૭
શાસ્ત્ર	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૨	૧૧૦	૧૪	(શિઙ્ગા)	ભૂષણ-કંકણ, નૂપુર			
„	શાસન કરનાર	૪૮૮	૨૧૫	૨૪	„	વગેરેનો અવાજ	૧૪૦૫	૬૪૬	૮
„	તરવાર	૭૮૨-શો.	૩૪૫	૫૦	શિઙ્ગિત	કંકણ-ઝાંઝર વિ.			
શાસ્ત્રવિદ્	શાસ્ત્ર જાણનાર	૩૪૫	૧૫૬	૭	„	નો અવાજ	૧૪૦૫	૬૪૬	૬
શિક્ષ્ય	સીકું	૩૬૪	૧૬૩	૧૪	શિઙ્ગિની	કલ્લુ, ઝાંઝર	૬૬૬	૨૭૪	૪૫
(શિક્ષક)	શાસન કરનાર	૪૮૮	૨૧૫	૨૬	„	પણછ, ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૫૩
શિક્ષા	વેદના ૬ અંગ પૈકી				શિત	તીક્ષ્ણ કરેલું, ઘસેલું	૧૪૮૪	૬૮૦	૫૧
„	પહેલું અંગ	૨૫૦	૧૧૬	૫૦	શિતશિમ્બિક	વાલ (અનાજ)	૧૧૭૪	૫૪૪	૪૯
શિક્ષિત	પ્રવીણ, હોશિયાર	૩૪૨	૧૫૪	૪૦	શિતિ	કાળો વર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૨૪
(શિખણ્ડ)	મોરનું પીછું	૧૩૨૦	૬૦૬	૪૪	શિથિલ	સંકુચિત, ઢીલું	૪૯૧	૨૧૬	૩૨
શિખણ્ડક	કાનશેરીયા, જુલ્ફા	૫૭૨	૨૫૨	૪૬	શિપિવિષ્ટ	શંકર	૧૯૮	૮૭	૪૫
„	મોરનું પીછું	૧૩૨૦	૬૦૬	૪૬	„	ટાલીઓ	૪૫૩	૧૯૮	૨૯
શિખણ્ડિક	કુકડો	૧૩૨૫	૬૦૮	૩૬	„	ખરાબ ચામડીવાળો	૪૫૫	૧૯૯	૩૨
શિખણ્ડિકા	શિખા, ચોટલી	૫૭૧	૨૫૨	૪૧	શિફા	ઝાડનું મૂળ	૧૧૨૦	૫૧૪	૯
શિખર	પર્વતનો ઊપરનો ભાગ	૧૦૩૨	૪૬૪	૨૫	„	કમળ વગેરેનું મૂળકંદ	૧૧૬૬	૫૪૦	૫૧
„	ટોચ, વૃક્ષનો અગ્રભાગ	૧૧૨૧	૫૧૪	૩૫	શિબિકા	માણસ ઉપાડી શકે તેવી			
શિખરવાસિની	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૪૩	„	પાલખી, સુખપાલ વગેરે	૭૫૮	૩૩૪	૫૨
શિખરિણી	શીખંડ	૪૦૪	૧૭૯	૨૫	શિબિર	છાવણી	૭૪૭	૩૨૮	૨૮
શિખરિન્	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૩૮	(„)	લશ્કર	૭૪૬	૩૨૮	૨૫
„	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૧૦	શિમિ	શીંગ, બીજનો કોશ	૧૧૩૦	૫૨૦	૨૫

શિ-૧૨૨-શિ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શિમ્બા	શીંગ, બીજનો કોશ	૧૧૩૦	૫૨૦	૧૬	શિલ્પિશાલા	સોની વિ. કારીગરોનું સ્થાન	૧૦૦૦	૪૪૫	૫૧
શિમ્બિ	" " "	૧૧૩૧	૫૨૦	૨૬	શિવ	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૩૫
શિમ્બિક	કાળા મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૨૦	"	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૨૨
(શિમ્બી)	બોરસલી, બકુલ વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૨	"	શંકર	૧૧૭	૮૭	૩૨
શિર:પીઠ	ડોક અને માથાની				"	ગાયને બાંધવાનો ખીલો	૧૨૭૪	૫૮૬	૫૮
	સંધિનો પાછલો ભાગ	૫૮૬-શ્લો.	૨૫૧	૩૭	શિવકર	ગઈ ઉત્સ. ના ૧૨માં			
શિરસ્	મસ્તક	૫૬૬	૨૫૦	૨૩		તીર્થંકર ભ.	૫૩	૧૪	૪૨
(શિરસિજ)	કેશ, વાળ	૫૬૭	૨૫૦	૫૧	શિવકાન્તા	પાર્વતી	૮-પ.	૪	૩૧
શિરસ્ક	માથાની પાધડી, ટોપ,				શિવકીર્તન	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શં.	૧૦૩	૧૬
	માથાનું બપ્તર	૭૬૮	૩૩૮	૫૪	શિવગતિ	ગઈ ઉત્સ. ના ચૌદમા			
શિરસ્નાળ	" "	૭૬૮	૩૩૮	૪૯		તીર્થંકર ભ.	૫૨	૧૪	૩૪
શિરસ્ય	નિર્મળ કેશ	૫૭૦	૨૫૨	૧૧	શિવઙ્કર	કલ્યાણ કરનાર	૪૮૯	૨૧૫	૪૩
(શિરા)	નાડી	૬૩૧	૨૭૯	૧૯	"	તરવાર	૭૮૨-શં.	૩૪૫	૫૨
શિરોગૃહ	અગાસી, ઊપરની મેડી	૧૧૫	૪૪૪	૨૪	શિવતાતિ	કલ્યાણ કરનાર	૪૮૯	૨૧૫	૪૧
શિરોજ	કેશ, વાળ	૫૬૭	૨૫૦	૫૧	શિવદુતી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૩૫
શિરોધરા	ડોક	૫૮૬	૨૫૧	૨૩	શિવપુરો	કાશી, વારાણસી	૧૭૪	૪૩૩	૩૧
શિરોધિ	"	૫૮૬	૨૫૧	૧૯	શિવપ્રણયિની	પાર્વતી	૮-પ.	૪	૩૧
શિરોનામન્	ટોચ, વૃક્ષનો અગ્રભાગ	૧૧૨૧	૫૧૪	૩૧	શિવપ્રિયતમા	"	૮-પ.	૪	૩૧
શિરોમણિ	મસ્તક ઊપરનો મણિ	૬૫૦	૨૮૭	૫૬	શિવવધૂ	"	૮-પ.	૪	૩૧
શિરોમર્મન્	ભૂંડ	૧૨૮૮	૫૧૨	૪૭	શિવા	શ્રી નેમિનાથ ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૪૭
(શિરોરલ)	મસ્તક ઉપરનો મણિ	૬૫૦	૨૮૭	૫૬	"	પાર્વતી	૨૦૪	૧૧	૫૭
શિલ	ધાન્યની મંજરી-શિંગ				"	હરડે	૧૧૪૫	૫૨૯	૩૧
	વિ. નું ગ્રહણ કરવું.	૮૬૫	૩૮૦	૫૦	"	શિયાળ	૧૨૮૯	૫૧૩	૪૩
શિલા	લાકડાનો આધારભૂત				શિવારિ	કૂતરો	૧૨૮૦-શં.	૫૮૯	૩૨
	પથ્થર, કુંભી	૧૦૦૮	૪૫૦	૨૬	(શિવી)	પાર્વતી	૨૦૪	૧૧	૫૭
"	પથ્થર	૧૦૩૬	૪૬૬	૩૯	શિશિર	તે નામની એક ઋતુ,			
(")	મણસીલ ધાતુ	૧૦૬૦	૪૭૭	૩૬		મહા-ફાગણ માસ	૧૫૬	૫૧	૪
શિલાજતુ	શિલાજિત	૧૦૬૨	૪૭૮	૧૫	"	ઠંડું, શીતસ્પર્શ	૧૩૮૫	૬૩૫	૫૨
શિલાનીહ	ગરુડપક્ષી	૨૩૧-શ્લો.	૧૦૯	૪૪	શિશુ	નાનું બાલક	૩૩૮	૧૫૧	૫૪
શિલાસાર	લોહું	૧૦૩૮	૪૬૭	૪૪	શિશુક	એક જાતનો મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૩૭
શિલી	ગંડોલા	૧૨૦૩	૫૫૮	૮	શિશુત્વ	બાળપણું, બાલ્યાવસ્થા	૩૩૧	૧૫૨	૧૯
શિલીમુખ	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૧૬	શિશુનામન્	ઊંટ	૧૨૫૩	૫૭૮	૨૯
"	ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૪૬	શિશુપાલ	વિષ્ણુનો વધ્ય શિશુપાલ રાજા	૨૨૧	૧૦૪	૨
શિલોચ્ચય	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૪૧	(શિશુપાલ-				
શિલોન્દ્રવ	સોનું	૧૦૪૪-શ્લો.	૪૭૨	૨૫	નિષૂદન)	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૨૧	૧૦૪	૮
શિલ્પ	કળા, કારીગરી	૧૦૦	૩૯૭	૧૦	શિશુમાર	શિશુમાર મચ્છ,			
(શિલ્પશાલા)	શિલ્પીઓની શાલા, સોની					જલનો વાંદરો	૧૩૫૦	૬૨૦	૨૧
	વગેરે કારીગરોનું સ્થાન	૧૦૦૦	૪૪૬	૨	શિશુવાહક	જંગલી બકરો	૧૨૭૭	૫૮૮	૪૭
શિલ્પા	હજામતનું સ્થાન	૧૦૦૦	૪૪૫	૫૩	શિશ્ર	પુરુષ ચિત્ત (લિંગ)	૬૧૦	૨૬૯	૫૦
શિલ્પિન્	કારીગર	૮૯૯	૩૯૬	૫૮	શિશ્વિદાન	દુરાચારી બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૪

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

શિ-૧૨૩-શુ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શિષ્ટત્વ	સભ્યતા	૬૬	૧૭	૪૦	શુક્ર	શુક્રગ્રહ	૧૧૯	૪૧	૬૨
શિષ્ટિ	આજ્ઞા, આદેશ	૨૭૭	૧૨૮	૮	,,	જેઠ મહિનો	૧૫૪	૫૭	૨૨
શિષ્ય	શિષ્ય	૭૯	૨૦	૩૩	,,	વીર્ય-શરીરની સાત			
શીકર	વાછાંટ, પાણીના છાંટા	૧૬૫	૬૬	૨	,,	ધાતુ પૈકી એક	૬૧૯	૨૭૩	૩૭
શીઘ્ર	જલદી, ઊતાવળથી	૧૪૭૦	૬૭૪	૪૮	,,	શુક્ર, વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૩૮
શીઘ્રવેધિન્	નિશાનબાજ, લક્ષ્યને				,,	અગ્નિ	૧૦૯૮	૫૦૨	૫
	ઝડપથી વીંધનાર	૭૭૨	૩૪૦	૭	,,	સોનું	૧૦૪૪-શો.	૪૭૨	૨૪
શીત	નિતર	૧૧૩૭	૫૨૪	૨૮	શુક્રકર	મજજા	૬૨૮	૨૭૭	૩૦
,,	ઠંડું, શીતસ્પર્શ	૧૩૮૫	૬૩૫	૩૯	શુક્રશિષ્ય	અસુર, દાનવ	૨૩૮	૧૧૨	૨૨
શીતલ	આળસુ	૩૮૩	૧૭૦	૧૭	શુક્ર	સફેદ	૧૩૯૨	૬૩૯	૩૬
(શીતભીરુ)	મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૧૭	,,	શુકલપક્ષ	૧૪૭-શો.	૫૩	૩૨
શીતલ	૧૦માં તીર્થંકર ભગવાન	૨૭	૯	૨૯	શુક્રધાતુ	ખડી, ધોળી ધાતુ	૧૦૩૭	૪૬૭	૨૦
,,	શીતસ્પર્શ, ઠંડું	૧૩૮૫	૬૩૬	૫	શુક્રાપાક્ષ	મોર	૧૩૨૦	૬૦૬	૨૩
,,	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શો.	૫૦૭	૩૨	શુક્લા	નવી કુંપળોનો અગ્રભાગ	૧૧૨૪	૫૧૬	૩૯
શીતશિવ	સિંધવ મીઠું	૯૪૨	૪૧૮	૫૨	શુચ	શોક, દુઃખ, કરુણ			
(શીતા)	ખેતરમાં હળથી					રસનો સ્થાયીભાવ	૨૯૯	૧૩૭	૨૫
	પાકેલ રેખા, ચાસ	૮૯૧	૩૯૨	૪૧	શુચિ	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૨૮
શીતાંશુ	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૨૪	,,	કિરણ	૯૯	૩૧	૩૫
શીતીભાવ	મોક્ષ	૭૫-શો.	૧૮	૬૩	,,	અષાઢ મહિનો	૧૫૪	૫૭	૪૧
(શીતેતર-					,,	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૧૧
રશ્મિ)	સૂર્ય	૯૫	૨૭	૫૮	,,	સફેદ	૧૩૯૨	૬૩૯	૪૨
શીધુ	મદિરા	૯૦૪	૩૯૯	૫૫	,,	ઉજ્જવલ, નિર્મલ	૧૪૩૬	૬૬૦	૧૨
(શીધુગન્ધ)	બોરસલી, બકુલવૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧	,,	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શો.	૫૦૭	૩૦
શીન	ગ્રીષ્મી ધી વગેરે	૧૪૯૪	૬૮૪	૫૦	(શુણિ)	મૂંઠ	૪૨૦	૧૮૫	૫૦
શીર્ણાહિ	યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૨૬	શુણી	,,	૪૨૦	૧૮૫	૪૭
શીર્ષ	મસ્તક	૫૬૭	૨૫૦	૫૦	શુણા	મદિરા	૯૦૩	૩૯૮	૩૩
શીર્ષક	માથાની પાઘડી, ટોપ,				,,	મદિરા પીવાનું સ્થાન,			
	માથાનું અપ્તર	૭૬૮	૩૩૮	૫૫	,,	દારૂનું પીઠું	૯૦૬	૪૦૦	૧૬
,,	અગરુ, અગર	૬૪૦-શો.	૨૮૩	૩૮	,,	મૂંઠ	૧૨૨૪	૫૬૭	૧૨
શીર્ષચ્છેદ	વધ કરવા યોગ્ય	૩૭૩	૧૬૬	૩૭	શુણાલ	હાથી	૧૨૧૮-શો.	૫૬૫	૧૬
શીર્ષણ્ય	નિર્મળ કેશ	૫૭૦	૨૫૨	૧૧	શુતુદ્રિ	સતલજ નદી	૧૦૮૪	૪૯૨	૧
,,	માથાની, પાઘડી, ટોપ	૭૬૮	૩૩૮	૫૧	શુદ્ધમતિ	ગઈ ઉત્સ. ના ૨૧માં			
શીલ	શુદ્ધ આચાર	૮૪૪	૩૭૩	૩૪		તીર્થંકર ભ.	૫૩	૧૪	૪૨
,,	સ્વભાવ	૧૩૭૭	૬૩૧	૨૯	શુદ્ધાન્ત	અંત:પુર	૭૨૭	૩૧૮	૫૪
શીલક	કાનનો મૂલ ભાગ	૫૭૪-શો.	૨૫૪	૮	શુદ્ધોદનસુત	શાક્યસિંહ, ગૌતમ બુદ્ધ	૨૩૭	૧૧૨	૬
શુક	પોપટ	૧૩૩૫	૬૧૩	૩૬	શુન	કૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૧૩
શુકપુચ્છ	ગંધક	૧૦૫૮	૪૭૭	૫	શુનાસીર	છંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૧૮
શુક્ત	રાખ, કાંજી	૪૧૫	૧૮૪	૧૬	શુનિ	કૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૧૪
શુક્તિ	મોતીની છીપ	૧૨૦૪	૫૫૮	૩૧	,,	કૂતરી	૧૨૮૧	૫૮૯	૪૮
શુક્તિજ	મોતી	૧૦૬૮	૪૮૦	૩૫	શુન્ય	શૂન્ય, ખાલી	૧૪૪૬	૬૬૪	૫૧

શુ-૧૨૪-શુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શુભ	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૨૦	શૂન્ય	શૂન્ય, ખાલી	૧૪૪૬	૬૬૪	૪૭
શુભંય	માંગલિક, શુભશાલી	૪૩૩	૧૯૧	૭	શૂન્યવાદિન્	બૌદ્ધ	૮૬૧	૩૭૯	૬
(શુભ)	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૨૯	શૂર	સુભટ	૩૬૫	૧૬૩	૨૮
શુભંયુસ્	માંગલિક, શુભશાલી	૪૩૩	૧૯૧	૭	(,,)	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૯
શુભસંયુક્ત	,,	૪૩૩	૧૯૧	૮	શૂરણ	સૂરણ કંદ	૧૧૮૯	૫૫૨	૧૫
શુભાંશુ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૨૮	શૂરદેવ	આવતી ચોવીશીના			
શુભ્ર	સફેદ	૧૩૯૩	૬૩૯	૪૭		બીજા તીર્થકર	૫૩	૧૪	૫૬
,,	રૂપું	૧૦૪૩-શો.	૪૭૦	૧૧	શૂર્પ	સૂપડું	૧૦૧૮	૪૫૬	૨૦
શુમ્બ	દોરી	૯૨૮	૪૦૯	૪૩	શૂર્પક	કામદેવનો શત્રુ	૨૨૮	૧૦૮	૬
શુમ્ભમયની	પાર્વતી	૨૦૫	૯૨	૧૫	(શૂર્પકારિ)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૨૫
શુલ્ક	જકાત	૭૨૪	૩૧૭	૪૫	શૂલ	ત્રિશૂલ	૭૮૭	૩૪૮	૩૫
શુલ્કાધ્યક્ષ	જકાત ઊપર નિભાયેલ				શૂલધરા	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૨૦
	અધિકારી	૭૨૪	૩૧૭	૪૧	શૂલનાશન	સંચળ	૯૪૩	૪૧૯	૩૩
શુલ્વ	દોરી	૯૨૮	૪૦૯	૫૦	શૂલભૃત્	શંકર	૧૯૯	૮૮	૩૬
,,	તાંબુ	૧૦૩૯	૪૬૮	૩૭	,,	,,	૭-પ.	૪	૪
શુલ્વારિ	ગંધક	૧૦૫૭	૪૭૬	૫૨	(શૂલશાલિન્)	,,	૭-પ.	૪	૧૨
શુશ્રૂષા	સાંભળવાની ઇચ્છા	૩૧૦	૧૪૧	૫૧	શૂલાકૃત	લોઢાના સળીયા ઊપર			
,,	સેવા, ભક્તિ	૪૯૭	૨૧૮	૩૩		પકાવેલું માંસ	૪૧૩	૧૮૨	૫૯
શુષિ	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૫૭	શૂલાયુધ	શંકર	૭-પ.	૪	૫
શુષિર	વાંસળી-શંખ વિ. છિદ્રવડે				શૂલાસ્ત્ર	,,	૭-પ.	૪	૨
	શબ્દ ઉત્પન્ન થાય				શૂલિક	સસલો	૧૨૯૬	૫૯૬	૪૫
	તેવું વાજિત્ર	૨૮૭	૧૩૧	૪૦	(શૂલિન્)	શંકર	૭-પ.	૪	૧૩
,,	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૫૧	(,,)	,,	૧૯૯	૮૮	૩૮
શુષ્મ	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૨૩	શૂલ્ય	લોઢાના સળીયા ઊપર			
શુષ્મન્	,,	૭૯૬	૩૫૨	૨૬		પકાવેલું માંસ	૪૧૩	૧૮૨	૫૮
,,	અગ્નિ	૧૧૦૦	૫૦૨	૪૬	(શૂગાલ)	શિયાળ	૧૨૯૦	૫૯૩	૨૮
શૂક	દયા, અનુકંપા	૩૬૯	૧૬૪	૫૭	શૂગાલી	લૂંટ, ઉપદ્રવ, પ્રલય,			
શૂકધાન્ય	જવ, ઘઉં વગેરે ધાન્ય	૧૧૮૧	૫૪૭	૪૧		ખોટો કજિયો	૮૦૩-શો.	૩૫૬	૬
શૂકર	શ્રી વિમલનાથ ભ. નું				શૂહલ	પુરુષની કેડનો કંદોરો	૬૬૫	૨૯૪	૧૭
	લાંછન-ભૂંડ	૪૭	૧૩	૫૯	,,	હાથીના પગે બાંધવાની			
(શૂકર)	ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૨૩		સાંકળ	૧૨૨૯	૫૬૯	૩૧
શૂકલ	ખરાબ ચાલનો ઘોડો,				શૂહલક	લાકડાના પગબંધન			
	દુર્વિનીત	૧૨૩૫	૫૭૩	૩૪		વડે જોડાયેલો ઊંટ	૧૨૫૫	૫૭૮	૫૫
(શૂકા)	લાજ, શરમ	૩૧૧	૧૪૨	૨	શૂક્ષ્મ	શિખર	૧૩૨૦	૪૬૪	૨૩
શૂદ્ર	શૂદ્ર-ચાર વર્ણ પૈકી				,,	બળદનું શીંગડું	૧૨૬૪	૫૮૨	૩૪
	ચોથો વર્ણ	૮૦૭	૩૫૭	૨૨	,,	અગર, અગર	૬૪૦-શો.	૨૮૩	૩૬
,,	શૂદ્ર	૮૯૪	૩૯૫	૯	શૂક્ષ્મચેરક	આદુ	૧૧૮૯	૫૫૨	૨૩
શૂદ્રા	શૂદ્ર જાતિમાં ઉત્પન્ન				શૂક્ષ્મુખ	શિંગડાના આકારનું			
	થયેલ સ્ત્રી	૫૨૪	૨૩૧	૩૦		વાજિત્ર	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૫
શૂદ્રી	શૂદ્રની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૨૫	શૂક્ષ્મવાદ્ય	,, ,,,	૨૯૪-શો.	૧૩૫	૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શૃંગાટ	ઝ્યાં ત્રણ રસ્તા ભેગા				શૈક્ષ	નવીન શિષ્ય, પ્રથમ			
	થાય તેવું સ્થાન	૧૮૮	૪૪૦	૧૪	શિક્ષા લેનાર		૭૧	૨૦	૫૦
શૃંગાર	કામદેવની યોનિ	૨૨૧	૧૦૮	૩૧	શૈર્ષચ્છેદિક	વધ કરવા યોગ્ય	૩૭૩	૧૬૬	૩૭
"	શૃંગાર રસ, નવ રસ				શૈલ	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૩૩
	પૈકી એક રસ	૨૧૪	૧૩૫	૨૫	શૈલધન્વન્	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૧	૧
(,,)	સિંદૂર	૧૦૬૧-શો.	૪૭૮	૫	શૈલા	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૧૨	૩૩
(શૃંગારજન્મન)	કામદેવ	૨૨૧	૧૦૮	૪૧	"	શૈલપ્રભા નામની			
શૃંગારભૂષણ	સિંદૂર	૧૦૬૧	૪૭૮	૫	ત્રીજી નરક		૧૩૬૧-શો.	૬૨૪	૧૧
(શૃંગારયોનિ)	કામદેવ	૨૨૧	૧૦૮	૪૧	શૈલાટ	સિંહ	૧૨૮૫-શો.	૫૧૧	૧૭
શૃંગિક	સ્થાવર વિષ	૧૧૧૮	૫૫૬	૪૮	શૈલાલિન્	નટ	૩૨૧	૧૪૭	૬૦
શૃંગિણ	ઘેટો	૧૨૭૭	૫૮૮	૨૩	શૈલૂષ	"	૩૨૮	૧૪૭	૪૦
શૃંગિણી	અનાક પ્રકારના				શૈવ	પાંચમા વાસુદેવ	૬૧૬	૩૦૮	૨૧
	વર્ણવાળી ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૧૨	શૈવલ	સેવાલ, લીલ	૧૧૬૭	૫૪૧	૨૦
શૃંગી	પાડો	૧૨૮૩-શો.	૫૧૦	૩૮	શૈવલિની	નદી	૧૦૮૦	૪૮૧	૨૨
"	મદ્દુરમચ્છની સ્ત્રી	૧૩૪૭	૬૧૧	૨૬	શૈવાલ	સેવાલ, લીલ	૧૧૬૭	૫૪૧	૧૮
શૃંગીકનક	અલંકાર માટેનું સોનું	૧૦૪૬	૪૭૩	૧૧	શૈશવ	બાલ્યાવસ્થા, બાળપણું	૩૩૧	૧૫૨	૨૦
શૃંગોષ્ણીષ	સિંહ	૧૨૮૫-શો.	૫૧૧	૧૮	શૈષ	શિશિર ઋતુ, મહા			
(શૃણિ)	અંકુશ	૧૨૩૦	૫૭૦	૨૩		અને ફાગણ માસ	૧૫૬	૫૧	૨
શૃત	પકાવેલું દૂધ, ઘી અને				શોક	તીર્થંકરમાં ન હોય તે			
	બલિનો પાક	૧૪૮૫	૬૮૫	૪૨		૧૮ દોષ પૈકી ૧૧મો દોષ	૭૨	૧૮	૧૫
શેખર	ધાર્યવાયક શબ્દથી આ શબ્દ				"	શોક	૨૧૧	૧૩૭	૨૪
	લગાડતા ધારકવાયક શબ્દ				શોચન	"	૨૧૧	૧૩૭	૨૭
	બને છે, ઉદા. શશિશેખર	૭-પ.	૩	૭૫	શોચિસ્	કિરણ	૧૧	૩૧	૧૦
"	મસ્તક ઊપર મુકુટના				શોચિષ્કેશ	અગ્નિ	૧૦૧૧	૫૦૨	૧
	આકારે નાંખેલી માલા	૬૫૪	૨૮૧	૩૫	શોણ	શોશ નદી	૧૦૧૦	૪૭૬	૧૪
શેષ	લિંગ, પુરુષ ચિહ્ન	૬૧૦	૨૬૧	૩૧	"	રક્ત કમળ જેવી			
શેષસ્	" " "	૬૧૦	૨૬૧	૩૮	"	ક્રાંતિવાળો ઘોડો	૧૨૪૨	૫૭૫	૩
શેપાલ	સેવાલ, લીલ	૧૧૬૭	૫૪૧	૨૨	"	રાતો વર્ણ	૧૩૧૫	૬૪૧	૭
શેફ	લિંગ, પુરુષ ચિહ્ન	૬૧૦-શો.	૨૭૦	૧	(શોણરત્ન)	પદ્મરાગ મણિ, માણેક	૧૦૬૪	૪૭૧	૩૧
શેફસ્	" " "	૬૧૦-શો.	૨૭૦	૧	શોણિત	લોહી	૬૨૧	૨૭૪	૪
(,,)	" " "	૬૧૦	૨૬૧	૪૦	શોણિતપુરા	બાણાસુરનું નગર	૧૭૭	૪૩૪	૨૧
શેમુષી	બુદ્ધિ	૩૦૧	૧૪૧	૨૩	શોથ	સોજો	૪૬૮	૨૦૬	૧૪
શેલુ	મોટી ગુંદી	૧૧૪૪	૫૨૮	૩૭	શોધની	સાવરણી	૧૦૧૫	૪૫૫	૧
(શેવ)	લિંગ, પુરુષ ચિહ્ન	૬૧૦	૨૬૧	૪૮	શોધિકા	લાલ કાંગ	૧૧૭૭	૫૪૬	૧
"	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪-શો.	૬૧૭	૫૪	શોધિત	સાફ કરેલું	૪૧૪	૧૮૩	૪૬
શેવધિ	ભંડાર, નિધાન	૧૧૨	૮૪	૭	"	સાફ કરેલું, ધોયેલું	૧૪૩૭	૬૬૦	૨૪
શેવલ	સેવાલ, લીલ	૧૧૬૭	૫૪૧	૧૮	શોધ્ય	લોહી	૬૨૨-શો.	૨૭૪	૧૭
શેવાલ	" "	૧૧૬૭	૫૪૧	૧૮	શોફ	સોજો	૪૬૮	૨૦૬	૨૧
શેષ	શેષનાગ	૧૩૦૭	૬૦૨	૧	શોભ	દેવ	૮૧-શો.	૨૫	૬૭
શેષાહિનામમૃત્	બલદેવ	૨૨૫-શો.	૧૦૬	૩	શોભન	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૫૩

શો-૧૨૬-શ્રી

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શોભા	સાત્વિક અલંકાર પૈકી એક	૫૦૯	૨૨૪	૩૦	શ્યેન	સિંચાણો શ્રી અનંતનાથ			
..	શોભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૫૫		ભ.નું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૦
શોભાજન	સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૨૭	..	સિંચાણો બાજપક્ષી	૧૩૩૪	૬૧૨	૪૭
શોષ	ક્ષયરોગ	૪૬૩	૨૦૩	૩૪	શ્યેનાક્ષ	સારસપક્ષી	૧૩૨૮-શો.	૬૦૯	૫૦
શોષણ	સુકાઈ જવું તે	૩૯૪	૧૭૪	૧૧	શ્રદ્ધા	દોહદ, ગર્ભપ્રભાવે			
શોક	પોપટોનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૫૨		ઉત્પન્ન થતી ઇચ્છા	૫૪૧	૨૩૧	૫૬
શોચ	શરીર મનની શુદ્ધિ, પ				શ્રદ્ધાલુ	આસ્તિક, પરલોકાદિમાં			
	નિયમ પૈકી પહેલો નિયમ	૮૨	૨૧	૩૫		શ્રદ્ધાવાળો	૪૯૦	૨૧૫	૪૫
શૌણ્ડ	મત્ત, મદવાળો	૪૩૬	૧૯૧	૫૧	..	દોહદવાળી સ્ત્રી	૫૩૯	૨૩૯	૧૦
..	કુકડો	૧૩૨૫-શો.	૬૦૮	૩૯	શ્રન્યન	ગૂંથણ, પુષ્પના હારની			
શૌણ્ડિક	કલાલ, મદિરા વેચનાર	૧૦૧	૩૯૭	૩૭		રચના વિ.	૬૫૩	૨૮૯	૧૫
શૌણ્ડી	પીપર	૪૨૧-શો.	૧૮૬	૧૧	શ્રમ	થાક	૩૧૯	૧૪૪	૪૨
શૌણ્ડીય	પરાક્રમ, સામર્થ્ય	૭૩૯	૩૨૫	૨૦	..	શસ્ત્રકળાનો અભ્યાસ	૭૮૮	૩૪૯	૩
(શૌલ્લોદનિ)	શાક્યસિંહ, બુદ્ધ	૨૩૭	૧૧૨	૭	શ્રમણ	સાધુ, મુનિ	૭૫	૧૯	૧
શૌરિ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૨૧	(શ્રમણા)	સાધ્વી	૫૩૨	૨૩૫	૫૦
શૌર્ય	પરાક્રમ (પુરુષાર્થ)	૭૩૯	૩૨૫	૧૯	(શ્રમણાદિસહ)	શ્રમણ આદિનો			
શૌર્ય	..	૭૯૬	૩૫૨	૧૮		સંઘ (સમૂહ)	૧૪૧૨	૬૪૯	૫૩
શૌલ્કિક	જકાત ઊપર નિમાયેલ				શ્રવણ	શ્રવણ નક્ષત્ર	૧૧૩	૩૯	૩૩
	અધિકારી	૭૨૪	૩૧૭	૪૨	..	સાંભળવું	૩૧૦	૧૪૧	૫૩
શૌલ્કિકેય	વનસ્પતિજન્ય સ્થાવર વિષ	૧૧૯૬	૫૫૬	૨૬	..	કાન	૫૭૪	૨૫૩	૫૩
શૌલ્કિક	કંસારો, વાસણ ઘડનાર	૧૧૦	૪૦૧	૫૩	..	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૨	૪૭
(શૌલ્કલ)	માંસ ખાનાર	૪૨૯	૧૮૯	૮	શ્રવણા	સાધ્વી	૫૩૨	૨૩૫	૪૯
શ્મશાન	મૃતકને બાળવાનું સ્થાન	૧૮૯	૪૪૦	૨૮	શ્રવસ્	કાન	૫૭૩	૨૫૩	૪૧
શ્મશાનવેશ્મન્	શંકર	૧૯૬	૮૬	૫૧	(શ્રવા)	..	૫૭૪	૨૫૩	૫૪
શ્મશ્રુ	દાઢી-મૂછ	૫૮૩	૨૫૭	૪૫	શ્રવિષ્ઠા	ધનિષ્ઠા નક્ષત્ર	૧૧૪	૩૯	૩૯
શ્યામ	કાળો વર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૧૮	શ્રવિષ્ઠામૂ	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૮
શ્યામક	સામો ધાન્ય, હલકા ચોખા	૧૧૭૬	૫૪૫	૩૮	શ્રવિષ્ઠારમણ	ચંદ્રમા	૧૦૫ શો.	૩૫	૩૧
(શ્યામલ)	પીંપળ	૧૧૩૧	૫૨૦	૫૭	શ્રાણા	રાબડી, કાંજી	૩૯૭	૧૭૫	૨૬
શ્યામલ	કાળો વર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૧૮	શ્રાદ્ધ	આસ્તિક, શ્રદ્ધાવાળો	૪૯૦	૨૧૫	૪૮
શ્યામા	શ્રી વિમલનાથ ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૩૮	..	પિતૃયજ્ઞ, મરણ પછીની ક્રિયા	૮૨૨	૩૬૪	૩૫
..	શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામી				શ્રાદ્ધકાલ	દિવસનો આઠમો ભાગ	૧૪૧	૪૯	૪૬
	ભ. ની શાસનદેવી	૪૪	૧૩	૨૬	શ્રાદ્ધદેવ	યમરાજ	૧૮૫	૭૮	૩૯
..	રાત્રિ	૧૪૨	૫૧	૭	શ્રાન્ત	ઇંદ્રિયો ઊપર જય			
..	કાંગ, સુગંધી ઘઉંલો	૧૧૪૯	૫૩૧	૪૨		મેળવનાર	૮૧૧	૩૫૯	૯
શ્યામાક	હલકા ચોખા, સામો ધાન્ય	૧૧૭૬	૫૪૫	૩૬	શ્રાવણ	શ્રાવણમાસ	૧૫૪	૫૭	૪૯
શ્યામાઙ્ગ	બુધ ગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૯	શ્રાવણિક	..	૧૫૪	૫૮	૩
શ્યાલ	સાળો, પત્નીનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૩૨	શ્રી	શ્રી અરનાથ ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૪૧
શ્યાલિકા	પત્નીની નાની બહેન	૫૫૫	૨૪૫	૨૮	..	લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૬	૪૬
શ્યાવ	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૬	૬૪૧	૩૮	..	સંપત્તિ	૩૫૭	૧૬૦	૪૫
શ્યેત	સફેદ વર્ણ	૧૩૯૨	૬૩૯	૩૨	..	શોભા, કાંતિ	૧૫૧૨	૬૯૨	૪૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શ્રીકણ્ઠ	શંકર	૧૧૫	૮૬	૧૧	„	કાન	૫૭૩	૨૫૩	૩૧
શ્રીકણ્ઠસખ	કુબેર	૧-પ.	૪	૫૧	શ્રેણિ	શિલ્પીઓનો સમુદાય	૮૧૧	૩૧૭	૬
શ્રીકર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૩	(„)	ઓળી, પંક્તિ	૧૪૨૩	૬૫૩	૫૨
શ્રીકણ્ઠ	ચંદન	૬૪૧	૨૮૪	૫	શ્રેણિક	મગધપતિ રાજા શ્રેણિક	૭૧૨	૩૧૨	૫૭
શ્રીગર્ભ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શે.	૧૦૨	૫૩	શ્રેણી	ઓળી, પંક્તિ	૧૪૨૩	૬૫૩	૫૬
„	તરવાર	૭૮૨-શે.	૩૪૫	૫૦	શ્રેયસ્	અગિયારમાં તીર્થંકર ભ.	૨૧	૧૦	૩૨
શ્રીઘન	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૪	૧૧૧	૨	„	મોક્ષ	૭૪	૧૮	૩૮
„	દહી, ગોરસ	૪૦૬-શે.	૧૮૦	૩૩	„	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૨૮
શ્રીદ	કુબેરદેવ	૧૮૧	૮૧	૧૨	„	ધર્મ, પુણ્ય, સુકૃત્ય	૧૩૭૧	૬૩૨	૨૫
શ્રીધર	ગઈ ઉત્સર્પિણીના				„	શ્રેષ્ઠ, પ્રધાન	૧૪૩૧	૬૬૧	૩૪
	સાતમાં તીર્થંકર ભ.	૫૧	૧૪	૨૭	શ્રેયાંસ	અગિયારમાં તીર્થંકર ભ.	૨૭	૧	૩૨
„	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૧	૧૬	„	„ „ „ „	૨૧	૧૦	૩૨
શ્રીનન્દન	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૭	૪૧	શ્રેષ્ઠ	અત્યંત ઉત્તમ, પ્રધાન	૧૪૩૧	૬૬૧	૩૬
શ્રીપતિ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૧૦૦	૧	શ્રોણ	પાંગળો	૪૫૨	૧૧૮	૧૬
શ્રીપથ	રાજમાર્ગ, હાથી વિ. ને				શ્રોણિ	કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૧૦
	જવાનો રસ્તો	૧૮૭	૪૩૧	૩૩	શ્રોત્ર	કાન	૫૭૪	૨૫૩	૫૨
શ્રીપર્ણી	સીવણનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૧	શ્રોત્રિય	વેદ જાણનાર બ્રાહ્મણ	૮૧૭	૩૬૨	૧૨
(શ્રીપર્યાય)	લવીંગ	૬૪૬	૨૮૬	૧૧	(શ્રોત્રિયસમાજ)	શ્રોત્રિયોનો સમુદાય	૧૪૧૪	૬૫૦	૩૧
શ્રીફલ	બીલીનું ઝાડ	૧૧૩૫	૫૨૩	૨૩	શ્રૌષ્ટ	દેવોને બલિદાન આપવામાં			
(શ્રીમત્)	લક્ષ્મીવાળો	૩૫૭	૧૬૦	૩૦		વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૮	૭૦૫	૫૩
„	પોપટ	૧૩૩૫-શે.	૬૧૩	૪૭	શ્લક્ષ્ણ	સૂક્ષ્મ, બારીક, ચીકણું	૧૪૨૭	૬૫૫	૪૧
શ્રીમત્કુમ્ભ	સોનું	૧૦૪૪-શે.	૪૭૨	૨૫	શ્લ્ય	ઢીલો, શિથિલ, દુર્બળ	૪૧૧	૨૧૬	૩૪
શ્રીવત્સ	શ્રી શીતલનાથ				શ્લઘા	વખાણ, પ્રશંસા	૨૭૦	૧૨૫	૮
	ભ. નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૧	શ્લેષ્મલ	પગનો હાથીપગો રોગ	૪૬૫	૨૦૪	૩૧
„	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૮	૧૦૨	૨૦	શ્લેષ્મલ	લક્ષ્મીવાળો	૩૫૭	૧૬૦	૨૧
„	વિષ્ણુના વક્ષસ્થલમાં				શ્લેષ્મણ	સળેખમ, કફનો રોગી	૪૬૦	૨૦૨	૧૨
	રહેલું ચિહ્ન	૨૨૨	૧૦૪	૨૦	શ્લેષ્મન્	કફ	૪૬૨	૨૦૨	૬૦
શ્રીવત્સમૃત્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧	૧૦૨	૪૨	શ્લેષ્મલ	સળેખમ, કફનો રોગી	૪૬૦	૨૦૨	૧૧
(શ્રીવત્સાઢ્ક)	„ „	૨૧૧	૧૦૨	૪૪	શ્લેષ્માતક	મોટી ગુંદી	૧૧૪૪	૫૨૮	૪૩
શ્રીવરાહ	„ „	૨૧૧-શે.	૧૦૩	૧૭	શ્લોક	યશ, કીર્તિ	૨૭૩	૧૨૬	૧૮
શ્રીવાસ	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૩૧	શ્વઃશ્રેયસ	કલ્યાણ, શુભ	૮૬	૨૨	૧૩
શ્રીવૃક્ષ	પીપળો	૧૧૩૧	૫૨૦	૪૭	શ્વજીવિકા	સેવા, ચાકરી	૮૬૬	૩૮૧	૧૬
શ્રીવત્સકી	શ્રીવૃક્ષના ચિહ્નથી				શ્વદંષ્ટ્ર	ગોખરું	૧૧૫૬	૫૩૫	૧૧
	અંકિત ઘોડો	૧૨૩૬	૫૭૩	૪૨	શ્વદયિત	હાડકું	૬૨૬	૨૭૬	૧૭
શ્રીવેષ્ટ	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮-શે.	૨૮૭	૩૩	શ્વન્	કૂતરો	૧૨૮૦	૫૮૧	૨૭
શ્રીસંજ	લવીંગ	૬૪૬	૨૮૬	૧૧	શ્વપચ	ચાંડાલ	૧૩૩	૪૧૨	૧૭
શ્રુતકર્મન્	શનિગ્રહ	૧૨૧-શે.	૪૨	૩૭	શ્વમ્	છિદ્ર, બિલ, બાકોરું	૧૩૬૪	૬૨૫	૨૩
શ્રુતદેવી	સરસ્વતી દેવી, વાણી	૨૪૧	૧૧૩	૧૮	શ્વયયુ	સોજો	૪૬૮	૨૦૬	૧૮
શ્રુતશ્રવોડનુજ	શનિગ્રહ	૧૨૧-શે.	૪૨	૩૮	શ્વશુર	પત્ની કે પતિના			
શ્રુતિ	વેદ	૨૪૧	૧૧૫	૬૦		પિતા, સસરો	૫૫૧	૨૪૭	૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
શ્વશુર	સાસુ-સસરા બન્ને	૫૬૦	૨૪૭	૩૭	-: ષ :-				
શ્વશ્રુ	પતિ કે પત્નીની માતા સાસુ	૫૫૯	૨૪૭	૨	ષટ્કર્મન્	યજન-યાજન, અધ્યયન- અધ્યાપન, દાન અને પ્રતિગ્રહ એ ૬ કર્મમાં			
શ્વશ્રુશ્વશુર	સાસુ-સસરા બન્ને	૫૬૦	૨૪૭	૩૬		આસક્ત રહેનાર બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૫૨
શ્વસ્	આવતો દિવસ, આવતી કાલ ૧૫૪૧	૭૦૭		૬	ષટ્પદી	ભમરો	૧૨૦૮	૫૫૯	૬૦
"	આવતી કાલે, પરમ દિવસે ૧૫૪૧-જો.	૭૦૮		૫૧	(ષટ્ઠિ)	"	૧૨૧૨	૫૬૧	૬૩
શ્વસન	વાયુ	૧૧૦૬	૫૦૬	૩૮	ષટ્ઠ્ઠક	શરીર	૫૬૪-જો.	૨૪૯	૩૨
શ્વસિત	શ્વાસ, શ્વાસ લેવાની ક્રિયા	૧૩૬૮	૬૨૭	૩૫	ષટ્ઠ્ઠજિત્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯ જો.	૧૦૨	૪૯
શ્વાન	કૂતરો	૧૨૭૯	૫૮૯	૧૬	ષટ્ઠ્ઠી	વેદના છ અંગો	૨૫૩	૧૧૭	૪૪
શ્વાપદ	હિંસક પશુ	૧૨૧૬	૫૬૪	૨૦	ષટ્ઠ્ઠિજ્ઞ	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૩	૧૧૦	૩૦
શ્વાવિધ્	શાહુડી	૧૨૧૬	૫૯૭	૪	ષટ્ઠ્ઠગવ	પશુઓનું ષટ્ક (છ) બતાવવા માટે પશુવાચક			
શ્વાસ	કમળના જેવો સુગંધી શ્વાસ હોય તે તીર્થકરનો ૩૪ પૈકી બીજો અતિશય	૫૭	૧૧	૩૧	શબ્દ થકી ષટ્ઠગવ				
"	શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૩૩	શબ્દ લગાડાય તે.				
શ્વાસપ્રશ્વાસ-					જેમ કે- હસ્તિષટ્ઠગવમ્	૧૪૨૪	૬૫૪	૩૩	
રોધન	પ્રાણાયામ, પ્રાણોને રોકવાની ક્રિયા	૮૩	૨૧	૫૪	ષટ્ઠ્ઠજ	સાતમો સ્વર	૧૪૦૧	૬૪૪	૧૫
શ્વાસહેતિ	નિદ્રા, ઊંઘ	૩૧૩	૧૪૨	૪૩	ષટ્ઠ્ઠવિન્દુ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૫	૧૦૦	૧૯
શ્વિત્ર	ધોળો કોઢ રોગ	૪૬૬	૨૦૫	૬	ષટ્ઠ્ઠસ	પાણી	૧૦૭૦-જો.	૪૮૩	૫૧
શ્વેત	સરખા ભાગના પાણીવાળું દહીં	૪૦૯	૧૮૧	૪૮	ષટ્ઠ્ઠસાસવ	રસ ધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૪૭
"	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૩	ષટ્ઠ્ઠ	વન, જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૪૬
"	સફેદ	૧૩૧૨	૬૩૯	૨૯	"	સાંઢ, આખલો	૧૨૫૯	૫૮૦	૧૮
"	કોડી	૧૨૦૬-જો.	૫૫૯	૩૧	ષટ્ઠ્ઠ	શંકર	૧૧૬	૮૬	૫૭
શ્વેતકોલક	સહરી, સફેદ મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૫૪	"	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૨૩
શ્વેતગજ	ઈંદ્રનો એરાવણ હાથી	૧૭૭	૭૩	૧૬	"	અંત:પુરનો રક્ષક નપુંસક	૭૨૮	૩૧૯	૧૮
શ્વેતઘ્નિ	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૫	૨૩	ષટ્ઠ્ઠતિલ	ઉગી ન શકે તેવા તલ	૧૧૮૦	૫૪૭	૧૧
શ્વેતપિન્ન	સિંહ	૧૨૮૫	૫૯૧	૧૫	ષટ્ઠ્ઠમુખ	શ્રી વિમલનાથ ભ.ના			
શ્વેતમરિચ	સફેદ, સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૪૩		શાસનદેવ	૪૨	૧૨	૭૦
શ્વેતરક્ત	ગુલાબી રંગ	૧૩૯૫	૬૪૧	૧૦	"	કાર્તિકેય, શંકરનો પુત્ર	૨૦૯	૧૪	૩૯
(શ્વેતરસ)	સરખા ભાગના પાણીવાળું દહીં	૪૦૯	૧૮૧	૪૯	ષટ્ઠ્ઠિક	સાઠી ચોખા, પોતાની			
શ્વેતરૂપ્ય	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨-જો.	૪૬૯	૫૧	(")	મેળે પાકે તેવા ચોખા	૧૧૬૮	૫૪૨	૧૩
શ્વેતવાજિન્	ચંદ્રમા	૧૦૪	૩૪	૨૫	ષટ્ઠ્ઠિક્ય	બીજમાંથી ઉત્પન્ન	૧૨૦૧	૫૫૭	૩૬
શ્વેતવાહન	"	૧૦૫-જો.	૩૫	૨૮		સાઠી ચોખા થઈ			
શ્વેતહય	અર્જુન	૭૦૯	૩૧૨	૪		શકે તેવું ખેતર	૧૬૬	૪૨૮	૪૨
શ્વેતસીયસ	કલ્યાણ, શુભ, ભાવી				ષટ્ઠ્ઠિહાયન	હાથી	૧૨૧૮-જો.	૫૬૫	૧૫
	કાળે થનાર મંગલ	૮૬	૨૨	૨૭	ષટ્ઠ્ઠવાહ	છ વર્ષની ઉંમરનો હથે			
						વહી શકે તેવો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૧
					ષટ્ઠ્ઠી	પાર્વતી	૨૦૫-જો.	૯૨	૨૧
					ષાન્માતુર	કાર્તિકેય	૨૦૮	૧૪	૧૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
ષિડ્ગ	વિટ, વ્યભિચાર, ધૂતારો	૩૩૧	૧૪૮	૬૦
ષોડત્	છ દાંતવાળો બળદ	૧૨૬૩	૫૮૨	૫
ષોડશાંચિસ્	શુક	૧૨૦	૪૨	૧૪
ષોડશાવર્ત	શંખ	૧૨૦૫	૫૫૮	૪૩
ષોડશાંહિ	કરચલો	૧૩૫૨	૬૨૧	૧
ઘીવન	થૂકવું	૧૫૨૧	૬૧૭	૧૬
ઘેવન	,,	૧૫૨૧	૬૧૭	૨૦
ઘ્યૂત	,,	૧૫૨૧	૬૧૭	૧૮

—: સ :—

સંદંશ	સાણસી, ચીપીઓ	૧૦૧	૪૦૧	૩૬
સંયત્	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૧૬	૩૫૩	૨૧
સંયત	બંધાયેલો કેદી	૪૩૯	૧૯૨	૫૦
સંયમની	યમની પુરી, યમનગરી	૧૮૬	૭૮	૫૩
સંયુગ	યુદ્ધ	૭૧૯	૩૫૪	૧૩
સંયોજિત	જડાયેલું	૧૪૮૫	૬૮૧	૨૨
,,	અલંકાર, આડંબર,			
	ભૂત વગેરેનો આવેશ	૧૪૮૫	૬૮૭	૪૪
સંરાવ	શબ્દ, ધ્વનિ	૧૪૦૦	૬૪૩	૫૧
સંલ્ય	નિદ્રા, ઊંઘ, તંદ્રા	૩૧૩	૧૪૨	૪૧
સંલપ	પરસ્પર ન્યાયપૂર્વક			
	વાત કરવી તે	૨૭૫	૧૨૭	૪૫
સંવત્	વરસ	૧૫૩૫	૭૦૪	૫૦
,,	,,	૧૫૧-શે.	૬૦	૫૫
સંવત્સર	,,	૧૫૧	૬૦	૨૮
સંવનન	વશીકરણ	૧૪૯૮	૬૮૭	૫
સંવર	શ્રી અભિનંદનસ્વામી			
	ભ.ના પિતા	૩૬	૧૧	૬૧
,,	આવતી ચોવીશીના			
	અઢારમાં તીર્થંકર	૫૫	૧૫	૫
,,	સેતુ, પુલ, બંધ, પાળ	૧૬૫	૪૨૮	૨૮
,,	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૨	૩૧
સંવર્ત	પ્રલયકાલ, ક્ષય	૧૬૧	૬૨	૪૮
સંવર્તક	બલદેવનું હળ	૨૨૫	૧૦૬	૧૦
,,	વડવાનલ, સમુદ્રમાં થતો			
	અગ્નિ	૧૧૦૦	૫૦૩	૩૩
સંવર્તિકા	કમલ વગેરેનું પાંદડું	૧૧૬૬	૫૪૦	૩૫
સંવસથ	ગામ	૧૬૧	૪૨૬	૪૫
સંવાહક	અંગ મર્દન કરનાર	૪૯૨	૨૧૬	૩૭
સંવિત્તિ	બુદ્ધિ	૩૦૧	૧૪૧	૧૮

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સંવિદ્	અંગીકાર, સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૨૪
સંવીત	મતિ, બુદ્ધિ, જ્ઞાન	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૦
સંવૃત	ઢંકાયેલું, આચ્છદિત થયેલ	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૪
,,	વરુણદેવતા, જલદેવતા	૧૮૮-શે.	૮૧	૫
સંવેગ	શીઘ્રતા, ઉતાવળ, સંવેગ	૩૨૨	૧૪૫	૪૯
સંવેશ	નિદ્રા, તંદ્રા, ઊંઘ	૩૧૩	૧૪૨	૩૮
સંવેશન	મૈથુન, કામકીડા	૫૩૭	૨૩૮	૨૧
સંવ્યાન	ઓઢવાનું વસ્ત્ર,			
	ઉત્તરીય વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૧૭	૪૪
સંશપ્તક	યુદ્ધથી પાછો નહિ ફરનાર	૭૧૫	૩૫૧	૪૩
સંશય	સંદેહ, સંશય	૧૩૭૫	૬૩૦	૬૦
સંશયાનામ-				
સમ્ભવ	સંદેહ વિનાની, પ્રભુની			
	વાણીનો ૧૧મો ગુણ	૬૬	૧૭	૪૧
સંશયાલુ	સંશયવાળો, શંકાશીલ	૪૪૫	૧૧૪	૪૫
સંશયિત્	,,	૪૪૫	૧૧૪	૪૭
સંશિત	સારી રીતે નિશ્ચિત			
	કરાયેલું	૧૪૧૧	૬૮૩	૫૭
સંશ્રવ	સ્વીકાર, અંગીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૩૧
સંશ્રુત	સ્વીકારેલું	૧૪૮૧	૬૮૩	૪
સંશ્લેષ	આલિંગન કરવું તે	૧૫૦૭	૬૧૦	૪૫
સંસક્ત	સાથે લાગેલું, આંતર રહિત	૧૪૫૧	૬૬૭	૫
,,	નિરંતર, નિત્ય, કાયમ	૧૪૭૧	૬૭૫	૧૫
સંસદ્	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૧૧
સંસરણ	રાજમાર્ગ	૧૮૭	૪૩૧	૩૦
સંસિદ્ધિ	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૭	૬૩૧	૩૩
સંસ્કાર	પૂર્વના સંસ્કાર, વાસના,			
	અનુભવેલ દેખેલ પ્રસંગને			
	ભૂલી ન જવું તે	૧૩૭૩	૬૩૦	૫
સંસ્કારવર્જિત	સંસ્કારહીન બ્રાહ્મણ	૮૫૪	૩૭૭	૧
સંસ્કારવત્ત્વ	સંસ્કૃતાદિ લક્ષણવાળી			
	વાણી પ્રભુની વાણીનો			
	૩૫ પૈકી પહેલો ગુણ	૬૫	૧૭	૩૧
સંસ્કૃત	શાસ્ત્રાદિ તત્ત્વોનો સંસ્કારી	૩૪૫	૧૫૫	૫૨
(, ,)	સંસ્કૃત ભાષા	૨૮૫	૧૩૦	૬૧
સંસ્તર	પાંદડા વગેરેની શય્યા	૬૮૨	૩૦૨	૫૧
,,	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૪	૧
સંસ્તવ	પરિચય, ઓળખાણ	૧૫૧૩	૬૧૩	૬
સંસ્ત્યાય	ધર	૧૧૧	૪૪૨	૧૦
સંસ્થા	મૃત્યુ	૩૨૩	૧૪૬	૧૩

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સંસ્થા	મર્યાદા, ન્યાયમાર્ગમાં				નિશ્ચય, પ્રતિજ્ઞા	૧૩૭૦	૬૨૮	૨૦	
	રહેવું તે	૭૪૪	૩૨૭	૧૧	(સદ્ગત્યયોનિ) કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૪૧	
સંસ્થાન	ચોક, ચાર રસ્તા એકઠા				સદ્ગત્યુક્ત	અસ્થિર, ચપળ, અનિત્ય	૪૩૭	૧૧૨	૨૩
	થાય તેવું સ્થાન	૧૮૬	૪૩૯	૧૧	સદ્ગત્ય	સમાન, તુલ્ય	૧૪૬૨	૬૭૧	૫૩
સંસ્થિત	આકાર, અવયવોની રચના	૧૫૧૬	૬૯૪	૫૫	સદ્ગત્ય	ખીચોખીચ, ભરપૂર	૧૪૭૨	૬૭૬	૧
સંસ્પેટ	મરેલો, મૃત્યુ પામેલ	૩૭૩	૧૬૬	૫૯	સદ્ગત્ય	ભિડાયેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૨૮
સંસ્પોટ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૩	૧૦	સદ્ગત્ય	પૂર્વાપર વિરુદ્ધ વચન	૨૬૫	૧૨૩	૧૬
સંસ્પોટ	,, ,,	૭૯૬	૩૫૩	૮	,,	ખીચોખીચ, સાંકડું વ્યાપ્ત	૧૪૭૨	૬૭૬	૫
સંહત	મજબૂત બાંધો, દૃઢ સંઘયણ	૧૪૭૨	૬૭૫	૪૪	(સદ્ગોચ)	કેશર	૬૪૫	૨૮૫	૪૬
(સંહતલ)	ડાબા અને જમણા બન્ને				સદ્ગોચપિશુન	,,	૬૪૫	૨૮૫	૪૫
	હાથની હથેળી ભેગી				સંક્રન્દન	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૪૩
	કરવી તે	૫૧૬	૨૬૩	૫૦	સંક્રમ	વિકટ માર્ગ	૧૫૧૭	૬૯૫	૧૭
સંહતિ	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૨૫	સંક્રામ	,, ,,	૧૫૧૭	૬૯૫	૧૬
સંહનન	શરીર	૫૬૩	૨૪૯	૮	સંક્ષેપ	ટુંકાવવું, ટુંકાણ	૧૪૩૨	૬૫૮	૨૯
સંહર્ષ	હરિકાઈ, સ્પર્ધા	૧૫૧૫	૬૯૪	૩૩	સદ્ગત્ય	યુદ્ધ	૭૯૬	૩૫૨	૪૫
સંહાર	પ્રલયકાળ, ક્ષય	૧૬૧	૬૨	૪૩	સદ્ગત્યા	એક-બે-ત્રણ આદિ સંખ્યા	૮૭૨	૩૮૩	૪૫
સંહૃતિ	ઘણાએ કરેલો પોકાર	૨૬૧	૧૨૧	૪૩	,,	ચર્ચા, વિચારણા	૧૩૭૩	૬૨૯	૫૩
સકલ	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૪૫	સદ્ગત્યાવત્	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૨	૧૫૪	૨૮
સકૃત્પ્રજ	કાગડો	૧૩૨૧	૬૦૭	૨૮	સદ્ગત્યેય	ગણી શકાય તેવું	૮૭૨	૩૮૩	૪૧
સકુ	ઘાણીનું ચૂર્ણ, સાથવો	૪૦૧	૧૭૭	૪૮	સદ્ગ	સંયોગ, મળવું	૧૫૦૮	૬૯૧	૭
સકુક	વનસ્પતિજન્ય સ્થાવર વિષ	૧૧૯૮	૫૫૬	૪૩	સદ્ગત	યુક્તિવાળું વચન	૨૬૮	૧૨૪	૩૮
સવિથ	સાથળ	૬૧૩	૨૭૧	૧૭	,,	મિત્રતા, દોસ્તી	૭૩૧	૩૨૧	૧૫
સચિ	મિત્રવાચક શબ્દ બનાવનાર				સદ્ગમ	સંયોગ, મળવું	૧૫૦૮	૬૯૧	૮
	શબ્દ, ઉદા. વાયુસખ	૧-પ.	૪	૪૪	સદ્ગર	સ્વીકાર, પ્રતિજ્ઞા	૨૭૮	૧૨૮	૪૩
,,	મિત્ર	૭૩૦	૩૨૦	૫૨	,,	યુદ્ધ	૭૯૮	૩૫૪	૪
સહી	સાહેલી, સહચરી	૫૨૯	૨૩૪	૫૪	(સદ્ગા)	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૫
સહ્ય	મિત્રાચારી, દોસ્તી	૭૩૦	૩૨૦	૫૨	સદ્ગીત	ગીત, નૃત્ય	૨૭૯	૧૨૮	૫૮
સગર	ખીજા ચક્રવર્તી	૬૯૨	૩૨૧	૩	સદ્ગીર્ણ	સ્વીકારેલું, પ્રતિજ્ઞા કરેલ	૧૪૮૯	૬૮૩	૮
સગર્ભ	સગો ભાઈ	૫૫૧	૨૪૩	૫૪	સદ્ગુપ્ત	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૪	૧૧૧	૭
(સગર્ભ્ય)	,, ,,	૫૫૧	૨૪૩	૫૫	સંગૃહ	સરવાળો કરેલ	૧૪૮૫	૬૮૧	૧૭
સગોત્ર	સ્વજન, એક ગોત્રનો કુટુંબી	૫૬૧	૨૪૭	૫૬	સંગ્રહ	અર્થવિશેષનો સંગ્રહ	૨૫૭	૧૧૯	૨
સગ્ધિ	સાથે જમવું તે	૪૨૫	૧૮૭	૪૧	,,	સંક્ષેપ, ટુંકાવવું તે	૧૪૩૨	૬૫૮	૨૯
સદ્ગટ	ગીરદી, સાંકડું	૧૫૦૪	૬૮૯	૪૫	સંગ્રામ	યુદ્ધ	૭૯૬	૩૫૨	૫૪
સદ્ગત્યા	પરસ્પર ન્યાયયુક્ત				સદ્ગ્રાહ	મૂઠી	૫૯૭	૨૬૩	૬૧
	વાત કરવી તે	૨૭૫	૧૨૭	૪૬	,,	ઢાલની મૂઠ	૭૮૪	૩૪૬	૩૬
સદ્ગર	કચરો, પૂજો	૧૦૧૬	૪૫૫	૧૭	સદ્ગ	સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૯	૪૪
સદ્ગર્ષણ	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૩૩	સદ્ગચારિન્	મચ્છ, માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૩૮
સદ્ગતિ	સરવાળો, સંગ્રહ કરેલ	૧૪૮૫	૬૮૧	૧૮	સદ્ગજીવિન્	સમુદાય સાથે રહી			
સદ્ગત્ય	કામની યોનિ-ઉત્પત્તિ	૨૨૯	૧૦૮	૩૯		આજીવિકા ચલાવનાર	૪૮૦	૨૧૧	૫૨
સદ્ગત્ય	મનનો વ્યાપાર,				(સદ્ગર્ષ)	હરિકાઈ, પરસ્પર ધર્ષણ	૧૫૧૫	૬૯૪	૩૪

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

સ-૧૩૧-સ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સહ્યાત	સમૂહ	૧૪૧૧	૬૪૮	૨૮
સચિવ	અમાત્ય, મંત્રી	૭૧૧	૩૧૫	૧૨
સજા	અપ્પર પહેરેલો, તૈયાર	૭૬૬	૩૩૭	૪૦
સજ્જન	સારો માણસ	૩૭૧	૧૬૪	૬૫
„	યુદ્ધ માટે સૈન્યની સ્થાપના	૭૪૧	૩૩૧	૩
સજ્જિત	યુદ્ધ માટે તૈયાર કરેલો હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૩
સજ્જય	સમુદાય, ઢગલો	૧૪૧૨	૬૪૧	૩૪
સજ્જર	શરીર	૫૬૩	૨૪૧	૧૧
સજ્જારિકા	દૂતી, કુટણી સ્ત્રી	૫૨૧	૨૩૦	૩૩
સજ્જારિન્	શૃંગારાદિ રસને અનુકૂલ એક ભાવ, વ્યભિચારી ભાવ	૨૧૫	૧૩૬	૧૫
સજ્જવન	ચોકવાળું ઘર	૧૧૨	૪૪૨	૫૪
સજ્જા	જોડાયેલા ઢીંચણવાળો	૪૫૬	૨૦૦	૧૬
સજ્જાતિ	હિંસા	૩૭૧	૧૬૫	૬૦
સજ્જા	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૧૨
સજ્જુ	જોડાયેલા ઢીંચણવાળો	૪૫૬	૨૦૦	૧૬
સજ્જવર	અગ્નિવડે દાઝવાથી થતી પીડા	૧૧૦૨	૫૦૪	૨
સટા	જટા (કેશની જટા)	૮૧૬	૩૬૧	૪૮
(સળદ)	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૨૪
સળ્લીન	ઊડવાની ક્રિયા, ઊડવું તે	૧૩૧૮	૬૦૫	૨૮
સત્	વિદ્વાન, પંડિત	૩૪૨	૧૫૪	૩૧
સતત	નિરંતર, કાયમ	૧૪૭૧	૬૭૫	૧૬
સતત્ત્વ	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૭	૬૩૧	૩૨
સતી	પાર્વતી	૨૦૪	૧૧	૫૨
„	પતિવ્રતા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૩	૫૫
„	ફટકડી	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૧
સતીનક	વટાણા	૧૧૭૦	૫૪૩	૧૫
સતીર્થ	ગુરુ ભાઈ, સહાધ્યાયી	૭૧	૨૦	૬૩
સત્તમ	શ્રેષ્ઠ, અતિશય ઉત્તમ	૧૪૩૧	૬૬૧	૩૭
સત્ત્વ	સંસારી જીવ, પ્રાણી	૧૩૬૬	૬૨૬	૫૬
સત્ત્વપ્રધાનતા	સાહસવાળી વાણી પ્રભુની વાણીનો ઉપ પૈકી			
	૩૨મો ગુણ	૭૧	૧૭	૬૬
સત્ત્વ	સારો માર્ગ	૧૮૪	૪૩૮	૬
સત્ત્વ	સાચું	૨૬૪	૧૨૨	૫૨
સત્ત્વકાર	ખરીદવા માટે નક્કી કરીને બહાનું આપવું તે	૮૭૨	૩૮૩	૨૭
સત્ત્વપ્રવાદ	૧૪ પૂર્વ પૈકી ૬ઠ્ઠા પૂર્વનું નામ	૨૪૭	૧૧૫	૩૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સત્યવતી	વ્યાસ ઋષિની માતા	૮૪૭	૩૭૪	૪૬
સત્યસજ્જર	કુબેર દેવ	૧૧૦-શો.	૮૨	૨૨
સત્યાકૃતિ	ખરીદવા માટે નક્કી કરીને બહાનું આપવું તે	૮૭૨	૩૮૩	૨૧
સત્યાગ્રિ	અગસ્ત્ય ઋષિ	૧૨૩-શો.	૪૩	૪૮
સત્યાનૃત	વેપાર	૮૬૭	૩૮૧	૧૧
સત્યાપન	ખરીદવા માટે નક્કી કરીને બહાનું આપવું તે	૮૭૧	૩૮૩	૨૫
(સત્યેતરત્)	અસત્ય વચન	૨૬૫	૧૨૩	૧૧
સત્ર	પણ	૮૨૦	૩૬૩	૪૮
„	જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૨૫
„	વસ્ત્ર	૬૬૭-શો.	૨૧૫	૩૭
સત્રશાલા	હંમેશની દાનશાળા	૧૦૦૦	૪૪૬	૫
સત્રા	સાથે	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૪
સત્રિન્	હંમેશા દાન આપનાર ધરધણી	૭૩૪	૩૨૨	૩૧
સત્ત્વર	જલ્દી	૧૪૭૦	૬૭૪	૪૨
„	જલ્દી, ઉતાવળથી	૧૫૩૦	૭૦૨	૪૪
સત્યુત્કાર	થૂંક ઊંડે તેવું વચન	૧૬૭	૧૨૪	૩
સદ્	આશ્રયવાચક શબ્દથી જોડવા યોગ્ય શબ્દ, ઉદાહરણ દ્વારા	૧૦-પ.	૫	૨
સદન	ઘર	૧૧૦	૪૪૧	૧૨
(સદમ)	હંમેશા, સર્વદા	૧૫૩૧	૭૦૨	૫૪
સદસ્	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૧૫
(સદસ્ય)	સભાજન, સભ્ય	૪૮૦	૨૧૧	૫૮
સદા	હંમેશા	૧૫૩૧	૭૦૨	૫૩
સદાગતિ	સૂર્ય	૧૮	૩૦	૫૦
„	પવન, વાયુ	૧૧૦૭-શિ.	૫૦૭	૨
સદાતન	શાશ્વત, નિત્ય	૧૪૫૩-શિ.	૬૬૭	૩૪
સદાદાન	હંદ્રનો હાથી	૧૭૭-શો.	૭૩	૨૨
સદાનીરા	કરતોયા નદી	૧૦૮૫	૪૧૨	૨૨
સદાયોગિન્	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૧-શો.	૧૦૩	૧૭
સદૃક્ષ	તુલ્ય, સમાન, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૨૮
સદૃશ્	„ „ „	૧૪૬૧	૬૭૧	૩૭
સદેશ	સમીપ, પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૪૧
સદ્ભૂત	સત્ય, સાચું	૨૬૫	૧૨૩	૫
સદ્ધાન્	આશ્રયવાચક શબ્દથી જોડવા યોગ્ય શબ્દ, ઉદાહરણ દ્વારા	૧૦-પ.	૫	૨
સદ્ધાન્	ઘર	૧૧૦	૪૪૧	૧૮
સદ્યસ્	એકદમ, તત્કાલ	૧૫૩૨	૭૦૩	૧૧

સ-૧૩૨-સ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સદ્યસ્	તે જ દિવસે	૧૫૪૨-શે.			સન્દેશવાચ્	સંદેશો	૨૭૬	૧૨૭	૫૧
સદ્યસ્ક	નવું	૧૪૪૮	૬૬૫	૩૪	સંદેશહારક	દૂત	૭૩૪	૩૨૨	૩૧
(સર્વમ્વારિણી)	પત્ની	૫૧૩	૨૨૬	૪૭	સન્દેહ	સંદેહ, સંશય	૧૩૭૫	૬૩૦	૪૧
સધર્મન્	તુલ્ય, સમાન, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૩૪	સન્દોહ	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૪૬
સધર્મિણી	પત્ની	૫૧૨	૨૨૬	૪૫	સન્દ્રાવ	પલાયન, નાસી જવું	૮૦૩	૩૫૫	૪૬
સધ્રીચી	સખી	૫૨૧	૨૩૪	૫૭	સન્ધા	અંગીકાર (પ્રતિજ્ઞા)	૨૭૮	૧૨૮	૨૪
સધ્રયચ્	સાથે જનાર	૪૪૪	૧૧૪	૩૧	સન્ધાની	ટંકશાળ	૧૧૬	૪૪૪	૨૧
સતત્	બ્રહ્મા	૨૧૩-શે.	૧૭	૪૫	સન્ધિ	સલાહ-રાજ્યને ઉપયોગી			
(સનત્)	હંમેશા, નિત્ય	૧૫૩૧	૭૦૨	૪૧		૬ ગુણ પૈકી પહેલો ગુણ	૭૩૫	૩૨૨	૪૫
સનત્કુમાર	ચોથા ચક્રવર્તી	૬૧૩	૩૦૭	૨૩	(, ,)	સુરંગ, પૃથ્વીની			
સનત્કુમારજ	ત્રીજા વૈમાનિક દેવ	૧૩	૨૭	૬		અંદરનો ગૂઢમાર્ગ	૧૮૫	૪૩૧	૫
સના	હંમેશા, નિત્ય	૧૫૩૧	૭૦૨	૫૪	સન્ધિજીવક	લાંચ લેનાર	૪૭૫	૨૦૧	૪૬
સનત્	, ,	૧૫૩૧	૭૦૨	૫૫	સન્ધિની	બળદના સંયોગથી			
(સનાત્)	, ,	૧૫૩૧	૭૦૨	૫૬		ગર્ભવતી થયેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૧
સનાતન	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૬	૧૦૧	૨૫	સન્ધિબન્ધન	સંધિના બંધન રૂપ સ્નાયુ	૬૩૧-શે.	૨૭૧	૫
, ,	શાશ્વત, નિત્ય	૧૪૫૨	૬૬૭	૩૨	સન્ધિલા	સુરંગ	૧૮૫	૪૩૧	૫
સનાધિ	પિત્રાઈ, સાત પેઢી				સન્ધ્યા	સંધ્યાકાળ, દિવસ અને			
	સુધીના કુટુંબી	૫૬૨	૨૪૮	૧૧		રાતનો મધ્યવર્તી સમય	૧૪૦	૪૧	૧૧.
સનિ	યાચના કરવી	૩૮૮	૧૭૨	૪	સન્ધ્યાનાટિન્	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૧	૧૫
સનીડ	સમીપ, નિકટ, પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૫૦	સન્ધ્યાબલ	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૩૦
સન્તત	નિરંતર, કાયમ	૧૪૭૧	૧૪૭૧	૨૦	સન્નદ્ધ	બખ્તર પહેરેલો, તૈયાર	૭૬૫	૩૩૭	૨૧
સન્તતિ	છોકરું, સંતતિ	૫૪૩-શે.	૨૪૧	૨૪	સન્નાહ	બખ્તર, કવચ	૭૬૬	૩૩૭	૪૫
સન્તમસ	અંધકાર	૧૪૬	૫૨	૫૧	સન્નાહ્ય	લડાઈને યોગ્ય હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૮
સન્તાન	કલ્પવૃક્ષ	૧૭૧	૭૪	૧૦	સન્નિકર્ષ	સમીપ, નીકટ, પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૪૭
, ,	કુલ, વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૫	સન્નિકૃષ્ટ	, , ,	૧૪૫૧	૬૬૬	૫૫
, ,	સંતતિ, છોકરું	૫૪૩-શે.	૨૪૧	૨૪	સન્નિધાન	, , ,	૧૪૫૦	૬૬૬	૫૧
સન્તાપ	અગ્નિવડે દાઝવાથી				સન્નિધિ	, , ,	૧૪૫૧	૬૬૬	૬૨
	થતી પીડા	૧૧૦૨	૫૦૪	૧	સન્નિધિ	તુલ્ય, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૩૭
સન્તાપિત	સંતાપેલું	૧૪૧૩	૬૮૪	૪૩	સન્નિવેશ	આકાર, અવયવોની રચના	૧૫૧૬	૬૧૪	૫૬
સન્તોષ	પાંચ નિયમ પૈકી				સપલ	શત્રુ	૭૨૧	૩૨૦	૨
	બીજો નિયમ	૮૨	૨૧	૩૭	સપત્રાકૃતિ	અત્યંત પીડા	૧૩૭૨	૬૨૧	૩૦
, ,	સંતોષ, સારી રીતે તુષ્ટિ	૩૦૮	૧૪૦	૩૬	સપદિ	, ,	૧૫૩૨	૭૦૩	૨૨
(સન્દ)	નેતરનું બનાવેલું આસન,				(સપદિ)	જલદી	૧૫૩૦	૭૦૨	૨૧
	ખુરશી વગેરે	૬૮૪	૩૦૩	૫૫	સપર્યા	પૂજા, સત્કાર	૪૪૭	૧૧૫	૪૪
સન્દર્ભ	રચના, ગૂંથણ	૬૫૩	૨૮૧	૧૨	સપિણ્ડ	સાત પેઢી સુધીના કુટુંબી	૫૬૨	૨૪૮	૭
સંવંશ	સાણસી, ચીપીઓ	૧૦૧	૪૦૧	૩૬	સપીતિ	સાથે પીવું તે	૧૦૭	૪૦૦	૨૬
સન્દાન	પશુઓને બાંધવાનું દોરડું	૧૨૭૪	૫૮૭	૬	સપ્તકી	મેખલા, સ્ત્રીની કેડનો			
સન્દાનિત	કેદી	૪૩૧	૧૧૨	૪૧		કંદોરો	૬૬૪	૨૧૪	૩
સન્દાનિની	ગોશાળા	૧૧૧	૪૪૫	૩૩	સપ્તચ્છદ	સપ્તપર્ણા, સાત પુડાનું ઝાડ	૧૬-પ.	૬	૧
સન્દાવ	પલાયન, નાશી જવું	૮૦૨	૩૫૫	૪૧	સપ્તજિહ્વ	અગ્નિ	૧૦૧૧	૫૦૨	૨૦

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

સ-૧૩૩-સ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સપ્તતન્તુ	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૪	૩	ઉભા રહેવું તે	૭૭૭	૩૪૨	૧૩	
સપ્તપલાશ	સપ્તપર્ણ	૧૬-પ.			સમમ્	સાથે	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૪
સપ્તપર્ણ	સાત પુડાનું ઝાડ	૧૧૩૩	૫૨૨	૧૯	સમય	કાળ, વખત	૧૨૬	૪૪	૬૨
સપ્તર્ષિ	મરીચિ આદિ સાત ઋષિ	૧૨૪	૪૪	૧	,,	આગમ, સિદ્ધાન્ત	૨૪૨	૧૧૪	૧
સપ્તર્ષિજ	ગુરુ (બૃહસ્પતિ)	૧૧૯-શિ.			,,	અવસર, પ્રસંગ	૧૫૦૯	૬૯૧	૩૨
સપ્તર્ષિપૂતા	ઉત્તરદિશા	૧૫-પ.			સમયા	સમીપ, પાસે	૧૫૩૪	૯૦૪	૨૨
સપ્તભા	બટ મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૨૪	સમર	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૨	૫૮
સપ્તસપ્તિ	સૂર્ય	૯૬	૨૯	૩૧	સમરોચિત	લડાઈને યોગ્ય હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૯
સપ્તર્ષિષ્	શનિગ્રહ	૧૨૦	૪૨	૩૧	સમર્થુકા	પુત્રી	૫૪૨-શો.	૨૪૦	૫૩
સપ્તર્ષિસ્	અગ્નિ	૧૧૦૦	૫૦૩	૯	સમર્થ	સહનશીલ, બળવાન	૪૯૧-શો.	૨૧૬	૨૫
સપ્તિ	ઘોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૩૬	સમર્થન	યોગ્ય-અયોગ્યની			
સર્બલિ	સાચકાળ	૧૪૦	૪૯	૯		પરીક્ષા, સાબીત કરવું	૧૩૭૪	૬૩૦	૨૩
સર્વજ્ઞચારિન્	સમાન આગમ, વ્રત				સમર્થુક	વરદાન આપનાર	૪૮૦	૨૧૧	૪૧
	અને આચારવાળા	૮૦	૨૧	૩	સમર્થાદ	સમીપ, પાસે	૧૪૫૧	૬૬૬	૫૬
સભા	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૮	સમવકાર	નાટ્યપ્રબંધનો એક પ્રકાર	૨૮૪	૧૩૦	૫૦
,,	ધર	૧૧૦	૪૪૧	૩૮	સમયશ્રંશ	કરમોચન, વિવાહ			
સમાજન	મિત્ર વગેરેને આલિંગના-					પ્રસંગની એક ક્રિયા	૫૧૮-શો.	૨૨૯	૨૨
	દિથી સુખ ઉપજાવવું તે	૭૩૧	૩૨૧	૨૨	સમર્થિન્	યમ, યમરાજા	૧૮૪	૭૮	૨૧
સમાસદ્	સભ્ય, સભાજન	૪૮૦	૨૧૨	૧	સમવાયયુજ્	બાર અંગ પૈકી ચોથું			
સમાસ્તાર	સભાજન	૪૮૦	૨૧૧	૬૦		અંગસૂત્ર	૨૪૩	૧૧૪	૨૦
સમિક	જુગારી	૪૮૫	૨૧૩	૫૧	સમવાય	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૯	૨૭
સમ્ય	સારો માણસ	૩૭૯	૧૬૮	૬૨	સમસુપ્તિ	પ્રલયકાળ	૧૬૧	૬૨	૫૧
,,	સભાજન	૪૮૦	૨૧૧	૫૭	સમસ્ત	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૩૯
સમ	વરસ	૧૫૯	૬૦	૪૨	સમસ્થલી	પ્રયાગથી હરદ્વાર સુધી			
,,	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૪૫		ગંગા અને યમુનાનો			
,,	તુલ્ય, સમાન, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૩૦		વચલો પ્રદેશ	૧૪૯	૪૨૨	૩૫
(સમગ્નિક)	કાળા વાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૬	૧	સમાસમીના	દર વર્ષે વિધાતી ગાય	૧૨૭૧	૫૮૫	૩૫
સમગ્ર	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૪૩	સમાકર્ષિન્	સુગંધ	૧૩૯૦	૬૩૮	૨૨
સમજ	પશુઓનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૩૪	(સમાખ્યા)	યશ, કીર્તિ, વખાણ	૨૭૩	૧૨૬	૩૩
સમજ્યા	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૧૯	સમાઘાત	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૭	૩૫૩	૩૨
(, ,)	યશ, કીર્તિ	૨૭૩	૧૨૬	૩૬	સમાજ	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૧૩
સમજ્ઞસ	ન્યાય, લાયક	૭૪૨	૩૨૬	૨૯	,,	પશુ સિવાયના પ્રાણી-			
(સમજ્ઞા)	યશ, કીર્તિ, વખાણ	૨૭૩	૧૨૬	૩૦		ઓનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૩૮
(સમધુક)	વાંછિત આપનાર,				સમાજ્ઞા	યશ, કીર્તિ, વખાણ	૨૭૩	૧૨૬	૨૮
	વરદાન આપનાર	૪૮૦	૨૧૧	૪૩	સમાધાન	સમાધાન કરવું તે	૧૩૭૮	૬૩૨	૮
સમન્તતસ્	ચારે બાજુ	૧૫૨૯	૭૦૧	૩૫	સમાધિ	આવતી ચોવિશીના			
સમન્તભદ્ર	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૪	૧૧૧	૬		૧૭માં તીર્થકરનું નામ	૫૫	૧૫	૪
સમન્તભુજ્	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૨	,,	ચિત્ત અને પ્રાણોની			
સમન્તાત્	ચારે બાજુ	૧૫૨૯	૭૦૧	૩૩		ધ્યેય સાથે એકતા,			
સમપાદ	બન્ને પગ સરખા રાખી					યોગનું આઠમું અંગ	૮૫	૨૨	૨

સ-૧૩૪-સ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સમાધિ	સમાધાન	૧૩૭૮	૬૩૨	૯	સમુદગ	દાભડો	૧૦૧૫	૪૫૪	૪૯
(, ,)	અંગીકાર, સ્વીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૪૪	સમુદ્ર	દરિયો	૧૦૭૩	૪૮૫	૬૦
સમાન	તે નામનો નાભિપ્રદેશમાં				(, ,)	દશ શંકુ પ્રમાણ સંખ્યા	૮૭૪	૩૮૪	૩૮
	રહેતો વાયુ	૧૧૦૯	૫૦૭	૫૪	(સમુદ્રકાશ્ચિ)	પૃથ્વી	૯૩૮	૪૧૬	૫૮
..	તુલ્ય, સમાન, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૨૫	સમુદ્રદવિતા	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૪૬
સમાનોદર્ય	સગો ભાઈ	૫૫૧	૨૪૩	૫૧	(સમુદ્રનવીત)	અમૃત	૮૯	૨૬	૨૭
સમાપન	હિંસા	૩૭૧	૧૬૬	૧૦	(સમુદ્રનવીત)	ચંદ્રમા	૧૦૫	૩૪	૫૦
સમારટ	માંસ	૬૨૨-શે.	૨૭૪	૫૪	(સમુદ્રરશના)	પૃથ્વી	૯૩૮	૪૧૬	૫૮
સમાલભન	ચંદનાદિવડે શરીરને				(સમુદ્રવસના)	..	૯૩૮	૪૧૬	૫૮
	સુગંધિત કરવું તે	૬૩૬	૨૮૧	૪૨	સમુદ્રવિજય	શ્રી નેમિનાથ ભ. ના પિતા	૩૮	૧૨	૧૬
સમાસ	સંક્ષેપ, ટૂંકાં સારરૂપ વચન	૧૪૩૨	૬૫૮	૨૭	સમૂર	હરણ	૧૨૯૪	૫૯૫	૩૮
સમાહાર	.. ..	૧૪૩૨	૬૫૮	૨૮	સમૂહ	સમુદાય, ઢગલો	૧૪૧૧	૬૪૮	૪૫
..	સમુદાય	૧૫૨૪	૬૯૮	૨૭	સમૂહની	સાવરણી	૧૦૧૬	૪૫૫	૧૪
સમાહતિ	અર્થ વિશેષનો સંગ્રહ	૨૫૭	૧૧૯	૪	સમોલૂક	સીસું	૧૦૪૧-શે.	૪૬૯	૨૩
સમાહ્ય	પ્રાણિદ્યુત, કુકડા				સમ્પત્તિ	સંપદા, વૈભવ	૩૫૭	૧૬૦	૪૩
	વગેરેને લડાવવા તે	૪૮૮	૨૧૫	૨	સમ્પદ્	.. ..	૩૫૭	૧૬૦	૪૮
..	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૭	૩૫૩	૩૬	સમ્પરાય	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૮	૩૫૪	૭
સમિત્	.. ..	૭૯૭	૩૫૩	૩૯	(સમ્પા)	વિજળી	૧૧૦૪	૫૦૫	૩૮
સમિતા	ધર્મિનો લોટ	૪૦૨	૧૭૮	૨૪	સમ્પાક	ગરમાળો	૧૧૪૦	૫૨૬	૯
સમિતિ	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૨૭	સમ્પાતપાટવ	છલંગ, ખૂબ ઊંચેથી			
..	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૮	૩૫૪	૨		કુદી પડવું	૧૪૭૦	૬૭૫	૮
સુમતિજ્ઞય	વિષ્ણુ, નારાયણ, કૃષ્ણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૫	સમ્પુટ	દાભડો	૧૦૧૫	૪૫૪	૫૦
સમિતીપદ	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૩૦	સમ્પુત્ક	મિશ્રિત, જોડાયેલ	૧૪૬૯	૬૭૪	૨૯
સમિધ્	લાકડાં	૮૨૭	૩૬૬	૩૬	સમ્પ્રતિ	ગઈ ઉત્સર્પિણીના			
સમિર	પવન, વાયુ	૧૧૦૬	૫૦૬	૨૦		૨૪માં તીર્થંકર	૫૩	૧૪	૪૫
..	શંકર	૨૦૦-શે.	૮૯	૧૩	..	હાલ, હમણાં	૧૫૩૦	૭૦૨	૧૧
સમીક	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૮	૩૫૪	૮	સમ્પ્રદાય	ગુરુપરંપરાગત ઉપદેશ	૮૦	૨૧	૧૪
સમીચીન	સત્ય, સાચું	૨૬૪	૧૨૨	૫૯	સમ્પ્રધારણા	યોગ્યાયોગ્યની પરીક્ષા	૧૩૭૪	૬૩૦	૨૧
સમીપ	પાસે, નજીક	૧૪૫૦	૬૬૬	૩૬	સમ્પ્રયોગ	મેથનું, કામક્રીડા	૫૩૭	૨૩૮	૩૧
સમીર	પવન, વાયુ	૧૧૦૬	૫૦૬	૧૭	સમ્પ્રહાર	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૬	૩૫૨	૫૭
સમીરણ	.. ..	૧૧૦૬	૫૦૬	૪૦	સમ્પ્રેષ	આજ્ઞા, આદેશ, હુકમ	૧૫૨૦	૬૯૬	૪૬
સમુલ્લ	બોલવામાં કુશળ	૩૪૬	૧૫૬	૨૫	સમ્પ્રાલ	ઘેટો	૧૨૭૭	૫૮૮	૨૨
સમુદ્ભવ	સમુદાય	૧૫૨૪	૬૯૮	૨૬	સમ્પુલ્લ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૭
સમુદ્ભવ	ઊંચાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૫૫	(સમ્પેટ)	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૯	૩૫૩	૧૧
સમુત્ર	ભીનું	૧૪૯૨	૬૮૪	૨૧	(સમ્પ્રાકૃત)	બે વાર ખેડેલું ખેતર	૧૬૮	૪૨૯	૪૬
સમુત્પિજ્ઞ	અતિવ્યાકુલ	૩૬૬	૧૬૩	૬૭	સમ્પ્રાધ	ગીરદી	૧૫૦૪	૬૮૯	૪૪
સમુદય	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૮	૩૫૩	૫૮	સમ્પ્રાધન	બીજાને બોલાવવું તે	૨૬૧	૧૨૧	૨૫
..	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૯	૨૧	(સમ્પ્રાધ)	ત્રીજા તીર્થંકર ભગવાન	૨૬	૯	૧૦
સમુદાય	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૮	૩૫૩	૫૭	(સમ્પ્રાલી)	કુટ્ટણી, પરસ્ત્રી, પુરુષનો			
..	સમૂહ, સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૪૮		સંયોગ મેળવી આપનારી સ્ત્રી	૫૩૩	૨૩૬	૪૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સમ્ભાષ	વાતચીત કરવી તે	૨૭૪	૧૨૭	૨૨
સમ્ભૂતવિજય	ચોથા શ્રુતકેવલી ભગવાન	૩૩	૧૧	૪૨
(સમ્પૂર્ણ)	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શ્લો.	૫૦૭	૨૯
સમ્ભેદ	નદીનો સંગમ	૧૦૮૬-શ્લો.	૪૯૩	૧૯
સમ્ભોગ	મૈથુન, કામક્રીડા	૫૩૭	૨૩૮	૩૨
સમ્ભ્રમ	ઉતાવળ, ભ્રાંતિ	૩૨૨	૧૪૫	૫૦
સમ્મદ	મનની પ્રસન્નતા	૩૧૬	૧૪૩	૫૮
સમ્પર્દ	યુદ્ધ, લડાઈ	૭૯૭	૩૫૩	૩૭
(સમ્માર્જક)	ખળું સાફ કરનાર,			
	ઝાડુ કાઢનાર	૩૬૩	૧૬૨	૫૩
સમ્માર્જની	સાવરણી	૧૦૧૬	૪૫૫	૧૧
સમ્પુષ્પીન	સામે આવનાર, સામે જનાર	૧૪૩૭	૬૬૦	૩૪
સમ્પૂર્ણજ	સ્વયં ઉત્પન્ન થનાર તૃણ વિ.	૧૨૦૧	૫૫૭	૩૭
સમ્પૂર્ણન	સર્વ તરફ વ્યાપવું તે	૧૫૧૭	૬૯૫	૪
સમ્પૂર્ણનોદ્-				
ભવ	પોતાની મેળે ઉત્પન્ન થનાર	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૮
સમ્પૃષ્ઠ	સાફ કરેલું	૪૧૪	૧૮૩	૪૫
સમ્પૃચ્	સત્ય	૨૬૪	૧૨૨	૫૩
સમ્રાજ્	ચક્રવર્તી રાજા, રાજસૂય			
	યજ્ઞ કરનાર રાજા	૬૯૦	૩૦૬	૪૨
(સમ્વરારિ)	કામદેવ	૨૨૮	૧૦૮	૨૦
સર	ખારો રસ, ખારું	૧૩૮૮	૬૩૭	૪૦
સરક	મદિરા પીવાનું પાત્ર	૯૦૬	૪૦૦	૫
સરઘા	મધમાખી	૧૨૧૩	૫૬૨	૨૮
સરટ	કાચંડો, કાકીડો	૧૨૯૯	૫૯૮	૧૧
સરણ	લોઢાનો મેલ	૧૦૩૮	૪૬૮	૭
સરણિ	માર્ગ, રસ્તો	૯૮૩	૪૩૭	૩૯
સરણી	,, ,,	૯૮૩	૪૩૭	૪૧
સરમા	દેવ કૂતરી	૧૨૮૧	૫૮૯	૪૮
(સરયાન્નિક)	કમળ વગેરેનું નવું પાંદડું	૧૧૬૬	૫૪૦	૩૯
સરલ	ઉદાર, સરલ ચિત્તવાળો	૩૭૬	૧૬૭	૩૨
સરલદ્રવ	ગૂગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૩૨
સરસ્	તળાવ	૧૦૯૪	૪૯૪	૩૨
સરસી	,,	૧૦૯૪	૪૯૪	૨૯
સરસ્વત્	સમુદ્ર, દરિયો	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૭
,,	મોટી નદી	૧૦૯૧	૪૯૬	૨૨
સરસ્વતી	વાણી, સરસ્વતી દેવી	૨૪૧	૧૧૩	૧૨
,,	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૫૬
,,	સરસ્વતી નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૪૮
સરિ	ઝરણું	૧૦૯૬	૪૯૯	૩૭

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સરિત્	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૩૪
સરિદ્વારા	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૭
સરીસૃપ	સર્પ	૧૩૦૩	૫૯૯	૬૦
સરીસૃપ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૧૨
સરૂપ	તુલ્ય, સમાન, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૨૭
સરોજ	કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૭
(સરોજ)	,, (યૌગિક)	૧૮-પ.	૬	૩૭
સરોજન્મન્	,, ,,	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૭
સરોહ	,, ,,	૧૮-પ	૬	૩૭
,,	,, ,,	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૬
સરોહ	,, ,,	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૭
,,	,, ,,	૧૧૬૨	૫૩૮	૧૭
(,,)	,, ,,	૧૮-પ.	૬	૩૭
સરોહાસન	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૨૫
સર્ગ	પુરાણના ૬ લક્ષણ			
	પૈકી પહેલું લક્ષણ	૨૫૨	૧૧૭	૩૩
,,	સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૭
(,,)	ગ્રંથનો એક ભાગ વિશેષ	૨૫૭	૧૧૯	૯
સર્જ	શાલ, ડામરનું ઝાડ	૧૧૩૮	૫૨૫	૨૧
સર્જમણિ	રાણ	૬૪૭	૨૮૬	૫૩
સર્જરસ	,,	૬૪૭	૨૮૬	૫૪
સર્પ	સાપ	૧૩૦૨	૫૯૯	૩૯
સર્પભુજ	મોર	૧૩૧૯	૬૦૬	૧૩
સર્પરાજ	રાજસર્પ, બે મોંવાળો સર્પ	૧૩૦૪	૬૦૦	૪૩
,,	વાસુકી નાગ	૧૩૦૮	૬૦૨	૧૬
(સર્પવહ્લી)	નાગરવેલ	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૩
સર્પહન્	નોળિયો	૧૩૦૨	૫૯૯	૨૭
સર્પારાતિ	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧	૧૦૯	૨૧
સર્પિષ્	ધી	૪૦૭	૧૮૧	૫
સર્વ	સમસ્ત, બધું	૧૪૩૩	૬૫૮	૩૫
સર્વસહા	પૃથ્વી	૧૩૭	૪૧૬	૧૪
સર્વકેશિન્	નટ	૩૨૮	૧૪૭	૪૬
સર્વગ્રન્થિક	પીપળી મૂળ	૪૨૧	૧૮૬	૧૭
સર્વજ્ઞ	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૫૨
,,	શંકર, મહાદેવ	૧૯૮	૮૮	૪
સર્વતસ્	ચારે બાજુથી	૧૫૨૯	૭૦૧	૩૧
(સર્વતોમદ્ર)	સ્વસ્તિક	૧૦૧૫	૪૫૪	૪૬
(,,)	લીંબડો	૧૧૪૯	૫૨૫	૩૩
સર્વતોમુખ	પાણી	૧૦૭૦	૪૮૩	૪૮
(સર્વદમન)	ભરત, દુષ્યંતનો પુત્ર	૭૦૨	૩૦૯	૫૬

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સર્વદર્શિન્	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૫૫	સલ્લિ	પાણી	૧૦૬૧	૪૮૨	૧૭
સર્વદુઃખક્ષય	મોક્ષ	૭૫	૧૮	૪૭	સલ્લિપ્રિય	ભૂંડ	૧૨૮૮-શે.	૫૧૨	૫૦
સર્વધન્વન્	કામદેવ	૨૨૮-શે.	૧૦૭	૫૫	સલ્લકી	શરૂ, શાલેડું	૧૧૫૨	૫૩૩	૩૨
સર્વધુરીણ	બળદ	૧૨૬૧	૫૮૧	૧૯	સવ	યજ્ઞ	૮૨૦	૩૬૩	૪૬
સર્વદમ	ભરત, દુષ્યંતનો પત્ર	૭૦૨	૩૦૯	૫૪	સવન	સ્નાન	૬૩૮	૨૮૨	૪૩
સર્વભક્ષા	બકરી	૧૨૭૫	૫૮૭	૪૨	સવયસ	મિત્ર, ભાઈબંધ	૭૩૦	૩૨૦	૪૩
સર્વમજ્જલા	પાર્વતી	૨૦૪	૯૨	૨	સવર્ણ	તુલ્ય, સમાન, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૩૬
સર્વમૂષક	કાળ, સમય	૧૨૬	૪૫	૩	સવિતૃ	સૂર્ય	૯૫	૨૭	૫૧
(સર્વરત્નક)	જૈન શાસ્ત્રમાન્ય નવ				સવિતૃદેવત	હસ્ત નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૪૧
	નિધિ પૈકી ચોથો નિધિ	૧૧૩	૮૪	૨૮	સવિત્રી	માતા	૫૫૮	૨૪૬	૪૫
સર્વરસ	રાળ	૬૪૭	૨૮૬	૫૮	સવિધ	સમીપ, પાસે	૧૪૫૦	૬૬૬	૩૮
„	ખારો રસ, ખારું	૧૩૮૯	૬૨૭	૪૨	સવેશ	„ „	૧૪૫૦	૬૬૬	૪૬
સર્વર્તુ	વરસ	૧૫૧-શે.	૬૦	૫૫	સવ્ય	શરીરનું ડાબું અંગ	૧૪૬૬	૬૭૩	૧૦
સર્વલા	રવૈયાના આકારનું શસ્ત્ર	૭૮૭	૩૪૪	૨૧	સવ્યસાચિન્	અર્જુન	૭૦૮	૩૧૧	૫૨
સર્વલૌહ	લોહાનું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૩૭	સવ્યેષ્ઠ	સારથિ	૭૬૦	૩૩૫	૪૪
સર્વવિદ્યા	આન્વીક્ષિકી વગેરે સર્વવિદ્યા	૨૫૮	૧૧૯	૨૫	સશ્મશ્રુ	દાઢી-મૂછવાળી સ્ત્રી	૫૩૧	૨૩૫	૨૯
સર્વવેદસ્	પોતાનું સર્વસ્વ આપીને				સસીમ	પાસે, નજદીક	૧૪૫૦	૬૬૬	૩૯
	યાગ કરનાર	૮૧૯	૩૬૩	૧૭	સસ્ય	વૃક્ષાદિનું ફળ	૧૧૩૦	૫૧૯	૩૭
સર્વસન્નહન	ચતુરંગ સેનાનું પ્રયાણ	૭૮૮	૩૪૯	૧૯	„	ધાન્ય	૧૧૬૮	૫૪૧	૩૧
સર્વાનુભૂતિ	ગઈ ઉત્સર્પિણીના				(સસ્યમજ્જરી)	કણશલું	૧૧૮૧	૫૪૮	૮
	કક્ષા તીર્થંકર	૫૧	૧૪	૨૭	સસ્યશીર્ષક	„	૧૧૮૧	૫૪૮	૭
સર્વાનુભૂતિ	આવતી ચોવીશીના				સસ્યશૂક	ધાન્યના દાણાનો			
	પમાં તીર્થંકર	૫૪	૧૪	૬૦		પાતળો અગ્રભાગ	૧૧૮૧	૫૪૭	૪૯
સર્વાન્નભક્ષક	બધું ખાઈ જનાર,				સસ્યસંવર	શાલ, ડામરનું ઝાડ	૧૧૩૮	૫૨૫	૨૪
	સર્વનું અન્ન ખાનાર	૪૨૮	૧૮૯	૩	સહ	માગશર મહિનો	૧૫૨	૫૬	૪
સર્વાન્નીન	„ „ „ „ „	૪૨૮	૧૮૯	૨	„	સમર્થ, સહનશીલ	૪૯૧	૨૧૬	૧૯
સર્વાભિસાર	ચતુરંગી સેનાનું યુદ્ધ				„	સાથે	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૭
	ખાટેનું પ્રયાણ	૭૮૮	૩૪૯	૧૭	(સહસ્યવત્)	પોષ મહિનો	૧૫૨	૫૬	૧૨
સર્વાર્થસિદ્ધ	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૭	૧૧૧	૫૯	સહકાર	આંબો	૧૧૩૩	૫૨૨	૧૫
(„)	પાંચમાં અનુત્તર દેવ	૯૪	૨૭	૧૯	સહચર	મિત્ર, દોસ્ત	૭૩૦	૩૨૦	૪૮
સર્વાન્નમહા-					સહચરી	પત્ની	૫૧૨	૨૨૬	૫૦
જ્વાલ	સોળ વિદ્યાદેવી પૈકી				સહજ	સગો ભાઈ	૫૫૧	૨૪૪	૧
	૧૧મી વિદ્યાદેવી	૨૪૦	૧૧૨	૪૧	„	સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૪
(સર્વોચ્ચ)	અરિહંત, તીર્થંકર	૨૫	૮	૫૦	સહદેવ	સહદેવ (પાંડવ)	૭૧૦-શે.	૩૧૨	૧૯
સર્વૌષ્ઠ	ચતુરંગી સેનાનું				(સહધર્મિણી)	પત્ની	૫૧૨	૨૨૬	૪૭
	યુદ્ધ ખાટેનું પ્રયાણ	૭૮૮	૩૪૯	૧૮	સહન	ક્ષમા	૩૯૧	૧૭૨	૬૬
સર્ષપ	સરસવ	૧૧૮૦	૫૪૭	૧૭	„	ક્ષમાવાન	૩૯૧	૧૭૨	૬૦
„	વિષ	૧૧૯૮	૫૫૬	૪૨	સહપાન	સાથે પીવું	૯૦૭	૪૦૦	૨૮
સલ	હાથનો પંજો	૫૧૧-શે.	૧૬૧	૪૯	સહપોજન	સાથે જમવું	૪૨૫	૧૮૭	૪૬
સલ્લવણ	કલઈ, શીસું	૧૦૪૨-શે.	૪૬૯	૫૧	સહસ્	માગશર મહિનો	૧૫૨	૫૬	૯

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

સ-૧૩૭-સા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સહસ્	પરાક્રમ	૭૯૬	૩૫૨	૨૯	સાગરામ્બરા	,,	૧૩૮	૪૧૬	૫૭
સહસા	એકદમ, તત્કાલ	૧૫૩૨	૭૦૩	૧૫	સાંખ્ય	સાંખ્યશાસ્ત્ર	૮૬૨	૩૭૯	૨૦
સહસ્ય	પોષ મહિનો	૧૫૨	૫૬	૨૭	સાચિ	વાંકુ, તિરછું	૧૫૧૫	૬૯૪	૨૯
સહસ્ત	હજાર	૮૭૩	૩૮૪	૩૦	,,	,,	૧૫૩૪	૭૦૪	૪
સહસ્રજિત્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૨	૫૩	સાત	સુખ	૧૩૭૦	૬૨૮	૨૯
સહસ્રવંટ	હજાર દાઢવાળો મચ્છ	૧૩૪૫	૬૧૭	૫૭	સાતવાહન	સાલિવાહન (રાજા)	૭૧૨	૩૧૨	૩
સહસ્રનેત્ર	છંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૨૨	સાતિસાર	અતિસારનો રોગી	૪૬૦	૨૦૨	૩
સહસ્રપત્ર	કમળ	૧૧૬૧	૫૩૭	૫૧	(સાતીનક)	વટાણા	૧૧૭૧	૫૪૩	૧૬
સહસ્રવેધિન્	હીંગ	૪૨૨	૧૮૬	૩૮	સાત્ત્વિક	બ્રહ્મા	૨૧૧	૧૬	૪૬
સહસ્રાઙ્ક	સૂર્ય	૯૮-શ્લો.	૩૦	૪૯	,,	પરાક્રમથી કરાયેલ અભિનય	૨૮૩	૧૩૦	૩૨
સહસ્રાંશુ	,,	૧૫	૨૭	૫૭	,,	નવ રસોના ત્રણ પૈકી			
સહસ્રારજ	આઠમા દેવલોકના દેવ	૧૩	૨૭	૮	સાત્ત્વત	બલદેવ	૨૧૫	૧૩૬	૧૪
સહસ્રિન્	હજાર સૈનિકનો				સાત્ત્વતી	અભિનયનો એક પ્રકાર	૨૮૫	૧૩૧	૩
	ઊપરી, સેનાપતિ	૭૬૪	૩૩૭	૪	સાદ	મનની પીડા, ખેદ	૩૧૨	૧૪૨	૧૮
સહાય	સેવક	૪૯૬	૨૧૮	૧૫	સાદિન્	ઘોડે સવાર	૭૬૧	૩૩૬	૧૮
(,,)	મિત્ર, દોસ્ત	૭૩૦	૩૨૦	૪૮	,,	હાથી ઊપર બેસનાર	૭૬૨	૩૩૬	૨૪
સહાયતા	સહાય, મિત્રનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૨૧	(,,)	સારથી	૭૬૦	૩૩૫	૬૦
સહિષ્ણુ	સહનશીલ, ક્ષમાવાન	૩૯૦	૧૭૨	૫૧	સાધારણ	તુલ્ય, સમાન, સરખું	૧૪૬૧	૬૭૧	૩૧
સહદય	પરિપક્વ જ્ઞાનવાળો	૩૪૫	૧૫૫	૪૫	,,	સામાન્ય	૧૪૭૨	૬૭૫	૩૫
સહોદર	સગો ભાઈ	૫૫૦	૨૪૩	૫૦	સાધારણસી	વેશ્યા	૫૩૨	૨૩૬	૭
સહ્ય	આરોગ્ય	૪૭૪	૨૦૯	૨૬	સાધારણી	કુંચી, ચાવી	૧૦૦૫	૪૪૯	૧૩
સા	લક્ષ્મી	૨૨૬	૧૦૬	૪૪	સાધિત	દંડાયેલો	૪૪૬	૧૧૫	૧૬
સાંન્યાસિક	સંન્યાસી, યતિ	૮૦૧	૩૫૮	૨૭	સાધુ	નિર્ગ્રંથ, મુનિ	૭૬	૧૯	૮
સાંચાત્રિક	વહાણવડે વેપાર કરનાર	૮૭૫	૩૮૫	૫	,,	સજ્જન	૩૭૯	૧૬૮	૬૦
સાંયુગીન	યુદ્ધમાં કુશળ	૭૯૩	૩૫૦	૪૧	,,	સુંદર	૧૪૪૫	૬૬૪	૧
સાંવત્સર	જ્યાંતિથી	૪૮૨	૨૧૨	૩૪	સાધુવાહિન્	સુશિક્ષિત ઘોડો	૧૨૩૫	૫૭૩	૨૯
સાંવત્સરરથ	સૂર્ય	૯૮-શ્લો.	૩૦	૫૦	સાધ્ય	દેવ	૮૯-શ્લો.	૨૫	૬૭
(સાંસૃષ્ટિક)	તાત્કાલિક ફળ	૧૬૨	૬૨	૬૨	સાધ્ય	ગણદેવતા	૮૯-શ્લો.	૨૬	૪
સાકમ્	સાયે	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૩	,,	રૂપું	૧૦૪૩-શ્લો.	૪૭૦	૧૧
સાકલ્યવચન્	ગ્રંથની આદિથી અંત				સાધ્વસ	ભય	૩૦૧	૧૩૮	૧૨
	સુધીની આવૃત્તિ	૮૩૯	૩૭૧	૩૦	સાધ્વી	પતિવ્રતા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૩	૫૩
સાકેત	અયોધ્યા	૧૭૫	૪૩૩	૩૩	સાનુ	શિખર, ટોચ	૧૦૩૫	૪૬૬	૧૪
સાક્ષિન્	સાક્ષી	૮૮૨	૩૮૮	૨૧	સાનુમત્	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૫૨
સાખિ	તુર્કસ્તાન	૧૫૯	૪૨૫	૫૨	સાન્તપન	તપ, વિશેષ	૮૪૨	૩૭૨	૪૭
સાગર	ગઈ ચોવીશીના				સાન્ત્વ	અત્યંત મધુર શબ્દ	૨૬૬	૧૨૩	૨૪
	ત્રીજા તીર્થંકર	૫૦	૧૪	૨૪	સાન્ત્વન	પ્રિય વચનાદિથી			
,,	સમુદ્ર, દરિયો	૧૦૭૩	૪૮૫	૨૬		સમજાવી કાર્ય સાધવું તે	૭૩૬	૩૨૪	૨૫
સાગરનેમી	પૃથ્વી	૧૩૮	૪૧૬	૫૭	સાન્દૃષ્ટિક	તાત્કાલિક ફલ	૧૬૨	૬૨	૬૦
(સાગરમલ)	સમુદ્ર કેશ	૧૦૭૭	૪૮૭	૩૧	સાન્દ્ર	ઘટ, નિરંતર	૧૪૪૭	૬૬૫	૧૨
સાગરમેખલા	પૃથ્વી	૧૩૮	૪૧૬	૫૭					

સા-૧૩૮-સિં

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સાન્દ્રસ્ત્રિગ્ધ	અતિશય સ્નેહવાળો	૪૭૬	૨૧૦	૨૧	સારસી	સારસી	૧૩૨૧	૬૦૧	૫૩
સાન્નાવ્ય	હવિ, બલિદાન	૮૩૧	૩૬૮	૧	સારસ્વત	પીલુનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૨૧
સાન્નપદીન	મિત્રતા, ભાઈબંધી	૭૩૧	૩૨૧	૧	..	કાશ્મીર દેશ	૧૫૮	૪૨૫	૩૪
સાબર	લાઘુ, લોધર	૧૧૫૧	૫૩૬	૫૬	સારિકા	ચાંડાલની વીણા	૨૧૦-શે.	૧૩૨	૩૧
સામન્	સામવેદ	૨૪૧	૧૧૬	૨૨	સાર્ય	સજાતીય પ્રાણીઓનો			
..	ચાર ઉપાય પૈકી પહેલો				સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૧	૫૪	
..	ઉપાય, પ્રિયવચન	૭૩૬	૩૨૩	૩૭	સાર્યવાહ	વેપારી	૮૬૮	૩૮૧	૪૪
..	..	૭૩૬	૩૨૪	૨૨	સાર્દ	ભીનું	૧૪૧૨	૬૮૪	૧૫
સામયોગિ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૪૩	સાર્ધમ્	સાથે	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૫
સામવાયિક	પ્રધાન (મંત્રી)	૭૧૧	૩૧૫	૨૨	(સાર્પિષ)	સાત પૈકી ચોથો સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૩
સામવિદ્	સામવેદ જાણનાર	૮૧૧	૩૬૩	૩૪	સાર્પિષ્ક	ધીથી સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૦	૧૮૨	૮
સામાજિક	સભ્ય, સભાજન	૪૮૧	૨૧૨	૩	સાર્પી	અશ્લેષા નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૧૮
સામાન્ય	સાધારણ	૧૪૭૨	૬૭૫	૩૧	સાર્વ	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૪૧
..	જાતિ, જાત	૧૫૧૫	૬૧૪	૫૬	સાર્વભૌમ	આઠ પૈકી સાતમા દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૩૮
સામિધેની	યજ્ઞના અગ્નિમાં લાકડા				..	સમ્રાટ, ચક્રવર્તી	૬૧૧	૩૦૬	૫૫
	નાંખતી વખતે બોલવાની				સાલ	કોટ, કિલ્લો	૧૮૦	૪૩૫	૧૨
	ઋચા	૮૨૭	૩૬૬	૨૮	..	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪	૫૧૦	૪૭
સામુદ્ર	ચક્ર, ધ્વજ વગેરે દેહનું ચિહ્ન	૫૬૫	૨૫૦	૭	..	ડામરનું ઝાડ	૧૧૩૮	૫૨૫	૧૫
..	લવણ, મીઠું	૧૪૧	૪૧૮	૩૩	સાલ્મજી	પૂતળી	૧૦૧૪	૪૫૪	૧૭
સામ્પરાયિક	યુદ્ધ	૭૧૮	૩૫૪	૧	(સાલ્વાહન)	સાલિવાહન રાજા	૭૧૨	૩૧૩	૩
સામ્પ્રતમ્	હાલ, હમણાં	૧૫૩૦	૭૦૨	૬	સાલ્વેષ્ટ	રાળ	૬૪૭	૨૮૬	૫૨
..	ન્યાયયુક્ત, વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૪૬	સાલ્મ	મોટી ડાળી	૧૧૧૧	૫૧૩	૩૫
સામ્પ્રાતુર	સતીનો પુત્ર	૫૪૬	૨૪૨	૨૩	સાલ્તુરીય	પાણિનિ મુનિ			
સામ્ય	ઉપમા, સમાનપણું	૧૪૬૩	૬૭૨	૫	(વ્યાકરણકાર)		૮૫૧	૩૭૫	૪૮
સાયક	બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૫	સાલૂ	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૪૧
..	તરવાર	૭૮૨-શે.	૩૪૫	૪૧	સાલ્વ	વિષ્ણુનો વધ્ય, શત્રુ	૨૨૦	૧૦૩	૩૧
સાયમ્	સંધ્યાકાળ	૧૪૦	૪૧	૧૦	..	સાલ્વદેશ	૧૫૭	૪૨૫	૧
..	સાંજે	૧૫૩૧	૭૦૩	૮	(સાલ્વારિ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૬
સાર	ધન	૧૧૧	૮૩	૧૫	સાવિત્ર	બ્રાહ્મણ	૮૧૩	૩૬૦	૩
..	હાડકું	૬૨૬	૨૭૬	૨૩	સાવિત્રી	મધ્યમા અને ક્રિષ્ણાની			
..	વૃક્ષાદિનું સત્ત્વ-ગર્ભ	૧૧૨૧	૫૧૪	૪૧		વચલી આંગળી	૫૧૩	૨૬૨	૩૫
સારજ્ઞ	મૃગ, હરણ	૧૨૧૩	૫૧૫	૧	..	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૩૦
..	ચાતક પક્ષી	૧૩૨૧	૬૧૦	૩૩	સાસ્ત્રા	ગલકંબલ, બળદના ગળા-			
સારણ	પા ભાગના પાણીવાળું ઘડી ૪૦૧-શે.	૧૮૧	૬૦			ની નીચ લટકતી ગોદડી	૧૨૬૪	૫૮૨	૩૧
સારણિ	નીક, પાણીની ખાઈ	૧૦૮૧	૪૧૪	૫૧	સાહસ	દંડ	૭૩૬	૩૨૪	૩૬
સારથિ	સારથી	૭૬૦	૩૩૫	૪૧	સાહસ	હજાર સૈનિકોનો ઊપરી	૭૬૪	૩૩૭	૨
સારમેય	કૂતરો	૧૨૭૧	૫૮૧	૧૧	..	હજારોનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૫૦
સારસ	સારસ પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૧	૪૩	સિંહ	શ્રીમહાવીરસ્વામી			
સારસન	કંદોરો	૬૬૪	૨૧૩	૪૪		ભ. નું લાંછન	૪૮	૧૩	૬૧
..	કમરપટો	૭૬૭	૩૩૮	૩૧	..	તે નામનું એક જંગલી પ્રાણી	૧૨૮૩	૫૧૦	૪૧

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

સિં-૧૩૧-સિ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સિંહ	આ શબ્દ જોડવાથી				(સિતાશ્વ)	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૩૧
	પ્રશંસાવાચક બને છે	૧૪૪૦	૬૬૧	૪૨	સિતાસિત	બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૪૭
(,,)	૧૨ પૈકી પાંચમી રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૪	સિતેતર	કૃષ્ણ, કાળું	૧૭-પ.	૬	૨૨
સિંહકેસર	એલચી-કેસર-મરી વિ.				સિતોદર	કુબેરદેવ	૧૮૯	૮૧	૧૪
	અનેક સુગંધી દ્રવ્યો				સિતોપલ્લ	સાકર	૪૦૨	૧૭૮	૪૩
	નાંખેલો લાડુ	૪૦૦-શો.	૧૭૭	૪૦	સિદ્ધ	પાકી ગયેલું, રાંધેલું	૪૧૨	૧૮૨	૪૪
સિંહતલ	ડાબા અને જમણા				"	સિદ્ધ થયેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૧૩
	હાથની બન્ને હથેળી				સિદ્ધસેન	કાર્તિકેય	૨૦૯-શો.	૯૫	૧૩
	ભેગી કરવી તે	૫૧૬	૨૬૩	૪૯	(સિદ્ધા)	બ્રાહ્મી વગેરે માતા	૨૦૧	૯૦	૧૪
સિંહદ્વાર	પ્રવેશદ્વાર	૯૯૩	૪૪૩	૧૯	સિદ્ધાન્ત	આગમ, સિદ્ધાન્ત	૨૪૨	૧૧૩	૫૨
સિંહનાદોલ્પ	સુભટોની સિંહના				સિદ્ધાપગા	ગંગાનદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૧૧
	જેવી ગર્જના	૧૪૦૪	૬૪૫	૩૪	સિદ્ધાયિકા	શ્રીમહાવીર સ્વામી			
સિંહયાના	પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૪૪		ભ. ની શાસનદેવી	૪૬	૧૩	૫૧
સિંહલ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૯	૪૯	સિદ્ધાર્થ	શ્રીમહાવીર સ્વામી			
(સિંહવાહના)	પાર્વતી	૨૦૩	૯૧	૪૪		ભ. ના પિતા	૩૮	૧૨	૧૮
સિંહવિક્રમ	ઘોડો	૧૨૩૩-શો.	૫૭૧	૬૦	"	ધોળા સરસવ	૧૧૮૦	૫૪૭	૩૧
સિંહસંહનન	સારા રૂપ-સંઘયણવાળો	૩૫૫	૧૫૯	૪૧	"	સુગત, બુદ્ધ	૨૩૭-શિ.	૧૧૯	૬૨
સિંહસેન	શ્રી અનંતનાથ ભ. ના પિતા	૩૭	૧૨	૮	સિદ્ધાર્થા	શ્રી અભિનંદન સ્વામી			
સિંહાન	લોઢાનો મેલ	૧૦૩૮	૪૬૭	૬૦		ભ. ની માતા	૩૯	૧૨	૨૭
સિંહાસન	રાજાને યોગ્ય સોનાનું				સિદ્ધિ	મોક્ષ, સકલકર્મના ક્ષયથી			
	આસન	૭૧૭	૩૧૪	૨૪		પ્રાપ્ત થયેલ સ્વરૂપ	૭૪	૧૮	૨૯
(સિંહાસ્ય)	અરડુશી	૧૧૪૦	૫૨૬	૩૪	સિધ્ધ	કોઢ રોગ	૪૬૭	૨૦૫	૨૪
સિકતા	રેતી	૧૦૮૯	૪૯૪	૫૬	સિધ્ધન્	ચામડીનો રોગ	૪૬૭	૨૦૫	૧૮
સિવ્યક	મીણા	૧૨૧૪	૫૬૨	૪૩	સિધ્ધલ	થેત કોઢના રોગવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૪૪
સિચ્	વસ્ત્ર	૬૬૬	૨૯૫	૨૩	સિધ્ધ	પુખ્ત નક્ષત્ર	૧૧૧	૩૮	૧૪
સિચય	"	૬૬૬	૨૯૫	૧૫	સિન	પીલુનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૨૪
સિત	શુકલ, સફેદ	૧૩૯૨	૬૩૯	૩૪	"	શરીર	૫૬૪-શો.	૨૪૯	૩૨
"	કેદી, બંધાયેલો	૪૩૮	૧૯૨	૪૮	સિનીવાલી	ચંદ્ર દેખાતો હોય			
"	શુકલ પક્ષ, અજવાળિયું	૧૪૭-શો.	૫૩	૩૧		તેવી અમાસ	૧૫૧	૫૫	૩૧
(,,)	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૪	"	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૨૪
સિતચ્છદ	હંસ પક્ષી	૧૩૨૫	૬૦૮	૫૨	સિન્દુવાર	સિંદુવાર, નગોડનું ઝાડ	૧૧૪૭	૫૩૦	૨૯
સિતપદ્મજ-					સિન્દુર	સિંદૂર	૧૦૬૧	૪૭૭	૫૩
લઞ્છન	સફેદ શેષનાગ	૧૩૦૮	૬૦૨	૧૧	સિન્દુરકારણ	સીસું	૧૦૪૧	૪૬૯	૧૪
સિતરજ્જન	પીળો રંગ	૧૩૧૪	૬૪૦	૪૫	સિન્ધુ	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૫૧
(સિતશિખિક)	વાલ	૧૧૭૪	૫૪૪	૪૯	"	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૨૨
સિતા	સાકર	૪૦૩	૧૭૮	૪૪	સિન્ધુર	"	૧૨૧૭	૫૬૪	૪૭
(સિતાંશુ)	ચંદ્ર	૧૦૫	૩૫	૨૪	સિન્ધુવૃષ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૮
સિતાઙ્ગ	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૦	સિન્ધુસજ્જમ	નદીનો સંગમ	૧૦૮૬-શો.	૪૯૩	૧૯
સિતામ્ન	ચંદ્ર	૬૪૩	૨૮૫	૩	સિન્ધુત્ય	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૧
સિતામ્બોજ	કમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૨૭	સિરા	નાડી, શરીરમાં રહેલી નાડી	૬૩૧	૨૭૯	૧૫

સિ-૧૪૦-સુ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સિરામૂલ	નાભિ, ડુંટી	૬૦૬-શે.	૨૬૭	૪૪	સુખસુમિકા	અધિક નિદ્રા	૩૧૩-શે.	૧૪૨	૫૮
(સિલ્લકી)	શરૂ, શાલેડુ	૧૧૫૨	૫૩૩	૩૭	સુખસુ	ગરુડપક્ષી	૨૧૩-શે.	૧૦૯	૪૪
સિલ્હ	લોબાન, શેલારસ	૬૪૮	૨૮૭	૯	(સુખાર્જિકા)	સાજી	૯૪૫	૪૨૦	૨૨
સિહાનક	કફ	૪૬૨-શે.	૨૦૩	૩	સુહોત્સવ	કીડા, રમત	૫૫૬-શે.	૨૪૬	૨
(સિહ)	અનેક દ્રવ્યનો બનેલો				સુગત	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૨	૧૧૦	૨
	દશાંગ વગેરે ધૂપ,				સુગન્ધક	કંકોડી, તમાલપત્ર	૧૧૯૦	૫૫૨	૩૧
	લોબાન, શેલારસ	૬૪૯	૨૮૭	૯	સુગન્ધિ	સારી ગંધ, સુગંધ	૧૩૯૧	૬૩૮	૪૭
"	લોબાન, શેલારસ	૬૪૮	૨૮૭	૯	સુગન્ધિક	સુગંધી ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૩૨
સીતા	સીતા (જનકપુત્રી)	૭૦૩	૩૧૦	૨૧	"	સિંહ	૧૨૮૫-શે.	૫૯૧	૧૮
"	ચાસ પક્ષી	૮૯૧	૩૯૩	૩૩	સુગૃહ	સુધરી પક્ષી (જેનો			
સીત્કૃત	ગુણાનુરાગથી બોલાયેલો શબ્દ	૧૪૦૩	૬૪૫	૧૮		માળો વખણાય છે તે)	૧૩૪૧	૬૧૬	૪૩
સીત્વ	હળથી ખેડી શકાય				સુગ્રીવ	શ્રી સુવિધિનાથ			
	તેવું ખેતર	૯૬૮	૪૨૯	૨૨		ભ. ના પિતા	૩૭	૧૨	૨
"	ધાન્ય	૧૧૬૮	૫૪૧	૩૭	"	સુગ્રીવ	૭૦૫	૩૧૦	૪૬
સીમન્	સીમા, મર્યાદા, હદ	૯૬૨	૪૨૭	૧૨	(સુગ્રીવાગ્રજ)	વાલી	૭૦૫	૩૧૦	૪૨
સીમન્ત	સેંથો	૫૭૧	૨૫૨	૧૮	સુચરિત્રા	પતિવ્રતા સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૩	૫૩
સીમન્તિની	સ્ત્રી	૫૦૪	૨૨૧	૪૨	સુત	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૩૨
સીમા	મર્યાદા, હદ	૯૬૨	૪૨૭	૪	(સુત)	દીકરો-દીકરી બંને	૫૬૦	૨૪૭	૪૧
સીમિક	વૃક્ષ, ઝાડ	૧૧૧૪-શે.	૫૧૧	૪	(સુતા)	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૪૪
સીર	હળ	૮૯૦	૩૯૩	૧૦	સુતારકા	શ્રી સુવિધિનાથ ભ. ની			
સીવન	સીવવું	૯૧૨	૪૦૨	૪૫		શાસનદેવી	૪૪	૧૩	૩૦
સીવની	ગુહ્યની નીચેનો દોરો	૬૧૧	૨૭૦	૨૧	સુતેજસ્	ગઈ ચોવીશીના			
સીસ	સીસું	૧૦૪૦	૪૬૯	૪		૧૦માં તીર્થંકર	૫૧	૧૪	૩૧
સીસક	"	૧૦૪૦-શે.	૪૬૯	૨૩	સુત્રામન્	ઇંદ્ર	૧૭૨	૬૯	૫૧
સીસપત્રક	"	૧૦૪૦	૪૬૯	૮	સુદર્શન	શ્રીઅરનાથ ભ. ના પિતા	૩૮	૧૨	૧૩
સુ	શ્રેષ્ઠ	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૧૮	"	વિષ્ણુનું ચક્ર	૨૨૨	૧૦૪	૪૫
(,,)	અતિશય, ઘણું	૧૫૩૫	૭૦૪	૩૫	"	પાંચમા વાસુદેવના			
સુકરા	શાંત સ્વભાવવાળી ગાય	૧૨૭૧	૫૮૫	૪૨	"	મોટા ભાઈ	૬૯૮	૩૦૮	૫૪
સુકલ	દાની અને ભોગી	૩૮૭	૧૭૧	૩૫	"	ઇંદ્રની નગરી	૧૭૮-શે.	૭૩	૩૮
સુકુમાર	કોમલ	૧૩૮૭	૬૨૭	૧૦	"	ગીધ પક્ષી	૧૩૩૫-શે.	૬૧૩	૨૦
સુકૃત	ધર્મ, પુણ્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૨૯	સુદાય	ચાંલો	૫૨૦	૨૨૯	૫૧
સુકૃત	કલ્યાણ, શુભ	૮૬-શે.	૨૨	૪૮	સુદાર	સુદાર નામનો			
સુકૃતિન્	પુણ્યશાલી આત્મા	૪૮૯	૨૧૫	૨૯		કુલાચલ પર્વત	૧૦૩૧	૪૬૩	૪૭
સુખ	સુખ, તન-મનને ગમે				સુધર્મન્	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શે.	૧૦૩	૧૩
	તેવો અનુભવ, શાંતિ	૧૩૭૦	૬૨૮	૩૯	"	પાંચમા ગણધર	૩૨	૧૧	૧૯
સુખંસુણ	શંકરનું સુખાસન	૨૦૦	૮૯	૩૪	"	દેવસભા	૧૭૮	૭૩	૪૩
સુખદોહ્યા	સુખે દોહી શકાય				સુધા	અમૃત	૮૯	૨૬	૨૨
	તેવી ગાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૪૯	(સુધાંશુ)	ચંદ્ર	૧૦૫	૩૫	૨૩
(સુખવર્ચ)	સાજી	૯૪૫	૪૨૦	૨૩	સુધાકળ	કોયલ	૧૩૨૧-શે.	૬૦૭	૧૭
સુખવર્ચક	સાજી ખાર	૯૪૫	૪૨૦	૧૧	સુધામુજ	દેવતા	૮૮	૨૫	૩૨

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સુધાસ્રવા	પડજીભી	૫૮૫	૨૫૧	૩	સુમધુર	અત્યંત મધુર શબ્દ	૨૬૬	૧૨૩	૨૬
(સુધાસુ)	ચંદ્ર	૧૦૪	૩૪	૩૩	સુમન	ચમેલી, જાઈ	૧૧૪૭	૫૪૪	૪૨
સુધાહત્	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧	૧૦૧	૪૧	સુમનસ્	દેવતા	૮૮	૨૫	૧૭
સુધી	વિદ્વાન	૩૪૧	૧૫૩	૩૧	..	પુષ્પ	૧૧૨૫	૫૧૭	૨૫
સુનન્દા	પાર્વતી	૨૦૫-શો.	૯૨	૩૫	સુમિત્ર	શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી			
સુનાભ	હિમાલયનો પુત્ર	૧૦૨૮	૪૬૨	૩૯		ભ. ના પિતા	૩૮	૧૨	૧૫
સુનિશ્ચિત	સારી રીતે નિશ્ચિત થયેલું	૧૪૧૧	૬૮૩	૫૯	સુમિત્રભૂ	સગર ચક્રવર્તી	૬૯૨	૩૦૭	૧૧
..	બુદ્ધ, સુગત	૨૩૫-શો.	૧૧૧	૨૭	સુમેરુ	સુમેરુ પર્વત	૧૦૩૨	૪૬૪	૧૬
સુન્દર	સુંદર, સારું	૧૪૪૫	૬૬૪	૯	સુયશસ્	શ્રી અનંતનાથ			
સુન્દરી	સ્ત્રી	૫૦૫	૨૨૨	૩૨		ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૩૯
સુપથિન્	સડક, સારો રસ્તો	૯૮૪	૪૩૮	૮	સુયામુન	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૭
સુપર્ણ	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧	૧૦૧	૨૧	સુર	દેવતા	૮૮	૨૪	૪૧
સુપર્ણકુમાર	ચોથા ભવનપતિદેવ	૯૦	૨૬	૩૫	સુરજ્યેષ્ઠ	બ્રહ્મા	૨૧૩	૧૭	૩૦
સુપર્વન્	દેવતા	૮૮	૨૪	૩૭	સુરત	કામ કીડા	૫૩૬	૨૩૮	૨૫
(સુપાક્ય)	બીડ લવણ, પકાવેલું મીઠું	૧૪૨	૪૧૧	૨૧	(સુરપતિ)	ઇંદ્ર	૧૮-પ.	૬	૪૨
સુપાર્શ્વ	સાતમા તીર્થંકર ભગવાન	૨૭	૯	૨૨	સુરપથ	આકાશ	૧૬૩	૬૩	૫૭
સુપાર્શ્વક	આવતી ચોવીશીના				સુરપર્ણિકા	પુમાગનું ઝાડ	૧૧૩૪	૫૨૨	૪૬
	ત્રીજા તીર્થંકર	૫૩	૧૪	૫૭	સુરભિ	વસંત ઋતુ	૧૫૬	૫૧	૨૦
સુપ્ત	સૂતેલો (અધિક નિદ્રાવાળો)	૩૧૩	૧૪૨	૫૬	..	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૩	૨
..	સૂતેલો	૪૪૩	૧૧૪	૬	..	સુગંધ	૧૩૯૦	૬૩૮	૧૯
સુપ્રતીક	આઠમા દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૪૦	(સુરયાન)	દેવવિમાન	૮૯	૨૬	૧૦
સુપ્રભ	ચોથા વાસુદેવના				સુરર્ષભ	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૦	૫૦
	મોટા ભાઈ બલદેવ	૬૯૮	૩૦૮	૫૩	સુરવેલા	તે નામની નદી	૧૦૮૬-શો.		
સુપ્રયુક્તશર	બાણ સારી રીતે				સુરસ	હૃદય	૬૨૩	૨૭૫	૨૦
	વાપરી જાણનાર	૭૭૨	૩૪૦	૪	(સુરસ્રી)	અપ્સરા	૧૮૩	૭૬	૪૩
સુપ્રલાપ	સારું વચન	૨૭૬	૧૨૭	૫૬	(સુરસ્રીશ)	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૩
સુપ્રસન્ન	કુબેર દેવ	૧૧૦-શો.	૮૨	૨૩	સુરા	મદિરા, દારુ	૧૦૩	૩૯૮	૪૩
સુપ્રસાદ	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૪	સુરાચાર્ય	બૃહસ્પતિ (ગુરુ)	૧૧૮	૪૧	૧૮
સુબાલ	દેવ	૮૯-શો.	૨૫	૬૮	સુરાજીવિન્	કલાલ	૧૦૧	૩૧૭	૩૬
સુભગ	રૂપાળો, સુંદર	૪૪૮	૧૧૬	૨૪	સુરાસિ	અસુર	૨૩૮	૧૧૨	૧૮
..	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૬	સુરાલ્ય	સ્વર્ગ	૮૭	૨૪	૧૪
સુભટધ્વનિ	સુભટોને યુદ્ધમાં				..	પવન, વાયુ	૧૧૦૭-શો.	૫૦૭	૨૯
	બોલાવવું તે	૧૪૦૪	૬૪૫	૩૯	સુરાવાસિ	સુરા સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૦
સુભદ્ર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૨	૪૮	સુરાવૃત	સૂર્ય	૯૮-શો.	૩૦	૫૨
સુભદ્રેશ	અર્જુન (પાંડવ)	૭૦૯	૩૧૨	૧૨	(સુરાદ્રજા)	ફટકડી	૧૦૫૬	૪૭૬	૩૫
સુભૂમ	આઠમા ચક્રવર્તી	૬૯૩	૩૦૭	૩૦	સુરુદ્રા	સુરંગ	૯૮૫	૪૩૯	૩
સુમ	પુષ્પ	૧૧૨૪	૫૧૭	૧૯	સુરુલા	મુરલા નદી	૧૦૮૬-શો.	૪૯૩	૧૮
સુમતિ	તે નામના પાંચમાં તીર્થંકર	૨૬	૯	૧૮	સુરુવેલા	સુરવેલા નદી	૧૦૮૬-શો.	૪૯૩	૧૮
..	મઈ ચોવીશીના				સુરુહક	ગધેડા જેવો ઘોડો	૧૨૪૦	૫૭૪	૪૨
	૧૩માં તીર્થંકર	૫૨	૧૪	૩૩	સુરોત્તમ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૧

સુ-૧૪૨-સૂ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
(સુરોદક)	સાત સમુદ્રોમાંનો એક સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૨	(સુષીમ)	શીતલ	૧૩૮૫	૬૩૫	૬૦
(સુર્ષણ)	તિરસ્કાર, અનાદર	૧૪૭૯	૬૭૮	૩૧	સુષેણ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શ્લો.	૧૦૩	૫
સુલોહક	પિત્તલ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૨	સુષ્ટુ	અતિશય	૧૫૩૫	૭૦૪	૩૮
સુવચન	સારું વચન	૨૭૬	૧૨૭	૫૬	"	સારુ	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૪૯
(સુવર્ચ)	સાજી	૧૪૫	૪૨૦	૨૩	સુષ્વાપ	અધિક નિદ્રા	૩૧૩-શ્લો.		
સુવર્ચિકા	"	૧૪૫	૪૨૦	૨૬	સુસંસ્કૃત	સંસ્કારિત અન્ન,			
(")	"	૧૪૫	૪૨૦	૨૩		પકવાન વગેરે	૪૧૧	૧૮૨	૩૬
સુવર્ણ	સોનું (એક સોનાનો કર્ષ,				સુસીમા	શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી			
	૮૦ રતિભાર વજન)	૮૮૪	૩૮૯	૪૦		ભ. ની માતા	૩૯	૧૨	૩૦
સુવર્ણ	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૨૨	સુસ્મિતા	સ્ત્રી	૫૦૭	૨૨૩	૬
સુવર્ણક	સીસું	૧૦૪૧	૪૬૯	૨૧	સુહસ્તિન્	બીજા દશ પૂર્વી	૩૪	૧૧	૪૮
"	પિત્તળ	૧૦૪૭	૪૭૩	૩૯	સુહિત	તૃપ્ત, ધરાયેલ	૪૨૬	૧૮૮	૧૯
સુવર્ણચિન્દુ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૭	૧૦૨	૧૯	સુહૃદ્	મિત્ર, રાજ્યના સાત			
સુવાલ	દેવ	૮૯-શ્લો.	૨૫	૬૮		અંગ પૈકી ત્રીજું અંગ	૭૧૪	૩૧૩	૩૬
સુવાસિની	પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૨૪	"	મિત્ર, દોસ્ત	૭૩૦	૩૨૦	૪૫
સુવિધિ	નવમા તીર્થકર, ભગવાન	૨૭	૯	૨૭	સુહૃદ્બલ	મિત્રનું બલ	૭૯૦	૩૪૯	૫૮
સુવિધિ	" " "	૨૯	૧૦	૪૨	સૂ	જનકવાચક શબ્દ બનાવ-			
(સુવીરજ)	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૯		નાર શબ્દ, ઉદા. વિશ્વસૂ	૫-પ.	૩	૫૦
સુવીરામ્લ	કાંજી, રાવ	૪૧૬	૧૮૪	૩૧	સૂકર	ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૧૯
સુવૃષ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૭	સૂક્ષ્મ	સૂક્ષ્મ, બારીક	૧૪૨૭	૬૫૫	૪૫
સુવેલ	ત્રિકુટાયલ પહાડ	૧૦૩૦	૪૬૩	૩૩	સૂક્ષ્મદર્શિન્	તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળો	૩૪૪	૧૫૫	૨૮
સુવ્રત	વર્તમાન ચોવીશીના				સૂક્ષ્મનાભ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૩	૧૦
	૨૦માં તીર્થકર	૨૯	૧૦	૪૯	સૂચક	સૂત્રધાર	૩૩૦	૧૪૮	૨૭
"	આવતી ચોવીશીના				"	કૂતરો	૧૨૮૦-શ્લો.	૫૮૯	૩૨
	૧૧માં તીર્થકર	૫૪	૧૪	૬૮	"	દુર્જન, ચાડીઓ	૩૮૦	૧૬૯	૧૩
સુવ્રતા	શ્રી ધર્મનાથ ભ. ની માતા	૪૦	૧૨	૩૯	સૂચનકૃત્	વિષયોને સૂચવનાર	૨૫૪	૧૧૭	૫૨
"	સુખે દોહી શકાય તેવી ગાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૫૧	સૂર	શ્રી અરનાથ ભ. ના પિતા	૩૮	૧૨	૧૧
સુશર્મન્	ગણદેવતા	૮૯-શ્લો.	૨૬	૩	સૂચિ	નાનો આગળીઓ	૧૦૦૫	૪૪૯	૫
સુશીમ	શીતળ	૧૩૮૫	૬૩૫	૫૭	સૂચિકાધર	હાથી	૧૨૧૮-શ્લો.	૫૬૫	૧૩
સુષમ	સુંદર, મનોહર	૧૪૪૪	૬૬૩	૫૧	સૂચિન્	દુષ્ટસાક્ષી	૮૮૨-શ્લો.	૩૮૮	૨૬
સુષમદુઃષમા	ત્રીજો આરો, ૨ કોડાકોડી				સૂચિસૂત્ર	સોયનો દોરો	૯૧૧	૪૦૨	૨૮
	સાગરોપમ પ્રમાણ	૧૩૦	૪૧	૪૪	સૂચી	સોય	૯૧૧	૪૦૨	૨૩
(સુષમસુષમા)	પહેલો આરો, ચાર				સૂચીમુખ	હીરો	૧૦૬૫	૪૭૯	૪૮
	કોડાકોડી સાગરોપમ				સૂચ્યાસ્ય	ઉંદર	૧૩૦૦	૫૯૮	૪૦
	પ્રમાણ	૧૨૯	૪૫	૩૩	સૂત	સારથી	૭૬૦	૩૩૫	૪૧
સુષમા	બીજો આરો, ત્રણ કોડા-				"	ભાટ, ચારણ	૭૯૪	૩૫૧	૨૫
	કોડિ સાગરોપમ પ્રમાણ	૧૨૯	૪૫	૩૭	"	ક્ષત્રિય પુરુષ અને બ્રાહ્મણ			
"	અત્યંત શોભા	૧૫૧૨	૬૯૩	૨	"	સ્ત્રીથી ઉત્પન્ન થયેલ	૮૯૮	૩૭૬	૩૮
સુષિ	છિદ્ર, બિલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૫૮	"	પારો	૧૦૫૦	૪૭૪	૪૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સૂતતનય	કર્ણ	૭૧૧	૩૧૨	૫૦	સૂર્યકર્ણ	હાથી	૧૨૧૮-શે.	૫૬૫	૧૫
સૂતિ	જન્યવાચક શબ્દ બનાવનાર શબ્દ, ઉદા. આત્મસૂતિ	૬-પ.	૩	૬૪	(સૂર્મિ)	લોઢાની પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૩૩
સૂતિકાગૃહ	સુવાવડનું ઘર	૧૧૭	૪૪૫	૧૪	સૂર્મી	" "	૧૪૬૪	૬૭૨	૩૫
સૂતિમાસ્	પ્રસવ માસ	૫૪૧	૨૪૦	૧	સૂર્ય	સૂરજ	૧૫	૨૮	૨૧
સૂતિમાસ	" "	૫૪૧			સૂર્યકાન્ત	તે નામે એક મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૩
સૂત્યાન	દક્ષ, હોશિયાર	૩૮૪	૧૭૦	૩૭	સૂર્યજા	યમુના નદી	૧૦૮૩	૪૯૧	૩૨
સૂત્ર	દૃષ્ટિવાદના પાંચ પૈકી બીજો પ્રકાર	૨૪૬	૧૧૫	૪	સૂર્યમણિ	સૂર્યકાંત મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૪
"	વિષયોને ભેગા કરનાર, સૂચના કરનાર	૨૫૪	૧૧૭	૪૯	સૂર્યાશ્મન્	" "	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૪
સૂત્ર	સૂતર	૧૧૩	૪૦૩	૨૪	સૂર્યેન્દુસક્કમ	અમાસ	૧૫૦	૫૫	૭
સૂત્રકળ્ઠ	બ્રાહ્મણ	૮૧૨	૩૫૯	૫૧	સૂર્યોદ	સૂર્યાસ્ત બાદ આવેલો મહેમાન	૫૦૦	૨૧૯	૬૧
સૂત્રકૃત	બીજું અંગસૂત્ર	૨૪૩	૧૧૪	૧૪	(સૂક્ક)	હોઠના છેડાનો ભાગ, મોંનો ખૂણો	૫૮૧	૨૫૭	૩
સૂત્રકોળ	ડમરુ	૨૧૪-શે.	૧૩૫	૪	(સૂક્કણિ)	" " "	૫૮૧	૨૫૭	૪
સૂત્રધાર	સૂચન કરનાર (નાટકની ભાષામાં)	૩૩૦	૧૪૮	૨૬	(સૂક્કણી)	" " "	૫૮૧	૨૫૭	૪
સૂત્રવેદન	વણકરનું વણવાનું સાધન	૧૧૩	૪૦૩	૯	સૂક્કન્	" " "	૫૮૧	૨૫૬	૫૩
(સૂત્રામ્ન)	ઇંદ્ર	૧૭૪	૬૯	૫૪	(સૂક્કન્)	" " "	૫૮૧	૨૫૭	૨
સૂદ	દાળ	૩૧૭	૧૭૫	૫૫	(સૂક્કણી)	" " "	૫૮૧	૨૫૭	૮
"	રસોઇયો	૭૨૨	૩૧૭	૬	સૂગ	ગોકણ	૭૮૫	૩૪૭	૨૬
સૂદશાલા	રસોડું	૧૧૮	૪૪૫	૧૭	સૂગાલ	શિયાળ	૧૨૮૯	૫૯૩	૨૪
સૂદાધ્યક્ષ	મોટો રસોઇયો	૭૨૨	૩૧૭	૧	સૂજ	જનકવાચક શબ્દ બનાવનાર શબ્દ, ઉદા. વિશ્વસૂક્	૫-પ.	૩	૫૦
સૂન	પુખ્ત	૧૧૨૫	૫૧૭	૨૩	સૂણિ	અંકુશ	૧૨૩૦	૫૭૦	૨૦
સૂના	પશુને હણવાનું સ્થાન	૧૩૦	૪૧૧	૧૫	(સૂણિકા)	લાળ	૬૩૩	૨૮૦	૨૦
સૂનુ	પુત્ર	૫૪૨	૨૪૦	૨૩	સૂણીકા	"	૬૩૩	૨૮૦	૧૮
"	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૫૩	સૂતિ	માર્ગ, રસ્તો	૧૮૩	૪૩૮	૨
સૂનૃત	સત્યવચન	૮૧	૨૧	૨૭	સૂપાટિકા	પક્ષીની ચાંચ	૧૩૧૭	૬૦૪	૫૬
"	સત્ય અને પ્રિયવચન	૨૬૪	૧૨૨	૪૩	સૂપ્ર	ચંદ્રમા	૧૦૫-શે.	૩૫	૨૯
"	કલ્યાણ, શુભ	૮૬-શે.	૨૨	૪૮	સુમર	વાયુ, પવન	૧૧૦૭-શે.	૫૦૭	૩૨
સૂપ	દાળ	૩૧૭	૧૭૫	૫૧	સેક	ધી વગેરેથી અગ્નિનું સિંચન કરવું તે	૮૩૭	૩૭૦	૬૦
"	રસોઇયો	૭૨૩	૩૧૭	૧૫	સેકપાત્ર	નાવમાંથી પાણી ઉલેચવાનું સાધન, ડોલ	૮૭૮	૩૮૬	૩૨
સૂપકાર	"	૭૨૩	૩૧૭	૧૪	સેકિમ	મૂળો	૧૧૯૦	૫૫૨	૪૦
સૂર	શ્રી કુંથુનાથ ભ. ના પિતા	૩૮	૧૨	૧૧	સેકૃ	પતિ, સ્વામી	૫૧૬	૨૨૮	૩૮
"	સૂર્ય	૧૬	૨૯	૬	સેચન	ધી વગેરેથી અગ્નિનું સિંચન કરવું તે	૮૩૭	૩૭૦	૬૧
સૂરત	દયાળુ	૩૬૯	૧૬૪	૫૧	"	નાવમાંથી પાણી ઉલેચવાનું સાધન, ડોલ	૮૭૮	૩૮૬	૩૩
સૂરસૂત	સૂર્યનો સારથી (અરુણ)	૧૦૨	૩૩	૨૧	સેતુ	સેતુ, પૂલ	૧૬૫	૪૨૮	૧૯
સૂરિ	વિદ્વાન, પંડિત, આચાર્ય	૩૪૧	૧૫૪	૮					
(સૂરિન્)	" " "	૩૪૧	૧૫૪	૧૨					
(સૂર્ય)	સૂર્ય	૧૦૧૮	૪૫૬	૨૪					

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સેના	શ્રી સંભવનાથ ભ. ની માતા	૩૧	૧૨	૨૬	સોમ	ચંદ્ર	૧૦૫	૩૫	૧૬
"	લશ્કર, સૈન્ય	૭૪૫	૩૨૭	૫૨	"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૧-શ્લ.	૧૦૨	૫૧
"	પતિથી ત્રણ ગણું				સોમજ	દૂધ	૪૦૪	૧૭૧	૪૧
	વધારે લશ્કર	૭૪૮	૩૨૯	૨૯	સોમપ	યજ્ઞમાં સોમરસ પીનાર	૮૧૮	૩૬૨	૫૨
સેનાની	કાર્તિકેય	૨૦૮	૧૪	૧	(સોમપીતિન)	" " "	૮૧૮	૩૬૩	૧
"	સેનાપતિ	૭૨૫	૩૧૮	૨૧	સોમપીયિન	" " "	૮૧૮	૩૬૨	૫૭
સેનામુખ	સેનાથી ત્રણ ગણું લશ્કર	૭૪૮	૩૨૯	૨૯	સોમભૂ	ચોથા પુરુષોત્તમ વાસુદેવ	૬૧૫	૩૦૮	૧૮
સેનારક્ષ	પહેરેગીર, સૈનિક	૭૬૩	૩૩૬	૪૬	સોમયાજિન	સોમયજ્ઞ કરનાર	૮૧૭	૩૬૨	૩૪
સેરાહ	અમૃત કે દૂધ જેવા				સોમસિન્ધુ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૮	૧૦૨	૩૭
	વર્ણવાળો ઘોડો	૧૨૩૮	૫૭૪	૧૪	સોમાલ	કોમલ, મૃદુસ્પર્શ	૧૩૮૭	૬૩૭	૧
(સેલુ)	મોટી ગુંદી	૧૧૪૪	૫૨૮	૪૧	(સૌખશાયિક)	વૈતાલિક, સવારમાં સ્તુતિ			
સેવક	સેવક, પાછળ ચાલનાર	૪૯૬	૨૧૮	૨૨		બોલી રાજાને જગાડનાર	૭૧૪	૩૫૧	૧૦
સેવન	સોયથી સીવવું તે	૧૧૨	૪૦૨	૪૩	(સૌખશાય-				
સેવની	સોય	૧૧૧	૪૦૨	૨૫	નિક)	" "	૭૧૪	૩૫૧	૯
સેવા	સેવા, ભક્તિ	૪૯૬	૨૧૮	૨૭	સૌખસુતિક	" "	૭૧૪	૩૫૧	૮
સેવાવૃત્તિ	સેવા, ચાકરી	૮૬૬	૩૮૧	૧૬	સૌખ્ય	સુખ	૧૩૭૦	૬૨૮	૩૫
સેવ્ય	પાણી	૧૦૭૦-શ્લ.	૪૮૩	૪૧	સૌગત	બૌદ્ધ	૮૬૧	૩૭૧	૭
સૈંહિકેય	રાહુગ્રહ	૧૨૧	૪૨	૫૫	સૌગન્ધિક	ગંધક	૧૦૫૮	૪૭૭	૩
સૈકત	રેતાળ જમીન	૧૦૭૮	૪૮૮	૨૬	"	શ્વેત કમળ	૧૧૬૫	૫૩૯	૩૮
સૈતવાહિની	બાહુદા નદી	૧૦૮૬	૪૯૩	૬	"	સુગંધી ખડ (એક			
સૈદ્ધાન્તિક	શાસ્ત્ર જાણનાર	૪૮૩	૨૧૨	૫૧		જાતનું ઘાસ)	૧૧૧૧	૫૫૨	૫૭
સૈનિક	પહેરેગીર	૭૬૩	૩૩૬	૪૮	સૌચિક	દરજી	૧૧૦	૪૦૨	૧૪
"	સેનામાં રહેલ સૈનિક	૭૬૩	૩૩૬	૫૩	(સૌદર્ય)	ભાઈ-બહેન બંને	૫૬૧	૨૪૭	૪૫
સૈન્ધવ	સિંધવ મીઠું	૧૪૧	૪૧૮	૪૭	સૌદામની	વીજળી	૧૧૦૫	૫૦૫	૫૨
"	સિંધુ દેશમાં થયેલ ઘોડો	૧૨૩૪	૫૭૩	૧	(સૌદામિની)	"	૧૧૦૫	૫૦૫	૭
સૈન્ય	સેના, લશ્કર	૭૪૫	૩૨૭	૫૭	સૌધ	રાજમહેલ	૧૧૨	૪૪૩	૩
"	સૈનિક	૭૬૩	૩૩૬	૫૨	સૌધર્મજ	પહેલા વૈમાનિક દેવ	૧૩	૨૭	૫
સૈન્યપૃષ્ઠ	સૈન્યની પાછળનો ભાગ	૭૪૭	૩૨૯	૧૦	સૌનન્દ	બલદેવનું મુસળ	૨૨૫	૧૦૬	૬
સૈર	કાર્તિક, માસ	૧૫૫-શ્લ.	૫૮	૩૯	સૌનિક	કસાઈ	૧૩૦	૪૧૧	૮
સૈરન્ત્રી	શિલ્પ જાણનારી સ્ત્રી				સૌપર્ણેય	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧	૧૦૧	૧૮
	(કેશ સમારવાવાળી સ્ત્રી)	૫૨૧	૨૩૦	૧૩	સૌમિક	સૂતેલા સૈન્ય ઉપર			
(, ,)	દ્રૌપદી	૭૧૦	૩૧૨	૪૧		આક્રમણ કરવું તે	૮૦૧	૩૫૫	૨
સૈરિક	દેવલોક, સ્વર્ગ	૮૭-શ્લ.	૨૪	૧૬	સૌભાગિન્ય	સૌભાગ્યવતી સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૭	૨૪૨	૨૭
(સૈરિન્ત્રી)	શિલ્પ જાણનારી સ્ત્રી				(સૌભાજન)	સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૩૦
	(કેશ સમારવાવાળી સ્ત્રી)	૫૨૧	૨૩૦	૧૬	સૌમનસ	જાયફલ	૬૪૩-શ્લ.	૨૮૪	૪૮
સૈરિભ	પાડો	૧૨૮૨	૫૧૦	૧૮	સૌમિકી	સોમયાગમાં દીક્ષા			
સૌદર	સગરો ભાઈ	૫૫૧	૨૪૪	૫		આપવા યોગ્ય ઇષ્ટિ	૮૨૩	૩૬૫	૨
સૌદર્ય	" "	૫૫૧	૨૪૩	૫૩	સૌમિત્રિ	લક્ષ્મણ	૭૦૪	૩૧૦	૩૫
સોપાન	નિસરણી, પગથિયા	૧૦૧૩	૪૫૩	૫૭	સૌમ્ય	બુધગ્રહ	૧૧૭	૪૧	૧
સોભાજન	સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૩૦	"	ડાબી આંખ	૫૭૬	૨૫૪	૫૭

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

સૌ-૧૪૫-સ્તો

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સૌમ્ય	મુંદર	૧૪૪૫	૬૬૪	૧૫	સ્કન્ધિન્	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૧	૪
"	હાથના મધ્યભાગરૂપ તીર્થ ૮૪૦-શે.	૩૭૨	૭		સ્કન્ન	પડી ગયેલું, ગળેલું	૧૪૯૧	૬૮૩	૫૩
"	રૂપું	૧૦૪૩-શે.	૪૭૦	૧૧	સ્વલ્ન	ભૂલ	૧૫૨૨	૬૯૭	૪૧
(સૌર)	શનિગ્રહ	૧૨૦	૪૨	૨૦	સ્વલિત	ઠગાઈ	૮૦૪	૩૫૬	૨૭
સૌરમેય	બળદ	૧૨૫૭	૫૭૯	૨૬	સ્તન	સ્તન	૬૦૩	૨૬૬	૧
સૌરમેયી	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૨	૫૧	સ્તનન્ધય	નાનું બાલક	૩૩૮	૧૫૧	૬૧
(સૌરસેની)	સંસ્કૃત-પ્રાકૃત વિ.				(સ્તનપ)	" "	૩૩૮	૧૫૨	૩
	૬ ભાષા પૈકી એક ભાષા	૨૮૫	૧૩૦	૬૨	સ્તનમુખ	સ્તનું મુખ	૬૦૩	૨૬૬	૧૯
સૌરાષ્ટ્રક	તાંબૂ-પિત્તળ વગેરે				સ્તનયિત્નુ	મેઘ	૧૬૪	૬૫	૧
	પાંચ ધાતુ	૧૦૫૦	૪૭૪	૧૮	સ્તનવૃન્ત	સ્તનનું મુખ	૬૦૩	૨૬૬	૧૮
સૌરાષ્ટ્રિક	વિષ	૧૧૧૬	૫૫૬	૨૫	સ્તનશિખા	" "	૬૦૩	૨૬૬	૧૯
સૌરાષ્ટ્રી	ફટકડી	૧૦૫૫	૪૭૬	૨૬	સ્તનાન્તર	હૃદય	૬૦૩	૨૬૫	૫૮
સૌરિ	શનિગ્રહ	૧૨૦	૪૨	૨૮	સ્તનિત	મેઘની ગર્જના	૧૪૦૬	૬૪૬	૩૨
સૌવર્ચલ	સંચળ	૯૪૩	૪૧૯	૨૬	સ્તનિતકુમાર	સાતમાં ભવનપતિદેવ	૯૦	૨૬	૩૬
સૌવસ્તિક	પુરોહિત	૭૨૧	૩૧૬	૧	સ્તન્ય	દૂધ	૪૦૪	૧૭૯	૫૬
સૌવિદ	અંત:પુરનો રક્ષક	૭૨૭	૩૧૯	૧૪	સ્તબક	નહિ ખીલેલી કુંપળોનો			
સૌવિદલ	" "	૭૨૭	૩૧૮	૬૧		ગુચ્છો	૧૧૨૬	૫૧૮	૧૩
સૌવાર	કાંજી, રાબ	૪૧૬	૧૮૪	૨૧	સ્તબ્ધરોમન્	ભૂંડ	૧૨૮૮	૫૯૨	૩૯
સૌવીર	તે નામે એક દેશ	૯૬૦	૪૨૬	૫	સ્તબ્ધસમ્માર	રાક્ષસ	૧૮૮-શે.	૮૦	૨૯
"	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૭	સ્તભ	બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૨૭
સૌહાર્દ	મિત્રતા, ભાઈબંધી	૭૩૧	૩૨૧	૬	સ્તમ્બ	થડ અને શાખા વગરનું વૃક્ષ	૧૧૨૦	૫૧૪	૧૮
સૌહિત્ય	તૃપ્તિ	૪૨૬	૧૮૮	૨૬	"	ધાન્ય વગેરેની નાળ,			
સૌહદ	મિત્રતા, ભાઈબંધી	૭૩૦	૩૨૧	૪		ધાન્યનો છોડ	૧૧૮૨	૫૪૮	૯
સ્કન્દ	કાર્તિકેય	૨૦૮	૯૪	૪	સ્તમ્બકરિ	ધાન્ય	૧૧૬૮	૫૪૧	૪૨
સ્કન્દમાતૃ	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૯૨	૨૯	સ્તમ્બપુર્	તામ્રલિપ્તી નગરી	૧૭૯	૪૩૪	૪૭
સ્કન્ધ	ખભો	૫૮૮	૨૬૦	૨૩	સ્તમ્બેરમ	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૪૪
"	ઝાડનું થડ	૧૧૧૯	૫૧૩	૪૨	સ્તમ્બ	જડતા	૩૦૫	૧૩૯	૨૨
"	બળદની ખાંધ	૧૨૬૪	૫૮૨	૧૭	"	થાંભલો	૧૦૧૪	૪૫૪	૧૩
"	પાડો	૧૨૮૩-શે.	૫૯૦	૩૮	સ્તરી	ધૂમાડો	૧૧૦૪	૫૦૫	૧૯
"	મનુષ્ય, હાથી વગેરેનો				સ્તવ	સ્તુતિ	૨૬૯	૧૨૫	૨
	સમુદાય	૧૪૧૩	૬૫૦	૨૨	સ્તિમિત	ભીનું	૧૪૯૨	૬૮૪	૯
સ્કન્ધજ	સ્કંધમાંથી ઉત્પન્ન				સ્તુતિ	સ્તુતિ	૨૬૯	૧૨૫	૫
	થનાર વનસ્પતિ	૧૨૦૦	૫૫૭	૩૨	સ્તુતિવ્રત	સ્તુતિપાઠક	૭૯૫	૩૫૧	૫૨
સ્કન્ધમલ્લક	કંકપક્ષી (જેની પાંખથી				સ્તેન	ચોર	૩૮૧	૧૬૯	૪૧
	બાણની પૂંખ થાય છે તે)	૧૩૩૪	૬૧૨	૪૨	સ્તેય	ચોરી	૩૮૩	૧૭૦	૫
સ્કન્ધવાહક	સારા સ્કંધવાળો	૧૨૫૮	૫૭૯	૫૧	સ્તોક	થોડું	૧૪૨૬	૬૫૫	૨૫
સ્કન્ધશાખા	મોટી ડાળી	૧૧૧૯	૫૧૩	૪૦	સ્તોકક	ચાતકપક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૨૯
સ્કન્ધાવાર	શિબિર (લશ્કર)	૭૪૬	૩૨૮	૨૪	સ્તોત્ર	સ્તુતિ	૨૬૯	૧૨૫	૪
સ્કન્ધાવાર	રાજધાની	૯૭૩	૪૩૨	૫૫	સ્તોમ	યજ્ઞ	૮૨૦	૨૬૩	૫૧
સ્કન્ધિક	સારા સ્કંધવાળો બળદ	૧૨૫૮	૫૭૯	૫૦	"	સમૂહ	૧૪૧૧	૫૪૯	૯

સ્ત્યા-૧૪૬-સ્થે

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સ્ત્યાન	થીજેલું ધી વગેરે	૧૪૯૪	૬૮૪	૫૨	સ્થાપત્ય	અંત:પુરનો રક્ષક	૭૨૭	૩૧૯	૮
સ્ત્રી	સ્ત્રી	૫૦૩	૨૨૧	૨૭	સ્થામન્	પરાક્રમ, બળ	૭૯૬	૩૫૨	૮
"	પરસ્ત્રી, સાત વ્યસન				સ્થાયિન્	સ્થાયીભાવ	૨૯૫	૧૩૬	૧૦
	પૈકી ત્રીજું વ્યસન	૭૩૮	૩૨૫	૯	સ્થાયુક	ગામનો અધિકારી	૭૨૬	૩૧૮	૨૬
સ્ત્રીચિહ્ન	ધોનિ	૬૧૦	૨૬૯	૩૨	સ્થાલ	મોટું વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૧	૨૦
સ્ત્રીદેહાર્ધ	શંકર	૨૦૦-શો.	૮૯	૧૧	(,,)	થાળી, તપેલી	૧૦૧૯	૪૫૭	૩
સ્ત્રીધર્મ	સ્ત્રીરજ	૫૩૬	૨૩૮	૭	સ્થાલ્ત્રે	" "	૧૦૧૯	૪૫૬	૫૦
સ્ત્રીધર્મિણી	રજસ્વલા સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૩૭	સ્થાવર	સ્થાવર, પૃથ્વી વગેરે	૧૪૫૪	૬૬૮	૮
સ્ત્રીપુંસ	સ્ત્રી-પુરુષનું જોડલું	૫૩૮	૨૩૮	૪૫	સ્થાવિર	ઘડપણ, વૃદ્ધત્વ	૩૪૦	૧૫૩	૯
સ્થગન	આચ્છાદન	૧૪૭૭	૬૭૭	૪૮	સ્થાસક	હાથનો થાપો	૬૪૯	૨૮૭	૩૯
સ્થગિત	ઢંકાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૨૮	સ્થાસક	પાણીનો પરપોટો	૧૦૭૭	૪૮૭	૩૬
સ્થગી	પાનદાની, તાંબૂલપાત્ર	૭૧૮	૩૧૪	૪૫	સ્થાસ્ત્રુ	અચલ, સ્થિર	૧૪૫૩	૬૬૭	૪૯
સ્થગિલ	યજ્ઞની અસંસ્કૃત ભૂમિ	૮૨૪	૩૬૫	૨૭	સ્થિત	ઉભેલો	૪૯૨	૨૧૬	૫૫
સ્થગિલ્લ					સ્થિતિ	મર્યાદા	૭૪૪	૩૨૭	૯
શાયિન્	વ્રતધારણ કરી ભૂમિ				"	અવસ્થા, દશા	૧૩૭૭	૬૩૧	૩૯
	ઊપર સૂઈ રહેનાર	૮૧૦	૩૫૮	૫૫	"	સ્થાન, સ્થિતિ	૧૪૯૮	૬૮૭	૨૨
સ્થપતિ	બૃહસ્પતિસવ નામનો				"	રચના	૧૪૯૯	૬૮૭	૫૩
	યજ્ઞ કરનાર	૮૧૮	૩૬૩	૯	સ્થિર	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શો.	૧૦૩	૧૩
"	સુધાર	૯૧૭	૪૦૫	૯	સ્થિરજિહ્વ	માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૩૯
સ્થપુટ	વિષમ અને ઉગ્રત	૧૪૬૮	૬૭૪	૭	(સ્થિરપ્રેમન્)	ગાઢ સ્નેહી	૪૭૬	૨૧૦	૨૧
સ્થલ	અકૃત્રિમ ભૂમિ, સ્થળ	૯૪૦	૪૧૭	૪૧	સ્થિરમદ	મોર	૧૩૨૦-શો.	૬૦૬	૨૫
સ્થલશૃંગાટ	ગોખરુ	૧૧૫૬	૫૩૫	૨૦	સ્થિરસૌહદ	ગાઢ સ્નેહી	૪૭૬	૨૧૦	૨૦
(સ્થલ)	કુદરતી ભૂમિ	૯૪૦	૪૧૭	૪૯	સ્થિરા	પૃથ્વી	૯૩૭	૪૧૬	૩૫
સ્થલ્ત્રે	કૃત્રિમ ભૂમિ	૯૪૦	૪૧૭	૪૭	સ્થુલ	તંબુ, વસ્ત્રનું ઘર	૬૮૧	૩૦૨	૩૧
સ્થવિર	બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૪૯	સ્થૂળા	થાંભલો	૧૦૧૪	૪૫૪	૧૧
"	વૃદ્ધ, ઘરડો માણસ	૩૩૯	૧૫૨	૪૫	"	લોઢાની પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૪૦
સ્થાણુ	શંકર	૧૯૫	૮૫	૩૯	(સ્થૂરિન્)	પીઠ ઉપર ભાર			
"	વૃક્ષનું ડુંદ	૧૧૨૨	૫૧૫	૧૬		ઉપાડનાર બળદ	૧૨૬૩	૫૮૧	૫૨
સ્થાગિલ	વ્રત ધારણ કરી ભૂમિ				સ્થૂલ	સ્થૂલ, જાડું	૪૪૮	૧૭૬	૬
	ઉપર સૂઈ રહેનાર	૮૧૦	૩૫૮	૫૩	(,,)	જાડું	૧૭-પ.	૬	૨૪
સ્થાન	ધનુર્ધારીના પાંચ આસનો	૭૭૭	૩૪૨	૯	સ્થૂલનાસ	ભૂંડ	૧૨૮૮	૫૯૨	૪૮
"	સ્થાન	૧૮૮	૪૪૦	૭	સ્થૂલભદ્ર	છટ્ટા શ્રુતકેવલી	૩૪	૧૧	૪૪
"	ઘર	૯૯૧	૪૪૧	૫૨	સ્થૂલશ્ચ	ઘણું આપનાર	૩૮૫	૧૭૦	૫૬
સ્થાનક	ક્યારો	૧૦૯૫	૪૯૯	૧૬	સ્થૂલશાટ	જાડું વસ્ત્ર	૬૭૨	૨૯૮	૧૬
સ્થાનાન્ન	ત્રીજું અંગ સૂત્ર	૨૪૩	૧૪૪	૧૮	સ્થૂલશીર્ષિકા	મોટા માથાવાળી			
સ્થાનાધ્યક્ષ	થાણદાર	૭૨૪	૩૧૭	૩૭		નાની કીડી	૧૨૦૭	૫૫૯	૨૩
સ્થાનિક	"	૭૨૪	૩૧૭	૩૭	સ્થેય	સાક્ષી	૮૮૨	૩૮૮	૨૩
સ્થાનીય	નગર	૧૭૨	૪૩૨	૧૧	સ્થેય	ન્યાયાધીશ	૭૧૯-શો.	૩૧૫	૫૧
(સ્થાનીય)	રાજધાનીનું નગર	૧૭૨	૪૩૨	૧૭	સ્થેયસ્	અચલ, સ્થિર	૧૪૫૩	૬૬૭	૪૬
(સ્થાપક)	સૂચન કરનાર	૩૩૦	૧૪૮	૨૯	સ્થેષ્ઠ	" "	૧૪૫૩	૬૬૭	૫૧

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

સ્થાન-૧૪૭-સ્યુ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સ્થૈરિન્	પીઠ ઊપર ભાર				સ્ફુટન	ફોડવું, ચીરવું	૧૪૮૮	૬૮૨	૪૯
	ઉપાડનાર બળદ	૧૨૬૩	૫૮૧	૫૧	સ્ફુટિત	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૧
સ્રસા	નસ	૬૩૧	૨૭૮	૫૨	સ્ફુર	ઢાલ	૭૮૩	૩૪૬	૨૯
સ્રાતક	બીજો ગૃહસ્થ આશ્રમ	૮૦૮	૩૫૮	૧૦	(સ્ફુરક)	,,	૭૮૩	૩૪૬	૩૨
સ્રાન	સ્નાન, ન્હાવું તે	૬૩૮	૨૮૨	૪૨	સ્ફુરણ	ફરકવું	૧૫૨૩	૬૯૮	૮
સ્રાયુ	નસ, સ્નાયુ	૬૧૯	૨૭૩	૩૮	સ્ફુલિન્ન	અગ્નિકણ, તણાખો	૧૧૦૩	૫૦૪	૪૯
(,,)	,,	૬૩૧	૨૭૯	૧	સ્ફુર્જયુ	વજનો અવાજ	૧૮૧	૭૫	૩૩
સ્રાવાન	,,	૬૩૧-શો.	૨૭૯	૫	સ્ફોટક	ફોલ્લો	૪૬૬	૨૦૪	૫૧
સ્રિગ્ધ	ચીકણું	૪૧૩	૧૮૩	૧૨	(સ્ફોટન)	સ્ફોટાયન ઋષિ વ્યાકરણાકાર	૮૫૩	૩૭૬	૨૦
,,	સ્નેહવાળો	૪૭૮	૨૧૧	૧	સ્ફોટાયન	,,	૮૫૩	૩૭૬	૧૯
,,	મિત્ર	૭૩૦	૩૨૦	૪૬	સ્મ	પાદપૂરણમાં			
સુ	શિખર	૧૦૩૫	૪૬૬	૯		વપરાતો શબ્દ	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૧૦
સુત	ઝરેલું, ટપકેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૨૩	સ્મય	અભિમાન	૩૧૭	૧૪૪	૧૧
સુષા	પુત્રવધૂ	૫૧૪	૨૨૭	૪૪	સ્મર	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૩૮
(સુહ)	ધોર	૧૧૪૦	૫૨૬	૫૨	,,	કામ (સ્ત્રીનું ધન)	૫૦૭	૨૨૩	૧૭
(સુહા)	,,	૧૧૪૦	૫૨૬	૫૦	સ્મરકૂપિકા	યોનિ	૬૦૯	૨૬૯	૩૧
સુહિ	,,	૧૧૪૦	૫૨૬	૪૬	સ્મરણ	સ્મૃતિ, ભૂતકાળનું			
(સુહી)	ધોર	૧૧૪૦	૫૨૬	૫૨		યાદ કરવું તે	૩૦૮	૧૪૦	૪૦
સ્રેહ	તેલ	૪૧૭	૧૮૪	૪૦	સ્મરધ્વજ	વાજિત્ર	૨૮૬	૧૩૧	૨૭
,,	પ્રેમ, સ્નેહ	૧૩૭૭	૬૩૧	૪૪	સ્મરમંદિર	યોનિ	૬૦૯	૨૬૯	૩૧
સ્રેહપ્રિય	દીવો	૬૮૭	૩૦૪	૫૬	સ્મિત	દાંત ન દેખાય તેવું હાસ્ય	૨૯૬	૧૩૬	૪૪
સ્રેહમૂ	કફ	૪૬૨	૨૦૩	૧	,,	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૭	૫૧૯	૭
સ્રેહુ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૩	સ્મૃતિ	સ્મૃતિ, ધર્મશાસ્ત્ર	૨૫૧	૧૧૭	૧૩
સ્પર્ધા	હરિકાઈ	૧૫૧૫	૬૯૪	૩૪	,,	સ્મરણ, ભૂતકાળનું			
સ્પર્શન	દાન, ત્યાગ	૩૮૬	૧૭૧	૧૮		સંભારવું તે	૩૦૮	૧૪૦	૪૧
,,	વાયુ, પવન	૧૧૦૭	૫૦૭	૨૪	(સ્મૃતિમૂ)	કામદેવ	૨૨૯	૧૦૮	૪૨
સ્પશ	ચર પુરુષ	૭૩૪	૩૨૨	૧૮	સ્મેર	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૨૦
સ્પટ	પ્રગટ, ચોકખું	૧૪૬૭	૬૭૩	૩૫	સ્યદ	વેગ	૪૯૪	૨૧૭	૫૦
સ્પૃહા	ઇચ્છા	૪૩૦	૧૮૯	૪૯	સ્યન્દ	ચંદ્રમા	૧૦૫-શો.	૩૫	૩૧
સ્ફટ	સર્પની ફેણ	૧૩૧૫	૬૦૩	૩૮	સ્યન્દન	ગઈ ઉત્સર્પિણીના			
સ્ફટિકાચલ	અષ્ટાપદ પર્વત	૧૦૨૮	૪૬૨	૫૫		રૂઝમાં તીર્થકર	૫૩	૧૪	૪૩
સ્ફરણ	ફરકવું	૧૫૨૩	૬૯૮	૭	,,	રથ	૭૫૧	૩૩૧	૪૦
સ્ફાતિ	વૃદ્ધિ	૧૫૦૨	૬૮૮	૪૦	સ્યન્દિની	લાળ	૬૩૩	૨૮૦	૨૦
સ્ફાર	વિશાલ, મોટું	૧૪૩૦	૬૫૭	૨૯	સ્યન્ન	ઝરેલું, ટપકેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૧૮
(સ્ફિચ્)	કુલા, ધગડા	૬૦૯	૨૬૯	૬	સ્યમન્તક	વિષ્ણુના હાથનો મણિ	૨૨૩	૧૦૪	૫૪
,,	,,	૬૦૯	૨૬૯	૬	સ્યાદ્વાદવાદિન્	જૈન, શ્રાવક	૮૬૧	૩૭૯	૧
સ્ફિજ્	,,	૬૦૯	૨૬૯	૨	સ્યાદ્વાદિન્	અરિહંત, ભગવાન	૨૫	૮	૩૯
સ્ફિર	બહુ, ઘણું	૧૪૨૬	૬૫૫	૧૫	(સ્યાલ)	પત્નીનો ભાઈ-સાળો	૫૫૩	૨૪૪	૩૪
સ્ફુટ	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૮	૫૧૯	૧૨	સ્યૂત	થેલી, કોથળી	૧૧૨	૪૦૨	૪૯
સ્ફુટ	સ્પષ્ટ	૧૪૬૭	૬૭૩	૩૩	(,,)	નાકમાં નાથેલો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૨

સ્યૂ-૧૪૮-સ્વ

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સ્યૂત	સીવેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૩૩	(સ્વધાશન)	,,	૮૮	૨૫	૩૫
સ્યૂતિ	સીવવું	૧૧૨	૪૦૨	૪૫	સ્વધિતિ	પરશુ, કુહાડી	૭૮૬	૩૪૮	૧૧
સજ્	માળા	૬૫૧	૨૮૮	૩૮	સ્વન	શબ્દ	૧૩૯૯	૬૪૩	૫૧
સવ	મૂત્ર, પેશાબ	૬૩૩	૨૮૦	૩૪	સ્વનિ	,,	૧૪૦૦	૬૪૩	૫૫
"	ઝરણું	૧૦૧૬	૪૯૯	૪૧	"	અગ્નિ	૧૧૦૦-શો.	૫૦૩	૧૬
સવદ્રર્મા	ગર્ભપાત થયેલી ગાય	૧૨૬૭	૫૮૪	૪	સ્વનિત	મેઘની ગર્જના	૧૪૦૬	૬૪૬	૩૬
સવન્તી	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૫૧	સ્વગ્રજ્	ઊંધણાસી, ખૂબ ઊંધનાર	૪૪૨	૧૯૩	૪૮
(સવા)	મીઠી ખરખોડી, હિરણ દોડી	૧૧૮૬	૫૫૦	૧૮	સ્વભાવ	સ્વભાવ, સ્વરૂપ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૦
સષ્ટ	બ્રહ્મા	૩	૩	૯	સ્વભૂ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૬	૧૦૧	૪૨
"	"	૫-પ.	૩	૫૦	સ્વયમ્	પોતે	૧૫૪૨-શો.	૭૦૮	૪૭
"	"	૨૧૩	૯૭	૨૮	સ્વયંવરા	પોતે પતિને વરનારી			
સસ્ત	પડી ગયેલું	૧૪૯૧	૬૮૩	૪૯	(પસંદ કરનારી) સ્ત્રી		૫૧૧	૨૨૬	૨૧
સાક્	જલ્દી	૧૫૩૦	૭૦૨	૩૨	સ્વયમ્પ્રભ	આવતી ચોવીશીના			
સુધી	સાજી	૧૪૫	૪૨૦	૧૯		ચોથા તીર્થંકર	૫૪	૧૪	૫૮
સુચ્	યજ્ઞ પાત્ર, જેનાથી ધી				સ્વયંભૂ	અરિહંત, ભગવાન	૨૪	૮	૨૫
	અગ્નિમાં નખાય તે	૮૨૮	૩૬૭	૧૦	"	બ્રહ્મા	૨૧૧	૭૬	૪૨
સુત	ઝરેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૨૫	"	ત્રીજા વાસુદેવ	૬૯૫	૩૦૮	૧૫
સુવ	યજ્ઞપાત્ર, જેનાથી ધી				સ્વર્	સ્વર્ગ	૧૫૨૫	૬૯૯	૨૧
	અગ્નિમાં નખાય તે	૮૨૮	૩૬૭	૬	સ્વર	શબ્દ, અવાજ	૧૩૯૯	૬૪૩	૪૧
સ્રોતર્શ	સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૪૫	સ્વરભેદ	અવ્યક્ત સ્વર	૩૦૬	૧૩૯	૫૫
સ્રોતસ્	નદી	૧૦૮૦	૪૮૫	૪૫	સ્વરાપગા	ગંગાનદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૧૧
"	સ્વાભાવિક જળનો પ્રવાહ	૧૦૮૬	૪૯૩	૨૨	સ્વરુ	ઇંદ્રનું વજ્ર	૧૮૦	૭૪	૫૦
"	ઇંદ્રિય	૧૩૮૩	૬૩૪	૪૪	સ્વરુચિ	સ્વતંત્ર, સ્વચ્છંદી	૩૫૫	૧૫૯	૪૯
સ્રોતસ્તી	નદી	૧૦૮૦	૪૮૯	૩૧	સ્વરૂપ	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૧૯
સ્રોતસ્વિની	"	૧૦૮૦	૪૮૯	૨૭	સ્વર્ગ	સ્વર્ગ, દેવોનો આવાસ	૮૭	૨૩	૯
સ્રોતોજન	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૪	સ્વર્ગપતિ	ઇંદ્ર	૧૭૩	૭૧	૧૨
સ્વ	ધન	૧૯૨	૮૩	૩૮	સ્વર્ગસદ્	દેવ	૮૭	૨૪	૨૬
"	સ્વજન, બંધુ	૫૬૧	૨૪૭	૪૯	(સ્વર્ગસ્ત્રી)	અપ્સરા	૧૮૩	૭૬	૪૩
"	સાત પેઢી સુધીનો કુટુંબી	૫૬૨	૨૪૮	૨	સ્વર્ગિરિ	મેરુપર્વત	૧૦૩૨	૪૬૪	૧૮
સ્વકીય	પોતાનું	૫૬૨	૨૪૮	૩	સ્વર્ગિરિ	"	૧૦૩૨	૪૬૪	૧૯
સ્વકુલ્લક્ષ્ય	માછલું	૧૩૪૪	૬૧૭	૪૨	સ્વર્ગિવધૂ	અપ્સરા	૧૮૩	૭૬	૪૩
સ્વજ્ઞ	સ્વતંત્ર, સ્વચ્છંદી	૩૫૫	૧૫૯	૪૨	સ્વર્ગ્યાપગા	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૧૧
સ્વચ્છન્દ	"	૩૫૫	૧૫૯	૪૯	સ્વર્જિ	સાજી	૧૪૫	૪૨૦	૧૬
સ્વચ્છપત્ર	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૫	૩	સ્વર્જિકા	"	૧૪૫	૪૨૦	૧૮
સ્વજન	એક ગોત્રનો કુટુંબી	૫૬૧	૨૪૭	૫૩	(,,)	"	૧૪૫	૪૨૦	૨૨
સ્વજાતિદ્વિષ્	કૂતરો	૧૨૮૦-શો.	૫૮૯	૩૩	સ્વર્જિકાક્ષાર	સાજી ખાર	૧૪૫	૪૨૦	૮
સ્વતન્ત્ર	સ્વચ્છંદી	૩૫૫	૧૫૯	૪૫	(,,)	સાજી	૧૪૫	૪૨૦	૨૨
સ્વદન	આહાર, ભોજન	૪૨૩	૧૮૬	૫૯	સ્વર્ણ	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૨૩
સ્વધા	પિતૃયજ્ઞમાં વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૮	૭૦૫	૫૫	(,,)	રત્નની જાતિ	૧૦૬૩	૪૭૦	૨૪
સ્વધામુજ્	દેવ	૮૮	૨૫	૩૧	સ્વર્ણકાય	ગરુડ પક્ષી	૨૩૧	૧૦૯	૩૩

સાર્થશબ્દાનુક્રમણિકા

સ્વ-૧૪૧-હ

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
સ્વર્ણકાર	સોની	૧૦૮	૪૦૦	૫૦
સ્વર્ણજ	કલઈ, સીસું	૧૦૪૨	૪૬૧	૩૪
સ્વર્ણારિ	સીસું	૧૦૪૧	૪૬૧	૧૭
સ્વર્માનુ	રાહુ	૧૨૧	૪૨	૪૨
સ્વર્વધૂ	અપ્સરા	૧૮૩	૭૬	૪૨
સ્વર્વાપી	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૨૨
સ્વર્વેશ્યા	અપ્સરા	૧૮૩	૭૭	૧
સ્વર્વૈદ્ય	અશ્વિનીકુમાર	૧૮૧	૭૫	૩૮
સ્વત્ત્વક્ષણ	સ્વરૂપ, સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૨૦
સ્વવાસિની	પરણેલી યુવાન સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૨૬
સ્વસ્	કુટુંબીવાચક શબ્દ			
	બનાવનાર શબ્દ, ઉદા.			
	યમસ્વસ્ (યમુના)	૧-પ.	૪	૬૪
"	બહેન	૫૫૩	૨૪૫	૪
સ્વસ્તિક	શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ભ.નું લાંછન	૪૭	૧૩	૫૮
"	કુકડો	૧૩૨૫-શે.	૬૦૮	૪૧
(")	શ્રીમંતોના ઘરોની			
	વિશેષ પ્રકારની રચના	૧૦૧૫	૪૫૪	૪૬
સ્વસ્ત્યયન	વિવાહની માંગલિક ક્રિયા	૫૧૮-શે.	૨૨૧	૧૧
સ્વસ્ત્રીય	ભાણેજ	૫૪૩	૨૪૧	૩૧
સ્વાતિ	સ્વાતિ નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૫૨
સ્વાદુ	મધુર રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૪
સ્વાદુરસા	મદિરા, દારુ	૧૦૨	૩૧૮	૩૨
સ્વાદુવારિ	તે નામનો સાતમો સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૧
સ્વાધ્યાય	પાંચ નિયમ પૈકી			
	ત્રીજો નિયમ	૮૨	૨૧	૩૮
"	વેદ	૨૪૧	૧૧૫	૫૭
"	વેદનું અધ્યયન	૮૪૨	૩૭૨	૩૩
સ્વાન	શબ્દ	૧૩૧૧	૬૪૩	૩૧
સ્વાન્ત	ચિત્ત, મન	૧૩૬૧	૬૨૮	૧૦
સ્વાપ	નિદ્રા, ઊંઘ	૩૧૩	૧૪૨	૪૦
સ્વાપતેય	ધન	૧૧૧	૮૩	૮
સ્વામિન્	ગઈ ચોવીશીના			
	૧૧માં તીર્થંકર	૫૧	૧૪	૩૨
"	કાર્તિકેય	૨૦૮	૧૪	૭
"	સ્વામી, નાયક	૩૫૧	૧૬૧	૨૨
"	રાજા	૭૧૪	૩૧૩	૩૬
સ્વાસ્થ્ય	સંતોષ	૩૦૮	૧૪૦	૩૭
"	આરોગ્ય	૪૭૪	૨૦૧	૨૩
સ્વાહા	અગ્નિની સ્ત્રી	૧૧૦૦	૫૦૩	૧૧

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
"	દેવોને બલિ આપવામાં			
	વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૮	૭૦૫	૫૫
સ્વાહાભુજ	દેવતા	૮૮	૨૫	૩૧
(સ્વાહાશન)	"	૮૮	૨૫	૩૫
(સ્વીકૃત)	સ્વીકાર	૧૪૮૧	૬૮૨	૫૭
સ્વેચ્છા	સ્વેચ્છા, ઇચ્છા પ્રમાણે	૩૫૬	૧૫૧	૫૮
સ્વેદ	ધામ, ગરમી	૩૦૫	૧૩૧	૨૬
સ્વેદજ	જૂ, માંકણ વગેરે	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૬
સ્વેદનિકા	તવી, કઢાઈ	૧૨૧	૪૦૬	૪૮
સ્વૈરિણી	અસતી, કુલટા	૫૨૧	૨૩૪	૨૨
સ્વૈરિતા	સ્વેચ્છા, પ્રમાણે	૩૫૬	૧૫૧	૫૭
સ્વૈરિન્	સ્વતંત્ર	૩૫૫	૧૫૧	૫૦
સ્વોદરપૂરક	પેટભરો, એકલપેટો	૪૨૭	૧૮૮	૪૧

—: હ :—

હ	પાદપૂરણમાં વપરાતો			
	અવ્યય	૧૫૪૨-શે.	૭૦૮	૧૦
હંસ	સૂર્ય	૧૬	૨૮	૬૭
"	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૧
"	હંસ પક્ષી	૧૩૨૫	૬૦૮	૪૬
"	ઘોડો	૧૨૩૩-શે.	૫૭૨	૧
હંસક	ઝાંઝર, કલ્લુ	૬૬૬	૨૧૪	૪૧
હંસકાલીતનય	પાડો	૧૨૮૩	૫૧૦	૩૫
હંસગ	બ્રહ્મા	૨૧૨	૧૭	૧૦
હંસપાદ	હિંગળો	૧૦૬૧	૪૭૮	૮
હંસાહ્વય	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૧
હંસી	હંસલી, હંસની સ્ત્રી	૧૩૨૭	૬૦૧	૧૧
હંહો	સંબોધન માટેનો શબ્દ	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૪
હક્કારક	બોલાવવું	૨૬૧-શે.	૧૨૧	૪૧
હજો	દાસીને બોલાવવાનો			
	શબ્દ, સંબોધન	૩૩૪	૧૪૧	૫૬
હટ્ટ	હાટ, દુકાન	૧૦૦૨	૪૪૭	૬
હટ્ટાધ્યક્ષ	વેપારી પાસેથી કર લેવાના			
	કામમાં નિમાયેલ અધિકારી	૭૨૫	૩૧૮	૧૫
હઠ	બલાત્કાર	૮૦૪	૩૫૬	૨૧
(હટ્ટ)		૬૨૬	૨૭૬	૨૪
હળડે	દાસીને બોલાવવાનો			
	શબ્દ, સંબોધન	૩૧૪	૧૪૧	૫૬
હત	નિરાશ, ના ઉમેદ થયેલો	૪૩૧	૧૧૩	૪
હનુ	હડપચી	૫૮૩	૨૫૭	૪૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
હનુમત્	હનુમાન	૭૦૫	૩૧૦	૪૯	હરિદશ્વ	સૂર્ય	૯૮	૩૦	૩૪
હનુષ	રાક્ષસ	૧૮૯-શો.	૮૦	૨૭	હરિદેવ	શ્રવણનક્ષત્ર	૧૧૪	૩૯	૩૪
હન્ન	મલ, ત્યાગ કરેલું, હગેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૪૮	હરિદ્રા	હળદર	૪૧૮	૧૮૪	૬૬
હમ્મા	ગાયનો શબ્દ	૧૪૦૬	૬૪૬	૨૬	હરિદ્રારાગ	ક્ષણિક રાગવાળો	૪૭૬	૨૧૦	૨૫
હય	ઘોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૫૨	હરિદ્રુ	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૧૦	૧૬
હયગ્રીવ	વિષ્ણુનો વધ્ય	૨૨૦	૧૦૩	૩૨	હરિન્મણિ	મરકત મણિ	૧૦૬૪	૪૭૯	૩૦
(હયગ્રીવરિપુ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૦	૧૦૪	૪	હરિપર્ણ	મૂળો	૧૧૯૦	૫૫૨	૩૯
હયક્રુષ	ઇંદ્રનો સારથી	૧૭૬-શો.	૭૨	૫૨	હરિપ્રિયા	લક્ષ્મી, વિષ્ણુની પત્ની	૨૨૬	૧૦૭	૮
હયપ્રિય	જવ	૧૧૭૦	૫૪૨	૪૩	હરિમત્	ઇંદ્ર	૧૭૪-શો.	૭૧	૩૩
હયમાર	કરેણ	૧૧૩૭	૫૨૪	૧૧	હરિમન્યક	ચણો	૧૧૭૧	૫૪૩	૩૨
હયવાહન	સૂર્યનો પુત્ર	૧૦૩	૩૩	૪૧	હરિમન્યજ	કાળા મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૧૯
હર	શંકર	૧૯૮	૮૮	૨૧	હરિય	પીળો ઘોડો	૧૨૩૮	૫૭૪	૧૯
હરણ	લગ્ન વગેરે પ્રસંગે કરાતો ચાંલ્લો (ભેટણું)	૫૨૦	૨૨૯	૫૪	(હરિવર્ષ)	પાંચ હરિવર્ષ, ૩૦ અકર્મ-ભૂમિ પૈકી પાંચ ભૂમિ	૧૪૬	૪૨૦	૪૪
હરબીજ	પારો	૧૦૫૦	૪૭૪	૪૮	હરિશ્ચન્દ્ર	લોકપ્રસિદ્ધ ૬ ચક્રવર્તી			
હરશેખરા	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૯૧	૨૨		પૈકી ત્રીજા ચક્રવર્તી	૭૦૧	૩૦૯	૪૧
હરાદ્રિ	કૈલાસ (અષ્ટાપદ)	૧૦૨૮-શો.	૪૬૨	૫૭	હરિષેણ	બાર પૈકી દશમા ચક્રવર્તી	૬૯૪	૩૦૭	૪૨
હરિ	સૂર્ય	૯૭	૩૦	૨૫	હરિસુત	,, ,, ,, ,,	૬૯૪	૩૦૭	૪૩
,,	ઇંદ્ર	૧૭૧	૬૯	૧	હરીતકી	હરડે	૧૧૪૬	૫૨૯	૫૫
,,	યમરાજ	૧૮૪	૭૮	૨૮	હરેણુ	વટાણા	૧૧૭૧	૫૪૩	૨૦
,,	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૯૮	૨૨	હર્મ્ય	હવેલી	૯૯૩	૪૪૩	૩૬
,,	મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૨	હર્યક્ષ	સિંહ	૧૨૮૪	૫૯૦	૫૪
,,	ઘોડો	૧૨૩૩	૫૭૧	૫૬	હર્યશ્વ	ઇંદ્ર	૧૭૨	૭૦	૨૬
,,	સિંહ	૧૨૮૩	૫૯૦	૫૨	હર્ષ	મનની પ્રસન્નતા	૩૧૫	૧૪૩	૪૮
,,	વાનર	૧૨૯૨	૫૯૪	૪૭	હર્ષમાર્ણ	આનંદી	૪૩૫	૧૯૧	૩૭
,,	દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૩૫	હલ	હળ, ખેતર ખેડવાનું સાધન	૮૯૧	૩૯૩	૨૦
,,	લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૯૬	૬૪૧	૪૫	(હલવોટ્ટ)	નવો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૧	૫
હરિક	પીળી અને લીલી				હલ્લ	સખીને બોલાવવાનો શબ્દ	૩૩૪	૧૪૯	૫૭
	કાંતિવાળો ઘોડો	૧૨૪૨	૫૭૫	૬	હલ્લાહ	કાબર-ચિતરો ઘોડો	૧૨૪૩	૫૭૫	૧૩
હરિકેલીય	બંગલા દેશ	૧૫૭	૪૨૫	૩	હલ્લાહલ	વિષ, ઝેર	૧૧૯૫	૫૫૬	૩
હરિચન્દન	કલ્પવૃક્ષ	૧૭૯	૭૪	૯	,,	ગરોળીની જાત, આંજણી	૧૨૯૮	૫૯૭	૫૬
,,	ગોશીર્ષ ચંદન	૬૪૧	૨૮૪	૧૬	હલિ	મોટું હળ, હળનું ફળ	૮૯૦	૩૯૩	૩
હરિણ	હરણ	૧૨૯૩	૫૯૫	૧૪	હલિન્	બલદેવ, કૃષ્ણના મોટા ભાઈ	૨૨૪	૧૦૫	૨૧
,,	સફેદ વર્ણ	૧૨૯૨	૬૩૯	૩૭	,,	ખેડૂત	૮૯૦	૩૯૨	૪૯
હરિણી	સુવર્ણની પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૪૫	હલિપ્રિય	કદંબ વૃક્ષ	૧૧૩૮	૫૨૫	૪
હરિત્	દિશા	૧૬૬	૬૬	૪૯	હલિપ્રિયા	મદિરા	૯૦૨	૩૯૭	૩૩
,,	લીલો વર્ણ	૧૩૯૪	૬૪૦	૫૩	હલ્ય	હળથી ખેડી શકાય			
હરિત	મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૧		તેવું ખેતર	૯૬૮	૪૨૯	૨૩
હરિતચ્છદ	વૃક્ષ	૧૧૧૪-શો.	૫૧૧	૪	હલ્લક	સંધ્યા વિકાસી રાતું કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૨૯
હરિતાલ	હરતાલ	૧૦૫૮	૪૭૭	૧૨	હલ્લીસક	સ્ત્રીઓનું મંડળ ભેગું થઈ			
હરિતાલી	ધરો	૧૧૯૩	૫૫૩	૪૧		કરાયેલું નૃત્ય	૨૮૧	૧૨૯	૪૪

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
હવ	બોલાવવું તે	૨૬૧	૧૨૧	૩૭	હસ્તિમલ્લ	ઇંદ્રનો હાથી	૧૭૭	૭૩	૧૫
હવન	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૪	"	ગણેશ, વિનાયક	૨૦૭-શ્લો.	૯૩	૪૭
હવિત્રી	હોમ કરવાનો કુંડ	૮૩૩	૩૬૮	૫૦	હસ્તિશાલા	હાથીઓને રહેવાનું સ્થાન	૧૧૮	૪૪૫	૨૪
હવિરશન	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૨૮	(હસ્તિષઙ્ગવ) છ હાથી		૧૪૨૪	૬૫૪	૩૪
હવિગેર્હ	બલિનું ઘર	૯૯૬	૪૪૪	૫૪	હસ્ત્યારોહ	મહાવત	૭૬૨	૩૩૬	૨૩
હવિષ્	ધી	૪૦૭	૧૮૧	૧	હાટક	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૪૮
"	હવિ, બલિદાન	૮૩૧	૩૬૭	૫૮	હાયન	વર્ષ	૧૫૧	૬૦	૩૭
"	અગ્નિ	૧૧૦૦-શ્લો.	૫૦૩	૧૪	હાર	એક સો આઠ સેરનો હાર	૬૫૧	૨૧૧	૩૮
હવિષ્ય	ધી	૪૦૭	૧૮૦	૫૮	હારફલ	પાંચ સેરનો હાર	૬૬૦	૨૧૧	૪૧
હવ્ય	અગ્નિ દ્વારા દેવતાઓને આપવા યોગ્ય ઓદન	૮૩૨	૩૬૮	૨૪	હારહૂર	મદિરા, દારુ	૧૦૩	૩૯૮	૩૮
હવ્યપાક	હવ્યાન્ન	૮૩૩	૩૬૮	૫૪	હારહૂરા	દ્રાક્ષ	૧૧૫૬	૫૩૫	૧૩
(હવ્યમુજ)	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૨૯	(હારા)	મોતીનો હાર	૬૫૮	૨૧૧	૧૬
હવ્યવાહ	"	૧૦૯૯	૫૦૩	૧	હારાન્તર્મણિ	હારની વચમાં રહેલો મણિ	૬૫૦	૨૮૮	૧
હવ્યાશન	"	૧૦૯૭	૫૦૦	૨૮	હારિ	મુસાફરોનો સમુદાય	૪૯૩	૨૧૭	૧૨
હસ	હાસ્ય	૨૯૬	૧૩૬	૩૨	હારિન્	સુંદર	૧૪૪૪	૬૬૩	૩૪
હસન	"	૨૯૬	૧૩૬	૩૧	હારિદ્ર	પીળો રંગ	૧૩૯૪	૬૪૦	૪૬
"	લોઠ ફરકવારૂપ હાસ્ય	૨૯૮	૧૩૭	૨૧	હારીત	હારીત પક્ષી	૧૩૪૧	૬૧૬	૨૮
હસની	સગડી	૧૦૨૦	૪૫૭	૪૮	હાર્દ	પ્રેમ, સ્નેહ	૧૩૭૭	૬૩૧	૫૧
હસન્તિકા	"	૧૦૨૦	૪૫૭	૫૨	હાલ	સાલિવાહન રાજા	૭૧૨	૩૧૩	૧
હસિત	હાસ્ય	૨૯૭	૧૩૬	૪૬	હાલક	પીળી અને લીલી			
"	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૨૪		કાંતિવાળો ઘોડો	૧૨૪૨	૫૭૫	૭
હસ્ત	તે નામનું એક નક્ષત્ર	૧૧૨	૩૮	૩૯	હાલ્કલ	વિષ	૧૧૯૧	૫૫૬	૪
"	હાથનો પંજો	૫૧૧	૨૬૧	૪૧	હાલા	મદિરા, દારુ	૧૦૩	૩૯૮	૩૬
"	ચાવીસ આંગળ પ્રમાણ	૮૮૭	૩૯૧	૩૮	હાલાહલ	વિષ, ઝેર	૧૧૯૫	૫૫૬	૫
"	હાથીની સૂંઢ	૧૨૨૪	૫૬૭	૧૩	હાલ્મિની	ગરોળીની એક જાત	૧૨૯૮	૫૧૭	૫૩
હસ્તધારણ	રક્ષણીયને બચાવવું	૧૫૦૨	૬૮૮	૫૪	હાલી	પત્નીની નાની બહેન	૫૫૫	૨૪૫	૨૯
હસ્તબન્ધ	પાણિત્રહણ લગ્ન	૫૧૮-શ્લો.	૨૨૧	૨૧	હાવ	હાવ ભાવ, અંગથી ઉત્પન્ન થતા અલંકાર	૫૦૯	૨૨૪	૪૧
હસ્તબિન્ધ	હાથનો થાપો	૬૪૯	૨૮૭	૪૨	હાસ	તીર્થંકરમાં ન હોય તે			
હસ્તલેપ	લગ્ન સમયે હાથમાં લેપ કરવો તે	૫૧૮-શ્લો.	૨૨૧	૨૧	"	૧૮ દોષ પૈકી છઠ્ઠો દોષ	૭૨	૧૮	૧૨
હસ્તસૂત્ર	હાથે બાંધવાનું મંગલસૂત્ર	૬૬૩	૨૧૨	૫૫	"	હાસ્ય	૨૯૬	૧૩૬	૩૦
(હસ્તસ્થાપન)	રક્ષણીયને બચાવવું તે	૧૫૦૨	૬૮૮	૫૫	હાસા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૧૨	૨૭
હસ્તિદન્તક	મૂળી	૧૧૯૦	૫૫૨	૪૧	હાસિકા	હાસ્ય	૨૯૬	૧૩૬	૩૪
હસ્તિન્	હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૨૯	હાસ્તિક	હાથીઓનો સમૂહ	૧૪૧૮	૬૫૧	૫૦
હસ્તિનચ	નગરના દરવાજા પાસે ચઢવા ઉતરવાનો ઢાલ	૯૮૨	૪૩૬	૨૮	હાસ્તિનપુર	દિલ્હી	૧૭૮	૪૩૪	૩૬
હસ્તિનાપુર	હસ્તિનાપુર, દિલ્હી	૧૭૮	૪૩૪	૩૭	હાસ્ય	નવ રસ પૈકી બીજો રસ	૨૧૪	૧૩૫	૨૯
હસ્તિનાસા	હાથીની સૂંઢ	૧૨૨૪	૫૬૭	૧૦	"	હાસ્ય રસનો સ્થાયીભાવ	૨૧૬	૧૩૬	૩૫
હસ્તિનીપુર	દિલ્હી	૧૭૮	૪૩૪	૩૬	હાહા	ગંધર્વ	૧૮૩	૭૭	૩૦
હસ્તિપક	મહાવત	૭૬૨	૩૩૬	૩૪	(હાહાહૂહૂ)	"	૧૮૩	૭૭	૩૭
					હિ	પાદપૂરણમાં વપરાતો શબ્દ	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૧૦

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
હિંસા	હિંસા, કોઈ પણ જીવને હણવો તે	૩૭૧	૧૬૫	૬૩	હિરણ્યવાહુ	શોણ નદી	૧૦૯૦	૪૯૬	૧૦
હિંસ	હિંસક	૩૬૯	૧૬૫	૮	હિરણ્યરેતસ્	શંકર	૧૧૭	૮૭	૩૧
હિકા	હેડકી	૪૬૮	૨૦૫	૪૮	"	અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૧૧
હિંગુ	હીંગ	૪૨૨	૧૮૬	૪૨	હિરણ્યવર્ણા	નદી	૧૦૭૯	૪૮૯	૧૧
હિંગુલ	હિંગળો	૧૦૬૧	૪૭૮	૧૦	(હિરણ્યવાહ)	દ્રહવિશેષ, શોણ નદી	૧૦૯૦	૪૯૬	૧૨
(હિંગુલુ)	"	૧૦૬૧	૪૭૮	૧૩	હિરુક્	વિના, સિવાય	૧૫૨૭	૭૦૦	૪૬
હિજલ	પાણીમાં થતું નેતર	૧૧૪૫	૫૨૯	૨૩	"	પાસે	૧૫૩૪	૭૦૪	૨૪
હિજોર	હાથીના પગે બાંધવાની સાંકળ	૧૨૨૯	૫૬૯	૩૮	હી	વિસ્મય બતાવનાર	૧૫૪૨-શ્લો.	૭૦૮	૨૭
હિહિમ્બનિષૂદન	ભીમસેન	૭૦૮	૩૧૧	૪૦	હીન	છોડી દીધેલું	૧૪૭૫	૬૭૭	૧
(હિજોર)	સમુદ્રકેશ	૧૦૭૭	૪૮૭	૨૬	હીનવાદિન્	સ્વદૈન્યવાદી, ઓછું બોલનાર	૩૪૮	૧૫૬	૫૬
હિમ	હિમ, ઝાખળ	૧૦૭૨	૪૮૫	૪.	હીનાઙ્ગી	કીડી	૧૨૦૭	૫૫૯	૧૯
"	શીતળ, ઠંડુ	૧૩૮૫	૬૩૬	૮	હીર	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૧૭
હિમદ્યુતિ	ચંદ્ર	૧૦૫	૩૫	૨૩	હીરક	હીરો	૧૦૬૫	૪૭૯	૫૦
હિમપ્રસ્થ	હિમાલય પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૩૨	(")	રત્નની એક જાતિ	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૬
હિમવત્	" "	૧૦૨૭	૪૬૨	૩૧	હીરી	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૪૨
હિમવદ્દુહિત્	ગૌરી	૧-પ.	૪	૭૦	હુડ	ધેટો	૧૨૭૬	૫૮૮	૧
હિમવદ્દસ	અષ્ટાપદ, કેલાસ	૧૦૨૮-શ્લો.	૪૬૨	૫૭	હુડુ	"	૧૨૭૬	૫૮૮	૨૦
હિમવાતાપ-					હુડુક્ક	એક જાતનું વાદ્ય	૨૯૪-શ્લો.	૧૩૫	૫
હાંશુક	રજાઈ	૬૭૫	૨૯૯	૪૧	હુતવહ	અગ્નિ	૧૦૯૯	૫૦૨	૧૩
હિમવાલુકા	કપૂર	૬૪૩	૨૮૪	૫૬	હુતાશન	"	૧૦૯૭	૫૦૦	૨૮
હિમા	પાર્વતી	૨૦૫-શ્લો.	૯૨	૨૭	હુલ	ફલપત્રના અગ્રભાગ			
હિમાંશુ	રૂપું	૧૦૪૩	૪૭૦	૮		જેવું શસ્ત્ર	૭૮૭-શ્લો.	૩૪૮	૫૭
હિમાગમ	હેમંત ઋતુ	૧૫૬-શ્લો.	૫૮	૫૮	હુલમાતૃકા	લાંબી છરી, છરો	૭૮૪-શ્લો.	૩૪૬	૫૬
હિમાની	હિમનો સમૂહ	૧૦૭૨	૪૮૫	૧૩	હુલાગ્રકા	ચિરિકા નામનું શસ્ત્ર	૭૮૭-શ્લો.	૩૪૮	૫૬
હિમાલય	હિમાલય પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૨	૩૨	હુતિ	બોલાવવું તે	૨૬૧	૧૨૧	૩૮
હિરણ્યમયી	સુવર્ણની પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૪૮	હુવ	શિયાળ	૧૨૯૦	૫૯૪	૫૮
હિરણ્ય	ધન	૧૧૨	૮૩	૪૯	(હુહ)	ગંધર્વ	૧૮૩	૭૭	૪૩
"	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૩૮	હુચ્છય	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૪૬
"	સોનું, ઘડેલા				હુત્કર	શંકર	૨૦૦-શ્લો.	૮૯	૧૭
"	આત્મધણ વગેરે	૧૦૪૫	૪૭૨	૩૦	હુદ્	હૃદય, અંતઃકરણ	૬૦૩	૨૬૫	૫૮
"	કોડી	૧૨૦૬	૫૫૯	૮	હુદ્	હૃદયની અંદરનો કમળના			
હિરણ્યકશિપુ	વિષ્ણુનો શત્રુ	૨૨૧	૧૦૩	૪૭		આકારનો માંસ પિંડ	૬૨૩	૨૭૫	૧૪
(હિરણ્યકશિ-)					"	ચિત્ત, મન	૧૩૬૯	૬૨૮	૧
પુદારણ)	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૨૧	૧૦૪	૬	હુદ્વત્તાર્વતિન્	હૃદય-મુખ ઊપર પ્રશસ્ત			
હિરણ્યકેશ	" "	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૨	૫૧		આવર્તવાળો ઘોડો	૧૨૩૬	૫૭૩	૪૧
હિરણ્યગર્ભ	બ્રહ્મા	૨૧૩	૧૭	૩૨	હુદય	હૃદય, અંતઃકરણ	૬૦૩	૨૬૫	૬૦
હિરણ્યનાભ	હિમાલયનો પુત્ર	૧૦૨૮	૪૬૨	૩૬	"	હૃદયની અંદરનો કમલા-			
"	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૯-શ્લો.	૧૦૨	૫૩		કાર માંસપિંડ	૬૨૩	૨૭૫	૧૫

શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ:	અર્થ:	શ્લો.	પૃ.	પં.
હૃદય	ચિત્ત, મન	૧૩૬૧	૬૨૮	૬	હેવા	ધોડાનો અવાજ	૧૪૦૫	૬૪૬	૧૩
હૃદયક્ષમ	યુક્તિવાળું વચન	૨૬૮	૧૨૪	૪૦	હેષિન્	ધોડો	૧૨૩૩-શે.	૫૭૧	૫૧
હૃદયક્ષમતા	પ્રભુની વાણીના ઉપ				હે	સંબોધન માટે			
	ગુણ પૈકી ૧૩મો ગુણ-					વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૪
	મનને હરનારી વાણી	૬૭	૧૭	૪૩	હૈમવત	વિષ	૧૧૧૭	૫૫૬	૩૧
હૃદયસ્થાન	છાતિ	૬૦૨	૨૬૫	૪૧	(, ,)	પાંચ હૈમવત ક્ષેત્ર	૧૪૬	૪૨૦	૪૪
હૃદયાલુ	પરિપક્વ જ્ઞાનવાળો,				હૈમવતી	ગંગા નદી	૧૦૮૨	૪૧૧	૨૧
	માયાળુ	૩૪૫	૧૫૫	૪૩	,,	પાર્વતી	૨૦૫-શે.	૧૨	૪૩
હૃદયેશ	પતિ	૫૧૬	૨૨૮	૩૫	હૈયક્ષ્મીન	માખણ	૪૦૭	૧૮૧	૧૩
હૃદયેશા	પત્ની	૫૧૬	૨૨૮	૨૨	(હૈરણ્યવત)	પાંચ હૈરણ્યવત ક્ષેત્ર	૧૪૬	૪૨૦	૪૪
હૃદય	સુંદર	૧૪૪૫	૬૬૪	૭	(હૈરિક)	સુવર્ણ ઉપરનો અધિકારી	૭૨૩	૩૧૭	૨૭
હૃદયસ	હેડકી	૪૬૮	૨૦૫	૫૦	હૈહય	કાર્તવીર્ય	૭૦૨	૩૦૧	૫૧
હૃદયેષ	ઉત્ક્રાંત	૩૧૪	૧૪૩	૧૫	હોત્	ઋગ્વેદ જાણનાર	૮૧૧	૩૬૩	૨૧
હૃદયીક	ઇન્દ્રિય	૧૩૮૩	૬૩૪	૩૮	હોત્ર	હોમ	૮૨૧	૩૬૪	૨૫
હૃદયીકેશ	વિષ્ણુ, નારાયણ	૨૧૪	૧૮	૨૪	હોત્રીય	હોમ માટેની વસ્તુઓ			
હૃદમાનસ	આનંદી	૪૩૫	૧૧૧	૪૦		રાખવાની જગ્યા	૧૧૬	૪૪૪	૪૨
હે	સંબોધન માટે				હોમ	હોમ, દેવયજ્ઞ	૮૨૧	૩૬૪	૨૩
	વપરાતો શબ્દ	૧૫૩૭	૭૦૫	૪૧	હોમકુણ્ડ	હોમ કરવાનો કુંડ	૮૩૩	૩૬૮	૫૨
હેક્કા	હેડકી	૪૬૮	૨૦૫	૪૧	હોમધૂમ	હોમનો ધૂમાડો	૮૩૭	૩૭૦	૩૨
હેતિ	શસ્ત્ર	૭૭૩	૩૪૦	૨૩	હોમભસ્મન્	હોમની રાખ	૮૩૭	૩૭૦	૩૬
,,	ઝાળ, અગ્નિની જવાલા	૧૧૦૨	૫૦૪	૧૭	હોમાગ્નિ	હોમને માટેનો અગ્નિ	૮૩૬	૩૭૦	૨૭
હેતુ	કારણ	૧૫૧૩	૬૧૩	૩૨	હાસ્	ગઈ કાળે	૧૫૪૧	૭૦૭	૩
(હેમ)	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૩૭	હદ	ઊંડો દ્રહ	૧૦૧૧	૪૧૬	૨૭
હેમકન્દલ	પરવાળાં	૧૦૬૬	૪૮૦	૧૦	હદિની	નદી	૧૦૮૦	૪૮૧	૨૫
હેમતાર	મોરધુધુ, નીલ અંજન	૧૦૫૨	૪૭૫	૩૧	હસ્વ	ટૂંકું, નીચું, નાનું	૧૪૨૭	૬૫૬	૧૩
હેમદુગ્ધક	ઉંબરાનું ઝાડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૪૩	,,	ટૂંકું, નીચું	૧૪૨૧	૬૫૬	૬૦
હેમન્	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૨૮	,,	ઠીંગણો	૪૫૪-શે.	૧૧૧	૧૬
હેમન્ત	હેમંત ઋતુ (માગશર-				હાદ	શબ્દ	૧૩૧૧	૬૪૩	૪૭
	પોષ માસ)	૧૫૬	૫૮	૫૦	હાદિની	ઇંદ્રનું વજ્ર	૧૮૦	૭૪	૪૭
હેમપુષ્પક	પીળો ચંપો	૧૧૪૬	૫૩૦	૨૩	,,	વિજળી	૧૧૦૫	૫૦૬	૪
હેમપુષ્પિકા	પીળા પુષ્પવાળી જુઈ	૧૧૪૮	૫૩૧	૩૬	(, ,)	નદી	૧૦૮૦	૪૮૧	૨૫
(હેમાસન)	રાજાને યોગ્ય સોનાનું				હી	લજજા	૩૧૧	૧૪૨	૩
	સિંહાસન	૭૧૭	૩૧૪	૨૫	હીકુ	બિલાડો	૧૩૦૧	૫૧૧	૧૨
હેરમ્બ	ગણેશ, ગણપતિ	૨૦૭	૧૩	૧૮	હીળ	લજા પામેલું	૧૪૮૪	૬૮૧	૧૨
,,	પાડો	૧૨૮૩-શે.	૫૧૦	૩૮	હીત	,,	૧૪૮૪૬	૬૮૧	૧૨
હેરિક	ગુપ્તચર	૭૩૩	૩૨૨	૨	હીબેર	સુગંધી વાળો	૧૧૫૮	૫૩૬	૬
હેલા	શરીરનો વિકાર વિશેષ				હેષા	ધોડાનો અવાજ	૧૪૦૫	૬૪૬	૧૩
	(હાવભાવ)	૫૦૧	૨૨૪	૪૩	હાદ	મનની પસંદગી,			
હેલિ	સૂર્ય	૧૬	૨૧	૨૧		આનંદ હર્ષ	૩૧૬	૧૪૩	૫૦
,,	વરનો મહોત્સવ	૫૧૮-શે.	૨૨૮	૧૮	(હાદા)	શરૂ, શાલેડુ	૧૧૫૨	૫૩૩	૩૧

॥ श्रीशङ्खेश्वरपार्શ્વનાથાય नमः ॥

॥ अनन्तलब्धिनिधानश्रीगौतमस्वामिने नमः ॥

॥ परमोपास्यश्रीनेमि-विज्ञान-कस्तूर-चन्द्रोदय-अशोक-सोमचन्द्रसूरीश्वरसद्गुरुभ्यो नमः ॥

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता

वाचकश्रीदेवसागरगणिकृतव्युत्पत्तिरत्नाकरकलिता

॥ अभिधानचिन्तामणिनाममाला ॥

॥ गुजरातीशब्दानुક્રમણિકા ॥

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
—: અ :—							
અકર્મક ભૂમિ	૯૪૬	૪૨૦	૪૩	અગ્નિહોમનું સ્થાન	૮૧૪	૩૬૦	૪૯
અકૃત્રિમ તળાવ	૧૦૯૪	૪૯૭	૫૧	અગ્ર	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૬
અક્ષીહિણી	૭૪૯	૩૨૯	૪૬	અંકુર	૧૧૮૩	૩૪૯	૧૬
અખાડો	૮૦૧	૩૫૫	૧૦	અંકુરો	૧૧૧૮	૫૧૩	૯
અગર	૬૪૦	૨૮૩	૧૯	અંકુશ	૧૨૩૦	૫૭૦	૧૫
,, -કાળો	૬૪૧	૨૮૩	૫૦	અંકુશથી વારણ	૧૨૩૧	૫૭૦	૩૧
,, -મોગરાની સુગંધવાળો	૬૪૦	૨૮૩	૪૨	અંકુશ નહિ ગણનાર હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૨૩
અગરુ	૬૪૦	૨૮૩	૧૯	અંકુશનો અગ્ર ભાગ	૧૨૩૧	૫૭૦	૨૫
અગસ્ત્ય	૧૨૨	૪૩	૧૩	અંકુશ રહિત	૧૪૬૬	૬૭૩	૧૮
અગસ્ત્યની ભાર્યા	૧૨૩	૪૩	૫૦	અંગ અગ્યાર	૨૪૩	૧૧૪	૫
અગાશી	૯૯૫	૪૪૪	૨૧	અંગથી ઉત્પન્ન થતા ત્રણ			
અગ્નિ	૧૦૯૭	૫૦૦	૨	અલંકાર	૫૦૯	૨૨૪	૩૭
અગ્નિકણ	૧૧૦૩	૫૦૪	૪૮	અંગમર્દક	૪૯૨	૨૧૬	૩૬
અગ્નિની જીભ	૧૧૦૨	૫૦૪	૧૧	અંગરક્ષક	૭૨૨	૩૧૬	૪૦
અગ્નિની જ્વાળા	૧૧૦૨	૫૦૪	૧૬	અંગશોભા	૬૩૫	૨૮૧	૧૩
અગ્નિની પ્રિયા	૧૧૦૦	૫૦૩	૧૮	અંગસંસ્કાર	૬૩૫	૨૮૧	૨૩
અગ્નિનો ઉપદ્રવ	૧૨૬	૪૪	૨૬	અંગીકાર	૨૭૮	૧૨૮	૨૧
અગ્નિમાં પાકેલું માંસ	૪૧૨	૧૮૨	૫૦	અંગૂઠો	૫૯૨	૨૬૨	૧૮
અગ્નિ વગેરે ભય	૩૦૨	૧૩૮	૨૨	અંગૂઠો અને આંગળી-			
અગ્નિ હોલવાઈ ગયો છે				ઓનો મધ્યભાગ	૬૧૭	૨૭૨	૫૭
તેવો બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૧૭	અજગર	૧૩૦૫	૬૦૦	૪૯
અગ્નિહોત્ર	૮૩૫	૩૭૦	૧૩	અજ્ઞાન	૧૩૭૪	૬૩૦	૨૫
અગ્નિહોત્રના બહાનાથી				અટકવું	૧૫૨૨	૬૯૭	૨૩
માગી ખાનાર	૮૬૦	૩૭૮	૫૨	અટકાવ	૧૫૦૮	૬૯૧	૧૫
અગ્નિહોત્રી	૮૩૫	૩૭૦	૭	અડદ	૧૧૭૧	૫૪૩	૩૬

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમશિકા

અ-૧૫૫-અ

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
અડદ આદિના ખેતરો	૮૬૭	૪૨૮	૫૯	અનામિકા	૫૯૩	૨૬૨	૩૪
અડદ મગ વગેરે	૧૧૮૧	૫૪૭	૩૬	અનિત્ય	૧૪૫૪	૬૬૮	૩૦
અડદ મગ વગેરેની વસ્તુ	૪૦૦	૧૭૭	૧૬	અનીકિની	૭૪૯	૩૨૯	૨૬
અઢાર દોષ	૭૨	૧૮	૧	અનુક્રમ	૧૫૦૪	૬૮૯	૧૩
અંડકોશ	૬૧૧	૨૭૦	૨૯	અનુગ્રહ	૧૫૦૮	૬૯૧	૧૧
અંડકોશની વૃદ્ધિ	૪૭૦	૨૦૬	૫૯	અનુત્તર	૯૪	૨૬	૬૭
અંડજ	૧૩૫૫	૬૨૨	૫	અનુભવ	૧૫૨૦	૬૯૬	૩૦
અંડમૂલ	૬૧૨	૨૭૧	૧	અનુસરવું	૭૩૩	૩૨૧	૪૭
અતિક્રમ	૧૫૦૪	૬૮૯	૩૩	અંતર્ધાન	૧૪૭૭	૬૭૭	૪
અતિકોધી	૩૯૨	૧૭૩	૨૨	અંતરાય	૧૫૦૯	૬૯૧	૨૧
અતિથિ	૪૯૯	૨૧૯	૨૭	અંતઃપુર	૭૨૭	૩૧૮	૫૨
અતિનિપુણ, હોશિયાર	૩૪૩	૧૫૫	૮	અંતઃપુરના રક્ષકો	૭૨૬	૩૧૮	૫૮
અતિવૃદ્ધ	૩૪૦	૧૫૩	૧૧	અંતઃપુરનો રક્ષક નપુંસક	૭૨૮	૩૧૯	૧૭
અતિવેગવાળો	૪૯૪	૨૧૭	૨૯	અંતઃપુરમાં નિમાયેલી સ્ત્રી	૫૨૧	૨૩૦	૨૨
અતિશય	૧૫૦૫	૬૮૯	૬૦	અંધકાર	૧૪૫	૫૨	૪૩
„	૧૫૩૫	૭૦૪	૩૧	અમ્મનો કોઠાર	૧૦૧૨	૪૫૩	૩૧
અતિશય દાન	૧૫૧૯	૬૯૬	૨૩	અન્ય રાણી	૩૩૪	૧૪૯	૪૨
અતિશય પરાક્રમી	૭૯૨	૩૫૦	૩૩	અપકાર	૧૫૧૫	૬૯૪	૩૭
અતિશય સ્નેહવાળો	૪૭૫	૨૧૦	૧૮	અપમાન કરાયેલું	૧૪૭૯	૬૭૮	૭
અત્યંત ઉંડું પાણી	૧૦૭૦	૪૮૪	૧૧	અપરાધ	૭૪૪	૩૨૭	૧૩
અત્યંત ખરાબ	૩૫૦	૧૫૭	૫૧	અપરિણીત મોટા ભાઈના			
અત્યંત ચીકણું	૪૧૪	૧૮૩	૨૪	નાના ભાઈની વહું	૫૨૬	૨૩૩	૫
અત્યંત દૂર	૧૪૫૨	૬૬૭	૨૬	અપરિણીત મોટા ભાઈનો			
અત્યંત નજીક	૧૪૫૨	૬૬૭	૧૦	પરિણીત નાનો ભાઈ	૫૨૬	૨૩૨	૫૩
અત્યંત પીડા	૧૩૭૨	૬૨૯	૨૨	અપાન વાયુ	૧૧૦૮	૫૦૭	૪૫
અત્યંત વ્યાકુલ	૩૬૬	૧૬૩	૫૨	અપૂર્ણ વચન	૨૬૬	૧૨૩	૪૧
અત્યંત શોભા	૧૫૧૨	૬૯૩	૧	અપ્રધાન	૧૪૪૧	૬૬૨	૧૬
અત્યંત સ્થિર	૧૪૫૩	૬૬૭	૪૪	અપ્રિય બોલનાર	૩૫૧	૧૫૮	૭
અત્યુત્સાહ	૩૦૦	૧૩૭	૬૪	અપ્સરા	૧૮૩	૭૬	૪૦
અદૃશ્ય	૧૫૩૯	૭૦૬	૩૮	અબરખ	૧૦૫૧	૪૭૪	૫૨
અદેખો	૪૭૭	૨૧૦	૪૫	અબીલ	૬૩૭	૨૮૨	૧૯
અધમ	૧૪૪૧	૬૬૨	૨૨	અંબોડો	૫૭૦	૨૫૧	૪૦
અધમ બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૧૪	અભિનય	૨૮૨	૧૩૦	૧૯
અધિક	૧૪૪૯	૬૬૬	૨૩	અભિનયના પ્રકારો	૨૮૫	૧૩૦	૬૪
અધિક નિદ્રા	૩૧૩	૧૪૨	૫૫	અભિપ્રાય	૧૩૮૩	૬૩૪	૨૧
અધિકાર	૨૫૫	૧૧૮	૨૯	અભિમાન	૩૧૬	૧૪૩	૬૩
અધિકારી	૭૨૨	૩૧૬	૪૯	અમર્ષ	૩૨૦	૧૪૫	૧૪
અનંત	૮૭૫	૩૮૪	૫૨	અમાત્ય	૭૧૯	૩૧૫	૭
અનંતકાળ એકસરૂપી	૧૪૫૩	૬૬૭	૫૩	અમાત્ય સિવાયના મંત્રી	૭૧૯	૩૧૫	૨૪
અનશન	૮૪૩	૩૭૩	૧	અમાત્યાદિની પરીક્ષા	૭૪૦	૩૨૫	૩૪

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
અમાત્યાદિનો બગીચો	૧૧૧૩	૫૦૮	૪૧
અમાવાસ્યાની રાત્રિ	૧૪૩	૫૧	૨૫
અમાસ	૧૫૦	૫૪	૪૮
અમૃત	૮૮	૨૬	૧૩
અયન	૧૫૮	૬૦	૧૨
અયોધ્યા	૮૭૫	૪૩૩	૩૨
અરઘટ્ટ	૧૦૮૩	૪૮૭	૪૫
અરજસ્વલા, ઋતુ વિનાની સ્ત્રી	૫૩૫	૨૩૭	૪૮
અરડુશી	૧૧૪૦	૫૨૬	૧૩
અરણિકાષ્ઠ	૮૨૫	૩૬૬	૧
અરબસ્તાન	૮૫૮	૪૨૫	૪૨
અરિઠાનું વૃક્ષ	૧૧૩૮	૨૨૫	૨૫
અરિહંત	૨૪	૭	૫૫
અરુન્ધતી	૮૪૮	૩૭૫	૧૦
અર્જુન	૭૦૮	૩૧૧	૪૨
અર્જુનનું ધનુષ્ય	૭૧૦	૩૧૨	૨૩
અર્જુનનો રથ	૭૧૦	૩૧૨	૧૮
અર્જુન વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧૧
અર્થ વગરનું બોલવું	૨૭૫	૧૨૭	૨૮
અર્થ વગરનું વચન	૨૬૭	૧૨૪	૧૪
અર્ધ ખીલેલી કળી	૧૧૨૬	૫૧૭	૫૨
અર્ધ પાકેલા અડદ વગેરે	૧૧૭૫	૫૪૫	૫
અર્ધમૂઠી	૫૮૭	૨૬૪	૧
અર્ધરાત	૧૪૫	૫૨	૩૦
અર્ધ પાણીવાળું દહીં	૪૦૮	૧૮૧	૪૦
અલંકારભાટેનું સુવર્ણ	૧૦૪૬	૪૭૩	૮
અલંકૃત કન્યાદાન કરનાર	૪૭૫	૨૦૮	૪૮
અલતો	૬૮૬	૩૦૪	૩૩
અલોક	૧૩૬૫	૬૨૬	૨૮
અવધાન	૧૫૧૮	૬૮૫	૩૮
અવધ્ય	૩૩૫	૧૪૮	૬૩
અવલંબનવાળું	૧૪૭૮	૬૭૭	૫૮
અવસર	૧૫૦૮	૬૮૧	૩૦
અવસર્પિણી	૧૨૭	૪૫	૭
અવસ્થા	૧૩૭૭	૬૩૧	૩૬
અવાચ્ય	૨૬૬	૧૨૩	૫૦
અવિનીત	૪૩૧	૧૮૦	૧૪
અવ્યકત સ્વર	૩૦૬	૧૩૮	૫૪
અશુભ ભાગ્ય	૧૩૮૦	૬૩૩	૧૧
અશોક વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૪

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
અશ્વ	૩૦૭	૧૪૦	૧૦
અશ્વનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૭
અષ્ટસિદ્ધિ	૨૦૨	૮૦	૩૪
અષ્ટાપદ	૧૦૨૮	૪૬૨	૪૨
"	૧૨૮૬	૫૮૧	૪૨
અસંખ્યા	૮૭૫	૩૮૪	૪૬
અસતી કે ભિક્ષુકી સતીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૩	૭
અસતીનો પુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૫૨
અસત્ય, મિથ્યા	૧૫૩૪	૭૦૪	૧૬
અસન વૃક્ષ	૧૧૪૪	૫૨૮	૪૫
અસૂયા	૩૨૩	૧૪૬	૪
અસ્તાચલ	૧૦૨૭	૪૬૨	૨૦
અસ્થિર	૪૩૭	૧૮૨	૨૨
અસ્પષ્ટ બોલનાર	૩૪૮	૧૫૭	૨૦
અસ્પષ્ટ વચન	૨૬૬	૧૨૩	૩૬
અહંકારી	૪૩૩	૧૮૧	૧૦
અહિચક્ર દેશ	૮૬૦	૪૨૬	૮
અહોરાત્ર (ત્રીશ મુહૂર્ત પ્રમાણે)	૧૩૮	૪૭	૩૫
અળશી	૧૧૭૮	૫૪૬	૩૮
અળશી આદિના ખેતરો	૮૬૭	૪૨૮	૫૮
અળસિયા (જમીનનાં કીડા)	૧૨૦૩	૫૫૭	૫૫

—: આ :—

આંસુ	૩૦૭	૧૪૦	૧૦
આકસ્મિક ભય	૩૨૧	૧૪૫	૨૪
આકાર (અવયવોની રચના)	૧૫૧૬	૬૮૪	૫૪
આકારગોપન (આકાર છુપાવવો)	૩૧૪	૧૪૩	૨૦
આકાશ	૧૬૩	૬૩	૧૦
"	૧૩૫૮	૬૨૩	૪૩
"	૧૫૨૬	૬૮૮	૫૩
આકાશ અને પૃથ્વી	૧૫૨૬	૭૦૦	૪
આક્રમણ	૧૫૧૧	૬૮૨	૧૬
આગમનાં નામ	૨૪૨	૧૧૩	૪૮
આગળ અગાડી	૧૫૨૮	૭૦૧	૪૪
આગીઓ	૧૨૧૩	૫૬૨	૫
આગ્રહ	૧૫૦૦	૬૮૭	૫૬
આંખ	૫૭૫	૨૫૪	૧૬
આંખ ખોલવી	૫૭૮	૨૫૫	૩૨
આંખ તૃપ્તિ ન પામે તેવું	૧૪૪૩	૬૬૩	૧૬

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

આં-૧૫૭-૬

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
આંખના છેડા	૫૭૮	૨૫૫	૪૧
આંખનો મેલ	૬૩૧	૨૭૮	૩૮
આંખ બંધ કરવી	૫૭૮	૨૫૫	૩૬
આંગણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૨૧
આંગળી	૫૮૨	૨૬૨	૭
આંગળીઓથી અંગુઠાનું માપ	૫૮૫	૨૬૩	૬
આચમન	૮૩૭	૩૭૦	૪૦
આચાર	૮૩૮	૩૭૧	૩૩
આચાર્ય	૭૮	૧૮	૬૮
આચાર્યની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૦	૫૫
આજીવિકા	૮૬૫	૩૮૦	૩૦
આજ્ઞા	૨૭૭	૧૨૮	૪
”	૧૫૨૦	૬૮૬	૪૨
આંચળ	૧૨૭૨	૫૮૬	૧૧
આંજણી	૧૨૮૮	૫૮૭	૫૦
આઢક પ્રમાણ ધાન્ય			
વાવી શકાય તેવું ક્ષેત્ર	૮૬૮	૪૨૮	૫૪
આતતાપી છ	૩૭૨	૧૬૬	૨૮
આ તરફનો કાંઠો	૧૦૭૮	૪૮૮	૪૪
આદુ	૧૧૮૮	૫૫૨	૨૨
આનંદથી	૧૫૨૮	૭૦૧	૨૩
આનંદી	૪૩૫	૧૮૧	૩૫
આંતરડું	૬૦૫	૨૬૭	૨૬
આંતરિક રુદન	૧૪૦૨	૬૪૫	૧૧
આંધળો	૪૫૭	૨૦૦	૩૬
આપત્તિ	૪૭૮	૨૧૦	૫૪
આપત્તિમાં પડેલો	૪૭૭	૨૧૦	૪૮
આફરો	૪૬૮	૨૦૬	૪૬
આમળાં	૧૧૪૫	૫૨૮	૨૮
આંબળી	૪૧૭	૧૮૪	૫૪
”	૧૧૪૩	૫૨૮	૨૪
આંબો	૧૧૩૩	૫૨૨	૮
આયુષ્ય	૧૩૬૮	૬૨૭	૪૮
આરા છ	૧૨૮	૪૫	૧૮
આરી	૭૫૭	૩૩૪	૧૮
”	૮૧૫	૪૦૪	૨૪
આરીસો	૬૮૪	૩૦૩	૪૧
આરોગ્ય	૪૭૪	૨૦૮	૨૧
આર્તસ્વર	૧૪૦૮	૬૪૭	૪
આર્ય	૩૩૩	૧૪૮	૨૨

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
આર્યાવર્ત	૮૪૮	૪૨૨	૧૮
આલસ્ય	૩૧૫	૧૪૩	૩૬
આલાપ	૨૭૪	૧૨૭	૧૭
આલિંગન	૧૫૦૭	૬૮૦	૩૮
આવતી કાલે	૧૫૪૧	૭૦૭	૫
આવતો કાળ	૧૬૨	૬૩	૧
આવેશ	૩૨૧	૧૪૫	૨૮
”	૧૪૮૮	૬૮૭	૪૦
આશીર્વાદ	૨૭૨	૧૨૬	૧૦
આશ્ચર્ય	૩૦૩	૧૩૮	૫૪
આશ્રમ	૧૦૦૧	૪૪૬	૮
આસક્ત	૩૮૪	૧૭૦	૪૧
આસન	૮૨	૨૧	૪૪
”	૬૮૪	૩૦૩	૫૬
આસામ દેશ	૮૫૬	૪૨૪	૪૩
આળસુ	૩૫૩	૧૫૮	૬૨
”	૩૮૪	૧૭૦	૧૪

—: છ :—

છક્ષુ સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૫
છંગોરીઓ	૧૧૪૩	૫૨૮	૮
છચ્છા	૪૩૦	૧૮૮	૩૬
છચ્છા પ્રમાણો	૧૫૦૫	૬૮૮	૪૮
છચ્છા વિના અનુમતિ આપવી	૧૫૪૦	૭૦૬	૪૧
છતિહાસ	૨૫૮	૧૧૮	૩૮
છંડું	૧૩૧૮	૬૦૫	૩૮
છન્દ્ર	૧૭૧	૬૮	૪૭
છન્દ્રગોપ	૧૨૦૮	૫૬૦	૩૮
છન્દ્રજવનું વૃક્ષ	૧૧૩૭	૫૨૪	૧૩
છન્દ્રજાલ	૮૨૬	૪૦૮	૫૪
છન્દ્રજિત્	૭૦૬	૩૧૧	૧૦
છન્દ્રના શત્રુ	૧૭૪	૭૧	૩૭
છન્દ્રની નગરી	૧૭૮	૭૩	૩૩
છન્દ્રની પુત્રી	૧૭૬	૭૨	૩૨
છન્દ્રની સભા	૧૭૮	૭૩	૪૨
છન્દ્રનું ધનુષ્ય	૧૭૮	૭૪	૧૫
છન્દ્રનું લાંબું અને સરળ ધનુષ્ય	૧૭૮	૭૪	૧૮
છન્દ્રનું વજ્ર	૧૮૦	૭૪	૩૧
છન્દ્રનું વન	૧૭૮	૭૩	૫૧
છન્દ્રનું વૃક્ષ	૧૭૮	૭૩	૫૬

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ઇન્દ્રનું સરોવર	૧૭૮	૭૩	૩૮	ઉત્સર્પિણી	૧૨૭	૪૫	૭
ઇન્દ્રનો ઘોડો	૧૭૬	૭૨	૩૮	ઉત્સવ	૧૫૦૭	૬૯૦	૫૬
ઇન્દ્રનો દ્વારપાળ	૧૭૬	૭૨	૫૩	ઉત્સવનું વસ્ત્ર	૬૭૭	૩૦૦	૩૧
ઇન્દ્રનો ધ્વજ	૧૭૮	૭૩	૨૪	ઉત્સાહ	૨૮૮	૧૩૭	૪૭
ઇન્દ્રનો પુત્ર	૧૭૫	૭૨	૧૮	ઉત્સાહી	૪૩૬	૧૮૧	૫૮
ઇન્દ્રનો પ્રાસાદ	૧૭૮	૭૩	૨૪	ઉદયાચલ	૧૦૨૭	૪૬૨	૧૫
ઇન્દ્રનો સારથિ	૧૭૬	૭૨	૪૬	ઉદાન વાયુ	૧૧૦૮	૫૦૭	૫૮
ઇન્દ્રવારણી	૧૧૫૭	૫૩૫	૪૪	ઉદાર	૩૬૭	૧૬૪	૩
ઇન્દ્રાણી	૧૭૫	૭૧	૫૮	"	૩૭૬	૧૬૭	૨૮
ઇન્દ્રિય	૧૩૮૩	૬૩૪	૩૬	"	૩૮૫	૧૭૦	૫૧
ઇન્દ્રિયજયી	૪૩૨	૧૮૦	૨૬	ઉદાસીન રાજા	૭૩૨	૩૨૧	૩૩
ઇન્દ્રિય વિષય	૧૩૮૪	૬૩૫	૧૮	ઉદુંબરનો દંડ	૮૧૬	૩૬૧	૩૪
ઇન્દ્રિયોનો નિરોધ	૧૫૨૪	૬૮૮	૩૫	ઉદ્દિભદ્ર	૧૩૫૭	૬૨૨	૩૪
ઇશારત	૧૫૧૩	૬૮૩	૧૦	ઉદ્ધેઈ	૧૨૦૮	૫૫૮	૨૮
ઇષ્ટ પ્રશ્નસૂચક	૧૫૪૦	૭૦૬	૫૬	ઉનનું વસ્ત્ર	૬૭૦	૨૮૭	૧૩
—: ઈ :—				ઉદર	૧૩૦૦	૫૮૮	૨૦
ઈર્ષ્યા	૩૮૧	૧૭૩	૬	ઉન્મત્ત	૪૨૮	૧૮૮	૧૧
ઈર્ષ્યાળુ	૩૮૧	૧૭૩	૧	ઉન્માર્ગ	૮૮૪	૪૩૮	૧૪
—: ઉ :—				ઉપગુના વંશનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૧૭
ઉકાળેલા અનાજનું ધોવણ	૩૮૬	૧૭૫	૧૫	ઉપદ્રવ	૧૨૫	૪૪	૩૬
ઉકાળેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૪૫	ઉપપાદુક	૧૩૫૭	૬૨૨	૨૬
ઉગ્રતા	૩૧૮	૧૪૪	૨૬	ઉપભોગ	૬૩૮	૨૮૨	૩૬
ઉચ્ચાટન	૮૩૦	૩૬૭	૫૫	ઉપમા	૧૪૬૩	૬૭૨	૧
ઉચ્ચવાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૩૬	ઉપવાસ	૮૪૨	૩૭૨	૩૬
ઉજાગરો	૪૪૩	૧૮૪	૧૪	ઉપસ્થિત	૧૪૮૪	૬૮૪	૫૬
ઉજજયિની	૮૭૬	૪૩૩	૫૨	ઉપાંગ બાર	૨૪૫	૧૧૪	૮
ઉજજવલ	૧૪૩૫	૬૫૮	૫૫	ઉપાધિથી કાંઈક નમેલું	૧૪૬૮	૬૭૩	૪૭
ઉડવું	૧૩૧૮	૬૦૫	૨૫	ઉપાધ્યાય	૭૮	૨૦	૧૩
ઉતાવળે બોલવું	૨૬૭	૧૨૪	૪	ઉપાધ્યાયની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૧૦
ઉત્કંઠા	૩૧૪	૧૪૩	૧	ઉપાય ચાર	૭૩૬	૩૨૩	૩૫
ઉત્કર્ષ	૧૩૭૫	૬૩૧	૧	ઉપોદ્ઘાત	૨૬૨	૧૨૧	૪૫
ઉત્તમ ગાય	૧૨૭૦	૫૮૫	૨૦	ઉભા થઈ સત્કાર કરવો	૫૦૦	૨૨૦	૧૧
ઉત્તરાયણ	૧૫૮	૬૦	૧૫	ઉભેલો	૪૮૨	૨૧૬	૫૦
ઉત્તેજિત	૧૨૪૮	૫૭૬	૫૫	ઉંબરાનું વૃક્ષ	૧૧૩૨	૫૨૧	૨૮
ઉત્તેરિત	૧૨૪૮	૫૭૬	૬૦	ઉંબરા (કાળા)નું વૃક્ષ	૧૧૩૩	૫૨૧	૪૪
ઉત્પત્તિ	૧૩૬૭	૬૨૭	૮	ઉંબાડિયું	૧૧૦૩	૫૦૫	૫
ઉત્પન્ન થનાર	૩૮૮	૧૭૨	૨૩	ઉંમર	૫૬૫	૨૪૮	૫૭
				ઉલટી	૪૬૮	૨૦૬	૨૮
				ઉલટું	૧૪૬૫	૬૭૨	૫૦
				ઉષ્ણ	૧૩૮૫	૬૩૬	૧૩

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
—: ઊ :—			
ઊગી ન શકે તેવા તલ	૧૧૮૦	૫૪૭	૧૦
ઊઘનાર	૪૪૨	૧૮૩	૪૭
ઊંચાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૫૨
ઊંચા ઢીંચણવાળો	૪૫૫	૧૮૮	૫૩
ઊંચા મુખવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૪૩
ઊંચા સ્થાનથી પડવું	૧૫૧૭	૬૮૫	૮
ઊંચી નાસિકાવાળો	૪૫૨	૧૮૮	૬
ઊંચુ	૧૪૨૮	૬૫૬	૩૫
”	૧૫૪૧	૭૦૭	૧૪
ઊંચે ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૮	૪૦
ઊંચે સ્વરે બોલવું	૨૬૮	૧૨૪	૫૩
ઊંચો અવાજ	૧૪૦૮	૬૪૭	૨૫
ઊંટ	૧૨૫૩	૫૭૮	૧૭
,, -જોડાયેલ	૧૨૫૫	૫૭૮	૫૨
,, -ત્રણ વરસનો	૧૨૫૫	૫૭૮	૪૭
,, -નો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૨૫
ઊંડું પાણી	૧૦૭૧	૪૮૪	૨૩
ઊંડો દ્રહ	૧૦૮૧	૪૮૬	૨૪
ઊર્ધ્વ	૧૫૨૬	૭૦૦	૧૨
ઊંધરભૂમિ	૮૩૮	૪૧૭	૩૦

—: ઋ :—

ઋતુ છ	૧૫૫	૫૮	૪૦
ઋગ્વેદ જાણનાર	૮૧૮	૩૬૩	૨૭

—: ઐ :—

એક જાતની હીરાકસી	૧૦૫૭	૪૭૬	૪૫
એક જાતનું પિત્તળ	૧૦૪૭	૪૭૩	૪૬
એક જાતનું લોહું	૧૦૫૦	૪૭૪	૩૦
એક જાતનો કોઢ	૪૬૭	૨૦૫	૧૭
એકથી પરાર્ધની સંખ્યા	૮૭૪	૩૮૪	૧૫
એકદમ	૧૫૩૨	૭૦૩	૧૪
એક ધોસરી વાલક બળદ	૧૨૬૨	૫૮૧	૨૧
એક લયવાળું ગાન	૧૪૧૦	૬૪૭	૫૨
એકલો	૧૪૫૭	૬૬૮	૪૫
એકસેરનો હાર	૬૬૧	૨૮૨	૧૮
એકાગ્ર	૧૪૫૮	૬૬૮	૬૦
એકાંત	૭૪૧	૩૨૫	૫૫

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
”	૧૫૩૮	૭૦૫	૫૮
એકાંતે થતી વિચારણા	૭૪૧	૩૨૫	૪૭
એકું	૪૨૬	૧૮૮	૩૦
એરડ	૧૧૫૦	૫૩૨	૨૨
—: ઐ :—			
ઐરાવણ	૧૭૬	૭૨	૫૮
—: ઓ :—			
ઑંકાર	૨૫૦	૧૧૬	૩૮
ઑછાડ	૬૭૬	૩૦૦	૧૮
ઑઢવાનું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૮૭	૪૦
ઑતરંગ	૧૦૦૬	૪૪૮	૨૬
ઑરડો	૮૮૫	૪૪૪	૫
ઑરમાન ભાઈ	૫૪૬	૨૪૨	૧૨
ઑરિસાદેશ	૮૬૧	૪૨૬	૧૮
ઑશિકું	૬૮૩	૩૦૩	૨૭
ઑસામણ	૩૮૬	૧૭૫	૧૪
—: ઔ :—			
ઔષધ	૪૭૨	૨૦૮	૩૫
ઔષધી-ઘઉં, ડાંગર, જવ વગેરે	૧૧૧૭	૫૧૧	૬૨

—: ક :—

કંઈક ગરમ	૧૩૮૬	૬૩૬	૩૫
કંસારો	૮૧૦	૪૦૧	૫૨
કંકણ	૬૬૨	૨૮૨	૩૭
કંક પક્ષી	૧૩૩૩	૬૧૨	૩૩
કંકોડી	૧૧૮૦	૫૫૨	૨૬
કંકોલ	૬૪૬	૨૮૬	૨૧
કચરો	૧૦૧૬	૪૫૫	૧૬
કંચુક ધારણ કરેલ	૭૬૫	૩૩૭	૨૦
કટાક્ષ	૫૭૭	૨૫૫	૨૩
કટારી	૭૮૫	૩૪૭	૭
કટુ	૧૩૮૮	૬૩૭	૪૪
કઠોર વચન	૨૬૮	૧૨૪	૪૩
કઠોર	૧૩૮૭	૬૩૬	૪૨
કડછી	૧૦૨૧	૪૫૮	૧૮
કડાઈ	૧૦૨૦	૪૫૮	૧૦
કડીઓ	૮૨૨	૪૦૭	૧૨

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
કડીયાળી લાકડી	૭૮૬	૩૪૮	૧૫	કરચોલીવાળો	૪૫૬	૨૦૦	૨૨
કડુ	૬૬૨	૨૮૨	૩૭	કરજ, દેવું	૮૮૧	૩૮૭	૩૯
કઢાઈ	૯૨૧	૪૦૬	૪૩	કરંજ વૃક્ષ	૧૧૪૦	૫૨૬	૩૬
કઢી	૩૯૯	૧૭૬	૫૫	કરટુ	૧૩૩૭	૬૧૪	૧૭
કણશલું	૧૧૮૧	૫૪૭	૫૬	કરંડિયો	૧૦૧૭	૪૫૫	૫૭
કરેણ	૧૧૩૭	૫૨૪	૮	કરતોયા નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૧૮
,, -પીળી કરેણ	૧૧૪૫	૫૨૯	૧૩	કરમિયા	૧૨૦૨	૫૫૭	૧૮
કંઠ	૫૮૮	૨૬૦	૪	કરંબો	૩૯૯	૧૭૬	૬૦
કંઠની જનોઈ	૮૪૫	૩૭૪	૬	કરવત	૯૧૮	૪૦૫	૪૧
કંઠનું ભૂષણ	૬૫૭	૨૯૦	૪૭	કરોડ	૬૨૬	૨૭૬	૨૭
કંઠનો મણિ	૫૮૮	૨૬૦	૧૪	કરોળીયો	૧૨૧૧	૫૬૦	૨૦
કદંબ	૧૧૩૮	૫૨૫	૧	કર્ણ	૫૭૩	૨૫૩	૩૬
કનોજ	૯૭૩	૪૩૩	૯	,,	૭૧૧	૩૧૨	૪૪
કંદ	૧૧૮૪	૫૪૯	૧૭	કર્ણની વેલ	૫૭૪	૨૫૪	૩
કંદોઈ	૯૨૧	૪૦૬	૩૭	કર્ણનું ધનુષ્ય	૭૧૧	૩૧૨	૫૨
કન્યા	૫૧૦	૨૨૫	૨૨	કર્ણનો પ્રાન્ત ભાગ	૫૭૪	૨૫૪	૭
કન્યાનો પુત્ર	૫૪૭	૨૪૨	૨૬	કર્ણની પાપડી	૫૭૪	૨૫૩	૫૫
કપટ	૩૭૮	૧૬૮	૧૬	કર્ણમૂલ	૫૭૪	૨૫૪	૭
કપાસ	૧૧૩૯	૫૨૫	૪૭	કર્મભૂમિ પંદર	૯૪૬	૪૨૦	૨૮
કપાસનું વસ્ત્ર	૬૬૯	૨૯૬	૪૮	કર્મેન્દ્રિય	૧૩૮૪	૬૩૫	૮
કપાસનો છોડ	૧૧૩૯	૫૨૫	૪૭	કલઈ	૧૦૪૨	૪૬૯	૨૫
કપૂર	૬૪૩	૨૮૪	૫૦	કલકલ શબ્દ	૧૪૦૪	૬૪૫	૪૧
કફ	૪૬૨	૨૦૨	૫૬	કલથી	૧૧૭૫	૫૪૪	૫૧
કફવાળો	૪૬૦	૨૦૨	૧૦	કલથી નાની	૧૧૭૫	૫૪૪	૫૪
કબૂતર	૧૩૩૯	૬૧૫	૨૦	કલમી ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૨૩
કબૂતરખાનું	૧૦૧૦	૪૫૨	૧	કલહંસ	૧૩૨૭	૬૦૯	૮
કબૂતર જેવો વર્ણ	૧૩૯૪	૬૪૦	૩૫	કલા	૧૩૬	૪૬	૬૫
કમંડલુ	૮૧૬	૩૬૨	૧	,,	૯૦૦	૩૯૭	૯
કમર પટ્ટો	૭૬૭	૩૩૮	૩૬	કલાલ	૯૦૧	૩૯૭	૩૦
કમળ	૧૧૬૦	૫૩૭	૨૪	કલેડુ, લોઢી	૧૦૨૦	૪૫૮	૧૦
કમળની નાળ	૧૧૬૫	૫૪૦	૮	કલેવર	૫૬૩	૨૪૮	૩૩
કમળનો ડોડો	૧૧૬૫	૫૩૯	૫૦	કલ્પ	૧૬૧	૬૨	૩૪
કમળનો વેલો	૧૧૬૦	૫૩૭	૫	કલ્પવૃક્ષ	૧૧૪૧	૫૨૭	૪
કમળ વગેરેનું નવું પાંદડું	૧૧૬૬	૫૪૦	૩૪	કલ્યાણ	૮૬	૨૨	૧૧
કમળ વગેરેનો કંદ	૧૧૬૬	૫૪૦	૪૪	કલ્યાણકારી, કલ્યાણ કરનાર	૪૮૯	૨૧૫	૩૮
કમળ રાતું-સંધ્યા વિકાસી	૧૧૬૪	૫૩૯	૨૮	કસાઈ	૯૩૦	૪૧૧	૫
કમાડ	૧૦૦૬	૪૪૯	૩૨	કસોટીનો પથ્થર	૯૦૯	૪૦૧	૨૬
કંપ	૩૦૬	૧૪૦	૧	કસુંબો	૧૧૫૯	૫૩૬	૩૫
કર	૭૪૫.	૩૨૭	૨૫	કસ્તૂરી	૬૪૩	૨૮૫	૭
કરચલો	૧૩૫૨	૬૨૦	૫૦	કળીનો સમુદાય	૧૧૨૫	૫૧૭	૩૭

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

ક્રી-૧૬૧-કી

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
કાંસકો	૬૮૮	૩૦૫	૨૪	કાનનું ઘરેણું	૬૫૫	૨૮૦	૧૪
કાંસું	૧૦૪૮	૪૭૩	૫૫	કાનનું આભૂષણ	૬૫૪	૨૮૮	૩૮
કાકડી	૧૧૮૮	૫૫૧	૪૭	કાનનું આભૂષણ વિશેષ	૬૫૬	૨૮૦	૩૩
કાકાકઉઆ, કાકા કૌઓ	૧૩૩૩	૬૧૨	૧૪	કાનનો મેલ	૬૩૨	૨૮૦	૮
કાકુ વચન	૨૭૫	૧૨૭	૩૫	કાનશેરિયાં	૫૭૨	૨૫૨	૪૩
કાકો	૫૫૨	૨૪૪	૨૮	કાપવું	૩૭૨	૧૬૬	૨૦
કાગડા-સાત જાતના	૧૩૨૨	૬૦૭	૪૮	,,	૧૫૨૧	૬૯૭	૩
કાગડો	૧૩૨૧	૬૦૭	૨૦	કામણ	૧૪૮૮	૬૮૬	૫૩
કાંકચ	૧૧૪૪	૫૨૮	૩	કામદેવ	૨૨૭	૧૦૭	૧૨
કાંખ	૫૮૮	૨૬૦	૫૫	કામના શત્રુ	૨૨૮	૧૦૮	૪
કાંખની નીચેનાં પડખાં	૫૮૮	૨૬૧	૪	કામનાં પુષ્પ	૨૨૮	૧૦૮	૧
કાંગ	૧૧૪૮	૫૩૧	૩૮	કામની ઉત્પત્તિ	૨૨૮	૧૦૮	૩૮
,,	૧૧૭૬	૫૪૫	૪૦	કામની પ્રિયા	૨૨૮	૧૦૮	૩૬
,, -કાળી	૧૧૭૭	૫૪૫	૫૦	કામનું બાણ	૨૨૮	૧૦૮	૩૦
,, -ધોળી	૧૧૭૭	૫૪૬	૩	કામનું ચિહ્ન	૨૨૮	૧૦૮	૨૬
,, -ધીળી	૧૧૭૭	૫૪૬	૭	કામનો પુત્ર	૨૩૦	૧૦૮	૪૬
,, -લાલ	૧૧૭૭	૫૪૫	૫૩	કામનો મિત્ર	૨૨૮	૧૦૮	૪૩
કાંગ જાતિનું ખેતર	૮૬૬	૪૨૮	૪૭	કામરૂપદેશ	૮૫૬	૪૨૪	૪૩
કાંગનું ધાન્ય	૧૧૭૮	૫૪૬	૧૭	કામી	૪૩૪	૧૮૧	૧૪
કાચબી	૧૩૫૩	૬૨૧	૨૩	કાબર ચિતરો	૧૩૮૮	૬૪૨	૩૨
કાચબો	૧૩૫૨	૬૨૧	૮	કાંબળથી ઢંકાયેલ રથ	૭૫૪	૩૩૨	૫૩
કાચંડો	૧૨૮૮	૫૮૮	૭	કાચફળનો વેલો	૧૧૮૮	૫૫૧	૮
કાચ લવણ	૧૦૬૨	૪૭૮	૨૪	કાચર, બીકણ	૩૬૫	૧૬૩	૩૮
કાચું ફળ	૧૧૩૦	૫૧૮	૫૦	કારણ	૧૫૧૩	૬૮૩	૨૬
કાછડી	૬૭૫	૨૮૮	૪૭	કારણ કે, સંબોધન અર્થમાં	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૦
કાજળ	૬૮૬	૩૦૪	૪૫	કારિકા	૨૫૮	૧૧૮	૧૪
કાંચળી	૬૭૪	૨૮૮	૮	કારુષ દેશ	૮૫૮	૪૨૫	૫૫
કાંજી	૪૧૫	૧૮૩	૪૮	કારેલી	૧૧૮૮	૫૫૧	૧૪
કાણો	૪૫૩	૧૮૮	૩૩	કાર્તવીર્ય	૭૦૨	૩૦૮	૫૮
કાંઠો	૧૦૭૭	૪૮૭	૫૧	કાર્તિકેય	૨૦૮	૮૩	૪૮
કાંડ	૧૧૮૩	૫૪૮	૧૬	કાર્ય	૧૫૧૪	૬૮૩	૧૫
કાંડાથી કનિષ્ઠા આંગળી				કાર્ય આરંભ	૧૫૧૦	૬૮૨	૧
સુધીનો ભાગ	૫૮૨	૨૬૧	૫૬	કાર્ય કરવામાં સમર્થ	૩૫૪	૧૫૮	૧૫
કાંડાનું ઘરેણું	૬૬૩	૨૮૨	૩૭	કાર્ય પૂર્ણ કરનાર	૩૫૪	૧૫૮	૨૧
કાંડુ	૫૮૧	૨૬૧	૩૪	કાવડ	૩૬૪	૧૬૩	૨૦
કાતર	૮૧૧	૪૦૨	૧૬	કાવેરી નદી	૧૦૮૪	૪૮૨	૧૨
કાત્યાયન	૮૫૨	૩૭૫	૫૭	કાશતૃણ	૧૧૮૫	૫૫૫	૪
કાદવ	૧૦૮૦	૪૮૫	૩૬	કાશી	૮૭૪	૪૩૩	૧૮
કાન	૫૭૩	૨૫૩	૩૬	કાશ્મીર	૮૫૮	૪૨૫	૨૮
કાનખજુરો	૧૨૧૦	૫૬૦	૫૫	કાષ્ઠ	૧૧૨૨	૫૧૫	૨૨

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
કાષ્ઠ વગેરેની પુતલી	૧૦૧૪	૪૫૪	૧૫	કુમુદનો વેલો	૧૧૬૩	૫૩૮	૩૮
કાષ્ઠા	૧૩૬	૪૬	૫૨	કુમુદવાળો દેશ	૮૫૪	૪૨૩	૫૪
કાળ	૧૨૬	૪૪	૫૬	કુંપળ	૧૧૨૩	૫૧૬	૩૦
કાળચક્ર	૧૨૮	૪૫	૧૮	કુંપળોનો ગુચ્છો(જથ્થો)	૧૧૨૬	૫૧૮	૬
કાળાંતરે ઝેરવાળા	૧૩૧૩	૬૦૨	૫૮	કુંભસ્થળ	૧૨૨૬	૫૬૮	૨૧
કાળજું	૬૦૪	૨૬૬	૪૮	કુંભસ્થળ અને લલાટના			
કાળાવાળાનું મૂળ	૧૧૫૮	૫૩૫	૪૮	નીચેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૩૮
કાળો વર્ણ	૧૩૮૭	૬૪૨	૮	કુંભસ્થળના મધ્યભાગથી			
કિંવદન્તી	૨૫૮	૧૨૦	૮	નીચેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૩૬
કિન્નર	૧૮૪	૮૪	૪૭	કુંભસ્થળનો નીચેનો ભાગ	૧૨૨૬	૫૬૮	૧૮
કિંપાક વૃક્ષ	૧૧૪૧	૫૨૬	૫૬	કુંભસ્થળનો મધ્યભાગ	૧૨૨૬	૫૬૮	૨૮
કિરણ	૮૮	૩૦	૫૫	કુંભાર	૮૧૬	૪૦૪	૨૮
કિલ્લાના ઉપરનો સમભાગ	૮૮૧	૪૩૫	૩૮	કુંભારનો નિભાડો	૮૮૮	૪૪૫	૪૦
કિલ્લાનાં કાંગરાં	૮૮૧	૪૩૫	૩૬	કુંભી	૧૦૦૮	૪૫૦	૨૫
કિલ્લો	૮૭૩	૪૩૨	૬૧	કુરરપક્ષી	૧૩૩૫	૬૧૩	૨૧
કીકી	૫૭૫	૨૫૪	૩૮	કુરુક્ષેત્ર	૮૫૦	૪૨૨	૪૪
કીડી	૧૨૦૭	૫૫૮	૧૭	કુલ	૫૦૩	૨૨૧	૧
કુક્કુટ, સર્પ	૧૩૦૬	૬૦૧	૪૦	કુલટા	૫૨૮	૨૩૩	૫૮
કુંચી	૧૦૦૫	૪૪૮	૮	કુલા	૬૦૮	૨૬૮	૫૮
કુટજ વૃક્ષ	૧૧૪૮	૫૩૧	૫૧	કુલાચલ	૧૦૩૧	૪૬૩	૪૬
કુટુંબ પોષનાર	૪૭૮	૨૧૧	૧૧	કુલિકનાગ	૧૩૧૦	૬૦૨	૨૮
કુટુંબવાલી સ્ત્રી	૫૧૩	૨૨૭	૨૬	કુલીન	૫૦૨	૨૨૦	૫૩
કુટુંબી	૫૩૩	૨૩૬	૩૮	કુલીન સ્ત્રી	૫૧૫	૨૨૮	૫
કુડવ માપ	૮૮૬	૩૮૦	૨૬	કુસકી	૧૧૮૨	૫૪૮	૪૦
કુડવનું માપ	૮૮૩	૩૮૮	૧	કુસુમાંજન	૧૦૫૪	૪૭૬	૧
કુંડળ	૬૫૬	૨૮૦	૧૮	કુહાડીઓનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૫૨
કુંડિનપુર	૮૭૮	૪૩૪	૫૦	કુહાડીવાળો	૭૭૦	૩૩૮	૩૮
કુન્તલદેશ	૮૬૧	૪૨૬	૨૬	કુહાડો	૭૮૬	૩૪૭	૫૩
કુબેર	૧૮૮	૮૧	૭	„	૮૧૮	૪૦૫	૫૪
કુબેરની નગરી	૧૮૦	૮૨	૩૪	કૂકડો	૧૩૨૪	૬૦૮	૨૨
કુબેરનું વન	૧૮૦	૮૨	૩૧	કૂતરાનું ભસવું	૧૪૦૭	૬૪૬	૫૩
કુબેરનું વિમાન	૧૮૦	૮૨	૨૪	કૂતરી	૧૨૮૧	૫૮૮	૪૬
કુબેરનો પુત્ર	૧૮૧	૮૨	૪૭	કૂતરો	૧૨૭૮	૫૮૮	૫૫
કુબ્જ	૪૫૩	૧૭૮	૪૬	„ -હડકાયો	૧૨૮૦	૫૮૮	૩૭
કુમાર	૩૩૨	૧૪૮	૧૨	કૂદનાર	૩૮૮	૧૭૨	૧૨
કુમારપાલ	૭૧૨	૩૧૩	૬	કૂદવું	૧૪૭૦	૬૭૫	૪
કુમારી	૩૩૩	૧૪૮	૧૮	કૂવાનું ચણેલું ઢાંકણ	૧૦૮૨	૪૮૬	૫૬
„	૫૧૦	૨૨૫	૩૫	કૂવો	૧૦૮૧	૪૮૬	૩૦
કુમાર્ગ	૮૮૪	૪૩૮	૧૮	„ -નાનો	૧૦૮૩	૪૮૭	૨૫
કુમુદ	૧૧૬૩	૫૩૮	૪૫	કૂચ-ક્ષિપ્રની ઉપરનો ભાગ	૬૧૭	૨૭૩	૬

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

ક્ર-૧૬૩-શુ

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
કૂચનો આગળનો ભાગ	૬૧૭	૨૭૩	૧૧	કોપવાળી સ્ત્રી	૫૧૦	૨૨૫	૮
કૂખાણકગણ	૨૧૦	૯૫	૨૬	કોમળ ઘાસ	૧૧૯૪	૫૫૪	૧૫
કૃત્રિમગુફા	૧૦૩૩	૪૬૫	૪	કોમળ સ્પર્શ	૧૩૮૭	૬૩૭	૧
કૃપણ	૩૬૭	૧૬૪	૨૨	કોચલ	૧૩૨૧	૬૦૬	૫૬
કૃષ્ણપક્ષ	૧૪૭	૫૩	૨૬	કોલાહલવાળું પુદ્ગ	૭૯૯	૩૫૪	૨૭
કૃષ્ણપક્ષને અંતે થતો યજ્ઞ	૮૨૩	૩૬૪	૫૫	કોવિદાર વૃક્ષ	૧૧૫૨	૫૩૩	૨૩
કેડ	૬૦૭	૨૬૮	૩	કોસ	૮૯૧	૩૯૩	૫૪
કેતુ	૧૨૧	૪૨	૫૯	કોળીઓ	૪૨૫	૧૮૭	૪૮
કેદખાનું	૮૦૬	૩૫૭	૭	કોળું	૧૧૮૮	૫૫૧	૨૨
કેદી	૪૩૮	૧૯૨	૩૯	કૌતુક	૯૨૬	૪૦૯	૧
”	૮૦૬	૩૫૭	૧૪	કૌવચ	૧૧૫૧	૫૩૨	૩૪
કેરડો	૧૧૫૦	૫૩૨	૧૫	કૌશામ્બી	૯૭૫	૪૩૩	૪૭
કેવડો	૧૧૫૨	૫૩૩	૧૯	ક્રમ વિનાનું	૧૫૧૧	૬૯૨	૨૨
કેશ	૫૬૭	૨૫૦	૫૫	ક્રિયા	૧૪૯૭	૬૮૬	૩૭
કેશ ખરી પડે તેવો રંગ	૪૬૬	૨૦૫	૧૧	ક્રિયામાં આળસુ	૩૫૩	૧૫૯	૭
કેશની પુષ્પમાળા (વેણી)	૬૫૧	૨૮૮	૨૯	ક્રિયામાં તત્પર	૩૫૩	૧૫૯	૧૨
કેશનો સમૂહ	૫૬૮	૨૫૧	૧૮	કીડારથ	૭૫૨	૩૩૧	૪૭
”	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૩	ફર	૩૭૬	૧૬૭	૪૫
કેશર	૬૪૪	૨૮૫	૨૨	કોધ	૨૯૯	૧૩૭	૨૯
કેશવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૧	કોધવચન	૧૫૪૨	૭૦૭	૫૬
કેસરાં	૧૧૬૬	૫૪૦	૨૪	કોધવાળાં ભવા	૫૭૯	૨૫૫	૫૦
કેળ	૧૧૩૬	૫૨૩	૫૧	કોધી	૩૯૧	૧૭૩	૧૩
કોઈક વખત	૧૫૩૩	૭૦૩	૪૯	કૌંચપક્ષી	૧૩૨૯	૬૧૦	૧
કોકમ	૪૧૭	૧૮૪	૫૪	કૌંચપર્વત	૧૦૨૯	૪૬૨	૫૮
કોટ	૯૮૦	૪૩૫	૫	ક્યારો	૧૦૯૫	૪૯૮	૫૪
કોટની મૂળભૂમિ	૯૮૦	૪૩૫	૨૫	ક્યારાનો સમૂહ	૧૪૧૯	૬૫૨	૧૪
કોટર	૧૧૨૨	૫૧૫	૩૦	ક્વાથ	૧૪૮૧	૬૭૯	૧૭
કોટવાળ	૭૨૬	૩૧૮	૫૧	ક્ષણ	૧૩૭	૪૭	૯
કોઠ	૧૧૫૧	૫૩૨	૫૩	ક્ષણિક રાગી	૪૭૬	૨૧૦	૨૩
કોડી	૧૨૦૬	૫૫૯	૬	ક્ષત્રિય	૮૬૩	૩૭૯	૫૩
કોઢ	૪૬૭	૨૦૫	૧૭	ક્ષત્રિયજાતિની સ્ત્રી	૫૨૪	૨૩૧	૩૩
” -એક જાતનો	૪૬૭	૨૦૫	૨૭	ક્ષત્રિયની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૨૦
” -ધોળો	૪૬૬	૨૦૫	૫	ક્ષમા	૩૯૧	૧૭૨	૬૪
કોણી	૫૯૦	૨૬૧	૧૦	ક્ષમાવંત	૩૯૦	૧૭૨	૪૯
કોણીથી કોડા સુધીનો ભાગ	૫૯૦	૨૬૧	૨૨	ક્ષય પામવું	૧૫૨૩	૬૯૭	૬૦
કોણીથી ખભા સુધીનો ભાગ	૫૯૧	૨૬૧	૩૦	ક્ષયરોગ	૪૬૩	૨૦૩	૩૦
કોથમીર	૪૧૯	૧૮૫	૧૫	ક્ષીરના જેવું સ્ફટિક	૧૦૬૮	૪૮૦	૨૨
કોથળી, થેલી	૯૧૨	૪૦૨	૪૮	ક્ષીરસમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૫
કોદરા	૧૧૭૭	૫૪૬	૧૧	ક્ષુધા	૧૩૭૨	૬૨૯	૩૪
કોદરાનું ખેતર	૯૬૬	૪૨૮	૩૫				

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
શુરપ્ર વગેરે બાણના ભેદ	૭૮૦	૩૪૪	૧૮	ખારો રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૩૬
ક્ષેત્ર	૮૪૭	૪૨૧	૧૭	ખીચોખીચ	૧૪૭૨	૬૭૫	૫૭
—: ખ :—				ખીટી	૧૦૧૧	૪૫૩	૮
ખચ્ચર	૧૨૫૩	૫૭૮	૮	ખીલેલું પુષ્પ	૧૧૨૭	૫૧૮	૪૮
ખડકી	૧૦૦૬	૪૪૮	૪૮	ખુંધ	૪૬૬	૨૦૫	૧
ખડી	૧૦૩૭	૪૬૭	૧૮	ખુશ કરવું	૧૫૦૨	૬૮૮	૪૪
ખભો (ખંભો)	૫૮૮	૨૬૦	૧૭	ખુશામત	૨૬૪	૧૨૨	૩૫
ખરજવું	૪૬૪	૨૦૪	૧૦	ખૂણો	૧૦૧૩	૪૫૩	૪૦
ખરાબ ચામડીવાળો	૪૫૪	૧૮૮	૨૫	ખેડૂત	૮૮૦	૩૮૨	૪૪
ખરાબ બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૪૬	ખેડેલી ભૂમિ	૮૬૩	૪૨૭	૩૬
ખરાબ વચન	૨૭૩	૧૨૬	૩૭	ખેતર	૮૬૫	૪૨૮	૪
ખરાબ સ્વરવાળો	૩૪૮	૧૫૭	૩૦	ખેતર-આઢક પ્રમાણ			
ખરી	૧૨૪૪	૫૭૫	૪૮	ધાન્ય વવાય તેવું	૮૬૮	૪૨૮	૫૪
ખરી જેવા નાકવાળો	૪૫૨	૧૮૭	૪૧	ખેતરની ભૂમિ સરખી કરવી	૮૮૨	૩૮૪	૧૬
ખરીદનાર	૮૬૮	૩૮૧	૪૭	ખેતી	૮૬૪	૩૮૦	૨૩
ખરીદવા યોગ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૧૪	”	૮૬૬	૩૮૦	૫૬
ખરીદવા માટે બહાનું આપવું	૮૭૧	૩૮૩	૨૨	ખેપીઓ	૪૮૪	૨૧૭	૨૩
ખલ, દુર્જન	૩૮૦	૧૬૮	૪	ખેસ	૬૭૨	૨૮૭	૪૮
ખલનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૧૨	ખોખડદંતો	૪૫૭	૨૦૦	૨૮
ખસ	૪૬૪	૨૦૩	૫૬	ખોટી પ્રશંસા	૨૭૦	૧૨૫	૧૩
,, -ખરજવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૫૧	ખોટું આળ દેવું	૨૬૮	૧૨૪	૩૦
ખસી કરવા લાયક બળદ	૧૨૫૮	૫૭૮	૬૨	ખોટો જાપ કરનાર	૮૫૭	૩૭૭	૫૮
ખજાનું કાષ્ઠ	૮૮૪	૩૮૪	૫૭	ખોદેલી તલાવડી	૧૦૮૪	૪૮૮	૮
ખજામાં બળદ બાંધવાનું લાકડું	૮૮૪	૩૮૪	૫૭	ખોપરી	૬૨૬	૨૭૬	૨૭
ખજું	૮૬૮	૪૩૦	૧૭	ખોબો	૫૮૮	૨૬૪	૧૨
ખજું સાફ કરનાર	૩૬૩	૧૬૨	૪૬	ખોળ	૮૧૭	૪૦૪	૫૫
ખાઈ	૧૦૮૫	૪૮૮	૪૭	ખોળો	૬૦૨	૨૬૫	૩૩
ખાંસી	૪૬૪	૨૦૩	૪૭	—: ગ :—			
ખાખરાનો દંડ	૮૧૫	૩૬૦	૬૩	ગઈ કાલે	૧૫૪૧	૭૦૬	૬૮
ખાટો રસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૮	ગઈ કાલે દોહેલ ગાયનું ઘી	૪૦૭	૧૮૧	૮
ખાણ	૧૦૩૬	૪૬૬	૫૪	ગંગા	૧૦૮૧	૪૮૦	૨૮
ખાંડ	૪૦૩	૧૭૮	૪૬	ગંગા યમુનાનો વચલો પ્રદેશ	૮૪૮	૪૨૨	૩૨
ખાંડવું	૧૦૧૭	૪૫૫	૩૫	ગણ	૩૧	૧૦	૬૮
ખાંડણીઓ	૧૦૧૬	૪૫૫	૨૩	ગણધર	૩૧	૧૧	૪
ખાનગી મસલત	૭૪૧	૩૨૫	૪૧	ગણિ	૭૮	૨૦	૨૧
ખાનાર	૩૮૪	૧૭૪	૧૪	ગણિકા	૩૩૪	૧૪૮	૪૭
ખાંધ	૧૨૬૪	૫૮૨	૧૬	ગણિકાનો પગાર	૩૬૩	૧૬૨	૪૧
ખાપરીઆ ફૂલ	૧૦૫૪	૪૭૬	૧	ગણિકાનો પતિ	૫૧૮	૨૨૮	૩૩
ખાપરીઉં	૧૦૫૩	૪૭૫	૪૨	ગણિકાનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૦
ખારી માટી	૮૪૦	૪૧૮	૧૬	ગણી શકાય તેવું	૮૭૨	૩૮૩	૩૫

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગણેશ	૨૦૭	૮૩	૧૬	ગામનો જંગલ વિભાગ	૮૬૩	૪૨૭	૨૫
ગંડમાળ	૪૬૭	૨૦૫	૩૨	ગામનો સીમાંડો	૮૬૩	૪૨૭	૧૪
ગંડસ્થળ	૧૨૨૫	૫૬૮	૭	ગામાધિકારી	૭૨૬	૩૧૮	૨૫
ગંડોલા	૧૨૦૩	૫૫૮	૬	ગામોનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૧૭
ગધેડો	૧૨૫૬	૫૭૮	૬૧	ગાય	૧૨૬૫	૫૮૨	૪૫
ગધેડા જેવાં ઘોડો	૧૨૪૦	૫૭૪	૪૧	,, -એક વર્ષની	૧૨૭૨	૫૮૫	૪૮
ગંધ-સુગંધ	૧૩૮૦	૬૩૮	૪૦	,, -એકવાર પ્રસવનારી	૧૨૬૮	૫૮૪	૩૬
ગંધ-કાચા માંસ વગેરેની	૧૩૮૨	૬૩૮	૮	,, -કષ્ટથી દોહી શકાય તેવી	૧૨૬૮	૫૮૪	૫૩
ગંધક	૧૦૫૭	૪૭૬	૪૮	,, -ગર્ભધાત કરનારી	૧૨૬૬	૫૮૩	૫૧
ગભારો	૮૮૫	૪૪૪	૫	,, -ગર્ભધાત થયેલી	૧૨૬૭	૫૮૪	૧
ગંભીર અવાજ	૧૪૦૮	૬૪૭	૨૮	,, -ગર્ભ સમયને પામેલી	૧૨૬૮	૫૮૪	૩૮
ગંભીર સ્વર	૧૪૦૨	૬૪૪	૫૬	,, -ગર્ભાધાન કરાયેલી	૧૨૬૭	૫૮૩	૫૧
ગજરાજર્ષિની પુરી	૮૭૩	૪૩૩	૫	,, -ગર્ભિણી	૧૨૬૬	૫૮૩	૩૮
ગરગડી	૧૦૮૧	૪૮૬	૪૫	,, -ગીરે મૂકેલી	૧૨૭૦	૫૮૫	૧૪
ગરણી	૧૧૫૬	૫૩૫	૨૨	,, -ઘણા દૂધવાળી	૧૨૬૮	૫૮૪	૫૭
ગરમાળો	૧૧૪૦	૫૨૬	૫	,, -ઘણીવાર પ્રસવનારી	૧૨૬૮	૫૮૪	૩૨
ગરમી	૧૧૦૨	૫૦૪	૪	,, -ચાર વર્ષની	૧૨૭૨	૫૮૪	૪૮
ગરીબાઈ	૩૧૮	૧૪૪	૩૭	,, -જાડા આંચળવાળી	૧૨૬૮	૫૮૪	૮
ગરુડ	૨૩૦	૧૦૮	૭	,, -ત્રણ વર્ષની	૧૨૭૨	૫૮૪	૪૮
ગરોળી	૧૨૮૭	૫૮૭	૩૨	,, -દર વર્ષે વિયાતી	૧૨૭૧	૫૮૫	૩૪
ગર્ભ	૫૪૦	૨૩૮	૨૩	,, -દ્રોણ પ્રમાણ દૂધ			
ગર્ભગ્રહણ કાળ	૧૨૭૪	૫૮૬	૪૪	આપનારી	૧૨૬૮	૫૮૫	૧
ગર્ભનો છેલ્લો માસ	૫૪૧	૨૩૮	૬૨	,, -નવી પ્રસવેલી	૧૨૬૭	૫૮૪	૨૫
ગર્ભવતી સ્ત્રી	૫૩૮	૨૩૮	૫૨	,, -બળદ પાસે જનારી	૧૨૬૬	૫૮૩	૫૧
ગર્ભાશય	૫૪૦	૨૩૮	૩૨	,, -બાલ ગર્ભવાળી	૧૨૭૦	૫૮૫	૨૮
ગર્ભિણીઓનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૮	,, -બાલ વયમાં ગર્ભવાળી	૧૨૬૬	૫૮૩	૩૮
ગલકંબલ	૧૨૬૪	૫૮૨	૩૮	,, -બે વર્ષની	૧૨૭૨	૫૮૫	૪૮
ગળામાં લટકતી માળા	૬૫૨	૨૮૮	૭	,, -રાંક	૧૨૭૧	૫૮૫	૪૦
ગળો	૧૧૫૭	૫૩૫	૩૭	,, -લાંબા વખતની વિચાયેલી	૧૨૬૭	૫૮૪	૧૫
ગાઉ	૮૮૭	૩૮૧	૪૪	,, -વાંઝણી	૧૨૬૬	૫૮૩	૪૬
ગાગર	૧૦૨૨	૪૫૮	૨૪	,, -વાછરડાને ઇચ્છનારી	૧૨૭૧	૫૮૫	૪૪
ગાજર	૧૧૮૭	૫૫૦	૪૮	,, -શાન્ત	૧૨૭૧	૫૮૫	૪૦
ગાડું	૭૫૩	૩૩૨	૩૦	,, -સુખે દોહી શકાય	૧૨૬૮	૫૮૪	૪૮
ગાંઠ	૧૧૩૦	૫૨૦	૪	ગાયનું સર્વ	૧૨૭૩	૫૮૬	૩૨
ગાંઠામાંથી નીકળેલા અંકુરો	૧૧૧૮	૫૧૩	૧૭	ગાયનો ખીલો	૧૨૭૪	૫૮૬	૫૦
ગાન-એકલયવાળું	૧૪૧૦	૬૪૭	૫૨	ગાયનો વાડો	૮૬૪	૪૨૭	૩૮
ગામ	૮૬૧	૪૨૬	૩૬	ગાયનો શબ્દ	૧૪૦૬	૬૪૬	૨૫
ગામડીઓ	૫૦૧	૨૨૦	૩૦	ગાયવાળો	૮૮૮	૩૮૨	૮
ગામનું પડું	૮૭૨	૪૩૨	૩૨	ગાયો ચરીને ધરાય તેવું સ્થાન	૮૬૪	૪૨૭	૫૮
ગામનું ભૂંડ	૧૨૮૧	૫૮૮	૫૦	ગાયોને માટે નિમાયેલ	૮૮૮	૩૮૨	૩૨

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગાયોનો સમૂહ	૧૨૭૩	૫૮૬	૩૭
” ”	૧૪૧૮	૬૫૨	૧
” ”	૧૪૨૧	૬૫૩	૧
ગારુડી	૪૮૮	૨૧૫	૭
ગાલ	૫૮૨	૨૫૭	૨૩
ગાલની પાસેનો ભાગ	૫૮૨	૨૫૭	૨૭
ગાળ	૨૭૨	૧૨૬	૬
ગિરનાર	૧૦૩૧	૪૬૩	૪૦
ગીગોડી	૧૨૦૮	૫૬૦	૧
ગીત	૨૮૦	૧૨૮	૫
ગીધ	૧૩૩૫	૬૧૩	૮
ગીરો મૂકેલી વસ્તુ	૮૮૨	૩૮૮	૨૮
ગીલોડાનો વેલો	૧૧૮૫	૫૪૮	૫૦
ગુગળનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૨૭
ગુગળનો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૨૦
ગુણાયેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૩૫
ગુણોથી ખ્યાતિ પામેલ	૪૩૭	૧૮૨	૧૩
ગુદા	૬૧૨	૨૭૦	૪૭
ગુંથેલા કેશ	૫૭૦	૨૫૧	૪૬
ગુપ્ત	૭૪૨	૩૨૬	૧૫
ગુપ્તદ્વાર	૧૦૦૭	૪૪૮	૫૨
ગુફા-સ્વાભાવિક	૧૦૩૩	૪૬૫	૧૮
ગુરુ શ્રદ્ધ	૧૧૮	૪૧	૧૨
ગુરુ ભાઈ	૭૮	૨૦	૫૮
ગુરુ હજાનાર	૮૫૮	૨૭૮	૧૬
ગુલાબી	૧૩૮૫	૬૪૧	૮
ગુલ્મ	૭૪૮	૩૨૮	૨૫
ગુલ્મની નીચેનો દોરો	૬૧૧	૨૭૦	૨૦
ગુલ્મનો મધ્યભાગ	૬૧૧	૨૭૦	૧૪
ગૃહસ્થ	૮૦૮	૩૫૮	૫
ગેડી	૬૮૮	૬૮૮	૪૨
ગેંડો	૧૨૮૭	૫૮૧	૫૨
ગેરુ	૧૦૩૬	૪૬૭	૪
ગેહેશૂર	૪૭૭	૨૧૦	૩૨
ગોખ	૧૦૧૨	૪૫૩	૨૧
ગોખરું	૧૧૫૬	૫૩૫	૧૪
ગોચરેભૂમિ	૮૬૪	૪૨૭	૫૮
ગોદાવરી	૧૦૮૪	૪૮૧	૪૭
ગોનસ સર્પ	૧૩૦૬	૬૦૧	૨૫
ગોકૃષ્ણ	૭૮૫	૩૪૭	૧૮

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ગોમતી	૧૦૮૫	૪૮૨	૪૩
ગોરસ	૪૦૪	૧૭૮	૪૬
ગોરુચંદન	૬૪૨	૨૮૮	૧૪
ગોવાળ	૮૮૮	૩૮૨	૧૪
ગોવાળોનું સ્થાન	૧૦૦૨	૪૮૬	૪૨
ગોશાળા	૮૮૮	૪૮૫	૩૨
ગોળ	૪૦૨	૧૬૮	૩૨
,, -(આકૃતિ)	૧૪૬૭	૬૭૩	૪૭
ગૌણ	૧૪૪૧	૬૬૨	૧૬
ગૌતમ ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૩૩
ગ્રંથની આદિથી અંત			
સુધી આવૃત્તિ	૮૩૮	૩૭૧	૨૮
ગ્રંથાવયવ	૨૫૭	૧૧૮	૬
ગ્રહણ	૧૨૫	૮૮	૨૬
ગ્રહણ કરનાર	૪૪૫	૧૮૮	૪૮
ગ્રહણ કરવું	૧૫૨૩	૬૮૭	૫૧
ગ્રામ્ય વચન	૨૬૬	૧૨૩	૨૭
ગ્રામ્ય સુધાર	૮૧૮	૪૦૫	૨૦
ગ્રીવાની આગળની બે નાડી	૫૮૩	૨૫૮	૪૮
ગ્રીવાની પાછળની બે નાડી	૫૮૩	૨૫૮	૫૩
ગ્રૈવેયક	૮૪	૨૬	૬૭

—: ધ :—

ઘઉં	૧૧૭૪	૫૮૮	૩૮
ઘઉંનો લોટ	૪૦૨	૧૭૮	૨૨
ઘઉંલો સુગંધી	૧૧૪૮	૫૩૧	૩૮
ઘડી	૧૩૭	૮૭	૧૩
ઘડો	૧૦૧૮	૪૫૭	૨૩
ઘંટા વગાડી રાજાને			
જગાડનાર	૭૮૪	૩૫૧	૧૩
ઘણા ગામનો અધિકારી	૭૨૬	૩૧૮	૩૦
ઘણા ઘાસવાળું જંગલ	૧૧૧૧	૫૦૮	૮
ઘણાનું બોલાવવું	૨૬૧	૧૨૧	૪૨
ઘણા પશુ બંધાય તેવું દોરડું	૧૨૭૪	૫૮૭	૮
ઘણા બરુવાળો દેશ	૮૫૪	૪૨૪	૮
ઘણા મદવાળો હાથી	૧૨૨૧	૫૩૬	૫
ઘણા રસ્તાવાળું સ્થાન	૮૮૮	૪૮૭	૨૦
ઘણીવાર પ્રસવ કરનારી સ્ત્રી	૫૫૮	૨૮૩	૫૨
ઘણું આપનાર	૩૮૫	૧૭૦	૫૫
ઘણું કરીને	૧૫૨૮	૭૭૧	૫૪

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધણું ચાલનાર	૪૯૫	૨૧૮	૭	ધોડાનું આળોટવું	૧૨૪૫	૫૭૬	૧૯
ધણું નાનું	૧૪૨૮	૬૫૬	૧૯	ધોડાનું નાક	૧૨૪૩	૫૭૫	૨૫
ધનવાત	૧૩૫૯	૬૨૩	૪૩	ધોડાનું બપ્તર	૧૨૫૧	૫૭૭	૩૨
ધનોદધિ	૧૩૫૯	૬૨૩	૪૩	ધોડાનો એક દિવસનો માર્ગ	૧૨૫૦	૫૭૭	૬
ધર	૯૮૯	૪૪૦	૪૦	ધોડાનો ખોંખારે	૧૪૦૫	૬૪૬	૧૦
ધરધણી	૭૩૪	૩૨૨	૨૯	ધોડાનો તંગ	૧૨૫૧	૫૭૭	૨૩
ધરની પાસેની વાડી	૧૧૧૨	૫૦૯	૨૧	ધોડાનો મધ્યભાગ	૧૨૪૪	૫૭૫	૩૫
ધરની બાંધેલી ભૂમિ	૯૯૨	૪૪૨	૪૧	ધોડાનો સમૂહ	૧૪૨૦	૬૫૨	૪૭
ધરનું પ્રથમ દ્વાર	૯૮૨	૪૩૬	૩૮	ધોડાર	૯૯૮	૪૪૫	૨૭
ધરનો ઉંબરાં	૧૦૦૯	૪૫૧	૧૯	ધોડી	૧૨૩૩	૫૭૨	૪
ધરમાટે ભૂમિ	૯૮૯	૪૪૦	૩૪	ધોડેસવાર	૭૬૧	૩૩૬	૨૧
ધરેણાં	૬૪૯	૨૮૭	૪૪	ધોડો	૧૨૩૨	૫૭૧	૬
ધા	૪૬૪	૨૦૪	૨૦	,, -અધિક વેગવાળો	૧૨૩૪	૫૭૨	૨૬
ધાંચી, તેલી	૯૧૭	૪૦૪	૪૮	,, -અમૃત કે દૂધ જેવો	૧૨૩૮	૫૭૪	૧૨
ધાનું ચિહ્ન	૪૬૫	૨૦૪	૩૩	,, -અરબી	૧૨૩૫	૫૭૨	૫૦
ધાસ	૧૧૯૫	૫૫૫	૯	,, -અશ્વમેધયજ્ઞનો	૧૨૪૩	૫૭૫	૨૦
ધાસ વગેરે માટે સૈન્યનું				,, -અષ્ટ મંગલવાળો	૧૨૩૭	૫૭૩	૫૭
બહાર જવું	૭૯૧	૩૫૦	૮	,, -ઈરાની	૧૨૩૫	૫૭૨	૫૦
ધી	૪૦૭	૧૮૦	૫૫	,, -ઉકનાહ	૧૨૪૧	૫૭૪	૫૧
ધીથી લિપ્ત યજ્ઞસ્તંભનો ભાગ	૮૨૫	૩૬૫	૪૯	,, -ઉરાહ	૧૨૪૦	૫૭૪	૩૭
ધી વગેરેથી અગ્નિનું સિંચન	૮૩૭	૩૭૦	૫૮	,, -કપિલ વર્ણવાળો	૧૨૩૯	૫૭૪	૨૯
ધી દહીં મીઠું પાણીથી				,, -કંબોજનો	૧૨૩૫	૫૭૨	૫૦
સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૦	૧૮૨	૭	,, -કાબર-ચીતરો	૧૨૪૩	૫૭૫	૧૨
ધીમેલ	૧૨૦૭	૫૫૯	૨૫	,, -કાળો	૧૨૩૮	૫૭૪	૧૯
ધી હોમવાની કડછી	૮૩૬	૩૭૦	૧૯	,, -કુલાહ	૧૨૪૧	૫૭૪	૪૭
ધૂધરી	૬૬૫	૨૯૪	૨૧	,, -કુલીન	૧૨૩૪	૫૭૨	૩૫
ધૂવડ	૧૩૨૪	૬૦૮	૫	,, -ખરાબ ચાલનો	૧૨૩૫	૫૭૩	૩૨
ધેટાંઓનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૨૭	,, -ગધેડાના જેવો	૧૨૪૦	૫૭૪	૪૧
ધેટી	૧૨૭૭	૫૮૮	૨૭	,, -ગુલાબી રંગનો	૧૨૪૦	૫૭૪	૪૪
ધેટીનું દૂધ	૧૨૭૮	૫૮૮	૫૦	,, -ચાબુકને યોગ્ય	૧૨૩૬	૫૭૩	૩૬
ધેટો	૧૨૭૬	૫૮૭	૫૧	,, -ધોળા કેશરા અને			
ધેબર	૪૦૦	૧૭૭	૪	પૂછડાવાળો	૧૨૩૯	૫૭૪	૩૨
ધરે પાળેલાં પશુ પક્ષી	૧૩૪૩	૬૧૬	૫૯	,, -ધોળો	૧૨૩૭	૫૭૪	૧
ધેરાયેલું	૧૪૭૪	૬૭૬	૪૨	,, -ધોળો અને કાળી જંઘાવાળો	૧૨૪૦	૫૭૪	૩૭
ધેરાવો	૭૫૫	૩૩૩	૧૭	,, -ધોળો અને પીળો	૧૨૩૭	૫૭૪	૭
ધેરો	૧૫૨૩	૬૯૮	૧૮	,, -નાની ઉંમરનો	૧૨૩૩	૫૭૨	૧૮
ધૃત સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૫	,, -પંચ કલ્યાણી	૧૨૩૬	૫૭૩	૫૩
ધો	૧૨૯૭	૫૯૭	૧૫	,, -પીત નીલ ક્રાંતિવાળો	૧૨૪૨	૫૭૫	૫
ધોડાના ગળાનો પ્રદેશ	૧૨૪૪	૫૭૫	૪૧	,, -પીળો	૧૨૩૮	૫૭૪	૧૬
ધોડાની પાંચ ચાલ	૧૨૪૫	૫૭૬	૨૩	,, -પ્રશસ્ત આવર્તવાળો	૧૨૩૬	૫૭૩	૩૯

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધોડો -રક્તકમલ જેવો	૧૨૪૨	૫૭૫	૧	ચન્દ્રપ્રકાશ	૧૦૬	૩૫	૬૫
,, -રથ વહન કરનાર	૧૨૩૪	૫૭૨	૩૨	ચન્દ્રબિમ્બ	૧૦૭	૩૬	૧૩
,, -લાલ	૧૨૩૮	૫૭૪	૨૩	ચન્દ્રભાગા નદી	૧૦૮૫	૪૯૨	૨૬
,, -લીલો	૧૨૩૯	૫૭૪	૨૬	ચન્દ્રવિકાસી કમળનો કંદ	૧૧૬૭	૫૪૧	૪
,, -વાસ્તિક દેશનો	૧૨૩૫	૫૭૨	૫૦	ચન્દ્રવિકાસી શ્વેત કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૧૨
,, -વેગવાળો	૧૨૩૪	૫૭૨	૨૬	ચપલ	૪૭૬	૨૧૦	૫
,, -સફેદ કાચ જેવો	૧૨૪૩	૫૭૫	૯	ચમૂ	૭૪૮	૩૨૯	૨૫
,, -સિંધુ દેશનો	૧૨૩૪	૫૭૨	૪૯	ચમેલી	૧૧૪૭	૫૩૦	૫૮
,, -સુશિક્ષિત	૧૨૩૫	૫૭૩	૨૭	ચંપાપુરી	૯૭૬	૪૩૪	૫
,, -હૃદય મુખ ઉપર શુભ				ચંપો	૧૧૪૬	૫૩૦	૧૯
આવર્તવાળો	૧૨૩૬	૫૭૩	૩૯	ચરપુરુષ	૭૩૩	૩૨૧	૫૧
ધોના દુષ્ટ બચ્ચાં	૧૨૯૭	૫૯૭	૨૧	ચરબી	૬૨૪	૨૭૫	૪૦
ધોના સારાં બચ્ચાં	૧૨૯૭	૫૯૭	૨૮	ચરમકેવળી	૩૩	૧૧	૩૦
—: ચ :—				ચર્યા	૧૩૭૩	૬૨૯	૫૦
ચકલી	૧૩૩૧	૬૧૧	૧૩	ચળુ-ચાંગળું	૫૯૮	૨૬૪	૨૭
ચકલો	૧૩૩૧	૬૧૧	૧	ચાકરી	૮૬૬	૩૮૧	૧૪
ચકોર પક્ષી	૧૩૩૯	૬૧૫	૩૨	ચાટવું	૪૨૪	૧૮૭	૩૨
ચક્ર	૭૫૫	૩૩૩	૧૦	ચાતક	૧૩૨૯	૬૧૦	૨૫
ચક્રવર્તી	૬૯૧	૩૦૬	૪૬	ચાબુક	૮૯૩	૩૯૪	૩૨
ચક્રવાક	૧૩૩૦	૬૧૦	૪૨	,,	૧૨૫૨	૫૭૭	૩૯
ચંચલ	૩૧૫	૧૪૩	૩૦	ચામર	૭૧૭	૩૧૪	૩૬
ચણો	૧૧૭૧	૫૪૩	૨૮	ચામડાની ઝારી	૧૦૨૫	૪૬૦	૫૨
ચણોડી	૮૮૩	૩૮૯	૧૮	ચામડાની દોરી	૯૧૫	૪૦૪	૧૦
,,	૧૧૫૫	૫૩૪	૫૭	ચામડાનો બાહુબંધ	૭૭૬	૩૪૧	૫૭
ચઢવું	૧૫૧૦	૬૯૨	૮	ચામડી	૬૩૦	૨૭૮	૧૬
ચંડાલ વગેરે	૯૩૩	૪૧૨	૫	ચામડીનો રોગ	૪૬૭	૨૦૫	૧૭
ચતુરંગીસેનાનું પ્રયાણ	૭૮૮	૩૪૯	૧૬	ચામાચીડિયું	૧૩૩૬	૬૧૩	૫૭
ચતુર્ભદ્ર	૧૩૮૨	૬૩૪	૧૨	ચામુંડા	૨૦૬	૯૨	૫૩
ચતુર્વર્ગ	૧૩૮૨	૬૩૪	૯	ચાર આઢકનું માપ	૮૮૬	૩૯૦	૪૫
ચન્દનાદિ ચારનો				ચાર આશ્રય	૮૦૭	૩૫૭	૩૧
સમમિશ્ર લેપ	૬૩૮	૨૮૨	૪૮	ચાર કર્ષપ્રમાણ	૮૮૪	૩૮૯	૩૦
ચન્દનાદિવડે શરીરને				ચાર કુડવનું માપ	૮૮૬	૩૯૦	૨૬
સુગંધિત કરવું	૬૩૬	૨૮૧	૪૦	ચાર ગાઉ	૮૮૭	૩૯૧	૫૧
ચંદરવો	૬૮૧	૩૦૨	૧૮	ચારણ	૩૨૯	૧૪૮	૧
ચન્દ્ર	૧૦૪	૩૪	૪	ચાર પ્રકારના નાગો	૧૩૧૧	૬૦૨	૩૨
ચંદ્રકળા	૧૦૬	૩૫	૩૫	ચાર પ્રકારના શસ્ત્ર	૭૭૩	૩૪૦	૩૪
ચન્દ્રકાન્ત મણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૭	ચાર પ્રસ્થનું માપ	૮૮૬	૩૯૦	૩૮
ચન્દ્ર દેખાય તેવી અમાસ	૧૫૧	૫૫	૨૯	ચાર વર્ણ	૮૦૭	૩૫૭	૨૧
ચન્દ્ર ન દેખાય તેવી અમાસ	૧૫૧	૫૪	૪૮	ચાર હસ્તનું માન	૮૮૭	૩૯૧	૪૧
				ચારિત્ર	૮૪૩	૩૭૩	૨૬

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

આ-૧૬૯-છો

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ચારે બાજુ	૧૫૨૮	૭૦૧	૨૮	ચોળવું	૬૩૫	૨૮૧	૨૮
ચારોળીનું વૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૩૪	ચૌટું	૮૮૬	૪૩૮	૭
ચાલેલું લશ્કર	૭૮૦	૩૫૦	૩	ચૌદ પૂર્વ	૨૪૬	૧૧૫	૧૭
ચાવવું	૪૨૪	૧૮૭	૨૮	ચૌદ વિદ્યા	૨૫૩	૧૧૭	૪૪
ચાપપક્ષી	૧૩૨૮	૬૧૦	૮	ચૌદશ	૧૫૧	૫૫	૩૮
ચાળણી	૧૦૧૮	૪૫૬	૮				
ચિકિત્સા	૪૭૩	૨૦૮	૧				
ચિતા	૩૭૫	૧૬૭	૧૪				
ચિતારાની પીંછી	૮૨૧	૪૦૭	૧				
ચિત્ત	૧૩૬૮	૬૨૭	૫૫				
ચિત્તભ્રમ	૩૨૦	૧૪૪	૫૧				
ચિત્ર	૮૨૨	૪૦૭	૭				
ચિત્રકાર	૮૨૧	૪૦૬	૫૦				
ચિત્રશાલા	૮૮૮	૪૪૫	૩૬				
ચિન્તા	૩૨૦	૧૪૫	૬				
ચીકણું	૪૧૩	૧૮૩	૧૧				
ચીથરું	૬૭૬	૩૦૦	૫				
ચીપડાભરી આંખવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૧૫				
ચીબો	૪૫૧	૧૮૭	૨૦				
ચીલની ભાજી	૧૧૮૬	૫૫૦	૨૧				
ચૂલો	૧૦૧૮	૪૫૬	૨૮				
ચૂર્ણ	૮૭૦	૪૩૦	૨૩				
ચેદી દેશની નગરી	૮૭૫	૪૩૩	૪૨				
ચોકડું	૧૨૫૦	૫૭૭	૧૧				
ચોકવાળું ઘર	૮૮૨	૪૪૨	૪૭				
ચોકીદાર	૭૬૫	૩૩૭	૧૬				
ચોખા-કલમી	૧૧૬૮	૫૪૨	૨૩				
,, -લાલ	૧૧૬૮	૫૪૨	૨૭				
,, -સાઠી	૧૧૬૮	૫૪૨	૧૦				
,, -સુગંધી	૧૧૬૮	૫૪૨	૨૮				
,, -હલકા	૧૧૭૬	૫૪૫	૩૫				
ચોખાની ઘાણી	૪૦૧	૧૭૮	૧				
ચોથો ભાગ	૧૪૩૪	૬૫૮	૨૬				
ચોપાટ	૪૮૭	૨૧૪	૪૧				
ચોર	૩૮૧	૧૬૮	૩૨				
ચોરાયેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૩૦				
ચોરી	૩૮૩	૧૭૦	૧				
ચોરીનું ઘન	૩૮૩	૧૭૦	૭				
ચોવીશ તીર્થંકર	૨૬	૮	૬૬				

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
—: જ :—				જળ	૧૦૬૯	૪૮૧	૨
જગાત	૭૨૪	૩૧૭	૪૪	જળકાગડો	૧૩૨૩	૬૦૮	૧
જગાત ઉપર નિમાયેલ	૭૨૪	૩૧૭	૩૯	”	૧૩૩૨	૬૧૧	૨૫
જંગમ	૧૪૫૪	૬૬૮	૧૧	જળકૂકડી	૧૩૩૮	૬૧૫	૩
જંગલ	૧૧૧૦	૫૦૮	૧૧	જળકૂકડો	૧૩૩૨	૬૧૧	૨૫
જંગલી આંબો	૧૧૫૨	૫૩૩	૧૨	જળજંતુઓ	૧૩૪૮	૬૨૦	૩
જંગલી ચોખા	૧૧૭૬	૫૪૫	૨૫	જળની વૃદ્ધિ	૧૦૮૭	૪૯૩	૪૭
જંગલી તલ	૧૧૭૯	૫૪૭	૭	જળનો પટ	૧૦૭૯	૪૮૮	૫૦
જંગલી બકરો	૧૨૭૭	૫૮૮	૪૩	જળનો પ્રવાહ	૧૦૮૬	૪૯૩	૨૮
જંગલી મગ	૧૧૭૩	૫૪૪	૨૨	જળનો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૦	૬૦
જંગલી પાડો	૧૨૮૩	૫૯૦	૪૩	જળપ્રાય દેશ	૯૫૩	૪૨૩	૪૫
જંઘા-દૂટીથી ઘૂંટણ				જળબિન્દુ	૧૦૮૯	૪૯૫	૧૧
સુધીનો ભાગ	૬૧૪	૨૭૧	૪૭	જળબિલાડો	૧૩૫૦	૬૨૦	૨૮
જંઘાનું બપ્તર	૭૬૮	૩૩૯	૪	જળવગેરેનું બહાર જવું	૧૫૧૪	૬૯૩	૬૧
જંઘાનો અગ્રભાગ	૬૧૫	૨૭૨	૫	જળાશય	૧૦૯૬	૪૯૯	૪૩
જટા	૮૧૬	૩૬૧	૪૪	જળો	૧૨૦૩	૫૫૮	૧૧
જટાકાર મૂળ, નાની				જળો આકારનું જંતુ	૧૨૦૬	૫૫૯	૩૩
શાખાવાળું વૃક્ષ	૧૧૧૭	૫૧૨	૧૦	જાગનાર	૪૪૩	૧૯૪	૯
જડતા	૩૦૫	૧૩૯	૨૧	જાગવું	૩૧૯	૧૪૪	૨૯
જડવસ્તુનો સમૂહ	૧૪૧૮	૬૫૧	૫૪	જાડું વસ્ત્ર	૬૭૨	૨૯૮	૮
જનસમુદાય	૧૪૨૨	૬૫૩	૧૭	જાણનાર	૩૪૯	૧૫૭	૩૪
જનોઈની જેમ પહેરેલી માળા	૬૫૨	૨૮૯	૩	જાણેલું	૧૪૯૬	૬૮૫	૫૭
જનોઈનો સંસ્કાર	૮૧૪	૩૬૦	૩૯	જાતિ માત્રથી જીવનાર બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૨૫
જમણા ખભાની જનોઈ	૮૪૫	૩૭૩	૫૪	જાનું વગેરેનું પ્રમાણ	૬૦૧	૨૬૫	૧૪
જમણા પડખે ધાવાળું હરણ	૧૨૯૫	૫૯૬	૨૦	જામીન	૮૮૨	૩૮૮	૧૬
જમણી આંખ	૫૭૬	૨૫૪	૫૯	જરપુરુષ	૫૧૯	૨૨૯	૨૯
જમણું અંગ	૧૪૭૬	૬૭૩	૧૪	જામુદ	૧૧૪૭	૫૩૦	૪૬
જમાઈ	૫૧૮	૨૨૯	૨૩	જાળ, પાશ	૯૩૧	૪૧૧	૨૮
જયજયકાર શબ્દ	૧૪૦૩	૬૪૫	૧૬	જાળનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૩	૬
જરખ	૧૨૮૫	૫૯૧	૬	જાયફળ	૬૪૩	૨૮૪	૩૯
જરાયુજ ગર્ભથી ઉત્પન્ન	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૨	જાળી	૧૦૧૨	૪૫૩	૨૧
જલદી	૧૪૭૦	૬૭૪	૩૯	જિતેન્દ્રિય	૮૧૧	૩૫૯	૬
”	૧૫૩૦	૭૦૨	૧૬	જિનમંદિર	૯૯૪	૪૪૩	૫૮
જવ	૧૧૭૦	૫૪૨	૪૧	જીતવા યોગ્ય	૭૯૩	૩૫૦	૫૪
” -લીલો	૧૧૭૦	૫૪૨	૪૫	જીતી શકાય તેવો	૭૯૩	૩૫૦	૫૧
જવખાર	૯૪૩	૪૧૯	૪૩	જીભ	૫૮૫	૨૫૮	૩૩
જવ-ઘઉં વગેરે ધાન્ય	૧૧૮૧	૫૪૭	૪૦	જીભનો મેલ	૬૩૨	૨૭૯	૪૮
જવનું ખેતર	૯૬૭	૪૨૮	૫૯	જીરું	૪૨૨	૧૮૬	૨૫
જવનો લોટ	૪૦૨	૧૭૮	૨૭	જીર્ણ વસ્ત્ર	૬૭૮	૩૦૧	૮
જવાબ	૨૬૩	૧૨૨	૨૨	જીર્ણતા	૧૫૨૩	૬૯૮	૧૧

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
જીવ	૧૩૬૬	૬૨૬	૪૮
જીવંજીવપક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૫	૪૨
જીવન ઔપપ	૧૩૬૭	૬૨૭	૨૮
જીવિત સંતતિવાળી સ્ત્રી	૫૩૦	૨૩૫	૧૭
જુઈ	૧૧૪૮	૫૩૧	૨૮
જુગાર	૪૮૬	૨૧૪	૯
જુગારી	૪૮૫	૨૧૩	૫૬
જુદું	૧૪૬૮	૬૭૪	૧૧
જુવાન બકરાં	૧૨૭૬	૫૮૭	૪૩
જુવાર	૧૧૭૮	૫૪૬	૨૨
જૂ	૧૨૦૮	૫૫૯	૫૬
જૈન	૮૬૧	૩૭૮	૬૨
જો	૧૫૪૨	૭૦૭	૪૨
જોડા, બૂટ	૯૧૪	૪૦૩	૫૦
જોડાયેલ ઊંટ	૧૨૫૫	૫૭૮	૫૨
જોડાયેલા ઢાંચણવાળો	૪૫૬	૨૦૦	૧૪
જોડાયેલું	૧૪૮૫	૬૮૧	૨૧
જોતર	૭૫૭	૩૩૪	૧૧
જોતરું	૮૯૩	૩૮૪	૪૨
જોવું	૫૭૬	૨૫૫	૮
જાનેન્દ્રિય	૧૩૮૪	૬૩૪	૫૯
જ્યોતિષ	૯૨	૨૬	૫૩
જ્યોતિષી	૪૮૨	૨૧૨	૩૧
જ્યર	૪૭૧	૨૦૭	૫૪
જ્યાળા રહિત અગ્નિ	૧૧૦૩	૫૦૪	૫૮

—: ઝ :—

ઝરુખો	૧૦૧૨	૪૫૩	૧૫
ઝરેલું	૧૪૯૬	૬૮૬	૧૭
ઝરો	૧૦૯૬	૪૯૯	૩૦
ઝવેરી	૯૧૦	૪૦૧	૪૭
ઝાંખો પડેલ	૪૪૧	૧૯૩	૨૮
ઝાંઝર	૬૬૫	૨૯૪	૨૯
ઝાડનું મૂળ	૧૧૨૦	૫૧૪	૭
ઝાડાનો રોગી	૪૬૦	૨૦૨	૧
ઝાપટાં	૧૧૦૭	૫૦૭	૩૪
ઝારી	૧૦૨૧	૪૫૮	૩૬
ઝીણો મધુર શબ્દ	૧૪૧૦	૬૪૭	૩૮
ઝુંડ	૧૩૫૧	૬૨૦	૩૪
ઝુંપડું	૯૯૪	૪૪૩	૪૭

ઝુલતી અટારી	૧૦૧૧	૪૫૨	૩૭
ઝૂલ	૬૮૦	૩૦૧	૩૭
ઝેર	૧૧૯૫	૫૫૫	૨૭
,, -વીર્યરહિત	૧૩૧૪	૬૦૩	૩
ઝેર વિનાના અજગર	૧૩૧૨	૬૦૨	૫૨
ઝેરવાળું બાણ	૭૭૯	૩૪૩	૫૪
ઝેરવાળા નાગ	૧૩૧૨	૬૦૨	૫૨
ઝેર વિનાનો સર્પ	૧૩૦૫	૬૦૦	૬૦

—: ઢ :—

ઢંકણખાર	૯૪૪	૪૧૯	૪૩
ઢંકશાળ	૯૯૬	૪૪૪	૨૭
ઢચલી આંગળી	૫૯૩	૨૬૨	૪૧
ઢાંકણું	૯૧૯	૪૦૫	૫૮
ઢાલીઓ	૪૫૨	૧૯૮	૧૯
ઢીકા	૨૫૬	૧૧૮	૪૦
ઢીટોડી	૧૩૩૦	૬૧૦	૫૩
ઢુકડો	૧૪૩૩	૬૫૮	૩૨
ઢૂંકું	૧૪૨૭	૬૫૬	૧૨
ઢોચ	૧૧૨૧	૫૧૪	૨૮
ઢોપલો	૧૦૧૭	૪૫૫	૫૭
ઢોળાંનો નાયક	૧૨૨૦	૫૬૫	૫૪

—: ઢ :—

ઢગવું	૩૭૯	૧૬૮	૫૨
,,	૧૫૧૯	૬૯૬	૧૧
ઢગાઈ	૮૦૪	૩૫૬	૨૬
ઢગાયેલ	૪૪૨	૧૯૩	૪૨
ઢપકાલાયક	૪૩૬	૧૯૨	૪
ઢૂંકું (વૃક્ષનું)	૧૧૨૨	૫૧૫	૧૫
ઢૂંકો	૪૫૩	૧૯૮	૫૫

—: ડ :—

ડંકો	૨૯૩	૧૩૪	૩૮
ડાંસ	૧૨૧૫	૫૬૩	૨૫
ડાંગરની એક જાત	૧૧૬૮	૫૪૧	૫૨
ડાંગરનું ખેતર	૯૬૬	૪૨૮	૩૫
ડાબા ખભાની જનોઈ	૮૪૫	૩૭૪	૧
ડાબી આંખ	૫૭૬	૨૫૪	૫૬
ડાબું અંગ	૧૪૬૬	૬૭૩	૮

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ડાળી	૧૧૧૮	૫૧૮	૨૨	તરુણ	૩૩૮	૧૫૨	૨૪
ડીંટ	૧૧૨૭	૫૧૮	૪૨	તર્જની	૫૮૨	૨૬૨	૨૪
ડુંગળી	૧૧૮૭	૫૫૦	૪૮	તર્જિક દેશ	૮૫૮	૪૨૫	૨૪
ડોક	૫૮૬	૨૫૮	૧૦	તલ	૬૧૮	૨૭૩	૨૪
ડોકનાં બંને પડખા	૫૮૭	૨૫૮	૪૨	તલનું ખેતર	૮૬૭	૪૨૮	૬૦
ડોકની સંધિ	૫૮૭	૨૫૮	૩૦	તલમિશ્રિત અન્ન	૩૮૮	૧૭૫	૬૨
ડોકનો મધ્ય ભાગ	૫૮૭	૨૫૮	૩૮	તલવાર	૭૮૨	૩૪૫	૧૧
ડોલ, બોખ	૮૭૮	૩૮૬	૩૧	તલવારની મૂઠ	૭૮૨	૩૪૬	૧
ડોયો	૧૦૨૧	૪૫૮	૨૮	તલવારવાળો	૭૭૧	૩૩૮	૪૪
—: ઢ :—				તળાઈ	૬૮૨	૩૦૨	૫૬
ઢંકાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૧૭	તળાવ	૧૦૮૪	૪૮૮	૧૫
,,	૧૪૮૪	૬૮૦	૫૬	,, -અકૃત્રિમ	૧૦૮૪	૪૮૭	૫૧
ઢાંકણું	૧૦૨૬	૪૬૧	૨૫	તળાવડી-ખોદેલી	૧૦૮૪	૪૮૮	૮
ઢાલ	૭૮૩	૩૪૬	૧૭	તળેટી	૧૦૩૫	૪૬૬	૧
ઢાલની મૂઠ	૭૮૪	૩૪૬	૩૪	તળેલી પુરી	૩૮૮	૧૭૬	૨૮
ઢીંચણ	૬૧૩	૨૭૧	૨૪	તાજું દૂધ	૪૦૪	૧૭૮	૪૬
ઢીંચણનો આગલો ભાગ	૬૧૪	૨૭૧	૪૪	તાડ	૧૧૩૬	૫૨૩	૪૫
ઢીંચણનો પાછલો ભાગ	૬૧૪	૨૭૧	૩૮	તાત્કાલિક ફળ	૧૬૨	૬૨	૫૮
ઢીંચણ વચ્ચે આંતરાવાળો	૪૫૬	૨૦૦	૮	તાંદળજો	૧૧૮૪	૫૪૮	૩૮
ઢીલો	૪૮૧	૨૧૬	૩૧	તાપી	૧૦૮૪	૪૮૧	૫૫
ઢેંકપક્ષી	૧૩૩૨	૬૧૧	૨૫	તામલિખી નગરી	૮૭૮	૪૩૪	૩૮
—: ત :—				તાંબુલ પાત્ર	૭૧૮	૩૧૪	૪૪
તક્ષકનાગ	૧૩૦૮	૬૦૨	૧૮	તારરહિત વીણા	૨૮૦	૧૩૨	૩૩
તજેલું	૧૪૭૫	૬૭૬	૫૪	તારસ્વર	૧૪૦૨	૬૪૪	૫૬
તતવગેરે વાજિંત્ર	૨૮૬	૧૩૧	૨૮	તાલ	૨૮૨	૧૩૩	૧૧
તત્કાળ	૧૬૨	૬૨	૫૫	તાસની	૮૧૩	૪૦૩	૭
તનુવાત	૧૩૫૮	૬૨૩	૪૩	તાળ	૨૮૨	૧૩૩	૧૧
તન્તુશાલા	૮૮૮	૪૪૫	૪૫	તાળવું	૫૮૫	૨૫૮	૫૦
તપના કલેશને સહન કરનાર	૮૧૧	૩૫૮	૫૮	તાળી આપવા પૂર્વક ગાન	૨૭૩	૧૨૬	૫૭
તપ વિશેષ	૮૪૨	૩૭૨	૪૬	તાળું	૧૦૦૫	૪૪૮	૧૭
તપેલી	૧૦૧૮	૪૫૬	૪૮	તાળું ઉઘાડવાનું યંત્ર	૧૦૦૬	૪૪૮	૨૧
તમરું	૧૨૧૫	૫૬૩	૪૨	તિક્તરસ	૧૩૮૮	૬૩૭	૫૧
તમાલ પત્ર	૧૧૮૦	૫૫૨	૨૬	તિથિ	૧૪૭	૫૩	૩૪
તમાલ પત્રનું વૃક્ષ	૧૧૪૬	૫૩૦	૮	તિનિશવૃક્ષ	૧૧૪૨	૫૨૭	૫૪
તંબુ	૬૮૧	૩૦૨	૩૦	તિરસ્કાર	૧૪૭૮	૬૭૮	૭
તંબુ ડેરા વગેરે	૮૮૩	૪૪૩	૮	તિરસ્કૃત	૪૪૦	૧૮૩	૬
તરસ	૩૮૩	૧૭૩	૬૧	તિલક	૬૫૩	૨૮૮	૨૦
તરસ્યો	૩૮૩	૧૭૩	૫૧	તીક્ષ્ણ ઉપાય વડે કાર્ય કરનાર	૩૫૪	૧૫૮	૩૩
				તીક્ષ્ણ કરાયેલું	૧૪૮૪	૬૮૦	૪૮
				તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળી	૫૨૨	૨૩૦	૩૬

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
તીક્ષ્ણ બુદ્ધિવાળો	૩૪૪	૧૫૫	૨૪
તીડ	૧૨૧૩	૫૬૨	૧૪
તીણા નાકવાળો	૪૫૧	૧૯૭	૨૮
તીરછું	૧૫૩૪	૭૦૪	૧
તીર્થંકરના ચોત્રીશ અતિશય	૫૭	૧૫	૧૮
તીર્થંકરના પિતા	૩૬	૧૧	૫૮
તીર્થંકરની માતા	૩૮	૧૨	૧૮
તીર્થંકરના યજ્ઞ	૪૧	૧૨	૫૧
તીર્થંકરના લાંછન	૪૭	૧૩	૫૦
તીર્થંકરના વર્ણ	૪૮	૧૪	૨
તીર્થંકરની આવતી ચોવીસી	૫૩	૧૪	૪૬
તીર્થંકરની ગત ચોવીસી	૫૦	૧૪	૧૨
તીર્થંકરની યજ્ઞિણી	૪૪	૧૩	૧૩
તીર્થંકરની વાણીના પાંત્રીશ ગુણ	૬૫	૧૭	૧૬
તુંબડી	૧૧૫૫	૫૩૪	૪૫
તુર્કસ્તાન	૮૫૮	૪૨૫	૫૮
તુલાદિનું માપ	૮૮૩	૩૮૮	૩૫
તુલા પ્રમાણ	૮૮૫	૩૮૦	૨
તુલ્ય	૧૪૬૧	૬૭૧	૧૮
તુલ્યાર્થ શબ્દ	૧૪૬૨	૬૭૧	૪૦
તુવેર	૧૧૭૫	૫૪૫	૧
તૂણનાર	૮૧૦	૪૦૨	૧૦
તૂરું	૧૩૮૮	૬૩૭	૫૬
તૂણ-સર્વજ્ઞાતનું	૧૧૮૫	૫૫૫	૧૭
„ -કાષ્ઠની ઝુંપડી	૮૮૬	૪૪૪	૩૨
તૂણચારી મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૫૬
તૂણની જાતિ	૧૧૮૧	૫૫૨	૫૬
તૂપ્તિ	૪૨૬	૧૮૮	૧૫
તેતર	૧૩૪૧	૬૧૬	૧૮
તેતરનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૧
તેલ	૪૧૬	૧૮૪	૩૫
તેલના જેવું સ્ફટિક	૧૦૬૮	૪૮૦	૨૨
તેલની ઘાણી	૮૮૭	૪૪૫	૮
તોરણ	૧૦૦૭	૪૫૦	૧
તોરણ ઉપરની માળા	૧૦૦૭	૪૫૦	૧
ત્રણ અગ્નિનું ભેગું નામ	૮૨૬	૩૬૬	૮
ત્રણ તુચ્છ ઉપાય	૭૩૮	૩૨૪	૬૩
ત્રણ પ્રકારની આજીવિકા	૮૬૪	૩૮૦	૨૩
ત્રણ પ્રકારનો અગ્નિ	૮૨૬	૩૬૬	૧૮
ત્રણ રસ્તા ભેગા થાય			

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
તેવું સ્થાન	૮૮૮	૪૪૦	૧૨
ત્રણ રસ્તાવાળું સ્થાન	૮૮૬	૪૩૮	૧૪
ત્રણવાર ખેડેલું	૮૬૮	૪૨૮	૩૮
ત્રણ શક્તિઓ	૭૩૫	૩૨૩	૨૨
ત્રસ જીવોની યોનિ	૧૩૫૭	૬૨૨	૩૦
ત્રાંસી આંખવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૬
ત્રાંબું	૧૦૩૮	૪૬૮	૩૦
ત્રાસદાયક	૪૭૮	૨૧૧	૨૩
ત્રિકૂટાયળ	૧૦૩૦	૪૬૩	૩૧
ત્રિગર્તદેશ	૮૫૮	૪૨૫	૨૦
ત્રિકલા	૧૧૪૬	૫૩૦	૧
ત્રિવર્ગ	૧૩૮૨	૬૩૪	૫
ત્રિશૂલ	૭૮૭	૩૪૮	૩૪
ત્રિસંધ્યા	૧૪૦	૪૮	૩૫
ત્રેસઠ શલાકાપુરુષ	૭૦૦	૩૦૮	૧૭
ત્રેસઠ શલાકાપુરુષની જન્મભૂમિ	૮૪૮	૪૨૨	૧૮

—: થ :—

થડ	૧૧૧૮	૫૧૩	૪૧
થડ અને શાખા વગરનું વૃક્ષ	૧૧૨૦	૫૧૪	૧૫
થાણદાર	૭૨૪	૩૧૭	૩૫
થાપણ	૮૭૦	૩૮૨	૪૬
થાપણ પાછી આપવી	૮૭૦	૩૮૨	૫૭
થાંભલો	૧૦૧૪	૪૫૪	૧૦
થાળી	૧૦૧૮	૪૫૬	૪૮
થીજેલું	૧૪૮૪	૬૮૪	૪૮
થૂંક ઉડે તેવું વચન	૨૬૭	૧૨૩	૫૬
થૂંકવું	૧૫૨૧	૬૮૭	૧૩
થોડું	૧૪૨૬	૬૫૫	૨૨
„	૧૫૩૬	૭૦૪	૬૧
થોડું બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૫૨
થોર	૧૧૪૦	૫૨૬	૪૫

—: દ :—

દક્ષ	૩૮૪	૧૭૦	૨૫
દક્ષિણાને યોગ્ય	૪૪૬	૧૮૫	૪
દક્ષિણાયન	૧૫૮	૬૦	૧૫
દડો	૬૮૮	૩૦૫	૫૫
દંડ	૭૩૬	૩૨૪	૩૩
દંડ રહિત હળ	૮૮૧	૩૮૩	૪૮

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
દંડાયેલો	૪૪૬	૧૮૫	૧૦	દામણ	૧૨૫૧	૫૭૭	૨૮
દધિસમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૫	દામણી	૬૫૨	૨૮૮	૫૪
દંભપૂર્વક ચાલવું	૩૭૮	૧૬૮	૪૪	દારૂનું પીકું	૮૦૬	૪૦૦	૧૫
દંભરહિત	૪૮૦	૨૧૬	૧	દારૂ પીવા બેઠેલી મંડલી	૮૦૭	૪૦૦	૩૦
દયા	૩૬૮	૧૬૪	૫૩	દારૂ પીવાનું સ્થાન	૧૦૦૧	૪૪૬	૨૬
દયાળુ	૩૬૮	૧૬૪	૪૨	દારૂ સારો લગાડનાર પદાર્થ	૮૦૭	૪૦૦	૩૮
દરજી	૮૧૦	૪૦૨	૧૦	દાવાનલ	૧૧૦૧	૫૦૩	૩૮
દર્ભ	૧૧૮૨	૫૫૩	૧૦	દાસ	૩૫૮	૧૬૧	૩૭
દર્ભાસન	૮૩૫	૩૭૦	૧	દાસી	૫૩૪	૨૩૬	૪૮
દર્શનકાર	૮૬૩	૩૭૮	૫૦	દાસીને બોલાવવું	૩૩૪	૧૪૮	૫૪
દશપૂર્વી	૩૪	૧૧	૪૬	દાસીપુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૪૪
દશભાર પ્રમાણ	૮૮૫	૩૮૦	૧૮	દાળ	૩૮૭	૧૭૫	૫૦
દશાંગ વગેરે ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૧	દિગ્ગજ	૧૭૦	૬૮	૨૮
દહીં	૪૦૬	૧૮૦	૨૮	દિયર	૫૫૩	૨૪૪	૪૧
દહીં-અર્ધ પાણીવાળું	૪૦૮	૧૮૧	૪૦	દિયર વગેરેથી થયેલ પુત્ર	૫૪૮	૨૪૩	૧૦
દહીં-વલોવેલું	૪૦૮	૧૮૧	૨૮	દિલ્હી	૮૭૮	૪૩૪	૩૧
દહીં-સમ પાણીવાળું	૪૦૮	૧૮૧	૪૭	દિવસ	૧૩૮	૪૭	૪૮
દહીંથી મિશ્ર ઘી	૮૩૨	૩૬૮	૩૬	”	૧૫૩૧	૭૦૩	૧૦
દહીંથી મિશ્ર મધ	૮૩૩	૩૬૮	૪૫	દિવસનો આઠમો ભાગ	૧૪૧	૪૮	૪૫
દહીંથી સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૧	૧૮૨	૭	દિશા	૧૬૬	૬૬	૩૩
દાઝવાથી આવેલો તાવ	૧૧૦૨	૫૦૩	૫૮	દિશામાં ઉત્પન્ન થયેલ	૧૬૮	૬૭	૫૨
દાઢ	૫૮૩	૨૫૭	૫૮	દિશા-વિદિશાના અધિપતિ	૧૬૮	૬૮	૧૮
દાઢી	૫૮૩	૨૫૭	૫૪	દીકરીનો દીકરો	૫૪૪	૨૪૧	૪૫
દાઢી-મૂછવાળી સ્ત્રી	૫૩૧	૨૩૫	૨૮	દીકરો-દીકરી બંને	૫૬૦	૨૪૭	૩૮
દાતરડું	૮૮૨	૩૮૪	૬	દીક્ષા	૮૨૩	૩૬૫	૬
દાતરડાની મૂઠ	૮૮૨	૩૮૪	૧૨	દીનાર વગેરે અકુપ્ય	૧૦૪૬	૪૭૨	૪૬
દાતરડાનો હાથો	૮૮૨	૩૮૪	૧૨	દીર્ઘાયુ	૪૭૮	૨૧૧	૧૮
દાતાર	૩૫૧	૧૫૮	૨૨	દીવાળી ઘોડો	૧૩૨૮	૬૦૮	૩૭
દાદર	૧૦૧૩	૪૫૪	૧	દીવો	૬૮૬	૩૦૪	૫૦
દાદર રોગવાળો	૪૫૮	૨૦૧	૪૦	દુઃખ	૧૩૭૦	૬૨૮	૪૪
દાદા	૫૫૭	૨૪૬	૧૮	દુઃખથી પ્રવેશ્ય	૧૪૭૨	૬૭૫	૪૮
દાન	૩૮૬	૧૭૧	૭	દુકાન	૧૦૦૨	૪૪૬	૫૪
”	૭૩૬	૩૨૩	૩૫	દુકાળ	૧૫૧૮	૬૮૫	૨૭
દાનશાલા	૧૦૦૦	૪૪૬	૪	દુગંધા	૩૦૩	૧૩૮	૪૭
દાની અને ભોગી	૩૮૭	૧૭૧	૩૨	દુનિયા	૧૩૬૫	૬૨૬	૫
દાંત	૫૮૩	૨૫૮	૧૦	દુદ્ધુભિ	૨૮૩	૧૩૪	૩૩
દાંતનો મેલ	૬૩૨	૨૮૦	૩	દુરાચારી બ્રાહ્મણ	૮૫૫	૩૭૭	૧૪
દાભ	૧૧૮૨	૫૫૩	૧૦	દુર્ગધ	૧૩૮૧	૬૩૮	૫૧
દાભડો	૧૦૧૫	૪૫૪	૪૮	દુર્જન	૩૮૦	૧૬૮	૪
દાભનું આસન	૮૧૬	૩૬૧	૫૦	દુર્દિન	૧૬૫	૭૫	૪૨

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

કુ-૧૭૫-૬

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
દુર્બળ	૪૪૯	૧૯૬	૪૨	દૈવવાદી	૩૮૩	૧૭૦	૧૧
દુર્વાસા ઋષિ	૮૫૦	૩૭૫	૨૯	દોરડું	૯૨૮	૪૦૯	૪૨
દુષ્ટ આશયવાળો	૩૪૮	૧૫૭	૧૫	"	૧૨૭૪	૫૮૭	૧
દુષ્ટ બુદ્ધિવાળો	૩૪૮	૦૦૦	૦૦	દોષ	૧૩૭૫	૬૩૧	૫
દુષ્ટ મનવાળો	૪૩૫	૧૯૧	૪૪	દોષ અઢાર	૭૨	૧૮	૧
દૂત	૭૩૪	૩૨૨	૩૩	દોષગ્રાહી	૩૮૦	૧૬૮	૬૭
દૂતી	૫૨૧	૨૩૦	૩૦	દોહદ	૫૪૧	૨૩૯	૫૧
દૂધ	૪૦૪	૧૭૯	૪૬	દ્રવ્યનો વ્યય	૧૫૧૬	૬૯૪	૬૩
દૂધનો માવાં	૪૦૫	૧૮૦	૧૪	દ્રાક્ષ	૧૧૫૫	૫૩૫	૪
દૂધપાક	૪૦૬	૧૮૦	૨૨	દ્રોણ પ્રમાણ ધાન્ય વવાય			
દૂર	૧૪૫૨	૬૬૭	૧૭	તેવું ખેતર	૯૬૯	૪૨૯	૫૪
દૂર અને શૂન્ય માર્ગ	૯૮૫	૪૩૮	૪૭	દ્રોણ પ્રમાણ રાંધી શકાય			
દૂરથી લક્ષ્ય વિધનાર	૭૭૩	૩૪૦	૧૦	તેવું વાસણ	૯૬૯	૪૨૯	૫૪
દૂરદર્શી	૩૪૪	૧૫૫	૩૬	દ્રોણી	૮૭૭	૩૮૫	૪૭
દૂરવ્યાપી સુગંધ	૧૩૯૦	૬૩૮	૨૮	દ્વાર	૧૦૦૪	૪૪૮	૩૬
દૃષ્ટિવાદ	૨૪૫	૧૧૪	૪૫	દ્વારકા	૯૮૦	૪૩૪	૫૫
દૃષ્ટિવાદના ભેદ	૨૪૬	૧૧૪	૫૮	દ્વારપાળ	૭૨૧	૩૧૬	૧૫
દૃષ્ટિવિષ નાગો	૧૩૧૨	૬૦૨	૫૪	દ્વીપ	૧૦૭૮	૪૮૮	૩૦
દેખતાં ચોરી કરનાર	૩૮૨	૧૬૯	૫૪	દ્વેષયોગ્ય	૪૪૮	૧૯૬	૨૬
દેડકો	૧૩૫૪	૬૨૧	૩૧	દ્રોહ ચિંતવવો	૧૩૭૨	૬૨૯	૩૯
દેરાણી જેઠાણી	૫૧૪	૨૨૭	૫૬	દ્રૌપદી	૭૧૦	૩૧૨	૩૩
દેવ	૮૭	૨૪	૧૯				
દેવનૈવેદ્ય ખાનાર	૮૫૭	૩૭૭	૫૫				
દેવપણું	૮૪૧	૩૭૨	૧૯	ધતૂરો	૧૧૫૧	૫૩૨	૪૦
દેવપૂજક	૪૪૪	૧૯૪	૩૦	ધન	૧૯૧	૮૩	૧
દેવપ્રશ્ન	૨૬૩	૧૨૨	૩૧	ધનવાન	૪૭૭	૨૧૦	૩૮
દેવમંદિર	૯૯૪	૪૪૩	૫૮	ધનાઢ્ય	૩૫૭	૧૬૦	૩૧
દેવયજ્ઞ	૮૨૧	૩૬૪	૧૮	ધનુર્ધારી	૭૭૧	૩૩૯	૫૧
દેવયોગ્ય ઓદન	૮૩૨	૩૬૮	૨૩	ધનુર્ધારીના આસન	૭૭૭	૩૪૨	૬
દેવાદાર	૮૮૨	૩૮૮	૪	ધનુષ્ય	૭૭૫	૩૪૦	૪૮
દેવોના ગર્વયા	૧૮૩	૭૭	૨૯	ધનુષ્યની દોરી	૭૭૬	૩૪૧	૩૫
દેવોની અહોરાત્ર	૧૫૯	૬૧	૩	ધનુષ્યનો અગ્રભાગ	૭૭૫	૩૪૧	૨૯
દેવોને બલિદાન	૧૫૩૭	૭૦૫	૫૨	ધનુષ્યનો મધ્યભાગ	૭૭૫	૩૪૧	૨૧
દેવોનો રથ	૭૫૨	૩૩૧	૫૨	ધનુષ્યનો શબ્દ	૧૪૦૬	૬૪૬	૧૯
દેશ	૯૪૭	૪૨૧	૧૭	ધમણ	૯૦૮	૪૦૧	૧૧
દેશ-કાળી ભૂમિવાળો	૯૫૩	૪૨૩	૨૧	ધરાયેલ	૪૨૬	૧૮૮	૧૫
દેહ	૫૬૩	૨૪૮	૩૩	ધરીનો ખીલો	૭૫૬	૩૩૩	૨૬
દેહના લક્ષણ	૫૬૫	૨૫૦	૬	ધરો	૧૧૯૨	૫૫૩	૩૩
દેહાવયવ	૫૬૬	૨૫૦	૧૧	ધર્મરક્ષામાં નિભાયેલ	૭૨૪	૩૧૮	૮
દૈવત તીર્થ	૮૪૦	૩૭૧	૫૯	ધર્મવિચાર	૧૩૮૧	૬૩૪	૧

—: 4 :—

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ધાડ	૮૦૦	૩૫૪	૪૮	ધોળી માટીવાળો દેશ	૮૫૩	૪૨૩	૨૧
ધાણા	૪૧૮	૧૮૫	૧૫	ધોળો વર્ણ કાંઈક	૧૩૮૩	૭૪૦	૨૫
ધાણી	૪૦૧	૧૭૭	૪૨	ધ્યાન	૮૪	૨૧	૬૯
ધાણીનું ચૂર્ણ	૪૦૧	૧૭૭	૪૭	ધ્રુવ	૧૨૨	૪૩	૧
ધાતુ	૬૧૮	૨૭૩	૩૧	ધ્વજા	૭૫૦	૩૩૧	૮
ધાતુ ગાળવાની કુલડી	૮૦૮	૪૦૧	૧	ધ્વજાની નીચેનો ભાગ	૭૫૦	૩૩૧	૨૪
ધાતુ સાત અગર દશ	૬૧૮	૨૭૩	૩૨	ધ્વજાનો અગ્રભાગ	૭૫૦	૩૩૧	૨૪
ધાન્ય	૧૧૬૮	૫૪૧	૨૮	ધ્વજાવાળો	૭૬૪	૩૩૭	૧૦
ધાન્યના દાણા એકઠા કરવા	૮૬૫	૩૮૦	૪૧				
ધાન્યના દાણા તથા							
મંજરી ગ્રહણ કરવી	૮૬૫	૩૮૦	૪૮	નકતો	૪૫૦	૧૮૭	૧૦
ધાન્યની પૃથ્વી	૮૩૮	૪૧૭	૨૩	નકામા હાથી ધોડા	૧૨૫૨	૫૭૮	૧
ધાન્યનો અગ્રભાગ	૧૧૮૧	૫૪૭	૪૪	નકામું	૧૪૪૬	૬૬૪	૩૭
ધાન્યનો છોડ	૧૧૮૨	૫૪૮	૧૦	નકુલ	૭૧૦	૩૧૨	૧૯
ધારણા	૮૪	૨૧	૭૪	નક્ષત્ર	૧૦૭	૩૬	૨૨
ધાર્તરાષ્ટ્ર હંસ	૧૩૨૬	૬૦૮	૪	નક્ષત્ર-સત્તાવીસ	૧૦૮	૩૬	૬૩
ધાવડી વૃક્ષ	૧૧૫૦	૫૩૨	૨૮	નખ	૫૯૪	૨૬૨	૪૮
ધાવમાતા	૫૫૮	૨૪૬	૫૬	નખમાં ઝેરવાળા	૧૩૧૩	૬૦૨	૫૯
ધિક્કારેલો	૪૪૦	૧૯૩	૨૩	નગર	૮૭૧	૪૩૧	૨૮
ધીમું ચાલનાર	૪૮૫	૨૧૭	૫૫	નગરના દરવાજાનો ઢાળ	૮૮૨	૪૩૬	૨૬
ધુન્ધુમાર	૭૦૧	૩૦૮	૩૬	નગરનો અર્ધ વિસ્તાર	૮૭૨	૪૩૨	૪૪
ધૂંસરીનું કાષ્ઠ	૭૫૬	૩૩૩	૫૦	નગરનો દરવાજો	૮૮૧	૪૩૬	૫
ધૂંસરીનો ખીલો	૭૫૭	૩૩૪	૭	નગર બહારનો બગીચો	૧૧૧૨	૫૦૮	૨૪
ધૂતારો	૩૩૧	૧૪૮	૫૮	નગરશેઠ	૪૮૫	૨૧૩	૪૫
ધૂપ વગેરેથી સંસ્કાર કરવો	૬૩૭	૨૮૨	૨૬	નગોડનું ઝાડ	૧૧૪૭	૫૩૦	૨૪
ધૂમાડો	૧૧૦૩	૫૦૫	૯	નગ્નસ્ત્રી	૫૩૪	૨૩૭	૭
ધૂર્ત	૩૭૭	૧૬૭	૫૨	નટ	૩૨૮	૧૪૭	૩૭
ધૂળ	૮૭૦	૪૩૦	૩૦	નટીપુત્ર	૫૪૮	૨૪૨	૪૮
ધૂળથી ખરડાયેલ	૧૪૮૩	૬૮૦	૧૩	નણંદ	૫૫૪	૨૪૫	૯
ધૃતિ	૩૦૮	૧૪૦	૩૪	નદી	૧૦૭૯	૪૮૮	૫૫
ધૃષ્ટ	૪૩૨	૧૮૦	૪૫	નદીના પાણીથી થતા			
ધોખી	૮૧૪	૪૦૩	૩૫	અનાજવાળો દેશ	૮૫૫	૪૨૪	૨૮
ધોયેલ રેશમી વસ્ત્ર	૬૬૭	૨૮૫	૫૬	નદીનો વળાંક	૧૦૮૮	૪૮૩	૫૨
ધોયેલ વસ્ત્રયુગલ	૬૬૮	૨૮૬	૧૭	નંદીગણ	૨૧૦	૮૫	૩૩
ધોયેલું	૧૪૩૭	૬૬૦	૨૦	નપુંસક	૫૬૨	૨૪૮	૧૫
ધોંસરું	૭૫૬	૩૩૩	૬૧	નફો	૮૬૯	૩૮૨	૨૪
ધોંસરે જોડેલ નવો બળદ	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૦	નમસ્કાર	૧૫૦૩	૬૮૮	૬૦
ધોરિત ગતિ	૧૨૪૬	૫૭૬	૨૯	"	૧૫૪૨	૭૦૭	૬૧
ધોળા સરસવ	૧૧૮૦	૫૪૭	૨૯	નમેલું	૧૪૧૬	૬૬૮	૫૯
ધોળી કાંગ	૧૧૭૭	૫૪૬	૩	નરક	૧૩૫૯	૬૨૩	૩૩

—: ન :—

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
નરકની પીડા	૧૩૫૮	૬૨૩	૩૩	નાની વાડી	૧૧૧૩	૫૦૮	૫૧
નરકવાસની સંખ્યા	૧૩૬૧	૬૨૩	૪૬	નાનું કુંડલું	૧૦૨૫	૪૬૦	૪૧
નર્મદા	૧૦૮૩	૪૮૧	૩૪	નાનું સરોવર	૧૦૮૫	૪૮૮	૩૬
નવ નિધિ	૧૮૩	૮૪	૧૮	નાનો આગળીઓ	૧૦૦૫	૪૪૮	૩
નવ પ્રતિવાસુદેવ	૬૮૮	૩૦૮	૫	નાનો ઉદર	૧૩૦૧	૫૮૮	૪૬
નવ બલદેવ	૬૮૮	૩૦૮	૪૮	નાનો કીડો	૧૨૦૨	૫૫૭	૨૬
નવ રસ	૨૮૪	૧૩૫	૨૩	નાનો કૂવો	૧૦૮૩	૪૮૭	૨૫
નવી કુંપળો	૧૧૨૩	૫૧૬	૩૦	નાનો ભાઈ	૫૫૨	૨૪૪	૧૪
નવીન શિષ્ય	૭૮	૨૧	૪૮	નાન્દીપાઠક	૩૩૦	૧૪૮	૩૧
નવું	૧૪૪૮	૬૬૫	૨૮	નાભિ	૬૦૬	૨૬૭	૪૦
નવું ધાસ	૧૧૮૧	૫૫૨	૪૮	નાભિ સુધીની માળા	૬૫૭	૨૮૦	૫૬
નવું વસ્ત્ર	૬૭૧	૨૮૭	૨૮	નાભિ સુધીની મોતીની માળા	૬૫૭	૨૮૧	૮
નસ	૬૩૧	૨૭૮	૪૭	નાભિ સુધીની સોનાની કંઠી	૬૫૭	૨૮૧	૫
નહિ (નહી)	૧૫૩૮	૭૦૬	૧૭	નામ	૨૬૦	૧૨૧	૧
નહિ ખેડેલ ભૂમિ	૮૪૦	૪૧૭	૬૦	નામાક્ષરવાળી વીંટી	૬૬૪	૨૮૩	૧૮
નળની નગરી	૮૮૦	૪૩૫	૧	નાયક	૪૮૮	૨૧૮	૧૦
નળી જેવું હાડકું	૬૨૭	૨૭૬	૫૪	નારકીઓ	૧૩૫૮	૬૨૩	૩
નાક	૫૮૦	૨૫૬	૧૨	નારકી સાત	૧૩૬૦	૬૨૩	૪૪
નાક વિનાનો	૪૫૦	૧૮૭	૧૦	નારંગીનું વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૩
નાકનો મેલ	૬૩૨	૨૮૦	૧૨	નારદ	૮૪૮	૩૭૫	૩
નાગ	૧૩૦૪	૫૮૮	૩૧	નાવ	૮૭૫	૩૮૫	૧૦
નાગ-સર્કેદ અગર કાળો	૧૩૦૮	૬૦૨	૧૧	નાવ ચલાવવાનો દંડ	૮૭૭	૩૮૫	૬૧
નાગરવેલ	૧૧૫૫	૫૩૪	૩૭	નાશ	૧૫૧૭	૬૮૫	૧૨
નાગો	૧૩૦૭	૬૦૧	૪૫	નાશી ગયેલ	૮૦૫	૩૫૬	૪૩
નાગોની નગરી	૧૩૦૭	૬૦૧	૫૪	નાસિકા	૫૮૦	૨૫૬	૧૨
નાચતું ધડ	૫૬૫	૨૪૮	૪૭	નાસિકાનો મેલ	૬૩૨	૨૮૦	૧૨
નાટકનું સ્થાન	૨૮૨	૧૨૮	૫૪	નાસ્તિક	૪૮૦	૨૧૫	૫૨
નાટકનો પ્રારંભ	૨૮૨	૧૩૦	૧	”	૮૬૨	૩૭૮	૩૭
નાટ્ય	૨૭૮	૧૨૮	૪૫	નાસ્તો	૪૨૫	૧૮૭	૩૫
નાટ્યપ્રબંધ	૨૮૪	૧૩૦	૩૬	નાળિયેરની કાચલી	૧૦૨૧	૪૫૮	૫૭
નાડી	૬૩૧	૨૭૮	૭	નાળિયેરી	૧૧૫૧	૫૩૩	૫
નાના કરમિયા	૧૨૦૨	૫૫૭	૪૮	નિઃશ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૪૨
નાના કીડા	૧૨૦૧	૫૫૭	૨૭	નિતંબમાં રહેલા બે ખાડા	૬૦૮	૨૬૮	૪૮
નાના ડાંસ	૧૨૧૫	૫૬૩	૨૮	નિત્યકર્મ	૨૫૫	૧૧૮	૧૮
નાના નાકવાળો	૪૫૧	૧૮૭	૩૭	નિદ્રા	૩૧૩	૧૪૨	૩૨
નાના પર્વતો	૧૦૩૪	૪૬૫	૪૪	નિધાન	૧૮૨	૮૪	૧
નાના માછલાંનો સમુદાય	૧૩૪૭	૬૧૮	૪૧	નિધિ	૧૮૨	૮૪	૧૮
નાના શરીરવાળો	૪૫૩	૧૭૮	૩૮	નિંદા	૨૭૧	૧૨૫	૨૪
નાની કલથી	૧૧૭૫	૫૪૪	૫૪	નિંદાપૂર્વક ઠપકો	૨૭૪	૧૨૭	૪
નાની તરવાર	૭૮૫	૨૪૭	૭	નિંદા	૧૫૪૧	૭૦૭	૩૩

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
નિપુણ	૩૪૨	૧૫૪	૩૫	નીલ કમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૨૧
નિબંધ	૨૫૭	૧૧૮	૫૨	નીલ મણિ	૧૦૬૫	૪૭૯	૪૧
નિમેષ	૧૩૬	૪૬	૫૨	નૃત્ય	૨૮૦	૧૨૯	૧૬
નિયમ	૮૨	૨૧	૩૧	નૃત્ય શિક્ષક	૩૩૦	૧૪૮	૨૧
નિરંતર	૧૪૪૬	૬૬૫	૫	નેતર	૧૧૩૭	૫૨૪	૨૦
"	૧૪૭૧	૬૭૫	૧૦	નેતરનું આસન	૬૮૪	૩૦૩	૫૧
નિરર્થક	૧૫૧૬	૬૯૪	૪૯	નૈયાયિક	૮૬૨	૩૭૯	૯
નિરાકરણ કરનાર	૩૫૦	૧૫૭	૫૭	નોળિયો	૧૩૦૨	૫૯૯	૨૩
નિરાકરણ કરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૬	નોકા	૮૭૬	૩૮૫	૩૨
નિરાશ	૪૩૯	૧૯૨	૫૮	ન્યાય	૭૪૨	૩૨૬	૨૦
નિર્ગુણી	૪૩૭	૧૯૨	૧૮	ન્યાયપૂર્વક વાતચીત	૨૭૫	૧૨૭	૪૩
નિર્ગુણાદિ મુનિ	૩૩૫	૧૫૦	૩૭	ન્યાયશાસ્ત્ર	૨૫૧	૧૧૭	૧૫
નિર્જળ દેશ	૯૪૦	૪૧૭	૫૧	ન્યાયધીશ	૭૨૦	૩૧૫	૩૩
નિર્ધન	૩૫૮	૧૬૦	૫૦	ન્યાસ	૨૫૬	૧૧૮	૪૫
નિર્ભયપણે શત્રુ તરફ જવું	૭૯૧	૩૫૦	૧૭				
નિર્મળ કેશ	૫૭૦	૨૫૨	૧૦				
નિર્મળ પાણી	૧૦૭૧	૪૮૪	૩૮				
નિર્વાણ	૧૪૯૪	૬૮૫	૧૦				
નિર્વેદ	૩૨૧	૧૪૫	૩૯				
નિશાન	૭૭૭	૩૪૨	૨૯				
નિશાન ચૂકેલ	૭૭૨	૩૪૦	૧૦				
નિશાનબાજ	૭૭૨	૩૪૦	૬				
નિશ્ચય	૧૩૭૪	૬૩૦	૯				
"	૧૫૪૦	૭૦૬	૬૦				
નિષિદ્ધ કરાયેલ	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૬				
નિષેધ	૧૫૩૯	૭૦૬	૩૧				
નિષેધમાં રૂચિવાળો	૮૫૯	૩૭૮	૩૦				
નિષ્ફળ	૧૫૧૬	૬૯૪	૪૧				
નીક	૧૦૮૯	૪૯૪	૪૩				
નીચ	૯૩૨	૪૧૧	૪૫				
નીચલા હોઠની નીચેનો ભાગ	૫૮૨	૨૫૭	૧૫				
નીચ સ્ત્રીને બોલાવવું	૩૩૪	૧૪૯	૫૪				
નીચા મુખવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૪૮				
નીચું	૧૪૨૯	૬૫૬	૪૮				
"	૧૫૪૧	૭૦૭	૧૦				
નીચે	૧૫૨૬	૭૦૦	૨૨				
નીચે ફેંકેલું	૧૪૮૨	૬૭૯	૩૧				
નીચેનું વસ્ત્ર	૬૭૨	૨૯૮	૨૦				
નીરોગી	૪૭૪	૨૦૯	૨૯				
નીલ અંજન	૧૦૫૨	૪૭૫	૩૭				

—: પ :—

પકાવેલું	૧૪૮૫	૬૮૧	૩૨
પક્ષ	૧૪૭	૫૩	૧૮
પક્ષનું બાણસ્કંધ ઉપર સ્થાપવું	૭૮૧	૩૪૪	૪૦
પક્ષી	૧૩૧૬	૬૦૩	૨૫
પક્ષીઓને હણનાર	૯૩૦	૪૧૦	૪૯
પક્ષીની ચાંચ	૧૩૧૭	૬૦૪	૪૮
પક્ષીની પાંખ	૧૩૧૭	૬૦૪	૬૦
પક્ષીનો માળો	૧૩૧૯	૬૦૬	૧
પક્ષીનો શબ્દ	૧૪૦૭	૬૪૬	૪૦
પગ	૬૧૬	૨૭૨	૨૩
પગના તળિયાનો મધ્યભાગ	૬૧૮	૨૭૩	૧૬
પગથિયું	૧૦૧૩	૪૫૩	૫૪
પગ ધોવાનું પાણી	૫૦૦	૨૨૦	૧
પગની એડી	૬૧૬	૨૭૨	૪૩
પગની ઘુંટી	૬૧૫	૨૭૨	૧૩
પગની પાની	૬૧૬	૨૭૨	૪૭
પગનો અગ્રભાગ	૬૧૭	૨૭૨	૫૪
પગમાં થયેલો ફોલ્લો	૪૬૫	૨૦૪	૪૨
પગમાં પડવું	૮૪૪	૩૭૩	૪૩
પગાર	૩૬૨	૧૬૨	૧૯
પગાર લઈ કાર્ય કરનાર	૩૬૧	૧૬૨	૮
પગાર વિના કાર્ય કરનાર	૩૬૨	૧૬૨	૧૫
પગે ચાલનાર	૪૯૭	૨૧૮	૪૪
પંખો	૬૮૭	૩૦૫	૫

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
પટના	૯૭૬	૪૩૪	૧	પરવાળાં	૧૦૬૬	૪૮૦	૩
પટરાણી	૩૩૪	૧૪૯	૩૯	પરલોક	૧૫૨૮	૭૦૧	૩
”	૫૨૦	૨૩૦	૧	પરશુરામ	૮૪૮	૩૭૪	૫૮
પટોળ	૧૧૮૮	૫૫૧	૩૧	પરસેવો	૩૦૫	૧૩૯	૨૫
પડખાંની પાંસળી	૬૨૭	૨૭૭	૧	પરસ્પર	૧૪૯૯	૬૮૭	૨૬
પડખે રહેનાર	૩૩૦	૧૪૮	૪૧	પરસ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૭	૨૪૨	૩૪
પડધો	૧૪૧૦	૬૪૮	૧૬	પરાક્રમ	૭૩૯	૩૨૫	૧૬
પડજીભી	૫૮૫	૨૫૯	૧	”	૭૯૬	૩૫૨	૪
પડદો	૬૮૦	૩૦૧	૫૬	પરાજય	૮૦૩	૩૫૫	૫૫
પડનાર	૪૪૫	૧૯૪	૫૪	પરાધીન	૩૫૬	૧૬૦	૧
પડવો	૧૪૭	૫૩	૪૩	પરાભવ	૪૪૧	૧૯૩	૩૧
પડેલું	૧૪૯૦	૬૮૩	૪૩	પરાભવ પામેલ	૪૪૦	૧૯૩	૧૭
પડેલો	૮૦૬	૩૫૭	૧	પરાળ	૧૧૮૨	૫૪૮	૩૩
પતંગિયું	૧૨૧૩	૫૬૨	૧૪	પરાળ વગેરેનો ભૂકો	૧૧૮૨	૫૪૮	૪૪
પતંજલિ	૮૫૧	૩૭૫	૫૩	પરિચય	૧૫૧૩	૬૯૩	૫
પતિ વહાલો	૫૧૬	૨૨૮	૩૦	પરિણામ	૧૪૪૬	૬૬૪	૨૫
પતિ જીવતાં જાચી થયેલ પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૩૭	પરિપક્વ બુદ્ધિવાળો	૩૪૫	૧૫૫	૪૨
પતિ મરી ગયા પછી				પરિમલ	૧૩૯૧	૬૩૮	૩૨
થયેલ પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૩૨	પરિવાર	૭૧૫	૩૧૩	૫૯
પતિવ્રતા	૫૨૭	૨૩૩	૪૬	પરિશિષ્ટ	૨૫૭	૧૧૯	૬
પતિ આદિ સેનાના ભેદ	૭૪૮	૩૨૯	૧૭	પરિશ્રમ	૩૧૯	૧૪૪	૪૦
પત્ની	૫૧૨	૨૨૬	૪૧	પરીક્ષક	૪૭૯	૨૧૧	૩૩
પત્નીની નાની બહેન	૫૫૫	૨૪૫	૨૬	પરું	૬૨૪	૨૭૫	૩૪
પત્નીની મોટી બહેન	૫૫૪	૨૪૫	૨૦	પર્યટન	૧૫૦૧	૬૮૮	૧૧
પત્ર	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૬	પર્વત	૧૦૨૭	૪૬૧	૩૦
પથરીનો રોગ	૪૭૦	૨૦૭	૭	પર્વત ઉપરનો સમભાગ	૧૦૩૫	૪૬૬	૮
પથ્થર	૧૦૩૫	૪૬૬	૨૦	પર્વતના દાંત જેવા ભાગો	૧૦૩૪	૪૬૫	૫૧
પદ	૨૪૨	૧૧૩	૪૨	પર્વતની ઊર્ધ્વ ભૂમિ	૧૦૩૫	૪૬૫	૫૫
પદભંજન	૨૫૪	૧૧૮	૧૩	પર્વતની નીચેની ભૂમિ	૧૦૩૫	૪૬૬	૧
પદ્ધતિ	૨૫૭	૧૧૯	૬	પર્વતની સંધિ	૧૦૩૪	૪૬૫	૩૭
પરણેલ નાના ભાઈનો				પર્વતનું ઊંચું સ્થાન	૧૦૩૨	૪૬૪	૨૧
કુવારો મોટો ભાઈ	૫૨૬	૨૩૩	૧	પર્વતનો મધ્ય ભાગ	૧૦૩૩	૪૬૪	૪૯
પરણેલી યુવાન સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૨૩	પર્વમૂલ	૧૪૮	૫૪	૧
પરણેલી સ્ત્રી	૫૧૨	૨૨૬	૪૧	પર્વ સંધિ	૧૪૯	૫૪	૫
પરધનેચ્છુ	૪૩૧	૧૯૦	૮	પરોઢિયું	૧૫૩૬	૭૦૪	૫૬
પરનાળ	૧૦૮૯	૪૯૪	૩૮	પરોણો	૮૯૩	૩૯૪	૩૨
પરપોટો	૧૦૭૭	૪૮૭	૩૫	પરોવેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૨૪
પરબ	૧૦૦૧	૪૪૬	૨૦	પલંગ	૬૮૩	૩૦૩	૧૭
પરમંડલની ચિંતા	૭૧૫	૩૧૩	૫૪	પલાણ	૧૨૫૨	૫૭૭	૫૩
પરમિયો	૪૭૦	૨૦૭	૨૩	પલાંઠી	૬૭૯	૩૦૧	૨૬

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
પલાયન	૮૦૨	૩૫૫	૩૬	પાંચ ધાતુ	૧૦૫૦	૪૭૪	૧૫
પલાશ	૧૧૩૬	૫૨૩	૩૮	પાંચ યજ્ઞથી ભ્રષ્ટ	૮૫૮	૩૭૮	૨૪
પવિત્ર	૧૪૩૫	૬૫૮	૪૧	પાંચ રામહદનો મધ્યભાગ	૮૫૦	૪૨૨	૪૧
પવન ભરાતાં શબ્દ				પાડો	૮૬૨	૪૨૬	૪૮
થાય તેવો વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૪	૮	”	૧૨૮૧	૫૮૮	૫૩
પવન વિનાનો	૧૪૮૪	૬૮૫	૫	પાડોશીનું ઘર	૧૦૦૧	૪૪૬	૧૩
પશુ	૧૨૧૬	૫૬૪	૩	પાડોશી રાજા	૭૩૨	૩૨૧	૨૭
પશુઓનું યુગલ	૧૪૨૪	૬૫૪	૨૭	પાણિનિ વૈયાકરણ	૮૫૧	૩૭૫	૪૩
પશુઓનું પદ્મ	૧૪૨૪	૬૫૪	૩૨	પાણી, જળ	૧૦૬૮	૪૮૧	૨
પશુઓનો શબ્દ	૧૪૦૭	૬૪૬	૪૩	પાણીથી ભરેલો કળશ	૭૧૮	૩૧૪	૫૭
પશુઓનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૩૩	પાણીના કરા	૧૬૬	૬૬	૨૩
પશુઓ પકડવાનો ફાંસો	૮૩૨	૪૧૧	૩૮	પાણીનાં મોજાં	૧૦૭૫	૪૮૬	૩૨
પશુ-પક્ષીઓનો સમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૮	૩૮	પાણી નીકળવાનો રસ્તો	૧૦૮૮	૪૮૪	૧૩
પશુપાલની વૃત્તિ	૮૮૮	૩૮૨	૪	પાણીનું ચકાકારે ભ્રમવું	૧૦૭૬	૪૮૭	૮
પશુપાલનું કામ	૮૮૮	૩૮૨	૪	પાણીનો આરો	૧૦૮૭	૪૮૩	૩૮
પશુઓ રાખવાં	૮૬૪	૩૮૦	૨૩	પાણીનો કાગડો	૧૩૨૩	૬૦૮	૧
પશુ સિવાય પ્રાણીનો સમૂહ	૧૪૧૪	૬૫૦	૩૭	પાણીમાં થતું નેતર	૧૧૪૫	૫૨૮	૧૮
પશુ હણવાનું સ્થાન	૮૩૦	૪૧૧	૧૪	પાણીમાં દહીં નાખતાં			
પશ્યાત્તાપ	૧૩૭૮	૬૩૧	૫૮	થતાં કોકડાં	૮૩૧	૩૬૮	૧૮
પસલી	૫૮૮	૨૬૪	૬	પાણીવાળું દહીં	૪૦૮	૧૮૧	૪૭
પહેરામણી	૫૨૦	૨૨૮	૪૫	પાણી વિનાનો દેશ	૮૫૩	૪૨૩	૩૫
પહેરેગીરોનું શયન	૧૫૦૩	૬૮૮	૭	પાતળું કરેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૫૫
પહેલાં	૧૫૩૫	૭૦૪	૪૨	પાતાળ	૧૩૬૨	૬૨૪	૨૩
”	૧૫૪૨	૭૦૭	૫૧	પાદવું	૧૪૦૩	૬૪૫	૨૧
પહેલાં ગાયનો વાડો				પાંદડાની નસ	૧૧૨૪	૫૧૬	૪૪
હોય તેવું સ્થાન	૮૬૪	૪૨૭	૫૪	પાંદડા વગેરેની શય્યા	૬૮૨	૩૦૨	૫૦
પહેલું	૧૪૫૮	૬૭૦	૧૬	પાંદડું	૧૧૨૩	૫૧૫	૫૬
પહોળાઈ	૧૪૩૧	૬૫૮	૬	પાપ	૧૩૮૦	૬૩૩	૧૦
પાંસળી	૬૦૧	૨૬૫	૨૦	પાપડ	૪૦૦	૧૭૭	૩૮
પાકેલું	૧૪૮૫	૬૮૧	૩૨	પાંપણ	૫૮૦	૨૫૬	૭
પાખંડી	૮૫૬	૩૭૭	૩૩	પારો	૧૦૫૦	૪૭૪	૩૫
પાઘડી	૬૬૭	૨૮૬	૧૨	પાર્વતી	૨૦૩	૮૧	૧
”	૭૬૮	૩૩૮	૪૮	પાર્વતીની સખીઓ	૨૦૫	૮૨	૪૮
પાંખનું મૂળ	૧૩૧૮	૬૦૫	૨૨	પાર્વતીનું વાહન	૨૦૫	૮૨	૪૫
પાંગળો	૪૫૨	૧૮૮	૧૧	પાલકાખ્ય મુનિ	૮૫૩	૩૭૬	૨૪
”	૪૫૫	૧૮૮	૪૩	પાલખની ભાજી	૧૧૮૬	૫૫૦	૨૮
પાછળ	૧૪૫૭	૬૬૮	૨૮	પાલખી	૭૫૮	૩૩૪	૪૮
પાછળ જનાર	૪૮૧	૨૧૬	૧૦	પાવડો, કોદાળો	૮૮૨	૩૮૪	૨૭
પાછળ દોષ કહેવા	૨૬૮	૧૨૪	૨૬	પાશ, ફાંસો	૮૩૧	૪૧૧	૧૮
પાછળ પડેલો શત્રુ	૭૩૨	૩૨૧	૩૬	પાસા	૪૮૬	૨૧૪	૧૮

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
પાસા પ્રમાણે સોગટાં ફેરવવાં	૪૮૭	૨૧૪	૫૬	પુત્ર	૫૪૧	૨૪૦	૧૬
પાસાવડે રમનાર	૪૮૫	૨૧૩	૫૬	પુત્રરહિત વિધવા	૫૩૦	૨૩૫	૧૨
પાસે	૧૫૩૪	૭૦૪	૨૧	પુત્રવધૂ	૫૧૪	૨૨૭	૪૨
પાળ	૯૬૫	૪૨૮	૧૮	પુત્ર વિનાની સ્ત્રી	૫૨૯	૨૩૪	૬૦
પિંડી	૬૧૫	૨૭૨	૮	પુત્રી	૫૪૨	૨૪૦	૪૨
પિતા	૩૩૨	૧૪૯	૧	પુનર્લગ્ના સ્ત્રી	૫૨૫	૨૩૨	૨૦
"	૫૫૬	૨૪૬	૪	પુનર્લગ્ના સ્ત્રીનો પુત્ર	૫૪૭	૨૪૨	૩૪
પિતાતુલ્ય	૪૮૮	૨૧૫	૧૬	પુત્રાગ	૧૧૩૪	૫૨૨	૪૪
પિતાના વંશમાં થયેલા	૫૫૯	૨૪૭	૧૭	પુરાણ	૨૫૨	૧૧૭	૩૧
પિતૃઓની અહોરાત્ર	૧૫૯	૬૦	૬૧	પુરાતન	૧૪૪૮	૬૩૨	૧૫
પિતૃતર્પણ	૩૭૫	૧૬૭	૭	પુરુષની કેડનો કંદોરો	૬૬૫	૨૯૪	૧૫
પિતૃયજ્ઞ	૮૨૧	૩૬૪	૨૮	પુરુષલક્ષણ સ્ત્રી	૫૩૨	૨૩૫	૫૬
પિત્ત	૪૬૨	૨૦૨	૪૭	પુરુષનું ચિહ્ન	૬૧૦	૨૬૯	૩૪
પિત્તળ	૧૦૪૭	૪૭૩	૨૭	પુરૂરવા	૭૦૧	૩૦૯	૪૪
પિત્તળ વિશેષ	૧૦૪૮	૪૭૩	૪૬	પુરોહિત	૭૨૦	૩૧૬	૪
પિત્રાર્થ	૫૬૨	૨૪૮	૬	પુખ્ત	૧૧૮૪	૫૪૯	૧૭
પિત્ર તીર્થ	૮૪૦	૩૭૧	૫૬	પુખ્તની કળી	૧૧૨૫	૫૧૭	૪૨
પીકદાની	૬૮૩	૩૦૩	૩૩	પુખ્તરચના	૬૫૩	૨૮૯	૧૧
પીંગળેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૧૮	પુખ્તરસ	૧૧૨૬	૫૧૮	૨૯
પીંગવાનું યંત્ર	૯૧૨	૪૦૨	૩૭	પૂછડું	૧૨૪૪	૫૭૬	૧
પીઠ	૬૦૧	૨૬૫	૨૬	પૂછડાનું મૂળ	૧૨૨૭	૫૬૮	૫૩
પીઠનું હાડકું	૬૨૭	૨૭૬	૪૭	પૂછડામાં વિષવાળાં	૧૩૧૨	૬૦૨	૫૭
પીડનાર	૫૦૧	૨૨૦	૧૮	પૂજા	૪૪૭	૧૯૫	૪૦
પીતચંદન	૬૪૬	૨૮૬	૩૦	પૂજા માટેનું પાણી	૫૦૦	૨૨૦	૬
પીપર	૪૨૧	૧૮૫	૬૦	પૂજાયેલ	૪૪૭	૧૯૫	૨૭
પીપરીમૂળ	૪૨૧	૧૮૬	૧૪	પૂજારી	૯૨૪	૪૦૮	૧૦
પીપળાનો દંડ	૮૧૬	૩૬૧	૩૦	પૂજ્ય	૩૩૬	૧૫૦	૪૩
પીપળો	૧૧૩૧	૫૨૦	૨૮	"	૪૪૬	૧૯૫	૧૮
પીંપળ	૧૧૩૧	૫૨૧	૧	પૂડલો	૩૯૮	૧૭૬	૩
પીલુનું ઝાડ	૧૧૪૨	૫૨૭	૨૧	પૂનમ	૧૪૯	૫૪	૧૧
પીલુનો દંડ	૮૧૫	૨૬૧	૨૪	પૂનમ અમાસનું ભેગું નામ	૧૪૮	૫૩	૫૧
પીળા ફળવાળી જુઈ	૧૧૪૮	૫૩૧	૨૮	પૂનમની રાત્રિ	૧૪૩	૫૧	૩૩
પીળા મગ	૧૧૭૨	૫૪૪	૪	પૂરી	૩૯૮	૧૭૬	૧૭
પીળા કાંગ	૧૧૭૭	૫૪૬	૭	પૂર્ણચંદ્ર ન હોય તેવી પૂનમ	૧૫૦	૫૪	૩૪
પીળો વર્ણ	૧૩૯૪	૬૪૦	૩૯	પૂર્ણચંદ્ર હોય તેવી પૂનમ	૧૪૯	૫૪	૨૭
પીળો બાણ પુખ્ત	૧૧૩૫	૫૨૩	૨૬	પૂર્વચરિત્ર	૨૫૯	૧૧૯	૩૮
પુંવાડીઆનું વૃક્ષ	૧૧૫૮	૫૩૬	૨૦	પૂર્વ હિન્દુસ્તાન	૯૫૬	૪૨૪	૫૨
પુંજી	૮૬૯	૩૮૨	૧૫	પૂર્વાદિ દિશા	૧૬૭	૬૭	૧-૫૧
પુણ્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૧૫	પૂલ (સેતુ)	૯૬૫	૪૨૮	૧૮
પુણ્યવાન	૪૮૯	૨૧૫	૨૮	પૃથુરાજા	૭૦૦	૩૦૯	૨૩

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
પૃથ્વી	૮૩૫	૪૧૪	૫	પ્રયાણ	૭૮૮	૩૪૮	૪૩
પેટ	૬૦૪	૨૬૬	૨૧	પ્રલયકાળ	૧૬૧	૬૨	૩૪
પેટનું બપ્તર	૭૬૮	૩૩૮	૫૮	પ્રવાલનો અગ્રભાગ	૧૧૨૪	૫૧૬	૩૬
પેટનો ગડબડાટ	૧૪૦૩	૬૪૫	૨૪	પ્રવાહ	૧૦૮૭	૪૮૩	૨૮
પેટભરો	૪૨૭	૧૮૮	૩૮	પ્રવેશદ્વાર	૮૮૩	૪૪૩	૧૮
પેટી	૧૦૧૫	૪૫૪	૫૪	પ્રવેશવું	૧૫૦૦	૬૮૭	૬૧
પૈડાનો મધ્યભાગ	૭૫૬	૩૩૩	૪૦	પ્રવ્રજ્યા	૮૧	૨૧	૧૭
પૈડું	૭૫૫	૩૩૩	૧૦	પ્રશંસા	૨૬૮	૧૨૪	૬૦
પોતજ	૧૩૫૫	૬૨૨	૭	પ્રશંસાવાચક શબ્દ	૧૪૪૧	૬૬૧	૪૧
પોતાનાં વેદકર્મ છોડનાર	૮૫૭	૩૭૮	૩	પ્રશ્ન	૨૬૩	૧૨૨	૧૭
પોતાનું	૫૬૧	૨૪૭	૫૮	પ્રસરતો ધૂપ	૬૪૮	૨૮૭	૩૫
પોતાનું સર્વસ્વ આપી				પ્રસરનાર	૩૮૦	૧૭૨	૩૬
યજ્ઞ કરનાર	૮૧૮	૩૬૩	૧૪	પ્રસવ	૫૪૧	૨૪૦	૧૦
પૌંચી	૬૬૩	૨૮૨	૩૭	પ્રસૂતા સ્ત્રી	૫૩૮	૨૩૮	૧૪
પોપટ	૧૩૩૫	૬૧૩	૩૧	પ્રસ્તાવના	૨૬૨	૧૨૧	૪૫
પોપટનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૧	પ્રહર	૧૪૫	૫૨	૨૩
પૌંવા	૪૦૧	૧૭૭	૫૧	પ્રહેલિકા	૨૫૮	૧૧૮	૪૬
પૌતવ પ્રમાણ	૮૮૩	૩૮૮	૩૫	પ્રાણ	૧૩૬૭	૬૨૭	૧૮
પૌત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૩૮	પ્રાણવાયુ	૧૧૦૮	૫૦૭	૩૮
પૌત્રનો પુત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૫૧	પ્રાણાયામ	૮૩	૨૧	૫૦
પ્રકરણ	૨૫૪	૧૧૮	૫	પ્રાપ્તિ	૧૫૨૦	૬૮૬	૩૬
પ્રકાશ	૧૦૧	૩૨	૪૮	પ્રિયવચન	૨૬૪	૧૨૨	૩૫
પ્રખ્યાત પિતાનો પુત્ર	૫૦૨	૨૨૦	૪૫	પ્રિયવાણીથી દાન આપનાર	૩૫૧	૧૫૮	૨૨
પ્રગટ	૧૫૩૮	૭૦૬	૧૧	પ્રિયવાદી	૩૫૧	૧૫૮	૧૩
પ્રગટ કરાયેલું	૧૪૭૮	૬૭૭	૫૧	પ્રેમી પાસે જનારી સ્ત્રી	૫૨૮	૨૩૪	૩૫
પ્રજા	૫૦૧	૨૨૦	૩૮	પ્રેરણા કરેલું	૧૪૮૨	૬૭૮	૪૦
પ્રજાપતિ તીર્થ	૮૪૦	૩૭૧	૫૦	પ્યાલો	૧૦૨૪	૪૬૦	૧૭
પ્રજાસામર્થ્ય	૧૫૨૪	૬૮૮	૪૪	પ્લવ પક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૬	૭
પ્રતાપ	૭૪૦	૩૨૫	૨૩	પ્લુત ચાલ	૧૨૪૮	૫૭૬	૪૮
પ્રતિબંધ વિનાનું	૧૪૬૬	૬૭૩	૧૮				
પ્રતિભાશાળી	૩૪૩	૧૫૫	૧૬				
પ્રતિમા	૧૪૬૩	૬૭૨	૧૦				
પ્રતિવાસુદેવ નવ	૬૮૮	૩૦૮	૫				
પ્રત્યાહાર	૮૩	૨૧	૫૮				
પ્રથમ જ્ઞાન	૧૩૭૩	૬૨૮	૪૪				
પ્રથમ પરિણીતા સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૨૫				
પ્રધાન	૭૧૮	૩૧૫	૭				
પ્રપૌત્રનો પુત્ર	૫૪૪	૨૪૧	૫૪				
પ્રભાત	૧૩૮	૪૮	૨૫				
પ્રમાદ	૧૩૮૨	૬૩૪	૧૬				

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

ફ-૧૮૩-બ

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ફળે તેવું વૃક્ષ	૧૧૧૬	૫૧૧	૩૫
ફાડેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૪૧
ફાવે તેમ બોલનાર	૩૪૭	૧૫૬	૪૩
ફાળકો	૮૦૮	૪૦૧	૩૮
ફૂલ	૧૧૨૪	૫૧૭	૪
ફૂલ આવ્યા પછી ફળ			
આવે તેવું વૃક્ષ	૧૧૧૫	૫૧૧	૧૮
ફૂલની રજ	૧૧૨૬	૫૧૮	૨૬
ફૂલ વિનાના ફળવાળું વૃક્ષ	૧૧૧૬	૫૧૧	૨૬
ફેંટો	૬૬૭	૨૮૬	૧૨
ફેફસાં	૬૦૫	૨૬૭	૮
ફેરફાર	૧૫૧૮	૬૮૫	૪૮
ફોઈનો દીકરો	૫૪૫	૨૪૧	૬૨
ફોગટ	૧૫૩૪	૭૦૪	૮
ફોડવું	૧૪૮૮	૬૮૨	૪૭
ફોતરા કાઢવાં	૧૫૨૧	૬૮૭	૮
ફોતરા વિનાનું	૧૪૩૬	૬૬૦	૧૫
ફોતરાનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૫૫
ફોલ્લો	૪૬૬	૨૦૪	૪૮

—: બ :—

બકરાંનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૨૬
બકરી	૧૨૭૫	૫૮૭	૩૫
બકરો	૧૨૭૫	૫૮૭	૧૭
બકરો-જુવાન	૧૨૭૬	૫૮૭	૪૪
બકુલ વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૨	૪૮
બખ્તર	૭૬૬	૩૩૭	૪૩
બખ્તરધારી	૭૬૫	૩૩૭	૨૭
બખ્તરધારીનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૪૩
બગતરાં	૧૨૧૪	૫૬૩	૭
બગલાની જાતિ	૧૩૩૩	૬૧૨	૭
બગલી	૧૩૩૩	૬૧૨	૧૫
બગલો	૧૩૩૨	૬૧૧	૫૩
બગાસું	૧૫૦૬	૬૮૦	૩૫
બંગડી	૬૬૨	૨૮૨	૩૭
બંગાળ	૮૫૭	૪૨૫	૧
બગીચો	૧૧૧૧	૫૦૮	૧૩
બજાર	૮૮૮	૪૩૮	૪૮
બટ મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૨૩
બટુક	૮૧૩	૩૬૦	૧૨

બતક	૧૩૪૧	૬૧૬	૩૩
બંદી	૭૮૪	૩૫૧	૨૪
બદલાથી ખરીદેલ	૮૮૧	૩૮૭	૫૩
બનાવટી ઝેર	૧૩૧૪	૬૦૩	૭
બનેવી	૩૩૨	૧૪૮	૫
બંદીજન	૭૮૪	૩૫૧	૨૪
બંધ બાંધેલો	૧૦૮૬	૪૮૮	૨૧
બંધકોશ	૪૭૧	૨૦૭	૨૮
બંધન	૪૩૮	૧૮૨	૫૩
બન્ને	૧૪૨૩	૬૫૪	૪
બપોરિયો	૧૧૪૮	૫૩૧	૪૪
બમણો દંડ	૭૪૫	૩૨૭	૩૬
બરડા નીચે હાડકાનું ત્રિક	૬૦૮	૨૬૮	૪૪
બરોળ	૪૬૮	૨૦૬	૪૨
„	૬૦૫	૨૬૭	૧૪
બરુ	૧૧૮૩	૫૫૩	૪૬
બલદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૧૪
„	૬૮૮	૩૦૮	૪૮
બસ	૧૫૨૭	૭૦૦	૬૦
બહાર	૧૫૪૧	૭૦૬	૬૫
બહાર કાઢેલ	૪૪૦	૧૮૩	૧૧
બહુ	૧૪૨૫	૬૫૪	૪૭
બહુ નેતરવાળો દેશ	૮૫૪	૪૨૪	૪
બહુવિધ	૧૪૪૮	૬૬૬	૧૬
બહેડાં	૧૧૪૫	૫૨૮	૪૦
બહેન	૫૫૩	૨૪૪	૫૨
બહેરો	૪૫૪	૧૮૮	૧૭
બહેરો અને મૂંગો	૩૪૮	૧૫૬	૫૮
બળતણ	૮૨૭	૩૬૬	૩૫
બળદ	૧૨૫૬	૫૭૮	૧૫
„ -એક ધોંસરીને વહન કરનાર	૧૨૬૨	૫૮૧	૨૧
„ -ખસી કરવા લાયક	૧૨૫૮	૫૭૮	૬૨
„ -ગળીઓ	૧૨૬૩	૫૮૧	૪૪
„ -ગાડાને ખેંચનાર	૧૨૬૧	૫૮૧	૮
„ -ઘરડો	૧૨૫૮	૫૭૮	૫૮
„ -છ દાંતવાળો	૧૨૬૩	૫૮૧	૫૫
„ -જુવાન	૧૨૫૮	૫૭૮	૪૪
„ -ધોંસરી ખેંચનાર	૧૨૬૧	૫૮૧	૧૬
„ -ધોંસરી વહન કરનાર	૧૨૬૨	૫૮૧	૩૪
„ -ધોંસરે જોડેલ નવો	૧૨૬૦	૫૮૦	૫૧

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
બળદ -નાકમાં નાથેલો	૧૨૬૦	૫૮૦	૪૯	બાણનું મૂળ	૭૮૧	૩૪૪	૪૬
,, -પીઠ ઉપર ભાર				બાણનો અગ્રભાગ	૭૭૫	૩૪૧	૨૯
ઉપાડનાર	૧૨૬૩	૫૮૧	૪૯	બાણનો વેગ	૭૮૦	૩૪૪	૧૪
,, -બધા કાર્યમાં આવતો	૧૨૬૧	૫૮૧	૧૬	બાણ-લોઢાનું	૭૭૯	૩૪૩	૩૦
,, -બે દાંતવાળો	૧૨૬૩	૫૮૧	૫૫	બાણ વાપરવામાં કુશલ	૭૭૨	૩૪૦	૧
,, -ભાંગેલ શિંગડાવાળો	૧૨૫૯	૫૮૦	૭	બાણાસુરનું નગર	૯૭૭	૪૩૪	૧૬
,, -ભાર ઉપાડનાર	૧૨૬૨	૫૮૧	૩૪	બારણા પાસેનો ઓટલો	૧૦૧૦	૪૫૧	૩૫
,, -મોટો	૧૨૫૮	૫૭૯	૫૪	બારણું	૧૦૦૪	૪૪૮	૩૬
,, -સારા સ્કન્ધવાળો	૧૨૫૮	૫૭૯	૪૯	બાહુદા નદી	૧૦૮૬	૪૯૨	૫૬
બળદના બભા ઉપરનો ટેકરો	૧૨૬૪	૫૮૨	૧૯	બાહુમુદ્ર	૭૯૯	૩૫૪	૧૭
બળદનું માથું	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૫	બાળક	૩૩૮	૧૫૧	૪૫
બળદનું શિંગડું	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૯	બાળકોનો સમૂહ	૧૪૧૯	૬૫૨	૨૧
બળદનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૨૫	બાળ ચકલી	૧૩૩૧	૬૧૧	૧૬
બળદેવ	૨૨૪	૧૦૫	૧૪	બાળ ચકલો	૧૩૩૨	૬૧૧	૨૨
બળદેવ નવ	૬૯૮	૩૦૮	૪૮	બાળપણું	૩૩૯	૧૫૨	૧૮
બળદેવનું મુસળ	૨૨૫	૧૦૬	૫	બાળ હંસ	૧૩૨૭	૬૦૯	૮
બળદેવનું હથ	૨૨૫	૧૦૬	૮	બિજોરું	૧૧૫૦	૫૩૨	૧૦
બળવાન	૪૪૮	૧૯૬	૩૩	બિડાયેલું પુષ્પ	૧૧૨૯	૫૧૯	૨૬
બળહીનના	૩૧૯	૧૪૪	૩૩	બિયાસ નદી	૧૦૮૬	૪૯૨	૪૯
બળાત્કાર	૮૦૪	૩૫૬	૧૩	બિલ	૧૩૬૩	૬૨૪	૩૫
બળાત્કારે નરકમાં નાંખવું	૧૩૫૮	૬૨૩	૧૩	બિલાડો	૧૩૦૧	૫૯૮	૫૪
બળિધર	૯૯૬	૪૪૪	૪૦	બિહાર	૯૫૭	૪૨૫	૫
બળિધરની બહારનો મંડપ	૯૯૬	૪૪૪	૪૫	બીડ લવણ	૯૪૨	૪૧૯	૧૦
બળિદાન	૪૪૭	૧૯૫	૪૮	બીલી વૃક્ષ	૧૧૩૫	૫૨૩	૧૮
,,	૮૩૧	૩૬૭	૫૭	બીલુનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૧૮
બળેલું	૧૪૮૬	૬૮૧	૪૯	બુધ ગ્રહ	૧૧૭	૪૦	૬૬
બળેલો ભાત	૩૯૬	૧૭૪	૫૪	બુદ્ધ	૨૩૨	૧૦૯	૪૬
બાગ	૧૧૧૨	૫૦૯	૨૭	બુદ્ધ સાત	૨૩૫	૧૧૧	૨૯
બાજ પક્ષી	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૬	બુદ્ધિ	૩૦૮	૧૪૦	૪૫
બાજ ઉપર મૂકેલી રકમ	૪૮૬	૨૧૪	૨૯	બુદ્ધિના ગુણ	૩૧૦	૧૪૧	૪૯
બાજગર	૯૨૫	૪૦૮	૪૨	બુદ્ધિવાળી સ્ત્રી	૫૨૨	૨૩૦	૪૪
બાજગરની વિદ્યા	૯૨૫	૪૦૮	૪૭	બૃહસ્પતિ	૧૧૮	૪૧	૧૨
બાજોઠ	૭૧૮	૩૧૫	૩	બૃહસ્પતિસવ નામનો			
બાણ	૭૭૮	૩૪૨	૪૩	યજ્ઞ કરનાર	૮૧૮	૩૬૩	૭
,, -ઝેરવાળું	૭૭૯	૩૪૩	૫૪	બે કોશ	૮૮૭	૩૯૧	૫૧
,, -ધારણ કરનાર	૭૭૧	૩૩૯	૫૧	બેઠાં ઉઘનાર	૪૪૨	૧૯૩	૫૫
,, -નાખેલું	૭૭૯	૩૪૩	૪૭	બેઠી ભોયરિંગણી	૧૧૫૭	૫૩૫	૨૭
બાણના પીંછાં	૭૮૧	૩૪૪	૩૧	બેઠેલ	૪૯૨	૨૧૬	૪૪
બાણનું છોડવું	૭૮૦	૩૪૪	૭	બે ત્રણવાર બોલવું	૨૬૭	૧૨૪	૮
બાણનું ભાથું	૭૮૧	૩૪૪	૫૩	બે દાંતની વચ્ચેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૪૫

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

બે-૧૮૫-ભૂં

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
બે દિવસની વયલી રાત્રિ	૧૪૪	૫૨	૬	ભરત	૭૦૨	૩૦૯	૫૦
બેભાન	૪૬૧	૨૦૨	૨૮	ભરતી	૧૦૭૬	૪૮૭	૧૬
બે માતાનો પુત્ર	૫૪૬	૨૪૨	૧૬	ભરવાડ	૮૮૯	૩૯૨	૩૯
બે રસ્તાવાળું સ્થાન	૯૮૬	૪૩૯	૧૯	ભરવાડણ	૫૨૨	૨૩૦	૪૮
બેલગાડી	૭૫૩	૩૩૨	૩૭	ભરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૧૩
બે વાર ખેડેલું	૯૬૮	૯૬૮	૩૮	ભવનપતિ	૯૦	૨૬	૩૧
બે હથેળી જોડવી	૫૯૬	૨૬૩	૪૭	ભવાં	૫૭૯	૨૫૫	૪૬
બોડી બ્રાહ્મણી	૧૨૯૯	૫૯૮	૧	ભવાંનો વચલો ભાગ	૫૮૦	૨૫૬	૧
બોરડી	૧૧૩૮	૫૨૪	૩૯	ભાઈ બહેન	૫૬૧	૨૪૭	૩૯
બોલવામાં કુશળ	૩૪૬	૧૫૬	૧૪	ભાગ	૧૪૩૪	૬૫૯	૨૦
બોલાવવું	૨૬૧	૧૨૧	૩૦	ભાગ્ય	૧૩૭૯	૬૩૨	૩૦
બોલાવીને હુકમ કરવો	૨૭૭	૧૨૮	૧૮	ભાંગ	૧૧૭૯	૫૪૬	૩૨
બૌદ્ધ દર્શન	૮૬૧	૩૭૯	૫	ભાંગરો	૧૧૮૭	૫૫૦	૫૪
બ્રહ્મચર્ય	૮૦૮	૩૫૭	૫૭	ભાટ, ચારણ	૭૯૪	૩૫૧	૨૪
બ્રહ્મતેજ	૮૩૮	૩૭૧	૭	ભાણેજ	૫૪૩	૨૪૧	૩૦
બ્રહ્મપણું	૮૪૧	૩૭૨	૮	ભાતું	૪૯૩	૨૧૭	૧૪
બ્રહ્મબિન્દુ	૮૩૯	૩૭૧	૨૩	ભાભી	૫૧૪	૨૨૭	૩૬
બ્રહ્મચક્ષુ	૮૨૧	૩૬૪	૧૪	ભાર ઉપાડનાર	૩૬૩	૧૬૨	૫૫
બ્રહ્મા	૨૧૧	૯૬	૧૦	ભારદ્વાજ પક્ષી	૧૩૪૦	૬૧૫	૫૪
બ્રહ્માંજલિ	૮૩૮	૩૭૧	૧૫	ભાર પ્રમાણ	૮૮૫	૩૯૦	૯
બ્રહ્માસન	૮૩૮	૩૭૧	૧	ભારવટિયાં	૧૦૦૯	૪૫૧	૧
બ્રાહ્મ અહોરાત્ર	૧૬૦	૬૧	૮	ભાલાવાળો	૭૭૦	૩૩૯	૩૫
બ્રાહ્મણ	૮૧૧	૩૫૯	૧૯	ભાલો	૭૮૫	૩૪૭	૩૪
બ્રાહ્મણોનો સમૂહ	૧૪૧૯	૬૫૨	૨૧	ભાવિ ફળ	૧૬૨	૬૩	૫
બ્રાહ્મ તીર્થ	૮૪૦	૩૭૧	૪૩	ભાષ્ય	૨૫૪	૧૧૭	૫૩
—: ભ :—				ભાસ પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૫૨
ભગંદર	૪૭૧	૨૦૭	૫૪	ભિક્ષા	૮૧૩	૩૬૦	૨૦
ભંડાર	૯૯૫	૪૪૪	૧૩	ભિક્ષાનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૮
ભત્રીજો	૫૪૩	૨૪૧	૨૬	ભિક્ષુકીનો પુત્ર	૫૪૯	૨૪૨	૫૯
ભદ્રમોથ	૧૧૯૩	૫૫૪	૧૦	ભિક્ષુણી	૫૩૨	૨૩૫	૪૮
ભદ્રાસન	૭૧૬	૩૧૪	૧૮	ભીંજાયેલું વસ્ત્ર	૬૭૯	૩૦૧	૨૦
ભમરા જેવું જીવડું	૧૨૧૫	૫૬૩	૩૩	ભીંત	૧૦૦૩	૪૪૭	૩૫
ભમરો	૧૨૧૨	૫૬૧	૨૫	ભીનું	૧૪૯૨	૬૮૪	૭
ભમવું	૧૫૧૯	૫૯૫	૫૭	ભીમસેન	૭૦૭	૩૧૧	૨૮
ભય	૩૦૧	૧૩૮	૧	ભીલ	૯૩૪	૪૧૨	૩૭
ભયંકર	૩૦૨	૧૩૮	૨૮	ભીલોનું સ્થાન	૧૦૦૨	૪૪૬	૩૧
ભયંકર યુદ્ધભૂમિ	૮૦૧	૩૫૫	૧૦	ભૂખ	૩૯૩	૧૭૩	૪૦
ભયપીડિત	૩૬૬	૧૬૩	૫૬	ભૂખથી પીડિત	૪૨૮	૧૮૮	૪૬
ભયભીત	૪૪૮	૧૯૫	૬૧	ભૂખ્યો	૩૯૨	૧૭૩	૨૮
				ભૂંડ	૧૨૮૭	૫૯૨	૧૧

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
ભૂતશસ્ત્ર	૪૯૧	૨૧૬	૨૬	મંજરી	૧૧૨૨	૫૧૫	૪૧
ભૂતયજ્ઞ	૮૨૨	૩૬૪	૪૫	મઠ	૯૯૪	૪૪૩	૩૯
ભૂમિકા	૩૨૭	૧૪૭	૩૨	„	૧૧૭૪	૫૪૪	૨૮
ભૂમિનો ખાડો	૧૩૬૪	૬૨૫	૧૭	મઠો	૩૯૬	૧૭૫	૮
ભૂલી જવાયેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૨૬	મણસીલ	૧૦૫૯	૪૭૭	૩૨
ભૂષણ	૬૪૯	૨૮૭	૪૪	મણિપાર	૯૧૦	૪૦૨	૪
ભૂષણનો શબ્દ	૧૪૦૫	૬૪૬	૫	મંડપ	૧૦૦૩	૪૪૭	૨૮
ભૃગુપાત	૧૦૩૨	૪૬૪	૩૬	મત્ત	૪૩૬	૧૯૧	૪૯
ભૃંગીગણ	૨૧૦	૯૫	૧૫	મથુરા	૯૭૮	૪૩૪	૨૨
ભેટ	૭૩૭	૩૨૪	૪૦	મથેલું દહીં	૪૦૯	૧૮૧	૬૨
ભેદ	૭૩૬	૩૨૪	૨૯	મદ	૩૧૨	૧૪૨	૨૦
ભેરીનો અવાજ	૧૪૦૯	૬૪૭	૨૨	„	૧૨૨૩	૫૬૬	૫૧
ભોગળ	૧૦૦૪	૪૪૮	૪૯	મદિરા	૯૦૨	૩૯૭	૫૦
ભોજન	૩૯૫	૧૭૪	૧૨	મદિરાનું પાત્ર	૯૦૬	૩૯૯	૬૨
„	૪૨૩	૧૮૬	૫૨	મદિરાનો કાદવ	૯૦૪	૩૯૯	૨૩
ભોજન અને વસ્ત્ર	૬૮૫	૩૦૪	૯	મદિરા બનાવવી	૯૦૫	૩૯૯	૫૦
ભોજન માટે પોતાના				મદ્દુરમચ્છ	૧૩૪૭	૬૧૯	૨૦
ગોત્રાદિ કહેનાર	૮૫૬	૩૭૭	૪૮	મદ્દુરમચ્છની સ્ત્રી	૧૩૪૭	૬૧૯	૨૫
ભોજપત્રનું વૃક્ષ	૧૧૪૪	૫૨૯	૮	મઘ	૯૦૨	૩૯૯	૨૩
બ્રમાત્મક જ્ઞાન	૧૩૭૪	૬૩૦	૩૮	મઘની ઈચ્છા થાય તેવો			
—: મ :—				ભક્ષ્ય પદાર્થ	૯૦૭	૪૦૦	૩૮
મગ	૧૧૭૨	૫૪૩	૫૦	મઘની તર	૯૦૫	૩૯૯	૫૭
„ -કાળા	૧૧૭૩	૫૪૪	૧૫	મઘપાનમાં થતું નૃત્ય	૨૮૧	૧૨૯	૪૭
મગજ	૬૨૫	૨૭૫	૫૫	મઘ પીવાનો કમ	૯૦૬	૪૦૦	૨૨
મગદલ, ઘણ	૭૮૫	૩૪૭	૪૧	મધ	૧૨૧૪	૫૬૨	૩૪
મગધ	૯૬૦	૪૨૬	૧૩	મધમાખી	૧૨૧૩	૫૬૨	૨૫
મગનું ખેતર	૯૬૬	૪૨૮	૩૫	મધુર	૧૩૮૮	૬૩૭	૧૫
મગનું પાણી	૪૦૪	૧૭૯	૩૭	મધુર અવાજ	૧૪૦૯	૬૪૭	૩૨
મગરમચ્છ	૧૩૪૫	૬૧૮	૧૦	મધુર વચન	૨૬૬	૧૨૩	૨૩
„	૧૩૪૯	૬૨૦	૯	મધ્ય	૧૪૬૦	૬૭૦	૫૬
મગર વગેરે જલજંતુઓ	૧૩૫૧	૬૨૦	૪૪	મધ્ય દેશ	૯૫૧	૪૨૨	૪૯
મંકોડો	૧૨૦૬	૫૫૯	૧૩	મધ્ય સ્વર	૧૪૦૨	૬૪૪	૫૬
મંગળ ગ્રહ	૧૧૬	૪૦	૪૬	મધ્યાલ્ન	૧૩૯	૪૮	૬૦
મચ્છ-તૃણચારી	૧૩૪૬	૬૧૮	૫૬	મનુષ્ય	૩૩૭	૧૫૧	૩
મચ્છરાજ	૧૩૪૬	૬૧૯	૧૦	મનુષ્યની ઊંચાઈ પ્રમાણ	૬૦૦	૨૬૫	૫
મછવો	૮૭૯	૩૮૬	૪૬	મનુષ્યનો યજ્ઞ	૮૨૨	૨૬૪	૪૧
મજબૂત બાંધો	૧૪૭૨	૬૭૫	૪૨	મનુષ્યનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૨૫
મજૂર	૩૬૩	૧૬૨	૮	મંત્રથી સંસ્કારિત પશુ	૮૨૯	૩૬૭	૩૦
મજ્જા, ચરબી	૬૨૮	૨૭૭	૨૧	મંત્રાદિથી સંસ્કારિત અગ્નિ	૮૨૬	૩૬૬	૨૨
				મંદ	૧૫૪૨	૭૦૭	૪૭

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

મં-૧૮૭-મા

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
મંદરાચલ	૧૦૩૦	૪૬૩	૨૫	માગશર વગેરે મહિના	૧૫૨	૫૫	૫૯
મન્વંતર	૧૬૦	૬૨	૬	માગીને મેળવેલ	૮૮૧	૩૮૭	૪૭
મરકતમણિ	૧૦૬૪	૪૭૯	૨૫	માગેલું	૮૮૧	૩૮૭	૪૭
મરણ	૩૨૩	૧૪૬	૯	માગ્યા વિના મળેલું	૮૬૬	૩૮૧	૭
મરી-કાળા	૪૧૯	૧૮૫	૨૯	માંકડ	૧૨૦૯	૫૬૦	૧૪
મર્યાદા	૭૪૪	૩૨૭	૫	માંગલિક	૪૩૩	૧૯૧	૫
„	૯૬૨	૪૨૬	૫૩	માછલાં, પકડવાની જાળ	૯૨૯	૪૧૦	૨૯
મલયાચલ	૧૦૨૯	૪૬૨	૬૨	માછલાં પકડવાનો આંકડો	૯૨૯	૪૧૦	૧૮
મલીન-પાણી	૧૦૭૧	૪૮૪	૪૫	માછલાં પકડવાનો કરંડિયો	૯૨૯	૪૧૦	૩૮
મલીનતા	૩૦૭	૧૪૦	૫	માછલું	૧૩૪૩	૬૧૭	૭
મલ્લિકાક્ષ હંસ	૧૩૨૬	૬૦૮	૬૦	માછીમાર	૯૨૯	૪૧૦	૧
મશક	૧૦૨૫	૪૬૦	૪૬	માટી	૯૪૦	૪૧૮	૧૦
મસળેલું ધાન્ય	૧૧૮૩	૫૪૯	૩	„ -ખારી	૯૪૦	૪૧૮	૧૬
મસાલો	૪૧૭	૧૮૪	૪૪	„ -સારી	૯૪૦	૪૧૮	૨૧
મસૂર	૧૧૭૦	૫૪૩	૧	માટીની પૂતળી	૧૦૧૪	૪૫૪	૧૫
મસ્તક	૫૬૬	૨૫૦	૨૦	માટીનું ઢેકું	૯૭૦	૪૩૦	૪૭
મસ્તક ઉપર મુગટ				માટી વગેરેનાં રમકડાં બનાવવા	૯૨૨	૪૦૭	૧૮
આકારની માળા	૬૫૪	૨૮૯	૩૧	માણેક	૧૦૬૪	૪૭૯	૩૨
મસ્તકની પુષ્પમાળા	૬૫૧	૨૮૮	૨૯	માંડલિક રાજા	૬૯૦	૩૦૬	૨૮
મસ્તકનો મણિ	૬૫૦	૨૮૭	૫૪	માતા	૩૩૫	૧૫૦	૧૫
મહાપદ્મ નાગ	૧૩૦૯	૬૦૨	૨૩	„	૫૫૭	૨૪૬	૩૩
મહાવત	૭૬૨	૩૩૬	૨૯	માતાના પિતા	૫૫૭	૨૪૬	૨૮
મહાવતના પગની સંજ્ઞા	૧૨૩૧	૫૭૦	૩૫	માતાના વંશમાં થયેલા	૫૫૯	૨૪૭	૨૧
મહુડાનો દારુ	૯૦૪	૩૯૮	૫૯	માતા પિતા	૫૬૦	૨૪૭	૨૫
મહુડો	૧૧૪૧	૫૨૭	૯	માતામહના પિતા	૫૫૭	૨૪૬	૩૧
મહેમાનગીરી	૪૯૯	૨૧૯	૫૨	માથાનું બખ્તર	૭૬૮	૩૩૮	૪૮
મળ	૬૩૧	૨૭૯	૨૯	માથા આગળ લટકતી			
મળ ત્યાગ કરેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૪૬	પુષ્પમાળા	૬૫૨	૨૮૮	૫૪
માંસ	૬૨૨	૨૭૪	૨૦	માથા પાછળ લટકતી માળા	૬૫૨	૨૮૮	૫૦
માંસનો રસ	૪૧૩	૧૮૩	૪	માધવી લતા	૧૧૪૭	૫૩૦	૩૧
માંસભક્ષક	૪૨૯	૧૮૯	૬	માનના પ્રકારો	૩૧૭	૧૪૪	૧૩
માંસ-મુખ્ય	૬૨૩	૨૭૫	૧	માનસિક પીડા	૧૩૭૧	૬૨૯	૨૨
„ -લોઢાના શળિયા				માંધાતા	૭૦૦	૩૦૯	૩૧
ઉપર પાકાવેલું	૪૧૩	૧૮૨	૫૭	માપ	૮૮૩	૩૮૮	૩૫
„ -શુષ્ક	૬૨૪	૨૭૫	૨૭	માપ વિશેષ	૮૮૩	૩૮૯	૧
માણિક ધાતુ	૧૦૫૪	૪૭૬	૧૧	મામી	૫૨૩	૨૩૧	૬
માખણ	૪૦૭	૧૮૧	૧૭	મામો	૫૫૨	૨૪૪	૨૯
માગધ	૭૯૫	૩૫૧	૩૦	માયા	૩૭૭	૧૬૮	૪
માગવાથી મળેલું	૮૬૬	૩૮૧	૧	માયાવી	૩૭૬	૧૬૭	૩૭
માગશર પૂનમ	૧૫૦	૫૪	૪૧	મારવાડ	૯૫૭	૪૨૫	૧૪

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
મારી (મરડી)	૩૨૪	૧૪૬	૩૯	મૂછ	૫૮૩	૨૫૭	૪૩
માર્ગ	૯૮૩	૪૩૭	૮	મૂઠી	૫૯૭	૨૬૩	૫૩
માલણ	૯૦૦	૩૯૭	૨૪	મૂઢતા	૩૨૦	૧૪૪	૫૬
માલવ દેશ	૯૫૬	૪૨૪	૪૭	મૂતરેલું	૧૪૯૫	૬૮૫	૫૦
માળી	૯૦૦	૩૯૭	૧૭	મૂત્ર	૬૩૩	૨૮૦	૨૬
માલ્યવાન	૧૦૨૯	૪૬૩	૭	મૂત્રાશય	૬૦૬	૨૬૭	૪૫
માશીનો દીકરો	૫૪૫	૨૪૨	૭	મૂત્રાશયની નીચે સાથળનો			
માસ	૧૫૨	૫૫	૪૪	સંધિભાગ	૬૧૩	૨૭૧	૧૧
માસાનું પ્રમાણ	૮૮૩	૩૮૯	૧૮	મૂર્ખ	૩૫૧	૧૫૮	૩૦
મિત્ર	૭૩૦	૩૨૦	૩૯	મૂર્ખતા	૩૧૨	૧૪૨	૧૨
મિત્રતા	૭૩૦	૩૨૧	૧	મૂચ્છા	૩૦૭	૧૪૦	૨૨
મિત્રોનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૧૭	„	૮૦૧	૩૫૫	૧૪
મિત્રબળ	૭૯૦	૩૪૯	૫૭	મૂલ્ય	૮૬૮	૩૮૨	૧
મિત્રરાજા	૭૩૨	૩૨૧	૩૦	મૂળ	૧૧૮૩	૫૪૯	૧૬
મિત્ર વગેરેને આનંદ ઉપજાવવો	૭૩૧	૩૨૧	૧૭	મૂળથી શાખા સુધીનો ભાગ	૧૧૨૦	૫૧૩	૫૨
મિત્રવત્સલ	૪૮૯	૨૧૫	૩૪	મૂળમાંથી ઉખેડી નાખેલ	૧૪૮૦	૬૭૮	૩૭
મિથિલા	૯૭૫	૪૩૩	૩૭	મૂળો	૧૧૯૦	૫૫૨	૩૪
મિશ્રજાતિ	૮૯૫	૩૯૫	૩૦	મૂળ, હરણ	૧૨૯૩	૫૯૫	૧
મિશ્રવચન	૨૬૫	૧૨૩	૧૩	મૂળચર્મનો પંખો	૬૮૭	૩૦૫	૧૩
મિશ્રિત	૧૪૬૯	૬૭૪	૩૪	મૂળતૃષ્ણા	૧૦૧	૩૨	૫૯
મિષ્ટાન્ન	૪૧૧	૧૮૨	૩૪	મૂળના રૂવાટાનું વસ્ત્ર	૬૭૦	૨૯૭	૮
મીઠાથી સંસ્કારિત દ્રવ્ય	૪૧૧	૧૮૨	૨૫	મૂળને પકડવાની જાળ	૯૨૮	૪૦૯	૩૭
મીઠાની ખાણ	૯૪૧	૪૧૮	૨૫	મૂળાદિને પાડવા માટે ખાડો	૯૩૧	૪૧૧	૩૪
મીઠું, (ગળ્યું)	૧૩૮૮	૬૩૭	૩૬	મૂતકનું સ્નાન	૩૭૫	૧૬૭	૪
મીણ	૧૨૧૪	૫૬૨	૪૦	મૂત સંતતિવાળી સ્ત્રી	૫૩૧	૨૩૫	૨૨
મીમાંસા	૨૫૧	૧૧૭	૨૪	મૃત્યુ	૧૮૪	૭૭	૫૫
મુકુટ	૬૫૦	૨૮૮	૧૦	„	૩૨૩	૧૪૬	૯
મુખ	૫૭૨	૨૫૨	૫૩	મૃત્યુ પાછળ પિંડાદિ દાન	૩૭૪	૧૬૬	૫૭
મુખ્ય	૧૪૩૮	૬૬૦	૪૬	મૃત્યુ પામેલ	૩૭૩	૧૬૬	૪૨
મુખ્ય પ્રધાન	૭૨૦	૩૧૫	૫૩	મૃદંગ	૨૯૩	૧૩૩	૪૬
મુંજ તૃણ	૧૧૯૨	૫૫૩	૨૧	મૃદંગનો શબ્દ	૧૪૦૮	૬૪૭	૧૬
મુંડિત	૪૫૮	૨૦૦	૫૬	મૃદંગ વગાડનાર	૯૨૪	૪૦૮	૨૨
મુનિ	૭૫	૧૮	૬૫	મૃદંગ વિશેષ	૨૯૩	૧૩૩	૫૫
મુનિનું વસ્ત્ર	૬૭૮	૩૦૧	૧	મેઘ	૧૬૪	૬૪	૩૮
મુસાફર	૪૯૩	૨૧૬	૫૮	મેઘગર્જના	૧૪૦૬	૬૪૬	૨૯
મુસાફરનો સમુદાય	૪૯૩	૨૧૭	૧૦	મેઘશ્રેણી	૧૬૫	૬૫	૩૫
મુસાફરીનો રથ	૭૫૨	૩૩૨	૬	મેના	૧૩૩૬	૬૧૩	૪૯
મુહૂર્ત	૧૩૭	૪૭	૨૮	મેરુપર્વત	૧૦૩૧	૪૬૪	૮
મુંગો	૩૪૯	૧૫૭	૨૫	મેલું	૧૪૩૫	૬૫૯	૩૧
„	૪૩૮	૧૯૨	૨૮	મેષાદિ રાશિ	૧૧૬	૪૦	૪૨

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
મેળવેલું	૧૪૮૦	૬૮૩	૩૩	”	૧૫૨૮	૭૦૧	૧૧
મેથુન	૫૩૬	૨૩૮	૨૧	મ્યાન	૭૮૩	૩૪૬	૮
મેથુનની ઇચ્છાવાળી સ્ત્રી	૫૨૭	૨૩૩	૧૨	મ્લેચ્છ જાતિ	૮૩૪	૪૧૨	૩૬
મેથુન સંબંધી અપવાદ	૨૭૨	૧૨૫	૫૫	મ્લેચ્છ દેશ	૮૫૨	૪૨૩	૧૪
મોકલેલું	૧૪૮૨	૬૮૪	૩૪	—: ય :—			
મોક્ષ	૭૪	૧૮	૨૪	યક્ષ	૧૮૪	૮૪	૩૪
મોગરો	૧૧૪૮	૫૩૧	૮	યક્ષકર્દમ	૬૩૮	૨૮૨	૪૮
મોચી	૮૧૪	૪૦૩	૪૫	યજુર્વેદ જાણનાર	૮૧૮	૨૬૩	૨૧
મોજડી	૮૧૫	૪૦૪	૪	યજ્ઞ	૮૨૦	૨૬૩	૪૧
મોટા પેટવાળો	૪૫૦	૧૮૬	૫૮	યજ્ઞ કરવાના સ્વભાવવાળો	૮૧૮	૩૬૨	૪૦
” ”	૪૫૮	૨૦૧	૧૪	યજ્ઞની આમિક્ષા	૮૩૧	૩૬૮	૫
મોટા માથાવાળી નાની કીડી	૧૨૦૭	૫૫૮	૨૦	યજ્ઞની ભૂમિ	૮૨૪	૩૬૫	૧૮
મોટાં માછલાં	૧૩૪૮	૬૧૮	૪૮	યજ્ઞની વાડ	૮૨૪	૩૬૫	૧૧
મોટાં મોજાં	૧૦૭૫	૪૮૬	૫૨	યજ્ઞની વેદી	૮૨૪	૩૬૫	૧૮
મોટી કીડી	૧૨૦૬	૫૫૮	૧૩	યજ્ઞનું ઇષ્ટાપૂર્તકર્મ	૮૩૫	૩૬૮	૪૮
” -ગરોળી	૧૨૮૮	૫૮૮	૧	યજ્ઞનું ઘૃતપાત્ર	૮૨૮	૩૬૭	૨૫
” -ગુંદી	૧૧૪૪	૫૨૮	૩૬	યજ્ઞનું જુહૂપાત્ર	૮૨૮	૩૬૭	૨૦
” -જવાળા	૧૧૦૨	૫૦૪	૪૪	યજ્ઞનું પાત્ર	૮૨૮	૩૬૭	૫૭
” -ડાળી	૧૧૧૮	૫૧૩	૩૪	યજ્ઞનું પાત્રવિશેષ	૮૨૮	૩૬૭	૧૪
” -નદી	૧૦૮૦	૪૮૬	૧૫	યજ્ઞનું પૂર્તકર્મ	૮૩૪	૩૬૮	૩૩
” -નસ	૬૩૧	૨૭૮	૨૪	યજ્ઞમાં ખાતાં વધેલું દ્રવ્ય	૮૩૪	૩૬૮	૧૮
” -બહેન	૩૩૫	૧૫૦	૪	યજ્ઞનું શેષ દ્રવ્ય	૮૩૪	૩૬૮	૧૬
મોટું કુડલું	૧૦૨૫	૪૬૦	૩૪	યજ્ઞમાં થતો પશુવધ	૮૩૦	૩૬૭	૩૮
” -વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૧	૧૮	યજ્ઞસ્તંભ	૮૨૪	૩૬૫	૩૨
” -હળ	૮૮૦	૩૮૨	૫૭	યજ્ઞાન્તે શેષ કર્મ	૮૩૪	૩૬૮	૨૮
મોટો ઘડો	૧૦૨૨	૪૫૮	૧૧	યજ્ઞાર્હ	૮૩૦	૩૬૭	૫૦
” -ભાઈ	૫૫૧	૨૪૪	૮	યજ્ઞીય યુપનું કડું	૮૨૫	૩૬૫	૩૮
” -વાછરડો	૧૨૬૦	૫૮૦	૪૨	યત અને યાત	૧૨૩૧	૫૭૦	૩૮
મોતી	૧૦૬૮	૪૮૦	૩૩	યમ	૮૧	૨૧	૨૫
મોતીની છીપ	૧૨૦૪	૫૫૮	૨૮	”	૧૮૪	૭૭	૫૫
મોતીનો હાર	૬૫૮	૨૮૧	૧૩	યમની પુરી	૧૮૬	૭૮	૫૨
મોથ	૧૧૮૩	૫૫૩	૫૬	યમની સ્ત્રી	૧૮૫	૭૮	૪૬
મોદક	૪૦૦	૧૭૭	૩૮	યમનો દાસ	૧૮૬	૭૮	૫૮
મોર	૧૩૧૮	૬૦૬	૮	યમનો પ્રતિહારી	૧૮૬	૭૮	૫૬
મોરથુથુ	૧૦૫૨	૪૭૫	૨૮	યમનો લેખક	૧૮૬	૭૮	૧
મોરના પીછાનો ચાંદો	૧૩૨૦	૬૦૬	૫૧	યમુના	૧૦૮૩	૪૮૧	૨૪
મોરની વાણી	૧૩૨૦	૬૦૬	૨૮	યશ	૨૭૩	૧૨૬	૧૭
મોરનું પીંછું	૧૩૨૦	૬૦૬	૩૩	યાગ કરનાર	૮૧૭	૩૬૨	૧૬
મોરનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૧	યાચક	૩૮૭	૧૭૧	૩૮
મૌન	૭૭	૧૮	૫૧				

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
યાચના	૩૮૮	૧૭૧	૫૭	રતિકાલનો અવ્યક્ત અવાજ	૧૪૦૮	૬૪૭	૭
યાજ્ઞવલ્ક્ય	૮૫૧	૩૭૫	૩૮	રત્ન	૧૦૬૩	૪૭૮	૫૨
યુક્તિવાળું વચન	૨૬૮	૧૨૪	૩૭	રથ	૭૫૧	૩૩૧	૩૬
યુગલ	૧૪૨૩	૬૫૪	૪	,, -કાંબળથી ઢંકાયેલ	૭૫૪	૩૩૨	૪૬
યુધિષ્ઠિર	૭૦૭	૩૧૧	૧૬	,, -દેવોનો	૭૫૨	૩૩૧	૫૨
યુદ્ધ	૭૮૬	૩૫૨	૩૩	,, -મહોત્સવનો	૭૫૨	૩૩૧	૪૭
,, -કોલાહલવાળું	૭૮૮	૩૫૪	૨૭	,, -મુસાફરીનો	૭૫૨	૩૩૨	૬
યુદ્ધથી પાછા નહિ ફરનાર	૭૮૫	૩૫૧	૪૧	,, -યુદ્ધનો	૭૫૧	૩૩૧	૩૬
યુદ્ધને યોગ્ય હાથી	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૭	,, -વસ્ત્રથી ઢંકાયેલ	૭૫૪	૩૩૨	૪૬
યુદ્ધનો ઢોલ	૭૮૮	૩૫૪	૨૧	,, -વાઘના ચામડાથી ઢંકાયેલ	૭૫૫	૩૩૨	૬૨
યુદ્ધનો રથ	૭૫૧	૩૩૧	૩૬	,, -શ્વેતકંબલથી ઢંકાયેલ	૭૫૪	૩૩૨	૫૩
યુદ્ધનો શોરબકોર	૧૪૦૪	૬૪૫	૫૦	,, -સ્ત્રીઓ માટે પડદાવાળો	૭૫૩	૩૩૨	૧૨
યુદ્ધ પહેલાં શસ્ત્રપૂજાનું વિધાન	૭૮૮	૩૪૮	૨૧	રથકાર	૮૧૭	૪૦૫	૬
યુદ્ધ માટે સજ્જ હાથી	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૨	રથકારક	૮૮૮	૩૮૬	૪૬
યુદ્ધમાં આગળ જવું	૮૦૦	૩૫૪	૩૬	રથના અંગો	૭૫૮	૩૩૪	૪૨
યુદ્ધમાં કુશળ	૭૮૩	૩૫૦	૪૦	રથનું લોઢાનું ઢાંકણ	૭૫૮	૩૩૪	૩૩
યુદ્ધમાં થતું મદિરાપાન	૮૦૨	૩૫૫	૨૬	રથને યોગ્ય ઘોડો	૧૨૩૪	૫૭૨	૩૨
યુવતીઓનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૮	રથનો સમૂહ	૧૪૨૨	૬૫૩	૨૪
યુવરાજ	૩૩૨	૧૪૮	૧૨	રથમાં રહી યુદ્ધ કરનાર	૭૬૧	૩૩૬	૮
યુવાન સ્ત્રી	૫૧૧	૨૨૫	૪૫	રથ વગેરેનો અગ્રભાગ	૭૫૭	૩૩૪	૨૫
યુવાની	૩૩૮	૧૫૨	૩૪	રથવાળો	૭૬૧	૩૩૬	૧
યોગના આઠ અંગ	૮૧	૨૧	૨૫	રદ કરેલું	૧૪૭૩	૬૭૬	૨૬
યોગ્ય અયોગ્યની પરીક્ષા	૧૩૭૪	૬૩૦	૨૦	રબારી	૮૮૮	૩૮૨	૩૮
યોનિ	૬૦૮	૨૬૮	૧૫	રમત	૫૫૫	૨૪૫	૩૫
યોનિ અને લિંગ	૬૧૧	૨૭૦	૩	રવૈયાના આકારનું શસ્ત્ર	૭૮૭	૩૪૮	૨૦
યૌવન	૩૩૮	૧૫૨	૩૪	રવૈયો	૧૦૨૩	૪૫૮	૩૫
				રવૈયો બાંધવાનો ખીલો	૧૦૨૩	૪૫૮	૫૨
				રસ-કડવો	૧૩૮૮	૬૩૭	૪૪
રક્તચંદન	૬૪૨	૨૮૪	૨૭	,, -કધાયલો	૧૩૮૮	૬૩૭	૫૬
રક્તકમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૨૮	,, -ખારો	૧૩૮૮	૬૩૭	૩૬
,, -સંધ્યા વિકાસી	૧૧૬૪	૫૩૮	૨૮	,, -ખાટો	૧૩૮૮	૬૩૭	૨૮
રક્ષણ	૧૫૨૩	૬૮૭	૪૬	,, -તીખો	૧૩૮૮	૬૩૭	૫૧
રક્ષણ કરાયેલું	૧૪૮૭	૬૮૬	૨૭	,, -તૂરો	૧૩૮૮	૬૩૭	૫૬
રક્ષણીયને બચાવવું	૧૫૦૨	૬૮૮	૫૦	,, -મધુર	૧૩૮૮	૬૩૭	૧૫
રચના	૧૪૮૮	૬૮૭	૫૦	રસ નવ	૨૮૪	૧૩૫	૨૩
રજ	૫૩૬	૨૩૮	૫	રસજ	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૦
રજસૂનો કાળ	૫૩૬	૨૩૮	૧૭	રસ ધાતુ	૬૨૦	૨૭૩	૪૧
રજસ્વલા	૫૩૪	૨૩૭	૨૧	રસના સ્થાયીભાવ	૨૮૫	૧૩૬	૨
રજસ્વલા કન્યા	૫૩૬	૨૩૭	૫૪	રસાંજન	૧૦૫૩	૪૭૫	૫૦
રજાઈ	૬૭૫	૨૮૮	૩૬	રસાતળ	૧૫૨૫	૬૮૮	૪૮

—: ૨ :—

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
લગામ	૧૨૫૨	૫૭૭	૪૫	લીખ	૧૨૦૮	૫૫૮	૫૦
લંગડો	૪૫૫	૧૮૮	૩૫	લીંબડો	૧૧૩૮	૫૨૫	૨૮
લંગોટી	૬૭૬	૨૮૮	૫૭	લીલા ઘાસવાળો દેશ	૮૫૫	૪૨૪	૧૭
લજ્જા	૩૧૧	૧૪૧	૬૧	લીલી માખી	૧૨૧૪	૫૬૨	૪૭
લજ્જા પામેલું	૧૪૮૪	૬૮૧	૧૧	લીલો પીળો મિશ્રિત વર્ણ	૧૩૮૪	૬૪૦	૫૦
લજ્જાળું	૩૮૦	૧૭૨	૪૫	લીલો વર્ણ	૧૩૮૪	૬૪૦	૫૦
લડાઈમાં જીતેલ	૮૦૬	૩૫૬	૫૩	લીવરના અંદરનો ભાગ	૬૦૫	૨૬૭	૧
લતાગૃહ	૧૧૧૫	૫૧૧	૭	લુહાર	૮૨૦	૪૦૬	૮
લમણાં	૫૭૪	૨૫૪	૮	લૂંટ	૮૦૩	૩૫૫	૫૮
,,	૫૮૨	૨૫૭	૩૩	લેખક	૪૮૩	૨૧૨	૬૩
લંપાક દેશ	૮૬૦	૪૨૫	૫૮	લેણદાર	૮૮૨	૨૮૮	૧૧
લંબાઈ	૧૪૩૧	૬૫૭	૪૬	લેપ	૬૩૮	૨૮૩	૭
લય	૨૮૨	૧૩૩	૨૪	લેપાયેલું	૧૪૮૩	૬૭૮	૫૮
લલાટ	૫૭૩	૨૫૩	૧૫	લેશ	૧૩૬	૪૭	૪
લલાટ ઉપર લટકતા વાળ	૫૬૮	૨૫૧	૩૪	,,	૧૪૨૭	૬૫૫	૫૩
લલાટનું આભૂષણ	૬૫૫	૨૮૮	૫૨	લોક	૧૩૬૫	૬૨૬	૨૫
લવ	૧૩૬	૪૬	૬૧	લોકાપવાદ	૨૭૦	૧૨૫	૧૭
લવણ સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૫	લોકડી	૧૨૮૦	૫૮૪	૪
લવિંગ	૬૪૬	૨૮૬	૧૬	લોકાલોકનામનો પર્વત	૧૦૩૧	૪૬૩	૫૩
લશ્કર	૭૪૫	૩૨૭	૪૪	લોઢાની કડાઈ	૧૦૨૨	૪૫૮	૧
લસણ	૧૧૮૬	૫૫૦	૩૩	લોઢાની કોશ	૧૦૩૮	૪૬૮	૨૧
,, -લાલ	૧૧૮૭	૫૫૦	૪૮	લોઢાની પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૩૨
લાકડાની કોદાળી	૮૭૮	૩૮૬	૨૩	લોઢાનું બપ્તર	૭૬૮	૩૩૮	૧૩
લાકડાનો કીડો	૧૨૦૩	૫૫૭	૫૧	લોઢાનું બાણ	૭૭૮	૩૪૩	૩૦
લાકડી	૭૮૫	૩૪૬	૫૮	લોઢાનો કાટ	૧૦૩૮	૪૬૭	૫૮
લાકડીવાળો	૭૭૧	૩૩૮	૪૪	લોઢાનો ઘણ	૮૨૦	૪૦૬	૧૮
લાખ	૬૮૫	૩૦૪	૧૮	લોઢું	૧૦૩૭	૪૬૭	૨૭
લાંઘણ	૪૭૩	૨૦૮	૧૦	લોધર	૧૧૫૮	૫૩૬	૪૪
લાંચ લેનાર	૪૭૫	૨૦૮	૪૧	લોબાન	૬૪૮	૨૮૭	૧
લાંછન	૧૦૬	૩૫	૪૪	લોભી	૪૨૮	૧૮૮	૧૬
લાંબા અંડવાળો	૪૫૭	૨૦૦	૩૨	લોહી	૬૨૧	૨૭૩	૫૩
લાંબી કંઠી	૬૫૭	૨૮૦	૫૬	લોહી ઝરતું વ્રણ	૪૭૦	૨૦૬	૫૩
લાંબું	૧૪૨૮	૬૫૬	૨૭				
લાંબુ લિંબુ	૧૧૪૮	૫૩૧	૫૫				
લાંબો વખત	૧૫૩૨	૭૦૩	૩૨				
લાલ મિશ્રિત પીળો વર્ણ	૧૩૮૬	૬૪૧	૨૨				
લાળ	૬૩૩	૨૮૦	૧૭				
લાળમાં ઝેરવાળા	૧૩૧૩	૬૦૨	૬૦				
લિંગનો મેલ	૬૩૪	૨૮૦	૩૬				
લિપી	૪૮૪	૨૧૩	૮				

—: વ :—

વંશ	૫૦૩	૨૨૧	૧
વંશજ	૭૧૩	૩૧૩	૨૮
વંશલોચન	૧૧૫૪	૫૩૪	૧૫
વક્ત્રા	૩૪૬	૧૫૬	૨૮
વચન	૨૪૧	૧૧૩	૨૦
વચમાં	૧૫૩૮	૭૦૫	૬૫

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

વ-૧૧૩-વા

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
વચલી આંગળી	૫૮૩	૨૬૨	૨૮	વલ્ગિત	૧૨૪૭	૫૭૬	૪૧
વચલું	૧૪૬૦	૬૭૦	૫૬	વશ થયેલ	૪૩૨	૧૮૦	૩૮
વચ્ચેનું	૧૪૬૦	૬૭૧	૩	વશિષ્ઠ ઋષિ	૮૪૮	૩૭૫	૧૦
વછેરો	૧૨૩૩	૫૭૨	૧૮	વશીકરણ	૧૪૮૮	૬૮૭	૪
વજનમાં સમાનતા	૧૫૧૮	૬૮૫	૨૭	વસુદેવ	૨૨૩	૧૦૫	૫
વજની જવાલા	૧૮૧	૭૫	૨૮	વસ્ત્ર	૬૬૬	૨૮૫	૩
વજનો ધ્વનિ	૧૮૧	૭૫	૩૨	,, -કાણાવાળું	૬૭૮	૩૦૧	૧૪
વટાણા	૧૧૭૦	૫૪૩	૧૧	વસ્ત્રથી ઢંકાયેલો રથ	૭૫૪	૩૩૨	૪૬
વડ	૧૧૩૨	૫૨૧	૨૧	વસ્ત્રની ગાંઠ	૬૭૩	૨૮૮	૩૧
વડ દાદા	૫૫૭	૨૪૬	૨૪	વસ્ત્રની દશીઓ	૬૬૭	૨૮૫	૪૩
વડવાનળ	૧૧૦૦	૫૦૩	૨૫	વસ્ત્રનો છેડો	૬૬૭	૨૮૫	૩૮
વડાં	૪૦૦	૧૭૭	૨૮	વસ્ત્રનો પંખો	૬૮૮	૩૦૫	૨૧
વણકર	૮૧૩	૪૦૨	૫૮	વસ્ત્ર તથા પાંદડાનો શબ્દ	૧૪૦૫	૬૪૫	૫૭
વણકરની સાળ	૮૧૩	૪૦૩	૧૭	વહાણ	૮૭૫	૩૮૫	૧૦
વણવું	૮૧૩	૪૦૩	૧૨	વહાણ ચલાવવાને શક્તિમાન	૮૭૬	૩૮૫	૧૮
વધ માટે ઉદ્યત	૩૭૨	૧૬૬	૨૮	વહાણના વચલા દંડા	૮૭૮	૩૮૬	૧૩
વધ યોગ્ય	૩૭૩	૧૬૬	૩૬	વહાણનું ભાડું	૮૭૮	૩૮૬	૪૬
વધી ગયેલા પાણીનો માર્ગ	૧૦૮૮	૪૮૪	૨૨	વહાણનું સુકાન	૮૭૮	૩૮૬	૩૬
વધેલું	૧૪૮૫	૬૮૫	૧૭	વહાણનો અગ્રભાગ	૮૭૮	૩૮૬	૧૮
વનસ્પતિની છ જાતિ	૧૨૦૧	૫૫૭	૪૦	વહાણવટી	૮૭૫	૩૮૫	૧
વંદન કરનાર	૩૪૮	૧૫૭	૪૦	વહેળાઓ	૧૦૮૮	૪૮૪	૩૧
વમન કરેલું	૧૪૮૫	૬૮૫	૩૫	વાંસ	૧૧૫૩	૫૩૩	૪૧
વમળ	૧૦૮૮	૪૮૩	૫૨	વાંસનો દંડ	૮૧૫	૩૬૧	૬
વરદાન આપનાર	૪૮૦	૨૧૧	૪૦	વાંસનો પરોણો	૧૨૩૦	૫૭૦	૧
વરના મિત્રો	૫૧૭	૨૨૮	૫૫	વાંસનો શબ્દ	૧૪૦૮	૬૪૭	૧૮
વરવહુ	૫૧૮	૨૨૮	૩૮	વાંસળી વગાડનાર	૮૨૫	૪૦૮	૩૧
વરસાદ	૧૬૬	૬૬	૭	વાંસલો	૮૧૮	૪૦૫	૩૩
વરસાદના પાણીથી થતા				વાક્ય	૨૪૨	૧૧૩	૩૦
અનાજવાળો દેશ	૮૫૫	૪૨૪	૩૬	વાગોળ	૧૩૩૭	૬૧૪	૭
વરસાદનો અંતરાય	૧૬૬	૬૬	૧૭	વાધ	૧૨૮૫	૫૮૧	૨૧
વરુ	૧૨૮૧	૫૮૪	૧૪	વાધરી	૮૨૮	૪૦૮	૩૩
વરુણદેવ	૧૮૮	૮૦	૩૨	વાધોડિયું	૮૧૮	૪૦૫	૪૭
વરુનો અવાજ	૧૪૦૭	૬૪૬	૪૮	વાંકા વાળ	૫૬૮	૨૫૧	૨૬
વર્ણ	૧૩૮૨	૫૩૮	૨૧	વાંકું	૧૪૫૬	૬૬૮	૪
,, -કબૂતર જેવો	૧૩૮૪	૬૪૦	૩૫	,,	૧૫૧૫	૬૮૪	૨૪
વર્ણના ભેદ	૧૩૮૨	૬૩૮	૨૧	વાંકું વળેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૬
વર્ણશંકર	૮૮૫	૩૮૫	૩૦	વાંકો ચાલનાર	૪૪૪	૧૮૪	૪૧
વર્તનાર	૩૮૮	૧૭૨	૩૧	વાચાલ	૩૪૭	૧૫૬	૩૬
વર્ધ	૧૫૮	૬૦	૧૮	વાછરડાંનો સમૂહ	૧૪૧૭	૬૫૧	૨૭
,,	૧૫૩૫	૭૦૪	૪૮	વાછરડો	૧૨૬૦	૫૮૦	૩૪

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
વાછોટ	૧૬૫	૬૬	૧	વિકારવાળી આંખ	૫૭૬	૨૫૫	૩
વાજિત્ર	૨૮૬	૧૩૧	૧૭	વિખરાયેલું	૧૪૭૬	૬૭૭	૧૦
વાંછા કરનાર	૩૫૦	૧૫૭	૪૬	વિખ્યાત	૧૪૮૩	૬૮૪	૩૨
વાંઝિયું વૃક્ષ	૧૧૧૬	૫૧૧	૪૩	વિચારણા	૩૨૨	૧૪૫	૫૪
વાટેલી વસ્તુનો લેપ	૬૩૮	૨૮૩	૭	વિચાર રહિત	૧૪૮૭	૬૮૬	૪૭
વાડ	૮૮૨	૪૩૬	૫૩	વિચારેલું	૧૪૭૫	૬૭૭	૪
વાતરોગી	૪૬૦	૨૦૨	૬	વિજય	૮૦૩	૩૫૫	૫૧
વાત્સ્યાયન મુનિ	૮૫૩	૩૭૬	૨૮	વિજય મેળવનાર	૭૮૩	૩૫૦	૪૫
વાનપ્રસ્થ	૮૦૮	૩૫૮	૧૭	વિજળી	૧૧૦૪	૫૦૫	૨૩
વાંદરો	૧૨૮૧	૫૮૪	૨૮	વિજળીનો અગ્નિ	૧૧૦૧	૫૦૩	૩૮
,, -કાળા મુખવાળો	૧૨૮૨	૫૮૪	૫૬	વિતર્ક	૧૫૩૬	૭૦૫	૪
વામ પ્રમાણ	૬૦૦	૨૬૪	૫૭	વિદિશા	૧૬૭	૬૭	૪૫
વામન	૪૫૪	૧૮૮	૫	વિદૂષક	૩૩૧	૧૪૮	૪૭
વાયુ	૧૧૦૬	૫૦૬	૮	વિદ્યાદેવી સોળ	૨૩૮	૧૧૨	૨૩
વાયુનો સમૂહ	૧૪૨૧	૬૫૨	૫૭	વિદ્વાન	૩૪૧	૧૫૩	૨૩
વાવડી	૧૦૮૨	૪૮૭	૧૫	,,	૩૩૨	૧૪૮	૮
વાવીને ખેડેલું	૮૬૮	૪૨૮	૪૮	વિધવા	૫૩૦	૨૩૫	૬
વારંવાર	૧૫૩૧	૭૦૨	૬૧	વિધવાનો પતિ	૫૨૫	૨૩૨	૪૧
વારંવાર બોલવું	૨૭૪	૧૨૭	૨૪	વિધવાનો બ્રાહ્મણ પતિ	૫૨૫	૨૩૨	૪૫
વાર્તા	૨૬૦	૧૨૦	૨૩	વિનીત	૪૩૧	૧૮૦	૧૮
વાર્તિક	૨૫૬	૧૧૮	૩૪	વિન્યાયલ	૧૦૨૮	૪૬૩	૧૨
વાલ	૧૧૭૪	૫૪૪	૪૫	વિપરીત	૧૪૬૫	૬૭૨	૫૦
વાલી	૭૦૪	૩૧૦	૩૮	,,	૧૫૦૧	૬૮૮	૨૮
વાલ્મીકિ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૧૬	વિમાન	૮૮	૨૬	૬
વાસણ	૧૦૨૬	૪૬૦	૫૬	વિમુખ	૧૪૩૭	૬૬૦	૪૦
,,	૧૦૨૬	૪૬૧	૮	વિયોગ	૧૫૧૧	૬૮૨	૨૬
વાસના	૧૩૭૩	૬૩૦	૧	વિરાટ દેશનો હીરો	૧૦૬૬	૪૭૮	૫૮
વાસિત	૪૧૪	૧૮૩	૩૫	વિરુદ્ધ	૪૮૧	૨૧૬	૫
વાસુકિ નાગ	૧૩૦૮	૬૦૨	૧૩	વિરુદ્ધ બોલવું	૧૫૪૨	૭૦૭	૩૭
વાસુદેવ	૬૮૭	૩૦૮	૪૦	વિરુદ્ધ વચન	૨૬૫	૧૨૩	૧૩
વાહન	૭૫૮	૩૩૫	૧૧	વિલખો	૪૩૩	૧૮૦	૫૩
વાહિની	૭૪૮	૩૨૮	૨૫	વિલાપ	૨૭૫	૧૨૭	૩૧
વાહીક દેશ	૮૫૮	૪૨૫	૩૭	વિલેપન	૬૩૫	૨૮૧	૩૪
વાળ બાંધવા માટે				વિવાહ	૫૧૭	૨૨૮	૧
મોતીનો સેરો	૬૫૫	૨૮૦	૬	વિવિધ	૧૪૬૮	૬૭૪	૩૩
વાળમાં ઝેરવાળા	૧૩૧૩	૬૦૨	૬૦	વિશાળ	૧૪૨૮	૬૫૭	૫
વાળી	૬૫૬	૨૮૦	૪૨	વિશાળ છાતીવાળો	૭૮૨	૩૫૦	૨૮
વિકટમાર્ગ	૮૮૫	૪૩૮	૫૩	વિશેષ	૧૫૧૫	૬૮૪	૧૭
,,	૧૫૧૭	૬૮૫	૧૫	વિશેષ પ્રકારની સ્ત્રી	૫૦૪	૨૨૨	૧૦
વિક્સ્વર	૩૫૦	૧૫૭	૬૩	વિશ્વકર્મા	૧૮૨	૭૬	૩૪

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
વિશ્વામિત્ર	૮૫૦	૩૭૫	૨૩	વીરપુરુષની માતા	૫૫૮	૨૪૬	૬૧
વિશ્વાસ	૧૫૧૮	૬૯૫	૪૪	વીર્ય	૬૨૯	૨૭૭	૩૫
વિશ્વાસુ	૭૩૪	૩૨૨	૨૨	વીર્યરહિત ઝેર	૧૩૧૪	૬૦૩	૩
વિષ	૧૧૯૫	૫૫૫	૨૭	વૃક્ષ	૧૧૧૪	૫૦૯	૫૪
વિષમોક્ષત	૧૪૬૮	૬૭૪	૬	વૃક્ષનું મૂળ	૧૧૨૧	૫૧૪	૩૮
વિષયાદિનો સમુદાય	૧૪૧૪	૬૫૦	૨૪	વૃક્ષનો વિસ્તાર	૧૧૨૪	૫૧૬	૫૧
વિષવૈદ્ય	૪૭૪	૨૦૯	૧૬	વૃક્ષાદિનું સત્ત્વ	૧૧૨૧	૫૧૪	૪૮
વિષાદ	૩૧૨	૧૪૨	૧૬	વૃત્તિ	૨૫૭	૧૧૮	૫૨
વિષ્કા	૬૩૪	૨૮૦	૩૯	„	૨૮૫	૧૩૦	૬૪
વિષ્ણુ	૨૧૪	૯૭	૪૬	વૃદ્ધ	૩૩૯	૧૫૨	૩૯
વિષ્ણુના પિતા	૨૨૩	૧૦૫	૫	વૃદ્ધનો સમૂહ	૧૪૧૬	૬૫૧	૨૫
વિષ્ણુના હાથનો મણિ	૨૨૩	૧૦૪	૫૨	વૃદ્ધા	૫૩૪	૨૩૭	૧૭
વિષ્ણુના શત્રુ	૨૧૯	૧૦૩	૧૯	વૃદ્ધાવસ્થા	૩૪૦	૧૫૩	૬
વિષ્ણુના વક્ત્રસ્થાનનો મણિ	૨૨૩	૧૦૪	૫૫	વૃદ્ધિ	૧૫૦૨	૬૮૮	૩૯
વિષ્ણુની ગદા	૨૨૨	૧૦૪	૨૮	વેગ	૪૯૪	૨૧૭	૩૬
વિષ્ણુની તલવાર	૨૨૨	૧૦૪	૨૫	વેગવાળો	૪૯૪	૨૧૭	૨૯
વિષ્ણુનું ચક્ર	૨૨૨	૧૦૪	૪૨	વેગવાળો વરસાદ	૧૬૫	૬૫	૫૭
વિષ્ણુનું વાહન	૨૨૧	૧૦૪	૯	વેચનાર	૮૬૮	૩૮૧	૫૪
વિષ્ણુનું ચિહ્ન	૨૨૧	૧૦૪	૧૯	વેચવાને વિસ્તારેલું દ્રવ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૮
વિષ્ણુનું ધનુષ્ય	૨૨૧	૧૦૪	૩૬	વેચવાને યોગ્ય દ્રવ્ય	૮૭૧	૩૮૩	૧૪
વિષ્ણુનો શંખ	૨૨૨	૧૦૪	૧૩	વેચાણ	૮૭૨	૩૮૩	૩૧
વિસ્તાર	૧૪૩૨	૬૫૮	૧૧	વેણી	૫૭૦	૨૫૧	૫૫
વિસ્તાર પામેલો વેલો	૧૧૧૮	૫૧૨	૪૪	વેદ	૨૪૯	૧૧૫	૫૬
વિહાર	૧૫૦૦	૬૮૮	૩	વેદ જાણનાર વિગ્ર	૮૧૭	૩૬૨	૧૧
વીંછી	૧૨૧૧	૫૬૧	૧૧	વેદના છ અંગ	૨૫૦	૧૧૬	૪૬
વીણા	૨૮૭	૧૩૧	૪૮	વેદના નામ	૨૪૯	૧૧૬	૧૨
વીણાના તારનું બંધન	૨૯૦	૧૩૨	૩૯	વેદરહસ્ય	૨૫૦	૧૧૬	૩૩
વીણાના વાંસની સળી	૨૯૧	૧૩૨	૬૧	વેદરહિત	૮૫૬	૩૭૭	૪૦
વીણાની નીચેનું કાષ્ઠ પાત્ર	૨૯૧	૧૩૨	૪૮	વેદાધ્યયન	૮૪૨	૩૭૨	૩૨
વીણાનો અવાજ	૧૪૦૮	૬૪૭	૧૦	વેદિકા	૧૦૦૪	૪૪૮	૧
વીણાનો નીચલો ભાગ	૨૯૧	૧૩૨	૪૮	વેપાર	૮૬૪	૩૮૦	૨૩
વીણાનો મધ્ય દેડ	૨૯૧	૧૩૨	૪૪	„	૮૬૭	૩૮૧	૧૮
વીણા વગાડનાર	૮૨૪	૪૦૮	૨૬	વેપારી	૮૬૭	૩૮૧	૨૯
વીણા-શિવ વગેરેની	૨૮૮	૧૩૨	૮	વેપારી પાસેથી દાણ લેનાર	૭૨૫	૩૧૮	૧૪
વીંટાપેલું	૧૪૭૪	૬૭૬	૪૨	વેરનો બદલો	૮૦૪	૩૫૬	૮
વીંટી	૬૬૩	૨૯૩	૭	વેલો	૧૧૧૭	૫૧૨	૧૮
વીંધવાનું શસ્ત્ર	૯૦૯	૪૦૧	૧૯	વેશ્યા	૫૩૨	૨૩૬	૪
વીંધવું	૧૫૨૩	૬૯૭	૫૫	વેશ્યાઓનું ઘર	૧૦૦૩	૪૪૭	૧૪
વીંધાયેલ	૧૪૮૬	૬૮૨	૫	વૈદ્ય રત્ન	૧૦૬૩	૪૭૯	૮
વીરપત્ની	૫૧૫	૨૨૮	૧	વૈતરણી	૧૦૮૬	૪૯૩	૧૧

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
વૈદ્ય	૪૭૨	૨૦૮	૧૭	શંકરની જટા	૨૦૦	૮૯	૧૯
વૈમાનિક	૯૨	૨૬	૬૪	શંકરની માતા	૨૦૧	૯૦	૮
વૈર	૭૩૦	૩૨૦	૩૫	શંકરની સ્ત્રી	૨૦૩	૯૦	૫૬
વૈરાગી	૪૯૦	૨૧૫	૫૬	શંકરનું ધનુષ્ય	૨૦૧	૮૯	૩૬
વૈશેષિક	૮૬૨	૩૭૯	૨૫	શંકરનું સુખાસન	૨૦૦	૮૯	૩૦
વૈશ્ય	૮૬૪	૩૮૦	૧૦	શંકા	૩૧૫	૧૪૩	૨૭
વૈશ્યજાતિની સ્ત્રી	૫૨૪	૨૩૧	૪૬	શંખ	૧૨૦૪	૫૫૮	૩૮
વૈશ્યની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૨૦	શંખના આકારવાળી ડોક	૫૮૬	૨૫૯	૨૬
વ્યંજન	૩૯૭	૧૭૫	૫૭	શંખનાગ	૧૩૧૦	૬૦૨	૨૬
વ્યંતર	૯૧	૨૬	૪૪	શંખલા	૧૨૦૫	૫૫૮	૫૪
વ્યવસ્થા કરવી	૭૪૪	૩૨૬	૫૬	શણ	૧૧૭૯	૫૪૬	૩૨
વ્યવહાર	૨૬૨	૧૨૧	૫૭	શણગાર	૬૩૬	૨૮૧	૪૮
વ્યસન	૭૩૮	૩૨૫	૫	શણનું ખેતર	૯૬૭	૪૨૮	૫૯
વ્યસની	૩૮૧	૧૬૯	૨૭	શણ વગેરેનું વસ્ત્ર	૬૬૯	૨૯૬	૩૬
”	૪૩૪	૧૯૧	૨૮	શત્રુ	૭૨૮	૩૧૯	૨૮
વ્યાકુલ	૩૬૬	૧૬૩	૫૨	શત્રંજય	૧૦૩૦	૪૬૩	૨૦
વ્યાજ	૮૮૧	૩૮૭	૩૪	શત્રુના સૈન્યથી પીડા	૮૦૦	૩૫૪	૪૫
વ્યાજથી આજીવિકા ચલાવનાર	૮૮૦	૩૮૭	૯	શત્રુ પ્રતિ જનાર	૭૯૨	૩૫૦	૨૩
વ્યાજનો ધંધો	૮૮૦	૩૮૭	૨૪	શત્રુ સામે જવું	૭૯૦	૩૪૯	૫૨
વ્યાજબી	૭૪૩	૩૨૬	૩૯	શનિ	૧૨૦	૪૨	૧૯
વ્યાડિ મુનિ	૮૫૨	૩૭૬	૬	શબ્દ	૧૩૯૯	૬૪૩	૨૫
વ્યાધિ	૩૧૨	૧૪૨	૨૬	શબ્દકોશ	૨૫૮	૧૧૯	૨૭
વ્યાન વાયુ	૧૧૦૯	૫૦૮	૪	શબ્દનો વિસ્તાર	૧૪૩૨	૬૫૮	૨૦
વ્યાસ ઋષિ	૮૪૬	૩૭૪	૨૭	શમ	૩૦૪	૧૩૯	૫
વ્યાસની માતા	૮૪૭	૩૭૪	૪૪	શમી ધાન્ય	૧૧૮૧	૫૪૭	૩૬
વ્રણ શોધવાનું શસ્ત્ર	૯૨૪	૪૦૭	૫૯	શયન આસન	૬૮૫	૩૦૪	૧૫
વ્રત	૮૪૩	૩૭૩	૧૨	શય્યા	૬૮૨	૩૦૨	૫૬
વ્રત ધારીનું ભૂમિશયન	૮૧૦	૩૫૮	૫૧	શરણાર્થી	૪૭૯	૨૧૧	૨૮
વ્રતભંગ કરનાર બ્રહ્મચારી	૮૫૪	૩૭૬	૪૫	શરારી પક્ષી	૧૩૩૮	૬૧૪	૨૯
—: શ :—				શરીર	૫૬૩	૨૪૮	૩૩
શકુલ મચ્છ	૧૩૪૫	૬૧૮	૧૯	શરીર મધ્ય	૬૦૭	૨૬૭	૫૨
શકુલ મચ્છનો બાલક	૧૩૪૫	૬૧૮	૧૮	શરાવતી નદીનો પશ્ચિમ			
શકોરું	૧૦૨૪	૪૬૦	૪	અને ઉત્તર દેશ	૯૫૨	૪૨૩	૭
શક્તિ	૭૯૬	૩૫૨	૪	શરાવતી નદીનો પૂર્વ			
શક્તિ આદિ શસ્ત્રોના ભેદો	૭૮૭	૩૪૮	૩૮	અને દક્ષિણ દેશ	૯૫૨	૪૨૩	૧
શક્તિવાળો	૭૭૧	૩૩૯	૪૪	શરૂઆત	૧૫૧૦	૬૯૧	૪૬
શંકર	૧૯૫	૮૫	૬	શસ્ત્ર	૭૭૩	૩૪૦	૧૯
શંકરના ગણો	૨૦૧	૯૦	૨૫	શસ્ત્ર કળાનો અભ્યાસ	૭૮૮	૩૪૮	૫૯
શંકરના ત્રણ ગણો	૨૧૦	૯૫	૧૫	શસ્ત્રાભ્યાસનું સ્થાન	૭૮૮	૩૪૯	૧૧
				શસ્ત્રાભ્યાસનો રથ	૭૫૨	૩૩૧	૫૭

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
શસ્ત્રો વડે જીવનાર	૭૬૯	૩૩૯	૨૨	શીંગ	૧૧૩૦	૫૨૦	૧૩
„ „	૮૫૮	૩૭૮	૧૦	શીંગડું	૧૨૬૪	૫૮૨	૨૯
શાક	૩૯૭	૧૭૫	૫૭	શીત	૧૩૮૫	૬૩૫	૩૭
„	૧૧૮૪	૫૪૯	૧૭	શીશોળિયું	૧૨૯૬	૫૯૬	૪૭
શાકનું ખેતર	૯૬૫	૪૨૮	૩૦	શુક ગ્રહ	૧૧૯	૪૧	૬૦
શાંતિધર	૯૯૭	૪૪૪	૫૧	શુક અને રુધિરનું મિશ્ર	૫૪૦	૨૩૯	૩૯
શાપ	૨૭૨	૧૨૫	૪૭	શુક્લ પક્ષ	૧૪૭	૫૩	૨૬
શાલવૃક્ષ	૧૧૩૮	૫૨૫	૧૪	શુક્લ પક્ષને અંતે થતો પક્ષ	૮૨૩	૩૬૪	૫૫
શાશ્વત	૧૪૫૨	૬૬૭	૩૦	શુક્લ વર્ણ	૧૩૯૨	૬૩૯	૨૫
શાસન કરનાર	૪૮૮	૨૧૫	૨૩	શુભ વચન	૨૭૩	૧૨૬	૫૩
શાસ્ત્રજ્ઞ	૪૮૩	૨૧૨	૫૮	શુષ્ક માંસ	૬૨૪	૨૭૫	૨૭
શાસ્ત્રનો સંસ્કારી	૩૪૫	૧૫૫	૫૦	શૂક ધાન્ય	૧૧૮૧	૫૪૭	૪૦
શાસ્ત્રવિદ્	૩૪૫	૧૫૫	૬૦	શૂદ્ર	૮૯૪	૩૯૫	૭
શાસ્ત્રાધારનું સંગીત	૨૭૯	૧૨૮	૫૬	શૂદ્ર જાતિની સ્ત્રી	૫૨૪	૨૩૧	૨૭
શાહુડી	૧૨૯૬	૫૯૬	૪૭	શૂદ્રના ધનથી હોમ કરનાર	૮૬૧	૩૭૮	૫૬
શાહુડીની શયી	૧૨૯૬	૫૯૭	૮	શૂદ્રની બાર જાતિ	૮૯૫	૩૯૫	૩૦
શાળિ-ચોખા	૧૧૬૯	૫૪૨	૧૬	શૂદ્રની સ્ત્રી	૫૨૩	૨૩૧	૨૦
શિકાર	૯૨૭	૪૦૯	૨૦	શૂન્ય	૧૪૪૬	૬૬૪	૪૫
શિકારી	૯૨૭	૪૦૯	૧૧	શેરડી	૧૧૯૪	૫૫૪	૨૪
શિકારી કૂતરો	૧૨૮૧	૫૮૯	૪૨	શેરડીનું મૂળ	૧૧૯૪	૫૫૪	૫૪
શિક્ષિકા	૫૨૪	૨૩૧	૪૦	શેરડી વગેરેનો દારુ	૯૦૪	૩૯૯	૩
શિખંડ	૪૦૩	૧૭૯	૨૦	શેરી	૯૮૧	૪૩૬	૧૪
શિખર	૧૦૩૨	૪૬૪	૨૧	શેષનાગ	૧૩૦૭	૬૦૧	૫૮
„	૧૧૨૧	૫૧૪	૨૮	શોક	૨૯૯	૧૩૭	૨૩
શિખા	૫૭૧	૨૫૨	૨૯	શોશનદી	૧૦૯૦	૪૯૬	૯
શિખિકાદિ	૭૫૮	૩૩૪	૪૯	શોધનાર	૪૯૧	૨૧૬	૧૦
શિયાળ	૧૨૮૯	૫૯૩	૨૦	શોધેલું	૧૪૯૧	૬૮૩	૬૧
શિયાળને મળનું પ્રાણી	૧૨૯૧	૫૯૪	૯	શોભા	૧૫૧૨	૬૯૨	૩૪
શિલાજીત	૧૦૬૨	૪૭૮	૧૪	શોભાવનાર	૩૮૯	૧૭૨	૧૭
શિલ્પકળા	૯૦૦	૩૯૭	૯	શમશાન	૯૮૯	૪૪૦	૨૭
શિલ્પ જાણનાર સ્ત્રી	૫૨૧	૨૩૦	૧૦	શ્યામવર્ણ	૧૩૯૭	૬૪૨	૮
શિલ્પશાળા	૧૦૦૦	૪૪૫	૫૬	શ્યેનપક્ષી	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૬
શિલ્પી	૮૯૯	૩૯૬	૫૩	શ્યેન વગેરે પક્ષી	૧૩૪૨	૬૧૬	૫૫
શિલ્પીનો સમુદાય	૮૯૯	૩૯૭	૫	શ્રદ્ધા રહિત	૮૫૮	૩૭૮	૧૯
શિશુમાર મચ્છ	૧૩૫૦	૬૨૦	૨૦	શ્રદ્ધાલુ	૪૯૦	૨૧૫	૪૪
શિશુમાર જેવો મચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૩૪	શ્રીમંતના ઘરોની રચના	૧૦૧૫	૪૫૪	૩૩
શિષ્ય	૭૯	૨૦	૩૨	શ્રુત કેવલી છ	૩૩	૧૧	૩૫
શીકું	૩૬૪	૧૬૩	૧૧	શ્રુતિનું સંસ્કારપૂર્વક ગ્રહણ	૮૪૧	૩૭૨	૨૬
શીઘ્રતા	૩૨૨	૧૪૫	૪૩	શ્રેણિક રાજા	૭૧૨	૩૧૨	૫૬
શીઘ્રાદિ ગતિવાળું નૃત્ય	૨૯૨	૧૩૩	૩૦	શ્રેણી	૧૪૨૩	૬૫૩	૩૧

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
શ્રેષ્ઠ	૧૪૩૯	૬૬૧	૩૩	સત્ય	૨૬૪	૧૨૨	૫૦
શ્રેષ્ઠ વક્તા	૩૪૬	૧૫૬	૧૦	સત્ય રહિત	૪૯૨	૨૧૬	૪૧
શ્વાસ	૧૩૬૮	૬૨૭	૩૨	સધવા	૫૩૦	૨૩૫	૧
શ્વેત વર્ણ	૧૩૯૨	૬૩૯	૨૫	સંતતિ	૫૪૨	૨૪૦	૫૫
શ્વેતક્રમળ	૧૧૬૨	૫૩૮	૨૧	સંતાપેલું	૧૪૯૩	૬૮૪	૪૦
,, -સંધ્યા વિકાસી	૧૧૬૫	૫૩૯	૩૭	સંતાપેલું	૧૪૮૩	૬૮૦	૨૪
શ્વેત કોઢ	૪૬૬	૨૦૫	૫	સંદેશો	૨૭૬	૧૨૭	૫૮
શ્વેત કોઢના રોગવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૪૩	સંધ્યા	૧૪૦	૪૯	૧૮
--: સ :--				સંધ્યા વિકાસી રાતું ક્રમળ	૧૧૬૪	૫૩૯	૨૮
સંલગ્ન	૧૪૫૧	૬૬૭	૧	સંધ્યા વિકાસી શ્વેત ક્રમળ	૧૧૬૫	૫૩૯	૩૭
સંશય	૧૩૭૫	૬૩૦	૪૮	સંન્યાસ	૮૦૯	૩૫૮	૨૨
સંશયાલુ	૪૪૫	૧૯૪	૪૪	સપ્તર્ષિ	૧૨૪	૪૩	૬૧
સંસારી	૧૩૬૬	૬૨૬	૪૮	સપ્તપર્ણ	૧૧૩૩	૫૨૨	૧૮
સંસ્કારહીન બ્રાહ્મણ	૮૫૪	૩૭૬	૫૦	સપ્તસ્વર	૧૪૦૧	૬૪૪	૧૨
સપ્તી	૫૨૯	૨૩૪	૪૫	સફેદ વર્ણ	૧૩૯૨	૬૩૯	૨૫
સપ્તીને બોલાવવું	૩૩૪	૧૪૯	૫૪	સફેદ કેશ	૫૭૧	૨૫૨	૨૩
સગડી	૧૦૨૦	૪૫૭	૪૭	સફેદ તેતર	૧૩૩૮	૬૧૪	૪૬
સગો પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૨૧	સફેદ સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૪૧
સગો ભાઈ	૫૫૦	૨૪૩	૪૪	સભા	૪૮૧	૨૧૨	૫
સંકલ્પ	૧૩૭૦	૬૨૮	૧૮	સભાગૃહ	૯૯૭	૪૪૫	૩
સંક્ષેપ	૧૪૩૨	૬૫૮	૨૫	સભ્ય	૪૮૦	૨૧૧	૫૪
સંખ્યા	૮૭૨	૩૮૩	૪૫	સમપાણીવાળું દહી	૪૦૯	૧૮૧	૪૭
સંગમ	૧૫૦૮	૬૯૧	૪	સમયે દાંત વિનાનો ટૂંકો હાથી	૧૨૧૯	૫૬૫	૩૩
સંગીત	૨૭૯	૧૨૮	૫૬	સમ રાત્રિ-દિવસ	૧૪૬	૫૩	૬
સંગ્રહ (અર્થવિશેષનો)	૨૫૭	૧૧૯	૧	સમરાંગણમાં થતું નૃત્ય	૨૮૧	૧૨૯	૫૦
સંગ્રહણી	૪૭૧	૨૦૭	૩૮	સમર્થ	૪૯૧	૨૧૬	૧૭
સજાતીય-વિજાતીય				સમસ્ત	૧૪૩૩	૬૫૮	૩૨
પ્રાણિસમુદાય	૧૪૧૨	૬૪૯	૪૩	સમળી	૧૩૩૪	૬૧૨	૪૩
સજાતીય પ્રાણિસમુદાય	૧૪૧૩	૬૪૯	૬૧	સમાધાન	૧૩૭૮	૬૩૨	૩
સજ્જન	૩૭૯	૧૬૮	૫૯	સમાધિ	૮૫	૨૨	૧
સંચળ	૯૪૩	૪૧૯	૨૫	સમાન આચારવાળા	૮૦	૨૧	૧
સંચળ-કાળો	૯૪૩	૪૧૯	૩૬	સમાન આચરણવાળાનો સમૂહ	૧૪૧૩	૬૫૦	૬
સઢ	૮૭૭	૩૮૬	૭	સમાન જાતીય ચેતન			
સતત ઉઘમી	૩૫૪	૧૫૯	૨૬	જડનો સમૂહ	૧૪૧૩	૬૫૦	૧૩
સતલજ નદી	૧૦૮૪	૪૯૧	૬૦	સમાન વાયુ	૧૧૦૯	૫૦૭	૫૨
સતાર	૨૮૮	૧૩૨	૧	સમાપ્તિ	૧૫૧૪	૬૯૩	૫૩
સતીપુત્ર	૫૪૬	૨૪૨	૨૧	સમિધકાષ્ઠ પ્રસેપ			
સત્તા	૧૫૪૧	૭૦૭	૩૩	સમયની ઋચા	૮૨૭	૩૬૬	૨૫
સત્તાવીશ મોતીઓની માળા	૬૬૨	૨૯૨	૨૬	સમીપ	૧૪૫૦	૬૬૬	૨૯
				સમુદાય	૧૪૧૧	૬૪૮	૨૧

ગુજરાતીશબ્દાનુક્રમણિકા

સ-૧૧૧-સા

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
સમુદાય	૧૫૨૪	૬૮૮	૨૫	સર્પનું શરીર	૧૩૧૫	૬૦૩	૧૨
સમુદાય સાથે આજી- વિકા ચલાવનાર	૪૮૦	૨૧૧	૪૭	સર્વ	૧૪૩૩	૬૫૮	૩૨
સમુદ્ર	૧૦૭૩	૪૮૫	૧૫	સર્વ અંગ દંકાય તેવું વસ્ત્ર	૬૭૮	૩૦૦	૪૭
સમુદ્ર કાંઠાની ભુમિ	૧૦૭૭	૪૮૭	૪૭	સર્વ તરફ વ્યાપવું	૧૫૧૭	૬૮૫	૩
સમુદ્રફળ	૧૧૪૫	૫૨૮	૧૮	સર્વ જાતનું તૃણ	૧૧૮૫	૫૫૫	૧૭
સમુદ્રફેણ	૧૦૭૭	૪૮૭	૧૮	સર્વનું ખાનાર	૪૨૮	૧૮૮	૫૫
સમુદ્રનું લવાણ	૮૪૧	૪૧૮	૩૧	સર્વનો પૂજક	૪૪૪	૧૮૪	૨૧
સમુદ્ર-સાત	૧૦૭૫	૪૮૭	૨૫	સર્વ પાપના ક્ષયનો મંત્ર	૮૪૪	૩૭૩	૩૭
સમૂહ	૧૪૧૧	૬૪૮	૨૧	સર્વવિદ્યા	૨૫૮	૧૧૮	૨૨
સમૃદ્ધિ	૩૫૭	૧૬૦	૪૦	સલ્લકી વૃક્ષ	૧૧૫૨	૫૩૩	૩૧
સંપ્રદાય	૮૦	૨૧	૧૦	સવાર, પ્રભાત	૧૫૩૩	૭૦૩	૬૧
,,	૧૫૩૭	૭૦૫	૨૩	સસરો	૫૫૮	૨૪૭	૬
સંબોધન	૨૬૧	૧૨૧	૨૪	સસલો	૧૨૮૫	૫૮૬	૪૦
સંબોધન અર્થમાં અવ્યય	૧૫૩૭	૭૦૫	૩૮	સહદેવ	૭૧૦	૩૧૨	૧૮
સંમુખ	૧૪૩૭	૬૬૦	૩૩	સહરીમચ્છ	૧૩૪૬	૬૧૮	૪૮
સંમૂર્ચનોદ્ભવ	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૭	સહીનો ખડીઓ	૪૮૪	૨૧૩	૨૧
સરગવો	૧૧૩૪	૫૨૨	૨૨	સળી	૮૨૦	૪૦૬	૨૮
,, -સફેદ	૧૧૩૪	૫૨૨	૪૧	સળેખમ	૪૬૮	૨૦૫	૫૩
સરલતા	૧૩૭૭	૬૩૧	૫૪	સાકર	૪૦૨	૧૭૮	૩૮
સરવો	૮૨૮	૩૬૭	૫	,, -સામાન્ય	૪૦૩	૧૭૮	૫૦
સરવાળો	૧૪૮૫	૬૮૧	૧૬	સાક્ષી	૮૮૨	૩૮૮	૧૬
સરસવ	૧૧૮૦	૫૪૭	૧૫	સાંકડું	૧૫૦૪	૬૮૮	૪૩
,, -ધોળા	૧૧૮૦	૫૪૭	૨૮	સાંખ્ય	૮૬૨	૩૭૮	૧૮
સરસ્વતી-વાણી	૨૪૧	૧૧૨	૪૮	સાજી	૮૪૫	૪૨૦	૧૪
સરસ્વતી નદી	૧૦૮૫	૪૮૨	૪૬	સાજીખાર	૮૪૫	૪૨૦	૭
સરસ્વતી અને દૃષ્ટતીનો મધ્યભાગ	૮૪૮	૪૨૨	૩૬	સાંજે	૧૫૩૧	૭૦૩	૫
સરળ	૩૭૫	૧૬૭	૨૦	સાટામાં લીધેલી વસ્તુ	૮૮૧	૩૮૭	૫૩
,,	૩૭૬	૧૬૭	૨૮	સાટું	૮૭૦	૩૮૨	૩૧
,,	૪૩૩	૧૮૦	૫૮	સાઠી ચોખા	૧૧૬૮	૫૪૨	૧૦
,,	૧૪૫૬	૬૬૮	૫૨	સાઠી ચોખાનું ખેતર	૮૬૬	૪૨૮	૩૫
સરાણિયો	૮૧૬	૪૦૪	૪૦	સાઠી	૬૭૫	૨૮૮	૨૮
સર્પ	૧૩૦૨	૫૮૮	૩૧	સાણસી	૮૦૮	૪૦૧	૩૫
,, -ઉતરેલી કાંચળી વાળો	૧૩૧૨	૬૦૨	૪૫	સાંઠો	૧૧૮૨	૫૪૮	૨૭
,, -આયના જેવી નાસિકાવાળો	૧૩૦૬	૬૦૧	૨૫	સાંઢ	૧૨૫૮	૫૮૦	૧૨
,, -બે મુખવાળો	૧૩૦૪	૬૦૦	૪૨	સાત જાતના કાગડા	૧૩૨૩	૬૦૭	૪૮
,, ,,	૧૩૦૫	૬૦૧	૭	સાત બુદ્ધ	૨૩૫	૧૧૧	૨૮
સર્પની કાંચળી	૧૩૧૫	૬૦૩	૪૬	સાતમા બુદ્ધના નામ	૨૩૬	૧૧૧	૪૦
સર્પની દાઢ	૧૩૧૫	૬૦૩	૧૫	સાત્ત્વિક ભાવ સાત	૫૦૮	૨૨૪	૨૬
				સાથળ	૬૧૩	૨૭૧	૧૬
				સાદડી	૧૦૧૭	૪૫૫	૪૧

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
સાથે	૧૫૨૭	૭૦૦	૫૨	સિદ્ધ થયેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૧૨
સાથે જનાર	૪૪૪	૧૮૪	૩૮	સિન્દુવાર વૃક્ષ	૧૧૪૭	૫૩૦	૨૪
સાથે જમવું	૪૨૫	૧૮૭	૪૦	સિન્દૂર	૧૦૬૧	૪૭૭	૫૧
સાથે પીવું	૮૦૭	૪૦૦	૨૫	સિંધવ	૮૪૧	૪૧૮	૪૫
સાધારણ	૧૪૭૨	૬૭૫	૩૪	સીંચાણો	૧૩૩૪	૬૧૨	૫૬
સાધારણ બાગ	૧૧૧૨	૫૦૮	૨૭	સીતા	૭૦૩	૩૧૦	૧૫
સાધારણ સ્ત્રીનો ચણિયો	૬૭૪	૨૮૮	૧	સીમન્તક-નરક	૧૩૬૨	૬૨૩	૪૮
સાધુચર્યા	૧૫૦૧	૬૮૮	૨૦	સીમાડો	૮૬૩	૪૨૭	૩૧
સાફ કરવું	૬૩૬	૨૮૧	૫૫	સીવણ વૃક્ષ	૧૧૪૩	૫૨૮	૧૭
સાફ કરાયેલું ધાન્ય	૧૧૮૩	૫૪૮	૧૦	સીવવું	૮૧૨	૪૦૨	૪૨
સાબર મીઠું	૮૪૨	૪૧૮	૧	સીવેલું	૧૪૮૭	૬૮૨	૨૪
સામ	૭૩૬	૩૨૪	૨૧	સીસું	૧૦૪૦	૪૬૮	૧
સામવેદ જાણનાર	૮૧૮	૩૬૩	૩૨	સુકાઈ જવું	૩૮૪	૧૭૪	૮
સામાન્ય	૧૫૧૫	૬૮૪	૭	સુકાની	૮૭૬	૩૮૫	૨૫
સામાન્ય રાણીઓ	૫૨૦	૨૩૦	૭	સુખ	૧૫૩૫	૭૦૪	૨૮
સામો કાંઠો	૧૦૭૮	૪૮૮	૩૮	„	૧૩૭૦	૬૨૮	૨૩
સાંબેલું	૧૦૧૭	૪૫૫	૪૮	સુખડ	૬૪૧	૨૮૪	૨
સાંભળવામાં તત્પર	૪૩૨	૧૮૦	૩૪	સુગંધ	૧૩૮૦	૬૩૮	૧૩
સાચંકાળ	૧૪૦	૪૮	૫	સુગંધી ચોખા	૧૧૬૮	૫૪૨	૨૮
સારંગીનો ગજ	૨૮૪	૧૩૫	૧૪	સુગંધી ઘઉંલો	૧૧૪૮	૫૩૧	૩૮
સારથિ	૭૬૦	૩૩૫	૩૩	સુગંધી ચૂર્ણ	૬૩૭	૨૮૨	૧૧
સારસ પક્ષી	૧૩૨૮	૬૦૮	૪૧	સુગંધી વાળો	૧૧૫૮	૫૩૮	૪
સારસી	૧૩૨૮	૬૦૮	૫૨	સુગ્રીવ	૭૦૫	૩૧૦	૪૪
સારી ભૂમિવાળો	૮૫૩	૪૨૩	૨૧	સુઘરી	૧૩૪૧	૬૧૬	૪૨
સારી માટી	૮૪૦	૪૧૮	૨૧	સુતાર (સુથાર)	૮૧૭	૪૦૧	૬
સારી રીતે નિશ્ચિત થયેલું	૧૪૮૧	૬૮૩	૫૬	સુંદર	૧૪૪૪	૬૬૩	૨૫
સારું આચરણ	૮૧૧	૩૫૮	૧૨	સુંદર સ્ત્રીનો ચણિયો	૬૭૩	૨૮૮	૪૬
સારું નસીબ	૧૩૭૮	૬૩૨	૪૮	સુભટ	૩૬૫	૧૬૩	૨૭
સારું વચન	૨૭૬	૧૨૭	૫૫	„	૭૬૩	૩૩૬	૩૮
સારો માર્ગ	૮૮૪	૪૩૮	૫	સુભટનો સિંહનાદ	૧૪૦૪	૬૪૫	૨૮
સાલિવાહન	૭૧૨	૩૧૨	૫૮	સુભટનો ધ્વનિ	૧૪૦૪	૬૪૫	૩૬
સાલ્વદેશ	૮૫૭	૪૨૫	૮	સુરંગ	૮૮૫	૪૩૮	૧
સાવરણી	૧૦૧૫	૪૫૫	૭	સુરમો	૧૦૫૧	૪૭૫	૧૧
સાસુ	૫૫૮	૨૪૭	૧	„ -કાળો	૧૦૬૨	૪૭૮	૨૮
સાસુ-સસરો	૫૬૦	૨૪૭	૩૫	સુરા સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૫
સાહી	૪૮૪	૨૧૩	૨૭	સુરા બીજ	૮૦૪	૩૮૮	૩૮
સાળો	૫૫૨	૨૪૪	૨૮	સુવર્ણ	૧૦૪૩	૪૭૦	૧૩
સિંહ	૧૨૮૩	૫૮૦	૪૪	સુવર્ણ ઉપરનો અધિકારી	૭૨૩	૩૧૭	૨૫
સિંહ જેવા સંઘયણવાળો	૩૫૫	૧૫૮	૪૦	સુવર્ણ કુંડલ	૬૫૬	૨૮૦	૧૮
સિંહાસન	૭૧૭	૩૧૪	૨૨	સુવર્ણની પ્રતિમા	૧૪૬૪	૬૭૨	૪૪

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
સુવર્ણ પલ પ્રમાણ	૮૮૪	૩૮૮	૫૩	સૈંધવ	૯૪૧	૪૧૮	૪૫
સુવર્ણાદિ ધાતુ	૧૦૩૯	૪૬૮	૧૦	સૈન્યના ભેદ	૭૪૮	૩૨૯	૨૫
સુવાવડનું ઘર	૯૯૭	૪૪૫	૧૧	સૈન્યની રચના	૭૪૭	૩૨૮	૩૭
સુવાસ	૧૩૯૧	૬૩૮	૪૦	સૈન્યનું સજ્જ કરવું	૭૪૯	૩૩૧	૧
સૂકું છાણ	૧૨૭૨	૫૮૬	૨૬	સૈન્યનો પાછળો ભાગ	૭૪૭	૩૨૯	૯
સૂકું ફળ	૧૧૩૦	૫૧૯	૪૫	સોગન, સોગંદ	૨૬૨	૧૨૨	૬
સૂક્ષ્મ	૧૪૨૭	૬૫૫	૪૪	સોગઠી	૪૮૬	૨૧૪	૪૯
સૂંઠ	૪૨૦	૧૮૫	૪૬	સોજો	૪૬૮	૨૦૬	૧૩
સુંઢ	૧૨૨૪	૫૬૭	૯	સોથી અધિક સંખ્યા	૧૪૨૫	૬૫૪	૪૭
સુંઢનો અગ્રભાગ	૧૨૨૪	૫૬૭	૧૫	સોનાની ઝારી	૭૧૮	૩૧૪	૫૧
સુંઢમાંથી ઉડતા જલકણ	૧૨૨૩	૫૬૭	૪	સોનાનો કર્ષ	૮૮૪	૩૮૯	૩૬
સૂતર	૯૧૩	૪૦૩	૨૩	સોના-રૂપાની મિશ્રધાતુ	૧૦૪૭	૪૭૩	૨૩
સૂતેલા સૈન્ય ઉપર આક્રમણ	૮૦૧	૩૫૪	૫૮	સોના-રૂપા સિવાય ધાતુ	૧૦૪૬	૪૭૨	૪૬
સૂતેલો	૪૪૩	૧૯૪	૧	સોની	૯૦૮	૪૦૦	૪૫
સૂતો હોય ને સૂર્યોદય થાય	૮૬૦	૩૭૮	૩૫	સોનું	૧૦૪૩	૪૭૦	૧૩
સૂત્ર	૨૫૪	૧૧૭	૪૮	સોનું રૂપું	૧૦૪૫	૪૭૨	૨૮
સૂત્રધાર	૩૩૦	૧૪૮	૨૫	સોપારી	૧૧૫૪	૫૩૪	૨૫
સૂપડું	૧૦૧૭	૪૫૬	૧૯	સોપારીનું ઝાડ	૧૧૫૫	૫૩૪	૩૪
સૂરણકંદ	૧૧૮૯	૫૫૨	૧૦	સોમયજ્ઞ કરનાર	૮૧૭	૩૬૨	૩૩
સૂર્ય	૯૫	૨૭	૩૬	સોમયજ્ઞનો ઇષ્ટિ	૮૨૩	૩૬૫	૧
સૂર્યકાન્તમણિ	૧૦૬૭	૪૮૦	૧૨	સોમરસ ખેંચી યજ્ઞ કરનાર	૮૧૮	૩૬૨	૪૫
સૂર્ય-ચંદ્ર	૧૨૪	૪૪	૫	સોમરસ પીનાર	૮૧૮	૩૬૨	૫૧
સૂર્યના પારિવારિક દેવો	૧૦૩	૩૩	૪૨	સોય	૯૧૧	૪૦૨	૨૨
સૂર્યનો સારથિ	૧૦૨	૩૩	૧૯	સોયનો દોરો	૯૧૧	૪૦૨	૨૭
સૂર્યનો પુત્ર	૧૦૩	૩૩	૩૨	સોળ દ્રોણ પ્રમાણ	૮૮૬	૩૯૦	૫૩
સૂર્યમંડળ	૧૦૧	૩૨	૬૭	સોળ માસાનું પ્રમાણ	૮૮૪	૩૮૯	૨૪
સૂર્યાસ્ત બાદ આવેલ અતિથિ	૫૦૦	૨૧૯	૬૦	સૌભાગ્યવતીનો પુત્ર	૫૪૭	૨૪૨	૨૬
સેકેલું અગ્ર	૪૧૨	૧૮૨	૪૬	સૌવીર દેશ	૯૬૦	૪૨૬	૪
સેના	૭૪૮	૩૨૯	૨૫	સ્ખલના	૧૫૨૨	૬૯૭	૩૯
સેનાનાં ચાર અંગ	૭૫૧	૨૩૧	૨૯	સ્તન	૬૦૩	૨૬૫	૬૩
સેનાપતિ	૭૨૫	૩૧૮	૧૮	સ્તનનું મુખ	૬૦૩	૨૬૬	૧૫
સેનામુખ	૭૪૮	૩૨૯	૨૫	સ્તંભ	૧૦૧૪	૪૫૪	૧૦
સેંથો	૫૭૧	૨૫૨	૧૭	સ્તંભના આધારભૂત લોકડું	૧૦૦૮	૪૫૦	૪૦
સેવક	૪૯૬	૨૧૮	૧૩	સ્તુતિપાઠક	૭૯૫	૩૫૧	૪૮
સેવ-પાપડ વગેરે	૪૦૦	૧૭૭	૧૬	સ્તુતિપાઠકનો ગ્રન્થ	૭૯૫	૩૫૧	૫૫
સેવા	૪૯૬	૨૧૮	૨૪	સ્ત્રી	૫૦૩	૨૨૧	૨૩
સેવામાં નિમાયેલી વેશ્યા	૫૩૨	૨૩૬	૨૪	,, -અંત:પુરમાં નિમાયેલ	૫૨૧	૨૩૦	૨૨
સેવાળ	૧૧૬૭	૫૪૧	૧૩	,, -અસતી	૫૨૯	૨૩૩	૫૯
સેહલો-માર્જાર વિશેષ	૧૩૦૨	૫૯૯	૧૭	,, -આચાર્યા	૫૨૪	૨૩૧	૨૭
સૈનિક	૭૬૩	૩૩૬	૫૧	,, -ઉન્મત્ત	૫૧૦	૨૨૫	૧૪

સ્ત્રી-૧૦૦૨-સ્વા

અભિધાનચિન્તામણિનામમાલા

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
સ્ત્રી -ઋતુવાળી	૫૩૫	૨૩૭	૨૧	સ્ત્રીનું ધન	૫૦૭	૨૨૩	૧૦
„ -ઋતુ વિનાની	૫૩૪	૨૩૭	૪૯	સ્ત્રીનું નૃત્ય	૨૮૧	૧૨૯	૪૨
„ -કુટુંબવાળી	૫૧૩	૨૨૭	૨૬	સ્ત્રી-પુરુષ યુગલ	૫૩૮	૨૩૮	૪૪
„ -કુલીન	૫૧૫	૨૨૮	૫	સ્ત્રી વેષધારી નટ	૩૨૯	૧૪૮	૭
„ -કોપવાળી	૫૧૦	૨૨૫	૮	સ્થળ	૯૪૦	૪૧૭	૪૦
„ -ગર્ભવતી	૫૩૮	૨૩૮	૫૨	સ્થાન	૯૮૮	૪૪૦	૬
„ -ઘણીવાર પ્રસવ કરનારી	૫૫૮	૨૪૬	૫૨	„	૧૪૯૮	૬૮૭	૧૬
„ -જાણનારી	૫૨૨	૨૩૦	૩૬	સ્થાવર	૧૪૫૪	૬૬૮	૭
„ -દાઢી મૂછવાળી	૫૩૧	૨૩૫	૨૮	સ્થાવર વિષ	૧૧૯૫	૫૫૫	૪૭
„ -દોહદવાળી	૫૩૯	૨૩૯	૯	સ્થિર રાગવાળો	૪૭૬	૨૧૦	૧૮
„ -ધનાદિકની ઇચ્છાવાળી	૫૨૭	૨૩૩	૧૮	સ્થૂળ	૪૪૮	૧૯૬	૫
„ -પરણેલ યુવતી	૫૧૨	૨૨૬	૨૩	સ્નાન	૬૩૮	૨૮૨	૪૧
„ -પહેલી પરણેલી	૫૨૭	૨૩૩	૨૫	સ્નેહ	૧૩૭૭	૬૩૧	૪૩
„ -પુત્ર વિનાની	૫૨૯	૨૩૪	૬૦	સ્નેહાળું	૪૭૮	૨૧૦	૫૯
„ -પુત્ર વિનાની વિધવા	૫૩૦	૨૩૫	૬	સ્પર્ધા	૧૫૧૫	૬૯૪	૩૨
„ -પુરુષના લક્ષણવાળી	૫૩૨	૨૩૫	૫૬	સ્પષ્ટ	૧૪૬૭	૬૭૩	૩૧
„ -પુનર્લગ્ના	૫૨૫	૨૩૨	૨૦	સ્ફોટાપન ઋષિ	૮૫૩	૩૭૬	૧૮
„ -પ્રથમ પરિણીતા	૫૨૭	૨૩૩	૨૫	સ્મૃતિ	૨૫૧	૧૧૭	૧૧
„ -પ્રસૂતા	૫૩૯	૨૩૯	૧૪	„	૩૦૮	૧૪૦	૩૮
„ -પ્રેમી પાસે જનારી	૫૨૯	૨૩૪	૩૫	સ્વચ્છ કરેલું	૪૧૪	૧૮૩	૪૪
„ -બુદ્ધિવાળી	૫૨૨	૨૩૦	૪૪	સ્વચ્છંદી	૩૫૫	૧૫૯	૪૩
„ -મૃતસંતતિવાળી*	૫૩૧	૨૩૫	૨૨	સ્વજન	૫૬૧	૨૪૭	૪૬
„ -મૈથુનની ઈચ્છાવાળી	૫૨૭	૨૩૩	૧૨	સ્વતંત્ર સુથાર	૯૧૮	૪૦૫	૨૫
„ -યુવતી	૫૧૧	૨૨૫	૪૫	સ્વદેશ ચિંતા	૭૧૫	૩૧૩	૫૦
„ -રાતા વસ્ત્રવાળી આધેડ	૫૩૧	૨૩૫	૩૫	સ્વપક્ષ ભય	૩૦૧	૧૩૮	૧૭
„ -વહાલી	૫૧૫	૨૨૮	૮	સ્વ-પરદેશથી ભય	૩૦૨	૧૩૮	૨૫
„ -વિધવા	૫૩૦	૨૩૫	૬	સ્વભાવ	૧૩૭૬	૬૩૧	૧૫
„ -વૃદ્ધા	૫૩૪	૨૩૭	૧૮	સ્વયંવરા	૫૧૧	૨૨૬	૧૬
„ -સંધવા	૫૩૦	૨૩૫	૧	સ્વર-સાત	૧૪૦૧	૬૪૪	૧૧
„ -સ્વયંવરા	૫૧૧	૨૨૬	૧૬	સ્વરનું બદલાવું	૧૪૧૦	૬૪૮	૫
„ -હોંશિયાર	૫૧૦	૨૨૫	૧૪	સ્વર્ગ	૮૭	૨૩	૪
સ્ત્રી અને પુરુષનું ચિહ્ન	૬૧૧	૨૭૦	૩	„	૧૫૨૫	૬૯૯	૨૦
સ્ત્રીના અંગ ઉપર કરેલ				સ્વર્ગ અને પૃથ્વી	૯૩૮	૪૧૭	૫
કસ્તૂરીની રચના	૬૫૪	૨૮૯	૪૩	સ્વર્ગનો વૈદ્ય	૧૮૧	૭૫	૩૬
સ્ત્રીના ભેદો	૫૦૪	૨૨૨	૧૦	સ્વસ્ત્રીનો પુત્ર	૫૫૦	૨૪૩	૨૧
સ્ત્રીના દસ અલંકારો	૫૦૭	૨૨૩	૧૦	સ્વાદિષ્ટ અન્ન	૪૧૩	૧૮૩	૭
સ્ત્રીની કેડનો આગલો ભાગ	૬૦૮	૨૬૮	૩૩	સ્વાદુજળ સમુદ્ર	૧૦૭૫	૪૮૬	૨૫
સ્ત્રીની કેડનો કંદોરો	૬૬૪	૨૯૩	૨૬	સ્વાધ્યાય વિનાનો	૮૫૬	૩૭૩	૪૦
સ્ત્રીની કેડનો પાછલો ભાગ	૬૦૮	૨૬૮	૨૬	સ્વામી	૩૩૫	૧૫૦	૧૨
સ્ત્રીનું ચિહ્ન	૬૧૦	૨૬૯	૧૫	„	૩૫૯	૧૬૧	૯

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
સ્વીકારેલું	૧૪૮૮	૬૮૨	૫૩
સ્વેચ્છાચારી	૪૯૫	૨૧૮	૧
સ્વેદજ	૧૩૫૬	૬૨૨	૧૫
—: હ :—			
હંસ	૧૩૨૫	૬૦૮	૪૪
હંસના ભેદ	૧૩૨૬	૬૦૮	૫૫
હંસી	૧૩૨૭	૬૦૯	૧૫
હજામ	૯૨૨	૪૦૭	૩૧
હજામત	૯૨૩	૪૦૭	૫૦
હજામતનું સ્થાન	૧૦૦૦	૪૪૫	૪૯
હજાર દાઢાવાળો મત્સ્ય	૧૩૪૫	૬૧૭	૫૬
હજાર સૈનિકનો ઉપરી	૭૬૪	૩૩૬	૫૭
હજારનો સમૂહ	૧૪૧૫	૬૫૦	૪૮
હઠથી	૧૫૩૯	૭૦૬	૨૭
હડકાયો કૂતરો	૧૨૮૦	૫૮૯	૩૭
હડપચી	૫૮૩	૨૫૭	૨૯
હથેળીનો પાછળનો ભાગ	૫૯૨	૨૬૨	૪૫
હથોડો	૮૯૩	૩૯૪	૫૭
હનુમાન	૭૦૫	૩૧૦	૪૭
હમણાં	૧૫૩૦	૭૦૧	૬૧
હમેશ	૧૫૩૧	૭૦૨	૪૫
હરડે	૧૧૪૬	૫૨૯	૫૩
હરણ	૧૨૯૩	૫૯૫	૧
હરણ-જમણા પડખે ધાવાળો	૧૨૯૫	૫૯૬	૨૦
,, -વેગવાળો	૧૨૯૫	૫૯૬	૨૪
હરણના ભેદ સત્તર	૧૨૯૩	૫૯૫	૧૮
હરતાલ	૧૦૫૮	૪૭૭	૭
હરસ	૪૬૮	૨૦૬	૨૩
હરસ રોગવાળો	૪૬૧	૨૦૨	૨૩
હરિશ્ચંદ્ર	૭૦૧	૩૦૯	૪૦
હર્ષ	૩૧૫	૧૪૩	૪૫
હલાવવું	૧૫૨૨	૬૯૭	૩૩
હલાવેલું	૧૪૮૦	૬૭૮	૪૪
હલેસું	૮૭૭	૩૮૫	૬૧
હવાડો	૧૦૯૨	૪૯૭	૭
હવેલી	૯૯૩	૪૪૩	૩૫
હસ્તનું પ્રમાણ	૮૮૭	૩૯૧	૩૭
હસ્તિશાળા	૯૯૮	૪૪૫	૨૩
હળ	૮૯૦	૩૯૩	૮

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
,, -દડરહિત	૮૯૧	૩૯૩	૪૮
,, -મોટું	૮૯૦	૩૯૨	૫૭
હળથી ખેડી શકાય તેવું ખેતર	૯૬૮	૪૨૯	૨૧
હળથી પાડેલી રેખા	૮૯૧	૩૯૩	૨૩
હળનું ફળું	૮૯૧	૩૯૩	૫૪
હળનો દંડ	૮૯૧	૩૯૩	૨૩
હળદર	૪૧૮	૧૮૪	૬૩
હા	૧૫૪૦	૭૦૬	૪૭
હાજર જવાબી	૩૪૪	૧૫૫	૩૨
હાડકાનો સોજો	૪૭૧	૨૦૭	૫૪
હાડકાવાળી ભીંત	૧૦૦૩	૪૪૭	૫૧
હાડકું	૬૨૫	૨૭૬	૭
હાડપિંજર	૬૨૮	૨૭૭	૯
હાથ	૫૮૯	૨૬૦	૩૩
હાથણી	૧૨૧૮	૫૬૫	૧૮
હાથની પાછળનો ભાગ	૫૯૩	૨૬૨	૪૫
હાથનું પ્રમાણ	૮૮૭	૩૯૧	૩૭
હાથનું બખ્તર	૭૬૯	૩૩૯	૯
હાથનો તાલ દેનાર	૯૨૫	૪૦૮	૩૬
હાથનો થાપો	૬૪૯	૨૮૭	૩૮
હાથનો પંજો	૫૯૧	૨૬૧	૩૪
,, ,,	૫૯૬	૨૬૩	૩૦
હાથ વગેરે માપ	૮૮૩	૩૮૯	૭
હાથ વગેરેનું પ્રમાણ	૫૯૯	૨૬૪	૩૬
હાથી	૧૨૧૭	૫૬૪	૨૩
,, -અંકુશને નહિ ગણનાર	૧૨૨૨	૫૬૬	૨૩
,, -ઘણા મદવાળો	૧૨૨૧	૫૬૬	૫
,, -ત્રીશ વર્ષનો	૧૨૨૦	૫૬૫	૪૯
,, -દસ વર્ષનો	૧૨૧૯	૫૬૫	૪૧
,, -દાંત રહિત ટૂંકો	૧૨૧૯	૫૬૫	૩૩
,, -દુષ્ટ, ખરાબ	૧૨૨૨	૫૬૬	૨૦
,, -પાંચ વર્ષનો	૧૨૧૯	૫૬૫	૩૭
,, -મદ વિનાનો	૧૨૨૧	૫૬૬	૮
,, -મદોન્મત્ત	૧૨૨૦	૫૬૫	૫૮
,, -યુદ્ધને યોગ્ય	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૭
,, -યુદ્ધ માટે તૈયાર	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૨
,, -રાજાને યોગ્ય	૧૨૨૨	૫૬૬	૩૦
,, -લાંબા દાંતવાળો	૧૨૨૩	૫૬૬	૪૧
,, -વાંકો ધા કરનાર	૧૨૨૧	૫૬૬	૧૭
,, -વીશ વર્ષનો	૧૨૨૦	૫૬૫	૪૫

શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.	શબ્દ	શ્લો.	પૃ.	પં.
હાથી ઉપર બેસનાર	૭૬૨	૩૩૬	૨૨	,, -તંગ	૧૨૩૦	૫૬૯	૫૧
હાથીઓ કે હાથણીઓનો સમૂહ	૧૪૧૮	૬૫૧	૪૮	,, -પગ	૪૬૫	૨૦૪	૩૮
હાથીઓનો સમૂહ	૧૨૨૩	૫૬૬	૪૭	,, -સ્કંધ	૧૨૨૪	૫૬૭	૩૦
,, ,,	૧૪૨૨	૬૫૩	૧૭	હાનિ	૧૫૨૪	૬૯૮	૩૧
હાથીઓના કાનનું મૂળ	૧૨૨૫	૫૬૭	૩૪	હારના ચૌદ ભેદ	૬૫૮	૨૮૧	૨૨
હાથીના કુંભસ્થળ અને				હારનો મધ્યમણિ	૬૫૦	૨૮૮	૪
લલાટની નયેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૩૯	હારીત પક્ષી	૧૩૪૧	૬૧૬	૨૭
હાથીના કુંભસ્થળનો				હારેલો	૮૦૫	૩૫૬	૩૫
નીચેલો ભાગ	૧૨૨૬	૫૬૮	૧૮	હાવભાવ પૂર્વક નૃત્ય	૨૮૨	૧૩૦	૧૦
હાથીના કુંભસ્થળનો મધ્યભાગ	૧૨૨૬	૫૬૮	૨૮	હાસ્ય	૨૯૬	૧૩૬	૨૮
,, -પગ જંઘા વગેરેનો				,, -કાંઈ દાંત દેખાય તેવું	૨૯૭	૧૩૬	૪૭
આગલો પ્રદેશ	૧૨૨૮	૫૬૯	૮	હાસ્યના ભેદ	૨૯૬	૧૩૬	૩૮
,, -પડખાનો ભાગ	૧૨૨૮	૫૬૯	૫	હિંસક	૩૬૯	૧૬૫	૭
,, -બંને દંતુશલ	૧૨૨૪	૫૬૭	૨૬	,, -પશુ	૧૨૧૬	૫૬૪	૧૩
,, -બે કુંભસ્થળ	૧૨૨૬	૫૬૮	૨૧	હિંસા	૩૭૦	૧૬૫	૧૬
,, -બે દાંતની વચ્ચેનો ભાગ	૧૨૨૭	૫૬૮	૪૫	હિંગ	૪૨૨	૧૮૬	૩૬
હાથીની આંખનો ખૂણો	૧૨૨૫	૫૬૭	૫૪	હિંગળો	૧૦૬૧	૪૭૮	૭
,, -આંખોનો ગોળો	૧૨૨૫	૫૬૭	૪૦	હિજજલ વૃક્ષ	૧૧૩૯	૫૨૫	૩૭
,, -આંગળી	૧૨૨૪	૫૬૭	૨૦	હિમ	૧૦૭૨	૪૮૪	૫૨
,, -ગર્જના	૧૪૦૫	૬૪૬	૧૫	હિમ સમૂહ	૧૦૭૨	૪૮૫	૧૨
,, -ચાર જાતિ	૧૨૧૮	૫૬૫	૨૮	હિમાલય	૧૦૨૭	૪૬૨	૨૬
,, -પાછલનો જાંઘ				હિમાલયનો પુત્ર	૧૦૨૮	૪૬૨	૩૫
વગેરેનો ભાગ	૧૨૨૮	૫૬૯	૧૬	હિરણ દોડી	૧૧૮૫	૫૫૦	૭
,, -શાળા	૮૦૮	૪૪૫	૨૩	હીચકો	૭૫૮	૩૩૪	૫૬
,, -સૂંઢ	૧૨૨૪	૫૬૭	૯	હીંડોળો	૧૪૮૧	૬૭૯	૯
,, -સાંકળ	૧૨૨૯	૫૬૯	૨૮	હીરાકસી	૧૦૫૫	૪૭૬	૧૮
હાથીનું ગંડસ્થળ	૧૨૨૫	૫૬૮	૭	,, -એકજાતની	૧૦૫૭	૪૭૬	૪૫
,, -પૂછડાનું મૂળ	૧૨૨૭	૫૬૮	૫૩	,, -રાતી	૧૦૫૬	૪૭૬	૪૯
,, -લલાટ	૧૨૨૬	૫૬૮	૧૨	હીરાબોળ	૧૦૬૩	૪૭૮	૪૧
હાથીને કેડે બાંધવાનો				હીરો	૧૦૬૫	૪૭૯	૪૬
ચામડાનો દોર	૧૨૩૨	૫૭૦	૪૪	હ્રદય	૬૦૩	૨૬૫	૫૭
,, -ગળે બાંધવાનું બંધન	૧૨૩૨	૫૭૦	૫૫	હેડકી	૪૬૮	૨૦૫	૪૭
,, -ચલાવવામાં				હોઠ	૫૮૧	૨૫૬	૩૭
મહાવતની સંજ્ઞા	૧૨૩૧	૫૭૦	૩૫	હોઠની નીચેનો ભાગ	૫૮૧	૨૫૭	૧૧
,, -જુવાનીમાં શરીર ઉપર				હોઠનો ખૂણો	૫૮૧	૨૫૬	૫૧
થતાં રાતા બિંદુઓ	૧૨૨૯	૫૬૯	૨૪	હોમ કુંડ	૮૩૩	૩૬૮	૪૯
,, -ઝરતું મદ	૧૨૨૩	૫૬૬	૫૧	હોમ નહિ કરનાર	૮૬૦	૩૭૮	૪૮
,, -બાંધવાની જગ્યા	૧૨૨૯	૫૬૯	૪૧	હોમની રાખ	૮૩૭	૩૭૦	૩૫
,, -બાંધવાનો ખીલો	૧૨૩૦	૫૭૦	૯	હોમનું અન્ન	૮૩૩	૩૬૮	૫૩
હાથીનો અંકુશ	૧૨૩૦	૫૭૦	૧૫	હોમનો અગ્નિ	૮૩૬	૩૭૦	૨૬
,, -આગલો ભાગ	૧૨૨૮	૫૬૮	૫૬	હોમનો ધૂમાડો	૮૩૭	૩૭૦	૩૧

व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकान्तर्गतानां श्लोकानामकाराद्यनुक्रमणिका

श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
अ					
अग्निदो गरदश्चैव	१६६	३३	अरिर्मित्रमरेर्मित्रम्	३२१	४३
अग्रतो वामपादं तु	३४२	१५	अव्यक्तं मन इत्याहुः	६२६	४३
अग्रमालम्बने व्राते	३३३	२९	अहीरणी तु द्विमुखः	६०१	१९
अङ्गानां शतयातना	६२३	२९	अर्घ्यं तु पूज्यमापाण्डु	५६१	४०
अच्छः स्फटिकभत्तलूक-	५९३	१२	अर्थं परपदस्यात्र	२२	१८
अजयद् द्विषतः	२२१	५२	अर्धाढकं सुचिः	१७९	२८
अञ्जनं मेचकं कृष्णम्	४७५	१९	अर्वा चाथ चन्द्रमसः	३४	२९
अण्डे द्विधा कृते	२७	६६	अर्याणी क्षत्रियाण्यभीः	२३२	७
अत ऊर्ध्वमण्डवृद्धिः	२०७	४	अलङ्काराश्च नाट्यज्ञैः	२२५	१
अतिवृष्टिरनावृष्टिः	५६२	२२	अलाबूस्तु पिण्डफला	५३४	४८
अथ चण्डा महाचण्डः	९५	४४	अव्ययं स्वर्गनाकौ च	६९९	४६
अथ ब्रह्मणोऽग्निकुण्डात्	७७	१६	अश्वस्तु धैवतं सोऽपि	६४४	४९
अथ सर्वोद्भिदासत्ति-	६२२	४१	अश्वास्तु दश चन्द्रस्य	३४	२७
अथैतेषां रूपकाणा-	१५०	२९	अष्टादशभ्य एकाद्याः	३८४	१
अहृष्टातिशयो नित्या-	४९७	३०			
अद्रिका लक्षणा क्षेमा	७७	२२	आ		
अध्ययनं ब्रह्मयज्ञः	३६४	५२	आकुञ्चितकपोलाक्षम्	१३६	५५
अनधीत्य तु यो वेदान्	३७७	४३	आकुञ्चिताक्षिगण्डं यत्	१३६	५२
अनात्तानष्टसंज्ञांश्च	४१	२१	आच्छाद्य चार्हयित्वा	२१०	१
अनुत्सूत्रपदन्यासा	११८	६०	आपः सुमनसो वर्षा	५९	५६
अनूपसम्भवः प्रायः	५५४	५१	आपलं ब्रह्मतुलया	३८८	५०
अन्धो मणिमुपाविध्यत्	१२३	२०	आपो नारा इति प्रोक्ताः	९९	३७
अपकारिण्यपि प्रायः	४७४	४४	आभोगिनो मण्डलिनौ	३३८	३२
अपत्ये कुत्सिते मूढे	६५२	२७	आमं शकृद् वा	२०७	३३
अपत्ये कुत्सिते मूढे	३६०	१६	आश्विनौ तु पार्श्वद्वये	३४	१
अपुत्रो ब्राह्मणः कुम्भः	११०	४४	आसमुद्राच्च वै	४२२	२९
अभिसन्धीयते यस्मात्	६४४	३७	आह्निकं स्यात् पुनरहः	११८	२६
अमानाम रवे रश्मिः	५५	१४			
अमुष्य सन्तापमुखाम्	३६१	१२	इ		
अमृतं मोक्षपियूष-	३८१	१०	इच्छामि देवि ! दिव्यं च	९१	८
			इज्याध्ययनदानानि	३५९	५३
			इतरेषु ससन्ध्येषु	६१	४४

श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
इन्द्रेण तत् पुरु क्षिप्तम्	८६	२१	ए		
इदं शरीरं कौन्तेय !	६२६	३६	एकं दश शतमस्मात्	३८४	४१
इयन्त इति सङ्ख्यानाम्	७०९	३१	(एकत्वं बुद्धिभेदेऽपि)	६३३	४७
इष्टषौडतमेधावि-	५८२	१२	एकत्वं वृद्धिकल्प-	६३३	४६
इ			एकयष्टिर्भवेत् काञ्ची	२९४	७
ई रमामदिरामोहे	१०६	३५	एकाग्निकर्म हवनम्	३६९	४४
ईश एवाहमत्यर्थम्	८७	७	एकेभैकरथास्वस्थाः	३२९	४१
ईषद्विकसितैर्दनैः	१३६	४२	एकैकशस्सर्वशश्च	२०७	४३
उ			एको रथो गजश्चैकः	३२९	२२
उच्छिद्यमाणो रिपुणा	३२३	१८	एलापत्रः शुक्तिकर्णः	६०२	४०
उडुम्बरस्तु देहल्याम्	५२१	३६	एवं चतुर्युगाख्यानाम्	६२	११
उत्तरं यत् समुद्रस्य	४२१	१५	क		
उत्पादादिषु पूर्वेषु	११५	५४	कण्ठनाडीमुभयतः	२५९	५७
(उत्सर्ज ततस्तां तु पितृन्)	४०	३१	कण्ठश्च घुर्घुरायेत	१४५	३६
उत्ससर्ज पितृन्	४९	३०	कण्ठादुत्तिष्ठते व्यक्तम्	६४४	१६
उदीच्यां यक्षहेरम्बौ	३३	६३	कदली तु बिले शेते	५९५	५१
उद्दालकं तु शालाकम्	५६१	३८	कनिष्ठातर्जन्यङ्गुष्ठ-	३७२	४
उद्भिद्विरचितावासः	६२२	४५	कन्दजं कालकूटादि	५५५	३४
उन्मादस्तापनश्च	१०८	३२	कपाली जृम्भको लिम्पः	९५	५०
उपनीय तु यः शिष्यम्	२०	१०	कपिर्वराहश्रेष्ठश्च	१०१	१
उपस्थिते प्रभोः कार्ये	६९६	५२	कर्मर्धिनः कमुभ्यस्तु(कुषुभ्यन्तु)	३५१	३२
उपस्मृश्य द्विजो नित्यम्	३७०	४३	कर्कटः कुरचिल्लः स्यात्	६२१	५
उपार्जितानामर्थानाम्	४९४	२६	कर्पूरधूलिसुरभी-	१७९	३२
उपासनीयं यत्नेन	२	३८	कर्पूरागरुकस्तूरी-	२८२	५५
उपैत्यन्यज्जहायत्यन्यद्	६३५	४७	कर्पूरागरुकस्तूरी-	२८३	४
उरःस्था यस्य चत्वारः	५७३	५०	कर्बटार्धे तु कटिकं स्यात्	४३२	१९
उर्वशी तु हरेः सव्यम्	७७	१८	कल्पस्य सङ्ख्या कथिता	६१	६१
उल्कामाली महाजम्भः	९५	४८	(कल्पान्तसङ्ख्या दिव्या वै)	६२	१
उशीरममृणालं स्यात्	५३६	१	कस्तूरिकायामामोदः	६३९	१५
ऊ			कांस्यं द्विलोहजं घोषम्	४७४	२२
ऊर्ध्वमानं किलोन्मानम्	३८९	१४	कार्तिकिके त्वेकादश	२८	४९
ऊर्ध्वको गोपुच्छवत् स	१३४	८	कालीयकं तु पीतं स्यात्	२८६	३३
ऋ			काले तडिल्लताजाल-	६२८	५३
ऋतमुञ्जशिलं ज्ञेयम्	३८१	२४	काष्ठेक्षुस्तु स्वल्पकाण्डः	५५४	४९
ऋतुभेदात् पुनः	२८	४५	किञ्चित्स्थूला भवेयुश्च	१७६	५२
			(कुकूलकर्परध्राष्ट्र-)	१७६	४१

श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
कुङ्कुमागरुकपूरः	२८३	१	चतुरङ्गुलहीनोऽङ्क्यात्	१३४	६
कुत्सायां विवति शब्दोऽयम्	८१	४३	चतुर्दश पुनर्ज्येष्ठे	२८	४७
कुर्वतीरुपलैस्तुङ्गैः	१३४	२२	चतुर्दशसहस्रो वै	६१	५६
कृषिर्भूवाचकः शब्दः	१००	२७	(चतुर्युगसहस्रं वै)	६१	५७
कृष्णमत्स्यस्तु शकुलः	६१८	२५	चतुष्पष्टिलतो हारः	२९२	९
कोटीनां द्वे सहस्रे तु	६१	५९	चत्वार्याहुः सहस्राणाम्	६१	४२
कोशातकी कृतच्छिद्रा (शतच्छिद्रा)	५५१	४२	चर्मग्रीवो जलोन्मादः	९६	७
कोषोऽस्त्री कुङ्मले पात्रे	६०५	५७	चातुर्वर्ण्यव्यवस्थानम्	४२३	१७
क्रमाद् वस्तूनि विधित्वम्	११५	५०	चिक्रंसया कृत्रिमपक्षिपङ्के	४५२	१०
क्रोडा हावा तथा दारा	२२७	३	ज		
क्लीबं तु सम्ब (म्ब) रं	१०८	१८			
क्षितौ तारयते मर्त्यान्	४९०	४०			
क्षीरेण मर्दितं चूर्णम्	१७७	९			
[क्षौद्रं तु कपिलं दाहि]	५६१	३६	जई सासुआइ भणिया	१२०	६
ख			जयिर्जयाभिभवयोः	७	७२
खण्डस्य षोडश	१७९	२९	जातमात्रोऽथ भगवान्	७१	७
खेऽभ्रां जगाम	५०५	५९	जातकानि पुनर्व्याघ्री	११०	४२
ग			ज्येष्ठायां यद्यनूढायाम्	२३२	३६
गुदस्य द्व्यङ्गुले क्षेत्रे	२०८	८	ज्योतिष्मत्यां च सारस्याम्	३५	५३
गुहारूपं वृषभेरुः	५९३	४१	ज्वालाजिह्वो धमधमः	९६	१
गृहमात्रे गणिकायाः	४४७	२५	ट		
गेहोदयं तु विभजेन्नवधा षडंशः	४५०	४९			
गोत्रेण पुष्करावर्त !	७००	६४	टङ्कः कर्षः पलं चापि	३९१	३
गोमूत्रं गोमयं क्षीरम्	३७२	५२	ड		
ग्रासप्रमाणा भिक्षा स्यात्	३६०	३६			
ग्लहे माने श्वेतकानाम्	२१४	३६	डक्का-ढक्का-डमरुय-	१४८	३९
घ			त		
घृतपूरोऽयमुद्दिष्टः	१७७	११			
च			ततः क्रोधाभिभूतेन	८८	४६
चक्रं गणे चक्रवाके	४९४	८	ततस्तमृषयो दृष्ट्वा	८७	१
चक्षुष्या दृक्प्रसादा च	४७८	३७	तत्र पौत्तिमुत्तप्त-	५६१	३४
चच्चपुटश्चाचपुटः	१३३	१५	तत्र यद् ब्रह्मजन्माऽस्य	३६०	५
चादयो द्योतका ज्ञेया	६९९	११	तत्र शक्रो वामपार्श्वे	३३	५५
चाक्षुषेऽवान्तरे देवः	१००	३५	तत्राजिनं मृगयोनिः	२७८	४२
चतुःषष्टिकलाभिज्ञा	२३०	१९	तत्रारक्षविताने द्वे	५६८	३३
			तत्रैव च वधिष्यामि	९१	३९
			तत्सादृश्यमभावश्च	६३०	३५
			तथा दशसहस्राणि	६१	१७
			तथा शतसहस्राणि	६१	२१
			तद्वदेवोत्थितो वायुः	६४४	२९

श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
तनुक्रमिस्त्विन्द्रगोपः	६१४	१४	दृष्ट्वा वंशत्रयं पृष्ठे	३०८	६
तन्त्रं सिद्धान्ते राष्ट्रे च	४०३	३०	देवतायतनैश्चित्रैः	४३२	२९
तथा (तक्षा) च तन्तुवायश्च	३९७	१	देहात्मकं भवेत् सत्त्वम्	२२५	४
तर्कावेगावपस्मारः	१४६	५४	दैविकानां युगानां तु	६१	४८
तस्मान्महासरोजम्	३८४	४३	दैविकानां युगानां तु	६२	२७
तातस्तया तर्जिताः	३०३	३	दोषार्तेऽल्पास्त्रशुक्र-	२०६	५
तापी तु तपति सत्या (तपती सैत्या)	४९२	३५	द्रव्यादानमपूर्वं च	३२३	५०
तारको दैत्यभित्	२५४	४३	द्रोणस्तु खार्याः खलु षोडशांशः	३९१	११
तालव्या अपि दन्त्याश्च	४५७	३७	द्विगुणाम्बु श्वेतरसम्	१८२	४
तालव्या अपि दन्त्याश्च	५९३	३०			
तालव्यो नृपझषयोः	४३५	१७	ध		
तालव्यो मूर्धन्यः	५०८	५४	धनुर्धरे त्रिषु नभः	५७	५४
तासामनेकशो भेदाः	३८८	५२	धृतिः स्मृतिर्मतिर्ब्रीडा	१४६	५०
तिथिपूर्वोत्सवाः सर्वे	२९९	४७	न		
तिर्यग्वृत्तिस्तु दण्डः स्याद्	३२८	४४	नक्षत्रग्रहविप्राणाम्	३४	४१
तीरमृत् तद्रसं प्राप्य	४७२	१०	नदीषु देवखातेषु	४९८	५
तुकाक्षीरी वंशक्षीरी	५३४	२०	नन्दी भम्भा-मङ्ग-	१४८	३६
तृतीये तु यमताक्ष्यौ	३३	५९	नराज्जातानि तत्त्वानि	९९	४२
तेषां विशेषा हारीतो	६१६	१५	नरेऽश्मश्रुणि शृङ्गाभ्याम्	६३८	१
तेषामेवाभिधानैस्तु	८	३०	नवमे दशमे मासि	२४०	३
तेन मूत्रयते कृच्छ्रात्	२०७	२०	न वासघृतं गर्भम्	३१	६७
तोरणं गोपुरं चैव	४५०	१४	नानाभिनयसम्बन्धात्	१३६	७
त्वग्रक्तमांसमेदांसि	२०७	५९	नाम च धातुजमाह निरुक्ते	२	४३
त्यक्ता सापि तनुस्तेन	४८	१९	नायकेन मया देवि !	९३	३१
त्रिंशत्तु विंशतिः	११५	५२	निगमस्तु पत्तनार्धे	४३२	२१
त्र्यहं सायं त्र्यहं प्राप्	३७२	५५	निगालस्थो य आवर्तः	५७३	४५
त्वग्भेदाच्छोणितश्रावा-	५६६	२६	निपाताश्चोपसर्गाश्च	७०९	३४
			निरुद्धवीवधाऽऽसार-	३५०	११
			निषीदन्ति स्वरा अस्मिन्	६४४	४२
द			निषेकादीनि कर्माणि	१९	६२
दण्डो मण्डलभोगौ	३२८	५४	नील(काल)कण्ठस्तु दात्यूहे	६११	४२
दधिस्त्यानं पयः सम्यक्	१८०	४३	नीलच्छविः कृष्णगल्लः	६१६	५२
दशार्धगुञ्जं प्रवदन्ति माषम्	३८९	४८	नृणामुरसि मन्द्रस्तु	६४५	४
दार्वाघाटः पुष्कराहः	६०९	३३	नैसर्गः पाण्डुकश्चाथ	८४	२८
दिवसस्याष्टमे भागे	४९	५५			
दीप्तिनिर्जितविरोचनात्	९९	११	प		
दीर्घजङ्घोऽतिशौण्डः स्याद्	६१२	३	पक्क सरुजं पूति	२०७	४५
हत्याकारोऽन्तर्वक्रश्च	६२०	२५	पञ्चहस्ता लोहयष्टिः	३८८	४८

श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
पञ्चाङ्गुलीभिर्युगपत्	३४४	११	प्रथमं कर्कटा देवी	४९२	२३
पटोले तु पाण्डुफलः	५५१	३७	प्रथमेऽहनि रेतश्च	२३९	४६
पट्टनं शकटैर्गम्यम्	४३२	१	प्रथमो जातृकाराख्यः	३३	६१
पतिं त्यक्त्वा तु या नारी	२३४	२५	प्रवेण्यास्तरणं वर्णः	३०१	५०
पत्न्योर्मध्यगतस्तत्र	३८	६२	प्रसन्ना स्यात् सुरामण्डः	३९९	३२
पद्मकोशप्रतीकाशम्	२७५	२४	[प्राक्] खनो मुडुदातश्च	२५३	३
पद्ममूलं तु शालूकम्	५४१	९	प्रागुदञ्चौ विभजते	४२३	११
पयस्विनीनां धनूनाम्	१२०	३	प्राणान् नयत्यचेतनत्वम्	१४५	३४
परम्परः प्रपौत्रादौ	२४१	५८	प्रेतं पितृनथोद्दिश्य	३६४	३७
परनार्या प्रजायेते	२४३	४१	प्रोद्धते दक्षिणे पाणौ	३७४	१२
परस्परपकाराणाम्	३२३	४१			
परिभाषणमालापे	१२७	१३	फलोत्तमा फलश्रेष्ठा	५३०	४
परिशिथिलितकर्ण-	२००	१			
पाण्डुरस्तु पीतरक्त-	६४०	१३	ब		
पादौ सविस्तरौ कार्यौ	३४२	१८	बकुलः शीधुगन्धश्च	५२३	१
पायूपस्थपाणिपादौ	६३५	१५	बृहती क्षुद्रवार्ताक्याम्	४१	४५
पाष्णिग्राहस्तथाक्रन्दः	३२१	४५	बृहदस्य शरीरम्	९७	१८
पित्तं रक्तं मरुत् श्लेष्मा	१४५	३२	बोधिर्बह्वा महाबोधिः	११०	४६
पित्तप्रकोपनैर्द्रव्यैः	२०७	१६	ब्रह्मस्त्वया समाख्याता	९१	५४
पितृमातृकदोषेण	२०७	१२	ब्रह्मपुत्रस्तु कपिलः	५५६	२३
पिप्पले बोधिरश्चत्थः	५२०	५६	ब्रह्मविष्णुमहेशानाम्	३८८	४२
पिशिताशी महाकुण्डः	९६	३	ब्राह्मणो बैल्वपालाशौ	३६१	४१
पुंसि क्लीबे च काकोल-	५५७	१			
पुण्ड्रेक्षौ पुण्ड्रकः सेव्यः	५५४	४३	भ		
पुत्रस्ते भविता देवि !	९४	२९	भगं परिसमन्ताच्च	२०८	१३
पुनरक्षतयोनित्वात्	२४२	३७	भद्रमूषिकमासन्दी	५९९	२७
पुत्रान्मो नरकात्	२४०	३७	भद्राश्वं पूर्वतो मेरोः	४२१	१
पुष्करिण्यः सभा वापी	३६९	३९	भरताय यतः पित्रा	४२१	८
पुष्पसाधारणे काले	६४४	४६	भवति हिरण्या कनका	५०२	२१
पूज्यते यत्सुरैः सर्वैः	८८	१३	भारतं प्रथमं वर्षम्	४२०	५७
पूर्वं कृतयुगं नाम	६१	१३	भार्या भेकस्य बह्वी (वर्षाभ्वी)	६१९	३८
पूर्वद्वारे गुहहरौ	३३	५७	भासः शकुन्तो भासन्तः	६१४	५६
पौत्तिकं भ्रामरं क्षौद्रम्	५६१	३२	भुजशिखरस्तनमण्डल-	२८९	४८
प्रज्ञा पारमिता तारा	११०	५०	भूमयस्तु प्रमुदिता	११०	३६
प्रजुः प्रगतजानुः	२००	१८			
प्रत्यालीढे तु कर्तव्यः	३४२	२०	म		
			मण्डको विश्रुतः सूक्ष्मः	१७६	४३
			मतिरागामिकी ज्ञेया	१४१	३५

www.jainelibrary.org

श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
विघसाशी भवेन्नित्यम्	३६९	२५	सत्यत्रेताद्वापरयुगेषु	१००	२५
विचित्रैरङ्गहारैश्च	१३१	११	सत्यानृतं तु वाणिज्यम्	३८१	२६
वि नानाऽर्थेऽव सन्देहे	१२२	२	सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु	६९९	५
विन्यस्तपाणिना कार्यम्	३७३	४९	सप्तभेदकरकल्पितस्वरम्	३६३	३७
विभावैरनुभावैश्च	१३५	५९	सप्ताहं कललं विन्धात्	२३९	४८
विभावैरनुभावैश्च	१४७	२२	सप्तैव नियुतान्याहुः	६१	१९
विवादानुगतं दृष्ट्वा	३१५	४१	समपादे समौ पादौ	३४२	२२
विशेषौ द्वौ तु खण्डस्य	१७९	९	सर्वत्रासौ समस्तं च	१०१	१०
वेतालो लोमवेतालः	९६	५	सर्वदेवमयी प्रोक्ता	३८८	५४
वेश्यायां ब्रीहिभेदे च	५४३	८	सर्वोत्तमे महासत्त्वः	९	५८
वैष्णवं समपादं च	३४२	२६	स शूलतेजसाऽऽविष्टः	१०१	४४
व्रणाक्षिरोगिणां पथ्या	१७५	४५	स सस्यायां च सीमायाम्	४२७	८
ब्रीहिर्यवो मसूरः	५४१	४५	सहस्राणां शतान्यासन्	६१	१५
श			सान्द्रबाणपटसंवृतमूर्तेः	७६	५४
			साम दानं च भेदश्च	३२४	१२
			सामीप्येऽथ व्यवस्थायाम्	३	३०
			सारे पिच्छायां मण्डोऽस्त्री	१७४	६३
			सार्धतालत्रयायाम्-	१३४	३
			सावर्णिदक्षसावर्णः	६२	३१
			सितनीलोऽथ नेपालः	५५४	४७
			सितपीतहरिद्रक्तः	६४२	३
			सिद्धरूपः प्रयोगो यैः	११६	५८
			सिसृक्षुरन्यदेहस्थः	४८	१७
			सुप्ते यस्मिन्नस्तमेति	३७८	४५
			सुवर्णं रजतं ताम्रम्	४६८	१६
			सुवर्णरूप्यताम्राणि	४६७	१५
			सुवीरजं पार्वतेयम्	४७५	२५
			सुरा परिग्रहाद् देवाः	२४	४५
			सुरावृतस्त्वसौ	३३	५३
			सेनामुखं गुल्मगणौ	३२९	४३
			सौराष्ट्री चाऽमृता सङ्गा	४७६	३५
			स्तम्भः स्वेदोऽथ रोमाञ्चः	१४०	३१
			स्त्रीभूमिकां तु यः	१४८	१६
			स्थापिनो नव रत्याद्याः	१४६	५६
			स्नेहरागापनयनम्	३२३	५५
			स्फटिकास्तु त्रयस्तोषाम्	४८०	३०
ष					
षडेते मनवोऽतीताः	६२	२२			
षड्जं रौति मयूरः	६४४	४४			
स					
संप्लवः सर्वभूतानाम्	३६९	५१			
सत्त्वमात्रात्मिकामेवं(-व)	४९	२७			

श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः	श्लोकः	पृष्ठम्	पङ्क्तिः
स्मृताद्या ब्रह्माणी सिद्धा	९०	१४	हर्षादुत्सवकाले	३००	३६
स्यात् स्थानीयं त्वभिनवः	४३२	१७	हर्षालस्ये ग्लानिः	१४६	५२
स्याद् विमर्दे परिमले	६३८	३८	हस्तखादिरदण्डार्ध-	३८८	४६
स्युर्मण्डका मण्डलिनः	१७६	५०	हस्तिमस्तकदन्तौ तु	४८०	३७
स्वक्षेत्रे संस्कृतायां तु	२४३	२८	हस्तोन्मितैर्विस्तृतिदैर्घ्यपिण्डैः	३९१	९
स्वस्तिकः सर्वतोभद्रः	४५४	४६	हारिद्रको दधिकर्णः	६०२	४२
स्वस्तिको वर्धमानश्च	४५४	४१	हित्वा लज्जाभये	२३४	४१
			हिरण्यवर्णमभवत्	९७	३४
			हीरकं मौक्तिकं स्वर्णम्	४७८	५६
हरितांशे हिनो (हीनो ?) सोऽपि	६४२	५	हृत्कण्ठतालुगाभिस्तु	३७०	५१
हरीतक्याकृतिस्त्वङ्क्यः	१३४	२५	हृदि प्राणो गुदेऽपानः	५०८	३६

ह

व्युत्पत्तिरत्नाकरटीकायां प्रमाणरूपेण प्रोद्धृतानां ग्रन्थानां ग्रन्थकाराणां च पृष्ठाङ्क-पङ्क्त्यङ्कपूर्वकनामानि

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
अजयः	२२	३८	२२२	१८	३१७	५६	३६९	४६	४३७	४५	४६८	४७	५०८	५२
	५२४	३१	५२४	३८	५३७	१	६१०	४०	६१७	४७				
अनेकार्थः	७	४४	४१	४७	४८	३२	७३	१०	११३	५४	११८	२५	१२१	५३
	१३४	४५	१७८	१६	१७८	३६	१८०	५१	१८१	२३	२१३	२०	२२०	१०
	२३९	२९	२६८	४८	२७०	४१	३१८	३५	३६०	२६	३७७	२७	३८१	४५
	४०२	५६	४०३	३४	४३६	९	५२७	४२	५६१	१८	६२४	३४	६३०	२८
	६६४	३२	६९०	६४	६९४	५	६९८	२९						
अनेकार्थटीका	३००	४३	५५७	४७										
अनेकार्थमञ्जरी	२३३	१२												
अनेकार्थसङ्ग्रहटीका	४३०	३८												
अनर्घ्य(र्घ)राघवम्	१५०	५४												
अनुयासः	९८	४८												
अनुयासकृत्	२६९	४३												
अन्ये (अन्यः)	४०	२५	४४	४७	५१	५५	५४	४०	५५	५	६२	६२	७०	२१
	७३	६०	७४	१२	७४	५५	७७	३७	७९	२९	८१	४९	८७	२१
	८९	२६	९३	२७	११०	४	१२२	४६	१३७	६९	१४१	३४	१४६	६
	१८०	४७	१८६	४५	२०१	५०	२०३	२४	२०९	५५	२२४	१४	२२५	३४
	२३२	२७	२४०	३१	२४७	१४	२५१	१३	२५१	१६	२५१	३३	२५२	४९
	२५२	५१	२५२	५२	२६२	२७	२६५	५३	२६९	२६	२७०	५७	२७५	४४
	२८४	३७	२८५	३९	२८५	४६	२९२	७	२९२	८	२९४	३४	२९७	३२
	२९८	४२	३१४	२५	३१५	४८	३१९	११	३१९	१३	३२०	११	३२०	३०
	३२४	६०	३३३	६०	३३८	४५	३४३	१३	३४३	३३	३४७	११	३४७	४६
	३४८	४२	३४९	३२	३५१	३७	३५१	३८	३५४	३३	३५६	६	३५८	३२

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ર	પુ.	પં.	પુ.	પં.	પુ.	પં.	પુ.	પં.	પુ.	પં.	પુ.	પં.	પુ.	પં.
અન્યે (અન્ય:)	૩૭૨	૪૦	૩૭૬	૧૭	૪૦૪	૨૧	૪૦૬	૧૩	૪૦૭	૨૩	૪૧૪	૨૩	૪૧૬	૨૫
	૪૨૧	૨૪	૪૩૮	૩૮	૪૫૩	૨૮	૪૫૩	૫૮	૪૫૪	૩૯	૪૫૪	૪૭	૪૫૪	૪૭
	૪૫૯	૩૨	૪૭૯	૧૭	૪૮૮	૪૯	૪૯૫	૩૯	૪૯૮	૨૪	૫૦૪	૫૨	૫૧૧	૧૨
	૫૧૪	૫૩	૫૧૫	૪૭	૫૧૭	૫૧	૫૧૯	૫૫	૫૨૨	૩૪	૫૨૪	૪૪	૫૩૧	૭
	૫૩૧	૧૮	૫૩૧	૩૩	૫૩૨	૪૧	૫૩૪	૧૯	૫૩૬	૨૮	૫૩૭	૪૫	૫૩૯	૪૨
	૫૪૯	૫	૫૫૦	૬	૫૫૧	૨૦	૫૫૮	૧૬	૫૬૬	૩૩	૫૭૧	૨૩	૫૭૨	૨૩
	૫૮૨	૭	૫૯૦	૮	૫૯૧	૪	૫૯૨	૩૭	૫૯૪	૩૫	૫૯૪	૫૩	૬૦૦	૬૩
	૬૦૨	૪	૬૦૩	૨૦	૬૦૪	૫૨	૬૦૫	૩૬	૬૧૧	૩૯	૬૧૨	૨૩	૬૧૨	૫
	૬૧૩	૧૬	૬૧૫	૧૮	૬૨૫	૨૪	૬૨૫	૨૬	૬૨૬	૪૬	૬૨૮	૧૩	૬૨૯	૫૮
	૬૩૬	૨૯	૬૩૬	૪૮	૬૩૮	૪૧	૬૪૨	૫૦	૬૪૫	૫૬	૬૫૭	૨૩	૬૫૯	૪૫
	૬૭૦	૫	૬૭૫	૬	૬૭૯	૨૫	૬૮૧	૭						
અમર:	૧૧	૬૧	૫૧	૨૧	૫૨	૬૩	૮૩	૩૮	૮૧	૫૦	૧૨૬	૪૪	૧૨૭	૩૯
	૧૩૪	૪૦	૧૪૨	૩૦	૧૫૬	૫૦	૧૫૮	૫૧	૧૬૪	૧૮	૧૬૪	૧૧	૧૭૧	૩૭
	૧૭૩	૪૮	૧૭૪	૬૨	૧૭૭	૨૪	૧૮૦	૪૦	૧૮૫	૫૩	૧૯૦	૩૩	૧૯૨	૩
	૧૯૨	૩૬	૧૯૫	૩૬	૧૯૫	૫૩	૨૦૬	૩૯	૨૦૬	૫૮	૨૧૨	૧૬	૨૧૨	૨૭
	૨૧૨	૫૦	૨૧૨	૫૭	૨૧૩	૧૮	૨૧૩	૪૮	૨૧૮	૪૦	૨૧૯	૪૩	૨૨૫	૧૩
	૨૨૫	૨૧	૨૨૬	૧	૨૨૮	૭	૨૩૧	૫૬	૨૩૫	૪૨	૨૩૭	૫૩	૨૩૯	૫૭
	૨૪૩	૫૬	૨૪૫	૫૮	૨૪૮	૨૪	૨૪૯	૧૦	૨૪૯	૪૩	૨૪૯	૫૨	૨૫૦	૩૩
	૨૫૪	૫૦	૨૬૧	૬	૨૬૨	૬	૨૬૨	૫૭	૨૬૮	૩૯	૨૭૧	૨૨	૨૭૨	૩૮
	૨૭૫	૨૨	૨૭૮	૩૮	૨૮૦	૪૩	૨૮૨	૩૪	૨૮૬	૨૮	૨૮૮	૨	૨૮૮	૫૬
	૨૯૨	૩૫	૨૯૪	૧૧	૨૯૫	૩૧	૨૯૫	૫૩	૨૯૬	૩૦	૨૯૬	૫૩	૨૯૮	૧૧
	૨૯૮	૪૦	૨૯૯	૪૪	૩૦૦	૫૪	૩૦૨	૧૬	૩૦૨	૪૫	૩૦૩	૫	૩૦૪	૧૩
	૩૦૪	૪૩	૩૦૫	૪૧	૩૦૬	૩૪	૩૦૬	૪૫	૩૧૨	૨૧	૩૧૨	૨૧	૩૧૩	૩૨
	૩૧૬	૪૪	૩૧૭	૫૪	૩૧૮	૪૬	૩૨૪	૨૭	૩૨૪	૫૧	૩૨૮	૩૧	૩૨૯	૪૦
	૩૩૧	૨૨	૩૩૨	૩૪	૩૩૪	૨	૩૩૪	૩૮	૩૩૬	૫	૩૩૭	૫	૩૪૧	૨૭
	૩૪૨	૨૫	૩૪૩	૧૨	૩૪૬	૬	૩૪૭	૩૧	૩૪૮	૨૫	૩૫૦	૧૩	૩૫૦	૨૨
	૩૫૦	૩૮	૩૫૧	૧૦	૩૫૩	૨	૩૫૫	૭	૩૫૫	૩૧	૩૬૨	૧	૩૬૩	૩

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
अमरः	३६४	६२	३६६	३	३६७	३५	३६८	४१	३७३	५२	३७८	४७	३८१	५८
	३८३	२०	३८८	१	३८९	१०	३९०	८	३९०	३२	३९०	४८	३९१	५६
	३९५	२	३९५	६०	३९६	५	३९६	१०	३९६	२०	३९६	३२	३९८	४९
	३९९	१४	३९९	६०	४००	३	४००	१२	४१०	३६	४१०	४६	४११	२५
	४१७	५२	४१८	७	४१८	४०	४१८	४८	४२२	१४	४२८	१२	४३०	४६
	४३१	११	४३८	५८	४४०	५८	४४२	१७	४४३	५४	४४३	६२	४४७	३४
	४४८	५५	४५३	१२	४५४	२६	४५७	११	४५७	३३	४५८	९	४६६	१७
	४६७	१२	४६७	३१	४६७	४६	४७०	५७	४७१	५६	४७३	३६	४७४	५१
	४७५	५३	४८८	३१	४८८	३६	४९५	२६	४९६	४४	४९९	१	५०४	२१
	५०५	४०	५०७	६	५०९	२	५११	१४	५१३	४	५१४	१	५१४	२४
	५१४	३७	५१९	४४	५२२	१६	५२३	९	५२३	३५	५२५	२३	५२६	५४
	५२७	४०	५२८	१३	५२९	५१	५३१	१६	५३१	१९	५३४	५५	५३५	५४
	५४०	१३	५४०	२८	५४२	३५	५४५	१५	५४५	३३	५४८	९	५४८	१४
	५५६	६०	५७३	२१	५७८	६०	५८३	२९	५८३	४४	५८५	३२	५८७	३१
	६१६	१४	६१८	४	६२३	१९	६३१	१२	६३२	१७	६३४	२५	६३४	३२
	६४७	५४	६४७	५८	६५१	५१	६५२	३१	६६९	३९	६६९	५१	६७१	२७
	६८०	४६	६८९	४६	६९३	२०	६९३	२३	६९४	५८	६९५	२०	६९५	५३
	६९६	२८												
अमरकोषः	३८	१०	४१	४२	५१	५४	६७	१३	८०	२१				
अमरकोषव्याख्यातारः	५०४	३१												
अमरचन्द्रः	४९५	४७												
अमरटीका	६०	४५	२६१	३	६४९	१४								
अमरदत्तः	२६२	१६	४९८	२	५२६	५१								
अमरमाला	२३	२८	५८	२०	१०९	६	१३७	६९	२१५	१२	२१९	७	२२७	३४
	२४०	४९	२६१	४०	२६२	५५	२६३	२३	३०५	३५	३४९	३२	४८२	३८
	५०२	४०	५१७	१२	६०९	५८	६१९	४०	६२१	४८	६४१	१९		

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
अमरलिङ्गशेषः	१७८	२९	४३३	१										
अमरशेषः	१६५	३३	४०६	५	४६१	१०	५२३	१०						
अपरे	५१	३२	५१	३८	७४	१४	१०९	६	२५७	७	२५७	३८	४५१	४०
	४८३	४५	५७३	१०	५९५	३१	५९५	३२						
अभिधानरत्नाकरः	६२३	२१												
अभिनन्दः	५९३	१५	५९५	४७	६४७	४५								
अरुणः	६०	३९	१९५	५०	२०५	२६	२५७	८	४६७	४२	५०३	५६		
अरुणदत्तः	६७२	३९												
अर्थशास्त्रम्	४३५	३२												
अश्वशास्त्रम्	५७२	४८												
आगमः	३०	२७	३४	४३	७३	१३	९६	५४	१११	४७	२८२	५७	३९५	२०
	३९८	२५	५००	२७	५०७	२१	५७१	५१	६००	२५				
आचाराङ्गवृत्तिः	२३९	५०												
आचार्याः	४४	१२	८१	३०	१०४	२४	१६७	३	१८५	२०	२७७	२७	२८४	३१
	३१५	६०	३१९	१६	३४५	१८	३४७	२६	३४७	४०	३५०	१६	३५५	३३
	३५८	४८	३७८	४४	३८८	९	३८८	१४	४००	३७	४३१	३४	४३२	८
	४३२	३५	४४३	४	४४३	५०	४४३	५६	४८५	२९	४८९	५१	४९०	४९
	५१३	३१	६००	२७	६०४	१८	६०५	३२	६३०	३४	६८०	१७	६९३	२२
	६९५	३५												
आत्रेयः	१४५	३१	१४६	३३	१६४	४९	२०२	३७	२०७	६	२०७	१५	२१९	१६
	२२७	४८	२७१	५५	३९९	१९	३९९	१७	५०६	४३	५४९	३४	६१७	२५
आथर्वणीश्रुतिः	४८२	२												
आपिशलिः	६७५	२९												
आवश्यकसूत्रम्	४७२	४२												
आश्चर्यपर्व	७५	४९												
आश्चर्यमञ्जरी	४४	१९	५२२	३०	६१७	२४								

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
इन्दुमित्रः	५१	४६												
उज्ज्वलदत्तः	७१	२९	१७१	४८	१९२	२७	२०१	४४	२३२	२९	२४४	५६	२६३	३९
	३८६	५६	४३०	५०	४३७	३५	४८३	२८	५०५	७	६४२	३७		
उणादिः	२३९	४४	५९५	५०										
उणादिवृत्तिः	८५	३	४४८	३३	४६५	२३	४८९	४०	५९६	३७				
उत्पलः	४१७	२०												
उत्पत्तिनी	३४	१७	७६	१५	११९	५३	६३८	३						
उपदेशमालाकर्णिका	५९८	१७												
उपाध्यायसर्वस्वम्	४०	१४	६४	५८	८५	३७	६३३	५३						
ऊष्मविवेकः	२९	१४	६६	५	७०	२०	७५	६	८४	१३	९९	२७	४१०	१४
	४३५	१९	४४७	२७	४५३	६३	४६६	२८	४६६	३४	४९३	२५	४९६	६
	५०८	५६	५९९	४	५९९	४१	५२२	५३	५४०	२२	५४९	३५	५५०	४२
	५५५	३०	५९९	६१	६२५	१	६२५	२७	६३६	३	६४६	४७	६६६	४२
एके	४४	५५	५१	५०	७३	६०	१०१	४८	१२६	४४	१४०	४२	१४२	३
	१५०	३	१५८	२६	१९०	१२	१९०	४४	१९२	२५	१९३	२७	२२४	२३
	२२६	३७	२३४	१२	२६५	१२	२६७	६	२७५	१३	२८१	३२	२९२	१२
	३००	२	३१६	३०	३१६	३८	३६३	६१	३७२	४०	३७४	१९	३७७	१
	३८३	३३	३८६	१०	४१४	२९	४१८	५२	४१९	४०	४२६	४४	४५०	४५
	४५१	४०	४६३	१७	४८३	४३	४८४	३१	४८५	३६	४९९	११	५०१	१०
	५०१	११	५०७	२०	५२०	७	५३३	३८	५८१	६	६१९	४५	६२९	५८
	६४२	४९	६५९	७	६७६	११								
औपनिषदाः	१००	२९												
कण्ठभूषणकाव्यालङ्कारम्	२५०	२८												
कप्पि(प्फि)णाभ्युदयः	२२१	५५	३०२	९										
कलिङ्गः	२९	११	३०	१८	४०	१५	११	४	११	२३	१५०	९	१५३	५१
	१६०	२४	१७१	३१	१९५	१६	१९५	१७	२७५	९	३६२	३९	३८५	४

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
कलिङ्गः	४५६	४६	४८१	२६	४८२	३६	४८३	३०	४८८	३०	४९९	१५	५०१	७
	५०४	५६	५३७	११	५९९	४१	६१७	१९	६१९	३०				
कविकल्पलता	५३०	१५												
कविशिक्षा	५३१	१५												
कविशिक्षावृत्तिः	९६	५७												
कविशिक्षाश्लेषसिद्धि- प्रतानम्	४९५	४६												
कश्चित्	१२१	५४												
कातन्त्रपञ्जिका	४५६	४८												
कातन्त्रोणादिः	५६	४४												
काव्यः	५२	३३	५८	४५	७३	६	८९	४५	१६९	२	१९०	१२	२३०	२१
	२३७	४३	२९८	४४	३१३	४७	३२५	५०	४४९	५७	४९४	३४	५१३	२
	५८४	११	६०६	५३	६२५	३५	६७४	१९	६९८	२१				
काव्यायनः	२३१	४३	६३८	५९										
कामन्दकीयम्	६३५	१४												
कामन्दिः	३२८	४३												
कादम्बरी	६०९	५८												
कालापाः	६२८	५२												
कालिदासः	१९५	५७	४६४	१	५०२	२								
काव्यकल्पलता- श्लेषसिद्धिप्रतानम्	४७९	१९												
काव्यप्रकाशः	५१५	५५												
काव्यादर्शः	२२२	२८	६९९	४१										
काशिका	१४०	४३	४२३	१०	६५४	११								
काश्यपः	१८७	२०												
किरातः	४७२	४२	६८०	१९										
कीचकवधम्	१३४	२४												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
कुमारः	६५	४९	२३४	५४	२८२	९	२९४	१						
कुमारदासः	१३४	३८												
कुमारसम्भवः	४००	३४	६७४	२	६८७	४६	६८७	६०	६९१	१८	६९१	५१	६९२	१४
कृष्णापण्डितः	२३१	५१												
कृष्णमिश्रः	१५०	५८	५८०	३१										
केचित्	३९	६७	४०	१३	४०	२८	७३	१५	७४	२३	७४	४५	७५	१४
	७७	३७	९०	१६	१०९	२	११८	६४	१४९	५२	१८३	२१	१९९	३४
	२३३	४१	२६९	४०	२८४	२६	२९१	३०	२९४	६	२९७	५१	३२८	५३
	३३४	४८	३६०	६१	३६१	५६	३६८	५६	३६९	१२	३६९	१५	४१४	२७
	४२९	४६	४३२	२४	४४३	४२	४४८	४४	४५०	११	४५९	४	४७८	३
	४८९	२६	४९२	३८	५१०	४१	५३१	४९	५६९	२२	५८४	२३	६३३	७
	६३८	५६	६७७	६१	६७८	३								
कैयटः	९८	४९	१९८	२	२४०	५२	४८१	४२						
कोक्कटः	४३६	४	४३६	५१	४४८	१९	४४९	५५	४५०	६	४५१	३२	६१८	४३
कोषः	१२४	२४	५०४	४०										
कौमुदी	२९	५	३२	२	३३	१३	३८	६४	३९	६०	४९	१५	५०	४७
	५१	३१	५१	५५	६३	५०	६८	२५	७६	२७	७९	२८	७९	३३
	८२	४३	८४	५२	८६	३१	८८	२८	९३	३७	९५	५	१०५	४४
	१२३	४५	१२६	३३	१२६	५०	१२७	४५	१२९	३३	१३०	१६	१३४	४४
	१३७	४४	१४१	२४	१४८	१२	४१०	२७	४४२	८	४८६	६	४९१	२
	४९१	१६	४९२	१०	६१९	८	६२६	३५	६२८	३५	६३३	५४	६३९	२०
	६३९	५५	६४९	२	६४७	४७	६७८	३६						
कौमुदीकारः	६७	१६	८०	२	५०२	४५	६४९	६						
कौटिल्यः	३२५	३८	३२५	५०	४३५	५०	४९७	४१	६९५	२२				
क्षान्तिदेवः	४१	५३												
क्षीरस्वामी	२८	२०	३०	११	३४	३९	३८	१०	४१	४२	५०	४८	६३	४२

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ચ	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.
ક્ષીરસ્વામી	૭૪	૧૮	૮૩	૨૧	૧૬	૩૦	૧૨૮	૩	૧૪૩	૨૨	૧૫૧	૧૭	૧૬૪	૧૧
	૧૭૭	૨૬	૧૭૭	૫૧	૧૧૨	૩૭	૨૨૧	૫૧	૨૩૧	૫૬	૨૫૪	૫૪	૨૮૫	૩૦
	૨૧૧	૨૧	૨૧૬	૩૧	૨૧૮	૪૨	૩૦૨	૪૬	૩૧૫	૩૧	૩૧૬	૪૭	૩૨૮	૩૩
	૩૩૬	૬	૩૩૬	૪૩	૩૪૭	૩૨	૩૫૧	૩૧	૩૮૮	૨	૩૮૧	૧૬	૩૯૮	૪૧
	૩૧૧	૧૬	૪૦૦	૧૧	૪૦૧	૧૬	૪૦૧	૩૪	૪૦૨	૧	૪૦૬	૩	૪૧૦	૪૭
	૪૧૨	૪૨	૪૨૨	૬	૪૨૪	૪૬	૪૪૨	૨૧	૪૪૪	૧	૪૪૪	૧૭	૪૫૧	૫૩
	૪૫૪	૨૭	૪૭૨	૧	૪૭૩	૩૭	૪૯૦	૨૨	૫૦૧	૨	૫૨૪	૨૪	૫૩૨	૭
	૫૩૨	૩૦	૫૪૦	૫૬	૫૪૨	૩૭	૫૪૫	૧૬	૫૬૩	૧૧	૫૭૧	૨૦	૫૭૩	૨૨
	૫૮૭	૧૨	૬૧૫	૨૧	૬૧૬	૬	૬૧૮	૭	૬૧૮	૩૨	૬૩૧	૧૪	૬૪૮	૪
	૬૬૧	૪૩	૬૭૮	૫	૬૧૪	૫૧	૬૧૫	૨૧	૬૧૫	૩૫	૬૧૫	૫૬	૬૧૮	૩૦
	૬૧૮	૩૧												
ખળડપ્રશસ્તિ:	૪૫૪	૨૧	૬૭૪	૧										
ગજાસ્ય:	૧૩	૩૧												
ગણરત્નમહોદધિટીકા	૫૮૨	૧૪												
ગણિતચૂડામણિ:	૬૧	૩૫												
ગીતા	૧૮	૩૮	૧૦૨	૩૪	૬૨૬	૩૫								
ગોવર્ધન:	૨૫	૬૦	૫૬	૪૪	૩૬૮	૧૧	૫૧૮	૧૧	૬૬૨	૫૦				
ગોવર્ધનીયોનાદિવૃત્તિ:	૮૦	૨૩												
ગૌડ:	૩૧	૩૩	૩૭	૨૦	૪૧	૧૩	૭૪	૪૪	૧૩૫	૪૧	૧૩૬	૪૬	૧૪૬	૪૨
	૨૦૬	૪૧	૨૫૦	૪૧	૨૫૫	૫૫	૨૬૫	૪૫	૨૬૬	૨૮	૨૭૫	૧૮	૩૦૦	૨૬
	૩૧૧	૨૨	૩૨૧	૫	૩૩૪	૫૫	૩૫૪	૩૪	૩૮૬	૧૦	૩૧૩	૭	૩૧૮	૩૦
	૪૦૦	૮	૪૦૫	૧	૪૩૮	૨૧	૪૪૮	૫૪	૪૫૦	૩૭	૪૫૭	૪૬	૪૭૪	૪૮
	૪૮૫	૫૨	૪૮૬	૪૧	૫૧૭	૧૭	૫૩૮	૬	૫૩૮	૫૬	૫૪૦	૫૫	૫૪૧	૨૩
	૬૦૫	૪૬	૬૨૭	૨૫	૬૩૧	૪૧	૬૩૮	૨૬	૬૩૮	૩૭	૬૫૪	૨૧	૬૬૪	૨૩
	૬૬૬	૪૪												
ગ્રન્થકૃત્	૧૨૫	૧૧												
ઘટકર્પર:	૪૪	૨૪	૪૮૨	૩૫										

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
चन्द्रः	५२८	२७	५३४	५१										
चन्द्रगोमी	३६१	५५	३८६	५३										
चम्पूगद्यम्	४४४	३८	५२७	३८	५३९	४४								
चरकः	५६	८	२०५	३८	२०८	२	४५१	१६						
चाणक्यः	७०	२५	४३९	२९										
चान्द्रः	४१	३९	६०३	४४	६२८	५१								
चामुण्डः	११९	३५												
चुल्लिभट्टवृत्तिः	४३७	३५												
छन्दचूडामणिः	१६५	५३												
जन्तूपाख्यानम्	२९८	३												
जयादित्यः	८०	४	१३४	२१	६४०	८	६५१	४						
जातरूपः	४३२	२८	४४६	३९										
जानकीहरणम्	२७	६२	४८	१०	६४०	३२								
जाम्बवती	९०	३०												
जाम्बवतीविजयमहाकाव्यम्	४९५	३३												
जिनेन्द्रः	२५३	३५												
ज्योतिषः	६१	२६												
ज्योतिर्ग्रन्थः	३९	६०												
टीका	२	७४	१६	१०	२०	२०	४८	५८	१२७	४२	१५९	३	१७५	४
	१७८	१४	१७९	१	१९५	५९	२१०	१४	२१०	४२	२१८	४२	२२०	२८
	२२०	५२	२६४	४४	२९०	४१	२९९	८	३०१	५३	३०२	४९	३०६	३५
	३०६	३६	३१६	३	३१८	३६	३२४	६२	३३१	५०	३३२	११	३३२	४१
	३३३	३७	३३३	४९	३३४	४०	३४४	२५	३५६	२३	३६२	३१	३६३	४
	३७०	५६	३७७	४२	३८०	२८	३८९	५१	३९१	३५	३९९	६१	४०२	५५
	४०८	१	४२३	३४	४३६	१	४३६	१३	४३६	३४	४४३	१६	४५०	२४
	४५१	१३	४५३	१	४५३	७	४५३	१४	४५४	४४	४६०	३२	४६५	३४

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
टीका	४६७	११	४७२	४५	४७३	२१	४७९	२१	४८४	३७	५१३	७	५१३	५०
	५१४	५	५१४	१४	५१४	२६	५१५	३६	५२७	४४	५२७	४९	५२७	४९
	५६२	२०	५६६	३५	५६९	१५	५७०	१३	५७३	२४	५७३	२६	५८०	३०
	५८३	५९	५८३	६२	५८४	४६	५८७	१४	५८७	५०	५९५	३४	६११	३४
	६११	४९	६१५	१	६१५	१०	६२२	४९	६३२	१४	६३२	५८	६४७	३६
	६४८	१४	६५९	७	६६४	३२	६६४	३६	६७५	५६	६९६	२८		
टीकासमुच्चयसारः	४४२	५६												
टीकान्तरम्	५२५	१२												
टीप्पनी	५५२	५४												
तत्त्वप्रकाशिका	५८२	१०												
तद्धितदुण्डी	१९१	९	४२८	५६										
तार्किकाः	११८	९	६२७	६५										
त्रिकाण्डम्	३३	१४	३०५	३५	३५४	३०	६१८	४०	६७८	३१				
त्रिकाण्डशेषः	२२	४५	२५	५१	३०	११	५७	२१	७४	४६	७५	२३	८२	५१
	१०१	१३	१०२	३३	१९३	२०	२१२	५०	२१९	४६	२२२	८	२४०	४९
	२५३	२४	२७५	११	२८५	१	२८५	३८	३०४	५	३०५	४	३४०	५७
	३९२	३१	३९९	८	४२७	२१	४३७	५९	४३८	४२	४५६	१२	४८८	२१
	५१५	१	५३०	५७	५३३	१७	५४७	२०	५५६	६	५७३	१७	६०१	३४
	६२३	९	६२४	३१										
त्रिविक्रमः	६४७	५०												
त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितम्	१०	७५	८४	२७	३०७	३०								
दण्डी	२९	९	११३	३	२८६	४५	४८९	२७	६३९	४२				
दन्तिलः	६४५	३												
दामोदरः	२६०	५३												
देशी	५२७	४६												
देशीकोषः	२६०	५४	४४३	५१										

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
दुर्गाः	५४	९	१६१	५८	१८७	२६	२०८	४०	२५१	६	३४९	३९	३८५	२८
	३८६	४४	५१८	३	६४२	१६	६४८	३						
द्रविडाः	१६३	२२												
द्विरूपकोषः	८६	२८	९९	२५	१५०	१०	४४२	३५	४४७	५९	४६७	१	४९०	१३
	४९२	४०	४९७	२३	५४०	२३	६२७	५३						
द्वयाश्रयः	५८०	२६	६९६	५१	७००	६६								
द्वयाश्रयटीकाकृत्	२३२	६												
धनञ्जयनिघण्टुः	२६०	४६												
धनपालः	७९	१९	८३	१६	३०४	४२								
धनुर्वेदः	३४२	१४	३४२	५१	३४४	१०								
धन्वतरिः	१७५	१३	१७९	८	१८९	५०	१८२	३	२८३	३	२८६	३५	२८७	१५
	४१९	२३	४२०	२५	४७३	५०	४७४	२१	४७५	१८	४७५	५५	४७६	३४
	४७८	४०	५२२	५४	५३५	५५	५३६	१५	५४१	८				
धरणिः	१५८	४	१६२	३	२७८	२७	३२२	९	३५३	१४	३८६	५३	३९३	४५
	४३५	३४	४५१	४३	५२२	४	५२५	३९						
धर्मकीर्तिवार्तिकम्	६४२	५७												
धर्मदासः	५३०	५४												
धर्मवृत्तिः	६५४	८												
धातुपारायणम्	७०	३४	७२	११	१५९	५	१७७	२२	३३८	९	५१७	५९	५८३	१
धातुप्रदीपः	५५	२७	४८८	२६	४९४	५६	५४८	४७	६७८	३९				
धातुवृत्तिः	९१	१८	१६०	५६	१७३	११	१९८	४९	३८०	४६	६३७	२१		
नन्दस्वामी	५०२	४१												
नन्दी	४७	१९												
नरहरिः	६२२	४४												
नाट्यम्	१३३	४३	१३४	२७	२६४	१६								
नाट्यशास्त्रम्	१२९	३३												
नानार्थकोषः	१५०	८												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
नामनिधानम्	२८	५८	५०	९	५५	५५	६२	२६	७४	४६	८५	३८	१०४	५०
	५००	३९												
नाममाला	४४	१७	५८	२०	१९९	२	२३२	५२	४७३	१३	५१७	३०	५३९	५
	५७२	४५	५८५	२६										
नामानुशासनम्	६४२	५७												
नारायणः	६२	२६												
निगमः	२५२	५	२५७	२१	६०४	१३								
निघण्टुः	६९९	४४												
निघण्टुशेषः	५२७	५१												
निरुक्तम्	३१	६६	१८३	२२	२४७	१३	४१६	२७	५८२	५२				
निरुक्तकारः	२५३	५												
निरुक्तिकारः	९९	३४												
नेमिचरित्रम्	५८०	५०												
नैगमाभिधानम्	२३६	३३												
नैरुक्तः	१७६	१४	१९९	३	२६४	१६	३४२	५१						
नैषधः	४६६	६०												
न्यासः	४१	४०	८०	१	१९	१५	१०५	२५	१४२	२५	१४६	३४	२९७	३३
	३९५	४३	४३६	४९	४९३	३५	५०५	५४						
न्यासकारः	१४१	३३	६५०	५६										
पञ्जिका	७२	६	९९	२०	१००	१३	१२८	५५	३८५	६	४१०	२७	४२३	५२
	४३२	६	४३२	१३	४३६	४	४३७	१५	४३८	५१	४४१	२९	४४२	५३
	४४६	५२	४४७	२३	४४८	२६	४४८	५७	४४९	३६	४६५	१६	४६५	२८
	४८२	३७	४८२	४८	४८६	५	४८८	२३	४९०	१०	४९०	३७	४९१	४६
	४९३	१०	४९८	१	४९९	७	५३९	३६	५३९	४८	५५६	१८	६००	७
	६१८	३८	६१९	३	६१९	३२	६२१	३०	६२१	४२	६२५	२८	६३३	४
	६७८	२९	६९७	४५										

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
पथ्यापथ्यः	५५८	५	५५८	९	६११	५१	६१६	५४	६१४	३	६१८	१७	६१८	२७
	६२०	१३	६२०	२७										
पथ्यापथ्यकारः	१३९	५७	१७५	३६	१७६	४९	१७७	६०	५३०	७	५९१	५१	६०१	२१
	६१४	५५	६१५	५१	६१६	४५	६१९	१९	६२०	४८	६२१	७		
पदमञ्जरी	१४६	३४												
पदार्थविदः	२२४	३५												
पद्मपुराणम्	१००	७												
पाणिनिः	१०	३०	१४२	५१	२५७	५								
पाणिनीयमतदर्पणम्	२२	१७												
पारायणम्	४४१	१५	५१८	१९	५३१	४								
पालकाप्यः	५६८	३२												
पुराणम्	७१	६	९७	३३	१००	४९	१०१	४३	१७८	१३	३५६	५७	४७२	९
पुरुषोत्तमः	५६	१७	७८	३६	१२६	३०	१९५	१६	१९८	४३	२०३	३९	२३५	३२
	२३५	६५	२३८	५८	३०२	१३	३०२	१४	३६८	८	४४४	२६	४६३	५०
	५९६	३७	६०४	१६										
पूर्णचन्द्रः	७०	३४												
पूर्वकविः	२६८	१६	३८५	५२	६१४	५	६८९	२४						
पूर्वटीकाकारः	५७३	३												
पूर्वटीकाकृतः	४९१	१३												
पौराणिकाः	६४	६३	८७	५३	४१२	३१								
प्रक्रियाकौमुदी	२७८	२१												
प्रज्ञापनासूत्रप्रथमपद- त्रीन्द्रियाधिकारः	५६१	५												
प्रमाणमीमांसा	६३४	६२												
प्रासादः	३६०	१५												
प्रासादकृत्	२७८	२१	४५७	१०										
प्राच्याः	५४	९												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
प्राञ्चः	१५०	४८												
प्रायश्चित्तोपदेशः	३६७	३६												
बाणः	४७३	१५												
बाणभट्टः	६४३	२३												
बार्हस्पत्यम्	४२१	४												
बुद्धचरितम्	२५	५३	-											
बुद्धिसागरः	२६६	३८	२६६	४२	५४१	३०								
बृहदभरकोषः	१०९	४												
बृहदवृत्तिः	२३१	४	२३१	३९	२३६	२								
बृहस्पतिः	२३	२७	४४	१३	४९	१७	५०	५०	९०	४१	१३६	६	२७०	१२
	४७२	३५	४७९	३६	५२६	२५								
बृहस्पतिमिश्राः	४३८	३०												
बौद्धागमः	११०	२४												
भट्टः	१२६	२६	१२६	४९	४१५	५	४१७	२७	४२४	२१	४२८	२८	४३२	५
	४३६	३	४३६	२४	४३६	५७	४३८	५८	४३८	६१	४४०	१६	४४१	४४
	४४२	३८	४४६	४६	४४७	४१	४४९	४०	४५०	५	४५१	२२	४५१	३४
	४५२	१६	४५४	४०	४५५	२०	४६४	६	४६५	११	४८५	३०	४८५	४०
	४९८	२८	५०९	३९	५१८	१०	६३९	१३	६४१	१३				
भट्टिः	४८	११	६९	२१	२९३	१६	३०३	२	३४५	४६	४६६	६	५११	४१
	६६२	११	६८१	४										
भट्टस्वामी	९०	१९	५०२	४१										
भरतः	१२९	१४	१३६	६	१३६	५१	२२४	४६	२३४	४०	३२५	२९	३४२	२५
	३४७	२१	३५३	१२										
भवभूतिः	१३४	१७	५९५	४६	६५४	४३								
भविष्योत्तरपुराणम्	३४९	४०												
भागवतम्	३११	२६	३६९	५०	३८१	४	४३५	५१	४६५	४२				
भागवतसप्तमस्कन्धटीका	३८०	४५												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
भागवृत्तिः	२५	६५	६५१	१२										
भागुरिः	३३	१४	६०	८	६८	४२	७६	२७	१६	३३	१२६	३३	१२७	१०
	१५३	२१	१५७	६	१८०	४९	१८९	८	२०६	८	२२६	४	२६८	५५
	२७५	११	२१४	२८	३३४	३१	४००	१०	५१५	२	५२६	५०	५५५	२५
	५६९	११	५८५	३२	६२१	४८	६८६	५१						
भानुदत्तः	५६३	६१	६२३	३१										
भारतटीका	५११	४६												
भारतम्	७६	११	७६	२९	१८	१६	३२९	२१	३७४	३३	४३४	३३	४४१	१६
	४९०	३९	५०२	३३										
भारविः	३६	३७	४८	४८	१४२	४९	१४५	२१	२९३	४१	५४८	१८	६६६	७
	६८१	२६												
भाषावृत्तिः	१३९	४०	२२२	२५	४९१	१८	५८५	३८						
भाषावृत्तिकृत्	६४०	८												
भाष्यम्	६६	५५	९०	३	११६	७	१५१	१६	२२२	२२	२४१	१२	२४१	२२
	२४८	३१	४६१	५०	४६७	५५	४८१	४१	४८२	२०	४८४	२	४८४	१०
	४८९	५५	४९०	२४	५०१	३	५५४	२१	६९३	३८	६९९	२६		
भाष्यकारः	६६	१०	३८४	३										
भास्कराचार्यः	३९२	२												
भिक्षाकरगुप्तः	३८६	५०												
भीमः	१८५	५१												
भीमसेनः	४४१	२८												
भोजः	३२	३५	३८	६६	१६९	१३	२०५	३५	२०८	१२	३५१	३४	४०६	११
	४४८	२९	४५५	१	५१२	२४	५३८	५३						
भोजराजः	२८६	३८	६४०	४										
मह्वः	४०१	१७	५२२	८										
मदनपालः (मदनः)	१७५	३७	१७६	४०	१७७	८	१७७	३४	१७७	४६	१७७	६१	१७८	५

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ચ	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.
મદનપાલ: (મદન:)	૧૭૯	૧૯	૧૮૦	૪૨	૧૮૧	૧૨	૧૮૧	૫૦	૧૮૧	૫૯	૨૮૬	૩૭	૩૯૯	૩૯
	૪૭૯	૫૭	૫૪૭	૩૫	૫૪૯	૩૨	૫૫૧	૪૧	૬૧૬	૫	૬૧૯	૧૬		
મધુમાધવી	૨૩	૨૦	૧૦૧	૨૪	૨૫૨	૬૦	૨૬૩	૩૫	૩૬૯	૮	૫૧૮	૧૬	૫૨૩	૩૧
	૫૩૨	૪૬	૬૧૪	૪૪										
મનુ:	૧૯	૬૧	૨૫	૩	૬૧	૪૧	૧૭	૩૭	૧૧	૩૯	૨૦૧	૫૫	૨૨૭	૭
	૨૩૨	૩૪	૨૪૩	૧૪	૨૪૩	૨૭	૨૫૪	૫૩	૨૭૪	૨૬	૩૬૦	૪	૩૬૦	૪૦
	૩૬૧	૪૩	૩૬૪	૫૧	૩૬૯	૨૪	૩૭૦	૪૨	૩૭૩	૪૮	૩૭૪	૧૧	૩૮૦	૫૫
	૩૮૧	૪	૩૮૧	૨૩	૫૦૦	૩૧	૫૧૭	૩૨	૬૮૮	૧૬				
મન્ત્રવર્ણ:	૧૧	૪૪												
મરીચિ:	૩૬૪	૩૬												
મહાભારતમ્	૮૬	૨૦	૫૧૧	૩૪										
મહાભાષ્યમ્	૬૧૧	૪												
મહિમ્નસ્તોત્રમ્	૧૦૧	૫૫												
મહેશ્વર:	૭	૫૦	૫૧	૩૮	૧૨૫	૩૯	૧૨૭	૧૨	૧૪૫	૧	૧૪૯	૪૪	૧૬૭	૨૮
	૧૭૮	૧૦	૧૭૮	૨૧	૧૭૯	૧૪	૨૧૦	૧૨	૨૧૦	૧૫	૨૧૩	૪૪	૨૧૫	૬
	૨૨૦	૩૫	૨૨૫	૧૮	૨૨૬	૧૪	૨૨૯	૫૬	૨૩૧	૨૪	૨૩૪	૧૨	૨૩૮	૪૯
	૨૪૧	૫૦	૨૪૩	૧૨	૨૪૩	૧૮	૨૫૦	૧	૨૬૦	૫૦	૨૬૪	૨૩	૨૬૫	૨૩
	૨૬૮	૩૮	૨૭૬	૪૨	૨૭૬	૪૫	૨૭૮	૨૦	૨૮૨	૩	૨૮૨	૧૬	૨૮૬	૨
	૨૮૭	૨૬	૨૯૩	૨૩	૨૯૬	૪૪	૨૯૬	૫૫	૨૯૯	૫	૩૦૦	૩૯	૩૦૫	૫૧
	૩૧૨	૭	૩૧૨	૫૪	૩૧૩	૫	૩૧૭	૫૭	૩૨૮	૩૫	૩૨૯	૫	૩૨૯	૧૬
	૩૩૨	૫૧	૩૩૩	૩૧	૩૩૩	૩૮	૩૩૪	૨૩	૩૪૪	૩	૩૫૧	૫૪	૩૫૬	૩૧
	૩૫૭	૨૧	૩૫૭	૫૫	૩૬૧	૧	૩૬૭	૩	૩૬૭	૧૭	૩૬૯	૧૪	૩૭૦	૬
	૩૭૦	૪૭	૩૭૨	૫૧	૩૭૩	૭	૩૮૨	૨૧	૩૮૪	૨૪	૩૯૩	૩૧	૩૯૩	૫૮
	૪૦૨	૩૧	૪૦૨	૫૪	૪૦૭	૨૪	૪૦૮	૮	૪૧૮	૪૩	૪૧૯	૧૧	૪૪૪	૨૦
	૪૩૨	૫૧	૪૩૬	૧૧	૪૫૨	૪૪	૪૫૮	૪૧	૪૫૯	૧૦	૪૬૫	૬	૪૬૮	૨૦
	૪૭૧	૧૪	૪૭૩	૩	૪૭૩	૭	૪૭૩	૧૮	૪૭૮	૨૧	૪૮૪	૩૬	૪૮૮	૪૩
	૪૯૩	૩૧	૪૯૪	૬	૪૯૪	૧૧	૪૯૪	૧૮	૪૯૫	૭	૪૯૬	૫૪	૪૯૯	૨૭

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ચ	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.
મહેશ્વર:	૫૦૧	૮	૫૧૬	૨	૫૨૭	૩૨	૫૩૦	૮	૫૩૧	૨૦	૫૪૧	૧	૫૪૨	૨૧
	૫૪૭	૫૪	૫૪૭	૫૫	૫૪૮	૨૧	૫૪૮	૨૫	૫૬૦	૧૨	૫૭૦	૪૬	૫૮૦	૨૪
	૬૧૧	૪૪	૬૩૮	૮	૬૫૦	૫	૬૫૦	૨૧	૬૫૨	૫૬	૬૬૪	૩૫	૬૬૪	૪૪
	૬૭૩	૧૨	૬૭૫	૫૫	૬૭૬	૩૪	૬૭૯	૫૦	૬૮૦	૪૩	૬૮૧	૨૧	૬૮૫	૩૨
	૬૮૫	૩૧	૬૮૭	૪૮	૬૯૨	૧૧	૬૯૩	૨૨	૬૯૩	૫૭	૬૯૪	૧૪	૬૯૫	૨૬
	૬૯૮	૪૧	૭૦૦	૨૧										
માઘ:	૩૦	૨૦	૫૦	૪૬	૫૮	૨૬	૫૯	૪૦	૬૪	૫૧	૭૫	૧૪	૭૬	૨૦
	૭૭	૧	૧૧	૧૦	૧૦૦	૪૬	૧૦૧	૭	૧૧૮	૫૧	૧૨૧	૩૬	૧૪૧	૬૫
	૧૫૬	૧૨	૧૧૧	૫૭	૨૦૦	૫૨	૨૪૮	૫૩	૨૭૪	૫૦	૨૭૮	૧૦	૨૯૩	૫૪
	૩૦૪	૩૧	૩૨૪	૧૧	૩૪૮	૩૩	૩૫૦	૧૩	૩૫૨	૩	૩૬૩	૩૬	૩૬૫	૪૮
	૪૨૭	૧૧	૪૨૭	૫૧	૪૩૫	૨૪	૪૩૧	૫૦	૪૪૩	૬	૪૪૮	૮	૪૫૧	૪૧
	૪૫૨	૧૨	૪૫૨	૪૬	૪૫૩	૫	૪૫૧	૩૧	૪૬૧	૨૩	૪૬૪	૪૮	૪૬૫	૧૫
	૪૬૫	૪૮	૪૬૬	૫૨	૪૮૩	૪૦	૪૮૭	૪૬	૪૯૧	૧૦	૫૧૨	૨૭	૫૧૨	૪૧
	૫૧૩	૪૮	૫૧૬	૧૧	૫૧૭	૨	૫૩૮	૪	૫૬૧	૫૩	૫૬૧	૫૮	૫૬૬	૪૫
	૫૬૭	૧૮	૫૬૮	૫	૫૬૯	૧૩	૫૬૯	૨૨	૫૭૩	૪૧	૫૭૫	૩૩	૫૭૬	૩૧
	૫૯૫	૩૩	૬૪૧	૪૧	૬૬૨	૧	૬૬૨	૫૬	૬૯૦	૬૩				
	૭	૭૧	૮	૨૩	૨૩	૧૪	૨૬	૨૧	૩૧	૬૧	૩૭	૪૭	૪૮	૫૦
માઘવ:	૭૮	૪૧	૮૦	૧૬	૮૫	૩૧	૧૧	૩૬	૧૦૭	૭	૧૧૩	૧	૧૩૩	૪
	૧૩૮	૭	૧૪૧	૩૪	૧૫૬	૭	૧૬૦	૧૭	૧૬૬	૪૦	૧૮૧	૫૭	૧૮૭	૨૨
	૧૧૮	૫	૨૦૫	૨૦	૨૧૩	૧૫	૨૪૧	૧૮	૨૫૧	૫૩	૨૫૬	૨૧	૨૫૧	૨૩
	૨૮૫	૧૬	૨૧૫	૧૬	૨૧૭	૧૮	૨૧૮	૩૧	૩૨૬	૩૮	૩૨૮	૧૭	૩૭૨	૪૪
	૩૭૫	૧૬	૩૭૬	૧૩	૩૮૪	૨૭	૪૨૧	૨૨	૪૨૧	૨૮	૪૨૧	૨૭	૪૩૧	૪૦
	૪૩૫	૪૮	૪૩૭	૩૪	૪૫૨	૪૬	૪૫૮	૩	૪૬૧	૪	૪૬૨	૫૩	૪૬૫	૧૦
	૪૬૫	૩૧	૪૭૧	૩	૪૭૫	૨૪	૪૮૧	૧૮	૪૮૨	૭	૪૮૩	૧૧	૪૮૭	૭
	૪૯૫	૧૮	૫૦૩	૪૪	૫૧૨	૩૮	૫૧૫	૫૧	૫૧૭	૧૬	૫૧૭	૪૭	૫૨૦	૨૪
	૫૨૪	૫૬	૫૨૬	૩૨	૫૨૯	૩૧	૫૩૧	૧૩	૫૩૬	૫૨	૫૩૭	૩૪	૫૩૯	૨૦
	૫૪૨	૩	૫૪૬	૪૧	૫૪૮	૫૦	૫૫૫	૩૮	૫૧૭	૧	૫૧૭	૧૮	૬૦૬	૪૩

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
माधवः	६०९	२४	६०९	३०	६१३	३९	६३२	४१	६३२	५४	६३७	४८	६४१	३३
	६७०	३७	६८२	२९	६९२	६३								
माधवकृष्णः	१५६	२१												
माधवनिदानम्	२०६	५१	२०७	३६	२०७	४२	२०७	५७	२०८	११				
माधवी	७३	६२	११२	४	२८४	२४	२९३	३१	२९३	३७	२९४	३९	२९४	४३
	२९६	२१	३१७	५०	३२३	३३	३७१	१९	३८६	५	४१०	२४	४९६	१३
	५२६	४८	५४३	१६	५७२	३८	५८३	५५						
मार्कण्डेयपुराणम्	७६	१४	११	४१	५०२	२३								
मालतीमाधवम्	१५०	५२												
माला	६८	४२	२५०	३८	३०१	१२	३२७	३२	३६१	३७	३८९	५१	४१०	३५
	४१९	८	४२३	५१	४५०	५४	४५६	३३	४५७	१०	४६९	१५	४८३	३०
	५२०	४३	५८५	३१										
मालाकारः	३९३	५	४९७	३५	५८४	५	६३०	६२						
मिश्राः	२०	३१	२१	४	३१	७२	३६	१८	३८	६०	५२	३	९९	४५
	१००	४८	११७	२२	१५१	४२	१५८	५७	१७०	५८	१७१	४८	१८३	२
	१८९	५	१९७	१५	१९७	२७	२०२	३६	२२४	७	२३०	१५	२३१	१३
	२३४	१२	२४७	११	२५८	१८	२६३	४२	२६९	४	२८५	१२	२८६	५६
	२९६	५	२९७	१२	३००	१०	३००	१७	३१२	३२	३२०	५९	३२६	४
	३३२	१६	३३२	२९	३४९	२६	३६२	५८	३७१	२१	३७२	३९	३८५	५८
	४३५	४४	४३९	४०	४४६	२५	४६५	१८	४८५	२७	४८७	२७	४८९	४९
	४९०	५२	४९१	२०	४९१	४०	४९५	३५	४९८	७	७९८	१३	४९८	३३
	४९८	४१	५०२	३६	५११	४२	५११	५१	५२०	२१	५२६	४२	५३६	२८
	५३७	१७	५३७	५२	५३९	३१	५३९	५३	५४३	२७	५४३	३५	५४४	३७
	५५१	२६	५५५	४१	५५६	२८	५५६	६०	५६३	५	५६३	५०	५६३	५५
	५६७	५२	५७०	७	५७१	३९	५७३	४	५७६	१६	५८५	२७	५९०	१५
	५९६	९	६००	१२	६००	६३	६०३	३८	६१२	४८	६१५	१७	६१५	५३
	६२६	८	६३४	४१	६३५	३	६३५	१२	६३६	१	६३६	३३	६३६	४१

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
मिश्राः	६४१	५२	६४२	४६	६४३	२४	६५०	२०	६५५	२१	६५६	११	६५९	४८
	६६१	५०	६६२	१३	६६८	५	६७०	८	६७२	३१	६७९	३०	६८८	५९
	६९२	५९	६९७	३०										
मुनिः	१५८	२६	१८३	४२	२९६	२३	३३४	१६	३३८	४६	४६१	५	६८८	२७
मुरारिः	३६६	३१	४४४	५०										
मूलटीका	३४४	३८	३६०	२४	४५१	५४	४५२	९	४५८	३३	५४०	४०	५६१	२
मूलवृत्तिः	४९७	४४												
मेघः	६८१	३९												
मेघदूतः	२६८	१५	४२७	३०	४५०	९	४५१	१५						
मेदिनिः (मेदिनी)	२०	५७	५८	१	६५	५५	१५२	२७	१७०	६१	१७१	२	२०१	२६
	२११	४	२२७	३२	२२७	५४	२५८	४०	२६३	१६	२६३	३८	२७६	२३
	२७६	३८	२८५	२०	२९२	१	२९३	१२	२९८	७	२९९	२१	३१५	१०
	३१५	५६	३२०	६	३२०	२३	३३२	४५	३४१	१२	३४२	१	३९५	२८
	४००	१९	४२१	१४	४५१	४४	४५७	५	४५७	१८	४६८	४९	४७१	३४
	४९५	३०	५११	३३	५१७	२९	५१७	५०	५२०	३६	५२१	१३	५२१	३८
	५२१	५१	५२५	३५	५३५	८	५३७	२३	५४०	२	५६१	३३	५६९	४८
	५७१	४२	५८०	२२	५९३	१४	६०५	५२	६०५	५९	६६२	४	६६८	६
	६६९	२६	६९४	३										
मेदिनीकारः	६४२	५४												
मैत्रेयः	२५	५८	४०	४	१०७	१	१२६	३६	३३७	३४	४९५	१५	५९६	३५
याज्ञवल्क्यः	३६४	३२	३७०	५०	३७२	३	५५६	१९						
याज्ञिकाः	११२	५६												
योगपर्व	१००	११												
योगशतकव्याख्यानम्	४७६	३												
योगशास्त्रम्	२१	५४												
योगेश्वरः	४९०	१२												
रक्षितः	३९	२२	५३	१६	५७	३५	२६९	४४	४५६	४३	५४५	२२	६१०	२२

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ર	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.
રઘુ:	૬૫	૫૩	૬૭	૧૫	૧૪૨	૫૦	૧૧૫	૨૬	૨૨૭	૩૧	૨૩૩	૪૪	૨૮૧	૧
	૩૧૩	૪૦	૩૧૩	૪૮	૩૧૮	૩	૩૨૧	૨૫	૩૩૨	૨૨	૩૩૬	૭	૩૪૮	૨૧
	૩૫૧	૧૮	૩૬૬	૪૨	૩૭૧	૪૨	૪૪૬	૧૮	૪૪૧	૧	૪૬૪	૪૫	૪૧૦	૬
	૪૧૭	૧૪	૫૧૬	૨૫	૫૬૭	૪૭	૫૬૧	૫૬	૫૭૩	૭	૫૮૦	૪૭	૫૮૩	૫
	૬૩૦	૭	૬૪૬	૩	૬૬૧	૨	૬૭૧	૧૮	૬૮૭	૮	૬૮૭	૧૫	૬૧૧	૫૧
રત્નકોષ:	૬૦	૬૦	૬૫	૪૫	૭૭	૩૬	૧૨૬	૩૨	૧૩૨	૫૨	૧૪૨	૧૦	૧૧૧	૪૭
	૩૩૫	૫	૩૪૪	૫૭	૪૪૬	૪૦	૪૭૩	૧૩	૪૮૩	૩૨	૫૨૦	૫૫	૫૨૬	૧
	૫૨૮	૫૧	૫૪૮	૭	૫૫૨	૪	૫૭૩	૮	૬૧૪	૪૩	૬૨૮	૪૧	૬૬૭	૧૬
	૬૭૮	૩૪	૬૮૮	૧૮										
રત્નમતિ:	૧૧૦	૨૦												
રત્નમાલા	૨૩	૨૩	૨૬૭	૫૧	૫૪૨	૩	૫૧૬	૨૧	૬૧૧	૩				
રત્નિદેવ:	૨૫	૬૩	૧૫૩	૫૪	૨૭૨	૫૦	૩૧૮	૮	૫૧૮	૧૨	૫૩૦	૩૧		
રમસ:	૩૩	૧૨	૩૫	૫૨	૫૫	૧૨	૫૭	૫૧	૭૨	૧૪	૮૮	૦૧	૧૪૧	૨૫
	૧૮૫	૨૭	૧૧૭	૧૬	૧૧૧	૪૨	૨૦૧	૧૩	૨૦૩	૫૩	૨૦૫	૨૪	૨૦૬	૧૨
	૨૨૨	૧૧	૨૨૧	૪૧	૨૩૦	૧૮	૨૪૧	૫૦	૨૪૫	૧૧	૨૫૮	૪૪	૨૬૧	૧૧
	૨૭૫	૮	૨૭૧	૨૧	૨૮૪	૪૩	૨૮૪	૪૪	૨૮૫	૧૬	૨૮૬	૫૭	૨૮૭	૨૧
	૨૧૧	૧૭	૨૧૨	૪૩	૨૧૩	૪૮	૨૧૪	૩૨	૨૧૫	૫૨	૨૧૬	૧૪	૩૦૦	૨૧
	૩૧૧	૨૧	૩૨૬	૩	૩૫૨	૩૨	૩૫૧	૩૬	૩૧૩	૧૨	૩૧૩	૩૨	૩૧૩	૩૭
	૪૩૭	૪૨	૪૩૮	૪૫	૪૪૦	૪	૪૪૧	૩૭	૪૪૭	૨૦	૪૫૦	૩૦	૪૫૦	૪૪
	૪૮૩	૩૪	૫૧૦	૫૨	૫૧૨	૫૪	૫૨૪	૩૦	૫૨૫	૨૦	૫૨૬	૩૪	૫૨૮	૫૩
	૫૨૧	૨૭	૫૩૩	૩૭	૫૩૧	૪	૫૪૩	૧૦	૫૪૩	૨૬	૫૪૪	૪૩	૫૪૫	૧૧
	૫૪૭	૩૨	૫૫૧	૧	૫૫૩	૮	૫૭૧	૧૨	૫૮૫	૨૪	૫૧૬	૧૧	૬૧૦	૧૭
	૬૧૦	૩૬	૬૧૪	૩	૬૧૪	૧૬	૬૧૪	૨૬	૬૧૭	૩	૬૨૫	૨૨	૬૪૦	૫૭
	૬૪૩	૫	૬૭૪	૪										
રાજદેવ:	૮૪	૧૨	૨૫૩	૩૦										
રાજવલ્લભ:	૪૪૩	૨૨												
રાજવલ્લભમણ્ડનમ્	૪૫૦	૪૮												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
राजशेखरः	२९०	५१	५१४	४६	५४०	१५	६००	३८	६०१	३५				
रामचन्द्राचार्याः	६७०	३९												
रामदासटीका	५०१	१४												
रामायणम्	२४	४४	२४	५८	३१	६९	३८	६९	४१	२०	४४१	१६	४७१	४०
रुद्रः	३३	११	२१३	५२	२२६	२८	२७५	९	२८४	४७	३८९	४१	३९३	३२
	४१०	१२	४२१	१२	४४४	४	४४६	३	४७१	१७	४७६	८	४८५	४८
	५१८	२१	५२१	२०	५२६	२०	५२८	५३	५३३	३९	५३८	७	५४२	१
	५४६	३६	५६८	१५	५६८	५१	६०७	५४	६०९	५७	६११	३९	६४०	५७
	६८४	१२	६९८	५१										
रुद्रकोषः	५६	१८												
रुद्रटः	४७९	१६												
रूपपञ्जिका	१०२	२४												
रूपरत्नाकरः	५६	४३	२३७	१६	३८५	५६								
लता	२५६	५८												
लहरी	४६०	४४												
लिङ्गकारिका	३४४	५८												
लिङ्गपुराणम्	६२	१०												
लिङ्गयसूरिः	१२८	४२	३९९	१८	६८०	४५	६९५	३७						
लिङ्गानुशासनकृतः	६१२	१३												
लिङ्गानुशासनटीका	२९७	६	३००	२२	४३१	४८	४८७	३९						
लिङ्गानुशासनम्	३८३	५०	४११	३२	४९५	३								
लिङ्गानुशासनविवरणम्	४५३	३												
लीलावती	३९१	७	३९१	४७										
लीलावतीकारः	३८९	४७												
लीलावतीटीका	३८९	४५												
लैङ्गम्	६१	१२	६१	५५										
वज्रः	७०	३५												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
वत्सेश्वरः	२६	२७												
वनपर्व	२९८	३												
वररुचिः	५१	५२												
वराहः	३३	१७	३९	२३	५७	३९	४६३	५२						
वर्णदेशना	६३	२९	७७	१३	१०२	२८	१०५	२८	१३४	१४	४५५	२३	५१९	४३
	५४१	३७	५९७	३८										
वर्णविवेकः	३९	५५												
वल्लभः	४३९	५९												
वाचस्पतिकोषः	४४२	९												
वाग्भटः	१७८	५९	२५४	१३	२५५	४३	२५९	५६	२६५	२३	२७०	२४	२७१	८
	२७१	४१	२७३	३	२७३	८	२७३	१३	२७३	१९	५१६	४१		
वाचस्पतिः	२३	४५	३६	४	३७	३१	३८	३१	३९	१	६६	१४	८४	२२
	९१	१३	१०४	५०	११६	५३	११६	५७	१२९	१	१२९	४५	१३४	४७
	१४८	१५	१७९	४	१८०	११	२०३	१४	२२९	५१	२५२	४८	२५३	४६
	२५६	३०	२६२	१७	२६७	३५	२७५	५८	२७७	२५	२७८	४१	२७९	२
	२८५	४०	२८६	११	३०१	४८	३६५	५५	३८३	४१	३८३	६२	४०१	२५
	४२१	११	४३१	५३	४३२	१६	४४०	५४	४४५	१	४४७	४३	४४९	३७
	४७२	१९	४७३	२५	४७३	३०	४७५	९	४७८	१०	१७८	५५	४७९	५१
	४८०	२८	४८२	२२	४९९	३९	५०४	३१	५१२	४३	५१७	२२	५१८	२४
	४७२	१९	४७३	२५	४७३	३०	४७५	९	४७८	१०	४७८	५५	४७९	५१
	५२१	८	५२८	३५	५३४	५०	५४१	२२	५५३	३१	५५४	४२	५६१	३१
	५९३	३६	५९८	२९	६१२	१२	६१६	२५	६२९	१९				
वात्स्यायनः	२२६	५												
वामनः	६०	४६	२२२	२८	३३२	६१	४४७	३९	४४९	४६	५८३	३६	६३८	५४
	६४३	१८	६९२	६३	६९९	३७								
वामनपुराणम्	४१	६५	८६	५७	८८	४५	९१	५३	९३	३०				
वामनलिङ्गानुशासनम्	४७	४२												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
वामनाचार्यः	७५	१२												
वायुपुराणम्	७६	१५	८१	४५	४७१	२४	४८६	३						
वार्ता	२४९	५५												
वालकाण्यः	२६७	२१												
वासवदत्ता	२९	१५	४९	२३	७३	४६	१२२	४८	२४८	५६	२९३	४२	४८३	४०
	५३८	१०	५४०	२१	५४०	३१								
वासवदत्तागद्यम्	३१२	१०												
वास्तुशास्त्रम्	४५०	४८												
वास्तुशास्त्रविदः	४५०	३३												
वास्तुसुतः	४४८	१२												
विक्रमादित्यः	३९३	२२	५०६	५५										
विक्रमार्कः	६५६	१०												
विदग्धमुखमण्डनम्	५०	४३	२६०	४८										
विन्ध्यवासी	५५	२३												
विशाखः	१४५	२३												
विश्वः	६०	१०	७०	३५	८३	१५	८८	१०	९७	१५	१५२	२७	१६२	४५
	१७८	६	१८३	२७	१९०	४१	१९९	५१	२४३	५	२४४	४	२८९	२५
	२९३	५	३०५	११	३०६	३३	३०६	५१	३१५	५१	३२०	६	३२१	४०
	३२२	२८	३३८	४२	३८४	१४	३९९	४४	४११	५०	४४८	३१	४६६	४८
	४७१	१९	५०२	१५	५२१	३९	५२६	१९	५४७	४८	५६५	२५	५६९	२०
	५८२	४३	५९३	२९	६१५	२८	६६२	४८	६६२	५१				
विश्वप्रकाशः	५३७	१४												
विश्वदन्तः	४४	७												
विष्णुः	४९८	७												
विष्णुपुराणटीकाकाराः	१०२	८												
विष्णुपुराणम्	४८	१६	४८	५४	४९	२६	६२	१९	६९	२९	१००	२९	१०१	९

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पु.	पं.	पु.	पं.	पु.	पं.	पु.	पं.	पु.	पं.	पु.	पं.	पु.	पं.
वृत्तिः	६०	४९	१८७	१८	१९८	३	३१८	३	३८७	१९	३९०	२४	४८०	५२
	४८१	२८	५६१	१०	५७१	५४	५८१	३२						
वृद्धन्यासः	२४७	३३												
वृन्दावनम्	५२९	२	६३९	५५	६४२	४४								
वेणीसंहारम्	१५०	२५												
वेदः	२९	३१												
वैजयन्ती	५३	९	११९	३०	१५७	६	१७५	५३	१७५	६६	१७९	३८	१८०	९
	२०६	१५	२०८	५	२५८	३१	२६३	५७	२६६	४१	२७०	१०	२७०	३२
	२७६	२५	२८८	१३	२९०	३७	३२४	३६	३४२	३	३४२	४०	३५६	१७
	३६५	३६	३६६	४४	३८६	२०	३९४	२४	४५१	४४	४५५	५६	४६०	५०
	४६९	५	४७०	५०	४७९	४४	४९७	३	५१३	१४	५६२	३८	५७७	३६
वैजयन्तीकारः	२६६	३६	२७५	१८										
वैद्यकम्	५६	९	५५१	३										
वैद्यशास्त्रम्	२०७	११												
वैद्याः	१७८	५६	१७८	५६	२७५	५२	२७६	३१	२७९	२७	४१९	४१	६१९	९
वैयाकरणाः	३९	५५	६४	६१	९९	३६								
वोपदेवः	२०६	४												
वोपालितः	३७	३२	५३	१५	५९	४५	५९	४८	९२	१३	९९	१५	१४९	६१
	१८३	३३	२९८	५५	३१५	५९	३३४	२२	३३७	५५	३५६	१९	४२३	५२
	४५०	३२	५४०	३८	५९६	३२	६१०	२०	६१९	६	६२६	१०		
व्याख्या	३३२	५												
व्याख्यामृतम्	१७४	४२	२१३	१७	३५९	३५	४५६	३९	४५८	६	५४३	१९	५६८	१७
व्याडिः	२८	३९	२८	४४	३३	५२	३४	२६	३६	४०	३७	३४	७६	८
	७७	१५	८९	३२	९५	४१	११०	२	११०	१०	११०	३५	११०	४१
	११०	४९	१११	८	११९	३२	२१५	२१	२२७	५	२७२	३४	२८३	६
	२८६	४०	२९९	५२	४१२	९	४२१	१०	४२२	२८	४३३	६०	४९९	१२
	५४३	२५	५५०	३६	५८६	४२	५९६	१८	६१०	२४	६४४	१९		

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
व्यासः	७७	४०												
व्योषः	५३०	४३												
शतपथम्	७७	९												
शबरः	४४८	२८												
शबरस्वामी	७९	१८	५५२	२	६४७	४५								
शब्दप्रभेदः	५९	४२	५९	५८	६३	६	६३	३०	८९	५९	१४३	४९	१९९	३८
	२०३	१९	२२१	५९	२२२	६	२४५	३	२४६	४९	२५७	९	२६६	९
	२७७	२७	२८२	४४	३३३	५७	४१२	४२	४२४	९	४३०	३७	४३९	४७
	४३४	४५	४५३	३८	४७९	१८	५०६	५६	५३३	९	६५४	२२		
शब्दार्णवः	३५	१५	४९	२२	५०	१८	५०	२३	५९	३०	५५	१३	५७	३८
	६०	३४	६६	४८	७७	४९	७७	५३	८०	५	८०	७	८२	३०
	८२	४९	९०	६	९६	५	९९	४६	१०२	२५	१०९	४	११३	२
	१२६	३	१३०	१७	१३४	१०	१३५	१९	१३७	३७	१४९	२१	१५०	२८
	२४४	४९	४०९	१०	४१३	२८	४८३	३५	४९२	३४	५०२	४५	५२८	३३
	५३२	५०	६३९	१४	६४०	११	६४०	२०	६४०	३४	६४२	२	६४२	२६
	६४२	५३	६९३	५९										
शय्याप्रस्तावः	३०६	५												
शाकटायनः	३९८	३४	७०९	२२										
शाकुन्तलम्	१५०	५३												
शाखिनः	६४४	४९												
शाब्दिकाः	२३७	३६	२४६	५०	२९७	३२	२९८	११	३९९	२७	४२९	४५		
	५५२	३	५६७	४३	५८०	५४								
शाम्बपुराणम्	३०	६	८०	४०	८८	१२								
शालिहोत्रम्	७०	२६	५०२	५९	५७३	५२	५९८	३०						
शाश्वतः	३६	३४	५९	४९	६२	४९	११९	६२	२२९	५२	२६०	१२	३१२	३९
	३४७	४९	४९५	१८	४२४	२९	४३०	२७	४३२	३९	४४०	२	४४६	५३
	४६८	२६	५८४	१३	५९३	४५	६१३	२	६२३	२०	६७२	४२	६८९	५३

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ચ	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.
શિવાદિત્ય:	૩૭૯	૨૭												
શીલાઙ્કાચાર્યકૃતાધારાઙ્કટીકા	૬૨૨	૩૯												
શુભાઙ્ક:	૨૨૭	૫	૬૦૫	૧૫	૬૧૫	૧૮								
શૃંગારપ્રકાશ:	૬૫	૫૧	૬૩૯	૪										
શેષ: (શૈષિકમ્, શૈષિકાણિ)	૧૮	૬૨	૨૦	૪૫	૨૨	૪૮	૨૪	૧૫	૨૫	૬૬	૩૦	૪૭	૩૩	૨૧
	૩૫	૨૭	૪૦	૬૪	૪૧	૫૬	૪૮	૫૧	૫૧	૧૧	૫૨	૨૧	૫૩	૧
	૫૩	૩૦	૫૫	૫૬	૫૬	૫૦	૫૭	૫	૫૭	૧૫	૫૭	૨૭	૫૮	૩૯
	૫૮	૫૮	૫૯	૨૪	૫૯	૪૮	૬૦	૫૩	૬૪	૩૬	૬૫	૩૧	૬૫	૬૧
	૬૬	૨૧	૬૭	૩૩	૬૭	૪૩	૭૧	૩૦	૭૨	૧૬	૭૨	૩૦	૭૨	૫૨
	૭૩	૨૧	૭૩	૩૮	૭૬	૩૦	૭૮	૪૪	૮૦	૨૬	૮૧	૫	૮૨	૨૦
	૮૨	૪૬	૮૯	૨	૯૨	૧૭	૯૩	૧૩	૯૩	૧૫	૯૫	૧૨	૯૫	૨૪
	૯૭	૪૫	૧૦૨	૪૫	૧૦૭	૧૦	૧૦૭	૫૩	૧૦૯	૪૧	૧૧૧	૨૫	૧૧૩	૨૭
	૧૨૧	૪૧	૧૩૨	૩૦	૧૩૫	૧	૧૩૮	૪૬	૧૩૯	૪	૧૪૦	૨૧	૧૪૨	૫૪
	૧૪૨	૫૧	૧૪૩	૨૬	૧૪૮	૨૧	૧૫૦	૬૪	૧૫૫	૭	૧૫૫	૧૫	૧૫૭	૨૪
	૧૫૭	૨૧	૧૫૮	૬૧	૧૬૦	૧૪	૧૬૧	૮	૧૬૨	૪૫	૧૬૩	૫૦	૧૬૯	૨૬
	૧૬૯	૫૩	૧૭૩	૫૦	૧૭૬	૧૬	૧૭૭	૩	૧૭૭	૩૬	૧૭૮	૧૭	૧૭૯	૬૧
	૧૮૦	૩૩	૧૮૧	૬૧	૧૮૫	૨૮	૧૮૫	૪૪	૧૮૬	૧૦	૧૮૬	૩૫	૧૮૬	૪૧
	૧૮૯	૩૪	૧૯૦	૬	૧૯૫	૪૭	૧૯૭	૨૮	૧૯૮	૧૮	૧૯૮	૪૫	૧૯૯	૧૬
	૨૦૦	૪૨	૨૦૦	૫૫	૨૦૨	૫૪	૨૦૩	૩	૨૧૦	૩	૨૧૩	૭	૨૧૯	૮
	૨૨૧	૧૫	૨૩૪	૩૧	૨૩૫	૩૪	૨૩૫	૫૪	૨૩૬	૨૨	૨૩૭	૬	૨૪૦	૪૦
	૨૪૦	૫૩	૨૪૧	૨૪	૨૪૧	૪૮	૨૪૪	૨૮	૨૪૫	૮	૨૪૬	૧	૨૪૬	૧૬
	૨૪૬	૫૧	૨૪૯	૩૧	૨૫૦	૧૯	૨૫૧	૧૬	૨૫૧	૪૫	૨૫૧	૫૪	૨૫૩	૧૩
	૨૫૪	૭	૨૫૪	૩૮	૨૫૬	૩૫	૨૫૬	૪૮	૨૫૭	૫૩	૨૫૮	૨૪	૨૫૮	૪૮
	૨૫૮	૬૨	૨૫૯	૩૮	૨૬૧	૨૦	૨૬૧	૪૧	૨૬૫	૩	૨૬૫	૬૨	૨૬૬	૧૪
	૨૬૬	૨૦	૨૬૬	૪૭	૨૬૭	૮	૨૬૭	૪૪	૨૬૮	૫૭	૨૭૦	૨	૨૭૪	૧૮
	૨૭૪	૫૫	૨૭૮	૨૩	૨૭૯	૫	૨૮૩	૩૭	૨૮૪	૧૧	૨૮૪	૪૭	૨૮૬	૧૧
	૨૮૭	૩૨	૨૮૯	૧૧	૨૯૦	૨૭	૨૯૪	૧૩	૨૯૪	૨૮	૨૯૪	૫૧	૨૯૫	૧

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
शेषः (शैषिकम्, शैषिकाणि)	२९५	३६	२९५	५५	२९९	४६	३०६	५६	३१२	१६	३१४	३५	३१४	४३
	३१५	५२	३१६	३४	३१८	४९	३४२	४१	३४३	२६	३४३	४५	३४५	४८
	३४६	४९	३४६	५५	३४८	४८	३५०	४९	३५६	६	३७३	२४	३७४	५६
	३८२	१४	३८८	२४	४०३	६३	४०७	४८	४१६	५९	४६२	१२	४६२	५६
	४६३	६	४६७	५६	४६८	५७	४६९	२२	४६९	५०	४७०	९	४७२	२३
	४७७	३१	४८३	४८	४८६	१४	४९३	१७	४९४	५३	५०३	११	५०७	२८
	५११	३	५५९	३२	५६२	१३	५६५	११	५६५	२६	५७१	५८	५७२	१७
	५७५	१६	५८९	३१	५९०	३७	५९१	१५	५९२	४९	५९५	१६	६००	४८
	६०४	४४	६०६	२३	६०७	१५	६०८	३७	६०८	५४	६०९	४८	६१३	१८
	६१३	४७	६१७	५३	६१८	८	६१८	१८	६२४	१७				
शेषरामाचार्याः	२२३	४०												
श्रीधरः	३०	१९	४१	२	७४	७	१०२	३०	११९	२०	१६७	१३	१७४	६२
	१७८	२६	२०२	४२	२११	९	२१५	५१	२३३	७	२३५	४२	२३९	३१
	२५४	४२	२६४	४३	२६९	११	२७५	३२	२८३	१३	२८६	४	२८७	२४
	२९०	४१	३००	४५	३१०	२९	३२७	४२	३३४	४	३३८	२८	३४३	५२
	३४४	६	३५५	३४	३५९	१६	३६२	६	३८०	३	३८०	२७	३८०	६१
	३८१	६	३८१	१२	३८४	५७	३९०	२२	३९२	३७	४०७	२७	४२८	५८
	४२९	१८	४३२	४८	४३२	५९	४३६	४५	४३९	५६	४४२	५४	४८७	४२
	४९६	५३	४९८	४	५००	३३	५०९	४६	५४७	५	५५५	१	५५७	४६
	५६२	४६	५८६	५६	६६४	४२	६६६	१४	६९२	५				
श्रीधराचार्यः	३९१	२७												
श्रीनिवासः	६१	३६												
श्रुतिः	२३	३०	२८	५७	३०	५	३५	२१	८६	३	८७	४१	९७	१५
	१०२	५	१०७	३२	२४०	२	२७१	३१	३७२	३०	३८०	९	३८०	२१
	३९५	२५	५०३	३२										
षड्दर्शनसमुच्चयः	३५६	३३												
संक्षिप्तभारतम्	१००	२३												

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ર	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.
સંસારાવર્ત:	૩૦	૪૬	૭૪	૩૮	૭૭	૩૬	૭૯	૨૫	૮૦	૬	૮૮	૨૩	૯૦	૨૯
	૪૮૮	૫	૫૦૭	૧૪										
સનાતન:	૪૭૬	૪	૬૯૯	૩૫										
સમવાયાદુવૃત્તિકારા:	૧૧૪	૨૪												
સર્વધર:	૫૦	૪૮	૯૦	૨૦	૧૧૦	૩૨	૧૩૮	૩૫	૧૪૫	૬૧	૧૫૦	૭	૨૭૮	૩૮
	૪૧૫	૫	૪૨૪	૨૦	૪૩૧	૪૨	૪૩૧	૪૫	૪૩૨	૧૬	૪૩૭	૧૭	૪૩૯	૪૫
	૪૩૯	૬૦	૪૪૨	૩	૪૪૨	૫૦	૪૪૬	૪૭	૪૪૭	૩૮	૪૪૮	૧૭	૪૪૮	૨૭
	૪૫૦	૮	૪૫૪	૩૮	૪૫૮	૪૭	૪૬૪	૪	૪૬૬	૩૭	૪૬૮	૪૫	૪૮૮	૨૦
	૪૯૧	૩૭	૪૯૧	૪૬	૪૯૩	૭	૪૯૫	૪૨	૫૧૨	૨૮	૫૨૧	૧૯	૫૨૧	૪૦
	૫૨૫	૧૮	૫૩૭	૪૧	૫૩૯	૧	૫૪૦	૧૩	૫૫૨	૩૮	૬૧૭	૨૦	૬૧૯	૫
	૬૨૧	૪૦	૬૨૧	૪૨	૬૨૪	૪૧	૬૨૯	૧૦	૬૩૮	૪૬				
સર્વસ્ત્વમ્	૧૬૩	૬૩	૩૧૯	૪૮	૩૫૧	૨૦	૪૫૮	૫૦	૫૪૫	૧૦	૫૬૭	૪૫	૫૭૨	૪૨
	૫૮૭	૩૦	૬૬૩	૨										
સર્વાનન્દ:	૩૩	૭	૩૫	૨૫	૩૮	૬૭	૪૦	૧૭	૫૧	૫૧	૮૪	૧૫	૧૫	૫
	૧૦૭	૨૭	૧૧૧	૬૧	૪૧૦	૧૭	૪૨૪	૨૫	૪૮૧	૨૫	૪૯૮	૨૨	૫૦૭	૨૭
	૫૩૯	૪૦	૬૦૦	૫	૬૩૮	૬	૬૭૫	૨૩						
સાહસાદ્ધ:	૨૦૦	૨૧	૫૦૬	૪૧	૫૧૩	૪૩								
સિદ્ધાન્તવિદ:	૭૦	૪												
સુજાતોક:	૫૦	૪૪												
સુધાકર:	૫૧	૩૮												
સુબોધિનીકાર:	૩૭૩	૨૧	૪૭૦	૩૪										
સુભૂતિ:	૩૫	૫૨	૩૮	૬૫	૪૭	૪૬	૧૧	૨૮	૧૦૦	૧૭	૧૧૦	૨૧	૧૨૪	૩૫
	૧૭૬	૬૫	૧૭૯	૭	૧૮૩	૧૭	૧૮૩	૨૨	૨૨૨	૧	૨૪૪	૫૧	૨૫૦	૨૭
	૨૫૧	૪૪	૨૫૨	૧	૨૫૨	૪૮	૨૫૬	૫૫	૨૫૭	૪૨	૨૬૪	૫૫	૨૭૪	૧૧
	૨૮૨	૩૨	૨૮૪	૨૧	૨૮૪	૨૫	૨૮૫	૫૧	૨૯૫	૨૬	૨૯૬	૮	૨૯૬	૪૦
	૩૦૦	૧૭	૩૦૨	૧૬	૩૨૨	૧૨	૩૫૪	૧૧	૪૩૮	૫૫	૪૪૧	૧૨	૪૪૬	૩૮
	૪૫૧	૩૩	૪૫૫	૧૧	૪૫૮	૫૩	૪૬૮	૪૫	૫૧૨	૩૨	૫૧૨	૫૩	૫૧૪	૪૫

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
सुभूतिः	५१५	१८	५२१	३९	५३०	४०	५३३	५२	५४५	२२	५५२	५२	५६३	१
	५६४	८	५७१	३०	५८१	३	५८३	३३	५९४	४०	५९६	३९	६०४	२१
	६०५	३५	६०८	१७	६२५	१३	६२९	२०	६४६	२४	६८८	५६		
सुभूतिचन्द्रः	५१७	१४												
सुरानन्दचरितम्	१११	४८												
सुश्रुतः	२०८	१२	५३४	५१										
सूक्तम्	४७४	४३												
सुब्रह्मद्वितीयश्रुत- स्कन्धतृतीयाहारपरिज्ञा- ध्ययनावसानम्	४८०	४७												
सूदशास्त्रम्	१७९	२७												
सोमनन्दी	४३२	२८	४४७	४२	४४७	५५	४९०	८	५३७	१२	६१८	३८	६८५	४३
स्कन्दः	८५	४८	८६	१५	८७	६	८७	५७	८८	१५	८८	२९		
स्मार्तः	२२५	४३	३९५	६०										
स्मृतिः	४९	५४	५५	१६	८८	२३	१२२	१	१६६	३२	२१९	३५	२२७	१५
	२३२	५७	२३३	४९	२३४	२४	२४०	५	२४०	३९	२४२	३९	२४३	४०
	२४८	१०	२७०	४९	३१५	४३	३५९	४६	३५९	५५	३६७	४१	३७२	५४
	३७६	४८	३७६	५५	४६७	४५	४८३	१३	४९२	२२	५००	२०		
स्वामी	२६	२२	२९	१३	२९	४२	३३	४६	३६	१९	३७	४४	४०	१
	४०	२२	४०	२४	४०	५८	४४	६०	४७	४२	५३	४८	५४	१८
	५५	३७	६३	५३	६५	१०	६५	४०	६७	१८	६९	८	६९	१५
	६९	३६	७०	४४	७३	२९	७४	२	७४	४३	७४	५४	७५	८
	७५	२७	७५	४५	७६	९	७७	८	७८	२५	७८	३५	७९	३३
	८१	२८	८१	४१	८१	५१	८२	१४	८२	२८	८२	४२	८६	३०
	८७	३०	८८	४	८८	२७	८९	२८	९१	५८	९३	२०	१०४	३५
	१०५	१३	१०७	२५	११७	४१	११९	४४	१२१	७	१२१	३२	१४१	५
	१६५	३८	१७१	४	१८३	५८	१९७	६	२११	४४	२२१	१४	२५४	२५
	२७६	३२	२८३	३४	२९२	५०	२९३	४७	२९४	२४	३०३	४५	३२२	१३

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
स्वामी	३३५	५१	३३८	४४	३५३	११	४१०	८	४१५	२५	४१६	२९	४१७	४६
	४२१	१२	४२८	२७	४३१	४४	४३६	२	४३६	१७	४३६	४७	४३७	३९
	४३८	३७	४३९	४५	४४१	३६	४४१	४२	४४२	१	४४२	७	४४३	१३
	४४३	३४	४४६	१	४४६	५०	४४७	२३	४४७	४३	४४८	१६	४४८	२६
	४४८	४७	४४९	४०	४४९	५६	४५०	४	४५०	१३	४५१	३३	४५४	६
	४५५	१९	४५६	६	४६२	२५	४६४	३	४६४	२९	४६५	१०	४६६	७
	४६८	२	४७२	१६	४७३	१२	४७६	८	४७८	४६	४८१	१४	४८५	३४
	४८७	३	४८८	१९	४८८	४८	४९२	९	४९३	८	४९५	२८	४९५	३९
	४९६	१३	४९८	३	४९९	६	४९९	३६	५०१	१९	५०१	२५	५०२	८
	५०२	५८	५०३	२९	५०५	५५	५०७	२२	५२१	१४	५२५	४५	५२६	२३
	५२६	५३	५२७	५६	५२८	६	५३३	३९	५३८	५१	५३९	९	५३९	२६
	५३९	४६	५४२	४९	५४५	२१	५५१	२०	५५२	१९	५६३	४१	५६७	४२
	५७५	३१	५८०	१७	५८२	५६	५९६	३	६००	५७	६०३	४२	६०८	१६
	६०९	५९	६१०	३५	६११	३६	६१५	२६	६२१	३९	६२१	४९	६२३	३८
	६२४	३९	६२८	४	६२८	३३	६३५	५७	६३९	२०	६३९	५३	६४१	३६
	६४६	९	६४७	४१	६५४	२०	६५५	५७	६७६	७	६७८	३		
स्वोपज्ञलिङ्गानुशासनटीका	४७४	२५												
स्वोपज्ञप्राकृतव्याकरणम्	१६	२												
हड्डचन्द्रः	२५	५६	३०	८	८०	६	८०	७	१२०	१५	२२७	२	२३३	३५
	४०४	१९	५०५	५७	६७८	३४								
हरदत्तः	२९७	५	५४५	३०	५५३	५४								
हरिप्रबोधः	३८६	४९	५०५	५८										
हरिभद्रसूरिः	१३	६५												
हरिवंशम्	७७	१३	९८	३०	९९	४	१०५	३४	४२७	१०	४२७	५३	४५०	१६
	५३३	२६	५७६	४७	५७६	५३								
हरिश्चन्द्रोपाख्यानम्	२४१	६												

ग्रन्थाः ग्रन्थकाराश्च	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.	पृ.	पं.
हर्षः	१३०	५	२५७	२	२५८	४१	२६४	३०	३४९	७	३५४	४३	३५८	३
	३७५	५१	३८३	४०	३८७	५२	४६०	१०	४६४	४७	४७८	५	४९८	३३
	५०९	२	५४०	४२	५७२	३१	६२२	४७	६३४	८	६६१	१०	६६९	५८
	६८५	२९	६९६	३९										
हलायुधः	२०	१९	४०	३०	१५५	३९	१५७	३	१५७	५	१५७	१८	१५९	१
	१६२	६	१७८	८	१७८	६०	१७९	१७	१८१	१४	१८२	१६	१८२	५५
	१९५	५८	१९९	४८	२१०	२२	२१०	२६	२१०	४२	२२०	२८	२२०	५०
	२२६	३७	२३५	१६	२३५	२७	२३५	४४	२३६	३६	२३८	३	२४०	८
	२४२	३२	२५२	८	२५२	२१	२५९	२९	२६८	४१	२८८	४६	२८९	४०
	२८९	५०	२९०	५	२९०	४०	२९३	२२	२९४	५०	३०१	५२	३०२	४६
	३०६	३६	३१४	२६	३१६	२	३२४	६१	३३१	५५	३३२	४	३३२	१०
	३३२	४०	३३३	३६	३३३	४८	३३४	३९	३४०	४७	३४४	३९	३४४	५१
	३५४	३०	३६२	३१	३६३	१३	३७०	५७	३७१	१४	३७३	६१	३७७	१३
	३७७	३१	३७७	३८	३७७	४७	४१८	२८	४२३	३२	४२४	३४	४२७	४९
	४३२	४९	४३६	१२	४३६	३३	४४२	५९	४४३	५	४४३	१५	४४३	३२
	४४९	३१	४५०	२२	४५१	११	४५२	३६	४५२	५७	४५४	४३	४५८	३५
	४६०	३०	४६५	३३	४६६	१८	४६७	११	४७२	५३	४७४	२०	४९९	१९
	५०९	४९	५११	२५	५११	३१	५१२	९	५१२	१७	५१२	२९	५१३	५
	५१३	५०	५१४	४	५१४	१३	५१५	३६	५२०	३	५२३	३४	५२५	४३
	५६६	४	५६६	११	५६६	३४	५६८	५२	५७०	१३	५७३	२२	५७४	२२
	५७५	४	५७७	४२	५८०	४	५८०	१०	५८२	२४	५८२	२८	५८३	५८
	५८४	३५	५८४	४५	५८५	६	५८६	३५	५८७	१३	५८७	४९	६०९	१४
	६१२	३२	६१३	३०	६१५	१	६३२	१३	६३२	५६	६४७	३५	६४८	१३
हलायुधकाव्यम्	२९६	५	३४४	२३	६११	३३	६११	४७	६१५	८				
हलायुधटीका	१३३	२१	१८०	१८	१९१	८	२१३	५५	३०३	५४	३६८	३	४३७	६
	४५२	७	५१५	१	५१७	५७	५१८	३२	५१९	४८	५२०	८	५२२	१२
	५७७	४३	५८०	११	५८०	४८	५८४	३	६१२	५२	६१४	४५	६१६	३

ગ્રન્થા: ગ્રન્થકારાશ્ચ	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.	પૃ.	પં.
હારાવલી	૪૧	૨૪	૨૧૩	૨૪	૨૧૩	૩૧	૨૧૩	૪૧	૨૧૧	૨૨	૩૦૦	૩૮	૩૦૧	૨૨
	૩૪૪	૩૩	૫૬૩	૨૪	૫૭૩	૪૭								
હારાવલીકાર:	૧૬૩	૨૫												
હુગ્ન:	૪૩૧	૪૭	૫૧૮	૫૩										
હેમચન્દ્રાચાર્યા:	૮૪	૨૭	૩૦૮	૫	૪૭૪	૨૫	૫૨૭	૫૦						
હેમનિઘન્ટુ:	૫૨૦	૫૫												
હેમનિઘન્ટુશેષ:	૫૫૧	૪૦												
હેમવૃહદવૃત્તિ:	૨૭૮	૨૬												
હેમોળાદિ:	૧૭૭	૨૨												
હેમાનેકાર્થ:	૩૩૮	૨૪	૫૪૦	૫૧	૫૪૮	૧૫	૬૭૧	૫૩						

बहुश उपयुक्तानां ग्रन्थानां सूची

१. श्रीअनेकार्थ-सङ्ग्रहः सटीकः (भा-२)। कलिकालसर्वज्ञ-पूज्याचार्यदेव श्रीमद्हेमचन्द्रसूरीश्वरविरचितः । कैरवाकरकौमुदी-टीकाकारः कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्य-पट्टधर-विद्वन्मूढन्य-पूज्याचार्यदेवश्रीमन्महेन्द्रसूरीश्वरः । संशोधकः संपादकश्च श्रीमद्विजयामृतसूरीश्वर-विनेय-पत्र्यास-श्रीजिनेन्द्रविजय-गणी । प्रकाशिका- श्री हर्षपुष्पामृत जैन ग्रन्थमाला, शान्तिपुरी, लाखाबावल (हालार), (गुजरात), भारत । वीर सं. २४९८, विक्रमसंवत् २०२८, सन् १९७२ ॥
२. अभिधानचिन्तामणिनाममाला । (स्वोपज्ञटीका-सार्थशब्दानुक्रमणिकाभ्यां समलङ्कृता) । कलिकालसर्वज्ञ-श्रीहेमचन्द्राचार्यविरचिता ॥ सम्पादकः संशोधकश्च- सौम्यमूर्तिपूज्याचार्यमहाराजश्रीविजयदेवसूरीश्वरान्तिषत् उपाध्याय-श्रीहेमचन्द्रविजयो गणिः (व्याकरणाचार्यः) । प्रकाशिका- श्री जैन साहित्य वर्धक सभा, अहमदाबाद (गुजरात), विक्रम संवत् २०३२ ॥
३. AMARAKOS'A [1-3] WITH THE UNPUBLISHED SOUTH INDIAN COMMENTARIES AMARAPADAVIVRTI OF LINGAYASURIN AND AMARAPADAPARIJATA OF MALLINATHA Critically edited with Introduction by PROFESSOR A. A. RAMANATHAN The Adyar Libray and Research Centre Adyar. Madras 600 020, India, 1971.
४. अमरकोषः नामलिङ्गानुशासनं नाम । पण्डितवरश्रीमदमरसिंहविरचितः ॥ उपाध्यायश्रीभट्टोजिदीक्षितात्मजविद्वद्रश्रीभानुजिदीक्षितकृतया रामाश्रमी(व्याख्यासुधा)व्याख्यया विभूषितः । पं०हरगोविन्दशास्त्रिणा 'सरल-मणिप्रभा' हिन्दीव्याख्यया टिप्पण्यादिभिश्च सुसंस्कृत्य सम्पादितः । प्रकाशकः- चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, गोपाल मन्दिर लेन, पो० बा० ८, वाराणसी-१ (भारतवर्ष) । संस्करण-प्रथम, वि० संवत् २०२६ ॥
५. (कौटिलीयम्) अर्थशास्त्रम् । हिन्दीव्याख्योपेतम् । व्याख्याकारः- वाचस्पति गैरोला ॥ प्रकाशकः- चौखम्बा विद्याभवन, चौक (बनारस स्टेट बैंक भवन के पीछे), पो० बा० नं० १०६९, वाराणसी २२१०० ॥
६. अष्टाङ्गहृदयम् । श्रीमद्वाग्भटविरचितम् ॥ श्रीमदरुणदत्तविरचितया सर्वाङ्गसुन्दराख्यया व्याख्यया, हेमाद्रिप्रणीतया आयुर्वेदरसायनाद्वया टीकया च समुल्लसितम् । कौ० डो. अण्णा मोरेश्वर कुंटे, बी. ए., एम्. डी., वे. शा. सं. कृष्णशास्त्री नवरे, इत्येतैश्च पूर्व संस्कृतम् पराङ्करोपाद्वेन सदाशिवसूनुना हरिशास्त्रिणा भिषगाचार्येण संशोधितम्, बहूनां प्राचीनलिखितपुस्तकानां साहाय्येन हेमाद्रिटीकया पाठान्तरैष्टिप्पण्यादिभिश्च समलङ्कृतम्, आचार्यप्रियव्रतशर्मकृतया भूमिकया च संवलितम् । प्रकाशकः- चौखम्बा ओरियन्टलिया, पो० बा० चौखम्बा, पो० बाक्स नं० ३२, गोकुल भवन, के० ३७/१०६, गोपाल मन्दिर लेन, वाराणसी-२२१००१ (भारत) ॥

७. **अष्टाध्यायी** । सपूर्वपोठिका (पदच्छेद-वृत्ति-वार्तिक-टिप्पणी-सहिता) । पाणिनिविरचिता ॥
परिष्कर्ता- म० म० पण्डितराज डॉ० श्रीगोपालशास्त्री 'दर्शनकेशरी', सम्पादकौ- श्रीगोपालदत्तपाण्डेयः, स्वामी श्रीप्रह्लादगिरिः, चौखम्बा सुरभारती प्रकाशन, के० ३७/११७, गोपालमन्दिर लेन, पोस्ट बाक्स नं० १२६, वाराणसी २२१००१, द्वितीय संस्करण-१९८१ ॥
८. **श्रीआचाराङ्गसूत्रम्** ॥
श्रुतकेवलभद्रबाहुस्वामिहृद्वनिर्युक्तियुक्तं श्रीमच्छ्रीलाङ्काचार्यविहितविवृतियुतम्, आगमोदयसमितिः, विक्रमसंवत्-१९७२, प्रथमसंस्करणम् ॥
९. **कातन्त्र-व्याकरणम्** । श्रीशर्ववर्मदेवप्रणीतम् ॥
DR. R. S. SAINI, Bharatiya Vidya Prakashan, 1. I. U.B. Jawahar Nagar, Bungalow Road, Delhi-110007. 2. P. Box, 1108 Kachauri Gali, Varanasi-221001. 1987.
१०. **काव्यादर्शः** । महाकविदण्ड्याचार्यविरचितः ॥
प्रकाशसंस्कृत-हिन्दीव्याख्याद्वयोपेतः । व्याख्याकारः आचार्य श्रीरामचन्द्रमिश्रः । प्रकाशकः- चौखम्बा विद्याभवन चौक, (बनारस स्टेट बैंक भवन के पीछे), पो० बा० नं० १०६९, वाराणसी २२१००१ ॥
११. **काशिकावृत्तिः (भा-६)** । (पाणिनीयाष्टाध्यायीव्याख्या) श्रीमद्वामनजयादित्यविरचिता ॥
बोधिसत्त्वदेशीयाचार्यजिनेन्द्र-बुद्धिपादविरचितया न्यासापरपर्यायकाशिकाविवरणपञ्चिकया विद्वद्वरहरदत्तमिश्रविरचितया पदमञ्जरीव्याख्यया च सहिता । सम्पादकौ स्वामी द्वारिकादासः शास्त्री, पं० श्रीकालिकाप्रसादशुक्लः, प्राच्यभारतीप्रकाशन, कमच्छा, वाराणसी, प्रथम संस्करण-१९६५ ॥
१२. **किरातार्जुनीयम्** । महाकवि श्रीभारविप्रणीतम् ॥
महामहोपाध्यायकोलाचलमल्लिनाथसूरिकृतया 'घण्टापथ' व्याख्यया समुल्लसितम् । साहित्यशास्त्रिश्रीआदित्यनारायणपाण्डेय-विरचितया प्रकाशनामकहिन्दीव्याख्यया विभूषितम् । न्याय-व्याकरणाचार्येण श्री पं० शोभितार्जुनश्रेण सम्पादितम् । चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, वाराणसी-१ ॥
१३. **कुमारसम्भवम्** । महाकविकालिदासविरचितम् ॥
सान्वयप्रकाशहिन्दीव्याख्योपेतम् । व्याख्याकारः- श्री पं० प्रद्युम्नपाण्डेयः । प्रकाशकः- चौखम्बा विद्याभवन, वाराणसी, संस्करण द्वितीय, वि० संवत् २०२६, चौखम्बा विद्याभवन चौक, पो० बा० ६६, वाराणसी-१ ॥
१४. **क्षीर-तरङ्गिणी** । (पाणिनीयधातुपाठस्य पश्चिमोत्तरपाठस्य व्याख्या) । क्षीरस्वामि-विरचिता ॥
सम्पादकः-युधिष्ठिर मीमांसकः, सहयोगः- रामशङ्करो भट्टाचार्यः । प्रकाशकः- रामलाल कपूर ट्रस्ट, बहालगढ, (सोनीपत-हरयाणा), द्वितीयावृत्ति. ५००, संवत् २०४२ ॥
१५. **त्रिकाण्डशेषः** । श्रीपुरुषोत्तमदेवनृपतिवरेण विरचितः ॥
श्रीमता शीलस्कन्धमहानायकयतिवरेण विरचितया सारार्थचन्द्रिकानामिकया व्याख्यया समन्वितः । क्षेमराजश्रीकृष्णदासेन मुम्बय्यां स्वकीये श्रीवेङ्कटेश्वरस्तीम् यन्त्रालयेङ्कयित्वा प्रकाशितः । संवत्-१९७२, शके-१८३७ ॥

१६. दशपाद्युणादिवृत्ति-संग्रहः ॥

तत्र प्रथमभागे माणिक्यदेव-विरचिता वृत्तिः । द्वितीये भागे आद्ये अज्ञातकतृके वृत्ती, अन्त्या विट्ठलविरचिता । सम्पादकौ- (प्र० सं०) युधिष्ठिरो मीमांसकः, (द्वि० सं०) चन्द्रदत्तशर्मा । प्रकाशकः- युधिष्ठिर मीमांसक, रामलाल कपूर ट्रस्ट, बहालगढ (पिन १३१०२१) (सोनीपत-हरयाणा), द्वितीयं संस्करणम्-५००, संवत् २०४४, जुलाई, सन् १६८७ ॥

१७. धन्वन्तरिनिघण्टुः (हिन्दी-गुण-कर्मात्मक टिप्पणी सहित) ॥

सम्पादक एवं व्याख्याकार डा० झारखण्डे श्रोङ्गा, डा० उमापति मिश्र । प्रकाशकः- आदर्श विद्या निकेतन, बि. १/९६, बी. एच. यू. रोड, अस्सी, वाराणसी-२२१००५, प्रथम संस्करण-१९८५ ॥

१८. धातुप्रदीपः । (पाणिनीय-धातुपाठस्य प्राच्यपाठस्य व्याख्यारूपः) । मैत्रेयरक्षित-विरचितः ॥

सम्पादकः- श्रीशचन्द्रचक्रवर्ती भट्टाचार्यः, परिष्कर्ता-युधिष्ठिरो मीमांसकः । प्रकाशकः- रामलाल कपूर ट्रस्ट, बहालगढ (सोनीपत-हरयाणा), पिन १३१०२१, वि० सं० २०४२, सन् १६८६ ॥

१९. नामलिङ्गानुशासनम् । श्रीमदमरसिंहविरचितम् ॥

भट्टक्षीरस्वामिप्रणीतेनामरकोशोद्धाटनेन सहितम् । BY Vidyasudhakara Dr. HAR DUTT SHARMA, POONA, ORIENTAL BOOK AGENCY, 1941.

२०. नामलिङ्गानुशासनम् (भा-४) । श्रीमदमरसिंहविरचितम् ॥

बन्धघटीयसर्वानन्दप्रणीतया टीकासर्वस्वाख्यया व्याख्यया समेतम् । त. गणपतिशास्त्रिणा संशोधितम् । १९९७ ॥

२१. नामलिङ्गानुशासनाभिधः अमरकोषः । श्रीमदमरसिंहविरचितः ॥

महामहोपाध्यायपण्डित-श्रीशिवदत्तात्मज-विष्णुदत्तशर्मसंगृहीतया नामचन्द्रिकाख्यया व्याख्यया विभूषितः, सटीक 'त्रिकाण्डशेष-हरावली-द्विरूपकोषद्वय-एकाक्षरकोश' इति कोषपञ्चकसमेतः । महामहोपाध्याय पं० श्रीशिवदत्तशास्त्रि-महोदयमुहुस्संशोध्य टिप्पण्यादिभिर्योजितोऽप्यन्यैर्महानुभावैर्बहुशः संशोधितः । खेमराजश्रीकृष्णदासेन मुम्बय्याम् स्वीये "श्रीवेङ्कटेश्वर" (स्टीम्) मुद्रणयन्त्रालये मुद्रयित्वा प्राकाश्यं नीतः । संवत् १९८६, शके १८५१ ॥

२२. निरुक्तम् । चतुर्दशाध्यायात्मकं सम्पूर्णमपि च मूल-निघण्टु-सहितम् ॥

महामहोपाध्यायेन श्रीछज्जुरामशास्त्रिणा विद्यासागरेण तथा विद्यावागीशेन पं० देवशर्म -शास्त्रिणा संक्षेपितया दुर्गाचार्य-भाष्यस्य संस्कृतटीकयाऽलंकृतम् । ज्वालापुर-महाविद्यालयाध्यापकेन आचार्येण श्रीभगीरथशास्त्रिणा कृतया सुबांघिन्याख्यया हिन्दी-व्याख्ययोपोद्वलितम् । प्रकाशकः-मेहरचन्द्र लक्ष्मणादास, २७३६ कूचा चेलां, दरियागंज, दिल्ली-६, प्रथम संस्करण ॥

२३. नैषधीयचरितम् । श्रीहर्षविरचितं ॥

श्रीमन्नारायणविरचितया नैषधीयप्रकाशाख्यव्याख्यया, मल्लिनाथ-विद्याधर-जिनराज-चारित्रवर्धन-नरहरि-व्याख्यान्तरीय-त्रिंशष्टांशैस्तत्पाठान्तरेष्टिप्पण्यादिमिश्र समुल्लसितम्, श्रीमदिन्दिराकान्ततीर्थचरणान्तेवासिभिः नारायणराम आचार्य "काव्यतीर्थ" इत्येतैः परिशिष्टादिभिः समलङ्कृत्य संशोधितम् । नवमं संस्करणम्, १९५२, निर्णयसागरप्रेस, मुंबई-२ ॥

२४. PADACANDRIKĀ ON THE AMARAKOŚA (पदचन्द्रिका, अमरकोषस्य व्याख्या) भा-३, रायमुकुटकृता, SANSKRIT COLLEGE, CALCUTTA, 1966.
२५. पाणिनीयव्याकरणमहाभाष्यम् (खण्ड-१-४) । श्रीमद्भगवत्पतञ्जलिमुनिनिर्मितम् ॥
एतद्व्याख्यानभूत उपाध्यायकैयटप्रणीतो भाष्यप्रदीपस्तद्व्याख्यानभूतो नागेशभट्टविरचितो भाष्यप्रदीपोद्घोतः, महामहोपाध्याय-
पण्डितशिवदत्तशर्मणा पं० रघुनाथशास्त्रिणा च वैद्यनाथप्रणीतभाष्यप्रदीपोद्घोतच्छायासारम्, पदमञ्जरीशब्दकौस्तुभौ
समवलम्ब्य, विषमस्थलटिप्पण्या पाठभेदादिपूरणेन च संभूष्य संशोधितम् । तस्येदं चतुर्थमावर्तनम् । मुम्बय्यां
पाण्डुरङ्ग जावजी इत्येतैः स्वीये निर्णयसागराख्यमुद्रणयन्त्रालये मुद्रापयित्वा प्रकाशितम् । शकाब्दाः १८६०,
ख्रिस्ताब्दाः १९३८ ॥
२६. प्रक्रियाकौमुदी (पूर्वार्धम् उत्तरार्धं च) । श्री रामचन्द्राचार्यप्रणीता ॥
कमलाशंकरेण संशोधिता । मुंबई संस्कृत-प्राकृत सीरीज । १९३१ ॥
२७. श्रीप्रज्ञापनोपाङ्गम् (पूर्वार्द्धम्) ॥
श्रीमच्छ्यामाचार्यद्वयं श्रीमन्मलयगिर्याचार्यविहितविवरणयुतम्, आगमोदयसमितिः, विक्रमसंवत्-१९७४ ॥
२८. बृहच्छब्दकुसुमाकरः । सङ्ग्रहकारः सम्पादकश्च पं. हरेकान्तमिश्रः ॥
चौखम्बा संस्कृत प्रतिष्ठान । ३८, यू. ए. बंगलो रोड, जवाहरनगर, दिल्ली-११०००७ ॥
२९. बृहद्भातुकुसुमाकरः । सङ्ग्रहकारः सम्पादकश्च पं. हरेकान्तमिश्रः ॥
चौखम्बा संस्कृत प्रतिष्ठान । ३८, यू. ए. बंगलो रोड, जवाहरनगर, दिल्ली-११०००७ ॥
३०. बृहद्भातुरूपावली ॥
३१. भट्टिकाव्यम् । महाकविश्रीभट्टिविरचितम् । जयमङ्गलकृतटीकया जयमैङ्गलया समेतम् । स्वर्गनिवासिना नारायणात्मजेन
विनायकशास्त्रिणा संस्कृत्य संशोधितम् । (तस्येदं षष्ठं संस्करणं) । पणशीकरोपाह्वविद्वद्वरलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा
वासुदेवशास्त्रिणा संस्कृतम् । इदं च मुम्बय्यां पाण्डुरङ्ग जावजी इत्यनेन “निर्णयसागरा” ख्यमुद्रणयन्त्रालयाधिपतिना
स्वीयेऽङ्कनालये रा. य. शेडगेद्वारा मुद्रयित्वा प्रसिद्धिं नीतम् । शकाब्दाः १८४१, ख्रिस्ताब्दाः १९२० ॥
३२. मङ्गकोशः । श्रीमद्मङ्गविरचितः ॥
मङ्गविरचितटीकासारसहितत्रिप्रकारक-शब्दसूच्यादि-विभूषितः । सम्पादकः-थियोडोर जंकारिया । प्रकाशकः संस्करणः
द्वितीय, वि० संवत् २०२९, चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस गोपाल मन्दिर लेन, पो० बा० ८, वाराणसी-१
(भारतवर्ष)
३३. मदनपालनिघण्टुः । नृपमदनपालविरचितः ।
वैद्यरत्नायुर्वेदोद्धारकवैद्यपञ्चाननपण्डितरामप्रसादवैद्योपाध्यायराजवैद्यपटियाला-विरचितभाषातत्त्वप्रकाशिनीनामभाषाटीका-
सहितः । गंगाविष्णु श्रीकृष्णदास, “लक्ष्मीवेङ्कटेश्वर” स्टीम्-प्रेस, कल्याण, बंबई, संवत् १९८६, शके १८५१,
तृतीयावृत्तिः ॥
३४. मनुस्मृतिः । श्रीमत्कुल्लूकभट्टविरचितया मन्वर्थमुक्तावल्या श्लोकानामकारदिकोशेन च समेता ॥
वासुदेवशर्मणा संशोधिता । (नवमावृत्तिः), सा च मुम्बय्यां पाण्डुरङ्ग जावजी निर्णयसागराख्ययन्त्रालयेऽङ्कयित्वा
प्रकाशिता । शकाब्दाः १८५५, सनाब्दाः १९३३ ॥

३५. माधवीया धातुवृत्तिः । (पाणिनीयधातुपाठव्याख्यानात्मिका) । श्रीसायणाचार्यविरचिता ॥
सम्पादकः- स्वामी द्वारिकादासशास्त्री । प्रकाशकः- तारा बुक एजेंसी, कमच्छा, वाराणसी, पिन. २२१०१०, द्वितीय संस्करण- १९८७ ॥
३६. मुद्राराक्षसम् । महाकविविशाखदत्तप्रणीतम् ॥
रमानाम्ना संस्कृतटीकया राष्ट्रभाषानुवादेन टिप्पण्या भावसंवलितया विस्तृतभूमिकया च सनाथीकृतम् । टीकादिप्रणेता सम्पादकाश्च डॉ. रमाशङ्कर त्रिपाठी । प्रकाशकः- विश्वविद्यालय प्रकाशन चौक, वाराणसी-१, द्वितीय संस्करण, १९७१ ई० ॥
३७. मेघदूतम् । महाकविश्रीकालिदासविरचितम् ॥
चन्द्रकलासंस्कृत-हिन्दीव्याख्योपेतम् । व्याख्याकारः- आचार्य श्रीशेषराजशर्मा रेग्मीः । चौखम्बा विद्याभवन, चौक, (बनारस स्टेट बैंक भवन के पीछे), पो० बा० नं० १०६९, वाराणसी २२१००१, सप्तम संस्करण-१९८५ ॥
३८. मेदिनीकोशः नानार्थशब्दकोशापरपर्यायः । श्रीमेदिनिकरनिर्मितः ॥
सटिप्पण-शब्दानुक्रमणिकादिविभूषितः । सम्पादकः-पं० जगन्नाथशास्त्री होशिङ्गः, साहित्याचार्यः । The Chowkhamba Sanskrit Series, Office Gopal Mandir Lane, P. O. Chowkhamba, Post Box 8, Varanasi-1 (India) १९६८.
३९. याज्ञवल्क्यस्मृतिः । श्रीमद्योगीश्वरमहर्षियाज्ञवल्क्यप्रणीता ॥
विज्ञानेश्वरप्रणीतमिताक्षराव्याख्यासंवलित । पणशीकरोपाह्वलक्ष्मणशर्मतनुजनुषा वासुदेवशर्मणा स्मृत्यादिप्राचीनधर्मशास्त्र-ग्रन्थालोचनेन टिप्पण्यादिभिः वर्णक्रमकोशेन च सनाथीकृता । (चतुर्थावृत्तिः) । मुम्बय्यां पाण्डुरङ्ग जावजी इत्येतैः स्वीये निर्णयसागराख्यमुद्रणयन्त्रालये मुद्रयित्वा प्राकाश्यं नीता । शकाब्दाः १८५८, सन् १९३६ ॥
४०. रघुवंशम् । महाकविकालिदासविरचितम् ॥
नारायण राम आचार्य 'काव्यतीर्थ' इत्यनेन टीकाविशिष्टांश-टिप्पण्यादिभिरुपबृंह्य संशोधितम् । चौखम्बा ओरियन्टालिया, पोष्ट बाक्स नं० १०३२, वाराणसी-२२१ ००१ (उ० प्र०), भारत, प्रथम संस्करण- १९८७ ॥
४१. लघुसिद्धान्तकौमुदी । वरदराज ॥
प्रकाशकः- मोतीलाल बनारसीदास ॥
४२. लिङ्गानुशासनं वामनप्रणीतम् । स्वोपज्ञवृत्तिसमेतम् ॥
EDITED WITH INTRODUCTION AND INDEXES BY CHIMANLAL D. DALAL, M. A CENTRAL LIBRARY, BARODA, १९१८.
४३. विश्वप्रकाशः । श्रीमहेश्वरसूरिप्रणीतः ॥
संशोधकौ लङ्कादेशवासि आचार्यप्रवरः श्रीशीलस्कन्धस्थविरः, श्रीमदार्यः रत्नगोपालभट्टश्च । चौखम्बा अमरभारती प्रकाशन, पोस्ट बाक्स संख्या १३८, के. ३७/१३०, गोपाल मन्दिर लेन, वाराणसी-२२१००१ (भारत), द्वितीय संस्करण, वि० सं० २०४ ॥

४४. विश्वलोचनकोशः अपरनाम (मुक्तावलीकोशः) । श्रीश्रीधरसेनाचार्यविरचितः ॥
भाषाटीकासमेतः । निवासी पंडित नन्दलाल-शर्माकृतभाषाटीका, बम्बई, निर्णयसागर प्रेस, श्रीवीरनिर्वाणसंवत् २४३८, प्रथमावृत्तिः ॥
४५. वैजयन्तीकोषः । श्रीयादवप्रकाशाचार्यविरचितः, सल्लिङ्गनिर्देशं शब्दानुक्रमणिकासहितः ॥
सम्पादकः- मिश्रोपाह्व श्री प० हरगोविन्दशास्त्री । संस्करणः प्रथम, वि. संवत् २०२८, चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, गोपाल मन्दिर लेन, पो० बा० ८, वाराणसी-१ (भारतवर्ष) ॥
४६. वैयाकरण-सिद्धान्तकौमुदी (भा-२) । श्रीमद्भट्टोजिदीक्षितविरचिता ॥
श्रीवासुदेवदीक्षितप्रणीतया 'बालमनोरमा' व्याख्यया समलङ्कृता दीपिकाख्य-हिन्दी-व्याख्ययोपेता च, श्रीगोपालदत्तपाण्डेयः, प्रकाशकः-चौखम्बा सुरभारती प्रकाशन, के० ३७/११७, गोपालमन्दिर लेन, पो० बा० नं० ११२९, वाराणसी २२१००१, तृतीय संस्करण १९९४ ॥
४७. शाश्वतकोशः THE ANEKARTHASAMUCHCHAYA, नानार्थरत्नमालाकोशः । शाश्वतः ॥
नारायणनाथजी कुलकर्णी । ओरियन्टल बुक एजन्सी, पूना ॥
४८. शिशुपालवधम् । श्रीदत्तकसूनुमहाकविश्रीमाघप्रणीतम् ॥
महामहोपाध्यायकोलाचलमहिनाथसूरिकृतया सर्वकषाख्यया व्याख्यया समुल्लसितम् । पणशीकरोपाह्वविद्वद्वरलक्ष्मण-शर्मतनुजनुषा वासुदेवशास्त्रिणा संस्कृतम् । शाके १८४५, सन् १९२३ वत्सरे मुम्बय्यां पाण्डुरङ्ग जावजी श्रेष्ठिना स्वीये निर्णयसागराख्यमुद्रणयन्त्रालयेऽङ्कयित्वा प्रकाशितम् ॥
४९. संस्कृत-हिन्दी कोश । वामन शिवराम् आटे ॥
अमर पब्लिकेशन । सी. के. १३।२३, सती चौतरा । वाराणसी-२२१००१ ॥
५०. श्रीसिद्धहेमचन्द्रशब्दानुशासनम् (भा-३) । (स्वोपज्ञबृहद्वृत्तिः तथा न्यायसारसमुद्धार(लघुन्यास)संवलितम्)
कलिकालसर्वज्ञ-श्रीमद्हेमचन्द्रसूरिभगवत्प्रणीतं, । प्रथमो भागः, आद्य-संपादकः-शासन-सम्राट् पृ. आचार्य देव श्रीमद् विजयनेमिसूरीश्वरजी महाराज साहेब की प्रेरणासे प. पू. आचार्यदेव श्रीमद् विजय उदयसूरीश्वरजी महाराज । संपादकः- अध्यात्मयोगी पूज्यपाद पंन्यासप्रवर श्री भद्रंकरविजयजी गणिवर्यश्री के शिष्य प. पू. आचार्यश्री कुंदकुंदसूरिजीके शिष्य पूज्य मुनिवर्य श्री वज्रसेनविजयजी म. सा. । प्रकाशकः- शा. भेरुलाल कनैयालाल रिलिजीयस ट्रस्ट, चंदनबाला एपार्टमेन्ट, रोज रोड, बालकेश्वर, बम्बई-४०० ००६, आवृत्ति- द्वितीया ॥
५१. सिद्धान्तकौमुदी । भट्टोजिदीक्षितविरचिता ॥
तत्त्वबोधिनीटीकासहिता । सुबोधिनी चन्द्रकला च व्याख्यया पं० शिवदत्तविरचितटिप्पणीभिश्च समन्विता । क्षेमराज-श्रीकृष्णदासश्रेष्ठिना मुम्बय्यां "श्रीवेङ्कटेश्वर" स्टीम्-मुद्रणालये सम्मुद्रय प्रकाशिता । संवत्-२०३१, शके-१८९६ ॥
५२. श्रीमत्सूत्रकृताङ्गम् ॥
श्रीमच्छ्रीलङ्काचार्यविहितविवरणयुतं श्रीमत्सधर्मस्वामिगणभट्टम्, आगमोदयसमितिः, विक्रमसंवत्-१९७३ ॥
५३. हलायुधकोशः (अभिधानरत्नमाला) । हलायुधविरचितः ॥
सम्पादकः- जयशङ्कर जोशी । हिन्दी समिति सूचना विभाग, उत्तर प्रदेश, लखनऊ, द्वितीय संस्करण १९६७ ॥

अस्मिन् ग्रन्थे उपयुक्तहस्तलिखितप्रतीनां परिचयः

प्रतिः— १, संज्ञा-१ पाटणश्रीहेमचन्द्राचार्यजैनज्ञानमन्दिरस्थेयं प्रतिः

॥एण॥ऐनमः॥अयःसंततिसिधुहृद्विलसज्जेवाचकानो।वजुर्जस्वदज्ञानगतस्मिदीप्रिविधुतवामोदपूरःप्रदुः
मात्वच्छादनीष्टदेवतमणिःसंसारसिंक्षैतरिःश्रीमन्नामिनरेइतंदनजिनःश्रेयस्करस्नामदा।जित्वायोजगती
जिनश्चतस्रतिःसेनासिरुद्यद्यथा नुस्काभारतवक्रवर्त्तिकमलौडशाशुकम्प्रीद्विषःसिन्हाष्टप्रववःप्रसवलयुतो।हर्षने
शसर्वश्रियंसश्रीज्ञांतिजिनाश्रिपोस्कसविनांप्रतृदृशांतेसतां२त्यस्काराजीमतीयःस्वनिदितसदयामेकपञ्जीसुसु
पांमिदिस्त्रीदुरिरक्तामपिबज्जचकमेदनेकपञ्जीमपीशःलोकेस्वान्मसथापिस्फुरदतिजयवान्बुध्वावारीतिनाम्ना
मश्रीतेमीजिनैजोदिशत्रुशिवमुखंसात्वर्तायोगिनाथः॥३॥कल्याणमृतद्योवधेर्गवतोयस्यक्षणलोकनप्रा
प्तौदतरप्रसादगुणतोत्थालोपिदेवेंइतांलेनेविघ्नतमेवितानतरणिःसंपल्लतावारिदःश्रीवांमेयजिनाश्रिपोस्तु
नविनांश्रेयस्करस्त्रीर्षकृत्४सांज्ञानंदतमन्मरेइबिबुधाश्रीज्ञालिमोस्तिप्रभाभास्वद्यत्सुनिखिबंदमतइवानेकसु
रूपोविजुःउद्धृङ्गदगदेवकिंनवमदांपंकात्कृपावारिधिःश्रीमध्वाशननायकःमननुताश्रीवर्धमानःश्रियं५नक्रपा।
श्रीअतदेवतांसुविज्ञादज्ञानैकदेवुंतथाश्रीमच्छीगुरुविद्यवंद्यदरणंभोजंप्रणम्यादरात्तृत्तिंविज्ञमनोरमांविरे
चयेश्रीपालिनीयोक्तिनिः॥श्रीमुरीश्वरदेमचंद्रचित्तश्रीनामचिंतामणेःइक्षीरम्बामिमदेचारक्षितसुसुतिव्यादि
वोपालितस्वामिन्यासपुराणसाध्वरनसगंथांस्तथानेकवाःसर्वानंदनिधानसुद्धरणिस्संदर्भगुर्वदिकानसुद्धं
थानुपजीव्यततइदगंयमयासादरं९तवगंथारंभेगंथकारश्चिकीर्षितस्यगंथस्याविघ्नेनपरिसमाप्त्यर्थंजि
थाचारपरिपालनार्थंचित्तिजिहेहदेवतानमस्कृतिरूपंमंगलमाचरति॥अलिपत्यार्द्धतःस्मिदःसांगसहानुज्ञामनः।

परिचयः— सटीका, प्रतिसङ्ख्या-१३०१ (डाबडा-२६८), पत्राणि-४८१, पङ्क्तयः १४ तः १६,

अक्षराः ३६ तः ४६, सुवाच्या, शुद्धाशुद्धमिश्रा, सम्पूर्णा, ले. सं. १८०२ ॥

प्रति:— २, संज्ञा-२ मांडवी(कच्छ)सङ्गभण्डारस्थेयं प्रति:

॥ एतद्वाचुडरश्रीकल्याणसागरसुरीश्वरविजयि॥ श्रेयःसंतति
सिक्कबहिबिलसङ्गैवावकाः भोविभुनास्वदूकानगनस्निहीसिबिभक्तव्य
मोदधरः प्रभुः साद्वतज्ञश्रुतनीशदेवतप्रणिः संसारसिद्धीतरिः श्रीमन्नादि
नरेन्द्रेन्दननिनः श्रेयस्करः स्नांसदा । किन्नायोङ्गतीलिनश्रुतसुनिः ।
सेनासिन्धुश्रुतगुह्नासारतत्त्वकवर्धिकमल्लोडशशकर्मदिवः सिद्धाष्टय
वधप्रसूबलपुणैर्नसंशसर्बक्रियंमंश्रीङ्गांविजिनाशिपोस्सन्नविनां प्रत्यु
ङ्गांयैसता । सङ्गायजीमतीयः स्वनिदितरुतयांमेकपत्नीसरुपां किद्धि ।
स्त्रीशूरिशक्तामपिबहुवकर्मभेक्तपत्नीमयीशः लोकैर्यगतः तवापिस्फुरद
तिशायवान्ब्रह्मचारीतिनाम्ना संश्रीनेमीलिनैशोद्विद्राद्यशिवसुरवेसाश्व
तंयोजिनाधः । कल्याणसुतेश्वरेर्लिंगवतो यत्पङ्कणलोकनजसजोद
तरधसादगुणतोत्पातोपिदेवेषतां लैभेविद्मन्मोविताननरणिः संपद्भवताव
रिदः श्रीवामेयजिनाभिपोस्तुनदिनां श्रेयस्करतीर्थजित् ५ कांछानंदनमन्त्रे
धविबुभुक्षीज्जालिमौविष्णुनासास्वद्यत्यतिबिबदंभतद्वानेकस्वरूपोवि
लुः उचुर्बुद्धगदिवकिंनवमदोपकांक्रपावारिशिः श्रीमन्नासननायकः सत
पुतांश्रीवर्द्धनः प्रियं ५ वस्त्रांश्रीक्रमदेवतांस्तुविद्यादृष्टानेकदेहेनशा
श्रीमडीगुरुविश्ववंद्यस्वरणंलोडंघणप्यादरात् दुन्निविद्रममेरमांधिर
चयेऽश्रीपाणिनीयोक्तिसिः श्रीसुरीश्वरदेमधंजरधितश्रीनामधितामणेः ६

परिचयः- सटीका, पत्राणि-३५०, पङ्क्तयः-२० तः २२, अक्षराः ५० तः ५६, सुवाच्या, शुद्धाशुद्धमिश्रा,

सम्पूर्णा, ले. सं. १८७९ ॥

पञ्च ।
बुद्धिमान्मकर

2/11/21

www.jainelibrary.org

प्रति:— ४, संज्ञा-४ वटपत्र(वडोदरा)मुनिराजश्रीहंसविजयजीशास्त्रसङ्ग्रहस्थेयं प्रति:

दिप्रकोषहृजि:

॥१०॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ श्रीमद्विष्णुविष्णुदेनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ ॥ श्रेयःसंततिसिंहकृद्विचिजसङ्गे
वाहकानोविचु नस्यिदूज्ञानगत्रस्तिदीप्तिविकृतव्यामोद्वहः प्रचुः सात्त्वच्छुद्धीष्टदेवतमणिः संसारसिंहे
तरिः श्रीमन्नाजिनरेचनदनजिनः श्रेयस्करः स्तात्सदा १ जित्वायोजगतीजिनश्चतसृजिः सेनाजिनद्यद्यत्रा
चुत्कानारतचकवर्त्तिकमलाकुष्टाष्टकर्मद्विषः जित्याष्टपवचः प्रसूबलजुलेर्जेनेशत्राद्विष्टियं सश्रीत्राति
जिनाधिपोक्तनविनाप्रसूहृशांतेसदा २ सत्काराजीमतीयः स्वनिश्चितकदवामेकपत्नीस्वरूपा सिद्धिस्त्री
चूरिस्नामपिबुज्जवर्कमेडनेकपत्नीमपीशः लोकेरथातस्तथापि स्फुरदतिचयवान्बलचारीतिनाम्ना स
श्रीनेमीजिनेजोदित्रात्रात्रिवस्सत्यं सात्वतां योगिनाथः ३ कल्प्याणाञ्जुतमेवेर्नगवतोर्यस्यदाणा लोकनशा
तशेठतरधसादगुणतो व्यालोपिदेवेंचतां लेनेविद्युतेमावितानतरणिः संपन्नसाधारिदः श्रीवामेयजिनाधि
पोक्तनविनां श्रेयस्करस्तीर्थकृत ४ सांजानंदनमन्त्रं प्रविबुधभक्षी त्राणिमोलिचत्ता नास्यद्यत्यतिबिबुदंन
तप्रवनेकस्वरूपोद्विचुः उद्धर्तुं जगदेवकिंनवमहापुकात्कृपावारिभिः श्रीमच्छासनमायकः संतुष्टतां श्री
वर्द्धमानः श्रेयं ५ जन्मश्रीश्रुतेदेवतांस्तस्मिन्सदज्ञानेकदेवेतथा श्रीमच्छुश्रुतद्विष्टवद्यचरणं नोजं प्रणम्या
दरात् शुद्धिंविज्ञमनोरमां विरचये श्रीपालिनीयोक्तिनिः श्रीसूरीश्वरदैमचेन्द्रचितश्रीनामविनामलेः ६ द्वी॥
रस्वामिभेदेमरक्षितसु रतिव्याप्तिवोपालितः स्वामित्पामधुराणनाधरनसंयथास्तथानेकयाः सर्वानंदनिध
नसुप्रधरणिस्कंदर्पुगुहादिकान् संप्रश्राचुपजीव्ययत्पतद्दहयेमयासादरे ७ तत्रयथा रेनेयशकारश्चि
कीर्बितस्पयंयस्याञ्जविद्युनेपरिसमास्यर्थं त्रिशवारपरिपालनार्थंचविशिष्टेष्टदेवतानमस्कृतिरूपमंगल

परिचयः- सटीका, प्रतिसङ्ख्या-१३३३, पत्राणि-४५७, पङ्क्तयः-१५, अक्षराः ४५ तः ४७, सुवाच्या, शुद्धबहुला,
सम्पूर्णा, ले. सं.- १८७७ ॥

[illegible]

0-8-76

परिचयः—अन्तिमपत्रम्, प्रतिसङ्ख्या-१३१४० (डाबडा-२९२), पत्राणि-११५ (५७+५८), पङ्क्तयः-२०, अक्षराः-५२ तः ५४, सुवाच्या, शुद्धशुद्धमिश्रा, अपूर्णा, (प्रतिरियं तिर्यक्काण्डत उपलब्धा), ले. सं. १८०९ ॥

—: आवश्यकटीप्पणी :—

ISBN 81-901757-0-X